வாழ்வியற் களஞ்சியம்

தொகுதி ஆறு

வாழ்வியற் களஞ்சியம்

வாழ்வியற் களஞ்சியம்

தொகுதி ஆறு

ஏகாம்பரநாதர் உலா — கனோபிக்குச் சாடிகள்

தமிழ்ப் பல்கலைக் கழகம்

தஞ்சாவூர்

தமிழ்ப் பல்கலைக் கழக வெளியீடு : 53 - 6
திருவள்ளுவர் ஆண்டு 2018 மார்ச்சு - பங்குனி

துறை : களஞ்சிய மையம்
நூல் : வாழ்வியற் களஞ்சியம்
பதிப்பு : முதற் பதிப்பு
விலை : உரூ. 300-00
அச்சுப் பதிவம் : கே.பி.டி. இண்டஸ்ட்ரி
அண்ணாமலை நகர்
மறுதோன்றி அச்சு : தமிழ்ப் பல்கலைக் கழக
மறுதோன்றி அச்சகம், தஞ்சாவூர்

வாழ்வியற் களஞ்சியம்

புரவலர்

மாண்புமிகு டாக்டர் திரு. எம்.ஜி. இராமச்சந்திரன்

முதலமைச்சர், தமிழ்நாடு

வேந்தர்

மேதகு திரு. எஸ்.எல். குரானா

ஆளுநர், தமிழ்நாடு

இணைவேந்தர்

மாண்புமிகு திரு. சி. பொன்னையன்

சட்டம் மற்றும் கல்வி அமைச்சர், தமிழ்நாடு

துணைவேந்தர்

பேரா. டாக்டர் ச. அகத்தியலிங்கம்

முதன்மைப் பதிப்பாசிரியர்

பேரா. டாக்டர் நா. பாலுசாமி

பொறுப்பாசிரியர்கள்

டாக்டர் (திருமதி) அரோமா குளோரி சாம்

திரு. கு. இராசவேலு

பதிப்புக் குழு

முதன்மைப் பதிப்பாசிரியர்:

பேராசிரியர் டாக்டர் **ஈா. பாலுசாமி**, எம்.ஏ., பி.எல்., எம்.லிட்., பிஎச்.டி.
(4.4.84)

பதிப்பாசிரியர்:

1. டாக்டர் (திருமதி) அரோமா குளோரி சாம், எம்.ஏ., பிஎச்.டி. (28.9.83 - 3.8.87) — பொருளியல், வணிகவியல்
2. டாக்டர் அ.மா. பரிமணம், எம்.ஏ., எம்.லிட்., பிஎச்.டி. (20.9.84) — மொழி, மொழியியல்.
3. டாக்டர் இரா. கோலப்பப்பிள்ளை, எம்.ஏ., பிஎச்.டி. (24.7.85 - 23.7.87) — தத்துவம்.
4. டாக்டர் பா. சூரியநாராயணன், எம்.ஏ.(வரலாறு), எம்.ஏ. (அரசியல்), எம்.லிட்., பிஎச்.டி. (1.12.85 - 30.6.87) — அரசியல்
5. பேராசிரியர் தெ. பாலசுப்பிரமணியன், பி.ஏ.(ஆனர்சு), எம்.ஏ., எம்.ஏ. (விசுகான்சின்), (எப்.ஐ.எச்.). (5.8.86) — வரலாறு, அகழாய்வு
6. திரு. புலமை வேங்கடாசலம், எம்.ஏ., பி.எல். (25.7.86 - 15.5.87) — சட்டம்.

செய்தி திரட்டுவோர்:

1. திரு. சு. இராசவேலு, எம்.ஏ., எம்.பில். (25.4.84) — வரலாறு, அகழாய்வு.
2. திரு. வீ. சேகர், எம்.ஏ., எம்.பில்., பி.எட். (1.8.84 - 9.9.87) — மொழி, மொழியியல்.
3. திரு. சீ. பக்தவச்சலு, எம்.ஏ. (4.2.85) — மானிடவியல்.
4. திரு. பூ. தர்மலிங்கம், எம்.ஏ., எம்.பில். (1.8.86.) — உளவியல், சமூகவியல்.
5. டாக்டர் சீ. தங்கசாமி எம்.ஏ., எம்.எட்., பிஎச்.டி. (7.1.85 - 30.4.87) — கல்வியியல்.
6. டாக்டர் பெ. சுயம்பு, எம்.ஏ., பிஎச்.டி. (1.8.86 - 17.7.87) — முதன்மைப் பதிப்பாசிரியரின் செய்தி திரட்டுவோர்

திரு. செ.இரெ. செயச்சந்திரன், எம்.ஏ. (வரலாறு). எம்.ஏ. (தமிழ்), டி.பி.ஈ.டி. (7.8.87)

மொழி வல்லுநர் - மெய்ப்புத் திருத்துநர்:

திரு. உ. பழநி, எம்.ஏ., பி.ஓ.எல். (1.10.84)

நன்றியுரை

ஆறாம் தொகுதியில் இடம்பெற்றுள்ள ஒளிப்படங்களுக்குப் பயன்பட்ட நூல்கள்

Encyclopaedia Britannica, Encyclopedia Americana, Compton's Encyclopaedia, The Illustrated Encyclopaedia of Mankind, The Art of India By Sivarama Murthi, C., Archaeological Remains, Monuments and Museums, Parts I & II., Larousse Encyclopaedia of Archaeology, The World Book Encyclopaedia.

ஒளிப்படங்கள் வழங்கிய தனியார் மற்றும் பொது நிறுவனங்கள்

தமிழ்நாடு அரசு தொல்பொருள் ஆய்வுத்துறை, சென்னை; கலாட் சேத்திரம், அடையாறு, சென்னை; அரசு அருங்காட்சியகம், சென்னை; கல்வெட்டுத்துறை, தமிழ்ப் பல்கலைக் கழகம், தஞ்சாவூர்; இந்து நாளிதழ் சென்னை; திரு. ஸ்ரீதரன், சென்னை; திரு. டி. வெங்கடேசன், சென்னை.

மேலே கண்ட நூல்களின் உரிமையாளர்களுக்கும், தனிப்பட்ட பெரு மக்களுக்கும், பொது நிறுவனங்களுக்கும் தமிழ்ப் பல்கலைக் கழக வாழ் வியற் களஞ்சிய மையத்தின் சார்பில் எனது உளமார்ந்த நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

முந்திய தொகுதிகளைப் போன்றே இத்தொகுதியும் சிறப்பாக அமைவதற்கு ஆலோசனைகள் வழங்கிய மதிப்பிற்குரிய **துணைவேந்தர் பேரா. டாக்டர் ச. அகத்தியலிங்கம்** அவர்களுக்கு எனது உளமார்ந்த நன்றி உரியது. அயராது உழைத்து வரும் வாழ்வியற் களஞ்சிய அனைத் துப் பணியாளர்க்கும், களஞ்சிய செயற்பாட்டிற்குத் துணைநிற்கும் பதி வாளர் முனைவர் பெ. சின்னையன் அவர்களுக்கும், துணைப்பதிவாளர் திரு. இரா. சுப்பராயலு அவர்களுக்கும், பொறுப்புடன் விரைவாக அச்சிட்டு உதவிய அண்ணாமலைநகர் கே.பி.டி. அச்சக உரிமையாளர் திரு. சேரன் அவர்களுக்கும், அழகிய முறையில் வெளியிட்டுதவிய தமிழ்ப் பல்கலைக் கழக மறுதோன்றி அச்சகத்தார்க்கும், ஓவியர் திரு. தே. நெடுஞ்செழியன் அவர்களுக்கும் எனது நன்றி.

தஞ்சாவூர்
நாள்: 16.9.87.

நா. பானுசாமி
முதன்மைப் பதிப்பாசிரியர்

ஆறாம் தொகுதி: கட்டுரையாளர்

அ.அ.

திரு.அ. அழகிரிசாமி எம்.ஏ., எம்.பில்.
துணைப் பேராசிரியர்
தமிழ்த்துறை
அரசு கலைக் கல்லூரி
விருத்தாசலம்.

அ.அ.ம.

டாக்டர் அ.அ. மணவாளன்
இணைப் பேராசிரியர்
தமிழ்த்துறை
சென்னைப் பல்கலைக்கழகம்
சென்னை.

அ.உ.

திரு.அ. உசுமான் செரிப்
9, கான்வெண்டு தெரு
செனாய் நகர்
சென்னை.

அ.கு.சா.

டாக்டர் அரோமா குளோரி சாம், எம்.ஏ., பிஎச்.டி.
இணைப் பேராசிரியர்
சமூகவியல் துறை
தமிழ்ப் பல்கலைக்கழகம்
தஞ்சாவூர்.

அ.கோ.

டாக்டர் அ. கோபிநாத்
தமிழ்ப் பேராசிரியர்
பிசப் ஈபர் கல்லூரி
திருச்சி.

அ.சு.

டாக்டர் அ. சுப்பையன்
வரலாற்றுத் துறை
அண்ணாமலைப் பல்கலைக்கழகம்
அண்ணாமலைநகர்.

அ.த.

பேரா. அ. தட்சிணாமூர்த்தி எம்,ஏ., எம்.பில்.
தமிழ்ப் பேராசிரியர்
அ.வீ.வா. நினைவு திரு புட்பம் கல்லூரி
பூண்டி
தஞ்சாவூர் மாவட்டம்.

அ.பா.

டாக்டர் அ. பாண்டுரெங்கன்
தமிழ்ப் பேராசிரியர்
புதுவைப் பல்கலைக்கழகம்
புதுவை.

அ.பி.பொ.

திருமதி அ.பி. பொற்கொடி, எம்.ஏ., எம்.எல்.
இளநிலைப் பேராசிரியர்
சட்டக் கல்லூரி
மதுரை.

அ.மா.ப.

டாக்டர் அ.மா. பரிமணம், எம்.ஏ., எம்.லிட்.
பி.எச்.டி.
20, கிருட்டிணன் கோயில் 3–ஆம் தெரு
மானம்பூச் சாவடி
தஞ்சாவூர்.

அர.பெ.

டாக்டர் அர. பெரியாழ்வார், எம்.ஏ., பிஎச்.டி.
இணைப் பேராசிரியர்
மலையின மக்கள் ஆய்வு மையம்
தமிழ்ப் பல்கலைக்கழகம்
உதகமண்டலம்.

அ.வி.

டாக்டர் அ. விசுவநாதன்
தமிழ் இணைப் பேராசிரியர்
அழகப்பா பல்கலைக்கழகம்
காரைக்குடி.

ஆ.ஆ.

டாக்டர் ஆ. ஆனந்தராசன்
சைவ சித்தாந்தத் துறை
மதுரை காமராசர் பல்கலைக்கழகம்
மதுரை.

Dic 169.

ஆ.கா.

டாக்டர் ஆ. கார்த்திகேயன்
அயல்நாட்டுக் கல்வித்துறை
தமிழ்ப் பல்கலைக்கழகம்
தஞ்சாவூர்.

ஆ.ச.

பேரா. ஆ. சந்திரசேகரன்
துணை முதல்வர்
சட்டக் கல்லூரி
கோயம்புத்தூர்.

ஆ.ந.

டாக்டர் ஆனந்த நடராசன்
தமிழ் இணைப் பேராசிரியர்
அண்ணாமலைப் பல்கலைக்கழகம்
அண்ணாமலைநகர்.

ஆர்.எம்.கி.

திரு.ஆர்.எம். கிருட்டிணராசு, எம்.ஏ., எம்.எல்.
பகுதிநேர இளநிலைப் பேராசிரியர்
சட்டக் கல்லூரி
சென்னை.

ஆர்.ச.

டாக்டர் ஆர். சண்முகவேலன், எம்.ஏ., பிஎச்.டி.
தமிழ்த்துறை
அ.வீ.வா. நினைவு திரு புட்பம் கல்லூரி
பூண்டி
தஞ்சை மாவட்டம்.

Acc. 23851

ஆர்.சீ.

திரு.ஆர். சீனிவாசன்
ஆய்வாளர்
கல்வியியல் துறை
மதுரை காமராசர் பல்கலைக்கழகம்
மதுரை.

ஆர்.சு.

திரு.ஆர். சுப்பிரமணியன் எம்.ஏ., எம்.எல்.
இளநிலைப் பேராசிரியர்
சட்டக் கல்லூரி
கோயம்புத்தூர்.

ஆர்.ப.

டாக்டர் ஆர். பன்னீர்செல்வம்
தமிழ்த்துறை,
கருநாடகப் பல்கலைக்கழகம்
தார்வார்.

இ.கா.

பேரா. இராசு காளிதாசு
சிற்பத்துறை
தமிழ்ப் பல்கலைக்கழகம்
தஞ்சாவூர்.

இர.ஆ.

திரு.இர. ஆலாலசுந்தரம்
முதல்வர்
அரசு கலைக்கல்லூரி
திருவாரூர்.

இர.கி.

டாக்டர் இர. கிருட்டிணமூர்த்தி, எம்.ஏ., பி.எட்., பி.எச்.டி.
தமிழ்ப் பேராசிரியர்
பழநியாண்டவர் கலைப் பண்பாட்டுக் கல்லூரி
பழநி.

இரா.அ.

பேரா. இரா. அண்ணாமலை, எம்.ஏ., எம்.லிட்.
ஏ-54, அண்ணாநகர்-கிழக்கு
சென்னை.

இரா.க.

டாக்டர் இரா. கலைக்கோவன், எம்.பி.பி.எசு., டி.ஓ.
சி.87, பத்தாம் குறுக்குச் சாலை
தில்லைநகர் மேற்கு
திருச்சிராப்பள்ளி.

இரா.குரு.

திரு. இரா. குருநாதன்
தமிழ்த் துணைப்பேராசிரியர்
கரந்தைக் கலைக் கல்லூரி
கருந்தட்டான்குடி
தஞ்சாவூர்.

இரா. கோ.

டாக்டர் இரா. கோலப்பப்பிள்ளை
சிறப்பு நிலை ஆய்வாளர்
தத்துவ மையம்
தமிழ்ப் பல்கலைக்கழகம்
காஞ்சீபுரம்.

இரா. ச.

அம்பை இரா. சங்கரன்
பேரகராதித் துறை
தமிழ்ப் பல்கலைக்கழகம்
தஞ்சாவூர்.

இரா. சா.

டாக்டர் இரா. சாரங்கபாணி, எம். ஏ., எம். லிட்.,
பிஎச். டி.

330, குறள் இல்லம்
மாரியப்பா நகர்
சிதம்பரம்.

இரா. சு.

திரு. இரா. சுப்பராயலு, எம். காம்., எம். பி. ஏ.
துணைப் பதிவாளர்
தமிழ்ப் பல்கலைக்கழகம்
தஞ்சாவூர்.

இரா. செ.

டாக்டர் இரா. செயபால், எம்.ஏ.,பிஎச்.டி., விசாரத்
தமிழ்ப் பேராசிரியர்
அ.வீ.வா.நினைவு திரு புட்பம் கல்லூரி,
பூண்டி
தஞ்சை மாவட்டம்.

இரா. பா.

டாக்டர் இரா. பாலகிருட்டிணன், எம்.ஏ., பிஎச்.டி.
மொழியியல் துறை
அண்ணாமலைப் பல்கலைக்கழகம்
அண்ணாமலைநகர்.

இரா. பா. கி.

திரு. இரா. பாலகிருட்டிணன், எம். ஏ., பிஎச்.டி.
உளவியல் துணைப் பேராசிரியர்
பூ. சா. கோ. கலை அறிவியல் கல்லூரி
கோயமுத்தூர்.

இரா. பெ.

திரு. இரா. பெருமாள், பி. ஏ., பி. எல்.
வழக்கறிஞர்
இராசராசன் நகர்
சீனிவாசபுரம்
தஞ்சாவூர்.

இராம. ச.

திரு. இராம. சண்முகம்
தமிழ்த் துணைப் பேராசிரியர்
தியாகராசர் கல்லூரி
மதுரை.

இராம. சி.

டாக்டர் இராம. சிதம்பரம்
வணிகவியல் இணைப் பேராசிரியர்
அழகப்பா பல்கலைக்கழகம்
காரைக்குடி.

இராம. பெ.

டாக்டர் இராம. பெரியகருப்பன்
தமிழ்த்துறைத் தலைவர்
மதுரை காமராசர் பல்கலைக்கழகம்
மதுரை.

ஈ. ஞா. வே.

டாக்டர் (திருமதி) ஈ. ஞா. வேதநாயகம்
கல்வியியல் பேராசிரியை
சென்னைப் பல்கலைக்கழகம்
சென்னை.

ஈ. வே. மா.

பேரா. ஈ. வே. மாரியப்பன்
தமிழ்ப் பேராசிரியர்
தியாகராசர் கல்லூரி
மதுரை.

எச்.சி.

டாக்டர் எச். சித்திரபுத்திரன், எம்.ஏ.,பிஎச்.டி.
தொகுப்பியல் துறை
தமிழ்ப் பல்கலைக்கழகம்
தஞ்சாவூர்.

எம். ஒ. மா.

டாக்டர் எம். ஒ. மாத்யூ
வணிகவியல் பேராசிரியர்,
அண்ணாமலைப் பல்கலைக்கழகம்
அண்ணாமலைநகர்.

எம். சீ.

திரு. எம். சீராளன், பி.ஏ.,
நூலகர்
சரசுவதிமகால் நூல் நிலையம்
தஞ்சாவூர்.

எம்.சு.

டாக்டர் எம். சுசீலா, எம்.ஏ.,பி.எச்.டி,
மொழியியல் துறை

தமிழ்ப் பல்கலைக்கழகம்
தஞ்சாவூர்.

எம். சூ.

டாக்டர் எம். சூரியநாராயணா, எம். ஏ., பிஎச். டி.
இணைப் பேராசிரியர்
சமுதாய மானிடவியல் துறை
திருவேங்கடவன் பல்கலைக்கழகம்
திருப்பதி.

எம். ப.

டாக்டர் எம். பரதன்
அரசியல் துறை விரிவுரையாளர்
அஞ்சல்வழிக் கல்வித்துறை
மதுரை காமராசர் பல்கலைக்கழகம்
மதுரை.

எம். வெ.

டாக்டர் எம். வெங்கட்ராமன், எம். ஏ., பிஎச். டி.
தத்துவத்துறை இணைப் பேராசிரியர்
விவேகானந்தா கல்லூரி
மயிலாப்பூர்
சென்னை.

என். அ.

திரு. என். அரிநாராயணா, எம். எசு.சி.
அருங்காட்சியகங்களின் இயக்குநர்
அரசு அருங்காட்சியகம்
எழும்பூர்
சென்னை.

என். இரா.

டாக்டர் என். இராமசாமி
இணைப் பேராசிரியர்
இந்திய மொழிகளின் நடுவண் ஆராய்ச்சி மையம்
மானச கங்கோத்திரி
மைசூர்.

என். எஸ். ச.

திரு. என். எஸ். சத்தியநாதன்
அரசியல் துறை விரிவுரையாளர்
அஞ்சல்வழிக் கல்வித்துறை
மதுரை காமராசர் பல்கலைக்கழகம்
மதுரை.

என். எஸ். தா.

திரு. என். எஸ். தாத்தாச்சாரியார்
1168, பாலோபா சந்து
மேல்வீதி
தஞ்சாவூர்.

என். எஸ். பா.

டாக்டர் என். எஸ். பாலசுப்பிரமணியன்
186, முனிச்சாலை ரோடு
மதுரை.

என். சீ.

திரு. என். சீனிவாசன்
21, எ. எஸ். எம். குடியிருப்பு
இராமநாதபுரம் (அஞ்சல்)
தஞ்சாவூர்.

என். ந.

டாக்டர் என். நடராச பிள்ளை
விரிவுரையாளர்
இந்திய மொழிகளின் நடுவண் ஆராய்ச்சி மையம்
மானச கங்கோத்திரி
மைசூர்.

எஸ். இரா.

டாக்டர் எஸ். இராமன்
ஆங்கிலத்துறைப் பேராசிரியர்
அ.வீ.வா. நினைவு திரு புட்பம் கல்லூரி
பூண்டி
தஞ்சாவூர் மாவட்டம்.

எஸ். இல.

டாக்டர் எஸ். இலக்குமணன்
பேராசிரியர்
தத்துவத்துறை
அரசினர் கல்லூரி
கும்பகோணம்.

எஸ். கி.

டாக்டர் எஸ். கிருட்டிணமூர்த்தி
துறைத்தலைவர்
மக்கள் தொகையியல் மையம்
பாரதியார் பல்கலைக்கழகம்
கோயம்புத்தூர்.

எஸ். ச.

டாக்டர் எஸ். சந்தானம்
கல்லூரி முதல்வர் (ஓய்வு)
திருவான்மியூர்
சென்னை.

எஸ்.சீ.

பேரா.எஸ். சீனிவாச சர்மா
வடமொழிப் பேராசிரியர்
அண்ணாமலைப் பல்கலைக்கழகம்
அண்ணாமலைநகர்.

எஸ்.த.

டாக்டர் எஸ். தங்கசாமி, எம்.ஏ.,எம்.எட்.,பிஎச்.டி.
கோகிலாபுரம் (அஞ்சல்)
இராயப்பன்பட்டி (வழி)
மதுரை.

எஸ்.மோ.

டாக்டர் எஸ். மோகன், எம்.ஏ.,எம்.எட்.,பிஎச்.டி.
இணைப் பேராசிரியர்
கல்வியியல் துறை
அழகப்பா பல்கலைக்கழகம்
காரைக்குடி.

எஸ்.ஜெ.

டாக்டர் எஸ். ஜெகதீசன்
2, பொன்மேனி நாராயணன் தெரு
எஸ்.எஸ்.காலனி
மதுரை.

ஏ.ஆ.

டாக்டர் ஏ. ஆதித்தன்
மொழியியல் துறை
மதுரை காமராசர் பல்கலைக்கழகம்
மதுரை.

ஏ.இரா.

திரு. ஏ. இராமசாமி
வரலாற்றுத் துறை
அரசினர் கலைக் கல்லூரி
முசிறி
திருச்சி மாவட்டம்.

ஏ.எஸ்.பி.

டாக்டர் ஏ.எஸ் பிள்ளை
தத்துவத் துறைப் பேராசிரியர்
அண்ணாமலைப் பல்கலைக்கழகம்
அண்ணாமலைநகர்.

ஏ.ப.

திரு. ஏ. பரிபூரணம்
முதல்வர் (பொறுப்பு)
சட்டக் கல்லூரி
கோயம்புத்தூர்.

க.இரா.

டாக்டர் க. இராமையன், எம்.ஏ., பிஎச்.டி.
தமிழ்ப் பேராசிரியர்
திரு புட்பம் கல்லூரி, அ.வீ.வா. நினைவு
பூண்டி
தஞ்சாவூர் மாவட்டம்.

க.சொ.

செல்வி. கஸ்தூரி சொக்கையா
1, லஜபதிராய் ரோடு
சொக்கிகுளம்
மதுரை.

கதி.சு.

பேரா. கதி. சுந்தரம்
தமிழ்த்துறை
தியாகராசர் கல்லூரி
மதுரை.

கதிர்.ம.

டாக்டர் கதிர் மகாதேவன்
இணைப் பேராசிரியர்
தமிழியல் துறை
மதுரை காமராசர் பல்கலைக்கழகம்
மதுரை.

க.பெ.

பேரா.க. பெருமாள்
முதல்வர் (ஓய்வு)
20, 5ஆவது தெரு
வள்ளுவர் கோட்டம்
சென்னை.

க.மு.

டாக்டர் க. முருகையன், எம்.ஏ., பிஎச்.டி.
மொழியியல் துறை
அண்ணாமலைப் பல்கலைக்கழகம்
அண்ணாமலைநகர்.

கா.ஜெ.

திரு.கா. ஜெயராமன்
வாழ்வியல் மற்றும் சமூக அறிவியல் துறை
அரசினர் பொறியியற் கல்லூரி
கோயம்புத்தூர்,

கி.அ.

டாக்டர் கி. அரங்கன், எம்.ஏ., பிஎச்.டி.
மொழியியல் துறைப் பேராசிரியர்
தமிழ்ப் பல்கலைக்கழகம்
தஞ்சாவூர்.

கி.இரா.

டாக்டர் கி. இராசேந்திரன்
இணைப் பேராசிரியர்
உளவியல் துறை
அண்ணாமலைப் பல்கலைக்கழகம்
அண்ணாமலைநகர்.

கி.கோ.

பேரா.கி. கோதண்டபாணி. எம்.ஏ., பி.ஓ.எல்.
ஓய்வுபெற்ற தமிழ்ப் பேராசிரியர்
11/13,திருமகள் இல்லம்
பிரதாபசிம்மபுரம்
தஞ்சாவூர்.

கி.பா.

திருமதி கிறிஸ்டி பால்
துணைப் பேராசிரியர்
உருமு தனலட்சுமி கல்லூரி
காட்டூர்
திருச்சி.

கி.ஸ்ரீ.

திரு.கி.ஸ்ரீதரன், எம்,ஏ.
தொல்லியல் அலுவலர்
தமிழ்நாடு அரசு தொல்பொருள் ஆய்வுத்துறை
மந்தைவெளிப்பாக்கம்
சென்னை.

கு.அ.

டாக்டர் கு. அண்ணாதுரை, எம்.ஏ., பிஎச்.டி.
மொழியியல் துறை
அண்ணாமலைப் பல்கலைக்கழகம்
அண்ணாமலைநகர்.

கு.சு.

டாக்டர் கு. சுந்தரமூர்த்தி, எம்.ஏ., பிஎச்.டி.
முதல்வர்
செந்தமிழ்க் கல்லூரி
திருப்பனந்தாள்
தஞ்சாவூர் மாவட்டம்

குரு.கோ.

திரு. குரு. கோவிந்தராசன், எம்.ஏ.
தமிழ்ப் பேராசிரியர்
தமிழ்த்துறை
அ.வீ.வா. நினைவு திரு புட்பம் கல்லூரி
பூண்டி
தஞ்சை மாவட்டம்.

கே.ஆ.

டாக்டர் கே. ஆதிநாராயணா
கல்வியியல் பேராசிரியர்
இலட்சுமி கல்வியியல் கல்லூரி
காந்திகிராமம்.

கே.இரா.

திரு.கே. இராசன்
தொழில்நுட்ப அலுவலர்
கடலகழாய்வுப் பிரிவு
தேசிய கடலாய்வு நிறுவனம்
தூனா-பௌலா
கோவா.

கே.என்.இரா.

டாக்டர் கே.என். இராமானுசம்
வணிகவியல், இணைப் பேராசிரியர்
அண்ணாமலைப் பல்கலைக்கழகம்
அண்ணாமலைநகர்.

கே.சே.

திரு. கே. சேஷாத்திரி
வரலாற்றுத் துறை
அஞ்சல் வழிக் கல்வி நிலையம்
அண்ணாமலைநகர்.

கே.நி.

டாக்டர் கே. நிர்மலானந்தா ரெட்டி, எம்.எஸ்சி., பிஎச்.டி.
விரிவுரையாளர்
மலையின மக்கள் ஆய்வு மையம்
தமிழ்ப் பல்கலைக்கழகம்
உதகமண்டலம்.

கே.ம.

பேரா.கே. மணி
வரலாற்றுத் துறை
எல்.என்.ஜி. அரசினர் கலைக் கல்லூரி
பொன்னேரி
செங்கற்பட்டு மாவட்டம்.

கே.மு.

திரு.கே. முருகேசன்
வரலாற்றுத் துறைத் தலைவர்
அரசினர் கலைக் கல்லூரி
செங்கற்பட்டு.

கே.ஜி.கி.

திரு.கே.ஜி. கிருட்டிணன்
முதன்மைக் கல்வெட்டாய்வாளர் (ஓய்வு)
711, வைஜயந்தி
16-வது மெயின்ரோடு
சரஸ்வதிபுரம்
மைசூர்.

கொ.இ.

செல்வி கொ. இந்துமதி, எம்.ஏ., எம்.பில்.
ஆய்வாளர்
உளவியல் துறை
பாரதியார் பல்கலைக்கழகம்
கோயம்புத்தூர்.

கோ.சி.

டாக்டர் கோ. சிவகுருநாதன், எம்.ஏ., பிஎச்.டி.
தமிழ்ப் பேராசிரியர்
அழகப்பா பல்கலைக்கழகம்
காரைக்குடி.

கோ.சீ.

டாக்டர் கோ. சீனிவாச வர்மா
பேராசிரியர்
மொழியியல் துறை
அண்ணாமலைப் பல்கலைக்கழகம்
அண்ணாமலைநகர்.

கோ.சு.

டாக்டர் கோ. சுப்பிரமணியபிள்ளை
பேராசிரியர்
கல்வியியல் துறை
மதுரை காமராசர் பல்கலைக்கழகம்
மதுரை.

கோ.சூ.

டாக்டர் கோமதி சூரியமூர்த்தி
மதுரை காமராசர் பல்கலைக்கழகம்
மதுரை.

ச.க.

பேரா.ச. கருப்பையா, எம்.ஏ.,எம்.பில்.
தமிழ்ப் பேராசிரியர்
சேதுபதி அரசு கலைக் கல்லூரி
இராமநாதபுரம்.

ச.சா.

டாக்டர் ச. சாம்பசிவம், எம்.ஏ., பிஎச்.டி
அஞ்சல்வழிக் கல்வித்துறை
மதுரை காமராசர் பல்கலைக்கழகம்
மதுரை.

ச.செ.

திரு.ச. செந்தூரன்
'ராஜ் பவனம்'
எல்.15, ஹார்துநகர் 2-ஆம் தெரு
கோ.புதூர்.
மதுரை.

ச.பா.

பேரா. ச. பாலசுந்தரம்
367, மேலவீதி
தஞ்சாவூர்.

ச.வே.

டாக்டர் சரசுவதி வேணுகோபால்
இணைப் பேராசிரியர்
மதுரை காமராசர் பல்கலைக்கழகம்
மதுரை.

சா.கி.

டாக்டர் சா. கிருட்டிணமூர்த்தி, எம்.ஏ., பிஎச்.டி.
விரிவுரையாளர்
ஓலைச்சுவடித் துறை
தமிழ்ப் பல்கலைக்கழகம்
தஞ்சாவூர்.

சி.அ.

மகாவித்துவான் சி. அருணைவடிவேல் முதலியார்
தத்துவ மையம்
தமிழ்ப் பல்கலைக்கழகம்
காஞ்சிபுரம்.

Dic 169.

சி.இரா.

டாக்டர் சி. இராசேந்திரன்
விரிவுரையாளர்
தத்துவத்துறை
அண்ணாமலைப் பல்கலைக்கழகம்
அண்ணாமலைநகர்.

சி.கு.

பேரா.சி. குறிஞ்சிச்செல்வன்
தமிழ்ப் பேராசிரியர்
அரசு கலைக்கல்லூரி
விருத்தாசலம்.

சி.கு.இரா.

திரு. சி.கு. இராமசாமி. பி.ஏ.,பி.எல்.
செயலர்
சட்டப்பேரவை
புனித சார்சு கோட்டை
சென்னை.

சி.கோ.

திரு. சி. கோவிந்தராசனார்
993, அரிக்காரத் தெரு
கரந்தை அஞ்சல்
தஞ்சாவூர்.

சி.செ.

பேரா. சி. செல்வத்தாண்டவன்
25, மன்னார்குடி சாலைத் தெரு
சிதம்பரம்.

சி.ஞா.

டாக்டர் சி. ஞானப்பிரகாசம்
அரசியல் விரிவுரையாளர்
அஞ்சல்வழிக் கல்வித்துறை
மதுரை காமராசர் பல்கலைக்கழகம்
மதுரை.

சி.ந.

டாக்டர் சி. நயினார் முகமது, எம்.ஏ.,பிஎச்.டி.
முதல்வர்
சமால் முகமது கல்லூரி
திருச்சி.

சி.பா.

டாக்டர் சி. பாலசுப்பிரமணியன்
பேராசிரியர் – தலைவர்
தமிழ்மொழித் துறை
சென்னைப் பல்கலைக்கழகம்
சென்னை.

சி.பால.

பேரா. சி. பாலசுப்பையா
வணிகவியல் துறைத் தலைவர்
வெள்ளைச்சாமி நாடார் கல்லூரி
மதுரை.

சி.ம.

திரு. சி. மசேவரன், எம்.ஏ., எம்.ஏ.
உதவிக் காப்பாட்சியர்
அரசு அருங்காட்சியகம்
சென்னை.

சீ.ப.

திரு. சீ. பக்தவச்சலு, எம். ஏ.
களஞ்சிய மையம்
தமிழ்ப் பல்கலைக்கழகம்
தஞ்சாவூர்.

சீனி.ச.

டாக்டர் சீனி. சத்திய கிரிராசன்
கல்வியியல் துறை
மதுரை காமராசர் பல்கலைக்கழகம்
மதுரை.

சீனி.நா.

டாக்டர் சீனி. நாராயணன்
பேராசிரியர்–தலைவர்
உளவியல் துறை
பாரதியார் பல்கலைக்கழகம்
கோயம்புத்தூர்.

சு.ஆ.

திரு.சு. ஆறுமுகம், எம்.ஏ., பி.லிப்.எஸ்.ஸி.
நூலக உதவியாளர்
களஞ்சிய மையம்
தமிழ்ப் பல்கலைக்கழகம்
தஞ்சாவூர்.

சு.இரா.

திரு.சு. இராசவேலு, எம்.ஏ., எம்.பில்
களஞ்சிய மையம்
தமிழ்ப்பல்கலைக்கழகம்
தஞ்சாவூர்.

சு.கோ.

டாக்டர் சு. கோவிந்தராசன், எம்.ஏ., பிஎச்.டி.
இணைத் தமிழ்ப் பேராசிரியர்
அண்ணாமலைப் பல்கலைக்கழகம்
அண்ணாமலைநகர்.

சு.ச.

டாக்டர் சு. சக்திவேல்
மொழியியல் துறை
அண்ணாமலைப் பல்கலைக்கழகம்
அண்ணாமலைநகர்.

சு.சா.

டாக்டர் சு. சாமி ஐயா, எம்.ஏ., பிஎச்.டி.
இணைப் பேராசிரியர்
தமிழ்த்துறை
அண்ணாமலைப் பல்கலைக்கழகம்
அண்ணாமலைநகர்.

சு.சு.

டாக்டர் சு. சுவர்ணகாளீச்சுரன்
ஓய்வுபெற்ற தமிழ்ப் பேராசிரியர்
திருவையாறு
தஞ்சாவூர் மாவட்டம்.

செ.ஆ.

திரு.செ. ஆவிடைத்தாய் செயராமன்
9, தவுலத் நகர்
கடலூர்.

செ.வை.

பேரா.செ. வைத்தியலிங்கம், எம்.ஏ., எம்.லிட்.
இணைத் தமிழ்ப் பேராசிரியர்
அண்ணாமலைப் பல்கலைக்கழகம்
அண்ணாமலைநகர்.

செ.வை.ச.

டாக்டர் செ.வை. சண்முகம்
மொழியியல் துறைப் பேராசிரியர்
அண்ணாமலைப் பல்கலைக்கழகம்
அண்ணாமலைநகர்.

சொ.சா.

திரு.சொ. சாந்தலிங்கம்
தொல்லியல் அலுவலர்
தமிழ்நாடு அரசு தொல்பொருள் ஆய்வுத்துறை
அரண்மனை வளாகம்
தஞ்சாவூர்.

சோ.ந.க.

டாக்டர் சோ.ந. கந்தசாமி
இலக்கியத்துறைத் தலைவர்
தமிழ்ப் பல்கலைக்கழகம்
தஞ்சாவூர்.

சௌ.இல.

திரு.சௌ. இலட்சுமி நரசிம்மன்
ஆங்கிலத்துறைத் துணைப் பேராசிரியர்
அரசினர் கலைக் கல்லூரி
கரூர்.

டி.ஆர்.இரா.

திருமதி.டி.ஆர். இராமச்சந்திரன்
37, எட்டாம் குறுக்குத் தெரு மேற்கு
செனாய் நகர்
சென்னை.

டி.எம்.பொ.

திருமதி.டி.எம். பொன்னம்மாள் சண்முகம்
தமிழ்ப் பேராசிரியர்
சதாசிவ நகர்
மதுரை.

டி.க.

டாக்டர் டி. கல்யாணி
அரசியல்துறை விரிவுரையாளர்
மதுரை காமராசர் பல்கலைக்கழகம்
மதுரை.

டி.த.

திரு.டி. தட்சிணாமூர்த்தி
வரலாற்றுத் துறைப் பேராசிரியர்
பச்சையப்பன் கல்லூரி
சென்னை.

டி.வெ.

திரு.டி. வெங்கடேசன், எம்.ஏ.
ஆய்வாளர்
மானிடவியல் துறை
சென்னைப் பல்கலைக்கழகம்
சென்னை.

த.நா.வா.

திரு.த.நா. வாசுதேவராவ்
32, முதல் குறுக்குத் தெரு
பெசண்ட் நகர்
சென்னை.

த.வே.பெ.இ.

டாக்டர் த.வே.பெ. இராசா
பேராசிரியர்/இயக்குநர்
மதுரை சமூகப் பணிக் கல்லூரி
அழகர்கோயில் ரோடு
மதுரை.

தா.எ.

திரு.தா. எட்மண்ட்ஸ்
வரலாற்றுத்துறைத் தலைவர்
டி.பி.எம்.எல். கல்லூரி
பொறையார்.

தா.செ.

பேரா.தா. செல்லப்பா
தமிழ்நாடு இறையியல் கல்லூரி
அரசரடி
மதுரை.

தி.ஆ.இ.

திருமதி தி.ஆ. இசைமதி, எம்.ஏ., எம்.எல்.
இளநிலைப் பேராசிரியர்
சட்டக் கல்லூரி
மதுரை.

தி.சு.

திரு.தி. சுப்பிரமணியம், எம்.ஏ.,
காப்பாளர்
இராசராசன் அருங்காட்சியகம்
தமிழ்நாடு அரசு தொல்பொருள் ஆய்வுத்துறை
அரண்மனை வளாகம்
தஞ்சாவூர்.

தி.வி.கு.

டாக்டர் தி.வி. குப்புசாமி, எம்.ஏ., பிஎச்.டி.
ஆர் 661, புது இராசேந்திர நகர்
புதுதில்லி.

தி.வை.சொ.

பேரா.தி.வை. சொக்கப்பா
4/98, கான்வென்ட் சாலை
சேலம்.

து.ஆ.த.

திரு.து.ஆ. தனபாண்டியன்
இசைத்துறைப் பேராசிரியர்
தமிழ்ப் பல்கலைக்கழகம்
தஞ்சாவூர்.

து.ப.

டாக்டர் து. பட்டாபிராமன்
தமிழ் விரிவுரையாளர்,
அண்ணாமலைப் பல்கலைக்கழகம்
அண்ணாமலைநகர்.

தெ.சொ.

டாக்டர் தெ. சொக்கலிங்கம், எம்.ஏ., பி.ஓ.எல்., பிஎச்.டி.
இணைப் பேராசிரியர்
தமிழ்த்துறை
அழகப்பா பல்கலைக்கழகம்
காரைக்குடி.

தே.ஆ.

டாக்டர் தே. ஆண்டியப்பன், எம்.ஏ., பிஎச்.டி.
16, சவகர் ரோடு
காந்திநகர்
மதுரை.

தே.லூ.

டாக்டர் தே. லூர்து எம்.ஏ.,பி.எச்.டி.
தமிழ்த்துறைத் தலைவர்
தூய சேவியர் கல்லூரி
பாளையங்கோட்டை
திருநெல்வேலி.

ந.ச.

திரு. ந. சண்முகம்
எஸ்.டி. இந்துக் கல்லூரி
நாகர் கோவில்.

ந.து.

டாக்டர் ந. துரைராசு
இணைப் பேராசிரியர், பொருளியல் துறை,
மதுரைக் காமராசர் பல்கலைக்கழகம்
மதுரை.

ந.ந.

டாக்டர் ந. நடராசபிள்ளை, எம்.ஏ., பி.எச்.டி.
மொழியியல் துறை விரிவுரையாளர்

இந்திய மொழிகளின் நடுவண் ஆராய்ச்சி மையம்
மானச கங்கோத்ரி,
மைசூர்.

ந.மா.

டாக்டர் ந. மாணிக்கம்
தமிழ்ப் பேராசிரியர்
தியாகராசர் கல்லூரி
மதுரை.

ந.மெ.

பேரா.ந. மெய்ப்பொருள், எம்.ஏ.,எம்.பி.எல்.
தமிழ்ப் பேராசிரியர்
அ.வீ.வா. நினைவு திரு புட்பம் கல்லூரி,
பூண்டி
தஞ்சாவூர் மாவட்டம்.

நா.அ.

திரு.நா. அழகப்பன்
வரலாற்றுத் துறை விரிவுரையாளர்
அண்ணாமலைப் பல்கலைக்கழகம்
அண்ணாமலைநகர்.

நா.செ.

டாக்டர் நா. செயராமன்
பேராசிரியர் தலைவர்
தமிழ்த்துறை
பாரதியார் பல்கலைக் கழகம்
கோயம்புத்தூர்.

நா.டே.

டாக்டர் (திருமதி) நான்சி டேவிட்
8, கப்பல் போலுசெட்டித் தெரு
வண்ணாரப்பேட்டை
சென்னை.

ப.அ.

டாக்டர் பழனி அரங்கசாமி, எம்.ஏ.,பி.ஓ.எல்., பிஎச்.டி.
இணைப் பேராசிரியர்
ஆங்கிலத்துறை
மதுரை காமராசர். பல்கலைக்கழகம்
மதுரை.

ப.த.

டாக்டர் ப. தங்கராசு, எம்.ஏ.,பிஎச்.டி.
தமிழ் விரிவுரையாளர்
அண்ணாமலைப் பல்கலைக் கழகம்
அண்ணாமலை நகர்.

ப.ம.

டாக்டர் ப. மருதநாயகம்
ஆங்கிலத்துறைத் தலைவர்
மத்திய பல்கலைக்கழகம்
பாண்டிச் சேரி.

ப.மு.

டாக்டர் ப. முத்துவீரப்பன் எம்.ஏ.,பிஎச்.டி.
தமிழ்த்துறை இணைப்பேராசிரியர்
அண்ணாமலைப் பல்கலைக்கழகம்
அண்ணாமலைநகர்.

பா. இரா.

திரு. பா. இராசேந்திரன், பி.எஸ்சி.,பி.எல்.
18, இராசாசி தெரு
காந்திநகர்
மதுரை.

பா.சூ.

டாக்டர் பா. சூரியநாராயணன் எம்.ஏ., எம்.லிட்., பிஎச்.டி.
22-ஏ, கம்பர் தெரு
எஸ்.எஸ். காலனி
மதுரை.

பா.ம.

திரு.பா. மதிவாணன், எம்.எ.,எம்.பில்.,
தமிழ்த் துணைப்பேராசிரியர்
கரந்தைப் புலவர் கல்லூரி
கரந்தை
தஞ்சாவூர் மாவட்டம்.

பா.ஜ

திரு.பா. ஜவகர், எம்.ஏ.,
காப்பாட்சியர்
அரசு அருங்காட்சியகம்
சென்னை.

பி.ஆர்.ந.

டாக்டர் பி.ஆர். நரசிம்மன், எம்.ஏ.,பிஎச்.டி.,
தத்துவத்துறைப் பேராசிரியர்
அருள்மிகு பழநி ஆண்டவர் கலை பண்பாட்டுக் கல்லூரி
பழநி.

பி.இ.

டாக்டர் பி. இராசாராமன்
6/12, பீட்டர்சு சாலை காலனி
இராயப்பேட்டை
சென்னை.

பி.எஸ்.வே.

பேரா. பி.எஸ். வேதவல்லி, எம்.ஏ.
'ரேவதி'
7, இரண்டாம் தெரு
ஸ்ரீபுரம்
சென்னை.

பி.ப.

டாக்டர் பி. பத்மநாபன் தம்பி
கேரளப் பல்கலைக்கழகம்
காரியாவட்டம்
திருவனந்தபுரம்.

பு.எ.மோ

திரு. பு.எ. மோகன்
வரலாற்றுத்துறை விரிவுரையாளர்
அண்ணாமலைப் பல்கலைக்கழகம்
அண்ணாமலைநகர்.

பு.வே.

திரு. புலமை வேங்கடாசலம்
76-டி, முதல் தெரு
அருளானந்த நகர்
தஞ்சாவூர்.

பூ.த.

திரு.பூ. தர்மலிங்கம், எம்.ஏ.,எம்.பில்.
களஞ்சிய மையம்
தமிழ்ப் பல்கலைக்கழகம்
தஞ்சாவூர்.

பொ.சூ.

திரு. பொ. சூரியராசன்
இயக்குநர்
உடற்பயிற்சிக் கல்வித்துறை
தியாகராசர் கல்லூரி
மதுரை.

பொன்.சௌ.

டாக்டர் பொன். சௌரிராசன், எம்.ஏ., பிஎச்.டி.
தமிழ்ப்பேராசிரியர்
திருவேங்கடவன் பல்கலைக்கழகம்
திருப்பதி.

ம.அ.த.

டாக்டர் ம.அ. தங்கராஜ், எம்.ஏ., பி.எச்.டி.
சிறப்புநிலை இயக்குநர்
கிறித்தவத் திருச்சபை மருத்துவமனை
மதுரை.

ம.இ.

திரு.ம. இராசசேகர தங்கமணி
வரலாற்றுத் துறைப் பேராசிரியர்
அரசு கலைக் கல்லூரி
கரூர்.

ம.கா.

பேரா. ம. காந்தி, எம்.ஏ., எம்.எல்.
விரிவுரையாளர்
டாக்டர் அம்பேத்கார் அரசினர் சட்டக் கல்லூரி
பாண்டிச்சேரி.

மா.அ.

திரு. அறந்தை மா. அண்ணாதுரை
வழக்கறிஞர்
161, தம்புச்செட்டித் தெரு
சென்னை.

மா.இரா.

டாக்டர் மா. இராமலிங்கம்
தமிழ்த்துறைத் தலைவர்
பாரதிதாசன் பல்கலைக்கழகம்
திருச்சி.

மா.கா.

திரு. மா. காந்திதாசன்
7/188, என்.ஜி.ஓ. காலனி
நாகமலை
மதுரை.

மா.செ.

திரு. மா. செபாஸ்டியன்
முதல்வர்
புனித வளனார் கல்லூரி
திருச்சி.

மா.தெ.

திருமதி மாலதி தெய்வராஜன்
விரிவுரையாளர்
பொருளியல் துறை
அண்ணாமலைப் பல்கலைக்கழகம்
அண்ணாமலைநகர்.

மா.பெ.

திரு. மா. பெரோஸ், எம்.ஏ.,எம்.பில்.
உளவியல் துறைப் பேராசிரியர்,
எஸ்.ஆர்.கே. வித்யாலயா கல்வியியல் கல்லூரி
கோயம்புத்தூர்.

மீ.அ.

பேரா. மீ. அப்துல் ரசாக் கபூர்கான்
இளநிலைப் பேராசிரியர்
டாக்டர் அம்பேத்கார் அர்சினர் சட்டக்கல்லூரி
பாண்டிச்சேரி.

மு.அ.

திரு. மு. அருணகிரி
தமிழ்ப் பேராசிரியர்
தியாகராசர் கல்லூரி
மதுரை.

மு.அ.ர.

திரு.மு.அப்துல் ரகீம்
வரலாற்றுப் பேராசிரியர்
ஈ.வெ.ரா. கல்லூரி
திருச்சி.

மு.இரா.

டாக்டர் மு. இராசமாணிக்கம்
பேராசிரியர் தலைவர்
உளவியல் துறை
அண்ணாமலைப் பல்கலைக்கழகம்
அண்ணாமலைநகர்.

மு.இராம.

டாக்டர் மு. இராமதாஸ்
'லட்சுமி இல்லம்'
31, வேதபுரீசுவரர் நகர்
தட்டாஞ்சாவடி
பாண்டிச்சேரி.

மு.ச.

பேரா. மு. சண்முகம்பிள்ளை
ஓலைச்சுவடித்துறைப் பேராசிரியர்
தமிழ்ப் பல்கலைக்கழகம்
தஞ்சாவூர்.

மு.க.

டாக்டர் மு. தமிழ்க்குடிமகன், எம்.ஏ., பிஎச்.டி.
முதல்வர்
யாதவர் கல்லூரி
மதுரை.

மு.நா.

டாக்டர் மு. நாகநாதன்
152, சுவாமிநாயக்கன் தெரு
சிந்தாதிரிப்பேட்டை
சென்னை.

மு.மா.

டாக்டர் மு. மாணிக்கம்
தமிழ்ப் பேராசிரியர்
பழநி ஆண்டவர் கலை பண்பாட்டுக் கல்லூரி
பழநி.

ரெ.சீ.

பேரா. ரெ. சீனிவாசன்
60, வடக்கு ஆவணி மூலத்தெரு, (மேல்மாடி)
மதுரை.

வி.ஆர்.பி.

டாக்டர் வி.ஆர். பிரதாப்சந்திரன் நாயர்
பேராசிரியர்
மொழியியல் துறை
கேரளப் பல்கலைக்கழகம்
காரியாவட்டம்
திருவனந்தபுரம்.

வி.சு.

திரு.வி. சுரேஷ், எம்.ஏ., எம்.பில்.
உளவியல் துறை
அண்ணாமலைப் பல்கலைக்கழகம்
அண்ணாமலைநகர்.

வி.மி.ஞா.

டாக்டர் வி.மி. ஞானப்பிரகாசம்
தூய இருதயக் கல்லூரி
செண்பகனூர்
கொடைக்கானல்.

வி.வ.

திரு. வி. வரதாச்சாரியார்
ஆய்வாளர்

பிரெஞ்சு இந்தியவியல் நிறுவனம்
பாண்டிச்சேரி.

வீ.சே.

திரு. வீ. சேகர்
காட்டுக்கூடலூர் (அஞ்சல்)
பேர்பெரியான்குப்பம் (வழி)
பண்ருட்டி வட்டம்
தென்னார்க்காடு மாவட்டம்.

வீ.சொ.

புலவர் வீ. சொக்கலிங்கம்
தமிழ் ஆசிரியர்
சரசுவதிமகால் நூல்நிலையம்
தஞ்சாவூர்.

வெ.பா.

திருமதி. வெ. பாலாம்பாள்
இணைப்பேராசிரியை
வரலாற்றுத் துறை
சென்னைப் பல்கலைக்கழகம்
சென்னை.

வே.ந.

டாக்டர் வே. நடராஜன், எம்.ஏ., பிஎச்.டி., டி.லிட்.,
சமூக உளவியலாளர் மற்றும் சிறப்புநிலைப் பேராசிரியர்
சென்னை மருத்துவக் கல்லூரி
சென்னை.

ஜி.ஆர்.கி.

டாக்டர் ஜி.ஆர். கிருட்டிணமூர்த்தி
தமிழ்ப் பேராசிரியர்
அ.வீ.வா. நினைவு திரு புட்பம் கல்லூரி
பூண்டி
தஞ்சாவூர் மாவட்டம்.

ஜி.இரா.

டாக்டர் ஜி. இராஜமோகன்
உளவியல் துறை
மாநிலக் கல்லூரி
சென்னை.

ஜே.பா.

டாக்டர் ஜே. பார்த்தசாரதி, எம்.ஏ., பிஎச்.டி.
விரிவுரையாளர்
மலையின மக்கள் ஆய்வு மையம்
தமிழ்ப் பல்கலைக்கழகம்
உதகமண்டலம்.

சுருக்கக் குறியீட்டு விளக்கம்

அகம்.	—	அகநானூறு
அடியார்.	—	அடியார்க்கு நல்லார்
ஆய்ச்சி.	—	ஆய்ச்சியர் குரவை
உரி.	—	உரியியல்
ஊரலர்.	—	ஊரலரறிவுறுத்த காதை
எழுத்.	—	எழுத்ததிகாரம்
க/கு.	—	கணக்கு
கந்த.	—	கந்தபுராணம்
கம்ப.	—	கம்பராமாயணம்
கலி.	—	கலித்தொகை
காட்சி.	—	காட்சிக்காதை
கி.பி.	—	கிறித்துவுக்குப்பி.
கி.மீ.	—	கிலோ மீட்டர்
கி.மு.	—	கிறித்துவுக்குமுன்
கிளவி.	—	கிளவியாக்கம்
கீ/இ.	—	கீழ்இறக்குதல்
கீ/கொ.	—	கீழ்க் கொண்டுவருதல்
கு.ப.	—	குறிப்பேட்டுப் பக்கம்
குறள்.	—	திருக்குறள்
குறுந்.	—	குறுந்தொகை
ச.கி.மீ.	—	சதுர கிலோ மீட்டர்
சிலப்.	—	சிலப்பதிகாரம்
சிறுபாண்.	—	சிறுபாணாற்றுப்படை
சீவக.	—	சீவக சிந்தாமணி
செ.மீ.	—	சென்டி மீட்டர்
செய்.	—	செய்யுளியல்

சேனா.	—	சேனாவரையம்
தடுத்தாள்.	—	தடுத்தாட்கொண்ட புராணம்
திருவிளை.	—	திருவிளையாடற்புராணம்
தேவா.	—	தேவாரம்
தொல்.	—	தொல்காப்பியம்
நூ.	—	நூற்பா
நூற்.	—	நூற்றாண்டு
நச்.	—	நச்சினார்க்கினியர்
நற்.	—	நற்றிணை
நன்.	—	நன்னூல்
நாடு.	—	நாட்டுப்படலம்
நாலடி.	—	நாலடியார்
பதிற்.	—	பதிற்றுப்பத்து
பரி.	—	பரிபாடல்
பு.பொ.வெ.	—	புறப்பொருள் வெண்பாமாலை
புறத்.	—	புறத்திணையியல்
புறம்.	—	புறநானூறு
பெரிய.	—	பெரியபுராணம்
பொருள்.	—	பொருளதிகாரம்
மணி.	—	மணிமேகலை
மயிலை.	—	மயிலைநாதர் உரை
மீ.	—	மீட்டர்
முருகு.	—	திருமுருகாற்றுப்படை
மேற்.	—	மேற்கோள்
வாகை.	—	வாகைப்படலம்
வெ.	—	வெண்பா
வெள்ளை.	—	வெள்ளை யானைச் சாபந் தீர்த்தபடலம்
வேனில்.	—	வேனிற்காதை

வாழ்வியற் களஞ்சியம்

ஏகாம்பரநாதர் உலா: காஞ்சி ஏகாம்பர நாதரைப் பாட்டுடைத் தலைவராக வைத்துப் பாடப் பெற்றது ஏகாம்பரநாதர் உலா. ஏகாம்பர நாதச் சம்புவராயன் பேரில் பாடப் பெற்றது என்ற கருத்தும் உண்டு. நூலாசிரியர் இரட்டையர். அவர் களுள் ஒருவர் முடவர்; மற்றொருவர் குருடர். அவர் தம் பெயர் முறையே இளஞ்சூரியன், முதுசூரியன் என்பர். அவர்கள் உடன்பிறந்தார் என்று சிலரும், அத்தைமகன் அம்மான்சேய் என்று சிலரும் கருதுகின் றனர். அவர்கள் இவ்வுலாவில் ஏகாம்பரநாதச் சம்பு வராயனைப் பலபடப் பாராட்டியுள்ளனர். அவர் கள் காலம் கி.பி. 14-ஆம் நூற்றாண்டு என்பது கல்வெட்டுச் செய்தி. காளமேகப் புலவர், அருணகிரி நாதர், வில்லிபுத்தூரார் முதலியோர் அவர்களின் சமகாலப் புலவர்கள். திருவாமாத்தூர்க் கலம்பகம், தில்லைக் கலம்பகம் முதலிய பிற நூல்களும், சுவை மிகுந்த தனிப்பாடல்கள் பலவும் இவர்களால் பாடப் பட்டன.

இந்நூல் அரங்கேற்றத்தின்போது, காப்புச் செய்யுளில் கூறப்பட்ட ஆயிரக்கால் மண்டபமும் விகடசக்கர விநாயகரும் அங்கில்லாமையால் அவை யோர் மறுத்தனர். அவற்றைக் கண்டபின்னரே நூலை அரங்கேற்றுவோம் எனக் கூறிச் சிவத்தலயாத்திரை தொடங்கினர். பின், திருப்பணி செய்வோர் பூமியை வெட்ட, மண்டபமும் விநாயகரும் தோன்றக் கண்டு ஊரார் இரட்டையரை இரந்து வேண்டி அழைத்து வந்து நூலை அரங்கேற்றிச் சிறப்பித்தனர். இதனால், ஏகாம்பரநாதர் உலா தெய்விக உலா என்று பல ராலும் போற்றப்பட்டது.

காஞ்சியை ஆண்ட ஏகாம்பரநாதச் சம்புவராயன் (கி.பி. 1337-1360) செய்த அரிய திருப்பணிகள் இதில் பாராட்டப்பட்டுள்ளன. அடியார் செயல்களுள் சிறுத் தொண்டரின் செயற்கருஞ் செயல் பலபடப் பாராட் டப்பட்டுள்ளது. சம்பந்தர் ஆண் பனையைப் பெண் பனையாக்கிய நிகழ்ச்சி, அப்பர் கல்லையே தெப்ப மாகக் கொண்டு கரையேறிய விந்தை, சுந்தரர் இறைவனை ஏவல்கொண்ட மாட்சி, மணிவாசகருக்குப் பலவிடங்களில் இறைவன் காட்சிதந்த பெருமை ஆகி யவை விவரிக்கப்பட்டுள்ளன.

ஆசிரியரின் சிவப்பற்றும் சைவப்பற்றும் இந் நூலால் நன்கு விளங்கும். சிவபெருமான் திரிபுரம் எரித்தது, தக்கன்வேள்வி அழித்தது, எமனை உதைத்தது, மன்மதனை எரித்தது, திருமாலுக்குச் சக்கரம் அளித்தது, சிலந்திக்குச் சோழ மன்னராகப் பிறக்கும் பேறளித்தது, பிரமனும் திருமாலும் அடி முடி காண முடியாமல் அனற் பிழம்பாய் நின்றது, பிரம விட்டுணுக்களை அழித்துப் பிறப்பித்தது, அவர் கள் அழிந்த சுடலைச் சாம்பலைத் திருநீறாகத் தரித் தது, தலைமாலை அணிந்தது, சூலம் கைக்கொண்

டது, இராவணன் கயிலையை எடுக்க முயன்றபோது சிவபெருமான் தம் கால்விரலை ஊன்றி அவன் முடியை நெரித்தது, நஞ்சினை உண்டு அலைமகளுக்கும் கலைமகளுக்கும் வாழ்வளித்தது, தேவி கைத்தாளம் போட நடனம் புரிந்தது, கங்கையைச் சடையில் ஏற்று மறைத்தது, சிறுத் தொண்டரின் பிள்ளையை மீண்டும் உயிர்ப்பித்தது முதலிய அருஞ் செயல்கள் நயம்படச் சொல்லப்பட்டுள்ளன. பழ.மு.

ஏகாம்பர முதலியார், (செஞ்சி) 20-ஆம் நூற்றாண்டின் முற்பகுதியில் வாழ்ந்தவர். வேளாள மரபினைச் சேர்ந்த இவர் முத்தமிழ்ப் புலமையுடையவராய் விளங்கினார். இவர் தந்தை நாராயணசாமி உபாத்தியாயர். அவர் பலருக்குத் தமிழ் கற்பித்து வந்தார். மேலுமவர், மருத்துவம் சோதிடம் முதலிய துறைகளிலும் தேர்ச்சி பெற்றவராக இருந்தார். அவரைப் போன்றே ஏகாம்பர முதலியாரும் அத்துறைகளில் பயின்று நூல்கள் பல வெளியிட்டுள்ளார். அந்த நூல்கள் பலவும் செய்யுளில் அமைந்துள்ளன. முத்தமிழ்ப் புலமையுடையவராய் விளங்கிய இவர் இயற்றிய நூல்களுள் பல சோதிடம் பற்றியவை. மருத்துவ நூல்களுள் வைத்திய அரிச்சுவடி, சருவ விட முறிப்பு என்பன சிறப்பாகக் குறிப்பிடத்தக்கவை. இவர், கர்ண மகாராசன் நாடகம், மயில் ராவணன் நாடகம் என்னும் இரண்டு நாடகங்களைக் கீர்த்தனைகளும் விருத்தப் பாடல்களும் உரைநடையும் கலந்து இயற்றினார். நளச்சக்கரவர்த்தி அம்மானை, சாரங்கதரன் அம்மானை, அரிச்சந்திர அம்மானை முதலிய அம்மானைப் பாடல்களும் எழுதியுள்ளார். உரைநடையில் அற்புதங்களை உள்ளடக்கிக் கொண்டு நகைச்சுவையுடன் இவர் அமைத்தவை அகட விகட அகசிய பூடணம், விகட விநோதக் கதை முதலியனவாம். இவர் எழுதிய 'கலியுக விநோதக் கதை' நூல் நாடோடிப் பாங்கில் வழங்கும் இருபது வேடிக்கைக் கதைகளைக் கொண்டது.

வி.சே.

ஏசல்: பொருள், யாப்பு, செய்யுள் எண் முதலியவற்றால் வேறுபட்ட சிறு பிரபந்தங்கள் பெருகிய நிலையில் அவற்றைத் தொகுத்து வகைப்படுத்தி இலக்கணம் அமைக்கும் பணியில் இலக்கணப் புலவர்கள் ஈடுபட்டதன் விளைவாகப் பாட்டியல் நூல்கள் பல தோன்றலாயின. அப் பிரபந்தங்களை 96 என்று வகைப்படுத்திப் பல பாட்டியல் நூல்கள் இலக்கணங் கூறியுள்ளன. அவ்வாறு தொகுக்கப்பட்ட 96 வகையுள் அடங்காத பல புதிய சிற்றிலக்கிய வகைகள் தமிழில் உருவாகியுள்ளன. அவற்றுள் ஒன்று ஏசல் என்னும் பிரபந்தமாகும்.

ஏசல் என்னும் சொல் இகழ்தல், பழித்தல் எனப் பொருள்படும். அதனால், இகழ்ந்து அல்லது பழித்துக் கூறும் வகையில் அமையும் இலக்கியம் ஏசல் என்னும் பெயர் பெற்றது. இவ்விலக்கியம், இருசாராருள் ஒரு சாரார் தம்மைப் புகழ்ந்தும், மற்றவரை இகழ்ந்தும் பாட, அதுகேட்ட மறுசாரார் அந்த இகழ்ச்சியுரைக்கு மறுப்பாகத் தம்மைப் புகழ்ந்தும், இகழ்ந்தவரை ஏசியும் பாடும் வகையில் அமையும். இழித்தும் பழித்தும் பேசுதலாகிய ஏசலுக்கு, வெகுளி, இளிவரல் போன்ற சுவைகளைத் தோற்றுவிக்கத்தக்க பொருளும் சொல்லும் வேண்டத்தக்கனவாகும். ஏசல் உண்மையாக நிகழுமாயின், அது கேட்போர்பால் உண்மையான சினத்தைத் தூண்டிப் பகைமையையும், பூசலையும் உண்டாக்கித் துன்பத்திற்குக் காரணமாகிவிடும். ஏசல் பிரபந்தத்தில் இடம்பெறும் ஏச்சுரையும் பழிப்புரையும், விளையாட்டாக அமைவதனால், கேட்போர்பால் நகையினையும் ஆர்வத்தையும் உண்டாக்கி இன்பத்தை மிகுவிக்கும் ஏதுக்களாக அமைகின்றன. இருவர் மாறுபட்டு ஏசிக்கொள்ளும் பாங்கிலமையும் இந்த ஏசற்பிரபந்தம் இறுதியில் ஏசிய இருவரும் மாறுபாடு நீங்கி ஒன்றுபட்டு மகிழ்ச்சியடைவதாகவே அமையும்.

உழவர் வாழ்க்கையைப் புனையும் பனுவலாக அமையும் பள்ளு என்னும் சிற்றிலக்கியத்தில் ஏசல் ஒரு பகுதியாக அமைகிறது. முக்கூடற் பள்ளுவில் இடம்பெறும் பள்ளனின் இரு மனைவியருள் மூத்தவள் முக்கூடலைச் சேர்ந்தவள்; இளையவள் மருதூரைச் சேர்ந்தவள். அவர்கள் முறையே வைணவ சமயத்தையும் சைவ சமயத்தையும் சார்ந்தவர்கள். அவர்கள் இருவரும் ஏசிக்கொள்ளும் பகுதி, சமயக் காழ்ப்புணர்வைத் தூண்டிச் சினங்கொள்ளச்செய்வதுபோலக் காணப்பட்டாலும், ஏசல் இலக்கியப் பாங்கினால் அது ஓர் இலக்கியச் சுவைமிக்க பகுதியாக அமைந்து பயில்வோரை இன்புறுத்துகிறது. 'சுற்றிக் கட்ட நாலுமுழத் துண்டும் இல்லாமல் புலித்-தோலை உடுத்தான் உங்கள் சோதி அல்லோடி'என்பது மூத்த பள்ளியின் ஏசல். அது கேட்ட இளைய பள்ளியின் மறுமொழி ஏசல், 'சுற்றைச் சடை கட்டி மரவுரியும் சேலைதான்-பண்டு, கட்டிக்கொண்டான் உங்கள் சங்குக் கையன் அல்லோடி' என்பதாகும். பள்ளுவில் இவ்வகை ஏசற்பகுதி இடம்பெறுவதால் அந்நூல் 'பள்ளேசல்' என்றும் பெயர் பெறும். மாதைப்பள்ளு நூலாசிரியர் அந்நூலினைத் 'தேசமெல்லாம் புகழ் நாடகப் பள்ளேசல்' என்று குறிப்பிட்டுள்ளார்.

இலக்கியத்தில் அமையும் ஏசற் பகுதியின் நயமுணர்ந்த புலவர் பெருமக்கள் தனியே 'ஏசல்' இலக்கியம் படைக்க முற்பட்டனர். பக்தித் துறையிலும்

இந்த ஏசல் வகை இடம்பெற்று, ஏசல் இலக்கியங்களை உருவாக்கியுள்ளது. எட்டு குடி ஏசல், ஆதி மூலர் பேரில் தாய் மகள் ஏசல் போன்றன இவ்வகையிலமைந்த ஏசற் பிரபந்தங்களாகும். தாம் விரும்பும் யாப்பில் புலவர்கள் இப்பிரபந்தங்களை உருவாக்கியுள்ளனர். இவற்றில் அமையும் நகைச்சுவையும் இனிய இசையும் பயில்வோரையேயன்றிக் கேட்கும் பாமர மக்களையும் கவரும் பாங்கினவாகும்.

திருமணத்தின்போது மணமகளின் சகோதரியர் மணமகனைப் பழித்தும் மணமகளைப் புகழ்ந்தும் பாடுவர். அது கேட்ட மணமகனின் சகோதரியர் மணமகளைப் பழித்தும், மணமகனைப் புகழ்ந்தும் பாடுவர். இந்த ஏசற் பாட்டு நிகழ்ச்சி அனைவரையும் இன்புறுத்தும். ஏசல் இலக்கியம் பல்வகை யாப்பிலும் பாடப்படும் என்பதனை அருணகிரியார், 'சிந்து கலித்துறை ஏசல்' என்ற தொடரால் குறிப்பிட்டுள்ளார். அ.மா.ப.

ஏசாயா இசரயேல் மக்களிடையே தோன்றிய அருட்போதகர்களுள் (Prophets) தலைசிறந்தவர், 'ஏசாயா' என்றால் 'கடவுளே (Yahweh) நமது பேரின்பம்' என்பது பொருள் ஏசாயாவைப்(Isaiah) பற்றிய தகவல்கள் மிகச் சிலவே. ஏசாயாவின் தந்தை ஆமோசு (Amoz). இவர் காலம் கி. மு. 760 ஆக இருக்கலாம். இவரது இறைபணி முற்றிலும் எருசலேம் நகருக்குள்ளேயே இருந்ததாகக் கருதப்படுகிறது. அரசர், அரசவையினர், ஆகியோருடன் நெருங்கிப் பழகி வந்தவரென்றாலும், ஏசாயா அரச குலத்தைச் சார்ந்தவரல்லர் என்பதுதான் பல அறிஞர்களின் கருத்து.

யூதேயாவின் (Judea) வரலாற்றில் மிகச் சிக்கலான காலத்தில் நாட்டை வழி நடத்தும் கடமை ஏசாயாவின்மேல் சுமத்தப்பட்டது. ஊசாயா (Uzzhiah) அரசர் இறக்கும்பொழுது, நாட்டின் பெருமையும் புகழும் செழுமையும் குன்றியிருந்தன, அசிரியாவின் (Assyria) ஆதிக்கம் ஓங்கி, இசரயேலின் (Israel) மேல் அவர்கள் வெற்றி காண்பது இன்றோ நாளையோ என்ற அச்சம் அதிகரித்துக் கொண்டிருந்த காலம் அது. ஏசாயா தம் வாழ்நாளிலேயே இசரயேலின் வட பகுதி சூறையாடப்படுவதையும், தாம் வாழ்ந்த பகுதியும் அசிரியர்களின் படைக்குப் பணிய வேண்டிய அவமானத்தையும் நினைத்து உள்ளம் உருகினார். மக்கள் ஆன்மிக நாட்டமற்று வாழ்ந்தனர். அநீதியும் பேராசையும் வஞ்சனையும் மக்களின் ஆன்மிகச் சக்திகளை அழித்துக் கொண்டிருந்தன.

தாவீது (David) மன்னனுக்குக் கடவுள் அளித்த வாக்குறுதி உண்மையில் நிறைவேறுமா என்ற அச்சம் பல யூதேயா மக்களிடம் எழுந்தது. அதே வேளையில் கடவுளின் வாக்குறுதி வழியாக ஒருவரும் தம்மை அடக்கவோ தம்மீது வெற்றி கொள்ளவோ முடியாது என்ற செருக்குடன், பல இசரயேல் மக்கள் கடவுளுக்கு எதிராக ஒழுகினர். இந்த இக்கட்டான சூழ்நிலையில் ஏசாயா இறைவர்க்குப் பணி செய்ய வேண்டிய கட்டாயநிலை ஏற்பட்டிருந்தது.

ஏசாயாவின் இறைப் பணியை மூன்று பகுதியாகப் பிரிக்கலாம். முதல் பகுதி, சோதாம் (Jodam), ஆகாசு (Ahaz) என்ற அரசர்களின் காலங்களை ஒட்டியது. அக்காலங்களுக்குரிய குறிப்புகளை விவிலியத்தில் 1 முதல் 12 அதிகாரங்களில் காணலாம். ஆகாசு அரசர் சிரியாவுடன் கூட்டுச்சேர்ந்தது கி. மு. 735 முதல் 733 வரையிலான காலத்திலாகும். இசரயேலரின் வரலாற்றில் மிகச் சிக்கலானது இக்காலம். சிரியாவின் கூட்டு வலிமையை வைத்துக் கொண்டு, இசரயேல் அரசன் அசிரியாவுக்கு எதிராகக் கிளர்ச்சிசெய்ய யூதாவைத் தூண்டினான். ஏசாயா அதை வன்மையாக எதிர்த்தார்.

இரண்டாம் பகுதி, எசெக்கியா (Hezekiah) அரசரின் காலத்தை ஒட்டியது. எகிப்தியரும் பிலிசுதியரும் அசிரியாவின் சார்க்கோனை எதிர்த்துக் கிளர்ச்சி செய்ய எசெக்கியாவை வற்புறுத்தினர். அசிரியர்களின் வரலாற்றை ஒப்பிட்டுப் பார்க்கும் பொழுது, அக்காலம் கி. மு. 714 க்கும் 711 க்கும் இடைப்பட்டது. ஏசாயாவின் கருத்துகளை 20-ஆம் அதிகாரத்தில் காணலாம்.

மூன்றாம் பகுதி, சார்க்கோனுக்குப் பின் வந்த அசிரிய அரசன் சென்னாக்கரீபு (Sennacherib) காலத்தை ஒட்டியது. அவன் அரச பதவியேற்றது கி. மு. 705. பாலத்தீனத்தின் மீது அவன் படையெடுத்து, முற்றுகையிட்ட நிகழ்ச்சிகளை ஏசாயா 36 முதல் 39 வரை உள்ள அதிகாரங்களில் வருணித்துள்ளார்.

ஏசாயாவின் மறைபொருள்: 'பரிசுத்தர்' கடவுள் என்பது இவர்தம் மையச் செய்தியாகும். கடவுளே உலகைப் படைத்தவரும் ஆளுபவரும் ஆவர். பாவம், அப்பரிசுத்தர் முன்னர் இடம் பெறவே முடியாது என்பது இவருடைய அசைக்க முடியாத கருத்தாகும்.

இவர் தம் காலத்தில் மேலோங்கியிருந்த உருவ வழிபாடுகளையும் சமூகத் தீமைகளையும் எதிர்த்தார். அநீதிகளையும் காம வெறியர்களையும் வெளி

வேடக் காரர்களையும் தாக்கிப் பேசி, மக்கள் மனம் மாறிக் கடவுளை ஏற்கும் வாழ்க்கைக்குத் திரும்ப அழைத்தார்.

கடவுள் தீர்ப்பு வழங்கும்போது பாலத் தீனம் மட்டுமன்றி, இயற்கை முழுவதுமே இத்தீர்ப்புக் குள்ளாகும். அதாவது, மனிதப் பாவம் படைப்பு முழு வதையுமே தாக்கியுள்ளது. எனவே, முழுப்படைப்பும் கடவுளின் கோபத்திற்கு இரையாகும். இருப்பினும், 'யூதா' அவருடைய மக்கள்; எருசலேம் அவருடைய புனித நகரம். சீயோன் (Zion) அவரால் தேர்ந் தெடுக்கப்பட்டது. கடவுள் சீயோனில் தங்கி, மக்களுக் குத் தம்மை வெளிப்படுத்திக் கொண்டிருக்கிறார்.

இவ்வாறு இறைவாக்குக் கூறிய ஏசாயா, நாடு முற்றிலும் அழிக்கப்படும் என்று எண்ணியதோ நம் பியதோ இல்லை. கடவுளின் தீர்ப்புத் தீயால் தூய் மைப்படுத்தப் பட்டவர்களாக, தாவீது அரசருக்கு இறைவனளித்த வாக்குறுதிகளுக்கு உரிமையாளர் களாகச் சிலர் இருப்பர் என்று உரைத்துள்ளார்.

செனனாக்கரீபு படையெடுத்த போதும் இந்த நம் பிக்கைகொஞ்சமும்தளரவில்லைஏனெனில்,ஏசாயாவே வரலாற்றின் தலைவர், கடவுள். இந்நம்பிக்கை யாரா லும் இசரயேலரை வெல்ல முடியாது என்ற தப் பெண்ணத்தை வளர்க்க ஏதுவாயிருந்தது. அதே வேளையில் இந்நம்பிக்கை மக்களை நல்வழிக்கு மன மாற்றவும் உதவியது. அநீதியாளரும் நிலை தடு மாறுபவர்களுமான அரசர்களுடைய ஆட்சியினின்று விடுதலை அளித்து, இசரயேலருக்கு அமைதியையும் சமாதானத்தையும் அளிக்கவல்ல ஓர் ஒப்பற்ற தலை வனைக் கடவுள் அனுப்புவார் என்ற அசைக்க முடியாத நம்பிக்கையை வளர்த்தார் ஏசாயா.

மா.செ.

ஏசோர்சுத் தீவுகள்: போர்ச்சுகல் பேரரசின் ஒரு பகுதியாகிய இத்தீவுகளின் பரப்பு 2,247 ச.கி.மீ. ஆகும். இத்தீவுக் கூட்டத்தில் ஒன்பது தீவுகள் உள. இவற்றை கி.பி. 1427-ஆம் ஆண்டில், போர்ச்சுகல் நாட்டு மாலுமி கண்டுபிடித்தார். அப்பொழுது இங்கே மனிதர்கள் வசிக்கவில்லை. மக்கள் கி.பி 1432-ஆம் ஆண்டில்தான் இங்கே குடியேறலாயினர். ஏசோர்சுத் (Azores) தீவுகள் அனைத்திலும் கி.பி. 15-ஆம் நூற்றாண்டின் இறுதியில் மக்கள் வாழ்க்கை காணப் பெற்றது. தொடக்கத்தில் போர்ச்சுகல் அத்தீவு களுடன் வாணிகத் தொடர்பை ஏற்படுத்திக் கொண்டது. போர்ச்சுகல் நாட்டைப் போலவே இத் தீவுக் கூட்டமும் கி.பி. 1580-ஆம் ஆண்டு முதல் கி.பி. 1640 வரை, இசுபெயின் நாட்டு ஆட்சிக்கு உட்பட்டது. இங்கிலாந்துக்கும் இசுபெயினுக்கும் போர் நடந்த போது, இத்தீவுகளும், ஒரு போர்க்களமாக விளங் கின.

தாய் நாடான போர்ச்சுகல் கி.பி. 1832-இல் இத்தீவுகளுக்காக ஓர் அரசியல் அமைப்பை, வழங் கியது. அதன்படி, 9 தீவுகளும் ஆட்சிமுறை வசதிக் காக மூன்று மாவட்டங்களாகப் பிரிக்கப்பெற்றன. அவை கி.பி. 1895-ஆம் ஆண்டில் குறிப்பிட்ட அளவு சுதந்திரத்துடன் செயலாற்ற அனுமதி பெற்றன. ஒரு நடுவண் அரசு இல்லாமல், இம்மூன்று மாவட்டப் பிரிவுகளும் இயங்கிவரலாயின. நீண்ட காலமாக, ஏசோர்சு வணிகம், போர்ச்சுகல் நாட்டின் ஏகபோக உரிமையாக இருந்தது. பிறகு இரண்டாம் உலகப் போருக்குச் சற்று முன்னதாக இங்கிலாந்துக்குச் சில வணிக உரிமைகள் வழங்கப் பெற்றன. பிறகு அமெரிக்காவுக்கும், செருமனிக்கும் அந்த உரிமைகள் நீட்டிக்கப் பெற்றன. இங்கிலாந்து, நிலக்கரியை அத் தீவுகளுக்கு அனுப்பி, ஆடை வகைகளை அங்கிருந்து பெற்றது. பிறகு வேறு சில பொருள்களும், ஏற்றுமதி, இறக்குமதி செய்யப்படலாயின. அமெரிக்காவுக்கு, இங்கு வழங்கப் பெற்ற சலுகைகள், போர்க்காலத்தில் மிகவும் உதவியாய் இருந்தன.

தெ.பா.

ஏஞ்சல் (நீர்வீழ்ச்சி) தென் அமெரிக்காவில் வெனிசூலாவின் தென் கிழக்கில் உள்ள ஒரு நீர்வீழ்ச்சி. இதன் உயரம் 979.7 மீ. கயானா உயர்நிலப் பகுதி யில் உள்ள இந்நீர்வீழ்ச்சியில் எக்காலத்திலும் தடை படாமல் நீர் வீழ்ந்து கொண்டிருக்கும். இத்தகைய நீர்வீழ்ச்சிகளுள் உலகிலேயே மிகவும் உயரமானது ஏஞ்சல் (Angel) ஆகும்.

தெ.பா.

ஏட்டு நிலுவைகள்: வாணிக நடவடிக்கை களில் எப்பொழுதும் பணத்தொகையைப் பெற்று மட்டும் சரக்குகளை விற்றிட முடியாது. பெருகி வரும் உற்பத்திப் ~~பொருள்களைப்~~ பணத்திற்கு மட்டும் விற்றால் விற்பனை குறைந்து சரக்குத் தேக்கம் ஏற் பட்டுப் பல இன்னல்கள் ஏற்படும். எனவே, விற் பனையைப் பெருக்கிடக் கடனுக்கும் சரக்கினை விற்றி டல் வேண்டும். ஆனால், இக்கடன் குறுகிய காலக் கடனாக இருத்தல் நன்று. இரண்டு மூன்று மாதங் களுக்கு மேல் இக்கடன்விற்பனை நீடிக்கக்கூடாது. ஒரு நிறுவனத்திலிருந்து கடனுக்குச் சரக்கு வாங்கிச் செல்பவர் அந்நிறுவனத்திற்குக் கடனாளி ஆவார். பல வாடிக்கையாளர்கள் கடனுக்குச் சரக்கு வாங்கிச் சென்றால் அவர்கள் அந்நிறுவனத்தின் மொத்தக் கடனாளிகளாவர். அவர்கள் கொடுக்க வேண்டிய மொத்தத் தொகை ஏட்டு நிலுவைகள் (Book Debts) என்று அழைக்கப்படுகின்றன. சிறிய நிறுவனமாக

இருந்தால் இந்த ஏட்டு நிலுவைகள் பொதுப் பேரேட்டில் (General Ledger) எழுதப்படும். பெரிய நிறுவனமாக இருந்தால் அவை கடனாளி அல்லது விற்பனை அல்லது வாடிக்கையாளர் பேரேட்டில் (Debtors or Sales or Customers' Ledger) எழுதப் படுகின்றன.

பேரேட்டில் ஒவ்வொரு தனிக் கடனாளி கணக்கும் எழுதப்படுகிறது. கடனாளிக் கணக்கில் அவர்தம் தொடக்க நிலுவையும் அவர் கடனாகப் பெற்றுக் கொள்ளும் சரக்கும் (கடன் விற்பனை) பற்று செய்யப் படுகின்றன. அவரிடமிருந்து பெற்ற பணம், வரவுக் குரிய மாற்றுச் சீட்டு (Bills Receivable), விற்பனைத் திருப்பம், வாராக்கடன், அளித்த தள்ளுபடி, இறுதி நிலுவை போன்றவற்றை வரவு வைக்க வேண்டும். கடனாளிப் பேரேட்டில் காணப்படும் தனிப்பட்ட கடனாளிகளின் மொத்த விவரங்களைப் பொதுப் பேரேட்டில் எழுதப்படும் மொத்தக் கடனாளிக் கணக்கில் எழுத வேண்டும். பொதுவாக, விற்பனையாளர் கடனாளி மீது ஒரு மாற்றுச் சீட்டு எழுதிவிடுவார். அவர் அதை ஏற்று, உரிய நாளில் பணம் செலுத்தி அதை மீட்டிடுவார். ஏட்டு நிலுவைகளை அல்லது மொத்தக் கடனாளிகளை இருப்பு நிலையில் (Trial Balance) பற்றுப் பக்கத்திலும், இறுதி இருப்புநிலைக் குறிப்பில் (Balance Sheet) சொத்துப் பக்கத்திலும் எழுத வேண்டும். இது ஒரு நடைமுறை (Current) அல்லது உருமாறும் (Floating) சொத்தாகும். இதி லிருந்து வாராக்கடன் (Bad Debts), ஐயக்கடன் காப்பு (Provision for Doubtful Debts), கடனாளி மீதான தள்ளுபடிக் காப்பு (Provision for Discount on Debtors) போன்றவற்றைக் கழித்திட வேண்டும்.

கடனாளிகளை மூன்று வகையாகப் பிரிக்கலாம். முதல் வகையினர், நல்ல கடனாளிகள். இவர்கள் குறிப்பிட்ட காலத்தில் பணத்தைச் செலுத்தி நாணய மாக நடந்து கொள்பவர்கள். இவர்கள் எண்ணிக்கை யில் பெரும்பாலோர் ஆவர். அடுத்த வகையினர், குறிப்பிட்ட நாளில் பணத்தைச் செலுத்தத் தவறிய தோடு மட்டுமல்லாமல், பணத்தைத் திருப்பித் தர வேண்டும் என்ற எண்ணமற்றவர்களுமாவர். இதற்குக் காரணம் அவர்களின் நொடிப்பு நிலை, நேர்மை யின்மை போன்றவையாகும். எனவே, அவர்களின் கடன் திரும்பப் பெறாத (Irrecoverable Debt) கட னாகும். அதாவது, வாராக்கடன் ஆகும். இதை ஒரு சொத்தாகக் கருதக்கூடாது. எனவே, ஆதாய இழப்புக் கணக்கில் எழுதி மொத்தக் கடனாளிகளி லிருந்து (இருப்பு நிலைக் குறிப்பில் உள்ளது) நீக்கி விட வேண்டும். இதை ஓர் இழப்பாகக் கருதி, வாராக் கடன் கணக்கைப் பற்றுச் செய்து, கடனாளிக் கணக்கை வரவு செய்து முதற் குறிப்பேட்டுப் பதிவு எழுத வேண்டும்.

வாராக்கடன்களை எழுதிய பின்னர், எஞ்சியுள்ள வர்களுள் 10 விழுக்காடு முதல் 15 விழுக்காடு கட னாளிகள் தங்களிடம் பணம் இருந்தால் கொடுத்து விடுவர். இல்லாவிட்டால் பணம் கொடுப்பது ஐயம் தான். இவர்களை 'ஐயக் கடனாளிகள்' என்றும், அக்கடன்களை 'ஐயக் கடன்கள்' என்றும் கூறு வர். வாராக்கடன் ஒரு திட்டமான இழப்பு. ஐயக் கடன் எதிர்கால இழப்பாகும். இவ்விழப்புகளை ஈடு கட்டக் கடனாளிகளின் தொகையில் ஒரு குறிப்பிட்ட விழுக்காட்டுத் தொகையை ஆதாய இழப்புக் கணக்கில் பற்றுச் செய்து, ஒரு காப்பு ஏற்படுத்த வேண்டும். அக்காப்புத் தொகையை இருப்புநிலைக் குறிப்பில் எழுதப்படும் ஏட்டு நிலுவைகளிலிருந்து கழித்துவிட வேண்டும். இத்தகைய ஐயக்கடன் காப் பினை ஈடுகட்டும்போது மிக்க கவனமுடன் ஈடுகட்ட வேண்டும். வாராக்கடன் ஈடுகட்டலில் காணப்பட் டால், மொத்தக் கடனிலிருந்து அதைக் கழித்து விட்டு ஐயக்கடன் காப்பைக் கணக்கிட வேண்டும். ஈடுகட்டலில் காணப்படும் ஐயக்கடன் காப்பு புதிய காப்பென்றும், இருப்பு நிலையில் உள்ளது பழைய காப்பு என்றும் கூறப்படுகின்றன. புதிய காப்பு பழைய காப்பைவிட மிகுதியாக இருந்தால் அவற் றின் வேறுபாட்டை ஆதாய இழப்புக் கணக்கில் வரவு செய்து, மொத்த ஏட்டு நிலுவைகளிலிருந்து கழித்துவிட வேண்டும்.

எடுத்துக்காட்டாக, ஒரு நிறுவனத்தில் ஏட்டு நிலுவைகள் உரூ. 50500/-, எழுதப்பட வேண்டிய வாராக்கடன் உரூ. 500/-, பழைய காப்பு உரூ.1000/-, 5 விழுக்காடு புதிய காப்பு எழுதப்பட வேண்டும் என்றிருந்தால், வராக்கடன் உரூ. 500/-ஐ ஏட்டு நிலுவைகள் உரூ. 50500/-இலிருந்து கழித்து வரும் உரூ. 50000/-இல் 5 விழுக்காடு புதிய காப்பு உரூ. 2500/- ஆகும். இது பழைய காப்பைவிட மிகுதியாக இருப்பதால், ஆதாய இழப்புக் கணக்கில் பற்றுப் பக்கத்தில் உரூ. 2500−1000 = 1500 என்று எழுதப்பட வேண்டும். ஏட்டு நிலுவையிலிருந்து, அதாவது உரூ. 50000/-இலிருந்து புதிய காப்பான உரூ. 2500/-ஐக் கழிக்க வேண்டும்.

பழைய காப்பு உரூ. 3000/-இருந்தால் ஆதாய இழப்புக்கணக்கில்வரவு பக்கத்தில் உரூ 3000-2500 = 500 வரவு வைக்க வேண்டும். ஆனால், இருப்புநிலைக் குறிப்பில் புதிய காப்பான உரூ. 2500/-ஐத்தான் நிகர ஏட்டு நிலுவையான உரூ. 50000/-இலிருந்து கழிக்க வேண்டும். கடனாளி 2 விழுக்காடு தள்ளு

படிக் காப்பு ஏற்படுத்த வேண்டுமானால், 50500—500 —2500 = 47500/-இல் 2 விழுக்காடான உரூ. 950/-ஐ ஆதாய இழப்புக் கணக்கில் பற்றுச் செய்து, மொத்த நிகர ஏட்டு நிலுவையான உரூ. 47500/- இலிருந்து உரூ. 950/-ஐக் கழிக்க வேண்டும். கடனாளி தள்ளுபடிக் காப்பு ஈடுகட்டலிலும் ஐயக்கடன் காப்பு ஈடுகட்டல் போல் இருப்புநிலையில் உள்ளதைப் பழைய காப்பு என்றும், ஈடுகட்டலில் உள்ளதைப் புதிய காப்பு என்றும் கொள்ள வேண்டும். புதிய காப்பு மிகுதியாக இருந்தால், வேறுபாட்டை ஆதாய இழப்புக் கணக்கில் பற்றுச் செய்ய வேண்டும். பழைய காப்பு மிகுதியாக இருந்தால் வேறுபாட்டை வரவு செய்ய வேண்டும். ஆனால், இவ்விரு நிலைகளிலும் புதிய காப்பைத்தான் மொத்தக் கடனிலிருந்து கழிக்க வேண்டும்.

இவ்வாறு ஏட்டு நிலுவைகள் ஒரு நிறுவனத்தின் இருப்புநிலைக் குறிப்பில் காணப்படும் நடைமுறை அல்லது உருமாறும் சொத்துகளில் தனிச் சிறப்புடன் திகழ்கின்றன. கே.என்.இரா.

துணை நூல்கள்:

Guruswamy, R., Elements of Commerce, Geetha Publishers, Madurai, 1973.

Grewal, T.S., Introduction to Accountancy, S. Chand and Company, New Delhi, 1981.

ஏடகம் தேவாரப் பாடல் பெற்ற பாண்டி நாட்டுத் தலங்களுள் ஒன்று. இத்தலம் மதுரையிலிருந்து சோழவந்தான் செல்லும் சாலையில் ஏறத்தாழ 10 கல் தொலைவிலுள்ளது; வையையாற்றங்கரையில் உள்ள இவ்வூரினை மதுரையிலிருந்து பேருந்து வழியாகச் சென்றடையலாம். இறைவன் பெயர் ஏடகநாதேசுவரர்; இறைவி பெயர் ஏலவார் குழலி. திருமால், கருடன், ஆதிசேடன் ஆகியோர் இத்தலத்தில் வழிபட்ட செய்தியினைத் தல வரலாறு கூறுகிறது. திருஞானசம்பந்தர் இத்தலத்தினைப் பதிகம்பாடிப் பரவியுள்ளார். மதுரையில் திருஞானசம்பந்தர் சமணர்களோடு வாதிட்டபோது, புனல்வாதஞ் செய்கையில் 'வாழ்க அந்தணர்' எனத் தொடங்கும் பதிகம் எழுதப்பெற்ற ஏட்டினை வையையாற்றில் இட்டார் என்றும், அவ்வேடு வையை நீரை எதிர்த்துச் சென்றது என்றும், அவர் 'வன்னியும் மத்தமும்' எனத் தொடங்கும் பதிகத்தைப் பாடிய அளவில் அவ்வேடு செலவு நீங்கி நின்றதெனவும், அவ்வாறு நின்ற இடம் திருவேடகம் எனப்பட்டது எனவும் வரலாறு கூறுகிறது. ஏடு அணைந்து நின்ற இடமாதலின் ஏடகம் என்று வழங்கப் பெற்றது என்னும் புராணச் செய்தியினைத் திருஞான சம்பந்தர் தம் தேவாரத்தில், 'கோடு சந்தன மகில் கொண்டிழி வையை நீர், ஏடு சென்றணைதரும் ஏடகம்' என்று குறிப்பிட்டுள்ளார். இதற்குத் தலபுராணம் பாடப் பெற்றுள்ளது. அ.மா.ப.

ஏடன்: காண்க: ஏமன் மக்களாட்சிக் குடியரசு.

ஏணிச்சேரி முடமோசியார்: இவர் சங்க காலப்புலவர்; ஏணிச்சேரி என்னும் ஊரினைச் சார்ந்தவர். இவ்வூர் உறையூரின் ஒரு பகுதியாகலின் இவர் உறையூர் ஏணிச்சேரி முடமோசியார் என்றழைக்கப் பட்டார். மோசி என்பது இவரது இயற்பெயர். மோசி குடி என்னும் ஓர் ஊரும் உண்டு. அவ்வூர் மதுரை மாவட்டக் கல்வெட்டுகளில் காணப்படுகிறது. 'ஊரும் பெயரும்' எனத் தொடங்கும் தொல்காப்பிய மரபியல் நூற்பாவிற்கு (74) உரையெழுதிய பேராசிரியர், 'உறையூர் ஏணிச்சேரி முடமோசி' என்னும் பெயரை அந்தணர்க்குரியதாகக் காட்டியிருத்தலின் இவரை அந்தணர் மரபினைச் சார்ந்தவர் என்பர்.

புறநானூறு 13-ஆம் பாடலில், இவர் சேரமான் அந்துவஞ் சேரலிரும்பொறையோடு வேண்மாடத்திலிருந்து பாடினார் என்ற செய்தி காணக்கிடக்கிறது. இதனால், இவர் அச்சேரமன்னனால் புரக்கப் பெற்றவர் எனத் தெரிகிறது. ஆயின், இவர் பாடியனவாகப் புறநானூற்றில் காணப்படும் பாடல்கள் பல, ஆய் அண்டிரனைப் பற்றியனவாகவுள்ளன. இது கொண்டு இவர் அவன் பால் கொண்டிருந்த நன்மதிப்புப் புலனாகிறது. இவர் அவ்வள்ளலைப் புறநானூற்றில் கடைநிலை (127), வாழ்த்து (128), இயன்மொழி (129,132,134), விறலியாற்றுப்படை (133) ஆகிய துறைகளில் பாடியுள்ளார். குமணனைப் பாடிய புறப்பாட்டில் இவரைத் 'திருந்துமொழி மோசி' (புறம். 158) எனப் பெருஞ்சித்திரனார் பாராட்டியுள்ளார். க.இரா.

ஏணி நிலை என்பது புறப்பொருள் இலக்கணத் துறைகளுள் ஒன்று. உழிஞைத் திணையில் நொச்சி வீரர் மதிலைக் காத்திருக்கவும் அவர்களை முறியடிக்க அகழைக் கடந்து சென்று மதில் மீது ஏற உழிஞை வீரர் ஏணியைச் சார்த்தி வைக்கும் கருத்தினைக் குறிப்பது இத்துறையாகும்.

மதிற் போரில் மதிலைக் காக்கும் வீரர்கள் நொச்சி மாலை அல்லது நொச்சிப் பூவை அடையாளமாகச் சூடிக்கொண்டு மதிலைக் காப்பர். அவர்கள் நொச்சி வீரர் எனப் பெறுவர். மதிலைத் தாக்கக் கருதிய பகைவர்கள் உழிஞைப் பூவைச் சூடிக்

கொண்டு போருக்கு வருவர். அவர்கள் உழிஞை வீரர் எனப் பெறுவர். உழிஞை வீரர் மதிலுக்குள் வாராவண்ணம் இடங்கணி என்னும் கற்பொறிகளையும் பாம்பினைப் போன்ற பொறிகளையும் தீக் கக்கும் கருவிகளையும் கடிக்கவல்ல குரங்கு போன்ற பொறிகளையும் வில், வேல் முதலிய ஆயுதங்களையும் வைத்துக் கொண்டு நொச்சி வீரர்கள் மதிலைப் பாதுகாப்பர். இவற்றையெல்லாம் முறியடித்துக் குதிரை, யானைப் படைகளையுடைய உழிஞை வீரர்கள் மிக்க வீரத்துடன் மதிலை நெருங்கி வந்து, நொச்சி வீரர்களின் பொறிகளைத் தடுத்து அழித்து எதிர்த்து வந்து மதிலின்மீது ஏற ஏணியைச் சார்த்துவார்கள். இவ்வாறு ஏணி சார்த்தியதும் மதில்மேல் ஏறி அங்கு நின்றும் உள்ளே குதித்து நொச்சி வீரர்களுடன் போர் செய்வர்.

எல்லாத் தடைகளையும் நீக்கி மதிலின் மீது ஏணியை உழிஞை வீரர்கள் சார்த்துவதே ஒரு வீரம் மிக்க செயலாகும். அதனாற்றான் ஏணி சார்த்தும் பகுதிக்கு ஏணிநிலை என்று ஒரு துறையையே ஏற்படுத்தியுள்ளனர். 'தொடுகழல் மறவர் துன்னித் துன்னார், இடுசுட்டு இஞ்சியின் ஏணி சாத்தின்று' என்பது ஏணிநிலை பற்றிப் புறப்பொருள் வெண்பா மாலை கூறும் இலக்கணமாகும். இரா.ச.

ஏந்தல் வண்ணம்: இது தொல்காப்பியம் கூறும் செய்யுள் உறுப்புகள் முப்பத்து நான்கனுள் ஒன்றாகும் வண்ணத்தின் ஒரு வகையாகும். வண்ணம் என்னும் பெயர் செய்யுளின் கண் நிகழும் ஓசை வேறுபாட்டினைக் குறிக்கிறது. ஓசை வேறுபாடு சிறப்பதனால் அமையும் சந்தப் பாட்டும் அவ்வகையிலமையும் இசைப்பாட்டும் வண்ணம் என்னும் பெயரால் குறிக்கப்படுவனவாயின. தொல்காப்பியர் கூறும் வண்ணங்கள் 20 வகைப்படும். அதனை அவர், 'வண்ணந்தாமே நாலைந் தென்ப' (தொல்.செய். 204) என்று இலக்கணப் படுத்தியுள்ளார். ஏந்தல் வண்ணத்திற்கு அவர் 'ஏந்தல் வண்ணம், சொல்லிய சொல்லில் சொல்லியது சிறக்கும்' (தொல். செய். 223) என்று இலக்கணம் வகுக்கப் பேராசிரியர், 'சொல்லிய சொல்லானே, சொல்லப்படும் பொருள் சிறப்பச் செய்வது ஏந்தல் வண்ணம்' என்று அதனை விளக்கி, 'வைகலும் வைகல் வரக்கண்டும் அஃதுணரார்' என்னும் நாலடியார்ச் செய்யுட் பகுதியினை (நாலடி.39) எடுத்துக்காட்டாகத் தந்துள்ளார். அ.மா.ப.

ஏ,பி,சி நாடுகள்: முதலாம் உலகப் போருக்குச் சிறிது காலம் முன்னதாகத் தென்னமெரிக்காவின் மூன்று முக்கிய நாடுகளான அர்சண்டைனா, பிரேசில், சிலி ஆகிய மூன்று நாடுகளும் ஏ, பி, சி நாடுகள் (A,B,C Powers) என அழைக்கப்பட்டன. நீண்ட காலமாகவே ஐக்கிய அமெரிக்க வல்லரசு தென்னமெரிக்காவில் தன் பொருளாதார ஆதிக்கத்தை ஏற்படுத்த முனைந்து வந்தது. இதை விரும்பாத சில தென்னமெரிக்க நாடுகள் ஐக்கிய அமெரிக்க ஆதிக்கத்தைத் தடுக்கத் தமக்கிடையே ஒற்றுமை உடன்படிக்கைகளை அமைத்துக் கொள்ள முற்பட்டன. மேற்கூறிய மூன்று நாடுகளும் அம்முயற்சியில் ஓரளவு வெற்றி பெற்றன. பிரேசிலும் (Brazil) சிலியும் (Chile) கி.பி. 1899-ஆம்ஆண்டில் தமக்கிடையே ஒற்றுமை உடன்பாட்டைச் செய்து கொண்டன. அர்சண்டைனாவும் சிலியும் மற்றோர் உடன்பாட்டின்படி 1902-இல் இணைந்தன. அர்சண்டைனாவும் பிரேசிலும் 1905-இல் ஓர் உடன்படிக்கை செய்து கொண்டன. இவற்றின் விளைவாக இம்மூன்று நாடுகளும் ஒன்றுபட்டுச் செயலாற்றத் தொடங்கின. அவ்வொற்றுமை அனைத்து அமெரிக்க நாடுகளின் கூட்டமைப்புக்கு வழி வகுத்தது. ஏ,பி, சி நாடுகளின் இவ்வேற்பாட்டின் முக்கிய நோக்கம் ஐக்கிய அமெரிக்கா, தென்னமெரிக்காவில் தலையிடுவதைத் தடுப்பதே ஆகும். தெ.பா.

ஏமகூடம்: புராணங்கள் குறிப்பிடும் எண் வகை மலைத் தொகுதிகளுள் (அட்டகுல பருவதங்கள்) ஒன்று. கந்தபுராணம் இரண்டாம் காண்டத்தில் இடம்பெறும் அண்டகோசப்படலத்துள் ஏமகூடம் உள்ளிட்ட எட்டுமலைகள் குறிப்பிடப் பட்டுள்ளன. (கந்த. 2-11.34). ஏமம் என்னும் சொல் பொன் என்று பொருள்படும். பொன்மயமானதாதலின் இம்மலை ஏமகூடம் எனப்பட்டது. கந்தபுராண ஆசிரியர் கச்சியப்பர் இதனைப் 'பொற்கூடம்' என்றும் குறிப்பிட்டுள்ளார் (கந்த. 2-11.35). இமயத்திற்கு அப்பாலும், மேருமலைக்குத் தெற்கில் இரண்டாயிரம் யோசனை தொலைவிலும் இம்மலை இருக்கிறது என்றும், அங்கு விஞ்சையர் வாழ்கின்றனர் என்றும் கூறப்படுகிறது. அ.மா.ப.

ஏமசு ஒரு கிறித்தவ மதபோதகர். இவர் எருசலேம் என்னும் நகரிலிருந்து ஏறத்தாழ 20 கி.மீ. தொலைவில் இருந்த தெக்தோவா என்னும் ஊரில் இடையர் குலத்தில் பிறந்தார். இவர் ஆடுகள் மேய்ப்பதுடன் அத்திமரத் தோப்பையும் கவனித்து வந்தார். இவர் கி.மு. 760-ஆம் ஆண்டளவில் யாவேயின் (கடவுளின்) அழைப்பினால் தீர்க்கதரிசனம் சொல்லத் தொடங்கினார்.

யூதேயாவை ஓசேயா (கி.மு. 783-742) என்பவனும், இசரவேலை இரண்டாம் செரோபோம்

(Jeroboam II கி.மு. 786-746) என்பவனும் ஆண்டு வந்தனர். வேற்று நாடுகளின் தொல்லைகள் இல்லாததால், இம் மன்னர்கள் நாட்டைப் பலப்படுத்திப் பொருள் வளத்தைப் பெருக்கினர். இதனால், பணக்காரர்கள் மேலும் பணக்காரர்களாகவும் ஏழைகள் மேலும் ஏழைகளாகவும் ஆயினர். இந்தப் பொருளாதார ஏற்றத்தாழ்வு அப்பாவி மக்களை நசுக்கியது; அநீதிக்கு வழி வகுத்தது; கடவுள் வழிபாடும் பொருளற்ற சடங்காக மாறியது.

இவற்றைக் கண்டு மனம் வருந்திய ஏமசு (Amos) நீதிநெறி தவறிய மக்களுக்கும் நாட்டுக்கும் யாவேயின் சினத்தால் வரப்போகும் இடுக்கண்ணையும் அழிவையும் எடுத்துரைத்தார். நல்லதை நாடுங்கள்; கெட்டதைக் கைவிடுங்கள்; நீதிவழி நில்லுங்கள்; நேர்வழிச் செல்லுங்கள். அப்படிச் செய்தால் கடவுள் உங்களுக்கு அருள் செய்வார் என்றும் அவர் கூறினார். ஏமசின் இதுபோன்ற சொற்பொழிவுகளால் ஆத்திரமடைந்த இசுரேல் நாட்டுப் புரோகிதனான அமத்சியா என்பவன் ஏமசை நாட்டைவிட்டு வெளியேற்றுமாறு அரசனிடம் கூறினான். அரசன் செரோபோமும் அப்படியே ஆணையிட்டான். ஏமசு தீர்க்கதரிசனம் கூறி இரண்டாண்டுகள் ஆன பின் பெரும் நிலநடுக்கம் ஏற்பட்டு இசுரேல் நாடு பெரும் அழிவிற்கு உள்ளானது.

ஏமசின் சொற்பொழிவுகள் அடங்கிய 'ஏமசின் நூல்' விவிலியத்தின் பழைய ஏற்பாட்டில் சேர்க்கப்பட்டுள்ளது. எளிய நடையில் எழுதப்பட்டுள்ள. அந்த நூலில் ஒன்பது அதிகாரங்கள் உள்ளன. அதில் ஏமசின் தீர்க்கதரிசனங்களும் வாழ்க்கைக் குறிப்புகளும் அடங்கியுள்ளன. ஒழுக்கமும் நீதியும் உயர்ந்தவை என்றும், அவற்றைப் பின்பற்றாதவரைக் கடவுள் தண்டிப்பார் என்றும் அதில் கூறப்பட்டுள்ளது.
தெ.பா.

ஏமநாதன் வடநாட்டுப் பாடகர். மதுரை மன்னன் வரகுண பாண்டியன் அவையில் பாணபத்திரர் என்பவர் யாழ்வல்ல பாணராக இருந்து வந்தார். பாண்டியன் அவையில் யாழ்வல்லமையைக் காட்டிப் பரிசில் பெற வடநாட்டிலிருந்து ஏமநாதன் வந்தான். வரகுணன் பாணபத்திரரை அழைத்து ஏமநாதனொடு பாடவல்லீரோ என்று கேட்டான். அரசனின் உள்ள வலிமையாலும் சொக்கரின் அருட்டிறத்தாலும் ஏமநாதன் தருக்கினை அழிப்பதாகப் பாணபத்திரர் அரசனிடம் பதிலிறுத்துவிட்டுச் சொக்கரை வழிபடச் சென்றார்.

சொக்கர் ஏமநாதன் வீறு அடங்க ஒரு விறகு விற்பவராய் விறகுகொண்டு யாழேந்தி ஏமநாதன் வீட்டுப்புறத்திற்கு வந்து சேர்ந்தார். விறகினை அங்கு இறக்கி வைத்துவிட்டுத் தாம் ஒரு புறத்தில் இருந்து யாழினை மீட்டிச் சாதாரிப் பண் பாடினார். வீட்டிலிருந்த ஏமநாதன் புறத்தில் வந்து அவ்விசையமுது கேட்டு மனமுருகி, 'நீ யார்?' என்று கேட்டனன். விறகு விற்க வந்தவர் 'யாழ் வல்லோனாகிய பாணபத்திரரின் அடிமை; அப்பாணபத்திரரிடத்து இசை கற்கும் மாணவர்கள் பலருள் என்னை அவர் கிழவர் என்று நீக்க நான் இப்போது விறகு வெட்டிப் பிழைக்கிறேன்' என்று மாற்றம் உரைத்தார்.

விறகுவெட்டி பாடிய பாட்டை மீண்டும் ஒரு முறை பாடுமாறு ஏமநாதன் கேட்டான். அப்பாட்டை விறகு வெட்டி பின்னரும் பாடிய பொழுது, விண்ணையும், மண்ணையும், திசைகளையும் அவ்விசை தன்மயமாகச் செய்து, ஏமநாதனின் உள்ளே நிறைந்த உயிரையும், உடலையும் உருக்கியது. பாணபத்திரரின் அடிமையாக வந்த இறைவன், விறகுச் சுமையொடும் மறைந்தருளினார். தாம் கேட்ட பாட்டு தேவகானம்; இதனை மனிதன் கற்பிக்க முடியாது, கடவுள் ஒருவரே கற்பிக்க முடியும் என்று கூறி ஏமநாதன் வியந்தான். நீக்கப்பட்ட இம்முதியவன் பாடலே இவ்வளவு இனிமை பொருந்தியிருக்குமாயின், குற்றமற்ற பாணபத்திரர் பாட்டு எத்தன்மைத்தோ என்று ஏமநாதன் மருண்டான். மானமும், அச்சமும் அவன் மனத்தைப் பெரிதும் வருத்த, வரகுணபாண்டியனிடம் சொல்லிக் கொள்ளாமல் ஏமநாதன் இரவோடிரவாகத் தம் குழுவுடன் மதுரையைவிட்டு வடதிசை நோக்கிச் சென்றான்.
ஈ.வே.மா.

ஏமன் அரேபியக் குடியரசு: இரண்டாம் உலகப் போருக்குப் பின்னர் ஏற்பட்ட மக்களாட்சி நாடுகளுள் ஏமன் அரேபியக் குடியரசும் (Yemen Arab Republic) ஒன்று. வடக்கு ஏமன் என்றும் இது கூறப்படும். தென்மேற்கு ஆசியாவில் அரேபிய முந்நீரகத்தின் தென்மேற்குப் பகுதியில் இது அமைந்துள்ளது. இதன் பரப்பு 195,000 ச.கி.மீ. இதன் தலைநகரம் சானா (Sana). இதற்கு வடகிழக்கில் சௌதி அரேபியாவும் தென்கிழக்கில் தெற்கு ஏமனும் மேற்கில் செங்கடலும் எல்லைகளாக உள்ளன. ஏமன் என்ற சொல் 'வலக்கை' என்னும் பொருளுடைய அல்-ஏமன் என்ற அரேபியச் சொல்லினின்று அமைந்ததாகும். மெக்காவில் உள்ள காபாவிற்கு (கிழக்கே நோக்கி நிற்கும் ஒருவர்க்கு) வலது பக்கத்தில் இருப்பதால் அப்பெயர் சூட்டப்பட்டிருக்கலாம்.

தெற்கு அரேபியாவில் கி.மு. 750 முதல் கி.மு. 115 வரை குறிப்பிடத்தக்க நாகரிகம் நிலவியதாக

அறியப்படுகிறது. உரோமானியர் கி.மு. முதல் நூற்றாண்டில் இப்பகுதியில் படையெடுத்தனர். எத்தியோப்பியர் கி.பி. நான்காம் நூற்றாண்டில் இதை வென்றனர். இப்பகுதி கி.பி. 575 முதல் 628 வரை பாரசீகராட்சிக்கு உட்பட்டிருந்தது. பின்னர், இசுலாமிய எழுச்சியின் விளைவாக இப்பகுதி முசுலிம் கலீபாக்களாட்சிக்கு உட்பட்ட ஒரு மாநிலமாகியது. கலிபாக்களின் ஆட்சி பிளவுற்றபின், இராசைட்டுக் குல இமாமிய முடியாட்சி ஏமனில் ஏற்பட்டு, கி.பி. 1962 வரை நீடித்தது. இதற்கிடையில் கி.பி. 1000 முதல் 1175 வரை எகிப்திய பதமிடு (Fatamid) கலீபாக்கள் ஏமனில் ஆட்சி செலுத்தினர். அயூபிடுகள் (Ayyubids) கி.பி. 1250 வரை அங்கு ஆட்சி நடத்தினர். ஏமன் கி.பி. 1520-இல் உதுமானியப் பேரரசின் ஒரு பகுதி ஆகியது. முதலாம் உலகப் போரின் முடிவு வரை அந்நிலை நீடித்தது.

ஏமன் அரேபியக் குடியரசு

சௌதி அரேபியாவுக்கும் இங்கிலாந்துக்குமிடையே 1934-இல் ஏற்பட்ட சச்சரவுகளின் விளைவாக ஏமனின் எல்லைகள் மாற்றி அமைக்கப்பெற்றன. இரண்டாம் உலகப்போருக்குப் பின்னர் ஏமன் அயல் நாட்டு அலுவல்களில் மிகுதியான அக்கறை காட்டியது. அது 1945-இல் அரேபிய சங்கத்திலும் பின்னர், 1947-இல் ஐ.நா. சபையிலும் உறுப்பினராகி, பிற நாடுகளுடன் அரசியல் தூது உறவு ஏற்படுத்திக் கொண்டது. ஏமனின் தலைவரான இமாம் ஓர் அரசராகவும் மதத் தலைவராகவும் ஒன்றுபட்டஅதிகாரங்களைப் பெற்றிருந்தார். சமய அடிப்படையிலேயே அந்த ஆட்சி அமைந்திருந்தது.

இமாம் மாமூது என்ற மன்னர் 1962-இல் இறந்த பின்,அவர் மகன் முகம்மது-அல்-பதர் என்ற இளவரசரின் ஆட்சியில், இராணுவ வீரர்கள் புரட்சி செய்து அவரைப் பதவியினின்று அகற்றினர். ஆதல்ல-அல்-சலால் தலைமையில் அமைந்த இராணுவ ஆட்சிக்குழு ஏமனை ஒரு குடியரசாக அறிவித்தது. அதன் விளைவாக உள்நாட்டுப்போர் மூண்டது. ஏமனின் குடியரசுக்கட்சியினருக்கு எகிப்தின் உதவியும், முடியாட்சிக் கட்சியினருக்குச் சௌதி அரேபியா, சோர்டான் ஆகிய இரு நாடுகளின் உதவியும் கிடைத்தன. ஏமன் பிறநாடுகளின் போர்க்களமாகியது. சௌதி அரேபிய மன்னர் பெய்சலும் (Faisal) 1965-ஆம் ஆண்டு ஆகசுட்டுத் திங்களில் எகிப்தியத் தலைவர் நாசரும் ஓர்உடன் படிக்கைக்கு இசைந்தனர். அதன்படி ஏமனின்எதிர்காலத்தை ஏமன் மக்களே நேர்முக வாக்கெடுப்பின் மூலம் முடிவு செய்ய வேண்டும். ஆனால், அந்த உடன்பாட்டின்படி வாக்கெடுப்பு நடைபெறவில்லை, உள்நாட்டுப்போர் தொடர்ந்தது. வெளிநாட்டுப் படைகள் ஏமனில் தங்கியிருந்தவரை அமைதிக்கு வழியில்லாமல் இருந்தது. இறுதியில் 1967-இல் எகிப்தியப்படை நாட்டைவிட்டு அகன்றது.

ஏமனின் அரசியல் அமைப்பு 1962, 1963, 1964, 1965 ஆகிய ஆண்டுகளில் புரட்சி ஆட்சிக்குழு நிறைவேற்றிய தீர்மானங்களின் அடிப்படையில் 1970-ஆம் ஆண்டில் திருத்தி அமைக்கப்பெற்றது. நாட்டிற்கு ஏமன் அரேபியக் குடியரசு எனப்பெயர் சூட்டப்பட்டது. குடியரசுத் தலைவர் குழுவில் உள்ள மூன்று உறுப்பினர்களும் நாட்டின் தலைமைப் பதவி பெற்றனர். அக்குழுவின் தலைவருக்குச் சிறப்பான அதிகாரங்கள் வழங்கப்பெற்றன. அவர்களுக்கு உதவியாக 179 உறுப்பினர்களைக் கொண்ட ஒரு சட்டசபை அமைக்கப்பெற்றது. அவர்களுள் 20 பேர்களைக் குடியரசுத் தலைவரே அமர்த்துவார்.

ஏமன் குடியரசின் மக்கள் தொகை 7,701, 893 (1980-ஆம் ஆண்டுக்கணக்கெடுப்பின்படி). இதன் முக்கிய நகரங்கள் இபு (Ibb), ஏரிம் (Yerim), தாமர் (Dhamar) ஆகியனவாம். ஒடீடா (Hodeida) என்பது முக்கிய துறைமுகம். இந்நாட்டு நாணயத்திற்கு இரியால் (Rial) என்பது பெயர். இந்நாட்டில் உப்பு மிகுதி. தொழில்கள் மிகுதியாக் இல்லை. தெ.பா.

கல்வி: இந்நாட்டில் 1962-ஆம் ஆண்டுக்குப் பின்னரே முறையான கல்வி (Formal Education) வளர்ச்சியடைந்தது. இக்காலத்திற்கு முன்னர், குர்ஆன் பள்ளிகள் சமயக் கல்வியுடன் எழுதவும் படிக்கவும் கற்பித்து வந்தன. தேசிய கல்வியமைப்பு 1970-ஆம் ஆண்டில் தான் நடைமுறைப்படுத்தப்பட்டது.

ஆறு ஆண்டுகள் தொடக்கக் கல்வி, மூன்று ஆண்டுகள் ஆயத்தப் பள்ளிக் கல்வி (Preparatory School), மூன்று ஆண்டுகள் மேனிலைப் பள்ளிக் கல்வி (Upper-Secondary), நான்காண்டுகள் பல்கலைக்கழகக் கல்வி என ஏமன் அரேபியக் குடியரசின் கல்வியமைப்பு அமைந்திருந்தது. ஆயத்தப் பள்ளிக் கல்வியமைப்பில் 1982-ஆம் ஆண்டில் மாற்றம் ஏற்படுத்தப்பட்டது. அதன்படி, இக்கல்வியில் பொதுக் கல்வியும் தொழிற் கல்வியும் தனித்தனியே பிரித்து வழங்கப்படுகின்றன. இம்முறையில், பொதுக் கல்வி படித்தவர்கள் மட்டுமே மேனிலைப் பள்ளிக் கல்விக்குச் செல்ல இயலும்.

பொதுக் கல்வியில் அறிவியல் துறைப் பாடங்கள் கற்பிக்கப்படுகின்றன. தொழிற் கல்வியில் வணிகம், தொழிற்பயிற்சி, வேளாண்மை, ஆசிரியர் பயிற்சி ஆகியன கற்பிக்கப்படுகின்றன. கணக்கின்படி (1981-82), பள்ளியில் சேர்ந்து பயிலக் கூடியவர்களுள் மாணவியர் சேர்க்கை விகிதம் தொடக்கப் பள்ளி (12.1 விழுக்காடு), ஆயத்தப் பள்ளி (12.6 விழுக்காடு), மேனிலைப் பள்ளி (13.5 விழுக்காடு) ஆகியவற்றில் மிகவும் குறைவாக இருந்தது. சமுதாயப் பழக்க வழக்கங்களின் காரணமாக மகளிர் இங்குப் பள்ளிக்குச் செல்வது குறைவாக உள்ளது.

சானாப் பல்கலைக்கழகம் (University of Sanaa) ஒன்று மட்டுமே ஏமன் அரேபியக் குடியரசில் உயர் கல்வி வழங்கி வருகிறது. இப்பல்கலைக்கழகம் 1920-இல் தோற்றுவிக்கப்பட்டது. இங்குக் கலைகள், அறிவியல், இசுலாமியச் சட்டம், கல்வி, பொருளியல், வணிகவியல் ஆகிய புலன்கள் உள்ளன. 4,300 மாணவர்கள் 1980-81-இல் இங்குச் சேர்ந்திருந்தனர். இவர்களுள் 11.0 விழுக்காடு பெண்கள்.

கல்வியமைச்சகத்தின் பொறுப்பில் இயங்கிவரும் தேசிய முறைசாராக் கல்விக் கழகம் (National Council for Non formal Education) எழுத்தறிவின்மையை ஒழிப்பதிலும், ஊர்ப்புற மக்களுக்குத் தொழிற் பயிற்சி வழங்குவதிலும் ஈடுபட்டு வருகிறது.

ஏமன் அரேபியக் குடியரசில பல்கலைக்கழகக் கல்வியைத் தவிர, பிற அனைத்துக் கல்வி நிருவாகப் பொறுப்பினையும் கல்வியமைச்சகமே செய்து வருகிறது. இந்நாடு கல்விக்காக 11.6 விழுக்காடு 1981-82-ஆம் ஆண்டு வரவு செலவுத் திட்டத்தில், ஒதுக்கியது. இது தேசிய வருமானத்தில் மொத்தம் 5.3 விழுக்காடு ஆகும். இதே ஆண்டில், தொடக்கக் கல்விக்கு அதிகமான பணம் ஒதுக்கப்பட்டது; பல்கலைக்கழகக் கல்விக்கு 10.4 விழுக்காடும்; ஆசிரியர் பயிற்சிக்கு 1.0 விழுக்காடும், மேனிலைக் கல்விக்கு 4.3 விழுக்காடும், ஆயத்தப் பள்ளிக்கு 8.9 விழுக்காடும் தொடக்கப் பள்ளிக்கு 75.4 விழுக்காடும் ஒதுக்கப்பட்டுள்ளன.

ஆயத்தப் பள்ளி ஆசிரியர் பயிற்சி நிறுவனங்கள், தொடக்கப் பள்ளி ஆசிரியர் பயிற்சி நிறுவனங்கள் ஆகியன ஆசிரியர்களுக்குப் பயிற்சி தருகின்றன. மேனிலைப் பள்ளி ஆசிரியர் பயிற்சியினைப் பல்கலைக்கழகம் தருகிறது. இப்பயிற்சியினை மொத்தம் 4 ஆண்டுகள் பல்கலைக்கழகக் கல்வித்துறையில் (Faculty of Education) ஆசிரியர் பயிற்சி மாணவர்கள் பெறுகின்றனர்.

நாடு முழுவதும் ஒரே மாதிரியான பாடத்திட்டம் (Curriculum) பள்ளிகளில் கடைப்பிடிக்கப்படுகிறது. ஒவ்வொரு வகுப்பிலும் ஆண்டிறுதியில் நடைபெறும் தேர்வின் அடிப்படையில் மாணவர்கள் மேல் வகுப்பிற்கு அனுப்பப்படுகின்றனர். எனினும், ஒவ்வொரு கல்வி நிலையிறுதியிலும் பொதுத்தேர்வு நடைபெறுகிறது. கல்வியமைச்சகத்தால் 1982-இல் தோற்றுவிக்கப்பட்ட கல்வியாராய்ச்சி, வளர்ச்சி மையம் (Educational Research and Development Centre) தொடக்கப் பள்ளிக் கல்வித் திறனை அதிகரித்தல், ஆசிரியர் பயிற்சித் தரத்தை உயர்த்துதல், பள்ளிகளில் வசதிகளை அதிகப்படுத்துதல் ஆகிய நோக்கங்களுடன் ஆராய்ச்சியினை மேற்கொண்டு வருகிறது.

எஸ்.த.

துணை நூல்கள்:

Ingrams, The Yemen, London, 1963.

Nyrop, R.F., Area Hand book for Yemen Education, American University, Washington, 1977.

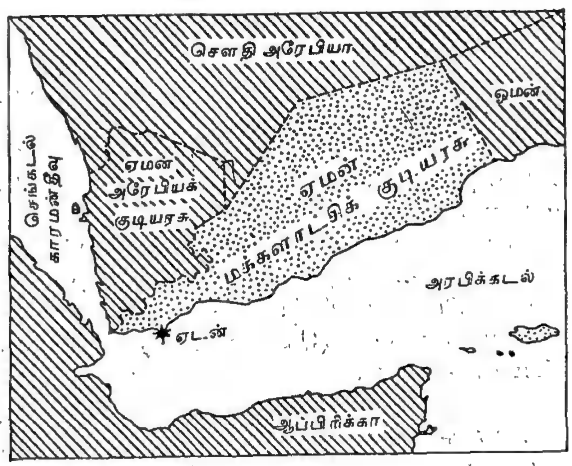
Yemen Arab Republic: Development of a Traditional Economy, World Bank, Washington, 1979.

ஏமன் மக்களாட்சிக் குடியரசு ஆசியாவின் தென்மேற்கில் அரேபிய முந்நீரகத்தின் தென்கோடியில் 111, 074 ச.கி.மீ. பரப்பு உள்ள நாடு. இதன் தலைநகர் ஏடன். இதைத் தெற்கு ஏமன் என்றும் கூறுவர். இதற்கு வடக்கில் சௌதி அரேபியாவும் கிழக்கில் ஓமனும் தெற்கில் ஏடன் வளைகுடா, அரபிக்கடல் ஆகியனவும் மேற்கில் ஏமன் அரேபியக் குடியரசும் எல்லைகளாக உள்ளன. இந்நாடு பல மலைகளையும் பீடபூமிப் பகுதிகளையும் கொண்டது. செங்கடலிலுள்ள காரமனும் (Karaman) பேரிம் சொகோத்திரா, குரியா, மரியா ஆகிய தீவுகளும்

(அரபிக் கடலில் உள்ளவை) ஏமன் மக்களாட்சிக் குடியரசின் பகுதிகளாகும்.

இங்கு வாழும் மக்களுள் பெரும்பான்மையினர் அரேபியர். நாடோடிக் குடியினரும் சில இடங்களில் உள்ளனர். மிகவும் பிற்பட்ட நாடுகளுள் இதுவும் ஒன்று. இந்நாட்டினர் அயல்நாட்டினர் உதவியை அதிகம் நாடுகின்றனர். அரேபிய-இசுரேலியப் போரின் விளைவாக 1967-இல் சூயசுக்கால்வாய் மூடப்பட்ட பொழுது, இங்குப் பொருளாதாரம் மிகவும் நலிவுற்றது. பலபொருள்களை இந்நாடு அயல்நாட்டவரிடமிருந்தே பெற வேண்டியுள்ளது.

வரலாறு: பண்டைக் காலத்தில் பல பேரரசுகளுக்கு இப்பகுதி உட்பட்டிருந்தது. இசுலாமியர் ஆதிக்கம் கி.பி. 7-ஆம் நூற்றாண்டில் இங்கு ஏற்பட்டது. இது கி.பி. 16-ஆம் நூற்றாண்டில் உதுமானியப் பேரரசின் ஒரு பகுதியாயிற்று. ஏமனின் இமாம்கள்

ஏமன் மக்களாட்சிக் குடியரசு

இங்கும் தம் ஆதிக்கத்தை விரிவாக்கியிருந்தனர். இங்கு ஆங்கிலேயர் கி.பி. 1839-இல் வரத் தலைப்பட்டனர். ஆங்கிலக் கிழக்கிந்திய வாணிகக்குழு ஏமனைக் கைப்பற்றிக் கொண்டது. இங்கிலாந்து கி.பி. 1886-க்கும் 1914-க்கும் இடைப்பட்ட காலத்தில் உள்நாட்டு ஆட்சியாளருடன் பல ஒப்பந்தங்கள் செய்து கொண்டு பாதுகாவல் அரசு (Protectorate) உரிமைகளைப் பெற்றது. பின்னர், 1937-இல் ஆட்சி முறை வசதிக்காக நாடு இரு பிரிவுகளாக்கப்பட்டது. கிழக்கு ஏடன் காப்பு நாடு, மேற்கு ஏடன் காப்பு நாடு என அவை பெயர்கள் இடப்பெற்றன. சிறிது சிறிதாக இங்கிலாந்தின் ஆதிக்கம் இந்நாட்டில் பரவியது. ஏமனின் பல்வேறு பகுதிகளையும் இங்கிலாந்து ஒரு கூட்டாட்சியின்கீழ்க் (Federation) கொணர்ந்தது. கூட்டாட்சியில் ஆங்கிலேயர் ஆதிக்கம் மிகுந்து வந்ததால் தேசியவாதிகளின் எதிர்ப்புத் தோன்றியது. எதிர்ப்பு வலிமையடையவே, இங்கிலாந்து 1967-இல் கூட்டாட்சியை மாற்றித் தெற்கு ஏமனுக்குச் சுதந்திரம் வழங்கியது. ஒரு புதிய அரசியல் அமைப்பு 1970-இல் ஏற்பட்டு, நாட்டின் பெயர் ஏமன் மக்களாட்சிக் குடியரசு (Peoples Democratic Republic of Yemen) என மாற்றப்பெற்றது. சுதந்திரம் பெற்றது முதல் இக் குடியரசுக்கும் ஏமன் அரேபியக் குடியரசுக்குமிடையே எல்லைத் தகராறுகளும் சிறு போர்களும் ஏற்பட்டு வந்தன. அவை 1972-இல் ஒருவாறு முற்றுப்பெற்று, இரண்டும் இணைய வேண்டுமென்பது வற்புறுத்தப் பெற்றது.

இந்நாட்டில் 1978-ஆம் ஆண்டைய அரசியலமைப்புத் தொடர்ந்து வருகிறது. குடியரசுத் தலைவரை முதல்வராகக் கொண்ட மூவர்குழு, நாட்டின் தலைமைப் பதவியில் உள்ளது. தலைவருக்கு 101 உறுப்பினரடங்கிய மக்கள் ஆலோசனைக் குழு உதவும். இந்நாட்டில் சட்டப்படி ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்ட கட்சி தேசிய விடுதலை முன்னணி ஒன்றே.

இந்நாடு அரேபியச் சங்கத்திலும் ஐ.நா. சபையிலும் சேர்ந்துள்ளது. மக்கள்தொகை 1980-ஆம் ஆண்டுக் கணக்கின்படி சுமார் 20 இலட்சம். பெரும்பான்மையான மக்கள் விவசாயத்தில் ஈடுபட்டுள்ளனர். தெ.பா.

கல்வி: இது சமுதாயப் பொருளாதாரத் திட்டங்களை வெற்றியுடன் செயற்படுத்த உதவும் காரணியாக இந்நாட்டில் கருதப்படுகிறது. ஏமன் மக்களாட்சிக் குடியரசு வகுத்துள்ள கல்வி முறையின் தலையாய குறிக்கோள்கள் பின்வருவன: 1. ஏமன் சமுதாயப் பொதுவுடைமைக் கட்சியால் (Socialist Party of Yemen) ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்ட அறிவியலடிப்படையிலான பொதுவுடைமைக் கொள்கையின் (Scientific Socialism) வழிநின்று, நாட்டை உயர்த்தும் வகையில் கல்வியை அமைத்தல்; 2. நாட்டின் மனித வள ஆற்றலை (Human Resources) மேம்படுத்துதல்; 3. நாட்டிற்குரிய பண்பாட்டு மரபு பற்றிய விழிப்புணர்ச்சியை மக்களிடையே ஏற்படுத்தி, அம்மரபின் வளர்ச்சிக்குப் பாடுபடுதல்; 4. தனியொருவர் ஆற்றலைக் கல்வியின் வழியே வளர்த்தல்; 5. கல்வி வாய்ப்புகளைச் சனநாயகப்படுத்துதல்; 6. அனைவருக்கும் 1995-ஆம் ஆண்டுக்குள் தொடக்க நிலைக் கல்வியினை

ஏழு வயதில் தொடங்கி எட்டாண்டுகளுக்கு வழங்குதல் ஆகியன.

ஏமன் மக்களாட்சிக் குடியரசின் கல்வி அமைப்பு ஈராண்டு மழலையர் கல்வியையும், எட்டாண்டுத் தொடக்க நிலைக் கல்வியையும், நான்காண்டு உயர் நிலைக் கல்வியையும், மூன்றாண்டுப் பல்கலைக் கழகக் கல்வியையும் கொண்டு விளங்குகிறது. தொடக்க நிலைக் கல்விக்குப்பின் வழங்கப்படும் உயர்நிலைக் கல்வி சமுதாய, பொருளாதாரத் தேவைகளை நிறைவு செய்யும் வகையில் அமைந்துள்ளது. உயர் நிலைக் கல்வி மூவகைகளில் (Tripartite System) வழங்கப்படுகிறது. 1. பல்கலைக்கழகக் கல்விக்கு மாணவர்களை ஆயத்தப்படுத்தும் பொதுக் கல்வியின் கால அளவு 4 ஆண்டுகள். 2. தனித்துறைகளில் மாணவர்களுக்குச் சிறப்பு அறிவும் பயிற்சியும் வழங்கும் (Specialized Knowledge and Training) சிறப்புக் கல்வியின் கால அளவு 5 ஆண்டுகள். 3. சிறு தொழில்களில் திறன்களை வழங்கும் தொழிற்கல்வி (Vocational Education) ஈராண்டிற்கு மட்டுமே வழங்கப்படுகிறது. இவ்வாறு அமைந்த மூ வகைக் கல்வி முறையால் நாட்டின் வளர்ச்சிக்குத் தேவைப்படும் பல்வகையான மனித ஆற்றல் வளங்களைப் பெறுதல் எளிதாகிறது. இம்மூவகை முறையில் ஒரு முறைக் கல்வியிலிருந்து இன்னொரு முறைக்குச் சென்று பயில வசதியுள்ளது. அதாவது, தொழிற் பயிற்சிக் கல்வி பயின்ற மாணவர்கள், சிறப்பு உயர்நிலைக் கல்வியில் சேர இயலும். சிறப்பு உயர்நிலைக் கல்வி பயின்ற மாணவர்கள் பல்கலைக் கழகத்திற்கு மாணவர்களை ஆயத்தப்படுத்தும் பொது உயர்நிலைக் கல்வியிலும் சேர இயலும்.

இந்நாட்டில் தொடக்க நிலைக் கல்வி தரும் பள்ளிகள் (1985) 890 உள்ளன; ஆசிரியர் மாணவர் விழுக்காடு 1:21 ஆகும். உயர்நிலைப் பள்ளிகள் 46 உள்ளன; இவற்றில் 27,776 மாணவர்கள் பயிலுகின்றனர். வகுப்பில் ஆசிரியர் மாணவர் விகிதம் 1:22 ஆகும். ஆசிரியர் பயிற்சி நிறுவனங்களும் தொழிற்பயிற்சி நிறுவனங்களும் மொத்தம் 13 உள்ளன. இங்கு ஆசிரியர் மாணவர் விகிதம் 1:9 ஆகும். ஏமன் பல்கலைக் கழகத்தில் 2,517 மாணவர்கள் பயிலுகின்றனர். இங்கு ஆசிரியர் மாணவர் விகிதம் 1:10 ஆகும். இந்நாட்டில் கல்வியறிவு பெற்றவர் 38.9 விழுக்காட்டினர் ஆவர்.

மழலையர் கல்வி நிலையிலிருந்து பல்கலைக் கழகக் கல்வி வரை கல்வி இருபாலாருக்கும் பொதுவானது. இருபாலாருக்கும் சமவாய்ப்பு வழங்கப்பட்டுள்ளது.

மக்களின் எழுத்தறிவின்மையை அகற்றும் வகையில் ஏமன் மக்களாட்சிக் குடியரசில் முறைசாராக் கல்வி (Non-formal Education) தொடங்கப்பட்டுள்ளது. வயதுவந்தோர் கல்வித் திட்டம் முறையான பள்ளிகளில் நான்காம் வகுப்பு மாணவர் பெறும் தரத்திற்கு இணையான வகையில் கல்விப் பயிற்சிகளை வயதுவந்தோருக்கு அளிக்கிறது.

நாட்டின் கல்வி நிருவாகம் கல்வி அமைச்சகத்தின் பொறுப்பிலுள்ளது. கல்விக்குப் பயன்படுத்தும் நிதியனைத்தையும் வழங்கும் பொறுப்பை அரசே ஏற்றுள்ளது. கல்வி அனைவருக்கும் இலவசம். மாணவர்களுக்குப் பாடநூல்கள் இலவசமாகவே வழங்கப்படுகின்றன. குழந்தைகள் பள்ளிக்கு வருவதற்குப் பயணக் கட்டணம் இல்லை; அவர்கள் அரசின் செலவிலேயே பள்ளி வருகின்றனர். தொலைதூர ஊர்களில் உள்ள குழந்தைகள் தங்கிப் படிக்க இலவச உறைவிடமும் உண்டு.

ஏமன் மக்களாட்சிக்குடியரசில் உள்ள ஒரே பல்கலைக்கழகம் ஏடன் பல்கலைக் கழகம் (University of Aden) ஆகும். இப்பல்கலைக்கழகத்தில் கல்வியியல், பொருளியல், வேளாண்மையியல், சட்டவியல், மருத்துவவியல், தொழில்நுட்பவியல் ஆகிய ஆறு புலங்கள் உள்ளன. ஏமனில் பல்கலைக்கழகக் கல்வி பெற மாணவர்கள் கட்டணம் செலுத்த வேண்டியதில்லை; அனைத்து மாணவர்களுக்கும் பாடநூல்களைப் பல்கலைக் கழகமே இலவசமாக வழங்குகிறது. பல்கலைக் கழகம் ஒவ்வொரு மாணவருக்கும் இலவச உறைவிடத்தையும் செலவுப் படியாக (Allowance) 60 தாலர்களையும் (U.S Dollars) வழங்குவது குறிப்பிடத்தக்கது.

ஆசிரியர் பயிற்சியில் பல்கலைக் கழகத்தில் உள்ள கல்வியியல் கல்லூரியும் கல்வி அமைச்சகத்தின் பொறுப்பில் இயங்கும் ஆசிரியர் பயிற்சி நிறுவனங்களும் ஈடுபட்டு வருகின்றன. ஆசிரியர் பயிற்சி நிறுவனங்கள் 1-இலிருந்து 4 வகுப்பு வரைக்கான ஆசிரியர்களை உருவாக்குகின்றன. இந்நிறுவனத்தில், எட்டாண்டுத் தொடக்கக் கல்வி பயின்ற மாணவர்கள் சேருகின்றனர். ஆசிரியர் பயிற்சி மொத்தம் நான்கு ஆண்டுகள். கல்வியியல் கல்லூரிகள் 5-இலிருந்து 8 வகுப்பு வரைக்கான ஆசிரியர்களையும் (ஈராண்டுப் பயிற்சி), 9-இலிருந்து 12 வகுப்பு வரைக்கான ஆசிரியர்களையும் (நான்காண்டுப் பயிற்சி) உருவாக்குகின்றன. ஈராண்டுப் பயிற்சி பெற்ற ஆசிரியர்களுக்குக் கல்வியியல் பட்டயமும் (Diploma), நான்காண்டுப் பயிற்சி பெற்ற ஆசிரியர்களுக்கு இளங்

கல்விப் பட்டமும் (Bachelor of Education) வழங்கப் படுகின்றன.

கல்வி ஆராய்ச்சி மையம் (Education Research Centre-ERC) 1975-ஆம் ஆண்டு ஏமனில் தொடங்கப் பட்டது. இம்மையம் பாடநூல்களை எழுதுதல், பள்ளிக் கல்வி முறைகளை மதிப்பீடு செய்தல், பாடத்திட்டம் (Curriculum) உருவாக்கல் போன்ற பணிகளைப் பல்கலைக்கழக ஆசிரியர் உதவியுடன் செய்து வருகிறது. பொதுவாக, பாடத்திட்டமும் பாடநூல்களும் இங்கு ஒரே மாதிரியாக இருந்தாலும், தொழில் நுட்பப் பாடங்களில் மட்டும் அவை மாறு பட்டு உள்ளன. நகர்ப்புறங்களில் உள்ள பள்ளி களுக்குத் தொழில்சார்பான பாடத்திட்டமும் ஊரகப் புறப் பள்ளிகளுக்கு வேளாண்மை சார்பான பாடத் திட்டமும் அமைக்கப்பட்டுள்ளமை குறிப்பிடத்தக்கது.

எஸ்.த.

துணை நூல்கள்:

Beeby, C.E., The Quality of Education in Developing Countries, Harvard University Press, Massachusetts, 1966.

Coleman, I.C., (ed), Education and Political Development, Princeton University Press, New Jersey, 1968.

ஏமாற்றுதல்: ஒருவரை வஞ்சனையால், மோசடியாக அல்லது கள்ள மனத்துடன் தூண்டி, அவரது சொத்தைப் பிறருக்குக் கொடுக்கும்படி செய்வதும், வஞ்சனையால் ஒருவரைத் தூண்டி, அவரது உடல், மனம், பொருள், புகழ் ஆகிய வற்றிற்குக் கேடு விளைவிக்கத்தக்க வகையில் ஒன்றைச் செய்யச்சொல்வதும் ஏமாற்றுதல் (Cheating) என்னும் குற்றத்தின்பாற்படும்.

எ-டு: ஒருவர் தாம் அரசு ஊழியர் என்று பொய்யாக நடித்து, தொகையைச் செலுத்தும் எண்ணமில்லாமல் பொருள்களைக் கடனாகப் பெறத் தூண்டுதல்; ஒரு பொருளின்மீது போலிக் குறியிட்டு அது ஒரு புகழ்பெற்ற நிறுவனத்தின் தயாரிப்பு என்று வாங்குவோரை நம்ப வைப்பது; ஒரு பொருளின் போலி மாதிரியை உண்மை மாதிரி எனக் காட்டி அந்தப் பொருளை வாங்க ஒருவரைக் கள்ள மனத்து டன் தூண்டுவது; வங்கியில் தம் பெயரில் பணம் இல்லை என்று தெரிந்தும் ஏமாற்றும் உட்கருத்துடன் ஒருவர் மற்றொருவருக்குப் பணச்சீட்டு அளிப்பதாகக் கூறி அவரிடமிருந்து பொருளைப் பெறத் தூண்டுதல்; 'வைரம்' அல்லாத ஒன்றை 'வைரம்' என்று ஏமாற்றிக் கடன் பெற்று ஒருவரை வஞ்சிப்பது; கடன் பெறப் போகும் பணத்தைத் திருப்பித்தரும் எண்ணமின்றி ஒருவரைக் கடன் தரத்தூண்டுதல் முதலியவை ஏமாற்றுதல் குற்றத்தின் பாற்படும்.

ஆள்மாறாட்டம் செய்து ஏமாற்றுதல்: ஒருவர் மற்றொருவராக நடிப்பது; ஒருவரை மற்றொரு வருக்குப் பதிலாக்குவது; ஒருவர் தம்மை அல்லது மற்றொருவரை மாற்றி வேறொருவர் என்று தெரிவிப்பது ஆகியவை ஆள்மாறாட்டம் செய்து ஏமாற்றுதல் (Cheating by Personation) என்னும் குற்றமாகும்.

தண்டனை: ஏமாற்றுதல் குற்றத்திற்கு ஓராண்டு வரையில் நீடிக்கக் கூடிய கால அளவுக்குச் சிறை அல்லது ஒறுப்புக் கட்டணம் அல்லது அவை இரண்டும் தண்டனைகளாகும்.

ஆள் மாறாட்டம் செய்து ஏமாற்றுதல்; ஏமாற் றுதல் சம்பந்தப்பட்ட நடவடிக்கையில் ஒருவரது நல னைச் சட்டப்படி அல்லது சட்டப்படியான ஒப்பந் தத்தின்படி காக்கக் கடமைப்பட்டவர், அவருக்குச் சட்டவிரோதமான நட்டம் பெரும்பாலும் ஏற்படக் கூடும் என்று அறிந்தே ஏமாற்றுதல் போன்ற குற்றங் களுக்கு மூன்றாண்டுகள் வரையில் நீடிக்கக் கூடிய கால அளவுக்குச் சிறை அல்லது ஒறுப்புக் கட்டணம் அல்லது அவை இரண்டும் தண்டனைகளாகும்.

ஏமாற்றுதல் மூலம் ஒருவரை வஞ்சிப்பது; ஏதா வது ஒரு பொருளை எவருக்காவது கொடுக்கச் செய் வது; மதிப்பு மிக்க ஓர் ஆவணத்தை அல்லது கையொப்பமிடப்பட்ட அல்லது முத்திரையிடப்பட்ட ஓர் ஆவணமாக மாற்றப்படக்கூடிய தன்மையதான எதையும் முழுவதையுமோ ஒரு பகுதியையோ எழு தும்படி, மாற்றும்படி அல்லது அழிக்கும்படி கள்ள மனத்துடன் தூண்டுவது போன்றவற்றிற்கு ஏழாண் டுகள்வரை நீடிக்கக்கூடிய ஒரு கால அளவுக்குச் சிறை அல்லது ஒறுப்புக் கட்டணம் அல்லது அவை இரண்டும் தண்டனைகளாகும்.

பு.வே.

ஏயர்கோன் கலிக்காம நாயனார்: சைவ மெய்யடியார்களாகிய அறுபத்து மூன்று நாயன்மார் களுள் ஏயர்கோன் கலிக்காம நாயனாரும் ஒருவர். சோழநாட்டுத் திருப்பெருமங்கலம் என்னும் நகரில் ஏயர்கோக்குடி வேளாண்மையில் சிறப்புற்று விளங் கியது. அக்குடியில் தோன்றியவர் கலிக்காமர். இவர் திருப்புன்கூரில் எண்ணற்ற திருப்பணிகள் செய்து வந்தார். சிவபக்தியும் திருநீற்றுச் செல்வமுமே

செல்வம் என்பதை மனத்தில் உறுதியாகக் கொண்ட ஒழுக்க சீலராக வாழ்ந்தார். பரவையாரது ஊடலைத் தீர்ப்பதற்காகச் சுந்தரர் இறைவனைத் தூது செல்ல ஏவியது கேட்டு மிகவும் சினந்து அவரை இழித்துரைத் தார். 'தலைவரை அடியார் ஏவும் காரியம் மிக நன்றாக உள்ளது. இதனைச் செய்பவனும் ஒரு உண்மைத் தொண்டனாம்! பொறுக்க முடியாத இப் பிழையினைப் பாவியேன் கேட்டும் எனதுயிர் இன்னும் போகாதுள்ளது! ஒருவன் பெண்ணாசை கொண்டு ஏவினாலும் இறைவன் உடன்பட்டு ஓரிரவெல்லாம் இப்படித் தூதாக அலையலாமா? தூதனுப்பிய அடாத செயல் செய்த இவரைக் கண்டால் என்ன விளையுமோ?' என்று கலிக்காமர் மனம் வெதும்பி னார். இச்செய்தி கேட்ட சுந்தரர் தம் தவற்றை எண்ணி வருந்தினார். கலிக்காமரோடு நட்புக் கொள்ள வேண்டுமென்று விரும்பி இறைவனை நாடோறும் வழிபட்டு வந்தார். இருவரும் நண்ப ராகும் தன்மையை அருள இறைவன் திருவுள்ளம் கொண்டார்.

இறைவன் கலிக்காமருக்கு வேதனை தரும் சூலை நோயை ஏவியருளினார். நோய்த் துன்பம் நீங்க வேண்டுமென அவர் இறைவனை வேண்ட, இறைவன் "உன்னை வருத்தும் சூலை வன்றொண்டர் தீர்க்கிலன்றி முந்துற ஒழியாது' என்று மொழிந்தரு ளினார். 'வழிவழியாகச் சிவனையே வழிபடும் மர பில் வந்த தமக்குப் புதிதாக வலிந்து ஆட்கொள்ளப் பட்ட அடியார் ஒருவர் வந்து குணப்படுத்துவது ஆகாதது; அது வன்றொண்டர்க்கு உறுதி செய்ததா கும்' என்று கலிக்காமர் கூற, இறைவன் மறைந்தருளி னார். சுந்தரர் முன் இறைவன் தோன்றி, 'நம் ஏவ லாலே ஏயர்கோனுற்ற சூலையினை நீ சென்று தீர்ப் பாயாக' என்று பணித்தார். சுந்தரர் களிப்புற்றுச் சூலை தீர்க்கத் தாம் வரும் செய்தியைக் கலிக்காம ருக்குச் சொல்லியனுப்பினார்.

ஒருபால் சூலைநோயும் மற்றொருபால் வன் றொண்டர் வரவும் கலிக்காமரை மிகவும் வாட்டின. இறைவனைத் தூதராக ஏவியவர் வந்து குணப்படுத்து வதற்கு முன், இப்பாதகச் சூலைநோய்க்கு இடங் கொடுத்திருக்கும் இவ்வயிற்றினைக் கிழிப்பதாகக் கூறித் துணிந்து உடைவாளினால் வயிற்றைக் குத்திக் கிழித்தார். கலிக்காமர் உயிர் பிரிய, சூலை நோயும் தீர்ந்தது. இதுகண்ட கலிக்காமனாரின் தேவியார் ஒப்பற்ற தம் கணவருடன் தம்முயிர் போக்கும் முயற்சியில் முனைந்தார். அவ்வேளை நம்பிகள் வந்துவிட்டார் என்ற செய்தி அவருக்கு எட்டியது.

தேவியார் பரிசனங்களை அழைத்து ஒருவரும் அழக்கூடாது என்று கூறி, வாயிலைப் பூமாலைகளால் ஒப்பனை செய்து பூரண கும்பமும் தீபமும் வைத்து நம்பிகளை வரவேற்றார். அவர்கள் விருப்புடன் தந்த வரவேற்பினை நகைமுகங் காட்டி ஏற்றுக்கொண்ட நம்பிகள் திருமாளிகையுட் புகுந்து ஆசனத்தில் அமர்ந் திருந்தார். கலிக்காமருக்கு உற்ற நோய் தீர்க்காது, அவரைக் காணாது காலம் தாழ்த்திருப்பதற்கு வருந் துவதாகச் சுந்தரர் கூறியருளினார். அம்மையாரின் பரிசனங்கள், 'அவருக்குக் கெடுதி ஒன்றுமில்லை, அவர் உள்ளே பள்ளி கொள்கிறார்', என்று கூறினர். தீமையில்லை என்றாலும் தம் மனம் தெளிவு பெற வில்லை; ஆதலால், அவரைக் காணவேண்டுமென்று நம்பிகள் உரைக்க, ஏவலாளர்கள் நம்பிகளை அழைத்துச் சென்று கலிக்காமரைக் காட்டினர்.

குருதி பெருகக் குடல் சரிந்து ஆவி நீங்கிக் கிடந்த கலிக்காமரை நம்பிகள் கண்டு பதைபதைத்து, 'நன்று! நானும் இவர் முன்பு நண்ணுவேன்' என்று உறுதிபடச் சொல்லிக் குற்றுடை வாளினைப் பற்றி னார். அப்போது ஆளுடைய பெருமானின் அருளி னால் கலிக்காமர் உயிர்பெற்று எழுந்தார். நம்பிகள் கையிலிருந்த வாளினை விரைந்து சென்று பற்றிக் கொள்ள, கலிக்காமர் தாள்களில் நம்பிகள் வணங்கி வீழ்ந்தனர். வாளினை மாற்றிவிட்டுக் கலிக்காமரும் நம்பிகள் திருவடிகளில் வீழ்ந்தனர். விண்ணவரும் மண்ணவரும் மகிழ, இருவரும் இடைவிடாத நண்பி னால் மகிழ்ந்து திருப்புன்கூர் சென்று இறைவன் திருவடிகளை வணங்கினர். சிலநாட் கழித்து இரு வரும் திருவாரூர் சென்று, அங்குள்ள பூங்கோயில் பெருமானைத் தரிசித்து நிறைந்த அன்புடன் தங்கி னர். அதன்பின் நம்பிகளிடம் அருள்விடை பெற்ற கலிக்காமர், தம்பதி புகுந்து தமக்கேற்ற பணிகளைச் செய்திருந்து இறைவன் திருவடி நிழல் அடைந்தா்.

ஈ.வே.மா.

ஏர் எழுபது: ஏரைப் புகழ்ந்து பாடிய எழுபது பாடல்களைக் கொண்டது இந்நூல். இது கம்பரால் பாடப்பட்டதெனக் கருதப்படுகிறது.

உழவினைப் புகழ்ந்து பாடும் வழக்கம் தொல் காப்பியர் கால முதலே இருந்துவந்ததாக அறியப்படு கிறது. 'ஏரோர் களவழி அன்றிக் களவழி, தேரோர் தோற்றிய வென்றியும்' என ஏர்க்களம் பாடுதலை யும், போர்க்களவென்றி பாடுதலையும் தொல்காப் பியர் வாகைத்திணைத் துறைகளுள் (தொல். பொருள். புறத். 75) அடக்குவர்.

ஐயனாரிதனாரும் தம் புறப்பொருள் வெண்பா மாலையில் கிணை நிலைத்துறையுள் பின்காணுமாறு மொழிவர். 'தண்பணை வயலுழவனைத் தெண்

கிணைவன் திருந்துபுகழ் கிளந்தன்று' (பு. பொ. வெ. வாகை. 32)

இவ்வடிப்படையில் இந்நூல் முதற்கண் பொன்னேர் பூட்டும் நன்னாளையும், பின்னர் உழுகருவியாகிய கலப்பையின் பல்வேறு உறுப்புகளையும், உழுதொழிற்குதவும் எருதுகளின் சிறப்பையும் கூறி, அடுத்து வித்திடுதல் முதல் நாற்று நட்டுக் களை பறித்து அறுவடை செய்து நெற்கதிர்களைக் களங் கொண்டு சேர்த்தல் வரையில் புனைந்து கூறுகிறது. எளிய மக்கள் முதல், இவ்வுலகு புரக்கும் மன்னர் ஈறாகச் சமுதாயத்தின் பல்வேறு மக்களும் இவ்வுழவின் பயனாகவே வாழ்வர் என்றும், இவ்வகையில் பாராளும் மன்னரினும் ஏராளும் உழவரே உயர்ந்தவர் என்னும் இந்நூல் கூறுகிறது.

பத்துப் பாயிரச் செய்யுட்களோடு, 'உழவு நாட்டோடற் சிறப்பு' முதல் 'மெய்ப்பேறு' வரை அமைந்த அறுபத்தெட்டுச் செய்யுட்களும் கொண்டது இந்நூல்.

க.இரா.

ஏர்க்காடு என்னும் ஊர் சேலம் மாவட்டத்திலுள்ளதொரு கோடை உறைவிடம். இது சேலம் நகருக்கு வடக்கில் 37 கி.மீ. தொலைவில், சேர்வராயன் மலையில் அமைந்துள்ளது. ஏரியும் காடும் கொண்ட எழில் மிகுந்த பூக்காடாக இந்த மலை நகரம் கடல் மட்டத்திற்கு மேல் 1500 மீட்டர் உயரத்திலுள்ளது. ஒவ்வோர் ஆண்டும் மாசி, பங்குனி, சித்திரை, வைகாசி, ஆனி மாதங்களில் இதமான குளுமை உள்ள பருவம் இங்கு நிலவுகிறது. இதனை 'ஏழைகளின் உதகமண்டலம்' (Poorman's Ooty) என்றும் கூறுவர்.

சேலத்திலிருந்து ஏர்க்காடு (Yercaud) செல்ல வசதியான பேருந்துகள் உள்ளன. பயணம் செய்யும் போது பசுமையான காடுகளையும், வளைந்து வளைந்து செல்லும் மலைப்பாதையையும் கண்டுகளிக்கலாம். இங்கு அழகிய ஏரியொன்றுமுள்ளது. இவ்வேரியில் பொழுதுபோக்குப் படகுகள் விடுகிறார்கள்.

இங்குள்ள மாண்ட்டுபோர்டு பள்ளி (Montford) சிறப்புற்றதாகும். இங்கு அனைத்து மாணவர்களும் மாணவர் விடுதியில் தங்கியே படிக்கிறார்கள். பெண்களுக்கான கன்னிமாடப் பள்ளி (Convent School) ஒன்றும் இங்கு இருக்கிறது. மாண்ட்டுபோர்டு பள்ளியில் தென் கிழக்கு ஆசிய நாடுகளைச் சார்ந்த மாணவர்களும் பணம் படைத்த குடும்பத்தைச் சார்ந்த மாணவர்களும் படிக்கிறார்கள். இப்பள்ளியின் விளையாட்டுத் திடல் சேலம் மாவட்டத்திலேயே அழகானது என்று பெயர் பெற்றது. இப்பள்ளி ஒழுங்கிற்கும், கட்டுப்பாட்டிற்கும், விளையாட்டுப் போட்டிகளுக்கும் சிறப்புப் பெற்றது.

ஏர்க்காட்டில் அலுமினியமண் (Bauxite) தொழிற்சாலை, தைலமரம் (Eucalyptus) மரத்திலிருந்து தலைவலித் தைலமருந்து உற்பத்தித் தொழிற்சாலை போன்றன அமைக்கப்பட்டுள்ளன.

ஏர்க்காட்டில் முதன்முதலாக வீடு கட்டியவர் இலெக்லர் (J.M. Lecller) என்னும் பாதிரியாராவார். அவர் கி.பி. 1841-ஆம் ஆண்டில் அப்பகுதியின் மாவட்டத் துணை ஆட்சித் தலைவராயிருந்த பிரெட்டு (Mr.Brett) என்பாருடன் ஏர்க்காடு வந்தார். அவர், கவின்புல்வெளி உணவகம் (Fair Lawns Hotel) என்னும் கட்டடத்தைக் கட்டி முடித்தார். இங்குக் களஞ்சியம் (Grange) என்னும் இடம் வரலாற்றுச் சிறப்பு மிக்கது. வட இந்தியாவில் சிப்பாய் கலகம் நடந்தபோது சேலத்திலும் அக்கலகம் ஏற்பட்டால் இங்கு வாழும் ஐரோப்பியர்கள் பயன்படுத்திக் கொள்ளும் நோக்குடன் இக்களஞ்சியம் கட்டப்பட்டது. அத்தகைய அல்லல் காலங்களில் இங்கு ஆறு மாதம் வரை தங்கி வாழ்வதற்கு ஏற்ற முறையில் பொருள்களைச் சேமித்து வைக்க இயலும். ஏரியின் அண்மையில் புல் அடர்ந்த திடல் ஒன்றுள்ளது. இங்குள்ள ஏரியின் கரையில் காடுகள் இருந்திருக்க வேண்டும். ஏரிக்காடு என்பதே ஏர்க்காடு என்று திரிந்துவிட்டதாக அறிஞர்கள் கருதுகிறார்கள். ஏரிக்கு வடக்கில் புண்ணியமானதெனக் கருதப்படும் சோலையொன்றும் உள்ளது. ஏர்க்காட்டில் மலையாளிக் கோயில்கள் உள்ளன. வாரச்சந்தை கூடும் நாள்களில் மலைமேலுள்ள சிற்றூர்களிலிருந்து மக்கள் திரண்டு தமக்குத் தேவையான பொருள்களை விலைக்கு வாங்கிச் செல்கின்றனர். இங்குள்ள 'கோயில் சிகரம்' (Pagoda Point) 1502 மீட்டர் உயரத்திலுள்ளது. 'மகளிர் இருக்கை' (Ladies Seat) என்னும் இடம் 1516 மீட்டர் உயரத்திலுள்ளது. இங்கிருந்து வானம் தெளிவாக இருக்கும் நாள்களில் சேலம் நகரையும், மேட்டூர் நீர்த்தேக்கத்தையும், சேர்வராயன் மலையைச் சுற்றி நிற்கும் ஏனைய மலைத்தொடர்களையும் காணலாம். அலுமினிய மண் சுரங்கங்களையும், அவற்றிலிருந்து வெட்டியெடுத்துள்ள அலுமினியக் கற்களையும் கூட பார்க்கலாம்.

ஏர்க்காட்டிலிருந்து மலையின் வேறொரு பக்கத்துள்ள நாகலூருக்குப் பேருந்துகள் செல்லுகின்றன. சேலத்திலிருந்து ஏர்க்காட்டிற்கு முதன் முதலாகப் போக்குவரத்திற்கு வகை செய்தவர் எம்.டி. காக்பர்ன் (M.D. Cockburn) என்னும் பெயர்கொண்ட ஆங்கிலேயராவார். இவர் கி.பி. 1820 முதல் 1829 வரை சேலம் மாவட்டத்தின் ஆட்சித் தலைவரா

யிருந்தார். இங்குக் காப்பித் தோட்டங்கள் ஏற்பட முயன்றவரும் இவரே சென்னை மாநில ஆளுநராக இருந்த சர் தாமசு மன்றோ (Sir Thomas Munroe) என்பார் அதற்கான ஆணையைப் பிறப்பித்தார். சேலத்திற்கும் ஏர்க்காட்டிற்கும் சாலை அமைக்க இங்கிலாந்து (Mr. England) என்பார் கி.பி. 1824-ஆம் ஆண்டு பரிந்துரை செய்தார். ஆனால், அத் திட்டத்தைச் செயற்படுத்தும் முன் அவர் காலமானார். அவரை அடுத்து வந்தவர் சாலை அமைக்க இம்மலை தகுதியற்றதென்று அறிக்கை வெளியிட்டார். பின்னர்ப் பல ஆண்டுகளுக்குப் பிறகு இத் திட்டம் நிறைவேற்றப்பட்டது.

ஏர்க்காட்டில் அண்மைக் காலத்தில் கோடை விழாவும், உந்து வண்டிப் பந்தயமும் ஆண்டு தோறும் நடைபெற்று வருகின்றன.

இக்காலத்தில் இங்கு வசதியான உணவகங்களும், விடுதிகளும் இயங்கி வருகின்றன. ஏர்க்காட்டைச் சுற்றியுள்ள காடுகளில் மலைச் சவுக்குக் (Silver Oak) காடுகள் வளர்க்கப்படுகின்றன. இம்மர நிழலில் காப்பிச் செடிகள் செழித்து வளரும். ஏர்க்காட்டில் பலவித பழமரங்களும் பயிரிடப் படுகின்றன. அவற்றுள் சிறப்பாக ஆரஞ்சுப் பழங்களைக் குறிப்பிடலாம்.

இரா.அ.

ஏர்மங்கலம் என்பது உழவர் ஒரு நன்னாளில் பொன்னேர் பூட்டி உழுதொழில் சிறக்க ஏரை வாழ்த்திப்பாடும் மங்கலப்பாட்டு. பொன்னேர்பூட்டுதலை இந்நாளில் நல்லேர் கட்டுதல் எனப்பலவிடங்களில் வழங்குவர். 'ஏரொடு நின்றோர் ஏர் மங்கலமும்' என இதனை இளங்கோவடிகள், நாடு காண் காதையில் குறிப்பிடுவர். அறுகம்புல்லையும் குவளை மலரையும் நெற்கதிரோடு சேர்த்து மாலையாக்கி அதனை ஏருக்கணிவித்து வணங்கி ஏரைப்பாடுவர் என இளங்கோ கூறுகிறார். ஏருக்குப் படையலிடும்போது, தவறாது அறுகம்புல்லைச் சாணத்தால் செய்த பிள்ளையாரில் செருகுதல் இப்போதும் வழக்கில் உண்டு.

இந்நன்னாளை 'உழவு நாட்கோடற் சிறப்பு' என்ற தலைப்பில், 'கார்மங்க லம்பொழியும் பருவத்தே காராளர், ஏர்மங்க லம்பொலிய வினிதுழு நாள் கொண்டிடினே' என்று ஏர்எழுபது கூறும். இந்நாளில் ஏர்மங்கலப் பாட்டுப் பாடப்படவில்லை எனினும், நன்னாளில் பொன்னேர் பூட்டி ஏரை வணங்கும் வழக்கம் உண்டு.

க.இரா.

ஏரம்பையர், சு. கி.பி. 20-ஆம் நூற்றாண்டின் முற்பகுதியில் வாழ்ந்த யாழ்ப்பாணத் தமிழ்ப் புலவர்களுள் ஒருவர். அந்தணர் மரபில் தோன்றிய இவர் மாதகல் என்னும் ஊரைச் சேர்ந்தவர். தந்தை சுப்பிரமணிய சாத்திரியார். ஏரம்பையர் யாழ்ப்பாணம் வேலுப்பிள்ளை, சம்பந்தப் புலவர், சங்கர பண்டிதர் ஆகிய மூவரிடமும் தென்மொழி, வடமொழி நூல்களைக் கற்றுத் தெளிந்தார். ஆறுமுக நாவலரோடு தோழமை கொண்ட இவர் சித்தாந்த சாத்திரத்தில் திறமை மிக்கவராக விளங்கினார். சைவ பரிபாலன சபை ஒன்று யாழ்ப்பாண வண்ணார் பண்ணையில் தொடங்கப்பட்டது. அந்தச் சபையில் சைவ சமய விரிவுரையாளராகத் திகழ்ந்தார். இவர் கணித நூலிலும் வல்லவர்; சேது புராணத்தை உரைநடையில் எழுதியவர். இவர் சிரார்த்த விதி, கனா நூல், சூரனுடைய முற்பிறப்பின் சரித்திரம், நாகேசுவரி தோத்திரம், குவாலாலம்பூர்ச் சிவ பெருமானூஞ்சல், கவணாவத்தை வைரவரூஞ்சல் மாதகல் பிள்ளையார் ஊஞ்சல், காலிக்கதிரேசர் ஊஞ்சல், நகுலாசல புராணம் ஆகிய நூல்களை இயற்றியுள்ளார். நீதி சாரம் என்னும் நூலினை வடமொழியிலிருந்து தமிழாக்கம் செய்துள்ளார்.

மேலும் இவர் மிருகாவதி விலாசம், கண்ணப்பர் சரித்திரம், மனுநீதிகண்ட சோழன் சரித்திரம் ஆகிய நாடக நூல்களையும் ஆசௌசதீபிகை வினா விடை என்னும் நூலையும் இயற்றினார் எனவும் அவை வெளிவரவில்லை எனவும் கூறுவர்.

வீ. சே.

ஏரிப் போக்குவரத்து: இக்காலப் போக்குவரத்து முறை நீர், நிலம், இருப்புப் பாதை, ஆகாயம் ஆகியவற்றை அடிப்படையாகக் கொண்டு இயங்கி வருகிறது. இத்தகைய போக்குவரத்து இல்லையென்றால், அன்றாடத் தேவைப் பொருள்களையும் தொழில் வளத்திற்கு ஆக்கம் அளித்திடும் மூலப் பொருள்களையும் விளையும் அல்லது கிடைக்கின்ற இடத்திலிருந்து தேவையான இடத்திற்கு எடுத்துச் செல்ல முடியாது. இத்துறையில் நீர்ப் போக்குவரத்து சிறப்பிடம் வகிக்கிறது. நீர்ப் போக்குவரத்துகளான ஆற்றுப் போக்குவரத்து, கடல் போக்குவரத்து, ஏரிப் போக்குவரத்து, கால்வாய்ப் போக்குவரத்து ஆகியவற்றுள் ஏரிப்போக்குவரத்து(Lake Transport) தனித்தன்மை வாய்ந்ததாகும். ஒரு நாட்டின் உள்நாட்டுப் போக்குவரத்திற்குத் தகுந்த வசதிகளையுடைய கருவியாக ஏரிப் போக்குவரத்து அமைந்துள்ளது. இந்த ஏரிப் போக்குவரத்தின் அடித்தளமாக இயற்கை அல்லது செயற்கை ஏரிகள் அமைகின்றன.

இயற்கை ஏரி: ஏரி என்ற நீரமைப்பில் அதன் பக்கங்கள் யாவும் பெரும்பாலும் நிலத்தால் சூழப்பட்டிருக்கும். இந்த ஏரிகளில் மிகப்பெரிய கடல் போன்ற அமைப்பினை உடைய ஏரிகளும் உண்டு. எடுத்துக்காட்டாக, சோர்டான் (Jordan), இசுரேல்

ஆகிய நாடுகளின் நடுவிலுள்ள உப்புநீரைக் கொண்ட பயனற்ற கடல் (Dead Sea), சோர்டான், சிரியா, இசுரேல் ஆகிய மூன்று நாடுகளுக்கும் நடுவிலுள்ள கலிலேயாக் கடல் (Sea of Galilee), மூன்று பக்கங்கள் உருசிய நாட்டின் நிலப்பரப்பாலும் ஒரு பக்கம் ஈரான் நாட்டாலும் சூழப்பட்டுள்ள உப்பு நீர் நிறைந்த காசுபியன் கடல் (Caspian Sea) போன்றவை இயற்கையாகவே தோன்றிய பரந்து கிடக்கும் ஏரிகளாகும்.

செயற்கை ஏரி: மனிதனின் முயற்சியால் செயற்கை முறையில் உருவாக்கப்பட்ட ஏரிகளும் உலகில் உண்டு. ஆப்பிரிக்கக் கண்டத்தின் கானா(Ghana) நாட்டில் (முன்னாள் பெயர் கோல்டு கோசுட்டு-Gold Coast) வோல்டா (Volta) ஆற்றின் குறுக்கே கட்டப்பட்டுள்ள அக்கோ சோம்பு அணை (Akosombo Dam) என்ற அணைக்கட்டினால் உருவாக்கப்பட்ட ஏரி மிகப்பெரிய செயற்கை ஏரிகளுள் ஒன்றாகும்.

பயணக் கருவிகள்: ஏரிப் போக்குவரத்தில் சிறு படகுகள், இழுவைப் படகுகள், நீராவிப் படகுகள், கிடைமட்டச் சரக்குப் படகுகள், கப்பல்கள் ஆகியன பயன்படுத்தப்படுகின்றன.

அ) சிறு படகுகள்: தொடக்க காலத்திலிருந்து ஏரிப் போக்குவரத்தில் சிறு படகுகள் (Canoes) பயன்படுத்தப்படுகின்றன. இச் சிறு படகுகள் 3.4 மீட்டரிலிருந்து 6.1 மீட்டர் வரை நீளமுடையதாக அமைக்கப்படுகின்றன. இவற்றின் அகலம் 89 செ. மீ. முதல் 102 செ. மீ. வரையிருக்கும். இத்தகைய சிறு படகுகள் அலுமினியம், முறுக்கு ஏற்றப்பட்ட கண்ணாடி, நெகிழி (Plastic) போன்ற மூலப்பொருள்களினின்று உருவாக்கப்படுகின்றன. ஏரிப் போக்குவரத்தில் நான்கு பேர் பயணம் செய்திடப் பயன்படுத்தப்படும் இச்சிறு படகுகளின் நீளம் 5.2 மீ. உடையதாக அமைவது நலம் எனக் கருதப்படுகிறது.

ஆ) இழுவைப் படகுகள்: இழுவைப் படகுகளில் (Tug Boats) 2610 கிலோ வாட்சு (3500 குதிரைச் சக்தி) சக்தி ஆக்கத்திற்குரிய எந்திரங்கள் பொருத்தப்பட்டு, இவை ஏரிப் போக்குவரத்தில் பயன்படுத்தப்படுகின்றன. இவ்வாற்றலை அளிக்கும் எந்திரங்கள் நீராவி அல்லது எண்ணெய் ஆற்றலினால் இயக்கப்படுகின்றன. இழுவைப் படகுகள் ஏரிக் கரையிலுள்ள துறைமுகங்களில் சரக்குக் கப்பலையும் பயணிகள் கப்பலையும் வசதியான இடங்களில் நிறுத்துவதற்காக, அவற்றைத் தள்ளிடவும் இழுத்திடவும் பயன்படுத்தப்படுகின்றன. ஏரிப் போக்குவரத்தில் மிக இன்றியமையாக் கருவியாக விளங்கும் இழுவைப் படகுகள் 20 முதல் 30 மீ. நீளமுடையவையா யிருக்கும். ஏரிப் போக்குவரத்துச் செறிந்த துறைமுகங்களில் இவற்றின் ஆக்கப் பணி போற்றுதற்குரியதாகும்.

இ) நீராவிப் படகுகள்: இப்படகுகள் நீராவி எந்திரத்தின் ஆற்றலினால் இயக்கப்பட்டு, ஏரிப் போக்குவரத்துக்கு ஏற்றனவாக அமைந்துள்ளன. இன்றைய ஏரிப் போக்குவரத்தில் பேரளவில் பயன்படுத்தப்படும் கருவிகளுள் இவையும் அடங்கும். பயணிகள் பயணம் செய்திடவும் நீராவிப் படகுகள் (Steam Boats) பயன்படுத்தப்படுகின்றன.

ஈ) கிடைமட்டச் சரக்குப் படகுகள்: நிலக்கரி, மரத்தடி, எண்ணெய், மணல், சர்க்கரை, ஓடு, சிமிண்டு, தானிய மூட்டை போன்ற சரக்குகளை உள்நாட்டு வாணிகத்தின் பொருட்டு ஏற்றிச் செல்வதில் கிடைமட்டச் சரக்குப் படகுகள் ஏரிப் போக்குவரத்தில் பயன்படுத்தப்படுகின்றன. ஒன்றுக்கு மேற்பட்ட சரக்கு ஏற்றப்பட்ட இப்படகுகளை ஒருங்கிணைத்து, அவற்றை இழுவைப் படகுகள் துணைக்கொண்டு இழுத்துச் செல்வது ஏரிப் போக்குவரத்தில் அன்றாடக் காட்சியாகும். இப்படகுகள் பெரும்பாலும் எந்திர ஆற்றலின் துணைக்கொண்டு ஏரிப் போக்குவரத்தில் செலுத்தப்படுகின்றன.

2) கப்பல்கள்: மிகுந்த எடையுள்ள சரக்குகளை ஒரே சமயத்தில் ஏற்றிச் செல்ல எந்திர விசையினால் இயக்கப்படும் கப்பல்கள் ஏரிப் போக்குவரத்தில் முக்கிய பங்கு வகிக்கின்றன இவை உள்நாட்டு ஏரிப் போக்குவரத்தில்மட்டுமன்றி, இரு நாடுகளுக்குப்பொதுவாக அமைந்துள்ள ஏரிகள் மூலமாக அருகிலுள்ள அயல் நாட்டிற்குச் சரக்குகளைக் கொண்டு செல்லவும் பயன்படுகின்றன. அமெரிக்க நாட்டிற்கும் கனடா நாட்டிற்கும் இடையில் ஏரிப் போக்குவரத்திற்கு வசதியாக அமைந்துள்ள பெரிய ஐம்பெரும் ஏரிகளில் (Great Lakes) கப்பல் போக்குவரத்து நடைபெறுகின்றது. இரு நாடுகளுக்குரிய ஏரிப் போக்குவரத்தில் இரும்புக் கனி போன்ற மூலப் பொருள்கள் கிடைக்கும் இடத்திலிருந்து தொழிற்சாலைகளுக்குக் கொண்டு செல்லப்படுகின்றன. இத்தகைய ஏரிப் போக்குவரத்தினால் துறைமுகங்களும் உருவாகியுள்ளன.

ஏரிப் போக்குவரத்தின் கால அளவு: ஏனைய கடல் போக்குவரத்து, இருப்புப் பாதைப் போக்குவரத்து ஆகியவற்றினின்று ஏரிப் போக்குவரத்தின் கால அளவு வேறுபடுகிறது. ஆறுகளின் வாயிலாகவும் மலைகளில் உருவாகும் ஓடைகளின் வாயிலாகவும் பனிமலையின் பனிப் பாறைகள் (Glaciers) வெப்பத்தால் உருகி, தண்ணீர் பெருக்கெடுத்து ஓரிடத்தில்

சேர்வதன் வாயிலாகவும் ஏரிகள் தோன்றுகின்றன. ஒரு சில ஏரிகளில் அதன் அடிமட்டத்திலுள்ள நீர் ஊற்றினின்றுதண்ணீர் பெருகுவதால் ஏரியாக அமைகின்றன. தண்ணீர் நிறைந்து காணப்படும் இன்றைய ஏரிகள் காலச் சூழ்நிலை மாற்றங்களாலும் (Change in Weather) அடிநிலத்து நீரோட்டம், ஆற்று நீரோட்டம் ஆகியவற்றின் திசைமாற்றத்தாலும் காலப் போக்கில் நீர் வற்றிட வாய்ப்புண்டு. ஏரி நீர் வற்றி விடுமாயின் ஏரிப் போக்குவரத்துத் தடைப்படும். மாறாக, புதிய ஏரிகளும் ஏற்பட வாய்ப்புண்டு. ஆற்றின் குறுக்கே அணைகட்டுவதனால் புது ஏரி ஏற்பட வாய்ப்புண்டு.

இன்றைய உலகில் அமைந்துள்ள முக்கிய ஏரிகளும், அவற்றின் போக்குவரத்துத் தன்மையும், அவை அமைந்துள்ள இடங்களும் அட்டவணை - 1-இல் கொடுக்கப்பட்டுள்ளன.

அட்டவணை-1

	ஏரியின் பெயர்	இடம்	சிறப்புக் கூறுகள்
1.	அல்பேனோ ஏரி (Lake Albano)	இத்தாலி	போக்குவரத்திற்குப் பயன்படுகிறது. உள்நாட்டு மக்கள் விடுமுறை நாட்களை இனிமையாகக் கழித்திடும் வகையிலும் அமைந்துள்ளது.
2.	ஆல்பெர்ட்டு ஏரி (Lake Albert)	உகாண்டாவிற்கும் செய்ரே (Zaire) நாட்டிற்கும் இடையில்	நைல் நதியினால் உண்டானது. ஏரிப் போக்குவரத்தில் மூலப்பொருள்களான செம்பு, வேளாண்மைப் பொருள்கள், காப்பிக்கொட்டை, பருத்தி, புகையிலை ஆகிய சரக்கு வளங்களை ஏற்றிச் செல்லும் நீராவிப் படகுகள், சிறு கப்பல்கள் ஆகியன செலுத்தப்படுகின்றன. நீளம் 160 கி.மீ. அகலம் 32 கி.மீ.
3.	அதபாசுகா ஏரி (Lake Athapasca)	கனடா	பரப்பளவு 8,081 ச.கி.மீ. ஏரியின் மேற்குப் பகுதிப் பூங்காவில் விலங்குகளும், பறவைகளும் உள்ளன. போக்குவரத்தில் படகுகளும் நீராவிப் படகுகளும் பயன் படுத்தப்படுகின்றன.
4.	பாலட்டன் ஏரி (Lake Balaton)	அங்கேரி (Hungary)	மத்திய ஐரோப்பாவிலுள்ள மிகப்பெரிய ஏரிகளுள் ஒன்று. மக்கள் ஓய்வு நாட்களை மகிழ்ச்சியாகக் கழித்திடச் சிறு படகுகள், படகுகள் ஆகியவற்றைப் பயன்படுத்துகின்றனர். மீன் பிடிக்கும் இடமாகவும் விளங்குவதால் மீன்பிடி படகுகளும் ஈடுபடுத்தப்பட்டுள்ளன.
5.	சேடு ஏரி (Lake Chade)	சேடு	இந்நாட்டில் சாலைப் போக்குவரத்து மிகப் பின் தங்கிய நிலையில் உள்ளதால், இதன் ஏரிப் போக்குவரத்து தனி முக்கியத்துவம் பெற்றுள்ளது. போக்குவரத்து மிகக் குறைந்த கட்டணத்தில் இயங்குகிறது. மக்களுக்குத் தேவையான உணவுப் பொருள்களும் பிற இன்றியமையாப் பொருள்களும் படகுகள் மூலம் ஏற்றிச் செல்லப் படுகின்றன.

6.	சேம்பலின் ஏரி (Lake Chamblain)	அமெரிக்கா	அமெரிக்க நாட்டில் கி.பி.1812-ஆம் ஆண்டு நடைபெற்ற புரட்சிச் சண்டையின் போது ஆங்கிலேயப் போர்க் கப்பல்களின் போக்குவரத்து அதிக அளவில் நடைபெற்றது. நீளம் 201 கி.மீ., அகலம் 0.8 கி.மீ. முதல் 23 கி.மீ. வரை.
7.	சார்லசு ஏரி (Lake Charles)	அமெரிக்கா	வாணிகப் போக்குவரத்திற்குப் பயன்படுகிறது இதனால் உலூசியானா (Lousiana) மாநிலம் தன் தொழில் வளத்தையும் வாணிக நிலையங்களையும் பெருக்கிக் கொண்டது.
8.	கோமோ ஏரி (Lake Como)	இத்தாலி	பரப்பளவு 145 ச.கி.மீ. போக்குவரத்தில் உல்லாசப் படகு சிறப்புப் பங்கு வகிக்கிறது. இப் போக்குவரத்திற்கு ஏற்ப வளமான தோட்டங்கள், கனிவான திராட்சைத் தோட்டங்கள், ஓய்விற்குரிய வீடுகள் ஆகியன அமைந்துள்ளன. ஆகவே, ஆயிரக்கணக்கான மக்கள் இந்த ஏரிப் போக்குவரத்தின் வழியில் உள்ள இனிய காட்சிகளைக் கண்டு தங்கி மகிழ்கின்றனர்.
9.	கான்சுடசு ஏரி	செருமனி (Germany), சுவிட்சர்லாந்து, ஆசுத்திரியா (Austria), ஆகிய நாடுகளின் எல்லையில்	இந்த ஏரியின் பரப்பளவு 539 ச.கி.மீ. போக்குவரத்தின் துணைக் கொண்டு ஏரிக்கரையில் அமைந்துள்ள நகரங்களும் ஊரகங்களும் வளர்ந்துள்ளன.
10.	எட்வர்டு ஏரி	உகாண்டா, செய்ரே ஆகிய நாடுகளின் எல்லைப் பகுதியில்	மீன் வளம் மிகுந்து இருப்பதால் அதனைப் பிடிக்கும் வகையில் ஏரிப் போக்குவரத்து செயற்படுகிறது.
11.	ஐரி ஏரி	கனடா, அமெரிக்கா	இது ஐம்பெரும் ஏரிகளுள் ஒன்று. பரப்பளவு 25667 ச.கி.மீ. வளமான இரும்புக் கனிப் பொருள், சுண்ணாம்புக் கல் ஆகியவற்றைத் தொழிற்சாலைகளுக்குக் கொண்டு சென்றிடப் போக்குவரத்து உதவுகிறது. துறைமுகங்கள்: தொலிடோ (Toledo), சாண்டசுகி (Sandusky), கிளிவ்லாந்து (Cleveland), ஆசுட்புலா(Ashtbula), பப்பல்லோ (Buffalo). தானியப் போக்குவரத்தும் மிகுதியாக உண்டு. நகரங்களிலுள்ள தொழில் மையங்களின் கழிவுப் பொருள்கள் ஏரியின் தண்ணீருடன் கலந்து, ஏரிப் போக்குவரத்தைப் பெரிதும் பாதித்துள்ளது.
12.	மிச்சிகன் ஏரி (Lake Michigan)	அமெரிக்கா	ஏரியின் கிழக்குப் பகுதி அட்லாண்டிக்குப் பெருங் கடலுடன் இணைந்துள்ளதால் ஏரிப் போக்குவரத்து கடல் போக்குவரத்தாக மாறி முக்கியத்துவம் பெற்றுள்ளது. துறைமுகங்களின் பெயர்:

			பிராங்பர்டு (Frankfort), மேனிசுடா (Manistea), சிகாகோ, தோலோனைட் (Dolonite).
13.	மராசைபோ ஏரி (Lake Maracaibo)	வெனிசூலா	ஏரியினுள் ஏராளமான எண்ணெய்க் கிணறுகள் அமைந்துள்ளன. பரப்பளவு 16316 ச.கி.மீ. ஏரிப் போக்குவரத்து கரிபியன் கடலுடன் (Caribbean Sea) இணைந்து கடல் போக்குவரத்தாக மாறுகிறது.
14.	நாசர் ஏரி (Lake Nasser)	எகிப்து	செயற்கை முறையில் உருவான ஏரி. உள்நாட்டுப் போக்குவரத்துக்கு மிகச் சிறிய அளவில் பயன் படுகிறது.
15.	சுப்பீரியர் ஏரி (Lake Superior)	கனடா, அமெரிக்கா	உள்நாட்டுப் போக்குவரத்திற்குப் பேரளவில் பயன்படுகிறது. பரப்பளவு 82103 ச.கி.மீ. படகுகள், கப்பல்கள் ஏராளமான இரும்புக் கனி, மரத் தடி, செம்பு, விளைபொருள்கள் ஆகியவற்றை ஏற்றிச் செல்கிறது. குளிர்காலத்தில் துறை முகத்தைச் சுற்றியுள்ள தண்ணீர்ப் பகுதி உறைந்து போவதால் ஏரிப் போக்குவரத்துத் தடைபடுகிறது. துறைமுகங்கள்: தோலுத்து (Doluth), சில்வர் பே (Silver Bay), சுப்பீரியர் (Superior).

சி.பால.

ஏல், எலிகு (கி.பி.1649-1721) ஏல் பல்கலைக் கழகம் தொடங்குவதற்குப் பணவுதவி செய்த கிழக் கிந்தியக் குழுவின் (East India Company) ஆங்கிலே யப் பணக்கார வணிகர்; இக்குழுவில் அலுவலராகப் பணியாற்றியவர்மசாசூசெட்டில் பிறந்த எலிகு ஏல் (Elihu Yale) மூன்று வயதாயிருந்தபோதே இவரது குடும்பம் இங்கிலாந்துக்குக் குடியேறிவிட்டது. அதன் பின்னர், இவர் அமெரிக்காவுக்குத் திரும்பவேயில்லை. இவர் இலண்டனிலுள்ள தனியார் பள்ளியில் கல்வி பயின்றார்.

கிழக்கிந்தியக் குழுவில் கி.பி.1671-இல் பணியாற் றிய ஏல் அடுத்த ஆண்டே சென்னைக்கு அனுப்பப் பட்டார். சாதாரண அலுவலர் பதவியிலிருந்து. கடும் உழைப்பால் இவர் கி.பி.1687-இல் சென்னையில் புனித சார்சு கோட்டையில் (Fort Saint George) கிழக்கிந்தியக் குழு நிறுவியிருந்த அமைப்புக்கு ஆளு நர் (Governor) ஆனார். ஐந்து ஆண்டுகளுக்குப் பின், குழுவின் பணச் செலவில் சொந்த நலன்களைப் பெருக்கிக் கொண்ட குற்றத்திற்காக இவர் பதவியிலி ருந்து நீக்கப்பட்டார். ஏல் தாம்செய்த குற்றத் திற்குத் தண்டத் தொகை கட்டியாக வேண்டும் என வற்புறுத்தப்பட்டுச் சென்னையிலேயே கி.பி.1699- வரை நிறுத்தி வைக்கப்பட்டார். எனினும், இவர் பெருந் தொகையுடன் இங்கிலாந்துக்குப் புறப்பட் டார்; இலண்டனில் வைர வணிகத்தில் (Diamond Trade) ஈடுபட்டார். அதே வேளையில் தம் பெரும் பாலான நேரத்தையும் பணத்தையும் மக்களின் நன் மைக்காகச் செலவிட்டார்.

சைபுரூக்கு (Saybrook) நகரிலுள்ள கல்லூரிப் பள்ளிக்குப் (Collegiate School) பல வகைகளில் ஏல் பெருங் கொடை அளித்தார்.இவர் அளித்த கொடை யால் நியூகேவன் (New Haven) என்னுமிடத்தில் புதிய கல்லூரி கட்டப்பட்டது. இவருக்கு மரியாதை செய்யும் வகையில், அக்கல்லூரிக்கு ஏல் கல்லூரி (Yale College) எனப் பெயரிடப்பட்டது. அனைத்து வளாகங்களுக்கும் கி.பி. 1745-இல் இவரது பெயரில் 'ஏல் பல்கலைக்கழகம்' எனப் பெயரிடப்பட்டது. இவர் கி.பி.1721-ஆம் ஆண்டு இலண்டனில் கால மானார்.

எஸ்.த.

ஏல், கரோலின் ஆர்டெலியா (கி.பி.1848-1933) காது கேளாத குழந்தைகளின் கல்வி வளர்ச்சிக் குத் தொண்டாற்றிய அமெரிக்கப்பெண் கல்வியாளர்; கிளார்க்கு காது கேளாதோர் பள்ளியின் (Clarke School for the Deaf) முதல்வராகப் பல ஆண்டுகள் பணியாற்றியவர். இப்பள்ளி நார்த்தாம்டன் (North-

ampton) நகரில் உள்ளது. இவர் இப்பள்ளியில் பயிலும் காது கேளாத குழந்தைகளுக்கு வழக்கமான விரல் எழுத்து(Finger Alphabet) முறையை ஒழித்து, செருமன் நாட்டு வாய்மொழி முறையைப் (Oral Method) பேசவும் படிக்கவும் பயன்படுத்தி வெற்றி கண்டவர்.

ஏல், கரோலின் ஆர்டெலியா

இப்பள்ளியில் கி.பி.1870-இல் சேர்ந்த கரோலின் ஆர்டெலியா ஏல் (Caroline Ardelia Yale) ஏறத்தாழ 63 ஆண்டுகள் காதுகேளாத குழந்தைக் கல்வி வளர்ச்சிக்காக ஆசிரியராகப் பணியாற்றித் தொண்டு செய்தார். கிளார்க்கு கி.பி.1886-இல் காதுகேளாதோர் பள்ளியின் முதல்வரானார். அப்போது ஏலின் கருத்துப்படி இப்பள்ளியில் விளையாட்டுப் பயிற்சி, உடற்பயிற்சி ஆகியன புகுத்தப்பட்டன. மேலும், செவிக்குறையுடைய குழந்தைகளுக்குக் கற்பிக்கும் ஆசிரியர் பயிற்சி வகுப்பும் கி.பி.1889-இல் தொடங்கப்பட்டது. ஏல் அமெரிக்க நாட்டுக் காதுகேளாக் குழந்தைகளின் பேச்சு வளர்ச்சிக்கான கற்பித்தல் கழகத்தின் (American Association to Promote Teaching of Speech to the Deaf) நெறியாளராக இருந்தார். இவர் செவிடர்களுக்கான சிறப்புக் கல்வி குறித்து 1931-இல் ஒரு நூல் வெளியிட்டுள்ளார்.

எஸ்.த.

ஏல் பல்கலைக் கழகம் அமெரிக்க நாட்டுப் பழமையான பல்கலைக் கழகங்களுள் மூன்றாவதாகும். இது ஒரு தனியார் பல்கலைக் கழகம்; கனெக்டிக்கட்டில் (Connecticut) உள்ள நியூகேவன் (New Haven) என்னுமிடத்தில் கி.பி. 1701-இல் தோற்றுவிக்கப்பட்டது. ஏல் பல்கலைக் கழகம் (Yale University) தோன்றுவதற்கு மிகுந்த கொடைகள் அளித்தவர், ஆங்கிலேய நாட்டு வணிகரான எலிகு ஏல் (Elihu Yale) என்பவர். சைபுருக்கு (Saybrook) நகரிலுள்ள கல்லூரிப் பள்ளிக்குப்(Collegiate School) பல வகைகளில் ஏல் பெருங்கொடையினை அளித்தார். அவர் அளித்த கொடையால் நியூ எவன்(New Haven) என்னுமிடத்தில் புதிய கல்லூரி கட்டப்பட்டது. அவருக்கு மரியாதை செய்யும் வகையில் அதற்கு ஏல் கல்லூரி (Yale College) எனப் பெயரிடப்பட்டது. அனைத்து வளாகங்களுக்கும் அவரது பெயர் இடப்பட்டு கி.பி.1745-இல் 'ஏல் பல்கலைக் கழகம்' உருவாயிற்று.

ஏல் பல்கலைக்கழகம்

ஏல் பல்கலைக் கழகத்தில் மாணவர் சேர்க்கை மிகுந்த தரத்தின் அடிப்படையில் அமைந்துள்ளது. கல்வித்தரம், சமூகத் தகுதி (Social Prestige) ஆகியவற்றில் அமெரிக்க நாட்டின் முன்னணிப் பல்கலைக் கழகங்களுள் ஒன்றாக இப்பல்கலைக் கழகம் விளங்குகிறது. இங்குத் தொடக்க காலத்திலிருந்து ஆண்கள் மட்டுமே சேர்த்துக் கொள்ளப்பட்டனர்; எனினும் 1969-இலிருந்து முதன் முதலாகப் பெண்களும் சேர்ந்து பயிலத் தொடங்கினர்.

ஏல் பல்கலைக் கழகத்திலிருந்து அமெரிக்காவின் முதல் அறிவியல் ஆராய்ச்சி இதழான 'அமெரிக்க நாட்டு அறிவியல், கலைகள் இதழ்' (American Journal of Science and Arts) வெளியிடப்பெற்று வருகிறது. இவ்விதழ் வருவதற்குக் காரணமாயிருந்தவர் இப் பல்கலைக் கழகத்தில் பணியாற்றிய (1802-1853) அறிவியலறிஞரும் கல்வியாளருமான பெஞ்சமின் சிலிமான் (Benjamin Silliman) என்பவராவார். அமெரிக்க நாட்டின் பெரிய பல்கலைக் கழக நூலகங்

களுள் ஒன்றாக ஏல் பல்கலைக் கழக நூலகம் (Yale University Library) விளங்குகிறது. இங்கு, 6,000,000 புத்தகங்கள் உள்ளன. ஏல் பல்கலைக் கழகப்பீபாடி இயல்பு வரலாற்று அருங்காட்சியகத்தில் (Yale's Peabody Museum of Natural History) தொல்லியல், இனக்குழுவியல் (Ethnology), தொல்லுயிரியல் (Paleontology) ஆகியவை தொடர்பான அரிய பொருட்கள் திரட்டிப் பாதுகாக்கப்படுகின்றன.

எஸ்.த.

ஏலப்பாட்டு: பாட்டாளி மக்கள் தங்கள் வேலையைச் செய்யுங்கால் ஏற்படும் களைப்பினை உணராதிருப்பதற்கும், பலர்கூடி ஒரு வேலையைச் செய்கையில் அதன்பால் ஒன்றுபட்ட கூட்டுக்கம் அமைவதற்கும் பாட்டுப் பாடுவது வழக்கமாகும். பலர்கூடி ஒருபொருளை இழுக்கும்போதோ, தூக்கும் போதோ அவர்தம் ஆற்றலை ஒன்றுபடுத்திச் செயற்படுவது இன்றியமையாததாகும். கூட்டுப்பாடலில் அமையும் ஓசையும், தாள அமைதியும் அதற்குப் பேருதவியாக அமைவதனால் அப்பணி எளிதாக நிறைவேற வாய்ப்புண்டாகிறது. அவ்வகையில் அமையும் பாட்டாளிப் பாடல்கள் அவர்கள் மேற்கொள்ளும் பணிக்கு ஏற்பவும், பணி மேற்கொள்ளும் இடம் காலம் முதலியவற்றிற்கு ஏற்பவும் அமையும். அவ்வாறமையும் பாடல் வகைகளுள் ஏலப்பாட்டு, ஏற்றப்பாட்டு, நடவுப்பாட்டு, உலக்கைப்பாட்டு முதலியன அடங்கும். இவ்வாறமையும் பாடல்கள் நாட்டுப்புறப்பாடல் இயல்பு கொண்டவையாக விளங்கும். இப்பாடல்களில் ஒரு குறிப்பிட்ட தொடர் திரும்பத் திரும்ப இடம் பெறும்.

ஏலப்பாட்டு என்பது தொழிலாளர் பாடல்களுள் அடங்கும் நாட்டுப்புறப்பாடல் வகையினதாகும். கடற்கரைப் பகுதிகளில் அமைந்த துறைமுகங்களில் சரக்குகளை ஏற்றி இறக்கும்போதும், படகுகள், ஓடங்கள், கட்டுமரங்கள் போன்றவற்றைக் கடலுள் செலுத்துதல், கடலிலிருந்து கரை ஏற்றல், கடலிற் கலங்களைச் செலுத்துதல் போன்ற செயல்களைச் செய்யும்போதும் பாடப் பெறும் பாடல்கள் இவ்வகையில் அடங்கும். இப்பாட்டின் ஒரு பகுதியை ஒருசாராரும், அதனைத் தொடர்ந்த மறுபகுதியை மற்றொரு சாராருமாகப் பாடுவர். தொடர்ந்து மற்றவர்கள் பாடும் பகுதி ஒரு நெடிய ஒலித் தொடராகப் பெரும்பாலும் அமையும். மேலும், அது ஒரே தொடர் திரும்பத்திரும்பப் பாடப்படுவதாகவும் அமையும். 'மண்ணை நம்பி, என்று பாட, மற்றவர் தொடர்ந்து 'ஏலேலோ' என்றும், முற்பாடியவர் 'மரமிருக்குது' என்று பாட மற்றவர் தொடர்ந்து 'ஐலசா' என்றும் பாடிச்செல்வர். ஏலேலோ, ஐலசா என்னும் தொடர்கள் இவ்வகைப் பாட்டுகளில், திரும்பத்திரும்ப வரும் ஒலிக்குறிப்புகளாக அமைந்து, பாடுவோர்க்கு ஊக்கம் நல்கி இன்பஞ்செய்வனவாக உள்ளன. 'குண்டாற்று- ஏலேலோ, பள்ளத்திலே - ஐலசா, குறுக்குப்பாதை - ஏலேலோ, பார்ப்போமடி-ஐலசா', பள்ளத்திலே - ஏலேலோ, பார்ப்பமடி ஐலசா,. பளியன்மாரை - ஏலேலோ, பார்ப்பமடி ஐலசா' என்று இப்பாடல் ஒரு செய்தியினையோ, கதையினையோ தொடர்ந்து கூறுவதாக அமைவதுண்டு.

ஏலேலோ என்பது மாறி 'ஏலங்கிடிலேலோ' என்று ஒலிக்குறிப்பு அமையப்பாடுவதுமுண்டு. ஏலேலோ, ஏலங்கிடிலேலோ என்று வாய்பாடு போல அமையும் தொடர்களின் தோற்றம் பற்றிச் செவி வழிச் செய்தியாகப் பின்வரும் குறிப்புக் கூறப்படுகிறது. மயிலாப்பூரில் ஏலேலசிங்கர் என்னும் பெரிய கடல் வாணிகர் இருந்தார் எனவும், அவர்தம் செல்வத்தை ஏழை மக்களுக்கு வரையாது வழங்கி உதவினார் எனவும், அவர் உதவியைப் பெற்று வாழ்ந்த மக்கள் கடற்கரையில் தாம் மேற்கொள்ளும் தொழிலின்போது பாடப்படும் பாடலில் அவர் பெயரை நன்றி கூறும் பாங்கில் ஏல,ஏல,ஏலேலோ, ஏலங்கிடிலேலோ என்று தொடர்கள் அமைத்துப் பாடினர் எனவும் அக்கதைக் குறிப்பு கூறுகிறது.

எல்லா, எலா, ஏல ஆகிய சொற்கள் தோழன் அல்லது தோழியை விளிப்பனவாகப் பழம்பாடல்களில் அமைந்துள்ளன. அவ்வகையில் தோழனை விளிக்கும் ஏல என்னும் சொல் இரட்டித்து ஏலேல, ஏலேலோ என ஆயிற்று என்றும் ஆய்வாளர் கூறுகின்றனர். ஏல, ஏலேலோ, ஏலங்கடிலேலோ முதலிய தொடர்களின் தோற்றம் எதுவாயினும், அவை, கடற்கரையில் ஓடங்களில் பணிபுரியும் மக்களேயன்றி, கடற்பகுதி அல்லாத பிற இடங்களிற் பணிபுரியும் மக்களும் தங்கள் பாடலில் அமைத்துப் பாடும் வாய்பாடுகளாக உள்ளன. 'ஆள் ஒண்ணுக்கு ஆயிரநாத்து - ஏலங்கடிலேலோ, அழகாத்தான் நடுவோமையா ஏலங்கடிலேலோ' என்று நாற்று நடவுப் பாடலும் (மலையருவி. பக் 145),'காட்டுக்குள்ளே விறகொடித்து ஏதில்லலோ சாமி - வீட்டுக்கதை சுமந்துவந்து - ஏதில்லலோ சாமி' (மலையருவி - பக். 152) என்று விறகொடிக்கும் பெண் பாடலும், இந்த வகை வாய்ப்பாடுகளில் அமைந்த பாடல்களாகும். இதனால் இப்பாடல்கள் ஏலங்கடிப்பாட்டு, தில்லாலங்கிடிப்பாட்டு, ஏலேலோப் பாட்டு என்று கூறப்படுகின்றன. இவ்வகைப்பாடல்கள் தனித்தனிக் கண்ணிகளாக வெவ்வேறு செய்திகளைக் கூறுவதும், பல கண்ணிகளில் தொடர்ந்து ஒருகதை அல்லது செய்தியினைக் கூறுவதுமாக அமையும். இவற்றில்

நையாண்டிப் பாங்கில் அமையும் செய்திகளும், நகைச்சுவைச் செய்திகளும் இடம்பெறும்.

ஏலோ, ஏலேலோ முதலிய வாய்பாடுகள் அமையப்பாடும் தொழிலாளர் பாடல்கள் பொது வாக ஏலப்பாட்டு எனப் பெயர் பெறுமாயினும் குறிப் பாக அவை கடற்கரையில் ஓடம் தோணி போன்ற வற்றிலும், கப்பலிலும், துறைமுகங்களிலும் வேலை செய்யும் பாட்டாளிகள் பாடும் பாடல்களையே குறிக்கும். அதனால் இவ்வகைப்பாடல்கள் ஓடப் பாட்டு என்றும், கப்பற்பாட்டு என்றும் வழங் கப்பெற்றன. தொழிலாளர் உலகில் இவ்வகைப் பாடல் பெற்றுள்ள செல்வாக்கும் அவர்களி டையே அவை விளைவிக்கும் பயனையும் உணர்ந்த பிற்காலப் புலவர் சிலர் இப்பாடலமைப்பில் இலக்கியப் பாடல்களையும் பாடியுள்ளனர். இராச கோபாலசாமி ஓடம், கைத்தறி ஓடம் முதலியன இவ்வகையில் எழுந்தனவாகும். இவை பிற்காலத்தில் சிற்றிலக்கிய வகையில் சேர்க்கப்பட்டன. அ.மா.ப.

ஏல விற்பனை என்பது ஏலம் விடப்படும் பொருள்களை ஏலம் கேட்கக் கூடியுள்ள மக்கள் கேட்டிடும் ஏலக் கேள்வியின் அடிப்படையில் நடத் தும் வாணிகமாகும். ஏல விற்பனையை (Auction Sale) நடத்துபவர், ஏலம் விடுபவர் (Auctioneer) எனக் கூறப்படுகிறார். ஏலம் நடத்துவதில் ஆற்றல் மிகுந்தவர் ஏலத்தை நடத்துவர். இவர் சரக்குகளின் உரிமையாரிலிருந்து வேறுபட்டவர் ஆவார். குறிப் பிட்ட கழிவுத் தொகையைத் தம் ஆதாயமாகக் கொண்டு, ஏலம் விடுபவர் ஏல விற்பனையில் ஈடுபடு வார். ஏல விற்பனையில் கலந்து கொண்டு ஏலக் கேள்வி தொடுப்பவர் ஏலம் கேட்பவர் (Bidder) எனக் கூறப்படுகிறார்.

ஏல விற்பனையில் பல்வேறு வகையான பொருள் கள் விற்பனை செய்யப்படுகின்றன. குறிப்பாக, பழங் கலைப் பொருள்கள் (Antique), ஆடு, மாடு, கோழி போன்ற கால்நடைச் செல்வங்கள், கலையழகு நிரம்பிய ஓவியங்கள், பழைய காசுகள், வீடு, மேசை, நாற்காலி, அழகுப்பெட்டி, அன்றாடத் தேவைப் பொருள்கள், தானிய வகைகள் முதலியன ஏல விற் பனைக்குரிய பொருள்களாகும். இவை தவிர, சாலை களில் கேட்பாரற்றுக் கைவிடப்பட்ட பொருள் களும் வாகனங்களும் அலுவலகங்களில் தேவை யற்றுக் கிடக்கும் பொருள்களும் ஏல விற் பனைக்கு வரும்.

ஏல விற்பனையில் கால்நடைச் செல்வங்கள் மிகுந்த சிறப்பிடம் பெறுகின்றன. இவை நிலையான சந்தைகளில் விற்கப்படும் எண்ணிக் கையிலும் விலையிலும் அதிக அளவில் ஏலம் விடப்படுகின்றன. தெற்கு அமெரிக்கப் பகுதி யில் உழவுத்தொழில் பொருளான புகையிலை அதிக அளவில் ஏல விற்பனையின் மூலம் விற்கப்படுகிறது.

மொத்த வாணிகமாகப் பேருந்துகளும் வாகனங் களும் அவற்றைச் சார்ந்த துணைப் பொருள்களும் ஏல விற்பனையின் மூலம் பேரளவில் விற்கப்படு கின்றன. எனவே பிற முறைகளில் விற்கப்படும் வாக னங்களுக்குரிய மதிப்பை வரையறை செய்வதில் ஏல விற்பனை அங்காடி பெரும் பங்கு வகிக்கிறது. இருப்பு மாற்றகங்களில் (Stock Exchanges) விற்கப் படும் பல்வேறு வகையான பங்குகள் ஏல விற்பனை மூலம் விற்கப்படுகின்றன.

வாணிக முறைகள்: ஏல விற்பனை இரண்டு வகைப்படும். முதல் முறையில் சிறு தொகையினின்று ஏலக் கேள்விகள் முன்னோக்கிக் கேட்கப்படுவதாகும். ஏலம் விடுபவர் ஏலத்திற்குரிய பொருளின் மதிப்பைக் கருத்தில் கொள்ளாமல் மிகச்சிறிய தொகைக்கு அப் பொருளை அளித்திட முன்வருவார். ஏலம் கேட்போர் தங்களது ஏலக் கேள்வியை வாய்ச்சொற்கள் வழி யாகவோ கையைத் தூக்கிக் காட்டுவதன் மூலமோ தெரிவிப்பார்கள். எடுத்துக்காட்டாக, ஒரு பசுவின் மதிப்பு 500 உருபாயாக இருப்பின், அதனை முதல் ஏலக் கேள்வியாக 20 உருபாய் எனக் கூறி, ஏலம் விடு பவர் ஏல விற்பனையைத் தொடங்குவார். மிகச்சிறிய ஏலத் தொகைக் கேள்வி பரபரப்பை ஏற்படுத்தி, ஏலக் கேள்வி கேட்பதில் போட்டி மனப்பான்மை யைத் தோற்றுவிக்கும். இதன் விளைவாகத் தொடர்ந்து ஏலக் கேள்வி 20 உருபாயிலிருந்து கூடிக் கொண்டே செல்லும். ஏலம் விடுபவர் உச்ச மதிப் பைப் பெறும் ஏலக் கேள்விக்குப் பொருள்களை விற்றிடும் ஒப்பந்தத்தில் ஈடுபடுவார்.

ஏல விற்பனையின் இரண்டாம் முறையில் முத லில் சொல்லப்பட்ட மிகப்பெரிய தொகையினின்று ஏலக் கேள்விகள் பின்னோக்கிக் கேட்கப்படுவதாகும். ஏலம் விடுபவர் ஏலத்திற்குரிய பொருளின் தோராய மதிப்பைக் கருத்தில் கொள்ளாமல், மிகப்பெரிய தொகைக்கு ஏலக் கேள்வியைத் தொடங்கி வைப்பார். எடுத்துக்காட்டாக, ஒரு படத்தின் இன்றைய மதிப்பு 12 உருபாயாக இருப்பின், அதன் முதல் கேள்வியாக 300 உருபாய் எனப் பன்மடங்கு உயர்த்திக் கூறி, ஏலம் விடுபவர் விற்பனையைத் தொடங்குவார். இத்தகைய உயர் ஏலத்தொகைக் கேள்வி மற்றைய ஏலக் கேள்வியைக் கேட்கக் கூடி யிருக்கும் மக்களிடையே வியப்பையும் பரபரப்பையும் ஏற்படுத்தும். ஏலம் கேட்பவர் படிப்படியாகத்

தொகையைக் குறைத்து ஏலக் கேள்வியைக் கூறுவார். ஏலம் விடுபவர் ஏலப் பொருளுக்குகந்த ஏலக் கேள்வியை ஏற்று ஒப்பந்தத்தில் ஈடுபட ஏலத்தை முடித்து வைப்பார். படிப்படியாக மதிப்புக் குறைந்து செல்லும் ஏலக் கேள்வி முறை 'டச்சு'ஏல விற்பனை (Dutch Auction) என்று கூறப்படுகிறது. முன்னோக்கி ஏலக் கேள்வி கேட்கும் ஏல விற்பனையினின்று பின்னோக்கி நகரும் முறை முற்றிலும் மாறுபட்டது. இம் முறை நெதர்லாந்து (Netherland) நாட்டில் தோன்றியதாகும்.

ஒப்பந்தம் உருவாகும் முறை: ஒருபொருளை விற்பனை செய்திட, அதனை வாங்குபவருக்கும் விற்பவருக்கும் இடையே ஓர் ஒப்பந்தம் உருவாகுதல் தேவையாகும். படிப்படியாக ஏலக் கேள்வி உயர்ந்து செல்லும்போது, ஒருகுறிப்பிட்ட ஏலக் கேள்வி ஏலம் விடுபவருக்குப் பொருத்தமானதாகத் தோன்றிடின், அவர் தம் விற்பனை ஒப்புதலைத் தெரிவித்திடக் கீழ்க்காணும் வழிகளில் ஒன்றினை மேற்கொள்ளுவார்.

அ) சுத்தியல் தட்டு: ஏலம் விடுபவர் கேட்கப்பட்ட ஏலக் கேள்வியை ஏற்றுக் கொண்டதன் அடையாளமாகச் சிறு சுத்தியலால் மேசையின் மீது தட்டுவார். இத்தட்டு தீர்வுத்தட்டு (Knock Down) அல்லது ஒப்பந்தத்தட்டு எனப்படும். இத்தகைய சுத்தியல்தட்டு ஏல விற்பனையாளருக்கும் ஏலம் கேட்பவருக்கும் இடையே ஓர் ஒப்பந்தத்தை உருவாக்கி, மேற்கொண்டு ஏலக் கேள்வி கேட்பதை நிறுத்துகிறது.

ஆ) மணியோசையும் வாய்ச்சொல்லும்: ஏலம் விடுபவர் கேட்கப்பட்ட ஏலக் கேள்வியை ஏற்றுக் கொண்டதன் அடையாளமாக மணியோசை எழுப்பப்படும். மணியோசை ஏல விற்பனையாளருக்கும் ஏலம் கேட்பவருக்கும் ஓர் ஒப்பந்தத்தை உருவாக்கி, மேற்கொண்டு ஏலக்கேள்வி கேட்பதை நிறுத்துகிறது. இம் மணியோசை போன்று ஏலம் விடுபவர் ஒன்று, இரண்டு, மூன்று என வாய்ச் சொல்லாகக் கூறி ஏலக் கேள்வி கேட்பதை நிறுத்தி ஒப்பந்தத்தை உருவாக்குகின்றார். ஓசை எழுப்புவதில் ஏலம் விடுபவர் தவறுதலாக மணியோசை அல்லது சுத்தியல்தட்டு அல்லது வாய்மொழி கூறிவிடுவாரானால் அதனால் விளையும் ஒப்பந்தத்தைத் தள்ளுபடி செய்யும் உரிமை ஏலம் விடுபவருக்கு உண்டு.

ஏல விற்பனை வகைகள்: ஏல விற்பனை பாதுகாப்பு உரிமையுடன் கூடிய ஏல விற்பனை, பாதுகாப்பு உரிமையற்ற ஏல விற்பனை என இருவகைப்படும். பாதுகாப்பு உரிமையுடன் கூடிய ஏல விற்பனை மிகுதியான அளவில் நடத்தப்படுகின்றது. இவ்வகை ஏல விற்பனையில் கேட்கப்படும் ஏலக் கேள்வி தகுதியற்றதாகவோ கேள்வித் தொகை குறைவாக இருக்கும்போதோ ஏலம் விடப்படும் பொருளை ஏல விற்பனையினின்று திரும்பிப் பெற்றுக் கொள்ளும் உரிமையை ஏலம் விடுபவர் பெறுகின்றார். கேட்கப்பட்ட ஏலக் கேள்வி குறிக்கப்பட்ட தொகை அளவினை அடைந்திடாதபோது, அத்தகைய ஏலக் கேள்வி அளிப்பினை ஏலம் விடுபவர் ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டியதில்லை.

இயல்பாக நடத்தப்படும் ஏல விற்பனைகளில் ஏலம் விடுபவருக்கு இத்தகைய பாதுகாப்பு உரிமையுண்டு. இத்தகைய பாதுகாப்பு உரிமை இல்லையெனில், இச்செய்தி ஏல விற்பனையின்போது அறிவிக்கப்பட வேண்டும். பாதுகாப்பு உரிமையற்ற ஏல விற்பனையில் மிகக் குறைந்த தொகையில் ஏலக் கேள்வி கேட்பவருக்கு ஏலப் பொருளை விற்க வேண்டிய கட்டாயம் ஏற்படுகிறது. இக்கட்டத்தில் ஏலம் விடுபவர் தம் பாதுகாப்பு உரிமையை முன்கூட்டி அறிவிக்காதிருந்தால், அவ் உரிமையைப் பயன்படுத்த இயலாது.

சிறப்பியல்புகள்: ஏல விற்பனை மக்கள்முன்னிலையில் நடத்தப்படுகிறது. விருப்பமுள்ள மக்கள் அனைவருக்கும் ஏலக் கேள்வி கேட்டிட வாய்ப்பளிக்கப்படுகிறது. ஏலக் கேள்வியைக் கேட்கும் முன்னர், ஏலத்திற்குரிய பொருளைப் பார்வையிடவும் அதன் சிறப்புச் செய்திகளைத் தெரிந்திடவும் ஏலம் கேட்பவருக்கு வாய்ப்பளிக்கப்படும். இத்தகைய ஏல விற்பனையை நடத்த முன் அனுமதி பெற்றுள்ள திறமைமிக்க ஏலக் கடைக்காரர்கள் உண்டு. அவ்வாறன்றிப் பொருளின் உரிமையாளர் தம் இடத்திலேயே ஏல விற்பனையில் ஈடுபடுவதுமுண்டு.

அமெரிக்க நாட்டில் விளையும் புகையிலையில் ஏறக்குறைய 95 விழுக்காடு ஏல விற்பனை முறையில் விற்கப்படுகின்றன. புகையிலை அதன் முழு வடிவ இலைகளாகக் கட்டி ஏலம் கேட்போரின் பார்வைக்கு வைக்கப்படும். இவ்ஏல விற்பனையை ஏற்று நடத்திட, புகையிலை விளைந்திடும் மாநிலங்களில் ஏல விற்பனைச் சேமிப்புக் கிடங்குகள் (Auction Warehouse) அமைந்துள்ளன. அக்கிடங்குகளில் உள்ள சரக்கை அரசாங்க ஆய்வாளர்கள் ஆராய்ந்து தரவரையறை செய்வர். புகையிலைப் பொருள்களை உற்பத்தி செய்யும் நிறுமங்களைச் (Corporations) சார்ந்தவர்கள் ஏலம் கேட்போராகப் பங்கெடுத்து, தங்கள் நிறுமங்களுக்குத் தேவையான புகையிலையை வாங்குகின்றனர். ஏல விற்பனையாளர்களுக்குச்

சாதகமாக, அமெரிக்க அரசு, ஏற்படக்கூடிய விலைச் சரிவினைத் தடுத்து, தகுதியான விலையைப் பெற்றிட உறுதியளிக்கிறது. இதனால் புகையிலை ஏல விற்பனை தனிச்சிறப்புடன் முன்னேற்றம் அடைந்துள்ளது. மேலும், ஏல விற்பனையில் போதுமான ஏலக்கேள்வித் தொகை கேட்கப்படாவிடின், அரசு அப்புகையிலை யைக் கொள்முதல் செய்து புகையிலை உற்பத்தி யாளரைப் பாதுகாக்கிறது.

இந்தியாவில்: இந்திய நாட்டில் நடைபெறும் ஏல விற்பனை யாவும் சரக்குகள் விற்பனைச் சட்டம், 1930 (Sale of Goods Act, 1930) பிரிவு 64-இன் கீழ் ஒழுங்குபடுத்தப்பட்டுள்ளன. (1) சரக்குகள் அல்லது பொருள்கள் தனித்தனிக் குவியலாக ஏல விற்பனை யில் விற்கப்படும்பொழுது, ஒவ்வொரு பொருளிற்கும் தனித்தனியே விற்பனை ஒப்பந்தம் (Agreement to sell) ஏற்படுகிறது. (2) ஏல விற்பனை வழக்கத் திற்குட்பட்ட முறையில் ஏலம் விடுபவரால் சுத்திய லால் மேசைமீது தட்டுவது போன்ற வழியால் முடி வடைகிறது. சுத்தியலால் தட்டப்பட்டு ஏல விற்பனை முடிக்கப்படும்வரை ஏலக்கேள்வி கேட்பவர் தாம் கேட்ட கேள்வியைத் திரும்பப் பெற்றிட வாய்ப்புண்டு. (3) ஏல விற்பனையின்போது சரக்கு உரிமையாளர் அல்லது தம் சார்பாக மற்றொருவர் ஏலத்தில் பங்கு கொண்டு ஏலக் கேள்வி கேட்டிடும் உரிமையைப் பயன்படுத்த, அவற்றைத் திட்டவட்டமான சொற் களால் முன்கூட்டி அறிவித்திட வேண்டும். அவர்கள் சரக்குகள் விற்பனைச் சட்ட நுட்பங்களுக்குட்பட்டு ஏலக் கேள்விகள் கேட்க முடியும். (4) சரக்கு உரிமையாளர் அல்லது அவர் சார்பாளர் ஏலக் கேள்வி கேட்டிடும் உரிமையை ஏல விற்பனைக்குமுன் தெளிவாகக் குறிப்பிடாமல் இருந்து, பின் ஏல விற்பனையில் அவர்கள் ஈடுபட்டால் அத்தகைய ஏல விற்பனையை முழு மோசடியெனப் பிற ஏலம் கேட் போர் கூறிட முடியும். (5) சரக்கு உரிமையாளர் தம் சரக்கு ஏல விற்பனையின்போது மிக உயர்ந்த விலைக்கு விற்றிடும் நோக்கத்துடன் போலியான ஏலக் கேள்விகள் கேட்டிட ஏற்பாடு செய்தாலும், மறைமுகமாக அத்தகைய போலி நடவடிக்கைகளில் ஈடுபட்டாலும், அதனால் எழும் ஒப்பந்தத்தை ஏலம் கேட்பவர் தள்ளி ஒதுக்கிடும் உரிமை பெற்றவர் ஆவார். இத்தகைய போலி ஏலக் கேள்விகள் கேட்டிட அமர்த்தப்பட்டவர்களைப் பல்வேறு பெயர் கொண்டு அழைப்பர். இவர்கள் ஏலக் கேள்வித் தொகை ஏற்றி விடுபவர் (Puffer) எனவும், ஏல விலையைத் தூண்டி விடுபவர் (By Bidder) எனவும், ஏனைய ஏலம் கேட்போரை வீழ்த்திடப் பயன்படுத்தப் படுபவர் (Decoy Duck) எனவும் ஏலக் கேள்வியைத் தாமாகவே ஏற்றிடுபவர் (White Bonnet) எனவும் அழைக்கப்படுகின்றனர். (6) ஏல விற்பனைத் தொடக்கத்திற்குமுன், குறிப்பிட்ட ஏல விற்பனைக் குரிய பொருள் பாதுகாப்பு உரிமையுடன் கூடிய ஏல விற்பனையா அல்லது பாதுகாப்பு உரிமையற்ற ஏல விற்பனையா என அறிவித்திடல் வேண்டும்.

போட்டி ஏலக் கேள்வி கேட்டிடாத ஒப்பந்தம்: ஏல விற்பனையின்போது ஏலக் கேள்வி கேட்டிட வரும் சரக்கு வாங்குபவர்கள் தங்களுக்குள் போட்டிக் கேள்வி கேட்காமல் இருக்க ஒப்பந்தத்தில் ஈடுபடுவ துண்டு. எடுத்துக்காட்டாக, 'அ' என்பவரும் 'ஆ' என்பவரும் ஒருவருக்கொருவர் போட்டி போட்டு ஏலக் கேள்விகள் கேட்டிட வேண்டாமென முன்கூட்டி ஒப்பந்தம் செய்து கொண்டால், அதனைப் 'போட்டி ஏலக் கேள்வி கேட்டிடாத ஒப்பந்தம்' (Knockout Agreement) எனக் கூறுவதுண்டு. இத்தகைய ஒப்பந் தம் சட்டப்படி செலுத்தத்தக்கது. இத்தகைய ஒப் பந்தத்தின் விளைவுகளினின்று விடுவித்துக் கொள்ள, சரக்கு உரிமையாளர் பாதுகாப்பு உரிமையுடன் கூடிய ஏல விற்பனையில் ஈடுபட வாய்ப்புண்டு.

ஏலக் கேள்வி உற்சாகக் குறைப்பு: ஏலக் கேள்வி கேட்க வந்த ஏலம் கேட்பவர்களின் போட்டி ஏலக் கேள்வியின் உற்சாகத்தைக் குறைப்பதற்காக (Damp ing)ஏலப் பொருளின் குறைகளைச் சிலர் வலியுறுத்திக் கூறுவர். பொருளின் குறைகளை ஏலம் விடும்போது சுட்டிக் காண்பிப்பது ஏலம் கேட்க வந்த மற்றவர் மனத்தில் அச்சத்தை உருவாக்குகிறது. இதன் விளை வாக ஏலக் கேள்வி கேட்கும் உற்சாகம் தடைபடு கிறது. இச்செயல் சட்டத்திற்குப் புறம்பானதாகும். இதனை உணர்ந்து ஏலம் விடுபவர் பொருளை ஏலத் திற்கு உட்படுத்தாமல் அதனைத் திரும்பப் பெற்றிட உரிமையுண்டு.

ஏல விற்பனையாளர் ஏலப் பொருள்கள் யாவும் அவற்றின் சொந்த உரிமையில் எவ்விதக் குறைபாடும் பெற்றிருக்கவில்லையென அறிந்து செயற்பட வேண் டும். மேலும், ஏலக் கேள்வி ஒத்துக்கொள்ளப்பட்டு ஒப்பந்தம் எழும்போது, ஏலப் பொருளின் சொந்த உரிமை எவ்வித இடையூறும் இன்றி மாற்றிக் கொடுக் கப்பட வேண்டும். இக்கருத்துகள் யாவும் மறைமுகச் செயலிசைவாணையின்படி (Implied Warranty) ஏலம் விடுபவரைக் கட்டுப்படுத்துகின்றன. சி.பால.

துணை நூல்:

Venkatesan. E, and Bhagirathi Rao, E.V., Handbook on Mercantile Law, The Madras Law Journal Office, Madras. 1972.

ஏலாதி: ஏலாதி பதினெண் கீழ்க்கணக்கு நூல் களுள் ஒன்று. பதினெண்கீழ்க்கணக்கு நூல்களுள் பதினோரு நூல்கள் நீதி கூறுவன. அவற்றுள் ஏலாதி யும் ஒன்று. இதில் காணப்படும் எண்பத்திரண்டு பாடல்களுள் கடவுள் வாழ்த்துப் பாடல் ஒன்றும், சிறப்புப் பாயிரம் ஒன்றும் அடங்கும்.

இந்நூலின் ஆசிரியர் கணிமேதாவியார். பதினெண்கீழ்க் கணக்கிலுள்ள திணைமாலை நூற்றம் பதின் ஆசிரியரும் இவரே. இவர் மதுரைத் தமிழாசிரியர் மாக்காயனாரின் மாணாக்கர் என்பர்; கணிமேதை எனவும் அழைக்கப்பெறுவர். கணிமேதா வியார் என்ற பெயருக்கு ஏற்ப, நல்ல நாள் நோக்கி வினை ஆற்றுதலைத் திணைமாலை நூற்றைம்பதில் பல இடங்களில் (46, 52, 54) கூறியுள்ளமை நோக்கத் தக்கது. எனவே, இவர், சோதிட நூற் புலமை மிக்க வர் எனக் கருதலாம். நூலின் தொடக்கத்தில் அருகக் கடவுளுக்கு இவர் வாழ்த்துக் கூறியுள்ளமையினாலும் நூலுள் சமண சமயத்தின் சிறப்பு அறங்கள் சுட்டப் படுதலினாலும், இவரைச் சமணர் எனக் கொள்ள இடமுண்டு.

பேராசிரியர் வையாபுரிப்பிள்ளை ஏலாதியின் காலம் கி.பி. 800-850 என்பர். ஏலாதி பெயரினா லும் நூல் அமைப்பினாலும் சிறு பஞ்சமூலத்தோடு இயைபுடையதாயினும் எண்பது பாடல்களைக் கொண்டமையால், நூறு பாடல்களைக் கொண்ட நூல்களின் பின்னர் அடைவு படுத்தப் பெற்றுள்ளது

ஏலாதியின் தன்மை குறித்துத் தமிழ் நூல்களில் விளக்கம் காணப்பெறவில்லை. ஏலம் ஒரு பங்கு, இலவங்கப்பட்டை இரண்டு பங்கு,நாககேசரம் மூன்று பங்கு, மிளகு நாலு பங்கு, திப்பிலி ஐந்து பங்கு,சுக்கு ஆறு பங்கு என்ற அளவுப்படி சேர்த்து ஏலாதி என் னும் மருந்தை ஆக்குவர் என்பர்.இம்மருந்து உடலுக்கு நன்மை தருவதுபோல இந்நூலில் ஒவ்வொரு செய்யுளிலும் கூறப்பெற்ற ஆறு பொருளும் அறிவுக்கு நன்மை தரும் என்பதால் ஏலாதி என்ற பெயர் ஏற் பட்டது எனக் கொள்ளலாம்,

மருந்துப் பெயர் பெற்று கீழ்க்கணக்கு நூல்கள் மூன்றனுள் ஏலாதி, சிறுபஞ்ச மூலத்தோடு பெரிதும் ஒற்றுமையுடையது. சிறுபஞ்ச மூலம் ஐந்து கருத்து களைக் கூற, இது ஆறு கருத்துகளை ஒவ்வொரு பாடலிலும் சுட்டுகிறது. மேலும், சிறுபஞ்ச மூலத்தின், கருத்துச் சொற் பொருள்களை இந் நூல் பல விடங்களில் அடியொற்றியுள்ளது. வட சொல்லாட்சி சிறுபஞ்ச மூலத்தைப் போன்றே இந் நூலிலும் காணப்படுகிறது. சிறுபஞ்சமூலப் பாடல் களினும் இந்நூற் பாடல்கள் பொருள் தெளிவின்றி யுள்ளன. ஆறு பொருள்களை நான்கு அடியில் அடக் கும் இந்நூலில் மகடூஉ முன்னிலை சில பாடல்களில் இடம் பெறுவதால் (2,7,13,29,32,34,35,43.) கருத்து களைச் சுருக்கி உரைக்கின்றது.

இந்நூலுக்குப் பழைய உரை ஒன்று உள்ளது. எனினும் இவ்வுரை முதலிலுள்ள எட்டுப் பாடல்களுக் கும், இடையிடையே சில பாடல்களுக்கும் கிடைக்க வில்லை. உரையின் துணைக்கொண்டு இந்நூற் பொருளைத் தெளிவாக உணரவியலும். ப.த.

ஏவல்: ஒரு செயலை ஒருவர் அல்லது பலர் செய்யும்படி கேட்டுக்கொள்வதற்காகப் பயன்படுத்தப் படும் சொற்களே ஏவல் (Imperative) வினைச் சொற்கள். அத்தகைய சொற்கள் முன்னிலைச் சொற் களாக இருப்பதோடு மட்டுமன்றி எதிர்காலத்தைக் குறிப்பனவாகவும் உள்ளன. ஏவலால் நிகழும் செயல் இந்நிலையில் ஏவலைக் குறிக்கும் எல்லா வினைச் சொற்களும் எதிர்கால ஒட்டுகள் இல்லாவிடினும் எதிர்காலத்தைக் காட்டும். இவை முன்னிலையைக் காட்டுவனவாகவும் அமையும். எடுத்துக் காட்டு; நீ வா.

நீங்கள் வாருங்கள் போன்றவை ஏவல் வாக்கியங் கள். ஏவல் வினை மட்டுமன்றி முன்னிலை வினை முற்றுச் சொற்களும் ஏவல் வினையாகப் பயன் படுதல் உண்டு. ஏவல் முன்னிலையிலும் எதிர்காலத் திலும் வருவதால்தான் முன்னிலை எதிர்காலச் சொற்கள் மட்டுமே ஏவலாகப் பயன்படுகின்றன. இந் நிலையில் ஏவலை இரண்டாகப் பிரிக்கலாம். ஒன்று செவ்வன் ஏவல் (Imperative proper). பிறிதொன்று முன்னிலை ஏவல் (Second Person Imperative). இன்றைய தமிழில் பல்வேறு துணை வினைகளும் ஏவலில் வருதல் உண்டு.

செய்	—	செய்துகொள்;
வா	—	வந்துவிடு;
வந்துவிடு	—	வந்துவிடாதே.

செவ்வன் ஏவல் (Imperative Proper): ஏவல், ஒருமை - பன்மை - உயர்வு, உடன்பாடு, எதிர்மறை ஆகிய வேறுபாடுகளைக் காட்டி நிற்கும். ஒருமையை யும் உடன்பாட்டையும் காட்டத் தனி விகுதிகள் கிடையா. பொதுவாக ஏவல், உடன்பாட்டு ஒருமை, உடன்பாட்டுப் பன்மை, உடன்பாட்டு உயர்வு, எதிர் மறை, எதிர்மறைப் பன்மை, எதிர்மறை உயர்வு என ஆறுவகையாகும்.

உடன்பாட்டு ஒருமை ஏவல்:

போ செய் கொடு நட	வினையடி	செய்வி நனைப்பி	காரணவினை
ஓட்டு உருட்டு	பிறவினை		

உடன்பாட்டுப் பன்மை ஏவல்:

போங்கள் ஓடுங்கள்	வினையடி	செய்வியுங்கள்	காரணவினை
ஓட்டுங்கள் அடக்குங்கள்	பிறவினை		

எதிர்மறை ஒருமை ஏவல்:

செய்யாதே ஆடாதே நடக்காதே	வினையடி	ஆட்டாதே உருட்டாதே	பிறவினை
செய்விக்காதே	- காரணவினை		

எதிர்மறைப் பன்மை ஏவல்:

செய்யாதீர்கள் ஆடாதீர்கள்	வினையடி	ஆட்டாதீர்கள் உருட்டாதீர்கள்	பிறவினை
செய்விக்காதீர்கள்	– காரணவினை		

உயர்வு ஒருமை ஏவல்:

செய்யும் ஆடும் கொடும்	செய்வியும் கொடுப்பியும்	செய்துவிடும் ஓடச் செய்யும்

உயர்வு எதிர்மறை ஒருமை ஏவல்:

செய்யாதீரும் ஆடாதீரும்	ஆக்காதீரும் உருட்டாதீரும்	செய்விக்காதீரும் கொடுப்பிக்காதீரும்

சிறப்பு உடன்பாட்டு ஒருமை ஏவல்:

செய்யுங்கள் ஆடுங்கள் கொடுங்கள்	ஆக்குங்கள் உருட்டுங்கள் நிகழ்த்துங்கள்	செய்வியுங்கள் கொடுப்பியுங்கள்

சிறப்பு எதிர்மறை ஒருமை ஏவல்:

வராதீர்கள் போகாதீர்கள்	வந்துவிடாதீர்கள் போய்விடாதீர்கள்

வேண்டல் ஏவல்: இன்றைய தமிழில், வாயேன், வாருமேன், வாருங்களேன், ஆட்டேன், செய்யுமேன், செய்வியுங்களேன், செய்துவிடேன், செய்து விடுங்களேன் போன்ற ஏவல் வினைகள் பயன்படுகின்றன.

முன்னிலை ஏவல்: முன்னிலைச் சொற்களும் ஏலம் வினைகளாகப் பயன்படுதல் உண்டு. காட்டாக, வாக்களிப்பீர், வருவீர், தருவீர் போன்றனவாகும்.

கு.அ.

ஏவுவோன் வினை: ஒருவன் மற்றொருவனைக் கொண்டு ஒரு செயலைச் செய்வது ஏவுவோன் வினை அல்லது காரண வினை எனப்படும். அதாவது, ஒருவன் காரியத்தைச் செய்வதற்கு இன்னொருவன் காரணமாக அமைவதால் இது ஏவுவோன் வினை எனப்படுகிறது.

'நான் கண்ணனை ஓடச் செய்தேன்' எனக் கூறும்போது கண்ணன் ஓடுவதற்கு 'நான்' காரணமாக இருப்பதால் 'ஓடச்செய்' என்பதை ஏவுவோன் வினைத்தொடர் என்றும், 'செய்' என்பதை ஏவுவோன் வினையைக் காட்டும் வினை என்றும் கருதலாம். எனவே, கண்ணன் ஓடுதல் தொழிலைச் செய்வதற்கு நான் காரணமாக இருக்கிறேன் என்பது பொருள். கண்ணன் என்பது ஓடு என்பதன் எழுவாயாகவும், நான் என்பது செய்தேன் என்பதன் எழுவாயாகவும் உள்ளன. எனவே, இதன்கண் இரு தொழில்கள் நடைபெறுவதைக் காணலாம். ஒன்று ஓடுதல், மற்றொன்று அதனைச் செய்யும் தொழில். பிற வினைகளிலும் இரண்டு தொழில்கள் உள்ளன.

'நான் அவனை ஆட்டினேன்' என்று கூறும்போது, நான் ஆட்டினேன், அவன் ஆடினான் என்ற இரண்டு தொடர்களும் உள்ளன. எனினும் காரண வினைக்கும் பிற வினைக்கும் இடையே ஒரு சில வேறுபாடுகளைக் காண முடியும். 'நான் அவனை ஆட்டினேன், ஆனால், அவன் ஆடவில்லை' என்று கூற முடியும். மேலும், நான் அவனை ஆடச் செய்தேன். ஆனால், அவன் ஆடவில்லை எனக் கூறமுடியாது. காரண வினைகளில் தொழில் முடிந்துவிடக் காணலாம். பிற வினைகளில் தொழில் முடிய வேண்டும் என்ற கட்டாயம் இல்லை.

தன்வினையிலிருந்து மட்டுமன்றிப் பிறவினையிலிருந்தும் காரணவினையைத் தோற்றுவிக்கலாம். நான் அவனை ஆடச்செய்தேன் (தன்வினை); நான் அவனை அமமரத்தை ஆட்டச் செய்தேன் (பிறவினை) காரண வினை. எனவே, செயப்படுபொருள் குன்றிய வினைகளிலிருந்தும் ஏவுவோன்வினை வரும்.

நான் அவனைப் புத்தகம் படிக்கச் செய்தேன். பிறவினையில் இரண்டு தொழில்கள் மட்டுமே இருக்கும். ஆனால், காரண வினையில் இரண்டு அல்லது மூன்று இருக்கலாம். காரணவினையை எல்லா வினைகளிலிருந்தும் உருவாக்கலாம்.

அடங்கச் செய்	ஆடச் செய்
அடக்கச் செய்	ஆட்டச் செய்

பிறவினைகளிலிருந்து செயப்பாட்டு வினைகளை உருவாக்க முடியும்.

எடுத்துக்காட்டு: 'நான் வண்டி ஓட்டினேன்'; 'என்னால் வண்டி ஓட்டப்பட்டது'. ஆனால், காரண வினையிலிருந்து செயப்பாட்டு வினையைப் பெறமுடியாது. 'நான் அவனை ஓடச் செய்தேன்.'; 'அவன் என்னால் ஓடச் செய்யப்பட்டான்' என்று கூற முடியாது. காரண வினைகள் தமிழில் இருவழிகளில் உணர்த்தப்படுகின்றன. சொல்லியல் நிலையிலும், தொடரியல் நிலையிலும் காரண வினை காட்டப்படுகிறது. சொல்லியல் நிலையில் ஒருசில ஒட்டுகளாலும், தொடரியல் நிலையில் ஒருசில துணைவினைகளாலும் உணர்த்தப்படுகின்றன.

ஒட்டுகள்

உண்பித்தான்	அறிவி
கொடுப்பித்தான்	தெரிவி
செய்வித்தான்	கற்பி

துணைவினைகள்

செய், பண்ணு, வைஆகிய துணை வினைகள் காரணப் பொருளில் வருகின்றன. ஆடச்செய், ஆடும்படி செய், ஆடும் வண்ணம் செய், ஆடுமாறு பண்ணு, போன்ற தொடர்கள் காரண வினைகளைக் காட்டும் தொடர்களாகும்.

கு.அ.

துணை நூல்கள்:

அகத்தியலிங்கம், ச., மொழியியல் - சொல்லியல் - 2, வினையியல் 1, அண்ணாமலைநகர், 1982.

பாலசுப்பிரமணியம், க., ஒலியனியல், அ.ப. கழகம், அண்ணாமலைநகர், 1981.

Hockett, C.F., A Course in Modern Linguistics, New York, 1958.

Pike, K.L., Phonemics, Map: Ann Arbor, 1944.

ஏழரசு: ஆங்கிலோ-சாக்சானிய குலங்கள் இங்கிலாந்தின் மீது படையெடுத்துப் பல சிற்றரசுகளை கி.பி. 5-ஆம் நூற்றாண்டில் நிறுவின. கிழக்கு ஆங்கிலியா, எசக்சு (Essex), சசக்சு, வெசக்சு, கெண்டு, மெர்சியா, நார்த்தம்பிரியா ஆகிய ஏழு எனக் கூறி, இவற்றை ஏழரசு என்று பொருள்படும் 'எப்டார்க்கி' (Heptarchy) என்னும் கிரேக்கச் சொல்லால் முற்காலத்தில் ஆங்கிலேய ஆசிரியர்கள் குறிப்பிட்டனர். இவை தமக்குள் அடிக்கடி போரிட்டுக் கொண்டிருந்தமையால், கி.பி. 9-ஆம் நூற்றாண்டில் தேனியர்களால் (Danes) வடக்குப் பகுதிகள் அழிக்கப்பட்டன. தெற்கில் ஆல்பிரடு (Alfred) அரசராகி ஐக்கிய ஆங்கிலோ-சாக்சானிய அரசினை நிறுவும் பணியினைத் தொடங்கினார். இர.ஆ.

ஏழாண்டுப்போர் (கி.பி. 1756-1763): ஐரோப்பிய வல்லரசுகளுக்கிடையில் கி.பி. 18-ஆம் நூற்றாண்டில் குடியேற்ற நாட்டுப் போட்டியும், ஐரோப்பாவில் தலைமை நிலை எய்துவதற்காகப் போட்டியும் மலிந்திருந்தன. இந்தப் பேராசையின் விளைவாக, ஆசுத்திரியா, பிரசியா, இங்கிலாந்து, பிரான்சு முதலிய நாடுகள் ஒரு பெரும் போரில் இறங்க வேண்டியதாயிற்று. நாட்டாசையும் கடலாதிக்க வெறியும், அதிகாரத் தாகமுமே அப்போருக்கு அடிப்படைக் காரணங்களாம். பிரசியாவும் (Prussia), ஆசுத்திரியாவும் (Austria), தம்தம் பேரரசு இலட்சியங்களுக்காகப் போராடத் தொடங்கிய பொழுது பிரசியாவுக்கு உதவியாக இங்கிலாந்தும் ஆசுத்திரியாவுக்கு உதவியாகப் பிரான்சும் அப்போரில் குதித்தமையால் போர் விரிவடைந்தது. குடியேற்ற நாட்டுப் போட்டியின் காரணமாக, இங்கிலாந்தும் பிரான்சும் முன்னமேயே ஒன்றுடன் ஒன்று பகைமையை வளர்த்து வந்துகொண்டிருந்ததால், ஆசுத்திரிய-பிரசியப் போராட்டத்தைத் தம் ஆதாயங்களுக்காகப் பயன்படுத்திக் கொள்ள விரும்பிய பிரிட்டனும் பிரான்சும் முனைப்புடன் இப்போரில் ஈடுபட்டன, ஐரோப்பா, அமெரிக்கா, இந்தியா, மாக்கடல் (Ocean) ஆகிய நான்கு களங்களில் ஏழாண்டுகள் (1756-63) இப்போர் நடந்தது. அமெரிக்காவிலும் இந்தியாவிலும் குடியேற்றப் போட்டியில் ஈடுபட்டிருந்த ஆங்கிலேயரும் பிரெஞ்சியரும், பல தாக்குதல்களிலும் எதிர்த்தாக்குதல்களிலும் முனைந்து இறுதியாக, யார் இந்த இரு நாடுகளிலும் ஆதிக்கம் பெறுவது என்ற கேள்விக்கு விடை காணத் துடித்தனர். இப்போர்கள் ஏழாண்டுப் போருடன் (Seven Years War) இணைந்தன.

இங்கிலாந்தில் அப்பொழுது மூன்றாம் சார்சு மன்னரின் ஆட்சி நிலவியது. அவருடைய தலைமை அமைச்சரான மூத்த பிட்டு, (Pitt, the Elder) தம் ஆற்றலை ஒன்று திரட்டிப் போரை மிகவும் திறம்பட நடத்திச் சென்றார். போரில் இங்கிலாந்துக்கு ஏற்பட்ட இறுதி வெற்றிக்கு, மூத்த பிட்டு, முதன்மைக் காரணமானார் என்று கூறலாம். ஐரோப்பியக் களத்தில் நடந்து வந்த போர்நிகழ்ச்சிகளையெல்லாம், அஞ்சா நெஞ்சம் படைத்த பிரசிய மன்னன் பிரடெரிக்கிடம் விட்டு வைத்து, இங்கிலாந்தின் முழு ஆற்றலையும் கடலாதிக்கம் பெறுவதில் ஈடுபடுத்தி, பிரெஞ்சுப் பேராசைக்கு முற்றுப்புள்ளி வைத்தார். போர்த் தொடக்கத்தில் இங்கிலாந்தின் போக்கில் தாமதம் காணப்பட்டது. ஆனால், பிட்டு பதவியேற்றவுடன் போரின் போக்கையே மாற்றினார். இப்போரில் கி.பி. 1758-ஆம் ஆண்டிலிருந்து இங்கிலாந்துக்கு வெற்றிகளே கிடைத்தன. பிட்டு, போர்த்துறை அமைச்சராக முழுப் பொறுப்பு ஏற்றுக்கொண்டதால் தான் இது சாத்தியமாயிற்று. அவர் பிறப்பித்த ஆணைகள் காரணமாகப் பிரான்சு கனடாவில் படைவலிமை பெற முடியாமற் போயிற்று; ஆங்கில இந்தியாவைக் காக்கவும் முடிந்தது; பிரெஞ்சு-இசுபானிய கடற்படைகளைக் கடலிலிருந்து விரட்டவும் முடிந்தது; இங்கிலாந்து ஒரு பேரரசைப் பெறவும் முடிந்தது. இப்போரில் ஆங்கிலப் படையினர் மட்டும் 150,000 ஆகப் பெருகினர். கடற்படையின் கலங்களின் எண்ணிக்கை 400 க்கும் மேற்பட்டது. மானியத் தொகை கி.பி. 1758-இல் 10 மிலியன் பவுன்களாக இருந்தது, கி.பி. 1760-இல் பதினைந்து மிலியனாக உயர்ந்தது. அமெரிக்கக் குடியேற்ற நாடுகளுக்கு மட்டும் ஒரு மிலியன் மானியம் வழங்கப் பெற்றது. ஆசுத்திரியாவிற்குப் பிரான்சு மட்டுமேயன்றி உருசியாவும் சுவீடனும் சாக்சனியும் உதவி செய்து வருகையில், பிரசியாவுக்கு இங்கிலாந்தின் உதவி மட்டுமே கிடைத்தது. அப்படி இருந்தும் இறுதியில் பிரசியா வென்றது. பிரசிய மன்னர் இரண்டாம் பிரடெரிக்கு வீரத்துடனும் நம்பிக்கையுடனும் ஒவ்வொரு எதிர்ப் படையையும் தனித்தனியாகத் தாக்கிப் போரிட்டார். உராசுபாச்சு (Rossbach) உலூத்தன் (Leuthen) என்ற இரு போர்க்களங்களில் அவர் அடைந்த வெற்றிகள் எதிரிகளைச் சிதறடித்துவிட்டன. ஐரோப்பாவின் முதல் தளபதி என்ற பட்டம் அவருக்குக் கிடைத்தது. அதே சமயத்தில் இங்கிலாந்து, பிரான்சைத் தாக்கி, அதன் கவனம் பிரசியா மீது செல்லாதவாறு தடுத்தது. உடனே சுவீடன், போரினின்று விலகிக் கொண்டது. உருசியா, பிரசியாவுக்கு மிகுதியான இன்னல்களைக் கொடுத்து வந்தது. மன்னர் பிரடெரிக்கைத் தோற்கடிக்கவும் செய்தது. பிரடெரிக்கு தற்கொலை செய்துகொள்ள எண்ணிக் கொண்டிருந்த வேளையில், எதிர்பாரா வகையில், உருசிய அரசி எலிசபெத்து

இறந்துவிட்டதால் அவளுக்குப் பின் பட்டமேற்ற மூன்றாம் பீட்டர், பிரடெரிக்கின் நண்பராக இருந்த தால் பிரசியாவுடன் அமைதி உடன்படிக்கை செய்து கொண்டார். அவருக்குப்பின் அரியணையேற்ற அவர் தம் மனைவி காதரைன், கி.பி. 1763-இல் அந்த உடன்படிக்கையை உறுதி செய்தாள். இதற்கிடை யில் இங்கிலாந்தும் பிரான்சும் ஏழாண்டுகள் போரிட்டு ஓய்ந்து விட்டன. இறுதி வெற்றி இங்கிலாந்துக்கே கிடைத்தது. அமைதி உடன்படிக்கை கி.பி. 1763-ஆம் ஆண்டு பாரிசு நகரில் கையொப்பமிடப்பட்டது. அதைத் தொடர்ந்து ஆசுத்திரியாவும், பிரசியாவும், ஹூபர்ட்சுபர்கு (Hubertsberg) என்னும் இடத்தில் ஓர் உடன்படிக்கை செய்துகொண்டன. அதன்படி, முக்கியமாக, செழிப்பு வாய்ந்த சைலீசியா மாகா ணம் பிரசியாவுக்குக் கிடைத்தது. ஆசுத்திரியாவுக்கு அது ஒரு பெருநட்டம். அதைச் சரிக்கட்ட, போலந்து நாட்டுப் பகுதிகளை உருசியா, பிரசியா, ஆசுத்திரியா மூன்றும் தமக்கிடையே பங்கிட்டுக் கொண்டன. ஆசுத்திரியாவுக்குச் சில இடங்கள் கிடைத்தன. பிரசி யாவிற்கும் உருசியாவிற்கும் பெரும்பகுதிகள் கிடைத் தன. இதனால், பிரசியாவின் எல்லைகள் விரிவடைந் தன. ஐரோப்பியவல்லரசுகளில் பிரசியா, முக்கியமான வல்லரசு என ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டது. இப்போரின் விளைவாகப் பிரான்சு ஒரு மாக்கடல் பேரரசை ஏற் படுத்தச் செய்த முயற்சி தோல்வியுற்றது. இங்கிலாந் துக்கு மாக்கடல்களின் ஆதிக்கம் கிடைத்தது. அமெ ரிக்காவில் கனடாப் பகுதியிலிருந்த பிரெஞ்சு ஆதிக் கம் முடிவுற்று அங்கே இங்கிலாந்தின் ஆட்சி ஏற்பட் டது.

இந்தியாவில், ஒரு பேரரசை நிலைநிறுத்த வேண்டுமென்ற பிரான்சின் கனவு, ஏழாண்டுப் போரின் விளைவாக நிறைவேறவில்லை. இந்தியா வில் ஆங்கிலேய ஆதிக்கத்திற்கு வலிமையான வித்து ஊன்றப் பெற்றது. இந்த ஏழாண்டுப் போரின் விளை வாக, அமெரிக்கக் குடியேற்ற நாடுகளுக்கும், தாய் நாடான இங்கிலாந்துக்கும் காலப்போக்கில் கருத்து வேற்றுமைகள் மலிந்து, இறுதியில் அமெரிக்கச் சுதந்திரப் போர் ஏற்பட்டது. தெ.பா.

ஏழாம் திருமுறை: சைவத் திருமுறைகள் பன்னிரண்டனுள் ஏழாம் திருமுறையை அருளியவர் சுந்தரர். திருமுறைகண்ட புராணத்தால் இவர் அரு ளிய பாடல்கள் முப்பத்தெண்ணாயிரம் எனத் தெரிய வருகிறது. எனினும், இன்றைக்குக் கிடைத்திருக்கும் பாடல்கள் ஆயிரத்திருபத்தாறாகும். இவை நூறு திருப்பதிகங்களாக அமைந்திருக்கின்றன. இப்பதிகங் கள் இந்தளம், காந்தாரம், கொல்லி, கௌசிகம், செந்துருத்தி, தக்கேசி, நட்டராகம், பழம்பஞ்சுரம், புறநீர்மை, காந்தார பஞ்சமம், குறிஞ்சி, கொல்லிக் கௌவாணம், சீகாமரம், தக்கராகம், நட்டபாடை, பஞ்சமம், பியந்தைக்காந்தாரம் ஆகிய பதினேழு பண் களால் அமைந்தவை ஆகும். இத்திருமுறையின் தொடக்கத்தே அமைந்துள்ள 'பித்தா' என்னும் சொல்லும், திருத்தொண்டத்தொகையில் முதற்கண் அமைந்திருக்கும் 'தில்லைவாழ்அந்தணர்' என்னும் தொடரும் இறைவன் அருளிச் செய்தபாங்குடையன.

சரிடங்களில் இறைவனால் அடியெடுத்துக் கொடுக்கப்பெற்ற பெருமை இத்திருமுறைக்கு உண்டு. இதனால், இறைவன் பெருமையும் அடியவர் பெரு மையும் உயிர்களால் முற்ற உணர்தற்கரியன என்ப தையும் உணர இயலுகிறது. இவர் அருளிய திருத் தொண்டத்தொகை, பதினோராம் திருமுறையில் நம்பியாண்டார் நம்பிகள் திருத்தொண்டர் திருவந் தாதியை அருளவும், இவ்விரண்டானும் திருத் தொண்டர் மாக்கதை என்னும் அரிய நூல் உருவா கவும் ஏதுவாயிற்று. தொகைவகை விரியாய்த் தொடர்ந்திலங்கும் அழகு இலக்கண நூல்களுக் கன்றித் திருமுறைக்கும் அமையப்பெறுமாறு வாய்ந்த தகைமை இதனாலாயது. இப்பதிகத்தில் வரும் அரிய பல அடைமொழிகள் அவரவர்களின் வரலாற்றில் காணும் நுட்பத்தையும் குறித்து நிற்கின்றன. 'கலை மலிந்த சீர்நம்பி கண்ணப்பர்', 'வம்பறா வரிவண்டு மணம்நாற மலரும், மதுமலர்நற்கொன்றையான் அடியலாற் பேணா, எம்பிரான் சம்பந்தன்', 'கார் கொண்ட கொடைக் கழறிற்றறிவார்' என்பன இவ் வகையில் எண்ணத்தக்கன. இவையன்றித் தொகை யடியார்கள் என ஒன்பான் வகையினரைக் குறித்துப் போற்றி வழிபட்டிருக்கும் திறம், இப்பார் முழுவதும் பத்திமை தழைக்கவேண்டும் என்னும் பேரருட்டிறத் தைக் காட்டி நிற்பதாகும். இவ்வகையினருள், காலங் கடந்து, இனம் கடந்து, மொழி கடந்து போற்றப் பெறும் பான்மையராக 'அப்பாலும் அடிச்சார்ந்தார்' என்னும் தொடர் அமைந்திருப்பது, உலகம் தழுவி யிருந்த, தழுவி இருக்கிற, இனித் தழுவ வேண்டிய ஆன்மநேய ஒருமைப்பாட்டிற்கு ஒரு வித்தாகும். சுந்தரரின் தோற்றமே இத் திருத்தொண்டத் தொகை எழுதற்காம் எனப் போற்றும் பெருமை இத்தொகைக்கு உண்டு.

இறைவன் தம்மைத் தோழமையாகத் தந்து ஆட்கொண்டனம் என்றமையால், இவர் அத்தோழ மையின் உரிமையும் பயனும் ததும்ப அருளிய பதிகங் கள் பல உளவாயின. அவ்விடங்கள் அவர்தம் வர லாற்றை அறியும் அகச்சான்றுகளாக அமைவதன்றிப் 'பழகிய நட்பெவன் செய்யும்' என்னும் தொடர்க்கு விளக்கம் தருவனவாகவும் அமைந்திருக்கின்றன.

'சுற்றொருவரைக் கூறைகொண்டு கொலைகள் சூழ்ந்த களவெலாம், சொற்றொருவரைச் செய்த தீமைகள் இம்மையேவரும் திண்ணமே' என இவர் இத்திருமுறையில் குறித்திருப்பது, நாட்டில் தீவினையென்னும் செருக்குத் தேய்தற்கு ஏதுவாக அமைந்துள்ளது. சுந்தரர், தமிழ் மூவேந்தர்களும் பின்வரத் தாம் முன்னின்று பத்திமை செய்த பாங்கு இத்திருமுறையால் அறிய முடிகிறது. 'முடியால் உலகாண்ட மூவேந்தர் முன்னே, மொழிந்த ஆறும் ஓர் நான்கும் ஓர் ஒன்றினையும்' எனவரும் திருப்பரங்குன்றத் திருப்பதிகம் இவ்வுண்மையை விளக்கும்.

ஒருமணத்தைச் சிதைவித்து, இருமணத்தை நிகழ்த்தியருளிச் சுந்தரரை ஆட்கொண்ட பெருமான், அவரைத் திருக்கயிலைக்கு அழைத்தருளிய பெருமையும் தகவும் தனிச் சிறப்பு வாய்ந்தன. திருவஞ்சைக்களத்திலிருந்து பாடியனவும், திருக்கயிலைக்கு வெள்ளை யானையின் மீது அமர்ந்து செல்லுங்கால் பாடியனவும், திருக்கயிலையை அடைந்தபின் பாடியனவுமாக அமைந்துள்ள திருப்பதிகம் திருக்கயிலைச் செலவின் அனுபவத்தை விளக்கி நிற்கும் பாங்குடையதாகும். கு.சு.

ஏழு அதிசயங்கள்: பண்டைய கிரேக்கர்களும் உரோமானியர்களும் உலகின் ஏழு அதிசயங்கள் எனக் கலைச்சிறப்பு வாய்ந்த தொன்மைச் சின்னங்களைக் கருதினர். அவையாவன: 1.கூம்புக் கோபுரங்கள் (Pyramids), 2. பாபிலோனிலுள்ள தொங்கும் தோட்டம், 3. ஒலிம்பியாவிலுள்ள உரோமானிய தேவனின் (Jupiter) சிலை, 4. எபிசசு அர்த்திமிசு கோவில், 5. உரோடுத் தீவிலுள்ள பேருருவச் சிலை, 6. அலிகார்னசசுவிலுள்ள கல்லறை மாடம், 7. அலெக்சாந்திரியாவிலுள்ள கலங்கரை விளக்கம். இவ்வேழு அதிசயங்களுள் (Seven Wonders) இன்று பிரமிடுகள் மட்டுமே உள்ளன.

கூம்புக் கோபுரங்கள், பண்டைய எகிப்திய மன்னர்களின் கல்லறைகள். எகிப்தில் ஏறக்குறைய 80 பிரமிடுகள் உள்ளன. பெரும்பான்மையான பிரமிடுகள் நைல் ஆற்றின் மேற்குக் கரையில் கெய்ரோவிற்கு அருகில் அமைந்துள்ளன. இவை கி.மு. 2650க்கும் கி.மு. 1800க்கும் இடைப்பட்ட காலங்களில் கட்டப்பட்டவை. கூம்புக் கோபுரங்களின் அடிப்பக்கம் சதுரவடிவமானது. நான்கு பக்கங்களும் முக்கோண வடிவில் அமைந்து உச்சியில் குவிந்து காணப்படுகின்றன. இப்பிரமிடுகளில் குறிப்பிடத்தக்கது சக்குராவிலுள்ள (Saqqara) டிசோசர் (Djoser) என்ற அரசரின் கூம்புக் கோபுரம் ஆகும். கீசா (Giza) என்ற இடத்தில் உள்ள எகிப்திய மன்னர்களின் கூம்புக் கோபுரங்களே மிகப் பெரியவையாம். இவற்றுள் சியோப்சு (Cheops). சிப்ரன் (Chephren), மைசிரினசு (Mycerinus) போன்றவை குறிப்பிடத்தக்கவை. இவற்றின் அடிப்பக்கம் 230 மீட்டராகவும், உயரம் 147 மீட்டராகவும் இருந்தன. இவை ஒவ்வொன்றும் ஏறக்குறைய 5.2 எக்டேர் (Hectare) பரப்பளவுடையது. இவற்றைக் கட்ட 20 ஆண்டுகள் ஆயின. இலட்சம் தொழிலாளர்கள் இப்பணியில் ஈடுபட்டனர்.

தொங்கும் தோட்டம் பாபிலோன் நகரில் விளங்கியது. இது பாபிலோன் நகரைக் காணவந்த கிரேக்கச் சுற்றுலாப் பயணிகளுக்கு அதிசயமாகக் காணப்பட்டது. சால்திய அரசர்களான நெபோ பொலாசரும் (Nabo Polassar) அவர் மகன் இரண்டாம் நெபுகாத்து நேசரும் கட்டடக் கலையில் ஆர்வமிக்க அரசர்களாக விளங்கினர். எரடோட்டசு (Herodotus) என்னும் வரலாற்று அறிஞர் இம்மன்னர்களின் கட்டடக் கலையார்வம் குறித்து எழுதியுள்ளார். இவர் தொங்குந் தோட்டம் பற்றியும் குறிப்பிட்டுள்ளார். இத்தொங்கும் தோட்டத்தை அரசர் நெபுகாத்து நேசர் தம் மனைவியின் விருப்பத்திற்கிணங்க யூப்ரட்டிசு நதியின் கரையில் தம் அரண்மனைக்கு அருகில் அமைத்தார். இத்தோட்டங்கள் சதுர வடிவமாக அடுக்கடுக்காக அமைக்கப்பட்ட ஐந்து தோட்டங்களின் தொகுதி. இவ்வடுக்குத்தோட்டங்களின்மேல் ஏறுவதற்கு படிக்கட்டுக்கள் அமைக்கப்பட்டன. பாபிலோனிய மரபுக் கதையில் இத்தோட்டம் செமிரமிசு (Semiramis) என்னும் அரசியால் அமைக்கப்பட்டதாகக் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது.

ஒலிம்பியாவிலுள்ள உரோமானிய தேவனின் சிலை கி.மு. 400-ஆம் ஆண்டில் பிதியசு என்பவரால் அமைக்கப்பட்டது. இச்சிலை தந்தத்தாலும் தங்கத்தாலும் இழைக்கப்பட்டதாகும். இதன் வலக்கையில் வெற்றிச் சிலை யொன்றும் இடக்கையில் செங்கோலொன்றும் இருக்கும் வகையில் பிதியசு இதனை அமைத்தார். செங்கோலின் உச்சியில் பருந்துருவம் ஒன்று காணப்பட்டது. இச்சிலை ஒலிம்பியாவிலுள்ள கோயிலில் இருந்த புனித அறையில் வைக்கப்பட்டிருந்தது. பேரரசர் முதலாம் தியோடரசு 18 மீட்டர் உயரமுடைய இச்சிலையை இக்கோயிலிலிருந்து பெயர்த்தெடுத்துக் கான்சுடாண்டிநோபிளுக்கு எடுத்துச் சென்றார். அங்கு இச்சிலை கி.பி. 475-இல் தீயினால் அழிந்தது.

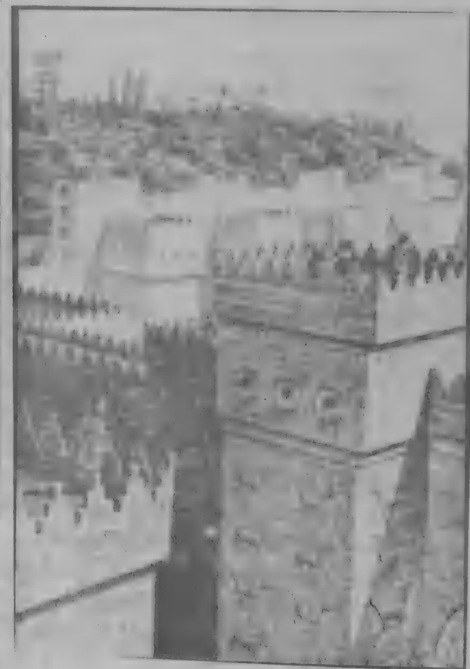
எபிசசுவில் அர்த்திமிசுக் (Artemis) கடவுளுக்காகக் கட்டப்பட்ட கோயிலும் உலக அதிசயங்களுள் ஒன்று. இக்கோயில் சலவைக் கல்லால் கட்டப்பட்டது. அயோனிய நகரங்கள் 12-இல் முதன்மை நகரமாக

பேருருவச் சிலை

கூம்புக் கோபுரங்கள்

தொங்கும் தோட்டம்

உரோமானிய தேவன்

கலங்கரை விளக்கம்

கல்லறை மாடம்

அர்த்தமிசு கோவில்

விளங்கிய எபிசசுவில் இக்கோயிலை வடிவமைத்துக் கட்டியவர் கிரிசுபோரன் (Chersiphron) எனப்படு வார். இவர் கி.மு. 6-ஆம் நூற்றாண்டைச் சார்ந்த வர். எரோசுட்ரடசு (Herostratus) என்பவரால் கி.மு. 356-இல் இக்கோயில் தீயிட்டு அழிக்கப்பட்டது. பின்னர் அயோனியநகரங்கள் ஒருங்கிணைந்து இக் கோயிலைக் கட்டின. இக்கோயில் மீண்டும் கி.பி. 262-இல் கோத்துக்களின் படையெடுப்பால் அழிக்கப்பட்டது. இக்கோயிலின் எஞ்சிய தூண்கள் சில இன்று பிரிட்டானிய அருங்காட்சியகத்தில் உள்ளன.

உரோடுத் தீவிலுள்ள பெருஞ்சிலை கீலியசு என்னும் சூரியக்கடவுளுடையது. இதனை இலிண்டசு (Lindus) நகரைச் சார்ந்த சார்சு (Chars) என்பவர் செதுக்கினார். இச்சிலையை அமைக்க 12 ஆண்டு கள் ஆயின. இச்சிலையின் உயரம் 32 மீ. இச் சிலை கி.மு. 224-இல் ஏற்பட்ட நிலநடுக்கத்தால் சிதைந்துவிட்டது. சிதைவுற்ற பாகங்களை கி.பி. 672-இல் முசுலிம் படைத்தளபதி ஒருவர் கண் டெடுத்து எமிசா (Emesa) நகர யூதர் ஒருவருக்கு விற்றதாகக் கூறப்படுகிறது.

ஆசியாமைனரில் அலிகார்னசசு (Halicarnassus) நகரத்தில் கி.மு. 353-இல் கரியா (Caria) என்னும் பகுதியை ஆண்டு வந்த மாசலெசு (Mausolus) என்ற அரசர் இறந்தபின் அவர் மனைவி ஆர்டிமிசியா (Artemisia) என்பவர் தம் கணவரின் நினைவாக மிகப்பெரிய கோயிலைக் கட்டினார். இக்கோயில் பைதியசு (Pythius) என்பவரால் வடிவமைக்கப் பட்டது. இது கி.பி. 1400-ஆம் ஆண்டிற்குமுன் ஏற்பட்ட நிலநடுக்கத்தால் அழிந்தது.

அலெக்சாந்திரியா வளைகுடாவை அடுத்து ஒரு தீவில் கி.மு. 270-இல் கலங்கரை விளக்கம் ஒன்று கட்டப்பட்டது. இதனை இரண்டாம் தாலமி என்னும் அரசர் கட்டினார். இக்கலங்கரை விளக்கம் 30 மீ. நீள அகலமுள்ள ஒரு சதுரமாக அமைந்த அடிவாரத்தின்மேல் 120 மீ. உயரத்தில் கட்டப் பட்டது.

சு. இரா.

ஏழுமலை: திருவேங்கடம் என்பது இன்று திருமலையையும், திருப்பதியையும் உணர்த்தும். வேங்கடமலை என்று ஆழ்வார்களாலும் ஆன்றோர் களாலும் பாடப்பெற்ற மலை, பல கோடி மக்களால் 'ஏழுமலை' என்று இன்று பக்தியொடு நினைத்துப் போற்றப் பெறுகிறது.

இத்திருமலையின் முடி தொட்டு அடிவரை நோக்குவோர் இதில் ஏழு மலைத்தொடர்கள் அமைந் திருக்கக் காணலாம். அவை, வேங்கடமலை, நாரா யணமலை, கருடமலை, ஆதிசேடன்மலை, மைமலை, நீலமலை, காளைமலை என்பன ஆகும். காளை மலையை ஆறாவதாகக் குறிப்பிட்டு நீலமலையை நீக்கி அதற்கு ஈடாக ஏழாவதாக சிங்கமலையைக் குறிப்பிடும் வழக்கமும் உள்ளது.

வேங்கட மலை: வேங்கடம் என்பதனை 'வேம்', கடம்' எனப் பிரித்து அமிர்தமும் ஐசுவரியமும் அளிக்கும் மலை என்று பொருள் கொள்வர். அமிர்தம் என்பது வீடு பேற்றையும், ஐசுவரியம் என்பது அறம் பொருள் இன்பங்களையும் குறிக்கும் என்றும் கூறுவர். இவ்வாறு நான்குவகை உறுதிப்பொருள்களையும் தர வல்லது வேங்கடமலையாகும். முதலில் மண்ணுலக மக்கள் வேண்டும் அறம் பொருள் இன்பங்களை அளித்து, பின்னர்த் தன் அழகால் அவர்களை ஆட் கொண்டு, அவர்கட்கு வீடுபேறு அளிக்கிறான் வேங்கடத்தான் என்பது குறிப்பிடப்படுகிறது. மேலும் 'வேம்' என்பதற்குக் பாவங்கள் என்றும் 'கடம்' என்பதற்குக் கொளுத்துதல் என்றும் பொருள் கொண்டு, வேங்கடம் என்பதற்குப் பாவங்களை அழிக்கும் குன்று என்றும் பொருள் கொள்வர். இத் தகு காரணத்தால் இம்மலை இப்பெயர் பெற்றது என்று பவுசியோத்தர புராணத்தில் உள்ள வேங்கடாசல மகாத்மியம் குறிப்பிடுகிறது. மேலும், நல்லொழுக்கத்துடன் வாழ்ந்த மாதவன் என்னும் அந்தணன் குந்தலை என்னும் நெறி கெட்ட பெண்ணு டன் கூடி நெடுநாள் துன்புற்று ஒருநாள் இத்திரு மலைக்கு வந்தபோது, திருமலையின் தெய்வ ஒளி பட்டுப் பாவங்கள் நீங்கித் தூய்மை அடைந்தான் என்றும், அப்போது நான்முகன் தோன்றி இம் மலையின் தெய்வீகத் தன்மையை உணர்ந்து, 'இம் மலைக்கு வேங்கடாசலம் என்று பெயர் உண்டாவ தாக' என்று வரமளித்தான் என்றும் பிரம்மபுராணம் குறிப்பிடும்.

நாராயண மலை: நாராயண மலைக்குத் தலைவ னாகிய திருவேங்கடவனிடம் அடைக்கலம் அடை கின்றேன்- ('ஓம் நாராயண நகேசாய ஸ்ரீவேங்கடே சாய நம) என்னும் இந்த அடியில் சுவாமி புட்கரணிக் கரையில் தவம் செய்து அருள்பெற்ற நாராயணன் என்னும் முனிவரின் கதைக்குறிப்பு அடங்கியுள்ளது. இக்கதை பிரம்மாண்ட புராணம் 3-ஆம் அத்தியா யத்தில் உள்ளது. மேலும் வாமன புராணத்தில் இக் கதைக் குறிப்பு உள்ளது. நாராயண முனிவர் திருமாலைக்காண வேண்டுமென்று நெடுங்காலம் தவம் செய்தார். அவர் முன்பு பிரமன் தோன்றித் திருவேங்கடமலையில் திருமால் எழுந்தருளப் போவதைக் கூறி, அங்குள்ள தீர்த்தங்களில் நீராடி, அங்குத் தங்கித் தவம் செய்யுமாறு கூறி அருளினார்.

அப்படியே தவம் செய்த நாராயண முனிவர்முன் திருமால் தோன்ற, நாராயண முனிவர் திருமால் அம்மலையிலேயே நிலையாகத் தங்கி உலகமக்கள் உய்வதற்கு உதவியருள வேண்டுமென்று வேண்டினார். திருமால் அவ்வாறே வரமருளித் திருவேங்கடவ மலையில் தங்கிவிட்டார். அதனால், அம்மலை நாராயணாத்திரி என்ற பெயர் பெற்றது. 'நாராயணன் என்ற துறவியின் வேண்டுகோளுக் கிணங்கி எல்லா மக்களின் கண்களுக்கும் புலப்படும் வகையில் காட்சி தந்தருளும் திருவேங்கடவன்பால் அடைக்கலம் அடைகின்றேன்' என்றும் கருத்துடைய இன்னொரு போற்றித் திருநாமம் திருவேங்கடவன் 108 திருநாமத்தில் இடம் பெற்றுள்ளது.

கருட மலை: பிரளய காலத்தில் நீரில் மூழ்கிப் போன மண்ணுலகைத் திருமால் வராக அவதாரம் எடுத்து நீரினின்று நிலத்தைக் காப்பாற்றினார். வராக வடிவொடு வைகுந்தம் செல்ல விழையாமல் மண்ணுலகத்திலேயே தங்க நினைந்த திருமால் வைகுந்தத்தில் தாம் உலவிவரும் கிரீடாசலத்தை மண்ணில் சேர்க்குமாறு கருடனுக்கு ஆணையிட்டார். கருடனும் அவ்வாறே மண்ணுலகில் சேர்த்தார். அந்த மலைப்பகுதியே திருப்பதியாகும். அங்கு வராகமூர்த்தி கோயில் கொண்டுள்ளார். பின்னர் வேங்கடேசப்பெருமாள் வந்து, வராகமூர்த்தியிடம் வேண்டி இடம் பெற்றுத் தங்கினார். இப்போதும் இம்மரபு அறிந்தவர்கள் முதலில் ஆதிவராக சுவாமியை வணங்கிவிட்டே திருவேங்கடவனை வழிபடுவர். கருட பகவானால் கொண்டுவரப்பட்ட தால் அந்தக் கிரீடாத்திரி 'கருடாத்திரி' என்னும் பெயர் பெற்றது. இதனைக் கருடாசலம் என்று குறிப் பிடும் மரபும் உள்ளது.

வாமன புராணத்தில் கருடாழ்வான்மீது அகத் தியர், பிரமன், வெள்ளி முதலிய பக்தர் பலர் முன் னிலையில் திருமால் எழுந்தருளிக் காட்சியளித்தார் என்றும், அதனால் கருடாத்திரி என்ற பெயர் வந் தது என்றும் ஊகித்து அறியவல்ல குறிப்பு ஒன்று உள்ளது. மேலும், வேதத்தின்வழியே இறைவனை அடைய முடியும் என்பது போலக் கருடாழ்வான் வழியேதான் திருமாலின் திருவருளைப்பெற முடியும் என்பதும் சான்றோர் கருத்து. 'கருடாழ்வான் தோளின் மேல் காட்சி தந்தருளும் திருவேங்கடவன் திருவடி களையே அடைக்கலமாய் அடைகின்றேன்' என்னும் கருத்தில் திருவேங்கடவன் 108 திருநாமத்தில் அமைந் துள்ள திருநாமம் ('ஓம் கருடசுக்கந்தவாசசிநே சிரீ வேங்கடேசாய நம:) இங்குக் கருதத்தக்கது.

ஆதிசேடன்மலை: திருமலைக்கே 'சேடாத்திரி' என்று ஒரு பெயரும் உள்ளது. 'சேடாத்திரி மலை யைத் தன் வாழ்விடமாகக் கொண்ட திருவேங்கடத் தானை வழிபடுகின்றேன்' ('ஓம் சேடாத்திரி நிலயாய சிரீ வேங்கடேசாய நம:) என்னும் கருத்தில் சிரீ வேங்கடேச சகசர நாமத்தில் ஒரு நாமச் சிறப்பு அமைந்துள்ளது. இச் சேடாத்திரியைப் பிரமாண்ட புராணமும் பிரம்மபுராணமும் குறிப்பிடுகின்றன. பிரமாண்ட புராண 2-ஆம் அத்தியாயத்தில் பின் வரும் செய்தி உள்ளது. திருப்பாற்கடலில் பள்ளி கொண்டுள்ள திருமாலை, நாரத முனிவர் சென்று சேவித்தபோது திருமால் மண்ணுலகத்தில் தான் வந்து, தங்கி வாழ்வதற்கு உகந்த ஓரிடம் குறிப்பிடும் படி ஆணையிட்டருளினார். அதனை ஏற்று முனிவர் சுவர்ணமுகி நதிக்கரையைக் குறிப்பிட்டார். திரு மாலும் அருகிலிருந்த ஆதிசேடனை நோக்கி ஆங்கு ஒரு மலையாய், தாம் தம் பரிவாரங்களோடு வந்து வாழ்வதற்கு ஏற்றவாறு வடிவெடுத்து இருக்குமாறு ஆணையிட்டார். அதற்கேற்ப ஆதிசேடனும் மலை வடிவாகிப் பெருமாளுக்கு ஏற்ற வகையிலும், அடி யார்கள் தங்கி வாழும் வகையிலும் சோலைகளும், புண்ணியச் சுனைகளும் நிரம்பப் பெற்றுத் திருமலை யாக விளங்கினான். இவ்வாறு திருமலையாய் வடி வெடுத்த ஆதிசேடன் திருமாலை நோக்கி, கங்கை முதலான எல்லாப் புண்ணிய தீர்த்தங்களும் இங்கு வந்து சேருமாறும், இம்மலையில் வாழும் உயிர்களின் விருப்பங்களெல்லாம் நிறைவேறுமாறும் வேண்டி வரம் பெற்றனன். இவ்வாறு ஆதிசேடனே இத்திரு மலையாய் வடிவெடுத்ததனால் இதற்குச் 'சேடாத் திரி' என்று பெயர் அமைந்தது. பிரம்ம புராணம், வாயு தேவனுக்கும் ஆதிசேடனுக்கும் மேரு மலையை மையமாக வைத்து எழுந்த போட்டியில் தேவர்களின் விருப்பத்திற்கேற்ப ஆதிசேடன் சிறிது நெகிழ்ந்து கொடுக்க அதைப் பயன்படுத்திக் கொண்டு, வாயு தேவன் அக்குன்றின் ஒருபகுதியை ஆதிசேடனோடு புரட்டிச் சுவர்ணமுகிக் கரையில் தள்ளியதாகவும், பின்னர் அது இறைவன் திருவருள் என எண்ணி அங்கேயே ஆதிசேடன் உருவாகி அமைந்தார் என் றும், அதனால் அம்மலை அவர் பெயராலேயே அழைக்கப் பெறுகிறது என்றும் கூறும்.

திருவேங்கடத் திருமலையில் தொடங்கி அகோ பிலத்தைத் தொட்டுக் கொண்டு சிரீசைலம் வரை நீண்டுள்ளதை ஒருசேர மனக்கண்ணால் காண்ப வர்க்குத் திருமலை தலையாகவும், அகோபிலம் வயி றாகவும், சிரீசைலம் உடலாகவும் கொண்டு ஆதிசே டன் நீண்டு கிடப்பது போல் தோன்றும்.

மைமலை: அஞ்சனா தேவி சிவபெருமான் திரு வருளால் ஆஞ்சநேயனை இங்குப் பெற்றெடுத்தாள். சிவனருளால் தோன்றிய ஆஞ்சநேயன் அறிவும்

ஆற்றலும் உடையவனாய் இராமாவதாரத்தில் திருமாலுக்குத் தொண்டு செய்தான். அஞ்சனாதேவி வாழ்ந்திருந்து ஆஞ்சநேயனைப் பெற்றுத் திருமால் சேவைக்கு அளித்த மலை இம்மலை ஆதலால், இது 'அஞ்சனாத்திரி' என்றழைக்கப்படுகிறது.

காளைமலை: விருடபன் என்னும் அசுரனின் கொடுமையால் மன்னுயிர்கள் வருந்தின. அவனை அழிப்பதற்கு வேடர் வடிவத்தில் இப்பகுதியில் தோன்றி மாயமலை ஒன்றைத் திருமால் உருவாக்கினார். அதனைக் கண்டு இம்மாயம் செய்தவனை அழித்தல் வேண்டும் என்ற ஆர்வத்தில் விருடபன் திருமாலோடு போர் தொடுத்தான். விருடபனின் மாயம் அனைத்தையும் அடக்கி ஆழிப்படையால் அவன் கழுத்தை அறுக்க முனைந்தபோது திருமாலே இவ்வேடன் என்பதை உணர்ந்த அவ்விருடபாசுரன் தன் பாவங்களைப் பொறுத்து ஆழிப்படையால் தன்னை அறுத்து நற்கதி தரவேண்டும் என்றும் தங்கள் ஆழிப்படையால் நான் அழியும் அடையாளமாக இன்று முதல் இம்மலை என்பெயரால் விருடபாசலம் என்று வழங்கவேண்டுமென்றும் வரம் கேட்டுக் கொண்டான். இக்கதைக் குறிப்பு பிரம்மாண்ட புராணத்தில் உள்ளது. திருவேங்கடவன் 108 திருநாமங்களில் 2-ஆம் திருநாமம் இதனைக் குறிப்பிடுகிறது.

விருடாத்திரி மலை: விருடன் எனப் பெயருடைய தருமன் என்னும் மனு இத்திருமலையில் வராகப் பெருமானை வழிபட்டுத் தவம் செய்திருந்தார். அப்போது தருமம் தழைத்தோங்கியது. அது கண்டு வராக மூர்த்தி விருடனுக்குக் காட்சி அருளி அவர் தவம் செய்த குன்று விருடாத்திரி என்று பெயர் பெறும் என்றார். விருடத்ருக்கு என்னும் சொல்லிற்குத் தருமத்தைக் கண்களாக உடையவர்கள் என்றும் பொருள் கொள்ளலாம். ஆகவே, அறநெறியில் நிற்போர்க்குத் திருவேங்கடவன் அருள்கிட்டும் என்ற குறிப்பும் இப்பெயரில் அடங்கியுள்ளது. திருவேங்கடவன் 108 திருநாமங்களில் 3-ஆவதும் 6-ஆவதும் ஆகிய திருநாமங்கள் விருடாத்திரி பற்றிய குறிப்புடையன.

சிலர் விருடாத்திரி என்ற பெயரை ஏழு மலைகளுள் ஒன்றாகக் கொள்ளாமல், அதற்கு ஈடாக அஞ்சனாத்திரியைக் குறிப்பிடுவர்.

சிங்கமலை: பத்மபுராணத்தில் இம்மலையில் குடிகொண்டிருந்த நரசிம்மமூர்த்தியைச் சிவபெருமான் போற்றிய கதை கூறப்பட்டுள்ளது. பிரகலாதனைக் காத்து இரணியனை அழிக்கத் திருமால் நரசிம்மராய் வடிவெடுத்தது இம்மலையே ஆகும். இக்குறிப்பு வேங்கடாசல மகாத்மியம் வராக புராணத்தில் இடம்பெற்றுள்ளது. மேலும் பத்மாவதித் திருமணத்தின்போது மணவாளன் சீநிவாசன் நரசிம்மருக்கு நிவேதனம் செய்த குறிப்பும் இம்மலை நரசிம்மாத்திரி என்று பெயர் பெற்றதன் காரணத்தை வலியுறுத்தும். நரசிம்மாத்திரி என்பதன் சுருக்கமே சிம்மாத்திரி என்பதாகும்.

சிம்மாசலம் என்னும் திருவேங்கடமலையில் வாழ்ந்திருந்தருளும் திருவேங்கடவனை அடைக்கலம் அடைகின்றேன் என்னும் கருத்தில் 'ஓம் சிம்மாசல நிவாசாய சிரீவேங்கடேசாய நம:'—என்று திருவேங்கடவன் 108 திருநாமங்களுள் ஒரு நாமச் சிறப்பு அமைந்துள்ளது (63).

இவ்வாறு இயல்பாகத் திருமலையின் அமைப்பில் இடம்பெற்றுள்ள ஏழுமலை ஒவ்வொன்றுக்கும் ஒவ்வொரு புராணக்கதை காரணமாக அமைந்து, இம்மை மறுமைப் பேற்றினை நல்க வல்லது இம்மலை என்பதனை நிறுவக் காணலாம். பொன். சௌ.

***ஏழூர்த் திருவிழா*:** ஏழு ஊர் மக்கள் கூடித் தங்கள் ஊர்த் தெய்வத் திருமேனிகளை ஓர் இடத்திற்கு ஊர்வலமாகக் கொணர்ந்து கொண்டாடப்படும் திருவிழா ஏழூர்த் திருவிழாவாகும். தஞ்சை மாவட்டத்தில் காவிரிக் கரையில் உள்ள திருவையாறும், அதனைச் சார்ந்து விளங்கும் ஏனைய ஆறு ஊர்களும் சேர்ந்து கொண்டாடப்பெறும் திருவிழா அப்பகுதியில் ஏழூர்த் திருவிழா என்று குறிப்பிடப்படுகிறது. திருவையாற்றுக்கு அருகேயுள்ள, திருப்பழனம் திருச்சோற்றுத்துறை, திருவேதிகுடி, திருக்கண்டியூர், திருப்பூந்துருத்தி, தில்லைத்தானம், ஆகிய ஆறு ஊர்களிலிருக்கும் தெய்வத் திருமேனிகள் பல்லக்கில் எழுந்தருளித் திருவையாறு வந்தடையக் கொண்டாடப் படுவது ஏழூர்த் திருவிழாவாகும். இவ்விழா சப்தத்தானம் என்றும், சத்தானம் என்றும் மக்களால் வழங்கப்பெறும்.

இவ்விழா ஒருநாள் முழுவதும் நடைபெறும். முதல் நாள் காலை ஆறு மணி முதல் அடுத்தநாள் காலை ஆறுமணி வரை இத்திருவிழா நடைபெறும். சித்திரை மாதம் பௌர்ணமி அன்று இவ்விழா தொடங்கும்.

திருவையாற்றுக் கோவிலில் உள்ள உற்சவர் பஞ்சநதீசுவரரை விடியற்காலைப் பொழுதில் பல்லக்கில் வைத்துக் கிழக்குப் பக்கமாக எடுத்துச் சென்று திருப்பழனம் அடைவர். அப்போது திருப்பழனத்தில் புறப்படுதற்கு ஆயத்தமாக இருக்கும்

அக்கோயில் உற்சவரைத் தாங்கிய பல்லக்குத் திருவையாற்றுப் பல்லக்கோடு சேர்ந்து கொண்டு திருச்சோற்றுத் துறையினை அடையும்.

திருச்சோற்றுத்துறை உற்சவரைத் தாங்கிய பல்லக்கையும் சேர்த்துக்கொண்டு திருவேதிகுடிச் சென்று அப்பல்லக்கோடும் கண்டியூர் சென்றடைவர். கண்டியூர்க் கோயில் உற்சவரோடு இருக்கும் பல்லக்கையும் சேர்த்துத் திருப்பூந்துருத்தி செல்வர். மேற்சொன்ன ஆறு பல்லக்கும் தில்லைத்தானம் சென்று இரவு காவிரியாற்றின் நடுவே மணற்பரப்பில்அமைந்த கொட்டகையில் இருக்கச் செய்வார்கள். பின்னர் தில்லைத் தானப் பல்லக்கையும் சேர்த்து ஏழு பல்லக்குகளும் திருவையாறு வரை சென்றடையும்.

காலையில் திருவையாற்றில் பஞ்ச நதீசுவரரின் பல்லக்கோடு மக்களும் உடன் செல்வர். இவ்வாறு திருவையாற்றில் தொடங்கித் திருவையாற்றுக்கு மீண்டும் வரும் வகையில் நடைபெறும் இவ்விழா ஏழூர்த் திருவிழா என்னும் பெயர் பெற்றது.

தில்லைத்தானத்தில் இரவில் தங்கிச் சேவை தரும் மூர்த்திகளைக் காண மக்கள் திரளுவர். இரவு முழுவதும் வாண வேடிக்கைகள் நிகழ்வது கண்கொள்ளாக் காட்சியாகும். கோடைக் காமைாதலின் பகலில் அடைந்த வெப்ப மாறிய காவிரியாற்று மணல்வெளி இனிய தென்றல் தவழும் நிலையில் அகத்திற்கும் புறத்திற்கும் இன்பம் தருவதாக அமையும்.

மேற்குறிப்பிட்ட ஏழூர்களுக்கும் எடுத்துச் செல்லப்பெறும் பல்லக்குகள், குடமுருட்டி, காவிரி ஆகிய ஆறுகளைக் கடக்கவேண்டி இருப்பதால் பெரிய பல்லக்குகளாக அமைக்கப்பெற்றுத் தூக்கிச் செல்லப்பெறும்.

ஒரு பல்லக்கைப் பக்கத்திற்கு நாற்பது பேராக எண்பதுபேர் சுமந்து செல்வர். காலில் செருப்பின்றி ஏழூர்ச் சுற்றி வரும் பக்தர்களுக்கு ஆங்காங்கே உணவுப் பொருள்கள் குறைவின்றி அன்பர்களால் வழங்கப்பெறும். பல்லக்குச் செல்லும் சாலைகளில் கோவில்களுக்கு முன்பு பந்தல் அமைக்கப்பட்டிருக்கும். திருச்சோற்றுத் துறையும், திருவையாறும், கண்டியூரும் உணவுப் பொருள்கள் அளிப்பதில் தனியிடம் பெறுகின்றன.

ஒவ்வொரு பல்லக்கிற்கு முன்பும் ஓதுவார்கள் தக்க இன்னியங்களோடு தேவாரம் திருவாசகம் முதலிய திருமுறைகளை ஓதிச் செல்வர். விழாவில் பல குழுக்களாகத் தேவாரக் குழுவினர் பாடிச் செல்வர்.

அக்காலத்தில் இசைவாணர் தியாகையர், இத்திருவிழாவில் ஆர்வத்தோடு கலந்துகொண்டு ஏழூர்களையும் சுற்றி வந்தார் என்பர்.

அனைத்துப் பல்லக்கும் திருவையாறு வரும் பொழுது ஐயாறப்பர் கோவில் முனையில் உயரத்தே கட்டிய பொம்மையால் மாலை இடப்படும். ஐயாறப்பர் கோவிலில் தீப ஆராதனை காட்டப்படும். ஆராதனை முடிந்ததும் ஏழூர் மக்களும் தத்தம் பல்லக்கினைத் தங்கள் ஊர்களுக்குத் தூக்கிச் செல்வர்.

ஏழூர்த் திருவிழாவில், ஏழு ஊர்களிலுமுள்ள சிவன் கோயில்களே விழாவில் பங்குபெறும். அவ்வூர்கள் பாடல்பெற்ற தலங்களாகும். இவ்விழா இப்பகுதியில் வேறுபாடின்றி மக்கள் அனைவரும் கலந்தின்புறும் ஒரு சைவத் திருவிழாவாக அமைகிறது.

இவ்விழாவைப் பற்றிப் புராணச் செய்தி வருமாறு: ஏழூர்த் திருவிழாவின் பெருமையைச் சூதமாமுனிவர் வானவர்களுக்குத் தெரிவித்ததாகப் புராணம் கூறுகிறது. நந்தியம் பெருமானுக்கு இறைவன் திருமணம் செய்விக்க எண்ணினார். வசிட்டரின் பேத்தி சுயசை என்பவள் திருமழபாடியில் வாழ்ந்து வந்தாள். நந்தியம்பெருமானுக்கு அவளை மணமுடிக்க எண்ணித் திருமழபாடியில் பங்குனிமாதம் சுக்கிலபட்சம் புனர்பூச நாளில் மணவிழாவினை நடத்திவைத்தார். மணவிழாவினை உலகோர் காண உமையம்மையோடு ஏழூர்களையும் சுற்றி வந்தார். சிவகணங்கள் இசைக் கருவிகளை இசைக்க, மெய்யடியார்கள் பாட்டிசைக்க வாணவேடிக்கையோடு ஊர்வலம் நடந்து காவிரியாற்றில் முடிவுற்றது.

இறைவன் நடந்துசென்ற இவ்வேழூர்களையும் நடந்துசென்று முடிவில் காவிரியில் நீராடினால் மகப்பேறும், மறுமை இன்பமும் கிட்டும் என்பது கூறப்படுகிறது.

இரா.குரு.

ஏற்பு: ஒப்பந்தச் சட்டமுறையின்படி ஒப்பந்தக் கூறுகளை ஒருவருக்கு முன் மொழிந்து அவர் அதை ஒப்பும்போது அது அவரால் ஏற்கப்படுகிறது. ஏற்றுக்கொண்டபின், அது உறுதிமொழி அல்லது வாக்குறுதியாக மாறுகிறது. ஏற்பை(Acceptance) உறுதிப்படுத்த இன்றியமையாக் கோட்பாடுகளாவன: (1) ஏற்பு தெரிவிக்கப்பட வேண்டும். (2) அத்தகைய தெரிவிப்பு விதி தளர்த்தக் கூடியதாயிருத்தல் வேண்டும். (3) முனைவு (Offer) முடிவடைவதற்கு முன்னர் ஏற்பு ஏற்பட வேண்டும். (4) அது முழுமையானதாயிருத்தல் வேண்டும். (5) முனைவு ஏற்பவரால் ஏற்பு செய்யப்பட வேண்டும். (6) அது ஒப்பந்தத்தின் முடிவாயிருத்

தல் வேண்டும். (7) ஏற்பு அழிக்கத்தக்கதாக அல்லது மாற்றிவிடக் கூடியதாயிருத்தல் வேண்டும்.

தெரிவிப்பு: ஒவ்வொரு முனைவும் எவ்வாறு தெரிவிக்கப்பட வேண்டுமோ, அவ்வாறு அதன் ஏற்பும் தெரிவிக்கப்பட வேண்டும். இது மனிதர்களின் உளநிலையைச் சார்ந்ததன்று. பிராட்சனுக்கும் 'மெட்ரோ போலிட்டன் இரயில்வே' நிறுவனத்திற்கும் (Brodgen Vs Metropolition Railway Company) நடந்த வழக்கில் நிலக்கரி விற்றிட அல்லது அனுப்பிட ஏற்பு ஏற்பட்டது. இந்த ஒப்பந்தத்தை ஏற்றுக் கொண்ட நிருவாக மேலாளர் ஆவணத்தைத் தம் கோப்புகளில் வைத்துவிட்டார். இந்த ஏற்பு நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டியவர்களுக்குத் தெரிவிக்கப் படவில்லை. எனவே, இவ்வழக்கில் ஒப்பந்தம் ஏற்படவில்லை என்றே தீர்ப்பு வழங்கப்பட்டது.

கண்ணன் என்பவர் கருப்பனின் குதிரையைத் தாம் வாங்கிக் கொள்ள விழைவதாக அவருக்குக் கடிதம் எழுதினார். கருப்பனும் இந்த முனைவை ஏற்றுக்கொண்டு, அவர் மேலாளரிடம் குதிரையை ஏலத்தில் விற்க வேண்டாம் எனக் கூறினார். ஆனால் கருப்பனின் கட்டளையை மறந்து விட்டு, மேலாளர் ஏலத்தில் குதிரையை விற்றுவிட்டார். கருப்பன் தம் ஏற்பைக் கண்ணனுக்குத் தெரிவிக்காததால் கண்ணன் கருப்பன் மீது இழப்பீடு வேண்டல் வழக்குத் தொடுத்தார்.

வாரியம் (Board) அல்லது ஒரு குறிப்பிட்ட பணிக்காகச் சிலரை உள்ளடக்கிய குழு போன்றவை தொடர்பான ஒப்பந்தங்களில் வாரியத்தில் அல்லது குழுவில் உள்ள ஒருவர் மட்டும் அதன் தீர்மானத்தைத் தெரிவித்தால் போதாது, தனிப்பட்ட முறையில் அல்லது குறிப்பாக, அந்த ஒருவருக்கு அதிகாரம் வழங்கப்பட்டால் ஒழிய, அக்குழுக் கூட்டுப் பொறுப்புடன்தான் செயலாற்ற வேண்டும். எனவே,அதிகாரமில்லாத ஒருவரால் தெரிவிக்கப்படும் ஒப்பந்தம் எல்லோராலும் அனுப்பப்படும் செய்தியாக ஒப்புக் கொள்ளப்பட மாட்டாது.

உரிமைவிடல்: ஏற்பைத் தெரிவிக்கும் உரிமையை நீக்கவும் தளர்த்தவும் இடமுண்டு; எனினும் ஏற்பு முறை ஒன்று வகுத்துக் கொள்ள வேண்டியது இன்றியமையாததாகும்.எவ்வகையினும் மௌனத்தை ஒப்புதலின் அறிகுறியாக எடுத்துக்கொள்ளக் கூடாது. திருமதி கார்லில் எதிர் கார்பாலிக்கு இசுமோக்கு பால் நிறுவன (Carllil Vs Carbolic Smoke Ball Co.,) வழக்கு இதற்கு எடுத்துக்காட்டாகும். இவ்வழக்கில், சளிக்காய்ச்சலைப் போக்கும் மருந்து உற்பத்தி செய்யும் நிறுவனம் தன் மருந்து மிகவும் சக்தி வாய்ந்தது என்றும், அதனை மூக்குத் துளையின் வழியாக ஒரு நாளைக்கு மூன்று முறை வீதம் ஒரு வாரம் எடுத்துக் கொண்டால் நோய் நீங்கிவிடும் என்றும் விளம்பரம் செய்தது. அவ்வாறு ஒரு வாரம் மருந்தைப் பயன்படுத்திப் பலன் பெறாதவர்களுக்கு இழப்பீடாக 100 பவுன் தருவதாகவும், இதற்கான பணத்தை வங்கியில் செலுத்தியிருப்பதாகவும் அவ்விளம்பரத்தில் குறிக்கப் பட்டிருந்தது. திருமதி கார்லின் இச்சவாலை ஏற்று, விளம்பர விளக்கத்தின்படி ஒரு வாரம் மருந்து எடுத்துக்கொண்டபோதிலும் நோய் நீங்கவில்லை. எனவே இழப்பீடு கோரி வழக்குத் தொடுத்தார். அந்நிறுவனம் அவரின் செயலை எதிர்த்தது. ஆனால்,கார்லின் அம்மையாருக்குச் சாதகமாக இழப்பீடு வழங்க நீதி மன்றம் தீர்ப்பளித்தது. விளம்பரத்தில் காணப்பட்ட விதிகளை ஏற்போர் கடைப்பிடித்தால் ஏற்பு தெரிவிக்கப்பட வேண்டும் என்ற விதி தளர்த்தப் பட்டது. செயலாற்றலோடு ஏற்பு இணைந்தது என்பதற்கு இது சான்றாகும். முனைவு முடிவடைவதற்கு முன் ஏற்பு ஏற்பட வேண்டும். குறிப்பிட்ட முறையில் முனைவு ஏற்றுக்கொள்ளப்படாவிட்டாலும், குறிப்பிட்ட காலவரைக்குள் அது மறுக்கப்பட்டபொழுதும், எதிர்மாறான முனைவு ஏற்பட்டாலும், ஏற்பு ஏற்றுக் கொண்டவர்கள் இறந்தாலும், திவாலானாலும், முனைவினை மாற்றிவிட்டாலும் ஏற்பு முடிவடைந்து விடும்.

ஏற்புக்கான முறை குறிப்பிட்டிருந்தால் அதைப் பின்பற்ற வேண்டும். அம்முறையில் ஏற்பு நிகழ வேண்டுமென்று ஏற்போரைக் கேட்க வேண்டிய கடமை முனைவு அளிப்போருக்கு உண்டு என்று இந்திய ஒப்பந்தச் சட்டத்தின் (72)-ஆம் பிரிவு கூறுகிறது. ஏற்புக் காலம் குறிப்பிடாத பொழுது, நியாயமான காலவரைக்குள் ஏற்பு நிகழ வேண்டும். மாற்று முனைவும் அளிப்பும் ஏற்பட்டால் முதலில் ஏற்பட்ட முனைவு முடிவடைந்துவிடும். எடுத்துக் காட்டாக, அறிவழகன் தம் வீட்டை உரூ. 25,000/-க்கு விற்பதற்காக முனைவு தருகிறார். ஆனால் பாலன், உரூ. 20,000/-க்கு அதை வாங்க ஒப்புக் கொள்கிறார். இது மாற்று முனைவாகும். பாலனுடைய முனைவினை அறிவழகன் ஏற்று ஒப்புக் கொள்ள வேண்டும்.

ஏற்பு நிகழ்வதற்குமுன் எந்த நேரத்திலும் முனைவினை மாற்றிவிடலாம். ஆனால், அத்தகைய மாற்றத்தைத் தெரிவித்தாக வேண்டும். ஒரு முனைவு நீக்கம் செய்யப்படுவதற்குமுன் ஏற்பு செய்யப்பட வேண்டும். ஒப்பந்தச் சட்டத்தில் 4, 5 உட்பிரிவுகள் நீக்கம் செய்வதை விளக்குகின்றன. ஒரு பரிவுரை செய்தியாக ஏற்போனை எட்டுவதற்குமுன் எந்தக் காலத்திலும் நீக்கம் செய்யலாம். ஒருவனு

டைய நடத்தையாலும் பரிவுரை நீக்கப்படலாம். ஒரு முனைவினை வெளிப்படையாக வைத்திருப்பதாக ஒருவர் வாக்குறுதி செய்திருந்தால் அது மறுபயன் கொண்டதாக இருக்கவேண்டும்.

முழுமை: இயற்கையாகவே ஏற்பு என்பது முழுமையாகவும் கட்டுப்பாடற்றதாகவும் இருக்க வேண்டும். ஏற்றுக்கொள்ளும் ஏற்பு தெளிவாகவும் பொருள் மயக்கமில்லாமலும் உறுதியாகவும் இருக்க வேண்டும். ஒரு முனைவில் கட்டுப்பாடுகள் மாறினாலும் கட்டுப்பாடுகள் சேர்க்கப்பட்டாலும் ஏற்பு தகுதியுடையதாக ஆகாது. இருக்கை இல்லாத ஒரு மிதிவண்டியை விற்பதற்கு முனைவு அளிப்பதாக எடுத்துக்கொண்டால், அதனை வாங்குபவர் இருக்கையோடு வாங்க ஏற்றுக் கொண்டாரென்றால், அது கட்டுப்பாடுகளுக்குட்பட்ட ஏற்பாகும். அது மாற்று முனைவாகும். முனைவு அளிப்பவர் அம்மாறுதலுக்கு ஒப்புதல் அளிக்க வேண்டும். ஒப்பந்தம் எப்போதும் சாதாரண தன்மையுடைய கட்டுப்பாடுகளுக்கு உட்பட்டுத்தான் ஏற்பட முடியும். ஒருவர் ஒரு முனைவினை ஏற்றுக் கொண்டாலும், அதற்குரிய ஆவணம் உருவாக்கப்பட்டுக் கையொப்பமிடப்பட்ட பின்னரே அது செல்லுபடியாகும்.

முனைவு ஏற்போனால் ஏற்பு நிகழ வேண்டும்: யாருக்கு முனைவு அளிக்கப்படுகிறதோ அவர் அதை ஏற்க வேண்டும். இக்கருத்தைப் போல்டன் எதிர் சோன்சு (Bolten Vs. Jones) என்ற வழக்கு விளக்குகிறது. 'அ' என்பவர் பொருள் வாங்க 'ஆ' என்னும் நிறுவனத்திற்கு ஆணை கொடுத்தார். 'ஆ' நிறுவனத்தில் 'அ'க்கு கணக்கு உண்டு. அவர் தர வேண்டிய பணத்தை வாங்கும் பொருளுக்காகச் சரிகட்டும் உரிமையும் உண்டு. 'ஆ'-வினுடைய வாணிகத்தை வாங்கிக் கொண்டே 'இ' என்பவர் அ-வினுடைய ஆணையை ஏற்றுக்கொண்டு அவருக்குச் சரக்கு அனுப்பினார். ஆனால் 'ஆ'-விடமிருந்து வாணிகம் தமக்கு மாறியதை 'அ'க்குத் தெரிவிக்கவில்லை. இவ்வழக்கில் சரக்கின் விலையை 'இ'-க்கு 'அ' தர வேண்டாம் என்று நீதிமன்றம் தீர்ப்புக் கூறியதற்கான காரணம், முதலில் முனைவை ஏற்ற 'அ' விடமிருந்து ஒப்புதல் வாராமல் 'இ'-யிடமிருந்து வந்ததாகும். முனைவை ஏற்பவரைப் போலவே வெளியாரிடம் ஒப்பந்தம் செய்ய முனைவு வழங்குபவன் விரும்பினால் அந்த வெளியாரின் ஏற்பும் ஒப்பந்தமாகக் கருதப்படலாம்.

ஏற்பு ஒப்பந்தத்தில் முடிதல்: ஒரு தடவை ஏற்பு ஏற்பட்டால் அதிலிருந்து தப்ப முடியாது. ஒப்பந்தம் செய்பவர்கள் ஓர் ஒப்புதலுக்கு வந்தால் அங்கு ஒப்பந்தம் ஏற்படத் தடையில்லை. ஆனால், அவர்கள் வெவ்வேறு இடங்களிலிருந்து செய்தித் தொடர்பு கொள்ளக் காலமானால் சிக்கல் ஏற்படும். அத்தகைய சூழ்நிலையை மேற்கொள்ளத் தகுதியான சட்டமுறை ஒழுங்குகள் தேவை. இவை தொடர்பான சட்டங்கள் பல உருவாயின. பின்வரும் வழக்குகள் இம்முன்னேற்றங்களை விளக்குகின்றன.

ஆதம்சு (எதிர்) இலிண்டுசெல் (Adams Vs. Lindsell) வழக்கில் ஆட்டு உரோமம் விற்பதற்கு ஒப்பந்தம் ஏற்பட்டது. முனைவு வழங்கிய கடிதம் 2. 2. 1817-இல் 'மறு அஞ்சலில் உங்கள் பதிலை எதிர்பார்க்கிறோம்' என்ற செய்தியோடு அஞ்சலில் சேர்க்கப்பட்டது. மற்றவருக்கு அக்கடிதம் 5. 9. 1817-இல் கிடைத்தது. அன்றே ஏற்புக் கடிதம் அஞ்சல் மூலம் அனுப்பப்பட்டது. அது முனைவு அளித்தோருக்கு 9. 9. 1817-இல் கிடைத்தது. ஆனால் அவர் எட்டாம் தேதியே உரோமங்களை வேறு ஒருவருக்கு விற்றுவிட்டார். ஒப்பந்த மீறலுக்காக முனைவை ஏற்றவர் வழக்குத் தொடுத்தார். வழக்கிலும் வெற்றியடைந்தார். ஏற்புக் கடிதத்தின் வெளிப்படையான உரிமைச் சான்று (Express Authority) தேதியுடன் உண்டு. அதன்படி, 5. 9. 1817 அன்றே அது அனுப்பப்பட்டதால் ஏற்போருக்கு இழப்பீடு உண்டு எனத் தீர்ப்பு வழங்கப்பட்டது.

தன்லப்பு (எதிர்) இக்கின்சு (Dunlop Vs. Higgins வழக்கு 2500 கண்டி (Tonnes) தேனிரும்பு விற்பனை பற்றியது. இதற்கான முனைவுக் கடிதம் 28. 1. 1845-இல் அஞ்சலில் சேர்க்கப்பட்டது. அது 30. 1. 1845-இல் எதிர்தரப்பினரைச் சேர்ந்தது. அன்றே ஏற்புக் கடிதம் அஞ்சலில் அனுப்பப்பட்டது. கடிதப் போக்குவரத்தில் ஏற்பட்ட தாமதத்தால் 1. 2. 1845-இல்தான் கடிதம் நிறுவனத்திற்குப் போய்ச் சேர்ந்தது. ஆனால் நிறுவனம் சரக்கு வழங்குவதற்கு மறுத்துவிட்டது. அங்கு முடிவடைந்த ஒப்பந்தம் ஏற்பட்டதால் சரக்கு வழங்க நிறுவனம் மறுப்பது சரியன்று என நீதிமன்றம் தீர்ப்புக் கூறியது. இந்த வழக்கில் ஏற்புக் கடிதத்தின் வெளிப்படை உரிமைச் சான்று தேதியுடன் இல்லையென்றாலும், முனைவு வழங்குவோர் அளிப்புக் கடிதம் போடும்போது அத்தகைய வெளிப்படை உரிமைச் சான்று வந்துவிட்டது என்பதை உணர்ந்தறிய வேண்டும் என நீதிமன்றம் கருதியது. தபால் போக்குவரத்தில் காணாமற்போன கடிதமும், காலம் தாழ்த்தி வந்த கடிதமும் இங்கு ஒன்றாகவே கருதப்படுகின்றன.

'அவுசுகோல்டு பயர் இன்சூரன்சு கம்பெனி' (எதிர்) கிராண்டு (Household Fire Company Vs. Grant) வழக்கில் எதிர்மனுதாரர் 100 பங்குகளுக்காக விண்

ணப்பித்திருந்தார். நிறுவனம் அனுப்பிய ஏற்புக் கடிதம் கிராண்டிற்குக் கிடைக்கவில்லை. நிறுவனக் கலைப்பு (Winding up)ஏற்பட்ட பின்னர், கொடுக்கப்பட்ட நடவடிக்கையில் நிறுவனக் கடனைப் பகிர்ந்து கொள்வோர் என்ற முறையில் கிராண்டு நிறுவனமும் கடனுக்குப் பொறுப்பாளி என்று நீதிமன்றம் முடிவு தெரிவித்தது. பங்கு ஒதுக்கல் கடிதம் அனுப்பப்பட்ட பொழுது அங்கு முடிவடைந்த ஒப்பந்தம் ஏற்பட்டு விட்டது. அதற்குப்பின், அந்தக் கடிதம் என்னவாயிற்று என்பது பற்றி அக்கறையில்லை.

மேற்கூறிய வழக்குகளில் கூறியுள்ள கோட்பாடுகள் எல்லாம்அஞ்சல் மூலம் அனுப்புவதை ஒரு செய்தித் தொடர்பு கருவியாக ஏற்றுக் கொண்டால், பலனளிக்கும். கள்ளமில்லா இருவருள் யார் வெளியாருக்கு இழப்பு ஏற்படச் செய்கிறாரோ அவர்தாம் அந்த இழப்பை ஏற்க வேண்டும் என்பது தெளிவாகிறது. தபாலில் அனுப்புவது சரியாகவும் கவனத்துடனும் அனுப்பவேண்டும். முனைவு அளிப்பவருக்கு முகவரியிட்டுக் கடிதம் அனுப்ப வேண்டும். அவரிடம் கொடுக்கச் சொல்லி அவருடைய பதிலாளுக்கு அனுப்பக்கூடாது. வேறுவகை ஏற்புமுறை குறிப்பிட்டிருந்தால் கடித முறை முடிவான ஒப்பந்தமாக ஆகாது. 'யாருக்கு முனைவு வழங்கப்படுகிறதோ அவர் செய்தித் தொடர்பு மூலம் அதை அறிந்தால்தான் முனைவு நிறைவு எய்துகிறது' என்று ஒப்பந்தச் சட்டத்தின் 4-ஆம் பிரிவு விளக்குகிறது.

ஏற்பின் நீக்கம்: இந்தியச் சட்டப்படி ஏற்பை நீக்கம் (Revocation) செய்துவிடலாம். 'ஏற்பின் ஒப்புதல் தெரிவிப்பதற்கு முன் எந்நேரத்திலும் ஏற்பை நீக்கம் செய்துவிடலாம். ஆனால் அதற்குப் பின் இயலாது' என்று சட்டத்தின் 5-ஆம் பிரிவு உரைக்கிறது. ஏற்போரின் நிலை உண்மையில் பொறாமை கொள்ளத்தக்கதாகும். அவரைப் பொறுத்த மட்டில் ஏற்புக் கடிதத்தை அஞ்சலில் சேர்க்க வேண்டியதுதான் அவர் வேலை. அக்கடிதம் கால தாமதமாகச் சென்றாலும் தொலைந்துவிட்டாலும் அது முனைவு அளித்தோரைத்தான் கட்டுப்படுத்தும். மேலும், ஏற்போர் தம் ஏற்பை நீக்கம் செய்யும் உரிமையும் பெற்றுள்ளார். ஆனால் அந்த நீக்கம் முனைவு தருபவரை அடைந்தால்தான் செல்லுபடியாகும். அஞ்சல் போக்குவரத்தில் நீக்கம் வேண்டுதல் செய்யும் கடிதம் தொலைந்து விட்டால், ஏற்போருக்கெதிராக முனைவு தந்தவர் ஒப்பந்தத்தை வலியுறுத்தலாம். ஆனால் அக் கடிதம் அனுப்பப்பட்ட நேரத்திலிருந்து தமக்குப் பொறுப்பில்லை என்று ஏற்போர் அளிப்போர்க்கெதிராக வலியுறுத்த முடியாது. ஆங்கிலச் சட்டத்தில் ஏற்பு ஏற்றுக்கொண்டால் அதுதான் முடிவானது; நீக்கம் செய்ய முடியாது. கே. என். இரா.

துணை நூல்கள்:

Kuchhal, M.C., Mercantile Law, Vikas Publishing House Private Limited, New Delhi, 1981.

Maheswari, R.S. and **Maheswari, S.N.,** Mercantile Law, National Publishing House, New Delhi, 1977.

Shukla, M.C., A Manual of Mercantile Law, Eurasia Publishing House Private Limited, New Delhi, 1978.

ஏற்புடைமை: பள்ளிகளில் மாணவர்களின் மதிப்பெண்கள், பண்பு நலன்கள், இயற்கையாற்றல், நுண்ணறிவு போன்றவற்றை அளப்பதற்குச் சோதனைகள் (Tests) பயன்படுத்தப்படுகின்றன. ஒரு சோதனை எதை அளப்பதாகக் கருதப்படுகிறதோ அதனையே அச்சோதனை துல்லியமாக அளந்தால், அச்சோதனை ஏற்புடைமை (Validity) என்னும் பண்பினைப் பெற்றுள்ளதாகக் கருதப்படுகிறது. எனவே, ஒவ்வொரு சோதனைக்கும் ஒரு நோக்கம் இருத்தல் வேண்டும். அந்நோக்கத்தை அளந்தறியும் வகையில் சோதனைகள் அமைய வேண்டும். ஒரு பாடத்தை ஒரு மாணவன் மற்றோரைக் காட்டிலும் மிகுதியாக அறிந்திருந்து, தேர்வில் மற்றவர்களை விட மிகுதியான மதிப்பெண்கள் பெற்றால், கொடுக்கப்பட்ட சோதனை ஏற்புடையதாக உள்ளது என்பது பொருள். சோதனையின் ஏற்புடைமையினை 'உண்மை நிலையை உணர்த்தும் தன்மை' என்றும் கூறலாம். சோதனையின் நோக்கத்தைப் பொறுத்துச் சோதனைக்குரிய ஏற்புடைமைகளின் வகைகளும் மாறுபடும்.

பாடப் பொருள் ஏற்புடைமை: பள்ளிப் பாடங்களில் மாணவர்களின் தேர்ச்சியை அளக்கத் தயாரிக்கப்படும் சோதனைகள் பாடப்பொருள் ஏற்புடைமை (Content Validity) கொண்டமைய வேண்டும். இயற்கையாற்றல் (Aptitude), மனப்பாங்கு (Attitude), ஆளுமை (Personality) ஆகியவை தொடர்பான சோதனைகளில் பாடப் பொருள் ஏற்புடைமை இன்றியமையாததாகக் கருதப்படுவதில்லை. சோதனையிலுள்ள கேள்விகளை (Items) உன்னிப்பாக ஆசிரியர்கள் ஆராய்வதன் மூலம், பாடப்பொருள் ஏற்புடைமையுடையதாகப் பள்ளிக் கேள்வித்தாள்களை உருவாக்க முடியும். பாடப் பொருள், பாடநூல், பாடப் பொருளின் நோக்கங்கள் ஆகியவற்றை ஆராய்வதோடு, தேர்ச்சிச் சோதனையின் (Achievement Test) திட்டத்தையும் (Blue print) ஆழ்ந்து ஆராய்ந்தால், தேர்ச்சிச் சோதனை எத்துணைப் பாடப் பொருள் ஏற்புடைமை பெற்றதென அறியலாம்.

கருத்து ஏற்புடைமை: சோதனைக்குட் படுத்தும் நுண்ணறிவு, ஆளுமை போன்ற தெளிவுற வரையறுக்கப்படாக் கருத்துகள் (Constructs) மட்டுமே சோதனை செய்யப்பட வேண்டும். இவைமுழுமையாகவும் வேறொன்று கலவாமலும் சோதனை செய்யப்படும்போது, அச்சோதனை கருத்தேற்புடைமை உடையதெனக் கருதப்படும். உளவியற் சோதனைகளில் இவ்வேற்புடைமை இன்றியமையாததாகும்.

முழுதொத்த ஏற்புடைமை: புள்ளியியல் உத்திகளின் மூலம், முழுதொத்த ஏற்புடைமை (Congruent Validity) கணக்கிடப்படுகிறது. புதியசோதனையொன்றைத் தயாரிக்கையில், அச்சோதனையில் மாணவர் பெற்ற மதிப்பெண்களையும் ஏற்கனவே நிலைப்படுத்தப்பட்ட ஒரு சோதனையில் அதே மாணவர்கள் பெற்ற மதிப்பெண்களையும் ஒப்பிட்டு, முழுதொத்த ஏற்புடைமை கணக்கிடப்படுகிறது.

உடனிரு ஏற்புடைமை: மாணவர்களின் தேர்ச்சியினை அளந்திட உதவும் பாடத் தேர்ச்சிச் சோதனை தயாரிக்கும்போது, ஏற்கனவே தயாரித்துத் தரப்படுத்தப்பட்ட சோதனையோடு அல்லது மாணவர் அடைவு பற்றி ஆசிரியர் தரமதிப்பீட்டோடு (Ratings) ஒப்பிடும்போது உடன்பாடு இருக்குமாயின் உடனிரு ஏற்புடைமை (Concurrent Validity) உள்ளதாகக் கருதப்படும். ஆளுமைச் சோதனைப் பட்டியல்களை மாணவர்களின் நடத்தை குறித்து ஆசிரியர்களின் கருத்துகளோடு சரி பார்க்கும்போது, அச்சோதனைப் பட்டியல் உடனிரு ஏற்புடைமை பெற்றுள்ளதாகக் கருதப்படுகிறது.

முன்கணிப்பு ஏற்புடைமை: முதலில் கணக்கிடப்பட்ட அளவைக்கும், சிறிது காலத்திற்குப் பின்னர்ப் பெறப்படும் மற்றோர் அளவைக்கும் இடையேயுள்ள தொடர்புக்கெழு (Correlation co-efficient) மூலம், முன்கணிப்பு ஏற்புடைமை (Predictive Validity) கணக்கிடப்படுகின்றது. கல்லூரிப் பாடங்களில் மாணவர்களின் வெற்றியினை, அவர்கள் பள்ளிப் பாடங்களில்பெற்றுள்ள மதிப்பெண்களை வைத்து முன்கூட்டியே கணித்திடும்போது, பள்ளிச்சோதனை முன்கணிப்பு ஏற்புடைமை பெற்றதாகக் கருதப்படும்.

திறமைக்கூறு ஏற்புடைமை: ஒரு சோதனைத் தொகுப்பு (Test Battery) பலவிதத்திறமைக் கூறுகளை அளக்கும் திறனுடையது. இத்திறமைக் கூறுகளுக்குள்ளும் அடிப்படையாக (Basic) விளங்கும் திறமைக் கூறுகள் (Factor) யாவை? எனப்பகுப்பாய்வு (Factor Analysis) மூலம் கண்டறியப்பட்டால், அச்சோதனைத் தொகுப்புத் திறமைக்கூறு ஏற்புடைமை (Factorial Validity) பெற்றுள்ளதாகக் கருதப்படும். இவ்வகை ஏற்புடைமை பெறும்சோதனைகளில் ஆசிரியர் மதிப்பீடு போன்ற புற அடிப்படை (ExternalCriterion) ஏதும் கிடையாது. நுண்ணறிவுச் சோதனை, ஆளுமைச் சோதனை ஆகியன திறமைக்கூறு ஏற்புடைமை பெற்றிருத்தல் வேண்டும்.

சோதனைகளின் ஏற்புடைமையைச் சோதித்தறியப் பலமுறைகள் இருந்தபோதிலும், அச்சோதனையின் மதிப்பெண்களைப் புற அடிப்படை அளவுகள் (External Criterion Measures) எவற்றினோடாவது ஒப்பிட்டறியும் முறைகளே நடைமுறைக்கு உகந்தனவாகக் கருதப்படுகின்றன. எஸ்.ந.

துணை நூல்:

McNemar Q., Psychological Statistics, New York, John Wiley. 1982.

ஏற்புரை: ஆய்விலுள்ள ஒரு செய்தி அல்லது தொடர்புற்ற செய்தி பற்றிய ஊகம் எதையும் குறிப்பினால் உணர்த்துவதும், இந்தியச் சாட்சியச் சட்டம், பிரிவுகள் 18, 19 ஆகியவற்றின் கீழ்க் குறிப்பிடப்படும் சூழ்நிலைகளில் எவரேனும் ஒருவரால் வாய்மொழியாகவோ வரைமொழியாகவே செய்யப்படுவதுமான ஓர் உரை ஏற்புரை (Admission) எனப்படும்.

ஆங்கிலச் சட்டத்தில், 'ஏற்புரை' உரிமையியல் வழக்குகளிலும், ஒப்புதல் வாக்குமூலம் (Confession) குற்றவியல் வழக்குகளிலும் பயன்படுத்தப்படுகின்றன. ஆனால், இந்தியச் சட்டத்தில் இத்தகைய வேறுபாடு நிலைநாட்டப் பெறவில்லை. இந்தியச் சாட்சியச் சட்டத்தில், 17 முதல் 22 வரையிலுள்ள பிரிவுகளில் உரிமையியல், குற்றவியல் வழக்குகளுக்குப் பொதுவாக ஏற்புரைகள் இருந்து வருகின்றன.

ஏற்புரை அளிக்கக் கூடியவர்கள்: இந்தியச் சாட்சியச் சட்டம், பிரிவு 18-இன்படி 1) வழக்கின் தரப்பினர் (Party to the Proceeding), 2) வழக்குத் தரப்பினரால் அதிகாரமளிக்கப்பட்ட முகவர், 3) பிரதிநிதித் தன்மையில் வழக்கிடும் அல்லது வழக்கிடப்படும் வழக்குகளின் தரப்பினர், 4) வழக்கில் உடைமை பாத்தியதை அல்லது நிதி பாத்தியதை எதையேனும் கொண்டிருப்பவர், 5) தங்கள் பாத்தியதை வரப்பெற்ற உரிமையியல் வழக்குத் தரப்பினர்கள் ஆகியோர் ஏற்புரை செய்யலாம்.

வழக்கின் தரப்பினர்: ஒரே தரப்பினர் அல்லது வெவ்வேறு தரப்பினர்களுக்கிடையில், நடந்த முந்தைய வழக்கொன்றில் வழக்குத் தரப்பினர் அளித்த உரையும் ஏற்புரையேயாகும். வழக்கு,

உரிமையியல் வழக்காகவோ குற்றவியல் வழக்காகவோ இருக்கலாம்.

முகவர்: முதல்வர் ஒருவரின் அதிகாரம் பெற்ற முகவரின் ஏற்புரைகள் வழக்கில் ஏற்கக் கூடியதாகும். முகவர்களின் அத்தகைய ஏற்புரைகளுக்கு முதல்வர்களும் கட்டுப்பட்டவர்களாவர். ஈண்டு முகவர் ஒருவரது வாக்குமூலத்தை ஏற்புரைகளுக்குத் தொடர்புடையவைகளாகக் கொள்வதற்கு முன், முகவரியம் (Agency) மெய்ப்பிக்கப்படுதல் வேண்டும்.

வாதுரைஞர்: வழக்கில் வாதுரைஞர் செய்யும் ஏற்புரை கட்சிக்காரரைக் கட்டுப்படுத்தும். ஆனால், வாதுரை முழுவதும் சட்டம் பற்றியதாக இருக்கும் போது வாதுரைஞரின் ஏற்புரை கட்சிக்காரரைக் கட்டுப்படுத்தாது. வாதுரைஞர் தம் கட்சிக்காரரின் வெளிப்படையான ஒப்புதலின்றி அவர்தம் வழக்கின் ஒரு பகுதியை விட்டுவிடவோ மறுதரப்பினின்று எதையும் ஏற்கவோ கூடாது.

உடன் எதிர்வாதிகள்: உரிமையியல் வழக்கொன்றில் எதிர்வாதிகள் பலர் இருந்து ஒருவர் கொடுக்கும் ஏற்புரை அல்லது ஒப்புதல் வாக்குமூலம் மற்றைய உடன் எதிர்வாதிகளைக் (Co-defendants) கட்டுப்படுத்தாது.

கூட்டாளி: கூட்டாண்மையில், கூட்டாளிகள் (Partners) ஒருவருக்கொருவர் முகவர் போன்றிருந்து செயற்படுவதால், அவர்களில் ஒருவரது ஏற்புரை மற்றையோரைக் கட்டுப்படுத்தும். நிறுமம் (Firm) ஒன்று கலைக்கப்பட்ட நிலையிலும், மற்றைய கூட்டாளிகள் அவ்வழக்கில் அக்கறையுடையவர்களாகவிருக்கின்றபோது, கூட்டாளி ஒருவரின் ஏற்புரை மற்றைய கூட்டாளிகளைக் கட்டுப்படுத்தும்.

காப்பாளர்: வழக்குக் காப்பாளர் அல்லது வழக்குத் துணைவரது ஏற்புரை இளவரைக் (Minor) கட்டுப்படுத்தாது. அதேபோன்று இளங்குழந்தை ஒன்றின் காப்பாளர் (Guardian) தமது ஏற்புரையால் அக்குழந்தையைக் கட்டுப்படுத்த அதிகாரமில்லை.

பிரதிநிதித் தன்மையில் வழக்கிடும் அல்லது வழக்கிடப்படும் தரப்பினர்: இத்தரப்பில் பொறுப்புரிமையர் (Trustees), நிறைவேற்றாளர் (Executors), ஆட்சியாளர் (Administrators), நிறைவேற்றாளர் அல்லது ஆட்சியாளர் அல்லது நொடிப்பு நிலையில் உரிமை மாற்றம் பெறுபவர் தன்மையில் உள்ள மேலாளர் (Manager) போன்றோர் அடங்குவர்.

உரிமையியல் வழக்கிற்குரிய தரப்பினருக்கெதிராக எவர்கள் நிலை மெய்ப்பிக்கப் பட வேண்டுமோ அவர்கள் செய்யும் ஏற்புரைகள்: வழக்கிற்குரிய தரப்பினர் ஒருவருக்கெதிராக எவரது நிலை அல்லது பொறுப்படைவு (Liability) மெய்ப்பிக்கப்பட வேண்டியது அவசியமாயுள்ளதோ அவர்களால் செய்யப்படும் வாக்குமூலங்கள், அவர்களால் அல்லது அவர்களுக்கு எதிராகக் கொண்டு வரப்படும் வழக்கொன்றில் அத்தகைய நிலை அல்லது பொறுப்படைவுத் தொடர்பாக அத்தகையவர்களுக்கெதிராக அவை தொடர்புற்றவையாக இருப்பதோடு, அவற்றைச் செய்கின்றவர் அத்தகைய நிலையைக் கொண்டிருக்கும் போதோ அத்தகைய பொறுப்படைவிற்கு உட்பட்டிருக்கும் போதோ அவை செய்யப்படுமானால், ஏற்புரைகளாகும்.

எ-டு: 'பி'-க்கு வாடகை வசூலித்துத் தரும் பொறுப்பை 'எ' ஏற்கிறார்.

'எ' 'சி'-யிடமிருந்து 'பி'-க்கு வரவேண்டிய வாடகைப் பாக்கியை வசூலிக்கவில்லை என்று 'எ'-க்கு எதிராகப் 'பி' வழக்கிடுகிறார்.

'பி'-க்குச் 'சி'-யிடமிருந்து வாடகைப் பாக்கி கிடையாது என்று 'எ' மறுக்கிறார்.

'பி'-க்கு 'எ'-யிடமிருந்து வாடகை செல்ல வேண்டியுள்ளது என்னும் 'சி'-இன் வாக்குமூலம் ஏற்புரையாகும்.

வழக்கின் தரப்பினரால் குறிப்பிட்டுச் சாட்டி அனுப்பப் பட்டவர்களால் செய்யப்படும் ஏற்புரைகள்: வழக்கின் தரப்பினர் ஒருவர் வழக்குத் தொடர்புடைய செய்திகள் குறித்து ஒருவரைக் குறிப்பிட்டுச் சாட்டியனுப்பும்போது, அவர்களின் வாக்குமூலங்கள் ஏற்புரைகளாகும்.

எ-டு: 'எ' 'பி'-க்கு விற்ற குதிரை பழுதற்றதா என்பது கேள்வி. 'சி' அதைப்பற்றி நன்கு அறிவார், அதனால் அவரிடம் கேளுங்கள் என்று 'எ' 'பி'-யிடம் உரைக்கிறார். இப்பொழுது 'சி'-யின் உரை ஏற்புரையாகும்.

ஏற்புரைகள் மெய்ப்பிப்பு: ஏற்புரைகளை, அதைச் செய்கின்றவர்கள் அல்லது அவர்கள் பேராளர்களுக்கு எதிராக மெய்ப்பிக்கலாம். ஏற்புரைகளை அதைச் செய்தவர் அல்லது அவரது பேராளர்கள் அடியிற் காணும் நிலைகளில் மட்டுமே மெய்ப்பிக்க முடியும்:

1) ஏற்புரை செய்தவர் மரணமடைந்திருந்து, அந்த ஏற்புரை பிரிவு 32-இன்படி மூன்றாமவர்க்கிடையே தொடர்புற்றதாயிருக்குமிடம், 2) உள்ள

நிலை அல்லது உடல்நிலை குறித்து, அது இருந்த காலத்து அல்லது அத்தகைய உள்ளநிலை, உடல் நிலையின் உண்மை பற்றி அது தொடர்புற்றதாயி னும் சரி அல்லது ஆய்வில் உள்ளதாயினும் சரி,செய்யப் படும் உரையொன்று ஓர் ஏற்புரையில்அடங்கியிருப்ப தோடல்லாமல், அவ்வுரை பொய்யாயிருப்பது அரிது என்பதைக் காட்டும் நடத்தையும் அதையொட்டி நிகழ்ந்திருக்கும்போது, 3) ஓர் ஏற்புரையாக அல்லாமல் தொடர்புடையதாக இருக்கும்போது.

எடுத்துக்காட்டுகள்: (அ) 'எ' 'பி' இருவருக்கு மிடையே உள்ள வழக்கு, ஆவணம் ஒன்று பொய் யாகப் புனையப்பட்டதா இல்லையா என்பது. அதை எ' மெய்யான ஆவணம் என்றும், 'பி' பொய்யான ஆவணம் என்றும் உரைக்கின்றனர்.

அந்த ஆவணம் மெய்யானதென்று, 'எ' சொன்ன உரையை 'எ' -மெய்ப்பிக்கவும், அந்த ஆவணம் பொய் யானதென்று 'பி' சொன்ன உரையைப் 'பி' மெய்ப் பிக்கவும் செய்யலாம். ஆனால், 'எ'-உம் 'பி'-உம் சொன்ன உரைகளை அவர்கள் மெய்ப்பிக்க முடியாது

(ஆ) 'எ' ஒரு கப்பலின் தலைவர், அவர் ஓட்டிச் சென்ற கப்பலைக் கைவிட்டுவிட்டார் என்பதற்காக விசாரிக்கப்படுகிறார்.

கப்பல் உரிய தடத்தினின்றும் விலக்கிச் செலுத்தப் பட்டது என்று சான்று பகரப்பட்டுள்ளது.

'எ' தம்மால் வைத்துப் பேணப்படும் அன்றாட அலுவல் நடைமுறைக் குறிப்பேட்டில், கப்பல் உரிய தடத்தினின்றும் விலக்கிச் செலுத்தப் படவில்லை என்பதைக் குறிப்பிட்டிருக்கும்போது, அதை விசார ணையின்போது தாக்கல் செய்து மெய்ப்பிக்க லாம். ஏனென்றால் அவர் இறந்திருந்தால், பிரிவு 32-இன்படி மூன்றாம் தரப்பினர்களுக்கிடையே சாட்சிய மாக ஏற்கத் தக்கனவாக இருக்கும் என்பதுதான்.

(இ) 'எ'கல்கத்தாவில் ஒரு குற்றம் இழைத்தா ரெனக் குற்றஞ் சாட்டப்படுகிறார்.

அவர் அந்த நாளில் இலாகூரில் தம்மால் எழுதித் தேதியிடப்பட்டதும், இலாகூர் அஞ்சல் முத் திரையைப் பெற்றதுமான கடிதத்தைத் தாக்கல் செய்கிறார்.

அந்தக் கடிதம் எழுதப்பட்ட தேதி பற்றிய உரை சாட்சியமாக ஏற்கத்தக்கதாகும். ஏனென்றால், 'எ' மரணமடைந்திருந்தால், அது, பிரிவு 32, கூறு (2)-இன்படி சாட்சியமாக ஏற்கத்தக்கதாக இருக்கும் என்பதுதான்.

(ஈ) திருட்டுப் பொருளைத் திருடப்பட்டது என்று தெரிந்தும் 'எ' வாங்கினார் எனக் குற்றஞ் சாட்டப்படுகிறார்.

அவற்றின் மதிப்புக்குக் குறைவாகத் தாம் விற்க மறுத்ததை 'எ' மெய்ப்பிக்க முன் வருகிறார்.

இப்பொழுது அவை ஏற்புரைகள் எனினும், 'எ' அவற்றை மெய்ப்பிக்கலாம்.

(உ) கள்ள நாணயம் என்று தெரிந்தும் கள்ள நாணயத்தை 'எ' தம் உடைமையில் வைத்திருந்தார் எனக் குற்றஞ்சாட்டப்படுகிறார்.

அது கள்ள நாணயமா இல்லையா என்று தமக் குச் சந்தேகம் ஏற்பட, தாம் ஒரு வல்லுநரைக் கொண்டு சோதித்ததாகவும், அதில் அவர் அது உண்மையான நாணயமே என்று மொழிந்ததாகவும் 'எ' உரைக்கிறார். இந்த ஏற்புரையை 'எ' 'மெய்ப் பிக்கலாம்.

பு. வே.

துணை நூல்:

Ratanlal & Dhirajlal., The Law of Evidence, Wadhwa Sales Corporation, Nagpur, 1982.

ஏற்றப்பாட்டு: ஏற்றம் அல்லது கபிலை போன்றவற்றின் துணையால் கேணி முதலிய நீர் நிலைகளிலிருந்து நீர் இறைக்கும் பணியில் ஈடுபடு வோர் பாடும் பாடல் ஏற்றப்பாட்டு எனப்படும். நீர் இறைத்தல், நாற்று நடுதல், படகு வலித்தல், பாரந்தூக்குதல் போன்ற உடல் உழைப்பு மிக்க வேலைகளில் ஈடுபடும் பாட்டாளி மக்கள், வேலை செய்யுங்கால் தாம் அடையும் மெய்வருத்தத்தினை உணராதிருக்கவும் தாம் ஈடுபடும் வேலையில் குன் றாத ஊக்கத்தோடு முனைந்து ஈடுபடவும் அவர்கள் பாடும் பாட்டுகள் மிக்க பயன் விளைப்பனவாக உள்ளன. இவ்வகைப் பாடல்கள் ஓசை இனிமையும் தாள அமைதியும் பொருந்த அமையும் நாட்டுப்புறப் பாடல் வகை சார்ந்தனவாகும். தொழிலாளர் மேற்கொண்டுள்ள வேலைக்குத் தகுந்தாற்போல இப்பாடல்கள் ஏற்றப்பாட்டு, ஓடப்பாட்டு, உலக்கைப் பாட்டு, நடவுப்பாட்டு, கப்பற்பாட்டு எனப் பல பெயர்களில் அமையும். மேலும், அவ்வேலைகளின் இயல்பிற்கு ஏற்ப இப்பாடல்கள் வெவ்வேறு வகைச் சந்தங்களையும், தாளக் கட்டினையும் கொண்டு விளங்கும். எனினும், இவ்வகையான தொழிலாளிப் பாடல் வகை அனைத்திலும் உளங்கவரும் ஓசையும், தவறுபடாத கால அறுதியும் சிறப்பாக இடம்பெறும். இயற்றியவர் பெயர் அறியப்படாத இப்பாடல்கள் வழிவழியாக, அத்தொழிலில் ஈடுபடுபவர்களிடம்

தொடர்ந்து வாழ்ந்து வருகின்றன. இவை காலத்திற்கும் இடத்திற்கும் ஏற்பச் சில செய்திகளும் பகுதிகளும் சேர்த்து வழங்கவும் பெறும்.

கிணறு போன்றவற்றால் நீர்வளம் பெறும் பகுதிகளில், மின்சார இயந்திர வசதிகள் மிக்குள்ள இந்நாளிலும் ஏற்றப்பாட்டு பாடக் கேட்கலாம். ஆழமான கேணிகளில் கபிலை அமைத்து, நீர்ச்சால்களைக் கயிறுகளில் கட்டி, மாடுகளின் துணையோடு இறைப்பது என்றும், கவை மரத்தை நட்டுக் குறுக்கே நெருங்கக் காலமைத்து அதன்மேல் ஒருவர் முன்னும் பின்னும் நடந்து செல்ல அதனால் நீர்ச்சாலில் நீர்முகப்பது என்றும் ஏற்றம் பலவகையில் அமையும். ஏற்றத்தின் அமைப்பிற்கு ஏற்றவாறு அதில் பணிசெய்வோர் பாடும் ஏற்றப்பாட்டும் வேறுபடும். ஏறும் வெயிலால் களைப்புத் தோன்றாமலிருக்க ஏற்றமிறைப்போர் பொதுவாக விடியற்காலையில் பணி மேற்கொள்வர். இயற்கை நலஞ்சான்ற கிராமப்பகுதிகளில், தண்மை நிலவும் விடியற்காலையில் பாடப்பெறும் ஏற்றப்பாட்டு, தொலைவிலிருந்து கேட்போருக்கும் மிக்க இன்பம் பயக்கும். இலக்கண இலக்கியங்களுள் எதனையும் கல்லாத அம்மக்கள் பாடும் பாட்டுகள் எதுகை மோனை அழகும் உவமை நயமும் சார்ந்தனவாக அமைவது வியந்து இன்புறத்தக்கது. பெரும் புலவர் தம் கற்பனையிலும் விஞ்சிய கற்பனை அழகினை அவற்றில் காணலாம். 'ஏற்றப்பாட்டிற்கு எதிர்ப்பாட்டு இல்லை' என்று பழமொழி தோன்றும் அளவிற்கு, ஏற்றப் பாடல் ஏற்றம் பெற்றுத் திகழ்கின்றன. பெரும் புலவர்கள்கூட ஏற்றமிறைப்போன் தொட்ட கற்பனையைத் தொடரமுடியாது தயங்கினர் என்று செவிவழிக் கதைகள் கூறுகின்றன. தாம் நெஞ்சைப் பறிகொடுத்த பாடல் வகைகளுள் ஏற்றப்பாட்டும் ஒன்றாகும் என்பதனைப் பாரதியார் தம் குயிற்பாட்டில் குறிப்பிட்டுள்ளார்.

கம்பர், ஒருநாள் விடியலில் சென்றுகொண்டிருக்கும்போது ஏற்றம் இறைப்போன் பாடிய 'மூங்கில் இலைமேலே' என்னும் தொடர் கேட்டு அதில் ஈடுபட்டு நின்றுவிட்டார். இறைப்பவனும் அதனோடு அன்றைய பணியை முடித்துச் சென்றான். தாம் கேட்ட அப்பாடலடியினைப் பகலும் இரவுமாகத் தொடர முயன்று தோல்வியுற்று, அதன் தொடர்ச்சியினை அறிய மறுநாள் விடியலில், ஏற்றம் இறைப்போனை எதிர்பார்த்து ஒரு மறைவிலிருந்தார். இறைப்பவன் முதல் நாள் முடித்த இடத்தைத் தொடர்ந்து, 'மூங்கில் இலைமேலே – தூங்கும் பனி நீரே' என்று பாடக் கேட்ட கம்பர் பெரிதும் வியந்து இன்புற்றார். அவன் மேலும் தொடர்ந்து 'தூங்கும் பனிநீரை வாங்கு கதிரோனே' என்றபோது, கம்பர் வியப்பின் மேலும் வியப்புற்று மகிழ்ந்தார். இம்மரபு வழிக்கதை ஏற்றப்பாட்டின் உயர்வை விளக்கவல்லதாக உள்ளது.

ஏற்றம் இறைக்கும் வேலை நெடுநேரம் நடைபெற வேண்டிய ஒன்றாதலால் அதில் பாடப்பெறும் ஏற்றப்பாட்டு நெடிதாக அமையும். ஏட்டில் எழுதாப் பாட்டாக அமையும் அது தொடக்கத்தில் கடவுள் வாழ்த்தினைக் கொண்டதாகவும் விளங்கும். 'மயிலேறியே ஒன்று, மாயவனே ரெண்டு' என்னும் ஓர் ஏற்றப் பாட்டின் தொடக்கம் கடவுள் வாழ்த்தாக அமைவதோடு, அவர்கள் இறைத்த நீர்ச்சாலின் எண்ணிக்கையைக் குறிப்பதாகவும் உள்ளது. தொடர்ந்து பாடுகையில் கண்ணிதோறும் எண்ணிக்கை சேர்க்காமல், பத்துகள்தோறும் சேர்த்துப் பாடப்படுவதும் உண்டு. குறிப்பிட்ட பாடல் வரி பாடும்போது, நிலத்தில் எவ்வளவு அளவு நீர் பாய்ந்திருக்கும் என்று தெரிந்துகொண்டு, அதற்குத்தக மடை மாற்றி மற்ற பகுதிகளுக்கு நீர் பாய்ச்சக்கூடும் இதனைப் பாடி ஏற்ற மிறைக்கும் எளிய தொழிலாளர்கள் சமயக் காழ்ப்பில்லாது, தெய்வத்தை வழிபடும் நிலையில் இருந்துள்ளனர் என்பதனை, முதலில் மயிலேறியைக் குறிப்பிட்டு அடுத்து மாயவனைக் குறிப்பிடுவதன் வாயிலாக உணரலாம். ஏற்றப்பாட்டு முதலிய நாட்டுப்புறப் பாடல்கள் வழி வழியாகத் தொடர்ந்து தொழிலாளர்களுக்கு இன்பத்தை அளித்துவரும் அமுதப் பாடல்களாகும்.

அ.மா.ப.

ஏற்றுத் தரகர்கள் இருப்பு அங்காடி, பண அங்காடி ஆகியவற்றில் ஊக வாணிகம் செய்யும் வணிகர்களுள் குறிப்பிடத்தக்கவர்கள். ஊக வாணிகத்தின் அடிப்படையில் வாணிகம் நடத்தும் ஏற்றுத் தரகர்களை ஆங்கிலத்தில் காளைகள் (Bulls) எனக் குறிப்பிடுகின்றனர். காளைகள் பொருள்களைத் தங்கள் கொம்புகளில் மாட்டி மேலும் கீழும் ஆட்டிச் சுழற்றுவது போல, அங்காடிகளின் விலை ஏற்றத் தாழ்வுகளை உற்று ஆராய்ந்து தொழில் நடத்தும் வாணிகர் என்பதால், இவ்வாறு கி.பி. 18-ஆம் நூற்றாண்டிலிருந்து அழைக்கப்படுகின்றனர். முதன் முதலில் இலண்டன் இருப்பு மாற்றகத்தில் (London Stock Exchange) இப்பெயர் வழக்கத்திலிருந்தது. இந்தியாவிலும் காளைகள் என்ற சொல் வழக்கத்திலுள்ளது.

இவர்கள் இருப்புகள், பங்குகள், சரக்குகள், அயற்செலாவணி, கடனுறுதி ஆவணங்கள் (Bonds) போன்றவற்றின் விலை உயரும் காலத்தைக் கணித்து, அவற்றை விலை குறைவான காலத்தில் வாங்கி முடக்குகின்றனர்; அதனால் அளிப்புப் பாதிக்

கப்பட்டு, தேவை மிகுந்து, விலை உயர வழி வகுக்கின்றனர். பிற அங்காடிச் செயற்பாட்டினாலும் பொருளாதார ஏற்றத் தாழ்வுகளினாலும் விலை உயரும் காலத்தில் தாங்கள் குறைந்த விலையில் பெற்ற ஆவணங்கள், சரக்குகள் ஆகியவற்றை உயர்ந்த விலைக்கு விற்று ஆதாயம் பெறுகின்றனர். காண்க: இருப்பு மாற்றகம், ஊக வாணிகம்.

அ.கு.சா.

ஏற்றுமதி என்பது ஒரு நாடு பிற நாடுகளுக்குப் பொருள்கள், பணிகள் ஆகியவற்றை ஆதாய நோக்குடன் அனுப்புவதாகும். அனுப்பும் நாடு ஏற்றுமதி நாடு எனவும் பொருள்களைப் பெறும் நாடு இறக்குமதி நாடு எனவும் கூறப்படுகின்றன. இவற்றால் நடைபெறும் வாணிகம் பன்னாட்டு வாணிகம் (International Trade) எனப்படும். ஏற்றுமதி (Export) ஒரு நாட்டின் பொருளாதார முன்னேற்றம், பன்னாட்டு உறவுகள் ஆகியவற்றில் தலையாய இடம்பெற்று, இன்றியமையா வளர்ச்சிக் காரணிகளுள் ஒன்றாகக் கருதப்படுகிறது.

பன்னாட்டுச் செலுத்துநிலை (Balance of Payments), நாட்டு வருமானம் கணக்கிடுதல் (National Income Account) ஆகியவற்றின் ஏற்றுமதிக் கணக்கில் ஏற்றுமதியாகும் வாணிகப் பொருள்கள், பணிகள், தொழில்நுட்பங்கள் (Technologies), இராணுவப் பணிகள், போக்குவரத்துப் பணிகள், அயல்நாட்டு முதலீட்டில் பெறும் ஆதாயம், சுற்றுலா வருமானங்கள் முதலியன அடங்குகின்றன. இவற்றின் கூட்டு மொத்தமே ஏற்றுமதி ஈட்டும் வருமானம் (Export Earnings) ஆகும்.

ஏற்றுமதியைப் பெருக்கி நாட்டு வருவாயை உயர்த்துவது தலையிடாக் கொள்கையின் (Laissez Faire) ஒரு சிறப்புக் கூறாயிருந்தது. ஏற்றுமதியினால் ஒரு சில நாடுகள் பிறநாட்டு அங்காடிகளில் தங்கள் உற்பத்திப் பொருள்களைக் குவித்து, அந்நாட்டு உற்பத்தி, வாணிகம், ஆகியவற்றைப் பாதித்தன. காலப்போக்கில் பொருளாதாரச் சுரண்டலுக்கும் (Exploitation) வல்லரசுகளின் வளர்ச்சிக்கும் ஏழை நாடுகள் தங்கள் பொருளாதார அரசியல் சுதந்திரத்தை இழப்பதற்கும் வழி வகுத்தமையால், உலக நாடுகள் அனைத்தும் கி.பி. 19-ஆம் நூற்றாண்டில் இறக்குமதியைக் கட்டுப்படுத்தத் தொடங்கின. தலையிடாக் கொள்கை கைவிடப்பட்டுப் பிறநாட்டுப் பொருள்களின் மேல் விதிக்கப்படும் பாதுகாப்புச் சுங்கவரி (Protective Tariff) வீதம் உயர்ந்தது.

ஏற்றுமதிப் பொருள்களைப் பெறும் இறக்குமதி நாடுகள் பொருள்களின் விலையை விடக் குறைந்த விலையில் உள்நாட்டில் அவை உற்பத்தி செய்து விற்கப்படுவதற்கான ஊக்க நடவடிக்கைகளைச் செயற்படுத்துகின்றன. சுங்க வரிகள் மூலம் இறக்குமதியாகும் பொருள்களின் விலையை உயர்த்தி, உள்நாட்டுப் பொருள்களுக்குப் பாதுகாப்பு அளிக்கப்படுகிறது. குறிப்பிட்ட சில பொருள்கள் இறக்குமதி செய்யப்படுவது முற்றிலுமாகத் தடைசெய்யப்படுகிறது. இறக்குமதியாகும் பொருள்களுக்கு ஈடான மாற்றுப் பொருள்களை (Substitutes) உற்பத்தி செய்யவும் நடவடிக்கைகள் எடுக்கப்படுகின்றன. அயல்நாட்டுப் பொருள்களை வெறுக்கும் பண்பை மக்களிடையே உண்டாக்குகின்றனர். இவற்றால் நாடுகளின் ஏற்றுமதிகள் மிகையாகக் குறைந்து, உள்நாட்டில் கிடைக்கப் பெறாமல் தவிர்க்க முடியாத பொருள்களை மட்டும் அயல்நாடுகளிலிருந்து இறக்குமதி செய்யும் நிலை உருவாகிறது. எனினும் நாடுகளின் வளங்களில்-காணப்படும் வேறுபாடுகளின் காரணமாக ஏற்றுமதி தொடர்ந்து பன்னாட்டு உறவுகளில் சிறப்பிடம் பெற்றுத் திகழ்கிறது. எண்ணெய் உற்பத்தி செய்யும் நாடுகள், தங்கள் உணவு, நுகர்வு, இராணுவம், தொழிற்றுறை வளர்ச்சி ஆகியவற்றின் தேவைகளுக்குப் பிற நாடுகளின் ஏற்றுமதியை நம்பியிருக்கின்றன. தொழிற்றுறையில் வளர்ச்சி பெற்ற நாடுகளும் பிற நாடுகளும் எரிசக்தித் தேவையை நிறைவேற்ற எண்ணெய் வள நாடுகளின் எண்ணெய் ஏற்றுமதியை எதிர்நோக்கியிருக்கின்றன.

வளரும் நாடுகளும் பின்தங்கிய நாடுகளும் குறிப்பாக, தொழில் நுட்ப வளர்ச்சிப் பணிகள், எந்திர மூலதனம், முதலாக்கம் (Capital Formation) இராணுவப் படைக் கருவிகள் போன்ற தேவைகளை இறக்குமதியின் மூலம் பெற வேண்டிய நிலையிலுள்ளன. இவற்றாலும் பிற பன்னாட்டு அரசியல் பணி ஆகிய உறவுகளினாலும் ஏற்படும் அயற் செலாவணிச் (Foreign Exchange) செலவினை ஈடுகட்டத் தங்கள் ஏற்றுமதியை எவ்வகையிலாயினும் பெருக்க வேண்டும். இந்நாடுகள் அயல்நாட்டிற்கெனத் தரமிக்க தனிப் பொருள்களை (Export Quality Goods) உற்பத்தி செய்கின்றன. பன்னாட்டு அங்காடி விலைக்குகந்த வகையில், ஏற்றுமதி செய்யக்கூடிய பொருள்களின் விலையை வரையறை செய்து ஏற்றுமதியைப் பெருக்குகின்றன. இதனால் ஒரே பொருளின் உள்நாட்டு விலையும் அயல்நாட்டு விலையும் வேறுபட்டதாயிருக்கும். ஏற்றுமதியாகும் பொருள்களை உற்பத்தி செய்பவர்கள் வருமான வரித் தவிர்ப்பு(Income Tax Exemption), இறக்குமதியில் தனி ஒதுக்கீடு (Export Incentives) போன்ற சலுகைகள் பெற்று ஊக்குவிக்கப்படுகின்றனர்.

ஏற்றுமதியில் ஏற்பட்ட செழிப்பு பொருளாதார வளர்ச்சிக்கு இன்றியமையாத் முடுக்கியாகக் (Accelerator) காணப்பட்டமைக்கு வளர்ச்சியடைந்த இங்கிலாந்து, அமெரிக்கா, கனடா, ஆசுத்திரேலியா (Australia) போன்ற நாடுகளின் பொருளாதார வரலாறுகள் சான்று பகர்கின்றன: வளர்ச்சியடைந்த நாடுகளின் மொத்த நாட்டு வருமானத்தில் (GNP) 50 விழுக்காடு ஏற்றுமதியிலிருந்து பெறப்படுகிறது. முற்றிலுமாக ஏற்றுமதியைச் சார்ந்தே ஒரு பொருளாதாரம் செயற்படுமாயின் அது நீண்டகாலத்திலும் திடீரெனவும் பாதிப்புக்குள்ளாகலாம். இறக்குமதி செய்யும் நாடுகளின் கூட்டுறவாலும் அந்நாடுகளில் ஏற்படும் மாற்றங்களினாலும் ஏற்றுமதி செய்யும் நாட்டின் பொருளாதாரத்தில் தாக்கங்கள் ஏற்படும். எனவே, ஏற்றுமதி-இறக்குமதித் தொடர்பான பன்னாட்டு ஒப்பந்தக் கோட்பாடுகளில் பொருளாதார முன்னேற்றத்தைத் தன்னிறைவு மூலம் அடைவதே நாட்டின் தலையாய நோக்கமாயிருத்தல் வேண்டும் என்பது இக்காலத்தில் நாடுகளின் பொருளாதார இலட்சியமாயுள்ளது எனலாம்.

உலகளவில் அமைக்கப்பட்டுச் செயற்படும் சுங்க வரி, வாணிகம் பற்றிய பொது ஒப்பந்த மாநாடு (GATT - General Agreement on Trade and Tariff) பன்னாட்டு வாணிகத்தில் நாடுகளிடையே கூட்டுறவும் ஒத்துழைப்பும் நிலவப் பாடுபடுகிறது. ஏற்றுமதி, இறக்குமதியினால் ஏற்படும் விளைவுகளை உறுப்பு நாடுகள் கலந்தாலோசித்துச் சுங்க வரி, வாணிகம் பற்றிய முடிவுகளை எடுக்க இம்மாநாடு உதவுகிறது.

இந்தியாவில்: தொன்றுதொட்டு இந்திய வணிகர் கடல் வாணிகத்தில் சிறப்புப்பெற்றுக் கடல் கடந்து வாணிகம் செய்தனர் என்பது இந்திய நாட்டு ஏற்றுமதியின் தனிச் சிறப்புக்குச் சான்றாகும். முற்காலத்தில் நேர்த்தியாக உற்பத்தி செய்த பட்டாடைகளும் கைவினைப் பொருள்களும் விலையுயர்ந்த தங்க, வைர, முத்து அணிகலன்களும் ஏற்றுமதி செய்யப்பட்டன. தேயிலை, பருத்தி, புகையிலை போன்ற பொருள்களை ஏற்றுமதி செய்ய நிலவிய வள வாய்ப்புகள் வாணிகத்தின் மூலம் கிழக்கு இந்திய நிறுவனத்தின் (East India Company) ஆதிக்கம் இந்தியாவில் வேரூன்றக் காரணமாயிருந்தது; இறுதியில் குடியேற்ற ஆதிக்கத்திற்கும் வழிகோலியது.

ஆங்கிலேயர் ஆட்சிக் காலத்தில் இந்தியாவின் ஏற்றுமதி இந்தியாவிற்கே ஊறு விளைவிப்பதாக அமைந்தது. ஆங்கிலப் பேரரசின் பொருளாதார வளர்ச்சிக்குகந்த வகையில் இந்தியாவின் மூலவளங்கள் ஏற்றுமதி செய்யப்பட்டன. அவற்றைத் தன்னாட்டுத் தொழிற்சாலைகளில் பயன்படுத்தி உற்பத்தி செய்யப்பட்ட பொருள்களாக மாற்றி அங்கிருந்து இந்தியாவிற்கு ஏற்றுமதி செய்தனர். அவற்றால் வேலையின்மை மிகுந்து தொழிற்றுறை, வேளாண்மைத் துறை, பணித் துறை ஆகிய யாவும் பாதிக்கப்பட்டு, இந்தியப் பொருளாதாரம் சீர்குலைந்தது. மொத்த ஏற்றுமதியில் 54 விழுக்காடு இங்கிலாந்துக்கும் அதனைச் சார்ந்த பொதுநல நாடுகளுக்கும் (Common Wealth Countries) அனுப்பப்பட்டது. சப்பானுக்கு (Japan) 9 விழுக்காடும் ஐக்கிய அமெரிக்க நாட்டுக்கு (USA) 8 விழுக்காடும் பிரான்சு (France), இத்தாலி, நெதர்லாந்து, பெல்சியம், செருமனி (Germany) ஆகிய நாடுகளுக்கு 15 விழுக்காடும் ஏற்றுமதி செய்யப்பட்டன.

நாடு விடுதலை பெற்ற பின்னர், ஏற்றுமதியாகும் பொருள்களின் தன்மையும் அளவும் அனுப்பப்பட்ட நாடுகளும் வேறுபட்டன. தொடக்க காலத்திலிருந்து மூலப் பொருள்கள் ஏற்றுமதியாவது குறைக்கப்பட்டது. உள்நாட்டில் அவற்றை உற்பத்திப் பொருளாக மாற்றுவதற்கான தொழிற்சாலைகள் நிறுவுவதற்குத் தேவையான முதல், எந்திரங்கள் போன்றவை இறக்குமதி செய்யப்பட்டன. உணவுப் பொருள்கள், புகையிலை, சணல் இழை, சர்க்கரை, தேயிலை, கைவினைப் பொருள்கள், தோல் பொருள்கள், ஆடைகள், உற்பத்திப் பொருள்கள் ஆகியவற்றின் ஏற்றுமதியில் குறிப்பிடத்தக்க வகையில் வளர்ச்சி காணப்படுகிறது. இதனை அட்டவணை-1 விளக்குகிறது.

இந்தியாவின் மொத்த ஏற்றுமதியின் மதிப்பு 1984-85-இல் உருபாய் 2239 கோடியாகும். அதுவே, 1985-86-இல் உருபாய் 2789.80 கோடியாகப் பெருகியுள்ளது. ஆண்டு வளர்ச்சி வீதம் 24.6 விழுக்காடு எனக் கணக்கிடப்பட்டுள்ளது.

இந்தியாவின் ஏற்றுமதிப் பொருள்கள் பெரும்பாலும் வளர்ச்சியடைந்த நாடுகளுக்கு அனுப்பப்படுகின்றன. அந்நாடுகள் மொத்த ஏற்றுமதியில் 43.9 விழுக்காட்டைப் பெறுகின்றன. எண்ணெய் ஏற்றுமதி செய்யும் நாடுகளுக்கு (OPEC) 12.0 விழுக்காடும் கிழக்கு ஐரோப்பிய நாடுகளுக்கு 25.3 விழுக்காடும் வளரும் நாடுகளுக்கு 15.7 விழுக்காடும் ஏற்றுமதியாகின்றன. அட்டவணை-2 விரிவான புள்ளி விவரங்களைக் காட்டுகிறது.

அட்டவணை – 1.

ஆண்டுச் சராசரி ஏற்றுமதிப் பொருள்கள் (உருபாய் கோடியில்)

வ. எண்.	ஏற்றுமதிப் பொருள்கள்	1951–56	1960–61	1970–71	1980–81	1981–82	1982–83
1.	சர்க்கரை	——	2	38	40	64	62
2.	தேயிலை	106	195	148	426	395	368
3.	சணல் சார்ந்த உற்பத்திப் பொருள்கள்	149	213	190	330	258	203
4.	பருத்தி ,,	81	91	75	277	330	366
5.	தோல் ,,	32	39	72	337	369	346
6.	இரும்பு, எஃகு	30	27	117	303	352	372
7.	புகையிலை	15	25	32	141	235	240
8.	எந்திரப் பொறிப் பொருள்கள்	——	13	130	727	851	786
9.	முந்திரி	11	30	52	140	182	134
10.	ஆடைகள்	——	——	9	378	596	——
11.	கைவினைப் பொருள்கள்	——	——	70	894	1131	1172
12.	மீன் சார்ந்த உற்பத்திப் பொருள்கள்	——	7	31	213	280	349

அட்டவணை – 2

வ. எண்.	இந்தியாவின் ஏற்றுமதியைப் பெறும் நாடுகள்	1970–71		1981–82	
		உருபாய் கோடியில்	விழுக்காடு	உருபாய் கோடியில்	விழுக்காடு
1.	பொருளாதாரக் கூட்டுறவு முன்னேற்ற நாடுகள் (OECD)	769	50.1	3427	43.9
	(1) ஐரோப்பியப் பொருளாதாரச் சமுதாயம் (EEC)	280	18.2	1409	18.1

அ) பிரான்சு	18	1.2	148	1.9
ஆ) மேற்குச்செருமனி	32	2.1	351	4.5
இ) இங்கிலாந்து	170	11.1	420	5.4
(2) வட அமெரிக்கா	235	15.3	987	12.6
அ) கனடா	28	1.8	67	0.8
ஆ) ஐக்கிய அமெரிக்க நாடு (USA)	207	13.5	920	11.8
(3) ஆசியா	234	15.2	824	10.6
அ) சப்பான்	203	13.2	690	8.8
(4) ஆசுத்திரேலியா	24	1.6	112	1.4
2. எண்ணெய் ஏற்றுமதி செய்யும் நாடுகள்	98	6.4	940	12.0
அ) இரான் (Iran)	27	1.8	125	1.6
ஆ) இராக்கு (Iraq)	10	0.7	85	1.1
இ) குவைத்து (Kuwait)	16	1.0	133	1.7
ஈ) சவுதி அரேபியா	15	1.0	180	2.3
3. கிழக்கு ஐரோப்பா	323	21.0	1975	25.3
அ) சோவியத்து உருசியா	210	13.7	1661	21.2
4. வளரும் நாடுகள்	305	19.9	1232	15.7
அ) ஆப்பிரிக்கா	129	8.4	355	4.5
ஆ) ஆசியா	166	10.8	856	11.0
5. பிற நாடுகள்	40	2.6	231	3.0
6. மொத்தம்	1535	100.0	7805	100.0

OECD = Organisation of Economic Cooperation and Development

OPEC = Oil Producing and Exporting Countries

EEC = European Economic Community

தமிழகத்தில்: வரலாற்றுக் காலம் முதல் சேர, சோழ, பாண்டியப் பகுதிகள் அடங்கிய தமிழகம், பிற நாடுகளுடன் வாணிகத் தொடர்பு கொண்டு ஏற்றுமதி செய்தமைக்குச் சான்றுகள் உள்ளன. குறிப்பாக, மத்தியதரைக்கடல் (Mediterranean Sea) சார்ந்த இத்தாலி, கிரேக்கம், இசுபெயின் (Spain), போர்ச்சுகல் (Portugal), மொராக்கா (Moracco), அல்சீரியா (Algeria), எகிப்து, துனீசியா (Tunisia), இலிபியா, பிரான்சு ஆகிய நாடுகளுடனிருந்த வாணிகத் தொடர்புகளை இலக்கியம், பயணிகளின் குறிப்புகள், கடிதங்கள், நாணயங்கள், கல்வெட்டுகள், அகழ்வாராய்வுகள் போன்றவை வெளிப்படுத்துகின்றன. சங்க நூல்களில் கூறப்படும் நறவு என்ற சொல் நௌரா (Naura) என்ற துறைமுகத்தைக் குறிப்பதே. மேற்குப் பகுதியில் அமைந்திருந்த நௌராவிற்கும் தெற்குப் பகுதி முசிறிக்கும் (Muziri) கிரேக்க அரேபியக் கப்பல்களில் எகிப்தியத் துணிகள், பவளம், மது, தகரம், ஈயம், வெண்கலம், தாளகம் (Realgar), செந்

தாளகம் (Orpiment) முதலியன இறக்குமதி செய்யப்பட்டன. தேக்குமரம், யானைத் தந்தம், மிளகு, மசுலின் துணிகள், முத்து போன்றவை ஏற்றுமதியாயின. தேக்கு மரங்கள் வளைகுடா நாடுகளின் கட்டடப் பணியில் பேரளவில் பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளன. அவற்றை இக்காலத்திலும் பல அரசு அலுவலகங்களிலும் அரண்மனைகளிலும் காணலாம்.

இறக்குமதி, ஏற்றுமதி செய்யப்பட்ட பொருளுக்கு ஈடான மதிப்புப் பெறவில்லை எனில், அவற்றிற்கு ஈடான தங்க, வெள்ளி நாணயங்கள் ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டன. உரோம அரசர்களான திராசன் (Trajan கி.பி. 98-117), ஏட்ரியன் (Hadrian கி.பி. 117-138) ஆகியோரின் முத்திரையுடைய நாணயங்கள் தமிழகக் கரையோரப் பகுதிகளிலிருந்து அகழ்வாராய்வினரால் கண்டுபிடிக்கப்பட்டுள்ளன. திபேரியசு (Tiberius) என அழைக்கப்பட்ட கி.மு. 22–ஆம் ஆண்டுக் காலத்தில் வாழ்ந்த உரோம மன்னன் உரோம மக்களவைக்கு (Senate) எழுதிய உரையில், உரோம நாட்டுச் செல்வம் பேரளவில் இந்தியாவிற்குச் செல்வதாக ஒரு குறிப்பு உள்ளது. பாண்டிய நாட்டுக் கொற்கைத் துறைமுகத்திலிருந்து ஏற்றுமதியான மிளகும் முத்தும் அரகரு (Aragaru) என்றழைக்கப்பட்ட – இன்றைய உறையூரிலிருந்து சென்ற வாசனைப் பொருள்களும் மசுலின் துணிகளும் உரோம நாட்டுப் பண்பாட்டில் இரண்டறக் கலந்திருந்ததாகக் கூறப்படுகிறது.

பிளினி, தாலமி போன்ற ஆய்வுப் பயணிகள் கொற்கையின் முத்துக்குளித்தலைச் சிறப்பாக எழுதியுள்ளனர். போர்ச்சுக்கீசிய மார்க்கோ போலோவின் (Marco Polo) கி.பி. 1293 – ஆம் ஆண்டுக் காலத்திய குறிப்புகளில் தமிழகத்தின் தொழிற்றுறை, முத்துக் குளித்தல், வாணிகம் ஆகியன குறித்த விவரங்கள் உள்ளன. அகநானூற்றின் (149: 7-11) '......சேரலர், சுள்ளியம் பேரியாற்று வெண்ணுரை கலங்க, யவனர் தந்த வினை மாண்னகலம், பொன்னொடு வந்து கறியோடு பெயரும், வளங்கெழு முசிறி' என்னும் வரிகள் தமிழகத்திற்கும் பிற நாடுகளுக்குமிடையே இருந்த வாணிகத் தொடர்பை வலிவுறுத்துகின்றன. அயல் நாட்டு வணிகர்கள் யவனர் என அழைக்கப்பட்டனர். காண்க: அயல்நாட்டு வாணிகம்; இறக்குமதி.

அ.கு.சா.

துணை நூல்கள்:

James C. Ingram., International Economic Problems, John Wiley & Sons, New York, 1978.

John Cody., Helen Hughes & David Wall (Eds), Policies for Industrial Progress in Developing Countries, Oxford University Press, New York, 1980.

Thibaut de Saint Phalle., Trade, Inflation & the Dollar. Oxford University Press, New York, 1981.

ஏற்றை: சங்க இலக்கியத்தால் அறியலாகும் மாவீரர்களுள் ஒருவன். இவன், சோழமன்னனை எதிர்க்கும்பொருட்டுப் படையொடு திரண்டு பாசறை அமைத்த ஆறு படைவீரர்களுள் ஒருவனாவான். நன்னன், அத்தி, கங்கன், கட்டி, புன்றுறை என்போர் ஏனைய ஐவராவர். சோழன் படைத்தலைவனான பழையன் என்பவன், பாசறை அமைத்து எதிர்த்த ஏற்றை உள்ளிட்ட ஆறுபேர்களோடும் சண்டையிட்டு அவர்கள் அழியுமாறு செய்து, பின் தானும் அப்போரில் மாண்டான். ஏற்றை பற்றிய குறிப்பு, குடவாயிற் கீரத்தனார் என்னும் புலவரால் அகநானூற்றுப் பாடல் ஒன்றில் அமைக்கப்பட்டுள்ளது (அகம். 44). அ.மா.ப.

ஏறாண் முல்லை என்பது புறப்பொருள் இலக்கணத்துறைகளுள் ஒன்று. புறப்பொருளில் வாகைத் திணையில் வெற்றிபெற்ற வீரர்களின் சிறப்பைக் கூறும்போது வீரக்குடிமகளிர் தம் குடியிலுள்ளார் வீரத்தில் எவ்வளவு சிறந்திருந்தார்கள் என்பதைப் பொதுவாகவும், அவர்களுள்ளும் தம் புதல்வர் வீரத்தைச் சிறப்பாகவும் பாராட்டிக் கூறுவது இத்துறையாகும். ஏறு போன்ற ஆண் மகனின் வீரச் சிறப்பைச் சிறப்பித்துக் கூறுவதால் இத்துறைக்கு ஏறாண்முல்லை எனப் பெயர் ஏற்படலாயிற்று.

ஒரு வீரத்தாய் தன் குடும்பத்தின் வீரப் பெருமையை எடுத்துரைக்கின்றாள். 'நாட்டைக் காக்க வேண்டி நடந்த போரில் என் தந்தை வீரமாகப் போரிட்டு வீரமரணம் எய்தி வீரக்கல்லாகிப் பலரும் வழிபடும் நிலையிலிருக்கிறார். என் கணவனும் நாட்டு நலன் ஒன்றையே மனத்துட் கொண்டு போருக்குச் சென்று அங்குப் போர்க்களத்தில் வீரமரணம் எய்தினார். என் தமையன்மார்களும் நாடு பகைவரால் நலிவுறக்கூடாது என்னும் காரணத்திற்காகவே தங்கள் உயிரையும் பொருளெனக் கருதாது போர்க்களத்துக்குச் சென்று போரிட்டு மாய்ந்தனர். இவ்வாறு பலர் வீரமாகப் போரிட்டு மாய்ந்தும் மேலும் பகைவர்கள் நாட்டைத் தாக்க வருவதைக் கண்ட ஆண்சிங்கம் போன்ற என் மகன் மனம் பொறுக்கலாற்றாத நிலையில் போருக்கு வீறிட்டெழுந்து சென்று பலரும் மெச்ச மிக்க வீரத்தோடு

போரிட்டான். இறுதியில் அவனும் அம்பினால் எய்யப் பெற்று முள்ளம்பன்றி போலப் போர்க்களத்தே கிடந்தான்.' இவ்வாறு தன் குடும்பத்தினர் யாவரும் நாட்டு நலன் கருதியே உயிர்த் தியாகம் செய்தார்கள்; அதிலும் தன் மகன் காட்டிய வீரம் மிகவும் பாராட்டத்தக்கது என்று ஒரு வீரத்தாய் கூறுவது போல அமைக்கப்படுவது ஏறாண்முல்லை என்னும் துறையாகும். 'மாறின்றி மறம் கனலும் ஏறாண் குடி எடுத்துரைத்தன்று' என்பது ஏறாண்முல்லையின் இலக்கணம். 'கன்னின்றான் எந்தை கணவன் களப் பட்டான், முன்னின்று மொய் அவிந்தார் என்னையர் பின்னின்று, கைபோய்க் கணையுதைப்பக் காவலன் மேலோடி, எய்போற் கிடந்தான் என்ஏறு' என்பது புறப்பொருள் வெண்பாமாலையுடையார் ஏறாண் முல்லைக்கு மேற்கோளாக எடுத்துக்காட்டும் செய்யுளாகும். முற்காலத்து வீரமகளிரின் வீரம் பற்றியும் இளைஞர்களின் நாட்டுப்பற்று, வீரம் ஆகியன குறித்தும் இப்பகுதியிலிருந்து தெரிந்துகொள்ளலாம்.

இரா.ச.

ஏறு தழுவல்: கட்டின்றித் திரியும் வலிய காளையினை ஒரு வீரன் அடக்குஞ் செயல் ஏறு தழுவல் என்று கூறப்படும். வீறுமிக்க காளையினை வலியடக்கி அதனை அகப்படுத்துதல் என்னும் கருத்தில் இதனை 'ஏறுகோடல்' என்றும் நூல்கள் குறிக்கின்றன. ஏற்றினை அடக்க முற்படுங்கால் ஏற்படும் பேரிடர்களைப் பொருட்படுத்தாது, அதன்மீது பாய்ந்தேறி வீரன் தன் வலியால் அடக்குவதாதலின், இடர் மிகுந்த அச்செயல் அவ்வீரனுக்கு அவனது வீரத்தைப் புலப்படுத்தும் செயலாக அமைவதனால் அதனைத் 'தழுவல்' என்னும் சொல்லொடு சேர்த்து 'ஏறு தழுவல்' என்று பழந்தமிழர் கூறினர். இது பழந் தமிழகத்தில் நடைபெற்ற விளையாட்டுகளுள் ஒன்றாக அமைந்துள்ளது. பழந்தமிழர் வாழ்க்கை காதலையும் வீரத்தையும் அடிப்படையாகக் கொண்டது என்னும் கருத்திற்கேற்ப இந்த விளையாட்டும் அதனை மேற்கொள்ளும் ஆடவர்களின் வீரத்தையும் காதலையும் புலப்படுத்துவதாக அமைந்துள்ளது.

ஆனிரை காத்தோம்பும் வாழ்வினராகிய முல்லை நிலத்து வாழும் ஆயர் மரபில் வந்த இளைஞர்கள் இந்த ஏறு தழுவலில் ஈடுபட்டனர். பிற்கால இலக்கண நூல்கள் முல்லை நில மக்களின் தொழில்களுள் ஒன்றாக ஏறு தழுவலைக் குறிப்பிட்டுள்ளன. முல்லை நிலக் கருப்பொருள் கூறுங்கால், அந்நிலத் தொழிலாகக் கொல்லேறு கோடலையும், அதற்குரிய பறையாக ஏறுகோட்பறையினையும் இலக்கண நூல்கள் குறிப்பிட்டுள்ளன. வடநூலார் கூறும் எண்வகை மணங்களுள், ஆசுரம் என்ற மண வகையினை ஒத்ததாக ஏறு தழுவலால் அமையும் மணம் கருதப்படுகிறது.

முல்லை நில ஆயர் மக்கள் தம் குடிப்பெண் பருவம் எய்திய போது, தம்மிடமுள்ள ஒரு காளைக் கன்றினை அவள் பொருட்டு ஊட்டம் மிகக் கொடுத்து வளர்ப்பர் என்றும், அது காளைப் பருவம் எய்திய நிலையில் அதனை அடக்கும் வீரனுக்கே அப் பெண்ணை மணஞ்செய்விப்பர் என்றும் கூறப்படுகிறது. காளையினை அடக்குவோர் யாரேனும் அப் பெண்ணினை அடையலாம் என்பது உண்மையாயினும், கிடைத்துள்ள பழைய இலக்கியக் குறிப்புகளை நோக்குங்கால், காளையை அடக்க முற்படுபவனுக்கும் அக்காளைக்குரியவளாகிய பெண்ணிற்கும் காதற் குறிப்பு இருந்துள்ளமை புலப்படுகிறது. ஏறு தழுவும் நிகழ்ச்சி முல்லைநில இளைஞனின் வீர வெளிப்பாட்டிற்கும், காதற் புலப்பாட்டிற்கும் காரணமாக அமைந்து, அந்நில மக்களின் வாழ்வு அவ்வுணர்வுகளின் அடிப்படையில் விளங்குவதற்குச் சான்றாகிறது. ஏறு தழுவலால் நிகழக்கூடிய துன்பங்களுக்கு அஞ்சிப் பின்வாங்கும் இளைஞனைக் காதலித்தவளும் ஏற்க மறுப்பாள் என்பதனை, 'கொல்லேற்றுக் கோடஞ்சுவானை மறுமையும் புல்லாளே ஆய மகள்' எனவரும் இலக்கியப் பகுதி உணர்த்துகிறது. இதனால், ஆயர்குலப் பெண்ணின் காதலும், வீரப் பண்பினைப் பின்னணியாகக் கொண்டு விளங்குவதனை உணர்தல் கூடும்.

பருவமெய்திய நிலையில் ஒவ்வொரு பெண்ணிற்கும் ஒரு காளையினைத் தேர்ந்து வளர்ப்பதனையும், அக்காளையினை அடக்கினார்க்கு அப்பெண் உரியவளாவாள் என்பதனையும் சிலப்பதிகார ஆய்ச்சியர் குரவை விளக்கமாக உரைக்கிறது. காரி எருத்தின் சினத்திற்கு அஞ்சாமல் பாய்ந்து சென்று அடக்கியவனை இவள் விரும்புவாள் என்பதனைக் 'காரி கதனஞ்சான் பாய்ந்தானைக் காமுறும் இவ்வேரி மலர்க் கோதையாள்' என்னும் கொளுவும், அவ்வாறமைந்த காளைகளை அப்பெண்கள் தொழுவில் வளர்த்தமையினைத் 'தொழுவிடை ஏறு குறித்து வளர்த்தார் எழுவர் இளங்கோதையார்' என்னும் கொளுவும் (சிலப். ஆய்ச்சி. கொளு) காட்டுகின்றன.

எட்டுத்தொகை நூல்களுள் கலித்தொகையிலுள்ள முல்லைக் கலியில் மட்டுமே ஏறு தழுவல் தொடர்பான குறிப்புகள் கூறப்பெற்றுள்ளன. அப் பகுதியில் இடம்பெறும் 17 கலிச்செய்யுட்களுள் 7 செய்யுட்கள் ஏறு தழுவற் காட்சிகளைக் கொண்டுள்ளன. (கலி. 101-107). இங்கு ஏறு தழுவல் ஓர் ஊர் விழாப் போல நடைபெறுகிறது. காரி, வெள்ளை முதலிய பல நிறங்களில் அமைந்த ஏறுகள் கொம்புகள்

சீவப் பெற்று ஏறு தழுவற் களமாகிய தொழுவி னுள் செலுத்தப்படுகின்றன. அவை பல்வண்ண மேகங்கள் ஒருங்குதிரண்டன போலக் காணப்படுகின் றன. (கலி. 104: 16, 17). தலைவியர், தோழிமார் முதலியோர் தங்கள் காளைகளை அடக்க முற்படு வோர்தம் வீரச் செயலைத் தனி இடங்களிலிருந்து காண்கின்றனர்.

ஏறு தழுவலைத் தொடங்குமுன் பறைகளை அடித்து முழக்கிப் பேரொலி எழுப்புகின்றனர். வீரர் கள் ஏறுகளை அடக்க முற்படுகின்றனர். சில காளை கள் தம்மைத் தழுவ முற்படும் வீரர்களைத் தம் கோட்டால் குத்திக் குடர் சொரியச் செய்துவிடுவது முண்டு. 'நோக்கஞ்சான் பாய்ந்த பொதுவனைச் சாக்குத்திக் கோட்டிடைக் கொண்டு குலைப்பதன் தோற்றம் காண்' என்று அத்தகைய காட்சியினைத் தோழி தலைவிக்குக் காட்டுகிறாள் (கலி. 101:16,17). காளைகளுக்கும் வீரர்களுக்கும் நடந்த ஏறு தழுவல் முடிவுற்ற களக் காட்சி 'எழுந்தது துகள், ஏற்றனர் மார்பு, கவிழ்ந்தன மருப்பு, கலங்கினர் பலர்' என்று (கலி. 102:21-24) அழகுற வருணிக்கப் பட்டுள்ளது. ஏறு தழுவல் முடிந்த பின்னர்ப் பெண்களும் ஆண் களும் குரவைக் கூத்தாடுகின்றனர். அப்பொழுது பாடப்பெறும் பாடல்களில் ஏறு தழுவி வென்றோரை ஆய மகள் மணப்பது, கொல் ஏற்றுக் கொம்பினைக் கண்டு அஞ்சுபவனைக் காதலனாக ஏற்க மறுப்பது முத லிய செய்திகள் இடம்பெறுகின்றன (கலி. 103:61-70). தலைவியால் காதலிக்கப்பெற்ற வீரன் ஏறு தழுவி வெற்றி கொண்டதனைக் கண்ட பெற்றோர் அவ னுக்கு மகட் கொடை நேர்ந்த செய்தியினைத் தோழி தலைவியிடம் கூறுகிறாள். அவ்வாறு ஏறு தழுவிய வீரனை மணந்த ஓர் ஆய மகள், நெய், மோர் முத லிய பாற்படு பொருள்களை விற்றுவரச் செல்லுங் கால், 'இவள் கணவன் ஏறு தழுவி வென்றவன்' என்று மற்றவர்கள் பேசும் சொற்களைக் கேட்டு மகிழ்ந்து, அப்புகழுரையினைத் தாம் பெறும் சிறந்த செல்வமெனப் போற்றுகிறாள் (கலி.106:43 - 45). பண்டைப் பனுவல்களுள் முல்லைக் கலியுள் மட்டும் பேசப்பெறுவதாயினும் ஏறு தழுவல், பண்டைத் தமிழ்ச் சமுதாயத்தின் ஒரு பகுதியினர் வீரத்தையும் காதலையும் ஒருங்கே பேணி, அவற்றைத் தம் வாழ்க் கையின் அடிப்படையாக்கிக் கொள்ளுதற்கான நிலைக் களமாக அமைந்துள்ளது.

பண்டைக் காலத்தில் முல்லைநில ஆயர் மக்களி டையே நிகழ்ந்த இந்த ஏறு தழுவல் நிகழ்ச்சி காலப் போக்கில் முல்லை நில மக்களுக்கு மட்டிலும் உரியது என்னும் நிலை மாறிப் பொதுவாக மருதம் நெய்தல் போன்ற பகுதிகளில் ஆனிரைத் தொடர்பு கொண்டு வாழும் மக்கள் மேற்கொள்ளும் ஒன்றாக மாறியுள் ளது. இது பொங்கல் திருநாளை அடுத்து, மாட்டுப் பொங்கல் கொண்டாடிய பின்னர்ப் பொதுவாக மாடுகளை, குறிப்பாகக் காளைகளை அணி செய்து பரிசுப் பொருள்கள் கட்டி, ஊர்ப்பொதுவிடங்களில் இளைஞர் பிடிக்குமாறு விடும் ஒரு 'விழாவாக நடை பெறுகிறது. பண்டைய ஏறு தழுவுஞ் செயலில், இடம் பெற்றிருந்த காதல் நிறைவேற்றக் குறிப்பு இக்காலத்தில் இல்லாதுபோயிற்று. ஏறு தழுவல் இக்காலத்தில் மஞ்சி விரட்டு, சல்லிக்கட்டு என்னும் பெயரில் சிற்சில ஊர்களில் மாடுபிடி விழாவாக நடைபெறுகிறது.

ஏறு தழுவலை ஒத்த நிகழ்ச்சிகள் இசுபெயின் (Spain) போன்ற பிறநாடுகளில் இன்றும் பெரிய அள வில் விழாவாகவும், தொழில் முறையாகவும் நடை பெற்று வருகின்றன. வீரர் காளைச்சண்டை (Bull fighting) என்று இக்காலத்தில் அந்நாடுகளில் நடை பெறும் செயல்கள் தமிழகத்தில் பழங்காலத்தில் நடந்த ஏறு தழுவலைப் போலக் காணப்பட்டாலும் இரண்டிற்கும் அடிப்படையான வேறுபாடுள்ளது. இரண்டிடங்களிலும் காளைகளால் வீரர்கள் தாக் குண்பதும், உயிர் துறத்தலும் நிகழ்தல் கூடும். ஆனால் மேலைநாட்டு நிகழ்ச்சியில், வென்ற வீரன் தன் வெற்றிக்குறியாக வென்ற ஏற்றினைக் கொன்று விடுவது மரபு. தமிழகத்து ஏறு தழுவலில், அன்றும் இன்றும் வென்ற வீரன் அடக்கிய ஏற்றினைக் கொல்லுவதென்பது இல்லை. வீரர் நிகழ்த்தும், ஏறு தழுவல் என்னும் காளைப்போர் பிறநாடுகளில் கொலை அடிப்படையிலும், தமிழ்நாட்டில் கொல் லாமை அடிப்படையிலும் நடப்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

அ.மா.ப.

ஏறைக்கோன்: குறிஞ்சி நிலத்தில் வாழும் குறவர்களுக்குத் தலைவன். வில்லாற்றலிலும் வேல் எறிதலிலும் வல்லவன். இவனைக் குறமகள் இள வெயினியார் என்னும் புலவர் புறநானூறு 157-ஆம் பாடலில் சிறப்பித்துப் பாடியுள்ளார். 'பெருங்கல் நாடெனெம் ஏறைக்குத் தகுமே' என அவர் அப் பாடலில் குறிப்பிட்டுள்ளதால் இவன் இயற்பெயர் ஏறை என்பது புலனாகிறது. நன்னன், ஏற்றை, அத்தி, கங்கன், கட்டி, புன்றுறை என எண்ணப்படும் வீரர் வரிசையுள் இடம்பெறும் ஏற்றை வேறு இவன் வேறு ஆவர். தனக்குரியவர் செய்த பிழைபொறுத்த லும், பிறருடைய வறுமை கண்டு நாணுற்று அதனை நீக்குதலும், படையாளுகிற இடத்து வலிமையுடையவ னாக விளங்குதலும், வேந்தர் அவைக்களத்துப் பெரு மிதமுற்று விளங்குதலும் இவனுடைய சிறப்புப் பண்பு களாகப் புலவர் குறிப்பிட்டுள்ளார்.

வீ.சே.

ஏனாதி சாத்தஞ்சாத்தன் கல்வெட்டால் அறியப்படும் புலவர். இவர் கி.பி. 8-ஆம் நூற்றாண்டில் வாழ்ந்தவர். இவர் தந்தை பெயர் சாத்தன் என்பதாகும். சாத்தனுக்கு மகன் சாத்தன் என்பதால் சாத்தஞ்சாத்தன் என இவர் பெயர் அமைந்திருக்கக் கூடும். ஏனாதி என்பது முடியுடை அரசர் தம் படைத் தலைவருக்கு அளிக்கும் சிறப்புப்பட்டமாகும். அவ் வகையில் இவரோ இவர்தம் தந்தையாரோ அரசருக் குப் படைத்தலைவராயிருந்து அரசரால் சிறப்புப் பட்டம் பெற்றவர் ஆகலாம். இவர் நெடுஞ்சடையன் பராந்தகன் (கி.பி. 765-கி.பி. 790) காலத்தில் தோன்றிய வேள்விக்குடிச் செப்பேடுகளில் உள்ள தமிழ்ப் பகுதியினைப் பாடியவராவார்.

வேள்விக்குடிச் செப்பேட்டின் தமிழ்ப் பகுதியில் 'கொல்யானை பலவோட்டிக் கூடாமன்னர் குழாந் தவிர்த்த, பல்யாக முதுகுடுமிப் பெருவழுதியென்னும் பாண்டியாதிராசன்' என இப்புலவர் பாடியுள்ளதால் முதுகுடுமிப் பெருவழுதி அந்தணர்களைக் கொண்டு பல யாகங்களை நடத்தி வைத்தவன் என்பதனை அறியலாம். மேலும், அச் சாசனப் பகுதியில் வடசொற்றொடர்கள் இடம் பெற்றுள்ளதால், அக்காலத் தில் மணிப்பிரவாள நடை கையாளப்பெற்றுள்ளது என்பதும், இப்புலவர் வடமொழிப் புலமையுடையவர் என்பதும் புலனாகின்றன. இச்செப்பேடுகளின் இறுதியில் அமைந்த 'இப்பிரசசுதி பாடிய ஏனாதி சாத்தஞ் சாத்தற்கு மூன்றுகூற் றாருமாய்த் தங்களோடொத்த நான்கு படாரங் கொடுத்தார்' என்னும் பகுதி கொண்டு இவர் பாடிய பாட்டிற்குத் தக்க பரிசாக அவ்வேள்விக்குடியில் பிறரோடொத்த கூறு நிலம் பெற்றார் என்னும் செய்தியினை உணர்தல் கூடும். வீ.சே.

ஏனாதி திருக்கிள்ளி: சோழ நாட்டை ஆட்சி புரிந்த குறுநில மன்னர்களுள் ஒருவன். இவன் இயற் பெயர் திருக்கிள்ளி என்பதாகும். இவன் பெயரில் அமைந்துள்ள ஏனாதி என்பது முடியுடை மன்னர் வழங்கும் பட்டமாகும். ஏனாதி என்பது, பண்டு மன்னர்கள் சிறந்த படைத்தலைவர், அமைச்சர் முதலியோருக்கு அளிக்கும் சிறப்புப் பட்டமாகும். திருக்கிள்ளி ஏனாதிப்பட்டம் பெற்றுள்ளமையாலும் இவன் வீரத்தைப் புகழ்ந்து புலவர் பாடியிருப்பதாலும் இவன் சோழமன்னனின் சிறந்த படைத்தலைவனாக விளங்கியுள்ளான் என்பது புலனாகிறது. இவனைக் கோனாட்டு எறிச்சலூர் மாடலன் மதுரைக் குமரனார் புறநானூற்றில் வாகைத் திணையில் (புறம்.167) புகழ்ந்து பாடியுள்ளார். இவன் எப்போதும் போர் செய்யும் இயல்புடையவனாகையால் உடல் முழுவதும் வடுக்கள் நிறைந்து காணப்படுகிறான் என்பதை 'வாஅள் வாய்த்த வடுவாழ் யாக்கை' உடையவன் எனக் குறிப்பிட்டுள்ளார். வடுக்கள் மிக்குக் காணப்படுவதால் காண்பதற்கினியனாய் இல்லை எனினும் புகழால் கேள்விக்கு இனியனாய் உள்ளான் என்றும், இவன் பகைவர் இவனுக்கு அஞ்சி மறைவதால் உடல் வடுக்கள் பெறாமல் பார்ப்பதற்கு அழகாய் உள்ளனர். ஆனால், அவர்கள் புகழின்மையால் கேட்பதற்கு இன்னாதவர்களாக உள்ளனர் என்றும் கூறித் திருக்கிள்ளியை இகழ்வது போலப் புகழ்ந்து பாடியுள்ளார். வீ.சே.

ஏனாதிநாத நாயனார் சைவ நாயன்மாருள் ஒருவர். 'ஏனாதி' என்பது, பண்டைக் காலத்தே தானைத் தலைவர்களுள் சிறந்தோர்க்கு அரசரால் வழங்கப்படும் ஒரு சிறப்புப் பட்டம். தொல்காப்பியப் புறத்திணையியலில் வரும் 'மாராயம் பெற்ற நெடுமொழி' (நூற்பா: 8:5) என்பதற்கு உரை கூறவந்த நச்சினார்க்கினியர், ஏனாதி என்றபட்டத்தைக் குறிக்கிறார். சங்க காலத்தே வாழ்ந்த 'ஏனாதி திருக்கிள்ளி' என்பானைக் கோனாட்டு எறிச்சலூர் மாடலன் மதுரைக்குமரனார் பாடிய பாடலொன்று புறநானூற்றில்(167) இடம்பெற்றுள்ளது. ஏனாதிப் பட்டம் பெற்றோர் அமைச்சர்களாகவும் இருந்துள்ளனர் என்பதை 'மணிமேகலை' கூறும் (சோழிய ஏனாதி -22:205). சங்க காலத்திலும் பிற்காலத்திலும் இத்தகைய 'ஏனாதிப் பட்டம்' பெற்றோர் உண்டு. 'சேனாதிபதி ஏனாதி யாயின சாத்தன் சாத்தற்கு' (வேள்விக்குடிச் சாசனம்); 'ஏனாதி நல்லுதடன்' (தொல். கிளவி. 41 சேனா.); 'ஏனாதி ஏறன்' (நன். 392: மயிலை. மேற்.) என்னும் பெயர்கள் குறிப்பிடத்தக்கன.

'ஏனாதி நாதன்ற னடியார்க்கு மடியேன்' (2) எனச் சுந்தரமூர்த்தி நாயனார் தம் திருத்தொண்டத் தொகையில் ஏனாதி நாத நாயனாரைப் போற்றுவர். சிவ வேடத்திற்கு மதிப்பீந்து, திருநீற்று மேன்மையை உலகறியச் செய்த சிவனடியாருள் மெய்ப்பொருள் நாயனாரும், ஏனாதிநாத நாயனாரும் குறிப்பிடத் தக்கவர்களாவர்.

பொன்மலையிலே புலி எழுதிப் புவிகாக்கும் வளவரின் சோணாட்டில், பூஞ்சோலையும், வயல்மருதத் தண்பணையும் சூழ்ந்த பழமையான ஊர் 'எயினனூர்' என்பதாம். அது, கும்பகோணத்திற்கு ஐந்து கல் தொலைவில் தென்கிழக்கில் உள்ளது. இக் காலத்தே 'ஏனநல்லூர்' என அழைக்கப் பெறுவது. குடிதழைத்தோங்கும் அப் பொற்பதியில் 'ஈழக்குலச் சான்றோர்' ஆகப் பிறங்கியவர் ஏனாதிநாதனார். 'தொன்மைத் திருநீற்றுத் தொண்டின் வழிபாட்டின் நன்மைக்கண் நின்ற நலம் என்றும் குன்றாதவர்''

மன்னர்க்கு வெற்றிதரும் வாட்படைபயிற்றும் தொழிலில் மேம்பாடுற்றிருந்தார். வாட்படை பயிற்று வதால் வரும் வளமனைத்தையும் சிவபிரான் அடித் தொண்டர்க்கே செலவிடுவார்.

ஏனாதிநாதர் தோன்றிய அதே குடியில் 'அதி சூரன்' என்னும் தாயத்தான் ஒருவன் இருந்தான். அவனும் வாட்படை பயிற்றுவிக்கும் தொழிலை உடையவனே. 'வாட் போரில் தன்னை விஞ்சியவர் இல்லை' எனும் செருக்குடையான். பெரும்பாலோர் ஏனாதிநாதரிடமே போர்ப் பயிற்சி பெற விரும்பிச் செல்வர். அதனால், ஏனாதிநாதர்க்கே பொருள் வளம் பெருகியது. அதுகண்டு அழுக்காறு கொண் டான் அதிசூரன். அழுக்காறு, பகைமையாக மாறியது. தனக்குத் துணையாகச் சிலரை அமர்த்திக் கொண் டான்; ஏனாதிநாதரிடம் சென்றான். 'வாட்பயிற்சி தரும் குலத்தாயத் தொழில் உரிமையை, வலியவரே பெறவேண்டும்; ஆதலின் நாம் இருவரும் போர் செய்வோம்; போரில் வென்றவர்க்கே அத்தொழில் உரியது; எனவே, போருக்கு எழுக' எனக் கூவி அழைத்தான். இச்செயல், 'வெங்கட் புலிகிடந்த வெம்முழையிற் சென்றழைக்கும் பைங்கட் குறுநரி' யின் செயல் போல்வதாயிற்று என்பர் சேக் கிழார். அறைகூவல் கேட்ட நாதர், 'ஆர்கொல் பொர அழைத்தார்?' என்று அரியேறுபோற் கிளர்ந் தெழுந்தார். இடையில் போருடை வரிந்து கட்டிக் காலில் வீரக்கழல் அணிந்து, வலக்கையில் வாள்ஏந்தி, இடக்கையில் கேடயந்தாங்கிப் போர்முனைக்குப் புறப்பட்டார். அப்போது அவர்பால் போர்த் தொழில்கற்கும் விறல்மிக்கூர்ந்த காளையர்களும், மறப்படை வாள்சுற்றத்தாரும் ஏனாதி நாதர்க்குத் துணையாக நின்றனர்.

இருவர் படைகளும் அணிவகுத்து நின்று போரு டற்றின. போர்க்களத்தே இருதிறத்து வீரர் பலர் விண்ணுலகெய்தினர். மாளாது எஞ்சிநின்ற தம் படைவீரர்களைப் பின்னே நிறுத்திவிட்டு, ஏனாதி நாதர் போர்முனையின்முன் சினங்கொண்டு எழுந் தார். பகைவர்களின் தலையும், தோளும், தாளும் துணித்தார். பகைவருள் உயிர் பிழைத்தோர் புற முதுகிட்டு ஓடலாயினர்.

அதனால், அதிசூரன் சினங்கொண்டு ஏனாதி நாதர்முன் எதிர்த்தார். நாயனார் மிக்க சீற்றத் தோடு வாளைச் சுழற்றி, அவனைக் கொல்லத் துணிந்தபோது அவன் புறமுதுகிட்டு ஓடிவிட்டான்.

அதிசூரன் அவமானத்தால் மனம் புழுங்கினான். 'ஏனாதிநாதரை எவ்வாறு வெல்வது?' என்ற எண்ணமே அவனைத் துன்புறுத்தியது. 'ஈனமிகு வஞ் சனையால் வெல்வன்' எனத் துணிந்தான்.

கங்குல் புலர்காலையில், 'வீணாக ஏனை யோரைக் கொல்லாது, நாம் இருவேமும் தனித்து நின்று போர்மலைவோம்' என்னுஞ் செய்தியை ஏவ லாளன் வாயிலாகச் சொல்லி அனுப்பினான் அதி சூரன். அது கேட்ட ஏனாதி நாதரும் அதற்கிசைந்து போர்க்களத்தில் அவனது வரவுக்காகக் காத்திருந் தார்.

முன்பு எக்காலத்தும் திருநீறு பூசியறியாதவன் எனினும், இப்போது நெற்றி விரவ வெண்ணீறு பூசி, உள் நெஞ்சில் வஞ்சக் கறுப்புடன், வாள், பலகை கைக்கொண்டு, குறித்த இடத்திற்கு வந்து சேர்ந் தான் அதிசூரன். தன் நெற்றியைத் திண்பலகை (கேடயம்) யால் மறைத்து, ஏனாதிநாதர் எதிரே சென்று போருடற்றலானான். ஏனாதிநாதரோ அடல் விடையேறு போலச் சீறி அவனைக் கொல்லத் துணிந்தபோது, தன் முகத்தை மறைத்து நின்ற பலகையை விலக்கினான் அதிசூரன். அவனது நெற்றி யின் மேல் வெண்ணீறு கண்ட ஏனாதிநாதர், 'கெட்டேன்! முன்பு இவர்மேற் காணாத வெண்திரு நீற்றின் பொலிவு மேற்கண்டேன்! வேறு இனி என்? அண்டர்பிரான் சீரடியார் ஆயினார்! இனி, இவர் கருத்துக்கு ஏற்பவே நான் நடப்பேன்' என எண்ணி னார்; தம் கைவாளையும், பலகையினையும் கீழே போட்டுவிட முடிவுசெய்தார். சிறிதுநேரம் கழித்து யான்படைக்கலத்தைப் போட்டுவிடுவேனாயின், 'நிராயுதராம் ஏனாதிநாதரைக் கொன்றான் அதி சூரன்' என்ற பழியன்றோ இவருக்கு வந்தெய்தும், என்னால் இப்பழி இவர்க்கு வரலாகாது!' என்று எண்ணி, அவனுடன் வாளோடு போர் செய்வது போல் நேர்நின்றார். அவர்முன் நின்ற பாதகனாம் அதிசூரன், தான் எண்ணிய கருத்தை நிறைவேற்றிக் கொண்டான். இதனைச் சேக்கிழார், 'அந்நின்ற தொண்டர் திருவுள்ளம் ஆரறிவார்? முன்னின்ற பாதகனும் தன்கருத்தே முற்றுவித்தான்!' என் பர். அப்போது சிவபெருமான், அவர்முன் எழுந் தருளிப் பகைவன் வாளால் உலகத் தொடர்பை அறுத்துக் கொண்ட ஏனாதிநாதருக்குத் தம்மை விட்டுப் பிரியாப் பேரின்ப வாழ்வை அளித்தருளி னார்.

ச.சா.

ஏனாதிப் பழங்குடிகள் ஆந்திரப் பிரதேசத் தில் மிகுதியான எண்ணிக்கையில் வாழும் பழங்குடி களுள் ஓரினத்தவர் ஆவார்கள். தெற்கே பெண்ணை யாறு முதல் வடக்கே கோதாவரியாறு வரை பரவி யுள்ள நிலப்பகுதியில் பரவலாகக் காணப்படுகின்ற

ஏனாதி ஆடவர்

னர். ஏனாதிப் (Yanadi) பழங்குடியினர் ஆந்திரப் பிரதேசத்தில் நெல்லூர், குண்டூர், கிருட்டிணா, சித்தூர் ஆகிய மாவட்டங்களில் பெரும்பான்மையாக வும், தமிழ்நாட்டில் செங்கற்பட்டு, வடார்க்காடு ஆகிய மாவட்டங்களில் பரவலாகவும் காணப்படு கின்றனர். இவர்களின் எண்ணிக்கை 2,40,000-க்கும் மேற்பட்டதாகும். இவர்களுள் 80 விழுக்காட்டிற் கும் மேற்பட்டவர்கள் ஊரகப் பகுதிகளிலும் 20 விழுக்காட்டிற்குக் கீழானவர்கள் நகரப் பகுதிகளிலும் வாழ்கின்றனர்.

தென் இந்தியப் பழங்குடிகளை மிகுதியாக ஆய்வு செய்த தர்சுடன் (E. Thurston) சொற்பிறப்பியல் வழியில் ஏனாதி என்னும் பெயருக்கான வேர்ச்சொற் களைக் குறிப்பிட்டுள்ளார். 'ஏனம்' (Yanam) என்னும் சொல் படகு என்னும் பொருளுடையதென்றும், 'ஆடி' (Adi) என்னும் சொல் வாழ்க்கைத் தொழிலெனப் பொருள்படும் என்றும் கூறுகிறார். மேலும், தம் மக்களின் தோற்றம் பற்றி அறிய முடியாத நிலையி லுள்ளவர்கள் என்னும் பொருளுடைய 'ஆனாதி' (Anadi) என்ற வடமொழிச் சொல்லிலிருந்தும் இவர் களின் பெயர் பிறந்திருக்கலாம் எனவும் தர்சுடன் குறிப்பிடுகிறார்.

ஏனாதியரின் தோற்றம்பற்றி இரு வழக்குகளுண்டு. ஒரு வழக்குப்படி, செங்கற்பட்டு மாவட்ட வங்கக் கடற்கரைப் பகுதியிலுள்ள புலிக்காடு ஏரிப் பகுதியைச் சுற்றிய காட்டுப் பகுதியில் மீன்பிடித்தும் வேட்டை யாடியும் வாழ்ந்து வந்தனர். பின்னர், ஆந்திரப் பிர தேசத்தின் ஆதிக்கச் சாதியினரான இரெட்டிகளால் (Reddy) அடிமைப்படுத்தப்பட்டனர். குறிப்பாக, நெல்லூர் மாவட்ட ஏனாதியினர் இதற்கு மிகுதியாக ஆளாயினர். இரண்டாவது வழக்குப்படி, கிழக்குத் தொடர்ச்சி மலைப் பகுதியை ஆண்டவர்களின் கொடுமையைத் தாளாமல், சமவெளிப் பகுதி களுக்குக் குடியேறியவர்களே ஏனாதியினர் எனப்படு வர்.

ஏனாதிப் பழங்குடியினர் தெலுங்கு மொழியைப் பேசுகின்றனர். தமிழ்நாட்டிலுள்ளவர்கள் தமிழையும் அறிந்துள்ளனர். மூங்கில், பனையோலை, சோளம். தினை, சாமை, வரகு முதலானவற்றின் தட்டை களைக் கொண்டு கட்டும் குறுகிய வாயிலைக் கொண்ட கூம்பு வீடுகளில் வசிக்கின்றனர். ஏனாதியர் அனைவரும் சிறிய குடிசைக்குள் இருப்பதைக் காட்டி லும், இரவும் பகலும் மர நிழலில் தங்குவதையே விரும்புகின்றனர்.

இவர்களின் பொருளாதாரம் உணவு சேகரித்தலையும் வேட்டையாடுதலையும் அடிப்படையாகக் கொண்டது. காட்டுப் பகுதிகளில் கிடைக்கும் கனி வகைகள், கிழங்கு வகைகள் முதலானவற்றை உண்கின்றனர். முயல், காட்டு எலி, மான் முதலானவற்றை விரும்பி வேட்டையாடுகின்றனர். முக்கோணமான வலை, மீன்பிடி கூடைகள் ஆகிய இரண்டு மீன்பிடிப் பொருள்கள் மூலம் ஏனாதியினர் மீன் பிடிப்பதிலும் வல்லவர்கள். இன்று இவர்களுள் பெரும்பான்மையானவர்கள் கூலியாட்களாகவும், விளை நிலங்களுக்குக் காவல் தொழில் புரிபவர்களாகவும், பிசின், தேன், மெழுகு, மூலிகைத் தாவரங்கள், மயில் இறகுகள், முள்ளம்பன்றியின் முட்கள் முதலான காட்டுப் பொருள்களைச் சேகரித்து விற்பவர்களாகவும் உள்ளனர். ஏனாதிப் பெண்கள் கிராமங்களிலுள்ள பிற குடிகளில் வீட்டு வேலை செய்கின்றனர்.

ஏனாதிச் சமூகத்தினர் 'நல்ல ஏனாதியினர்' எனவும் 'தீண்டத் தகாத ஏனாதியினர்' எனவும் இரு வகையாகப் பாகுபடுத்தப்படுகின்றனர். முன்னவர்கள் இரெட்டி ஏனாதியினர் (Reddy Yanadi) எனக் கூறப்படுகின்றனர். இவர்கள் தீண்டத்தகாதவர்களாகக் கருதப்படாமல் இரெட்டிச் சாதியினர் வீட்டில் பணி புரிகின்றனர். பின்னவர், கரப்ப ஏனாதி (Garapa Yanadi) எனக் கூறப்படுகின்றனர். இவர்கள் தீண்டத்தகாதவர்களாகக் கருதப்படுவதால், வேளாண் நிலங்களில் வேலை செய்கின்றனர்.

இவர்களின் திருமண முறை பல வகையாகும். மணமகனும் மணமகளும் விரும்பிப் பெற்றோர்களுக்குத் தெரிவிக்காமல் மணத்தல், தாம் விரும்பிய மணத் துணையை அடைவதில் எதிர்ப்பு ஏற்படும்போது இருப்பிடத்தை விட்டு வெளியேறி மேற்கொள்ளும் உடன்போக்குத் திருமணம் புரிதல், பெற்றோர்களால் உறுதியாக்கப்பட்டுத் திருமணம் நடத்தப்படல் ஆகிய மூவகை முறைகள் ஏனாதியரிடையே உள்ளன. பெற்றோர்கள் நடத்தி வைக்கும் திருமணத்தில் மணமகன் தந்தை மணமகளின் தந்தையிடம் உரூபாய் 48-ஐ மணப்பெண் பணமாகத் தர வேண்டும். மணமகளின் தாய்க்குப் புதுப் புடவையையும் மேலுடைக்கான துணியையும் தரவேண்டும். திருமணத்திற்காகும் செலவின் மூன்றிலொரு பங்கை மணமகள் வீட்டாரும் மூன்றில் இரண்டு பங்கை மணமகன் வீட்டாரும் ஏற்றுக் கொள்வர். இவர்களிடையே பலதுணை மணமும் (Polygamy) காணப்படுகிறது.

ஏனாதியர் சமூகத்தில் குடும்பப் பெயர் குறிப்பிடத்தக்கது. ஒவ்வொரு குடும்பப் பெயரும் ஒரு புற

ஏனாதியர் நெருப்பு உண்டாக்குதல்

மணைக் குழுவாகக் கருதப்படுகிறது. அனைவரும் பெயருக்கு முன் தம் குடும்பப் பெயர் கொண்டிருப்பர். இப்பெயரைக் கொண்டே ஒவ்வொருவரையும் இனங் கண்டு கொள்கின்றனர். தந்தைவழி மரபினைக் கொண்டவர்களாதலால் ஆண்களின் பெயர் வாழ்நாள் முழுதும் மாறாமலிருக்கும். திருமணத்திற்குப் பின். பெண்கள் தங்கள் கணவனின் குடும்பப் பெயரைச் சேர்த்துக் கொள்வர்.

ஏனாதியர் தம் சமூக வாழ்க்கையில் நிகழும் சச்சரவுகளையும் தங்கள் இனத்தின்மீது அயலார் விளைக்கும் துன்பங்களையும் கவனித்து ஒழுங்கு படுத்த வல்ல தலைவன் என்னும் முறையைக் கொண்டவர்கள் அல்லர். இவர்கள் 'செஞ்சு தேவரு' (Chenchu Devaru) என்னும் குடும்பத் தெய்வத்தையும், ஆந்திரப் பிரதேசத்திலுள்ள அகோபிலத்தில் (Ahobilam) உள்ள நரசிம்மக் கடவுளையும் வணங்குகின்றனர். இவர்களுக்காக உள்ள தனிப் பூசாரிகள் சமயச் சடங்குகளை நடத்துகின்றனர். இறந்தவர்களை இவர்களே புதைக்கின்றனர். அரசின் பல்வேறு நலத்திட்டங்களினாலும் தம்மைச் சூழ்ந்த உலகோடு தொடர்பு கொண்டுள்ளதாலும் பண்பாட்டுப் பேறடைந்து (Acculturation) வளர்ச்சியுறுகின்றனர்.

ஜே.பா.

துணை நூல்கள்:

Raghavaiah, V., The Yanadis, Bharatiya Adimjati Sevak Sangh, New Delhi, 1962.

Thurston, E., Castes and Tribes of Southern India Madras Government Press. Madras, 1909.

ஏனாம்: இந்தியாவில் ஆந்திரப்பிரதேச மாநிலத்தில் கிழக்குக் கோதாவரி மாவட்டத்தில், வங்காள விரிகுடாவை அடுத்துக் கோதாவரி ஆற்றுமுகமாக இப்பட்டினம் விளங்குகிறது. இதைச் சுற்றியுள்ள ஏனாம் மாவட்டம் 20 சதுர கி.மீ. பரப்பை உடையது. முற்காலத்தில் இது சோழப் பேரரசின் ஒரு பகுதியாக இருந்தது. பின்னர் கி.பி. 16-ஆம் நூற்றாண்டில் முகமதியர் ஆட்சிக்குட்பட்டது. இப்பகுதியில் கி.பி. 17, 18-ஆம் நூற்றாண்டுகளில் ஆதிக்கம் செலுத்துவதற்காகப் பிரஞ்சுநாட்டவர், ஆங்கிலேயர், முகமதியர் முதலியோரிடையே அடிக்கடிப் போர்கள் நிகழ்ந்தன. இம்மாவட்டத்தின் பெரும்பகுதியை கி.பி. 1765-இல் சென்னை மாகாணத்துடன் இணைத்தனர். இது பிரெஞ்சுக்காரருக்குரிய ஒரு பகுதியாகத் தொடர்ந்து இருந்து வந்தது. இது 1954-இல் இந்திய ஒன்றியத்துடன் இணைவது என்பது ஒப்புக்கொள்ளப்பட்டது. பிரெஞ்சுக் குடியேற்றப் பகுதிகளான பாண்டிச்சேரி, காரைக்கால், மாகி, ஏனாம் ஆகிய நான்கும் 1962-ஆகஸ்ட்டு மாதத்தில் இந்தியாவுக்கு வழங்கப்பெற்றன. இந்திய நடுவண் அரசாங்கத்தின் நேர் ஆட்சிக்கு உட்பட்ட ஏனாம் மாவட்டத்தின் மக்கள்தொகை 11,631 (1981).

தெ.பா.

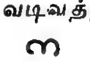
ஐ என்பது தமிழ் நெடுங்கணக்கில் எ, ஏ என்ற எழுத்துகளுக்கு அடுத்தபடியாக வைக்கப் பட்டுள்ள கூட்டு உயிர்த்தொடர் எழுத்து (Diphthong) ஆகும். அய் எனவும் எய் எனவும் இவ் வெழுத்து எழுதப்படுமாயினும் ஐ என்ற வடிவமே இதன்மூலம் ஆகும். இ என்ற உயிரெழுத்தின் அடிப் படையில் தோன்றிய ஈ, எ, ஏ என்ற ஒலிகளில் அடங்கிய அதாவது இளித்த வாயிலிருந்து வரும் பொழுது அடக்கப்பட்ட நெடிலின் உருவத்தோடு தோன்றிய ஒலியாக இவ்வெழுத்தின் ஒலியைக் கொள்ளலாம். இரு மாத்திரை ஒலி அளவு உடைய தாக இதைத் தொல்காப்பியர் கூறுகிறார்.

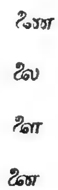
வடிவம்: இந்த எழுத்தின் வடிவம் மிகப்பழைய தமிழ் நாட்டுக் குகைக் கல்வெட்டுகளில் காணப்பட வில்லை. எனினும் இதன் முதல் தோற்றத்தில் அதா வது வடஆர்க்காடு மாவட்டத்தில் செங்கம் வட்டத் தில் கண்ட வட்டெழுத்துக் கல்வெட்டுகளில் வழங் கப்பட்ட வடிவத்தில் இதன் அடிப்படையைக் கண் டறியலாம். அசோகன் காலத்திலும் அதற்கு முற் பட்ட காலத்திலும் தமிழ்நாட்டில் இதன் வடிவம் Δ என்பதே. இதன் வரலாறு வருமாறு:-

அசோகன் கல்வெட்டில் காணப்படும் வடிவம்	ஏ	Δ
	ஐ	
செங்கம் வட்டக் கல்வெட்டுகள் திருநாதர் குன்றுக்கல்வெட்டு	ஐ	

முக்கோணத்தின் மேல் பாகம் வாய்பிளந்து இடையில் ஒரு நெடுங்கோடு இடப்பட்டதே இதன் வடிவம் ஆகிறது. இது வட்டெழுத்துக் கல் வெட்டுகளில் காணப்படுகிறது. தமிழ் எழுத்துக் கல்வெட்டுகளில் முதன் முதலாகப் பல்லவ நிருபதுங்கவர்மனின் இலால்குடிக் கல்வெட்டில் காணப் படுகிறது. அதன் தோற்றம் மேல் குறிப்பிட்ட வட்டெழுத்து வடிவத் தோடு தொடர்புள்ளதாகவே இருக்கவேண்டும் என்று கருத்தளவில் கூற லாம். நேரான எடுத்துக்காட்டுகள் கிடைக்கவில்லை. அதாவது:

திருநாதர் குன்று கல்வெட்டு	
பல்லவ நிருபதுங்கவர்மனின் இலால்குடிக் கல்வெட்டு கி.பி. 9-ஆம் நூற்றாண்டு	ஐ

திருநாதர் குன்று வடிவத்தில் தொடக்கத்தில் உள்ள வளைகோடு இரண்டாக மடிந்து பின் விரைவாக எழுதுவதன் விளைவாக அடுத்த பகுதியாகிய , என்று மாறி இரண்டையும் கலந்து ஐ என்ற வடிவம் தோன்றியது என்று கொள்ளலாம். வரிவடிவத்தில் இது தான் இதன் நிலை. மெய்யெழுத்துடன் கூடி வரும்பொழுது ஐகாரத்துக்கு எகரத்தின் குறி இரண்டாக அமைக்கப்பட்டது பின்வருமாறு:

தென்தமிழ்நாட்டுக் குகைக் கல்வெட்டுகள் அரச்சலூர்க் கல்வெட்டு கி.மு. 3-ஆம் நூற்றாண்டிலிருந்து கி.பி. 3-ஆம் நூற்றாண்டு வரை	தை லை	
திருநாதர்குன்று கல்வெட்டு கி.பி. 5-ஆம் நூற்றாண்டு வட்டெழுத்து	கை	
ஆதித்தசோழனின் கல்வெட்டு கி.பி 9-ஆம் நூற்றாண்டு அதற்கு முன்னும் பின்னும்	கை	
ஏறக்குறைய கி.பி. 8-ஆம் நூற்றாண்டிலிருந்து ண, ல, ள, ன என்ற எழுத்துகளுக்கு மட்டும் திருநாதர்குன்று கல்வெட்டு வடிவத்தின் சிறுமாற்றத்தோடு ஐ சற்று உயர்த்தி எழுதப்பட்டது.	ணை லை ளை னை	

இக்காலத்து எழுத்துச் சீர்திருத்த முறையில் இணைத்து எழுதப்படும் 'ஐ' யின் 'ை' உருவம் பண்டைய உருவமே என்பது தெளிவு. மொழி வழக்கில் இவ்வெழுத்தின் பயன்மிகுதி. ஓரெழுத்து ஒரு மொழியாக இவ்வெழுத்து வியப்பு, மென்மை, அழகு, நுண்மை, கபம் என்ற பொருள்களைத் தருகிறது. வியப்பு என்ற பொருளின் அடிப்படையில் தலைவன், அரசன், ஆசிரியர், தந்தை இவர்களைக்குறிக்க உதவுகிறது. ஐ என்பது இசைமரபில் இளி என்று சொல்லப்படும் ஐந்தாம் இசைஎழுத்து ஆகும். ஒரு சொல்லின் விகுதியாகப் பயன்படும் பொழுது இரண்டாம் வேற்றுமைக்கு உரியதாகவந்து வினைமுதற்பொருள் (பறவை), செயப்படு பொருள் (தொடை), கருவிப் பொருள் (பார்வை) என்ற மூன்றையும் குறிப்பிடுகிறது. தொழிற்பெயர் (கொலை), பண்புப் பெயர் (தொல்லை) களுக்கும் விகுதியாக வரும். கே.ஜி.கி.

ஐக்கிய அரபுக் குடியரசு என்பது 1958-இல் எகிப்தும் சிரியா நாடும் அமைத்துக் கொண்ட கூட்டாட்சி இணைப்பைக் குறிப்பதாகவும், 1961-இல் சிரியா விலகி முன்போல் தனி நாடாகி விட, 1961-முதல் 1971-வரை எகிப்து நாட்டை மட்டுமே குறிப்பதாகவும், அமைந்த பெயராகும்.

இக்கால அராபியத் தேசிய உணர்வு அல்லது குவாமியா (Qaumiyya): அராபிய அரசியல் ஒற்றுமையும், தேசிய உணர்வும்தான் ஐக்கிய அரபுக் குடியரசு (United Arab Republic) 1958-இல் உருவாவதற்கு வழி வகுத்தன. ஐரோப்பியருடைய அரசியலாதிக்கம் பரவுவதற்கு முற்பட்ட காலத்தில் அராபிய மக்களிடையே ஒற்றுமை வலுவாக இருந்தது. முதலாம் உலகப் போருக்குப் பின்னர் ஐரோப்பிய நாடுகளின் முக்கியமாக பிரிட்டன், பிரான்சு ஆகியவற்றின், சூழ்ச்சியினால், தாங்கள் பல சிறு நாடுகளில் வாழுமாறு துண்டு துண்டாகப் பிரிக்கப்பட்ட நிலையை அராபியர்கள் நன்கு உணர்ந்து, இவ்வலுவற்ற நிலையை நீக்குதற்குத் தங்களிடையே தேசிய உணர்வை வளர்த்துக் கொள்ளுதல்தான் சிறந்த வழி என்று உணர்ந்தனர். இரு உலகப் போர்களின் விளைவாகத் தேசியத் தன்னாட்சி உரிமைக் கருத்தும், சுதந்திரக் கருத்தும் குடியேற்ற நாடுகளிடையே வலுவாகப் பரவின. இவையே அராபியர் விரும்புகின்ற குவாமியா என்னும் தேசிய உணர்வு வளருதற்குக் காரணமாக இருந்தன. இந்தத் தேசிய உணர்வு, அராபிய மக்கள் அனைவருக்கும் இருக்க வேண்டிய தேசிய உணர்வைக் குறிப்பதே தவிர, ஒரு குறிப்பிட்ட நாட்டிலுள்ள அராபிய மக்களுடைய உணர்வை மட்டுமே குறிப்பிட்டதாகாது. இதுபோலவே யூதமக்களிடையே தோன்றிய தேசிய ஒற்றுமை உணர்வு சியானிச இயக்கமும், அதனடிப்படையில் 1948-இல் பாலசுத்தீனத்தில் இசுரேல் என்ற யூத

நாடும் தோன்றக் காரணமாக இருந்தது. இசுரேலுக்கும், அராபிய அரசுகளுக்குமிடையே பேரழிவைத் தந்த மூன்று போர்களின் காரணமாக, அராபியத் தேசிய உணர்வு மிகவும் வலுவாகவும் தீவிரமாகவும் பரவியுள்ளது. ஒவ்வொரு போரிலும் அரபு நாடுகள் தோல்வி யடையவே, அவற்றில் இராணுவப் புரட்சிகள் நடைபெற்றன. சிரியாவில் 1949-இலும், எகிப்தில் 1952-இலும், இராக்கிலும் சூடானிலும் 1958-இலும், இலிபியாவில் 1969-இலும் திடீர்ப்புரட்சிகள் தோன்றிப் புதிய ஆட்சிகள் நிறுவப்பட்டன. இதனால், அராபியத் தேசிய உணர்வு மேலும் வலுவடைய அவையெல்லாம் ஒரு கூட்டாட்சியாக இணைதல் வேண்டுமென்ற நோக்கமும் வளர்ந்தது. முக்கியமாகச் சிரியா, இலிபியா முதலிய நாடுகளில் இந்த நோக்கத்துக்கு ஆதரவு இருந்தது.

சிரியா, எகிப்து, ஏமன் கூட்டாட்சியாக இணைதல்: சிரியாவில் 1958-இல் நிலையற்ற சூழ்நிலைகள் இருந்தன. எகிப்தின் குடியரசுத் தலைவரான கமால் அப்துல் நாசர் சூயசுக் கால்வாய்ப் பகுதியை நாட்டுடைமையாக ஆக்கி, அராபிய நாடுகளிடையே பேராதரவும், மதிப்பும் பெற்ற தலைவராக ஆயினார். அதனால், ஒரு விரிவான அராபிய இணையத்தைத் தோற்றுவிக்கும் எண்ணத்துடன் 1958-இல் (பிப்பிரவரியில்) சிரியா எகிப்துடன் கூட்டாட்சியாக இணைந்ததால், ஐக்கிய அராபியக் குடியரசு தோன்றிற்று. நாசரே இந்த ஐக்கியக் குடியரசின் முதல் தலைவராயினார். அந்த ஆண்டு மார்ச்சு மாதத்தில், அராபிய முந்நீரகத்தின் தென்மேற்கு நாடாகிய ஏமன் குடியரசும் இந்தக் கூட்டாட்சியில் சேர்ந்தது, இந்த இணைப்பே ஐக்கிய அராபிய நாடுகள் (United Arab States) எனச் சொல்லப்பட்டது. இதன்பின்னர் ஐக்கிய அராபியக் குடியரசின் அரசாங்கத்துறை ஒவ்வொன்றிலும் எகிப்தியரின் செல்வாக்கே வளர்ந்து வந்ததால், சிரியர்களுக்கு இக் கூட்டாட்சியிலிருந்த ஆர்வம் குறைந்தது. சிரியா 1961-இல் தன்னை ஒரு சுதந்திர அரசாக அறிவித்துக் கொண்டு ஐக்கிய அராபியக் குடியரசினின்றும் பிரிந்தது. அந்த ஆண்டின் கடைசியில் எகிப்து தன் விருப்பத்தின் பேரிலேயே ஏமன் நாட்டோடு ஏற்படுத்தியிருந்த கூட்டாட்சி அமைப்பைக் கைவிட்டு விட்டது.

அராபியத் தேசிய ஒற்றுமையின் காரணமாகவே சோர்டான் நாடும் (Jordan) ஈராக்கு நாடும் (Iraq) 1958, பிப்பிரவரியில் சேர்ந்து அராபியக் கூட்டாட்சியை (Arab Federation) உருவாக்கின. இவ்வமைப்பு ஐக்கிய அராபியக் குடியரசை விட வலுவாக இருந்தாலும், இது 1958 சூலையில் ஈராக்கில் நடைபெற்ற புரட்சியின் காரணமாக அவ்வாண்டிலேயே மறைந்தது.

அரசியல் இணைப்பை அராபிய நாடுகளுக்கிடையே ஏற்படுத்துமளவுக்கு அவர்களிடையே தேசிய உணர்வு வலுவாக இல்லாமற் போயினும் அவைகளிடையே முக்கிய துறைகளில் ஒத்துழைப்பை ஏற்படுத்தும் பொருட்டு அராபிய அரசுகளின் தலைவர்கள் உச்சகட்ட மாநாடுகள் (Summit Conferences) நடத்தி வெற்றி பெற்றனர். எகிப்தின் படைகள் 1967-ஆம் ஆண்டு இசுரேல் போரில் தோல்வியடைந்ததனால், மிக்க நிதி ஆதாரங்களை இழந்த எகிப்துக்குச் சவுதி அரேபியா, குவயத்து, இலிபியா முதலிய நாடுகள் பெருமளவு நிதி உதவி செய்தன. அராபியத் தலைவர்களிடையே காணப்பட்ட கடும் போட்டிகளின் காரணமாகவும், வலுவற்ற ஐக்கிய இராணுவத் தலைமையை ஏற்படுத்த அந்நாடுகள் முன்வந்தனாலும், உறுதியான அரசியலிணைப்பை அவர்களால் ஏற்படுத்த இயலவில்லை. ஆயினும், ஒற்றுமை என்ற நோக்கம் அராபியர்களிடையே ஒரு கிளர்ச்சியை ஏற்படுத்தியுள்ளது. எகிப்து, இலிபியா, சிரியா, சூடான் முதலிய நாடுகள் ஒரு கூட்டாட்சியை நிறுவ 1970-இல் விருப்பம் தெரிவித்தன. எகிப்து, இலிபியா, சிரியா முதலியவை இணைந்து அராபியக் குடியரசுகளின் கூட்டாட்சியாக அமைய விரும்பின. இதை ஒட்டி எகிப்து தனது ஐக்கிய அராபியக் குடியரசு என்ற பழைய பெயரை விடுத்து, எகிப்து அராபியக் குடியரசு (Arab Republic of Egypt) என்ற புதிய பெயரை உடையதாயிற்று. இக்கூட்டாட்சித் திட்டத்தை மூன்று நாடுகளிலுமுள்ள வாக்காளர்களும் ஏற்றுக் கொள்ளவே 1971 செப்டம்பரில் புதிய கூட்டாட்சி தோன்றிற்று. ஆனால், கொள்கைகளைப் பொறுத்தவரை மூன்று அரசுகளின் தலைவர்களும் ஒருமித்த ஆதரவு கொண்டால்தான், அவர்களால் தீர்மானங்களை நிறைவேற்ற இயலும்.

அராபியக் கழகம்: இரண்டாம் உலகப் போர் முடிவுற்றதுமே, அப்போது சுதந்திரமாக இருந்த அராபிய நாடுகள், அராபியருக்கிடையே ஒற்றுமைப் பிணைப்பை ஏற்படுத்தவும், அராபிய அரசுகளுடைய அரசியற் செயல்களை முரண்பாடின்றி ஒருங்கிணைப்புச் செய்யவும் (Co-ordinate) ஓர் அராபியக் கழகத்தை (Arab League) நிறுவின. இக்கழகத்தை, அரசியல் இணைப்பை உருவாக்குதற்குகந்த ஒரு முன்னோடியாகக் கருதலாமாயினும், அராபியர்களே இவ்வமைப்பை இவ்வாறு கருதாமல் விட்டுவிட்டனர். ஆகையால் இக்கழகம் ஓர் அரசியல் இணைப்பாகக் கூட (Political Confederation) இல்லாமல் வலுவற்றிருந்தது. இதனுடைய உறுப்பு நாடுகளின் ஆதரவு வாக்குகளைச் சாராமல், இக்கழகத்தின் பொருட்டுச் செயற்படக்கூடிய ஒரு சுதந்திர அரசியலதிகாரியும் இக்கழகத்துக்கு இல்லை. மேலும் இவ்வமைப்பில்

எகிப்துக்கே மிக்க ஆதிக்கம் இருந்து வருகிறது. காண்க: எகிப்திய அரசியலமைப்பு. பா. கு.

கல்வி: ஒவ்வொரு குடிமகனுக்கும் இலவசக் கல்வியும் தொடர் கல்வியும் அளித்தல்; சொந்த உரிமைகளை யும் பொதுவான உரிமைகளையும் ஒவ்வொருவரும் உணரச் செய்து கடமைகளைச் செய்யத் தூண்டுதல்; தனியொருவருக்கும் அவர் உறையும் சமுதாயத்திற்கும் இடையே அரசியல், சமுதாய ஒற்றுமையை ஏற்படுத் துதல்; பண்பாடு, ஆன்மிக மரபுகளைச் சமுதாயத் தில் பரப்புதல்; நாட்டின் பொருளாதார வளர்ச்சிக் கான திறமை சார்ந்த பணியாளர்களை உருவாக்கு தல் ஆகியன இந்நாட்டுக் கல்வியின் குறிக்கோள் களாகச் சுட்டப்படுகின்றன.

ஈராண்டு முன்பள்ளிக் கல்வியும் (Pre-school Education,), ஆறாண்டுத் தொடக்கப் பள்ளிக் கல்வி யும், மூன்றாண்டு ஆயத்தப் பள்ளிக் கல்வியும் (Preparatory Stage), மூன்றாண்டு உயர்நிலைக் கல்வி யும், பின்னர்ப் பல்கலைக்கழகக் கல்வியும் ஐக்கிய அரேபியக் குடியரசின் கல்வியமைப்பில் உள்ளன. முன்பள்ளிக் கல்வியில் குழந்தைகள் 4 வயதிலிருந்து 6 வயது வரை சேர்ந்து பயிலுகின்றனர். பதினெட்டு வயதில் மேனிலைக் கல்வியை ஒரு மாணவர் பெற்று விடுகிறார். மேனிலைக் கல்வியின் முதலாண்டில் அனைவருக்கும் ஒரே மாதிரியான கல்வி வழங்கப்படு கிறது. இரண்டாம் ஆண்டில் அறிவியல் அல்லது கலைத்துறைப் பாடங்கள் என இரண்டாகப் பிரிக்கப் பட்டு, அதில் மாணவர்கள் சேர்த்துக் கொள்ளப்படு கின்றனர். மேனிலைக் கல்வி முடித்தவர் பல்கலைக் கழகங்களில் சேரத் தகுதியுடையவர்.

குடியரசுப் பல்கலைக்கழகம் (University of the Republic) 1977-இல் தோற்றுவிக்கப்பட்டது. இங்குக் கலைகள், கல்வி, உளவியல், அரசியல், நிருவாகம், அறிவியல், சட்டம், வேளாண்மை, தொழில் நுட்பம் ஆகிய துறைகள் உள்ளன. பெகரெய்னில் (Bahrain) உள்ள வளைகுடாப் பல்கலைக்கழகம் (Gulf University) மருத்துவம், கல்வி, அறிவியல் ஆகியவற்றில் உயர்கல்வி வழங்குகிறது. முறைசாராக் கல்வி வழியே நாட்டு மக்களிடம் எழுத்தறிவினை வளர்ப்பதிலும் ஐக்கிய அரேபியக் குடியரசு முயன்று வருகிறது. முறைசாராக் கல்வியில் எழுதப் படிக்கக் கற்பித் தலும், பொதுக் கல்வியும் ஈராண்டுக்கு வழங்கப்படு கின்றன.

தொடக்கப் பள்ளியிலிருந்து பல்கலைக்கழகம் வரை கல்வி நிருவாகத்தினைக் கல்வியமைச்சகமே செய்து வருகிறது. பல்கலைக்கழகம் வரையில் மாண வர்களுக்குக் கல்வி இலவசமாகக் கற்பிக்கப்படுகின் றது. மாணவர்களின் போக்குவரத்து, பாடநூல்கள், உணவு ஆகியவற்றுக்காக அரசு பெருந்தொகை யினைச் செலவழித்து வருகிறது. அரசின் வரவு செலவுத் திட்டத்தில் 1980-ஆம் ஆண்டுக் கணக்கின் படி கல்விக்காக 11.4 விழுக்காடு ஒதுக்கப்பட்டது.

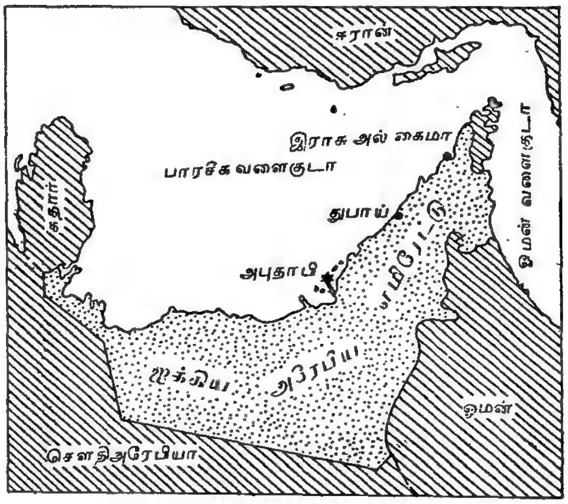
முன்பள்ளிக் கல்வி வழங்கும் ஆசிரியர்களும், தொடக்கப் பள்ளிக் கல்வி ஆசிரியர்களும் ஆசிரியர் பயிற்சி நிறுவனங்களில் பயிற்சி பெறுகின்றனர். ஆயத்தப் பள்ளி, உயர்நிலைப் பள்ளி ஆசிரியர்கள் பல்கலைக்கழகங்களில் பயிற்சி பெறுகின்றனர்.

நாடு முழுவதற்கும் ஒரே மாதிரியான பாடத் திட்டம் உள்ளது. பாடநூல்கள் எழுதுதல், பாடத் திட்டம் தயாரித்தல் ஆகியவற்றை வல்லுநர் குழு செய்கிறது. வகுப்பறைத் தேர்வின் அடிப்படையில், மாணவர்களின் தேர்ச்சி முடிவு செய்யப்படுகிறது. எனினும், ஆயத்தப் பள்ளிக் கல்வி, உயர்நிலைப் பள்ளிக் கல்வி ஆகியவற்றின் இறுதியில் தேசிய அள வில் நடைபெறும் பொதுத் தேர்வின் அடிப்படையில், மாணவர்களுக்குச் சான்றிதழ் வழங்கப்படுகிறது.

ஐக்கிய அரேபியக் குடியரசில் கல்வியாராய்ச்சி யினைப் பல்கலைக்கழகம் செய்து வருகிறது. இவ்வா ராய்ச்சி பெருமளவில் நடைபெறவில்லை. இந்நாட் டிலேயே பயிற்சி பெற்ற ஆசிரியர்கள், நிருவாகிகள் ஆகியோரின் பற்றாக்குறை; எழுத்தறிவற்றோர், படிப்பைப் பாதியிலேயே கைவிட்டோர் ஆகி யோரின் மிகுந்த எண்ணிக்கை; தொழிற் கல்வி யில் ஆர்வமின்மை; உயர் கல்வியாராய்ச்சிக்கு என்று தனிமையமோ அமைப்போ இல்லாமை ஆகியன ஐக் கிய அரேபியக் குடியரசு தீர்த்து வைக்க வேண்டிய சிக்கல்களாகக் குறிக்கப்படுகின்றன. எஸ்.த.

ஐக்கிய அரேபிய எமிரேட்டுகள் என்பது ஆசியாவைச் சேர்ந்த கிழக்கு அரேபியாவில் பாரசீகம், ஓமன் ஆகிய வளைகுடாக்களை அடுத்து உள்ள ஒரு கூட்டாட்சி நாடு. எமிர் (Emir) என்பது இசுலாமிய வழக்கில் ஆளுநர் அல்லது அரசரைக் குறிக் கும். அச்சொல்லிலிருந்து எமிரேட்டு என்னும் சொல் வந்துள்ளது. ஏழு எமிரேட்டுகள் இணைந்த கூட் டாட்சிக்கு ஐக்கிய அரேபிய எமிரேட்டுகள் (United Arab Emirates) என்று பெயர். அவையாவன: அபு தாபி (Abudhabi), அசுமான் (Azman), துபாய் (Dubai), பூசைரா (Fujairah), இராசு அல் கைமா (Rasa-Klhaimah), சார்சா (Sharjah), உம்-அல் கெய்வொய்ன் (Umm-alQuiwain). இந்த ஏழு பகுதி

களையும் ஆட்சி புரிந்த தலைவர்கள் (Sheiks) இங்கிலாந்துடன் இடைக்காலப் போர் நிறுத்த உடன் படிக்கைகள் செய்து கொண்டதால், இந்நாடுகளுக்கு இடைக்காலப் போர் ஓய்வு உடன்படிக்கை நாடுகள் (Trucial States) என்றும், இவற்றின் கடலோரப் பகுதிக்கு இடைக்காலப் போர் ஓய்வுக் கடற்கரை (TrucialCoast) என்றும் பெயர்கள் அமைந்தன.

ஐக்கிய அரேபிய எமிரேட்டுகள்

இவை இங்கிலாந்துடன் கி.பி.1820-இல் மேற்படி உடன்படிக்கைகளைச் செய்து கொண்டன. இவை யாவும் கி.பி 1892-இல் இங்கிலாந்தின் காவல் பொறுப்பை ஏற்றுக் கொண்டன. இப்பொறுப்பை இங்கிலாந்து ஏற்றுக்கொள்வதற்கு முன்னர், இப்பகுதிகளில் கடற்கொள்ளைகள் மிகுதியாக நடைபெற்றன. எனவே, கடற்கொள்ளைக் கடற்கரை என்றும் இப்பகுதிக்குப் பெயர் வழங்கியது. இங்கிலாந்து கடற்கொள்ளையை ஒழித்தது; இரண்டாம் உலகப் போருக்குப் பின்னர், சேக்கு நாடுகளுக்கு (Sheikdoms) உள்நாட்டுச் சுதந்திரம் வழங்கியது; கூட்டாட்சி அமைப்புப் பற்றிக் கலந்துரையாடல்கள் 1968-இல் நிகழ்ந்தன. இந்த வளைகுடாப் பகுதியினின்று 1971-ஆம் ஆண்டிறுதியில் இங்கிலாந்தின் படைகள் விலகின. புதிய சுதந்திரக் கூட்டாட்சி அமைக்கப் பெற்றது.

புதிய அரசியலமைப்புப்படி, ஏழு ஆட்சியாளர்கள் அடங்கிய ஓர் உச்சநிலைக்குழு ஏற்பட்டது. அக்குழுவே அமைச்சர்களை அமர்த்தும். இந்த அமைச்சர்கள்குழு சட்டமியற்றும் அதிகாரங்களைப் பெற்றுள்ளது. இதன் தீர்மானங்கள் ஒரு கூட்டாட்சித் தேசியக்குழுவிடம் ஒப்படைக்கப்படும். இந்தத் தேசியக்குழுவில் 40 நேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட உறுப்பினர்கள் உள்ளனர். இக்குழுவிற்குச் சட்டத்தை மாற்ற ஆலோசனை கூறும் அதிகாரம் உண்டு. ஆனால், நிருவாக அதிகாரம் எதுவுமில்லை.

இந்தக் கூட்டாட்சி நாடுகளின் பரப்பு 92,100 ச.கி.மீ. மக்கட்தொகை 1980-ஆம் ஆண்டு மதிப்பின்படி 1,040,275. இவர்களுள் ஆடவர் 717,475 பேர். பத்தில் ஒரு பங்கினர் நாடோடிகள். இவ்வரசு அரேபியச் சங்கத்திலும் ஐ.நா. சபையிலும் சேர்ந்துள்ளது.

தெ.பா.

துணை நூல்கள்:

Abdullah, M. M., The U. A. E.: A Modern History, London and New York, 1978.

Soffan, L.U., The Women of the United Arab Emirates Croom Helm, London, 1980.

United Arab Emirates, Ministry of Planning. Annual Statistical Abstract, Abu Dhabi Corporation, Abu Dhabi, 1980.

ஐக்கியக் கட்சி என்பது கி.பி. 19-ஆம் நூற்றாண்டில் அயர்லாந்துக்குத் தன்னாட்சி உரிமையை வழங்குதற்காக இங்கிலாந்து தாராளக் கட்சி (Liberal Party) அரசாங்கம் ஒரு சட்டம் செய்ய முயன்ற போது, அதை எதிர்த்து அயர்லாந்தைப் பிரிட்டனோடு இணைத்து வைக்கும் நோக்கத்தோடு தாராளக் கட்சியினர் சிலர் தனியாக அமைத்துக் கொண்ட அரசியற் கட்சி ஆகும். தாராளக் கட்சியிலிருந்து பிரிந்து சென்றவர்கள் தாராள ஐக்கியக் கட்சியார் (Liberal Unionists) என்ற பெயருடையராயினர்.

தோன்றிய சூழ்நிலை: நெடுங்காலமாக இனம், மொழி, சமயம், பொருளாதார வளர்ச்சி முதலிய வற்றில் பெருமளவு இங்கிலாந்தோடு வேறுபட்டிருந்த அயர்லாந்து, இங்கிலாந்தினால் கடுமையாக ஆளப்பட்டமையால், ஆங்கில நிலவுடைமையாளரிடமிருந்து தங்களுடைய நில உரிமைகளை மீண்டும் பெறவும், சமய, பொருளாதார உரிமைகளைப் பெறவும், ஐரிசு மக்கள் ஆங்கில ஆட்சியை எதிர்த்துக் கிளர்ச்சிகள் செய்து வந்தனர். இங்கிலாந்து தாராளக் கட்சி அரசாங்கத்தைக் கிளாடுசுடன்(Gladstone) கி.பி.1886-ஆம் ஆண்டில் அமைத்தார். அவர் அயர்லாந்து மக்களின் சிக்கலைத் தீர்ப்பதற்கு உரிய ஒரே வழி அந்நாட்டிற்குப் பொறுப்புள்ள தன்னாட்சி வழங்குவதே ஆகும் என்று தீர்மானித்தார். அயர்லாந்துத் தன்னாட்சிச் சட்ட முன்வரைவு (Irish Home Rule Bill) ஒன்றினைப் பாராளுமன்றத்தில் அவர் கொண்டு வந்தார். அதை நிறைவேற்றினால் வட அயர்லாந்தில் அல்சுடர் மாகாணத்தில் கி.பி. 17, 18-ஆம் நூற்

றாண்டுகளிலிருந்து ஆங்கில அரசாங்கத்தினுதவியால் குடியேற்றப்பட்ட ஆங்கிலச் சீர்திருத்தக் கிறித்தவ நிலவுடைமையாளருடைய (Protestant Landlords) உரிமைகள் சுதந்திரக் கத்தோலிக்க அரசாங்கத்தினால் அழிக்கப்படுதல் கூடுமென்றஞ்சி, ஆங்கிலத் தாராளக் கட்சியாரே அதை எதிர்த்தனர். ஆங்கிலத் தாராளக் கட்சியிலிருந்து ஆர்ட்டிங்ட்டன் பிரபு (Lord Hartington), சோசப் சேம்பர்லின் (Joseph Chamberlain) முதலியோர் தலைமை அமைச்சர் கிளாடுசுடனை விட்டுப் பிரிந்து தாராள ஐக்கியக் கட்சி என்னுமொரு தனிக்கட்சியை (Splinter Party) கி.பி. 1885-இல் அமைத்துக் கொண்டனர். இங்கிலாந்தின் அரசியற் கட்சியாகிய பழைமைக் கட்சிக்கு(Conservative Party) வட அயர்லாந்திலும் இசுகாட்லாந்திலும் நிறைய ஆதரவு இருந்தது. ஆகையால், இவ்விரண்டு பகுதியிலுமுள்ள பழைமைக் கட்சியார் தங்களை ஐக்கியக் கட்சியார் என்று கூறிக் கொண்டனர்.

அரசியலிற் செயற்படுதல்: ஐக்கியக் கட்சியின் திட்டம், பழைமைக் கட்சியினுடையதைப் போலப் பிரிட்டானியப் பேரரசைச் சிதறாதபடி காப்பதே ஆகும். அவர்கள் அயர்லாந்துக்குத் தன்னாட்சி உரிமை வழங்கப்படுதலை எதிர்த்தாலும், அயர்லாந்து நிலக்குத்தகையார் சார்பாக நல்ல சீர்திருத்தங்கள் செய்யப்படுதலை ஆதரித்தனர். அவர்கள் பாராளுமன்றத்தில் கிளாடுசுடனின் அயர்லாந்துத் தன்னாட்சிச் சட்ட முன்வரைவுக்கு எதிராக வாக்களிக்கவே, தோல்வியுற்ற கிளாடுசுடன் கி.பி. 1886-இல் பதவி விலகினார். பழைமைக் கட்சியின் தலைவரான சாலிசுபரி பிரபு கி.பி. 1886-இல் அரசாங்கத்தை அமைத்த போது, புதியதாகத் தோன்றிய தாராள ஐக்கியக் கட்சி அவ்வரசாங்கத்தை ஆதரித்தது. புதிய அரசாங்கம் அயர்லாந்து நிலக் குத்தகையாளருக்குச் சில வசதிகளைச் செய்தது. பின்னர் நடைபெற்ற தேர்தலில் தாராளக் கட்சி வெற்றிபெற, கிளாடுசுடன் தமது நான்காம் அரசாங்கத்தை அமைத்து, தமது இரண்டாம் அயர்லாந்துத் தன்னாட்சிச் சட்ட முன்வரைவைத் தாக்கல் செய்தார். அது கீழ்ச்சபையில் நிறைவேறி, பிரபுக்கள் சபையில் தள்ளுபடி செய்யப்பட்டதால் கிளாடுசுடன் கி.பி. 1894-இல் பதவி துறந்து அரசியலிலிருந்தே விலகினார். பின்னர் ஐக்கியக் கட்சியார் கி.பி. 1895-இல் அமைச்சரவையை அமைத்தனர். அவர்கள் கொள்கை தாராளமான சட்டங்கள் இயற்றி, கடுமையான ஆட்சி செய்தலே ஆகும். அவர்கள் கொண்டுவந்த சட்டங்கள் சில பயன்களை நல்கினாலும், ஐரிசுத் தேசிய உணர்வை வளர வொட்டாமல் தடுத்தன. இவ்வைக்கியக்கட்சியின் ஆட்சி 1904-இல் முடிவுற்றதும், 1906-இல் தாராளக்கட்சி மீண்டும் ஆட்சிக்கு வந்தது. இது ஐரிசுக் கட்சிக்குச் சில உரிமைகளை நல்கி, அதன் ஆதரவைப் பெற்றது இதற்கிடையில் அயர்லாந்தை ஆங்கிலப் பொருளாதாரப் பிடியிலிருந்து மீட்டு, அந்நாட்டு மக்களுக்கு அளிக்கும் நோக்கத்துடன் ஆர்தர் கிரிபித்து (Griffith) என்பவரால் சுதந்திர ஐரிசுக் கட்சி அல்லது சின்பீன் (Sinn Fein) கட்சி தோற்றுவிக்கப்பட்டு வன்முறைகளைப் பின்பற்றிற்று. இங்கிலாந்தின் தாராள அரசாங்கம் (Liberal Govt.) 1910-இல் அயர்லாந்துத் தன்னாட்சிச் சட்ட முன்வரைவைக் கீழ்ச்சபையில் நிறைவேற்றியும் அதைப் பிரபுக்கள் சபை தள்ளிவிட்டமையால், அம்மறுப்பு அதிகாரமும் 1911-ஆம் ஆண்டு பாராளுமன்றச் சட்டத்தின்படி செல்லுபடி ஆகாமல் போயிற்று. இச்சட்டமுன் வரைவு 1914-இல் சட்டமாக ஆகக் கூடியதாயினும், முதல் உலகப்போர் முடியும்வரை இதைச் செயற்படுத்தாமல் அரசாங்கம் நிறுத்தி வைத்தது. அயர்லாந்துத் தன்னாட்சிச் சட்டம் நடைமுறைக்கு வந்தவுடனேயே வடஅயர்லாந்தில் சீர்திருத்தக் கிறித்தவருடைய அல்சுடர் பகுதியில் (Ulster) ஐக்கியக் கட்சியின் மன்றம் தன்னை அல்சுடருக்கு மட்டும் தனியான ஓர் அரசாங்கமாக மாற்றிக் கொள்ள ஆயத்தமாக இருந்தது. போர்க்காலத்தில் சின்பீன் 1916-இல் தப்ளினில் (Dublin) கலகம் செய்தது. இங்கிலாந்துத் தலைமை அமைச்சர் இலாயிடு சார்சு (Loyd George) தப்ளினில் 1917-இல் கூட்டிய மாநாட்டில் சின்பீனும், அல்சுடர் ஐக்கியக் கட்சியும் கலந்து கொள்ளவில்லை. அடுத்த ஆண்டில் நடைபெற்ற தேர்தலில் சின்பீன் பெரும்பான்மைக் கட்சியாக வர, அது சுதந்திர ஐரிசுக் குடியரசின் பாராளுமன்றமாக (Dail Eirean) அமைந்தது. அதனை நிறுவிய புதிய அரசாங்கத் தலைவர் ஏமன் டிவாலரா (Eamon de Valera). 1919-இல் சிறையிலிருந்து தப்பி, உதவிபெற அமெரிக்காவுக்குச் சென்றார். சின்பீன், ஐரிசுக் குடியரசுப் படையைத் திரட்டிப் (I.R.A.) ஆங்கிலப் படைகளோடு பொருதது. இருபக்கங்களிலும் மிக்க உயிரழிவு ஏற்பட்டது. கடைசியாக 1921-இல் ஆங்கில அரசாங்கமும் சின்பீனும் கலந்து பேசி, கனடா நாட்டைப் போன்றதொரு அரசியல் நிலையைச் சுதந்திர ஐரிசு அரசில் (Irish Free State) நிறுவுவதென்று ஒப்புக் கொள்ளப்பட்டது. புதிய ஐரிசு அரசு இங்கிலாந்து அரசருடைய தலைமையை ஏற்றுக் கொள்வதாக ஒப்பந்தம் செய்யப்பட்டது (1921). இந்த ஒப்பந்தத்திலிருந்து அல்சுடரில் உள்ள ஆறு மாவட்டங்களும் (Counties) நீக்கப்பட்டன.

வடஅயர்லாந்தில் சீர்திருத்தக் கிறித்தவர்கள் விரும்பியவாறு, 1920-ஆம் ஆண்டு அயர்லாந்தின் அரசாங்கச் சட்டம் ஒரு சுதந்திர அரசாங்கத்தை நிறுவிற்று. அங்கு ஓர் ஈரவைச் சட்டமன்றம் (Bi-Cameral Legislature - பேரவை, பொதுமக்கள் மன்றம்)

நிறுவப்பட்டு 5 ஆண்டுகளுக்கொருமுறை பாராளு மன்றத் தேர்தல் நடத்தப்பட்டது. இங்கிலாந்திலிருப்பது போன்ற வாக்காளர் தகுதிகள் விதிக்கப்பட்டன. அரசியலதிகாரம் ஆங்கில அரசரிடமிருந்தும் பாராளுமன்றத்திடமிருந்தும் வருவதாக ஒப்புக் கொள்ளப் பட்டது. இங்கிலாந்துப் பாராளுமன்றத்திலும் வட அயர்லாந்துக்குப் பிரதிநிதித்துவம் அளிக்கப்பட்டது. ஒரு தலைமை ஆளுநரும், தலைமை அமைச்சரின் கட்டுப்பாட்டிலுள்ள அமைச்சரவையும் நிருவாகத் தலைமை அதிகாரத்தைக் கையாண்டனர். வட அயர்லாந்து தன் விருப்பத்தின் பேரில் சுதந்திர ஐரிசு அரசுடன் சேரும் உரிமையை 1921-ஆம் ஆண்டு ஒப்பந்தம் அதற்கு அளித்தாலும், அல்சுடரை ஆண்ட ஐக்கியக் கட்சி அரசாங்கம் இவ்வுரிமையைக் கையாளாமல் விட்டுவிடவே, வட அயர்லாந்து தனி நாடாக இருந்து வந்தது. ஐக்கியக் கட்சியே வட அயர்லாந்தில் ஆளும் கட்சியாக இருந்தது. சில ஆண்டுகளில் இரகசியத் தாக்குதல், கலகம், பயங்கர வாதிகளின் செயல்கள் ஆகியவற்றை ஒடுக்குவதற்காக இலண்டன் வடஅயர்லாந்தின்மீது நேர்முக ஆட்சியைச் செயற்படுத்தியது. பா.சு.

ஐக்கியச் சட்டங்கள்: உலக நாடுகளில் சில பகுதிகளை இணைத்தற்பொருட்டு அவ்வப்போது இயற்றப்பட்ட ஐந்து ஐக்கியச் சட்டங்கள் கி.பி. 1397, 1536, 1707, 1800, 1840 ஆகிய ஆண்டுகளில் நிறைவேறின.

ஐக்கிய சட்டம் (கி.பி. 1397): இது நார்வே, சுவீடன், தென்மார்க்கு ஆகிய நாடுகளை கி.பி. 1397-இல் ஐக்கியப்படுத்த ஏற்படுத்தப்பட்ட சட்டம். இசுகாண்டிநேவிய (Scandinavia) நாடுகளுள் சிறப்பு வாய்ந்ததாகத் தென்மார்க்கு (Denmark) விளங்கியது. நார்வே தன் அருகிலுள்ள சுவீடனுடன் நட்புறவில்லாமல் இருந்து வந்தது. நார்வேயின் பொருளாதாரம் அதனால் சீர்குலைய ஆரம்பித்தது. கருங்கொள்ளை (Black Death) நோயினால் பிரபுக்களின் ஆதிக்கம் பெரிதும் அந்நாட்டில் அழிந்தது. தென்மார்க்கு சுவீடனுடன் தொடர்ந்து போர் செய்து அந்நாட்டைத் தன் ஆளுகைக்குக் கொண்டு வர முயன்றது. இச்சூழ்நிலைகளைப் பயன்படுத்தித் தென்மார்க்கின் அரசி மார்கரெட்டு கி.பி. 1397-ஆம் ஆண்டு, சுவீடன், நார்வே ஆகிய நாடுகளைத் தென்மார்க்குடன் இணைத்தார். இது கால்மர் (Kalmar) ஐக்கியம் எனப்பட்டது. இதன்படி நார்வே, சுவீடன், தென்மார்க்கு மூன்றும் இணைக்கப்பட்டு, அரசியின் உறவினர் ஒருவர் அரசராக்கப்பட்டார். தென்மார்க்கைத் தவிர மற்ற இரண்டு நாடுகளுக்கும் இந்த ஐக்கியத்தில் மனநிறைவு இல்லை. சுவீடன் 125 ஆண்டுகள் தன் எதிர்ப்பைத் தொடர்ந்து தெரிவித்துக் கொண்டிருந்தது. முதலாம் கசுடவசு (Gustavus) கி.பி. 1523-இல் சுவீடனின் அரசரான போது கால்மர் ஐக்கியம் உடைக்கப்பட்டது. ஆயினும், கி.பி. 1814-ஆம் ஆண்டுவரை நார்வே சுவீடனின் ஆதிக்கத்திற்கு உட்பட்டிருந்தது.

ஐக்கியச்சட்டம் (கி.பி.1536): இங்கிலாந்தின் அரசர் எட்டாம் என்றியின் காலத்தில் கி.பி. 1536-ஆம் ஆண்டு இங்கிலாந்துடன் வேல்சை (Wales) இணைக்கும் ஐக்கியச் சட்டம் கொண்டுவரப்பட்டது. இவ்விணைப்பிற்கு முன்பே இங்கிலாந்து வேல்சை வெற்றி கொண்டிருந்தது. ஆனால், இங்கிலாந்துடன் இணைக்கவில்லை. வேல்சிலும் அதனைச் சார்ந்த பகுதிகளிலும் ஒழுங்கான நிருவாகம் இல்லை. பிரபுக்களின் ஆதிக்கமே மேலோங்கியிருந்தது. எனவே, நிருவாகத்தைச் சிறப்புறச் செய்ய விரும்பிய எட்டாம் என்றியின் அமைச்சர்கள், இப்பகுதிகளை இங்கிலாந்துடன் இணைக்க விரும்பினர். அதன்படி வேல்சும், அதனைச் சார்ந்த பகுதிகளும் இங்கிலாந்துடன் கி.பி. 1536-ஆம் ஆண்டு ஐக்கியச் சட்டத்தின்படி இணைக்கப்பட்டன. வேல்சு மக்கள் ஆங்கிலேயர் அனுபவித்து வந்த உரிமைகளைத் தாங்களும் பெற்றனர். ஆங்கிலப் பாராளுமன்றத்திற்கு ஒரு பிரதிநிதியை அனுப்பும் அதிகாரத்தை வேல்சு பெற்றது. போப்பின் ஆதிக்கத்திலிருந்து விடுபட்ட எட்டாம் என்றியின் ஒப்பற்ற இறைமையை இச்சட்டம் வெளிப்படுத்தியது.

இங்கிலாந்து-இசுகாட்லாந்து இணைப்பு: இங்கிலாந்தை முதலாம் சேம்சு கி.பி. 1603-கி.பி. 1625 ஆண்டார். அவர் காலத்தில் இங்கிலாந்திற்கும் இசுகாட்லாந்திற்குமிடையே நல்லுறவு இருந்து வந்தது. ஆயினும், அவை தனித்தனியே சுதந்திரமாக இயங்கி வந்தன. ஒவ்வொன்றிற்கும் தனித்தனிப் பாராளுமன்றம், அமைச்சரவை, சட்டங்கள், திருச்சபை ஆகியவை இருந்துவந்தன. கிராம்வெல் வீழ்ச்சிக்குப்பின் அவை தனித்தனியாயின. இரு நாடுகளுக்குமிடையே கசப்பும் விரோதமும் மிகுந்திருந்தன. போர் ஏற்படும் சூழ்நிலையும் ஏற்பட்டது. அப்போதைய அரசி ஆன் இரு நாடுகளின் இணைப்பைப் பற்றி முடிவு செய்ய ஒரு குழுவை அமைத்தார். அதன்பேரில் கி.பி. 1707-ஆம் ஆண்டு ஐக்கியச் சட்டம் இயற்றப்பட்டது. இசுகாட்லாந்துப் பாராளுமன்றம் கலைக்கப்பட்டது. மே மாதம் முதல் நாள் இசுகாட்லாந்தும் (Scotland), இங்கிலாந்தும் இணைந்த ஐக்கிய அரசு (United Kingdom of Great Britain) தோற்றுவிக்கப்பட்டது. இருநாடுகளுக்கும் ஐக்கியக் கொடி ஒன்று ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டது.

இருநாடுகளுக்கும் பொதுவான பாராளுமன்றம் ஏற்பட்டது. இசுகாட்லாந்து, கீழ்ச்சபைக்கு 45 உறுப்பினர்களையும், மேல்சபைக்கு 16 உறுப்பினர்களையும் தேர்ந்தெடுத்து அனுப்பும் உரிமை பெற்றது. அனோவர் மரபினரின் அரசுரிமையை இசுகாட்லாந்து ஒப்புக் கொண்டது. இசுகாட்லாந்தில் சமயமூப்பர் (Presbyterian) திருச்சபை தொடர்ந்து செயற்பட ஒப்புதல் கிடைத்தது. இசுகாட்லாந்து தொடர்ந்து தன் நீதிமன்றங்களையும் சட்டமுறைகளையும் பயன்படுத்த அனுமதி அளிக்கப்பட்டது. வெளிநாட்டு வாணிகத்திலும். இங்கிலாந்தின் குடியேற்றங்களோடு வாணிகத் தொடர்பு கொள்வதிலும் இசுகாட்லாந்துக்கு இதுவரை இருந்துவந்த தடை நீங்கியது. ஒரே மாதிரியான அளவைகளும் நாணயங்களும் இரு நாடுகளிலும் பயன்படுத்தப்பட வேண்டும் என்றும், தேரியன்திட்டத்தில் ஏற்பட்ட தோல்விக்கு நட்ட ஈடாக இங்கிலாந்து, இசுகாட்லாந்திற்கு 3,98,000 பவுன் அளிக்க வேண்டும் என்றும் தீர்மானிக்கப்பட்டது.

இங்கிலாந்து - அயர்லாந்து இணைப்பு (கி.பி. 1800): அயர்லாந்து, இங்கிலாந்தின் ஆட்சிக்குட்பட்டிருந்தாலும், அதற்கெனத் தனிப் பாராளுமன்றம் இருந்தது. ஆயினும், அது இங்கிலாந்துப் பாராளுமன்றத்தின் கட்டுப்பாட்டிற்குள் இருந்துவந்தது. ஐரிசு மக்கள் கத்தோலிக்கர்கள். அமெரிக்கச் சுதந்திரப் போரும், பிரெஞ்சுப் புரட்சியும் அயர்லாந்து மக்களுக்கு ஒரு விழிப்புணர்ச்சியைக் கொடுத்தன. அதன் காரணமாக, ஆங்கில ஆதிக்கத்தை எதிர்த்துப் பல கலகங்களும் உள்நாட்டுப் போர்களும் ஏற்பட்டன. அதனைக் கண்ட ஆங்கிலேயர் தங்கள் ஆதிக்கத்தை அயர்லாந்தில் நிலைநிறுத்தும் பொருட்டு கி.பி. 1800-ஆம் ஆண்டு ஐக்கியச் சட்டத்தை நிறைவேற்றினர்.

அதன்படி அயர்லாந்தின் பாராளுமன்றம் கலைக்கப்பட்டது. இங்கிலாந்தின் பிரபுக்கள் சபைக்கு அயர்லாந்து, பாதிரிமார்கள் 4 பேரும், பிரபுக்கள் 28 பேரும் உறுப்பினர்களாக நியமிக்கப்பட்டனர். மக்கள் சபைக்கு 100 உறுப்பினர்கள் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டனர். தடையிலா வாணிகம் இங்கிலாந்திற்கும் அயர்லாந்திற்குமிடையே ஏற்படுத்தப்பட்டது. அயர்லாந்தின் வாணிகத்தில் இங்கிலாந்து தலையிடாது. அயர்லாந்து திருச்சபையும் படையும் இங்கிலாந்தின் திருச்சபை, படையுடன் இணைக்கப்பட்டன. அயர்லாந்திலிருந்து வந்த சட்டங்கள் தொடர்ந்து செயற்பட்டன; நீதிமன்றங்கள் தனித்து இயங்கின. அயர்லாந்திற்கு எனத் தனி நிருவாகம் இருந்துவந்தது.

ஆயினும் கத்தோலிக்கர் நிலை இரக்கத்திற்குரியதாக இருந்தது. விவசாயிகளின் நிலையை மேன்மைப்படுத்த எம்முயற்சியும் எடுக்கப்படவில்லை.

கனடிய ஐக்கியம் (கி.பி.1840): ஆங்கில ஆதிக்கத்திற்குட்பட்டிருந்த மற்றொரு நாடு கனடா. அது மேல் கனடா (Upper Canada) கீழ் கனடா (Lower Canada) என இரு பிரிவுகளாக இருந்து வந்தது. அந்நாட்டு மக்கள் சுயாட்சி வேண்டிப் போராடினர். ஆனால், ஆங்கில அரசு அதற்கு இடம் தரவில்லை. ஆயினும் குழப்பமும் கலகமும் எதிர்ப்பும் வலுக்கவே ஆங்கில அரசாங்கம் சற்றுச் சமரசம் செய்ய விரும்பி கி.பி. 1840-ஆம் ஆண்டு ஐக்கியச் சட்டத்தை அமுலுக்குக் கொண்டுவந்தது. அதன்படி கனடாவிற்குப் பொறுப்புவாய்ந்த அரசாங்கத்தை அளிக்க இங்கிலாந்து மறுத்துவிட்டது. கீழ் கனடாவையும், மேல் கனடாவையும் சட்டம் இணைத்தது. அப்பகுதிகள் கிழக்குக் கனடா (Canada East), மேற்குக் கனடா (Canada West) எனச் சொல்லப்பட்டன. கனடிய ஐக்கிய மாகாணங்கள் (United Provinces of Canada) என அவை புதிய பெயர் மாற்றத்தைப் பெற்றன. புதிய சட்டசபைக்கு அவை சமமான அங்கத்தினர்களை அனுப்பும் உரிமை பெற்றன. ஆனால், ஆளுநரின் நிருவாகச் சபை அங்கத்தினர்கள் சட்டசபைக்குக் கட்டுப்பட்டவர்கள் அல்லர். கி.பி. 1840 ஐக்கியச் சட்டத்தின்படி கனடாவிற்கு பூரண சுயாட்சி அல்லது பொறுப்பு வாய்ந்த அரசாங்கம் கிடைக்கவில்லை என்றாலும் கனடாவின் இரு பகுதிகளும் ஒன்றாக இணைக்கப்பட்டன.

கனடாவில் ஏற்பட்ட கலகங்களின் பயனாகத் தீவிரவாதிகள் அரசியலில் தங்கள் மதிப்பையும் அதிகாரத்தையும் இழந்தனர். எவ்வித வேண்டுகோளையும் எழுப்பாமல், தங்களுக்கு அளிக்கப்பட்ட மாற்றத்தைக் கனடிய ஆங்கில, பிரஞ்சு மிதவாதிகள் ஏற்றுக் கொள்ளத் தயாரானார்கள் என்பதைப் புதிதாகத் தோற்றுவிக்கப்பட்ட சட்டசபை விளக்கியது.

வெ.பா.

ஐக்கிய நாடுகள் சபை: இருபதாம் நூற்றாண்டில் தோன்றியுள்ள மிகப்பெரிய உலக நாடுகளின் கழகமே ஐக்கிய நாடுகளின் சபை. இச்சபை தோற்றுவிக்கப்படுதல் வேண்டுமென்ற எண்ணம், ஒருபுறம் செருமனி, இத்தாலி, சப்பான் முதலிய அச்சு நாடுகளுக்கும், மறுபுறம் பிரிட்டன், பிரான்சு, ஐக்கிய அமெரிக்க நாடு, சோவியத்து உருசியா, சீனா முதலிய நேச நாடுகளுக்குமிடையே இரண்டாம் உலகப்போர் நடந்துகொண்டிருந்த காலத்திலேயே (1939-1945) நேச நாட்டுத்தலைவர்களின் மனத்தில் தோன்றிற்று. முதல் முதலில்

1941-ஆம் ஆண்டு சூன்மாதத்தில் செருமானியத் தலைவர் இட்லரை (Hitler) எதிர்த்துப் போரிட்டு வந்த நாட்டின் தலைவர்கள், தாக்குதல் அச்சத்தினின்றும் விடுபட்ட, சமூக, பொருளாதாரப் பாதுகாப்புடைய ஓர் உலகத்தை நிறுவும் நோக்கத்தோடு தாங்கள் இருப்பதாக இலண்டனில் ஓர் அறிக்கை விடுத்தனர். அச்சு நாடுகளுக்கெதிரான நாடுகளின் எண்ணிக்கை 1942-இல் 26 ஆயிற்று. இந்த அணி ஐக்கிய அமெரிக்க நாட்டின் தலைநகரமான வாசிங்டனிலிருந்து (Washington, D.C.), மேற்படி இலண்டன் அறிக்கையை 1942 சனவரியில் ஐக்கிய நாடுகளின் அறிக்கையாக (United Nations Declaration) விரிவாக வெளியிட்டது. உலகில் அமைதியும் பாதுகாப்பும் நிறுவுவதற்காக ஒன்று சேர்ந்த நேசநாடுகளுக்கு 'ஐக்கிய நாடுகள்' என்ற சிறந்த பெயரைக் கொடுத்தவர் அப்போதைய ஐக்கிய அமெரிக்க நாட்டின் தலைவர் பிராங்க்ளின் உரூசுவெல்ட்டு (Franklin Roosevelt). ஆதலின் அவருடைய நினைவாக, இந்த உலக நாடுகள் கழகம் ஐக்கிய நாடுகள் சபை எனப் பெயர் பெற்றது. இதனை அடுத்து 1943 அக்டோபரில் பிரிட்டன், சீனா, ஐக்கிய அமெரிக்கா, சோவியத்து உருசியா முதலிய நான்கு நாடுகள் தாங்கள் வெளியிட்ட மாசுக்கோ (Moscow) அறிக்கையில், இறைமையும் சமத்துவமுடைய அமைதியை விரும்பும் எல்லா நாடுகளையுமுடைய ஒரு பன்னாட்டு நிறுவனத்தைப் பன்னாட்டு அமைதியையும் பாதுகாப்பையும் நிலைநிறுத்தும் பொருட்டு அமைத்தல் வேண்டுமென்ற உறுதிப்பாட்டை வெளியிட்டன. பின்னர் 1944 ஆகசுட்டில், இந்நான்கு நாடுகளின் சார்பாளர்களும் வாசிங்டன் நகரத்தில் தம்பார்ட்டன் ஓக்சு (Dumbartton Oakes) என்னுமிடத்தில் கூடித் தாங்கள் அமைக்கப் போகும் நாடுகள் கழகத்தில் மறைந்த சருவதேசச் சங்கத்தின் பொதுமன்றத்தைப் (General Assembly) போன்றதொரு பேரவையும், வல்லரசுகளை மையமாகவுடைய நிருவாக சபையும் இருத்தல் வேண்டுமென்று தீர்மானித்தனர். மேற்கு முனையில் போர் முடிவடைவதற்கு (அதாவது இட்லரும் முசோலினியும் வீழ்வதற்கு) சில நாட்களுக்கு முன்னர், 1945 பிப்பிரவரியில், யால்ட்டாவில் கூடிய (Yalta Conference) மூன்று பெரும் தலைவர்களாகிய சர்ச்சிலும் உரூசுவெல்ட்டும், இசுடாலினும் ஐ.நா. சபையின் பாதுகாப்புச் சபையில் (Security Council), வல்லரசு உறுப்பினர்களுக்கு (Great Powers) செயல்விதி அல்லாத தீர்மானங்களின்மீது (Non-Procedural Methods) மறுப்பாணை அதிகாரம் இருத்தல் வேண்டுமென்றும், அமைதியான தீர்வுக்கு வழிசெய்யும் தீர்மானத்தின் மீது தகராறுக்குட்பட்ட உறுப்பு நாடு வாக்களித்தல் கூடாதென்றும், ஒரு பூசலைத் தீர்ப்பதற்கு நடவடிக்கை எடுத்ததற்கு வழிசெய்யும் தீர்மானம் சபையில் நிறைவேற்றப்படுவதற்கு 5 வல்லரசு உறுப்பினர்களுடைய ஆதரவும் – அவற்றுள் ஏதேனுமொன்று அப்பூசலில் ஈடுபட்டிருந்தாலும் கூட அதனுடைய ஆதரவும் – இருத்தல் வேண்டுமென்றும் தீர்மானித்தனர். சோவியத்து உருசியத் தலைவர் இசுடாலின் உருசிய நாட்டின் உறுப்புக் குடியரசுகளாகிய பைலோருசியாவும், உக்ரேனும் ஐ.நா. சபையில் உறுப்பு நாடுகளாகச் சேர்க்கப்படுதல் வேண்டும் என்றார். ஐக்கிய நாடுகள் சபையின் பட்டயம்(U.N. Charter) வரையப்பட்டது. அதில் 111 பிரிவுகளிருக்கின்றன. ஐக்கிய நாடுகள் சபையின் முதற்கூட்டம் 1945-ஆம் ஆண்டு ஏப்பிரல் 25-ஆம் நாள் ஐக்கிய அமெரிக்க நாட்டில் சான்பிரான்சிசுகோ நகரத்தில் (San Francisco) 50 நாடுகளின் பேராளர்கள் பங்கேற்க நடைபெற்றது. இக்கூட்டத்தில் பட்டயத்தின் ஒவ்வொரு பிரிவும் உறுப்பினரால் ஆய்வு செய்யப்பட்டு மூன்றில் இரண்டுபங்கு ஆதரவு வாக்குடன் ஒப்புக் கொள்ளப் பட்டது. பட்டயத்தில் 1945 சூன் 26-ஆம் நாள் உறுப்புநாடுகள் கையெழுத்திட்டு ஒப்புக் கொண்ட பின்னர், பட்டயத்துக்கு ஒவ்வோர் உறுப்பு நாட்டின் அரசாங்கமும் ஒப்புதலளித்தது. இவ்வொப்புதல் நிறைவேறிய அக்டோபர் 24-ஆம் நாள்தான் ஐக்கிய நாடுகள் தோன்றிய நாளாகும். அன்று பட்டயம் நடைமுறைக்கு வந்தது.

ஐ.நா. சபையின் பட்டயம் சருவதேசச் சங்கத்தின் பட்டயத்தை ஆதாரமாக உடையது. இதுவே சபையின் 4 நோக்கங்களையும், அதுசெயலாற்றும் போது பின்பற்ற வேண்டிய 7விதிகளையும் கூறுகிறது.

நோக்கங்கள்: பன்னாட்டு அமைதியையும் பாதுகாப்பையும் நிறுவுதல்; நாடுகளின் சம உரிமைகளுக்கும் மக்களுடைய தன்னாட்டு உரிமைத் தீர்மானத்துக்கும் மதிப்புக் கொடுத்தல் என்ற அடிப்படையில் நாடுகளிடையே நட்புறவுகளை வளர்த்தல்; பன்னாட்டுப் பொருளாதார, சமூக, பண்பாட்டு, மனிதப்பண்பு இயல்பான பன்னாட்டுக் கேள்விகளைத் தீர்த்தலிலும் மனித உரிமைகளுக்கும் அடிப்படை உரிமைகளுக்கும் மதிப்புக் கொடுத்தலிலும் ஒத்துழைத்தல்; இந்தப் பொதுவான நோக்கங்களை அடைதலில் நாடுகளின் செயல்களை இணைக்கும் மையமாக இருத்தல் ஆகியனவே இந்நிறுவனத்தின் நோக்கங்களாம். இந்நோக்கங்களுக்காக ஐ.நா. செயற்படும்போது அது ஏழு விதிகளைப் பின்பற்றுதல் வேண்டும். அதனுடைய உறுப்பினர்கள் யாவரும் இறைமையும் சமத்துவமும் உடையவர்கள். சபைப்

பட்டயத்தின்படி தாங்கள் ஏற்றுக் கொண்டுள்ள கடமைகளைச் சபையின் உறுப்பு நாடுகள் முழுமனத்துடன் நிறைவேற்றுதல் வேண்டும். அவர்கள் பன்னாட்டுத் தகராறுகளை அமைதியான முறையில் தீர்த்தல் வேண்டும். அவர்கள் தங்களுடைய பன்னாட்டு உறவுகளிலே ஐக்கிய நாடுகளின் நோக்கங்களுக்கு மாறான முறையில் வல்லந்தத்தைக் கையாளுதலோ வல்லந்தத்தைக் காட்டி அச்சுறுத்துதலோ கூடாது. உறுப்பு நாடுகள், ஐக்கிய நாடுகள் சபை பட்டயத்தின்படி எடுக்கும் ஒவ்வொரு நடவடிக்கைக்கும் எல்லா உதவியும் அளித்தலும், சபை எந்த நாட்டிற்கு எதிராகத் தடுப்பு நடவடிக்கை அல்லது செயற்படுத்தும் நடவடிக்கை எடுக்கிறதோ அந்த நாட்டுக்கு எந்தவிதமான உதவியும் அளிக்காமலிருத்தலும் வேண்டும். பன்னாட்டு அமைதியையும் பாதுகாப்பையும் நிறுவும் பொருட்டு இவ்விதிகளைக் கூடுமானவரை உறுப்பினரல்லாத நாடுகளும் பின்பற்றுமாறு ஐக்கிய நாடுகள் சபை பார்த்துக் கொள்ளுதல் வேண்டும். ஐக்கிய நாடுகள் சபை, எந்த நாட்டினுடைய உள் அதிகார எல்லைக்குட்பட்ட துறைகளிலும் தலையிடுதலாகாது. இந்த விதியானது, சபை தடுப்பு நடவடிக்கை முதலியவைகளை எடுக்கும் போது அதைக் கட்டுப்படுத்தாது.

பொதுச்சபை (பேரவை): ஐ.நா. சபையின் ஆறு முக்கிய உறுப்புகளுள் முதலாவதாகக் குறிப்பிடப் பட வேண்டியது பொதுச்சபை (General Assembly) ஆகும். ஐ.நா. சபையின் உறுப்பு நாடுகளெல்லாம் பொதுச் சபையில் உறுப்பினராக உள்ளன. இச் சபையின் தொடக்க நிலை உறுப்பினர்கள் 50 தான். இப்பொழுது (1986-இல்) ஏறக்குறைய 159 உறுப்பு நாடுகள் இருக்கின்றன. உறுப்பு நாடு ஒவ்வொன்றும் பேரவைக்கு 5 சார்பாளர்களை (Delegates) அனுப்புகிறது. ஆனால், பேரவை வாக்கெடுப்பின்படி நிறைவேற்றும் தீர்மானத்தின்மீது உறுப்பு நாடு ஒவ்வொன்றுக்கும் ஒரு வாக்குத்தான் (Vote) உண்டு. உறுப்பினராக விரும்பும் நாட்டைப் பாதுகாப்புச் சபையின் 5 நிலையான உறுப்பினர் உள்ளிட்ட பெரும்பாலானவர் பரிந்துரை செய்தபின்னர், பொதுச்சபை அந்த நாட்டை மூன்றில் இரண்டுபங்கு வாக்குப் பெரும்பான்மையின்மீது சேர்த்துக்கொள்ளுகிறது. சபையின் பட்டய விதிகளை மீறுகிற உறுப்பு நாட்டை விலக்கவும், பாதுகாப்புச் சபையின்தடுப்பு நடவடிக்கைக்கு உள்ளான உறுப்பு நாட்டை உறுப்பினராகச் செயற்படாமல் நிறுத்திவைக்கவும் (To Suspend) பொதுச்சபைக்கு அதிகாரம் உண்டு. அது ஆண்டுதோறும் செப்டம்பர் மாதத்தில் ஒரு சாதாரணக் கூட்டத்தையும், அதன் பெரும்பான்மை உறுப்பினர்களோ பாதுகாப்புச் சபையோ விரும்பினால் சிறப்புக் கூட்டத்தையும் நடத்துகிறது. உலக நாடுகளின் உறவுகளை அது விவாதித்து, நடவடிக்கைக்குரிய பரிந்துரைகளைச் செய்கிறது. உலக அமைதி, பாதுகாப்பு முதலியவை பாதுகாப்புச் சபையின் பொறுப்புகளாகையால், அவற்றை அது பரிசீலனை செய்யும்போது, அவை பற்றிப் பொதுச் சபை பரிந்துரைகள் செய்தல் இயலாது. ஆனால், 1950-ஆம் ஆண்டின் அமைதிக்கான ஐக்கிய நடவடிக்கைத் தீர்மானத்தின்படி, ஒரு முக்கியமான பொருளைப் பற்றிப் பாதுகாப்புச் சபை நடவடிக்கை எடுக்கத் தவறுமேயானால், அதனைப் பொதுச்சபை ஆய்வு செய்து பரிந்துரை செய்தல் கூடும். இதனுடைய தீர்மானங்களுக்குக் கூட்டத்துக்கு வந்து வாக்களிக்கும் உறுப்பினருள் மூன்றில் இரண்டு பங்கினருடைய ஆதரவு இருந்தால் அவை நிறைவேறும். மறைந்த சருவதேசச் சங்கத்தில் தீர்மானங்களுக்கு உறுப்பினர்கள் யாவருடைய ஆதரவும் இருத்தல் வேண்டும். பொதுச்சபை பன்னாட்டு அமைதியையும், பாதுகாப்பையும் பற்றி விவாதித்துப் பரிந்துரை செய்தும், மன்றங்களின் உறுப்பினர்களைத் தேர்ந்தெடுத்தும், புதிய உறுப்பினர்களைச் சேர்த்தும், உறுப்பினர்களை நீக்கியும், பொறுப்பாண்மை முறை நடைபெறுதலையும் (Trusteeship System) வரவு செலவுத் திட்டத்தையும் ஆய்வு செய்தும், பட்டயத்துக்கான திருத்தங்களைக் கொணர்ந்தும், பாதுகாப்புச் சபையின் 10 சாதாரண உறுப்பினர்களை இரண்டாண்டுக் காலத்துக்குத் தேர்ந்தெடுத்தும், பொருளாதார, சமூக மன்றத்தின் 25 உறுப்பினர்களை 9 ஆண்டுக் காலத்துக்குத் தேர்ந்தெடுத்தும், பொறுப்பாண்மைக் குழுவின் தேர்வுக்குரிய உறுப்பினர்களைத் தேர்ந்தெடுத்தும், பாதுகாப்புச் சபையினின்றும் தனித்தும் அதனோடு கூடவே, வாக்கெடுப்பின் வாயிலாகப் பன்னாட்டு நீதிமன்ற நீதிபதிகளைத் தேர்ந்தெடுத்தும் பணி செய்கிறது. பாதுகாப்புச் சபையின்பேரில் இது ஐ.நா. சபையின் செயலரை அமர்த்துகிறது. ஐ.நா. சபையின் மற்ற உறுப்புகளின் அறிக்கைகளையும், செயலரிடமிருந்து ஆண்டறிக்கையையும் இது பெற்று ஆய்ந்து முடிவெடுக்கிறது. இந்தச் சபைக்கு உலக நிகழ்ச்சிகளை விவாதிக்கவும், பரிந்துரை செய்யவுந்தான் அதிகாரம் இருக்கிறதென்றாலும், இதனுடைய விவாதங்களும் தீர்மானங்களும் உலக மக்களின் எண்ணங்களை எடுத்துக்காட்டுவனவாகும்.

பாதுகாப்புச் சபை: ஐ.நா. சபையின் நிருவாக உறுப்பு எனக் கருதப்படும் பாதுகாப்புச் சபையில் (Security Council) அண்மையில் செய்யப்பட்ட திருத்தத்தின்படி 15 உறுப்பினர்கள் உள்ளனர்; இதில் பிரிட்டன், ஐக்கிய அமெரிக்கா, பிரான்சு, சோவியத்து உருசியா, பொதுவுடைமைச் சீனா ஆகியவை நிலை

யான உறுப்பு நாடுகள். இவற்றின் உறுப்பினர்கள் எப்போதும் பதவியிலிருப்பர். மற்ற 10 பேரும் இரண்டாண்டு காலத்துக்குப் பொதுச்சபையால் தேர்ந்தெடுக்கப்படும் நிலையற்ற உறுப்பினர் ஆவர். இதில் அமைதி பற்றிய எந்தத் தீர்மானமும் நிறைவேறுவதற்கு 5 நிலையான உறுப்பினருடைய வாக்குகளையும் சேர்த்து 9 வாக்குகளிருத்தல் வேண்டும். எனவே, எந்தத் தீர்மானத்தையும் நிலையான உறுப்பினர் எவரேனும், தனது மறுப்பாணையைக் கையாண்டு (Veto Power) தள்ளுபடி செய்து விடலாம். சாதாரண செயல்முறை பற்றிய தீர்மானங்களுக்கு எந்த 9 உறுப்பினர் வாக்கேனும் இருந்தால் போதும். இந்த மறுப்பாணை அதிகாரம் பட்டயத்தின் 27-ஆம் பிரிவினால் வழங்கப்படுகிறது. எந்தத் தகராறையும் அமைதியான முறையில் தீர்த்தற்குப் பாதுகாப்புச் சபை தீர்மானம் நிறைவேற்றினால், அத்தீர்மானத்தின்மீது தகராறுக்குட்பட்ட உறுப்பினர் வாக்களித்தல் கூடாது. தடுப்பு நடவடிக்கை எடுக்க விரும்பும் பாதுகாப்புச் சபைத் தீர்மானத்தின்மீது, தகராறுடன் தொடர்புடைய உறுப்பினர்கள் வாக்களிக்காமல் ஒதுங்கியிருத்தல் வேண்டுவதில்லை. பாதுகாப்புச் சபை 14 நாட்களுக்கு ஒரு முறையேனும் கூடுதல் வேண்டும். உலக அமைதிக்கும் பாதுகாப்புக்கும் இடையூறான சூழ்நிலைகளை உறுப்பினர் இச்சபையின் பார்வைக்குக் கொண்டு வரும்போதோ, இத்தகைய சூழ்நிலைகளைச் சபை தானே கவனித்தோ பொதுச்சபையோ செயலரோ இதனுடைய பார்வைக்குக் கொண்டுவரும்போதோ, இது ஆய்வு செய்து நடவடிக்கை எடுக்க அதிகாரம் உடையது. தகராறுகளை அமைதியாகத் தீர்த்தலாவது தகராறுக்குட்பட்ட நாடுகளைப் பேச்சு வார்த்தை (Negotiation), விசாரணை (Enquiry), நடுவு நிலைப்பணி(Mediation), நல்லிணக்கம் (Conciliation) முதலியவற்றின் வாயிலாகத் தீர்த்தலாகும். சட்ட வகையாக ஆய்வு செய்யப்பட வேண்டிய வழக்குகள் பன்னாட்டு நீதிமன்றத்துக்கு அனுப்பப்படுகின்றன. பட்டயத்தின் 39-ஆம் பிரிவின்படி அமைதியை அழிக்கவும், தாக்குதலைச் செய்யவும் கூடிய சூழ்நிலைகள் யாவை என்று தீர்மானித்தற்கும் அவற்றைக் கட்டுப்படுத்தும் பொருட்டு, உறுப்பு நாடுகளிடமிருந்து தரை, கப்பல், வானப் படைகளைப் பட்டயப் பிரிவு 48-இன்படி கேட்டுப் பெற்றுத் தாக்குதலைத் தடுத்தும், தாக்குதல் செய்யும் நாட்டுக்கு எதிராகவும் அமைதியைக் கெடுக்கும் நாட்டுக்கு எதிராகவும் பொருளாதாரத் தடைகளை விதித்தும், தடுப்பு நடவடிக்கை எடுத்தற்கும் பாதுகாப்புச் சபைக்கு அதிகாரம் உண்டு. இத்தகைய தடுப்பு அதிகாரம் சருவதேசச் சங்கத்துக்கு இல்லை. அமைதியையும் பாதுகாப்பையும் நிறுவுவதில் இந்தச் சபைக்கு உதவிசெய்யும் பொருட்டுப் பிரதேச நிறுவனங்கள் நிறுவப்படலாம்.

பொருளாதார, சமூக மன்றம்: பாதுகாப்புச் சபை மனிதர்களுடைய அச்சத்தை நீக்குதற்காக ஏற்படுத்தப்பட்டது போல, வறுமையிலின்றும் மக்களைக் காப்பாற்றுவதற்காக ஏற்படுத்தப்பட்டதே பொருளாதார, சமூக மன்றம் ஆகும். இதன் 25 உறுப்பினர்கள் 9 ஆண்டுகளுக்குப் பொதுச் சபையால் தேர்ந்தெடுக்கப்படுகின்றனர். உயர்ந்த வாழ்க்கைத் தரம், முழு வேலை வாய்ப்பு, பொருளாதார, சமூக வளர்ச்சி, பன்னாட்டுப் பொருளாதார, சமூக, சுகாதார, பண்பாட்டுக் கல்விச் சிக்கல்களைத் தீர்த்து, ஒத்துழைப்பை ஏற்படுத்துதல், மனித உரிமைகளுக்கும், ஆதார உரிமைகளுக்கும் இன, பால், மொழி, சமய வேறுபாடின்றி எங்கும் மதிப்புக் கொடுக்கப்படும்படி செய்தல் ஆகியவையே இதனுடைய பணிகளாகும். இதன் பொருட்டு, இதன் ஒவ்வொரு பணிக்கும் ஒரு சிறப்பு ஆணையமாகப் பல ஆணையங்களும் (Commissions) விசேட நிறுவனங்களும் (Specialized Agencies) நிறுவப்பட்டுள்ளன. எடுத்துக்காட்டுகள்: மனித உரிமைகள் ஆணையம், பெண்கள் நிலை ஆணையம், மக்கள் தொகை ஆணையம், தொழில் நுட்ப உதவிக் குழு, ஐரோப்பியப் பொருளாதார ஆணையம், ஆசிய, கீழை நாடுகளுக்கான பொருளாதார ஆணையம், இலத்தீன் அமெரிக்கப் பொருளாதார ஆணையம், உலக சுகாதார நிறுவனம், பன்னாட்டு அணு ஆற்றல் நிறுவனம், உலக உணவு நிறுவனம், பன்னாட்டுத் தொழிலாளர் நிறுவனம் முதலியனவாகும். இவ்வுறுப்பு, சபையின் உறுப்பு நாடுகளை ஒரு பணியைச் செய்யுமாறு கட்டாயம் செய்தலியலாது. இது நாடுகளின் வளர்ச்சியை ஆய்வு செய்து, புள்ளி விவரங்களைச் சேகரித்துப் பரிந்துரைகளையும் அறிக்கைகளையும் வெளியிடும்.

பொறுப்பாண்மைக் குழு: ஐ.நா. சபையின் உறுப்பினர்கள் தன்னாட்சி பெறாத குடியேற்ற நாடுகளில் நடத்தும் ஆட்சியைக் கண்காணித்து, அவற்றின் மக்களுடைய நல்வாழ்வுக்குகந்தவற்றைச் செய்யவும், அவற்றைத் தன்னாட்சிக்குகந்த பயிற்சியிலீடுபடுத்தவும், அவற்றைப் பற்றிய செய்திகளை உலக நிறுவனத்துக்கு அளிக்கவும் பொறுப்பாண்மைக்குழு (Trusteeship Council) ஏற்படுத்தப்பட்டுள்ளது. இதில் பாதுகாப்புச் சபையின் நிலையான உறுப்பினர்களும், குடியேற்ற நாடுகளை ஆட்சி செய்யும் உறுப்பு நாடுகளும், அவற்றுக்குச் சம எண்ணிக்கையில் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட மற்ற உறுப்பு நாடுகளும் இருக்கின்றன. பொறுப்பு நாடுகளை ஆளும் நாடுகள் அளிக்கும்

அறிக்கைகளை இது வாங்கி ஆராய்ந்து தனது முடிவு களை வெளியிடுகிறது.

பன்னாட்டு நீதிமன்றம்: இந்த நீதிமன்றத்துக்கு உறுப்பு நாடுகளைக் கட்டுப்படுத்தக்கூடிய தீர்ப்பு களை அளிக்க இயலாது. ஏதேனுமொரு நாடு இதனுடைய விசாரணைக்கு உட்படுவதாக ஒத்துக் கொண்டால் அதன் மீது இந் நீதிமன்றத்தில் வழக்குத் தொடர இயலும். எனவே, இதன் தீர்ப்பு களுக்குத் தேசிய நீதிமன்றத் தீர்ப்புகளைப் போல வழக்காளிகளைக் கட்டுப்படுத்தும் ஆற்றல் இல்லை. அரசியலல்லாத வழக்குகளைத் தீர்த்தற்கு இந்நீதி மன்றத்தின் அதிகார எல்லைக்குத் தாங்கள் உட்படுவ தாக ஒரு சில உறுப்பு நாடுகளே ஒத்துக் கொண்டுள் ளன. இது வழக்குகளைத் தீர்க்கும் போது பன்னாட்டு வழக்கங்கள், நாடுகளால் ஒப்புக் கொள்ளப்பட்ட சட்டங்களின் பொதுவிதிகள், சட்ட வல்லுநர்கள் கூறும் விதிகள் முதலியவற்றைப் பின்பற்றுகிறது. இது பல ஆலோசனைகளையும் வழங்கும் தகுதி பெற்றது.

பொதுச் செயலர்: பாதுகாப்புச் சபையின் பரிந் துரையின் பேரில் இவ்வலுவலர் பொதுச் சபையால் 5 ஆண்டுகளுக்கு அமர்த்தப்படுகிறார். இவரே முக்கிய உறுப்புகளின் கூட்டங்களுக்கு ஏற்பாடு செய்து, அறிக்கைகள் பெற்று, உடன்படிக்கைகளைப் பதிவு செய்து, நீதிபதித் தேர்தல்களை நடத்தி, உலக அமை திக்கு இடரான சூழ்நிலைகளைப் பாதுகாப்புச் சபை யின் கவனத்துக்குக் கொண்டுவந்து பணிசெய்கிறார். இவர் செயலகத்தின் பல பிரிவுகளில் பல நாட்டி லிருந்து அலுவலர் வந்து பணி செய்கின்றனர்.

ஐ.நா. சபையின் வளர்ச்சியும் மதிப்பீடும்: இவ் வுலக நிறுவனமானது உலக வரலாற்றிலேயே இது வரை நிறுவப்பட்ட அமைப்புகளுள் மிகப் பெரிய தாகும். இது தோன்றி 41 ஆண்டுகள் ஆயின; இது பல தடைகளைத் தாண்டி வளர்ந்து கூடுமானவரை நல்ல பணி செய்து அமைதி காத்து வந்துள்ளது. இந்தச் சபை, 1946-இல் ஈரான் நாட்டின் வட எல்லையிலிருந்து சோவியத்து உருசியப் படைகள் விலகிவிடுமாறு செய்ததிலும், சிரியாவிலிருந்தும் இலெப னானிலிருந்தும் பிரிட்டிசு, பிரஞ்சுப் படைகள் வெளி யேறுமாறு செய்ததிலும், 1949-ஆம் ஆண்டில் ஆலந் திடமிருந்து (Holland) இந்தோனேசியாவுக்குச் சுதந்திரம் கிடைக்குமாறு செய்ததிலும், கிரேக்க நாட்டின் எல்லைகளில் பொதுவுடைமை ஆதிக்கம் பரவுவதைத்தடுத்ததிலும் வெற்றியடைந்தது. ஆனால், தென்னாப்பிரிக்கக் குடியரசு நாடு இந்தியர்களுக்கும் கறுப்பினமக்களுக்கும் எதிராகக் கடைப்பிடிக்கும் இன ஒதுக்கல் கொள்கையைக் கைவிடுமாறு செய்ய இச் சபையால் இயலவில்லை. மேலும் பாலசுத்தீன் நாட் டில் 1948-இல் இசுரேல் நாடு நிறுவப்பட்ட நாளி லிருந்து, இதுவரை யூதருக்கும் அராபியருக்குமிடையே நடைபெறும் மோதல்களை இச்சபையால் தீர்க்க இயலவில்லை. வடகொரியாவுக்கும் தென்கொரியா வுக்குமிடையே நடைபெற்ற போர் ஐ.நா. சபைக்கு வெளியே வல்லரசுகளின் முயற்சியால் முடிவுக்குக் கொண்டு வரப்பட்டது. படைக்குறைப்புக்காக அது எடுத்த முயற்சிகள், இருபெரும் வல்லரசுகளான ஐக் கிய அமெரிக்கா, சோவியத்து உருசியா ஆகியவை ஒன்றையொன்று ஐயப்பாட்டுடனும் அச்சத்துடனும் நோக்குவதால் வெற்றி பெறவில்லை. ஒன்றை யொன்று போட்டியிட்டுக் கொண்டு, விண்வெளி ஆய்வு செய்தும், அணுக்கருவிகளைச் செய்து கொண் டும், பாதுகாப்புச் சபையில் ஒன்றையொன்று எதிர்த்து மறுப்பாணையைக் கையாண்டும் வருகின் றன. இந்தோசீனப் போரும் பொதுவுடைமையர் அடைந்த இராணுவ வெற்றியினால் முடிவடைந்ததே தவிர ஐ.நா. சபையின் முயற்சியால் முடிவடைய வில்லை. இதையெல்லாம் விடச் சிக்கல் நிறைந்ததும், இரண்டாம் உலகப் போர் முடிவுற்ற 1945-ஆம் ஆண்டு முதலாக இன்றுவரை தீர்க்கப்படாததும், கிழக்கு-மேற்கு நாடுகளுக்கிடையே அடிப்படை முரண் பாடுகளுக்கு ஆதாரமாக இருப்பதும், செருமானிய இணைப்பும் பெர்லின் சிக்கலும் (Berlin Question) ஆகும். போரினிறுதியில் சோவியத்து உருசியா வின்பிடியில் வந்த கிழக்குச் செருமனிக்கும், அமெ ரிக்க, பிரிட்டிசு, பிரஞ்சு பிடியில் வந்த மேற்குச் செரு மனிக்குமிடையே நல்லிணக்கம் ஏற்படவில்லை. மேற் குச் செருமானியக் கூட்டாட்சிக் குடியரசு அமெரிக்க நிதி உதவியுடன் பொருளாதார வளர்ச்சி பெற்றுள் ளது, உருசியாவின் ஐயப்பாட்டை வலுவாக்குகிறது. பெர்லின் நகரமே மேற்கு, கிழக்குப் பகுதிகளாகப் பெரும் தடுப்புச் சுவரினால் பிரிக்கப்பட்டுள்ளது. இரண்டுக்குமிடையே பொருளாதாரத் தொடர்போ போக்குவரத்தோ இல்லாதபடி உருசியா மேற்குச் செருமனிக்கும், மேற்குப் பெர்லினுக்குமிடையே துண்டிப்பை ஏற்படுத்தி முற்றுகை (Blockade) செய் தது. அமெரிக்கா விமானங்களின் வழியாக மேற்குப் பெர்லினுக்குப் பொருள்களை அனுப்பவே, உருசியத் தடை தளர்ந்தது; இம்முற்றுகைப் போரில் ஐ.நா. சபையால் ஒன்றும் செய்ய இயலவில்லை. இரு வல் லரசுகளும் முற்றுகைப் போரை ஐ.நாவுக்கு வெளியே தான் முடிவுக்குக் கொண்டு வந்தன. இவ்வாறு அரசி யல் கேள்விகள் பலவற்றில் ஐ.நா. சபை முழு வெற்றி அடையவில்லை. எனினும், அது பொருளாதார சமூக, சுகாதார, போக்குவரத்துத் துறைகளில் உலக அளவில் பல செயல்களைச் செய்துள்ளது. உலக வங்கி

உறுப்பு நாடுகளின் பொருளாதார வளர்ச்சித் திட்டங்களுக்கு முதல் வசதி செய்துள்ளது. இது 1954-ஆம் ஆண்டுவரை 104 கடனுதவிகள் அளித்தது; இத னுடைய விசேட நிறுவனங்கள் வளர்ந்து வரும் நாடுகளுக்குத் தொழில் நுட்ப உதவி அளிக்கின்றன. மருத்துவ உதவிகள் வழங்குதல், மனித உரிமைகளுக்குப் பாதுகாப்பு, காப்பு நாடுகளின் (Trust Territories) வளர்ச்சி முதலிய துறைகளிலும் ஐ.நா. சபை பாராட்டுக்குரிய தொண்டு செய்துள்ளது. அது அரசியல் சிக்கல்களைத் தீர்ப்பதில் முழு வெற்றியடையவில்லை என்றாலும், அது இருபெரும் வல்லரசுகளுக்கிடையே உள்ள பகைமை உணர்ச்சியைப் பாதுகாப்புச் சபையில் மறுப்பாணை வாயிலாக ஓரளவேனும் தனித்துக் கொள்ளுதற்கு உதவி செய்துள்ளது. உறுப்பு நாடுகள் ஒவ்வொன்றும் தம் விருப்பப்படி செயற்படுதற்கு இறைமை அதிகாரம் பெற்றிருத்தலால், அவற்றைத் தடை செய்தற்கு ஐ.நா. சபையால் ஓரளவேதான் இயலும். இந்த உண்மையை மனத்திற் கொண்டுதான் ஆங்கில அரசியலறிஞர் வின்சுடன் சர்ச்சில், "ஐக்கிய நாடுகள் சபை மனிதனைச் சுவர்க்க நாட்டிற்கு அழைத்துச் செல்லுமென்று எவரும் எதிர்பார்க்கவில்லை; ஆனால் அது மனிதனை நரகத்தில் வீழாவண்ணம் தடுக்க வல்லது" என்று கூறினார். ஆகையால் உலக அமைதியும் பாதுகாப்பும் ஏற்படுதல் வேண்டுமென்ற மனிதனுடைய விருப்பத்தையும் நம்பிக்கையையும் எடுத்துக்காட்டும் ஒளியாகவும் அடையாளமாகவும் அது விளங்குகிறது. பா.சு.

ஐ. நா.வின் அரசியற் கொள்கைகள்: நாடுகளிடையே நல்லுறவும், மக்களிடையே நல்லெண்ணங்களும் வளர்ந்து மக்கள் அமைதியுடன் வாழ ஐக்கிய நாடுகள் சபை முயற்சி செய்து வருகின்றது. உலக அளவில் அமைதியைப் பாதுகாப்பதன் மூலம் உலக மக்களது மேம்பாட்டிற்கு அரும்பாடுபட்டு வருகின்ற நிறுவனம் இது. எனவே, உலக அமைதியைக் காக்கப் பெரும்பான்மையான நாடுகள் ஐக்கிய நாடுகள் சபையில் உறுப்பினர்களாகப் பணியாற்றி வருகின்றன. எல்லா நாடுகளும் ஐக்கிய நாடுகள் சபையின் நோக்கங்களை நிறைவேற்றத் தங்களுடைய ஒத்துழைப்பை நல்கி வருகின்றன. ஆனால், ஒரு நாடு பிற நாட்டின் காரியங்களில் தலையிடக்கூடாதென்ற வரையறைகள் சில உள்ளன. நாடுகளின் உள்நாட்டு விவகாரங்களில் ஈடுபடக் கூடாதென்பது ஒரு கட்டுப்பாடு. நாடுகளின் அரசியல் சுதந்திரம், எல்லை ஆகியவற்றிற்கு எதிராகப் படையெடுத்தல், ஆக்கிரமிப்பு ஆகியன செய்தல் கூடாதென ஐக்கிய நாடுகள் சபைச் சாசனம் தெளிவாக விளக்கியுள்ளது. ஐக்கிய நாடுகள் சபையின் அரசியற் கேள்விகள் (Political Questions before UNO) பெரும்பாலும் இவற்றைத் தழுவியே அமைந்துள்ளன.

மக்கள் அனைவரும் அரசியற் சுதந்திரம் பெற்றவர்களாக இருக்க வேண்டும். அவர்களே தங்களுக்கு உகந்த அரசாங்கத்தைத் தேர்ந்தெடுக்கமுழு உரிமையும் பெற்றவர்களாக இருக்க வேண்டுமென ஐ.நா. உரிமைச் சாசனம் கூறுகிறது. ஆனால், இதனைச் செயற்படுத்துவது அரசியற் சிக்கலாக உள்ளது. எடுத்துக்காட்டாகப் பாலசுத்தீன மக்கள் தங்களுக்குச் சுதந்திர நாடு வேண்டுமென்பதைப் பன்னெடுங்காலமாகப் போரிட்டு வருவதிலிருந்து தெரிந்து கொள்ளலாம். இச்சிக்கல் ஐக்கிய நாடுகள் சபையிலும் பல முறை பேசப்பட்டுள்ளது. ஆனால், இதற்கு முடிவு காண முடியாத நிலையில் ஐ.நா. சபை தத்தளித்துக் கொண்டிருக்கிறது. அந்நாட்டைப் பல நாடுகள் அங்கீகாரம் செய்துள்ளன. பாலசுத்தீனப் பிரிவினரின் இயக்கத் தலைவர் ஐ.நா. சபையில் உரை நிகழ்த்தியும் உள்ளார். சுதந்திரம் பாலசுத்தீனர்களுக்குக் கொடுக்க வேண்டுமென முயற்சி செய்யப் பட்டாலும், முடிவிற்கு வர முடியாத நிலையிலேயே உள்ளது.

இன்றைய நாளில் வன்முறை மக்களாட்சி அரசாங்கங்களுக்கு அறைகூவலாக அமைந்துள்ளது. பன்னாட்டளவில் பயங்கர வாதம் அதிகரித்துக் கொண்டே வருகிறது. இப்பயங்கரவாதத்தை முறியடிக்க வேண்டுமெனப் பல நாடுகள் ஐ.நா. சபையில் முறையீடு செய்து வருகின்றன. வல்லரசு நாடுகளும் இப்பயங்கரவாதத்திற்கு விதிவிலக்காக இல்லை. 1983-ஆம் ஆண்டில் ஏறக்குறைய 500 வன்முறைத் தாக்குதல்கள் நடைபெற்றுள்ளதாகவும், அவற்றுள் 200 தாக்குதல்கள் அமெரிக்க ஐக்கிய நாட்டிற்கு எதிராக நடைபெற்றுள்ளதாகவும் அமெரிக்க ஐக்கிய நாட்டு வெளியுறவுச் செயலர் புள்ளிவிவரம் தருகிறார். இத்தாக்குதல்கள் முறையாகவும் திட்டமிட்ட நோக்கோடும் நடைபெற்றுள்ளன என்றும் விவரிக்கிறார். எனவே, இதனை அமெரிக்க அதிபர் இரேகன் ஐ.நா. சபையின் கவனத்திற்குக் கொண்டு வந்துள்ளார். ஐ.நா. சபை இது குறித்து ஆழ்ந்த கவனம் செலுத்தி வருகிறது. தவிர, பன்னாட்டளவில் பயங்கரவாதத்தை ஒடுக்குதற்கு மேலை நாடுகள் தீவிரமாக இறங்கியுள்ளன. இதுவே ஓர் அரசியற் சிக்கலாக ஐ.நா. சபையில் உள்ளது. மேலும், அமெரிக்க ஐக்கிய நாடுகள் இலிபியா நாட்டின் மீது அதிரடித்தாக்குதல் நடத்தியுள்ளது. இத்தாக்குதலைப் பல நாடுகள் ஐ.நா. சபைக்குக் கொண்டு வந்துள்ளன. ஆனால், இது முடிவு காண முடியாத அளவில் அரசியல் சிக்கலாக ஐ.நா. வில் உள்ளது.

பன்னாட்டு அமைதிக்குப் பங்கம் விளைவிக்கும் எச்சிக்கலையும் ஐ.நா. செயலர் ஐ.நா. சபையின் கவனத்திற்குக் கொண்டு வரலாமென்ற அதிகாரம் அவருக்குக் கொடுக்கப்பட்டுள்ளது. அவர் கொண்டு வரக்கூடிய சிக்கல்களைச் சம்பந்தப்பட்ட ஐ.நா.சபை உறுப்பினர் நாடுகள் கொண்டு வராவிட்டாலும் அவர் கொண்டு வரலாமென உள்ளது. ஐ.நா. செயலர் பரந்த மனப்பான்மையில் சிக்கல்களை, ஐ.நா. சபையின் கவனத்திற்குக் கொண்டு வர முயலுவார். இவ்வாறு சிக்கல்களை ஐ.நா. சபைக்குக் கொண்டு வருவதே கடினமாக இருப்பதால் அவற்றிற்குத் தீர்வு காண்பது இயலாத ஒன்றாகி விடுகிறது. ஐ.நா. சபையில் சீனாவை உறுப்பினர் நாடாகக் கொண்டு வர வல்லரசுகள் இணங்க வேண்டுமென அன்றைய ஐ.நா. செயலர் கருத்துத் தெரிவித்தார்.

ஐ.நா. வின் அரசியற் சிக்கலாக மேற்கு ஆசியா (West Asia) எப்போதுமே இருந்து வருவது விரும்பத் தகாதது. ஏனெனில், நிலையான அமைதி என்பது அப்பகுதியில் நெடுங்காலமாக இல்லை. இசுரேல்-எகிப்துப் போர் என்று தொடங்கி, அருகிலுள்ள சிரியா, இலெபனான் போன்ற நாடுகளும் போரில் கலந்து கொண்டமையால் சிக்கல்கள் மிகுந்து வந்துள்ளன. ஐ.நா. வின் சிறப்புப்படை, அவசரப்படை போன்ற படைகள் அமைதி காக்க உதவியுள்ளன. ஈரான் – ஈராக்கு ஆகிய இரு நாடுகளுக்கிடையே ஏற்பட்டுள்ள எல்லைத் தகராறு காரணமாக இரசாயனப் போர்த்தளவாடங்கள் போன்ற பயங்கர ஆயுதங்கள் பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளன. தவிர, நகர மக்கள் நெருக்கடியாக உள்ள இரயில்வே நிலையங்களில் கூட வெடிகுண்டுகள் வீசப் பட்டுள்ளன. இவ்வாறு பன்னாட்டு ஒழுங்குமுறை விதிகளை மீறியதும் நகரமக்கள் கொல்லப்பட்டுள்ளதும் ஐ. நா. வின் அரசியற் கேள்வியாக உள்ளது.

மனித உரிமைகள் இவை இவை என வரையறுப்பதுகூட ஐ. நா. வின் அரசியற் கேள்வியாக உள்ளது. மனித உரிமைகள் என்பதில் மேலை நாடுகளும் சோவியத்து உருசியாவும் கருத்து வேறுபாடு கொண்டுள்ளன. போலந்து நாட்டிலுள்ள மக்களின் உரிமைகள் பற்றிக் (Human Rights) கண்டறிய ஐ.நா. ஒரே சிறப்புப் பேராளரை (One man Special Representative), அமெரிக்க ஐக்கிய நாட்டின் வலியுறுத்தலுக்கேற்ப நியமனம் செய்தது. ஆனால், போலந்து அரசாங்கம் அப் பேராளரை நாட்டில் அடியெடுத்து வைக்க அனுமதிக்கவில்லை. எனவே, மனித உரிமைகள் பற்றிய வரையறுப்பே அரசியற் கேள்வியாக உள்ளது.

படைக்குறைப்பு, அணுச்சக்திக் கட்டுப்பாடு ஆகிய இரண்டும் ஐ. நா. சபையில் எப்போதும் இடம் பெறக்கூடிய அரசியற் கேள்விகள். வல்லரசு நாடுகள் தங்கள் ஆதிக்கத்தை நிலைநாட்ட அணுச்சக்தியும், படையும் தேவையாக இருப்பதால், எந்த அளவிற்கு, எந்தவித ஆயுதங்கள் குறைக்கப்பட வேண்டுமென் பதில் உடன்பாட்டிற்கு வர இயலவில்லை. அணுச் சக்தி உலைகளில் ஏற்பட்டுள்ள விபத்தை நீக்கக்கூட ஒரு நாடு மற்றொரு நாட்டை அணுகாத ஐய நிலையைத்தான் காண முடிகிறது. பிரான்சு தொடர்ந்து முரோரா அட்டோல் ('Murora Atoll') என்ற இடத்தில் அட்லாண்டிக்குக் கடலில் தனது அணுச் சக்திச் சோதனையை நடத்தி வருகிறது. இதனை நியூசிலாந்து போன்ற அருகிலுள்ள நாடுகள் கண்டித்து வருகின்றன. ஆனால், இதற்குத் தீர்வு காண இயலாத நிலையில் ஐ. நா. இருந்து வருகிறது. ஐ. நா. வின் அரசியற் கேள்விகள் பலவற்றிற்குக் காரணமாக விளங்குவது வல்லரசு நாடுகள் கொண்டிருக்கும் மறுப்பாணை அதிகாரமாகும். பல சிக்கல்களைத் தீர்க்கமுடியாத நிலைக்குக் கொண்டு வந்தது இந்த மறுப்பாணை அதிகாரமாகும். வல்லரசுகள் இரண்டு பிரிவுகளாக இருப்பதால், இவர்களிடமுள்ள மறுப்பாணை அதிகாரம் சிக்கல்களை அரசியற் சிக்கல்களாக மாற்றி விடுகின்றன. எனவே, மறுப்பாணை அதிகாரம் பற்றி மறுஆய்வு செய்தால் தான் ஐ. நா. சபையானது தொடர்ந்து பன்னாட்டு அமைதிக்குச் செயலாற்ற முடியும். சி. ஞா.

ஐ. நா. வின் அவசரப் படை: ஐக்கிய நாடுகள் சபை சிக்கல்களுக்குத் தீர்வு காண்பதில் சாம, பேத, தான, தண்டமெனும் நான்கு முறைகளுள் இரண்டு முறைகளைத்தான் பின்பற்றுகின்றது. அவை முதலாவதாகச் சமாதான முறை, இரண்டாவதாகத் தண்டனை முறை. உடன்பாடு செய்து கொள்ளல் (Negotiation), இணக்கமுறை (Conciliation), நடுவர் தீர்ப்பு (Arbitration), நீதிவகைத் தீர்ப்பு (Judicial Settlement) வட்டாரச் செயலாண்மைகளிடம் சிக்கல்களைத் தீர்விற்கு விடல் (Resort to Regional Agencies) போன்ற வழிகளைச் சிக்கல்களை அமைதியாகத் தீர்ப்பதற்கு ஐக்கிய நாடுகள் சபை கடைப் பிடிக்கின்றது. அமைதியைப் பேணுவதில் ஐ. நா. பாதுகாப்பு அவை பெரும்பங்கு ஆற்றுகின்றது. இந்த அவை சிக்கல்களுக்குரிய இரண்டு பிரிவினர்களையும் அழைத்துத் தீர்த்து வைக்கின்றது. ஒரு பிரிவு மற்றொரு பிரிவின் மீது ஆக்கிரமிப்புகள் ஏதும் செய்யா வண்ணம் பாதுகாப்பளிக்கிறது இந்த அவை.

அமைதியாகச் சிக்கல்களைத் தீர்த்து வைக்கின்ற சமயங்களில் ஐக்கிய நாடுகள் சபைக்குத் தனியான

படை வேண்டுமென்பது கிடையாது. ஏனெனில் இதற்குத் தனிப் பராமரிப்புச் செலவு தேவைப்படும். இது தேவையற்றதாகும். ஆனால், ஐக்கிய நாடுகள் சபை ஒரு சிக்கலுக்குத் தீர்வு காணத் தனது முழு முயற்சியையும் செலவழித்துக் கொண்டிருக்கும் போது, சிக்கலுக்குரிய ஒரு பிரிவினர் முரண்பாடாக, ஐ. நா. சபையின் கருத்துகளையும் நியாயத் தையும் புறக்கணித்து அத்துமீறல் செய்கின்றபோது அதனைத் தட்டிக் கேட்க வேண்டும். ஐக்கிய நாடுகள் சபை எந்தப் படையையும் தன்னகத்தே வைத்துக் கொள்ளாமல் இருந்தால், அத்து மீறுகின்ற நாடுகள் ஐக்கிய நாடுகள் சபையையும் மீறிவிடும். அதனால் ஐக்கிய நாடுகள் சபையின் அதிகாரம், மதிப்பு ஆகியன குறைந்துவிடும். எனவே தான் ஐக்கிய நாடுகள் சபை அவசரப் படையைக் (U.N. Emergency Force) கொண்டுள்ளது. இப்படை நிரந்தரமான படை அன்று. மேலும் இது ஓர் 'அமைதிப் படையே' (Peace force); 'போரிடும் படை' (Warring force) அன்று. ஐக்கிய நாடுகள் சபை உறுப்பினர்களால் அவ்வப்போது திரட்டப்படு கின்ற படையும் ஐக்கிய நாடுகள் சபையின் வெற்றி யும் அதன் உறுப்பினர்களைச் சார்ந்தே உள்ளன.

ஐக்கிய நாடுகள் சபையின் பாதுகாப்பவையின் அழைப்பின் பேரில் உறுப்பினர் நாடுகள் ஆயுதப்படை களையும் வேண்டிய பிற உதவிகளையும் செய்ய வேண்டும். ஐ.நா. சபை உறுப்பினர் நாடுகளோடு தனியான ஒப்பந்தத்தை மேற்கொள்ள வேண்டும். இந்த ஒப்பந்தந்தில் உறுப்பினர் நாடுகள் வழங்க வேண்டிய ஆயுதப்படைகளின் எண்ணிக்கை, எத்தகைய ஆயுதங்கள், எப்போது அவை வந்து சேர வேண்டும், எங்கு வந்து சேர வேண்டும் என்பன பற்றிய விவரங் கள் ஆகியவை தெளிவாக விளக்கப்பட்டிருக்கும். உறுப்பினர் நாடுகள் ஐக்கிய நாடுகள் சபையோடு ஒப்பந்தம் செய்தாலும், அவ்வொப்பந்தம் அந்தந்த நாடுகளின் அரசியலமைப்புமுறையாக அந்தந்த நாட்டு அரசாங்கங்கள் ஒப்புதல் செய்த பின்னர்த்தான் நடை முறைக்கு அல்லது செயற்பாட்டிற்கு வரும்.

ஐக்கிய நாடுகள் சபை அவசரப்படையை வேறு வழியில்லை என்று கருதும்போது கடைசி ஆயுத மாகத்தான் பயன்படுத்தும். முரண்பாடுள்ள இரு நாட்டினர்களை அழைத்துப் பேசிப் பின்னர் இந்த முறையில் சமாதானமாகத் தீர்த்துக் கொள்ளுங்க ளெனத் தீர்வு முறையை வரையறுக்கிறது. எப்பிரி வினருக்கும் சாதகமாகத் தீர்வு செய்யாமல் நடு நிலையில் நின்று, இவ்வாறு முடிவு செய்யப்பட்ட ஐ.நா. சபைத் தீர்வு முறையை மீறினால், மீறிய நாட் டிற்கு எதிராகச் சில நடவடிக்கைகள் தீர்மானிக்கப் படும். இராணுவப் படையெடுப்பில்லாத வகையில் முடிவு செய்யப்படும். அந்நாட்டின் மீது பொருளா தார உறவு முறைகளை முழுவதுமாகவோ பகுதி யளவோ பாதிக்கக்கூடிய நடவடிக்கைகள், இரயில், கடல், வான்வெளி, அஞ்சல், தொலைபேசி, வானொலி போன்ற பிற தொடர்பு முறைகள், தூதியல் (Diplomatic) உறவுகளைப் பாதிக்கும் வகையில் சில நட வடிக்கைகள் தீர்மானிக்கப்படும். இந்நடவடிக்கைகள் போதுமானதாக அமையாவிட்டால், பின்னர் விண் வெளி, கடல், நிலம் ஆகிய பகுதிகளில் ஆர்ப்பாட்டங் கள், மறியல் போன்ற நடவடிக்கைகளில் ஐ.நா.சபை உறுப்பினர் நாடுகள் இறங்கும். இறுதியில் ஐ.நா. சபை படையெடுப்பும் செய்து, அந்நாட்டில் அமை தியை நிலவச் செய்வதுடன், சிக்கலையும் தீர்த்து வைக்கும்.

ஐக்கிய நாடுகள் சபையின் பாதுகாப்பு அவை, இராணுவ ஆலோசனைக் குழுவின் (Military Staff Committee) துணையோடு இராணுவ நடவடிக்கை எடுப்பது குறித்த திட்டத்தைத் தயாரிக்கும். இராணுவ ஆலோசனைக்குழு பாதுகாப்பு அவைக்குத் தேவைப்படுகின்ற இராணுவப் படைகள் அளவு, அப் படைகளைக் கட்டுப்படுத்திச் செயற்பட வைப்பது, படைகளை (Armaments) ஒழுங்குபடுத்துதல், படைக் குறைப்பு ஆகியன குறித்துப் பாதுகாப்பு அவைக்கு ஆலோசனையும், உதவியும் செய்வது இதன் முக்கிய பணியாகும். இக்குழுவில் பாதுகாப்பு அவையின் நிரந்தர உறுப்பினர் நாடுகளின் இராணுவத்தலைவர் கள் இடம் பெறுவர். இக்குழுவில் நிரந்தரமாகப் பணி யாற்றாத எந்த உறுப்பினரையும் இதில் பணியாற் றும்படி இக்குழு அழைப்பு விடுக்கலாம். இக்குழுதான் இராணுவ நடவடிக்கையை மேற்கொள்ளக் கூடிய தாகும். பாதுகாப்பு அவையின் அனுமதியோடு இராணுவ ஆலோசனைக்குழு, சிக்கல்களைத் தீர்த்து வைக்கச் சிக்கலுக்குரிய நாடுகளின் அருகிலுள்ள வட்டாரச் செயலாண்மைகளோடு கலந்து ஆலோ சித்து முடிவு செய்யும் வண்ணம் வட்டாரத் துணைக் குழுக்களையும் நியமிக்கிறது.

இராணுவ நடவடிக்கைகளில் எல்லா நாடுகளுமோ சில நாடுகளோ பாதுகாப்பு அவையின் முடிவிற் கிணங்கப் பாதுகாப்பு நடவடிக்கைகளில் இறங்குகின் றன. பாதுகாப்பு நடவடிக்கைகள் மேற் கொள்கின்ற போது அந்நடவடிக்கைகளால் பொருளாதாரம் போன்றவை பாதிக்கப்படுகின்றபொழுது உறுப்பினர் நாடு அல்லது உறுப்பினரல்லாத நாடு பாது காப்பு அவையோடு கலந்து, பாதிப்பிற்குப் பரிகாரம் பெறலாம். ஐக்கிய நாடுகள் அவையின் இராணுவ நடவடிக்கைகளுக்கு எதிராக எந்நாடும் செயற்படக்

கூடாது. இராணுவ நடவடிக்கையின் பொழுது பாது காப்பு அவைக்கு எதிராகத் தற்காப்பிற்கென (Self-Defence) உறுப்பினர் நாடுகள் எதிர்ப்புத் தெரிவிக்கக் கூடாது. அவ்வாறு எதிர்ப்புத் தெரிவித்தால் இது பற்றிய விவரம் உடனே ஐ.நா. சபையின் பாதுகாப்பு அவைக்குத் தெரிவிக்கப்பட வேண்டும். வட்டாரச் செயலாண்மைகள் வட்டார அமைப்பின் மூலமாக வட்டார அளவில் பணிகளைச் செய்ய வேண்டும். ஆனால் பாதுகாப்பு அவையின் இணக்கத்தோடு வட்டாரச் செயலாண்மைகள் நேரடி நடவடிக்கை களில் இறங்க வேண்டும். வட்டாரச் செயலாண்மை கள் பாதுகாப்பு அவைக்கு எதிராகத் தன்னிச்சை யாகச் செயற்படக்கூடாது.

ஐக்கிய நாட்டுச் சபையினால் 1950-53-ஆம் ஆண்டுகளில் கொரியாச் சிக்கலில் இராணுவ நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டது. இதற்கு 16 ஐ. நா. உறுப்பினர்கள் தங்கள் படைகளை அனுப்பி வைத்தனர். சோவியத்து உருசியா பாதுகாப்பு அவைக் கூட்டத்திற்கு வாராததால், மறுப்பாணை அதிகாரம் பயன்படுத்தப்படாதநால் இராணுவ நடவடிக்கை எடுக்க முடிந்தது.

ஐக்கிய நாடுகள் சபையின் அவசரப்படை, எகிப்து - இசுரேல் சிக்கலில், இரு நாடுகளுக்கிடையே சினாய் (Sinai), காசா, (Gaza) ஆகிய பகுதிகளில் 1957-ஆம் ஆண்டிலிருந்து 1967-ஆம் ஆண்டு வரை ஒரு தடுப்புப் படையாக (Preventive force) நிறுத்திவைக்கப்பட்டிருந்தது. பின்னர் 1973-ஆம் ஆண்டு இப்படை திருத்தியமைக்கப்பட்டது. இசுரேல் - எகிப்து ஆகியநாடுகளின் எல்லையை 1973-ஆம் ஆண்டு அக்டோபர் மாதம் 22-ஆம் தேதி இருந்த நிலைக்குக் கொண்டு வரவும், சூயசுக்கால்வாய் பற்றிய போர் நிறுத்த உடன்பாட்டைக் கவனிக்கவும் இப்படை திருத்தியமைக்கப் பட்டது. 1973-ஆம் ஆண்டு நடைபெற்ற அராபிய - இசுரேல் சண்டையில் இசுரேலுக்கும் சிரியாவுக்குமிடையே போர் ஒப்பந்த எல்லையைக் காக்க 1974-ஆம் ஆண்டு மே மாதம் 31-ஆம் தேதி ஐக்கிய நாடுகள் சபையின் விடுப்பு உற்றறிவார் படை (U.N. Disengagement Observer Force) ஏற்பட்டது. இப்படையில் ஆசுத்திரியா, கனடா, பெருவியா (Peruvia) ஆகிய நாடுகளிலிருந்து 1100 படையினர் இருந்தனர். தவிர, பால்கன், இந்தோனேசியா, காசுமீர், இலெபனான், மேற்கு இரியன் (West Irian), ஏமன் ஆகிய நாடுகளில் போர் நிறுத்த எல்லைகளைக் கண்காணிக்க, ஒப்பந்த ஏற்பாடுகளை (Truce arrangements) மேற்பார்வையிட ஐ.நா. வின் உற்றறிவார் படை (U.N. Observer Force) பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளது. காங்கோ, கிரீசு, துருக்கி ஆகிய நாடுகளில் தோன்றிய சண்டை போன்ற பல சிக்கல்களை ஐ.நா. படை வெற்றியுடன் சமாளித்துள்ளது.

ஐ.நா. அவசரப்படை நிலையான படையன்று. படைவீரர்களின் எண்ணிக்கை நேரத்திற்கு நேரம் மாறிக்கொண்டே வந்துள்ளது. அதில் 1975-ஆம் ஆண்டிற்கு முன் 6,788 பேர்களும், 1975-ஆம் ஆண்டு 4,175 பேர்களும் இருந்துள்ளனர்.

ஐ.நா. சபையில் வல்லரசுகளின் ஆதிக்கம் அதிகமாக உள்ளதெனப் பொதுவாகச் சொன்னாலும், அவர்களால் மறுப்பாணை மூலம் தடை செய்யலாமென்று இருப்பதால், இப்படையையும் வல்லரசுகள் ஏற்றுக் கொள்ளவில்லையேல், இப்படை இயங்குவதே இயலாததாக ஆகிவிடும். என்.எஸ்.ச.

அனைத்து நாட்டுக் குழந்தைகள் நெருக்கடிக் கால நிதி நிறுவனம்: ஐக்கிய நாடுகளின் மீட்புதவி, மறுவாழ்வு நிறுவனம் (United Nations Relief and Rehabilitation Agency) என்ற பெயரில் செயற்பட்டுக் கொண்டிருந்த ஓர் அமைப்பு 1946-ஆம் ஆண்டு ஆகசுட்டு மாதத்தில் தன் நடவடிக்கைகளை முடித்துக் கொண்டது. அதனுடைய நிதியினையும் சொத்துகளையும் அடிப்படையாக வைத்து ஐரோப்பாவில் போரினால் பாதிக்கப்பட்ட குழந்தைகளின் மீட்புக்காகவும் மறுவாழ்வுக்காகவும் ஒரு நிறுவனம் ஏற்படுத்துவது என ஐக்கிய நாடுகள் சபை முடிவு செய்து, அச்சபையின் பொதுச்சபைத் தீர்மான எண் 57 (1)-இன் அடிப்படையில் 1946-ஆம் ஆண்டு திசம்பர் மாதம் 11-ஆம் நாள் ஐக்கிய நாடுகளின் அனைத்து நாட்டுக்குழந்தைகள் நெருக்கடிக் கால நிதி நிறுவனம் (UNICEF) ஏற்படுத்தப்பட்டது.

இந்நிதி நிறுவனத்தின் நிரந்தரமான செயல்களும் வருங்காலமும் மூன்று ஆண்டுக் கால இதன் நடவடிக்கைகளுக்குப் பின்னர்த் தீர்மானிக்கப்படும் என்று 1950-ஆம் ஆண்டு திசம்பர் முதல் நாளில் நிறைவேற்றிய பொதுச்சபைத் தீர்மான எண் 417 (v)-இன் படி முடிவு செய்யப்பட்டது. குறிப்பிட்ட மூன்றாண்டுகளுக்குப் பின்னர், அதாவது 1953-ஆம் ஆண்டு அக்டோபர் 6-ஆம் நாள் முழுமனமாக நிறைவேற்றிய ஐக்கிய நாடுகளின் பொதுச்சபைத் தீர்மான எண் 802 (viii)-இன் படி இந்நிதி நிறுவனம் தொடர்ந்து செயற்பட்டு வருகிறது. போருக்குப் பின்னர் ஏற்பட்ட அவசரநிலை முடிந்த பின்னர், சிறுவர் நலன்களுக்காகப் பொதுத் திட்டங்கள், குறிப்பாகப் பின்தங்கிய நாடுகளின் குழந்தைகளுக்கும் பல்வேறு நெருக்கடி நிலையில் இருப்பவர்களுக்குமானதிட்டங்களுக்கு இந் நிதி நிறுவனம் உதவி செய்யத் தொடங்

கியது. ஐக்கிய நாடுகளின் பொதுச்சபையில் குழந்தையின் உரிமைகள் பற்றிய அறிக்கை 1959-ஆம் ஆண்டு நவம்பர் 20-ஆம் நாள் முழுமனத்துடன் ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்டது. அதன்படி மனித சமுதாயம் குழந்தைக்குத் தன்னுடையதில் சிறந்தவற்றைத் தரக் கடமைப்பட்டுள்ளது. இவ்வுரிமைகள் எவ்விதப் பாகுபாடும் வேறுபாடுகளுமின்றி எல்லாக் குழந்தைகளுக்கும் கிடைக்கச் செய்யவேண்டும். குழந்தைகளுடைய இவ்வுரிமைகளைப் பாதுகாக்கவும் செயற்படுத்தவுமான முழுப்பொறுப்பையும் ஐக்கிய நாடுகளின் சபை ஒரு சிறப்புத் தீர்மானம் மூலம் ஐக்கிய நாடுகளின் அனைத்து நாட்டுக் குழந்தைகள் நெருக்கடிக் கால நிதி நிறுவனத்திடம் ஒப்படைத்துள்ளது.

ஐக்கிய நாடுகள் சபையின் மேற்குறிப்பிட்ட நோக்கங்களுக்கேற்ப, இந்நிறுவனம் இரண்டாம் உலகப்போரினால் மிகவும் பாதிக்கப்பட்ட நாடுகளின் குழந்தைகளுக்குத் தேவையான உணவு, உடை, மருந்துகள், போர்வைகள் ஆகியவற்றைக் கொடுத்து உதவுவதில் முழு மூச்சாக ஈடுபட்டது. இதைத் தொடர்ந்து, முன்னேறிவரும் நாடுகளின் குழந்தைகளுக்கான உதவிகளைச் செய்யவும் தொடங்கியது. இப்போது இந்நிறுவனம் ஆசியா, ஆப்பிரிக்கா, இலத்தீன் அமெரிக்கா, ஐரோப்பாஆகியவற்றில்தன் பணியைத் தொடர்ந்து வருகிறது. இத்தகைய உதவிகளை இந்நிறுவனம் நூற்றுக்கும் மேலான நாடுகளுக்குச் செய்து வருகிறது. இந்நிதி நிறுவனத்தின் பெயர் இப்போது ஐக்கிய நாடுகளின் குழந்தைகள் நிதி (United Nation's Children's Fund)என அமைக்கப்பட்டுள்ளது. எனினும், பலருக்கும் தெரிந்ததான ஐக்கிய நாடுகளின் அனைத்து நாட்டுக் குழந்தைகள் நெருக்கடிக் கால நிதி நிறுவனம் (UNICEF) என்ற பெயரும் நடைமுறையில் உளது.

இந்நிதி நிறுவனத்தின் நிருவாகக் குழுக் கூட்டம் ஆண்டிற்கு ஒரு முறை நடைபெறும். இக்குழுவில் 30 நாடுகள் பங்கேற்றுள்ளன. திட்டக்குழு, வரவு-செலவுத் திட்டம் முதலியவற்றிற்கான தனிக்குழுக்களின் உறுப்பினர்கள், வாக்கெடுப்பின் மூலம் தேர்ந்தெடுக்கப்படுகிறார்கள். ஐக்கிய நாடுகளின் பொதுச் செயலர் நிருவாகக் குழுவுடன் கலந்து ஆராய்ந்து, இந்நிதி நிறுவனத்தின் நிருவாக இயக்குநரைப் பணியமர்த்துகிறார்.

இந்நிறுவனம் செய்யும் உதவிகளுள் உடல்நலம் பேணுதல், பசி, தூய்மையான தண்ணீர், கல்வி, உடல்நலக் கல்வி, சத்துணவு, குடும்பம், குழந்தைகள் நலம், சிறுவர்களுக்கான பொது நலத்திட்டங்கள் ஆகியன குறிப்பிடத் தக்கனவாகும். பொதுவாக, இந்நிறுவனத்தின் நடவடிக்கைகள் இரண்டு அடிப்படைகளைக் கொண்டுள்ளன. ஒன்று வளர்ந்து வரும் நாடுகளிலுள்ள குழந்தைகளின் உடனடித் தேவைகளை நிறைவு செய்வது; மற்றொன்று குழந்தைகளுக்கு அரசாங்கங்கள் செய்ய நினைக்கும் நீண்ட காலப் பணிகளைப் பலப்படுத்துவதில் உதவி செய்வது. இந்நோக்கங்களை நிறைவேற்றுவதில் இதுவரையில் இந்நிறுவனத்திற்கு அந்தந்த அரசுகளிடமிருந்தே பெரும் உதவிகள் மிகுதியாக வந்துள்ளன.

இந்நிதி நிறுவனம் வளர்ச்சியடைந்து வரும் நாடுகளுடன் சேர்ந்து அந்நாட்டுக் குழந்தைகளின் நோய்கள், சத்துணவின்மை, குழந்தைகளின் வளர்ச்சியைப் பாதிக்கும் மற்ற இடையூறுகள் ஆகியவற்றைத் தடுப்பதிலும்; குழந்தைகளை உடல்நலமிக்க பயன்படக்கூடிய, திடமான மனிதர்களாக உருவாக்கும் பணிகளிலும் ஈடுபடுகிறது. நோய்த் தடுப்புத் திட்டங்கள், பகல் நேரக் குழந்தைக் கவனிப்பு மையங்கள், சுகாதார நிலையங்கள், பள்ளி மதிய உணவுத் திட்டங்கள் முதலியன இந்நிறுவனத்தால் கவனிக்கப் பெற்று உதவி செய்யப்படுகின்றன. மேற்கூறப்பட்ட சேவைகளில் பங்கேற்பவர்களின் பயிற்சிக்கும் இந்நிறுவனம் உதவி செய்கிறது. மலேரியா, காசநோய், தொழுநோய், அம்மை, வைசூரி, பார்வைக்குறைபாடு, தண்ணீரால் பரவும் நோய்கள், சத்துணவுக் குறைவால் ஏற்படும் நோய்கள் ஆகியவற்றின் தடுப்புக்கும் பாதுகாப்புக்கும் உதவிகள்; குடும்பநலத் திட்டங்கள், பாதுகாப்பான குடிநீர், சுற்றுப்புறச் சுகாதாரம், புரதச் சத்து மிகுந்த உணவுப் பொருட் பங்கீடு, சத்துணவுச் செயல்திட்டங்கள், கல்விப்பணி உதவிகள், பாடத்திட்டச் சீர்திருத்தங்கள், இளைஞர்களைப் பல்வேறு வேலைகளுக்கு உருவாக்கும் நடைமுறைப் பயிற்சிகள், வளர்ச்சியடைந்து வரும் நாடுகளின் பல்வேறு நிலைகளிலும் பல்வேறு வேலைகளுக்கும் தேவையானோரைத் தயார் செய்தல் ஆகியன இந்நிதி நிறுவனத்தின் தலையாய நடவடிக்கைகளாகும்.

இந்நிறுவனத்தின் பெரும்பாலான முயற்சிகள் குறைந்த பணச் செலவில் குழந்தைகளின் வாழ்வில் மிகுந்த நன்மைகளை ஏற்படுத்துவதையே நோக்கமாகக் கொண்டுள்ளன. சுகாதாரச் சேவைகளை விரிவுபடுத்துதல், சுகாதாரம், பணியாளர் பயிற்சி, கல்வி வசதிகள், ஆசிரியர் பயிற்சி ஆகியவற்றை அமைத்துக் கொடுத்தல், இவை போன்ற நலந்தரும் சேவைகளை விரிவுபடுத்தல் போன்றவற்றிலும் இந்நிறுவனம் ஈடுபடுகிறது. இந்நிறுவனத்தின் நடவடிக்கைகளுக்கான நிதியுதவிகள் பல்வேறு நாடுகளின் அரசும் தனியாரும் தாமே முன்வந்து வழங்கும் நன்

கொடைகள் ஆகியவை மூலமாகப் பெற்றுக் கொள்ளப்படுகின்றன. இது புத்தாண்டுப் பிறப்பு, கிறித்து மசு போன்ற விழாக்களுக்குப் பொருத்தமான வாழ்த்து மடல்களை வண்ணமிகு படங்களாக வெளியிடுகிறது. பல நாடுகளிலும் இவற்றின் விற்பனையில் கிடைக்கும் பணமும் இந்நிறுவனத்திற்குப் போய்ச் சேருகிறது.

பம்பாய்ப் பால் திட்டத்திற்குச் செய்த உதவி இந்நிறுவனம் ஆற்றும் செயற்பாட்டிற்கான ஓர் எடுத்துக் காட்டாகும், பம்பாய்ப் பால் திட்டம் பதப்படுத்தப்பட்ட பாலைப் பம்பாய் மக்களுக்கு வழங்குகிறது. இந்நிதி நிறுவனத்தோடுள்ள ஒப்பந்தப்படி, குசராத்து மாநிலத்திலுள்ள ஆனந்து (Anand, அமுல்) பால் பண்ணையிலிருந்து தினம் இரண்டு இலட்சம் லிட்டர் பால் பம்பாயின் ஓர்லிப் பண்ணைக்கு எடுத்துச் செல்லப்பட்டு, பின்னர்ப் பம்பாய் முழுதும் விற்பனை செய்யப்படுகிறது. மீதமுள்ள பால், பால்பொடி பால்கட்டி ஆகிய பல்வேறு பால் பொருள்களாக மாற்றப்படுகின்றது. அமுல் பால் பண்ணை போன்ற பல்வேறு பண்ணைகள் இந்தியா முழுதும் ஏற்படுத்தப்படுகின்றன. இதற்கு இந்திய அரசாங்கம், இந்நிதி நிறுவனம், பால் உற்பத்தியில் முன்னேறிய நாடுகள் ஆகிய மூன்று அமைப்புகளின் ஒத்துழைப்பும் கிடைக்கிறது.

அங்கோலா வங்காள தேசம், எத்தியோப்பியா, குவாதிமாலா, இந்தோ சைனா, இலெபனான் ஆகிய நாடுகளில் இந்நிறுவனம் ஆற்றிய பணி குறிப்பிடத்தக்கது. இந்நிறுவனம் பல செய்தியேடுகளையும் வெளியீடுகளையும் அச்சிட்டுப் பல்வேறு நாடுகளுக்கும் அனுப்புகிறது. அவை ஆங்கிலத்திலும் பிற மொழிகளிலும் வெளிவருகின்றன. அவற்றுள், 'குழந்தைகள் திட்டம்' (Assignment Children) 'கைவிடப்பட்ட ஆண்டுகள்' (The Neglected Years) 'உனிசெபுச் செய்திகள்' (UNICEF News) முதலியன குறிப்பிடத்தக்கன. குழந்தைகளுக்காகச் செய்து வரும் மனித நேயம் மிகுந்த பணிகளுக்காக 1965-இல் இந் நிறுவனத்திற்கு நோபல் பரிசு வழங்கப்பட்டது. இந்நிறுவனத்தின் தெற்கு, மைய ஆசியாவுக்கான அலுவலகம் இந்தியாவில் உனிசெபு இல்லம் (UNICEF House II Jor Bagh), புதுதில்லி - 110 003 என்ற முகவரியில் உள்ளது. கோ.சு.

ஐ.நா. கல்வி அறிவியல் பண்பாட்டுக் கழகம்: ஐக்கிய நாடுகள் சபையின் ஒரு சிறப்பு உறுப்பாக ஐக்கிய நாடுகளின் கல்வி அறிவியல் பண்பாட்டுக் கழகம் (UNESCO)1946-ஆம் ஆண்டு நவம்பர் 4-ஆம் நாள் பாரிசு நகரைத் தலைமையகமாகக் கொண்டு ஏற்படுத்தப்பட்டது. அது ஒரு தனி நிறுவனமாகத் தனக்கென்று ஓர் அமைப்பையும், வரவு செலவுத் திட்டங்களையும் கொண்டு இயங்கி வருகிறது.

உலகின் பல்வேறு இடங்களில் இந் நிறுவனம் கல்வி மையங்கள், அறிவியல் மையங்கள், பண்பாடு மற்றும் தகவல் தொடர்பு நிலையங்கள் முதலியவற்றை நிறுவியுள்ளது. இத்தகைய நிறுவனங்கள் பல நாடுகளில் பல இடங்களில் இருப்பினும் அவற்றின் அனைத்து நடவடிக்கைகளும் ஒருங்கிணைக்கப்பட்டுள்ளன. இந்தியாவில் புதுதில்லியில் தெற்கு மற்றும் மைய ஆசியாவிற்கான அறிவியல் தொழில் நுட்ப வட்டார மையம் ஏற்படுத்தப்பட்டுள்ளது.

ஐக்கிய நாடுகள் சபையின் உறுப்பினர்கள் அனைவரும் இந் நிறுவனத்தின் உறுப்பினராகத் தகுதி உடையவர்கள் ஆவர். தொடக்கத்தில் 44 ஆக இருந்த உறுப்பினர்களின் எண்ணிக்கை இப்போது 145 என உயர்ந்துள்ளது. இந்தியாவும் ஓர் உறுப்பு நாடாகப் பங்கு வகிக்கிறது. இந்திய அரசு அதன் பல வித செயற்பாடுகளுக்கு இந் நிறுவனத்திலிருந்து மிகுதியான உதவி பெற்றுள்ளது.

உலக மக்களின் கல்வி, அறிவியல், பண்பாட்டு உறவுகள் பெருகவும், இத்துறையில் முன்னேற்றம் அடையவும், மனித சமூகத்தின் மொத்த நன்மைக்காக உலக அளவில் அமைதியை ஏற்படுத்தவும் இது நிறுவப்பட்டது. உறுப்பு நாடுகளின் முறையற்ற செயற்பாடுகளைத் தடுக்க அதிகாரம் இருந்தபோதிலும், அவற்றின் ஒத்துழைப்பிலும் கூட்டுறவிலுந்தான் இது நம்பிக்கை கொண்டுள்ளது.

இந் நிறுவனம் தன் செயல்களைக் கல்வி, இயற்கை அறிவியல், பண்பாட்டுச் செயல்கள், பெருவழித் தொடர்பு, மனித சேவை மாற்றம் என்ற தனித்தனித் துறைகள் மூலம் செய்து வருகின்றது. இதன் செயற்பாடுகளோடு ஐக்கிய நாட்டின் பிற உறுப்புகளும் செயற்படுகின்றன். இவ்வுறுப்புகள் தனி மனித வாழ்வு என்று பாராது, சமுதாயப் புனரமைப்பு என்ற பொது வாழ்வு அடிப்படையில்தான் இயங்குகின்றன. இதன் உறுப்பு நாடுகளின் தேவைகளை அந்தந்த நாடுகளின் ஆட்சியாளர் மூலமோ நிலைத்த உறுப்பினர்கள் மூலமோ அறிந்து செயற்படுதல்மனித சாதனைவளர்ச்சிக்கு அடிப்படையாகும்.

கல்விச் சேவை: இந்நிறுவனம் கல்வி வாழ்க்கை முழுவதும் பரந்து பயன்தரக் கூடியது என்ற கோட்பாடுடையது. 'மனித மனங்களில் அமைதிக்கான பாதுகாப்பு' என்பதை வித்திடும் பொருட்டு, அக்குறிக் கோளைத் தன் திட்ட அமைப்பின் முன்னோடியாகக்

கொண்டுள்ளது. எனவேதான் இதன் நடவடிக்கைகள் அனைத்துமே 'கல்வி' என்பதை அடிப்படையாகக் கொண்டுள்ளன. வளர்ச்சிக்கும் மேம்பாட்டிற்கும் கல்வி ஒன்றுதான் அடிப்படையானது என்பதை உணர்ந்து, உறுப்பு நாடுகள் அனைத்துக் கல்வி நிலைகளிலும் முன்னேற்றம் அடைய, இது எல்லா முயற்சிகளிலும் ஈடுபடுகின்றது.

ஒரு நாட்டின் பொருளாதாரச் சமூக முன்னேற்றங்களுக்குக் கல்வி எழுத்தறிவு ஓர் இன்றியமையாத கருவி என்பதைக் கருத்திற் கொண்டு, 1967-ஆம் ஆண்டு உலகில் எழுத்தறிவைப் பரப்ப அது ஒரு பரிசோதனையை மேற்கொண்டு அம்முயற்சியைத் தீவிரமாக்கியது. எழுத்தறிவற்றவர்கள் கல்வியறிவு பெறும் நோக்கோடு ஏராளமான நாடுகளில் அடிப்படைக் கல்வி வசதியைப் பெருக்க இந் நிறுவனம் உதவியளித்து வருகின்றது.

'வாழக் கற்றல்' (Learning to be) என்னும் பொருள் தரக்கூடிய இதன் அறிக்கை 1972-ஆம் ஆண்டு உலகம் முழுவதும் கல்வியில் விழிப்புணர்வு ஏற்படுத்த வேண்டும் என்ற அடிப்படையில் வெளியிடப்பட்டது. இவ்வறிக்கை உலக நாடுகளில் கல்வியின் போக்குகள் குறித்து ஆய்ந்து, மேலும் 'வாழ்நாள் முழுவதற்குமான கல்வி' (Life-long Education) என்ற கருத்தினை விவரிக்கிறது.

இந் நிறுவனத்தின் செலவீடு திட்டங்களில் மூன்றில் ஒரு பங்கு கல்விக்காக ஒதுக்கப்படுகின்றது. பாரிசில் உள்ள கல்விவெளியீட்டுநிலையம் பல்வேறு நாடுகளில் உள்ள பாடத் திட்டங்கள், கல்வி முறை, உதவித் தொகைகள், ஆசிரியர் பணியிடங்கள்முதலியபல பிற செய்திகளையும் தொகுத்து, ஆண்டிற்கு மூன்று முறை உலகக் கல்விப் பரவல் என்ற செய்தித் தொகுப்பை வெளியிடுகின்றது.இதன் ஓர் உறுப்பான-அங்கமான பன்னாட்டுக் கல்வித் திட்ட நிறுவனம் பாரிசைத் தலைமையிடமாகக் கொண்டு இயங்குகிறது. ஆய்வு, பயிற்சி, அறிவுப் பரப்பில் பகிர்ந்து கொள்ளுதல், கூட்டுறவு என்பன போன்ற நான்கு அடிப்படைப் பணிகளில் அது ஈடுபட்டு உள்ளது.

1. இந் நிறுவனம் உலக அளவில் பன்னாட்டுக் கருத்தரங்குகளைப் பல நிலைகளில் நடத்துவதன் மூலம், பன்னாட்டுக் கல்வியாளர்களிடம் செய்திப் பரிமாற்றங்கள் ஏற்படுத்த ஏதுவாக உள்ளது. இவ்வாறாக, (i) 1959-இல் செய்தி மற்றும் தகவல் சரிபார்ப்பு, (ii) முதியோர் கல்வித்திட்டம், (iii) 1965-இல் எழுத்தறிவின்மைச் சிக்கல் என்பன போன்ற கருத்தரங்குகள் மூலம் தகவல் பரிமாற்றங்கள் ஏற்பட வகை செய்தது.

2. இது அறிவியல்வழிச் செயல்களில் நிறைந்த அளவு ஈடுபட்டுள்ளது. ஆசியா, ஆப்பிரிக்கா, இலத்தின் அமெரிக்க நாடுகள் ஆகியவற்றில் அறிவியல் மையங்களை நிறுவிஅறிவியற்பணிசெய்து வருகின்றது.

3. இது தமிழகத்தில் அறிவியற் கல்வி சிறப்புற 'அறிவியல் துணைப் பொருள்களை (Science Aids) ஆசிரியர் கல்லூரிகளுக்கும், பள்ளிகளுக்கும் அளித்துள்ளது. அறிவியல் கல்வி அறிவியல் சார்ந்ததாக இருக்க வேண்டும் என்பதே அதன் பொருளாகும். மேலும் இது எழுத்தறிவில்லாதவர்களுக்கான 'தொடக்கக் கல்விக்கான நிறைந்த வழிப்படுத்தல்' என்னும் செயற்பாட்டுத் திறனை வளர்த்திடத் தமிழகத்தில் மிகுதியாக உதவி அளித்துள்ளது.

4. இது தொலைக் காட்சியின் வழியே கல்வியை மேம்படுத்த விண்கோள்கள், தகவல் தொடர்பு கருவிகளில் தன் உறுப்பு நாடுகளுக்கு உதவிகள் செய்துள்ளது.

5. இது மனித உரிமைகளைப் பேணிக் காக்கவும் அமைதித் துறையில் ஆய்வு மேம்படுத்தவும் தூண்டுதல் அளித்து வருகின்றது. ஒவ்வொரு நாட்டின் தொல்பொருள்களைப் பேணிப் பாதுகாப்பதில் கவனம் செலுத்துகின்றது. உலக மக்களின் கூட்டுறவுக்கும், மேம்பாட்டிற்கும் தன் பணிகளை இந்நிறுவனம் செய்து வருகின்றது. பண்பாட்டைப் பேணிக் காக்கவும், அறிவியல் நாட்டத்தை வளர்க்கவும், மனித சமுதாயத்தை மேன்மேலும் முன்னேற்றமடையச் செய்யவும் இந்நிறுவனம் பணிபுரிகிறது. ஆர்.சி.

ஐ.நா. முன்னேற்றத் திட்டம்: ஐக்கிய நாடுகளின் பொது அவை 22.11.1966-இல் இதனை, ஒரு தனித் துறையாகச் செயற்படத் தேவையான முடிவுகளை எடுத்து நிறுவியது. பின்தங்கிய நாடுகளின் சமூகப் பொருளாதார முன்னேற்றத்தை ஊக்குவிக்கும் வகையில் ஐக்கிய நாடுகளின் செயல்முறைகளை ஒழுங்குபடுத்துவதும், தொழில் நுட்பம், மேலாண்மைச் சார்ந்த ஆலோசனைகளையும் உதவிகளையும் வழங்குவதும் ஐக்கிய நாட்டு முன்னேற்றத் திட்டத்தின் (United Nations Development Programme - UNDP) சிறப்புப் பணிகளாகும். இதன் தலைமை அலுவலகம் நியூயார்க்கில் செயற்படுகிறது. இத்திட்டத்தின் கொள்கைகளை வரையறுக்கும் ஆட்சிக்குழு (Governing Council) 48 உறுப்பினர்களைக் கொண்டது. இவ்வுறுப்பினர்களுள் 1/3 உறுப்பினர்கள் ஆண்டுதோறும் மாற்றப்பட்டுச் சுழல் முறையில் (By Rotation) அமர்த்தப்படுகின்றனர்.

ஐக்கிய நாடுகளின் பல்வேறு நிதி, திட்டங்கள் போன்றவற்றின் மேலாண்மைப் பொறுப்பு ஐக்கிய

நாட்டு முன்னேற்றத் திட்டத்திடம் ஒப்படைக்கப் பட்டுள்ளது. அவற்றுள் குறிப்பிடத்தக்கவையாவன: (1) அறிவியல் தொழில் நுட்ப இடைக்கால நிதி, (2) முதல் முன்னேற்ற நிதி, (3) வளரும் நாடுகளின் தொழில் நுட்பக் கூட்டுறவுத் திட்டம், (4) தவறான மருந்து, போதைப் பொருட்கட்டுப்பாடு, (5) நிலம் அடைப்புற்ற (Land Locked) நாடுகளுக்கான சிறப்பு நிதி. ஐக்கிய நாடுகளின் மேலாண்மையிலும் பிற பணிகளிலும் பங்குபெறுவதுடன், ஐக்கிய நாடுகளின் கழக மையம், மக்கள் குடியிருப்பு மையம் போன்ற பல்வேறு மையங்கள், முகவர் நிறுவனங்கள் ஆகிய வற்றை ஒருங்கிணைத்துப் பாதுகாப்பதும் இதன் கடமையாகும். ஐக்கிய நாடுகளின் தொழில் முன் னேற்ற நிறுவனத்துடன் இணைந்து, பல திட்டங் களைச் செயற்படுத்தும் பணியிலும் இது ஈடுபடுகிறது.

ஐக்கிய நாடுகளின் பொது அவை 1980-ஆம் ஆண்டில் இத்திட்டத்தின் மூலம் உறுப்பு நாடுகள் புதிய பன்னாட்டுப் பொருளாதார அமைப்பை (New International Economic Organisation-NIEO) உரு வாக்கும் திட்டப் பணியில் முனைப்புடன் ஈடுபடச் சிறப்பு அழைப்பு வெளியிட்டது. அவ்அறிக்கை 10 ஆண்டுக்காலப் (1981-91) பன்னாட்டுக் குடிநீர் வழங் கல் மற்றும் வடிகால் திட்டத்தையும் (International Drinking Water Supply and Sanitation Decade) முன்னேற்றத்தில் பெண்களின் பங்கையும் நிறைவேற் றுவதில் மிகுந்த கவனம் செலுத்த வலியுறுத்தியது.

ஐக்கிய நாட்டு முன்னேற்றத் திட்டத்தின் ஆட் சிக் குழு 1981-ஆம் ஆண்டு சூலைத் திங்களில் கூடி, நிறைவேற்றப்பட்ட பணிகள், திட்டமிடப்பட்டுள்ள பணிகள், கோட்பாடுகள் ஆகியவற்றை ஆராய்ந்து சீர்தூக்கியது. திட்டத்தின் நிதி அமைப்பு, நிதிவளத் திட்ட ஒதுக்கீடு உரிமைகள் ஆகியன குறித்த கோட் பாடுகளைத் தொடர்ந்து பின்பற்ற, வளரும் நாடு களும் வளர்ச்சியடைந்த நாடுகளும் ஒப்புறுதியையும் ஒத்துழைப்பையும் அளித்தன. மேலும், திட்டத்தின் 1982 முதல் 1986-ஆம் ஆண்டுக் காலத் திட்ட வரைவுக்கும் ஆட்சிக் குழு ஒப்புதல் பெற்றது.

ஐ.நா.தொழில் முன்னேற்ற நிறுவனம் அமைக்கப் படுவதற்கான முடிவுகளை ஐக்கிய நாடுகளின் பொது அவை 17.11.1956-இல் உறுதி செய்தது. தொடர்ந்து மூன்று ஆண்டுகள் 82 உலக நாடு களின் பேராளர்கள் (Representatives) நடத்திய பேச்சு வார்த்தைகளுக்குப் பின்னர்,1979-ஆம் ஆண்டு ஏப்பிரல் திங்களில் ஐக்கிய நாட்டுத் தொழில் முன் னேற்ற நிறுவனத்திற்கான (United Nations Industrial Development Organisation-UNIDO) அமைப்பு விதிமுறைகள் எழுதப்பட்டன. அதன்படி, ஐக்கிய நாடுகளின் 16-ஆம் தனிச்சிறப்பு முகவராக (Specialized Agency) இது செயற்படுகிறது.

சிறப்பியல்புகள்: இந்நிறுவனம் ஐக்கிய நாட்டு முன்னேற்றத் திட்டத்தின் (United Nations Development Programme-UNDP) தொழிற்றுறைத்தொடர் பான திட்டங்களை நிறைவேற்றும் இயக்குநராகப் பணியாற்றுகிறது. குறிப்பாக, வளரும் நாடுகளின் (Developing Countries) தொழிற்றுறை முன்னேற் றத்திற்காகப் பாடுபடுகிறது. புதிய பன்னாட்டுப் பொருளாதார அமைப்பை (New International Economic Order-NIEO) உருவாக்கும் மன்றமாக இதனைப் பயன்படுத்தும் சூழ்நிலை நிலவுகிறது. இதன் வாயிலாக வளர்ச்சியடைந்த நாடுகளும் (Developed Countries) வளரும் நாடுகளும் ஒன்றாகக் கூடிக் கலந்தாலோசனைகள், கருத்தரங்குகள் ஆகிய வற்றை நடத்தவும் தொழில் முன்னேற்றத்திற்கான நிதி உதவிகளைப் பெறவும் வாய்ப்புகள் ஏற்படுகின் றன.

ஐக்கிய நாட்டுத் தொழில் முன்னேற்ற நிறுவ னம் ஐக்கிய நாடுகளின் சிறப்பு முகவர் என்பதால் இதன் தொழில் முன்னேற்ற வாரியம் (Industrial Development Board)கொள்கை முடிவுகளை எடுக்கும் சிறப்பு உரிமைகளைப் பெற்றுள்ளது. இவ்வாரியம் 53 பேராளர்களைக் கொண்டது. இவர்களுள் 33 உறுப் பினர்கள் குறைவளர்ச்சியுடைய நாடுகளிலிருந்தும் (Under Developed Countries) 15 உறுப்பினர்கள் வளர்ச்சியடைந்த போட்டி அங்காடி அமைப்புள்ள (Market Economy) நாடுகளிலிருந்தும், 5 உறுப் பினர்கள் மையத் திட்டப் பொருளாதார அமைப் புடைய (Centrally Planned Economies) நாடுகளி லிருந்தும் இடம் பெறுகின்றனர்.

ஐக்கிய நாட்டுத்தொழில் முன்னேற்ற நிறுவனத்தின் மேலாண்மைப் பொறுப்புகளுக்குச் செயற்குழு இயக் குநர் பொறுப்பாவார். இவர் தலைமையின்கீழ் அடங் கும்பொதுத்திட்டத் துறைகளாவன: (1) கொள்கை ஒருங்கிணைப்பு, (2) மாநாட்டுப் பணிகள், (3) பொதுத் தகவல் தொடர்பு உறவுகள் (4), தொழிற்றுறைச் செயற்பாடுகள், (5) மேலாண்மை முதலியன. தனித் திட்டங்கள் (Special Programmes): (1) முதலீட்டு ஒத்துழைப்பு, (2) பின்தங்கிய நாடுகளுக்கு உதவி அளித்தல், (3) தொழில்நுட்பம், (4) வளரும் நாடுகளி டையே கூட்டுறவு, (5) எரிசக்தி, (6) கலந்தாலோசனை முறைகள் ஆகியன. இத்துறைகள், திட்டங்கள் ஆகிய வற்றின் செயற்பாட்டில் உச்ச நன்மை பெறும் வகை யில் அவ்வப்போது தேவைக்கேற்ப வளரும் நாடு

களுக்கு அறிவுரை வழங்கும் குழுக்கள் அனுப்பப்படு கின்றன.

தொழில் முன்னேற்ற வாரியத்தில் 1981-ஆம் ஆண்டில் இடம் பெற்ற உறுப்பு நாடுகளாவன: அர் செண்டீனா, ஆசுத்திரேலியா,ஆசுத்திரியா (Austria), பெல்சியம், பிரேசில், புருண்டி (Burundi), மைய ஆப் பிரிக்கக் குடியரசு, சீனா, செக்கசுலோவேகியா (Czechoslovakia), தென்மார்க்கு (Denmark), ஈக்குவடார் (Equador), பிரான்சு, கேபான், மேற்குச் செருமனி, கிழக்குச் செருமனி, குவாட்டிமாலா (Gautemala), கினியா (Guinea), இந்தியா, இந்தோனேசியா, ஈராக்கு இத்தாலி, சப்பான், கென்யா, மடகாசுகர் (Madagascar), மலேசியா, மால்டா (Malta), மெக்சிகோ, மங் கோலியா, மொராக்கோ, நெதர்லாந்து, நைசீரியா, பாகிசுத்தான், பனாமா, போலந்து, உருமேனியா, சிரீ லங்கா (Sri Lanka), சுவீடன் (Sweden), சுவிட்சர் லாந்து (Switzerland), தோகோ (Togo), திரினிடாடு (Trinidad), தோபாகா (Tobago),துருக்கி, சோவியத்து உருசியா, பிரிட்டன், ஐக்கிய அமெரிக்க நாடு, சாம் பியா (Zambia).

ஐக்கிய நாட்டுத் தொழில் முன்னேற்ற நிறுவனம் 1979, 1980-ஆம் ஆண்டுகளில் முறையே $ 76 மிலிய னும் $ 70.5 மிலியனும் செலவு செய்துள்ளது. இவை 1000 வலலுநர்களைக் கொண்டு 1330 திட்டங்களுக் காகப் பொருளாதாரம், பயிற்சி, தொழில்நுட்பம் போன்றவை சார்ந்த பணிக்களுக்கான செலவுகளா கும். திட்டவாரியாக வழங்கப்பட்ட கடன்களாவன: மேலாண்மை, அலுவலகப் பணி $ 36.1 மிலியன்; கீழ்க் குத்தகை (Sub-Contract), எந்திரம் $ 27.3 மிலியன்; உதவித்தொகை, பயிற்சி (Fellowship & Training) $ 11.3 மிலியன்; பிற செலவுகள் $ 1.4 மிலியன்.

மண்டல அடிப்படையில் வழங்கப்பட்டுள்ள தொழிற்றுறைத் திட்ட ஒதுக்கீடுகளாவன: ஆசியா, பசிபிக்கு $ 23.2 மிலியன்; ஆப்பிரிக்கா $ 19.9 மிலியன்; இலத்தீன் அமெரிக்கா $ 9.7 மிலியன்; அரபு நாடுகள் $ 9.7 மிலியன்; ஐரோப்பா $ 5.8 மிலியன் மண்டலங்களுக்கிடைப்பட்ட திட்டங்கள் (Inter-Regional Projects) $ 7.8 மிலியன்.

ஐக்கிய நாட்டுத் தொழில் முன்னேற்ற நிறுவனத் தின் மூன்றாம் மாநாடு 1980-இல் புதுதில்லியில் நடைபெற்றது. இம்மாநாடு 1975-ஆம் ஆண்டைய இலீமா (Lima) அறிக்கைத் திட்டத்தின்படி, மூன்றாம் உலக நாடுகளின் (Third World Countries) தொழிற் றுறை உற்பத்திப் பங்கு 25 விழுக்காட்டை அடை வதற்கான கால வரையறை 2000-ஆண்டு என உறுதி செய்தது. உலக வடக்கு தெற்கு நிதி (Global North South Fund) அமைப்பு ஒன்றை $ 300 பிலியன் நிதி வளத்துடன் நிறுவவும், அதிலிருந்து 2000-ஆண்டுக் காலத்தின் மென்மைக் கடன்களை (Soft Loans) வழங்கும் திட்டத்தையும் மாநாடு முன்மொழிந்தது. உலக வடக்கு தெற்கு நாடுகளின் உறவுகள், வளர்ச்சி யடைந்த வடககு நாடுகளின் திட்டவட்டமான பொறுப்புகள் ஆகியன குறித்த விரிவான கலந்தாலோ சனைகளுக்குப் பின்னர், கருத்து வேறுபாடுகள் வலுப் பெற்றதால் மாநாடு அவை குறித்த முடிவான பயன் தரக்கூடிய அறிக்கையை வெளியிட இயலாமற் போயிற்று. எனினும், தொழில்மயமாக்கப்படுதலில் பெண்களின் பங்கு குறித்தும், 1980 முதல் 1990 வரை யான பத்தாண்டுகள் ஆப்பிரிக்கத் தொழில் முன் னேற்றக் காலம் என்பது குறித்தும், ஒப்பந்தங்கள் நிறைவேற்றப்பட்டு, அவை தொடர்பான அறிக் கையை மாநாடு வெளியிட்டது.

ஐக்கிய நாட்டுத் தொழில் முன்னேற்ற நிறுவனம் ஐக்கிய நாடுகளின் பிற நிறுவனங்களின் கூட்டுற வோடு தொழிற்றுறையில் காணப்படும் எரிசக்தி நெருக்கடி நிலைமையை மேற்கொள்ளப் பல தொழில் நுட்பக் கலந்தாலோசனை மாநாடுகளை நடத்து கிறது. இத்தகைய மாநாடுகள் 1981-இல் கென்யாவி லும் வியன்னாவிலும் துருக்கியிலும் நடைபெற்றன. இம்மாநாடுகளில் மாற்று எரிசக்திகளான சூரிய ஆற்றல் (Solar Energy), புவிவெப்ப ஆற்றல் (Geo Thermal), காற்று (Wind), அலை (Tidal),நீர் (Hydro) மரம் (Wood), நிலக்கரி (Coal) ஆகியவற்றைக் கண்டு பிடித்துப் பயன்படுத்தும் முறைகள் ஆராயப்பட்டன. வியன்னா மாநாட்டில் கனரகப் பொறியியற் தொழிற் சாலைகள், முதலீட்டுப் பொருள் தொழிற்சாலைகள் போன்றவற்றை மண்டல அங்காடித் தேவைக்கும் பொருளாதார முன்னேற்றத்திற்கும் உகந்த வகையில் கூட்டுறவு முறையில் நிறுவுவதற்கான வாய்ப்புகள் தொடர்பாகத் தனித்தனித் திட்டவாரியாகக் கலந் தாலோசிக்கப்பட்டது. துருக்கி நாட்டில் நடந்த இசுதான்புல் (Istanbul) மாநாடு எண்ணெய்ச் சுத்தி கரிப்பு மற்றும் இரசாயன தொழிற்றுறை (Oil Refinery & Petro Chemical Industry) ஆகியவற்றின் வளர்ச்சித் தொடர்பான சிக்கல்களை ஆராய்ந்தது.

அ.கு.சா.

ஐ.நா. சபை தூதியல் உரிமை மாநாடு: பன்னாட்டு அரசியலைப் பலப்படுத்தக் கூடியது தூது. தூது நாடுகளுக்கிடையே நல்லுறவுகளை உருவாக்கக் கூடியதாகும். இருநாடுகள் தங்களுக்கிடையே ஒன்றுக் கொன்று தூதினை எற்படுத்திக் கொள்கின்றன. இத் தூது (Diplomacy) இரு நாடுகள் கொண்டிருக்கக்கூடிய

நல்லெண்ணங்களுக்கேற்ப அமைகிறது. ஆனால், இரு நாடுகளுக்குமேல் பல நாடுகளின் தூதுவர்களைச் சந்திக்க வைக்கக் கூடியது தூதியல் மாநாடு (Diplomatic Convention) ஆகும். தூதியல் மாநாடு பொதுவான, பரந்த நோக்கங்களுக்காகவும், உடனடிச் சிக்கல்களுக்குத் தீர்வு காண்பதற்காகவும் கூட்டப்படுகிறது. இம் மாநாட்டில் எந்தச் சிக்கலும் பல கோணங்களில் ஆராயப்படும். இதில் சிக்கலுக்குரிய காரணங்கள், விளைவுகள் போன்றவை விவாதிக்கப்படுகின்றன.

தூதியலுக்கும் வெளியுறவிற்கும் வேறுபாடுள்ளது. இவை இரண்டும் ஒன்றுபோல் தோற்றமளிக்கலாம். ஒரு நாட்டின் சார்பில் செயற்படக் கூடியவர் தூதுவர். இவர் தானாக எந்த முடிவும் எடுக்க முடியாது. ஒரு நாட்டின் பேராளராகப் பிறிதொரு நாட்டில் செயற்படக் கூடியவர். ஆனால், வெளியுறவென்பது ஒரு நாடு பின்பற்றக்கூடிய அல்லது வரையறுக்கக் கூடிய உறவு இவ்வுறவினை அரசாங்கந்தான் தீர்மானிக்கும். தூதுவர்கள் நாட்டின் நலனிற்கு இடையூறு ஏற்படாத வகையில் செயற்பட வேண்டும். கௌடில்யர் தம் அருத்த சாத்திரத்தில் தூதுவர்களைச் சில வகைகளாகப் பிரித்து விளக்கியுள்ளார். முழு அதிகாரத்துடன் அரசாங்கத்தின் கொள்கை இதுதானென அதற்கேற்பச் செயற்படக் கூடிய தூதுவர்கள் ஒரு வகையினர். இவர்கள் பொதுவாக அரசனின் உறவினர்களாக இருப்பர். அரசாங்கம் இவர்களிடம் தூதுத் தொடர்பான அதிகாரத்தை ஒப்படைத்திருக்கும். தூதுவர்களுள் சிலர் முக்கியமான செய்திகளை மட்டும் அரசாங்கத்திடம் கலந்தாலோசித்து, பிற செய்திகளில் தாமே முடிவெடுக்கக்கூடிய அதிகாரம் பெற்றவர்களாக இருப்பர். இவர்களைத் தவிர, சிலர் அரசாங்கத்தின் செய்திகளைப் பிற அரசாங்கத்திற்குத் தெரிவிக்கக் கூடிய செய்தி தெரிவிப்பவர்களாக (Messengers) இருப்பர். இவ்வாறு பல வகையான தூதுவர்களைக் கௌடில்யர் விளக்குகிறார்.

தூதியல் மாநாட்டின் தொடக்கம் வெசுட்டுபாலியா அமைதி மாநாட்டிலிருந்து (Treaty of Westphalia) தொடங்கியது எனலாம். முதல் உலகப் போருக்குப் பின்னர்த் தூதியல் மாநாடுகள் மிகுதியாகக் கூட்டப்பட்டன. ஆனால், இம்மாநாடுகள் இரண்டாம் உலகப் போருக்குப் பின்னர் எண்ணிக்கையில் மிகுந்துள்ளன. ஏனெனில் உலகச் சிக்கல்களை இத்தகைய மாநாடுகள் மூலம் தீர்த்து வைத்து விடலாமென்ற நம்பிக்கை நாடுகளிடையே ஏற்பட்டுள்ளது. தூதியல் மாநாடுகள் நடத்தப்படுவதால் பல நாடுகளின் தூதுவர்கள் கலந்து கொள்ளக் கூடிய பன்முகத் தூதியல் உறவுகள் வளர்கின்றன. இம்மாநாடுகளில் வெளிநாட்டுத் தூதுவர்கள், வெளிநாட்டு அமைச்சர்கள், பன்னாட்டுஅரசியல் வல்லுநர்கள் போன்றோர் கலந்து கொள்கின்றனர். இதனால், சிக்கல்களை முழுமையாக ஆய்வு செய்ய முடிகின்றது. இம் மாநாடுகளில் கலந்து கொள்ளக் கூடியவர்கள் சிக்கல்களைப் பரந்த அளவில் வகைப்படுத்திப் பகுத்து ஆராய்கின்றனர். பேராளர்கள் தனிப்பட்ட முறையில் நெருக்கமான தொடர்புகளைத் தங்களுக்குள் ஏற்படுத்திக் கொள்கின்றனர். இதனால் நட்போடும், ஒத்துழைப்போடும் சிக்கல்கள் ஆராயப்படுகின்றன. இவர்கள் கெடுபிடியான சட்டதிட்டங்களுக்கு உட்படாமலும் பெயரளவில் (Formal) செயற்படக் கூடியவர்களாக இல்லாமலும் சுதந்திரமாகச் செயற்படுகின்றனர். ஆகவே, சிக்கல்களை முழுமையாக இவர்கள் தெரிந்து கொள்வதோடு அவற்றிற்குத் தீர்வு காணும் முறைகளையும் எளிதாகக் கண்டு கொள்ள முடியுமென்பது தூதியல் மாநாட்டின் நோக்கமாகும். ஆண்டு தோறும் ஆறு முதல் பத்தாயிரம் வரை பன்னாட்டு மாநாடுகள் கூட்டப்படுகின்றன. இம் மாநாடுகளை ஐக்கியநாடு சபை, நேரடியாகவோ ஐக்கிய நாடு சபையின் செயலாண்மைகள் வாயிலாகவோ கூட்டுகிறது. பன்னாட்டு மாநாடுகள் கூடுவதற்கு வசதி செய்யும் பொறுப்பினை ஐ.நா. சபை ஏற்றுக் கொண்டுள்ளதெனலாம். ஐ.நா. செயலகத்தில் இதற்கென ஒரு தனிப்பிரிவு நிறுவப்பட்டுள்ளது. இப்பிரிவில் தகுதி வாய்ந்த வல்லுநர்கள் பலர் இடம் பெற்றுள்ளனர். இவர்கள் இம்மாநாடுகளுக்குரிய செய்திகள் உட்படப் பல வசதிகளை நாடுகளின் பேராளர்களுக்குச் செய்து கொடுக்கின்றனர். இம்மாநாடுகளில் சிக்கல்கள் வெளிப்படுத்தப்படுவதோடு அவை தீர்க்கவும் படுகின்றன. இன்றைய நாளில் வளர்ந்து வரும் தொழில்நுட்ப அறிவியல் வளர்ச்சிக்கேற்பத் தூதுவர்களுக்குப் பாதுகாப்பும் சிறப்புரிமைகளும் தர வேண்டும்.

தூதியல் உறவுகள் குறித்து ஒழுங்குமுறைகள் தேவையெனினும் அவற்றில் உடன்பாடு காண்பதென்பது பன்னாட்டுச் சமூகத்திற்குப் பெரும் சிக்கலாக உள்ளது. ஐ.நா. சபையும் இது குறித்து ஒழுங்குமுறை ஏற்படுத்தப் பெரு முயற்சி எடுத்துக் கொண்டே வருகிறது. தூதியல் உரிமை மாநாடு 1969-ஆம் ஆண்டு கூட்டப்பட்டது. ஆனால், கி.பி. 17- ஆம் நூற்றாண்டிலிருந்தே அரசாங்கங்கள் தூது முறையைக் கொண்டிருந்ததெனினும், தூதுவர்கள் பற்றிய ஒழுங்கு முறையை உருவாக்க முடியவில்லை. தூதுவர்களுக்குச் சிறப்புரிமைகளும் பாதுகாப்பும் எவை எவை வழங்கப்படவேண்டுமென்பதில் எந்தவித உடன்பாட்டிற்கும் வந்தபாடில்லை.

நாடுகள் தூதினை ஓர் அரசியலுறுப்பாகக் கொண்டிருந்தாலும், ஒரு நாடு தூதியல் ஒப்பந்தம் செய்து கொண்ட பிற நாடுகளோடு கொண்டுள்ள தொடர்பானது நாட்டிற்கு நாடு வேறுபாடு கொண்டதாகவே அமைந்துள்ளது. ஒரு நாட்டிற்கு மிகுதியான சிறப்புரிமைகளும், மற்றொரு நாட்டிற்குக் குறைவான உரிமைகளும் பிறிதொரு நாட்டிற்கு மிகவும் குறைவான உரிமைகளும் கொடுக்கிறது. இவ்வாறு ஒரு நாடு பிற நாடுகளோடு உறவு கொண்டிருந்ததெனினும், உறவின் முறையில் நாட்டிற்கு நாடு வேறுபாடு காணப்படுகின்றது.

பன்னாட்டுச் சட்ட ஆணையம் (International Law Commission) 1952–ஆம் ஆண்டு தூதியல் மாநாடு குறித்து ஒழுங்கு முறையை வரையறுக்கும் பணியைத் தொடங்கியது. பின்னர் வியன்னா நகரில் 1961–ஆம் ஆண்டுப் பன்னாட்டு மாநாடு (International Conference) தூதியல் குறித்த ஒப்பந்தத்தை ஏற்றுக் கொண்டது. பன்னாட்டளவில் வியன்னா ஒப்பந்தம் என்பது தூதியல், பன்னாட்டு அமைதி ஆகியவற்றிற்கு மிகவும் முக்கியம் வாய்ந்ததாகும். இந்த ஒப்பந்தத்தைப் பல நாடுகள் ஏற்றுக் கொண்டுள்ளன. இந்த ஒப்பந்தம் 1964–ஆம் ஆண்டு முதல் நடைமுறைக்கு வந்துள்ளது. இதில் தூதுவர்களைக் கைது செய்யாமலிருத்தல் (Freedom from arrest), தூதுவர்களுக்குப் பாதுகாப்பு, அவர்களின் மரபுகள், சிறப்புரிமைகள் போன்றவை வரையறுக்கப்பட்டுள்ளன. தூதுவர்களைப் பயங்கரவாதத்திலிருந்து பாதுகாக்கக்கூடிய வரையறை பற்றியும் ஐ.நா. சபை தீர்மானம் நிறைவேற்றியுள்ளது. மொத்தத்தில் எதிரி நாடு என்று முடிவு செய்த நாடு தூதுவர்களை அனுப்பினாலும், அந்தத் தூதுவர்களுக்கும் உரிய மரியாதையையும் தகுதியையும் நல்க வேண்டுமென்பது தூதியல் ஒழுங்கு. இவ்வாறு தூதுவர்களுக்குப் பாதுகாப்பும் சிறப்புரிமையும் கொடுப்பதால் பன்னாட்டு உறவு தூதுவர்களால் உருவாகின்றது. இன்றைய நாளிலும் இது காக்கப்பட வேண்டும்.

இன்று பன்னாட்டு உறவுகள் ஒன்றோடொன்று தொடர்புடையதாகவும் மொத்தமாகவும் பார்க்கக்கூடிய நிலை உருவாகியுள்ளது. இதனால்தான் தூதியல் மாநாடுகளின் சிறப்பு உணரப்பட்டுள்ளது. இருப்பினும் ஒரு நாட்டின் உறவு முறை சீர்குலைந்தால் பாதிக்கப்பட்ட மக்கள் அந்நாட்டின் தூதரகத்தைத் தாக்குகின்றனர். முன்னரெல்லாம் எதிர்ப்புகள், கண்டனங்கள், எச்சரிக்கைகள் என மக்கள் படிப்படியாகத் தங்களின் உள்ளார்ந்த எழுச்சியை வெளியிடுவர். இந்நாளில் முறையான இம்முறைகளுடன் வன்முறையும் மிகுதியாகத் தலைதூக்கியுள்ளது. தூதரகப் பணியாளர்களைப் பல மாதங்கள் சிறைப்படுத்திப் பன்னாட்டுச் சமூகத்தின்கண்டனத்திற்கு உள்ளான நாடுகளும் உள்ளன. இத்தகைய முறையற்ற செயல்கள் தவிர்க்கப்படவேண்டும். தூதுவர்களுக்கு உரிமைகளும் போதுமான பாதுகாப்பும் வழங்கப்பட வேண்டும். அறிவியல் வளர்ச்சிக்கேற்ப அபாயங்களும் அதிகமாக உள்ளதால், தூதுவர்களுக்குப் போதுமான பாதுகாப்புக் கொடுக்க வேண்டும். ஐ.நா. சபை நேரத்திற்கு நேரம் தூதியல், உரிமை மாநாடுகளைக் கூட்டித் தூதுவர்களுக்குப் போதிய வசதிகளையும் பாதுகாப்பையும் நல்கிக் கொண்டு வருவதால் பன்னாட்டு அமைதியும் காக்கப்படுகிறது. சி.ஞா.

ஐ. நா. அரசாங்கச் செயலாண்மைகள்: ஐக்கிய நாடுகள் சபை உலக சமாதானத்தைக் காப்பதற்காகத் தோன்றியது. இது உலகில் நிலையான அமைதியையும் முன்னேற்றத்தையும் வளர்க்கும் வகையில் பல சமூக, பொருளாதார மற்றும் பிற பிரிவுகளில் அமைப்புகளை உருவாக்கி, அவற்றை மேம்படுத்த முயலுகிறது. ஐக்கிய நாடுகள் சபையில் பொது அவை, பாதுகாப்பு அவை, பொருளாதார, சமூக அவை, பொறுப்பு அவை, பன்னாட்டு நீதிமன்றம், செயலகம் ஆகியன முக்கியமான அமைப்புகளாகும். இவை தவிர்த்து, அரசாங்கங்களுக்கிடையே தொடர்புகளைப் பல பிரிவுகள் ஏற்படுத்தும் வண்ணம் சில செயலாண்மைகள் உருவாக்கப்பட்டுள்ளன. இச் செயலாண்மைகளில் மொத்தம் 14 நேரடியாகவும், இரண்டு தனித்த முறையிலும் உள்ளன. அவையாவன: உணவு—விவசாய அமைப்பு அரசாங்கங்களிடைக் கடல்சார் ஆலோசனை அமைப்பு (Intergovernmental Maritime Consultative Organization), பன்னாட்டு நிதிப் புனரமைப்பு, வளர்ச்சி வங்கி (International Bank for Reconstruction and Development), பன்னாட்டு விண்வெளி அமைப்பு, பன்னாட்டு வளர்ச்சிச் சங்கம், பன்னாட்டு நிதி இணையம் (International Finance Commission), பன்னாட்டுத் தொழிலாளர் அமைப்பு, பன்னாட்டு நாணய நிதி, பன்னாட்டுத் தொலைத் தொடர்பு ஒன்றியம் (International Telecommunication), ஐ. நா. கல்வி, அறிவியல் பண்பாட்டு அமைப்பு (UNESCO) பன்னாட்டு அஞ்சல் இணையம், உலகச் சுகாதார அமைப்பு, உலக அறிவு முறைச் சொத்துக்களைக் காக்கும் அமைப்பு (World Intellectual Property Organization), உலக வானிலை ஆய்வு அமைப்பு போன்றவையாகும். தனித்த முறையில் ஐ. நா. வுடன் தொடர்பு கொண்டு செயற்படக் கூடியவை இரண்டு அமைப்புகளாகும். அவற்றுள் ஒன்று

காப்பு வரி வணிகப் பொது இணக்கம்(General Agreement on Tariffs and Trade), மற்றொன்று, பன்னாட்டு அணுச்சக்திச் செயலாண்மை (International Atomic Energy Agency) ஆகும்.

ஐ. நா. அரசாங்கங்களிடைச் செயலாண்மைகள் அனைத்தும் ஐ. நா. வின் பொருளாதார, சமூக அவையுடன் ஒப்பந்தம் செய்தபின்னர், ஐ. நா. வின் பொது அவையில் ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்டுள்ளன. பன்னாட்டளவில் சமூக, பொருளாதார, பண்பாடு, கல்வி, மருத்துவம் பற்றிய நடவடிக்கைகளைப் பற்றி ஆய்ந்து, அறிக்கைகளையும் பரிந்துரைகளையும் வழங்கி அவை மேம்பாடு காண வழிவகுக்கும். மனித உரிமைகள், அடிப்படைச் சுதந்திரம் ஆகியவற்றைக் காக்கும் வகையில் இவை தம்முடைய நடவடிக்கைகளை அமைத்துக் கொள்ளும். ஐ. நா. வின் தனித்த முறையில் இயங்கும் செயலாண்மைகளோடு ஒப்பந்தம் செய்து கொண்டு, அவற்றிற்கும் ஐ. நா. விற்கும் உள்ள தொடர்பினை வரையறை செய்யும். தனித்த முறையில் இயங்கும் செயலாண்மைகளின் பணிகளையும் ஒருங்கிணைப்புச் செய்யும். கலந்தாலோசனைகளும் பரிந்துரைகளும் வழங்குவதன் மூலம் இவை ஒருங்கிணைப்புப் பணியைச் செய்து வருகின்றன.

ஐ. நா. வின் உணவு, விவசாய அமைப்பு 1945-ஆம் ஆண்டுத் தொடங்கப்பட்டது. உலக மக்களின் வாழ்க்கைத் தரத்தை உயர்த்துவதும் சத்துணவு அனைவருக்கும் வழங்கும் வண்ணம் விவசாயம் மற்றும் உணவு உற்பத்தியில் உற்பத்தித் திறனை அதிகரிப்பதும், விளைபொருள்களை முறையாகப் பகிர்வு செய்து, உலகப் பொருளாதாரத்தை வளர்ப்பதும் இதனுடைய நோக்கமாகும். இதனுடைய தலைமையகம் உரோமில் உள்ளது. வளர்ச்சியடையாத நாடுகளுக்கு அதிகமான, ஆரோக்கியமான உணவுப் பொருள்கள் கிடைக்கும் வண்ணம் புதிய அமைப்பு 1975-ஆம் ஆண்டிலிருந்து செயற்பட்டு வருகின்றது.

கப்பல் போக்குவரத்துத் தொடர்பான செய்திகளைக் கலந்து ஆலோசித்துக் கொள்ளவும், கப்பல் போக்குவரத்துத் தொடர்பான தொழில் நுட்பச் சிக்கல்களைப் பகிர்ந்து கொள்ளவும், கடலில் கப்பல் சம்பந்தப்பட்ட பாதுகாப்பு, திறமையான கப்பல் போக்குவரத்து ஆகியன குறித்து ஒற்றுமையை அரசாங்கங்களுக்கிடையே வளர்க்கவும் அரசாங்கங்களுக்கிடையே கடல்சார் ஆலோசனை அமைப்புச் செயற்பட்டு வருகின்றது. இதன் தலைமையகம் இலண்டனில் உள்ளது.

வளர்ந்து வருகின்ற நாடுகளுக்குக் குறைந்த அளவு விகிதத்தில் சலுகையாகக் கடன் உதவி அளித்து, அந்நாடுகளின் உற்பத்தித்திறனை அதிகரிக்க முயற்சி செய்வது, பன்னாட்டுச் சீரமைப்பு ஆகியவை வளர்ச்சி வங்கியின் முக்கிய நோக்கமாகும். வாசிங்டனில் இதன் தலைமையகம் உள்ளது.

விண்வெளியில் விமானப் போக்குவரத்தை முறைப்படுத்துவதும், விமானப் போக்குவரத்தின் நுட்பங்களை அரசாங்கங்களிடையே பகிர்ந்து கொண்டு, ஒத்துழைத்து மேம்படுத்துவதும் பன்னாட்டு விண்வெளி அமைப்பின் நோக்கமாகும். மாண்ட்ரேலில் (Montreal, Canada) இதன் தலைமையிடம் உள்ளது.

வளர்ச்சி பெறாத ஐ. நா. உறுப்பினர் நாடுகளுக்குக் கடன் வசதி செய்து கொடுத்து அந்நாட்டின் பொருளாதார வளர்ச்சிக்கு உதவி செய்வது பன்னாட்டு வளர்ச்சிச் சங்கத்தின் நோக்கமாகும். தனியார் துறையினர் முதலீடு செய்ய விருப்பமில்லாத பொதுத்திட்டங்களுக்குத்தான் கடன்வசதி செய்து தரப்படும். வாசிங்டனில் இதன் தலைமையகம் உள்ளது.

எல்லோருக்கும் வேலைவாய்ப்பளித்து அவர்களின் வாழ்க்கைத் தரத்தை உயர்த்துவதோடு, பணியாளர்களுக்கு மேன்மையான பணிக் கட்டுப்பாடுகள் வழங்க முயற்சி செய்வது பன்னாட்டுத் தொழிலாளர் அமைப்பின் நோக்கமாகும். சுவிட்சர்லாந்தின் செனிவாவில் இது அமைந்துள்ளது.

பன்னாட்டு நாணய நிதித் தொடர்பான சிக்கல்களைப் பற்றி விவாதிக்கவும், ஒத்துழைப்போடு நாடுகள் அவற்றிற்குத் தீர்வு காணவும் பன்னாட்டு நாணய நிதி தொடங்கப் பெற்றுள்ளது. பன்னாட்டு வாணிகம் பற்றியும் இது விவாதிக்கும். இதன் தலைமையகம் வாசிங்டனில் உள்ளது.

தொலைத் தொடர்புத் தகவல் முறைகளை வளர்க்கவும் சீராக அவற்றைப் பயன்படுத்தவும் பன்னாட்டளவில் ஒற்றுமையை வளர்க்கவும் கூடிய அமைப்பு பன்னாட்டுத் தொலைத்தொடர்பு ஒன்றியம். இதன் தலைமையகம் செனிவாவில் உள்ளது.

கல்வி, இயற்கை மற்றும் சமூக அறிவியல்கள், தொடர்புகள், பண்பாடு ஆகியவற்றினால் நாடுகளுக்கிடையே ஒத்துழைப்பு ஏற்படுத்தி உலகில் அமைதியும் பாதுகாப்பும் ஏற்பட வழி செய்வது ஐ. நா. கல்வி, அறிவியல், பண்பாட்டு அமைப்பின் நோக்கமாகும். பாரிசு நகரில் இதன் தலைமையிடம் உள்ளது.

உலக அளவில் அஞ்சல் பணியை ஒரு தன்மைப் படுத்தவும், மேம்படுத்தவும் உலக அஞ்சல் இணையம் ஏற்படுத்தப்பட்டுள்ளது. பெர்ன் நகரில் இதன் தலை மையகம் அமைந்துள்ளது.

உயர்ந்த அளவு உடல் நலத்தை எல்லா மக்களும் பெறுவதற்கு உதவி செய்யக் கூடிய அமைப்பு உலகச் சுகாதார அமைப்பு. இது செனிவாவில் அமைக்கப் பட்டுள்ளது.

உலக அறிவு பூர்வச் சொத்துக்களைக் காக்கும் அமைப்பு செனிவாவில் 1974-ஆம் ஆண்டு ஏற்படுத் தப்பட்டது. இலக்கியம், கலை, அறிவியல் நூல்களை உள்ளிட்ட அறிவு பூருவச் சொத்துக்களைக் (Intellectual Property) காப்பது இதன் பணி.

உலக வானிலைத் தொடர்பான செயல்களை ஒருங்கிணைத்து மேம்படுத்தவும், நாடுகளுக்கிடையே வானிலைத் தொடர்பான செயல்களைப் பற்றிக் கலந்து முடிவெடுக்கவும் உலக வானிலை ஆய்வு அமைப்பு செனிவாவிலிருந்து செயற்படுகிறது.

நாடுகளுக்கிடையே வாணிகத்துறையில் ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்டுள்ள உரிமைகள், கடமைகள் ஆகிய வற்றிற்கிணங்க நடுநிலையில் நின்று பன்னாட்டு வாணிகத்தை விரிவுபடுத்தக்கூடிய அமைப்பு காப்பு வரி, வாணிகப் பொது இணக்கமாகும். இது தன்னிச்சையாகச் செயற்பட்டாலும், ஐ.நா. உடன் தொடர்புடைய அமைப்பு. செனிவாவில் இதன் தலைமையகம் அமைந்துள்ளது.

அணுச் சக்தியை உலக அமைதிக்கும் நல்வாழ் விற்கும் பயன் படுத்தும் வகையில் பன்னாட்டு அணுச் சக்திச் செயலாண்மை வியன்னாவில் அமைக்கப்பட் டுள்ளது. இராணுவப் பணிக்கு அணுச் சக்தியைப் பயன்படுத்தக் கூடாதென்பதிலும் இது கவனம் செலுத்துகிறது.

அரசாங்கங்களிடையே நிலையான ஒற்றுமையைப் பல பிரிவுகளின் மூலந்தான் ஏற்படுத்த முடியுமென்று ஐ.நா. கருதியதால், பல பிரிவுகளில் ஒற்றுமையை வளர்த்து, உலக அமைதியைப் பேணுகின்றன இச் செயலாண்மைகள். என்.எஸ்.ச.

துணை நூல்கள்:

Arthur S. Banks, (ed)., Political Handbook of the World, McGraw - Hill Book Company, London, 1976.

Bryce,J., International Relations, Macmillan, 1922.

Evatt, H.V., The United Nations, Cumberlege, 1948.

Maclaurin. J., The United Nations and Power Politics, Allen & Unwin, London, 1951.

The United Nations, Everyman's United Nations, 1959.

ஐக்கிய மூலதன நிறுவனம்: காண்க: கூட்டு இருப்பு நிறுவனங்கள்

ஐக்கியவாதம்: ஐக்கியம் என்ற சொல்லுக்கு ஒன்றுந்தன்மை என்பது பொருள். தனியாகவே இருக் கும் பொருளுக்கு ஐக்கியம் கிடையாது. தனித்தனி யாக நிற்கும் பொருள்கள் ஒன்றாகச் சேர்ந்து, தனிப் பட்ட தன்மை நீங்கி ஒன்றாகிவிட்டால் இவைகளுக்கு ஐக்கியம் உண்டாகியது என்று சொல்ல வேண்டும். தனிப்பட்ட தன்மையைப் பேதம் என்றும், ஒன்றியிருக் கும் தன்மையை அபேதம் என்றும் கூறுவர். இதனையே ஐக்கியம் என்ற பெயராலும் குறிப்பிடு வர்.

இவ்வுலகம் உயிரற்றவை (அசேதனம்), உயி ருள்ளவை (சேதனம்) என்பவற்றுடன் கூடிய ஒன்றாகும். இவைகளினின்றும் மாறுபட்டது பிரம்மம் என்னும் பரம்பொருள். பிரம்மத்திற்கும் உலகிற்கும் பேதம் சில காரணங்களால் உண்டாகிறது. ஆயினும் உண்மையில் இவைகளுக்கு உள்ள நிலை அபேதமே; அதாவது ஐக்கியமே. இக்கருத்தை விளக்குவதற்கு இரண்டு மதங்களை எடுத்துக் கொள்ள வேண்டும்.

முதல் மதம் சங்கரரால் போற்றப்பட்டது. பிரம்மம் ஒன்றே உண்மையில் உள்ளது. அதற்குக் குணங்கள் கிடையா. சேதனம், அசேதனம் நிறைந்த உலகம் என்பது தோற்றமே. மாயை என்ற கூற்றால் கயிறு எங்ஙனம் பாம்பாகத் தோற்றமளிக்கிறதோ, அங்ஙனம் இவ்வுலகம் உள்ளதுபோல் தோற்றத்தை அளிக்கின்றது. இந்தத் தத்துவத்தைச் சரியானபடி உணர்ந்தால், மாயை நீங்கிவிடும். அப்போது இது வரை தோன்றியிருந்த உலகம் பேதத்தை உணர்த்தும் பொருளாக இருக்காது. மனிதன், உலகம், பிரம்மம் ஆகிய மூன்றும் அடிப்படையில் ஒன்றாகி விடுகின் றன.

இரண்டாம் மதம் பாசுகரர் என்பவரால் போற்றப்பட்டது. இம்மதத்துக்குப் பேதாபேதம் என்று பெயர். பிரம்மத்திற்குக் கணக்கற்ற நற்குணங் கள் உண்டு. ஆயினும் ஆன்மாக்கள் செய்த வினைப் பயனால் சேதனம், அசேதனம் என்ற இருவகைப்பட்ட

உலகமாக அது தோற்றமளிக்கிறது. அசேதனத்தால் உண்டான உடலில் சேதனனான ஆன்மா இருக்கிறான். நற் காரியங்கள், ஞானம் இவற்றால் பிரம்மத்திற்கும் உலகிற்கும் உண்மையாகப் பேதம் கிடையாது; வினைகளால் உண்டு பண்ணப்பெற்ற சேதனம், அசேதனம் ஆகியவற்றால் பேதம் தோன்றுகிறது என்று அறிந்தால், உலகம் அழிந்து விடுகிறது; பிரம்மம் ஒன்றே நிலை பெற்றுள்ளது என்ற நிலை உண்டாகும். வினைப் பயனால் உண்டாகும் உலகம் என்ற கட்டுப்பாடு பேதத்தை விளைவிக்கிறது. ஆற்று நீர் கடல் நீருடன் கலந்தபோது, தன் தனித்தன்மையை விட்டு விடுகிறது, கடல் நீருடன் ஒன்றி விடுகிறது என்ற எடுத்துக்காட்டைக் கொண்டு ஐக்கிய வாதத்தை மேற்கொள்ளுகிறார் பாசுகரர். ஆயினும், இவருடைய மதம் பேதாபேதம் என்ற பெயருடன் விளங்குகிறது.

பேதாபேதம் என்ற மதம் யாதவப் பிரகாசரால் ஏற்றுக் கொள்ளப்படுகிறது. ஆனால், ஒரு கட்டுப்பாடும் இன்றி, இயற்கையிலேயே பிரம்மத்திற்கும் உலகிற்கும் பேதமும் அபேதமும் உள்ளது. உலகம் உண்மையானதே. பிரம்மம் நற்குணங்களுடையது. பிரம்மமே சேதனம், அசேதனம் என்ற இருவகைப் பட்ட உலகமாக மாறுகின்றது. முக்தி என்ற நிலையிலும் சேதனனான ஆன்மா தனிப்பட்டவனாகவே உள்ளான். அவனுக்குப் பிரம்மத்தோடு ஐக்கியம் உண்டாவது இல்லை. அதனுடன் கூடவே உள்ளான். ஆகையினால், முன்கூறிய இரண்டு மதங்களிற் கூறியது போல் இங்கு ஐக்கியம் இல்லை. வி.வ.

ஐங்கரன்: திருமந்திரத்தில் காப்புச் செய்யுளான விநாயகர் வணக்கப்பாடல், 'ஐந்து கரத்தனை யானை முகத்தனை' என்று தொடங்குகிறது. ஐங்கரன் என்பது விநாயகரைக் குறிக்கும்.

விநாயகர் பிரணவ (ஓங்கார) வடிவமானவர், ஞானத் திருமேனி உடையவர். கயமுகாசுரன் தேவர்களாலும் பூதங்களாலும் மனிதர்களாலும் மிருகங்களாலும் இறவா வரம் பெற்றிருந்தமையால், அவனை அழிக்கப் பல உருவமும் கலந்த திருமேனி கொண்டு அவதரித்தவர். உயிர்களுடைய அறியாமையையும், இடையூறுகளையும் நீக்குவதற்காகப் பரப்பிரணவமாகிய சிவத்தினின்றும், அபரப் பிரணவமாகிய உமையினின்றும், பிரணவத்தையே திருமுகமாகக் கொண்டு விநாயகர் தோன்றியருளினார்.

இவர் யானை முகமும், தாழ்ந்த பெரிய இரு செவிகளும், மூன்று கண்களும், ஐந்து கரங்களும், பேழை வயிறும், மும்மதமும், இரு திருவடிகளும் கொண்டவர். ஒவ்வொன்றுக்கும் ஒரு தத்துவம் உண்டு. யானை முகம் பிரணவப் பொருள் இவர் என்பதை உணர்த்தும். அகன்ற காதுகள் இவர் முற்றறிவுடையவர் என்பதை உணர்த்தும். மேலும், நல்லறிவைப் பெருக்குவோர் தாம் பேசுவதைக் குறைத்தும் கேட்பதை மிகுதிப்படுத்தியும் பழகுதல் நன்று என்ற குறிப்பினை அக் காதுகள் காட்டுகின்றன. உள்ளீடு பெருக்குதல் வளர்ச்சி, பதஞ்செய்தலாகிய முத்தொழிலைச் செய்யும் சந்திர, சூரிய, அக்கினிகளே இவர்தம் மூன்று கண்கள். அவை இவர் சிவபெருமானின் வேறலலர் என்பதை உணர்த்தும்.

ஐந்து கரங்களும் படைத்தல், காத்தல், அழித்தல், மறைத்தல், அருளல் ஆகிய ஐந்தொழில்களைச் செய்தலை உணர்த்தும். வலக் கீழ்க்கையில் மகாபாரதம் எழுத உதவிய ஒடிந்த தந்தமாகிய எழுத்தாணியை வைத்துள்ளார். எழுத்தாணி அயலின் படைத்தல் தொழிலை உணர்த்தும். இடக் கீழ்க்கையில் மோதகம் வைத்துள்ளார். வரத கரமாக இருப்பதும் இதுவே. இது காத்தல் தொழிலை உணர்த்தும். அங்குசம் ஏந்திய வல மேல்கை அழித்தல் தொழிலையும், பாசம் ஏந்திய இடக் கீழ்க்கை மறைத்தல் தொழிலையும் உணர்த்தும். துதிக்கையில் தம் தாய் தந்தையர்க்குப் பாதபூசை, திரு முழுக்குச் செய்து துதிப்பதற்காக குடம் ஒன்றை வைத்திருக்கிறார் என்பதை, 'அரதனக் கவச வியன்கரம் தாய்தந்தையர்க் காக்கி' என்று தணிகைப்புராணம் கூறுகின்றது. ஊற்றுணர்ச்சியும் மணமறிதலும் உடைய துதிக்கை உயிர்களின் பக்குவ நோக்கி அருள் செய்யும் திருக்குறிப்பினைக் காட்டும். இது அருளல்தொழிலை உணர்த்தும். துதிக்கை எந்தப் புறத்தில் வளைந்து சுருண்டு இருக்கின்றதோ அதற்கேற்ப இவரை வலம்புரி விநாயகர் என்றும், இடம்புரி விநாயகர் என்றும் கூறுவார்கள்.

பெரு வயிறு உயிர்களும் உலகங்களும் இவரிடத்தி லிருந்து தோன்றி, இருந்து, ஒடுங்குதலை உணர்த்தும். மும்மதம் உவமையிலாக் கலைஞானம், உணர்வரிய மெய்ஞ்ஞானம், திருப்பெருகு சிவஞானம் என்ற மூன்றினைக் குறிக்கும். மேலும், மும்மதம் என்பது அறிவு, விருப்பம், தொழில்உடையவர் என்பதையும், சச்சிதானந்த முடையவர் என்பதையும் உணர்த்தும்.

விநாயகர் என்பதற்கு தமக்கு மேலொரு நாயகரும் இல்லாதவர் என்பது பொருள். மேலும், வி- கல்வி; நாயகர் – தலைவர். எனவே, தம்மை வணங்குபவர்க்குக் கல்வியைத் தருபவர் என்பதும் பொருளாம். வி – திசை; நாயகர் – தலைவர். எனவே, எத்திசைக்கும் தலைவர் என்பதும் பொருளாம். அங்குசபாசமேந்தி, அம்பிகை தனயன், அரி

மருகன், ஆகுவாகனன், இறைமகன், ஈசன் மைந்தன், ஏகதந்தன், ஏரம்பன், ஐங்கரன், ஒற்றைக் கொம்பன், கங்கை பெற்றோன், கணபதி, கயமுகன், கரிமுகன், கவுசேயன், காமன் மைத்துனன், நால்வாயன், பாசாங்குசன், முக்கண்ணன், முன்னோன், மூத்தோன், விக்னேசுரன் என விநாயகருக்குப் பல பெயர்களை வீரமாமுனிவர் எழுதிய சதுரகராதி கூறுகின்றது.

விநாயகர் என்றவுடனே அனைவரின் நினைவிற்கும் வருவது இவர் அம்மையப்பரை வலம் வந்து மாங்கனி பெற்ற நிகழ்ச்சியாகும். விநாயகர் அம்மையப்பரை வலம் வந்தது சிவசக்திக்குள் உலகம் அடங்கும் என்பதை உணர்த்தும். இவர் தம்மை வழிபடும் அடியவர்களின் இடரைக் களைவார். இவரை வழிபட்டால் நினைத்த காரியம் கைகூடும். ஆணவம், கன்மம், மாயை என்னும் மும்மலங்களும் நீங்கும்.

கோ.சு.

ஐங்குற்றம் (பஞ்சக்கிலேசம்): ஐந்து குற்றங்களாக அவிச்சை, அகங்காரம், அவா, விழைவு, வெறுப்பு ஆகியவற்றைக் கூறுவர். அவிச்சை என்பது அறியாமை, வெறுப்பு, ஆணவம் என்னும் பல பொருள் குறித்த ஒரு சொல்லாய் அமைந்து கிடக்கிறது. அவித்தை எனவும் சுட்டப் பெறும். மயக்கம் என வள்ளுவர் இதனைக் குறிப்பிடுவர். (குறள் – 360. பரி – உரை). அவாவென்பது அருத்தி என வடநூலுள் குறிக்கப் பெறும். கடும்பற்றுள்ளம் எனக் கூறினும் பொருந்தும். 'அவா இல்லார்க்கு இல்லாகுந் துன்பம்' (குறள். 368) என்பது குறள். விழைவென்பது காமம் எனப்படுகிறது. அளவிறந்த காமம் சிறுமை எனச் சுட்டப்படுகின்றது. 'செருக்கும் சினமும் சிறுமையும் இல்லார்' (குறள். 431) 'அநாதியாய அவிச்சையும், அதுபற்றி யானென மதிக்கும் அகங்காரமும், அதுபற்றி எனக்கிது வேண்டுமென்னும் அவாவும், அதுபற்றி அப்பொருட்கட் செல்லும் ஆசையும், அதுபற்றி அதன் மறுதலைக்கட் செல்லுங் கோபமுமென வடநூலார் குற்றம் ஐந்தென்றார், (குறள். 360 பரி.உரை) என்று பரிமேலழகர் விளக்கியுள்ளார்.

து.ப.

ஐங்குறுநூறு சங்கத் தொகை நூல்களுள் ஒன்றாகும். நற்றிணை முதலானவற்றுள் இடம் பெறும் பாக்களைக் காட்டிலும் அடிவரையறையிற் குறைந்த நூறு நூறு பாக்களால் மருதம் முதலிய ஐந்திணையொழுக்கங்களைத் தனித்தனியே விளக்குகிற நூலாதலின் இப்பெயர் பெற்றது.

மருதம், நெய்தல், குறிஞ்சி, பாலை, முல்லை எனத் திணைகள் வரிசைப்படுத்தப்பட்டுள்ள நூல் இதுவேயாகும். அத்திணைகளை முறையே ஓரம்போகியார், அம்மூவனார், கபிலர், ஓதலாந்தையார், பேயனார் என்னும் சான்றோர் இயற்றினர்.

இந்நூலின் இறுதியிற் காணப்படும் பழைய குறிப்பொன்றால், இதனை யானைக்கட்சேய் மாந்தரஞ்சேரல் இரும்பொறை தொகுப்பிக்கப் புலத்துறை முற்றிய கூடலூர் கிழார் என்பார் தொகுத்தார் என்பது உணரப்படுகிறது. சேரமன்னன் ஒருவனைப் பாராட்டும் பத்தினை முதலாகவுடைய மருதத்திற்கு முதலிடமும், சேரனின் கடற்றுறைப் பட்டினமான தொண்டியைப் புகழும் ஒரு பத்தினைக் கொண்ட நெய்தற்கு இரண்டாமிடமும் கொடுத்துள்ளமையே இது சேர நாட்டில் தொகுக்கப்பட்டது என்பதற்குரிய வலுவான சான்றாகக் கருதப்படுகிறது.

இந்நூற்குப் பாரதம் பாடிய பெருந்தேவனார் கடவுள் வாழ்த்துப் பாடியுள்ளார். இதன் 129, 130 -ஆம் செய்யுட்கள் முழுவதும் சிதைந்தன. 416, 490 -ஆம் செய்யுட்களின் சில சீர்கள் சிதைந்துள்ளன.

இதற்குப் பழையவுரையொன்றுள்ளது. இது, பதவுரையுமன்று; பொழிப்புரையுமன்று. அவ்வுரை அகத்திணைக்குச் சிறந்த உள்ளுறை, இறைச்சி ஆகியவற்றைச் சிறப்புற விளக்குவதாயும், சிலவிடங்களில் இலக்கண முடிபுகளையும் சொன்முடிபு பொருள்முடிபுகளையும் தருவதாயும், திரிசொற்களுக்குப் பொருள் விளக்குவதாயும் அமைகிறது. அவ்வுரையும் 469-ஆம் செய்யுட்குமேல் காணப்படவில்லை.

இந்நூல் திட்டமிட்ட அமைப்புடன் விளங்குகிறது. ஒவ்வொரு திணைக்கும் நூறு நூறு செய்யுட்கள் அமைந்துள்ளன. சங்கத் தொகைகளுள் ஐந்து திணைகட்கும் சமமான எண்ணிக்கையில் பாடல்களைக் கொண்ட நூல் இதுவொன்றேயாம். ஒவ்வொரு நூறும் பத்துப் பத்துகளாக வகுக்கப்பட்டுள்ளது. ஒவ்வொரு பத்துக்கும் பொருத்தமான தலைப்பிடப்பட்டுள்ளது. பாடல்தொறும் இடம்பெறும் கருப்பொருள் உரிப்பொருள் நிகழ்ச்சி, பாட்டின் இறுதி, கூற்றினைப் பேசுபவர், கேட்பவர் என இவற்றுள் யாதானும் ஒன்றன் அடிப்படையில் பத்துகளுக்குத் தலைப்பு அமைகிறது. பாட்டில் இடம்பெறும் சுவையும் பொருட்செறிவும் கொண்ட தொடரொன்றால் பதிற்றுப்பத்தின் ஒவ்வொரு செய்யுளும் பெயர் பெறுதலோடு இதனை ஒப்பு நோக்கலாம்.

பதிற்றுப் பத்திலுள்ள நான்காம் பத்து அந்தாதியாக அமைந்துள்ளவாறே, இந்நூலின் தொண்டிப்

பத்தும் அந்தாதியாக அமைகிறது. மேலும், கிளவி வகையானும் பொருள்தொடர்புடன் இப்பகுதி விளங்குகிறது. பிற்காலத்து அந்தாதி, கோவை என்னும் சிற்றிலக்கியவகைகட்குச் சேர நாடே தோற்றுவாய் செய்தது என்பது இதனால் அறியப்படுகிறது.

பிறதொகைகட்கில்லாத தனிப்பண்புகள் பல இந்நூலுக்குண்டு. அகவற்கு மூன்றடிச் சிறுமை தொல்காப்பியத்திற் கூறப்பட்டது. அவ்வளவுடைய அகவலைச் சங்க இலக்கியங்களுள் ஐங்குறுநூற்றிலேயே காணமுடிகிறது.

பிற அகத் தொகைகளிற் காண்முடியாத புதிய அகத்துறைகள் பலவற்றை இதிற் காணலாம். திணை மயக்கத்திற்கு மிகுதியான இடமளித்துள்ள சங்கநூல் இதுவேயாகும்.

பாலை நிலத்து மாந்தராகிய எயினரும் எயிற்றியரும் பிற அக நூல்களில் கருப்பொருள் நிலையிலேயே இடம் பெறுவர். இந்நூலில் இவர்கள் தலைமக்களாகப் படைக்கப்பட்டுள்ளமை புதுமையாகும் (363-365). இந்திர விழாவைப் பற்றிய முதற் குறிப்பையும் (62),பார்ப்பனச் சிறார் குடுமி வைத்திருப்பர் என்னும் செய்தியையும் (202), கடவுளிடம் பெண்மகவினை வேண்டிய செய்தியையும் (257) இந்நூலகத்து மட்டுமே காணமுடியும்.

பிறதொகை நூல்களிற் காண முடியாத புதிய சொல்லாட்சிகள் சிலவற்றை இதிற் காணலாம். ஆ, ஆன் என்னும் வழக்காறுகள் சங்க இலக்கியத்துள் மிகுதி. பதினெண்கீழ்க் கணக்கு நூல்களிலும் சிலப்பதிகாரத்திலும் பசு என்னும் வழக்குண்டு. பசு என்னும் சொல்லை ஆளும், சங்க நூல் இதுவேயாகும் (271).

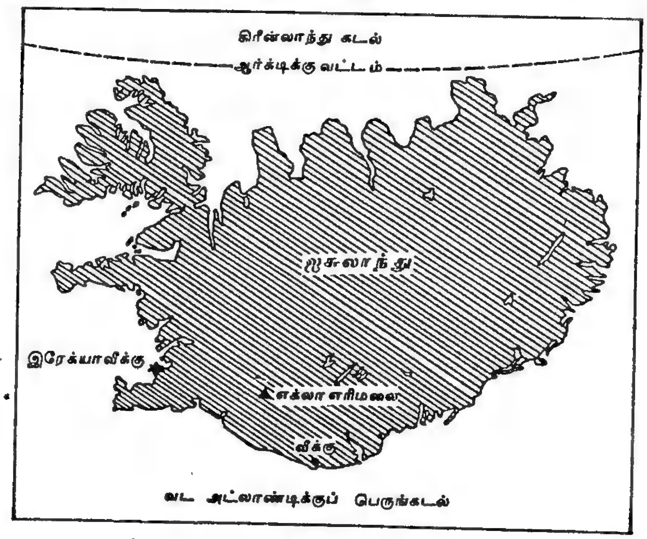
பறவைச் சாதிகளுள் ஒன்றனைச் சங்கப்புலவர்கள்'குரீஇ' என்பர். இது பிறகு 'குருவி' எனத் திரியலாயிற்று. இத்திரிந்த வடிவம் காணப்படும் முதல் சங்கத்தொகை நூல் ஐங்குறுநூறே (295). 'வாரா நின்றனள்' (297) என்னும் நிகழ்கால முற்றுச் சொல்லும் இந் நூலில்தான் முதன் முதல் காணப்படுகிறது. 'என்றால்' என்னும் வினையெச்ச வடிவத்தினை (248), இந்நூலிலும் கலித் தொகையிலும் காணலாம் (கலி. 6:6).

இந் நூலிற் பேசப்படும் ஆதன் அவினி (1-10) விராஅன் (58) என்னும் தலைவர்களைப் பற்றிப் பிற தொகைகளிற் குறிப்பில்லை. தேனூர் (54-55), ஆமூர் (56), இருப்பை (58), கழார் (61) என்னும் ஊர்களும், காவிரி (42), வையை (7) என்னும் யாறுகளும் இந் நூலுட்பேசப்பட்டுள்ளன.

குறவர்கள் ஆரவாரம் செய்து மழையை வரவழைத்தல் (251), தூண்டில் கொண்டு மீன் பிடித்தல் (278), திருமணத்தின் போது மணமகன்பெண்ணுக்கு மலர் அணிவித்தல் (294), வேங்கைப் பூக்கொய்வார் பஞ்சுரப் பண்ணெழுப்புதல் (311), குறமகளிர் தட்டை கொண்டு கிளி கடிதல் (285), சிறார் சிறுதேர் உருட்டல் (403), பொன்னை உரைகல்லில் உரைத்துத் தரம் காண்டல் (263), வணிகர்கள் ஒருவகைப் பையைப் பயன்படுத்தல் (271) முதலான பண்டை நாகரிகக் குறிப்புகள் பலவற்றை இந்நூலகத்தே காண முடிகிறது. அ.த.

ஐசுலாந்து: ஒரு தீவுக் குடியரசு நாடாக விளங்கும் இது ஐரோப்பாக் கண்டத்தில் இசுகாண்டிநேவியத் தீபகற்பத்திற்கும், கிரீன்லாந்துக்கும் இடையில் வட அட்லாண்டிக்குப் பெருங்கடலில் அமைந்துள்ளது. ஐசுலாந்து (Iceland) ஆர்க்டிக்கு வட்டத்திற்கு அண்மையிலுள்ளது. முட்டை வடிவமான இத்தீவு வடமேற்கில் வெளியே தள்ளினாற் போல் காணப்படுகிறது.

ஐசுலாந்தின் பரப்பு 1,03,000 ச.கி.மீ. ஆகும். மக்கள் தொகை 2,34, 980 (1982). இதன் தலைநகரம் இரேக்யாவீக்கு (Reykjavik) என்பதாகும். இதுவே ஐசுலாந்தின் பெருநகரமுமாகும்.

ஐசுலாந்து

இயற்கையமைப்பு: ஐசுலாந்து மலைப்பாங்கான நாடு; தீப்பிழம்பைக் கக்கும் பல எரிமலைகளைக் கொண்டது. அவற்றுள் எக்லா (Hekla) என்னும் எரிமலை புகழ்பெற்றது. இவ்வெரிமலை 1947-இல் தீப்பிழம்பைக் கக்கியது. இந்நாட்டின் 12 விழுக்காட்டு நிலப்பரப்பில் பனியாறுகளும் பனி வயல்களும் மூடி

வட்நாசோகுல் பனிவயல்

யுள்ளன. வட்நாசோகுல் (Vatnajokull) என்னும் பனி வயல் பெரும் வயலாகக் கருதப்படுகிறது. இது, 144 கி.மீ. நீளமும் 96 கி.மீ. அகலமும் கொண்டது. இந் நாட்டின் மிக உயர்ந்த மலைத் தொடரை ஒரேபா சாகுல் (Oraepojakull) என்பர். இது ஏறத்தாழ 2320 மீட்டர் உயரமுள்ளது.

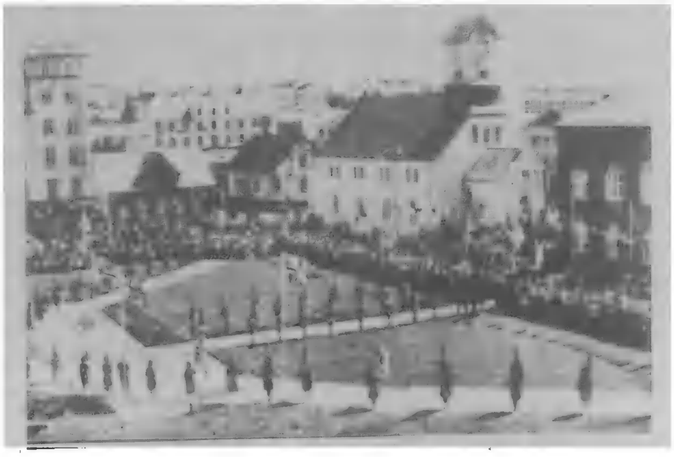
கடற்கரைகள் பிளவுபட்டுள்ளமையால் கடவுத் துறைகளையும், விரிகுடாக்களையும் மிகுதியாகக் கொண்டுள்ளன. கடற்கரையையொட்டி உள்ள தாழ் நிலங்களில் புல்வெளிகள் உள்ளன. இப்பகுதிகளே மக் கள் வாழ்வதற்கேற்றவையாகும். புல்வெளிகளில் ஆடுகள் வளர்க்கப்படுகின்றன. அங்கு ஓரளவு உணவுப் பொருள்களும் பயிராகின்றன. இப்பகுதியின் தெற்கு, மேற்குக் கரையோரங்களில் வரும் வளைகுடா வெப்ப நீரோட்டத்தால் இத்தாழ்நிலங்கள் வெதுவெதுப்பாய் இருப்பதுடன், துறைமுகத்தில் ஆண்டு முழுவதும் பனி உறையாமலுமிருக்கும். இப்பகுதியில் கோடைக்காலம் குளிர்ச்சியாகவும், குளிர்காலம் மித வெப்பத்துடனும் விளங்குகின்றது. இரேக்யாவீக்கு நகரம் ஆண்டிற்கு ஏறத்தாழ 70 செ.மீ. மழையைப் பெறுகிறது.

உள்நாட்டு மேட்டுநிலம் கரடுமுரடானது; வறண் டது; கடல் மட்டத்தைவிட 762 மீட்டர் உயரமுள் ளது. இம்மேட்டுநிலத்தில் எரிமலைகள், வெப்பநீர் ஊற்றுகள், ஆவி பறக்கும் கெய்சர்கள் (Geysers), பனியாறுகள், பளபளக்கும் எரிமலைக் குழம்பு வயல் கள் போன்றவற்றைக் காணலாம். இப்பகுதியில் அடிக் கடி நில நடுக்கங்கள் ஏற்படுவதும் உண்டு.

ஐசுலாந்தில் மிகுதியான வெந்நீர் ஊற்றுகளும் கந்தக நீராவிப் பகுதிகளும் வேறெந்த நாட்டிலும் இல்லாத அளவுக்குள்ளன. வீடுகளில் பயன்படுத்தும் வெந்நீர்க் குழாய்கள் கெய்சர் என்று கூறப்படும். இந்தக் 'கெய்சர்' (Geyser) என்னும் சொல் ஐசுலாந்தின் மிகப்பெரியதும் புகழ்பெற்றதுமான கெய்சர் என்னும் வெப்பநீர் ஊற்றின் பெயரி லிருந்து பிறந்ததுதான்.

இந்நாட்டில் ஏறத்தாழ 450 செ.மீ. மழை பொழி கிறது. ஓரளவு மழை பனியாறுகள் உள்ள பகுதிகளி லும் பெய்கிறது. மழைநீர்ப் பெருக்கத்தாலும், பனி உருகி ஏற்படும் வெள்ளப் பெருக்காலும், ஆறுகளில்

வெள்ளப் பெருக்கும் நீர்வீழ்ச்சிகளும் ஏற்படுவதுண்டு. இந்நாட்டின் மிகப்பெரிய ஆறான தோர்சா (Thjorsa) 240 கி.மீ. நீளமுள்ளது. இந்த ஆறு தென் ஐசுலாந்தின் வழியாகப் பாய்கிறது. நீர்மின் உற்பத்தி நிலையங்கள் விரைந்து பாயும் ஆறுகளுக்குக் குறுக்கில் அமைக்கப்பட்டுள்ளன. தெற்கில் கல்பாசு (Gullfoss) வடக்கில் தெட்டிபாசு என்னும் பெயர் கொண்ட நீர் வீழ்ச்சிகள் இந்நாட்டின் மிக அழகான நீர்வீழ்ச்சிகளாகும்.

இரேக்யாவீக்குத் தலைநகரம்

மக்கள்: வைக்கிங்குகள் கி.பி. 9-ஆம் நூற்றாண்டின் இறுதிக்கட்டத்தில் இங்குக் குடியேறினர். ஐசுலாந்து மக்கள் ஏறத்தாழ 1100 ஆண்டுகளுக்கு முன்னர் நார்வேயிலிருந்து இங்குக் குடியேறினர் என்று தெரிகிறது. அவர்கள் தத்தம் குடும்பங்களுடனும் கெல்ட்டிய அடிமைகளுடனும் அங்குச் சென்று குடியேறினர். அவர்களுள் பலர் அழகான தோலினையும், பொன்னிற முடிகளையும், நீலநிறக் கண்களையும் கொண்டவர்கள். மக்களில் பெரும்பாலோர் தம் முன்னோர்களைப் போன்று, கடற்கரையையொட்டியுள்ள பகுதிகளிலேயே வாழ்கின்றனர். இந்நாட்டின் மக்கள்தொகையில் பாதிக்குமேல் இரேக்யாவீக்கிலோ அதன் அண்மையிலோ வாழ்கிறார்கள். ஐசுலாந்து மக்கள் ஐசுலாந்திய மொழியைப் பேசுகிறார்கள். பெருநகரங்களில் வாழும் இளைஞர்கள் அமெரிக்கா, கனடா நாடுகளின் மக்கள் உடுப்பதுபோல ஆடை அணிகிறார்கள்.

இந்நாட்டு மக்கள் ஆட்டுக் கறியையும் மீனையும் விரும்பி உண்பர். உப்பிட்ட அல்லது உலர்ந்த காடு (Cod) மீன் இவர்களின் சிறந்த உணவாகும். பாலடைக்கட்டியை இவர்கள் உண்கிறார்கள். ஐசுலாந்து மக்கள் தம் வருமானத்தில் பெரும்பங்கை வானொலி, குளிர்சாதனப் பெட்டி, மின் அடுப்புகள் போன்றவற்றிற்காகச் செலவிடுவர்.

நாட்டுப்புற வீடுகள் கல்லாலானவை. நகர்ப்புற வீடுகள் மரத்தாலானவை. இக்காலத்தில் திண்காரை (Concrete) வீடுகளைக் கட்டிக்கொண்டு நலமாக வாழ்கிறார்கள். வீடுகளுக்கு வெந்நீர் ஊற்றுகளிலிருந்து குழாய்கள் மூலம் வெந்நீர் வருகிறது. நீச்சலடித்தல் இவர்களின் விளையாட்டுகளுள் ஒன்று. குளிர்காலத்தில் இல்லக நீச்சல் குளங்களிலும், கோடைக்காலத்தில் வெப்பநீர் ஊற்றுகளால் நிரப்பப்பட்ட வெளிப்புற நீச்சல் குளங்களிலும் நீச்சலடிப்பர். காற்பந்து, கைப்பந்து முதலியன ஏனைய பொழுதுபோக்குகள்.

ஐசுலாந்து மக்களுள் பெரும்பாலோர் உலூதரன் (Evangelic Lutheran) திருச்சபையைச் சார்ந்த கிறித்தவர்கள்; இதுவே அரசாங்கச் சமயமுமாகும். உரோமானியக் கத்தோலிக்கத் திருச்சபை, சீர்திருத்தவாதிகளின் திருச்சபை போன்ற அமைப்புகளைச் சார்ந்த கிறித்தவர்கள் ஏனையோர்.

பொருளாதாரம்: ஐசுலாந்து நாட்டின் பொருளாதாரம் மீன் பிடித்தலையே நம்பியுள்ளது. வேளாண்மைத் துறையிலும் மிகுதியான மக்கள் ஈடுபட்டிருந்த போதிலும், மீன் பிடித்தலே மிகச் சிறந்த தொழிலாகும். இந்நாட்டின் கடற்கரை நீரில் உலகிலேயே பெருமளவு மீன் கிடைக்கும் இடங்கள் உள்ளன. இங்கு வளமான மீன்கள் கிடைக்கின்றன. காடு (Cod), எடாக்கு (Haddock), எர்ரிங்கு (Herring) போன்ற மீன் வகைகளும் வேறு பலவகை மீன்களும் இங்குக் கிடைக்கின்றன.

மீனும், மீனிலிருந்து கிடைக்கும் பிற பொருள்கள் போன்றவற்றின் விற்பனையை நம்பியே ஐசுலாந்து நிற்கிறது. அதன்மூலம் கிடைக்கும் பொருளைக் கொண்டு துணைக் கருவிகள், பழங்கள், காய்கறிகள், பளுவான இயந்திர சாதனங்கள், கச்சாப் பொருள்கள் போன்றவற்றை வாங்குகிறது. தென்மார்க்கு (Denmark), இங்கிலாந்து, நார்வே, உருசியா, சுவீடன், அமெரிக்க ஐக்கிய நாடு, கிழக்குச் செருமனி, மேற்குச் செருமனி போன்ற நாடுகளுடன் ஐசுலாந்து வாணிகம் செய்கிறது.

இந்நாட்டு மக்கள் தொகையில் ஐந்தில் ஒரு பங்கு மக்கள் மீன்பிடிக்கும் அல்லது மீன் பதப்படுத்தும் தொழிலில் ஈடுபட்டுள்ளனர். மீன் பிடிக்கும் பெரிய படகுகளைப் பயன்படுத்திப் பெருங்கடலின் அடியிலிருந்து மீன்களை வலைகளில் வாரி இழுத்துச்

'காடு' (Cod) இன மீன்களை உலரவைத்தல்

சேர்க்கின்றனர். மீன் வலைகளில் 16 கி.மீ. நீளம் கயிறு கட்டி மீன் பிடிக்கும் மக்களும் உள்ளனர். சில வலைகளில் 20,000 கொக்கிகள் வரை உள்ளன.

மீனைப் பதப்படுத்துதல் பிறிதொரு சிறப்பான தொழிலாகும்.கடற்கரையையடுத்துள்ள நகரங்களில் சிறுசிறு மீன் பதனிடும் நிலையங்கள் உள்ளன. இரேக்யவீக்கிலும், சிக்லுபோர்தூர் (Siglufordhur) என்னும் நகரிலும் பெரும் குளிர்ப்பதனப்பெட்டிகள் உள்ளன. பெரும்பாலான மீன்கள் உலர்த்தப்பட்டு, உப்பிடப்பெற்று வெளிநாடுகளுக்கு ஏற்றுமதியாகின்றன. குளிர்பதனப்பெட்டிகளில் அனுப்பும் முறையும் நடைமுறையிலுள்ளது.அண்மையிலுள்ள இங்கிலாந்து, மேற்குசெருமனி போன்ற நாடுகளுக்குப் புதிதாகப் பிடிக்கப்பட்ட மீன்கள் பனிகட்டிகளில் வைக்கப்பட்டு கப்பல்களில் அனுப்பப்படுகின்றன.

நூல்கள் வெளியிடுதல் நல்லதொரு தொழிலாக இங்குக் கருதப்படுகிறது. சிமெண்டு உற்பத்தி, ஆடை நெய்தல், மீன் சாதனங்கள், செயற்கை உரம், உணவுப் பொருள் உற்பத்தி போன்றவை ஏனைய தொழில்களாகும். தொழிற்சாலைகளுள் பணிபுரிவோரில் மூன்றிலொரு பங்கினர் பெண்கள்.

ஐசுலாந்து நாட்டு மக்களில் 15 விழுக்காட்டினர் வேளாண்மையில் ஈடுபட்டுள்ளனர். ஏறத்தாழ 5000க்கும் மேற்பட்ட பண்ணைகள் ஐசுலாந்தின் தாழ்நிலங்களில் உள்ளன. குடியானவர்களுள் பெரும்பாலானோர் ஆட்டு உரோமம் சேகரித்தல், ஆட்டு இறைச்சி, ஆட்டுத் தோல் போன்றவற்றைத் தயாரித்தல் போன்ற தொழில்களில் ஈடுபட்டுள்ளனர். கால்நடைகள் பால் பண்ணைப் பொருள்களுக்காகவும் வளர்க்கப்படுகின்றன. சிறு குதிரைகளும் வளர்க்கப்படுகின்றன.

வைக்கோல் சிறப்புப் பொருள்களுள் ஒன்று. இது கால்நடைத் தீவனமாகப் பயன்படுகிறது. ஆண்டுக்கு இரண்டு, மூன்று போகம் வைக்கோல் உற்பத்தி செய்யப்படுகிறது. இவ்வுற்பத்திக்கு இங்குப் பெய்யும் மிகுதியான மழையும், கோடைக்கால சூரிய ஒளியும் காரணங்களாகும்.

குடியானவர்கள் உருளைக் கிழங்கு போன்றவற்றையும் பயிரிடுகிறார்கள். வெந்நீர் ஊற்றுக்களைப் பயன்படுத்திக் குடியானவர்கள் தக்காளி போன்ற பச்சைக் காய்கறிகளைப் பயிரிடுகிறார்கள்.

ஐசுலாந்தில் இருப்புப் பாதை கிடையாது. மக்கள் பேருந்துகள், தாமியங்கி வண்டிகள், வானவூர்திகள் போன்றவற்றில் பயணம் செய்கிறார்கள். சாலைகள்கூட மண்ணாலானவையே. குடும்பங்கள் அனைத்தும் தொலைபேசிகளைப் பயன்படுத்தும் வசதி பெற்றுள்ளன.

வரலாறு: நார்வே நாட்டைச் சார்ந்த இன்கோல்பர் அர்னாசன் (Ingolfur Arnason) என்பார் தம் துணைவர்களுடன் கி.பி. 870-ஆம் ஆண்டளவில் ஐசுலாந்திற்கு ஓடிவந்தார். குடியேறியவர்கள் கி.பி. 930-ஆம் ஆண்டில் ஆல்திங்கு (Althing) என்னும் நாடாளுமன்றத்தை அமைத்தார்கள். இதுவே, உலகில் முதல் நாடாளுமன்றம் என்பது குறிப்பிடத்தக்கது. எரிக்கு (Eric) என்பான் ஐசுலாந்தில் குடியேறிய தொன்மையானவர்களுள் ஒருவன். பின்னர் இவன் கிரீன்லாந்திற்குச் சென்றுவிட்டான்.

ஐசுலாந்தின் வரலாற்றில் கி.பி. 1100-க்கும் 1200-க்கும் இடைப்பட்ட காலத்தை இலக்கியப் பொற்காலம் என்பர். சினோரி இசுடர்லுசன் (Snorri Sturluson) என்பார் சிறந்த கவிஞரும் வரலாற்றாசிரியருமாவார். இவர் வீரக் கதைகளை எழுதியவர்.

ஐசுலாந்தில் கி.பி. 13-ஆம் நூற்றாண்டில் உள்நாட்டுப் போர்கள் மூண்டன. உள்நாட்டுப் போரை

முடிவுக்குக் கொணரும் நோக்குடன் ஆல்திங்கு நாடாளுமன்றம் நார்வே அரசரையே ஐசுலாந்தின் அரசராகவும் ஏற்றுக்கொண்டது. நார்வேயும் தென் மார்க்கும் கி.பி. 1380-ஆம் ஆண்டில் இணைந்தபோது ஐசுலாந்து தேனியரின் ஆட்சியின் கீழ் வந்தது.

ஐசுலாந்து கருங்கொள்ளை நோய்க்கு கி.பி. 1402-ஆம் ஆண்டில் ஆட்பட்டபோது மூன்றில், இரண்டு பங்கு மக்கள் இறந்துபட்டனர். கால்நடைகள், பயிர்கள், பண்ணைகள் போன்றவையும் அழிவுற்றன. எரிமலைகளாலும் பெரும் அழிவுகள் நேரிட்டன. உணவுப் பற்றாக் குறையினால் மக்கள் பலர் உயிரிழந்தனர்.

ஐசுலாந்து தன் மக்களுக்குத் தேவையான உணவுப் பொருள்களை இறக்குமதி செய்துகொள்ளலாயிற்று. தென்மார்க்கு வணிகர்கள் குறைந்த விலையில் மீன்களை வாங்கிக்கொண்டு மிகுந்த விலைக்கு உணவுப் பொருள்களை விற்று, வெந்த புண்ணில் வேல் பாய்ச்சினர். நெப்போலியனின் போர்கள் நடைபெற்ற காலத்தில் உணவுக் கப்பல்கள் வாராமையாலும் பலர் இறந்துபட்டனர். பின்னர், கி.பி.19-ஆம் நூற்றாண்டின் பிற்பகுதியில் இத்தீவில் வாழும் மக்கள் வாழ்வு சீர்படலாயிற்று. நாடாளுமன்றம் கி.பி. 1800-ஆம் ஆண்டில் கலைக்கப்பட்டது. அது கி.பி. 1843-இல் மீண்டும் புதுப்பிக்கப்பட்டது. தென்மார்க்கு கி.பி. 1874-இல் ஐசுலாந்திற்குப் புதிய அரசியலமைப்புத் திட்டத்தைக் கொடுத்ததுடன், பொருள் உதவியும் செய்தது. தென்மார்க்குடன் இணைந்த தன்னாட்சி நாடாக ஐசுலாந்து 1918-ஆம் ஆண்டில் இயங்கலாயிற்று.

இரண்டாம் உலகப் போரின்போது ஐசுலாந்தைத் தென்மார்க்கு நாட்டினால் செருமனியினிடமிருந்து காப்பாற்ற முடியவில்லை. எனினும், 1944 சூன் 17-ஆம் நாள் வரை தேனிய அரசர் இதனை ஆண்டு வந்தது நீடித்தது. அந்நாளில் ஐசுலாந்து குடியரசு நாடாகிவிட்டது. இரா.அ.

மொழி: செருமானிய மொழிகளில் ஒன்றான ஐசுலாந்து மொழி (Icelandic Language) ஏறத்தாழ 1,84,000 மக்களால் பேசப்படுகிறது. இது ஐசுலாந்துத் தீவின் அரசியல் மொழியாகும். நார்வே மக்களும், ஆங்கிலத் தீவுகளில் வாழ்ந்த இசுகாண்டிநேவிய மக்களுள் ஒரு சிலரும் கி.பி. 9-ஆம் நூற்றாண்டில் இங்குக் குடியேறியபோது தங்களுடன் நார்வே மொழியினையும் உடன் கொண்டுவந்தனர். இம் மொழி ஒரு பழைமை விரும்பியாக இருப்பதால் பழைய நோர்சு அல்லது இசுகாண்டிநேவிய மொழியின் இலக்கணக் கூறுகள் பலவற்றைக் கொண்டுள்ளது. பழைமையான இலக்கியங்களுடன் புதிய இலக்கியங்களும் இம்மொழியில் தோன்றியுள்ளன. இன்றைய மொழிநிலைக்கும் கி.பி. 9-ஆம் நூற்றாண்டில் காணப்பட்ட மொழிநிலைக்குமிடையே காணப்படும் மாற்றங்கள் ஒரு சிலவேயாதலால் இன்றும் இம் மக்களால் பழைய இலக்கியங்களைப் புரிந்து கொள்ளமுடியும்.

இம்மொழி கி.பி. 11-ஆம் நூற்றாண்டில் இலத்தீன் எழுத்து முறையை ஏற்றுக்கொண்டது. எனவே, பல இலத்தீன் மொழிச் சொற்கள் இம்மொழியில் இடம்பெறலாயின. இம்மொழியில் கி.பி. 12-ஆம் நூற்றாண்டில் பல மாற்றங்கள் ஏற்பட்டன. பெயர் மாற்றங்கள் (Declensions) ஏற்பட்டதோடு உயிர் எழுத்துகளிலும் பல மாற்றங்கள் உண்டாயின. செருமன், தேனிசு, ஆங்கிலம் போன்ற பலமொழிச் சொற்களும் இம்மொழியில் வந்து கலந்தன.

ஐசுலாந்து மொழியில் பத்தொன்பது மெய்களும், பன்னிரண்டு உயிர்களும் உள்ளன. தமிழ்மொழியைப் போன்றே இம்மொழியிலும் உயிர்களில் குறில், நெடில் வேற்றுமையினையும், மெய்களில் உடனிலை மெய்ம் மயக்கத்தினையும் காணமுடியும்.

இம்மொழியில் சிறப்புச் சுட்டுகள் மட்டுமே உள்ளன. இச் சுட்டுகள் மூன்று பால்கள், இரு எண்கள், நான்கு வேற்றுமைகள், இருவகைப் பெயர்கள் (Strong, Weak) என்பவற்றிற்கேற்ப மாறி வருவதால் சிறப்புச் சுட்டுகளாக ($3\times2\times4\times2$) நாற்பத்தெட்டு பின்னொட்டுகள் உள்ளன. இந்நிலையில் ஐசுலாந்து மொழி பழைய நோர்சு மொழியை ஒத்துப் பிற இசுகாண்டிநேவிய மொழிகளினின்றும் வேறுபட்டிருக்கிறது. பெயர்கள் பெயரடைகளுடன் வரின் இச்சுட்டுகள் ஒட்டாக இல்லாமல் தனிச் சொற்களாகப் பெயர்களின் பால், எண், வேற்றுமைகளுக்கேற்ப மாறி நிற்பதும் இம்மொழியின் ஒரு பண்பாகும்.

இம்மொழியில் ஆண், பெண், அஃறிணை என மூன்று பால்களும், எழுவாய், ஐ, கு, அது என நான்கு வேற்றுமைகளும், ஒருமை, இருமை, பன்மை என மூன்று எண்களும் உள்ளன. இருமை எண் மூவிடப் பெயர்களில் மட்டுமே காணப்படுகிறது. உயிரினங்களின் பெயர்கள் இயற்கைப் பாலுக்கேற்பப் பிரிக்கப்பட்டிருப்பினும் உயிரற்ற பொருள்கள் (Inanimate Things) அவை முடிகிற தன்மைக்கேற்ப ஆண், பெண், அஃறிணையாகப் பகுக்கப்பட்டிருக்கின்றன.

பெயரடைகள் ஒருமை, பன்மை எண்களுக்கேற்பவும், பால்களுக்கேற்பவும் மாறுபடுவதுடன், வேற்றுமை உருபுகளை ஏற்கும் இயல்புமுடையன. இதன்

கண் பெயரில் காணப்படும் வன்மை, மென்மை வேற்றுமை இருப்பதால் ஒரே பொருளைத் தரும் பெயரடையாகப் பல காணப்படுகின்றன. எடுத்துக்காட்டாக, செல்வமுடைய (Rich) என்னும் பொருளில் வரும் பெயரடைகள் நாற்பத்தெட்டு உள்ளன. வினைச் சொற்கள் காலம், இடம், எழுவாய் போன்ற பல இலக்கணக் கூறுகளைக் காட்டும். பல துணை வினைகளும் இம் மொழியில் காணக் கிடக்கின்றன. இம்மொழியில் தென் ஐசுலாந்து, வட ஐசுலாந்து என இரு கிளைமொழிகள் உள்ளன. எனினும், இவ்விரண்டிற்குமிடையே மிகுதியான வேற்றுமை இல்லை. பயிர்த்தொழில், மீன்பிடிக்கும் தொழில்களின் சொற்களில் சில கிளைமொழி வேற்றுமைகள் காணப்படுகின்றன. எம்.சு.

கல்வி: கல்வி வாய்ப்பினைப் பெறுவதில் நகர்ப்புற, கிராமப்புறக் குழந்தைகள் என்ற வேறுபாடின்றி அனைவருக்கும் சம உரிமை அளிப்பதும் ஆசிரியர், மாணவர்களுக்குள் ஆண், பெண் வேறுபாடின்றி அனைவரும் சமமாகக் கல்விப் பணியில் ஈடுபடுவதும் தலையாய கல்விக் குறிக்கோள்களாக ஐசுலாந்து நாட்டுக் கல்விச் சட்டம் குறிப்பிடுகிறது.

குழந்தைகளை வாழ்க்கைக்கும் வாழ்க்கைப் பணிக்கும் உகந்தவர்களாக உருவாக்குவதும் மாணவர்களிடத்துத் தற்சிந்தனை, கூடி வாழும் பண்பு ஆகியவற்றை வளர்ப்பதும் தொடக்கக் கல்வியின் குறிக்கோள்களாகக் குறிப்பிடப்படுகின்றன.

ஐசுலாந்து 1974-ஆம் ஆண்டு இயற்றிய கல்விச் சட்டத்தின்படி, தொடக்கக் கல்வி 7-இலிருந்து 15 வயதான மாணவர்களுக்கு ஒன்பதாண்டுகள் கட்டாயமாக வழங்கப்படுகின்றது. கல்வியமைச்சகத்தின் ஒப்புதலின் அடிப்படையில், தொடக்கப்பள்ளிகளிலேயே 5, 6 வயதுக் குழந்தைகளுக்கு நகராட்சிகள், முன்பள்ளிக் கல்வி (Pre – schooi Education) நடத்த வசதியுண்டு. ஏறத்தாழ 95 விழுக்காடு மாணவர்கள் முன்பள்ளிக் கல்வியிலும் தொடக்கக் கல்வியிலும் சேர்ந்து பயிலுகின்றனர். மீதமுள்ள 5 விழுக்காட்டினர் பல்வகையான ஊனமுற்ற குழந்தைகள். இவர்களுக்காகச் சிறப்புப் பள்ளிகள் உள்ளன.

இடைநிலைக் கல்வி (Secondary Education),கல்விசார் பள்ளிகள் (Grammar Schools),தொழிற் கல்விப் பள்ளிகள் (Vocational Schools) ஆகிய இருவகைப் பள்ளிகளில் வழங்கப்படுகின்றது. கல்விசார் பள்ளிகளில் பொதுக்கல்வி கற்பிக்கப்படுகின்றது. அவை மாணவர்களைப் பல்கலைக்கழகக் கல்விக்காகத் தயார் செய்கின்றன. தொழிற்கல்விப் பள்ளிகளில் மாணவர்களின் வாழ்க்கையோடு ஒட்டிய தொழிற் கல்வி வழங்கப்படுகின்றது. ஐசுலாந்தில் 1975-இல் பொதுக் கல்வியையும் தொழிற்கல்வியையும் ஒரே பள்ளியில் வழங்கும் அனைத்துக் கல்வி வளாகப் பள்ளிகள் (Comprehensive Schools) பல தோன்றின.

உயர் கல்வியினைக் கல்லூரிகளும் ஐசுலாந்துப் பல்கலைக் கழகமும் (University of Iceland) தருகின்றன. 400 பட்டதாரிகள் 1945-ஆம் ஆண்டிலும் 4000 பட்டதாரிகள் 1980-ஆம் ஆண்டிலும் உயர்கல்வி பெற்றனர். ஐசுலாந்தில் நகராட்சிகள் முறைசாராக் கல்வியினை மொழி, கலைகள், கைத்தொழில்கள் ஆகியவற்றில் நடத்தி வருகின்றன. முறைசாராக் கல்வியின் குறிக்கோள் வயது வந்தோருக்குத் திறன்களை வளர்ப்பதேயன்றி, அவர்களை எந்தவிதத் தேர்வுகளுக்கும் தயார் செய்வதாக அமையவில்லை.

பள்ளிக் கல்வியிலிருந்து பல்கலைக்கழகக் கல்வி வரை கல்வியமைச்சகமே பொறுப்பேற்று நடத்தி வருகிறது. பல்கலைக்கழகக் கல்வி கல்வியமைச்சகத்தின் நேரடிப் பொறுப்பில் உள்ளது. பள்ளி நிருவாகத்தினை நடத்துவதில் நகராட்சி மன்றங்கள் கல்வியமைச்சகத்துக்கு ஒத்துழைக்கின்றன. தொடக்கக் கல்வி, இடைநிலைக் கல்விக்கு அரசு பாதியளவே நிதியுதவி செய்கிறது. மீதி நிதியினை நகராட்சிகள் திரட்டிக் கொள்கின்றன. பல்கலைக்கழகக் கல்விக்கு மட்டும் அரசின் முழு நிதியுதவி உண்டு. அரசு வரவு செலவுத்திட்டத்தில் 1980-ஆம் ஆண்டுக் கணக்கின்படி 12.74 விழுக்காடு செலவழிக்கப்பட்டது. இது தேசிய வருமானத்தில் (GNP) 3.37 விழுக்காடாகும்.

தொடக்கப் பள்ளிகளில் ஆசிரியராவதற்கு ஒருவர் ஐசுலாந்துக் கல்வியியற் கல்லூரியில் (Educational College of Iceland) மூன்றாண்டு ஆசிரியர் பயிற்சிப் பெறுதல் வேண்டும். இடைநிலைப் பள்ளிகளில் பொதுக் கல்வி கற்பிக்கும் ஆசிரியராவதற்கு ஒருவர் ஐசுலாந்துப் பல்கலைக் கழகத்தில் நான்காண்டுகள் ஆசிரியர் பயிற்சிப் பெறுதல் வேண்டும். தொழிற்கல்வி கற்பிக்கும் ஆசிரியராவதற்கு ஒருவர் அத்தொழிலில் ஈராண்டுத் தொழிற் பயிற்சி ஆசிரியர் பயிற்சி பெற்றிருத்தல் வேண்டும்.

பள்ளி, கல்லூரிகளுக்கான பாடத்திட்டத்தைத் துறை வல்லுநர்கள் உதவியுடன் கல்வியமைச்சகம் தயாரிக்கின்றது. கல்வி சாதனங்கள் தேசிய மையம் (National Centre for Educational Materials) தொடக்கப் பள்ளிகளுக்கான பாட நூல்களைத் தயாரிக்கின்றது. இடைநிலைப் பள்ளிகளுக்கான பாட நூல்கள் வெளிநாடுகளிலிருந்து தருவிக்கப்படுகின்றன.

தொடக்கப் பள்ளிகளில் ஒவ்வோராண்டும் மாண வர்கள் அடுத்த வகுப்பிற்கு ஆசிரியர் மதிப்பீட்டின் அடிப்படையில் அனுப்பி வைக்கப்படுகின்றனர். தொடக்கப் பள்ளியின் இறுதியில் (ஒன்பதாண்டு முடிவில்) ஐசுலாந்து மொழி, கணக்கு, தேனிசு மொழி (Danish), ஆங்கிலம் ஆகிய பாடங்களில் நடைபெறும் பொதுத் தேர்வில் மாணவர்கள் பெறும் மதிப்பெண் களின் அடிப்படையில், மாணவர்களுக்குப் பள்ளியிறுதிச் சான்றிதழ் வழங்கப்படுகின்றது. இடைநிலைப் பள்ளிகளில் மாணவர்கள் சேருவதற்குப் பள்ளியிறுதி வகுப்பில் அவர்கள் ஒவ்வொரு பாடத்திலும் வரையறுக்கப்பட்ட மதிப்பெண் பெற்றிருத்தல் வேண்டும்.

ஐசுலாந்தில் ஐசுலாந்துப் பல்கலைக் கழகம், ஐசுலாந்து கல்வியியற் கல்லூரி, கல்வியமைச்சகத்தின் ஒரு பிரிவாக இயங்கும் கல்வியாராய்ச்சி மற்றும் வளர்ச்சித் துறை (Department of Educational Research and Development) ஆகிய மூன்று அமைப்புகள் கல்வியாராய்ச்சியில் ஈடுபட்டு வருகின்றன.

ஒன்பதாண்டுக் கட்டாயக் கல்வியினை ஊர்ப்புறப் பள்ளிகளில் முழுமையாக நடைமுறைப்படுத்துதல், முன்பள்ளிக் கல்விக்கான பாடத் திட்டத்தையும் பாட நூல்களையும் உருவாக்குதல், இடைநிலைப் பள்ளி ஆசிரியர் பயிற்சித் தரத்தினை மேம்படுத்துதல் போன்றவை ஐசுலாந்து நாட்டுக் கல்வியமைப்பில் தீர்த்துவைக்கப்பட வேண்டிய சிக்கல்களாக உள்ளன.

எஸ். த.

துணை நூல்கள்:

அகத்தியலிங்கம், ச., உலகமொழிகள்—முதல் பகுதி அண்ணாமலைநகர், 1968.

Iceland Ministry of Education, Report on the Icelandic School System, Reykjavik, 1981.

Magnusson, M., University Education—Iceland 1874-1974, The Central Bank of Iceland, Reykjavik, 1974.

ஐஞ்சிறு காப்பியங்கள் என வழங்கப்படுவன சூளாமணி, நீலகேசி, யசோதர காவியம், உதயணகுமார காவியம், நாக குமாரகாவியம் என்னும் ஐந்து தமிழ் நூல்களாகும். இவை சமண சமயச் சார்புடையவை; வெவ்வேறு காலங்களில் தோன்றியவை.

சீவக சிந்தாமணி முதலிய ஐந்து நூல்களை ஐம்பெரும் காப்பியம் என்று குறிக்கும் வழக்கினை யொட்டி, இந்நூல்களை ஐஞ்சிறு காப்பியம் என்று குறிக்கும் வழக்கம் தோன்றியது எனலாம். சி.வை. தாமோதரம்பிள்ளை கி.பி.1889-ஆம் ஆண்டு வெளியிட்ட சூளாமணியின் பதிப்புரையில்தான் இச்சிறு காப்பியங்கள் பற்றிய குறிப்பு முதன்முதலில் காணப் படுகிறது.

ஐம்பெரும் காப்பியம் என்னும் சொல்லாட்சி முதலில் நன்னூல் மயிலைநாதர் உரையில் இடம் பெறுகிறது. பின்னர்ப் பொருட்டொகை நிகண்டிலும், திருத்தணிகை உலாவிலும் அக்காப்பியங்களின் பெயர்கள் கூறப்படுகின்றன. ஆனால், ஐஞ்சிறு காப்பியம் என்னும் வழக்குப் பழைய நூல் எதிலும் இடம்பெறவில்லை. சி.வை. தாமோதரம்பிள்ளை தம் சூளாமணிப் பதிப்புரையில் 'சிறந்த தமிழிற் சமணர் எழுதி வைத்த யசோதர காவியம், உதயணகுமார காவியம், நாக குமார காவியம், சூளாமணி, நீலகேசி என்னும் பெயரிய சிறு காப்பியங்களும் உள' என்று குறிப்பிட்டமையே இவ்வழக்கிற்குத் தோற்றுவாயாகிறது. மேலும். சூளாமணி ஐஞ்சிறு காப்பியங்களுள் இரண்டாவதென ஏடுகளில் குறிக்கப்பட்டிருந்ததாகவும் அவர் கூறுகிறார். இதன் பின்னரே இவ்வழக்கு ஆட்சி பெறலாயிற்று.

ஐஞ்சிறு காப்பியங்களுள் நடைச் சிறப்பாலும், காப்பிய அமைப்பாலும் சிறந்து விளங்குவது சூளாமணி. இதனை இயற்றியவர் தோலாமொழித்தேவர். சிரவண பெலகோலாக் கல்வெட்டொன்று இவரது பெயரைச் சீவர்த்த தேவர் எனக் குறிக்கிறது. இவர் கார்வெட்டி நகர்த் தலைவன் விசயன் என்பவனால் ஆதரிக்கப்பட்டவர். இவர் காலம் கி.பி. 10-ஆம் நூற்றாண்டு என்பர்.

சூளாமணி என்னும் தொடர் முடிமணி என்னும் பொருள் தருவது. இந்நூலைச் 'செங்கண் நெடியான் சரிதம்' என இதன் ஆசிரியர் குறிப்பிடுகிறார்' பொருட் சிறப்பால் இந்நூல் சூளாமணி என்னும் பெயர் பெற்றதென மயிலைநாதர் கூறுகிறார். பயாபதி மன்னன் 'உயர்ந்து உலகின் முடிக்கோர் சூளாமணியானான்' என நூலில் குறிக்கப்படுவது கொண்டு இப்பெயர் வந்தது என்றும், இதன் முதல் நூலான மகாபுராணம் சமண சமயத்தவருக்கு முடிமணி போன்றதாதலின் இப்பெயர் வந்ததென்றும் கூறுவர். நூலாசிரியர் அவனி சூளாமணி என்னும் பாண்டியன் காலத்து வாழ்ந்தவரென்றும், அதனால் இந்நூல் இப்பெயர் பெற்றதென்றும் கொள்ளும் சிலரது கருத்திற்குச் சான்றுகளில்லை.

சூளாமணியை ஒரு பெருங்காப்பியம் என்றே கொள்ளலாம். செப்பமுற்ற விருத்தயாப்பால் அமைந்த இந்நூல் பன்னிரு சருக்கங்களையும் 2131 விருத்தப்பாக்களையும் கொண்டது.

இக்காப்பியம் சுரமை நாட்டின் மன்னன் பயாபதியின் வரலாற்றைக் கூறுவது. பயாபதி மன்னனுக்கு மிகாபதி, சசி என்னும் இரு மனைவியரும், அவர் வழியாக விசயன், திவிட்டன் என்னும் இரு மக்களும் இருந்தனர், நிமித்திகன் ஒருவன் திவிட்டன் வித்தியாதர நாட்டு அரசகுமாரியை மணப்பான் என்று உரைத்தான். வித்தியாதர நாட்டு அரசன் சுவலனசடி என்பானிடம் ஒரு நிமித்திகன் அவன் மகள் சயம்பவையைத் திவிட்டன் மணப்பான் என்றும், ஒரு திங்களில் ஒரு சிங்கத்தின் வாயை அத்திவிட்டன் பிளப்பதைக் கொண்டு இதனை நம்பலாம் என்றும் கூறினான். அது கேட்ட வித்தியாதர மன்னன் பயாபதியிடம் மணம் பேசித் தூதனுப்பினான், பயாபதி மணத்துக்கு இசைந்தான்.

அச்சுவ கண்டன் என்னும் பகைமன்னன் ஒரு மாயச் சிங்கத்தைப் பயாபதியின் நாட்டிற் செலுத்தினான். திவிட்டன் அச்சிங்கத்தை வெருட்ட, அது ஒரு குகையில் நுழைந்து மறைந்தது. குகையில் இருந்த உண்மைச் சிங்கத்தைத் திவிட்டன் கொன்றான்.

திவிட்டனுக்கும் சயம்பவைக்கும் மணம் நிகழ்ந்தது. அச்சுவ கண்டன் திவிட்டன் மேல் போர் தொடுத்தான். கண்ணன் அவதாரமாகிய திவிட்டனிடம் சங்கும்சக்கரமும் வந்து பொருந்தின. போரில் அச்சுவ கண்டன் அழிந்தான்.

சயம்பவைக்கு ஒரு மகனும் மகளும் பிறந்தனர். இவர்கள் வளர்ந்தபின் சுயம்வரம் நடத்தி மணம் செய்விக்கப்பட்டனர். பயாபதி மன்னன் தன் தேவியரோடு துறவு பூண்டான். விசயதிவிட்டர் நாட்டை நன்முறையில் ஆட்சி புரிந்தனர்.

சூளாமணியின் கதைப்போக்கும் சில கிளைக் கதைகளும் பாகவதத்தோடு ஒத்திருப்பது குறிப்பிடத்தக்கது. ஐஞ்சிறு காப்பியங்களுள் இலக்கியச் சுவையிற் சிறந்து விளங்குவது இந்நூலேயாகும். நிலையாமைக் கருத்துகளைக் கூறும் இடங்களும், உலக நீதிகளைக் கூறும் இடங்களும், இயற்கை வருணனைகளும், போர் வருணனைகளும் சுவை மிகுந்து காணப்படுகின்றன. யானையால் துரத்தப்பட்ட ஒருவன் நச்சுப்பாம்பு வாழும் கிணற்றில் விழுகையில் கொடி ஒன்றைப் பற்றிக்கொண்டு தொங்க, அந்நிலையிலும் மேலிருந்து சொட்டிய தேன்துளியைச் சுவைத்து மகிழ்வது போன்றது இவ்வுலக வாழ்க்கை எனக் கூறும் உவமைத் திறம் சிறப்பானது.

ஐஞ்சிறு காப்பியங்களுள் அளவில் சூளாமணியை அடுத்த பெரிய நூல் நீலகேசி ஆகும். இந்நூல் கதைத் தலைவியால் பெயர்பெற்றது. இது நீலகேசித் தெருட்டு எனவும் வழங்கப்பெறும். நீலகேசி பிற சமயத்தவரைத் தெருட்டியமையால் இப்பெயர் பெற்றது. நீலகேசித் திரட்டு என்னும் பெயர் நீலகேசி செய்த வாதங்களின் திரட்டு எனப் பொருள்படும். இந்நூல் பத்துச் சருக்கங்களையும் 894 பாடல்களையும் கொண்டது. பெரும்பான்மை விருத்தப் பாக்களாயினும் சில யாப்பு வேறுபாடுகளும் காணப்படுகின்றன. நீலகேசியின் ஆசிரியர் பெயர் தெரியவில்லை. இந்நூல் கி.பி. 11-ஆம் நூற்றாண்டுக்கு முற்பட்டது எனக் கருதப்படுகிறது.

முனிச்சந்திரன் என்னும் சமண முனிவரை மயக்க அழகிய பெண் வடிவுடன் வந்த நீலியென்னும் பெண் பேய் முனிவரின் அறிவுரையால் திருந்துகிறது. பின் முனிவரின் ஆணையால் நீலகேசி என்னும் அப்பெண் சமண சமயத்தைப் பரப்ப முற்படுகிறாள். அவள் புத்தரையும் வேறுபல சமய வாதிகளையும் வாதத்தில் வெல்கிறாள். இச்சிறிய கதையைத் துணையாகக் கொண்டு சமயக் கருத்துகளைத் தருக்க முறையில் விரிவாக எடுத்துரைப்பதே நீலகேசியின் உட்பொருளாகும்.

பெரிய புராணத்தில் இடம்பெறும் திருக்குறிப்புத் தொண்டர் புராணத்தில் நீலி என்னும் பேய் அழகிய பெண் வடிவு கொள்ளும் செய்தி காணப்பெறுகிறது. ஆயினும் இரு வரலாறுகளுக்கும் வேறு ஒற்றுமை இல்லை. இந்நூல் குண்டலகேசி என்னும் காப்பியத்திற்கு மறுப்பாக எழுதப்பட்டதென்பர். இந்நூலின் இரண்டாவது சருக்கமாகிய குண்டலகேசி வாதச் சருக்கத்தில் நீலகேசி காம்பீலி நகரில் புத்த சமயத்தை நிலை நாட்டியிருந்த குண்டலகேசியை வாதத்தில் வெல்லும் செய்தி சொல்லப்படுகிறது. இந்நூலுக்கு வாமன முனிவர் என்பார் உரை செய்துள்ளார். இவ்வுரை தத்துவக் கருத்துகளை விளக்கமாகப் பேசுகிறது.

யசோதர காவியம் யசோதரன என்னும் அரசனது வரலாற்றைக் கூறுவதுஆகும். இந்நூல் ஐந்து சருக்கங்களையும் 330 விருத்தப்பாக்களையும் கொண்டது. இதன் ஆசிரியர் பெயர் தெரியவில்லை; புட்பதந்தர் என்பார் இயற்றிய யசோதர சரிதம் என்னும் வடமொழி நூலைத் தழுவி வெண்ணாவலூருடையார்வேள் என்பார் இந்நூலை இயற்றினார் எனச் சிலர் கருதுவர். இந்நூலின் காலம் கி.பி. 13-ஆம் நூற்றாண்டு ஆகும்.

யசோதரன் என்னும் அரசன் தன் மனைவி அமிழ்தமதியின் தீயொழுக்கம் கண்டு துறவு பூணத் துணிகிறான். அமிழ்தமதி அரசனையும் அவன் தாய்

சந்திரமதியையும் நஞ்சுணவு ஊட்டிக் கொல்கிறாள், இறந்த இருவரும் பல விலங்குப் பிறவிகள் எடுத்து, இறுதியில் கோழிகளாய்ப் பிறக்கின்றனர். அக்கோழிப் பிறப்பில் சமண முனிவர் ஒருவரது அறிவுரை கேட்டு, அந்நல்வினைப் பயனால் அபயருசி, அபயமதி என்னும் பெயருடன் இராச குடும்பமொன்றில் பிறக்கின்றனர். இவ்விருவரும் மாரிதேவிக்கு உயிர்ப்பலியிட முனைந்த மாரிதத்தன் என்னும் அரசனுக்கு அறிவுரை கூறித் திருத்திப் பின் தவம் மேற்கொண்டு உய்தி அடைகின்றனர். இதுவே யாசோதர காவியத்தின் கதையாகும்.

இந்நூல் சமண சமய நெறிகள் பலவற்றைக் கதை நிகழ்ச்சிகள் வாயிலாகவும் கதைமாந்தர் கூற்றாகவும் விளக்குகிறது. உயிர்க்கொலை தீயது; தீங்கு செய்தவர் பன்முறை விலங்குகளாக மாறி மாறிப் பிறந்து உழல்வர்; இசை காமத்தைத் தூண்டும் முதலியன நூலில் சுவைபட விளக்கப்படும் சமணக் கொள்கைகளில் சில.

ஐஞ்சிறு காப்பியங்களுள் பிறிதொன்றான உதயணகுமாரகாவியம் பெருங்கதை என்னும் பெருநூலின் சுருக்கமாய் அமைந்தது. வத்தவ நாட்டு அரசனான உதயணனின் வரலாற்றைக் கூறுதலின் இந்நூல் இப்பெயர் பெற்றது. இதனை இயற்றியவர் பெயர் தெரியவில்லை. ஒரு கந்தியார் (சமண சமயப் பெண் துறவி) இதனை இயற்றியிருத்தல் கூடுமென அறிஞர்கள் கருதுகின்றனர். இந்நூலின் காலம் கி.பி. 15-ஆம் நூற்றாண்டாகலாம்.

இந்நூல் 369 விருத்தப்பாக்களால் ஆனது. பெருங்கதை போலவே இதுவும் ஆறு காண்டங்களாகப் பகுக்கப்பட்டுள்ளது. எனினும், இந்நூல் குறிப்பிடத்தக்க இலக்கியச்சிறப்பு எதுவும் உடையதன்று. மாறாக, இலக்கண வழுக்களும், ஆங்காங்கே ஓசையின்பக் குறைவும் உடையது.

ஐஞ்சிறு காப்பியங்களுள் மிகவும் சிறிய நூல் நாக குமாரகாவியம் ஆகும். இதுவும் கந்தியார் ஒருவரால் இயற்றப்பட்டது என அறிஞர் சிலர் கருதுகின்றனர். இதுவே, ஐஞ்சிறு காப்பியங்களுள் காலத்தால் பிற்பட்டதாகத் தோன்றுகின்றது.

இந்நூல் ஐந்து சருக்கங்களையும் 170 விருத்தப்பாக்களையும் கொண்டது; நாக பஞ்சமி நோன்பின் சிறப்பைக் கூறுவது; கதைத்தலைவனாகிய நாககுமாரன், பெயர் கூறப்பட்ட பத்தொன்பது பெண்களையும், பெயர் கூறப்படாத ஐநூறு பெண்களையும் மணக்கிறான், மணத்தைக் கூறும் இடங்களிலெல்லாம் சினாலயம் சென்று தொழுதமையையும், போகம் துய்த்தமையையும் ஆசிரியர் தவறாது கூறுகிறார். இது கொண்டு ஆசிரியர்க்கு ஆலயம் தொழுதலிலும், காதலின்பத்தை எடுத்துரைப்பதிலும் மிக்க ஈடுபாடு இருந்ததென அறியலாம். இதுவும் இலக்கியச் சிறப்பற்றதொரு நூலே.

ஐஞ்சிறு காப்பியம் என்னும் வழக்குப் போலியானது என அறிஞர் பலர் கருதுகின்றனர். ஐஞ்சிறு காப்பியங்களுள் ஒன்றாகிய சூளாமணி பெருங்காப்பியமெனத் திகழ்வதாலும், ஏனைய நான்கிலும் காப்பிய இலக்கணம் சிறிதும் அமையாமையாலும், பழைய நூல்களில் ஐஞ்சிறு காப்பியம் என்னும் வழக்கு இடம் பெறாமையாலும் இவ்வழக்குப் பொருந்துவதன்று என்பது அவர்கள்தம் கருத்து.

ந.மெ.

ஐடெக்கர் மார்ட்டின்: இவர் கி.பி.1889-ஆம் ஆண்டு தென்மேற்குச் செருமனியிலுள்ள ஒரு சிறிய நகரில் பிறந்தார். இவர் ஒரு கத்தோலிக்கர். பள்ளியில் படித்து முடிந்ததும், இக்னேசியசு லயோலா என்பவரால் நிறுவப்பட்ட இயேசு சங்கத்தில் தொடக்க நிலையாளராகச் சேர்ந்தார். பின்னர், இவர் கத்தோலிக்க மதத் தொடர்பான சித்தாந்தத்தைப் பிரெய்பர்குப் (Freiburg) பல்கலைக்கழகத்தில் படித்தார். இவருடைய விருப்பம் தத்துவத்தில் சென்றது. எட்மண்டு அசரல் (Edmond Husserl) இவரை ஊக்குவித்தார். இவர் முனைவர் பட்டம் பெற்ற பின்னர், அவருடைய உதவியாளராக ஐந்து ஆண்டுகள் பணி செய்தார். ஐடெக்கர் மார்ட்டின் (Heidegger Martin) கி.பி. 1923-ஆம் ஆண்டு மார்பர்குப் (Marburg) பல்கலைக்கழகத்தில் எட்மண்டு அசரலின் உதவியாளராகப் பணி செய்தார். இவருடைய சிறந்த நூலாகிய 'இருத்தலும் காலமும்' (Being and Time) 1928-ஆம் ஆண்டினில் வெளியாகியது. பின்னர், இவர் பிரெய்பர்கு சென்று அசரலின் வாரிசு ஆனார். இட்லர் (Hitler) கி.பி. 1933-ஆம் ஆண்டு பதவிக்கு வந்தார். ஐடெக்கர் நாசி (Nazi) இயக்கத்தில் விருப்பங் கொண்டார். இவர் பிரெய்பர்குப் பல்கலைக்கழகத்தில் தலைமைக் கல்வி மேற்பார்வையாளராகப் (Rector) பணி செய்தார். பின்னர், அப்பதவியிலிருந்து விலகி, பல சிறிய நூல்களை எழுதினார்.

அனக்சிமாண்டரிலிருந்து (Anaximander) நீச்சே (Nietzsche) வரையுள்ள தத்துவக் கோட்பாட்டு வளர்ச்சி மனிதனுக்கும் அறிவுடைய பொருளுக்குமுள்ள தொடர்பை விளக்காமல் தவிர்க்கிறது. சாக்கிரட்டீசிற்கு முன்புள்ளவர்களும் இதுபற்றி அதிகம் சிந்திக்கவில்லை. இக்கருத்தை ஐடெக்கர் சிந்திக்கத்

தொடங்கினார். 'புலன் கடந்த மெய்ப்பொருளா ராய்ச்சியின் 'அடித்தளத்திற்கு மீண்டும் செல்லும் நெறி' (The way Back into the Ground of Metaphysics) என்பதே இவர்தம் சிறந்த படைப்பு.

இருத்தலும் காலமும் என்ற நூலில் இவர் இருத்தலைப் பற்றிக் கூறியிருக்கிறார். ஆனால், மேலான உயிர்ப்பொருளைப் (Being) பற்றி இதில் கூறவில்லை. தத்துவ அறிஞர்கள் உண்மையான அறிவுடையபொருளின் அடிப்படையான வினாக்களை எழுப்பினாலும், அவர்கள் உயிர்கள் அளவில் சிந்திக் கிறார்கள்; மேலான உயிரை ஆவியாகவும் சக்தி யாகவும், உயிராகவும் கருதுகிறார்கள். மனித அறிவு என்பது உயிர்ப் பொருள்களைப் பற்றியதாகும். இவை போன்ற கருத்துகள் இந்நூலில் இடம் பெற்றுள் ளன.

ஐடெக்கர் புலன் கடந்த மெய்ப்பொருளியலின் அடித்தளத்தைப் பற்றிச் சில புதிய நடைமுறைகளைக் கவனிக்கச் சொல்லுகிறார். தத்துவம் என்பது ஒரு மரம்; புலன்கடந்த மெய்ப் பொருளியல் அதன் வேர்; பௌதிகம் அடிமரம்; அறிவியற் பகுதிகள் (Sciences) அதன் கிளைகளாகும். ஆனால், குறிப்பிடத்தக்க மறந்த செய்தி என்னவெனில் அது மரம் நிற்கின்ற பூமி அல்லது மண். அதுவே தத்துவ விருப்பத்திற்கு அடித்தளமாகும். மதச் சித்தாந்திகள் மனிதன் இறை வனை அடைய முயற்சி செய்ய வேண்டும். எண்ணம் தொடர்ந்து நடைபெறுகிறது; மனிதனை மிக உயர்ந்த உண்மைப் பொருளோடு தொடர்பு கொள் ளச் செய்கிறது. அகப்பொருளை விட்டு, புறப்பொருள் ஆராய்ச்சியில் ஈடுபட்டால் உண்மையான உயர் பொருளை அறியமுடியாமல் போகிறது. இக் காலத் தில் உயிர்ப்பொருளோடு தொடர்பில்லாத நிலை உருவாகிறது. இதற்குக் காரணம் புலன்கடந்த மெய்ப் பொருள் ஆராய்ச்சி இயலாகும். மனித வரலாறு அறி வுடைய பொருளுக்கு மாறாக இல்லை. மனிதன் மூல மாக இறைவன் தம்மை வெளிப்படுத்துகிறார். இவ் வாறு ஐடெக்கர் கூறுகிறார். இரா.கோ.

ஐதர் அலி **(கி.பி. 1712-1782):** இந்திய வர லாற்றில் கி.பி. 18-ஆம் நூற்றாண்டின் பிற்பகுதியில் துணிச்சல் மிக்க வீரத்துடன் அரசுகளை உருவாக்கி, ஆட்சி செய்தவர்களுள் குறிப்பிடத்தக்கவர் ஐதர் அலி ஆவார். மைசூர் அரசரின் ஆற்றல்மிக்க அமைச்சராக இருந்த நஞ்சராசா அரசரைக் கைப்பாவையாக ஆக்கி ஆட்சியைத் தாமே நடத்தி வந்தார். அவரின் நன்மதிப்பைப் பெற்று அவரிடம் பணியாற்றிய ஐதர் அலி, திண்டுக்கல்லில் படைத் தலைவராக (Faujdar or Commandant) நியமிக்கப்பட்டார். படை வீரர் ளிடையே தோன்றிய கிளர்ச்சிகளையம் கலகங்களை யும் அடக்கி அமைதியை நிலைநாட்டிய காரணத் தால், இவருக்கு 'பதே ஐதர் பகதூர்' (Fateh Hydar Bahadur) அல்லது 'வெற்றிச் சிங்கம் ஐதர்' என்ற விருதுப் பெயர் வழங்கப்பட்டது. நாளடைவில் வலுப் பெற்ற ஐதர் அலி கி.பி. 1761-ஆம் ஆண்டு அமைச் சரைச் சிறைப்படுத்தித் தாமே அரசரானார். எழுத் தறிவில்லாத ஐதர் அலி சிறந்த தளபதியாகவும் சம யப் பொறையுடைய நல்லாட்சியாளராகவும் விளங்கி னார்.

ஐதர் அலி

பெத்தனூர், கன்னடம் முதலிய பகுதிகளைக் கைப்பற்றியும் ஆங்காங்கே பலம் பொருந்தி யிருந்த பாளையக்காரர்களை ஒடுக்கியும் தம் பலத்தைப் பெருக்கினார். தம்மைச் சுற்றியிருந்த பகைவர்களான ஆங்கிலேயர், ஐதராபாது நிசாம், மராத்தியர் ஆகியோரைக் கண்டு, அஞ்சாமல் அவர் களை எதிர்த்து வெற்றியும் பெற்றார். ஆங் கிலேயர் மராத்தியருடனும் நிசாமுடனும் சேர்ந்து முக்கூட்டு உடன்படிக்கையொன்றைச் செய்து கொண்டு, ஐதர் அலியுடன் போர்தொடுத்தனர். ஐதர் அலி அரசியல் விவேகத்துடன் மராத்தியரைக் கூட்டணியிலிருந்து பிரித்துவிட்டு, எஞ்சியிருந்த இரு வருடனும் போர் தொடுத்தார். ஐதர் அலி ஆங்கிலே யருடன் செய்த இப்போரை முதலாம் மைசூர்ப் போர் என்று கூறுவர். ஆங்கிலேயர் ஐதரின் தாக்கு தல்களுக்கு ஆற்றாது அஞ்சியோடினர். வெற்றி பெற்ற அவர் சென்னைக்கு அருகில் தம் படைகளுடன் தோன்றி ஆங்கிலேயரை அச்சுறுத்தினார். கி.பி. 1769 -ஆம் ஆண்டு ஆங்கிலேயருடன் செய்து கொண்ட உடன்படிக்கையின்படி, இருசாராரும் அவரவர் கைப் பற்றியிருந்த இடங்களை உரியவர்களுக்கே திரும்பிக்

கொடுக்க உடன்பட்டனர். ஐதர் அலியை எந்த அரசு தாக்கினாலும் ஆங்கிலேயர் அவருக்கு உதவியளிப்பதாக உறுதியளித்தனர்.

ஐதர் அலியுடன் ஆங்கிலேயர் செய்து கொண்ட உடன்படிக்கை எழுத்தளவில்தான் என்பது, கி.பி. 1771-ஆம் ஆண்டு மராத்தியர் ஐதர் அலியின் ஆட்சிக்கு உட்பட்ட பகுதிகளைத் தாக்க முனைந்த போது வெளிப்பட்டது. ஆங்கிலேயர் ஐதர் அலிக்கு உதவ அப்போது முன்வரவில்லை. அதுமட்டுமன்றி, ஆங்கிலேயர் ஐதர் அலியின் ஆட்சிக்கு உட்பட்ட பகுதியில் அமைந்திருந்த பிரெஞ்சுக்காரர்களின் குடியிருப்புப் பகுதியான மாகி (Mahe) என்ற இடத்தைக் கைப்பற்றவும்செய்தனர். இவற்றை அறிந்த ஐதர் அலி கடுஞ்சினமுற்றார். மராத்தியர்களுடனும் நிசாமுடனும் கூட்டணி ஒன்றை அமைத்துக் கொண்டு, கி.பி. 1779-ஆம் ஆண்டு அங்கிலேயருடன் போர் தொடுத்தார். இப்போரை இரண்டாம் மைசூர்ப் போர் என்று கூறுவர். ஐதர் ஒரு பெரும் படையுடன் கடும் புயலெனக் கருநாடகப் பகுதிக்குள் நுழைந்து, பெய்லி என்ற தளபதியின் கீழுள்ள ஆங்கிலப் படைகளைச் சிதற அடித்து ஆர்க்காட்டைக் கைப்பற்றினார். ஆனால், ஆங்கிலேயர் சூழ்ச்சி செய்து, நிசாமையும் மராத்தியரையும் ஐதர் அலியிடமிருந்து விலகச் செய்து, அவர் தனித்துப் போர் செய்யும் நிலைமையை உருவாக்கி, ஒரு பெரும் படையை அனுப்பி,ஐதர் அலியை கி.பி. 1781-ஆம் ஆண்டு பரங்கிப் பேட்டை என்ற இடத்தில் தோற்கடித்தனர். போர் முடிவடையும் நிலையில் நெடு நாட்களாகப் புற்றுநோயால் உடல் நலிவுற்றிருந்த ஐதர் அலி, கி.பி. 1782-ஆம் ஆண்டு உயிர் துறந்தார். இவர் மகன் திப்புசுல்தான் இவருக்குப் பின் பட்டத்துக்கு வந்தார். மு.அர.

ஐதராபாது: இந்தியா 1947-இல் சுதந்திரம் அடையு முன்னர் ஏறத்தாழ 560 சமசுதானங்கள் அதில் அடங்கி இருந்தன. அவற்றையெல்லாம் ஒருங்கு சேர்த்து 'இந்திய இந்தியா' என்று ஆங்கிலேயர் குறிப்பிட்டனர். அந்தச் சமசுதானங்களுள் முக்கியமான ஒன்றாக விளங்கியது ஐதராபாது (Hyderabad).

தில்லியைத் தலைநகராகக் கொண்டு ஆண்ட சுல்தான்கள், குறிப்பாக முகம்மது பின் துக்ளக்கின் (Muhammad bin-Tuhqlak) மறைவிற்குப் பிறகு வலிமை இழந்து கொண்டிருப்பதைக் கண்ட ஒருசிலர், அந்நிலையைத் தங்களுக்குச் சாதகமாகப் பயன்படுத்திக் கொண்டு ஆங்காங்கே சுதந்திரமாக ஆட்சி புரியத் தொடங்கினர். அங்ஙனம் தக்காணத்தில் தோன்றிய அரசு 'பாமனி அரசு' என அழைக்கப்பட்டது. ஒரு காலத்தில் சீரும் சிறப்பும் பெற்று விளங்கிய அந்த அரசு நாளடைவில் வலிவு இழந்து அகமதுநகர், பீரார்,பிடார்,பிசப்பூர்,கோல்கொண்டா என்று ஐந்து சுதந்திர சிற்றரசுகளாகப் பிளவுற்றது.

சார்மினார்

அவற்றுள் கோல்கொண்டா அரசினை ஒட்டித்தான் ஐதராபாதின் வரலாறு அமைந்துள்ளது. கோல்கொண்டா (கோட்டை நகரம்) என்ற நகரையே தலைநகராகக் கொண்டிருந்த அரசு, குதுப் சாகிகள் (Qutb Shahis) என்ற வமிசத்தினால் நிறுவப்பட்டதாகும். அதன் நான்காவது அரசரான இப்ராகிம் குதுப் சாவின் ஆட்சியில் அது சீரும் சிறப்புமுற்று விளங்கிற்று. அதன் இளவரசன் குலி குதுப் சா. அந்நகருக்கருகில் இருந்த சிசலாம் (Chichalam) என்னும் சிற்றூரில் வறுமையில் மூழ்கிக் கிடந்தாள் பாக்கியமதி என்னும் இளங்கட்டழகி. வேட்டையாடிக் கொண்டிருந்த இளவரசன் பார்வை அவள் மீது பட்டது. இருவர்க்கும் காதல் தோன்றியது. தம் அருமைக் காதலியைக் காண அன்றாடம் மூசி (Musi) நதியைக் கடந்து அவளோடு உறவாடி வீடு திரும்பினார் இளவரசர். தந்தையின் மறைவிற்குப் பின் அரசப் பதவியேற்ற குலி குதுப்பு அவளை மணம் புரிந்து கொண்டு அவளைப் பெருமைப்படுத்தும் வகையில், அருகில் ஒரு நகரை உருவாக்கி அதற்குப் பாக்கியநகர் என்று பெயரையும் சூட்டினார். நாளடைவில் தம் தலை நகரை அங்கு மாற்றிக் கொண்டு விட்டார். பின்னர், அதற்கு ஐதராபாத்து என்று பெயரிடப்பட்டது. நபிகள் பெருமானின் மாப்

பி்ளையான அலிக்கு ஐதர் என்று ஒரு பெயரும் உண்டு.

செழித்தோங்கிய கோல்கொண்டா முகலாயர்களின் கவனத்தை ஈர்த்தது. குறிப்பாக அதன் வைரக் கல் சுரங்கங்கள் அவர்களுடைய பேராசையை மேலும் கிளறிவிட்டன.இக்காரணங்களுடன் சமயமும் சேர்ந்து கொண்டது. சன்னி சமயப்பிரிவு சார்ந்த அரசரான ஔரங்கசீபு சியா அரசான கோல்கொண்டாவை அழிப்பதில் தீவிரமாக முனைந்தார். கோல்கொண்டா அடிபணிந்தது. ஔரங்கசீபின் 'புற்றுநோய்' எனக் கருதப்பட்ட தக்காணம் இறுதியில் ஒரு சுபாவாக மாறியது.அதற்குத் தலைவராக ஒரு அரசப் பேராளர் அமர்த்தப்பட்டார்.

தென்னிந்தியாவில் முன்னாள் சமசுதானமாக விளங்கி வந்த ஐதராபாது, நிசாம்-உல்-முல்க்கு (Nizam-ul-Mulk) என்ற பட்டப் பெயர் பூண்டிருந்த மீர் கம்ருத்தீன் என்பவரால் தோற்றுவிக்கப்பட்டது. தக்காணத்தில் முகலாயர்களின் அரசப் பேராளராக அவர் கி.பி. 1713-இலிருந்து கி.பி. 1721-ஆம் ஆண்டு வரையிலும்,மீண்டும் கி.பி.1724-ஆம்ஆண்டு தொட்டும் ஆசிப்பு சா (Azif Zah) என்ற பட்டப் பெயரைப் புனைந்து கொண்டு, பெருமளவு ஒரு சுதந்திர மன்னராகவே ஆட்சி நடாத்தி வந்தார். அவர்தாம் ஐதராபாது நிசாம்கள் மரபினை நிறுவியவர். அவருடைய தந்தை,முகலாயர்கள் கோல்கொண்டாவை முற்றுகையிடுகையில் ஔரங்கசீபின் படைத் தலைவராக இருந்த காசியுத்தின் பிரோசுசங் (Ghazuiddin Feroz Zung) என்பவராவர். அவர் தாய் சாசகானின் அரசவையில் அமைச்சர் பதவி வகித்த ஒருவரின் ஒரே புதல்வியாவாள். அஞ்சா நெஞ்சம் படைத்துப் போர் வீரமும் அறிவாற்றலும் பெற்ற அரசியல் வல்லுநராகிய கம்ருத்தின், தில்லியிலிருந்து வெகுதூரத்திலிருந்த தக்காணத்தைத் தம் பேரவாக்களை நிறைவேற்றிக் கொள்வதற்கான களமாகத் தேர்ந்தெடுத்துக் கொண்டு, அப்பொழுது இருந்த அரசியல் நிலையைத் தமக்குச் சாதகமாகப் பயன்படுத்திக் கொண்டு, வெளித்தோற்றத்திற்குத் தில்லிப் பேரரசருக்கு அடி பணிபவராகக் காட்டிக் கொண்டு, உண்மையில் ஒரு சுதந்திர ஆட்சியாளராகவே செயற்பட்டு வந்தார். படிப்படியாகத் தம் அதிகாரத்தை வளர்த்துக் கொண்டுவந்த அவர் தக்காணத்தில் ஆறு மாநிலங்களான (சுபாக்கள்) ஔரங்காபாது, பீரார், பீடார், பீசப்பூர், ஐதராபாது, காண்டேசு ஆகியவற்றின் அரசப்பேராளராகப் பதவி வகித்துவந்த அவர் வெகு விரைவிலேயே நர்மதாவிலிருந்து காவேரி வரையிலும், மசூலிப்பட்டணத்திலிருந்து பீசப்பூர் வரையிலும் பரவி இருந்த நிலத்திற்கு எதிர்ப்பு ஏதுமில்லாத பெரும் தலைவராக விளங்கினார். தம் மரபின் கொடியை எங்கும் பறக்கும்படி செய்தவர் அவர். தில்லி அரசினால் தூண்டப்பட்டுக் கிளர்ந்தெழுந்த முபாரிசு கான் (Mubariz Khan) என்பவரின் கொட்டத்தை அவர் அடக்கி, அக்கிளர்ச்சியாளர் ஐதராபாதைச் சுற்றி எழுப்ப நினைத்த பதினான்கு நுழைவாயில்கள் கொண்ட சுவரைக் கம்ருத்தின் கட்டி முடித்துத் தம் நிலையை மேலும் வலுப்படுத்திக் கொண்டார்.

ஔரங்காபாதிலிருந்த தம் தலைநகரை எல்லா வசதிகளையும் பெற்றிருந்த ஐதராபாதிற்கு அவர் மாற்றம் செய்து இருபத்தி நான்கு ஆண்டுக்காலம் வரை மிகச் சிறப்பாக ஆட்சி புரிந்தார். ஐதராபாது நகரம் இயற்கை வளத்தோடு செயற்கை வளத்தையும் பெற்றுத் தலைசிறந்த ஒரு நகரமாக விளங்கிற்று. ஒரு புறத்தில் மராத்தியர்கள் தடுத்து நிறுத்தப்பட்டிருந்தனர். அதுபோன்றேபிரெஞ்சு நாட்டவரும், போர்த்துக்கீசியர்களும் ஆங்கிலேயரும்கூட நெருங்க முடியாதபடி நிறுத்திவைக்கப்பட்டிருந்தனர். மிகத் தொலைவிலிருந்த முகலாயப் பேரரசரோ, நாதிர் சாவின் கொடுந்தாக்குதல்களுக்கு இரையாகி வெறும் பொம்மையைப் போன்று அமர்ந்திருந்தார். ஆக, தம் வமிசத்திற்கு அடிகோலியவராக, தலை சிறந்த ஓர் ஆட்சியாளராகக் கம்ருத்தின் செயற்பட்டுத் தம் 93-ஆம் வயதில் உயிர் நீத்தார்.

கம்ருத்தினுக்கு ஏழு புதல்வர்கள். அவர்களுள் ஒருவரும் சிறப்பானவராக இல்லை. பொதுவாக அவர்கள் தகுதியற்றவர்கள்; அவா மிக்கவர்கள். ஆனால், அதனை நிறைவேற்றுவதற்குச் சிறிதும் வலியற்றவர்கள். அவர்களுடைய இக்குறைபாடுகளின் விளைவாக அரசு அடுத்த பதினான்கு ஆண்டுக்காலம் வரையிலும் மிகவும் தாழ்வுற்ற நிலையில் சிக்கிக் கிடந்தது. போருக்குச் செல்லாதீர்கள்; ஆனால் அவசியம் என்று நினைத்தால் அங்ஙனம் செய்யுங்கள் என்றார் தந்தை. ஆனால், அந்த எழுவரில் அறுவர் தங்களுக்குள்ளேயே போரிட்டுக் கொண்டிருந்தனர். 'இறைவன் உதவியை நாடுங்கள்' என்றார் வயோதிகர் கம்ருத்தின். ஆனால், அவருடைய வாரிசுகளோ பிரெஞ்சு மற்றும் ஆங்கிலேய உதவியை நாடினர்.

கம்ருத்தினின் இரண்டாம் மகனான நாசர் சங் (Nasir Jung) என்பவர் ஆங்கிலேயர் ஆதரவைப் பெற்றுத் தம் மைத்துனரான முசாபர் சங் (Muzaffar Jung) என்பவருடன் மோதினார். பிரெஞ்சு உதவியைப் பெற்றிருந்த பின்னவர் தோல்வியுற்றுச் சிறையிலடைக்கப்பட்டார். ஆனால், வெகு விரைவிலேயே கொடிய பட்டானியன் ஒருவனால் நாசர் சங் கொல்லப்படவே, முசாபர் சங் பிரெஞ்சுக்காரர்-

களால் விடுவிக்கப்பட்டு அரியணையில் அமர்த்தப் பட்டார். எனினும், நாசருக்கு ஏற்பட்ட முடிவே அவருக்கும் ஏற்பட்டது. நிசாம்-உல் முல்க்கின் மூன் றாம் மகனான சலபத் சங்கைப் பிரெஞ்சுக்காரர் தக்காணத்தின் சுபேதாராக அமர்த்தினர். அவர்கட்கு நன்றி தெரிவிக்கும்வகையில் அவர் பெருந்தொகை யையும் கொடுத்து முசுதபா நகர், இராச மகேந் திரபுரம், சிரீகாகுளம் என்ற, ஆண்டுதோறும் 31 இலட்ச உருபாய் வருமானத்தைத் தரும் மாவட்டங் களைப் (சர்க்கார்களை - Circars) பரிசாக ஒப் படைத்தார். அவருடைய குறுகிய கால ஆட்சியின் போது புசி (Bussy) என்ற பிரெஞ்சு நாட்டவர் தக்காணத்தில் பெரும் செல்வாக்குப் படைத்து விளங்கினர்.

பிரெஞ்சு உதவியைப் பெற்றிருந்தால் மட்டும் போதாது; தம் நிலையை மேலும் வலுப்படுத்திக் கொள்ள ஆங்கிலேயர்களின் உதவியும் தேவை எனக் கருதி அதனையும் சலபத்சங் நாடினார். ஆங்கிலேயர் களுக்கும் நிசாமுக்கும் இடையே எவ்வித உறவும் ஏற்படுவதைத் தடுக்கப் புசி பெரும்பாடு பட்டார். எனினும், சலபத்சங் ஆங்கிலேயர்களுக்கு நிசாம்பட்ட ணம், மசூலிப்பட்டணம், கொண்டவைத்து, வால்க மானெர் (Walkamannar) ஆகியவை அடங்கிய ஒரு பெரும் நிலப்பகுதியைப் பரிசாக வழங்கினார் (1759). ஆனால், ஆங்கிலேயர்களோ மூன்று ஆண்டுகட்குப் பிறகு சலபத்தைக் கைவிட்டு அவர்தம் தம்பி எரு வருக்கு ஆதரவு காட்டத் தொடங்கினர். இறுதியில் சலபத்து தம் தம்பிக்கு விட்டுக் கொடுக்க நேரிட்டது. முதலாம் நிசாம் இறந்து பதினான்கு ஆண்டுக் காலக் குழப்பத்திற்குப் பிறகு, அவர்தம் நான்காம் மகனான நிசாம் அலிகான் (Nizam Ali Khan) கி.பி. 1762-இல் பதவியேற்றார்.

அவரும் வலிமையற்றவரே. நாற்பத்தொன்று ஆண்டுக்காலமாகப் பதவி வகித்த அவர் பெருமளவு ஆங்கிலேயர்களின் உதவியை நம்பியே ஆட்சி புரிந்து வந்தார். அவ்வுதவியைத் தொடர்ந்து பெற்றிருக்க அவர் பெரும் நிலப்பகுதிகளை அவர்கட்குப் பரிசாக வழங்க நேரிட்டது. பதவிக்கு வந்து நான்கு ஆண்டு களுக்குள்ளாக அவர் எலூரு(Eluru)சிரீகாகுளம்,இராச மகேந்திரபுரம் முசுதபா நகர், குண்டூர் ஆகியவற்றை ஆங்கிலேயர்களிடம் ஒப்படைக்க வேண்டியதாயிற்று.

ஆங்கிலேயர்களின் கவனம் இப்பொழுது மைசூரிலிருந்த ஐதர் அலியின்பால் திரும்பிற்று. நிசாமுடன் ஆங்கிலேயர்கள் ஒன்று சேர்ந்து ஐதர் அலியை எதிர்த்தனர் (1765). வெற்றி யாருக்கு என்று தெளிவாக அறிந்து கொள்வதற்கு முன்பே, நிசாம் அலி தம் கூட்டாளிகளிடமிருந்து விலகிக் கொண்டு ஐதர் அலியுடன் சேர்ந்து கொண்டார். ஆனால், புதிய கூட்டுறவினர் தோற்கடிக்கப்பட்ட பொழுது விரைவில் நிசாம் ஆங்கிலேயர்களுடன் மீண்டும் சேர்ந்து கொண்டார். நிசாமுக்கும் ஆங்கி லேயர்களுக்குமிடையே ஏற்பட்ட ஒப்பந்தத்தின்படி பின்னவர்கள் முன்னவருக்குத் தேவைப்பட்டால் படை உதவியளிக்க வேண்டும். அதன் பேணுதலுக் கான செலவினை நிசாம் ஏற்றுக் கொள்ள வேண்டும் என்னும் நிலை ஏற்பட்டது.

ஆங்கிலேயர்களின் படை உதவியை நிசாம் வெகு விரைவிலேயே நாட நேரிட்டது. அவரிட மிருந்து கப்பங்களை வலிந்து பெற்றுக் கொண்டிருந்த மராத்தியர்களின் கொடுமையை மேலும் தொடர்ந்து பொறுத்துக் கொண்டிருக்க விரும்பாத நிசாம் அவர் களை எதிர்க்க முற்பட்டார். கர்தா (Kharda) என்னும் இடத்தில் இருபடைகளும் கைகலந்தன (1767). ஒரு சிறு சண்டையாகவே மூண்ட அம் மோதல் நிசாம் அலியின் சீரினைக் குலைத்தது. நிசாமுக்குத் தேவை ஏற்பட்டால் படை உதவி யளிக்க வாக்குறுதியளித்த ஆங்கிலேயர்கள் மோத லின்போது எவர் பக்கத்திலும் சேராது நடுநிலை மையை எய்தினர். மோதலில் நிசாமுக்குக் கடும் தோல்வி ஏற்பட்டது. முப்பத்தி நாலரைக் கோடி ரூபாய் வருமானமளிக்கும் நிலப்பகுதியையும் வரி பாக்கியாக இருந்த மூன்று கோடியே பத்து இலட்சம் ரூபாயையும் நிசாம் மராத்தியர்களுக்குக் கொடுக்க நேர்ந்தது. நன்னடத்தைக்கும், அமைதி காப்பதற்கும் உறுதியளிக்கப்பட்டது.

இவற்றோடல்லாது நிசாம் அலி மேலும் பல இன்னல்களை எதிர் நோக்க வேண்டியதா யிற்று. நாட்டில் பஞ்சம், மூசி நதி கரைபுரண்டு ஓடியதன் காரணமாக ஏற்பட்ட பெரும் சேதம், திப்பு சுல்தானின் உதவியை நாடி அதனைப் பெறாமை, இவருடைய செல்வ மகளான அலிசா (Alijah) என்பவர் தந்தைக்கெதிராகக் கிளர்ந் தெழுதல், அம்மகள் தோற்கடிக்கப்பட்டுச் சிறையி லடைக்கப்பட்டுத் தற்கொலை புரிந்து கொள்ளல் ஆகிய இவையெல்லாம் அவருடைய நிலையைச் சீர்குலைத்தன.

மராத்தியருடன் நிகழ்ந்த மோதலின் போது ஆங்கிலேயர்கள் தமக்கு உதவியளிக்காததனால் சின முற்ற நிசாம் மீண்டும் பிரெஞ்சு உதவியை நாடி னார்.அவ்வுதவியைக் கொடுக்கும் வகையில் மைக்கேல் சோசிம் ரேமாண்டு (Michael Jochim Raymond) என்ற துணிகரச் செயல் வீரனின் தலைமையில் 'இரேமாண்டுப் படை' என்ற படை ஒன்று திரட்டப் பட்டது. அவர் புரிந்த உதவிக்காக அவருக்குக்

கம்பம், கடப்பா ஆகிய மாவட்டங்களை நிசாம் வழங்கினார். எனினும் இவ்வித நிகழ்ச்சிகளால் பாதிக்கப்பட்ட நிசாம் கி.பி. 1796-இல் முடக்கு வாதத்தினால் பீடிக்கப்பட்டு உயிர் நீத்தார்.

இவ்வேளையில் தலைமை ஆளுநர் சர் சான் சோரின் (Sir John Shore) பதவிக்காலம் முடிவடைந்தது. அவருடைய இடத்திற்கு வெல்லசுலி (Wellesly) என்பவர் வந்தார். முன்னவர் சமசுதானங்களின் உள்நாட்டு விவகாரங்களில் எவ்வகையிலும் தலையிடுதல் கூடாது என்ற கொள்கையைப் பின்பற்றி வருகையில், பின்னவர் இராச்சியங்களின் விவகாரங்களில் தலையிட்டுப் பல தந்திரங்களைக் கொண்டு அவற்றைக் கைப்பற்ற வேண்டும் என்ற நாடு பிடிக்கும் கொள்கையைத் தீவிரமாகக் கையாள முயன்றார். 'துணைப்படைத் திட்டம்' என்ற ஒரு திட்டத்தைத் தீட்டிய அவர் அதனைச் செயற்படுத்திப் பல ஆட்சிப்பகுதிகளை ஆங்கிலேயரின் செல்வாக்குக்குட்படுத்தினார். இத்திட்டத்தின்படி சமசுதானங்கள் விரும்பியோ, விரும்பாமலோ ஆங்கிலப் படையினைத் தங்கள் அதிகார எல்லைப் பகுதிக்குள் நிறுத்தி வைக்க வேண்டும். அதற்கான செலவினை அந்தச் சமசுதானத்து அரசர்களே மேற்கொள்ள வேண்டும். இந்தச் செலவுத் தொகையைப் பணமாகவும் கொடுக்கலாம்; வருவாய் தரும் நிலமானியங்களாகவும் வழங்கலாம். அறிவுக்கூர்மையுடன் இந்த நாடு பிடிக்கும் கொள்கையை ஆங்கிலேயர் கடைப்பிடித்து மராத்தியர்கள், நிசாம் ஆகியவர்களிடமிருந்து பல பகுதிகளைப் படிப்படியாகத் தமதாக்கிக் கொண்டனர். நிசாமைப் பொறுத்தவரையில் இக்கொள்கையை ஆங்கிலேயர்கள் கடைப்பிடித்ததனால் அவர்கள் பல நலன்களை அடைய முடிந்தது. சலுகைகள் பலவற்றைத் தாராளமாகப் பெற்றுக் கொண்ட அவர்கள்மீது எந்தவிதமான கட்டுப்பாடுகளும் விதிக்கப்படவில்லை. அக்கொள்கையினால் அவர்கள் ஒரு கூட்டாளியைப் பெற்றனர். அத்திட்டம் உறுதியான வருமானத்தையும் நிலபுலன்களையும் அளித்தது; தங்கள் படைகளை நிறுத்தி வைப்பதற்கான ஒரு தளத்தையும் அது ஏற்படுத்திக் கொடுத்தது.

படிப்படியாக ஆங்கிலேயர்கள் நிசாமின் அமைச்சர்களை நியமிப்பதற்கான அதிகாரத்தையும் பெற்றுக் கொண்டு, அவ்வமைச்சர்களின் மூலமாகத் தமது அதிகாரத்தை மேலும் வளர்த்துக் கொண்டு, மேலும் பல்வேறு சலுகைகளையும் பெற்றுக் கொண்டனர். ஆக, முதல் ஆசீப் சா தேடித்தந்த ஒரு கண்ணியமான நிலையை இரண்டாம் ஆசீப் சா குலைத்து விட்டார். அந்த உயர் நிலையை அது மீண்டும் ஒரு பொழுதும் பெறப்போவதில்லை. துணைப்படைத் திட்டம் ஐதராபாதின் சீரழிவிற்குத் துணை புரியும் திட்டமாயிற்று.

நிசாம் அலியின் மரணத்திற்குப் பிறகு சிக்கந்தர் சா (Sikandar Jah) என்பவர் மூன்றாம் நிசாமாகப் பதவியேற்று அடுத்து இருபத்தாறு ஆண்டுக்காலம் பதவி வகித்து வந்தார். சிக்கல் மிக்கதான அக்காலத்திற்குத் தகுதியுற்ற, திறம்படைத்த ஓர் ஆட்சியாளர் தேவைப்பட்டார். ஆனால், சிக்கந்தர் சாவோ அதற்கு நேர்மாறானவராக இருந்தார். அவருக்காக நியமிக்கப்பட்ட அமைச்சர் முனீர்-உல்-முல்க்கு (Munir-Ul-Mulk) என்பவரும் தகுதியற்றவராகவே காணப்பட்டார். ஆக, இந்நிலையில் சாந்துலால் என்பவரின் கைக்கு எல்லா அதிகாரங்களும் வந்து சேர்ந்தன. நிசாமின் பேசுகாராக (Peshkar- அரசு ஆவணங்களை ஆணைக்காக அரசரிடம் வைப்பவர்) நியமிக்கப்பட்ட சாந்துலால் தம் அதிகாரங்களைப் படிப்படியாகப் பெருக்கிக்கொண்டு பெரும் செல்வாக்குப் படைத்தவராகிவிட்டார்.

துணைப்படையின் பேணுதலுக்காகப் பணம் ஏராளமாகத் தேவைப்பட்டது. அத்தேவையை நிறைவு செய்வதற்காக அரசிற்குக் கடன் கொடுக்க வல்ல செல்வந்தர்களின் உதவியை நாட வேண்டியதாயிற்று. நிசாமைச் சுரண்டுவதற்காக எனப் 'பாமெர் குழுமம்' (Palmer and Company) என்ற ஒரு நிறுவனம் தோன்றிற்று. அதில் ஆங்கிலேயர்களுக்கும், (இரம்போல்ட்டு, பாமெர், இரச்சல்கள், சோத்பி, இலாம்பு முதலிய ஆங்கிலேயர்களும் பசுகேடிதாசு என்ற குசராத்தியரும்) அடங்கி இருந்தனர். வெளித்தோற்றத்திற்கு வாணிகம் புரியும் ஒரு குழுவாகக் காட்சியளித்துக்கொண்டு பல்வேறு வகைகளிலும் அது நிசாமைப் பணத்திற்காகச் சுரண்டிக் கொண்டிருந்தது. அதன் கண்ணியமற்ற செயல்களில் சாந்துலால் என்பவரும் பெரும் பங்கு பெற்றார். அவர்களுடைய சுரண்டல் செயல்கள் நாள்தோறும் பெருகி வந்தமையால் கிழக்கிந்திய வணிகக் குழுவின் இயக்குநர் குழுவும் இறுதியில் ஆங்கில அரசாங்கமும் தலையிட நேரிட்டது. இவையெல்லாம் சிக்கந்தர் சாவின் மகிழ்ச்சியை அதிகரிப்பதாக இருக்கவில்லை. ஆங்கில ஆதிக்கத்தை அடக்க இயலாதவராக இருந்த அவர் அதனால் சினமுற்று வேறு வழியின்றித் தம் இராச்சிய விவகாரங்களைப் பிறரிடம் ஒப்படைத்து விட்டுத் தம் இறுதிக் காலத்தை அந்தப்புரத்திலேயே கழிக்கலானார். ஆகவே, நிருவாகம் குழப்பத்தில் மூழ்கிக் கிடந்தது. மக்கள் துயருக்கோ அளவில்லை. எங்கும் களவும் கொலையும் மிக்கிருந்தன.

இந்தச் சூழ்நிலையில் நிலைமையை ஏற்றுநடத்துதற்காகக் கிழக்கிந்திய வணிகக் குழுவின் பேராளரான என்றி இரசல் என்பவர் அளித்த அறிவுரைகளையும் நிசாம் புறக்கணித்துவிட்டார். நாளுக்கு நாள் உடல் நலத்தை இழந்து கி.பி. 1829-இல் நிசாம் உயிர் நீத்தார்.

அவருக்குப் பிறகு அவர் மகன் நசிர்-உத்-தௌலா (Nasir-Ud-Dowla) என்பவர் எவ்விதச் சிக்கலுமின்றி நிசாம் பதவிக்கு வந்தார். இவர் ஆங்கிலேயர்களின் செல்வாக்குக்குட்பட்டு அவர்கள் சொன்னவற்றைக் கேட்பவராகவே இருந்தார். அவருடைய இருபத்தெட்டாண்டுக் கால ஆட்சி பெரும்பாலும் அமைதியாகவே கழிந்தது. ஆங்கில ஆதிக்கம் மேலும் வலிமை பெற்றது. சாந்துலாலின் செல்வாக்கும் அதிகரித்துக் கொண்டிருந்தது. எனினும், அவ்வப்பொழுது அமைதியின்மை இல்லாமல் இல்லை. துணைப்படைநிறுத்தி வைக்கப்பட்டதன் விளைவாக நிசாமின் படையினரும் பெரும்பாலோர் பதவி நீக்கம் செய்யப்பட்டனர். ஒழுங்கான வருமானத்தைப் பெற்றுவந்த இவர்கள் வேலை நீக்கத்தின் விளைவாக அவ்வருமானத்தை இழந்து வேறு வழியின்றிக் கள்ளர் கூட்டத்தினராயினர். ஒழுங்கின்மை, சட்டமின்மை இவையெல்லாம் எங்கும் மல்கின.

நசீர்-உத்-தௌலாவின் ஆட்சிக் காலத்தில் ஒரு வகையில் சில முன்னேற்றங்களும் நடைபெற்றன. மூசி நதியின் மீது மேலும் ஒரு பாலம் கட்டப்பட்டது. இதற்கான தேவை நதியின் அக்கரையில் 'புதிய' ஐதராபாது ஒன்று தோன்றிக் கொண்டிருந்ததனால் ஏற்பட்டதாகும். ஆங்கில அரசப் பிரதிநிதியின் மாளிகையைச் சுற்றி வணிகர்கள், வங்கி அதிபர்கள், பல்வேறு நடுத்தர விற்பனை நிலையத்தினர் ஆகியோர் சூழ்ந்தனர். திருச்சபையும் பள்ளிகளும் உருவாயின. வாரங்கலில் இராணுவ மையம் ஒன்று அமைக்கப்பட்டது. நாணயங்கள் அச்சிடுவதற்கான அனுமதியும் அரசுக்கு வழங்கப்பட்டது. அங்ஙனம் தோன்றியதுதான் ஆலி சிக்கா (Hali Sicca) என்னும் நடப்பிலிருந்த நாணயம். இதனை உருவாக்கியவர் துரப் அலிகான் என்பவர். நவாபு சலார் சாசு பகதூர் என்ற பட்டப்பெயர் புனைந்திருந்த அவர், சம காலத்திய அரசியல் மேடையில் மிகச் சிறு மனிதர்களுக்கிடையிலே ஒரு மாபெரும் மனிதராகக் காட்சியளித்தார்.

அதற்கிடையில் ஐதராபாதில் நிலைமை மேலும் மோசமாகிக் கொண்டிருந்தது. நிசாமிடமிருந்து ஆங்கில அரசுப் பிரதிநிதி மேன்மேலும் பணத்தையும் மானியங்களையும் வலிந்து பெற்றுக்கொண்டே வந்தார். பீரார் நிசாமின் கைவிட்டுப் போயிற்று. இறுதியில் கி. பி. 1853-தெல்கௌசி (Dalhawsi) அரசப்பேராளராக இருந்த காலத்தில் (1853), பீரார், நால்தூக்கி, இராய்ச்சூர் ஆகிய பகுதிகளை ஆங்கிலேயர்கள் வலிந்து பெற்றுக் கொண்டனர். ஆங்கிலேயர்களின் வலிவு மேலும் பெருகிற்று. அவ் விருதரப்பினருக்குமிடையே இருந்த உறவு தேய்ந்து கொண்டே வரலாயிற்று. ஆங்கிலேயர்களை எதிர்ப்பார் இல்லை. நிசாமின் மாற்றாஞ் சகோதரர் முபாசு-உத்-தௌலா என்பவர் கிளர்ந்தெழுந்தார். ஆனால், கிளர்ச்சி நடைபெறுவதற்கு முன்பே நசுக்கப்பட்டது. கிளர்ந்தெழுந்த இளவரசர் சாந்துலாலின் தூண்டுதலின்பேரில் கோல்கொண்டா அரணில் சிறையடைக்கப்பட்டார்; மிக விரைவில் சாந்துலாலும் தம் நிலையை இழக்கத் தொடங்கினார்.

நசித்-உத்-தௌலாவுக்குப் பிறகு அவர் மகன் நவாபு அப்சல்-உத்- தௌலா என்பவர் ஐந்தாம் ஆசிப் நவாபாகப் பதவியேற்றார் (1857). புதிய நிசாமுக்கு கி.பி. 1853-இல் அமைச்சர் பதவியேற்ற நவாபு சலார் சங் உறுதுணையாக இருந்தார். நிசாம் கி.பி. 1869-இல் மாண்டபோது அரசும் நிசாமின் இளம் பிள்ளையும் சலார் சங்கின் பொறுப்பில் மிகவும் பாதுகாப்பாக இருந்தனர். ஐந்தாம் நிசாமின் ஆட்சிக் காலம் பன்னிரெண்டு ஆண்டுகளே நீடித்த போதிலும் பல நிகழ்ச்சிகள் ஏற்பட்ட காலம் அது. அவர் பதவியேற்ற ஆண்டில் 'சிப்பாய்ப் புரட்சி'என்ற மாபெரும் நிகழ்ச்சி நாட்டைத் துயருறச் செய்தது. தெல்கௌசியின் வாரிசு இலிக்கொள்கை (Doctrine of Lapse) சிந்து மற்றும் பஞ்சாபை ஆங்கிலேயர்கள் கைப்பற்றிக் கொள்ளல், அயோத்தி (Owdh) இணைத்துக்கொள்ளப்படல், தெல்கௌசிப்பிரபு எவ்விதமான மனக் குத்தலுமில்லாமல் பகதூர் சா சப்ளர் சிகப்புக் கோட்டையை விட்டு வெளியேறி மெகராலி (Mehrauli) என்ற ஒரு சிற்றூரில் ஓய்வு பெறச் செய்தல் ஆகிய செயல்களெல்லாம் மக்களின் மனக் கொதிப்பினை மேலும் மிகுவித்தன.

ஐதராபாதில் நிலைமை சீர்கேடானதாகவே இருந்தது. மக்களைக் கிளர்ச்சியாளர்களும் தீவிரவாதிகளும் தூண்டிவிட்டுக் கொண்டே இருந்தனர். நிசாமுடைய படையும் கிழக்கிந்திய வணிகக்குழுவின் துணைப்படைகளும் வலிமை இழந்து கொண்டே வந்தன. ஐதராபாது நகரமே புரட்சிமயமாக இருந்தது. எந்நேரத்திலும் புரட்சி மூண்டுவிடும் போல் இருந்தது. ஆனால், நல்வசமாகச் சலார் சங் என்பவர் அமைச்சராக இருந்த காரணத்தால் நிலைமை பெருமளவு சீராக்கப்பட்டு வந்தது. அந்த இக்கட்டான நிலையில் ஐதராபாது ஆங்கிலேயருக்கு உறு துணையாகு

நின்று அவர்களுக்கு ஆதரவு அளித்தது. 'நிசாம் நம்முடைய நம்பிக்கைக்குப் பாத்திரமான துணைவர்' என்ற விருது நிசாமுக்கு ஆங்கிலேயரால் வழங்கப்பட்டது. எனினும் அரசாங்கப் பொறுப்பு மேலும் மேலும் அமைச்சர் சலார் சங் அவர்களைச் சார்ந்ததாக இருக்கையில், ஐந்தாம் நிசாமான ஆசிப்-உத்-தௌலா இன்ப வாழ்க்கையில் மூழ்கி இறுதியில் கி.பி. 1869-இல் உயிர் நீத்தார்.

அசப்-உத்-தௌலாவுக்குப் பிறகு அவர்தம் மூன்று வயதுச் சிறுவன் மக்பூப் அலிகான் நிசாமாகப் பதவியேற்றார். அவர்தம் இராச்சியங்களை, தொடக்கத்தில் பேராளர்குழு ஒன்றைக் கொண்டும், பிறகு தாமேயும் நாற்பத்திரண்டு ஆண்டுக்காலம் வரையில் ஆட்சி புரிந்து வந்தார். பெரும் செல்வாக்குப் படைத்தவராக விளங்கிய அவர் தம் ஆளுமையை அவ்விராச்சியத்தின்மீது பதிந்திருக்கச் செய்தார்.

மக்பூப் அலியின் ஆட்சிக்காலம் பலவகைகளிலும் வளர்ச்சி கண்ட ஒரு காலமாகும். பண்பாடு, நிருவாகம், நிதி, செழுமை ஆகியவற்றிலெல்லாம் ஐதராபாது வளர்ச்சி கண்டது. ஐதராபாதில் புகைவண்டிகள் ஓடின. மின்சாரம், தந்தி வசதிகள், தொலைபேசி ஆகிய முன்னேற்றங்கள் தோன்றின. நிசாமுக்கும் ஆங்கிலேயர்களுக்குமிடையே நெருங்கிய நேசமும் தொடர்பும் ஏற்பட்டிருந்தன. இதற்கு நிசாமின் அமைச்சராக இருந்த சலார் சங் என்ற அமைச்சர் முதற் காரணமாக இருந்தார். அவருடைய தலைவருடன் அவர் விசுவாசமாக நடந்து கொண்டார். அதே சமயத்தில் அவர் ஆங்கிலேயர்களின் நம்பிக்கைக்குப் பாத்திரமானவராகவும் இருந்தார். நிருவாகத்தில் பல சீர்திருத்தங்களையும் முன்னேற்றங்களையும் அவர் புகுத்தினார். கல்வித்துறையில் முன்னேற்றங்கள் காணப்பட்டன. அவருடைய நினைவுச் சின்னமாக அவர் பெயரையே கொண்ட சலார் சங் அருங்காட்சி சாலை ஒன்று இன்றும் ஐதராபாதில் அமைந்துள்ளது. அது பலரின் கவனத்தையும் கண்களையும் கவர்கிறது. அவருக்கும் ஐதராபாதைத் தங்கள் செல்வாக்குட்படுத்தி வைத்திருந்த ஆங்கிலேயர்களுக்குமிடையே பின்னாட்களில் மனத்தாங்கல் ஏற்பட்டிருந்தது. அதனால், அவர் தீட்டிய ஒரு சில முக்கிய திட்டங்களும் பாதிக்கப்பட்டன. எனினும், மற்றெந்த தனி மனிதரையும்விட நவாபு சலார் சங் ஒருவரே தனித்து நின்று, பழங்காலப் போக்கிலிருந்து ஐதராபாதை இக்கால உலகிற்குக் கொண்டு வந்தார். ஒரு பெரியவர் ஐதராபாதில் தோன்றினார் என்று கூறினால் அது சலார் சங்கைத் தான் குறிக்கும்.

பேராட்சியாளராகச் செயற்பட்டு வந்த சலார் சங்கின் மறைவிற்குப் பிறகு மக்பூப் அலிகான் ஆட்சி நடத்தத் தொடங்கினார். அவர் சமய உறுதியற்ற ஆட்சியாளராக இருந்தார் என்ற கூற்றினை இக்கால ஆராய்ச்சிகள் திட்டவட்டமாக மறுக்கின்றன. அவருடைய காலம் உண்மையில் ஒரு பொற்காலம் என்று கூறுவதில் மிகை இராது. தான தருமங்கள் புரிதல், பண்பாட்டினை வளர்த்தல், ஏழை எளியோர்பால் செல்வந்தர்கள் அன்புடனும் கருணையுடனும் நடந்து கொள்ளுதல் போன்ற குணவியல்புகள் ஓங்கி நின்றன. கல்வித்துறையிலாகட்டும் இதர பல்வேறு துறைகளிலாகட்டும் பல முன்னேற்றங்களும் சீர்திருத்தங்களும் புகுத்தப்பட்டன.

ஆளும் நிசாமான மக்பூப் அலிகான் 1911-இல் நோய் வாய்ப்பட்டு அவ்வாண்டு ஆகசுட்டு 11-ஆம் நாளன்று உயிர்நீத்தார். உயிர்நீத்து மூன்று மணி நேரத்துக்குள்ளாக உசுமான் அலிகான் (Usmann Alikhan) என்பவர் புதிய நிசாமாகப் பதவி ஏற்றார். மக்பூப் அலிகான் திரை மத்தியிலிருந்து மறைந்தது ஆசிப் சாகி ஐதராபாதின் வரலாற்றில் ஒரு திருப்பத்தை உண்டாக்கியது. அவருடைய ஆட்சிக் காலம் மாபெரும் அமைதிக்காலமாகும். முரண்பாடான நிலைகள் நிரம்பிய ஒரு காலம். உடை, மொழி, செய்திப் போக்குவரத்து நிருவாகம் ஆகியவற்றில் பல்லாண்டுக் காலமாக நிலைபெற்றிருந்த தவறான கருத்துகளிலிருந்து ஐதராபாதுத் தன்னை விடுவித்துக் கொண்ட ஒரு காலம் அது. இருப்பினும், அதே காலத்தில்தான் செல்வந்தர்களுக்கும் ஏழை எளியோருக்கும் இடையே இருந்த வேறுபாடுகள், பிளவுகள் மேலும் விரிவடைந்தன.

உசுமான் அலிகான் மக்பூப் அலிகானின் மகனாவார். அவர் பதவியேற்ற நேரத்தில் ஐதராபாதின் பரப்பளவு வியக்கத்தக்கதாயிருந்தது. அதன் பரப்பு 132317 ச.கி.மீ. தம் மூதாதையோருக்கு உரிய தான பீராரை ஆங்கிலேயர்கள் திருப்பிக் கொடுக்கவில்லை என்ற குறை ஒன்று அவருடைய மனத்தை உறுத்தியது. அவர் பெரும் செல்வத்தையும், திறம்பட்ட நிருவாகத்தையும் வாரிசாகப் பெற்றார். அவருடைய காலம், ஐதராபாதைப் பொறுத்தவரையில், ஒரு புறத்தில் அச்சமசுதானத்தின் உயர் குடிமக்கள், செல்வத்திலும் செல்வத்தினால் ஏற்படும் ஆடம்பர வாழ்க்கை, கேளிக்கைகள் ஆகியவற்றிலும் மூழ்கிக் கிடக்கையில், மறு புறத்தில் பாமர மக்கள் வறுமையில் வாடிக் கொண்டிருந்த ஒரு காலமாகும். எங்கும் ஆடம்பரத்தையும் வீண் செலவையும் கண்ட புதிய நிசாம் அவ்வகை வாழ்க்கையை வெறுத்து, அதனைக் கைவிட

டுச் சிக்கன வாழ்க்கையை மேற்கொண்டார். ஆனால், அதனை அளவு மீறி மேற்கொண்டதனால் உலகத்திலே மிகவும் கஞ்சமானவர் என்ற பெயரைப் பெற்றுக் கொண்டார். தம்மைச் சுற்றியிருந்த பகட்டான வாழ்க்கையைக் கண்ட அவர் எளியதோர் வாழ்க்கையை மேற்கொண்டு அதிலும் அளவு மீறியவராக நடந்து கொண்டதனால் மிகவும் கடுமையானவர் என்ற பெயரையும் பெற்றார். சமயத்தில் மிகவும் பற்றுறுதி கொண்டவராக விளங்கினார்.

பதவியேற்றுச் சில ஆண்டுகள்வரை அவர் ஒரு சீர்திருத்தவாதியாக நடந்துகொண்டார். முன்னரே இருந்த அலிகளின் மேலும் புதிதாக அலிகள் உண்டாக்குவதைத் தடுத்தார். தேவதாசிகள் தொழிலுக்குத் தடைவிதித்தார். கோழிச் சண்டை, ஏறு தழுவுதல் போன்றவற்றிற்கும் தடை விதித்தார். கொத்தடிமைகளுக்கு முற்றுப்புள்ளியிட்டார்.

உலகப் போர் 1914-இல் மூண்டது. அவ்வாண்டில் நிசாம் தம் அமைச்சர் மீர் யூசுப் அலிகானைப் பதவி நீக்கம் செய்து தாமே நிருவாகப் பொறுப்பை ஏற்றுக் கொண்டார். ஆங்கிலேயர்களின் நல்ல பிள்ளையாக, செல்லப் பிள்ளையாக விளங்க ஐதராபாதைப் போரில் கலந்து கொள்ளச் செய்து அவர்களுக்குப் பெருவாரியான உதவியை அளித்தார். அவரை மகிழ்விக்கும் வகையில் ஆங்கிலேய அரசாங்கம் அவருக்குப் பல விருதுகள் வழங்கியது.

விருதுகளும் புகழ்களும் நிசாமை ஒரு சருவாதிகாரியாக மாற்றிக் கொண்டிருந்தன. அதே சமயத்தில் அவர் ஒரு பெரும் கஞ்சனாகவும் மாறிக் கொண்டிருந்தார். தக்கனவும் தகாதனவுமான பல முறைகளைக் கையாண்டு அவர் பணத்தைச் சேகரிப்பதிலும் மூட்டை மூட்டையாகத் திரட்டி அரண்மனை அறைகளில் அவற்றை வைத்துக் காப்பதிலும் கண்ணும் கருத்துமாக இருந்தார். 'நசுரானா' என்ற காணிக்கை கொடுக்கும் பழக்கத்தை அவர் பெரும் வருமானமாக்கிக் கொண்டார். அவருடைய எல்லாச் செயல்களும் நடவடிக்கைகளும் பணத்தைத் திரட்டும் ஒரே நோக்கத்தைக் கொண்டிருந்தன. இதனால், அவருடைய குடிமக்கள், செல்வந்தர்களாயினும் ஏழை எளியோர்களாயினும், அவரை வெறுக்கத் தொடங்கினர்.

ஐதராபாதுக்குள் நிலைமை இங்ஙனம் இருக்கையில் அதற்கு வெளியில் இந்தியத் தேசிய காங்கிரசின் தலைமையில் விடுதலைக்கான போராட்டம் தீவிரமாக நடைபெற்றுக் கொண்டிருந்தது. அவ்வியக்கத்தின் எதிரொலி ஐதராபாதிலும் கேட்டது. சுதந்திரத்துக்கான முழக்கங்கள் ஆங்காங்கே அவ்வபொழுது கேட்கத் தொடங்கின. இந்தியாவில் 1935-இல் நிறைவேற்றப்பட்ட இந்திய அரசாங்கச் சட்டம் கூட்டாட்சி அமைப்பினை நிலைநாட்ட முயன்றது. பிறருடன் சேர்ந்து தன் சுதந்திர நிலையை இழக்க ஐதராபாதின் நிசாம் விரும்பவில்லை. அந்தத் திட்டமும் பலிக்கவில்லை. இரண்டாம் உலகப்போர் 1939-இல் தொடங்கியது. மறுபடியும் நிசாம் முன்போலவே ஆங்கில அரசுக்கு மிகுந்த ஆதரவு அளித்தார். உலகப் போர் 1945-இல் முடிவடைவதற்கு முன்பே இந்தியா சுதந்திரம் அடைவதற்கான 'திட்டங்கள் இருபுறங்களிலிருந்தும் தோன்றின. கிரிப்சுத் திட்டம், அமைச்சரவைக்குழுத் திட்டம் எனத் திட்டங்கள் பல தீட்டப்பட்டன. ஆனால், ஒன்றும் சரிப்பட்டு வரவில்லை. இறுதியில் மவுண்ட்டு பாட்டன் பிரபு (Lord Mount batten) ஆட்சியின் தலைமையில் இருந்த ஆங்கில அமைச்சரவையால் இந்தியச் சிக்கல்களைத் தீர்த்து வைக்க இந்தியாவுக்கு அனுப்பப்பட்டார். அவர் தீட்டிய திட்டம்-பாகிசுத்தான் என்ற புதிய ஒரு நாட்டை உருவாக்கிய அவரது திட்டம்-யாவராலும் விரும்பியோ, விரும்பாமலேயோ ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்டது. ஆக 1947, ஆகசுட்டு 15-ஆம் நாள் அன்று இந்தியா சுதந்திரம் அடைந்தது.

அப்போது சுதேச நாடுகளின் நிலைமை என்ன என்ற கேள்வி பிறந்தது. மவுண்ட்டுபாட்டன் திட்டத்தின் படி அவை இரண்டு நாடுகளாக உருவான இந்தியா அல்லது பாகிசுத்தானுடன் இணைந்து கொள்ளலாம் அல்லது சுதந்திரமாகத் தனித்தே இருக்கலாம் என்று விதிக்கப்பட்டிருந்தது. நிசாம், சாவால்டர் மாங்சுடன் என்ற அவருடைய ஆலோசகரின் ஆலோசனையின்படி சுதந்திரமாகவே இருக்க விரும்பினார். அயல் நாடுகளுடன் தூதரகத் தொடர்பு கொண்டு தம் சுதந்திர நிலையை உறுதிப்படுத்த நினைத்தார். இரசாக்கர்கள் என்ற ஓர் இயக்கத்தினரின் அடாத செயல்கள் இந்திய அரசாங்கம் வெறுப்புக் கொள்ளத் தூண்டின. நிசாம் பணிய மறுத்துவிட்டார். எங்கும் வன்முறை, அராசகம், கொலை, கொள்ளை பெருமளவில் நிகழத் தொடங்கின. இந்தியாவுடன் இணைய நிசாம் மறுத்துவிடவே தளபதி சௌத்திரியின் தலைமையில் இந்தியப்படை ஐதராபாதுக்குள் புகுந்து அதனைக் கைப்பற்றியது. அத்துடன் நிசாமின் சுதந்திர நிலையும் முடிவடைந்தது. ஐதராபாது இந்தியாவுடன் இணைக்கப்பட்டுவிட்டது. நிசாம் அதன் இராசப் பிரமுகராக (அதாவது மாநிலங்களில் ஆளுநரைப் போல) நியமிக்கப்பட்டார். இறுதியில் ஆந்திரப் பிரதேசம் என ஒரு தனி மாநிலம் உருவான பொழுது ஐதராபாது அத்துடன் இணைத்துக் கொள்ளப்பட்டது.

அ.உ.

துணை நூல்கள்:

Gauba, K.L., Hyderabad of India, Rajkamal Publications, Delhi, Sept. 1948.

Harriet Ronken, Lynton, The Days of the Beloved, University of California Press, Los - Angeles, 1974.

John, Lord, The Maharajas, Vikas, New Delhi, 1972.

Karaka, D.F., Fabulous Moghal, Nizam VII of Hyderabad, Derak Verschodyle, London, 1958.

Majumdar, R.C., (Ed) The History and Culture of the Indian People, Vol IX, Bharatiya Vidya Bhavan, Bombay, 1970.

Nini Gopal Chaudhry, British Relations with Hyderabad, University of Calcutta, Calcutta, 1964.

Perceval Spear, The Oxford History of Modern India, Oxford University Press, London, 1974.

ஐதராபாதுப் பல்கலைக்கழகம்: இது பல்கலைக்கழக நிதியுதவி ஆணையத்தின் (University Grants Commission) முழுமையான நிதியுதவியோடு நடைபெறும் மையப் பல்கலைக் கழகங்களுள் (Central Universities) ஒன்று. இந்திய நாட்டுத் தந்தை காந்தியடிகளின் 105-ஆம் பிறந்த நாளினைக் கொண்டாடும் வகையில் 1974-ஆம் ஆண்டு அக்டோபர் 2-இல் ஆந்திர மாநிலத்தின் தலைநகரான ஐதராபாதில் இது தோற்றுவிக்கப்பட்டது.

இந்தியாவின் உயர் கல்வி வழங்கும் மிகச் சிறந்த மையங்களுள் ஒன்றாக விளங்க வேண்டும் என்ற நோக்கத்தோடு இப்பல்கலைக்கழகம் அமைக்கப்பட்டுள்ளது. வேறெந்தக் கல்லூரியையும் இணைத்துக் கொள்ளாத பல்கலைக்கழகமாகவும் (Unitary University), இங்குப் பயிலும் மாணவர்களும் ஆசிரியர்களும் பல்கலைக்கழக வளாகத்திலேயே உறையத் தேவையான வசதிகள் பெற்றதாகவும் (Residential Univesity) இப்பல்கலைக்கழகம் விளங்குகிறது.

ஐதராபாதுப் பல்கலைக்கழக வளாகம் இரண்டு இடங்களில் உள்ளது. ஐதராபாது இரயில் நிலையத்திலிருந்து அரை கி.மீ. தொலைவில் 'பொன் வாயில்' (Gold Threshold) என்னுமிடத்தில் அமைந்துள்ளது. இங்கு வாழ்வியல் (Humanities), சமூக அறிவியல் (Social Sciences) ஆகிய புலங்கள் அமைந்துள்ளன நகரிலிருந்து 15 கி.மீ. தொலைவில் உள்ள 2300. ஏக்கர் பரப்புள்ள பல்கலைக்கழகப் புதிய வளாகத்தில் அனைத்து அறிவியல் துறைகளும் நிருவாக அலுவலகங்களும் அமைந்துள்ளன. பல்கலைக்கழகப் புதிய வளாகத்தில் பாடத்துறைகள், குடியிருப்புகள், மாணவர் விடுதிகள் ஆகியவற்றுக்கான புதிய கட்டடங்கள் கட்டுமானப் பணியளவில் உள்ளன.

ஐதராபாதுப் பல்கலைக்கழகத்தில் மாணவர் சேர்க்கை அனைத்து இந்தியஅளவில் எழுத்துத் தேர்வு, வாய்மொழித் தேர்வு ஆகியவற்றின் அடிப்படையில் நடைபெறுகிறது. இங்கு ஆணும், பெண்ணும் சேர்ந்து பயிலுகின்றனர். பருவமுறைத் தேர்வு (Semester System), அகமுறை மதிப்பீடு (Internal Assessment) தரமிடு முறை (Grading System) ஆகியன நடைமுறையில் உள்ளன. பயிற்றுமொழி ஆங்கிலம், வேதியியல், கணக்கியல், வாழ்வியல், உயிரியல், இயற்பியல், சமூகவியல், மானிடவியல் ஆகிய பாடத்துறைகள் உள்ளன. இத்துறைகளில் எம்.ஏ., எம்.எசி., எம்.பில்., பிஎச்.டி ஆகிய பட்டப் படிப்புகளுக்கு வசதியுண்டு. இப்பல்கலைக் கழகத்தில் வருகை வேந்தர் (Visitor) பொறுப்பினைக் குடியரசுத்தலைவரே ஏற்றுள்ளார். எஸ்.த.

ஐதுரூசு நயினார்ப் புலவர் கி.பி. 19-ஆம் நூற்றாண்டில் வாழ்ந்த தமிழ்ப் புலவர்களுள் ஒருவர். இராமநாதபுரம் மாவட்டத்திலுள்ள காலங்குடியிருப்பைச் சேர்ந்த இவர் இசுலாமிய சமயத்தவராவார். தந்தையின் பெயர் மீராநயினார் மரக்காயர் என்பதாகும். இவர் செய்கு அப்துல் காதிர் நயினார் லெப்பை ஆலிம் புலவரிடம் கல்வி கற்றார். இவர் நன்கு கல்வி கற்றுப் புலமை பெற்றதை அறிந்த மக்கள் 'புலவர் வரி' என ஒரு வரியினை உண்டாக்கி இவர்க்கும் இவர் குடும்பத்தாருக்கும் அளித்தனர். இப்புலவர் மீது காயல்பட்டினம் இசுமாயில் ஆலிம் என்பவர் அரபு மொழியில் புகழ் மாலையொன்றினை இயற்றியுள்ளார். இவர்தம் ஊரில் பிறக்கும் ஒவ்வொரு குழந்தைக்காகவும் இவருக்கு அன்பளிப்பு வழங்கப்பட்டது. இலங்கைக்குச் சென்றுவரும் அனைவரும் காணிக்கைப் பணமாக ஐந்து உருபா இவரிடம் கொடுத்தனர். இவை, அவ்வூர் மக்கள் இவர்பால் கொண்டிருந்த அன்பையும் பெருமதிப்பினையும் எடுத்துக்காட்டுகின்றன.

இவர் 'முகியித்தீன் புராணம்' என வழங்கப் பெறும் நவமணிமாலை என்னும் நூலினை இயற்றியுள்ளார். இந்நூல் சீறாப்புராணம் போன்று அமைந்து 35 படலங்களையும், 2335 திருவிருத்தங்களையும் கொண்டு விளங்குகிறது. காயல்பட்டினம் முகமது அப்துல் காதிர் லெப்பை ஆலிம் என்பவரால்

இந்நூலுக்கு உரை எழுதப்பட்டுள்ளது. இப்புலவர், சமயப் பெரியோர்கள் பலர்மீது பாடல்கள் பாடியுள்ளார். இவர் சிறு பிரபந்தங்கள் சிலவும் இயற்றியுள்ளார். அவற்றைத் தொகுத்து 'ஐதுரூசு நயினார்ப் புலவர் பாடல் திரட்டு' என்னும் பெயரில் நூலாக வெளியிட்டுள்ளனர். வீ.சே.

ஐந்தவத்தைகள் சாக்கிரம், சொப்பனம், சுழுத்தி, துரியம், துரியாதீதம் என்பன. இவை முறையே நனவு, கனவு, உறக்கம், பேருறக்கம், உயிர்ப்படங்கல் எனத் தமிழில் கூறப்படும்.

சைவசித்தாந்தம் கூறும் முப்பொருள்கள் கடவுள் உயிர்கள், உலகு (பாசம்) ஆகும். உயிர்களின் குறிக்கோள் உலகச்சார்பை விட்டுக் கடவுட்சார்பை அடைதலாகும். இவ்வாறு உயிர்கள் கடவுளைச் சேருமுன் அடைகின்ற நிலை வேறுபாடுகள் சைவ சித்தாந்தத்தில் அவத்தைகள் என்று கூறப்படும். உயிர்கள் கருவிகளோடு கூடுதலினாலும் பிரிதலினாலும் இவ்வவத்தைகள் உண்டாகின்றன. இவ்வவத்தைகள் காரண அவத்தைகள், காரிய அவத்தைகள் என இருவகைப்படும். காரண அவத்தைகள் கேவலம், சகலம் சுத்தம் என மூன்றாகும். காரிய அவத்தைகள் சாக்கிரம், சொப்பனம், சுழுத்தி, துரியம், துரியாதீதமாகும். ஐந்தவத்தைகள் என்பது இக்காரிய அவத்தைகளையே குறிக்கும்.

காரிய அவத்தைகள் ஐந்தையும் விளக்குமுன் காரணஅவத்தைகள் மூன்றையும் விளங்கிக்கொள்ளல் நன்று. உலகுமுற்றிலுமாக அழிக்கப்படும். சருவ சங்கார காலத்து உயிர்கள் சுத்தமாயையில் ஒடுங்கி படைப்புக் காலம் வரை ஆணவமலத்தான் மறைப்புண்டு கலையாதி தத்துவங்களோடு கூடாமல், யாதொரு நினைவுமின்றி இருப்பது கேவலாவத்தை எனப்படும். இது கண் இருளில் மூழ்கியிருப்பது போன்றது. படைப்புத் தொடங்கி உலகு முற்றிலுமாக அழிக்கப்படும் வரை உயிர்கள் முப்பத்தாறு தத்துவங்களோடு கூடி, எண்பத்து நான்கு இலட்ச உயிரினங்களாகப் பிறந்திறந்து உழலும் நிலை சகலாவத்தையாகும். இது இரவின் இருளில் அழுந்திக்கிடந்த கண், விளக்கினாலே இருள் நீங்கிப் பல பொருள்களைக் காண்பது போன்றது. இவ்வாறு கேவலசகலப்பட்டுப் பிறந்திறந்துழலும் உயிர்களுக்கு ஆணவமலம் பரிபாகமடைய இருவினையொப்பும் சத்திநிபாதமும் உண்டாக, சிவன் குருவாக எழுந்தருளி ஞானம் கொடுக்க, மும்மலம் நீங்கப் பெற்றுத் திருவருளோடு கூடும்நிலை சுத்தாவத்தையாகும். இது இரவில் இருளோடும் விளக்கோடும் கூடியிருந்த கண், கதிரவன் உதயஞ்செய்தவிடத்து அதன் ஒளியால் கதிரவனைக் காண்பது போன்றது.

ஐந்தவத்தைகளும் கேவலம், சகலம், சுத்தம் என்ற மூன்று நிலை பற்றி நிகழும். கேவலாவத்தையின் செயல் கீழாலவத்தை ஐந்து. சகலாவத்தையின் செயல் மத்தியாலவத்தை ஐந்து. சுத்தாவத்தையின் செயல் நின்மலாவத்தை ஐந்து. இறைவன் உடம்பைக் கூட்டுதற்கு முன்னிருந்த கேவல நிலை அனாதிகேவலம் என்றும், அன்றாடம் வரும் கேவல நிலை நித்திய கேவலம் என்றும் கூறப்படும்.

கீழாலவத்தை ஐந்து: சாக்கிரம், சொப்பனம், சுழுத்தி, துரியம், துரியாதீதம் முதலியன (சிவஞான சித்தியார் சுபக்கம், செ. 223). **1) சாக்கிரம்:** இதில் ஞானேந்திரியம் ஐந்தும், கன்மேந்திரியம் ஐந்தும், தன்மாத்திரை ஐந்தும், வாயு பத்தும், வசனாதி ஐந்தும், அந்தக் கரணங்கள் நான்கும், புருடன் ஒன்றுமாக முப்பத்தைந்து கருவிகள் தொழிற்படும். உயிர்நிலை புருவநடுவாகும். **2) சொப்பனம்:** இதில் ஞானேந்திரியம், கன்மேந்திரியம் நீங்க ஏனை இருபத்தைந்து கருவிகள் தொழிற்படும். உயிர்நிலை கண்டமாகும். **3) சுழுத்தி:** இதில் சித்தம், பிராணன், புருடன் என்ற மூன்று கருவிகள் தொழிற்படும். உயிர்நிலை இதயமாகும். **4) துரியம்:** இதில் பிராணனும் புருடனும் தொழிற்படும். உயிர் நிலை உந்தியாகும். **5) துரியாதீதம்:** இதில் புருடன் மட்டும் தொழிற்படும். உயிர்நிலை மூலாதாரமாகும்.

மத்தியாலவத்தை ஐந்து: சாக்கிரதுரியாதீதம், சாக்கிரதுரியம், சாக்கிரசுழுத்தி, சாக்கிரசொப்பனம், சாக்கிர சாக்கிரமாகும். இவ்வைந்திற்கும் இடம் புருவநடு ஒன்றே. இவ்வவத்தைகள் சுத்த தத்துவம் ஐந்தும் குறைதல் கூடுதல்களால் நிகழ்வன.

1) **சாக்கிரதுரியாதீதம்:** ஒரு பொருளை மறந்தவன் அந்தப் பொருள் காணாதபோது பிராணவாயுவும் இயங்காமல் மூர்ச்சித்திருந்த நிலை. இதன் கருவி சிவதத்துவம். 2) **சாக்கிரதுரியம்:** அந்தப் பிராணவாயு இயங்கத்தக்கதாகப் பெரு மூச்செறிந்து விசாரித்து அறிவோமென்று நின்ற நிலை. இதன் கருவிகள் சிவதத்துவமும் சக்தி தத்துவமும். 3) **சாக்கிர சுழுத்தி:** அவ்விடத்தில் அல்லவோ போனோமென்று நினை வெழுந்த நிலை. இதன் கருவிகள் சிவ தத்துவ சாதாக்கிய வடிவங்கள். 4) **சாக்கிர சொப்பனம்:** இன்னவிடத்திலே யல்லவோ அந்தப் பொருளை வைத்தோமென்று விசாரப்பட்டு அறிந்த நிலை. இதன் கருவிகள் சிவசக்தி சாதாக்கிய ஈசுவர தத்துவங்கள். 5) **சாக்கிர சாக்கிரம்:** அந்தப்

பொருளை வைத்த இடத்திலே சென்று கண்ட நிலை. இதன் கருவிகள் சுத்த தத்துவம் ஐந்துமாகும்.

நின்மலாவத்தை ஐந்து: நின்மல சாக்கிரம், நின்மல சொப்பனம், நின்மலசுழுத்தி, நின்மலதுரியம், நின்மல துரியாதீதம் ஆகியன. 1) **நின்மல சாக்கிரம்:** ஆசாரியரால் ஞானதீக்கை பெற்று, பதி, பசு, பாசப் பொருள்களின் உண்மையறிந்து சிந்தித்துத் தெளிந்து கருவிகள் நீங்க விசாரித்து நிற்பது. 2) **நின்மல சொப்பனம்:** கருவிகள் நீங்கியும் நீங்காமலும் நடுவில் சற்றுப் பதைப்புண்டாவது. 3) **நின்மல சுழுத்தி:** தத்துவம் நீங்கி மேலான கேவலந் தானாய் நிற்பது. 4) **நின்மல துரியம்:** கேவலம் நீங்கி அருளினாலே தன்னையுங் கண்டு, அருளையுங்கண்டு, அதன் வசத்தாய் நிற்பது. 5) **நின்மல துரியாதீதம்:** சிவத்தைத் தரிசித்துச் சிவானந்தத்தில் அழுந்துதல். இவ்வாறு முத்திறத்து ஐந்தவத்தைகள் உயிர்களுக்கு உள்ளன.

கோ. கு.

துணை நூல்கள்:

அருணைவடிவேல் முதலியார், சி., சித்தாந்த வினா-விடை, தருமையாதீனம், 1975.

கலியாணசுந்தர யதீந்திரர், பூவை. சித்தாந்த கட்டளை (திரட்டு), பூமகள் விலாச அச்சுக்கூடம், சென்னை, 1931.

ஐந்தாண்டுத் திட்டங்கள்: நாட்டின் பொருளாதார நடவடிக்கைகளை ஆராய்ந்து சீர்தூக்கி, கால வேறுபாடுகளுக்குகந்த வகையில் திட்டங்களை வகுத்துச் செயற்படுத்த ஐந்து ஆண்டுகளைக் கால வரையறை செய்து, தொடர்ந்து புதிய ஐந்து ஆண்டுத் திட்டங்களைச் செயற்படுத்தும் முறை ஐந்தாண்டுத் திட்டங்கள் (Five Year Plans) எனப்படுகிறது.

பொருளாதார வளர்ச்சியைப் பெற வேண்டுமென்பது எல்லா நாடுகளுக்குமுள்ள பொதுவான குறிக்கோள். நாட்டு மக்களின் பொதுநலனும் நாட்டு வருமானமும் தனி ஆள் வருமானமும் (Per capita) தொடர்ந்து பெருகிக் கொண்டே செல்லும் போக்கைப் பொருளாதார வளர்ச்சி என்பர். அரசு அதன் தலையிடாக் கொள்கையைக் கடைப்பிடித்தலால், தனியார் உடைமை அமைப்பைக் கொண்ட நாடுகள் பொருளாதார வளர்ச்சியைப் பெற்று வந்தன என்பது வரலாறு காட்டும் உண்மை. ஆனால், இம்முறையிலான பொருளாதார வளர்ச்சியில் பல குறைகள் காணப்பட்டன. அவற்றுள், செல்வ வருமானப் பங்கீட்டில் ஏற்றத்தாழ்வுகள் முனைப்பாகப் பெருகிக் கொண்டே சென்றதும், விலை மாற்றங்கள் தொடர்ந்து பல விளைவுகளை ஏற்படுத்தியதும், வேலையின்மை நிலை நீடித்ததும் தவிர்க்க முடியாத பெருங் குறைகளாக இருந்தன. இவற்றைத் தவிர்த்து, உற்பத்திப் பெருக்கத்தையும் சீரான பகிர்வையும் பெறுவதற்காகத் திட்டமிடல் என்ற அணுகுமுறையை உலக நாடுகளுள் பல ஏற்றுச் செயற்பட்டு வருகின்றன. இரண்டாம் உலகப் பெரும் போருக்குப்பின் இந்நிலை மிகவும் விரைவாக வளர்ச்சி பெற்று வருகிறது.

தனியார் விருப்பு வெறுப்புகளுக்கும் சமுதாய விருப்பு வெறுப்புகளுக்கும் இடையே பொருத்தமின்மை இருத்தல், செல்வ வருமான ஏற்றத்தாழ்வுகளை நீக்கிச் சீரான வளர்ச்சியைப் பெற வேண்டுமென்ற உந்தல் நாடுகளிடையே காணப்படுதல், அயல் வாணிகத்தைக் கட்டுப்படுத்தி அயல்நாட்டார் தலையீட்டைத் தவிர்க்க விரும்பும் போக்கு வளர்ச்சி பெறுதல், மூலவளங்கள் கிடைப்பதற்கு அருமையாக இருப்பதால் அவற்றை மிகவும் பயன்தரும் வகையில் பயன்படுத்த விரும்பும் எண்ணப்போக்கு வளர்ச்சியடைதல், நிதி வசதிகளைப் பெருக்கி விரைவான வளர்ச்சியைப் பெறும் ஆர்வம் வளருதல், திட்டமிட்ட வளர்ச்சிப் பாதையில் செல்லும் நாடுகளில் காணப்படும் வளர்ச்சி வேகத்தின் கவர்ச்சியால் ஈர்க்கப்படுதல் போன்ற பல நிலைகளால், ஏறத்தாழ எல்லா நாடுகளும் திட்டமிடுதல் அணுகுமுறையைப் பரவலாகக் கடைப்பிடித்து வருகின்றன.

திட்டமிடுதலின் வகைகள்: திட்டமிடுதலைப் பல அடிப்படைகளில் வகைப்படுத்தலாம். அவையாவன: பொருளாதார அமைப்பின் (Economic System) அடிப்படையில் (அ) அமைப்புத் திட்டம் (Structural Planning), பணித் திட்டம் (Functional Planning), (ஆ) சமத்துவத் திட்டம் (Socialist Planning), முதலாளித்துவத் திட்டம் (Capitalist Planning), (இ) மையத் திட்டம் (Centralised Planning), பரவலாக்கப்பட்ட திட்டம் (Decentralised Planning), (ஈ) மக்களாட்சி முறைத் திட்டம் (Democratic Planning), வல்லாட்சித் திட்டம் (Totalitarian Planning). காலத்தின் அடிப்படையில் (அ) நிலையான திட்டம் (Permanent Planning), அவசரநிலைத் திட்டம் (Emergency Planning), (ஆ) தொலைநோக்குத்திட்டம் (Perspective Planning), குறுகியகாலத் திட்டம் (Short term Planning), பொருளாதார நிலப்பரப்பளவின் அடிப்படையில் வட்டாரத் திட்டம் (Regional Planning), நாட்டுத் திட்டம் (National Planning), பன்னாட்டுத் திட்டம் (International Planning); நிதி, விளைவு ஆகிய வற்றின் அடிப்படையில் பருப்பொருள் சார் திட்டம்

(Physical Planning), நிதிசார் திட்டம் (Financial Planning).

திட்டப் படிவங்கள்: திட்டமிட்ட வளர்ச்சியைப் பெற விரும்பும் காலத்தில் பொருளாதாரத்தில் நில வும் அமைப்புகளை அடிப்படையாகக் கொண்டு, எந்த இலக்கை அடைய வேண்டுமென்பதை நோக்க மாகக் கொண்டு, அந்த இலக்கை எவ்வாறு அடை வது என்பதைப் பற்றிய கணக்கியல் வடிவிலான படி வங்கள் திட்டப் படிவங்கள் (Plan Models) எனப்படு கின்றன.

திட்டப் படிவத்தை அமைப்பதில் பல கருத்துகள் சிறப்பிடம் பெறுதல் இயல்பு. ஆண்டு வருமான உயர்வை 5 விழுக்காடாக்குதல், முழு வேலை நிலையை அடைதல்போன்ற ஓரிரு நோக்கங்களைக் கொண்டதாகத் திட்டப் படிவம் இருக்கும். திட்டப் படிவத்தில் பலவகை மாறிகள் பயன்படுத்தப்படும். அவை சார்ந்திருக்கும் மாறிகளாகவும் (Dependent Variables) தனித்த மாறிகளாகவும் (Independent Variables) தெரிந்த மாறிகளாகவும் (Known Variables) தெரியாத மாறிகளாகவும் (Unknown Variables) அமைகின்றன. மூலதன வெளியீட்டு விகிதம் (Capital-Output Ratio) மாறாதிருக்கிறது அல்லது இறுதி நிலைச் சேமிப்பு வீதமும் (Marginal Rate of Savings) சராசரி சேமிப்பு வீதமும் (Average Rate of Savings) சமமாக இருக்கின்றன என்பன போன்று ஓரிரு அடிப் படை எடுகோள்களை (Assumptions) அமைத்து, அவற்றின் அடிப்படையில் திட்டப்படிவம் உருவாக் கப்படுகிறது. மாறிகளுக்கிடையே பல அடிப்படைத் தொடர்புகள் ஏற்படுத்தப்படுகின்றன. இத்தகைய தொடர்புகளைத் திட்டப் படிவத்திலுள்ள கெழுக்கள் (Co-efficients or Parameters) மூலம் விளக்குவ துண்டு.

வளர்ச்சித் திட்டமிடுவதில், பொதுவாக மொத் தத் திட்டப் படிவங்கள் (Aggregate Models), சிறப்புத் துறைத் திட்டப் படிவங்கள் (Main-Sector Models), பல தொழில் தொடர்பு திட்டப் படிவங்கள் (Inter Industry Models) என மூவகைத் திட்டப் படி வங்கள் பயன்படுத்தப்படுகின்றன.

உருசிய ஐந்தாண்டுத் திட்டங்கள்; திட்டமிட்ட பொருளாதார அமைப்புக்கு உருசியப் பொருளா தாரம் சிறந்த சான்றாகும். மிகவும் பழைய நிலையி லிருந்து இதற்குமுன் கண்டிராத விரைவான வேகத் துடன் மிகவும் புதுமையான உற்பத்தி முறைகளை யும், பரந்த அளவிலான தொழிற் பெருக்கத் தையும் கொண்டதொரு வளர்ச்சி பெற்ற தனிச் சிறப்புடையதொரு நாடாக சோவியத்து உருசியா விளங்குகிறது என்று அதன் சிறப்பைப் பற்றி மோரீசு தாபு (Mourice Dobb) குறிப்பிடுகிறார். போல் சுவிக்குப் புரட்சியால் (Bolshevik Revolution) 1917-இல் உலகமே வியக்கும் வகையில் முதலாளித்துவம் ஒடுக்கப்பட்டுப் பொது உடைமை ஆட்சி மலர்ந்தது. ஆட்சிக்கு வந்த பொதுவுடைமைக் கட்சியினர் மிகவும் தீவிரமான முயற்சிகளில் இறங்கினார்கள். ஆனால் புரட்சிக்குப்பின், 1917 முதல் 1920 வரையி லான காலத்தில் தோன்றிய நிகைலளை அவர்களால் சமாளிக்க முடியவில்லை. அக்காலத்தைப் போர்ப் பொதுவுடைமை என்பர். எல்லாத் தொழில்களையும் நாட்டுடைமையாக்குவதற்கும் அரசு தன் முற்றுரி மையை எல்லாத் துறைகளிலும் ஏற்படுத்துவதற்கும் பணத்தை ஒழித்துவிடுவதற்கும் பலவிதமான முயற்சி களை மேற்கொண்டனர்.

தீவிரவாதிகளின் முயற்சிகள் பலனளிக்காததால் 1921-இல் புதிய பொருளாதாரக் கொள்கை வகுக்கப் பட்டது. எல்லாத் துறைகளிலும் உற்பத்தியைப் பல மடங்கு பெருக்குதல், தொழிலாளர்களுக்கும் குடி யானவர்களுக்கும் எல்லா வழிகளிலும் அதிகாரத்தை வழங்குதல் என்ற அடிப்படை நோக்கங்களுடன் புதிய பொருளாதாரக் கொள்கை வகுக்கப்பட்டது. இக்காலத்தில் பணம் மீண்டும் புழக்கத்தில் கொண்டு வரப் பட்டது; தனியார் வாணிகம் ஓரளவுக்கு அனுமதிக்கப்பட்டது; அயல்நாட்டு மூலதனத்தைக் கவர ஒருசில சலுகைகளும் கொடுக்கப்பட்டன.

திட்டமிட்ட வளர்ச்சிப் பாதையில் சென்று கொண்டிருக்கும் உருசிய நாட்டுப் பொருளாதாரம் குறிப்பிடத்தக்க கீழ்வரும் தனிச் சிறப்பியல்புகளைக் கொண்டுள்ளது.

நிருவாக அமைப்புச் சட்டம்: பொதுவுடைமை உற்பத்தி வழிமுறைகள், மையத் திட்டமிடல் என்ற இரண்டு அடிப்படை அமைப்புகளைக் கொண்டு, உருசியப் பொருளாதாரம் செயற்பட்டுக் கொண்டு வருகிறது. நாட்டிலுள்ள எல்லா நிலங்களும் இயற்கை வளங்களும் போக்குவரத்துச் செய்தித் தொடர்புக் கருவிகளும் வங்கிகளும் எஞ்சிய எல்லாத் தொழில் களும் அரசுக்குச் சொந்தமானவை. மொத்த விற் பனை, சில்லறை விற்பனை ஆகியவற்றில், பெரும் பகுதியும் நகர்ப்புற வீடுகளுள் பெரும்பாலான வீடுகளும் அரசுக்குச் சொந்தமானவை. கூட்டுப் பண்ணைகளைவிடப் பெரியவையாகவும் முன்னேற்றம் அடைந்திருப்பவையாகவும் அரசுப் பண்ணைகள் அமைந்திருக்கின்றன. பண்ணைப் பொருள்களின் உற்பத்தி, வாணிகம் உட்பட ஒருசில நடவடிக்கை களை மட்டுமே கூட்டுறவுப் பண்ணைகளும் (Cooperative Farms) கூட்டுப் பண்ணைகளும் செய்கின்றன.

கூட்டுப் பண்ணையில் உள்ள குடும்பங்கள் தங்கள் தனிப் பயனுக்கெனச் சிறு அளவில் சொந்தமாக நிலம் வைத்துக் கொள்ளும் உரிமையும், அந்நிலத்தில் தனிப் பயனாகப் பயன்படுத்தத்தக்க ஒருசில கருவிகளும் வழங்கப்படுகின்றன. தனி ஆள் வருமானம், சேமிப்புப் போன்றவையும் உணவு, உடை, காலணி, உந்து, வானொலி, தொலைக்காட்சிப் பெட்டி, குளிரூட்டும் பெட்டி போன்ற ஒருசில நுகர்பொருள்களும் தனியார் தமக்கெனச் சொந்தமாக வைத்துக் கொள்ள அனுமதிக்கப்படுகின்றனர். பிற நுகர்பொருள்களும் உற்பத்திக் காரணிகளும் இயற்கை வளங்களும் பொதுவுடைமையாக இருப்பதால் மையத் திட்டமிடுதல் மூலம் பொருளாதாரம் இயங்குகிறது.

திட்டமிடுதல் மைய அமைப்பினால் மேற்கொள்ளப்பட்டாலும், ஒவ்வொரு நிலையிலும் நுகர்வோர்களுடைய கருத்துகளும் தொழிலாளர்களுடைய கருத்துகளும் கவனமாக ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்ட பின்னரே, திட்டத்திற்கு இறுதி வடிவம் கொடுக்கப்படுகிறது. எனவே, சோவியத்து மக்கள் எதைச் செய்ய விரும்புகிறார்கள், அவர்களின் அடிப்படைச் சிக்கல்கள் யாவை, அவற்றை அவர்கள் எவ்வாறு சரிசெய்ய விரும்புகிறார்கள், பிற நாடுகளுடன் அவர்கள் எவ்வாறு உறவு வைத்துக்கொள்ள விரும்புகிறார்கள் ஆகியவற்றை விளக்கும் முதல் நிலைப் படிவமாக (Blueprint) சோவியத்துத் திட்டம் அமைகிறது என்று அறிஞர்கள் குறிப்பிடுகின்றனர்.

குறிக்கோள்: உருசியத் திட்டத்தின் இலக்குகளும் அவற்றை அடைய மேற்கொள்ளப்படும் வழிகளும் பொதுவுடைமைக் குறிக்கோளைச் சார்ந்தவையாகும். 'ஒவ்வொருவரும் அவரவர் தகுதிக்கேற்ப உழைக்க வேண்டும்; ஒல்வொருவரும் அவரவர் தேவைக்கேற்பப் பெற்றுக்கொள்ள வேண்டும்' என்பது உருசியத் திட்டங்களின் அடிப்படைக் குறிக்கோள். இதனை அடையப் பொருளாதார அமைப்பு முழுமையாகப் பொதுவுடைமையாக இருத்தல் வேண்டும் என்பதால், பொதுவுடைமை என்பது உருசியத் திட்டங்களின் அடிப்படைக் கோட்பாடாக இருக்கிறது.

மிகக் குறுகியகால அளவில் மிகையான முன்னேற்றத்தை அடைய வேண்டும் என்பதால், பேரளவு முதலீடுகளை மேற்கொள்ளல், அடிப்படைக் கனரகத் தொழில்களின் உறுதியான வளர்ச்சியை விரைவாகப் பெறுதல், அறிவியல், பொறிநுட்ப முன்னேற்றத்தை விரைவாகப் பெறுதல் போன்றவையும் உருசியத் திட்டத்தின் குறிக்கோள்களாகும்.

நாட்டு வருமானத்தைத் தொழிலாளர்களுக்கும் அவர்கள் குடும்பங்களின் தனி நுகர்வுக்கும் தேவையான இன்றியமையாப் பகுதி என்றதொரு பிரிவாகவும், மேன்மேலுமான உற்பத்திப் பெருக்கம், அறிவியல், பண்பாடு, கல்வி, மருத்துவம், சுற்றுச்சூழல், முதியோரைப் பேணுதல், நாட்டின் பாதுகாப்பு போன்றவற்றில் வளர்ச்சி ஆகியவை அடங்கிய உபரிப் பகுதி என்றதொரு பிரிவாகவும் இரு வகையாகப் பகுத்து, தனி ஆள் பயனையும் சமுதாயப் பயனையும் மிகுதிப் படுத்துவது உருசியத் திட்டமிடுதலில் உள்ள மற்றுமொரு குறிக்கோள்.

கோயல்ரோ: நாட்டின் ஆற்றலை ஒன்று திரட்டும் அடிப்படை நோக்கத்துடன் உருசியா முழுவதையும் மின்மயமாக்கும் திட்டமே கோயல்ரோத் (Guelro) திட்டம் எனக் கூறப்படுகிறது. இத்திட்டம் தொழிற்றுறை, வேளாண்மைத் துறை, போக்குவரத்துத் துறை ஆகியவற்றின் தொழில்நுட்ப வளர்ச்சிக்கு இன்றியமையாததாகக் கருதப்பட்டது.

கோசுத் திட்டம்: கோசுத் திட்டம் (Gos Plan)எனப்படும் மாநிலத் திட்டக் குழுவுடன் 1921-ஆம் ஆண்டில் கோயல்ரோத்து திட்டம் இணைந்துவிட்டது. இத்திட்டக்குழுவின் ஆலோசனைகள், கருத்துகள் ஆகியவற்றின் அடிப்படையில் தொலைநோக்குத் திட்டம் உருவாக்கப்படுகிறது. ஆண்டுத் திட்டங்களையும் கோசுத் திட்டம் உருவாக்குகிறது.

கோசு வங்கி: உற்பத்தியின் ஒவ்வோர் அலகும் அதனதன் கோசு வங்கிக் (Gos Bank) கணக்கிலிருந்து மூலவளங்களைப் பெற்றுச் செயற்படுகிறது. இவ்வங்கி மூலமாகவே எல்லா அலகுகளும் மூலவளங்களைப் பெறுவதால், ஒவ்வோர் அலகும் எந்த அளவுக்கு அதனதன் பொறுப்புகளை நிறைவேற்றி இலக்குகளை அடைகின்றன என்பதைக் கோசு வங்கி கண்காணிக்கிறது.

திட்ட அமைப்பு: நாட்டு உயர்நிலையில் கோசுத் திட்டம் தொலை நோக்குத் திட்டங்களை வகுக்கிறது. இது ஓர் ஆலோசனைக் குழுவாக இருந்த போதிலும், மைய அரசின் எல்லா அமைச்சகங்களுடனும் மிகவும் நெருங்கிய தொடர்பு கொண்டு செயற்படுகிறது. மாநிலங்கள் அவற்றிற்கெனத் தனித்தனித் திட்டக் குழுக்களை அமைத்துள்ளன. ஒவ்வொரு மாநிலப் பகுதியும் ஒப்லாசுட்டு (Oblast) எனப்படும் மாவட்டங்களாகவும், ஒவ்வோர் ஒப்லாசுட்டும் இரையான் (Raiyon) எனப்படும் வட்டங்களாகவும் பிரிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. ஒவ்வொரு வட்டமும் நகர் சோவியத்துகளாகவும் (Town Soviets) ஊரகச் சோவியத்துகளாகவும் (Village Soviets) அமைந்திருக்கின்றன. இந்த ஒவ்வோர் அமைப்பும் தனித்

தனியான திட்ட அமைப்புகளைப் பெற்றுச் செயற்படுகின்றன.

ஒருங்கிணைப்பு: ஒரு நாட்டின் பொருளாதாரத்தில் எண்ணிக்கையிலடங்காத நுகர்வோர்களும் சேமிப்பவர்களும் முதலீடு செய்பவர்களும் தொழிலாளர்களும் தொழில் முனைவோர்களுமாகப் பல பிரிவினரும் செயற்படுதல் இயல்பு. இவர்களுடைய செயல்களுக்கிடையே முறையான ஒருங்கிணைப்பு (Coordination) இருந்தால்தான் திட்டம் நற்பலனைத் தரும். இம்முயற்சி கோசுத் திட்டத்தினால் முழு அளவில் மேற்கொள்ளப்படுகிறது. செய்திகளைச் சேகரித்தல், முதற்படிவத் திட்டத்தை வடிவமைத்தல், அதனடிப்படையில் பலவகை நிலைகளில் கருத்தரங்குகளை மேற்கொள்ளல், முரண்பாடுகளைக் களைந்து திட்டத்தை முறைப்படுத்தி வரைதல் போன்ற செயல்களைக் கோசுத் திட்டம் மேற்கொண்டு, ஒருங்கிணைப்புப் பணியைச் செம்மையாகச் செய்து வருகிறது.

விலை வரையறை: அங்காடிப் பொருளாதாரத்தைப் போல் அல்லாமல் விலைகளைத் திட்ட அதிகாரிகள் வரையறுக்கின்றனர். இவ்விலைகள் பெரும்பாலும் கணக்கிடுவதற்காகவும் உற்பத்தித் திறனை மதிப்பிடுவதற்காகவும் பயன்படுத்தப்படுகின்றன. உற்பத்தியாளர் விலைகளோடு விற்பனைத் தொகை வரியைச் (Turnover Tax) சேர்த்து நுகர்வோர் விலைகள் அமைகின்றன. தேவை மிகுதியானால் வரியின் அளவு அதிகரிக்கப்படுகிறது. தேவையின் அளவு குறைந்தால் வரியின் அளவும் குறைக்கப்படுகிறது.

ஊக்குவிப்புகளும் தண்டனைகளும்: ஒவ்வொருவரும் தத்தம் செயல்களைத் திட்டமிட்ட அடிப்படையில் செய்து இலக்குகளையும் மிஞ்சிய வெற்றியைப் பெறுவார்களானால், அவர்களுக்கு உற்பத்தித் திறனுடன் கூடிய கூலி, மிகை ஊதியம் (Bonus), கட்டணம் (Premium) போன்றவற்றை வழங்கி உற்சாகப் படுத்தவும் கடமைகளை ஆற்றத் தவறுபவர்களுக்கும், தவறிழைப்பவர்களுக்கும் பலவகைத் தண்டனைகள் கொடுப்பதற்கும் உருசிய நாட்டில் பல வழிமுறைகள் உள்ளன.

உருசியத் திட்ட ஆண்டுகள்:

முதல் ஐந்தாண்டுத் திட்டம்	... 1928 — 1932
இரண்டாம் ஐந்தாண்டுத் திட்டம்	... 1933 — 1937
மூன்றாம் ஐந்தாண்டுத் திட்டம் (இரண்டாம் உலகப் போரின் காலத்தையும் உள்ளடக்கியது)	... 1938 — 1945
நான்காம் ஐந்தாண்டுத் திட்டம்	... 1946 — 1950
ஐந்தாம் ஐந்தாண்டுத் திட்டம்	... 1951 — 1955
ஆறாம் ஐந்தாண்டுத் திட்டம் (நான்கு ஆண்டுகள் காலத்திலேயே முடித்து வைக்கப்பட்டது)	... 1956 — 1960
ஏழாம் ஐந்தாண்டுத் திட்டம் (ஏழாண்டுகள் காலத்திற்கான திட்டமாக அமைந்தது)	... 1959 — 1965
எட்டாம் ஐந்தாண்டுத் திட்டம்	... 1966 — 1970
ஒன்பதாம் ஐந்தாண்டுத் திட்டம்	... 1971 — 1975
பத்தாம் ஐந்தாண்டுத் திட்டம்	... 1976 — 1980

வேளாண்மை, தொழில் முன்னேற்றம்: சார் மன்னர்கள் (Czaar Emperors) காலத்தில் உருசியாவில் ஏறத்தாழ 82 விழுக்காடு மக்கள் வேளாண்மையையே நம்பியிருந்தனர். நாட்டின் பெரும்பகுதி நிலம் (63 விழுக்காடு) ஒருசில நிலக்கிழார்களின் கட்டுப்பாட்டில் இருந்தது. எனவே, அடிமை வாழ்வும் தாங்க முடியாத தொல்லைகளும் வேளாண்மைத் தொழிலாளர்களின் உடன் பிறப்புகளாக இருந்தன. ஆனால், உருசியப் புரட்சி ஏற்பட்ட பின்னர் நிலைமை மாறியது. நாட்டிலுள்ள நிலம் யாவும் பொதுவுடைமையாக்கப்பட்டது. இலெனினின் (Lenin) கூட்டுறவுத் திட்டத்தின் மூலம் சிறு சிறு பண்ணைகள் ஒருங்கிணைக்கப்பட்டு, அதன் மூலம் உற்பத்தி பெருக்கப்பட்டது. உருசிய நாட்டின் வேளாண்மை அமைச்சகம் வேளாண்மை முன்னேற்றத்திற்கான திட்ட வழிமுறைகளை வகுக்கிறது; அறிவியல் அடிப்படையில் அமைந்த பல பரிந்துரைகளையும் செய்து, விரைவான வளர்ச்சிக்கு வழி காட்டுகிறது.

உருசியாவின் தொழிற்றுறையில் புதுமையான எல்லா இனங்களும் சிறப்பாகச் செயற்படுகின்றன. உருசியப் புரட்சிக்கு முந்திய காலத்தோடு ஒப்பிடும் போது, 130 மடங்கிற்கும் கூடுதலான அளவாகவும் 1940-ஆம் ஆண்டோடு ஒப்பிடும்போது, 1975-ஆம் ஆண்டில் 17 மடங்காகவும் தொழிற்றுறையின் முன்னேற்றம் அமைந்துள்ளது. எரிபொருள், சக்தித் துறைகள் (Fuel and Power Sectors), இரும்பு உருக்குத் தொழில், இரும்பல்லாத பிற உலோகத் தொழில், மரத்தொழில், சிமெண்டுத் தொழில், சிறுதொழில்கள், உணவுத் தொழில்கள் போன்றவை உருசிய நாட்டுத் தொழில்களுள் சிறப்பானவை. உருசிய நாட்டுத் தொழிலாளர்களின் உற்பத்தித் திறன் உயர்வுதான் அந்நாட்டுத் தொழில் வளர்ச்சியின் அடிப்படை மறைபொருள் (Secret) என்று குறிப்பிடப்படுகிறது.

இந்திய ஐந்தாண்டுத் திட்டங்கள்: 'இந்தியாவிற்குத் திட்டமிட்ட பொருளாதாரம்' என்ற நூலை திரு.எம். விசுவேசுவரய்யா (M. Visvesvaraya) வெளியிட்டது முதல், திட்டமிட்ட பொருளாதார வளர்ச்சிக்கான இன்றியமையாமை உணரப்பட்டது. சவகர்லால் நேரு (Jawaharlal Nehru) தலைமையில் 1938-இல் இந்திய நாட்டுக் குழு ஒன்று அமைக்கப்பட்டது. ஒருசில தொழில் முனைவர்கள் 1943-இல் பம்பாய்த் திட்டம் (Bombay Plan) என்ற ஒரு திட்டத்தை உருவாக்கினர். அதே காலத்தில் எம்.என். ராய் (M.N. Roy) 'மக்கள் திட்டம்' (People's Plan) என்ற நூலை வெளியிட்டார். இந்தியா விடுதலை பெற்ற பின்னர், 1950- மார்ச்சுத் திங்களில் இந்தியத் திட்டக் குழு (National Planning Commission) அமைக்கப்பட்டது.

திட்ட முறையின் இயல்புகள்: மக்களாட்சி முறைத் திட்டம்: திட்டத்தை வகுப்பதிலும் நிறைவேற்றுவதிலும் மக்களின் கருத்தையும் உதவியையும் பெற முயற்சிகள் பல மேற்கொள்ளப்படுகின்றன. இந்தியத் திட்டம் நாடு தழுவிய திட்டமன்று. இந்தியப் பொருளாதாரத்தின் எல்லாத் துறைகளுக்கும் கூட்டாகத் திட்டம் இயற்றப்படுவதில்லை. பொதுத் துறைக்கு மட்டுமே திட்டம் வரையப்பட்டுச் செயற்படுத்தப்படுகிறது.

சமத்துவத் திட்டம்: வசதியும் வருமானமும் குறைந்த பெரும்பான்மையான குடிமக்களுக்குத் திட்டத்தின் பெரும் பயன்கள் கிடைக்க வேண்டும்; எல்லா மக்களின் வாழ்க்கைத் தரமும் உயர வேண்டும்; செல்வ வருமான ஏற்றத் தாழ்வுகள் குறைய வேண்டும் என்பன போன்ற பல சமத்துவ இயல்புகள் இந்தியத் திட்டங்களில் உள்ளார்ந்திருக்கின்றன.

மையத் திட்டம், பரவலாக்கும் திட்டம்: திட்டமிட்ட பாதையில் வளம் காணுதல் இந்தியாவில் மைய, மாநில அரசுகளின் கூட்டுப் பொறுப்பாக இருக்கிறது. வேளாண்மை, நீர்ப்பாசனம், மின்சாரம், கல்வி, பொதுச் சுகாதாரம் போன்றவற்றின் வளர்ச்சி மாநில அரசுகளின் சிறப்பான பொறுப்புகளாகவும், பிற பொறுப்புகள் மைய அரசின் பொறுப்புகளாகவும் இருக்கின்றன. நாட்டின் வளர்ச்சி பொதுத்துறை, தனியார் துறை ஆகிய இரு துறைகளின் கூட்டுப் பொறுப்பாக இருக்கிறது. எனவே, இந்தியாவில் மையத் திட்டமும் பரவலாக்கும் திட்டமும் இணைந்து செயற்படுகின்றன.

ஐந்தாண்டுத் திட்ட அமைப்பு: திட்டமிடுவதற்கு அடிப்படை புள்ளி விவரங்களே. மத்திய புள்ளிவிவரக் கழகம் (Central Statistical Organisation), நாட்டுத் திட்டக் குழுவின் திட்ட ஆராய்ச்சிக் குழு (Research Programme Committee of National Planning Commission), மைய நீர், மின்சாரக் குழு (Central Water and Power Commission), எண்ணெய் இயற்கை வாயுக் குழு (Oil and Natural Gas Commission) போன்ற சிறப்புக் குழுக்கள் மூலமாக எல்லாவகையான அடிப்படைப் பொருளாதாரப் புள்ளிவிவரங்களும் திரட்டப்படுகின்றன. இவற்றின் அடிப்படையில் எதிர்பார்க்கப்படும் மக்கள்பெருக்கம், உற்பத்திப் பெருக்க வீதம், விரும்பப்படும் வளர்ச்சி வீதம், திட்டத்தில் சிறப்பிடம் கொடுக்கத்தக்கவை, பொருளாதார வளர்ச்சியின் போக்குப் போன்றவற்றைக் கருத்திற் கொண்டு திட்டங்களை வரைகின்றனர். நிதி மூலவளங்கள், பருப்பொருள் சார்ந்த மூலவளங்கள் (Physical Resources) ஆகியவற்றின் இருப்பு, எதிர்பார்க்கப்படும்

அளவு, காலம் ஆகியவற்றைக் கருத்திற் கொண்டு, திட்டத்தின் முக்கியமான நோக்கங்களும் இலக்குகளும் வரையறுக்கப்படுகின்றன. 1. நடப்பு வருமான உபரி, 2. இரயில்வே போன்ற பிற பொதுத் துறை நிறுவனங்களிலிருந்து பெறும் உபரி, 3. நிகர அங்காடிக் கடன்கள், நிகர சிறுசேமிப்புகள் போன்றவை அடங்கிய பொதுமக்களிடமிருந்து பெறும் கடன்களின் அளவு, 4. மூலதன வரவுகள், 5. பொதுத்துறை நிறுவனங்களிலிருந்து பெறப்படும் உபரியின் பெருக்கம், கூடிய வரி வருமானம், 6. வரவு செலவுத் திட்ட உபரி, 7. பற்றாக்குறை நிதியாக்கம் ஆகியவை பொதுத் துறைக்கான மூலவளங்களின் தோற்றுவாய்கள். தனியார் துறைக்கான மூல வளங்களின் அளவையும் அயற் செலாவணி மூலங்களின் அளவையும் மதிப்பிட்டுக் கொள்கின்றனர்.

இந்தியாவின் முதல் ஐந்தாண்டுத் திட்டம்(1951-1956): சுதந்திரப் போராட்டத்தினாலும் நாட்டுப் பிரிவினையாலும் ஏற்பட்ட இழப்புகளை நீக்கி, எதிர்காலத்தில் நாடு பொருளாதார முன்னேற்ற வளர்ச்சிப் பாதையில் தடையில்லாமல் செல்லத்தக்க வகையில், நாட்டின் பொருளாதாரத்தை மறுசீரமைப்புச் செய்வதை அடிப்படை நோக்கமாகக் கொண்டு முதல் திட்டம் அமைக்கப்பட்டது. வேளாண்மைத் துறையின் வளர்ச்சிக்குச் சிறப்பிடம் கொடுக்கப்பட்டது. பொதுத்துறையின் செலவு உரு. 1960 கோடியாக இருந்தது. திட்ட இலக்குகள் நிறைவேற்றப்பட்டன.

முதல் ஐந்தாண்டுத் திட்டம் திட்டப்படிவத்தின் அடிப்படையில் அமைக்கப்படவில்லை என்றாலும், அதில் மேற்கொள்ளப்பட்டிருக்கும் கருத்துகளை ஆராயும்போது, எராடு-தோமார் படிவம் (Harrod Domar Model) அடிப்படையில் அமைந்துள்ளது என்பது பொருளியல் வல்லுநர்களின் கருத்தாகும். எராடு-தோமாரின் பொருளாதார வளர்ச்சிப் படிவக் கோட்பாட்டின் அடிப்படையில் முதலீட்டிற்கும் வெளியீட்டிற்கும் இடையில் தேவைப்படும் கட்டுமானக் காலம் (Gestation Lag) 2 ஆண்டுகள் எனவும், திட்டக்காலச் சேமிப்பு வீதம் 5 விழுக்காட்டிலிருந்து 6 விழுக்காடு வரை உயரும் எனவும், மூலதன வெளியீட்டு விகிதம் (Capital Output Ratio) 3:1-ஆகப் பெருகி, பொருளாதார வளர்ச்சி வீதம் ஆண்டொன்றுக்கு 2 விழுக்காடு முதல் 2½ விழுக்காடு வரை பெருகும் எனவும் இந்திய மையத் திட்டக் குழு (Central Planning Commission) மதிப்பிட்டு, இவற்றை முதலாம் ஐந்தாண்டுத் திட்டக் காலத்தின் பலனாக எதிர்பார்த்தது.

இந்தியப் பொருளாதாரத்தின் அடிப்படை அமைப்பில் காணப்படும் தனித்தன்மை வாய்ந்த சிக்கல்களைக் கருதாமல், மூலதனக் குவிப்பால் (Capital Formation) மட்டும் பொருளாதார முன்னேற்றம் ஏற்படுமென்று முதல் திட்டப் படிவத்தில் எதிர்பார்க்கப்பட்டது ஒரு பெருங்குறை எனக் கருதப்படுகிறது. பொருளாதார வளர்ச்சிப் போக்கில் பொருளாதாரம் எதிர்நோக்கிய உண்மைச் சிக்கல்கள் அனைத்தையும் முதல் திட்டம் கருத்தில் கொள்ளவில்லை.

இரண்டாம் ஐந்தாண்டுத் திட்டம் (1956-61): சமத்துவச் சமுதாயத்தை உருவாக்குவதை இலக்காகக் கொண்டு, பொதுத் துறைக்கு உரு. 4800 கோடி ஒதுக்கப்பட்டது. கனரகத் தொழில்களின் வளர்ச்சியில் சிறப்புக் கவனம் செலுத்திப் பெரும் உருக்கு ஆலைகளை நிறுவியதோடு, செய்தித் தொடர்பு, போக்குவரத்து ஆகியவற்றிலும் பேரளவில் முன்னேற்றத்தை நாடு பெற்றது. ஆனால், இயற்கை ஒத்துழைக்காததால் பருவமழை பொய்த்து, வேளாண்மை உற்பத்தி குறைந்து, விலைகள் மிகுந்து பொருளாதாரத்தில் பல சிக்கல்கள் தோன்றின.

இத்திட்டக் காலத்தின் 1960-61-இல் நிலவிய விலைகளில் கணக்கிட்ட நாட்டு வருமானமும் தனி ஆள் வருமானமும் முறையே 19.5%, 8% அளவில் பெருகின. தனி ஆள் வருமானம் கூடுதல் குறைவாக இருந்ததற்கு மக்கள் பெருக்கம் காரணமாகக் கருதப்பட்டது. உணவு உற்பத்தி 56-61-இல் 65.8 மிலியன் கண்டியில் (Tonnes) இருந்து 65-66-இல் 76 மிலியன் கண்டியாகப் பெருகியது. மூன்று பெரும் உருக்காலைகள் நிறுவப்பட்டன. அனல்மின் நிலையங்கள் தோற்றுவிக்கப்பட்டன. செய்தித் தொடர்பிலும் போக்குவரத்திலும் முன்னேற்றம் ஏற்பட்டது. விலையுயர்வும் வேலையின்மைச் சிக்கலும் வேதனைதரும் நிலையிலிருந்தன; எனினும் 8 மிலியன் புதிய வேலைவாய்ப்புகள் உருவாக்கப்பட்டன.

இரண்டாம் ஐந்தாண்டுத் திட்டப் படிவத்தை மகலனோபிசு (Mahalanobis) உருவாக்கினார். அவர் 1952-இல் ஆற்றிய ஒரு விரிவுரையில் கீழ்வரும் கணக்குத் திட்டப்படிவத்தை (Mathematical Model) வெளியிட்டார்:

$$Y_t = Y_0 (1 + \alpha \beta - p)^t$$

Y_t = காலத்தில் தனி ஆள் நிகர நாட்டு வருமானம்
(Per Capita Net National Income in 't' Period).

Y_0 = அடிப்படைக் காலத்தில் தனி ஆள் நிகர நாட்டு வருமானம்
(Per Capita Net National Income in the base period)

α = நிகர முதலீட்டு வீதம் (Rate of Net Investment)

β = ஓர் அலகு நிகர முதலீட்டின் விளைவாக நாட்டு வருமானத்தில் தோன்றும் அதிகரிப்பு (Y).

p = மக்கள்தொகை வளர்ச்சி வீதம்

α = 5%; p = 1.25%; $\beta = 0.33$

என்றிருந்தால் α—இன் மதிப்பை 10 முதல் 11 விழுக்காடாக உயர்த்துவதன் மூலம், 35 ஆண்டுக் காலத்தில் தனி ஆள் வருமானத்தை இரண்டு மடங்காக்கும் வகையில் உள்ள உயர்ந்த வளர்ச்சி வீதத்தைப் பெறலாம்.

இத்திட்டப் படிவத்தை மேலும் விரிவாக்கி இரு துறைத் திட்டப் படிவமாக்கிக் (Two Sector Model) கீழ்வருமாறு குறிப்பிட்டார்.

$$Y_t = Y_o \left[1 + \alpha_o \frac{\lambda_k \beta_k + \lambda c \beta c}{\lambda_k \beta_k} \left\{ (1 + \lambda_k \beta_k)^t - 1 \right\} \right]$$

பொருளாதார வளர்ச்சிப் பாதை மேற்கண்ட சமன்பாட்டு வளைகோட்டுப் பாதையில் செல்வதாக இருக்கும்.

Y_t = நடப்பு ஆண்டில் மொத்த உள்நாட்டு மூலதனத் திரட்சி (Gross Capital Formation in 't' Years).

Y_o = அடிப்படை ஆண்டில் நிலவிய மொத்த உள்நாட்டு மூலதனத் திரட்சி.

α_o = அடிப்படை ஆண்டில் நிலவிய முதலீட்டு வீதம்.

λk = முதலீட்டில் முதலீட்டுப் பண்டங்கள் தொழில்களுக்கான (Investment Goods Industries) பகுதி.

λc = முதலீட்டில் நுகர்வுப் பண்டங்கள் தொழில்களுக்கான (Consumer Goods Industries) பகுதி.

β_k = முதலீட்டுப் பண்டங்கள் தொழில்களில் இறுதிநிலை விளைவு—மூலதன வீதம் (Incremental Output-Capital Ratio).

β_C = நுகர்வுப் பண்டங்கள் தொழில்களில் இறுதிநிலை விளைவு மூலதன வீதம்.

இரண்டாம் ஐந்தாண்டுத் திட்டத்திற்கு இறுதி வடிவம் கொடுக்கப்படுவதற்கு முன்னர், திட்டக்கால அளவில் மேற்கொள்ளப்படத்தக்க முதலீட்டின் உச்ச அளவு உரூ. 5600 கோடியாக இருந்தது; திட்டக் காலத்தில் குறைந்த அளவு 10 முதல் 12 மிலியன் மக்களுக்காவது புதிய வேலைவாய்ப்புகளைத் தோற்றுவிக்க வேண்டுமென்ற எண்ணம் இருந்தது. இதனை அடிப்படையாகக் கொண்டு நான்கு துறைத் திட்டப்படிவம் (Four Sector Model) ஒன்றை அமைத்து, ஒவ்வொரு துறைக்கும் அதிக அளவு எவ்வளவு தொகையை ஒதுக்க வேண்டுமென்றும், ஒவ்வொரு துறையும் எவ்வளவு வருமானத்தையும் வேலையையும் தோற்றுவிக்கும் என்றும் மகலனோபிசு கணக்கிட்டுக் குறிப்பிட்டார்.

மகலனோபிசின் திட்டப் படிவத்தில் இத்திட்டக்காலத்தில் முதலீடு செய்யத்தக்க மொத்தத் தொகை A; தோற்றுவிக்கத்தக்க மொத்த வருமானம் E ; வேலை அளவு N ; கீழ்வரும் சமன்பாடுகளைப் பயன்படுத்திப் பெறப்படும் முடிவுகளையும் அவர் அளித்தார்.

$$E = E_k + E_1 + E_2 + E_3 \quad \ldots (1)$$

$$N = N_k + N_1 + N_2 + N_3 \quad \ldots (2)$$

$$A = \lambda_k A + \lambda_1 A + \lambda_2 A + \lambda_3 A \quad \ldots (3)$$

$$N_k = \lambda_k A/\theta_k \quad \ldots (4)$$

$$N_1 = \lambda_1 A/\theta_1 \quad \ldots (5)$$

$$N_2 = \lambda_2 A/\theta_2 \quad \ldots (6)$$

$$N_3 = \lambda_3 A/\theta_3 \quad \ldots (7)$$

$$A = P_k\theta_k + \eta_1\theta_1 + \eta_2\theta_2 + \eta_3\theta_3 \quad \ldots (8)$$

$$E_k = \lambda_k A/\beta_k \quad \ldots (9)$$

$$E_1 = \lambda_1 A/\beta_1 \quad \ldots (10)$$

$$E_2 = \lambda_2 A/\beta_2 \quad \ldots (11)$$

$$E_3 = \lambda_3 A/\beta_3 \quad \ldots (12)$$

எனவே,

$$E = \lambda_k A.\beta_k + \lambda_1 A.\beta_1 + \lambda_2 A.\beta_2 + \lambda_3 A.\beta_3$$

$$= N_k\beta_k\beta_k + N_1\theta_1\beta_1 + N_2\theta_2\beta_2 + N_3\theta_3\beta_3$$

$$= Y_o\,[(1+\eta)^5-1]$$

η = வருமானத்தின் ஆண்டுதோறுமான வளர்ச்சி.

Y_o = தொடக்க நிலை வருமானம்.

k = முதலீட்டுப் பண்டங்கள் துறை.

C_1 = நுகர்வுப் பண்டங்கள் துறை.

C_2 = வேளாண்மைப் பண்டங்கள் உட்படச் சிறிய வீட்டுத் துறையில் (Small Household Sector) உற்பத்தியாகும் நுகர்வுப் பண்டங்கள் துறை.

C_3 = சுகாதாரம், கல்வி போன்ற பணிகளை உற்பத்தி செய்யும் துறை.

β = உற்பத்தி மூலதன விகிதம் (Output-Capital Ratio)

θ = மூலதன - உழைப்பு விகிதம் (Capital-Labour Ratio)

λ = ஒவ்வொரு துறைக்கும் ஒதுக்கத்தக்க முதலீட்டு அளவு.

மகலனோபிசு திட்டப் படிவத்தின் அடிப்படையில் பகிர்ந்தளிக்கப்பட்ட தொகைகள்:

k துறைக்கு	...	உரூ. 1850 கோடி
C_1 துறைக்கு	...	உரூ. 980 கோடி
C_2 துறைக்கு	...	உரூ. 1180 கோடி
C_3 துறைக்கு	...	உரூ. 1600 கோடி
மொத்தம்		உரூ. 5610 கோடி

திட்டக் காலத்தில் நான்கு துறைகளிலும் தோன்றும் வருமானம் என மதிப்பிடப்பட்டவை:

k துறையில்	...	உரூ. 370 கோடி
C_1 துறையில்	...	உரூ. 340 கோடி
C_2 துறையில்	...	உரூ. 1470 கோடி
C_3 துறையில்	...	உரூ. 720 கோடி
மொத்தம்		உரூ. 2900 கோடி

திட்டக்காலத்தில் துறைவாரியாகப் பெருகும் வேலை வாய்ப்புகள்:

k துறையில்	...	0. 9 மிலியன்
C_1 துறையில்	...	1. 1 மிலியன்
C_2 துறையில்	...	4. 7 மிலியன்
C_3 துறையில்	...	4. 3 மிலியன்
மொத்தம்		11. 0 மிலியன்

மகலனோபிசு உருப்படிவத்தை அமைப்பதில் ஒருசில குறைகள் இருந்த காரணத்தால் விளைவுகள் எதிர்பார்த்த அளவு அமையவில்லை என்பது குறிப்பிடப்பட்டது.

மூன்றாம் ஐந்தாண்டுத் திட்டம் (1961-66): பொதுத் துறையில் உரூ. 7500 கோடி செலவுடன் தன்னைத் தானே இயக்கிக் கொள்ளும் வகையில், பொருளாதாரத்தை மாற்றியமைக்கும் முயற்சிகள் மேற்கொள்ளப்பட்டன. நாட்டு எல்லையில் நடந்த போர்களினாலும் விலை உயர்வினாலும் வறட்சியினாலும் பொருளாதார வளர்ச்சி எதிர்பார்த்த அளவில் அமையவில்லை. ஆண்டு நாட்டு வருமான உயர்வு விகிதம் எதிர்பார்க்கப்பட்ட 5 விழுக்காட்டு அளவிற்கு உயரவில்லை. உணவு உற்பத்தி சராசரியாக ஆண்டொன்றுக்கு 2 விழுக்காடு உயர்ந்தது (இலக்கு:6%). சராசரி தொழில் உற்பத்தி 5.7 விழுக்காடாக இருந்தது (இலக்கு:14%). புதிய வேலை வாய்ப்புகளில் 14.5 மிலியன் மக்கள் அமர்த்தப்பட்டனர்; எனினும் திட்ட இறுதியில் 9 முதல் 10 மிலியன் மக்கள் வேலையற்று இருக்கும் நிலை காணப்பட்டது.

விலையுயர்வு, வேலையின்மைச் சிக்கல், மைய-மாநில அரசுகளுக்கிடையே இணக்கமில்லாத தன்மை போன்றவை வேதனை தரும் நிலைகளாக இருந்தன.

மூன்றாம் ஐந்தாண்டுத் திட்டத்திற்கென ஒரு தனித் திட்டப் படிவம் பயன்படுத்தப்படவில்லை. எனினும், மகலனோபிசின் நான்கு துறைத் திட்டப்படிவம் சே. சாண்டீயின்(J. Sandee)செய்முறைத் திட்டப் படிவம் (Demonstration Planning Model), சக்கரவர்த்தியின்(Chakravarthy) திட்டப் படிவம் ஆகியவற்றின் அடிப்படையில் இத்திட்டம் வடிவமைக்கப்பட்டது என்பர். அடிப்படை ஆண்டாக 1960-ஐயும் முடிவுறு ஆண்டாக (Terminal Year) 1970-ஐயும் கொண்டு, 30 மாறிகளையும் 16 சமன்பாடுகளையும்(Equations) 13 துறைகளையும் உடைய படிவத்தை (13 Sector Model) சாண்டீ அமைத்தார். மொத்த முதலீடு, நடப்பு ஆண்டுச் சேமிப்பு, அயல்நாட்டு உதவியின் நிகர அளவு, ஐந்தாண்டுகளில் நாட்டு வருமானத்தில் தோன்றும் உயர்வு, வேளாண்மை விளைபொருள்களுக்கான தேவை, வேளாண்மை விளைபொருள்களின் உற்பத்தியில் உயர்வு, நடப்பு ஆண்டில் மொத்த வரி வருவாய், வருமானம் அல்லது வருமானத்தில் சில பகுதிகளைச் சார்ந்திருக்கும் வரி வருவாய்ப் பகுதி, வேளாண்மை தவிரப் பிற துறைகளில் தோன்றும் உற்பத்தியின் கூடுதல், நடப்பு ஆண்டு நுகர்வு, மொத்தக் கால அளவில் (Over the Period) ஏற்படும் மொத்த அரசுச் செலவு, அரசுக் கடனில் உயர்வு, வேளாண்மையின் முதலீடு, வேளாண்மை தவிரப் பிறவற்றில் முதலீடு, சேமிப்பில் ஆண்டுதோறும் தோன்றும் கூடுதல் ஆகிய 15 மாறிகளைக் கருத்திற் கொண்டு, சக்கரவர்த்தி தம் திட்டப் படிவத்தை அமைத்தார்.

மூன்று ஓராண்டுத் திட்டங்கள் (1966-69): சீனாவின்படையெடுப்பு, பாகிசுத்தானின் எல்லை மீறல், உள்நாட்டில் வறட்சி நிலைகள் (குறிப்பாக, 1965-66-இல் நிலவிய வறட்சி நிலை)ஆகியவற்றின் விளைவாக, நான்காம் ஐந்தாண்டுத் திட்டத்திற்கு இறுதி வடிவம் கொடுக்க இயலாத நிலை தோன்றிற்று. எனவே, உரூ.2165 கோடி மதிப்புடன் 1966-67ஆம் ஆண்டுக்கான ஓராண்டுத் திட்டம், உரூ. 2085 கோடி மதிப்புடன் 1967-68ஆம் ஆண்டுக்கான ஓராண்டுத்திட்டம்.

உரூ.2376 கோடி மதிப்புடன் 1968-69-ஆம் ஆண்டுக்கான ஓராண்டுத் திட்டம் என மூன்று ஓராண்டுத் திட்டங்கள் வகுக்கப்பட்டுச் செயற்படுத்தப்பட்டன. முதல் ஈராண்டுகளில் வளர்ச்சி எதிர்பார்த்த அளவில் அமையாவிடினும் மூன்றாம் ஆண்டில் தோன்றிய வளர்ச்சி ஓரளவுக்கு மனநிறைவு தரும் வகையில் அமைந்தது.

நான்காம் ஐந்தாண்டுத் திட்டம் (1969-74): ஆண்டு ஒன்றுக்குச் சராசரியாக 5.5 விழுக்காட்டளவில் நாட்டு வருமானப் பெருக்கத்தைப் பெறும் நோக்கத்துடன், பொதுத் துறையில் உரூ. 15902 கோடி செலவிடப்பட்டது.இருப்பினும் இத்திட்டத்தின் இறுதியிலும் நிலைமைகள் மனநிறைவு தரத்தக்க வகையில் அமையவில்லை. வளர்ச்சி விகிதம் ஏறத்தாழ 3 விழுக்காடாகவே இருந்தது. நாடிழந்தோர் சிக்கல்களும் பாகிசுத்தானின் பகைமை நடவடிக்கைகளும் பணவீக்கமும் பல இடர்களை ஏற்படுத்தின.

இத்திட்டக் காலத்தில் எதிர்பார்த்த 6 விழுக்காடு வளர்ச்சி விகிதத்தைக் காட்டிலும் உண்மையான வளர்ச்சி விகிதம் 3 விழுக்காடு குறைவாக இருந்தது. பற்றாக்குறை நிதியாக்கம் உரூ.850 கோடி என்ற திட்ட இலக்கைவிடப் பல மடங்கு அளவில் உரூ. 2060 கோடியாகப் பெருகியது. நாடிழந்தோர் சிக்கலும் பாகிசுதானின் பகைமைச் செயல்களும் பல நடைமுறைச் சிக்கல்களை ஏற்படுத்தின.

இந்திய நாட்டின் திட்டக் குழுவின் பொருளாதாரப் பிரிவு (Economic Division),தொலை நோக்குத் திட்டப் பிரிவு (Perspective Planning Division)என்ற இரு பிரிவுகளும் தனித்தனியாக ஈடுபட்ட ஆய்வுகளின் விளைவே இந்தியாவின் நான்காம் ஐந்தாண்டுத் திட்டப்படிவமாக அமைந்தது.'நான்காம் ஐந்தாண்டுத்திட்டத்திற்கான பேரியல் பொருளாதாரக் கருதுகோள்' (The Macro Economic Hypothesis for the Fourth Plan) என்ற கட்டுரையில் பொருளாதாரப் பிரிவின் ஆய்வுக் கருத்துகளின் சாரம் 1964-ஆம் ஆண்டு ஏப்பிரல் திங்களில் வெளியிடப்பட்டது. அதே காலத்தில் வெளியிட்ப்பட்ட '1960-61 முதல் 1975-76 வரையிலான காலத்திற்கான இந்தியத் தொலைநோக்கின் வளர்ச்சித் திட்டக் குறிப்பு' (Notes on Perspective of Development India, 1960-61 & 1975-76) என்ற கட்டுரை, 1966-ஆம் ஆண்டு செப்டம்பர்த் திங்களில் வெளியிடப்பட்ட '1964-65, 1970-71, 1975-76 ஆகிய ஆண்டுகளுக்கான பருப்பொருள் மற்றும் நிதிச் சம நிலைகள் பற்றிய நான்காம் திட்ட வரைவு' (Draft Fourth Plan: Material and Financial Balance,1964-65; 1970-71 & 1975-76) என்ற ஆய்வறிக்கை ஆகியவை நான்காம் திட்டத்தின் திட்டப் படிவத்தின் அடிப்படையாக அமைந்தன.

ஐந்தாம் ஐந்தாண்டுத் திட்டம்(1974-78): வறுமையை ஒழிப்பது, தன்னிறைவு பெறுவது ஆகிய இரு அடிப்படை நோக்கங்களைக் கொண்டு, ஐந்தாம் திட்டத்தை வகுத்துப் பொதுத் துறையில் உரூ.37250 கோடி செலவிட நிதிவளம் ஒதுக்கப்பட்டது. ஆனால் இத்திட்டம் நான்கு ஆண்டுகளுக்குள் முடித்து வைக்கப்பட்டு, இருபது அம்சத் திட்டம் செயற்படுத்தப் பட்டது. உள்நாட்டு விலைகளில் முனைப்பான உயர்வு, உலகளவில் பெட்ரோலிய எண்ணெயின் விலை உயர்வு, உள்நாட்டில் அரசியல் நிலைகளில் தோன்றிய அழுத்தங்கள் ஆகியவற்றைக் கருத்திற் கொண்டு, அப்போதைய பிரதம மந்திரி திருமதி இந்திராகாந்தியால் இருபது அம்சத் திட்டம் வகுக்கப்பட்டது.

ஐந்தாம் ஐந்தாண்டுத் திட்டப் படிவம்: இந்திய மையத் திட்டக் குழுவின் தொலைநோக்குத் திட்டமிடல் பிரிவு 1973-இல் உருவாக்கிய 'ஐந்தாம் ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தின் அணுகுமுறைக்கானதொரு தொழில்நுட்பக் குறிப்பு' (A Technical Note on the Approach to the Fifth Five Year Plan) என்ற ஆய்வின் மூலம், சில எடுகோள்களில் மாற்றங்களை ஏற்படுத்துவதன் மூலம் நிகழும் பல்வகைத் தொடர் உறவுகளையும் முயற்சிகளையும் அவற்றின் விளைவுகளையும் விளக்கியது. அவ் எடுகோள்களாவன:

(1) ஐந்தாண்டுக் காலத்தில் மொத்த உள்நாட்டு உற்பத்தி அளவில் (Gross Domestic Product) ஏற்படும் பலவகை ஆண்டு வளர்ச்சி விகிதங்கள்: 5.0 விழுக்காடு 5.5 விழுக்காடு, 6.0 விழுக்காடு.

(2) ஐந்தாண்டுகள் கால மொத்தப் பொருள் ஏற்றுமதியின் பலவகை ஆண்டு சராசரி வளர்ச்சி விகிதங்கள்: 6.5விழுக்காடு, 7.0 விழுக்காடு, 7.5 விழுக்காடு, 8.0 விழுக்காடு.

(3) தனியார் நுகர்வோர் செலவின் பகிர்வு அளவில் (The Size of Distribution of Private Consumer Expenditure) உள்ள ஏற்றத் தாழ்வுகளுக்கான பல வகைக் குறிப்பிட்ட (Specification) வேறுபாடுகள்; செல்வ வருமானப் பங்கீட்டிலுள்ள ஏற்றத்தாழ்வைக் குறைத்து, சமுதாயத்தின் அடிமட்டத்திலுள்ள 30 விழுக்காடு மக்களுக்குக் குறைந்த பட்ச அளவில் கொடுத்தல் என்ற எடுகோளைக் கொண்டிருத்தல் அல்லது கொள்ளாதிருத்தல்.

(4) இறக்குமதிப் பதிலிகளுக்கான குறிப்புகளில் (Specification of the Import Substitutes) வேறு

பாடுகள்; அடிப்படை ஆண்டில் (Base Year) இருந்த அதே அளவில் இறக்குமதி பதிலிக் கெழுக்கள் (Co-efficient of Import Substitutions) மாறாதிருத்தல் அல்லது குறைந்து கொண்டு வருதல்.

இத்தகைய பல அடிப்படைகளில் 24 மாறிகள் மதிப்பிடப்பட்டன. இவற்றில் காரணிச் செலவு (Factor Cost) அடிப்படையில் மொத்த உள்நாட்டு விளைவு (Gross Domestic Product) 5.5 விழுக்காடு அளவுக்கு வளர்ச்சி பெறும், இறக்குமதிப் பதிலிகள் பெருகும், நுகர்வோர் செலவிலுள்ள ஏற்றத் தாழ்வுகள் குறையும் என்னும் எடுகோள்களுடன் பொருள்களின் ஏற்றுமதி 7 விழுக்காடு அளவில் இருக்கும் என்ற கருதுகோளைத் திட்டக் குழு ஏற்றுக் கொண்டது.

ஆறாம் ஐந்தாண்டுத் திட்டம் (1978-83): சனதா அரசு (Janatha Government) இத்திட்டத்தை அமைத்தது. வேலையின்மையைப் போக்குதல், குறைவேலையைத் (Under Employment) தவிர்த்தல், மக்களில் ஏழ்மை நிலையில் இருப்பவர்களின் வாழ்க்கைத் தரத்தில் முன்னேற்றத்தை ஏற்படுத்துதல், ஊரகங்களில் ஏழ்மை நிலையில் உள்ளவர்களுக்கும் நகர்களில் சேரி வாழ் மக்களுக்கும் தேவைப்படும் அடிப்படைக் கல்வி, பொதுநலம், ஊரகச் சாலை வசதிகள், ஊரக வீட்டு வசதிகள் ஆகியவற்றைத் தோற்றுவித்தல் போன்ற குறிக்கோள்களுடன், பொதுத் துறைச் செலவாக உரு. 71,000 கோடி உட்பட மொத்தச் செலவு உரு. 1,41,377 கோடி செலவிடுவதெனத் திட்டமிடப்பட்டது. ஆனால் 1978-79, 1979-80 ஆகிய இரு ஓராண்டுத் திட்டங்களே செயற்படுத்தப்பட்டன.

திருத்தப்பட்ட ஆறாம் ஐந்தாண்டுத் திட்டம் (1980-85): இந்திரா காங்கிரசுக் கட்சி மீண்டும் மைய அரசை அமைத்தபோது, 1980-85-க்கான புதிய ஆறாம் ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தை அமைத்தது. வறுமையை ஒழிப்பது, பெரும்பான்மையான மக்களின் வாழ்க்கைத் தரத்தில் தரமான உயர்வைத் தோற்றுவிப்பது, செல்வ வருமானப் பங்கீட்டிலுள்ள ஏற்றத் தாழ்வுகளைப் பேரளவில் குறைப்பது ஆகியவற்றை நோக்கமாகக் கொண்டு, பொதுத் துறைச் செலவு உரு. 84,000 கோடியாகவும் மொத்தச் செலவு உரு. 1,58,710 கோடியாகவும் இருக்கும் வகையில் திட்டம் அமைக்கப்பட்டது.

ஆறாம் ஐந்தாண்டுத் திட்டப்படிவம் பலவகைத் துணைத் திட்டப் படிவங்களைக் (Sub-Models) கொண்டது. அடிப்படைத் திட்டப்படிவத்தில் (Core Model) (1) உள்ளீடு-வெளியீடு (Input-Output), (2) முதலீடு, (3) தனியார் நுகர்வு, (4) தனியார் மற்றும் பொதுத்துறை உள்நாட்டுச் சேமிப்புகள் ஆகிய நிதி மூலவளங்கள் (Financial Resources), (5) இறக்குமதி, (6) வேலை, (7) தொலைநோக்குத் திட்டம் போன்றவை இடம்பெற்றன.

(1) வேளாண்மை, (2) ஏற்றுமதிகள், (3) மக்கள் தொகை, (4) தன்விருப்ப முதலீடு (Autonomous Investment), (5) நீண்டகால நோக்கங்கள் (Long term Objectives), அளவிடத்தக்க மதிப்புகள் (Cordinal), மதிப்பிடத்தக்க மதிப்புகள் (Ordinal) ஆகியவற்றுடன் கூடிய நீண்டகால நோக்கங்கள் ஆகிய துணைத் திட்டப் படிவங்கள் அமைக்கப்பட்டன.

இத்திட்டப்படிவக் காலத்தை 1980-81 முதல் 1984-85 வரையிலான ஆறாம் ஐந்தாண்டுத் திட்டத்துடன் செல்லத்தக்க காலம், 1985-86 முதல் 1995-96 முடிய உள்ள பத்தாண்டுக் காலத்திற்கான நீண்டகாலத் தொலைநோக்குத் திட்டம் என இருவகைப் படுத்தினர்.

முதல் இரு ஐந்தாண்டுத் திட்டங்களுக்கு அடிப்படையாக அமைந்திருந்த எராடு-தோமார் திட்டப் படிவம், மகலனோபிசு பெல்டு-மேன் (Maholanobis-Fel'dman) திட்டப்படிவம் ஆகிய திட்டப் படிவங்களின் அணுகுமுறையையும் மூன்றாம், நான்காம், ஐந்தாம் ஐந்தாண்டுத் திட்டங்களுக்கு அடிப்படையாக அமைந்த உள்ளீடு-வெளியீடு அணுகுமுறையையும் (Input-Output Approach) இணைப்பதற்கான முயற்சியாக இது அமைந்தது. இதற்காக முதலீட்டுத் திட்டப்படிவம் (Investment Planning Model) ஒன்று அமைக்கப்பட்டு, ஏற்கனவே இருந்த உள்ளீடு-வெளியீடு அமைப்போடு இணைக்கப்பட்டது.

ஆறாம் ஐந்தாண்டுத் திட்டப்படிவம் கீழ்வருமாறு அமைந்தது:

$$GDP = GDP^* (1 + r)^T$$

காரணிச் செலவு அடிப்படையில் மொத்த உள்நாட்டு வெளியீடு.

$GDP_{mp} = GDP + TTAX^*$ — அங்காடி விலைகளில் மொத்த உள்நாட்டு வெளியீடு.

$C_{mp} = GDP_{mp} - G_{mp}^* - GI_{mp} - E_{mp}^* + M$

$S = CI_{mp} - M + E_{mp}^* \quad NFY^* + OCT^*$

இங்கு,

C_{mp} = மொத்தத் தனியார் நுகர்வையும்

G_{mp} = மொத்தப் பொது நுகர்வையும்

GI_{mp} = மொத்தச் செலவையும்

TTAX = f.o.b அடிப்படையில் பொருள்கள் மற்றும் காரணியற்ற பிற பணிகள் ஆகியவற்றின் மொத்த ஏற்றுமதிகளையும்

M = c.i.f விலைகளின் அடிப்படையில் மொத்த இறக்குமதிகளையும்

S = மொத்தச் சேமிப்பையும்

NFY = வெளிநாடுகளிலிருந்து வரும் நிகர காரணி வருவாயையும் (Net Factor Income)

OCT = உலகின் பிற பகுதிகளிலிருந்து வரும் நடப்பு மாற்றங்களையும் (Current Transfers) குறிப்பிட்டன.

* இவையாவும் திட்டக்காலத்தின் இறுதி ஆண்டிற்கான அளவுகளாகவும் குறிப்பிடப்பட்டன.

ஏழாம் ஐந்தாண்டுத் திட்டம் (1985–90): உற்பத்தித் திறனைப் பெருக்கி முழு வேலைநிலை, பேரளவில் உணவு உற்பத்தி, பொருளாதாரச் சமத்துவம், சுய சார்புநிலை ஆகியவற்றைப் பெற்றுப் பொருளாதார வளர்ச்சியை அடைவதை நோக்கமாகக் கொண்டு, பொதுத் துறைக்கு உரூ. 180,000 கோடி ஒதுக்கப்பட்டுள்ளது. திட்டக்காலப் புள்ளிவிவர ஆய்வுத் தொகுப்பை அட்டவணைகள் 1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8ஆகியவற்றில் காணலாம்.

அட்டவணை - 1

ஒதுக்கீடுகள்

முதல் மூன்று திட்டங்களின் மூலவளங்களின் ஒதுக்கீடுகளும் அவற்றின் விழுக்காட்டு அளவுகளும் நிதி ஒதுக்கீடுகள் (1951-66)

(உரூபாய் கோடிக்கணக்கில்)

வளர்ச்சித் துறைகள்	முதல் திட்டம் (1951-56)		இரண்டாம் திட்டம் (1956-61)		மூன்றாம் திட்டம் (1961-66)	
	செலவு	விழுக்காடு	செலவு	விழுக்காடு	செலவு	விழுக்காடு
வேளாண்மை, சமுதாய முன்னேற்றம்	291	15	530	11	1,089	12.7
பெரிய, நடுத்தர நீர்ப்பாசனம்	310	16	420	9	664	7.7
மின்சாரம்	260	13	445	10	1,252	14.6
ஊரகச் சிறுதொழில்	43	2	175	4	241	2.8
தொழில்களும் தாதுப் பொருள்களும் (மூன்றாம் திட்டத்தில்-முறைப்படுத் தப்பட்ட தொழிலும் சுரங்கங்களும்)	74	4	900	20	1,726	20.1
போக்குவரத்து, செய்தித் தொடர்பு	523	27	1,300	28	2,112	24.7
சமூகப் பணிகளும் பிறவும்	459	23	830	18	1,493	17.4
மொத்தம்	1,960	100	4,600	100	8,577	100.0

அட்டவணை - 2

1966-69 ஆண்டுத் திட்டங்களில் நிதி ஒதுக்கீடுகள்

வளர்ச்சித் துறைகள்	உரூபாய் கோடிக் கணக்கில்	விழுக்காடு
வேளாண்மையும் அதன் சார்புடையனவும்	1,166.6	17.3
நீர்ப்பாசனமும் வெள்ளத் தடுப்பும்	457.1	6.8

மின்சாரமும் ஆற்றலும் (Energy)	1,182.2	17.5
ஊரகச் சிறுதொழில்கள்	144.2	2.1
தொழிலும் தாதுப் பொருள்களும்	1,575.0	23.3
போக்குவரத்தும் செய்தித் தொடர்பும்	1,239.1	18.3
சமூகப் பணியும் பிறவும்	992.4	14.7
மொத்தம்	6,756.6	100.0

அட்டவணை – 3

நான்காம் திட்ட நிதி ஒதுக்கீடுகள் 1969-74		
வளர்ச்சித் துறைகள்	செலவு (உருபாய் கோடிக் கணக்கில்)	விழுக்காடு
வேளாண்மையும் தொடர்புடைய துறைகளும்	2,728	17.2
நீர்ப்பாசனமும் வெள்ளத் தடுப்பும்	1,086	6.8
மின்சாரம்	2,448	15.4
கிராமச் சிறு தொழில்கள்	293	1.8
தொழில்களும் தாதுப்பொருள்களும்	3,338	21.0
செய்தித் தொடர்பும் போக்குவரத்தும்	3,237	20.3
சமூகப் பணிகளும் பிறவும்	2,772	17.5
மொத்தம்	15,902	100.0

அட்டவணை – 4

ஐந்தாம் திட்ட நிதி ஒதுக்கீடுகள் 1974 1978	
வளர்ச்சித் துறைகள்	செலவு (உருபாய் கோடிக் கணக்கில்)
வேளாண்மைத் துறை	4,730
நீர்ப்பாசனம்	2,681
மின்சாரம்	6,190
சுரங்கமும் பொறியியல் தொழில்களும்	8,939

கட்டுமானம்	25
போக்குவரத்து, செய்தித் தொடர்பு	7,115
வாணிகம், இருப்பு வைத்தல்	205
வீடுகள், தாவரச் சொத்துகள்	600
வங்கிகளும் காப்பீடுகளும்	90
பொது நிருவாகமும் பாதுகாப்பும்	98
பிற பணிகள்	5,790
அறிவியலும் தொழில்நுட்பமும்	419
மலைசாதி, பழங்குடிகள்	500
மொத்தம்	37,382*

* மொத்தம் உரூ 37,250 கோடியாக இருக்கும் வகையில் அமைக்கப்படும். அல்லது இந்த அளவுக்கு அதிகப்படியான மூலவளங்கள் தோற்றுவிக்கப்படும்.

அட்டவணை – 5

ஆறாம் திட்டத்தில் பொதுத் துறைச் செலவுகள் 1980—1985

வளர்ச்சித் துறைகள்	செலவு (உரூபாய் கோடிக் கணக்கில்)	விழுக்காடு
வேளாண்மை	5,695	5.84
ஊரக முன்னேற்றம்	5,364	5.50
தனிச்சிறப்புத் திட்டம் (Special Area Programmes)	1,480	1.52
நீர்ப்பாசனமும் வெள்ளத்தடுப்பும்	12,160	12.47
ஆற்றல்	16,535	27.21
தொழிலும் தாதுப் பொருள்களும்	15,018	15.40
போக்குவரத்து, செய்தித் தொடர்பு	15,546	15.95
அறிவியலும் தொழில்நுட்பமும்	865	0.89

சமுதாயப் பணிகள்		14,035	14.40
பிற		801	0.82
	மொத்தம்	97,499	100.00

1985—90 ஆகிய ஆண்டுகளுக்கான ஏழாம் ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் பொதுத் துறையில் செலவிட எண்ணியுள்ள நிதிப் பகிர்வுகள் அட்டவணை 6—இல் காட்டப்பட்டுள்ளன.

அட்டவணை-6

ஏழாம் திட்டத்தின் பொதுத் துறைச் செலவுகள் 1985 - 1990		
வளர்ச்சித் துறைகள்	செலவு (உருபாய் கோடிக் கணக்கில்)	விழுக்காடு
வேளாண்மை	10,574	5.9
ஊரக முன்னேற்றம்	9,074	5.0
தனிச்சிறப்புத் திட்டம்	3,145	1.8
நீர்ப்பாசனமும் வெள்ளத்தடுப்பும்	16,979	9.4
ஆற்றல்	54,821	30.4
தொழில்களும் தாதுப் பொருள்களும்	22,461	12.5
போக்குவரத்து	22,971	12.8
செய்தித் தொடர்பு	6,472	3.6
அறிவியலும் தொழில்நுட்பமும்	2,466	1.4
சமுதாயப் பணிகள்	29,350	16.3
பிற	1,687	0.9
மொத்தம்	1,80,000	100.0

ஏழாம் திட்டத்திற்கான நிதி மூலங்கள் அட்டவணை-7-இல் காட்டப்பட்டுள்ளன.

அட்டவணை-7

ஏழாம் திட்ட நிதி மூலங்களின் மதிப்பீடுகள் (1985 - 1990)
(1984-85 விலைகளில் உருபாய் கோடிக்கணக்கில்)

1984-85-ஆம் ஆண்டு வரி விகிதங்களின் அடிப்படையில்:	
1. நடப்பு நிதியிலிருந்து பெறப்படும் உபரி	5,249
2. பொதுத் துறை நிறுவனங்களிலிருந்து பெறப்படும் உபரி	35,005
3. அங்காடிக் கடன்கள் (நிகரம்)	30,562
4. சிறுசேமிப்புகள்	10,906
5. அரசு வருங்கால வைப்பு நிதி	7,327
6. நிதி நிறுவனங்களிலிருந்து பெறப்படும் தவணைக் கடன்கள்	4,639
7. பிற மூலதன வரவுகள் (நிகரம்)	10,610
8. அதிகப்படியாக மூலவளங்களைத் திரட்டுதல்	43,702
9. பிற நாடுகளிலிருந்து வரத்தக்க நிகர மூலதனம்	18,000
10. பற்றாக்குறை நிதியாக்கம்	14,000
மொத்தம்	180,000

அட்டவணை – 8

இந்தியாவின் பொதுத் துறைத் திட்ட மூலவளத் தோற்றுவாய்கள், 1951 - 1985

(உருபாய் கோடிக்கணக்கில்)
(விழுக்காடு அளவுகள் அடைப்புக் குறிக்குள்)

இனங்கள்	முதல் திட்டம்	இரண்டாம் திட்டம்	மூன்றாம் திட்டம்	ஓராண்டுத் திட்டங்கள்	நான்காம் திட்டம்	ஐந்தாம்திட்ட மதிப்பீடுகள்	ஆறாம்திட்ட மதிப்பீடுகள்
நடப்பு வருவாயிலிருந்து பெறப்படும் உபரி (Current Revenue Balance)	6,371 (32.5)	11 (0.2)	—419 (—4.9)	346 (5.2)	—236 (—1.5)	9,880 (24.3)	14,478 (14.8)
இரயில்வேயின் வருமானம் உள்ளிட்டது) பொதுத் துறை நிறுவனங்களிடமிருந்து பெறப்படும் உபரி	115 (5.8)	167 (3.6)	435 (4.9)	401 (6.1)	1,135 (7.0)	2,583 (6.3)	9,395 (9.6)
பொதுமக்களிடமிருந்து பெறப்படும் கடன்கள்	204 (10.4)	756 (16.1)	823 (9.6)	725 (10.9)	3,145 (19.4)	7,431 (18.3)	22,222 (22.8)
சிறுசேமிப்புகள்	243 (12.4)	422 (9.0)	565 (6.6)	355 (5.3)	1,162 (7.2)	2,132 (5.2)	6,463 (6.6)
கூடுதல் மூலவளங்களைத் திரட்டுதல்	—	1,052 (22.5)	2,892 (33.6)	908 (13.7)	4,280 (26.5)	7,056 (17.3)	21,302 (21.8)
பிற மூலவளங்கள்	239 (12.4)	261 (5.6)	725 (8.4)	810 (12.2)	2,527 (15.6)	2,849 (7.0)	8,711 (8.9)
பற்றாக்குறை நிலையாக்கம்	333 (17.0)	954 (20.4)	1,133 (13.2)	676 (10.2)	2,060 (12.8)	3,560 (8.8)	5,000 (5.1)
அயல்நாட்டு உதவிகள்	189 (19.5)	1,049 (22.5)	2,423 (26.3)	2,410 (36.4)	2,087 (12.9)	5,209 (12.8)	9,929 (10.2)
மொத்தம்	1,960	4,672	8,577	6,628	16,160	4,0172	97,500

திட்டக் காலங்களில் பல துறைகள் திட்ட இலக்குகளை அடைந்தாலும் ஒருசில இனங்களில் திட்ட இலக்குகளை அடைய முடியாத நிலைகள் காணப்பட்டன. திட்ட இலக்குகளைப் பற்றிய பல கருத்துகள் இருப்பினும், மொத்தமாக ஆராயும் போது நாட்டின் வளர்ச்சியும் முடிக்கப்பட்ட பணி களும் மிகவும் பாராட்டத்தக்க வகையில் அமைந்துள் ளன என்று அறிஞர்கள் குறிப்பிடுகிறார்கள். மிகப் பெரிய நாடுகளுள் ஒன்றான இந்தியத் துணைக் கண்டத்தின் அடிப்படை அமைப்புகளோடு ஒப்பிட்டுப் பார்க்கும்போது முடிக்கப்பட்ட திட்டங்கள் மிகை யானவையே. இன்னும் முடிக்க வேண்டிய திட்டங்கள் பல உள்ளன. கடந்த காலங்களில் இனிவரும் காலங் களுக்குத் தேவையான அகக் கட்டுமானமும் (Infrastructure) அடிப்படைப் பின்னணிகள் பலவும் அமைக்கப்பட்டுவிட்டன என்பது பொருளியல் வல்லு நர்களின் கருத்து. என்.எஸ்.பா.

துணை நூல்கள்:

Misra and Puri, Development and Planning: Theory and Practice, Himalaya Publishing House, Bombay, 1986.

Modak, A.G., Economic Development of the U.S.S.R., Himalaya Publishing House, 1982.

Nandwani S.C. and **Kapilish, B.M.** Models of Economic Growth, Jullunder, 1970.

Seth. M.L., Theory and Practice of Economic Planning, Chand and Company, New Delhi, 1977.

Taneja, M.L., and **Chopra, P.N.**, Economics of Development and Planning, S. Najin and Company, Jullunder, 1978.

ஐந்தாம் திருமுறை: காண்க: திருமுறைகள்.

ஐந்தாம்படை: தம் நாட்டின் பகைவர்களுக்கு ஒரு சிலர் ஆதரவாளராகவும், பரிவுடையோராகவும் இருத்தலுண்டு. அவ் ஒரு சிலா தம் நாட்டின் பாது காப்பு அணிக்குப் பின்னாலிருந்து எதிரிக்கு உதவியாக அழிவு வேலைகளிலும் உளவு வேலைகளிலும் ஈடுபடு வர். அத்தகையோர் ஐந்தாம் படை அல்லது ஐந்தாம் படையினர் (Fifth Columnist) என்று குறிப்பிடப்படு வர்.

இந்தச் சொல்லாட்சி 1936-ஆம் ஆண்டு முதல் 1939-ஆம் ஆண்டுவரை நடைபெற்ற இசுபானிய உள்நாட்டுப் போரில் வழக்கில் வந்தது. அப்போர் பிரான்சிசுகோ பிராங்கோ (Francesco Franco என்பவரைத் தலைவராகக் கொண்ட தேசிய படை களுக்கும் (Nationalist Forces), பற்றுறுதியாளர் என்று தம்மைக் கூறிக்கொண்டோருக்கும் (Loyalists) இடையே ஏற்பட்டது; பற்றுறுதியாளர் படை தலை நகரமான மாட்ரிடைத் (Madrid) தன்வசம் வைத் திருந்தது. அதைக் கைப்பற்றுவதற்காகப் பிராங்கோ வின் தலைமையில் இருந்த தேசியபடைகள் நான்கு அணிகளாக அமைந்து, அதைத் தாக்கிக் கொண்டு முன்னேறியபோது, மாட்ரிடில் பற்றுறுதியாளர் படையிலிருந்து கொண்டே பிராங்கோவுக்கு ஆதர வளித்தவர்களை ஐந்தாம் படையினர் என்று குறிப்பிட்டனர்.

ஒரு நாட்டினுள் இருந்துகொண்டு அதற்கு அழிவுவேலை செய்வோரை அதன் பகைவர்கள் தம் ஆதரவாளராகப் பயன்படுத்துதல் என்பது போர் முறைகளிலே நெடுங்காலமாகக் கையாளப்பட்டு வந்தது. இந்த ஐந்தாம் படை முறையை இரண்டாம் உலகப் போரில் அச்சுநாடுகள் (செருமனி, இத்தாலி, சப்பான்) மிகவும் விரிவாகக் கையாண்டன. எடுத்துக் காட்டாக இரண்டாம் உலகப் போர் நடைபெற்ற போது (1939-1945), நார்வே நாட்டின் உயர்தர இராணுவ அதிகாரியாகவும், நார்வேயின் பாதுகாப்பு அமைச்சராகவுமிருந்த விட்குன் குவிசிலிங்கு (Vidkun-Quisling) என்பவர் செருமனி, நார்வே மீது படை எடுத்துக் கைப்பற்றுதற்கான திட்டம் வகுப்பதற்கு உதவி செய்து, தன்நாடு பகைவனிடம் சரணடையும் படி செய்தார். இவ்வாறு தன்நாட்டிற்கு உட்பகை யாக இருப்பவனைக் கீழறுப்போன் என்று வள்ளுவர் குறிப்பிடுகிறார். குவிசிலிங்கின் செயல்களின் விளை வாக, குவிசிலிங்கு என்ற சொல்லும், நாட்டின் உட்பகைவன் (Triator) என்ற பொருளையும், ஐந்தாம்படை வேலைகளின் தலைவர், பொம்மை ஆளுநர் (Puppet Governor) என்ற பொருளையும் தரும் சொல்லாயிற்று. பா.சு.

ஐந்தாம் பிரஞ்சுக் குடியரசுக் குடியாட்சியாளர் ஐக்கியக் கட்சி: இக்கட்சி ஐந்தாம் தடவையாகத் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட தி கால் (De Gaulle) என்ற பிரஞ்சுத் தளபதியினால் பிரான்சு 1958-இல் குடியரசாக அமைக்கப்பட்டபோது, அவ ரால் அமைக்கப்பட்ட ஓர் அரசியற் கட்சி ஆகும். தி கால் இரண்டாம் உலகப் போரில் பிரான்சைச் செருமனி தாக்கியபோது போர் அமைச்சகத்தில் சிறிய அதிகாரியாக இருந்தார். பிரான்சு பின்னர்ச் செருமனியோடு போர் நிறுத்த உடன்பாடு செய்யத் தீர்மானித்தபோது இவர் 1940-இல் இங்கிலாந்துக்குச் சென்று, தம் நாட்டவரைச் செருமனிக்கெதிராகப்

போரைத் தொடர்ந்து நடத்துமாறு அழைப்பு விடுத்தார். போர் முடியும்வரை இவர் தம்முடைய சுதந்திர நோக்கத்தை ஆதரித்த பிரஞ்சியரைச் சேர்த்துக் கொண்டு சுதந்திர பிரஞ்சு இயக்கத்தை (Free French Movement) நிறுவி, அதையே நாடு கடத்தப்பட்ட பிரஞ்சு அரசாங்கமாகவும் ஆக்கி, தாம் அதன் தலைவராயினார். பிரஞ்சுக் குடியேற்ற நாடுகளும் இவரை ஆதரித்தன. பல மறைவான எதிர்ப்பு இயக்கங்கள் செருமனிக்கு எதிராகப் பிரான்சில் 1940 முதல் 1944 வரை நடைபெற்றபோது அவற்றுக்குத் தி கால் தலைமை தாங்கி, வெளியிலிருந்து இயக்கினார். பிரான்சினுள் தலைமறைவாயிருந்த படைகள் அவருடைய தூண்டுதலினால் இணைந்து 1944-இல் பிரான்சை முழுவதும் செருமனியிடமிருந்து விடுவித்தன. தி கால் அமைத்த பிரஞ்சுத் தேசிய விடுதலைக் குழுவுக்கு (De Gaulle's French Committee of National Liberation) ஆங்கிலேய, அமெரிக்க அரசாங்கங்கள் ஒப்புதலளித்தமையால், போர் முடிந்ததும், தி காலின் அரசியல் செல்வாக்கு மிகவும் வளர்ந்து, பாராளுமன்றத்தின் ஆதரவு ஏதுமில்லாமலே 1946 வரை டி கால் பிரான்சின் ஆட்சியாளராக இருந்தார். இவர் புதிய அரசியலமைப்பு எதனையும் உருவாக்காமல், புதிய மாறுதல்கள் எதுவும் கொண்டு வாராமல், பிரஞ்சியர் தமது எதிர்கால அரசியல் வாழ்வைத் தாமே தீர்மானித்துக் கொள்ளுமாறு விட்டுவிட்டார். இந்தச் சூழ்நிலையில் போருக்கு முந்தியிருந்த அரசியற் கட்சிகள் சில மீண்டும் மாற்றி அமைக்கப்பட்டன; சில புதிய கட்சிகளும் தோன்றின. புதியதாகத் தோன்றிய மக்கள் குடியரசு இயக்கம் என்னும் கட்சியே (Popular Republican Movement, MRP) அரசியற் செயலாற்றும் தகுதி பெற்றிருந்தது. பிரஞ்சு வாக்காளர்கள் ஓர் அரசியலமைப்பு மன்றத்தை 1946-இல் தேர்ந்தெடுத்தனர். அதில் உறுதியான நிருவாக உறுப்பை ஏற்படுத்த விரும்பிய மக்கள் குடியரசு இயக்கத்தினரும், வரம்பற்ற அதிகாரங்களையுடைய சட்டமன்றத்தை நிறுவ முயன்ற பொதுவுடைமையரும் சமநிலைக் கட்சியாளரும் (Socialists) இருந்தனர். அரசியலமைப்பு மன்றம் மூன்றாம், குடியரசின் அரசியலமைப்பைப் போன்றதொரு புதிய நான்காம் குடியரசின் அரசியலமைப்பை வரைந்து கொடுக்க, அது குடி ஒப்பத்தில் ஏற்றுக் கொள்ளப் பட்டது. தலைவர் பதவியைத் துறந்து தி கால் சிறிது காலம் அரசியலிலிருந்து ஒதுங்கி இருந்தார். நான்காம் குடியரசின் புதிய அரசாங்கத்தால் தீர்க்கப்பட வேண்டிய போர்ச் சிதைவுகளிலிருந்து மீட்பு, பொருளாதார மீட்சி, பண வீக்கத்தால் பிராங்கு நாணய மதிப்பின் வீழ்ச்சி, தொழிலாளர் சிக்கல், எல்லாவற்றையும் விட பிரஞ்சுக் குடியேற்ற நாடுகளில் தோன்றிய சுதந்திரக் கிளர்ச்சிகள் முதலியவை இருந்தன. இவற்றைத் தீர்க்க முடியாத நிலை பிரஞ்சு அரசாங்கத்தின் வலியற்ற இயல்பையும், நாட்டின் ஒற்றுமைக் குறைவையும் காட்டிற்று. பொதுவுடைமையரல்லாத மற்ற மூன்று கட்சிகள் (மக்கள் குடியரசு இயக்கக் கட்சி, சமநிலைக் கட்சி, தீவிரக் கட்சி (Radicals) ஆகியவை முக்கூட்டு அணி சேர்ந்து அரசாங்கத்தை அமைத்து, 1947 முதல் 1951 வரை நடத்தின. தி காலின் ஆதரவாளர்கள் பிரஞ்சு மக்கள் அணி (Rally of the French People RPF) என்ற ஒன்றை அமைத்தனர். திட்டமிட்ட பொருளாதாரக் கொள்கையும், அமெரிக்க நிதி உதவியும் மீட்சிக்கு உதவின. எனினும், கூட்டணி அரசாங்கங்கள் நிலையற்றிருந்தன. அதனால் 1958-இல் நான்காம் குடியரசு மறைந்துவிடக் கூடுமென்ற அச்சம் தோன்றிற்று. படையும், பாராளுமன்ற எதிரிகளும் குடியரசை அழித்தல் கூடுமென்ற அஞ்சத்தக்க சூழ்நிலை உருவாகவே, யாவரும் தி காலையே மீண்டும் குடியரசுக் காப்பாளராக்க அணுகினர். இவரைத் தேசிய மன்றம் (National Assembly) தலைமை அமைச்சராக வரம்பற்ற அதிகாரங்களுடன் அமர்த்திற்று (1958 மே). இவர் தமது அமைச்சரவையில் பொதுவுடைமையரைத் தவிர மற்ற அரசியற் கட்சிகளிலிருந்து உறுப்பினர்களை அமர்த்தி, ஐந்தாம் பிரஞ்சுக் குடியரசாகப் பிரான்சை ஆக்கி, ஒரு புதிய அரசியலமைப்பை வரைந்து, அதைக் குடியொப்பத்தில் மக்கள் ஏற்றுக் கொள்ளுமாறு செய்தார். இவருடைய புதிய அரசியலமைப்பு, தலைவர் வகை அரசாங்கத்தின் இயல்புகளையும், பாராளுமன்ற அரசாங்க இயல்புகளையும் இணைத்து, நிருவாக உறுப்பை வலுவுடையதாக ஆக்கிற்று. இப்புதிய அரசியலமைப்பின்படி அமைக்கப்பட்ட தேசிய மன்றத்திற்கு நடைபெற்ற தேர்தலில் (நவம்பர், 1958), பங்கு எடுத்துக் கொண்டதுதான் புதிய தி காலின் கட்சியாகிய புதிய குடியரசின் இணைப்பு (Union for the New Republic, UNR) என்னும் அரசியற் கட்சியாகும். இதுவே பின்னர் ஐந்தாம் பிரஞ்சுக் குடியரசின் குடியாட்சியாளர் ஐக்கியக் கட்சி (Union of Democrats for the Fifth Republic) அல்லது யு.டி. ஆர் (U.D.R.) எனப் பெயர் பெற்றது. பிரான்சின் 1958-ஆம் ஆண்டு அரசியலமைப்பின்படி, 'தேர்தல்களில் வாக்களிக்கும் உரிமையைக் கையாளுதலின் வாயிலாக அரசியற் கட்சிகள் அரசியலில் பங்கு கொள்ளும் உரிமை' ஒப்புக் கொள்ளப்பட்டுள்ளது. நாட்டின் இறைமை, குடியாட்சி நிலை ஆகிய கொள்கைகளை மதிக்கின்ற அரசியற் கட்சிகளுக்கு அரசியலில் பங்கு கொள்ளுதற்கு அரசியலமைப்பின்படி உரிமை இருக்கிறது.

ஐக்கியக் கட்சியின் செல்வாக்கு: தி கால் உருவாக்கிய குடியாட்சியாளர் ஐக்கியக் கட்சி வாக்காளர்களின் பெரும்பான்மை ஆதரவைப் பெற்றது. அவர் 1958-இலும், 1965-இலும் இருமுறை குடியரசுத் தலைவராகத் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டாலும், அவருடைய குடியாட்சியாளர் ஐக்கியக் கட்சிக்குத் தேசிய மன்றத்திலிருந்த பெரும்பான்மை நிலை வரவரக் குறைந்து கொண்டே சென்றது. இக்கட்சியின் ஆதரவாளர்கள் நாட்டின் வடபகுதியிலிருந்த வலது சாரியினரே ஆவர். இது தேசிய உணர்வை வளர்க்கும் நிறுவனமாகச் செயற்பட்டு, அதன் வாயிலாகத் தொழிலாளர் வகுப்பினரில் பெரும்பாலானவர் ஆதரவையும் பெற்றது. பலவகையான சீர்திருத்தங்களை நிறைவேற்றுவதே இக்கட்சியின் கோட்பாடு ஆகும். ஆனால், தி கால் குடியரசுத் தலைவராகப் பதவியிலிருந்தவரை, அவருக்குப் பற்றுறுதியோடிருத்தலும், அவருடைய கொள்கைகளுக்கு எவ்வித எதிர்ப்புமின்றி ஆதரவளிப்பதுமே இக்கட்சியின் முக்கிய நோக்கமாக இருந்தது. இக்கட்சி 1968-இல் நடந்த தேர்தலிலும் வென்றது. இக்கட்சிக்கு 1973-ஆம் ஆண்டுத் தேர்தலில் மிகக்குறைந்த பெரும்பான்மையே கிடைத்தது.

மற்ற அரசியற் கட்சிகள் சுதந்திரக் குடியரசு வாதிகள்(Independent Republicans),மக்கள் குடியரசு இயக்கக் கட்சி (MRP), சமநிலைக் கட்சி (Socialists), தீவிர வாதிகள்எனப்படும் மிதமான போக்குடைய நடுத்தர வகுப்பார் கட்சி, பிரஞ்சுப் பொதுவுடைமைக் கட்சி (Communist Party)முதலியவை இப்போது குடியரசுத் தலைவராகவுள்ள பிராங்காய் பிட்டரண்டு(Bitterand) சமநிலைக் கட்சியைச் சேர்ந்தவர். பா.கு.

ஐந்திணை எழுபது: இது 'பதினெண்கீழ்க் கணக்கு' என்னும் தொகுதியில் அமைந்துள்ள நூல்களுள் ஒன்று. அகப்பொருள் பற்றிக் கூறும் இந்நூல் 'பாட்டும் தொகையும்' எனக் கூறப்படும் சங்க நூல்கள் தோன்றிய காலத்தினை அடுத்துத் தோன்றியதாகும். இது குறிஞ்சி, முல்லை, பாலை, மருதம், நெய்தல் என்னும் முறையில் ஒவ்வொரு திணைக்கும் 14 பாடல்களாக 70 வெண்பாக்களைக் கொண்டது. ஆனால், இப்போது முல்லைத் திணையில் இறுதி இரு பாடல்களும், நெய்தல் திணையில் இறுதி இருபாடல்களும் கிடைக்கவில்லை. இந்நூலாசிரியர் பெயர் மூவாதியார் என்பதாகும். இவரைச் சிலர் சமணர் என்பர்; அதற்கு நூலில் சான்று கிடைக்கவில்லை. இ.வை. அனந்தராமையர் பதிப்பித்துள்ள இந்நூற் பதிப்பின் தொடக்கத்தில் அமைந்துள்ள, 'எண்ணும் பொருள்' என்னும் வெண்பாவினைக் கொண்டு இவர் சைவ சமயத்தவராகலாம் என்று கருதுகின்றனர். ஆனால், அப்பாடல் பல ஏடுகளில் இடம்பெறவில்லை. அதன் நடையும் பிற்காலத்ததாகக் காணப்படுகிறது. இந்நூலின் முதல் 24 செய்யுட்களுக்குப் பழைய உரைக் குறிப்பும், துறைக்குறிப்பும் அமைந்துள்ளன. இலக்கண விளக்கப் பரம்பரை சோமசுந்தர தேசிகர் பதித்த இந்நூற் பதிப்பில்'முடமுதிர் புன்னை' எனத் தொடங்கும் வெண்பா 69-ஆம் செய்யுளாகப் பதிக்கப்பட்டுள்ளது. பிற சுவடிகளில் இப்பாடல் காணப்படாமையாலும், இப்பாடலைத் தம் தொல்காப்பிய உரையுள் மேற்கோளாகக் காட்டும் நச்சினார்க்கினியர் இதன் நூற் பெயரைக் குறிப்பிடாமையாலும், இப்பாடல் இந்நூலுக்குரியது என்பதில் ஐயங் கொள்வாருமுள்ளனர். இந்நூற் பாடல் பலவற்றை இளம்பூரணர், நச்சினார்க்கினியர் போன்ற உரையாசிரியர்கள் தம் உரைகளில் மேற்கோளாக எடுத்துக் காட்டியுள்ளார்கள். கார்காலம் வந்தும் தலைவன் வாராமை கண்டு வருந்தித் தலைவி தோழியிடம், 'புல்லுநர் இல்லார் நடுங்கச் சிறுமாலை, கொல்லுநர் போல வரும்' என்றும் (17), 'இடிப்பது போலும் எழில் வானம் நோக்கித் துடிப்பது போலும் உயிர்' என்றும் (18) கூறும் பகுதிகள் உணர்ச்சிமிக்க சொல்லோவியங்களாகத் திகழ்கின்றன. சான்றவர் நட்பு அழிதல் இன்றிப் பெருகிப் பயன் விளைவிக்கும் என்பதனைச் 'சான்றவர் கேண்மை சிதைவின்றாய் ஊன்றி, வலியாகிப் பின்னும் பயக்கும்' என்னும் பகுதி (5) விளக்குகிறது. பழந்தமிழ் மக்களின் பழக்க வழக்கங்கள், நம்பிக்கைகள் ஆகியவற்றை இந்நூற் பாடல்களுள் சில உணர்த்துவனவாக அமைந்துள்ளன. அ.மா.ப.

ஐந்திணை ஐம்பது: இந்நூல் ஐந்து திணைகளாகிய முல்லை, குறிஞ்சி, மருதம், பாலை, நெய்தல், ஆகிய திணை ஒவ்வொன்றினுக்கும் பத்துப் பத்துப் பாடல்களைக் கொண்டு விளங்குவதால் 'ஐந்திணை ஐம்பது' எனத் தொகையளவால் பெயர் பெற்றதாகும். இந்நூல் பதினெண்கீழ்க்கணக்கு நூல்களுள் ஒன்றாக இடம்பெற்றுள்ளது; அகத்திணையை விளக்கும் அகப்பொருள் இலக்கியமாக விளங்குகிறது. பெரிதும் அறக் கருத்துகளையும் நீதிநெறிகளையும் வலியுறுத்தும் மிகுதியான நூல்களைக் கொண்டிலங்கும் பதினெண் கீழ்க்கணக்கில் விளங்கும் ஐந்து அகப்பொருள் இலக்கியங்களுள் 'ஐந்திணை ஐம்பதும்' ஒன்றாகும். களவழி நாற்பது நீதியும் கூறாது, அகப்பொருளுஞ் சாராது புறக் கருத்துப் பொருந்தி ஒளிரும் நூலாகும். இப் பதினெண்கீழ்க்கணக்கு நூல்களில் சில 'சங்கம் மருவிய நூல்கள்' என்ற பெயரில் இடம் பெற்றுள்ளன. இந் நூல், கி.பி. 750-ஆம் ஆண்டு முதல் கி.பி. 800-ஆம் ஆண்டு வரையிலான காலத்தில் இயற்றப்பட்டிருக்கலாம் என அறிஞர் கருதுகின்றனர். இந்நூற்பாடல்கள் எல்லாம் சங்கச் சான்றோர்களின் அகப்பாடல்களில் ஆழ்ந்த அநுபவ முதிர்ச்சியால் பாடப்பட்டவையாகக்

கருதப்படுகின்றன. ஆகவே, சங்க நூல்களே இந்நூல் தோன்ற உறுதுணையாகஅமைந்துள்ளன எனக் கருதலாம். இந்நூலை இயற்றிய ஆசிரியர் 'மாறன் பொறையனார்' என்பவர். இப்பெயரில் அமைந்த 'மாறன்' என்ற சொல் பாண்டியனைக் குறிக்கும் சொல்லாகவும், 'பொறையன்' என்ற சொல் சேரனைக் குறிக்கும் சொல்லாகவும் விளங்குவதால் இப் புலவர் பெருந்தகை அவ்விரு பேரரசர்கட்கும் நண்பராய் விளங்கி அவர்களது ஆதரவு பெற்று வாழ்ந்தவராவார் என்று கொள்ளுவது பொருத்தமாகத் தெரிகிறது.

இந்நூலில் அமைந்த பாடல்கள் சிறந்த கருத்துச் செறிவுடையனவாகவும், நல்ல நடை கொண்டனவாகவும் விளங்குகின்றன. இந்நூலில் அமைந்துள்ள பாயிரச் செய்யுள் 'ஐந்திணை ஐம்பதும் ஆர்வத்தின் ஓதார்-செந்தமிழ் சேராதவர்' என வலியுறுத்திக் கூறுகிறது. தமிழில் ஆழப்புலமை எய்துதற்கு இந்நூற் பயிற்சி இன்றியமையாதது என்பதனை மேற்கண்ட பாயிரப் பகுதி விளக்கமாக உரைக்கிறது.

'ஐந்திணை ஐம்பது' என்ற நூலில் அமைந்துள்ள ஐந்திணை முறை அமைப்பு, தொல்காப்பிய நூற்பாவாகிய 'மாயோன் மேய காடுறை உலகமும்' என்ற நூற்பாவிலுள்ள அமைப்பினை ஒத்துள்ளது. முல்லை, குறிஞ்சி, மருதம், நெய்தல் ஆகிய வரிசையில் பாடல் அமைப்பு விளங்குகிறது. பாலைநிலம் பிற நான்கு நிலங்கட்குப் பொதுவாகலானும், அதன் உரிப்பொருள் பிரிதல் ஆகலானும் அதனையும் உடன்கொண்டு ஐந்திணையாகக் கூறுதலே மரபாகும். அப்பாலையை ஈற்றயலாகக் கொண்டு, இருத்தலுக்குரிய முல்லைத் திணையில் தொடங்கி இரங்கலுக்குரிய நெய்தலை ஈற்றில்அமைத்துள்ள முறைவைப்பு சிறப்புடையதாகும்.

இந்நூல் ஆசிரியர் மாறன் பொறையனார் 'வண் புள்ளி மாறன் பொறையன்' என்று பாயிரத்துள் குறிக்கப்படுதலால் அரசியல் கணக்கதிகாரியாக இருந்திருக்கக் கூடும் என அறிய முடிகிறது. மேலும் 'வண் புள்ளி' என்பதனை இவர் வாழ்ந்த ஊராகவும் கருதுகின்றனர் ஒருசாரார். துணிந்துகூற ஏற்ற சான்றுகள் இதுவரை கிடைக்கப் பெற்றில.

இவ்வாசிரியர் 'பொறையனார்' என்ற இயற்பெயரையும் மாறன் என்ற தந்தையின் பெயரினையும் உடன்கொண்டு 'மாறன் பொறையனார்' என அழைக்கப்படுகிறார் என்றும் கருத இடமுண்டு.

இந்நூல் ஐம்பது செய்யுட்களைத் தன்பால் பெற்று விளங்குகின்றது. இவையன்றி இந்நூலின் இறுதியில் 'பண்புள்ள நின்ற பெரியார்' எனத் தொடங்கும் பாயிரச் செய்யுள் ஒன்றினையும் பெற்று விளங்குகிறது.

இந்நூலுக்குப் பழைய உரை ஒன்று துறைக் குறிப்புகளோடு உள்ளது. இந்நூலினை உரையாசிரியர்களாகிய பேராசிரியர், நச்சினார்க்கினியர் முதலியோர் மேற்கோளாக எடுத்தாண்டுள்ளனர். இந்நூல் திருக்குறள், பழமொழி போன்ற நூல்களைப் பின்பற்றிச் செல்கிறது.

இந்நூலாசிரியர் முதற்பாடலிலேயே 'மேகத்தின் நிலையைக் கூறும்போது, திருமாலின் நிறம்போல இருண்டு, கடப்பமாலையணிந்த முருகவேளின் வேல் போல் மின்னி, திரிபுரமெரித்த விரிசடைக் கடவுள் தார்பூப்பதைப் போல் பூத்து மயங்கி விளங்குகிறது என இம்மூன்று கடவுளரையுமே உவமை காட்டுவதால் இவரது சைவ, வைணவ காழ்ப்பில்லாத சமயப் பற்றுப் புலனாகிறது.

'சுருங்கக் கூறி விளங்க வைத்தல்' என்ற உத்தியின் அடிப்படையில் அமைந்த நூல் இதுவென்பது பயில்வார்க்கு எளிதில் விளங்கும். கி.கோ.

ஐந்திணைச் செய்யுள்: ஐந்திணையாவது ஐவகை நிலம். அன்புடைக் காமம் பற்றிக் குறிஞ்சி, முல்லை, பாலை, மருதம், நெய்தல் என்னும் ஐவகை நிலத்திலும் நிகழும் ஆடவர்-மகளிர் ஒழுக்கம் பற்றிய பாடல்களே ஐந்திணைச் செய்யுளாம். ஐந்திணைக்கும் உரிய புணர்தல், பிரிதல், இருத்தல், இரங்கல், ஊடல் என்னும் உரிப்பொருள் தோன்றக் கூறுவது இந்நூலின் இயல்பு.

ஐந்திணைச் செய்யுள் என்பதனைத் தொண்ணூற்றாறு வகைப் பிரபந்தங்களுள் ஒன்றாகச் சதுரகராதி தெரிவிக்கிறது. 'புணர்தல் முதலிய ஐந்து உரிப்பொருளும் விளங்கக் குறிஞ்சி முதலிய ஐந்திணையினையும் கூறுவது' என்பது வீரமாமுனிவரின் சதுரகராதி தரும் விளக்கம். பாட்டியல் நூல்களுள் ஒன்றாகிய நவநீதப்பாட்டியல், 'கூடல் முதலைந் துரிப்பொருளும் விளங்கக் குறிஞ்சி, யோடைந் திணையினைக் கூறுப ஐந்திணைச் செய்யுளென்பர்' என்று கூறும் ஐந்திணைச் செய்யுள் இலக்கணத்தை அடியொற்றியே மேற்குறித்த சதுரகராதி விளக்கமும் அமைந்துள்ளது. மேலும், இப்பிரபந்த வகையின் விளக்கம் இலக்கண விளக்கப் பாட்டியல், தொன்னூல் விளக்கம், பிரபந்ததீபிகை ஆகியவற்றிலும் மேற்குறித்தவாறே காணப்படுகிறது.

சங்கத் தொகை நூல்களுள் அகநானூறு, குறுந்தொகை நானூறு, நற்றிணை நானூறு ஆகியவை

ஐந்திணைப் பாடல்களைக் கொண்ட தொகுப்பே. ஐங்குறு நூறும் கலித்தொகையும் ஐந்திணைப் பாகுபாடுகளைக் கொண்ட தனித் தொகுதிகளைப் பெற்றுள்ளன. இவையெல்லாம் தொகைநூல்களாய் அமையுமேயன்றி ஐந்திணைச் செய்யுள் என்னும் தனிச்சிறப்புக்கு உரியனவாகா.

ஆசிரியர் ஒருவரால் ஐந்திணைப் பற்றிப் பாடிய பாடல்களைக் கொண்ட நூலையே ஐந்திணைச் செய்யுள் என்று கொள்ளுதல் தகும். இவ்வகைத் தனிப்பெயர் கொண்ட நூல்கள் பதினெண்கீழ்க் கணக்கு வரிசையில் இரண்டு உள்ளன. ஒன்று மாறன் பொறையனார் இயற்றிய ஐந்திணை ஐம்பது: மற்றொன்று மூவாதியார் இயற்றிய ஐந்திணை எழுபது. ஐந்திணை ஒழுக்கங்களைக் கோவையாக அமைத்து மாலைபோலத் தந்துள்ள கணிமேதாவியாரின் திணைமாலை நூற்றைம்பது என்பதனையும் ஐந்திணைச் செய்யுளாகவே கருதலாம். இந்நூலும் குறிஞ்சி, நெய்தல், பாலை, முல்லை, மருதம் என்னும் ஐந்து பகுதிகளைக் கொண்டு விளங்குகிறது. மேலே சுட்டிய நூல்களைப்போல நூற்பெயரில் திணை என்பதனைப் பெறாது. ஒழுக்கத்தைக் குறிக்கும் 'கை' என்பதனைப் பெற்றுள்ள 'கைந்நிலை' நூலும் ஐந்திணைப் பாகுபாடுடையதே. மேலே சுட்டிய நான்கு நூல்களும் ஐந்திணை பற்றி அமைந்துள்ளமை கருதியே 'நால் ஐந்திணை' என்றும் குறிப்பிடுவர். இந்த ஐந்திணைச் செய்யுள் நூல்கள் எல்லாம் வெண்பாவில் அமைந்துள்ளன. சங்கத் தொகைநூற் பாடல்களினும் வேறுபட்ட பாவமைப்பில் வருவது கருதி இந்நூல்களை ஐந்திணைச் செய்யுள் என வழங்கினர்போலும். மு.ச.

ஐந்திரம் தொல்காப்பியர் காலத்திற்கு முற்பட்ட ஓர் இலக்கணநூல். இது, தொல்காப்பியர் காலத்தினை நிறுவுவதற்கு அமைந்த சான்றுகளுள் அகப்புறச் சான்றாய் அமையும் சிறப்பு வாய்ந்தது. இந்நூலின் இயல்பு, காலம் பற்றி ஆய்வாளர்களிடையே கருத்து வேறுபாடு நிலவுகிறது.

தொல்காப்பியர் தம் இலக்கண நூலை அரங்கேற்றுங்கால் அதங்கோட்டாசிரியர் வினவிய வினாக்களுக்கெல்லாம் குற்றமற விடையளித்தமை அறிந்து அவையோர் பாராட்டினர். இச்செய்தியினைத் தொல்காப்பியரின் ஒரு சாலை மாணவராக விளங்கிய பனம்பாரனார் தாம் தொல்காப்பியத்திற்களித்த சிறப்புப் பாயிரத்துள் குறிப்பிட்டுள்ளார். மேலும், தொல்காப்பியர் ஐந்திரப் பயிற்சி நிறைந்து விளங்கு மாற்றினை, 'மல்குநீர் வரைப்பின் ஐந்திரம் நிறைந்த, தொல்காப்பியன் எனத் தன்பெயர் தோற்றி' என்று காட்டியுள்ளார். ஐந்திரம் என்பது ஐந்திர வியாகரணம்' என்றும், அது, இந்திரனாற் செய்யப்பட்டமையால் ஐந்திரம் எனப்பட்டது என்றும் நச்சினார்க்கினியர் விளக்கியுள்ளார். தொல்காப்பியர் வடமொழியிலும் வல்லவராக விளங்கினார் என்பதனை விளக்குதற்காகப் பனம்பாரனார், 'ஐந்திரம் நிறைந்த' என்று கூறினார் எனச் சிவஞான முனிவர் விளக்கம் தந்துள்ளார்.

ஐந்திரம் பற்றி அறிஞர் வையாபுரிப்பிள்ளை கூறும் கருத்து வருமாறு: 'ஐந்திரம் ஒரு தனிப்பட்ட இலக்கணமாக எப்பொழுதாவது இருந்ததுண்டா என்பது ஐயப்பாட்டிற்கிடனாக உள்ளது. பாணினீயத்திற்கு மாறாக எளிய இயற்கையான, யாவருக்கும் விளங்கத்தக்க வகையில் அமையும் இலக்கண அமைப்பு முறை ஒன்றை இந்திரன் தோற்றுவித்தான், அது தனியாக ஓர் இலக்கண மதமாகவும் கொள்ளப்பட்டது. அந்த மதமே ஐந்திரம் எனப்பட்டது. ஐந்திர மதத்தில் கூறப்பட்ட பொருள்கள் பாணினீயத்திற்கு முற்பட்டனவாயினும், ஐந்திர மதமும் அதன் பெயரும் அதற்குப் பிற்பட்டே தோன்றின. ஐந்திரம் பாணினீயத்திற்குப் பிற்பட்டதாதலின் தொல்காப்பியர் காலம் பாணினீயத்திற்குப் பிற்பட்டது.'

ஐந்திரம் பற்றிப் பேராசிரியர் க. வெள்ளைவாரணனார் கருத்து வருமாறு: 'இருக்கு வேத சாயன பாடியத்தில் இந்திரம் பற்றியும், கிருட்டிண யசுர் வேத தைத்திரிய சம்கிதை முதல் பிரபாடகச் சாயன பாடியத்தில் இந்திரன் வியாகரணம் இயற்றியமை பற்றியும் குறிப்புகள் உள்ளன. வடமொழி இலக்கண நூலாசிரியர்களுள் இந்திரனே முதலாசிரியனாவான். இந்திரன் அனுமனுக்கு வியாகரணப் பயிற்சி அளித்தான் என்று வால்மீகி இராமாயணம் கூறுகிறது. அனுமன் ஐந்திர வியாகரண பண்டிதன் எனப்பட்டான். வடமொழியிற் பாணினீயம் தோன்றிய பின்னர் ஐந்திர வியாகரணப் பயிற்சி அறவே இல்லாது போயிற்று. ஐந்திரம் வைதிக சமயச் சார்புடையது. தொல்காப்பியர் காலத்தில் ஐந்திரத்தைக் காட்டிலும் சிறப்புடைய வடமொழி வியாகரண நூல் இல்லை. அதனால், அவர் 'ஐந்திரம் நிறைந்த தொல்காப்பியன்' எனப் பாராட்டப்பட்டார். இவற்றால் தொல்காப்பியர் வடமொழிப் பாணினிக்குக் காலத்தால் முற்பட்டவராவார்.

இந்திரன் இலக்கணம் இயற்றியுள்ளான் என்று கொள்ளுவோர், இலக்கண உரைகளில் எடுத்துக்காட்டப்படும் 'இந்திரன் எட்டாம் வேற்றுமை என்றனன்' என்னும் நூற்பாவினைச் சான்று காட்டுவர். 'ஐந்திரம் நிறைந்த தொல்காப்பியன்' என்பதிலுள்ள ஐந்திரத்தை ஐந்திறம் எனக் கொண்டு அப்பெயர்

தமிழில் அமைந்துள்ள எழுத்து, சொல், பொருள், யாப்பு, அணி என்னும் ஐவகை இலக்கணத்தைக் குறிப்பிடுகிறது என்று கூறுபவர்களும் உள்ளனர்.

இளங்கோவடிகள் தம் நூலுள் 'விண்ணவர் கோமான் விழுநூல்' என்று ஒரு நூலினைச் சுட்டியுள்ளார் (சிலப். 11-99). அதற்கு அரும்பத உரையாசிரியர் 'ஐந்திர வியாகரணம்' என்றும், அடியார்க்கு நல்லார், 'இந்திரனாற் செய்யப்பட்ட ஐந்திர வியாகரணம் என்னும் இலக்கணம்' என்றும் பொருள் கூறியுள்ளனர். இந்நூல் மாங்காட்டு மறையோன் வாயிலாகக் கூறப்படுதலின், இது வைதிகச் சார்புடையது என்பது புலனாகிறது. மாடலன் கூற்றுக்கு மறுப்பாகக் கவுந்தியடிகள் 'கப்பத் திந்திரன் காட்டிய நூலின், மெய்ப்பாட்டியற்கையின் விளங்கக் காணாய்' என்று கூறுகிறார். இந்திர வியாகரணங் கூறும் செய்திகளை, அருக குமரன் அருளிச் செய்த பரமாகமத்தில் காணலாம் என்பது இதன் கருத்து.

மறைந்து போன ஐந்திரப் பொருளைச் சிவபெருமான் பாணினி முனிவர்க்கு அருளிச் செய்தார் என்பது பாணினி முனிவர் வரலாற்றால் அறியப்படுகிறது. 'இந்திரத்தை இனிதாக ஈந்தார் போலும்' என்னும் திருநாவுக்கரசரின் திருத்தாண்டகப் பகுதி (தேவா. 6-28-8) இக்கருத்தினை உணர்த்துவதாகக் கொள்ளுதல் தக்கது. ஐந்திரம் என்னும் பெயரில் ஒரு சிற்ப நூல் இருந்தமையினை உவின்சுலோ அகராதி தெரிவிக்கிறது.

மேற்கூறப்பட்ட கருத்துகளைத் தொகுத்து நோக்கும்போது ஐந்திரம் பற்றி அது, இந்திரனாற் செய்யப்பெற்ற வடமொழி வியாகரண நூல் என்றும், சமயக் கருத்துகளை விளக்கும் சமயச் சார்புடைய நூல் என்றும், சிற்பக் கலையினை விளக்கும் சிற்பநூல் என்றும் பலவாறு கருத இடமுண்டு. அவற்றுள் தொல்காப்பியச் சிறப்புப் பாயிரம் குறிப்பிடும் ஐந்திரம் என்பது எதனைக் குறிப்பிடுகிறது என்பது ஒரு புதிராக உள்ளது. ஐந்திரம் இலக்கண நூலாதலின் அது சிலப்பதிகாரமும் அதன் உரைகளும் குறிப்பிடும் சமய நூலாகவோ, அதிகாரிகள் குறிப்பிடும் சிற்பநூலாகவோ இருத்தல் இயலாது என்பது வெளிப்படை. ஐந்திரம் என்பது இந்திரனாற் செய்யப்பட்ட ஐந்திர வியாகரணம் எனப்படும் வடமொழி இலக்கண நூல் என்னும் கருத்து, நச்சினார்க்கினியர், சிவஞான முனிவர் போன்ற உரையாசிரியர்களின் கருத்தாகவே உள்ளது. தொல்காப்பியர் வடமொழியிலும் வல்லவர் என்று காட்டும் கருத்தில் இவ்விளக்கம் உருவாகியதாகலாம். வேறு தக்க சான்றுகளால் தொல்காப்பியச் சிறப்புப் பாயிரம் கூறும் ஐந்திரம், இந்திரனாற் செய்யப்பட்ட வடமொழி இலக்கண நூல் என்பது இதுகாறும் உறுதி செய்யப்படவில்லை.

இந்நிலையில், தொல்காப்பியப் பாயிரத்தில் கூறப்பட்ட ஐந்திரம் என்பது இவற்றின் வேறாக அமைந்த ஒரு நூலாகும் என்பது தெளிவாகிறது. தொல்காப்பியர் எழுத்து, சொல், பொருள் என மூன்று கூறுகளாகப் பகுத்து நூல் செய்திருப்பினும், அதில் எழுத்து சொல் பொருள் யாப்பு அணி என்னும் தமிழின் ஐந்து திறங்களும் சிறப்பாக விளக்கப் பெற்றிருப்பது கொண்டு 'ஐந்திரம் நிறைந்த' என்பது 'ஐந்திறம் நிறைந்த' என்று இருக்கலாமோ என எண்ணத் தோன்றுகிறது. தொல்காப்பியருக்கு வடமொழிப் புலமையால் பெருமை சேர்க்க நினைத்தவர்கள் ஐந்திறத்தை ஐந்திரமாக எழுதியிருக்கலாம். அன்றி, ஏடெழுதுவோர் பிழையாலும் பாடம் வேறுபட்டிருக்கலாம். இவ்வாறு, பெயர்களில் பாட பேதம் அமைந்திருப்பதனைச் சங்க நூல்களின் பலவிடங்களிற் காணமுடிகிறது. இவற்றால் ஐந்திரம் நிறைந்த, என்பது 'ஐந்திறம் நிறைந்த' என்றிருத்தல் வேண்டும் எனவும், ஐந்திறம், எழுத்து சொல் பொருள் யாப்பு அணி ஆகியவற்றை விளக்கும் ஒரு தமிழ் இலக்கண நூல் எனவும் கொள்ளுவது தவறாகாது. ஐந்திரத்தை ஐந்திறம் எனக் கொண்டு, அப்பெயர் தமிழில் அமைந்துள்ள எழுத்து முதலிய ஐந்திலக்கணத்தைக் குறிக்கும் என்பது ஆய்வாளர் சிலர்தம் கருத்து. ஆனால், தமிழ்ப் புத்தாண்டு விழாவில் (14. 4. 1986) உலகத் தமிழ்ச் சங்கத் தொடக்க விழாவின்போது வெளியிடப்பட்ட 'ஐந்திறம்' என்னும் நூல் இந்தப் பழைய ஐந்திற நூலாகாது என்பது இக்கால ஆய்வாளர்களுள் ஒரு பகுதியினர் கொள்கை. ஆகவே பனம்பாரனார் குறித்த பழைய 'ஐந்திறம்' என்ற தமிழிலக்கண நூல் மறைந்துவிட்டது என்று கொள்ளுதலே பொருந்தும்.

காண்க: ஐந்திறம். அ. மா. ப.

***ஐந்திர வியாகரணம்*: தோற்றம்:** கிருட்டின எசுர்வேதத்தின் தைத்திரீயத் தொகுப்பின் அடிப்படையில் தேவர்களின் வேண்டுகோளுக்கிணங்கத் தேவர் தலைவன் இந்திரன் முதன் முதலில் வியாகரணசாத்திரம் இயற்றினார். அதுவரை வடமொழிக்கு இலக்கண மரபு இலாதிருந்தது. இந்திரனே முதலில் ஒவ்வொரு சொல்லினையும் பகுதி விகுதிகளாகப் பிரித்து ஒழுங்குபடுத்தி இலக்கணம் வரைந்தார் என்பர். இந்திரன் ஆக்கியது பற்றி இவ் வியாகரணம் ஐந்திரம் என வழங்கப்பட்டது.

ஆசிரியர்: இவ்விந்திரனின் தந்தை கச்சியப்பிரசாபதி, தாய் அதிதி என்பாள். பாகுதந்தீ எனவும்

அவளைக் குறிப்பர். கௌடில்யரின் அர்த்த சாத்திரத்தில் பாகாதந்தீபுத்திரரின் கொள்கை கூறப்பட்டதுகொண்டு இதனைத் தெரியலாம். அங்குப் பல உரையாசிரியர்களின் கருத்துப்படி அதன் ஆசிரியர் இந்திரனே என்பது கொள்ளப்பட்டது. இவர் பிரசாபதி, பிருககபதி, அட்சினீகுமாரர்கள், யமன் ஆகியோரிடமிருந்து முறையாக மெய்ஞ்ஞானம், மீமாம்சை என்ற வேதப் பொருள் விளக்கங்கள், இலக்கணம், ஆயுர்வேதம், புராணங்கள் முதலியவற்றைக் கற்றார் என்பது தெரியவருகிறது. பிரசாபதியின் மாணவராக இருந்து இந்திரன் சொல்லிலக்கணம் கற்றதாக இரிக்கு தந்திரம் கூறும். சாந்தோக்கிய உபநிடதத்தின்படி இந்திரன் பிரம்மதேவரின் மாணவராக 101 ஆண்டுகள் அமர்ந்து மெய்ஞ்ஞானம் பயின்றார் என்பது தெரியவருகிறது.

ஐந்திரத்தின் வரலாறு: ஐந்திர வியாகரணம் இப்போது வழக்கில் இல்லை. கதாசரிதசாகரம் கூறுவதையொட்டி ஐந்திரம் முன்காலத்திலேயே வழக்கொழிந்தது எனக் கொள்ளப்படும். எனினும், அதன் குறிப்புகள் சைன சாகடாயண வியாகரணத்திலும், சோமேசுவரசூரியின் யசசுதிலக சம்பூவிலும் (முதல் ஆதிவாசம், பக்கம்-90), ஓயதேவரின் முக்தபோதம், கவிகல்பத்திருமம் போன்றவற்றிலும் குறிக்கப்படுகின்றன. மற்றும் அல்பெருணியின் இந்தியப் பயண வரலாற்றுப் படியில் ஐந்திரம் குறிக்கப்படுகிறது.

ஐந்திரம் பற்றிய கொள்கைகள்: சீன யாத்திரிகர் யுவான் சாங்கு என்பாரும், திபேத்திய சரித்திர வல்லுனர் தாராநாதரும் ஐந்திரத்தைச் சார்ந்தவர்களாக வரருசி யென்ற காத்யாயனரையும் வியாடி, இந்திரதத்தர் ஆகியோரையும் குறிப்பிடுகின்றனர். டாக்டர் பர்னல், மிகத் தொன்மையான தமிழ் இலக்கண நூலாகிய தொல்காப்பியம் ஐந்திரத்தோடு நெருங்கிய தொடர்பு கொண்டது என்றும், இதனோடு, காத்தியாயனரின் பாலிவியாகரணத்தையும், பிராதிசாக்கியம் என்ற வேதச் சொல்லிலக்கணம், காதந்திரம், ஆகியவற்றையும் தன்பாற் கொண்டது என்றும் கூறுவார். முடிவாக, பாணினி காத்தியாயனர், பிராதிசாக்கியங்களின் ஆசிரியர் ஆகியோரின் வழியே ஐந்திரம் இன்றும் நிலைபெற்றுள்ளது என்றும் கூறுவார். டாக்டர் பெல்வால்கர் கூற்றுப்படி, பாணினியோ பதஞ்சலியோ, காத்தியாயனரோ நேரடியாகக் குறிக்காத ஐந்திரம், காலவரையறை காரணமாகப் பாணினிக்குப் பிற்பட்டது எனவும் பொருள் பற்றிப் பாணினிக்கு முற்பட்டது எனலுமாம். மேலும், காதந்திரம் என்ற கி.பி. முதல் மூன்று நூற்றாண்டுகளைச் சார்ந்த வியாகரணப் பிரிவினின்றும் ஐந்திரம் வேறானதில்லை என்பார் பெல்வால்கர். ஐந்திரவியாகரணம், சைனேந்திர வியாகரணம் ஆகிய இரண்டும் வெவ்வேறானவையென்பதும் இங்குக் குறிபிடத்தக்கது. ஏமசந்திரர் முதலிய பல சைன நூலாசிரியர், மகாவீரர் இந்திரனுக்கு அருளியதே ஐந்திரம் என உலகில் வழங்கலாயிற்று என்று கூறுவதோடு, சைனேந்திர வியாகரணம் மகாவீரர் அருளியது எனவும் கூறுகின்றனர். முன்கூறியபடி, இந்திரன் பிருககபதியிடம் மாணவராக இருந்து சொல்லிலக்கணம் பயின்றாரேயன்றி மகாவீரரிடமில்லை; அதற்கான சான்றுகளுமில்லை. மகாவீரரும், கதாகத புத்தரும் ஒரே காலத்தவர் என்பதை யாவரும் அறிவர். ஐந்திர வியாகரணம் அவர் காலத்திற்குமுன் இந்திரனால் தோற்றுவிக்கப்பட்டது. அன்றியும் சைனேந்திரவியாகரணம் என்பது ஆசாரிய பூச்சிய பாதர் என்ற தேவநந்தியால் இயற்றப்பட்ட பிந்திய வியாகரணமாகும்.

கி.பி. பன்னிரண்டாம் நூற்றாண்டிற்கு முற்பட்டவரான தேவபோதர் என்ற மகாபாரத உரையாசிரியர், 'இந்திரன் ஆகிய வியாகரணக் கடலின்கண் கண்டெடுக்கப்பட்ட சொல் முத்துகள் பாணினியின் இலக்கணக் குளம்படித்தேக்கத்தில் உள்ளனவோ?' என ஏளனம் செய்வதிலிருந்து ஐந்திரம் எவ்வளவு பெரியது என ஒருவாறு ஊகித்தறியலாம். திபேத்திய நூல்களினடிப்படையில் ஐந்திரம் 25 ஆயிரம் சுலோகங்கள் கொண்டது. பாணினி வியாகரணம் ஏறக்குறைய ஓராயிரம் சுலோகங்கள் கொண்டது. எனின், பாணினீயத்தைவிட 25 மடங்கு பெரிது ஐந்திரம் எனக் கொள்ளலாம். சே.சீ.

***ஐந்திறம்*:** இது தமிழ்ப் புத்தாண்டு நாளன்று (14.4.1986), மதுரையில் தமிழக அரசால் தோற்றுவிக்கப்பெற்ற உலகத் தமிழ்ச் சங்கத் தொடக்க விழாவில், தமிழ்நாடு முதலமைச்சர் மாண்புமிகு டாக்டர் எம்.ஜி. இராமச்சந்திரன் அவர்களால் வெளியிடப்பெற்ற ஒரு தமிழ் இலக்கண நூல். இதனைத் தமிழ் நாடு தொழில் நுட்பக்கல்வி இயக்ககம் பதிப்பித்துள்ளது. 'ஐந்திறம்' என்ற நூலினைத் தொல்காப்பியர் கற்று நிறைவு பெற்றிருந்தார் என்று தொல்காப்பியச் சிறப்புப் பாயிரம் குறிப்பிடுகிறது. தொல்காப்பியர் காலத்தை ஆராய்வோருக்கு அமைந்த ஒரு கருவியாகக் கருதப்பெறும் அந்நூல் இதுகாறும் கிடைக்கவில்லை. மறைந்துபோன அந்நூலே, 'ஐந்திறம்' என்னும் பெயரில் இன்று கிடைத்துள்ளது என்னும் கருத்தினை இந்நூலின் அணிந்துரை, அறிமுகம் ஆகியவற்றிலுள்ள குறிப்புகள் புலப்படுத்துகின்றன. அக்குறிப்புகள் இந்நூலாசிரியர், நூற்செய்தி, நூல் வரலாறு முதலியவற்றை விளக்குகின்றன

நூலாசிரியர் பெயர் மயன். சிற்பியர் வழிவந்தவன். தந்தை பெயர் தாமரை; தாயின் பெயர் கருங்குழலி. இந்நூல் தலைச் சங்க காலத்தில் நிலந்தரு திருவிற் பாண்டியன் அவையில் அரங்கேற்றப்பட்டது. இது தமிழ்மொழி இலக்கணத்தோடு ஓவியக்கலை, சிற்பக்கலை, கட்டடக்கலை, இசைக்கலை, நாட்டியக்கலை ஆகியவற்றின் இலக்கணங்களையும், நுட்பங்களையும் கூறுகிறது. புலவர் வீரபத்திரனார் (கருமாரிதாசர்) இருபத்தைந்து ஆண்டுகளுக்கு முன், தஞ்சைச் சரசுவதி மகால் நூலகத்தில் ஒதுக்கிவைக்கப் பெற்றிருந்த சுவடிக் குவியலுள் இந்நூலைக் கண்டெடுத்து, நெட்டுருச் செய்து, பின்னர் ஒப்பிக்க, இது படிசெய்யப்பட்டது. இச்செய்திகள் இந்நூலின் முற்பகுதியில் தரப்பட்டுள்ளன.

மேலே கூறப்பட்டுள்ள செய்திகள் சான்றுகள் காட்டி நிறுவப்படவில்லை. இந்நூல், தொடர்ந்து செல்லும் 892 நூற்பாக்களால் ஆக்கப்பட்டுள்ளது. அதிகாரம், இயல் போன்ற உட்பிரிவுகள் எவையும் நூலில் இடம்பெறவில்லை. தொல்காப்பியம் போலக் கடவுள் வாழ்த்தினைப் பெறாமல் இந்நூல் அமைந்திருந்தபோதிலும், 'காலமியக்கும் ஆடலான் அருளால், ஐந்தியற் செந்தமிழ் அழகுற இயற்றினன்' என்று தெய்வ நினைவோடு நூல் முடிக்கப் பெற்றுள்ளது (நூ. 892). நூலின் நடை, சொல்லாட்சி, தொடரமைதி முதலியவற்றை நோக்கும்போது, இந்நூல் தொல்காப்பியத்திற்கும் முற்பட்ட காலப் பழமையுடையது என்னும் கருத்தினை ஆய்வாளருள் ஒரு பகுதியினர் ஏற்கத் தயங்குகின்றனர். 'அயல் நெறி சாராது தமிழ் உணர்வால் மயன் இந்நூலினை உருவாக்கினான்' என்னும் கருத்தொடு இந்நூல் நிறைவுறுகிறது. அ.மா.ப.

ஐந்து சக்திகள்: பராசக்தி, ஆதிசக்தி, இச்சாசக்தி, ஞானசக்தி, கிரியா சக்தி ஆகியன ஐந்து சக்திகள் ஆகும். எல்லாம் வல்ல முழுமுதற் பொருளான இறைவனின் திருவருளே சக்தி எனப்படும்.

இறைவன் உலகத்தை நோக்காது தன்னியல்பில் நிற்கும் பொழுது சிவன் என்று சொல்லப்படுவன். இதுவே சொரூபநிலை எனப்படும் அவனது உண்மை நிலை. இறைவனது சொரூபநிலையிலுள்ள சக்தி 'பராசக்தி' எனப்படும். அவன் உலகத்தை நோக்கத் தொடங்குகையில் அச்சக்தி 'ஆதிசக்தி' என்று பெயர் பெறும். ஏனெனில், உலகத்தை இயக்கும் எல்லாச் சக்திகளுக்கும் இதுவே முதல் மூலம். இது திரோதான சக்தி என்றும் சொல்லப்படும். திரோதானம் என்றால் மறைப்பு எனப் பொருள். இந்தச் சக்தி உயிர்களுக்கு இறைவனைக் காட்டாமல், உலகத்தையே காட்டி, அவற்றைப் பிறப்பிறப்பில் அகப்பட்டு உழலச்செய்வதால் அப்பெயர் பெறும். இறைவன் உலகத்தை இயக்குதற்கு அவனது பேராற்றல் ஒரு சிறிதே போதுமாகலின், பராசக்தியின் ஒரு சிறு கூறே ஆதிசக்தி அல்லது திரோதான சக்தியாய் நிற்கும். இதனை, 'பராசக்தியில் ஆயிரத்தில் ஒரு கூறு ஆதிசக்தி' என்று கூறுதல் மரபு. ஆதிசக்தி ஒன்றே இச்சா சக்தி, ஞானசக்தி, கிரியாசக்தி என்று வேறு வேறு வகையாய்ப் புலப்படும்.

ஒரு செயலை நன்றாகச் செய்ய வேண்டும் என்று ஆசைப்படுகின்றனர். அதை எப்படி எப்படிச் செய்ய வேண்டுமென்று திட்டமிடுகின்றனர். திட்டமிட்டபடி வேலை செய்து செயலைச் சாதித்துக் கொள்கின்றனர். எல்லாவற்றுக்கும் மூலமாக இருப்பது செய்ய வேண்டுமென்ற ஆசை. பின்னர், அதற்குரிய வழிகளைக் காட்டுவது அறிவு. அதன்பின்னர், செயல் முகிழ்க்கின்றது. ஆசை என்பதுதான் இச்சை; அறிவு என்பது தான் ஞானம்; செயல் என்பதுதான். கிரியை. இம் மூன்று சக்திகளும் எல்லா உயிர்களிடத்தும் உண்டு. இதற்கு மூலமாக இறைவனிடத்து உள்ள சக்திகள் அமைகின்றன. இறைவன் உயிர்களைத் தன்னைப்போல மேலான நிலைக்குக் கொண்டுவர நினைக்கிறான்; ஆசைப்படுகிறான்; எப்படிச் செய்ய வேண்டும் என்பதை முடிவு செய்கின்றான்; அதற்கேற்ற செயல்களைச் செய்கின்றான். இறைவன் உயிர்களைத் தன் நிலைக்குக் கொண்டுவர விரும்பிச் செயலாற்றுவது அவனது இச்சா, ஞான, கிரியா சக்தி எனப்படும்.

எவ்வாறு மின்சக்தி ஒன்றே மின் அடுப்பில் செயற்படும்போது வெப்ப சக்தி என்றும், மின் விளக்கில் செயற்படும்பொழுது ஒளி சக்தி என்றும். வானொலியில் செயற்படும்போது ஒலி சக்தி என்றும் கூறப்படுகிறதோ, அதைப் போல இறைவனது சக்தி ஒன்றே செயற்பாட்டு வகையால் பராசக்தி, ஆதி சக்தி, இச்சாசக்தி, ஞான சக்தி, கிரியா சக்தி என ஐவகைச் சக்திகளாகக் கூறப்படுகின்றது. கோ.கு.

ஐந்து நெறிக் கோட்பாடு (பஞ்சசீலம்): இந்திய முன்னாள் தலைமை அமைச்சர் சவகர்லால் நேரு அவர்களால் 1955-ஆம் ஆண்டில் பாண்டுங்கு நகரத்தில் நடந்த ஆப்பிரிக்க-ஆசிய மாநாட்டில் (Afro - Asian Conference) வெளியிடப்பட்ட, இந்நாடுகளால் பின்பற்றப்படவேண்டிய ஐந்து அமைதியான உடன் வாழ்வுக் கொள்கைகளே (Five Principles of Co-existence) ஐந்து நெறிக் கோட்பாடு எனப்படும்.

இக்கோட்பாடுகள் வெளியிடப்பட்ட சூழ்நிலை: இந்தோனேசிய நாட்டின் முக்கிய நகரமாகிய பாண்டுங்கில் (Bandung), 1955-ஆம் ஆண்டு ஏப்பிரல் 18 முதல் 24-ஆம் நாள் வரை இந்தோனேசியா, பர்மா, இலங்கை, இந்தியா, பாகிசுத்தான் ஆகிய ஐந்து நாடுகளின் முயற்சியால் ஆப்பிரிக்க - ஆசிய மாநாடு கூட்டப்பட்டது, இதில் 29 ஆப்பிரிக்க, ஆசிய நாடுகளின் பேராளர்கள் - அதாவது உலக மக்கள் தொகையில் பாதிக்கு மேற்பட்ட மக்களை உடைய நாடுகளின் பேராளர்கள் - கலந்து கொண்டனர். இந்த மாநாட்டின் நோக்கங்கள் ஆப்பிரிக்க, ஆசிய நாடுகளிடையே நல்லுறவை உருவாக்குதலும், அமெரிக்காவுக்கும் உருசியாவுக்குமிடையே நடைபெறும் கெடுபிடிப்போரில் (Cold War) ஆப்பிரிக்க ஆசிய நாடுகளின் நடுவுநிலைக் கொள்கையை வெளியிடுதலும், ஐரோப்பியருடைய குடியேற்ற நாட்டு ஆதிக்கக் கொள்கையை (Colonialism) நீக்குதலும் ஆகும். இம்மாநாட்டில் மேலை நாடுகளும், சோவியத்து ஒன்றியமும் பின்பற்றிய குடியேற்ற நாட்டுக் கொள்கையைக் கண்டித்துத் தீர்மானங்கள் நிறைவேற்றப்பட்டன. இதில் கலந்து கொண்ட பொதுவுடைமைச் சீனாவின் அயல்நாட்டமைச்சர் சூ என் லாய் தீவிர நிலையை ஆதரிக்காமலிருந்தமையால் பொதுவுடைமைச் சீனாவுக்கும் மற்ற நாடுகளுக்குமிடையே நெருக்கமான உறவு ஏற்பட்டது. இம்மாநாடு 10 குறிப்புகளடங்கிய ஓர் அறிக்கையை வெளியிட்டது. அவ்வறிக்கை உலக அமைதி, நாடுகளிடையே ஒத்துழைப்பு ஆகியவற்றைக் குறிக்கோள்களாக வலியுறுத்திற்று. அது ஐக்கிய நாடுகள் சபைப் பட்டயத்தின் கொள்கைகளையும், இந்தியத் தலைமை அமைச்சர் நேரு கூறிய 5 அமைதி உடன் வாழ்வுக் கொள்கைகளையும் இணைத்து வரையப்பட்டிருந்தது.

ஐந்து நெறிக் கோட்பாடு: நேரு இந்தியப் பாராளுமன்றத்தின் மக்கள் சபையில் 1955-ஆம் ஆண்டு செப்டம்பர் மாதம் 17-ஆம் நாள் ஆற்றிய உரையில் பஞ்சசீலமென்னும் ஐந்து நெறிக் கோட்பாட்டினைக்குறிப்பிட்டு விளக்கினார். அவையாவன:

1. ஒவ்வொரு நாடும் தன் சுதந்திரத்தையும், மற்ற ஒவ்வொரு நாட்டின் சுதந்திரத்தையும் இறைமையையும் நில எல்லையையும் (Territorial Integrity) மதித்தல் (Recognition of each other's Independence and Sovereignty); 2. ஒரு நாடு மற்றொன்றைத் தாக்காதிருத்தல்; 3. ஒரு நாடு மற்ற நாட்டின் செய்திகளில் தலையிடாதிருத்தல் (Non-interference); 4. ஒன்றுக்கொன்று மதிப்பு அளித்தலும் சமத்துவ நிலையில் இருத்தலும் (Mutual Respect and Equality); 5. அமைதியான உடன் வாழ்க்கை (Peaceful Co-existence).

ஒவ்வொரு நாடும் வேறு எந்த நாட்டினுடைய, முக்கியமாகப் பெரிய நாட்டினுடைய தலையீடு எதுவுமின்றித் தனது குறிக்கோளைத் (Destiny) தானே தீர்மானித்துக் கொள்ளுதல் வேண்டும். ஒரு நாடு மற்ற நாட்டில் தலையிடுதல் என்பது அரசியல் துறையிலோ பொருளாதாரத் துறையிலோ கோட்பாட்டளவிலோ (Ideological) ஏற்படுதல் கூடும். எந்தச் சட்டமும் படிப்படியாகத்தான் சமூகத்திலுள்ள யாவரையும் கட்டுப்படுத்த வல்லதுபோல, உலகத்திலுள்ள ஒவ்வொரு நாடும், உலக அமைதிக்கும், உலக முன்னேற்றத்துக்கும் உகந்த வகையில் பணி செய்தல் வேண்டுமாயின் அது மற்ற நாட்டில் தலையிடாமை என்ற கட்டுப்பாட்டுக்கு நாளடைவில் கட்டுப்படுதல் வேண்டும். ஒவ்வொரு நாடும் அடைய முயலும் குறிக்கோள் ஒன்றே ஆயினும், அது தனது முன்னேற்றத்துக்குரியதாகத் தேர்ந்தெடுக்கும் வழி நாட்டுக்கு நாடு வேறுபடுதல் கூடும்; வழிகளில் வேறுபாட்டையும், குறிக்கோளில் ஒற்றுமையையும் இந்தப் பஞ்சசீலக் கொள்கை அல்லது ஐந்து நெறிக் கோட்பாடு குறிப்பிடுகிறது. ஒவ்வொரு நாடும் தனது செயலறிவின் வாயிலாகவும் (Experience), பல பரிசோதனைகளின் வாயிலாகவும் (Experiments) தனக்குரிய வழியைத் தேர்ந்தெடுக்கிறது. அவ்வாறு செய்தால்தான் அவை வளர இயலும். அவ்வாறன்றி, அவை மற்ற நாடுகளைப் பார்த்துப் பின்பற்றினால் அவற்றிற்கு வளர்ச்சி ஏற்படாது. மனவளர்ச்சியே புற வளர்ச்சிக்கு ஆதாரமாகும். புறச் சூழ்நிலைகளுக்கு ஏற்ப ஒவ்வொரு நாடும் தனது வளர்ச்சிக்குரிய வழியைத் தேர்ந்தெடுத்துக் கொள்ளுதல் வேண்டும். ஒவ்வொன்றும் மற்றதனோடு தொடர்பு கொண்டு, புதிய கருத்துகளையும், புதிய வழக்கங்களையும் அறிதல் வேண்டும். ஒவ்வொரு நாடும் மற்றதன் முயற்சிகளைப் பரிவுடன் காணுதல் வேண்டும்.

இத்தகைய நல்லுணர்வுகளோடு ஐந்து நெறிக் கோட்பாடுகளை வெளியிட்டு, அவற்றைக் கடைப்பிடித்த இந்தியாவைப் பொதுவுடைமைச் சீனா 1962-இலும், பாகிசுத்தான் 1965-இலும், 1971-இலும் தாக்கின. அந்த நாடுகளும் கூட ஐந்து நெறிக் கோட்பாடுகளை ஒப்புக் கொண்டிருந்தனவே ஆகும். பா.சு.

துணை நூல்:

Jawaharlal Nehru, An Anthology, Ed., S. Gopal, Oxford University Press, 1983.

ஐந்தெழுத்து: சித்தாந்த சைவ நெறிப்படி, அன்பே சிவமாய் ஒன்றிச் சமாதிநிலை பெற இயலாதாருக்கு அப் பேற்றினை அருளவல்லது ஐந்தெழுத்தினை விதிப்படி ஓதுதலாகும். ஐந்தெழுத்து என்பது சிவபெருமானின் திருநாமமாகிய 'நமச்சிவாய' என்பதே. இதனைக், 'காத லாகி' எனத் தொடங்கும் தேவாரப் பாடலில், 'நாதன் நாமம் நமச்சி வாயவே' (தேவா. 3: 49:1) என்று எடுத்து இயம்புகிறார் திருஞானசம்பந்தப் பெருமான். 'ஆன்நல் வெள் ஊர்தியான்தன் மந்திரம் நமச்சிவாய ஆக நீறு அணியப் பெற்றால் வெந்து அறும் வினையும் நோயும்' (தேவா. 4:77:4) என்றும், 'நாமம் பரவி நமச்சிவாய என்னும் அஞ்செழுத்தும், சாமன்று உரைக்கத் தருதி கண்டாய் எங்கள் சங்கரனே' (தேவா. 4:103:3) என்றும் திருநாவுக்கரசர் அருளிச் செய்கிறார். 'நமச்சிவாய வாஅழ்க நாதன் தாள் வாஅழ்க' என்றே மணிவாசகரின் திருவாசகம் தொடங்குகிறது.

ஐந்தெழுத்து மந்திரம், சைவ சமய குரவர் நால்வரும் வாழ்ந்த காலத்திற்கு மிக முன்பாகவே மக்களிடையில் பயின்றுவரும் ஒன்றாகும். சிலப்பதிகாரப் பெருங்காவியத்திலே, இளங்கோவடிகள், 'அருமறை மருங்கின் ஐந்தினும் எட்டினும், வருமுறை எழுத்தின் மந்திரம் இரண்டு' (சிலப். காடுகாண். 128-9) என வரும் பகுதியில் பஞ்சாக்கரமாகிய திருவைந்தெழுத்தினைச் சிறப்புடைய மந்திரங்கள் இரண்டினுள் முன் வைத்து ஓதியுள்ளார். இக் காவியத்திற்கு முதல் உரை கண்ட அரும்பதவுரையாசிரியர், 'ஐந்தும் எட்டுமாவன பஞ்சாக்கரம் அட்டாக்கரம்' என்று விளக்கம் தந்துள்ளார்.

சைவத் திருமுறைகளில் இம் மந்திரப் பெருமை குறித்துப் பேசப்பெற்ற பகுதிகள் பலவாகும். நமச்சிவாயத் திருப்பதிகம் தேவாரம் பாடிய மூவர் வாக்கிலும் இடம் பெற்றுள்ளன. (தேவா. 3:49, 4.11, 7:48) 'நற்றுணையாவது நமச்சிவாயவே' (தேவா. 4:11:1) என்பது அப்பரடிகளின் அருள்வாக்கு. சுந்தரமூர்த்தி சுவாமிகள், 'நற்றவா உனை நான் மறக்கினும் சொல்லும் நா நமச்சிவாயவே' (தேவா. 7:48:1) என்கிறார். இவ்வாறு உள்ளம் ஒன்றித் திருவைந்தெழுத்தினை ஓதுவது சிவநெறிநிற்பாரின் சிறப்பு ஆகும். இம்மந்திரத்தை நியமத்துடன் ஓதின், ஓதுவாரது வல்வினை சிந்தும்; எல்லாத் தீங்கும் நீங்கும்; செல்வமும் நிறையும்; அவர் பந்தபாசம் அறுக்க வல்லவராவர் என்கிறார் திருஞானசம்பந்தர். அப்பரடிகள் இந்நமச்சிவாய மந்திரத்தை, நாவினுக்கு அருங்கலம், நல்லக விளக்கு, நன்னெறியாவது, 'பண்ணிய உலகினில் பயின்ற பாவத்தை நண்ணிநின்று அறுப்பது, நாம் உற்ற நடுக்கத்தைக் கெடுப்பது, நலம் மிகக் கொடுப்பது' என்று போற்றுகிறார்.

தேவாரத் திருமுறைகளில் 'அஞ்செழுத்து' என்றே எங்கும் பேசப்பட்டுள்ளது. இதனால், தேவார காலத்தில் ஐந்தின் போலியான 'அஞ்சு' என்பது பெருவழக்காயிற்றுப் போலும். அஞ்செழுத்தின் பெருமை பேசும் திருஞானசம்பந்தர் அருளிய ஒரு பதிகம், 'பஞ்சாக்கரத்திருப்பதிகம்' (தேவா. 3:22) எனப் போற்றப்படுகிறது. இப்பதிகப் பாடல்களில், 'கூற்றை அஞ்ச உதைத்தன அஞ்செழுத்துமே' அந்தியுள் மந்திரம் அஞ்செழுத்துமே' என்றாற்போல வருவன காணத்தகும். 'அந்தியும் நண்பகலும் அஞ்சுபதம் சொல்லி' (7:83:1) என்றும், 'பஞ்ச மந்திரம் ஓதும் பரமனார்' (தேவா.5:11:3) என்றும் திருவைந்தெழுத்தினை, 'அஞ்சுபதம்', 'பஞ்சமந்திரம்' என்று குறிப்பிடும் வழக்கும் தெரியவருகிறது.

திருமூலர் திருமந்திரத்திலே ஒன்பதாம் தந்திரத்தில் 'பஞ்சாக்கரம்' பற்றிய விளக்கப்பகுதி காணப்படுகிறது. தூல பஞ்சாக்கரம் (பரிய ஐந்தெழுத்து), சூக்கும பஞ்சாக்கரம் (நுண்மை ஐந்தெழுத்து), அதிசூக்கும பஞ்சாக்கரம், (மீநுண்மை ஐந்தெழுத்து) என்னும் மூவகை நிலையில் ஓதும் முறைமையும் பயனும் அடுத்தடுத்து விளக்கப்பட்டுள்ளன. 'ஒன்றுகண்டேனிவ் வுலகுக் கொருகனி, நன்றுகண் டாயது நமச்சிவா யக்கனி' (திருமந். 2649) என்பது தூல பஞ்சாக்கரம். 'தெளிய ஓதிச் சிவாயநம என்னும், குளிகையிட்டுப்பொன் னாக்குவன் கூட்டையே' (திருமந். 2659) என்பது சூக்கும பஞ்சாக்கரத்தை உணர்த்தும் திருமந்திரப்பகுதி. 'சிவாய சிவசிவ என்றே சிந்தை, அவாயங் கெடநிற்க ஆனந்தம் ஆமே' (திருமந். 2669) என்னும் திருமந்திரப் பாடற்பகுதியில் அதிசூக்கும பஞ்சாக்கரம் பற்றிக் காணலாம். 'சிவயசிவ' என்பதே இங்குச் சுட்டப்பெறும் மீநுண்மை ஐந்தெழுத்து.

தவநிலை வேண்டித் திருவைந்தெழுத்தினை ஓதுவார், சிகாரத்தை முதலாகக் கொண்டு, 'சிவாய நம' என்று ஓதுவர். 'சித்தம் ஒருக்கிச் சிவாய நம என்று இருக்கின் அல்லால்' (தேவா. 4:94:5), 'உருவாய்த் தெரிந்து உன்தன் நாமம் பயின்றேன், திருவாய் பொலியச் சிவாய நம என்று நீறு அணிந்தேன்' (தேவா, 4:94:6), 'வல்லவாறு சிவாயநம என்று, நல்லம் மேவியநாதன்அடி தொழ' (தேவா. 5:43:6) என வருவன அப்பரடிகளின் அருள்வாக்கு. 'நானே யோதவம் செய்தேன் சிவாயநம எனப் பெற்றேன' என்பது மணிவாசகரின் திருவாக்கு (திருவாசகம் 38:10). 'சிவாயநம என்று சிந்தித்திருப்பார்க்கு அபா

யம் ஒருநாளும் இல்லை' என்பது ஔவை மூதாட்டியின் மூதுரை. 'சிவாயநம' என்னும் நுண்மைத் திருவைந்தெழுத்தில் சி-சிவனையும், வ-சக்தியையும், ய - சீவனையும், ந - மலத்தையும், ம - மாயையும் குறிக்கும் எனவும் திருமந்திரம் விளக்குகிறது.

தேவாரம், திருவாசகம், திருமந்திரம் முதலிய திருமுறைகளில் காணப்பெறும் ஐந்தெழுத்து உண்மைகளை அடியொற்றியே சைவசித்தாந்த சாத்திரங்களும் அறிவுறுத்துகின்றன. உமாபதி சிவனார் அருளிய திருவருட்பயனில் 9-ஆம் பகுதியாக 'ஐந்தெழுத்தருள் நிலை' எனப் பத்துக்குறட்பாக்களைக் கொண்ட ஒரு பகுதி உள்ளது. இப்பகுதியில் ஐந்தெழுத்துண்மைகளைத் தெளிவுற விளக்கியுள்ளார். திருவைந்தெழுத்தினை முறைப்படி ஓதுதலால் திருவருட்பேறு சித்திக்கும் என்பது இங்கு எடுத்துக்காட்டப்படுகிறது. பதி, பசு, பாசம் என்னும் முப்பொருளும் இறை, சக்தி, ஆன்மா, பாசம், மாயை என ஐந்து வகையாக நிற்றலால், இந்த ஐந்தினையும் சிவபெருமானது திருப்பெயராகிய திருவைந்தெழுத்தில் பொருந்த வைத்துக் காட்டியுள்ளனர். 'சிவன்அருள் ஆவி திரோதம் மலம் ஐந்தும், அவனெழுத்து அஞ்சின் அடைவாம்' என்பது உண்மை விளக்கம் (41). ஐந்தின் நடுநாயகமாக உள்ள ஆன்மா இறைவனது அருட்சத்தி திரோதமாய் நின்று செயற்படுத்த மாயையை விடுத்துச் சிவசத்தியாகிய சிவனருளைப் பெறவேண்டும் என்பர். 'ஓம்' என்னும் பிரணவம் இத்திருவைந்தெழுத்தின் நுண்ணிய நிலையாகும். எனவேதான் 'ஓம்' என்னும் பிரணவத்துடன் மந்திரங்களை ஓதி வருகின்றனர். ஓங்காரத்து உட்பொருளாய் இறைவன் நடனமிடுதலையே பெருமானைச் சுற்றிலும் விளங்கும் திருவாசி உணர்த்தும் குறிப்பாகும்.

அம்பலக் கூத்தன் திருவுருவுடன் திருவைந்தெழுத்தினைத் தொடர்புபடுத்தியும் ஆன்றோர் உரைத்துள்ளனர். கூத்தப்பிரானின் திருவடி நகரம்; வயிறு மகரம்; தோள் சிகரம்; முகம் வகரம்; திருமுடி யகரம். திருவடி நகரமாகிய திரோதானசத்தி உயிர்களைத் தன்னிடத்தே கூட்டி, அவ்வுயிர்களிடம் மறைந்திருக்கும் மாயையினை உதரமாகிய மகரத்தில் காட்டி, எங்கும் நிறைஇறை சிவபரம்பொருள் என்பதைத் தோள்களாகிய சிகாரத்தால் உணர்த்தி, உபதேசம் வழங்கும் முகமாக வகரத்தைக்காட்டி, அதன்வழியாகப் பக்குவம் பெற்ற ஆன்மாக்கள் முடியாக விளங்கும் என்பதைத் திருமுடி யகரம் காட்டும் குறிப்பு என்பர். இங்ஙனம் காணும் நடனம் ஊன நடனம் எனப்படும். இனி, ஞான நடனத்தில், பெருமான் ஏந்திய உடுக்கையில் சிகரமும், வீசிய கரத்தில் வகரமும், அபய கரத்தில் யகரமும், நெருப்புத் தங்கிய அகலில் நகரமும் ஊன்றிய திருவடியில் மகரமுமாகக் கொண்டு ஓங்காரத் திருவாசியின் நடுவில் பெருமான் நடனமிடுகின்றார் என்பர். இவ்வுண்மையினை உணரும் உயிர்கள் மலமாயை நீங்கிச் சிவசத்திகளின் இடையில் இடையூறு இன்றி மலமாயைகள் மீளவும் தாக்கா வண்ணம் நிலைத்த இன்பத்தில் வாழும். இவ்வண்ணம் பேரின்பப் பெருவாழ்வைத்தருவது திருவைந்தெழுத்தே என்பது தெளிவு. மு.ச.

ஐந்தொழில்: சித்தாந்த சைவத் திருநெறியில் இறைவனின் அருளாற்றலைக் கூறுமிடத்து, அவன் புரியும் முத்தொழில் முதன்மையாக எடுத்துரைக்கப் படுகிறது. 'கூத்தன் இவ் வானும் குவலயமும் எல்லோமும், காத்தும் படைத்தும் கரந்தும் விளையாடி' (திருவாசகம் - திருவெம். 12) என்று மணிவாசகப் பெருமான் இறைவன் புரியும் படைத்தல், காத்தல், அழித்தல் என்னும் முத்தொழிலையும் குறிப்பிட்டுப் போற்றுகிறார்.

ஆக்குதலாவது உயிர்களுக்கு ஆணவமலம் நீங்கும் பொருட்டாக உடல், கருவி, உலகு, நுகர்பொருள்களைப் படைத்தலாம். அளித்தல் என்பது உயிர்களுக்குக் கன்மமலம் நீங்குதற் பொருட்டாக வினைப் பயனாகிய போகங்களை நுகரும்படி உயிர்களை உடம்புடன் நிறுத்திக் காத்தல் ஆகும். அழித்தலாவது கன்மவசத்தால் வருந்தித் துன்புறும் உயிர்களை இளைப்பாறுதற் பொருட்டு அவை பெற்ற உடல் கருவி உலகு நுகர்பொருள்களாகிய மாயேயங்களை அழித்து மாற்றுதலாம்.

இம்முத் தொழிலுடன் மறைப்பு, அருளல் என்னும் இரண்டு சேர ஐந்தொழில்களாம். சைவத் திருமுறைகளிலே ஐந்தொழில் பற்றிய குறிப்புகள் அங்கங்கே தென்படினும் திருமூலர் திருமந்திரத்தில் இவை விளக்கமாகச் சொல்லப்பட்டுள்ளன. படைப்பு, காப்பு, அழிப்பு, மறைப்பு, அருளல் பற்றிய செய்திகள் திருமந்திரம் 381 முதல் 450-ஆம் பாடல்கள் வரையில் மிக விரிவாக உள்ளமை காணத்தக்கது. அவற்றைச் சிருட்டி, திதி, சங்காரம், திரௌபவம், அனுக்கிரகம் என வடநூலார் புகல்வர்.

ஒடுக்கமாவது இளைப்பாற்றலும், தோற்றமாவது அவரவர் கன்மமுழுதும் கழியுமுகத்தான் மலபாகம் வரச் செய்தலும், நிலையாவது கன்மம் கழியுமாறு அதனை நுகர்வித்தலும், மறைப்பாவது கன்ம ஒப்பினை வருவித்து மலங்களை முதிர்வித்தலும், அருளாவது பந்தம் விடுத்தலும் ஆகிய உறுதி படைத்தன வாகலான் ஆராயும்வழி ஐந்தொழிலும் அருட்செயலேயாகலின் இவற்றுட் சில மறத்தொழிலே

போலுமெனப் பழித்தலை ஒழிவாயாக' என்று அருணந்திதேவர் தம் சிவஞான சித்தியாரில் தெளிவுறுத்துகிறார். மறைப்பு அருளல் ஆகியவற்றை நிலை, இறுதிகளில் அடக்கி முத்தொழில் என்று கூறுவர். இவையிரண்டும் தம்முள் வேற்றுமையுடைமை பற்றி ஐந்தொழில் என விவரித்து ஓதுவாராயினர் என்பர்.

ஐந்தொழிலையும் ஒருங்கே செய்து ஆடும் நடனமே நடராசரின் ஆனந்தத் தாண்டவமாம். இத் திருவுருவிலே துடியில் தோற்றமும், அமைப்பில் திதியும், அங்கியில் சங்காரமும், ஊன்றிய காலில் திரோதமும் தூக்கிய திருவடியில் அருளலும் அமைந்துள்ளன என்பர். இதனை, 'தோற்றம் துடியதனில், தோயும் திதி அமைப்பில், சாற்றியிடும் அங்கியிலே சங்காரம், - ஊற்றமா ஊன்று மலர்ப்பதத்தே உற்றதிரோதம், முத்தி நான்ற மலர்ப் பதத்தே நாடு' என்னும் உண்மை விளக்கப் பாடல் (36) அறிவுறுத்து கிறது.

ஐந்தொழில்களையும் இறைவன் எங்ஙனம் இயற்றுகிறான் என்பதைக் குமரகுருபரர் தாம் பாடிய சிதம்பர மும்மணிக் கோவையில் 'பூமலி கற்பகப் புத்தேள்' எனத் தொடங்கும் பாடலில் தெளிவுற விளக்கியுரைத்துள்ளார். மு.ச.

ஐப்பசி முழுக்கு என்பது துலாக் காவேரி முழுக்கு எனவும் கூறப்படுகிறது. ஐப்பசியில் துலா ராசியில் சூரியன் வருவதால் அதனைத் துலா மாதம் என்று கூறுவதும் உண்டு. இத் துலா மாதத்தில் காவிரியில் நீராடுவதன் சிறப்புக் குறித்து அம்முழுக்கு 'துலாக்காவேரி' முழுக்கு எனப் பெற்றது.

காவிரியாற்றின் புண்ணியப் புனலில் ஐப்பசி மாதத்து முதல் நாள் தொடங்கி இறுதிநாள் வரை விடியற்காலத்தில் விதிப்படி முழுகுவது புண்ணியம் என்பர். அங்ஙனம் முழுகுபவர் அளப்பரிய பயன் பெறுவர் என்று காவேரி மான்மியம் விவரித்துக் கூறுகிறது.

ஐப்பசி மாதத்தில் ஆறுகளில் மழை வெள்ளம் வடிந்து மணல் திட்டுகள் தோன்றி நீர் தெளிவாகும். அப்போது நீராடுவது களிப்பைத் தருவதாகும். கன்ம மார்க்கத்தில் அக்கறையுடையார் ஐப்பசி முழுக்கைச் சிறந்த நோன்பாக மேற்கொள்வதுண்டு. அந்த ஒழுக்கம் நம்பிக்கையை மட்டும் அடிப்படையாகக் கொண்டதன்று. தொன்னூல்களும் அதனைச் சிறப்பித்துப் பேசுகின்றன. ஐப்பசி மாதத்தில் அகத்திய நாண்மீன் உதயமாவதால் நீர் தூய்மையாகிறது என்று பிருகத்சம்கிதை கூறுகிறது. பிறமாதங்களில் குளிக்கப்படாதது என்று விலக்கப்பட்ட நீரையும் ஐப்பசியில் அருந்தலாம். அந்த மாதத்தில் அகத்திய நட்சத்திரம் தோன்றுவதால் நீர் நிலையங்கள் மாசற்றனவாகும் என்று வாகடநூலாகிய அட்டாங்க இருதயம் கூறுகிறது.

ஐப்பசி மாதத்தில் மயிலாடுதுறையிலுள்ள காவிரிப் படித்துறையாகிய இடபதீர்த்தக்கரையில் நீராடுவதற்குக் கங்கை முதலிய நதிகள் கூடுவதால் அம்மாதத்தில் அங்கு நீராடுவது சிறப்புடையது. நாதசர்மா என்னும் அந்தணர் தம்முடைய மனைவி அனவத்யாவுக்குத் துலா நீராடும் பெருமையை எடுத்துக் கூறினார். அதன்படி இருவரும் மயிலாடுதுறை இடபதீர்த்தத்தில் நீராடி நாதசர்மா கணநாயகராகவும்,அனவத்யை பார்வதி தேவிக்குக் குணோத்தரை என்றதோழியாகவும் ஆகப் பெற்றுச் சிறப்புற்றார்கள். மத்திய பிரதேசத்தைச் சார்ந்த வினதா என்ற பெண்ணும் இந்திரப் பிரதேசத்தைச் சார்ந்த வினதா என்ற பெண்ணும் இங்கு வந்து நீராடிச் சிறப்புற்றனர்.

கங்கை யமுனை நதிகளுக்கு இடையே தாம்தான் சிறப்புற்ற நிலையில் இருக்கின்றோம் என்றோர் வழக்கு வர, பிரமன் கங்கையைப் பார்த்துக் காவிரியைத் தவிர மற்ற எல்லாப் புண்ணியநதிகளைக் காட்டிலும் கங்கை உயர்ந்தவள் என்று தீர்ப்புக் கூறினாராம். இக்காரணம் பற்றியே 'கங்கையிற் புனிதமாய காவிரி' எனத் தமிழ்ச்சான்றோர் அருளிச் செய்துள்ளனர். சிம்மத்துவசன் என்ற அரசன் பாரத்துவாச முனிவரால் கழுதையாக உருப்பெற்ற சாபம் துலா நீராடியதால் நீங்கப் பெற்றான். கொள்ளைக் காரன் ஒருவன் கழுகாகச் சாபம் பெற்று இங்கு வந்து தன்னுருவம் பெற்றான். அகத்தியரை அவமதித்த நகுடன் பாம்பாகவும், கொடுப்பதாய்ச் சொல்லிப் பின்னர்க் கொடுக்க மறுத்த ஒருவன் குரங்காகவும், பிறருக்கு உரிய பொருளைத் திருடியவன் நரியாகவும், பிறப்பெடுத்து இங்குவந்து நீராடிக் குற்றத்தினை உணர்ந்ததனால் தம்முருவம் பெற்றனர். பிரமன் சாபம் நீங்கிய இத்தீர்த்தக்கரையில் நீராடிப் பிண்டதானம் செய்தால் பிதுர்கள் நேரில் வந்து பெற்றுக் கொள்வார்கள். இச்செய்திகள் துலாக் காவேரி மான்மியத்தில் கூறப் பெற்றுள்ளன. ஐப்பசி முப்பது நாளும் செல்ல முயன்றும் முடியாமல் கார்த்திகை முதல் நாள் சென்ற முடவனுக்கு முத்தி கிடைத்தது. அதனால், அந்நாளில் முழுகும் முழுக்கு முடவன் முழுக்கு எனக் கொண்டாடப் பெறுகிறது. ஐப்பசி முப்பது நாளும் நீராடுதல் சிறப்பு. இயலாதவர்கள் மூன்று நாட்களாயினும் நீராட வேண்டும். அதுவும் இயலாதவர்கள் முடவன் முழுக்கு நாள் அன்றாவது நீராட

வேண்டும். ஐப்பசி முப்பது நாட்களும் மயிலாடுதுறையில் சிறப்புற விழாநாட்களாகக் கொண்டாடப்படுகின்றன. இடபதீர்த்தத்தின் வடகரையில் மேதா தட்சிணாமூர்த்தி விளங்குகிறார். பல்லாயிரக்கணக்கான மக்கள் ஐப்பசி முழுக்கை இங்கு வந்து முழுகிச் சிறப்புறுகின்றனர். சு.சு.

ஐபீரியா: இக்காலத்திய இசுபெயினும் போர்ச்சுகலும் சேர்ந்துள்ள முந்நீரகத்தின் பழைய பெயர் ஐபீரியா. இன்றும், இலக்கியத்தில் ஐபீரியா என்ற பெயர் சிற்சில இடங்களில் பயன்படுத்தப்படுகிறது. நில நூலார், ஐபீரிய முந்நீரகம் என்றே இன்னும் அப்பகுதியைக் குறிப்பிடுவர். ஐபீரிய மக்கள், உலகின் பண்டைக்கால மக்களுள் குறிப்பிடத்தக்க பெருமை வாய்ந்தவர்கள். வரலாற்றுக் காலத்திற்கு முன்னரே, அவர்கள், ஆப்பிரிக்காக் கண்டத்திலிருந்து அப்பகுதிக்குச் சென்றிருக்கக்கூடும். அவர்கள் உயரமானவர்கள் அல்லர்; கருநிறங் கொண்டவர்கள். வட இசுபெயினில் இன்று வாழும் பாசுக்கு மக்கள், ஐபீரியரின் கால்வழியில் வந்தோராவர். அவர்கள் மொழியில் இன்றும் ஐபீரியச் சொற்களைக் காணலாம். மேலும், இத்தாலி, இசுபெயின், போர்ச்சுகல் ஆகிய நாடுகளில் வாழும் வேறு சில கூட்டத்தினரும் ஐபீரிய வழிவந்தவர்களே. சிலர், இசுக்காட்லாந்திலும் அயர்லாந்திலும் கூட காணப்படுகிறார்கள். ஈப்ரோ என்னும் ஆறு அந்நாட்டில் ஓடுவதால், அச்சொல்லிலிருந்தே ஐபீரியர் என்ற சொல் வந்தது என்பது ஆய்வாளர்கள் கருத்து. இம் முந்நீரகத்தின் வடக்கில் பிரனீசு மலைத்தொடரும், தெற்கில் சிப்ரால்ட்டரும் வலிமை வாய்ந்த அரண்களாக இருக்கின்றன. மேற்கில் அட்லாண்டிக்கு மாகடலும் கிழக்கில் மத்திய தரைக்கடலும், இயற்கை எல்லைகளாகும். போர்ச்சுகலில் உள்ள கேப்-த-உரோகா என்ற இடம் சிறப்பாகக் குறிப்பிடத்தக்கது. உலோக வேலை, வேளாண்மை, சுரங்கவேலை முதலியன பெரும்பாலும் ஐபீரிய மக்களால் பின்பற்றப்பட்ட தொழில்களாகும். உரோமானியர் காலம்வரை, ஐபீரிய மொழி (இந்தோ, ஐரோப்பிய மொழியினின்றும் வேறுபட்டது) அங்கு பேசப் பெற்றது. பின்னர், இலத்தீன், அதன் இடத்தைப் பெற்றது. பாசுக்கு மொழி, ஐபீரிய மொழியினின்று வேறுபட்ட ஒன்று என இக்கால ஆய்வாளர் பலர் கருதுகின்றனர். தெ.பா.

ஐம்படைத்தாலி என்பது குழந்தைகளுக்கு அணிவிக்கும் ஒருவகை அணி. இது பொன்னாற் செய்யப்பட்டிருக்கும். குழந்தை பிறந்த ஐந்தாம் நாளில் இந்த அணியினை அணிவிப்பராம். ஐம்படையெனவும் தாலியெனவும் தாலியைம்படையெனவும் இச்சொல் இலக்கிய வழக்கில் எடுத்தாளப்பட்டுள்ளது. வடநூலார் இதனைப் பஞ்சாயுதமென்று வழங்குவர். காத்தற் கடவுள் திருமால். அத்திருமாலின் சங்கு, சக்கரம், கதை, வாள், வில், ஆகிய ஐம்படைகளையும் குழந்தைகளுக்குக் காவலாகவென அணிவிப்பது தமிழ்நாட்டில் முற்காலவழக்காகும். இவ்வைந்து ஆயுதங்களின் வடிவாக அமைக்கப்படுவதே ஐம்படைத்தாலி எனப்பெற்றது. படையென்பது போர்க்கருவி என்பதனைக்குறிக்கும்சொல், ஐம்படைத்தாலிபற்றித் 'தாலிகளைந்தன்றும் இலனே பால்விட்டு அயினியும் இன்று அயின்றனனே' (புறம்: 77) எனவும், 'அமளித் துஞ்சும் ஐம்படைத்தாலிக் குதலைச் செவ்வாய்க் குறுநடைப் புதல்வர்' (மணி. 7,56-57) எனவும், 'ஐம்படைச் சதங்கை சாத்தி' (பெரிய- தடுத்தாள்- 4) எனவும், 'எழிலார் திருமார்பிற்கு ஏற்கும் இவையென்று அழகிய ஐம்படையும் ஆரமும் கொண்டு ......' (பெரியாழ்வார் திருமொழி, 1:3:5) எனவும், 'தாலி ஐம்படை தவழும் மார்பிடை' (கம்ப. நாடு.58) எனவும் பிறவாறும் தமிழ் இலக்கியங்கள் குறிப்பிடுகின்றன து.ப.

ஐம்பால் என்பது மகளிர்தம் கூந்தலை அழகுபடுத்தும் வகைப்பாடுகளையும் பின்னர், கூந்தலையும் குறித்தது. ஐவகையைக் கொண்டை, குழல், பனிச்சை, முடி, சுருள் எனத் தமிழ் நிகண்டுகள் கூறும். 'ஐம்பால்முடி' எனவும் இது வழங்கப் பெறும். ஐம்பாற் கூழையர்' எனவும் மகளிர் அழைக்கப்பட்டனர். முடி, சுருள் என்னும் இரண்டனை நீக்கி அவற்றுடன் அளகம், துஞ்சை என்னும் இரண்டனைச் சேர்ப்பர் நச்சினார்க்கினியர். அவர், 'குழலையும் அளகத்தையும் வகுத்தும், கொண்டையைத் தொகுத்தும், பனிச்சையையும் துஞ்சையையும் விரித்தும் நூற்றிறத்தின் முடித்தாள்' என்று விளக்கம் கூறுகிறார் (சீவக. 2437:நச் உரை). இருட்சி, சுருட்சி, நீட்சி, குளிர்ச்சி, அழகு என்பன ஐம்பால் என்பாரும் உளர். கூந்தல், ஓதிஎன்னும் வேறுபெயருடன் இது இலக்கியங்களில் பாடப்பெற்றுள்ளது. 'இருள்வணர் ஒலிவரும் புரியவிழ் ஐம்பால்' (பதிற். 2:8:4); என்றும், 'வெறிகமழ் வணர் ஐம்பால்' (கலி. 57:1) என்றும், 'உளரியல் ஐம்பால்' (சிறுபாண். 60) என்றும் ஐம்பால் என்ற சொல் தமிழ் இலக்கியங்களில் ஆளப்பட்டுள்ளது. து.ப.

ஐம்புலன்கள் ஓசை, ஊறு, உரு, சுவை, நாற்றம் என்பனவாம். இவை சத்தம், பரிசம், ரூபம் ரசம், கந்தம் என வடமொழியில் கூறப்படும். பொறிகளால் கவரப்படுவன புலன் அல்லது விடயம் எனப்படும். எனவே, ஐம்புலன்கள் கருவிகளால் அறியப்படும் என உணரலாம். ஐம்புலன்களையும் அறிதற்

குரிய கருவிகள் செவி, மெய், கண், நாக்கு, மூக்கு என்பன. இவை அறிகருவிகள் (ஞானேந்திரியம்) எனப்படும். செவி ஓசையை அறியும். மெய் ஊற்றின்பத்தை அறியும். கண் உருவைக் காணும். நாக்குச் சுவையை அறியும். மூக்கு நாற்றத்தை அறியும். ஐம்புலன்களும் ஆன்மாக்களை மயக்கிச் சிறைப்படுத்தும் தன்மையுடையனவாதலால், அவை வேடர்களாக உருவகிக்கப்படும். ஐம்புலன்களும் தீநெறிக்கு இழுத்துச் செல்லும் இயல்புடையனவாதலால் அவற்றைக் 'கள்ளப் புலன்', 'வஞ்சப் புலன்' என அடைமொழி கொடுத்துக் கூறுவர். இப்புலன்களைத் தீநெறியில் செல்லாதபடி நன்னெறியில் செலுத்த வேண்டியது ஆன்மாக்களின் கடமையாகும்.

கோ.சூ.

ஐம்பெருங்காப்பியங்கள் சிலப்பதிகாரம், மணிமேகலை, சீவக சிந்தாமணி, வளையாபதி, குண்டலகேசி என்பனவாம். காப்பியம் செய்யுள் எனவும் தொடர்நிலைச் செய்யுள் எனவும் வழங்கப்படும். இவற்றுள் சிலப்பதிகாரம், மணிமேகலை, சீவகசிந்தாமணி ஆகிய மூன்று காப்பியங்களும் நூல்வடிவில் டாக்டர் உ.வே. சாமிநாதையர் உழைப்பினால் வெளிவந்துள்ளன. ஆனால், வளையாபதி, குண்டலகேசி ஆகிய இரு நூல்களும் சில குறிப்புகளுடன் ஆங்காங்குப் பிற இலக்கியங்களிலும், உரைகளிலும் எடுத்துக்காட்டப்படுவதுடன் அமைந்து இறந்துபட்டன. பழையனவாய அவ்விரு நூல்களும் இன்னும் நூல்வடிவில் வெளிவரவில்லை.

தமிழில் சங்கத்தொகை நூல்கட்குப் பின் ஓராயிரம் ஆண்டுகட்கு இடையில் தமிழக வரலாற்றினை மையப் பொருளாகக் கொண்டு நிலவும் தொடர்நிலைச் செய்யுட்கள் கிடைக்கவில்லை. ஆயினும், சங்க நூல்களில் பிறவாயாக்கைப் பெரியோனாகிய சிவன், உமை, முருகவேள், சூரபன்மன் கதைகள், கண்ணன், பலராமன் வாழ்க்கை நிகழ்ச்சிகள், இராமன், இராவணன் முதலிய காவிய நாயகர்களின் செய்திகள், பாரத இதிகாசக் கதை நிகழ்ச்சிகள் முதலியனவும் தமிழக மூவேந்தர்களாகிய சேர, சோழ, பாண்டிய மன்னர்களின் வாழ்க்கை நிகழ்ச்சிகளும் பிறவும் எடுத்துக் காட்டுகள் வாயிலாகவும், உவமை வாயிலாகவும் ஆங்காங்கே கூறப்பட்டுள்ளன. இத்தகைய செய்திகள் அக்காலத் தமிழகத்தின் நிலையினைச் சுட்டிக் காட்டும் வரலாற்று ஒளிச் சிதறல்களாக விளங்குகின்றன. ஆதலின், இத்தகைய வரலாறுகளை முறையாகச் சுட்டிப்பாடிய பல இலக்கியங்கள் இருந்திருந்தன என உணர்வுடையோர் எளிதில் உணர்ந்து கொள்ள இயலும். இத்தகைய இலக்கியங்கள் காலப்போக்கில் அழிந்துபடவும் மேலே குறிக்கப்பட்ட ஐம்பெருங்காப்பியங்கள் தோற்றம் பெறவும் ஏற்ற காலமாக இவ்விடைப்பட்ட ஓராயிரம் ஆண்டுக்காலம் அமைந்தது எனக் கருதலாம். ஆகவே, சங்கத் தொகை நூல்காலத்திற்கும் நாயன்மார், ஆழ்வாராதிகள் பாடிய திருமுறைப்பாக்கள், பாசுரங்கள் முதலியன முகிழ்த்த காலத்திற்கும் இடைப்பட்ட காலத்திலேயே இத்தகைய காப்பியங்கள் தோற்றம் எடுத்தன என அறிய இயலும்.

அதனால், சங்க காலத்தை அடுத்து நிலவிய சில நூறு ஆண்டுகளே 'பெருங்காப்பியக் காலம்' என அறியலாம். இக்காலத்தைப் 'பெருங்காப்பியக் காலம்' என்று கூறுதல் சாலப் பொருந்தும். ஐம்பெருங்காப்பிய அமைப்பினைப் போலவே தமிழில் ஐஞ்சிறுகாப்பிய அமைப்பும் இடம்பெற்றுள்ளது. பின்னர்க் கம்பராமாயணம், பாரதம், கந்தபுராணம் முதலிய பெருந் தொடர்நிலைச் செய்யுட்கள் தோற்றம் பெற்றன. இக்காலத்தே சமண சமயச் சிறப்பிற்கு ஐஞ்சிறு காப்பியங்கள் துணைநின்றன. பல்வகைத் தலபுராணங்கள், சிறுபிரபந்தங்கள் முதலியன இக்காலத்தே தோன்றின. சங்க காலத்தை அடுத்துத் தோன்றிய பெருங்காப்பிய காலத்திலேயே புத்தமும் சமணமும் போட்டியிட்டுக் கொண்டு இலக்கியத் தொண்டு செய்யத் தலைப்பட்டன.

சிலப்பதிகாரம்: சிலம்பு பற்றிய நிகழ்ச்சிகளை விளக்கிக் கூறுவதால் இந்நூல் இப்பெயர் பெற்றது. இந்நூல் இயல், இசை, நாடகக் கூறுகளைப் பெற்று ஒளிர்வதால் 'இயலிசை நாடகப் பொருட் டொடர்நிலைச் செய்யுள்' எனவும், உரைநடையும் செய்யுளும் விரவி வரப் பெறுதலால், 'உரையிடையிட்ட பாட்டுடைச் செய்யுள்' எனவும், கூத்து இலக்கணக் கூறுபாடுகளைப் பெற்று விளங்குவதால் 'நாடகக் காப்பியம்' எனவும் வழங்கப்பெறும். சிலம்பில் உரைநடைச் செய்யுள் அமைந்திருப்பதற்கு உரையாசிரியர் ஏற்ற அமைதி கூறியுள்ளனர். பழம்பெரும் உரையாசிரியராகிய இளம்பூரணர் சிலம்பில் இடம் பெறும் உரைச் செய்யுளைத் தொல்காப்பியர் செய்யுளியலில் கூறுகின்ற உரை வகைகளுள் 'பாவின்றெழுந்த கிளவி' என்ற பகுதியுள் அடக்குவர். உச்சிமேற் புலவர் கொள் நச்சினார்க்கினியரோ தொல்காப்பியம் கூறும் 'வனப்பு' எட்டனுள் 'தொன்மை' என்ற வனப்பிற்கு இலக்கணமாகச் சிலம்பினை எடுத்துக் காட்டுகிறார். மேலுமவர் சிலப்பதிகாரத்தைப் 'பாட்டிடை வைத்த குறிப்பு' என்று தொல்காப்பியர் கூறும் உரை வகை நெறியினுள் அடக்கிக் காட்டுவர்.

முத்தமிழ்க் கூறுகளும் ஒத்து இயங்குவதால் இந்நூல் 'முத்தமிழ்க்காப்பியம்' என்னும் உத்தமப் பெய

ரும் கொண்டு ஒளிர்கிறது. இந்நூலிற்கு அரும்பத உரையும் அடியார்க்கு நல்லார் உரையும் ஆகிய இரு உரைகள் உள்ளன. அவ்விரண்டனுள் அரும்பதவு ரையே முன்னர்த் தோன்றியதும் சிறப்புடையதும் ஆகும். பல இடங்களில் அரும்பத உரைக் குறிப்பினை அடியார்க்கு நல்லார் எடுத்தாளும் சிறப்பால் இதனை உணரலாம். 'ஐம்பெருங்குழு எண்பேராயம்' என்பத னுக்கமைந்த அரும்பத உரைக் குறிப்பினை, அடி யார்க்கு நல்லார் எடுக்காட்டும் போது முன்னதன் சிறப்பினை உணரமுடிகிறது.

இந்நூல் புகார்க்காண்டம் மதுரைக்காண்டம், வஞ்சிக்காண்டம் ஆகிய மூன்று காண்டங்களையும் முப்பது காதைகளையும் கொண்டு விளங்குகிறது. மங்கல வாழ்த்துப்பாடல் முதற்கொண்டு நாடுகாண் காதை வரையுள்ள பத்துக் காதைகள் புகார்க்காண் டத்துள்ளும், காடுகாண் காதை முதல் கட்டுரை காதை வரையுள்ள பதின்மூன்று காதைகள் மதுரைக் காண்டத்துள்ளும், குன்றக்குரவை முதல் வரந்தரு காதை இறுதியாகிய ஏழு காதைகள் வஞ்சிக் காண் டத்துள்ளும் இடம்பெற்றுள்ளன.

இந்நூலின் தோற்றுவாயாகப் 'பதிகம்' என்ற செய்யுள் தொடர் இடம் பெற்றுள்ளது ஆய்தற்குரி யது. இப்பதிகத்தினை இந்நூலாசிரியரே இயற்றி னாரா அன்றிப் பிறர் இயற்றி இதன்கண் சேர்த்த னரா என்ற ஐயவினா பல்லாண்டுகளாக நிலவி வரு கிறது. பதிகத்தே வஞ்சிநாட்டுக் குன்றக் குறவர் சொற்களும், சேரன் செங்குட்டுவன், இளங்கோ வர லாற்றுக் குறிப்புகளும் சாத்தனார் என்ற தமிழ்ச் சான்றோர் உரைகளும், கோவலன் கண்ணகி வாழ்க்கை நிகழ்ச்சிகள், இளங்கோவடிகளால் வெளிப் படுத்தப்படும் பாங்கும், மதுரை பாண்டி மன்னனால் அவர்கட்கு நேர்ந்த நிகழ்ச்சிகளும், அவை முன்வினைப் பயனால் விளைந்த நிகழ்ச்சிகளே எனச் சாத்தனார் விளக்கிய உரைகளும் இடம்பெறுகின்றன. ஆதலின், முடியுடைப் பெருமன்னர் மூவர்க்கும் உரிய இக்காவியம் பாட இளங்கோவினைத் தூண்டியவரும், அவ்வாறு பாடி முடித்த நூலினைக் கேட்டு மகிழ்ந்தோரும் சாத் தனார் என்னும் சான்றோரேயாவர் என்பது புலனாகிறது. இந்நூலின் தலையாய அறங்களாக 'அரசியல் பிழைத்தோர்க்கு அறங்கூற்று ஆவதும் உரை சால் பத்தினிக் குயர்ந்தோர் ஏத்தலும், ஊழ்வினை யுருத்து வந்தூட்டும்' என்பதும் ஆகிய கருத்துகளைப் பதிகம் சுட்டிக்காட்டுகிறது. மேலும் அது, மேற்கண்ட மூன்று அறங்களும் சூழ்வினைச் சிலம்பு காரணமாக விளக்கம் பெற்றன என்பதனையும் சுட்டி நிற்கிறது.

இந்நூலில் ஆசிரியப்பாவும் கலிப்பாவும் பயின்று வந்துள்ளன. மேலும், இசைத்தமிழின் பாற்படும் வரிப் பாடல்களும், நாடகத் தமிழுக்குரிய கட்டுரை, உரைப் பாட்டுகள் ஆகியனவும் இடம்பெற்றுள்ளன. இந் நூல் ஒன்பான் சுவையும் ஒருங்கமைந்த சிறந்த காவி யமாக விளங்குவதுடன், தமிழக வரலாற்றினை விளக் கும் வரலாற்று நூலாகவும், கவின்கலைக் காவியமாக வும் மதிக்கத்தக்க சிறப்பினைக் கொண்டும் திகழ் கிறது.

இந்நூலின் கடைப்பகுதியாகிய வஞ்சிக்காண்டத் தில் இலங்கை மன்னன் கயவாகு பற்றிய செய்தி இடம் பெறுவதால் இதன் காலத்தை வரையறை செய்வது எளிதாகிறது. இளங்கோவடிகள் சேரன் செங்குட்டுவன் இளவலாய்ச் சமய நோக்கில் பொது மைப் பண்புடையராய் விளங்கியவர். அவர்சமண சமயம் சார்ந்தவர் எனினும், பிற சமயங்கள் பற்றிக் கூறியுள்ளதனை நோக்கும்போது அவரது சிறப்புறு பொதுமைப் பண்பு புலனாகிறது. சைவம், வைணவம், புத்தம் ஆகிய சமய நெறிகள் இவரால் பெரிதும் மதிக்கப்பட்டுள்ளமை இவரது சமயப் பொதுமை உணர்விற்கு ஓர் உயர்ந்த எடுத்துக்காட்டாகும். சிலம் பின் உரையாசிரியராகிய நாவல பண்டித ந.மு. வேங்கடசாமி நாட்டார் இளங்கோவினைச் சைவ சமய நெறியாளர் என்றே கருதுகிறார்.

'குன்றக் குரவை' முருகவேள் வழிபாட்டினையும் 'வேட்டுவ' வரி கொற்றவை வழிபாட்டினையும் 'ஆய்ச்சியர் குரவை' திருமால் வழிபாட்டினையும், விளக்கிக் காட்டும் பகுதிகளாக அமைந்து நூலாசிரிய ரின் சீர்விளக்கி நிற்கின்றன.

இந்நூல் இயற்றப்பட்ட காலம் சேரன் செங்குட்டு வன் ஆட்சி புரிந்த காலமாகும். அம்மன்னனைச் சங்கப் புலவர் பரணர் பதிற்றுப்பத்துள் பாடியிருத்த லால் கடைச் சங்க காலமே சிலப்பதிகார காலம் என்று எளிதில் துணியலாம்.

சிலப்பதிகாரக் கதை நிகழ்ச்சி வருமாறு:- சோழ நாட்டின் கடற்கரைப் பட்டினமாகிய பூம்புகார் நக ரில் பெருங்குடி வணிகர் மரபில் மாசாத்துவான் மகனா கத் தோன்றிய கோவலனும், மாநாய்கன் மகளாகத் தோன்றிய கண்ணகியும் இக்காப்பிய நாயகர்களாக அமைகின்றனர். பதினாறு ஆண்டுப் பருவத்தினனா கிய கோவலன் பன்னீராட்டைப் பருவத்தினளாகிய கண்ணகியைக் கணிமொழிந்த நாளில் கடிமணம் ஏற் றுக் கனியும் சுவையும் போல ஒன்றி இல்லற இன்பம் துய்த்து வருவாராயினர். அவ்வமயம் ஆடல், பாடல், அழகு என்ற முத்திறத்தாலும் சிறந்து விளங்கும் 'மாதவி' என்னும் கணிகையர் இனக் காரிகை ஒருத்தி 'ஆடலும், பாடலும் ஆறிரண்டு ஆண்டு' ஆசான் வழிப் பயின்று அரங்கேற்றம் செய்யச் சோழ மன்னனின் அனுமதி வேண்டி நின்றாள். சோழ

மன்னன் பூம்புகார் நகரில் மாதவியின் அரங்கேற்றத்திற்கு இசைவளித்து மன்னவர் பின்னவராய் விளங்கும் பெருங்குடி மாந்தர்கட்கு அரங்கேற்றத்திற்குரிய அழைப்பும் அனுப்பிவிட்டான். கோவலன் ஆடற்கலையில் இயற்கையான ஈடுபாடும், வன்மையும் உடையனாதலின், மாதவியின் ஆடல் அரங்கேற்ற நிகழ்ச்சியில் கலந்து கொள்கிறான். அரங்கேறிய மாதவி தன் ஆடல் சிறப்பாலும் அபிநய பாவத்தாலும், அனைவர் உள்ளத்திலும் இடம்பெற்று விட்டாள். மாதவி ஆடல் நிகழ்த்தும்போது தன் உள்ளத்தையே அரங்காகக் கொண்டு ஆடல் நிகழ்த்துவதாகக் கோவலன் எண்ணி அவள்பால் தனியுரிமை கருதுகின்றான். மன்னன் மாதவியின் ஆடலுக்கு மகிழ்ந்து சிறந்த பரிசிலாகப் பச்சைமாலையும் தலைக்கோல் பட்டமும் கொடுத்ததன் மேலும் ஆயிரத்தெண் கழஞ்சுப் பொன்னையும் வரிசைப் பொருளாக வழங்கினான். பின்னர், மாதவி அரசன் நல்கிய பச்சை மாலையை ஒரு கூனி கையில் கொடுத்து, இம்மாலை ஆயிரத்தெண் கழஞ்சுப்பொன் மதிப்புடையது. அப்பொன்னைத் தந்து பச்சை மாலையினைப் பெறுவோர் மாதவியினை உரிமையாக்கிக் கொள்ளலாம் எனக் கூறி நகர நம்பியர் திரிதரு மறுகில் விலைகூறி நிற்கப் பணித்தாள். அவ்வமயம் கோவலன் அம் மாலையினைக் கூனி கையினின்றும் வாங்கி மாதவியின் இல்லம் ஏகி அவளைக் காமக் கிழத்தியாக்கி விடுதலறியா விருப்பினனாயினன். பின்னர்ப், பூம்புகாரில் 'இந்திர விழா நிகழந்த சமயம் கோவலனும், மாதவியும் கடற்கரை சென்று காவிரியினையும் கடலினையும் நோக்கிப் பாடிய 'கானல்வரி' அவர்கள் இருவரையும் பண்டை வினையால் பிரிப்பதற்குக் காரணமாய் அமைந்தது. கோவலன் தன் முன்னோர் ஈட்டிய பெரும் பொருளினை மாதவியின்பால் இழந்து தன் மனையகம் புகுந்து கற்பின் செல்வியாகிய கண்ணகியினை அழைத்துக்கொண்டு மதுரை மாநகர் சென்றான். சிலம்பினை விற்று வணிக முதலாகக் கொண்டு வாணிபம் செய்து மதுரையில் வாழலாம் என்று சென்றவர்கட்குத் தீவினை காத்து நின்றது. பாண்டிமாதேவியின் சிலம்பினைக் கவர்ந்த பொற்கொல்லன் அரசனிடமிருந்து தப்புவதற்காகச் சிலம்பு விற்கச் சென்ற கோவலனைக் காட்டிக் கொடுத்துச் 'சிலம்பு திருடிய கள்வனைக் கையும் களவுமாகப் பிடித்து விட்டேன்' எனக் கூறுகிறான். அவ்வமயம் அரசியின் ஊடல் நீக்கும் நிலையில் செல்லும் மன்னன் ஊழ்வினையால் 'கொல்லக் கொணர்க' என்று கூற வேண்டியவன் 'கொன்றச் சிலம்பு கொணர்க'என்றுகூறி விடுகிறான். கோவலன் கொல்லப்பட்டு சிலம்பு மன்னனிடம்அளிக்கப்பட்டது. அச்சமயத்தே கோவலன் கொலையுண்ட செய்தியறிந்து மாதரி என்னும் இடைக்குல மாதர் இல்லில் அடைக்கல முற்றிருந்த கண்ணகி சீறி எழுந்து பாண்டிய மன்னன்பால் வழக்குரைத்துத் தன் கணவன் கள்வனல்லன் என்பதனை நிறுவி அவர்களை அழித்துப் பாண்டியன் தலைநகர் மாடமதுரையினையும் எரிவாய்ப்படுத்தி வெளியேறினாள்.

பின் வஞ்சி மாநகர் சென்று, சேரன் செங்குட்டுவனால் தெய்வம் ஆகிறாள். சேரன் செங்குட்டுவன் வட இமயத்தே கல்லெடுத்துக் கங்கையில் நீர்ப்படுத்தி வஞ்சியில் பத்தினிக் கோட்டம் அமைக்கிறான். அவ்வமயம் இலங்கை மன்னன் கயவாகு உள்ளிட்ட பலரும் பத்தினிக் கோட்ட விழாவிற்கு வருகை தந்து பத்தினித் தெய்வத்தின் அருள் பெறுகின்றனர் எனக் காப்பியம் நிறைவுறுகிறது.

இச்சிலம்புக் காவியத்தின் அரங்கேற்று காதையில் இசை நாடகக் கூறுகள் மிகவும் விளக்கமாகக் கூறப்பட்டுள்ளன. இயற்கை எழில், பல்சமயக் கோட்பாடுகள் வரிப்பாடல்கள் குரவைப் பாடல்கள் முதலியன உள்ளம் கனிவிக்கும் வண்ணம் இதன்கண் விளங்குகின்றன.

மணிமேகலை: ஐம்பெருங்காப்பியங்களுள் மணிமேகலை சிலம்பிற்கு அடுத்த நிலையில் வைத்து எண்ணத்தக்க அரிய காப்பியமாகும். சீவகசிந்தாமணி, சிலப்பதிகாரம், மணிமேகலை, வளையாபதி, குண்டலகேசி என முன்னோர் முறைவைப்பின்படி மூன்றாவது இடத்தில் மணிமேகலை இடம் பெற்றாலும், கால ஒற்றுமையாலும் இலக்கிய நயத்தாலும் சிலம்பினை அடுத்து மதிக்கத்தக்க அருமையுடைய நூலாகும். அதனை அடுத்துச் சீவக சிந்தாமணி இடம்பெறத் தக்கதாகும். வளையாபதி, குண்டலகேசி ஆகிய இரு நூல்களும் முழுமையாகக் கிடைக்கவில்லை. சிலம்பு, மணிமேகலை ஆகிய இரு காப்பியங்களும் கால ஒற்றுமையும் வரலாற்று ஒருமையும் கொண்டு திகழ்வதால் அவ்விரு காப்பியங்களையும் 'இரட்டைக் காப்பியம்' என்று வழங்குகின்றனர். மணிமேகலையும் குண்டலகேசியும் புத்த சமயக் காப்பியங்களாகவும், சீவக சிந்தாமணியும் வளையாபதியும் சமண சமயக் காப்பியங்களாகவும் விளக்கமுறுகின்றன. சிலம்பு மட்டுமே சமணம், புத்தம், சைவம், வைணவம் முதலிய நெறிகளைப் பொதுமையாகப் பேசும் புதுமைக் காவியமாக விளங்குகிறது. சங்க காலத்தினையடுத்துச் சமணர்களும் பௌத்தர்களும் தமிழ் இலக்கியத் தொண்டு செய்யத் தலைப்பட்டனர். பௌத்தர்களைக் காட்டிலும் சமணர்களே சமயம் பரப்பும் பணியிலும் சமய இலக்கியங்களை இயற்றி அளிக்கும் பணியிலும் மிகுதியாக ஈடுபட்டு உழைத்தனர். பல்லவ மன்னர்களையும், பாண்டிய மன்னர்களையும் சமணச் சார்பினராக்கி அதனால், தம் சமயத்திற்குப் பல்வகை ஆக்கமும், ஊக்கமும் சேர்த்துக் கொண்ட

னர். கோவலன், கண்ணகி, மாதவி ஆகிய மூவர் வரலாறு கூறும் நூலாகச் சிலம்பு விளங்குவதும், கோவலன், மாதவி இருவர்க்கும் தோன்றிய மணிமேகலை வரலாறு கூறும் நூலாக மணிமேகலை விளங்குவதும், சிலம்பினை இயற்றிய இளங்கோ வடிகளும், மணிமேகலை இயற்றிய தண்டமிழ் ஆசான் சாத்தனும் ஒரே காலத்தவராய் விளங்குவதும் இந்நூல்களுக்கிடையே உள்ள தொடர்பினை வலியுறுத்தும். இந்நூலிற்கு 'மணிமேகலைத் துறவு' என்ற பெயரும் வழங்குகிறது. தன் தாயைப் போலவே மணிமேகலையும் ஆடல் பாடல் அழகு என்ற முப்பண்புகளாலும் சிறந்து விளங்கிய பெண்ணாகத்திகழ்ந்தாள். அம்மணிமேகலையின் வாழ்க்கை வரலாற்று நிகழ்ச்சிகளை இலக்கிய நயத்துடன் தன் பெரும் புலமையால் 'சீத்தலைச்சாத்தனார்' மிக அழகாக இந்நூலில் நடாத்திச் செல்கிறார்.

மணிமேகலைக் காப்பியம் தொல்காப்பியர் செய்யுளியலில் சுட்டிக் காட்டும் வனப்பு எட்டனுள் 'இயைபு' என்னும் வனப்பிற்கு எடுததுக்காட்டாக விளங்குகிறது எனப் பேராசிரியர் எடுத்துக்காட்டியிருப்பது இதன் சிறப்பிற்கமைந்ததோர் சான்றாகத் திகழ்கிறது. முத்தமிழ்த் துறை போகிய உத்தமராகிய இளங்கோவடிகளே 'தண்டமிழாசான் சாத்தன்' என இந்நூலாசிரியரைப் பாராட்டியிருப்பது குறிப்பிடத்தக்கது. சாத்தனார் பல்கலைக் குரிசிலாகவும் விளங்கினார் என்பதனையும் அறிய முடிகிறது.

இந்நூல் 'விழா வறை காதை' தொடங்கிப் 'பவத்திறம் அறுகெனப் பாவை நோற்ற காதை' இறுதியாக முப்பது காதைகளைத் தன்னகத்தே கொண்டுள்ளது. சிலம்பில் உள்ள காண்டம் என்ற பகுப்பினைப் போல் இந்நூலில் பகுப்பில்லை. சாத்தனார் நாவீறு பெற்ற பெரும் புலவராய் விளங்கியமையால் சொன்னயம் பொருள் நயம் மிக்க கருத்துகளை இந்நூலில் அமைத்துப் பாடியுள்ள திறம் வியக்கற்பாலதாகும். இக்காவியத்தின் இடையிடையே அமையப் பெற்ற கிளைக்கதைகள் அறிவுரைகள் அறக்கூறுபாடுகள் முதலியன உள்ளத்தினை அள்ளும் பெற்றியன.

இந்நூலின் பதிகத்தே இடம்பெற்ற செய்தியால் இந்நூல் கூலவாணிகன் சீத்தலைச் சாத்தனாரால் இயற்றப்பட்டுச் சிலம்பின் ஆசிரியர் இளங்கோவடிகளால் கேட்கப்பட்டது என்பதனை அறியலாம். 'மணிமேகலை மேல் உரைப்பொருள் முற்றிய சிலப்பதிகாரம் முற்றும்' என இளங்கோ நூற் கட்டுரைக்கண் கூறியிருத்தலானும் மணிமேகலையின் பதிகத்தே 'இளங்கோ வேந்தன் அருளிக் கேட்ப, வளங்கெழு கூல வாணிகன் சாத்தன், மாவண் தமிழ்த் திறம் மணிமேகலைத் துறவு' எனக் கூறப் பெற்றிருத்தலானும் மேலே கூறிய கருத்து உறுதி செய்யப்படுகிறது. இந்நூல் முழுதும் ஆசிரியப்பாவால் இயற்றப் பட்டுள்ளது நோக்கற்பாலது.

காப்பிய வரலாறு: கோவலன் பாண்டியன் நெடுஞ்செழியனால் கொலையுண்டபின், மாதவி தன் பொருளனைத்தையும் புண்ணியதானம்செய்து, புத்தத் துறவியாகி அறவண அடிகள் பால் அற உபதேசம் பெற்றாள். எழில் நலம் வாய்ந்த ஆடற்கலை அரசியாகிய தன் மகள் மணிமேகலையினையும் இல்லற நெறியில் ஈடுபடுத்தாது அறவணவடிகள்பால் அற உபதேசத்திற்கு ஆளாக்கித் துறவு நெறியில் உய்த்தாள். உவவனத்திலிருந்து புத்த பகவானுக்குச்சூட்டுவதற்குக் கொணர்ந்த பூக்களைத் தொடுக்கும்போது, கோவலற்கு நேர்ந்த ஊறுபாடுகளை உளங்கனியக் கேட்டு மணிமேகலை கண்ணீர் உகுத்தாள். அக்கண்ணீரால் மலர்கள் தூய்மைத்தன்மை இழந்துவிட்டது. அம் மாலையினைப் புத்தருக்கு அணிவித்தல் சிறந்தது அன்று; புதுப்பூக் கொணர்ந்து புதிய மாலை தொடுப்போம் என உளங் கொண்டு சுதமதியோடும் தன் தாயின் அனுமதியோடு மணிமேகலை புதுமலர் கொய்ய உவவனம் சென்றாள். அவ்வமையம் பூம்புகாரில் இந்திரவிழா நிகழும் காலமாதலின் மக்கள் வெள்ளமெனப் பெருகி விழாக்காணக் குழுமியிருந்தனர். சோழ மன்னன் மகன் உதயகுமரன் முன்வினைத் தொடர்பால் மணிமேகலையிடம் மையல் கொண்டு எவ்வாற்றாலேனும் வலிதிற் பற்றுவேன் என உறுதியோடு அவள் சென்ற உவவனத்திற்கு அவளைத் தொடர்ந்து சென்றான். தன்னை வலிதிற் பற்ற மன்னன் மகன் வந்துள்ளான் என்ற செய்தியுணர்ந்து மணிமேகலை துணுக்குற்றுப் 'பளிக்கறை மண்டபத்தினுள்' புகுந்து மறைந்து கொண்டனள். இவ்வாறு அவன் கையகப்படாது உய்யப்பெற்ற மணிமேகலையினைச் சுட்டிச் சுதமதி என்னும் அவள் தோழி உதயகுமரன்பால் சென்று, இவள் தவத்திறம் படர்வாளேயன்றி அவத்திறம்படராள், இவ்வுடலால் பெறும் இன்பத்தினை வெறுத்துவிட்டவள். இவளை நீ விரும்பாது செல்க' என அறமுரைத்தாள். இவ்வுரை உதயகுமரன் செவியில் சிறிதும் ஏறவில்லை. பின்னொரு சமயம் இவளை வலிதிற் பற்றுவேன் எனச் சூளுரைத்து வறிதே சென்றுவிட்டான்.

மணிமேகலை பின்னர் மணிமேகலா தெய்வத்தின் அருளால் மணிபல்லவத் தீவிற்கு எடுத்துச் செல்லப் பெற்றாள். ஆங்குப் புத்த பீடிகையினைத் தொழுது தன் பழம் பிறப்புணர்ந்து 'அமுதசுரபி' என்னும் அட்சய பாத்திரத்தினைக் கோமுகிப் பொய்கையினின்றும் புத்தன் அவதரித்த புனித நாளில் பெற்

றுப் பின்னர்ப் பூம்புகார் நகருக்கு அத்தெய்வத்தின் அருளால் மீளப்பெற்றாள். மீண்டும் தன் தாயிடமும் அறவணர்பாலும் தான் அடைந்த நிலைகளை எல்லாம் விளக்கமுற எடுத்துரைத்தாள். பின் சாதுவன் என்னும் வணிகன் மனைவியாகிய ஆதிரை என்னும் அறமகளிடம் அமுத சுரபியில் அமுதேற்றுப் பலருக்கும் உணவளித்து வந்தாள். அந்நாளில் காயசண்டிகை என்னும் வித்தியாதரப் பெண்ணொருத்தி 'யானைத் தீ' என்னும் நோயால் துன்புற்று அந்நோயினை நீக்குதற்கு விழைந்து பூம்புகார் எய்தினாள். உதயகுமரனிடமிருந்து தப்புவதற்காக மணிமேகலை காயசண்டிகை வடிவினை எய்தித் தன்னை உரு மாற்றி, பூம்புகார் ஊரம்பலத்தே சென்று 'காணார், கேளார், கால்முடப்பட்டோர், பேணுநர் இல்லோர், பிணி நடுக்குற்றோர் யாவரும் வருக' என அனைவரையும் அழைத்து அமுதசுரபியின் மூலம் உணவளித்தாள். உண்மை உணர்ந்த உதயகுமரன் காயசண்டிகை வடிவிலிருந்த மணிமேகலையினை வலிதிற் பற்ற, மறைந்திருந்த காஞ்சனன் கட்டாரியால் உதயகுமரனைத் தாக்கிக் கொன்றுவிட்டான். பின்னர், அரசன் மணிமேகலையினைச் சிறைப்படுத்தினான். அரசமாதேவி மணிமேகலையைச் சிறைவீடு செய்து தன் அருகிருத்தித் தன் மகனைக் கொல்லக் காரணமாயிருந்தவளை ஆற்றொணாக் கொடுமைக்கு ஆளாக்கினாள். இத்தகு இடையூறுகளால் சிறிதும் அல்லல் உழக்காதிருந்த மணிமேகலையின் அடியிறைஞ்சி அரசி தன் பிழை பொறுக்க வேண்டினாள். பின்னர் மணிமேகலை சிறைக் கோட்டத்தினை அறக் கோட்டமாக்கி வஞ்சிமாநகர் சென்று சமயக்கணக்கர் பலரின்சமய வாதங்களைக் கேட்டும் மனநிறைவு பெறாதவளாய் விளங்கினாள். பின்னர்க் காஞ்சி மாநகர் புகுந்து புத்த சமயக் கோட்பாடுகளை ஆன்ற விந்தடங்கிய சான்றோர் - அறமுணர்ந்தார் வாயிலாகக் கேட்டுத் தவத்திறம் பூண்டு தன் பிறவி அறுக' என நோற்ற செய்திகளை விளக்கிக் கூறுவதே இம் மணிமேகலைக் காப்பியச் செய்தியாகும். இந்நூலில் சாதுவன் – ஆதிரை வரலாறும், காயசண்டிகை-காஞ்சனன் கதையும், சுதமதியின் பண்பும், ஆபுத்திரன் வரலாறும் விளக்கமாகக் கூறப்பட்டுள்ளன. இக் கதை நிகழ்வுகள் இக்காவியச் சிறப்பினுக்குத் துணை செய்வனவாகத் திகழ்கின்றன.

சீவகசிந்தாமணி: ஐம்பெருங்காப்பியங்களுள் ஒன்றாகத் திகழும் சீவகசிந்தாமணி சீவகனின் வரலாற்றை விளக்குவதுடன் ஒரு சமண சமயக் காவியமாகவும் விளங்குகிறது. இதனை இயற்றிய ஆசிரியர் திருத்தக்கதேவர் என்னும் சமண முனிவராவார். காப்பியங்கள் ஐந்தனுள் முந்தியதாக இக்காப்பியம் கருதப்படுகிறது. இந்நூல் 'சீவகன்' என்னும் ஓர் அரசிளங்குமரன் பிறந்து வளர்ந்து வீடுபேறு எய்திய வரலாற்று நிகழ்ச்சியினை வரன்முறையாகக் கூறுகிறது. இந்நூல் 'மூவா முதலா உலகம் ஒருமூன்றும் ஏத்த' என்னும் கடவுள் வாழ்த்தினோடு தொடங்குகிறது. முன்னர்க் கடவுள் வாழ்த்தும், அடுத்துக் கதையைத் தொகுத்துக்கூறும் பதிகத்தினையும் பெற்று நாமகள் இலம்பகம், கோவிந்தையார் இலம்பகம், காந்தருவதத்தையார் இலம்பகம், குணமாலையார் இலம்பகம், பதுமையாரிலம்பகம், கேமசரியார் இலம்பகம், கனகமாலையாரிலம்பகம், விமலையாரிலம்பகம், சுரமஞ்சரியார் இலம்பகம், மண்மகள் இலம்பகம், பூமகள் இலம்பகம், இலக்கணையார் இலம்பகம், முத்தியிலம்பகம் ஆகிய பதின்மூன்று இலம்பகப் பிரிவுகளைத் தன்னகத்தே பெற்று ஒளிர்கிறது. சமண சமயச் சான்றோர்கள் 'சத்திர சூடாமணி' என்னும் நூலே இதற்கு முதல்நூல் என்று கூறுகின்றனர். 'சிந்தாமணிமாலை' என்ற பெயரில் தமிழில் ஒரு நூல் நிலவுகிறது. அந்நூல் போற்றுதற்குரிய நல்ல தமிழ் நடையில் அமையவில்லை. அந்நூலின் பிரிவுகள் 'இலம்பகம்' என்ற பெயரால் அமைந்து சிலம்பு மணிமேகலையின் காதையினோடு ஒத்து விளங்குகின்றன. இக்காப்பியம் 3145 விருத்தப்பாக்களால் ஆனது. அவற்றுள் 2700 செய்யுட்களே சமண சமயப் புலவராகிய திருத்தக்கதேவர் இயற்றியது என்பதும், மற்றவையெல்லாம் பிறரால் செய்யப்பட்டுச் சேர்க்கப்பட்டன என்பதும் கூறப்படுகின்றன.இக்கூற்று 'முந்நீர் வலம்புரி' என்னும் செய்யுட்கு உரை வகுக்குங்கால், நச்சினார்க்கினியரால் உறுதி செய்யப்படுகிறது.

இந்நூல் விருத்தப்பாக்களால் சிறந்த சொல்நயம் பொருள்நயம் மிக்க கவிதைகளால் ஆக்கப்பெற்றது. திருத்தக்க தேவர் காலம் கி.பி. 9-ஆம் நூற்றாண்டு என்று அறிஞர் கூறுகின்றனர். இக்காவியத்தில் உள்ள அணிநலம் சொல்லாட்சி கவிதையமைப்பு, பொருளாட்சி முதலியன இவருக்குப் பின்னர்த் தோன்றிய கவிஞர்களால் தத்தம் நூல்களில் எடுத்தாளப்பட்டுள்ளமை இந்நூலிற்குப் பெருமைகூட்டும் செய்தியாகும். 'விருத்தம் என்னும் ஒண்பாவில் உயர் கம்பன்' என்று பாராட்டப்பட்ட கவிச்சக்கரவர்த்தி கம்பரே இச் சிந்தாமணியினை அடியொற்றிப் பாடித் தம் காவியத்தைச் சிறக்கச் செய்தார் என்று புலவர்கள் கூறுவர். 'சிந்தாமணி அமுதில் ஓரகப்பை கம்பர் முகந்து கொண்டார்' என்ற முதுமொழியும் இதனால் எழுந்தது.

சீவக சிந்தாமணி இயற்றிய திருத்தக்க தேவர் சமணத் துறவியாக விளங்கியதால் அவருக்கு இன்பியல் சுவையினை அடிப்படையாக வைத்து நூல் எழுத இயலாது எனவும், துறவியர் நிலையாமையினையும், துறக்க இன்பத்தினையும் மட்டிலுமே பாடும்

ஆற்றல் உடையவர் எனவுங்கூறிப் புலவர்கள் ஒருசமயம் இகழ்ந்தபோது தம்மால் இத்தகு அகத்துறை அடிப்படையில் காமச் சுவை கலந்த காப்பியம் பாடமுடியும் எனத் தம் திறமையினை விளக்கிக் காட்ட இச் சீவக சிந்தாமணியினைப் பாடிக் காட்டினார் என்று கூறுவார்கள். இந்நூலில் சீவக மன்னன் காந்தருவதத்தையார் முதலாகிய எண்மரை மணந்ததாலும் அம்மண நிகழ்ச்சிகளை விளக்கிக் கூறுவதாலும் இந்நூல் 'மணநூல்' என்ற பெயரையும் பெற்றுள்ளது. தம்மால் இத்தகைய அகப்பொருட் சுவை தோன்றும் காவியம் இயற்றிக் காட்ட இயலும் எனச் சுட்டி அத்தகைய காவியம் இயற்றத் தன் ஆசிரியர்பால் திருத்தக்கதேவர் அனுமதி வேண்டிய போது, அவ்வமயம் அவண் ஓடிய நரியினைச் சுட்டிக் காட்டிப் பாடுக என ஆசான் பணிக்க அதனையே பாடு பொருளாக அமைத்து யாக்கை நிலையாமை, செல்வம் நிலையாமை பற்றி அழகாக 'நரிவிருத்தம்' என்ற பெயருடன் நூல் ஒன்றினை இயற்றித் தம் ஆசானிடம் அளித்தாராம். இவரது கவியியற்றும் பேராற்றலை உணர்ந்த ஆசிரியர் பின்னரே இந் நூலைப் பாட அனுமதித்தார் என்றும் கூறுகிற செவி வழிச் செய்தி ஆய்தற்குரியதாகும்.

இவ்வாறு அகச்சுவை கலந்த இந்நூலை இயற்றிப் பாண்டியன் அவையில் அரங்கேற்றியபோது அத்துறவியின் துறவு வாழ்வில் மன்னர் ஐயங்கொண்டார் எனவும், தாம் இளந் துறவியே - மாசற்றவர் எனப் பழுக்கக் காய்ச்சிய இரும்புத் துண்டைத் தம் கரத்தால் பற்றி எட்டுணையும் இடருறாது இருந்து தம் தூய துறவுத் தன்மையினை விளக்கிக் காட்டினார் எனவும் கூறப்படும் செய்தி தமிழகத்தே செவிவழிச் செய்தியாக உலவுகிறது.

முடிவாக இக்காப்பியம் 'தேரான் தெளிவும் தெளிந்தான்கண் ஐயுறவும் தீரா இடும்பை தரும்' என்ற வள்ளுவர் வாக்கிற்கிணங்க அரசன் அமைச்சர்களை நன்கு ஆராயாது தேர்ந்தெடுக்கக் கூடாதெனவும், பெண் வழிச் சேறல் பேரிடர் தரும் எனவும், பகை வெல்லக் கருதுவோர் ஏற்ற காலமும் இடமும் கருதிச் செயலாற்ற வேண்டுமெனவும், இரு முதுகுரவர்களாகிய தாய், தந்தையர் சொற்கட்குத் தனையன் ஏற்றம் கொடுத்துப் பணிந்து ஒழுகவேண்டும் எனவும், பிற உயிர்படும் இன்னலை உடன் சென்று களைதல் வேண்டுமெனவும், நன்றி மறப்பது நன்றல்ல எனவும், இன்ப துன்பக் கூறுபாடுகளை ஒக்க எண்ணும் உரன் பெற வேண்டும் எனவும் விளங்கும் சிறந்த அறங்களை விளக்கமாக உரைக்கும் அறப் பெட்டகமாக இந்நூல் விளங்குகிறது.

கதை நிகழ்ச்சி: சச்சந்தன் என்னும் மன்னன் தன் நாட்டைச் செம்மையாக ஆட்சி செய்து வருங்கால் 'விசயை' என்னும் மங்கை நல்லாளை மணந்து இல்லற வாழ்வில் ஈடுபடத் தலைப்பட்டான். இன்பத் துறையில் எளியனாயும் பெண்வழிச் சேறல் என்ற குறையுடையவனாயும் வாழத் தலைப்பட்டுத் தன் ஆட்சியினைக் கவனிக்காது அந்தப்புரமே கதி என எண்ணிக் கிடந்துவிட்டான். மடவாரின் மையலில் கழிகாதல் கொண்டு அந்தப்புரத்தில் ஆழ்ந்து கிடந்த மன்னன் சச்சந்தன் தேர்ந்து தெளியாது, வஞ்சக உருவே வடிவாய்க் கொண்ட கட்டியங்காரனிடம் தன் ஆட்சிப் பொறுப்பினை ஒப்படைத்தான். அவனை அரசன் தேராது தெளிந்தான். பல நல்லமைச்சர்களின் அறிவுரையினையும் ஏற்காது அச்செயல் மேற்கொண்ட சச்சந்தன் கட்டியங்காரனால் ஒரு நாள் வன்முறைப் போருக்கு வலிய அழைக்கப்பட்டான். அந்தப்புரத்தில் அடைக்கலமுற்றிருந்த மன்னன் வெகுண்டெழுந்து யானைக் கூட்டத்தே பாய்ந்த சிங்க ஏறு போல் சீற்றங் கொண்டு போரிட்டுப் பலரை விண்ணகம் அனுப்பி இறுதியில் தன் வாள் இற்றுவிழும் சமயம் எதிரியின் வாளுக்கு இலக்காகித் துறக்கம் புக்கான். அவ்வமையம் கருக்கொண்டிருந்த 'விசயை' மயில் பொறியின் மூலம் வான் வெளியிற் சென்று பின் தன் கணவன் இறந்துபட்ட செய்தியறிந்து வருந்தி அயர்ந்தமையால் அம்மயில் பொறியின் மூலமாகவே புறங்காட்டு அடைகரையில் இறங்கினாள். அவ்வமையம் வயவு நோயினால் துன்புற்றுச் 'சீவகன்' என்ற ஆண்மகவை ஈன்றாள். அச்சீவகன் நன்முறையில் சிறந்து வளர்ந்து 'அச்சணந்தி' என்னும் நல்லாசிரியரை அடுத்துப் பலகலைகளையும் போர் முறைகளையும் கற்றுச் சிறந்த அடலேறாகத் திகழ்ந்தான். பல செயற்கரும் வீரச் செயல்களை ஆற்றி மக்கள் நன்மதிப்பினைப் பெற்று நல்லோனாகத் திகழ்ந்தான். பின் காந்தருவதத்தையார் முதல் எண்மரை மணந்து பின் காலமும் இடமும் கருதிக் கட்டியங்காரனையும் கொன்று, இழந்த அரசினை மீண்டும் பெற்று இறுதியில் மண்மகளை மணந்து துறக்கவின்பம் எய்தினான் என்ற வரலாற்று நிகழ்ச்சிகளை விளக்கிக் காட்டும் அரிய காப்பியமே சீவக சிந்தாமணியாகும்.

வளையாபதி: இது ஐம்பெருங்காப்பியங்களுள் நான்காவதாக இடம்பெற்றுள்ள காப்பியமாகும். பிற நூல்களின் துணைக்கொண்டு இக்காப்பியம் அறிய இயலாத ஒன்றாக உள்ளது. ஆனால், குண்டலகேசியின் வரலாற்றினைப் பிற நூல்களின் துணைக்கொண்டு ஓரளவு அறிய முடிகிறது. நூலாசிரியர் பெயர் அறிதற்கியலவில்லை. தொல்காப்பிய உரையாசிரியராகிய இளம்பூரணர் தம் உரையில் இவ்வளையாபதிச் செய்

யுளை எடுத்துக்காட்டியுள்ளமை குறிப்பிடத்தக்கதாகும். இதனால், இந்நூல் கி.பி.11-ஆம் நூற்றாண்டிற்கு முந்தியதாக இருக்கலாம் எனக் கருத முடிகிறது. புறத்திரட்டு நூலின் முகவுரையிலும் டாக்டர் உ.வே. சாமிநாதையரின் சிலப்பதிகார உரைக் குறிப்பிலும் இந்நூல் பற்றிய குறிப்புகள் இடம்பெற்றுள்ளன. இந்நூல் கவியழகு மிக்க காப்பியமாக விளங்கியது என்பதனைச் சில உரையாசிரியர்கள் எடுத்துக் காட்டியிருப்பதால் அறிய இயல்கிறது. ஆனால், எவ்வாறு இந்நூல் மறைந்துபட்டது என்பதனை அறியக் கூடவில்லை.

வளையாபதிச் செய்யுட்கள் சில சிலப்பதிகார உரையிலும், யாப்பருங்கலம், தொல்காப்பியச் செய்யுளியல் உரையிலும் புறத்திரட்டிலும் காணக் கிடக்கின்றன. பெரிதும் அறநூல் கருத்தினை மேற்கொண்ட பாடல்களாகவே அச்செய்யுட்கள் விளங்குகின்றன. இந்நூல் சமண சமயச் சார்புடைய நூலாகும். சில அகச் சான்றுகளால் இச்செய்தி உறுதிப்படுகிறது. சிலம்பின் உரையில் இடம்பெறும் 'துக்கம் துளக்கும்' என்னும் செய்யுளானும் 'உலகம் மூன்றும்' எனத் தொடங்கும் தொல்காப்பியச் செய்யுளியல் உரையில் இடம்பெறும் செய்யுளானும் இச்செய்தி அரண் செய்யப்படுகிறது.

குண்டலகேசி: பௌத்த சமயத்தினை விளக்க எழுந்த விருத்தப்பாவினால் இயன்ற காப்பியமே குண்டலகேசியாகும். இக்காப்பியம் நூல் வடிவில் இன்று கிடைக்கவில்லை. இதன்கண் இக்காலத்தில் வழக்கில் இல்லாத சில சொல்லும், பொருளும் இடம்பெற்றுள்ளதாக அறியமுடிகிறது. குண்டலகேசி என்னும் வணிகப் பெண்ணின் வரலாறு கூறும் நூலாக இக்காப்பியம் அமைந்துள்ளது. இருண்டு, சுருண்டு வளர்ந்த முடியினையுடையவள் ஆதலின் குண்டலகேசி எனப் பெயர் பெற்றாள் எனவும் கூறுவர். இவள் கள்வர் தலைவன் ஒருவனைக் காதலித்து மணந்து அவனோடு வாழ்ந்து வருங்கால் அவனைச் சீற்றங்கொண்டு ஒருசமயம் 'நீ கள்வனல்லனோ' எனக் கடிந்துரைத்த கொடுஞ்சொற்களை எண்ணி இவளைக் கொல்ல ஏற்ற காலம் கருதிக் கொண்டிருந்தான் அக்கள்வர் தலைவனாகிய கயவன். ஒருநாள் 'குண்டலகேசியினை மலைவளங்காணச் செல்வோம்' என வஞ்சமாக நயப்புரை கூறி அழைத்துச் சென்று மலையினின்றும் உருட்டிக் கொன்றுவிடச் சூழ்ச்சிசெய்தான். இச்சூழ்ச்சியினை உணர்ந்து கொண்ட குண்டலகேசி 'தற்கொல்லியை முற்கொல்லுக' என்ற முதுமொழிக்கிணங்கத் தானே தன் கணவனை மலைமீதிருந்து உருட்டிக் கொன்றதாயும் பின்னர்ப் பௌத்த பிக்குணியாகித் துறவுக் கோலம் பூண்டு பல சமய வாதிகளோடு வாது போர் செய்தாள் எனவும், பின்னர் ஊழிக்காலப் பெரும் பிரளயம் தோன்றி உலகினை அழித்தது எனவும் வரலாறு கூறும்.

யாப்பருங்கல உரை, தொல்காப்பிய உரை, வீரசோழிய உரை முதலிய உரைகளிலும் பன்னூல் திரட்டாய் அமைந்த புறத்திரட்டிலும், இக்காவியத்தின் சில செய்யுட்கள் இடம்பெற்றுள்ளன. நீலகேசியின் சில செய்யுட்கள் ஞானப்பிரகாசர் இயற்றிய சிவஞானசித்தியார் பரபக்க உரையிலும் இடம்பெற்றுள்ளன.

பல அருக சமயவாதிகளை வாதில் வென்றாள் எனவும் குண்டலகேசிக்கு மறுப்பாக எழுந்த நூலே அருகசமயச் சிறுகாப்பியமாக விளங்கும் நீலகேசி என்பதும் நினைவு கூர்தற்பாலது. நீலகேசி ஐஞ்சிறு காப்பியங்களுள் ஒன்றாகத் திகழும் நூலாகும். கி.கோ.

ஐம்பெருங்குழு என்பது பண்டைய ஆட்சி அமைப்பில் ஐவர் அடங்கிய குழுவினரைக் குறிக்கும். அமைச்சர், புரோகிதர், சேனைத்தலைவர், தூதுவர், சாரணர் என்று சொல்லப்பெறும் ஐவரே இக்குழுவிற்கு உரியவர். அரசர்க்கு இன்றியமையாதவராக இவர்கள் கருதப்பட்டனர். அரசன், ஆட்சிபுரிவதற்குப் பெரிதும் துணைசெய்பவர் இப்பெருமக்களே. மாசனம், பார்ப்பார், மருத்துவர், வானிமித்தர், அமைச்சர் எனவும் இக்குழுவினர் குறிக்கப் பெறுவர். அமைச்சர் மந்திரி எனவும் சுட்டப் பெறுவர். அமாத்தியன் என்னும் வடமொழிப் பெயருக்கு அமைச்சன் என்பதே பொருளாகும். 'உழையிருந்தான் கூறல் கடன்' (குறள்: 638) எனுமிடத்து 'உழையிருந்தான்' என அமைச்சரை வள்ளுவர் குறிப்பிடுவர். புரோகிதர் என்பார் வேள்வி செய்வோர். சேனைத் தலைவர் என்பார் படைத்தலைவர். சேனை படையெனவும் தானையெனவும் வழங்கும். சேனை அதிபதி சேனாதிபதியெனவும், தானை அதிபதி தானாதிபதி யெனவும் சொல்லப் பெறுவர். தூதுவர் என்பார் தூது செல்பவர். அந்தணரும் அரசரும் தூதுபோதற்குரியர் என்பர். தூதர் 'தாமே வகுத்துக் கூறுவார்' என்றும், 'அரசன் சொல்லியதைச் சென்று சொல்பவர்' என்றும் இருவகைப்படுவர். அன்பு, அறிவு, சொல் வன்மை ஆகிய மூன்று குணங்களைப் பெற்றவர் தூதுவர். சாரணர் என்பார் ஒற்றர் எனவும் தொண்டர் எனவும் குறிக்கப் பெறுபவர். ஐம்பெருங்குழுவினைப் பற்றி, 'ஐம்பெருங் குழுவும் எண்பேராயமும்' (சிலப். 1: 157); 'அரைசொடுபட்ட ஐம்பெருங்குழுவும்' (சிலப். 3: 126); அமைச்சர் புரோகிதர் சேனாபதியர், தவாத் தொழில் தூதுவர் சாரணர் என்றிவர், பார்த்திபர்க்கு

ஐம்பெருங் குழு எனப்படுமே; (சிலப். 5: 157-160 அடியார்.); 'மாசனம் பார்ப்பார் மருத்தர் வாழ்நிமித் தரோடு அமைச்சர் ஆசில் அவைக்களத்தார் ஐந்து' (சிலப். 5:157, அரும்பத, மேற்); என்று சிலப்பதிகாரத் திலும் அதன் உரைகளிலும் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது.

து.ப.

ஐம்பொறிகள்: பொறியை இந்திரியம் என்ற சொல்லாலும் குறிப்பிடுவது உண்டு. பொறிகள் அகத் தைச் சார்ந்தவை, புறத்தைச் சார்ந்தவை என இரு வகைப்படும். மனம் அகத்தைச் சார்ந்தது. புறத்தைச் சார்ந்தவை மூக்கு, நாக்கு, கண், தோல், செவி என்ற ஐந்தும். ஆன்மா மனத்துடன் சேருகின்றது. மனம் புறப்பொறிகளுடன் சேருகின்றது. பொறிகள் புறத்திலுள்ள பொருள்களுடன் சேருகின்றன. பொறி களின் வாயிலாகப் புறப்பொருள்களைப் பற்றிய ஞானம் மனத்தினால் ஆன்மாவுக்கு உண்டாக்கப்படு கின்றது. பொறி உடலுடன் சேர்ந்து ஞானத்திற்குக் காரணமாகிறது. பொறி தன்னைக் காண்பிக்காது.

ஐம்பொறிகளும் பூமி, தண்ணீர், நெருப்பு, காற்று, ஆகாயம் என்ற ஐந்து பூதங்களுடன் சேர்ந் தவை. ஒவ்வொரு பூதத்தினுடைய தனிப்பட்டதான (அதனையே சார்ந்ததான) குணமும் அந்த அந்தப் பொறியால் உணர்த்தப்படுகிறது. நாற்றம் (வாசனை) என்பது மூக்கின் நுனியில் உள்ளது. அது ஒரு பொறி. நாக்கு சுவையை உணர்த்துகிறது. இது நாக்கின் நுனி யில் உள்ளது. கண் என்ற பொறி பொருள்களில் உள்ள வண்ணத்தை உணர்த்துகிறது. இது கண்ணில் கருப்பு விழியின் மேல்பாகத்தில் உள்ளது. உடல் முழு வதும் பரவி இருக்கும் தோல் தொடும் உணர்ச்சியை உண்டாக்குகிறது. காது என்ற பொறி ஒலியை உணர்த்துகிறது.

நாற்றம், சுவை, வண்ணம், ஊற்றுணர்ச்சி, ஒலி என்ற ஐந்து குணங்களுக்கு உள்ளடங்கிய நிலை, வெளி யில் தோன்றும் நிலை என்ற இரு நிலைகள் உண்டு. ஒவ்வொரு பொறியிலும் இக்குணங்கள் உள்ளடங்கியே உள்ளன. ஆகையால் இப்பொறிகளில் இவை தென் படுவதில்லை. மேற்கூறிய ஐந்து பூதங்களிலும் இக் குணங்கள் வெளித்தோன்றும் நிலையில் இருந்தால் தான் உணரப்படும். இவ்வைந்து பொறிகளுள் மூக்கு, நாக்கு, செவி ஆகிய மூன்றும் தங்களுடைய, அதாவது பூமி, தண்ணீர், ஆகாயம் ஆகியவற்றில் உள்ள நாற்றம், சுவை, ஒலி ஆகியவற்றை மட்டும்தான் உணர்த்தும். கண்ணும் தோலும் வண்ணத்தையும் உணர்ச்சியையும் அவற்றுடன் கூடிய பொருள்களை யும் உணர்த்தும். சான்றாக, மாம்பழத்தைக் கண் ணாலும் தோலாலும் நேராக அறியலாம். அதன் நாற்றம், சுவை ஆகியவற்றைமூக்கு நாக்கு ஆகியவற் றால் மட்டும்தான் அறிய முடியும்.

பொருள்களின் எண்ணிக்கை, அளவு, சேர்ந்திருக் கும் தன்மை, பிரிந்திருக்கும் தன்மை, அண்மையில் இருத்தல், தொலைவில் இருத்தல், பெருகும் தன்மை, ஒட்டிக் கொள்ளும் தன்மை, வேகம் என்ற குணங்கள் கண்ணாலும் தோலாலும் உணர்த்தப்படுபவை.

வி.வ.

ஐம்மலம்: உயிர்கள் இறைவனை உணர வொட்டாமல் அவற்றைக் கட்டியுள்ள பொருள்களை ஆணவம், கன்மம், மாயை என்று சைவ சித்தாந்தம் கூறும். அவை உயிர்களின் குற்றமாகக் கருதப்படும். அவை உயிர்களின் தூய்மையைக் கெடுத்து நிற்ற லால், அழுக்கு என்னும் பொருள்படும் மலம் என்ற சொல்லால் குறிப்பிடப்படும். ஆணவம், கன்மம் மாயை என்ற மும் மலங்களுடன் மாயேயம், திரோ தானம் என்ற இரண்டையும் கூட்டி மலங்கள் ஐந்து என்பர்.

உயிரின் அறிவை மறைத்து அதனை அறியாமை உடையதாகச் செய்வது ஆணவம். வியாபகமான ஆன்மாவை அணுத்தன்மைப் படுமாறு செய்தலி னாலே ஆணவமலம் என்னும் பெயர் உண்டாயிற்று. அணுத்தன்மைப் படுமாறு செய்தலாவது சிற்றறிவும், சிறு தொழிலுமுடையதாக்குதல். (அணு - சிறுமை)

ஆணவமலச் சேர்க்கையால் உயிர்கள் செய்யும் வினைகளின் தொகுப்பு கன்ம மலம் எனப்படும். உல கம் தன்னிடத்து வந்து ஒடுங்குதற்கும், தன்னிடத்து நின்று தோன்றுதற்கும் காரணமாயுள்ள பொருள் மாயை எனப்படும். மாயா என்னும் வடமொழி தமிழில் மாயை என்றாயிற்று. மா - ஒடுங்குதல். யா - வருதல். மாயை காரணநிலை, காரியநிலை என்ற இருநிலைகளையுடையது. காரணநிலை மாயை என்ற சொல்லாலும், காரியநிலை மாயேயம் என்ற சொல்லாலும் குறிப்பிடப்படும். மாயையின் காரியம் தனு, கரண, புவன, போகமாகும். தனு - உடம்பு; கரணம் - கருவி, புவனம் - உலகம்; போகம் - இன்ப துன்பம் துய்த்தல்.

திரோதானம் என்பது இறைவனின் மறைத்தல் சக்தி. இது மலங்களுள் ஒன்றாக வைத்துக் கூறப்படக் காரணம் என்ன என்ற வினா எழும். திரோதானமே ஏனைய மலங்கள் தம் தொழிலைச் செய்யுமாறு அவற்றினது சக்திகளைத் தூண்டுகிறது. இது இல்லை யேல் ஏனைய மலங்களின் செயல்களாகிய மறைத்தல் தொழில் நடைபெறாது. அதனால் இது ஒரு மல

மாகக் கருதப்படுகிறது. திரோதானம் ஏனைய மலங்களின் சக்தியைத் தூண்டிச் செயற்படுத்தினால் அவை செயற்பட்டு நாளடைவில் தம் சக்தி மெலி, வடைந்து ஒழியும. அங்ஙனம் ஒழிந்தால் அவற்றால் உண்டாகும் மறைப்பு நீங்கி, உயிர்கள் அறிவு விளக்கம் பெற்று, பக்குவமான உயர்நிலையை அடையும். அப்போது இத்திரோதான சக்தியே தன் மறுதலைச் செயலினின்றும் நீங்கி, அருட்சக்தியாக மாறி ஆன்மாவில் பதியும்.

ஆணவம் செம்பிற் களிம்பு போல உயிர்களிடத்து அநாதியாக உடன் தோன்றிய காரணத்தால் 'சகச மலம்' எனப்படும் (சகசம்-உடன் தோன்றியது). அறிவுக்கு முதல்தடை ஆணவமாதலால் இது மூலமலம் எனப்படும். மேலும், ஆணவம் உயிர்களின் அறிவு, இச்சை, தொழில்களைத் தடுத்து, ஞானக்கண்ணை மறைப்பதால் இருள் எனவும் கூறப்படும். உயிரின் அறிவை அடியோடு மறைத்து, அறியாமை வடிவாகச் செய்வது ஆணவ மலத்தின் தன்னியல்பு. மாயை, கன்மங்களின் சார்பு உண்டாயபொழுது உயிரின் அறிவை விளக்குமிடத்துப் பொருட்களை உள்ளவாறு உணரவொட்டாது, மாறி உணரச் செய்தல் பொது இயல்பு. ஒன்றையும் அறியவொட்டாது மறைக்கும் ஆணவத்தின் ஆற்றல் 'ஆவரண சக்தி' என்றும் பொருட்களை உள்ளவாறு உணரவொட்டாது மாறி உணரச் செய்யும் ஆற்றல் 'அதோ நியாமிகாசக்தி, என்றும் சொல்லப்படும்.

உயிர்களிடத்துள்ள ஆணவத்தை நீக்குதற் பொருட்டுக் கன்ம மலமும் மாயை மலமும் உயிர்களைச் செயற்கையாக இடையே வந்து பற்றுவன, வாதலால், அவை 'ஆகந்துக மலம்' எனப்படும் (ஆகந்துகம் இடையில் வந்தது). கன்மம், புண்ணியம் பாவம் அல்லது நல்வினை, தீவினை என இரண்டாகி, முறையே இன்பத்தையும் துன்பத்தையும் தரும். இவை இரண்டும் செய்யப்படும் காலத்து 'ஆகாமியம்' என்றும், செய்த பின்னர்ப் பயன்தரும் அளவும் தோன்றாது நுண்ணிய நிலையில் இருக்கும் காலத்துச் 'சஞ்சிதம்' என்றும், காலம் வந்த பொழுது பயன் தரும் நிலையில் 'பிராரப்தம்' என்றும் சொல்லப்படும்.

மாயையின் இயல்பான தன்மை விளக்கத்தைத் தருவதே. ஆயினும், இது ஆணவத்தின் சார்பினால் மயக்கத்தையும் தருவதுண்டு. ஒன்றேயாகிய மாயை ஆணவச்சேர்க்கையின் வேறுபாட்டினால் சுத்த மாயை, அசுத்த மாயை, பிரகிருதி மாயை என மூவகைப்படும். சுத்தமாயைக்குரிய வேறுபெயர்கள் ஊர்த்துவமாயை, மகாமாயை, குடிலை, விந்து என்பன. அசுத்த மாயையின் வேறுபெயர்கள் அதோ மாயை, மாயை, மோகினி என்பன. பிரகிருதி மாயையின் வேறுபெயர்கள் மான், அவ்வியத்தம் என்பன. கோ.கு.

ஐயக்காட்சி: உணர்வை அறிவு என்றும் நினைவு என்றும் பகுத்துத் தத்துவ நூல்கள் கூறுகின்றன. வடநூலார் அறிவை அனுபவம் என்றும், நினைவை சுமிருதி (Smrti) என்றும் கூறுவர். எதிர்ப்பட்ட பொருள்பற்றி அகத்தே உண்டாகும் விளக்கத்தை அறிவென்றும், முன் அறிந்துள்ளவற்றை மீள எண்ணுதலால் உண்டாகும் உணர்வை நினைவு என்றும் கூறுவர். பொய்யறிவு, மெய்யறிவு, பொய்ந்நினைவு,மெய்ந்நினைவுஎன நான்குவகையாக வைத்து, ஒருவனின் உணர்வு எண்ணப்படுகின்றது. இவற்றுள் மெய்யறிவை வடநூலார் 'பிரமா' (Prama) என்பர். மெய்யறிவிற்குரிய கருவி'பிரமாணம்'அல்லது'அளவை' எனப்படும். பிரமாணம் பொருளின் உண்மையையும் தன்மையையும் அறிய உதவும். சித்தாந்த சைவர்கள் அளவை என்ற சொல்லுக்கு 'உயிரின் அறிவாற்றல்' எனப்பொருள் கூறுவர். அருணந்தி சிவாச்சாரியார் இவ்வாற்றலை 'உயிரின் ஓர் உணர்வு' எனக் குறிக்கின்றார். அதற்கு உரைவகுக்கும் சிவஞானமுனிவர், 'தன்னை நோக்கி நிற்கும் அறிவாகிய ஆன்மாவினின்றும் விடயங்களை நோக்கி ஓடும் அறிவாகிய சித்சக்தி' என உரைக்கின்றார். அச்சித்சக்தி புறப்பொருள்களைத் தானே அறியமாட்டாது; ஐம்பொறிகள், மனம், வித்தை முதலிய தத்துவங்களையும் ஏது மொழி ஆகியவற்றையும் காட்டாகக் கொண்டு அறியும். காட்டாக, நிற்கும் பொருள்களும் உபசாரத்தால் அளவை என்று கூறப்படும். ஒருவன் ஒரு புத்தகத்தைக் காண்கின்றான் என்றால், புத்தகம் அளக்கப்படு பொருளாகும்; காண்பவன் அளப்போன். காணும் கருவியாகிய பார்வை (Perception) அளவை எனப்படும்.

அளவைகள் காண்டல், கருதல், உரை என மூன்றாகப் பகுக்கப்படும். இல்லாமை, குறிப்பு, உவமை என்ற மூன்று வகையை அவற்றோடு கூட்டி அளவை ஆறென்றும், ஒழிபு, நிகழ்ச்சி, ஐதீகம், இயல்பு ஆகியவற்றையும் கூட்டி அளவை பத்தென்றும் கூறுவர். இவற்றிற்கு மேலும் அளவைகளுள. எல்லா அளவைகளும் காட்சி, கருதல். உரை என்ற மூன்றனுள் அடங்கும் என்பது சைவர்களின் கருத்து. இவற்றை இந்தியத் தத்துவ அறிஞர்கள் அனுபவம், யுக்தி, சுருதி என்பர்.

மூவகை அளவைகளுள் காட்சியாவது ஐம்பொறிகளையும் அந்தக்கரணங்களையும் வித்தையையும் காட்டாகக் கொண்டு அறியும் ஆன்மசித்சக்தியாகும்

காட்சி ஐயக்காட்சி, திரிபுக்காட்சி, சவிகற்பக் காட்சி, நிருவிகற்பக் காட்சி என நான்கு வகைப்படும். மேலும், இந்திரியக் காட்சி, மானதக்காட்சி, தன் வேதனைக் காட்சி, யோகக் காட்சி என்னும் நான்கை யும் சேர்த்துக் காட்சிகளை எண்வகைப்படுத்துவர்.

ஐயக்காட்சி என்பது ஒரு பொருளை இதுவோ அதுவோ என இரட்டுற உணர்வது. ஒன்றில் துணிவு பெறாது நிற்றலாகும். எ-டு வழியில் கிடக்கும் பளபளப்பான பொருளைக் கண்டு, 'சிப்பியோ வெள்ளியோ' என ஐயுறுதல். இதைப்போலக் கயிற்றினைக் கண்டு, 'பாம்போ பழுதையோ' என எண்ணுதல்.

கோ.கு.

ஐயடிகள் காடவர் கோன் நாயனார், அறுபான் மும்மைச்சைவ அடியார்களுள் ஒருவராக விளங்குகிறார். பல்லவர் குலத்தில் தோன்றிய இவர் 'உறுபசியும் செறுபகையும்' தோன்றாவண்ணம் குடி மக்களைக் காத்துச் சிவனடித் தொண்டு பூண்டு ஒழுகினார். எல்லா உயிர்களும் இன்புற்று வாழ உதவிய இவர், பகைப்புலமாகிய பிற நாடுகளை வென்று அறமும், அருளும் தழைக்க நாடு காத்திருந்தார். பிற நாட்டு மன்னர் இவர் ஆணைவழி நின்று பணிபுரிந் தனர். வடநூல், தென்றமிழ் ஆகியவற்றில் மக்கள் சிறந்து விளங்குமாறு பாராண்டார். எனினும் அரசுரிமையும், ஆட்சிக் கடனும் சிவனை வணங்கி வழிபடும் தொண்டிற்குத் தடையாவன என்னும், எண்ணம் இவர் உள்ளத்தில் எழுந்தது. இந்த அரசாட்சி இன்னல் என இகழ்ந்து, தம் அருமைப் புதல்வன்பால் அரசுரிமையை ஒப்படைத்துவிட்டு நலம்தரும் திருத் தொண்டினை நயந்து நின்றார்.

தொண்டு செய்யும் விருப்பால் சிறந்து நின்ற இவர் அண்டர் பிரான் விரும்பியுறையும் ஆலயங்கள் எல்லாம் சென்று சென்று கண்டார்; தொழுது மகிழ்ந்தார்; வண்டமிழால் பாடிக்களித்தார்.

பெருங்காதலுடன் இவர் தில்லைச் சிற்றம் பலத்தை மேவினார். செய்ய சடையானின் திருக்கூத்தினைக் கண்டு தொழுதார். ஆர்வமுடன் செந்தமிழ் வெண்பாவாகிய பாமாலை அணிவித்தார். தில்லை வாணன் அருள்பெற்று அங்குச் சிலநாள் தங்கினார். பின்னர் இறைவனார் திருத்தலங்கள் எல்லாம் கண்டு பணிந்து தொண்டு செய்து உலகோர் புகழும் சிறப்புடைய இன்றமிழ் வெண்பாக்களைப் பாடி அருளினார். இவ்வாறு இறைபணியில் தலைசிறந்து நின்ற ஐயடிகள் பரமர் திருவடியை அடைந்து ஈறிலாப் பேரின்பப் பெருவாழ்வு பெற்றார். பாம்பணிந்த இறைவன் பா மாலைஅணியும்படி செய்த ஐயடிகள் காடவர்கோன் எனச் சேக்கிழார் இவரைப் புகழ்ந்து கூறுகிறார். 'ஐய டிகள் என்னும் தூய காடவர்' என்ற குறிப்பும் இவரது பெருந்தூய்மைக்குச் சான்றாம். பெரிய புராணத்தில் இவர் பெருமையை எட்டுப் பாடல்களில் சேக்கிழார் சிறப்பித்துள்ளார்.

காடவர் என்பது பல்லவ குலத்தார்க்கு வழங்கும் பொதுப் பெயர். இவர் பல்லவர் குடியிற் பிறந்து வேந்தராக விளங்கியதால் காடவர் கோன் என்ற ழைக்கப்பட்டார். இவரது நாட்டின் தலைநகரமாகக் காஞ்சி அமைந்திருந்தது என்பதனைக் 'கன்னிமதில் சூழ்காஞ்சிக் காடவர்' என்பதனால் அறியலாம். ஆட்சியை அருமந்த மகனிடம் தந்து பற்றற்று வாழ்ந் தவராதலால் 'ஐயடிகள்' என்று சிறப்பிக்கப்பட்டார். ஐயனடிகள் என்பது ஐயடிகள் என மருவி இருத்தல் கூடும்.

'காடவர்கோன் கழற்சிங்கன்' என்னும் திருத் தொண்டத் தொகைத் தொடரினைக் கருதி, அக் கழற்சிங்கனின் தந்தையே ஐயடிகள் காடவர் கோன் நாயனார் என்று சிலர் கூறுவர். மேலும், இவர் தேவார ஆசிரியர் மூவர்க்கும் முற்பட்டவர் என டாக்டர் இராசமாணிக்கனார் கருதுகிறார். தமிழகத்தை கி.பி. 7-ஆம் நூற்றாண்டிற்கு முன்னர் ஆண்ட பல்லவ மன்னர்கள் தமிழ் மொழிப் பற்றும், பயிற்சியும் இல்லாதவர்கள் என்பது அவர்கள் காலச் சாசனங்களால் தெரியக் கிடக்கிறது. பல்லவர்கள் கி.பி. 7-ஆம் நூற்றாண்டு தொடங்கியே தமிழ் மொழியிலும், சிவநெறியிலும் பற்றுடையவராக விளங்கினர். எனவே, சேத்திரத் திருவெண்பா என் னும் இன்றமிழ்ப் பனுவல் படைத்த பெரும்புலமைச் செல்வராகிய ஐயடிகள் காடவர் கோன் நாயனார் கி.பி. 7-ஆம் நூற்றாண்டிற்குப் பிற்பட்டவர் என் பதே பொருத்தமுடையதாகும்.

இவர் பாடிய சேத்திரத் திருவெண்பா என்னும் பிரபந்தம் பதினோராம் திருமுறையில் ஐந்தாவதாக இடம் பெற்றுள்ளது. திருத்தலங்கள் தோறும் சென்று வழிபட்டுப் பாமலர்களால் இந் நாயனார் போற்றி இருத்தல் கூடும். ஆகவே, இவர்பாடிய பாடல்கள் நூற்றுக் கணக்கில் இருத்தல் வேண்டும். எனினும் இன்று இருபத்து நான்கு வெண்பாக்களே கிடைக் கின்றன. எஞ்சியவை பேணப்படாமையினால் அழிந்தன போலும்!

இவர் பாடிய வெண்பாக்கள், யாக்கை, இளமை, செல்வம் ஆகியவற்றின் நிலையாமையை வற்புறுத் துவன; மனையும் சுற்றமும் உறவல்ல என்று உணர்த் துவன. இப்பாடல்களில் மோனை, எதுகை, யமகம் ஆகியன அமைந்துள்ளன. 'வெண்குடைக்கீழ் வீற்றி

ருந்த செல்வம்விழையாதே'என்னும் தொடர்(சேவெ. 23). இவரது வாழ்வின் அகச்சான்றாகிறது. சில தலங்களின் பழைய பெயர்களையும் இப்பனுவல் கூறும். இன்று குளித்தலை என்பது குழித்தண்டலை எனவும் (சேவெ. 9), திருநாகேசுரர் கோயில் தென் குடந்தைக் கீழ்க்கோட்டம் எனவும் (சேவெ. 2) வழங்கப்பெற்றன. வணங்குக என்பதை முகம் கவிழ்க (சேவெ.4) என்னும் ஆட்சியால் உணர்த்துகிறார். மேலும் வெறுப்பினைச் சுட்டும் ஓகாளம் என்னும் வழக்குச் சொல்லும் இவர் நூலில் இடம் பெற்றுள்ளது (சேவெ.13). நம்பியாண்டார் நம்பி இவரைப் பத்திக் கடல் எனப் போற்றுகிறார். ஜி.ஆர்.கி.

ஐயத்தின் பயன்: குற்ற வழக்குகளில் குற்றஞ்சாட்டப் படுபவர்களின் நலன்களையும் உரிமைகளையும் உன்னதமாகக் காத்திடும் சட்டக்கோட்பாடே 'ஐயத்தின் பயன்' (Benefit of Doubt) எனப்படும்.

குற்ற வழக்குகளில் நீதிமன்றங்கள் கடைபிடிக்கத் தக்க சிறப்பு விதிகள் சில உண்டு. அவை: (1) குற்றங்கள் மெய்ப்பிக்கப்படும் வரை குற்றஞ் சாட்டப்பட்டுள்ளவர்களைக் குற்றமற்றவர்களாகவே கருத வேண்டும். (2) குற்றஞ் சாட்டப்பட்டுள்ளவர்களின் மீதான குற்ற அம்சங்களை மெய்ப்பிக்க வேண்டிய பொறுப்பு குற்றஞ் சுமத்துபவர்களையே சாரும். (3) குற்றங்களை நியாயமான ஐயங்களுக்கு அப்பாற்பட்ட முறையில் மெய்ப்பிக்க வேண்டும். (4) குற்றத்தை மெய்ப்பிக்கையில் தோன்றிடும் நியாயமான ஐயங்களை, குற்றங்களிலிருந்து குற்றஞ் சாட்டப்பட்டுள்ளவர்களை விடுவிக்கவே பயன்படுத்த வேண்டும். இந்தச் சிறப்பு விதிகளுக்கு உட்பட்டு, குற்றஞ் சாட்டப்பட்டுள்ளவர்களைத் தண்டனைக்கு உள்ளாக்குவதே நீதியின் பாற்பட்ட நெறியாகும். அப்படிச் செய்யத் தவறினால், குற்றம் செய்யாதவர்களை அவர்கள் செய்யாத குற்றங்களுக்காகத் தண்டிக்க நேரிடலாம். அத்தகைய அநீதிகள், கொடுமைகளினின்று தடுக்கவே 'ஐயத்தின் பயன்' கோட்பாடு பெரிதும் உதவுகிறது.

நூறு குற்றவாளிகள் விடுதலையுறினும் குற்றஞ் செய்யாத ஒருவன் தண்டிக்கப்படலாகாது என்ற குற்ற இயல் தத்துவ அடிப்படையில் எழுந்ததே இந்த 'ஐயத்தின் பயன்' கோட்பாடாகும்.

'ஐயத்தின் பயனை'த் துல்லியமாகவும் நுட்பமாகவும் விளக்க இயலாது. இந்தியாவின் உச்ச நீதி மன்றம் உணர்த்தி உள்ளது போல (83, Cri LJ 59) 'ஐயங்கள் நியாயத்தின் பாற்பட்டவையாக இருக்க வேண்டும். உறுதியான மனங்களில் பிறக்கும் ஐயங்களாக அவை இருக்க வேண்டுமே அன்றி, உறுதியற்ற ஊசலாடும் மனங்களில் உதித்திடும் ஐயங்களாக அவை இருத்தலாகா. ஐயங்கள் எவ்வளவு வலுவானவையாக இருந்தாலும், சாத்தியக் கூறுகள் எவ்வளவு பலமானவையாக இருந்தாலும், அவை ஒரு போதும் சான்றுகளாகமாட்டா.

'ஐயத்தின் பயன்' கோட்பாடு குற்றஞ் சாட்டப் பட்டவர்களுக்கு அளிக்கப்பட்டுள்ள ஒரு சலுகையோ அனுதாப உணர்வோ அன்று; அது குற்றஞ்சாட்டப் பட்டுள்ளவர்களின் மகத்தான உரிமை. ஆர்.எம்.கி.

ஐயப்பாட்டுத் தொடர்பு: அளவையியலில் கருத்துரை (Proposition) அமைப்பை ஆராயுமிடத்து, சொற்களின் அமைப்பையும் அவை குறிக்கும் கருத்தையும் கொண்டு அவற்றைப் பல்வேறு இனங்களாகப் பிரிக்கலாம். அவற்றில், இக்கால அளவையியல் வல்லுநர்கள் தொடர்புடைய கருத்துரைகளை (Relational Propositions) இரு வெவ்வேறு பொருள்களுக்குள்ள தொடர்பை வெளிப்படுத்துவனவாகக் கொள்கின்றனர். 'அ' என்ற பொருளுக்கும் 'ஆ' என்ற பொருளுக்கும் உள்ள தொடர்பை வெளிப்படுத்துவது தொடர்புடைய கருத்துரை எனப்படுகிறது.

தொடர்பை மூன்று வகையாக்கி, அவற்றில் சமச்சீரை முதலாவதாகவும் (Transitivity), செயப்படு பொருளை இரண்டாவதாகவும் (Reflexivity), எழுவாயினையே செயப்படு பொருளாக மீண்டுங் குறித்ததை மூன்றாவதாகவும் கொள்வர். இவற்றில் செயப்படுபொருள் என்னும் தொடர்பு குறிப்பது மூன்று பொருள்களுள் ஏதேனும் இரண்டு பொருள்களுக்குள்ள தொடர்பு, மற்ற எந்த இரண்டு பொருட்களுக்குமுள்ள தொடர்பேயாம். 'அ'-க்கும் 'ஆ'-க்கும் உள்ள தொடர்பு, 'ஆ'-க்கும் 'இ'-க்கும் உள்ள தொடர்பு, 'இ'-க்கும் 'அ'-க்கும் உள்ள தொடர்பு, ஆக எல்லாம் ஒரே தொடர்பைக் குறிப்பதாகும். இத்தகைய தொடர்பே மாற்றத் தகுந்த தொடர்பு எனப்படும். அதாவது, இந்தத் தொடர்பு ஒன்றுக்கொன்று மாற்றிக் கூற வல்லது. மூன்று பொருள்களுள் எந்த இரண்டை எடுத்துக் கொண்டாலும் தொடர்பு ஒன்றேயாம். எ-டு முருகேசனும் கணேசனும் உடன் பிறந்தவர்கள்; கணேசனும் முரளியும் உடன் பிறந்தவர்கள். அவ்வாறாயின், முருகேசனும் முரளியும் உடன்பிறந்தவர்கள். உடன்பிறப்பு என்ற தொடர்பு அவர்களுக்குள் எப்பொழுதும் உள்ளது.

மாற்றத் தகுந்த தொடர்புக்கு நேர் எதிரானது மாற்றத் தகாத் தொடர்பாகும். இதில் மூன்றில் இரண்டு பொருள்களுக்குள்ள தொடர்பு மற்ற எந்த

இரண்டிற்கும் பொருந்தாது. எ-டு சம்பத்து இராகவனின் மகன்; இராகவன் கிருட்டிணனின் மகன். அவ்வாறாயின், சம்பத்து கிருட்டிணனின் மகன் ஆகான்.

ஐயப்பாட்டுத் தொடர்பு (Non-Transitive Relation)சில இடத்தில் மாற்றிச் சொல்லக் கூடியது;மற்ற இடங்களில் அவ்வாறு மாற்றிச் சொல்ல இயலாதது. 'அ'-க்கும் 'ஆ'-க்கும் உள்ள தொடர்பு 'ஆ'-க்கும் 'இ'-க்கும் இருக்கலாம்; இல்லாமலும் இருக்கலாம். உறுதியாகச் சொல்ல முடியாது. ஆகவே, இதனை ஐயப்பாட்டுத் தொடர்பு எனச் சொல்வர். எ-டு மங்கையும் கங்காவும் தோழிகள்.அவ்வாறே கங்காவும் சந்திராவும் தோழிகள். இச்சொற்றொடரிலிருந்து மங்கையும் சந்திராவும் தோழிகளாக இருப்பார் களென அறுதியிட்டுக் கூற முடியாது. மனித இனத்தில் காணும் தொடர்புகள் பல இந்த இனத்தைச் சேர்ந்தவையே. எம்.வெ.

ஐயமற்ற இணை: பொதுவாக ஒவ்வொரு மொழியிலும் காணப்படுகிற பேச்சொலிகளை ஒலியன் கோட்பாட்டுப் பின்னணியில் ஒலியினங்களாகத் தனித்துக் கொள்ள முடிகிறது. இதனால் மொழிகளில், பொருள் பிரித்துப் பயன்படும் ஒலிக் கூறுகளைப் பற்றி ஆராய்ச்சி தோன்றியது. மேலும், ஒலிகளை எழுத்துருவாக்கத்திற்குக் கொண்டு வரும் முயற்சியும் வளரலாயிற்று. இதன் விளைவாக ஒலியன் கோட்பாடு மொழியியலில் தோற்றுவிக்கப்பட்டது. அதனால், இந்தக் கோட்பாட்டின் விளைவாகச் சொல்லை வெறும் ஒலிகளால் ஆன அமைப்பாக மட்டுமே விவரிக்கமுடியும் என்ற நிலைமாறி, ஒலியனின் சேர்க்கையைக் கொண்டு அதற்கொரு உருவம் படைக்க முடியும் என்ற நிலை ஏற்படலாயிற்று.

மொழி ஒலியன் உருபன் என்ற அடிப்படை அலகுகளைக் கொண்டிருப்பினும் ஒலியனே மிகவும் அடிப்படையானது. இதனை மேலும் வேறு அடிப்படை அலகுகளாகப் பகுக்கமுடியாது. இவ்வொலியன்கள் ஒவ்வொரு மொழியிலும் மிகக் குறைந்த எண்ணிக்கையில் அமைந்துள்ளன.

மொழியில் உள்ள ஒலிகளை, தனித்தனி அட்டவணைகளில் (உயிரொலி அட்டவணை, மெய்யொலி அட்டவணை) அவை பிறக்கும் முறையைப் பின்பற்றிக் குறித்துக் கொள்ளவேண்டும். இந்த அட்டவணையில் காணப்படும் ஒலிகளை அவற்றின் ஒப்புமை கருதித் தொகுக்க, ஒலியனா அல்லது மாற்றொலியனா என்பதைக் கண்டறிய, சிறுசிறு குழுக்களாகப் பிரிக்கவேண்டும். ஒவ்வொரு குழுவிலும் உள்ள ஒலிகள் ஓர் ஒலியனாகவோ பல்வேறு ஒலியன்களாகவோ இயங்க, அம்மொழியின் அமைப்பு உதவும், ஆதலால், அக்குழுவில் உள்ள ஒலிகளை ஐயுறு குழுவொலிகள் (Suspecious Pairs) எனலாம். தமிழில் (k), (g), (r), (x) ஆகியன ஒரு குழுவாக ஐயுறு குழுவொலிகளாக உள்ளன.

இவ்வொலிகள் நான்கும் கடையண்ணத்தில் பிறப்பதால் ஒலி ஒற்றுமை உடையன. முதல் இரண்டும் (k), (g) தடை ஒலிகள் (Stop Sounds), (x), (r) இரண்டும் உரசொலிகள் (k), (x) ஒலிப்பிலா ஒலிகள், ஏனைய இரண்டும் ஒலிப்புடைய ஒலிகள் ஆகும். தமிழ் மொழியின் அமைப்பில் இந்நான்கு ஒலிகளும் தனித்தனி ஒலியன்களாக இயங்கா. ஏனெனில், இவை பொருள் மாற்றம் தரும் வகையில் சொற்களை உருவாக்கா. கண் (Kaṇ), கள் (Kaḷ) என்ற உச்சரிப்புகளை மாற்றி (gaṇ), (gaḷ) என்று ஒலிப்புடைய ஒலிகளாக உச்சரிப்பதால் பொருள் வேறுபாடு உணரப்படுவதில்லை.

ஒரு மொழியில் வழங்கும் ஒலிகளில் வெவ்வேறு இடங்களில் பிறக்கும் ஒலிகள் பெரும்பாலும் வெவ்வேறு ஒலியன்களாகவே இயங்கும். (K) (ககரம்) ஒலியும், (P) (பகரம்) ஒலியும் தமிழின் வெவ்வேறு ஒலியன்களே. (K), (P) இவற்றை ஐயமற்ற இணைகளாகக் (Non-Suspecious pairs) கொள்ளவேண்டும். எடுத்துக் காட்டு (Ka: ṭṭu)-இல் உள்ள K,யும் (க) பாட்டு (Pa: ṭṭu) உள்ள P யும்(ப)தனித்தனி ஒலியன்களே. ஒலி ஒற்றுமையுடைய ஒலிகளே ஐயத்திற்குரியன. அவை ஒலியனின் மாற்றொலிகளாகவோ அல்லது தனித்தனி ஒலியன்களாகவோ இருக்கலாம். அவற்றின் ஒலியன் நிலையை(Phonemic Status)முடிவு செய்வதே ஒலியன் ஆய்வுமுறையின் அடிப்படையான வலையாகும். ஒலிவடிவு கொண்டு (Phonetic Shape) சொல் வேறுபாட்டை இங்கு விவரிக்க இயலவில்லை. ஆனால், அடு, ஆடு, என்ற சொற்களின் வேறுபாட்டிற்கு ஒலி வேறுபாடு காரணம் என்பது தெரிகிறது.

அடு 'சமை'

ஆடு 'நடனம்செய்'

இந்த இணைச் சொற்களில் (Contrasting Pair) முதல் ஒலி மாத்திரமே வேறுபடுகின்றது. இவற்றில் வரும் குகரம் இரண்டு சொற்களுக்கும் பொதுவாக உள்ளது. எனவே, அந்த இரண்டு சொற்களும் ஐயமற்ற இணைகளாகும். கு. அ.

ஐயன்பிடாரி: இது பொதுவாகக் கிராமங்களில், அக்கிராம மக்களால் வழிபடப் பெறும் சிறு தெய்வங்களுள் ஒன்று. ஊர்மக்களைப் பெருமழை,

இடி, கொள்ளை நோய்கள் போன்ற தீங்குகளிலிருந்து காக்கும் என்ற நம்பிக்கையில் கிராமத் தெய்வங்கள் அமைக்கப்பட்டு வழிபடப்பெற்று வருகின்றன. பேரூர்ப் பகுதிகளிலும் இவ்வாறு சிறு தெய்வங்களை அமைத்து வழிபடும் மரபும் இருந்து வருகிறது. ஊர்த்தெய்வம் எனப்படும் சிறு தெய்வங்களுள் ஐயனார், வீரன் முனியாண்டி முதலிய ஆண் சிறுதெய்வங்களும், மாரியம்மன், காளியம்மன், கன்னியம்மன் முதலிய பெண் சிறுதெய்வங்களும் உள்ளன. இத்தெய்வங்கள் தாம் விளங்கும் ஊர் மக்களுக்குப் பொதுவான ஊர்த் தெய்வங்களாக இருப்பதோடு சில இனத்தவர்களுக்குக் குல தெய்வங்களாக அமைவதும் உண்டு.

பெண் சிறுதெய்வங்களுள் ஐயன்பிடாரி என்பது ஒன்றாகும். பெண் தெய்வமாக அமையும் கிராம தெய்வத்திற்குரிய பண்புகளோடு இது அமைத்து வழிபடப் பெறும். கல்லிலோ சுதையிலோ அமைக்கப்படும் உருவத்திலும், அங்ஙனமன்றி, நட்டகல்லாகவோ கம்பமாகவோ அமைக்கப்படும் உருவத்திலும் இத்தெய்வம் கொள்ளப்படும்.

தஞ்சை மாவட்டத்திலுள்ள மன்னார்குடி நகருக்கு அருகில் இருக்கும் நெடுவாக்கோட்டை எனும் கிராமத்தில் காணப்படும் சிறு பெண்தெய்வம் ஐயன் பிடாரி என்னும் பெயர் கொண்டுள்ளது. இதன் கோயில் பொதுவான பிடாரி கோயில் அமைப்பிலிருந்து வேறுபட்டதாகும். தனிக்கோயிலாக அமைந்திருப்பது இதன் சிறப்பாகும். வடதிசை நோக்கி அமைக்கப்பட்டிருக்கும் இப்பெண் தெய்வம் கல்லால் ஆன சிலையாக உள்ளது. கோயில் அமைப்புப்படி அதன் எதிரே பலிபீடமும் அமைக்கப்பட்டுள்ளது. ஊரின் தெற்கு எல்லையில் அக்கோயில் உள்ளது.

காளியின் பெயராகப் பிடாரி என்பது வழங்கப்படுகிறது. ஐயன் என்னும் ஆண் சிறுதெய்வத்தின் தாய் என்னும் கருத்தில் ஐயன்பிடாரி என்னும் பெயர் அமைந்து வழங்கப்படுகின்றது. ஐயன்பிடாரி என்னும் பெயர், தாய் சேய் உறவை உணர்த்தும் பாங்கில் அமைந்துள்ளது.

நெடுவாக்கோட்டையிலுள்ள ஐயன்பிடாரி கோயிலில் ஆண்டுக்கொருமுறை பதினெட்டு நாட்கள் தொடர்ந்து விழா நடைபெறும். திருவிழா தொடங்குவதற்கு முந்தியவாரம் இத்தெய்வத்தின் கையில் காப்புக் கட்டும் நிகழ்ச்சி நடைபெறும். அந்தணரல்லாதாரே அச்சடங்கினைச் செய்வர். காப்புக் கட்டியவர் திருவிழா நடக்கும் பதினெட்டு நாளும் கோவிலுக்கு அருகே குடிசை அமைத்துச் சைவ உணவு உண்டு விரதம் காப்பார். அங்ஙனம் விரதம் காக்கும் நாட்களில் அவர் ஒரு வேளையே உணவு கொள்ளுவார். காலையும், மாலையும் பறை முழக்கி ஊர் மக்களுக்குத் திருவிழாவை உணர்த்துவர்.

திருவிழாக் காலங்களில் அவ்வூரிலுள்ள ஒவ்வொரு வீட்டிலும் கருவாட்டுக் குழம்பு அமைத்து அதனைச் சோற்றோடு தருவர். அனைவர் வீட்டிலிருந்தும் கொண்டுவரப் பெறும் சோற்றையும், குழம்பையும் ஒன்றாகக் கலந்து கோவிலுக்கு முன்பாக வைத்துச் சாம்பிராணித் தூபம் காட்டி அனைவருக்கும் பகிர்ந்தளிப்பர். ஊர் மக்கள் அவ்வுணவை விரும்பி உண்பர். எல்லார் வீட்டுச் சோறும் ஒன்று கலப்பதால், அம்மக்களிடையே வேறுபாடு நீங்கி ஒற்றுமை உணர்வு ஏற்படுவதற்கு இந்த அமைப்பு உதவியாக அமைகிறது. தெய்வ வழிபாட்டின் மூலமாக ஊர் ஒற்றுமைக்கு அமைக்கப்பட்ட ஒரு வழியாகவே இது காணப்படுகிறது.

இவ்விழாவிற்குக் காப்புக் கட்டிவிட்டால் கிராம மக்கள் வெளியூர்களுக்குச் செல்வதில்லை. அப்படிச் செல்வதாக இருந்தால் காப்புக் கட்டும் நாளன்று அவர்கள் ஊர் எல்லையில் இருப்பதில்லை. இம்மரபு பொதுவாக எல்லாக் கிராமங்களிலும் நடைபெறும் இத்தகைய விழாக் காலங்களில் கடைப்பிடிக்கப் படுகிறது. இரா.குரு.

ஐயன் பெருமாள் கோனார் 20ஆம் நூற்றாண்டில் விளங்கிய தமிழ்ப் புலவர்களுள் ஒருவர். இவர் தந்தையார் திருவேங்கடக் கோனார்; தாய் அகிலாண்டத்தம்மையார். இவர், 5.1.1905-இல் திருச்சிராப்பள்ளியில் பிறந்தார். இளமையில் அன்னையை இழந்த இவர் பெரிய அன்னையின் அரவணைப்பில் வளர்ந்தார்.

தொடக்கத்தில் திருச்சி ஆரியன் உயர் ஆரம்பப் பள்ளியிலும் பின்னர்த் தேசிய உயர்நிலைப் பள்ளியிலும்பயின்றார். அக்காலப் பகுதியில் சடகோப இராமானுசாச்சாரியர், கோபால கிருட்டிணமாச்சாரியர் ஆகியோரின் உரை நூல்களை ஆர்வமுடன் பயின்று வந்தார். இவ்வாறான உரைகளை மாணவர்க்குப் பயன்படும் வகையில் வினாவிடைகளாக்கித் தர வேண்டும் எனக் கருதினார்.

பள்ளி இறுதித் தேர்வில் தமிழ்ப் பாடத்தில் உயர்ந்த மதிப்பெண்களைப் பெற்றுத் தேறினார். மதுரைத் தமிழ்ச்சங்கம் நடத்தி வந்த 'மெட்ரிகுலேசன்' தமிழ்த் தேர்விலும் சிறந்த மதிப்பெண்கள் பெற்றார். இவர் 1925-இல் திருச்சிப் புனித சூசையப்பர் உயர்நிலைப் பள்ளியில் தமிழாசிரியராகப் பணியாற்றத் தொடங்கினார். அடுத்த ஆண்டில் மதுரைத் தமிழ்ச் சங்கத்தின் பண்டிதத் தேர்வில் வெற்றிபெற்

றார். தாம் பயிலும் பாடங்களுக்கு ஏற்ற உரைக் குறிப்புகள் எழுதுவதையும், வினா விடைகள் எழுதிப் படிப்பதையும் வழக்கமாகக் கொண்டஇவர்,1933-இல் சென்னைப் பல்கலைக்கழகத்தில் தமிழ் வித்துவான் தேர்வு எழுதித் தேறினார். பள்ளியிறுதித் தேர்வுக் குரிய தமிழ்ப் பாடத்திற்கு வினா விடை எழுதி வெளியிட்டு மாணவர்களின் விருப்பத்தை நிறை வேற்றி வந்தார்.

ஐயன்பெருமாள்கோனார்

இவர் 1942-இல் புனித சூசையப்பர் கல்லூரியில் தமிழாசிரியராகும் வாய்ப்புப் பெற்றார். தம் 60-ஆம் ஆண்டு முடிய மாணவர் மனங்கொள்ளும் வகையில் தமிழாசிரியராகப் பணியாற்றினார். ஆசிரியர்களும், நிருவாகத்தினரும் போற்றிப் பாராட்டும் வண்ணம் ஓய்வு பெற்றார்.

பள்ளி இறுதிவகுப்பு, கல்லூரி இடைநிலை வகுப்பு ஆகியவற்றின் தமிழ்ப்பாட நூல்களுக்கு உரை நூல்கள் எழுதி வெளியிட்டு வந்தார். முன்னிலை வகுப்பு, டி.இ.எல்.சி. முதலியவற்றிற்கான நூல்களுக் கும் உரை எழுதி வெளியிடச் செய்தார். அடுத்து 4 முதல் 8-ம் வகுப்புவரை அரசாங்கத் தமிழ்ப்பாடநூல் களுக்கும், இளங்கலை வகுப்புகளுக்கும் உரை எழுதி னார். இவர் எழுதிய பாட நூல்கள் பல. கோனார் தமிழ்க் கையகராதி ஒன்றும் வெளிவந்துள்ளது.

இவர் 1965-ஆம் ஆண்டு தம் மணிவிழாக் கண்டு மகிழ்ந்தார். ஆனந்த விகடன், ஆசிரிய இரத்தினங் கள் என்ற தலைப்பில் பாராட்டுரை வழங்கிச் சிறப் பித்தது. உறையூர் வாகீச பக்தசன சபையார் இவ ருக்குப் பொன்னாடை போர்த்திச் 'செம்பொருட் காட்சியர்' எனும் பட்டம் வழங்கிச் சிறப்பித்தனர். காஞ்சி காமகோடி பீடாதிபதி சங்கராச்சாரியார் 'திருப்பாவை ஆராய்ச்சிமணி' எனும் பட்டமும், தங் கப் பதக்கமும் வழங்கிச் சிறப்பித்தார்.

பணிவையும், இன்சொல்லையும் அணிகளாகக் கொண்ட இவர் எடுப்பான தோற்றமும், பக்தியும், பண்பும் கொண்டு விளங்கினார். அறுபத்து மூன்று ஆண்டுகள் வாழ்ந்து சிறந்தார். மாணவர் உலகமும் ஆசிரியர் உலகமும், சமய உலகமும், தமிழ் உலகமும் பயனடையுமாறு கற்பிக்கும் ஆசிரியராகவும் உரை யாசிரியராகவும் விளங்கிய இவர் 1.1.1969-ஆம் நாள் காலை காலமானார்.

சி.ந.

ஐயனாரிதனார் சேர அரசர் குலத்தில் பிறந் தவர். ஐயனாரிதனார் என்பது திருவிடைக்கழியைச் சார்ந்த குராஞ்சேரியிலுள்ள சாத்தாவின் பெயர். இவர் இயற்றிய நூல் புறப்பொருள் வெண்பாமாலை ஆகும். இந்த நூலுக்கு முதனூல் அகத்தியர் மாணாக் கர் பன்னிருவரால் இயற்றப்பட்டதாகக் கூறப்படும் 'பன்னிரு படலம்' ஆகும். ஐயனாரிதனார் தமிழ் நூல் களில் சிறந்த அறிவு வாய்ந்தவர். சைவ சமயத்தைச் சார்ந்தவர் என்பது இவரது நூலில் பிள்ளையார், சிவபெருமான் ஆகிய கடவுளருக்கு வணக்கம் கூறப் பட்டிருப்பதிலிருந்து புலனாகிறது. தாம் சேரர் மர பினராயினும் சோழ பாண்டியர்களையும் ஒப்பச் சிறப்பித்துள்ளார். அதேபோன்று சைவசமயத்தவரா யிருப்பினும் திருமாலைப் பற்றியும் உரிய இடங்களில் புகழ்ந்து கூறுகிறார். அவை, இவரது சமயப் பொதுமைநிலையைச்சுட்டுகின்றன. இவர் கி.பி.9-ஆம் நூற்றாண்டின் பிற்பகுதியைச் சார்ந்தவர். ஆனால், கி.பி.-8-ஆம் நூற்றாண்டுக்கு முன்னிருந்தவராகக் கூற லாம் என்பர், 'தமிழ் வரலாறு' எனும் நூலாசிரியரான சீனிவாசப்பிள்ளை. புறப்பொருள் வெண்பாமாலை, தமிழ் இலக்கணம் ஐந்தனுள் பொருளின் பகுதியாகிய அகம், புறம் என்னும் இரண்டில், புறப்பொருளுக்கு இலக்கியமாகிய வெண்பாக்களின் வரிசையையும் இலக்கண நூற்பாக்களையும் உடையதாகலின் இப் பெயர் பெற்றது. இந்நூல் புறத்தின் இலக்கணமா கிய சூத்திரங்களையும், அவற்றின் இலக்கியமாகிய வெண்பாக்களையும்,அவ்வெண்பாக்களின் கருத்தைத் தனியே புலப்படுத்தி ஒவ்வொன்றன் முன்னும் நிற் பனவாகிய கொளுக்களையும் உடையது. இந்நூலுக் குச் சாமுண்டித்தேவ நாயனார் உரை செய்துள் ளார். இதில் வெட்சிப் படலம் முதல் பெருந்திணைப் படலம் முடியப் பன்னிரண்டு படலங்கள் உள்ளன. இதிலுள்ள வெண்பாக்கள் 361 ஆகும்.

மு.அ.

ஐயாதிச் சிறுவெண்டேரையார் சங்கப் புலவர்களுள் ஒருவர். இவர் பெயரில் அமைந்துள்ள ஐயாதி என்பது இவரது ஊர்ப் பெயராகும். சிறு வெண்டேரையார் என்னும் புலவரினின்றும் வேறு படுத்திக் காட்டுதற்கு ஊர்ப் பெயரை இணைத்து ஐயாதிச் சிறுவெண்டேரையார் என வழங்கியிருக்க லாம். இவர் பெயர் ஐயாதிச் சிறுவெண்டரையார் எனவும் சில ஏடுகளில் காணப்படுகிறது. தேரையார் என்னும் பெயர் பிற்காலத்திலும் வழக்கிலிருந்துள் ளது என்பதற்குச் சான்றாகப் 'பதார்த்தகுண சிந் தாமணி' என்னும் நூலை எழுதியவர் பெயர் தேரை

யார் எனக் காணப்படுவதிலிருந்து அறியலாம். இவர் பாடிய பாடலொன்று புறநானூற்றில் 363-ஆம் பாடலாக அமைந்துள்ளது. பொதுவியல் திணையில் அமைந்துள்ள அப்பாடலில், மன்னர் பலரும், சிறிதளவு இடமும் பிறர்க்கு விட்டுக் கொடுக்காமல் தாமே ஆண்டனராயினும், முடிவில் தம் நாட்டைப் பிறர் கொள்ள இறந்தனர். எனவே, இறவாது நின்றோர் ஒருவருமில்லை என்பதை 'உடம்பொடு நின்றவுயிரு மில்லை, மடங்கல் உண்மை மாயமோ வன்றே' எனப் பாடியுள்ளார். இந்நிலவுலகில் இறத்தல் உண்மையாகிய நிலையாமையைப் புலப்படுத்தி இறக்கும் நாள் வருமுன்னர் இவ்வுலகியலைத் துறந்து நல்வினையாகிய தவத்தைச் செய்கவென்று மன்னர்க்கு அறிவுறுத்தும் வகையில் இப்புலவர் சிறப்பாகப் பாடியுள்ளார். வீ.சே.

ஐயாறு சோழ நாட்டிலுள்ள தேவாரப் பாடல் பெற்ற தலங்களுள் ஒன்று. திருவையாறு என இன்றும் மக்களால் வழங்கப்பெறும் இத்தலம் காவிரியின் வடகரையில் அமைந்துள்ளது. தஞ்சைக்கு வடக்கே 7 கல் தொலைவிலுள்ள இந்நகரினைப் பேருந்து வழியாகச் சென்றடையலாம். கும்பகோணம் போன்ற பிற ஊர்களினின்றும் பேருந்து வழியாகச் செல்லலாம். வடவாறு; விண்ணாறு, வெட்டாறு, குடமுருட்டி, காவிரி ஆகிய ஐந்து ஆறுகள் பாயும் பகுதியில் உள்ளமையால் இத்தலம் ஐயாறு எனப் பட்டது என்பர். சூரியபுட்கரணி, சந்திரபுட்கரணி, பாலாறு, கங்கை, நந்தி தீர்த்தம் ஆகிய ஐந்து தெய்விகத் தீர்த்தங்கள் கலப்பதால் இப்பெயர் பெற்றது என்றும் கூறுகின்றனர். இறைவன் பெயர் ஐயாறப்பர்; இறைவி பெயர் அறம் வளர்த்த நாயகி எனப்படும். இப்பெயர்கள் வடமொழியில் முறையே பஞ்சநதீசுவரர், தர்மசம்வர்த்தினி என்று வழங்கப்படும். இறைவனுக்குப் பிரணதார்த்திகரன் என்னும் பெயரும் உண்டு. சூரியபுட்கரணி இத்தலத்திலுள்ள தீர்த்தமாகும். இத்தலத்தில் இந்திரனும், வாலியும் வழிபாடுசெய்தனர் என்று பழமரபு வரலாறு கூறுகிறது. இதனை, 'எண்ணிலி தேவர்கள் இந்திரன் வழிபட' எனச் சம்பந்தரும், 'வாலியார் வணங்கி ஏத்தும் திருவையாறு' எனத் திருநாவுக்கரசரும் தங்கள் பதிகங்களிற் குறிப்பிட்டுள்ளனர். தேவாரம் பாடிய மூவரும் இத்தலத்திறைவனைப் பதிகம் பாடிப் பரவியுள்ளனர். இலக்குமி இத்தலத்தினை வழிபட்டமை கூறப்படுகிறது. திருக்கோயிலின் இரண்டாம் மதிற்சுற்றில் இலக்குமிக்குச் சந்நிதி அமைக்கப்பட்டுள்ளது.

திருநாவுக்கரசர் கயிலாயம் காணச் சென்ற காலை, திருவருளால் இமயமலைச் சாரலிலுள்ள பொய்கை ஒன்றில் மூழ்கித் திருவையாற்றிலுள்ள குளம் ஒன்றில் எழுந்த அளவில் இறைவன், தான் கயிலையில் வீற்றிருக்கும் திருக்கோலத்தைக் காட்டக் கண்டு மகிழ்ந்தார். அதனால், இது தென்கயிலாயம் எனத் தகும் சிறப்புப் பெற்றுள்ளது. திருநாவுக்கரசர் முழுகி எழுந்தது என்று கருதப்படும் குளம் திருக்கோயிலின் வடமேற்கில் உள்ளது. கயிலை சென்ற திருநாவுக்கரசர் ஐயாற்றில் கயிலைக் காட்சியினைக் கண்ட செய்தியினை, 'யாதும் சுவடு படாமல் ஐயா றடைகின்றபோது காதன் மடப்பிடியோடு களிறு வருவன கண்டேன், கண்டேன் அவர் திருப்பாதம் கண்டறியாதன கண்டேன்' என்றும் பிறவாறும் குறிப்பிட்டுள்ளார். காட்சியளித்த மூர்த்தி திருக்கோயிலின் தெற்குத் திருச்சுற்றில் உள்ளார். அங்குத் திருநாவுக்கரசருக்கும் சந்நிதி உண்டு. அவர்தம் கயிலைக் காட்சி நினைவாக நிகழும் விழா ஆண்டுதோறும் கார்த்திகை மாத அமாவாசை அன்று நிகழ்கிறது. ஐயாறப்பனைக் காண வந்த சுந்தரர் காவிரியில் வெள்ளம் மிகுந்தமை கண்டு எதிர்க்கரையிலேயே நின்று, 'எதிர்த்து நீந்த மாட்டேன்... ஐயாறுடைய அடிகளே' என்று பாடினார். ஆறு நீர் விலகி வழிவிட அதன் வழிச் சென்று ஐயாறப்பனை வழிபட்டுச் சுந்தரர் மீண்டார் என்றும் வரலாறு பெரிய புராணத்துள் கூறப்பட்டுள்ளது.

இத்தலத்திறைவன் தம்மைத்தாமே பூசித்தார் என்னும் ஒரு மரபு உள்ளது. அதனை நினைவுகூரும் வகையில், ஆத்ம பூசை எனப்படும் விழா ஆண்டுதோறும் சித்திரை மாதத்தில் பெருவிழாவாக நிகழ்ந்து வருகிறது. அப்பெருவிழாவின் இறுதி நாளில் கொண்டாடப்பெறும் சப்ததானத் திருவிழா (ஏழூர்த் திருவிழா) இங்கு மிகச் சிறப்பானதாகும். அவ்விழாவில் நந்தி தேவரும் அவர் தேவியாரும் வெட்டி வேர்ப் பல்லக்கில் முன் செல்ல, ஐயாறப்பரும் அறம் வளர்த்த நாயகியும் கண்ணாடிப் பல்லக்கில் எழுந்தருளிச் சோற்றுத்துறை, வேதிகுடி, கண்டியூர், திருப்பூந்துருத்தி, திருப்பழனம் முதலிய தலங்களுக்குச் சென்று மீண்டும் அவ்வத்தல மூர்த்திகள் உடன்வரத் திருவையாறு வந்தடைவார்கள். ஏழூர் மூர்த்திகளும் ஒருங்கே காட்சி தந்து, கோயிலின் திருச்சுற்றில் வலம் வருவது கண்கொள்ளாக் காட்சியாகும்.

திருக்கோயிலின் தென்புறவாயிலில் குங்கிலியக் குழி ஒன்று என்றும் இடையறாது குங்கிலிய மணம் பரப்பித் திகழ்கிறது. இத்தலத்தினை 'நந்தி அருள் பெற்ற நன்னகர்' என்று சேக்கிழார் சிறப்பித்துள்ளார். ஐயடிகள் காடவர் கோன் தம் சேத்திரத் திரு

வெண்பாவில் இத்தலத்தினைப் போற்றியுள்ளார். இத்தலத்திற்குத் தல புராணம் பாடப்பெற்றுள்ளது. தேவார முதலிகள் மூவரும் 18 பதிகங்களால் இப்பதியினைப் பரவியுள்ளனர். இன்று இங்குள்ள திருக்கோயில் நிருவாகம் தருமபுரத் திருமடத்தின் ஆட்சியிலுள்ளது. தமிழ், வடமொழி, இசை முதலிய நுண்கலைகள் ஆகியவற்றைப் பயிற்றும் கல்லூரி ஒன்று இத்தலத்தில் உள்ளது. தெலுங்கு மொழியில் மிகப் பல கீர்த்தனங்களை உருவாக்கிய தியாகராசரின் சமாதிக் கோயில் காவிரிக் கரையில் அழகுற அமைக்கப்பட்டுள்ளது. அ.மா.ப.

ஐயூர் முடவனார் சங்க காலப் புலவர். குறுந்தொகை ஏடுகளில் இவர் பெயர் 'ஆர்' என்னும் உயர்வுப் பன்மை விகுதியின்றி 'ஐயூர் முடவன்' என்றும் காணப்படுகிறது; வேறுசில ஏடுகளில் ஐயூர் மூவனார் என்றோ, ஐயூர் கிழார் என்றோ உறையூர் கிழார் என்றோ குறிக்கப்பட்டுள்ளது. பெரும்பாலான ஏடுகளில் ஐயூர் முடவனார் என்றே காணப்படுதலின், பதிப்பாசிரியர்கள் இப்பெயரை ஏற்றுக்கொண்டுள்ளனர். இப்புலவர் ஐயூர் என்னும் ஊரைச் சார்ந்தவர். இவரைக் கால் முடம் பட்டவர் என ஊகிக்கலாம். இவர் பாடியனவாகப் பத்துச் செய்யுள்கள் கிடைத்துள்ளன. (அகம். 216: குறுந். 123; 206; 322; நற். 206; 334; புறம் 51; 228; 314: 399).

இவர் பாண்டியன் கூடகாரத்துத் துஞ்சிய மாறன் வழுதியையும் (புறம்.51) தாமான் தோன்றிக் கோன் (புறம்.399) என்னும் குறுநிலத் தலைவனையும் புகழ்ந்து பாடியுள்ளார்; சோழன் குளமுற்றத்துத் துஞ்சிய கிள்ளிவளவன் இறந்ததற்கு வருந்தி அவனுடைய எல்லையற்ற புகழை வியந்து ஒரு பாடல் (புறம். 228) பாடியுள்ளார். செல்விக் கோமான் ஆதன் எழினி என்னும் குறுநிலத் தலைவனைப் பற்றிய குறிப்பு இவரது பாடலொன்றில் (அகம்.216) காணப்படுகிறது.

கருவூர்க்கு அண்மையில் தான்தோன்றி மலை என்னும் குன்று உள்ளது. அது தாமான் தோன்றி மலை என்பதன் திரிபு எனக் கொள்வர். கருவூரையடுத்து, திருச்சிராப்பள்ளிக்குத் தெற்கே குளத்துரைச் சார்ந்து ஐயூர் என்னும் ஊர் உள்ளது. ஐயூர் முடவனார் தாமான் தோன்றிக் கோனைப் பாடியிருத்தலின், தான் தோன்றி மலைக்கு அண்மையில் உள்ள ஐயூரே இவரது ஊர் எனக் கொள்ளவும் வாய்ப்புண்டு.

'எனது பெரிய வண்டி சேற்றில் அழுந்தியவிடத்தும், தளராமல் இழுக்கும் ஆற்றலுடைய வலிய எருதுகளையே, நான் உன்னிடம் வேண்டி வந்தேன், (புறம். 399: 27-28) எனத் தோன்றிக்கோனிடம் இவர் வேண்டியுள்ளார். எனவே, எங்கும் வண்டியில் செல்லும் வழக்கமுடையவர்; நடந்து செல்ல இயலாதவர். அதற்குக் காரணம் இவர் கால்முடம்பட்டமையேயாம். எனவே, முடவனார் என்பது இவர்க்குக் காரணப் பெயராகும் என்பர். இவ்வாறு முடம் பற்றிப் பெயர்பெற்ற சங்க காலப் புலவர் நால்வர் காணப்படுகின்றனர்; அவருள் ஐயூர் முடவனாரும் ஒருவர். பா.ம.

ஐயூர் மூலங்கிழார்: இவர் சங்ககாலப் புலவர். 'மூலம்' என்னும் நாண்மீனால் மூலங்கிழார் என்று பெயர் பெற்றார் என்பர். 'மூலம்' என்னும் ஊருக்குரிமையாளர் என்ற கருத்தும் உண்டு. 'ஐயூர் மூலம்' என்பதே ஓரூரின் பெயர் என்ற வேறொரு கருத்தும் நிலவுகிறது. இவர் பாண்டி நாட்டிலுள்ள பேரையூர் – சிற்றையூர் என்ற இரண்டு ஊரினுள் ஒன்றில் பிறந்திருக்கலாம் என்றும், பெருவழுதியைப் பாடியிருப்பதால் இவர் பாண்டி நாட்டினராகலாம் என்றும் சிலர் கருதுவர்.

இவர் பாடியதாகப் புறநானூற்றில் காணப்படும் 21-ஆம் பாடல், வேங்கைமார்பன் என்னும் தலைவனால் காக்கப்பெற்ற கானப்பேரென்னும் ஊரில் அமைந்திருந்த அரணின் அமைதி கூறுகிறது. இவர் பாடிய கானப்பேரெயில் இப்பொழுது காளையார் கோயில் என வழங்குகிறது. இக்கானப் பேரெயிலைக் கடந்த உக்கிரப் பெருவழுதியை இவர் இப்பாடலில் புனைந்துள்ளார். 'செந்தீமாட்டிய இரும்புண் நீரினும் மீட்டற்கரிது' என்னும் நயமிக்க உவமை இவர்பாடலில் அமைந்துள்ளது. க.இரா.

ஐயை இளங்கோவடிகள் தம் சிலப்பதிகாரத்தில் உருவாக்கியுள்ள காவிய மாந்தர்களுள் ஒரு பெண். மாந்தராவார். இவள், கோவலன் கண்ணகி ஆகிய இருவரும் மதுரை சென்றடையுமுன்னர் அவர்களைக் கவுந்தியடிகளால் அடைக்கலமாகப்பெற்ற மாதரி என்னும் இடைக்குல மடந்தையின் மகள் ஆவாள். கோவலன் கண்ணகி ஆகியோரை அழைத்துக்கொண்டு தன் வீடடைந்த மாதரி, அவர்கள் சமைத்துண்பதற்காக, உணவுப் பொருள்களையும் தனிமனையையும் வழங்கியதோடு, கண்ணகிக்கு உதவியாக இருக்குமாறு தன் மகள் ஐயையினையும் அனுப்புகிறாள். கோவலன் கொலையுண்ட பின்னர்த் தெய்வமாகிய கண்ணகிக்குச் செங்குட்டுவன் தன்னாட்டில் கோட்டம் அமைத்து வழிபாடு செய்திருந்தான். கோவலன் கண்ணகியர்க்கு நிகழ்ந்தவற்றைக் கேட்டறிந்த தேவந்தியும், காவற்பெண்டும், அடித்தோழியும் பூம்புகாரிலிருந்து புறப்

பட்டு மதுரை அடைந்து, அங்கிருந்த ஐயையினையும் அழைத்துக்கொண்டு வையை வழியே மலை ஏறிச் சென்று, கண்ணகி கோயிலை அடைந்தனர். அவர்கள் தம்மைச் செங்குட்டுவனுக்கு ஒருவர் ஒருவராக அறிமுகம் செய்துகொண்ட பின்னர்த் தேவந்தி தம்மோடு வந்த ஐயையைச் சுட்டிக் காட்டி அறிமுகப்படுத்தி அரற்றினாள். அப்போது 'அடைக்கலம் காத்து ஓம்ப முடியவில்லையே என்று உயிர்நீத்த மாதரியின் மகள் இவள்' என்னும் கருத்தில், 'ஐயந்தீர் காட்சி அடைக்கலம் காத்தோம்ப, வல்லாதேன் பெற்றேன் மயல் என்று உயிர் நீத்த அவ்வை மகள் இவள்' (சிலப். வாழ்த்து) என்று தேவந்தி ஐயையைக் குறிப்பிட்டாள்.

ஐயை என்னும் பெயருக்குப் பார்வதி, துர்க்கை, காளி, தவப்பெண், தலைவி, மகள் என்று நிகண்டுகள் பல பொருள் கூறுகின்றன.

துர்க்கை எனப்படும் கொற்றவை வீற்றிருக்கும் கோயிலை இளங்கோவடிகள் 'ஐயைகோட்டம்' (சிலப். 12-4) எனக் குறிப்பிட்டுள்ளார். மேலும் கொற்றவையின் பல பெயர்களைக் குறிப்பிடுங்கால், அவர் 'ஐயை செய்யவள் வெய்யவாள் தடக்கைப் பாய்கலைப்பாவை' என்று (சிலப். 12-69) ஐயை என்னும் பெயரையும் சுட்டியுள்ளார். சமண சமயத் தவ முதுமகளாக விளங்கும் கவுந்தியடிகளைக் கூறும்போது ஐயை என்னும் பெயரால் 'கோவலன் சென்று கொள் கையின் இருந்த காவுந்தி ஐயையைக் கைதொழுது ஏத்தி ' (சிலப். 16: 15—16) என இளங்கோவடிகள் காட்டியுள்ளார். தெய்வப் பெயராகவும், தவமகளைக் குறிக்கும் பெயராகவும் விளங்கிய ஐயை என்பது காலப்போக்கில் பெண்களின் இயற்பெயராகவும் அமைந்தது. மாதரியின் மகள் பெயர் அவ்வாறமைந்ததாகும். அ.மா.ப

ஐராவணம், திருக்கயிலாயத்திலுள்ள வெள்ளை யானை. இது சிவபெருமானுடைய ஊர்தியாக அமைந்த சிறப்புடையது. இரண்டாயிரம் தந்தங்களைக் கொண்டது. ஆயிரம் தந்தங்கள் கொண்டது என்று கூறுவாருமுளர். திருநாவுக்கரசர் திருவாரூர்ப் பெருமானைக் குறிப்பிடுங்கால், அவர், ஐராவதம் ஊர்ந்து அமரர் நாட்டினை ஆளாமல், இடபம் ஊர்ந்து வந்து திருவாரூர் ஆண்டருளினார் என்பதனை, 'அயிராவணம் ஏறாது ஆனேறு ஏறி, அமரர் நாடாளாதே ஆரூர் ஆண்ட அயிராவணம்' என்று குறிப்பிட்டுள்ளார் (தேவா. 6-25-1).

இந்திரனுக்குரிய ஐராவதம் என்னும் வெள்ளை யானையையும் ஐராவணம் என்று குறிப்பிடுவதுண்டு. பிற்காலத்தில் அரசனுக்குரிய பட்டத்து யானையினையும் ஐராவணம் என்னும் பெயரால் குறிப்பிடும் மரபு தோன்றியது. சீவகன் பட்டத்து யானை மீதேறியதனைத் திருத்தக்கதேவர் 'புகழ் தாமரைக் குன்ற மன்ன, ஆம்பால் மயிர் வேய்ந்து அயிராவணம் ஏறினானே' என்று குறிப்பிட்டுள்ளார் (சீவக. 3046). அ.மா.ப.

ஐராவதம் புராணங்களுள் கூறப்படும் திசை யானைகள் (அட்டதிக்கசங்கள்) எட்டனுள் ஒன்றாகும். கீழ்த்திசையிலிருப்பதாகிய இது, இந்திரனுடைய ஊர்தியாக அமைந்தது; வெண்மை நிறமுடையது; நான்கு தந்தங்களுடையது. அதனை 'நாற்கோட்டு வெண்ணிறத்த குஞ்சரம்' என்று (திருவிளை. வெள்ளை. 15) பரஞ்சோதி முனிவர் குறிப்பிட்டுள்ளார். இது ஐராபதம் என்றும் குறிப்பிடப்படுகிறது. புராணங்கள் இதன் வரலாற்றைப் பலவாறாகக் கூறுகிறது.

சூரபத்மனுக்குப் பயந்த இந்திரன் ஒளிந்து கொண்ட நிலையில், இந்திரன் நகரினைப் பானுகோபன் தாக்கினான். அவனை எதிர்த்த சயந்தன் மூர்ச்சையுற்றபோது, அவன் ஊர்ந்து வந்த ஐராவதம், பானுகோபனைத் தாக்கித் தன் கொம்புகள் முரியப்பெற்றது. அது திருவெண்காடு வந்தடைந்து சிவனை வழிபட்டுத் தன் கொம்புகளைப் பெற்றது. கந்தப்பெருமானை எதிர்த்துப் போரிட்டு இந்திரன் தோற்றபோது, அப்பெருமானைத் தாங்கிச் செல்லும் வாய்ப்பினைத் தவஞ்செய்து ஐராவதம் பெற்றது.

ஒருகால், துருவாச முனி தாம் அரிதிற்பெற்ற தாமரை மலரை ஐராவதத்தின்மேல் அமர்ந்து செல்லும் இந்திரனிடம் கொடுக்க, அதை அவன் பொருட்படுத்தாது வாங்கித் தன் யானைத் தலையிலிட்டான். அது அதனைத் தன் காலிலிட்டுச் சிதைத்தமை கண்டு முனிவர் சினந்து அதனைக் காட்டானையாகுமாறு சாபமிட்டார். அது பின்னர் மதுரைப் பெருமானை வணங்கிச் சாப நீக்கமெய்திப் பண்டை நிலை அடைந்தது. ஐராவதம் மதுரையில் பெருமானை வழிபட்டபோது, ஒரு பிள்ளையார் கோவிலும் (ஐராவதக் கணேசன்) ஒரு சிவன் கோயிலும் (ஐராவதேச்சுரம்) அமைத்தது என்றும் பரஞ்சோதி முனிவர் குறிப்பிட்டுள்ளார்(திருவிளை. வெள்ளை.30). மேலுமவர், ஐராவதத் தீர்த்தத்தில் நீராடி, ஐராவதக் கணேசரையும், ஐராவதேசுவரரையும் வழிபடுவோர் முன்னைச் சாபமும், பாபமும் நீங்கப் பெறுவர் என்றும் கூறியுள்ளார்.

ஐராவதத் தோற்றம் பற்றிக் கசசாத்திரம் பின்வருமாறு கூறுகிறது; பிரமன் அண்ட ஓட்டின் ஒரு

பகுதியை வலக்கரத்தும் மற்றொரு பகுதியை இடக் கரத்தும் கொண்டிருந்தான். வலக்கரத்திருந்த ஓட்டிலிருந்து ஐராவதம் தோன்றியது. அது வெண்ணிறத்தையும் மலைபோன்ற உருவத்தையும், மிக்க வலிமையையும், அழகுமிக்க அங்க அமைப்புகளையும், நீண்ட துதிக்கையினையும், மது நிறங்கொண்ட நான்கு தந்தங்களையும் கொண்டு, இலக்கணங்கள் எல்லாம் நிரம்பப் பெற்று விளங்கியது. பிரமனின் இடது கரத்திருந்த ஓட்டினின்று 'அப்பிரமு' எனப்படும் ஐராவதத்தின் பெண்யானை உண்டாகியது.

மேலும் காது, தந்தம், மயில், வால் முதலிய பகுதிகள் வெண்ணிறங் கொண்டும், நெடிய துதிக்கையினைக் கொண்டும் இக்காலத்தில் காணப்படும் யானைகள் 'ஐராவத வமிச யானை' எனப்படும் என்று கச சாத்திரம் கூறுகிறது. அ.மா.ப.

ஐராவதி: இது, பர்மா நாட்டில் வடக்கிலிருந்து தெற்காக ஓடும் தலையாய ஆறு. இது 1300 மைல் நீளமுடையது. 150 அடி முதல் 1200 அடிகள் வரை மாறுபட்ட அளவில் அகலம் உள்ளது. பர்மியக் காட்டுப்பகுதிகள், மலைப்பகுதிகள் வழியாக அந்நாட்டின் வட எல்லையில் தொடங்கிச் சென்று தெற்கு எல்லையான அந்தமான் கடலிற் கலக்கிறது. அக்கௌக்டாங்கு என்னுமிடத்தில் இது சமவெளியில் நுழைகிறது. இது 16° அட்சரேகைப் பகுதியில் கடலை அடைகிறது.

சிந்துவின் (Chindwin) என்பது இதன் முக்கிய கிளை ஆறு. இவ்வாற்றின் நீர்ப்பிடிப்புப் பகுதி 733,600 சதுர கி.மீ பரப்புடையது. இது ஓடும் பகுதிகளில் பல தீவுகளையும் மணல் திட்டுகளையும் உருவாக்கியுள்ளது. மார்ச்சு மாதம் முதல் நீரோட்டம் அதிகரிக்கத் தொடங்கிச் சூன் மாதத்தில் உச்ச நிலையை அடைகின்றது.

மாண்டலே முதல் பாமோ என்னுமிடம் வரை ஆண்டு முழுவதிலும் பெரிய கப்பல்கள் போக்குவரத்திற்கு இந்நதி பயன்படுகிறது. சூலை முதல் செப்டம்பர் வரை நீர்ச்சுழல்கள் அதிகரிப்புக் காரணமாகச் சிறிய கப்பல்கள் இந்நதியில் செல்ல இயலாது. பொருளாதாரப் போக்குவரத்துக்குப் பயன்படும் இந்த ஆறு விவசாயத்துக்குப் பயன்படத்தக்க திட்டங்களைச் செயற்படுத்த ஏதுவானதன்று. எனாங்கியாங்கு சிங்கு போன்ற இருப்புப் பாதைகளால் இணைக்கப்படாத இடங்களுக்கு இது போக்குவரத்து வழியாகப் பயன்படுகிறது. காட்டுப் பகுதிகளில் மரங்களைக் கொண்டு செல்ல எளிதான வழியாக இது உதவுகிறது.

பர்மாவின் மேற்கில் முக்கால் பகுதிச் சமவெளி ஐராவதி என்னும்பெயரால்அழைக்கப்படுகிறது. பசீன் (Bassein), மென்சாதா (Menzada), மௌபின், மியாவுங்மியா, பியாபொன் போன்ற மாவட்டங்களை அது உள்ளடக்கியுள்ளது. மா.கா.

ஐரிசுக் கடல்: வடஅட்லாண்டிக்கு மாக்கடலில் பிரிட்டனுக்கும், அயர்லாந்துக்குமிடையே உள்ள ஐரிசுக்கடல் (Irish Sea) வரலாற்றுக் காலத்திற்கு முன்னமேயே சிறப்பு வாய்த்திருந்தது. பிரிட்டன் வளர்ச்சியுறுவதற்கு இக்கடல் மிகவும் உதவியது. இக்கடல் வடக்கில் இசுகாட்லாந்தினாலும் சூழப்பட்டிருக்கிறதால், இதன் முக்கியத்துவம் ஓரளவு புலப்படும். 210 கி.மீ. நீளமும், 150 கி.மீ.அகலமுமுள்ளஇக் கடலின்பரப்பு ஒரு லட்சம் ச.கி. மீட்டர்களாகும்.மேன் தீவு, ஆங்கின்சே தீவு என இரண்டு தீவுகள் இதில் உள்ளன. விவர்பூல் என்ற மிகப்பெரிய துறைமுகம் இக்கடலின் கிழக்கில் இருக்கிறது. மேன்செசுட்டர் (Manchester) என்ற மற்றொரு பெரிய துறைமுகம், மேன்செசுட்டர் கப்பல் கால்வாய் மூலம் இக்கடலுடன் இணைக்கப்படுகிறது. அயர்லாந்துக் குடியரசின் வாணிபத்தில் பாதிக்குரிய தப்ளின் (Dublin) இக்கடலின் மேற்புறத்தில் உளது. தெ.பா.

துணை நூல்:

K.F. Boulden' Physical Oceonography of the Irish, Sea, Fishery Innest (London), 18:1 (1955).

ஐரிசு சீன் மர்டாக்கு (1919): ஆங்கில-ஐரிசு புதின ஆசிரியையான ஐரிசு சீன் மர்டாக்கு தப்ளின் நகரில் பிறந்து, ஆக்சு போர்டு சாமர்வில் கல்லூரியில் கல்வி கற்றவர். அரசாங்க உள்துறையில் சில காலம் பணியாற்றிய இவர், பின்னர் ஆக்சுபோர்டிலும், இலண்டனிலும் தத்துவம் பற்றிச் சொற்பொழிவுகள் பல ஆற்றினார். சாத்ரே புனைவியல், பகுத்தறிவாளர் முதலான தலைப்புகளில் நூல்களை வெளியிட்டார்.

மர்டாக்கு பின்னர் புதின இலக்கியப் படைப்பாளியாகி வலையின் கீழ் (Under the net), மணி (The Bell),சிவப்பும் பச்சையும் (The Red and Green), மணல் கோட்டை (The Sand Castle), புரூனோவின் கனவு (Bruno's Dream) முதலிய பல புதினங்களைப் படைத்தளித்தார்.

மர்டாக்கின் (Iris Jean Murdoch) புதினங்களைத் திறனாய்வாளர்கள் உளவியல் தொடர்புடைய துப்பறியும் புதினங்கள் என்பர். குறியீடு சார்ந்ததும், சிக்கலான, பாலியல் உணர்வுகள் கொண்டதும், அச்சம் தருவதுமான அமைப்பு முறைகளில் இவர் புதினங்கள் உருவாக்கப்பட்டிருப்பதைக் காணலாம்.

எதார்த்தப் பார்வை கொண்டவை என்று கூற முடியாவிட்டாலும், இவர் புதினங்கள் 20-ஆம் நூற்றாண்டு நடுத்தர மக்களின் அறிவு வழிப்பட்ட வாழ்க்கையினைச் சித்திரிப்பனவாக உள்ளன. மரபு வழியான புனைகதை வகை அமைப்பினின்றும் விலகி வேறுபாடான படைப்புகளாக அமைந்துள்ள இவர் படைப்புகள் திறனாய்வாளர்களைத் திகைக்க வைக்கும் தன்மையன.

நன்மை, தீமை, சமய வாழ்வு முறைகள், தூய்மையானவை, போலிவேடத் தன்மைகள், பிராய்டின் கோட்பாட்டுச் சார்பு என்ற பல நிலைகளின் கலவையாக இவர் புனைகதைத் திறன் அமையக் காணலாம். இவையே இவருக்குப் பெரிய வாசகர் வட்டத்தினை உருவாக்கித் தந்தன.

இவர் புதினங்களில் நம்ப முடியாத,மிகைப்படுத்தப்பட்ட வகையில் கதைப் பின்னல்கள் அமையக் காணலாம். பாத்திரப் படைப்பாக்க வளர்ச்சியில் இவர் மிகுதியும் அக்கறை காட்டவில்லை.

மர்டாக்கின் மிகச் சிறந்த புதினம் 'மணி' (The Bell) என்பதாம். 'கடல்' (The Sea) என்ற புதினம் 1978-ஆம் ஆண்டுக்கான புக்கர் பரிசினைப் பெற்றுத் தந்தது.

பிரெஞ்சு புதினஆசிரியரான சீன்பால் சாத்ரேயின் பாதிப்பும் தாக்கமும் மர்டாக்கின் எழுத்துகளில் காணப்படுகின்றன. இவர் தம் அறிவாற்றலும், புதுமைகாண் திறமும் இவருடைய நம்பமுடியாத வியப்புகள் கொண்ட புதினங்கள், படிப்பவர்களைப் பயனுடைய சவாலாக ஏற்றுக் கொண்டு சுவைத்துச் சிந்திக்க வைக்கின்றன. இவர் மனிதநேயமிக்க நோக்குடன் படைப்புக் கலையில் ஈடுபட்டார். தொடக்க காலப் புதினங்களில் தேவதைகளின் கதைகளைப் படைத்து, வீரர்களையும், தூங்கும் அழகியரையும், சூனியக்காரிகளையும், பேய்களையும் உலவ விட்டார்.

மர்டாக்கு தொழில் முறையில் சிறந்த தத்துவ அறிஞர்; தத்துவம் தொடர்பான கட்டுரைகளை எழுதியுள்ளார். தம் தத்துவக் கருத்துகளை வெளியிடுவதற்கு ஒருகருவியாகப்புதினத்தைப் பயன்படுத்தியுள்ளார்.இவருடைய எல்லாப் புதினங்களிலும்,மக்கள் மனம் கவரும் பாத்திரம் ஒன்று, கருத்துகளின் பிரதிபலிப்பாக உருவாக்கப் பெறும்.

வாழ்க்கை என்பது கட்டுப்பாடுகள், எதிர்பாராதவை, கொடூரங்கள் ஆகியவற்றின் கூட்டுக் கலவை என்பது மர்டாக்கின் கணிப்பாகும். ஆகவே, தம் படைப்புகளில் நடப்பியல், மெய்யுணர்வு, சுதந்திரம் இயற்கை செயற்கை அமைப்புகள், மாயத் தோற்றங்கள் எனப் பன்முக அமைப்புக் கூறுகளை உள்ளடக்கியுள்ளார். பி.எஸ்.வே.

ஐரிசு மொழி: இம் மொழி இந்தோ-ஐரோப்பிய மொழிக் குடும்பத்தில் இடம் பெறும் செல்டிக்கு மொழிகள் (Celtic Languages) குடும்பத்தைச் சார்ந்தது. இது ஆங்கிலத் தீவிலுள்ள அயர்லாந்து நாட்டில் பேசப்படுகிறது. ஐரிசு மொழி, பழங்காலத்தில் கொய்தலிக் (Goidelic) என்றும், அதுவே பின்னர்க் கெய்லிக் (Gaelic) என்றும் கூறப்பட்டது. மிகப் பழங்காலத்தில் அயர்லாந்தில் பேசப்பட்ட மொழிகளைத் தன்மயமாக்கிக் கொண்டு, ஐரிசுமொழி தனி மொழியாக வளர்ச்சியடைந்தது. ஐரிசு மொழி அயர்லாந்திற்கு வெளியிலும் விரிவாக வழங்கப்பட்டது.

ஐரிசு மொழி முதன்முதலாகக் கி.மு. 4-ஆம் நூற்றாண்டில் அமைந்த ஒகம் கல்வெட்டுகளில் (Ogam Inscriptions) காணப்படுகின்றன. பின்னர்க் கி.பி. 5-ஆம் நூற்றாண்டு அளவில் அயர்லாந்துக்கு வந்த கிறித்தவ சமயத்தினர் உரோமானிய எழுத்தைப் பயன்படுத்தி ஐரிசு மொழியை எழுதினர். அடுத்துக் கி.பி. 6-ஆம் நூற்றாண்டிலிருந்து 8-ஆம் நூற்றாண்டு வரை கிறித்தவ சமய அமைப்புகள் வளர்ச்சியடைந்ததின் விளைவாக ஐரிசு மொழியில் ஏராளமான ஓலைச் சுவடிகள் எழுதப்பட்டன.

அயர்லாந்தின் மீது நார்மானியர் படையெடுப்பு கி.பி. 795-இல் நிகழ்ந்தது. இதன் விளைவாக நார்மானியர் அயர்லாந்தில் நிரந்தரமாகத் தங்கி அந்நாட்டு மக்கள்மீது முழுச் செல்வாக்கினை ஏற்படுத்தினர். மெல்ல மெல்ல ஆங்கிலத்தின் செல்வாக்கும் வளர்ந்தது. ஆங்கில மொழி பேசப்பட்ட மாவட்டங்கள் பேல் (Pale) என்று அழைக்கப்பட்டன. இங்கெல்லாம் ஆங்கிலம் நடப்பிலிருந்தது. நார்மானியரின் செல்வாக்கு கி.பி. 1250-க்குப் பின்னர்க் குறையத் தொடங்கியது. பேலிற்கு வெளியில் இருந்த நார்மானியர் ஐரிசு மொழியைப் பேசத் தொடங்கினர். இதனால், மீண்டும் ஐரிசு மொழி செல்வாக்குப் பெற்றது. இம் மொழி கி.பி. 16-ஆம் நூற்றாண்டு வரை நல்ல வளர்ச்சியடைந்தது. இக்கால மொழி இடைக்கால ஐரிசு என்று அழைக்கப்பட்டது. தரப்படுத்தப்பட்ட இலக்கிய நடையை இக்காலகட்டத்தில் தோன்றிய கவிதைகளில் காண முடிகிறது. இயற்கையான மொழி மாற்றத்தைக் காட்ட வல்லதாகவும், இடைக்கால ஐரிசு மொழி அமைந்துள்ளது.

மீண்டும் கி.பி. 1600-இல் ஆங்கிலம் பேசுவோரின் எண்ணிக்கை அதிகரித்தது. நகர்ப்புறங்களிலிருப்போர்

ஆங்கிலத்தைக் கற்றனர். அதன்பயனாக அயர்லாந்து மக்களுள் ஏறத்தாழ 50 விழுக்காட்டினர் கி.பி.1800 அளவில் ஆங்கிலம் பேசுவோராக மாறினர். இதனால், ஐரிசு மொழி தாழ்ந்ததாகக் கருதப்பட்டது. ஏழைகளும் கல்வியறிவு இல்லாதவர்களும் பேசும் மொழியாக அம்மொழி கருதப்பட்டது. இக்காலத்தில் அரசு அலுவலகங்களில் ஐரிசு மொழி பயன்படுத்தப்பட வில்லை. ஐரிசு மொழி பேசுவோர் அல்லாதார் மட்டுமன்றி, தேனியல் ஓ கானல் (Daniel O Connell) போன்ற ஐரிசு மொழி பேசுவோரும் அம்மொழி முன் னேற்றத்திற்குத் தடையானதென்று கருதி, எங்கெல் லாம் ஐரிசு மொழியைத் தவிர்க்க முடியுமோ அங் கெல்லாம் தவிர்த்தனர். சிறப்புமிக்க சமூக நிறுவனங் களான கத்தோலிக்கக் கோயில்களும் ஆங்கில மொழியையே ஆதரித்தது. இந்நிலையில் ஐரிசுமொழி மீண்டும் தாழ்வுற்றது.

ஐரோப்பிய நாடுகளில் கி.பி. 19-ஆம் நூற் றாண்டில் விடுதலை இயக்கங்கள் தோன்றின. மக்கள் ஆதிக்க நாடுகளை எதிர்த்துத் தங்கள் உரிமைகளைப் பெறப் போராடினர். இதற்கு அடிப் படையாக அவர்தம் தாய்மொழியைத் தேசிய மொழி யாக்கி அதற்கொரு உயர்ந்த இடத்தை அளிக்க முயன்றனர். இப்பின்னணியில் அயர்லாந்து மக்கள் ஐரிசு மொழியைத் தங்கள் தேசியச் சின்னமாகக் கருதினர். கெய்லிக்கு இயக்கம் (Gaelic League) கி.பி. 1893-இல் அமைக்கப்பட்டது. அவ்வியக்கம் ஐரிசு மொழியைப் புதுப்பிக்கப் பெரிதும் பாடுபட்டது. அயர்லாந்து 1922-இல் விடுதலை பெற்றபின், விடு தலையடைந்த அயர்லாந்தின் தேசிய மொழியாக ஐரிசு மொழி அறிவிக்கப்பட்டது. அரசு அலுவலகங் களில் முதன்மொழியாக இடம்பெற்றது. ஆங்கிலம் இரண்டாம் மொழியாகப் பயன்படுத்தப்பட்டது. அயர்லாந்தில் இன்றும் இந்நிலைதான் காணப்படு கிறது.

விடுதலைக்குப் பின்னர் ஐரிசுமொழி, பள்ளிகளில் பயிற்று மொழியாகப் பயன்படுத்தப்படுகிறது. பல் கலைக் கழகங்கள் சிலவற்றிலும், குறிப்பாகக் கால்வே பல்கலைக் கழகத்திலும் (Galway University) உயர் கல்வியில் ஐரிசு மொழி பயன்படுத்தப்படுகிறது. இது இவ்வாறிருக்க நடைமுறையில் ஐரிசுமொழி பேசு வோர் எண்ணிக்கை ஆண்டுதோறும் குறைந்து கொண்டே வருகிறது. ஐரிசுமொழி மட்டுமே பேசு வோர் அயர்லாந்தில் இல்லையென்று தெரியவரு கிறது.

ஐரிசு மொழியின் உருபனியல் மிகவும் எளிமை யானது. பழைய மொழியிலுள்ள வேற்றுமையுருபுகள் மாறிப் புதிய வேற்றுமையேற்கும் முறைகள் தோன்றி யுள்ளன. வேற்றுமை அமைப்பு ஒருமை, இருமை, பன்மை என்று அமைந்துள்ளது. இடைக்கால ஐரிசு மொழியில் பயன் படுத்தப்பட்ட கடினமான வினை வடிவங்கள் மறைந்து வினை அமைப்பு எளிமையா யிற்று. செய்வினை செயப்பாட்டு வினை வாக்கிய வேறுபாடுகள் உள்ளன. வாக்கிய அமைப்பு, பொது வாக வினை எழுவாய் செயப்படு பொருள் என்ற முறையில் அமைந்துள்ளது.

இப்போதுள்ள ஐரிசு மொழியில் மூன்று கிளை மொழிகள் உள்ளன. முன்சுடர் (Munster Dialect), கனாட் (Connaught Dialect), உல்சுட்டர் (Ulster Dialect) என்பன அவை. மூன்று கிளை மொழிகளுக்கு மிடையிலுள்ள வேறுபாடுகள் குறிப்பிடத்தக்க அளவில் உள்ளதால் ஒன்றிற்கொன்று புரிந்துகொள்ள முடியாத நிலை காணப்படுகிறது. இதுமட்டுமன்றி இளைஞர் கள் பேச்சிற்கும் முதியவர்கள் பேச்சிற்கும் இடையில் வேறுபாடுகள் இருப்பதும் குறிப்பிடத்தக்கது.

ஆ.கா.

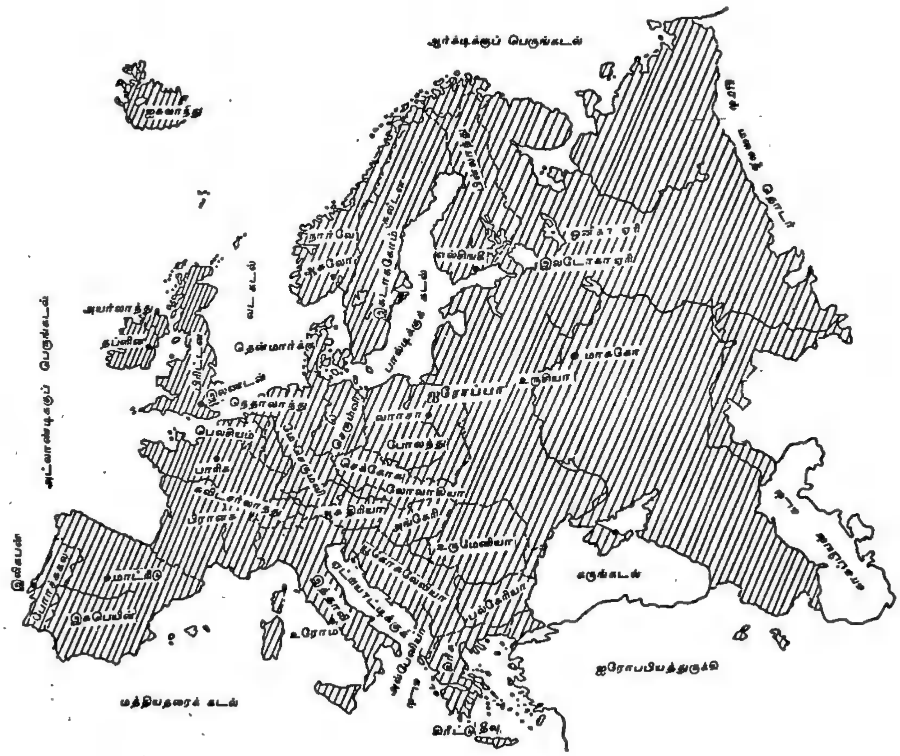
துணைநூல்கள்:

Lockwood, W.B., Languages of the British Isles Past and Present, Andre Deutsch, London, 1975.

Trudgill, Peter. Language in the British Isles, Cambridge University, Cambridge, 1984.

ஐரோப்பா: இது சிறியவையாகக் கருதப்படும் கண்டங்கள் இரண்டில் ஒன்று; மிகச் சிறியது ஆசுத் திரேலியா; அதனை அடுத்து ஐரோப்பாவாகும். ஐரோப்பா (Europe) ஆசுத்திரேலியா, அண் டார்க்டிகா, ஆப்பிரிக்காக் கண்டங்களைப் போன்று தனித்துநிற்கவில்லை. இது ஆசியாவின் பாகம் போல் தோற்றமளிக்கிறது. இதனைப் பெரும் முந்நீரகம் என்று சொல்வதுகூட பொருத்தமாகும். ஆசியா வும், ஐரோப்பாவும் இணைந்துள்ளதை யூரேசியா (Eurasia) என்பர். உலக வரலாற்றில் சிறப்பான இடத்தைப் பெற்றுள்ள ஐரோப்பாவைத் தனிக் கண்டமென்று இயம்புவது வழக்கம்.

ஐரோப்பாவைத் தனிக் கண்டம் என்பது மிகத் தொன்மையான காலத்திலிருந்தே கூறப்படும் கருத் தாகும். ஏசுநாதர் பிறப்பதற்குப் பல நூற்றாண்டு களுக்கு முன்னரே மேற்கு ஆசியாவில் வாழ்ந்த மக்கள் உலகத்தை மூன்று பிரிவாகப் பிரித்தார்கள். முதல் பிரிவு அவர்கள் வாழ்ந்த பகுதியாகும். தாம் வாழும் பகுதிக்குக் கிழக்கே இருந்த பிரிவை அவர்

ஐரோப்பா

கள் ஆசு (Asu) என்றழைத்தனர். ஆசு என்ற சொல்லுக்கு உதய சூரிய நாடு என்பது பொருள். தம் பகுதிக்கு மேற்கிலிருந்த பிரிவை அவர்கள் ஈரப்பு (Erab) என்று கூறினர். ஈரப்பு என்னும் சொல்லுக்குச் சூரியன் மறையும் நாடு என்பது பொருள். ஆசு, ஈரப்பு என்னும் சொற்களிலிருந்தே ஆசியா, ஐரோப்பா என்னும் இக்காலப் பெயர்கள் வந்திருக்க வேண்டும் என்று கருதுகிறார்கள்.

ஐரோப்பாவின் பரப்பு உலகப் பரப்பளவில் 3 விழுக்காடுதான். எனினும், ஆசியா ஆப்பிரிக்கா அமெரிக்காக் கண்டங்களுக்குச் செல்லும் வழித்தடத்தில் அமைந்திருப்பதால் இக்கண்டம் பரப்பளவில் சிறியதாயினும் முக்கியமானதெனக் கருதப்படுகிறது.

இக்கால உலகை உருவாக்கும் புத்துலகக் கருத்துகளின் பிறப்பிடம் ஐரோப்பா எனில் மிகையாகாது. இக் கண்டத்தின் பகுதியாக விளங்கும் கிரீசு நாட்டில்தான் மக்களாட்சிக் கொள்கையும், அறிவியல் ஆய்வு உணர்ச்சியும் பிறந்தன. உரோமாபுரியிலிருந்து நேர்மையான சட்டங்களும், ஐரோப்பாவை இணைக்கும் முயற்சிகளும் உருவாயின. மனித உழைப்புக்கு மாறாக முதன் முதலாகப் பெருமளவில் இயந்திரங்களை இயக்கியவர்களும் இவர்களேயாவர். இங்கு கி.பி. 19-ஆம் நூற்றாண்டில் ஏற்பட்ட தொழிற் புரட்சியால் 'ஐரோப்பா உலகப் பணிமனை' எனக் கூறும் மரபு உண்டாயிற்று.

ஐரோப்பியக் கப்பல்கள் பெருங்கடல்களில் சுற்றியலைந்து உலக வாணிகத்தைப் பரப்பவும், புதிய நாடுகளைக் காணவும் கடந்த முந்நூறு ஆண்டுகளாக முயன்று வந்துள்ளன. வட அமெரிக்கா, தென் அமெரிக்கா, ஆப்பிரிக்கா, ஆசியா, ஆசுத்திரேலியா போன்ற கண்டங்களில் பெரும் குடியேற்றப் பேரரசுகளை அமைத்துக் கொண்டு, அங்கெல்லாம் தம் பழக்கவழக்கங்களையும், மொழிகளையும் புகுத்தப் பாடுபட்டவர்களும் ஐரோப்பியர்களேயாவர். எனினும், 20-ஆம் நூற்றாண்டில் மூண்ட இரு உலகப் போர்கள் பெரும்பாலும் ஐரோப்பாவின் பல பகுதிகளை அழித்ததுடன், அதன் வளமான பாரம்பரியத்தைச் சீர்குலைக்கவும் செய்தன.

இரண்டாம் உலகப் போருக்குப் பின்னர்ச் சோவியத்து ஒன்றியம் எனப்படும் உருசியா உலக வல்லர

சாக மாறியது. இதுவும் முன்னர் ஐரோப்பாவிலிருந்ததுதான். இக்கண்டத்தின் கிழக்கிலுள்ள பெரும்பாலான நாடுகள் சோவியத்து ஒன்றியத்துடனும், மேற்கு ஐரோப்பிய நாடுகள் மற்றொரு உலக வல்லரசான அமெரிக்க ஐக்கிய நாட்டுடனும் இணைந்து கொண்டதும் இங்குக் குறிப்பிடத்தக்கதாகும்.

நிலம்: ஐரோப்பாக் கண்டத்தின் பரப்பு ஏறத்தாழ 96,00,000 ச.கி.மீ. ஆகும். இது சோவியத்து ஐரோப்பாவையும் உள்ளிட்டது. ஐரோப்பாவின் வடகோடி நார்வே நாட்டிலுள்ள நார்டிக்கின் (Nordkyn) என்னும் முனையாகும்; தென்கோடி இசுபெயின் நாட்டிலுள்ள மரோக்குவி முனை (Marroqui Point) யாகும். மேற்கில் போர்ச்சுக்கல் நாட்டைச் சார்ந்த உரோக்கா முனையிலிருந்து கிழக்கில் யூரல் மலைத் தொடர்கள் வரை ஐரோப்பா பரந்துள்ளது. கிழக்கிலும், தென்கிழக்கிலும் தவிர ஐரோப்பாவின் எல்லைகள் பெருங்கடல்களால் சூழப்பட்டுள்ளன.

எல்லைகள்: ஐரோப்பாவின் மேற்கில் அட்லாண்டிக்குப் பெருங்கடலும் தெற்கில் அட்லாண்டிக்குப் பெருங்கடலின் தென் கால்போல மத்தியதரைக் கடலும் வடகால்போல் பால்டிக்குக் கடலும் அமைந்துள்ளன. ஆர்க்டிக்குப் பெருங்கடல் இக்கண்டத்தின் வடக்கில் உள்ளது. மேற்கு ஐரோப்பாவின் கடற்கரையில் பிரிட்டிசுத் தீவுகள், அயர்லாந்து, செட்லாந்து (Shetland), பரோ (Faroe), ஆர்கினித் தீவுகள் உள்ளன. இவையனைத்தும் ஐரோப்பாவின் பகுதிகளாகக் கருதப்படுகின்றன.

ஐரோப்பிய நாடுகளுள் சிறப்பாக 29 நாடுகள் மக்களின் கவனத்தைக் கவர்வனவாக உள்ளன. அவற்றின் விவரம் வருமாறு:

	பரப்பு (சதுரமைல்)	தலைநகரம்
1. சுவீடன்	1,73,423	இசுடாக்கோம்
2. நார்வே	1,24,566.4	ஆசுலோ
3. தென்மார்க்கு	17,116	கோப்பன்ஏகன்
4. பின்லாந்து	1,30,165	எல்சிங்கி
5. ஐசுலாந்து	39,709	உரேக்யவீக்
6. பெல்சியம்	11,755	பிரசல்சு
7. நெதர்லாந்து	12,868	ஆம்சுடர்டேம்
8. இலக்சம்பர்க்கு	999	இலக்சம்பர்க்கு
9. பிரான்சு	2,12,659	பாரிசு
10. அயர்லாந்து	26,791	தப்ளின் (Dublin)
11. பிரிட்டன்	94,501	இலண்டன்
12. போர்ச்சுகல்	91,721.1	இலிசுபன்
13. இசுபெயின்	1,19,732.8	மாட்ரிடு
14. இத்தாலி	1,19,732.8	உரோம்
15. சுவிட்சர்லாந்து	15,944	பெர்ன்
16. ஆசுதிரியா	32,388	வியன்னா

17. மேற்குச் செருமனி	3,55,934	பான்
18. கிழக்குச் செருமனி		கிழக்குப்பெர்லின்
19. போலந்து	1,20,359	வார்சா
20. அங்கேரி	35,912	புடாபெசுட்டு
21. செக்கோசுலோவாகியா	49,355	பிரேகு
22. கிரீசு	51,246	ஏதென்சு
23. ஐரோப்பியத்துருக்கி	23,764	அங்காரா
24. பல்கேரியா	42,796	சோபியா
25. அல்பேனியா	10,629	திரானா
26. உருசியா	19,69,110	மாசுகோ
27. யூகோசுலேவியா	96,000	பெல்கிரேடு
28. உருமேனியா	91,671	புக்காரெசுட்டு
29. சிப்ரால்ட்டர்	2.12	சிப்ரால்ட்டர்

இக் கண்டத்தைச் சேர்ந்த முக்கிய தீவுகளும் தீவுக் கூட்டங்களும் வருமாறு: நொவாயா, செம்லியா, ஐசுலாந்து, பிரிட்டிசுத் தீவுகள், கார்சிகா, சார்டீனியா, சிசிலி, கிரீட் முதலியன. இதன் முக்கிய தீபகற்பங்கள், இசுகாண்டிநேவியா, ஐபீரியா, இத்தாலி, பால்கன், சட்லாந்து (தென் மார்க்கு). ஐரோப்பாவின் கடலோரப் பகுதியின் நீளம் 60,955 கிலோ மீட்டர்களாகும். உலக மக்கள்தொகையில் ஆறில் ஒரு பங்கினர் ஐரோப்பா வில் உள்ளனர். ஐரோப்பிய நாகரிக வரலாற்றின் முக்கிய கட்டங்களாவன: வரலாற்றுக் காலத்திற்கு முந்திய நாகரிகம். கிரேக்க-உரோமானிய நாகரிகம், இசுதெப்பி நாகரிகம் (வன்பாலை), பைசாண்டிய நாகரிகம், புனித-உரோமானியப் பேரரசு நாக ரிகம், கிறித்தவ நாகரிகம் இடைக்கால நாக ரிகம், புதிய நாகரிகம், முதலிய பலவாம். ஐரோப்பிய இலக்கியங்களில் சிறப்பாகக் குறிப்பிடத்தக்கவை: பெல்சிய இலக்கியம், கெல்டிக்கு, செக்கொசுலோ வாகியா, தச்சு, ஆங்கில, பிரஞ்சு, செருமானிய, கிரேக்க, அங்கேரிய இத்தாலிய, இலத்தீனிய, போலிக, போர்த்துகீசிய, உருசிய இசுகாண்டிநேவிய, இசுபானிய, இடிசு, யூகோசுலேவிய இலக்கியங் களாகும். ஐரோப்பிய நகரங்களுள் சிறப்பாகக் குறிப் பிடத்தக்கவை: ஆம்சுடர்டேம், ஆண்டுவர்ப்பு, ஏதென்சு, பார்சிலோனா, பெர்லின், பிரசல்சு, புடா பெசுட்டு, கோலோன், தப்ளின், எடின்பரோ, பிளா ரன்சு, செனீவா, ஆம்பர்கு, கீவ், இலெனின்கிரேடு, இலிசுபன், இலண்டன், மாட்ரிடு, மேன்செசுடர் மார்சேல்சு, மிலான், மாசுகோ, நேபிள்சு, பாரிசு,

இலண்டன் - பாராளுமன்றம்

பிரேகு, உரோம், வெனிசு, வியன்னா, வார்சா முதலியன.

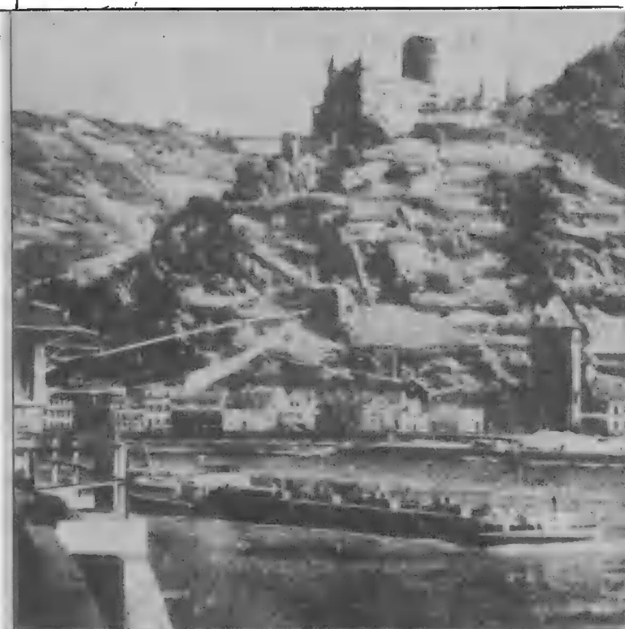
ஐரோப்பிய நில அமைப்பு: ஐரோப்பிய நிலப் பரப்பில் மூன்றில் இரண்டு பாகம், ஆசியச் சமவெளியின் தொடர்ச்சியாகும். இதற்குத் தெற்கில் பீடபூமிகளும் மலைகளும் நிறைந்த மேட்டு இடமும் வடக்கில் பீடபூமிப் பகுதிகளும் உள்ளன. ஆசியாவின் மலைத்தொடர்களின் தொடர்ச்சி ஐரோப்பாவை வடக்கு தெற்கு என்று பிரிக்கின்றன. தெற்கு ஐரோப்பாவில் மூன்று தீபகற்பங்கள் (ஐபீரியா, இத்தாலி, பால்கன்) பீடபூமிகளாக உள்ளன. மலைகட்கும் இப்பீடபூமிகட்குமிடையே, போ ஆற்றுப் பள்ளத்தாக்கும், தான்யூபு நதிப் பள்ளத்தாக்கும் இருக்கின்றன.

படிவ வடிவமான பாறைகளால் ஆன வடக்கு மலைப் பிரதேசத்தின் தன்மையை ஆய்வு செய்த நிலநூல் வல்லுநர், ஒரு காலத்தில் ஐரோப்பாவும் ஆங்கிலத் தீவுகளும் ஒரே நிலப்பரப்பாக இருந்தது என்றும், பின்னர்க் கடல் உட்புகுந்து பிரித்து விட்டதென்றும் கூறுவர். இசுகாண்டிநேவிய மலைத்தொடரும் இசுகாட்லாந்தின் மேட்டு நிலப்பகுதியும், வடக்கு மலைப் பகுதியில் அடங்கும்.

தென்கிழக்கு இங்கிலாந்து, பிரான்சின் பெரும் பகுதி, பெல்சியம், ஆலந்து, வடசெருமனி, தென்மார்க்கு, போலந்து முதலியன அடங்கிய ஐரோப்பியச் சமவெளிப் பிரதேசம் யூரல் மலையிலிருந்து வடகடல் வரை செல்கிறது. தெற்கு ஐரோப்பா மடிப்பு மலைகளையுடைய பகுதி. பால்கன், கார்பேத்தியன், அப்பினைன், சிராநிவாடா, பிரனீசு, ஆல்ப்சு மலைத்தொடர்கள் சிறப்பாகக் குறிப்பிடத்தக்கவை. உயர்வான காக்கசசு மலைத்தொடர் தூரக் கிழக்கில் உள்ளது. ஐரோப்பிய நிலப்பகுதியில் ஐந்தில் மூன்று பங்கு, கடல் அளவுக்கு 600 அடிக்குள்ளான உயரமானதாகும்; மூன்றில் ஒரு பங்குக்கு மேல் 600முதல் 3000அடி உயரமானவை. எஞ்சியபகுதி 3000 அடிக்கு மேல் உயரத்தில் அமைந்துள்ளது.

ஆறுகள்: கண்டத்திலேயே மிக நீளமான ஆறு வால்கா. அது தன் துணை ஆறுகளான காமா, ஓகா முதலியவற்றுடன் ஏராளமான நீரை வழங்குகின்றது. உலக உப்பேரிகளுள் மிகப் பெரியதான காசுப்பியன் கடலில் வால்கா கலக்கிறது. தென் உருசியாவில், நிப்ரு ஆறும் சான் ஆறும் முக்கியமானவை. அவை கருங்கடலில் ஐக்கியமாகின்றன. மேற்குத் துவினா, வடக்கு துவினா என்னும் இரண்டு ஆறுகள் வடருசியாவை வளப்படுத்துகின்றன.

பிற பெரிய ஆறுகளாவன தான்யூபு, இரைன், விசுத்திலா, எல்பு, உரோன்,ஓடர் முதலியன. இவை, மற்றக் கண்டங்களின் ஆறுகளைப் போல நீளமானவையாக இல்லாவிட்டாலும், தாம் பாயும் பகுதிகளில் விவசாயத்தையும் தொழில்களையும் பெருக்கியுள்ளன. தான்யூபு, ஆல்ப்சு மலைத்தொடரின் வடக்கில் உற்பத்தியாகிக் கருங்கடலில் கலக்கிறது. போ என்னும் ஆறு, ஆல்ப்சு மலைத்தொடரில் தோன்றி ஏட்ரியாட்டிக்குக் கடலில் சங்கமமாகிறது. உரோன் ஆறும் ஈப்ரோ ஆறும் ஐபீரியன் தீபகற்பத்தில் பாய்ந்து மத்தியதரைக்கடலில் ஐக்கியமடைகிறது. தூரோ, தாக்குசு, குவாதியானா, குவாடல்குவினர்என்னும் ஐபீரியத் தீபகற்ப ஆறுகள் அட்லாண்டிக்கு மாக்கடலில் கலக்கின்றன. போலந்தை வளப்படுத்தும் விசுச்சுலா, பிரெஞ்சு ஆறுகளான சேன் உலுவார் ஆகியன வடக்கு நோக்கி ஓடிக் கடலில் கூடுகின்றன.

மேற்குச் செருமனியிலுள்ள இரைன் ஆறு

ஏரிகள்: ஐரோப்பிய நிலப்பகுதியில் இரண்டு சதவீதத்திற்குக் குறைவாகச் சறுக்குப் பனிக்கட்டிகளால் உண்டான ஏரிகள் அமைந்துள்ளன. நல்ல நீர் ஏரிகளை ஆல்ப்சுப் பகுதியிலும் வடஐரோப்பாவிலும் காணலாம். பின்லாந்து நாட்டில் ஏறத்தாழ ஐந்தில் ஒரு பங்கு 60,000க்கு மேற்பட்ட ஏரிகளால் நிரப்பப்பட்டிருக்கிறது. கண்டத்திலேயே மிகப்பெரிய நல்ல நீர் ஏரி, உருசியாவில் உள்ள இலடோகா. காசுப்பியன் கடல் ஒரு பெரிய உப்பேரி என்றுதான் சொல்லவேண்டும். ஓனிகா ஏரியும் இலடோகாவை

ஒத்தது. மத்திய சமவெளியில் உள்ள மற்ற ஏரிகள், பெய்ப்புசு, இல்மென், சைமா முதலியன. இராண்டு சுசார்டு, மாசென் ஆகியவை நார்வே நாட்டு ஏரிகள். மிலார், வெட்டர், வெனர் ஆகியன சுவீடனில் உள்ளவை. அங்கேரி நாட்டு ஏரிக்கு பாலாடன் என்று பெயர். மாக்கியோர், கோமோ, கார்டர் ஏரிகள் இத்தாலியில் உள்ளவை. சுவிட்சர்லாந்தில் உள்ள முக்கிய ஏரிகள், நியூசாட்டெல், உலூசர்ன், கான்சுடன்சு, செனீவா என்பனவாம்.

தட்பவெப்பநிலை: குளிர் மிகுதியான வட ஐரோப்பா உறைபனி மண்டலத்தைச் சார்ந்தது. ஊசியிலை மரக்காடுகள் இப்பகுதியில் மிகுதி. மேற்கு ஐரோப்பாவில் நடுத்தரமான தட்பவெப்ப நிலை அமைந்துள்ளது. வெப்பமும் குளிர்ச்சியும் அதிகமாக இல்லாமல் அளவோடு இருக்கின்றன. இலையுதிர் மரக்காடுகள் இங்கே மிகுதி. கிழக்கு ஐரோப்பாவில் வெப்பமும் மிகுதி; குளிர்ச்சியும் மிகுதி. தெற்கு ஐரோப்பாவில் மத்தியதரைக் கடல் தட்பவெப்ப நிலையைக் காணலாம். அதாவது கோடைக் காலத்தில் மழை இல்லை; வெப்பம் உண்டு. குளிர்காலத்தில் மழை பெய்யும்; குளிர்ச்சி குறைவு. இங்குள்ள; மரங்கள் எக்காலத்திலும் பசுமையாகவே இருக்கும்.

தாவரம்: தாவர அமைப்பைப் பொறுத்து ஐரோப்பாக் கண்டத்தை ஆறு பெரும் பிரிவுகளாகப் பிரிக்கலாம். வடக்குச் சோவியத்துப் பகுதி தூந்திரப் பிரதேசம். பாறைப் பனிக்கட்டி நிலங்களாக இருப்பதால் பாசி போன்ற செடிகளே உள்ளன. தென் உருசியாவில் புல்வெளிகள் மிகுதி. குளிர்காலத்தில் பனியால் மூடப்பட்டிருக்கும். தெற்கு நாடுகளில் வேளாண்மை நன்கு நடைபெறுகிறது. மத்திய நாடுகளிலும் விவசாயம் சிறப்பான தொழிலாக உள்ளது. ஆல்ப்சு மலைத் தொடருக்குத் தெற்கே எப்பொழுதுமே பசுமையாக உள்ள செடிகொடிகளும் மரங்களும் காணப்படுகின்றன. கோதுமை, தினை, நெல், சோளம், முதலியவற்றை நன்கு பயிரிட்டுப் பயன் பெறுகிறார்கள். தான்யூபுப் பள்ளத்தாக்கும், தென்மேற்கு உருசியாவும் உலகத்திலேயே வளமை மிக்க கோதுமை வயல்களைக் கொண்டுள்ளன. வடக்கில் 50 அட்ச ரேகை வரை, திராட்சை, செர்ரி, பேரி, முந்திரி, பிளம், ஆப்பிள் முதலியன பயிரிடப்படுகின்றன.

தென்மேற்கு உருசியாவிலுள்ள கோதுமை வயல்கள்

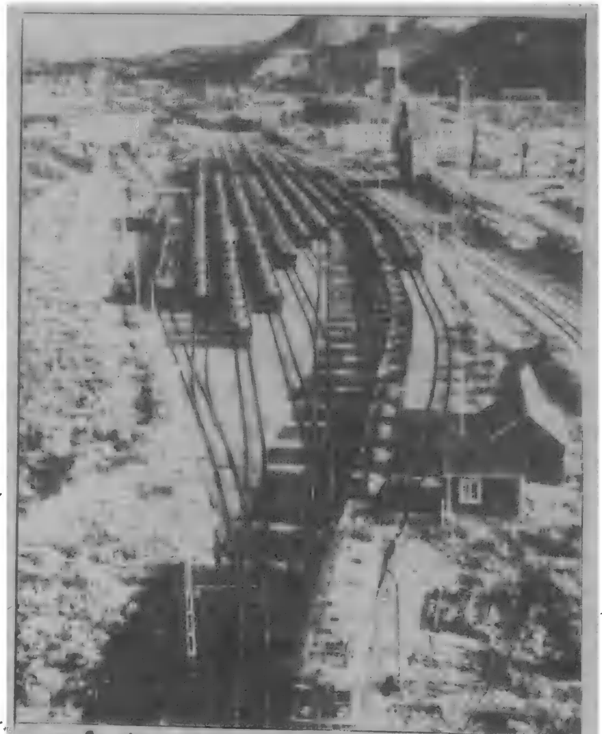
ஐரோப்பியப் பொருளாதாரம்: மேற்கு ஐரோப்பியப் பொருளாதாரநிலை, தென்கிழக்கு ஐரோப்பியப் பொருளாதார நிலையைவிடப் பல மடங்குகள் உயர்ந்திருக்கிறது. மேற்குச் செருமனி, பிரான்சு, பெல்சியம், இலக்சம்பர்க்கு, நெதர்லாந்து, பிரிட்டன் தென்மார்க்கு, இத்தாலி ஆகிய நாடுகள் உலகிலேயே மிக வளர்ச்சியுற்ற நாடுகளுள் சில. இவை, அயர்லாந்துடனும் கிரீசுடனும் வாணிக ஒப்பந்தங்கள் செய்து கொண்டு ஐரோப்பியப் பொருளாதாரக் கூட்டுச் சமுதாயம் என்ற அமைப்பை உருவாக்கியுள்ளன (E.E.C). அதேபோலச் சோவியத்து ஒன்றியம், போலந்து, கிழக்குச் செருமனி, செகோசுலோவாகியா, அங்கேரி, உருமேனியா, பல்கேரியா ஆகிய நாடுகள். இணைந்து பொருளாதாரத் துறையில் ஒன்றுக்கொன்று உதவி செய்து கொள்ளும் மத்திய திட்ட அமைப்பும் உருவாகி, பல தொழில்கள் இதனால், வளர்ச்சியுற்றிருக்கின்றன.

ஐரோப்பிய மனித ஆற்றலில் ஐந்தில் ஒரு பங்குக்குக் குறைவான அளவே பல நாடுகளில், விவசாயத் தொழிலில் ஈடுபடுத்தப்பட்டுள்ளது. பெருமளவுக்கு வேளாண்மை இயந்திரங்கள் மூலமாகவே நடைபெறுகிறது. ஐரோப்பியப் பொருளாதாரக் கூட்டுச் சமுதாயத்தினால் பல நன்மைகள் ஏற்பட்டுள்ளன. இதன் உறுப்பு நாடுகள் பொதுவான ஒரே விவசாயக் கொள்கையைப் பின்பற்றுவதால், குடியானவர்கள் அதிக வருவாய் பெறுவதற்கு வாய்ப்புகள் உள. கிழக்கு ஐரோப்பாவில் பொதுவுடைமை முறை வேளாண்மை பின்பற்றப்படுகிறது. வடகடல் பிரதேசத்தில் வேளாண்மையும், கால்நடை வளர்ப்புத் தொழிலும் அளவற்ற வருவாயைத் தருகின்றன. சோவியத்து ஐரோப்பா, இசுகாண்டிநேவியா, பால்கன் நாடுகள், தெற்கு இத்தாலி, ஐபீரியன் தீபகற்பம் ஆகிய நாடுகளில் வேளாண்மை, மேற்கு ஐரோப்பிய நாடுகளின் விவசாயத்தைப் போன்று அந்த அளவுக்கு இலாபம் அளிக்கவில்லை. எனினும், ஐரோப்பா அல்லாத மற்ற நாடுகளுடன் ஒப்பிடு

மிடத்து, கிழக்கு ஐரோப்பாவின் நிலைமை சிறந்தது என்று கூறலாம் மத்திய தரைக்கடற் பகுதி ஐரோப்பியப் பண்ணைகளில் பழங்களும், காய்கறிகளும் மிகுதியாகத் தனித்தன்மை நிரம்ப உற்பத்தி செய்கிறார்கள்.

இசுகாண்டிநேவியாவிலும், சோவியத்து ஐரோப்பாவிலும் காடு வளர்ப்புத் தொழில் மிகுதியாக நடைபெறுகிறது. ஆறுகள் மரங்களை அனுப்புவதற்கு உதவுகின்றன. வட அட்லாண்டிக்குக் கடலிலும் நார்வே கடற்பகுதியிலும் மிகுதியான அளவுக்கு மீன்பிடித்தல் தொழில் வளர்ச்சியுற்றிருக்கிறது. ஐரோப்பாவில் பிடிபடும் மொத்த மீன்களின் அளவில் ஏறத்தாழப் பாதி அளவு சோவியத்துஒன்றியம், நார்வே, தென்மார்க்கு, ஐசுலாந்து ஆகிய நான்கு நாடுகளில் பிடிபடுகிறது.

தாதுப் பொருள்கள்: ஐரோப்பியத் தாதுப் பொருள் தொழில் முக்கியமாக நிலக்கரியையே அடிப்படையாகக் கொண்டுள்ளது. சிறப்பாக நிலக்கரிச் சுரங்க வேலை சோவியத்து ஐரோப்பாவிலும், கிழக்குச் செருமனியிலும், போலந்து, மேற்குச் செருமனி, பிரிட்டன், அயர்லாந்து செகோசுலோவாகியா ஆகிய நாடுகளிலும் அதிகமுள்ளது. கனியிலிருந்து எடுக்கப்படும் இயற்கை இரும்புத் தொழில் சிறப்பாக, சோவியத்து ஐரோப்பாவிலும், பிரான்சு, சுவீடன், இசுபெயின் ஆகிய நாடுகளிலும் காணப்படுகிறது. பல ஐரோப்பிய நிலக்கரிச் சுரங்கங்கள், வளக்குறைவு அடைந்துவிட்டன. ஐரோப்பியப் பொருளாதாரக் கூட்டுச் சமுதாயம் இந்தச் சிக்கலைக் கருத்திற்கொண்டு, நிலக்கரிப் பொது வாணிகக் கொள்கையை ஏற்படுத்தி இருக்கிறது. பிரிட்டன், நார்வே, உருமேனியா ஆகிய நாடுகளில்தான் பாறை எண்ணெய் (பெட்ரோலியம்) மிகுதியாக உண்டு. பல ஐரோப்பிய நாடுகள் அந்த எண்ணெயை இறக்குமதி செய்ய வேண்டியிருக்கிறது. ஐரோப்பாவில் மிகஅதிக அளவுக்கு எரிவாயுவை உற்பத்தி செய்யும் நாடுகள், நெதர்லாந்து, உருமேனியா, பிரிட்டன் ஆகியனவே. பாறை எண்ணெய் இறக்குமதியைக் குறைக்கும் பொருட்டு ஐரேப்பியா நாடுகள் அணு ஆற்றலை வளர்த்துக் கொள்வதில் முனைந்துள்ளன. நிலக்கரி குறைவாக உள்ள இசுகாண்டிநேவியா, நீர் மின்சார உற்பத்தித் தொழிலில் மிகவும் கருத்தைச் செலுத்தி வருகிறது. மின்சார உற்பத்தி மிகுதியாக இருப்பதாலும் அந்த மின்சாரம் ஐரோப்பா முழுவதற்கும் ஒரே அளவில் பகிர்ந்து அளிக்கப்படுவதாலும், தொழில்கள் நிலக்கரிப் பகுதிகளிலே அதிகம் இருந்த முற்கால நிலைமை இப்பொழுது மாறிவிட்டது. பொருளாதாரக் கொள்கைகள் ஒரு மத்திய அமைப்பினால் ஒழுங்கு செய்யப்படுவதால், ஐரோப்பாவில் பெருந்தொழில்கள் மிக அதிக அளவுக்கு வளர்ந்துள்ளன.

சுவீடன் நாட்டிலுள்ள இரும்புச் சுரங்கம்

உலக வாணிகத்தில் ஏறத்தாழ மூன்றில் இரண்டு பங்கு ஐரோப்பியர் வசமிருக்கிறது. ஐரோப்பியப் பொருளாதாரக் கூட்டுச் சமுதாய முறையின் கீழ் உள்நாட்டு வாணிகத்தடை நீக்கப்பட்டிருப்பதும், ஐரோப்பியத் தொழில் வளர்ச்சிக்கு மிகவும் உதவுகிறது.

ஆட்சி முறை: சுவிட்சர்லாந்து, அண்டோரா நீங்கலாகமற்றையஅனைத்து மேற்கு, வடக்கு ஐரோப்பிய நாடுகளில் பாராளுமன்ற ஆட்சிமுறையே பெரும்பாலும் காணப்படுகிறது. கிழக்கு ஐரோப்பிய நாடுகளில் எல்லாம் (கிரீசு நீங்கலாக) ஒரே கட்சிப் பொதுவுடைமை அரசியல்கள் நிலவுகின்றன.

கண்டம் முழுவதிலும் புதிய காலச் சட்ட வழக்கு முறைகளே பின்பற்றப்படுகின்றன. ஆங்கிலச் சட்ட முறைகளின் அடிப்படையில்தான், பெரும்பாலான ஐரோப்பிய, உலக நாடுகள் தங்கள் நாட்டு முறை வழங்கும் அமைப்பை ஏற்படுத்தியிருப்பது ஈண்டுக் குறிப்பிடத்தக்கது. சில மேற்கு ஐரோப்பிய நாடுகளின் நீதி வழங்கும் முறையும் உலகில் போற்றப்படுவதைக் காணலாம். பொதுவுடைமை நாடு

களில் நீதி வழங்கும் முறை, கட்சிக் கட்டுப்பாட்டுக்கும் பொதுவுடைமைத் தத்துவத்திற்கும் உள்ளடங்கி இருக்கும். அங்கு அரசியல் குற்றங்களுக்கு மிகக் கடுமையான தண்டனைகள் உண்டு.

இராணுவ அமைப்பு: இராணுவ முறையில் ஐரோப்பாவில் இரு பெரும் கூட்டணிகளைக் காணலாம். பன்னிரண்டு மேற்கு ஐரோப்பிய நாடுகளையும் அமெரிக்காவையும் கொண்ட வட அட்லாண்டிக்குக் கூட்டணி (NATO), ஆறு கிழக்கு ஐரோப்பிய நாடுகளையும் சோவியத்து ஒன்றியத்தையும் கொண்ட வார்சா உடன்படிக்கைக் கூட்டணி ஆகிய இரண்டும் ஐரோப்பிய நிலைமைகளைக் கட்டுப்படுத்தி வருகின்றன. பின்லாந்து, சுவீடன், சுவிட்சர்லாந்து முதலிய பல நாடுகள், இரண்டிலும் இணையாமல் நடுநிலை வகிக்கின்றன.

சமூகநிலை: சமூக நல்வாழ்வு தொடர்பான செயல்களை நீண்டகாலமாகவே செய்து பெருமை பெற்ற ஐரோப்பிய நாடுகள், கட்டாயமான உடல் நலக் காப்புறுதித் திட்டங்கள், தேசிய ஓய்வுக்கால ஊதிய வசதிகள், வேலையில்லாதவர்கள் காப்புறுதித் திட்டங்கள், நோய் நட்ட ஈட்டு வசதிகள், மகப் பேற்றுக்கால வசதித் திட்டங்கள் முதலியனவற்றில் தீவிரமாகக் கவனம் செலுத்தி வருகின்றன. மற்றக் கண்டங்களைக் காட்டிலும் ஐரோப்பாவில்தான் பொதுச் சுகாதார நிலைமை அதிகமுன்னேற்றமடைந்துள்ளது. பொதுவாக, இது தொடர்பாகக் கிழக்கு ஐரோப்பாவை விட வடக்கு, மேற்கு ஐரோப்பாவில் அதிக முன்னேற்றத்தைக் காணலாம். கண்டத்தின் எல்லா நாடுகளிலும், ஆயுட்காலம் சராசரி 70 ஆண்டுகளுக்குக் குறைவில்லை. ஐசுலாந்தில் 77 ஆண்டுகள் வரை உள்ளது. குழந்தை மரணம், பல நாடுகளில் ஆயிரத்துக்குப் பத்து என்ற அளவில் உள்ளது. ஆனால், அல்பானியாவில் 87 வரை செல்கிறது. மருத்துவ வசதிப் பணிகளைப் பொறுத்தவரை ஐரோப்பா உலகுக்கே ஒரு வழிகாட்டி எனலாம். நோய்களை முன்னரே தடுக்கும் முறைகள் நன்கு வளர்ச்சி அடைந்திருக்கின்றன. ஒரு காலத்தில் பயங்கரமாக நிலவிய தொத்து நோய்கள் இப்பொழுது பெரும்பாலும் அறவே ஒழிக்கப்பட்டுள்ளன. பெரும்பாலும், மரணம் இக்காலத்தில் குருதி ஓட்டம் சார்ந்த நோய்களாலும் புற்றுநோயினாலுந்தான் ஏற்படுகிறது. பொதுவுடைமை நாடுகளில் உணவுப் பற்றாக்குறையையும், இன்றியமையாத நுகரும் பொருள்கள் இன்மையையும் ஓரளவு காணமுடியும். இக்காலத்திய ஐரோப்பியச் சிக்கலில், சிறப்பாகக் குறிப்பிடத்தக்கது பெரிய நகரங்களில் போதுமான அளவுக்கு வீடுகள் இல்லாமைதான். அனைத்து ஐரோப்பிய நாடுகளும் கட்டாயக் கல்வியை அமைத்திருக்கின்றன. சில நாடுகளில் கல்வி அறிவின்மையே கிடையாது எனலாம். தொழில் நுட்பக் கல்வி, வாழ்க்கைத் தொழில் சார்ந்த கல்வி, மேல்நிலைக்கல்வி ஆகிய துறைகளில் ஐரோப்பாவின் வளர்ச்சி போற்றற்குரியது. உலகிலேயே மிகச் சிறந்ததாகக் கருதப்படும் பல கல்லூரிகளையும் பல்கலைக்கழகங்களையும் ஐரோப்பா பெற்றிருக்கிறது.

அச்சியந்திரத் தொழிலிலும் செய்திகளை ஒலி பரப்பும் முறையிலும், ஐசுலாந்து, இலக்சம்பர்க்கு மால்ட்டா, அண்டோரா, மொனாகா; சான் மரினோ ஆகிய நாடுகளைத் தவிர்த்து, மற்ற எல்லா ஐரோப்பிய நாடுகளிலும் மிகுந்த வளர்ச்சி ஏற்பட்டிருக்கிறது. பெரும்பாலும் அம்முறைகள் அரசியலாரின் கட்டுப்பாட்டுக்கு உட்படவில்லை. ஆனால், பொதுவுடைமை நாடுகளில் அரசு எல்லாவற்றையும் கட்டுப்படுத்தும்.

பண்பாட்டு வாழ்க்கை: மேற்கு ஐரோப்பிய இலக்கியமும் கலைகளும் உலகப் புகழ் வாய்ந்தவை; உலகத் தொடர்பு கொண்டவை. இருபதாம் நூற்றாண்டின் இலக்கிய வளர்ச்சிக்கு ஐரோப்பிய நாடுகள் பல அரிய சேவைகள் புரிந்துள்ளன. புதிய நூல்கள் பல 1910 முதல் 1929 வரை உள்ள காலப்பகுதியில் ஐரோப்பாவில் வெளிவந்தன. அவற்றின் நோக்கம், மக்கள் சிக்கல்களுக்குத் தத்துவ முறையிலும், சமய முறையிலும் விடை காணக்கூடாது என்பதை வற்புறுத்துவதே ஆகும். இக்கருத்து பின்னர்த் தீவிரமாக வளர்ந்தது.

நாடகத்துறையில், இருபதாம் நூற்றாண்டின் தொடக்கத்தில் பெர்லின் அரிய சேவைகள் புரிந்தது. இக்கால நாடகக் கலை வளர்ச்சியில் பெர்லின் தாக்கம் குறிப்பிடத்தக்கது. பிரான்சும் நீண்ட காலமாகவே இச் சேவையைப் புரிந்து வந்துள்ளது. இருபதாம் நூற்றாண்டின் மத்தியில், ஐரோப்பியச் சிற்பக் கலையிலும், ஓவியக்கலையிலும் இயற்கைத் தோற்றங்களை விட்டுவிடுதல் என்ற பண்பு பரிணமிக்கிறது. சுவிட்சர்லாந்தும், செருமனியும் ஆதரித்தபடியால் பன்னாட்டுக் கட்டடக்கலைத் தாபனம் நிறுவப் பெற்றது. மேற்கு உலகின் கட்டடக்கலை அத்தாபனத்தினின்று மிகுந்த ஊக்கம் பெற்றுள்ளது.

இசைக்கலையிலும் ஐரோப்பா பின்தங்கவில்லை. ஆசுத்திரியாவும் பிரிட்டனும் குறிப்பிடத்தக்க இசைச் சேவை புரிந்துள்ளன.

கிழக்கு ஐரோப்பாவில் சமவுடைமையின் சிறப்பைக் காட்டுவதற்காகவே, அதற்குத்தக்க முறையில்

கலைகள் வளர்க்கப்படுகின்றன. அங்கே கலைச்சுதந்திர உரிமை, நாட்டுக்கு நாடு வேறுபடுகிறது. எடுத்துக்காட்டாக, யூகோசுலோவியாவில் கலை உரிமை மிகுதி. ஆனால், அல்பானியாவில் கட்டுப்பாடுகள் மிகுதி. சோவியத்து உருசியாவின் கலைகளும் கிழக்குச் செருமனியின் கலைகளும் உலகத் தொடர்பும் பெருமையும் வாய்ந்தன. மேலைநாட்டுக் கலை, அவற்றால் பயனடைந்துள்ளது என்றும் கூறலாம்.

ஐரோப்பியக் கிராமியக் கலைகளும் பாரம்பரியமும், அக்கண்டத்தின் பண்பாட்டு வாழ்க்கையை மிகவும் தீவிரமாக உருவாக்கியிருக்கின்றன.

வரலாறு: ஐரோப்பாவின் தொடக்க காலத்தில் நியாண்டர்தால் மக்கள் வாழ்ந்தனர். சுமார் 40,000 ஆண்டுகட்கு முன்பு, நடைமுறை வரலாற்றுக் காலத்தில் வாழும் மனித இனம் தோன்றியது. வரலாற்றுக்கு முற்பட்ட பிற்காலத்தில் ஆசியாவிலிருந்து மக்கள் ஐரோப்பாவில் புகுந்தனர். இவ்வாறு குடியேறியவர்கள் இந்தோ-ஐரோப்பிய மொழிகளைப் பேசுபவர்களாகவும், வெண்கல உலோக கால நாகரிகத்தவர்களாகவும், இன அமைப்பில் காககேசியரை ஒத்தவர்களாகவும் இருந்தனர். சுமார் கி.மு. 7000 ஆண்டுகளில், ஏசியன் கடற்பகுதியில் வேளாண்மை வழக்கத்தில் இருந்தது. தெற்குப் பால்கன் நாடுகளில் கி.மு. 6000 ஆண்டுகளில் நிலையான மக்கட் குடியேற்றங்கள் ஏற்பட்டன. விவசாயத் தொழில் கி.மு. 5000 ஆண்டுகளில் மத்திய ஐரோப்பாவுக்குப் பரவியது. வியக்கத்தக்க நாகரிகங்கள் கி.மு. 2000 ஆண்டுகளில் சிற்சில இடங்களில் உருவாகியிருந்தன. தனித்தனி நாடுகளும் தோன்றலாயின.

கிழக்கு மத்தியதரைக் கடற்பகுதியில், கி.மு. 3600 முதல் 1100 வரை கிரீட்டு என்னும் தீவு உலக நாகரிக முன்னேற்றத்திற்கு அருந்தொண்டுகளாற்றி வந்தது. 'ஐரோப்பிய நாகரிகத்தின் பிறப்பிடம்' என்று அத்தீவு புகழப்படுகிறது. ஆரிய இனத்தவர்களான கிரேக்கர் கி.மு. 3000 முதல் 1000 வரையுள்ள காலப்பகுதியில், சிறிதுசிறிதாக ஏசியன் பகுதியிற் புகுந்து பல தனித்த நகர இராச்சியங்களை ஏற்படுத்தவே, ஏசியன் பகுதி நாகரிகம் மறைந்து, கிரேக்க நாகரிகம் செழிப்புறத் தொடங்கியது. கிரேக்கர்கள் மூலம், மேற்கு ஐரோப்பாவில் நாகரிகப் பண்புகள் பரவலாயின. ஐரோப்பிய நாகரிகத்தைத் தோற்றுவித்தவர்கள் கிரேக்கர்கள்.

கிரேக்கர், கி.மு. 146-இல் உரோமப் பேரரசுக்குக் கட்டுப்பட்டிருக்க நேரிட்டது. உரோமானியப் பேரரசு ஐரோப்பா முழுவதிலும் வியாபித்திருந்தது. கிரேக்கப் பண்புகளையும், தம் தனிப்பட்ட பண்புகளையும் இணைத்துப் போற்றத்தக்க ஒரு நாகரிகத்தை உரோமர் ஐரோப்பாவுக்கு வழங்கினர் (காண்க: உரோமப் பேரரசு).

உரோமப் பேரரசின் வீழ்ச்சிக்குப்பிறகு கி.பி. 476-இல் ஐரோப்பாவில் இருள் சூழ்ந்து, வலிமை பொருந்திய நடு ஆட்சியின்மையால் குழப்பம் மேலிட்டது. எங்கு நோக்கிலும் கொலை, கொள்ளை, வறுமை, போர், அழிபாடு, அச்சம் முதலியனவே தோற்றமளித்தன. பின்பு அமைதி சிறிது சிறிதாகத் தான் தோன்றலாயிற்று. அரசியல் ஆதிக்கம் மத்தியதரைக்கடல் பகுதியினின்று மேற்கு ஐரோப்பாவுக்கு மாறலாயிற்று. இடைக்காலச் செருமானிய அரசுகளில், கி.பி. 8, 9-ஆம் நூற்றாண்டுகளில் நிலவிய காரோலிங்கியப் பேரரசு மிகவும் பெரியது. இடைக்கால ஐரோப்பாவில் நிலமானிய முறையையும், புதிய தேசிய நாடுகள் உதயத்தையும், கத்தோலிக்கச் சமய நிலையத்தின் ஆதிக்கத்தையும் சிறப்பாகக் காணலாம். புதிய நாடுகளான இங்கிலாந்து பிரான்சு போர்ச்சுக்கல், இசுபெயின் முதலியன தோன்றின. இடைக்கால இறுதியில் மறுமலர்ச்சி தொடங்கியது. அதன் விளைவாக அடுத்த ஓரிரண்டு நூற்றாண்டுகளில் அனைத்துத் துறைகளிலும் புத்துணர்ச்சி ஏற்பட்டுப் புதிய ஐரோப்பா உதயமாகியது. அதுவே இக்கால ஐரோப்பா. மறுமலர்ச்சியைத் தொடர்ந்த சமயப்புரட்சி, கத்தோலிக்க மதத்தாபன ஆதிக்கத்தை அழித்து, புதிய சமயப் பிரிவுகளை ஏற்படுத்தியது. பல சமயப் போர்கள் ஏற்பட்டன. அவற்றின் முடிவு, வலிமை மிக்க பேரரசர்களின் எழுச்சி. மக்களிடை உண்டான பிளவைச் சில அரசர்கள் தம் ஆதிக்க வளர்ச்சிக்குப் பயன்படுத்திக் கொண்டனர். வல்லாட்சி வளர்ச்சி அடைய கி.பி. 17-ஆம் நூற்றாண்டின் நடுப்பகுதியில் சூழ்நிலை மிகவும் ஏற்றதாயிற்று. ஆனால் அவ்வல்லாட்சி நல்லாட்சியாக அமைந்தது குறிப்பிடத்தக்கது. ஐரோப்பாவில் கி.பி. 1648 முதல் கி.பி. 1789 வரை உள்ள காலப்பகுதியில் பல சிறப்புகளைக் கொண்ட ஆட்சி முறைகள் காணப்பட்டன. அறிவு ஆற்றல்மிக்க வல்லரசர்கள் காலம் என அப்பகுதி சொல்லப்படுகிறது. பேரரசுகள் பல ஏற்பட்டன. இங்கிலாந்தின் பேரரசு முறையை எதிர்த்து அதன் குடியேற்ற நாடான அமெரிக்கா புரட்சி செய்தது. அமெரிக்காவில் ஏற்பட்ட உரிமைப்போர், அந்நாட்டு வரலாற்றில் மட்டுமன்றி உலக வரலாற்றிலேயும் சிறப்புப் பெற்றது. அப்போரின் அடிப்படைக் கொள்கைகள் உலக மக்களுக்கு உரிமைப் பாதையில் முன்னேற ஓர் வழிகாட்டியாக அமைந்தன. ஐரோப்பாவில், சிறப்பாகப் பிரான்சு நாட்டில், அமெரிக்காவின் உரிமை வேட்கையும் வெற்றியும் மக்களைத் தூண்டின. அறிவாற்றல் மிக்க வல்லரசர்களின் ஆட்சி

யின் கீழ் முன்னேறிய மக்கள், அடக்குமுறையை எதிர்த்துக் கலகம் செய்யலாயினர். பிரான்சு பிற நாடு களுக்கு வழிகாட்டியது.

பிரெஞ்சுப்புரட்சி, பிரான்சுடன் நிற்காமல் ஐரோப்பா முழுவதையுமே கவர்ந்து ஐரோப்பியப் புரட்சிகளைத் தோற்றுவித்தது. ஐரோப்பாவின் சிற் சில பிரிவுகள் கி.பி. 1848 வரை நீடித்த இப்புரட்சி களின் விளைவாக,கி.பி.1848முதல்1871வரை உள்ள காலப் பகுதியில், தேசிய உணர்வு மிகுந்து தனித் தேசிய நாடுகளை அமைத்துக் கொள்வதில் முனைந் தன. எடுத்துக்காட்டு: இத்தாலி, செருமனி, பால்கன் முதலிய நாடுகள். இந்தத் தேசிய உணர்வுக் காலம், ஐரோப்பியப் பேரரசு முறைக்கு வலிமைகொடுத்தது. ஆகவே கி.பி. 1871 முதல் 1914 வரை உள்ள காலப் பகுதியில், ஐரோப்பிய அரசுகள் யாவுமே, குடியேற்றங் களைப் பெறுவதில் முனைந்தன. ஆசியாக்கண்டமும், ஆப்பிரிக்காக் கண்டமும் வேறு பல தீவுகளும், ஐரோப் பிய நாடுகளின் ஆதிக்கத்திற்கு உட்பட்டன. மக்களின் சுதந்திர உணர்வும் தேசிய உணர்வும் வல்லாட்சி யாளராலும் பேரரசுகளாலும் அடக்கப்பட முடியாத நிலையில் சச்சரவுகளும்,அரசியல் தந்திர ஏற்பாடு களும் ஓர் உலகப்போரையே கொண்டுவந்துவிட்டன. பழமைக்கும் புதுமைக்கும் நிகழ்ந்த போராட்டமே முதலாம் உலகப்போர்.

இப்போர், ஐரோப்பாவின் உருவத்தையே மாற்றி யது. தேசிய உணர்வுக்கு ஆதரவு அளிக்கும் வகை யில், கிழக்கு ஐரோப்பாவில் பல புதிய நாடுகள் தோற்றுவிக்கப் பெற்றன. ஆனால், தொடர்ந்து ஐரோப்பாவைத் துன்புறுத்திய பொருளாதார இன்னல்கள் இரண்டு புதிய தத்துவங்களின் வளர்ச் சிக்கு இட்டுச் சென்றன. அவை (1) பாசிசம் எனப் பெறும் சர்வாதிகாரக் கொள்கை, (2) பொது வுடைமைக் கொள்கை. முதலாம் உலகப் போருக்குப் பிற்பட்ட இருபது ஆண்டுகளில் ஐரோப்பாவில் சர்வாதிகாரக் கோட்பாடு பரவியது. அதன் விளை வாக இரண்டாவது உலகப்போர் மூண்டு (1939-1945) மீண்டும் ஐரோப்பாவை நிலைகுலையச் செய்தது.

இப்போருக்குப் பிறகு கிழக்கு ஐரோப்பாவின் பெரும்பகுதி சோவியத்து உருசிய ஆதிக்கத்தின்கீழ் வந்தது. மேற்கு ஐரோப்பாவின் நிலைமை அமெரிக்க ஐக்கியநாடுகளின் வளர்ச்சிக்கு மிகவும் உதவியது. ஐரோப்பாவில் பொதுவுடைமை உருசியாவின் ஆதிக் கத்தை அழிக்க அமெரிக்கா பல திட்டங்களைத் தீட்டிற்று. பொதுவுடைமை ஐரோப்பா அவ் வாறு எளிதில் அழியுறக்கூடிய ஒன்றாக இல்லை.

அணு ஆயுதங்களின் உற்பத்திப் பெருக்கம், இரு வல்லரசுகளையுமே சமநிலையில் வைத்துள்ளது. அமெரிக்க - உருசிய ஆதிக்கப் போட்டியின் அச்சம் நிறைந்த சூழ்நிலையில் இன்றைய ஐரோப்பா வளர்ந்து வருகிறது. தெ.பா.

ஐரோப்பியக் குடியேற்றங்கள்: ஐரோப்பிய நாகரி கம் கி.பி. 17,18,19-ஆம் நூற்றாண்டுகளில் உலகின் பல பகுதிகளிலும் மிகவிரைவாகப் பரவியது. அதற்குக் காரணம் அவர்கள் அப்பகுதிகளில் குடியேற்றங்கள் அமைத்தமையாகும். ஆங்கிலேயர் கி.பி. 17-18-ஆம் நூற்றாண்டுகளில் வட அமெரிக்காவில் பல குடி யேற்றங்களை அமைத்தனர். அவற்றுள் முதன்மை யானவை வட அமெரிக்காவின் அட்லாண்டிக்குக் கடற்கரையோரமாக அமைக்கப்பட்ட பதின்மூன்று குடியேற்ற நாடுகளாகும். இவற்றிலிருந்து ஐக்கிய அமெரிக்க நாடு உருவாகியது (1788). ஐரோப்பியர் கி.பி. 1815-ஆம்ஆண்டு முதல் 1914-ஆம் ஆண்டு வரை தொடர்ந்து பெருவாரியான எண்ணிக்கையில் குடி யேறத் தொடங்கினர். எனவே உலகை ஐரோப்பிய மயமாக்குவது என்பது கி.பி. 19-ஆம் நூற்றாண்டின் குறிப்பிடத்தக்க நிகழ்ச்சியாகும். உலகு முழுவதும் ஐரோப்பிய மாநிலங்கள் அடங்கிய பேரரசுகளா கவோ, ஐரோப்பிய இயந்திர நாகரிக ஆதிக்கத்திற் குட்பட்டவைகளாகவோ மாற்றப்பட்டன. இவ்வகை யில் அமெரிக்க நாகரிகமும் ஐரோப்பிய நாகரிகமாகக் கருதப்படுகிறது.

குடியேற்றக் கொள்கை கி.பி.19-ஆம் நூற்றாண் டின் தொடக்கத்தில் அதன் வலிமையை இழந்தது. பிரான்சு, நெதர்லாந்து, இசுபெயின், போர்ச்சுகல் ஆகிய நாடுகளிலிருந்த பேரரசுகள் கி.பி. 1783-ஆம் ஆண்டு முதல் 1825-ஆம் ஆண்டு வரை வீழ்ந்தன. ஆனால், ஆங்கிலப் பேரரசு இதற்கு விதிவிலக்காக இருந்தது. இங்கும் பிரெஞ்சு ஆதிக் கத்திற்குட்பட்ட கனடாவினால் தொல்லை ஏற் பட்டது. அமெரிக்க விடுதலைப் போரின் விளைவாக ஆங்கிலேயர் தங்களுடைய குடியேற்றங்களை இழந் தனர். இது அவர்களுக்கு ஒரு பாடமாக அமைந்தது. எனவே, அவர்கள் ஆற்றல் மிக்க தர்காம் பிரபுவை (Lord Durham) கனடாவிற்குத் தூது அனுப்பினர். அவர், தம் அறிக்கையில் கனடாவிற்குத் தன்னாட்சி வழங்கப் பரிந்துரைத்தார். அது கி.பி. 1840-இல் தனது தன்னாட்சியைப் பெற்று இன்று விரைவாக முன்னேறி வருகிறது. ஐரோப்பியர் கி.பி. 19-ஆம் நூற்றாண்டின் இறுதியில் அயல்நாடுகளில் சென்று குடியேறத் தொடங்கினர். வேளாண்மைத் துறை யிலும், தொழில் துறையிலும் இருந்த மோசமான நிலைதான் இந்நிகழ்ச்சிக்கு முதன்மைக் காரணமாக இருந்தது. ஐரோப்பாவில் மக்கள் தொகை பெரு

கியது. கூடுதலாக இருந்த மக்களுக்கு இடவசதி தேடித்தரப் புதிய குடியேற்ற நாடுகள் தங்கள் தேவைக்கு மிகுதியாகப் பண்டங்களைப் பேரளவில் உற்பத்தி செய்தன. அவற்றை விற்கவும், மூலப் பொருள்களைக் குறைந்த விலைக்கு வாங்கவும் அவை சந்தைகளாகப் பயன்பட்டன. நாட்டுப்பற்று, புதிய நிலங்களில் கிறித்தவ சமயத்தைப் பரப்பும் ஆர்வம், மருத்துவத் துறையிலும் அறிவியல் துறையிலும் ஏற்பட்ட வியத்தகு முன்னேற்றம் ஆகியன இத்தகைய குடியேற்றத்திற்குச் சிறப்பான காரணங்களாகஅமைந்தன. அமெரிக்கா முழுவதிலும் ஐரோப்பியர் ஏற்கனவே குடியேறியிருந்தனர். மேலும், குடியேறுவதை 'மன்றோக் கொள்கை' தடுத்தது. ஆசியாவிலும் பெரும் பகுதியைக் கைப்பற்றியாகிவிட்டது. ஐரோப்பியர் குடியேற்றங்களை அமைப்பதற்கு ஆப்பிரிக்காவும் ஆசுத்திரேலியாவும்தாம் எஞ்சி நின்றன.

சமயப்பரப்பாளர்களும், ஆராய்ச்சியாளர்களும் கி.பி. 19-ஆம் நூற்றாண்டின் பிற்பகுதியில் 'இருண்ட கண்டமாகிய' (Dark Continent) ஆப்பிரிக்காவின் உட்பகுதியைக் கண்டறிய ஆய்வுகள் நடத்தினர். தாவீது இலிவிங்சுடன் (David Livingstone), இசுடான்லி (Stanley), மங்கோ பார்க்கு (Mango Park) ஆகிய ஆங்கிலேயர் ஆப்பிரிக்காவின் வளத்தையும், செல்வத்தையும் ஐரோப்பியர் அறியும்படி செய்தனர். தாவீது இலிவிங்சுடனின் ஆய்வுப்பயணங்களின் விளைவாக மத்திய ஆப்பிரிக்காவின் அமைப்பை ஐரோப்பியர் அறியலாயினர். இசுடான்லி, இலிவிங்சுடன் விட்டுச் சென்ற பணியைத் தொடர்ந்தார். மங்கோ பார்க்கு நைசர் ஆற்றுப் பகுதியில் ஆராய்ச்சி செய்தார். புரூசு (Bruce), இசுபெக்கு(Speke)கிராண்டு (Grant), பேகர் (Baker) ஆகியோர் நைல் ஆற்றின் போக்கினை ஆராய்ந்தனர். ஆப்பிரிக்காவின் பெரும் பகுதிகளைப் பற்றி ஐரோப்பியர் கி.பி. 1880-ஆம் ஆண்டளவில் நன்கறிந்தனர் எனலாம்.

நாளடைவில் ஐரோப்பிய நாடுகள் போட்டி போட்டுக் கொண்டு ஆப்பிரிக்காவைப் பங்கிட்டுக் கொண்டன. பெல்சியம் (Belgium) போட்டியைத் தொடங்கியது. பெல்சியம் அதனைவிடப் பத்து மடங்கு பெரிதான காங்கோ நாட்டை அதன் ஆட்சியின் கீழ்க் கொணர்ந்தது. அதைத் தொடர்ந்து ஒரு தலைமுறைக்குள் அபிசீனியா (Abyssinia) இலைபீரியா (Liberia) நீங்கலாக ஆப்பிரிக்கா முழுவதுமே ஐரோப்பியர் வசமாகியது. போர்ச்சுகல் அங்கோலாவையும் (Angola) மொசாம்பிக்கையும் (Mozambique) தன்வசப்படுத்தியது. பிரான்சு வடஆப்பிரிக்காவில் அல்சீரியா (Algeria) தூனிசு (Tunis) மலகாசித் தீவு Malagasay Island)முதலிய பகுதிகளைக் கைப்பற்றிக் கொண்டது. மொராக்கோ (Morocco) அதன் பாதுகாப்புக்குட்பட்ட நாடாகியது. இத்தாலி எரிட்ரியாவிலும் (Eritria) சோமாலிலாந்திலும் தனது ஆதிக்கத்தை ஏற்படுத்தியது. முசோலினி 1935-இல் அபிசீனியாவைக் கைப்பற்றினார். காமரூன், செருமானியத் தென் மேற்கு ஆப்பிரிக்கா, செருமானியக் கிழக்காப்பிரிக்கா (German East Africa) ஆகிய பல குடியேற்றங்களைச் செருமனி அமைத்தது.

ஆப்பிரிக்காவில் பெரும்பங்கு இங்கிலாந்துக்குக் கிடைத்தது. முதலில் அது கேப்புக் காலனியில் தன் ஆதிக்கத்தை நிறுவியது. அடிமை முறை அகற்றப்பட்டதின் விளைவாகத் தச்சு (Dutch) உழவர்களாகிய போயர்கள் கேப்புக் காலனியை விட்டு வெளியேறி நேட்டாலில் (Natal) குடியேறினர். அதை ஆங்கிலேயர் கேப்புக் காலனியுடன் இணைத்துக் கொண்ட போது போயர்கள் புதியதாக ஆரஞ்சு சுதந்திர நாட்டையும் (Orange Free State) திரான்சுவாலையும் (Transval) நிறுவினர். இவ்விரு போயர் குடியரசுகளுடனும் இரு போயர் போர்களை நடத்தி அவற்றையும் ஆங்கிலேயர் தங்கள் ஆட்சியின் கீழ்க் கொணர்ந்தனர். குரோமர் பிரபு(Lord Cromer) புதிய எகிப்தை உருவாக்கியதின் விளைவாக அவர் புதிய எகிப்தின் தந்தை (Father of Modern Egypt) எனப் போற்றப்படுகிறார். கிச்சனர் பிரபுவின் (Lord Kitchener) காலத்தில் சூடான் (Sudan) ஆங்கிலேயரின் ஆட்சிக்கு உட்படுத்தப்பட்டது. சூலுலாந்து (Jululand) பெச்சுவானாலாந்து (Bechuanaland), உரொடீசியா (Rhodesia), நைசீரியா (Nigeria), கானா (Ghana), உகாண்டா (Uganda) போன்ற வேறு பல பகுதிகளும் ஆங்கிலப் பேரரசின் பகுதிகளாயின. இவ்வாறாகச் செசில் ரோடு (Cecil Rhodes) என்பாரின் 'கேப் முதல் கெய்ரோ' வரை என்னும் கனவு நனவாகியது.

ஆப்பிரிக்காவில் ஐரோப்பியர் பொருள்துறையிலும் அருள்துறையிலும் மக்களை முன்னேறச் செய்தனர். ஆனால், அவர்களது செல்வம் பறிபோயிற்று. தென் ஆப்பிரிக்கா, உரொடீசியா போன்ற நாடுகளில் நிறவெறிக் கொடுமை மிக்க அளவில் நிகழ்கிறது. அரசியல் அடிமைத்தனம், பொருளாதாரச் சுரண்டல், சமூக அநீதி ஆகியவற்றை அகற்ற ஆப்பிரிக்கர் ஐரோப்பியரை எதிர்த்துப் போராடினர் பெரும்பாலான இடங்களில் விடுதலை பெற்று விட்டனர். அவற்றுள் பெரும்பாலானவை பொதுநல அரசிலும் (Commonwealth) ஐக்கிய நாட்டு அவையிலும் உறுப்பு நாடுகளாகச் சேர்ந்துள்ளன. விடுதலை பெற்ற கானா (Ghana), கென்யா, நைசீரியா, தங்கனீகா (Tanganyika) போன்ற

கறுப்பர் நாடுகளிலும் நாடாளுமன்ற முறை ஆட்சி செவ்வனே நடைபெறுகிறது. எகிப்தும் சூடானும் ஆங்கிலப் பாதுகாப்பை உதறிவிட்டுப் பல்துறைகளிலும் முன்னேறி வருகின்றன. ஆங்கிலப் பேரரசு ஆப்பிரிக்காவில் மறைந்து விட்டது எனலாம்.

ஆங்கில மாலுமியாகிய சேம்சு குக்கு (James Cook) கி.பி. 18-ஆம் நூற்றாண்டில் மேற்கொண்ட ஆய்வுப் பயணங்களுக்குப் பிறகுதான் ஆசுத்திரேலியாவில் குடியேற்றங்கள் அமைக்கப்பட்டன. கிப்பன் வேக்பீல்டு (Gibbon Wakefield) பெருமுயற்சியால் தெற்கு ஆசுத்திரேலியா (South Australia), விக்டோரியா (Victoria), குவீன்சுலாந்து (Queensland) ஆகிய புதிய குடியேற்றங்கள் எழுந்தன. நியூசவுத் வேல்சிலும் (New Southwales) விக்டோரியாவிலும் கி.பி. 1851-ஆம் ஆண்டில் மணற் பரப்பில் தங்கம் கிடைத்தது; தாமிரமும் கிடைத்தது. எனவே, இங்கிலாந்திலிருந்தும் ஆசுத்திரேலியாவின் பல பகுதிகளிலிருந்தும் மக்கள் இவ்விடங்களுக்குத் திரளாகப் படையெடுத்தனர். ஆசுத்திரேலியா, கி.பி. 19-ஆம் நூற்றாண்டின் பிற்பகுதியில் நியூசவுத்வேல்சு, மேற்கு ஆசுத்திரேலியா, தாசுமானியா (Tasmania), விக்டோரியா, குவீன்சுலாந்து, தென் ஆசுத்திரேலியா ஆகிய குடியேற்றங்களைத் தன்னகத்தே கொண்டிருந்தது. இக்கண்டம் 1901-ஆம் ஆண்டு ஒரு கூட்டரசாகியது. கான்பெரா (Canberra) இதன் தலை நகரம். இந்நாள் வரை ஆசுத்திரேலியா அரசு 'வெள்ளை ஆசுத்திரேலியாக் கொள்கை' யைப் (White Australian Policy) பின்பற்றி வருகிறது. அதன்படி ஆசுத்திரேலியாவில் தங்க வெள்ளையர் மட்டும் அனுமதிக்கப்படுகின்றனர். ஆனால், இது இந்தியா உட்படப் பல பின்தங்கிய ஆசிய நாடுகளுக்குப் பொருளாதார உதவியை அளித்து வருகிறது. ஐக்கிய நாடுகள் அவையின் உறுப்பினராகவும் இருந்து உலகில் அமைதி ஓங்கப் பணியாற்றி வருகிறது.

குக்கு கி.பி. 1769 முதல் கி.பி. 1777 வரை ஆசுத்திரேலியாவின் கிழக்கேயுள்ள நியூசீலாந்தை (New Zealand) ஆங்கில ஆட்சிக்குட் கொணர்ந்தார். இங்கு கி.பி. 1853-இல் தங்கம் கண்டுபிடிக்கப்பட்டது. நல்லாட்சிக்கான பல சட்டங்கள் கி.பி. 1893 முதல் 1906 வரை பிறப்பிக்கப்பட்டன. உலகத்திலேயே இங்கேதான் நல்லாட்சி நடைபெறுகிறது என்று கருதப்படுகிறது.

மேற்கு ஆசிய நாடுகளில் உருசிய-ஆங்கிலச் செல்வாக்கு மங்கத் தொடங்கியது. முசுலிம் துருக்கிசுத்தானை (Muslim Turkistan) உருசியா ஒரு குடியேற்ற நாடாக்கி அதைத் தனது பேரரசுக்குள் அடக்கிக் கொண்டது. பாரசீகத்தின் நலிவுற்ற தன்மையைப் பயன்படுத்தி உருசியா தனது செல்வாக்கு மண்டலத்தை வடக்கே பரப்பியது. உடனே இங்கிலாந்து தென் பகுதியில் தனது செல்வாக்கு மண்டலத்தை ஏற்படுத்தியது. இராக்கு (Iraq), சிரியா (Syria), அரபு (Arab) நாடுகள் கி.பி. 19-ஆம் நூற்றாண்டின் இறுதியில் ஐரோப்பிய நாகரிகத்திற்கு அடிமையாயின. ஆனால், ஆப்கானிசுத்தானம் (Afghanistan) நடுநிலைமை வகித்தது.

இப்புதுப் பேரரசுக் கொள்கை (Neo Imperialism) முதல் உலகப் போரின்போது அதன் உச்சக் கட்டத்தை அடைந்தது. உலகப் போருக்குப் பிறகு மேலைநாட்டுக் கூட்டாளிகள் ஆப்பிரிக்காவிலும், சப்பான், சீனா, கொரியா போன்ற நாடுகளிலும் இருந்த செருமனியின் குடியேற்ற நாடுகளைத் தங்களுக்குள்ளே பங்கு போட்டுக் கொண்டனர். இப்போது உலக அமைதிக்காகக் குடியேற்றக் கொள்கைக்கு முற்றுப்புள்ளி வைக்கப்பட்டது எனக் கருதலாம்.

தே.சே.

ஐரோப்பிய மறுமலர்ச்சி: ஐரோப்பிய வரலாற்றில் கி.பி. 1400-ஆம் ஆண்டளவில் இடைக்காலம் முற்றுப் பெற்று, அடுத்த முந்நூறாண்டுகளுக்கு மேற்பட்ட இடைமாறுபாட்டுக் காலத்தில் (Transitional Period) ஏற்பட்ட நிகழ்ச்சிகள் தோற்றுவித்த விளைவுகளை ஐரோப்பிய மறுமலர்ச்சி எனக் குறிப்பிடுகிறார்கள். இம்மறுமலர்ச்சியின் இயற்கைத் தொடர்ச்சியாய் வாழ்க்கை முறைகளில் புதுமை (Modernism) பூத்தது. புதிய காலத்திற்கு வழிகோலிய வெடிமருந்து, அச்சுப்பொறி போன்ற கண்டுபிடிப்புகளுக்கும், மாலுமிகளுக்கு உதவிய திசை காட்டும் கருவிக்கும், அவற்றின் அடிப்படையில் தோன்றிய தேசிய நாடுகளின் (Nation State) வளர்ச்சிக்கும், கிரேக்க உரோமானியர் கலை இலக்கியங்களில் ஏற்பட்ட ஆர்வத்திற்கும் அக்கறைக்கும் தொடர்பு ஏதும் இல்லை. அவை, கால வெள்ளத்தில் மாறிக் கொண்டிருந்த தேவைகளில் இயற்கையாகத் தோன்றியவையே ஆகும்.

மறுமலர்ச்சி, ஐரோப்பாவில் மட்டும் ஏற்படவில்லை. அது உலகம் தழுவிய இயக்கமாகும். ஐரோப்பியக் கிறித்தவர்களுக்கும் அவர்க்கருகே வாழ்ந்த ஆசிய இசுலாமியருக்கும் நிகழ்ந்த சமயச் சண்டைகளாகிய சிலுவைப் போர்கள் (Crusades) கீழைநாட்டுப் பொருள்களை ஐரோப்பியருக்குப் பேரளவில் அறிமுகப்படுத்தி அவற்றின் தேவையை மிகுதியாக்கின. அராபிய இடைத் தரகர்களின் உதவியின்றி நேரடியாக அப்பொருள்களைப் பெறப்புதிய

கடல் வழிகளைக் கண்டனர். அவற்றின் விளைவாக வரலாற்றில் முதல் முறையாக நீண்ட காலமாய் நாகரிக நாடுகளாய்த் திகழ்ந்த இந்தியா, சீனம் ஆகிய நாடுகளோடு ஐரோப்பியர்களுக்கு வாணிபத் தொடர்பும் பண்பாட்டு உறவும் அவற்றால் ஏற்பட்ட தாக்கமும் உலகம் தழுவிய நாகரிகம் உருவாக உதவின.

பழைய கிரேக்க உரோமானியர் நாகரிகத்திற்கு ஐரோப்பிய நாகரிகம் பெரிதளவு கடன்பட்டிருந்த தால் இடைக்காலப் பள்ளிகளிலும், பல்கலைக் கழகங் களிலும் அரிசுடாட்டில் நூல்களையும் உரோ மானியர் சட்டங்களையும் பயின்றனர். 'அறிவு என்றால் அரிசுடாட்டில்' என்ற வழக்காறும் நில விற்று. ஐரோப்பாவில் கி.பி. பன்னிரண்டாம் நூற்றாண்டின் அறிவு இயக்கம் (Intellectual Movement) கி.பி. 15-ஆம் நூற்றாண்டின் மறு மலர்ச்சிக்கு முன்னோடியாயிருந்தது. புத்துயிர் பெற்ற கிரேக்க அறிவு, மறுமலர்ச்சியின் ஒரு முக்கிய பகுதியாயிருந்தது மறுமலர்ச்சிக்குக் காரணமன்று. மனிதன் மனம் முற்காலத்தைப் பற்றி எண்ணுவதற் குப் பதிலாகப் பிற்காலத்தை நோக்கித் திருப்பப்பட் டது. சமுதாய அரசியல் அமைப்புகளுக்கும் கலைக்கும் அறிவிற்கும், மனித ஒழுக்கலாறுகளுக்கும் முன்மாதிரி கள் கிரேக்க உரோமானியர் நாகரிகக் காலத்தில் தேடப்பட்டன. அக்கால அறிஞர்கள் தலைவர்களின் பெயர்களைத் தம் குழந்தைகளுக்குச் சூட்டி மகிழ்ந்த னர். எழுத்தாளர்கள் இலத்தீனில் தங்கள் கருத்து களை வெளிப்படுத்துவதைப் பெருமையாக எண்ணி நாட்டு மொழிகளைப் புறக்கணித்தார்கள். புலமை மிக்க அறிஞராக மேற்கு ஐரோப்பாவில் கருதப்பட்ட வரும் சிறந்த இத்தாலி மொழி எழுத்தாளருமான பெட்ரார்க்கு (Petrarch, A.D. 1304-1374) இலத்தீன் நூல்களின் பொருட் சுவை, அமைப்பு முறைகளால் பெரிதும் கவரப்பட்டவர். இலத்தீனில் தாம் எழுதிய கடிதங்களுக்காகப் பெருமைப்பட்டார்; நாட்டு மொழி யில் தீட்டிய கவிதைகளுக்காக வெட்கப்பட்டார். அவரோடு சம காலத்தவரும், தெக்கமரான் (Decameron) என்ற சுவைமிக்க கதைத் தொகுப்பின் ஆசிரி யருமான பொக்காசியோவையும் (Boccaccio) இலத் தீன் இலக்கியம் கவர்ந்தது. ஆயினும் நாட்டு மொழி களில் எழுந்த நூல்களே பிற்காலத்தில் சிறந்து விளங் கின. இத்தாலிய இலக்கியத் தந்தையாக விளங்கிய தாந்தே (Dante-கி.பி. 1265-1327) இடைக்காலக் கருத்தையும் கலையையும் உள்ளடக்கிய தெய்வீக இன்பக் காவியத்தைப் (Divine Comedy) படைத்து அழியாப் புகழ் எய்தினார். இலத்தீன் மோகத்தில் எளிய இலத்தீனில் பிற்காலத்தில் எழுந்த நூல்கள் சிறப்படையவும் இல்லை; நீடித்து வாழவும் இல்லை. இலத்தீனின் இந்த மறுபிறவி பன்னாட்டு மொழியாக விளங்கிய பண்டைய இலத்தீனுக்கு முடிவினை உண் டாக்கியது.

மறுமலர்ச்சிக் காலம் இடைக்கால வாழ்வு முறை களையும் எண்ணங்களையும் எதிர்த்துக் கிளர்ச்சி செய்த காலம். இடைக்காலத்தில் மறுமைக்கு அதா வது இறந்தபின் வாழ்விற்குச் சிறப்பிடம் அளிக்கப் பட்டது. மனித இனநலக் கோட்பாட்டின் (Humanism) தாக்கம் இம்மைக்கு முதலிடம் தந்து கிறித்தவக் குரு மார்களையும், திருச்சபையையும் அவர்களின் குற்றங் குறைகளுக்காக வசைப்பாடச் செய்தது. கிறித்தவ சமயச்சித்தாந்தமும்,மடாலய வாழ்க்கையும் சிறுமைப் படுத்தப்பட்டன. சில கிறித்தவச் சடங்குகளிலும் நம்பிக்கையிலும் ஐயுறவு ஏற்படவும் செய்தது. சமயத்துறையில் சீர்திருத்த இயக்கம் (Reformation Movement) இத்தாக்கத்தால் உருவாயிற்று.

மனிதனுடைய சூழல், பழக்கவழக்கங்கள், எண் ணங்கள், வாழ்விற்குத் தேவையான கணிதம், அறிவியல், கலைகள், சமயக் கொள்கைகள் போன்ற வையே மனிதன் கற்கவேண்டியவை என மனித இன நலப் பற்றாளர்களால் தெரிவு செய்யப்பட்டன. மன்னர்களும் பிரபுக்களும் புதிய கல்வியை (New Learning) ஆதரித்து ஊக்கினார்கள். தொடக்கத்தில் இதனைக் குருமார்கள் எதிர்த்தனர். நாளடைவில் போப்புகளே அதன் புரவலர்களானார்கள். கிரேக்க உரோமானியர்களின் இலக்கியம், தத்துவம், கலை, அறிவியல் ஆகியவற்றைக் கிறித்தவ சமயத்தோடு இணைத்து இடைக்காலத்தில் நடைமுறைப் படுத்திய வர்கள் பின்னால் அவற்றை அணுகிய முறையே முற்றிலும் மாறுபட்டது. அந்நூல்களின் சமய ஒழுக் கக் கருத்துகளைத் தேடாது, அவற்றின் பொருளும் அமைப்பும் தந்த இன்பச் சுவைக்காகவும் பொழுது போக்கிற்காகவும் நாடிச் சென்றனர்.

பைசாண்டியப் பேரரசைத் துருக்கியர் கி.பி. 1453-ஆம் ஆண்டளவில் தாக்கி நெருக்கியதால், அதன் தலைநகராகிய கான்சுடாண்டிநோபிளிலிருந்தும், கிரேக்க நாட்டிலிருந்தும் கிரேக்கப் புலவர்களும் அறிஞர்களும் அண்டை நாடாகிய இத்தாலிக்குக் குடி பெயர்ந்தனர். அதன் நிலவியல் அமைப்பாலும் வாணி கப் பெருக்காலும் வளம் பெற்றிருந்த இத்தாலிய நகரங்கள் சிறுசிறு நாடுகளாய்த் தன்னாட்சி பெற்றுச் சீரும் சிறப்புமாய் விளங்கின. ஐரோப்பிய இடைக் கால வரலாற்றில் பெரும் பங்கு வகித்த உரோம் நகரப் போப்பாட்சியும், நகரங்களில் செல்வச் செல் வாக்கும் ஆட்சி ஆதிக்கமும் பெற்றிருந்த மெடிசி (Medici) குடும்பத்தைப் போன்ற பிரபுக்கள் குடும்பங் களும் கிரேக்க இலக்கியத்தையும் கலைகளையும் போட்டி போட்டுக் கொண்டு ஆதரித்தன.

கிரேக்க நூல்களைக்கற்பிக்கப் பிளாரன்சு(Florence) நகரில் ஒரு பள்ளி கிரிசோலோரசு (Grecolores) என்பவரால் தொடங்கப் பெற்றது. போப்பு ஐந்தாம் நிக்கோலசு (Nicholas V) நூற்றுக்கணக்கான அறிஞர் களைக் கொண்டு பழைய சுவடிகளைப் படியெடுக்கச் செய்து வத்திகன் (Vatican) நகரில் ஒரு பெரிய ஏட்டுச் சுவடி நூலகத்தை அமைத்தார். ஓமரின் (Homer) கிரேக்கக் காவியத்தின் இத்தாலிய மொழியாக்கத்திற் குப் பெரும் பரிசு வழங்கி ஊக்குவித்தார். போப்பு பத்தாம் லியோ (Leo X) இலக்கிய ஈடுபாட்டுடன் இசை நாடகச் சுவையிலும் திளைத்தார். மடாலயங் களில் மறைந்தும் மறந்தும் இருந்த நூல்களின் படி கள் நூலகங்களில் இடம் பெற்று அறிஞர்களிடையில் அறிமுகமாயின.

கிரேக்க உரோமானியரின் இலக்கிய அறிவு இத் தாலி நாட்டிலிருந்து பிரான்சு, இங்கிலாந்து முதலிய மேற்கு ஐரோப்பிய நாடுகளில் பரவி ஐரோப்பிய அறிவுச் செல்வத்தின் இடையறாத பகுதியாயிற்று. இத்தாலியில் கி.பி. 16-ஆம் நூற்றாண்டின் முற்பகுதி யில் உச்சநிலையினை எய்திய புதிய கல்வி பிரான்சில் முதலாம் பிரான்சிசு (Francis I-கி.பி. 1515-1547) மன்னராலும், இங்கிலாந்தில் பல்கலைக் கழகங்களா லும், குருமார், அதிகாரிகளாலும் ஆதரிக்கப்பட்டுப் பரவிற்று. கோலட்டு (Colat), தாமசுமூர் (Thomas Moore), எராசுமசு (Erasmus) போன்றோர் ஆக்சு போர்டு (Oxford) பல்கலைக் கழகத்தை ஆங்கில மறு மலர்ச்சி இயக்கத்தின் தலைமைப் பீடமாக்கினார்கள். அறிஞர்கள் கி.பி.16-ஆம் நூற்றாண்டில் பண்டைய கிரேக்க உரோமானிய இலக்கியங்களை அடியொற்றி, அம்மொழிகளை அறிந்த ஒருசிலருக்காக எழுத மறுத் துப் பெரும்பாலோர் பயன்பெற வேண்டித் தத்தம் நாட்டு மொழிகளில் எழுதத் துணிந்து முன்வந்தார் கள். இந்தக் கூட்டமே இடைக்கால இலக்கியத்தின் இறுதியாகவும் புதிய இலக்கியத்தின் தொடக்கமாக வும் அமைந்தது.

மறுமலர்ச்சியின் பெருங்கூறாகத் தேசிய நாடு களின் வளர்ச்சி அமைந்தது. நாட்டுப்பற்றை அதன் மூலமாயும் முடிவாயும் கொள்ளலாம். நாட்டுமொழி யில் நூல்களை எழுதுவது நாட்டுப் பற்றாளரின் உரிமையும் கடமையுமாயின. மேற்கு ஐரோப்பிய மொழிகள் போட்டி போட்டுக் கொண்டு வளர்ந்து வளமடைந்தன. இத்தாலிய மொழியில் மாக்கிய வெல்லி (Machiavelli) அரியாசுடோ (Ariasto), தாசோ (Tasso) போன்றவர்கள் சிறந்த எழுத்தாளர் களாய் விளங்கினார்கள். மாக்கியவெல்லியின் நூலா கிய 'அரசன்' (Prince) இன்றும் அரசியல் அறிஞர்களா லும் ஆராய்ச்சியாளராலும் விரும்பிக் கற்கப்படு கிறது. சமயச் சீர்திருத்த இயக்கத்தைத் தொடங்கிக் கிறித்தவத் திருச்சபையை இரு கூறாக்கிய மார்ட்டின் உலூதர் (Martin Luther) விவிலிய நூலைச் செரு மானிய மொழியில் பெயர்த்து எழுதி அம்மொழிக்குச் சிறப்பளித்தார். இசுபானிசு எழுத்தாளர் செருவாண் டிசு உலகப் புகழ்பெற்ற 'தான் குவிக்சாட்டு' (Don Quixote) என்னும் நூலை எழுதித் தம் மொழியை உலக இலக்கிய மொழிகளில் ஒன்றாக்கினார். கோர்நே (Corneille), இரேசேன் (Racine), மோலியர் (Moliere) ஆகிய மூவரும் தலைசிறந்த பிரெஞ்சு நாடக ஆசிரியர்களாவர்.

ஆங்கில வழக்கறிஞர் சர் தாமசு மூர், கி.பி. 16- ஆம் நூற்றாண்டின் இடையில் (கி.பி. 1551) பிளேட்டோ (Plato) எழுதிய 'குடியரசு' (Republic) என்னும் நூலைத்தழுவி, உடோப்பியா (Utopia) என்ற கற்பனை நூலை ஆங்கில ஆக்கமாய் வெளியிட் டார். எட்மண்டு இசுபென்சரும் (Edmund Spencer) பென்சான்சனும் (Ben Johnson), மார்லோவும் (Marlow) சேக்சுபியரும் (Shakespeare கி.பி. 1564- 1616) ஆங்கில இலக்கிய வானை ஒளிபெறச் செய்தார் கள். இவர்களின் நூல்களில் கிரேக்க உரோமானிய இலக்கியத்தின் தாக்கத்தையும், மனித நலப் பற்றினை யும் காணலாம். சேக்சுபியரின் நாடகங்கள் கிரேக்க உரோமானியக் கதைக் கூறுகளையும், இத்தாலியப் பெயர்களைத் தாங்கிய பாத்திரங்களையும், இத்தாலி யில் அமைந்த பல காட்சிகளையும் கொண்டு விளங்கு கின்றன. தச்சுக்காரரான (Dutch) எராசுமசு (Erasmus, கி.பி. 1469-1536) கிரேக்க இலத்தீன் நூல்களில் தோய்ந்து பன்னூல் ஆசிரியராய்த் திகழ்ந்தார். விவிலிய நூலின் ஒரு பகுதியாகிய புதிய ஏற்பாட்டி னைக் (New Testament) கிரேக்க மொழியில் பெயர்த் தார். அவருடைய ஆங்கில நூல்களாகிய 'மடமையின் புகழ்' (In Praise of Folly) 'முதுமொழிகள்' (Adages) 'உரையாடல்கள்' (Colloquies) அறியாமையையும் மூடநம்பிக்கைகளையும் சிலேடையாகக் கேலி செய் தன.

இலக்கியத்திற் போலவே வரலாற்றிலும் மறு மலர்ச்சி நல்ல மாற்றத்தை ஏற்படுத்திற்று. கிறித்த வச் சமயச் சாயலோடு எழுதப்பட்டு வந்த வரலாறு, தெய்விகத் தன்மை இணைக்கப்படாது, நாட்டுப்பற்றை முன்னிறுத்தி, அறிவியல் அடிப்படை யில் உண்மையான அரசியல் வரலாறாக உருப்பெறத் தொடங்கியது. மனிதப் பற்றுடன், பண்டைக் காலத் தைப் பல கோணங்களில் ஆராய்ந்து, சமயத்திற்கு மிகுந்த கவனம் தராமல், மக்கள் வாழ்க்கையை அடிப் படையாக்கி, நடுநிலையாளராய் எழுதத் தலைப்பட் டார்கள்.

பழைய நூல்களைத் துருவித்துருவி ஆராய்ந்து, கிரேக்க உரோமானியர்களின் கட்டட, சிற்ப, ஓவியக் கலை முறைகளையும் வகைகளையும் பெரிதும் பின்பற்றி வியத்தகும் முன்னேற்றமும் வளர்ச்சியும் கண்டார்கள். மறுமலர்ச்சி ஊழியில் கிறித்தவச் சமயக் கட்டடக்கலை குறிப்பிடத்தக்க வளர்ச்சியும் புரட்சியமைந்த மாற்றமும் பெற்றது. மேற்கு ஐரோப்பாவில் இடைக்காலக் கோத்திக் (Gothic) கட்டடக் கலையை விடுத்து, வில்வளைவான கூரை (Arch), கவிகை மாடம் (Dome), கண்கவரும் அழகுத் தூண்கள் (Columns) ஆகியவற்றுடன் பழைய கட்டடக் கலையைப் போற்றி வளர்த்தார்கள். இலியனார்டோடா வின்சியும், (Leonardo da Vinci, கி.பி. 1452-1519) மைக்கேலாஞ்சிலோவும் (Michelangelo, கி.பி. 1475-1564) கட்டடம் சிற்பம், ஓவியம் ஆகிய முத்துறைகளிலும் சிறந்து விளங்கினார்கள். முன்னவர் பொறிஇயல், இசை, தத்துவம் ஆகியவற்றில் பேரறிஞராக இருந்தார். இக்கலைஞரைப் பிரெஞ்சு மன்னனும். இத்தாலியப் பிரபுக்களும் ஆதரித்து ஊக்கினார்கள். மைக்கேலாஞ்சிலோ உயர்ந்த கட்டடக் கலைஞர்; இணையற்ற சிற்பி; முதல்தர ஓவியர்; மனங்கவர் கவி; வானநூல், உடற்கூறு அறிவு ஆகியவற்றில் ஆழ்ந்த அறிவாளி எனப் பெரிதும் போற்றப்பட்டவர். மெடிசி குடும்பத்தாரும் கலை அன்பர்களுமாகிய போப்புகளும் இவரைப் பாராட்டிப் புரந்தனர். இராபேல் (Raphael, கி.பி. 1483-1524) கி.பி. 16-ஆம் நூற்றாண்டின் தலைசிறந்த ஓவியராவார். எண்ணெய் ஓவியத்தில் (Oil Painting) திடியன் (Titian, கி.பி. 1477-1570) அரிய திறன் உடையவர்.

மைக்கேலாஞ்சிலோ, இராபேல் ஆகிய கலைவல்லுநர்களின் நேரடி மேற்பார்வையில் கி.பி. 16-ஆம் நூற்றாண்டில் உரோமாபுரியில் புனித பீட்டர் மண்டபம் (Basilica) அக்காலக் கட்டிடக்கலையின் சிறந்த வெளிப்பாடாக எழுப்பப்பட்டது. இலண்டனில் புனித பால் தலைக்கோயிலை (Cathedral) சர் கிறித்தோபர் இரென் (Sir Christopher Renn) கி.பி. 17-ஆம் நூற்றாண்டின் பிற்பகுதியில் கட்டிமுடித்தார். பிரான்சு, இசுபெயின், செருமனி முதலிய நாடுகளில் புதிய கட்டடக் கலையோடு, இணைந்து சிற்பக் கலையும் சிறப்புற்றது. பொருளிலும் உருவிலும் கி.பி. 15-16ஆம் நூற்றாண்டுகளில் கிரேக்க உரோமானியக் கலையைப் பின்பற்றிய இத்தாலிய கதைக்கலை (Plastic Art) கி.மு. 5,4-ஆம் நூற்றாண்டுகளின் அதீனியக் (Athenian) கலையைப் பெரிதும் ஒத்திருந்தது. கிப்பெர்டி (Ghiberti), மைக்கேலாஞ்சிலோ ஆகியோர் சிறந்த இத்தாலியச் சிற்பக் கலைஞர்கள் ஆவார்கள். பிளாரென்சு நகரில் தாவீது (David) என்பாரின் பேருருவச் சிலையும், உரோமாபுரியின் போப்பு இரண்டாம் சூலியசின் (Julies II) கல்லறையும் மைக்கேலாஞ்சிலோவின் சிற்பத் திறனுக்கு எடுத்துக்காட்டுகளாகும்.

பழங்கால ஓவியங்கள் அழிந்துவிட்ட நிலையில், மறுமலர்ச்சிக் கால ஓவியம் பழைமையை முன் மாதிரியாகக் கொள்ள யாதொன்றும் இல்லாததால் முற்றிலும் புத்தம் புதிய கலையாக வளர வாய்ப்பு ஏற்பட்டது. சுவர்ச் சித்திரங்களே (Frescoes) கி.பி. 16-ஆம் நூற்றாண்டிற்கு முன் வழக்கிலிருந்தன. பிறகு திரைச் சீலையிலும் மரத்திலும் பிறபொருள்களிலும் சித்திரங்கள் தீட்டும் வழக்கம் ஏற்பட்டது. ஓவியம் வரைவதில் எண்ணெயைப் பயன்படுத்துவதில் கைதேர்ந்தனர். உலகிலேயே ஈடு இணையற்ற, தலைசிறந்த ஓவியமாய், பாரிசில் உலுவார் (Louvre) அருங்காட்சியகத்தில் உலகக் கலைஞர்களின் கவனத்தை இன்றும் ஈர்த்து வருகிற, மோனாலிசாவும் (Mona Lisa), இறுதிச் சாப்பாடு (Last Supper) என்ற சித்திரமும் இலியனார்டோ-டாவின்சியின் கைவண்ணத்தைக் காட்டும் அரிய கலைச் செல்வங்களாகும். நான்கு ஆண்டுகளின் அரிய முயற்சியின் சாதனையாகிய மோனாலிசா ஓர் உயிரோவியமாகும். வத்திகன் அரண்மனையில் சிசுடர்ன் (Cistern) கோயிலின் உட்கூரையில் உலகத் தோற்றத்திலிருந்து பெரு வெள்ளம் ஈறாக விவிலியக் கதையைச் சித்திரிக்கும் 145 ஓவியங்களில் உயிர்த்துடிப்புடன் காட்சி தரும் 394 உருவங்களும் ஆஞ்சிலோவின் ஓவியப் பெருமைக்கு அரிய எடுத்துக்காட்டுகளாகும். அன்னாரின் 'இறுதித் தீர்ப்பு' (Last Judgement) மற்றுமொரு புகழ்பெற்ற சித்திரமாகும். 'அன்னை மரியாள்' (Sistine Madonna) ஓவியத்தைத் தந்த இராபேல் ஆஞ்சிலோவையும் மிஞ்சிய சித்திரக்காரராவார். இத்தாலிய ஓவியக் கலை மேற்கு ஐரோப்பாவின் ஒப்பற்ற உடைமையாயிற்று.

ஓவியக் கலையின் பொற்காலமாகத் திகழ்ந்த கி.பி. 16, 17-ஆம் நூற்றாண்டுகளே இசைக்கலையின் பொற்காலமும் ஆகும். முதல் நிலையிலிருந்த இரிபெக்கு' (Rebeck) போன்ற இசைக்கருவிகள் செப்பம் பெற்றன. பாலசுடிரினா (Palestrina) புதிய இசையின் தந்தையெனக் கருதப்பட்டார்.

இடைக்காலக் கிறித்தவர்கள் கிரேக்க உரோமானியர்களிடமிருந்தும் பின்னர் அரபு மக்களிடமிருந்தும் அக்கால அறிவியல் அறிவைப் பெற்றார்கள். மனிதப் பற்றாளர்கள் அறிவியல் கவலையற்றவர்களாயிருந்தார்கள். காட்சியறிவையும் (Observation), செயல் ஆய்வையும் (Experiment) கொண்டு அறியப்படுவதே அறிவியல் அறிவெனக் கூறிய இடைக்கால அறிவியலாரான உரோசர் பேக்கனை (Roger Bacon)

மறந்துவிட்டனர். கி.பி. 17-ஆம் நூற்றாண்டில் ஆங்கில அறிஞர் பிரான்சிசு பேக்கன் (Francis Bacon) அறிவியல் உணர்வை ஊட்டினார். எந்த ஒரு செய்தியையும் எவ்வாறு, எதற்கு, ஏன் என்றெல்லாம் கேட்டு ஆராய்ந்து தெளிந்த பிறகே ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டும் எனப் பிரெஞ்சு அறிஞர் தெகார்டே (Descartes) அறிவியலின் விதையாகிய ஐயுறவை (Doubt) விதைத்தார். மேலும், தம் முன்னால் அறுத்துப் பரிசோதிப்பதற்காகக் கூடையில் இருந்த குழிமுயல்களை (Rabbits) காட்டி அவைதாம் தம் அறிவியல் மூலப் பொருள்கள் என்றார்.

பூமி சுழலவில்லை, கதிரவன் உள்ளிட்ட கோள்களும் விண்மீன்களுமே பூமியைச் சுற்றுகின்றன என்ற கி.பி. 2-ஆம் நூற்றாண்டுக் கிரேக்க அறிஞர் தாலமியின் (Ptolemy) கொள்கை, உலகின் தோற்றம் பற்றிய விவிலிய நூலின் கருத்தோடு பொருந்தி இருந்ததால், அதனைத் தெய்விகமாய் ஊக்குவிக்கப்பட்ட உண்மையெனக் கிறித்தவர்கள் கோபர்நிக்கசு (Copernicus) கலிலியோ (Galileo) காலம் வரையில் ஏற்றுக் கொண்டிருந்தார்கள். போலந்து நாட்டவரான கோபர்நிக்கசு கி.பி. 1543-இல் பூமி சூரியனைச் சுற்றி வருகிற கோள்களுள் ஒன்றெனக்கூறியதைக் கலிலியோ (Galileo) என்ற இத்தாலியர் தாம் கண்ட தொலை நோக்காடிக் (Telescope) கருவியாலும், கெப்லர்(Kepler) என்றசெருமானியர் தம் ஆய்வாலும் உறுதிசெய்தார்கள். இவர்கள் கி.பி. 1582-இல் கண்ட உண்மையைக்கொண்டு போப்பு 13-ஆம் கிரகிரி (Gregory XIII) சூலியன் ஆண்டு விவரக் குறிப்பைத் (Julian Calendar)திருத்தி அமைத்தார். அக் கிரகிரி ஆண்டு முறையே இன்றளவும் நடைமுறையில் உள்ளது.

கணிதத் துறையில் அரபு எண்கள்(Arabic Numerals) எனக் கருதப்படும் எளிய இந்திய எண்களைக் கொண்டு சிக்கலான உரோமானிய எண்களுக்கு மாற்றுக் கண்டார்கள். மருத்துவத் துறையில் வில்லியம் ஆர்வி (Harvey, கி.பி. 1578-1657) இருதயத்திலிருந்து நாடி நரம்புகளுக்குச் சென்று மீண்டும் இருதயத்திற்கே இரத்தம் திரும்புகிறது எனக் கண்டார். இவ்வாறு முதலில் தடைப்பட்ட அறிவியல் வளரத் தொடங்கியது.

அச்சுக்கலை சீனமக்களின் கண்டுபிடிப்பாகும். அச்சிடத் தேவையான காகிதமும் சீனாவில் தயாரிக்கப்பட்டது. ஐரோப்பிய வணிகர்களும் வழிப்போக்கர்களும் கி.பி. 14-ஆம் நூற்றாண்டில் அச்சிட்ட நூல்களைப் பார்த்தும் கேட்டும் அறிந்தார்கள். ஆயினும், மேற்கு ஐரோப்பா கி.பி. 15-ஆம் நூற்றாண்டில் அச்சுப்பொறியைப் புதிதாகவே கண்டு வளர்த்துக் கொண்டது. செருமானிய நகரமான மெயின்சில் (Mainz) கூடன்பர்க்கு (Gutenburg) என்பவரால் விவிலிய நூல் கி.பி.1454-இல் அச்சேறியது. மலிவான காகிதச் செய்முறை அச்சுக்கலை வளர்ச்சியை ஊக்கிற்று. மலிவாய் அச்சிடப்பட்டு வெளிவந்த ஆயிரக் கணக்கான புத்தகப்படிகள் நடுத்தர மக்கள் வாங்கிப் படிக்க நல்வாய்ப்பளித்தன. கல்வி விரிவடைந்து அறிவு பரவ மறுமலர்ச்சியின் நற்பயன்களை எல்லோரும் நுகர்ந்தார்கள். வேறு எந்த ஒரு புனைவினாலும் தன் தனித் தன்மையைப் பெறாத மறுமலர்ச்சி இயக்கம், அச்சுக்கலை வளர்ச்சியால் பெற்றது.

தி.வை.சொ.

ஐரோப்பியத் தத்துவம்: இது பண்டைக்காலம் இடைக்காலம், இக்காலம் எனப் பகுத்து விளக்கப் படுகிறது.

பண்டைக்காலம்: தத்துவ சாத்திரத்தை முதலில் ஆராய்ந்தவர்கள் கிரேக்கர்கள். தேலீசு (Thales) என்னும் பெரியார் மைலீட்டசு என்னும் ஊரில் பிறந்தார். இவர் தத்துவத்தைப் பற்றி நன்றாகச் சிந்தித்தார். மூலமாகிய உள்பொருளின் தன்மை யாது என்ற வினாவினை எழுப்பினார். இதுவே, தத்துவத்தின் முதல் வினாவாகும். இவர் எல்லாவற்றிற்கும் அடிப்படையாக உள்ளது நீர் என்று கூறினார்.

அனக்சிமாண்டர் (Aneximander) என்பவர் தேலீசுக்குப் பின்வந்த அறிஞராவார். இவர் கருத்துப் படி, உயிருள்ள பிண்டமே எல்லாவற்றிற்கும் அடிப்படையாகும். இவருக்குப் பின்னர் வந்த தத்துவ அறிஞர் அனாக்சிமெனிசு (Anaximenes, கி.மு. 588-527) என்பவர். இவர் கருத்துப்படி, எல்லாவற்றிற்கும் அடிநிலைப் பொருள் காற்றாகும். இவருக்கு அடுத்த கிரேக்கத்தத்துவ அறிஞரான பித்தகோரசு (Pythagoras) எண்ணே (Number) எல்லாவற்றிற்கும் அடிநிலைத் தத்துவம் என்று கூறினார். மேலும், இவர் ஆன்மாக்களுக்கு மறுபிறவி உண்டென்றும் கூறினார். மைனீசியர்கள் அடிநிலைப் பொருளைப் பற்றியும், பித்தகோரசு இயக்கங்களைப் பற்றியும் ஆராய்ந்தார்கள்.

எராக்கிளிட்டசு (Heraclitus, கி.மு. 535-475) என்பவர் மாறுதல் பற்றி ஆராய்ந்தார். நெருப்பு இடைவிடாமல் மாறும் தன்மையுடையது; ஆகையினால் அதுவே அடிநிலையான உள்பொருள். எராக்கிளிட்டசு கூறிய இக் கருத்திற்குப் பார்மனைடீசு (Parmenides) மறுப்புக் கூறினார். எராக்கிளிட்டசு எல்லாம் மாறுவதாகக் கூறினார். ஆனால்,பார்மனைடீசு மாற்றம் ஒன்றுமில்லை என்று கூறினார். பார்மனைடீசு உள்பொருள் ஒரேதன்மையுள்ளதும் (Homogeneous)

தொடர்புடையதும் (Continuous) அறுதியிட்டுக் கூற முடியாததும் (Indeterminate) அறிவுடையதும் அழியாததும் மாறுதலடையாததுமான பிண்டம். ஆதலின், மாறும் தன்மை என்பது வெறும் தோற்றமே என்று கூறினார். பார்மனைடீசின் மாணவரான ஜீனோ (Zeno) என்பவர் தம் ஆசிரியரின் கொள்கையை முரண்நிலைத் தருக்க முறையில் நிலைநாட்டினார்.

எம்பெடாக்ளிசு (Embedocles) என்பவர் நிலம், நீர், நெருப்பு, காற்று என்ற நான்கு அடிநிலைப் பொருள்கள் உண்டு; இவை பிறபொருளிலிருந்து தோன்றாதவை; மாறுதல் அடையாதவை; அழியாதவை; இவை சேர்ந்தால் பொருள்கள் தோன்றுகின்றன; இவை பிரிந்தால் பொருள்கள் அழிகின்றன என்று கூறினார்.

மாறுதல் என்பது தொடர்பு (Relative) உடையது என்றும் அது மூலப்பொருள்களின் சேர்க்கையாலும் பிரிவினாலுமே உண்டாகிறது என்றும் அனாக்சகோரசு (Anaxagoras) கூறினார். மேலும் இவர் மூலப் பொருள்கள் நான்கு மட்டுமல்ல; எண்ணிறந்தவையாகும் என்றும் குறிப்பிட்டார். உலூசிப்பசு (Leucippus) என்பவரும் தெமாக்கிரிட்டசு (Democritus) என்பவரும் ஒவ்வொரு பொருளும் அணுக்களாலாகியது என்றும், அவற்றுக்கிடையில் வெற்றிடம் இருக்கிறதென்றும், அணுக்கள் அழிக்கமுடியாதவை என்றும், அவை எப்பொழுதும் இயங்கிக் கொண்டிருக்கின்றன என்றும் கூறினார்கள்.

கிரேக்க நாட்டில் ஏதன்சு நகரில் தோன்றிய ஓர் இயக்கத்தினர், தனித்துவம் (Individualism), சுதந்திரம் என்ற இரண்டையும் பற்றி விளக்கினார்கள். இந்த இயக்கத்தினர் போலிவாதிகள் (Sophists) எனப்பட்டனர். இவர்கள் இளைஞர்களை அரசியல் வாழ்க்கையில் புகுத்தினர். இவர்கள் கருத்துப்படி, உண்மை என்பது உள்ளத்தில் தோன்றுவதேயன்றி வெளியேயுள்ள பொருளன்று. மனிதனின் உள்ளமே எல்லாப் பொருள்களின் உண்மைக்கும் காரணம் என்று புரோட்டாகோரசு (Protagoras) என்ற போலிவாத அறிஞர் கூறினார்.

சாக்கிரட்டீசு (கி.மு. 469-399) என்ற பெரியார், மக்களிடையே ஐயமும் ஐயக்கொள்கையும் ஏற்பட்ட காலத்தில் தோன்றினார். கிரேக்க நாட்டில் சாக்கிரட்டீசு, பிளேட்டோ, அரிசுட்டாட்டில் என்ற மூன்று சிறந்த அறிஞர்கள் தோன்றினார்கள். சாக்கிரட்டீசு போலிவாதிகளின் கொள்கையை எதிர்த்தார். கடவுள் எதிர்ப்புக் கொள்கையைக் கற்றுக் கொடுத்து இளைஞர்களைக் கெடுக்கிறார் என்று சாக்கிரட்டீசின் மேல் குற்றம் சுமத்தி, அவருக்கு இறப்புத் தண்டனை விதித்தார்கள். அவருடைய மாணவரான பிளேட்டோ எழுதியுள்ள உரையாடல்கள் (Dialogues) என்ற நூலிலிருந்து சாக்கிரட்டீசின் கருத்துகள் தெரிய வருகின்றன. சாக்கிரட்டீசின் நோக்கம் உண்மையையும் அறத்தினையும் மக்கள் உள்ளத்தில் தோற்றுவிப்பதே. பல வினாக்களை மக்கள் உள்ளத்தில் எழுப்பி, அவர்கள் கூறும் விடைகளிலிருந்து கருத்துகளை அறியச் செய்வது அவர் முறை. அறிவு என்பது சிறந்த நற்குணம் (Virtue) என்றும், நல்ல வழியில் சிந்திப்பதே நல்லவழியில் செயல்புரிவதற்குத் தேவையானது என்றும் அவர் கூறினார்.

புலனறிவு என்பது கருத்தினின்றும் உண்மையான அறிவினின்றும் வேறுபட்டது என்று பிளேட்டோ (கி.மு. 427-347) கூறினார். புலனறிவு மறையக்கூடிய சிறந்த இயல்புகளையே தரும். பொதுமைக் கருத்து அறிவு மாறுதலில்லாத தேவையான பொது இயல்புகளைத் தரும். ஆகையினால் பின்னதே உண்மையான அறிவாகும். பொதுமையானவை (Universals) என்பவை கருத்துகளே (Ideas) என்று பிளேட்டோ கூறுவார். அவைதாம் உள்பொருள்கள். சிறப்பானவை (Particulars) எல்லாம் வெறுந் தோற்றங்களே. தோற்ற உலகம் தோன்றி மறையும். ஆனால், கருத்துகள் என்றும் நிலை நிற்பன. மனிதன் ஒவ்வொருவனும் வாழ்க்கையின் இறுதி நோக்கத்தை அடைவதற்கு, அவன் வாழும் நாடு நன்கு அமைந்ததாயிருத்தல் வேண்டும் என்று கூறும் பிளேட்டோ, அத்தகைய குறிக்கோளைத் தம் குடியரசு (Republic) என்னும் நூலில் விளக்கமாகக் கூறுகின்றார்.

ஐரோப்பாவில் பிளேட்டோ கருத்துப் பொருட் கொள்கையினர். அரிசுட்டாட்டில் முதலில் தோன்றிய புறப்பொருட் கொள்கையினர். அரிசுட்டாட்டில் (கி.மு. 384-322) பிளேட்டோவின் மாணவர். அவருடைய முயற்சி கருத்துலகத்தையும் பொருளுலகத்தையும் இணைப்பதாகும். கருத்துகள் பொருள்களிலுள்ளவை என்பது அரிசுட்டாட்டிலின் கருத்து. அரிசுட்டாட்டில் அனுமான வாக்கியக் கொள்கையை வகுத்துத் தருக்கவியலுக்கு அடிநிலை அமைத்தார்.

அரிசுட்டாட்டிலுக்குப் பின்னர், இன்பக்கொள்கை (Epicuranism) என்றும், இன்பதுன்பச் சமநிலைக் கொள்கை (Stoicism) என்றும் இரண்டு கொள்கை இயக்கங்கள் தோன்றின. இன்பக்கொள்கையினர் இன்பமே வாழ்வின் குறிக்கோள் என்று வலியுறுத்தினர். இன்பதுன்பச் சமநிலையாளர் (Stoics) அறத்தை வாழ்வின் குறிக்கோள் என்று கூறினர்.

புதிய பிளேட்டோக் கொள்கை (Neoplatonism) மதத் தத்துவ சாத்திரம் வகுக்கும் முயற்சிகளைக் கடைப்பிடித்தது. பிளோட்டினசு (Plotinus, கி.பி. 204-269) என்பவர் ஒரே ஆன்மக் கொள்கையை வலியுறுத்தினார். ஒரு பொருள் என்பது பண்பு கூற முடியாதது. அதைக் குறித்துப் பேசுவதிலுள்ள உண்மையிலும் பேசாதிருப்பதிலுள்ள உண்மையே அதிகம். உள்ளம் என்பது ஒருபொருள் என்பதன் சாயலே. ஒரு பொருள் என்பது கடவுள் உள்ளம். உள்ளத்திலும் கீழான உலக உள்ளமே உயிருள்ள பொருளைத் தோற்றுவித்ததாகும். மனித ஆன்மா உலக உள்ளத்தில் ஒரு பகுதி. மனித உள்ளம் ஒரு பொருளுடன் சேருவதாகிய குறிக்கோளை அடைவதற்கு அது புலனுகர் செயல்களை எல்லாம் துறந்திட வேண்டும். உடம்பாகிய அழுக்கினின்று வீடு பெற வேண்டும்.

இடைக் காலம்: கி.பி. 4-ஆம் நூற்றாண்டிலிருந்து 14-ஆம் நூற்றாண்டு வரை ஐரோப்பாவில் தத்துவ சாத்திரத்தைக்கிறித்தவச் சபையே பயின்று வந்தது. புனித அகசுட்டின் (St. Agustine கி.பி. 354-430) என்பவர் கிறித்தவத் தத்துவத்தை மிகச் சிறப்பாக விளக்கினார். அவருடைய குறிக்கோள் கடவுளின் பெருமையையும் கடவுளை விட்டுத் தனியே நிற்கும் அவருடைய படைப்புகளின் சிறுமையையும் விவரிப்பதேயாகும். அவருக்குப் பின்வந்த கிறித்தவ அறிஞர்கள் போப்பாண்டவர் ஆட்சியும் கிறித்தவமத சபையும் தேவையானவை என்று வற்புறுத்தினர்.

இக்காலம்: இடைக்காலத்தின் இறுதியில் போப்பாண்டவர் ஆட்சிக் கொள்கையை வீழ்ச்சியுறச் செய்யப் பல சக்திகள் எழுந்தன. மறுமலர்ச்சி (Renaissance), சமயச்சீர்திருத்தம் (Reformation) என்னும் இரண்டு பெரிய சீர்திருத்த இயக்கங்கள் தோன்றின. அரசர்கள் கிறித்தவச் சபைக்கு அடங்கி நடக்க மறுத்தனர். உலூதர் (Luther) என்பவர் மதத் தொடர்பான கருத்துகள் பற்றிய ஐயங்களை நீக்குவதற்கு விவிலியம் என்ற வேதநூலும் மனச்சான்றும் மட்டுமே துணையாவன என்று இயம்பினார்.

இக்காலத்திய ஐரோப்பியத் தத்துவ சாத்திரத்தின் தந்தை என்று கூறப்படும் தேகார்ட்டே (Descartes, கி.பி. 1596-1650) அறிவுமுதற் கொள்கையை (Rationalism) நிறுவினார். அவர் தத்துவ சாத்திரத்தைக் கணித சாத்திர முறையில் வகுக்க விரும்பி, எல்லாவற்றையும் ஐயுறுவதன்மூலம் தத்துவத்தை ஆராயத் தொடங்கினார். எல்லாவற்றையும் ஐயுற்றாலும் ஆன்மாவை மட்டும் ஐயுற முடியாது என்று அவர் நம்பினார். அவருடைய தத்துவத்தின் அடிப்படை 'உள்ளுகிறேன், ஆதலால் உள்ளேன்' என்பதாகும். அதன் மூலமாகக் கடவுள் உண்மையையும், புற உலகின் இயல்பையும் அவர் உறுதி செய்கிறார். உள் பொருள் என்பது ஆவி (Spirit), சடப்பொருள் (Matter) என இருவகைப்படும். இவருக்கு உள்ளம், உடல் இரண்டுக்குமுள்ள தொடர்பை விளக்குவது கடினமாக இருந்தது.

இசுபினோசா (Spinoza, கி.பி. 1634-1677) என்பவர் உள்பொருள் ஒன்றே ஒன்றுதான்; பல அன்று என்று கூறினார். கடவுள், இயற்கை, உள்பொருள் என்பன எல்லாம் ஒன்றே என்பது அவருடைய கருத்து. இந்த உள்பொருளின் இயல்புகள் சிந்தனை, பரப்புடைமை என்பன. அவர் வகுத்த தத்துவக் கொள்கை ஒருமைக் கொள்கை (Monism) ஆகும்.

இலைபினிட்சு (Leibnitz, கி.பி. 1646-1716) என்பவர் இசுபினோசாவின் ஒருமைக் கொள்கையை ஒத்துக்கொள்ளவில்லை. அவர் உள்பொருளைச் சக்தி என்று குறிப்பிட்டார். சக்தி என்பது பலவகைப்பட்டது; ஒவ்வொன்றும் தன்னைத்தானே வகுத்துக் கொள்வதும் குறிக்கோளுடையதுமான உண்மைப் பொருளாகும். இவற்றை இலைபினிட்சு ஆராய்ந்து தனிப்பொருள்கள் (Monads) என்று கூறினார். இவற்றுள் எதுவும் நுழைய முடியாது. இவற்றுள் ஒவ்வொன்றும் தனித்தன்மை உடையது; ஒவ்வொன்றும் தன் இயல்புக்குத் தகுந்தபடி எல்லாவற்றின் இயல்பையும் தன்னிடம் காட்டக் கூடியது. இவற்றுள் மிக உயர்ந்தது கடவுள். மிகத் தாழ்ந்தவை சடப்பொருள்கள் என்று அவர் கூறினார்.

சான்லாக்கு (John Locke, கி.பி. 1632-1704) எல்லாவித சிக்கல்களிலும் மிக முக்கியமானது அறிவு பெறுவது எப்படி என்பதேயாகும். உள்ளம் என்பது வெறுமையான பலகை போன்றது. அது தன் கருத்துகளை அனுபவத்தின் மூலமாகப் பெறுகின்றது. ஆகையினால் இலாக்கு கூறும் நுகர்ச்சிவழிக் கொள்கை (Empiricism) அறிவு முதற் கொள்கைக்கு மாறுபட்டதாகும். உள்ளம் புலன்கள் வழியாகவும் சிந்தனை வழியாகவும் கருத்துகளை அடைகின்றது. அக்கருத்துகள் எளியன. ஆனால், உள்ளம் தன் விருப்பம் போல் சிக்கலான கருத்துகளை உண்டாக்கிக் கொள்கின்றது. புறப்பொருள்கள் உள்ளத்தில் சில கருத்துகளை உண்டாக்குகின்றன. இந்தச் சக்திகளைப் பண்புகள் என்று இலாக்கு கூறுகின்றார். இவற்றுள் திண்மை, பரப்பு, இயக்கம் ஆகியன புறப்பொருளைச் சார்ந்தன. இவற்றை முதல்நிலைப்பண்புகள் (Primary Qualities) என்று கூறுவர். நிறம், ஒலி, சுவை போன்றவை பொருள்களாலன்றிப் புலன்

களால் உண்டாக்கப் பெறுகின்றன. இவற்றை இரண்டாம் நிலைப் பண்புகள் (Secondary Qualities) என்று கூறுவர்.

பெர்க்லி (Berkeley) என்ற பாதிரியார் கி.பி. 1685-1753) சடப்பொருள் ஒன்று இருப்பதாகக் கூற வேண்டிய தேவையில்லை என்று கூறினார். புலனாகும் பொருள்களில் உளவாம் தன்மை எல்லாம் காட்சியிலேயே அடங்கியவை. எல்லையுற்ற உள்ளம் எதுவும் காணாதபோது, அது என்னாகும் என்ற வினாவிற்கு விடையாக அது கடவுளுடைய காட்சிப் பொருளாயிருக்கும் என்று அவர் கூறினார்.

தாவீது இயூம் (David Hume,கி.பி. 1711-1776) என்பவர் சடப் பொருள் உள் பொருளாகாது என்றால், உள்ளம் என்பதும் உள் பொருளாகாது என்று கூறினார். ஒருவன் எதையேனும் காணாத எந்த நேரத்திலும் தன்னைக் காணமுடியாது. எதையேனும் காண்பதும் காட்சியையே யன்றிப் பொருளையன்று என்று அவர் உரைத்தார். அவர் கருத்துப்படி, ஐயுற இயலாத, உறுதியான அறிவு என்று எதுவுமில்லை.

இம்மானுவேல் காண்டு (Immanual Kant கி.பி. 1724-1804) என்னும் செருமன் தத்துவ அறிஞர் அறிவு முதற்கொள்கையிலும் புறப்பொருட் கொள்கையிலும் உண்மையைக் கண்டார். அடிப்படையான சிக்கல் அறிவுமுறைச் சிக்கல்தான். அறிவு என்பது யாது? அதைப் பெறுவது எங்ஙனம்? புலன், அறிவு இரண்டும் ஒரு பொருளைப் பற்றி அறிவதற்கு உதவுகின்றன. ஒரு பொருள் உள்ளுணர்விற்கும் அறிவிற்கும் பொருந்தாவிடில் அதனை அறிய முடியாது. அறிவு பெறுவது தோற்றநிலைப் பொருள்களைப் (Phenomena) பற்றியேயாகும். கடவுள், சுதந்திரம், நிலையுடைமை என்பவற்றின் உண்மையைத் தூய அறிவு கொண்டு வற்புறுத்திக் கூறமுடியாது. அறநெறி என்னும் செயல்முறை அறிவே (Practical Reason) இவற்றின் உண்மையை நிலைநாட்ட முடியும். இவ்வாறு காண்டு விளக்கினார்.

காண்டு தொடங்கிய தத்துவ சாத்திர இயக்கம் எகல் (Hegel) என்பவரை முன்னோடியாகக் கொண்டது. அவர் கொள்கைப்படி, உள்பொருள் என்பது பரமான்மா அல்லது உள்ளமாகும். உள்பொருளே அறிவுப் பொருள். ஆனால், முழுமுதற்பொருள் என்பது பண்புகளில்லாத தனிமம் அன்று. அது வேறுபாடுகள் கொண்ட பரிணாம அறிவு முறையேயாகும். அந்த முறையானது கருத்து (Thesis), முரண்கருத்து (Antithesis), தொகுப்புக் கருத்து (Synthesis) என்ற மூன்று முறைகளைக் கொண்ட அறிவு இயக்கமாகும். அத்தகைய முப்பொருள் தொகுதிகள் உளவாகும் தன்மை (Being), இன்மை(Non-Being), ஆதல் தன்மை (Becoming) என்பவையாகும். உள்பொருள் என்பது முழுமுதற் கருத்தாகும்; அதுவே கடவுள் என்பது. இவை காண்டின் கருத்துகள்.

எகலுக்குப் பின்னர், ஐரோப்பாவில் காணும் தத்துவ சாத்திரம் அவர்தம் கொள்கையை ஆதரிப்பதாகவோ மறுப்பதாகவோ அமைந்திருக்கும். பிராட்லி, போசான்குயே (Posanquet) போன்றோர் எகல் கொள்கையினை ஆதரிப்பவர்கள். இரசல் (Russell), மூர் (Moore), அலெக்சாந்தர் (Alexander) போன்றோர் அவர்கொள்கையை மறுப்பவர்கள். இவர்கள் தனி மனிதனும் சடப்பொருளும் உண்டு என்று கூறினர். இருத்தல் கொள்கையினர் (Existentialists) தனி மனித உண்மையைக் கூறினர். தருக்க நெறிப்புலக் கொள்கையினர் (Logical Positivists) தத்துவ சாத்திரம் என்பது பொருளில்லாத சிக்கல்களைத் தீர்க்கவே இதுவரை முயன்று கொண்டிருக்கின்றது என்று கூறுகின்றனர். இரா.கோ.

துணை நூல்கள்:

Bhattacharya, Arun, A History of Europe, Sterling, New Delhi, 1981.

Bradley, F.H., Appearance and Reality, London, 1893.

Field G.C., Plato and His Contemporaries, London, 1930.

Murphy, N.R., The Interpretation of Plato's Republic, Oxford, 1951.

Roth, Leon, Spinoza, London, 1954.

Taylor, A.E. Socrates, London, 1935.

ஐரோப்பிய ஒப்பீட்டுக் கல்விச் சங்கம்: உலக நாடுகளில் நிலவும் கல்வி, ஆராய்ச்சி ஆகியவற்றை ஒப்பீடு செய்து ஆராய்தல்; உலகெங்கும் ஒப்பியற் கல்வி (Comparative Education) முறையைக் கற்பிக்க ஏற்பாடு செய்தல்; ஒப்பியற் கல்வியில் வெளியீடுகளைக் கொண்டு வருதல்; உலகெங்கும் உள்ள கல்வி முறைகளையும் கல்வி நிறுவனங்களைப் பற்றியும் ஆராய்தல் ஆகிய நோக்கங்களுக்காக ஐரோப்பிய ஒப்பீட்டுக் கல்விச் சங்கம் (Comparative Education Socicty in Europe-CESE) 1961-ஆம் ஆண்டு தோற்றுவிக்கப்பட்டது. இதன் அலுவலகம் பெல்சியம் (Belgium) நாட்டைச் சேர்ந்த புருசல்சு (Brussels) நகரில் உள்ளது. பல்கலைக்கழகங்கள்,

ஆராய்ச்சி நிறுவனங்கள் போன்ற உயர்கல்வி நிறுவனங்களில் பணியாற்றும் ஆசிரியர்கள், ஆராய்ச்சியாளர்கள், ஒப்பியற் கல்வி அறிஞர்கள் போன்றோர் இச்சங்கத்தில் உறுப்பினராக உரிமை பெற்றவர்கள்.

ஐரோப்பிய ஒப்பீட்டுக் கல்விச் சங்கத்தைத் தோற்றுவிக்கக் காரணமானவர்கள் ஐரோப்பிய நாட்டைச் சேர்ந்த ஒப்பியற் கல்வி வல்லுநர்கள். எனினும், இச்சங்கம் தோற்றுவித்த காலத்திலிருந்து, தென் அமெரிக்கா, ஆசியா, ஆப்பிரிக்கா ஆகிய நாடுகளின் ஒப்பியற் கல்வி வல்லுநர்கள், ஐரோப்பிய ஒப்பியற் கல்விச் சங்கத்தின் வளர்ச்சியில் ஈடுபட்டே வந்துள்ளனர்.

ஐரோப்பிய ஒப்பீட்டுக் கல்விச் சங்கத்தில் 1982, ஆம் ஆண்டில் மொத்த உறுப்பினர்களின் எண்ணிக்கை 350. இதில் 50க்கும் மேற்பட்ட உறுப்பினர்கள் வட அமெரிக்கா, ஆப்பிரிக்கா, தென் அமெரிக்கா ஆசியா ஆகிய நாடுகளைச் சார்ந்தவர்கள். இச்சங்கத்தின் கூட்டம் ஆண்டிற்கு இருமுறை நடைபெறுகிறது. ஐரோப்பிய நாடுகள் அல்லாத பிற நாட்டு ஒப்பியற் கல்வி வல்லுநர்களின் கல்வியாராய்ச்சிக்கு இக்கூட்டங்களில் முன்னுரிமையளிக்கப்பட்டு, அது குறித்த செய்திகள் விவாதிக்கப்படுகின்றன.

ஐரோப்பிய ஒப்பீட்டுக் கல்விச் சங்கம் உலக நிறுவனங்களான ஐக்கிய நாடுகளின் கல்வி அறிவியல் பண்பாட்டுக் கழகம் (UNESCO), பொருளாதார ஒத்துழைப்பு வளர்ச்சி நிறுவனம் (Organisation for Economic Co-operation and Development-OECD), ஐரோப்பியக் கழகம் (Council of Europe) ஆகியவற்றிலுள்ள அலுவலர்கள், அறிஞர்கள் ஆகியோரின் ஒதுழைப்பையும் பெற்று, ஒப்பியற் கல்வியாராய்ச்சியை மேற்கொண்டு வருகிறது. இச்சங்கத்திலிருந்து உலக நாடுகளில் நடைபெறும் ஒப்பியற் கல்விப் பணிகள், சாதனைகள் ஆகியவற்றைத் தாங்கிச் செய்தி மடல் ஒன்று ஆண்டுக்கு மூன்று அல்லது நான்கு முறை வெளிவருகிறது. எஸ்.த.

துணை நூல்:

Comparative Education Society in Europe (CESE), Newsletter CESE, Brussels, 1980.

ஐரோப்பியக்குழு (1949): தி ஏகு (The Hague) என்னுமிடத்தில் 1948-ஆம் ஆண்டில் நடைபெற்ற மாநாட்டில் ஐரோப்பிய ஒற்றுமையைக் காக்க ஒரு குழு அமைக்கும் கருத்து ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்டது. அதன்படி, பெல்சியம், தென்மார்க்கு, பிரான்சு, அயர்லாந்து, இத்தாலி, இலக்சம்பர்க்கு, நெதர்லாந்து, நார்வே, சுவீடன், பிரிட்டனும் வட அயர்லாந்தும் இணைந்த ஐக்கியப்பேரரசு ஆகிய நாடுகள் 1949-ஆம் ஆண்டு மே மாதம் 5-ஆம் நாள் இலண்டனில் கூடின. இதுவே, ஐரோப்பியக் குழு எனப்படுகிறது. மனித சமூகத்தையும் நாகரிகத்தையும் காக்கப் பன்னாடுகளின் ஒத்துழைப்பும் தேவை என்பதை இவை உணர்ந்தன. மக்களாட்சியின் அடிப்படைத் தேவைகளான தனிமனிதன் சுதந்திரம், அரசியல் சுதந்திரம், சட்டம், ஒழுங்கு ஆகியவற்றைப் பேணுவதற்கு அந்நாடுகள் உறுதிகூறின. இவற்றை நன்முறையில் தொடர்ந்து பெறுவதற்கும், சமூகப் பொருளாதார முன்னேற்றத்திற்கும், ஒருமனம் கொண்ட ஐரோப்பிய நாடுகள் இணைவது இன்றியமையாதது எனக் கருதின. இவற்றை நடைமுறைக்குக்கொண்டுவரப்பொதுவான ஓர் அமைப்புத் தேவை எனக்கருதி, ஐரோப்பியக் குழுவை ஏற்படுத்தின. அது செயற்பட உதவியாக அமைச்சர் குழு (Committee of Ministers), ஆலோசனைச் சபை (Consultative Assembly) ஆகிய இரு அமைப்புகள் தோற்றுவிக்கப்பட்டன.

இக்குழுவில் பங்குபெற்ற நாடுகள் தொடர்ந்து ஐக்கிய நாடுகள் சபையிலும் (U.N.O), வேறு எந்தப் பன்னாட்டு நிறுவனத்திலும் அங்கம் வகிக்கலாம். சமூகம், பொருளாதாரம் ஆகியவற்றிற்காகப் பாடுபடுவதையே முதன்மையாகக் கொண்டிருக்கும் இச்சபை எந்த நாட்டின் பாதுகாப்புச்(National Defence) செய்தியிலும் தலையிடாது.

மேற்கூறிய நாடுகள் இக்குழுவின் அங்கநாடுகளாகும். ஒவ்வொரு நாடும் இவ்வமைப்பின் நோக்கத்தை மனத்தில் கொண்டு, அடிப்படைச் சுதந்திரத்தையும் மனித உரிமையையும் பேணுபவர்களாகச் செயற்பட வேண்டும். வேறு எந்த ஐரோப்பிய நாடும் இந்நோக்கங்களைக் காக்க விரும்பி, இக்குழுவில் அங்கத்தினராக விரும்பினால், அமைச்சர் குழுவின் (Committee) of Ministers) அழைப்பின் பேரில் சேரலாம், அமைப்பிலிருந்து விலகுவதற்கு எல்லா நாடுகளுக்கும் முழு உரிமை உண்டு. குழுவின் விதிகளை மீறிய நாடு அவ்வமைப்பிலிருந்து அப்போதைக்கான நீக்கம் செய்யப்பட்டு, பின் முழுமையாகவும் நீக்கப்படும்.

ஐரோப்பியக் குழு பிரான்சிலுள்ள இசுட்ராசுபொர்க்கு (Strasbourg) நகரிற் செயற்படும். பிரெஞ்சு மொழியும், ஆங்கிலமும் இக்குழுவின் அலுவல்களுக்குப் பயன்படுத்தப்படும் மொழிகளாகும். தேவையானால் வேறு எம்மொழியைப் பயன்படுத்தலாம் என்பதை இரு குழுக்களும் தீர்மானிக்கும்.

அமைச்சர் குழுவின் ஒவ்வோர் அங்கத்தினருக்கும் ஒரு வாக்கு (Vote) உண்டு. ஆலோசனைச் சபை

யின் பரிந்துரையினை ஏற்றோ, தாமாகவோ அமைச்சர் குழு எச்சிக்கல்களைப் பற்றியும் ஆராய்ந்து முடிவுக்கு வரலாம். ஆலோசனைச் சபையின் அங்கத்தினர்கள் அமைச்சர் குழுவில் அங்கம் வகிக்க முடியாது. பொதுவாக, ஆண்டிற்கு ஒருமுறை ஆலோசனைச் சபை கூடும்.

ஐரோப்பியக் குழுவின் அலுவல்களைக் கவனிக்க ஓர் அலுவலகம் உண்டு. ஒரு பொதுச் செயலாளர், உதவிச் செயலாளர் ஆகியோர் முக்கிய அலுவல்களைக் கவனிப்பர். அமைச்சரவையின் பரிந்துரையின் பேரில் அவர்களை ஆலோசனைச் சபை அமர்த்தும். மற்ற அலுவலர்களைப் பொதுச் செயலாளர் நியமிப்பார். அலுவலகத்திற்கு ஆகும் செலவினை ஐரோப்பியக் குழுவில் அங்கம் வகிக்கும் நாடுகள் பகிர்ந்து கொள்ளும். பங்கு பெற்ற நாடுகள் சமூக, பொருளாதார முன்னேற்றத்திற்காக ஐரோப்பியக் குழு பாடுபடும். இவ்வாறு இக்குழுவின் நோக்கம், அமைப்பு, சட்டதிட்டங்கள் யாவும் தொகுக்கப்பட்டு, அங்கத்தினர்களால் கையொப்பம் இடப்பட்ட பத்திரம் 'கிரேட்பிரிட்டன் அயர்லாந்து ஐக்கியப் பேரரசின்' அரசாங்கத்தின் பாதுகாப்பில் வைக்கப்பட்டது.

பின்னர் இக்குழுவில் சேர்ந்துகொண்ட கிரீசு 1969-ஆம் ஆண்டில் விலகினாலும், மீண்டும் 1974-இல் சேர்ந்துகொண்டது. துருக்கி, ஐசுலாந்து, மேற்குச் செருமனி, ஆசுத்திரியா, சைப்ரசு, சுவிட்சர்லாந்து, மால்டா, போர்ச்சுகல், இசுபெயின் ஆகிய நாடுகளும் இந்த அமைப்பில் சேர்ந்தன. வெ.பா.

ஐரோப்பியத் தடையிலா வாணிக அமைப்பு: ஐரோப்பியப் பொது அங்காடியில் சேராத ஏழு ஐரோப்பிய நாடுகள் 1960-இல் இவ் அமைப்பை ஏற்படுத்தின. ஐரோப்பியப் பொது அங்காடியின் (European Common Market) ஆறு நாட்டுப் பொருளாதாரக் கூட்டமைப்புடன் (European Economic Community (EEC) இணைந்து செயற்பட எடுத்துக்கொண்ட முயற்சிகள் தோல்வியடைந்தமையால், ஐரோப்பியத் தடையிலா வாணிக அமைப்பு (European Free Trade Association-E F T A) உருவாயிற்று. இதன் உறுப்பு நாடுகள் ஒருங்கிணைந்து கூட்டு முயற்சியின் அடிப்படையில் செயற்பட்டால் மட்டுமே, ஏற்கனவே தங்கள் மண்டலத்தில் ஒற்றுமையை நிலைநாட்டியுள்ள ஐரோப்பியப் பொது அங்காடியில் தொடர்ந்து வாணிகம் செய்ய இயலும் என்ற இன்றியமையாமையைக் கருத்தில் சொண்டு செயற்படலாயின.

ஐரோப்பியத் தடையிலா வாணிக அமைப்பு உறுப்பு நாடுகளுக்கிடையே ஓரளவிற்குக் கட்டுப்பாடற்ற வாணிகம் நடைபெற உதவுகிறது. ஐரோப்பியப் பொது அங்காடியைப் போன்ற அதிகாரமும் பொதுச் சுங்கவரியும் பொது அங்காடியும் இவ் அமைப்புக்கு இல்லை. தொழில்துறையில் உற்பத்தி செய்யப்பட்ட பொருள்களின் வாணிகத்தில் ஏற்படும் தடைகளை நீக்குவது இதன் சிறப்புக் குறிக்கோளாகும். இது ஆசுத்திரியா, தென்மார்க்கு (Denmark), நார்வே, போர்ச்சுகல், சுவீடன் (Sweden), சுவிட்சர்லாந்து (Switzerland), இங்கிலாந்து ஆகிய நாடுகளால் தொடங்கப்பட்டது. ஓராண்டிற்குப் பின்னர், பின்லாந்தும் (Finland) 1970-இல் ஐசுலாந்தும் (Iceland) உறுப்பு நாடுகளாயின. தென்மார்க்கும் இங்கிலாந்தும் 1973-இல் இதிலிருந்து விலகி ஐரோப்பியப் பொது அங்காடியில் சேர்ந்தன.

ஐரோப்பியத் தடையிலா வாணிக அமைப்பின் அமைச்சர் குழு ஆண்டிற்கு இருமுறை கூட்டப்படுகிறது. இதன் தலைமைப் பொறுப்பை ஒவ்வோர் உறுப்பு நாடும் ஆறுமாதக் காலத்திற்கு ஏற்று நடத்துகின்றது. உறுப்பு நாடுகளின் பொருளாதார வாணிக நலனைப் பேணவும் நிதி உதவிகளை வழங்கவும் பல நிலையான குழுக்களும் ஆலோசனை மன்றங்களும் தனித் துறைகளாகச் செயற்படுகின்றன. இவ்வமைப்பின் தலைமைச் செயலகம் சுவிட்சர்லாந்து நாட்டிலுள்ள செனிவாவில் (Geneva) நிறுவப்பட்டுள்ளது.

ஐரோப்பியத் தடையிலா வாணிக அமைப்பு, பன்னாட்டுக் கூட்டுறவினால் பொதுப் பொருளாதாரச் சிக்கல்களை மேற்கொள்ள வேண்டியது இன்றியமையாத் தேவை என்பதை வலியுறுத்தி, உலக நாடுகள் அனைத்திற்கும் 1980-81-இல் அழைப்பு விடுத்தது. நாடுகள் பாதுகாப்புக் கொள்கையைத் (Protectionism) தீவிரமாகப் பின்பற்றாமல், அதனை எதிர்த்துப் போராட வேண்டுமென்பது இவ்வமைப்பின் அடிப்படைக் கோட்பாடாகும். இது தடையில்லாமல் வாணிகம் செய்யக்கூடிய வாய்ப்புகளையும் மண்டலங்களையும் ஆராய்ந்தறிந்து, அவற்றை உறுப்பு நாடுகளுக்கு அறிவிக்கிறது. வாணிகத்திற்கு இடையூறாயிருக்கிற தடைகளை நீக்குவதற்குத் தேவையான நடவடிக்கைகளை எடுக்கிறது. வாணிக ஒழுங்கு நடவடிக்கைகளினால் எழக்கூடிய தொழில்நுட்ப மாற்றங்கள், சிக்கல்கள் ஆகியவற்றை உறுப்பு நாடுகளுக்கு முன்னறிவிப்புச் செய்கிறது. இவற்றால் பேரளவில் வாணிக ஆதாய இழப்புத் தவிர்க்கப்படுகிறது. அரசு தொழிற்றுறைக்கு அளிக்கும் உதவியால் தடையிலா வாணிகம் பாதிக்கப்படுமாயின், அவற்றை ஆராய்ந்து மதிப்பீடு செய்து தொடர்புள்ள அரசுகளுக்கு அறிவிக்கிறது.

ஐரோப்பியத் தடையிலா வாணிக அமைப்பு உறுப்பு நாடுகளிடையே வரி, தீர்வை ஆகியவற்றி னின்று விலக்களிக்கப்பட்ட (Duty Free) பொருள் களை வரையறுத்து, அவற்றின் எண்ணிக்கை ஆண்டு தோறும் பெருகப் பணிசெய்கிறது. அண்மைக் காலத் தில் மீன் வாணிகத்திலுள்ள கட்டுப்பாடுகளை நீக்கி, அதற்கு வரி, தீர்வை ஆகியவற்றினின்று விலக்களிக்கத் தீவிர முயற்சிகளை எடுத்து வருகிறது. அவற்றிற் கான திட்ட ஒழுங்குகளை ஐசுலாந்து 1983-இல் முன் மொழிந்தது. உறுப்பு நாடுகளுள் போர்ச்சுகல் மட் டும் இறக்குமதியாகும் தொழிற்றுறை உற்பத்திப் பொருள்களுக்கு வரி, தீர்வை ஒதுக்கீடு(Quota) ஆகிய கட்டுப்பாடுகளை விதிக்கிறது. இக் கட்டுப்பாடுகளை விலக்கி, வாணிகச் சீர்திருத்த ஒழுங்குகளை 1986-ஆம் ஆண்டுக்குள் செயற்படுத்தக் காலவரையறை, அளிக்கப்பட்டுள்ளது. போர்ச்சுகல் 1981-ஆம் ஆண் டில் மட்டும் 50 திட்டங்களுக்கென ஒதுக்கப்பட்ட 38.1 மிலியன் கடனை இவ்வமைப்பிலிருந்து பெற்றது. போர்ச்சுகல் தொழிற்றுறை முன்னேற்ற நிதி 1980-இல் நிறுவப்பட்டு, அதன் முதல் நான்கு ஆண்டுகளில் 85.7 மிலியன் கடன் வழங்கியது. இத்தொகை செயற்படுத்தப்பட்ட 117 திட்டங்களின் மொத்த மதிப்பில் 45.6 விழுக்காடாகும்.

ஐரோப்பியத் தடையிலா வாணிக அமைப்பு நாடுகளுக்கிடையேயும் ஐரோப்பியப் பொது அங் காடி நாடுகளுக் கிடையேயும் காணப்படும் புவியியல், பொருளியல், பண்பாட்டியல் ஆகிய ஒத்த உறவுத் தன்மைகளால் இந்நாடுகளில் வாணிக ஒப்பந்தத் தொடர்புகள் நாளுக்கு நாள் பெருகி வளர்ச்சியடை கின்றன. ஐரோப்பியத் தடையிலா வாணிக அமைப்பு நாடுகளின் 60 விழுக்காடு ஏற்றுமதி ஐரோப்பியப் பொது அங்காடி நாடுகளுக்கு அனுப்பப்படுகிறது. ஐரோப்பியப் பொது அங்காடி நாடுகளின் 25 விழுக் காடு ஏற்றுமதி, ஐரோப்பியத் தடையிலா வாணிக அமைப்பு நாடுகளுக்குச் செல்கிறது. கிரேக்க நாடு 1981-இல் ஐரோப்பியப் பொது அங்காடியில் சேர்ந்த பின்னர், இரு அமைப்பு நாடுகளின் தொழிற்றுறையி லும் தடையிலா வாணிகம் நடைபெறத் தேவையான பேச்சுவார்த்தைகள் தீவிரமாக நடைபெற்று வருகின் றன. போர்ச்சுகல்லும் ஐரோப்பியப் பொது அங் காடியில் சேர்ந்துவிடும் என எதிர்பார்க்கப்படுகிறது.

சுங்கவரி, வாணிகப் பொது ஒப்பந்த நாடுகள் (General Agreement in Tariff and Trade - GATT) 1980-இல் நடத்திய தோக்கியோ பல்வேறு வாணிக ஒப்பந்தத்தின்படி (Tokyo Multilateral Trade) இசு பெயின் (Spain) ஐரோப்பியத் தடையிலா வாணிக அமைப்பு நாடுகளுக்குச் சுங்கவரிச் சுமையை 60 விழுக் காடு குறைத்தது. இசுபெயின், ஐரோப்பியப் பொது அங்காடி நாடுகளுக்கு அளிக்கும் சுங்கவரிச் சலுகை களை ஐரோப்பியத் தடையிலா வாணிக அமைப்பு நாடுகளுக்கும் வழங்கியுள்ளது. இவை இவ்வமைப்பு களின் இறுதி இலட்சியம், வாணிகத் தடைகளை விலக்கித் தடையிலா வாணிகத்தை உறுதிப்படுத்து வது என்பதைத் தெளிவாகக் காட்டுகின்றன. இந்த அமைப்பு 1985-இல் யூகோசுலேவியா (Yugoslavia) நாட்டுடனும் வாணிக ஒப்பந்தத்திற்கான பேச்சு வார்த்தைகளை நடத்தியுள்ளது. அ.கு.சா.

ஐரோப்பியப் பொது அங்காடி: ஐரோப் பிய நாடுகளின் அரசியல் பொருளாதார நடவடிக்கை களில் ஒற்றுமையும் கூட்டுறவும் நிலவ வேண்டுமென்ற நோக்கத்துடன் பல அமைப்புகள் உருவாயின. முதன் முதலில் நிலக்கரி, எஃகுத் தொழிற்றுறைகள் ஒருங் கிணைந்து செயற்படுவதற்கென 1950-இல் ஐரோப் பிய நிலக்கரி எஃகுக் கூட்டமைப்பு (European Coal and Steel Community-ECSC) பாரிசு (Paris) நகரில் நிறுவப்பட்டது. அதன் உறுப்பு நாடுகள் தொழில், வாணிகம், அரசியல் ஆகிய துறைகளில் ஒருமைப் பாட்டை அடையும் குறிக்கோளுடன் 1957-இல் உரோம்(Rome) நகரில் ஐரோப்பியப் பொருளாதாரக் கூட்டமைப்பை (European Economic Community - EEC) நிறுவின. ஐரோப்பிய அணு ஆற்றல் கூட்ட மைப்பு (European Atomic Energy Community - EURATOM) 1958-இல் அமைக்கப்பட்டது. இந்நிறுவ னங்கள் யாவற்றையும் ஒருங்கிணைத்துப் பொது அங் காடி, ஆலோசனை மன்றம், நீதிமன்றம், ஆணையம் (Commission), பாராளுமன்றம் ஆகியவற்றுடன் செயற்படும் அமைப்பிற்கான ஒப்பந்தம் 1965-இல் பெல்சியம் நாட்டுப் பிரசில்சில் (Brussels) எழுதப்பட் டது. இதனையே இப்போது ஐரோப்பியப் பொது அங்காடி (European Common Market-ECM) என வும், ஐரோப்பியப் பொருளாதாரக் கூட்டமைப்பு எனவும் கூறுகின்றனர்.

பின்னணி: ஐரோப்பிய நாடுகள் துண்டுபட்ட சிறிய நாடுகளாக அமைந்துள்ளன. இவற்றினிடையே பல நூற்றாண்டுக் காலமாகப் போர் நிகழ்வது இயல் பாக இருந்தது. இதனால், பொருளாதார வளர்ச்சி பேரளவில் தடைப்பட்டது. இரண்டாம் உலகப் போருக்குப் பின்னர், அமெரிக்காவும் உருசியாவும் வல்லரசுகளாகப் பேரும் புகழும் பெற்றன. எனவே, ஐரோப்பியப் பொருளாதார அரசியல் துறைகளில் ஒற்றுமையை உருவாக்கி, ஐக்கிய ஐரோப்பாவைத் தோற்றுவிக்கவேண்டுமென்ற குறிக்கோளுடன் இவ் வமைப்பு நிறுவப்பட்டது.

ஐரோப்பியப் பொது அங்காடி அமைப்பதற்கு முக்கிய காரணமாயிருந்த ஆறு நாடுகளாவன: பிரான்சு, பெல்சியம் (Belgium) மேற்குச் செருமனி (West Germany), இத்தாலி (Italy), இலக்சம்பர்கு (Luxembourg), நெதர்லாந்து (Netherlands). பின்னர், தென்மார்க்கு (Denmark), அயர்லாந்து, இங்கிலாந்து ஆகிய நாடுகள் 1973-இலும், கிரீசு (Greece) 1981-இலும் உறுப்பு நாடுகளாகச் சேர்ந்தன. போர்ச்சுக் கல்லையும் (Portugal), இசுபெயினையும் (Spain) இதனுடன் சேர்த்துக் கொள்வதற்கான ஒப்பந்தப் பேச்சுவார்த்தைகள் நடைபெற்று வருகின்றன. இவ்வமைப்பின் உறுப்பு நாடுகள் தங்கள் நாட்டின் அரசியல் விடுதலையையும் அமைப்பையும் சமூகப் பண்பாட்டுத் தனித் தன்மைகளையும் தொடர்ந்து பாதுகாப்பதுடன், மண்டலப் பொதுநலனைக்கருத்திற் கொண்டு ஒரே பொருளாதார அமைப்பை உருவாக்க முனைகின்றன.

ஐரோப்பியப் பொது அங்காடியின் உறுப்பு நாடு ஒவ்வொன்றும் தங்கள் பேராளியாக (Representative) ஒருவரைத் தேர்ந்தெடுக்கின்றது. இப்பேராளிகளைக் கொண்ட குழு ஐரோப்பியப் பொருளாதாரக் கூட்டமைப்பின் அமைச்சகமாகப் (Ministry) பணியாற்றுகிறது. நிலக்கரி, எஃகுத் தொழிற்றுறைத் தொடர்பான உற்பத்திக் கட்டுப்பாடு, வாணிகம் போன்ற நடவடிக்கைகள் குறித்த ஆலோசனைகளை மட்டும் அமைச்சகம் வழங்குகிறது. அவை குறித்த இறுதி முடிவுகளுக்கான பொறுப்பு தனி ஆணையத்திடம் ஒப்படைக்கப்பட்டுள்ளது. ஐரோப்பியப் பொருளாதாரக் கூட்டமைப்பு, ஐரோப்பிய அணு ஆற்றல் கூட்டமைப்பு ஆகியவை தொடர்பான இறுதிக் கொள்கை முடிவுகளை ஆணையத்தின் பரிந்துரைகளின் அடிப்படையில் அமைச்சகம் முடிவு செய்கிறது. அவை ஆணையத்தின் பரிந்துரைகளின் முடிவுகளிலிருந்து வேறுபடுமாயின், ஒருமனமாக எடுக்கப்பட்ட வாக்கெடுப்பின் (Unanimous Vote) மூலம் இறுதியாக உறுதி செய்ய வேண்டும். ஆணையம் பரிந்துரை அனுப்பாத நடவடிக்கைள் பெரும்பான்மை வாக்குமூல அடிப்படையில் முடிவு செய்யப்படுகின்றன. அமைச்சகத்தின் தலைமைப் பொறுப்பு ஆறு மாதத்திற்கொருமுறை உறுப்பு நாடுகளிடையே மாற்றப்படுகிறது. அமைச்சகத்திற்கு உறுப்பு நாடுகளின் நிலையான குழு (Permanent Committee) ஆலோசனைகளை வழங்குகிறது. உறுப்பு நாடுகளின் அரசு சார்பாக அமர்த்தப்படும் தூதுவர்கள் (Ambassadors) இக்குழுவில் பங்கு பெறுகின்றனர்.

ஆணையம் 14 உறுப்பினர்களைக் கொண்டது பிரான்சு, மேற்குச் செருமனி, இத்தாலி, இங்கிலாந்து ஆகிய நாடுகள் ஒவ்வொன்றிலிருந்தும் இருவர் ஆணைய உறுப்பினராகப் பணியாற்ற அனுமதிக்கப் படுகின்றனர். பெல்சியம், தென்மார்க்கு, கிரீசு, அயர்லாந்து. இலக்சம்பெர்கு, நெதர்லாந்து ஆகிய ஒவ்வொரு நாட்டிலிருந்தும் ஒருவர் அனுமதிக்கப்படுகிறார். ஆணையம் ஐரோப்பியப் பொது அங்காடி நாடுகளுக்கிடையே எழும் சிக்கல்கள் தொடர்பானவற்றைப் பேச்சுவார்த்தைகள், கலந்துரையாடல்கள், அறிவுரைகள் ஆகியவை மூலம் தீர்க்கத் தேவையான நடவடிக்கைகளை எடுக்கிறது. அவற்றைச் செயற்படுத்துவதற்கான அதிகாரங்கள் (Executive Powers) அனைத்தும் ஆணையத்திடம் ஒப்படைக்கப் பட்டுள்ளன. எனினும், அவை சார்ந்த முடிவுகள் அறுதிப் பெரும்பான்மை வாக்கெடுப்பின் அடிப்படையில் உறுதி செய்யப்பட வேண்டும். சட்டமுறைப்படி ஆணைய உறுப்பினரைப் பணிவிலக்கம் செய்தல் கூடாது. பாராளுமன்றம் நம்பிக்கையில்லாக் கண்டன முடிவு எடுத்தால் உடனடியாக ஆணையத்தின் உறுப்பினர் யாவரும் கட்டாயமாகப் பணி விலகிச்செல்லல் வேண்டும். இங்கிலாந்தின் இராய் சென்கின்சு (Roy Jenkins) 1981-இல் ஆணையத்தின் புதிய தலைவராக நியமிக்கப்பட்டார்.

ஐரோப்பிய நாடுகளின் பாராளுமன்றத் தேர்தல் முதல் முதலில் 1979-ஆம் ஆண்டு சூன் திங்களில் நடைபெற்றது. ஆணையம், ஐரோப்பியப் பொது அங்காடி,ஐரோப்பியப் பொருளாதாரக் கூட்டமைப்பு, நிலக்கரி, எஃகு ஆற்றல் கூட்டமைப்பு ஆகியவற்றின் நடவடிக்கைகள் ஒருங்கிணைந்து செயற்படும் வகைகள், முறைகள், கோட்பாடுகள் ஆகியன பாராளுமன்றத்தில் ஆய்வுக் கலந்துரையாடலின் மூலம் சீர்தூக்கப்படுகின்றன. பாராளுமன்றம் ஆணையத்தின் பணிகளைக் கண்காணிக்கிறது. பாராளுமன்றத்தின் மொத்த உறுப்பினர் தொகை 434. அவர்களுள் பிரான்சு, மேற்குச் செருமனி, இத்தாலி, இங்கிலாந்து ஆகியவை தனித்தனி 81 உறுப்பினர்களையும், நெதர்லாந்து 25 உறுப்பினர்களையும் பெல்சியம், கிரீசு தனித்தனி 24 உறுப்பினர்களையும், தென்மார்க்கு 16 உறுப்பினர்களையும், அயர்லாந்து 15 உறுப்பினர்களையும், இலக்சம்பர்கு 6 உறுப்பினர்களையும் பெற்றுள்ளன. நாடுகள் தங்கள் விருப்பப்படி வாக்காளர் தொகுதிகளை வரையறை செய்து, தேர்தல் மூலம் பேராளிகளை அனுப்புகின்றன; அல்லது தங்கள் நாட்டுப் பாராளுமன்ற உறுப்பினர்களையே இதற்குப் பேராளர்களாகவும் அனுப்புகின்றன.

நீதிமன்றம்: ஐரோப்பிய நீதிமன்றம் 12 நீதிபதிகளுடன் 10 ஆண்டுக் கால வரையறைக்குட்பட்டுச் செயற்படுகிறது. ஐரோப்பியப் பொது அங்காடியின்

உறுப்பு நாடுகளின் அரசுகள் ஏற்படுத்தும் ஒப்பந்தத்தின்படி நீதிபதிகள் அமர்த்தப்படுகின்றனர். ஆணையம், அமைச்சகம், உறுப்பு நாடுகளின் அரசுகள் வாணிகப் பொருளாதார நிதி நிறுவனங்கள் ஆகியவை ஈடுபடும் ஒப்பந்தங்கள், ஐரோப்பியப் பொது அங்காடியின் அரசியலமைப்பு, சட்ட ஒழுங்குமுறை ஆகியவற்றிற்குட்பட்டவையா என்பதை உன்னிப்பாகக் கவனித்துத் தேவையான நடவடிக்கைகளை எடுக்கும் அதிகாரத்தை நீதிமன்றம் கொண்டுள்ளது. உறுப்பு நாடுகளின் அரசுகள் இந்நீதிமன்றத்தின் மூலம், ஒப்பந்த மீறல், முடிவுறா ஒப்பந்தங்கள், பிற பன்னாட்டு ஒப்பந்தம் சார்ந்த வழக்குகள் ஆகியவை குறித்த விளக்கம் பெற்று நீதியைப் பெறுகின்றன.

தொழிலும் வாணிகமும்: ஐரோப்பியப் பொது அங்காடி, தன் உறுப்பு நாடுகளுக்கெனத் தனி வாணிகச் சட்டத்தை ஏற்படுத்தியுள்ளது. இச்சட்டம் சுங்க வரித் தடைகளை நீக்கித் தடையற்ற வாணிகம் நடைபெற உதவுகிறது. இவ்வமைப்பில் சேராத நாடுகளுடன் ஒரே வகையான வாணிக ஒப்பந்தங்களையும் சுங்கவரி முறைகளையும் கொள்கையையும் பின்பற்ற அமைப்பு நாடுகள் வலியுறுத்தப் படுகின்றன. இவற்றை மீறினால் எழும் சிக்கல்களைத் தீர்க்கவும், மேலாண்மை, கண்காணிப்புப் பொறுப்பு ஆகியவற்றை நிறைவேற்றவும் சிக்கல் மேலாண்மைத் துறையை (Crisis Management) 1980-இல் ஆணையம் நிறுவியது.

எஃகு வாணிகத்தில் 1980-81-இல் தேக்கம் (Glut) காணப்பட்டுப் பொருளாதாரச் சிக்கல் உண்டான காலத்தில், அதனை மேற்கொள்ளும் பொறுப்பு ஐரோப்பியப் பொது அங்காடியின் அமைச்சகமும் ஆணையமும் எடுத்த முடிவின்படி, சிக்கல் மேலாண்மைத் துறையிடம் ஒப்படைக்கப்பட்டது. அத்துறை உற்பத்திக் குறைப்பு ஒதுக்கீடு (Production Cutbacks Ouota) முறையையும் வாணிக ஒழுங்கு நடவடிக்கைகளையும் செயற்படுத்தி நிலைமையைச் சமாளித்தது. ஐரோப்பிய எஃகு தொழிற்றுறையை மறு சீரமைப்புச் (Reconstruction) செய்து, புதிய ஒதுக்கீட்டையும் விலை உயர்வையும் வரையறுக்கும் ஒப்பந்தம் 1985-இல் ஏற்படுத்தப்பட்டது. மறு சீரமைப்பினால் பாதிக்கப்பட்ட தொழிலாளர்களுக்கு உதவி வழங்கும் திட்டமும் உருவாக்கப்பட்டது.

ஐரோப்பியக் கூட்டமைப்பு நாடுகள் மிகையான பெட்ரோலிய எண்ணெய் இறக்குமதியைச் சார்ந்துள்ளமையால், எண்ணெய் நெருக்கடி (Oil Crisis) 1970-ஆம் ஆண்டளவில் பேரளவில் இழப்புகளை உண்டாக்கியது. ஆண்டுப் பணவீக்க வீதம் 1979-இல் 8.6. விழுக்காட்டிலிருந்து, 1980-இல் 12.1 விழுக்காடாக உயர்ந்தது. அதே காலத்தில் நாட்டு மொத்த உற்பத்தி வளர்ச்சி 3.4 விழுக்காடு கீழிறங்கிப் பொருளாதாரப் பின்னிறக்க நிலை (Recession) உருவானது. வேலையின்மை 1976-இல் 5.6 விழுக்காடாகவும் 1980-இல் 6 விழுக்காடாகவும் இருந்தது. இச்சிக்கல்களைத் தீர்க்க ஐரோப்பியப் பொது அங்காடி தீவிர முயற்சிகளை எடுத்து வருகிறது.

பணவியல் நிதிக்கொள்கை: அமெரிக்கப் பணவியல் கொள்கையினாலும் உயர்ந்த வட்டிவீதத்தினாலும் ஐரோப்பிய நாடுகளின் செலாவணி மதிப்புக் குறைவதைத் தவிர்க்க இவ்வமைப்பின் ஆணையம் தனி ஆய்வுக் குழு மூலம் 1981-இல் நிதி நடவடிக்கைகளில் தலையிட்டு நிலைமையைச் சீரமைத்தது. இக்குழு எதிர்கால வேலையின்மை. பொருளாதார வளர்ச்சி வீதம், வட்டிவீத மாற்றங்கள் ஆகியவற்றின் புள்ளி விவரங்களை மதிப்பிட்டு நிகழக்கூடிய தாக்கங்களைத் தவிர்க்க எடுக்க வேண்டிய நடவடிக்கைகளை உறுப்பு நாடுகளுக்கு ஆண்டுதோறும் அறிக்கையாக வழங்குகிறது. இம் முயற்சிகளால் 1981-ஆம் ஆண்டிற்குப் பின்னர்ப்பணவீக்க வீதம்குறையத் தொடங்கியுள்ளது. ஆண்டுப் பணவீக்க வீதம் 10.5 வீதமாகக் குறைந்து, பொருளாதாரம் மறுமலர்ச்சியடைந்து வருவதாக 1981-ஆம் ஆண்டு சூன் திங்களில் கூடிய உயர்மட்ட ஐரோப்பிய அமைச்சக மன்றம் (Super Council of Ministers) அறிவித்துள்ளது. தொழில் முனைவோரும் தொழிலாளர்களும் ஐரோப்பியப் பொது அங்காடி உறுப்பு நாடுகளுக்குள் தடையின்றி முதலீடு செய்யவும், வேலைவாய்ப்புகளைப் பயன்படுத்திக் கொள்ளவும் தேவையான சில உரிமைகள் வகுக்கப்பட்டுள்ளன.

செலாவணி, நிதி, வங்கிமுறை நடவடிக்கைகளில் பல திட்டங்கள் செயற்படுத்தப்பட முயற்சிகள் எடுக்கப்பட்டுள்ளன. இவற்றின் தலையாய நோக்கம் உறுப்பு நாடுகளின் செலாவணி மதிப்பில் ஏற்படும் ஏற்றத்தாழ்வுகளைத் தவிர்ப்பதும் அயற்செலாவணி மாற்றுவீதத்தை நிலைப்படுத்துவதும் ஆகும். இதற்காக ஐரோப்பியப் பணவியல் முறை (European Monetary System) 13.3.1979-இல் செயற்படுத்தப்பட்டது. இதன் வெற்றி உண்மையான ஐரோப்பியப் பொருளாதார ஒற்றுமையை நிலைநாட்டும் என வலியுறுத்தப்பட்டது. இம்முறை உறுப்பு நாடுகளின் செலாவணி மதிப்பில் அனுமதிக்கக்கூடிய ஏற்றத்தாழ்வுகளின் வீதத்தை வரையறுத்தது. இவ்வரையறை இத்தாலி நாட்டு இலீரா (Lira) செலாவணிக்கு 6 விழுக்காடு எனவும் பிற உறுப்பு நாட்டுச் செலாவணிகளுக்கு 2.25 விழுக்காடு எனவும் உறுதி செய்யப்

பட்டது. இங்கிலாந்து இவ்வமைப்பின் முக்கிய உறுப்பு நாடு எனினும், செலாவணி மாற்றுவீத வரையறைக் கட்டுப்பாட்டை ஏற்று அதன்படி செயற் பட மறுத்து விட்டது. இத்தாலி 1981-இல் பன்னாட் டுச் செலுத்து நிலையில் பற்றாக்குறை (Deficit Balance of Payments), ஊக வாணிக நடவடிக்கை ஆகியவற்றால் ஏற்பட்ட சிக்கல்களை மேற்கொள்ளத் தவிர்க்க இயலா நடவடிக்கை என ஐரோப்பியப் பொது அங்காடியின் அனுமதியுடன் வரையறுக்கப் பட்ட மாற்று வீதத்தை மீறியது.

ஐரோப்பியப் பணவியல் முறைத் திட்டத்தின்கீழ் ஐரோப்பியப் பணவாக்கக் கூட்டுறவு நிதி (European Monetary Corporation Fund) ஏற்படுத்தப்பட்டது. அதில் உறுப்பு நாடுகளின் மைய வங்கிகள் தங்கள் 20 விழுக்காடு பொன், அமெரிக்கத் தாலர் (American Dollar) இருப்புகளைக் காப்பாக (Reserve) வைக்கும் படி கேட்டுக்கொள்ளப்பட்டன. அதன் மூலம் ஒரு தனிப்பட்ட ஐரோப்பியச் செலாவணி (European Currency Unit-ECU) முறை உருவாகும் என எதிர் பார்க்கப்படுகிறது. ஐரோப்பியப் பணவாக்க நிதி தனி யார் மூலதன அங்காடிகளுக்குக் (Private Capital Markets) கடன்களை வழங்குகிறது. இலக்சம்பர்கில் நடந்த ஐரோப்பியப் பொது அங்காடி நாடுகளின் தலைவர்கள் மாநாடு, 1.12.1980-இல் ஐரோப்பியப் பணவியல் கூட்டுறவு நிதியும் ஐரோப்பிய முதலீட்டு வங்கியும் (European Investment Bank-EIB) அமைப் பின் சார்பில் வழங்கியுள்ள கடன்கள், பிற நட வடிக்கைகள் ஆகியவற்றை ஆராய்ந்து அறிக்கை வெளியிட ஆணையத்தைப் பணித்தது. ஆணையத் தின் அறிக்கையின் அடிப்படையில் ஐரோப்பியப் பண வியல் முறைக் கொள்கையில் மாற்றங்கள் ஏற்படும் என எதிர்பார்க்கப்படுகிறது. நிதி நடவடிக்கை அமைப்பை மறுசீரமைப்புச் செய்து ஐரோப்பிய மைய வங்கி அமைப்பதற்கான திட்டம் ஆய்வில் உள்ளது.

ஐரோப்பியப் பாராளுமன்றம் ஐரோப்பியப் பொது அங்காடியின் வரவு செலவுத் திட்டத்தை வரையறுக்கிறது. தொடக்க காலத்திலிருந்து நிதி வளத்திற்கு உறுப்பு நாடுகள் செலுத்த வேண்டிய நிதிப் பங்கிலும் செலவுத் திட்ட ஒதுக்கீட்டிலும் முரண்பாடான கருத்துகள் நிலவுகின்றன. வேளாண் மைப் பொருள்களின் விலை இறக்கத்தைத் தவிர்க்க எடுக்கப்பட்ட பொது வேளாண்மைக் கொள்கை (Common Agricultural Policy) அடிப்படையில், 13.12.1979-இல் உருவாக்கிய 1980-ஆம் ஆண் டைய வரவு செலவுத் திட்டத்தை ஐரோப்பியப் பாராளுமன்றம் ஏற்றுக்கொள்ளவில்லை. பின்னர், மாறுதல்கள் செய்யப்பட்ட ஹீ 26.5 பிலியன். வரவு செலவுத் திட்டத்தை 9-10-1980-இல் இறுதியாக ஏற்றுக்கொண்டது. இவ்வரவு செலவுத் திட்டத்தில் 72 விழுக்காடு பொது வேளாண்மைத் திட்டத் திற்காக ஒதுக்கீடு செய்யப்பட்டிருந்தது. இவ்வமைப் பின் நிதி வளத்திற்கு அளிக்கும் பங்கில் மிக உயர்ந்த சுமையை ஏற்றுக்கொள்ளும் நாடு மேற்குச் செருமனி யாகும். உறுப்பு நாடுகளின் நிதி வளப் பங்கு ஒதுக் கீட்டின் சட்டமுறையையும் உரிமையையும் வரை யறுத்து நீதி வழங்கும்படி, மேற்குச் செருமனி 1981-ஆம் ஆண்டு மே திங்களில் ஐரோப்பிய நீதிமன்றத் தில் வழக்குப் பதிவு செய்தது.

வரவு செலவுத் திட்டத்தைக் கட்டுப்படுத்தும் நோக்கத்துடன் ஐரோப்பிய ஆணையம் 1981-ஆம் ஆண்டு சூன் திங்களில் சில பரிந்துரைகளை வெளி யிட்டது. அவையாவன: 1. ஐரோப்பியப் பொது அங் காடியில் பணியாற்றும் உறுப்பு நாட்டுப் பணியாளர் களின் ஊதியத்தை அவரவர் நாட்டு ஊதிய வரை யறைக்கு மீறாமல் வரையறுப்பது. 2. ஆற்றல், சமூக நலம், தொழிற்றுறை, மண்டலம், மத்தியதரைக்கடல் வேளாண்மை ஆகியவை சார்ந்த திட்டங்களுக்கு முன்னுரிமை அளித்து நிதி ஒதுக்கீடு செய்வது. 3. மாநாடுகள், பாராளுமன்றக் கூட்டங்கள் போன்ற வற்றைப் பிரசில்சு அல்லது இசுட்ராசுபர்கில் (Strasbourg) மட்டும் நடத்துவது. இம்மூன்றாம் பரிந் துரைக்கு ஹீ 300 மிலியன் செலவில் கட்டப்பட்டு, 2000 பணியாளர்களைக் கொண்டு செயற்படும் அலு வலகம் நிறுவப்பட்டுள்ள இலக்சம்பர்கு தீவிர எதிர்ப் பைத் தெரிவித்து, ஐரோப்பிய நீதிமன்றத்தில் வழக் குப் பதிவு செய்துள்ளது; அலுவலகப் பணியாளர்கள் வேலைநிறுத்தம் செய்து தங்கள் எதிர்ப்பைத் தெரி வித்துள்ளனர்.

ஐரோப்பியப் பொது அங்காடி உறுப்பு நாடு களுடன் உள்ள உறவை மட்டும் வலுப்படுத்தாமல் பிற உலக நாடுகளுடனும் நெருங்கிய தொடர்பு கொண்டுள்ளது; உறுப்பு நாடுகளின் குடியேற்ற ஆதிக் கத்திலிருந்து விடுதலை பெற்ற ஆப்பிரிக்க நாடு களுக்கு வாணிக ஒப்பந்தங்கள், சலுகைகள் வழங்கு தல் ஆகியவற்றில் முன்னுரிமை அளிக்கின்றது; அந் நாடுகளுக்கும் வளரும் நாடுகளுக்கும் பொருளாதார உதவிகளை வழங்குகிறது. தொழில் வளர்ச்சி அடைந்த நாடுகளின் பொருள்கள் உறுப்பு நாடுகளின் வாணிகத்தைப் பாதிக்கா வகையில், அந்நாடுகளுக்கு இறக்குமதிக்கு ஈடான ஏற்றுமதிக்கான ஒப்பந்தங்கள் ஏற்படத் தேவையான எச்சரிக்கை நடவடிக்கைகளை இது எடுக்கிறது. இதன் தொடர்பாகவே பல்வகை தோக்கியோ வட்ட வாணிகப் பேச்சுவார்த்தைகள்

(Tokyo Round of Multilateral Trade Negotiations) 1979-இல் தொடங்கப்பட்டு, வாணிக ஒப்பந்தங்கள் பல நிறைவேற்றப்படுகின்றன.

உலகச் சமுதாயம் உருவாவதற்கு முன்னோடியான எடுத்துக்காட்டாக ஐரோப்பியப் பொருளாதாரக் கூட்டமைப்பு இருக்கிறது என அறிஞர்கள் கருதுகின்றனர். குறிப்பாக, ஐரோப்பியப் பாராளு மன்றமும் நீதிமன்றமும் வாணிக அங்காடி அமைப்பும் செயற்படும் முறைகள் பிற கூட்டமைப்புகளுக்கும் வழிகாட்டியாக உள்ளன. அ.கு.சா.

ஐரோப்பியப் பொருளாதாரப் பொறுப்புக் குழு: கிழக்கு, மேற்கு ஐரோப்பிய நாடுகளின் பொருளாதார உறவுகளை வலுப்படுத்துவதற்கென 28-3-1947-இல் இக்குழு உருவாக்கப்பட்டது. ஐரோப்பியப் பொருளாதாரப் பொறுப்புக் குழுவின் (Economic Commission for Europe- E C E) தலைமைச் செயலகம் சுவிட்சர்லாந்து (Switzerland) நாட்டின் செனிவா (Geneva) நகரில் நிறுவப்பட்டுள்ளது. இக் குழுவின் உறுப்பு நாடுகளாவன: அல்பேனியா, ஆசுத்திரியா (Austria), பெல்சியம் (Belgium), பல்கேரியா (Bulgaria), சோவியத்து உருசியா (USSR), கனடா, சைப்ரசு (Cyprus), செகோசுலோவேகியா (Czechoslovakia), தென்மார்க்கு (Denmark), பின்லாந்து (Finland), பிரான்சு, மேற்குச் செருமனி (West-Germany), கிழக்குச் செருமனி, கிரீசு, அங்கேரி (Hongary), ஐசுலாந்து, அயர்லாந்து, இத்தாலி, இலக்சம்பர்கு (Luxembourg), மால்டா (Malta), நெதர்லாந்து, நார்வே, போர்ச்சுகல் (Portugal), உருமேனியா (Rumania), இசுபெயின் (Spain), சுவீடன் (Sweden), துருக்கி, பிரிட்டன், ஐக்கிய அமெரிக்கநாடு (USA), யுகோசுலேவியா (Yugoslavia).

ஐரோப்பியப் பொருளாதாரப் பொறுப்புக் குழு நிலையான பல குழுக்களையும் தனிப்பட்ட சிறப்புக் குழுக்களையும் அமைத்து, அவற்றின் மூலம் தன் பணிகளை நிறைவேற்றுகிறது. இக்குழுக்களுக்கு ஒதுக்கப்பட்ட துறைகளாவன: வேளாண்மைச் சிக்கல்கள், மரம், நிலக்கரி, இயற்கை வாயு (Gas), மின்சார ஆற்றல், குடியிருப்பு அமைத்தல், கட்டடப் பணிகள் உள்நாட்டுப் போக்குவரத்து, எஃகு, வாணிக முன்னேற்றம், தண்ணீர் வசதி, இரசாயனத் தொழில், அறிவியல் தொழில்நுட்பம், இயற்கைச் சூழ்நிலைப் (Environment) பாதுகாப்பு, ஐரோப்பியப் புள்ளிவிவர வல்லுநர்கள் மாநாடு முதலியன. இத்துறைகளைச் சார்ந்த குழுக்களின் வல்லுநர்கள் முழுநேரப் பணியாளர்களாகப் பணியாற்றுகின்றனர். அவர்கள் ஆண்டு முழுவதிலும் கூடிக் கலந்தாலோசித்துத் திட்டங்களை உருவாக்குகின்றனர். தங்கள் அறிக்கை, பரிந்துரை ஆகியவற்றின் மூலம் ஐரோப்பிய நாடுகளிடையே கூட்டுறவு நிலவப் பாடுபடுகின்றனர். ஐரோப்பியப் பொருளாதாரப் பொறுப்புக் குழுவின் ஆண்டுக் கூட்டத்தில் அவர்கள் பங்கு பெற்றுக் கொள்கைக் கோட்பாடுகள் உருவாக உறுதுணையாயிருக்கின்றனர்.

ஐரோப்பியப் பொருளாதாரப் பொறுப்புக் குழுவின் அலுவலகம் ஆண்டில் இரண்டு ஆய்வு இதழ்களை வெளியிடுகிறது. அவை (1) ஐரோப்பியப் பொருளாதார ஆய்வு (2) ஐரோப்பியப் பொருளாதாரக் கால அறிவிப்பு ஏடு என்பவையாகும். அவை தவிர, நடைமுறைக் காலப் பொருளாதாரப் போக்கு (Trend), உறுப்பு நாடுகளின் பொருளாதார அமைப்பில் ஏற்படும் மாற்றங்கள் (Structural Changes), தொழில் துறையில் ஏற்படும் மாற்றங்கள், கிழக்கு மேற்கு ஐரோப்பிய வாணிகப் பொருளாதாரக் கூட்டுறவு ஆகியவற்றின் கொள்கை அடிப்படையில் ஏற்படும் மாற்றங்கள், அவற்றிற்கான காரணிகள் ஆகியவற்றைக் குறித்த புள்ளி விவரங்களைச் சேகரித்துத் தொகுத்துப் பெறும் ஆராய்ச்சி முடிவுகளை உறுப்பு நாடுகளுக்கு இந்த அலுவலகம் வழங்குகிறது. ஆப்பிரிக்கப் பொருளாதாரப் பொறுப்புக் குழுவுடனும் மேற்கு ஆசியப் பொருளாதாரப் பொறுப்புக் குழுவுடனும் இணைந்து செயற்பட வேண்டிய திட்டங்களை நிறைவேற்றும் பொறுப்பும் அலுவலகத்தின் கடமையாகும்.

அண்மைக்காலப் பணிகள்: ஐரோப்பியப் பொருளாதாரப் பொறுப்புக் குழு 1980-இல் தெற்கு ஐரோப்பியக் குடியிருப்பு வசதியைப் பெருக்குதல், வேளாண்மை அமைப்பையும் பண்ணை முறையையும் சீரமைத்தல், அங்காடிச் சிக்கல்களை ஒழித்தல், காட்டு வளங்களைப் பெருக்குதல், காடு சார்ந்த தொழிற்றுறை வளர்ச்சியை ஊக்குவித்தல் ஆகிய திட்டங்களுக்கு முன்னுரிமை அளித்து, அவற்றைச் செயற்படுத்துவதற்குத் தேவையான நடவடிக்கைகளை எடுத்தது. வேளாண்மைப் பொருள்களின் தரத்தை உயர்த்துதல், தகவல் அறிவிப்பு மையம் நிறுவுதல், சாலை, உள்நாட்டு நீர்ப் போக்குவரத்து, அகக்கட்டுமான (Infrastructure) வசதிகளைப் பெருக்குதல், புதிய ஆற்றல் பயன்பாட்டை ஆராய்தல், இரசாயனம், இரும்பு, எஃகு ஆகிய தொழிற்றுறையைப் புதுமைப்படுத்தல், தீ விபத்துகளைக் குறைத்தல் ஆகியன செயற்படுத்தப்பட்ட பிற சிறப்புத் திட்டங்களாகும். காட்டு வளத்தைப் பாதுகாத்தல், காடு சார்ந்த தொழிற்றுறையில் தொழில்நுட்பத்தைப் புகுத்துதல், சோள (Maize) உற்பத்தி, குடி

யிருப்பு அமைப்புகளின் மேலாண்மை ஆற்றல், தொழில்நுணுக்கம் ஆகியவை தொடர்பான கருத்தரங்குகளையும் ஆய்வுப் பணிப்பட்டறைகளையும் (Research Workshops) ஐரோப்பியப் பொருளாதாரப் பொறுப்புக்குழு நடத்தியது.

ஐரோப்பியப் பொருளாதாரப் பொறுப்புக் குழுவின் உறுப்பு நாடுகளின் பொருளாதார, சமூக முறைகள் பேரினப் பொருளியல் (Macro Economics) அணுகுமுறையில் ஆராயப்படுகின்றன. இதற்கென ஐரோப்பியப் புள்ளிவிவர வல்லுநர் மாநாடு நடத்தப்படுகிறது. கிழக்கு மேற்கு ஐரோப்பிய நாடுகளிடையே வாணிகம் சிறக்கவும், அதற்குத் தடையாக உள்ள இடையூறுகளை ஒழிக்கவும் 1981-இல் கூடிய வாணிகக் குழு ஆராய்ந்தது. பண்டமாற்றத்தின் அடிப்படையில் இந்நாடுகளுக்கிடையே வாணிக ஒப்பந்தங்கள் ஏற்படவும் திட்டம் வகுக்கப்பட்டது. உறுப்பு நாடுகள் பிற நாடுகளுடன் வாணிகக் கூட்டுறவையும் பொருளாதார உறவையும் வலுப்படுத்துவதன் தேவையை வலியுறுத்திய 1971-ஆம் ஆண்டு எல்சிங்கி ஒப்பந்தம் (Helsinki Accord), மீண்டும் 30-4-81-இல் புதிய கண்ணோட்டத்துடன் செயற்படுத்த வலியுறுத்தப்பட்டது. ஐரோப்பியப் பொருளாதாரப் பொறுப்புக் குழு இடைக்கால, நீண்டகாலத் திட்ட (Medium and long Term Planning) நடவடிக்கைகளை ஆராய்ந்து, 1984 முதல் 1989-ஆம் ஆண்டுக் காலத்திற்கான இடைக்காலத் திட்டத்தையும், 1990-ஆம் ஆண்டு வரையிலான நீண்டகாலப் பொருளாதாரத் திட்டத்தையும் உருவாக்கியது. அதனை முழுமையான செயல்திட்டப் படிவங்களுடன் (Plan Models) ஐக்கிய நாட்டுப் பொது அவையில் (UN's General Assembly) 1982-இல் ஆலோசனைக்கு வைத்தது. அவை ஐ.நா.வின் திட்டக் கூட்டுறவு ஒத்துழைப்புடன் நிறைவேற்றப்படும் என்பது எதிர்பார்க்கப்படுகிறது. அ.கு.சா.

ஐரோப்பிய முதலீட்டு வங்கி: ஐரோப்பியப் பொருளாதாரக் கூட்டமைப்பை உருவாக்கிய 1957-ஆம் ஆண்டு உரோம் ஒப்பந்தம், 1958-இல் இவ்வங்கியை நிறுவியது. ஐரோப்பிய முதலீட்டு வங்கியின் (European Investment Bank) தலைமை அலுவலகம் இலக்சம்பர்கில் (Luxembourg) செயற்படுகிறது. ஐரோப்பியப் பொருளாதாரக் கூட்டமைப்பு நாடுகள் நிலையான பொருளாதார வளர்ச்சியை அடைவது இவ்வங்கியின் தலையாய குறிக்கோளாகும். ஐரோப்பியப் பொருளாதாரக் கூட்டமைப்பின் (European Economic Community) உறுப்பு நாடுகளானபெல்சியம் (Belgium),தென்மார்க்கு(Denmark), மேற்குச் செருமனி (West Germany), கிரீசு (Greece), அயர்லாந்து (Ireland), இத்தாலி, இலக்சம்பர்கு, நெதர்லாந்து (Netherlands), இங்கிலாந்து ஆகியவை இவ்வங்கியின் உறுப்பு நாடுகளாகும். வங்கியின் நடவடிக்கைகள் தொடக்க காலத்தில் உறுப்பு நாடுகளுக்குள் மட்டும் செயற்படும்படி கட்டுப்படுத்தப்பட்டிருந்தன. பின்னர்க் காலப்போக்கில் அந்நிலை மாறி, இப்போது ஐரோப்பிய மண்டலத்திலுள்ள பிற நாடுகள் கூட்டுறவு, ஒப்பந்தங்கள் ஆகியவற்றின் மூலம் இவ்வங்கியுடன் பலவகை உறவுகளைக் கொண்டுள்ளன.

மத்தியதரைக்கடலைச் சார்ந்த நாடுகள், அரபு நாடுகள், கிழக்கு ஐரோப்பிய நாடுகளுள் சில நாடுகள் உட்பட இவ்வங்கியில் பங்கு பெறும் (Participants) நாடுகளாவன: யூகோசுலேவியா (Yugoslavia), அல்சீரியா (Algeria), சைப்ரசு (Cyprus), எகிப்து, இசுரவேல் (Israel), சோர்டான் (Jordan), இலபெனான் (Lebanon), மால்டா(Malta), மொராக்கோ(Morocco), போர்ச்சுகல் (Portugal), சிரியா, துனீசியா, துருக்கி, பிரஞ்சு போலினீசியா (French Polynesia), புது காலிடோனியா (New Caledonia) முதலிய 60 ஆப்பிரிக்க நாடுகள். கரிபீனும் (Carrilbean) பசுபிக்கு (Pacific) நாடுகளும் 1.1.1981-இல் எழுதப்பட்ட ஒப்பந்தத்தின்படி புதிதாகச் சேர்ந்த பங்கு உறுப்பு (Associated Member) நாடுகளாகும். இந்நாடுகளுள் பொருளாதாரத்தில் பின்தங்கிய நாடுகளுக்கும், தொழிற்றுறையைப் புதுமையமாக்கிச் செயற்படுத்தும் திட்டங்களுக்கும் வங்கியின் பெரும்பான்மையான நிதிவளம் முதலீடு செய்யப்படுகிறது. ஐரோப்பிய உறுப்பு நாடுகள் அனைத்தும் வங்கியின் முதலாக்கத்திற்கு ஒரு குறிப்பிட்ட தொகையை ஆண்டுதோறும் செலுத்துகின்றன.

அண்மைக் காலப்பணிகள்: உறுப்பு நாடுகளுக்கும் பங்கு உறுப்பு நாடுகளுக்கும் ஐரோப்பிய முதலீட்டு வங்கி 1980-இல் வழங்கிய மொத்தக் கடன் ஐரோப்பியச் செலாவணி அலகில் (European Units of Account) 3.5 பிலியன் (\$4.5 பிலியன்). இத்தொகை 1979-இல் வழங்கப்பட்ட கடனை விட 13.9 விழுக்காடு மிகுதியாகும். மொத்தக் கடனில் 40விழுக்காடு ஐரோப்பிய உறுப்பு நாடுகளுக்கு ஆற்றல் உற்பத்திப் பெருக்கத்திற்காகவும் போக்குவரத்து வசதிப் பெருக்கத்திற்காகவும் வழங்கப்பட்டுள்ளது. தொழிற்றுறை, வேளாண்மை ஆகியவற்றிற்காக ஐரோப்பியச் செலாவணி அலகில் 584.4 மிலியனும் தண்ணீர் வசதிக்கான திட்டங்களுக்கு 416.6 மிலியனும் போக்குவரத்து, தொலைபேசித் துறைக்கு 610 மிலியனும் அகக்கட்டுமானப் பணிகளுக்கென 131.2 மிலியனும் கடன் உதவி வழங்கப்பட்டுள்ளது. பெரும்பான்மை

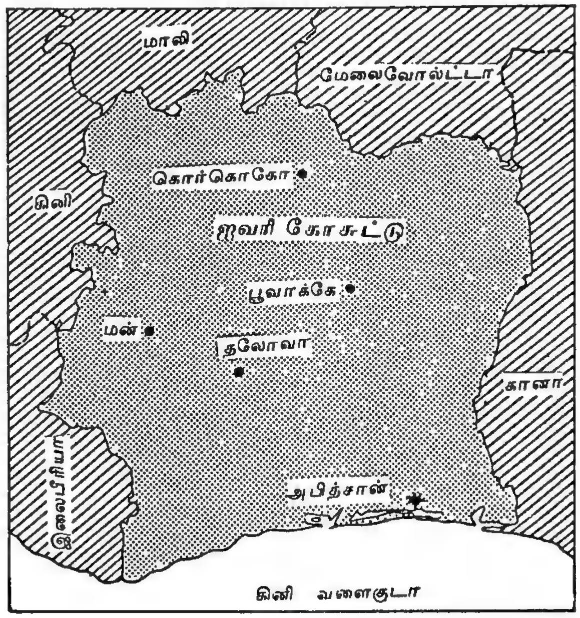
யான கடனுதவி வங்கியின் நிதி வளத்திலிருந்து அளிக்கப்படுகிறது. கூடுதலாகத் தேவையான நிதியை உலக வங்கியிடமிருந்தும் பிற பன்னாட்டு நிதி நிறுவனங்களிடமிருந்தும் வங்கி பெறுகிறது.

ஐரோப்பிய நாட்டுத் தலைவர்களடங்கிய ஐரோப்பிய மன்றம் (European Council), 1980-இல் ஐரோப்பிய முதலீட்டு வங்கி அதன் வருங்காலப் பணியில் சிறப்பிடம் அளிக்க வேண்டிய கோட்பாடுகள் சிலவற்றை வலியுறுத்தியது. அவையாவன: (1) வேலையின்மையை ஒழிக்கத்தக்க திட்டங்களில் முதலீட்டைப் பெருக்குதல், (2) ஐரோப்பிய உறுப்பு நாடுகளிடையே காணப்படும் பொருளாதார ஏற்றத் தாழ்வைக் குறைக்க முனைதல், (3) பொருளாதார அமைப்பில் குறிப்பாக, பேரளவில் பெட்ரோலிய எண்ணெய் இறக்குமதியினால் உருவாகிய சிக்கல்களைக் களைய முனைதல், (4) கடன் உதவி வழங்கலில் மண்டல நாடுகளான அயர்லாந்து, இத்தாலி, வடக்கு அயர்லாந்து, கிரீன்லாந்து (Greenland)ஆகிய பகுதிகளின் முன்னேற்றத்திற்கு முன்னுரிமை அளித்தல்.

வங்கியின் நிதி வளம் 1980-இல் ஐரோப்பியச் செலாவணி அலகில் முந்தைய ஆண்டைய 9.8 பிலியனிலிருந்து 12.2 பிலியனாக ($16.0 பிலியன்) உயர்ந்தது. வங்கியின் ஆளுநர் குழு (Board of Governors) அதன் செலுத்திய மூலதனத்தை (Subscribed Capital) இருமடங்காக ஐரோப்பியச் செலாவணி அலகில் 14.4 பிலியனாகப் ($15.3 பிலியன்) பெருக்க வாக்கெடுப்பின் மூலம் உறுதி செய்தது. வங்கியின் முடிவுகள் அனைத்தும் ஐரோப்பியப் பாராளுமன்றத்தின் கலந்தாலோசனைகளுக்குப்பின் வரையறுக்கப்படுகின்றன. அ.கு.சா.

ஐவரி கோசுட்டு ஆப்பிரிக்கக் கண்டத்தின் வடமேற்கிலுள்ளதொரு நாடு. ஆப்பிரிக்காவின் மேற்குக் கடற்கரையில் கினி வளைகுடாவில் அமைந்துள்ள இந்நாட்டின் மக்களுள் பெரும்பாலோர் கறுப்பு ஆப்பிரிக்கர்களாவர். 'ஐவரி கோசுட்டு' (Ivory Coast) என்னும் ஆங்கிலப் பெயருக்குத் தந்தக் கடற்கரை என்பது பொருள். தந்தத்தைத் தேடி வந்த பிரெஞ்சு மாலுமிகள் கி.பி.15-ஆம் நூற்றாண்டின் பிற்பகுதியில் இங்கு வந்தார்கள். தந்தம் தேடிவந்த கடற்கரையானமையால் அவர்கள் இதற்கு 'ஐவரி கோசுட்டு' என்று பெயரிட்டனர் அப்பெயரே இந்நாட்டின் பெயராக நிலைத்துவிட்டது.

எல்லைகள்: ஐவரி கோசுட்டு நாட்டின் வடக்கில் மாலி (Mali), அப்பர் வோல்ட்டா (Upper Volta) என்னும் நாடுகளும், தெற்கில் கினி வளைகுடாவும், கிழக்கில் கானாவும் (Ghana), மேற்கில் இலைபீரியாவும் (Liberia) எல்லைகளாகும்.

ஐவரி கோசுட்டு

பரப்பு: இந்நாட்டின் பரப்பு 3,22,463 ச.கி.மீ. ஆகும். மக்கள்தொகை 89,18,000 (1982). இந்நாடு 26 மாவட்டங்களாக (Departments) பிரிக்கப்பட்டுள்ளது.

அபித்சான் (Abidjan) இதன் தலைநகரமும் பெருநகரமுமாகும். பூவாக்கே (Bovake), தலோவா (Daloa), மன் (Man), கொர்கொகோ (Korhogo) போன்றவை ஏனைய நகரங்களாகும். அபித்சானின் மக்கள்தொகை 6,85,828(1982).யாமௌசௌக்கிரோ (Yamoussoukro) புதுத் தலைநகராக உருவாக்கப்படுகிறது.

இயற்கையமைப்பு: ஐவரி கோசுட்டு நாடு அட்லாண்டிக்குப் பெருங் கடலை அடுத்துள்ளது. எனவே, இந்நாடு இப்பெருங்கடலிலிருந்து படிப்படியாக உயர்ந்து செல்கிறது. இவ்வுயரம் ஏறத்தாழ 400 மீட்டர் வரையுள்ளது. கடற்கரையின் கிழக்குப் பகுதி தட்டையானது; மணற்பாங்கானது. இந்நாட்டின் கிழக்கிலுள்ள கானாவிலிருந்து அதன் கடற்கரையை ஒட்டினாற்போல ஏறத்தாழ 300 கி.மீ. நீளமுள்ள மணற்கரை ஒன்று நீண்டு செல்கிறது. இம்மணற்

அபித்சான்

கரைக்குப் பின்னால் ஆழ்ந்த உப்பங்கழிகள் உள்ளன. கடற்கரையின் மேற்குப் பகுதியில் சிறிய செங்குத்தான பாறைகளும் உள்ளன. கடற்கரையை அடுத்து வெப்பமண்டலக்காடுகள் சற்றேறக்குறைய 150கி.மீ முதல் 300கி.மீ வரை அகன்றுள்ளன. கினியின் மேட்டு நிலங்களில் வட்ட வடிவக் குன்றுகள் காடுகளால் மூடப்பட்டுள்ளன. இம்மேட்டு நிலங்கள் 1500 மீட்டர் வரையிலான உயரத்திலுள்ளன.

ஆறுகள்: ஐவரி கோசுட்டு நாட்டின் பெரிய ஆறு பந்தமா (Bandama) என்பதாகும். இதன் நீளம் ஏறத்தாழ 800 கி.மீ. ஆகும். கவலி (Cavally), கொமெ (Komoe), சசாந்தரா (Sassandra) போன்றவை ஏனைய ஆறுகள். இவ்வாறுகள் அனைத்தும் தெற்காக ஓடி அட்லாண்டிக்குப் பெருங்கடலில் கலக்கின்றன. பந்தமா ஆற்றில் நீர்வீழ்ச்சிகள் உள்ளமையால் இதன்மேல் நீண்ட தூரம் படகுப் பயணம் செய்யமுடியாது.

தட்பவெப்பம்: இந்நாட்டின் கடற்கரை வெப்பம் மிகுந்தது; ஈரக் கசிவானது. கடற்கரையை அடுத்துள்ள பகுதிகளில் ஆண்டு மழை 201 செ.மீ. முதல் 325 செ.மீ. வரை பெய்கிறது. மத்திய காடுகளில் வெப்பம் மிகுதி; மழையளவு 100 செ.மீ. முதல் 250 செ.மீ. வரை பொழிகிறது. வடபகுதியிலுள்ள புல் வெளிகளைச் 'சவன்னா' என்பர். இங்கும் வெப்பம் கடுமையாகவே இருக்கிறது. இப்பகுதியில் மழை 150 முதல் 200 செ.மீ. வரை பெய்கிறது.

மக்கள்: கருமைநிற ஆப்பிரிக்கர்களே இந்நாட்டின் பெரும்பாலான மக்கள். மக்களுள் பெரும்பாலோர் வேளாண்மைத் தொழிலில் ஈடுபட்டுள்ளனர். இந் நாட்டு மக்களை நான்கு பெரும் பிரிவினராகப் பிரிக்கலாம். அகன் (Akan) எனப்படுவோர் இந்நாட்டின் தென் கிழக்கிலும், குரு (Kru) என்போர் தென்மேற்கிலும், மலிங்கே அல்லது மண்டிங்கோ (Malinke or Madingo) என்போர் வடமேற்கிலும், வோல்ட்டாயிக்கு (Voltaic) என்போர் வடகிழக்கிலும் வாழ்கிறார்கள். இந்நான்கு பெருங்குழுக்களும் பற்பல சிறுசிறு குழுக்களிலிருந்து உருவானவை. இந்நாட்டு மக்கள் 60 மொழிகளைப் பேசுகிறார்கள். எனினும், பிரெஞ்சு மொழியே இந்நாட்டின் ஆட்சிமொழியாகும். வேளாண்மைத் தொழிலில் ஈடுபட்டிருக்கும் குடியானவர்கள் சிற்றூர்களில் வாழ்கிறார்கள். இளைஞர்கள் 1960-ஆம் ஆண்டுத் தொடக்கத்திலிருந்து பணிதேடி நகரங்களுக்குச் சென்று குடியேறியுள்ளார்கள். எனினும் அவர்கள் தம் குடும்பங்களுடன் நெருங்கிய தொடர்பு கொண்டுள்ளார்கள்.

சிற்றூர்களில் வாழும் குடும்பங்கள் தத்தம் சொந்த வளாகங்களில் வாழ்கின்றன. குடிசைகள் மண்சுவர்களாலானவை; ஓலைவேயப்பட்டவை. சில குடிசைகள் உலோகத்தாலான கூரைகளையும் கொண்டுள்ளன. பெண்கள் வீட்டு முற்றங்களில் சமையல் செய்கிறார்கள். நகர மக்களுள் பெரும்பாலோர் மண்குடிசைகளிலேயே வாழ்கிறார்கள். பணக்கார ஆப்பிரிக்கர்களும் ஆப்பிரிக்கரல்லாத பிறரும் நன்கு கட்டப் பெற்றுள்ள இக்கால வீடுகளிலோ குடியிருப்புகளிலோ வாழ்கிறார்கள். இன்றும், மக்கள் தொன்மையான உள்ளூர்ச் சமயங்களையே பின்பற்றுகிறார்கள். மக்கள் தொகையுள் 27 விழுக்காடு மக்கள் இசுலாமியர்; 15 விழுக்காடு மக்கள் கிறித்தவர்.

பொருளாதாரம்: ஐவரி கோசுட்டு விரைந்து முன்னேறி வரும் நாடுகளுள் ஒன்று. இங்குக் காப்பி சிறப்பான விளைபொருளாகும். காப்பி, கோக்கோ, வாழை, மரங்கள் போன்றவை முக்கிய ஏற்றுமதிப் பொருள்களாகும். காப்பி விளைச்சலில் ஐவரி கோசுட்டு நாடு உலகில் மூன்றாம் இடத்தையும், ஆப்பிரிக்காவில் முதலிடத்தையும் பெறுகிறது. கோக்கோ உற்பத்தியில் இது உலகில் நான்காம் இடத்தைப் பெறுகிறது. காடுகளிலிருந்து பனை எண்ணெய், பனைப்பருப்பு, தேங்காய், வாழை, இயற்கை ரப்பர் போன்றவை கிடைக்கின்றன. பெரும்பாலான வாணிகம் பிரான்சு நாட்டுடனும், ஏனைய ஐரோப்பிய நாடுகளுடனும் நடைபெறுகிறது.

அபித்சான் துறைமுகத்தில் மர ஏற்றுமதி

வைரம், ஓரளவு மாங்கனீசு, சிறிதளவு பொன் போன்ற கனிமங்கள் வெட்டியெடுக்கப்படுகின்றன.

இயந்திரங்கள், துணிமணிகள், 'பெட்ரோலியப்' பொருள்கள் போன்றவை இறக்குமதி செய்யப்படுகின்றன.

இங்கு வெட்டப்பட்டுள்ள விரிடிக் கால்வாயின் (Vridi Canal) பயனாக இந்நாட்டின் பொருளாதாரம் பெரிதும் சிறப்படைந்துள்ளது. அபித்சான் துறைமுகப் போக்குவரத்து இக்கால்வாயின் வழியாக 1950க்குப் பின்னர் நடைபெறுவதால் மேற்கு ஆப்பிரிக்காவிலேயே மிகச் சிறப்பானதும், சுறுசுறுப்பானதுமான துறைமுகமாக இது திகழ்கிறது.

கச்சாப் பொருள்களைப் பதப்படுத்தும் புதிய தொழிற்சாலைகள் உருவாகி வருகின்றன. இந்நாட்டின் பொருளாதாரத்தை முன்னேற்ற அயல்நாட்டினர் பொருள் முதலீடு செய்ய அழைக்கப்பட்டனர். அதன் விளைவாக 80 விழுக்காடு தொழிற்சாலைகள் அயலார்களின் கைவசத்தில் உள்ளன.

வரலாறு: ஐரோப்பிய ஆய்வாளர்கள் ஐவரி கோசுட்டுக்கு வருவதற்கு நீண்ட காலத்திற்கு முன்னர் இந்நாட்டின் வடக்கிலும், கிழக்கிலும் அரசர்கள் ஆண்ட பகுதிகள் இருந்தன. காங்கு (Kong) என்னும் நகரத்தை கி.பி. 11-ஆம் நூற்றாண்டில் சினுபோ (Senufo) என்னும் மக்கள் அமைத்தனர். இன்றும் இம் மக்களின் வழித்தோன்றல்களை ஐவரி கோசுட்டின் வட பகுதிகளில் காணலாம். காங்கு பெரும் வணிக மையமாயிருந்தது. வடக்கிலிருந்து உப்பு, கால்நடை போன்றவை இவ்வூர்ச் சந்தைக்குக் கொண்டுவரப்பட்டன. தென் பகுதியைச் சார்ந்தவர்கள் அவற்றைப் பெற்றுக் கொண்டு கோலாக் (Kola) கொட்டைகளைப் பண்டமாற்றுச் செய்துகொண்டனர். கோலாக் கொட்டையிலிருந்து கோலா பானங்கள் தயாரிக்கப் படுகின்றன. பின்னர், கி.பி. 16-ஆம் நூற்றாண்டளவில் தயௌலா (Dioula) என்னும் பயண வணிகர்கள் வடக்கிலிருந்து இங்கு ஊடுருவியுள்ளார்கள்.

போர்ச்சுகீசியர்களே இப்பகுதிக்கு வந்த முதல் ஐரோப்பியர் ஆவர். ஏனைய வணிக நாடுகளுக்கு இந்நாட்டை அறிமுகப்படுத்தியவர்களும் அவர்களே. அவர்கள் இந்நாட்டில் நிலையாகக் குடியேற முயலாமல், தந்தத்தைத் திரட்டல், அடிமை வாணிகம் செய்தல் ஆகியவற்றில் கவனம் செலுத்தினர். போர்ச்சுகீசியரைத் தொடர்ந்து இசுபானியரும் தச்சியரும் ஆங்கிலேயரும் இறுதியாகப் பிரெஞ்சுக்காரர்களும் வந்தனர்.

பிரெஞ்சுக்காரர்கள் தம் அதிகாரத்தை கி.பி. 1887-ஆம் ஆண்டளவில் ஐவரி கோசுட்டு நாட்டில் உறுதிப்படுத்திக் கொண்டனர். அந்த ஆண்டில் இலூயி பிங்கர் (Louis Binger) என்னும் பிரெஞ்சு அலுவலர் பல்வேறு ஆப்பிரிக்கத் தலைவர்களுடன் பாதுகாப்பு ஒப்பந்தங்களைச் செய்துகொண்டார். பிங்கரே இந்நாட்டின் முதல் ஆளுநராக கி.பி. 1893-ஆம் ஆண்டில் பதவியேற்றார். அபித்சானிலிருந்து பூவாக்கோ என்னும் நகருக்குப் பிரெஞ்சுக்காரர்கள் அமைத்த இருப்புப் பாதைத் தொடர் பொருளாதார வளர்ச்சிக்குத் தூண்டுகோலாயிற்று. பின்னர் இவ்விருப்புப் பாதை இந்நாட்டின் பிற பகுதியையும், அப்பர் வோல்ட்டா (Upper Volta) என்னும் ஆப்பிரிக்கா நாட்டையும் இணைத்தது.

ஐவரி கோசுட்டு 1904-இல் பிரெஞ்சு மேற்கு ஆப்பிரிக்காவின் பகுதியாக மாறியது. அப்பர் வோல்ட்டாவின் பெரும்பகுதி 1933 சனவரி மாதம் முதல் நாள் ஐவரி கோசுட்டுடன் சேர்க்கப்பட்டது. பின்னர் 1948 சனவரி முதல் நாள் மீண்டும் அப்பர் வோல்ட்டா தனி நாடாக அமைக்கப்பட்டது. பிரெஞ்சுச் சமூகத்துடன் தன்னாட்சி பெற்ற குடியரசாக 1958-இல் ஐவரி கோசுட்டு மாறியது. இது முழுச் சுதந்திர நாடாக 1960-ஆம் ஆண்டு ஆகசுட்டு மாதம் 7-ஆம் நாள்விடுதலை பெற்றது. இந்நாட்டின் முதல் தேர்தல் 1980-ஆம் ஆண்டில் நடைபெற்றது.

இரா.அ.

கல்வி முறை: ஓரளவிற்குப் பிரான்சு நாட்டுக் கல்வி முறையைப் போன்றே ஐவரிகோசுட்டு நாட்டுக் கல்வி முறையும் அமைந்துள்ளது. குழந்தைப் பள்ளிக் (Kindergarten) கல்வியைச் சேர்க்காமல், இந்நாட்டுக் கல்வி நான்கு நிலைகளில் அமைந்துள்ளது. தொடக்கக் கல்வி ஆறு ஆண்டுகள். இதில் 7 வயதிலிருந்து 12 வயது வரையிலான மாணவர்கள் சேர்ந்துபயிலுகின்றனர். தொடக்கக் கல்விக்குப் பின்னர், உள்ள இடைநிலைக் கல்வி (Secondary School) மொத்தம் ஏழு ஆண்டுகள். இடைநிலைக் கல்வியில் முதல் இடைநிலைக் கல்வி (மொத்தம் நான்கு ஆண்டுகள்),இரண்டாம் இடைநிலைக் கல்வி (மொத்தம் மூன்று ஆண்டுகள்) என இரு நிலைகள் உள்ளன. ஒவ்வொரு நிலைக் கல்வியும் முடியும்போது, வெற்றி பெற்ற மாணவர்களுக்குச் சான்றிதழ் தரப்படுகிறது. இரண்டாம் இடைநிலைக் கல்விச் சான்றிதழ் பெற்ற மாணவர்கள் ஐவரிகோசுட்டின்தேசியப்பல்கலைக்கழகத்திலோ தொழிற் கல்விக் கல்லூரிகளிலோ சேரத் தகுதியுடையவராவர். தேசியப் பல்கலைக்கழகத்தில் கலைகள், அறிவியல், சட்டம், பொருளியல், மருந்தியல் (Pharmacy), மருத்துவம் (Medicine) ஆகிய ஆறு துறைகள் உள்ளன. தொழிற்கல்விக் கல்லூரிகள் பொறியியல், உணவியலாராய்ச்சி (Food Research), பொது நிருவாகம், வணிக நிருவாகம், கப்பல் - விமானம் ஓட்டுதல் பயிற்சி போன்ற பாடத் துறைகளில் பயிற்சி தருகின்றது.

ஐவரிகோசுட்டு நாட்டில் தேர்வு முறையுங்கூடப் பிரான்சு நாட்டைப் பின்பற்றியே உள்ளது. தொடக்கப் பள்ளிக் கல்வி, நான்காண்டு முதல் இடைநிலைக் கல்வி, மூன்றாண்டு இரண்டாம் இடைநிலைக் கல்வி, பல்கலைக்கழகக் கல்வி ஆகிய ஒவ்வொரு கல்வி நிலையின் இறுதியிலும் பொதுத்தேர்வு நடத்திச் சான்றிதழ்கள் தரப்படுகின்றன. இருந்தபோதிலும், ஒரு வகுப்பிலிருந்து அடுத்த மேல் வகுப்பிற்கு மாணவர்கள் வகுப்பறைத் தேர்வு முடிவுகளின் அடிப்படையில் அனுப்பப்படுகின்றனர்.

அனைவருக்கும் தொடக்கக்கல்வி (Universal Primary Education) என்னும் கொள்கையை ஐவரி கோசுட்டு முனைப்புடன் செயற்படுத்தி வருகிறது. இந்நாட்டில் 1980-ஆம் ஆண்டில் எழுத்தறிவு பெற்றவர் 25 விழுக்காட்டினர். அதே ஆண்டில் தொடக்கப் பள்ளியில் மாணவர் (7-12 வயதினர்) சேர்க்கை விகிதம் 65 விழுக்காடு.

ஐவரிகோசுட்டு நாடு முறைசாராக் கல்வியிலும் மிகுந்த ஆர்வம் காட்டி வருகிறது. ஊர்ப்புறங்களில் எழுதப்படிக்கத் தெரியாத மக்களுக்குக் கல்வியறிவு புகட்டி, அவர்களைச் சமுதாய மேம்பாட்டுத் திட்டங்களில் ஈடுபடுத்துவதற்காகப் பல்வேறு முறைசாராக் கல்வித் திட்டங்களை இந்நாடு செயற்படுத்தி வருகிறது. வானொலி, தொலைக்காட்சி வழியே முறைசாராக் கல்வியினைச் செய்தி அமைச்சகம் (Ministry of Information) உழவர்களுக்கு 1967-ஆம் ஆண்டிலிருந்து வழங்கி வருகிறது.

கல்வி நிருவாகம் அனைத்தும் அரசின் பொறுப்பிலேயே உள்ளது. தேசிய கல்வி அமைச்சகம் (Ministry of National Education) இடைநிலைக் கல்வி, பல்கலைக்கழகக் கல்வி, ஆசிரியர் பயிற்சி ஆகியவற்றின் நிருவாகப் பொறுப்பினை ஏற்றுள்ளது. தொடக்கக் கல்வி மற்றும் தொலைக்காட்சிக் கல்வியமைச்சகம் (Ministry of Primary Schooling and Instructional Television) தொடக்கக் கல்வி, முறைசாராக் கல்வி, தொடக்கப் பள்ளி ஆசிரியர் கல்வி ஆகியவற்றின் நிருவாகத்தையும், தொழில் நுட்பம் மற்றும் தொழிற்பயிற்சி அமைச்சகம் (Ministry of Technical Education and Professional Training) தொழிற் பயிற்சிக் கல்வி நிருவாகத்தையும், பொது மக்கட் கல்வி, இளைஞர் மற்றும் விளையாட்டு அமைச்சகம்(Ministry of Popular Education, Youth and Sports)உடற்கல்வி மற்றும் முறைசாராக் கல்வித் திட்டங்களில் சிலவற்றையும் பொறுப்பேற்று நடத்தி வருகின்றன.

ஐவரிகோசுட்டு கல்விக்காக மிகுந்த பணத்தைச் செலவழிக்கிறது. இந்நாட்டின் தேசிய வருமானத்தில் 26.8 விழுக்காடு அல்லது பொது வரவு-செலவுத் திட்டத்தில் 45.7 விழுக்காடு கல்விக்காகச் செலவழிக்கப்படுகின்றது. தொடக்கக் கல்விக்கே வரவு செலவு முன்னுரிமை தரப்படுகின்றது. இந்நாடு 1981-இல் தொடக்கக் கல்விக்காக 37 விழுக்காடு செலவழித்துள்ளது.

ஐவரிகோசுட்டு நாட்டுப் பாடத்திட்டம் (Curriculum) இந்நாட்டின் தேவைகளையொட்டி அமையாமல், பெரும்பாலும் பிரான்சு நாட்டில் பின்பற்றப்படும் பாடத்திட்டத்தைப் போன்று உள்ளது. தொடக்கக் கல்விப்பாடத்திட்டத்தை உருவாக்குவதும் அதில் மாறுதல்கள் கூறுவதும் கல்வி மற்றும் பாடத் திட்டப் பொது இயக்கத்தின் (General Direction of Studies and Programme) பணிகளாகும். இவ்வியக்கத்தின் ஒரு பிரிவே இடைநிலைக் கல்விப் பாடத் திட்டத்தை உருவாக்கும் பணியைச் செய்து வருகிறது.

மூவகையான ஆய்வுகள் ஐவரிகோசுட்டில் உள்ளன. 1) சமூகவியல், உளவியல், கல்வியியல் ஆகிய

வற்றைச் சார்ந்த பட்டப்படிப்பு மாணவர்கள் ஆய்வுக் கட்டுரை எழுதுவதற்காகச் செய்யும் தனியாய்வுகள், 2) பல்கலைக்கழக ஆராய்ச்சி நிறுவனங்கள் மேற்கொள்ளும் ஆய்வுகள், 3) கல்வித்தரத்தை உயர்த்துவதற்காகக் கல்வியியல் ஆராய்ச்சி மையங்கள் செய்யும் உயராய்வுகள்.

தரமான கல்வியின்மை, பொருளாதார வளர்ச்சிக்குத் தூண்டுகோலாகக் கல்வி அமைக்கப்படாத தன்மை, வட்டார மக்களின் மதிப்புகளும் பண்பாடுகளும் கல்வியில் புறக்கணிக்கப்பட்டிருத்தல் ஆகியன ஐவரிகோசுட்டு நாட்டில் தீர்க்கப்பட வேண்டிய கல்விச் சிக்கல்களாகக் கருதப்படுகின்றன. எஸ். த.

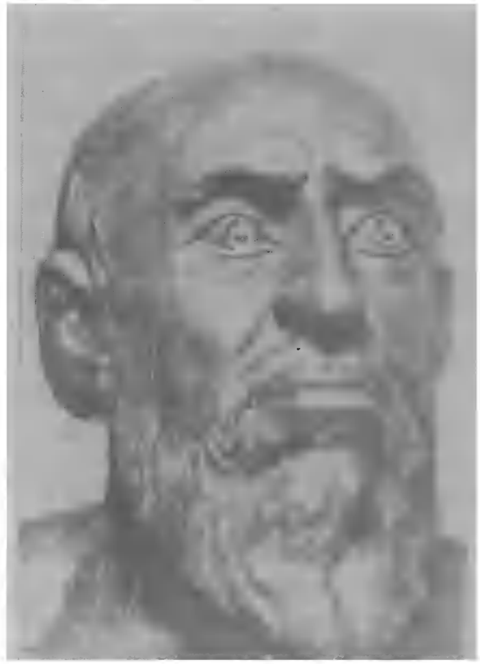
துணை நூல்:

Seya, P. T. and Faustin, K. Y., Television for the Rural African Village: Studies of Audiences and Impact in the Ivory Coast, Academy of Education and Development, Washington, 1947.

ஐவன் **(கி.பி. 1530-1584)** என்பார் உருசியாவை ஆண்ட சார் மன்னருள் ஒருவர். இவர் கி.பி. 1547-இல் உருசியாவின் சார் மன்னராக அரியணை ஏறினார். தம் கொடூரமான அரசியல் நடவடிக்கைகளால் 'அச்சந் தரும் ஐவன்' (Ivan, the Terrible) என்று வரலாற்றில் இவர் குறிப்பிடப்படுகிறார். இவரை நான்காம் ஐவன் (Ivan IV) என்றும் கூறுவர். ஐவன் கி.பி. 1530-ஆம் ஆண்டு ஆகசுட்டுத் திங்கள் 25-ஆம் நாள் பிறந்தார். இவர் தந்தையார் மூன்றாம் வாசிலி (Vasili III); தாயார் எலினா கிளின்சுகயா (Yelena Glinskaya). இவரது மூன்று வயதில் தந்தையாரும் எட்டு வயதில் தாயாரும் இறந்தனர்.

இவர் கி.பி. 1547-இல் சார் மன்னராக முடிசூட்டப் பெற்றார்; கி.பி. 1547-இல் அனசுதாசியா உரோமனோவ்னா (Anastasia Romanovna) என்ற பெண்ணை மணந்து கொண்டார். இவருக்கு ஏழு மனைவியர் இருந்தனர்.

இவர் கி.பி. 1542 முதல் மாசுக்கோவின் மகாரி என்ற சமயத் தலைவரின் கொள்கைகளால் பெரிதும் கவரப்பட்டார். ஒரு கிறித்தவ அரசர் எவ்வாறு இருக்க வேண்டும்; அவரது பண்பு நலன்கள் எவ்வாறு அமைதல் வேண்டும்; பொறுப்புகள் எவ்வாறு செயலாற்றப்படல் வேண்டும் என்பன பற்றி மகாரி தெளிவுபட விளக்கியிருந்தார். இவர் மகாரியின் கருத்துகளின் அடிப்படையில் தொடக்ககாலத்தில்

ஐவன்

ஆட்சிபுரிந்தார். நாட்டில் பலசீர்திருத்தங்கள் புகுத்தப்பட்டன. அமைதி நிலவியது. மத்திய மாநில நிருவாகத் துறைகள் சீரமைக்கப்பட்டன. கி.பி. 1547, 1549-ஆம் ஆண்டுகளில் கூடிய கிறித்தவத் திருச்சபை புகழ் பெற்ற நாற்பது உருசியத் துறவிகளைச் சமய குருமார்களாக்கிக் கௌரவித்தது. இந்நிகழ்ச்சியின் மூலம் திருச்சபை வலிமையுடையதாகச் செய்யப்பட்டது.

செம்சுகி சோபார் (Zemsky Sobar) எனப்படும் தேசிய சபை 1549-ஆம் ஆண்டு முதன்முதலில் கூட்டப்பட்டது. இந்தச் சபையின் உறுப்பினர்களுள் பெரும்பாலோர் நியமிக்கப்பட்டவர்கள்; ஒரு சிலரே தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டவர்கள்.

தேசிய சபைக் கூட்டத்தில் உருசியாவின் சமூகச் சிக்கல்களுக்கு அமைதியான முறையில் தீர்வு காண வேண்டியதன் அவசியத்தை ஐவன் வலியுறுத்தினார். கி.பி. 1497-இல் இயற்றப்பட்ட சட்ட உரிமைகள் தொகுப்பினின்றும் விரிவான ஒரு தொகுப்பு கி.பி. 1550-இல் இயற்றப்பட்டது. அத்தொகுப்பு குடியானவர்கள் தங்கள் பண்ணைக்காரர்களிடமிருந்து ஆண்டுக்கு ஒரு நாள், அதாவது புனித சார்சின் நாளான நவம்பர் 26-ஆம் நாள் மட்டும் ஓய்வு பெறலாம் என்று வலியுறுத்தியது. அத்தொகுப்பை கி.பி. 1551-ஆம் ஆண்டு கூடிய திருச்சபைக் குழு ஏற்றுக்கொண்டது. பின்னர், சமயத்துறைச் சட்டத் தொகுப்பையும் வெளியிட்டது. இந்தச் சமயத்துறைச்

சட்டத் தொகுப்பு திருச்சபை நடவடிக்கைகளைச் சீர்படுத்தியது. திருச்சபை நிருவாகத்திலிருந்த சீர் கேடுகளை அகற்றித் திருச்சபைச் சொத்துகளை நல்ல முறையில் பாதுகாத்தது.

உருசிய மக்களின் முன்னேற்றத்திற்காக நிருவாகம் மற்றும் நிதித் தொடர்பான ஒழுங்குமுறைகள் வரையறுக்கப்பட்டன. உருசிய சமூக அமைப்பில் பிரபுக்களுக்கு அடுத்தபடியானவராகக் கருதப்பட்ட உயர்மட்ட நடுவர் குழுவினரைப் பாதுகாக்கும் பொருட்டு, அவர்களுக்குப் பண்ணையும் பணமும் வழங்கப்பட்டன. நிலங்கள் வைத்திருக்கும் ஒரு சமூகப் பிரிவினரை உருவாக்கி அவர்கள் அரசுக்கு எல்லா வகையிலும் பயனுள்ளவர்களாக இருக்க வகை செய்யப்பட்டது. இராணுவ அமைப்புச் சீர்திருத்தப்பட்டுப் பழைய முறைகள் மாற்றப்பட்டன. உயர்குடிப் பிறப்பின் அடிப்படையில் நியமிக்கப்பட்டு வந்த படைத் தளபதிகள் அப்பொழுது தகுதியின் அடிப்படையில் மட்டுமே நியமிக்கப்பட்டார்கள். காலாட்படையின் தரம் உயர்த்தப்பட்டது.

சார் மன்னர் ஐவனுக்கு ஆலோசனை கூற ஓர் ஆலோசனைக் குழு (Chosen Council) இருந்தது. உருசிய மன்னரின் நெருங்கிய நண்பர்களான அலெக்சி அடசேவு (Aleksei Adashev), திருச்சபைப் பாதிரியார் சில்வெசுட்டர் (Sylvester) முதலானோர் இக்குழுவில் முக்கிய உறுப்பினர்களாவர். ஆனால், 1560-க்குப் பின்னர் இக்குழு செயலாற்றவில்லை. இந்தக் கால கட்டத்தில் மன்னரின் முதல் மனைவி இறந்தார். அதன்பின், மன்னர் ஐவனின் சமூக அரசியல் கொள்கைகளில் மாற்றங்கள் காணப்பட்டன.

ஐவன் தம் ஆட்சிக்காலத்தில் பல போர்களில் ஈடுபட்டார். இவர் கி.பி. 1547-இலிருந்து 1550 வரை கசான் (Kazan) பகுதியின்மீது போர் தொடுத்தார்; கி.பி. 1552-இல் அப்பகுதியை வென்றார். பின்னர், கி.பி. 1566-இல் அசுட்ரகான் (Astrakhan) பகுதியும் உருசியாவோடு இணைக்கப்பட்டது. இந்த வெற்றிகளினால் வோல்கா (Volga) ஆற்றுப் பகுதி முழுமையும் உருசியாவிற்குச் சொந்தமாகியது. இதனால் காசுப்பியன் (Caspian) கடற்பகுதியில் வாணிக வழி பாதுகாப்பாக அமைந்தது. இச்சமயத்தில் துருக்கியின் ஆதரவு பெற்ற கிரிமியப் பகுதியைச் சார்ந்த தாதர் (Tatar) இனத்தவர் ஐவன் ஆட்சிக்குட்பட்ட பகுதிகளைக் கைப்பற்ற முயற்சி செய்தனர். அதனை முறியடிக்க வேண்டுமென ஐவனின் ஆலோசனைக் குழு முடிவெடுத்தது. ஆனால், ஐவன் தம் ஆலோசனைக் குழுவின் இராணுவத் தொடர்பான கருத்துரைகளை ஏற்றுக் கொள்ளவில்லை. மேற்கு ஐரோப்பிய நாடுகளோடு வணிகத் தொடர்பு கொள்ள வேண்டி, பால்டிக்குக் கடற்கரைப் பகுதிகளில் ஒரு வாணிக வழி அமைப்பதற்கு ஐவன் முயற்சி செய்தார்.

இவர் கி.பி. 1558-இல் இலிவோனியன் (Livonian War) போரில் ஈடுபட்டார். இந்தப் போரில் உருசியா வெற்றி பெற்றது. இலிவோனிய (Livonia) நாட்டின் உறவு நாடான இலிதுவேனியா (Lithuania) கி.பி. 1569-இல் போலந்துடன் இணைந்தது. இலிவோனியாவிற்கு எதிராக இவர் போர் தொடுத்தனால் அதன் உறவு நாடுகளான இலிதுவேனியா, போலந்து, சுவீடன் ஆகிய நாடுகள் இவருக்கு எதிராகப் போரில் இறங்கின. இச்சமயத்தில் துருக்கி, கிரிமியப் படைகள் உருசியாவிற்குச் சொந்தமான அசுட்ரகான் பகுதியைத் தாக்கின. வோல்கா ஆற்றுப் பக்கம் சென்று போர் புரிவதற்கு வசதியாகத் தோன்-வோல்காக் (Don-Volga) கால்வாயினைத் துருக்கியப் படைகள் அமைத்தன. கிரிமியத் தாதர்கள் உருசிய நாட்டிற்குள் புகுந்து பெருஞ்சேதம் விளைவித்தனர். கிரெம்லின் (Kremlin) மாளிகையைத் தவிர மற்றைய பகுதிகள் எரிக்கப்பட்டன. இந்நிகழ்ச்சி கி.பி. 1571-இல் நடைபெற்றது.

போலந்துத் தலைவர் இரண்டாம் சிசிசுமண்டு அகசுடசு (Sigismund Augustus II) கி.பி. 1572-இல் இறந்தார். போலந்து அரியணையைக் கைப்பற்ற ஐவன் விரும்பினார். ஆனால் கி.பி. 1575-இல் திரான்சில்வேனியாவைச் (Translyvania) சார்ந்த இசுடீபன் பெதோரி (Stephen Bathory) என்பவர் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டுப் போலந்தின் தலைவரானார்.

தென்மார்க்கு (Denmark) நாட்டைச் சார்ந்த மாக்னசு (Mognus) என்பவர் ஐவனின் ஆளுகைக்குக் கட்டுப்பட்டு இலிவோனியாப் பகுதியை ஆட்சி செய்து வந்தார். மாக்னசு கி.பி. 1577-இல் போலந்துக்குச் சென்றுவிட்டார்; கி.பி. 1579-இல் உருசியாவிற்குச் சொந்தமான போலோட்சுக்குப் (Polotsk) பகுதியைப் போலந்தின் பெதோரி தம் வசமாக்கிக் கொண்டார்; உருசியநாட்டின் பல பகுதிகளையும் பிடிக்கத் திட்டமிட்டுப் புசுகோவ் (Puchkov) பகுதியினை முற்றுகையிட்டார். அதே நேரத்தில் சுவீடன், உருசியாவின் நார்வா (Narva), கரேலியா (Karalia) பகுதிகளைத் தாக்கியது.

பல பக்கங்களிலிருந்து உருசியாவிற்குத் தாக்குதலிருந்ததால், நிலைமையைச் சமாளிக்க முடியாமல் இவர் உரோமாபுரிப்போப்பாண்டவர் பதின்மூன்றாம் கிரிகரியின் (Gregory XIII) உதவியை நாடினார்.

போப்பு கிரிகரியின் பேராளர் நன்சி அந்தோனியோ பெசிவினோ (Nancy Antonia Besivinov) என்பவரின் தலையீட்டினால் இவர் போலந்து நாட்டோடு பத்தாண்டுக் காலப் போர் நிறுத்த ஒப்பந்தம் ஒன்றை கி.பி. 1582-இல் செய்து கொண்டார். இந்த ஒப்பந்தத்தினால் உருசியா தான் அது வரை வெற்றி பெற்றிருந்த பகுதிகளை இழந்தது. உருசியாவிற்கும் சுவீடனுக்கும் கி.பி. 1583-இல் ஏற்பட்ட ஒப்பந்தத்தின்படி, பின்லாந்து வளைகுடாப் பகுதிகளில் உள்ள நகரங்களைச், சுவீடன் பெற்றுக் கொண்டது. இந்தப் போரில் உருசியாவிற்குக் கிழக்குப் பகுதியில் மட்டுமே வெற்றி கிடைத்தது.

ஐவன் இங்கிலாந்தோடு வலுவான உறவினை ஏற்படுத்திக் கொள்ள விரும்பினார். உருசிய மன்னரவையில் இங்கிலாந்து நாட்டு வணிகர்கள் இருந்தனர். வெண்கடற் பகுதியிலிருந்து இங்கிலாந்து வணிகர்கள் உருசியாவிற்குள் கி.பி. 1553-இல் நுழைந்தனர். தம் பகைவர்களால் உருசியா சூழப்பட்டுப் பொருளாதாரத் தடையை ஏற்படுத்தினால், இங்கிலாந்து மூலமாகத் தம் தேவையைப் பெற முடியுமென நம்பினார். இவர் அரசியல் விவகாரங்களில் அளவுக்கு மீறிப் பற்று உடையவராகவும் செயலாற்றுகின்ற நேரத்தில் கொடுமையானவராகவும் இருந்தார். இவர் கூர்த்த மதியினர், மன்னர்கள் கடவுளின் பேராளர் என்ற தத்துவத்தில் நம்பிக்கை கொண்டவர். தமக்குப் பின்னர் ஆட்சிக்கு வர உரிமை பெற்றிருந்த தம் இரண்டாம் மகன் சாரிவிச்சைக் (Sarivich) கொலை செய்துவிட்டார்.

ஐவன் அடிக்கடிப் போர்களை மேற்கொண்டதனால், இவரது ஆட்சிக்கு உட்பட்டிருந்த பல மாநிலங்களிலிருந்து மக்கள் வேறு நாட்டிற்குச் செல்லத் தொடங்கினர். உருசியாவின் சமுதாயத்திலிருந்து உயர்குடி மக்களுடைய மதிப்புக் குறைந்தது. அச்சூழ்நிலையில் கி.பி. 1584 மார்ச்சு 18-இல் இவர் உயிரிழந்தார். இவருடைய இறப்பின் காலத்தில் இவரது ஆட்சிக்குட்பட்ட பகுதிகளில் நிருவாகம் மத்தியில் அதிகாரக் குவியல்களோடு இருந்தது. ஐவன் தம் ஆட்சிக்காலத்தில் நில உடைமையாளர் வகுப்பினரைப் பலப்படுத்தினார். தா.எ.

துணை நூல்கள்:

Pares, Sir B., A History of Russia, London, 1962.

Riasanovsky, N,V., A History of Russia, Oxford University Press, 1977.

ஒ என்பது தமிழ் நெடுங்கணக்கில் அடிப்படையாக உள்ள மூன்று உயிரெழுத்துகளுள் (அ,இ,உ) மூன்றாவதான உகரத்தினின்றும் தோன்றி வாய்குவித்துப் பின் ஓரளவு உயர்த்தி ஒலிக்கப்படும் எழுத்து ஆகும். முழுதும் உயர்த்தி ஒலிக்கப்படும் ஓ என்ற ஒலியின் குறுக்கமாகவே இதைக் கொள்ள வேண்டும். எகரம் எப்படி இகரத்தினின்றும் வாய் இளித்த நிலையில் ஓரளவு உயர்த்தி ஒலிக்கப்பட்ட எழுத்தாகத் தோன்றுகிறதோ, அவ்வாறே ஒகரம் இதழ் குவித்தலால் வெளிப்படுகிறது. இவ்விரண்டெழுத்துகளும் வடமொழி நெடுங்கணக்கில் இல்லை. இந்த நிலையிலும் பொருள் தரும் நிலையில் இவ்வொலி சொற்களில் கலந்து வருதலால் இதனைத் தமிழின் தனித் தன்மையாகக் கருத வேண்டும்.

உருவம்: உகரத்தின் அடிப்படையாகப் பிறந்த ஒலி என்பதால் பிராமி எனப்படும் எழுத்துகளில் உகரத்துக்குரிய குறி (L) யின் தலையில் இடப்புறமாக ஒரு சிறிய நேர்கோடு இடப்பட்டு அது ஒகாரத்தைக் குறிக்கப் பயன்பட்டது. (Z—ஒ)

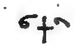
தமிழ் இலக்கண வரலாற்றில் முதலாவதாக இன்று நமக்குக் கிடைத்திருக்கும் தொல்காப்பியத்தில் தமிழ் எழுதப்படுகிற முறையில் இவ்வெழுத்தின் குறிலுக்கு, அதாவது ஒகரத்திற்கு ஒரு புள்ளி இடப்படும் என்ற வழக்கு எடுத்துரைக்கப்பட்டிருக்கிறது. 'எகர ஒகரத்தியற்கையு மற்றே' அதாவது, எகர ஒகரங்களுக்கும் புள்ளி இடப்படும் என்பதே. எனவே Z—ஒ இப்படி எழுதப்பட்டிருக்க வேண்டும். கற்களைப் பதப்படுத்தாமல் எழுதியதால் இவ்வெழுத்துகளின் மேலுள்ள புள்ளிகளைத் தெளிவாகக் காண இயலவில்லை. மேலும், மொழி அறிவுடையார்க்கு அது தேவையாகத் தென்படாமையும் ஓலையில் புள்ளி குத்துவது இடர்ப்பாடாகக் காணப்பட்டமையும் காரணமாக அவ்வழக்கம் ஒழுங்காக மேற்கொள்ளப்படவில்லை. அதனால், புள்ளியைக் குறிக்கும் வழக்கம் இல்லை என்று முடிவு கொள்ளலாகாது. நன்றாகப் பதப்படுத்திய கல்லின் மேல் இப்புள்ளிகள் காணப்படுகின்றன. எடுத்துக்காட்டாக, இருளப்பட்டி கி.பி. 5-ஆம் நூற்றாண்டு வட்டெழுத்துக் கல்வெட்டுகள், மதுரை வைகைப் படுகை, சேந்தனின் வட்டெழுத்துக் கல்வெட்டு (கி.பி. 7-ஆம் நூற்றாண்டு), கூரம் பல்லவர் செப்பேடு (கி.பி. 7-ஆம் நூற்றாண்டு), செந்தலை முத்தரையர் கல்வெட்டு (கி.பி. 8-ஆம் நூற்றாண்டு), திருவெள்ளறை பல்லவ தந்திவர்மனின் மாற்பிடுகு ஏரிக்கல்வெட்டு (கி.பி. 9-ஆம் நூற்றாண்டு) ஆகியவற்றில் புள்ளி உள்ளது. ஒருசில கல்வெட்டுகளில் புள்ளிக்குப் பதிலாக ஒரு சிறு நெளிகோடு (S) காணப்படுகிறது.

அசோகன் காலத்துப் பிராமிக் கல்வெட்டுகளில் உள்ள ஒகார வடிவத்தைக் கொண்ட தமிழர் ஒகரத்திற்கு ஒரு புள்ளியை இட்டு வேறுபடுத்திக் காட்டினார்கள் என்று கூறுவாரும் உளர். மாத்திரை குறைந்தால் புள்ளி இடவேண்டும் என்ற தமிழ் எழுத்துக் கோட்பாடு மிகப் பழையது. மெய்யெழுத்துகள், எகர ஒகரங்கள், குற்றியலுகரம் முதலியவற்றிற்குப் புள்ளி அமைக்கப்பட்டதை ஆய்ந்து பார்த்தால், இப்புள்ளி வைக்கும் மரபு தமிழ்ப் பண்பாட்டுக்கு இயல்பானது. அசோகனின் கல்வெட்டை நோக்கிப் புதிதாக வந்தது அன்று என்பதை அறியலாம். எகரத்தைப் பற்றிய குறிப்பிலும் இதைக் கண்டு கொள்க.

இந்த நேர்கோட்டு வடிவம் கி.பி. 7-ஆம் நூற்றாண்டுக்கு முன்பே வளைந்துவளரத் தொடங்கியது. எனினும், தகுந்த முறையில் கல்வெட்டுகிடைக்கவில்லை. கிடைத்தவற்றுள் முதன்முதலில் கி.பி. 7-ஆம் நூற்றாண்டில் தோன்றிய பல்லவன் பரமேச்சுரவர்மனின் கூரம் செப்பேடுகளில் முற்றிலும் வளைந்த வடிவமாகக் காணப்படுகிறது.

ஒ என்ற எழுத்து தனி உயிரெழுத்தாக எங்கும் தோன்றவில்லை	
கூரம் செப்பேடுகள் (கி.பி. 7-ஆம் நூற்றாண்டு)	
விசயநகர அரசர் அச்சுததேவராயர் காலத்தில் (கி.பி. 1534)	
இக்காலம்	ஒ

சொல்லின் முதல், இடை அல்லது கடைசியிலோ ஒகரத்தோடு கூடிவரும் மெய் யெழுத்தின் வடிவம் பின்வருமாறு:

கி.பி. 7-ஆம் நூற்றாண்டுக்கு முன் தலைக்கட்டின் இருபுறமும் நேர்கோடு	கொ
கூரம் செப்பேடுகள் (கி.பி.7-ஆம் நூற்றாண்டு)	
தலைக்கட்டுக்கு இடதுபுறம் கோடு வளைந்தும் பிறகு கால் வாங்கி எழுதுவதைப் போல் நேர் கோடாகவும்	
பிறகு தென்னாட்டுப் பாண்டியர் கல்வெட்டுகளிலும் விசயநகர அரசர் கல்வெட்டுகளிலும் கொம்பும் காலும் இருபுறமும் எழுதப்பட்டன.	
இவ்வாறே மற்ற மெய்யெழுத்துகளோடு கூடிவரும் பொழுதும் எழுதப்பட்டு வந்தது.	தொ

ஒத்தல், போலுதல், சமமாதல், ஓரினமாதல், சம்மதமாதல், ஒழுக்கமுடையதாதல் இணைதல், ஒற்றுமைப் படுத்துதல் முதலிய பொருளில் ஒகரம், சொற்களின் பகுதி யாக நின்று பொருள் தருகிறது. கே.ஜி.கி.

ஒக்கூர் மாசாத்தனார் சங்க காலப் புலவர். இவர் பெயர் எக்கூர் மாசாத்தனார் எனவும் சில ஏடு களில் காணப்படுகிறது. இவர் இயற்றியனவாக இரண்டு செய்யுள்கள் கிடைத்துள்ளன (அகநானூறு 14; புறநானூறு 248). இவர் ஒக்கூர் எனும் ஊரி னர்; சாத்தனார் எனத் தெய்வத்தாலோ வாணிக மரபாலோ பெயர் பெற்றவர் என ஊகிக்கலாம்.

இவரது அகநானூற்றுச் செய்யுளில், மாலைப் பொழுது வந்த பின்பும், தன் பணி முடித்துத் திரும்பி வாராத தலைவனை எண்ணி ஏங்கும் தலைவியின் உணர்வு காட்டப்பெறுகிறது. அவளைத் தேற்ற இய லாத பாணன் கடவுளை வாழ்த்தி நின்றபோது, தலை வனின் தேர் வரக் கண்டதாகக் கூறுகிறான். இவ் வாறு சங்க நூல்களில் பாணன் கூற்றாக வரும் முல் லைத்திணைப் பாடல்கள் இரண்டு மட்டுமே காணப் படுகின்றன. (அகம். 14; ஐங்குறு நூறு 480). அத்தகு அரிய பாடல்களுளொன்று ஒக்கூர் மாசாத்தனார் பாடலென்பது குறிப்பிடத் தக்கதாகும்.

இவரது புறநானூற்றுச் செய்யுள் கைம்பெண்ணொ ருத்தியின் அவல நிலையைக் காட்டுகிறது. அவள் இளம் பெண்ணாயிருந்த காலத்தில் அல்லித் தழையை ஆடையாய் உடுத்தியிருந்தாள்; கணவனை யிழந்த பின்பு அதே அல்லி தந்த எளிய புல்லரிசியை உணவாக உண்ண நேர்ந்து விட்டதாம்.

ஒக்கூர் என்பது பாண்டி நாட்டில் திருக்கோட்டி யூர்ப் புறத்தேயுள்ள ஓர் ஊர் என்பார் உ.வே. சாமிநாதையர். ஒக்கூர் என்னும் பெயரில் வேறு சில ஊர்களும் உள்ளன. ஒக்கூர் மாசாத்தியார் என்னும் பெண்பாற் புலவர் ஒருவரும் இவ்வூரினராகக் காணப் படுகிறார்.

எக்கூர் மாசாத்தனார் என்பது இவர் பெயராயின், ஆவுடையார் கோவிலுக்கருகில் இப்போதுள்ள எக்கூர் இவரது ஊர் எனலாம். இவரது ஊர் எதுவென்பது ஆய்தற்குரியது.

சாத்தனார், சாத்தன், சாத்தி என்னும் பெயர்களால் சுட்டப் பெறும் சங்ககாலப் புலவர் பத்தொன்பது பேர் காணப்படுகின்றனர். அவருள் ஒருவர் ஒக்கூர் மாசாத்தனார். 'சாசுதா' என்னும் தெய்வப் பெயரிலிருந்து கொள்ளப்பட்டவையே மேற்கூறிய புலவர்களின் பெயர்கள் என்பர். சாத்தன் என்னும் சொல்லுக்கு வாணிகக் கூட்டத் தலைவன் என்னும் பொருளும் உண்டு. எனவே, சாத்தன் என்பது வாணிக மரபினர்க்குஉரிய பெயராகலாம். எனவே, ஒக்கூர் மாசாத்தனார் வாணிக மரபினர் எனவும் கொள்ளலாம். பா.ம.

ஒக்கூர் மாசாத்தியார் சங்க காலப் பெண்பாற் புலவருள் ஒருவர். இவர் பெயரிலுள்ள ஒக்கூர் என்பது ஊர்ப் பெயர்; சாத்தி என்பது இயற்பெயர். ஒக்கூர் சிவகங்கைக்கு அருகில் உள்ளது. ஒக்கூர் மாசாத்தனார் என்னும் பெயருடைய சங்கப்புலவர் இவருக்குச் சமகாலத்தவரா என்பதையும், இருவரும் உறவினரா என்பதையும் அறியச் சான்றுகள் இல்லை.

இவர் பாடியன அகநானூற்றில் இரண்டும் (324. 384), குறுந்தொகையில் ஐந்தும் (126, 139, 186, 220, 275),புறநானூற்றில்ஒன்றும் (279)ஆக எட்டுப் பாடல்கள். இவற்றுள் அகம் 384-ஆம் பாடலைப் பாடியவர் குடவாயிற் கீரத்தனார் என்னும் பாடபேதமும் உண்டு.

இவரது புறப்பாடல் தமிழ் இலக்கிய வரலாற்றில் இவருக்கு நிலையான இடத்தைத் தரத்தக்கது. மறக்குலப் பெண் ஒருத்தியின் உள்ளத்துணிவை அப்பாடல் வெளிப்படுத்துகிறது. முன்னர் நிகழ்ந்த போரில் அவளின் தந்தை யானைகளைக் கொன்று வீழ்த்தித் தானும் மாண்டான். முந்திய நாட் போரில் அவள் கணவன் பெரும் போர் புரிந்து இறந்தான். அன்றும் போர்ப்பறை ஒலிக்கக் கேட்ட அவள், மறப்புகழிற் கொண்ட விருப்பத்தால், வயதில்மிக்க இளையவனான தன் ஒரே மகனுக்குக் கையில் வேல் கொடுத்து, வெள்ளிய ஆடை உடுத்துத் தலைவாரி ஒப்பனை செய்து போர்க்களத்திற்கு அனுப்பினாள். 'கெடுக சிந்தை கடிதிவள் துணிவே, மூதின் மகளிர் ஆதல் தகுமே' என அவளது செயலை மாசாத்தியார் வியந்து பாடுகிறார்.

இவர் முல்லைத் திணையைப் பாடுவதில் மிக்க விருப்பம் உடையவர். இவர் பாடிய ஏழு அகப்பொருட் பாடல்களுள் ஆறு அத்திணையில் அமைந்தவை. குறுந்தொகை 126-ஆம் பாடலில் கார்காலத் தொடக்கத்தில் வருவதாகச் சொல்லிச் சென்ற தலைவன் அவ்வாறு வாராமை குறித்துக் கார்ப்பருவம், முல்லையின் அரும்புகளையே ஒளிமிக்க பற்களாகக் கொண்டு தன்னை நோக்கி நகைப்பதாகத் தலைவி கூறுவதில் அமைந்துள்ள உருவகம் அழகு வாய்ந்தது.

அகம் 384-ஆம் பாடலில் வினை முடித்துத் திரும்பிய தலைவன் தேரின் விரைவு குறித்துப் பாகனைப் பாராட்டி, 'வான் வழங்கு இயற்கை வளி பூட்டினையோ மானுருவாக நின் மனம் பூட்டினையோ' என்று கூறுகிறான். இதில் அமைந்த கருத்து இக்காலத்தில் வழங்கும் 'வாயு வேகம் மனோவேகம்' என்னும் பழமொழித் தொடரில் காணப்படுகிறது. ந.மெ.

ஒகாயோ அமெரிக்க ஐக்கிய நாடுகளில் பதினேழாவதாக கி.பி. 1803-இல் இணைந்த மாநிலம். அமெரிக்காவின் வடமேற்குப் பகுதியிலிருந்து சேர்ந்த மாநிலங்களில் இதுவே முதலாவதாகும். அமெரிக்கக் குடியரசுத் தலைவர்களுள் பலர் இந்த மாநிலத்திலிருந்து தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டது குறிப்பிடத் தக்கதாகும். அவர்கள் வில்லியம் எச், ஏரிசன் (William H Harrison), உலீசசு கிராண்டு (Ulysses S. Grant), பி. ஏசு (B. Hayes), ஏ. கார்பீல்டு (A. Garfield), பெஞ்சமின் ஏரிசன் (Benjamin Harrison), வில்லியம் மெகன்லி (William Mckenlie),எச். தாப்டு (H. Taft), வாரன்-சி-ஆர்டிஞ்சு (Warren G. Harding) ஆகியோராவர் இம்மாநிலம் அமைந்திருக்கும் பகுதி, தொழில் வளர்ச்சிக்கு மிகவும் ஏற்றதாக உள்ளது. மக்கள் எண்ணிக்கை மிகுதியாகவுள்ள கிழக்கு மாநிலங்களுக்கும் வளர்ந்து வரும் மத்திய மேற்குப் பகுதிக்கும் இடையில் இருப்பதால், வாணிகப் போக்குவரத்து இங்கு மிகவும் எளிதாக வளர்ந்துள்ளது. இதன் பரப்பு 106,764 ச.கி.மீ. இதன் தலைநகர் கி.பி. 1816-ஆம் ஆண்டு முதல் கொலம்பசு நகரமாகும்.

இம்மாநிலம் 5000 முதல் 7000 ஆண்டுகளுக்கு முன்பே நாகரிக முற்று விளங்கியது. பிற்காலத்தில் ஆங்கிலேயரும் பிரெஞ்சியரும் போட்டியிட்டனர். இறுதியில் ஆங்கிலேயருக்கு வெற்றி கிடைத்தது. ஒகாயோவின் வளர்ச்சிக்குப் பல திட்டங்களைத் தீட்டி அதைத் தொழில் வளம்மிக்க ஒரு பகுதியாக்குவதில் அமெரிக்கர் வெற்றியுற்றனர். உள்நாட்டுப் போர்க் காலத்தில் (கி.பி. 1861-1865) இம்மாநிலம், போரை விரும்பாத போதிலும் வட நாடுகளுக்கு உதவி புரிந்தது. பல்வேறு துறைகளிலும் சிறப்பு வாய்ந்த மாநிலங்களுள்இதுவும் ஒன்று.

ஒகாயோ அரசியலமைப்பு: ஒகாயோ மாநிலத்தின் அரசாங்க அமைப்பு, அந்நாட்டின் மற்ற மாநிலங்களின் அரசாங்க அமைப்பை ஒத்து இருக்கிறது. இது பல மிலியன் தாலர் பெறுமானமுள்ள ஒரு வணிக நிறுவனத்தின் (Enterprise) அமைப்பை ஒத்து விளங்குகிறது. அரசாங்கத்தின் நிருவாகப் பிரிவுக்குத் தலைவராக ஆளுநரும், 22 நிருவனங்களின் (Agencies) தலைவர்களும் இருக்கின்றனர். இவர்கள் யாவரும் தேர்ந்தெடுக்கப்படுகின்றனர். இவர்களைக் கொண்ட குழு நிருவாகக் குழு எனப்படும். மாநிலத்தின் சட்டமன்றம் பொதுமன்றம் (General Assembly) எனப்படுகிறது; அதில் கூட்டாட்சிச் சட்டமன்றத்திலிருப்பது போல ஆளவை (Senate), பேராளர் மன்றம் (House of Representatives) என இரு மன்றங்களிருக்கின்றன. பொது மன்றம் மற்ற மாநிலச் சட்டமன்றங்களைப் போன்று, அரசாங்கக் கொள்கைகளை வகுத்துச் சட்டங்களை இயற்றியும், ஆட்சித்துறைகள் சட்டங்களுக்கு உட்பட்டுச் செயற்படுமாறு அவற்றைக் கண்காணித்தும், அரசாங்கச் செலவுக்கு வேண்டிய நிதிகளை ஒதுக்கீடு செய்யும் சட்டங்களை நிறைவேற்றியும் பணி செய்கிறது.

நீதித்துறையில் ஒரு தலைமை நீதிமன்றமும், 10 மேல் முறையீட்டு நீதிமன்றங்களும், 88 வட்டங்களில் (Counties) சாதாரண வழக்கு நீதிமன்றங்களும் இருக்கின்றன. கீழ் நீதிமன்றங்கள் கூடுதலாகத் தேவைப்படும்போது, அவற்றைச் சட்டமன்றம் நிறுவுகிறது. நீதிமன்றங்களின் நீதிபதிகள் அரசாங்கத்தால் அமர்த்தப்படாமல், வாக்காளர்களால் ஆறு ஆண்டுக் காலத்துக்குத் தேர்ந்தெடுக்கப்படுகின்றனர். நீதிபதிகளை வாக்காளர்கள் தேர்ந்தெடுத்துப் பதவியிலமர்த்தும் முறை வேறு சில அமெரிக்க மாநிலங்களிலும், சோவியத்து உருசிய நாட்டிலும் பின்பற்றப்படுகிறது.

உள்ளாட்சி அரசாங்க முறை: நாட்டின் உட்பிரிவாகிய ஒவ்வொரு வட்டமும் (County) நகராட்சி முறையை உடையது. அது மாநில அரசாங்கத்தின் ஓர் உறுப்பாகச் செயற்படுகிறது. ஆனால், சட்டம் இயற்றும் துறையில் அதற்கு அதிகாரம் இல்லை. பல்வேறு வகைக் குடி இருப்புகளையுடைய பெரிய நகரங்களில் பலவகைப் பொருளாதார, சமூகக் கேள்விகள் தோன்றக் கூடுமாகையால், அவற்றின் ஆட்சிமுறையினை அவற்றுக்கேற்றவாறு வேறுவடிவத்தில் அமைத்துக் கொள்ளுதற்கும் உரிமை இருக்கிறது. பெரிய நகரங்களுக்குத் தன்னாட்சி உரிமைப் பட்டயங்கள் (Home-rule charters) வழங்கப் பட்டுள்ளன. அவற்றின் ஆட்சி தலைவர் ஒருவரிடத்தும், மன்றம் ஒன்றிலும் (Mayor and Council) இருக்கிறது. பெரிய நகரமாகிய சின்சின்னாட்டியின் (Cincinnati) ஆட்சி ஒரு மேலாளர் மன்றத்திடம் (Manager Council) இருக்கிறது. பட்டணம் ஒவ்வொன்றும் நகராட்சி முறையையே பின்பற்றுகிறது.

அரசியற் கட்சிகள்: அரசியற் கட்சிகளை அமைத்துச் செயற்படுத்துதற்கும் தேர்தல்களை நடத்துதற்கும்,வாக்குகளை அளித்தற்கும் சில ஒழுங்குகளை மாநிலச் சட்டங்கள் விதிக்கின்றன. மாநிலத்தில் உள்ள பதவிகளுக்கான தேர்தல்களில் கூட்டாட்சியிலுள்ள இரு பெரும் அரசியற் கட்சிகளான குடியரசுக் கட்சியும் (Republican Party), குடியாட்சிக் கட்சியும் (Democratic Party) கலந்து கொள்ளுகின்றன. இருகட்சி முறையே பெரும்பாலும் பின்பற்றப்பட்டாலும், மூன்று வேறு சிறிய அரசியற் கட்சிகளும் இருக்கின்றன. சமநிலைக் கட்சி (Socialist Party) தனது வேட்பாளராக நார்மன் தாமசு என்பவரைக் குடியரசுத் தலைவர் பதவிக்கு நிறுத்திற்று. சமஉரிமைக் கட்சியானது (Equal Rights Party) முதன்முதலாகக் குடியரசுத் தலைவர் பதவிக்கு விக்டோரியா கிளாப்ளின் உட்அல் (Victoria Clafflin Woodhull) என்னும் ஒரு பெண்ணைத் தனது வேட்பாளராக நிறுத்திற்று. சேக்கபு கோக்சே (Jacob Coxey) என்பவர் ஓர் அரசியற்குழுவை அமைத்து, பல பொருளாதாரச் சீர்திருத்தங்கள் செய்யப்படுதல் வேண்டுமென்று கூறித் தம் ஆதரவாளர்களை ஒருசிறு படையாக (Coxey's Army) அமைத்து, கி.பி.1894-ஆம் ஆண்டில், ஒகாயோவில் மாசில்லன் நகரத்திலிருந்து (Massillon) கூட்டாட்சித் தலைநகரமான வாசிங்டனுக்கு அழைத்துச் சென்றார்.

இம்மாநிலம் வேளாண்மையிலும், தொழில் துறையிலும், கல்வித் துறையிலும் மிகவும் முன்னேற்றமடைந்துள்ள அமெரிக்க மாநிலங்களுள் ஒன்று. ஆகையால் இம்மாநிலம் கூட்டாட்சிக்கு நடைபெறும் தேர்தல்களில் சிறப்பாகப் பங்கேற்றுக் கொள்ளுகிறது. வில்லியம் ஓவார்டு தாப்டு (William Howard Daft) என்பவர் கூட்டாட்சித் தலைமை நீதிபதியாவும்,அவர் தந்தை, உலிசிசு கிராண்டு (Ulysse S. Grant) என்னும் குடியரசுத் தலைவருடைய ஆட்சியில் உயர்தர அரசாங்க வழக்கறிஞராகவும், உருசியநாட்டிற்கு அமெரிக்கத்தூதரக அமைச்சராகவும் விளங்கினார். தாப்டின் பேரர் கூட்டாட்சி ஆளவை மன்ற உறுப்பினராகவும் பணி செய்துள்ளார். அரசாங்க நிதி பெருமளவில் கல்வி வளர்ச்சி, மருத்துவவசதி, சமூக நலம், போக்குவரவு வசதி முதலியவற்றுக்காகச் செலவிடப்படுகிறது. இத்துறைகளுக்குரிய பணிகளைச் செய்வதற்குப் பல நிருவாக அமைப்புகள் (Executive Agencies) இருக்கின்றன.

பா.கு.

ஒகியு சோரை (கி.பி. 1666-1728) சப்பானிலுள்ள கன்பியூசிய மதக் கொள்கையினரும் சிறந்த அரசியற் சிந்தனையாளருமாவர். ஒகியு சோரை (Ogyu Sorai) தோக்கியோவிலுள்ள (Tokyo) எடோ (Edo) என்னுமிடத்தில் கி.பி. 1666-ஆம் ஆண்டு பிறந்தார். இவர் இயற்கையிலேயே திறமை வாய்ந்தவராதலால், சீன இலக்கியங்களில் வல்லுநராகத் திகழ்ந்தார். இவருடைய திறமை இவர் எழுதிய நூல்கள்வழித் தெரிய வருகிறது.

இவர் இடோசின்சாயை (Itosinsai) எதிர்த்து சு கி நியோ-கன்பியூசியக் கொள்கைக்கு (Chu Hi Neo-Confucianism) ஆதரவு அளித்தார். இவர் கி.பி. 1716-ஆம் ஆண்டு தம் கருத்தினை மாற்றிக் கொண்டு இடோவின் (Ito) கருத்துகளாகிய பெண்டோ (Bendo), அதாவது செல்லவேண்டிய நெறியை வரையறை செய்வதற்கும், பெம்மேய் (Bemmei), அதாவது பதங்களை வரையறை செய்வதற்கும் ஆதரவு அளித்தார். ஒகியுவின் நூல்கள் யாவும் பழமையை விரும்புதல் (Back to Antiquity) என்ற கொள்கையின் அடிப்படையில் பெரியோர்களால் பெரிதும் ஊக்குவிக்கப்பட்டன. அவற்றின் அடிப்படையில் புதிய கருத்துகள் தோன்றின. அவை எல்லாம் 'தைகேயிசாக்கு (Taiheisaku) பேரமைதிக்காக ஒரு கொள்கை' என்ற தலைப்பிலும், 'செய்தான் (Seidan) அரசாங்கத்தைப் பற்றிய உரையாடல்' என்ற தலைப்பிலும் வெளியாயின. ஒகியுவின் அண்டப் படைப்புக் கோட்பாடு (Cosmological Views) இடோவின் கொள்கையிலிருந்து மாறுபட்டது. இவர் இருபிரிவுக் கொள்கையையும் (Dichotomy) பருப்பொருள் தன்மையுடைய ஆற்றலையும் (Material Energy) எதிர்த்தார்.

ஒகியு செல்ல வேண்டிய நெறி பற்றி நேர்காட்சி வாதத்தினர் (Positivists) கூறுவதையும் வரலாற்று வல்லுநர் கூறுவதையும் ஒத்துக் கொண்டார். மேலும், இவர் கன்பியூசியசு வற்புறுத்திய செல்ல வேண்டிய நெறியில் சுட்டிக் காட்டப்பட்ட சமூகக் கருத்துகளையும் கூறினார். அரசிற்குக் கீழ்ப்படிய வேண்டிய விதிகளையும் சமுதாயத்தில் நடந்து கொள்ள வேண்டிய ஒழுக்க நெறிகளையும் வற்புறுத்தினார். இவர் சீனாவின் சட்டத்திற்குக் கட்டுப்பட்டு இன்பக் கொள்கையை (Utilitarian Ethics) கடைப்பிடிப்பவர்களுடன் நெருங்கிய தொடர்பு கொண்டிருந்தார். இவர் மனித இயல்பை அதிகமாகத் திருத்த முடியாது என்னும் கொள்கையுடையவர்; இரக்ககுணமுள்ளவர் என்றால் அமைதிக்காக உழைப்பவரும், மக்களின் நன்மைக்காகச் செயற்படுபவருமாவர் என்ற கருத்துக் கொண்டவர்; நற்குணமுள்ள அரசர் என்றால் சிறந்தவர்களைத் தேர்ந்தெடுப்பவர் என்பது பொருள் என்று விளக்கினார்.

கன்பியூசியசின் அறக்கொள்கைக்கும் ஒகியுவின் அரசியல், பொருளாதாரக் கருத்துகளுக்கு மிடையே அதிக வேறுபாடிருந்தது. அரசு என்பது செயல் தன்மை வாய்ந்த ஒருமுறை என்றும், வரவு செலவுத் துறை சிக்கனத்தின் அடிப்படையில் அமையாமல், சிறந்த சமூக விதிகளின் அடிப்படையில் அமைந்திருக்கிறது என்றும் இவர் கருதினார். இவர் ஏகாதிபத்திய முதலாளித்துவத்தை எதிர்த்தார்; சமூகப் பழக்கவழக்கங்களில் மாறுதல்களை விரும்பினார்; கீழ்மட்டத்தில் இருப்பவர்கள் முன்னேறுவதற்கு வழிவகுக்க வேண்டும் என்று கூறினார். இவர் கி.பி. 1728-இல் காலமானார்.

இரா.கோ.

துணை நூல்கள்:

De Bary, Ryusaku Tsunoda. W.T, and Donald Keene, (eds.), Sources of Japanese Tradition, New York, 1958.

Mc Evan J.R., The Political Writings of Ogyu Sorai, Cambridge, 1962.

ஒகேன் இலாரன்சு (கி.பி. 1779-1855) செருமானிய உயிர் நூல் வல்லுநர்; தத்துவ ஞானி. இவர் கி.பி. 1779-ஆம் ஆண்டு பாடென் (Boden) பகுதியில் உள்ள பொல்சுபாக்கு (Bohlsbach) என்ற ஊரில் பிறந்தார்; மருத்துவப் பேராசிரியராகப் பணியாற்றினார்; சில்லிங்கு (Schilling) என்ற தத்துவப் பேரறிஞரால் பெரிதும் கவரப்பட்டார். மேலும், புதுமை உணர்வூட்டும் ஆய்வாளர்களின் (Romantic Schoolars) தூண்டுதலால் தத்துவத்தின் ஒருமைப்பட்ட தன்மையை உணர்ந்தார்.

ஒகேன் இலாரென்சுக்கு (Oken Lorenz) இயற்கை அறிவியல் அறிவு (Knowledge of Natural Sciences) மிக்கிருந்தது. இவரது சிறந்த நூல் 'தனிப்பொருள் உடற்கூற்றுத் தத்துவம்' (Elements of Physio Philosophy) என்பதாம். இந்த நூல் உயிரியல் தத்துவங்களை விளக்குவதால் எல்லோரையும் கவர்ந்தது. இது இங்கிலாந்தில் இக்கால ஆழ்நிலை மெய்யறிஞரிடையே (Transendentalists) பெரு விருப்பத்தை ஏற்படுத்தியது.

ஒகேன் கணித அமைப்புகளுக்கும் புலன் கடந்த நுண்பொருள் (Metaphysics) ஆராய்ச்சிக்கும் இடையே ஓர் இணக்கத்தை ஏற்படுத்தினார். இவர் பைத

கோரியன் (Pythagorean) இறைநிலை இணைவுப் பான்மையில் (Mysticism) விருப்பமுடையவராய் இருந்தார். எல்லா உயிர்களும் கணிதச் சின்னங்களின் வெளிப்பாடாகும். இன்மைக் குறி (Zero) என்பது ஒன்றுமில்லாத தன்மை என்றும் அதே சமயத்தில் எல்லையில்லாதது என்றும் கூறப்படும். இன்மைக் குறியிலிருந்து வரும் உடன்பாடும் (Positive) எதிர் மறையுமான (Negative) எண்கள் பொருள்களின் கீழ் நோக்கிச் செல்வதும், மேல்நோக்கிச் செல்வதுமான தன்மையின் ஒத்தபகுதி (Counterpart)யாகும் என்பது இவரது கோட்பாடு.

புலன்கடந்த நுண்பொருள் ஆராய்ச்சியின்படி, இன்மைக் குறி என்பது கடவுள் ஆகும். பருப்பொருளிலிருந்து உயிர்களின் படிமுறை வளர்ச்சியானது, கடவுளின் இயற்கை வெளிப்பாட்டை உணர்த்துகிறது. கடவுள் மனித உருவத்தில் வரும்போது தம்மையே வெளிப்படுத்துகிறார். மனிதனும் கடவுள். அதே சமயம் அவன் கடவுளால் பாதிக்கப்பட்டவனும் ஆவான். தெய்வக் கொடிவழி (Theogony) பருப்பொருளை உண்டாக்குவதாக அமைகிறது. ஒகேனின் உலகைப் பற்றிய கருத்துகளில் உலகே கடவுள் என்னும் கொள்கையும், உயிர்த்தத்துவ வாதமும் சேர்ந்திருக்கக் காணலாம். மனம் கண்ணாடி போன்றது. அங்கே கடவுளையும் இயற்கையையும் கண்டு கொள்ளலாம். இவரை ஒரு நிகழ்கால அறிவியல் ஞானியாகக் கருதலாம். இரா.கோ

துணை நூல்கள்:

Ecker, Alexander., Loneny Oken, Eine biographich Skizze, Stuttgart, 1880.

Schurter, Julius, Oken ser Mann and Sein werk, Berlin, 1922.

ஒசாக்கா: இது சப்பான் நாட்டில் ஏறத்தாழ 30,00,000-க்கு மேல் மக்களைக் கொண்ட ஒரு தொழிற் சிறப்பு வாய்ந்த நகரம். உள்நாட்டுக் கடலுக்குக் கிழக்கே இருக்கும் இந்நகரில் பண்டைய தலைநகர் கியோதோவும் அடங்கியுள்ளது. இது வரலாற்றுக் காலத்திற்கு முன்னரே மக்கள் வாழ்ந்த ஓரிடமாகும்.

கி.பி. 710-இல் நாரா என்னும் இடத்தைத் தலைநகராகக் கொண்ட ஒசாக்கா இராச்சியம் அமைந்து, வாணிபத் துறை செழிப்புற்றோங்கியது. சாகாய்த் துறைமுகம் கி.பி. 13-ஆம் நூற்றாண்டில் நிருமாணிக்கப் பெற்று வெளிநாட்டு வாணிபம் வளர வழிவகுக்கப் பெற்றது.

கியோடோ (Kyota) கி.பி. 794-இல் தலைநகராகி கி.பி. 15-ஆம் நூற்றாண்டில் அதன் அழிவு வரை, வாணிபம், தொழில் ஆகிய துறைகளில் அரிய சேவைகளைப் புரிந்து வந்தது. கி.பி. 1496-இல் ஒசாக்கா அருகில் பௌத்த மத குருமார் ஒரு கோயிலைக் கட்டினர். ஒசாக்கா கி.பி. 1603-முதல் கி.பி. 1867 வரை நீடித்த தோகுகாவா காலப்பகுதியில் சப்பானிலேயே மிகப் பெரிய வாணிக மையமாக அமைந்தது. பொருளாதாரம் மட்டுமல்லாது கலைத் துறையிலும் இந்நகரின் பெருமை சிறப்பிக்கத்தக்கது. கலை, இசை ஆகியவற்றிலும் இந்நகரின் சிறப்பு போற்றற்குரியது. கி.பி. 19-ஆம் நூற்றாண்டின் இடையில், சப்பான், மேற்கு நாடுகளுடன் வாணிபத் தொடர்பு கொண்டிராத காலத்தில் ஒசாக்கா கல்விக் கூடங்களில் தச்சு மொழியும், மேலைநாட்டுக் கலைகளும் போதிக்கப் பெற்றன. இரண்டாம் உலகப் போருக்குப் பிறகு இந்நகரின் பழைய சிறப்புக் குன்றி விட்டது. தோக்கியோப் பகுதி முன்னணிக்கு வந்தது. தெ.பா.

ஒசிப்வா: இது அமெரிக்கப் பழங்குடி மக்களான செவ்விந்தியர்களால் பேசப்படும் மொழி. இப்பொழுது ஐக்கிய அமெரிக்கக் குடியரசிலும், கனடா நாட்டிலும் பரவலாகப் பேசப்படுகிறது. அமெரிக்கப் பழங்குடி மக்களுள் பெரும்பாலோர் ஒசிப்வா மொழியைப் பேசுகிறார்கள். இவர்கள் தொடக்க காலத்தில் காடுகளில் உறைந்தும், வேட்டையாடியும், காய் கனி, அரிசி முதலியவற்றைச் சேகரித்து எடுத்து உண்டும் வாழ்ந்து வந்தார்கள்.

இந்த மொழியில் 23 ஒலியன்கள் காணப்படுகின்றன. அவற்றுள் 7 உயிர்களும் 16 மெய்களும் உள்ளன. அ,இ,ஒ, மூன்று குறிலும் ஆ,ஏ,ஈ,ஓ ஆகிய நான்கு நெடில்களும் உள்ளன. ப,த,க,ச என்ற நான்கு வல்லொலிகளும் ம,ர, என்ற இரண்டு மெல்லொலிகளும் உள்ளன.

பெயர்ச்சொல், பதிலிடுபெயர், வினை, இடைச் சொற்கள் ஆகிய நான்கு இலக்கணக் கூறுகள் இம்மொழியில் காணப்படுகின்றன. பெயர்ச்சொற்களில் உயிருள்ளவை, உயிரில்லாதவை என்ற முறையில் பால் பாகுபாடு செய்யப்படுகிறது. உயிருள்ள பொருட்களாக மக்கள், விலங்குகள், மரங்கள், ஆவிகள் (Spirits) ஆகியன கருதப்படுகின்றன. ஒருமை, பன்மை என்ற இரண்டு எண் வேறுபாடு இந்த மொழியில் உண்டு. பதிலிடு பெயர்கள் பாலையும் எண்ணையும் காட்டும்.வினைச் சொற்கள் பால்காட்டும் விகுதியைக் கொண்டிருக்கும். வினைச்சொற்களை உயிர் வினை,

உயிரில் வினை என இரண்டு வகையாகப் பகுக்கலாம். அவற்றைச் செயப்படுபொருள் குன்றிய உயிர்வினை பென்கிசுபின்-(Penkispin)'அவன் விழுகிறான்', செயப்படுபொருள் குன்றிய உயிரில் வினை பென்கிசின்-(Penkissin) 'அது விழுகிறது' என்றும், செயப்படுபொருள் குன்றா உயிர்வினை 'நுவாபெமா'- (Nuwa - pema) 'நான் அவனைப் பார்க்கிறேன்' செயப்படுபொருள் குன்றா உயிரில் வினை நுவாபென்தான்- (Nuwa-pen tan) 'நான் அதைப் பார்க்கிறேன்' என்றும் நான்காக வகைப்படுத்த முடியும்.

பல இடைச்சொற்கள் வேர்ச்சொற்களாக உள்ளன. சில இடைச்சொற்களில் சொல்லுக்கு முதலிலும் வேறு இடைச் சொற்களில் சொல்லுக்கு இறுதியிலும் சில மாற்றங்கள் பெற்றே வாக்கியத்தில் பயன்படுத்தப்படும். இந்த மொழியில் நெங்கோ(Nenko- 'ஒன்று'), நிசோ (ni-so- 'இரண்டு'), நைசோ (nesso- 'மூன்று'), நிவோ (niwo- 'நான்கு)' நானே (na ne- 'ஐந்து') ஆகியவை எண்ணுப் பெயர்களாக விளங்குகின்றன.

வாக்கிய அமைப்பைப் பொறுத்தவரையில் இந்த மொழியில் பெயரடையும் பெயரும் திணைபால் இயைபு உடையனவாக அமைந்துள்ளன.

ma pa ekkwe	'இந்த பெண்'
ma ntn wi kuw m	'இந்த வீடு'

என்று வழங்குவதால் 'இந்த' என்ற சுட்டு அடை ஏற்கும் பெயரின் பாலுக்கேற்ப வடிவம் மாறுபடுவதைக் காணலாம். பொதுவாக இந்த மொழியின் வாக்கியத்தில் சொற்கள் ஒரு குறிப்பிட்ட வரிசையில்தான் வரவேண்டுமென்ற நியதியில்லை. இந்த மொழிக்கு முழுமையான இலக்கணம் இன்னும் எழுதப்படவில்லை. செ.வை.ச.

துணை நூல்:

Eastern Ojibwa, Annarbar, The University of Michigan Press, 1956.

ஒஞ்சிப்பு (எளிதில் அஞ்சுதல்): எதற்கெடுத்தாலும் அஞ்சுகின்ற தன்மை சிறுவர், சிறுமியரிடம் மிக அதிகமாகக் காணப்படுகிறது. இத்தகைய சிறுவர்கள் மனம் முதிர்ச்சியுறாத நிலையினராய் இருக்கின்றனர். இவர்கள் ஏதோ ஒரு பொருளுக்கோ அல்லது ஒரு சூழலுக்கோ அல்லது ஒரு குறிப்பிட்ட சிலவற்றிற்கோ மட்டும் அஞ்சுவதில்லை; மாறாக எதற்கெடுத்தாலும் அஞ்சும் தன்மை இவர்களிடம் நிலையாகக் குடிகொண்டிருக்கிறது. இதனால், இவர்கள் 'அஞ்சும் மனப்பாங்கு' மிக்கவர் ஆகின்றனர். இத்தன்மை ஒஞ்சிப்பு (Timidity) எனப்படும். புதியவர்களின் முன்னிலையிலிருந்து விலகிச் செல்லுவது மட்டுமன்றிக் குடும்ப நண்பர்களைக்கூட அருகில்வர இத்தன்மையினர் விடுவதில்லை. துன்பம் விளைக்காத குடும்பத்துச் செல்லப் பிராணிகள்கூட இவர்களுக்கு மருட்சிதரக் கூடியவையே. பக்கத்து அறைகளில் பெற்றோர் இருப்பினும்கூட தாம் தனியறையில் இருப்பது, இருள், பிறமனிதர்கள், விலங்குகள், புயல், மூட்டைப் பூச்சி, சிறு பூச்சிகள், ஓசை எனச் சொல்லப்படும் யாவும் இக்குழந்தைகளுக்கு அச்சமூட்டுபவையே. கிசுகிசுப்பு ஒலியினும் மிகுதியாகக் குரலை உயர்த்தி இவர்கள் பேசுவதில்லை. கேட்பது கிடைக்காது என்ற அச்சம் காரணமாக எதனையும் கேட்க விழைவதில்லை. இதனைக் கோழைத்தனம் என்றும் கொள்ளலாம். குழந்தைகளை இப்படியே வளரவிட்டோமானால் இவர்கள் எதற்கெடுத்தாலும் அஞ்சுகின்றவர்களாகவும், எதனையும் தீர்மானிக்கும் இயல்பற்றவர்களாகவும், தமக்கென ஒரு வழியினை அமைத்துக் கொள்ளத் துணிவற்றவர்களாகவும், சமூகச் சூழல்களிலிருந்து விலகி இருப்பவர்களாகவும், புதிய நட்பினை ஏற்படுத்திக் கொள்ளத் தயங்குபவர்களாகவுமே வளருவர்.

தாம் வேண்டியதைப் பெற்றிட அல்லது குடும்பத்தினரிடம் ஆதிக்கம் செய்திடக் குழந்தைகள் பிறரிடம் அச்சத்தைத் தோற்றுவிக்க விழைகின்றனர். அதே சமயம் தம்மைவிட நோஞ்சானை அல்லது நாடோறும் தம்மோடு விளையாடுகின்ற நண்பர்களைஅணுகக்கூட அஞ்சும் அளவிற்குக் கோழைத்தனம் மிக உச்சமாக உள்ளவர்களாகவும் இருக்கின்றனர். இக்கோழைத்தனமும், தியாகம் செய்வது அல்லது கேவலமான வேலை செய்வது போன்ற செயல்களின் வாயிலாக நண்பர்களின் அன்பினையும் அனுதாபத்தினையும் பெற முயலும் தன்மையும் பெரும்பாலான நேரங்களில் ஒன்றோடொன்று இணைந்தே காணப்படுகின்றன. இக்குழந்தைகள், விளையாட்டில் தாம் என்ன பங்கினை வகிப்பது என்பதனைத் தீர்மானித்தலைக் கூட தம் நண்பர்களிடமே விட்டுவிடுவர். இவைகளுக்கெல்லாம் காரணம், 'தாம் அழகற்றவர்; பயனற்றவர்; மற்றவர் தம்மை நேசிக்க ஒரே வழி நாம் அவர்களுக்கு ஏதாவது பணி செய்வதுதான்' என்ற எண்ணந்தான். இவ்வாறான எதிர்மறை எண்ணங்களின் சாயல்கள் இத்தகைய சிறுவர்களிடம் மிகுந்து காணப்படுகின்றன. மேலும், இவர்கள் தம் உடன்பிறந்தோர்களிடம் அமைதியாக ஆனால் விடாப்பிடியாகத் தமக்குச் சரியென்று பட்டதனை– உண்மையில் அது தவறாகக்கூட இருக்கலாம்–வேண்டுமெனக் கேட்டுப் போராடுவர். இப்பிடிவாதம் உடன்

பிறந்தோர் வெகுண்டெழுந்து தாக்கத் தொடங்கும் வரை நீடிக்கும். வேறு சில சிறுவர்கள், தங்களின் அமைதியினையும் ஒத்துழைப்பினையும் பிறர் சாதக மாகப் பயன்படுத்திக் கொள்வதாக நினைக்கும் போது அதற்கு எதிர்ப்பினைக் காட்டிடப் போராட்டத்தில் இறங்குகின்றனர். இதே போன்ற எதிர்ப்புத் தன்மை, தன்மதிப்பிற்கு (Self - esteem) ஊறு நேரும் போதும், பருவ மாற்றத்தின்போதும், பாலுணர்ச்சிச் சிக்கல்களின் அவசரக் காலங்களிலும், தம்மைத் தாமே வளர்ந்தவர்களாகப் பாவித்துக் கொள்ளும் போதும் மேலோங்கி நிற்கின்றது. சில சமயங்களில் காதல் வயப்படும்போது கூட இத்தகைய கோழைத் தனம் காணப்படுகின்றது. இதனை அகற்றிடக் கடின மான சிகிச்சை முறை தேவைப்படும்.

இக்கோழைத்தனம் அதிகமாக வெட்கப்படும் தன்மையாகக்கூட வெளிப்படும். இதற்கு ஒருவர் பிறந்து வளர்கின்ற சூழலும் ஒரு காரணமாகும். பெற்றோரின் அடக்கி ஆளும் தன்மையும் தண்டிக் கும் மனப்பான்மையும் இதற்கு எருவாக அமைகின் றன. இத்தகைய தருணங்களில் தங்களின் உதவி யற்ற நிலை, மறுக்கப்படும் நிலையினை எதிர்பார்க் கும் தன்மை, பகைமை, தன்நிலை நிறுவுதல் ஆகிய தன்மைகளை அடக்கி வைத்திருக்கின்றனர். ஆனால், விளையாட்டுத் தோழர்களின் வாயிலாக இவற்றை யெல்லாம் நிறைவு செய்து கொள்கின்றனர். தவ றான பிறப்பு, தாயால் கைவிடப்படுதல், அன்பான ஆனால் எதற்கும் முணுமுணுக்கும் பாட்டியினால் வளர்க்கப்படுதல் போன்ற ஏமாற்றமளிக்கும் சூழ் நிலை மிதமிஞ்சிய கோழைத்தனத்திற்கு ஏதுவாக அமைகின்றன. இச்சிறுவர்கள், இசைவான பள்ளிச் சூழலில் கல்வியில் ஏற்படும் சாதனைகள், மற்றும் பிறருடன் ஒத்துப்போதல் போன்ற தன்மைக்காக ஆசிரியர்களால் பாராட்டப்படும்போது மிகவும் மகிழ் கின்றனர். இந்த நேரங்களில் ‘தாம் பயனற்றவர்’ என்னும் உணர்வினைக் கடந்து உறுதியான மனச் சாட்சியும் உயர்ந்த கொள்கைப் பிடிப்பும் ஏற்படுகின் றன. பாலுறுப்பின் தவறான பயன்பாட்டின் காரண மாக ஏற்படும் குற்ற உணர்வும் மிதமிஞ்சிய அஞ்சு தலுக்குக் காரணமாகலாம். குறைப்பேற்றில் அல்லது சிக்கல் பேற்றில் பிறந்தவர்க்கு இவ்வச்சவுணர்வு குழ விப் பருவத்திலிருந்தே நீடிக்கிறது. மேலும் பரபரப் படைதல், உணர்ச்சிமிக்குறுதல், வியப்படைதல், உறுப்புக் குறைபடுதல் ஆகிய இவற்றாலும் அச்சங் கொள்ளுதல் இயற்கையாகும். சான்றாக, சில குழவி கள் ஓசைகளுக்கு மிகவும் உணர்ச்சி காட்டுபவராகவும் எளிதில் வியப்படைபவராகவும் இருப்பர். மேலும் சில சிறுவர்கள் தங்களின் முக அமைப்பு, தலைமுடியின் நிறம் போன்ற குறைபாடுகளுக்கு மிகவும் பரபரப்பு அடைபவர்களாக இருப்பர். இவை மனிதரின் தன் மனத்தின்பத்திற்கான அறிகுறிகளாம். உருச் சிதைவு அல்லது விகாரம் மிதமிஞ்சிய வெட்கத் திற்கு ஒரு காரணமாலாம். இது பின்னர், உடலு றுப்புப் பற்றிய தாழ்வு மனப்பான்மையினை ஈடுகட்டு தலைப் போன்ற ஒரு எதிர்மறை விளைவினைக் கொடுக்கக்கூடும்.

சூழ்நிலை இசைவானதாக அமைந்தால் இந்த மிதமிஞ்சிய அச்சம் அல்லது கோழைத்தனத்தைச் சிகிச்சைமூலம் அகற்றிப் பெருவெற்றி பெறலாம். விளையாட்டுத் தோழர்களும், குடும்ப உறுப்பினர் களும் சிகிச்சையாளருடன் ஒத்துழைத்தால் சிகிச்சை எளிதாக வெற்றிபெறும். இதற்கு உள்ளுணர்வு வெளிப் படுத்தல் சிகிச்சை (Release Therapy) மிகுந்த பலன ளிக்கக் கூடியதாகும். கி.இரா.

துணை நூல்கள்:

Kanner, L., Child Psychiatry, Charles & Thomas Publishers, Illinois, 1960.

Maslow, A.H., and Mittielmann, B., Principles of Abnormal Psychology; The Dynamics of Psychic Illness, Harper & Brothers, New York, 1951.

ஒட்டக்கூத்தர் விக்கிரமசோழன், இரண்டாங் குலோத்துங்கன், இரண்டாம் இராசராசன் ஆகிய மூன்று சோழப் பெருவேந்தர் காலத்தும் அவர்தம் அரசவைப் புலவராக விளங்கிப் பெரும் புகழுடன் நெடிது காலம் வாழ்ந்த புலவராவார். இப்புலவர் உலகவியல்பைக் கடந்து வருணனைகள் அமைத்துச் செய்யுட்கள் பாடிவந்தமை பற்றிக் கவுடப் புலவர் என்றும், செய்யுள் செய்யும் ஆற்றலில் அக்காலப் புலவர்களுள் தலைசிறந்து விளங்கிய காரணத்தால் கவிராட்சதன், கவிச்சக்கரவர்த்திகள் என்றும், தமிழ் வடமொழி ஆகிய இரு மொழிகளிலும் பெரும் புலமை பெற்றிருந்தமையால் சருவஞ்ஞகவி என்றும், சோழ மன்னர்கள் அளித்த காளம் என்னும் விருது பெற்றிருந்தமையால் காளக்கவி என்றும் பல சிறப்புப் பெயர்களுடன் அழைக்கப் பெற்றனர். இவர்தம் செய்யுட் சிறப்பைப் பல நூல்கள் வாயிலாக அறிந்து கொள்ளலாம். மாதர் நோக்கும் கூத்தன்றன் வாக்கும் சிந்தையுள்ளே நின்றளவில் இன்பம் நிறைப் பவை என்று தண்டியலங்கார மேற்கோட்பாடல் பாராட்டுகிறது. இரண்டாம் இராசராசன், புலவ ரால் தன்மீது பாடப்பட்ட உலாப் பிரபந்தத்தின் இனிய சுவைக்கு மிக மகிழ்ந்து அதன் ஒவ்வொரு கண்ணிக்கும் ஆயிரம் பொன் சொரிந்து ஒட்டக்

கூத்தரைப் பாராட்டினதாகச் சங்கர சோழனுலா கூறுகிறது. மேலும், தனிப்பாடல்கள் பல புலவரின் வாக்குத் திறத்தைப் பாராட்டுகின்றன.

ஒட்டக்கூத்தரின் பிறப்பிடம் மலரி என்னும் சிற்றூர் ஆகும். 'மலரி வரும் கூத்தன்' என்னும் தண்டியலங்கார மேற்கோள் பாடலடியாலும், 'மலரி உடையார் இந்தக் கவிச்சக்கரவர்த்திகள்' எனவரும் சாசனக் கூற்றாலும் இச்செய்தி உறுதிப்படுகிறது. திருச்சிராப்பள்ளிக்கு அண்மையில் இப்போது திருவெறும்பூர் என வழங்கப்படும் திருஎறும்பியூரே இம் மலரி என்னும் சிற்றூர் என்பது ஆய்வாளர் கருத்தாகும். பாண்டி நாட்டுத் திருவாடானைப் பகுதியிலும் மலரி என்னும் சிற்றூர் உண்மையை அறியலாம்.

சைவ சமயத்தில் ஈடுபாடு கொண்ட 'ஒட்டக்கூத்தரின் பெற்றோர் தம் புதல்வற்குச் சிவபெருமானின் திருப்பெயராலேயே 'ஆனந்தக் கூத்தன்' எனப் பெயரிட்டதாகத் தெரிகிறது. தொடக்கத்தில் 'அம்பலக் கூத்தர்' என வழங்கிய இவர் பெயர், பின்னர்க் கூத்தர் என்றே பெருவழக்குப் பெற்றது. இப்புலவர் 'கூத்த முதலியார்' என்றும் அழைக்கப் பெற்றார். இவர் பெற்றோர் பெயர் இன்னவென்று அறிதற்கில்லை. இவர் செங்குந்தர் என்னும் கைக்கோளர் மரபைச் சார்ந்தவர்.

ஒட்டக்கூத்தர் என்னும் பெயரில் உள்ள'ஒட்ட' என்னும் முன் அடை இவர்தம் சிறப்புணர்த்துவதாக அமைந்துள்ளது. தன்மீது ஒட்டக்கூத்தர் பாடிய உலாவில் இடம்பெற்ற ஒரு கண்ணியை ஒட்டி ஒரு வெண்பாப் பாடும்படி விக்கிரமசோழன் கேட்க, ஒட்டக்கூத்தரும் விரைந்து அவ்வெண்பாவைப் பாடி முடித்தார் என்பது கூறப்படுகிறது. ஒட்டிப் பாடியதால் ஒட்டக்கூத்தர் எனப் பெயர் பெற்றார் என்பர். இதுபோன்றே விக்கிரம சோழன் இவர் பாடிய அரும்பைத் தொள்ளாயிரம் என்னும் நூலிலுள்ள ஒரு கவியைத் தனக்கு ஒட்டப் பாடச் சொன்னதாகவும் ஒட்டக்கூத்தரும் அவ்வாறே ஒட்டப் பாடியதால் ஒட்டக்கூத்தர் எனப் பெயர் பெற்றார் எனவும் கூறப்படுகிறது. ஒட்டக்கூத்தர் 'ஈட்டி எழுபது' என்னும் நூலைப் பாடுங்கால் செங்குந்தர் மரபினர் காணிக்கையாக்கிய அற்ற தலைகளைக் கலைமகள் அருளால் ஒட்டச்செய்து இறந்தவர்களை உயிர்ப்பித்தார். அது கண்ட சோழன் இவரைக் கூத்தர் என்னும் இயற்பெயருடன் 'ஒட்ட' என்னும் அடைமொழி சேர்த்து ஒட்டக்கூத்தர் என வழங்கினான் என்ற ஒரு வரலாறும் உண்டு. ஒட்டக்கூத்தர் ஒரிசா நாட்டோடு பெற்றிருந்த அரசியல் தொடர்பு காரணமாக ஒட்ட (ஒரிசா நாட்டு) என்ற அடையுடன் ஒட்டக்கூத்தர் என்று வழங்கப் பெற்றார் என்ற கருத்தும் உண்டு. இச்சிறப்படைக்கு வேறுபல காரணங்களும் சுட்டப் பெறுகின்றன.

ஒட்டக்கூத்தர் கலைமகள் பக்தி கொண்டு அவள் அருள் பெற்றவர் என்று கூறப்படுகிறார். 'சரசுவதி தம்பலங் கொடுக்கக் கவிதையுண்டாகிய கூத்த முதலியார்' என்று தமிழ் நாவலர் சரிதையில் இடம் பெறும் பாடற்குறிப்பு இதற்குச் சான்றாகும். தக்கயாக அழிவினைக் கூறும் பிற நூல்களில் அழிவை நிகழ்த்திய வீரபத்திர தேவர் கலைமகளின் மூக்கை அரிந்ததாகக் காணப்படும் செய்தியை ஒட்டக்கூத்தர் தம் தக்கயாகப் பரணியில் கூறாது விடுத்தமை கொண்டும், தக்கயாகப் பரணி வாழ்த்துப் பகுதியில் 'ஆற்றங்கரைச் சொற்கிழத்தி வாழியே' என்று கலைமகளை வாழ்த்தியிருப்பது கொண்டும் இவர்தம் கலைமகள் பக்தி மாட்சியை உணரலாம். தம்மைப் புரந்த சோழ மன்னர்களுள் ஒருவரால் தமக்கு முற்றூட்டாகக் கொடுக்கப்பட்ட ஊரில் கலைமகளுக்குக் கோயிலெடுப்பித்து ஒட்டக்கூத்தர் வழிபாடு செய்தார் என்றும் கூறுகின்றனர். அவ்வூர் பின்னர் இவர் பெயரால் கூத்தனூர் என்று அழைக்கப்பட்டது.

கூத்தர் என்னும் பெயருக்கேற்ப இப்புலவர் பெருமான் சைவ சமயத்தில் பற்றுக் கொண்டிருந்தமை புலனாகிறது. தக்கயாகப் பரணிக் 'கடவுள் வாழ்த்தில்' ஞானசம்பந்தரை வாழ்த்துவதும், 'கோயிலைப் பாடியது' என்னும் பகுதியில் ஞானசம்பந்தரை முருகப்பெருமானின் அவதாரமாகக் கருதி அவர் வரலாற்றைப் பாடியிருப்பதும் அவர்தம் சைவ சமயப் பற்றைப் புலப்படுத்துகின்றன. இப்புலவர் தாம் பாடியுள்ள மூன்று உலாக்களிலும் பாட்டுடைத் தலைவர்கள் நீராடிச் சிவபெருமானைத் துதித்து உலாப் புறப்பட்டனர் எனக்கூறும் பகுதியில் இடம் பெற்றுள்ள சிவபெருமான் பற்றிய சித்திரிப்புகள் ஒட்டக்கூத்தர் சிவபெருமான்பால் கொண்டிருந்த ஈடுபாட்டினைக் காட்டுகின்றன.

ஒட்டக்கூத்தர் சைவ சமயப் பற்றுடையவரேனும் சக்தி வழிபாட்டினை மேற்கொண்டொழுகியவர் என்பதை அவர் பாடிய தக்கயாகப் பரணியால் அறிய முடிகிறது. சக்தி வழிபாடு தொன்மை வாய்ந்தது என்பதும் தேவியின் ஆட்சியே உலகப் பொருள்கள் அனைத்தினும் பிரிவற விரவி நிற்கிறது என்பதும் இப்புலவர் பெருமானின் கருத்துகளாகும். ஒட்டக்கூத்தர் தேவியை விட்டுணு சக்தி எனக் கருதும் கொள்கையர் என்பதையும் அறியலாம். 'தொல்லை நாயகி' 'அகில லோக மாதா' 'உவண ஊர்தி ஊர்வாள்' என்று தக்கயாகப் பரணியில் இடம் பெறும்

தொடர்கள் முறையே மேற்காணும் கருத்துகளுக்கு அரண் ஆகின்றன.

ஒட்டக்கூத்தர் சிறந்த பண்பாளர்; தம்போன்ற புலவர் பெருமக்களைப் பாராட்டிப் போற்றும் போக்கினர்; செய்ந்நன்றி அறியும் பண்பினர் என்பதை அவர்தம் நூல்களால் அறியலாம். பொய்கையாரை 'மேதக்க பொய்கை', 'நல்லவன் பொய்கை' என்று பாராட்டுவார். செயங்கொண்டாரைத் 'தேடற் கருங்கவி கவிச்சக்ரவர்த்தி' என்றும், அவர்தம்படைப் பினைப் 'பாடற் பெரும்பரணி' என்றும் சிறப்பிப்பார். தம்மை ஆதரித்துத் தமக்கு உறுதுணையாக இருந்த பல்லவராயன் என்னும் பட்டம் பெற்ற நம்பிப் பிள்ளையை,'வில்லவனைத் திறைகொண்ட வேற்றண் டகாபதியைப் பல்லவனைப் பாடாதார் பசியனைய பசியினமே' என்று தம் தக்கயாகப் பரணியில் உவமை முகத்தாற் கூறிப் பாராட்டுவார். இளமையில் வறுமையுற்றிருந்த போது தம்மைத் தன் வள்ளன்மை யால் பாதுகாத்துக் கலைகள் நிரம்ப உறுதுணையாக இருந்த புதுவைக் காங்கேயன் மேல் நன்றிக் கடனாக 'நாலாயிரக் கோவை' பாடினார் என்று சோழ மண்டல சதகம் கூறுகிறது.

இப்புலவர் தமிழ் மொழியினிடத்தும் தமிழ் முனி அகத்தியரிடத்தும் நீங்காப் பற்றுக் கொண்டவர். அகத்தியரது தொன்மை நூலைப் 'பொதியில் வாழ் முனி புங்கவன்திரு வாய்மலர்ந்த புராண நூல்' எனத் தக்கயாகப் பரணியிற் குறிப்பிடுவார். அகத்திய முனி வரை 'அறந்தவா மலயப் பொருப்பில் அகத்தியன்', 'தமிழ்க் குன்றில் வாழும் சடாதாரி' என்று சிறப்பிப் பார். பாண்டியனைத் 'தமிழ் நாடன்' என்றும், தென் றலைச் 'செந்தமிழ்த் தென்றல்' என்றும், மதுரை மாநகரைத் 'தமிழ்ப்பதி' என்றும், பாநலஞ் சிறந்த பாவலரைத் 'தமிழ் வேந்தர்' என்றும் குறிப்பிடுவது கொண்டு அவர்தம் மொழிப்பற்றை உணரலாம். ஒட்டக்கூத்தர் தமிழ்மொழிப் பற்றுடையவரேனும் தம் வடமொழிப் பயிற்சி காரணமாகத் தம் இலக்கி யங்களில் வடசொற் கலப்பு மிக்க மணிப்பிரவாள நடையை மிகுதியும் மேற்கொண்டுள்ளார். இவ ருடைய பிற நூல்களினும் தக்கயாகப் பரணியில் இக் கலப்பு நடை மிக்குக் காணப்படுதற்குப் புலவரின் வட மொழிப் பயிற்சி முதிர்ச்சியும், சமயப் பற்றும், புரா ணத் தொடர்பான நூற்பொருளும், தாழிசைக்குரிய சந்த யாப்பும் காரணங்களாகக் கருதப்படுகின்றன.

ஒட்டக்கூத்தர் இயற்றியனவாகப் பல தனிப் பாடல்கள் தனிப்பாடல் திரட்டிலும், தமிழ் நாவலர் சரிதையிலும் இடம்பெற்றுள்ளன. இப்பாடல்கள் ஒட்டக்கூத்தரின் புலமை, குணப்பண்புகளைப் புலப் படுத்துவதுடன் அவர் பாடிப் பரவிய மூன்று சோழ மன்னர்தம் வரலாறுகளைச் சுட்டுவனவாகவும் அமைந்துள்ளன. ஒட்டக்கூத்தர் விக்கிரம சோழன் மீது உலாப் பிரபந்தம் பாடும்போது, அவ்வுலாவில் இடம்பெற்ற ஒரு கண்ணியை ஒட்டி ஒரு வெண்பாப் பாடுமாறு புலவரை விக்கிரமன் வேண்டப் புலவரும் விரைந்து பாடி முடித்தார். அது கேட்டு இன்புற்ற மன்னன் ஒட்டக்கூத்தரின் புலமை நலங் கண்டு அவ ருக்குக் காளமும் கொடியுமாகிய விருதுகளை வழங் கிச் சிறப்பித்தான். விருதுகளைப் பெற்றுக் கொண்ட புலவர் நன்றியுணர்வால் மன்னனைப் புகழ்ந்து பாடிய தனிப்பாடல் விக்கிரம சோழனின் வீர வரலாற்றினை யும், அவ்விருதுகளை அடக்கத்துடன் பெற்றுக் கொண்ட புலவரின் பணிவுடைமையையும் எடுத் துக் கூறுகிறது.

விக்கிரமன் காலத்துக்குப் பின்னர் முடிசூடிய அவன் மகன் இரண்டாம் குலோத்துங்கனுக்கு ஆசிரிய ராகவும் அவைப்புலவராகவும் ஒட்டக்கூத்தர் விளங் கினார். குலோத்துங்கன் ஒட்டக்கூத்தர்பால் தமிழ் பயின்ற சிறப்போடு கவிபாடும் திறமும் பெற்றுச் சிறந்திருந்தான். மன்னன் பிறந்தநாள் விழாவில் ஒட் டக்கூத்தர் மன்னன் வீரத்தையும் கொடைமையை யும் புகழ நினைத்து, 'ஆடுங் கடைமணி நாவசை யாமல் அகிலமெல்லாம், நீடுங் குடையிற் றரித்தபி ரான்' என்று பாடிச் சிறிது நிறுத்திய அளவில், தன் னுடைய இந்தச் சிறப்புகளுக்கெல்லாம் தன் ஆசிரியர் ஒட்டக்கூத்தரே காரணமாவார் என்பதை உணர்ந்த சோழ மன்னன் பாடலைத் தொடர்ந்து, 'நித்தநவம் பாடுங் கவிப்பெரு மானொட்டக் கூத்தன் பதாம் புயத்தைச், சூடுங் குலோத்துங்க சோழனென்றே யென்னைச் சொல்லுவரே' எனப் பாடி முடித்தான். இத்தனிப்பாடல் சங்க காலத்திற் போலவே இடைக் காலத்தும் காவலர் பாவலராகத் திகழ்ந்தனர் என் பதனை எடுத்துக் கூறுகிறது.

இரண்டாம் குலோத்துங்கனுக்குப் பின் பட்ட மேற்ற அவன் மகன் இரண்டாம் இராசராசன் குறித்து ஒட்டக்கூத்தர் பல்வேறு சமயங்களில் பல தனிப் பாடல்களைப் பாடியுள்ளார் என்பதனை அறியலாம். அப்பாடல்களால் இராசராசன் இலங்கை வேந்தர்க் குரிய இலங்காபுரம், பாண்டியர்க்குரிய கபாடபுரம், சாளுக்கியர்க்குரிய கலியாணபுரம் ஆகியவற்றை வென்றுஅகப்படுத்திய வரலாற்றுச் செய்திகள் தெரிய வருகின்றன.

ஒட்டக்கூத்தர் ஒரு சிறந்த வரலாற்றுப் பேரரசன்; சோழ மன்னர் மூவர் காலத்தும் அவைப்புலவராக வீற்றிருந்தமையால் அம்மன்னர்தம் வாழ்வில் இடம் பெற்ற வரலாற்றுச் செய்திகள் பலவும் அவர் இயற்றி யுள்ள மூவருலாக்களில் தெளிவாக இடம்பெற்றுள்

என. மேலும், அவ்வுலாக்களில் முறையாகத் திருமால் தொடங்கி அவ்வச் சோழன் வரையிலுள்ள புராண காலச் சோழர்கள், வரலாற்றுச் சோழர்கள் ஆகி யோரின் வரலாறுகளும், விக்கிரமன் ஆட்சிக் காலத் திருந்த அரசியல் அதிகாரிகள் பற்றிய குறிப்புகளும் இடம்பெற்றுள்ளன.

தமிழ் இலக்கிய வரலாற்றில் ஒட்டக்கூத்தருக்குத் தனிச்சிறப்பிடம் உண்டு. பிள்ளைமை பற்றிய செய்தி களும், தெய்வங்கள் பற்றிய செய்திகளும் தமிழ் இலக்கிய வரலாற்றில் இப்புலவருக்கு முன்னரே காணப்படுவனவாயினும் இவ்விருவகையினையும் இணைத்துப் பத்துப் பருவங்களைக் கொண்ட 'பிள்ளைத்தமிழ்' என்னும் பெயருடன் தனி நூலாகச் செய்தவர் ஒட்டக்கூத்தரே எனல் பொருந்தும். இவ் வகையில் 'குலோத்துங்கன் பிள்ளைத்தமிழ்' தமிழ்ச் சிற்றிலக்கிய உலகிற்கு ஒட்டக்கூத்தர் அளித்த நன் கொடையாகக் கருதப்படுகிறது. ஒட்டக்கூத்தருக்கு முந்திய நூற்றாண்டுகளில் தெய்வத்தின் மீதே உலாப் பாடப்பட்டது. ஒட்டக்கூத்தரே முதன்முதலாக மன் னர் மீது உலாப்பாடினார். இவ்வகையில் உலாப் பொருண்மையிலும் புதுநெறி கண்ட புலவராகக் கவிச்சக்கரவர்த்திகள் விளங்குகிறார். மேலும், கொப் பத்துப் பரணி, கூடல்சங்கமத்துப் பரணி, விக்கிரம சோழன் மீது பாடப்பட்ட கலிங்கப்பரணி ஆகிய மூன்று பரணி நூல்களையும் தம் உலா நூலில் எடுத் துக் கூறுவதன் வாயிலாக ஒட்டக்கூத்தர் தமிழ் இலக் கிய வரலாற்றுக்கும் தமிழக வரலாற்றுக்கும் செய் துள்ள அரிய தொண்டினை அறியமுடிகிறது.

ஒட்டக்கூத்தர் பெரும் புலமையர்; 'கவுடப் புல வர் என்னும் பெருஞ் சிறப்பினர். விக்கிரமசோழன் இராசராசன்ஆகியோரின் பட்டத்து யானைகளை மிகை நிலையில் வருணிப்பது கொண்டு இப்புலவரின் கவுடநெறித் தன்மையை அறியலாம். தக்கயாகப் பரணிநூல் முழுவதும் ஒட்டக்கூத்தரின் உள்ளத்தில் எழுந்த மிகைக் கற்பனையின் விளைவாகும். திருமால், பிரமன்,இந்திரன், தக்கன் முதலியோரும், தேவர்களும் கால் நிலந்தோயாமல் வந்து போரிட, அவர்களை எதிர்த்து வீரபத்திர தேவரும் பூதகணங்களும் தாக்கி யழிக்கும் போர்முறைகள் வியக்கத்தக்க மிகைக்கற் பனையின்பாற் படும். இவர்தம் நூல்களுள் புராணக் கருத்துகள், வரலாற்றுச் செய்திகள் பலவும் உவமைக ளாக இடம்பெற்றுப் புலவரின் புலமைக்கு வளஞ்சேர்க் கின்றன.

கோவை, உலா, அந்தாதி முதலிய பிரபந்தங்கள் பாடுவதில் ஒட்டக்கூத்தர் சிறந்திருந்தார் எனவும், அவ்விலக்கிய வகைகளுள் பல நூல்கள் எழுதியுள் ளார் எனவும் அறியமுடிகிறது. விக்கிரம சோழனுலா, குலோத்துங்கன் சோழனுலா, இராசராசசோழனுலா குலோத்துங்கன் பிள்ளைத் தமிழ், தக்கயாகப் பரணி ஆகிய நூல்கள் இவர் இயற்றியனவாக எல்லோ ராலும் ஐயமின்றி ஏற்றுக் கொள்ளப்படுகின்றன. இராமாயண உத்தரகாண்டம், ஈட்டி எழுபது, எழுப் பெழுபது ஆகிய நூல்கள் இப்புலவர் பெருமானால் எழுதப்பட்டனவாகக் கருதப்படினும், அந்நூல்களின் நடைப் போக்கினைக் காணும்பொழுது அந்நூல்கள் ஒட்டக்கூத்தரால் எழுதப்பட்டனவாகக் கருதுமா றில்லை. விக்கிரமசோழன் மீது பாடப்பட்ட கலிங்கப் பரணி, அரும்பைத் தொள்ளாயிரம், காங்கேயன் நாலாயிரக் கோவை என்பன ஒட்டக்கூத்தரால் எழுதப்பெற்று மறைந்து போன நூல்களாகக் கருதப் படுகின்றன.

விக்கிரம சோழனுலா கலிவெண்பாவால் பாடப் பட்ட 342 கண்ணிகளையுடையது. உலாத் தலைவன் விக்கிரம சோழனாவான். இவ்வுலா விக்கிரம சோழ னின் பெருஞ்சிறப்புகள், வரலாற்றுக் கூறுகள், பல இலக்கிய வளங்கள் முதலியவற்றைத் தன்னுள் கொண்டு விளங்குகிறது.

குலோத்துங்க சோழனுலா குறிப்பிடும் மன்னன் விக்கிரம சோழன் மகனான இரண்டாம் குலோத்துங் கனாவான். இந்நூல் 387 கண்ணிகளையுடையது. குலோத்துங்கனின் சிறப்புகளையும், குறிப்பாக அவன் தில்லையிற் செய்த திருப்பணிகளையும் இந்நூல் விளங்க எடுத்துக் கூறுகிறது. இவ்வுலாவிற்கு மட்டும் பழைய உரையொன்று உள்ளது.

இராசராச சோழனுலாவின் பாட்டுடைத் தலை வன் இரண்டாம் இராசராசனாவான். இந்நூல் 391 கண்ணிகளைக் கொண்டது. மடந்தைப் பருவ முடை யாள் பட்டத்து யானையின் பெருமைகளைக் கூறு வதன் வாயிலாக ஒட்டக்கூத்தர் இராசராசனின் வெற்றிச் சிறப்புகளைக் கூறியிருப்பது இவ்வுலாவின் சிறப்பாகும்.

குலோத்துங்கன் பிள்ளைத் தமிழ் இரண்டாம் குலோத்துங்கனைத் தலைவனாகக் கொண்ட நூலா கும். குலோத்துங்கன் ஒட்டக்கூத்தரிடம் முதற்கண் உலாமாலையும் பின்னர்ப் பிள்ளைத்தமிழும் பெற் றான் எனத் தெரிகிறது. உலாக்களிலே யன்றி இந் நூலுள்ளும் ஒட்டக்கூத்தர் சோழர் பரம்பரையைப் புகழ்ந்து எழுதியுள்ளார்.

தக்கயாகப் பரணி கலிங்கத்துப் பரணிக்கு அடுத்த பழமையும் சிறப்பும் உடையது. தக்கன் சிவபெரு மானை இகழ்ந்து செய்யப் புகுந்த வேள்வியை வீர பத்திரர் அழித்து, அவனுக்குத் துணைவந்த தேவர்

களை வென்று, அவனுடைய தலையைத் தடிந்து அழித்த வரலாற்றைப் பொருளாகக் கொண்டு பாடப் பட்டதாகும். இந்நூலை ஆக்குவித்தவன் இரண்டாம் இராசராசனாவான். இந்நூல் 814 தாழிசைகளைக் கொண்டது. இப்பரணிக்குப் பழைய உரையொன்று உள்ளது.

அரும்பைத் தொள்ளாயிரம் என்னும் நூலை ஒட்டக்கூத்தர் விக்கிரமசோழன் ஆதரவால் பாடினார் எனத் தெரிகிறது. இந்நூல் தொள்ளாயிரம் பாடல்களைக் கொண்டமையால் இப்பெயர் பெற்றது போலும். இது, அரும்பாக்கம் காலிங்கராயனுடைய சிறப்புக் குறித்துப் பாடப்பட்டதாகக் கருதப்படுகிறது.

நாலாயிரக் கோவை புதுவைக் காங்கேயன் மீது ஒட்டக்கூத்தர் பாடியதாக அறியப்படுகிறது. இந்நூல் நாலாயிரம் செய்யுள்களைக் கொண்டது என்பர். நாலாயிரம் என்னும் காங்கேயன் ஊரைச் சிறப்பித்துப் பாடியது இந்நூல் என்ற கருத்தும் உண்டு.

கலிங்கப் பரணி என்னும் நூல் விக்கிரம சோழனின் தென் கலிங்க வெற்றி குறித்துப் பாடப்பட்டதாகும். 'தெய்வப் பரணி' என்று இந்நூல் ஒட்டக்கூத்தரால் பாராட்டப்படுகிறது. இப்பரணி பாடினார் ஒட்டக்கூத்தரான கவிச்சக்கரவர்த்திகள் என்றும், இப்பரணி பாட்டுண்டார் விக்கிரமசோழதேவர் என்றும் தக்கயாகப் பரணி உரையால் அறியமுடிகிறது.

ஒட்டக்கூத்தரின் சமகாலப் புலவர்களாக நம்பி காளியார், தமிழ்த் தண்டியாசிரியர், தொல்காப்பியத்துக்கு உரை வகுத்த பேராசிரியர், தக்கயாகப் பரணி உரையாசிரியர் நெற்குன்ற வாணர் முதலியோர் கருதப்படுகின்றனர். கம்பர், சேக்கிழார், புகழேந்தி முதலியோரும் இப்புலவரின் சமகாலத்தவர் என்ற கருத்தும் உண்டு. ஆனால், அக்கருத்துக்குப் போதிய சான்றுகள் கிடைக்கவில்லை. புகழேந்தியார் ஒட்டக்கூத்தருக்கு ஒரு நூற்றாண்டிற்குப் பிற்பட்டவர் என்றே கருதப்படுகிறார். புகழேந்திப் புலவர்பால் ஒட்டக்தத்தர் அழுக்காறு கொண்டதாகக் கூறப்படும் செய்திகள் யாவும் கற்பனைச் செய்திகளாகவே கொள்ளத்தக்கன.

மூவரசர்களே யன்றிக் காலிங்கராயன், திருச்சிற்றம்பலமுடையான் பெருமாள் நம்பி, புதுவைக் காங்கேயன், திரிபுவனச் சோமன் போன்றோரும் இப்புலவரை ஆதரித்த பெருமக்களாவர்.

ஒட்டக்கூத்தர் பன்னூல் ஆசிரியர்; பன்மொழிப் புலவர். தமிழக வரலாற்றில் பொற்காலம் எனத்தகும் பிற்காலச் சோழர் ஆட்சியில் அடுத்தடுத்து ஆட்சியை மேற்கொண்ட விக்கிரமசோழன், இரண்டாம் குலோத்துங்கன், இரண்டாம் இராசராசன் ஆகியோர் காலத்து இப்புலவர் பெருமான் வாழ்ந்தவர் என அறியப்படுவதால், இவர் கி.பி. 12-ஆம் நூற்றாண்டுத் தொடக்கத்தில் தோன்றி நீண்ட ஆயுளோடும் புகழோடும் வாழ்ந்த புலவர் பெருந்தகையாவார் என்பது தெரிகிறது. இரா.செ.

ஒட்டவாலோ தென் அமெரிக்காவில் ஈக்குவடார் நாட்டில் வாழும் பழங்குடிகளாவர். அமெரிக்க இந்தியப் பழங்குடிகளுள் தனிப்பட்ட பண்பாட்டைக் கொண்டவர்களாதலால், இனக்குழுவியலாரிடையே இவர்கள் சிறப்பான இடத்தைப் பெற்றுள்ளனர். தென் அமெரிக்க இந்தியர்களுள் ஒட்டவாலோக்களைக் (Otavalo) காட்டிலும் மிகுந்த அளவில் சுற்றி வாழ்ந்த மக்கள் இல்லை. 'பசும் புல்வெளியிலுள்ள வீடுகள்' என்னும் பொருளுடைய 'உதா வாலா' (Uta-wala) என்னும் சொல்லிருந்து பிறந்ததே இவர்களின் பெயராகும்.

இவர்கள் ஆண்டிசு (Andes) மலைத் தொடரின் உச்சியில் 7,000 அடி முதல் 10,000 அடி வரையுள்ள உயரப் பகுதிகளில் வாழ்கின்றனர். இன்கா (Inca) மக்களின் ஆட்சிப் பரப்பில் வாழ முற்பட்டதால், இவர்கள் இன்காவினர் பேசி வந்த குவச்சுவா (Quachua) என்னும் மொழியைப் பேசுகின்றனர். இன்கா மக்களின் பிற பண்பாட்டுக் கூறுகளை ஏற்றுக் கொண்டுள்ள இவர்கள், இன்காவினர் வழிவந்தவர்கள் எனப் பெருமைப்படுவர். இவர்கள் மங்கோலிய இனத்தைச் சேர்ந்தவர்கள்.

ஒட்டவாலோக்களின் பொருளாதார முறை இவர்களைக் குறிப்பிடத்தக்கவர்களாக மாற்றியுள்ளது. செம்மறி ஆடுகளை மேய்த்தலும் ஆடை நெய்தலுமே இவர்களின் முதன்மைத் தொழில்கள். மலைச் சரிவுகளில் அமைக்கப்பட்டுள்ள இவர்களின் கூரை வீடுகள் வாழும் இடமாகவும் துணி நெய்யும் பட்டறையாகவும் உள்ளன. ஆடுகளிலிருந்து பெறப்படும் உரோமத்தின் தன்மைக்கேற்பப் பல்வேறு வகை ஆடைகளைப் பல்வேறு வண்ணங்களில் நெய்கின்றனர். மிகப் பெரிய அளவில் தலைக்குத் தொப்பிகள் அணியும் மரபுடையவர்களாதலால் அதற்குத்தக அவற்றைச் செய்து வருகின்றனர். படுக்கை விரிப்புகள், மேற்சட்டை, காற்சட்டை முதலானவற்றை மிகுதியாக நெய்கின்றனர்.

இவர்களிடையே உள்ள தொழிற் பகுப்பு இவர்களின் பொருளாதார முன்னேற்றத்திற்கு உதவும்படி உள்ளது. சிறுவர்கள் ஆடுகள் வளர்த்தலைக் கவனிக்கின்றனர். ஆடவரும் பெண்டிரும் ஆடை நெய்வதில்

ஒட்டவாலோ பெண்

கவனம் செலுத்துகின்றனர். நெய்த துணிகளைச் சனிக் கிழமைகளில் வாரச் சந்தையில் கொண்டு சென்று விற்கின்றனர். தொடக்க காலத்தில் மிகப் பெரும் அளவில் திரிந்து விற்று வந்த நிலைமையை விடுத்து, இப்போது தம் பகுதியில் பெரும்பாலானவற்றைப் பண்டமாற்றம் செய்தோ விற்பனை செய்தோ வாழ்க்கை நடத்துகின்றனர். சிறுவர்களின் துணைத் தொழில் பன்றி, கோழி, வாத்து முதலானவற்றை வளர்த்தல் ஆகும்.

இவர்களுள் பெரும்பான்மையானோர் கத்தோலிக்கச் சமயத்தைச் சேர்ந்தவர்கள். இவர்களுடைய விழாக்களும் சடங்குகளும் கிறித்தவச் சமய மரபுகளையும் இன்காப் பண்பாட்டு மரபுகளையும் கொண்டுள்ளன. இவர்கள் தம் மரபுத் தொழிலான நெசவுத் தொழிலையும் கால்நடை வளர்த்தலையும் நகரம் சார்ந்த தொழில்துறை வாழ்க்கையையும் இணைத்து வளர்ந்து வருகின்றனர். சீ.ப.

ஒட்டு நிலை: உலக மொழிகள் அவற்றின் ஒலி, சொல், இலக்கண அமைப்பால் தம்முள் மாறுபடுகின்றன. எனவே, மொழியைப் பல வகையாகப் பாகுபடுத்தலாம். அவற்றுள் முக்கியமானவை இரண்டு. முதலாவது வரலாற்று ஒப்பாய்வு வழியாக இனமொழிகள் என்று வகைப்படுத்துவது. இரண்டாவது மொழிகளின் உள் அமைப்பு வழியாக அவற்றைப் பல பிரிவுகளாகப் பிரித்து வகைப்படுத்துவது ஆகும். முன்னது பரம்பரை வகைப்பாட்டையும் (Geneological Classification), பின்னது அமைப்பு வகைப்பாட்டையும் (Structural Classification) சாரும்.

அமைப்பு வகைப்பாட்டின் அடிப்படையில் மொழிகள் நான்கு பெரும் பிரிவுகளாகப் பிரிக்கப்படுகின்றன. அவை முறையே, 1. தனிநிலைமொழி (Isolating Language), 2. ஒட்டு நிலைமொழி (Agglutinative Language), 3. இணைப்பு நிலைமொழி (Inflectional Language), 4. கூட்டுநிலை மொழி (Polysynthetic Language). இப்பாகுபாடு மொழியின் சொல் எவ்வாறு பயன்படுத்தப்படுகிறது அல்லது ஆக்கப்படுகிறது என்பதன் அடிப்படையில் எழுந்த ஒன்று. அதாவது ஒரு மொழியின் சொல்லாக்கத்தில் ஒட்டுகள் இணைவதால் வேர்ச் சொல்லின் (Root Word) வடிவு மாற்றமடைந்து வேர்ச்சொல்லும் ஒட்டும் பிரிக்கமுடியாதபடி இணைந்துள்ளதா அல்லது இரண்டு அல்லது இரண்டிற்கு மேற்பட்ட சொற்கள் சேரும்படி அவற்றின் வடிவம் மாறாமல் இருக்கிறதாஎன்பன போன்றவற்றின் அடிப்படையில் எழுந்ததாகும்.

ஒட்டுநிலை மொழிகள் வேர்ச்சொற்களையும் இலக்கணச் சொற்களையும் (ஒட்டுகள்) கொண்டுள்ளன. ஒட்டுநிலை மொழிகளில் சொல்லாக்கம் முன்னொட்டு அல்லது பின்னொட்டுகள் வாயிலாக நடைபெறுகிறது. இவ்வொட்டுகளை எளிதாக வேர்ச்சொல்லுடன் சேர்க்க முடியும். மேலும் இவ்வொட்டுகள் சேர்வதால் இம்மொழிகளின் வேர்ச்சொல்லின் வடிவம் மாற்றம் அடைவதில்லை.

பொதுவாக, சொல்லாக்கத்தில் பெரும்பாலான மொழிகள் ஒன்றிற்கு மேற்பட்ட பிரிவுகளைச் சார்ந்து நிற்கின்றன. எனினும் உலக மொழிகளில் பெரும்பாலானவை ஒட்டுநிலையைச் சார்ந்தன. தென் ஆப்பிரிக்காவின் 'பண்டு' மொழி, ஆசுத்திரேலியப் பழங்குடி மக்களின் மொழி, மலேயா - பாலினேசியன் மொழி, சப்பானிய மொழி, கொரிய மொழி, பின்னிசு மொழி, பாசுக்கு மொழி, துருக்கி மொழி, திராவிட மொழி என்பன ஒட்டுநிலைக்குச் சில எடுத்துக்காட்டுகள் ஆகும். ஆங்கிலமொழியில்

சொல்லாக்கம் பெரும்பாலும் ஒட்டுநிலையாலும், இணைப்பு நிலையாலும் நடைபெறுகிறது.

ஒட்டுநிலை மொழிகளின் சொல்லாக்கம் கீழ்வருவது போன்று நடைபெறுகிறது. 'வே' என்பதை வேர்ச்சொல் என்றும், பி,மு என்பனவற்றை முறையே பின்னொட்டு என்றும் முன்னொட்டு என்றும் கொண்டால் ஒட்டுநிலை மொழிகளின் சொற்கள் பின்வரும் வழிகளில் தோற்றம் பெறுவதனை உணர்தல்கூடும்.

1. வேபி - வேர்ச்சொல் + பின்னொட்டு
2. முவே - முன்னொட்டு + வேர்ச்சொல்
3. முவேபி - முன்னொட்டு + வேர்ச்சொல் + பின்னொட்டு

தமிழில் வேர்ச்சொல்லுடன் பின்னொட்டுகள் இணைந்தே சொல்லாக்கம் நடைபெறுகிறது. முன்னொட்டுகள் காணப்படும் சொற்கள் வடமொழிச் சொற்களாகவே காணப்படுகின்றன. இம்மூன்று வகைகளுக்கும் தமிழிலும் ஆங்கிலத்திலும் எடுத்துக் காட்டுகளைக் காணலாம்.

வேபி - Walk-ed, Walk-s, Walk-ing, Walk-er. செய்-தான், செய்-கிறான், செய்-வான், செய்-ய, செய்-பவன், செயின், செய்தால், செய்-யாமை.

முவே - Un-able, Pre-position, Post-graduate. அ-சுத்தம், அ-மங்கலம், நி-சப்தம்.

முவேபி - அ-சுத்தத்தில், நி-சப்தத்தில். எச்.சி.

துணை நூல்கள்:

அகத்தியலிங்கம், ச., உலகமொழிகள் பகுதிகள் 1-4., பொன்னகம், அண்ணாமலைநகர், 1968-74.

வரதராசன், மு., மொழிவரலாறு, கழக வெளியீடு, சென்னை, 1981.

Bloomfield, Leonard, Language, Motilal Banarsidass, Delhi, (Reprinted) 1963.

Jespersen Otto, Language: Its Nature, Development and Origin, George Allen & Unwin Ltd., London (Reprinted), 1949.

Sapir Edward, Language: An Introduction to the Study of Speech, New York, 1921.

ஒட்டுறவுக் கெழு: மனித வாழ்க்கை ஒருவரோடொருவர் நிலவும் தொடர்புகளைப் பின்னணியாகக் கொண்டுள்ளது. இத்தொடர்புக் காரணிகளுக்கிடையே நிலவுகின்ற ஒட்டுறவின் தன்மையும் அதன் அளவும் பல பொருளாதாரக் கொள்கைக் கோட்பாடுகளுக்குப் பின்னணியாக உள்ளன. எடுத்துக்காட்டாக, நாட்டில் நிலவும் உணவுச் சிக்கலை மேற்கொள்ள 1966-ஆம் ஆண்டில் பசுமைப் புரட்சித் திட்டம் செயற்படுத்தப்பட்டது. பெரியஅளவில் இரசாயன உரங்கள் பயன்படுத்தப்பட்டன. வேளாண்மை உற்பத்திப் பெருக்கம் இரசாயன உரங்களின் பயன்பாட்டைச் சார்ந்திருப்பதால், சிறு விவசாயிகளுக்குக் கொடையாக இரசாயன உரம் வழங்கும் அரசுக் கொள்கை உருவாகியது. இக்கொள்கைத் தொடர்பான காரணிகளுக்கிடையே உள்ள தொடர்பினை அளவிடுதல் இன்றியமையாததாகிறது. இவற்றிற்கு உறுதுணையான கருவியாக விளங்குவதே ஒட்டுறவுக் கெழு (Correlation Co-efficient) என்பதாகும்.

காரணிகளுக்கிடையே உள்ள தொடர்பு மூவகைப்படும். அவையாவன: (1) நேரிடை, எதிர்மறை ஒட்டுறவு. (2) எளிய, பகுதி மற்றும் பல காரணிகளிடையே ஒட்டுறவு (Simple, Partial and Multiple) (3) நேரான, வளைந்த ஒட்டுறவு. இரு காரணிகளுக்கிடையே உள்ள தொடர்பு ஒரே திசையில் சென்றால், ஒரு காரணியின் மதிப்பு அதிகமாகும்போது மற்ற காரணியின் மதிப்பும் அதிகமாகும். பண்டத்தின் விலை உயரும்போது அதனுடைய அளிப்பு பெருகுகிறது. குடும்ப வருமானம் மிகையாகும் பொழுது குடும்பச் செலவும் மிகையாகிறது. இத்தகைய ஒட்டுறவு நேரிடைத் தொடர்பு எனக் கூறப்படுகிறது.

அட்டவணை - 1

பண்டத்தின் விலை (உரூபாயில்)	பண்டத்தின் அளிப்பு (கிலோ கிராமில்)
15	110
16	120
17	130
18	140
19	150
20	160

பண்டத்தின் விலை உயரும்போது நுகர்வோரின் வருமானமும் அதனோடு தொடர்புடைய பிற பொருள்களின் விலைகளும் மாறாதிருந்தால் அப் பண்டத்தின் தேவை குறையும். குடும்பச் சொத்து

மிகையாக இருக்கும் போது, நுகர்வோர் நிலைப் பண்டங்களான (Durable Goods) தொலைக் காட்சிப் பெட்டி, தங்கநகை போன்றவற்றில் செலவிடப்படும் ஆடம்பரச் செலவு குறைவாக இருக்கும். இத்தகைய தொடர்புகள் எதிர்மறை ஒட்டுறவு வகை எனக் கூறப்படும்.

அட்டவணை – 2

குடும்பச் சொத்து (உரூபாய் இலட்சத்தில்)	நுகர்வோர் நிலைப் பொருள்களின் மீதான செலவு (Consumer Durables) (உரூபாயில்)
0.75	1500
1.25	1200
2.50	1000
3.00	900
5.00	800

எளிய ஒட்டுறவு என்பது இரு காரணிகளுக்கு இடையேயுள்ள தொடர்பினை மட்டும் குறிக்கும். ஆனால், நடைமுறையில் பல காரணிகளுக்கிடையே தொடர்புகள் உள்ளன. எடுத்துக்காட்டாக, குடும்பச் செலவு குடும்ப வருமானத்தை மட்டுமன்றிக் குடும்பச் சொத்து, குடும்பத்திலுள்ள மொத்த உறுப்பினர்கள், குடும்பத் தலைவனின் வயது ஆகியவற்றைச் சார்ந்துள்ளது. இக்காரணிகளில் மாற்றம் ஏற்படுங்கால் குடும்பச் செலவில் எவ்வாறு, எவ்வளவு மாற்றங்கள் ஏற்படும் என்பதை அளவிடப் பகுதி ஒட்டுறவும் பல காரணி ஒட்டுறவும் பயன்படுகின்றன. பகுதி ஒட்டுறவு என்பது மற்ற காரணிகள் மாறாதிருக்கும்பொழுது குடும்பச் செலவிற்கும் குடும்ப வருமானத்திற்கும் இடையே உள்ள தொடர்பினைக் குறிக்கும்.

நேரான ஒட்டுறவு இரண்டு அல்லது அதற்கு மேற்பட்ட காரணிகளுக்கிடையே உள்ள வீதாச்சாரத் தொடர்பினைக் குறிக்கும். விலைமாற்றத்திற்கும் தேவைமாற்றத்திற்கும் இடையேயுள்ள தொடர்பு எல்லா விலைகளிலும் ஒரே வீதத்தில் இருப்பது நேரான ஒட்டுறவு எனப்படும்.

அட்டவணை – 3

பண்டத்தின் விலை (உரூபாயில்)	பண்டத்தின் தேவை (கிலோ கிராமில்)
5	20
6	17
7	14
8	11
9	8
10	5

அவ்வாறின்றி விலை நிலவரத்திற்குத் தகுந்தபடி தேவையில் மாற்றங்கள் வேறுபட்டால் அது வளைந்த ஒட்டுறவு என்று கூறப்படும்.

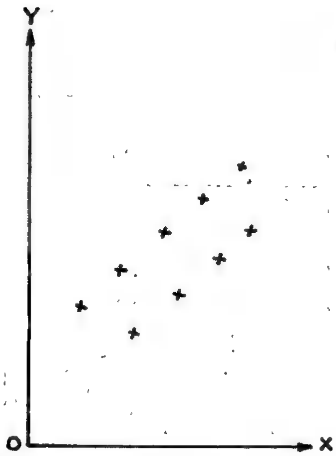
அட்டவணை – 4

பண்டத்தின் விலை (உரூபாயில்)	பண்டத்தின்தேவை (கிலோ கிராமில்)
5	20
6	18
7	16
8	14
9	10
10	6

அட்டவணை-3-இல் உள்ளபடி பண்டத்தின் விலை உரூபாய் ஒன்று என உயரும்போது தேவை 3 கிலோ வீதம் குறைகிறது. ஆனால், அட்டவணை-4-இல் உள்ளபடி குறைந்த அளவு விலையில் விலை பெருகும் போது, உரூபாய் ஒன்றுக்கு 2 கிலோ வீதம் குறைகிறது; உரூபாய் 8-க்குப் பின்னர் உரூபாய் ஒன்று அதிகமாகும்பொழுது, தேவை உரூ. 4 வீதம் குறைகிறது. இவ்வகைத் தொடர்பு வளைந்த ஒட்டுறவு எனக் கூறப்படுகிறது.

ஒட்டுறவைக் கணக்கிடும் முறைகள்: இரு காரணிகளுக்கிடையே நிலவுகின்ற ஒட்டுறவின் தன்மையையும் அளவையும் கணக்கிட (1) சிதறல் வரைபடம், (2) இடையுறவு வளைகோடு, (3) ஒட்டுறவுக் கெழு ஆகிய முறைகள் பயன்படுகின்றன.

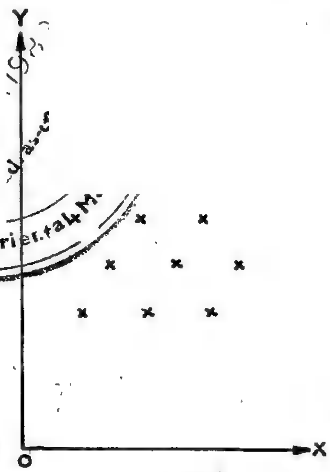
சிதறல் வரைபட முறையில் இரு வேறு காரணிகளும் x அச்சிலும் y அச்சிலுமாக அளக்கப்பட்டுக் கொடுக்கப்பட்டுள்ள மதிப்புகள் புள்ளிகளாகக் குறிக்கப்படுகின்றன. அப்புள்ளிகள் சேர்ந்தளிக்கும் தோற்றத்தைப் பொறுத்து ஒட்டுறவு மதிப்பிடப்படுகிறது.

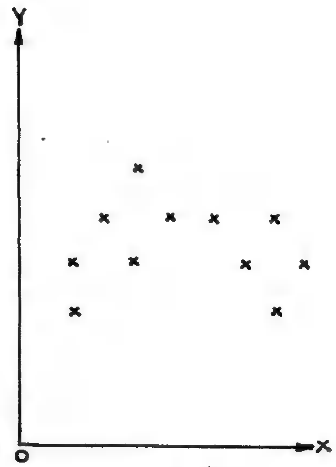
படம்-1

படம்-2

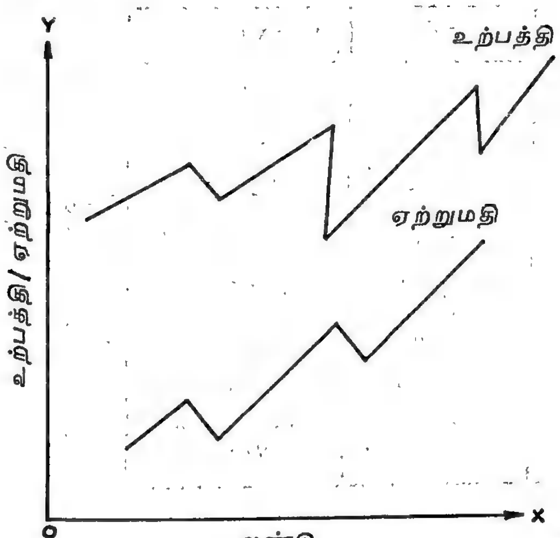

படம்-3

படம்-4

படம்-1-இல் புள்ளிகள் கீழிருந்து மேல்நோக்கிச் செல்லும் நேர்கோட்டினை ஒட்டியிருப்பதால் அது நேரிடை ஒட்டுறவையும், படம்-2-இல் புள்ளிகள் மேலிருந்து கீழ்நோக்கிச் செல்லும் நேர்கோட்டினை ஒட்டியிருப்பதால் அது எதிர்மறை ஒட்டுறவையும் குறிக்கின்றன. படம்-3-இல் புள்ளிகள் எந்த ஒரு குறிப்பிட்ட

படம்-5

நேரான அல்லது வளைந்த கோட்டினையும் ஒட்டியில்லாததால் அவை ஒட்டுறவின்மையைக் காட்டுகின்றன. படம்-4-இல் புள்ளிகள் வளைந்த கோட்டினை ஒட்டியிருப்பதால் அது வளைந்த ஒட்டுறவைக் குறிக்கிறது.

இடையுறவு வளைகோட்டு முறையின் மூலம் காலத்தொடர் புள்ளி விவரங்கள் கொடுக்கப்பட்டிருந்தால், அவற்றிற்கிடையே உள்ள தொடர்பினை மதிப்பிட இயலும். எடுத்துக்காட்டாக, 1970-ஆம் ஆண்டு முதல் 1985-ஆம் ஆண்டு வரையிலான சர்க்கரையின் மொத்த உற்பத்தியும் ஏற்றுமதியும் வரைபடம்-5-இல் குறிக்கப்பட்டிருக்கின்றன.

படம்-5-இல் உள்ளபடி மொத்த உற்பத்தி, ஏற்றுமதி ஆகிய இரண்டிலும் ஏற்ற, இறக்கங்கள் ஒரே முறையில் நிலவுகின்றன. எனவே, இரண்டிற்கும் நேரிடைத் தொடர்பு இருப்பதாகக் கொள்ளலாம்.

ஒட்டுறவுக் கெழு: மேற்கூறப்பட்ட வரைபடமுறைகள் இரண்டிலும் இரு மாறிகளுக்கிடையே உள்ள தொடர்பை நுண்ணிய முறையில் துல்லியமாக அளவிட முடியாது. தோராயமாக இருக்கக்கூடிய நெருங்கிய தொடர்பினையே மதிப்பிட முடியும். எனவே இவற்றை ஒப்பிட்டுப் பார்க்க இயலாது. பண்டத்தின் தேவை மாற்றங்களுடன் நெருங்கிய தொடர்பு கொண்டது. தேவை மாற்றங்களுக்கான காரணம் பண்டத்தின் விலையா நுகர்வோரின் வருமானமா என்பதை முடிவாகக் கண்டுபிடிக்க இயலாது. இத்தகைய சூழ்நிலைகளுக்குக் காரல் பியர்சன் (Karl Pearson), இசுபியர்மென் (Spearman) ஆகியோர் கண்டுபிடித்த ஒட்டுறவுக் கெழு, தரவரிசை ஒட்டுறவுக் கெழு ஆகிய முறைகள் உதவுகின்றன. பியர்சனின் ஒட்டுறவுக் கெழு மாறிகள் அலகுகளைச் சார்ந்திருப்பதில்லை. அது தொடர்புள்ள x,y மாறிகளின் சராசரி மற்றும் திட்டவிலக்கத்தை அடிப்படையாகக் கொண்டது. அதன் சூத்திரம்,

$$r = \frac{\Sigma (x-\bar{x})(y-\bar{y})}{\sqrt{\Sigma (x-\bar{x})^2} \sqrt{\Sigma (y-\bar{y})^2}}$$

Σ என்பது கூட்டலைக் குறிக்கும்.

இன்னொரு வகையில்,

$$r = \frac{N(\Sigma xy)-(\Sigma x)(\Sigma y)}{\sqrt{N(\Sigma x^2)-(\Sigma x)^2} \sqrt{N(\Sigma y^2)-(\Sigma y)^2}}$$

N என்பது சதை உறுப்புகளின் எண்ணிக்கை. 'r' -இன் மதிப்பு —1, +1 என்ற இரண்டு எல்லைகளுக்கிடையேதான் இருக்கும்.

(1) r= —1 எனில் x—க்கும் y—க்கும் இடையே முழுமையான எதிர்மறைத் தொடர்பு (Perfect Nagative) நிலவும்.

(2) r எதிர்மறை எண்ணாகவும் —1-ஐ விடக் குறைவாக இல்லாமலும் இருந்தால் முழுமையற்ற எதிர்மறைத் தொடர்பு (Imperfect Negative)நிலவும்.

(3) r=0 (பூச்சியம்) என்பது எளிய நேரான தொடர்பு இல்லாததைக் குறிக்கும்.

(4) r நேர்மறை எண்ணாகவும் +1-ஐ விடக் குறைவாகவும் இருந்தால் முழுமையற்ற நேரிடைத் தொடர்பு (Imperfect Positive) நிலவும்.

(5) r=+1-ஆக இருந்தால் முழுமையான நேரிடைத் தொடர்பு (Perfect Positive)நிலவும்.

r—இன் மதிப்பு +1 அல்லது —1-ஐ ஒட்டியிருந்தால் நெருங்கிய ஒட்டுறவு இருப்பதாகவும், பூச்சியத்தை ஒட்டியிருந்தால் குறிப்பிடும்படியான ஒட்டுறவு இல்லையென்வும் கொள்ளலாம்.

எடுத்துக்காட்டு:

பண்டத்தின் விலை (x)	பண்டத்தின் அளவு (y)
61	108
78	128
88	137
71	116
59	107
79	136
61	122

$$\bar{x} = \frac{\text{x-இன் கூட்டுத்தொகை}}{N} = \frac{497}{7} = 71$$

$$\bar{y} = \frac{\text{y-இன் கூட்டுத்தொகை}}{N} = \frac{854}{7} = 122$$

$(x-\bar{x})$	$(y-\bar{y})$	$(x-\bar{x})(y-\bar{y})$	$(x-\bar{x})^2$	$(y-\bar{y})^2$
—10	—14	140	100	196
7	6	42	49	36
17	15	255	289	225
0	—6	0	0	36
—12	—15	180	144	225
8	14	112	64	196
—10	0	0	100	0
		729	746	914

ஒட்டுறவுக் கெழு,

$$r = \frac{729}{\sqrt{746}\ \sqrt{914}} = \frac{729}{(27.3)(30.2)} = \frac{729}{824.5}$$

$$r = 0.88$$

எனவே, பண்டத்தின் விலைக்கும் அதன் அளவிற்கும் இடையே நெருங்கிய நேரிடையான ஒட்டுறவு திகழ்கிறது.

இவ்வாறாகப் பல்வேறுபட்ட மாறிகளுக்கிடையே உள்ள தொடர்பினை அளக்கக் காரல் பியர்சனின் ஒட்டுறவுக் கெழு உறுதுணையாய் இருக்கிறது. எனினும் ஒன்றுக்கொன்று தொடர்பே இல்லாத மாறிகளுக்கிடையே ஒட்டுறவை அளவிட்டு, அதனைப்பயன்படுத்தல் கூடாது.

எ-டு

r=0.49 சாலை விபத்துக்கும் வருவாய்க்குமிடையே உள்ள ஒட்டுறவுக் கெழு

வரையறைகள்: (1) ஒட்டுறவு சூழ்நிலை காரணமாக உருவாகலாம். எனவே, ஒரு முடிவு எடுக்கும்முன் அவற்றைத் துல்லியமாகப் பகுத்தாராய வேண்டும். (2) இரண்டு மாறிகளும் வேறு சில காரணிகளுடன் தொடர்புடையனவாக இருக்கலாம். குடும்பச் செலவிற்கும் குடும்ப வருவாய், குடும்பத்தில் உள்ள உறுப்பினர்களின் எண்ணிக்கை ஆகியவற்றிற்கும் உள்ள தொடர்பு காரணமாக, குடும்ப வருவாய்க்கும் குடும்பத்தில் உள்ள உறுப்பினர்களின் எண்ணிக்கைக்கும் இடையே தொடர்பு இருப்பது போன்ற தோற்றம் அளிக்கலாம்.

எனவே, ஒட்டுறவுக் கெழு பொருள் உடைய, தொடர்புடைய மாறிகளுக்கிடையே எழும் பகுத்தாய்வுக்கு மட்டும் பயன்படுத்தப்படவேண்டும். மா.தெ.

துணை நூல்கள்:

Anderson, T.R., A Basic Course in Statistics, Richard & Winston Inc., New York, 1975.

Maxwell. E.A., Introduction to Statistical Thinking, Prentice Hall Inc, Canada, 1983.

ஒடிசா அமெரிக்காவில்உள்ள நகரம். இது தெக்சாசு மாநிலத்தில் எக்டர் (Ector) மாவட்டத்தில், கடல்மட்டத்துக்கு 2890 அடி உயரத்தில் அமைந்துள்ளது. இங்கு 50 பெரும் தொழிற்சாலைகள், எண்ணெய் தொடர்பான பொருள்கள் உற்பத்தியில் ஈடுபட்டுள்ளன. உருசிய-செருமானியக் குடியேற்றப் பயணிகள் கி.பி. 1886-இல் ஒடிசாவில் (Odessa) குடியேறினர். இங்கு எண்ணெய்க் கிணறு கண்டுபிடிக்கப்பட்ட பின் (கி.பி. 1927) இது ஒரு தொழில் நகரமாக வளரலாயிற்று. மக்கள் தொகை 89,797 (1980), எண்ணெய் சுத்தி ஆலைகளும் இரசாயனப் பொருள்கள் உற்பத்தி நிலையங்களும் இங்கு மிகுதியாக உள்ளன. இரப்பர், எரிவாயு முதலியனவும் கிடைக்கின்றன. தெ.பா.

ஒடிசி: கிரீசு நாட்டின் பழம்பெருங் கவி ஓமரின் படைப்பான ஒடிசி (Odyssey) 24 பெரும் பிரிவுகளைக் கொண்டது. இலியாது (Iliad) என்னும் வீர காவியத்தில் வரும் ஒடீசசு (Odysseus) ஆற்றிய பல்வேறு செயல்களை இக்காவியம் சிறப்பிக்கின்றது. திராய் (Troy) நகரம் வீழ்ச்சியுற்றபின் ஒடீசசு பத்து ஆண்டுகள் அங்குமிங்கும் அலைந்த செய்திகளை ஒடிசி அறிவிக்கிறது. தனது சொந்த நாட்டுக்குத் திரும்புகையில் அவன் நிகழ்த்திய வீரச் செயல்கள் பல இந்நூலில் இடம்பெறுகின்றன.

ஒடிசியும் இலியாதைப் போலவே தலைசிறந்த கிரேக்க வீரகாவியமாகும். இதில் சிறந்த ஆன்மீக ஒற்றுமையையும், நாடகப் பண்புகளையும், வீரச் செயல்களையும் கலைநுணுக்கத்துடன் கவிஞர் ஓமர் (Homer) உணர்த்துகிறார். சொந்த வீட்டினின்று பெயர்ந்து, வெளி இடங்களில் வாழ்பவர் அனுபவிக்கக் கூடிய பிரிவுத்துன்பம் இக்காவியத்தில் நன்கு விளக்கப்படுகிறது. அறிவுக் கண்கொண்டு நோக்குவோர்க்கு அறிவுரைகள் அதில் இல்லாமலில்லை. கதைப் பாத்திரங்களிடம் அஞ்சா நெஞ்சத்தைக் காணமுடிகிறது. இராமாயணக் காவியத்தில் குறிப்பிடப்படும் அனுமானின் சாதனைகள், ஒடிசியைக் கற்கும் ஒவ்வொருவர் நினைவிலும் வரும். ஒடிசியின் அறிவுக் கூர்மை உண்மையான பணிவுத்தன்மை, பொறுமை முதலிய பண்புகள் யாவும் மனத்தைக் கவரத்தக்கவை. இறைவனின் இறுதித்தீர்ப்பு இனிமையாக இருக்க வேண்டுமென்று விரும்புவோர் இந்நூலைக் கற்பதால் பயனடையக் கூடும். இதில் கூறப்படும் கதைப் போக்கின் இடையிடையே உள்ள கிளைக் கதைகள் பல உண்மைகளை அறிவுறுத்துவனவாக உள்ளன. இலியாதைவிட இதன் கதைப் போக்கும் கலைச்செறிவும் கருத்தாழமும் சிறந்தவை என்பது சில அறிஞர்களின் கருத்தாகும். காப்பியத்தின் முதல் 12 பிரிவுகளில் கூறப்படும் செய்திகளில் ஒரு தனிச்சிறப்பு வாய்ந்த ஒற்றுமை ஊடுருவிச் செல்கிறது. ஒடீசசு இதாகாவில் தன் வீட்டை விட்டுச் சென்ற பிறகு அங்கு ஏற்பட்ட நிகழ்ச்சிகளையும் அவன் மகன் தெலிமாகசு (Telemachus) தன் தந்தையைத் தேடிப் புறப்பட்டதையும், ஒடீசசு தான் வரும் வழிகளில் பல வீரச் செயல்கள் புரிந்து கொண்டே வருவதையும் மனத்தைக் கவர்கின்ற வகையில் நூலின் முதல் 12 பிரிவுகள் உணர்த்துகின்றன. கடவுளரின் ஆலோசனைக் குழு கூடுவது

டன் காவியம் தொடங்குகிறது. ஒடீசசுவின் காக்கும் தெய்வமான அதீனா (Athena) செயசுக் கடவுளிடம் (Zeus) தன்னுடைய அன்பனான ஒடீசசு, திராய் நகரிலிருந்து திரும்பி வருங்கால் காலிப்சோ (Calypso) என்னும் வனதேவதையின் சூழ்ச்சியால் மிகத் தொலைவில் உள்ள ஒரு தீவில் சிறைப்படுத்தப் பட்டிருக்க வேண்டும் என்று முறையிடுவதிலிருந்து கதை ஆரம்பிக்கின்றது. மேலும், அவ்வீரனின் மனைவியை விரும்பிய சிலர் இதாகாவில் (Ithaca) அவளுக்கு இடையூறுகள் தந்துவருவதாகவும், அவனுடைய பொருள்களைக் கவர்ந்து வருவதாகவும் அதீனா முறையிடுகிறாள். செய்யூசுக் கடவுள் அதீனா தேவதைக்கு முழு உரிமைகள் தந்து, நீதியை நிலை நிறுத்துமாறு ஆணையிடுகிறார். அதீனா ஒரு அனுபவம் மிக்க, நம்பிக்கையான அறிவுரையாளராக மாறு வேடம் பூண்டு இதாகாவுக்குச் சென்று, இன்னல் தரும் கலகக்காரர்கள் சூழ்ந்திருந்த ஒடீசசின் மாளிகைக்குப் போய் தெலிமாகசுக்கு அறிவுரை தருகிறாள். அதன்படி மக்கள் சபை கூட்டப்பெறுகிறது. விருந்தாளியாக வந்த மாறுவேட அதீனாவின் சொற்படி தெலிமாகசு, தன் தந்தையைத் தேடிப் புறப்படுகிறாள். திரும்பி வரும் வரை, கலகக்காரர்கள் இதாகாவில் இருக்கக் கூடாது என்று மக்கள் சபை ஆணையிடுகிறது. கலகக்காரத் தலைவர்களைப் பற்றியும், பேமியசு (Phemius) என்னும் பாணர், திராய் நகர நிகழ்ச்சிகளைப் பாடி, மக்களை உள்ளம் நெகிழச் செய்வதையும், ஒடீசசின் மனைவி பெனிலாப்பின் (Penelope) கண்களில் நீர்வழியும் துயரமான நிலைமையும், உருவமில்லாமல் உணர்ச்சி தந்து கொண்டிருக்கும் ஒடீசசின் மானசீகச் செயல்களையும், பல செய்யுட்களில் ஆசிரியர் சிறப்பிக்கின்றார்.

அடுத்து வரும் மூன்று நூற்பிரிவுகளில் தெலிமாகசின் செயல்கள் கூறப்படுகின்றன. அதீனாவின் மறைமுக உதவி பெற்ற அவன், இடுக்கண்களை எதிர்த்துப் போராடி, ஒரு கப்பல் கொண்டுவரச் செய்து, தன் தாய் அறியாமலேயே தன்னுடைய பயணத்தை மேற்கொள்கின்றான். மாறுவேடத்துடன் அதீனாவும் உடன் செல்கிறாள். பைலசு (Pylos) துறைமுகத்திற்குச் சென்றபின், திரோசன் போரைப் (Trojan-war) பற்றியும், அதில் பங்கு கொண்ட வீரர்கள் திரும்பிச் சென்றதைப் பற்றியும் கேள்விப் படுகிறான். பல வீரர்களின் தீரச் செயல்களைப் பற்றியும், திராய் நாட்டு அழகி எலனைப் (Helen) பற்றியும் அறிந்து கொள்கிறான். சென்ற இடங்களில் எல்லாம் அவனுக்கு வரவேற்பும் அன்பளிப்புகளும் கிடைக்கின்றன. பெருநிதியுடன் அவன் திரும்புந் தறுவாயில் காப்பியக்காட்சி ஒடீசசின் இதாகா மாளிகைக்கு மாறுகிறது. அவன் மனைவி பெனிலாபு, தன் மகனின் மறைவு கண்டு மனவேதனையுறும் காட்சி படிப்போர் உள்ளத்தை உருக்குவதாக அமைந்துள்ளது. அதீனா தெய்வம் அதை அறிந்து, அவளுக்கு ஒரு நற்கனவு மூலம் ஆறுதல் அளிக்கிறது. பெலினாப்பை அடைய விரும்பிய கலகக்காரர்களின் சீற்றத்தையும் தெலிமாகசு திரும்பும்பொழுது அவனை இடை மறிப்பதற்காகத் தீட்டிய திட்டங்களையும் ஆசிரியர் அழகுறச் சிறப்பித்துள்ளார்.

இவ்வாறு ஒவ்வொரு பிரிவிலும் பற்பல கிளைக் கதைகள் மூலமாகக்காவிய உறுப்பினர்களுக்கு ஏற்பட்ட நன்மை தீமைகள் அழகாக விளக்கப்படுகின்றன. இறைவனின் இன்னருளால் பற்பல சோதனைகளுக்குப் பிறகு பிரிந்தவர் கூடுகின்றனர்; தீவினையாளர்கள் தண்டனை பெறுகின்றனர். இம்முடிவு பல சிக்கல்களுக்குப் பின்னரே நமக்குத் தெரிகிறது. அதீனா தெய்வம் மறைமுகமாக இருந்து கொண்டு எல்லாவற்றையும் ஆட்டி வைக்கிறது.

தெ.பா.

ஒடிசு - இலெனான் பள்ளித்திறன் சோதனை, ஒடிசு, இலெனான் ஆகிய இரு கல்வியுளவியல் அறிஞர்களால் உருவாக்கப்பட்டது. முன்னர், இச்சோதனை ஒடிசு-இலெனான் அறிவுத்திறன் சோதனை (Otis-Lennon Mental Ability Test) என்ற பெயரில் குறிப்பிடப்பெற்றது.

ஒடிசு-இலெனான் பள்ளித்திறன் சோதனை (Otis-Lennon School Ability Test) மாணவர்களின் நுண்ணறிவினை அளந்தறியப் பயன்படுத்தும் சோதனைகளுள் குறிப்பிடத்தக்க ஒன்றாகும். மழலையர் பள்ளிக் (Kindergarten) குழந்தைகளிலிருந்து பன்னிரெண்டாம் வகுப்புவரை பயிலும் மாணவர்களின் அறிவுத்திறனை இச்சோதனை அளக்க முற்படுகிறது. வகுப்பிலுள்ள பல மாணவர்களும் ஒரே சமயத்தில் இச்சோதனையை எழுத இயலும் என்பதால் இது ஒரு குழுச் சோதனை (Group Test) ஆகும்.

ஒடிசி-இலெனான் பள்ளித்திறன் சோதனையில் இருபடிவங்கள் (Forms) உள்ளன. இவை மாணவரின் சொல்லறிவு, எண்ணறிவு, கருத்தியல் சிந்தனை (Abstract Reasoning) ஆகிய திறன்களை அளக்கின்றன. பிறவகை நுண்ணறிவுச் சோதனைகளினின்று இது பெரிதும் மாறுபட்டது. எண் கணிதம், எதிர்ச் சொற்கள், ஒப்பீடுகள் (Analogies) ஆகியன வரிசைப் படியாக, மீண்டும், மீண்டும் தோன்றும் வகையில் அமைக்கப்பட்டுள்ளன. சோதனையில் உருப்படிகளின் (Items) கடினத்தன்மை(Difficulty Level) சிறிது சிறி

தாக உயர்ந்து கொண்டே செல்லும். பெரும்பாலும், மொழிவழி (Verbal) உருப்படிகளே கொண்ட இச் சோதனையில் எண் திறன், இடத்திறன் (Spatial Ability) உருப்படிகளும் சில உள்ளன.

ஒடிசு-இலெனான் பள்ளித்திறன் சோதனையில் மூன்று சோதனைத் தொகுப்புகள் உள்ளன. இவற்றில் முறையே 90, 80, 80 உருப்படிகள் உள்ளன. இம்மூன்று சோதனைகளும் முறையே 1 முதல் 4 வகுப்பிற்கும், 5 முதல் 9 வகுப்பிற்கும், உயர் நிலைப்பள்ளி கல்லூரி ஆகிய நிலைகளுக்குமாகத் தயாரிக்கப்பட்டுள்ளன. முதலிரண்டு சோதனைகளை 20 நிமிடங்களிலும், மூன்றாம் சோதனையை 20 நிமிடங்களிலுமாக மொத்தம் 40 நிமிடங்களில் இச்சோதனைகளை நடத்தி விடலாம்.

ஒரு வகுப்பிலுள்ள மாணவர் குழு ஒடிசு-இலெனான் பள்ளித்திறன் சோதனையைத் தமக்குத் தாமே நடத்திக் கொள்ள முடியும். இதில் சோதனைத் தாள்களை மதிப்பீடு செய்பவரின் பங்கு மிகக் குறைவாகும். சரியான விடைகள் கொண்ட ஓர் அட்டையை (Stencil) சோதனைப் புத்தகத்தின் ஓரத்தில் பொருத்திவிட்டால், மதிப்பெண் வழங்கும் வேலை மிக எளிதாகிவிடும். மொத்த மதிப்பெண்கள் கண்டுபிடித்த பின்னர், அவற்றிற்குரிய மன வயதைச் (Mental Age) சோதனை விளக்க நூலிலிருக்கும் அட்டவணைகளிலிருந்து உடனுக்குடன் பார்த்தறியலாம்
எஸ்.த.

ஒடுங்கு சொத்து: காண்க – ஓங்கு சொத்து.

ஒடெசா சோவியத்து நாட்டில் உள்ள உக்கிரேனியா மாநிலத்தின் தென் பகுதியில் உள்ளதொரு நகரம். ஒடெசா இப்பகுதியின் தலைநகரம்; கருங்கடலின் வடமேற்குப் பகுதியில், ஒடெசா (Odessa) வளைகுடாவில், கீவ் (Kiev) நகரிலிருந்து 450 கி.மீ. தொலைவில் அமைந்துள்ள சிறந்த நகரம். வரலாற்றுக்கு முற்பட்ட காலத்திலேயே மக்கள் இங்கு வாழ்ந்தனர் என்பது, இங்குக் கிடைத்த புதிய கற்காலத்தைச் சார்ந்த பொருள்களிலிருந்து தெரிகிறது. இப்போதுள்ள நகரம் கி.பி.14-ஆம் நூற்றாண்டில் தார்தார் (Tartar) இன மக்களால் நிறுவப்பட்டதாகத் தெரிகிறது.அப்போது இந்நகரம் கட்சிபே எனக் கூறப்பட்டது. இந்நகரம் கி.பி. 1774-ஆம் ஆண்டில் முதல் துருக்கியப் போரின்போது உருசியப் படையால் கைப்பற்றப்பட்டு, பின்னர்த் துருக்கியிடம் ஒப்படைக்கப்பட்டது. இரண்டாம் துருக்கியப் போரின்போது, கி.பி.1789-இல் மறுபடியும் ஒடெசாவைக் கைப்பற்றி, உருசியா கி.பி.1791-இல் அதைத் தன் நாட்டோடு இணைத்துக் கொண்டது. அடுத்த மூன்று ஆண்டுகளில் இங்கு ஒரு கோட்டையும் கப்பல் தளமும் துறைமுகமும் கட்டப்பட்டன. இதற்கு கி.பி. 1795-இல் பண்டைய கிரேக்கக் குடியேற்ற நாடான 'ஒடீசாசு' என்ற நகர அரசின் நினைவாக ஒடெசா என்ற புதிய பெயர் சூட்டப்பட்டது.

ஒடெசா ஆறுகளின் முகத்துவாரங்களுக்கு மிக அருகில் அமைந்திருக்கிறது. ஆகவே, செழிப்பான உள்நாட்டுப் பகுதிகளிலிருந்து விளைபொருள்கள் ஏற்றுமதிக்காக அங்குக் கொண்டு வரப்படுகின்றன. மேலும், கி.பி.1819-இலிருந்து 1849 வரை சுங்கவரி வசூலிக்கப்படாத துறைமுகமாகவும் இது விளங்கியதால் வாணிகம் வளர்ச்சியுற்றது; நகரமும் வேகமாக வளர்ந்தது. இங்கு கி.பி.19-ஆம் நூற்றாண்டின் பிற்பகுதியில் தெற்கு உக்ரேனியாவில் இருப்புப்பாதை போடப்பட்டதால், இந்நகரம் உருசியாவின் மிகப் பெரிய நகரமாகவும் விளங்கியது. இருப்பினும் உணவைப் பதப்படுத்துதல் தவிர, மற்ற தொழில்கள் இங்கு மிக மெதுவாகவே வளர்ந்தன.

உருசியாவில் 1905-ஆம் ஆண்டு நடந்த புரட்சியின் போது, ஒடெசாவிலும் தொழிலாளர்கள் கிளர்ச்சியில் ஈடுபட்டனர். மீண்டும் 1917-1920 ஆண்டுகளில் உள்நாட்டுப் போரின்போதும், வெளிநாட்டுப் படையினரின் தலையீட்டின்போதும், பெரும் சண்டைகள் காரணமாக ஒடெசாவிற்கு இழப்பு மிகுதியாக ஏற்பட்டது. ஆனால், பின்னர் ஏற்பட்ட தொழில் முன்னேற்றம் காரணமாக, 1940-இல் நகரத்தின் உற்பத்திப் பொருள்கள் 1913-ஆம் ஆண்டைவிட எட்டு மடங்கு பெருகின. மீண்டும் இரண்டாம் உலகப் போரும், 1941-44-இல் செருமானிய ஆதிக்கமும் இம் முன்னேற்றத்திற்கு ஓரளவு இடைக்காலத் தடையை ஏற்படுத்தின எனலாம்.

அழகிய சுற்றுப்புறச் சூழ்நிலையில் திட்டமிட்டுக் கட்டப்பட்ட நகரம் ஒடெசா இங்கு ஒரு பல்கலைக் கழகமும்,பல துறைகளில் உயர் ஆய்வுக் கூடங்களும், உலகிலேயே சிறப்பு வாய்ந்த ஒரு கண் மருத்துவ மனையும், நூலகங்கள் அரங்குகளும் அருங்காட்சியகங்களும் உள்ளன. கருங்கடலில் உள்ள மிகப்பெரிய துறைமுகம் ஒடெசா ஆகும். இது ஆண்டு முழுவதும், பயன்படக்கூடிய முறையில் நவீனமயமாக்கப்பட்டுள்ளது. பெருங் கப்பல்களும் வரக்கூடிய முறையிலும் மிகுதியாக வளர்ந்துவிட்ட வாணிகத்திற்கு உதவி செய்யக்கூடிய வகையிலும் இலிவுசோல்சுக்கு (Livsolsk) என்ற புதிய துறைமுகமும் இங்குச் செயற்படுகிறது.

ஒடெசாவின் முக்கிய தொழில் உணவுப் பொருள்களைப் பதப்படுத்திப் பாதுகாத்தலே. இந் நகரில் தானிய அறைவை ஆலைகளும் உணவுப் பொருள்களைப் பாத்திரங்களில் அடைக்கும் தொழிற் சாலைகளும் எண்ணெய் ஆலைகளும் மது தயாரிப்பு நிலையங்களும் உள்ளன. வேளாண்மைக்குத் தேவைப் படும் இயந்திரங்கள், கப்பல்கள், குளிர்சாதன அமைப்புகள், துணிகள், உரங்கள் தயாரிப்பு போன்ற வையும் இங்கு நடைபெறுகின்றன. சணல் ஆலைகளும் திரைப்படத் தயாரிப்பு நிலையங்களும் பெரும் அச்சுக் கூடங்களும் இஙகு உள்ளன. மீன் பிடிப்புத்தளமும், அண்டார்க்டிக்குக் கடலில் திமிங்கிலம் பிடிக்கும் தொழிலுக்கான தளங்களும் இங்கேதான் இருக்கின்றன. ஒடெசாவின் மக்கள் தொகை: 1,046,000 (1979).

ஒடெசா ஒப்லாசுடு எனப்படும் நிலப்பகுதி 33,087 ச.கி.மீ. ஆகும். வன்பாலை (Steppe) என்று கூறப்படும் பெரும் புல்வெளிப் பகுதி இது. இங்குக் கோதுமை பெரும் அளவில் பயிராகிறது. இது ஒரு குளிர்ந்த பகுதி; வேனிற் காலத்தில் ஏறத்தாழ 22° செண்டிகிரேடு வெப்பமும், குளிர்காலத்தில் –3° செண்டிகிரேடு வெப்பமும் இருக்கும். இங்கு ஆண்டு மழை அளவு 36 செ.மீ. இங்குள்ள கரிய வண்டல் மண் செழிப்பானது. இங்கு வேளாண்மையும் உணவை யும் மீனையும் பதப்படுத்தும் தொழில்களும் முக்கிய தொழில்களாகும். ஒடெசாப் பகுதியில் இருப்புப் பாதைகளும் தான்யூபு (Danube) ஆறும் சிறந்த போக்குவரத்திற்கு வழி வகுக்கின்றன. இதன் மக்கள் தொகை: 2,544,000 (1979). கே.ம.

ஒண்டோரியா அரசியலமைப்பு: ஒண் டோரியா என்பது கனடா நாட்டிலுள்ள ஒரு மாகா ணம் ஆகும். கனடா நாட்டின் மிகவும் செழிப்பும் பசுமையும் வாய்ந்த பகுதி இது. இயற்கை வளம் மிகுதியாக இங்கு உள்ளது. அமெரிக்க ஐக்கிய நாட் டின் தனிப்பட்டோர் அதிகமான அளவில் தங்கள் முதலீட்டை ஒண்டோரியாவில் செய்துள்ளனர். இத னால் இங்கு உற்பத்தியாகின்ற பொருள்களும், உரு வான பொருள்களும் அமெரிக்க ஐக்கிய நாட்டில் விற்பனையாகின்றன. அமெரிக்க ஐக்கிய நாட்டின் சந்தையில் முக்கியமான இடத்தை ஒண்டோரியா பெற்றுள்ளது.

ஒண்டோரியா தொடக்கத்தில் இங்கிலாந்து நாட்டின் கட்டுப்பாட்டிற்குள் கி.பி. 1763-இலிருந்து 1791-வரை இருந்தது. பின்னர், இது தனிக்குடியேற்ற நாடாக ஆயிற்று. இதனால் கனடா நாடு இரண்டு குடியேற்ற நாட்டுப் பகுதிகளாகத் திகழ்ந்தது. இந்த இரண்டு பகுதிகளும் கி.பி. 1812-இல் ஒன்றாக இணைந்தன. பின்னர், கி.பி. 1812-இல் நடைபெற்ற போரில் ஒண்டோரியா (Ontario) ஆங்கிலேய இராணுவ உதவியோடு அமெரிக்க ஐக்கிய நாட்டின் ஆக்கிரமிப்பை முறியடித்தது. கனடாவில் கி.பி. 1867-ஆம் ஆண்டு புதிதாக உருவான 4 பகுதிகளில் ஒண் டோரியாவும் ஒன்றாகும். இதன் மக்கள் தொகை (1966 கணக்கெடுப்பின்படி) 6,960,870. இது கி.பி.1867 -ஆம்ஆண்டு இருந்த மக்கள் தொகையைக் காட்டிலும் நான்கு மடங்கு அதிகமாகும். இங்கு மூன்றில் இரண்டு பங்கு மக்கள் தொகையினர் ஆங்கிலேயக் குடும்ப வழி யைச் சார்ந்தவர்கள்.பிரெஞ்சு தேசக்குடும்ப வழியைக் கொண்டவர்கள் பத்தில் ஒரு பங்கினராவர். கனடா ஐக்கிய மதத்தைச் சார்ந்தவர்கள் (United Church of Canada) 29 விழுக்காட்டினர்; உரோமன் கத்தோ லிக்க வகுப்பினர் 25 விழுக்காட்டினர்; ஆங்கிலிகன் 20 விழுக்காட்டினர் ஆவர். இந்த மூன்று மதத்தினர் கள் மிகுதியாக உள்ளனர். இவர்கள் தவிரப் பிற மதத்தினர்களும் உள்ளனர்.

ஒண்டோரியா அரசியலமைப்பின்படி, துணை ஆளுநர் (Lieutenant-Governor) தலைமையின்கீழ் ஆட்சி நடைபெறுகிறது. துணை ஆளுநரைக் கனடா வின் மத்திய அரசாங்கம் நியமனம் செய்கிறது. கனடாவின் கூட்டாட்சிப் பகுதிகளுள் ஒன்று இம் மாகாணம். எனவே, கூட்டாட்சியின், மத்திய அரசாங் கத்தின் பேராளராகத் துணை ஆளுநர் செயற்படு கிறார். துணை ஆளுநர் தவிர, ஆட்சிக்குழு (Executive Council), சட்டமன்றம் (Legislative Assembly) ஆகியஇரண்டும் உள்ளன. துணை ஆளுநருக்கு உதவி யாக இந்த இரண்டு அமைப்புகளும் அமைந்துள்ளன.

ஆட்சிக்குழு செயலாக்கப்பணியைச் செய்யக்கூடி யதாக உள்ளது. இது அமைச்சரவையாகச் செயற் படக் கூடியது. இந்த ஆட்சிக் குழுவில் பிரதமரும் (Premier) 18 அமைச்சர்களும் இடம் பெறுகின்றனர். அமைச்சர்கள் அனைவரும் அமைச்சரவைத் (Gabinet) தகுதி கொண்டவர்கள். இவர்கள் சட்டமன்றத்தின் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட உறுப்பினர்களும் ஆவர்.

சட்டமன்றத்தில் பலதரப்பட்ட பிரிவினர்களின் கருத்துகளை அறிந்து, விவாதித்துச் சட்டங்கள் நிறை வேற்றப்படுகின்றன. இதில் 108 உறுப்பினர்கள் உள் ளனர். இவர்களது பதவிக்காலம் ஐந்து ஆண்டுகளுக்கு மிகாத வகையில் அமைக்கப்பட்டுள்ளது. கனடா கூட்டாட்சிப் பாராளுமன்றத்திலும் ஒண்டோரியா பிரதிநிதித்துவம் பெற்றுள்ளது. பாராளுமன்றக் கீழ வையான மக்களவையில் 88 தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட உறுப்பினர்கள் பிரதிநிதித்துவம் பெற்றுள்ளனர். பாராளுமன்ற மேலவையான ஆளவையில் (Senate) இடம் பெறுகின்ற உறுப்பினர்கள் வாழ்நாள் முழுவ தும் பதவியில் இருக்கின்றனர்.

ஒண்டோரியா அரசாங்கத்தில் எல்லாப் பணிகளும் திட்டமிட்டே செய்யப்படுகின்றன என்பதை அந்த அரசாங்கத்தில் அமைந்துள்ள துறைகளைப் பார்த்தே தெரிந்து கொள்ளலாம். இந்த அரசாங்கத்தில் கீழ்க்கண்ட துறைகள் உள்ளன. அவை, சட்டங்களைச் செயற்படுத்தும் துறை (Law Enforcement), விவசாயம், தொழிலாளர் நலன், பொதுப்பணி, மருத்துவம், நல்வாழ்வு, சீர்திருத்த நிறுவனங்கள் (Reform Institutions), கல்வி, பல்கலைக்கழக விவகாரங்கள் (University affairs), நெடுஞ்சாலைப் போக்குவரத்து, பொருளாதார வளர்ச்சி, நகராட்சி விவகாரங்கள், சுரங்கம், நிலமும் வனமும், எரிசக்தி, செய்தித்துறை ஆகியனவாகும். மக்களுக்கு வேண்டிய நடவடிக்கைகள் எடுக்க வசதியாக இந்தத் துறைகள் விரிவான வகையில் அமைக்கப்பட்டுள்ளன.

ஒண்டோரியாவில் உள்ளாட்சி அரசாங்கமும் சீராகச் செயற்பட்டுவருகிறது. உள்ளாட்சி நிருவாகத்தைக் கவனிக்க நகராண்மை வாரியம் (Municipal Board) ஒன்று பொறுப்புப் பெற்றுள்ளது. எல்லா உள்ளாட்சி அமைப்புகளையும் நகராண்மை வாரியம் கண்காணித்து, ஒழுங்குபடுத்துகிறது. மக்கட் பெருக்கம் மிகுந்த ஒண்டோரியா மாகாணத்தில் 966 உள்ளாட்சி அமைப்புகள் உள்ளன. அவை, 38 வட்டாரங்கள் (Counties), 1 பெருநகர் நகராட்சி (Metropolitian Municipality), 33 பெரிய நகர்கள் (Cities), 5 நகர வட்டாரங்கள் (Boroughs), 151 நகரங்கள் (Towns), 155 கிராமங்கள், 566 நகரியங்கள் (Townships) 17 வளர்ச்சி மாவட்டங்கள் (Improvement Districts) ஆகியனவாகும். இவையேயன்றி, காவல் கிராமங்கள் (Police Villages) என்பனவும் உண்டு. இவை மாகாணச் சட்டங்கள் மூலம் உருவாக்கப்பட்டுக் கண்காணிக்கப்படுகின்றன.

நீதித்துறை அமைப்பு (Judiciary), இந்நாட்டு அரசியலமைப்பில் முக்கியமான இடத்தைப் பெற்றுள்ளது. தலைமை நீதிமன்றம் (Supreme Court) நீதி வகை அமைப்பின் உச்ச அமைப்பாகும். இத்தலைமை நீதிமன்றம் உயர் மேல்முறையீட்டு நீதிமன்றம் (Court of Appeal), உயர்நீதிமன்றம் (High Court of Justice) ஆகிய இரண்டு பிரிவுகளைக் கொண்டுள்ளது. ஒவ்வொன்றுக்கும் ஒரு தலைமை நீதிபதி இருக்கிறார். தலைமை பெரும்பாலான வட்டாரங்களும் (Counties), மாவட்டங்களும் (Districts), சிவில், குற்றவியல் ஆகிய இரண்டுவகை நீதிமன்றங்களைக் கொண்டுள்ளன. தவிர, பிரிவு நீதிமன்றங்களும் (Division Courts) உள்ளன. 1968-ஆம்ஆண்டில் 48 வட்டாரங்களில் சிவில், குற்றவியல் நீதி மன்றங்களும், 248 வட்டார நீதிமன்றங்களும் இருந்தன. நீதிபதிகள் மைய அரசாங்கத்தால் அமர்த்தப் படுகின்றனர். நீதிபதிகளல்லாத பிற பணியாளர்களை மாகாண அரசாங்கம் நியமனம் செய்கின்றது.

பிற கூட்டாட்சி நாட்டு அரசியலமைப்புகளின் மாகாண அரசியலமைப்போடு ஒண்டாரியோ அரசியலமைப்பை ஒப்பீடு செய்தால், இதன் முக்கியத்துவம் நன்கு உணரப்படும். எம்.ப.

ஒத்தபக்கம்: 'பட்சம்' என்பது தமிழில் 'பக்கம்' என வருகின்றது. அனுமானப் பிரமாணத்தில் உண்மை மூன்று பக்கங்களில் வைத்து உணரப்படும். அவை 'பக்கம், ஒத்த பக்கம், ஒவ்வாப் பக்கம்' என்பன. ஒத்த பக்கம் 'சபக்கம்' என்றும் ஒவ்வாப் பக்கம் 'விபக்கம்' என்றும் சொல்லப்படுகின்றன. இவற்றைச் சிவஞான சித்தியார் முறையே 'நிகர் பக்கம்' என்றும் 'நிகரில் பக்கம்' என்றும் கூறுகின்றது (சுபக்கம்-அளவையியல்-9).

அவற்றுள் பக்கமாவது, அப்பொழுது ஆராய்ந்து துணியப்படும் பொருள் இருக்கும் இடம். ஒத்த பக்கமாவது, துணியப்படும் பொருள் இருக்கும் இடம்-அத்தன்மையத்ததாதலை நிறுவுவதன் பொருட்டு அதற்கு ஒப்பாகக் காட்டப்படும் இடம், ஒவ்வாப் பக்கமாவது, அதனை எதிர்மறை முகத்தால் நிறுவுதற் பொருட்டு, அந்த இடத்திற்கு மாறானதாகக் காட்டப்படும் இடம். 1. புகையை உடைத்தாய் இருத்தலால் இம்மலை தீயை உடையது. 2. எது எது புகையை உடையதோ, அது அது தீயை உடையதாகும். அடுக்களை போல. 3. எது தீயை உடையதன்றோ, அது புகையை உடையதன்று, தாமரைக் குளம் போல. இவ்வாறு நிகழும் அநுமானப் பிரமாணத்தில் மலை பக்கம்; அடுக்களை ஒத்த பக்கம்; தாமரைக் குளம் ஒவ்வாப் பக்கம். சி.அ.

ஒத்தாழிசைக் கலி: நான்கு வகைப்பாக்களில் ஒன்றானதும், துள்ளல் ஓசையினைப் பெற்றும் காய்ச்சீர் மிக்குவரப் பெற்றும் கனிச்சீர் வரப் பெறாமலும் அமைவதுமாகிய கலிப்பாவின் மூன்று வகையினுள் ஒன்றாகஅமைந்தது ஒத்தாழிசைக் கலியாகும்.

இவ்வொத்தாழிசைக் கலி மூன்று பிரிவினதாகும். அவை நேரிசை யொத்தாழிசைக்கலி, அம்போதரங்க ஒத்தாழிசைக்கலி,வண்ணக ஒத்தாழிசைக்கலி என்பனவாம்.

நேரிசையொத்தாழிசை: இது தரவு ஒன்றும், தாழிசை மூன்றும், ஒரு தனிச் சொல்லும், அதன்பின் சுரிதகமும் பெற்று வருவது. சுரிதகம் ஆசிரியம் அல்லது வெண்பாவால் அமையும்.

அம்போதரங்க ஒத்தாழிசைக்கலி: இது அம்போ தரங்கம் என்னும் கலி உறுப்பு தாழிசை என்ற உறுப்புக்கும் தரவு என்ற உறுப்புக்கும் இடையே வரப்பெறுவதாகும்.

வண்ணக ஒத்தாழிசைக்கலி: தரவு, தாழிசை, அராகம், அம்போதரங்கம், தனிச்சொல், சுரிதகம் என்னும் ஆறு உறுப்புகளையும் பெற்றுவருவது வண்ணக ஒத்தாழிசைக் கலிப்பாவாகும்.

இனிய ஓசை நலஞ் செறிந்த கலிப்பாக்களைக் கலித்தொகை நூல் முழுதும் காணலாம். கி.கோ.

ஒத்திசைவு என்பது மக்கள் தங்களின் கருத்து வேற்றுமைகளை அல்லது பாத்தியதைகளைச் (Claims) சரிப்படுத்திக் கொள்ளுவதற்காக ஒருவருக் கொருவர் உடன்படுவது. இரு தரப்பினர்களும் தங்கள் உரிமைகளை ஒருவருக்கொருவர் விட்டுக் கொடுப்பது மூலம் இது நிகழ்கிறது. தங்கள் கருத்து வேற்றுமை களை முடிவுக்குக் கொண்டு வருவதே இதன் நோக் கம். இது சட்ட நடவடிக்கை எடுக்காமல் இருந்திருந் தால் மேல் நடத்துவதில்லை என்ற கட்டுப் பாட்டுடனே நடைபெறும். நீதிமன்றத்தின்முன் முடிவு றாமல் இருக்கும் வழக்கு நடைமுறை குறித்து இது இருக்குமானால், பாத்தியதைகளை ஒழுங்குபடுத்தும் ஒப்பந்த வாசகங்களைக் குறிப்பிட்டு, இரு தரப் பினரும் சேர்ந்து மனு ஒன்றினைத் தாக்கல் செய்ய லாம். பாத்தியதைகள், வழக்கின் கருப்பொருளாக இல்லாவிட்டால் அல்லது வழக்கின் எல்லையை மீறி இருந்தால், ஓர் ஆவணம் வாயிலாகத் இரு தரப்பினர் தங்களுக்குள் ஒத்திசைவினை ஏற்படுத்திக் கொள்ள லாம். பொதுவாக இது ஓர் ஒப்பந்த வடிவில் இருக்கும். உரிமையியல் நடைமுறைச் சட்டம் கட்டளை 23, விதி 3, ஒத்திசைவு வழக்கினைக் குறித்த விதிமுறைகளைக் கூறுகிறது.

குடும்ப ஏற்பாடு ஒத்திசைவின் ஒரு வகையாகும். ஆனால் ஒத்திசைவு, குடும்ப ஏற்பாடு (Family Settlement) போன்று ஒருவர் மற்றொருவர் பேரில் ஏற்படுத்தும் உரிமை மாற்றம் அன்று; தங்களிடம் ஏற் கனவேயுள்ள உரிமை மூலங்களை ஒழுங்குப்படுத்திக் கொள்ளுவதேயாகும். ஒத்திசைவு எப்பொருளினைக் குறித்தும் இருக்கலாம்.

ஒத்திசைவு, குடும்ப ஏற்பாடு வேறுபாடு: குடும்ப உறுப்பினர்கள் தமது சொத்தினைக் குறித்த உண்மை யான தங்கள் தகராறுகளைத் தீர்த்துக் கொள்வதற் காக ஏற்படுத்திக் கொள்ளும் உடன்பாடு குடும்ப ஏற் பாடாகும். குடும்பத்தில் அமைதியை ஏற்படுத்துவதற் கும், வழக்கினைத் தவிர்ப்பதற்கும் குடும்ப நன்மையை யும் சொத்தையும் பாதுகாப்பதற்கும் குடும்பப் பெருமையினைக் காப்பாற்றிக் கொள்வதற்கும் குடும் பத்து உறுப்பினர்கள் இதனைத் தம்மிச்சையாக ஏற் படுத்திக் கொள்கின்றார்கள். ஒத்திசைவினை அயலார் ஒருவரிடங்கூட ஏற்படுத்திக் கொள்ளலாம். ஒத்திசை வினை ஏற்படுத்திக் கொள்வதற்கு ஏற்கனவே ஐயத் திற்கிடமுள்ள உரிமைகளோ பாத்தியதைகளோ இருக்க வேண்டும். ஆனால், குடும்ப ஏற்பாட்டினை ஏற்படுத்திக் கொள்வதற்கு அவ்வாறான ஐயத் திற்கிட முள்ள உரிமைகளோ பாத்தியதைகளோ இருக்கவேண்டியதில்லை. ஆ.ச.

ஒத்திசைவும் உளநிறைவும் இருவர்க் கிடையே ஏற்பட்ட ஒப்பந்தம் ஒன்றில், ஒப்பந்தத் தரப்பினருள் ஒருவர் ஒப்பந்தத்தில் தமது பங்கை நிறைவேற்ற, மற்றொரு தரப்பினர் நிறைவேற்றாத நிலையில், அவ்வாறு நிறைவேற்றத் தவறியவர், தாம் அளித்த உறுதியுரைக்கு மாற்றாக மறுதரப் பினர் இசையும் வேறொன்றைச் செய்து அதை மற்றவர் ஏற்கும்போது அவ்வொப்பந்தம் நிறை வேற்றப்பட்டதாகக் கொள்ளப்படும். இதனை ஒத் திசையும் உளநிறைவும் (Accord and Satisfaction) எனக் குறிப்பிடுவர். இக்கொள்கை இந்திய ஒப்பந்தச் சட்டத்திலும் தீங்கியற் சட்டத்திலும் காணப்படு கிறது. தி.ஆ.இ.

ஒத்திசைவு மணமுறிவு: கணவன், மனைவி இருவரும் தம்முள் ஒத்திசைந்து வஞ்சகக் கூட்டு ஏது மின்றி மணமுறிவு செய்து கொள்வது ஒத்திசைவு மணமுறிவு எனப்படும். இந்துத் திருமணச் சட்டம், பிரிவு 13ஆ, இதற்கான வகையங்களைக் கொண் டிலங்குகிறது. இதன்படி கணவன், மனைவி இருவரும் ஒத்திசைவு மணமுறிவு பெற, பின்வரும் நிபந்தனை களை நிறைவேற்றிடுதல் வேண்டும். 1) கணவன், மனைவி இருவரும் ஓராண்டு அல்லது அதற்கு அதிகப் படியான காலம் பிரிந்து வாழ்ந்திருத்தல் வேண்டும். 2) இருவரும் கூடி வாழ வகையில்லாதபடியால் தங்க ளது திருமணத்திற்கு முடிவு காண இருவரும் ஒருவ ரோடொருவர் இசைந்திருக்கவேண்டும். பிரிவுபட்ட திருமணமாயினும் ஒருவரோடொருவர் உடன்பட்டு இவ்விதியின்படி திருமண முறிவு காணலாம்.

கணவன், மனைவி அவசரப்பட்டுத் திருமண முறிவு காண விழைதலைத் தவிர்க்க 13ஆ, உட் பிரிவு-2 இணைக்கப்பட்டுள்ளது. இதன்படி வாழ்க் கைத் துணையர் விரும்பினால் தங்கள் விண்ணப்பத் தைத் திரும்ப பெற்றுக் கொள்ளலாம். அப்படித் திரும்பப் பெற்றுக் கொள்ளாவிட்டால், விண்ணப் பித்த நாளிலிருந்து ஆறு மாதங்களுக்குப் பிறகும் 18

மாதங்களுக்கு முன்னரும் திருமண முறிவுக்காகத் தீர்ப்பளிக்கப்படும். இருதரப்பினரின் கூற்றையும் கேட்டுத் திருமணம் நடைபெற்றதையும் விண்ணப்பத்தில் கூறப்பட்ட காரணங்கள் உண்மையானவை என்பதையும் சரியான முறையில் தீர விசாரித்து நீதிமன்றத்தினர் திருப்தியடைந்த பின்னரே தீர்ப்பளிக்கப்படும். தீர்ப்பளிக்குமுன் நீதிமன்றம் திருமண முறிவுக்கான இசைவு வலுக்கட்டாயமாகவோ ஏமாற்றும் எண்ணத்துடனோ தகாத ஊக்கத்தினாலோ பெறப்பட்டதன்று என்பதில் உளநிறைவடைந்திருத்தல் வேண்டும்.

முகம்மதியர் சட்டம்: முகம்மதியர் சட்டத்திலும் ஒத்திசைவு மண முறிவுக்கான வழிவகைகள் உண்டு. அவை, 1) கூலா 2) முபாரத்து என இரு வகைப்படும்.

கூலா: இம்முறையில் மனைவி கணவனைவிட்டுப் பிரிந்து செல்ல விரும்புகிறார். எனவே, கணவனுக்கு இவாசு (Iwaz) எனப்படும் பரிசு ஒன்றினைக் கொடுத்து அவரது இசைவினைப் பெறுகிறார். இம்முறையில் மண முறிவினை விரும்புவது மனைவியே; கணவன் அல்லன். பரிசு ஒன்றினைக் கொடுப்பதன் மூலம் கணவனின் இசைவு பெற்றுத் திருமணத்திற்கு முறிவு காணுதலைக் கூலா என்பர். கூலா என்ற சொல்லுக்கு மனைவியின் மீது தனக்குள்ள உரிமையினைக் களைதல் என்பது பொருள்.

முபாரத்து: இம்முறையில் கணவன், மனைவி இருவருமே ஒருவரை விட்டு ஒருவர் பிரிய விரும்புகின்றார். திருமண முறிவு காணும் நோக்கம் இருவருக்கும் உண்டு. எனவே, இருவரும் ஒன்றுகூடிப் பேசி இசைந்து ஒருவரை விட்டு ஒருவர் பிரிதலை முபாரத்து என்பர். இருவரும் பிரிய விரும்புவதால் பரிசு ஏதும் கொடுக்க வேண்டியதில்லை. முபாரத்து என்ற சொல்லுக்கு ஒருவரையொருவர் விடுக்கும் செயல் என்பது பொருள். ஏ.ப.

ஒத்துணர்வு மற்றவர்களின் வேதனைகளையும், துன்பங்களையும் தங்களுடையன போல ஏற்று உணர்வதே பொதுவாக 'ஒத்துணர்வு' (Sympathy) எனப்படும். மற்றவர்களது துன்பத்திற்கு மாற்றளிக்கும் இந்தக் குணம் மனிதனின் அடிப்படைக் குணங்களில் ஒன்றாகவும் விளங்குகிறது. ஒரு மனிதன் துன்பப்படுவதைப் பார்த்த மாத்திரத்தில் மற்றவருக்குத் தோன்றுகின்ற ஒருவித உணர்ச்சியைச் சார்ந்து இந்த ஒத்துணர்வு வெளிப்படுகிறது. ஒருவரின் துன்பத்திலும் வேதனையிலும் காலம் தாழ்த்து ஒருவர் தம் உணர்வுகளை வெளிப்படுத்துமிடத்து ஒத்துணர்வு தன் பொருளை இழந்துவிடுகிறது. இதனைக் கொண்டு பார்க்குமிடத்து ஒத்துணர்வு என்பது ஒருவரது பாதிப்பில் உடனே தானும் பங்குகொள்ளல் வேண்டும் என்ற உணர்வில் ஒருவர் வெளிப்படுத்துகிற தம் உணர்ச்சிகளைச் சார்ந்தே அமைகிறது எனலாம். ஒருவரது துன்பத்தில் மற்றவர் பங்கு கொள்வதை இது குறித்தாலும், எல்லாவகையான பகிர்தலும் ஒத்துணர்வு ஆகாது என்பதையும் ஏற்றுக் கொள்ளல் வேண்டும்.

துன்பமும், மகிழ்ச்சியும் மற்றவரிடம் கண்டவுடனே ஒருவருக்கு அதே உணர்வுகளை ஏற்படுத்தும். ஆனால், துன்பமும் மகிழ்ச்சியும் நமக்கு வேண்டிய ஒருவருக்கு ஒரு குறிப்பிட்ட சூழ்நிலையில் ஏற்படுவதைக் கண்ட மாத்திரத்திலயே நமக்கு ஒத்துணர்வு ஏற்படுகிறது. அதே நேரத்தில் மற்றவரின் சோகமும், துன்பமும் மகிழ்ச்சியும் பொருத்தமற்ற ஒன்று என ஒருவருக்குத் தோன்றினால் அங்கு அனுதாபம் ஏற்படலாமே யொழிய, ஒத்துணர்வு தோன்ற வாய்ப்பில்லை. எனவே, ஒருவரின் சோகத்தையும், அதனைப் பார்ப்பவருக்குத் தோன்றக் கூடிய அனுதாப உணர்வினையும் பொறுத்தே 'ஒத்துணர்வு' தோன்றுகிறது. மேலும், துயரப்படும் ஒருவருக்கு அதனைக் கண்ணுறுபவரின் ஆறுதலும் தேறுதலும் மட்டுமே துணையாக இருக்க முடியும் என்ற ஒருநிலைமை இருக்கும் பொழுது மட்டுமே 'ஒத்துணர்வு' தோன்ற வாய்ப்புள்ளது. மற்றவர்களது துன்பத்தைக்கண்ட மாத்திரத்தில் இது தோன்றக் கூடியதாக அமைகிறது. மற்றவர்களின் உணர்ச்சிகள் நேரடியாகப் பாதிக்கப்படுவதைக் கண்டவுடன் ஒத்துணர்ச்சி ஏற்படுகிறது. ஒத்துணர்பவரின் உணர்வுகளும், உண்மையில் துயரப்படுபவரின் உணர்வுகளும் ஒன்றல்ல. ஆனால், இருவர்தம் மனவேதனைகளும் ஒன்றாக இருக்கும்.

ஒத்துணர்வு என்பது மனிதனின் முக்கிய பண்புகளாகக் கருதப்படும் நேர்மை, இரக்கம், நீதி ஆகிய குணங்களைச் சார்ந்ததே என அறியலாம். மனிதமாண்பானது ஒத்துணர்வை அடிப்படையாகக் கொண்டது எனவும் தெரிந்து கொள்ளலாம். முதலில் ஒத்துணர்வு நெருங்கிய நண்பர்களுக்காகவும், குழந்தைகளுக்காகவும், பின்னர் ஒருவரைச் சார்ந்த குழுவினருக்காகவும், இனத்தவருக்காகவும், பொதுவாக மிருகங்களுக்காகவும் கூட வெளிப்படும் தன்மையது ஆகும். ஒத்துணர்தல் எந்தவிதமான மனநிலையையும் பகிர்ந்து கொள்ளுதலையும் அதனைப் பற்றித் தெளிவுபடுத்துதலையும் குறிக்கும். சமுதாயம் என்பது மனிதர்களது மனத்திலேயே உள்ள ஒரு கருத்து, மனிதர்கள் ஒருவரோடு ஒருவர் இணைந்து கொள்ளவும் ஒத்துணர்வே வழி செய்கிறது.

எந்த ஒரு உணர்ச்சியும் தொடர்பில்லாமல் ஒத்துணர்வில் வெளிப்படுவதில்லை. ஆனால், அதே வேளையில் ஒத்துணர்தலின் வேகம் மனிதர்களுக்கு உள்ளேயே வெளிப்படும் தன்மையைக் கொண்டதாகும். ஒத்துணர்வு இருவகைப்படும்: முதலாவது பழைய சலனமறு ஒத்துணர்வு; (Primitive Passive Sympathy) அதாவது, ஒரே குணமுள்ள மற்றவரது உணர்ச்சி வெளிப்பாட்டினைத் தனதாக ஏற்று உணர்வதை குறிக்கும். இரண்டாவது சலனமுள்ள ஒத்துணர்வு (Active Sympathy); அதாவது, இது ஒரு சமுதாய விழிப்புணர்வைப் போன்றதாகும். ஒருவர் தம் உணர்வுகளைப் பகிர்ந்துகொள்ளுதற்கும், தம் தனிப்பட்ட உணர்வுகளைச் சார்ந்து நிற்பதற்கும் ஒத்துணர்வை நாடுகிறார். இவ்வாறு வெளிப்படும் ஒத்துணர்வு ஒருவரின் துயரங்களைக் குறைத்துக் கொள்ள வழி வகுக்கிறது.

ஒத்துணர்தல் என்பது உணர்ச்சிகளைப் பகிர்ந்து கொள்ளுதல் மட்டும் அன்று. மாறாக, இது ஒரு வரையறுக்கப்பட்ட செயல். எவ்வாறு அன்பானது தாழ்வானதிலிருந்து உயர்ந்தது வரை வெளிப்படுகின்றதோ அதனைப் போன்று மனிதர்களது மதிப்பீட்டைச் சார்ந்து இது வெளிப்படுகிறது. ஒத்துணர்தலில் மற்றவர்கள் துன்பத்தைத் தமதாகவே ஒருவர் அனுபவிக்கும் குணத்தைச் சார்ந்தது. மேலும்,ஒருவரின் துன்பமும் ஒத்துணர்வும் மாறுபட்டவையே யாகும். மற்றவரது துயரத்தைப் பார்த்தவுடன் ஒத்துணர்வு வெளிப்பட்டாலும், மற்றவர்களைப் பற்றிய விழிப்புணர்வே ஒத்துணர்வு தோன்றுவதற்கு மையக்காரணம் ஆகும். சீனி.நா. & கொ.இ.

துணை நூல்கள்:

Smith A., The Theory of Neural Sentiments, in Adam Smith's Moral and Political Philosophy, (Ed) by Schnada, H., New York, 1948.

Scheler, M., The Nature of Sympathy, Routledge, London, 1913.

ஒத்துழையாமை இயக்கம்: இந்திய விடுதலைப் போராட்டத்தின்போது ஆங்கிலப் பேரரசுடன் ஒத்துழையாமல், இந்தியர் இந்தியர்களாகச் செயற்படவேண்டுமென்ற நோக்குடன் காந்தியடிகளால் உருவாக்கப்பட்ட இயக்கம் 'ஒத்துழையாமை இயக்கம்' எனப்படும். ஆங்கிலப் பேராட்சியாளர்களிடம் இந்தியரின் குறைகள், கருத்துகள் ஆகியவற்றை எடுத்துக் கூறல், எதிர்ப்புணர்வுகளைத் தீர்மானங்கள் வாயிலாக வெளிப்படுத்துதல் போன்ற தன்மைகளை விடுத்து, எதிர்ப்புகளை அறவழியில் அன்பு நெறியுடன் வெளிப்படுத்தி அரசுக்கு உணர்த்த காந்தியடிகள் ஒத்துழையாமை இயக்கத்தைத் தொடங்கினார். அடிமைகளாய் ஆளப்படும் இந்தியரின் ஒத்துழைப்பு இல்லாவிடில், ஆளும் ஆங்கில ஆதிக்கம் இந்தியருக்கு விடுதலையை நல்குவதைத் தவிர வேறுவழியில்லை என அண்ணல் நம்பினார்.

சாலியன்வாலாபாகு என்னுமிடத்தில் 1919 ஏப்பிரல் 15-ஆம் நாள் தளபதி தயர் (Dyre) நடத்திய கொலைவெறிச் செயல், 1919 நவம்பர் 24-ஆம் நாள் தில்லியில் நடந்த கிலாபத்து மாநாட்டின் தீர்மானம், 1919-இல் முதல் உலகப் போருக்குப் பின்னர் அறிவிக்கப்பட்ட மாண்ட்போர்டு சீர்திருத்தங்கள், இந்தியரின் விருப்பத்தை நிறைவேற்றாமை போன்ற காரணங்களாலும் காந்தியடிகள் ஆங்கில அரசினை அடிபணியச் செய்ய இந்த ஆயுதத்தைக் கையாண்டார். காந்தியடிகளின் ஒத்துழையாமை இயக்கம் பற்றிய தீர்மானத்தை 1920 செப்டம்பர் நான்கு முதல் ஒன்பதாம் நாள் வரை நடைபெற்ற கல்கத்தாக் காங்கிரசின் உறுப்பினர்கள், 1855-க்கு 873 என்ற வாக்கு அடிப்படையில் ஏற்றுக் கொண்டனர். அதனை 1920 செப்டம்பர்த் திங்களில் நடைபெற்ற நாகபுரிக் காங்கிரசு ஏற்றுக்கொண்டது.

ஒத்துழையாமைப் போராட்டம் நான்கு பிரிவுகளாக வகுக்கப்பட்டிருந்தது. 1. ஆங்கில அரசு இந்தியர்களுக்கு வழங்கிய பட்டங்கள், பதவிகள் ஆகியவற்றை விட்டுவிடுதல்; 2. சட்டமன்றங்கள், நீதிமன்றங்கள், கல்விக் கூடங்கள், காவல் துறை, படைப் பொறுப்பு, அயல்நாட்டுப் பொருட்கள் ஆகியனவற்றைப் புறக்கணித்து ஒதுக்குதல்; 3. ஆங்கில அரசுக்கு வரிகட்ட மறுத்தல்; 4. உள்நாட்டுப் பொருட்கள், கதருடை ஆகியவற்றைப் பயன்படுத்துதல், தீண்டாமை நீக்கம், ஒற்றுமை ஒருமைப்பாடு ஆகியவற்றை ஏற்படுத்துதல் போன்றவையே காந்தியத் திட்டங்களாக இருந்தன.

இந்தியச் சட்டமன்றங்கள் ஆங்கிலேயரின் கைப்பாவையெனச் செயற்படுவதைக் காந்தியடிகள் ஏற்கவில்லை. அவை இந்தியரின் நல்வாழ்வுடன் அரசியல் தூய்மையையும் களங்கப்படுத்துவதாக அவர் கருதினார்; எனவே, சட்டமன்றங்களைப் புறக்கணித்தல் வேண்டுமென்றார். ஒத்துழையாமை இயக்கம் 1920 நவம்பரில் சட்டமன்றத் தேர்தல்கள் நடக்கவிருந்த நேரத்தில் தொடங்கிற்று. ஆகவே, ஒத்துழையாமைப் போரின் ஒரு கட்டமாகத் தேர்தலில் போட்டியிட வேண்டாம்; அவ்வாறு போட்டியிடக் கூடியவர்களுக்கு வாக்களிக்கவேண்டாம் எனமக்கள் கேட்டுக்கொள்ளப்பட்டனர். பஞ்சாபு, பம்பாய், ஐக்கிய மாகாணம்,

மத்திய மாகாணம் ஆகியவற்றில் ஒத்துழையாமை இயக்கம் காரணமாகத் தேர்தல்கள் பெருமளவில் புறக்கணிக்கப்பட்டன. இதன்மூலம் இந்தியரைக் கொண்டே இந்தியரைக் கட்டுப்படுத்தும் ஆங்கிலேய ரின் பிரிவினைக் கோட்பாடு தடைப்படலாயிற்று.

ஒத்துழையாமை இயக்கத்தின் மற்றோர்செயற்பாடு ஆங்கில நீதிமன்றங்களை நோக்கி அமைந்தது.செலவு, காலதாமதம், ஒருபுறச்சார்பு, திட்டவட்டமான நீதி முறையினைப் பின்பற்றாமை போன்ற குறைபாடு களுடைய ஆங்கில நீதிமன்றங்களை இந்தியர் புறக் கணித்தால் ஆங்கிலேயர் இந்தியரைக் கட்டுப்படுத் தும் முயற்சிகள் பலனற்றுவிடுமெனக் காந்தியடிகள் எண்ணி, நீதிமன்றப் புறக்கணிப்பைச் செயற்படுத் தினார். அதற்கு ஒரு மாற்றாக இந்தியத் தாயக வழக்கமான பஞ்சாயத்து முறையில் வழக்குகளைத் தீர்த்துக் கொள்ளலாமெனக் குறிப்பிட்டார். எனவே, நீதிமன்றப் புறக்கணிப்பு செயல்வடிவம் பெற்றது. எண்ணற்ற வழக்கறிஞர்கள் தம் தொழிலைக் கைவிட்டனர். அதற்காகத் தாம் பெற்றிருந்த சன்னத்துகள், பட்டயங்கள் ஆகிய வற்றை ஆங்கில அரசிடம் திரும்ப ஒப்படைத்தனர். இலாலா லசபதிராய், சி. இராசகோபாலாச்சாரியார் போன்றோர் அவர்களுள் குறிப்பிடத்தக்கவர்கள். அவ்வாறு தொழிலைத் துறந்துவிட்டோர் ஒத்துழை யாமைப் போரில் ஈடுபட்டுத் தம்மை இந்திய விடுதலைப் போராட்டத்துடன் இணைத்துக் கொண் டார்கள். இந்திய மக்களுள் பெரும்பான்மையினர் தம் வழக்குகளைப் பஞ்சாயத்துகள் மூலம் தீர்த்துக் கொண்டனர். அவற்றின் விளைவாகக் குழப்பமான குறைபாடுகள் மலிந்த நீதிமுறைகளினால் அல்லற் படுவதனின்றும் இந்தியர்கள் தவிர்க்கப் பட்டார்கள். அதனால், ஆங்கில நீதிமன்றங்கள் செல்வாக்கிழக்க லாயின. வழக்குகளைப் பதிவு செய்வதற்காகப் பயன்படுத்தப்படும் முத்திரைக் காகிதங்களின் விற்பனை குறைந்தது. அது ஆங்கில அரசின் வருவாயைப் பாதிப்பிற்குள்ளாக்கியது.

ஆங்கிலக் கல்வியை ஆங்கில மொழிவாயிலாகக் கற்பதன் மூலம் தாய்மொழி வாயிலாகப் பெறும் கல்வியறிவு தடைப்படுகின்றதெனவும், கல்வியின் முழுப் பயனையும் அடைய இயலாத நிலை ஏற்படு கின்றதெனவும் அடிகள் கருதினார். எனவே, ஆங் கிலக் கல்வியுடன் அதனைப் புகட்டக் கூடிய கல்விக் கூடங்களையும் அரசாங்கக் கல்விக் கூடங்களையும் புறக்கணிக்க அவர் வேண்டுகோள் விடுத்தார். அலிகார் எம்.ஏ.ஓ.கல்லூரி, காசிப் பல்கலைக்கழகம், போன்ற முக்கியக் கல்விக்கூடங்களின் மாணவர்கள் தம் படிப்பை விடுத்து ஒத்துழையாமை இயக்கத்தில் ஈடுபடலாயினர். அதனால், இந்தியர்களின் கல்வி பாதிக்கப்படக் கூடாது என்பதற்காக அலிகார் முசுலிம் பல்கலைக்கழகம், குசராத்து, காசி, பீகார் வித்யாபீடங்கள் என்ற பெயர்களில் தேசியக் கல்விக் கூடங்கள் உருவாக்கப்பட்டன. அரசுப் பள்ளிகளுக் கான ஆதரவு பொதுமக்களிடம் குறைந்து தேசியப் பள்ளிகள் செல்வாக்குப் பெறலாயின.

காந்தியடிகள் தம் 'நயிதாலிம்' என்றபுதிய கல்விக் கொள்கையான ஆதாரக் கல்வித் திட்டத்தை உரு வாக்குவதற்கு ஒத்துழையானம இயக்கம் காரணமா யிருந்ததெனலாம். ஆங்கிலக் கல்வி மூலம் தோன்றிய பண்பாட்டுச் சிதைவு தடுக்கப்பட்டு, இந்தியர் இந்தி யராக வாழ வழியேற்பட்டது.

இந்தியப் பொருளாதார நலிவிற்கு அடிப்படைக் காரணம் அயல்நாட்டுப் பொருள்களையும் அயல் நாட்டுத் துணிகளையும் பயன்படுத்துவதே என அவர் கருதினார். எனவே, அத்தகைய துணிகள் பொருள் கள் ஆகியவற்றை வாங்குவதைத் தவிர்த்து, இந்தியப் பொருளாதார மேம்பாட்டிற்கு வழிகோலுவதே ஒத்துழையாமை இயக்கத்தின் மற்றொரு நிலையா யிருந்தது. எனவே, அயல்நாட்டுத் துணிகள் எரிக்கப் பட்டன. அவற்றை விற்பனை செய்யும் கடைகள் மறியலுக்கு இலக்காயின. அப்போது 'சர்க்கா' என்ற இராட்டையைப் பயன்படுத்தி நூல் நூற்று, அதனைப் பயன்படுத்துதலைக் காந்தியடிகள் முக்கிய மானதாக்கினார். அதன்மூலம் இந்தியப் பொருளா தார முன்னேற்றத்திற்கானதொரு படியாக ஒத்துழை யாமை இயக்கம் பயன்படுத்தப்படலாயிற்று.

ஒத்துழையாமை இயக்கத்தின் அடுத்தகட்டமான வரிகொடா இயக்கம் 1921-நவம்பர் 23-ஆம் நாள் தொடங்கியது. இதுவும் ஆங்கில அரசினைப் முதல் பொருளாதாரச் சிக்கலைச் சந்திக்கச் செய்யும் ஓர் ஒத்துழையாமை முயற்சியேயாம். இம்முயற்சியும் வன்முறையின்றி அன்புவழியில் எதிர்ப்பினைக் காட் டும் ஒரு நேரடிச் செய்கையாயிருந்தது.

மேற்கண்டவாறு எதிர்மறைத்திட்டங்களுடன் உடன்பாட்டுத் திட்டங்களையும் காந்தியடிகள் ஒத்துழையாமை இயக்கத்தின் செயல்முறைகளாகப் பயன்படுத்தினார். புதிய இந்தியாவை உருவாக்கக் கூடிய திட்டங்களையும் காந்தியடிகள் செயற்படச் செய்தார். உள்நாட்டுப் பொருள்களைப் பயன்படுத் துதல் என்பதன் மூலம் ஆங்கில அரசுடன் ஒத்துழை யாமல் அதன் பொருளாதாரச் சுரண்டலைத் தடுத்துப், பொருள் வலிமையைக் குன்றச் செய்ய வேண்டும் என்ற நோக்கில் அவரது ஒத்துழையாமை இயக்கம் செயற்பட்டது. இவ்வியக்கத்தில் முதல்

உலகப் போருக்குப்பின் துருக்கிக்கு இழைக்கப்பட்ட அநீதி காரணமாக எழுந்த கிலாபத்து இயக்கத்தின் செயல் திட்டங்களும் பின்னிப் பிணைந்திருந்தன.

இந்தியர்களின் ஒத்துழையாமை இயக்கத்தினை ஆங்கிலப் பேரரசு அடக்குமுறையைக் கையாண்டு நசுக்க முற்பட்டது. காந்தியடிகள், 1922 பிப்ரவரி முதல்நாள் இந்திய அரசப்பேராளரான இரீடிங்கு (Reading) பிரபுவிற்கு ஒரு கடிதம் எழுதினார். அதில் அக்கடிதம் கிடைத்த ஏழு தினங்களுக்குள் ஆங்கில அரசு இந்தியர் எதிர்ப்பு நடவடிக்கைகளைத் தவிர்த்தல், ஏற்கனவே இந்தியர்களுக்கு இழைக்கப்பட்ட கொடுமைகளைத் தடுத்தல் போன்ற நடவடிக்கைகளை எடுக்கத் தவறினால் தாம் சட்டமறுப்பு இயக்கத்தைத் தொடங்கப் போவதாக அறிவித்தார். அந்த எச்சரிக்கை ஏற்றுக் கொள்ளப்படாததால், காந்தியடிகள் சட்டமறுப்பு இயக்கத் தொடக்கப் பணிகளில் ஈடுபடலாயினார். அவ்வமயம் 1922-பிப்ரவரி ஐந்தாம் நாள் ஐக்கிய மாகாணத்திலிருந்த சௌரி சௌரா என்னுமிடத்தில் காவல் நிலையம் தீக்கிரையாக்கப்பட்டதுடன் 21 காவலர்கள் உயிரோடு கொளுத்தப்பட்டரர்கள். தம் அன்பு மற்றும் அறவழிப் போராட்டம் நெறிதவறி வன்முறைகளுக்கு வழிகோலுவதைக் கண்ட அண்ணல் 1922 பிப்ரவரி 12-ஆம் நாள் ஒத்துழையாமைப் போராட்டத்தினை நிறுத்திவிட்டார்.

ஒத்துழையாமைப் போராட்டம் நிறுத்தப்படினும் அது நாடு தழுவிய ஒன்றாக இருந்ததால், இந்திய விடுதலைப் போராட்டத்திற்கு வலுவூட்டியதுடன் ஒருமைப்பாட்டுணர்வையும் இந்தியர்களிடையே ஏற்படுத்தியது. அண்ணலின் அன்பு மற்றும் அறவழிப் பண்புகள் இந்திய மக்களிடையே ஓர் எழுச்சியைத் தோற்றுவிக்க ஒத்துழையாமை இயக்கம் பெரிதும் துணைநின்றது.

மா.கா.

ஒதுங்குஇன மக்கள்: காண்க: எல்லைசார் மக்கள்.

ஒதுங்கு பண்பாடு: காண்க: எல்லைசார் பண்பாடு.

ஒதுங்கொலியன்: மொழியின் அடிப்படை அலகு ஒலியாகும். அவ்வொலிகள் மொழியியலாளர்களால் விளக்கப்பட்டு ஒழுங்குமுறை செய்யப்பெறுகின்றன. ஒலியன்களும், மாற்றொலியன்களும், அவற்றின் உச்சரிப்பு முறையும், அவை எவ்வெவ்விடங்களில் எவ்வெவ்வொலிச்சூழலில் வழங்கப்படுகின்றன என்ற வரன்முறைச் சூழல்களும் அவர்களால் தரப்படுகின்றன.

உச்சரிப்பு முறையில் ஒரு பொதுத் தன்மை பெற்று ஒலிக்கப்பெறும் ஒலியன்களைப் போன்றில்லாமல், ஒலியன் ஒழுங்குமுறையிலிருந்து (Phonemic System) மாறுபட்டு ஒலிக்கப்படும் சில ஒலியன்களும், பெருவழக்கில்லாமல் மிக அருகிய நிலையில் ஒருகுறிப்பிட்ட பேச்சுச் சூழலில் மட்டுமே வருகிற ஒலியன்களும் மொழியியலாளர்களால் ஒலியன் வகைபாட்டில் (Phonemic Classification) முற்றிலுமாய் விடப்படுகின்றன; அல்லது ஓரளவு மட்டிலுமே விளக்கம் பெறுகின்றன. இவ்வொலியன்களே ஒதுங்கொலியன்கள் (Marginal Phonems) ஆகும்.

ஒதுங்கொலியன் பொதுவாக இரண்டு நிலைகளில் தோன்றுகிறது. முதலாவதாகப் பிறமொழிகளிலிருந்து சொற்கள் கடன் வாங்கப்படும்பொழுது, கடன் வாங்கப்பட்ட சொற்கள் சிலவற்றில் ஒதுங்கொலியன்கள் தோன்றுகின்றன. எடுத்துக்காட்டாக, ஆங்கிலமொழி (X) என்ற அதிர்விலாக் கடையண்ண உரசொலி (Voiceless Velar Fricative) ஒரு ஒதுங்கொலியன் ஆகும். இது லோக் (Loch) என்ற கேலிக்குச் (Gaelic) சொல்லிலும், பாக்கு (Bach) என்ற செருமன் சொல்லிலும், மற்றும் சில வேல்சு மொழிச் சொற்களில் மட்டிலுமே பயன்படுத்தப்படுகிறது. இவ்வொலியன் மற்ற ஒலியன்களைப் போன்று சொற்களின் எல்லா இடங்களிலும் வருவதில்லை. ஆகவே, ஆங்கில ஒலியன் வகைபாட்டில் இவ்வொலியனுக்கு முதன்மை தரப்படுவதில்லை. இவ்வகை ஒதுங்கொலியனுக்கு எடுத்துக்காட்டாகப் பேச்சுத் தமிழின் அதிர்வு அடைப்பொலிகளைக் (Voiced Plosive Sounds) குறிப்பிடலாம். பேச்சுத் தமிழின் பத்து அடைப்பொலிகளுள் ஐந்து அதிர்வு அடைப்பொலிகள் ஐந்து அதிர்விலா அடைப்பொலிகள் (Voiceless Plosive Sounds) உள்ளன. அதிர்வு அடைப்பொலிகள் தமிழில் மொழிமுதலில் வழங்கும் இயல்பில்லை. தமிழ் ஒலியன் வகைபாட்டில் அதிர்வு அடைப்பொலியன்கள் அதிர்விலா அடைப்பொலியன்களின் மாற்றொலியன்களாகவே கருதப்படுகின்றன. ஆனால், சில பிறமொழிச் சொற்களில் இத்தன்மை மாறுபடுகிறது. இச்சொற்களின் முதலிலும் அதிர்வு அடைப்பொலிகள் தோன்றுகின்றன. இந்நிலையில் அதிர்வு அடைப்பொலியும் அதிர்விலா அடைப்பொலியும் வேற்றுநிலை வழக்கில் (Contrast) தோன்றுகின்றன. மிகக் குறைந்த எண்ணிக்கையில் வரும் இவ்வொலிகளை, ஒலியன் வகைபாட்டில் ஒலியன்களாகக் கருதுவதில்லை. எடுத்துக்காட்டாக, தனம், பலம், பாவம் போன்ற வடமொழிச் சொற்களின் முதல் எழுத்துகள் அதிர்வு அடைப்பொலிகளாக ஒலிக்கப்படுகின்றன. இவ்வெழுத்துகள் அதிர்வின்றி ஒலிக்கப்படும்பொழுது ஒரு பொருளையும் அதிர்வுடன் ஒலிக்

கப்படும்பொழுது பிறிதொரு பொருளையும் தரு வதைக் காணலாம்.

இரண்டாவதாகச் சில ஒலியன்கள், மற்ற ஒலியன்களைப் போலன்றி ஒரு பேச்சுச் சூழ லில் தங்களுக்கென்று ஒரு தனிப் பொருளைக் கொண்டு வருகின்றன. அவை பிற ஒலியன் களைப் போன்று மற்ற ஒலியன்களுடன் சேர்ந்து சொற்களை ஆக்கும் தன்மை அற்றுக் காணப்படுகின் றன. எடுத்துக்காட்டாகக் கீழ்வரும் இரண்டு சொட்டை (Clicks) ஒலிகளைக் குறிப்பிடலாம். ஒன்று 'Tut-tut' என்று அழைக்கப்படுகிற (F) என்ற அண்பல் சொட்டையொலி (Alveolar Click); இரண்டு, 'Gee-up' என்ற அழைக்கப்படுகிற (S) என்ற மருங்கு சொட்டையொலி (Lateral Click). இவற்றுள் முதல் ஒலி இரக்கப் பொருளைத் தரும். இரண்டாம் ஒலி குதிரையுடன் தொடர்புடைய ஒரு பொருளைக் குறிக்கப் பயன்படுத்தப்படும். தமிழில் இன்று நாம் நாய், பசு போன்ற சில மிருகங்களை அழைக்கவும் விரட்டவும் பயன்படுத்தும் சில ஒலி களை இவ்வகையொலியன்களுக்கு எடுத்துக்காட் டாகக் கூறலாம்.

ஒதுங்கொலியன்கள் பொதுவாகப் பேச்சு மொழி யிலே காணப்படுவதால் இவை தோன்றி மறையும் தன்மை பெற்றன. எக்காலத்தில் எவ்வெவ்வொலி யன்கள் ஒதுங்கொலியன்களாகப் பயன்படுத்தப்பட் டன என்பதைக் கண்டறிவது கடினம். ஒதுங்கொலி யன்களை ஒலியன் வகைப்பாட்டில் சேர்க்கவேண்டும் என்றும் சேர்க்கத் தேவையில்லை என்றும் இரண்டு வகைக் கருத்துகள் மொழியியலாளர்களிடையே காணப்படுகிறது. எச்.சி.

துணை நூல்கள்:

இராசாராம், சு., ஒலியியல், அனைத்திந்தியத் தமிழ் மொழியியற் கழகம், அண்ணமலைநகர், 1980.

Abercrombie, David, Elements of General Phonetics, Chicago, Aldine, 1967.

O' Connor, J.D., Phonetics, Penguin Books, England, 1973.

Pike, K.L., Phonetics, The University of Michigan Press, Ann Arbor, 1943.

ஒதெல்லோ சேக்சுபியரின் நாற்பெருந் துன் பியல் நாடகங்களுள் (Tragedies) ஒன்று. ஆம்லெட்டு (Hamlet), இலியர் மன்னன் (King Lear), மாக்பெத்து (Macbeth) ஆகியன ஏனைய மூன்று நாடகங்களாகும். நன்மைக்கும், தீமைக்கும் நடக்கும் போராட்டத்தை யும், அப்போராட்டத்தில் பெருமளவு நன்மை நலி வடைவதையும், நன்மைக்குத் தன்னைக் காத்துக் கொள்ளும் திறமில்லையோ என்ற அச்சத்தையும் காண்பிப்பனவாக இந் நாடகங்கள் அமைந்துள்ளன.

சேக்சுபியரால் கி.பி. 1604-ஆம் ஆண்டு முதன் முதல் அரங்கேற்றப்பட்ட ஒதெல்லோ (Othello) நாடகத்தின் முதன்மையான நாடகமாந்தர் வரு மாறு: 1. ஒதெல்லோ (Othello), வெனிசு நகரைச் சார்ந்த மூரினத்து மாவீரன்; களம் பல கண்டவன்; ஆனால், கயமை உண்டிங்கு எனக் காணத் தெரியா எளிய இயல்பினன். 2. தெசுதிமோனா (Desdamona), ஒதெல்லோவின் வீரத்தை வியந்து காதல் வயப் பட்டு அவனை மணந்த குழந்தை மனம் கொண்ட நல்லாள்; பிரபான்சியோ (Brabantio) என்ற செல் வந்தரின் செல்லமகள். 3. இயாகோ (Iago) என் பான் ஒரு கொடியவன். உலக இலக்கியங்களிலேயே இவனைப் போன்றதொரு கொடியோனைக் காணல் அரிது. காரணமற்ற காழ்ப்புணர்ச்சியில் சிக்குண்டு அதற்குக் காரணம் பல கற்பித்துப் பிறரைத் துன் புறுத்தி இன்பம் காண்பவன். 4. எமிலியா (Emilia) இயாகோவின் மனைவி; தெசுதிமோனாவின் தோழி. 5. காசியோ (Cassio) வெனிசு நகர வீரன்.

காதலொருமித்த ஒதெல்லோ - தெசுதிமோனா ஆகியோரின் வாழ்க்கை ஐயத்தின் காரணமாகச் சிதைந்து போதல் என்பது நாடகத்தின் கரு. நாட கத்தின் முடிவில் நன்மை தீமையை வெல்கிறது. தெசுதிமோனாவின் மீது எமிலியா வைத்துள்ள பாசம், அவளைத் தன் கணவன் இயாகோவிற்கு எதிராகத் திருப்பி நீதியின் கரத்தை ஓங்கிடச் செய் கிறது. ஆனால், தீமை வெல்லுதற்குமுன் எத்துணை நன்மை இழக்கப்படுகின்றன என்பதே நாடகத்தின் மைய வினா.

மூரினத்தைச் சேர்ந்த ஒதெல்லோ, தன்னைப் புறக்கணித்துக் காசியோவிற்குத் தலைமைப் பொறுப்பைத் தந்துவிட்டதாக மறுகும் இயாகோ, ஒதெல்லோ மீது வஞ்சந் தீர்க்க விழைகிறான். அவ னும் அவன் நண்பன் உரோடரிகோவும் (Roderigo) நட்ட நடு நிசியில் பிராபான்சியோ என்ற செல்வந் தரை எழுப்பி அவர் மகள் தெசுதிமோனா ஒதெல் லோவைக் காதலிப்பதாகவும், இருவரும் திருமணம் செய்துகொள்ள முடிவு செய்துவிட்டதாகவும் கூறு கின்றனர். அச் செல்வந்தரின் சீற்றம் ஒதெல்லோ

வின் புகழை ஒடுக்கிவிடும் என்பது இயாகோவின் திட்டம்.

ஆனால், ஒதெல்லோவின் படைத் தலைமை வெனிசு நகரத்திற்கு அவ்வமயம் தேவைப்படுகிறது. துருக்கியக் கப்பற்படையை எதிர்த்துப் போரிட ஒதெல்லோ சைப்ரசுத் தீவுக்கு அனுப்பப்படுகிறான். மேலும், பிராபான்சியோவின் குற்றச்சாட்டை ஒதெல்லோ மறுக்கிறான். தெசுதிமோனாவே அவையில் தோன்றித் தான் ஒதெல்லோவை மன மாரக் காதலிப்பதாகக் கூறிட அரசவை அவர்களின் காதலை ஏற்கிறது. தெசுதிமோனாவை எமிலியா வின் பாதுகாப்பில் விட்டு, ஒதெல்லோ சைப்ரசுக் குப் பயணமாகிறான். துருக்கியப் படை புயலில் சேத முறத் தெசுதிமோனாவும் சைப்ரசுக்குச் செல்கிறாள்.

வஞ்சந் தீர்ப்பதிலேயே குறியாக உள்ள இயாகோ தன் நண்பன் உரோடரிகோவைக் காசியோவிற்கு எதிராகத் திருப்புகிறான். உரோடரிகோ தெசுதி மோனாவிடம் ஏற்கனவே மனதைப் பறி கொடுத்த வன். தெசுதிமோனா காசியோவைக் காதலிப்பதாக அவனிடம் இயாகோ கூறுகிறான். இச்செய்தி கேட்டு வெகுண்டு உரோடரிகோ காசியோவைக் கொன்று விடுவான் என்பதே அவன் திட்டம். இத்திட்டம் நிறைவேற நண்பன் போல் நடித்துக் காசியோவை அளவுக்கு அதிகமாக மது அருந்த வைத்து உரோடரி கோவுடன் ஒரு தெருச் சண்டையில் ஈடுபட வைக் கிறான். வீரர்கள் முறை தவறாது நடக்கின்றனரா என்று கண்காணிக்க வேண்டிய காசியோவே குடித்து விட்டு முறைதவறி நடந்ததைக் கண்டு, அவன் பால் கொண்ட நல்லெண்ணம் கெட்டு அவனைப் பதவியிலி ருந்து ஒதெல்லோ விலக்கிவிடுகிறான். நண்பன் போல் நடிக்கிற இயாகோ, காசியோவிடம், தெசுதி மோனாவைச் சந்தித்து அவள் மூலமாகப் பதவி யைத் திரும்பப் பெற்றிட யோசனை சொல்கிறான். தெசுதிமோனாவைச் சந்திக்க எப்படியாவது ஒரு வாய்ப்பை ஏற்படுத்தித்தருமாறு காசியோ இயா கோவை வேண்டுகிறான்.

ஆனால், இயாகோ அவர்கள் இருவரும் சந்திக் கும்போது அச்சந்திப்பை ஒதெல்லோவிற்குச் சுட் டிக்காட்டி அவர்கள் இருவருக்கும் ஏற்கனவே தொடர்பு உண்டு எனனும் சந்தேகம் விளைவிக்கும் வண்ணம் ஒதெல்லோவிடம் பேசுகிறான். ஒதெல் லோவின் இதயம் ஐயமுற்றுச் சலனத்தில் மூழ்கிட, வாய்ப்புக் கிடைக்கும் போதெல்லாம் அந்த ஐயத்தை இயாகோ மேலும் வலுப்படுத்துகிறான்.

ஒதெல்லோ தெசுதிமோனாவின் கற்பிலும் தூய்மையிலும் நம்பிக்கையிழக்கத் தொடங்குகிறான். திருமணத்திற்கு முன் அவன் தெசுதிமோனாவிற்குப் பரிசாக அளித்திருந்த கைக்குட்டையை மறதியாகக் கை நழுவ விடுகிறாள் தெசுதிமோனா. அந்தக் கைக் குட்டையை எமிலியா எடுக்க அது அவள் மூலம் இயாகோவின் வசம் வருகிறது. இயாகோ அக்கைக் குட்டையை இரகசியமாகக் காசியோவின் அறையில் சேர்க்கிறான்.

சந்தேகத்தின் வேதனை தாளாத ஒதெல்லோ ஒரு நாள் இயாகோ மீதே பொங்கியெழுகிறான். தெசுதிமோன காசியோ ஆகியோரின் காதலுக்குத் தடயம் காட்டென வற்புறுத்துகிறான். தான் ஒரு நாள் காசியோவின் அறையில் தூங்கியதாகவும், காசியோ உறக்கத்தில் தெசுதிமோனாவைப் பற்றிக் காதல் மொழிகள் பேசியதாகவும், தெசுதிமோ னாவின் கைக்குட்டையைக் காசியோவின் அறையில் தான் கண்டதாகவும் இயாகோ கூற, மனம் வெகுண்ட ஒதெல்லோ காசியோவைக் கொன்று விடும்படி இயாகோவை வேண்டுகிறான்.

தான் பரிசாக அளித்த கைக்குட்டை எங்கே எனக் கேட்கும் ஒதெல்லோவிற்குச் சரியான கார ணம் கூறத் தெரியாது தெசுதிமோனா தவிக்கிறாள். தன் கணவனின் புரியாத போக்கும் மிரட்டல் பார் வையும் பேச்சும் அவளைக் கலக்குகின்றன. தன் மனைவி தன்னை ஏமாற்றிவிட்டாள் என்ற அதிர்ச் சியில் ஒதெல்லோ மயங்கி விழுகிறான். தூதர் முன் னிலையில் அவள் கன்னத்தில் அறைகிறான். கடுமை யான சொற்களால் அவளை அவமானப்படுத்து கிறான். சந்தேகம் உறுதிப்பட்டதாக நினைத்து ஓரி ரவு அவள் துயிலுகையில் அவள் முகத்தில் தலைய ணையை அமுத்திக் கொன்றுவிடுகிறான்.

அதே இரவு, இயாகோவின் தூண்டுதலினால் உரோடரிகோ காசியோவை மறைந்திருந்து தாக்கு கிறான். சண்டையில் உரோடரிகோவைக் காசியோ காயப்படுத்த, காசியோவை இயாகோ காயப்படுத்து கிறான். உரோடரிகோ மூலம் உண்மைகள் வெளிப் படாவண்ணம் இயாகோ அவனைக் கொன்றுவிடு கிறான். பின் காயமுற்ற காசியோவை அழைத்துக் கொண்டு நண்பன் போல் நயவஞ்சகமாக இன்னும் நடித்துக்கொண்டு ஒதெல்லோவின் வீட்டை அடை கிறான்.

ஆனால், அதற்குள் எமிலியா ஒதெல்லோவிடம் தெசுதிமோனாவின் தூய்மையை உறுதிப்படுத்தி விடு கிறாள். கைக்குட்டை எவ்வாறு அவள் மூலமாக இயாகோவின் கைக்குச் சென்றது என்று விளக்கு கிறாள். தன் கணவனே இத்துணைத் துன்பங்களுக்கும்

காரணம் என விளக்கிட முயலும்போது அவளை இயாகோ குத்திக் கொன்று விடுகிறான். ஒதெல்லோ இயாகோவைக் காயப்படுத்துகிறான். பின் தன்னைத் தானே மாய்த்துக் கொள்கிறான். கொடியோன் இயாகோவிற்கு உரிய தண்டனை வழங்கப்படும் என வெனீசு நகரத் தூதர் உறுதி கூற நாடகம் முடிவடைகிறது. எஸ்.இரா.

ஒப்படைப்புச் சட்ட அதிகாரம்: பாராளுமன்றத்தால், அல்லது சட்டமன்றத்தால் , நிருவாகத்துக்கு வழங்கப்படுகிற சட்டம் செய்யும் அதிகாரத்துக்கே ஒப்படைப்புச் சட்ட அதிகாரம் (Delegated Legislation) என்று பெயர். இக்கால அரசுகளின் அரசாங்கங்களிலே சட்டங்கள் செய்வதற்கென்று தனியாக ஓர் உறுப்பும், சட்டங்களைச் செயற் படுத்துவதற்கென்று நிருவாகம் என்ற உறுப்பும், சட்டங்களை விளக்கிக் குறிப்பிட்ட வழக்குகளில் நீதி வழங்குதற்கு நீதித்துறை என்ற தனியான உறுப்பும் இருந்தாலும், பல காரணங்களினால் சட்டமன்றம் நிருவாகத்துறையினருக்குத் தன் சட்டம் இயற்றும் அதிகாரத்தை ஒப்படைத்தல் தவிர்க்க முடியாததாகிறது. ஆகையால் ஒப்படைப்புச் சட்ட அதிகாரம் நிருவாகத் துறையின் சட்ட அதிகாரம் (Executive Legislation) என்றும் சொல்லப்படுகிறது. இவ்வாறு நிருவாகத் துறையினால் கையாளப்படும் சட்ட அதிகாரம் அதற்கே உரிய ஒன்று அன்று ஆகையாலும், அதற்கு அவ்வதிகாரத்தை வழங்கும் சட்டத்திலிருந்தே அது பெறப்படுகிறபடியாலும், அவ்வதிகாரம் 'கீழ்த்தரச் சட்ட அதிகாரம்' (Subordinate Legislation) என்றும் கூறப்படும். ஆகையால், நிருவாகத்துறையானது எந்தச் சட்டத்தின் வாயிலாகச் சட்டமியற்றும் அதிகாரத்தைப் பெறுகிறதோ, அந்த ஆதாரச் சட்டத்தின் வரம்புகளுக்கு உட்பட்டே அது தனக்கு அளிக்கப்பட்ட சட்டமியற்றும் அதிகாரத்தைக் கையாளுதல் வேண்டுமென்ற பொருளும் ஒப்படைப்புச் சட்ட அதிகாரம் என்பதில் காணப்படுகிறது.

தோன்றிய வரலாறு: இங்கிலாந்தில் தியூடர் (Tudor) குடும்ப அரசராகிய எட்டாம் என்றியின் ஆட்சியில் கி.பி.1531, 1539, 1542-ஆம் ஆண்டுகளில் பாராளுமன்றம், சில வரிகளை நில உடைமையாளர் மீது விதிக்கவும் வாங்கவும் கூடிய அதிகாரத்தை ஆணையாளர்களுக்கு அளித்தும், அரசர் தம் ஆலோசனை மன்றத்தின் பெரும்பாலோர் ஒப்புதலுடன் விடுக்கும் ஆணை விளம்பரங்களுக்கு (Proclamations) பாராளுமன்றச் சட்டங்களுக்கு ஒத்த ஆற்றல் உண்டென்றுகூறியும், அரசர் வேல்சு(Wales) மாகாணத்தை ஆட்சி செய்தற்காகச் செய்யும் சட்டங்கள் பாராளுமன்றச் சட்டத்தின் ஆற்றலை உடையவை என்று கூறியும் சட்டங்களைச் செய்தது. இவ்வாறு கி.பி. 16-ஆம் நூற்றாண்டில் தொடங்கிய ஒப்படைப்புச் சட்ட அதிகார முறையானது. இக்காலத்தில் புதியதாகத் தோன்றியுள்ள சமூக, பொருளாதார, அரசியற் சூழ்நிலைகளின் காரணத்தினாலும், மக்களுடைய வாழ்க்கையின் எல்லாத் துறைகளிலும் அவர்களுக்கு வேண்டிய உதவிகளைச் செய்வதற்கு விரிவான பொறுப்பை அரசாங்கம் ஏற்றுக் கொண்டுள்ள காரணத்தினாலும் மிகவும் விரிவாகக் கையாளப்படுகிறது. அரசு, நல அரசு என்ற கோட்பாட்டைக் கடைப்பிடித்ததால், அதனுடைய சட்டம் செய்யும் பணி மிகவும் விரிவடைந்துள்ளது. அதன் சட்டமன்றம் பல சட்டங்களைச் செய்ய வேண்டியிருத்தலால், அதற்குக் கால அளவும் தேவைப்படுகிறது. ஆகையால், ஒவ்வொரு சட்டத்தையும் சட்டமன்றம் நிறைவேற்றும்போது, அச்சட்டத்தின் பொதுக் கொள்கைகளை மட்டுமே குறிப்பிட்டுவிட்டு, அக்கொள்கையை நிறைவேற்றுதற்குரிய துணை விதிகளை (Bye-Laws) நிருவாக உறுப்பும் அதன் கீழே உள்ள ஆட்சித் துறைகளும் வகுக்குமாறு விட்டுவிடுகிறது. இவ்வாறு விரிவடைந்துள்ள சட்டமன்றப் பணிக்காலத்தை மிச்சப்படுத்த வேண்டிய தேவையை உண்டாக்குவதால் ஒப்படைப்புச் சட்ட அதிகாரம் தேவைப்படுகிறது. மேலும், சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள் சட்டப் பொருள்களிலடங்கியுள்ள அறிவியல், தொழில்துறை தொடர்பான செய்திகளை அறியாத சாதாரண அரசியல்வாதிகளாகையினால், அவை பற்றிய செய்திகளை அத்துறைகளின் வல்லுநர்களைக் கலந்து கொண்டு சட்டம் செய்வதற்கு நிருவாக உறுப்பால்தான் இயலும்; சட்டமன்றத்தால் இயலாது. இதனால், நிருவாகத்திடம் சட்டமியற்றும் பணியை ஒப்படைத்தல் தவிர்க்க இயலாததாகிறது. மேலும், சட்டமன்றம் இயற்றும் சட்டங்களை உள்ளூர்ப்பகுதிகளின் சூழ்நிலைகளுக்குத் தக்கவாறு சில இன்றியமையாத மாறுதல்களுடன்தான் செயற்படுத்த இயலுமாகையால், சட்டங்களுக்குத் தேவையான நெகிழ்ச்சியைத் தரும் விதிகளை நிருவாக உறுப்பினால்தான் உருவாக்க இயலும். இறுதியாகப் போர், தொத்துநோய், பொருளாதார இடர்ப்பாடுகள் முதலிய நெருக்கடிகள் தோன்றி, அரசாங்கம் மக்களுக்கு உதவி செய்யும் பொருட்டு உடனடி நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டிய கட்டாயம் தோன்றுமாயின், அப்போது நிலைமையைக் கட்டுப்படுத்துவதற்கு ஆவன செய்யவல்லது நிருவாக உறுப்புத்தான்; சட்டமன்றம் அன்று. இக்காரணங்களினால் நிருவாகத்தின் சட்டமியற்றும் அதிகாரம் அண்மைக்காலத்தில் வளர்ந்துள்ளது. இக்காரணங்கள் எல்லா நாடுகளிலும் காணப்படுவதால் ஒப்படைப்புச் சட்ட அதிகாரமென்பது

பிரிட்டன், இந்தியா, ஐக்கிய அமெரிக்கா உள்ளிட்ட எல்லா நாடுகளிலும் காணப்படுகிறது.

அதிகாரப் பிரிவினைக் கோட்பாட்டிலமைந்துள்ள ஐக்கிய அமெரிக்க நாட்டின் அரசியலமைப்பு, ஒப்படைப்புச் சட்ட அதிகாரத்தை வெளிப்படையாக மறுத்துச் சட்டமியற்றும் அதிகாரமுழுவதையும் சட்டமன்றமாகிய காங்கிரசுக்கே அளித்துள்ள போதிலும், காங்கிரசு எவருக்கும் சட்டமியற்றும் அதிகாரத்தை வழங்குதலை, 1928-இல் தலைமை நீதி மன்றம் தன் தீர்ப்பு ஒன்றில் ஒப்புக் கொண்டுள்ளது. ஒப்படைப்புச் சட்ட அதிகாரமானது, பாராளுமன்றச் சட்டத்தின் வாயிலாகத் திட்டவட்டமாக வரையறை செய்யப்பட்டும், கொள்கைகளின் மீது சட்டம் செய்வதற்கோ வரி விதிப்புக்கோ அதிகாரம் வழங்காமலும், நிருவாகத்துக்கு அளிக்கப்படுமானால் அது முறையான ஒப்படைப்புச் சட்ட அதிகாரம் (Normal Type of Delegated Legislation) எனப்படும். இவ்வகையில் செய்யப்படும் விதிகளைச் செயற்படுத்துதல் நீதிமன்றத்துக்கு எளிதாக இருக்கும். முறையான வகையிலின்றித் தற்செயலாகச் சில தனிப்பட்ட சூழ்நிலைகளில் தோன்றும் ஒப்படைப்புச் சட்ட அதிகாரமானது (Exceptional Type of Delegated Legislation) கொள்கைகளின் மீது சட்டமியற்றவும், வரி விதிக்கவும் கூடிய அதிகாரத்தை வழங்கவும், சட்ட அதிகாரத்தை வழங்கும் சட்டத்தையே மாற்றவும், தன் விருப்ப அதிகாரத்தை விரிவாக அமைச்சருக்கு வழங்கவும், அதிகாரங்களின் மீது நீதிமன்றங்களுக்குள்ள கட்டுப்பாட்டை அகற்றவும் கூடியதாக இருக்கும். பாராளுமன்றச் சட்டத்தையே மாற்றக்கூடிய அதிகாரத்தை ஒரு சட்டப்பிரிவு நிருவாக உறுப்புக்கு வழங்குமாயின், அத்தகைய சட்டப்பிரிவு, இங்கிலாந்தில் இருந்த பெயர் பெற்ற எதேச்சாதிகார அரசர் எட்டாம் என்றியின் பெயரால் 'எட்டாம் என்றியின் சட்டப்பிரிவு' (Henry VIII Clause) எனப் பெயர் பெறுகிறது.

அதிகாரத்தின் நன்மைகள்: ஒப்படைப்புச் சட்ட அதிகாரமானது சட்டமன்றத்துக்குக் காலத்தை மிச்சப்படுத்தித் தருவதனால், சட்டமன்றம் சிறு விவரங்களை நிருவாகத்துறைக்கு விட்டுவிட்டுத் தன் காலத்தை முக்கிய கொள்கையிலடங்கியுள்ள கேள்விகளில் செலவழிக்க முடிகிறது. சூழ்நிலைக்கேற்ற நெகிழும் விதிகளை நிருவாகம் செய்ய வழி உண்டாகிறது. இம்முறையில் வல்லுநருடைய அறிவைப் பயன்படுத்திச் சட்டம் இயற்ற வழி உண்டாகிறது. இம்முறையில் அதிகாரிகளுக்கு ஓரளவு தன் விருப்ப அதிகாரம் வழங்கப்படுவதனால், எதிர்பாராத சூழ்நிலைகளைக் கட்டுப்படுத்தும் வகையில் விதிகளை இயற்றவும் செயற்படுத்தவும் முடிகிறது. சட்டத்தின் நோக்கத்தை நிறைவேற்றுதற்குரிய விவரங்களை எல்லாம் அளிக்கக்கூடிய அலுவலர்களுடைய உதவியைப் பெறுவதற்கு இம்முறை உதவி செய்கிறது. மேலும் இம்முறையிலே, ஒரு சட்டம் செய்யப்படும் நிலையிலே அதனால் பாதிக்கப்படுபவர்களுடைய கருத்தை அறிந்து செய்வதற்கு வாய்ப்பு இருப்பதால், சட்டம் செயற்படுதல் எளிதாகிறது. இந்தமுறை பல சோதனைகளைச் செய்யவும், செயலறிவைப் பயன்படுத்தவும் வழி செய்கிறது. சட்டமன்றம் கூடியிராத போது தோன்றும் நெருக்கடிகளைக் கட்டுப்படுத்தவும், செயற்படுத்த உதவுகின்ற விதிகளை வகுக்கவும் இந்த முறை உதவுகிறது.

அதிகாரத்தின் தீங்குகள்: இவ்வளவு நன்மைகளையுடைய ஒப்படைப்புச் சட்ட அதிகாரத்தில் தீங்குகளும் இல்லாமல் இல்லை. இதன் வளர்ச்சியைக் கண்டு அதிர்ச்சியும் அச்சமும் கொண்ட சர் சான் மாரியட்டு (Sir John Marriot) இது இங்கிலாந்தின் குடியாட்சி முறையையே ஒழித்துவிடுமோ என்றஞ்சுகிறார். இங்கிலாந்தில் ஆட்சித்துறை நீதிமன்றங்களும் ஒப்படைப்புச் சட்ட அதிகாரமும் பெருகியுள்ள நிலையைக் கண்டு, 'இது ஒரு புதுவகையான சருவாதிகாரம்' என்று, இங்கிலாந்தின் முன்னாள் தலைமை நீதிபதி பியூரியின் பிரபு இவார்ட்டு என்பவர் (Lord Hewart) தாம் 1929-இல் வெளியிட்ட 'புது சருவாதிகாரம்' ('The New Despotism') என்ற நூலில் குறிப்பிட்டுள்ளார். தேவையான வரம்புகளுக்குட்பட்டுச், சிறுவிவரங்களை விதிகளாகச் செய்யக்கூடியவாறு சட்டமியற்றும் அதிகாரத்தை நிருவாகத்திடம் சட்டமன்றம் ஒப்படைப்பதை இவார்ட்டு பிரபு குறைகூறவில்லை. ஒப்படைப்புச் சட்ட அதிகாரம் நீதிமன்றத்தின் கட்டுப்படுத்தும் அதிகாரத்தை நீக்குமளவுக்குத் தவறாகக் கையாளப்படுதலையே அவர் குறைகூறி மறுக்கிறார். விதிகளைச் செய்யும் அதிகாரத்தை ஆட்சித்துறை அலுவலர்கள் சில வேளைகளில் மக்களுடைய உரிமைகளை அழிக்கும் அளவுக்கும் கையாளுதல் கூடும். கொள்கைச் செய்திகளை வகுக்கும் அதிகாரம் பாராளுமன்றத்தின் உரிமையே தவிர, இது ஒப்படைப்புச் சட்ட அதிகாரத்தினால் நிருவாகத்துக்குப் போக வேண்டிய ஒன்று அன்று. இதே நிலை தான் வரிவிதிப்பு அதிகாரத்துக்கும் பொருந்தும். இந்திய நிருவாகத்துக்கு இவ்வகை அதிகாரம் ஒப்படைக்கப்பட்டதை, இந்தியப் பாராளுமன்றத்தின் கீழ்நிலைச் சட்ட அதிகாரக் குழு (Committee on Subordinate Legislation of the Indian Parliament) எதிர்க்கவே, இவ்வதிகாரம் திரும்பப் பெறப்பட்டது. இம்முறையின் வாயிலா

கச் சட்டத்தின் பாதிப்புக் குட்பட்டவர்களுடைய கருத்தை அறிந்து சட்டம் செய்ய வாய்ப்பு இருக்கிறதென்பது ஒரு பெரிய ஆறுதலை அளிக்காது. இம்முறை, நிருவாகத்துக்கு வரம்பற்ற அதிகாரங்களை அளிக்கும்படியும், ஒப்படைப்பு அதிகாரத்தினால் செய்யப்படும் விதிகள் நீதிமன்ற ஆய்வுக்கு உட்படாதபடியும் அதிகாரத்தை ஒப்படைக்குமானால், குடியாட்சி முறை மறைந்து, எதேச்சாதிகாரம் தோன்றுதலும், பாராளுமன்றத்தின் கட்டுப் பாட்டில் ஒரு வேலையாள் போல் இருக்க வேண்டிய நிருவாகம், நிலை மாறிப் பாராளுமன்றத்துக்கு மேலாளாக வரக்கூடிய நிலை தோன்றுதலும் கூடும். நீதிமன்ற அதிகாரத்துக்கு அப்பாற்பட்டதாக ஒப்படைப்புச் சட்ட அதிகாரம் இருக்குமானால், நிருவாகத்தின் எதேச்சாதிகாரச் செயல்களுக்கெதிராகத் தனியார் உரிமைகளுக்குப் பாதுகாப்பு இல்லாமல் போய்விடும். சுருங்கச் சொல்லின், பாராளுமன்றம் தான் ஒப்படைத்த சட்ட அதிகாரம் நிருவாகத்தால் ஒழுங்காகக் கையாளப்படுகிறதா என்று கண்காணிக்கத் தவறினால், சருவாதிகாரம் தோன்றுவதற்கு வாய்ப்பு உண்டு.

அதிகாரத்துக்கு இருக்க வேண்டிய பாதுகாப்புகள்: இவ்வளவு தீமைகள் தோன்றக் கூடுமாயினும், ஒப்படைப்புச் சட்ட அதிகாரம், தவிர்க்க இயலாத ஒன்று ஆகையால், அது 'ஒரு தேவையான தீங்கு' (A Necessary Evil) என்று கருதப்படுகிறது. ஒப்படைப்புச் சட்ட அதிகாரம் சில நோக்கங்களுக்காகச் சில வரம்புகளுக் குட்பட்டுத் தேவைப்படுகிறதாகையால், அது சில பாதுகாப்புகளுக்குட்பட்டுக் கையாளப்படுதல் வேண்டும். சட்ட அதிகாரத்தை நிருவாகத்திடம் ஒப்படைக்கும் ஆதாரச் சட்டத்தில் (Parent Act) சட்டமியற்றும் அதிகாரங்களுக்குரிய வரம்புகள் கவனமாகக் கூறப்பட்டிருத்தல் வேண்டும். ஏதேனும் ஒரு சில காரணங்களுக்காக அல்லாமல், ஒப்படைப்புச் சட்ட அதிகார விதிகளை நீதிமன்ற ஆய்வதிகாரத்தினின்றும் நீக்குதல் கூடாது. ஆட்சித்துறைகள் தங்களுக்கு அளிக்கப்பட்டுள்ள விதிசெய்யும் அதிகாரங்களைக் கையாளும்போது, அதனால் பாதிக்கப்படும் வெளியார் நிறுவனங்களை வரவழைத்து, அவர்களுடைய கருத்தை அறிதல் வேண்டும். நிருவாகம் தான் செய்யும் ஒவ்வொரு விதிக்கும், அதன் தேவையை விளக்கும் சிறு குறிப்புகளை (Explanatory Notes) அதனோடு இணைத்தல் வேண்டும், மேலும் அது செய்யும் ஒவ்வொரு விதியும் அச்சிடப்பட்டு வெளியிடப்படுதல் வேண்டும். நிருவாகத் துறை விதிகள் செய்யப்படும் போது, ஒரே வகையான செயல்முறை (Uniform Procedure) பின்பற்றப்படுதல் வேண்டும். பாராளுமன்றத்தால் ஒப்புக் கொள்ளப்பட்ட நம்பகமான அதிகாரியிடந்தான் சட்ட அதிகாரம் ஒப்படைக்கப்படுதல் வேண்டும். எல்லாவற்றையும்விட ஒப்படைப்புச் சட்ட அதிகாரம் நிருவாகத்தாலும் ஆட்சித்துறைகளினாலும் தவறாகக் கையாளப்படாமல் தடுப்பதற்குரிய பாதுகாப்பான வழி, நிருவாக, ஆட்சித்துறைகள் விதி செய்யும் அதிகாரத்தைக் கையாளுதலை, இடைவிடாது உன்னிப்பாக உறுதியாகக் கவனித்துப் பாராளுமன்றம் (அல்லது சட்டமன்றம்) கட்டுப்படுத்துவதுதான். இங்கிலாந்தின் பாராளுமன்ற அவை ஒவ்வொன்றிலும் அதற்காக 1925, 1932, 1944 ஆகிய ஆண்டுகளில் பல குழுக்கள் அமர்த்தப்பட்டுள்ளன. அவை நிருவாகம் வரிவிதிக்கவும், நீதிமன்ற ஆய்விலிருந்து அகற்றவும் கூடிய வகையிலே விதிகளைச் செய்யுமானால், அவற்றைப் பாராளுமன்றத்தின் முழுக்கவனத்துக்குக் கொண்டு வருகின்றன. அந்நாட்டின் 1946-ஆம் ஆண்டு சட்டக் கருவிகள் சட்டத்தின்படி (Statutory Instruments Act, 1946) நிருவாகம் செய்யும் விதிகளெல்லாம், யாவரும் அறிந்து கொள்ளும்படியாக அச்சிடப்பட்டு வெளியிடப்படுதல் வேண்டும். இந்தியாவிலும் ஒப்படைப்புச் சட்ட அதிகாரம் மிகவும் விரிவாக வளர்ந்துள்ள போதிலும், இதுபோன்று பாராளுமன்ற வழிப் பாதுகாப்பு நிறுவப்படாததற்குக் காரணம், இந்தியப் பாராளுமன்றத்தின் அதிகாரங்களெல்லாம் அதைவிடத் தலைமை அதிகாரியான அரசியலமைப்புச் சட்டத்திலிருந்து பெறப்பட்டிருப்பதுதான். இந்தியாவில் ஒப்படைப்புச் சட்ட அதிகாரத்தின் வாயிலாகச் செய்யப்படும் விதிகள், அவற்றை நிருவாகத்துறைக்கு வழங்கும் தொடக்கச் சட்டத்துக்கோ, அரசியலமைப்புக்கோ மாறாக இருக்குமானால், அவை செல்லுபடியாக மாட்டா. பாராளுமன்றத்தால் 1953-இல் அமைக்கப்பட்ட கீழ்நிலைச் சட்ட அதிகாரக்குழு (Committee on Subordinate Legislation) நிருவாகம் செய்யும் விதிகளையெல்லாம் கவனமாக ஆய்ந்து, பாராளுமன்றத்துக்கு அறிக்கை அளிக்கிறது. பா.சு.

துணை நூல்கள்:

Hewit D.L, The Control of Delegated Legislation, Butterworth & Co., Wellington, 1953.

Lord Hewart of Bury, The New Despotism, Ernest Benn Ltd., London, 1929.

Morris - Jones, W.H., Parliament of India, Longmans, London, 1957.

Sir Cecil Carr, Delegated Legislation, Cambridge University Press, Cambridge, 1921.

ஒப்படைவு: ஒருவர் மற்றொருவரிடம் ஒரு குறிப்பிட்ட நோக்கத்திற்காகச் சரக்கு அல்லது பொருளை ஒப்படைப்பது ஒப்படைவு (Bailment) எனப்படும். அந்நோக்கம் நிறைவேறியவுடன் அப் பொருளை அதன் உரிமையாளரிடம் கொடுத்திட லாம் அல்லது அவர் இசைவுடன் விற்றிடலாம். இந்திய ஒப்பந்தச் சட்டத்தின் 148-ஆம் பிரிவு ஒப் படைவு பற்றிக் கூறுகிறது. ஆங்கிலேய நீதிபதி சர். வில்லியம் சோன்சின் (William Jones) கருத்துப்படி ஒப்படைவு என்பது வெளிப்படையான அல்லது உட்கிடையான கட்டுப்பாடுகளுடன் ஒப்படைக்கப் படும் பொருளாகும். எடுத்துக்காட்டாக, ஒருவர் மற் றொருவரிடம் தம் காரைக் கொடுத்து வைத்தாரென் றால் அது ஒப்படைப்புச் செயலாகும். கடனுக்குப் பிணையமாக அல்லது ஈட்டுப் பொருளாகப் பொருள் கொடுக்கப்படும்பொழுது ஒப்படைவு ஏற்படுகிறது. இங்குப் பொருள் அல்லது சரக்குகள் என்னும் சொல் அசையும் பொருள்களைத்தான் குறிக்கும். ஆனால் பணம் இவ்வகையைச் சாராது. ஒப்படைவு ஒப்பந்தத் திற்குத் தனிப்பட்ட மறுபயன் தேவையில்லை. அவர் பொருளை ஒப்படைப்பதே போதுமானது. ஒப்படைவு செய்பவர் ஒப்படைப்போராவர்; அதைப் பெறுபவர் ஒப்பாளியாவர்.

கட்டுப்பாடுகள்: ஒப்படைவில் ஒப்படைத்தல் நிகழ வேண்டும். ஒப்படைப்போரால் ஒப்படைவு பெறு பவரிடம் ஒப்படைக்கப்பட வேண்டும். ஒப்படைவு என்பது நிகழுறுவதாகவும் இயல்புடையதாகவும் அடையாளமுடையதாகவும் ஆக்கமுறையானதாகவும் இருக்க வேண்டும். முன்னரே ஒருவர் ஒரு பொருளைப் பெற்றிருந்தால் வெளிப்படை அல்லது உட்கிடையான ஒப்பந்தத்தின்படி அவர் ஒப்படைவு பெற்றவராகிறார். எடுத்துக்காட்டாக, முருகன் தம் கிடங்கிலுள்ள நெல் மூட்டைகளைக் கணேசனுக்கு விற்றுவிடுகிறார் என வைத்துக் கொள்க. ஆனால், நெல் மூட்டைகளைக் கணேசன் முருகன் கிடங்கிலேயே வைத்துள்ளார் என்றால், முருகனின் உரிமை சட்டப்படி மாறுகிறது. உரிமையாளராக இருந்த அவர் இப்பொழுது ஒப் பாளியாகிறார். எனவே, பொருளை ஒப்படைத்தல் என்பது எவ்வகையிலும் நிகழலாம். ஆனால், அப் பொருள் மற்றவரிடம் போய்ச் சேர வேண்டும்.

வாடகைக்கு விடப்படும் பொருள்கள், கடனுக்கு ஈடாகக் கொடுக்கப்படும் பொருள்கள், செய்ய வேண்டிய வேலைக்காகக் கொடுக்க வேண்டிய பணம் போன்றவை ஒப்படைப்பாகும். இது ஒப்படைப்போர், ஒப்பாளி ஆகிய இருவர் நலனுக்காகவும் ஏற்படலாம், அல்லது அவர்களுள் ஒருவர் நலனுக்காகவும் அயலார் ஒருவர் நலனுக்காகவும் ஏற்பட லாம். பொருள்களை ஓரிடத்திருந்து மற்றோர் இடத்திற்கு எடுத்துச் செல்வதற்கும் ஒப்படைவு ஒப்பந்தம் ஏற்படலாம். ஆனால், அவைகளுக்கெனத் தனிச் சட்டம் உள்ளது. வங்கியில் பணம் போட் டால் கடனாளி-கடனாளர் உறவு ஏற்படுகிறது. ஆனால், பாதுகாப்புப் பெட்டகத்தில் (Safe Deposit) வைக்கப்படும் பொருள் திரும்பப் பெறப்படுவதால் ஒப்படைவிற்கு ஈடானதாகும்.

ஒப்படைப்போரின் உரிமைகள்: ஒப்படைவு ஒப் பந்தக் கட்டுப்பாடுகளை ஒப்பாளி மீறினால் அவர்மீது வழக்குத் தொடரலாம்; ஒப்பந்தம் செல்லுபடியாகா மல் தடுக்கலாம். ஒரு வழக்கில் அக்பர் என்பவர் தம் குதிரையைப் பாதுசாவிற்குச் சவாரி செய்வதற்கு மட்டும் வாடகைக்கு விட்டார். ஆனால், பாதுசா குதிரைமீது தம் சரக்குகளையும் ஏற்றினார். எனவே, அக்பர் தம் ஒப்பந்தத்தை முறித்துப் பாதுசாமேல் இழப்பீடு வேண்டி வழக்குத் தொடர்ந்தார். பண மில்லாத ஒப்படைவு ஒப்பந்தத்தில் ஒப்படைப்போர் எப்பொழுது வேண்டுமானாலும் தம் பொருளைத் திரும்பப் பெற்றுக் கொள்ளலாம். ஆனால், முன்னரே ஒப்பந்த நிறைவேற்றம் செய்ய வேண்டியிருந்தால் போதிய இழப்பீடு கொடுக்க வேண்டும்.

கடமைகள்; ஒப்படைப்போரின் கடமைகளை ஒப்பந்தச் சட்டத்தின் பிரிவுகள் 150, 158, 164, 166, 167 ஆகியவை விளக்கமாகக் கூறுகின்றன. இக்கடமை கள் மூவகைப்படும். (1) அவருக்குத் தெரிந்த குறை களைத் தெரிவிக்க வேண்டும். (2) அசாதாரண அல் லது நெருக்கடிக் காலச் செலவுகளை ஏற்க வேண்டும். (3) ஒப்படைப்போர் அவர் அளிக்கும் பொருள் பற்றி, அவர் அறிந்த குறைகளை மறைக்காமல் ஒப்பாளி யிடம் தெரிவிக்கவேண்டும். ஒரு வழக்கில் கடையாணி தளர்ந்த நிலையில் ஒரு வண்டியை ஒப்படைப்போர் ஒப்பாளியிடம் ஒப்படைந்தார். அதனால் அவ்வண்டி விபத்துக்குள்ளானது. ஒப்படைத்தவர் ஒப்பாளிக்கு இழப்பீடு கொடுக்க வேண்டுமென்று நீதிமன்றம் தீர்ப்பளித்தது. எனவே, ஒப்படைப்போர் தம் பொரு ளில் உள்ள குறைகளைத் தெரிவிப்பது மிகவும் இன்றி யமையாததாகும்.

நெருக்கடியான சில காலங்களில் ஒப்பாளி தம்மி டம் ஒப்படைக்கப்பட்டிருக்கும் பொருளைப் பாது காக்கும் பொருட்டுச் சில செலவுகளைச் செய்ய நேரி டும். அதை ஒப்படைப்போர் ஏற்க வேண்டும். எடுத் துக்காட்டாக, ஒருவரிடம் ஒரு குதிரை ஒப்படைக்கப் பட்டு, அதற்கு உடல்நிலை சரியில்லாதபோது ஒப்

பாளி மருத்துவம் பார்த்தால், அச் செலவுகளை ஒப் படைப்போர் ஏற்க வேண்டும்.

வேறு ஒருவருடைய பொருளைத் தவறாக ஒப் படைப்போர் தந்து, அதனால் ஒப்பாளிக்கு இழப்பு ஏற்பட்டால் அதனை அவர் ஏற்க வேண்டும். பாலு வின் காரை அவர் அனுமதியின்றி, அருள் சந்திரனி டம் ஒப்படைத்தார். அனுமதியின்றிக் காரைப் பயன் படுத்தியதற்காகச் சந்திரனிடமிருந்து பாலு இழப்பீடு பெற்றார். ஆனால், அத்தொகையைச் சந்திரன் அருளிடமிருந்து திரும்பப் பெற்றுக் கொள்ளலாம். அருளுக்குக் காரை ஒப்படைக்கும் உரிமையும் திரும்பப் பெறும் உரிமையும் இல்லை.

ஒப்பாளியின் உரிமைகள்: ஒப்படைப்போர் செய்ய வேண்டிய கடமைகளிலிருந்து தவறியபோது, அவர்மீது வழக்குத் தொடுத்துக் கடமைகளைச் செய் திட வற்புறுத்தலாம். அவரின் விருப்பப்படி பொரு ளைப் பிறருக்குக் கொடுத்து விட்டாலும் ஒப்பாளி யின் கடமை முடிகிறது. ஒப்படைப்போரின் சொற் படி கேட்பதுதான் ஒப்பாளியின் கடமை. கூட்டு ஒப் படைப்பு நிகழும்போது, கூட்டு ஒப்பாளிகளுள் யாரே னும் ஒருவரிடம் பொருளைக் கொடுத்து, ஓர் ஒப் பாளி தம் கடமையை நிறைவேற்றிக் கொள்ளலாம். ஒப்படைக்கப்பட்ட பொருள் தொடர்பாக ஏற்பட்ட செலவுகளை வசூல் செய்ய அவருக்குப் பற்றுரிமை (Lieu) உண்டு. எடுத்துக்காட்டாக, ஒரு கைக்கடி காரத்தைப் பழுதுபார்க்க ஒருவரிடம் கொடுத்தால் அதனைப் பழுதுபார்க்கும் செலவுக் கட்டணம் பெற் றுக்கொள்ளும் வரை அவர் அதை வைத்துக் கொள்ள லாம். இப்பற்றுரிமை அவர் பெற்றுள்ள பொருளின் மீது செலுத்தப்படும் ஒரு குறிப்பிட்ட பற்றுரிமை யாகும். கடிகாரம் அவரிடம் இருக்கும் வரைதான் அவருக்கு இப்பற்றுரிமை உண்டு. பொருள் அவரை விட்டுச் சென்றுவிட்டால் இப்பற்றுரிமை போய்விடும்.

ஒப்பாளியின் கடமைகள்: அக்கறை: ஒப்பாளி ஒப்படைக்கப்பட்ட பொருள்மீது மிகவும் அக்கறை காட்ட வேண்டும். அந்தப் பொருள் தம்முடையதாக இருந்தால் எவ்வளவு கவனத்துடன் பாதுகாப்பாரோ அவ்வளவு அதில் கவனம் செலுத்தப்பட வேண்டும். ஊதியத்திற்காகவோ செல்வாக்கிற்காகவோ (Prestige) செயற்பட்டாலும் ஒரே வகையான அக்கறை கொள்ள வேண்டும்.

கலவாமை; ஒப்படைக்கப்பட்ட பொருளைத் தம் பொருள்களோடு ஒப்பாளி கலக்கக்கூடாது. அவ்வாறு கலந்ததால் ஏற்படும் நட்டத்திற்கு அவர் பொறுப் பாளியாகிறார். எளிதில் தனித்தனியாகப் பிரிக்கக் கூடிய பொருள்களாக இருந்தால் மட்டும் கலந்திட லாம். ஒப்படைப்போர் அனுமதி பெற்று அப்பொருள் கள் கலக்கப்பட்டால், அவரவர் பங்கிற்கேற்ப இரு வரும் அக்கறை கொள்ள வேண்டும்.

தவறாகப் பயன்படுத்துதல்: ஒப்படைப்பில் காணப் பட்ட கட்டுப்பாடுகளிலிருந்து மாறுபடக்கூடாது. பொருளைத் தவறாகப் பயன்படுத்தக்கூடாது. அவர் அவ்வாறு மாறுபட்டால் அவர்மீது தவறில்லாமல் இருந்தால் கூட, ஏற்படும் இழப்பிற்கு அவர் பொறுப் பாளியாகிறார். ஆனால், அப்பொருளைப் பாதுகாக் கும் பொருட்டு அவர் கட்டுப்பாடுகளிலிருந்து விலகிச் செயலாற்றிடலாம்.

தவறான உரிமை: ஒப்படைக்கப்பட்ட பொருள் தம்மிடத்தில் இருப்பதைப் பயன்படுத்தி, பொருள் தமக்கே சொந்தம் எனத் தவறான உரிமை பாராட் டக் கூடாது.

ஒப்படைத்தல்: ஒப்படைப்பின் நோக்கம் நிறை வேறியவுடன் ஒப்பாளி பொருளை ஒப்படைப் போருக்கோ அவர் சொல்லும் வேறு ஒருவருக்கோ பொருளைத் திரும்பக் கொடுக்க வேண்டும். பணம் பெறாத ஒப்படைப்பில் பொருளைக் கேட்கும் பொழுதுதான் கொடுக்க வேண்டும். ஒரு குறிப்பிட்ட காலத்திற்கு ஒப்படைவு இருக்குமானால், அக்காலம் முடிந்தவுடன் கேட்காமலேயே பொருளைத் திரும்பக் கொடுத்துவிட வேண்டும். ஒப்படைவுக் காலத்திற்கு முன்னர்ப் பொருளைத் திரும்பப் பெற்றிட ஒப்படைப் போர் கட்டாயப்படுத்தினால்ஒப்பாளி இழப்பீடு கோர லாம். கூட்டு ஒப்படைப்பில் ஒப்பாளி யாரேனும் ஓர் ஒப்படைப்போரிடம் பொருளைக் கொடுக்கலாம். ஒப் பாளிமீது எவ்வகைக் குற்றமும் இல்லாமல் பொருள் தொலைந்துவிட்டால் அதற்கு அவர் பொறுப்பாளியா கார்; பொருளைத் திரும்பக் கொடுக்க வேண்டிய தேவையில்லை. ஒப்படைவுக் கட்டுப்பாடுகளை ஒப் பாளி புறக்கணித்தாலும் பொருளைத் தவறாகப் பயன்படுத்தினாலும் ஒப்படைவு முடிவடைகிறது. பணம் பெறாத ஒப்படைவு ஒப்பாளி இறந்துவிட்டால் முடிவடைந்துவிடும்; அப்பொழுது குறிப்பிட்ட தேதிக்கு முன்னரே ஒப்படைவு முடிவடையலாம். சில சூழ்நிலைகளில் இழப்பையும் ஒப்படைப்போர் ஈடு கட்டுவதுண்டு.

ஒப்படைவும் அயலாரும்: அயலார் ஒருவர் தவ றான வழியில் ஒப்பாளியிடமிருந்து பொருளைப் பறித் துச் சென்றுவிட்டால், ஒப்பாளி அதற்கான நட வடிக்கை எடுத்து வழக்குத் தொடரலாம். ஒப்படைப் போரும் அயலார் மீது வழக்குத் தொடுக்கலாம். அயலார் ஒருவர் பொருள் தமக்குச் சொந்தம் என

உரிமை பாராட்டினால், ஒப்பாளி நீதிமன்றத்திற்கு விண்ணப்பஞ் செய்து யார் உண்மையான உரிமையாளர் எனத் தீர்மானிக்க வேண்டிக் கொள்ளலாம். நீதிமன்றத்தின் தீர்ப்பு வரை பொருளை அவரே வைத்துக் கொள்ளலாம்.

தொலைந்த பொருளைக் கண்டெடுப்பவர்: தொலைந்துவிட்ட பொருளைக் கண்டெடுப்பவர் வைத்துக்கொள்வதை ஒப்பாளியின் நிலைக்கு ஒப்பிடலாம். பொருளை மிகுந்த அக்கறையுடன் பாதுகாத்து உரியவர் வந்து கேட்கும் பொழுது திரும்பக் கொடுக்க வேண்டும். உண்மையான உரிமையாளரைத் தேடுவதற்கும் அப்பொருளைப் பாதுபாப்பதற்கும் அவர் நியாயமான செலவுகளைச் செய்யலாம். அச்செலவை உரிமையாளர் ஒத்துக்கொள்ளும்வரை பொருளை வைத்திருக்கலாம். ஒத்துக்கொண்டால் உடனே பொருளைக் கொடுக்க வேண்டும். தொலைந்துவிட்ட பொருளைக் கண்டெடுத்துக் கொடுப்போருக்குப் பரிசு அல்லது கொடை கொடுக்கப்படும் என விளம்பரப் படுத்தியிருந்தால், அதைப் பெறுவதற்கு வழக்காடலாம். உண்மையான உரிமையாளர் வெளிப்படா விட்டாலும், உரிமையாளர் பொருளைத் திரும்பப் பெற்றிட மறுத்தாலும், பொருள்கள் அழுகிக் கெட்டு விடக் கூடிய நிலையை எட்டினாலும், அவர் அப்பொருளைப் பயன்படுத்தவோ விற்றிடவோ உரிமையுண்டு. இதற்காகும் செலவுகள் பொருளின் மதிப்பில் 2/3 பாகத்திற்குமேல் போகக் கூடாது. கே.என்.இரா.

துணை நூல்கள்:

Kanadsamy. P.S., The Essence of Mercantile Law, Sahaya Achagam, Tiruchi, 1971.

Kuchaal, Mercantile Law, Vikas publishing House (P) Limited, New Delhi. 1978.

ஒப்பந்தக் கோட்பாடு: மக்கள் தாங்கள் ஒருவருக்கொருவர் துன்பம் செய்யாமல் தடுக்கும் பொருட்டுத் தங்களுக்கிடையே ஓர் உடன்படிக்கை அல்லது ஒப்பந்தம் அல்லது சமூக ஒப்பந்தம் செய்து கொண்டனர் என்பதுதான் அரசியல் சிந்தனை வரலாற்றில் கூறப்படும் சமுதாய ஒப்பந்தக்கோட்பாடு (Social Contract Theory) என்பதன் பொருளாகும். இந்த ஒப்பந்தக் கோட்பாடு என்னும் கருத்து கி. மு. ஐந்தாம் நூற்றாண்டிலிருந்து கி. பி. 18-ஆம் நூற்றாண்டு வரை பல்வேறு அரசியற் சிந்தனையாளரால் பல்வேறு நோக்கங்களுக்காக எடுத்தாளப்பட்டது.

பிளேட்டோவின் கருத்து: பண்டைய கிரேக்க அதீனிய அரசியற் சிந்தனையாளரான பிளேட்டோ தம் 'குடியரசு' (The Republic) என்னும் நூலில், 'இயற்கையில் மனிதன் தன்னல உணர்வோடிருக்கிறான்' என்னும் குதர்க்க வாதிகள் (Sophists) எனப் படும் சிந்தனையாளர்களுடைய இயற்கை பற்றிய கருத்தை ஆதாரமாக ஏற்றுக் கொண்டு, 'மக்கள் ஒவ்வொருவரும் மற்றவர்களால் துன்புறுத்தப்படாமல் தப்பித்துக் கொள்ளும்பொருட்டுத் தாங்கள் துன்பங்கள் செய்யாமலிருத்தல் வேண்டுமென்று யாவரும் ஒப்புக்கொண்டனர்' என்று கூறி, இந்த ஒப்பந்தத்தை அல்லது உடன்படிக்கையை ஒரு வகையான சமூக ஒப்பந்தக் கோட்பாடாக விவரிக்கிறார். இக்கருத்தின் படி, அறிவுக்குகந்த தன்னல நோக்கம் சட்டத்துக்கும் நீதிக்கும் மாறானதன்று, ஆகையால் இயற்கை என்பது நீதியான, சரியான ஒரு சட்டமே ஆகும். பிளேட்டோவின் மாணவரான அரிசுடாட்டில் வாழ்ந்த கி. மு. நான்காம் நூற்றாண்டில் இயற்கைக்கும் வழக்கத்திற்கும் உள்ள (Nature and Convention) வேறுபாடு வேறு வகையாகக் கூறப்பட்டது. 'இயற்கை என்பது மனிதர்களிடத்தே வெளிப்படுகின்ற தன் முனைப்பு அல்லது தன்னுரிமை உணர்வே ஆகும். அதாவது இன்பத்தையோ அதிகாரத்தையோ பெற வேண்டுமென்ற ஆர்வமே ஆகும்'. இயற்கை பற்றிய இந்தக் கருத்தே பின்னர் இக்காலத்தில் பயன் வழிக் கோட்பாட்டிற்கு (Utilitarianism)ஆதாரமாக அமைந்தது. எதுவாயினும் மனிதனுடைய தன்னல உணர்வு தான் ஒப்பந்தக் கோட்பாட்டினடிப்படை என்று தெளிவாகக் கூறினார் பிளேட்டோ.

சிற்றின்பக் கோட்பாட்டாளர் கருத்து: ஏதென்சு நகரரசில் கி. மு. 306-இல் எபிக்கியூரசு என்பவரால் நிறுவப்பட்ட ஒரு சிந்தனையாளர் பிரிவு அல்லது கழகம், சட்டம், அரசாங்கம் முதலியவைகளைத் தோற்றுவித்த ஆதாரங்களையும் நோக்கங்களையும் பற்றிக் கூறும்போது ஒப்பந்தக் கருத்தைக் கூறிற்று. இயற்கை என்பதற்குத் தன்னலம் (Self Interest)என்பது பொருள்; அதாவது ஒவ்வொரு மனிதனும் தன் சொந்த இன்பத்தை அடைவதில் ஆர்வத்தோடிருக்கிறான். மனிதனுடைய செயலை ஒழுங்குபடுத்துகின்ற இந்த ஒரு நோக்கத்தைத்தவிர, மற்ற வழக்கங்களெல்லாம் அறிவாளியைப் பொறுத்தவரை பொருளற்றவையேயாகும்; ஒரு வழக்கமென்னும் விதியை மக்கள் பின்பற்றாமல், அதனால் வரக்கூடிய நன்மையை இழப்பாராயின், அதைப் பின்பற்றுவதனால் பெரு மளவு நன்மை அடைவாராயின், அவ்வழக்கமென்னும் விதிக்குப் பொருள் உண்டு. ஆகையால், எந்த ஒரு வழக்கத்திலும் அல்லது விதியிலும், இன்பத்தைத் தவிர, ஒழுக்கப்பண்புகளோ உள்ளார்ந்த மதிப்பீடுகளோ இல்லை. நன்மை என்பது ஒவ்வொருவராலும் தனியாகத் துய்க்கப்படும் ஓர் உணர்வுதான். மிகக்

கூடுதலான தனிவாழ்வு இன்பத்தைப் பெறுதற்குரிய கருவிகளாகச் சமூக அமைப்புகள் செயற்படுமளவுக் குத்தான் அவை தொடர்ந்து இருக்கக்கூடிய நியாயம் இருக்கிறது. ஆகையால், அரசுகளெல்லாம், ஒவ்வொரு வரையும் மற்றவர்களுடைய கொள்கைச் செயல்களி லிருந்து பாதுகாத்துக் காப்பாற்றும் பொருட்டே அமைக்கப்பட்டவை ஆகும். எல்லா மனிதரும் இயல் பிலே தன்னலம் மிக்கவராகவும் தன் நன்மையைத் தேடுபவராகவும் இருக்கின்றனர். ஆனால், இந்தவகை யில் ஒவ்வொருவருடைய நலனும் மற்றெல்லாருடைய தன்னலமிக்க செயலால் இடையூறுக்கு உள்ளாகிறது. ஆகையால் மனிதர்கள், ஒருவரோடொருவர் வெளிப் படையாக, அல்லாமல் மறைமுகமாக மற்றவருக்குத் தாம் துன்பத்தைச் செய்வதில்லையென்றும் மற்றவ ரால் தமக்குத் துன்பம் ஏற்படக் கூடாதென்றும் உடன்படிக்கை செய்து கொள்கின்றனர். நீதியற்ற செயலினால் வரும் சூழ்நிலையைத் தாங்குதல் மிக வும் கடினமாகையால், ஒவ்வொருவரும் தம் உரிமை களுக்கு மற்றவர்களுடைய மதிப்பைப் பெறும் பொருட்டு, விட்டுக் கொடுப்பு ஏற்பாட்டை ஏற்றுக் கொண்டனர். இவ்வகையாக மக்களுக்கிடையே உறவுகளை ஏற்படுத்தும் பொருட்டுத்தான் அரசும், சட்டமும் ஓர் ஒப்பந்த வடிவத்திலே தோன்றின. இத்தகைய ஒப்பந்தம் எதுவும் இல்லாவிடில், நீதி என்ற எதுவும் இருக்காது. ஒருவருக்கொருவர் பாது காப்பாக இருத்தல் வேண்டுமென்ற காரணத்திற்கா கவே சட்டமும் அரசாங்கமும் இருக்கின்றன. சட்டத் தினால் தீச்செயல்களுக்கு விதிக்கப்படுகிற தண்டனை அச்செயல்களைக் கொடியவை என்று காட்டுவதால் சட்டமும் அரசாங்கமும் பயனுள்ளவையாக இருக் கின்றன. 'மக்களிடையே ஒருவருக்கொருவர் நல்லுறவு கொள்ளுதற்கேற்றவற்றை உருவாக்கும் வழக்கமென் னும் சட்டம் நியாயமானதே. ஒருவருக்கொருவர் நல்லுறவுடன் வாழ வழிவகுக்காத எந்தச் சட்டமும் சரியானதன்று. சட்டத்தினால் உண்டாக்கப்பட்ட நல்லுறவுக்குரிய சூழ்நிலை ஒரு சிறிது காலத்துக்கே நீதி யாக இருந்தாலும், அக்குறிப்பிட்ட கால நிலையைக் கவனிக்கும்போது, அச்சட்டம் நியாயமானதே ஆகும்'.

நீதி என்பதும், மனித இயல்பு என்பதும் எல்லா இடங்களிலும், எல்லா மக்களிடத்தும் பெரும்பாலும் ஒரே தன்மையாகக் காணப்பட்டாலும், உறவுக்கேற்ற சூழ்நிலை என்ற கொள்கை மக்கள் நடத்தும் வாழ்க்கைமுறைக்கேற்ப மாறுதலடையும். இவ்வகை யிலே ஒரு சில மக்களுக்குத் தவறாகக் காணப் படும் சூழ்நிலைக் கொள்கை வேறு சிலருக்குச் சரி யாக இருத்தல் கூடும். இதே காரணத்துக்காக, மனித நல்லுறவை ஏற்படுத்துவதனால் முதலில் நியாயமானதாக இருக்கும் ஒரு சட்டம், சூழ்நிலை மாறும்போது தவறானதாகும். சட்டமும், அரசியல் நிறுவனங்களும் சரியானவையா என்று காட்டும் உரைகல் சூழ்நிலையே ஆகும்; அவை மனிதருக்குப் பாதுகாப்பை அளித்து, ஒருவருக்கொருவர் எளிதாக நல்லுறவு கொள்ள வழிசெய்யும் அளவுக்குத்தான் நியாயமானவை யாகும்.

மேனிகோல்டின் கருத்து: திருச்சபையில் புதிய ஆயர்களைப் (Bishops) பதவியிலமர்த்தும் உரிமை போப்பிற்கா அரசருக்கா என்ற கேள்வி பற்றி ஒரு பூசல் கி. பி. 11-ஆம் நூற்றாண்டில் எழுந்தது. இது புனித உரோமானியப் பேர ரசர் நான்காம் என்றிக்கும் போப்பு கிரிகரிக்கு மிடையே பெரும் மோதலைத் தோற்றுவித் தது. யார்க்கு வெளியீடுகள் (York Tracts) என்ற தலைப்பிலுள்ள சிறு கட்டுரைகளை எழுதியவர் (கி.பி. 1100), போப்புக்குத் திருச்சபையில் தலைமை யான அதிகாரம் உண்டென்னும் கருத்தை மறுத்து, போப்பின் ஆன்மிக அதிகாரம் சமய போதனைக்கு மட்டுமே கையாளப்படுதல் வேண்டுமென்றும், ஆன் மிக அதிகாரம் உலகியல் தன்மையைப் பெறும்போது, அரசியலதிகாரத்தை வரம்பின்றிக் கையாளும் உரிமை உலகியலதிகாரிக்கு இருக்கிறதென்றும் கூறினார். போப்பு பேரரசரைப் பதவி நீக்கம் செய்ய முயன்ற போது, பேரரசருக்கு எவராலும் மீறப்பட இயலாத அதிகாரம் இருக்கிறதென்று அரசர் சார்பாளர் கூறி னர். அதை மறுத்துப் போப்பின் சார்பாளர், அரச ருடைய அதிகாரம் ஒரு கட்டுப்பாட்டிற்கு உட்பட்ட தாகுமென்றும், ஆகையால் அவருக்குக் குடிமக்கள் அனைவரும் கீழ்ப்படியவேண்டிய வரம்பற்ற கடமை இல்லை என்றும் கூறினர். அரசாங்கத்துக்குக் கீழ்ப் படியும் கடமை என்பது ஒரு வரம்புக்கு உட்பட்ட இயல்பை அல்லது ஓர் ஒப்பந்தத்துக்கு உட்பட்ட இயல்பை உடையது. இது நிலமானியச் செயல்முறை யினாலுணர்த்தப்பட்டது. திருச்சபையை அமைத்த 3 பெரியோர்களும் தாங்கள் தோற்றுவித்த மரபில், சட்டமும் அரசாங்கமும் நீதிக்கு உதவுவனவாகவே இருத்தல் வேண்டுமென்று கூறினர். கி.பி. 11-ஆம் நூற் றாண்டில் (ஏறக்குறைய கி.பி. 1080க்கும்-1085 க்கும் இடையே) தாம் வெளியிட்ட ஒரு நூலில் உண்மை யான அரசருக்கும், ஒரு கொடுங்கோலருக்குமிடையே அடிப்படையிலேயே ஒரு வேறுபாடு உண்டு என்றும், ஒரு கொடுங்கோலரை எதிர்த்தல் நியாயமென்று காட்டக்கூடிய சூழ்நிலைகளும் உண்டு என்றும், இலாட்டன்பாக்கைச் சேர்ந்த மேனிகோல்டு (Manegold of Loutenbach) என்பவர் எழுதினார். ஓர் உண்மையான அரசருடைய பதவி எவ்வளவுக்கெவ் வளவு உயர்வானதாக, புனிதமானதாக மதிக்கப்படு கிறதோ, அதே அளவு கொடுங்கோலாட்சியின் தீமை

யும் அளவிற் பெரிதாக இருக்கிறது. அரசருடைய ஆட்சியிலும் அரசருடைய பதவிக்குத்தான் மதிப்பு செலுத்தப்படுகிறதேதவிர அவருக்கு அன்று. ஆகையால் அரசபதவிக்கு ஒருவர் நிறுவும் உரிமை கட்டுப்பாடு அற்ற ஒன்று அன்று. எந்த நல்லுரிமைகளைப் பாதுகாக்கும் பொருட்டு அரச பதவி ஏற்படுத்தப் பட்டதோ அவ்வுரிமைகளை ஓர் அரசர் அழிக்கும் பொழுது, அவரைப் பதவி நீக்கம் செய்தல் நியாயமானதே ஆகும். இவ்வகையாக மேனிகோல்டு அரசருக்கும் குடிகளுக்குமிடையே உள்ள ஓர் ஒப்பந்தக் கோட்பாட்டைக் (Pectum) குறிப்பிடுகிறார்.

'எவரும் தனது செயலொன்றினாலேயே தன்னை அரசராகவோ பேரரசராகவோ ஆக்கிக் கொள்ளுதல் இயலாது. ஒவ்வொருவருக்கும் உரிய உரிமையை வழங்கி, நல்லோருக்கு உதவி செய்து, தீயோரை ஒறுத்து, யாவருக்கும் நீதி வழங்கும் பொருட்டே மக்கள் ஒருவரைத் தங்களுக்கு அரசராக அமர்த்துகின்றனர். அவ்வரசர் தம்மை அமர்த்திய உடன்படிக்கையை மீறினால், தம்மால் காப்பாற்றப்பட வேண்டிய உரிமைகளைச் சீர்குலையச் செய்தால், தம்மையும் மக்களையும் பிணைத்த உறுதி ஒப்பந்தத்தை அவரே மீறுகிறபடியால், அவருக்குக் கீழ்ப்படியும் கடமையினின்றும் மக்களை அவர் விடுவிக்கிறார்'.

இவ்வாறு மேனிகோல்டு கூறினாலும், அரசரைப் பதவிநீக்கம் செய்தற்குப் போப்புக்கு முழு உரிமை உண்டென்று கூறினாரென்பது பொருளன்று. அரசருக்குக் குடிமக்களோடு ஒப்பந்த இயல்பான தொடர்பு இருக்கிறது என்பதனால், அரச பதவி இறைவரால் தோற்றுவிக்கப்பட்டதென்ற கருத்தும் மறுக்கப்படவில்லை. மேலும் அரச அதிகாரம் மக்களைச் சார்ந்துள்ளதென்ற கருத்தினால், அது திருச்சபையினின்றும் விடுபட்டுச் சுதந்தரமாக இருக்கிறதென்ற கருத்தும் பெறப்படுகிறது.

நிலமானிய முறைக் கருத்து: ஐரோப்பாவில் கி.பி. பத்தாம் நூற்றாண்டிலிருந்து பதினைந்தாம் நூற்றாண்டுவரை நிலவிய நிலமானியமுறையில், அரசருக்கும் அவர்தம் கீழாட்களாகிய (Vassals) பிரபுக்களுக்கு மிடையே ஒப்பந்தவகையிலான ஒரு தொடர்பு ஏற்பட்டது. அவ்வாறிருந்தும் அரச அதிகாரத்தைப் பற்றிய இடைக்காலக் கோட்பாட்டின்படி, அரசருடைய அதிகாரம் இறைவரிடமிருந்து வருவதாகுமென்றும், அரசரை எதிர்த்தல் சட்டத்துக்கு மாறாகுமென்றும் யாவரும் கருதினர். மேலும் குடிகளே அரசர்களாவர் (அதாவது குடிகளே அரசியலதிகாரத்தின் தோற்றுவாய்)என்ற பண்டைக் காலக் கருத்து, இடைக் காலத்தவருக்குச் சிசரோ, உரோமானியச் சட்டம், கிறித்தவத் திருச்சபைப் பெரியோர் முதலியோரால் அளிக்கப்பட்டிருந்தது. இக்கோட்பாட்டின்படி, மக்களே ஒரு பொது அரசாக (Commonwealth) அமைந்து, சட்டத்தின் வாயிலாக ஓர் அமைப்பாக ஏற்படுத்தப்பட்டு, அதன் ஆட்சியாளரின் வாயிலாக ஓர் அரசியலதிகாரத்தைக் கையாளக் கூடிய தகுதி பெறுகின்றனர். இந்தப் பண்டைய கோட்பாட்டை கி.பி. ஒன்பதாம் நூற்றாண்டில் இரீம்சின் பேராயரான இங்க்மர் என்பவரும் (Hincmar of Rheims), கி.பி. பன்னிரண்டாம் நூற்றாண்டில் 'பாலிக் ரேட்டிக்கசு' என்னும் தம் நூல் வாயிலாகச் சாலிசுபரியின் சான் என்பவரும் (John of Salisbury in his Policraticus) கூறியுள்ளனர். இக்கோட்பாட்டின்படி, அரசரே பொது அரசின் மக்களுடைய நலனுக்குப் பேராளராகப் பெயரளவிலேனும் இருக்கக்கூடிய தகுதி பெறுகிறார்; மேலும் அவரே ஓரளவிலேனும் அரசாங்க அதிகாரம் தங்குதற்குரிய இடமாகவும் இருக்கிறார். அதனால், அந்த நிலையுளள்ள நிலமானிய அரசரே பின்னர்த் தேசிய அரசராகக் கருதப் பட்டார். அரசர் தம் கீழாட்களோடு ஒப்பந்த வகையான தொடர்புடையவர் என்ற நிலமானியக் கருத்தும், அரசரைப் பொது அரசின் தலைவராகக் கருதிய பண்டைய உரோமானியக் கோட்பாடும், நிலமானிய முறைச் சட்ட அறிஞர்களால் இணைக்கப்பட்டு, அரச அதிகாரத்தைப் பற்றிய கோட்பாடு வகுக்கப்பட்டது. அதன்படி அரச பதவி என்பது சட்டத்தினால் தோற்றுவிக்கப்பட்டதும், அதற்குக் கட்டுப்பட்டதும் ஆகும். 'அரசருக்கெதிராக எந்த நீதிமன்ற ஆணையும் விடுக்கப்படுதலியலாது' (அதாவது அரசர் தம் நீதி மன்றங்களின் சாதாரண விதிமுறைகளின் வாயிலாகக் கட்டுப்படுத்தப்படுதற்கு உரியரல்லர்).

நிக்கலாசுவின் கருத்து: கிறித்தவத் திருச்சபையினாட்சியை ஒரு மன்றத்தின் வாயிலாகச் சீர்திருத்தம் செய்வதற்கு கி.பி. பதினைந்தாம் நூற்றாண்டில் முயற்சிகள் செய்யப்பட்டபோது, திருச்சபை முழுவதும் உயர்தர ஆன்மிக அதிகாரம் உடையது என்ற கருத்துப் பரவிற்று. போப்பின் ஆணையானது திருச்சபை முழுவதிலிருந்தும் விடுக்கப்படும் ஆணையாகக் கருதப்பட்டது. பொதுமன்றம் ஒன்று திருச்சபையினாட்சியைக் கண்காணித்தற்கு இருத்தல் வேண்டுமென்ற கோட்பாட்டை கி.பி 1433-ஆம் ஆண்டின் பேசல் மன்றத்திற்குக் (Council of Basel) குசாவின் நிக்கலாசு (Nicholas of Cusa) தம் கட்டுரை ஒன்றில் வரைந்து கொடுத்தார். அவர் கருத்தின்படி மன்றமே (Council) உயர்தர அதிகாரம் உடையது. எவ்வாறெனில், மன்றமே எந்த ஒரு தனி ஆளையும் விடத் திருச்சபை முழுவதின் உடன்பாட்டை அல்லது

ஒப்புதலை எடுத்துக்காட்டும் பேராளராக இருக்கிறது. ஒரு விதி சட்டமாகச் சமூகத்தினால் ஒப்புக்கொள்ளப் பட்டால்தான் அது சட்டமாக ஆகும். அத்தகைய சமூக ஒப்புதலென்பது வழக்கத்தில் வருகிறது. வழக் கத்தின்வாயிலாக ஒரு விதிக்குச் சமூகம் ஒப்புதலளிக் கிறதா என்பதை ஒரு தனி ஆளைவிட ஒரு மன்றமே தக்க சான்றுகளோடு கூறும் தகுதி யுடையது. போப்பின் ஆணைகள் (Decretals) பலவற்றுக்குச் சமூகத்தின் ஒப்புதல் இல்லாத கார ணத்தால், அவை சட்டத்தின் வலுவை இழந்தன. வழக்கத்திலில்லாத சட்டத்துக்கு வலுவும் இல்லை. ஒவ்வொரு சட்டமும் நாடு முழுவதற்கும் ஒரே சம யத்தில் செயற்படுதல் வேண்டும். இந்தப் பொது வான பொருளில் எல்லா அரசாங்கமும் - அதாவது அரசாங்க ஆணைகளும்-ஒப்புதலைச் சார்ந்தே இருக் கின்றன. 'மக்களைத் தீயவற்றைச் செய்யாதபடி தடுத்தும், நல்லவைகளைச் செய்யுமாறு அவர்களு டைய சுதந்தரத்தை வரம்புபடுத்தியும் செலுத்தப் படும் ஆணை அதிகாரமானது, ஒரு எழுதப்பட்ட சட் டத்திலிருந்தாலும் அல்லது ஆட்சியாளரிடமிருந்தா லும், அது மக்களுடைய ஒப்புதலினின்றும், ஒருமைப் பாட்டினின்றும் தோன்றுகிறது. இக்கருத்துக்குக் கார ணம்எல்லா மனிதரும் இயற்கையில் சுதந்திரம்உடைய வர்கள் என்பதே ஆகும். இயற்கையில் மனிதர்களெல் லாரும் ஒத்த வலிமையும், ஒத்த சுதந்தரமுமுடையவர் என்பது உண்மையாயின், அவர்களுள் ஆளுபவராக இருப்பவருக்கும் மற்றவரை ஒத்த வலிமையே இருக்குமாதலின், அவ்வாளுபவரும் மற்றவர்களால் தேர்வு செய்யப்பட்டும், அவர்களுடைய ஒப்புதலைப் பெற்றும் இருத்தல் வேண்டும். ஒரு சட்டம் எவ்வாறு மற்றவர்களுடைய ஒப்புதலின் பேரில் உருவா கிறதோ, அதுபோலவே, ஆளுவோரும் மற்றவர் களுடைய ஒப்புதலின் பேரிலேயே தோன்றுகிறார்கள்'. ஆகையால் அரசர்கள் தங்களை ஆளுவோராக ஆக்குகின்ற, மனித சமூகத்தின் பொது ஒப்பந்தத் தினால் ஒழுங்குபடுத்தப்படுதல் வேண்டும்.

தியோடோர் பேசாவின் கருத்து: பிரான்சில் கி.பி. 16-ஆம் நூற்றாண்டில் சீர்திருத்தக் கிறித்தவருக்கும் (Protestants) கத்தோலிக்கருக்குமிடையே சமயப் பூசல் கள் நிகழ்ந்தபோது, கி.பி. 1572-இல் புனித பர்த்த லோமியோ நாளன்று பிரஞ்சு சீர்திருத்தக் கிறித்தவர் கள் கொலை செய்யப்பட்டனர். பிரஞ்சு சீர்திருத்தக் கிறித்தவர்களின் அல்லது ஊகனட்டுகளின்(Huguenots) குடி உரிமைகளை வலியுறுத்தியும், அரசருடைய அதி காரம் மக்களுடைய குறிப்பான ஒப்புதலின் பேரிலேயே சார்ந்துள்ளதாதலின் அது வரம்புக்கு உட்பட்டது, எதேச்சாதிகாரமுடையது அன்று என்ற கருத்தை வலி யுறுத்தியும் ஊகனட்டு ஆசிரியர் பிரான்சிசு ஆட்மன் என்பவர் எழுதினார். இது போன்ற கருத்தைப் பிரஞ்சுக் கால்வினிய ஆசிரியராகிய தியோடோர் பேசா என்பவர் தம்நூல் ஒன்றில் கூறினார். கி.பி. 16-ஆம் நூற்றாண்டில் 'கொடுங்கோலருக்கெதிராகச் சுதந்திரத்தின் சார்பான கருத்து' என்ற நூலில் கி.பி. 1579-இல் ஒரு கருத்துக் கூறப்பட்டது. செனி வாவில் கால்வின் அமைத்த திருச்சபை அரசாங்கத் துக்குக் கால்வினுக்குப் பிற்பட்ட காலத்தில் தலை வராகப் பேசா இருந்தார். அரசாங்கத்துக்கு மக்கள் எதிர்ப்பில்லாமல் கீழ்ப்படிதல் வேண்டுமென்ற கால்வினின் கோட்பாட்டைப் பேசா மாற்றி அமைத் தார். (தியோடோர் பேசாவின் கருத்துகள்: காண்க: எதிர்ப்பின்றிக் கீழ்ப்படிதற் கோட்பாடு). தியோ டோர் பேசா கூறிய கருத்தின்படி இரு ஒப்பந்தங்கள் இருக்கின்றன. அவற்றுள் முதலாவதில் கடவுள் ஒரு கட்சியாகவும், அரசரும் மக்களும் கூட்டாக மற்றொரு கட்சியாகவும் இருக்கின்றனர். அவ்வொப்பந்தத்தின் வாயிலாகச் சமூகம் ஒரு திருச்சபையாக அமைகிறது. இரண்டாம் ஒப்பந்தத்தில் மக்கள் ஒரு கட்சியிலும், அரசர் மற்றொரு கட்சியிலும் இருக்கின்ற அரசியல் ஒப்பந்தம் ஆகும். இந்த ஒப்பந்தமானது அரசரை நேர்மையாக ஆளுமாறு கட்டுப்படுத்துகிறது; இதன் படி, அரசர் நேர்மையாக ஆளும்வரை, மக்கள் அவ ருக்குக் கீழ்ப்படிதல் வேண்டும். சமயக் கொள்கையை மறுக்கும் அரசரைக் கட்டாயப்படுத்துவதற்கு மக்க ளுக்கு உரிமை உண்டு. அரசாங்கம் சமூகத்தின் நல னுக்காக இருக்கிறது. ஆகையால், அரசாங்கத்துக்குக் கீழ்ப்படிதலென்பதும் ஒரு வரம்புக்குட்பட்டதும் கட்டுப்பாட்டுக்குட்பட்டதும் ஆகும். ஆட்சியாள ருடைய அதிகாரமானது மக்களால் வழங்கப்பட்டது. அது அவர்களுடைய ஒப்புதலின்பேரில்தான் செலுத் தப்படுகிறது. மக்கள் தங்களுடைய உயிருக்கும் உடை மைக்கும் பாதுகாப்பை அரசாங்கத்திடமிருந்து பெற் றால்தான், அதற்கு அவர்கள் கீழ்ப்படிதல் வேண் டும்; பாதுகாப்புப் பெறாவிட்டால், கீழ்ப்படிய வேண்டியதில்லை.

அல்தூசியசு: பிரஞ்சுக் கால்வினியர்களைப் போல அரசருடைய அதிகாரத்துக்கு எதிரான ஒரு கோட் பாட்டை கி.பி. 17-ஆம் நூற்றாண்டில் தச்சு ஆசிரிய ரான சோகன்னசு அல்தூசியசு (Johannes Althusius) வகுத்தார். அவர் அரசு உள்ளிட்ட எல்லா வகை யான மனித அமைப்புகளையும் தம் நூலில் ஆய்வு செய்து, அரசியலிலிருந்து சட்ட இயலைத் தனியே பிரித்தார். அவர் ஆட்சியாளருடைய அதிகாரத் துக்குச் சமய அதிகாரத்தை ஆதாரமாகக் காட்டா மல், ஓர் ஒப்பந்தக் கருத்தையே காட்டுகிறார். ஆகை யால், அவருடைய அரசியற் கொள்கை ஓர் இயற்கை

பற்றிய கொள்கையேயாகும். அதன்படி ஒப்பந்தம் என்பது, இயற்கையில் எழுகின்ற ஓர் உறவுநிலையே ஆகும். மனிதரிடத்தில் இருக்கின்ற, உள்ளார்ந்த, கூட்டமாக வாழும் இயல்புதான், அரசு போன்ற பல்வேறு வடிவங்களிலான மனித சமூகக் கூட்டங்கள் தோன்றுதற்குக் காரணமாக இருக்கிறது. மக்கள் கூட்டமாக அமைந்து வாழ்தலென்பது இயற்கையில் காணப்படும் ஓர் உண்மை. அது மனித இயல்பின் ஒரு பாகமே ஆகும். இரண்டு ஒப்பந்தங்கள் ஏற்படுகின்றன: ஒன்று, அரசாங்க ஒப்பந்தம்; மற்றொன்று சமூக ஒப்பந்தம். இதில் மக்களுடைய ஒப்புதல் வெளிப்படையாக இல்லாமல் குறிப்பாக இருக்கிறது. இந்தச் சமூக ஒப்பந்தத்தின் வாயிலாக மக்கள் ஒன்றாகக் கூடி வாழுவோராகவும், கூட்டமைப்பினால் தோற்றுவிக்கப்படுகின்ற பொருள்கள், பணிகள், சட்டங்கள் முதலியவற்றில் பங்கு கொள்ளுவோராகவும் ஆகிறார்கள். ஒரு கூட்டமைப்புக்கு இருவகையான சட்டங்கள் இருக்கின்றன. ஒருவகைச் சட்டம் சமூகத்தின் உறுப்பினர்களுக்கு இடையேயுள்ள உறவுமுறையை விவரிக்கிறது, மற்றொருவகைச் சட்டம் சமூகத்தின் பொதுப்பணிகளை நிருவாகம் செய்வதற்காக அதிகாரங்களைத் தோற்றுவித்து வரம்புபடுத்துகிறது. ஐந்து வகையான சமூக அமைப்புகள் இருக்கின்றன. அவை குடும்பம், தன்விருப்பக் கழகம், உள்ளூர்ச் சமூகம், மாகாணம், அரசு எனப்படும். அரசு என்பது மாகாணங்கள் இணைதலினால் அல்லது உள்ளூர்ச் சமூகங்கள் இணைதலினால் தோன்றுகிறது. அதனுடைய சிறப்பான இயல்பு தலைமை அதிகாரம் அல்லது இறைமை ஆகும். இறைமை என்பது ஒரு கூட்டமைப்பாக அமைந்துள்ள மக்களிடமே இருக்கிறது. அதை அவர்கள் நீத்து விடுதலோ, அதை ஒரு ஆளும் வகுப்போ குடும்பமோ பெறுதலோ இயலாது. கூட்டமாக அமைந்துள்ள மக்கள் இரண்டாவதாகிய அரசாங்க ஒப்பந்தத்தின் வாயிலாக ஆட்சி அலுவலர்களுக்கு அதிகாரத்தை வழங்கிக் கூட்டமைப்பின் நோக்கங்கள் செயற்படுமாறு செய்கின்றனர். ஆகையால், அவ்வதிகாரத்தைக் கையாளுவோர் எக்காரணத்தாலும் அதனை இழப்பாராயின், அது மக்களையே திரும்பச் சென்றடைகிறது. அல்தூசியசின் இக்கோட்பாடு மக்கள் இறைமைக் கோட்பாட்டிற்கு அளிக்கப்பட்ட இலக்கணங்களுள் மிகச் சிறந்த இலக்கணம் ஆகும்.

குரோசியசு: தச்சு அரசியற் சிந்தனையாளரான யூகோ குரோசியசு (Hugo Grotius), கி.பி. 1625-இல் தாம் எழுதிய ஒரு நூலில் மனிதர்களுடைய கூட்டமாக வாழும் இயல்பினைக் குறிப்பிட்டு எழுதுகிறார். சமூக வாழ்வில் விருப்பமுடையவராக மனிதர் இருப்பதனால், அச்சமூக வாழ்வு அமைதியாக இருக்குமாறு பார்த்துக்கொள்ளுதலும் ஒரு கடமை ஆகிறது. சமூக அமைப்பை நிலை பெறச் செய்தலே சட்டத்தின் ஆதாரமாகும். சட்டமானது ஒருவருக்குரியதை மற்றவர் கொள்ளாதபடி தடுக்கவும், ஒருவருக்கு உரியதை அவருக்கே திரும்ப அளிக்கவும், நட்டங்களுக்கு ஈடு அளிக்கவும், வாக்குறுதிகளை நிறைவேற்றுமாறு வலியுறுத்தவும் செய்கிறது. உடைமைப் பாதுகாப்பு, நம்பிக்கைக்குகந்த நடத்தை, நியாயமான தொடர்பு, முதலியவையெல்லாம் தேவையினடிப்படையில் தோன்றுகின்றன. மனிதனுடைய இயல்பே இயற்கையின் சட்டத்திற்குத் தோற்றுவாயாகும். அரசுகள் இயற்றும் உடன்பாட்டுச் சட்டமானது செல்லுபடியாகும் தன்மையைப் பெறுவதற்குக் காரணம் அது சமூகக் கடமைகளையும், ஒப்பந்தங்களையும் நிறைவேற்றுதல் வேண்டுமென்ற கடமையையும் வற்புறுத்துவதேயாகும். ஆகையால், ஒரு சமூகத்தில் சேருவோர், வெளிப்படையாகவோ குறிப்பாகவோ அச்சமூகத்தின் பெரும்பான்மையராலோ, அதை ஆளுவோராலோ விடுக்கப்படும் ஆணைக்கு இணங்க நடப்பதற்கு அல்லது செயற்படுதற்கு ஒத்துக்கொள்ளுபவராகின்றனர். இவ்வாறு இயற்கையிலுள்ள கடமையே சட்டத்திற்கு ஆதாரமாகிறது. இயற்கை நீதி என்பது எங்கும் ஒரே சீராகவும் மாற்ற இயலாததாகவும் இருக்கிறது.

ஒப்பந்தமும் தனியார் ஒப்புதலும்: இயற்கையின் சட்டம் என்பதில் கடமை என்பது கூறப்படுகிறது. கடமையும் அதனோடு பிணைக்கப்பட்ட கட்சியாரால் தம் விருப்பத்தில் ஏற்றுக் கொள்ளப்படும்போது தான் அவர்களை அது கட்டுப்படுத்தும். கடமை என்பது கட்டாயத்தின் பேரில் கையாளப்படாமல், தம் விருப்பத்தின் பேரில்தான் நிறைவேற்றப்படுகிறது. ஒருவர் சமூகத்துக்கு ஆற்ற வேண்டிய கடமையும், அவர் தரும் வாக்குறுதியைப் பொறுத்தே அமையும்.

ஆகையால் இயற்கையின் சட்டத்தை ஆதாரமாகவுடைய ஓர் அரசியற் கோட்பாடு, சமூகத்தையும் அரசாங்கத்தையும் தோற்றுவிக்கிற ஒப்பந்தம் (Contract), ஒப்பந்தத்தினின்றும் தனித்து இருக்கும் இயற்கை நிலை (State of Nature) ஆகிய இரண்டு கூறுகளையும் பற்றிக் குறிப்பிடுகிறது. இயற்கை நிலை என்பது, தனியார் ஒருவருக்கொருவர் கொண்டுள்ள உறவுகளையும், இறைமை அரசுகளுக்கு இடையேயுள்ள உறவுகளையும் குறிப்பிடுகிறது. தனியார் ஒருவரோடொருவர் செய்து கொள்ளும் உடன்படிக்கையினால் உள்நாட்டுச் சட்டமும் (Municipal Law), இறைமை அரசுகள் ஒன்றோடொன்று செய்து கொள்ளும் உடன்படிக்கையினால் பன்னாட்டுச்

சட்டமும் (International Law) தோன்றுகின்றன உள்நாட்டுச் சட்டமும் அல்லது நாட்டுச் சட்டமும், பன்னாட்டுச் சட்டமும் இயற்கைச் சட்டத்தின் பொதுக் கொள்கைகளுக்கு உட்பட்டே அமைகின்றன. இரண்டுமே ஒப்பந்தத்தின் வாயிலாகவே தோன்றுகின்றன. இரண்டுமே தம்விருப்பத்தின் காரணமாக ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்டபடியால், அவை கட்டுப்படுத்தும் ஆற்றலை உடையவையாக இருக்கின்றன. அரசாங்கம் என்பதும் ஆளுவோருக்கும் ஆளப்படும் மக்களுக்கும் இடையே உள்ள ஓர் ஒப்பந்தத்தைச் சார்ந்தேயுள்ளது என்ற கருத்து, நிலமானியப் பிரபுவுக்கும் அவருடைய கீழாட்களுக்குமிடையேயுள்ள உறவிலேயே பொதிந்து காணப்படுகிறது. இக்கோட்பாட்டில் மக்கள் என்போர் ஒரு தொகுப்பாகக் கருதப்பட்டனர். இயற்கைச் சட்டமென்னும் கோட்பாட்டிற்கு விளக்கம் கூறப்பட்டபோது, ஒப்பந்தம் செய்வதற்கு மக்களுக்கு இருக்கும் தகுதி விளக்கப்பட்டது. அவர்கள் தமக்குள் செய்துகொள்ளும் உடன்படிக்கையினால் குடிமைச் சமூகமும் அல்லது அரசும், சமூகமும் ஆளும் அதிகாரிகளும் செய்து கொள்ளும் ஒப்பந்தத்தினால் அரசாங்கமும் தோன்றுகின்றன. இவ்வாறு ஒப்பந்தம் என்னும் கருத்து, எல்லா வகையான கடமைகளுக்கும், எல்லா வகையான சமூக அமைப்புகளுக்கும் அல்லது கூட்டங்களுக்கும் பொருந்தக் கூடிய ஓர் உலகளாவிய கொள்கையாக ஆயிற்று. பொது ஒப்பந்தத்தின் வாயிலாக, மனித நல்வாழ்வுக்குரிய கருவியைக் காணுதற்கு யாவரும் முற்பட்டனர். ஒரு நிறுவனம் நெடுங்காலமாக இருந்து வருகின்ற காரணத்தால் அது மனித நல்வாழ்வுக்கு உகந்ததாகாது என்று யாவரும் கி.பி. 17-ஆம் நூற்றாண்டில் உணர்ந்தனர். அதன் விளைவாகத் தனிமனிதர், சில ஈடுபாடுகளும் முயற்சிகளும் முன்னேற்ற விருப்பமும் அவருடைய மற்றத் திறமைகளையெல்லாம் நன்கு பயன்படுத்தத் துணை செய்கின்ற அறிவும் உடையவராகையினால், அவரே ஒரு நிலையான சமூகம் நிறுவப்படுதற்குரிய ஓர் ஆதாரமாக அமையக்கூடியவராவர். அவருடைய நிலையை (Status) –அதாவது அவர் ஒரு சமயகுரு, அல்லது படைவீரர், அல்லது ஒரு வணிக, தொழிற் கழக உறுப்பினர் என்ற நிலையைக் – கருதாமல், அவர் ஒரு சுதந்திரமான மனிதரென்ற நிலையில்தான் அவரைச் சமூகத்திற்கேற்ற ஆதாரமாகக் கொள்ளுதல் வேண்டும். மனிதரிடத்தில் செயலாற்றும் தூண்டுதல்கள் மறைந்து இருக்கின்றன. தனிமனிதரின் தனித்தன்மைகள் வெவ்வேறாகவும் எக்காலமும் நிலைபெறும் தன்மை இல்லாமலும் இருக்கும். ஆயினும் மனிதக்குறிக்கோள் ஒன்றுபோல மாறுபாடின்றி இருக்கிறது. ஆகையால் அத்தகைய மனிதக் குறிக்கோளை ஆதாரமாக வைத்தே சமூகம் தோன்றுகிறது. ஆகையால், சமூகம் என்பதும் மனித நலனுக்காகவே தோன்றிய ஒரு கருவியே. மனிதனே குறிக்கோள் ஆவான்.

இரிச்சர்டு ஊக்கர் கருத்து: இங்கிலாந்தில் கி.பி. 16-ஆம் நூற்றாண்டில் அரசர் திருச்சபையின் தலைமையை ஏற்றது சரியா, சரியற்றதா என்ற ஆய்வு தோன்றியபோது இரிச்சர்டு ஊக்கர் (Richard Hooker) என்பவர் சில கருத்துகளைச் சட்டம், அரசியற் கடமைகளுக்கு உள்ள ஆதாரம் முதலியவைகளை ஆய்வு செய்து தம் நூலில் (The Law of Ecclesiastical Polity) குறிப்பிட்டுள்ளார். மனிதர் இயல்பில் சமூக உணர்வுடையவர்கள். அவர்கள் தனித்த வாழ்வில் தங்களுடைய தேவைகளை நிறைவு செய்துகொள்ள இயலாது. இக்காரணங்களினால் மக்கள் சமூகங்களை அமைக்க முற்படுகிறார்கள். சமூகம் என்பது அரசாங்கம் இன்றி இருத்தல் இயலாது. அதுபோலவே மக்களுடைய சட்டம் இல்லாமலும் அரசாங்கம் இருத்தல் இயலாது. மனிதர்கள் தாங்கள் கூடி வாழ்வதற்குரிய விதிகளைத் தங்களுடைய வெளிப்படையான அல்லது மறை முகமான ஒப்புதலுடன் வகுத்துக் கொள்ளுகின்றனர். மக்கள் அரசாங்கத்துக்குக் கீழ்ப்படிதல் என்ற கடமையைச் செய்தற்குரிய ஆதாரம் அல்லது காரணம், அவர்கள் தாங்கள் யாரேனும் ஒருவரால் ஆளப்படுதற்கு அளிக்கும் ஒப்புதல்தான். இத்தகைய ஒப்புதலும் அவர்களால் தங்கள் பேராளர்கள் வாயிலாக அளிக்கப்படுதல் கூடும். இவ்வாறு ஒப்புதலுடன் அரசு உருவாக்கப்பட்ட பின்னர், அதன் சட்டங்கள் அதன் உறுப்பினர்களை எக்காலமும் கட்டுப்படுத்தும். மக்கள் சமூகங்கள் அல்லது அரசுகள் என்றும் அழியாதவை.

ஆப்சுவின் கருத்துகள்: ஆங்கில அரசியற் சிந்தனையாளர் தாமசு ஆப்சு (கி.பி. 1588-1679) இங்கிலாந்தில் இசுடுவர்ட்டு அரசரான முதலாம் சார்லசுக்கு எதிராகப் பாராளுமன்றம் உள்நாட்டுப் போர் நடத்திய காலத்தில் வாழ்ந்து, அப்போதைய சூழ்நிலையில் சமூகத்துக்குப் பாதுகாப்பளிக்கக்கூடிய சட்டத்தையும் ஒழுங்கையும் அளிக்கவல்லது அரசாங்கம் ஒன்றே என்று உணர்ந்து, எதேச்சாதிகார அரசாங்க முறையை ஆதரிக்கும் நோக்கத்துடன் ஒப்பந்தக் கருத்தைக் கையாளலானார். அவர் தம் 'இலெவியாதன்' என்ற நூலில் (Leviathan), ஒழுங்கை நிலைநிறுத்தவும், ஒப்பந்தப்படி பணி செய்யுமாறு மக்களைத் தூண்டவும் வல்லது வல்லந்தம் அல்லது ஆற்றலுடைய அரசாங்கத்தால் தான் இயலுமென்று கூறுகிறார். 'வல்லந்தம் இல்லாத ஒப்பந்தங்கள் வெறும் சொற்களே ஆகும். அத்தகைய ஒப்பந்தங்களால் மனிதருக்குப் பாதுகாப்பு இருத்தல் இயலாது. ஏதேனும் கட்டுப்படுத்தக்கூடிய ஓரதிகாரியைப் பற்

றிய அச்சம் மனிதர்களுக்கு இல்லாவிட்டால் வெறும் சொற்களால் மட்டும் மக்களுடைய பேராசை, சீற்றம் முதலிய உணர்வுகளைத் தடை செய்ய இயலாது. வல்லந்தம் தான் உகந்தது என்று காரணம் காட்டு தற்கு மக்களுடைய ஒப்புதல் என்பது ஓர் ஆதாரமா கிறது. இந்த ஒப்புதல் என்பது, இயற்கை நிலையில் பாதுகாப்பற்ற சூழ்நிலையில் வாழும் மக்களால் தங்க ளிடையே செய்து கொள்ளப்படுகிறது. இவ்வொப் பந்தத்தின் வாயிலாக யாவரும் தற்காப்புக்காகத் தன் னுதவியைச்சாரும் உரிமையைக் கைவிட்டுவிட்டு, ஓர் இறைமை அதிகாரிக்குக் கட்டுப்பட்டு இருக்கும் நிலையை ஏற்றுக் கொள்கின்றனர். ஒவ்வொருவரும் 'நான் என்னை ஆளும் உரிமையை விடுத்து, அதை இந்த ஆளிடத்திலோ, இம்மக்கள் கூட்டத்திலோ வழங்குகிறேன். ஆனால் நான் அவ்வாறு வழங்குதல் நீயும் உன்னுடைய உரிமையை இவ்வாளுக்குக் கொடுத்து ஆளும்உரிமையை வழங்குதலைப் பொறுத் திருக்கிறது. ... இவ்வகையாகவே அரசு என்ற பெரிய விலங்கு தோன்றுகிறது. அழியாத கடவுளுக்கு உட் பட்டு நாம் நமது அமைதிக்கும் பாதுகாப்புக்கும் இவ் வரசென்னும் விலங்சைச்சார்ந்து இருக்கிறோம்.' இவ் வாறு தாமசு ஆப்சு (Thomas Hobbes) கூறுகிறார்.

சான் இலாக்கின் கருத்துகள்: சான் இலாக்கு(கி.பி. 1632-1704), எதேச்சாதிகார இசுடுவேர்ட்டு அரசராகிய இரண்டாம் சேம்சை நீக்கிவிட்டு, தச்சுநாட்டு ஆரஞ்சு வில்லியம் என்பவரைப் பாராளுமன்றத்தின் ஒப்புத லுடன் ஆங்கில அரசராக ஆக்கிய மாண்புறுபுரட்சியை (Glorious Revolution) நேரில் கண்டவர். அவர்தம் 'அரசாங்கத்தைப் பற்றிய இரண்டாம் கட்டுரை' (Second Treatise on Civil Government) என்ற நூலில், ஆரஞ்சு வில்லியத்தின் ஆட்சி உரிமை மக்க ளுடைய ஒப்புதலினால் அமைந்துள்ளதாகக் காட்டு தற்கு ஒப்பந்தக் கோட்பாட்டைக் கையாளுகிறார். அனுபவ அல்லது செயல்வழிக் கோட்பாட்டை இலாக்கு (John Locke) கையாண்டு அரசு, அரசாங்கம் ஆகிய வற்றின் தோற்றத்தை ஒப்பந்தக் கருத்தின் வாயிலாக விளக்கினார். அவருடைய கருத்தின்படி குடிமைஅரசு தோன்றுதற்கு முற்பட்ட காலத்தில் இருந்த இயற்கை நிலை, அமைதியும் ஒருவருக்கொருவர் உதவும் மனப் பான்மையும் நிறைந்ததாக இருந்தது. உடைமை என் பதும், இயற்கை உரிமைகளும் இருந்தன;ஆனால் சட் டங்கள் செய்தும், அவற்றைச் செயற்படுத்தியும், நீதி வழங்கியும் மக்களுடைய உரிமைகளுக்குப் பாதுகாப்பு வழங்கக்கூடிய அரசாங்கம் இல்லை. "உடைமையை ஒழுங்கு செய்து பாதுகாத்தற்கு வேண்டிய சட்டங்க ளையும், அவற்றை மீறுதற்கான தண்டனைகளையும் செய்தலும், பொதுமக்கள் நலனுக்காகச் சமூகத்தின் ஆற்றலைப் பயன்படுத்தி அச்சட்டங்களைச் செயற் படுத்துதலுந்தான் குடிமை அதிகாரம் அல்லது அர சாங்கம் ஆகும். இக்குடிமை அதிகாரம், தம் உயிரையும் உடைமையையும் பாதுகாத்துக் கொள்ளுதற்கு ஒவ் வொரு தனிஆளுக்குமுள்ள உரிமையினின்றும்தோன்று கிறது. இவ்வுரிமையை ஒவ்வொருவரும் வெளிப் படையாகவோ மறைமுகமாகவோ சமூகத்திடம் ஒப் புதல் வாயிலாக அளிக்கிறார். ஆகையால் அரசாங்கம் கையாளுகிற சட்டம் இயற்றும் அதிகாரமும், நிரு வாக அதிகாரமும், உண்மையில் சமூகத்திடம் ஒவ்வொ ருவராலும் ஒப்படைக்கப்பட்ட இயற்கை அதிகாரமே ஆகும். இவ்வாறு ஒரு சமூகத்திடம் தம் இயற்கை உரிமைகளை ஒப்படைப்பதாக ஒவ்வொருவரும் ஒப்புக் கொள்ளுதலே 'முதல் ஒப்பந்தம்' (Original Compact) ஆகும். சமூக உதவியுடன் இயற்கை உரிமைகளைப் பாதுகாத்தலே தனியார் தம் முயற்சியுடன் பாதுகாத் தலை விடச் சிறந்தது. ஆகையால், உரிமைகளைப் பாதுகாத்தற்காக அரசாங்கம்அதிகாரங்களைக் கையா ளும் போதுதான் அவ்வதிகாரத்துக்கு மக்கள் கீழ்ப் படிய வேண்டிய நியாயம் தோன்றுகிறது. முதல் ஒப் பந்தமே குடிமைச் சமூகத்தைத் (Civil Society) தோற்றுவிக்கிறது. இது தனிமனிதர்கள் தங்களுக்கி டையே செய்துகொள்ளுகிற ஓர் உடன்படிக்கையே. பின்னர்ச் சமூகத்துக்கும் அரசாங்கத்துக்குமிடையே ஓர் ஒப்பந்தம் ஏற்படுகிறது. ஒவ்வொருவரும் சமூகத் துக்குக் கீழ்ப்படிகிறார் என்பது, உண்மையில் சமூகத் தில் பெரும்பான்மையாளருடைய ஆணைக்குக் கட்டுப் படுகிறார் என்பதே ஆகும். "எந்த ஒரு சமூகத்தை யும் செயற்படச் செய்வது அதிலுள்ள ஒவ்வொரு தனி ஆளின் ஒப்புதலே யாகும். இவ்வொப்புதலே சமூகம் ஏதேனும் ஒருவழியில் செயற்படுதற்கு இன்றிய மையாததாகிறது; ஆகையால் சமூகமானதுஅதிலுள்ள பெரும்பான்மையாளருடைய ஒப்புதலின் வழியில் செயற்படுதல் வேண்டுமென்பதும் இன்றியமையாததா கும்'. பெரும்பான்மையாளரும் தனியாருடைய உரி மைகளை அழிக்க இயலும் என்பதையும், ஒருவரு டைய தனிப்பட்ட கருத்தைப் பெரும்பாலானவர் ஏற்றுக் கொள்ளவில்லை என்ற காரணத்துக்காக அவர் தமது முடிபை ஏன் கைவிட்டு விடுதல் வேண்டு மென்பதையும் இலாக்கு விளக்கவில்லை. சட்டமியற் றும் அதிகாரமும், நிருவாக அதிகாரமும் வரம்புக்கு உட்பட்டவை, வரம்பற்றவை அல்ல. நிருவாகம் சட்ட மன்றத்தைச் சார்ந்தும், சட்டமன்றம் மக்களைச் சார்ந்தும் இருக்கின்றன.

தாவீது கியூம் மறுத்தல்: தாவீது கியூம் (David Hume) என்னும் இசுகாட்லாந்திய தத்துவ ஆசிரியர் கி.பி. 1739—40-இல் வெளியிட்ட 'மனித இயல்பைப் பற்றிய கட்டுரை"(Treatise on Human Nature)என்ற நூலில் இயற்கைச்சட்டம் என்ற கருத்தை ஆராய்ந்து

அவ்வாறு ஒன்றும் இல்லை என்றும், அதற்கு அறிவியல் வகையில் உள்ளீடு ஏதும் இல்லையென்றும் கூறினார். அச்சட்டத்தில் கூறப்படும் அறிவு என்பது சில கருத்துகளின் ஒப்புமையே தவிர, முழு உண்மை அன்று. கருத்துகளின் ஒப்புமையை வைத்து, ஓர் உண்மையை மெய்ப்பித்தல் இயலாது. உண்மைகளுக்கிடையேயுள்ள ஒப்புமைகளால் அல்லது தொடர்புகளால் அவற்றுக்கான காரணத்தை விளக்குதல் இயலாது. இரு உண்மைகள் (Facts) ஒரே சமயத்தில் தோன்றுகின்றன என்பதனால், ஒன்றை மற்றொன்றிலிருந்து வருவித்தல் இயலாது. ஆகையால் காரணத்துக்கும் காரியத்துக்கும் தொடர்பு காண்பது கற்பனையேதவிர உண்மை அன்று. ஒன்றிலிருந்து மற்றொன்று வருவிக்கப்படும்போதுதான் அது காரணம் எனப்படுகிறது.இரு உண்மை நிகழ்வுகள் ஒன்றாக நடைபெறும் போது அவற்றுக்கிடையே உள்ள தொடர்பு செயல்வழித் தொடர்பு (Causal or empirical relationship) எனப்படுகிறது, இரு செயல் நியாயமானது அல்லது பயனுள்ளது என்று கூறப்படும்போது அதற்கு மதிப்புக் (Value) கொடுக்கப்படுகிறது. காரணம், உண்மை, மதிப்பு ஆகிய மூன்றும் ஒன்றிலிருந்து மற்றொன்று வேறுபட்டது என்பது தெளிவு. ஆதலின் இயற்கைச் சட்டம் என்பது மறுக்கப்பட வேண்டியதே ஆகும். உண்மை என்பதும் மதிப்பீடு என்பதும் அறிவியல் (Rational) அல்ல. எனவே அவற்றை மெய்ப்பித்தல் இயலாது. இவையெல்லாம் வழக்கங்களே ஆகும். நீதி, சுதந்திரம் முதலியவை பயனுள்ள வழக்கங்களே.

இக்கருத்துகளை அடிப்படையாக வைத்துக் கியூம் இயற்கையான அல்லது அறிவியலான சமயநெறி (Rational Religion), அறிவியலான ஒழுக்கநெறி (Rational Ethics), அரசியலிலுள்ள ஒப்பந்தக் கோட்பாடு ஆகியவற்றை மறுத்தார்.

இன்பத்தைத் தேடித் துன்பத்தை விலக்குதல் என்ற செயலிலிருந்து தான் எல்லா மனித நோக்கங்களும் தோன்றுகின்றன என்னும் பயன்வழிக் கோட்பாடும் தவறானது ஆகும். இது மனித நோக்கங்களைப் பொய்யானவை என்று மறுக்குமளவுக்கு அவற்றை எளிமைப்படுத்தும் செயல் ஆகும். மனிதப் பண்பு ஒரே ஓர் இயல்பை மட்டும் உடையது அன்று. பிறர்நலம் கருதும் நோக்கமும் அவர்களுடைய செயலிலிருக்கிறது. அரசாங்க ஆணைக்குக் கீழ்ப்படியும் கடமை தோன்றிற்று என்பதும் சரி அன்று. எவ்வாறெனில், கீழ்ப்படியும் கடமையும் உடன்படிக்கையை நிறைவேற்ற வேண்டிய கடமையினின்று தோன்றியது என்றால், உடன்படிக்கையை நிறைவேற்ற வேண்டிய கடமையும் ஏன் தோன்றியது என்ற கேள்வியும் எழுகிறது. அரசாங்கத்துக்குக் கீழ்ப்படிதலென்ற கடமை வேறு; ஓர் உடன்படிக்கையை நிறைவேற்றுதலென்ற கடமை வேறு. அரசாங்கத்துக்குக் கீழ்ப்படிதல் பொதுவாக யாவரிடமும் காணப்படுகிறது. இரண்டின் நோக்கமும் வெவ்வேறானவை. அரசியற் கடமை ஒழுங்கையும் அமைதியையும் பாதுகாப்பையும் அளிக்கிறது. உடன்படிக்கையை நிறைவேற்றுதல் ஒருவருக்கொருவர் நம்பிக்கை கொள்ளச் செய்கிறது. இருகடமைகளும் வெவ்வேறானவை. ஒன்றிலிருந்து மற்றொன்றை வருவிக்க இயலாது. பின்அவை இரண்டும் கட்டுப்படுத்தும் ஆற்றலை எவ்வாறு பெறுகின்றன எனில்; அமைதிப் பாதுகாப்பும் உடைமைப் பாதுகாப்பும் பொருட் பரிவர்த்தனையும் உடைய ஒரு சமூகம் நிலையாக இருப்பதற்கு, இக் கடமைகள் (அரசாங்கத்துக்குக் கீழ்ப்படிதலும், உடன்படிக்கையை நிறைவேற்றுதலும்) மக்களைக் கட்டுப்படுத்துதல் வேண்டும். மக்கள் தம் நலத்தின் காரணமாகவும், கல்வியறிவினால் தூண்டப்பட்ட வழக்கத்தின் காரணமாகவும் அமைதியையும் உடைமையையும் பாதுகாத்தல் வேண்டும். ஆகையால், ஒரு பொது நல உணர்வுதான் மக்களை அரசாங்கத்துக்குக் கீழ்ப்படியச் செய்கிறது. இப்பொது நலம் என்பதும் மொழியைப் போல வழக்கமே ஆகும். நிலைபேற்றை அளிக்கவல்ல விதிகளையே மனிதர் சார்ந்துள்ளனராகையால், பொதுநலம் பேணும் பொதுவிதிகள் தேவைப்படுகின்றன. இவ்விதிகள் என்றுமுள உண்மைகளல்ல. இவை நன்முறையில் செயற்படும் வரை அவற்றை யாவரும் மாற்றாமல் பின்பற்றுவர். உடைமைகளைப் பாதுகாக்கும் வழக்கங்களே நீதியாகிய சட்டங்கள். அரசாங்க அதிகாரத்தைச் சட்டப்படியானதாக ஆக்குபவை வழக்கமென்னும் விதிகள்.

எட்மண்டு பர்கின் கருத்து: கி.பி. 18-ஆம் நூற்றாண்டின் ஆங்கில அரசியற் சிந்தனையாளரான எட்மண்டு பர்க்கு (Edmund Burke) இயற்கை உரிமைகள் இருக்கின்றன என்று ஒப்புக்கொண்டார். அவர் கருத்தின்படி சமூக ஒப்பந்தம் என்பது ஓர் ஊகமான கோட்பாடு (Hypothetical Theory) என்ற அளவுக்குத்தான் உண்மை. சமூகத்திலுள்ள சில வழக்கங்கள் எவராலும் மீறப்பட இயலாதவை ஆகும். உடைமை, சமயநெறி, அரசியலமைப்பின் முக்கிய விதிகள் ஆகியவையெல்லாம் வழக்கங்களே ஆகும். இவையெல்லாம் மனிதர்களை ஒரு குடிமைச் சமூகமாக ஆக்குகின்ற வழக்கத்தின்படி அமைந்த சில ஏற்பாடுகளிலிருந்து தோன்றியவை. ஒரு சமூகம் என்பதும் எல்லோருடைய பொதுவான உடன்படிக்கையின் வாயிலாக உருவாக்கப்படுகிறது; அவ்வுடன்படிக்கையின் இயல்பு அச்சமூகம் காணப்படும் வடிவத்திலிருந்து அறியப்படும். பெரும்

பாலோர் ஆட்சிஎன்பதும் பொது உடன்படிக்கையினால் தோற்றுவிக்கப்பட்ட ஒரு செயல்முறை அல்லது ஒரு சமூக வழக்கமே ஆகும். அன்றியும் நாகரிகமென்பது தனியாருடைய உடைமையாகிப் பின் சமுகங்களின் உடைமை ஆகும். 'உண்மையில் சமூகம் என்பது ஓர் ஒப்பந்தமே. நிலையில்லாத நோக்கங்களுக்காகச்செய்யப்படும் சிறு ஒப்பந்தங்களை எவரும் தம் விருப்பம் போல் கலைத்து விடலாம். ஆனால் அரசோ மிளகு, காப்பிக்கொட்டை, துணி, புகையிலை போன்ற சிறுபொருள் வணிகத்தில் பங்கு கொள்ளுதற்கான ஒப்பந்தம் போலக் கருதப்படக் கூடியதன்று; அரசு நிலையற்ற நோக்கத்துக்காகப் பயன்படுத்தப்பட்டுப் பின் மக்களால் தம் விருப்பப் படி கலைக்கப்படுதற்கும் உரியதன்று. அது மதிப்புடன் காக்கப்படுவதாகும். அது விலங்குகளைப் போன்று சிறிதுகாலம் வாழ்ந்து அழியக்கூடியவற்றில் பங்கு கொள்ளுகிற ஒன்று அன்று. அது அறிவியல் பங்கு உடையது; கலைகளெல்லாவற்றிலும் பங்கு உடையது; ஒவ்வொரு நற்பண்பிலும், முழுமை வளர்ச்சியிலும் அது பங்கு உடையது...' மனிதர் நன்கு அமைக்கப் பட்ட சமூகத்தில் உறுப்பினராயிருப்பதால் அவருடைய ஆன்மிக வளர்ச்சி ஏற்படுகிறது. சமூகமும், சமூக மரபுமே மனித இனம் தோற்றுவித்த ஒழுக்கக் குறிக்கோள்கள், கலைகள், அறிவியல்கள் முதலியவற்றின் காவலராக விளங்குகின்றன. சமூக உறுப்பினரென்ற நிலை தான் கலைப்பெட்டகத்தை ஒருவர் அடைவதற்கு உதவுகிறது. இவையே எட்மண்டு பர்க்கு கூறிய கருத்துகளாகும். பா.சு.

துணை நூல்கள்:

Carl L. Becker, The Heavenly City of the Eighteenth Century Philosophers, New Haven, Conn., 1932.

Francis P. Chavan, The Political Reason of Edmund Burke, Durham. N.C., 1960.

ஒப்பந்தம்: இது இரண்டு அல்லது அதற்கு மேற்பட்டவர்களுக்கிடையில் சட்டமுறைப்படி உருவாகும் ஒப்பந்தம் (Contract) ஆகும். சால்மண்டு (Salmond) என்பவர் ஒப்பந்தம் என்பதற்கு, 'இருவரிடையே ஓர் ஒப்பந்தத்தை உருவாக்கி, அவ்விருவரையும் ஒருவருக்கொருவர் கடமைப் பட்டவர்களாகப் பிணைப்பது' என்று இலக்கணம் கூறியிருக்கிறார். ஒப்பந்தமும் அது சட்ட வரம்பிற்குள் செயற்படல் வேண்டும் என்பதும் ஒப்பந்தத்தின் இரு மூலக்கூறுகள் (Elements of Contract) ஆகும். ஒப்பந்தம் என்றால் ஒருவருக்கொருவர் சைம்மாறு எதிர்நோக்கி ஏற்படுத்திக்கொள்ளக் கூடிய ஏற்போ (Acceptance) அதற்கு மேற்பட்ட ஒப்புதலோஆகும். ஓர் ஒப்பந்தத்தை ஏற்படுத்துவதற்கு இன்றியமையாததாக ஒருவர் ஒரு முனைவைக் (Offer) கொடுக்க, அதை மற்றொருவர் ஏற்க வேண்டும். அப்படிப்பட்ட முனைவும் ஏற்பும் சட்டத்திற்குப் புறம்பானதாக இருத்தல் கூடாது. மேலும், அந்த ஒப்பந்தம் நீதிமன்றச் சட்டத்தின்படி ஏற்றுக் கொள்ளக் கூடியதாக இருத்தல் வேண்டும்.

ஒப்பந்தம் சட்டத்தின் வரம்பிற்கேற்பப் பதிவு செய்யப்பட வேண்டும். அது ஓர் ஒப்பந்தப் பிணைப்பை ஏற்படுத்தி, அதை நீதிமன்றச் சட்டத்தின்கீழ் அனுமதிக்க வாய்ப்பளிக்கிறது. எடுத்துக்காட்டாக, 'அ' என்பவர் 'ஆ' என்பவருக்கு முறையான ஒப்பந்தத்தின்படி உரூ. 100/- கடன் அளிக்கிறார். அதில் 'ஆ' என்பவர் பெற்ற கடனைத் திருப்பித்தர மறுத்துவிட்டால், 'அ' என்பவர் நீதிமன்றத்தில் வழக்குத் தொடர்ந்து பணத்தைப் பெற்றுக் கொள்ளலாம், எனவே.

ஒப்பந்தம் = ஏற்பு + சட்ட வரையறை

ஏற்பு = முனைவு + ஏற்பு எனவாகும்

எல்லா ஏற்புகளும் ஒப்பந்தமாகும். ஆனால், எல்லா ஒப்பந்தங்களும் ஏற்புகளல்ல.

கருத்தொருமிப்பு: ஒரு செயலை நிறைவேற்ற ஒப்பந்தம் செய்து கொள்ளும்போது, அச்செயல் எப்பொருளைக் குறித்தது, அது எந்த வகையில் நிறைவேற்றப்பட வேண்டும் ஆகியவற்றை உறுதியளிப்பவருக்கும் உறுதியை ஏற்றுக் கொள்பவருக்கும் நன்கு தெளிவாக்கப்பட்டு, இருவரும்அவ்வொப்பந்தம்பற்றிய ஒத்த கருத்தினைக் கொண்டிருத்தல் கருத்தொருமிப்பு (Consensus ad Idem) எனப்படுகிறது.

குறிப்பிட்ட ஒருவரோ பலரோ ஒரு குறிப்பிட்ட செயலையோ செயல்களையோ செய்து முடிப்பதற்கோ முடிக்காமல் இருப்பதற்கோ சட்டத்தின் கீழ்ப்பாதுகாப்பு அளிப்பது கடமையாகும். இந்திய ஒப்பந்தச் சட்டம்,கி.பி. 1872 (The Indian Contract Act, 1872) இப்பாதுகாப்பை அளிக்கிறது. இச்சட்டம் பொதுவான கொள்கைகளையும் ஒரு சில சிறப்பான ஒப்பந்தங்களையும் சட்டமுறையான விளக்கங்களையும் தெளிவாக அறியச் செய்கிறது. மக்கள் அனைவரும் தங்கள் அன்றாட வாழ்க்கையில் அறிந்தோ அறியாமலோ பலவகையான ஒப்பந்தங்களில் ஈடுபடுகின்றனர். காலையில் வீட்டில் தொடர்ந்து பால், செய்தித்தாள் போன்றவற்றைக் கொடுப்பவர்களிலிருந்து ஒவ்வொரு செய்கையும் இதனுள் அடங்குகிறது. அதனால், வாணிகத்திலும்

வணிகத் தொழிலிலும் ஈடுபட்டுள்ள மக்களுக்கு இச் சட்டம் பேருதவியாயிருக்கிறது. ஓர் ஒப்பந்தத்தைச் செயற்படுத்துவதற்கு ஏதுவான வழி வகைகளை வகுப்பதும் அதனின்று விலக்கப்படும் வலிமை குன்றிய எளிய மக்களுக்குப் பாதுகாப்பு அளித்து உதவுவதுமே இச் சட்டத்தின் சிறந்த நோக்கம் ஆகும். ஒருவர் ஒரு கட்டுப்பாட்டை ஒப்புக்கொண்டு அதை நிறைவேற்றத் தவறிவிட்டால், அதற்கான முடிவான முறைகளையும் வழி வகைகளையும் எல்லோரும் எளிய முறையில் புரிந்துகொள்ளும் வகையில் இச்சட்டம் வரையறுக்கிறது.

சட்டத்தின்கீழ் அனுமதிக்கப்படும் பலவகைக் கடமைகள் பற்றியும் உரிமைகள் பற்றியும் சட்டத்தில் கூறப்படவில்லை. எனினும், சட்டம் வரையறுக்கும் கொள்கைகள், ஒப்பந்தம் செய்து கொள்பவர்கள் தங்களுக்குள் ஏற்படுத்திக்கொள்ள வேண்டிய கடமைகள், உரிமைகள் ஆகியவை பற்றிய கோட்பாடுகள் சட்டத்தில் அடங்கியுள்ளன.

ஒப்பந்தத்தை ஏற்படுத்துவதற்கான ஏற்பு சில அடிப்படைக் கூறுகளைக் கொண்டிருத்தல் வேண்டும்.

அவை: (1) முனைவும் ஏற்பும் ஒப்பந்தமாக எழுதப்படு முன், ஒருவர் ஒரு செயலைச் செய்வதாக மற்றொருவருக்குப் பரிந்துரை செய்ய வேண்டும். அப்பரிந்துரையை மற்றொருவர் ஏற்றுக் கொள்ள வேண்டும். இந்தப் பரிந்துரையின் ஏற்பு வரையறுக்கப்பட்டதாகவும் சட்டத்திற்குள் அடங்கியதாகவும் முழுமையானதாகவும் எவ்வகைக் கட்டுப்பாடின்றியும் இருக்க வேண்டும்.

(2) சட்ட முறையான ஏற்பை இருவர் எழுதினால், அந்த இருவருடைய நோக்கமும் தங்களுக்குள் ஒருவிதச்சட்டமுறையான தொடர்பை (Legal Relationship) ஏற்படுத்திக் கொள்வதாக அமைய வேண்டும்.

(3) சட்ட முறையான கைம்மாறுக்கான செயலை நிறைவேற்றும்போது, அதற்கான மறுபயன் அல்லது கைம்மாறு இடம்பெற வேண்டும். ஓர் ஏற்பு சட்டப் பிணைப்புள்ள ஒப்பந்தமாக மாறுவதற்கு மறுபயன் இன்றியமையாத் தேவையாகும். மறுபயன் தரக்கூடிய ஏற்புகள் சட்ட வரையறைக்குள் அடங்க வேண்டும். அத்தகைய ஒப்பந்தங்கள் மட்டுமே நீதிமன்றத்தில் ஏற்றுக்கொள்ளப்படும்.

(4) உரிமை வயதை அடைந்தவர்கள், நல்ல மன நிலையும் தம் நினைவும் உள்ளவர்கள், சட்டத்தினால் தகுதியற்றவராகக் கருதப்படாதவர்கள் ஆகியோர் மட்டுமே ஓர் ஒப்பந்தத்தை ஏற்படுத்திக் கொள்வதற்குத் தகுதி உடையவர்கள் எனக் கருதப் படுவார்கள்.

(5) ஒருவர் ஒரு செயலைச் செய்து தரும்படியாக மற்றொருவரை அணுகும்பொழுது. அவர் அச்செயலைச் செய்து தருவதாக உறுதியளித்துத் தம் விருப்பத்தைத் தெரிவிக்க வேண்டும். அவ்விருப்பத்தை அறிவிக்கும்போது பிறருடைய தூண்டுதலும் பயமுறுத்தலுமின்றி, தம் நினைவில் தம் நலன் கருதித் தம் விருப்பத்தோடு இசைவை அளிக்க வேண்டும். இவ்வாறு செய்தால்தான் அது ஒப்பந்தமாக மாறும்.

(6) ஒப்பந்தத்தின் நோக்கம் சட்டத்திற்குப் புறம்பானதாகவோ (Illegal) ஒழுக்கக்கேடு (Immoral) உள்ளதாகவோ பொதுக் கொள்கைகளுக்கு மாறுபட்டதாகவோ (Not opposed to Public Policy) இருத்தல் கூடாது.

(7) ஓர் ஒப்பந்தத்தின் எல்லாக் கூறுகளும் ஒப்பந்தம் ஏற்படுத்தின நாளில்அரசினால் ஏற்கப்பட்டு, நடைமுறையிலிருக்கும் சட்டத்திற்குள் அடங்கியதாயிருக்க வேண்டும். ஒப்பந்தம் நிறைவேறுவதற்குள் சட்டம் வேறுபட்டால்அவ்வொப்பந்தத்தை நிறைவேற்ற வேண்டிய கட்டுப்பாடு தவிர்க்கப் படலாம்.

(8) ஓர் ஒப்பந்தத்தை நிறைவேற்றும் விதி முறைகள் அதை நிறைவேற்றத் தக்கவையாக இருக்க வேண்டும். அவை தெளிவாகவும் சட்டத்தின்கீழ் அனுமதிக்கப்படத் தக்கவையாகவும் இருத்தல் வேண்டும். எடுத்துக்காட்டாக, ஒருவர் நடைமுறைக் கொவ்வாத, இரும்பை வெள்ளியாக உருமாற்றித் தருவதற்கு உரூ.10,000 கொடுப்பதாக ஒப்பந்தம் செய்தால் அது செல்லுபடியாகாது. ஏனெனில் இரும்பை வெள்ளியாக மாற்ற இயலாது என்ற காரணத்தால் அவ்வகை ஒப்பந்தம் தடை செய்யப்படுகிறது.

(9) ஒப்பந்தத்தை வாய்மொழி மூலமாகவோ எழுத்து மூலமாகவோ ஏற்படுத்திக் கொள்ளலாம். அது எழுத்து மூலமாக இருந்தால் சில சட்ட முறையான பழக்க வழக்கங்களையும் முறைமைகளையும் கையாளவேண்டும். அவை தேவை ஏற்படும்பொழுது ஒப்பந்தத்தைப் பதிவு செய்து கொள்ளவும் ஒப்புதல் முறைமையைப் பெற்றுக் கொள்ளவும் உதவும்.

ஏற்பிலிருந்து உருவாவதே ஒப்பந்தம். எனினும் ஏற்புகள் அனைத்தும் ஒப்பந்தங்களாவதில்லை.

மேற்கூறிய அடிப்படைகள் எந்தெந்த ஏற்புகளில் காணப்படுகின்றனவோ அவையே உண்மையான ஒப்பந்தங்களாக உருவெடுக்கின்றன. ஆகவே, ஒப் பந்தங்கள் எல்லாம் ஏற்புகளைக் கொண்டிருப்பினும் ஏற்புகள் அனைத்தும் ஒப்பந்தங்களாவதில்லை.

இந்திய ஒப்பந்தச் சட்டம் இப்போதைய நிலை யில், மக்களுக்கு ஒப்பந்தச் சுதந்திரத்தை (Freedom of Contract) அளிப்பதாகக் கூற இயலாது. இன்று பல ஒப்பந்தங்கள் ஏற்கனவே அச்சிடப்பட்ட கட்டுப் பாடுகளைக் கொண்டுள்ளவையாகும். எரிவாயு வாங்க விரும்புபவர் அதனைத் தம் விருப்பத்திற்குத் தகுந்த வகையில் வாங்க முடியாது. அதனைப் பங்கீடு செய்பவர் கொடுக்கும் தாளில் கையொப்பமிட்டு,அவர் விருப்பம் நிறைவேற ஒப்புதல் அளித்தால் மட்டுமே அதனைப் பெற முடியும். இத்தகைய பல ஒப்பந்தங் கள் இந்தியாவில் நடைமுறையில் உள்ளன.

ஒப்பந்த வகைப்பாடு: ஒப்பந்தங்கள், செல்லு நிலை, வடிவமைப்பு, நிறைவேற்றுகை ஆகியவற்றின் அடிப்படையில் வகைப்படுத்தப்படுகின்றன.

1. **செல்லுநிலை ஒப்பந்தங்கள்:** ஒப்புதல் ஒப்பந்த மாக அமைவதற்குத் தேவையான அடிப்படைக் கூறு கள் அனைத்தையும் தன்னுள் கொண்ட ஒப்பந்தங் கள் செல்லுநிலை ஒப்பந்தங்கள் (Valid Contracts) எனப்படுகின்றன. இவ்வகை ஒப்பந்தங்கள் நீதிமன்றத் தில் சட்ட முறைப்படி செயலுறுத்தப்படுவனவாகும்.

அ) தவிர்தகுநிலை ஒப்பந்தங்கள்: ஒப்பந்தச் சட் டம் 1872, பிரிவு-2 (i)-இன்படி ஒப்புதலை ஏற்படுத் தும்பொழுது உறுதி அளிப்பவரின் விருப்பத்திற்கு மாறாக, மிரட்டியோ ஏமாற்றியோ ஒப்புதலைப் பெற்றிருப்பின்,அவ்வொப்பந்தத்தைத் தவிர்க்கலாம். அவர் விரும்பினால் அந்த ஒப்பந்தத்தை ஏற்றுக் கொள்ளவும் செய்யலாம். ஒப்பந்தத்தில் தன்னிசைவு (Free Consent) இல்லாமலிருந்தால், அவ்வகை ஒப்பந் தம் நடைபெறுவதற்கு வாய்ப்பு இருக்கிறது.ஒப்பந்தத் தில் ஏமாற்றப்பட்டவர் தவிர்க்க வேண்டுமென்று கூறினால் ஒழிய, அவ்வொப்பந்தங்களைத் தவிர்க்க வேண்டிய தேவையில்லை. எடுத்துக்காட்டாக, 'அ' என்பவர் 'ஆ' என்பவருக்குக் குறைந்த விலையாக இருப்பினும் உரூ. 2000/-க்குத் தம் உந்து வண்டியை விற்பதாக ஒப்புதல் அளிக்கிறார். ஆனால் 'ஆ'-வின் வற்புறுத்தலினால் அ ஒப்புதல் அளித்திருக்கிறார். அவ்வொப்பந்தத்தை'அ'விரும்பினால் இச்சட்டத்தின் கீழ் தவிர்க்கவோ ஏற்றுக்கொள்ளவோ செய்ய உரிமையுண்டு.

ஆ) செல்லாநிலை ஒப்பந்தங்கள்: சட்டம் அனு மதிக்காத அல்லது ஏற்றுக் கொள்ளாத ஒப்பந்தங்கள் செல்லாநிலை ஒப்பந்தங்கள் (Void Contracts) என்று கூறப்படுகின்றன. இவ்வகை ஒப்பந்தங்கள் அவை ஏற் படுத்தப்படும்போது செல்லுநிலையைப் பெற்றிருப் பினும், பின்னர் மாற்றம் காரணமாகச் செல்லா நிலையை எய்தலாம். எடுத்துக்காட்டாக, அயல் நாட்டிலிருந்து பொருள்களை இறக்குமதி செய்வதற்கு இருவர் ஒப்பந்தம் செய்து கொள்கிறார்கள். திடீ ரென்று அவர்கள் வாழும் இருநாடுகளுக்கிடையில் போர் மூண்டால் அவ்வொப்பந்தம் செல்லாநிலை ஒப்பந்தமாகக் கருதப்படுகிறது.

இ) சட்ட முரணான ஒப்பந்தங்கள்: பொதுக் கொள்கைகளுக்குமாறுபட்டனவாகவோ சட்டத்தை மீறுகிறதன்மையுடையனவாகவோ ஒழுக்கக் கேடுள்ள னவாகவோஇருக்கும்எல்லாச் சட்ட முரணான ஒப் பந்தங்களும் செல்லாநிலை ஒப்பந்தங்களாகும். ஆனால்,செல்லாநிலை ஒப்பந்தங்கள் அனைத்தும் சட்ட முரணானவையாக இருக்க வேண்டிய தேவை யில்லை. சட்ட முரணான ஒப்பந்தங்கள் ஒப்பந்தம் செய்தவர்களிடையே மட்டும் செல்லா நிலையை எய்துவது மட்டுமன்றி, ஒப்பந்தத்தைச் சார்ந்த துணை நடவடிக்கைகளையும் சட்ட முரணானவற்றிற் குட்படுத்தும். எடுத்துக்காட்டாக, 'ஆ' என்பவர் 'அ' என்பவரிடமிருந்து உரூ. 500 கடன் வாங்கி, ஓர் அயல்நாட்டவரிடமிருந்து சட்டம் தடைசெய்துள்ள பொருள்களை இறக்குமதி செய்கிறார். 'அ' என்பவர் 'ஆ' கடன் வாங்கும் நோக்கத்தை அறிந்து கொண்டே கடன் கொடுக்கிறார். 'ஆ'-வும் 'அ'-வும் செய்து கொள்ளும் கடன் நடவடிக்கை முதன்மை யான இறக்குமதி ஒப்புதலின் துணை நடவடிக்கை யாகும். முதன்மையான ஒப்பந்தம் சட்ட முரணா னது என்பதால் துணை நடவடிக்கையும் சட்டத் திற்கு முரணானது என்று கருதப்படுகிறது.

ஈ) நிறைவேற்ற முடியாத ஒப்பந்தங்கள்: இவ் வகை ஒப்பந்தங்களைச் சட்ட வரம்பிற்குள் நிறை வேற்ற இயலாது. எழுத முடியாமை, ஓர் ஒப்பந்தத் திற்குத் தீர்வு (Remedy) தேடிக்கொள்ளக் கூடிய காலக்கெடு முடிந்துவிடல் ஆகிய மிக நுண்ணிய குறைகளின் காரணமாக ஒப்பந்தங்களைச் சட்ட வரம்பிற்குள் நிறைவேற்ற முடியாதுஇவ்வொப்பந்தங் களை ஒப்பந்தம் செய்தவர்கள் ஏற்றுக் கொள்ளலாம். ஆனால், ஒப்பந்தத்தை ஏற்றுக் கொள்பவர் ஒப்பந் தத்தை நிறைவேற்றத் தவறினால், ஒப்பந்தத்தை அளிப்பவர் சட்ட முறையான தீர்வு காண முடியாது.

உ) வடிவமைப்பு ஒப்பந்தங்கள்: ஒப்பந்தத்தை எழுத் தின் மூலமாகவோ ஒப்பந்தம் செய்பவர்களின் நடத்தை மூலமாகவோ ஒப்பந்தத்தின் சூழ்நிலை மூல

மாகவோ ஏற்படுத்திக்கொள்ள முடியும்.இவ்வொப்பந்தங்கள் பல வகைகளாகப் பிரிக்கப்பட்டுள்ளன.

அ) **தெளிவான ஒப்பந்தங்கள்:** ஒப்பந்தத்தை வடிவமைக்கும்பொழுது அவ்வொப்பந்தத்தின் கட்டுப்பாடுகள் ஒப்பந்தம் செய்தவர்களுக்கிடையில் தெளிவான வார்த்தைகளின் மூலமாகவோ எழுத்தின் மூலமாகவோ ஒப்புதல் அளிக்கப்பட்டால், அது தெளிவான ஒப்பந்தம் என்று கூறப்படுகிறது. ஒப்புதலின் முனைவோ ஏற்போ தெளிவான வார்த்தைகளின் மூலம் ஏற்படுத்திக் கொண்டால், அவ்வொப்புதல் ஒரு தெளிவான ஒப்பந்தத்தை ஏற்படுத்த வழி வகுக்கிறது.

ஆ) **பொருள்படுகிற ஒப்பந்தம்:** இது ஒப்பந்தம் செய்பவர்களின் குறிப்பிட்ட நடத்தையினாலோ அவர்களுக்கிடையில் நடக்கும் நடவடிக்கையினாலோ ஏற்படுகிறது. இது ஒரு தெளிவான ஒப்புதல் மூலம் ஏற்படுகின்ற ஒப்பந்தம் அன்று. சொற்களின் மூலமாக அன்றி, வேறு விதமாக ஒரு முனைவோ ஏற்போ ஏற்படுத்துவதற்கு அளிக்கப்படும் ஒப்புதலேபொருள் படுகிற ஒப்புதலாகும் (பிரிவு-9). இவ்வொப்புதல் பொருள் படுகிற ஒப்பந்தத்தை (Implied Contract) ஏற்படுத்துவதற்கு வழி வகுக்கிறது. எடுத்துக்காட்டாக, 'அ' என்பவர் பொதுப் பேருந்து ஒன்றில் அமர்ந்தால், அவருக்கும் அந்தப் பேருந்தின் நிறுவனத்திற்கும் இடையில் ஒருபொருள்படுகிற ஒப்பந்தம் ஏற்படுத்தப்படுகிறது. 'அ' என்பவர் எந்தவித தெளிவான ஒப்புதலும் சொற்களின் மூலமாகத் தெரிவிக்காமலேயே ஒரு குறிப்பிட்ட நடத்தையின் மூலமாக ஒரு பொருள்படுகிற ஒப்பந்தத்தில் ஈடுபடுகிறார்.

இ) **ஒப்பந்தப் போல்வு:** ஒருவன் மற்றொருவனுடைய சொத்தைச் சுரண்டி, தன்னுடைய வாழ்க்கை நிலையை மேலும் உயர்த்திக்கொள்ள முடியாது என்ற தத்துவக் கோட்பாட்டின் அடிப்படையில் ஒப்பந்தப் போல்வு (Quasi Contract) எழுகிறது.

நிறைவேற்றுகை ஒப்பந்தங்கள்: ஒப்பந்தங்கள் எந்த அளவுக்கு நிறைவேற்றப்படுகின்றன என்பதன் அடிப்படையில் பின்வரும் வகைகளில் பிரிக்கப்படுகின்றன:

அ) **நிறைவேற்றக்கூடிய ஒப்பந்தம்:** ஒப்பந்தம் செய்யும் இருவர் தாங்கள் செய்ய வேண்டிய கடமைகளை நிறைவேற்றிவிட்டால், அவ்வொப்பந்தம் நிறைவேற்றக்கூடிய ஒப்பந்தம் எனக் கூறப்படுகிறது. எடுத்துக்காட்டாக, 'அ' என்பவர் 'ஆ' என்பவரிடம் ஓர் ஓவியத்தை முடித்துத் தருவதாக ஒப்புக்கொள்கிறார். 'அ' ஓவியத்தை வரைந்து முடித்த பின்னர் அதற்குரிய விலைமதிப்பை 'ஆ' கொடுத்துவிட்டால், இது நிறைவேற்றக்கூடிய ஒப்பந்தமாக மாறுகிறது. இதில் இருவருமே தம் கடமைகளை நிறைவேற்றி விடுகின்றனர்.

சில சூழ்நிலைகளில் ஒப்பந்தம் செய்யும் இருவரும் தங்களுடைய கடமைகளை உடனே நிறைவு செய்து நிறைவேற்றிவிட்டாலும் அதனுடைய பின் விளைவுகள் தொடரும். எடுத்துக்காட்டாக, ஒரு வடையை இரண்டு உருபாய் கொடுத்து வாங்கிய ஒருவர், அந்த வடையில் இருந்த கல்லினால் தம் பல்லை இழந்தால், அவர் அதற்கான இழப்பீட்டுத் தொகையை விற்பனையாளரிடமிருந்து பெறுவதற்கு உரிமையுண்டு.

ஆ) **நிறைவேறாத ஒப்பந்தம்:** ஒப்பந்தம் செய்யும் இருவரும் தாங்கள் செய்ய வேண்டிய கடமைகளை நிறைவேற்றாவிட்டால் அது நிறைவேறா ஒப்பந்தம் எனக் கூறப்படுகிறது. மேற்கூறிய எடுத்துக்காட்டில், 'அ' என்பவர் 'ஆ' என்பவரின் ஓவியத்தை வரைந்து முடிக்காவிட்டாலோ அதற்குரிய விலை மதிப்பைத் தராவிட்டாலோ அந்த ஒப்பந்தம் நிறைவேறா ஒப்பந்தமாகிறது. சில சூழ்நிலைகளில் ஒப்பந்தம் பாதி நிறைவேறியும் பாதி நிறைவேறாமலும் இருக்கும். 'ஆ' என்பவர் ஓவியத்திற்குரிய விலை மதிப்பைக் கொடுத்துவிட்ட பின்னரும் 'அ' என்பவர் ஓவியத்தை வரைந்து முடிக்காவிட்டால், இவ்வொப்பந்தம் 'ஆ' என்பவர் நிறைவேற்றிய ஒப்பந்தமாகவும், 'அ' என்பவர் நிறைவேற்றா ஒப்பந்தமாகவும் ஆவதற்கு உரியவர்களாவர்.

இ) **ஒருமுனை ஒப்பந்தம்:** ஒருமுனை ஒப்பந்தத்தில் (Unilateral or Onesided Contract) ஒப்பந்தம் செய்பவர்களுள் ஒருவர் ஒப்பந்தத்தை ஏற்படுத்தும்போது, தம் கடமையை நிறைவேற்றி விடுவார். மற்றொருவர் ஒப்பந்தத்தை ஏற்படுத்துவதற்கு முன்னரே தம் கடமையை நிறைவேற்றுவார். எடுத்துக்காட்டாக, 'அ' என்பவர் ஓர் இரயில்வே கூலியைத் தம் சரக்குகளை வண்டியில் ஏற்றுவதற்கு வேலையில் அமர்த்துகிறார். 'அ' என்பவரின் சரக்குகளை வண்டியில் ஏற்றியவுடன்தான் இந்த ஒப்பந்தம் ஏற்படுத்தப்படுகிறது. ஆனால் இந்த ஒப்பந்தம் ஏற்படுத்தப்படுவதற்கு முன்னரே இரயில்வே கூலி தம் கடமையை நிறைவேற்றிவிட்டார். அவர் நிறைவேற்றி முடித்த பின்னர்த் தான் 'அ' என்பவர் கூலிக்குரிய மதிப்பைக் கொடுக்க வேண்டும்.

ஈ) **இருமுனை ஒப்பந்தம்:** இதில் ஒப்பந்தத்தை ஏற்படுத்தும்போது ஒப்பந்தம் செய்யும் இருவரும் தங்களுடைய கடமைகளை நிறைவேற்றாமலேயே

இருப்பர். இவ்விருமுனை ஒப்பந்தம் (Bilateral Contract) நிறைவேறா ஒப்பந்தத்தை ஒத்திருக்கும்.

கி.பா.

ஒப்பந்த நிறைவேற்றம்: ஒப்பந்தத்தில் உறுதி அளித்தவரும் உறுதியுரை பெற்றவரும் தங்கள் பொறுப்புகளை நிறைவேற்றுதலே ஒப்பந்த நிறைவேற்றம் (Performance of Contract) எனப்படும். ஒப்பந்தம் செய்து கொண்டவர்கள் ஒப்பந்தத்தை நிறைவு செய்தால் ஒப்பந்தம் முடிவுபெறும்.

நிறைவேற்றலை வேண்டல்: உறுதியுரை பெற்றவரே ஒப்பந்தத்தை நிறைவேற்றுமாறு உறுதியுரைத்தவரை வேண்டலாம். ஒப்பந்தத்திற்குத் தொடர்பற்ற மூன்றாம் ஆள், ஒப்பந்தத்தினால் பயன் பெறுபவராயிருந்தாலும் கூட, ஒப்பந்தத்தை நிறைவேற்றுமாறு கேட்பதற்கு உரிமையற்றவராவர். உறுதியுரை பெற்றவர் இறந்துவிட்டால் அவரின் வாரிசுக்கு உரிமையாளர் ஒப்பந்தத்தை நிறைவேற்றுமாறு கேட்பதற்கு உரிமையுடையவராவார். எடுத்துக்காட்டாக, சங்கரன் என்பவர் மணியன் என்பவருக்கு உருபாய் 1000/- வழங்க நாராயணன் என்பவருக்கு உறுதியளிக்கிறார். இதில் உறுதியளித்தவர் சங்கரன். உறுதியுரை பெற்றவர் நாராயணன். இவ்வொப்பந்தம் இவர்கள் இருவருக்குமிடையேதான் ஏற்படுகிறது. இவ்வொப்பந்தத்தினால் பயனடையக் கூடியவர் மணி. இருந்தாலும் இவ்வொப்பந்தம் நிறைவேற்றுமாறு வேண்ட உரிமை படைத்தவர் நாராயணனே அன்றி மணி அல்லர். இது சில விலக்குகளுக்கு உட்பட்டதே. அவற்றை மறுபயன் (Consideration) எனக் கூறுவர்.

ஒப்பந்தத்தை நிறைவு செய்பவர்: (1) உறுதியுரை அளித்தவர்: தனித் திறமை, தகுதி ஆகியவற்றின் அடிப்படையில் அமைந்த ஒப்பந்தமானால் உறுதியுரை அளித்தவரே ஒப்பந்தத்தை நிறைவேற்ற வேண்டும். எடுத்துக்காட்டாக, படம் வரைவோரிடம் படம் வரைவதற்கான ஒப்பந்தம். அதனை இந்திய ஒப்பந்தச் சட்டம் 1872-இன் பிரிவு-40 தெளிவாக வரையறுத்துக் கூறுகிறது.

(2) உறுதியுரை அளித்தவர் அல்லது அவரது முகவர்: தனித் திறமை, தகுதி ஆகியவற்றை அடிப்படையாகக் கொள்ளாமல் ஆள் சார்பற்ற பொருள், பணம் ஆகியவற்றை அடிப்படையாகக் கொண்ட ஒப்பந்தமானால் உறுதியுரை அளித்தவரோ அவர்தம் முகவரோ ஒப்பந்தத்தை நிறைவேற்றலாம். எடுத்துக்காட்டாக, இராமன் என்பவர் சாமி என்பவருக்கு உரு. 200/- தர உறுதியளிக்கிறார். இராமன் பணத்தைத் தாமே சாமியிடம் அளிக்கலாம் அல்லது வேறு ஆள் மூலம் சாமிக்குப் பணம் அளிக்க ஏற்பாடு செய்யலாம்.

(3) சட்டமுறை வாரிசு உரிமையாளர்: உறுதியுரை அளித்தவர் ஒப்பந்தம் நிறைவேற்றுவதற்குள் இறந்துவிட்டால், ஒப்பந்தம் நிறைவேற்ற வேண்டிய பொறுப்பு உறுதியுரை அளித்தவரின் வாரிசு உரிமையாளரைச் சாரும். ஆனால் ஒப்பந்தம் தகுதி அல்லது திறன் அடிப்படையில் அமைந்திருந்தால் வாரிசுக்காரர் நிறைவேற்ற வேண்டியதில்லை.

(4) மூன்றாம் ஆள் நிறைவேற்றுதல்: ஒப்பந்தச் சட்டம் பிரிவு 41-இன்படி உறுதியுரை பெற்றவர் அவ்வுறுதியை ஒப்பந்தத்திற்குத் தொடர்பற்ற மூன்றாவது ஆள் நிறைவேற்றுவதற்கு ஒப்புதல் அளித்திருந்தால், அவர் உறுதியுரை அளித்தவரை நிறைவேற்றுமாறு கூற முடியாது. இது நீதிமன்றத்தின் பல தீர்ப்புகளிலிருந்து உறுதிப்படுத்தப்படுகிறது. மூன்றாம் ஆள் நிறைவேற்ற உறுதியுரை பெற்றவா ஒப்புதல் அளித்துவிட்டால் அவ்வொப்புதல் உறுதியுரை அளித்தவரை அவருடைய பொறுப்புகளிலிருந்து உடனடியாக விடுவித்துவிடும். ஆகவே அத்தகைய ஒப்பந்தங்களை மூன்றாம் ஆள் நிறைவேற்றுவார்.

கூட்டு உறுதியுரை நிறைவேற்றல்: கூட்டு உறுதியுரை பல வகையில் அமையும். (1) பல கூட்டு உறுதியாளர்கள் கூட்டாகச் சேர்ந்து உறுதியளிக்கலாம். எடுத்துக்காட்டாக, சிவன், இராமன், கிருட்டிணன் ஆகிய மூவரும் சேர்ந்து சந்திரனுக்கு ரூ.3000/-அளிக்க உறுதியளிக்கலாம். (2) ஓர் உறுதியாளர் ஒன்றுக்கு மேற்பட்ட உறுதியுரைகளைக் கொண்ட உறுதியை அளிக்கலாம் எடுத்துக்காட்டாக, சிவன் என்பவர் ரூ. 3000/-ஐ இராமன், கிருட்டிணன் என்ற இருவருக்குச் சேர்ந்து அளிக்க உறுதி அளிக்கலாம். (3) ஒன்றுக்கு மேற்பட்ட உற்பத்தியாளர்கள் ஒன்றுக்கு மேற்பட்ட உறுதிகளைக் கொண்ட ஓர் உறுதியளிக்கலாம். எடுத்துக்காட்டு, சிவன், இராமன் இருவரும் சேர்ந்து கிருட்டிணன், கண்ணன் என்ற இருவருக்குமாக ரூ.3000/- தர உறுதியளித்தல்.

கூட்டு உறுதியின் அடிப்படையில் கூட்டாகப் பலர் சேர்ந்து ஓர் உறுதியளித்தால், உறுதியுரை பெற்றவரனைவரும் சேர்ந்துதான் ஒப்பந்தம் நிறைவேற்றலை வேண்டலாம். கூட்டு உறுதியின் அடிப்படையில் அமைந்த ஒப்பந்தத்தில் உறுதியுரை அளித்தவர்கள் பலர் என்றால் அவர்கள் அனைவரும் சேர்ந்து ஒப்பந்தத்தை நிறைவேற்ற வேண்டும். அவ்வாறு இயலவில்லை என்றால் உறுதியுரை பெற்ற

வர், ஒப்பந்தத்தை நிறைவேற்றுமாறு உறுதியளித்த எல்லாரையும் வேண்ட உரிமை படைத்தவர் ஆவார்.

ஒப்பந்தத்தை மாற்றுவதன் மூலம் நிறைவேற்றல்: ஒப்பந்தத்தின் விளைவாக ஏற்படும் உரிமைகளை மூன்றாம் ஆளுக்கு மாற்றுதலே ஒப்பந்த உரிமை மாற்றம் எனப்படும். இம்மாற்றத்திற்கு உறுதியுரை அளிப்பவர் ஒப்புதல் தேவையில்லை. எடுத்துக்காட்டாக, சந்தானம் என்பவர் சந்திரன் என்பவருக்கு உரூ. 5000/-கடன் அளித்தார். அக்கடனைப் பெறும் உரிமை சந்தானத்திற்கு உண்டு. அவ்வுரிமையை அவர் இராகவனுக்கு மாற்றுகிறார். அதனால் இராகவன் சந்திரனிடருமிருந்து அக்கடனைப் பெற்றுக் கொள்ளலாம், அவ்வாறு செய்யும் மாற்றத்திற்குச் சந்திரன் தேவையில்லை. அம்மாற்றத்திற்குப் பின்னர்ச் சந்தானம், சந்திரன் இருவருக்குமிடையேயான ஒப்பந்த உறவு முறிந்து ஒப்பந்தம் நிறைவேறுகிறது.

ஒப்பந்தச் சட்டப் பிரிவுகள் 46,47,48,49,50,55 ஆகியன ஒப்பந்தத்தை நிறைவேற்றுவதற்கான இடமும் காலமும் பற்றிய விதிமுறைகளை வரையறை செய்கின்றன. இடமும் காலமும் உறுதியுரை பெற்றவரால் கூறப்படாமலிருந்தால் அவ்விடத்தில் குறிப்பிட்ட நேரத்தில்அவ்வொப்பந்தம் நிறைவேற்றப்பட வேண்டும். இடமும் காலமும் உறுதியுரை பெற்றவரால் கூறப்படாமலிருந்தால் அவ்வொப்பந்தம் ஒரு வரம்பிற்குட்பட்ட நியாயமான காலத்திற்குள் சரியான இடத்தில் நிறைவேற்றப்பட வேண்டும். நியாயமான காலம், சரியான இடம் என்பன ஒப்பந்தத்திற்குத் தகுந்தாற்போல் மாறுபடும்.

குறிப்பிட்ட காலத்திற்குள் ஒப்பந்தம் நிறைவேற்றப்படாவிட்டால், அவ்வொப்பந்தம் தவிர்தகு நிலை ஒப்பந்தமாக மாறிவிடும். உறுதியுரை பெற்றவர் ஒப்பந்தம் நிறைவேற்றுவதில் அவர் பங்கிலிருந்து விலகி, ஒப்பந்த மீறுகைக்கான வழக்குத் தொடுக்கலாம். காலம் அவ்வொப்பந்தத்தின் முக்கிய கருவாக இல்லாமலிருந்தால் உறுதியுரை பெற்றவர் அவ்வொப்பந்தம் நிறைவேறும் வரை காத்திருக்க வேண்டும். ஆனால்,அவ்வாறு காத்திருந்தால் ஏற்பட்ட இழப்பிற்கு இழப்பீடு பெறலாம்.

உறுதியுரை பெற்றவர் கூறியுள்ள எம்முறைப் படியாகிலும் ஒப்பந்தம் நிறைவேற்றப்படலாம். உறுதியளித்தவர் ஒப்பந்தக் கூறுகளின்படியும் உறுதியுரை கூறியதன் படியும் ஒப்பந்தங்களை நிறைவேற்றுதல் வேண்டும்.

ஒப்பந்தப் பொறுப்பு: இது சட்டமுறைப்படி செயற்படுத்துவதற்குரிய ஒப்பந்தங்களை நிறைவேற்றும் பொறுப்பைக் குறிக்கும். சர் பிரடரிக்கு பொல்லாக்கு (Sir Fredric Pollock) என்பவர் சட்டத்தினால் செயற்படுத்துவதற்குரிய ஒவ்வோர் ஒப்புதலும் உறுதியுரையும் ஒப்பந்தம் எனக் கூறுகிறார். ஒப்பந்தச் சட்ட வகைகளை ஆராய்ந்தால் ஒப்பந்தம் ஏற்படுவதற்கு ஒப்புதல் (Agreement), சட்டத்தால் செயற்படுத்துவதற்குரிய தன்மை ஆகிய இரு அடிப்படைக் கூறுகள் தேவை என அறியப்படுகிறது. ஓர் உறுதியுரை மற்றவரால் ஏற்கப்பட்டால் அது ஒப்புதலாகிறது. ஒப்பந்தம் செய்வதற்குத் தகுதியுடையவர்கள் தன்னிச்சையான இசைவுடன் சட்டத்திற்கு உகந்த மறுபயனுக்காகச் சட்டத்திற்கு உகந்த நோக்கத்துடன் செல்லாநிலை (Void) என வெளிப்படையாக அறிவிக்கப்படாமல் இருக்கின்ற ஒப்புதல்கள் எல்லாம் ஒப்பந்தப் பொறுப்புகளை (Contractual Liability) உடையனவாகும்.

ஒப்பந்தம் ஏற்படுவதற்கான இன்றியமையாக் கருப்பொருள்களாவன: (1) முனைவும் ஏற்பும்,(2) ஒருமித்த கருத்து, (3) மறுபயன், (4) ஒப்பந்தத் தகுதித் திறன், (5) தன்னிச்சையான இசைவு, (6) சட்டப்படியான மறுபயனும் நோக்கும், (7) செல்லாநிலையென அறிவிக்கப்படாத ஒப்புதல், (8) ஒப்பந்தக் கூறுகளின் தெளிவும் அதை நிறைவேற்றக் கூடிய கூறும். இவையனைத்தும் அமைந்த ஒப்பந்தங்கள் செல்லத்தக்கனவாகும். உறுதியுரை அளித்தவர் உறுதியுரை பெற்றவரிடமிருந்து ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்ட மறுபயன் பெறுவதற்கு உரிமை படைத்தவர் அல்லது மறுபயன் அளிக்க வேண்டியது உறுதியுரை பெற்றவரின் பொறுப்பாகும். அதே நேரத்தில் உறுதியை நிறைவேற்ற வேண்டிய பொறுப்பு உறுதியுரை அளித்தவரைச் சாரும். இந்திய ஒப்பந்தச் சட்டம் 1872பிரிவு -2(d)-இன்படி உறுதியுரை ஏற்பவரிடமிருந்தோ மூன்றாம் ஆளிடமிருந்தோ மறுபயன் தோன்றலாம். இது தொடர்பான புகழ் பெற்ற வழக்கு மூலம் இதனை விளக்கலாம்,

சின்னையா எதிர் இராமையா என்ற வழக்கில் ஒரு மூதாட்டி நன்கொடை ஆவணத்தின் மூலம் தம் சொத்துகளுள் சிலவற்றைத் தம் மகளுக்கு உரிமையாக்கினார். அச்சொத்திலிருந்து தம் சகோதரனுக்குத் தாம் அளித்து வந்த குறிப்பிட்ட தொகையைத் தம் மகள் அளிக்க வேண்டும் என்று அந்த ஆவணத்தில் குறிப்பிட்டிருந்தார். அதற்கு அவர் மகளும் ஒப்புக் கொண்டு தம் தாய் மாமனுடன் ஒப்புதல் செய்து கொண்டார். ஆனால் பின்னர், தாய்மாமனிடமிருந்து மறுபயன் கிடைக்கவில்லை என்று கூறி, தாய்மாமனுக்குத் தருவதாக

ஒத்துக்கொண்ட தொகையை அளிக்க மறுத்தார். ஆனால், அவ்வொப்பந்தத்திற்கான மறுபயன் மூதாட்டியிடமிருந்து (மூன்றாம் ஆளிடமிருந்து) கிடைக்கப் பெற்றதால் ஒப்புக்கொண்ட தொகையைக் கொடுக்க வேண்டுமென்று நீதிமன்றம் தீர்ப்பளித்தது. ஆகவே, மறுபயன் நேரடியாகவோ மூன்றாம் ஆள் மூலமாகவோ ஏற்படலாம் என்பது தெளிவாகிறது.

ஒப்பந்தப் பொறுப்புகள்: ஒப்பந்தச் சட்டம் 1872, 48–ஆம் பிரிவின்படி உறுதியுரை ஏற்பவரின் வேண்டுகோளுக்குப் பின்னரே உறுதியுரை அளித்தவர் ஒப்பந்தத்தை நிறைவேற்ற வேண்டுமென ஒப்புக்கொள்ளப்பட்டிருந்தால், உறுதியுரை ஏற்பவர் விருப்பம் தெரிவித்தால் மட்டுமே, உறுதியுரை அளித்தவர் உறுதியுரையை நிறைவேற்ற வேண்டிய பொறுப்புள்ளவராவார்.

உறுதியுரை ஏற்பவரின் வேண்டுதலின்றித் தாமே முன்வந்து ஒப்பந்தத்தை நிறைவேற்றுவதாக உறுதியுரை அளித்தவர் ஒப்புக்கொண்டிருந்தால், உறுதியுரை ஏற்பவரின் வேண்டுதலின்றியே அளித்தவர் குறிப்பிட்ட இடத்தில் ஒப்பந்தத்தை நிறைவேற்ற வேண்டிய பொறுப்புள்ளவராவர்.

ஒப்பந்தம் நிறைவேற்றப்பட வேண்டிய இடம் குறித்து ஒப்பந்தத்தில் குறிப்பிட்டிருந்தால் அக்குறிப்பிட்ட இடத்தில் அதை நிறைவேற்ற வேண்டும். இடம் குறிப்பிடப்படாவிட்டால் உறுதியுரை ஏற்பவரைக் கேட்க வேண்டும். பின்னர், அவர் குறிப்பிடும் இடத்தில் ஒப்பந்தத்தை நிறைவேற்ற வேண்டும்

சட்டப்படி செலுத்தக் கடமைப்பட்ட பணத்தை அவ்வகையில் செலுத்துவதில் அக்கறை உள்ளவர் செலுத்தினால், சட்டப்படி செலுத்தக் கடமைப்பட்டவர் அதை ஈடுசெய்யும் பொறுப்புடையவராகிறார். எடுத்துக்காட்டாக, வாடகைக்குக் குடியிருக்கும் வாடகைக்காரர் வீட்டு வரியைச் செலுத்தினால், வீட்டின் சொந்தக்காரர் அதை ஈடுசெய்ய வேண்டும்.

நன்கொடை எனக் கருதாமல் ஒருவர் மற்றொருவருக்கு ஏதாவது ஒரு செயலைச் செய்தால், அச்செயலால் நன்மையடைந்தவர் முன்னவர்க்கு அச்செயலால் ஏற்பட்ட இழப்பை ஈடுசெய்ய அல்லது அச்செயலுக்குகத்த கூலியைக் கொடுக்க வேண்டிய பொறுப்புள்ளவராகிறார்.

மற்றவர்க்குச் சொந்தமான பொருளைக் கண்டெடுத்து அவற்றைத் தம் பொறுப்பில் வைத்துக் கொள்பவர் அதனை உரிமையாளருக்குத் திருப்பியளிக்க வேண்டிய பொறுப்பேற்கிறார்.

ஒப்பந்தத்தில் உறுதியுரை அளித்தவர் அவர் அளித்த உறுதியை நிறைவேற்ற வேண்டிய பொறுப்புள்ளவர். அவர் இறந்துவிட்டால் அந்த ஒப்பந்தப் பொறுப்பு அவருடைய வாரிசின் பொறுப்பாகும்.

ஒப்பந்தம் செய்துகொண்ட இருவருள் ஒருவர் ஒப்புக் கொண்ட செயலைச் செய்து முடித்துவிட்டால், ஒப்பந்தத்தை நிறைவேற்ற வேண்டிய பொறுப்பு மற்றவரைச் சாரும்.

நிகழ்சார் ஒப்பந்தம்: ஒப்பந்தத்தைச் சார்ந்த ஒரு நிகழ்ச்சி நடை பெறுவதை அல்லது நடைபெறாமலிருப்பதைப் பொறுத்து ஏதாவது ஒன்றைச் செய்வது அல்லது செய்யாமலிருப்பது என்ற ஒப்பந்தம் நிகழ்சார் ஒப்பந்தமாகும். ஒரு குறிப்பிட்ட நிகழ்ச்சி நிகழுமானால் ஒப்பந்தத்தை நிறைவேற்றுவதாக ஒருவர் உறுதியுரை அளித்திருந்து, அந்நிகழ்ச்சி நிகழ்ந்தால் மட்டுமே அவர் அவ்வொப்பந்தத்தை நிறைவேற்றக் கடமைப்பட்டவராவார். ஒரு குறிப்பிட்ட நிகழ்ச்சி நிகழாதிருந்தால் ஒப்பந்தத்தை நிறைவேற்றுவதாக ஒருவர் உறுதியுரை அளித்திருந்து, அந்நிகழ்ச்சி நடைபெறாவிட்டால் அவர் அவ்வொப்பந்தத்தை நிறைவேற்றப் பொறுப்புள்ளவராவார்.

ஈட்டுறுதி ஒப்பந்தம்: இழப்பினை ஈடுசெய்வது அல்லது இழப்பினை நேர் செய்வது ஈட்டுறுதி (Indemnity) ஆகும். ஒப்பந்தம் செய்து கொள்ளும் இருவருள் ஒருவர் மற்றொருவருக்கு ஏற்படும் இழப்பினை ஈடுசெய்வதாக உறுதியுரை அளிப்பதே ஈட்டுறுதி ஒப்பந்தமாகும். எடுத்துக்காட்டாக, சங்கரன் என்பவர் தமக்கு நடேசன் என்பவர் தரவேண்டிய உரு. 5000/- ஐப் பெறும் பொருட்டு நடேசன் பெயரில் நீதிமன்றத்தில் வழக்குத் தொடருகிறார். சங்கரன் தொடர்ந்த வழக்கினால் நடேசனுக்கு ஏற்படும் இழப்பினை ஈடுசெய்வதாகக் கூறி, கணேசன் என்பவர் நடேசனுக்கு ஒப்பந்தம் செய்து கொள்ளுகிறார். இதுவே ஈட்டுறுதி ஒப்பந்தமாகும். இந்த எடுத்துக் காட்டில் நீதிமன்றம் நடேசனைச் சங்கரனுக்குப் பணம் கொடுக்கும்படி ஆணையிடும்போது, நடேசனுக்குப் பதிலாக கணேசன் அத்தொகை முழுவதையும் சங்கரனுக்குச் செலுத்த வேண்டும். இங்குக் கணேசன் ஈட்டுறுதி அளிப்பவராவார்.

பொறுப்புறுதி ஒப்பந்தம்: மூன்றாமவர் தாம் அளித்த வாக்குறுதியைச் செயற்படுத்தவோ ஏற்றுக் கொண்ட பொறுப்பை நிறைவேற்றவோ தவறினால் அவற்றைத் தாம் நிறைவேற்றுவதாக வாக்குறுதி அளிக்கும் ஒப்பந்தம் பொறுப்புறுதி (Guarantee) ஒப்பந்தம் எனப்படும். எடுத்துக்காட்டாக, மாறன் என்ப

வருக்குக் கைலாசன் என்பவரை உரூ, 4000/- கடன் கொடுக்கும்படி அன்பு என்பவர் கேட்டுக்கொள்கிறார். மாறன் கடனைக் கைலாசனிடம் திருப்பியளிக்கத் தவறினால் தாம் தருவதாக அன்பு பொறுப்புறுதி அளிக்கிறார். இதுவே பொறுப்புறுதி ஒப்பந்தமாகும். இதில் பிணையாளரின் உறுதியுரை துணைசேர் பொறுப்பு (Colleteral undertaking) ஆகும். முதன்மைக் கடனாளி தவறுகிற வரையில் பிணையாளர் பொறுப்பாக மாட்டார். ஆகவே கடனைத் திருப்பியளிக்க வேண்டியபொறுப்பு முதன்மைக் கடனாளியைத்தான் சாரும். அவர் தவறினால் அது பிணையாளரின் பொறுப்பாகும்.

முதன்மைக் கடனாளியை அவரது பொறுப்பு நிலையிலிருந்து விடுவிப்பதாக அவரும் கடனீந்தோரும் ஒப்பந்தம் செய்து கொண்டால், பிணையாளரது தொடர்பொறுப்புறுதிநிலை முற்றுப்பெறுகிறது. மேலும், கடனீந்தோர் தாம் செய்ய வேண்டிய செயலைச் செய்யாவிட்டாலும் செய்யத்தகாத செயலைச் செய்தாலும் பிணையாளர் தம் பொறுப்பு நிலையிலிருந்து விடுவிக்கப்படுகிறார்.

ஒப்படைவும் பொறுப்பும்: ஒருவர் மற்றொருவரிடம் குறித்த் நோக்கத்துடன் சில பொருள்களை அந்நோக்கம் நிறைவேறியவுடன் திரும்பவும் கொடுத்து விட வேண்டும் அல்லது தாம் ஏவுகின்றபடி அளிக்கப்பட வேண்டும் என்ற ஒப்பந்தத்தின்மீது ஒப்படைத்தால் அது ஒப்படைவு எனப்படும்.

ஒப்படைவு பெறுபவர் ஒப்படைவு செய்யப்பட்ட பொருள்களைப் பாதுகாப்பதில் நியாயமான அளவு கவனம் எடுத்துக்கொள்ளப் பொறுப்புள்ளவராவார். ஆனால், தேவையான அளவு கவனம் எடுத்துக் கொண்ட பின்னர் அப்பொருள்களை இழந்தாலும் அப்பொருள்களுக்குத் தீங்கு நேர்ந்தாலும் ஏற்படும் இழப்பு, பொருள் அழிவு, சிதைவு ஆகியவற்றிற்கு ஒப்படைவு பெறுபவர் பொறுப்பாக மாட்டார்.

ஒப்பந்தத் தகவுடைமை: இந்திய ஒப்பந்தச் சட்டம் கி.பி. 1872-இன் 10-ஆம் பிரிவு, 'ஒப்பந்தம் செய்து கொள்ளத் தகுதியுடையவர்களால் செய்யப்படும் எல்லா ஒப்புதல்களும் ஒப்பந்தமாகும்' எனக் கூறுகிறது. ஆகவே, ஒப்பந்தம் செய்து கொள்பவர்கள் ஒப்பந்தம் செய்துகொள்ளும் தகுதியுடையவர்களாயிருத்தல் வேண்டும். எனவே, தகுதிபடைத்தவர்கள் மட்டுமன்றி, எல்லோர்க்கும் செல்லத்தகுந்த ஒப்பந்தங்களை ஏற்படுத்த இயலாது. தகுதிபடைத்தவர்களை ஒப்பந்தச் சட்டம் 11-ஆம் பிரிவு உரிமை வயதை அடைந்தவர் எனவும், நல்ல மனநிலையில் உள்ளவர் எனவும், எந்த ஒரு சட்டத்தினாலும் தகுதியற்றவர் என்று நீக்கப்படாதவர் எனவும் விளக்குகிறது.

தகுதியற்றவர்: சட்டமுறையின் அடிப்படையில் ஒப்பந்தம் செய்யத்தகாமை மனப்பக்குவக் குறைவினாலோ சமூக நிலையினாலோ ஏற்படலாம். மனப்பக்குவக் குறைவினால் (1) இளையர்கள் (Minors), (2) மந்தர்கள் (Idiots), (3) பித்துநிலை அடைந்தவர்கள் (Lunatics), (4) மதுக் குடித்தவர்கள் (Drunken Persons) ஆகியோர் ஒப்பந்தம் செய்யத் தகுதியற்றவர்களாவர்.

இளையர்கள்: உரிமை வயதை அடையாதவர்கள் ஒப்பந்தம் செய்து கொள்ளத் தகுதியற்றவர் ஆவர். இந்திய உரிமைச் சட்டத்தின்படி, ஒப்பந்தம் ஏற்படும் நாளில் 18 வயது முடியாதவர் இளையர் எனப்படுவார். ஒருவருடைய சொத்து நீதிமன்ற நிருவாகத்தின்கீழ் இருந்தாலும், அவருக்கோ அவர் சொத்துக்கோ காப்பாளர் இருந்தாலும், அவர் 21 வயதையடைந்த பின்னரே உரிமை வயதை அடைந்தவராகக் கருதப்படுவார். எனவே காப்பாளர் இருந்தால் 21 வயது முடிந்தவுடனும், காப்பாளர் இல்லையெனில் 18 வயது முடிந்தவுடனும் ஒருவர் உரிமை வயதை அடைகிறார். ஆகவே அவ்வயதை அடையாதவர்கள் இளையர்கள் எனப்படுவர். ஆங்கிலச் சட்டப்படி 21 வயது முடியாதவர் அனைவரும் இளையரே.

இளையர்கள் பொதுவாக ஒப்பந்தங்கள் செய்து கொள்ளத் தகுதியற்றவர்களாயிருந்தாலும் கூட, ஒப்பந்தச் சட்டம் இளையர்களுக்குச் சில சிறப்புரிமைகளை அளித்துள்ளது.

ஒப்பந்தச் சட்டம் 11-ஆம் பிரிவின்படி இளையர்கள் ஒப்பந்தங்களில் ஈடுபடலாம். ஆனால் அவ்வொப்பந்தங்களின் உண்மை நிலை என்ன என்பதை அப்பிரிவு விளக்கவில்லை. ஆகவே, இளையர் ஈடுபடும் ஒப்பந்தம் எவ்வகை ஒப்பந்தம் என்பதை ஒட்டியே அவ்வொப்பந்தத்தின் உண்மை நிலை தெளிவாகிறது. இளையர் செய்து கொள்ளும் ஒப்பந்தம் செல்லா நிலை (Void Contract) எனக் கருதப்பட்டால், அவ்வொப்பந்தம் தொடக்கத்திலிருந்தே செல்லாது. இளையர் உரிமை வயது அடைந்தவுடன் தாம் விரும்பினால் ஒப்பந்தத்தை நிறைவேற்றவோ தவிர்த்துவிடவோ உரிமை உடைய ஒப்பந்தம் தவிர் தகுநிலை ஒப்பந்தம் (Voidable Contract) எனப்படும்.

இளையர் செய்து கொள்ளும் ஒப்பந்தங்கள் எல்லாம், செல்லாததாகிவிட்டால் அது இளையருக்குப் பெரும் தொல்லையை ஏற்படுத்தும். எனவே ஒப்பந்தச் சட்டம்68-ஆம் பிரிவு ஒரு விதிவிலக்கை அளிக்கிறது.

அதன்படி, இளையர் ஒருவர் தம் வாழ்க்கைக்குத் தேவையான இன்றியமையாப் பொருள்களுக்காக மற்றொருவருடன் செய்து கொள்ளும் ஒப்பந்தங்கள் செல்லுநிலை ஒப்பந்தங்கள் (Valid Contracts) ஆகும். இளையரின் வாழ்க்கைச் சூழ்நிலைகளுக்குப் பொருத்தமான பொருள்களும், அவை விற்கப்படும் காலத்திலும் கொடுக்கப்படும் காலத்திலும் இளையரின் இன்றியமையாத் தேவைகளுக்குப் பயன்படும் பொருள்களுமே இன்றியமையாப் பொருள்களாகும்.

எத்தகைய ஒப்பந்தங்கள் செல்லாநிலை ஒப்பந்தம், தவிர் தகுநிலை ஒப்பந்தம், செல்லுநிலை ஒப்பந்தம் என ஒப்பந்தச் சட்டம் தெளிவாகக் கூறாமலிருப்பதால், நீதிமன்றத் தீர்ப்புகளே அடிப்படையாக விளங்குகின்றன.

இந்தியாவில் உள்ள உயர்நீதிமன்றங்கள் இத்தகைய ஒப்பந்தம் குறித்து ஒரே கருத்தினைக் கூறவில்லை. சில உயர்நீதிமன்றங்கள் செல்லாநிலை ஒப்பந்தங்கள் என்றும், சில நீதிமன்றங்கள் தவிர்தகுநிலை ஒப்பந்தங்கள் என்றும் கூறின. முதன்மைக்குழு (Privy Council) என்ற உச்ச நீதிமன்றம் 1903-ஆம் ஆண்டு மொகாரி பீபி எதிர் தர்மாதாசுகோசு (Mohori Bibi Vs. Dharmadasghose) என்ற வழக்கில் இளையருடன் செய்து கொள்ளும் ஒப்பந்தங்கள் செல்லாநிலை ஒப்பந்தங்கள் எனத் தீர்ப்பு வழங்கியது. அது முதல் இந்தத் தீர்ப்பு ஏற்கப்பட்டு இளையருடன் செய்து கொள்ளும் ஒப்பந்தங்கள் செல்லாநிலை ஒப்பந்தங்களே என்பது நடைமுறையில் பின்பற்றப்படுகிறது. எனினும் இளையர் ஒருவர் தாம் உரிமை வயதை அடைந்தவர் எனப் பொய்யுரை கூறி மற்றவருடன் உடன்பாடு செய்துகொண்டு, அதன் பயனாகப் பொருளோ பணமோ பெற்றால் அதை இளையரிடமிருந்து திரும்பிப் பெறச் சட்டம் வகை செய்கிறது.

மந்தர்கள்: சிந்திக்கும் திறனற்றவராகவோ பகுத்தறிவற்றவராகவோ உள்ளவர்களே மந்தர்கள் எனப் படுவர். அவர்களால் எக்காலத்திலும் எதையும் புரிந்துகொள்ளவோ அறிவுடன் சிந்திக்கவோ இயலாது. ஆகவே, மந்தர்கள் மற்றவர்களுடன் செய்து கொள்ளும் ஒப்பந்தங்கள் செல்லாநிலையாகும். எனவே, மந்தர்கள் ஒப்பந்தங்கள் செய்துகொள்ளத் தகுதியற்றவராவர்.

பித்துநிலையடைந்தவர்: எந்த ஒருவரின் மனநிலை பாதிக்கப்பட்டுள்ளதோ, அவர் பித்துநிலையடைந்தவர் எனப்படுவர். அவர் சில நேரங்களில் அப் பித்து நிலை இல்லாதவராக இருக்கலாம் பித்துநிலை பிடித்த காலத்தில் அவருடன் செய்து கொள்ளும் ஒப்பந்தங்கள் செல்லாநிலை ஒப்பந்தங்களாகும். எனவே, பித்துநிலை கொண்டோர் ஒப்பந்தங்களி ஈடுபடத் தகுதியற்றவராவர்.

மதுக் குடித்தவர்கள்: மதுக்குடித்தவர்கள் அல்லது போதையில் உள்ளவர்கள் எந்த ஒரு பொருளையும் அறிந்து கொள்ளும் திறனற்றவர்களாவர். எனவே, அவர்கள் ஒப்பந்தங்களில் ஈடுபடத் தகுதியற்றவராவர்.

சமூகநிலை: சமூகநிலையின் காரணமாகச் சிலர் ஒப்பந்தம் செய்யத் தகுதியற்றவராகின்றனர். அயல் நாட்டு ஆளுநர் (Foreign Sovereigns), அயல்நாட்டுத் தூதர் (Ambassador) ஆகியோர் சிறப்புரிமை பெற்றவர்கள். அவர்கள் எவருடனாவது ஒப்பந்தம் செய்து கொண்டால் அதை நிறைவேற்ற நீதிமன்றங்களின் துணையை நாடலாம். ஆனால், அவர்களுடன் இன்னொருவர் ஒப்பந்தம் செய்து கொண்டு அதை நிறைவேற்ற நீதிமன்றத் துணையை நாடுவதற்குச் சில சூழ்நிலைகளில் மைய அரசின் ஆணையைப் பெற வேண்டும். எனவே, பொதுவாக அவர்கள் ஒப்பந்தங்கள் செய்து கொள்ளத் தகுதியற்றவராவர்.

பகைநாட்டவர்: ஒருவர் தம் நாட்டுடன் போரில் ஈடுபட்டிருக்கும் நாட்டில் வசிப்பவராயின் அவர் பகை நாட்டவர் எனப்படுவர். அவருடன் வைத்துக் கொள்ளும் ஒப்பந்தங்கள் ஏற்கத்தக்கவையல்ல. எனவே, பகைநாட்டவர் ஒப்பந்தங்கள் செய்துகொள்ளத் தகுதியற்றவராவர்.

நொடித்துப் போனவர்கள்: நீதிமன்றத்தின் தீர்ப்பின்படி நொடித்துப் போனவர்கள் ஒப்பந்தங்களில் ஈடுபடத் தகுதியற்றவராவர்.

தீர்ப்புக் குற்றவாளிகள்: நீதிமன்றங்களின் தீர்ப்புப்படி குற்றவாளியானவர் தண்டனைக் காலம் முடியும்வரை ஒப்பந்தங்களில் ஈடுபடத் தகுதியற்றவராவர். ஆனால், அவர் வாக்குறுதி விடுப்பில் இருக்கும் காலத்தில் ஒப்பந்தங்களில் ஈடுபடலாம்.

மனப்பக்குவக் குறைவினால் ஏற்படும் தகுதியின்மை அதனால் பாதிக்கப்பட்டவர்களின் நலன் காக்க ஏற்படுத்தப்பட்டவையே. ரெ.சீ.

ஒப்பந்தத் தவறுகள்: ஒப்பந்தத்தில் ஏற்படும் தவறுகள் அத்தவறுகளால் நேரும் விளைவுகள் பற்றிய சட்டமுறைக் கூறுகள் ஒப்பந்தத் தவறுகள் (Errors in Contract) எனப்படும். இவற்றை இந்திய ஒப்பந்தச் சட்டம் 1882, பிரிவுகள் 20, 21,22 ஆகியவை விளக்குகின்றன. தவறு என்பது ஒரு பொருளைப் பற்றிய தவறான எண்ணம் கொண்டிருத்தல் என வரையறுக்

கப்படுகிறது. சால்மண்டு (Salmond) என்பவர் ஒருவர் எவ்வகைத் தூண்டுதலும் இன்றி இசைவு கொடுக்கும் பொழுது, மனத்தளவில் ஏற்படும் பிழைகளையே ஒப்பந்தத்தின் தவறுகள் எனக் குறிப்பிடுகிறார்.

ஒரு பொருளைப் பற்றிய தவறான எண்ணம் கொண்டு ஒப்பந்தம் செய்து கொள்வதற்காகத் தரப்பட்ட இசைவு தன்னிச்சையாகவோ உண்மையாகவோ இராது. வருண் என்பவர் ஓர் எந்திரத்தை அருணிடம் உரூ. 30,000/க்கு வாங்குகிறார். வருண் அந்த எந்திரம் நல்ல நிலைமையில் இயங்கும் என்ற தவறான கருத்துக் கொண்டு, அது பற்றிய முழு விவரத்தையும் அறிந்து கொள்ளாமல் வாங்குகிறார். வாங்கிய பின்னர் அந்த எந்திரத்தின் பழுதான நிலை கண்டுபிடிக்கப்படுகிறது. இது ஓர் உண்மையான இசைவன்று.இது மனத்தளவில் ஏற்படும் பிழைக்கு ஓர் எடுத்துக்காட்டாகும். எனவே, ஓர் ஒப்பந்தம் செல்லத்தக்க ஒப்பந்தமாக மாற வேண்டுமெனில், ஒப்பந்தத்தில் ஈடுபடும் இருவரும் அந்த ஒப்பந்தப் பொருளைக் குறித்து ஒரே வகையான கருத்தை மனத்தில் கொண்டிருத்தல் வேண்டும்.

சட்டப்படியான தவறுகள்: தம் நாட்டுச் சட்டம் பற்றிய தவறு: ஒப்பந்தம் செய்து கொள்பவர்கள் சட்டத்தைப் புறக்கணித்தோ அதனை அறியாமலோ ஒப்பந்தம் செய்து கொண்டால் அது மன்னிக்கக் கூடியதன்று. ஒவ்வொருவரும் தம் நாட்டுச் சட்டத்தின் சாதாரண தன்மையைத் தெரியாமல் ஒப்பந்தம் செய்து கொண்டு, அதனால் ஒரு செய்யத்தகாத செயலைச் செய்துவிட்டதாகவோ செய்ய வேண்டியவற்றைச் செய்யத் தவறிவிட்டதாகவோ கூறி விலகிக் கொள்ளவோ தப்பிக்கவோ முடியாது. எடுத்துக்காட்டாக, அ-வும் ஆ-வும் ஒரு குறிப்பிட்ட கடன், இந்தியக் காலவரைச் சட்டத்தின்படி முடிந்து விட்டது என்ற தவறான எண்ணத்துடன் ஓர் ஒப்பந்தம் செய்து கொண்டார்கள். அச்சட்டத்தின் காலம் முடியாவிட்டாலும் அது ஒரு செல்லத்தக்க ஒப்பந்தமே. அந்த ஒப்பந்தத்தைச் செய்யும்பொழுது இந்தியக் காலவரைச் சட்டத்தின் விதிகள் தெரியாது எனக் கூறி ஒப்பந்தத்தைத் தவிர்த்துவிட வேண்டுமெனக் கூறினால், அதைச் சட்டம் ஏற்றுக்கொள்ளாது. ஆனால், ஒப்பந்தம் செய்பவர்களுள் யாரேனும் ஒருவர் மற்றவரின் தூண்டுதலால் தவறிழைத்து ஒப்பந்தம் செய்து கொண்டால் அது தவிர்க்கப்படலாம்.

அயல்நாட்டுச் சட்டம்: ஒருவரின் தம் நாட்டுச் சட்ட விதிகள் பற்றிய அறியாமை மன்னிக்கப்படாததாகும்; அயல்நாட்டுச் சட்ட விதிகளின் அறியாமை எப்போதும் மன்னிக்கப்படக் கூடியதே ஆகும். ஏனெனில் ஒரு நாட்டுக் குடிமகன் வேற்றுநாட்டுச் சட்டங்களை அறிந்திருக்க வேண்டியதில்லை. அயல்நாட்டுச் சட்டம் பற்றிய அறியாமையால் தோன்றும் தவறு பொருண்மைத் தவறாகக் (Mistake of Fact) கருதப்படுகிறது. எனவே, அயல்நாட்டுச் சட்ட விதிமுறைகளின் அறியாமையால், ஓர் ஒப்பந்தம் சட்டப்படி நிறைவேற்றப்பட்டாலும் பின்னால் ஒப்பந்தம் செய்தவர் அந்தத் தவற்றை அறிய வரும்பொழுது, ஒப்பந்தத்தை நிறைவேற்றாது விட்டுவிடலாம்.

சொந்த உரிமைகள் பற்றி அறியாமையால் தோன்றிய தவறு: இவ்வகைத் தவறும் பொருண்மைத் தவறாகவே கருதப்படுகிறது. இந்த ஒப்பந்தம் இல்லாநிலை ஒப்பந்தமாகிறது. காப்பர் (Gopper), பிப்சு (Phiffs) என்பவரிடமிருந்து மீன் பண்ணையைக் குத்தகைக்கு எடுத்தார். இருவருக்குமே மீன் பண்ணை பிப்சுக்குச் சொந்தமானது என்பது தெரியாது. பிப்சு மீன் பண்ணையின் உரிமையாளர் தாம் என்பதை அறிந்து, ஒப்பந்தத்தைத் தவிர்ப்பதற்காக வழக்குத் தொடர்ந்தார். இவ்வழக்கில் பிப்சுக்குச் சாதகமாகத் தீர்ப்பளிக்கப்பட்டது. ஏனெனில், பிப்சுக்குத் தாம் தான் உரிமையாளர் என்பது தெரியாததால் இந்தத் தவறு ஏற்பட்டது. ஆதலால் இது செல்லாநிலையை எய்துகிறது.

பொருண்மைத் தவறுகள்: இவை இருமுனைத் தவறு (Bilateral Mistake), ஒருமுனைத் தவறு (Unilateral Mistake) என இருவகைப்படும். ஒப்பந்தம் ஏற்படுத்தும்போது ஒப்பந்தம் செய்து கொள்ளும் இருசாராரும் (Both Parities) ஒப்பந்தத்திற்கு இன்றியமையாத அடிப்படையான கருத்துண்மைகளைத் தவறாகப் புரிந்துகொண்டால், அது இருமுனைத் தவறு என்று கூறப்படும். இவ்வகை ஒப்பந்தங்கள் செல்லாநிலை ஒப்பந்தங்களாகக் கருதப்படும். இந்திய ஒப்பந்தச் சட்டம் 29-ஆம் பிரிவின்படி; இருமுனைத் தவறாகக் கருதுவதற்கு இரண்டு கட்டுப்பாடுகள் இருக்கவேண்டும். (1) ஒப்பந்தம் செய்யும் இருவரும் ஒருவரை ஒருவர் தவறாகப் புரிந்து கொண்டிருக்க வேண்டும். எடுத்துக்காட்டாக, 'அ' என்பவர், 'ஆ என்பவரின் கிடங்கில் இருக்கும் மோட்டார் ஊர்தியை வாங்கிக் கொள்வதாக ஒப்பந்தம் ஏற்படுத்திக் கொண்டனர். ஆனால், இருவருக்கும் தெரியாமல் அந்தக் கிடங்கும் மோட்டார் ஊர்தியும் ஒப்பந்தம் ஏற்படுத்திக் கொள்ளும் முன்பே தீப்பற்றி எரிந்துவிட்டன. இவ்வகை ஒப்பந்தம் செல்லாநிலை ஒப்பந்தம் எனக்கருதப்படுகிறது. (2) ஒப்பந்தத்தில் ஏற்படும் தவறு முக்கியமான கருத்துண்மையைப் பற்றியதாயிருக்க வேண்டும்.

அடிப்படையான கருத்துண்மையின் மதிப்புப் பற்றித் தவறான பொருள் கொண்டால் அது இருமுனைத் தவறன்று. எடுத்துக்காட்டாக, 'அ' என்பவர் 'ஆ' என்பவரிடம் ஒரு வண்ணப்பூச்சுக் கலைப்பொருளை மிகப் பழமையானது (Antique) எனத் தவறாக நினைத்து உரு. 5000/-க்கு வாங்கிவிட்டார். ஆனால், அந்தப் பூச்சுக்கலை, புதியது மட்டுமன்றி, அதனுடைய உண்மையான விலை மதிப்பு உரு 500/-என்பதைப் பின்னால் அறிய வந்தாலும், அவரால் இந்த ஒப்பந்தத்தை ஒரு தவிர்க்க முடியாத செல்லாநிலை ஒப்பந்தமாகக் கருதவைக்க முடியாது.

இருமுனைப் பொருண்மைத் தவறுகள் பின்வரும் இன்றியமையாப்பொருள்களுள் ஒன்று அல்லது அதற்கு மேற்பட்டவற்றின் தொடர்பாக அமையலாம்.

அ) பொருளின் நிலைப்புப் பற்றிய தவறு: ஒரு பொருள் இருப்பதாகக் கருதி இருவர் ஒப்பந்தம் செய்து கொள்கிறார்கள். ஆனால், உண்மையில் அந்தப் பொருள் அழிவுற்றோ காணாமலோ போனதாக இருக்கலாம். இதனைப் பற்றி ஒப்பந்தம் செய்து கொள்ளும்பொழுது இருவருக்கும் தெரியாது. ஒப்பந்தம் தொடர்பான பொருள் நிலைப்பில் இல்லாததால் அது செல்லாநிலை ஆகிறது. எடுத்துக்காட்டாக, 'அ' என்பவர் 'ஆ' என்பவரின் ஒரு குறிப்பிட்ட குதிரையை வாங்கிக் கொள்வதாக ஒப்புக் கொள்கிறார். ஆனால், இருவருக்குமே தெரியாமல் ஒப்பந்தம் ஏற்படுத்திக் கொண்டிருக்கும்பொழுது குறிப்பிட்ட குதிரை இறந்துவிட்டது என்றால், அவ்வொப்பந்தம் செல்லாநிலை ஒப்பந்தமாகக் கருதப்படுகிறது.

ஆ) ஒப்பந்தப் பொருளை இனங்காண முடியாததால் ஏற்படும் தவறு: ஒப்பந்தத்திற்காக எடுத்துக் கொள்ளும் பொருளின் உண்மையான அடையாளம் தெரியாமல் ஒப்பந்தம் செய்து கொள்ளும் இருவரும் வெவ்வேறு பொருள்களை மனத்தில் கொண்டு ஒப்பந்தம் செய்திருப்பின் அது செல்லாநிலை ஒப்பந்தமாகும். எடுத்துக்காட்டாக, 'அ' என்பவரும் 'ஆ' என்பவரும் பியர்லசு (Peerless) என்ற கப்பலிலிருந்து வரும் பருத்தியை வாங்கவும் விற்கவும் ஒப்பந்தம் செய்து கொண்டார்கள். ஆனால், பியர்லசு என்ற பெயரில் பம்பாயிலிருந்து அக்டோபர் மாதத்தில் ஒரு கப்பலும் திசம்பர் மாதத்தில் ஒரு கப்பலும் புறப்பட்டன. இதில் 'அ' திசம்பர் மாதக் கப்பலில் சரக்கை அனுப்புவதாக எண்ணிக்கொண்டிருந்தார். ஆனால் 'ஆ' அக்டோபர் மாதத்தில் வரும் கப்பலிலேயே பருத்தி வரும் என எண்ணினார். இதில் கப்பல் ஒன்றாக இருந்தாலும், அதில் கொணரப்பட்ட பொருள்கள் ஒவ்வொரு காலத்திலும் வெவ்வேறாகக் காணப்பட்டதால், பொருள் பற்றிய அடையாளத்தில் தவறு ஏற்பட்டதாகக் கொண்டு, இது ஒரு செல்லாநிலை ஒப்பந்தம் என வழக்கில் தீர்ப்பு அளிக்கப்படலாம்.

இ) பொருளின் தரம் பற்றிய தவறு: ஒப்பந்தப் பொருளின் தரத்தைப் பற்றிய தவறு ஒப்பந்தத்தை இல்லாநிலையாக்குகிறது. எடுத்துக்காட்டாக, 'அ' என்பவர் 'ஆ' என்பவருக்கு 10 மூட்டைப் பச்சரிசியை விற்பதாக ஒப்பந்தம் செய்து கொண்டார். ஆனால் ஒப்பந்தத்தின் போது, 'அ' மட்டமான அரிசியை விற்பதாகவும் 'ஆ' உயர்ந்த அரிசியைத் தாம் குறைந்த விலையில் வாங்குவதாகவும் எண்ணி ஒப்பந்தம் செய்து கொண்டார்கள். ஆனால், ஒருவரையொருவர் ஐயத்தைக் கலந்து தீர்த்துக் கொள்ளவில்லை. எனவே, பின்னால் உண்மை தெரியவரும்பொழுது ஒப்பந்தத்தைச் செல்லாநிலை ஒப்பந்தமாக மாற்றிக்கொள்ள முடியும்.

ஈ) பொருளின் அளவு பற்றிய தவறு: ஒப்பந்தப் பொருளின் அளவு பற்றிய ஒப்பந்தம் செய்பவர்கள் இருவரும் வெவ்வேறு எண்ணம் கொண்டு ஒப்பந்தம் செய்து கொண்டால் அதுவும் செல்லாநிலையதாகும். எடுத்துக்காட்டாக, ஒரு வெள்ளித் தகட்டின் எடை தவறாக வரையறை செய்து விற்கப்பட்டது. அதன் உண்மை எடைக்கும் தவறாக வரையறை செய்த எடைக்கும் வேறுபாடு இருந்ததால், அதனுடைய விலைமதிப்பிலும் வேறுபாடு ஏற்பட்டது. வெள்ளித் தகட்டின் எடையளவைப் பற்றி ஒப்பந்தம் செய்தவர்கள் வெவ்வேறு எண்ணம் கொண்டதால், அவ்வொப்பந்தம் செல்லாநிலையதாகும்.

உ) உரிமை குறித்து ஏற்படும் தவறு: ஒருவர் தமக்குரிமையுள்ள பொருள் எனக் கருதி உரிமையற்ற பொருளை மற்றொருவருக்கு விற்கிறார். இருவருக்குமே பொருளின் உண்மை தெரியாமல் தவறு நேரிடுகிறது. இவ்வகை ஒப்பந்தம் செல்லாநிலையதாகும். எடுத்துக்காட்டாக, 'அ' என்பவர் 'ஆ' என்பவருக்கு ஒரு குறிப்பிட்ட சொத்தை உரு. 12,500/க்கு விற்பதாக முனைவு(Offer)கொடுக்கிறார். ஆனால் அதற்கு முன்னர், 'ஆ' அதே சொத்தை உரு. 22,000/-க்கு வாங்கிக் கொள்வதாக முனைவு கொடுத்தபொழுது 'அ' மறந்துவிடுகிறார். அப்பொழுது 'ஆ' உரு.22,500/- என்று 'அ' குறிப்பிடுவதற்குப் பதிலாக, தவறாக உரு. 12,500/-என்று குறிப்பிட்டு அதே சொத்தைக் கொடுக்க முனைகிறார் என்பதை நன்கு அறிந்தும், உடனே அதை வாங்கிக் கொள்வதற்கு ஒப்புதல் அளிக்கிறார். இதில் 'அ' தவறான விலையில் அந்தச் சொத்தை விற்க முன்வருகிறார் என்பதை நன்கு

தெரிந்துகொண்டே 'ஆ' உடன்பட்டால் அது செல்லா நிலையை எய்துகிறது.

ஊ) விலை பற்றிய தவறு: ஒப்பந்தப் பொருளின் விலை மதிப்பில் ஏற்படும் தவறுகள் ஒப்பந்தத்தைச் செல்லாநிலையதாக்கி விடுகின்றன. எடுத்துக்காட்டாக, 'ஆ'என்பவர் தம் சொத்தை உரூ. 25000/- குறிப்பிடுவதற்குப் பதிலாக, உரூ. 5000/-என்று தவறாக அறிவித்து 'ஆ'என்பவரிடம் விற்பதற்குஒப்புக் கொள்கிறார். 'ஆ' இதில்தவறு இருப்பதை உணர்ந்து கொண்டு, 'அ' முனைவிற்கு ஒப்புதல் அளிக்கிறார். எனவே. இவ்வகை ஒப்பந்தம் செல்லாநிலையதாகும்.

ஒரு முனைத் தவறு: இந்திய ஒப்பந்தச் சட்டம் 23-ஆம் பிரிவின்படி, ஒருமுனைத் தவறு என்பது ஒப்பந்தத்தில் ஒப்பந்தப் பொருள் பற்றிய ஒரு பொருண்மைத் தவறு ஒருவரால் செய்யப்பட்டிருப்பின், அது தவிர்க்க முடியாத ஒப்பந்தமன்று. எனவே, ஒருவரால் ஏற்படும் தவறு பொதுவாக ஓர் ஒப்பந்தத்தின் செல்லும் நிலையைப் பாதிப்பதில்லை. எடுத்துக்காட்டாக, 'அ' என்பவர் 'ஆ' என்பவருக்குத் தம் வீட்டை உரூ. 44,000/-க்கு விற்பதாக வாக்களிக்கிறார்.ஆனால் அவர் பத்திரத்தில் எழுதும்பொழுது உரூ. 40,000/- என்று தவறாக எழுதிவிட்டார். 'அ' தாம் தவறாக எழுதி விட்டதற்காக நீதிமன்றத்தில் உரூ. 4000/- ஐக்கேட்டுவழக்காட ஒப்பந்தச் சட்டம் இடம் கொடுப்பதில்லை.

விதிவிலக்குகள்: (அ) ஒப்பந்தத்தின் தன்மை தெரியாததால் ஏற்படும் தவறு: ஒப்பந்தத்தின் தன்மை தெரியாததால் ஏற்படும் தவறுகளுடன் தோன்றிய ஒப்பந்தம் ஒப்பந்தமாகாது. ஒருவர் பிறர் தூண்டுதலால் அல்லது தம் தவறின்மையால் வாணிக நடவடிக்கையின் தன்மை தெரியாமல் ஒப்பந்தம் செய்வாராகில் அவ்வொப்பந்தம் செல்லாநிலையதாகும்.

ஆ) ஒப்பந்தம் செய்யப்பட்டவரிடையேயான அடையாளத்தில் ஏற்படும் தவறு: ஒப்பந்தம் செய்துகொள்ளப்பட்டவரைப் பற்றிய சில வேளைகளில் தவறு நேரிடலாம். எடுத்துக்காட்டாக,' அ', 'ஆ' -விடம் ஒரு முனைவை அளிக்கிறார். 'ஆ' 'அ'-விடம் மட்டுமே அந்த முனைவைச் செய்ய விரும்புகிறார். இந்நிலையில் 'ஆ'-வைத் தவிர வேறு எவரும் அம்முனைவை ஏற்க முடியாது. ஆகையால் 'ஆ' என்னும் புதிய மனிதர் அம்முனைவை ஏற்க முன்வந்தால் அது ஒப்பந்தமாகாது.

இவ்வாறு உண்மையாகவே அறியாமையால் ஏற்படும் ஒப்பந்தத் தவறுகளினின்று ஒருவரும் பாதிக்கப் படாதிருக்க ஒப்பந்தச் சட்டம் சில விதிவிலக்குகளை அளித்து, ஒருவரும் இயற்கையாக ஏற்படக் கூடிய தவிர்க்க இயலாத தவறுகளால் பாதிக்கப்படாமல் பாதுகாக்கிறது. கி.பா.

ஒப்பந்தம் தீர்த்தல்: ஒப்பந்தம் பொறுப்புகளையும் உரிமைகளையும் உருவாக்குகிறது. அப்பொறுப்புகளும் உரிமைகளும் ஒப்பந்தம் நிறைவேறும் வரை நீடிக்கின்றன. அப்பொறுப்புகளும் உரிமைகளும் நிறைவு பெற்றால் ஒப்பந்தம் முடிவுக்கு வரும். அதுவே ஒப்பந்தம் தீர்த்தல் (Discharge of contract) எனப்படுகிறது. ஒப்புதல் செய்து கொண்ட இருவர் தங்கள் பொறுப்புகளை நிறைவேற்றினால்தான் ஒப்பந்தத் தீர்வு ஏற்படுகிறது. ஏதேனும் ஒருவர் மட்டும் தம் பொறுப்பினை நிறைவேற்றினால் அவர் மட்டுமே ஒப்பந்தத்திலிருந்து விடுபடுகிறார். ஆனால், ஒப்பந்தம் தீராது.

ஒப்பந்தம் தீர்த்தலின் முறைகளாவன: (1) நிறைவேற்றத்தினால் விடுபடுதல், (2) ஒப்பந்தம் செய்து கொண்டவர்கள் ஒருவருக்கொருவர் ஒப்புதல் செய்து கொள்வதனால் விடுபடுதல், (3) நிறைவேற்ற முடியாத காரணத்தினால் அல்லது நடைமுறைக் கூறு இல்லாததால் விடுபடுதல்,(4) சட்டத்தின் காரணமாக விடுபடுதல், (5) ஒப்பந்த மீறுகையால் விடுபடுதல்.

நிறைவேற்றத்தினால் விடுபடுதல்: ஒப்பந்தம் செய்து கொண்டவர்கள் அனைவரும் தாங்கள் செய்து முடிப்பதாக ஏற்றுக்கொண்ட செயலைக் குறிப்பிட்ட காலத்தில் செய்து முடித்தால் ஒப்பந்தம் தீர்ந்துவிடுகிறது. அவ்வாறு ஒப்பந்தம் தீர்ந்துவிடுவதால் அவர்களுக்கு இடையே ஏற்பட்ட ஒப்பந்த உறவும் தீர்ந்து விடுகிறது. ஒப்பந்தச் சட்டம் அல்லது பிற சட்டப் பிரிவுகளின்படி விலக்கப்பட்டாலொழிய, ஒப்பந்தம் செய்து கொண்டவர்கள் கண்டிப்பாக ஒப்புக்கொண்ட செயலைச் செய்து முடித்தால்தான் ஒப்பந்தம் நிறைவேறும். ஒப்பந்தம் செய்தவர்களுள் ஒருவர் இறந்து விட்டால் அவருடைய வாரிசு அவ்வொப்பந்தத்தை நிறைவேற்ற வேண்டும். எடுத்துக்காட்டாக, இராமன் என்பவர் சந்திரன் என்பவருக்கு 100 கிலோ கிராம் எடையுள்ள குறிப்பிட்ட தரத்தைச் சார்ந்த பருப்பை உரூ. 500/-க்கு ஒரு குறிப்பிட்ட நாளில் அளிப்பதாக ஒப்புதல் கொடுத்திருந்தால், அக் குறிப்பிட்ட நாளில் சந்திரன் பணத்தைக் கொடுக்க வேண்டும். இராமன் குறிப்பிட்ட தரத்தைச் சார்ந்த 100 கிலோ பருப்பை அளிக்க வேண்டும். அப்பொழுதுதான் நிறைவேற்றத்தின் மூலமாக ஒப்பந்தம் தீரும். குறிப்பிட்ட நாளுக்கு முன் இறந்துவிட்டால் அவருடைய வாரிசு அச் செயலைச் செய்து முடிக்க வேண்டும். சந்திரன் பணத்தை இராமனின் வாரிசிடம் அளிக்க வேண்டும்.

ஒப்பந்தம் செய்த இருவருள் ஒருவர் மட்டும் செயலைச் செய்து முடித்தால் அவர் மட்டுமே விடுபடுகிறார். அவர் அடுத்தவர் மீது வாக்குறுதியை நிறைவேற்றாததற்காக நடவடிக்கை எடுக்கும் உரிமை பெறுகிறார்.

ஒப்பந்தம் செய்து கொள்வதனால் விடுபடுதல்: ஒப்பந்தத்தை ஏற்படுத்துவதற்காக ஒப்புதல் செய்து கொண்டவர்கள் ஒப்பந்தத்தைத் தீர்ப்பதற்காக வேறு ஒப்புதல் செய்து கொள்வதன் மூலம் ஒப்பந்தம் தீர்கிறது. புதிய ஒப்புதல் முன்னர் ஒப்பந்தம் செய்து கொண்டவர்களுடனோ வேறு ஆட்களுடனோ ஏற்படலாம். எடுத்துக்காட்டாக, 1) பால் என்பவர் சாமி என்பவருக்கு உரூ. 2000/- கொடுக்க வேண்டும். சாமி என்பவர் நாதன் என்பவருக்கு உரூ. 2000/- கொடுக்க வேண்டும். இவர்களுக்குள் ஒப்புதல் செய்து கொண்டு நாதன் என்பவர் பால் என்பவரைத் தம் கடனாளியாக ஏற்றுக்கொண்டால் முன்னர் ஏற்பட்ட இரு ஒப்பந்தங்களும் (பால் என்பவர் சாமி என்பவருக்குக் கொடுக்க வேண்டிய கடனும் சாமி என்பவர் நாதன் என்பருக்குக் கொடுக்க வேண்டிய கடனும், தீர்ந்துவிடும். 2) பால் என்பவர் சாமி என்பவரிடம் உரூ.20,000/-கடன்பட்டிருக்கிறார்.அவர் சாமி என்பவரிடம் (உரூ. 15000/- மதிப்புள்ள) தம் சொத்தை அடைமானம் வைக்க ஒப்பந்தம் செய்து கொள்கிறார். இதனால் முந்தைய ஒப்பந்தம் தீர்ந்துவிடுகிறது.

நடைமுறைக் கூறு இல்லாததால் விடுபடுதல்: ஒப்பந்தத்தைச் செயற்படுத்துவது நடைமுறையில் இயலாதென்பதால் ஒப்புதல் தீர்ந்துவிடுகிறது. ஒப்பந்தம் செய்துகொள்ளும் நேரத்திலேயே இயலாத செயல் என்பது தெரிந்திருந்தால் ஒப்பந்தம் தீர்த்தல் என்பதற்கே இடமில்லை. அவை செல்லாநிலை ஒப்புதல் என்பதால் செல்லாநிலை ஒப்பந்தமாகும். எடுத்துக்காட்டாக, மந்திரத்தினால் மணலைப் பொன்னாக்குகிறேன் என்று ஒருவர் மற்றொருவருடன் ஒப்புதல் செய்து கொள்ளுதல் இயலாத செயல் என்பதால் அவ்வொப்பந்தம் செல்லாநிலை ஒப்புதல் ஆகும்.

ஒப்புதல் ஏற்பட்டபொழுது அதனை நிறைவேற்றக் கூடிய கூறு இருந்து ஒப்பந்தத்திற்குப் பின்னர், நிறைவேற்றுதற்குமுன்னர்ச் சில நிகழ்ச்சிகள் காரணமாக இயலாத செயலாக மாறலாம் என்று ஒப்பந்தச் சட்டம் பிரிவு 56, பக்தி 2 கூறுகிறது. இச்சட்டப் பிரிவு குறிப்பிட்ட சில சூழ்நிலைகளில் மட்டுமே பயன்படுத்தப்படும். அவையாவன:

1) அச்செயல் இயலாச் செயலாக மாற்றம் பெற்றுவிட்டது.

2) ஒரு குறிப்பிட்ட செயலைச் செய்து முடிக்க ஒப்புக்கொண்ட பின்னர், அவ்வாறு ஒப்புக் கொண்ட ஒருவரின் உரிய கட்டுப்பாட்டிற்கு உட்படாத காரணத்தினால் அது இயலாத செயலாகிவிட்டது.

3) ஒரு செயல் செய்ய இயலாதது என்று தெரிந்தும், அதனைச் செய்து முடித்து விடுவதாகத் துணிந்து ஒப்புக் கொண்ட ஒருவர், அவரது கவனக் குறைவினாலோ, பிற காரணங்களாலோ, அன்றி, அவரின் தூண்டுதலாலோ அது ஏற்பட்டிருக்கக் கூடாது.

மேலே கண்ட சூழ்நிலைகளாலன்றி வேறு எவ்வகையிலும் இவ்வொப்பந்தச் சட்டப்பிரிவு செயற்படாது.

ஒப்பந்தம் ஏற்பட்ட பின்னர் அதனை நிறைவேற்ற முடியாமல் போகலாம். அவற்றுள் குறிப்பிடத்தக்கவை: 1) ஒப்பந்தம் செய்தவர்களுக்கு அறியாத காரணத்தினால் ஒப்பந்தக் கருப்பொருள் அழிந்தால் ஒப்பந்தம் தீர்ந்துவிடுகிறது. எடுத்துக்காட்டாக, மணி என்பவர் தம் இசையரங்கைக் குறிப்பிட்ட நாட்கள் இசை நிகழ்ச்சி நடத்துதற்காகப் பாலன் என்பவருக்கு வாடகைக்கு அளிக்க ஒப்பந்தம் செய்கிறார். ஆனால், இசை நிகழ்ச்சி நடைபெறுவதற்குமுன் தீவிபத்தின் காரணமாக அவ்வரங்கு அழிந்துவிடுகிறது. எனவே மணி, பாலனிடம் செய்து கொண்ட ஒப்பந்தம் தீர்ந்து விடுகிறது. பாலன் மணியை அரங்கைத் தருமாறு வேண்டவோ இழப்பீடு கேட்கவோ இயலாது. 2) ஒப்பந்தம் செய்யத் தேவையாய் இருந்தவொன்று தேவையற்றதாக இருக்கும் போது ஒப்பந்தம் தீர்ந்துவிடும். எடுத்துக்காட்டாக, தேவன் என்பவர் இராசன் என்பவருக்குச் சொந்தமான விடுதியிலிருந்து தசரா ஊர்வலத்தைப் பார்வையிடுவதற்கு ஓர் அறையை வாடகைக்கு ஒப்புக் கொண்டார். இந்நோக்கம் இருவருக்கும் தெரியும். எதிர்பாராத காரணத்தினால் ஊர்வல நிகழ்ச்சி நீக்கப்படுகிறது. எனவே, தேவன் அறையில் தங்கவில்லை. இராசன் தேவனிடம் அறைக்கான வாடகையைக் கேட்க முடியாது.தேவன் இராசனுடன் ஏற்படுத்திக் கொண்ட ஒப்பந்தம் தீர்ந்துவிடுகிறது. 3) ஒப்பந்த நிறைவேற்றம் குறிப்பிட்டவரின் தகுதியை, திறனை, ஆளைச் சார்ந்திருந்தால், அவர் இறந்து விட்டாலோ, இயலாத நிலையை அடைந்து விட்டாலோ ஒப்பந்தம் நிறைவேற இயலாத நிலைமை ஏற்படும். அதனால் ஒப்பந்தம் நிறை வேறாமல் தீர்க்கப்படும். 4) ஒப்பந்தம் ஏற்பட்ட பின்னர், சட்ட

மாற்றத்தினால் ஒப்பந்தம் சட்டமீறிய செயலாக மாறினால் அது நிறைவேற இயலா நிலை தோன்றலாம். அதனால், ஒப்பந்தம் தீர்க்கப்படுகிறது. 5 இரு நாடுகளுக்கிடையே போர் ஏற்படுவதன் விளைவாக ஒப்பந்தத்தில் ஒருவர் தாம் ஒப்புக்கொண்ட செயலை நிறைவேற்ற இயலாதபோது ஒப்பந்தம் தீர்க்கப்படுகிறது.

சட்ட நடவடிக்கையினால் விடுபடுதல்: சில சூழ்நிலையால் சட்டமே ஒப்பந்தத்தைத் தீர்க்கிறது. (அ) இறப்பு: தனித்தகுதி, திறமை ஆகியவற்றின் அடிப்படையில் அமைந்த ஒப்பந்தங்களில் உறுதியளித்தவர் இறந்துவிட்டால் அவ்வொப்பந்தம் தீர்ந்துவிடுகிறது. மற்ற ஒப்பந்தங்களில் வாரிசுதாரர் ஒப்பந்தத்தை நிறைவேற்ற வேண்டும். (ஆ) நொடிப்பு நிலை: ஒருவரை நீதிமன்றம் நொடிப்பு நிலையர் (Insolvent) என்று அறிவித்திருக்கும்போது, அவருடன் செய்து கொண்ட ஒப்பந்தம் தீர்க்கப்படும். அவருடைய சொத்து முழுவதும் சொத்துப் பொறுப்பாளரிடம் மாற்றிக் கொடுக்கப்படும். எனவே, ஒப்பந்தங்கள் நிறைவேற்றம் தொடர்பாக அவர்மீது எந்த நடவடிக்கையும் எடுக்க இயலாது.

ஒப்பந்த மீறுகையால் ஒப்பந்தம் தீர்த்தல்: ஒப்பந்தம் செய்த இருவருள் ஒருவர் கொடுத்த வாக்குறுதியை நிறைவேற்றத் தவறுவது ஒப்பந்த மீறுகையாகும். ஒப்பந்தம் ஒருதலையதாக இருப்பின் இழப்பீடு வேண்டியும், இருதலைய்தாக இருப்பின் நிறைவேற்றத் தவறியவரிடம் இழப்பீடு வேண்டுவதுடன், தம்பங்கு ஒப்பந்தத்தை நிறைவேற்றுவதிலிருந்தும் விடுவிக்கப்படுகிறார்.

ஒப்பந்தக் கூலிகள்: ஒப்பந்தக் கூலிமுறை என்பது ஒப்பந்தத்தின் அடிப்படையில் ஊதியம், பணிக் கட்டுப்பாடு, காலம் ஆகியவற்றை வரையறுத்துத் தொழிலாளர்களை வேலைக்கு அமர்த்துதல் ஆகும். உற்பத்திக் காரணிகளுள் ஒன்றான உழைப்பு, பெறும் ஊதியம் 'கூலி' எனப்படுகிறது. இதனையே 'கூலி என்பது பணமாக வழங்கப்படும் ஒரு வாடகை' என்றும் வேலைக்குரிய வெகுமதி என்றும் எட்மண்டு தேன் (Edmund Dane) கூறுகிறார். பணத்தோற்றத்திற்கு முன்னர்க் கூலி பொருளாக அளிக்கப்பட்டது. பணப்புழக்கத்திற்குப் பின்னர், அது பணமாக அளிக்கப்படுகிறது. ஒப்பந்தத் தொழிலாளர்கள் 'ஒப்பந்தக் கூலிகள்' (Indentured Labour)என வழங்கப்படுகின்றனர். ஒப்பந்தக் கூலிகளுக்கு எவ்வகைத் தனிப்பட்ட உரிமையும் இராது. அவர்கள் ஒப்பந்த விதிமுறைகளுக்குட்பட்டுப் பணி முதல்வரின் ஆணைகளுக்குக் கீழ்ப்படிந்து, தங்கள் வேலையைத் தொடர்ந்து செய்ய வேண்டும். கூலிகளின் உணவுத் தேவையை மட்டும் ஒப்பந்தம் செய்தவர் நிறைவு செய்வார். கூலிகளின் குடும்பத் தேவைக்கு அளிக்கப்படும் பணம் கடனாகக் கருதப்படும். அக்கடன் முடிவுறும் காலம் வரை கூலிகளின் குடும்பத்தினரும் ஒப்பந்தக் கூலிகளாக உழைக்கக் கடமைப்படுவர்.

ஒப்பந்தக் கூலி முறை பண்டைக் காலந்தொட்டு இந்தியாவில் நடைமுறையில் உள்ளது. இதற்குப் பள்ளு இலக்கியத்தில் சான்றுகள் உள்ளன. அவ்விலக்கியத்தில் கூறப்படும் ஆண்டான், அடிமை முறை போன்றவை உரிமையற்ற ஒப்பந்தக் கூலிகளைப் பற்றித் தெளிவாகக் கூறுகின்றன. காவிரியின் குறுக்கே அணை கட்டும்போது கரிகால் சோழன் ஒப்பந்தக் கூலிகளைப் பயன்படுத்தியதாக வரலாறு கூறுகிறது. சீனா, இந்தியா முதலிய நாடுகளிலிருந்து ஒப்பந்தக் கூலிகள் கி.பி. 19-ஆம் நூற்றாண்டிலும் அதன் பின்னரும் கடல் கடந்து சென்றனர். கடத்தல் ஏமாற்றுதல், கட்டாயப்படுத்துதல் ஆகியன பாதுகாப்பற்ற, திறனற்ற, ஏழ்மையான இக்கூலிகளைக் கட்டுப்படுத்தும் வழிகளாகத் திகழ்கின்றன. பெருஞ்செல்வம் ஈட்டலாம் என்ற ஆசையில் இந்தியத் தொழிலாளர்கள் ஒப்பந்தக் கூலிகளாகக் கடல் கடந்து இங்கிலாந்து, மலேயா, பிரான்சு, நெதர்லாந்து, ஆப்பிரிக்கா, இலங்கை போன்ற பல நாடுகளுக்குச் சென்றதாக வரலாறு கூறுகிறது.

இடைக்காலத்திலிருந்த சமீன்தாரி முறையும், இக்காலத்தில் நிலவிவரும் பண்ணையாள் முறையும் ஒப்பந்தக் கூலிகளுள் ஒரு வகையாகும். பண்ணையாள் எனப்படும் அக்கூலி, நிலத்தில் பயிர்த்தொழில் செய்யும் நேரம் தவிர எஞ்சிய பொழுதெல்லாம் தன்னுடைய ஆண்டான் வீட்டு வேலைகளைச் செய்து கொண்டிருக்க வேண்டியுள்ளது. அவன் தன் குடும்பத்திற்காகப் பெறும் தொகை என்றென்றும் கடனாகக் கருதப்படுகிறது. அதனால், அவன் குடும்பத்தோடு பரம்பரை பரம்பரையாக உரிமையற்றுக் கூலி வேலை செய்ய வேண்டியுள்ளது. ஒரு நாட்டின் பொருளாதார ஏழ்மை நிலையே இவ்வொப்பந்தக் கூலிகள் உருவாவதற்கு அடிப்படையாக உள்ளது. இது ஒரு நாகரிகமற்ற, மனித உணர்வற்ற வாய்ப்புப் பயன் முறையாகும். இம்முறையை வேரோடு ஒழிக்க வேண்டும் என்பதை உணர்ந்து பல நாடுகளில் சட்டங்கள் இயற்றப்பட்டன. இக்கொடுமை முறையை ஒழிக்கும் நோக்கத்துடன் நெருக்கடி நிலைமைக் காலத்தில் இந்தியாவில் பல நடவடிக்கைகள் எடுக்கப்பட்டன. இந்தியா விடுதலை பெற்ற காலத்திலிருந்து இந்திய மைய அரசு, மாநில அரசுகள், சமூக நல நிறு

வளங்கள் ஆகியன ஆற்றிய சிறப்பான பணியின் காரணமாக ஒப்பந்தக் கூலி முறையினால் உரிமை யற்று அல்லலுற்ற பல்லாயிரக்கணக்கான தொழிலா ளர்கள் மீட்கப்பட்டார்கள். எனினும், இன்னும் பல இடங்களில், குறிப்பாகத் தேயிலைத் தோட்டங்கள், ஏலம், காப்பித் தோட்டங்கள், கல் உடைக்கும் இடங்கள் ஆகியவற்றில் ஒப்பந்தக்கூலிகள் பணியாற்று கிறார்கள்.

உரிமைகளை விட்டுக் கொடுத்து ஒப்பந்தக் கூலி களாக ஒப்புவிக்காமல், தங்கள் உழைப்பை நல்வழி யில் செலுத்தி ஊதியம் பெறும் அறிவையும் வாய்ப்பு களையும் உருவாக்க இந்திய அரசு முயன்று வருகிறது. சமூகப் பொருளாதார மாற்றங்கள் அரசின் திட்டங் கள் வெற்றிபெறத் தேவையான சிறப்புக் காரணி களாக உள்ளன. ரெ.சீ.

துணை நூல்கள்:

Kapoor, N.D., Elements of Mercantile Law, Sultan Chand and Sons, New Delhi , 1985.

Kuchhae, M.C., Mercantile Law, Vikas Publishing, House Private Limited, New Delhi, 1978.

Rohatgi. K.B., and **Chopra, R.K.**, Mercantile Law, Frank Brothers and Company, Delhi, 1979.

Venkataraman, S. and **Ramamoorthy, K.**, Venkatesa Iyer's The Law of Contracts, Asia Law House, Hyderabad, 1984.

ஒப்பளவுப் பொருத்தச் சோதனை:

கல்வி அளவீட்டில் மாணவர்களின் மதிப்பெண்களை விளக்கிட உதவும் ஒரு முறையாக ஒப்பளவுப் பொருத்தச் சோதனை (Norm-Referenced Test) பயன்படுத்தப்பட்டு வருகிறது. இச்சோதனை முறை தான் இன்று பள்ளிகளில் பெரிதும் வழக்கத்தி லுள்ளது. ஒப்பளவுப் பொருத்தச் சோதனையில், ஒரு குறிப்பிட்ட குழுவாக அமைந்த மாணவர்களின் மதிப்பெண்கள் பற்றிய விவரமே அவர்களின் கற்றல் திறனை அறிந்து கொள்ள அடிப்படையாக அமை கிறது. கல்வி அளவீட்டில் பயன்படுத்தப்படும் மாணவர் குழு ஒப்பளவுக் குழு (Norm-Group) எனச் சொல்லப்படும்.

ஒப்பளவுப் பொருத்தச் சோதனையை ஓர் ஆசிரியர் பயன்படுத்துவதன் தலையாய நோக்கம், வகுப்பறையிலுள்ள மாணவர்களைக் கல்வித் திறனுக் கேற்ற வகையில் தரப்படுத்தி வரிசைப்படுத்துதலே (Ranking) ஆகும். ஒப்பளவுப் பொருத்தச் சோத னையில் ஒரு மாணவரின் தேர்ச்சி அம்மாணவருடன் பயிலுகிற பிற மாணவர்களின் கல்வித் தேர்ச்சியுடன் (Academic Achievement) ஒப்பிடப்பெற்று, மதிப்பீடு செய்யப்படுகிறது.

இப்பொருத்தச் சோதனையில் ஒரு மாணவர் பாடத் தொகுதியின் குறிக்கோளை (Curriculum Objectives) எட்டியுள்ளாரா என அறிவது இயலாது. அதேபோல், மாணவரின் குறிக்கோள்கள் (Individual Objectives) நிறைவேறியுள்ளனவா என் இச்சோத னையின் வழியே அறிதலும் இயலாது. இவை இரண்டும் ஒப்பளவுப் பொருத்தச் சோதனையின் குறைகளாகக் குறிக்கப் பெறுகின்றன.

இச்சோதனையின் பயன்கள் பல. வகுப்பறை மாணவர்களைத் தரத்திற்கு ஏற்றவாறு பிரித்துக் கல்வி கற்பித்தல், மாணவரின் கல்வி வேறுபாடுகளைக் (Individual Differences) கண்டறிதல், மாணவர் களைக் கல்வி, தொழில் துறைகளுக்குத் தேர்ந் தெடுத்தல் ஆகியவற்றில் இச்சோதனை பெரிதும் பயன் படுத்தப்படுகிறது.

ஒப்பளவுப் பொருத்தச் சோதனையில் கடினமான கேள்விகளும் எளிதான கேள்விகளும் பயன்படுத்தப் படுகின்றன. இவ் வகையான கேள்விகள் புள்ளியியல் பண்புகளைப் (Statistical Properties) பயன்படுத்தித் தேர்ந்தெடுக்கப்படுகின்றன. ஆனால், கல்வி அள வீட்டில் பயன்படுத்தப்பெறும் மற்றொரு வகைச் சோதனையான உயரளவுச் சோதனையில் (Criterion-Referenced Test) இடம் பெறும் கேள்விகள் கற் பித்தல் குறிக்கோள்களை (Instructional Objectives) அளந்தறியும் வகையில் அமைக்கப் பெறுகின்றன. பெரும்பாலான கல்வியாளர்கள் ஒப்பளவுச் சோத னையை விட, உயரளவுச் சோதனையை வகுப் பறையில் பயன்படுத்துதல் நன்மை பயக்கும் எனக் கருதுகின்றனர். காண்க: உயரளவுச் சோதனை.

எஸ். த.

துணை நூல்கள்:

Chauhan, S.S., Innovations in Teaching-Learning Process, Vikas, New Delhi, 1979.

Groundlund, N.E., Preparing Criterion-Referenced Tests for Classroom Instruction, Macmillan New York, 1973.

ஒப்பளிப்பு: ஒப்பளிப்பு என்ற சொல் இரு சட்டங்களில் இருவேறுபட்ட பொருள்களில் வரையறுக்கப்பட்டுள்ளது. இந்தியக் காலவரையறைச் சட்டத்தின் (Indian Limitation Act) கீழ், ஒப்பளிப்பு என்பது எழுத்து வடிவத்தில் தரப்பினரால் அல்லது அவரது சார்பில் மற்றவரால் கையெழுத்து இடப்பட்டுக் காலவரையறை முடிவுறுமுன் சொத்தினை அல்லது உரிமையினைக் குறித்த கடப்பாடுகளை ஒப்பி ஏற்படுத்திக் கொடுப்பதாகும். இந்திய முத்திரைச் சட்டத்தின் (Indian Stamp Act) கீழ், ஒப்பளிப்பு என்பது கடன் கொடுத்தவர் வசம் இருக்கும் புத்தகம் அல்லது தாளில், கடன் வாங்கியர் வாங்கப்பட்ட கடன் ஒன்றின் சான்றினைத் தருவதற்காக, அத்தகைய புத்தகத்தில் அல்லது தாளில் எழுத்து வடிவத்தில் கையொப்பமிட்டுத் தருவதாகும்.

கால வரையறையை நீட்டிப்பதற்காக அல்லது கடன் ஒன்றின் சான்றினைத் தருவதற்காக - என்ற இரு நோக்கங்களுக்காக ஒப்பளிப்புப் பயன்படுகிறது. முன்னர்க் குறிப்பிட்டதற்கு முத்திரைக் கட்டணம் ஏதும் செலுத்தத் தேவையில்லை.

ஒப்பளிப்புப் புதிய உரிமை ஒன்றினை ஏற்படுத்துவதில்லை. இருக்கும் கடன் ஒன்றினையே புதுப்பிக்கிறது. தரப்பினரைக் கட்டுப்படுத்த வேண்டுமெனில் அது அப்போது செயலில் இருக்கும் கடப்பாட்டினைக் குறித்து இருத்தல் வேண்டும். ஒப்பளிப்பில் பயன்படுத்தும் சொற்கள், கடன் கொடுத்தவர், கடன் வாங்கியவர் என்ற சட்டநிலை உறவுமுறையினைக் குறிப்பிடுவதாகவும் உறுதிப்படுத்துவதாகவும் இருத்தல் வேண்டும். மேலும் அந்த உறவுநிலை ஏற்றுக் கொள்ளும் எண்ணத்துடன் கொடுக்கப்பட வேண்டும். அவ்வமயம் அவ்வாறான உறவுநிலை செயலில் இல்லாமல், ஏற்கனவே முடிவுற்று இருப்பின், ஒப்பளிப்புச் செயற்படாது. மேலும் அத்தகைய ஒப்பளிப்பானது காலவரையறை முடிவுறுமுன் செய்யப்பட்டதாக இருத்தல் இன்றியமையாதது.

ஒப்பளிப்பு யார், யார் பேரில் செய்யப்பட வேண்டுமெனில், கடனைச் செலுத்த வேண்டியவர் ஒப்பளிப்பினைக் கடன் தந்தவர் பேரில் செய்து கடன் பெற்றவரிடம் அளிப்பதாக இருத்தல் வேண்டும். ஒப்பளிப்பு, கடனைக்குறித்துக் கையெழுத்து இடப்பட்டு அளிக்கப்படல் வேண்டும்.

ஒப்பளிப்பானது, வழக்கு மூலத்தினை உயிரோடு வைத்திருக்க உதவுகிறது. இதனால் காலவரையறை நீட்டிக்கப்படுகிறது.

ஒப்பளிப்பினைக் கட்டாயமாகப் பதிவு செய்ய வேண்டியதில்லை. சான்றுக் கையொப்பமும் தேவையில்லை. இது கடித வடிவில் கூட இருக்கலாம்.

முகம்மதிய சட்டத்தில் தந்தைமை ஒப்புமை (Acknowledgement of Paternity) குறித்த ஒப்பளிப்பு ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்டிருக்கிறது. ஆ.ச.

ஒப்பார் குழு: ஏறக்குறைய, சமமான தகுதி, வயது போன்றவற்றினால் இடை உறவுகள் (Interactions) கொண்டுள்ள மனிதர்களின் கூட்டு அல்லது குழு, ஒப்பார் குழு (Peer Group) எனப்படுகின்றது. இது, நண்பர்குழு, விளையாட்டுக் குழு, ஒரே வயதினர் குழு என்ற பல அமைப்புகளில் சமூகத்தில் தானாக இயங்கிக் கொண்டிருக்கிறது. இக்குழுக்கள் மூலமாகச் சமூகத்திலே ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்ட வரையறைகள், மனித நடத்தை போன்றவற்றை ஒருவன் அறிந்து நடப்பதற்கு ஏதுவாகிறது.

ஒரு குழந்தைக்குப் பள்ளிக்கூடம் செல்லும் வயது எப்பொழுது தொடங்குகிறதோ, அப்பொழுதே ஒப்பார் குழு என்ற சமூகமயமாதல் (Socialisation) காரணியை அது அமைத்துக் கொள்கிறது. ஆனால், ஒப்பார் குழுவின் உறுப்பினர்கள் அனைவரும் நண்பர்களாக இருக்கவேண்டுமென்பதில்லை. எடுத்துக்காட்டாக, பள்ளிக் கூடத்தில் ஒரு வகுப்பிலுள்ள மாணவர்கள் அனைவரும், உணர்ச்சி அடிப்படையில் நெருக்கமானவர்களாக இல்லாவிட்டாலும் அவர்கள் ஒரே ஒப்பார் குழுவினராக இருப்பார்கள். விளையாடுவது மட்டுமே ஒப்பார் குழுவின் முக்கிய நோக்கமாக இருந்தாலும், குடும்பத்திற்குப் பிறகு சமூக மயமாதலுக்கான முக்கிய காரணியாக இது விளங்குகிறது. ஒப்பார் குழுவில் அனைவரும் ஒத்த வயதுடையவர்களாக இருப்பதால், அவர்களுக்குள் எதிலாவது உரிமை என்று வரும்பொழுது, வழக்கமாகப் பொதுவான நிலையில் நின்று பகிர்ந்து கொள்கின்றனர். குழந்தைப் பருவத்தில் தொடங்கினாலும், இளமைப் பருவத்தில் (12-25) சமூகமயமாதல் காரணி என்ற முறையில் ஒப்பார் குழுவின் தாக்கம் உச்சநிலையினை அடைகிறது. இப்பருவத்தில் புகழ் பெற வேண்டுமென்பதையே மிக முக்கிய நோக்கமாகக் கொள்கின்றனர். இளமைப் பருவத்தினர் தங்களுக்குள் ஒரு சிறிய சமூகத்தையே உருவாக்கிக் கொள்கின்றனர். ஒரு குறிப்பிட்ட அளவு இளம் வயதினரின் நேரம், ஒப்பார் குழுவிற்குள் தான் அடங்கி

யிருக்கிறது. இவர்கள் தங்களுக்குள் புரியாத பேச்சினையும், மதிப்பையும் வளர்த்துக் கொண்டு வயது வந்தோரிடமிருந்து வேறுபடுகின்றனர். பொதுவாக ஏற்றுக் கொள்ளக் கூடிய புரியாத பேச்சுடையராய்ச் சரியான உடை அணிந்து ஒப்பார் குழுவில் தங்களின் மதிப்பைக் காண்பித்துக் கொள்ளும் இளம் வயதினர், நண்பர்களிடமிருந்து அதிகமான கவனத்தைப் பெறுவார்கள். ஆனால், அதிகச் சிறப்பு வாய்ந்த இளைஞர்கள் பொதுவாக, அதிகமாகச் சாதித்தவர்களாகவோ கடின உழைப்புள்ள மாணவர்களாகவோ இருக்க மாட்டார்கள்.

குழந்தைப் பருவத்தில், திடீரென ஏற்படும் இணைப்பினால் ஒப்பார் குழுக்கள் அதிகமாக உருவாகின்றன. ஆனால், அதற்குப் பின்னர் வாழ்க்கையில், நன்றாகத் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டே ஒப்பார் குழுக்கள் உருவாகின்றன. எடுத்துக்காட்டாக, 7 வயதில், ஒருவருடைய ஒப்பார் குழுக்கள், பள்ளி வகுப்பிலுள்ள குழந்தைகளாகவும், சுற்றுப்புறங்களில் குடியிருக்கும் ஒரே வயதுள்ள பிற குழந்தைகளாகவும் இருக்கலாம். ஆனால், தன் 37 வயதில் ஒருவன் பொதுவான எண்ணம், நடவடிக்கைகள் ஒத்த வருமானம், வேலை அல்லது சமூகநிலை ஆகியவற்றின் அடிப்படையிலேயே ஒப்பார் குழுவை அதிகம் தேர்ந்தெடுக்கிறான்.

சிறிய குழந்தைகளுக்குத் தம்மொடு ஒத்த வயதினருடன் ஒத்துழைத்து விளையாடுவதற்கு விருப்பம் இருக்காது. வெளி உலகத்தின் மீதே விருப்பம் அதிகம் இருக்கும். அந்தப் பருவத்தில் எந்தச் செயலையும் சுருக்கமாக உணர்ந்து கொள்ளும் திறன் இருக்கும், சிறிது வளர்ச்சி அடைந்த பிறகு கூட்டுச் சேர்ந்து விளையாடுகின்ற நிலையை அடைகின்றனர். பொதுவாக, 3 வயதிலிருந்து அதிகமான குழந்தைகள் அனைத்துச் சூழ்நிலைகளிலும் தமக்கு ஒத்த வயதினருடன் விளையாடுவதற்கு விரும்புகின்றனர். பின்பே, பகிர்ந்து கொள்ளும் சமூகத்திறன் வளர்ச்சியுறுகிறது. இருந்தாலும், குழந்தைகள் ஏதேனும் சில வகையில் கருத்தேற்றத்திற்கும் (Suggestions), வழி நடத்தப்படுவதற்கும் முதியோரைச் சார்ந்திருக்க வேண்டியுள்ளது.

குழந்தைகளுக்கு ஒப்பார் அல்லது ஒத்த வயதினரின் தொடர்பும் மிகவும் தேவையானதாகக் கருதப்படுகிறது. அவ்வாறு குழந்தைகளுக்கு அண்டையங்களில் (Neighbourhood) ஒத்த வயதினர்கள் இல்லாவிடின், சிறுவர் பள்ளி, சிறுவர் இல்லம் போன்றவற்றில் சேர்த்து விட வேண்டும். அப்பொழுதுதான் அவர்களுக்கு ஒத்த வயதினரைச் சந்தித்து இடை உறவு கொள்வதற்கு வாய்ப்புக் கிடைக்கும். சமூக வளர்ச்சி அளவும், குறிப்பிட்ட சிறப்பான தன்மையுடன் கூடியகுழந்தை வளர்ச்சியும் அவர்களுடைய ஒப்பார் குழுவின் தன்மையை ஏதோ சில வகையில் சார்ந்து இருக்கும். ஒப்பார் குழுவிலுள்ள மூத்தவர்கள், பிறரைவிட வயதிலும் அனுபவத்திலும் தாங்கள் மூத்தவராக இருப்பதால் தலைவனுக்குரிய தகுதியை வெளிப்படுத்த விரும்புவார்கள். எனவே, குழுவின் இளைய குழந்தைகள் அவர்களின் வழி நடப்பவர்களாகின்றனர்.

ஒப்பார் குழுவும் சமூகமயமாதலும்: ஒரு தனிமனிதன், தான் வாழ்வதற்காகச் சமூகத்தில் தன்னை உறுப்பினனாக ஆக்கிக் கொள்ள எடுக்கின்ற முயற்சி-சமூகமயமாதல் (Socialisation) எனப்படுகின்றது. சமூகத்தின் வாழ்க்கை முறை, வரையறைகள், வழக்காறுகள் போன்றவற்றிற்குத் தக்கவாறு மனிதன், தன்னை மாற்றிக் கொள்கிறான். பல சூழ்நிலைகளில் தன்னை மற்றவர்கள் பாராட்டவும் போற்றவும் அனுமதிக்கவும் எடுத்துக் கொள்ளும் முயற்சியே சமூகமயமாதல் எனக் கில்லின் & கில்லின் (John L. Gillin and John P.Gillin)போன்றவர்கள் கூறுகின்றனர். சமூகத்தில் நாட்டவர் வழக்குகள் (Folkways), வழக்கடிபாடுகள் (Mores), நெறிகள் (Norms) போன்றவற்றைக் கற்றுக் கொண்டு, அதன்படி நடக்க மனிதன் முயற்சி செய்கின்றான். அவ்வாறு செய்யும்பொழுது தனது சமூகப் பண்பாட்டின் முக்கிய கூறுகளைத் தெரிந்து கொள்கிறான். இந்தப் பயிற்சியைச் சிறு வயது முதற்கொண்டே பெற்றோர், உடன்பிறந்தோர், மற்றும் ஏனையோரிடத்திலும் கற்றுக் கொள்கின்றான். இவ்வாறு ஒரு மனிதன், ஒரு சமூகம் அல்லது குழுவில் தான் வாழ்வதற்கான வழிமுறைகளை அறிந்து கொள்ளும் செயற்பாங்கே சமூகமயமாதல் ஆகும்.

பொதுவாக வளர்ப்பு, இரக்கம், அடையாளம் அறியும் திறன், பிறரைப் போல் நடித்தல், சமூகப் போதனைகள், சூழ்நிலையை அறிதல், புதிய பிரதிபலிப்புகள், இருவழி நடத்தை, ஒத்துழைப்பு, கருத்தேற்றம் போன்ற செயற்பாங்குகளைச் சமூகமயமாதல் மேற்கொள்கின்றது.

மேற்கூறிய செயற்பாங்குகளைக் கொண்டிருக்கின்ற சமூகமயமாதற் காரணிகள் மிக முக்கியமானவையாகக் கருதப்படுகின்றன. பொதுவாக, குடும்பம், ஒப்பார் குழு, கல்விக் கூடங்கள், நண்பர்கள், சமூக நிறுவனங்கள், செய்தித் தொடர்புச் சாதனங்கள் போன்றவை முக்கிய சமூகமயமாதற் காரணிகளாகும். ஒரு குழந்தை பிறந்தவுடன் குடும்பம் என்ற சமூகமயமாதற் காரணியை முதலாவதாக அமைத்துக் கொள்கிறது. பிறகு பள்ளிக்குச் செல்லும் வயது

எப்பொழுது தொடங்குகிறதோ, அப்பொழுதே ஒப்பார் குழு என்ற சமூகமயமாதல் காரணியை அமைத்துக் கொள்கிறது. இந்த ஒப்பார் குழுவானது, பிற சமூக மயமாதலுக்கான காரணிகளைவிட அதிகமாகச் செயற்படுகின்றது.

ஒப்பார்களின் தாக்கம்: ஒப்பார்களின் (Peers) தொடர்புகள் பல முக்கிய வேலைகளைச் செய்கின்றன. அவை பிறருடன் எவ்வாறு இடைஉறவு வைத்துக் கொள்வது என்பதைத் தெரிந்துகொள்ள வாய்ப்பளிக்கின்றன. அவை சமூக நடத்தையை அடக்கவும், தேவையான திறமைகள், பற்றுதல்களின் வளர்ச்சியை முன்னேற்றவும் உதவி செய்கின்றன. அவை தம் குழுவினைச் சார்ந்தவர்களுக்கு ஒரு மருத்துவ சிகிச்சைக் காரணியாகவும் செயற்படுகின்றன. ஒப்பார் குழுவில், பாலினத்தைப் பற்றிய விவாதங்கள் அதிகமிருப்பதால் அதைப் பற்றிய அறிவு வளர்ச்சியுறுகிறது. ஒப்பார்க் குழு எதையும் எதிர்த்து விளையாடும் தன்மையையும் கொடுக்கிறது. வயது வந்தோர்களுக்கும் (Adolescents) விரோதம், பகை ஆகியவற்றை வெளியில் காண்பித்துக் கொள்ள ஒப்பார் குழு உதவுகிறது. ஒப்பார் குழுவின் மூலம் தடுக்கப்படும் செயல்கள், சிந்தனை வழிகள் போன்றவற்றைப் பேசித் தெரிந்து கொள்வதால் குழந்தைகளுக்கு ஒரு பாதுகாப்பு எண்ணத்தை உருவாக்குகிறது. குழுவின் உடன்பாட்டைப் பெற்றோ இல்லாமலோ, ஒப்பார்குழு குழந்தைக்கு ஆதரவான, எதிர்ப்பான மதிப்பீட்டைக் கூறுகிறது.

அறிவுளர்ச்சிக்கும் பண்பாட்டு வளர்ச்சிக்கும் ஒப்பார்குழு, ஒரு தேர்ந்த சூழ்நிலையை அமைத்துக் கொடுக்கிறது. பலதரப்பட்ட குணங்கள், வாழ்க்கைத் தரங்கள் ஆகியவற்றைக்கொண்ட வெவ்வேறு குடும்பத்தைச் சார்ந்தவர்களுடன் பழகுதல், பல முக்கிய குணங்களையும், பிறமனிதர்களுடன் இணக்கமாகப் பழகக் கூடிய வாய்ப்பையும் கற்றுத் தருகிறது. சமூகத்தில், அனைவருக்கும் சமமாகத் தன்னை நினைக்கும்படி ஒரு மனிதனை ஒப்பார் குழு மாற்றுகிறது. முதியோர்களைச் சார்ந்த வாழுகின்ற இளமைப் பருவத்திற்கு முடிவு கட்டுகிறது.

ஒப்பார் குழுவின் மூலம் ஒரு குழந்தை முதிர்ச்சியடைந்த வயதினரின் மதிப்பீட்டைவிட மிகுதியாகக் குழுவின் மதிப்பீட்டை நம்புவதற்கு ஏதுவாகிறது. வயதுவந்தவர்களும் தமக்கு நெருங்கிய ஒப்பார் குழுவையே, தமது தரத்தை ஒப்பிட்டு அறிந்து கொள்ளப் பயன்படுத்துகின்றனர். பொதுவாக,ஒருவனுடைய மதிப்பீடுகள் அவனுடைய ஒப்பிடும் குழுவின் (Reference Group) அளவுப் பகுதியைச் சார்ந்திருக்க வேண்டியுள்ளது.

வளரும் பருவத்தினருள் இளையவர்கள் தம் தலைவனின் மதிப்பீட்டின்படி தாங்களும் நடப்பார்கள். ஒப்பார் குழுவில் விளையாடுவதற்கான தகுதியைக் குழந்தைக்குக் கற்றுக் கொடுப்பார்கள். குடும்பத்தைப் போல் அல்லாமல், ஒரே பாலினத்தைக் கூட்டாகக் கொண்ட வயதான ஒப்பார் குழுவானது, வயதையும், ஆண்-பெண் பாலின வேறுபாட்டையும் வெளிப்படையாகப் பார்க்காது. ஆனால், 'பலதரப்பட்ட உறுப்பினர்கள் செய்யும் வேறுபாடான வேலைகளைப் பொறுத்துக் குழுவில் வேறுபாடு இருக்கும்.

கூட்டுறவுத் தன்மையின் பலன் இக்குழுவின் மூலம் கிடைக்கிறது. சில சமயம், வலிமையைப் பயன்படுத்தவேண்டும் என்பதையும் ஒருவன் இங்குத்தான் அறிந்து கொள்கிறான். இக்குழு மனிதநேயம், முதலியவற்றையும் கற்றுக் கொடுக்கிறது. பள்ளி, குழந்தைகள் அறிவு வளர்ச்சிக்கும், பண்பாட்டு வளர்ச்சிக்கும் ஒரு தேர்ந்த சூழ்நிலையை அமைத்துக் கொடுக்கிறது.

வளருகின்ற வயதினையுடைய ஒப்பார் குழுக்களிடையே ஒரு புதிய துணைப்பண்பாடும், சில சமயங்களில் சமூகமதிப்பீடுகள், நெறிகளுக்கு எதிரான எதிர்ப் பண்பாடுகள் ஆகியனவும் உருவாகின்றன. அண்மைக் காலங்களில் வயது வந்த (Adolescents) குழுவினரைப் பற்றி எழுதுபவர்கள், ஒப்பார் குழுவானது போதை மாத்திரைகளைப்பயன்படுத்துதல், ஒழுங்கற்ற பாலின நடத்தை, குற்றவாழ்க்கை போன்றவற்றைப் பெருக்குகிறது எனவும் கூறுகின்றனர். தவறான நடத்தை முறையைப்பின்பற்றுபவர்கள் சமூகமயமாதல் செயற்பாங்கிலிருந்து விடுபட்டு, ஒப்பார் குழுவின் மூலமே சமூகமயமாக்கப்படுகின்றனர். சமூகத்தில் அனைவராலும் ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்ட மதிப்பீடுகள் நெறிகள் (Values & Norms) ஆகியவற்றிற்கு எதிர்ப்பாக நடப்பார்கள். பொதுவாகப் பள்ளியிலிருந்து வெளியே வந்து தீவிரஉணர்ச்சியால் பாதிக்கப்பட்டுச் சமூகத் தனிமைஅடைந்து, வீட்டிலும் மதிப்பிழந்து இருக்கும் வயதினர் தம் குணங்களுக்கு ஏற்றவர்களுடன் தொடர்பு கொள்வார்கள்; பிறகு கோபத்தால் பொறுமையையும் இழப்பார்கள்; பிறகு குற்றங்கள் செய்வார்கள். அமெரிக்க ஐக்கிய நாட்டில் 1970- ஆம் ஆண்டில் குழந்தைகளுக்குள் 12 விழுக்காட்டினரும் ஆண்களுள் 22 விழுக்காட்டினரும் இளம் குற்றவியல் வழக்கு மன்றத்திற்கு வந்தனர் எனப் புள்ளியியல் கணக்குக் கூறுகிறது. பொதுவாக ஒரு மனிதனுடைய ஆளுமைத் தன்மை (Personality), ஒப்பார் குழுவின் மூலமே அதிகமாக மாறுகிறது. மேலை நாடுகளில், பிற சமூகமயமாதற் காரணிகளைவிட ஒப்பார் குழுவே மிக முக்கியமான காரணியாக இருக்கிறது எனத்

தாவீது ரைசுமேன் (David Riesman) போன்ற அறிஞர்களின் கோட்பாடுகள் கூறுகின்றன.

எனவே, மேற்கூறியவற்றிலிருந்து ஒப்பார்குழு என்பது வாழ்க்கைப் பருவங்கள் அனைத்திலுமே அதிக ஆதிக்கம் செலுத்துகிறது என்று தெரிகிறது.

பூ.த.

துணை நூல்கள்:

Brophy, Jere E., Child Development and Socialization, Science Research Associates, Inc., U.S.A., 1977.

Cohen, Bruch J., Introduction to Sociology, Mc Graw Hill Book Company, U.S.A., 1979.

Popenoe, David., Sociology, Prentice-Hall, Inc., Englewood Cliffs, New Jersey, 1977.

ஒப்பாவணம்: சம்பந்தப்பட்டவர்கள் சில தகைமை உரிமைகளை அல்லது கட்டுப்பாடுகளை அல்லது சில செய்கைகளைச் செய்ய அல்லது உரிமைகளை நிலைநாட்ட எழுத்து மூலமாகத் தமது எண்ணத்தை அல்லது ஒப்புதலைத் தெரிவித்துக் கையெழுத்திட்டு அளிக்கும் ஆவணம் ஒப்பாவணம்(Deed) எனப்படும்.

ஒப்பாவணம் ஒன்றில் பன்னிரண்டு பகுதிகள் அமைந்திருத்தல் மிகவும் இன்றியமையாதது. அவை யாவன: 1. தொடக்கம் (Exordium or Commencement) (இப்பகுதியில் நாளும் தரப்பினர்களின் விவரமும் அடங்கியிருத்தல் வேண்டும்), 2. ஆவண விவரக் குறிப்புப் பகுதி (Recitals) (இப்பகுதி ஒப்பாவணம் எழுதப்படுவதின் குறிக்கோளை இயம்பும் பகுதியாகும்), 3. சாட்சியப் பகுதி (Testatum), 4. சொத்து விவரக் குறிப்புப் பகுதி, விலக்குகள், விதி விலக்குகளுடன், 5. முழு விவரப் பகுதி, 6. நலன் வரையறைப் பகுதி (Habendum), 7. பயன் படுத்தலை விளம்பும் பகுதி, 8. குத்தகையில், அளிக்கப்படும் பொருளையும் செலுத்தப்படும் தொகையையும் குறிப்பிடும் பகுதி, 9. கட்டுப்பாடுகள் (Conditions), 10. அதிகாரங்கள், 11. கையெழுத்து, முத்திரையுடன் பொருளடக்கப் பகுதிகளை இணைக்கும் இணை ஒப்பந்தப் பகுதி, 12. சான்றுப் பகுதி.

பு.வே.

ஒப்பியற் கல்வி: உலக நாடுகளில் நிலவும் கல்வி முறைகளையோ ஒரு பகுதியில் நிலவும் கல்வி முறைகளையோ ஒரு குறிப்பிட்ட சில நாடுகளில் நிலவும் கல்வி முறைகளையோ ஒப்பிட்டு ஆராய்வது ஒப்பியற் கல்வி (Comparative Education) எனப்படும். எனினும், இதுவே ஒப்பியற் கல்விக்கான திட்டமான வரையறை (Definition) அன்று. எடுத்துக்காட்டாக, இந்தியக் கல்வி முறையுடன் ஒரே ஓர் அயல்நாட்டுக் கல்வி முறையை ஒப்பிட்டுப் பார்ப்பதும் ஒப்பியற் கல்வியில் அடங்கும்.

ஒப்பியற் கல்வியில் பல்வேறு நாடுகளில் கல்வி முறை (Educational System) மட்டுமே ஒப்பிடப்படுவதில்லை. கல்வியமைப்பு, நிருவாக அமைப்பு (Organisation), பள்ளிப் புறக் கல்வியமைப்பு (Out-of School Education), கல்விக் குறிக்கோள்கள், கல்வித் திட்டங்கள் (Educational Policies), கற்பித்தல் முறைகள், பாடத் தொகுதியமைப்பு (Curriculum), ஆசிரியர்கள், மாணவர்கள், கல்வியடைவு (Achievement), கல்வி வரலாறு, கற்பித்தல் முறைகளின் வளர்ச்சி ஆகியவற்றுள் எதைப் பற்றியேனும் ஒப்பிட்டுப் பார்ப்பதும் ஒப்பியற் கல்வியில் அடங்கும்.

உலக அளவில் நாடுகளிடையே நிலவும் கல்வி முறைகளை ஒப்பிட்டுப் பார்க்கத் தேவையான செய்திகளை ஐக்கிய நாடுகளின் (United Nations) சிறப்பு நிறுவனங்கள் தொகுத்தளிக்கின்றன. எடுத்துக்காட்டாக, ஐக்கிய நாடுகளின் கல்வி அறிவியல் பண்பாட்டுக் கழகம் (UNESCO) உலக நாட்டுக் கல்விச் செய்திகளைச் சேகரிப்பதில் பெரும் பணியாற்றி வருகிறது.

உலகக் கல்வி நிறுவனம் (International Bureau of Education), உலகக் கல்வித் திட்டமிடல் நிறுவனம் (International Institute for Educational Planning), உலக வங்கி போன்றவை உலக நாட்டுக் கல்விச் செய்திகளை நூல்கள், சிறு வெளியீடுகள், செய்தி மலர் போன்வவற்றில் வெளியிட்டு வருகின்றன. மண்டல அளவில் செயற்படும் நிறுவனங்களான சிகாகோப் பல்கலைக் கழகத்திலுள்ள ஒப்பியற் கல்வி மையம் (Comparative Education Centre), பாரிசு நகரில் அமைந்துள்ள பொருளாதார ஒத்துழைப்பு வளர்ச்சி நிறுவனம் (Organisation for Economic Co-operation and Development, OECD), புகாரெசுட்டு (Bucharest) நகரில் அமைந்துள்ள உயர் கல்விக்கான ஐரோப்பிய மையம் (European Centre for Higher Education) போன்றவை கல்விச் செய்திகளைத் திரட்டி நூல்களாக வெளியிடுகின்றன.

இந்தியாவின் கல்வியமைப்புப் பற்றிய செய்திகளைப் பல்கலைக் கழக நிதியுதவி ஆணையம் (UGC), தேசியக் கல்வி ஆராய்ச்சிப் பயிற்சி நிறுவனம் (NCERT), இந்திய சமூக அறிவியல் ஆராய்ச்சிக் கழகம் (ICSSR) போன்ற நிறுவனங்கள் வெளியிடும்

நூல்கள், வெளியீடுகள் ஆகியவற்றிலிருந்து பெறலாம்.
எஸ்.த.

துணை நூல்கள்:

Holmes, B., Comparative Education: Some Considerations of Method, Allen and Udwin, London, 1981.

Noach,H.J., and M.A.,Eckstein, Towards a Science of Comparative Education, Macmillan, New York, 1969.

ஒப்பிலக்கணம் என்பது மொழியியலில் ஒரு மொழிக் குடும்பத்தைச் சேர்ந்த இனமொழிகளை ஒப்பிட்டு அவற்றிற்கு மூலமான தொல்மொழியை அறிந்துகொள்ளும் ஆய்வுமுறையாகும்.

ஒப்பிலக்கண ஆராய்ச்சி மேலைநாட்டில் கி.பி. 18-ஆம் நூற்றாண்டின் இறுதியில் உருப்பெற்ற போதிலும், கி.பி. 19-ஆம் நூற்றாண்டு முழுவதும், மொழி ஆராய்ச்சி என்பதே ஒப்பிலக்கண ஆராய்ச்சி என்னும் பெயரில் நடைபெற்று வந்தது.

இரண்டு மொழிகளை ஒப்பிட்டு ஆராயும் முறை கி.பி. 18-ஆம் நூற்றாண்டில் இருந்துவந்தாலும், அதன்மூலம், ஒரு மொழியிலிருந்து மற்றொரு மொழி கடன்கொள்ளும் வழக்கம் இருந்தமை கொண்டு இரு மொழிகளிலும் ஒற்றுமை இருந்த தாகக் கருதி வந்தார்கள். இந்தியாவில் வட மொழி (Sanskrit) இருப்பது தெரிந்து மேல்நாட்டார் படிக் கத் தொடங்கிய பிறகுதான், உண்மையான ஒப்பிலக்கணம் தோன்றியது. முதன் முதலில், வட மொழியை ஆழமாகப் படித்துக் கிரேக்கம், இலத் தீன் முதலிய மொழிகளோடு அம்மொழியை ஒப் பிட்டுப் பார்த்தபோது அவற்றினிடையே வினையடி களிலும் இலக்கணக் கூறுகளிலும் அதிகமான ஒற்றுமை இருப்பதைக் கண்டார்கள். இந்த ஒற்றுமை தற்செயலாக ஏற்பட்டிருக்க முடியாதென்றும் அது மறைந்துவிட்ட ஒரு பொது மொழியிலிருந்து தோன்றியிருக்கவேண்டும் என்றும் முடிவு செய்தனர். இந்தக் கருத்தை கி.பி. 1786-இல் வில்லியம் சோன்சு (William Jones) கல்கத்தாவிலுள்ள ஆசியக் கழகத் தில் பேசிய பேச்சு ஒன்றில் வெளியிட்டார். இங்கு மொழிகளுக்கு இடையே காணப்படும் ஒற்றுமையும், அம்மொழிகள் இப்பொழுது இல்லாது மறைந்து விட்ட ஒரு மொழியிலிருந்து தோன்றியதால் ஏற் பட்டிருக்கவேண்டும் என்ற கருத்தும் குறிப்பிடத் தக்கன. அதன்விளைவாக அறிஞர்கள் உடனே ஐரோப்பாவில் வடமொழியைப் பயின்று பல ஐரோப் பிய மொழிகளோடு அதனை ஒப்பிட்டு அம்மொழி களின் தொன்மொழியைக் காணும் முயற்சியில் ஈடு பட்டு உழைத்து ஒப்பிலக்கணக் கோட்பாட்டை உரு வாக்கினார்கள்.

திராவிட மொழிகளைப் பொறுத்தவரையில் 'இலீலாதிலகம்' என்று வடமொழியில் எழுதப்பட்ட (கி.பி. 14-ஆம் நூற்றாண்டு) மலையாள இலக்கண நூல் கன்னடம், மலையாளம், தமிழ் ஆகியவற்றை இரண்டிரண்டாக ஒப்பிட்டு, அவற்றில் மூலமொழி (Prakrit) எது என்பதை, திரிந்த வடிவம் (Apabrahmsa) என்று சில சொற்களை மட்டிலும் எடுத்துக் கொண்டு முடிவு செய்துள்ளது. இது ஒப்பிலக்கணத் தின் தொடக்ககால முயற்சியாகும். ஆனால், அதன் சிறப்பு அண்மைக் காலத்தில்தான் உணரப்பட்டுள் ளது. எனவே தமிழ், தெலுங்கு, கன்னடம், மலை யாளம் போன்ற தென்னிந்திய மொழிகள், திரா விடமொழி இனத்தை - மொழிக் குடும்பத்தைச் சேர்ந்தன என்பதை எல்லீசு என்பார் முதலில் கி.பி. 1816-இல் தெலுங்கு மொழி இலக்கணத்துக்கு எழு திய முன்னுரையில் குறிப்பிட்டுள்ளார். மேலும், அவர் இராசுமகல், மால்ட்டோ போன்ற வடஇந்தி யாவில் வழங்கும் மொழிகளும் தமிழ், தெலுங்கு போன்ற மொழிகளோடு தொடர்புடையனவாக இருக்கலாம் என்றும் குறிப்பிட்டுள்ளார். எனவே, திராவிட மொழிகளை இனங்கண்ட பெருமை எல்லீ சுக்கே உரியதாகக் கருதப்படுகிறது. அடுத்துக் கி.பி. 1856-இல் இராபர்ட்டு கால்டுவெல் தென்னிந் திய மொழிகளுக்குத் 'திராவிடம்' என்று பெயரிட்டுத் 'தென்னிந்திய அல்லது திராவிட மொழிக் குடும்ப மொழிகளின் ஒப்பிலக்கணம்' என எழுதிய நூலே திராவிட மொழிகளின் ஒப்பிலக்கண ஆய்வுக்குக் கால்கோள் இட்ட நூலாகும்.

ஒப்பிலக்கண நோக்கில் தொல் திராவிடத்தின் பல பண்புகளைச் சுட்டிக் காட்டியதோடு திராவிட மொழிகள் வடமொழியிலிருந்து பிறந்தவை அல்ல, அவை தனிக் குடும்பத்தைச் சேர்ந்தவை என்ப தனைக் கால்டுவெல் தம் நூலில் தெளிவுற விளக்கி யுள்ளார். இன்று உலகம் முழுவதிலும் ஏறத்தாழ 26 மொழிக்குடும்பங்கள் உள்ளனவாகக் கணக்கிட்டுள் ளார்கள்.

ஒப்பிலக்கண ஆராய்ச்சிக்கு அடிப்படையாக வேண்டியன இனச்சொற்கள் (Cognates). அவை அந்த மொழிக் குடும்பத்தைச் சார்ந்த மொழிக ளிடையே காணப்படும் வடிவமும், பொருளும் ஒத்த சொற்கள் ஆகும். 'கல்' என்ற தமிழ்ச் சொல்லை ஒத்து மலையாளம், கோடா, தோடா, கன்னடம்

ஆகிய மொழிகளிலும் 'கல் என்ற சொல் அதே வடிவிலும் பொருளிலும் கையாளப்படுகிறது. துளு, தெலுங்கு ஆகியவற்றில் கல்லு என்றும், பர்சி மொழியில் 'கெல்' என்றும், கதபா மொழியில் 'கன்ட்' என்றும், கொண்டா மொழியில் 'கலு' என்றும், பிராகுயி மொழியில் கல் (Kal) என்றும் காணப்படுகிறது. வடிவத்தில் பெரும்பாலும் ஒத்து, பொருளில் முழுவதும் ஒத்து இருப்பதால் இவை ஒரே இனச்சொற்கள் என்று கருதப்படும். இப்படி ஒரு மொழிக் குடும்பத்தைச் சேர்ந்த மொழிகளிடையே வடிவமும் பொருளும் ஒற்றுமையுடைய சொற்களின் பட்டியல் தயாரிக்கவேண்டும். அந்த மொழிக் குடும்பத்தை ஆராய்கிறவர்கள் தனிப்பட்ட சொற்களைத் தேர்ந்தெடுத்து ஆராய்ச்சியில் ஈடுபடுவதுண்டு. இவ்வாறு பலர் ஆராய முன்வரும்போது இனச்சொற்கள் அகராதி உருவாக்கி வெளியிடுவதும் உண்டு.

இனச் சொற்களிடையே முதலில் என்னென்ன ஒலிகள் வந்துள்ளன; அதாவது ஒரு மொழிச் சொல்லின் முதலில் உள்ள ஒலிக்கு இணையாகப் பிறமொழிகளில் என்னென்ன ஒலிகள் வந்துள்ளன; இடையில் என்னென்ன ஒலிகள் வந்துள்ளன; இறுதியில் என்னென்ன ஒலிகள் வந்துள்ளன என்று காண்பதே 'ஒலி இணைகள்' (Phonetic Correspondences) என்று அழைக்கப்படும். 'கண்' என்ற தமிழ்ச் சொல்லுக்கு இணையாக மலையாளம், கோடா, கன்னடம், கொண்டா ஆகிய மொழிகளில் 'கண்' என்ற வடிவமும்; தோடா மொழியில் 'கொண்' என்ற வடிவமும்; குடகு, துளு மொழிகளில் 'கண்ணு' என்ற வடிவமும்; தெலுங்கு, கொலாமி, பர்சி ஆகிய மொழிகளில் 'கன்' என்ற வடிவமும் காணப்படுகின்றன. இப்படிப்பட்ட சொற்களே இனச்சொற்கள் எனப்படும். இங்கு வடிவத்தில் வேறுபாடு காணப்பட்டாலும் பொருளில் மாறுபாடு இல்லை. அதே மாதிரியாக வேறுபல சொற்களிலும் காணப்பட்டால் அவற்றை இனச் சொற்களாகக் கருதலாம். இப்படிப்பட்ட மாற்றங்கள் ஒலி இணை தயாரிக்கும்போது வெளிப்படும். தமிழையும் தெலுங்கையும் எடுத்துக்கொண்டால் தமிழ் ழகரத்துக்கு இணையாகத் தெலுங்கில் டகரம் வருவதற்கும், வேறுசில சொற்பெயர்ச்சிநிலைமாற்றம் (Metathesis) காரணமாவதற்கும் ஒற்றுமை இல்லையோ என்று ஐயுறும் படி உள்ளது. ஆனால், அவை ஒன்றுக்கு மேற்பட்ட சொற்களில் காணப்பட்டு, மாற்றத்தைச் சரியாக விளக்கும் வகையில் அமைந்துள்ளமையால் இனச்சொற்களாகக் கருதப்படுகின்றன. தமிழ் 'கோழி' என்பதற்கு இணையாக 'கோடி' என்றும், 'ஏழு' என்பது 'ஏடு' என்றும் உள்ளன. எனவே, தமிழ் ழகரமும் தெலுங்கு டகரமும் ஒரு இணைஒலி ஆகும். இந்த அடிப்படையில் தமிழில் 'எழுபது' என்பதற்கு இணையாகத் தெலுங்கில் 'டப்பை' (Dabhai) என்றும், அழிப்பு என்பதற்கு இணையாக 'டப்பி' என்றும் காணப்பட்டாலும் அவை இனச் சொற்களாகவே கருதப்படுகின்றன. தெலுங்கில் ஏற்பட்ட நிலைமாற்றமே வடிவ மாற்றத்திற்குக் காரணமாகும்.

இனச் சொற்களைக் கண்டுபிடித்து அவற்றில் காணப்படும் ஒலி இணைகளைக் கண்டறிவதும் ஒப்பிலக்கணத்தில் அடிப்படைவேலையாகும். இந்த ஒலி இணைகளே இரண்டு அல்லது அதற்கு மேற்பட்ட மொழிகள் வரலாற்றுக் காரணத்தால், அதாவது இங்கு ஒரு தொல்மொழியிலிருந்து தோன்றிய காரணத்தால்ஏற்பட்ட ஒற்றுமை என்னும் தற்செயலான ஒற்றுமை அல்ல என்பதைத் தெரிவுபடுத்தும். தமிழ் 'ஒன்று' அல்லது பேச்சுமொழி 'ஒன்னு' என்பதற்கு இணையாக ஆங்கிலத்தில் ஒன் (One) என்று இருந்து ஒ/ஒ என்ற ஒலிஇணை காணப்பட்டாலும் தமிழில் ஒகரத்தில் ஆரம்பிக்கிற ஒன்பது, ஒட்டு, ஒளி போன்ற சொற்களுக்கு இணையாக ஒகர முதல் ஒலிச் சொற்கள் ஆங்கிலத்தில் இல்லை. எனவே, தமிழும் ஆங்கிலமும் ஒருமொழிக் குடும்பத்தைச் சேர்ந்தவை அல்ல என்று ஒப்பிலக்கண ஆசிரியர்கள் சொல்கிறார்கள். இந்த அடிப்படையை மறந்துவிட்டு ஒவ்வொரு மொழியிலும் ஒருசிலர் தங்களுடைய தாய்மொழியே உலகமொழிகளுக்கெல்லாம் தாய் என்று கூறித் தாய் மொழிச் சொற்களைப் பிறமொழிச் சொற்களோடு இணைத்துக் காட்டும் முயற்சியில் ஈடுபட்டாலும், சரியான ஒலி இணைகளை நிறுவமுடியாத காரணத்தால் ஒப்பியல் அறிஞர்கள் அப்படிப்பட்ட முயற்சிகளை ஒத்துக் கொள்வதில்லை. எனவே, ஒப்பிலக்கண ஆய்வின் அடிப்படையாக ஒலி இணைகள் கருதப்படுகின்றன.

அடுத்த கட்டமாகத் தொன்மொழியில் இருந்திருக்கக்கூடிய ஒலியைக் கண்டுபிடிக்கும் முறையே மீட்டுருவாக்குதல் (Reconstruction) என்று அழைக்கப்படும். வருணனை மொழியியல் வளருவதற்கு முன்னால் பெரும்பான்மையான மொழிகளில் வரும் ஒலியே தொன்மொழியில் இருந்திருக்கவேண்டும் என்று முடிவு செய்வார்கள். இப்பொழுது மீட்டுருவாக்கம்செய்வது ஒலியன் கண்டுபிடிக்கும் முறையை ஒத்தது என்று நிறுவியுள்ளார்கள். கல், கண் என்ற தமிழ்ச் சொற்களுக்கு இணையாக வரும் சொற்களைக் கொண்டு க/க/க/க/க என்ற ஒலிஇணை அமைக்க முடியும். செவி, சிரி என்ற சொற்களுக்கு இணையாக உள்ளவற்றில் தமிழ், மலையாளம், தெலுங்கு ஆகிய மூன்று மொழிகளில் மட்டும் சகரமும், ஏனைய மொழிகளில் ககரமும் ஒலிஇணையாக உள்ளன.

ச/ச/ச/க/க/க......என்ற முறையில் ஒலிஇணை அமையும். இங்கு மூன்று மொழிகளில் மட்டும் சகரமும் மற்றைய பதினெட்டு மொழிகளில் ககரமும் அமைந்துள்ளமையால் செவி, சிரி ஆகிய சொற்களுக்குக் ககரமே தொல்திராவிடத்தில் இருந்திருக்கவேண்டும் என்று ஒப்பிலக்கண அறிஞர்கள் கருதுகிறார்கள். இந்த உண்மையை ஒலியன் கண்டு பிடிக்கும் முறையை ஒட்டியும் நிறுவலாம் க/க/க/க/க/க என்ற ஒலிஇணை அகர உகர ஒலிகளுக்கு முன்னரும் ச/ச/ச/க/க/க என்ற ஒலிஇணை இகர எகரஒலிகளுக்கு முன்னரும் வந்து துணைநிலை வழக்கில் (Complementary distribution) இருப்பதால், இரண்டு ஒலி இணைகளும் ஒரு மூல ஒலியிலிருந்து உண்டாகியிருக்க வேண்டும் என்று முடிவு செய்யலாம்.

இப்படியே சொல்லுக்கு முதலிலும் இடையிலும் கடைசியிலும் வரும் ஒலியிணைக்குரிய தொன்மொழி ஒலியை வரையறுத்துக் கொண்டு வந்தால் முழுச் சொல்லையே மீட்டுருவாக்கம் செய்து தொன்மொழியில் இருந்த சொல் வடிவத்தை நிறுவிவிடலாம். இப்படி மீட்டுருவாக்கம் செய்தபிறகு ஒவ்வொரு மொழியிலும் தொன்மொழியில் உள்ள ஒலி எப்படி மாற்றம் அடைந்தது என்பதையும் வரலாற்று மொழியியல் அடிப்படையில் விளக்க முடியுமானால் மீட்டுருவாக்கம் செய்தமுறை சரியானது என்று உணர்ந்து கொள்ளலாம். மேலே செவி, சிரி என்ற சொற்களுக்குச் சொல்லின் முதல் ஒலியாக ககரத்தை மீட்டுருவாக்கம் செய்யலாம் என்று முடிவுசெய்யப்பட்டது அல்லவா? எனவே, தொன்மொழியில் உள்ள ககரத்தைத் தமிழில் இகரத்துக்கும் எகரத்துக்கும் அதாவது முன்னுயிர்களுக்கு (Front Vowels) முன் வருவதால் பின்னிலை ஓரினமாக்கம் (Regressive assimilation) என்ற முறைப்படி சகரமாக மாறிவிட்டது என்று கொள்ளலாம்.

தமிழையும் தெலுங்கையும் ஒப்பிடும்போது கண், மண் ஆகிய சொற்களுக்கு முறையே தெலுங்கில் கன், மனு என்ற இணைகள் உள்ளன. எனவே ண/ன என்ற ஒலிஇணை அமைந்துள்ளது. இதுபோலவே மனை, அனுப்பு என்ற சொற்களுக்கு இணையாக தெலுங்கில் மனெ, அனுச்சு என்ற இணைகள் உள்ளன. இங்கு ன/ன என்ற மற்றொரு ஒலிஇணை அமைந்துள்ளது. ண/ன, ன/ன என்ற இரண்டு ஒலி இணைகளும் அகர ஒலிக்குப் பிறகு வருவதால் இரண்டும் வேற்றுநிலை வழக்கு (Contrasting distribution) இருப்பதால் இரண்டு வேறுவித ஒலிகளைத் தொன்மொழியில் பெற்றிருக்க வேண்டும் என்று முடிவுசெய்யலாம். ன/ன என்ற ஒலி இணைக்கு *ன ஒலியை மீட்டுருவாக்கம் செய்யலாம் (மீட்டுருவாக்கம் செய்த ஒலிகளை: அவை ஆராய்ச்சியில் உய்த்துணர்ந்து கொள்ளப்பட்டன என்று குறிப்பிடும் வகையில். உடுக்குறி (*) இட்டே எழுதுவார்கள். இந்தநிலை சொல் நிலையாகவும் பின்பற்றப் படும்).அப்படியானால், ண/ன என்ற ஒலி இணைக்கு வேறொரு ஒலியைத் தான் மீட்டுருவாக்கம் செய்ய வேண்டும் என்ற முறைப்படி *ண ஒலியையே தேர்ந்தெடுக்கவேண்டும். தெலுங்கு மொழியில், தொன்மொழியில் இருந்த *ண என்ற ஒலி 'ன' கரமாக மாறிவிட்டது என்பது பொருள்.

இப்படி மீட்டுருவாக்கம் செய்யும்போது தொன்மொழியிலுள்ள ஒலிகளையும் அவை வரும் இடங்களையும் சொல்லின் வடிவங்களையும் வரையறுத்து விடலாம், என்றாலும், ஒப்பிலக்கணம் ஒரு விஞ்ஞான முறையை ஒட்டிய ஆய்வுத்துறை ஆனதால் புதிய புதிய தரவுகள் கிடைப்பதை ஒட்டியும் புதிய மொழிகளை இனங்காண்பதை ஒட்டியும் ஆராய்ச்சி வளர வளரப் புதிய உண்மைகள் புலப்படக்கூடும்; ஊகங்களாக இருந்தவை உறுதிப்படவும் கூடும்.

சாதாரண மொழியைப் போலவே தொன்மொழியிலும் ஒரு சொல் பல வடிவங்களுடன் வரும். இன மொழிகளில் ஒரு சொல்லுக்குப் பல வடிவங்கள் (மாற்றுருபு-Allomorph) இருந்திருக்கலாம், தொன்மொழியிலும் அப்படியே மாற்று வடிவங்கள் இருந்திருக்கலாம் என்று கருதலாம். எடுத்துக்காட்டாகத் தமிழில் 'பத்து' என்ற எண்ணுப் பெயர் பது (இருபது), பதின் (பதினொன்று), பன் (பன்னிரண்டு) போன்ற மாற்றுருவங்களை உடையதாக அமைந்துள்ளது. பிற திராவிட மொழிகளை ஒப்பிட்டு ஆராயும் போது, *பத்து, *பன் *பதின், *பது ஆகிய மாற்று வடிவங்களைத் தொல்திராவிடத்திலும் மீட்டுருவாக்கம் செய்யவேண்டியிருக்கிறது. தொண்ணூறு என்ற வடிவத்தைப் பொறுத்தவரையில் அங்குள்ள நூறு என்ற வடிவம் தமிழிலும் மலையாளத்திலும் மட்டிலுமே வர, பிற திராவிட மொழிகளாகிய குடகில்-தொம்பதி என்றும்,கன்னடத்தில்-தொம்பத்து என்றும் தெலுங்கில் தொம்பதி, தொம்பை என்றும் இருப்பதால் *பது என்ற வடிவமே தொல் திராவிடத்தில் இருந்திருக்கவேண்டும்என முடிவு செய்யலாம். அப்படியானால், நூறு என்று தமிழிலும் மலையாளத்திலும் வந்திருப்பது, அறுபது எழுபது எண்பது என்று எண்ணிக் கொண்டு வரும்போது அடுத்து வரும் நூறு என்பதையும் சேர்த்துத் தொண்ணூறு என்று கூறியது சேய்மை ஓரினமாக்கம் (Distant Assimilation) என்னும் வரலாற்று மாற்றமாகும்.

சொல்லின் மாற்று வடிவங்களை மீட்டுருவாக்கம் செய்வது போலவே இலக்கணக் கூறுகளான பால்

காட்டும் விகுதிகள், சாரியைகள், வேற்றுமை விகுதிகள், கால விகுதிகள், எச்ச விகுதிகள் போன்றவற்றையும் மீட்டுருவாக்கம் செய்யலாம். சுருங்கச் சொன்னால், ஒரு மொழியின் எல்லாப் பண்புகளையும் தொன்மொழி பெற்றிருக்கும்.

ஒப்பிலக்கண ஆராய்ச்சியின் மற்றொரு கூறு, இனமொழிகளிடையே உள்ள உறவை ஒட்டியும் அவை வழங்கும் நிலப்பரப்பை ஒட்டியும் இனமொழிகளின் உட்பிரிவுகளாகப் (Sub Group) பிரிகிறது என்பதையும், ஒவ்வொரு மொழியும் எப்படித் தொன்மொழியிலிருந்து பிரிந்து, இறுதியில் சில தனிப் பண்புகளால் தனிமொழி ஆகியது என்பதையும் விளக்குவதாகும். பொதுவாக இன மொழிகளுக்கிடையே மொழிப்பண்புகளில் சில மொழிகள் ஒற்றுமை மிகுந்தும் வேறு சில மொழிகள் ஒற்றுமை குறைந்தும் காணப்படும். ஒற்றுமை மிகுந்திருப்பதற்குக் காரணம், அந்த மொழிகள் நெடுங்காலம் ஒன்றாய் இருந்து பல மாற்றங்களைப் பொதுவாகப் பெற்றிருப்பதுதான். இந்த அடிப்படையில் திராவிட மொழிகளைத் தென்திராவிடம், நடுத் திராவிடம், வடதிராவிடம் என்ற மூன்று பெரும் உட்பிரிவுகளாகப் பிரித்துள்ளார்கள். அதற்குப் பிறகு ஒவ்வொரு மொழியும் தனித்தனியாகப் பிரிந்த வரலாற்றையும் அந்த மொழிகளுக்குள்ள ஒற்றுமைப் பண்பு அடிப்படையில் முதலில் ஒன்று சேர்ந்திருந்து பின்னர்த் தனித்தனியாகப் பிரிந்தவரலாற்றையும் கூறுவார்கள்.

இப்படி உட்பிரிவுகளாகப் பிரிப்பது மீட்டுருவாக்கத்துக்குத் துணை செய்யும். சில இலக்கணக் கூறுகளாக – எழுத்துப்பண்புகளாக எல்லா மொழியிலும் இல்லாவிட்டாலும், இரண்டு அல்லது மூன்று உட்பிரிவுகள் இருந்தாலே தென்மொழியில் இருந்ததாக மீட்டுருவாக்கம் செய்யலாம். எடுத்துக்காட்டாக 'லு' என்ற விகுதி தென் திராவிடத்தில் துளு மொழியில் மட்டும் இருந்தாலும் அது நடுத்திராவிட மொழிகள் சிலவற்றிலும் இருப்பதால் தொல்திராவிடத்திலும் 'லு' என்பது பன்மையை உணர்த்தும் ஒரு விகுதியாக இருக்கவேண்டும் எனத் திராவிட ஒப்பிலக்கண ஆய்வாளர்கள் கருதுகிறார்கள்.

ஒப்பிலக்கணத்தின் மூலம் அம்மொழிக் குடும்பத்திற்குக் கிடைக்கும் மிகப் பழைய எழுத்துச் சான்றுகளை விட ஆயிரம் அல்லது ஆயிரத்து ஐநூறு ஆண்டுக்காலத்திற்கு முற்பட்ட மொழிநிலையைத் தெரிந்துகொள்ளமுடியும் என்று இன்று கருதுகிறார்கள். ஒப்பிலக்கண ஆய்வு தொடங்கிய காலத்தில் ஒப்பிலக்கண ஆய்வு மூலம் மொழியின் தோற்றத்தையே கண்டுபிடிக்க முடியும் என்று நம்பினார்கள். ஆனால், கால்டுவெல் தம்முடைய நூலில் திராவிட மொழிகளை ஒப்பிட்டு மூல வடிவத்தை உறுதி செய்த பிறகு ஏனைய உலகமொழிகளோடு ஒப்பிட்டுள்ளார். இன்று மொழியின் தோற்றத்தை ஆராய மொழியியல் அறிவு மட்டும் போதாது என்று உணர்ந்துள்ளார்கள்.

ஒப்பிலக்கண ஆய்வு, கிளைமொழி ஆய்வு, சொற்கோவைப் புள்ளியியல் ஆய்வு என்னும் துறை வளருவதற்குக் காரணமாக இருந்தது என்பது சிறப்பாகக் குறிப்பிடத்தக்கதாகும். செ.வை.ச.

ஒப்பிலக்கியம்: கால்டுவெல் ஐயரின் நூல் தமிழில் பெயர்க்கப்பட்ட போது அது 'திராவிட மொழிகளின் ஒப்பிலக்கணம்' எனப்பட்டது. இதன் மறுதலையாகவே ஒப்பிலக்கியம் என்ற தொடர் தோன்றியது. இன்று ஒப்பியல், ஒப்பாய்வு, இலக்கிய ஒப்பீடு, ஒப்பியலாய்வு என்பனவெல்லாம் பல்வேறு நிலைகளில், இடத்திற்குத் தக ஒருபொருட் சொற்கள்போல் ஆளப்படுகின்றன.

'ஒப்பிடுதல்' என்பது ஓர் ஆய்வுமுறை. தொன்று தொட்டு நிகழ்ந்து வருவது. ஆயினும், அது சென்ற நூற்றாண்டில் பல்வேறு படிநிலை வளர்ச்சிகளைக் கண்டு, தனியுருப்பெற்று இந்நூற்றாண்டின் தொடக்கம் முதல் ஒரு துறையாக (Discipline) ஆகியுள்ளது. முறை (Methods) வரிசையில், பல்வேறு ஆய்வு முறைகளில் ஒன்றாக ஒப்பீட்டு முறையும் விளங்கி வந்தது. தனித்துறையாகச் சிலரால் இனம் பிரிக்கப்பட்ட பிறகு, ஒப்பிடுதல் மட்டுமன்றி, வேறு பல சிந்தனைகளும் ஆய்வு முறைகளும் அதனுள் அடக்கப்பட்டன. இதனால் 'ஒப்பீடு' என்ற பெயர் இத்துறைக்குப் பொருந்துமா என்ற வினாவும் எழுந்தது. தவறுதலாக அமைந்துவிட்ட பெயர் என்றும் குறிக்கப்பட்டது. இன்று 'உலக நோக்கில் ஆய்வு', 'அறிவியல் வழி இலக்கிய ஆய்வு' என்றெல்லாம் குறிக்கத் தகுந்த அளவு இத்துறை வளர்ச்சி பெற்றுள்ளது.

முறைவேறு, துறைவேறு என்ற நினைவு தமிழ் ஆய்வாளர்களுக்கு அகலாது அமைதல் வேண்டும். மேலை நாட்டவர் போல் இவற்றை உன்னிப்பாகக் கருத்திற்கொண்டு மேற்செல்லும் மரபு, தமிழ் ஆய்வாளர்களிடம் காணப்படுதல் வேண்டும். துறையாகக் கொள்ளும் பொழுது, அதற்கென வகுக்கப்பட்ட எல்லைக் கோடுகளை, கொள்கை வரன்முறைகளை மனத்திற்கொண்டே இயங்கமுடியும். ஒருவர் ஒப்பிலக்கியத் துறையில் புக விரும்புவாரேல், அத்துறை வளர்ந்த வரலாற்றையும் அதில் பின்பற்றப்படும்

ஆய்வு விதிமுறைகளையும் அத்துறை முன்னோடிகள் பலர்தம் கருத்துகளையும் நன்கு கற்று அறிந்த பிறகே தாம் அத்துறையில் மேலும் ஈடுபட்டுச் சிந்தித்துச் செயற்படுதல் வேண்டும். அதுவே மரபும் இலக்கிய அறமும் ஆகும். 'என்ன இது? ஒப்பிடுவதுதானே ஒப்பிலக்கியம்' என்று தமிழ் ஆய்வாளர் சிலர் முற்படுகின்றனர். அன்னார் இத் துறை பற்றிய அறிவை முதற்கண் தெரிந்து கொள்ளுதல் சாலச் சிறந்ததாகும்.

முறைவழி வளர்ச்சி நிலைகள்

நாட்டுப்புற இலக்கிய ஆய்வுகள்: முதன் முதல் நாட்டுப் பாடல் ஆய்வே ஒப்பிலக்கியத்திற்கு வித்திட்டது எனலாம். நாட்டுப்பாடல்கள், நாடோடிக் கதைகள், பழமொழிகள், விடுகதைகள் போல்வன இடம்விட்டு இடம்பெயரும் தன்மையுடையன. அவற்றிற்கு 'நாடோடி' என்ற பெயரும் மிகப் பொருத்தமுடையதேயாகும். ஆங்கிலத்தில் 'மிதவை இலக்கியம்' (Floating Literature) எனவும் இதனைக் குறிப்பிடுவர். ஒரு நாட்டில் வழங்கும் கதையை மற்றொரு நாட்டில் வழங்குவதோடு ஒப்பிடுதல், ஒரு நாட்டுப் பாடலை மற்றொரு பகுதியில் அல்லது நாட்டில் வழங்குவதோடு ஒப்பிடுதல், உல்கப் பழமொழிகளை ஒப்பிடுதல், வாய்மொழிப் பாடல்களை வரிவடிவப் பாடல்களோடு ஒப்பிடுதல் என இது வளர்ந்து வந்தது.

செருமனியைச் சேர்ந்த கிரிம் உடன்பிறப்பாளர்கள் தாம் முதன் முதலாகக் கட்டுக்கதைகள், பழங்கதைகள், வீரகாவியப் பாடல்கள் போன்றன நாடுவிட்டு நாடு பரவுதல் பற்றிய ஒப்பியலாய்வை மேற்கொண்டனர். கேம்பிரிட்சுப் பல்கலைக் கழகப் பேராசிரியர் எச்.எம். சாடுவிக்கு பழம் செருமானியரின் காப்பியப் பாடல்களையும் கிரேக்கக் காப்பியப் பாடல்களையும் ஒப்பிட்டாராய்ந்து, முன்னவை வாய் மொழி இலக்கியமாக விளங்கியது போலவே பின்னதும் வாய் மொழியாகத் தோன்றி, வரி வடிவம் பெற்றன என்றார். மில்மன்பரி என்ற அமெரிக்கர் யூகோசிலேவிய நாட்டுப்பாடல்களைத் தொகுத்து, ஆராய்ந்து அவற்றை ஓமரின் காப்பியங்களோடு ஒப்பிட்டார். இங்ஙனமாக இவ்வகை ஆய்வுபெற்ற வளர்ச்சி பெரிதாகும்.

உறவுநிலை ஒப்பீடு: இலக்கியங்கள் ஒன்றற்கொன்று கொடுத்தும் கொண்டும் வளர்கின்றன என்று கொண்டு, அவற்றிடையே ஏற்பட்டுள்ள மூலமும் தாக்கமும் பற்றிய ஆய்வை மேற்கொள்வதே ஒப்பாய்வு எனப் பிரஞ்சு நாட்டவரால் முதற்கண் போற்றப்பட்டது. இதனை அவர்கள் பல்வேறு கோணங்களில் மேற்கொண்டனர். 'காரணகாரிய ஆய்வு' என ஓரிலக்கிய வகையின் தோற்றத்திற்கான காரணங்களைத் தேடுதல்; அடிக்கருத்து, வடிவம், உத்தி அடிப்படையில் எம்மொழி இலக்கிய மூலங்கள் உறவுள்ள வேறு எம்மொழி இலக்கியத்தில் சென்று படர்ந்து செல்வாக்கைப் பரப்பி உள்ளன எனக் கண்டறிதல் போன்றவற்றால் இலக்கிய வளர்ச்சியை அறியலாம் என எண்ணினர். இவ்வகைமை ஆய்வை, இயற்கை அறிவியல் போல, அதன் வழியிலான நெறிமுறைகளின்படி ஆராயலாம் என முயன்றனர். அறிவியல் முறை சோதனை ஆய்வுகளை இலக்கியத்தில் ஏற்றிப்பார்த்தனர். இதனால், இரண்டும் இரண்டுக்கு மேற்பட்டவையுமான மொழிகளிலுள்ள இலக்கியங்களிடையே காணப்படும் உறவு நிலைகளை ஆராய்வதே முதலில் ஒப்பிலக்கியம் எனப்பட்டது. இதற்குக் குறைந்தது இரண்டு மொழிகளிலாவது ஒப்பீட்டறிஞன் தேர்ச்சி பெற்றிருக்க வேண்டும் என்று கருதினர்.

உலகளாவிய நோக்கில் ஒப்பீடு: அமெரிக்கர்கள் ஒப்பிலக்கியத்தை உறவுநிலை ஒப்பீட்டினின்றும் மாற்றி, உலகளாவிய நோக்கிலான ஒப்பீடாக வளர்த்தனர். 'இலக்கிய ஒப்பீடு' என்பதில் ஒப்பீடு என்று சொல்லில் பிரஞ்சு நாட்டவர் அதிக அழுத்தம் வைத்திருந்தனர். அமெரிக்கர் அதை மாற்றி 'இலக்கியம்' என்ற சொல்லில் மிகுந்த அழுத்தம் வைத்தனர் என்பர். உறவுடைய இலக்கியங்களை மட்டுமல்லாமல் ஒப்புமையுடைய எவ்விலக்கியத்தையும் ஒப்பிடலாம் என அவர்கள் கொள்கையை விரிவுபடுத்தினர். பிரஞ்சு நாட்டவர் போற்றிய மூலமும் தாக்கமும் பற்றிய கொள்கைகளை இவர்கள் வெறுத்தனர். விருப்பு வெறுப்புக்கு ஆளாக்குவது என்றும் இலக்கியத்தைப் பிரித்துச் சிதைத்துத் துண்டு துணுக்குகளாக ஒப்பு நோக்கத் தூண்டுவதென்றும் குறைகூறினர். இலக்கிய ஆராய்ச்சி உலக நோக்கில் அமையவேண்டும் என்றனர்.

அமெரிக்கப் புதுத் திறனாளிகள் முருகியல் நோக்கில் இலக்கிய ஆய்வு வளரக் காரணமாயினர். விருப்பு வெறுப்பற்ற, தற்சார்பற்ற ஆய்வைப் போற்றினர். உலக இலக்கியங்களிடையே காணப்படும் பொதுமைப் பண்புகளைக் கண்டறிவதே, சிறந்த இலக்கிய ஆய்வாகும் எனவும், இலக்கியத்தை இலக்கியத்தோடு மட்டுமன்றித் தொடர்புடைய பிற துறைகளோடு இணைத்துப் பார்ப்பதும் ஒப்பாய்வாகும் எனவும் இவ்வாறு அவர்கள் ஒப்பிலக்கிய எல்லைகளை மிக விரிவுபடுத்தினர்.

இலக்கிய வரலாற்றில் கருத்து வளர்ச்சி: பிரான்சிசு பேகன் (Francis Bacon) கி.பி. 17-ஆம் நூற்றாண்டின் தொடக்கத்தில் இலக்கிய வரலாறு பற்றி ஒரு புதுமை

யான கருத்தைப் படைத்தார். 'பல்வேறு இலக்கியக் கொள்கை நெறிகள், வகைகள், மரபுகள் ஆகியவற்றின் ஒங்குநிலை, அழிவுநிலை, தாழ்நிலை, நீங்குநிலை போல்வனவற்றின் வரலாறே முழுமையான இலக்கிய வரலாறாகும்,'என்பது அவர் கருத்து. அவர் கருத்துப் படி இலக்கிய வரலாறென்பது உலகப் பொது அறிவு வரலாறு ஆகும். வளர்ச்சிக் கொள்கை என்பது, ஓரிலக்கியம் மிகச் சாதாரணமான தாழ்நிலையிலிருந்து சிறந்த நிலை நோக்கி மேன்மேலும் வளர்ந்து செம்மையுறுகிறது என்று வற்புறுத்துவதாகும். எர்டர் என்பார் கி.பி. 18-ஆம் நூற்றாண்டின் பிற்பகுதியில் இலக்கிய வரலாறென்பது உலக இலக்கியங்களனைத்தையும் உள்ளடக்கிய முழுமையான ஒன்று என்று கருதினார். உலக இலக்கியம் அனைத்தும் ஓரினம் என்ற கருததுக்கு அவர் வித்திட்டார். 'இலக்கியம் எனப்படுகிற மிகப்பெரிய இசை நிகழ்ச்சியில் ஒவ்வொரு நாடும் தனக்கேயுரிய குரல் அமைதியுடன் பங்குகொள்கிறது; பங்குகொள்ளவேண்டும்' என அவர் வற்புறுத்திய சிறப்பு உணரத்தக்கது. இலக்கியம் அவ்வந்நாட்டு நிலப்பின்னணி, பருவநிலைகள், மக்களினம், சமுதாயநிலை என்பவற்றாலேயே உருவாகிறது என அவர் நன்கு எடுத்துக்காட்டினார். ஒன்றாகப் பணியாற்றிய 'செலகல் இரட்டையர்கள்' உலகப் பொது இலக்கிய வரலாறு ஒன்று எழுத முற்பட்டனர். 'இலக்கியம் என்பது பெரியதும் முற்றிலும் இயைபும் சமநிலை அமைப்பும் உடையதோர் முழுமையாகும்' என்பது அவர்கள் கருத்து.

இயற்கை அறிவியல் கோட்பாடு: இயற்கை அறிவியல் (Natural Sciences) கி.பி. 19-ஆம் நூற்றாண்டின் இடைப் பகுதியில் புகுத்திய புதிய கோட்பாடுகள் இலக்கிய வரலாறு எழுதுவதிலும் இலக்கிய ஆய்விலும் பெரும் மாற்றங்களை உண்டாக்கின. மெய்ம்மையியல், அறிவியல் என்பன வேறுபட்டன. மெய்ம்மையியல்இலக்கியங்களிடையேயுள்ள உறவைக் கண்டுபிடிப்பதற்கு 'மெய்ம்மைச் சான்றுகளை' அடிப்படையாகக் கொண்டு அமைவதாகும். அறிவியல் என்பது முக்கியமாக 'உயிரினக் கூர்தலறக் கொள்கை' ஆகும்.இலக்கியப் படைப்பிற்கும் மாற்றங்கட்கும் விதிமுறைகள் உண்டு எனக் கண்டுபிடித்துக் கூற இது தூண்டுகோல் ஆயிற்று.முற்கூறியவாறு, இலக்கிய வரலாறு என்பது 'இலக்கியம் தோன்றியதற்கான மூலங்கள் எங்குண்டு என்றும் எந்நாட்டு இலக்கியத் தாக்கத்தால் ஒரு நாட்டினிலக்கியம் முகிழ்க்கலாயிற்று என்றும் கண்டுபிடிப்பதாயிற்று. காலப்போக்கில் இலக்கியத்திலும் இங்ஙனம் விதிகள், சட்டங்கள், முறைகள் என அறிவியல் கோட்பாடுகளை நிறுவும் நிலைமை ஏற்பட்டது. இலக்கியம் கூர்தலறக் கோட்பாட்டுவழி ஆராயப்பட்டது. இலக்கிய வரலாற்றில் 'வகைமை'என்பது 'உயிரின வகையோடு' ஒப்புமைப் படுத்திச் சிந்திக்கப்பட்டது. இங்கிலாந்தில், சைமாண்ட்சு. (Simonds) என்பார்,இக்கோட்பாட்டின் படி ஒவ்வொரு இலக்கிய வகையும் முளைவிடுதல், வளர்தல், பூத்துக் குலுங்குதல், அழிதல் என்ற விதி வழிப்பட்ட படிநிலை வளர்ச்சியை அடைகிறதென்று விளக்கிக் கூறினார்.

மேலும் இனமரபு, மானிடவியல், சமுதாயவியல் ஆய்வுகளுடனும் இலக்கியம் நெருங்கிய தொடர்பு படுத்தி ஆராயப்பட்டது. பிரஞ்சு நாட்டு ஒப்பீட்டறிஞர் இப்போலைட்டு தெயின், 'எவ்தவிதமான இலக்கியத் தோற்றத்திற்கும் காரணம் உண்டென்றார். அது இயற்கையில் அல்லது பௌதிகத்தில் பொருள்களின் சேர்க்கையினால் புதியதொன்று தோன்றுவது போன்றதென ஒப்பிட்டுக் காட்டி விளக்கினார். பூதவியல் பொருள்களைப் போலப் புலன்களால் உணரப் படாதனவும் அப்பொருள் தன்மையுடையன போல உருவாவனவேயாகும். குறிப்பிட்ட சில மூலக்கூறுகள் உருமாறியும் மறு அமைப்புப் பெற்றும் வேறுபட்டதோர் உருவமைப்புடைய பொருள்களாவதுபோல நுண்பொருட்கருத்துகளும் அவ்வாறே மாறியமைந்து புதுவடிவங்கள் பெற்று உருவாகின்றன. இங்ஙனம் ஒரு செடியின் வளர்ச்சிக்குக் காரணமான வேதியல் மாற்றங்களைப் போல, ஒரு பாட்டு அல்லது ஓவியத்தின் படைப்புக்கும் சில நுண்பொருட்கருத்துப் பரிமாற்றங்கள் காரணமாகின்றன'. இங்ஙனம் விளக்கிய தெயின், 'இலக்கிய ஒப்பீட்டறிஞன் இலக்கியத் தோற்றத்திற்கு மூல காரணமான இனம், சூழ்நிலை, காலம், புலவனின் மனத்திறன் ஆகியவற்றை மனத்திற்கொள்ளவேண்டும்' என்றார்.

முருகியற் கோட்பாடு: இயற்கை அறிவியல் கோட்பாடுகள் கி.பி. 19-ஆம் நூற்றாண்டின் இறுதியில் வலுவிழந்தன. அவற்றை இயந்திர முறை போல வலிந்து புகுத்தியதே அதற்குக் காரணம். நூலின் சிறப்புக்காகவே நூலினைப் போற்றுதல் என்ற மனப்பான்மை புதுத் திறனாளிகளால் வளரலாயிற்று. இயற்கை அறிவியலாயினும் வேறு யாதாயினும் நூலின் உண்மையான மதிப்பைக் கண்டறியும் அளவே பயன்படுத்தவேண்டும். ஒப்பற்ற கலைப்படைப்பின் மதிப்பை எவ்வகையினும் பின்னப்படுத்தி விடுதல் கூடாது. முன்னைய அறிவியல் முறையில் புறச்சார்புடைய பின்னணி ஆய்வு நெறியும் காரணம் காணும் விளக்கமுறையும் தங்கின. ஆய்வு நெறியியலும் (Empiricism) மெய்ம்மையியலும் (Factualism) போற்றிய பொதுமரபு வழிப்பட்ட உண்மையியல் என்பது நிலை பெற்றது. சோதனை ஆய்வு நெறிகள் போற்றப்பட்டன. பிற்காலத்தில் தோன்றிய ஓர் இலக்கிய நூல்

முற்காலத்திய இலக்கிய நூல் இல்லாமல் தோன்றுவது இயலாது. ஆனால், அதற்காகப் பின்னதற்கு முன்னது காரணமாயிற்று என்பது எவ்வாறு ஏற்கத் தகும் என வினா எழுப்பப்பட்டது. எனவே, நூல்களின் சிறப்பைத் தனித்து நோக்கி மதிப்பிடுவதற்கு மட்டுமே அறிவியல் முறைகளைப் பயன்படுத்தவேண்டும் என அமெரிக்க முருகியற் கோட்பாட்டாளர்கள் வற்புறுத்தினர்.

தேசிய இலக்கியம்: தேசிய இலக்கியம் என்பதில் தேசப் பண்புகள், பண்பாடு, நாகரிகம் போல்பவை மிக அழுத்தமாக மீக்கூர்ந்து காணப்படும். ஐரோப்பாவில் கி.பி.19-ஆம் நூற்றாண்டின் இடைப்பகுதி வரை சிறப்புற்று விளங்கிய புனைவியல் (Romanticism) இத் தேசிய இலக்கியத்திற்கே மிக்க சிறப்பினை நல்கியது. அதனால், இலக்கியங்களிடையே போட்டி மனப்பான்மை வளர்க்கப்பட்டுத் தத்தம் தேசிய இலக்கியமே சிறந்ததென நிலைநாட்டும் ஆராய்ச்சிக்கு ஊக்கம் அளிக்கப்பட்டது. அதன் பயனாகப் பல தேசிய இலக்கியங்களிடையே தமது எது, மற்றவர்கள் மேல் செலுத்திய தாக்குறவு எது என அறியும் மூலமும் தாக்குறவும் பற்றிய ஆய்வுகள் முகிழ்த்தன. இங்ஙனம் ஒப்பீட்டின் முதற்படிக்குத் தேசிய இலக்கியமே வழி கோலியது. தேசிய இலக்கியத்திலிருந்த மிக அழுத்தமான பற்றுத்தான் அது பிறமொழி இலக்கியங்கட்குக் கொடுத்ததையும் அவற்றிலிருந்து பெற்றதையும் ஆராயத் தூண்டியது. அதனால், ஒரு நாட்டிற்குரிய தேசிய உணர்வு உலகத் தேசியத்திற்கு மறைமுகமாக ஓரளவு உதவியமை பெறப்படும். செருமானியர்களுக்கும் பிரஞ்சுநாட்டவர்க்கும் இதுபோன்ற தேசிய இலக்கியப் பற்று மிகுதி என்பர். தமிழர்களிடமும் அப்பண்பு காணப்படுகிறது. ஒப்பிலக்கியமும் இதற்கு எதிரானது அன்று. 'தேசிய, மாநில விருப்பு வெறுப்புகளைக் கடந்த நிலையையே ஒப்பிலக்கியம் உறுதியாக விரும்புகிறது. ஆனால், அதற்காகப் பல்வேறு தேசிய இலக்கிய மரபுகளின் இருப்பையும் சிறப்பையும் மறக்கவோ, குறைத்து மதிப்பிடவோ அது விரும்பவில்லை' என்பர் இரெனிவெல்லக்கு.

உலக இலக்கியம்: உலக இலக்கியம் என்பது உலகத்திற்கெல்லாம் பொதுவான ஓரிலக்கியம் தோன்றவேண்டும் என்ற குறிக்கோளைச் சுட்டுவதுடன் ஓமர், காளிதாசர், கம்பர் போல்வாரால் எழுதப்பட்ட உலகப் புகழ்பெற்ற இலக்கியங்களையும் குறிக்கும். செருமன் நாட்டுப் பெருங்கவிஞர் கதே முதன்முதலாக இத்தொடர் உருவாகக் காரணமாக இருந்தார் என்பர். தனிப்பட்ட இலக்கியங்களிடையே காணப்படும் வேறுபாடுகளின் நீங்கிய ஓர் உலகப் பொது இலக்கியத்தைப் பெற நெடுங்காலமாகக் கூடும் என்று அவர் கருதினார். ஆல்பர்ட்டு செரால்டு 'உலக இலக்கியம்' பற்றிக் கூறும் விளக்கம் வருமாறு: 'அனைவராலும் பொதுவாக அனுபவிக்கப்படும் இலக்கிய நூல் தொகுதிகளை இது சுட்டும். அனைத்து மனித இனமும் நுகர்வதாக இருக்க வேண்டுமெனினும் நடைமுறையில் மேலைநாட்டு நாகரிகக் குழுவினர்தம்முள் பொதுவாக நுகரும் நூல் பகுதிகளையே இது குறிக்கிறது'. அவர் கருத்தின்படி கீழைநாட்டிலக்கியங்களும் சேர்ந்த பொதுவுணர்வு ஏற்படவேண்டும்.

பொதுமை இலக்கியம்: ஒப்பிலக்கியத்துறை முகிழ்க்குமுன் பொதுமை இலக்கியம் (General Literature) என ஒன்று பெரிதும் போற்றப்பட்டு வந்தது. இலக்கியங்களின் பொதுப்பண்புகளைப் பற்றி ஆராய்வது அதன்பாற்படும். உவமை, உருவகம் போன்ற சில இலக்கியக் கோட்பாடுகள் உலகப் பொதுவானவை. காப்பியம் என எடுத்துக்கொண்டால் உலகக் காப்பியங்களிடையே பல பொது நீர்மைகள் காணப்படுகின்றன. பால் வான் தீகம் கருத்துப்படி பொதுமை இலக்கியம் நாட்டு எல்லைகளைக் கடந்த இலக்கிய இயக்கங்களையும் போக்குகளையும் கற்கிறது. இதன்கண் உருசியர் அதிக அக்கறை காட்டினர். ஒப்பிலக்கியம் இருமொழி இலக்கிய உறவுகளை மட்டுமே மனத்திற்கொள்கிறதென்றால், பொதுமை இலக்கியம் பல்வேறு மொழிகளிலுள்ள இலக்கியப் பொதுமைப் பண்புகளை உற்று நோக்குகிறது. இவை இரண்டும் ஒன்றுபடவேண்டும் என இரெனிவெல்லக்கு வற்புறுத்துகிறார்.

காலப்போக்கில் ஒப்பிலக்கியம் ஏனைய தேசிய இலக்கியம், உலக இலக்கியம், பொதுமை இலக்கியம், ஆகிய பார்வைகளையும் தன்னுள் அடக்கிக் கொண்டது. பொதுமை இலக்கியம் ஒரு துறைபோல உருவான காலம் உண்டு. ஆயினும் விரைந்து வளர்ந்த, ஒப்பிலக்கியத் துறைக்குள் அது அடங்கியது.

ஒப்பிலக்கிய வரையறைகளும் விளக்கங்களும்: ஒப்பிலக்கியம் பற்றிய வளர்ச்சி நிலைகள், சிந்தனைகள் யாவற்றையும் கருத்திற்கொண்டு, அமெரிக்க நாட்டு ஒப்பியல் பேராசிரியர் எச். எச். இரிமாக்கு கீழ் வருமாறு வரையறை ஒன்று தந்துள்ளார். 'ஒப்பியல் இலக்கியம் என்பது ஒரு குறிப்பிட்ட நாட்டு எல்லைகட்கு அப்பாற்பட்ட இலக்கியங்களை ஆய்வதும் ஒரு சமபக்கம் இலக்கியத்திற்கும் மறுபக்கம் பிற அறிவு, சமயம் சார்ந்த துறைகட்கும் இடையேயுள்ள உறவுத் தொடர்புகளை ஆய்வதும் ஆகும். அவை கலைகள், தத்துவம், வரலாறு, சமூக அறிவியல்கள், அறிவியல், சமயம் முதலியனவாகும்'. இக் கொள்கை விளக்கம் பலராலும் போற்றப்படுகிறது.

ஒப்பிலக்கியச்சிந்தனைகள் பல கோட்பாடுகளாக உணரத்தக்கன: 1. உலக இலக்கியமனைத்தும் ஓரினமே. மனித குலம்ஒன்றே; மனிதனால் படைக்கப் பட்ட இலக்கியமும் ஒன்றே. இது தமிழ் இலக்கியம், இது ஆங்கில இலக்கியம் என்று பிரித்துப்பேசக்கூடாது. இது தமிழிலுள்ள இலக்கியம், இது வடமொழியிலுள்ள இலக்கியம் என ஒருமை தோன்றப் பேச வேண்டும். 2. இலக்கிய முழுமையையும் நாம் மறத்தல் கூடாது. வகைமை, காலப்பகுதி, இயக்கம் போன்றவற்றால் பல்வேறு உலக வளர்ச்சிகளை முழுவதுமாகக் கொண்டு சிந்திக்கும் பழக்கம் தோன்றவேண்டும். 3. இலக்கிய நுண்கலையில் தனித் திறனுக்குச் சிறப்பிடம் உண்டெனினும், அதில் மலர்ந்துள்ள உலக இலக்கிய நூல்களனைத்திலும் காணப் படும் பொதுப் பண்புகள் போற்றுதலுக்குரியனவாகும். பொதுத் தன்மைகளை அறிந்தவர்க்கே தனிச் சிறப்புகளைக் கண்டறிய முடியும். 4. அறிவியல் அணுகுமுறை என்பது ஒப்பிலக்கியத்தின் அடிப்படையாகும். உணர்வால் அனுபவிக்கத் தகுந்ததே இலக்கியமாயினும் அதில் அமைந்துள்ள படைப்பாக்கத் திறன்களைக் கண்டறிய அறிவியல் நெறிமுறைகளைப் பின்பற்றுவதில் தவறின்று. அது இரண்டு வகைப்படும். ஒன்று, தற்சார்பின்றி நடுவுநிலையோடு செயற்படும் அறிவியல் அணுகுமுறை. இரண்டு, இயற்கை அறிவியல் கோட்பாடுகளை, காட்டாகக் கூர்தலறக் கோட்பாடு (Theory of Evolution) போன்றவற்றை, இலக்கியத்தில் ஏற்றிப் பார்ப்பது; செய்ம்முறை ஆய்வுகளைப் பின்பற்றிப் பலமுறை திரும்பத் திரும்பப் பார்த்து முடிவுக்கு வருவது. 5. உலக இலக்கியங்கள் அனைத்தின் பொதுமைப் பண்புகளைக் கண்டு ஆராய்வது. 6. தொடர்புடைய இருமொழி இலக்கியங்களிடையே காணப் படும் உறவுகளை ஆராய்வது. 7. ஒரேமொழி இலக்கியமாயினும் அவற்றிடையே இரு பகுதிகளை ஒப்பிடும் ஒப்பீட்டு முறையும் ஒருசார் ஒப்பியலேயாகும். இரிமாக்கு நாட்டு எல்லைகளைக் கடந்த ஆய்வென்றாராயினும், இன்று ஒரே மொழிக்குள் மேற்கொள்ளப்படும் ஒப்பியன் முறைகளையும் மேற்படி துறைக்குள் அடக்குதலில் தவறின்று என்ற கருத்து மேலோங்கிவருகிறது. 8. காரண காரிய ஆய்வை வற்புறுத்துகிறது. எவ்விதக் காரியத்திற்கும் மூலமான காரணம் இருந்தே தீரும் என்ற முடிவுடன் உண்மையைத் தேடுகிறது. 9. இலக்கியத்தை அதனோடு தொடர்புடைய சமூகக் கலைகளுடனும் மற்றும் அறிவியல்களுடனும் ஒப்பிட்டு உண்மை காண்பதும் ஒப்பியலேயாகும். ஓவியம், சிற்பம், கூத்து, கணிதம், உளவியல் போன்ற ஏதேனும் துறையொன்றின் அறிவு வல்லமையோடு, இலக்கியத்தை அணுகி அதிலுள்ள அப்பண்புகளைக் கண்டறிவது சிறந்த ஒப்பியற் கல்வியாகும். இலக்கியப் படைப்பாக்க உத்திகளைக் (Creativity) கண்டறிய இது மிகவும் உதவுகிறது. 10. அடிப்பொருள் ஆய்வு (Thematology), வகைமை ஆய்வு (Genre Study), சமூக அடித்தள ஆய்வு, உளவியல் ஆய்வு என இது இலக்கியத்தில் மிகப் பரந்துபட்ட ஆய்வுகட்கு வழிசெய்கிறது.

இரெனி வெல்லக்கு என்பார் சுருக்கமாக-தெளிவாக-நுட்பமாகக் கூறும் வரையறை விளக்கங்கள் ஒப்பியலின் முதிர்ந்த வளர்ச்சி நிலையைச் சுட்டுவன: '1. ஒப்பிலக்கியம் என்பது உலகளாவிய நோக்குடையது; அறிவியல் அணுகுமுறையைப் பின்பற்றுவது. 2. ஒப்பியற் கல்வியின் பயன் இலக்கியத்தை மேலும் மேலும் நன்கு விளங்கிக் கொள்வது; அவ்விலக்கியத்தாலான முருகியலின்பத்தை நுகர்வது'. பிரடெரிச்சு என்பார் கூறுவது போல, 'மனங்கவரும் புதிய, முடிவற்ற, ஆய்வுக் களமாக' ஒப்பியல் இலக்கிய ஆய்வுத் துறை இன்று விளங்குகிறது. இராம. பெ.

ஒப்பீட்டு ஆதாயக் கோட்பாடு: காண்க: பன்னாட்டு வாணிகக் கோட்பாடு

ஒப்பீட்டு உலகக் கல்விச் சங்கம்: நியூயார்க்குப் பல்கலைக் கழகத்தில் 1956-இல் ஒப்பீட்டுக் கல்விச் சங்கம் (Comparative Education Society) என்னும் பெயரில் ஒரு சங்கம் தொடங்கப் பெற்றது. பின்னர், 1969-ஆம் ஆண்டிலிருந்து இச்சங்கம் ஒப்பீட்டு உலகக் கல்விச் சங்கம் (Comparative and International Education Society) என்னும் பெயருடன் இயங்கி வருகிறது.

ஒப்பீட்டு உலகக் கல்விச் சங்கத்தின் தலையாய குறிக்கோள்கள்: 1. உலக அளவில் உயர்தரமான ஒப்பியற் கல்வியாராய்ச்சிக்கு ஊக்கம் அளித்தல்; 2. ஒவ்வொரு நாட்டுக் கல்வியாளர்களையும் பிற நாடுகளுக்கு வருகை புரியச் செய்து, உலக நாடுகளிலுள்ள கல்வி முறையை நேரடியாக ஆராய்ந்தறியச் செய்தல்; 3. உலக நாடுகளில் ஒப்பியற் கல்வியில் நடைபெறும் ஆய்வுகளை நூல்களாகவும் கட்டுரைகளாகவும் வெளியிட்டு, இன்றுவரையுள்ள புதிய ஒப்பியற் கல்விச் செய்திகளைத் தொகுத்தல்; 4. பல்வேறு பாடத் துறைகளில் ஆராய்ச்சியாளர்களுடனும் பல்வேறு உலக நிறுவனங்களுடனும் தொடர்பு கொண்டு ஒத்துழைத்தல் ஆகியன. இச்சங்கத்தின் ஆண்டுக் கூட்டங்கள், அமெரிக்க ஐக்கிய நாடுகளின் பல்வேறு இடங்களிலும் கனடா, மெக்சிகோ போன்ற பிற நாடுகளிலும் நடந்துள்ளன.

இச்சங்கம் ஒப்பியற் கல்வி ஆய்வு (Comparative Education Review) என்னும் ஆராய்ச்சி இதழை

நடத்தி வருகிறது. உலக அளவில் உயர்தரமாக மதிக்கப்படும் ஒப்பியற் கல்வியாய்வுக் கட்டுரைகள், ஒப்பியற் கல்விக் கருத்துகள், நூல் மதிப்புரைகள் போன்றவை இவ்விதழில் வெளிவருகின்றன. உலகின் அனைத்துக் கண்டங்களிலும் நிலவும் கல்விக் கருத்துகள், கல்வி நிருவாகம், கல்வி வளர்ச்சி, கல்விச் சிக்கல்கள் அவற்றிற்கான தீர்வுகள் போன்றவை இவ்விதழில் பெரும்பாலும் இடம் பெறுகின்றன. இவ்விதழை 1957-இலிருந்து இச்சங்கம் வெளியிட்டு வருகிறது.

ஒப்பீட்டு உலகக் கல்விச் சங்கம் வெளியிட்டுள்ள 'மாறிவரும் சோவியத்து நாட்டுப் பள்ளி' (Changing Soviet School) என்னும் நூல் ஒப்பியற் கல்வித் துறையில் மிகச் சிறந்த நூலாகக் கருதப்படுகிறது. இந்நூலில் சோவியத்து நாட்டுக் கல்வி முறையின் வரலாறு, கொள்கை (Theory), நிருவாகம், பாடத்திட்டம் (Curriculum) போன்ற பல கல்விக் கூறுகள் 80-க்கும் மேற்பட்ட கட்டுரையாளர்களால் விவரிக்கப்பட்டுள்ளன.

இச் சங்கத்தின் உறுப்பினர்கள் பெரும்பாலும் அமெரிக்க நாட்டுக்கல்வியாளர்களே. இதில் பிற நாட்டுக்கல்வியாளர்களும் மிகக் குறைந்த எண்ணிக்கையில் இடம் பெற்றுள்ளனர். இதன் முதல் தலைவராகப் பொறுப்பேற்றவர் நியூயார்க்குப் பல்கலைக் கழகத்தைச் சேர்ந்த வில்லியம் பிரிக்மேன் (William Brickman) ஆவார். எஸ்.த.

துணை நூல்கள்:

Bereday, G.Z.F., Brickman, W.W. and Read, G.H., Changing Soviet School, Houghton Miffin, Boston, Massachusetts, 1960.

Brickman, W.W., Comparative and International Education Society: A Historical Analysis. Comparative Education Review, New York, 1977.

ஒப்பீட்டுக் கல்வி மையம்: சிகாகோப் பல்கலைக்கழகத்தில் போர்டு நிறுவனத்தின் (Ford Foundation) நிதியுதவியால் ஒப்பீட்டுக் கல்வி மையம் (Comparative Education Centre) 1957-இல் தொடங்கப் பெற்றது, இக்கல்வி மையத்தின் முதல் நெறியாளர் ஆர்னால்டு ஆண்டர்சன் (Arnold Anderson). கல்வியில்,பண்பாட்டிடை ஆய்வினை (Cross-Cultural Research) வலியுறுத்தும் ஆய்வு மையமாக இம்மையம் விளங்குகிறது.

கல்வியின் பல கூறுகள் பல்வேறு நாட்டுப் பண்பாடுகளை யொட்டி எவ்வாறு வேறுபடுகின்றன? பல்வேறு நாடுகளிலுள்ள சமுதாய அமைப்புகள் அந்தந்தச் சமுதாயங்களிலுள்ள பள்ளிகளுடன் எவ்வகையான தொடர்புகளைக் கொண்டு விளங்குகின்றன? என்பன போன்றவற்றை ஆராய்வதே ஒப்பீட்டுக் கல்வி மையத்தின் தலையாய பணிகளாகும்.

சிகாகோப் பல்கலைக்கழகத்தின் சமூகவியல், வரலாறு, அரசியல் (Political Science), பொருளியல் ஆகிய துறைகளைச் சார்ந்த வல்லுநர்கள் இம்மையத்தின் கல்வியியல் வல்லுநர்களுடன் இணைந்து, புலத்திடையாய்வினை (Inter-Disciplinary Research) மேற்கொள்ளுகின்றனர். மேலும், இக்கல்வி மையம் ஆராய்ச்சியில் ஒப்பீட்டுப் பண்பிற்கு (Comparative Aspect) முதன்மையிடம் தருகிறது; உலகளாவிய நோக்கிற்கு ஆராய்ச்சியில் முதலிடம் இல்லை. இம்மையத்தில் செய்யப்படும் ஆராய்ச்சிகள் பட்டம் பெறுவதற்கும் வகைசெய்கின்றன.

முன்னர், ஒப்பீட்டுக் கல்வி மையத்தில் நடைபெற்ற ஆய்வுகள், ஆப்பிரிக்கச் சமுதாயப் பண்பாடுகளுக்கு மட்டுமே முதலிடம் தந்தன. பின்னர், இக்கல்வி மையத்தின் ஆய்வு இலத்தீன் அமெரிக்கா (Latin America), ஆசியா ஆகிய பகுதிகளில் உள்ள நாடுகளிலும் கவனம் செலுத்தத் தொடங்கியது. இவற்றோடு ஐரோப்பிய நாடுகளில் உள்ள வளர்ச்சியடைந்த சமுதாயப் பண்பாட்டையும், வளரும் நாடுகளில் நிலவும் சமுதாயப் பண்பாட்டையும் இம்மையம் ஒப்பீட்டு ஆய்வுக்கு எடுத்துக் கொண்டது.

இக்கல்வி மையம் ஆசிரியர் பயிற்சி போன்ற முழுநேரப் பணிகளில் ஈடுபடுவதில்லையென முடிவெடுத்துள்ளது. இருப்பினும், உயர்கல்வி, ஆராய்ச்சிப் பயிற்சி ஆகியவற்றில் பிற நிறுவனங்களுக்குக் கருத்துகள் வழங்கி ஆலோசனை தருகிறது.

இம் மையத்தில் மேற்கொள்ளப்பட்ட ஆய்வுகளான வேளாண்மை விரிவாக்கம் (Agricultural Extension), அறிஞர் இடப் பெயர்ச்சி (Brain Drain), சப்பான் நாட்டு வேளாண்மையில் புதுமை போன்றவை கல்விக்கும் பொருளாதாரத்திற்குமுள்ள தொடர்பினை விளக்குகின்றன. 'மாணவர்களின் சமுதாயப் பொருளாதாரத் தகுதியும் அவர்கள் தேர்ந்தெடுத்துப் பயிலும் பள்ளிகளும்' என்ற பொருளில் அனைத்து நாடுகளின் அளவிலும் ஆய்வு மேற்கொள்ளப்பட்டுள்ளது. இக் கல்வி மையத்தால் மேற்கொள்ளப்பட்ட மூன்றாம் வளர்நாடுகளில் மகளிரின் பள்ளிக் கல்வி என்ற பொருளில் செய்யப்பட்ட ஆய்வு குறிப்பிடத்தக்கது. எஸ்.த.

துணை நூல்கள்:

Bereday, G,I.F., Comparative Method in Education Holt, Rinehart and Winston, New Yark, 1964.

Holmes, B., Comparative Education: Some Considerations of Method, Allen and Unwin, London, 1981.

ஒப்பீட்டுச் செலவுக் கோட்பாடு: காண்க: பன்னாட்டு வாணிகக் கோட்பாடு.

ஒப்புதல்: மக்களுடைய தம்மியலான ஒப்புதல் மூலம் அல்லது உடன்பாட்டின் பேரில்தான் ஆளுவோர் குடிகளின்மீது ஆட்சி அதிகாரத்தைக் கையாளுதல் வேண்டும் என்பதே ஒப்புதல் கருத்தின் (Consent Idea) பொருள் ஆகும். இக் கருத்தை அடித்தளமாகக் கொண்ட கோட்பாடே குடியாட்சி அரசாங்கக் கோட்பாடு ஆகும். ஆகையால்,குடியாட்சி அரசாங்கக் கோட்பாடும் ஒப்புதலின் பேரிலமைந்த அரசாங்கக் கோட்பாடே (The Theory of Government by Consent) என்று ஆங்கில ஆசிரியர் இராம்சே மூர் (Ramsay Muir) கூறியுள்ளார். மக்கள் சட்டமன்ற உறுப்பினர்களைச் சுதந்திரமாகத் தேர்ந்தெடுத்தல், நிருவாகமானது சட்டமன்றத்துக்குப் பொறுப்போடு இருத்தல், நீதி மன்றமானது நாட்டின் சட்டங்களை ஆதாரமாக வைத்து அரசாங்கத்துக் கெதிராகவும், குடிமக்களுள் எவருக்கும் எதிராகவும் யாவருடைய உரிமைகளையும் பாதுகாத்தல் முதலிய செயல்வடிவங்களின் வாயிலாக மேற்படி குடியாட்சிக் கருத்து வெளிப்படுகிறது. ஆகையால், ஒப்புதல் என்னும், இக் கருத்து, மக்கள் இனத்தின் அறிவு வளர்ச்சியில் ஓர் உயரிய நிலையை எடுத்துக் காட்டுகின்ற குடியாட்சிக் கோட்பாடே ஆகும். எவருக்கும் பொறுப்பில்லாமல் சட்ட வரம்புகளுக்கு உட்படாமல் எல்லா அதிகாரங்களையும் தம்மிடம் குவித்து வைத்துக்கொண்டு, தம் விருப்பம் போல ஆளுகின்ற எதேச்சாதிகாரியும், மக்களிடத்தில் இயல்பாகக் காணப்படுகின்ற ஒப்புதலின் மீதமைந்துள்ள குடியாட்சிக் கோட்பாட்டைத் தாமும் மதிப்பதாகக் காட்டிக் கொள்ளும் பொருட்டு அதன் சில அமைப்புகளை மட்டும் நிறுவி, (ஆட்சியாளரைத் தேர்ந்தெடுக்கும் முழுச் சுதந்தர உரிமையைக் குடிகளுக்கு வழங்காமல்), தம் ஆட்சியை நடத்துவதினின்றும், இவ்வொப்புதல் கோட்பாட்டின் சிறப்பு நன்கு புலப்படுகிறது.

இடைக்காலத்தின் முற்பகுதியில்: உரோமானியப பேரரசு கி.மு. 9-ஆம் 6-ஆம் நூற்றாண்டுகளுக் கிடையில் ஏற்பட்ட செருமானியக் காட்டுமிராண்டிகளின் படையெடுப்புகளினால் மேற்குப் பகுதியில் முற்றிலும் மறைந்துவிட்டது. புதிய வெற்றியாளர்களாலும் பேரரசை நிறுவ இயலவில்லை. கிறித்தவத் திருச்சபை ஒரு சுதந்திரமான சமூக நிறுவனமாகத் தோன்றினாலும், அதனுடைய அரசியலதிகாரம் அதன் தலைவராகிய போப்பின் தலைமையில் நடு இத்தாலியில் மட்டுமே இருந்தது. கிறித்தவ மறை நூல், அதன் மரபுகள் முதலியவற்றிலும், இயற்கையின் சட்டத்திலும், திருச்சபைக்கு அரசர்களையும், மக்களையும் கட்டுப்படுத்துதற்கு அதிகாரம் உண்டு என்பதிலும், சட்டத்துக்கு இணங்க ஆளும் கடமை அரசர்களுக்கு உண்டு என்பதிலும், திருச்சபையிலும் அரசிலும் உள்ள அதிகாரங்கள் புனிதமுடையவை என்பதிலும், கிறித்தவ நாடுகளனைத்தும் பேரரசராட்சியிலும், குருமார் ஆட்சியிலும் இணைந்துள்ளன என்பதிலும் யாவரும் மாறுபாடின்றி நம்பிக்கையோடிருந்தனர். ஆயினும், சட்டம், அரசாங்கம் ஆகியவை பற்றிச் செருமானிய மக்கள் சில கருத்துகளை ஐரோப்பாவில் பரவச் செய்தனர். அவர்களுடைய கருத்தின்படி, சட்டம் என்பது சமூகம் அல்லது கிளையில் (Community or Tribe) உறுப்பினராகச் சார்ந்துள்ள மக்கள் அனைவருக்கும் உரியதாகும். சட்டம் சமூகத்தவர் அனைவருக்கும் பொதுவான உடைமை (Common Possession), அதன் வழியாகவே மக்கள் அனைவரும் சமூகமாகப் பிணைக்கப்பட்டுள்ளனர். சமூக உறுப்பினர் ஒவ்வொருவருக்கும் கிடைக்கும் அமைதியும் பாதுகாப்பும் சமூக மக்களாலளிக்கப்படும் பாதுகாப்பே ஆகும். குற்றத்துக்காகச் சமூகத்தினின்றும் விலக்கப்படும் தண்டனை வழங்கப்படுமாயின், அவ்வாறு தண்டிக்கப்படுபவர் மக்களாலளிக்கப்படும் அமைதியை இழந்து விடுகிறார். எவரேனும் ஒருவர் ஒரு குறிப்பிட்ட ஆளுக்கோ, குடும்பத்துக்கோ துன்பம் செய்வாராயின், அவர் அவரால் துன்பத்துக் குள்ளானவருடைய அமைதியை இழக்கச் செய்தவராவார். பண்டைய செருமானியச் சட்டம் எழுத்து வடிவத்தில் இல்லாமல், சொல்வடிவத்திலமைந்த வழக்கங்களாகவே இருந்தது. செருமானியச் சட்டங்கள் கி.பி. 6-ஆம் 8-ஆம் நூற்றாண்டுகளில் இலத்தீன் மொழியில் எழுதி வைக்கப்பட்டன. உரோமானியக் குடிமக்களும், செருமானிய மக்களும் கலந்து வாழத் தொடங்கவும், சட்டம் என்பது ஒரு சமூகத்தைச் சேர்ந்த மக்களுடைய உடைமை என்ற பண்டைய கருத்து மாறி, சட்டம் என்பது ஒரு குறிப்பிட்ட நிலப்பகுதி மக்களுக்குப் பொருந்துவதாகுமென்ற கருத்துத் தோன்றிற்று. அரசருடைய சட்டம் என்பது நில இயல்புடையதாக (Territorial) ஆயிற்று. எந்த நிலப்பகுதியில் ஒருகுற்றம் செய்யப்பட்டதோ, அந்த நிலப்பகுதிக்குரிய சட்டத்தின்படி அக்குற்றத்துக்

குரிய தண்டனை கி.பி. 9-ஆம் நூற்றாண்டிலிருந்து வழங்கப்படலாயிற்று. அதற்கு முன்னர்க் குற்றவாளி எந்தச் சமூகத்தைச் சேர்ந்தவரோ, அச்சமூகத்திற்குரிய சட்டப்படியே அவர் தண்டனை பெற்றார். மக்களுடைய போக்கில் அமைந்துள்ள வழக்கங்கள் இயற்கையின் சட்டத்திலிருந்து தோன்றியவை அல்ல. அவை எல்லாம் சட்டம் என்ற ஒரு மரத்திலிருந்து தோன்றிய ஒரு கிளை ஆகும்..

வழக்கறிஞர் தொழில் தோன்றிய பின்னர்ச் சட்டம் என்பது உரிமை என்பதனோடும் (Right), தரும நியாயம் (Equity) என்பதனோடும் ஒத்த பொருளுடையதாகக் கருதப்பட்டது. எந்த ஒரு நிகழ்ச்சியும் அல்லது செயலும் நெடுங்காலமாக வழக்கத்திலிருந்து வந்தால் அது சட்டப்படியானது என்றும், சரியானதென்றும் கொள்ளப்பட்டது. ஆதலின், எந்த ஒரு செயலையும் சரியா, சரியன்றா என்பதைப்பற்றிச் சான்றாளர் குழு (Jury) ஆய்வு செய்யும் முறையும் ஆங்கிலச் சட்டத்தில் தோன்றிற்று. இந்தச் சான்றாளர் ஆய்வு முறையில் ஒரு செயல் அல்லது நிகழ்ச்சி வழக்கமாக இருந்து வந்துள்ளதா; அவ்வழக்கத்தின்படி அது சரியானதா என்றுதான் ஆராயப்பட்டது; அச்செயல் ஏதேனுமொரு சட்டத்தின்படி சரியானதா என்று ஆராயப்படவில்லை. வழக்கமே சரியான சட்டமாகக் கொள்ளப்பட்டபோது, அதன்படி வழக்குகள் விசாரிக்கப்பட்டன. சில குறிப்பிட்ட வழக்குகளை அரசருடைய ஆணையாளர்கள் விசாரிக்கும்போது, பின்பற்ற வேண்டிய ஆணைகளையே (Decrees) அரசர்கள் விடுத்தார்கள். அவர்கள் சட்டம் எதனையும் செய்யவில்லை. அவர்களுடைய ஆணைகள், வழக்கங்களிலிருந்து தெரிய வரும் சட்டங்கள் யாவை என்றுதான் எடுத்துக்காட்டின. இவ்வாறு வழக்கமாகிய சட்டங்களை அறிவித்தல் என்பது அரசரால், மக்கள் எல்லோருடைய சார்பாகவும் செய்யப்பட்டது. சட்டம் என்பது மக்களுக்கு உரியதாகையாலும், அது நினைவுக்கெட்டாத கால முதலாக இருக்கிறபடியாலும், அதனுடைய பிரிவுகளைப் பற்றி ஒரு முக்கியமான அறிக்கையை அரசர் வெளியிடும்போது, மக்கள் அழைக்கப் படுதற்கும், அவர்கள் தங்களுடைய ஆலோசனையை வழங்குதற்கும். உரிமை உடையவராயினர். மெரோவிஞ்சிய அரசர்கள் (கி.பி.6-ஆம் நூற்றாண்டில்) தாங்கள் ஆயர்களையும் (Bishops), பிரபுக்களையும், வேறு பல முக்கியமானவர்களையும் கலந்து கொண்டு தங்களுடைய ஆணைகளை (Capitularies) வெளியிட்டனர். அரசர்கள் கி.பி. 9-ஆம் நூற்றாண்டிலும் மக்களுடைய ஆலோசனைகளைப் பெற்றே ஆணைகளை விடுத்துள்ளனர். இவ்வாறு விடுக்கப்படும் ஆணைகளே மக்களால் ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்டுச் செல்லுபடி ஆகும் தன்மையைப் பெற்றன. மக்களின் பெயரால் விடுக்கப்படும் ஆணைகள் மக்களுடைய ஒப்புதலைப் பெற்றவையாகவும், மக்களைக் கட்டுப்படுத்தக் கூடியவையாகவும் ஆயின. ஆகையால், இடைக்காலத்தின் முற்பகுதியில் மக்களின் பெயரால் அறிவிக்கப்பட்ட சட்டப்பிரிவுகளுக்கு மக்களுடைய ஒப்புதலும் கட்டுப்படுத்தும் ஆற்றலும் இருந்தன. மக்களின் பெயரால் வெளியிடப்படும் ஆணைகள் அல்லது சட்டப்பிரிவுகள் அவர்களுடைய ஆலோசனையின் பேரிலும், ஒப்புதலின் பேரிலும் வெளியிடப்பட்டவையாக ஒப்புக்கொள்ளப்பட்டன. ஒரு சட்டத்துக்கு மக்களைக் கட்டுப்படுத்தும் ஆற்றலை அளிக்கும் முக்கிய காரணி மக்கள் தரும் ஒப்புதலே ஆகும். இங்கு 'ஒப்புதல்' என்பது மக்களுடைய விருப்பத்தைப் பொருளாகக் குறிப்பிடாமல், அது அரசரால் வெளியிடப்பட்டவாறு உள்ள சட்டத்தையே சரியான சட்டமாக மக்கள் ஏற்றுக் கொண்டனர் என்ற பொருளையேகுறிப்பிடுகிறது. சார்லமேன் (Charlemagne) என்ற பேரரசர், தாம் இதே பொருளில், ஆயர்கள், மடத்துத் தலைவர்கள், பிரபுக்கள் மற்றும் கிறித்தவத் திருச்சபையின் பற்றுறுதியுள்ள குடிமக்கள் ஆகிய அனைவரின் ஆலோசனையின் பேரிலும், ஒப்புதலின் பேரிலும் ஓராணையை விடுப்பதாகவும், அதன்படி அவருடைய குடிமக்கள் அதனை ஏற்று, நியாயமாகவும், அதனைப் பின்பற்றியும் நடத்தல் வேண்டுமென்றும் கூறுகிறார். சட்டமென்பது மக்களுடைய ஒப்புதலின் பேரிலும், அரசருடைய அறிக்கையின் பேரிலும் விடுக்கப்படுவதாக கி.பி. 864-ஆம் ஆண்டின் ஆணை ஒன்று கூறுகிறது. ஒரு சட்டத்தை மக்கள் கடைப்பிடிக்கின்றனர் என்பதும், சட்டம் எது என்று தீர்மானித்தற்கு உரியவராக இருப்பவருடைய அறிக்கையுமே, மக்களை ஆளுகின்ற சட்டமானது மக்களுக்கு உகந்ததாக இருக்கிறது என்பதைக் காட்டும் சான்றுகளாகும்.

எருசலேம் நாட்டை ஆண்ட காட்பிரே பிரபு (Duke of Godfrey) அறிவாளரை அனுப்பி அங்கு வாழ்ந்த பல்வேறு நாட்டவருடைய வழக்கங்களையெல்லாம் அறிந்து வரச் செய்து, அவற்றுள் சிறந்த வழக்கங்களையும், செயல் முறைகளையும் தேர்ந்தெடுத்து, அவற்றைத் திருச்சபைத் தலைவர், இளவரசர்கள், பிரபுக்கள் ஆகியோருடைய ஆலோசனையின் பேரிலும், ஒப்புதலின் பேரிலும் எருசலேம் நாட்டு மக்கள் யாவரும் பின்பற்றவும், ஏற்றுக்கொள்ளவும் வேண்டுமென்று ஆணை விடுத்தார். ஆகையால் ஒன்று சட்டமாக உறுதி செய்யப்படுதற்கு, அதனை உடைமையாகப் பின்பற்றுகிற மக்களுடைய ஆலோசனை பெறப்படுதல் வேண்டும். இங்கிலாந்தில் தமக்கு எதிரிகளான பிரபுக்களை உலூவிசுப் (Lewes) போரில் கி.பி. 1264-இல் தோற்கடித்த சைமன் டி

மாண்ட்பர்ட்டு (Simon de Montfort) என்பவர் கி.பி. 1265-இல் முதன் முதலாக ஆங்கிலப் பாராளு மன்றத்தை (மாதிரிப் பாராளுமன்றம் - Model Parliament) நாட்டின் சமூக மக்களுடைய வழக்கங் களே யாவரையும் கட்டுப்படுத்த வல்லவை என்று உணர்ந்து, அவ்வழக்கங்கள் யாவை என்று தெளிவாக வும், உறுதியாகவும் தெரிந்து கொள்ளும் பொருட்டும் அவற்றைச் செயற்படுத்தும் பொருட்டும் கூட்டினார். ஆகையால், சட்டம் என்பது மக்களுக்கு உரியதென் பதும், அது மக்களுடைய ஒப்புதலின் பேரிலேயே கையாளவும் அல்லது திருத்தி அமைக்கவும்படுகிறது என்பதும் யாவராலும் ஒப்புக் கொள்ளப்பட்டன.

குசாநாட்டு நிக்கலாசு கருத்து: கி.பி. 15-ஆம் நூற்றாண்டில் கிறித்தவத் திருச்சபையில் காணப் பட்ட தவறுகளை நீக்கி ஒழுங்கு செய்ய வேண்டிய கட்டாயம் ஏற்பட்டது. அப்போது கிறித்தவத் திருச் சபையின் நிலையை ஆய்ந்து முடிவு செய்வதற்காகப் பல கருத்துகள் கூறப்பட்டன. அவற்றுள் ஒன்றாகக் கிறித்தவத் திருச்சபையின் செயல்களைக் கண்காணிக் கவும், ஒழுங்கு படுத்தவும் பொதுமன்றம் அமைக்கப்படு தல் வேண்டுமென்ற கருத்தைப் பாடுவாவின் மார்சி லியே என்பவரும் (Marsilio of Padua), பாரிசின் சான் என்பவரும் (John of Paris), ஆக்காம் நகரத்து வில்லி யம் என்பவரும் (William of Occam) கூறினர். அவர்கள் கூறிய கருத்துகள்: திருச்சபை என்பது ஒரு முழுமையான, தன்னிறைவுடைய ஒரு சமூகமேயாத லின், அது தொடர்ந்து நிலைபெற்றிருத்தற்கும், ஒழுங்கான ஆட்சிமுறையை நடத்துதற்கும், தன்னி டத்துத் தோன்றும் தவறுகளை நீக்குதற்கும் வேண் டிய அனைத்ததிகாரங்களையும் பெற்றிருத்தல் வேண்டும். ஆகையால், அதனுடைய ஆன்மிக அதி காரங்கள் அதைப் பின்பற்றுகிற மக்களனைவருமடங் கிய தொகுதியாகிய திருச்சபையிலேயே இருக்கின்றன. அது தன் குருமார், பேராயர் ஆகிய உறுப்பினர் வழியாகத் தனது அதிகாரத்தைக் கையாளுகிறது. அவர்கள் செலுத்தும் அதிகாரங்கள் திருச்சபையினு டையவைவே ஆகும். அரிசுடாட்டில் குறிப்பிடும் தன் னிறைவுச் செயல் இயல்புடைய சமூகமானது எவ் வாறு தன் வாழ்க்கைக்கு வேண்டுவனவற்றையெல் லாம் செய்யும் தகுதி பெற்றுத் தன் செயல்களுக் கெல்லாம் தன் நல்வாழ்வு ஒன்றையே காரணமாகக் கொண்டுள்ளதோ அதுபோலவே திருச்சபையும் இருத் தல் வேண்டும். இதைத் தவிர கி.பி. 15-ஆம் நூற் றாண்டில் நிலவிய வேறொரு கருத்தின்படி ஒரு சமூக மக்கள் தம் சட்டத்தைத் தாங்களே செய்யவும், தம் ஆட்சியாளரைத் தாமே நிறுவவும் தம்மிடத்திலேயே அதிகாரம் பெற்றிருந்தனர். அவர்கள் இவ்வாறு, தம் ஆட்சியாளரை அமர்த்தி, வழங்கும் ஒப்புதலே சட்டப்படியான அரசாங்கத்தைக் கொடுங்கோலாட்சி யினின்றும் வேறு படுத்திக் காட்டுகிறது. ஒரு மன் றத்துக்கு இருக்கும் உரிமை அல்லது அதிகாரமானது, அம்மன்றம் சமூகத்தின் வேறாக இருந்து, அதன் சார்பாகப் பேச்சு வார்த்தை நடத்துகிறது என்ற நிலையிலிருந்தே வருகிறது. ஆகையால், மன்ற அதி காரத்தின் செயலினால் விடுக்கப்படும் விதியானது சமூகத்தின் ஒப்புதலைப் பெற்றுள்ளதாக ஆகிறது. இவ்விதி சமூக ஒப்புதலைப் பெற்றிருக்கின்ற கார ணத்தால், ஒப்புதல், விதிக்குக் கட்டுப்படுத்தும் ஆற் றலை அளிக்கிறது. இந்தக் கருத்தைக் குசா நாட்டு நிக்கலாசு என்பவர் (Nicholas of Cusa) கி.பி. 1433-இல் தம் கட்டுரை ஒன்றில் விளக்கி அதனைப் பேசல் நகரத்தில் கூடிய மன்றத்திடம் அளித்தார். அவரு டைய கருத்தின்படி, மக்கள் சேர்ந்த எந்த நிறுவன மும் ஒருமைப்பாடு உடையதாக இருத்தல் வேண்டும். இவ்வகையில் பார்க்கும்போது திருச்சபையைக் கண் காணிப்பதற்காகத் தோன்றும் மாமன்றம் தலைமை யான அதிகாரம் உடையது. எவ்வாறெனில், அது ஒரு தனியாளைவிடத் திருச்சபை முழுவதின் ஒப்புத லையும் மிகத் திறமையாக எடுத்துக் காட்டுகிறது. இத்தகைய ஒப்புதலும் மன்றத்தார் வழக்கத்தைப் பின்பற்றுதலின் வாயிலாகத் தெரிவிக்கப்படுகிறது. இவ்வழக்கமும் சரியா என்பதனை ஆற்றலோடு எடுத் துக் கூற வல்லது மன்றமே தவிரத் தனிப்பட்ட ஒரு வரல்லர். பேராயர் விடுத்த பல ஆணைகள் சட்டத் தின் கட்டுப்படுத்தும் ஆற்றலைப் பெறாமற் போன தற்குக் காரணம், அவை மக்களுடைய ஒப்புதலைப் பெறாமையே ஆகும். இதே போல வழக்கொழிந்து விடுகிற எந்த ஒரு சட்டமும் தனது கட்டுப்படுத்தும் ஆற்றலை இழந்து விடுகிறது. 'ஒவ்வொரு சட்டமும், நாட்டிற்கும் இடத்துக்கும் காலத்துக்கும் ஒத்து வருவ தாக அல்லது ஏற்புடையதாக இருத்தல் வேண்டும்'. இப்பொதுவான பொருளிலேயே எல்லா அரசாங்க மும் ஒப்புதலைச் சார்ந்துள்ளதாகும். 'இயற்கையிலே மனிதர்கள் யாவரும் சுதந்திரமாக இருக்கின்ற கார ணத்தால், தண்டனைகளின் வாயிலாகக் குடிமக்களை ஒருவருக்கொருவர் துன்பம் செய்யாமல் தடுக்கவும், நன்மை செய்யுமாறு அவர்களுடைய சுதந்திரத்தைக் கட்டுப் படுத்தவும் வல்ல அதிகாரமானது, குடிமக் களுடைய ஒருமைப் பாட்டிலிருந்தும், அவர்களுடைய ஒப்புதலினின்றும் தான் தோன்றுகிறது. இவ்வதி காரம் ஓர் எழுதப்பட்ட சட்டத்தில் கூறப்பட்டாலும் அல்லது ஓர் ஆட்சியாளரிடத்தில் காணப்பட்டாலும், அதன் தோற்றத்தைப் பொறுத்தவரை இதுவே உண்மை. எவ்வாறெனில் இயற்கையிலே மனிதர்கள் எல்லாரும் சமமான வலிமையும் சமமான சுதந்திர மும் உடையவராயின், ஒருவரால் மற்ற அனைவர் மீதும் செலுத்தப்படும் நிலையான, உண்மையான

ஆளும் அதிகாரமும், மற்ற அனைவருடைய தேர்வின் வழியாகவும் ஒப்புதலின் வழியாகவும் நிறுவப்படுதல் இயலும். இது போலவே ஒரு சட்டமும் (மக்களின்) ஒப்புதலின் வாயிலாகவே நிறுவப்படுகிறது. நிக்கலாசு கூறும் இந்த இயற்கையின் சட்டம் பற்றிய கருத்து களும், குடிமக்களின் உரிமைகள் பற்றிய கருத்து களும் கி.பி. 18-ஆம் நூற்றாண்டின் புரட்சிக் கோட் பாடுகளுக்கு முன்னோடிகளாய் அமைந்தன.

ஊகனட்டுகள் கருத்து: கி.பி. 16-ஆம் நூற்றாண் டில் பிரஞ்சு சீர்திருத்தக் கிறித்தவர்களின் (Protestants) சமய, சமூக அமைப்புகளைப் பற்றிய கருத்து களைக் 'கொடுங்கோலருக் கெதிராகச் சுதந்திரப் பாதுகாப்பு' என்ற நூல் கூறும் போது மக்களுடைய ஒப்புதலைக் குறிப்பிடுகிறது. (இந்நூல் கி.பி. 1581-இல் பிரஞ்சில் எழுதப்பட்டு, கி.பி. 1648-இல் ஆங்கிலத்தில் 'A Defence of Liberty Against Tyrants' என்ற தலைப்பில் வெளியிடப்பட்டது). கடவுள் ஒரு கட்சி யாகவும், மக்களும் அரசரும் மற்றொரு கட்சியாகவும் அமைந்து ஓர் ஒப்பந்தம் செய்து கொண்டதன் வாயிலாகச் சமூகமே ஒரு திருச்சபையாகத் தோன்ற, அதிலுள்ள மக்கள் உண்மையான, யாவராலும் ஏற்றுக் கொள்ளப்படக்கூடிய, இறை வழிபாட்டைச் செய்ய வேண்டிய கடமையை ஏற்றுக் கொள்ளு கின்றனர். இரண்டாவது, ஓர் ஒப்பந்தத்தில் அரசர் ஒரு கட்சியாகவும், மக்கள் ஒரு கட்சியாகவும் அமைந் துள்ளனர். இவ்வொப்பந்தத்தின்படி, மக்கள் ஒரு நியாயமான, சட்டப்படியான அரசாங்கத்தின் பாது காப்பைப் பெறும் வரையில் அம்மக்கள் அவ் வரசருடைய அரசாங்கத்துக்குக் கீழ்ப்படிதல் வேண்டும். இவ்வொப்பந்தத்திலிருந்து, ஆட்சி யாளருடைய அதிகாரமானது மக்களால் அவருக்கு வழங்கப்பட்ட ஒன்று என்றும், அவ்வதிகாரமும், மக் களுடைய ஒப்புதல் (Consent) இருக்கும்வரைதான் கையாளப்படுதல் கூடுமென்றும் தெரிய வருகிறது.

ஒப்பந்தக் கோட்பாட்டுக் கருத்து: அரசியற் கோட்பாடுகளைப் பற்றிய வரலாற்றில் கி.பி. 17-ஆம் நூற்றாண்டில் பண்டைய கோட்பாடாகிய இயற் கையின் சட்டத்துக்கு ஒரு புதிய வடிவம் அல்லது விளக்கம் கொடுக்கப்பட்டது. அதன்படி, ஏதேனும் ஒரு கடமையானது எவரையும் கட்டுப்படுத்தக்கூடிய தாக ஆக வேண்டுமாயின், அதனோடு தொடர் புடைய கட்சிகளால் அது தம் விருப்பத்தின்பேரி லேயே ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்டிருத்தல் அல்லது ஒப்புக் கொள்ளப்பட்டிருத்தல் வேண்டும். தீர ஆராயு மிடத்து, கடமை என்பது வல்லந்தத்தால் (Force) விதிக்கப்படக்கூடிய ஒன்று அன்று. அது எந் நிலையிலும் மக்கள் தமக்குத் தாமே விதித்துக் கொண்ட ஒன்றே ஆகும். ஒருவர் மற்றொருவருக்குச் செய்ய வேண்டிய கடமையாயினும், அவர் சமூகத் துக்குச் செய்ய வேண்டிய கடமையாயினும், அது அவராலேயே ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்ட கடமை ஆகும். இயற்கைச் சட்டத்தினடிப்படையில் அமைந்த அரசி யற் கோட்பாட்டின்படி அரசாங்கம் (அல்லது அரசு என்பது) ஒப்புதலின் பேரில் (அதாவது ஒப்பந்தத்தின் பேரில்) தோன்றியது. மக்கள் ஒருவரோடொருவர் கொண்டுள்ள தொடர்புகளை உள்ளூர் அல்லது நாட்டுச் சட்டங்களும், அரசுகளுக்கிடையேயுள்ள தொடர்புகளைப் பன்னாட்டுச் சட்டமும் ஒழுங்கு படுத்தி வரையறை செய்கின்றன.

ஊக்கரின் கோட்பாட்டுக் கருத்து: கி.பி. 16-ஆம் நூற்றாண்டில் இங்கிலாந்தில் வாழ்ந்த இரிச்சர்டு ஊக்கர் என்ற சீர்திருத்தக் கிறித்தவ ஆசிரியர் 'திருச்சபை அரசியலமைப்பின் சட்டங்கள்' (The Laws of Ecclesiastical Polity) என்ற தம் நூலில் ஆங் கில அரசாங்கத்தால் நிறுவப்பட்ட ஆங்கிலத் திருச் சபையை எதிர்த்த தீவிர சீர்திருத்தக் கிறித்தவர்களா கிய ஆங்கிலத் தூய்மைக் கிறித்தவர்களுக்கு (Puritans) மறுப்புக் கூறினார். அதில் அவர் சட்டம், அரசாங்கம் முதலியவற்றின் தத்துவத்தை ஆய்வு செய்து, திருச் சபை அரசாங்கம் என்பது குடிமைச் சமூகத்தின் ஒரு பகுதியே ஆகுமென்றும், ஆங்கில மக்கள் யாவரும் இங்கி லாந்தின் திருச்சபைச் சட்டத்துக்கு அறிவினடிப்படை யில் கீழ்ப்படிய வேண்டியவர்களே என்றும், தூய்மை யாளர் (Puritans) அதற்குக் கீழ்ப்படிய மறுத்தற்குக் காரணம் ஏதும் அறிவினடிப்படையிலோ சமய அடிப் படையிலோ இல்லையென்றும் கூறினார். அவருடைய கருத்தின்படி, காரணமாகிய அறிவின் சட்டம் என் பதைப் பகுத்தறிவுடையவர் என்ற காரணத்தால் ஒவ் வொருவரும் பின்பற்ற வேண்டிய கட்டுப்பாட்டிலிருக் கிறார். இவ்வறிவு, ஒருவர் நன்மையை உணருமாறும், அதனைத் தேடுமாறும் தூண்டுகிறது. ஆகையால், 'அறிவு ஒருவர் செய்யவேண்டிய செயல்களைப் பற் றிய ஒரு கருத்தைத் தருகிறது' என்பதே வாழ்வின் விதி ஆகும். இவ்வறிவின் விதிகளை மனிதருக்கு உணர்த்தும் அடையாளமாக இருப்பது மனிதர் அளிக் கும் ஒப்புதலே ஆகும். மிகவும் ஆதாரமாக அல்லது அடிப்படையாக உள்ள அறிவின் விதிகளெல்லாம் மனிதர்களால் இயற்கையில் கற்றுக் கொள்ளப்பட் டுத் தெரிந்து கொள்ளப்பட்ட உடனேயே அவை யாவராலும் ஒப்புக் கொள்ளப்பட்டவையாகவும் ஆகி விடுகின்றன. மனிதர்கள் யாவரும் தாங்கள் கூடிவாழ் வதற்காகத் தீர்மானித்துக் கொண்ட விதிகளெல் லாம் வெளிப்படையாகவோ குறிப்பாகவோ ஒப்புக் கொள்ளப்படுகின்றன. அரசாங்கத்துக்கு மக்கள் கீழ்ப் படிதற்குக் காரணம், அவர்கள் யாராயினும் ஒருவ

ரால் தாங்கள் ஆளப்படுதலுக்கு ஒத்துக் கொண்டு அளிக்கும் பொது ஒப்புதலே ஆகும். இத்தகைய ஒப்புதல் இல்லாமல் ஒரு மனிதர் மற்றவருக்கு மேலதிகாரியாகவோ நீதிபதியாகவோ இருத்தற்குக் காரணம் ஏதும் இருத்தல் இயலாது. இவ்வொப்புதலும் பேராளர்கள் வாயிலாக அளிக்கப்படுதல் கூடும். ஒப்புதல் இன்றி ஆளுதல் கொடுங்கோன்மை அல்லது எதேச்சாதிகாரம் ஆகும்.

சமப்படுத்துவோர் கருத்து: இங்கிலாந்தின் அரசா முதலாம் சார்லசுக்கும் தூய்மையாளர் பாராளுமன்றத்துக்குமிடையே நடைபெற்ற உள்நாட்டுப் போரில் (கி.பி. 1642-49) தூய்மையாளர்களை மிகுதியுமுடைய புது மாதிரிப்படை கிராம்வெல்லின் தலைமையில் வென்று பாராளுமன்றத்தைக் கட்டுப்படுத்தி, அரசருக்குக் கொலைத் தண்டனை வழங்குமாறு செய்தது. இந்த உள்நாட்டுப்போர் முடிவுற்றதும், தூய்மையாளர்களிடையே தோன்றிய தீவிரக் குடியரசுக் கட்சியே சமப்படுத்துவோர் கட்சி (The Levellers) எனப்படும். இதன் தலைவர் சான் லில்பர்ன் (John Lilburne) என்பவர், உள்நாட்டுப் போரில் அரசருக்கெதிராகப் புதுமாதிரிப் படையில் போர் செய்தார். போரின் முன்பகுதி முடிந்ததும், கிராம்வெல், அரசர் சார்லசுடன் பேச்சு வார்த்தை நடத்தி, அவர் அரசியலமைப்புக்கு உட்பட்ட முடியாட்சித் திட்டத்துக்கு ஒத்துக் கொள்ளுவாரா என்று அறிய முயன்றார். அம்முயற்சியை இலில்பர்னும் சமப்படுத்துவோரும் எதிர்த்து, நாட்டிற்கு ஒரு குடியரசு அரசாங்கத்தை நிறுவ மக்களின் ஒப்புதல் என்ற ஒரு திட்டத்தை, அளித்தனர். இத்திட்டத்துக்கு நாட்டு மக்களின் ஒப்புதல் உண்மையில் இல்லை. கிராம்வெல் நிறுவிய ஆட்சியை அவர்கள் இராணுவச் சருவாதிகாரம், வல்லந்த ஆட்சி என்று கூறி எதிர்த்தனர். அவர்கள் நிறுவ எண்ணிய தூய்மையாளர் குடியரசை நிறுவுதல் இயலாது. ஏனெனில், அதன் அடிப்படையில் சுதந்திரத் தேர்தல் நடத்தப்பட்டால், அரசச் சார்பாளர்களே (Cavalier majority) பெரும்பான்மை இடங்களைப் பெறுவர். ஆகையால், அவர்களுடைய திட்டத்தைக் கிராம்வெல் ஏற்றுக் கொள்ளாமல், தம்விருப்பப்படியே இராணுவ ஆட்சியை நடத்தினார். சமப்படுத்துவோர் படையில் ஒரு பெருங் கலகத்தை உண்டாக்கினர். இக்கலகத்தைக் கிராம்வெல் மிகவும் பாடுபட்டு அடக்கினார். குடியரசு அரசாங்கம் இலில்பர்ன் மீது நாட்டுத் துரோகக் குற்றத்தை இருமுறை சாட்டி, நீதிமன்ற விசாரணைக்கு உட்படுத்த, நீதிமன்றம் இரு முறையும் அவருக்கு விடுதலைத் தீர்ப்பு வழங்கிற்று. இலில்பர்ன் மிக்க மகிழ்ச்சியுடன் 'இலண்டன் மக்களால் வரவேற்கப்பட்ட நிகழ்ச்சி, இராணுவ ஆட்சியை இலண்டன் மக்கள் வெறுத்தனரென்று தெளிவாகக் காட்டிற்று. அயர்ட்டன் முதலிய அரசாங்க ஆதரவாளர்கள் மக்கள் யாவருக்கும் வாக்குரிமை அளித்தால், சொத்துரிமை அழிக்கப்பட்டுக் குழப்பம் தோன்றுமென்று கூறி அதனை எதிர்த்தனர். இதற்கு விடைகூறிய சமப்படுத்துவோர் 'சட்டம் என்பது மக்களுடைய ஒப்புதலின்பேரில் செய்யப்படாவிட்டால், சட்டம் செய்யும் மன்றத்தில் மக்களுக்குப் பிரதிநிதித்துவம் இல்லாவிட்டால், அச்சட்டத்திற்குக் கீழ்ப்படியுமாறு மக்களைக் கட்டாயப் படுத்துவதற்கு என்ன நியாயம் இருக்கிறது?' என்று கேட்டனர்.

ஆங்கிலச் சமூகம் நில உடைமையை ஆதாரமாக உடையதாகையாலும், அதிலுள்ள ஒவ்வொரு சுதந்திரத் தனி ஆளும் தனியார் சுதந்திரத்தைப் பேணும் தன்னல நோக்கத்துடன் ஒத்துழைக்கின்றபடியாலும், சமப்படுத்துவோருடைய கருத்துகள் ஆய்வுக்கு உகந்தவை ஆகும். அவர்களுடைய கருத்துகள் அவர்கள் வரைந்த மக்களின் உடன்பாடு அல்லது ஒப்புதல் என்ற பத்திரத்தில் காணப்படுகின்றன. பாராளுமன்றத்தினுடைய சட்டமியற்றும் அதிகாரமும் மக்களால் அதற்கு வழங்கப்பட்ட ஒன்றே ஆகும். ஆகையால், அரசருடைய நிருவாக அதிகாரத்துக்கு எதிராக மக்களுடைய உரிமைகளைப் பாதுகாத்தல் எவ்வளவு முக்கியமோ, அவ்வளவு முக்கியம் மக்களுடைய பிரதிநிதிகள் அல்லது சார்பாளர்களடங்கிய பாராளுமன்றத்தின் அதிகாரங்களுக்கெதிராகவும் மக்களுடைய அடிப்படை உரிமைகளைப் பாதுகாத்தல் பெற்று விளங்குகிறது. ஆகையால், பாராளுமன்றத்தாலும் மீறப்பட இயலாத, மக்களுடைய அடிப்படை உரிமைகளை ஓர் எழுதப்பட்ட அரசியலமைப்புச் சட்டத்தின் வாயிலாக நிறுவுதல் வேண்டும். சமப்படுத்துவோர் கூறிய இக்கருத்துகளினடிப்படையில் வரையப்பட்ட மக்களின் ஒப்புதல் என்ற பத்திரமே, எவராலும் மாற்றப்பட இயலாத ஓர் அரசியலமைப்புச் சட்டமாக, கி.பி. 1653-ஆம் ஆண்டில் காப்பாளர் ஆட்சியை (Protectorate) நிறுவிய அரசாங்கப் பத்திரம் (Instrument of Government) என்ற ஒரு பத்திரத்தின் ஒரு பாகமாகச் சேர்க்கப்பட்டது. அது இவ்வாறு பாராளுமன்றத்தின் சட்டம் செய்யும் அதிகாரத்துக்கு வரம்புகளை ஏற்படுத்திற்று. (இவ்வாறு அரசாங்கத்தின் அதிகாரங்களுக்கு வரம்புகளை ஏற்படுத்தும் வழிதான் அமெரிக்கக் குடியேற்ற நாடுகளால் அவை சுதந்திரம் பெற்றதும் பின்பற்றப்பட்டது). சுருங்கக் கூறுமிடத்து சமப்படுத்துவோரின் கருத்துகள் வருமாறு: (1) ஒவ்வொரு மனிதருக்கும் குறைந்த அளவேனும் இன்றியமையாத அரசியலுரிமைகளைப் பெற உள்ளார்ந்த உரிமை உண்டு. (2) சட்டமன்றச் சார்பாளர்களை அல்லது பேராளர்களைத் தேர்ந்தெடுப்பதில் கலந்து கொள்ளு

தலின் வழியாக ஒவ்வொருவரும் தம் ஒப்புதலைத் தெரிவிக்கிறார். (3) மக்களுடைய மாற்றப்பட இயலாத ஆதார உரிமைகள் ஓர் எழுத்து வடிவத்திலான பட்டியலின் வழியாகப் பாதுகாக்கப்படுதலும், மக்களுடைய இறைமை அதிகாரத்தின்படி அரசாங்கத்தின் ஒவ்வொரு பாகமும் வரம்புபடுத்தப்படுதலும் வேண்டும். (4) தனியார் உரிமைகளுக்குப் பாதுகாப்பு என்ற ஒன்றுதான் அரசாங்கமும் சட்டமும் இருத்தற்கான ஒரே காரணம் அல்லது நியாயம் ஆகும்.

சான் மில்ட்டன் கருத்து: ஆங்கிலக் கவிஞர் சான் மில்ட்டன் 'அரசர்கள், நீதி அதிகாரிகள் ஆகியோரின் பதவி' என்ற தலைப்பில் எழுதிய ஒரு நூலில், மக்கள் சுதந்தரமாகப் பிறந்தவர்கள். அவர்கள் தங்களுடைய பாதுகாப்புக்காக அரசாங்கங்களை நிறுவினரென்னும் ஒரு கருத்தை ஆதாரமாக வைத்து, அரசாங்கத்தின் அதிகார வரம்புகளைக் கூறுகிறார். 'அதிகாரிகளிடத்திலும் அரசர்களிடத்திலும் இருக்கிற அதிகாரமானது, மக்களிடமிருந்து அவர்களால் பெறப்பட்ட, மக்களால் மாற்றப்பட்ட, அல்லது பொறுப்பாக ஒப்படைக்கப்பட்ட அதிகாரமே தவிர வேறன்று. இதுவும் எல்லோருடைய பொது நன்மைக்காகவே ஒப்படைக்கப்பட்டது. இவ்வாறு ஒப்படைத்த மக்களிடமே அதிகாரமானது அடிப்படையில் தங்கி இருக்கிறது. இவ்வதிகாரத்தை அவர்களுடைய இயற்கையான பிறப்புரிமையை அழித்தாலல்லாமல், அவர்களிடமிருந்து எடுத்தல் இயலாது'. ஒவ்வொரு மனிதருக்கும் தம்மைப் பாதுகாத்துக் கொள்ள இருக்கும் உரிமையின் இடத்தையே பொது அதிகாரி பெற்றுள்ளார். சட்டம் என்பது பொது அதிகாரியின் அதிகாரத்துக்கு வரம்பு ஏற்படுத்தவும், அவரைக் கட்டுப்படுத்தவும் இருக்கிறது.

சிட்னி, இலாக்கு ஆகியோர் கருத்துகள்: அல்செர்னான் சிட்னி (Algernon Sidney) என்பவர் மில்ட்டனைப் போன்று ஒரு குடியரசு ஆதரவாளர். அவர் கிராம்வெல்லின் ஆட்சிக் காலத்திலும், பின்னர் மீட்கப்பட்ட முடியாட்சியில் இரண்டாம் சார்லசு ஆட்சியிலும் வாழ்ந்தவர். அவர் அரசாங்கத்தைப் பற்றிய ஆய்வுகள் (Discourses Concerning Government) என்ற கட்டுரையை கி.பி. 1680க்கும் 1683க்கும் இடைப்பட்ட காலத்தில் எழுதினார். அவர் அதில், அரசர் சட்டத்துக்கு உட்பட்டவர், அவர் மக்களுக்குப் பொறுப்புடனிருக்க வேண்டியவர், அவர் நாட்டின் பகைவரெனப் பதவி நீக்கம் செய்யப்படுதலும் கூடும் என்று எழுதினார். அவர் அரசருக்கெதிரான ஒரு சூழ்ச்சியில் தொடர்புடையவரெனக் குற்றம் சாட்டப்பட்டு கி.பி. 1683-இல் மரண தண்டனை கொடுக்கப் பெற்றார். அவர் கூறிய கருத்துக்களாவன: 'எல்லா மக்களும் தங்களைத் தாங்களே ஆளுதற்கு இயற்கை உரிமை உடையவர்கள். தகுதியுடைய ஆட்சியாளர் யார் என்று அறிந்து, அவர்கள் ஆட்சியாளர்களைத் தேர்ந்தெடுத்தல் இயலும். அரசாங்கமானது தனது அதிகாரத்தை மக்களிடமிருந்து பெறுகிறது. அது அவர்களுடைய பாதுகாப்பையும் நலனையும் பேணும் பொருட்டு இருக்கிறது. இந்த நோக்கங்களுக்கு அது பொறுப்பு உடையது'. மக்கள் என்பது வல்லுநரால் தலைமை தாங்கப் பெறுகிற ஒரு சமூகமே தவிர, உள்ளார்ந்த உரிமைகளையுடைய சமத்துவமான தனியாட்கள் நிறைந்த கூட்டம் அல்லது தொகுதி அன்று.

கி.பி. 17-ஆம் நூற்றாண்டின் பிற்பகுதியிலும், 18-ஆம் நூற்றாண்டின் முற்பகுதியிலும் வாழ்ந்த சான் இலாக்கு (John Locke) ஒப்புதல் என்பதை விளக்கிச் சில கருத்துகளைக் கூறினார். அவை யாவன: இயற்கை நிலையில் வாழ்ந்த மனிதர் அமைதியான சூழ்நிலையிலும், ஒருவருக்கொருவர் உதவி செய்யும் மனப்பான்மையிலும் இருந்தனர். ஒவ்வொருவருக்கும் தம் உயிர், உடைமை, ஆள் முதலியவற்றைப் பாதுகாத்துக் கொள்ளும் இயற்கை உரிமைகள் இருந்தன. இந்த இயற்கை நிலை, குடிமைச் சமூகம் அல்லது அரசு தோன்றுதற்கு முற்பட்ட காலத்திலிருந்தது. இச்சூழ்நிலையில் வாழ்ந்த மக்களுடைய ஒப்புதலின் பேரிலேயே குடிமைச் சமூகம் (Civil Society) தோன்றிற்று. பொது மக்களின் நலனுக்காகச் சொத்துகளை ஒழுங்குசெய்து பாதுகாக்கும் பொருட்டும், அதற்கான சட்டங்களைச் சமூகத்தின் ஆற்றலைப் பயன்படுத்தி நிறைவேற்றும் பொருட்டும் சட்டங்கள் தேவைப்படுகின்றன. இச்சட்டங்களை அவற்றுக்குரிய தண்டனைகளோடு நிறைவேற்றும் உரிமையே குடிமை அதிகாரம் (Civil Power) ஆகும். இத்தகைய சட்டம் செய்யும் அதிகாரமும் மக்களின் ஒப்புதல் வழங்கப்பட்டால்தான் தோன்ற இயலும். இவ்வொப்புதல் வெளிப்படையாக அல்லாமல், குறிப்பாக வழங்கப்பட்டாலும், அது ஒவ்வொருவராலும் தமக்காகவே அளிக்கப்படுதல் வேண்டும். ஒவ்வொருவருக்கும் தம்மையும் தமது உடைமையையும் பாதுகாத்துக் கொள்ளக்கூடிய தனியாள் உரிமையினின்றுதான் குடிமைச் சமூகத்தின் அதிகாரம் தோன்றுகிறதே தவிர, அதற்கென்று தனியாக எந்த உரிமையும் இல்லை.

தாவீது கியூம் மறுத்தல்: ஒப்புதல் கோட்பாட்டுக்கு அடிப்படையான பயன்வழிக் கோட்பாடு மனித இயல்பைப் பற்றிய ஒரு தவறான கருத்து என்று தாவீதுகியூம் (David Hume) என்ற இசுகாட்லாந்திய தத்துவச் சிந்தனையாளர் கூறி, அதனை மறுத்தார்,

மனிதர் துன்பத்தை நீக்கி, இன்பத்தை நாடும் தன்னல நோக்கத்துடனேயே எப்பொழுதும் செயற்படுபவரல்லர். தன்னல உணர்வோடு கூடப் பிறர்நலத்துக்காகத் தமது இடர்ப்பாட்டையும் பொருட்படுத்தாமல் செயற்படும் பிறர்நல நோக்கமும் அவர்களிடம் கலந்தே காணப்படுகிறது. ஆகையால் தங்களுடைய உயிர், உடைமை, ஆள் உரிமைகளைக் காப்பாற்றிக் கொள்ளும் ஒரே நோக்கத்துடன்தான் தங்களுடைய தற்காப்பு உரிமையை, குடிமைச் சமூகத்திடம் அளித்து விடுவதாகத் தமக்குள் ஒப்புதல் அளித்துக் கொண்டு, அல்லது ஒத்துக் கொண்டு குடிமைச் சமூகத்தை அமைத்தனர் என்று கூறுதல் தவறு ஆகும்.

கிரீன் கருத்து: கி.பி. 19-ஆம் நூற்றாண்டில் வாழ்ந்த ஆங்கில அரசியற் சிந்தனையாளர் தாமசு இல் கிரீன் (Thomas Hill Green)என்பவர், (கி.பி. 1836 –1882) ஒப்புதலைப் பற்றிச் சில கருத்துகளைக் கூறினார்.அவர் கி.பி. 1880-இல் 'தாராளச் சட்டங்களும் ஒப்பந்தம் செய்யும் சுதந்தரமும்' என்ற தலைப்பில் ஆற்றிய அரியதோர் சொற்பொழிவில், தாராளச் சட்டத்தின் நோக்கம், சுதந்தரம் என்பதன் உட்பொருள், சுதந்தர அரசாங்கத்தின் பணி, அரசாங்கத்தின் ஆதாரம், மனித உரிமை முதலிய கருத்துகளை ஆய்வு செய்து விளக்கம் கூறினார். அதில் அவர் அரசாங்கத்தின் ஆதாரமாக இருப்பது மக்களுடைய விருப்பமே தவிர வல்லந்தம் அன்று என்று கூறினார். 'ஒரு சம உரிமையுடைய ஆள் மற்றொரு சம உரிமையுடைய ஆளுடன் இணைந்து வாழுமாறு எந்தச் சமூகம் ஆக்கப்பட்டிருக்கிறதோ, எந்தச் சமூகத்தில் அதனுடைய உறுப்பினர்கள், அந்தக் கூட்டத்துக்கும் அதனுடைய நோக்கங்களுக்கும் பற்றுறுதியோடிருக்கிறார்களோ, அந்தச் சமூகமே உயர்தர வடிவத்தில் அமைந்த சமூகமாகும். இத்தகைய சமூகத்தில் ஓர் உறுப்பினராக, அதனுடைய பணியில் பங்கு பெற்று, அதில் சிறப்பான செயலாற்றி இருப்பதுதான், ஒருவர் முழுவளர்ச்சியுடைய மனிதப் பண்புகளைப் பெறுதலும் ஒருவருக்குக் கிடைக்கக் கூடிய மிக உயரிய மனநிறைவும் ஆகும். மிகப்பெரிய அதிகாரத்தைப் பெற்று, எதேச்சாதிகாரமாகச் செயற்படும் அரசாங்கமும் கூட ஒரு சமூகத்தை வல்லந்தத்தினால் மட்டுமே இணைத்து வைத்தல் இயலாது.இந்த அளவிற்குத்தான் அரசாங்கங்கள் ஒப்புதலின் வாயிலாகத் தோன்றுகின்றன என்ற பழைய கருத்து உண்மையாகும். அரசாங்கம் என்பது மக்களுடைய விருப்பத்தைச் சார்ந்திருக்கிறதே தவிர வல்லந்தத்தைச் சார்ந்திருக்கவில்லை'.

ஒருவரை ஒரு சமூகத்தோடு பிணைப்பது, அவரிடத்தில் இயல்பாக உள்ளதும் அவரைத் தூண்டுவதுமாகிய ஆதாரச் சமூக உணர்வே (Fundamental Social impulse) ஆகும். ஆகையால் சமூகத்தில் ஒவ்வொருவரும் மற்றவரோடு சமமான ஒழுக்க இயல்புடையவராகக் கலந்து, ஒருவரை ஒருவர் மதிக்கின்றனர். யாவரும் தமக்குத் தாமே எண்ணவும் செயலாற்றவும் சுதந்திரமுடையவர். ஆகவே, ஒவ்வொருவரும் தத்தம் எண்ணத்துக்கும் செயலுக்கும் அவர்களே முழு ஒழுக்க இயல்பான பொறுப்புடையவர்கள். இப்பொறுப்புணர்வுதான், அவர்களுடைய எண்ணத்துக்கும் செயலுக்கும் வழிகாட்டியாக இருந்து அவற்றைக் கட்டுப்படுத்துகிறது. மக்கள் சுதந்திரமான ஒழுக்க இயல்பான செயலிகள் (Free Moral Agents). ஆகையால் அவர்கள் மீது அரசால் செலுத்தப்படும் வல்லந்தம் மிகவும் குறைவாகவே இருத்தல் வேண்டும். இம்மானுவல் காண்டு (Immanuel Kant) என்ற செருமானியச் சிந்தனையாளரைப் போலக் கிரீனும், நல்ல பல குறிக்கோள்களை உடையதே சமூகம் என்றும், ஆகையால் அதிலுள்ள ஒவ்வொருவரும் ஒரு குறிக்கோளாகவே (End) கருதப்படுதல் வேண்டுமே தவிர, ஒரு கருவியாகக் (Means) கருதப்படுதல் கூடாது என்றும் கூறினார். ஆகையால் உண்மையில் ஒரு தாராள இயல்புடைய சமூகத்துக்கு அடையாளம், அதிலுள்ள யாவருக்கும், ஒழுக்க இயலானவற்றைத் தமக்குத் தாமே தீர்மானித்தற்கு உரிமையும், ஒழுக்க இயலான மதிப்பைப் பெறுதற்கு உரிமையும் கிடைக்குமாறு செய்தலே ஆகும். உரிமை (Right) என்பது, ஒருவருக்குச் செயலாற்றும் சுதந்திரத்திலுள்ள பற்றையும் அத்தகைய சுதந்திரமானது பொதுநலனுக்கு உண்மையில் உதவுகின்ற காரணத்தினால் அச்சுதந்திரத்தின் மீதுள்ள பற்று நியாயமானதே என்று சமூகம் ஒப்புக்கொள்ளுதலையும் குறிப்பிடுகிறது. செயலாற்றும் சுதந்திரம் என்பது ஒருவர் தமது உள்ளார்ந்த ஆற்றல்களையும் தகுதிகளையும் வளர்த்துக் கொள்ளுதற்கு இருக்கின்ற உணர்வை வெளிப்படுத்துதலேயாகும். ஆகையால் மனிதருடைய செயல்களெல்லாம் துன்பத்தைத் தவிர்த்து, இன்பத்தை நாடும் நோக்கத்தையே உடையன என்ற பழைய பயன்வழிக் கோட்பாடு (Old Hedonistic Theory) முற்றிலும் தவறு ஆகும். மனித இயல்பில் பல நோக்கங்களும் போக்குகளும் காணப்படுவதால், அவை பொதுவாக இன்பமென்ற குறிக்கோளை நாடாமல்,தெளிவான மனநிறைவுகளை நோக்கி இயங்குகின்றன. ஆகையால் ஒருவருடைய செயலும் சுதந்தரப் பற்றும் மற்றவர்களுடைய பற்றுகளையும் மதித்தல் வேண்டும்; ஆகையால் பொதுநலனே அத்தகைய செயற் சுதந்தரத்துக்கு இசைவளிக்கிறது.

ஓர் ஒழுக்க இயல்புடைய சமூகத்திலே உள்ள ஒவ்வொருவரும் சமூகத்தின் பொதுநலன்களைக்கவனித்து,

அதன் பொருட்டுத் தமது சுதந்திர உரிமைகளுக்கு வரம்புகளை ஏற்படுத்திக் கொள்ளுகிறார். அச்சமூகமும், ஒவ்வொரு தனி ஆளின் தன்முயற்சி, சுதந்தரம் ஆகியவற்றின் வாயிலாகப் பொதுநலன் தோன்றுதல் கூடுமாகையால், ஒவ்வொருவருடைய செயற் சுதந்திரப் பற்றுக்கும் ஆதரவளிக்கிறது. இவ்வாறு பொதுச் சமூக நலன் என்பதுதான் ஒரு தனி ஆளின் உரிமைகளையும் கடமைகளையும் தீர்மானிக்கின்ற அளவுகோல் ஆகும். ஆசிரியர் கிரீனின் கருத்துப்படி, அரசு என்னும் சமூக அமைப்புக்கு ஆதாரமாக இருப்பது, வல்லந்தமோ, அடிப்படையிலான ஒப்புதலோ அன்று, மக்களுடைய தம்விருப்பமே ஆகும். பா.சு.

துணை நூல்கள்:

Chin, Y.L., The Political Theory of Thomas Hill Green, New York, 1920.

Crane Brinton: English Political Thought in the Nineteenth Century, London, 1933.

James Bryce: Studies in Contemporary Biography: Thomas Hill Green, New York, 1903,

ஒப்புதல் வாக்குமூலம்: குற்றவாளி ஒருவர் தாம் செய்த குற்றத்தை ஒப்புக் கொள்ளும் வகையில் அல்லது ஊகித்தறியும் வகையில் வழக்கு விசாரணைக்கு முன் கொடுக்கும் வாக்குமூலம் ஒப்புதல் வாக்குமூலம் (Confession) எனப்படும். ஒப்புதல் வாக்குமூலம் நீதிமன்றத்திலும், காவலரிடத்திலும் பொதுவான ஒருவரிடத்திலும் அளிக்கப்படுதல் உண்டு. ஒப்புதல் வாக்குமூலம் பற்றிய செய்திகள் குற்றவியல் நடைமுறைச் சட்டம், 1973 (Code of Criminal Procedure) பிரிவு 164-இலும், இந்தியச் சான்றியல் சட்டம், 1872, பிரிவுகள் 24-30-ஆகியவற்றிலும் காணக்கிடக்கின்றன.

பதிவு செய்வதற்கான நடைமுறை: குற்றவியல் நடைமுறைச் சட்டம், பிரிவு 164-இன் படி, பெருநகர் நடுவர் (Metropolitan Magistrate) அல்லது குற்றவியல் நீதித்துறை நடுவர் எவரும் வழக்கை நடத்தத் தமக்கு அதிகாரம் இருப்பினும் இல்லாதிருப்பினும், குற்றவியல் நடைமுறைச் சட்டம் இயல் பன்னிரண்டின்படியோ அவ்வப்போது நடைமுறையிலுள்ள வேறெந்தச் சட்டத்தின்படியோ புலனாய்வின்போதும் அல்லது அதற்குப் பின்னரும், ஆனால் வழக்கு விசாரணை தொடங்குவதற்கு முன்னர், எக்காலத்தும் குற்றவாளி ஒருவர் தம்மிடம் கொடுக்கும் வாக்குமூலத்தைப் பதிவு செய்தல் வேண்டும். ஆனால், குற்றவியல் நீதித்துறை நடுவருக்குள்ள அதிகாரம் வழங்கப்பட்ட காவல் அலுவலர் ஒருவர் அத்தகைய ஒப்புதல் வாக்குமூலத்தைப் பதிவு செய்தல் கூடாது.

நீதித்துறை நடுவர் ஒருவர் ஒப்புதல் வாக்குமூலத்தைப் பதிவு செய்யும்போது, வாக்குமூலம் கொடுக்கும் குற்றவாளியை, வாக்குமூலம் கொடுக்கக் கட்டுப்பட்டவரல்லர் என்றும், அப்படி மீறிக் கொடுப்பின் அது அவரது வழக்குக்கு எதிராகச் சாட்சியமாகப் பயன்படுத்தப்படும் என்றும் எச்சரிக்கை செய்தல் வேண்டும். ஒப்புதல் வாக்குமூலம் தன்னிச்சையாக இல்லை என நடுவர் கருதும்போது அதனைப் பதிவு செய்தல் கூடாது.

ஒப்புதல் வாக்குமூலம் பதிவு செய்யப்படுவதற்கு எக்காலத்திலேனும் நீதித்துறை நடுவர் முன் தோன்றியிருக்கின்ற ஒருவர் தாம் வாக்கு மூலம் கொடுக்க விரும்பவில்லை என்றுரைக்கும்போது, நடுவர் அவரை எக்காரணங் கொண்டும் காவல் நிலையத்தில் வைப்பதற்கு (Police Custody) அனுப்புதல் கூடாது.

நடுவர் ஒப்புதல் வாக்குமூலத்தைக் குற்றவியல் நடைமுறைச் சட்டம், பிரிவு 281-இன்படி பதிவு செய்து, அடியிற் காணுமாறு குறிப்பொன்றை எழுதிக் கையொப்பமிடுதல் வேண்டும்.

('...... ......') என்பவருக்கு அவர் ஒப்புதல் வாக்குமூலம் கொடுக்கக் கட்டுப்பட்டவரல்லர் என்றும், அப்படியே கொடுப்பினும் அது அவரது வழக்குக்கு எதிராகச் சாட்சியமாகப் பயன்படுத்தப்படும் என்றும் விளக்கியுரைத்தேன்; ஈண்டு ஒப்புதல் வாக்குமூலம் தம்மிச்சையாகக் கொடுத்ததாகவே நான் நம்புகிறேன். இது என் முன்னிலையில் நான் கேட்கும் படியாக எடுக்கப்பட்டது. இது பின்னர்ப் படித்துக் காட்டப்பட்டு ஒப்புதல்வாக்குமூலம் கொடுப்பவரால் ஏற்கப்பட்டிருக்கிறது. மேலும், அவரால் கொடுக்கப் பட்ட வாக்குமூலத்தின் முழுவிவரமும் இதில் அடங்கி உள்ளது.

(ஒப்பம்) அ.ஆ
நடுவர்.

நீதித்துறை நடுவர் இவ்வாறு ஒப்புதல் வாக்குமூலம் பதிவு செய்வது தொடர்ந்திருக்க வேண்டுமென்பதில்லை. உணவு நேர இடைவேளைக்குப் பிறகும், முதல் நாள் ஒரு பகுதியும் அடுத்த நாள் மற்றொரு பகுதியும் பதிவு செய்யப்படலாம். ஆனால், ஒவ்வொரு முறையும் நடுவர் ஒப்புதல் வாக்குமூலம் கொடுப்பவரை முன்கேட்ட கேள்விகளைத் திரும்பக் கேட்க வேண்டிய தேவையில்லை.

ஒப்புதல் வாக்குமூலம் அதிகாரத்தில் உள்ள ஒருவரது அச்சுறுத்தலால், தூண்டுதலால் அல்லது வாக்குறுதியால் அளிக்கப்பட்டிருக்கும்போதும், ஓர் ஆதாயத்தின் அடிப்படையில் அல்லது இழைத்த தீங்கினின்று தப்புவதன் பொருட்டு அளிக்கப்பட்டிருக்கும்போதும், நடுவர் ஒருவரது நேரடி முன்னிலையிலன்றிக் காவல் அலுவலர் ஒருவரிடம் கொடுக்கப்பட்டிருக்கும்போதும் செல்லாததாகும். ஆனால், மேலை நாடுகளைப் பொறுத்தவரை காவல் அலுவலரிடம் கொடுக்கும் வாக்குமூலமும் நீதித்துறை நடுவரிடம் கொடுத்த வாக்குமூலத்தைப் போன்றே செல்லத்தக்கதாகும்.

உடன் குற்றவாளியைக் கட்டுப் படுத்தும் ஒப்புதல் வாக்குமூலம்: குற்றவாளி ஒருவர் அளிக்கும் ஒப்புதல் வாக்குமூலம் அவருக்கு எதிராக இருப்பதோடு உடன் குற்றவாளிகளுக்கு (Co-accused) எதிராகவும் இருப்பதுண்டு. ஒப்புதல் வாக்குமூலம் ஒன்றை உடன்குற்றவாளி ஒருவருக்கு எதிராகப் பயன்படுத்தும்போது அடியிற்காணும் நிபந்தனைகள் நிறைவேற்றப்படுதல் வேண்டும். அவையாவன: 1. ஒப்புதல் வாக்குமூலம் ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்டும் மெய்ப்பிக்கப்பட்டும் இருத்தல் வேண்டும்; 2. ஒப்புதல் வாக்குமூலத்தை வாக்குமூலம் கொடுப்பவர், தமக்கும் உடன் குற்றவாளிகளுக்கும் எதிராக அளித்தல் வேண்டும்; 3. குற்றவாளிகள் இணையாக விசாரிக்கப்படுதல் வேண்டும்; 4. ஒரே குற்றந் தொடர்புடையதாக இருத்தல் வேண்டும்.

குற்றவாளி ஒருவர் தாம் கொடுத்த ஒப்புதல் வாக்குமூலத்தை வழக்கு விசாரணையின்போது மறுக்கலாம். அவ்வாறு மறுக்கப்படும் வாக்குமூலம் திரும்பப்பெறு ஒப்புதல் வாக்குமூலம் (Retracted Confession) எனப்படும். பு.வே.

துணை நூல்கள்:

Krishnamurthi (K)., Police Diaries, Statements, Reports, Investigation, Arrests, Etc., Law Book Company, Allahabad, 1979.

Ratanlal & Dhirajlal, The Code of Criminal Procedure, 1973, Wadhwa Sales Corporation, Law Publishers, Dhantoli Nagpur, 1982.

ஒப்புமைச் சமூகவியல்: சமூகவியலின் ஒரு குறிப்பிட்ட பிரிவாக ஒப்புமைச் சமூகவியலை நினைக்கக்கூடாது என்பதும், அதுவே சமூகவியல் என்பதும் எமிலி தர்க்கீமு (Emile Durkheim) என்ற சமூகவியல் அறிஞரின் கூற்றாகும். இதற்கு மாறாக, இராபர்ட்டு மார்சு (Robert Marsh)என்னும் அறிஞர் ஒப்புமைச் சமூகவியல் என்பது ஒரு தனித் துறையாகவே கருதப்படவேண்டும் என்றும், ஏனெனில், அதனுடைய அடிப்படைப்புள்ளி விவரமும் குறிக்கோள்களும் தனியொரு சமூகத்திற்கு வரைமுறைப்படுத்தப்பட்ட பகுப்பாய்வுகளிலிருந்து வேறுபட்டவை ஆகும் என்றும் குறிப்பிட்டுள்ளார்.

குறிப்பிட்ட இரண்டு பொருள்கள், நிகழ்ச்சிகள் அல்லது செயல்களிடையே உள்ள ஒருமைப்பாடுகளையும் வேறுபாடுகளையும் கண்டறிதலே ஒப்பிடுதல் என்பதன் விரிந்த பொருளாகும். மேலும், ஒன்றுக்கு மேற்பட்ட சமூக முறைகளில் அல்லது ஒன்றுக்கு மேற்பட்ட கால கட்டங்களில் ஒரே சீரான சமூக முறைகளில் கூர்ந்தறியத்தக்கவை தொடர்பான சமூக அறிவியற் பகுப்பாய்வினைக் குறிக்க ஒப்புமை முறை (Comparative Method) என்ற சொல் பயன்படுத்தப்படுகிறது. இம்முறையானது மானிடவியல் ஆய்வில் அதிகமாகப் பயன்படுகிறது. இம்முறையினைப் பயன்படுத்திச் சமூக நடத்தையை ஆய்வு செய்வதே ஒப்புமைச் சமூகவியல் (Comparative Sociology) எனப்படுகிறது.

சமூக அமைப்பினை ஒப்பிட்டுப் பார்க்கின்ற இயலே ஒப்புமைச் சமூகவியல். ஒப்புமைச் சமூகவியல் என்பது மனித நடத்தையைப் பற்றிப் படிப்பதாகும்; அதாவது இரண்டு அல்லது அதற்கு மேற்பட்ட சமூகங்களில் உள்ள சமூகப்பண்பாட்டு நிகழ்வுகளை ஒப்பிட்டுப் பார்ப்பதே ஒப்புமைச் சமூகவியல் என மைக்கேல் ஆர்மர் (Michael Armer) என்ற அறிஞர் கூறுகிறார். பொதுவாக, சமூக அமைப்பினைப் பழங்காலச் சமூகம், நாகரிகமடைந்த சமூகம் எனவும்,ஊரகச் சமூகம், நகரச் சமூகம் எனவும் இருவேறு பிரிவுகளாகப் பிரிக்கலாம். ஊரக, நகரச் சமூகங்களை அவற்றின் [illegible]மைகள், அமைப்புகள், சிக்கல்கள் போன்றவற்றின் மூலம் இருவகைப்படுத்தலாம். ஊரகச் சமூகத்தி[illegible]னைப் பற்றி ஊரகச் சமூகவியலும், நகரச் சமூகத்தி[illegible]னைப் பற்றி நகரியச் சமூகவியலும் ஆராய்கின்றன. எனவே மனித சமூகத்தின் படிநிலை வளர்ச்சியிலுள்ள பழங்காலச் சமூகம், நாகரிகமடைந்த சமூகம், ஆகியவற்றின் ஒற்றுமை, வேற்றுமைகளை ஒப்பிட்டு ஆராய்கின்ற இயலே ஒப்புமைச் சமூகவியலாகும்.

ஒப்புமைச் சமூகவியல் என்பது பழங்குடிச் சமூகத்தினரைப் பற்றிப் படிக்கின்ற இயல் என மசும்தார் (Majumdar) என்ற மானிடவியல் அறிஞர் கூறு

கிறார். எனவே,பழங்குடியினரைப்பற்றிய கல்வியே ஒப்புமைச் சமூகவியல் எனக் கொள்ளலாம். விளக்க மாகக் கூறுவதாயின் - பழங்குடியினர், அவர்களின் சமூக அமைப்பு, குலம், குல மரபுச் சின்னம், சமூகத் தடை, குடும்பம், திருமணம், பெண்களின் தகுதி, இளையோர் குடியிருப்பு, பொருளாதார அமைப்பு, அரசாங்கம், சட்டம், புனைந்துரைக் கதை, இலக்கியம், சமயமும் மந்திரமும், பழங்குடியினர் சிக்கல்கள், அவர்களின் நலனுக்கான திட்ட நடவடிக்கைகள் ஆகியவற்றைப் பற்றிக் கற்றலே - ஒப்புமைச் சமூக வியல் ஆகும்.

சமூகவியல் மட்டுமே சமூகத்தை அறிகின்ற இயல் எனக்கூற முடியாது. பொருளாதாரம், அரசியல், வரலாறு, உளவியல், சட்டவியல், மானிடவியல் போன்ற சமூக அறிவியல்களும் சமூகத்தை ஆராய்கின்றன. அவை தமக்கென்று வெவ்வேறு முறையை ஏற்படுத்திக் கொண்டு சமூகத்தை ஆராய்கின்றன. சமூகத்தைப் பொதுப்படையாக ஆராய்கின்ற இயல் என்ற முறையில் சமூகவியல், மேற்கூறிய சமூக அறிவியல்களுடன் உறவு வைத்துக் கொள்கின்றது. பிற சமூக அறிவியல்களும் சமூகவியலைச் சார்ந்து இருக்கின்றன. இவ்வாறே மனிதனைப் பற்றி அறிவியல் முறையிற் கற்கின்ற மானிடவியலும் சமூகவியலைப் பல வழிகளில் சார்ந்திருக்கிறது. இது பழங்காலச் சமூகத்தினரைப்பற்றி விளக்கமாக ஆராய்கிறது. ஒப்புமைச் சமூகவியல் சம்பந்தமான செய்தித்தொகுப்பே மானிடவியலில் உள்ள பழங்குடியினர் பற்றிய செய்தித்தொகுப்பாக உள்ளது. மேலும் சமூக, பண்பாட்டு மானிடவியல் என்ற மானிடவியற் பிரிவுகளின் செய்தித் தொகுப்பே ஒப்புமைச்சமூகவியல் எனப்படுகிறது எனச் சமூக, மானிடவியல் அறிஞர்கள் கூறுகின்றனர். ஏனெனில் சமூகங்களில் பரந்த அளவிலுள்ள சமூக உறவுகளையும் செயற்பாங்குகளையும் ஒப்பிட்டுப் படிப்பதன் மூலம் மாறுபட்டிருக்கும் மனித நடத்தையைத் தெரிந்து கொள்வதே சமூக மானிடவியல் எனப்படுகிறது. இவ்வாறு சமூக அமைப்பினை ஒப்பிட்டு ஆராய்கின்ற இயலாகச் சமூக மானிடவியல் இருப்பதால், இது-ஒப்புமைச் சமூகவியல் எனப்படுகிறது.

அமெரிக்க மானிடவியல் வல்லுநர் மோர்கான் (Morgan) என்பவரே சமூக மானிடவியலைத் தோற்றுவித்தவர். அவர் சமூகத்தைப் பற்றிக் கற்பதன் மூலம் மானிடவியலைக்கற்றவர். பழங்கால, நாகரிகமடைந்த, சரித்திர காலச் சமூகங்களைப் பற்றிய ஒப்புமைக் கல்வியே (Comparative Study) சமூக மானிடவியல் என்று எம்.என். சிரீனிவாசு (M.N. Srinivas) என்ற சமூகவியல் அறிஞர் கூறுகிறார். சமூக நடத்தையை ஒப்பிட்டுப் பார்ப்பதும், சமூகப் படிவங்களையும் நிறுவனங்களையும் முறையாக ஒப்பிட்டுப் பார்ப்பதுமே சமூக மானிடவியல் எனச் சார்லசு வினிக்கு (Charles Winick) என்ற அறிஞர் கூறுகிறார். சுருங்கக் கூறின், சமூக மானிடவியல் என்பது அனைத்து நாடுகள் மற்றும் அனைத்து வயதினர் பற்றிய சமூக நடத்தைகளையும், சமூக நிகழ்வுகளையும் ஒப்பிட்டுப் பார்க்கின்ற கல்வி எனக் கொள்ளலாம். இம் மானிடவியல் ஆய்வைப் பெரிதும் ஒப்புமை முறையைப் பயன்படுத்தியே ஆய்வு செய்கின்றனர்.

ஒப்புமைச் சமூகவியலின் இன்றியமையாமை: இந்தியா ஒரு குடியரசு நாடு மட்டுமன்று; அதன் அடிப்படை நோக்கமே - அனைத்து மக்களின் நலனுக்காக முயற்சிகள் எடுப்பதே ஆகும். அவை தவிர்த்துப் பிற்படுத்தப்பட்ட வகுப்பினரின் வளர்ச்சியின்மீது தனிக் கவனமும் அரசு செலுத்துகிறது. சமூகத்தில் பழங்குடி வகுப்பினர் மிகவும் பின்தங்கிய நிலையில் இருப்பதால், பிற்படுத்தப்பட்ட வகுப்பினருள் அவர்கள் மிகவும் முக்கியமானவர்களாகக் கருதப்படுகின்றனர். எனவே, அரசாங்கம் அவர்கள் நலனுக்கெனப் பல முன்னேற்றத் திட்டங்களைக் கொண்டு வருகிறது. அப்போது பழங்குடியினர் சிக்கல்கள், சமூக அமைப்பு, பொருளாதார நிலை, வழக்கங்கள், குடும்பம், திருமணம், சமயம் போன்ற சமூக நிறுவனங்களைப் பற்றி மிக நன்றாகத் தெரிந்திருப்பது தேவைப்படுகிறது. அவ்வாறு நன்கு கற்றுத் தெரிந்து வகுக்கப் படுகின்ற திட்டங்களே வெற்றி பெற இயலும். எனவே, பழங் குடியினருக்கான நல்ல முன்னேற்றத் திட்டங்களை வகுத்து அவற்றை வெற்றியுடன் செயற்படுத்துவதற்கு ஒப்புமைச் சமூகவியல் நன்கு பயன்படுகிறது. ஏனெனில் ஒப்புமைச் சமூகவியலே பழங்குடியினரைப்பற்றி முழுவதும் ஆழமாகக்கற்பிக்கிறது. அவ்வாறு ஒப்புமைச் சமூகவியலை நன்கு அறியாது எடுக்கப்படுகின்ற திட்டங்கள் யாவும் தோல்வி அடைவதுடன் மிகுதியான பணத்தை வீணாக்கவும் வழிவகுக்கின்றன. காண்க: சமூக மானிடவியல.

பூ.த.

ஓமகா வட அமெரிக்கச் சமவெளிகளில் வாழும் முதன்மையான பழங்குடிகளுள் ஓரினத்தவர். இவர்கள் நெப்ராசுகாவின் (Nebraska) வட கிழக்கில் வாழ்கின்றனர். ஓமகாப் (Omaha) பழங்குடியினர் சியோவின் (Siouan) மொழிக் குடும்பத்தைச் சேர்ந்த தீகியா (Dhegia) என்னும் குழுவைச் சேர்ந்த கிளை மொழியைப் பேசுகின்றனர். இவர்கள் மொழியில் 'ஓமகா' என்பதன் பொருள் நீர்சுழற்சியையோ-

நீரோடையையோ எதிர்த்துச் செல்பவர்கள் என்பதாகும்.

அமெரிக்கப் புரட்சிக்கு முன்னர், ஒமகாவினரும் அவர்களது கிளை மொழியைப் பேசும் பிற நான்கு பழங்குடிகளான ஒசாகி (Osage), பொன்கா (Ponca), கான்சா (Kansa), குவாபா (Quapaw) ஆகியோரும் அட்லாண்டிக்குக்கடற்கரையிலிருந்து இடம்பெயர்ந்து, மிசவுரி (Missouri), பெரிய சியோக்சு (Sioux) ஆகிய ஆற்றுப் பகுதிகளுக்கு வந்தடைந்தனர். சியோக்சு மக்களுடன் ஏற்பட்ட மோதலில் ஐந்து பழங்குடியினரும் பிரிந்தனர். ஒமகாவினர் கி.பி. 17-ஆம் நூற்றாண்டின் இறுதியில் இப்போதைய மின்னிசோட்டாப் (Minnesota) பகுதிக்குக் குடியேறினர். இங்கு வாழ்ந்து வந்த தக்கோட்டா (Dakota) மக்களின் ஆக்கிரமிப்பினால் இறுதியாக நெப்ராசுகாப் பகுதிக்கு வந்தேறினர். பின்னர், கி.பி. 1854-இல் வெள்ளையர்களின் குடியேற்றத்தினால் இப்பகுதியை அமெரிக்க ஐக்கிய அரசுக்கு விற்றுவிட்டனர். இதனால் அரசு கி.பி. 1882-இல் அமெரிக்கக் குடிமகன் தகுதியைக் கொடுத்து, நெப்ராசுகாப் பகுதியில் தனியிடம் ஒதுக்கித் தந்தது. ஒமகா மக்கள் தொகை கி.பி.17-ஆம் நூற்றாண்டில் 2,800க்கும் மேல் இருந்தது. இன்று இவர்களின் எண்ணிக்கை 1300க்கும் குறைவாம்.

இவர்களின் குடியிருப்பு இரு வகையானது. நிரந்தரமான குடியிருப்புகளில் குவிமாட அமைப்பில் (Dome Shaped) வீடுகளைக் கட்டுகின்றனர். இவ்வகை வீடுகள் இக்குடிகளின் சமுதாய அடுக்கமைவிற்கு ஏற்ப அமைந்துள்ளன. இவர்கள், சமய குரு, மருத்துவர், குடிமக்கள் என்னும் வரிசையில் வீடுகளைக் கட்டுகின்றனர். கோடைக் காலங்களில் காட்டெருமை வேட்டைக்குச்செல்லும்போது கூடார வீடுகளைக் கட்டுகின்றனர். இங்கேயும்,மேற்கண்ட அடுக்கமைப்பிலேயே கூடாரங்கள் அமைக்கப்படுகின்றன.ஒமகாப் பழங்குடியினர் இரு குழுக்களாக அமைந்த பத்துக் குலங்களாகப்(Clans) பிரிகின்றனர். இரு குழுவினருள் ஒருவர் பூமியைச் சேர்ந்தவர்களென்றும், மற்றொருவர் வானத்தைச் சேர்ந்தவர்களென்றும் நம்பப்படுகின்றனர். பூமிக் குலத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் விளைச்சல், போர் முதலானவற்றோடு தொடர்புற்ற சடங்குகளைச் செய்கின்றனர். இயற்கை கடந்த ஆவிகளையும் அவை தொடர்பான மாயவித்தைச் சடங்குகளையும்பிற சமயச் சடங்குகளையும் செய்யும் பணி வானக்குலத்தைச் சேர்ந்தவர்களுடையது.

ஒமகாவினரின் சமுதாய அமைப்பு விரிவானது. தலைவன், சமய குருமார்கள், மருத்துவர், குடிமக்கள் என்னும் அடுக்கமைவில் இவர்களது சமுதாயம் உள்ளது. ஆண்வழி மரபுரிமையைக் கொண்டவர்கள். இவர்கள், சமுதாயத்தில் ஒவ்வொருவரும் தம் தகுதியை வெளிப்படுத்த விரும்புபவர்கள்; தகுதியை வெளிக்காட்டுதலையும் உயர்த்திக் கொள்ளுதலையும் குதிரைகள், தரைவிரிப்புகள் முதலானவற்றைப் பகிர்ந்து கொள்ளுதல், விருந்து கொடுத்தல் முதலானவை மூலம் செய்கின்றனர்.

வேளாண்மையும் வேட்டைத் தொழிலும் இவர்களின் வாழ்க்கைப் பொருளாதாரத்தில் 'முதன்மையானவை. கோடைக் காலங்களில் பல மைல் தூரம் சென்று காட்டெருமையை வேட்டையாடுவது' இவர்களிடையே குறிப்பிடத் தக்கதாகும். ஒமகாவினர் வீரச் செயல்களில் விருப்பமுடையவர்கள். போரில் மிகவும் நாட்டமுள்ள இவர்கள், போர்க் காலங்களில் எதிரியைக் கையினால் தொடுவதும், போரில் இறந்த ஒருவனின் உடலை அவனது பழங்குடியினர் குழுமியுள்ளபோது தொட்டுவிட்டு வருவதும், பயிற்சி கொடுக்கப்பட்ட எதிரியின் குதிரையை அவனது குழாமிலிருந்து கொண்டு வருவதும், எதிரியைக் கொல்வதும் வீரச் செயல்களாகக் கருதுகின்றனர்.

சீ.ப.

ஒமிட்டோ: எத்தியோப்பியாவின் தென் மேற்குப் பகுதியிலுள்ள உயரமான மலைப்பகுதிகளில் வாழும் மக்களினத்தவரே ஒமிட்டோ (Ometo) ஆவர். இவர்களது சமூக, பொருளாதார வாழ்க்கை குறிப்பிடத்தக்கது. ஒமிட்டோ மக்கள் வாழும் மலைப் பகுதிகள் ஓமோ (Omo) ஆற்றையும் பிளவுப் பள்ளத்தாக்கு ஏரிகளையும் சூழ்ந்தனவாகும். மிகுந்த உயரமுள்ள மலைத்தொடரில் வாழும் இவர்களின் பகுதி 13,000 அடிவரை உயரமானதால், பிறரால் எளிதில் அடையக்கூடியதாக அமையாமலும் வேறுபட்ட காலநிலையைக் கொண்டதாகவும் உள்ளது. கடல் மட்டத்திலிருந்து 4,000 அடி உயரமுள்ள அபயா (Abaya) ஏரிப்பகுதிகளில் வெப்பம் மிகுதியாகவும் 13,000 அடி உயரமுள்ள மலை உச்சிகளில் உறைபனி மிகுதியாகவும் காணப்படுகிறது.

ஒமிட்டோ மக்களின் அரசியல் வரலாற்றில் பல அரசுகள் செல்வாக்குப் பெற்றும் வீழ்ச்சியடைந்தும் உள்ளன. பல கூட்டாட்சிகளால் அடிக்கடி கைமாற்றப்பட்ட ஆட்சிமுறை கி.பி. 1890-க்குப்பின், அம்காரா பேரரசர்களால் (Amharic Emperors) நிலையான ஆட்சியாக அமைந்தது. இப்போது அரசர்களின் செல்வாக்குக் குறைந்துவிட்டது.

எத்தியோப்பியாவில் பெரும் பகுதிகளில் உள்ளது போன்றே ஒமிட்டோச் சமூகத்தினர் தொழிலின் அடிப்படையில் சமூகத் தகுதியினைப்

ஒமிட்டோ இளைஞன்

பெறுகின்றனர். இரும்புத்தொழில், தோல் பதனிடுதல், பிற தோல் வேலைகள், மட்பாண்டம் செய்தல், வேட்டையாடுதல் முதலான தொழில்கள் அனைத்தும் புறச் சாதிக் குழுவினர் செய்கின்றனர். அன்றாட வாழ்க்கையின் அடிப்படைப் பொருள்களைச் செய்யும் அவர்கள் குறைந்த தகுதியைப் பெற்றிருந்தாலும், ஒமிட்டோ மக்களின் பண்டைய அரசர்களுடன் மிகுந்த பிணைப்பைக் கொண்டிருந்தனர். புறச் சாதியினர் மிகுந்த ஆற்றல் கொண்டவர்கள் என்பதால் அவர்கள் வாழ்த்துரை கூறுவதும் பழியுரை கூறுவதும் உறுதியாக நிகழும் என ஒமிட்டோ மக்கள் நம்புகின்றனர். இதனால் இவர்களின் ஈமச்சடங்குகள், இனக்குறியின் நுனித்தோல் நீக்கம், இத் தீட்டுச் செயல்கள் ஆகியவற்றின்போது புறச்சாதிக்குழுவினர் உடனிருப்பது மரபாகும். புறச்சாதியினர் மக்களை மணப்பதும் அவர்கள் வீட்டிற்குள் செல்வதும் இம் மக்களால் தடுக்கப்பட்டுள்ளது. அவர்களின் வீடுகளில் நீர் அருந்துவதும் அவர்கள் குடியிருப்புப் பகுதிகளுக்குச் செல்வதும் தீட்டாகக் கருதப்படுகிறது.

ஒமிட்டோச் சமூகத்தினரின் வாழ்க்கைப் பொருளாதாரத்தின் சிறப்புத்தன்மை என்செட்டு (Enset) என்னும் ஒருவகை மரத்தைச் சார்ந்துள்ளது. இம்மரம் வாழைத் மரத்தையொத்த ஒரு வகையாகும். இம்மரம் உணவுப் பொருளைக் கொடுப்பது மட்டுமன்றி எரிபொருள், கயிறு, மழைக்காலத் தொப்பி, தட்டுகள், கூரைவேயும் தட்டை, சேமித்து வைக்கும் பாத்திரங்கள், மெத்தை, கால்நடை உணவு, சவர்க்காரப்பொருள்முதலான பல்வகைப் பொருள்கள் செய்யவும் பயன்படுத்தப்படுகிறது. பள்ளத்தாக்குகளின் சரிவு நிலங்களில் அமைந்துள்ள குடியிருப்புகளைச்சுற்றி நடப்படும் இம்மரங்கள் 15 அடி உயரம் வரை வளரக்கூடியது. என்செட்டு மரவகைகளுள் ஒரு இல் முதிர்ந்து பலன் தர 15 ஆண்டுகள் வரை ஆவதால், ஒவ்வொரு குடும்பத்தினரும் தன் குடும்பத் தேவைக்கேற்பப் பல ஆண்டுகளுக்கு முன்பே திட்டமிட்டு வளர்ப்பர். கடுமையான வறட்சியையும் வேறுபட்ட கால நிலைகளையும் தாங்கி வளரும் இம்மரமே இவர்களது அடிப்படை உணவாகிறது.

எத்தியோப்பியாவின் பிற பகுதிகளில் காணப்பட்ட பஞ்சத்தின் போதும் ஒமிட்டோ மக்கள் பாதிக்கப்படாமலிருந்தனர். இவர்கள் இம்மரத்தின் ஒவ்வொரு பகுதியையும் வெவ்வேறு முறையில் சமைத்து உண்கின்றனர். சில பகுதிகளை வெட்டி அறைத்தும் நார்ப் பகுதிகள் மிகுந்துள்ளதால் சிலவற்றை வேக வைத்தும், வறுத்தும், சில பகுதிகளைக் குழியிலிட்டுச் சில மாதங்கள் புளிக்க வைத்துப் பின் பதப்படுத்தியும் உண்கின்றனர். பெரும்பாலும் இவர்கள் அன்றாட உணவில் என்செட்டு மரப்பகுதிகளுடன் கோசுக்கீரை, உருளைக் கிழங்கு, பார்லி, அவரை (Beans), மிளகு, வெண்ணெய் முதலான பொருள்களையும் சேர்த்துக் கொள்கின்றனர். விருந்தினர்களுக்கு வறுத்த பார்லியும் உப்பிட்ட காப்பியும் கொடுப்பர். மூன்று முதிர்ந்த என்செட்டு மரங்கள் ஓராண்டுக் காலத்திற்கு ஒருவனுக்கு உணவினை அளிக்கும் தன்மையது.

அனைத்து ஒமிட்டோ மக்களும் வேளாண்மையை அடிப்படையாகக் கொண்டு வாழ்பவர்களல்லர். சிலர் நீர்யானை, மீன் முதலானவற்றைப் பிடித்தும் சிலர் நெசவுத் தொழில் செய்தும் வாழ்க்கை நடத்துகின்றனர். இம்மக்களின் மலைப் பகுதியில் இடம்விட்டு இடம் மாறும் சந்தைகள் வாரந்தோறும் கூடுகின்றன. மலையின் தாழ்பகுதிகளில் உள்ளவர்களிடமிருந்து, காப்பி, பருத்தி முதலானவற்றைப் பெற்றுக் கொண்டு உயரமான பகுதிகளிலுள்ளோர் தம் பகுதியில் கிடைக்கும் என்செட்டு மரத்துண்டுகள், தானிய வகைகள் முதலானவற்றைக் கொடுக்கின்றனர்.

ஓமிட்டோச் சமூகத்தினர் இரண்டு தந்தை வழிக் குலங்களாகப் பாகுபடுகின்றனர். ஒரு குழுவினர் பிற குழுவினரிடமிருந்தும் மணம் கொள்வர். பொருள் மிக்கவர் பல மனைவியை மணக்கின்றனர். ஒவ்வொரு மனைவிக்கும் ஒரு குடிசையைக் கட்டிக் கொடுப்பர். இறந்தபின், இக்குடிசைகள் மூத்த மகனுக்கோ தம்பிக்கோ கொடுக்கப்படும். இறந்த அண்ணனின் மனைவிகளைத் தம்பி மணந்து கொள்ளும் முறையும் உண்டு.

ஓமிட்டோச் சமுதாயத்தினரிடையே வளர்ச்சிப் போக்கு மிகுந்துள்ளது. இவர்கள் பேசும் கிளை மொழியை விடுத்து, அம்காரா மொழியில் தொடக்கக் கல்வி அளிக்க எத்தியோப்பிய அரசு முயன்று வருகிறது. சீர்திருத்தக் கிறித்தவத் (Protestant) தொண்டு அமைப்புகள் ஓமிட்டோவினரின் வாழ்க்கையை மேம்பாடடையச் செய்வதில் ஈடுபட்டுள்ளனர். சீ.ப.

ஒய்சலர்கள்: மேற்கு மலைத்தொடர்ப் பகுதியில் மேலைக் கங்கரின் வீழ்ச்சியினை அடுத்து எழுச்சியுற்றமக்கள் மலைக்குலத் தலைவனாக இருந்த சலன் (Sala) என்பவன், ஒரு முனிவரைப் புலியின் தாக்குதலிலிருந்து காத்து, அம்முனிவரது அருளால் அரசனானான் எனப் பழங்கதைகள் கூறுகின்றன. புலியைக் கொன்ற அத்தலைவன் பொய்சலன் என அழைக்கப்பெற்றான். அவன் வழிவந்தோர் ஒய்சலர்கள் எனப்பட்டனர். சோழரும் இராட்டிரகூடரும் கி.பி. 10-ஆம் நூற்றாண்டில் நீண்ட போர்களில் ஈடுபட்டிருந்த நேரத்தில், ஒய்சலரது (Hogsalas) எழுச்சி தொடங்கிற்று. இவர்களதுதொடக்கக் காலம் பற்றித் தெளிவான விவரங்கள் கிடைத்தில. சோசவூர் (Sosevur) காட்டுப் பகுதியில் புலி வேட்டையாடி மக்களைக் காத்து, ஒவ்வொரு குடும்பத்திடமும் ஒரு பணம் வசூலித்த நிருபகாம ஒய்சலன் என்பவனே இந்தச் சலன் என்று எசு. கிருட்டிணசாமி அய்யங்கார் கருதுகிறார். மெக்கன்சி சுவடிகளின்படி இந்த நிருபகாம ஒய்சலனது மகனே வினயாதித்தியர். இவரும் இவர் மகன் ஏரேயங்கரும் கலியாணபுரத்துச் சாளுக்கிய மன்னர் ஆறாம் விக்கிரமாதித்தியரது சிற்றரசர்களாக இருந்து சோழப் பேரரசர் முதலாம் குலோத்துங்கரோடு போரிட்டனர். வினயாதித்தியர் (ஏறத்தாழ கி.பி. 1048-1100) கொங்கணம், வேணாடு, தலைக்காடு முதலான பகுதிகளைக் கைப்பற்றி விரிவான பகுதியினைஆட்சிபுரிந்தார்.

வினயாதித்தியரின் பெயரரான முதலாம் வல்லாளர் (கி.பி. 1100-1106) சோசவூரினை விடுத்து, வேலபுரம் என்ற பேளூரைத் தலைநகரமாகக் கொண்டார். அடுத்த முக்கிய அரசர் பிட்டிதேவர் எனப்படும் விட்டுணு வர்த்தனர் (கி.பி. 1111-52). இவர் முதலாம் வல்லாளரின் இளவல். சோழரிடமிருந்து தலைக்காட்டை இறுதியாக வென்று இவர் இணைத்துக் கொண்டார். கிழக்கில் கோலார் வரையில் இவரது அரசு விரிவடைந்தது. சோழர்கள் கருநாடகத்திலிருந்து இவரால் விரட்டப்பட்டனர். நுளம்பபாடியும் இவரால் கைப்பற்றப்பட்டது. துவாரசமுத்திரத்தைத் தம் முதன்மைத் தலைநகராக இவர் கொண்டார். வடக்கில் துங்கபத்திரையையும் கடந்து, சாளுக்கியப் பேரரசருடன் பல போர்களை நடத்திச் சில முக்கிய வெற்றிகளைப் பெற்றார். இவர் சமணம், வைணவம், சைவம் ஆகிய மூன்று சமயங்களையும் ஆதரித்தார். தொடக்கத்தில் சமணராயிருந்த இவர் இராமானுசரின் அருள் பெற்று வைணவராகி, பிட்டிதேவர் என்ற பெயரினை விடுத்து விட்டுணுவர்த்தனர் என்ற பெயரை மேற்கொண்டார். இவர்தம் பல அமைச்சர்களும் அலுவலர்களும் சமணராக இருந்தனர். பேலூரிலும் அளபீடிலும் (Halebid) உள்ள ஆலயங்கள், தலைக்காட்டிலுள்ள கீர்த்திநாராயணர் ஆலயம் போன்ற பல இவராலும் இவர்தம் அலுவலர்களாலும் கட்டப்பெற்றன. இவர் மிகச்சிறந்த மன்னராகக் கருதப்படுகிறார்.

அடுத்த முக்கிய மன்னர் இரண்டாம் வல்லாள தேவர் (கி.பி. 1173-1220). இவர் விட்டுணுவர்த்தனரின் பெயரர். கலியாண புரத்துச் சாளுக்கிய அரசு வலி குன்றவே கி.பி. 1193-இல் இவர் தம்மைச் சுதந்திர அரசரென அறிவித்துக் கொண்டார். கடம்பர்கள் இவரால் வெல்லப்பட்டனர். தெற்கில் பாண்டிய அரசு மாறவர்மன் சுந்தரவர்மன் தலைமையில் புத்துயிர் பெற்றுச் சோழப் பேரரசைத் தாக்கலாயிற்று. சோழப் பேரரசர் மூன்றாம் இராசராசர் விரட்டியடிக்கப்பட்டுப் பாண்டிய மன்னர் சோழ நாட்டைக் கைக்கொண்டார் (கி.பி. 1216). சோழருக்கு உதவியாக இரண்டாம் வல்லாளர் தம் மகன் நரசிம்மரின்கீழ் ஒரு படையை அனுப்பினார். உடனே சுந்தர பாண்டியர் சோழ வேந்தரிடம் அவரது நாட்டை ஒப்படைத்து விட்டு மதுரை மீண்டார். திருவரங்கம்வரை வந்த ஒய்சலப் படைகள் காஞ்சி புரத்துக்குத் திரும்பி அங்கு நிலைகொண்டன.

இரண்டாம் நரசிம்மர் (கி.பி. 1220-34) ஆட்சிக்கு வந்தபின், மீண்டும் சுந்தரபாண்டியர் சோழ மன்னன் மீது படையெடுத்தார். நரசிம்மர் நேரில் சென்று சுந்தரபாண்டியரைக் காவிரிக் கரையில் மகேந்திரமங்கலத்தில் முறியடித்து, இராசராசரை மீண்டும் அரியணையிலமர்த்தினார் (கி.பி. 1231). நரசிம்மரின் மகனான சோமேசுவரர் (கி.பி. 1234-54) வடக்கில் கிருட்டிணா ஆற்றிலிருந்து தெற்கில் காவிரி வரையில்

ஆண்டார். வட மாநிலங்களை ஆளும்படியாகத் தம் மகன் மூன்றாம் நரசிம்மனை நியமித்து விட்டு, இவர் தாமே திருவரங்கத்துக்கு அண்மையில் கண்ணனூர் என்ற ஊரில் அரண்மனை அமைத்துத் தங்கிவிட்டார். பாண்டியருடன் போர்கள் தொடர்ந்ததே இதற்குக் காரணமாயிருக்க வேண்டும். பல சண்டைகளுக்குப் பின், கண்ணனூரைப் பாண்டிய மன்னர் சடையவர் மன் சுந்தரபாண்டியன் கைப்பற்றிச் சோமேசுரரையும் பல ஒய்சலத் தளபதிகளையும் கொன்றார் (கி.பி. 1262).

சோமேசுவரரின் மைந்தர்கள் ஒய்சலப் பேரரசைப் பகிர்ந்து கொண்டனர். மூத்தவரான மூன்றாம் நரசிம்மர் வடபகுதியையும் இளையவரான இராம நாதர் தமிழகத்தையும் பெற்றனர். இராமநாதர் கண்ணனூரை மீட்டு அரசோச்சினார். பாண்டிய மன்னர் மாறவர்மன் குலசேகரர் கி.பி. 1279-இல் கண்ணனூரைக் கவர்ந்து கொள்ளவே, இராமநாதன் வடக்கே போய்த் தம் அண்ணனோடு போரிட்டுப் பெங்களூர், கோலார், தும்கூர் ஆகிய பகுதிகளைப் பெற்று, குந்தானி என்ற ஊரைத் தலைநகராகக் கொண்டார்.

ஒய்சலர்களைப் போன்றே சாளுக்கியரின் வீழ்ச்சியைத் தொடர்ந்து எழுச்சி பெற்ற மற்றோர் அரச குலம் யாதவர்கள் ஆவர். வடக்கில் தேவகிரியைத் தலைநகராகக் கொண்ட இவர்களுக்கும் ஒய்சலர்களுக்கும் இடையறாமல் போர்கள் நடைபெற்றன. முடிவில் மூன்றாம் நரசிம்மர் கி.பி. 1292-இல் இறக்க, அவர்தம் மகன் மூன்றாம் வீர வல்லாளர் (கி.பி. 1291-1342) அரசரானார். தெற்கில் இராம நாதர் கி.பி. 1295-இல் இறந்தபின் அவர் மகன் விசுவநாதனும் கி.பி. 1300-இல் இறக்கவே, வீர வல்லாளரின்கீழ் மறுபடியும் ஒய்சல அரசு ஒன்றுபட்டது. தமிழ்நாட்டின் வடபகுதியினை இவர் மீண்டும் கைக்கொண்டு, திருவண்ணாமலையைத் தம் தென்தலை நகராகக் கொண்டார். திருவண்ணாமலையில் இவரால் கட்டப்பட்ட கோபுரம் வல்லாள கோபுரம் எனப்படுகிறது. யாதவர், காகதீயர், பாண்டியர் ஆகியோருடன் பல போர்கள் நிகழ்ந்தன.

தேவகிரியின் யாதவ அரசர் மாலிக் காபூரால் தோற்கடிக்கப்பட்டு, அவருக்கு வழிகாட்ட முன் வந்தார். தெற்கில் பாண்டியரோடு வல்லாளர் போரிட்டுக் கொண்டிருந்த வேளையில், மாலிக்காபூர் துவாரசமுத்திரத்தைப் பிடித்துக் கொண்டார். விரைந்து திரும்பிய வல்லாளர் எதிர்ப்பதில் பயனில்லை என்பதை உணர்ந்து, பெரும் பொருள் தந்து பணிந்தார். பின்னர், வல்லாளரையும் அழைத்துக்கொண்டு தமிழ்நாட்டுக்குள் புகுந்தார் மாலிக்காபூர். மாலிக்காபூர் திரும்பச் சென்ற பின்னரும் வழக்கம் போலவே தென்னிந்திய அரசர்கள் தம் போர்களைத் தொடங்கினர். மதுரை சுல்தானோடு வீர வல்லாளர் போர் தொடுத்தார். மதுரை சுல்தான் தந்திரமாக வல்லாளரைத் தோற்கடித்துச் சிறை பிடித்து அவரைத் திருச்சியில் கொன்றுவிட்டார் (கி.பி. 1342) மூன்றாம் வல்லாளரின் மகன் நான்காம் விருபாட்ச வல்லாளர் அரியணை ஏறினார். வீர வல்லாளரின் காலத்திலேயே விசயநகர அரசு தோன்றி, பெனுகொண்டா போன்ற இடங்களை அவரிடமிருந்து கைப்பற்றியிருந்தது. விசயநகர அரசர் புக்கர் விருபாட்ச வல்லாளரின் அரசு முழுவதையும் கைப்பற்றியிருத்தல் வேண்டும். இர.ஆ.

கட்டடக்கலை: கருநாடகப் பகுதியில் கி.பி. 11-ஆம் நூற்றாண்டு முதல் 13-ஆம் நூற்றாண்டு வரை ஆட்சிபுரிந்த ஒய்சலர்கள் ஏறக்குறைய 250 ஆண்டுக் கால ஆட்சியில் பல கோயில்களைக் கட்டினர். ஒய்சலர்களின் கோயில்கள் பிற்காலச் சாளுக்கியர் கட்டிய கோயில்களின் அமைப்பைப் பெற்றுத் திகழ்கின்றன. ஒய்சலர்களின் கோயில்கள் சோமநாதபுரம், பேலூர், அளபீடு ஆகிய இடங்களில் உள்ளன. இக் கோயில்கள் திராவிடப் பாணியையும் வட இந்தியப் பாணியான 'நாகரம்' என்னும் பாணியையும் பெற்றுத் திகழாமல், இரண்டிற்கும் இடைப்பட்ட தனித்ததொரு தன்மையைப் பெற்றுத் திகழ்கின்றன. உள்ளூர்த் தன்மைகள் இக்கோவில்களில் மிகுந்து காணப்படுகின்றன. நன்றாகத் தேய்க்கப்பட்டு வழவழப்பாக்கப்பட்ட பச்சை அல்லது நீலக் கரும்பச்சைக் கற்களால் இக்கோயில்கள் கட்டப்பட்டுள்ளன. இக் கற்களில் சிறிய சிற்பங்களும் நுண்ணிய வேலைப்பாடுகளும் மிக எளிதில் செய்யப்பட்டு அழகு மிகுந்து காணப்படுகின்றன. கோயில்களின் நுழைவாயிற் கூடத்தின் இருபக்கங்களிலும் பல சிறு அறைகள் காணப்படுகின்றன. அவற்றில் கற்றூண்கள் வரிசையாக உள்ளன. விமானம், கருவறை, அந்தராளம் (Antarala), நவரங்க மண்டபம், முகமண்டபம் ஆகியவற்றைக் கொண்டு கோயில்கள் விளங்கின. ஒய்சலர்கள் ஒரே இடத்தில் பல கோயில்களை ஒருங்கிணைத்துக் கட்டினர். பெரும்பாலும் கோயில்கள் இரட்டையாக இணைந்தோ, மூன்று, நான்கு, ஐந்து, ஏழு கோயில்கள் இணைந்தோ காணப்படுகின்றன. உயரமான மேடைமீதே கோயில்கள் கட்டப்பட்டன. நட்சத்திர வடிவத் தரை அமைப்பை இக்கோயில்கள் பெற்றுள்ளன. ஒவ்வொரு கோணமும் சம அளவுகளைப் பெற்று விளங்க, ஒவ்வொரு பகுதியிலும் நடுக் கூடம் ஒன்று காணப்படுகிறது. உயரமான மேடைமீது கட்டப்பட்டமையால் இக்கோயில்

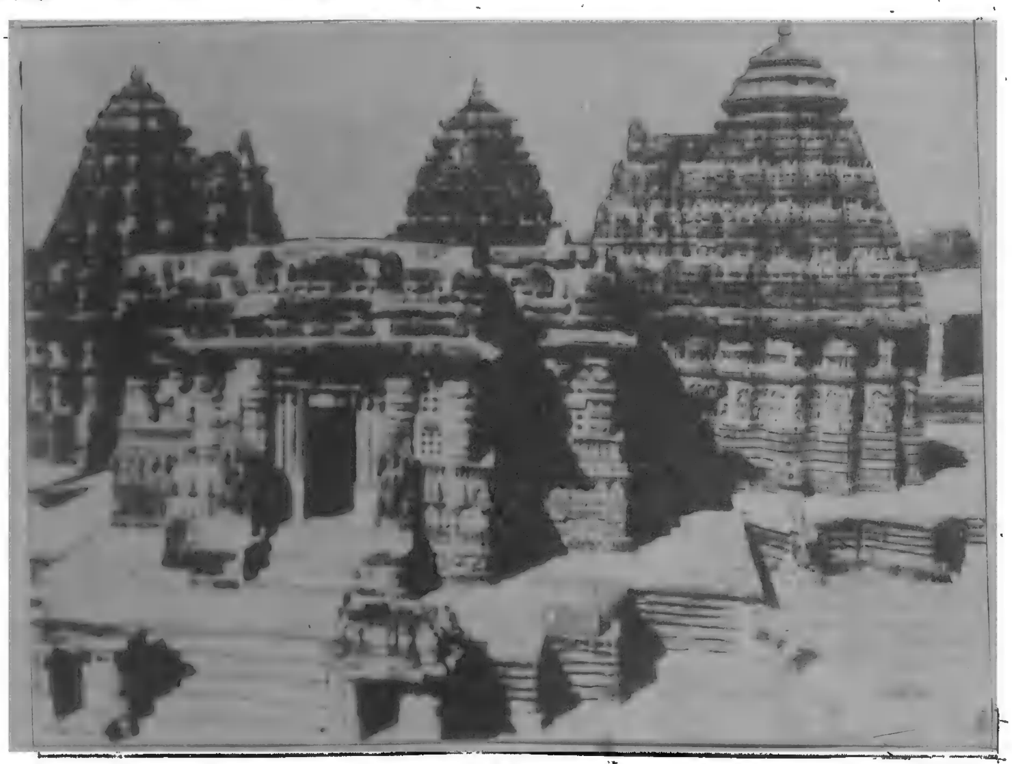
கள் வலம் வருவதற்கு ஏற்ப மேடையின் மேற்பகுதி அகலமாகக் காணப்படுகிறது. கோயில்களின் சுவர்களில் பல நுண்ணிய வேலைப்பாடுகள் செதுக்கப்பட்டுள்ளன. சுவரின் அடிப்பகுதியில் யானைகள், குதிரைகள், யாளிகள், எருதுகள், அன்னங்கள் போன்றவற்றின் அணி வரிசை ஒப்பனைப் பட்டைகளில் காணப்படுகிறது. அவற்றிற்குமேல் கீர்த்திமுகம் போன்ற அழகுருவங்கள் காணப்படுகின்றன.

விமானத்திலும் மூன்று வகை அணி வரிசைகள் காணப்படுகின்றன. கருவறையின் தரை அமைப்பைப் போன்று விமானத்தின் கூம்பும் நட்சத்திர வடிவ அமைப்புடையது. விமானத்தில் சிற்பங்கள் பல உள்ளன. இக் கோயில்களின் விமானம் மிகக் குறைந்த உயரமே உடையதாகக் காணப்படுகிறது. இக் கோயில்களில் திராவிடப் பாணியை ஒத்த தூண்களே காணப்படுகின்றன. சதுர வடிவ அமைப்புடைய இத் தூண்களில் அழகிய தலைப்புகளும் வளைவடைப்புச் சிற்பங்களும் உள்ளன. நுண்ணிய வேலைப்பாடுகள் இத்தூண்களிலும் காணப்படுகின்றன.

ஒய்சலர்களின் கோயில்களுள் குறிப்பிடத்தக்கவை அளபீட்டில் உள்ள ஒய்சலேசுவரர் கோயிலும்,பேலூரிலுள்ள சென்னகேசவர் கோயிலும், சோமநாதபுரத்துக் கேசவர் கோயிலும் ஆகும். அளபீட்டில் ஒய்சலர்கள் பல சமணக் கோயில்களையும் கட்டினர். ஒய்சலேசுவரர் கோயில் அழகு மிக்க சிற்ப உருவங்களைக் கொண்டு விளங்குகிறது. நட்சத்திர வடிவ மேடையின் மீது கட்டப்பட்ட இக் கோயிலில் நரசிம்மன், நடனசரசுவதி, நடன விநாயகர், கோவர்த்தனன் முதலிய சிற்பங்கள் அழகு வாய்ந்தவை. அளபீட்டில் கேதாரீசுவரன் கோயிலொன்றும் உள்ளது.

அளபீட்டில் இருந்து 16 கி.மீ. தொலைவில் ஆசன் மாவட்டத்திலுள்ள பேலூரில், சென்னகேசவரர் கோயில் விட்டுணுவர்த்தனர் என்னும் ஒய்சல அரசரால் கி.பி. 1117-இல் கட்டப்பட்டது. இக் கோயில் மூலவர் விசய நாராயணன் எனப்படுகிறார். இக்கோயிலும் ஒய்சலக் கட்டடக் கலைக்குச் சிறந்த சான்றாக விளங்குகிறது. இக்கோயிலின் சுவர்களில் காணப்படும் மதனிகை சிற்பங்கள் மிக்க அழகு வாய்ந்தவை. கோயிலின் உட்புறத்தில் உள்ள நவரங்க மண்டபத்திலும் சிற்ப வேலைப்பாடுகள் காணப்படுகின்றன.

மைசூரிலிருந்து 38 கி.மீ. தொலைவில் சோமநாதபுரம் உள்ளது. இங்கு ஒய்சல அரசர் மூன்றாம் நரசிம்மவர்மனின் அமைச்சர் சோமநாதன் என்பவர் கேசவன் கோயிலைக் கட்டினார். இக்கோயில் மூன்று

கேசவன் கோயில் – சோமநாதபுரம்

கருவறைகளை உடையது. ஒய்சலர். கட்டடக் கலைக்கு ஒரு சிறந்த சிகரமாக விளங்குவது இக் கோயிலே ஆகும். ஒய்சலர்கள் கட்டிய கோயில்களுள் மூன்று கருவறைகளையுடைய பிற கோயில்கள் நங்க மங்கலம், கோரமங்கலம், அர்னகல்லி, நுக்கி கல்லி ஆகிய இடங்களில் உள்ளன. ஒய்சலர்களின் இரு கரு வறைக் கோயில்கள் அரிசிக் கரையிலும், அரிகாரி போன்ற இடங்களிலும் காணப்படுகின்றன. தொட்ட தேத்வாளி என்னுமிடத்தில் நான்கு கருவறைகளை யுடையகோயில் ஒன்று கி.பி. 1113-இல் கட்டப் பட்டது. காண்க: அளபீடு: சோமநாதபுரம், பேலூர்.

ஓவியங்கள்: ஒய்சலர்களின் கட்டடச் சிற்பக் கலைக்குச் சிறந்த எடுத்துக்காட்டுகள் இருப்பது போல் அவர்களின் ஓவியக் கலைக்கு மிகச் சிறந்த சான்றுகள் காணப்படவில்லை. எனினும் மூடுபத்திரி யில் சில ஒய்சலர் ஓவியங்கள் பாதுகாக்கப்பட்டுள்ளன. மூடுபத்திரியிலுள்ள ஒரு மடத்தில் பனையோலைச் சுவடிகளில் ஒய்சலர் கால ஓவியங்கள் தீட்டப்பட்டுள் ளன. சட்கண்டாகமம் என்னும் நூலுக்கு வீரசேனர் என்பவர் தவளம், சயதவளம், மகா தவளம் (மகா பந்தம்) என்ற உரைகளை இப்பனையோலைகளில் எழுதியுள்ளார். இவ்வோலைச் சுவடிகளில் உள்ள எழுத்தமைதியிலிருந்து இவை ஒய்சல அரசர் விட்டுணுவர்த்தனின் காலத்தவை எனக் கண்டறியப் பட்டன. இவற்றில் உள்ள வண்ண ஓவியங்கள் மிக்க வனப்புடன் ஓவியனின் திறமையை விளக்குவனவாய் அமைந்துள்ளன. சித்திரச் சுவடிகளில் காளியின் உருவமும் அவள் வாகனமான காளையும் மிக அழகிய நிறத்தில் தீட்டப்பட்டுள்ளன. இவ்வோவி யங்களில் அரசன், அரசி, இளவரசர், நிற்கும் மகாவீரர், அமர்ந்திருக்கும் மகாவீரர், சிங்கங் களின் உருவமுடைய ஆசனம், கவரி வீசுபவர்கள், தாரணேந்திர யட்சன், பத்மாவதி யட்சி, பாம்பு, சுருததேவி, பாகுபலி அம்பிகை என்னும் யட்சி, பார்சுவநாதர், மயிலுடன் உள்ள சுருததேவி, அன்னத்துடன் கூடிய மகாமானசி, ஆமை மீதுள்ள யட்சி, அசிதன் ஆகிய ஓவியங்கள் ஒய்சலர் கலை ஓவியங்களுக்குச் சிறந்த எடுத்துக்காட்டுகளாக உள் ளன. இச்சுவடிகளின் ஓர விளிம்புகளிலும் மலர்க் கோலங்கள் தீட்டப்பட்ட வண்ணங்கள் காணப்படு கின்றன. இவ்வோலைச் சுவடிகள் ஓவியரின் சிறந்த கலையுணர்ச்சியையும் படைப்புத் திறனையும் வெளிப் படுத்துவனவாக அமைந்துள்ளன. சு.இரா.

துணை நூல்கள்:

Nilakanta Sastri, K A., A History of South India, Oxford, 1966.

Venkataramanappa, M.N., Outline of South Indian History, Vikas Publishing House, Delhi, 1975.

ஒய்ரத்து: துருக்கிய மொழிகள், மங்கோலிய மொழிகள், மஞ்சு துங்கசு மொழிகள் ஆகிய மூன்று பிரிவுகள் கொண்டது அல்டயிக்கு மொழிக் குடும்ப மாகும். இந்த மூன்று பிரிவு மொழிகளும் இன உறவு உடையன என்று கி.பி. 17-ஆம் நூற்றாண்டிலேயே கண்டுபிடிக்கப்பட்டது. உராலிக்கு மொழிகளுடன் உராலிக்-அல்டயிக்கு என்பது ஒரு பெரிய மொழிக் குடும்பமாக இன்றும் பலரால் கருதப்படுகிறது. ஓரி யத்து மொழி மங்கோலிய மொழிக் குடும்பத்தைச் சார்ந்தது. மங்கோலிய மொழிகள் மங்கோலியாவி லும் சைனாவைச் சேர்ந்த மஞ்சூரியா, சிகியாங்குப் பகுதிகளிலும் சோவியத்து ஒன்றியத்தில் புரியத்து மாநிலத்திலும், வால்காப் பகுதிகளிலும் ஆப்கானிசுத் தானத்திலும் வழங்கப்படுகின்றன. இந்த மொழி களின் எழுத்துமொழி பழைய துருக்கிய நாட்டில் வழங்கும் உகூர் (Uighur) மொழியிலிருந்து கடன் வாங்கப்பட்டது. இந்த மொழிகளுக்கு கி.பி. 13-ஆம் நூற்றாண்டிலிருந்து எழுத்துச் சான்று கிடைக்கிறது.

மங்கோலிய மொழிகளை வடக்கு, மேற்கு, கிழக்கு என்று மூன்று பிரிவுகளாகப் பிரித்து விளக்கு வார்கள். ஓரியத்துமொழி மேற்குப் பிரிவைச் சார்ந்தது. மொகுல் என்ற மொழியும் இந்தப் பிரி வில் அடங்கும்.

ஓரியத்து மொழி மூன்று இலட்சம் மக்களால் பேசப்படுகிறது; சோவியத்து ஒன்றியத்தின் பல பகுதி களில் இன்றும் வழக்கில் இருந்து வருகிறது. இரசிய மொழியின் செல்வாக்கால் இந்த மொழி இப்பொழுது சிர்லிக்கு (இரசிய மொழியை எழுதப்பயன்படும் வரிவடிவம்) எழுத்தினால் எழுதப்பட்டு வருகிறது. கல்மக்கு, புசுவா என்ற இரண்டு கிளைமொழிகளும் சிறப்பாகக் குறிப்பிடத் தகுந்தவை. செ.வை.ச.

துணை நூல்:

அகத்தியலிங்கம், ச. டாக்டர்., உலக மொழிகள், மூன்றாம் பகுதி, அண்ணாமலைநகர், 1972.

ஒரவன் திராவிட மொழிக் குடும்பத்தைச் சேர்ந்த முதன்மையான பழங்குடிகளுள் ஓரினத்தவர். இவர்கள் மகாராட்டிரம், பீகார், மேற்குவங்கம், ஒரிசா, மத்திய பிரதேசம் முதலான மாநிலங்களில் வாழ்கின்றனர். ஒரவன் (Oraon) பழங்குடியினரின் எண்ணிக்கை 15 இலட்சத்திற்கும் மேற்பட்டதாகும். இப்பழங்குடியினர் வெவ்வேறு பகுதியில் பலவாறு

அழைக்கப்படுகின்றனர்; குருக்கு (Kurukh) என்னும் கிளைமொழியைப் (Dialect) பேசுகின்றனர்.

தொன்மை ஆசுத்திரேலிய (Proto-Australoid-) இனத்தைச் சேர்ந்த ஒரவன் பழங்குடியினர் கரும் பழுப்பு நிறமானவர்கள்; கருத்த சொர சொரப்பான மயிரைக் கொண்டவர்கள்; நீண்ட தாடையையும் பற்களையும் கொண்டவர்கள்; இவர்கள் தடித்த உதடுகளையும், தாழ்ந்து குறுகிய முன்நெற்றியையும், அகன்ற தட்டையான மூக்கினையும் நடுத்தரமான உயரத்தையும் கொண்டவர்களாவர்.

ஒரவன் பழங்குடிகளிடையே பல உட்பிரிவுகள் காணப்படுகின்றன. மத்திய பிரதேசத்தில் கூடா (Kuda), கிசான் (Kisan), ஆகிய பிரிவினர்கள் மட்டும் தனித்தனியான தொழில்களைக் கொண்டுள்ளனர். இவ்விருவருக்குள் திருமண உறவு இல்லை. மேற்கு வங்க ஒரவன்கள் பர்கா (Barga), தாங்கா (Dhanka), காரியா (Kharia), கென்ரோ Khedro), முண்டா (Munda) ஆகிய ஐந்து பிரிவுகளாகக் காணப்படுகின்னர். இப்பிரிவுகளுள் காரியா, முண்டா ஆகிய பெயர்களில் தனித்தனியான பழங்குடிகளும் உள்ளனர் என்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

சமூக வாழ்க்கையில் ஒரவன் பழங்குடியினர் கொண்டுள்ள தூம்கூரியா (Dhumkuria) என்னும் மணமாகாதார் கூடம் (Dormitory) குறிப்பிடத்தக்கது. திருமணமாகாத இளைஞர்கள் இரவில் தூம்கூரியாவில் உறங்குவர். சில ஒரவன் கிராமங்களில் வயதான விதவையின் பாதுகாப்பில் பெண்களுக்கென்று தனி தூம்கூரியா உள்ளது. பொதுவாக, மணமாகாத பெண்கள் தம் கிராமத்திலுள்ள விதவைகளின் வீடுகளில் இரவில் உறங்குவர். சில பிரிவினர்களுள் ஆண்களும் பெண்களும் சேர்ந்து ஒரே தூம்கூரியாவில் உறங்கும் முறையும் காணப்படுகிறது. ஒரவன் குடிசைகள் மிகச் சிறியதாக இருப்பதால் மணமாகாத இளைஞர்களையும் பெண்களையும் இவ்வாறு உறங்கச் செய்கின்றனர்.

இவர்களின் திருமண முறை இருவகையானது. பெற்றோர் நடத்தி வைப்பது ஒருவகை. விரும்பிய ஆணும் பெண்ணும் திருமணம் செய்து கொள்ளத் தடை ஏற்படும்போது நிகழும் உடன்போக்கு மணம் மற்றொரு வகை. பெற்றோர் நடத்தும் திருமணத்தில் மண ஒப்பந்த நிகழ்ச்சி (Pan Bandhi) முதன்மையானது. மணமகனின் தந்தை தம் கிராமப் பெரியோர்களுடன் மணமகள் வீட்டிற்குச் செல்வர். மணமகளின், கிராமத்தவர்கள் அனைவரின் முன்னிலையில் மணமகள் பணம் நிச்சயிக்கப்பட்டுத் திருமணம் உறுதி செய்யப்படும். ஒரவன் பழங்குடியினர் மண முறிவையும் விதவை மணத்தையும் அனுமதிக்கின்றனர். மறுமணம் செய்து கொள்ளும் விதவைகளுக்கான மணப்பெண்பணம் செய்து கொள்ளும் திருமணத்தின் எண்ணிக்கையைப் பொறுத்துக் குறைகிறது.

தார்மெசு (Dharmes) என்னும் தெய்வத்தை இவர்கள் வணங்கி வழிபடுகின்றனர். முக்கியமான வழிபாட்டின்போது இத்தெய்வத்திற்கு வெள்ளைச் சேவலைப் பலியிடுகின்றனர். சில குறிப்பிட்ட செயல்களைச் சில சிறு தெய்வங்களும் ஆவிகளும் இயக்கும் தன்மையைப் பெற்றன என நம்புவதால், சிறு தெய்வ வழிபாட்டினையும் கொண்டுள்ளனர். பூமி, சூரியன் முதலான இயற்கையை வழிபடும் பழக்கமும் உண்டு. அனைத்துச் சடங்குகளின் போதும் தம் முன்னோர்களையும் தவறாமல் வழிபடுகின்றனர். மகாதானி (Mahadhani) என்னும் பெண் தெய்வம் மிகுந்த விளைச்சலையும் செல்வங்களையும், பாவங்களை நீக்கிப் புண்ணியத்தையும் கொடுக்க வல்லது என நம்புவதால், இத்தெய்வத்திற்கு மனிதப் பலியிடும் மரபினை கொண்டிருந்தனர். ஆங்கிலேய ஆட்சிக் காலத்தில் இவ்வகையான உயிர்ப்பலிகள் தடை செய்யப்பட்டபின் எப்போதோ ஒரு சில காலங்களில் உயிர்ப்பலி கொடுக்கப்படுகிறது. சால் (Sal) மரங்கள் பூத்துக் குலுங்கும் காலங்களில் மேற்கொள்ளப்படும் திருவிழா இவர்களிடையே குறிப்பிடத்தக்கதாகும். சூரியக் கடவுள், பூமி அன்னை ஆகியோரின் திருமணங்களைக் குறிக்கும் வகையில் இவ்விழாவினைக் கொண்டாடுகின்றனர்.

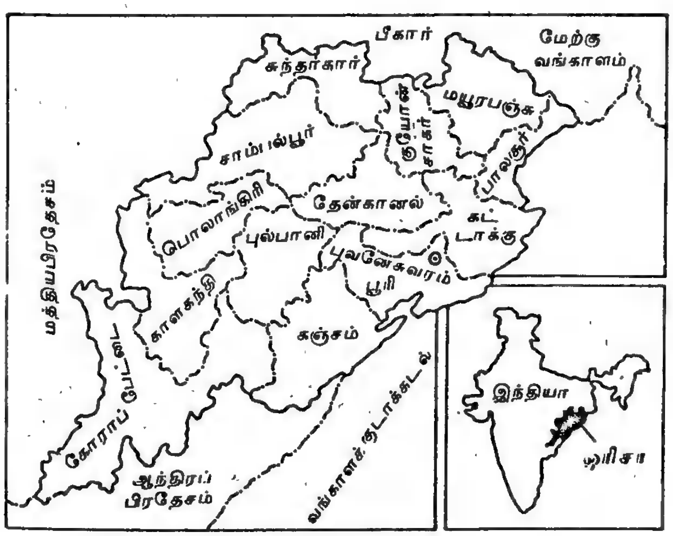
பல அண்டைக் கிராமங்களை ஒருங்கிணைத்து இவர்கள் நடத்தும் 'பர்கா' (Parha) என்னும் அரசியலமைப்பு குறிப்பிடத்தக்கது. பல கிராமங்களைக் கொண்ட 'பர்கா' அரசியலமைப்பில் அரசக் கிராமம், தலைமையமைச்சர் கிராமம், உதவியாளர் கிராமம், தலையாரி கிராமம் (Bailiff Village) என்னும் பல பிரிவுகள் உள்ளன. நிருவாகப் பொறுப்பேற்காத பிற கிராமங்கள் குடிமக்கள் கிராமமாகும். பர்கா அரசியலமைப்பில் பல கிராமங்கள் ஒன்றுபடுத்தப்பட்டு ஆட்சி செய்யப்படினும், ஒவ்வொரு கிராமமும் தனித்தனியான கொடியையும் குறிகளையும் கொண்டுள்ளது.

ஒரவன் பழங்குடியினர் இறந்தவர்களை அடக்கம் செய்வதில், எரித்தல், புதைத்தல் ஆகிய இரு முறைகளையும் கொண்டுள்ளனர். இறந்தவர்களின் ஆவி நலன் பெறப் பல சடங்குகளை மேற்கொள்கின்றனர். இந்துக்களைப் போன்றே எரித்த மறுநாளன்று

எலும்புகளை ஆற்றிலோ நீர் நிலைகளிலோ கரைத்து விடுகின்றனர். சீ.ப.

ஒரிசா: கிழக்கிந்தியாவிலுள்ள ஒரு மாநிலம். இதற்குத் தென்கிழக்கில் வங்காளக் குடாக்கடலும், வடகிழக்கில் மேற்கு வங்காளமும், வடக்கில் பீகாரும், மேற்கில் மத்தியபிரதேசமும், தெற்கில் ஆந்திரப் பிரதேசமும் எல்லைகளாக அமைந்துள்ளன. 155,860 ச.கி.மீ. பரப்புள்ள இப்பகுதியில் சுமார் $2\frac{1}{4}$ கோடி மக்கள் வாழ்கின்றனர் இந்தியாவின் மொத்தப் பரப்பில் 5 விழுக்காடும், இந்திய மக்கட்தொகையில் 4 விழுக்காடும் ஒரிசாவுக்கு உரியனவாம். இப்பகுதி மக்களின் மொழி ஒரியா. இம்மொழி பேசுபவர்கள் பலர் அண்டைமாநிலங்களிலும் வாழ்கின்றனர்.

இந்திய விடுதலைக்கு முன்னர், 1947-இல் இதன் தலைநகர் கட்டாக்கு. பின்னர், புவனேசுவரம் என்ற புதிய தலைநகர் அமைக்கப்பெற்றுள்ளது. இப்புதிய தலைநகருக்கு அண்மையில் வரலாற்றுப் புகழ்பெற்ற கோயில்கள் உள்ளன. இப்பகுதி பண்டைக்காலத்திலும் இடைக்காலத்திலும் உத்கலம், கலிங்கம், ஒட்டர தேசம் முதலிய பல பெயர்களுடனும் அதிக நிலப் பரப்புடனும் காணப்பெற்றது. இங்கு வாழ்ந்த மக்களைக் கொண்டே இம்மாநிலப் பெயர்கள் தோன்றின. (காண்க: கலிங்கம், காரவேலன்.) கி.பி. 11, 16-ஆம் நூற்றாண்டுகளுக்கிடைப்பட்ட காலத்தில் கலிங்கம் என்ற பெயர் மறைந்து, ஓதிரா, ஒதிசா என்ற புதிய பெயர்கள் அமைந்தன. ஒதிசா ஆங்கிலேயர்களால் ஒரிசா என வழங்கப்படலாயிற்று. மொழி அடிப்படையில் 1936-இல் ஒரிசா ஒரு தனி மாநிலமாகியது. 24 ஒரியாச் சிற்றரசு நாடுகளும் 1947-க்குப் பின்னர், புதிய மாநிலத்தில் இணைந்தன.

ஒரிசா

இடைக்காலத்தில் ஒரிசா கங்கர்குல ஆட்சியின் கீழ் ஒரு பொற்காலத்தைப் பெற்றிருந்தது. (காண்க: கங்கர்). இதன் சுதந்திரத்தை முடிவுறச் செய்தன. வங்காளத்தின் ஆப்கானிய அரசர்கள் (கி.பி. 1568). அவர்களிடமிருந்து முகலாயப் பேரரசர் அக்பர் ஒரிசாவைக் கைப்பற்றிக் கொண்டார். முகலாயப் பேரரசின் வீழ்ச்சிக்குப் பின்னர் ஒரிசாவின் ஒரு பகுதி வங்காள நவாப்புகள் கீழும் பெரும்பகுதி மராட்டியர் ஆளுகையின் கீழும் வந்தன. பிளாசிப் போருக்குப் பின்னர் கி.பி. 1757-இல் வங்காளப் பகுதியும் கி.பி. 1803-இல் மராட்டியப் பகுதியும் ஆங்கிலேயர் ஆட்சிக்கு உட்பட்டன. சுதந்திர இந்தியாவில் சிற்றரசர்கள் ஆட்சிபுரிந்தபல பகுதிகள் 1947-க்குப் பின்னர், ஒருங்கிணைக்கப்பட்டு, இன்றைய ஒரிசா தோன்றியது.

இம்மாநிலத்தில் சுவர்ணரேகா, பூராபலங்கி, பாய்தராணி, பிராம்மணி, மகாநதி, உருசிகுல்யா, வணிசதாரா ஆகிய முக்கிய ஆறுகள் பாய்கின்றன. இங்கு மகேந்திர கிரி (1660மீ. உயரம்), மலைய கிரி (1300 மீ.); மேக சேனா (1275 மீ.) போன்ற மலைகள் உள்ளன. இந்தியாவிலேயே மிகப் பெரிய உப்புநீர்த் தேக்கம் ஒரிசாவின் சில்கா ஏரியாகும். இந்நாட்டின் வெப்பமான பகுதிகளில் ஒரிசாவையும் சேர்க்கலாம். இங்கு ஆண்டுக்குச் சராசரி 150செ.மீ மழை பெய்கிறது. மொத்த நிலப்பரப்பினுள் 40 விழுக்காடு காடுகளைக் கொண்டது. இக்காடுகளால் மாநிலத்திற்கு மிகுந்த வருமானம் கிடைக்கிறது.

ஒரியா மொழி எழுதுவதற்கு ஒரே தன்மையாக இருந்தாலும், பேசுவதில் பல உட்பிரிவுகளைக் கொண்டது. தூய ஒரிய மொழி, கட்டாக்கு, பூரி மாவட்டங்களில் மட்டுமே பேசப்படுகிறது. இம்மாநிலத்தில் 97 விழுக்காடு இந்துக்கள். சாதிப் பாகுபாடு மற்ற மாநிலங்களைப் போலவே இங்கும் உண்டு. பூரி சகந்நாதர் ஆலயத்தில்தான் பல நூற்றாண்டுகளாகவே சாதி வேறுபாடு பாராமல், எல்லாச் சாதியினரும் ஒன்றாக இருந்து உணவு அருந்தி உவந்தனர். பெரும்பான்மை ஒரிசா மக்கள் வேளாண்மையையே மேற்கொண்டுள்ளனர். ஒன்பது விழுக்காட்டினரே 1971-இல் நகரங்களில் வாழ்ந்தனர். அண்மையில் நகர வாழ்க்கை அதிகரித்து வருகிறது. உரூர்கேலா எஃகு ஆலைத் தொழில் இங்குக் குறிப்

பிடத்தக்கது. இம்மாநிலம் 13 மாவட்டங்களாகப் பிரிக்கப்பட்டுள்ளது: பாலசூர், பொலாங்கிரி, கட்டாக்கு, தேன்கானல், கஞ்சம், காளகந்தி, குயோன் சாகர், கோராப்பேட்டை, மயூரபஞ்சு, புல்பானி, பூரி, சாம்பல்பூர், சுந்தர்கார் ஆகியன.

கட்டடக்கலைத் துறையில் ஒரிசா மிகவும் சிறப்புற்று விளங்குகிறது. இம்மக்களின் கலைத் திறமையைச் சுவர் ஓவியங்களிலும் கல்லினால் செதுக்கப்பட்டவற்றிலும் பனை ஓலைச் சித்திரங்களிலும் கண்டு களிக்கலாம். இங்கு ஒடிசி நடனமுறை குறிப்பிடத்தக்க ஒன்று. மக்கள் பல திருவிழாக்களைக் கொண்டாடி வருகின்றனர். கப்பல்களைத் தொழும் ஒரு விழா இங்கு நடைபெறுகிறது. பூரி செகந்நாதர் கோயில் தேர்த்திருவிழா புகழ்வாய்ந்த ஒன்றாகும்.

தெ.பா.

ஒரியா மொழி ஒரிசா மாநிலத்தில் பேசப்படுகிறது. இம்மொழி இந்தோ-ஆரிய மொழிக்குடும்பத்தைச் சார்ந்தது. ஒரிசா மாநிலம் வடக்கில் பீகாரையும், வடகிழக்கில் வங்காளத்தையும், மேற்கில் மத்தியபிரதேசத்தையும், தெற்கில் ஆந்திராவையும் எல்லைகளாகக் கொண்டு அமைந்துள்ளது. ஒரிசாவின் மக்கள்தொகையினுள் 76 விழுக்காட்டினர் ஒரியா மொழி பேசுகின்றனர். மீதமுள்ள 24 விழுக்காட்டினர் மலைவாழ் மொழி பேசுகின்றனர். கட்டாக்கு,பூரி, தன்கனல் போன்ற கடற்கரைச் சமவெளிகளில் வாழும் மக்களுள் 94.2 விழுக்காட்டினர் ஒரியா பேசுகின்றனர். வட கிழக்குப் பகுதிகளில் 12.2 விழுக்காடு மக்கள் வங்க மொழியையும், சந்தாலி மொழியையும் பேசுகின்றனர். ஒரியா மொழி சுமார் 2,13,200 ச.கி.மீ பரப்பளவில் பேசப்படுகிறது.

இம்மொழி ஒரியா, ஒடிரி (Odri), உத்கலி(Utkali) என்றெல்லாம் சொல்லப்படுகிறது. உத்கல அல்லது ஒட்ரா மக்களின் மொழி முறையே உத்கலி அல்லது ஒடிரி என்னும் பெயர்பெற்றது. நரசிம்ம தேவன் II என்பவருடைய ஆட்சிக் காலத்தில் (கி.பி. 1296) எழுதப்பட்ட கல்வெட்டுகளில் பழைய ஒரியா மொழிச் சொற்கள் காணப்படுகின்றன. நரசிம்மதேவன் IV என்பவருடைய காலத்தில் கி.பி. 1395-இல் உருவாக்கப்பட்ட கல்வெட்டுகளில் இம்மொழியின் முக்கியமான வாக்கியங்களைக் காணமுடிகிறது. இக் காலத்தில் தான் ஒரியா மொழி முழுமையாக வளர்ச்சியுற்றது என்பது நம்பப்படுகிறது. இருப்பினும் இக்கல்வெட்டு மொழிக்கும் இப்போதுள்ள மொழிக்கும் வேறுபாடுகள் உள்ளன.

ஒரியா, வங்கம், பீகாரி, அசாம் ஆகிய நான்கு மொழிகளும் இந்தோ-ஆரிய மொழிகளின் கிழக்குப் பகுதிப் பிரிவைச் சார்ந்தன. ஒரியா மொழியின் வாக்கிய அமைப்புகள் வங்க மொழியைப் பெரிதும் ஒத்திருக்கின்றன. இதனாலேயே கி.பி. 1866-இல் ஒரிசா அரசில் பணிபுரிந்த வங்காளிகள் அந்த அரசைப் பயன்படுத்திப் பள்ளிகளிலிருந்து ஒரியா மொழியை நீக்க முயற்சி செய்தனர். அவர்கள் ஒரியா ஒரு தனிமொழி அன்று என்னும் கருத்தினைப் பரப்பினார்கள். மேலும், அது வங்க மொழியின் கிளை மொழியே என்றும் கூறினர். அதன் விளைவாக ஒரியா மக்கள் விழிப்புணர்ச்சி பெற்றனர். ஒரியா சமிதிகள் பல தோற்றுவித்து மொழியை வளப்படுத்தத் தொடங்கினர்.

ஒரிசா மாநிலம் சுமார் 800 ஆண்டுகள் தெலுங்கர்களின் ஆட்சியின் கீழும், பின்னர் 50 ஆண்டுகள் மராத்திய போசலர் (Bhoslas) ஆட்சியின் கீழும் அடிமைப்பட்டுக் கிடந்தது. அதனால் ஒரியா மொழியில் ஏராளமான தெலுங்குச் சொற்களும் மராத்திச் சொற்களும் கலந்தன. அத்தகைய சொற்கள் இன்றைய மொழியிலும் வழக்கிலுள்ளன. அவை தவிர நீதிமன்றம் முதலிய இடங்களில் பயன்படுத்தப்படும் ஆங்கிலச் சொற்களும் இம்மொழியில் காணப்படுகின்றன.

ஒரியா மொழியில் மற்ற வட இந்திய மொழிகளில் உள்ளது போலவே பதினாறு உயிரெழுத்துக்கள் உள்ளன. அவற்றில் ரு, ரூ, லு, லூ போன்ற உயிரெழுத்துகள் மொழியில் பொதுவாகப் பயன்படுத்தப்படுவதில்லை. சமசுகிருத வடமொழி, கடன் சொற்களில் மட்டுமே பயின்று வருகின்றன. மெய்யெழுத்துகள் மொத்தம் முப்பத்தாறு உள்ளன. ஒரிய மொழி எழுத்துவகை தேவநாகரியைச் சார்ந்தது. இம்மொழியின் உச்சரிப்பு பெரும்பாலும் வங்க மொழியை ஒத்திருக்கிறது. சொல்லின் இறுதியில் வரும் அ என்ற உயிரொலி தெளிவாக உச்சரிக்கப் பெறும். எ.கா: Ghara 'வீடு'. ஆனால், வங்க மொழியில் இறுதி உயிர் உச்சரிக்கப்படுவதில்லை. எ.கா: Ghar.

ஒரிய மொழியில் எண்காட்டும் விகுதிகள் தெளிவாக இல்லை. எடுத்துக்காட்டாக ஆண் பெண்களின் பன்மையைக் குறிக்கப் பெயர்ச் சொற்களுடன் மானே (Mane) 'மனிதர்கள்' என்ற சொல் பயன் படுத்தப்படுகிறது. வேறு பெயர்ச் சொற்களாகவிருந்தால் 'எல்லாம்' என்ற சொல் சேர்த்துப் பன்மை உருவாக்கப்படும். படிக்காதவர்களின் பேச்சில் தன்மை ஒருமையும் முன்னிலை ஒருமையும், தன்மை, முன்னிலைப் பன்மைகளுக்குப் பயன்படுத்தப்படுகிற நிலையைக் காண முடிகிறது. ஒரிய மொழியின் வினை அமைப்பு

எளிமையாக அமைந்துள்ளது. சில ஒழுங்கில்லா வினைச் சொற்கள் தவிர எஞ்சிய எல்லா வினைச் சொற்களும் தெளிவாகப் பகுத்தாயக் கூடியனவாக வும், எளிதாக மனத்தில் நினைவில் வைத்துக்கொள்ள கூடியனவாகவும் உள்ளது என்பார் கிரியர்சன்.

ஒரியா மொழியில் கிளைமொழிகள் அவ்வளவாக இல்லை. கட்டாக்கு, பூரி, பாலசோர் (Balasore) ஆகிய பகுதிகளில் மொழி வேறுபாடின்றி ஒன்றாகக் காணக்கிடக்கிறது. ஆனால், கட்டாக்கு நகரத்தில் மட்டும் ஒரியாமொழி பேசுவோரிடத்தில் வங்க மொழியின் தாக்கத்தைக் காணலாம். கும்சர் (Gumsar) மாவட்டத்தில் தெலுங்கின் தாக்கத்தைக் காணலாம்.

ஒரியாவின் இலக்கியம் உபேந்திர பன்சா (Upendra Bhanja) என்பவருடன் தொடங்குகிறது. இவர் 'கவி சாம்ராட்' என்று அழைக்கப்படுகிறார். இவர் பல காவியங்கள் எழுதியுள்ளார். அவற்றுள், 'சித்திர காவிய பந்தோதயம்', 'இலவண்யவதி' போன்ற காவியங்கள் குறிப்பிடத்தக்கவை. இவர் கி.பி. 17-ஆம் நூற்றாண்டைச் சார்ந்தவர். ஒரிசா மக்கள் கி.பி. 18-ஆம் நூற்றாண்டில் வங்காளிகளின் ஆதிக்கத்திற்கு எதிராகக் கொதித்தெழுந்தனர். அதன் விளைவாகப் பல சங்கங்களும் சமிதிகளும் தோன்றின. ஆங்கிலேய ஆட்சிக்குப் பின்னர் ஒரியா கவிதை, உரைநடை, நாடகம் முதலியவற்றில் நல்ல வளர்ச்சி யுற்றது. இன்றும் ஒரியா மொழியை வளர்க்க நல்ல முயற்சிகள் மேற்கொள்ளப்பட்டு வருகின்றன. ஆ.கா.

அருங்காட்சியகம் புவனேசுவரத்தில் அமைந்துள்ளது. மற்ற மாநில அருங்காட்சியகங்களைப் போலவே இவ்வருங்காட்சியமும் பன்னோக்கு அருங்காட்சியமாக விளங்குகிறது. இவ்வருங்காட்சியகத்தில் தொல்லியல், மானிடவியல், கல்வெட்டியல், நாணயவியல், புவியியல் இயற்கையியல் ஆகிய துறைகளின் காட்சிக் கூடங்களும் கலை,கைவினை, சமகால ஓவியம், ஆயுதங்கள், சுரங்கப்பொருள்கள், கையெழுத்துப் படிகள் ஆகியவற்றின் கூடங்களும் உள்ளன. மேலும், இங்கு ஒரிசாவின் பெருந்தலைவரான பண்டித உட்கல்மத் கோபபந்துதாசு நினைவாக ஒரு காட்சிக்கூடமும் அமைக்கப்பட்டுள்ளது.

அருங்காட்சியகத்தின் வரலாறு: ஒரிசாவின் முன்னாள் தலைநகரான கட்டாக்கில் இராவென்சாக் (Ravensha) கல்லூரியில் தொல்பொருட்களை அடிப்படையாகக் கொண்டு, 1932-ஆம் ஆண்டு இவ்வருங்காட்சியகம் தொடங்கப் பட்டது. இதை என்.சி. பானர்சி (N.C. Banerji), கன்சியாம் தாசு (Kansyam Das) ஆகியோர் தொடங்கி வைத்தனர். இது 1932-ஆம் ஆண்டு ஒரிசா மாநில அருங்காட்சியக மாக்கப்பட்டது. பின்னர், 1947-48-ஆம் ஆண்டில் ஒரிசாவின் தலைநகரம் கட்டாக்கிலிருந்து புவனேசுவரத்திற்கு மாற்றப்பட்ட போது, இவ்வருங்காட்சியகமும் புவனேசுவரத்திற்கு மாற்றப்பட்டது. புவனேசுவரத்திலேயே உள்ள வேறு ஒரு புதிய கட்டிடத்திற்கு இவ்வருங்காட்சியகம் 1960-ஆம் ஆண்டில் மாற்றப்பட்டது. இவ்வருங்காட்சியகத்தின் பொன்விழா 1984-ஆம்ஆண்டில் கொண்டாடப்பட்டது. ஒரிசா மாநிலத்தின் மைய அருங்காட்சியகமான இதன் கட்டுப்பாட்டில் 10 மாவட்ட அருங்காட்சியகங்கள் உள்ளன.

தொல்லியல்: இவ்வருங்காட்சியகத்தில் முதல் மூன்று கூடங்கள் தொல்லியல் கூடங்களாகும். இங்கு ஒரிசாவின் சிற்பக் கலை வளர்ச்சி வரலாறு எடுத்துக்காட்டப்பட்டுள்ளது. இங்குள்ள சமண, பௌத்த, இந்துச் சிற்பங்கள் கி.மு. 3-ஆம் நூற்றாண்டிலிருந்து கி.பி. 13-ஆம் நூற்றாண்டிற்கு இடைப்பட்ட காலத்தைச் சேர்ந்தவை. இப்பிரிவிலுள்ள மிகத் தொன்மை வாய்ந்த காட்சிப் பொருள்களுள் அசோகர் தூணின் துண்டு குறிப்பிடத்தக்கதாகும். இது பாட்னா அருங்காட்சியகத்திலிருந்து கொண்டு வரப்பட்டது. மேலும், இங்குள்ள கதிபாடாவைச் சேர்ந்த புத்தர் சிலை உதயகிரியைச் சேர்ந்த அமோகசித்தி சிலை, சாரம்பாவையும் பொடசிங்கிடியையும் சேர்ந்த சமணத் தீர்த்தங்கரர்களின் சிலைகள், தர்மசாலாவைச் சேர்ந்த சப்தமாத்ரீகா சிலைகள், புவனேசுவரத்திலுள்ள இராசா-ராணி கோயிலுக்கருகிலிருந்து கொண்டு வரப்பட்ட திக்குப்பாலர் சிலை ஆகியவை குறிப்பிடத் தக்கவை. இக்கூடத்திலுள்ள பல தொன்மச் சிற்பக் காட்சிகள் நேர்த்தியான கலைக்கு எடுத்துக்காட்டுகளாகும். சான்றாக, குமார சம்பவத்தில் வருணிக்கப்பட்ட கந்த கார்த்திகேயரின் பிறப்பைக் குறிப்பிடலாம்.

கல்வெட்டியலும் நாணயவியலும்: அடுத்த கூடத்திலுள்ள மூலச்செப்பேடுகள், சில கல்வெட்டுகள், பல மாதிரிப் பதிப்புகள், கல்வெட்டுகளின் நகல்கள் ஆகியவை ஒரிசாவின் கல்வெட்டுகளின் வளத்தை அறிமுகப்படுத்துகின்றன. பாலாசோர் மாவட்டத்தில் பத்ரக்கு நகரின் அருகிலிருந்து சேகரிக்கப்பட்ட மகாராசா கானாவின் கல்வெட்டு இக்கூடத்திலுள்ள கல்வெட்டுகளுள் முதன்மையான ஒன்றாகும். இது கி.பி. 2-ஆம் நூற்றாண்டைச் சேர்ந்தது. கியோஞ்சாரிலுள்ள அசன்பாடா கிராமத்தைச் சேர்ந்த

நடராசர் சிலையின் கீழுள்ள கல்வெட்டில் கி.பி. 6-ஆம் நூற்றாண்டில் நாக வமிசத்தைச் சேர்ந்த புதிய அரசபரம்பரை பற்றிக் கூறப்பட்டுள்ளது. பாலாசோர் மாவட்டத்தில் சயராம்பூர் கிராமத்தில் சேகரிக்கப் பட்ட மேக சம்பந்த மகாராசா அச்சுதாவின் செப் பேட்டு மானியம் சேகரிப்பிலுள்ளவற்றுள் மிகத் தொன்மை வாய்ந்தது.

நாணயங்கள் பற்றிய காட்சிக் கூடம் ஒரிசாவின் பழங்காலம் முதல் இடைக்கால வரலாறு வரை எடுத்துக் கூறுகிறது. அதூர்கர், சேல்பூர் ஆகிய இடங்களில் கண்டெடுக்கப்பட்ட முத்திரையிடப்பட்ட நாணயங்கள், சுயேமாவில் கண்டெடுக்கப்பட்ட குசாணர் நாணயங்கள், பூரி மயூரிபஞ்சு, கஞ்சம் மாவட்டங்களைச் சேர்ந்த பூரி-குசாணர் நாணயங் கள், அதாமலிக்கு, சகத்சிங்பூர், கைரா ஆகிய வற்றைச் சேர்ந்த கங்காப் பண நாணயங்களும் சோன்பூரைச் சேர்ந்த யாதவப் பொன் நாணயங் களும் இவ்வருங்காட்சியகத்தின் சேகரிப்பிலுள்ளன. எனவே இவ்வருங்காட்சியகத்தின் நாணயத் தொகுதி குறிப்பிடத்தக்கது. இருப்பினும், மேற்குறிப்பிடப் பட்ட நாணயங்கள் சிலவற்றின் மாவு மாதிரிகள் மட்டுந்தான் காட்சிக்கு வைக்கப்பட்டுள்ளன.

ஆயுதங்கள்: ஆயுதக் கூடத்தில் கத்திகள், கேயடங்கள், போர்க் கோடரிகள், பீரங்கிகள், துப்பாக்கிகள் ஆகியவை காட்சியிலுள்ளன. இக்காலத் திய பெருந்தலைவரான மதுசூதன் தாசின் துப்பாக் கியும் கட்டாக்கிலுள்ள இலால்பாகு இல்லத்திலிருந்து கொண்டு வரப்பட்ட இரு பீரங்கிகளும் குறிப்பிடத் தக்கவை. இலால்பாகு இல்லம் அரசு இல்லமாக மாற்றப்படுவதற்கு முன், மொகலாய ஆளுநர்களின் இருப்பிடமாக இருந்தது.

சுரங்கத் தொழிலும் புவியியலும்: ஒரிசாவில் தாதுப் பொருள்கள் மிகுந்து காணப்படுகின்றன. இதனைச் சுட்டிக் காட்டுவது சுரங்கத் தொழில், புவியியல் ஆகியவற்றின் கூடங்களாகும். பலவகைத் தாதுப்பொருள்கள் இங்குக் காட்சியில் வைக்கப் பட்டுள்ளன. மேலும், இக்கூடத்தில் நிலக்கரிச் சுரங்கங் களின் இயங்கும் மாதிரிகளும் இரும்புத் தாதுச் சுரங் கங்களின் சூழ்நிலையினை விளக்கும் காட்சிப் பெட்டி களும் உள்ளன. தென்கனல் மாவட்டத்திலுள்ள தால்செரிலிருந்து சேகரிக்கப்பட்ட 300 மிலியன் ஆண்டுகளுக்கு முற்பட்ட தொன்மை வாய்ந்த ஒரு மரத்துண்டின் புதை வடிவம் இக் கூடத்தின் சிறப் பானதொரு காட்சிப் பொருளாகும்.

இயற்கையியல்: புவியியல் கூடத்தை அடுத்து, இரு பெரிய கூடங்களில் இயற்கையியல் கூடங்கள் உள்ளன. இக்கூடங்கள் இம்மாநிலத்தின் விலங்கினங் களின் வளத்தைக் காட்டுகின்றன. ஒரு கூடம் பறவைகளுக்காகவும் மற்றொரு கூடம் பாலூட்டி களுக்காகவும் ஒதுக்கப்பட்டுள்ளன. பாலூட்டிகள் அனைத்தும் அவை வாழும் சுற்றுப்புறச் சூழ்நிலை களை விளக்கும் வகையில் 'ஒளி நிழல்' காட்சிப் பெட்டிகளில் காட்சிக்கு வைக்கப்பட்டுள்ளன. காட் சிக்கு வைக்கப்பட்டுள்ளவற்றுள் சிறுத்தைப்புலி, புலி, காட்டுப்பூனை, சிங்கவால் குரங்கு, கருங்குரங்கு, மான், எறும்புதின்னி, இந்தியக் காட்டெருமை போன்றவை குறிப்பிடத்தக்கவை. பறவைகள் கூடத் தில் பலவகைப் பறவைகள் அவை வாழும் சூழ்நிலை களின் மாதிரியோடு வைக்கப்பட்டுள்ளன.

கலையும் கைவினைப் பொருள்களும்: இவ்வருங் காட்சியகத்தின் முதல் மாடியில் கலைக்கூடமும் கைவினைக் கூடமும் அமைக்கப்பட்டுள்ளன. ஒரிசா வின் கைவினைஞர்கள் பழங்கலைக் கைவினைப் பொருள்களை உருவாக்கி ஒரிசாவின் வியத்தகு கைவினைக் கலையின் மரபினை நிலைநிறுத்தியுள் ளனர். அக்கைவினைப் பொருள்கள் ஒரிசாவிற்கே உரிய கலையாகத் திகழ்கின்றன. கோனாரக்குச் சிற் பங்களை மாதிரிகளாகக் கொண்டு மாக்கல்லில் செதுக்கப்பட்ட சிற்பங்கள், இதிகாசக் கதைகளை எடுத்துக்கூறும் மரச்சிற்ப வடிவங்கள், வண்ணத்தில் தீட்டப்பட்ட கிராமிய உருவங்கள், சகந்நாதர், பல பத்திரர், சுபத்திரை, இராதாகிருட்டிணன், யானை மீதுள்ள பாகன் ஆகிய வண்ணந்தீட்டப்பட்ட மரவுரு வங்கள், கிராம தேவதைகளுக்குக் காணிக்கையாகச் செய்யப்பட்ட குதிரை, யானை ஆகியவற்றின் சுடப் பட்ட களிமண் உருவங்கள், துணி வகைகள், பிரம்பு, மூங்கில் ஆகிய மரங்களாலான கைவினைப் பொருள் கள், தந்தம், தோல், உலோகம் முதலானவற்றால் செய்யப்பட்ட கைவினைப் பொருள்கள் போன்றவை இங்குக் குறிப்பிடத்தக்கவை. மேலும், இக்கூடத்தில் பூரி மாவட்டத்திலுள்ள பன்பூரில் கண்டெடுக்கப் பட்ட கி.பி. 10-11-ஆம் நூற்றாண்டைச் சேர்ந்த பௌத்த, சமண, இந்துப் படிமங்களும் காட்சியிலுள் ளன. ஒரிசாவின் கலைகளுள் பட்டா ஓவியங்கள் (Pata Painting) மிகப் பெயர் பெற்றவை. இவை பெரும்பாலும் கிருட்டிணலீலையின் அமிசங்களை எடுத்தியம்புகின்றன. சகந்நாதர் கோயில், அதன் வரலாறு ஆகியன பட்டா ஓவியங்களில் தீட்டப் பட்டு, இக்கூடத்தில் காட்சிக்கு வைக்கப்பட்டுள்ளன. இராமாயண நிகழ்ச்சிகள் நிறைந்த இரு கலம்கரி கொங்கு ஓவியங்களும் இக்கூடத்தில் காட்சியிலுள் ளன.

சமகால ஓவியக் கூடம்: இக்கூடத்தில் ஒரிசா மாநில ஓவியர்களின் ஓவியங்கள் காட்சியில் வைக்கப் பட்டுள்ளன. அண்மையில் வாழ்ந்த உத்கல்மன் பண்டித கோப பந்துதேசு என்ற தலைவரின் பெயரில் 1976-ஆம் ஆண்டு ஒரு காட்சிக்கூடம் நிறுவப்பட்டது. இக்கூடத்தில் அவரது வாழ்க்கை, அவரது கலை ஆகியவை எடுத்துக்காட்டப்பட்டுள்ளன.

மானிடவியல்: மானிடவியல் கூடத்தில் இசைக் கருவிகள், கற்காலக் கருவிகள், பழங்குடி மக்களின் பொருள்கள் ஆகியவை காட்சிக்கு வைக்கப்பட்டுள்ளன. ஒரிசாப் பழங்குடி மக்களின் பண்பாட்டை எடுத்துக் காட்டும் வகையில் சுற்றுப்புறச் சூழ்நிலையோடு, முதன்மையான பழங்குடிகளின் பொருள்களை அனைவரையும் கவரும் வண்ணம் காட்சியமைத்துள்ளனர். சுவாங்கு (Juang), கந்தர் (Khond), கோசா (Kosa) ஆகிய பழங்குடி மக்களின் வாழ்க்கை இங்குள்ள ஒளிநிழல் (Diorama) பெட்டிகளில் சித்திரிக்கப்பட்டுள்ளது.

ஓலைச்சுவடிகள் கூடம்: ஓலைச்சுவடிகள் சேகரிப்பில் இந்தியாவிலேயே அதிக எண்ணிக்கை கொண்டது இவ்வருங்காட்சியகமாகும். ஒரியா, தெலுங்கு வங்காளம், பெர்சியா, நேப்பாளம், சமசுகிருதம் ஆகிய மொழிகளின் சுவடிகள் இங்கு உள்ளன. முறையான முயற்சிகள் மூலம் சுமார் 32,000 சுவடிகள் சேகரிக்கப்பட்டுள்ளன. இச்சுவடிகளில் வேதம், தந்திரம், தர்மசாத்திரம், ஆயுர்வேதம், புராணம் போன்ற விவரங்கள் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளன. இவற்றில் குறிப்பிடத்தக்கவை சரளாதாசரின் ஒரிய மொழியிலுள்ள மெகபந்தா (Mehabhanta), பலராமதாசரின் இராமாயணம். சகநாத தாசரின் பாகவதபுராணம், பிற ஒரியமொழி இலக்கியங்கள் ஆகியவையாம். சித்திரங்கள் நிறைந்த காகித மற்றும் ஓலைச்சுவடிகளும் உள்ளன. இதில், ஏழு தந்தத் தகடுகளில் எழுதப்பட்ட கீதகோவிந்தச் சுவடி சிறப்பாகக் குறிப்பிடத்தக்கது. இந்தத் தகடுகள் ஓலைச்சுவடிஅமைப்பில் உள்ளன. இதன் ஒவ்வொரு பக்கத்திலும் 17 வரிகள் எழுதப்பட்டுள்ளன. மேலும், பூரி மற்றும் அதன் அருகிலுள்ள இடங்களில் கஞ்சிபா (Hanjifa) எனப்படும் புகழ்பெற்ற விளையாட்டுச் சீட்டுகளும் இங்குச் சேகரிப்பில் உள்ளன.

இவ்வருங்காட்சியகத்தில் பல்வேறு துறையைச் சேர்ந்த 30,000 நூல்கள் உள்ளன. இவ்வருங்காட்சியகத் துறையைச் சேர்ந்த அறிஞர்களுக்கும் பிற அறிஞர்களுக்கும் இந்நூலகம் மிகவும் பயனுள்ளதாக உள்ளது. இங்கிருந்து பல இதழ்களும் துணை நூல்களும் சிறு நூல்களும் வெளியிடப்படுகின்றன. ஒரிசா வரலாற்று ஆய்வு (Orissa Historical Research) என்ற காலாண்டிதழும் வெளியிடப்படுகிறது. பண்பாட்டுத் துறை இயக்ககத்தைச் சேர்ந்த ஆசிரியர் குழு ஒன்று பழங்காலப் பதிப்புறாத நூல்களைப் பதிப்பிற்குத் தயார் செய்து வருகிறது.

இவ்வருங்காட்சியகம் திங்கள் மற்றும் அரசு விடுமுறை நாட்களைத் தவிர, மற்ற எல்லா நாட்களிலும் பொது மக்களின் பார்வைக்காகத் திறந்து வைக்கப்படுகிறது. இங்குக் குறிப்பிட்ட நேரங்களில் பார்வையாளர்களுக்கு விளக்குநர்களால் இலவச விளக்கவுரையும் அளிக்கப்படுகிறது. என்.அ.

துணை நூல்கள்:

Das, M.N., History and Culture of Orissa, Vidyapuri, Cattack, 1977.

Rajguru, S.N., Inscriptions of Orissa, Govt. of India, 1961.

ஒருகுற்ற இருவழக்கு: ஒருவர் ஒரு குற்றம் இழைத்தாரெனில் அவர் அந்தக் குற்றத்திற்காக ஒரு முறைக்கு மேல் தண்டிக்கப்படுதல் கூடாது. இதுவே, ஒருகுற்ற இருவழக்குத் (Double Jeopardy) தடைக் கோட்பாடு என்பது. இந்திய அரசியலமைப்புச் சட்டம், பிரிவு 20 (2) ஒருவர் ஒரே குற்றத்திற்கு இரு முறை தண்டிக்கப்படுவதைத் தடைசெய்கிறது. இதில் ஒருவர் என்பது மனிதரை மட்டுமன்றி நிறுவனங்களையும், குற்றமென்பது நடைமுறையிலுள்ள சட்டத்தால் தண்டிக்கப்படக்கூடிய செய்கை அல்லது விடுகையையும் குறிக்கும்.

வழக்கிலுள்ள குற்றத்திற்காக முன்னதாகவே விசாரிக்கப்பட்டுத் தண்டிக்கப்பட்டவர்களை அல்லது விடுதலை பெற்றவர்களை மீண்டும் விசாரிப்பதும் தண்டிப்பதும் இக்கோட்பாட்டின்படி தடை செய்யப்படுகிறது. முன்வழக்கு, தகுதியுடைய நீதிமன்றத்தாலோ தீர்ப்பாயத்தாலோ விசாரிக்கப்பட்டிருத்தல் வேண்டும். அப்போது மட்டுமே இக்கோட்பாடு இரண்டாம் வழக்கினைத் தடை செய்யும்.

தடுப்புக்காவலோ, வருவாய்த்துறை, கடற்சுங்கத் துறை போன்ற துறை சார்ந்த அதிகாரிகளால் நடத்தப்பெற்ற விசாரணையோ, பறிமுதலோ, விதிக்கப்பெற்ற ஒறுப்புக் கட்டணமோ, உண்மையறி குழுவின் அறிக்கையோ நீதிமன்றத்தின் முன்விசாரணையாகவும் முன்தீர்ப்பாகவும் கொள்ளப்பட மாட்டா.

மா.அ.

ஒருங்கிணைந்த ஊரக வளர்ச்சித் திட்டம் என்பது வேறுபட்ட பல பொருளாதார, சமூக குறிக்கோளுடனும் கால வரையறைகளுடனும் செயற்படும் ஊரகத்திட்டங்களை உச்ச நன்மை பெறும் வகையில் ஒருங்கிணைக்கும் திட்டமாகும். ஊரகப் பகுதிகள் இந்தியாவின் உயிர்நாடி என்றும், இந்தியாவின் இதயம் அதன் சிற்றூர்களில் துடிக்கிறது என்றும் மகாத்மா காந்தியடிகள் கூறியுள்ளார். இந்திய நாட்டின் பொருளாதார வளர்ச்சி அதன் ஊரக வளர்ச்சியோடு பின்னிப் பிணைந்துள்ளது. இந்தியப் பொருளாதார வரலாற்றில் ஊரகங்கள் பெருமை மிக்க இடத்தினைப் பெற்றுள்ளன. நாடு விடுதலைஅடைவதற்கு முன்னரே இரவீந்திரநாத தாகூர் தம் சாந்திநிகேதன் ஆய்வு மூலம் ஊரக வளர்ச்சித் திட்டத்திற்கு வித்திட்டார்.

நாடு விடுதலை பெற்ற பின்னர், இந்திய அரசு ஊரக வளர்ச்சிக்காகப் பல திட்டங்களைச் செயற்படுத்த முனைந்தது. அவற்றுள் சிறப்பாகக் குறிப்பிடத்தக்க சில திட்டங்களாவன: (1) சமுதாய வளர்ச்சித் திட்டம் (Community Development Programme), (2) சத்துணவுத் திட்டம் (Nutrition Programme), (3) விரிவாக்கக் கல்வி மற்றும் பயிற்சித் திட்டம் (Extension Education & Training Scheme) (4) சிறு விவசாயி முன்னேற்றத் திட்டம் (Small Farmers Development Programme), (5) வறட்சிப் பகுதி தழுவிய திட்டம்(Drought Prone Area Programme), (6) மலைவாழ் மக்கள் முன்னேற்றத் திட்டம் (Tribal Development Scheme), (7) முன்னோடி வேலை மிகுத்தரும் ஊரகத் திட்டங்கள் (Pilot Intensive Rural Employment Projects), (8) மலை அல்லது குன்றுப் பகுதி முன்னேற்றத் திட்டம்(Hill Area Development Programme), (9) நீர்ப்பாசனத் திட்டம், (10) வேளாண்மை செறிந்த மாவட்டத்திட்டம் Intensive Agricultural District Programme). இத் திட்டங்கள் எதிர்பார்த்த ஊரக வளர்ச்சியையோ மக்களுக்குப் பலன்களையோ அளிக்கவில்லை. நிலம், முதல் போன்ற உற்பத்திக் காரணிகளைப் பெற்றிருந்த நிலக்கிழார்களும் செல்வர்களுமே பெரும் பயனைப் பெற்றனர். ஊரகப் பகுதிகளில் ஏற்றத்தாழ்வுகள் மலிந்து மக்களிடையே பிரிவினைகள் தலை தூக்கின. வேலையின்மையும் வறுமையும் பெருகிக் கொண்டே வந்தன.

இச்சூழ்நிலையில் அரசு கடந்த கால ஊரக வளர்ச்சித் திட்டங்களை மறுஆய்வு செய்தது. செயற்படுத்தப்பட்ட திட்டங்கள் பல ஒரு துறையைச் சார்ந்தனவாகவோ (Sectoral Approach) குறிப்பிட்டதொரு இலக்கினைச் சார்ந்தனவாகவோ (Target Approach) முன்னோடித் திட்டங்களாகவோ (Pilot Projects) இருந்தன. அதனால், ஒரு குறிப்பிட்ட இலக்கோ துறையோதான் ஓரளவு முன்னேற்றமடைந்தது. பகுதி முழுவதிலும் வளர்ச்சி ஏற்படவில்லை. பல திட்டங்கள் ஒன்றுக்கொன்று தொடர்பில்லாமலும் பொதுநோக்கு இல்லாமலும் செயற்பட்டு வந்தன. இதனால், வட்டாரத்திற்கு வட்டாரம் காணப்பட்ட பொருளாதார ஏற்றத்தாழ்வுகள் நீங்கவில்லை. எனவே, வட்டாரம் அல்லது ஒரு பகுதியின் முழு வளர்ச்சியை மையமாகக் கொண்ட திட்டங்கள் தீட்ட வேண்டிய தேவைஏற்படலாயிற்று. ஒவ்வொரு பகுதியிலும் செயற்பட்டு வந்த திட்டங்களை ஒருங்கிணைத்து, உள்ளூர் வளங்களைப் பயன்படுத்திச் செயற்படும் ஓர் ஒருங்கிணைந்த திட்டம் செயற்பட வேண்டியதன் இன்றியமையாமையை அரசு உணர்ந்தது. இத்தேவையின் அடிப்படையில் உருவாகியது தான் ஒருங்கிணைந்த ஊரக வளர்ச்சித் திட்டம் (Integrated Rural Development Programme) ஆகும்.

ஒருங்கிணைந்த ஊரக வளர்ச்சித் திட்டம் 1976-77-ஆம் ஆண்டு சமூகப் பொருளாதார சுற்றுப்புறச் சூழ்நிலைக் கூறுகளில் ஒன்றுபட்டு விளங்கும் 20 மாவட்டங்களில் ஏற்படுத்தப்பட்டது. இம்மாவட்டங்களில் இத்திட்டம் பெறும் பட்டறிவையும் வெற்றியையும் பொறுத்து நாட்டின் எல்லா மாவட்டங்களுக்கும் இத்திட்டத்தைப் பரப்புவது என்ற முடிவில் இத் திட்டம் தொடங்கப்பட்டது. இப்புதிய திட்டத்தின் வரையறுக்கப்பட்ட நோக்கங்களாவன: (1) ஊரகங்களின் உற்பத்தியையும் உற்பத்தித் திறனையும் பெருக்குதல், (2) நலிந்த பிரிவினரின் வறுமையை ஒழித்தல், (3) குறிப்பிட்ட கால வரையறைக்குள்முழு வேலை நிறைவு (Full Employment) நிலையை உண்டாக்குதல், (4) சமூகப் பொருளாதார சரிநிகரைக் கொணர்தல், (5) சமூகப் பொருளாதார வளர்ச்சியில் வட்டார அல்லது பகுதிச் சரிநிகரை உண்டாக்குதல், (6) வளர்ச்சித் திட்டங்களில் மக்களின் ஈடுபாட்டையும் பங்கையும் மிகுதிப்படுத்துதல்.

சிறப்புக் கூறுகள்: ஒருங்கிணைந்த ஊரக வளர்ச்சித் திட்டம் பகுதி (Area) அடிப்படையிலானது. ஒவ்வொரு பகுதியிலும் உள்ள மனித, இயற்கை வளங்களை வளர்ச்சி பெறச் செய்து, அப்பகுதியில் சமூகப் பொருளாதார வளர்ச்சி ஏற்பட இத்திட்டம்முயலும். ஊரகங்களில் தொழிற்றுறை வளர்ச்சி பெறவும் இத்திட்டம் வழி வகுக்கும். ஊரக வளர்ச்சித் துறை, பொருளாதார அடிப்படைத் துறை (Primary Sector) அல்லது வேளாண்மைத் துறை, இரண்டாந்துறை (Secondary Sector) அல்லது தொழிற்றுறை, மூன்றாம் துறை (Tertiary Sector)

அல்லது பணித்துறை எனப் பிரித்து இத்துறைகளின் ஒரே வகையான வளர்ச்சியை ஊக்குவிக்க இத்திட்டம் முயல்கிறது. அடிப்படைத்துறையில்வேளாண்மை உலர் பண்ணை, கால்நடை, மீன்வளம், காட்டுவளம், கோழி வளர்ப்பு, சமூகக் காடுகள், பால்வளம், நில வளர்ச்சி, நீர்ப்பாசனம், மண் பாதுகாப்பு ஆகிய ஆக்கத் தொழில்கள் அடங்கும். இவற்றின் வளர்ச்சிக்காக இத்திட்டம் பாடுபடும். இரண்டாந்துறையில் ஊரகக் குடிசைத் தொழில்கள், உற்பத்தித் திறன் பெருக்கம், துணைத் தொழில்களின் வளர்ச்சிக்குரிய திட்டம் ஆகியன செயற்படுத்தப்படும். மூன்றாம் துறையில் ஊரகப் பகுதிகளின் வளர்ச்சிக்குத் தேவையான சாலை, குடி தண்ணீர், கல்விக் கூடங்கள், மருத்துவக் கூடங்கள், வீடுகள், அங்காடிகள் ஆகியவற்றின் எண்ணிக்கையைப் பெருக்குதல், சுய வேலைவாய்ப்புத் திட்டம் ஆகியன செயற்படும்.

இத்திட்டங்களினால் பின்வரும் இலக்குக் குழுவினர் (Target Groups) முன்னுரிமை பெற்றுப் பயன் பெறுவர்: (1) கடைநிலை மற்றும் சிறு விவசாயிகள், (2) குத்தகைக்காரர்கள்,(3) விளைச்சலில் பங்கு பெறுவோர் (Tenants and Share Croppers), (4) நிலமற்ற தொழிலாளிகள், (5) மலைவாழ் மக்கள், (6) ஊரகக் கைவினைஞர்கள் (Rural Artisans), (7)அட்டவணை இனத்தவர், (8) மீனவர், (9) சமூகப் பொருளாதாரத் துறையில் பின்தங்கி நலிவடைந்தவர்கள். திட்டங்களைச் செயற்படுத்த, ஏற்கனவே உள்ள திட்டங்களிடையே தொடர்பினை உண்டாக்கித் திட்ட ஒருங்கிணைப்பு ஏற்படுத்தப்படுகிறது. இவ்வணுகுமுறையை ஒரு கலவை அணுகுமுறை (Mixed Approach) என்றும் குறிப்பிடுகின்றனர். திட்டங்களைச் செயற்படுத்துவதில் தொழில்நுட்பம் மிகையாகப் பயன்படுத்த முயற்சி செய்யப்படுகிறது.

திட்டங்களின் மேலாண்மைக்கும் நடைமுறைக்கும் எல்லா மாவட்டங்களிலும் மாவட்ட ஊரக வளர்ச்சி மையங்கள் (District Rural Development Agencies) ஏற்படுத்தப்பட்டுள்ளன. இம்மையங்கள் ஊரகப் பகுதிகளில் வறுமைக்கோட்டிற்குக் கீழ்வாழும் மக்களின் நலனைப் பல வகைகளிலும் உச்சப்படுத்த முயற்சிகளை மேற்கொள்கின்றன. ஒவ்வொரு வட்டாரத்திலும் ஆண்டு ஒன்றுக்கு வறுமைக் கோட்டிற்குக் கீழ் உள்ள 600 குடும்பங்களைத் தேர்ந்தெடுத்து, அவற்றின் உற்பத்தித் திறனைப் பெருக்கக் கல்வி, கடன் வசதி உள்ளிட்ட பல நடவடிக்கைகள் எடுக்கப்படுகின்றன. தொடர் நடவடிக்கைகள் எடுக்கப்பட்டு, இக்குடும்பங்கள் திட்டத்தின் உண்மை நலன்களைப் பெற்று வறுமைக் கோட்டிற்குமேல் வரும் அளவிற்கு உதவி பெறுகின்றன. ஒவ்வொரு குடும்பமும் பெறும் நிதி வசதிகளாவன: (1) வாணிக அல்லது கூட்டுறவு வங்கியிடமிருந்து நீண்டகாலக் கடன், (2) குடும்பங்கள் ஏற்கும் முதலீடு செலவிற்கு அரசுக் கொடை- இக்கொடை முதலீட்டுச் செலவில் 25 விழுக்காட்டிலிருந்து 33 விழுக்காடு வரையிருக்கும். வளம் செறிந்த பகுதிகளில் வாழும் ஒரு குடும்பம் பெறும் கொடை உரு. 3000, வறட்சிப் பகுதியில் வாழும் குடும்பம் பெறும் கொடை உரு. 4000, (3) கொடை போக மீதித் தொகையை வங்கிகளிடமிருந்து கடனாகப் பெற்றுக்கொள்ள ஏற்பாடு செய்யப்படுதல், (4) மலைவாழ் குடும்பம் பெறும் கொடை முதலீட்டில் 50 விழுக்காடு அல்லது உரு. 5000 கொடை.

ஒருங்கிணைந்த ஊரக வளர்ச்சித் திட்டம் ஒவ்வொரு வட்டாரத்திற்கும் ஓர் ஐந்தாண்டு வளர்ச்சித் திட்டத்தை உருவாக்கச் செயற்பட்டு வருகிறது. இத்திட்டத்தில், ஒவ்வொரு வட்டாரத்திலும் உள்ள அடிப்படை, இரண்டாம், மூன்றாம் துறைகளில் உள்ள வளவாய்ப்புகளைப் பயன்படுத்தும் முறைகளைக் குறித்த ஒரு மதிப்பீடு கொடுக்கப்படும். மேலும், இத்திட்டத்தில் இப்போது வட்டாரத்தில் செயற்படும் திட்டங்கள், அவற்றில் உள்ள நடைமுறைக் குறைகள், அடிப்படை வசதிகளில் உள்ள இடைவெளிகள், அவற்றை நீக்குவதற்குத் தேவையான நடவடிக்கைகள், உற்பத்தியைப் பெருக்குதல், வேலைவாய்ப்பினைப் பெருக்குதல், தேவையான வளர்ச்சித் திட்டங்கள் போன்றவற்றைப் பற்றிய ஆய்வுப் புள்ளி விவரங்கள் அடங்கும். இவ்வட்டார ஐந்தாண்டுத் திட்டம் வளங்களின் பட்டியல் படிவம் (Inventory of Resources), குடும்பங்களின் விவரப் பட்டியல் படிவம் ஆகியவற்றைச் சேகரித்துத் தொகுக்கும். வளங்களின் பட்டியலிலிருந்து அதனைச் சார்ந்த துறைகளில் அந்த வட்டாரத்தில் உள்ள வேளாண்மை வளங்களின் உள்திறன் அறியப்படும். குடும்ப விவரப் பட்டியல் (Household Survey) வறுமைக் கோட்டிற்குக் கீழுள்ள குடும்பங்களைத் தனியாகப் பிரித்து உறுதிப்படுத்த உதவுகிறது. அக்குடும்பங்களைத் தனி ஆள் வருமானத்திற்கு ஏற்பப் பல வகையாகப் பிரித்து, ஒவ்வொரு வகைக்கும் தகுந்தாற்போல உற்பத்தித் திட்டங்கள் குறிக்கப்படும்.

மாவட்ட ஊரக வளர்ச்சி மையங்கள் பலவகைப்பட்ட நடவடிக்கைகளுக்கும் தகுந்தாற்போல் ஒரு கட்டு முறையைப் (Cluster Approach) பின்பற்ற வேண்டுமென்று மைய ஊரகச் சீரமைப்பு அமைச்சகம் ஆணை பிறப்பித்துள்ளது. இம்முறையினால் வளர்ச்சித் துறைகளுக்கிடையே தொடர்புகளை ஏற்படுத்தி, முழு வளர்ச்சியை ஊக்குவிக்க முடியுமென்பது நம்பப்படுகிறது.

ஒருங்கிணைந்த ஊரக வளர்ச்சித் திட்டம் 1980-ஆம் ஆண்டு அக்டோபர்த் திங்களிலிருந்து நாட்டின் எல்லாப் பகுதிகளுக்கும் செயற்படுத்தப்பட்டுள்ளது. இத்திட்டத்தின்கீழ் அரசு ஒவ்வோர் ஆண்டும் உரூ. 300 கோடி கொடை அளிக்கிறது. வங்கிகள், நிதிநிறுவனங்களிலிருந்து பெறக்கூடிய கடன் அளவு ஆண்டுக்கு உரூ. 600 கோடியாகும். இத்திட்டத்தினால் பயனடைந்தோர் எண்ணிக்கை 1978-79-இல் உரூ. 6,24,288, 1979-80-இல் உரூ.14,75,448, 1980-81-இல் உரூ.27,75,613. ஒவ்வோர்ஆண்டும் நன்மைபெறுவோர் எண்ணிக்கை உயர்ந்து வருகிறது. இத்திட்டத்தினால் வேலைவாய்ப்பும் வருமானமும் பெருகி, பேரளவில் மக்கள் வறுமைக் கோட்டிற்குமேல் கொண்டுவரப் பட்டுள்ளனர். ஆயினும் இத்திட்டம் எதிர்நோக்கும் சிக்கல்கள் பல உள்ளன. அவை காலப் போக்கில் திட்டத்தினால் மேற்கொள்ளப்படும் என நம்பப்படுகிறது.

மு.இராம.

துணை நூல்கள்:

Arora, R.C., Integrated Rural Development, Sultan Chand and Company Limited, New Delhi, 1979.

Dhinara, I.C., Agricultural Economy of India, Sultan Chand and Company Limited, New Delhi, 1982.

Maunovia, B.C., Agricultural Problems of India, Sultan Chand, New Delhi, 1980.

ஒருங்கிணைந்த குழந்தைகள் வளர்ச்சித் திட்டம்: அனைவருக்கும் முதன்மை நல்வாழ்வுப் பணிகள் பயன்தர வேண்டுமென்பது அரசின் நோக்கமாகும். அதற்கு அடிப்படையாகச் சமுதாயத்தின் மெலிந்த பிரிவினரான குழந்தைகளின் நலனைப் பேணி வளர்க்க அரசு பல்வேறு நல்வாழ்வுத் திட்டங்களை வகுத்து நிறைவேற்றி வருகிறது. குறிப்பாக, 6 வயதுக்குக் குறைந்த குழந்தைகளின் தொகை நம் நாட்டு மக்கள் தொகையில் சுமார் 21 விழுக்காடு உள்ளது. பதினைந்து வயதுக்குக் குறைந்த குழந்தைகளின் எண்ணிக்கை அதுபோல இரண்டு மடங்கு உள்ளது.

பல்வேறு நல்வாழ்வுத் திட்டங்கள் நிறைவேற்றப் படுவதன் பலனாக இறப்பு வீதம் நம் நாட்டில் பெருமளவுக்குக் குறைந்துள்ளது. குறிப்பாக, குழந்தை வளர்ச்சித் திட்டங்களின் நிறைவேற்றத்தால் சிறு குழந்தைகளின் இறப்பு வீதம் (Infant mortality rate) குறிப்பிட்ட அளவுக்குக் குறைந்துள்ளது. என்ற போதிலும், முன்னேறிய நாடுகளுடன் ஒப்பு நோக்கும் போது 0-5 வயது குழந்தைகளின் இறப்பு வீதம் மிகுதியாகவே உள்ளது. மொத்த இறப்புகளுள் 40 விழுக்காடு சிறு குழந்தை இறப்பு வீதம் உள்ளது. முன்னேறிய நாடுகளில் இந்த அளவு 7 விழுக்காட்டுக்கும் குறைவாகவே உள்ளது. எனவே, குழந்தை நலப் பணிகள் நம் நாட்டில் மேலும் திறம்படவும் செறிவாகவும் செய்யப்பட வேண்டும்.

முக்கிய காரணங்கள்: இந்தியாவின் சிறு குழந்தை, குழந்தை ஆகியோரின் இறப்புக்குக் குழந்தைகளிடையே நிலவும்? ஊட்டச் சத்துக் குறைபாடு தனித்ததொரு பெரிய காரணமாக உள்ளது. பல்வேறு ஆய்வு முடிவுகள் இவ்வுண்மையை எடுத்துக் காட்டுகின்றன. நம் நாட்டு மக்களுள் 40 முதல் 50 விழுக்காட்டினர் வறுமைக் கோட்டுக்குக் கீழே வாழ்கின்றனர். வறுமையும் அறியாமையும் இந்நிலைக்கு முக்கிய காரணங்களாக உள்ளன.

திட்டம்: மக்கள் தொகையில் சரிபாதியாக உள்ள வறுமையில் வாடும் மக்களின் நிலைமையையும், இவ்வறுமைக்குப் பெரியவர்களைவிடக் குழந்தைகளே ஊட்டச் சத்துப் பற்றாக்குறை, உணவுப் பற்றாக்குறை காரணமாக மிகுதியாக நலிந்து போதலையும் கருத்திற் கொண்டு இந்திய அரசு நேரடி ஊட்டச் சத்துத் திட்டங்களை வகுத்து நிறை வேற்றுகிறது. சிறப்பு ஊட்டச் சத்துத் திட்டம், குழந்தைகள் ஊட்டச் சத்துணவுத் திட்டம், நடைமுறைச் சத்துணவுத் திட்டம், உயிர்ச்சத்து—ஏ (Vitamin—A) கூடுதல் சத்துத் திட்டம் முதலான திட்டங்கள் பல துறைகளின் வாயிலாக நிறைவேற்றப் படுகின்றன. இத்திட்டங்கள் வறுமை நிலையில் வாடும் சமுதாயத்திலுள்ள குழந்தைகளின் ஊட்டச் சத்து நிலையை ஓரளவுக்கே மேம்படுத்தின. எனவே, ஊட்டச் சத்துத் திட்டங்களுடன், ஏனைய தாய் சேய் நலப் பணிகளையும் ஒருங்கிணைத்து அவற்றின் முழுப் பயனையும் குழந்தைகள் பெறுமாறு செய்ய வேண்டுமென்ற கருத்துத் தோன்றியது. இந்த உணர்வு, ஒரு முக்கிய முன் முயற்சியாக, அதாவது ஒருங்கிணைந்த குழந்தை வளர்ச்சித் திட்டமாக (Integrated Child Development Scheme) உருப்பெற்றது. இந்தியத் திட்டக்குழு (Planning Commission) அமைத்த பல செயற்குழுக்களின் (Working groups) ஆய்வுகளுக்குப் பின் இறுதி வடிவம் பெற்றது. மனித ஆற்றல் வளர்ச்சிக்குத் தேவைப்படுகின்ற அடிப்படை முயற்சியான குழந்தையின் முழு வளர்ச்சி அடைவதற்குச் சிறு குழந்தைகளுக்கு ஒருங்கிணைந்த வளர்ச்சிப் பணிகளைச் செய்யும் முனைப்பே இப்புதிய திட்டமாகும்.

திட்டத்தின் நோக்கங்கள்: 1-6 வயதுக் குழந்தைகளின் ஊட்டச் சத்து மற்றும் நல்வாழ்வு நிலையை மேம்படுத்துதல்; குழந்தைகளின் முறையான உடல், மன, சமூக வளர்ச்சிக்கு அடித்தளம் அமைத்தல்; இறப்பு, நலிவு, ஊட்டச் சத்துக்குறை பாடு, பள்ளியிலிருந்து இடையில் நின்றுவிடுதல் ஆகியவற்றைக் குறைத்தல்; குழந்தை நலம் பெருகப் பணி புரியும் பல்வேறு துறைகளிடையே கொள்கை, செயல் முறைகளின் ஒருமைப்பாடு ஆகியவற்றை ஏற்படுத்துதல்; முறையான ஊட்டச் சத்து, நல்வாழ்வுக் கல்வி ஆகியவற்றின் மூலம் குழந்தையின் இயல்பான நல்வாழ்வையும், ஊட்டச் சத்துத் தேவைகளையும் கவனித்துக்கொள்ளத் தாயின் திறமையைப் பெருக்குதல் – முதலான குறிக்கோள்களுடன் இத்திட்டம் செயற்படுத்தப்படுகிறது.

திட்டப் பணிகள்: இக்குறிக்கோள்களை அடைய, ஒருங்கிணைந்த குழந்தை வளர்ச்சித் திட்டத்தின்கீழ், 6 வயதுக்குக் குறைந்த குழந்தைகள், கருவுற்ற பெண்கள், தாய்மார்கள் முதலானோருக்குக் கூடுதல் ஊட்டச் சத்து, தடுப்பு மருந்துகள், உடல்நலப் பரிசோதனை, சிறப்பு மருத்துவ ஏற்பாடு, ஊட்டச் சத்து மற்றும் நல்வாழ்வுக் கல்வி, முன்-பள்ளிப் பருவ முறைசாராக் கல்வி ஆகியவை அளிக்கப்படுகின்றன.

பணிமுறைகள்: கிராமப் பகுதிகளில், இத்திட்டப் பணிகள், 1000 பேருக்கு ஒன்று என்ற விகிதத்தில் அமைந்துள்ள குழந்தைகள் காப்பகங்கள் (அங்கன் வாடிகள்) மூலம் நிறைவேற்றப்படுகின்றன. பழங்குடிகள் வாழும் பகுதிகளில் 700 பேருக்கு ஒரு காப்பகம் என்ற விகிதத்தில் அமைந்துள்ளது. இந்தக் குழந்தைகள் காப்பகங்கள் உள்ளாட்சி அமைப்புகளால் நடத்தப்படுகின்றன. இப் பணியாளர் தாய் சேய் நலம் காக்கும் பணியாளராகக் கிராம அளவில் பணி புரிகின்றனர். கிராமங்களில், சேய் நலன் மற்றும் கருவுற்றோர் நலன் பற்றிய செய்திகளில் முதலில் உதவிக்கு வருபவர் இந்தப் பணியாளர். 'முக்கிய சேவிகா' எனப்படுபவர் ஒரு தொகுதியில் உள்ள காப்பகப் பணியாளர்களின் பணியை மேற்பார்வை செய்கிறார். கிராமம், பழங்குடி மலைப்பகுதி ஆகியவற்றில் ஒவ்வொரு ஒருங்கிணைந்த குழந்தை வளர்ச்சித் திட்டப் பிரிவுக்கும் குழந்தை நலத் திட்ட அலுவலர் ஒருவர் உள்ளார்.

நல்வாழ்வுத்துறையின் சார்பில், இத்திட்டப் பகுதிகளில் கூடுதலாக ஒரு மருத்துவ அலுவலர்-பெரும்பாலும் சேய் நலனில் பயிற்சி பெற்ற ஒரு பெண் மருத்துவர் – அமர்த்தப்படுகிறார். இவருக்கு உதவியாக நல்வாழ்வுக் கிளை நிலையப் பெண் நல்வாழ்வுப் பார்வையாளர், கூடுதல் துணைச் செவிலியர் ஆகியோர் உள்ளனர். நகர்ப்புறங்களில் இத்திட்டப் பகுதிக்கு ஒரு மருத்துவ அலுவலருடன், தேவைக்கேற்ப 6 அல்லது அதற்கு மேற்பட்ட துணைச் செவிலியர் அல்லது நல்வாழ்வுப் பார்வையாளர் பணிபுரிகின்றனர்.

ஒவ்வொரு ஒருங்கிணைந்த குழந்தை வளர்ச்சித் திட்டப் பிரிவுக்கும் குழந்தை வளர்ச்சித் திட்ட அலுவலர் நேரடிப் பொறுப்பு ஏற்றுள்ளார். 'அங்கன் வாடிப் பணியாளர்களின் நல்வாழ்வுப் பணிகளைத் துணைச் செவிலியும் பெண் நல்வாழ்வுப் பார்வையாளரும் மேற்பார்வையிடுகின்றனர்.

எல்லா அளவுகளிலும் பணிபுரியும் திட்டப் பணியாளர்க்குப் பயிற்சி அளிப்பது பெரிதும் வலியுறுத்தப்படுகிறது. தேசிய பொது ஒத்துழைப்பு, சேய் நல நிறுவனம், அனைத்திந்திய மருத்துவ அறிவியல் நிறுவனம் ஆகியவற்றின் உதவியுடன் ஒருமுகப்படுத்தப்பட்ட பயிற்சித் திட்டங்கள் மேற்கொள்ளப்பட்டுள்ளன. நாட்டின் பல்வேறு பகுதிகளில் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட நிறுவனங்களில் பயிற்சி அளிக்கப்படுகிறது.

ஒருங்கிணைந்த குழந்தை வளர்ச்சித் திட்டம் என்பது அடிப்படையில் ஒரு கூட்டு முயற்சியாகும். இதன் வெற்றிக்கு நிருவாகத்தில் எல்லா அளவுகளிலும் பல்வேறு துறைகளிடையே ஒருங்கிணைப்புத் தேவைப்படுகிறது. மத்திய, மாநில மாவட்ட/திட்ட அளவுகளில் ஒருங்கிணைப்புக் குழுக்கள் அமைக்கப்பட்டுள்ளன. இந்த ஒருங்கிணைப்புக் குழு திறம்பட அமைவதற்கு மாநில அளவில் பணிபுரியும் நல்வாழ்வு மற்றும் சமூக நல அலுவலர்கள், திட்ட அளவுப் பணியாளர்கள் ஆகியோர் நடத்தும் கருத்தரங்குகள் துணைபுரிகின்றன.

இந்த முக்கிய பரிசோதனை 1975-76-ஆம் ஆண்டில் 33 திட்டப் பிரிவுகளுடன் மேற்கொள்ளப்பட்டது. நாட்டிலேயே முதன் முறையாக, இதுவரை தனித்தனித் திட்டங்களின் கீழ் நடைபெற்று வந்த நலப்பணிகள், ஒருமுகப்படுத்தப்பட்டுக் குழந்தையின் மொத்த வளர்ச்சிக்கான அடிப்படைப் பணிகள் நிறைவேற்றப்பட்டன. இத்திட்டத்தின் கீழ் 6 வயதுக்குக் குறைந்த குழந்தைகளும் பாலூட்டும் தாய்மார்களும் கருவுற்ற பெண்களும் பயன்பெறத் தொடங்கினர். இத்திட்டத்தின் பயனை மதிப்பீடு செய்யவும் நிறை குறைகளை ஆராயவும் திட்டக் குழுவின் திட்ட மதிப்பீட்டுக்குழு பணி மேற்கொண்டது.

இத்திட்டத்தின் கீழ் ஒருங்கிணைந்த பணிகளைச் செய்வதற்குப் பரந்த அளவில் நல்வாழ்வுத்துறைப் பணியாளர்களும், பிற துறைப் பணியாளர்களும் அமர்த்தப்பட்டுள்ளனர். இவர்கள் 'குழு அணுகு முறை'யில் குழந்தைகளுக்கும் தாய்மார்களுக்கும் பணிபுரிகின்றனர். இத்திட்டத்தின் கீழ்த் தொடக்கப் பயிற்சிக்கும், தொடர் கல்விக்கும், பல்வேறு பணியாளர்களின் ஆதார மேற்பார்வைக்கும் சிறந்த முறை அமைக்கப்பட்டுள்ளது.

காப்பகப் பணியாளர்களின் மாதக் கூட்டம் அவர்களுடைய சம்பள நாளில் நடத்தப்பட்டுச் செயல்முறைகள் பற்றிய அவர்களின் கருத்து அறிந்து கொள்ளப்படுவதுடன் தொடர் கல்வியும் வழங்கப் படுகிறது. இத்திட்டப் பணிகளை ஆய்வு செய்ததில் பல்வேறு பணிகளில் முன்னேற்றம் ஏற்பட்டுள்ளது தெரிகிறது.

திட்டத்தின் பலன்: ஒருங்கிணைந்த குழந்தை வளர்ச்சித் திட்டம் சிறு குழந்தைகளின் நல்வாழ்வு, ஊட்டச் சத்து, கல்விப் பணி ஆகியவற்றை வழங்குவதில் நல்ல வெற்றி கண்டுள்ளது. இத்திட்ட நிறைவேற்றத்தில் சில குறைபாடுகள் இருந்த போதிலும் அவை நீக்கப்பட்டு வருகின்றன. கடந்த ஆண்டுகளில் இத்திட்டத்தின் விரிவாக்கம், திட்டக்கண்காணிப்புப் பொறுப்பை மாநிலங்களுக்கிடையே பகிர்ந்து அளிக்க வேண்டியது மிகவும் இன்றியமையாதது மட்டும் அன்றி, விரும்பத்தக்கதும் ஆகும் என்று எடுத்துக்காட்டியுள்ளது. அதன்படி, வளர்ந்து வரும் திட்டப் பிரிவுகளின் பணிகளைத் திட்டமிடவும் நிறைவேற்றவும் கண்காணிக்கவும் மாநில அளவுத் திட்ட அமைப்புகள் ஏற்படுத்தப்படுகின்றன.

சிறு குழந்தைகளும் பெண்களும் மக்கள் தொகையின் பெரும் பகுதியாக உள்ளனர். எனவே, இப்பகுதியினருக்கு அடிப்படை நல்வாழ்வு வசதிகளைச் செய்வதற்கான தேவைகளைப் போதுமான அளவு கவனத்துடன் ஈடு செய்ய வேண்டும். அப்பொழுதுதான் கைக்குழந்தை இறப்பு விகிதத்தையும் நோய் விகிதத்தையும் குறிப்பிட்ட அளவு குறைக்க இயலும்; இத்திட்டப் பணிகளைக் கிராம அளவில் பெண் சமுதாய நல்வாழ்வுத் தொண்டர்கள் சிறந்த முறையில் செய்ய முடியும். வே. ந.

துணை நூல்கள்:

Rajendran, M.M., Integrated Child Development Scheme - Proceedings of the National Conference on Evaluation of Primary Health Care, I.C.M.R., New Delhi, 1980.

ஒருங்கிணைப்பு: ஒரு குறிப்பிட்ட நோக்கத்தை நிறைவேற்ற ஒரு குழுவினரின் செயலை ஒன்றாக்குவது ஒருங்கிணைப்பு (Co-ordination) ஆகும். ஒரு பொது நோக்கத்தை நிறைவேற்றுவதற்காகச் செயற்படும் நடவடிக்கைகளை ஒருமுகப்படுத்தும் கூட்டு முயற்சியை ஒழுங்காக வகைப்படுத்துவது ஒருங்கிணைப்பு. நிலம், உழைப்பு, முதல், நிறுவனம் போன்ற உற்பத்திக் காரணிகளை ஒருங்கிணைத்துக் காலம், இடம், நோக்கம் ஆகியவற்றிற்கேற்ப ஒரே காலத்தில் பணியாற்றிட ஒருங்கிணைப்பு உதவுகிறது. பலவகைப் பணிகளை இது ஒன்றாக்கிச் சீரான இலகுவான முறையில் பணி செயற்பட உதவுகிறது. உயர் மட்ட இயக்குநர் முதல் தொழிலாளர்வரையுள்ள தொழில் மேலாண்மையில் ஒருங்கிணைப்பு இன்றியமையாததாக விளங்குவதால், இதனை மேலாண்மையின் இதயம் என்று கூறுகின்றனர். ஒருங்கிணைப்பு உள் ஒருங்கிணைப்பு, வெளி ஒருங்கிணைப்பு என்று இருவகைப்படும். ஒரே துறை அல்லது பிரிவைச் சேர்ந்த தொழிலாளர் குழு, பல படிநிலைகளில் உள்ள மேலாளர், தொழிலாளர்கள், இயக்குநர் அவை, துறை மேலாளர்கள், துறைகள், கிளைகள், தொழிற் பிரிவுகள், நிறுவனத்தின் பிற பகுதிகள் ஆகியவற்றிற்கிடையே தோன்றும் ஒருங்கிணைப்பு உள்ஒருங்கிணைப்பாகும். நிறுவனத்திற்கும் அயலார்களான வாடிக்கையாளர்கள், சரக்களிப்பவர்கள், அரசாங்கம், சமுதாயம் போன்றவர்களிடையே தோன்றும் ஒருங்கிணைப்பு வெளி ஒருங்கிணைப்பாகும்.

கூட்டுறவிற்கும் ஒருங்கிணைப்பிற்கும் வேறுபாடுண்டு. ஒன்றுக்கு ஈடாக மற்றொன்றை அமர்த்த முடியாது. கூட்டுறவு என்பது தன்னிச்சையாக ஒரு பொது நோக்கத்திற்காக அனைவரும் ஒன்றாகச் சேர்ந்து பணியாற்றுவதாகும்.ஆனால், ஒருங்கிணைப்பு என்பது ஒரு குறிப்பிட்ட காலவரைக்குள் ஒரு பணியின் பெரும்பகுதியை முடித்திட ஒரு தலைவர் காட்டிய வழியில் ஒவ்வொரு தனி ஆளும் பணியாற்றும் முறையாகும். ஒருங்கிணைப்பு கூட்டுறவைவிட உயர்ந்தது எனச் சில வல்லுநர்கள் கருதுகின்றனர்.

சிறப்பியல்புகள்: ஒரு நிறுவனத்தின் தொடர் வாழ்வை வரையறை செய்யும் இன்றியமையாக் காரணியாக ஒருங்கிணைப்பு விளங்குகிறது. நல்ல பயிற்சியுடைய கால்பந்து விளையாட்டுக்காரர்கள் அவர்களின் பயிற்றுவிப்பாளரின் ஆணைகளை மனமுவந்து ஏற்றுச் செயற்படுவதுதான் உயர்ந்தளவு ஒருங்கிணைப்பு முயற்சிக்கு எடுத்துக்காட்டாகும். பல இசைக் கருவிகள் கொண்ட குழுவில் பலருடைய ஒருங்கிணைந்த முயற்சியும் ஈடுபாடும்தான் நல்ல

இசையை உண்டாக்கிக் கேட்போருக்கு இனிமையை அளிக்கும். குறிப்பிட்ட காலத்திற்குள் ஒரு வேலையை முடிக்காவிட்டால் தொழில் நடவடிக்கைகள் இழப்பில் முடிந்துவிடும். சுருங்கக் கூற வேண்டுமானால் ஒரு நிறுவனம் நல்ல முறையில் பணியாற்றுவதும் அதன் குறிக்கோள்களை உறுதியாகச் செயற்படுத்துவதும் சிறந்த ஒருங்கிணைப்பைப் பொறுத்துள்ளது.

மேரி பார்க்கர் பாலெட்டு (Mary Parker Follett) என்பவர் தம் ஒருங்கிணைப்புக் கோட்பாட்டில் வலியுறுத்தும் கூறுகளாவன: (1) ஒருங்கிணைப்பில் ஈடுபடுபவர்கள் நேரடித் தொடர்பு கொண்டு ஒருங்கிணைப்பைப் பெற்றிடலாம். (2) திட்டம் தீட்டுதல், கொள்கை அறிவித்தல் போன்றவற்றின் தொடக்க நிலையில் ஒருங்கிணைப்பை எளிதில்பெறலாம். (3) எல்லாக் காலங்களிலும் இருக்க வேண்டிய ஒரு தொடரும் முறைதான் ஒருங்கிணைப்பு. (4) ஒருங்கிணைப்பை ஆணையிட்டுப் பெற இயலாது; மேலாளர் தம் மேலாண்மைப் பணிகளைத் திறம்படச் செய்து அவற்றோடு தொடர்ந்து எடுக்கும் பிற முயற்சிகளால் ஒருங்கிணைப்பை அடையலாம்.

எளிமையான அமைப்பு: நிறுவனங்கள் மிகையான அளவில் தனிச் சிறப்பு (Specialisation) அடிப்படையில் துறைகள் வகைப்படுத்தப்படுதல் ஒருங்கிணைப்பில் சிக்கல்களை உண்டாக்குகின்றன. எனவே, தனிச் சிறப்பு வகைப்படுத்துதலைக் குறைத்து, நடவடிக்கைகளை ஒருங்கிணைப்பாளர் என்ற அதிகாரியின் மேற்பார்வையில் விட்டுவிட வேண்டும். ஒருங்கிணைப்பிற்குகந்த வகையில் நிறுவனத்தின் பல துறைகளைத் திரும்ப ஒழுங்குபடுத்தியும் (Re-arrange) ஒருங்கிணைப்பை ஏற்படுத்தலாம்.

திட்டங்களும் கோட்பாடுகளும்: அறிவியல் திட்டங்கள் பேரளவில் ஒருங்கிணைப்பை ஏற்படுத்துகின்றன. நிறுவனத்தின் பல பிரிவுகள் உருவாக்கும் திட்டங்கள் உறுதியாகவும் முரண்பாடு இல்லாமலும் இருக்கின்றனவா என்று சீர்தூக்க வேண்டும். அத்திட்டம் ஒருங்கிணைந்த முழுத் திட்டமாகவும் அனைத்துத் துறைகளின் பேராளர்கள் அடங்கிய குழுவால் உருவாக்கப்பட்டதாகவும் இருக்க வேண்டும்.

செய்தித் தொடர்புமுறை: ஒருங்கிணைப்பிற்கு முன்னர், துறைகளுக்கிடையே நல்ல முறையில் இயங்கும் செய்தித் தொடர்பு முறை இன்றியமையாததாகும். எதிர்காலத் திட்டங்களைத் தீட்டுவதற்கும் நிகழ்கால நடவடிக்கைகளைச் சீர்படுத்துவதற்கும் செய்திகளை உடனுக்குடன் தெரிவிக்கும் சிறந்த செய்தி இணைப்பு முறை இருக்க வேண்டும்.

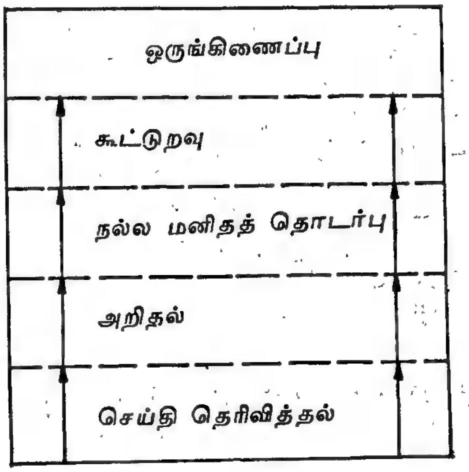
தன்விருப்பக் கூட்டுறவு: தன்விருப்பக் கூட்டுறவைப் பணியாளர்களிடையே உண்டாக்கிட அவர்களாகவே தங்கள் பணியில் விருப்பத்துடன் ஈடுபாடு கொள்ளச் செய்யவேண்டும். முறையாக அவ்வப்போது பணிச் செய்திகளை அறிவித்தும் அடிக்கடி கலந்துரையாடியும் பல துறைகளோடு தொடர்பு ஏற்படுத்திட ஒருவரை அமர்த்தியும் அவர்களின் கருத்துகளையும் ஆலோசனைகளையும் பெற்றுக் கொள்ள ஒரு குழுவை அமைத்தும் ஒருங்கிணைப்பை அடையலாம்.

மேற்பார்வை: கீழ்மட்டப் பணியாளர்களின் பணியினை ஒருங்கிணைப்பதில் மேற்பார்வையாளருக்கு சிறப்புப் பணி உண்டு. பெரிய நிறுவனங்களில் உயர்மட்ட அலுவலர்களுக்கு வேலைப்பளு மிகையாக இருப்பதால், ஒருங்கிணைப்பை ஏற்படுத்திடப் போதிய வாய்ப்பும் காலமும் இல்லை. எனவே, உதவி அலுவலர்களின் துணைக் கொண்டு நிறுவனத்தில் ஒற்றுமையையும் ஒருங்கிணைப்பையும் ஏற்படுத்தலாம்.

ஒரு நிறுவனத்தின் கிளை அலுவலகங்கள் நாட்டின் பல பகுதிகளில் நிறுவப்பட்டிருக்கலாம். திறமையான ஒருங்கிணைப்பை ஏற்படுத்த (1) அமைப்பு மட்டத்தில் மண்டல வாரியாக நிறுவனத்தின் நடவடிக்கைகளைத் துறைப்படுத்துதல் நல்லது. முடிவு எடுக்கும் அதிகாரத்தை ஒவ்வோர் அலுவலகத்திற்கும் அளித்து, அவற்றைப் பகுதித் தன்னாட்சி (Quasi-autonomous) பெற்றதாக அமைக்க வேண்டும். ஆனால், மைய அலுவலக மேலாண்மை தீட்டும் கொள்கையைத்தான் அவை பின்பற்ற வேண்டும். (2) மைய மேலாண்மைக் கட்டுப்பாட்டுத் திட்டத்தை வலுப்படுத்தி, கிளை அலுவலகங்களுக்கு வேண்டிய விவரங்களை உருவாக்கப்பட்ட படிவ நிலையில் அவற்றுக்கு அளிக்க வேண்டும். (3) மைய அலுவலகம் செயல் நிருவாக அலுவலர்கள் அடங்கிய குழுக்களை அமைத்து, குறிப்பிட்ட கொள்கைத் திட்டங்களையும் நடைமுறைச் சிக்கல்களையும் தீர்க்கும் பணியினையும் கிளை அலுவலகங்களுக்கு அளிக்க வேண்டும். (4) கிளை அலுவலக மேலாண்மை மட்டத்தில் மேலாளர்கள் அடிக்கடி கூடிக் கலந்துரையாடுவதாலும் நல்ல ஒருங்கிணைப்பு ஏற்படும்.

அட்டவணை

ஒருங்கிணைப்பின் மூலக் கூறுகள்

ஒரு நிறுவனம் திறம்படச் செயற்பட அது ஒருங்கிணைப்பின் மூலக்கூறுகளை வரிசையாகத் தொடர்ந்து பெற்றிருக்க வேண்டுமென அட்டவணை கூறுகிறது. அதன் தலைப்பில் காண்பது குறிக்கோள். அதாவது நிறுவன நடவடிக்கைகளின் ஒருங்கிணைப்பே நிறுவனத்தின் இலக்காகும். ஒரு நிறுவனம் பலரைக் கொண்டது. ஒரு தொழிற்சாலையின் மிகை உற்பத்தித் திறன் மேலாளர், தொழிலாளர் ஆகியோரின் அக்கறையாலும் கூட்டுறவாலும்தான் ஏற்படுகிறது. இது அட்டவணையின் இரண்டாம் வரிசையில் காட்டப்பட்டுள்ளது. எல்லோராலும் நியாயமானதென்றும் தகுதியானதென்றும் ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்ட குறிக்கோள்களை நிறுவனத்தில் உள்ளவர் ஏற்க வேண்டும். மூன்றாம் மூலக் கூறான மனித நேயத் தொடர்பை இது உண்டாக்குகிறது. நல்ல மனித நேயத் தொடர்பால் கூட்டுறவு ஒருங்கிணைப்பு ஏற்பட்டு, உற்பத்திப் பெருமளவில் பெருகியுள்ளது என்பதற்குச் சான்றுகள் உள்ளன. நல்ல மனித நேயத் தொடர்புப் பணியாளர்கள் ஒருவருக்கொருவர் நன்றாக அறிதல் அல்லது புரிந்துகொள்ளுதல் ஆகியவற்றின் மூலம் ஏற்படுகிறது. நிறுவனத்தின் பொதுக் குறிக்கோளை நிறுவனத்தில் ஈடுபட்டிருக்கும் எல்லோரும் அறிதல் வேண்டும். பல பணிகளிடையேயும் இத்தகைய அறிதல் ஏற்பட வேண்டும். ஒவ்வொருவரும் தனிப்பட்ட பணியின் இன்றியமையாமையை அறிய வேண்டும். ஒருவருக்கொருவர் நன்றாகப் புரிந்து கொள்வதற்கு நல்லதொரு செய்தித் தொடர்பு அல்லது செய்திகளை அறிந்துகொள்ளும் கருவி இருக்க வேண்டும். மனிதர்கள் ஒருவருக்கொருவர் நீண்டநேரம் பேசிக்கொண்டால் பெரும் மாற்றங்கள் ஏற்படும். தங்களிடையே காணும் வேற்றுமைகளைக் களைந்து பொது இலக்கைக் கண்டுபிடிப்பார்கள்.

ஒழுங்குமுறை அணுகுதல்: ஒழுங்குமுறை அணுகுதல் மூலம் சிறந்த ஒருங்கிணைப்பைப் பெற்றிடலாம். இதில் சமுதாய முறை, பொருளாதார அமைப்பு, செய்தி தெரிவிக்கும் முறை, போக்குவரவு முறை, கல்வி அமைப்பு முறை போன்று பல அமைப்புகள் உள்ளன. இவ்வமைப்புகளின் மூலம் நிறுவனம் முழுமையாகக் கண்காணிக்கப்படுகிறது. தொழில் நிறுவனங்கள் மனிதர்கள், எந்திரங்கள், மூலப்பொருள்கள் போன்ற பல சிக்கல்களைக் கொண்டுள்ளதால் அவற்றின் மேலாண்மை சிக்கலானதாகும். வாடிக்கையாளர்கள், போட்டியாளர்கள், அரசு, முகவர்கள் போன்றவர்களோடு தொடர்பு கொள்ள வேண்டிய சூழ்நிலையில் மேலாண்மை இருப்பதால், அது கவனமாகச் செயற்பட இவ்வமைப்புகள் உதவுகின்றன.

ஒழுங்குமுறை அணுகுதல் நிறுவனத்தின் உள் வெளிச் சூழ்நிலைக் காரணிகளை ஒருங்கிணைக்கிறது. நிறுவனத்தின் குறிக்கோள்களை மறவாதிருக்கவும் தன் தொழிலை மறவாதிருக்கவும் இம்முறை மேலாளர்களுக்கு உதவுகிறது. ஒழுங்குமுறை அணுகுதலின் நோக்கமே முழுமையாகும். ஒவ்வொரு பகுதிகளைப் பார்ப்பதைவிட நிறுவனத்தின் முழு அளவையும் பார்க்க வேண்டும். 'பிளேட்டோ காலத்திலிருந்தே ஒரு நல்ல சமுதாய அமைப்பு என்பது அதன் ஒரு பகுதியின் நலனைப் பார்ப்பதைவிட அதன் முழு நலனை நோக்குவதில் அமையும். இதைத்தான் ஒழுங்கு முறை அணுகுதல் குறிக்கோளாகக் கொண்டுள்ளது' என்று பீட்டர் எப். டிரக்கர் (Peter F. Drucker) கூறியுள்ளார்.

ஒருங்கிணைப்புப் பணியாளர்களிடையே சமநிலையை ஏற்படுத்துகிறது; பணித்திறனைப் பெருக்குகிறது. இதனால், பணியாளர்கள் உற்பத்தியைப் பெருக்க ஊக்கம் பெறுகின்றனர். மேலாண்மைப் பணிகளாகிய திட்டமிடுதல், அமைத்தல், கட்டுப்படுத்துதல் போன்றவை நல்ல முறையில் உருவாக்கப்பட்டுச் செயற்படுத்தப்பட்டால், அவற்றின் செயற்பாட்டிற்கு மனநிறைவு உள்ள பணியாளரின் ஒத்துழைப்புக் கிடைக்கும். மேலாண்மை வழிமுறை நன்றாக நிறை வேற்றப்படாவிட்டால் ஒருங்கிணைப்பை ஏற்படுத்தும் முயற்சி வீணானதாகும்.

ஒருங்கிணைப்பு என்பது ஒரு நிறுவனத்தின் பணிகளை வெற்றியுடன் முடித்திட எடுக்கப்படும் முயற்சியாகும். முன்னதாகவே முடிவு செய்யப்பட்ட குறிக்

கோளைப்பணியாளரின் முயற்சியால் அடைய வேண்டு மானால், அம்முயற்சிகள் வெற்றியைத் தரும் வகையில் ஒன்றாக்கப்பட வேண்டும். ஒருங்கிணைப்பு மேலாண்மையின் ஒரு தனிப் பணி என்று வல்லுநர் சிலர் கருதுகின்றனர். பணியாளரின் இலக்கினைத் தனிப்பட்டவர்களின் ஒற்றுமை முயற்சியால் பெறுவது மேலாண்மையின் நோக்கமாக இருப்பதால், ஒருங்கிணைப்பை மேலாண்மையின் அடிப்படை என்று கருதுகின்றனர். மேலாண்மையின் ஒவ்வொரு பணியும் ஒருங்கிணைப்பின் ஒவ்வொரு பயிற்சியாகத் திகழ்கிறது. கே.என்.இரா.

துணை நூல்கள்:

Saksena, S.C., Principles and Practice of Management, Sahitya Bhavan, Agra, 1984.

Satya Saran Chatterjee, Modern Business: Its Organisation and Management, The World Press Private Limited, Calcutta, 1969.

Shukla, M.C., Business Organisation and Management, S. Chand and Company, Delhi, 1965.

ஒருங்கியல் அதிகாரப் பட்டியல்: சட்டமியற்றுகின்ற அதிகாரமானது இந்திய அரசமைப்புச் சட்டத்தின்படி நாடாளுமன்றத்திற்கும் மாநிலச்சட்டமன்றங்களுக்கும் இடையில் பங்கிடப்பட்டுள்ளது. இவ்வகைப் பங்கீடு இந்திய அரசமைப்புச் சட்டத்தின் 246-ஆம் பிரிவின்படி நிகழ்கிறது. இந்திய அரசியலமைப்புச் சட்டம், பிரிவு 246, உட்பிரிவு (2), மாநிலச் சட்டமன்றங்களும் பாராளுமன்றமும் மூன்றாம் அதிகாரப் பட்டியலில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ள பொருள்கள் தொடர்பான சட்டங்களை இயற்றலாம் எனக் கூறுகின்றது. (பட்டியல் கட்டுரையின் இறுதியில் கொடுக்கப்பட்டுள்ளது.)

மேற்குறிப்பிட்ட இருமன்றங்களும் மூன்றாம் அதிகாரப் பட்டியலில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ள பொருள்கள் குறித்துச் சட்டம் இயற்றும் அதிகாரம் பெற்றிருக்கின்ற காரணத்தால் இப்பட்டியலை ஒருங்கியல் அதிகாரப்பட்டியல் (Concurrent List) எனக் குறிப்பிடுவர்.

நீண்டகாலமாகவே கூட்டாட்சி நிலவி வருகின்ற நாடுகளின் அரசியல் அமைப்புச் சட்டங்களில் நாடாளுமன்றத்தின் அதிகாரங்களுக்கும் மாநில அரசின் சட்டமன்றங்களின் அதிகாரங்களுக்கும் இடையே எழுந்த சிக்கல்கள் தந்த படிப்பினையே, ஒருங்கியல் அதிகாரப் பட்டியல் உருவாகக் காரணமாயிருந்தது. இவ்வகையில் ஆசுத்திரேலிய நாட்டின் அரசியற் சட்டத்தினை ஒத்த ஓர் அமைப்பு இந்திய அரசியற் சட்டத்தில் இடம் பெற்றால், அது குழப்ப நிலையைத் தவிர்க்கும் என்ற நம்பிக்கையின் பேரில்,ஆசுத்திரேலியாவின் அரசியல் அமைப்புச் சட்டத்தில் அமைந்திருப்பது போன்ற ஒருங்கியல் அதிகாரம் ஒன்றினை ஏற்படுத்த முடிவு செய்தனர், அரசியல் அமைப்புச் சட்டம் உருவாக்கிய அறிஞர்கள்.

மேலும், 1935-ஆம் ஆண்டின் இந்திய அரசுச் சட்டத்தின்படி இது போன்ற ஓர் அமைப்பு ஏற்கெனவே இந்தியாவுக்கென உருவாக்கப்பட்டிருந்ததால், ஒருங்கியல் அதிகாரப் பட்டியல் ஒன்றினை இந்திய அரசியல் அமைப்புச் சட்டத்தில் இணைப்பதற்குப் பலமான எதிர்ப்பு எதுவும் இல்லை.

ஒருங்கியல் அதிகாரப் பட்டியலின் நோக்கங் குறித்து நாடாளுமன்றக் குழுவின் அறிக்கை இவ்வகையில் மிகச் சிறந்ததொரு ஆவணமாகக் கருதப்படுகிறது. இதன்படி, நாடு முழுவதும் ஒரே தன்மையான சட்டக் கொள்கையினை நிலைநிறுத்துவதும், ஒரு மாநிலத்தில் ஒருவர் செய்த தீச்செயலுக்கு ஏனைய மாநிலங்களுக்கு அவர் தப்பிச் செல்லுதலின் வாயிலாகத் தண்டனை பெற முடியாமற் போவதைத் தடுப்பதும், முன்னரே இந்தியா முழுவதும் ஒரே சீராக நிலவுகின்ற சில சட்டங்களை மாற்றங்கள் செய்வதிலிருந்து அவற்றைத் தடுப்பதுவும் ஒருங்கியல் அதிகாரப் பட்டியலின் நோக்கமென உரைக்கப் பட்டது.

இப்போதைய இந்திய அரசமைப்புச் சட்டத்தில் ஏழாம் அட்டவணையில் மூன்றாம் பட்டியலாக இது திகழ்கிறது. சிலமுறை திருத்தங்களுக்கு உட்பட்டுங் கூட 47 வகையான பொருள்களை இது தன்னகத்தே கொண்டு விளங்குகிறது. அரசியல் அமைப்புச் சட்டத்தில் 246 ஆம் பிரிவு மேற்கண்ட பொருள்களின் மேல் சட்டம் இயற்றும் அதிகாரத்தைப் பாராளுமன்றத்திற்கும் சட்டமன்றத்திற்கும் தருகிறது.

ஒரே பொருளின் மீது இரு மன்றங்கள் சட்டம் இயற்றுகின்ற அதிகாரம் பெற்றால் எந்தச் சட்டம் செல்லுபடியாகும் என்ற ஐயம் எழுவது இயல்பு. இவ்வகை ஐயத்தினை அரசியல் அமைப்புச் சட்டத்தின் 254-ஆம் பிரிவு தெளிவுபடுத்தியது. இதன் உட்பிரிவு (1) கீழ்க்காணும் கருத்தினைக் கூறுகிறது; ஒரு பொருள் குறித்துச் சட்டம் இயற்றுகின்ற அதிகாரம் நாடாளுமன்றத்திற்கு இருந்து, அதன்படி அது இயற்றிய சட்டத்திற்கு அதே பொருளின் மீது மாநிலச் சட்டமன்றம் இயற்றிய சட்டம் முரணாக அமையுமேயானால், மாநிலச் சட்டமன்றம் இயற்றிய சட்டம்

எந்த அளவு நாடாளுமன்றச் சட்டத்துடன் முரண்படுகிறதோ அந்த அளவு மட்டும் இல்லாநிலையை அடையும். இது பொதுவிதியாகும். இவ்விதிக்கு விலக்கும் உண்டு. உட்பிரிவு (2) இவ்விதி விலக்கினைப் பற்றிக் கூறுகிறது. அதன்படி ஒருங்கியல் அதிகாரப் பட்டியலில் கண்ட ஒரு பொருள் மீது ஏற்கெனவே நாடாளுமன்றச் சட்டம் இருக்கும்போது மாநிலச் சட்டமன்றங்களினால் அதே பொருளின் மீது இயற்றப்படுகின்ற சட்டம், அது, நாடாளுமன்றச் சட்டத்திற்கு முரணாக விளங்கிய காரணத்தை முன் னிட்டுக் குடியரசுத் தலைவரின் ஒப்புதலுக்கு வைக்கப் பட்டால், அவ்வொப்புதல் கிடைத்தவுடன் சட்ட மியற்றிய மாநிலத்தைப் பொறுத்தமட்டில் செல்லு கின்ற சட்டமாகும். எனினும், குடியரசுத் தலைவரின் ஒப்புதல் கிடைத்த பின்னர் அதற்கு முரணான ஒரு சட்டத்தினை நாடாளுமன்றம் இயற்றிட எவ்விதத் தடையும் இல்லை. இவ்விதம் இயற்றப்படுகின்ற சட்டம் முன்னரே குடியரசுத் தலைவரின் ஒப்பு தலின் காரணமாக விதிவிலக்குப் பெற்ற சட்டத் தினை இல்லாததாக்கி விடும்.

அரசியல் அமைப்புச் சட்டம் 254-ஆம் பிரிவில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ள முரண்பாடு பல வகைகளிலும் நேரலாம். ஒரு மாநிலச் சட்டமன்றத்தினால் செய் யப்பட்ட ஒரு சட்டம் இதைச் 'செய்' என்று கூறும் போது, பாராளுமன்றச் சட்டம் அந்தச் செயலையே 'செய்யாதே' என்று கூறுமேயானால், மேற்போக்கில் இதில் முரண்பாடு இருப்பதைத் தெரிந்து கொள்ள லாம். சிலசமயங்களில் மேலோட்டமாகப் பார்ப்பதற்கு முரண்பாடு இல்லாதது போலத் தோன்றுகின்ற சட்டவிதிகள் ஊன்றிக் கவனிக்கும்போது முரண்பாட் டினைத் தோற்றுவிக்கும். எடுத்துக்காட்டாகப் பாராளுமன்றங்களும் சட்டமன்றங்களும் இயற்று கின்ற குற்றவியற் சட்டங்களிடையே தோன்றுகின்ற முரண்பாட்டைக் கூறலாம்.

(எ-டு) பாராளுமன்றம் இயற்றிய சட்டமொன்று ஒரு குற்றத்திற்கு 6 திங்கள் அதிகஅளவு தண்டனை யாக விதித்திருக்க, அதே குற்றத்திற்கு ஒரு மாநிலச் சட்டமன்றம் 7 ஆண்டுகள் அதிக அளவு தண்டனை யாகவும் 6 திங்கள் குறைந்த அளவு தண்டனையாக வும் விதிக்குமானால் இத் தண்டனையிற் காட்டி யிருக்கும் வேறுபாடுகள் முரண்பாடாகவே கருதப் படும்.

முரண்பாடு எவ்வகையிலெல்லாம் நிகழுகிறது என்பதனை உச்சநீதி மன்றத்தின் தீர்ப்புகளை படிப் பதின் மூலமாகத் தெரிந்துகொள்ள முடியும். சாவிர் பாய், பீப் சந்து, கோரைசான் யூனியன் போன்ற வழக்குகளில் முரண்பாடு குறித்த விதிகளை உச்ச நீதிமன்றம் விளக்கியிருக்கிறது. இவ்வழக்குகளின் சாரம் அண்மையில் தீர்வு செய்யப்பட்ட மு. கருணாநிதி எதிர் இந்திய யூனியன் என்ற வழக்கின் தீர்ப்புரையில் தரப்பட்டுள்ளது. அதாவது 1. இருமன் றங்களால் (பாராளுமன்றம், மாநிலச் சட்டமன்றம்) இயற்றப்பட்ட சட்டங்கள் ஒன்றுக்கொன்று முர ணான பகுதிகளைக் கொண்டு விளங்குவதனால் அவை இரண்டும் ஒரு களத்தில் இயங்க முடியாத நிலையை அடைகின்றன. 2. அவை மேலோட்டமாக ஒன்றுக்கொன்று முரணாக அமையாதபோது, பாராளுமன்றச் சட்டமானது மாநிலச் சட்ட மன்றத் தால் இயற்றப்பட்ட சட்டத்தைத் தள்ளிவிட்டதாகக் கருத இயலாது. 3. இருமன்றங்களால் இயற்றப்பட்ட சட்டமானது ஒரே களத்தில் செயற்படும் பொழுது ஒன்றுக்கொன்று மோதிக் கொள்ளாமல் செயற்படு மேயானால் அவற்றிற்கிடையே முரண்பாடு எதுவும் இல்லையெனலாம். 4. ஒரே களத்தில் செயற்படுகின்ற வெவ்வேறு மன்றங்களால் இயற்றப்பட்ட குற்றவியற் சட்டங்கள், வெவ்வேறு வகையான குற்றங்களை உருவாக்கி அறிவிப்பதாக அமைந்தால் அவை ஒன்றுக் கொன்று முரணாகா. இவ்வகையில் எவ்வளவுக்கெவ் வளவு மாநிலச் சட்டமன்றத்தால் இயற்றப்பட்ட சட்டம் பாராளுமன்றத்தின் சட்டத்திற்கு முரணாக அமைகிறதோ அவ்வளவிற்கவ்வளவு மட்டுமே அது இல்லா நிலை அடைகிறது. அதன் முழுப்பகுதியும் இல்லா நிலை அடைவதில்லை.

இந்திய அரசியலமைப்புச் சட்டம், அட்டவணை ஏழு, பட்டியல் மூன்று பின்வருமாறு:

1. குற்றவியல் சட்டம், இந்த அரசியலமைப்பின் தொடக்கத்தில் இருந்தவை உட்பட; ஆனால் முத லாம், இரண்டாம் பட்டியல்களில் குறிப்பிடப்பட் டுள்ள குற்றங்கள், அதிகாரத்திற்குத் துணையாக மத்திய அரசின் கடற்படைகளையும், காலாட்படை களையும் விமானப் படைகளையும் அல்லது மற் றெந்த ஆயுதப்படைகளையும் பயன்படுத்துதல் நீங்க லாக.

2. குற்றவியல் நடைமுறை, இந்த அரசிய லமைப்பின் தொடக்கத்தில் குற்றவியல் நடைமுறைச் சட்டத் தொகுப்பில் சேர்க்கப்பட்டிருந்தவை உட்பட.

3. அரசின் பாதுகாப்பு, பொது ஒழுங்கு நிலை நாட்டல் அல்லது சமுதாயத்திற்கு இன்றியமையாத பொருள் வழங்கல், பணிகளைப் பாதுகாத்தல் ஆகி யவை தொடர்பாக ஒருவரைத் தடுப்புக் காவலில் வைத்தல்.

4. இந்தப் பட்டியல், பதிவு 3-இல் குறிப்பிட்டுள்ள காரணங்களுக்காகக் கைதிகளையும் குற்றஞ் சாட்டப்பட்டவர்களையும் ஒரு மாநிலத்தினின்று மற்றொரு மாநிலத்திற்கு அனுப்புதல்.

5. திருமணம், மணமுறிவு, குழந்தைகள்,இளவர்கள், மகவேற்பு, விருப்பாவணங்கள் (உயில்கள்), உயிலற்ற வாரிசுரிமை, வாரிசுரிமை, கூட்டுக் குடும்பம், பாகப் பிரிவினை ஆகியவை.இந்த அரசியலமைப்பிற்கு முன் நீதிமன்ற நடைமுறைகளில் சம்பந்தப்பட்ட தரப்பினர்கள் எவ்வெவற்றிற்குத் தமது இன முறைச் சட்டத்திற்கு உட்பட்டிருந்தார்களோ அவையனைத்தும்.

6. வேளாண்மை, நிலமற்ற மற்றைய சொத்து மாற்றம், ஒப்பாவணங்கள், ஆவணங்கள் பதிவு.

7. ஒப்பந்தங்கள், கூட்டாண்மை, முகவரியம், ஏற்றிச் செல்வதற்கான ஒப்பந்தங்கள், தனிப்பட்ட முறையில் அமைந்த ஒப்பந்தங்கள் உட்பட; ஆனால் வேளாண்மை நிலங்கள் தொடர்புடைய ஒப்பந்தங்கள் இதன்கண் அடங்கா.

8. வழக்குத் தொடரலாகும் தவறுகள்.

9. நொடிப்பு நிலை.

10. பொறுப்புரிமை அமைப்பு, பொறுப்புரிமையர்.

11. நீதிநிருவாகம், உச்ச நீதிமன்றம், உயர்நீதி மன்றங்கள் தவிர்த்த அமைப்பு.

12. சான்று, ஆணை உறுதிமொழி, சட்டங்கள், பொதுச் செயற்பாடுகள், பதிவாவணங்கள், நீதிமன்ற நடைமுறைகள் ஏற்பு.

13. உரிமையியல் நடைமுறை, இந்த அரசியலமைப்புத் தொடக்கத்தில் உரிமையியல் நடைமுறைச் சட்டத்தில் உள்ளடங்கியவை, காலவரையறை இசைவுத் தீர்ப்பு உட்பட.

14. நீதிமன்ற அவமதிப்பு.

15. நாடோடித் தன்மை; நாடோடியும் குடி பெயர்ந்தவர்களும்.

16. பைத்தியம், மனவளர்ச்சிக் குறைவு, பித்து நிலையரையும், மன வளர்ச்சி குறைந்தோரையும் ஏற்றுக்கொள்ளும், சிகிச்சை அளிக்கும் இடங்கள் உள்பட.

17. விலங்குகளுக்குக் கொடுமையிழைப்பதைத் தடுப்பது.

17. அ. காடுகள்.

17. ஆ. வனவிலங்குகள், பறவைகள் பாதுகாப்பு.

18. உணவுப் பொருள்கள், மற்றைய பண்டங்கள் கலப்படம்.

19. மருந்துகளும் நஞ்சுகளும், அபினித் தொடர்பான பட்டியல் 1, பதிவு 59-இன் வகையங்களுக்கு உள்பட்டு.

20. பொருளாதார, சமூகத் திட்டமமைத்தல்.

20அ. மக்கள் தொகைக் கட்டுப்பாடு, குடும்ப நலத் திட்டம்.

21. வணிகம் மற்றும் தொழில் ஏகபோக உரிமைகள்; கூட்டு நிறுவனம் மற்றும் பொறுப்புரிமை அமைப்புகள் (Trusts).

22. தொழிற் சங்கங்கள், தொழில் மற்றும் தொழிலகத் தகராறுகள்.

23. சமூகப் பாதுகாப்பு, சமூக ஆயுள் காப்பீடு வேலையும் வேலையின்மையும்.

24. தொழிலாளர் நலம், பணி முறைகள், வருங்கால நல நிதியங்கள், பணியாளர் பொறுப்படைவு (Employer's Liability), பணியாள்கள் இழப்பீடு (Workmen's Compensation), இயலாமை மற்றும் முதுமையின் காரணமாகக் கொடுக்கப்படும் ஓய்வூதியங்கள், மகப்பேறுக் கால உதவி உட்பட.

25. கல்வி, பட்டியல், பதிவுகள் 63,64,65 மற்றும் 66 ஆகியவற்றின் வகையங்களுக்கு உட்பட்டுத் தொழில்நுட்பம், மருத்துவம், பல்கலைக்கழகக் கல்வி உள்பட; தொழில் நுட்பம் மற்றும் தொழில் பற்றிய பயிற்சி.

26. சட்டம், மருத்துவம் மற்றைய தொழில்கள்.

27. இந்தியா, பாகிசுத்தான் ஆகிய ஆட்சிப் பகுதிகளை நிலை நாட்டியதன் காரணமாகத் தங்களுடைய மூலக் குடியிருப்பு (Original Residence) இடத்திலிருந்து வெளியேற்றப்பட்டவர்களுக்கு நிவாரணமும் மறுவாழ்வும்.

28. அறங்கள், அறநிலையங்கள்; அறம் மற்றும் சமயக் கட்டளைகள், சமய நிறுவனங்கள்.

29. ஒரு மாநிலம் விட்டு மற்றொரு மாநிலத்திற்கு மனிதர்கள், விலங்குகள், தாவரங்களைப் பாதித்துப் பரவும் தொற்று நோய்களையும், ஒட்டு நோய்களையும் பரவாமல் தடுத்தல்.

30. குடிமக்கள் பிறப்பு, இறப்புப் புள்ளிவிவரங்கள்; பிறப்பு, இறப்புப் பதிவு உள்பட.

31. பாராளுமன்றத்தால் அல்லது வேறு நடைமுறையிலுள்ள சட்டத்தினால் அல்லது அதன்கீழ்ப் பெருந்துறைமுகங்கள் என அறிவிக்கப்பட்டவை அல்லாத பிற துறைமுகங்கள்.

32. உள்நாட்டு நீர்ச் சாலைகளில் இயந்திரக் கலப் போக்குவரத்து, அந்நீர்ச் சாலைகள் பற்றிய போக்குவரத்து விதிகள், தேசிய நீர்ச் சாலைகள் தொடர்பாகப் பட்டியல் ஒன்றின் வகையங்களுக்கு உட்பட்டு, உள்நாட்டு நீர்ச்சாலைகளில் பயணிகளையும் பண்டங்களையும் ஏற்றிச் செல்லுதல்.

32. அ. பொது நலனை முன்னிட்டு ஒரு தொழிலை ஒன்றியத்தின் கட்டுப்பாட்டிற்கு உட்பட்டிருக்கும்படி பாராளுமன்றம் அறிவித்திருக்குமிடத்து, அத்தொழிலின் உற்பத்திப் பொருள்கள், அப்பொருள்களைப் போலவே இறக்குமதி செய்யப்பட்ட பண்டங்கள்.

32. ஆ. உணவுப் பொருள்கள், உட்கொள்ளலாகும் எண்ணெய்வித்துக்கள் எண்ணெய்கள் உள்பட.

32. இ. கால்நடைத் தீவனம், புண்ணாக்கு மற்றைய இறுக்கப்பட்ட பொருள்கள் உட்பட.

32. ஈ. கச்சாப் பருத்தி, விதை எடுத்ததும் எடுக்காததும்; பருத்தி விதை.

32. உ. கச்சாச் சணல்

33. நிலைப்படுத்தப்பட்ட தரங்கள் தவிர்த்த எடைகள், அளவைகள்.

34. விலைக் கட்டுப்பாடு.

35. இயந்திர விசையினால் செலுத்தப்படும் வாகனங்கள்-வாகனங்களின் மீது வரிசுமத்தல் கோட்பாடு உட்பட.

36. தொழிலகங்கள்.

37. கொதிகலன்கள்.

38. மின்சாரம்.

39. செய்தித் தாள்கள், நூல்கள், அச்சகங்கள்

40. தேசிய முக்கியத்துவம் வாய்ந்தவை எனப் பாராளுமன்றச் சட்டத்தால் அறிவிக்கப்படாத மற்றைய தொல்பொருள் இடங்கள், சிதைவுகள் ஆகியவை.

41. வெளியேற்றப்பட்டது என்று சட்டத்தால் அறிவிக்கப்பட்ட சொத்தைப் பாதுகாத்தல், மேலாண்மை புரிதல், பட்டுவாடா செய்தல்.

42. சொத்தினை நிலையாக அல்லது இடைக் காலமாகக் கைப்பற்றுதல்;

43. நிலவரி, நிலுவைகள் உட்பட மாநிலத்திற்கு வெளியில் வரிகள் தண்டல் செய்தல்.

44. நிதித்துறை முத்திரைகள் வாயிலாகப் பெற்றுக் கொள்ளப்படும் கட்டணங்கள் அல்லாத பிற முத்திரைக் கட்டணங்கள்.

45. பட்டியல் இரண்டு அல்லது பட்டியல் மூன்றில் குறிக்கப்பட்டுள்ளவை குறித்த விசாரணைகளும் புள்ளி விவரங்களும்.

46. இப்பட்டியலில் குறிக்கப்பட்டுள்ள பொருள் குறித்து உச்சநீதிமன்றம் நீங்கிய பிற நீதிமன்றங்களின் ஆள்வரையும் அதிகாரங்களும்.

47. நீதிமன்றங்களின் கட்டணங்கள் உட்படாத, இப்பட்டியலில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளவை குறித்த கட்டணங்கள். ம.கா.

ஒருங்கியல் தீர்ப்புத் தண்டனைகள்: குற்றவாளி ஒருவர் பல்வேறு குற்றங்களை இழைத்து, அவை அனைத்திலும் தண்டனையைப் பெற்றிருக்கும் போது, அத்தண்டனைகள் அனைத்தும் ஒரே தேதியில் தொடங்குமென்று நடுவர் (Magistrate) அல்லது நீதிபதி (Judge) தீர்ப்புச் செய்வாரானால், அது ஒருங்கியல் தீர்ப்புத் தண்டனைகள் (Concurrent Sentences) எனப்படும்.

ஒருங்கியல் தீர்ப்புத் தண்டனைகள் வழங்குவதில் குற்றவாளிகளைப் பொறுத்தவரை ஒரு நன்மையுண்டு. அதாவது, குற்றவாளி தாமிழைத்த பல்வேறு குற்றங்களில் ஒரு குற்றத்திற்கு அதிக அளவு தண்டனையையும், மற்றைய குற்றங்களுக்கு அதைவிடக் குறைந்த அளவு தண்டனைகளையும் பெற்றிருக்கும் போது, அதிகஅளவு தண்டனையை அனுபவிக்கும் காலத்திலேயே அந்தக் குறைந்த அளவுத் தண்டனைகளையும் அனுபவித்துக் கழித்து விடுவார். அதற்கென்று அவர் தனியே தண்டனையை அனுபவிக்க வேண்டியதில்லை, (எ-டு): சம்பவம் ஒன்றில் குற்றவாளி 'எ' என்பவருக்கு எதிராகக் கொலை முயற்சிக் குற்றத்தையும், 'பி' என்பவருக்கு எதிராக அபாயகரமான ஆயுதங்கொண்டு கொடுங்காயம் விளைவித்தல் குற்றத்தையும், 'சி' என்பருக்கு எதிராகத் தன்னிச்சையாகச் சாதாரண காயம் விளைவித்தல் குற்றத்தையும் இழைத்திருக்கும் போது, கொலை முயற்சிக்

குற்றத்திற்காக 10 ஆண்டுகள் சிறைத் தண்டனையும் கொடுங்காயம் விளைவித்தல் குற்றத்திற்காக மூன்று ஆண்டுகள் சிறைத்தண்டனையும், சாதாரண காயம் விளைவித்தலுக்கு ஓராண்டுச் சிறைத் தண்டனையும் விதித்துத் தண்டிக்கப்பட்டிருக்கும்போது, இந்தத் தண்டனைகளைக் குற்றவாளி ஏககாலத்தில் அனுபவிக்கவேண்டுமென்று நீதிபதி தீர்ப்பு வழங்குவாரானால், குற்றவாளி உண்மையில் அனுபவிக்க வேண்டிய தண்டனைக் கால அளவு பத்து ஆண்டுகள் மட்டுமே. மற்றைய மூன்று ஆண்டுத் தண்டனையும், ஓராண்டுத் தண்டனையும் அந்த பத்து ஆண்டுகாலத் தண்டனைக் காலத்திற்கு உள்ளாகவே கழிந்துவிடும். அத் தண்டனைகளைக் குற்றவாளி தனியே அனுபவிக்க வேண்டிய தேவையில்லை.

குற்றவியல் வழக்கொன்றில் பல்வேறு குற்றங்களுக்குத் தண்டனையளித்துத் தீர்ப்பு வழங்கும் நடுவர் அல்லது நீதிபதி ஒருவர் குற்றங்களுக்கான அனைத்துத் தண்டனைகளையும் குற்றவாளி ஒரே காலத்தில் அனுபவிக்க வேண்டும் என்று தீர்ப்பு வழங்காதபோது, குற்றவாளி மேற்சுட்டிய நன்மையைப் பெறுதல் என்பது முடியாது; ஒவ்வொரு குற்றத்திற்கும் தனித்தனியே தண்டனையை அனுபவித்தல் வேண்டும். அதாவது, தன்னிச்சையாகக் காயம் விளைவித்தலுக்கு ஓராண்டும், அபாயகரமான ஆயுதத்தைக் கொண்டு தன்னிச்சையாகக் கொடுங்காயம் விளைவித்தலுக்கு மூன்றாண்டுகளும் கொலை செய்ய முயற்சி செய்த குற்றத்திற்குப் பத்து ஆண்டுகளும் தனித்தனியே சிறைத் தண்டனைகளை அனுபவித்தல் வேண்டும். ஆக, அவர் மொத்தம் 14 ஆண்டுகள் சிறைத் தண்டனையை அனுபவித்தல் வேண்டும். இவ்வாறு குற்றவாளி ஒருவர் தாம் இழைத்த மூன்று குற்றங்களுக்கான தண்டனைகளை ஒன்றன்பின் ஒன்றாகத் தனித்தனியே அனுபவிப்பது தொடரியல் தீர்ப்புத் தண்டனைகள் என வழங்கப்படும். மீ.அ.

ஒருசார்பு எண்ணம்: சமூக வாழ்க்கையிலே ஒரு சார்பு எண்ணமானது மிக முக்கிய பங்கினை வகிக்கிறது. எனவே இது, சமூக வாழ்க்கையைப் பற்றி ஆய்வு செய்வதற்கான ஒரு முக்கிய பகுதியாகிறது. ஒரு சார்பு எண்ணம்(Stereotype) என்பது, புற மனிதர்கள், குழுக்களைப் பற்றித் தமது மனத்திலே தோன்றும் உருவங்கள் அல்லது சித்திரங்களைக் குறிக்கின்றது. அந்த உருவங்களும், சித்திரங்களும்-ஏதாவது சில காரணங்கள் அல்லது உண்மையின் அடிப்படையில் இருக்கும். சில சமயங்களில் தவறான கருத்துகள், எண்ணங்கள் ஆகியவற்றின் அடிப்படையில் மட்டும் இருக்கின்றன. சுருங்கக் கூறின், குறிப்பிட்ட பெயர்களை வைத்து மக்கள் அழைக்கின்ற தனிமனிதர்கள் அல்லது குழுக்களைப் பற்றிய ஆதாரமற்ற நம்பிக்கைகள், எண்ணங்கள், கருத்துகள் ஆகியவற்றைக் குறிப்பதே ஒரு சார்பு எண்ணமாகும். எடுத்துக்காட்டாக, நீக்கிரோ இனத்தவர் மிகவும் சோம்பேறிகள், விளையாட்டு, சங்கீதம் போன்றவற்றில் ஆர்வமுள்ளவர்கள் என்ற கருத்து ஒரு சமயத்தில் அமெரிக்கச் சமூகத்தில் இருந்தது. ஆனால், உண்மையிலேயே அவர்கள் மிகக் கடின உழைப்பாளிகள்; மேலும் விளையாட்டிலும் இசையிலும் ஆர்வம் இல்லாதவர்கள். இதைப்பற்றிப் பல உளவியல், சமூகவியல் அறிஞர்கள் பலவேறுபட்ட வழிகளில் விளக்கமளித்துள்ளனர். எடுத்துக்காட்டாக, பிற குழுவினரைப் பற்றி மிகத் தீவிரமான உணர்ச்சி கொண்ட மனோநிலையில் தவறாக வகைப்படுத்தப்படுகின்ற ஒரு கருத்தினை, ஒரு சார்பு எண்ணம் எனக் குப்புசாமி என்ற உளவியல் அறிஞர் கூறுகிறார். கிம்பால் யங்கு (Kimball Young) என்ற சமூகச் சிந்தனையாளர் - ஒரு விதிப்படி, விருப்புவெறுப்பு, ஏற்றல் மறுத்தல் போன்ற கடினமான தீவிர உணர்ச்சியுடனான மனோநிலையில் தவறாக வகைப்படுத்தப்பட்ட ஒரு கருத்தே ஒருசார்பு எண்ணம் என விளக்கம் தருகிறார்.

ஒருசார்பு எண்ணம் என்ற தொடர் சரியாக விளக்கக் கூடிய பொருளையுடைய அச்சுப்பதித்தல் என்ற தொழில் நுட்பக் கலையிலிருந்து உருவானதாகும். முதலில் ஒரு அச்சு வடிவமைக்கப்படுகின்றது; பின்பு இந்த அச்சு வடிவத்திலிருந்து ஒரு வார்ப்பு தயாரிக்கப்படுகிறது. இந்த உலோகத் தகடானது ஒருபடி வார்ப்பு (Stereotype) ஆகும். இதனுடைய அச்சிடும் தளமானது, உண்மையான அச்சைப் போன்று சரியாக ஒத்திருக்கும். இவ்வாறு, எதையும் மறுபடியும் வைக்கின்ற தேவையில்லாமல் ஆயிரக்கணக்கான அச்சுப்பதிவுகளை அடிக்கின்ற தளத்தை உருவாக்குவதே - ஒருபடி வார்ப்பால் அச்சிடுதலின் முக்கிய நோக்கமாகும். இதன் அடிப்படையிலேதான் ஒருசார்பு எண்ணம் என்ற பெயர்ச்சொல் உருவானது.

கடந்த காலங்களில், ஒருசார்பு எண்ணம் என்ற பெயர்ச் சொல் ஒரு சமூகவியல் கருத்தாக, சரியான விளக்கமில்லாமல் பரவலாகப் பயன்படுத்தப்பட்டது. இப்போது பழக்கத்தில் வந்துவிட்ட இந்த மரபானது, 1922-ஆம் ஆண்டு பொதுமக்கள் எண்ணம் என்ற நூலில் அமெரிக்கப் பத்திரிகையாளர், வால்ட்டர் இலிப்மேன் (Walter Lippmann) என்பவரால் அறிமுகப்படுத்தப்பட்டது. ஒரு புதிய குடியரசு நாட்டில் அரசியல் தலைவர்களுக்கும் சாதாரண குடிமக்களுக்கும் புரிந்துகொள்ள இயலாத கடினமான பல காரியங்களைப் பற்றி விளக்குவதே அந்த நூலின் முக்கிய

ஆய்வாகும். செருமன் (German) படைவீரர்கள், பெல்சிய (Belgium) மதகுருமார்கள் போன்றவர்கள் அந்த வகுப்பினைச் சார்ந்த உண்மையானவர்கள் என்று தங்கள் உள்ளத்தில் உருவான கருத்தினை மக்கள் நம்புகின்றனர். ஆனால் இலிப்மேன், அந்தக் கருத்து - உண்மையானதன்று என்று கூறுகிறார். மேலும் அவை தன் நேரிடையான அனுபவங்களாக இல்லாமல், பிற மனிதர்களின் சில மூலக் கருத்திலிருந்து வருகின்ற ஒரு எண்ணமாகத் தான் அதிக அளவில் இருக்கின்றன என்றும்; ஒரு சார்பு எண்ணத்தின் தாக்கத்தினால், என்ன உண்மை அங்கே இருக்கிறது என்பதைவிட, மக்கள் என்ன காண்பதற்கு எதிர்பார்க்கின்றனர் என்பதையே அவர்கள் முக்கியமாகக் கருதுகின்றனர் என்றும் அவர் கூறுகிறார். ஒரு கருத்தானது, ஒருசார்பு எண்ணமாகக் குறிப்பிடப் படும்பொழுது - அது சிக்கல் அல்லது கடினமானதாக இல்லாமல் மிக எளிதாக இருக்கிறது; சரியானதாக இல்லாமல் தவறாக இருக்கிறது; உண்மையுடன் கூடிய நேரடியான அனுபவமாக இல்லாமல் பிறர் மூலம் கிடைத்த விவரமாக இருக்கிறது.

ஒருசார்பு எண்ணங்கள் உள்ள சூழ்நிலைகள் விவாதத்திற்கு எடுத்துக்கொள்ளப்பட வேண்டியவையாகும். இக் கருத்துகளில் பல ஆதாரமற்ற எண்ணங்களின் அடிப்படையில் எழுந்தவை.ஆனால் 1965-இல் உரோசர் பிரவுன்(Roger Brown) என்பவர் வெளியிட்ட கருத்து நியாயமெனத் தெரிகிறது. ஒரு நிருணயிக்கப்பட்ட சமூகப் பங்கினைச் செய்கின்ற சமூகக் குழுவினரைப் பற்றிய நம்பிக்கைகள், மிகுந்த அளவு பிழையின்றியே இருக்கும் என இவர் கூறுகிறார். எடுத்துக்காட்டாக, ஒரு குறிப்பிட்ட தொழில், சாதி அல்லது பாலினத்தைச் சார்ந்த உறுப்பினர்களைப் பற்றிய மக்களின் நம்பிக்கைகள் தவறின்றியே இருக்கும். அதாவது சமூகத்தில் அந்தந்த உறுப்பினர்களுக்கு என ஏற்படுத்தப்பட்டவை அந்தந்தப் பிரிவினரால் செயற்படுத்தப்படுகின்றன. மேலும், அவை அந்தப் பிரிவினரிடமிருந்து எதிர்பார்க்கவும்படுகின்றன. அவ்வாறு இல்லாவிட்டால் சமூக வாழ்க்கை மிகுந்த அளவில் முடியாததாகிவிடும் என பிரவுன் கூறுகிறார்.

படித்த மக்களால் ஏற்படுத்தப்படுகின்ற ஒரு சார்பு எண்ணம் பொதுவாக, படிக்காதவர்களால் ஏற்படுத்தப்படுவதைவிட மிகச் சரியானதாக இருக்கும். அது சமூக அறிவியலார்களின் கருத்துகள் அனைத்திலும், மிகச் சரியானதாக இருக்கும் என்பது பரவலாக உள்ள நம்பிக்கையாகும். இது மெய்ப்பிக்கப் படாமல் இருந்தாலும், இக்கருத்துப்படி ஒருசார்பு எண்ணங்களைப் பற்றி ஆய்வதற்கு முயன்ற சில ஆராய்ச்சிகள் உள்ளன. ஆனால் அதிகமான ஆய்வுகள், இனம் பற்றிய ஒரு சார்பு எண்ணங்களாக இருக்கின்றன. மேலும் பலதரப்பட்ட ஆசிரியர்களால், ஒருசார்பு எண்ணம் என்ற சொல்லைக் குறிக்கின்ற பொருள் குழப்பமாகவே உள்ளது. 1956-இல் வெளிவந்த பிசுமேன் (Fishman) என்ற அறிஞரின் கட்டுரையும், 1957-இல் வெளிவந்த விநாக்கி (Vinacke) என்ற அறிஞரின் கட்டுரையும் இதைப்பற்றி நன்கு விளக்குகின்றன.

பொதுவாக, அறியாமை, போதிய செய்திகள் இல்லாமை, தோல்விகள், மானம் பற்றிய கருத்தேற்றம், பரம்பரையான பண்பாடு, போதிய தொடர்பு நேரமின்மை, கசப்பான அனுபவங்கள் போன்றன ஒருசார்பு எண்ணங்கள் தோன்றுவதற்கான காரணங்கள் ஆகும். ஒரு சார்பு எண்ணம் தனிப்பட்ட ஒரு சார்பு எண்ணம் (Personal Stereotype), குழு ஒரு சார்பு எண்ணம் (Group Stereotype), என இருவகைப்படும். ஒருமனிதன், தனது குறைந்த, அரை குறையான அனுபவத்தின் அடிப்படையில் பிறமனிதர்கள் அல்லது குழுவினரைப் பற்றி உருவாக்குகின்ற கருத்து, தனிப்பட்ட ஒரு சார்பு எண்ணம் எனப்படும். எடுத்துக்காட்டாக, ஒரு குறிப்பிட்ட சமுதாயத்தில் உள்ள சில உறுப்பினர்களால் தனக்குத் தனிப்பட்ட முறையில் ஏற்பட்ட தீய அனுபவங்களைக் கொண்டு அந்தச் சமுதாயத்தினர் எல்லோரையும் பற்றியுமே தவறாகக் கூறுவது. ஒரு குறிப்பிட்ட குழு, சமுதாயம் அல்லது சமூகமானது தன் சொந்த அனுபவங்கள் அல்லது பிறர் எண்ணங்களின் அடிப்படையில் உருவாக்குகின்ற கருத்துகள், குழு ஒரு சார்பு எண்ணம் எனப்படும். எடுத்துக்காட்டாக, பொதுவாக உயர்சாதி இந்துக்கள், தாழ்ந்த சாதியினர் சுத்தமின்றியும், கெட்டவர்களாகவும் இருப்பார்கள் என்று கருதுகின்ற எண்ணத்தைச் சொல்லலாம்.

ஒரு சார்பு எண்ணங்களின் தன்மைகளும் சிறப்பியல்புகளும்: குறிப்பிடத்தக்க சிறப்பியல்புகளும், தரங்களும் ஒரு சார்பு எண்ணத்திற்குத் துணை செய்கின்றன. அவை இல்லையெனின் ஒரு சார்பு எண்ணங்களைப் பற்றிய சரியான கருத்தை அறிவது முடியாததாகும். அந்தச் சிறப்பியல்புகள், ஒரு சார்பு எண்ணங்களின் தன்மைகளாகும். அவை பின்வருவன: ஒரு சார்பு எண்ணங்களைப் பற்றி ஆய்வு செய்த ஆர்ட்மேன் (Hartman) என்ற உளவியலார், அனைத்து ஒரு சார்பு எண்ணங்களும் ஆதாரமற்றவை எனக் கண்டுபிடித்தார். சில சமயங்களில் சில, உண்மைகளின் அடிப்படையிலும் இருந்தன. எடுத்துக் காட்டாக, பெண்கள் ஆண்களைவிட அதிகம் சப்தம் செய்கின்றனர்; மற்போர் வீரர்கள் பொதுவாக முரட்டுத்தனமானவர்கள் போன்றவை வழக்கமான நம்பிக்கைகள் ஆகும். ஆனால், அந்த ஒரு சார்பு

எண்ணங்கள் அனைத்தும் உண்மையின் அடிப்படையில் எழுந்தவை அல்ல. சில உண்மைகளும் உள்ளன. எனவே, ஒரு சார்பு எண்ணங்கள் அனைத்தும் தவறான நம்பிக்கைகள் எனக் கூறமுடியாது.

ஒரு சார்பு எண்ணத்திற்கும் மானம் (Prestige) பற்றிய உணர்விற்கும் நல்ல ஆழமான தொடர்புள்ளது. அவை குறிப்பிட்ட தொழில்களுடன் தொடர்பு கொண்டுள்ளன. எடுத்துக் காட்டாக, ஆசிரியர் தொழிலுக்கும் ஏழ்மைக்கும் தொடர்பு உள்ளது; வணிகருக்கும் பருமனான உடலுக்கும் தொடர்பு உள்ளது.

பிற இனத்தவருக்கு எதிராகக் குறிப்பிட்ட இனத்து உறுப்பினர்களால் ஒரு சார்பு எண்ணங்கள் உருவாக்கப்படுகின்றன. சில நேரங்களில் குறிப்பிட்ட ஒரு சார்பு எண்ணங்கள் குறிப்பிட்ட இனத்தவருடன் இணைக்கப்படுகின்றன. எடுத்துக்காட்டாக, ஆங்கிலேயர்கள் எதையும் வெற்றியுடன் முடிக்கக்கூடிய அரசியல் வல்லுநர்களாக இருக்கிறார்கள், செருமானியர்கள் அதிக நாட்டுப்பற்றும் கடின உழைப்பாளியாகவும் இருக்கிறார்கள். மற்றவர்களை நோக்கும்பொழுது, பிரான்சு மக்கள் அதிகமான ஆடம்பரத்தையும் நல்ல வாழ்க்கையையும் விரும்புகிறார்கள். சில நேரங்களில் இனப்பெருமைகள், இன ஒரு சார்பு எண்ணங்களுடன் அதிகம் இடை உறவுகள் கொண்டிருக்கும்.

சமூக வாழ்வில் ஒரு சார்பு எண்ணங்களின் பங்கு: சமூக வாழ்வில், சில குறிப்பிட்ட நல்ல செயல்களுக்குக் காரணமாகவும், சில நேரங்களில் தவறான செயல்கள் செய்யப்படுவதற்குக் காரணமாகவும் இவை அமைகின்றன. இன்றைய சிக்கலான சமூகத்தில் அனைவரும், அனைத்தைப் பற்றியும் சரியான முறையில் கற்பதென்பது இயலாத காரியம் ஆகும். எனவே, இது மனித நடத்தைக்கு வழி காட்டியாக அமைவதோடு அதைக் கட்டுப்படுத்தவும் செய்கிறது. ஒரு சார்பு எண்ணமானது பிறரைப் பற்றிய உருவம் அல்லது மன உருவங்களை உருவாக்குவதால், அவர்களைப் பற்றிய முன் கூட்டிய செய்தியினை அறிந்து நடக்க ஏதுவாகிறது. பல சமூக நிறுவனங்களிலும், விளம்பரங்களிலும் ஒரு சார்பு எண்ணங்கள் பல வழிகளில் பயன்படுகின்றன. பிறரைப் பற்றி நாம் கொண்டுள்ள தவறான எண்ணங்களை ஒரு சார்பு எண்ணங்களே அதிகம் உருவாக்குகின்றன. பூ.த.

ஒருசிறைப்பெரியனார் சங்க காலப் புலவர்களுள் ஒருவர். இவர் பெயர் ஒருசிறைப் பெயரினார் என்றும், ஒருசிறைப் பெயரியனார் என்றும் ஏடுகளில் காணப்படுகிறது. இவர் பாடியனவாகப் புறநானூற்றில் (137) ஒன்றும், குறுந்தொகையில் (272) ஒன்றும், நற்றிணையில் (121) ஒன்றுமாக மூன்று பாடல்கள் காணப்படுகின்றன. இவர் பாடியுள்ள புறநானூற்றுப் பாடலில் ஒருசிறைப் பெரியனார் எனவும், நற்றிணைப் பாடலில் ஒரு சிறைப் பெயரியனார் எனவும், குறுந்தொகையில் ஒரு சிறைப் பெரியனார் எனவும் இவரது பெயர் இடம் பெற்றுள்ளது. புறநானூற்றுப் பாடலில் நாஞ்சில்வள்ளுவனையும் அவனது நாட்டையும் பாராட்டிப்பாடியுள்ளார். மேகம் முகந்து சொரிந்த நீர் கோடையில் காய்ந்தாலும், மகளிருடைய கண் போன்ற குவளை மலர் பூக்கும் வளமுடையது. அவன் நாட்டினைக் 'கொண்டல் கொண்ட நீர் கோடை காயினும், கண்ணன்ன மலர் பூக்குந்து' என்று சிறப்பித்துப் பாடியுள்ளார். தலைவன் கூற்றாக அமைந்த குறுந்தொகைப் பாடல்ல், தலைவன் தலைவியின் அருமையினைக் கூறும்போது, அவள், கடிய வேகங் கொண்ட ஆண்மானின் மார்பில் குத்திப் பறிக்கப்பட்ட சிவந்த திரட்சியையுடைய அம்புகள் ஒன்றையொன்று மாறுபட்டாற் போன்ற கண்களையுடையவள் என்பதனைச் 'சிலைமாண் கடுவிசைக் கலைநிறத் தழுத்திக், குருதியோடு பறித்த செங்கோல் வாளி, மாறு கொண்டன உண்கண்' என உவமையழகு விளங்கக் கூறியிருப்பது சிறப்புடைய்தாக உள்ளது. வீ.சே.

ஒருசீர்ச் சட்டம்: இங்கிலாந்திலும் வேல்சு நாட்டிலும் உள்ள எல்லாக் கிறித்தவக் கோயில்களிலும் பணிசெய்யும் குருமார்கள் ஆங்கில அரசாங்கத்தால் வெளியிடப்பட்ட பொது வழிபாட்டு நூலைத்தான் படித்து வழிபாட்டுக் கூட்டத்தை நடத்துதல் வேண்டுமென்றும், ஆயர்களால் (Bishops) குருமார் பட்டம் வழங்கப்பட்டவர்களே சமயப் பணிக்குரிய மானியங்களை (Benefices) பயன்படுத்துதற்கு உரியரென்றும், மற்றக் கிறித்தவப் பிரிவுகளைச் சேர்ந்த குருமார்களுக்கு மானியங்களைப் பெறும் உரிமை இல்லையென்றும், பள்ளி ஆசிரியராகப் பணி செய்பவர்களும் ஆசிரியத் தொழிலைச் செய்தற்கு யாரேனும் ஓர் ஆயரிடமிருந்து ஓர் இசைவு ஆணை (Licence) பெறுதல் வேண்டுமென்றும் கூறும் சட்டம் ஒன்றை ஆங்கிலப் பாராளுமன்றம், இரண்டாம் சார்லசு அரசர் மீட்கப்பட்டபோது கி.பி. 1662-இல் நிறைவேற்றியது. இச்சட்டமே ஒருசீர்ச் சட்டம் (Act of Uniformity) எனப்படும். இச்சட்டம் நாடு முழுவதிலுமுள்ள கிறித்தவக் கோயில்களில், இங்கிலாந்தின் தேசிய கிறித்தவத் திருச்சபைக்குரிய (National Church of England) வழிபாட்டு முறைகளும் புகழ்ப் பாடல்களும் குருமாரும் இருத்தல் வேண்டுமென்பதற்

காகவும், அத்திருச்சபையை ஏற்றுக் கொள்ளாத உரோமானியக் கத்தோலிக்கரையும், பிரசுபிட்டீரியக் கிறித்தவர்களையும் அரசியலாதிக்கம் செலுத்த விடா மல் தடுக்க வேண்டுமென்பதற்காகவும் சீர்திருத்தக் கிறித்தவர்கள் நிறைந்த பாராளு மன்றத்தினால் இயற்றப்பட்டது.

சட்டம் இயற்றக் காரணம்: இங்கிலாந்தில் பாராளுமன்றத்தால் கி.பி. 1549-இலும், 1552-இலும், 1559-இலும் மூன்று ஒருசீர்ச் சட்டங்கள் செய்யப் பட்டன. அரசர் எட்டாம் என்றி போப்பின் தலை மையை மட்டும் ஆங்கிலக் கிறித்தவத் திருச்சபையி னின்றும் நீக்கிவிட்டு, கி.பி. 1535-இல் அரசரையே ஆங்கிலத் திருச்சபையின் தலைவராக ஆக்கினார். அத னைத் தவிர ஆங்கிலக் கிறித்தவக்கோயில்களில்பழைய உரோமன் கத்தோலிக்கக் கோட்பாடுகளும், வழி பாட்டு முறைகளும் தொடர்ந்து இருக்கும்படிவிட்டு விட்டார், கோட்பாடுகளில் எந்த மாற்றமும் செய்ய வில்லை. என்றியின் மகன் ஆறாம் எட்வர்டு ஆறாண்டுகளுக்கு அரசராக இருந்தபோது, அவர் சிறுவ ராக இருந்த காரணத்தால் அவர் சார்பாகச் சாமர் செட்டுப் பிரபு காப்பாளராக இருந்தார். அவர் சீர்தி ருத்தக் கிறித்தவராகையால் அவருடைய முயற்சியால் கி.பி. 1549-இல் முதலாம் ஒரு சீர்ச் சட்டம் கொண்டு வரப்பட்டது. அவர் காண்டர்பரியின் பேராயராக இருந்த தாமசு கிரான்மர் என்பவருக்கு (Thomas Cranmer) ஆணைவிடுத்து, யாவருக்கும் பயன்படக் கூடிய ஒரு பொதுவான தோத்திரப் பாடல்கள் அடங் கிய நூலை ஆங்கில மொழியில் எழுதுமாறு செய்து (A Book of Common Prayer in English), அப்பாடல் நூலே எல்லாக் கிறித்தவக் கோயில்களிலும் வழி பாடுகளில் கையாளப்படுதல் வேண்டுமென்று ஒருசீர்ச் சட்டத்தின் வாயிலாக ஏற்பாடு செய்தார். தாமசு கிரான்மர் கத்தோலிக்கத் திருச்சபையில் இலத்தீன் மொழியில் கையாளப்பட்ட வழிபாட்டு முறைகளை யெல்லாம் இலத்தீனிலிருந்து அழகிய ஆங்கில உரை நடையாக மொழிபெயர்த்து அந்நூலை வெளியிடச் செய்தார். சாமர்செட்டுப் பிரபுவை 3 ஆண்டுகளுக்குப் பின் நீக்கிவிட்டு நார்த்தம்பர்லாந்துப் பிரபு (Duke of Northumberland) காப்பாளராக வந்து ஆண்டபோது கி.பி. 1552-இல் இரண்டாம் ஒரு சீர்ச்சட்டம் செய்யப்பட்டது. இதன்படி பொது வழிபாட்டு நூலைப் பேராயர் கிரான்மர் திருத்தம் செய்தார். இந் நூலிலிருந்து கத்தோலிக்க முறைகள் நீக்கப்பட்டன. இத் திருந்திய பதிப்பை எல்லாக் கிறித்தவக் கோயில் களும் பின்பற்றுமாறுஇச்சட்டத்தின் வாயிலாகஆணை விடுக்கப்பட்டது. மேரிக்குப் பின்னர் இங்கிலாந் தில் கி.பி. 1558-இலிருந்து, 1603-வரை அரசியாக இருந்த எலிசபெத்தின் ஆட்சியில் கி.பி. 1559-ஆம் ஆண்டில் மூன்றாம் ஒருசீர்ச் சட்டம் செய்யப்பட் டது. இதன்படி கிரான்மரால் திருத்தம் செய்யப் பட்ட பொது வழிபாட்டு நூலைக் குருமார்கள் யாவரும் பின்பற்றுதல் வேண்டுமென்று வற்புறுத்தப் பட்டது. இதில் 39 சமய ஆணைகள் கூறப்பட் டிருந்தன. அவற்றுள் பல ஆணைகள் கத்தோலிக் கத் திருச்சபைக் கோட்பாடுகளை ஏற்றும், சில மறுத்தும் இருந்தன

கி.பி. 11-ஆம் நூற்றாண்டு நிலை: எலிசபெத்தின் ஆட்சியில் ஆங்கில சீர்திருத்தக்கிறித்தவர் (Protestant) தேசிய திருச்சபை இங்கிலாந்தில் நிறுவப்பட்டது. அரசி கத்தோலிக்கருடைய ஆதரவைப் பெறுதற்காக அரசர் திருச்சபையின் தலைவராக இல்லாமல், ஆளுநராக இருப்பார் என்று கூறிச், சில கத்தோலிக்கக் கோட் பாடுகளை ஏற்றும், தீவிர சீர்திருத்தக்கிறித்தவர்களின் ஆதரவைப் பெறுதற்காகப் போப்பின் தலைமையை மறுத்தும் ஒரு நடுத்தர ஏற்பாட்டைச் (Via Media Settlement) செய்தார். இதைப் பெருமளவு ஆங்கில மக்கள் ஏற்றுக் கொண்டாலும், தீவிர சீர்திருத்தங் களை விரும்பிய இசுகாட்லாந்திய பிரசுபிட்டீரியர் களும், ஆங்கிலத் தூய்மையாளர் (Puritans) கால்வினியக் கிறித்தவர்களும் ஏற்றுக் கொள்ள வில்லை. ஆங்கிலத் தூய்மையாளர் திருச்சபையினர் அரசர் (அல்லது அரசி) தலைமை ஆளுநராக இருத் தலை எதிர்த்தனர். அவர்கள் இங்கிலாந்தில் பிரசுபிட் டீரிய வடிவத்தில் திருச்சபை முறையைக் கொண்டு வர விரும்பினாலும், அவர்களால் கி.பி. 16-ஆம் நூற் றாண்டில் கலகம் செய்யவோ தம் நோக்கத்தை நிறைவேற்றவோ இயலவில்லை. கி.பி. 17-ஆம் நூற் றாண்டில் அவர்களும் பிரசுபிட்டீரியர்களும் முதலாம் சார்லசு அரசரை உள்நாட்டுப் போரில் தோற் கடித்துக் கொண்டனர். அவர்களுடைய நோக்கம் ஆங்கிலத் திருச்சபையில் பிரசுபிட்டீரிய முறையைக் கொண்டுவருதலே ஆகும். ஆகையால், அவர்கள் ஆங் கிலத் திருச்சபையிலேயே தொடர்ந்து இருந்தனர்.

விளைவுகள்: ஆங்கிலத் தூய்மையாளர் கி.பி. 1649 முதல் 1660 வரை இங்கிலாந்தை ஒரு குடியரசாக ஆண்டபோது, பிரசு பிட்டீரியர்கள் தம் திருச்சபை அமைப்பை இங்கிலாந்தில் கொண்டு வருதற்காகச் செய்த முயற்சி பயனளிக்கவில்லை. குடியரசில் சரு வாதிகாரியாக இருந்த ஆலிவர் கிராம்வெல் இறந்த பின்னர், கி.பி. 1660-இல் ஆங்கில முடியாட்சி மீட்கப் பட்டு, இரண்டாம் சார்லசு அரசரானார். பின்னர் ஆங்கிலத் தூய்மையாளருக்கெதிராகவும் எலிசபெத்து, நிறுவிய தேசிய ஆங்கிலத் திருச்சபையைப் பாதுகாக் கவும் நான்கு சட்டங்கள் (கிளாரண்டன் சட்டத்

தொகுப்பு) செய்யப்பட்டன. இவற்றில் ஒன்றாகிய ஒரு சீர்ச் சட்டமே (கி.பி. 1662-ஆம் ஆண்டு), ஆங்கிலத் திருச்சபையில் பொது வழிபாட்டு நூலைப் பின்பற்றாத தூய்மையாளரை குருமார்களை எல்லாம், அக்கோயில்களிலிருந்து நீக்கிற்று. அவர்களுடைய பணிக்காக அவர்களுக்குத் தூய்மையாளர் குடியரசு அரசாங்கத்தால் மானியங்கள் வழங்கப்பட்டிருந்தன. தங்களுடைய சமய வழிபாட்டு முறைகளைக் கைவிட மறுத்த தூய்மையாளர் குருமார்கள் 2000 பேர் இச்சட்டத்தின் விளைவாகத் தங்கள் பதவிகளைத் துறக்க வேண்டியவராயினர். மானியங்களையும் இழந்தனர். மேலும், இச்சட்டத்தின் விளைவாகத் தூய்மையாளர் தம் குழந்தைகளுக்குச் சரியான கல்விப் பயிற்சி அளிக்க இயலாமற் போயிற்று. இவ்வாறு சமய வேறுபாடு காரணமாகச் சமய போதனை, ஆசிரியத் தொழில் முதலியவற்றினின்றும் தூய்மையாளர் தடுக்கப்பட்டனர்.

பல்வேறு சமய நெறிமுறைகளைச் சேர்ந்தவர்கள் ஒரு பொதுவான அரசியற் கடமைகளை மேற்கொள்ளுதல் இயலுமென்ற இக்காலப் பரந்த சமய உரிமைக் கோட்பாடு இங்கிலாந்திலும், மற்றப் பல நாடுகளிலும் மெல்ல மெல்லத்தான் உருவாகி வழக்கத்திற்கு வந்தது. பா.சு.

ஒரு சீர்த்தன்மை: உடலின் உள்ளே எழும் இயக்கங்களில் ஒரு சமநிலையை (Balance) உண்டாக்க உடல் முயற்சி செய்கிறது. உடலின் இந்த இயற்கைப் போக்குத்தான் ஒருசீர்த்தன்மை (Homogenity) எனப்படும். உடலிலே ஏற்படும் இந்த ஒரு சீர்தன்மை மனிதன் உயிர் வாழ்வதற்கு இன்றியமையாததாகும். நம் உடலுக்குள் ஏற்படும் மாறுதல்கள் ஓர் அளவுக்கு மீறி ஏற்படக்கூடாது. அவ்வாறு ஏற்படின் உடலில் தீங்கை ஏற்படுத்தும். எடுத்துக்காட்டாக நம் இரத்தத்தின் அழுத்தம் ஆகும். இரத்தத்தில் காணப்படும் அமிலத் தன்மை (Acidity), கரியமிலவாயு (Carbon dioxide), சர்க்கரை (Sugar) போன்ற பொருள்கள் தக்க அளவிலேயே இருக்க வேண்டும். அந்த அளவில் மாறுதல் அதாவது ஏற்ற இறக்கம் ஏற்பட்டால் உடலானது பாதிக்கப்படுகிறது.

உடலியலறிஞர்கள் உடலின் ஒரு சீர்த்தன்மையைத் தரமாக வைத்துக் கொள்ளப் பல சமநிலைப் போக்கு இயக்கங்களை எடுத்து விளக்கியுள்ளனர். எடுத்துக்காட்டாக உடம்பானது வெப்ப நிலை அளவை 98ப.என்ற நிலையில் வைத்துக் கொள்கிறது. இந்த நிலையிலேயே வைத்துக் கொள்வதற்காகவேதான் உடல் வெப்பமாக்கிக் கொள்ளும் இயக்கத்தையும் தட்பமாக்கிக் கொள்ளும் இயக்கத்தையும் பெற்றுள்ளது.உடலின் வெப்பம் அதிகமானால் உடலை ஒரு சீர்தன்மை அதாவது தட்பநிலைக்குக் கொண்டு வருவதற்காக வியர்வையானது வெளிப்படுகின்றது. அவ்வாறே, உடலானது தட்ப நிலையை அடையுமானால் உடலுறுப்புகளில் நடுக்கம் ஏற்படுகிறது. அதன் காரணமாகவே வெப்பம் ஏற்படுகிறது. உடலுறுப்புகளை ஆதாரமாகக் கொண்டு எழும் விடாய்கள், உடல் சார்பு விடாய்கள் எனப்படும். பசி, தாகம், தூக்கம், உணர்வு முதலியன இவ்விடாய்களுக்கு எடுத்துக் காட்டாகும். ஜி.இரா.

துணை நூல்:

Margan C.T andStellar F., Physiological Psychology McGraw Hill Book Company, New York, 1950.

ஒருதுணைமணம்: ஒருவன் தன் வாழ்நாளில் ஏற்றுக்கொள்ளும் மணத் துணையின் எண்ணிக்கைக்கு ஏற்பத் திருமண முறையும் மாறுபடுகிறது. உலகப் பண்பாடுகள் அனைத்திலும் நிகழும் திருமண முறைகளை மூன்று விதிகளுக்குட்படுத்திக் கூறுவர் மானிடவியலார். அவை: ஒருதுணைமணம் (Monogamy) பல்மனைவி மணமுறை (Polygamy), பல்கணவர் மணமுறை (Polyandry) ஆகும்.

ஒருவன் ஒரு சமயத்தில் சட்ட முறைப்படி ஒருத்தியை மட்டும் மணம் கொள்ளும் முறை ஒருதுணை மணமாகும். இந்த மணமுறை இரு பொதுவான முறையில் காணப்படுகிறது. இருவர் வாழ்நாள் முழுவதும் சேர்ந்து வாழும் பொருட்டு ஏற்படுத்திக் கொள்ளும் மண ஒப்பந்தம், தம்பதியர்க்கிடையே மனச் சிக்கலாலோ தகாத குற்றமிழைத்தலினால் தண்டனை விதிக்கப்படும்போதோ மணமுறிவு ஏற்படும் வரை நீடிக்கும். இம்முறை இந்துக்களின் திருமண அமைப்பிலும் உரோமன் கத்தோலிக்கத் திருமண அமைப்பிலும் காணப்படுவதாகும். இரண்டாம் மண முறையில் ஒருவர் ஒருதுணையுடன் மட்டுமே வாழ்வர். ஆனால், மணத் துணையை வேண்டும் போது மாற்றிக்கொள்வர்.இவ்வித மணமுறை கர்பியக் கடற்கரை நாடுகளில் காணப்படுகிறது. இந்தவகை மண முறையைத் தொடர் ஒருதுணைமணம் (Serial Monogamy) என்றும் சிலமானிடவியலார் குறிப்பிடுவர்.

ஒருதுணை மணத்தைக் குறிப்பிடும்போது படிமலர்ச்சிக் கொள்கைகள் (Evolutionary Theories) இந்தத் திருமண முறை படிமலர்ச்சியில் கடைசியாக ஏற்பட்டதாகவும் உயர்ந்த நிலையினை அடைந்ததாகவும் குறிப்பிடுகின்றன. பண்பாட்டுப் படிமலர்ச்

சியை ஆராய்ந்தவருள் ஒருவரான இலூவிசு என்றி மார்கன் (Lewis Henry Morgan) குடும்ப அமைப்பில் ஒருதுணை மணமே உயர்ந்த நிலையினை எட்டியது எனக் குறிப்பிடுவார். இக் கொள்கைகள் இப்போது மானிடவியலிலிருந்தும் சமுதாயவியலிலிருந்தும் வழக்கற்றுப் போயின. விரும்பி ஏற்றுக் கொள்ளப்படும் மண முறைகளுள் ஒன்றாக ஒருதுணை மணம் காணப்படுகிறது. முர்டாக்கு (G.P. Murdock) என்னும் அறிஞர் உலகத்தில் காணப்படும் மணமுறைகளை ஆராய்ந்து, 43 சமுதாயங்கள் ஒருதுணை மண முறையும் 195 சமுதாயங்கள் பல்துணை மணமுறையும் (Polygamy) கொண்டுள்ளவையாகக் குறிப்பிடுவார்.

ஒரு துணை மணமுறை காணப்படுவதற்குப் பல காரணங்களைச் சமுதாய அறிவியலார் சுட்டிக் காட்டுவர், பொருளாதார நிலையில் தாழ்ந்திருத்தலும், இயற்கையில் அமையும் பால் விகிதமும் (Sex Ratio), சமூகத்தின் பொருளாதார அமைப்பில் ஆண்களுக்குச் சமமாகப் பெண்களும் பொருள் ஈட்டும் நிலையினைக் கொண்டுள்ளமையும், அவற்றுள் சில. உலகம் முழுவதிலும் 1970-ஆம் ஆண்டிலிருந்து கல்வித் துறையிலும் அரசியல் துறையிலும் பெண்களின் பங்கேற்பு மிகுந்து விட்டதும் ஒருதுணை மணமுறை பரவலாகக் காணப்படுவதற்கு மற்றுமொரு காரணமாகும். சீ.ப.

ஒருதுறைக் கோவை என்பது கோவைப் பிரபந்த வகையில் அடங்கும் நூலாகும். தொண்ணூற்றாறு வகைப் பிரபந்தங்களுள் ஒன்று கோவை ஆகும். அகப்பொருள் இலக்கணப்படி துறைகளை அமைத்து அவற்றை நிரல்படப் பாடுவது கோவை எனப்படும். அதனால், கோவைப் பிரபந்தம் அகப்பொருள் இலக்கணத்தினை முறைப்பட விளக்கும் இலக்கியமாக அமைகிறது எனலாம். அது கட்டளைக் கலித்துறை என்னும் யாப்பில் பொதுவாக நானூறு பாடல்களால் அமைக்கப்படும். இவ்வாறு, அகப்பொருள் துறைகள் அனைத்தும் அமையப் பாடப்படும் கோவைநூல், ஐந்திணைக் கோவை எனப்படும். ஒரே துறையில் பல செய்யுள்கள் அமைய அவ்வாறு பாடப்பட்டது 'ஒரு துறைக் கோவை' என்றும் கூறப்படும்.

நாணிக்கண் புதைத்தல், வெறிவிலக்கல், பாலனைப் பழித்தல் முதலிய துறைகளுள் ஒவ்வொன்று பற்றியும் ஒருதுறைக்கோவை நூல்கள் எழுந்துள்ளன.

காதலன் காதலி ஆகியோரிடை நிகழும் நிகழ்ச்சிகளை அக இலக்கண அடிப்படையில், காட்சி முதலிய துறைகளாக அமைத்து நிரல்படத் தொடர்ந்து பாடுவது கோவையாகும். புலவர்கள் தம் புலமையையும், பெருமையையும் நிலைநாட்டும் வகையில் ஏதேனும் ஓர் அகத் துறையினைத் தேர்ந்து அதுபற்றிப் பல பாடல்களில் 'ஒருதுறைக் கோவை'பாடும் மரபு தோன்றியது. ஒவ்வொரு துறையைப் பற்றியும் ஒவ்வொரு பாடலாக நானூறு பாடல்கள் பாடுவதைக் காட்டிலும், ஒருதுறையைப் பற்றியே நானூறு பாடல்கள் பாடுவதைத் தம் கவித்திறனைக் காட்டும் பெருமையாகப் புலவர்கள் நினைத்தனர். அவ்வகையில்தான் ஒருதுறைக் கோவை நூல்கள் தோன்றின. அத்தகைய புதிய முயற்சியைத் தோற்றுவித்தவர், அமிர்தகவிராயர் ஆவார். அவர்தம் மன்னனாகிய இரகுநாத சேதுபதி மேல் நானூறு பாடல்கள் 'நாணிக்கண் புதைத்தல்' என்னும் ஒரு துறையில் பாடியுள்ளார். நாணிக்கண் புதைத்தல் என்பது அகப்பொருள் துறைகளுள் ஒன்று. தலைமகன் தன்முன்னின்று புகழ்மொழி கூறக்கேட்ட தலைமகள் பெருநாணினள் ஆதலின், அவன் முன்னிற்கலாற்றாது நாணி ஒரு கொடியின் புறத்தே ஒதுங்கித் தன் கண் புதைத்துத் தளர்ந்து நிற்பாள். அவ்வாறு தலைமகள் கண் புதைத்து நிற்றலால், தலைமகன் தனக்குண்டான வருத்தத்தைக் கூறும் வகையில் (இடையூறு கிளத்தல்) அமைந்த 400 கட்டளைக் கலித்துறையினைக் கொண்டு அமிர்தகவிராயரின் ஒருதுறைக் கோவை அமைந்துள்ளது.

அமிர்தகவிராயர் சிவகங்கைக்கருகில் உள்ள பொன்னாங்கால் எனும் கிராமத்தில் பிறந்தவர். அவர் கி.பி. 17-ஆம் நூற்றாண்டின் தொடக்க காலத்தைச் சேர்ந்தவர்; இரகுநாதசேதுபதியின் அரசவைப் புலவர்களுள் ஒருவர். இவர், 'நாணிக்கண் புதைத்தல்' என்னும் துறையில் நானூறு கட்டளைக் கலித்துறை பாடியுள்ளார். பாடல் தோறும் முதல் இரண்டடியில் தம் அரசனது பெருமை தோன்றும்படியும் பின்னிரண்டடியில் அகப்பொருள் ஒன்றும், போக்குரை ஒன்றுமாக இரண்டு பொருள் தோன்றும்படியும் பாடியுள்ளார். இவர் இயற்றிய ஒருதுறைக் கோவையில் நாணிக்கண் புதைத்தல் என்னும் துறையே அமைந்திருப்பினும், ஓரோர் பாடலில் வழிவினாதல், நடுங்க நாட்டம், புறவொடு புலம்பல், மடற்றிறம், பொருள்வயிற் பிரிவு, கெடுதிவினாதல் போன்ற துறைப் பொருள்களும் அமைந்திருக்கக் காணலாம். மு.அ.

ஒருபா ஒருபஃது என்னும் நூல் பட்டினத்துப் பிள்ளையார் இயற்றியது ஆகும். திருவெண்காடர் என்பது பெற்றோர் இவருக்கு இட்ட பெயர் என்ற ஒரு கருத்தும் உண்டு. பிறவி நோய்க்குக் காரணமான ஆசையை நீத்துத் துறவறத்தை மேற்கொண்டவர் இவர். இவர் இயற்றிய ஐந்து நூல்களுள் ஒன்று

தான் ஒருபா ஒருபஃது. அவ்வைந்து நூல்களும் பதி னோராம் திருமுறையில் சேர்க்கப்பட்டுள்ளன. அவை சொற்செறிவும், பொருட் பொலிவும் உடையன.

'ஒருபா ஒருபஃது' ஒரு பாவினால் இயன்ற பத்துப் பாடல்கள் கொண்ட தொகுதியினை உணர்த்தும். பட்டினத்துப் பிள்ளையாரின் ஒருபா ஒருபஃது நூலின் கண் அமைந்துள்ள பத்துப் பாடல்களும் ஆசிரியப்பாவா லானவை. திருவொற்றியூரில் கோயில் கொண்டெழுந் தருளியுள்ள சிவபெருமானது புகழை விரித்துரைக்கும் இந்நூல் அந்தாதித் தொடையில் அமைந்துள்ளது. இதில் அமைந்த பாடல்கள் பத்தும் திருவொற்றியூர் இறைவனை முன்னிலைப்படுத்திப் போற்றும் இயல் பின; சைவ சித்தாந்த உண்மைகளைத் தெளிவாக விளக்குவன. இந் நூற் பாடல்கள் 14 அடிச்சிறுமையும், 32 அடிப் பெருமையும் கொண்டுள்ளன.

உயிர்களின் பிறப்பியல்பு, பல சமயத்தார்க்கும் அவரவர் தன்மைக்கேற்ப விளங்கும் சிவபெருமானின் இயல்பு, தீவினையை ஒழித்து நல்வினை நல்கச் சிவ பெருமான் ஒறுக்கின்ற தன்மை, சிவனின் திருவருளைப் பெற்றவரே இறைவனின் தனித்தன்மையை உணர முடியும் என்றஉண்மை போன்றவை இப்பாடல்களால் புலனாகின்றன. மேலும், இந்நூல் இறைவன் திரு வடியை நினைத்தவர்க்கு அருள்புரிதலும், அணுகாத வர்க்கு எட்டிநிற்றலும், பரந்த உலகினுக்குச் சிவனே உண்மைப் பொருளாகி உலகை இயக்குகின்றமையும், சிவன் பெருமை அறியாதாரைச் சிறுபிள்ளையின் செய்கையென எண்ணி அவர்கள் அறியும்வரை அவர் கள் செய்கையினைச் சிறுநகை கொண்டு பொறுத்து அவர்களுக்கு அருள்பாலிக்கிற தன்மையும், ஐந்தொழில் இயல்பும், பிறவிக் கடலை நீந்துதற்குரிய புணை ஆண்டவன் திருவடியே என்பதும், பரம்பொருளை உணர்ந்தால் மறுபிறப்பு இல்லையென்பதும், வழி பாடு செய்வதே பிறவிப்பயன் என்பதும் போன்ற பல அரிய கருத்துகள் காணக்கிடக்கின்றன.

இவர்தம் பாடல்கள் திருஞானசம்பந்தரின் பாடற் பொருளை விரித்து உரைக்கும் தன்மையினையும், திருவாசகத்தில் உள்ள போற்றித் திருவகவலை ஒத்து அமைந்திருக்கும் தன்மையினையும் நோக்க முன்னைத் திருமுறைகளில் பட்டினத்தடிகள் கொண்டுள்ள பேரார்வம் நன்கு புலனாகும். மு.அ.

ஒரு முனை வரி: காண்க: ஒற்றை வரி.

ஒருமைக் கொள்கை புலன்கடந்த மெய்ப் பொருளியலில் சிறப்பிடம் வகிக்கிறது. பழைய காலந் தொட்டே ஒருமைக் கொள்கை (Monism) பொருள் களின் ஒருமைத் தன்மையையும் (Unity) பிரிக்க முடி யாத நிலையையும் வலியுறுத்துகிறது. உலகம் என் பது முழுமையானது; பிரிவில்லாதது.

இக்கொள்கை சாக்கிரட்டீசிற்கு (Socrates) முன்பே பார்மினைடிசு (Parmenides) காலத்தில் வலிமை பெற்றிருந்தது. இக்கொள்கைக்குக் கிறிசுட் டியன் ஊல்பு (Christian Wolff, கி.பி. 1679-1754) என்பவரே இந்தப் பெயரைச் சூட்டினார். அவர் இரண்டு எதிர்மாறான கொள்கைகளுக்கு இந்தப் பெயரைப் பயன்படுத்தினார். ஒன்று, எல்லாப் பொருள் களும் மனம் தொடர்பானவை என்பது; மற்றொன்று, எல்லாப் பொருள்களும் பருப்பொருள் (Mater) தன்மை வாய்ந்தவை என்பது. இந்தச் சொல் இப் பொழுது மனத்திற்கும் பொருளுக்கும் இடையே உள்ள தொடர்பைக் காட்டும் கொள்கைக்குப் பயன் படுத்தப்படுகிறது. இசுபினோசா ஒருமைக் கொள்கைத் தொடர்புடையவராக இருந்தாலும், செல்லிங்கு (Schelling) என்பவரும் எகல் (Hegel)என் பவரும் இக்கொள்கையின் கருத்துகளை விளக்குபவர் களாக இருந்தார்கள். இரட்டைக் கொள்கை (Double Aspect Theory) என்பது மனமும் உடலும் ஒரு பொருளின் பாகங்கள் என்று கூறுவதாகும். சிறிது காலத்திற்கு முன்புதான் இந்தக் கொள்கையை வில்லி யம் சேம்சு (William James) நடுநிலை ஒருமைக் கொள்கை (Neutral Monism) என்று கூறினார்.

ஒருமைக் கொள்கையைச் சிறிது விரிவுபடுத்தி கி.பி. 19-ஆம் நூற்றாண்டில் பயன்படுத்தினர்; இடத் திற்குத் தகுந்தாற்போல் பொருள்படுத்தினர். அது முதல் எந்தக் கொள்கையானாலும் அது எல்லாவித நிகழ்ச்சிகளையும் ஒரு கொள்கைக்குக் கீழ்க் கொண்டு வந்தாலும் அல்லது எல்லாவற்றையும் சேர்த்துக் குறிப்பிடுவதாக இருந்தாலும் ஒருமைக் கொள்கை என்று குறிப்பிடப்படுகிறது.

பொருள்தன்மை வாய்ந்ததாயும் இயற்பண்பு வாய்ந்ததாயுமுள்ள ஒருமைக் கொள்கை, அளவிய லான தன்னுரிமை வாய்ந்த கருத்துகளை உடையது. அது உயர்ந்த தத்துவ அறிஞர்களின் கருத்துகளில் அடங்கியிருக்கும். பெயர்ச் சொல்லின் இயல்பினதான ஒருமைக் கொள்கை பல பொருள்களின் தோற்ற முடையது; அது உண்மையில் ஒரேபொருள் பலவித மாகத் தோற்றமளிப்பது என்று கூறுவதாகும்.

இசுபினோசா (Spinosa) பண்புத் தொடர்பான ஒருமைக் கொள்கையை மறுத்து விட்டார். அவர் உண்மையான, அதிகமான பண்புகளின் மேல் நம் பிக்கையுடையவர். இலைபினிசு (Leibiniz) என்பவர் பெயர்ச் சொல்லின் இயல்பினதான ஒருமைக்

கொள்கையை மறுத்துவிட்டார். அவருடைய தத்துவத்தில் எல்லாவித உயிரணுக்களும் ஒரே இனத்தைச் சார்ந்தவை. பகுதியான ஒருமைக் கொள்கை என்பது அதிகார எல்லை ஒன்றுக்குமேல் இருந்தால், ஒரு பொருள்தான் குறிப்பிட்ட எல்லையில் இருக்க முடியும். தேக்கார்ட்டசு (Descartes) என்பவர் இரட்டைக் கொள்கையர். அவர் உலகினை மனம் என்றும் 'சடம்' என்றும் இரண்டாகப் பிரிக்கிறார்.

ஒருமைக் கொள்கை பல தத்துவப் பகுதிகளிலும் இடம்பெற்றுக் கொண்டிருக்கிறது. விரிந்து கிடக்கின்ற இவ்வுலகில் ஒற்றுமையைச் சிறந்த முறையில் விளக்குவதற்கு, எளியமுறை தேவை என்றகருத்து மனிதர்கள் எண்ணத்தில் உருவாகியுள்ளது. இலைபினிசு கூடப் பலவிதப் பொருள்களிடையே ஓர் ஒற்றுமை ஏற்பட வேண்டும் என்று கூறுகின்றார்.

இந்தியத் தத்துவத்தில் சில இடங்களில் பிரம்மமும் இவ்வுலகமும் ஒன்று எனப் பேசப்படுகின்றன. வேறுசில இடங்களில் இவை இரண்டும் வெவ்வேறானவை எனப் பேசப்படுகின்றன. இத்தகைய முரண்பாடுகள் அனைத்தையும் நீக்கி, ஒருமைப்பாடு காண முயன்றார் சங்கரர். இதன் விளைவுதான் உலகைப் பற்றி அவர் கொண்ட அத்துவிதக் கொள்கை. பிரம்மம் உண்மையானது. படைப்புத் தொழில் நிகழ்வதாகத் தோன்றுகின்றதே யொழிய, உண்மையில் படைப்பு என்று எதுவும் நிகழவில்லை. பிரம்மம் உலகாக மாறுவதாகக் காணப்படுகின்றதேயொழிய உண்மையில் பிரம்மத்தில் மாற்றம் எதுவும் ஏற்படுவதில்லை எனக் கூறுகிறார் சங்கரர். ஒரு பொருள் இன்னொன்றாக மாறாமல் இருந்தபடியே மாறிவிட்டதாகக் காணப்படுவதற்கு 'விவர்த்த வாதம்' என்பது பெயர். இது வேதாந்தத்துக்கு மிக முக்கியமானது. எடுத்துக்காட்டு வழி இதனை விளக்குவதாயின், கயிறு பாம்பாகக் காணப்படுவதைக் கூறலாம். வேதாந்திகள் இந்த உவமையைப் பெரிதும் பயன்படுத்துவர். கயிறு பாம்பாக உண்மையில் மாறவில்லை. ஆனால், மாறியுள்ளதாகக் காணப்படுகின்றது. அது போலவே பிரம்மமும் உண்மையில் உலகாக மாறாமலேயே மாறிவிட்டதாகக் காணப்படுகின்றது. சங்கரர் கண்டறிந்த இந்த 'விவர்த்த வாதம்' மிக வியப்பிற்குரியது. இதன்படி, காரணம் மட்டுமே உண்மை. அக்காரணத்திலிருந்து வரும் காரியம் (செயல்) உண்மையன்று. காரணமாகிய கயிறே உண்மை. அதிலிருந்து தோன்றிய காரியமாகிய பாம்பு உண்மையன்று. காரணமாகிய பிரம்மமே உண்மை. அப்பிரம்மத்திலிருந்து தோன்றிய காரியமாகிய உலகம் உண்மையன்று. இரா.கோ.

துணை நூல்கள்:

Radhakrishnan, S., Indian Philosophy, Vol II, Blackie & Son Publishers, Madras, 1977.

Taylor, A.E., Elements of Metaphysics, London, 1902.

Worsley, A., Concept of Monism, London, 1907.

ஒருமைப்பாடு: மொழி, சமயம், பழக்க வழக்கங்கள் ஆகியவற்றால் வேறுபட்ட பல்வேறு சமுக மக்கள் ஒரு பொதுவான நாடாக அமைந்து, ஓர் அரசாங்கத்தின் கீழ் வாழும்போது, தாங்கள் யாவரும் ஒரே நாட்டவர், ஒரே தேசிய இனத்தைச் சேர்ந்தவர் என்ற ஒற்றுமையுணர்வுடன் ஒன்றுபட்டு இருப்பது தான் ஒருமைப்பாடு அல்லது தேசிய ஒருமைப்பாடு (National Integration) ஆகும். ஒருமைப்பாட்டு உணர்வை உண்டாக்கும் காரணிகள் எவை என்று கண்டுபிடித்தலும், அவற்றை எவ்வாறு வலுப்படுத்துவது என்பதும் இப்போது ஆசியாவில் வளர்ந்து வரும் நாடுகள் பலவற்றில் தோன்றியுள்ள பல கேள்விகளுள் ஒன்று ஆகும். ஆகையால் இவ்வொற்றுமை உணர்வு அல்லது ஒருமைப்பாடு என்பது உளவியல், கல்வியியல் சார்ந்த ஒரு செயல்முறை ஆகும்.

இந்திய தேசிய ஒருமைப்பாடு: இந்தியாவை ஆங்கிலேயர் கைப்பற்றி ஆளத் தொடங்கிய காலத்தில் அது ஒரே நாடாக இல்லாமல் பல நாடுகளாகப் பிரிந்திருந்தது. அவர்கள் அவற்றை ஒவ்வொன்றாக வென்று தங்களுக்கு உட்பட்ட ஒரே ஆட்சியின் கீழ் வைத்தனர். இவ்வாறு இந்தியா முழுமைக்கும் ஒரே அரசாங்கம் அமைக்கப்படலாயிற்று, இதில் பங்கு கொள்ளுவோர் இந்தியாவின் அரசாங்க அலுவலரென மதிக்கப்பட்டனர். ஆங்கிலேயர் நாட்டின் செல்வ வளத்தைப்பெருக்குதற்காகவும் வேளாண்மைத் தொழிலுக்கும், ஆலைத் தொழிலுக்கும் உதவியாக இருக்கும்பொருட்டும் பேராறுகளில் அணைக்கட்டுகள் சிலவற்றையும் நீர்மின்சாரத் திட்டங்களையும் நிறுவி, நாட்டின் பல்வேறு பகுதிகளையும் இருப்புப்பாதை, சாலைகள், அஞ்சல், தொலைபேசி முதலிய சாதனங்களின் வாயிலாக இணைத்தனர். அவர்கள் கி.பி. 1835-ஆம் ஆண்டு மார்ச்சு மாதத்தில் மெக்காலே பிரபு கூறிய பரிந்துரைகளை ஏற்றுக் கொண்டு, தங்களுடைய மொழியாகிய ஆங்கிலத்தை ஆட்சி மொழியாக ஆர் ஆணையின் வாயிலாக ஆக்கி, மேலைநாட்டு அறிவியல், வாழ்வியல், கல்விமுறைகளையும் கொண்டுவந்தனர். ஆட்சிமுறையையும் அதிகாரக் குவிப்பு உடையதாக

ஆக்கி, அடுக்காட்சி முறையையும் (Hierarchy) ஏற்படுத்தினர். நெடுங்காலமாக இந்தியருக்கு ஆட்சி முறைக் கொள்கைகளை வகுப்பதில் பங்கு ஏதும் இல்லாமலிருந்தது. இவ்வாட்சி முறையில் இந்தியருக்குச் சிறிதுசிறிதாகப் பங்கு கி.பி.1892,1909,1919, 1935-ஆம் ஆண்டுகளில் செய்யப்பட்ட சட்டங்களின் வாயிலாக அளிக்கப்பட்டது. இந்தியாவில் ஒவ்வொரு சமயநெறியாளருக்கும் தம் சமய நெறியைஆதாரமாக உடைய தாயமுறைச்சட்டங்களும், திருமணச் சட்டங்களும், சில குடிமை உரிமைச் சட்டங்களும் வகுக்கப்பட்டன ஆயினும், இந்தியக் குடிமக்கள் யாவருக்கும் ஒரே பொதுவான குற்ற இயல் சட்டமும், குடிமை இயல், குற்றஇயல், சட்டங்களின் செயல் விதிகளும் வகுக்கப்பட்டன. ஆகையால், சட்டத்தை ஒட்டி அரசாங்கம் நடைபெறுதல் வேண்டுமென்ற கொள்கை இந்திய நாட்டில் பின்பற்றப்பட்டது. ஆங்கிலேயர் ஆட்சியிலிருந்த பல்வேறு இனப்பிரிவு மக்களும், பல்வேறு மொழிகளும், ஒவ்வொரு சமூகத்திலும் பல்வேறு சாதியாரும், பல்வேறு சமயத்தாரும், 1947-இல் இந்தியா சுதந்திரம் பெற்று, இந்தியாவில் மக்களால் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட சுதந்திர அரசாங்கம் நிறுவப்பட்ட பின்னரும், காணப்பட்ட நிலையில் இந்தியா ஒரு நாடு என்ற உணர்வை வலுப்படுத்த வேண்டிய கட்டாயம் ஏற்பட்டது. சுதந்திர இந்தியாவிற்கென்று வரையப்பட்ட அரசியலமைப்புச் சட்டத்தில் யாவருக்கும் சமூக, பொருளாதார, அரசியல் துறைகளில் சுதந்திரமும் சமத்துவமும் நீதியும் கிடைக்குமாறு செய்தலை அடிப்படையாகக் கொண்டு அடிப்படை உரிமைகளும், உரிமைகளுக்குப் பாதுகாப்புகளும் அளிக்கப்பட்டுள்ளன. ஆயினும், வணிக, தொழில் துறைகளில் வளர்ச்சியைப் பொறுத்தவரையில் ஏற்பட்டுள்ள ஏற்றத்தாழ்வுகளின் காரணமாகவும், மொழித்துறையில் ஒரு குறிப்பிட்ட இந்திய மொழியாகிய இந்தியை மட்டுமே ஆங்கிலத்துக்கு மாறாக இந்தியாவின் ஒரே ஆட்சிமொழியாக ஆக்குதற்குச் செய்யும் முயற்சியின் காரணமாகவும் அண்மையில் தோன்றிய குறுகியசமயப்பற்றுக்காரணமாகவும் தேசிய ஒருமைப்பாட்டுக்கு இடையூறு ஏற்படக்கூடும் என்ற எண்ணம் தோன்றும் சூழ்நிலையுள்ளது.

ஒருமைப்பாட்டுக் காரணிகள்: முதலில் இந்திய நாட்டின் நிலம், நீர் முதலிய பொருள்களைப் பயன்படுத்தி வேளாண்மையும், தொழில் வளமும் பெருகச் செய்வதற்கு யாவருக்கும் உள்ள உரிமைகள் எல்லா மாநில அரசாங்கங்களாலும் மதிக்கப்படுதல் வேண்டும். மாநில ஆற்று நீர்ப் பங்கீட்டு மன்றங்களால் ஆற்று நீர்ப்பங்கீட்டில் யாதொரு முடிவும் ஏற்பட இயலாதபோது, ஆற்று நீருக்குரிய மாநில மக்களின் நல்வாழ்வு ஒன்றையே கருத்தில் கொண்டு, மாநில-நடுவண் அரசாங்கங்களின் கட்சி வேறுபாடுகளைக் கருதாமல் நடுவண் அரசாங்கம் நல்ல தீர்ப்பை வழங்குதல் வேண்டும். தொழில்களை நடுவண் அரசாங்கம் நிறுவும் போதும், தொழில்களுக்கேற்ற வசதிகளையுடைய மாநில நிலைகளை மட்டும் கருத்தில் கொண்டு,மாநில அரசாங்கங்களைஅமைத்துள்ள அரசியற்கட்சிகளின் வேறுபாட்டைக் கருதாமல் தொழில்களை நிறுவுதல் வேண்டும். இந்திய ஆட்சித் துறைகளிலும், மாநில ஆட்சித் துறைகளிலும் இந்தியச் சமூகத்தில் கல்வியிலும், பொருளாதாரத் துறையிலும் நன்கு முன்னேற்றமடையாத வகுப்பாருக்குரிய பங்கு கிடைத்தற்குச் சட்டத்தின் வாயிலாக வழி செய்தல் வேண்டும். சமூகத் துறையிலுள்ள ஏற்றத் தாழ்வுகளை நீக்குதற்குச் சமமான வாய்ப்புகளோடு பாதுகாப்புகளும் வழங்கப்படுதல் வேண்டும். சாதிப் பிரிவினைகள் தேசிய ஒருமைப்பாட்டிற்கு இடையூறு விளைவிப்பனவாகையால், அவற்றைப் பயன்படுத்தி அரசியற் கட்சிகள் தேர்தல்களில் வாக்காளர்களுடைய ஆதரவைப் பெறுதல் பெருங் குற்றமாகச் சட்டத்தில் ஆக்கப்படுதல் வேண்டும். தேர்தல்களில் போட்டியிடும் கட்சிவேட்பாளர்கள் தாங்கள் மாநில, அல்லது நாட்டு நலனைக் கருத்தில் கொண்டு செயற்படுதல் வேண்டும். மேலும் தம் சாதியைச் சேர்ந்த வாக்காளரின் நன்மையை மட்டும் கருத்திற்கொள்ளாமல் இருக்க வேட்பாளரும் தொகுதி வாக்காளர்களும் கவனமாக இருத்தல் வேண்டும். நாட்டின் ஒருமைப்பாடு, நாட்டு நலன் என்ற ஆதாரத்தினடிப்படையில் செயலாற்றுவோரையே மக்கள் ஆதரிப்பாராயின், நாட்டு ஒருமைப்பாடு வளரும். அரசியற் கட்சித் தலைவர்களும் தம் கட்சியின் செல்வாக்கும், கட்சியின் நாட்டுப் பணியைச் சார்ந்தே உள்ளது என்றும், சாதி அடிப்படையில் வாக்காளரின் ஆதரவைச் சார்ந்து இல்லை என்றும் உணர்தல் வேண்டும். இவ்வாறு வாக்காளரும், அரசியற்கட்சித் தலைவர்களும் நல்லுணர்வு பெறுதற்கு அவர்களுக்கு நல்ல குடிமைப்பயிற்சி அளித்தல் வேண்டும். பிறப்பினடிப்படையிலமைந்துள்ள சாதி வேறுபாடுகளும் உயர்வு தாழ்வுகளும் நீங்குதற்குரிய கல்விப் பயிற்சி முறை இருத்தல் வேண்டும். சமூகத்தில் வேரூன்றியுள்ள வகுப்பு அல்லது சாதி வேறுபாடுகளை வலியுறுத்தும் கட்டுரைகள், கவிதைகள், கதைகள், நாடகங்கள், சமய வழிபாட்டு முறைகள் முதலியவைகளுக்கு மக்கள் ஆதரவளித்தல் கூடாது. சாதி வேறுபாடு நீங்கவும், நாட்டு ஒருமைப்பாட்டு உணர்வு வளரவும் உதவி செய்யும் மக்களுடைய மனவளர்ச்சியைப் பொறுத்தே நாட்டு ஒருமைப்பாட்டு உணர்வு

உருவாகுமாதலால், நாட்டு ஒருமைப்பாட்டுணர்வை அழிக்கக் கூடிய செயல்களை அரசாங்கம் தடுத்து, அவ்வுணர்வை வளர்க்கக் கூடிய செயல்களுக்கு ஆதரவு தருதல் வேண்டும். அரசாங்கமே இதில் தவறு செய்தல் கூடாது.

மொழி: சாதி வேறுபாடுகளைப் போல மொழி பற்றிய கேள்வியும் இந்திய நாட்டின் ஒருமைப்பாட்டுக்கு விடுக்கப்பட்ட ஓர் அறைகூவலாக இருக்கிறது. இந்திய அரசியலமைப்புச் சட்டத்தின் பிரிவு 343, இந்திய நாட்டிற்குத் தேவ நாகரி எழுத்திலுள்ள இந்திமொழியே ஆட்சிமொழியாகும் ......ஆயினும்அரசியலமைப்பு நடைமுறைக்கு வந்து பதினைந்து ஆண்டுக்காலம் வரை ஆங்கிலமொழி இந்திய ஆட்சி மொழியாகத் தொடர்ந்து இருந்து வரும்' என்று கூறுகிறது. அரசியல் அமைப்பின் அட்டவணை, 14இந்தியமொழிகளைக் குறிப்பிட்டு அவற்றைத் தேசிய மொழிகளாக ஒப்புக் கொள்ளுகிறது. பாராளுமன்றம் 1965-இலிருந்து 1975வரை மேலும் 10ஆண்டுகளுக்கு ஆங்கில மொழியை ஆட்சிமொழியாக நீடித்துத் தீர்மானம் செய்தது. முன்னாள் தலைமை அமைச்சர்களான நேருவும், திருமதி இந்திரா காந்தியும் இந்திமொழி பேசாத மாநிலங்களின் மீது இந்திமொழி கட்டாயமாகத் திணிக்கப்படமாட்டாது என்றும், அவை விரும்பும் வரை ஆங்கிலம் ஆட்சிமொழியாகக் கையாளப்படுமென்றும் உறுதி அளித்தனர். ஆயினும் இந்தியைக் கையாளுமாறு மறைமுகமாக நடுவண அரசாங்கம் இந்தி அல்லாத மாநிலங்களைத் தூண்டுவதாக அவ்வப்போது அச்சம் தோன்றுகிறது. தமிழ் மாநிலத்தில் 1965-இல் இந்தியை எதிர்த்துக் கடும் எதிர்ப்புத் தோன்றிற்று. ஒரு இந்திய மொழியே இந்தியா முழுமைக்கும் ஆட்சி மொழியாகக் கையாளப்படுதல் வேண்டுமென்பது விரும்பத்தக்கதே ஆயினும், அதைத்தாய் மொழியாகவுடைய இந்தியருக்கு அதை ஆட்சி மொழியாகக் கையாளுதலில் எவ்வித இடர்ப்பாடும் ஏற்படாது; அம்மொழியில், அம்மொழியாளருக்குள்ள தேர்ச்சியைப் போன்று மற்ற மொழியாளருக்குத் தேர்ச்சி இருத்தல் இயலாதாகையால் மற்ற மொழியாளருக்கு இந்திய ஆட்சித் துறைகளில் உரிய பங்கு கிடைக்க இயலாமற் போகுமென்று அச்சம் தோன்றுவது இயல்பே. இவ்வச்சவுணர்வைப் போக்குதற்கு இந்தி மொழியாளர் மற்ற இந்திய மொழிகளுள் ஒன்றைக் கட்டாயமாகப் பயிலுதல் வேண்டுமென்ற கொள்கையும், இந்தியைக் கட்டாயமாக்குதலைப் போன்று நடைமுறையில் வெற்றி அளிக்குமா என்பதும் ஆய்வுக்கு உரியன. இந்திய மொழி ஒன்றுதான் இந்திய அரசாங்கத்தின் ஆட்சி மொழியாக இருத்தல் வேண்டுமென்ற ஒரே காரணத்துக்காக மற்ற இந்திய மொழியாளர்களுடைய உணர்ச்சிகளைப் புறக்கணித்துவிட்டு இதுவரை இந்தியாவை இணைத்து வந்திருக்கும் ஆங்கில மொழியையும் ஆட்சி நிலையிலிருந்து நீக்கிவிட்டு, இந்தி மொழியை மட்டும் வேறு வழியின்றிக் கட்டாய ஆட்சி மொழியாக ஆக்குதல் விரும்பத்தக்கதா என்பதும் ஆய்வுக்கு உரியது. நாட்டு ஒருமைப்பாட்டு உணர்வை வலுப்படுத்துதலில், நாட்டு மக்களின் மொழியுணர்வை மதிக்கக் கூடிய கோட்பாடே உருவாதல் வேண்டும் என்ற கருத்துக்கும் இடம் இருக்கிறது.

இந்திய தேசிய ஒருமைப்பாட்டு மன்றம்: இந்திய தேசிய ஒருமைப்பாட்டு மன்றம் 1968-சூனில் சிரீநகரில் 3 நாள் மாநாடு நடத்திச் சில நல்ல வழிகளை ஆய்வு செய்து கூறிற்று. அவையாவன: (1) வகுப்புப் பகைமையையும், வட்டாரப் பகைமையையும் வளரவொட்டாமல் தடுத்து, மக்களை வன்செயலினின்றும் திருப்புதல் வேண்டும். (2) மக்கள் ஒருவருக்கொருவர் பொறையுணர்வும் ஒற்றுமையும் கொண்டு வாழ்தற்கு வேண்டிய கருத்துகளைப் பரப்புதல் வேண்டும். 3) நாட்டின் ஒற்றுமையையும் ஒத்துழைப்பையும் வலுப்படுத்தும் பொருட்டுப் பொது மக்களுடைய கருத்தைத் திரட்டுதல் வேண்டும். (4) நாட்டு ஒருமைப் பாட்டை வளர்க்கத்தக்க சமூகச் செயல் திட்டங்களைக் கொண்டு வருதலும், ஒருவருக்கொருவர் நல்லுறவுடன் வாழத் தூண்டுதலும் வேண்டும். இவற்றைத் தவிர அனைத்திந்திய மருத்துவப்பணி, பொறியியல் பணி, காட்டியல் பணி முதலியவை உருவாக்கப்படுதல் வேண்டுமென்றும், கல்லூரி விடுதிகளில் சாதி அடிப்படையில் மாணவர்கள் சேர்க்கப்படுதல் கூடாதென்றும், சாதி, சமய அடிப்படைகளில் தேர்தல்களில் வாக்குகளைப் பெறுவதை விடுத்து அரசியற் கட்சிகள் தமக்குள் ஒரு பொதுவான நடத்தை விதியை வகுத்துக் கையாளுதல் வேண்டும்.

ஐக்கிய அமெரிக்க நாட்டில் அமெரிக்க நீக்கிரோ மக்கள் வாக்குரிமைகளும், பொது வசதிகளைப் பயன்படுத்தக் கூடிய உரிமைகளும் பெறுதல் வேண்டுமென்ற நோக்கத்துடன் 1950-ஆம் ஆண்டிற்கும் 1960-ஆம் ஆண்டிற்கும் இடைப்பட்ட காலத்தில் குடிமை உரிமைகள் இயக்கம் (Civil Rights Movement) தொடங்கப்பட்டது. அவ்வியக்கத்தை நடத்தியவருள் புகழ்மிக்க மார்ட்டின் லூதர் கிங் என்ற தலைவர் (Martin Luther King), 1963-ஆம் ஆண்டில் 250,000 நீக்கிரோக்கள் வாசிங்டனில் கூடிநிற்க, அவர்களுக்கு உரையாற்றினார். அந்நாட்டில் அவ்வியக்கம் நீக்கிரோ இன ஒதுக்கல் கொள்கைக்கு எதிர்ப்பாக இருந்து வருகிறது. பா.சு.

ஒருவழித் தோற்றக் கொள்கை மனித இனத்தின் தோற்றம் பற்றிய இருகோட்பாடுகளுள் ஒன்று. இக்கால மனிதனின் அனைத்து இனத்தவர்களும் நியாண்டர்தல் (Neandarthal) மூதாதையிலிருந்து தோன்றியவர்கள். நியாண்டர்தல்கள் வளர்ச்சியுற்ற புதைபடிவ வாலில்லாக் குரங்கிலிருந்து தோன்றிய ஆதி மனிதர்களிலிருந்து வளர்ச்சியடைந்தவர்கள் என்னும் கருத்துடையதே ஒருவழித் தோற்றக் கொள்கை (Orthogenesis) ஆகும்.

மனிதர்கள் குரங்குகளின் பல்வேறு இனங்களிலிருந்து தோன்றியவர்கள் என்னும் கருத்தைச் சில அறிஞர்கள் கூறுவர். குரங்குகளின் ஒவ்வொரு வகையும் வாலில்லாக் குரங்குகள், ஆதி மனிதர்கள் நியாண்டர்தல்கள் ஆகியோரின் வட்டார வடிவங்களின் வழியாக ஏதேனும் ஓர் இக்கால மனித, இனத்தைத் தோற்றுவித்தது என இவர்கள் கூறுவர். இக்கருத்துடையதே பலவழிப் படிமலர்ச்சிக் கொள்கை இக்கால மனித இனங்கள் வளர்ச்சியடைந்த முறையில் ஒருவரோடு ஒருவர் தொடர்பு கொண்டவர்கள் அல்லர் என்பது பலவழிப் படிமலர்ச்சிக் கொள்கையாளர்களின் கருத்து. இக்கருத்தினைப் பலர் மறுத்துக் கூறுவர்.

மனித இனங்களின் தோற்றம் பற்றிய மாறுபட்ட கருத்துகளைப் பல நிலைகளில் ஆராய இனவியலார் முனைந்தனர். மனித இனங்களின் வேறுபாடுகள் தோன்றிய சூழ்நிலையை அறிய மனித இனத்தவர்களின் பன்னெடுங்கால வாழ்க்கையமைப்பின் வேறுபாடுகளைக் கண்டறிவது முதன்மையானது என உணர்ந்தனர். இதற்காக இக்கால மனிதன் தொடங்கி, மனிதனின் நேர் மூதாதையரான நியாண்டர்தல், இவனது மூதாதையரான ஆதி மனிதர்கள். இவர்களின் மூதாதையர்களான வாலில்லாக் குரங்குகள் வரை ஆழ்ந்தறிந்த பின்னரே, இதற்கான ஒருமித்த கருத்தை முடிவு செய்ய முடியும் என்பது இவர்களின் முதற்கட்ட முடிவாயிற்று. மனித குலம் வாலில்லாக் குரங்குகளின் ஒரே இனத்திலிருந்து தோன்றியது என்பதைத் தெளிவாகப் புரிந்து கொள்வதும், இனங்கள் தோன்றிய முறையைக் கண்டறிந்து விலங்குகளின் இனவகைக் கிளைகள் உருவான நிகழ் முறையுடன் ஒப்பிடுகையில், மனிதத் தோற்றம் ஒருவழியில் தோன்றியதே என்பது உறுதி செய்ய முடியும்.

சில உயிரினங்களில் காலப்போக்கில் நிகழ்ந்து வரும் மாற்றங்கள் நேர்வழியில் அமையப் பெறுவதால் இவ்வகையான மாற்றத்தை ஒருவழிப் படிமலர்ச்சி (Unilineal Evolution) என்றும் கூறுவர். தார்வினுடைய (Darwin) கொள்கை, அடிப்படையில் இரண்டு கருத்துகள் கொண்டதாகும். முதலாவதாகச் சிறப்பினங்கள் மாறுபட்டு வருகின்றன என்பதும் இரண்டாவதாக, இயற்கையில் தேர்வு நடைபெற்றுக் கொண்டிருக்கின்றது என்பதும் ஆகும். அவருக்குப் பின்னர் வந்த புதுப்படிமலர்ச்சியியலார் (Neo-Evolutionists) சில மாற்றங்களுடன் தார்வின் கொள்கைக்குப் புது உருவம் கொடுத்தனர். இவர்களுள் தாம்சன் (Thompson) என்பவர் குறிப்பிடத்தக்கவர். இவரது கருத்தாக்கத்தால் ஒருவழித் தோற்றக் கொள்கை உருப்பெற்றது.

மண்ணியல் காலப் படிமலர்ச்சியில் விலங்கினங்களின் புதைபடிவங்கள் பல கண்டெடுக்கப்பட்டுள்ளன. அப்புதைபடிவங்களை இப்போதுள்ள விலங்கினங்களோடு ஒப்பிட்டுப் பார்க்கும்போது, புதைபடிவ அமைப்பிலிருந்து இப்போதுள்ள அமைப்புவரை அதன் வளர்ச்சி பல கிளைகளாகப் பிரியாமல் ஒரே நேர்வழியில் வந்திருக்கின்றது தெரிகிறது. இதற்குப் பல காரணங்கள் உடன் நிற்கின்றன. ஒரு குறிப்பிட்ட காலத்தில் ஒரு விலங்கினத்திற்கு அமையும் சூழ்நிலைக்கேற்ப, அந்த விலங்கினத்தின் உடலமைப்பிலும் பிற தகவமைப்புகளிலும் மாற்றங்கள் ஏற்படுகின்றன. இந்த மாற்றங்கள் அச்சூழ்நிலையில் வாழும் விலங்குகளுக்கு இன்றியமையாதனவாகின்றன. இதனால், விலங்கினங்களும் இம்மாற்றங்களைத் தேர்ந்தெடுத்து விடுகின்றன. தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட மாற்றங்களும் தகவமைப்புகளும்அடுத்த மரபு வழியினருக்குக் கொண்டு செல்லப்படுகின்றன. இவ்வாறு மரபு வழியில் இப்பண்புகள் தொடர்ந்து செல்வதால் வளர்ச்சிப் பாதை ஒருவழியில் செல்கிறது. இந்த ஒருவழி வளர்ச்சி, இயற்கைத் தேர்வினாலேயே (Natural Selection) நடைபெறுகிறது. இயற்கை ஒரு சூழ்நிலையை ஏற்படுத்தி,அந்தச் சூழ்நிலையின் தன்மைக்கு ஏற்ப நிலையான ஒத்த பண்புகளையே பரம்பரை பரம்பரையாகத் தேர்ந்தெடுத்துச் செல்கிறது. தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட பண்புகளும் நேர்வழியாகக் கொண்டு செல்லப்படுகின்றன.

ஒருவழிப் படிமலர்ச்சிக்குச் சிறந்த எடுத்துக்காட்டுகளுள் குதிரைகளின் படிமலர்ச்சியைக் குறிப்பிடலாம். குதிரையின் படிமலர்ச்சியினைப் பல புதைபடிவங்களிலிருந்து இக்காலக் குதிரைகளின் வளர்ச்சி வரை உள்ள அமைப்புகளை ஆழ்ந்து நோக்கும்போது, அதன் வளர்ச்சி ஒருவழியில் உள்ளமை புலப்படுகிறது. பெரிய உடலைக் கொண்டமை, வேகமாக ஓடும் தன்மை, ஒற்றைக் குளம்புடைய கால்கள், தாவரங்களை உண்பதற்கு ஏற்றவாறு கொண்டுள்ள பற்களமைப்பு மண்டையோட்டில் மாற்றம் முதலான அனைத்து பண்புகளும் அதன் படிமலர்ச்சிக் காலத்தில் ஒரு ௳.

யில் வந்துள்ளன. காலப்போக்கில் ஒருவழிப் படிமலர்ச்சியில் குதிரையின் பண்புகள், வேறுபாடுகள் அடைந்து சிறிதும் பெரிதுமான முன்னேற்றங்களுக்குள்ளாகி இக்காலக் குதிரையினத்தைத் தோற்றுவித்துள்ளன.

குதிரைகளைப் போன்றே பல்வேறு விலங்கினங்களும் ஒருவழிப் படிமலர்ச்சி முறையில் வளர்ச்சியடைந்து இன்றும் வாழ்ந்து வருகின்றன. பனிக்காலத்திற்குப்பின், பல ஊழி நிலைகளைக் கடந்து வந்துள்ள விலங்கினங்கள் பல உடல் உருவத்தில் தொடர்ச்சியாக வளர்ந்துள்ளன. உலக ஊழிகளில் கடையூழிக்குரிய ஈற்றியல் அடுக்குக் (Pleistocene) காலத்தில் நாய் உருவத்தில் வாழ்ந்து வந்த சில தாவர உண்ணிகள், படிப்படியாக வளர்ந்து இன்று யானை உருவத்திற்கு வளர்ந்துள்ளன.

உயர் பாலூட்டிகளிலும் சில எடுத்துக்காட்டுகளைக் கூறலாம். உயர்பாலூட்டிகளிலேயே மிகப் பெரிய உருவமுடைய (கழுதையின் அளவிற்கு) உயர் பாலூட்டியை (Megaladapis) மகலாசி வகையைச் சேர்ந்த மடகாசுகர் குரங்குவகை (Megalasy Lemur) தோற்றுவித்தது. மிகப் பெரிய உருவமுடைய பாலூட்டி வாழ்ந்து வந்த சதுப்பு நிலக்காட்டில் உயர் பாலூட்டிகள் ஆதிக்கம் செலுத்தியதாலும், இக்காடுகள் அழிந்ததாலும் இந்த விலங்கினம் அழிந்து போயிற்று. இதைப் போன்றே இக்கால இலெமூர்களின் உருவம் சுண்டெலி முதல் பெரிய நாய் உருவம் வரையில் காணப்படுகிறது. ஆப்பிரிக்க உயர் பாலூட்டிகளுள் சிலவற்றின் உயரமும் இக்கால மனிதனைக் காட்டிலும் அதிகமாக இருந்தது. இவ் வேறுபாடுகளுக்குக் காரணமாக உள்ளது இயற்கைத் தேர்வேயாகும். ஒரு சூழ்நிலையில் வாழ முற்படும் உயிரினங்கள் அச்சூழ்நிலைக்கு ஏற்பத் தகவமைந்து, அச்சூழ்நிலை மாறா வரையில் ஒரே பண்புகளைக் கொண்டு பல தலைமுறைகள் அந்த இனம் நிலை பெற்றுள்ளது. இக்காலத்தில் ஏற்படும் வளர்ச்சியே ஒரு வழி வளர்ச்சியாகும்.

சூழ்நிலையில் மாற்றம் ஏற்படும்போது விலங்கின வளர்ச்சி நிலையிலும் மாற்றங்கள் ஏற்படுகின்றன. இதனைக் கருத்திற் கொண்டே சிம்சன் ஒருவழித் தேர்வு (Orthoselection) முறையைப் பின்வருமாறு குறிப்பிடுவார். இயற்கைத் தேர்வின் காலம் ஒவ்வொரு காலக்கட்டத்திலும் வேறுபட்ட நிலையினைக் கொண்டதாகும். உலக ஊழிகளில் கடையூழிக்குரிய ஈற்றியல் அடுக்குக்காலத்திலிருந்து பாலூட்டிகளின் உருவம் படிப்படியாக வளர்ந்து வந்துள்ளது. தொல்லுயிர் ஊழியின் கடைசி மேலடுக்குப் பிரிவு சார்ந்த (Permian) காலத்திய ஓநாய் உருவிலிருந்த ஊரும் விலங்குகள் மணிச் சுண்ணக்கல் அடுக்குச் சார்ந்த (Jurassic) சீமைச் சுண்ணாம்பு ஊழிக் (Cretaceous) காலங்களில் இன்றுள்ள யானைகளைக் காட்டிலும் மிகப் பெரிய உருவமுடைய விலங்குகளாக உருப்பெற்றன. இந்த விலங்குகளை இயற்கைத் தேர்வு பிற்காலங்களில் ஏற்றுக்கொள்ளாததால் இவை அற்றுப் போயின. இதனால், தொல்லுயிர் ஊழியின் கடைசி மேலடுக்குப் பிரிவு சார்ந்த காலம் முதல் மணிச் சுண்ணக்கல் அடுக்குச் சார்ந்த காலம் வரை இவ்விலங்குகள் ஒரு வழியில், படிமலர்ச்சியடைந்தன. மண்ணியல் காலத்தின் பிற்காலச் சூழ்நிலைகள் மாறத் தொடங்கியவுடன் பெரிய விலங்குகளின் வாழ்க்கை சாதகமாக அமையாது போனதால், மீண்டும் சிறிய உருவ விலங்குகள் தோன்றின.

ஒரு வழிப் படிமலர்ச்சி சில விலங்குகளுக்கு இடையூறு விளைவிப்பதாகவும் இருக்கும். விலங்கினங்களின் வளர்ச்சியில் சில பண்புகள் தொடர்ந்து வளர்ந்துவரின் அது அவ்விலங்கிற்குப் பயன்படாதவாறு அமைந்து வருகின்றது. இதனாலேயே ஒருவழிப் படிமலர்ச்சியடைந்த சில விலங்குகள் அழிந்துவிடுகின்றன. எ-டு மணிச் சுண்ணக்கல் அடுக்குச்சார்ந்த கால மாபெரும் ஊர்வன. ஒருவகைப் புலியின் பற்கள் (Saber Tooth Tiger) மிகவும் நீளமாக வளர்ந்து வந்ததால், அந்தப் புலி வாயை மூடவும் முடியாமல் போய், இயற்கைத் தேர்வு அதனை விலக்கிவிட்டது. விலங்கினப் படிமலர்ச்சியை நோக்கும்போது,சில விலங்குகள் தம் மூதாதையரின் உருவ அளவினை மாறாமல் கொண்டுள்ளமை குறிப்பிடத்தக்கது. சில விலங்குகள் மூதாதையரைக் காட்டிலும் சிறியனவாகக் கூட மாறியுள்ளன. ஆனால், பெரிய உருவமுடைய விலங்குகள் உருவத்தைப் போன்றே ஆற்றலையும் மிகுதியாகக் கொண்டுள்ளதால், எதிரிகளிடமிருந்து தப்பிக்கவும் எதிரியைத் தாக்கவும் அவற்றால் முடிகிறது. குளிர்ப்பிரதேசங்களில் பெரிய உருவ அமைப்பே ஏற்றதாகக் காணப்படுகிறது. இயற்கைத் தேர்வு நிகழ்வின் ஒட்டு மொத்தப் பங்கினைப் பார்க்கும் போது, உருவத்தில் சிறிய விலங்குகளைக் காட்டிலும் பெரிய விலங்குகளே ஆதரிக்கப்படுகின்றன. கே.நி.

துணை நூல்கள்:

Dobzhansky, T., Genetics and the Origin of Species, Columbia Univesity Press, New York, 1951.

Moody, P.A., Introduction to Evolution, Kalyani Publishers, New Delhi, 1978.

Simpson, G.G., The Meaning of Evolution, Yale University Press, New Haven, 1949.

ஒருவழிப் படிமலர்ச்சி பண்பாட்டுப் படிமலர்ச்சி பற்றிக் கூறும் மூன்று கொள்கைகளுள் ஒன்று. உலகனைத்துமுள்ள அனைத்துப் பண்பாடுகளும் ஒரே வழியில் வளர்ச்சியுற்றன என்பதே ஒருவழிப்படிமலர்ச்சியின் (Unilineal Evolution) கூற்றாகும். மண்ணுலகமும் மண்ணுலகில் வாழ்ந்து வரும் உயிரினங்களும் பல மிலியன் ஆண்டுகளுக்குமுன் தோன்றி, பல நிலைகளில் மாறுபாடடைந்துள்ளன. இவ்விரண்டின் தோற்றங்களையும் இதன் வளர்ச்சிகளையும் இயக்கிய செயலே பொதுவாகப் படிமலர்ச்சி எனக் கூறப்படும். இந்த ஒட்டுமொத்த நிகழ்வில் மண்ணுலகம், உயிரினங்கள் ஆகியவற்றின் வளர்ச்சிகளோடு பண்பாடுகளின் வளர்ச்சியும் ஒன்றி விட்டது. இருப்பினும், இம்மூன்றின் வளர்ச்சி நிலைகளுள் ஒவ்வொன்றின் வளர்ச்சி நிலையும் ஒரு தனித்தன்மை பெற்றுள்ளது என்பதைப் படிமலர்ச்சி நிகழ்வினை உற்று நோக்கினால் அறியலாம். பல மிலியன் ஆண்டுகளுக்கு முன் தொடங்கிப் படிமலர்ச்சியடைந்த மண்ணுலகத்தில் பனியாறுகள் நிறைந்த சூழ்நிலை முதல் இன்றைய சூழ்நிலை வரை பல வகையான சூழ்நிலைகளில் மனித வாழ்க்கை வெவ்வேறு வகையில் வளர்ந்துள்ளது. பண்பாடும் சூழ்நிலையும் ஒன்றோடு ஒன்று நெருங்கிப் பிணைந்துள்ளன. இதனாலேயே பழங்காலந்தொட்டே மனித இனத்தவர்களின் பண்பாடுகள் உலகம் முழுவதும் பல வகைப்பட்டுள்ளன.

கி.பி. 17, 18 ஆம் நூற்றாண்டு வல்லுநர்கள் இக்கால நாகரிகம் தொன்மைப் பண்பாட்டு வகையிலிருந்து தோன்றியது எனவும், இந்தத் தொன்மைப் பண்பாடு இக்கால விலங்குத் தன்மையானவர்கள் (Savages), காட்டுமிராண்டிகள் (Barbarians) முதலானோரின் பண்பாட்டை ஒத்தது எனவும் மதிப்பிட்டனர். இக்கருத்துகளைக் கிரேக்கத் தத்துவவியலாரான எப்பிகூரசும் (Epicurus) உரோமத் தத்துவவியலாரான உலூரெட்டியசும் (Lueretius) முன்வைத்தனர். இவர்களை மானிடவியலார் தொன்மை மரபுக் கருத்தினர் எனக்கூறி, இவர்களின் கருத்தினின்று மாறுபட்ட சிந்தனையில் ஈடுபட்டனர். பண்பாட்டுப் படிமலர்ச்சி பற்றிப் புதுக் கருத்துகளை முதன்முதலில் ஆராய்ந்தவர்களுள் குறிப்படத்தக்கவர்கள் பிரான்சு நாட்டைச் சேர்ந்த துர்காட்டு (Turgot), உரூசோ (Rousseau), காண்டார்செட்டு (Condorcet), எல்வெட்டியசு (Helvetius), திதரோத்து (Diderot), ஆகியோரும், செருமனி நாட்டைச் சேர்ந்த இக்காந்து (Icant), எர்டர் (Herder) ஆகியோரும், இங்கிலாந்தைச் சேர்ந்த இயூம் (Hume), ஆப்சு (Hobbes), பெர்கூசன் (Fergusan) ஆகியோரும், இத்தாலியைச் சேர்ந்த விக்கோ (Vico) ஆகியோரும் ஆவர்.

பண்பாட்டுப் படிமலர்ச்சி பற்றிய சிந்தனைகள் 19-ஆம் நூற்றாண்டில் தத்துவம் சார்ந்த கருத்துகளைப் பெரிதும் குறைத்துக்கொண்டு, அனுபவவழிக் கருத்துகளைக் (Empirical Thoughts) கூட்டிக் கொண்டதாயிற்று. அதற்குக் காரணமாக அமைந்தது அமெரிக்க மானிடவியலாரான மார்கனும் (L.H. Morgan) ஆங்கிலேய மானிடவியலாரான தைலரும் (E.B. Tylor) முன்மொழிந்த ஒருவழிப் படிமலர்ச்சிக் கோட்பாடேயாகும். இவ்விருவரும் பண்பாட்டின் ஒருமுக வளர்ச்சியை அறுதியிடுவதில் உலகின் அனைத்துப் பண்பாட்டு வகைகளையும் ஆராய்வதில் முழுமூச்சாக ஈடுபட்டனர். உலகனைத்துமுள்ள பண்பாடுகளைக் கண்ணுற்ற இவர்கள், அனைத்துப் பகுதிகளிலுமுள்ள மக்கள் உள அமைப்புப்படி ஒருமித்தவராவர்; ஒவ்வொரு நிகழ்ச்சியின்பாலும் அல்லது ஒரு குறிப்பிட்ட சிக்கலைச் சமாளிப்பதிலும் மக்கள் மேற்கொள்ளும் சிந்தனை உலகனைத்துமுள்ள அனைவரிடமும் ஒன்றாகவே உள்ளது என்று தைலரும் மார்கனும் உறுதி செய்தனர். மக்கள் வாழும் சூழ்நிலைகள் மாறுபட்டிருப்பதால் மிக நுண்ணிய மாறுதல்களை மட்டுமே காண முடியும். அதன்வழித் தைலரும் மார்கனும் மனித இனத்தவர்களின் உள ஒற்றுமைக் (Psychic Unity of Mankind) கோட்பாட்டை முன்வைத்து, பண்பாடுகளின் ஒவ்வொரு நிறுவனத்தின்படிமலர்ச்சியையும் ஆராய்ந்தனர். விலங்குகளின் படிமலர்ச்சி போன்றே பண்பாடுகளும் சிறிய, எளிய நிலையிலிருந்து பெரிய, சிக்கலான கலப்புத் தொகுதியாக வளர்ந்துள்ளன. ஒவ்வொரு வட்டாரப் பண்பாட்டிலும் பண்பாட்டின் நிறுவனங்கள் தனித்தனியே வளர்ந்துள்ளன. இக்கருத்துகள் அனைத்தையும் ஒன்று திரட்டி, மார்கன் மனிதச் சமுதாயத்தின் வளர்ச்சியினை ஒழுங்குபடுத்தினார்.

மார்கனின் கருத்துப்படி, மனித சமுதாயம் விலங்குத் தன்மை, காட்டுமிராண்டித்தன்மை, நாகரிகம் ஆகிய மூன்று நிலைகளைக் கடந்துள்ளது. முதல் இரண்டு நிலைகளை மேலும் மூன்று உட்பிரிவு நிலைகளைக் கொண்டுள்ளது என மார்கன் சுட்டிக் காட்டுவார். இந்த ஒவ்வொரு நிலைக்கும் மனிதச் சமுதாயத்தின் தொழில்திறனை அளவிட்டுக் காட்டுவார் மார்கன்.

படிமலர்ச்சி நிலை	தொடர்புற்ற தொழில் திறன் நிலை
1. விலங்குத்தன்மை:	
அ. கீழ்நிலை விலங்குத்தன்மை (Lower Savagery)	பழங்களும் கொட்டைகளும் பிழைப்பாதாரமாக இருந்தன.
ஆ. நடுநிலை விலங்குத்தன்மை (Middle Savagery)	மீன், நெருப்பு ஆகியவை பிழைப்பாதாரமாக இருந்தன.
இ. உயர்நிலை விலங்குத்தன்மை (Upper Savagery)	அம்பும் வில்லும் வாழ்க்கைத் தொழிலில் ஈடுபடுத்தப் பட்டன.
2. காட்டுமிராண்டித்தன்மை:	
அ. கீழ்நிலைக் காட்டு மிராண்டித்தன்மை (Lower Barbarism)	மட்பாண்டங்கள் செய்யத் தொடங்கினர்.
ஆ. நடுநிலைக்காட்டு மிராண்டித்தன்மை (Middle Barbarism)	பழைய உலகத்தில் விலங்குகள் வளர்த்தலையும் புத்துலகத்தில் மக்காச் சோளம் விளைவித்தல், நீர்ப் பாசன முறை, கட்டடக்கலை முதலியனவையும் மேற்கொண்டனர்.
இ. உயர்நிலைக்காட்டு மிராண்டித்தன்மை (Upper Barbarism)	இரும்புக் கருவிகள் செய்யப்பட்டன.
3. நாகரிகம்:	ஒலிசார் நெடுங்கணக்கும் எழுத்துமுறையும் கையாளப்பட்டன.

மனித சமுதாயத்தின் வளர்ச்சி நிலைகளை மதிப்பிட்ட மார்கன் மனிதப் பண்பாட்டில் குடும்பம் என்ற தனியொரு நிறுவனத்தை எடுத்துக் கொண்டு, அதன் ஐந்து வளர்ச்சி நிலைகளைக் கீழ்வருமாறு மதிப்பிட்டார்.

அ. இரத்த உறவு மணமுறைக் குடும்பம் (Consanguine Family)	ஒரே தலைமுறையினருக்குள் உள்ள அண்ணன் தம்பியர் தம் தமக்கை தங்கையரை மணம் கொள்ளும் குடும்பம்.
ஆ. இரத்த உறவற்ற குழுமணக் குடும்பம் (Punaluan Family)	ஓர் இரத்தக் குழுவைச் சேர்ந்த அண்ணன் தம்பியர் பிறிதோர் இரத்தக் குழுவைச் சேர்ந்த தமக்கை தங்கையரை மணந்து கொள்ளும் குடும்பம்.
இ. நீண்டகால மணத்துணையற்ற குடும்பம் (Syndyasmian Family)	குழுமணத்திற்கும் ஒருதார மணத்திற்கும் இடைப் பட்ட மணமுறையைக் கொண்டது இக்குடும்பம். இம்முறையில் கணவன் மனைவியர் தாம் நினைத்த போது மணவிலக்குச் செய்து பிற துணையுடன் வாழ்வர். ஒரே துணையுடன் வாழும் போதும் இவர் களுக்கிடையே மிகுந்த பிணைப்பு இருப்பதில்லை.

ஈ. தந்தைத்தலைமைக் குடும்பம் (Patriarchal Family)	:	தொடக்க கால உரோமானியர்களும் எபிரேயர்களும் (Hebrews) இம்முறையை மேற்கொண்டனர். இவ் வகைக் குடும்பத்தில் ஆண்களிடமே குடும்பத்தின் அனைத்து வகையான அதிகாரங்களும் பொறுப்பு களும் இருந்தன.
உ. ஒரு துணை மணக்குடும்பம் (Monogamian Family)	:	கணவனோ மனைவியோ ஒரு மணத் துணையுடன் வாழும் குடும்ப முறை. இது இக்கால நடுவண் குடும்ப முறையை (Nuclear Family) ஒத்தது.

பண்பாட்டுப் படிமலர்ச்சியில் குடும்ப முறைகளின் வளர்ச்சியை அறிந்த மார்கன் உறவுமுறைச் சொல் வழக்கையும் (Kinship Terminologies) மூன்று நிலை களாகப் பிரித்து, அதன் வளர்ச்சியைக் குறிப்பிடுவார். அவை, மலாய வகை (Malayan), துரானிய கானோ வானிய வகை (Turanian-Ganowanian), ஆரிய - செமிட்டிக் - உரேலிய வகை (Aryan-Semitic-Uralian) ஆகும். இக்கால மானிடவியலாரின் உறவுமுறை வகைப்பாட்டின்படி மேற்கண்ட மூன்றும் முறையே அவாய் முறை (Hawaiian System), இரோகுவிசு முறை (Iroquois System), எசுக்கிமோ முறை (Eskimo System) முதலானவற்றின் இணையாததா கும். பண்பாட்டின் ஒருவழிப் படிமலர்ச்சியை மேலும் மிகுந்த உறுதிப்பாட்டுடன் கூற மார்கன் மனித சமு தாயத்தின் சமூக அரசியல் படிமலர்ச்சியினை ஆராய்ந்தார். அதன் வளர்ச்சியைக் கூறும்போது மார்கன் இரண்டு வளர்ச்சி நிலைகளைக் குறிப்பிடு கிறார். முதல் நிலையில், இரத்த உறவினரை மணந்து நாடோடி வாழ்க்கை மேற்கொண்டு, பின்னர் இரத்த உறவினராக அல்லாமல் ஓர் ஆண் குழுவினர் பிறிதொரு பெண் குழுவினரை மணந்து கொள்ளும் அளவில் பல உட்குழுக்களை அமைத்துக் கொண்ட னர். இந்த நிலையை ஆசுத்திரேலியப் (Australian) பழங்குடி மணமுறைப் பிரிவுகளுடன் ஒப்பிடுவார் மார்கன். இரண்டாம் நிலையில், இரத்த உறவுடைய பெண் வழியினர் (Matrisib) அமைப்பு ஆதிக்க மடைந்தது. இவ்வகையான பல குழுக்கள் ஒன்று சேர்ந்து பெருங்கூட்டமாக (Phratry) அமைக்கப் பட்டதே பின்னர், இனக் குழுவினர் அல்லது பழங் குடியாக (Tribe) மாறியது.

மேற்கூறிய வளர்ச்சி நிலைகளைக் காட்டும் மார் கனின் அணுகுமுறை பல கால எல்லைகளை மிகப் பெரும் அளவில் ஒன்றுபடுத்திக் கூற முற்பட்டமை யின் விளைவாகும். குடும்பம், உறவுமுறை, அதிகார அமைப்பு, ஆதாரப் பொருளாதாரம் ஆகிய அனைத் தும் இவரது அணுகுமுறையில் பல பரிமாணங்களை எட்டியுள்ளன என்பதைத் தைலர் சிறப்பாகக் குறிப் பிடுகிறார்.

மார்கனின் அணுகுமுறையிலேயே தைலரும் சம யத்தின் வளர்ச்சியினை ஆராய்ந்தார். தைலரின் தொன்மைப் பண்பாடு (Primitive Culture) பற்றிய ஆய்வில் மையக் கருத்தாக அமைந்தது ஆவியுலகக் கோட்பாட்டின் (Animism) படிமலர்ச்சியாகும். தைல ரின் கருத்துப்படி, எங்கெங்கு உயிர், ஆவி, பேய், பிசாசு, கடவுள் முதலானவற்றின் நம்பிக்கையுள் ளதோ, அங்கு ஆவியுலகக் கோட்பாட்டின் நம்பிக்கை இருக்கும். ஆவியுலகக் கோட்பாட்டிலிருந்து தோன்றி இன்றுள்ள ஒரு கடவுட் கோட்பாடு (Monotheism) வரை இதன் வளர்ச்சி நிலையில் மனிதனின் பண் பாட்டு வளர்ச்சி நிலையும் ஒன்றியுள்ளது. கீழ்நிலை ஆவியுலகக் கோட்பாடு (Lower Animism) கொண்ட வர்கள் ஒழுக்க நிலை சாராதவர்கள். இவ்வகைச் சமயத்தினர் இறப்புக்குப்பின் உயிர் தன் உயிர்வாழுங் காலத்துப் பொருள்களுடன் தொடர்ந்து வாழுகின் றது என்ற நிலை கொண்டவர்கள். தாம் வாழுங்கா லத்தில் செய்த கருமங்களின் தன்மைக்கேற்பத் தமக்கு மதிப்புகளோ தண்டனைகளோ இறந்தபின் கிடைக் குமென நம்பும் மேல்நிலை ஆவியுலகக் கோட்பாட்டி னர் (Higher Animism) உயர் நிலையை அடைந்த னர் என மதிப்பிடுவார் தைலர். அவரது ஒருவழிப் படிமலர்ச்சிக் கருத்துப்படி மனித சமுதாயம் தனது ஒரு கடவுட் கோட்பாட்டின் நிலையினை அடையும் போக்கில் படிப்படியாகப் பல கடவுள்களை வழிபடுத லையும் அதனைச் சார்ந்த பல சமூக, பொருளாதா ரச் செயல்களையும் கைவிட்டனர் என்பார்.

இக்கோட்பாடு பற்றிய மதிப்பீட்டைப் பிற் கால மானிடவியலார் விரிவாக ஆராய்ந்து வெளியிட் டனர். மார்கன் வெளியிட்ட இக்கோட்பாட்டிற்குப் பின்னர் ஏறத்தாழ ஒரு நூற்றாண்டுக் காலத்தில் மேற்கொண்ட பல புதிய ஆய்வுகளின் முடிவுகள் இவர்களுக்குத் துணை நின்றன. மார்கன் சுட்டிக்காட் டிய படிமலர்ச்சி நிலைகள் அனைவராலும் ஏற்றுக்

கொள்ள முடியா நிலையில் உள்ளனவாகக் குறை சொல்வர். இதைப் போன்ற தைலரின் படிமலர்ச்சி நிலைகளையும் குறை கூறுவர். தைலர் சமயத்தின் வளர்ச்சியினைச் செயற்பாட்டுக் காரண காரிய அமைப்புகளோடு (Functional Causal System)ஒப்பிட முனையாததால், இக்கொள்கை ஏற்றுக் கொள்ள இயலாததாய் இருப்பதாக மேலும் சிலர் கூறுவர்.

எம்.சூ.

துணை நூல்கள்:

Morgan L.H., Ancient Society, Holt, Rinehart and Winston, New York, 1877.

Tylor, E, B., Primitive Culture (2 Vols.), John Murray, London, 1891.

ஒரூ உத்தனார் சங்க காலப் புலவர்களுள் ஒருவர். இவர் பெயர் எண்ணுப் பெயராகிய ஒருத்தன் என்பதிலிருந்து வேறுபடுத்தி அறிவதற்கு ஒரூ உத்தனாரென அமைந்தது என்று கூறப்படுகிறது. இவர் பாடிய பாடல் ஒன்று புறநானூற்றில் 275-ஆம் பாடலாக அமைந்துள்ளது. தும்பைத் திணையில் அமைந்த அப்பாடல் பகைவரால் வளைக்கப்பட்ட நண்பனுக்குத் துணையாகச் செல்லும் ஒருவனின் வீரத்தைக் கூறுவதாக அமைந்துள்ளது. அவன் கறுவு கொண்டு சூழ்ந்த திணிநிலையிலுள்ள பகை மறவர் அஞ்சியலறிச் சிதைந்து ஓடுமாறு அவருடைய பின்னணிப் படையைப் பிளந்துகொண்டு, சங்கிலியாகிய தளைபூண்டு செல்லும் யானை போலப் போர்க்களத்தில் இறந்த மறவர்களின் குடல் தன் காலைத் தளைக்கவும் தளைபடாது தன் தோழனுக்கு உதவ விரைந்து முன் சென்றான் என்று அவன் வீரச் சிறப்பினைப் புலவர் அப்பாடலில் விளக்கியுள்ளார். வீ.சே.

ஒரூஉ வண்ணம்; இது தொல்காப்பியம் கூறும் செய்யுள் உறுப்புகள் முப்பத்து நான்கனுள் ஒன்றாகும். வண்ணம் என்னும் பெயர் செய்யுளின் கண் நிகழும் ஓசை வேறுபாட்டினைக் குறிப்பதாகும். ஓசை வேறுபாடு மறப்பதனால் அமையும் சந்தப்பாட்டும் அவ்வகையிலமைந்த இசைப் பாட்டும் வண்ணம் என்னும் பெயரால் குறிக்கப்படுவனவாயின. தொல்காப்பியர் கூறும் வண்ணங்கள் 20 வகைப்படும். அதனை, 'வண்ணந்தாமே நாலைந்தென்ப' என்னும் நூற்பாவால் (தொல். செய் 204) அவர் குறிப்பிடுகிறார். அவற்றுள் ஒரூஉ வண்ணம் என்பது ஒன்றாகும். இதற்கு அவர் 'ஒரூஉவண்ணம் ஒரீஇத் தொடுக்கும்' (தொல். செய். 219) என்று இலக்கணம் செய்துள்ளார். கருத்து, ஆற்றுநீரோட்டம் போலக் கூறப்படும் பொருள் வேறொன்றினை எதிர்பாராமல் தெளிவுபட அமையப்பாடுவது என்பதாகும். இதற்குப் பேராசிரியர் 'சிறியகட் பெறினே எமக்கீயுமன்னே' (புறம். 235) என்னும் புறநானூற்றுச் செய்யுட்பகுதியினை எடுத்துக்காட்டாகத் தந்துள்ளார். மேலும் அவர், 'யாப்புப் பொருள் நோக்கியவாறு போல, இதுபொருள் நோக்காது ஓசையே கோடலானும் அடியிறந்து கோடலானும் யாப்பெனப்படாது' என்று இதற்கும் யாப்பிற்கும் உள்ள வேறுபாட்டினையும் எடுத்துக் காட்டியுள்ளார். இளம்பூரணரும், யாப்பருங்கல உரையாசிரியரும் ஒரூஉ வண்ணம் என்பது செந்தொடையினைக் குறிக்கும் என்று விளக்கியுள்ளனர்.

அ.மா.பா.

ஒரோடகத்துக் கந்தரத்தனார்: காண்க: உரோடகத்துக் கந்தரத்தனார்.

ஒல்லபு: மேற்கு ஆப்பிரிக்கக் கடற்கரையில் உள்ள செனகல் நாட்டிலும் காம்பியா ஆற்றுப் பகுதியிலும் வாழும் பெரும்பான்மை மக்களே ஒல்லபு (Wolof) ஆவர். செனகல் நாட்டின் மக்கள் தொகையில் 36 விழுக்காட்டையும் காம்பியா நாட்டின் மக்கள் தொகையில் 12 விழுக்காட்டையும் கொண்டுள்ள இவர்களின் எண்ணிக்கை 1,500,000 மேற்பட்டதாகும்.

ஒல்லபு மக்கள் அண்டைய மக்களினத்தவரான மௌரிட்டானியர் (Mauritanians), சோலோ (Jolo), புல்பீ (Fulbe) ஆகியோரைக் காட்டிலும் மிகுந்த வேறுபாடுகளைக் கொண்டுள்ளனர். கருத்த மேனியைக் கொண்டுள்ள இவர்கள் தெற்குப் பகுதியின் வெப்பக் காட்டுப் பகுதியில் வாழும் சோலோ மக்களைக் காட்டிலும் உயரமானவர்களாகக் காணப்படுகின்றனர். ஒல்லபு மக்கள் வாழும் பகுதியில் செரர் (Serer) என்னும் மக்களினத்தவரே தொன்றுதொட்டு வாழ்ந்து வருபவர்களாவர். இம்மக்களுக்கும் பிற்காலத்தில் இப்பகுதிக்குக் குடியேறிய மக்களுக்கும் ஏற்பட்ட கலப்பினால் ஏற்பட்டவர்களே ஒல்லபு மக்களினத்தவர். காம்பியா, செனகல் ஆகிய நாடுகளில் ஓடும் காம்பியா, செனகல் ஆகிய ஆற்றுப் படுகையின் வழியாகக் கிழக்குப் பகுதியிலிருந்து மண்டிங்கா (Mandinka), பம்பரா (Bambara), செராகுலி (Serahuli) ஆகியோர் இடம்பெயர்ந்து செனகல், காம்பியா ஆகிய நாடுகளின் மேற்குக் கடற்கரை மாநிலங்களுக்குக் குடியேறியதுமுதல் ஐரோப்பிய வாணிகர்களும் இப்பகுதிக்கு வரத் தொடங்கினர். ஐரோப்பியரின் தாக்கத்தாலும் அவர்களின் வாணிகத் தொடர்பினாலும் கி.பி. 16-ஆம் நூற்றாண்டின் பிற்பகுதியிலிருந்து கடற்கரை மாநில மக்கள் செல்வத்தாலும் அதிகாரத்தாலும் மேம்பட்டதால்,

தொன்மை மக்களிடமிருந்து தனித்துத் தன்னாட்சியுடன் செயற்பட விரும்பினர். அடுத்த நூற்றாண்டுகளில் வணிகர்கள் கொடுத்த போதைப் பொருள்களையும் போர்க்கருவிகளையும் பெற்று ஒல்லபு மக்கள் தம் ஆதிக்கத்தை வளர்த்துக் கொண்டனர்.

ஒல்லபு மக்களின் சிற்றூர் பல கூட்டுவீடுகளைக் கொண்ட பல தொகுதிகளைக் கொண்டதாகும். ஒரே வேலிக்குள் பல வீடுகள் கட்டப்பட்டிருக்கும். வீடுகளின் வட்டச் சுவர்கள் நாணல் தட்டைகளாலோ தினைத் தாள்களாலோ மண்ணாலோ கட்டப்பட்டு, கூரை நீண்ட புற்களாலும் பனை வகை மரங்களின் ஓலைகளாலும் வேயப்பட்டதாகும். அண்மைக் காலங்களில் செவ்வக, சதுர வடிவிலான மண்சுவர்களையும் வளைந்த ஓடுகளையும் கொண்டு கட்டும் வீடுகள் பெருகி வருகின்றன.

ஒல்லபு சமுதாயம் படிநிலை அமைப்புடையது. நகர்ப்புற மக்களின் சமுதாயப்படிநிலை முறைக்கும், கிராமப்புற மக்களின் சமுதாயப் படிநிலை முறைக்கும் வேறுபாடுகளுண்டு. இச்சமுதாயத்தினர் பெரும்பான்மையாக மூன்று பிரிவினராகப் பாகுபடுகின்றனர். உயர்குடியினர், அடிமை மக்கள், கீழ்ச்சாதியினர் என்னும் மூன்றுபிரிவினருள் ஆளும் தலைவர் உயர் குடியினர் வகுப்பிலிருந்தே தேர்ந்தெடுக்கப்படுகின்றனர். அடிமைகள் இருவகையினராகப் பகுக்கப்படுகின்றனர். உயர்குடிக் குடும்பங்கள் தத்தம் தகுதிக்கேற்ப அடிமைகளைத் தம் பண்ணை வேலைகளுக்காகக் கொண்டுள்ளனர். பண்ணையிலேயே பிறந்த அடிமைகள் எளிமையான வேலைகளையும், பிடிக்கப்பட்ட அல்லது விலைக்கு வாங்கப்பட்ட அடிமைகள் கடினமான வேலைகளையும் செய்யப் பணிக்கப்படுவர். பண்ணை முதலாளியின் தகுதிக்கேற்ப அவர்களைச் சார்ந்திருக்கும் அடிமைகளின் தகுதியும் மதிப்பிடப்படுகிறது. அடிமைகள் பண்ணைத் தொழில்களில் மட்டுமன்றி, விழாக்காலங்களிலும் பொது நிகழ்ச்சிகளிலும் உதவுவர்.

கீழ்ச் சாதியினர் இரும்புத் தொழில்கள், கலைப் பொருள்கள், தோல்பொருள் முதலானவற்றைச் செய்கின்றனர். இவர்கள் அனைவரும் அகமணக் குழுவினராகக் (Endogamous Group) காணப்படுகின்றனர். இவர்களிடையே திருமணம் அவரவர் குழுவிற்குள் நடைபெறுகின்றது. மரபுமுறை சார்ந்த திருமணம் முகமதியரின் முறைப்படி பெற்றோர்களால் நடத்தப்படுவதாகும். மணப் பெண்ணுக்குக் கொடுக்கப்படும் 'திருமணப்பணம்' மணமகன் வீட்டாரது குடும்பத் தகுதியினைப் பொறுத்ததாகும். முகமதியச் சட்டம் பலதார மணத்தினை அனுமதிப்பதால் இவர்களிடையே பல்மனைவி மணமுறை (Polygyny) காணப்படுகிறது. பெரும்பான்மையாக அம்மாவின் தம்பி மகளையோ தந்தையின் தமக்கை மகளையோ மணம் புரிவது நடைமுறையிலுள்ளது, கிராமத் தலைவனும் ஒல்லபு குடித்தலைவர்களும் பல மனைவிகளைக் கொண்டிருக்கின்றனர். இருப்பினும் நான்கில் மூன்று பங்கு மணமான ஆடவர் ஒரு மனைவி மட்டுமே கொண்டுள்ளனர். இவர்களிடையே மணவிலக்கு முறை எளிமையானதாகும்.

ஒல்லபு மக்களின் வாழ்க்கை ஆண்டு முழுவதும் சடங்குகளையும் விழாக்களையும் கொண்டதாகும். இக்குடியினர் குழந்தை பிறந்தது முதல் ஏழாம் நாள் நடைபெறும் பெயர் சூட்டும் சடங்கு வரை தம் குழந்தைகளைத் தீய சக்திகளின் தாக்கத்திலிருந்து காக்கப் பல்வேறு சடங்குகளைச் செய்கின்றனர். ஏழாம் நாள் நடைபெறும் பெயர் சூட்டும் சடங்கு தாயின் பிள்ளைப் பேறு கால விலக்கை முடிக்கும் நாளாகவும் இவர்களிடையே கருதப்படுகிறது. சிறுவர்களுக்குச் 'சுன்னத்து' செய்தல் 8 வயது முதல் 12 வயது வரையிலான காலத்திற்குள் நடைபெறும். கிராமப் பகுதியிலுள்ள ஒல்லபு சிறுவர்களைக் கிராமத்திற்கு வெளியே தனிக்குடிலில் சுன்னத்துப் புண் ஆறும் வரை வைத்து, மீண்டும் தம் கிராமத்திற்குள் வரும்போது சிறப்பான முறையில் விழா நடத்தி வரவேற்கின்றனர்.

ஒல்லபு மக்களின் அரசியல் முறை எளிமையானதாகும். தகுதியுடைய பல ஆண்களுள் ஒருவரைத் தங்கள் தலைவராகத் தேர்ந்தெடுக்கின்றனர். தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட தலைவர் சில காலத்திற்குப் புனித விலக்கை (Ritual Seclusion) மேற்கொண்டு, மறைமெய்ம்மை சார்ந்த ஆற்றலைப் (Mystical Powers) பெறுவர். இந்த ஆற்றலைப் பெறுவதின் மூலம் இவர்களின் சமுதாயத்தை வளமுடனும் ஒற்றுமையுடனும் நடத்திச் செல்ல முடியும் என நம்புகின்றனர். புனித விலக்கைப் பெற்ற பின்னரே முறைப்படியான பதவியேற்பு நடைபெறுகிறது. தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட தலைவர் தம் அதிகாரத்தையும் ஆற்றலையும் நீதித்துறை சார்ந்த அவைகளின் துணைகொண்டு செயற்படுத்துகிறார். இந்த அவைகளில் இரும்புத் தொழில், தோல் தொழில், மரத்தொழில் செய்பவர்களும் இசைத் தொழிலைக் கொண்ட குடியினரும் உறுப்பினராக உள்ளனர்.

குடியேற்ற ஆட்சியினால் ஒல்லபு மக்கள் வாழும் பகுதியில் இசுலாமியச் செல்வாக்கு கி.பி. 15-ஆம் நூற்றாண்டில் குறைவாக இருந்தது. பிற்காலத்திலேயே இப்பகுதியில் இசுலாமியச் செல்வாக்கு மிகுந்

தது. பிரெஞ்சு நாட்டவரின் ஆதிக்கக் குடியேற்ற ஆட்சி கி.பி. 18-19-ஆம் நூற்றாண்டுகளில் வலுப் பெற்றிருந்தாலும் பின்னர் படிப்படியாக வலுவிழந்து விட்டது. ஒல்லபு மக்களுள் பெரும்பான்மையோர் இசுலாம் சமயத்தினர். இவர்களிடையே குறைந்த எண்ணிக்கையில் கிறித்தவர்களும் காணப்படுகின்ற னர். இவர்கள் இசுலாமியச் சமய முறைகளை முழு வதுமாக ஏற்றுக் கொண்டிருப்பினும், ஆவியுலக நம் பிக்கைகளையும் கொண்டுள்ளனர். சீ.ப.

ஒல்லையூர் கிழான் மகன் பெருஞ் சாத்தன்: இவன் சங்க காலத்தில் வாழ்ந்த பெரு வீரனும் வள்ளலும் ஆவான். ஒல்லையூரில் வாழ்ந்த கிழானின் மகனாதலின் இப்பெயர் பெற்றான் என் பர். ஒல்லையூர் என்பதைக் கோனாட்டில் உள்ள ஒலியமங்கலம் என்றும் கூறுவர். இவ்வூர் பழைய புதுக்கோட்டை சமசுதான எல்லையுள் இருந்தது எனத் தெரிகிறது. இவன் வேளாண் குடியில் பிறந்த வன். வீரர்க்கும் பாணர்க்கும் விறலியர்க்கும் வரை யாது வழங்கிப் பேருதவி புரிந்தவன். இவன் வாழ்ந்த காலத்தில் இளமை நிலையாமை பற்றித் தொடித் தலை விழுத்தண்டினார் புறம் 243-ஆம் பாடலை அவனது அவையில் பாடினார் என்பர். இவன் மாய்ந்த பின்பு குடவாயிற் கீரத்தனார் பாடிய ஒரு பாடல் (புறம்.242) மட்டுமே காணப்படுகிறது. அப் பாடல் ஒல்லையூர் கிழான் மகன் பெருஞ்சாத்தன் மாய்ந்த பின்றைக் கையறு நிலையாகப் பாடிய பாடலாக அமைகிறது. இப்பெரு வீரன் மாய்ந்தமை யால் இளையரும் மகளிரும் பாணனும் பாடினியும் மலர் சூடாராயினர். எனவே 'முல்லையே நீ மட்டும் ஒல்லையூரகத்தே ஏன் பூத்துக் கிடக்கிறாய்?' என்று கேட்கும் புலவர் கூற்றில், ஒல்லையூர் கிழான் மகன் பெருஞ்சாத்தன் பெருந்தகைமை வெளிப்படுகிறது. இவ்வீரனுக்குச் 'சாத்தன்' என்ற பெயரும் உண்டு. ச.செ.

ஒல்லையூர் தந்த பூதப்பாண்டியன், சங்க காலத்தில் ஆட்சி புரிந்த . பாண்டிய மன்னர் களுள் ஒருவரும் சிறந்த புலவரும் ஆவார். பாண்டி யர்களுக்குச் சொந்தமான ஒல்லையூரைப் பகைவர்க ளிடமிருந்து போரிட்டுப் பெற்றமையால், இவர் பெய ருக்கு முன்னால் அவ்வெற்றியின் நினைவாக 'ஒல்லை யூர் தந்த' என்னும் அடை வழங்கலாயிற்று. இவர் வெற்றிகொண்ட ஒல்லையூர் புதுக்கோட்டை மாவட் டத்திலுள்ள ஒலியமங்கலம் ஒல்லையூர் எனக் கூறு வாருமுளர். இவர் மனைவி பெருங்கோப்பெண்டும் இவரைப் போலவே சிறந்த புலமை பெற்றுக் கவி பாடும் திறமையுடையவராக விளங்கினார்.

இவர் பாடியனவாக அகநானூற்றில் 25-ஆம் பாடலும், புறநானூற்றில் 17-ஆம் பாடலும் ஆக இரண்டு பாடல்கள் உள்ளன. புறநானூற்றுப் பாட லில், சேர சோழ அரசர்கள் இருவரும் ஒன்று சேர்ந்து எதிர்த்துப் போருக்கு வந்தபோது மிக்க சினமுற்று, 'அவர்கள் போர்க்களத்தில் அஞ்சி ஓடுமாறு தாக்கிப் புறங்காணவில்லையெனில் மையுண்ட கண்களைக் கொண்ட தம் மனைவியிடமிருந்து நீங்குவேன்' என் றும், 'மறுபிறப்பில் பாண்டி நாட்டைக் காக்கும் காவ லிலிருந்து விலகிப் பிறருடைய வன்புலங்களைக் காக் கும் காவலர் குடியில் பிறப்பேன்' என்றும் இவ்வரசர் வஞ்சினம் கூறுவது இவர்தம் ஆண்மைத் திறனையும், மனைவியொடு நிகழ்த்தும் இல்லறச் சிறப்பையும் விளக்குகிறது. இவருக்கு மாவன், ஆந்தை, அந்துவஞ் சாத்தன், ஆதனழகி, இயக்கன் முதலிய நண்பர்கள் இருந்தமையை இப்பாடல் உணர்த்துகிறது. வீ.சே.

ஒலி அலைப் பதிவுக் கருவி: பேச்சுக் காற் றின் அழுத்த வேறுபாட்டினை அலை வடிவில் விரைந்து தாக்கும் இக்கருவி பேச்சு ஒலியலைப்பதிவுக் கருவி (Kymograph) எனப்படும். இது ஒலி அலை களின் அழுத்த வேறுபாடுகளைப் பதிவு செய்யும்.

பேசும்போது காற்று, வாய், மூக்கு ஆகியவற்றின் மூலம் வெளிப்படவோ உட்செல்லவோ செய்கிறது, இவ்வாறு இயங்கும் காற்று, அளவு, விசை ஆகிய வற்றில் வேறுபாட்டுடன் செயற்படும். மூச்சுக் காற் றின் விசையால் குரல்வளை மடல்கள் அதிர்ந்து குரல் ஒலியை உண்டாக்குகின்றன. பேச்சுக்காற்றின் இத் தன்மை பேச்சொலியின் வேறுபாட்டிற்குக் காரண மாகிறது. பேச்சுக் காற்றின் வழி, திசை, அளவு விசை, குரல் ஆகியவை இத்தன்மைகளாகும்.

இக்கருவி அதிர்வு வாங்கி (Reciever), எழுதி (Recorder) என்ற இரு பகுதிகளைக் கொண்டது. அதிர்வு வாங்கியில் மூன்று புனல் போன்ற அமைப் புகள் உள்ளன. இவற்றை வாய், மூக்கு, தொண்டை ஆகியவற்றுடன் காற்றுக் கசியா வண்ணம் பொருத்த முடியும். இவற்றின் மறுமுனைகள் எழுது கருவியில்உள்ள மூன்று மை தெளிக்கும் ஊசி(Ink Jet) களுடன் தனித்தனியாக இணைக்கப்பட்டுள்ளன. இவை தாம் கொள்ளும் அதிர்வுகளின் அளவுக்கு ஏற் றவாறு மையினை அலைவடிவில் ஒரு நீண்ட தாளில் தெளித்து வரைவினை உண்டாக்கும். இக்கோடுகள் எழுது கருவியில் உண்டாகும் காலவரைவுக்கு (Time Curve) இணையாக அமை யும். புனல்களை வாய், மூக்கு, தொண்டை ஆகிய வற்றுடன் பொருத்திக் கொண்டு பேசும்போது,

அவற்றில் ஏற்படும் காற்றதிர்வுகள் மின் உதவியால் மை முனைகளை அதிரச் செய்து அலை வரைவுகளை உண்டாக்குகின்றன. இவற்றின் உதவியால் ஒலிகளின் அக, புற மூச்சோட்டம், அடைப்பு, உரசல், உயிர்ப்பு, குரல், நீட்சி, மூக்குச் சார்பு ஆகிய தன்மைகளைக் கண்டறியலாம். க.மு.

ஒலி அலைப்பொறி: இக்கருவி ஒலி அலை வரைவி எனப்படும். இதன்மூலம் கிடைக்கும் வரை படம் ஒலி அலை வரைவு (Oscillogram). ஒலி அலைப் பொறி (Oscillo graphy) ஒலியின் பௌதிக இயல்பு களைக் காட்ட வல்லது. இதில் தொலைக்காட்சிப் பெட்டியில் உள்ளது போன்ற ஒரு திரை உள்ளது. அதில் நாம் பேசும்போது உண்டாகும் அதிர்வுகளுக்கு நிகரான அலைகள் தோன்றும். இவ்வலைகளின் மூலம் உயிர், மெய் ஆகியவற்றின் அலை யமைப்பை அறியலாம். இவ்வலை அமைப்பைப் புகைப்படக் கருவியின் உதவியால் படமாக்கலாம். இப்படம் ஒலி அலை வரைவு எனப்படும்.

பேச்சொலி தனித்த அதிர்வால் உண்டாவதன்று. ஒவ்வொரு பேச்சொலியும் பல தனித்த அதிர்வெண் களைக் கொண்டது. எனவே, பேச்சொலி கலப்பு அதிர்வெண்களைக் கொண்ட ஒரு கலப்பு ஒலியாகும். இதன் அலைவடிவும் கலப்பலையே. எனவே, இவ் வலையின் வடிவும் பேச்சொலிகளின் வேறுபாட்டி னைக் காட்டும் முக்கிய அளவுகளாகும். உயிரொலி கள் ஒவ்வொன்றிற்கும் தனித்தனி அலைவடிவங்கள் இருப்பதையும் அவற்றின் இசுத்தாயி, அடர்வு ஆகிய வற்றிற்கு ஏற்ப அலை வடிவத்தின் இடை, உயரப் போக்கில் மாற்றம் விளைவதையும் இக்கருவி தெளிவு படுத்திக் காட்டவல்லது. க.மு.

ஒலி இசை ஆய்வு: இருபதாம் நூற்றாண்டில் மொழியியல் கண்டுள்ள வளர்ச்சிகளுள் இதுவும் ஒன்று. இதை உருவாக்கியவர் இங்கிலாந்தைச் சார்ந்த பிர்த் (Firth) என்பவர். மானிடவியல் வல்லுநர் மாலினோ வுசுகி என்பவரின் இடக்கோட்பாட்டை (Contextual theory) அடிப்படையாகக் கொண்டு உருவாக்கப் பட்டதே இது. பேச்சு, அதில் அடங்கிய சொற்கள் சொற்றொடர்கள் அவற்றின் பொருள் அது நிகழும் இடங்களில் அதன் செயற்பாடு என்பது தான் இவ் வாய்வின் மையக்கருத்து. ஒலியியல் கூறுகளைப் பொருளாகக் கொண்ட இவ்வாய்வு அதே கூறுகளைச் செயற்படுபொருளாகக் கொண்ட ஒலியனியல் ஆய்வி னின்று வேறுபட்டது. ஒலியனியல் ஆய்வு ஒலியன் கோட்பாட்டைத் தழுவி ஒலியியல் கூறுகளை அடுக்கு முறை (Paradigmatic) உறவில் ஆய்கிறது ஒலி இசை ஆய்வு ஒலி இசை (Prosody), ஒலியன் அலகு (Phonematic Unit) என்ற இரு அலகுகளைப் பயன்படுத்தி ஒலியியல் கூறுகளை அடுக்குமுறையிலும், தொடர் முறையிலும் (Syntagmatically) ஆய்கிறது. ஒலியனியல் ஆய்வு குறிப்பிட்ட ஒரு மொழிக்கு எழுத்திலக்கணம் அமைப்பதை நோக்கமாகக் கொண்டுள்ளது. ஒலி இசை ஆய்வுக் கூற்றுகளில் (Utterance) வருகிற ஒலிக் கூறுகளை ஆய்வதற்கு ஒரு வரைச்சட்டக்கூறுகளை (Frame work of categories) அமைப்பதில் அக்கறை கொண்டுள்ளது. அடுக்குமுறையில் ஒலிக்கூறுகளை ஆராய்ந்து அவற்றை ஒலியன் என்ற ஓர் அலகின் கீழ்க்கொண்டு வருவதனால் ஒலியனில் ஆய்வு ஒரு தொகுதி ஆய்வு (Monosystemic analysis) எனப்படு கிறது. அடுக்குமுறையிலும் தொடர்முறையிலும் ஒலிக்கூறுகளை ஆராய்ந்து அவற்றை ஒலிஇசை, ஒலி யன் அலகு என்ற இரு அலகுகளின் கீழ்க் கொண்டு வருவதனால் ஒலி இசை ஆய்வு பல்தொகுதி ஆய்வு (Polysystemic analysis) எனப்படுகிறது. சுருக்கமாகச் சொன்னால் ஒலிஇசை, ஒலியன்அலகு என்ற இரு அலகுகளைப் பயன்படுத்தி ஒலிக்கூறுகளை ஆய்வு செய்யும் முறைக்கு ஒலி இசை ஆய்வு (Prosodic analysis) என்று பெயர். இந்த இரு அலகுகளையும் ஒன்றாகச் சுருக்க முடியாது.

ஒலி இசை: ஒரு தனி உறுப்புக்குச் சொந்த மானதாகக் கொள்ளாமல் ஒரு பேச்சுத் தொடர் முழுவதுக்கும் சொந்தமானதாக ஏற்றுக் கொள்ளக் கூடிய ஒலியியல் கூறுகள் ஒலி இசை எனப்படும். இசையலை அதிர்வை (Intonation) ஒரு வாக்கியத்தில் அமைந்துள்ள பல்வேறு சொற்களுக்குச் சொந்தமான தாகக் கொள்ளாமல் அந்த வாக்கியம் முழுமைக்கும் சொந்தமான ஓர் ஒலிஇசையாகக் கொள்வது அதற்கு ஓர் எடுத்துக்காட்டு.

1 3 3 2
நீ நேற்றா வந்தாய்?

2 2 2 1
நீ நேற்றா வந்தாய்?

மேலே கொடுக்கப்பட்டுள்ள இரு வாக்கியங்களிலு முள்ள தனித்தனிச் சொற்களின் இசையலை அதிர்வு தனித்தனி எண்களால் குறிக்கப் பெற்றிருந்தாலும் அவை யாவும் வாக்கியத்தின் ஒலிஇசையாகவே கருதப்படுகின்றன.

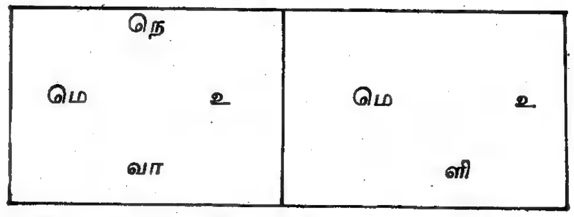
இதுபோலவே தொனி, நெடில் போன்றவை அசையின் உறுப்புகளாக அமைகிற உயிர் அல்லது மெய்யெழுத்துகளுக்குச் சொந்தமானதாக இருந்தா லும் அவை முழு அசையின் ஒலி இசையாகவே கொள்ளப்படுகின்றன.

எடுத்துக்காட்டு: **மாண்டான்** என்ற வினைச் சொல் **மாண்** என்றும் **டான்** என்றும் இரு அசைகளைக் கொண்ட ஓர் ஈரசைச் சொல். மாண் (ம்+ஆ+ண்) என்பதில் உயிரெழுத்து **அ** ஒன்றுக்கு மேற்பட்ட மாத்திரைகளைப் பெற்று **ஆ**-என்ற நெட்டெழுத்தாக மாறுகிறது. எனினும், இந்த மாத்திரை நீட்டத்தை அந்த உயிரெழுத்துக்குச் சொந்தமானதாகக் கொள்ளாமல் **மாண்** என்ற முழு அசைக்கும் சொந்தமான ஓர் ஒலிஇசையாகக் கொள்ளப்பட்டுள்ளது. அதுபோலவே இரண்டாம் அசையான **டான்** (ட்+ஆ+ன்) என்பதில் உயிரெழுத்து **அ**-க்குச் சொந்தமான மாத்திரை நீட்டத்தை டான் என்ற முழு அசைக்கும் சொந்தமான ஒலி இசையாகக் கொள்ளப்பட்டுள்ளது.

இவ்வாறு ஒலிஇசைகள் வாக்கியங்கள், சொற்றொடர்கள், சொற்கள் இவைகளினின்று கவர்ந்தெடுக்கப்படுகின்றன(Abstracted). எந்தெந்த அமைப்புகளினின்று எவையெவை கவர்ந்தெடுக்கப்படுகின்றனவோ அவை அவை அந்த அந்த அமைப்புகளுக்கு உரியனவாகவே கொள்ளப்படுகின்றன. இதனடிப்படையில் வாக்கியங்களினின்று கவர்ந்தெடுக்கப் படுகிற ஒலி இசை வாக்கிய ஒலிஇசை (Sentence Prosody) என்றும், வாக்கியங்களில் ஒரு பகுதியாகச் செயற்படுகிற சொற்றொடர்களினின்று கவர்ந்தெடுக்கப்படுகிற ஒலி இசை வாக்கியப்பகுதி ஒலிஇசை (Sentance part prosody) என்றும், சொற்களினின்று கவர்ந்தெடுக்கப் படுகிற ஒலிஇசை சொல் ஒலிஇசை (Word prosody) என்றும், அசைகளினின்று கவர்ந்தெடுக்கப்படுகிற ஒலி இசை அசை ஒலிஇசை (Syllable prosody) என்றும், அசைகளின் ஒரு பகுதியாகச் செயற்படுகிற உயிர் அல்லது மெய்யெழுத்துக்களின்று கவர்ந்தெடுக்கப் படுகிற ஒலிஇசை அசைப்பகுதி ஒலிஇசை (Syllable part prosody) என்றும் வகைப்படுத்தப்பட்டுள்ளன.

ஒலியனியல் ஆய்வில் தனி ஒலியன்களுக்குச் (Segmental Phonemes) சொந்தமான சில ஒலியியற் கூறுகளை ஒலிஇசை ஆய்வில் ஒன்று அல்லது ஒன்றுக்கு மேற்பட்ட ஒலிஇசைகளாக வரையறுக்கலாம். எடுத்துக் காட்டாகச் **சாவி** என்ற சொல்லில் முதலில் வருகிற **ச** என்ற ஒலியன் வெடிப்பு (Plosion) அடைப்பு உரைசல் (Affrication), அண்ணம் (Palatal) என்ற மூன்று ஒலியிசைகளைப் பெற்றுள்ளதாகக் கொள்ளலாம்.

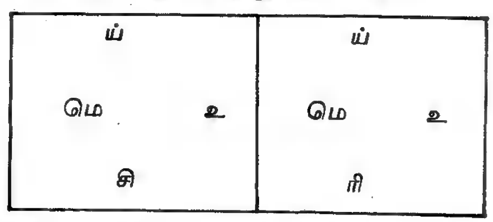
ஒலியன் அலகு: பேச்சில் தொடர்வரிசையில் (Linear sequence) வருகிற எல்லா ஒலிக்கூறுகளையும் ஒலியன் அலகுகள் எனலாம். இவை உயிரெழுத்துகள் என்றும் மெய்யெழுத்துகள் என்றும் பகுக்கப்பட்டுள்ளன. ஒலியனியல் ஆய்வில் பயன்படுத்துகிற தனிஒலியன்களை இவை ஒத்திருந்தாலும் அவற்றினின்று வேறுபட்டவையே. இந்த ஒலியன் அலகுகளின் தொடரமைப்பின் மீது தான் ஒலி இசைகள் செயற்படுகின்றன. எடுத்துக்காட்டாக **வாளி** என்ற சொல்லின் ஒலிஇசைக் கூற்றைக்(Prosodic statement) கீழ்க்கண்டவாறு குறித்துக்காட்டலாம்.

(நெ=நெடில்; மெ= மெய்; உ= உயிர்)

இரு கட்டங்கள் சொல்லின் இரு அசைகளைக் குறிக்கும். முதற்கட்டத்தில் உள்ள **மெ** என்ற குறியீடு ஒலியன் அலகு **வ்**-ஐயும் (வ்+ஆ), **உ** என்ற குறியீடு ஒலியன் அலகு **அ**-வையும் குறிக்கும். இரண்டாம் கட்டத்தில் உள்ள **மெ** என்ற குறியீடு ஒலியன் அலகு **ள்**-ஐயும் (ள்+இ), **உ** என்ற குறியீடு ஒலியன் அலகு **இ**-ஐயும் குறிக்கும். இவைதவிர முதற்கட்டத்தில் காணப்படும் **நெ** என்ற குறியீடு அந்தக் கட்டத்தினுள் குறிக்கப்பட்டிருக்கும் அசைக்குச் சொந்தமான நெடில் ஒலிஇசையைக் குறிக்கும். இது மாத்திரை நீட்டத்தைக் குறிக்கும் ஒலிஇசை.

ஒலி உச்சரிப்பைக் குறிக்கும் ஒலிஇசையும் தொடரமைப்பில் வருகிற ஒலியன் அலகுகளின் மீது செயற்படுகின்றன. **சிரி** என்ற சொல்லின் ஒலிஇசைக்கூற்றைப் பின்வருமாறு குறித்துக்காட்டலாம்.

இரு கட்டங்களும் சொல்லின் இரு அசைகளைக் குறிக்கும். முதற்கட்டத்தில் உள்ள **மெ** என்ற குறியீடு ச் (ச்+இ) என்ற ஒலியன் அலகையும், இரண்டாம் கட்டத்திலுள்ள **மெ** என்ற குறியீடு ர் (ர்+இ) என்ற ஒலியன் அலகையும் குறிக்கும். இரு கட்டங்களிலும் உள்ள **உ** என்ற குறியீடு **இ** என்ற ஒலியன் அலகைக் குறிக்கும். இரு கட்டங்களிலும் உள்ள **மெ, உ** என்ற குறியீடுகளின் மேல் காணப்படும் **ய்** என்ற குறியீடு சொல்லின் இரு அசைகளும் பெற்றுள்ள ஒரேமாதிரியான **ய்** ஒலிஇசையைக் குறிக்கிறது. இந்த **ய்** ஒலிஇசை இதழ்கள் விரிவதையும் (Lips sprea-

ding) நா அண்ணத்தை அடுத்து உயர்ந்திருப்பதையும், நாவின் முன்பகுதி உயர்ந்திருப்பதையும் குறிக்கிறது. இவ்வாறு பல ஒலியியற் கூறுகள் ஓர் ஒலி இசையினால் குறிக்கப்படுவதும் ஈண்டு கவனிக்கத் தக்கது.

தொடர்முறை உறவும் அடுக்கு முறை உறவும்: ஒருமொழி அமைப்பின் எந்த இடத்தை எடுத்துக் கொண்டாலும் அது பல தொடர்முறை மற்றும் அடுக்குமுறை உறவுகளுக்கு நிகழ்ச்சியிடமாக (Locus) அமைகிறது என்பது ஒலிஇசைவாளர்கள் பலரது கருத்து. தொடர்முறை உறவு என்பது அமைப்புகளாகக் கோக்கப்பட்டிருக்கும் கூறுகளுக்கு இடையே காணப்படுகிற உறவு. வாக்கியத்தை எடுத்துக்கொண்டால், அதன் உறுப்புகளாக வரும் சொற்களுக்கு இடையே காணப்படும் உறவு; சொல்லை எடுத்துக் கொண்டால் அதன் உறுப்புகளாக அமையும் உருபன்களுக்கு இடையே காணப்படும் உறவு; அசையை எடுத்துக்கொண்டால் அதன் உறுப்புகளாக வரும் ஒலியன்களுக்கு இடையே காணப்படும் உறவு. எடுத்துக்காட்டாக **வந்தேன்** என்ற வினைச்சொல்லில் உள்ள உருபன்கள் **வ + ந்த் + ஏன்** என்ற ஒழுங்கில் தான் அமையுமேயொழிய, முறைமாறி **வ+ஏன்+ந்த்** என்றோ **ந்த்+வ+ஏன்** என்றோ அமையாது. இது அந்தச் சொல்லில் அமைந்துள்ள உருபன்களுக்கிடையே காணப்படும் தொடர்முறை உறவைப் பொறுத்தது.

அடுக்குமுறை உறவு ஓர் அமைப்பில் ஓர் குறிப்பிட்ட இடத்தில் மாறி அமையும் தன்மையுள்ள (Commutable) ஒரு தொகுதி உறுப்புகளால் (A system of constituent terms) விளக்கப்படுகிறது. வாக்கியத்தை எடுத்துக்கொண்டால் இவ்வுறவு, வாக்கியத்தில் மாறி அமையும் தன்மையுள்ள ஒரு தொகுதி உறுப்புகளால் விளக்கப்படுகிறது. சொல்லை எடுத்துக் கொண்டால் சொல்லில் மாறி அமையும் தன்மையுள்ள ஒரு தொகுதி உறுப்புகளால் இவ்வுறவு விளக்கப்படுகிறது. அசையை எடுத்துக்கொண்டால் அசையில்மாறி அமையும் தன்மையுள்ள ஒரு தொகுதி உறுப்புகளால் இவ்வுறவு விளக்கப்படுகிறது.

எடுத்துக்காட்டு:

(அ)	க்+உ+ட்டி	=	குட்டி
(ஆ)	க்+எ+ட்டி	=	கெட்டி
(இ)	க்+அ+ட்டி	=	கட்டி
(ஈ)	க்+இ+ட்டி	=	கிட்டி
(உ)	க்+ஒ+ட்டி	=	கொட்டி

(அ) முதல் (உ) வரையுள்ள குட், கெட்,கட்,கிட், கொட் என்ற முதல் அசைகளில் கடையண்ண வெடிப் பொலிக்குப் பின்னால் (Velar plosive consonant) நாவணை வெடிப்பொலிக்கு முன்னால் (Retroflex plosive consonant) உ, எ, அ, இ, ஒ என்பன, மாறி வரும் தன்மையுள்ள உறுப்புகளைக் கொண்ட ஒரு தொகுதியாகச் செயற்படுகின்றன.

பல் தொகுதி ஆய்வு: ஒலி அமைப்பின் வெவ்வேறு இடத்தில் அந்த அந்த இடத்தில் எதிர்நிலைவழக்கில் அமைகிற ஒலி இசையையும், ஒலியன் அலகையும் அமைத்து ஒலி ஆய்வு செய்வதற்குப் பல்தொகுதி ஆய்வு என்று பெயர். ஒவ்வோர் இடத்திலும் எதிர் நிலைவழக்கில் அமைகிற ஒலிஇசைகளும் ஒலியன் அலகுகளும் தொகுதிகளாக அமைக்கப்படுகின்றன. ஓர் இடத்தில் எதிர்நிலைவழக்கில் அமைகிற தொகுதியின் உறுப்புகளும் வித்தியாசமானவை. இது அவை கொண்டுள்ள ஒலிப்பொருளை (Phonological meaning) அடிப்படையாகக் கொண்டது.

எடுத்துக்காட்டாகச் சொல்முதலில் வருகிற எட்டு எழுத்துகள் கொண்ட ஒரு தொகுதியின் ல என்ற மருங்கொலி, சொல் இறுதியில் வருகிற மூன்று எழுத்துகள் கொண்ட ஒரு தொகுதியின் ல என்ற மருங்கொலிக்கு நிகரானது அன்று. ஓரேவிதமான குறியீட்டால் அவை குறிக்கப்பட்டிருந்தாலும் ஒலியனியல் சூழ்நிலையில், அவற்றின் செயற்பாடுகளின் அடிப்படையில், ஒன்றிலிருந்து மற்றொன்று வேறுபடுகிறது.

ஒரு தொகுதியின்கண் உள்ள உறுப்புகளுக்கும் மற்றத் தொகுதியின்கண் உள்ள உறுப்புகளுக்கும் இடையே உள்ள தொகுதி வேறுபாடுகளுக்கு (Systemic difference) இரு செயற்களங்கள் காரணமாகின்றன. ஒன்று ஒவ்வொரு தொகுதியும் அமைக்கப்படுகிற அமைப்பிடம் (Structural place). அது சொல் முதலாகவோ இடையாகவோ கடையாகவோ இருக்கலாம். மற்றொன்று ஒவ்வொரு தொகுதியிலும் அங்கம் வகிக்கும் உறுப்புகள்.

மொழி நிலைகளின் கூட்டுச்சார்பு (Interdependence of Linguistic levels): ஒலி இசை ஆய்வில் ஒலி நிலையும் இலக்கண நிலையும் ஒன்றையொன்று சார்ந்திருந்து செயற்படுவதைக் காணமுடிகிறது. வெவ்வேறு இலக்கணக்கூறுகள் வெவ்வேறு ஒலிஇசைகளின் மூலம் ஆய்வு செய்யப்படுகின்றன. பெயர்ச்சொற்களும் வினைச்சொற்களும் தனித்தனியாக ஆய்வு செய்யப்படுகின்றன. எடுத்துக்காட்டாக, வினைச் சொற்களுள் செயப்படு பொருள்குன்றாவினை இரட்டிப்பு ஒலிஇசை (Gemination prosodsy) என்ற ஒருவித ஒலி இசையினால்

ஆய்வு செய்யப்படுகிறது. இது +இர என்றும் —இர என்றும் குறிக்கப்படுகிறது. +இர இரட்டிப்பு ஒலிஇசை இருப்பதையும் —இர இரட்டிப்பு ஒலிஇசை இல்லாமலிருப்பதையும் குறிக்கிறது. செயப்படுபொருள் குன்றிய வினைகள் —இர என்றும், செயப்படுபொருள் குன்றா வினைகள் +இர என்றும் குறிக்கப்படுகின்றன.

எடுத்துக்காட்டாக **ஏற்றினான்** என்ற செயப்படுபொருள் குன்றா வினைச்சொல்லின் ஒலிஇசைக் கூற்றை பின்வருமாறு குறித்துக் காட்டலாம்.

+இர
நு. வெ.
ஏற்றினான்

இதில் **நு.வெ.** என்ற குறியீடுகள் நுனியண்ண வெடிப்பொலி (Alveolar plosive Consonant) என்ற ஒலியன் அலகையும், + இர என்ற குறியீடு இரட்டிப்பு ஒலிஇசை செயற்படுவதையும் குறிக்கின்றன.

உறங்கினான் என்ற செயப்படுபொருள் குன்றிய வினைச் சொல்லின் ஒலிஇசைக்கூற்றைப் பின்வருமாறு குறித்துக்காட்டலாம்.

இர
மு + க. வெ.
உறங்கினான்

இதில் மு + க. வெ. என்ற குறியீடுகள் மூக்கொலி + கடையண்ண வெடிப்பொலி என்ற ஒலியன் அலகையும் - இர என்ற குறியீடு இரட்டிப்பு ஒலிஇசை செயற்படாமலிருப்பதையும் குறிக்கின்றன.

இவ்வாறு, வினைச்சொற்களில் வரும் காலவேறுபாடு தன்வினை - பிறவினை வேறுபாடு, முற்றுவினை - எச்சவினை வேறுபாடு போன்ற அனைத்து இலக்கணக் கூறுகளையும் ஒலி இசை ஆய்வின் மூலம் விளக்கலாம்.

வி.ஆர்.பி.

துணை நூல்கள்:

Firth, J.R., Sounds and Prosodies. In Papers in Linguistics. Oxford University Press, New York, Toronto, 1964.

Nayar, V.R., Prabodhachandran, Malayalam Verbal Forms-A Phonetic and Phonological study supported by Experimental findings, Trivandrum, DLA, 1972.

Robins, R.H., General Linguistics, An Introductory Survey, Longman Group Limited, London, 1964.

ஒலிக்குறிப்பு: ஒரு மொழியில் காணப்பெறும் சொற்கள் இடுகுறிச் சொற்கள் (Conventional Words) எனவும் காரணச் சொற்கள் (Motivated Words) எனவும் இருவகைப்படும். காரணச் சொற்களில் ஒலிகளுக்கும் பொருளுக்கும் இடையே தொடர்பு காணப்பெறும். இத்தொடர்பு ஒலிநிலை ஆக்கம் (Phonetic Motivation), இலக்கணநிலை ஆக்கம் (Grammatical Motivation), பொருள் நிலை ஆக்கம் (Semantic Motivation) என்னும் மூன்று அடிப்படைகளில் அமையும்.

ஒரு சொல்லுக்கு அது உணர்த்தும் பொருள் அமைவதற்கு அச்சொல்லின் ஒலிகள் அடிப்படையாக அமையும் நிலையே ஒலிநிலை ஆக்கம் எனப்படும். ஒலிநிலை ஆக்கம் காரணமாக அமையப்பெறும் சொற்கள் ஒலிக்குறிப்புச்சொற்கள் (Onomatopoetic Words) எனப்படும். சொல்லின் ஒலிகள் ஈண்டுச் சொற்பொருளைக் குறிப்பதால் ஒலிக்குறிப்பு எனச் சுட்டப்பெறுகிறது.

'காக்கா' என்பது ஓர் ஒலிக்குறிப்புச் சொல்லாகும். காகம் 'கா–கா' எனக் கரைவதால் ஈண்டுக் கரைதல் என்னும் வினை நிகழ்வினை போலச் செய்யும் (Imitation) வகையில் வினை நிகழ்வினால் எழும் ஓசையினைச் (Sound) சுட்டும் ஒலிகளே (காக்கா) அப்பறவையினைக் குறிக்கப் பயன்படுத்தப் பட்டுள்ளன. ஈண்டுச் சொல்லின் ஒலிகள் சொற் பொருளை உணர்த்துவதால் ஒலிக்குறிப்பு எனக் கருதப்படுகிறது.

ஒலிக்குறிப்புச் சொற்களில் சொல்லுக்கும் சொற் பொருளுக்கும் தொடர்பு இருப்பதால் பெரும்பான்மையான மொழிகளில் ஒரே விதமான ஒலிக்குறிப்புச் சொற்கள் அமைவதுண்டு. ஓசை நயமுடைய இச் சொற்கள் சூழலுக்கு ஏற்பப் பயன்பாடு சிறக்கப் பெற்று, அவற்றைப் பயன்படுத்துபவர் மனநிலைக் கேற்ப அமையும். இலக்கியங்களில் ஒலிக்குறிப்புச் சொற்களைப் பயன்படுத்துதல் ஒரு நடையியல் உத்தியாகும்.

ஒலிக்குறிப்பு, முதல் நிலை ஒலிக்குறிப்பு எனவும் இரண்டாம்நிலை ஒலிக்குறிப்பு எனவும் இரு வகைப்படும். முதல்நிலை ஒலிக்குறிப்பில் ஒரு வினை நிகழ்வின் ஓசையினைப் புலப்படுத்த அதே ஓசையுடைய ஒலிகளைக் கொண்ட சொற்கள் பயன்படுத் தப்படும். 'டாண் டாண் என்று மணி அடித்தது' என்பதில் மணி அடிக்கப்பெறும்போது உருவாகும்

ஓசையினைப் (டாண்-டாண்) புலப்படுத்தும் வகையில் அதே ஓசையுடைய ஒலிகளைக் கொண்ட சொற்கள் பயன்படுத்தப்பெறுவதால் இது முதல்நிலை ஒலிக் குறிப்பாகும்.

அமைப்பு அடிப்படையில் முதல்நிலை ஒலிக்குறிப்புச் சொற்கள் இருவகைப்படும். முதல்வகைச் சொற்கள் தனிவடிவங்களாக அமைந்து பெரும்பாலும் பெயர்ச் சொற்களாகக் காணப்படும். 'காக்கா', 'மியாவ்' (பூனை) போல்வன இவ்வகையினவாகும். இரண்டாம் வகைச்சொற்கள் எப்போதும் அடுக்கியே வரும். இலக்கண நூலார் அவற்றை இரட்டைக்கிளவி (Reduplicative Words) என்பர். 'கல-கல', 'குறு-குறு' என்பன இவ்வகையினைச் சாரும்.

இரண்டாம் நிலை ஒலிக்குறிப்பின் ஒலிகள் வினை நிகழ்வின் ஓசையினைக் குறிக்கும் வகையில் அமையாமல் வேறு நிகழ்ச்சி, உணர்ச்சி, அளவு போல்வனவற்றைக் குறிப்பனவாக அமையும். இவ்வகையில் ஒலிகளின்மேல் குறிப்பிட்ட ஒரு பொருள் ஏற்றப்படுகிறது. 'கற்க கசடறக் கற்பவை' என்பதில் வல்லொலிகள் வலியுறுத்தல் பொருண்மையினைச் சுட்டப் பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளதாகக் கருதப்படுகிறது. இதுவே ஒலிக்குறியீடு எனப்படும். இத்தகைய ஒலிக் குறிப்புச் சொற்களை மொழியியல் அறிஞர்கள் ஒலிக் குறிப்புச் சொற்களாக ஏற்றுக்கொள்வதில்லை.

ஏ.ஆ.

துணை நூல்கள்:

Turner, G.W., Stylistics, Penguin, Harmondsworth, 1973.

Ullmann, S., Semantics - An Introduction to the Science of Meaning, Basil Blackwell, Oxford, 1977.

ஒலிகோபித்திகசு: இடைப்பருவ ஊழிக் காலத்தைச் சேர்ந்த உயர்பாலூட்டி புதைபடிவங்கள் உலகின் பல பகுதிகளில் கிடைத்துள்ளன. அத்தகைய தொன்மையான புதைபடிவங்களுள் சிறிய உயர் பாலூட்டி ஒன்றே ஒலிகோபித்திகசு (Oligopithecus). இவை வாழ்ந்த காலம் சற்றேறக்குறைய 30 மிலியன் ஆண்டுகளுக்கு முந்தையதாகும்.

ஒலிகோபித்திகசு ஒரு தொன்மை மிக்க வாலில்லாக் குரங்குப் (Ape) படிமலர்ச்சியில் அது ஒரு பழைய உலகக் குரங்கா (Cercopithecoid Monkey) என்ற சிக்கல் இன்னும் தீர்க்கப்படாத ஒன்றாக உள்ளது. இதன் கீழ்த்தாடை எகிப்தில் கண்டெடுக்கப்பட்டு, ஓரளவு செய்தியே அறியப்பட்டுள்ளது. இதன் பற்களமைப்பு உயர் பாலூட்டிற்குரிய பொதுப் பண்புகளைப் பெற்றிருந்தாலும், பழைய உலக வாலில்லாக் குரங்கின் பற்களமைப்பிற்கு எடுத்துக்காட்டாக விளங்குகிறது.

மேலும் சில புதைபடிவ எச்சங்கள் எகிப்தின் பல பகுதிகளில் கண்டெடுக்கப்பட்டன. அத்தகைய புதைபடிவங்களில் ஒலிகோபித்திகசைவிடச் சிறிய உயர் பாலூட்டி ஒன்றின் புதைபடிவமும் கிடைத்துள்ளது. அதற்குப் பாராபித்திகசு (Parapithecus) என்று பெயரிடப்பட்டது. இது சிறிய அணில் குரங்கைப் (Squirrel Monkey)போன்ற உருவத்தைப் பெற்றிருந்தது. இதன் கீழ்த்தாடைப் பற்களிலிருந்து இது ஒரு தொன்மை மிக்க உயர்பாலூட்டியாகக் கருதப்படுகிறது. மேலும், இது இப்போதைய பழைய உலகக் குரங்கு, வாலில்லாக்குரங்கு ஆகியவற்றின் பற்களின் எண்ணிக்கையையே பெற்றிருந்ததாகச் சில ஆராய்ச்சியாளர்கள் கூறுகின்றனர். இது இரண்டு வெட்டுப் பற்களையும். ஒரு கோரைப் பல்லையும், இரு முன் கடைவாய்ப் பற்களையும், மூன்று கடைவாய்ப் பற்களையும் கொண்டிருந்ததாகத் தெரிகிறது. ஆனால், கோரைப்பல் என்று கூறப்பட்ட பல் மிகச் சிறியதாகவும் அமைப்பில் முன் கடைவாய்ப் பற்களின் அமைப்பைப் பெற்றிருந்ததாகவும் சில ஆராய்ச்சியாளர்கள் கூறுகின்றனர். எனவே, பற்களின் எண்ணிக்கை 1:1:3:3 என்று வேறுபாடு செய்யப்பட்டது. இந்த எண்ணிக்கை இக்காலத் தேவாங்குகளின் கீழ்த் தாடையிலுள்ள பற்களின் எண்ணிக்கையே ஆகும். மேலும், இதன் முன் கடைவாய்ப்பற்கள் முன்இடைப்பருவ ஊழிக் (Eocene Epoch) காலத்திய பெருவிழியுடைய தேவாங்கு வகைக் குரங்கின் (Tarsier) முன் கடைவாய்ப் பற்களைப் போன்றிருந்தன. கடைவாய்ப் பற்களின் மேல் பகுதி மனிதக் குரங்குகளின் கடைவாய்ப் பற்களின் அமைப்பைப் பெற்றிருந்தது. மொத்தத்தில் தாடைகளின் அமைப்பு தேவாங்குகளின் தாடை அமைப்பை ஒத்திருந்தது. பின்னர், வேறொரு மண்டையோட்டின் முன்பகுதி ஒன்று கண்டெடுக்கப்பட்டது. அதுபாராபித்திகசுவினுடையதன்று என்றும், ஒலிகோபித்திகசுவினுடையதாக இருக்கலாமென்றும் கருதப்படுகிறது. மேலும், அது அளவிலும்உருவிலும் அமெரிக்க வெப்ப மண்டலத்திற்குரிய வாலுடைய சிறு குரங்கு வகையின் (Marmost) மண்டையோட்டைப் போலிருந்தது. மேற்குறிப்பிட்ட விவரங்களிலிருந்து, பாராபித்திகசும் ஒலிகோபித்திகசும் சிறிய குரங்குகள் அல்லது வாலில்லாக் குரங்குகளாக இருந்திருக்கலாமென்பது தெரிய வருகிறது.

எகிப்திலிருந்து கிடைத்த இத்தகைய புதைபடிவங்கள் அனைத்தும் விலங்கின் படிமலர்ச்சியினை அறுதியிடுவதற்கு மிகக் குறைந்த சான்றுகளாகவே கருதப்படுகின்றன. இருப்பினும், அவை இடைப்பருவ ஊழிக் காலத்தில் தொன்மை மிக்க சிறிய குரங்குகளும், வாலில்லாக் குரங்குகளும் வாழ்ந்ததற்குப் போதிய சான்றுகளாக விளங்குகின்றன. எனவே, இவ்விலங்குகளின் மூதாதையர்களைப் பற்றிய விவரங்களைச் சரியான முறையில் முழுமையான சான்றுகளுடன் பெற, இடைப்பருவ ஊழிக்காலத்தின் மண்ணியல் படிமங்களின் ஆராய்ச்சிக்கும் சிறப்பிடம் அளிக்க வேண்டும், உயர்பாலூட்டிகளுள் சில மனிதனை ஒத்த மேலின உயர்பாலூட்டிகள் (Higher Primates) அனைத்திற்கும் முன்னோடியாக ஒலிகோபித்திகசு இருந்திருக்கலாம் என்றும் அறிஞர்கள் சிலர் மதிப்பிடுகின்றனர். உடற்கூற்று ஆய்வுகளும் மேற்குறிப்பிட்ட கருத்தை வலியுறுத்துகின்றன. எனவே, படிமலர்ச்சி வரலாற்றில் முன்னிடைப்பருவ ஊழிக்காலத்தில் பழைய உலகக் குரங்குகளும் வாலில்லாக்குரங்குகளும் தனித்தனி வகையாகப் பிரிந்தன என்று மதிப்பிடுகின்றன.

பா.ஜ.

ஒலிப்பு: மொழியியல் துறையில் ஒலியியல் மிக அடிப்படையானதொன்றாகும். மொழியின் மிகச் சிறிய அடிப்படை அலகு ஒலியாகும். ஒலிகளை அடிப்படையாகக் கொண்டுதான் மொழி ஆராய்ச்சியே தொடங்குகிறது எனலாம். ஒலியியலை ஒலிகளை ஆராயும் முறைகளின் அடிப்படையில் மூன்று பிரிவாகப் பிரிப்பர். 1. ஒலிப்பியல் (Articulatory Phonetics), 2. ஒலியியக்கவியல் (Acoustic Phonetics), 3. ஒலி உணர்வியல் (Auditory Phonetics). ஒலிப்பியலை உச்சரிப்பொலியியல் என்றும் கூறுவர். ஒலிப்பியல் பேச்சு உறுப்புகளின் அமைப்பையும் தொழிலையும் ஆதாரமாகக் கொண்டு உடற்கூற்றியல் நோக்கில், ஒலிகளின் பிறப்பையும் தன்மையையும் ஆராய்கிறது. ஒலிப்பியல்தான் காலத்தால் முந்திய ஒலி ஆய்வு முறையாகும். ஒலிப்பியல் 20–ஆம் நூற்றாண்டில்அறிவியல் அடிப்படையில் சிறப்பாக வளரத் தொடங்கிற்று. ஒலியியல் அறிஞர்கள் ஒலிகளை வகைப்படுத்தவும் ஆராயவும் ஒலிப்பியல் முறையைக் கையாண்டனர்.

நுரையீரலிலிருந்து வெளியேறும் மூச்சு தொண்டையையடைந்து, பின் மேல் தொண்டையைக் கடந்து பல ஒலிகளாகப் பிறக்கின்றன. உதரவிதானத்திலிருந்து காற்று உந்தப்பட்டு நுரையீரல்களில் உயிர்ப்பதால் நுரையீரல்கள் உயிர்த்தல் தொழிலையும், பின்னர்க் குரல்வளை மடல்களின் வழியாக வெளியேறும்போது அதிர்வோ அதிர்வின்மையோ பெறுவதால் தொண்டை அதிர்வு உண்டாக்கல் தொழிலையும், பின்னர் வாயறையிலோ மூக்கறையிலோ ஒலியூக்கமடைந்து பல ஒலிகளாக ஒலிப்பதால் மேல்தொண்டை ஒலித்தல் தொழிலையும் செய்கின்றன எனலாம். நுரையீரல் முதல் குரல்வளை வரை உள்ள உறுப்புகளின் இயக்கத்தை மூச்சுக் காற்றுத் தொழில் (Air Stream Process) என்றும், குரல்வளையில் நிகழ்வதை ஒலிப்புடைமைத் தொழில் (Phonation Process) என்றும், குரல்வளை முதல் உதடு வரை நிகழ்வதை ஒலிப்புத் தொழில் (Articulatory Process) என்றும், மூக்கறை வாயிலில் நிகழ்வதை வாய் மூக்குத் தொழில் (Nasal Process) என்றும் கூறுவர். உதடும் (இதழும்) நாக்கும் ஒலிப்புத் தொழிலில் முதன்மை வகிக்கின்றன. ஒலிப்பிடங்கள் (Places of Articulation), ஒலிப்பு முறைகள் (Manner of Articulation), ஆகியவற்றின் அடிப்படையில் ஒலிப்புத் தொழில் விளக்கப்படுகின்றது.

மூச்சுக்காற்று எந்த உறுப்பாலும் தடுத்து நிறுத்தப்படாதபோது பிறப்பவை உயிர் ஒலிகள் எனலாம். தடுத்து நிறுத்தப்படுவதாலோ வேறுவகையில் மாற்றப்படுவதாலோ பிறப்பவை மெய்யொலிகள் எனலாம். உயிரொலிகளை வகைப்படுத்துவதில் நா முக்கிய பங்கு வகிக்கின்றது: 1. ஒலிப்பானாகச் செயற்படும் நாவின் பகுதி, 2. நா அண்ணத்தை நோக்கி எழும் உயரத்தின் அளவு, 3. இதழ்களின் அமைப்பு. நாவின் பகுதி அண்ணத்தை நோக்கி ஒலிப்பானாகச் செயற்படுவதைக் கொண்டு உயிரொலிகளை முன் உயிர்கள், நடுவுயிர்கள், பின்னுயிர்கள் என வகைப்படுத்துவர். நா அண்ணத்தை நோக்கி எழும் உயரத்தின் அடிப்படையில் மேல், கீழ்மேல், மேலிடை, நடுவிடை, கீழிடை, மேல்கீழ், கீழ் என வகைப்படுத்துவர். உயிர்கள் பிறக்கும்போது ஏற்படும் இதழ் அமைப்பை யொட்டி இதழ்குவி உயிர்கள் என்றும், இதழ்விரி உயிர்கள் என்றும் வகைப்படுத்துவர்.

மெய்யொலிகளின் பிறப்பினை ஒலிப்பிடமும் ஒலிப்பு முறை கொண்டும் விளக்கலாம். மெய்யொலிகளின் ஒலிப்பிடங்களைப் பத்தாக வகைப்படுத்துவர். 1. ஈரிதழ் (Bilabial), 2. பல்லிதழ் (Labio-dental), 3. பல் (Dental), 4. நுனியண்ணம் (Alveolar), 5. நுனியண்ணம் பின்புறம் (Post Alveolar), 6. இடையண்ணம் (Palatal), 7. கடையண்ணம் (Velar) 8. உள்நாக்கு (Uvular), 9. முன்தொண்டை (Pharyngeal), 10. ஒலித்தசைவாயில் (Glottal). ஒலிப்பு முறைகளில் அடைத்தல், உரசுதல், ஆட்டுதல், அடித்தல், மருங்கில் செலுத்துதல், மூக்குவழிச் செலுத்துதல் ஆகிய ஆறும் ஒலிப்பு முறைகளுள் முக்கியமானவை,

இவ்வாறு பிறக்கும் ஒலிகளை முறையே அடைப்பொலி (Stop), உரசொலி (Fricative), ஆடொலி (Trill) அடியொலி (Tap), மருங்கொலி (Lateral), மூக்கொலி (Nasal) என்பர். காற்று வாய் வழியாகச் செல்லும் போது எங்காவது ஓரிடத்தில் ஏதாவது ஒரு ஒலிப்பானால் அடைபட்டு வெளிவரும் ஒலிகள் அடைப்பொலிகளாகும். அவை நெருங்கிச் சிறு இடைவெளி விட்டு அமையும்போது உரசொலி உண்டாகிறது. நா இருபக்கமும் தாழ்ந்து நடுவில் உயர்ந்து வாய்வழியை நடுவில்அடைப்பதன்மூலம் மூச்சுக்காற்று மருங்குகளின் வழியே வெளியேறி மருங்கொலியை (Lateral) உண்டாக்குகின்றது. வாயறையின் வழியே விரைந்து செல்லும் மூச்சுக் காற்று நாநுனி, உதடு, உள்நாக்கு ஆகியவற்றுள் ஏதேனும் ஒன்றை அதிரச்செய்கிறது. இவ்வகையில் அதிர்வு ஒரே ஒரு முறை மட்டும். நிகழ்ந்தால் தட்டொலியும் (Flap) பலமுறை நிகழ்ந்தால் ஆடொலியும் (Trill) பிறக்கின்றன. மூச்சுக் காற்று வாய்வழியே செல்லாமல் மூக்கறை வழியாகச் செல்லும்போது மூக்கொலி (Nasal) பிறக்கின்றது. இவ்வாறு பலவொலிகளையும் பிறப்பிக்கும் இயங்குறுப்புகள் இயங்கா உறுப்புகளை அணுகும் விதத்தைத்தான் தொல்காப்பியர் ‘பிறப்பின் ஆக்கம் வேறுவேறு’ என்று கூறுகிறார். சு.ச.

ஒலி உறுப்புகள்: உச்சரிப்பு ஒலியியல் ஒலி உறுப்புகளின் வாயிலாக எங்ஙனம் ஒலிகள் பிறக்கின்றன என்பதனை விவரிக்கும். ஈண்டு ஒலிகள் பிறப்பதற்குக் காரணமாக அமையப்பெறும் உறுப்புக்களை முதற்கண் தெரிந்துகொள்ள வேண்டும்.

மொழியிலுள்ள அனைத்து ஒலிகளும் பிறப்பதற்குத் துணைபுரியும் மனித உடலின் உறுப்புகள் ஒலி உறுப்புகள் எனப்படும். அடிப்படை நிலையில் ஒலி உறுப்புகள் சுவாசிப்பதற்கும் உணவை உட்கொள்வதற்கும் அமையப்பெற்றவை ஆகும். இவ்வுறுப்புகள் இரண்டாவது நிலையில்தான் ஒலிகளை உண்டாக்கப் பயன்படுகின்றன.

ஒலி உறுப்புகளை அடிப்படை நிலையில் நுரையீரல்கள் (Lungs), தொண்டை (Larynx), முன் தொண்டை (Pharynx) என மூன்று பகுதிகளாகப் பாகுபாடு செய்யலாம். அவை மூன்றும் முறையே உயிர்த்தல் (Respiration), அதிர்வு உண்டாக்குதல் (Voicing), ஒலித்தல் (Articulation) என்னும் மூன்று செயல்களைச் செய்கின்றன. நுரையீரலிலிருந்து வெளிவரும் மூச்சுக்காற்று தொண்டை, முன் தொண்டை ஆகியவற்றைக் கடந்து பல்வேறு ஒலிகளாகப் பிறக்கின்றன.

விலாவிடைத்தசைகள் (Intercostal Muscles) உந்தி (Diaphragm) ஆகியவற்றின் இயக்கத்தால் நுரையீரல்கள் உயிர்த்தல் தொழிலையும், நுரையீரல்களிலிருந்து வெளிவரும் மூச்சுக்காற்று தொண்டைப் பகுதியில் அமைந்துள்ள குரல்வளை நாண்களில் (Vocal Cords) அதிர்வினை ஏற்படுத்தியோ ஏற்படுத்தாமலோ செய்வதால் தொண்டை அதிர்வு உண்டாக்குதல் தொழிலையும், மூச்சுக் காற்று பின்னர் வாயறையிலோ அன்றி மூக்கறையிலோ பல்வேறு மாற்றம் பெற்று வேறுபட்ட பல ஒலிகளாக ஆக்கம் பெற்று ஒலிக்கப் பெறுவதால் முன் தொண்டை ஒலித்தல் தொழிலையும் செய்கின்றன எனலாம்.

நுரையீரல்கள்: பல நுண்ணிய காற்றறைகளின் தொகுதியாகிய நுரையீரல் மார்புக் கூட்டினுள் இரு பிரிவுகளைக் கொண்டு விளங்குகிறது. மூச்சுக் குழலால் (Trachea) இவ்விரு பிரிவுகளும் இணைக்கப் பெற்றிருக்கும். விலாவிடைத்தசைகள், உந்தி ஆகியவற்றின் செயற்பாட்டால் காற்று வெளியேயிருந்து நுரையீரல்களுக்கு உள்ளே செல்வது அக உயிர்ப்பு (Inspiration) எனவும், நுரையீரல்களிலிருந்து காற்று வெளியேசெல்வது புற உயிர்ப்பு (Expiration) எனவும் சுட்டப்பெறும்.

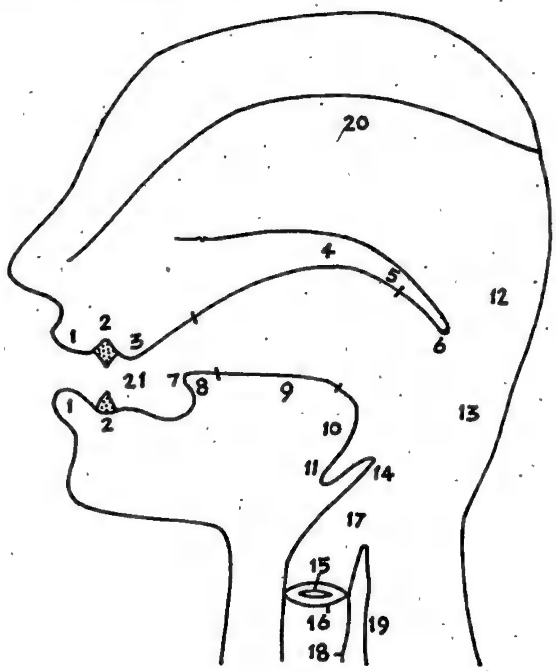
ஆக உயிர்ப்பும், புற உயிர்ப்பும் நடைபெற ஒரே அளவு நேரம் தேவையெனினும் புற உயிர்ப்பின் போது அதிக நேரம் எடுத்துக் கொள்ளப்படுகிறது. பெரும்பான்மையான ஒலிகள் பிறக்கும்போது நுரையீரல்கள் காற்றினை வெளியே செலுத்தும் பணியினைத் தொடர்ந்து செய்கின்றன. இங்ஙனம் வெளிவரும் காற்று மூச்சுக் குழல் வழியே வெளியே வந்து வாயின் பல்வேறு இடங்களில் தடைபட்டும் தடைபடாமலும் வெவ்வேறு ஒலிகளாகப் பிறக்கின்றன.

பெரும்பாலும் காற்று நுரையீரல்களுக்குள் செல்லும் நிலையில் அதிகமான ஒலிகள் பிறப்பதில்லை. நுரையீரல்களிலிருந்து வெளிவரும் காற்றின் துணையின்றிச் சொட்டை ஒலிகளை (Clicks) ஒலித்தல் இயலும். தமிழ் ஒலிகள் அனைத்தும் மூச்சுக் காற்று வெளிவரும் நிலையில் தான் பிறக்கின்றன.

ஒலிகள் பிறப்பதற்குக் காரணமாக அமையும் உறுப்புகளின் செயற்பாட்டினை அடிப்படையாகக் கொண்டு ஒலி உறுப்புகளை ஒலிப்பான் (Articulators) எனவும், ஒலிப்பிடம் (Points of Articulation) எனவும் இருவகைப்படுத்தலாம். ஒலிப்பான்கள் ஓரிடத்திலிருந்து பிறிதோர் இடத்திற்குச் செல்லும்

தன்மையன. ஒலிப்பிடங்கள் ஒலிகளின் பிறப்பின் போது இடம்விட்டு நகரும் தன்மையற்றன.

தொண்டை, முன் தொண்டை, வாயறை, மூக்கறை ஆகிய பகுதிகளில் அமைந்துள்ள பல்வேறு ஒலி உறுப்புகளைக் கீழ்க்காணும் படம் சுட்டுகிறது.

1.	இதழ்	12.	மூக்கறை வாயில்
2.	பல்	13.	முன் தொண்டை
3.	நுனி அண்ணம்	14.	குரல்வளை மூடி
4.	இடையண்ணம்	15.	குரல்வளை நாண்கள்
5.	கடையண்ணம்	16.	குரல்வளை
6.	உள்நாக்கு	17.	தொண்டை
7.	நுனிநா	18.	மூக்சுக்குழல்
8.	நா விளிம்பு	19.	உணவுக்குழல்
9.	இடை நா	20.	மூக்கறை
10.	கடை நா	21.	வாயறை
11.	நா அடி		

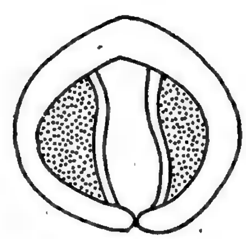
தொண்டை: தொண்டை மெல்லிய குருத்தெலும்புகளால் ஆகிய பகுதியாகும். நுரையீரல்களையும் தொண்டையையும் மூச்சுக்குழலே இணைக்கிறது. மூச்சுக்குழலும் குருத்தெலும்பு வளையங்களால் அமையப் பெற்ற உறுப்பாகும். மூச்சுக் குழலின் மேற்பகுதியிலுள்ள வளையம் மட்டும் முழு வட்டமாகவும் ஏனைய வட்டங்கள் குறை வட்டங்களாகவும் அமையப் பெற்றிருக்கும். மூச்சுக் குழலின் முழு வளையத்தின் மேற்பகுதியைத்தான் தொண்டை தன் இருப்பிடமாகக் கொண்டுள்ளது. தொண்டையின் அமைப்பு ஒரு பெட்டியைப்போன்று அமைந்திருக்கும். இதனுள் இரண்டு குரல்வளை நாண்கள் காணப்பெறும். இவ்விரு நாண்களுக்கிடையே காணப்பெறும் இடைவெளியே குரல்வளை (Glottis) எனப்படும்.

குரல்வளை நாண்கள் சுருங்கி விரியும் தன்மை உடையன. இவை சுருங்கும்போது மூச்சுக்காற்று முற்றிலும் தடைபட்டுவிடும். குரல்வளை நாண்கள் அடைபட்டிருக்கும் நிலையில் பிறக்கும் ஒலியே குரல்வளை அடைப்பொலி எனப்படும்.

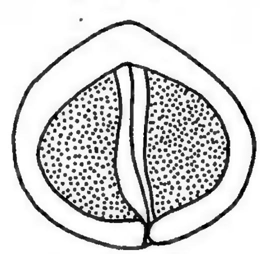
குரல்வளை நாண்கள் திறந்திருக்கும் நிலையில் மூச்சுக்காற்று குரல்வளை நாண்களில் எத்தகைய அதிர்வுகளையும் ஏற்படுத்துவதில்லை. குரல்வளை நாண்களில் அதிர்வுடன் பிறக்கும் ஒலிகள் ஒலிப்புடை ஒலிகள் (Voiced Sounds) எனவும், குரல்வளை நாண்களில் அதிர்வின்றிப் பிறக்கும் ஒலிகள் ஒலிப்பிலா ஒலிகள் (Voiceless Sounds) எனவும் கருதப்பெறும்.

குரல்வளை நாண்கள் முற்றிலும் திறக்காது சிறிய இடைவெளியுடன் அகன்றிருக்கும் நிலையில். முணுமுணுப்பொலிகள் (Murmer Sounds) பிறக்கின்

குரல்வளை

திறந்த நிலை

அடைப்பு நிலை

றன. இவ்வொலிகள் பிறக்கும் நிலையில் மூச்சுக் காற்று குரல்வளை நாண்களில் சிறிதளவு அதிர் வினை ஏற்படுத்தும். குரல்வளை நாண்கள் சிறிய இடைவெளியுடன் விறைப்பாக இருக்கும் நிலையில் இரகசிய ஒலிகள் (Wishper Sounds) பிறக்கின்றன. இவ்வொலிகள் பிறக்கும் நிலையில் குரல்வளை நாண் களில் எவ்விதமான அதிர்வும் ஏற்படுவதில்லை.

முன்தொண்டை: முன் தொண்டையானது தொண்டை, வாய் மற்றும் மூக்கறை ஆகியனவற்றை இணைத்துப் பேச்சுக்குழலை அமைக்கிறது. தொண் டையின் முன்பகுதியில் இதனை இறுக்கவும் கடை நாவால் தொண்டையின் பின்சுவரின் அருகே இதனைக் கொண்டு செல்வதற்கும் பொருத்துவதற் கும் முடியும். முன்தொண்டையின் முயற்சியால் பிறக்கும் ஒலிகள் முன்தொண்டை ஒலிகள் (Pharyngeal Sounds) எனப்படும். முன்தொண்டைப் பகுதி யில் குரல்வளை மூடி (Epiglottis) காணப்பெறும். இது உணவு உட்கொள்ளும்போது காற்றுக்குழலுக் குள் உணவுசெல்லாதவாறும் சுவாசித்தலின் போது உணவுக் குழலுக்குள் காற்று செல்லாதவாறும் செயற்படுகிறது.

முன்தொண்டையினை அடுத்து வாயறை, மூக் கறை ஆகியன அமைந்துள்ளன.

மூக்கறை: வாயிலிருந்து மேல்நோக்கிச் சென்று கீழே இறங்கி மூக்கில் முடியும் பகுதி மூக்கறை எனப் படும். நுரையீரலிலிருந்து வெளிவரும் மூச்சுக் காற்று முன்தொண்டையின் மேற்பகுதியிலிருந்து மூக்கறைக்குச் செல்லும் வழியே மூக்கறை வாயில் (Velic) எனப்படும். மூக்கறை வாயில் அடைத்திருக் கும் நிலையில் நுரையீரலிலிருந்து வெளிவரும் மூச்சுக் காற்று வாய்வழியாக வெளியேறும். இது திறந் திருக்கும் நிலையில் மூச்சுக்காற்று மூக்கறையினுள் சென்று நாசித்துவாரங்கள் (Nostrils) வழியாக வெளியேறுகிறது.

மெய்யொலிகள் பிறக்குங்கால் மூச்சுக்காற்று மூக்கறையில் எவ்விதத் தடையுமின்றி அமையப் பெறும். மூச்சுக்காற்று வாய்வழியாகச் செல்லமுடி யாதவாறு அடைபட்டிருக்கும் நிலையில் மூச்சுக் காற்று மூக்கறையிலிருந்து நாசித்துவாரங்கள் வழி யாக வெளிவரும் இந்நிலையில் பிறக்கும் ஒலிகள் மூக்கொலிகள் (மெல்லினம்) எனப்படும்.

சில ஒலிகள் ஒலிக்கப்பெறும்போது மூச்சுக்காற்று வாய் வழியாகவும் நாசித்துவாரங்கள் வழியாகவும் வெளியேறும். இங்ஙனம் பிறக்கும் ஒலிகள் மூக்கினச் சாயல் பெற்று விளங்குவதால் இவை மூக்கினச்சாயல் பெற்ற ஒலிகள் எனப்படும்.

வாயறை: நுரையீரல்களிலிருந்து வெளிவரும் மூச்சுக்காற்றை வேறுபட்ட பல ஒலிகளாக மாற்றும் பல பேச்சுறுப்புகள் அடங்கிய பகுதி வாயறையாகும். மூக்கினச்சாயல் பெறாது இப்பகுதியில் பிறக்கும் ஒலிகள் அனைத்தும் வாயொலிகள் (Oral Sounds) எனப்படும். வாயறைப் பகுதியில் ஏற்படும் தடை யினை அடிப்படையாகக் கொண்டு ஒலிகள் உயிர்கள் எனவும் மெய்கள் எனவும் கருதப்படுகின்றன.

அண்ணம்: அண்ணம் (Palate) மேற்பல் வரிசை யின் அடியிலிருந்து உள்நாக்கு (Uvula) வரை பரந் திருக்கும் கடினமாக பகுதி ஆகும். மேற்பல் வரி சையை அடுத்திருக்கும் பகுதி நுனி அண்ணம் (Alveolar Region) எனவும், நுனி அண்ணத்தினை அடுத்திருக்கும் மேற்பரப்பு இடையண்ணம் (Hard Palate) எனவும், இடையண்ணத்தினை அடுத்திருக்கும் பகுதி கடையண்ணம் (Soft Palate) எனவும் அண்ணம் மூன்று பகுதிகளை உடையது. நுனியண்ணம், இடை யண்ணம் ஆகிய இரண்டு பகுதிகளும் மிகவும் கடின மாகவும் கடையண்ணம் மென்மையாகவும் காணப் படும். கடையண்ணத்தின் கடைசிப்பகுதியில் உள் நாக்கு அமைந்திருக்கும். இடையண்ணம், கடையண் ணம் ஆகிய இருபகுதிகளும் முன் இடையண்ணம்,முன் கடையண்ணம், இடை இடையண்ணம், இடை கடை யண்ணம், பின் இடையண்ணம், பின்கடையண்ணம் என மும்மூன்று பிரிவுகளாகப் பாகுபாடு செய்யப் பெறும்.

கடையண்ணம் மூக்கறை வாயிலைத் திறப்பதையும் அடைப்பதையும் அடிப்படையாகக்கொண்டு, நுரை யீரல்களிலிருந்து வெளிவரும் காற்று, வாயறை வழி யாக வெளியேறி வாயொலிகளாக ஒலிப்பதும், அன்றி மூக்கறை வழியாகவெளியேறி மூக்கொலிகளாக ஒலிப் பதும் அமையப் பெறுகிறது. கடையண்ணம் மூக்கறை வாயிலை நோக்கி உயர்ந்திருக்கும் நிலையில் மூச்சுக் காற்று மூக்கறையினுள் செல்லவியலாது. கடையண் ணம் தாழ்ந்திருக்கும் நிலையில் மூக்கறை வாயில் திறக்கப்பட்டு மூச்சுக்காற்று மூக்கறையினுள் சென்று நாசித்துவாரங்கள் வழியாக வெளியேறும்.

நாக்கு: நாக்கு ஒலிப்பான்களுள் மிக முக்கியமான ஒன்றாகும். பேச்சுறுப்புகளில் அண்ணத்தை நோக்கி மேலே எழவும் வளையவும் நீளவும் குறுகவும் ஆற்ற லுடைய ஒரே உறுப்பு நாவாகும். நாவின் முற்பகுதி நுனிநா எனவும் நுனிநாவினை அடுத்தமைந்திருக்கும் பகுதி இடைநா எனவும் இதனை அடுத்த பகுதி கடைநா எனவும் சுட்டப்பெறும் நாவின் இரு ஓரப்

பகுதிகள் நாவிளிம்பு எனவும் கடைநாவினை அடுத்திருக்கும் நாவின் இறுதிப்பகுதி நா அடி எனவும் சுட்டப்பெறும்.

நாவின் நீட்சி, நாவின் உயரம் ஆகியவற்றை அடிப்படையாகக் கொண்டு உயிரொலிகள் வகைப் படுத்தப்பெறும். நா பல்லிலும் அண்ணத்தின் பல் வேறு பகுதிகளிலும் பொருந்தும் நிலையில் வேறுபட்ட மெய்யொலிகள் பிறக்கின்றன.

பல்: பற்கள் இரண்டு வரிசையாக நுனி அண்ணத்தைச் சுற்றி அமைந்திருக்கின்றன. பல் ஓர் அசையா ஒலி உறுப்பாகும். மேற்பல் வரிசையும் கீழ்ப் பல் வரிசையும் பல ஒலிகள் பிறப்பதற்கு ஒலிப்பிடங்களாக அமைந்தாலும், மேற்பல் வரிசையே பல ஒலிகள் பிறப்பதற்குப் பிறப்பிடமாக அமைந்துள்ளது.

இதழ்: இதழ்கள் மேலிதழ், கீழிதழ் என இரு வகைப்படும். இதழ் அசையும் ஒலி உறுப்பாகும். சில ஒலிகளை ஒலிப்பதில் கீழிதழும் வேறு சில ஒலிகளை ஒலிப்பதில் இரு இதழ்களும் செயற்படுகின்றன. கீழிதழைப்போல மேலிதழ் எந்த ஒலியையும் ஒலிப்பதில் தனித்துச் செயற்படுவதில்லை.

இதழ்கள் குவியப்பெறும் நிலையில் பிறக்கும் உயிரொலிகள் இதழ்குவி உயிர்கள் (Rounded Vowels) எனவும், இதழ் குவியப்பெறா நிலையில் பிறக்கும் உயிர்கள் இதழ் விரி உயிர்கள் (Unrounded Vowels) எனவும் வகைப்படுத்தப்பெறும்.

ஒலிப்பானும் ஒலிப்பிடமும்: மெய்யொலிகளை வகைப்படுத்துவதில் மூச்சுக் காற்றுத் தடைப்படும் இடங்கள் ஒலிப்பிடங்கள் எனவும், இவ்வொலிப்பிடங்களில் தடையை ஏற்படுத்தும் அசையும் பேச்சுறுப்புகள் ஒலிப்பான்கள் எனவும் கருதப்பெறும். உயிரொலிகள் பிறக்கும்போது மூச்சுக்காற்று எவ்விதத் தடையுமின்றி வெளியேறுவதால் உயிரொலிகளின் பிறப்பின்கண் ஒலிப்பிடங்கள் இல்லை. ஒலிப்பான், ஒலிப்பிடங்களின் எண்ணிக்கை ஒவ்வொரு மொழிக்கேற்ப அமையும். ஒலிப்பான் ஒலிப்பிடங்களைப் பல்வேறு பகுதிகளாகப் பிரிக்கும்போது ஒவ்வொரு பகுதிகளுக்கிடையே அறுதியிட்டு எல்லைக்கோடு அமைத்தல் மிகவும் கடினமானது.

ஓர் ஒலிப்பான் ஓர் ஒலிப்பிடத்தை அடைந்து முழுமையாக அன்றிக் குறைவான அடைப்பை உண்டாக்கி இயல்பாக மூச்சுக்காற்றை வெளியேற்றுமானால் அது இயல்பு ஒலிப்பு எனப்படும்.

உயிரொலிகளை வகைப்படுத்த நாவின் நீட்சி, நாவின் உயரம், இதழ்களின் நிலை ஆகிய மூன்றும் அடிப்படைகளாக அமைந்துள்ளன. மெய்யொலிகளின் பிறப்பின்போது ஒலிப்பான்கள் நெளிந்து வளைந்து செயற்படுகின்றன. ஒலிப்பான்கள் ஒலிக்கப்பெறும். ஒலிகளுக்கேற்ப ஒலிப்பிடத்தில் பொருந்துவது ஒலிப்பு முறை எனப்படும்.

இதழ்களின் இயக்கத்தால் பிறக்கும் ஒலிகள் இதழ் ஒலிகள் எனப்படும். கீழிதழ் ஒலிப்பானாகச் செயற்படும் கீழிதழையும் மேலிதழையும் வெளியே பிதுக்கி வைத்துக்கொள்ளும் நிலையில் இதழ்பிதுக்கொலியும் (Protruded Labial Sound) கீழிதழை மேலிதழோடு பொருத்தி அடைத்துத் திறக்கும் நிலையில் பல்லிதழ் ஒலியும் பிறக்கின்றன.

நுனி நாவின் இயக்கத்தால் பிறக்கும் ஒலிகள் நுனிநா ஒலிகள் (Apicals) எனப்படும். நுனி நா உயர்ந்து மேற்பல் வரிசையைப் பொருந்தும்போது பல்லொலியும், நுனியண்ணத்தைப் பொருந்தும்போது நுனியண்ண ஒலியும் (Alveolar Sound), இடையண்ணத்தினை நோக்கி வளைந்து அதனை உறும் நிலையில் வளைநா ஒலியும் (Retroflex Sound)பிறக்கின்றன.

இடைநா இடையண்ணத்தினை நோக்கி மேலெழுந்து தொடும் நிலையில் பிறக்கும் ஒலிகள் இடையண்ண ஒலிகள் (Palatal Sounds) எனப்படும். இவ்விடையண்ண ஒலிகள் இடையண்ணத்தின் மூன்று பகுதிகளுக்கேற்ப முன் இடையண்ண ஒலி (Pre Palatal Sound), இடை இடையண்ண ஒலி (Medio Palatal Sound), பின் இடையண்ணை ஒலி (Post Palatal Sound) என வகைப்படுத்தப்பெறும்.

கடையண்ணத்தினைக் கடை நா பொருந்தும் நிலையில் பிறக்கும் ஒலிகள் கடையண்ண ஒலிகள் (Velar Sounds) எனப்படும். கடை நா கடையண்ணத்தின் மூன்று பகுதிகளைத் தொடும் நிலையில் முறையே முன் கடையண்ண ஒலி, இடைக் கடையண்ண ஒலி, பின் கடையண்ண ஒலி ஆகியன பிறக்கின்றன.

பேச்சொலிகளை அதிர்வுடனும் அதிர்வின்றியும் பிறப்பாக்கம் செய்யும் பண்பு குரல்வளை நாண்களுக்கிருப்பதால் அவையும் ஒலிப்பிடமாகக் கருதப்பெறும். குரல்வளையில் பிறக்கும் ஒலிகள் குரல்வளை ஒலிகள் எனப்படும். இவை குரல்வளையின் மூன்று பகுதிகளில் பிறக்கும்நிலையினை அடிப்படையாகக் கொண்டு முன் குரல்வளை ஒலி, இடைக் குரல்வளை ஒலி, பின் குரல் வளை ஒலி என வகைப்படுத்தப் பெறும். ஏ.ஆ.

ஒலிகளின் சிறப்பியல்பு வகைப்பாடு: ஒலி தன்னுள் பல இயல்புகளைக் (Features) கொண்டுள்ளது.

ஓர் ஒலியனை மற்ற ஒலியன்களினின்றும் வேறு பிரித்தறிய உதவும் இயல்புகள் 'சிறப்பியல்புகள்' ஆகும்.

சிறப்பியல்புகளை ஆராய்ந்து கண்டறிந்தவர்களுள் உரோமன் சேகோப்சன் (Roman Jakobson), என்.எசு. துருபெட்சுகாய் (N.S.Trubetzkoy) என்னும் இருமொழியியல் அறிஞர்கள் முன்னோடிகள் ஆவர். சேகோப்சன், குன்னர் பாண்ட்டு (Gunnar Fant), மோரிசு ஆலே(Morris Halle)என்னும் மூன்று அறிஞர்களும் முதன்முதலில் 1952-இல் தம்நூலுள் (Preliminaries to speech analysis)12 பௌதிக இயல்புகளைக் காட்டியுள்ளனர்.

மோரிசு ஆலே முதன்முதலில் 1959-இல் உருசிய மொழிக்குச் சிறப்பியல்புகளைப் பயன்படுத்தினார். பின்னர், பல மொழியியல் அறிஞர்கள் சிறப்பியல்புகளில் பல மாற்றங்களைச் செய்தனர். அவர்களுள் நோம் சாம்சுகி (Noam Chomsky), மோரிசு ஆலே ஆகிய இருவரும் குறிப்பிடத்தகுந்தவர்கள். அவர்கள், 1968-இல் தங்கள் நூலொன்றில் (Sound Pattern of English), வேறு ஒரு சிறப்பியல்புத் தொகுதியினைக் குறிப்பிட்டனர். அதில் பௌதிக இயல்புகள், உணர்வு இயல்புகள் (Perceptive features), பிறப்பு இயல்புகள் (Articulatory features)ஆகியவை அடங்யுள்ளன.

பின்னர், 1971-இல் பீட்டர்லேடுபோகடு (Peter Ladefoged) என்பவர் வேறு ஓர் இயல்புத் தொகுதியினை (Preliminaries to linguistic phonetics) வெளிக்கொணர்ந்தார். இருப்பினும் சாம்சுகியும் ஆலேயும் கொண்டுவந்த சிறப்பியல்புகள், மொழியியலில் ஒரு சில மாற்றங்களுடன் பயன்படுத்தப்படுகின்றன. எனவே, இங்கு இவ்வியல்புகளின் வகைப்பாடே விளக்கப்படுகிறது.

ஒலி தன்னுள் பல இயல்புகளைக்கொண்டுள்ளது என்பதை எவ்வாறு அறியலாம்? எடுத்துக்காட்டாக ப், த், க் என்ற ஒலிகளையும் ப், ச், ய் என்ற ஒலிகளையும் ஒப்பிடும்பொழுது, முதல்வகை ஒலிகள், ஒலிப்பற்ற (Voiceless) அடைப்பொலிகள் என்று சொல்லலாம்; ஆனால், இரண்டாம் வகையை அவ்வாறு சொல்ல முடியாது. மேலும், ப், க், ல், ன் என்ற ஒலிகளை எடுத்துக் கொண்டால் ப், க் ஆகியவை அடைப்பொலிகள்; ல்-விளிம்பொலி; ன்-மூக்கொலி. ஒலிகள் தம்முள் பல இயல்புகளைக் கொண்டுள்ளதால்தான் இதுபோன்று ஒப்பிட்டுப் பார்க்க முடிகிறது. மேலும், ப்-என்னும் ஒலியைப் பற்றிச் சொல்லும்பொழுது, ஒலிப்பற்ற, இதழில் பிறக்கும் அடைப்பொலி என்று சொல்லப்படுகிறது. இங்குக் கூறப்பட்டுள்ள ஒலிப்பற்ற, இதழ் அடைப்பு ஆகியவை இவ்வொலியின் இயல்புகளேயாகும்.இதிலிருந்து ஒலி தன்னுள் பல இயல்புகளைக் கொண்டுள்ளது என்பதை அறியலாம்.

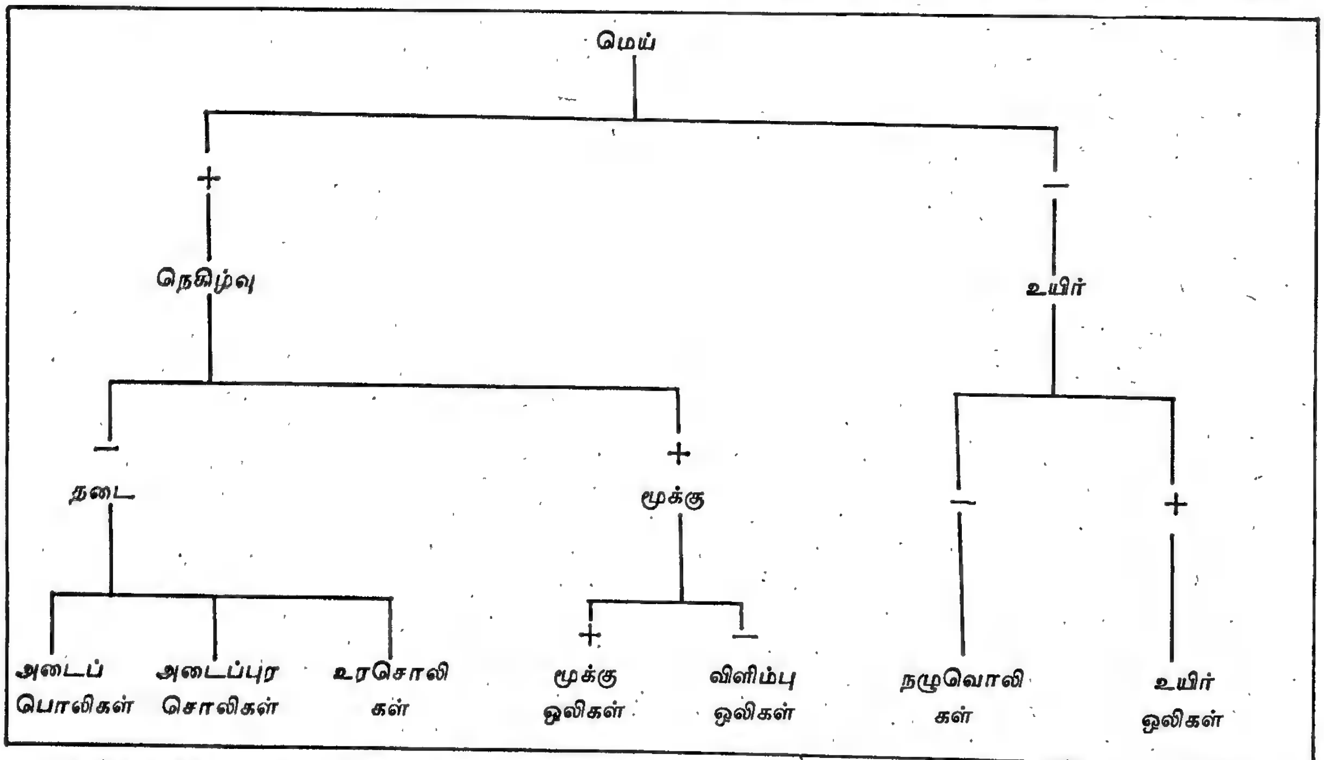
ஒலிகளை, அவற்றின் தன்மைக்கேற்றவாறு பல பிரிவுகளாகப் பிரிக்கலாம். அதாவது மெய்யொலிகள் எல்லாவற்றையும் (+ மெய்) ஒலிகள் என்று சொல்லலாம்; அல்லது அடைப்பொலிகளை மட்டும் எடுத்துக் கொண்டு அவற்றின் பொதுத்தன்மைக்கேற்ப (+ அடைப்பு) ஒலிகள் என்று பிரிக்கலாம். மூக்கொலிகளையெல்லாம் எடுத்துக்கொண்டு (+ மூக்கு) ஒலிகள் என்று சொல்லலாம். இப்பிரிவு இயல் பிரிவு (Natural class) என்று சொல்லப் படுகிறது. ஏனெனில், ஒரு இயல்பிரிவிலுள்ள ஒலிகள் ஒரு மொழியில் ஒரேவிதமான ஒலிமாற்றத்தை (Sound change) அடைகின்றன. எடுத்துக்காட்டாக, தமிழிலுள்ள ஒலிப்பிலா அடைப்பொலிகள் மூக்கொலிகளுக்குப் பின்னால் வரும்பொழுது ஒலிப்புள்ள அடைப்பொலிகளாக மாறுகின்றன. சிறப்பியல்புகளின் உதவியால் இம்மாற்றத்தை ஒரு விதியில் சொல்லிவிடலாம். மேலும், சிறப்பியல்புகள், இவ்வொலிகள் எல்லாம் ஒரு குறிப்பிட்ட தொகுதியைச் சேர்ந்தவை என்ற உண்மையை விளக்குகின்றன; அவ்வொலிகள் எல்லாம் ஒரு பொதுத் தன்மையைக் கொண்டுள்ளன என்பதையும் காட்டுகின்றன.

மொழிகளில் பல ஒலிகள் உள்ளன. தமிழில் 31 ஒலியன்கள் உள்ளன. எல்லா ஒலியன்களையும் எடுத்துக்கொண்டு ஒலியனியலை விளக்குவது சற்றுக் கடினமான வேலை. மேலும், இது சிக்கனமான விளக்கமாகவும் கருதப்படமாட்டாது. சிறப்பியல்புகளைப் பயன்படுத்துவதால், குறைந்த எண்ணிக்கைக் கொண்ட சிறப்பியல்புகளின் உதவியால் அதிக எண்ணிக்கை கொண்ட ஒலியன்களை ஒலியனியலில் விளக்க முடியும். எடுத்துக்காட்டாகத் தமிழில் உள்ள 31 ஒலியன்களை விளக்க 12 சிறப்பியல்புகள் போதுமானவை. எனவேதான், மொழியியலில் சிறப்பியல்புகள் பயன்படுத்தப்படுவது அவசியமாகக் கருதப்படுகிறது.

மேலும் இயல்புகள், மொழிகளுக்கிடையில் காணப்படும் ஒலிவேற்றுமையை எடுத்துக்காட்டக் கூடியன; மொழியிலுள்ள முக்கியமான மாற்றொலிகளை விளக்கக்கூடியன; ஒலியியல் நிலையில் வரன்முறை ஒலியியலை (Systematic phonetics) விளக்கும் தகுதியும் ஒலியனியல் நிலையில் சொற்களை வேறு பிரித்தறியக் கூடிய தகுதியும் உடையன,

சிறப்பியல்புகள், பேச்சு நோயியல் (Speech pathology) மொழி பயிலல், பரிசோதனை உளவியல் போன்ற துறைகளிலும் பயன்படுத்தப்படுகின்றன.

மொழியியல் முக்கியத்துவம் வாய்ந்த ஒலிகளை (Linguistically significant sounds) அடைப்பொலிகள் (Stops), அடைப்புரசொலிகள் (Affricates), உரசொலிகள் (Fricatives), மூக்கொலிகள் (Nasals) விளிம்பொலிகள் (Laterals), ஆடொலி (Trill), கட்டொலி (Flap), நழுவொலிகள் அல்லது அரை உயிர் (Glides or Semivowels), உயிரொலிகள் எனப் பிரிக்கலாம். இவ்வொலிகளைத் தடை (Obstruent), நெகிழ்வு (Sonorant), உயிர் (Syllabic) என்னும் மூன்று சிறப்பியல்புப் பிரிவுகளுக்குள் அடக்கலாம். அதாவது, அடைப்பொலிகள், அடைப்புரசொலிகள், உரசொலிகள் ஆகியவை (தடை) ஒலிகளாகும்; உயிரொலிகள் (உயிர்) ஒலிகளாகும்; மற்ற ஒலிகள் (நெகிழ்வு) ஒலிகளாகும். இதனை இங்குள்ள வரைபடத்தில் காணலாம்.

உயிரொலிகளை வகைப்படுத்த உதவும் இயல்புகளை இப்பொழுது காணலாம். உயிரொலிகளான இ, உ ஆகியவை பிறக்கும் பொழுது உண்டாகும் இடைவெளி மேலும் குறுகாமலும் குரல்வளை மடல்களின் அமைப்பு தங்குதடையில்லாத ஒலிப்பை (Voicing) உண்டாக்கக் கூடியதாகவும் உள்ள பொழுது பிறக்கும் ஒலிகள் உயிர் ஒலிகளாகும்.

உயிரொலிகள் பிறக்கும்பொழுது நா மேல், இடை, கீழ் என்னும் மூன்று நிலைகளை அடைகிறது. இ, ஈ, உ, ஊ என்னும் உயிரொலிகள் நாமேல் உயர்ந்தும், அ, ஆ என்னும் உயிரொலிகள் நா தாழ்ந்தும், எ, ஏ, ஒ, ஓ என்னும் உயிரொலிகள் நாஇவ்விரு நிலைகளுக்குமிடையிலுள்ள பொழுதும் பிறக்கின்றன. எனினும், இரு நிலைகளை மட்டும் எடுத்துக்கொண்டு மேற்குறிப்பிட்ட மூன்று நிலைகளில் பிறக்கும் உயிர் ஒலிகளைப் பிரித்தறியலாம். அதாவது, இ, ஈ, உ, ஊ என்பவை (+ மேல்) உயிர்கள் என்றும் அ, ஆ என்பவை (+ கீழ்) உயிர்கள் என்றும் எ, ஏ, ஒ, ஓ என்பவை (— மேல் — கீழ் உயிர்கள் என்றும் வகைப்படுத்தலாம்.

உயிரொலிகள் பிறக்கும்பொழுது நாவானது முன்னும் பின்னும் செல்கிறது. இம்மாற்றத்தைக் கொண்டும் உயிரொலிகளைப் பிரிக்கலாம். எடுத்துக்காட்டாக, உ, ஊ, ஒ, ஓ என்னும் உயிர்கள் நா பின் சென்று பிறப்பதால் (+ பின்) உயிர்கள் என்றும், இ, ஈ, எ, ஏ என்னும் உயிர்கள் நாமுன்னால் சென்று பிறப்பதால் (— பின்) உயிர்கள் என்று வகைப்படுத்தப்படும்.

உ, ஊ, ஒ, ஓ என்னும் உயிரொலிகள் இதழ் குவிந்து (Lib rounding) பிறப்பதால் (+ குவி) உயிர்கள் என்றும், இதழ் குவியாமல் பிறக்கும் ஒலிகள் (— குவி) ஒலிகள் என்றும் வகைப்படுத்தப்படும்.

ஆ, ஈ, ஊ, ஏ, ஓ என்னும் உயிரொலிகள் நீண்டு ஒலிப்பதால் (+ நீள்) அல்லது (+ அழுத்தம்) உயிர்கள் என்றும், குறுகி ஒலிக்கும் உயிரொலிகள் (— நீள்) அல்லது (அழுத்தம்) உயிர்கள் என்றும் வகைப்படுத்தப்படும்.

சில உயிரொலிகளையும் அவற்றை வகைப்படுத்தப் பயன்படும் இயல்புகளையும் கீழ்வரும் அமைப்பில் காணலாம்.

நீக்கம் ஒலிகள் என்றும் அடைப்புரசொலிகளை + சுணங்கு ஒலிகள் என்றும் வகைப்படுத்தலாம்.

நாவும் அண்ணமும் சுருங்குவதால் ஏற்படும் குறுகிய இடைவெளியில் காற்றுச் செல்லும்பொழுது உரசொலிகள் பிறக்கின்றன. அடைப்பின்றித் தொடர்ந்து ஒலிப்பதால் உரசொலிகளைத் தொடர் (Continuants) ஒலிகள் என்றும், அடைப்பு விலக்கப்படுவதால் பிறக்கும் அடைப்பொலிகளையும் அடைப்புரசொலிகளையும் தொடரொலிகள் அல்லாதவை (Non-continuants) என்றும் சொல்லலாம். எனவே உரசொலிகளை +தொடர் ஒலிகள் என்றும், அடைப்பொலிகளையும் அடைப்புரசொலிகளையும் — தொடர் ஒலிகள் என்றும் வகைப்படுத்தலாம். இம்

	அ	ஆ	இ	ஈ	உ	ஊ	எ	ஏ	ஒ	ஓ
உயிர்	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
மேல்	—	—	+	+	+	+	—	—	—	—
கீழ்	+	+	—	—	—	—	—	—	—	—
பின்	+	+	—	—	+	+	—	—	+	+
குவி	—	—	—	—	+	+	—	—	+	+
நீள்	—	+	—	+	—	+	—	+	—	+

மெய்யொலிகளை வகைப்படுத்த உதவும் இயல்புகளை இப்பொழுது காணலாம். நாவின் மேற்பரப்பு மேலெழுந்து அண்ணத்திற்கு (Palate) அருகில் செல்லும்பொழுது ஏற்படும் தடையால் (Obstruction) பிறக்கும் ஒலிகள் (+ மெய்) ஒலிகளாகும். இத்தடை முழுமையானதாகவோ அரைகுறையாகவோ அமையலாம். முழுத்தடையால் அடைப்பொலிகளும் அடைப்புரசொலிகளும் அரைகுறை அடைப்பால் உரசொலிகளும் பிறக்கின்றன.

அடைப்பொலிகளும் அடைப்புரசொலிகளும் முழுத்தடையால் பிறந்தாலும், அடைப்புத் திடீரென விலக்கப்படுவதால் (Abrupt release) அடைப்பொலிகளும் சுணங்கி விலகுவதால் அடைப்புர சொலிகளும் பிறக்கின்றன. எனவே, அடைப்பொலிகளை + திடீர்

மூன்று இயல்புகளையும் சில மெய்யொலிகளுக்குப் பயன்படுத்தியுள்ளதை இங்குக் காணலாம்.

	ப்	த்	ட்	க்	ச்
திடீர்நீக்கம்	+	+	+	+	—
சுணங்கு	—	—	—	—	+
தொடர்	—	—	—	—	—

ஒலிப்புத் தன்மையை இயற்கையாகக் கொண்டுள்ள (Inherent voicing quality) ஒலிகள் நெகிழ்வு

ஒலிகள் (Sonorants) என்று சொல்லப்படுகின்றன. மற்ற ஒலிகள் நெகிழ்வு அல்லாத ஒலிகள் (Non-sonorants) என்று சொல்லப்படும். உயிரொலிகள், நழுவு ஒலி கள் தட்டொலிகள், விளிம்பொலிகள், மூக்கொலிகள் ஆகியவை + நெகிழ்வு ஒலிகளாகும்.

இனி, மெய்யொலிகள் பிறக்கும் இடங்களைக் கொண்டு அவற்றை வகைப்படுத்த உதவும் இயல்பு களைக் காணலாம்.

வாய்ப்பகுதியை (Vocal tract) முன்பகுதி பின் பகுதியென இரண்டாகப் பிரித்து முன்பகுதியில் பிறக் கும் ஒலிகள் + முன் (Anterior) ஒலிகள் என்றும், பின்பகுதியில் பிறக்கும் ஒலிகளை (— முன்) (Non - anterior) ஒலிகள் என்றும் வகைப்படுத்தலாம்.

சில மெய்யொலிகள் நாநுனி மேலெழுந்து பிறக் கும். இவை + அணரி (coronal) ஒலிகள் என்றும், மற்ற ஒலிகளை — அணரி (non-coronal) ஒலிகள் என்றும் பிரிக்கப்படும். இவ்விரு இயல்புகளையும் இவை குறிப்பிடும் மெய்யொலிகளையும் கீழே காண லாம்.

எனவே இவ்வொலிகளை + மூக்கு ஒலிகள் என்று சொல்லலாம்.

நாவின் நடுப்பகுதி தாழ்ந்து உள்ளிருந்து வரும் காற்று நாவின் இரு விளிம்புகளாலோ (Sides) அன்றி ஒரு விளிம்பாலோ செல்வதால் பிறக்கும் ஒலிகள் + விளிம்பு (lateral) ஒலிகளாகும். (ல்), (ள்) என்னும் மெய் யொலிகள் + விளிம்பு ; (ர்), (ழ்) ஆகியவை (—விளிம்பு) ஒலிகளாகும். (மூக்கு) (விளிம்பு) ஆகிய இயல்புகள் வகைப்படுத்தும் ஒலிகளைக் கீழே காணலாம்.

நாவின் முன்பகுதி பரந்து பல்லினடியைத் தொடுவ தால் பிறக்கும் ஒலிகள் + பரப்பு (Distributed) ஒலி கள் என்றும், நாநுனி மேலெழுந்து அண்ணத்தைத் தொடுவதால் பிறக்கும் ஒலிகள்—பரப்பு ஒலிகள் என் றும் வகைப்படுத்தலாம்.

குரல்வளை மடல்கள் அதிர்வதால் (Vibration) பிறக்கும் ஒலிகள் + ஒலிப்பு ஒலிகளாகும்; குரல் வளை மடல்கள் அதிராமல் பிறக்கும் ஒலிகள் — ஒலிப்பு ஒலிகளாகும். [b], [d], [d] போன்றவை + ஒலிப்பு ; [p], [t], [k] போன்றவை —ஒலிப்பு ஒலிக ளாகும்.

	ப்	த்	ட்	ச்	க்	ம்	ந்	ண்	ஞ்	ல்	ள்	ழ்	ர்	வ்	ய்
முன்	+	+	—	—	—	+	+	—	—	+	—	—	+	+	—
அணரி	—	+	+	+	—	—	+	+	+	+	+	+	+	—	+

மேல், கீழ், பின் என்னும் இயல்புகள் உயிரொலி களை வகைப்படுத்த உதவுவன என்பது முன்னர்க் கூறப்பட்டது. மேல், பின் என்னும் இயல்புகள் சில மெய்யொலிகளைப் பிரிக்கவும் பயன்படுகின்றன. எடுத்துக்காட்டாக ஞ், ச் என்னும் மெய்யொலிகள் நாவின் முன் பகுதி உயர்ந்து பிறப்பதால் + மேல், — பின் ஒலிகள் என்றும் க், நாவின் பின்பகுதி உயர்ந்து பிறப்பதால் + மேல், + பின் ஒலி என்றும் வகைப்படுத்தலாம்.

மூக்கொலிகள் பிறக்கும்பொழுது பின்னண்ணம் (Velum) தாழ்ந்து காற்று மூக்கு வழியாகச் செல்லும்.

அதிக சத்தத்துடன் (Stridency) பிறக்கும் ஒலிகள் + உரப்பு (Strident) ஒலிகளாகும். இவ்வியல்பு, அடைப்புரசொலிகள், உரசொலிகள் ஆகியவற் றிற்கு மட்டும் பொருந்தும். அடைப்பொலிகளும் நெகிழ்வு ஒலிகளும் —உரப்பு (non-strident) ஒலிக ளாகும்.

குரல்வளை சுருங்குவதால் அதிக ஒலியுடன் (Aspiration) பிறக்கும் ஒலிகளான $[p^h]$, $[t^h]$, $[k^h]$

	ம்	ந்	ன்	ண்	ஞ்	ங்	ல்	ள்	ர்	ழ்
மூக்கு	+	+	+	+	+	+	—	—	—	—
விளிம்பு	—	—	—	—	—	—	+	+	—	—

	i	i:	e	e:	a	a:	o	o:	u	u:	p	b	t	d	t	t	c	j	k	g	v	s	m	n	n	n	l	l	l	r	y
உயிர்	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	−	−	−	−	−	−	−	−	−	−	−	−	−	−	−	−	−	−	−	−	−
நெகிழ்வு											−	−	−	−	−	−	−	−	−	−	−	−	+	+	+	+	+	+	+	+	+
ஒலிப்பு											−	+	−	+	−	−	−	+	−	+	+	−									
தொடர்											−	−	−	−	−	−	−		−	−	+	+	−	−	−	−	+	+	+	+	+
மேல்	+	+	−	−	−	−	−	−	+	+	−	−	−	−	−	−	+	+	+	+			−	−	−		+	−	−	−	+
பின்	−	−	−	−	+	+	+	+	+	+																					
கீழ்					+	+	−	−																							
நீள்	−	+	−	+	−	+	−	+	−	+																					
முன்											+		+		+	−							+	+	−		+	−	−	+	
அணரி											−	−	+	+	+								−	+							
விளிம்பு																										+	+	−	−		
பரப்பு													+		−																

போன்ற அடைப்பு மூச்சொலிகள் [Aspirated stops] + மூச்சொலி ஒலிகளாகும். மற்ற மூச்சொலியல்லாத ஒலிகளை (Unaspirated sounds) —மூச்சொலி ஒலிகள் என வகைப்படுத்தலாம்.

ஒலிப்புத் தசைகள் (Articulatory muscles) உச்சரிக்கப்படுவதால் பிறக்கும் ஒலிகள் + அழுத்தம் (Tense) ஒலிகளாகும். இவ்வொலிகள் ஒலிக்கும் நேரமும் அதிகமாக இருக்கும். [ப்ப்] [ச்ச்], (க்க்) போன்றவை + அழுத்தம் ஒலிகளாகும்; மற்றவை — அழுத்தம் ஒலிகளாகும்.

தமிழ் ஒலியன்களையும் அவற்றை வகைப்படுத்த உதவும் சிறப்பியல்புகளையும் முன்பக்க அமைப்பில் காணலாம். என்.இரா.

துணை நூல்கள்:

Annamalai, E., Phonology of Tamil Noun, H.F. Schiffman and M.C. Eastman (eds.), In Dravidian Phonological systems, South Asian studies programme, Institute of comparative and foreign area studies, University of Washington, Seattle, 1975.

Chomsky, N., and Morris Halle, The Sound Pattern of English, New York: Harper & Row, 1968.

Halle, M., The Sound Pattern of Russian Mouton, The Hague, 1959.

Laaefoged, P., Preliminaries to Linguistic Phonetics, Chicago, University of Chicago Press, 1971.

Jakobson, R., Fant, G., and M. Halle, *1961. Preliminaries to Speech Analysis, Cambridge, Massachusetts: The M I T press, 1961.

ஒலிம்பிக்கு விளையாட்டுகள்: ஒலிம்பியா என்னும் கிரேக்க நகரில் முதலில் தோன்றிய விளையாட்டுகள் ஒலிம்பிக்கு விளையாட்டுகள் எனப் பெயர் பெறும். இப்போட்டிகள் கி.பி. 6-ஆம் நூற்றாண்டு வரை கிரேக்க நாட்டில் நடைபெற்றன. அங்கே விளையாட்டுப் போட்டிகளும் நடைபெற்றன.

ஒலிம்பியாவில் பிலோப்சு (Pelops) என்பவரால் கி.மு. 1370-இல் விளையாட்டுப் போட்டிகள் நடத்தப் பட்டன. இப்போட்டிகள் 33 நூற்றாண்டுகளாக நடைபெற்றதற்கான சான்றுகள் உள்ளன. இருப்பினும் ஒன்பதாம் நூற்றாண்டின் இடைக்காலத்தில் இவை மறையத்தொடங்கின. எலிசு (Elis) நாட்டைச் சார்ந்த கிங் இபிடாசு (King Iphitos) என்பவர் அவ் விளையாட்டிற்குப் புத்துயிர் அளித்தார். அதனால் 'ஒலிம்பிக்கு அமைதி' (Olymic Peace) எனப்படும் போர்நிறுத்த ஒப்பந்தம் கிரேக்க நாடுகளுக்கிடையே

கிரேக்க நகரில் நடந்த ஒலிம்பிக்கு விளையாட்டுகள்

ஏற்பட்டது. இப்போர்நிறுத்தக் காலம் ஒலிம்பிக்கு ஆட்டங்கள் நடைபெறுவதற்கு மூன்று மாதங்களுக்கு முன் தொடங்கிப் போட்டிகள் முடிவடைந்து, வீரர்கள் தத்தம் நாடுகளுக்கு இடையூறின்றிச் செல்லும் வரை கொடுக்கப்பட்டிருந்தது. கிரேக்க மக்கள் தங்களுக்கிடையே ஏற்பட்டிருந்த வேறுபாட்டையும் போர் மனப்பான்மையையும் மறந்து போட்டிகளில் பங்கேற்றனர். அவர்கள் ஒலிம்பிக்குப் போட்டிகளுக்கும் தங்கள் புராணங்களுக்கும் வழிபடும் தெய்வங்களுக்கும் தொடர்பு உண்டென நம்பினர். அவர்கள் இப்போட்டிகளை வாழ்க்கைக்கு ஏற்ற ஒரு சிறந்த பயிற்சியாகக் கருதினர். போட்டிகளில் நட்புணர்வுடன் பங்கேற்றனர். அங்குப் போட்டியைக் காண வந்த எண்ணற்ற மக்களின் ஒருமித்த பாராட்டும் ஒலிவ மர இலையினாலான கிரீடமும்தான் வெற்றி பெற்றவர்களுக்கு அளிக்கப்பட்ட பரிசுகளாகும்.

ஒலிம்பிக்கு விளையாட்டுகள் நான்கு ஆண்டுகளுக்கு ஒருமுறை நடைபெற்றன. ஒவ்வொரு ஒலிம்பிக்கு விளையாட்டிலும் வெற்றி பெற்ற வீரரது பெயர் பதிவு செய்யப்பட்டுப் பாதுகாக்கப்பட்டது. இவ் விளையாட்டுகள் முடிவடைந்த நாளுக்கும் ஐந்தாம் ஆண்டுத் தொடக்கத்திற்கும் இடைப்பட்ட காலம் 'ஒலிம்பேய்டு' (Olympaid) என்றழைக்கப்பட்டது. இந்த ஒலிம்பேய்டு அவ்வாண்டில் வெற்றி பெற்றவரின் பெயரைப் பெற்று வெற்றி வீரர்களைப் பெருமைப் படுத்தியது.

கிரேக்க நாட்டிலுள்ள ஒலிம்பியா நகரில் இப்போது 'நவீன ஒலிம்பிக்கு கலைக்கழகம்' (Modern Olympic Academy) என்றழைக்கப்படும் மையம் இயங்கி வருகிறது. அங்கு விளையாட்டு வீரர்களுக்கும் பயிற்சியாளர்களுக்கும் கருத்தரங்குகள் நடைபெறுகின்றன.

விளையாட்டுப் போட்டிகளுக்குமுன் அமைதிக் காலமாக அறிவிக்க ஒலிவ இலையைக் கிரீடமாக அணிந்த அறிவிப்பாளர்கள் எட்டுத்திக்கிலும் அனுப்பப்பட்டனர். அவ்வறிவிப்பு புனிதப் போர் ஓய்வாகக் (Sacred Truce) கருதப்பட்டது. அது கிரேக்க நகர அரசுகளுக்கு இடையிலிருந்த கருத்து வேறுபாடுகளும் போர்களும் நிறுத்திவைக்கப்பட வேண்டிய அறிவிப்பாகும். போர் ஓய்வுக் காலம் தொடங்கி விளையாட்டுகள் முடிவடையும் காலம் வரை நாடுகளுக்கிடையிலான மனவேறுபாடுகளையும் போர் மனப்பான்மையையும் மக்கள் மறந்தனர்.

ஒலிம்பியாவில் கி.மு. 776 முதல் நடைபெற்ற முதல் ஒலிம்பிக்கு விளையாட்டிலிருந்து கி.மு. 728 இல் நடைபெற்ற 13-ஆம் விளையாட்டுகள் வரை- ஒரே நாளில் விளையாட்டரங்கப் பந்தயம் அல்லது ஒருவழி ஓட்டம் (Stadium Race or Single Course Race) மட்டும் நடைபெற்றன. பின்னர் நீண்டதூர ஓட்டங்களும், எறிதல், தாவுதல் போன்ற தடகளப் போட்டிகளும், ஒருவரோடொருவர் சண்டையிடும் குத்துப்போர் மற்போர் போன்ற போட்டிகளும் சேர்க்கப்பட்டுப் பல நாட்கள் நடைபெற்றன. முதலில் கிரேக்கர்களுக்கு மட்டும் என்றிருந்த நிலை பின்னர் மாறுதல் அடைந்தது. கிரேக்கர்கள், சிசிலியர் (Sicilians), கிரீடர் (Cretans) என்ற மற்ற இனத்தவருடனும் போட்டியில் பங்கேற்றனர்.

சியோறிசு (Chioris) என்பவன் 7-ஆம் நூற்றாண்டின் இடைக்காலத்தில் வெற்றிபெற்ற சிறந்த விளையாட்டு வீரன். இவன் நீளத்தாண்டல் போட்டியில் (Long Jump) 7 மீ .05 செ.மீ. தாண்டி வெற்றி பெற்றுள்ள சாதனையை அறியமுடிகிறது.

பிற்காலத்தில் வீரர்கள் பொருள்களையும் அன்பளிப்பாகப் பெறத் தொடங்கியமையால், விளையாட்டுப் போட்டிகளில் கையூட்டு மல்கி அவை சீர்குலையத் தொடங்கின. இதற்கு எடுத்துச்காட்டு கி.பி. 65-இல் நடைபெற்ற போட்டியில் நீரோ (Nero) தன்னோடு போட்டியிட இருந்த அனைவரையும் போட்டியிலிருந்து விலகிக் கொள்ளக் கட்டாயப் படுத்தி, பின் வெற்றி பெற்றதாகும்.

விளையாட்டுகளில் காட்டுமிராண்டிகளும் அடிமைகளும் பங்கேற்க அனுமதிக்கப்பட வில்லை. போட்டியிடுவோர் ஏற்றத்தாழ்வோ மற்ற வேறுபாடோ இன்றிப் பங்கேற்க அனுமதிக்கப்பட்டனர். இப்போட்டிகளில் வெற்றி பெறுபவர்கள் அடைந்த சிறப்புகளை உணர்ந்து, பேரரசர்கள்கூடத் தங்கள் உயர்வை எண்ணாது சாதாரணக் குடிமக்களோடு போட்டியிட்டனர். கி.பி. 17-இல் நடைபெற்ற 199-ஆம் ஒலிம்பிக்குப் பந்தயத்தில் பேரரசர் திபேரியசு (Emperor Tiberius) பங்குகொண்டு வெற்றி பெற்றார் என்பது சிறந்த எடுத்துக்காட்டாகும்.

போட்டி விதிகள்: விதிகள் மிகவும் கடுமையாக இருந்தன. போட்டியாளர்கள் ஒலிம்பியாவிற்கு விளையாட்டுப் போட்டி நாளுக்கு ஒரு மாதம் முன்னரே சென்று, கடுமையான பயிற்சியில் ஈடுபடவேண்டும். அவர்கள் அதற்கு முன்னரும் 10 மாதங்களாவது நல்ல பயிற்சி பெற்றதை உறுதிப்படுத்த வேண்டும். கொலையாளிகளும் கோவில்களில் கொள்ளையடித்தவர்களும் பங்கேற்க முடியாது. அதுபோலவே புனிதப் போர் ஓய்வை மீறியவர்களும் பங்கேற்க இயலாது. இத்தகைய குற்றத்தைச் செய்த இசுபார்ட்டா (Sparta)

அரசு கி.மு. 420-இல் நடைபெற்ற விளையாட்டுகளில் பங்கேற்க அனுமதிக்கப்படவில்லை.

போட்டிகளில் பங்கேற்க ஒரு விளையாட்டு வீரர் ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்டபின், போட்டியிலிருந்து தாமாக விலக அவர் அனுமதிக்கப்படுவதில்லை. போட்டியாளர்கள் அனைவரும் உடையேதுமின்றிப் பிறந்த உடலோடுதான் போட்டியிடவேண்டும். போட்டிகள் தொடங்குமுன், போட்டியாளர் அவர்தம் தந்தை, சகோதரர்கள், பயிற்சியாளர் அனைவரும் செயூசு (Zeus) கடவுட்சிலைமுன் உறுதிமொழி எடுத்துக் கொள்ள வேண்டும். பெண்கள் போட்டிகளைப் பார்க்கக்கூட அனுமதிக்கப்படவில்லை. பருவமடையாத சிறுமிகள் அனுமதிக்கப்பட்டனர். ஒரே ஒரு பெண் மதகுரு மட்டும்தான் அனுமதிக்கப் பட்டார்.

முதல் ஒலிம்பியேடிற்கு 1169 ஆண்டுகளுக்குப்பின் கி.பி. 393-இல் 293-ஆம் ஒலிம்பியேடு நடைபெற்றது. அதுவே அன்றைய் கடைசி ஒலிம்பியேடாகவும் ஆகிவிட்டது. ஏனென்றால் அப்போது அரசாட்சியிலிருந்த உரோமப் பேரரசன் தியோடாசியாசி (Theodosiosi) கி.பி. 394-இல் ஒலிம்பிக்கு விளையாட்டுகளின் தடைச்சட்டத்தைச் செய்ற்படுத்தினான்.

நில அதிர்ச்சியினால் கி.பி. 6-ஆம் நூற்றாண்டில் ஒலிம்பியா உருக்குலைந்து சின்னபின்னமாயிற்று. பின்னர் பல நூற்றாண்டுகளுக்கு ஒலிம்பிக்கு விளையாட்டுகள் நடைபெற இயலவில்லை. இப்போட்டிகளைப் புதுப்பிக்கப் பலர் பல நாடுகளிலிருந்தும் முனைந்தனர். அவர்களுள் மிகவும் குறிப்பிடத்தக்கவர் கி.பி. 1793-இல் முயன்ற கட்சு மட்சு (Guts Muts) என்ற செருமானியரும் இங்கிலாந்தைச் சார்ந்த டாக்டர் பென்னி புரூக்கு (கி.பி. 1850 - Dr. Benny Brooke), எர்னெசுடு கர்டியசு (Ernest Curtius) என்பவருமாவர். எர்னெசுடு கர்டியசின் பேச்சும் ஒலிம்பிக்குப் பற்றிய ஆராய்ச்சிகளும் படைத் துறைப்பணித் தலைவர் (Major) உவாகலிசு சப்பாசு (Euangelis Zappas) என்ற கிரேக்க செல்வந்தரைத் தம் செல்வம் அனைத்தையும் ஒலிம்பிக்கிற்காகச் செலவு செய்யுமளவிற்கு மாற்றிவிட்டது எனலாம். இவரது முயற்சியாலும் பொருளுதவியாலும் 'ஒலிம்பியா' என்றழைக்கப்பட்ட விளையாட்டுப் போட்டிகள் ஏதென்சில் (Athens) கி.பி. 1859, 1870, 1875, 1887 ஆகிய நான்கு ஆண்டுகளில் நடைபெற்றன. இவையே முறையாக நல்ல முன்னேற்பாடுகளுடன் செய்யப்பட்டு, ஒலிம்பிக்கு மறுமலர்ச்சிக்கு வழி செய்த முதல் போட்டிகளாக அமைந்தன.

இக்கால ஒலிம்பிக்கு: ஒலிம்பிக்கு விளையாட்டுகளுக்குப் புத்துயிர் கொடுத்து மறுமலர்ச்சி அடையச் செய்த பெருமை இக்கால ஒலிம்பிக்கு விளையாட்டுகளின் தந்தை என்றழைக்கப்படும் பிரான்சு (France) நாட்டைச் சார்ந்த பியாரி டி குபெர்ட்டினைச்(Pierre de Cubertin) சாரும். பண்டைய ஒலிம்பிக்கு விளையாட்டுகள் தடைப்பட்டு, சுமார் 1500 ஆண்டுகளுக்குப் பின் இவ்விளையாட்டுகளைப் புதுப்பிக்கும் முயற்சிகள் வெற்றி பெற்றன.

பாரிசில் கி.பி. 1892-இல் நடைபெற்ற 'உடற் பயிற்சியின் வரலாறு' என்ற கருத்தரங்கில், குபெர்ட்டினது ஒலிம்பிக்கு விளையாட்டுகளைப் புதுப்பிக்க வேண்டும் என்ற கருத்து வலியுறுத்தப்பட்டது. அது நல்ல வரவேற்பைப் பெற்றது. சூன் 16 முதல் 23 வரை பாரிசில் நடைபெற்ற அக்கூட்டத்தில் 34 நாடுகளின் நல்லாதரவுடன் ஒலிம்பிக்குப் போட்டிகள் புதுப்பிக்கப்பட வேண்டுமென்பது முடிவு செய்யப் பட்டது. சூன் 23-இல் அனைத்து நாடுகளின் ஒலிம்பிக்குக் குழு (International Olympic Committee) அமைக்கப்பட்டு, கி.பி. 1896-இல் ஏதென்சில் முதல் நவீனகால ஒலிம்பிக்கு விளையாட்டுகள் நடத்த முடிவு செய்யப்பட்டது. குபெர்டின் அனைத்து நாடுகளின் ஒலிம்பிக்குக் குழுவின் தலைவராக 1925 வரை இருந்தார்; விளையாட்டுகளின் முன்னேற்றத்திற்காகப் பாடுபட்டார். இன்றும் ஒலிம்பிக்குப் பந்தயச் சுடர் ஏற்றி, அதனைத் தாங்கி முதலில் செல்லும் ஓட்ட வீரர் குபெர்ட்டின் தூண் (Stele) முன்னின்று மரியாதை செய்த பின்னரே பந்தயங்கள் தொடங்கப்படுகின்றன.

ஒலிம்பிக்கு இயக்க அமைப்பு: ஒலிம்பிக்குப் பந்தயங்களை நான்காண்டுகளுக்கொருமுறை செவ்வனே நடத்துவதற்கும், விளையாட்டுகளையும் விளையாட்டுப் போட்டிகளை நடத்தும் அனைத்து அமைப்புக்களையும் ஊக்குவிப்பதற்கும், உலக நாடுகளிலுள்ள விளையாட்டு வீரர்களிடையே நட்புணர்வைப் பேணுவதற்கும் ஆவன செய்ய ஒலிம்பிக்கு அமைப்பு செயற்படுகின்றது. இதன் முக்கிய மூன்று பிரிவுகளாவன: (1) அனைத்து நாடுகளின் ஒலிம்பிக்குக் குழு (The International Olympic Committee), (2) அனைத்து நாடுகளின் விளையாட்டுக் கழகங்களின் கூட்டமைப்பு (The International Sports Federation), (3) தேசிய ஒலிம்பிக்குக்குழு (The National Olympic Committee).

அனைத்து நாடுகளின் ஒலிம்பிக்குக் குழு இதன் தலைமையகம் சுவிட்சர்லாந்தில் இலாசேன் (Lausanne) என்னும் இடத்தில் உள்ளது. ஒவ்வோர் உறுப்பு நாடும் மூன்றுக்கு மிகாமல் இதில் உறுப்பினர்களைக் கொண்டிருக்கும்.

பொதுக்குழு இதன் தலைவரைத் தேர்ந்தெடுக்கும். அவர் எட்டு ஆண்டுகளுக்குப் பதவி வகிப்பார்; திரும்பவும் நான்கு ஆண்டுகளுக்குத் தேர்ந்தெடுக்கப் படலாம். மூன்று துணைத்தலைவர்களும் ஐந்து உறுப்பினர்களும் இருப்பர். இக்குழு 'ஆட்சிக் குழு' (Executive Board) ஆகும். ஒலிம்பிக்கு அமைப்பின் செயற்பாடுகளை இக்குழு ஆட்சி செய்யும்.

அனைத்து நாடுகளின் விளையாட்டுக் கழகங்களின் கூட்டமைப்பு: இதன் முக்கிய பொறுப்புகள் சட்டங்களை இயற்றுவதும் விளையாட்டுகளை வளர்ப்பதும் விளையாட்டுப் போட்டிகளை நடத்துவதும் ஆகும். விளையாட்டின் தொழில் நுணுக்கங்களை மேம்படுத்துவதும் இதன் கடமையாகும். ஒலிம்பிக்கு இயக்கமும் ஒலிம்பிக்குப் போட்டிகளைச் சார்ந்த விளையாட்டு நுணுக்கங்கள் தொடர்புறாத அனைத்தும் அனைத்துநாடுகளின் ஒலிம்பிக்குக் குழுவின் கட்டுப்பாட்டிலிருக்கின்றன. ஒலிம்பிக்கு விளையாட்டுகளில் இடம்பெறும் விளையாட்டுகள் சார்ந்த அனைத்து நாடுகளின் கூட்டமைப்புகளுடன் அனைத்து நாடுகளின் ஒலிம்பிக்குக்குழு கூட்டாட்சி செய்கின்றது.

தேசிய ஒலிம்பிக்குக் குழு: இப்போது நூற்று நாற்பதுக்கு மேலான நாடுகளின் ஒலிம்பிக்குக் குழுக்கள் அனைத்து நாடுகளின் ஒலிம்பிக்குக் குழுவின் ஒப்புதலைப் பெற்றுள்ளன. தேசிய ஒலிம்பிக்குக் குழு அந்தந்த நாட்டு எல்லைகளின் பேராளராக ஒலிம்பிக்கு இயக்கத்தில் பங்கு கொள்கின்றன. இக்குழுதான் ஒரு நாட்டின் விளையாட்டு வீரர்களை ஒலிம்பிக்குப் பந்தயங்களுக்குப் பதிவு செய்கின்ற உரிமையைப் பெற்றுள்ளது. இது விளையாட்டுகளின் வளர்ச்சிக்குப் பாடுபட வேண்டும். இக்குழு தத்தம் நாட்டில் விளையாட்டுப் போட்டிகளில் வேற்றுமை பாராட்டலையும் அரசியல் ஊடுருவலையும் தவிர்க்கப் பாடுபடும். அந்நாட்டில் ஒலிம்பிக்குச் சின்னம் (Olympic Emblem) சீருடன் பயன்படுத்தப்படுதலையும் கண்காணித்தலையும் செய்வது இதன் கடமையாகும்.

இக்கால ஒலிம்பிக்குச் சட்டங்கள்: பங்கு கொள்ள வயது வரம்பு கிடையாது. ஒரு நாட்டின் குடியுரிமை பெற்றவர்களே அந்நாட்டின் மூலம் பங்கேற்கலாம். ஒவ்வொரு நாடும் ஒவ்வொரு போட்டிக்கும் அதிக அளவாக மூன்று விளையாட்டு வீரர்களை அனுப்பலாம். மதம், இனம், அரசியல் போன்ற வேறுபாடுகள் காட்டப்படமாட்டா. 16 நாட்களில், அனைத்துப் போட்டிகளும் முடிவடைய வேண்டும். போட்டிகள் தனி விளையாட்டு வீரர்களுக்கிடையே நடைபெறுமாகையால் (நாடுகளுக்கிடையிலல்ல) வெற்றிப் புள்ளிகள் கணக்கிடப்படமாட்டா. ஒலிம்பிக்கு விளையாட்டுகளை நடத்துகின்ற உரிமை ஒரு நகருக்குத் தான் வழங்கப்படுமே அன்றி அந்நாட்டிற்கன்று. ஒலிம்பியேடின் (Olympiad) முதல் ஆண்டிலேயே ஒலிம்பிக்கு விளையாட்டுகள் நடைபெற வேண்டும்.

அடிப்படைக் கொள்கைகள்: ஒலிம்பிக்கு விளையாட்டுகள் நான்கு ஆண்டுகளுக்கொருமுறை நடைபெறும். பொழுதுபோக்கிற்காகவும் மனமகிழ்ச்சிக்காகவும் போட்டியிடுபவர்களே பங்குகொள்ள அனுமதிக்கப்படுவர். விளையாட்டுகள் நடைபெறாமலிருக்கலாம். ஆனால் அதன் நடைமுறைகளும் கால அளவும் மாறாது. ஒலிம்பிக்கு விளையாட்டுகள் ஏதென்சு நகரில் கி.பி. 1896-இல்நடைபெற்ற அவ்வாண்டிலிருந்தே ஒலிம்பியேடுகள் கணக்கிடப்படும் ஆண்டாகக் கொள்ளப்படுகின்றன. அனைத்து நாடுகளின் ஒலிம்பிக்குக் குழுதான் ஒலிம்பிக்கு விளையாட்டுகள் நடைபெறும் இடத்தை முடிவு செய்யும்.

ஒலிம்பிக்கு விளையாட்டுகளில் தடகளப் (Track and Field) போட்டிகள், சண்டைப் போட்டிகள் (Combative Sports), குதிரையேற்றப் போட்டிகள் (Equestrian Sports), உடற்பயிற்சிகள் (Gymnastics), நீச்சல் கலைப் போட்டிகளே (Art Competitions) நடைபெற வேண்டும்.

ஒலிம்பிக்குக் கொடி: குபெர்ட்டின் கருத்தின்படி ஒலிம்பிக்குக்கொடி 1913-இல் உருவாக்கப்பட்டது. இருப்பினும் ஆண்ட்வெர்ப்பில் (Antwerp) 1920-இல் நடைபெற்ற ஒலிம்பிக்கு விளையாட்டுகளின் போதுதான் முதன்முதலில் விளையாட்டரங்கத்தில் ஒலிம்பிக்குக் கொடி ஏற்றிவைக்கப்பட்டது.

இக்கொடி வெண்பட்டாலான துணியாலானது. இதில் இடமிருந்து வலம் நீலம், மஞ்சள், கறுப்பு, பச்சை, சிவப்பு என்று ஐந்து வண்ணங்களில் ஒன்றோடொன்று பின்னிய நிலையில் ஐந்து வட்டங்கள் அமைக்கப்பட்டிருக்கும். இவ்வைந்து வட்டங்களும் ஐந்து கண்டங்களையும் ஐந்து வண்ணங்கள் பல நாட்டுக் கொடிகளையும் குறிப்பிடும் வகையில் அமைக்கப்பட்டுள்ளன.

ஒலிம்பிக்கின் குறிக்கோள்: கி.பி. 19-ஆம் நூற்றாண்டின் இறுதியில், பிரான்சு நாட்டு மதகுரு திடான் (Father Didan, 1840-1900) அந்நாட்டின் விளையாட்டு வளர்ச்சிக்காகப் பாடுபட்டார். அவர்தான் முதன்முதலில் தம் மாணவ விளையாட்டு வீரர்களின் உடையில் அதிக விரைவு, அதிக உயரம், அதிக வலிமை என்று பொறித்து, விளையாட்டு வீரர்களின் குறிக்கோளாக அவை அமையச் செய்திருந்தார். பின்னர், இவரது நண்பர் குபெர்ட்டினால்

பரிந்துரை செய்யப்பட்டு, 1894-இல் ஜூன் 23, நடைபெற்ற கூட்டத்தில் ஒலிம்பிக்குக் குறிக்கோளாக அவை ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டன.

ஒலிம்பிக்கு விளக்கு; 1928-இல் ஆம்சுடர்டாமில் நடைபெற்ற 9-ஆம் ஒலிம்பிக்கு விளையாட்டுகளின் போது முதன்முதலில் உரிய சடங்குகளுடன் ஒலிம்பிக்கு விளக்கு ஏற்றி வைக்கப்பட்டது. மிகப்பெரிய அளவிலான இவ்விளக்கு விளையாட்டுப் போட்டி அரங்க நுழைவு வாயிலில் அமைக்கப்பட்டிருந்தது. அதன்பின்னர், இலாசுஏஞ்சலிசில் 1932-இலும் பெர்லினில் 1936-இலும் நடைபெற்ற ஒலிம்பிக்குகளில் ஆராயப்பட்டு எல்லோராலும் ஏற்றுக்கொள்ளப் பட்டது.

ஒலிம்பிக்கு விளக்கு, ஒலிம்பிக்கு இசைப்பாடல், கிரேக்க கடவுளர்க்கு வழிபாடு என்று சடங்குகள் முதற் கட்டமாக முடிவடைய, விளக்கு தாங்கிச் செல்லும் ஓட்டவீரர் நவீனகால ஒலிம்பிக்கின் தந்தை குபெர்ட்டினின் நினைவுத்தூண்முன் நின்று வணங்கி மரியாதை செலுத்திய பின்னர், மூன்றாம் கட்டமாக ஒலிம்பிக்கு விளையாட்டரங்கத்தில் வந்து அடைய, போட்டிகள் முறையாகத் தொடங்கப்படுகின்றன. இது ஒலிம்பிக்குத் தொடக்க விழாவின் புனிதச் செயலாக அமைக்கப்படுகிறது. போட்டிகள் சிறப்புற நடந்தேறக் கடவுளை வணங்கும் வழிபாடாக அமைகிறது.

பரிசுகள்: வெற்றி வீரர்கள் பதக்கங்களும் சான்றிதழ்களும் பரிசாகப் பெறுகின்றனர். குறிப்பிட்ட போட்டியில் முதல் ஆறு இடங்களைப் பெற்ற அனைவரும் சான்றிதழ் பெறுகின்றனர்.

பதக்கங்கள்: எல்லாப் பதக்கங்களும் 60. மி.மீ விட்டமும், 3 மி.மீ. கனமும் கொண்டு வட்டவடிவில் அமைக்கப்படுகின்றன. முதல் இரண்டு பரிசுகளுக்கான பதக்கங்களும் 92.5 விழுக்காடு வெள்ளியால் செய்யப்படுகின்றன. அதன்பின் முதல் பதக்கம் குறைந்தது 6 கிராம் தங்கமுலாம் பூசப்படுகிறது. மூன்றாமிடத்திற்குரிய பதக்கம் வெண்கலத்தால் செய்யப்படுகிறது.

பதக்கங்கள் போட்டியின் முடிவில் போட்டி நடைபெறுகின்ற இடத்திலேயே அனைத்து நாடுகளின் ஒலிம்பிக்குக் குழுத் தலைவரால் வழங்கப்படும். அவ்வமயம் வெற்றி பெற்ற மூவரின் நாட்டுக் கொடி ஏற்றிவைக்கப்பட்டு, முதலிடம் பெற்றவரின் நாட்டுப் பண் இசைக்கப்படும். ஒலிம்பிக்கில் வெற்றிபெற்ற அனைவரின் பெயர்களும் அந்த ஒலிம்பிக்கு அரங்கச் சுவர்களில் பொறிக்கப்படுகின்றன.

ஒலிம்பிக்கில் பங்கேற்ற அனைத்துப் போட்டியாளர்களுக்கும் ஒவ்வொரு நாட்டு ஒலிம்பிக்குக் குழுவாலும் ஒப்புதல் பெற்று வந்த அதிகாரிகளுக்கும் நடுவர்கள், காலம் கணிப்பவர்கள் (Time keepers) ஆகியோருக்கும் ஒலிம்பிக்கு விழாப் பதக்கமும் சான்றிதழும் வழங்கப்படும். பரிசுப் பொருள்கள் மீதமிருப்பின் அவை அனைத்து நாடுகளின் ஒலிம்பிக்குக்குழு விடம் ஒப்படைக்கப்பட வேண்டும்.

தொடக்க விழா: தொடக்க விழா உலகில் நடைபெறுகின்ற இளைஞர்களின் மிகப் பெரிய விழா ஒலிம்பிக்குத்தான் என்பதை உலகறியச் செய்கின்றது. இவ்விழா நிகழ்ச்சிகள் கடுமையாக வரையறுக்கப்பட்டுள்ளன. இதன் புனிதத் தன்மையும், சடங்கு முறைகளும் போற்றப்பட வேண்டியவையாதலால், ஒவ்வோர் ஒலிம்பியேடிற்கும் தொடர்பு உண்டாக்கி, அமைதியான சூழ்நிலையில் அனைத்து நாடுகளைச் சேர்ந்த இளைஞர்களும் மிக்க மகிழ்வோடு பங்கேற்கும் மிகச் சிறந்த விழாவாக அமைகிறது. பலருக்குத் தங்களது வாழ்நாளில் கிடைக்கும் மிகப்பெரிய பேறாகக் கருதுமளவிற்குப் புனிதச் சூழல் (Solemnity) கடைப்பிடிக்கப்படுகிறது.

பங்கு கொள்ளும் அனைத்து நாடுகளின் கொடிகளும் விளையாட்டரங்கத்தைச் சுற்றி நடப்பட்டு, உலக ஒற்றுமை உணர்த்தப்படுகின்றது. அனைத்து நாடுகளின் ஒலிம்பிக்குக் குழுவின் தலைவரும், ஒலிம்பிக்கு அமைப்புக் குழுவின் தலைவரும் ஒலிம்பிக்கு நடைபெறும் நாட்டுத் தலைவரை வரவேற்று, இருக்கைக்கு அழைத்துச் செல்வதோடு விழா தொடங்குகிறது. அவர் அங்குச் சென்று நின்றவாறிருக்க, அந்நாட்டுப் பண் இசைக்கப்படுகிறது. பின்னர், கிரேக்க நாட்டு வீரர்கள் முன் செல்ல, மற்ற நாட்டவர்கள் ஆங்கில அகரவரிசையில் பின்தொடர்ந்து அணிவகுத்துச் செல்ல, ஒலிம்பிக்கு நடத்துகின்ற நாட்டவர்கள் இறுதியில் செல்வர்.

ஒலிம்பிக்கு அமைப்புக் குழுவின் தலைவர்அனைத்து நாடுகளின் ஒலிம்பிக்குக் குழுவின் தலைவரை அனைவர்க்கும் அறிமுகம் செய்து வைப்பார். பின்னர், அவர் ஒலிம்பிக்கு நடைபெறும் நாட்டின் தலைவரை ஒலிம்பிக்கைத் தொடங்கி வைக்குமாறு வேண்டுவார். அந்நாட்டின் தலைவர் முறைப்படி அதனைத் தொடங்கி வைப்பார். உடனே ஒலிம்பிக்குப் பாடல் இசைக்க ஒலிம்பிக்குக் கொடிபறக்கவிடப்படும்.

அந்நகரத்தின் தந்தை (Mayor) தலைவரோடிணைந்து, மேடையில் முன்னர் ஒலிம்பிக்கு நடைபெற்ற இடத்தின் பேராளரிடமிருந்து ஒலிம்பிக்குக் கொடியைப் பெற்றுக் கொள்வார். அவ்வமயம் ஒலிம்

பிக்குச் சுடர் தாங்கிவரும் வீரர்கள் அரங்கத்திற்குள் ஓடி வருவர். ஒலிம்பிக்குச் சுடர் ஏற்றிவைக்கப்பட்டு, விளையாட்டுப் போட்டிகள் முடியும் வரை எரிந்து கொண்டிருக்கும்.

விளக்கு ஏற்றியவுடன், ஒலிம்பிக்கு நடத்துகின்ற நாட்டு வீரர் தங்கள் நாட்டுக் கொடியை ஏந்தி நிற்க, மற்றொரு வீரர் ஒலிம்பிக்கு உறுதிமொழியை எடுப்பர். அதைத் தொடர்ந்து அந்நாட்டைச் சார்ந்த நடுவர் ஒருவர் மேடைக்கு வந்து உறுதிமொழியை எடுத்துக் கொள்வார். அவர்கள் யாவரும் சட்டங்களுக்குக் கட்டுப்பட்டு நடப்பர் என்பதே உறுதிமொழியின் சுருக்கம். அந்நாட்டின் நாட்டுப்பண் இசைத்த பின்னர் வீரர்கள் கலைந்து செல்ல, ஒலிம்பிக்கு விளையாட்டுகள் தொடங்குகின்றன.

நிறைவு விழா: தொடக்க விழாவில் அணிவகுத் திருந்ததுபோல, விளையாட்டு வீரர்கள் ஒலிம்பிக்குச் சுடரைச் சுற்றி நிற்க, அனைத்து நாடுகளின் ஒலிம்பிக்குக் குழுத் தலைவர், ஒலிம்பிக்கு அமைப்புக் குழுத் தலைவர், நகரத் தந்தை மூவரும் தலைமை மேடையில் நிற்பர்.

கிரேக்க நாட்டுப்பண் இசைக்கப்படும். ஒலிம்பிக்கு நடைபெற்ற நாட்டுக் கொடி ஏற்றப்படும். அதனருகில் கிரேக்கக் கொடியும் அடுத்த ஒலிம்பிக்கு நடைபெறவிருக்கின்ற நாட்டுக் கொடியும் ஏற்றிவைக்கப்படும். கொடியேற்றும்போது அந்நாட்டுப்பண் இசைக்கப்படும்.

அனைத்து நாடுகளின் ஒலிம்பிக்குக் குழுத் தலைவர் அடுத்த நான்கு ஆண்டுகளுக்குப் பின்னர் விளையாட்டுகள் நடைபெறும் இடத்தை அறிவித்து, அதற்கு எல்லா நாட்டு இளைஞர்களையும் அழைப்பார். பின்னர், ஒலிம்பிக்குச் சுடர் அணைக்கப்பட்டு, ஐந்து பீரங்கி முழக்கங்களோடு கொடிகள் இறக்கப்படுகின்றன; விளையாட்டுகள் நிறைவு பெறுகின்றன.

கோடைக்கால - குளிர்கால ஒலிம்பிக்கு விளையாட்டுகள்: பாரிசில் 1924-இல் நடைபெற்ற எட்டாம் ஒலிம்பிக்கு விளையாட்டுகளிலிருந்து கோடைக்கால ஒலிம்பிக்கு விளையாட்டுகள் (The Summer Olympic Games) என்றும், குளிர்கால ஒலிம்பிக்கு விளையாட்டுகள் (The Winter Olympic Games) என்றும் இரு வகையாக ஒலிம்பிக்கு விளையாட்டுகள் நடைபெறுகின்றன.

16 நாட்கள் நடைபெறும் கோடைக்கால ஒலிம்பிக்கு விளையாட்டுகள் ஒலிம்பிக்கு ஆண்டின் ஏதேனுமொரு மாதத்தில் நடைபெறுகின்றன. தடகளப் போட்டிகளும் நீச்சல் போட்டிகளும் கூடைப்பந்து, கைப்பந்து போன்ற குழு விளையாட்டுகளும் இடம் பெறுகின்றன. ஒலிம்பிக்கில் ஒரு குழு விளையாட்டு இடம் பெற வேண்டுமாயின், அவ்விளையாட்டு குறைந்தது உலகிலுள்ள மூன்று கண்டங்களைச் சேர்ந்த நாற்பது நாடுகளிலாவது சிறப்படைந்திருக்க வேண்டும். இப்போட்டிகளில் இப்போது நூற்று நாற்பதுக்கும் மேற்பட்ட நாடுகளைச் சார்ந்த பல்லாயிரக்கணக்கான ஆண், பெண் போட்டியாளர்கள் பங்கேற்கின்றனர். 1900-ஆம் ஆண்டு முதல்தான் பெண்கள் போட்டியில் அனுமதிக்கப்பட்டுள்ளனர். இருபாலருக்கும் பெரும்பாலும் போட்டிகள் தனித் தனியே நடைபெறினும், குதிரை ஏற்றப் போட்டியும் படகுப் போட்டியும் (Yachting) இருபாலருக்கும் பொதுவானவையாகும்.

குளிர்கால ஒலிம்பிக்கு விளையாட்டுகள் கோடைக் கால ஒலிம்பிக்கு விளையாட்டுகள் நடைபெறுகிற ஆண்டிலேயே சனவரி அல்லது பிப்பிரவரித் திங்களில் நடைபெறுகின்றன. 12 நாட்கள் நடைபெறும் இப்போட்டிகளில் பனிச்சறுக்குப் புதைமிதி (Figure Skating), பனிக்கட்டி வளைகோற் பந்தாட்டம் (Ice Hockey), பனிநடை(Skieing), விரைவுப்பனிச்சறுக்குப் புதைமிதி (Speed Skating) போன்ற ஏழு போட்டிகள் நடைபெறுகின்றன. இவற்றுள் பனிக்கட்டி வளைகோற் பந்தாட்டம் ஆண்களுக்கு மட்டும்தான் நடைபெறுகிறது. மற்றைய போட்டிகள் இருபாலருக்கும் தனித் தனியே நடைபெறுகின்றன.

ஒலிம்பிக்கில் இந்தியா: இதுவரை 23 ஒலிம்பிக்குப் போட்டிகள் நடைபெற்றுள்ளன. 12-ஆம், 13-ஆம் ஒலிம்பிக்குகள் இரண்டாம் உலகப் போரின் காரணமாக 1940 (தோக்கியோ), 1944 (இலண்டன்) -ஆம் ஆண்டுகளில் நடைபெறவில்லை.

பாரிசு, பெர்லின், இலண்டன், இலாசுஏஞ்சல்சு ஆகிய நான்கு நகரங்களில் இரண்டிரண்டு முறைகள் ஒலிம்பிக்குகள் நடைபெற்றுள்ளன. இதுவரை 88-ஆண்டுகளில் நடைபெற்றுள்ள ஒலிம்பிக்குப் போட்டிகளில் இந்தியா வளைகோல் விளையாட்டுப் (Hockey) போட்டியில்தான் இதுவரை 11 பதக்கங்களைப் பெற்றுள்ளது (தங்கம் - 8, வெள்ளி - 1, வெண்கலம் - 2), தடகளப் போட்டியில் 'பறக்கும் சீக்கியர்' (Flying Sikh), என்று சிறப்புப் பெற்றுள்ள இந்தியர் மில்கா சிங்கும் 'தங்கமங்கை' (Golden Girl) என்றழைக்கப்படும் பி.டி.உசாவும் நான்காம் இடத்தைதான் பெற்றுள்ளனர். ஆனால், அமெரிக்கா மொத்தம் 1686 பதக்கங்களைப் பெற்று முதல் இடத்தைப் பெற்றுள்ளது.

இன்றைய நிலை: அரசியல் பகைமையும் தனி ஆள் வேறுபாடுமின்றி, அனைவரும் சமமான நிலையில் போட்டியிட வேண்டுமென்பது ஒலிம்பிக்கின் தலையாய குறிக்கோளாக இருப்பினும், அரசியல் பகைமையும் நிறவெறியும் பிற பல காரணங்களும் ஒலிம்பிக்கிற்கு இடையூறு ஏற்படுத்திய சூழலைக் காணமுடிகிறது. மூனிச்சில் 1972-இல் நடைபெற்ற 20-ஆம் ஒலிம்பிக்கின்போது பாலத்தீனியத் தீவிரவாதிகள் 11 இசரவேல் வீரர்களைக் கொன்று விட்டனர். உருசியா (Russia), அமெரிக்கா ஆகிய இரண்டு வல்லரசு நாடுகளும் இப்போதுள்ள அரசியற் பின்னணியில் 'பங்கு கொள்ளாமை' என்ற ஓர் இயக்கத்தை உருவாக்கியுள்ள நிலைமையும் ஏற்பட்டுள்ளது. அமெரிக்காவைச் சார்ந்த நாடுகள் 1980-இல் மாசுகோவில் (Moscow) நடைபெற்ற ஒலிம்பிக்கையும், உருசியாவைச் சார்ந்த நாடுகள் 1984-இல் இலாசுஏஞ்சல்சில் நடைபெற்ற ஒலிம்பிக்கையும் பங்கு கொள்ளாமல் தவிர்த்துள்ளன.

ஒலிம்பிக்கின் எதிர்காலம்: மாசுக்கோவில் 1980-இலும் இலாசுஏஞ்சல்சில் 1984-இலும் நடைபெற்ற ஒலிம்பிக்குகளில் பல நாடுகள் பங்கு கொள்ளாமல் விலகி நின்றமையால், இனி நடைபெறவிருக்கின்ற ஒலிம்பிக்குகள் ஒலிம்பிக்கின் பிறப்பிடமாகிய கிரேக்க நாட்டிலேயே நடைபெற வேண்டும் என்ற முயற்சியை இப்போது மேற்கொண்டிருக்கின்றனர். இதன் பொருட்டு 1981-இல் குழு ஒன்று அமைக்கப்பட்டது. இம்முயற்சிக்குக் கிரேக்க நாட்டுப் பிரதமர் முக்கிய பங்காற்றியுள்ளார்.

இது குறித்துக் கிரேக்க நாடு சென்று ஆய்வு நடத்திய குழு இவ்விளையாட்டுகள் நிலையாகக் கிரேக்க நாட்டில் நடைபெறஎல்லா வசதிகளும் உள்ளன என்று கருத்துத் தெரிவித்துள்ளது. அந்நாடு ஒலிம்பிக்கு விளையாட்டுகளை நடத்த 1250 ஏக்கர் நிலத்தைக் கொடுக்க இசைந்துள்ளது.

ஒலிம்பிக்கு விளையாட்டுகள் நடைபெற்ற ஆண்டுகளும் நகரங்களும்:

ஒலிம்பிக்கு	ஆண்டுகள்	நகரங்கள்
1	1896	ஏதென்சு (Athens)
2	1900	பாரிசு (Paris)
3	1904	புனிதலூயி (St. Louis)
4	1908	இலண்டன் (London)
5	1912	இசுடாக் ஓம் (Stockholm)
6	1916	பெர்லின் (Berlin)
7	1920	ஆண்டுவெர்ப்பு (Antwerp)
8	1924	பாரிசு (Paris)
9	1928	ஆம்சுடர்டாம் (Amsterdam)
10	1932	இலாசு ஏஞ்சல்சு (Los Angeles)
11	1936	பெர்லின் (Berlin)
12	1940	தோகியோ (Tokyo) பின்னர், எல்சிங்கி (Helsinki). இரண்டாம் உலகப் போர் காரணமாக விளையாட்டு நடைபெறவில்லை.
13	1944	இலண்டன் (இரண்டாம் உலகப் போர் காரணமாக விளையாட்டு நடைபெறவில்லை)

14	1948	இலண்டன்
15	1952	எல்சிங்கி
16	1956	மெல்பர்ன் (Melbourne)
17	1960	உரோம் (Rome)
18	1964	தோகியோ
19	1968	மெக்சிகோ (Mexico)
20	1972	மியூனிச்சு (Munich)
21	1976	மாண்டிரியால் (Montreal)
22	1980	மாசுக்கோ (Moscow)
23	1984	இலாசு ஏஞ்சல்சு

பொ.கு.

ஒலிம்பியா தொன்மையான ஒலிம்பிக்கு ஆட்டங்கள் தோன்றிய இடம். இது மேற்குப் பெலப்பனேசியாவில் (Peloponnese) அயோனியக் கடலிலிருந்து 16 கி.மீ. தொலைவிலமைந்துள்ளது. ஒலிம்பியாவில் (Olympia) தொன்மையான ஆலயமும் உள்ளது. இவ்வூர் அல்பியாசு (Alfios) என்னும் ஆறும் கலாதியசு (Kladies) என்னும் ஆறும் கூடுமிடத்தில் அமைந்துள்ளது. இன்றைய ஒலிம்பியா வளமையான நீர்வளமும் நிலவளமும் அடர்ந்த மரங்களும் பெற்றுத் திகழ்கிறது.

சியசு கோயில் – ஒலிம்பியா

ஒலிம்பியாவின் தொன்மையை அறியப் பல அகழாய்வுகள் இக்காலத்தில் மேற்கொள்ளப்பட்டன. முதன் முதலில் கி.பி. 1829-ஆம் ஆண்டில்தான் இங்கு அகழாய்வுகள் நடத்தப்பட்டன. பிரான்சு நாட்டுத் தொல்லியலறிஞர்கள் இவ்வகழாய்வுகளில் ஈடுபட்டனர். சியசு (Zeus) என்னும் கடவுளின் கோயில் அகழாய்வில் வெளிப்படுத்தப்பட்டது. இது சூபிட்டர் (Jupitor) எனவும் கூறப்படும். ஒலிம்பியாவில் கி.மு. 2000-த்திற்கும் கி.மு. 600க்கும் இடைப்பட்ட தொன்மைச் சின்னங்கள் பல கண்டுபிடிக்கப்பட்டுள்ளன. இங்குள்ள கோயில் கி.மு. 1000-ஆம் ஆண்டைச் சார்ந்தது. ஒலிம்பியா முதன்முதலில் பிசா (Pisa) நகரின் ஆளுமைக்குட்பட்ட பகுதியாக விளங்கியது. பின்னர் கி.மு. 570-இல் எலிசு (Elis) இசுபார்ட்டா (Sparta) ஆகிய நகரங்களின் ஆளுமைக்குட்பட்ட பகுதியாக மாறியது. இவ்வூர் சமயத் திருவிழாக்களுக்கும் விளையாட்டுகளுக்கும் புகழ் பெற்றதாக அக்காலத்தில் விளங்கியது.ஒலிம்பியாவில் கி.மு. 800-ஆம் ஆண்டு முதல் கி.மு. 400 வரை தொடர்ந்து நான்கு ஆண்டுகளுக்கு ஒருமுறை விளையாட்டுப் போட்டிகள் நடைபெற்றன.

பிரான்சு நாட்டின் அகழாய்வுத் துறையினர் மேற்கொண்ட அகழாய்வுகளால் சியசு கோயிலின் அமைப்பை அறிய முடிந்தது. இக்கோயிலைச் சார்ந்த சிற்பங்கள் மிக்க பட்டைத் தொகுதிகள் மூன்றும் கண்டுபிடிக்கப்பட்டன. இச்சிற்பத் தொகுதிகள் பாரிசில் இலாவோர் (Louvre) அருங்காட்சியகத்தில் வைக்கப்பட்டுள்ளன. செருமானியத் தொல்லியல் அறிஞர்கள் கி.பி. 1875–81-ஆம் ஆண்டுகளில் அகழாய்வுகள் இங்கு மேற்கொண்டனர். இவர்கள் சில இடங்களில் அகழாய்வுகளும் பல இடங்களில் மாதிரிக் குழி ஆய்வுகளும் மேற்கொண்டு இவ்வூரின் தொன்மையை வெளிப்படுத்தினர். மிகப்பெரும் அள

வில் 1936-ஆம் ஆண்டு அகழாய்வுகளை மீண்டும் செருமானியர்கள் இங்கு நடத்தினர். இரண்டாம் உலகப் போரின் விளைவாக இவ்வகழாய்வுகள் அப்போதைக்கு நிறுத்தி வைக்கப்பட்டன. பின்னர் 1952-இலும், 1960-இலும் செருமானியர்கள் அகழாய்வுகள் நடத்தி இப்பகுதியின் தொன்மைகளைக் கண்டறிந்து உலகிற்கு உணர்த்தினர். இவ்வகழாய்வுகளில் ஒலிம்பிக்கு விளையாட்டு அரங்கம், சியசு கோயில்,பல்வேறு தொன்மையான கட்டடங்கள் ஆகியவை கண்டுபிடிக்கப்பட்டன.

கிரேக்கப் பெருந்தெய்வமாகிய சியசுவின் கோவில் நாற்கோண அமைப்பையுடையது; ஏறக்குறைய 182.9 மீ. பக்க அளவுகளையுடையது. இக்கோயிலின் வடக்கில் குரோனசு (Cronus) என்ற குன்றும் மற்ற மூன்று பகுதிகளில் சுவர்களும் எல்லைகளாக அமைந்துள்ளன. இதன் உட்பகுதியில் ஈரா (Hera) என்ற கோயிலும் வழிபாட்டுத் தீக்குண்டமும், படையல் மேடையும், கருவூலங்களும், அலுவலகக்கட்டடங்களும் இருந்தன. வெளிப்பகுதியில் உடற்பயிற்சி செய்யும் இடங்களும், விருந்தினர் விடுதிகளும் குளியலறைகளும், பார்வையாளர்களுக்கான பல்வேறு கட்டடங்களும் இருந்தன. ஒலிம்பியாவிலுள்ள கட்டடங்களுள் சியசு கோயில் மிகப்பெரிய கட்டடமாக விளங்கியது. இக்கோயில் கி.மு. 460-இல் கட்டப்பட்டது. எலிசு நகர இலிபோன் (Libon) என்ற கட்டடக்கலை அறிஞர் இக்கோயிலைக் கட்டினார். இப்பகுதியில் கிடைக்கும் ஒருவகை சுண்ணாம்புக் கலவை மண்ணால் இக்கோயில் கட்டப்பட்டது. சுவரின் மேல் வெள்ளைச் சுண்ணாம்பால் மேற்பூச்சு பூசப்பட்டுள்ளது. கோயிலின் முன்பகுதியில் 6 தூண்களும் உட்புறம் பக்கப் பகுதிகளில் 13 தூண்களும் இருந்தன. இக்கோயில் முன் மண்டபம், கருவறை, புறமண்டபம் ஆகியவற்றைக் கொண்டு திகழ்ந்தது.கருவறை மூன்று பகுதிகளாகப் பிரிக்கப்பட்டு இரண்டு வரிசையில் பெரிய தூண்கள் கூரையைத் தாங்கும் வண்ணம் அமைக்கப்பட்டுள்ளன. கருவறைப்பகுதி இருதள அமைப்பை உடையது. கூரை சலவைக் கல்லால் அமைக்கப்பட்டது. இக்கோயிலின் சிற்பங்கள் இன்று ஒலிம்பியாவிலுள்ள அருங்காட்சியகத்தில் வைக்கப்பட்டுள்ளன. கோயிலின் முன்புற மஞ்சடைப்புப் பகுதியில் பல சிற்பங்கள் காணப்பட்டன. அவற்றுள் குறிப்பிடத்தக்கன தேரோட்டப் போட்டியில் கலந்து கொள்ளத் தயாராகும் பிலோப்சு (Pelops) ஓயினோமசு (Oenymaus) போன்றோரின் சிற்பங்கள் ஆகும். இவ்விருவரைச் சார்ந்த குழுக்கள் பந்தயத்திற்குத் தயாராகும் நிலையில் காணப்பட்டன. கோயிலின் பின்புற மஞ்சடைப்புப் பகுதியில் இலாப்திசு (Lapiths) சென்டார்சு (Centaurs) என்ற இருவருக்கிடையில் பெரிதோசு (Perithous) என்பவளை மணப்பதற்காக ஏற்பட்ட போரினை விளக்கும் சிற்பங்கள் காணப்பட்டன. இச்சிற்பங்கள் காண்பதற்கு மிக அழகாகக் காட்சியளிக்கின்றன. இவற்றை வடித்தவர் யாரென்று அறியமுடியவில்லை.

சியசு கோயிலின் உட்பகுதியில் தங்கத்தாலும் தந்தத்தாலும் செய்யப்பட்ட சியசு என்ற சூபிட்டரின் சிலை இருந்தது. இச்சிலையைப் பிதியசு என்னும் சிற்பி வடித்தார். உலக அதிசயங்களுள் ஒன்றாக இச்சிலை கருதப்பட்டது. (காண்க: ஏழு அதிசயங்கள்) இச்சிலை காண்பவரின் கண்ணையும் கருத்தையும் கவரும் வகையில் இருந்தது. இது ஓர் அரியணையின் மீது அமர்ந்த நிலையிலிருந்தது. இச்சிலை கி.பி. 5-ஆம் நூற்றாண்டில் அழிந்துவிட்டது. இக்கோயில் பகுதியில் நடந்த அகழாய்வுகளில் தந்தப் பொருள்களும் வெள்ளி, கண்ணாடி ஆகியவற்றால் செய்யப்பட்ட பொருள்களும், பல கருவிகளும், களிமண் அச்சு வார்ப்புகளும் கிடைத்தன. பானைகள் பெருமளவில் கிடைத்தன. ஒரு மட்கலத்தில் எழுத்துப் பொறிப்புக் காணப்பட்டது. 'நான் பிதியசுவின் சொத்து' என்ற வாசகம் அம்மட்கலத்தில் காணப்பட்டது.

சூபிடர் (அல்லது) சியசு கோயிலின் முன் தீமேடை ஒன்று இருந்தது எனப் பலர் கருதி வந்தனர். ஆனால் இது ஈரா (Hera) கோயிலின் பக்கத்திலிருந்ததை அறிஞர்கள் கண்டுபிடித்தனர். இத் தீ மேடை நீள்வடிவமானது. இதன் மேலே செல்வதற்குப் படிக்கட்டுகள் காணப்பட்டன. இம்மேடைக்கு அடியில் சாம்பல் நிறைந்து காணப்பட்டது. இது, சூபிட்டரை வழிபட எரிக்கப்பட்ட விலங்குகளின் சாம்பல் என அறிஞர்கள் கருதினர். தீமேடையின் உயரம் 6.7 மீட்டராகும்.

ஒலிம்பியாவிலுள்ள மிகப் பழமையான கோயில்களுள் மற்றொன்று ஈராவினுடையது. முதலில் சூபிட்டர் கோயிலும் ஈரா கோயிலும் இணைந்தே இருந்தன. பின்னர் ஈரா கடவுளுக்குத் தனியாக கி.மு. 11 அல்லது 10-ஆம் நூற்றாண்டில் கோயில் கட்டப்பட்டது எனக் கருதினர். ஆனால் இக்காலத்தில் இதனை அறிஞர்கள் மறுத்துள்ளனர். இக்கோயில் கி.மு. 600-இல் கட்டப்பட்டது. இது நீளமான அமைப்புடைய கோயிலாகும். கோயிலின் பின்பகுதியில் ஆறு தூண்களும் பக்கப்பகுதிகளில் பதினாறு தூண்களும் காணப்பட்டன. இத்தூண்கள் முதலில் மரத்தாலும் பின்னர்க் கல்லாலும் செய்யப்பட்டவை. தோரிக் கலைநுட்பங்கள் இத்தூண்களில் காணப்படுகின்றன. இக்கோயிலில் கி.பி. 2-ஆம் நூற்றாண்டு வரை ஒரு மரத்தூண் இருந்ததாகக் கூறப்படுகிறது.

இக்கோயிலின் சுவர் களிமண் செங்கற்களால் கட்டப் பட்டது. கருவறையில் இரண்டு வரிசையில் தூண்கள் காணப்பட்டன. கருவறைச் சுவர்களுடன் இணைந்த தூண்களும் இருந்தன. ஈரா என்ற பெண் தெய்வம் அமர்ந்த நிலையிலும் சூபிட்டர் நின்ற நிலையிலும் இக்கோயிலில் இருந்ததாக கி.பி. 2-ஆம் நூற்றாண் டைச் சார்ந்த பாசுனியாசு (Pousunias) என்ற கிரேக்கப் பயணி குறிப்பிட்டுள்ளார்.

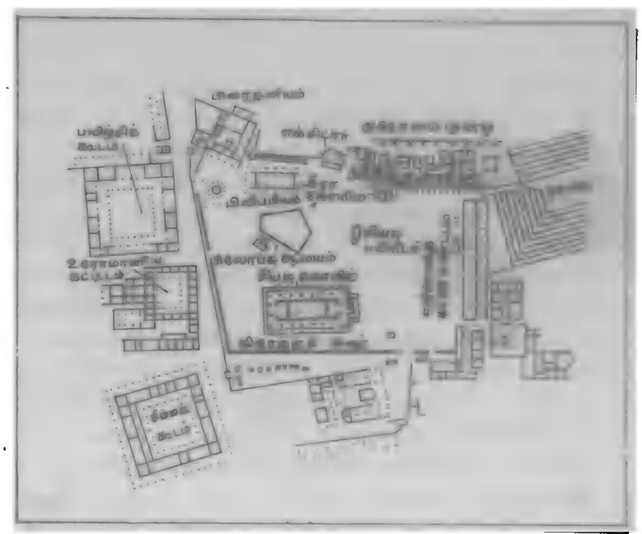
குரோனசு மலைச்சரிவின் அடிப்பகுதியில் தொடர்ச்சியாக 72 கருவூல அறைகள் காணப்படு கின்றன. இவை சிறு சிறு கட்டடங்களாகும். இவை ஒலிம்பிக்கு விளையாட்டுகளில் கலந்து கொண்டு வெற்றி பெற்றவர்கள் தங்களின் நன்றியை சூபிட்டச் ருக்குத் தெரிவிப்பதற்காகக் கட்டிய கட்டடங்கள் ஆகும். இதில் பல விலைமிக்க பொருள்களையும் அவர்கள் வைத்துச் சென்றனர்.

ஈரா கோயிலுக்கும் சியசு (சூபிடர்) கோயிலுக் கும் இடையில் ஆல்திசு (Altis) என்ற பகுதி உள்ளது. இங்கு எலின் (Elean) நகர வீரன் பிலோப்சின் வழி பாட்டு ஆலயமும் உள்ளது. சுவர்கள் சூழ்ந்த இவ் வாலயம் கூரையின்றிக் காணப்பட்டது. மரங்கள் வளர்ந்துள்ள இப்பகுதியில் சிலைகள் பல காணப் பட்டன.

கருவூலக் கட்டடங்களுக்குக் கீழ்ப்பகுதியில் தாய்த் தெய்வக் கோயிலொன்றும் காணப்பட்டது. இது கி.மு. 4-ஆம் நூற்றாண்டைச் சார்ந்தது. தாய்த் தெய்வ வழிபாடு உரோமானியர் காலத்தில் அழிந்து பட்டது. மாசிடோனியாவின் அரசர் பிலிப்பு ஒலிம் பியாவில் வட்ட வடிவமான கட்டடம் ஒன்றைக் கட்டினார். இது பிலிப்பியம் (Philippeum) எனக் கூறப்படுகிறது. இரண்டாம் பிலிப்பு கிரேக்கர்களைச் சாயிரோனியா என்னும் (Chaeronea) இடத்தில் கி.மு. 338-இல் தோற்கடித்தமைக்காக இக்கட்டடத் தைக் கட்டினார். இக்கட்டடத்தில் தந்தம், தங்கம் ஆகியவற்றாலான இரண்டாம் பிலிப்பு அலெக் சாந்தர், அவர்தம் குடும்பத்தினர் ஆகியோர் சிலை கள் காணப்பட்டன.

ஆல்திசுப் பகுதிக்கு வடமேற்கே பிரைதனியம் (Prytaneum) என்ற கட்டடம் உள்ளது. எரிந்த சாம்பல் மேடு இங்குக் கண்டுபிடிக்கப்பட்டது. இக் கட்டடம் ஒலிம்பிக்கு வியைாட்டில் கலந்து கொண்ட வர்களின் விருந்தினர் மாளிகையாக விளங்கியது. எரோடசு அட்டிகா (Herodes Atticas) தன் மனைவி இரிகில்லா (Regilla) நினைவாக எக்சிட்ரா (Exedra) என்ற கட்டடத்தைக் கட்டினார். இது அரைவட்ட வடிவமானது. இக்கட்டடத்திலிருந்து ஏறக்குறைய இருபது சிலைகள் கண்டெடுக்கப்பட்டன. இவை அட்டிகாவினுடையதும் உரோமானியப் பேரரசர் களான ஆட்ரியன், அந்தோனியசுபயசு போன்றோ ருடையதும் ஆகும்.

எதிரொலித் தூண்கள் என்ற தூண்கள் ஒலிம்பி யாவில் கண்டுபிடிக்கப்பட்டன. இவை வண்ணம் தீட் டப்பட்ட தூண்களாகும். இத்தூண் பகுதியில் நின்று கூக்குரலிட்டால் அக்குரல் ஏழு அல்லது அதற்கு மேற் பட்ட எண்ணிக்கையில் எதிரொலிக்கும். எனவே இத் தூண்கள் இப்பெயர் பெற்றன. இத்தூண்கள் வரிசை யாக கி.மு.400-இல் கட்டப்பட்டன. ஒலிம்பிக்கு விளை டின் சட்டதிட்டங்களை மீறியவர்கள் சேன்சு (Zanes) என்ற சியசுவின் சிலைகளைப் பணம் செலவழித்து அமைக்கவேண்டும். அகழாய்வுகளில் இதுபோன்ற சிலைகளின் உடைந்த பகுதிகள் 16 கிடைத்தன.

ஒலிம்பியா–புனித இடப்பகுதியின் தரைப்படம்

ஆல்திசுவின் தெற்கில் தோரிக் கட்டடங்களான ஆலோசனை மன்றம் ஒன்று காணப்பட்டது. இது இரண்டு கட்டடங்களை ஒருங்கிணைத்துக் காணப் படும் கட்டடம் ஆகும். ஒவ்வொன்றும் வெவ்வேறு காலங்களில் கட்டப்பட்டது. இவ்விரண்டு கட்டடங் களுக்கும் இடைப்பட்ட பகுதியில் ஒலிம்பிக்கு விளை யாட்டு வீரர்கள் உறுதி மொழி எடுக்கும் சிலை இருந்தது. ஆல்திசுவின் வெளிப்பகுதியில் பார்வை யாளர்கள் தங்கும் விடுதி காணப்பட்டது. இது கி.மு. 400-இல் கட்டப்பட்டது. பிற்காலத்

தில் உரோமானியர்கள் இதனை மாற்றி அமைத்தனர். இப்பகுதியின் வடமேற்கில் குத்துச்சண்டை, மற்போர், ஓட்டப்பந்தயம் போன்ற விளையாட்டுகளில் ஈடுபடுவோரின் பயிற்சிக் களங்கள் இருந்தன.

ஆல்திசுவின் கிழக்கில் விளையாட்டரங்கம் இருந்தது. விளையாட்டரங்கமும் சூபிட்டர் கோயிலும் முதலில் ஒன்றாகவே இணைந்திருந்தன. ஆனால், கி.மு. 400-இல் கோயிலிலிருந்து விளையாட்டரங்கப் பகுதி ஏறக்குறைய 82 மீ. கிழக்குப் பக்கம் தள்ளி அமைக்கப்பட்டது. விளையாட்டுத் தடத்தைச் சுற்றி மண்மேடு ஒன்று காணப்பட்டது. இதன் மேல் பார்வையாளர்கள் அமர்ந்து விளையாட்டுகளைக் கண்டுகளிப்பர். இம்மேட்டின் மீது அமரும் வண்ணம் இருக்கைகள் எதுவும் காணப்படவில்லை. ஆனால், ஆல்திசுவின் பக்கம் உள்ள மேட்டுப் பகுதியில் சில இருக்கைகள் காணப்படுகின்றன. இவை விளையாட்டைக் கண்காணிக்கும் தலைமை நீதிபதிகள் அமரும் இருக்கைகளாக இருக்க வேண்டும். எதிரொலித் தூண்கள் அமைந்த பகுதியில்தான் விளையாட்டு வீரர்களும் நடுவர்களும் அரங்கினுள் நுழையும் வாயில் காணப்படுகிறது. இந்நுழைவாயில் கூரையுடன் கூடிய நுழைவாயிலாகும். எதிரொலித் தூண் விளையாட்டரங்கையும் ஆல்திசுப் பகுதியையும் பிரிக்கின்ற வகையில் அமைக்கப்பட்டுள்ளன. தலைமை நடுவர்களின் இருக்கைகளுக்கு நேர் எதிரில் உள்ள மேட்டில் பெண் குழுக்கள் அமர்ந்து வழிபடும் இடம் காணப்படுகிறது. ஒலிம்பிக்கு விளையாட்டில் திருமணமாகாத பெண்கள் அனுமதிக்கப்பட்டனர். திருமணமான பெண்கள் அனுமதிக்கப்படவில்லை. விளையாட்டரங்கின் ஓட்டப்பந்தயத்தடம் ஏறக்குறைய 210 மீ. நீளமும் 32 மீ. அகலமுமுடையது. ஒலிம்பிக்கு விளையாட்டரங்கைச் சுற்றியுள்ள மேட்டுப் பகுதியை அகழாய்வு செய்ததில் பல சுடுமண் உருவங்களும், செப்புச் சிலைகளும் கண்டெடுக்கப்பட்டன. பல சிலைகளில் எழுத்துப் பொறிப்புகள் காணப்படுகின்றன. இவை கிரேக்க வரலாற்றை அறிய உதவும் மூலச் சான்றுகளாக விளங்குகின்றன. இங்குக் கிடைத்த பாரசீகத் தலைக்கவசம் ஒன்றில் பொறிக்கப்பட்டுள்ள எழுத்துப் பொறிப்பின் மூலம் அக்கவசம் சூபிட்டருடையது எனக் கருதப்படுகிறது. இங்குக் கண்டு பிடிக்கப்பட்ட பொருள்கள் யாவும் ஒலிம்பியா அருங்காட்சியகத்தில் வைக்கப்பட்டுள்ளன. ஒலிம்பியாவில் குதிரைப்பந்தயமும் நடத்தப் பந்தயத் தடம் ஒன்று இருந்ததாகக் கருதப்படுகிறது. ஆனால், அப்பந்தயத் தடம் இருந்த இடம் இதுவரை கண்டு பிடிக்கப்படவில்லை. சு.இரா.

ஒலிமாலை வரைவி: பேச்சொலியில் உள்ள அதிர்வு (Frequency), அடர்வு (Intensity), காலம் (Duration) ஆகியவற்றை வரைந்துகாட்டும் கருவி ஒலிமாலை வரைவி (Sound Spectrograph) ஆகும். இக்கருவி நாம் பேசும் ஒலித்தொடரைப் பதிவு செய்து கொண்டு அதில் உள்ள ஒலிகளில் பௌதிகப் பண்புகளை வரைபடமாக்கித் தரும். இப்படம் ஒலிமாலை வரைவு (Spectrogram) எனப்படும்.

இக்கருவியில் ஒரு வட்டத் தகடு உள்ளது. அதன் மேல் அதே வேகத்தில் இணைந்து சுற்றக்கூ ய வகையில் ஒரே அச்சில் இணைக்கப்பட்ட ஓர் உருளை உள்ளது. பேச்சொலிகள் இத்தட்டின் விளிம்பில் பதிவு செய்யப்படும். இத்தட்டு ஒரு முறை சுற்ற 2.4 வினாடிகள் ஆகுமாதலால் அதே அளவு கால எல்லையைக் கொண்ட பேச்சுத் தொடரைத்தான் ஒரு சமயத்தில் ஆராயமுடியும். தட்டின் மேல் இணைக்கப்பட்டுள்ள உருளையுடன் ஒத்து இயங்கிப் படிப்படியாக மேலெழும் வகையில் அமைந்த ஓர் ஊசி உள்ளது. இந்த ஊசி பேச்சொலியின் பௌதிகத் தன்மைக்கு ஏற்ற அளவு மின்னளவு கொண்ட தீப்பொறியைக் கக்கும். இத்தீப்பொறி உருளையில் சுற்றப்பட்டுள்ள தாளைத் தீய்த்துக் கரிய குறியினை உண்டாக்கும். இக்குறி ஒலியினை அதன் கால அளவுக்கு நேர்மேல் அதன் அதிர்வு, அடர்வு ஆகியவற்றைக் கொண்டமையச் செய்யும். ஒலிமாலை வரைவு ஒலியன் அதிர்வை Y-அச்சிலும் காலத்தை X-அச்சிலும் அடர்வைக்குருமை அளவாலும் காட்டும்.

ஒலி மாலை வரைவு பேச்சொலிகளின் பிறப்பிடம், முயற்சி, காலம், அடர்வு ஆகியவற்றைக் காட்டும். உயிரொலிகள் வரைவு பட்டைகளின் உறவமைப்பாலும் மெய்யொலிகள் தனித்த புள்ளிகளாலும் காட்டப்பெறும். ஒலிமாலை வரைவில் மேற்பகுதியில் உள்ள கரும் குறுங்கோடுகள் உரசொலிகளைக் காட்டும்.

ஒலிமாலைப் பட்டைகள் அதிர்வுகளின் எண்களைக் காட்டும். அதிர்வெண்களின் ஒருங்கிணைந்த ஓர் அமைப்பைத்தான் ஒலிமாலைப் பட்டையில் பெற முடியும். 40 அதிர்வெண்களைக் கொண்ட பட்டை 300அதிர்வெண்களைக் கொண்ட பட்டை ஆகிய இரு பட்டைகளைப் பெறலாம். முன்னது ஒலியின் இசுத்தாயியையும் இசையோட்டத் (Intonation) தையும் கணக்கிட உதவும். பின்னது ஒலிகளின் பிறப்பியல்பிற்கு ஏற்ற தன்மையை அறிய உதவும். க.மு.

ஒலிமாற்றம்: மொழியின்கண் காலப் போக்கில் ஏற்படும் மொழிக் கூறுமாற்றங்களுள் (Phylogenetic Changes) ஒலி மாற்றமும்(Sound Change) ஒன்றாகும். ஓர் ஒலியின்

பிறப்பு அன்றிக் கேட்கப்பெறும் நிலையில் ஏற்படும் மாற்றமே ஒலிமாற்றம் எனப்படும். இதுஇம்மனித சமூகத்தில் மிகக் குறைந்த வேகத்தில் எப்பொழுதும் நடைபெற்றுக் கொண்டிருக்கும் மாற்றமாகும். ஒருவரின் ஒலிப்புமுறையில் ஏற்படும் இவ்வொலி மாற்றத்தை இது நடைபெறும்பொழுது அவரால் கண்டறிதல் இயலாது.

தமிழ்மொழியின் சில கிளைமொழிகளில் ஆடொலியாகிய (Trill) றகரமும் வருடொலியாகிய (Flap) நகரமும், ஒலிமாற்றம் காரணமாக இணைந்துவிட்டன. ஒலிமாற்றம் காரணமாக இவ்விரண்டிற்கிடையே காணப்பெறும் ஒலிப்பு வேறுபாடுகள் குறைந்து காலப்போக்கில் இவை ஒரே ஒலியாக மாறிவிட்டன. ஈண்டு ஓர் ஒலியின் ஒலிப்பு முறைமையில் மாற்றம் ஏற்பட்டுப் பிறிதோர் ஒலியின் ஒலிப்பு முறைக்கு ஏற்ப அமைவதால் இது ஒலிமாற்றத்திற்குத்தக்க சான்றாக அமைந்துள்ளது.

ஓர் ஒலியின் ஒலிமாற்றம் எப்பொழுதும் அதனை அடுத்துப் பிறக்கும் ஒலியின் திசைநோக்கியே நடைபெறும். பல்லின மெல்லொலியாகிய (Dental Nasal) நகரம் ஒலிமாற்றம் காரணமாக நுனியண்ண மெல்லொலியாகிய (Alveolar Nasal) னகரமாக மாற்றம் பெறலாம். ஆனால் கடையண்ண மெல்லொலியாக (Velar Nasal) மாற்றம் பெறுதல் அரிது. ஒலிமாற்றம் பேசுபவரின் கவனக்குறைவு, சோம்பல் ஆகியவற்றாலும் பேசுபவர் முறையாக ஒலிகளை ஒலிப்பார் என்ற கேட்பவரின் எண்ணத்தாலும் பெரிதும் நடைபெறுகின்றது.

ஒலிமாற்றம் காரணமாக ஓர் ஒலி இரண்டு ஒலிகளாகப் பிரிந்து (Split) மாற்றம் பெறலாம்; அன்றி இரண்டு ஒலிகள் இணைந்து (Coalese) ஓர் ஒலியாக அமையலாம். இக்காலத் தமிழில் நாவளை ஒலிகளான ளகரமும் ழகரமும் ஒலிமாற்றம் காரணமாகப் பல கிளை மொழிகளில் இணைந்துவிட்டன. தொல்காப்பியர் காலத்தில் தமிழில் கடையண்ண வல்லொலியாகிய (Velar plosive) ககரத்திற்குக் 'க' என்னும் ஒரு மாற்றொலிதான் (Allophone) இருந்தது. இடைக் காலத்தில் ஒலிமாற்றம் காரணமாகக் ககர ஒலி 'k' 'g' என இரண்டாகப் பிரிந்தது.

ஒலிமாற்றம் ஒரு மொழிக்கூறு மாற்றமாகக் கருதப் பெற்ற போதிலும், பிறவகை மொழிக்கூறு மாற்றங்கள் தோன்றுவதற்கு அடிப்படையாக அமைவதால், இது மொழிக்கூறு மாற்றங்களின் காரணங்களுள் (Mechanisms) ஒன்றாகக் கருதப்படுகின்றது. ஒலிமாற்றம் காரணமாக ஒலியன் மாற்றம் (Phonemic Change), இலக்கண மாற்றம் (Grammatical Change), வடிவ மாற்றம் (Shape Change), மாற்று வடிவ மாற்றம் (Alternation Change), சொல் மாற்றம் (Lexical Change), பொருள் மாற்றம் (Semantic Change) ஆகிய மொழிக்கூறு மாற்றங்கள் நடைபெறுதலுண்டு.

ஒலிமாற்றம் மிகக் குறைந்த வேகத்தில் நடைபெற்றாலும் அதனால் ஒரு மொழியின் ஒலியன் அமைப்பில் (Phonemic System) ஏற்படுகின்ற மாற்றம் மிகத் துரிதமாக இருக்கும். மொழியின்கண் மிகக் குறைந்த அளவில்தான் ஒலிமாற்றம் நடைபெறும். ஒலிமாற்றம் காரணமாக ஒலியன் அமைப்பில் ஏற்படும் ஒலி இணைவு (Coalescence) நிரந்தரமானது. எனவே, ஒலியன் அமைப்பின்கண் நடைபெறும் இத்தகைய மாற்றங்களை ஆராய்வதன் வழி ஒரு மொழியின் வரலாற்றினைக் கண்டறிதல் இயலும். எனவே, வரலாற்று மொழியியலார் ஒலி இணைவுக்குக் காரணமான ஒலிமாற்றத்திற்கு முதலிடம் கொடுப்பர். ஏ.ஆ.

துணை நூல்கள்:

Hockett, C. F., A Course in Modern Linguistics, Oxford & IBH Publishing Co., New Delhi, 1976.

Hpeomgswald H., Sound Change and Linguistic Structure, Language, Vol. 22, 1946.

ஒலியந்தாதி: இது பாட்டியல் நூல்கள் கூறும் சிற்றிலக்கிய வகைகள் தொண்ணூற்றாறனுள் ஒன்றாகும். கட்டளை அடிகள் கொண்டமையும் 30 பாக்களாலாகிய இச்சிற்றிலக்கியம் அந்தாதியாக அமையும் சிறப்புடையது. இவ்விலக்கியம், கலியந்தாதி என்னும் பிறிதொரு இலக்கியத்தோடு சிறிதே வேற்றுமை கொண்டுள்ளது. இவ்விலக்கியச் செய்யுட்கள் ஒவ்வொன்றும் 16 கலைகளையுடைய அடிகள் நான்கினைக் கொண்டதாகும். இதன் இலக்கணம், வெண்பாப் பாட்டியல், நவநீதப் பாட்டியல், பிரபந்த மரபியல், சிதம்பரப் பாட்டியல், இலக்கண விளக்கப் பாட்டியல், முத்துவீரியம், பிரபந்த தீபிகை ஆகிய பாட்டியல் நூல்களில் கூறப்பட்டுள்ளன. முத்துவீரியம் இவ்விலக்கியத்தை 'ஒலியலந்தாதி' எனக் குறிப்பிடுகிறது. இவ்விலக்கியம் 8 கலை கொண்ட அடியுடைய செய்யுளாலும் அமையக் கூடும். அந்நிலையில் கலியந்தாதிக்கும் இதனுக்கும் உள்ள

வேற்றுமை ஒலியமைப்புப் பற்றியதாக அமையும். கலியந்தாதியில் ஓர் ஒலியும், ஒலியந்தாதியில் ஈரொலியும் அமையுமெனப் பன்னிரு பாட்டியல் கூறுகிறது. பிறவகை யாப்புகளும் கொண்டு இவ் விலக்கியம் அமையலாம் எனப் பிரபந்த தீபிகை, முத்து வீரியம் ஆகிய நூல்கள் கூறுகின்றன. மேலும் அந்நூல்கள், 'ஒலியந்தாதி வெண்பா அகவல் கலித் துறை ஆகிய செய்யுட்கள் பப்பத்தாக அந்தாதித்து அமைவதும் உண்டு' என்றும் குறிப்பிட்டுள்ளன.

அ. மா. ப.

ஒலியழுத்தம்: மேற்கூற்றொலிகளுள் (Supra Segmental Sounds) ஒன்றாகிய ஒலியழுத்தம் (Stress) சொற்பொருளை வேறுபடுத்தும் நிலையில் ஒலியனா கக் கருதப்பெறும். ஆங்கில மொழியில்' Cat' (Kaet) என்ற சொல்லை ஒலிக்கும்போது 'ae' என்ற உயிரொலி அழுத்தம் பெறுகின்றது. இங்ஙனம் உயிரொலிகள்மீது செலுத்தப்பெறும் அழுத்தமே ஒலியழுத்தம் எனப்படும்.

ஒலியழுத்தம் பல மொழிகளில் பொருளை வேறு படுத்துவதற்குப் பயன்படும் வகையில் ஒலியனாகச் செயற்படுகிறது. ஒரே வரிவடிவினைக் கொண்ட சொற்கள் பொருள் வேறுபட ஒலியழுத்தம் காரண மாக அமைந்துள்ளது. ஆங்கில மொழியில் 'Import, Imp'ort ஆகியவற்றில் ஒலியழுத்தம் முறையே முதல சையிலும் இரண்டாம் அசையிலும் இடம்பெறுவ தால் பொருள் வேறுபடுகிறது. ஒரு சொல் வடிவம் பெயர், வினை, பெயரடை போன்ற வேறுபட்ட சொல்வகைகளாகச் செயற்படும் நிலையில் ஒலியழுத் தமே அவற்றுக்கிடையே காணப்பெறும் வேறுபாட் டினைச் சுட்டும் அடிப்படையாக அமைந்துள்ளது.

நுரையீரலிலிருந்து எழும் காற்றை வன்மையுடன் வெளிப்படுத்துதலே ஒலியழுத்தத்திற்குக் காரணமாக அமைந்துள்ளது. ஒலியழுத்தத்தின் பல்வேறு நிலைகள் (Degrees) நுரையீரலிலிருந்து வெளிவரும் காற்றின் வேகம், ஒலியுறுப்புகளின் தசைகளில் காணப்பெறும் விறைப்பு ஆகியவற்றை அடிப்படையாகக் கொண்டு அளவிடப்பெறும். ஒலியழுத்தத்தில் பல்வேறு நிலை கள் காணப்பெறினும் முதல்நிலை ஒலியழுத்தம் (Primary Stress), இரண்டாம் நிலை ஒலியழுத்தம் (Secondary Stress) என இருவகை ஒலியழுத்த நிலைகளே பெரிதும் சுட்டப்பெறுகின்றன.

உயிரொலிகளின் விறைப்பு (Tense), நெகிழ்வுத் (Lax) தன்மை உயிரொலிகள் ஒலியழுத்தம் பெறுவ தில் பெரும்பங்கு வகிக்கின்றன. பெரும்பாலும் விறைப்பு உயிரில் முதல்நிலை ஒலியழுத்தம் காணப் பெறுகிறது.

ஆங்கில மொழிச் சொற்களில் பெரும்பாலும் ஓர் உயிர்ஒலி முதல்நிலை ஒலியழுத்தம் பெற்றுவரும். ஆங்கிலத்தில் ஒலியழுத்தத்தின் வருகைமுறை கண்ட றியப் பெற்று வரன்முறைப்படுத்தப்பட்டுள்ளது. சொற்றிரிபு (Inflection), தொடரியல் பயன்பாடு அடிப்படையில் ஒரு சொல்/தொடரின் ஏதாவது ஓர் அசையில் அமையப்பெறும் ஒலியழுத்தம் கட்டிலா ஒலியழுத்தம் எனப்படும். சொல்திரிபு, தொடரியல் பயன்பாடு ஆகியவற்றை அடிப்படைகளாகக் கொள் ளாது, சொல்லின் ஒரு குறிப்பிட்ட அசையில் எப் பொழுதும் நிலையாக இடம்பெறும் ஒலியழுத்தம் நிலைபெறு ஒலியழுத்தம் (Fixed Stress) எனப்படும்.

ஆங்கிலம் முதலான ஐரோப்பிய மொழிகளைப் போன்று திராவிட மொழிகளில் ஒலியழுத்தம் பெரிதும் இடம்பெறவில்லை. தமிழ் மொழியில் ஒலியழுத்தம் ஒலியனாகச் செயற்பட்டமையினைத் தமிழ் இலக்கண நூலார் பலர் குறிப்பிட்டுள்ளனர்.

உரையாசிரியர்கள் ஒலியழுத்தத்தின் நான்கு நிலைகளை எடுத்தல், படுத்தல், நலிதல், விலங்கல் எனச் சுட்டியுள்ளனர். மேலும், இவர்கள் பெயர், வினைச் சொற்களில் காணப்பெறும் ஒலியழுத்த முறைமையினையும் விளக்கிக் காட்டியுள்ளனர். 'ஓடுவான்' என்ற சொல் வினைமுற்றாகச் செயற் படும்போது முதலசையில் ஒலியழுத்தமும், வினையால ணையும் பெயராகச் செயற்படும்போது ஈற்றசையில் ஒலியழுத்தமும் காணப்படுகின்றன என இவர்கள் குறிப் பிடுகின்றனர். கால்டுவெல் ஒரு சொல்லின் முத லசையை எடுத்தும் பிற அசைகளைப் படுத்தும் ஒலிக்கும் முறையே தமிழ் மரபாகும் எனச் சுட்டுகிறார். ஏ.ஆ.

துணை நூல்கள்:

Chomsky N., & M. Halle, The Sound Pattern of English, New York, 1968.

Halle, M., & S. Jaykeyser, English Stress Its Form Its Growth and Its Role in Verse, New York, 1971.

ஒலியன் கட்டு மாற்றுருபு: ஒரே பொரு ளைத் தரும் இரண்டு அல்லது இரண்டிற்கு மேற்பட்ட உருபுகள் (Morphs) துணை நிலை வழக்கில் வரும் பொழுது அவற்றை ஓர் உருபனின் (Morpheme) மாற்றுருபுகள் (Allomorphs) எனலாம். துணை நிலை வழக்கில் ஓர் உருபு வருமிடத்தில் பிறிதோர் உருபு வருதலில்லை.

வடிவால் வேறுபட்டுப் பொருளால் ஒத்துவரு கிற உருபுகளில் அவ்வேறுபாடுகளை ஒலியன்களின் சூழலைக் கொண்டு விளக்க முடியுமாயின் அவ்வுருபு கள் அனைத்தும் ஒரு உருபனின் ஒலியன் கட்டு மாற்றுருபுகளாகக் கருதப்படும்.

ஆங்கிலத்தில் 'in-', 'im-' என்னும் இரண்டு முன்னொட்டுகளும் எதிர்மறைப் பொருண்மையினை (intolerable, indecent, impossible) உணர்த்துகின் றன. வடிவ வேறுபாடுடைய இவ்விரு உருபுகளுள் ஒன்று வருமிடத்தில் பிறிதொன்று வருதலில்லை. 'in-' என்னும் உருபு நுனிநா நுனியண்ண ஒலிகளா கிய 't', 'd' என்பனவற்றின் முன்னரும், 'im-' என் னும் வடிவம் ஈரிதழ் ஒலியாகிய 'p' என்பதன் முன் னரும் வருகின்றன. ஈண்டு எதிர்மறை உருபனின் 'in-', 'im-' ஆகிய இரண்டு மாற்றுருபுகளின் வருகை இவற்றிற்குப் பின்னர் வரும் ஒலியன்களின் சூழலை அடிப்படையாகக் கொண்டு அமைந்துள்ளமையால் இவ்விரு உருபுகளும் ஒலியன் கட்டு மாற்றுருபுகளா கும்.

தமிழில் 'மண்' என்னும் உருபனுக்கு 'மட்', 'மண்' என்னும் இரண்டு மாற்றுருபுகள் உண்டு. 'மட்' என்னும் உருபு அடைப்பொலியன்களை (Stops) முதலாகக் கொண்ட சொற்களுக்கு முன் னர் (மட்குடம், மட்பாண்டம்) வருகின்றது. 'மண்' என்னும் உருபு அடைப்பொலிகள் தவிர்ந்து பிற ஒலியன்களை முதலாகக் கொண்ட சொற் களின் முன்னர் வருகிறது. இவ்விரண்டு உருபு களும் ஒன்று வருமிடத்தில் மற்றையது வாராமல் துணை நிலை வழக்கில் அமைந்துள்ளன. 'மண்', 'மட்' என்னும் இரு உருபுகளுக்கிடையே காணப் பெறும் வேறுபாட்டினை இவற்றிற்குப் பின்னர் வரும் ஒலியன்களின் சூழலைக் கொண்டு விளக்க முடிவதால் இவை ஒலியன் கட்டு மாற்றுருபுகளாகக் கருதப்பெறுகின்றன. ஏ.ஆ.

ஒலியனியல் ஒலியியல், ஒலியன் கண்டு பிடிப்பு, ஒலியன்களின் வருகைமுறை என்னும் மூன்று பகுதிகளை உள்ளடக்கியது. இம்மூன்று பகுதிகளுள் ஒலியியல் தவிர்ந்த ஒலியன் கண்டுபிடிப்பு, ஒலியன் களின் வருகைமுறை என்னும் இரு பகுதிகளை உள் ளடக்கிய அமைப்பு, மொழியின் மைய அமைப்பின் துணை அமைப்பில் ஒன்றாகிய ஒலியனியல் அமைப்பு ஆகும். ஒலியியல் பௌதீகத்தோடும் மானிடவிய லோடும் தொடர்புடையதால் இது, மொழியின் புற அமைப்பின் துணை அமைப்பில் ஒன்றாக அதா வது ஒலியியல் அமைப்பாகக் கருதப்படுகிறது.

ஒலியியல் மொழியில் காணப்பெறும் அனைத்து ஒலிகளும் எவ்வாறு ஒலியுறுப்புகளால் தோற்றம் பெறுகின்றன என்பதனையும் அவ்வொலிகளின் இயல் பினையும் விவரிக்கும். ஒலியியல் பௌதீக ஒலியியல், கேட்பொலியியல், உச்சரிப்பொலியியல் என்னும் மூன்று நிலைகளில் ஒலிகளை ஆராய்கிறது.

பௌதீக ஒலியியல் பேச்சொலியின் பௌதீகத் தன்மையினை விவரிக்கும். ஒலியுறுப்புகளின் அசைவு களால் காற்றில் உண்டாகும் அதிர்வலைகள் பற்றி யும் அவை எங்ஙனம் காற்றில் ஒலியலைகளாகச் செல்கின்றன என்பது பற்றியும் இது விவரிக்கும். கேட்பொலியியல் ஒலியலைகள் எங்ஙனம் மனிதனால் கேட்கப்பெறுகின்றன என்பதனை விளக்கும். உச்ச ரிப்பொலியியல் மனிதனுடைய நா, உதடு, மூக்கு போன்ற ஒலியுறுப்புகளின் அடிப்படையில் ஒலிகளின் பிறப்பினை விவரிக்கும்.

ஒலிகளின் பிறப்பு, ஒலிகளை மனிதன் கேட்கும் தன்மை ஆகியனவற்றில் ஏற்படும் மாற்றங்கள் ஒலி மாற்றங்கள் எனப்படும். தமிழில் சில வட்டார வழக்குகளில் ரகரமும் றகரமும் ரகரமாக இணைந் தமை ஒலி மாற்றத்திற்குத் தக்க சான்றாகும்.

ஒலியன் கண்டுபிடிப்புப்பகுதி, மொழியில் காணப் பெறும் அனைத்து ஒலிகளையும் மொழியின் அடிப் படை உறுப்புகளாக அதாவது ஒலியன்களாக மாற்றியமைக்கும். ஈண்டு வேற்றுநிலைவழக்கில் வரும் ஒலிகள் ஒலியன்களாகவும் துணைநிலைவழக்கில் வரும் ஒலிகள் மாற்றொலிகளாகவும் கருதப்பெறும். பொதுவாக ஒலியன்களைக் கண்டறிய வேற்றுநிலைக் கொள்கை – துணைநிலைக்கொள்கை, ஒலியொப்புமை, அமைப்பின் அழகு, சிக்கனக்கொள்கை என்னும் நான்கு கொள்கைகள் உண்டு.

ஒலியன் வருகைமுறைப் பகுதி உயிர், மெய், ஒலி யன்களில் எவை மொழி முதலில், மொழி இறுதியில், மொழி இடையில் வரும் என்பதனைத் தெளிவுபடுத் தும். மேலும் இது உயிர் மயக்கங்கள், மெய்ம்மயக் கங்கள் ஆகியவற்றின் வருகையினையும் விவரிக்கும்.

ஒலியன்களின் எண்ணிக்கை, அவற்றின் வருகை முறை ஆகியவற்றில் ஏற்படும் மாற்றங்கள் ஒலியன் மாற்றங்கள் எனப்படும். இக்காலத் தமிழில் g, j, f போன்ற ஒலியன்கள் இடம்பெற்றிருப்பதும், ல, ர, போன்ற ஒலியன்கள் மொழி முதலில் வருவதும் ஒலி யன் மாற்றத்திற்கு எடுத்துக்காட்டுகளாகும். ஏ.ஆ.

ஒலியன் கண்டுபிடிப்பு: ஒலியனியல் (Phonology) என்பது ஒலியியல், ஒலியன் கண்டுபிடிப்பு ஒலியன்

களின் வருகைமுறை (Phonotactics) என்னும் மூன்று பிரிவுகளை உடையது. மொழியில் காணப்பெறும் அனைத்து ஒலிகளையும் மொழியின் அடிப்படை ஒலியுறுப்புகளாக அதாவது ஒலியன்களாக மாற்றியமைத்தலே ஒலியன்களைக் கண்டறிதலின் நோக்கமாகும். ஒலி வேறுபாடுகளை ஒலியன்களை விளக்குமிடத்துத் திரட்டிக் கூறிவிட்டு ஒலியன்களுக்கு மட்டும் குறியீடுகள் கொடுத்து எழுதுவது ஒலியன் எண்ணிக்கையைக் குறைக்கும். மேலும் இது ஒலிக்க வேண்டிய முறைமையைத் தெளிவுபடுத்தும்.

சொற்களின் பொருளை வேறுபடுத்தும் ஒலிக் கூறுகள் ஒலியன்கள் எனப்படும். ஒவ்வோர் ஒலியனும் ஒன்று அல்லது பல மாற்றொலிகளைத் தன்பால் அடக்கித் திகழும் ஒலிக்குழு ஆகும். ஒரு மொழியிலுள்ள ஒலியன்களைக் கண்டறிவதன் வாயிலாக அம் மொழியின் அனைத்து ஒலிகளையும் பகுத்துச் செம்மைப்படுத்துதல் இயலும். துணைநிலைக்கொள்கையும் வேற்றுநிலைக்கொள்கையும், ஒலியொற்றுமை, ஒழுங்கழகு, சிக்கனக் கொள்கை என்னும் நான்கு கொள்கைகளின் அடிப்படையில் ஒரு மொழியிலுள்ள ஒலியன்களைக் கண்டறிதல் இயலும்.

வேற்றுநிலை வழக்கும் துணைநிலை வழக்கும்: 'படம்', 'தடம்' என்னும் இரண்டு சொற்களின் பொருள் வேறுபாட்டிற்குக் காரணமாக அமைவது 'ப்', 'த்' என்னும் ஒலிகளாகும். இவ்விரு ஒலிகளும் வேற்றுநிலைவழக்கில் வருகின்றன. இங்ஙனம் ஒரே சூழலில் வந்து பொருளை வேறுபடுத்தும் ஒலிகள் ஒலியன்களாகக் கருதப்படும். 'கட்டு', 'தங்கம்' என்னும் சொற்களில் ககரம், 'கட்டு', என்பதில் சொல் முதலில் (K) ஒலிப்பிலா ஒலியாகவும், 'தங்கம்' என்பதில் சொல்லிடையில் (g) ஒலிப்புடை ஒலியாகவும் அமைந்துள்ளது. இவ்விரு ஒலிகளும் ஒன்று வருமிடத்தில் பிறிதொன்று வாராது துணைநிலைவழக்கில் அமையப் பெற்றுள்ளன. இங்ஙனம் துணைநிலை வழக்கில் வரும் ஒலிகள் மாற்றொலிகளாகக் கருதப் பெறும்.

ஒலியொற்றுமை: ஒலியொற்றுமையுடைய ஒலிகளே ஓர் ஒலியனின் மாற்றொலிகளாகக் கருதப்படும். பொதுவாக ஒலிப்பட்டியலில் (Phonetic chart) அடுத்தடுத்து வரும் ஒலிகள் ஒலியொற்றுமையுடைய ஒலிகளாகக் கொள்ளப்பெறும். ஒலிப்புடை ஒலிகள் அவற்றின் ஒலிப்பிலா ஒலிகள் (k,g, cj) அடைப்பொலிகள் அவற்றின் வரிசையில் வருகிற உரசொலிகள் (K,X, d) போன்றவற்றை ஒலியொற்றுமையுடைய ஒலிகளாகக் கருதலாம்.

ஒழுங்கழகு: ஒரு மொழியின் மாற்றொலிகளை (Allophones) வகைப்படுத்துமிடத்து ஒழுங்கழகுக் கோட்பாடு பெரிதும் துணைபுரிகிறது. ஓர் ஒலி இரண்டு அல்லது மூன்று ஒலியன்களின் மாற்றொலியாக வருவதற்குப் பொருத்தமாக இருக்கும் சூழலில், எந்த ஒலியனின் மாற்றொலியாகக் கொள்வது அம் மொழியின் ஒலியமைப்பில் அழகைக் கொடுக்கிறதோ அதனையே பின்பற்றுதல் வேண்டும். ஒழுங்கழகுக் கோட்பாட்டின் அடிப்படையில் ஒலியன்களைக் கண்டறியும்போது எத்திறத்தாலும் மொழியின் ஒலியமைப்பின் அழகு சிதைதல் கூடாது.

ஆங்கிலத்தில் /č,ǰ/ என்னும் இரண்டு அடைப்புரசொலிகள் சிலருடைய பேச்சில் ஒற்றை ஒலியன்களாகவும் வேறு சிலருடைய பேச்சில் /t š/, /dž/ என இரட்டை ஒலியன்களாகவும் ஒலிக்கப்பெறுகின்றன. இவை (č, tš; ǰ dž) வேற்றுநிலை வழக்கில் வருதலில்லையாதலின் இவற்றை ஒற்றைக் ஒலியன்களாகவோ இரட்டை ஒலியன்களாகவோ கொள்வதற்கு இடமுண்டு.

இரட்டை ஒலியன்களாக இவற்றைக் கருதும்போது மொழி முதலில் அடைப்பானும் உரசுவானும் இணைந்த மெய்ம்மயக்கம் மொழியில் தோற்றம் பெறுகிறது. ஆனால், tš –, dž தவிர்ந்த இத்தகு மெய்ம்மயக்கங்கள் மொழியில் காணப்பெறவில்லையாதலின், இவற்றை இரட்டை ஒலியன்களாகக் கொள்ளமுடியாது. மொழியின் ஒலியமைப்பின் அழகு அடிப்படையில் இவற்றை ஒற்றை ஒலியன்களாகவே கருதமுடியும்.

தமிழில் /Č/ என்னும் ஒலியனை /tš/ என இரட்டை ஒலியன்களாகக் கொண்டால், மொழிமுதலில் வரும் /č/ ஒலியன் /tš/ என மாற்றம் பெறும். தமிழ் மொழியில் சொல்முதலில் இந்த மெய்ம்மயக்கம் (tš) தவிர அடைப் பொலியும் உரசொலியும் இணைந்த பிற மெய்ம்மயக்கங்கள் இல்லையாதலின் இதனை ஒற்றை ஒலியனாகக் கருதுவதே ஏற்புடையது. இரட்டை ஒலியன்களாகக் கருதினால் ஆட்சி /āṭci/ என்னும் சொல் /āṭṭši/ என மாற்றப்பெறும் நிலையில் /ṭṭs/ என்னும் புதிய மெய்ம்மயக்கம் மொழியில் தோற்றம் பெறுகிறது. இதனால் ஒலியன் எண்ணிக்கையும் குறைவதில்லை.

செருமன் மொழியில் /č/ என்பது /ťs/ என இரட்டை ஒலியன்களாகக் கருதப்படுகிறது. அம்மொழியில் ps-, ks- போன்ற பிற மெய்ம்மயக்கங்களும் சொல் முதலில் வருவதால், /č/ என்பதனை இரட்டை ஒலியனாகக் கொள்வதால், அம்மொழி ஒலியமைப்பின் அழகு சிதைவதில்லை.

இங்ஙனம் ஒலியன்களைக் கண்டறியும் நிலையில் ஒழுங்கழகுக் கோட்பாடு மொழியின் ஒலியமைப்பின் அழகுக்கேற்ப ஒலிகளை முறைப்படுத்துவதற்குப் பெரிதும் துணைபுரிகிறது.

சிக்கனம்: இக்கொள்கையும் ஒலியன்களைக் கண்டறியப் பெரிதும் துணைபுரிகிறது. எந்த முறையைக் கையாண்டால் மொழியில் ஒலியன்களின் எண்ணிக்கை குறைவாக அமையுமோ அந்த முறையைப் பின்பற்ற வேண்டுமென இக்கொள்கை வலியுறுத்துகிறது. ஏ.ஆ.

ஒலியன் குறுக்கீடு: இரண்டு மொழிகளுக்கிடையே தொடர்பு ஏற்படும் நிலையில் ஒரு மொழியிலுள்ள கூறுகளின் வருகையால் மற்றைய மொழியின் அமைப்பில் ஏற்படும் மாற்றமே குறுக்கீடு (Interference) எனப்படும், சுருங்கக் கூறின், இரு மொழிகள் தொடர்பு கொள்ளுங்கால் அவற்றின் அடிப்படை அமைப்பில் ஏற்படும் மாற்றங்களே குறுக்கீடு எனக் கருதப்பெறுகின்றன. இரண்டு மொழிகளுக்கிடையேயும் ஒரு மொழியின் கிளைமொழிகளுக்கிடையேயும் (Varieties) இத்தகைய குறுக்கீடு நிகழ்தலுண்டு.

ஒரு மொழியின் ஒலியின் நிலை, உருபன் நிலை, தொடரியல் நிலை ஆகிய மூன்று நிலைகளிலும் குறுக்கீடு நடைபெறும். தனிமனிதன் பேச்சின்கண் காணப்பெறும் குறுக்கீட்டிற்கும் மொழியின்கண் காணப்பெறும் குறுக்கீட்டிற்குமிடையே மிக்க வேறுபாடு உண்டு. மொழியின்கண் காணப்பெறும் குறுக்கீடு காலப்போக்கில் நிலைபெற்று மொழியின் அங்கமாக அமைந்துவிடும். மொழியியற் கூறுகளும் மொழியியல் அல்லாக் கூறுகளும் குறுக்கீட்டிற்கு அடிப்படையாக அமைவதுண்டு. ஒருவர் இருமொழியாளராக இருக்கும் நிலையில் சமுதாயத்தாக்கம் காரணமாகக் குறுக்கீடு பெரிதும் நடைபெறுதலுண்டு.

இரண்டு மொழிகளை ஒப்பிட்டு ஆய்வு செய்யும் நிலையில் குறுக்கீட்டின் அளவைக் கண்டறிதல் இயலும். ஒரு மொழி பிறமொழியினின்றும் கடன்வாங்கிய கூறுகளைக் கண்டறிவதினின்றும், குறுக்கீட்டின் அளவைக் கண்டறியும் முறைமுற்றிலும் மாறுபட்டது.

குறுக்கீடு ஒலியன் குறுக்கீடு, இலக்கணக் குறுக்கீடு, சொல் குறுக்கீடு என மூன்று வகைப்படும்.

ஒலியன் குறுக்கீடு ஒரு மொழியின் ஒலிகளைப் பிறிதோர் மொழியைப் பேசும் ஒருவர் எங்ஙனம் கேட்டு அவற்றை ஒலிக்கிறார் என்பதனை விவரிக்கும். மரபு நிலையில் ஒலியன் குறுக்கீடு ஒலிப் பதிலீடு எனக் குறிக்கப்பெற்றது. இருமொழியாளர் பிறமொழி ஒலிகளைத் தம் மொழியின் ஒலிகளோடு இணைத்துக் கண்டு ஒலிக்கும் நிலையில் ஒலியன் குறுக்கீடு நடைபெறுகிறது. இந்நிலையில் இருமொழியாளரின் முதல்நிலை மொழியின் ஒலியியல் விதிகளுக்கேற்ப இரண்டாம்நிலை மொழியின் ஒலிகள் மாற்றம் பெறுவதுண்டு.

ஆங்கிலேயர் ஒருவர் தமிழ் பேசுகையில் தமிழிலுள்ள ழகர ளகரங்களை ளகரமாக ஒலிக்கிறார். ஆங்கிலத்தில் ளகர ழகர வேறுபாடு இன்மையால் இவர், தமிழிலும் இத்தகைய வேறுபாட்டினைக் காண்பதில்லை. ஈண்டு இரண்டாம் நிலை மொழியின் ஒலிகளை முதல்நிலை மொழியின் ஒலிகளுக்கு ஒப்பக் காண்பதால் ஒலியன் குறுக்கீடு நடைபெறுகிறது.

ஒலியன் குறுக்கீடு நான்கு வகைப்படும். ஒலியன் குறை வேறுபடுத்தல் (Under Differentiation) என்பது முதல் வகையாகும். இரண்டாம் நிலை மொழியிலுள்ள இரண்டு ஒலிகள் முதல்நிலை மொழியிலுள்ள ஓர் ஒலிக்குப் பதிலீடு செய்யும் நிலையில் இக்குறுக்கீடு நடைபெறுகிறது. தமிழர் ஒருவர் ஆங்கிலத்திலுள்ள W (Water), V (Cover) ஆகிய இரு ஒலிகளையும் தமிழிலுள்ள வகரத்திற்குப் பதிலீடு செய்வது ஒலியன் குறை வேறுபடுத்தலுக்குத் தக்க சான்றாகும்.

ஒலியன் மிகை வேறுப்டுத்தல் (Over Differentiation) என்னும் இரண்டாம் வகையான குறுக்கீட்டில்இரண்டாம் நிலை மொழியிலுள்ள ஓர் ஒலி முதல் நிலை மொழியிலுள்ள இரண்டு ஒலிகளுக்குப் பதிலீடு செய்யப்பெறும். ஈண்டு முதல்நிலை மொழியின் ஒலியன் வேறுபாடுகள் இரண்டாம்நிலை மொழியில் திணிக்கப்பெறுகின்றன. தமிழர் ஒருவர் ஆங்கிலத்திலுள்ள 't' ஒலிக்குத் தமிழிலுள்ள தகரத்தையும் (The) டகரத்தையும் (Ticket)பதிலீடுசெய்தல் ஒலியன் மிகை வேறுபடுத்தலின் பாற்பட்டதாகும்.

மூன்றாம் வகை ஒலியன் குறுக்கீடு ஒலி வேறுபாட்டு மறுபரிசீலனை (Reinter pretation of Distinctions) எனப்படும். ஈண்டு முதல்நிலை மொழிக்கேற்ப இரண்டாம்நிலை மொழியின் ஒலிவேறுபாட்டுக் கூறுகள் மாற்றியமைக்கப் பெறும். இக்குறுக்கீடு இரு மொழியாளர் இரண்டாம்நிலை மொழி ஒலியன்களில் பயின்றுவரும் முதன்மையற்ற சில கூறுகளுக்கு முதலிடம் அளிக்கும் நிலையில் நடைபெறுகிறது.

சுவைசெர்துசிக்கு (Schwyzertusch) மொழியில் ஒலி நீட்சி, மயக்கம் போன்றவை மிகைக் கூறுகளாகவே கருதப்படுகின்றன. உரொமான்சு (Romance) மொழி இரு மொழியாளர் கூறுகள், தம் மொழியில் சிறப்பிடம் பெறுகிறமையால், இவற்றிற்கு முதலிடம் கொடுத்துச்சுவைசெர்துசிக்குமொழி ஒலிகளைத் தம் மொழி ஒலிகளுக்கேற்ப மாற்றியமைத்தல், ஒலி வேறுபாட்டு மறுபரிசீலனைக்குத் தக்க சான்றாகும். இந்நிலையில் சுவைசெர்துசிக்கு மொழியிலுள்ள 'Fili' என்னும் சொல் ('Fil'i) உரொமான்சு மொழி பேசுபவர் பேச்சில் ('Filli) என இடம்பெறுகிறது.

நேர் ஒலிப் பதிலீட்டுமுறை (Actual Phone Substition) என்பது நான்காம் வகையான ஒலியன் குறுக்கீடாகும். ஈண்டு இரு மொழிகளின் ஒலிகளுக்கிடையே காணப்பெறும் நுண்ணிய வேறுபாடுகள் கண்டறியப் பெறாமல் இரு மொழிகளிலும் இணையான ஒலிகள் இருப்பதாகக் கருதப்பெற்று ஒலிகள் பதிலீடு செய்யப் பெறுகின்றன. உரொமான்சு மொழியிலுள்ள (b) (P) ஒலியும் சுவைசெர்துசிக்கு மொழியிலுள்ள B ஒலியும் இணையான ஒலிகளாகக் கருதப்பெற்று ஒலிப் பதிலீடு செய்யப்பெறுகின்றன. (b) ஒலி எப்போதும் ஒலிப்புடை ஒலியாகவும் (P) ஒலி சில சூழல்களில் மட்டுமே ஒலிப்புடை ஒலியாகவும் செயற்படுவதால், இவ்வொலிகளுக்கிடையே காணப்பெறும் வேறுபாடு ஒலிப் பதிலீட்டு நிலையில் ஒலியன் குறுக்கீடாக அமைகிறது. ஏ.ஆ.

ஒலியனியல் விதிகள்: பிறப்பொலியனியலில் (Generative phonology) ஒலியனியல் உள் அமைப்பில் உள்ள வரன்முறை ஒலியன்களை (Systematic phonemes) வரன்முறை ஒலிகளாகக் கொண்டு வருவதற்குப் பயன்படும் விதிகளுக்கு ஒலியனியல் விதிகள் என்று பெயர்.

இரு உருபன்கள் அல்லது சொற்கள் ஒன்று சேரும்பொழுது அவைகளிலுள்ள ஒலியன்களில் சில மாற்றங்கள் ஏற்படுகின்றன. இம்மாற்றம் புணர்ச்சி எனப்படும். இப் புணர்ச்சியில் ஒலியன்கள் அடையும் மாற்றங்களைப் பலவிதமாகப் பிரிக்கலாம். அவை ஓரினமாதல் (Assimilation), மிகுதல் குன்றல், இடமாற்றம் (Metathesis), ஒன்றாதல் (Coalescence) என்பனவாகும்.

இம்மாற்றங்களுக்கு இரு காரணங்களைச் சொல்லலாம். அவை: 1. ஒருவர் சொற்களை உச்சரிக்கும் பொழுது சொற்களிலுள்ள எல்லா ஒலியன்களையும் சரியாக உச்சரிக்காதது, 2. அருகில் உள்ள ஒலியன்களின் தூண்டுதல் (Influence)ஆகும்.

தமிழில் p,t,k போன்ற ஒலிப்பிலா அடைப்பொலிகள் மூக்கொலிகளுக்குப் பின்னால் வரும் பொழுது b,d,g என்னும் ஒலிப்புள்ள அடைப்பொலிகளாக மாறுகின்றன. எடுத்துக்காட்டாகக் கீழ்வரும் சொற்களைச் சொல்லலாம்.

tampi———→tambi 'தம்பி'

pantu———→pandu 'பந்து'

ponkal———→pongal 'பொங்கல்'

இம் மாற்றங்களை [p], [b] —ஆக மாறியது; [t] [d] —ஆக மாறியது; [k], [g] —ஆக மாறியது என்றும் சொல்லாம். அல்லது கீழ்வருமாறு விதிகளாகவும் சொல்லலாம்.

1. /p/———→/b/ /m —

2. /t/———→/d/ /n̪ —

3. /k/———→/g/ /ŋ —

அல்லது இவ்வொலியன்களுக்குண்டான இயல்புகளைப் பயன்படுத்தியும் விதிகளாகச் சொல்லலாம்.

4. { +திடீர் நீக்கம், +முன், —அணரி, —ஒலிப்பு } ———→ (+ ஒலிப்பு) / { +மெய், + மூக்கு, + முன், —அணரி }

இவ்விதியில், (—ஒலிப்பு) என்பது (+ ஒலிப்பு) என மாற்றமடைகிறது. எனவே இவ்விதி 'இயல்பு மாற்று விதி' (Feature changing rule) என்று சொல்லப்படும்.

'தலை' என்ற சொல்லும் 'ஆல்' என்ற விகுதியும் சேரும்பொழுது 'ய்' என்னும் ஒலியன் இடையில் வருகிறது. அதாவது, இரு உயிரொலிகளுக்கிடையில் 'ய்' சேர்க்கப்படுகிறது.

தலை + ஆல் ——→ தலை + ய் + ஆல் ——→ தலையால்

இப்புணர்ச்சியால் ஒலியன்களின் எண்ணிக்கை அதிகமாகிறது. எனவே, இம்மாற்றம் 'மிகுதல்' என்று சொல்லப்படும். இம்மாற்றத்தைப் பின்வருமாறு விதியாகச் சொல்லலாம். (விதி-5)

தமிழில் பேச்சு வழக்கில் சில சொற்களின் இறுதியில் வரும் 'ல்', 'ள்' என்னும் ஒலியன்கள் நீக்கப்படுகின்றன. எடுத்துக்காட்டாகப் 'போனாள்', 'வந்தான்' என்னும் சொற்கள் பேச்சு வழக்கில் முறையே 'போனா', 'வந்தா' என்று வரும். இச்சொற்களிலுள்ள ஒலியன்களில் ஒன்று குறைந்து ஒலிப்பதால் இம்மாற்றத்தைக் 'குன்றல்' என்றும், இம்மாற்றத்தைச் சொல்லும் விதியைக் 'குன்றல்விதி' என்றும் சொல்லுவர் (விதி 6)

'எனக்கு', 'உனக்கு' என்னும் சொற்கள் பிராமணர்கள் வழக்கில் 'னேக்கு', 'னோக்கு' என்று மாறுகின்றன. இம்மாற்றங்கள், இச்சொற்களின் முதலிலுள்ள உயிரெழுத்தும் இரண்டாவதாகவுள்ள மெய்யெழுத்தும் இடம்மாறுவதால் நிகழ்கின்றன. இரு ஒலியன்கள் இடம்மாறுவதால் ஏற்படும் இம்மாற்றம் 'இட மாற்றம்' என்று சொல்லப்படுகிறது. அதனைப் பின்வருமாறு சொல்லலாம் (விதி 7)

அதாவது, ஒரு வரிசையில் 1, 2 என வரும் உயிரொலியும் மெய்யொலியும் இடம்மாறி 2, 1 என வருகின்றன என்பதாகும்.

சில மாற்றங்களில் இருஒலியன்கள் ஒரே ஒலியனாக மாறுகின்றன. தமிழில், பேச்சுவழக்கில், சொல்லின் இறுதியில் வரும் மூக்கொலிகள் நீக்கப்படுகின்றன. இம்மூக்கொலிகளுக்கு முன்னால் உள்ள உயிரொலிகள் மூக்கினமாக மாறுகின்றன. எடுத்துக்காட்டாக 'வந்தான்' என்பது 'வந்தா̃' vanta:n— vantã:). அதாவது உயிரொலியும் மூக்கொலியும் இணைந்து மூக்கின ஒலியாக (Nasalized sound) மாறுகிறது. (8,9)

இவ்விரு விதிகளும் முறையே மூக்கொலியும் வேறு ஒரு மெய்யொலியும் சேர்ந்த மெய்யொலி இணைக்கு

5. ɸ → [—உயிர் / —மெய் / +மேல்] / (+ உயிர்) — (+ உயிர்)

6. [+மெய் / +விளிம்பு] ——→ ɸ — ≠

7. உயிர் மெய் ——→ மெய் உயிர்
1 2 ——→ 2 1

8. (+ உயிர்) ——→ (+ மூக்கு) / — [+ மெய் / + மூக்கு] (+ மெய்)

9. (+ உயிர்) ——→ (+ மூக்கு) / — [+ மெய் / + மூக்கு]

(Cluster) முன்னால் வரும் உயிரொலி மூக்கினமாக மாறுகிறதென்றும், சொல்லின் இறுதியில் வரும் மூக்கொலிக்கு முன்னால் வரும் உயிரொலி மூக்கினமாக மாறுகிறதென்றும் கூறுகின்றன.

ஒரே மாற்றத்தை இருவிதிகளில் சொன்னால் இரண்டும் வெவ்வேறு மாற்றங்கள் என்ற ஐயம் எழும். எனவே, இவ்விரு விதிகளையும் ஒரே விதியில் சொல்வதுதான் சிறந்தது. இவ்விரு விதிகளும் ஒரே மாற்றத்தைச் சொன்னாலும் இம்மாற்றங்கள் அடையும் சூழ்நிலைகள் வேறு. எனவே இணையடைப்பைப் (Brace bracket) பயன்படுத்தி ஒரே விதியில் பின்வருமாறு சொல்லலாம்.(10)

10. (+ உயிர்) ——→ (+ மூக்கு) / { + மெய் ; + மூக்கு } { (+ மெய்) ; ≠ }

இவ்விரு விதிகளையும் பாருங்கள்.

11. (+ உயிர்) ——→ (+ நீள்) / — (+ மெய்) { + உயிர் ; + நீள் } ≠

12. (+ உயிர்) ——→ (+ நீள்) / — (+ மெய்) ≠

இவ்விரு விதிகளும் உயிர் ஒலி நீண்டு ஒலிக்கிறது என்று சொல்கின்றன. இரு விதிகளின் சூழ்நிலைகளிலும் மெய்யொலியோடு சொல்வரம்பும் (Word boundary) (≠) உள்ளது. ஒரு விதியில் மட்டும் உயிரொலி அதிகமாக உள்ளது. எனவே, இவ்விரு விதிகளையும் தனிநிலை அடைப்பைப் (Parenthesis bracket) பயன்படுத்தி ஒரே விதியில் பின்வருமாறு சொல்லலாம்.(13)

13. (+ உயிர்) ——→ (+ நீள்) / — (+ மெய்) { + உயிர் ; ≠ ; + நீள் }

இவ்விரு விதிகளையும் பாருங்கள்.

14. ϕ ——→ { — உயிர் ; — மெய் ; + மேல் } / { + உயிர் ; + முன் } ——→ (+ உயிர்)

15. ϕ ——→ { — உயிர் ; — மெய் ; பின் } / { + உயிர் ; பின் } ——→ (+ உயிர்)

இவ்விரு விதிகளையும் ஒரே விதியில் சொல்லலாம்.

16. ϕ ⟶ [— உயிர், — மெய், α பின்] / [+ உயிர், α பின்] ⟶ (+ உயிர்)

இயல்புகளின் தன்மை ஒரேமாதிரியாகவுள்ள பொழுது α (alpha) குறியீடு பயன் படுத்தப்படுகிறது.

17. [+ மெய், + விளிம்பு, + முன், + அணரி] ⟶ [+ திடீர்நீக்கம், + முன், + அணரி] / —— (+ திடீர்நீக்கம்)

18. [+ மெய், + விளிம்பு, — முன், + அணரி] ⟶ [+ திடீர்நீக்கம், — முன், + அணரி] / —— (+ திடீர்நீக்கம்)

19. [+ மெய், + விளிம்பு, α முன், β அணரி] ⟶ [+ திடீர்நீக்கம், α முன், β அணரி] / —— (+ திடீர்நீக்கம்)

இங்கு, (முன்), (அணரி) என்னும் இயல்புகளின் தன்மை ஒரேமாதிரியாக உள்ளது. எனவே, α, β (alpha, beta) என்னும் இரு குறியீடுகளைப் பயன் படுத்தி ஒரேவிதியில் சொல்லலாம்.(18)

விதிவரிசை (Rule ordering): விதிகளின் வரிசை, ஒருவரிசையிலுள்ள விதிகளின் தொடர்பைக் (Relation) கொண்டு பலவிதமாகப் பிரிக்கப்படும்.

ஒரு அமைப்பில் செயற்படத்தகுந்த சூழ்நிலை இருக்குமானால் ஒலியனியல்விதி அவ்வமைப்பில் செயற்படும். இவ்விதி செயற்பட்டுக் கிடைத்த அமைப் பில் வேறு ஒரு விதி செயற்படத் தகுந்த சூழ்நிலை இருக்குமானால் அவ்விதியும் செயற்படும். இவ்வாறு பல விதிகள் ஒரு உள்ளமைப்பில் ஒன்றன்பின் ஒன் றாகச் செயற்பட்டுச் சரியான வெளியமைப்பைக் கொண்டுவருகின்றன.

கீழேயுள்ள இருவிதிகள் ஒரு உள்ளமைப்பில் செயற்பட்டுச் சரியான வெளியமைப்பைக் கொண்டு வருவதைக் காணலாம்.

20. (ந்த்) ⟶ (ண்ட்) / (ள்) —

21. (ள்) ⟶ ϕ / — (ண்ட்)

ஆள் + ந்த் + ஆன் (உள்ளமைப்பு)

ஆள் + ண்ட் + ஆன் (விதி-20)

அ + ண்ட் + ஆன் (விதி-21)

ஆண்டான். (வெளியமைப்பு)

இவ் விதிகளின் வரிசையை 21, 20 என்று மாற்றி அதே உள்ளமைப்பில் செயற்படச் செய்தால் அவை.

செயற்படுவதில்லை. ஏனெனில், அவை செயற்படத் தகுந்த சூழ்நிலையில்லாமையேயாகும்.

ஆள் + ந்த் + ஆன்

ஆள் + ந்த் + ஆன் (விதி-21 செயற் படவில்லை)

ஆண் + ண்ட் + ஆன் (விதி - 20).

ஆள்ண்ட் ஆன்

ஒரு விதி ஒருமுறைதான் செயற்பட முடியும். எனவே, 'ஆண்டான்'என்ற சரியான சொல் கிடைக்க வில்லை, இதிலிருந்து, விதிகள், ஒரு அமைப்பில் ஒரு குறிப்பிட்ட வரிசைப்படிதான் செயற்படும் என்றும், அவ்வரிசை மாறுமானால் சரியான சொல் கிடைக் காது என்றும் அறியலாம்.

ஒன்றுக்கொன்று தொடர்புடைய விதிகள் ஒரு அமைப்பில் ஒரே நேரத்தில் செயற்படும்.

22. ஆ ——→ ஆ̃ / - ன்

23. ன் ——→ ф / ஆ̃ —

அதாவது, 'ஆ' என்னும் உயிரொலி 'ஆ' என்னும் மூக்கினமாக மாறுகிறது; பின்னர் 'ன்' நீக்கப்படு கிறது என்பதாகும்.

வந்த் ஆ ன் (உள்ளமைப்பு)

↓ ↓

விதி-22 விதி-23

↓ ↓

ஆ̃ ф

வந்த் ஆ̃

வந்தா̃ (வெளியமைப்பு)

இவ்விதிகள் ஒரே நேரத்தில் செயற்படுவதால், இவற்றை 'உடனிகழ் வரிசை விதிகள் (Simultaneous ordering of rules) என்று சொல்லப்படும்.

ஒலியனியல் விதிகளை நீள்வரிசையில் வரிசைப் படுத்த வேண்டுமானால் அவை, ஒன்றுக்கொன்றுத் தொடர்புடையனவாக இருத்தல் வேண்டும். ஒன்றுக் கொன்று தொடர்புடைய விதிகளைத்தான் வரிசைப் படுத்த முடியும் என்றால், தொடர்பில்லாத விதிக ளும் உண்டு என்றாகிறது. மேலும், விதிகள், எல்லா இடங்களிலும் தொடர்புடையனவாக இருக்க வேண் டும் என்பதில்லை. எனவே, நீள்வரிசையை, ஒருமொழி யிலுள்ள எல்லா விதிகளுக்கும் பொதுவான வரிசை என்று சொல்ல முடியாது. என்.இரா.

துணை நூல்கள்:

Anderson, S.R., Organization of Phonology, New York, Academic Press, 1974.

Koutsoudas, A, Sanders Gerald and Noll Graig, On the application of Phonological Rules, Language, Vol. 50, No. 1.,1974.

Hockett, C.F., A Course in Modern Linguistics, The Macmillan Co., New, York. 1958.

Ramaswami, N., Rule Ordering Controversy in Pho nology with reference to Tamil, Indian Linguis tics, Vol. 41, Nos. 3-4.,1980.

ஒலி விதி: மொழியியல் வரலாற்றில் கி.பி. 19-ஆம் நூற்றாண்டு ஒரு திருப்பு மையம் என்பது குறிப்பிடத்தக்கதாகும். இந்த நூற்றாண்டில்தான் வரலாற்று அடிப்படையிலும் ஒப்புமை அடிப்படை யிலும் மொழிகளை அணுகுகின்ற முறை சிறப்புற்று வளர்ந்தது. அறிவியல்களின் வரன்முறைக்கு உட்பட்டு அவ்வணுகுமுறை வளர்ச்சிபெற்றது.

பல்வேறு மொழிகளைப் பயின்ற அறிஞர்களின் கவனத்திற்கு மொழிகளுக்கிடையிலான ஒத்த கூறுகள் கொண்டு வரப்பட்டன. இவ்வொத்த கூறுகளை இரு வகையாகப் பிரிக்கலாம். அவை: 1. சொற்களின் நிலையில் காணப்படுகிற ஒத்த கூறுகள். 2. இலக்கண அமைப்பில் காணப்படுகிற ஒத்த கூறுகள். 'இவ்வாறு ஒத்துக் காணக்கிடக்கிற கூறுகளை அடிப்படையாகக் கொண்டு,மொழிகள் ஒன்றுக்கொன்று உறவுடையவை என்ற ஊகத்தை அறிஞர்கள் வளர்த்தனர். மொழி கள் உறவுடையவை எனக் கூறும்பொழுது அவ்வுறவு வரலாற்று அல்லது குடும்ப மொழி அடிப்படையில் அமைந்தது என்பதனைக் குறிக்கும். ஐரோப்பிய மொழிகளுக்கிடையே காணப்பட்ட ஒத்த கூறுகளைக் கொண்டு அவை இந்தோ-ஐரோப்பிய மொழிக் குடும் பத்தைச் சார்ந்தவை என்பது கருதப்பட்டது.இந்தோ -ஐரோப்பிய மொழிக் குடும்பம் பல்வேறு உட்பிரிவு களைக் கொண்டது. ஆங்கிலம், செருமன், தச்சு, சுவீடிசு போன்ற மொழிகள் செருமானிக்கு என்ற

உட்பிரிவைச் சார்ந்தனவாகவும், உருசியா, போலிசு, செக்கு போன்ற மொழிகள் சுவானிக்கு என்ற உட்பிரிவைச் சார்ந்தனவாகவும், பிரெஞ்சு, இத்தாலி, இசுபானிசு போன்ற மொழிகள் உரோமான்சு உட்பிரிவைச் சார்ந்தனவாகவும், சமசுகிருதம் முதலான ஆரிய மொழிகளும் பாரசீகம் (பெர்சியன்) போன்ற மொழிகளும் இந்தோ-இரானியன் என்ற உட்பிரிவைச் சார்ந்தனவாகவும் கூறுவார்கள்,

மொழிகளில் ஒத்த சொற்களின் ஒலிகள் ஒழுங்கிற்குட்பட்டு இசைந்தனவாக இருப்பதை ஒப்பீட்டு மொழியியலார் முன்பே குறித்துள்ளனர். தேனிசு அறிஞரான இராசுமசு ராசுகு (Rasmus Rask) என்பவரைப் பின்பற்றி, சாக்கப்பு கிரிம் (Jacob Grimm) என்ற அறிஞர் கி.பி. 1822-இல் செருமானிக்கு மொழிகளுக்கும் மற்றைய இந்தோ-ஐரோப்பிய மொழிகளுக்கும் உள்ள சில வேறுபாடுகளை விதிகள் மூலம் விளக்கிக் காட்டினார். அவை (i) இலத்தீன், கிரேக்கம் போன்ற மொழிகளில் p என்ற ஒலி வரும்போது செருமானிக்கு மொழிகளில் b என்ற ஒலி வரும்; (ii) p என்ற ஒலி செருமானிக்கு மொழிகளிலும், b என்ற ஒலி மற்றைய இந்தோ-ஐரோப்பிய மொழிகளிலும் காணப்படுகின்றன; (iii) th என்ற ஒலி செருமானிக்கு மொழிகளிலும், t என்பது மற்றைய இந்தோ-ஐரோப்பிய மொழிகளிலும் காணக்கிடக்கின்றன; (iv) மற்றைய இந்தோ-ஐரோப்பிய மொழிகளில் d என்ற ஒலி காணப்படும்பொழுது செருமானிக்கு மொழிகளில் t என்ற ஒலி காணப்படுகிறது.

கோதிக்கு	இலத்தீன்	கிரேக்கம்	சமசுகிருதம்
f	p	p	p
p	b	b	b
t (th)	t	t	t
t	d	d	d
b	f	p^h	p^h
d	f	t^h	t^h

உயிர்ப்பொலிகள் (Aspirate Sounds) ஒலிப்புடை ஒலிகளாக (Voiced Sounds) செருமானிக்கு மொழிகளில் மாறுகின்றன. இவ்வாறு கூறப்பட்ட ஒலி மாற்றங்கள் விதிவிலக்கற்றவை அல்ல. கிரீம் அவர்களே பல சொற்கள் இவ்விதிகளுக்கு விலக்காக உள்ளதைஉணர்ந்திருந்தார். இதுபோல் உருவாக்கப்பட்ட ஒலிமாற்றங்கள் ஒலியையும் சொற்கள் உச்சரிக்கப்படுகிற பழக்கத்தையும் அடிப்படையாகக் கொண்டு எழுந்தவை. இவ்வொலி மாற்றங்கள் சொற்களின் பொருண்மையால் பாதிக்கப்படுவதில்லை என்பதும் குறிப்பிடப்பட வேண்டிய ஒன்று.

ஏறக்குறைய ஐம்பதாண்டுகளுக்குப் பிறகு புத்திலக்கணக்காரர்கள் (Neogrammarians) என்ற பெயருடன் அறிஞர் சிலர் ஒலிமாற்றம் என்பது வரையறைக்குட்பட்ட விதிகளின் (Law) அடிப்படையில் தான் செல்கிறது என்ற கருத்தை முன் வைத்தார்கள். இதிலிருந்து எல்லா ஒலிமாற்றங்களையும் விதிகளின் அடிப்படையில் விதிவிலக்கின்றி விளக்கிவிடலாம் என்ற கருத்து எழுந்தது. இது ஆய்விற்கும் விவாதத்திற்கும் உரியதாக வளர்ந்தது. ஒலி மாற்றங்களை விளக்குகிற ஒலி விதிகள், விதிவிலக்கற்றவை என்று கூறும்பொழுது விதிவிலக்காகக் கருதப்படும், சொற்களுக்கு விளக்கம் தேவைப்படுகிறது.

தேனிசு (Danish) அறிஞரான வெர்னர் (Karnel Verner) கி.பி. 1875-இல் எழுதிய கட்டுரை குறிப்பிடத்தக்கது. கிரிம்மின் விதிக்குப் புறம்பாகக் கருதப்பட்ட மாற்றங்கள் விளக்கம்பெற்றன.

கோதிக்கு	இலத்தீன்
fadar	Pater

கொடுக்கப்பட்ட சொற்களில் கோதிக்கின் d ஒலிக்கு t என்ற ஒலி இலத்தீனில் காணப்படுகிறது, இது கிரிம்மின் ஒலி விதிக்குப் புறம்பானது. இந்தோ ஐரோப்பிய மூலமொழியின் சொல்லழுத்தத்தைச் (Word-accent) சமசுகிருதம் காத்துவருகிறது செருமானிக்கு மொழிகளின் வரலாற்றிற்கு முற்பட்ட காலத்தில் நடைபெற்ற சொல்லின் முதலுக்கு மாறும் ஒலியழுத்தம் என்ற விதிக்கு முன்பே, செருமானிக்கு மொழிகளில் ஒலி மாற்றம் (Sound Shift) நடைபெற்றது. இந்த ஊகத்தின் அடிப்படையில் விதிவிலக்காகக் கருதப்பட்ட பல சொற்களின் ஒலி வேறுபாடுகளுக்கு விளக்கம் கிடைத்தது.

வெர்னரைப் பின்பற்றிப் பல ஒலி விதிகள் உருவாக்கப்பட்டன. ஒலி விதிகள் விதி விலக்கற்றவை. அவை ஒரு ஒழுங்கிற்கு உட்பட்டவை என்ற கருத்து மேலும் உறுதிப்பட்டது. விதிவிலக்காகக் கருதப்பட்டவற்றை விதிகளுக்கு உட்படுத்தி விளக்கம் அளிக்கிற முயற்சி தீவிரம் அடைந்தது. இவ்வணுகுமுறை ஆய்வு முறையில் ஒரு முக்கிய பாதிப்பை ஏற்படுத்தியது.விதிவிலக்காகக் கருதப்பட்டவற்றிற்கு ஒலி விதி அடிப்படையிலோ அல்லது வேறு கொள்கை அடிப்படையிலோ விளக்கம் அளிக்கவேண்டிய கட்டாயத்திற்கு ஒப்பீட்டு மொழியியல் தள்ளப்பட்டது. ஒலி விதி விளக்கத் தவறும் இடங்களுக்கு கடன் வாங்கல் என்ற

கருத்தும், ஒப்பாக்கம் என்ற கருத்தும் பயன்படுத்தப் பட்டன. மொழியியல் அறிவியல் என்ற தன்மையை எய்துதற்கு இம்முயற்சிகள் அடித்தளமாக அமைந்தன.

கி.அ.

துணை நூல்கள்:

Bloomfield, L., Language, Motilal Banarsidas, Delhi, (reprint), 1963.

Lehman, W.P., Historical Linguistics an Introduction, Oxford & IBH Publishing Co., New Delhi: (reprint), 1968.

Lyons, J., An Introduction to Theoretical Linguistics, Cambridge University Press, Cambridge, 1968.

ஒலிவி பீட்டர் சான் (கி.பி. 1248-1298) பிரான்சு நாட்டுத் தத்துவ அறிஞர். இவர் செரிக்னான் (Serignan) என்ற இடத்தில் பிறந்தார். ஒலிவி பீட்டர் சான் (Olivi Peter John) என்பவர் சிறந்த ஆற்றல் படைத்தவர்; சமயப்பற்றுடையவர். மறை மெய் சார்ந்த தன்மைகள் உடையவர்.

இவருடைய நடை உள்ளுணர்வு மிக்கதாய், கருத்தைக் கவரத் தக்கதாய், இக்கால அறிவாற்றல் உடைய முன்னேற்றத்தைக் குறிக்கும். அகசுடின் வழியில் வந்த இவர், சான் பிலோபோனசின் (John Philoponus) தூண்டுதல் கொள்கையை (Impetus Theory) ஆதரித்தவர். இவர் ஓர் உள்ளுணர்வுக் கொள்கையாளர் (Intutionist) ஆவார். இவர் உணர்வுகள் மட்டுமே அறிவின் அடிப்படை நிகழ்ச்சி என்ற கோட்பாட்டை ஏற்றுக் கொண்டார். இவர் ஆன்மிக உணர்வுடையவர். இவர் தம் உள்ளம் எப்போதும் இறைவனோடு ஒன்றுவதையே சிந்தித்த வாறு இருந்தது. இவர் படைக்கப்பட்ட உலகைச் சிந்தித்தார்.

கடவுள் நிலையானவர். அவருடைய சக்தியையும் சுதந்திரத்தையும் அளக்க முடியாது. அவர் எல்லாம் அறிந்தவர். அவரையொத்த சக்தியுடைய தெய்வங்கள் வேறில்லை. இவர்தம் புலன்கடந்த மெய்யுணர்வும் (Metaphysics) அறிவாராய்ச்சியலும், மெய்ப்பொருள் மூல ஆராய்ச்சிக்கும் கருத்துணர்வு முறைமைக்குமிடையே வேறுபாடு இருக்கிறது என்ற அடிப்படையில் எழுந்தன. அவற்றுள் ஒவ்வொன்றும் அதனதன் விதிகளால் ஆளப்பட்டு வருகிறது என்று ஒலிவி கூறுகிறார்.

மெய்ப்பொருள் மூல ஆராய்ச்சியில் மிகுதியான கருத்துகளிலிருந்து அவற்றுக்கு ஏற்ப அறிவுடைய பொருளை உய்த்துணரலாம் என்னும் கொள்கையை இவர் எதிர்த்தார். உள்ளுறை தன்மைக்கும் (Essence) உளதாம் தன்மைக்குமிடையே (Existence) ஒரு வேறுபாடமைந்திருக்கிறது. அதேபோல் அறிவுடைப் பொருளுக்கும் (Being)மனித அறிவுக்கெட்டாத கோட்பாட்டிற்கும் வேறுபாடு இருக்கிறது. புலன்களுக்கு அப்பாற்பட்ட அறிவில் பொதுவான கருத்திற்கும் திட்டமான குறிப்பிட்ட கருத்திற்கும் வேற்றுமை இருக்கிறது. இத்தகைய வேற்றுமைகளின் அடிப்படையில் படைக்கப்பட்ட உயிர்களில் சடப்பொருளும் உருவமும் அமைந்திருக்கின்றன. மனிதனிடம் சடப்பொருளும் ஆன்மாவும் சேர்ந்திருக்கின்றன. உடல் சார்ந்த பல வித உருவங்கள் இருக்கின்றன. மனித உடல் ஆன்மாவுடன் சேருவதற்குமுன் சடப்பொருளாலானது. ஆன்மாவிற்கு மூன்று விதமான தோற்ற அமைப்புகள் உண்டு. அவையாவன: உணர்ச்சியற்று வாழ்தல் உணர்வுடைய கொள்கைகள், பகுத்தறிவுடைய கொள்கைகள். உணர்வுடைய கொள்கைகள் நேரே உடலோடு தொடர்பு கொள்ளும். ஆனால், பகுத்தறிவுக்கொள்கைகள் அங்ஙனம் செயற்படாமல் ஆன்மாமூலமாகச் செயற்படும். இவ்வாறு அவர் மனிதனைப்பற்றி விவரிக்கிறார்.

ஒவ்வொரு பொருளும் செயற்பட்டுக் கொண்டிருப்பதால் தன்னியல்பான சக்திகளை வெளிப்படுத்தி நிறைவையடையும் என்னும் முற்கோள் (Postulate) கருத்தை, உளவியலிலும் அறிவுக் கொள்கையிலும் ஒலிவி பயன்படுத்தினார். இவர் தெய்விகப் பேரொளி விளக்கங்களை ஒத்துக்கொள்ளவில்லை. கீழே இருந்து மேலே வளர்ச்சியடைந்த அறிவு ஆன்மிகச் சக்தியின் ஒருங்கிணைப்பைக் குறிக்கும். ஒருவனின் தன் விருப்பம் அவனை எல்லா உயிரினங்களையும் விட மேலோங்கச்செய்கிறது என்பது ஒலிவியின் நம்பிக்கையாகும்.

இரா.கோ.

ஒவ்வும் தொடர்பு: அரிசுடாட்டில் அளவையியலில் சார்பற்ற உரைகளை நான்கு வகைப்படுத்தினார். ஆனால், இக்கால அளவையியல் வல்லுநர் இந்நான்கு வகைகள் மட்டும் போதா எனக் கருதினர். மேலும், சில உரைகள் இரண்டு அல்லது அதற்கு மேற்பட்ட பொருள்களிடையே காணப்படும் தொடர்பை உறுதியாகக் கூறுகின்றன. உரையில் தொடர்பு இலக்குடையதாகும். அது ஒரு பொருளிடத்திலிருந்து மற்றொரு பொருளிற்குச் செல்கிறது. குறியீட்டு அளவையியலில் (Symbolic Logic) தொடர்புரையைக் குறியீடு மூலம் வெளியிடுவர். 'அ' மற்றும்

'ஆ'-விற்கிடையே உள்ள தொடர்பை அ.தொ.ஆ எனக் குறிப்பர்.

ஓர் உரையில் தொடர்பு செல்லும் திசையைப் பொறுத்துத் தொடர்பு மூன்று வகைப்படும். சமச்சீர்த் தொடர்பு (Symmetrical Relation): கமலாவும் விமலாவும் ஒரே வயதுடையவர் என்னும் உரையில் இருவரையும் இடமாற்றம் செய்தாலும் உரையின் பொருள் மாறுபடுவதில்லை. சமச்சீரற்ற தொடர்பு (Non Symmetrical Relation): இராமனின் மனைவி சீதை என்னும் உரையில், மனைவி என்னும் தொடர்பு சீதையிடமிருந்து இராமனுக்குச் செல்ல இயலாது. ஐயப்பாட்டுத் தொடர்பு; (Non Transitive Relation): கதிரவன் ஒளியை விரும்புகின்றான் என்னும் உரையில், 'விரும்புகின்றான்' என்னும் தொடர்பு ஒளியிடமிருந்து கதிரவனுக்குச் செல்லலாம் அல்லது செல்லாமலிருக்கலாம்.

பொருள்களின் இணைப்பைக் குறித்து நோக்கும் போது தொடர்பு மூன்று வகைப்படும். அவை: (அ) ஒவ்வும்தொடர்பு, (ஆ) ஒவ்வாத் தொடர்பு (இ) ஐயப்பாட்டுத் தொடர்பு.

ஒவ்வும் தொடர்பு: ஒரு பதம் இரண்டாவது பதத்துடன் தொடர்பு கொண்டு, இரண்டாவது பதம் மூன்றாம் பதத்துடன் அதே தொடர்பு, கொண்டால், முதற்பதமும் மூன்றாம் பதமும் தொடர்புடையனவாகும். இதுவே ஒவ்வும் தொடர்பு (Transitive Relation) ஆகும்.

சமச்சீர்த் தன்மை, ஒவ்வும் தன்மைஆகியவற்றின் இயல்புகள் தனித்தன்மை உடையனவாக இருப்பதால், அவை ஒவ்வொன்றும் தனித்தியங்குகிற தன்மையுடையவை. எனவே, ஒவ்வும், தொடர்பு மூன்று வகைப்படும், அவை (அ) ஒவ்வும் சமச்சீர்த் தொடர்பு (ஆ) ஒவ்வும் சமச்சீரற்ற தொடர்பு, (இ) ஒவ்வும் ஐயப்பாட்டுத் தொடர்பு.

ஒவ்வும் சமச்சீர்த் தொடர்பு: சுதாவும் சீதாவும் சம வயதுடையவர். சீதாவும் கீதாவும் சமவயதுடையவர். எனவே, கீதாவும் சுதாவும் சம வயதுடையவர். இங்குச் சமவயதுடையவர் என்பது சமச்சீர்த் தொடர்பு. இந்நியாயத்தில் ஒவ்வும் தொடர்பு உள்ளது.

ஒவ்வும் சமச்சீரற்ற தொடர்பு: அரிசுடாட்டலின் முன்னோடி பிளாட்டோ. பிளாட்டோவின் முன்னோடி சாக்கிரட்டீசு. எனவே அரிசுடாட்டலின் முன்னோடி சாக்கிரட்டீசு. இங்கு முன்னோடி என்பது சமச்சீரற்ற தொடர்பு. எனினும் இந்நியாயத்தில் ஒவ்வும் தொடர்பு பின்பற்றப்பட்டு ஏற்புடையதாகிறது.

ஒவ்வும் ஐயப்பாட்டுத் தொடர்பு: இராமன் கோபுவைவிட வயதானவன் அல்லன். கோபு சந்திரனைவிட வயதானவன் அல்லன். எனவே, சந்திரன் இராமனைவிட வயதானவன் அல்லன். இங்கு 'வயதானவன் அல்லன்' என்பது ஒவ்வும் ஐயப்பாட்டுத் தொடர்புடையதாக இருக்கின்றது, சந்திரன் இராமனை விட வயதானவனாக இருக்கலாம், அல்லது இல்லாமலும் இருக்கலாம். எஸ்.இல.

துணை நூல்கள்:

Stebbing, L.S., A modern Introduction to Logic, Methuen and Co., London, 1961.

Strawson, P.F., Introduction to Logical Theory, B.I. Publications, New Delhi, 1976.

Tapsett, Bangs. L., Elementary Applied Symbolic Logic, Printice Hall, New Jersey, 1976.

ஒவாம்போ எனப்படுவோர் ஆப்பிரிக்காவின் தென் மேற்குக் கடற்கரை நாடுகளுள் ஒன்றான நமீபியாவில் வாழும் தொன்மைப் பழங்குடியினர். பல காலங்களாக வெளி உலகினருக்கு அறிமுகமாகாத இவர்கள் தென் ஆப்பிரிக்காவின் இனவெறி ஆட்சியினால் ஐக்கிய நாடுகளின் அவையிலும் உலக நீதிமன்றத்திலும் பரவலாக அறிமுகப்படுத்தப்பட்டுள்ளனர். கடந்த 500 ஆண்டுகளாக ஒக்கவாங்கோ (Okavango) ஆற்றிற்கும் குனேனிப் (Kunene) பகுதிக்கும் இடையேயுள்ள சமநிலப் பகுதியில் ஒவாம்போ (Ovambo) மக்கள் வாழ்ந்து வருகின்றனர். இருப்பினும், இவர்கள் இக்காலச் சாம்பியாவின் (Jambia) கிழக்குப் பகுதியிலிருந்தோ வடகிழக்குப் பகுதியிலிருந்தோ வந்து இங்குக் குடியேறியிருக்க வேண்டும் என அறிஞர் கூறுவர். பண்டு (Bantu) மொழியினைப் பேசும் இவர்கள் குடியேற்ற ஆட்சிக் காலத்திலிருந்தே, குறிப்பாக கி.பி. 14 அல்லது 15-ஆம் நூற்றாண்டிலிருந்தே தென் பகுதியில் வாழும் எரோரோ (Heroro) மக்களுடன் தொடர்பு கொண்டிருந்தனர்.

ஒவாம்போ மக்களின் மரபுக் கதைப்படி நங்கோம்பி யா மண்குண்டு (Nangombe Ya Mangundu) என்பவரின் மரபிலிருந்து இவர்கள் தோன்றியவர்கள். நங்கோம்பி யா மண்குண்டு தோன்றிய கிழக்குப் பகுதியிலிருந்து 'காத்து' (Kathu) என்னும் உடன் பிறந்தாருடன் இப்போதுள்ள

ஒவாம்போப் பகுதிக்கு வந்தடைந்தனர். பின்னர், காத்து என்பவன் எரோரோ என்னும் பிரிவினருடன் மேய்ச்சல் மிகுதியான பகுதிகளில் தம் கால்நடைகளை வளர்க்கப் பிறந்ததனால், நங்கோம்பி அவ்விடத்திலேயே வாழ முற்பட்டனர். இன்று ஒவாம்போப் பழங்குடியினர் அங்கோலாவில் 1,50,000-க்கு மேற்பட்ட எண்ணிக்கையிலும் நம்பியாவில் 4,50,000-க்கும் மேற்பட்ட எண்ணிக்கையிலும் வாழ்கின்றனர்.

ஒவாம்போ மக்களின் நிலம் சமவெளிப் பகுதியைச் சேர்ந்தது. சனவரி-பிப்பிரவரியில் பெய்யும் பெருமழையில் பலநூறு சதுர கி. மீ பரப்பளவுள்ள இவர்களின் நிலம் தண்ணீரில் ஆழ்ந்துவிடும். ஆனால், அடுத்த 10 மாதங்களில் மழை பெய்யாமல் போவதால் சிறிய அளவில் கிணறுகளை வெட்டிக் கொள்கின்றனர். இவர்கள் தினை வகைகளையும் சாமை வகைகளையும் மிகுதியாகப் பயிரிடுகின்றனர். அவரை (Beans) சுரைக்காய் வகைகளைத் துணைப் பயிர்களாகப் பயிரிடுகின்றனர். இவை தவிர்த்து, மக்காச் சோளத்திலிருந்து மதுவகை செய்வதால் இவர்கள் மக்காச் சோளத்தைப் பயிரிடுகின்றனர். இவர்கள் தம் அண்டைய மக்களான எரோரோவினரைப் போலன்றி, குறைந்த அளவில் கால்நடைகளை வளர்க்கின்றனர். இவர்கள் வளர்க்கும் கால்நடைகளுள் குறிப்பிடத்தக்கவை செம்மறி ஆடுகளும் கழுதைகளுமாகும். சில ஒவாம்போப் பழங்குடித் தலைவர்கள் குதிரைகளையும் வளர்க்கின்றனர்.

ஒவாம்போவினர் பலதுணை முறையைப் பின்பற்றுகிறார்கள். இருப்பினும் இப்போது பொதுவாக அனைவருமே ஒரு மனைவியைக் கொள்ளும் முறையைப் பின்பற்றுகின்றனர். இவர்களது சமய வாழ்க்கை ஆவிகளையும் இயற்கைப் பொருள்களையும் வழிபடுதலை அடிப்படையாகக் கொண்டதாகும். சமயச் சடங்குகளில் மூடநம்பிக்கைகளும் விலக்குகளும் (Taboos) மிகுந்து காணப்படுகின்றன.

ஒவாம்போ மக்களின் அரசியல் வரலாறு நீண்டதும் குறிப்பிடத்தக்கதுமாகும். இவர்கள் அண்டைப் பகுதிகளை ஆண்ட குடியேற்ற அரசுகளை எதிர்த்துப் போரிட கி.பி. 1870-ஆம் ஆண்டுகளில் ஆட்டண்டாட்டு (Hottentot) மக்களின் ஒரு பிரிவான நாமாக் (Nama) கொள்ளைக் கூட்டத்தினரிடமிருந்தும் ஐரோப்பியரிடமிருந்தும் துப்பாக்கிகள், வெடிமருந்துகள் முதலானவற்றைப் பெற்றனர். அங்கோலாக் கடற்கரைப் பகுதியைப் போர்ச்சுக்கீசியர் 500 ஆண்டுகள் வரை கைப்பற்றியிருந்தனர்; பின்னர், செருமானியரும் ஒவாம்போப் பகுதியின் அண்டைப் பகுதியைக் கைப்பற்றினர். முதல் உலகப் போர் வரை ஒவாம்போப் பகுதி போர்ச்சுக்கீசியரின் குடியேற்றப் பகுதிக்கும் செருமானியரின் குடியேற்றப் பகுதிக்கும் இடையில் தனிப் பகுதியாகவே இருந்து வந்தது. ஒவாம்போவினரின் இளைய தலைமுறையினர் கி.பி. 19-ஆம் நூற்றாண்டின் இறுதிக் காலத்தில் செருமானியர், ஆங்கிலேயர், தென் ஆப்பிரிக்கர் ஆகியோர் தொடங்கிய சுரங்கங்கள், இரயில் தொழிற்சாலை முதலானவற்றில் பணிபுரிய இடம் பெயர்ந்தனர். கடும் உழைப்பாளிகளாக மாறிய இவர்கள் போர்ச்சுகீசியராலும் தென் ஆப்பிரிக்கர்களாலும் சுரண்டப்பட்டனர். இதன்பின்னர், படிப்படியாகத் தென் ஆப்பிரிக்க அரசு இனஒதுக்கல் கொள்கையைப் பல்வேறு இனக்குழுவினர் மீது திணித்தது. ஒவாம்போவினருக்கென்று தனி நிலங்கள் ஒதுக்கப்பட்டன; உரிமைகள் கட்டுப்படுத்தப்பட்டன.

இடம்பெயர்ந்து ஒப்பந்தக் கூலிகளாக வாழ்ந்த இவர்களுக்கு இழைக்கப்பட்ட கொடுமைகளினால் மனமுறிந்த இவர்கள், 1971-ஆம் ஆண்டு நாடு தழுவிய போராட்டத்தை இரண்டு மாதங்கள் நடத்தினர். ஒவாம்போத் தொழிலாளர்களின் இயக்கத்திலிருந்து தோன்றியதே 'தென்மேற்கு ஆப்பிரிக்க மக்கள் இயக்கம்' (Swapo) ஆகும். நமீபியாவின் மக்கள் தொகையில் 4.7 விழுக்காட்டினர் ஒவாம்போ மக்களாவதால், தென்மேற்கு ஆப்பிரிக்க மக்கள் இயக்கத்தினை 'ஒவாம்போக் கட்சி' எனச் சிலர் தவறாகக் குறிப்பிடுவர். இந்த இயக்கம் தென் ஆப்பிரிக்க இனஒதுக்கல் அரசுக்கு எதிரான மிகப் பெரும் மக்கள் இயக்கமாக உருவெடுத்துள்ளது. நமீபியாவின் விடுதலைப் போராட்டங்களில் தம்மை வெகுவாக ஈடுப்படுத்திக் கொண்ட ஒவாம்போவினர், தம்மை 'நமீபியர்' என்றே இக்காலத்தில் கூறிக் கொள்கின்றனர்.

சீ.ப.

ஒழிப்பு இயக்கம்: ஐக்கிய அமெரிக்க நாட்டில் உள்நாட்டுபோர் தொடங்கு முன்னரும், அப்போர் நடைபெற்றுக் கொண்டிருந்த காலத்திலும் (கி.பி. 1861-1865) அடிமைநிலைக்கு எதிராக நடைபெற்ற இயக்கத்தின் தீவிர அலகின் (Radical Wing) உறுப்பினர்களே 'ஒழிப்போர்' (Abolitionists) அல்லது ஒழிப்பு இயக்கத்தார் எனப்படுவர். அவர்கள் அடிமைநிலையானது உடனடியாக ஒழிக்கப்படுதல் வேண்டுமென்றும், அதனால் ஏற்படக்கூடிய அரசியல் விளைவுகளைப் பற்றியோ, அவ்வாறு ஒழிக்கும்போது அடிமை உடைமையாளருக்கு அரசியலமைப்புச் சட்டத்திலளிக்கப்பட்டிருந்த பாதுகாப்புகளைப் பற்றியோ கவலைப்படுதல் கூடாது என்றும்

கூறினர். ஒழிப்பாளர் என்ற சொல் கி.பி. 1835-இல் வழக்கிற்கு வந்தது.

அடிமை நிலையும் ஒழிப்பு இயக்கமும்: அமெரிக்கக் குடியரசு சுதந்திர நாடாக நிறுவப்பட்ட கி.பி. 1783-ஆம் ஆண்டிற்குப் பின்னர், பல வடமாநிலத்தவரும் தென்மாநிலத்தவரும் அடிமைநிலையைப் படிப்படியாக ஒழித்து விட விரும்பினர். இப்பொருள் பற்றி ஒவ்வொருவரும் தடை ஏதுமின்றித் தம் கருத்தை எடுத்துச் சொல்லுதலை எவரும் வெறுக்கவில்லை. ஆனால், எலி விட்னி (Eli Whitney) என்பவர் புதிதாகக் கண்டுபிடித்த பருத்தி இயந்திரத்தை (Cotton Gin) இயக்குதற்கு அடிமைப் பணியாளர் உதவி மிகவும் தேவைப்பட்டதாலும், அவ்வியந்திரத்தைப் பயன்படுத்துதலினால் மிக்க ஊதியம் நெசவுத் தொழிலில் பெறுவதற்கு வாய்ப்பு ஏற்பட்டதாலும், இவ்வடிமை ஒழிப்பில் ஆர்வம் குறைந்தது. பொதுவாக வடவர் அடிமை ஒழிப்பையும், தென்னவர் அடிமைநிலையையும் ஆதரித்தனர். ஆகையால் புதிய அமெரிக்கக் கூட்டாட்சியில் புதிய உறுப்பு மாநிலங்களாகக் குடியேற்ற நாடுகள் தெற்கிலும் மேற்கிலும் சேர்த்துக் கொள்ளப்படும்போது, இரு கட்சியாருக்கும் சமநிலை இருத்தல்வேண்டுமென்பதற்காக, இரண்டிரண்டாக (In pairs), அதாவது ஒரு அடிமைகளுடைய மாநிலமும், ஒரு சுதந்திர மாநிலமுமாகத் தான் சேர்த்துக் கொள்ளப்படுதல் வேண்டுமென்று கி.பி.1820-இல் மிசவுரி உடன்படிக்கை (Missouri Compromise) செய்யப்பட்டது. தென்மாநிலங்கள் அடிமை முறையைச் சரியானதென்று எடுத்துக்காட்டி, அடிமைகளின் எண்ணிக்கையைப் பெருக்குதலில் ஈடுபாடு காட்டிய அளவில், வடக்கில் அடிமை நிலைக்கு ஏற்பட்ட எதிர்ப்பும் மிகத் தீவிரமாயிற்று. முதலில் அடிமைஒழிப்பு இயக்கம், ஒரு சிலரால் தான் நடத்தப்பட்டது.

ஒழிப்பு இயக்கம் உருப்பெருதல்: பிலடெல்பியா நகரத்தில் கி.பி.1833-இல் அமெரிக்க அடிமை எதிர்ப்புக் கழகம் (American Anti - Slavery Society) என்னும் பெயருடன் ஓர் அடிமை ஒழிப்பு இயக்கத்தை வில்லியம் லாயிடு காரிசன் (William Lloyd Garrison), ஆர்தர் லூவி தப்பன் (Lowis Tappan) ஆகியோரும் அமெரிக்க வணிகப் பெருமக்கள் சிலரும் கூடி அமைத்தனர். காரிசன் கி.பி. 1831-இல் இதன் பொருட்டு 'விடுதலையாளர்' (Liberator) என்னும் பெயரில் ஒரு வார ஏட்டைத் தொடங்கி அதை கி.பி. 1865-ஆம் ஆண்டுவரை வெளியிட்டார். இந்த ஏடும், மிகச் சிறந்த நாவலர்கள் அடங்கிய ஒரு கூட்டமும் அடிமை பற்றிய கேள்வியை மக்கள் முன்னர் வைத்தன. மிகச் சிறந்த நாவலர்களான வெண்டல் பிலிப்சு (Wendell Phillips), சார்லசு சம்னர் (Charles Sumner), கெரிட் சுமித்து (Gerrit Smith), உலுக்ரிசியா மோட்டு (Lucretia Mott) முதலியோர் அயராது உழைத்து, அடிமை நிலைக்கெதிராகப் போரிடுதற்காகப் பொதுமக்களுடைய ஆதரவைத் திரட்டினர். தப்பிச் சென்ற அடிமைகளைப் பற்றித் தண்டிப்பதற்காக வழி செய்யும் சட்டங்களை எல்லாம் (Fugitive Laws) இந்த ஒழிப்பு இயக்கத்தார், 'சாவொடும் நரகத்தொடும் செய்து கொண்ட ஒப்பந்தம்' என்று குறைகூறினர். இச்சட்டங்களை ஒழிப்பு இயக்கத்தார் கட்டுப்பாடாகக் கூடி மீறினர். அவர்கள் தப்பிய அடிமைகள் நிலத்தடி இருப்புப் பாதைவழியாக ஓடிவிட உதவி செய்து அவர்களை உரிமையாளர்கள் தொடர்ந்து கைப்பற்ற இயலாதபடி பாதுகாப்பாகப் பலநிலைகளில் கடத்திச் சென்று, இறுதியில் அவர்களைக் கனடா நாட்டிற்குள் புகச் செய்தனர். ஒழிப்போர், அடிமைக்கு எதிரான அரசியற் கட்சி ஒன்றை நிறுவுவதில் கருத்து வேறுபட்டனர். ஆயினும், ஒரே குறிக்கோளை அடைய இரு வேறு வகைகளில் இரு அலகுகளும் செயற்பட்டன. அடிமைநிலையை ஆதரித்த தென்மாநிலங்கள் கூட்டாட்சியினின்றும் பிரிந்து சென்ற அளவில், கூட்டாட்சி நாட்டைக் காத்து அதன் ஒற்றுமையைநிலைநாட்டவும், அடிமை நிலையை ஒழிக்கவும் கி.பி. 1861 முதல் கி.பி. 1865 வரை வட, தென் மாநிலங்களுக்கிடையே உள்நாட்டுப்போர் நடந்தது.

ஆபிரகாம் லிங்கனின் சீரிய பணி: ஐக்கிய அமெரிக்க நாட்டின் 16-ஆம் குடியரசுத் தலைவராகக் குடியரசுக் கட்சியிலிருந்து (Republican Party) தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட ஆபிரகாம் லிங்கன் (கி.பி.1809-1865) தாம் குடியரசுத் தலைவராக கி.பி. 1861-இல் தேர்ந்தெடுக்கப்படுதற்கு முன்னரே, கி.பி. 1858-இல் ஆளவை மன்றத்தாருக்குத் (Senate) தாம் ஆற்றிய பேருரைகளில், அடிமை நிலையும் அடிமையற்ற நிலையும் அமெரிக்காவில் ஒன்றாகக் காணப்படுதலைக் கண்டித்து, 'தனக்கெதிராகத் தானே பிளவுபட்டு இருக்கும் நாடு நிலைத்திருக்க இயலாது. இந்நாட்டின் அரசாங்கம் பாதி அடிமை உடைமையாளரையும், பாதி சுதந்திர உடைமையாளரையும் எப்போதும் வைத்திருத்தல் இயலாதென்று நான் உறுதியாக நம்புகிறேன்' என்று உணர்ச்சிப் பெருக்கோடு உரையாற்றினார். சில மாநிலங்களில் ஏற்கனவே நிலைபெற்றிருந்த அடிமை நிலையை ஒழிப்பதில்லை என்றும் தென்னவர் உரிமைகளைப் பாதுகாத்த அரசியமைப்புச் சட்டத்தைத் தாம் மீறாமல் காப்பேன் என்றும் அவர் பதவி ஏற்பில் கூறிய உறுதிமொழிகள் அவருடைய சுதந்திரக் கருத்துகளுக்குத் தடையாக இருந்தன. ஆயினும், கி.பி. 1861- இல் உள்நாட்டுப் போர்.

தொடங்கிய நாளிலிருந்து போருக்கு முழுக்காரண மான அடிமை நிலையை ஒழித்துவிடுமாறு, அடிமை எதிர்ப்பு இயக்கத்தைச் சேர்ந்த குடியரசுக் கட்சி யாளர் இலிங்கனை வற்புறுத்தி வேண்டிக் கொண்ட னர். சில மாநிலங்கள் அடிமை நிலையைப் பின்பற்றி னாலும், அவை கூட்டாட்சியிலிருக்கவே விரும்பின படியால், அடிமை நிலையை ஒழிப்பதனால் அவை பிரிதல் கூடுமென்றும், ஒற்றுமையைப் பாதுகாத்தல் வேண்டுமென்றும் இலிங்கன் எண்ணி அடிமை ஒழிப்பு நடவடிக்கை எடுக்கத் தயங்கினார். ஆனால், தென் மாநிலங்களில் அடிமை நிலை நீடிக்குமானால், அந் நீட்டிப்பு தகுதியுள்ள வெள்ளை இனச் சுதந்திர மக்களை மிகுதியும் போரிலீடுபடுத்துதல் கூடுமென்றும் அதனால் கூட்டாட்சிக்கு உயிரிழப்புப் பெருகுமென்றும் அஞ்சத்தக்க சூழ்நிலை தோன்றிற்று. எனவே, சுதந்திர விளம்பரம் செய்ய இலிங்கன் முனைந்தார். அவர் இவ்வாறு செய்தற்குத் தமக்கு அரசியலமைப்பின் கீழ் அதிகாரம் இருக்கிறதா என்று பல நாள் எண் ணிப்பார்த்து, இறுதியில் கி.பி. 1862, செப்டம்பர் 22 -இல் விடுதலை அறிக்கை (Emancipation Proclamation) விடுத்து, அதன்படி கூட்டாட்சிக்கெதிராகக் கலகம் செய்த மாநிலங்களிலிருந்த அடிமைகள் யாவரும் அறிக்கை விடுக்கப்பட்டதிலிருந்து 100 நாட் களுக்குள் முழுச் சுதந்தரமடைவார்களென்று கூறி னார். இவ்வறிக்கையை 1863, சனவரி 1-ஆம் நாள் விடுத்த வேறொரு அறிக்கையில் அவர் உறுதிப்படுத் தினார். அடிமை நிலையை வைத்துக் கூட்டாட்சி யிலும் பற்றோடிருந்த மாநிலங்களுக்குத் தக்க இழப்பீடு அளிப்பதாக உறுதிகூறி, படிப்படியாக அடிமை ஒழிப்பை ஏற்குமாறு அவர் அவற்றைத் தூண்டினார். அவர் விரும்பியவாறு அடிமை ஒழிப்பை அரசியலமைப்புச் சட்டத்துக்கு உடன்பாடுடையதாகச் செய்யும் பொருட்டு, அமெரிக்கக் கூட்டாட்சிச் சட்ட மன்றம் (Congress) அமெரிக்க அரசியலமைப்புக்கு 13-ஆம் திருத்தத்தை கி.பி.1865-சனவரியில் செய்தது. அதனால் மகிழ்ச்சியடைந்த இலிங்கன், தாம் விடுத்த விடுதலை விளம்பரம் அரசியலமைப்பின்படி செல் லுபடியாகத் தக்கதாகிவிட்டது என்று கூறினார்.

இவ்வாறு ஒழிப்போர் நடத்திய அடிமை ஒழிப்பு இயக்கம் வெற்றி பெற்றது, அவர்கள் முயற்சியால் நடந்த உள்நாட்டுப் போரானது அடிமை ஒழிப்புக் காக நடத்தப்பட்ட போராகவே அமெரிக்க மக்க ளால் கருதப்பட்டது. இலிங்கன் விடுத்த விடுதலை அறிக்கையை ஒழிப்பு இயக்கத்தார், உள்நாட்டுப் போரை அடிமை ஒழிப்புப் போராகஆக்கிய அறிக்கை என்று கருதினர். பா.கு.

ஒழிபளவை: அளவை வகைகளுள் ஒன்று. மூவரே உள்ள இடத்தில் ஒரு பொருள் களவு போய் விட, 'இருவர் கள்வர் அல்லர்' என்பது பிறவற்றால் உறுதிபட்டபொழுது, 'எஞ்சி நின்ற ஒருவன்தான் கள்வன்' என முடிவு செய்தல் போல்வன இதற்கு எடுத்துக்காட்டாகும். ஒழிபளவையை வடநூலார் பாரிசேடப்பிரமாணம் என்பர்.

மகாபாரதக் காலத்தில் ஆயிர யானை பலம் உடையவர் நால்வர் இருந்தனராம். அவர்கள் வீமன், சல்லியன், சராசந்தன், கீசகன் என்போர். அவருள் கீசகன் இரகசியமாகக் கொல்லப்பட்டான். அவனை ஏனை மூவருள் ஒருவன்தான் கொன்றிருக்க வேண்டும். கீசகனுக்கு முன்பே சராசந்தனை வீமன் கொன்று விட்ட செய்தி நாடறியப்பட்டது. சல்லி யன் தன் நகரிலேயே இருத்தல் முதலிய காரணங் களால் 'அவன் கீசகனைக் கொல்லவில்லை' என்பது தெளிவாயிற்று. எனவே, வேறு சான்று வேண்டா மல், 'கீசகனை வீமன்தான் கொன்றான்' என்று யாவரும் முடிவு செய்தனர். இக்கதை இதற்குச் சிறந்த எடுத்துக்காட்டாக கூறப்படுகின்றது.

இது 'மீட்சி மொழி யளவை' என்றும் சொல்லப் படும். இராம இராவணப் போரில், 'இராமன் வென்றான்' என்று சொன்னாலே, 'இராவணன் தோற்றான்' என்பது தானாக விளங்கிவிடுகின்றது. இதுவும் ஒழிபளவைதான் என்று மணிமேகலைக் காப்பியம் கூறுகின்றது. சி.அ.

ஒழிபியல்: இலக்கண நூல்களில் பெரும்பாலும் இறுதிப்பகுதியாய் அமைந்து ஏனைய, பகுதிகளில் சொல்லாது எஞ்சிய செய்திகளையும், ஏனைய பகுதி களுக்குப் பொதுவான செய்திகளையும், புறனடை யாய் அமைந்த செய்திகளையும் விளக்கும் பகுதிக்கு ஒழிபியல் என்பது பெயராகும்.

'ஒழியிசை' என்பது இடைச் சொற்கள் உணர்த் தும் பொருள்களுள் ஒன்றாகத் தொல்காப்பியத்தில் காணப்படுகிறது. 'ஒழிந்த சொல்' என்பது அதற்குப் பொருள், இதிலிருந்தே ஒழிபியல் என்ற சொல் உரு வாகியிருக்க வேண்டும்.

தொல்காப்பியத்துள் ஒழிபியல் என்ற பகுப்புக் காணப்படவில்லை. ஆங்காங்கே 'புறனடையாக அமைந்த நூற்பாக்களும் 'எச்ச இயல்' என்ற தனி இயலும் அமைந்துள்ளன.

ஆங்காங்குப் புறனடையாக அமைக்கப்பட்ட நூற்பாக்களில் தொல்காப்பியர் 'சொல்லாமல் விடப் பட்டாலும் சொல்லப்பட்டது போன்ற முறையில் போற்றிக் கொள்ளவேண்டும்' என்று விடுபட்ட செய் திகளையும் உள்ளடக்க வேண்டுகிறார்.

'கிளந்த அல்ல வேறுபிற தோன்றினும்
கிளந்தவற்றியலான் உணர்ந்தனர் கொளலே.
(தொல் - 602,781)

'வருவ உளவெனினும் வந்தவற்றியலான்
திரிபின்றி முடித்தல் தெள்ளியோர் கடனே'
(தொல்-1499)

போன்ற நூற்பாக்களில் தொல்காப்பியர் கூறாது விடப்பட்டாலும் முறையறிந்து கொள்ளுமாறு கூறுவதன் வாயிலாக மொழியின் வளர்ச்சிக்கு வழிகோலுகிறார். பெரும்பாலும் தொல்காப்பியர் மொழி இலக்கணம் கூறும் எழுத்து, சொல் அதிகாரங்களிலேயே இத்தகைய புறனடை நூற்பாக்களை அமைத்துச் சொல்கிறார்.

சொல்லதிகார இறுதியில் எச்சஇயல் என்னும் பகுதியினை அமைத்து அதில் ஏனைய பகுதிகளில் கூறாது எஞ்சிய செய்திகளைக் கூறுகின்றார். சொற்களின் வகை, பொருள்கோள், தொகை, எச்சங்கள் முதலான பல செய்திகளை இவ்வியலில் கூறுகிறார். நன்னூலார் நூற்பாக்களின் வகைகளைக் கூறும் போது, புறனடையை ஒரு நூற்பா வகையாகக் கூறுகிறார் (நன்.20) புறத்து அடையாய் வருவன புறனடையென்று அதற்கு விளக்கம் கூறுவர். புறனாக நடப்பன என்றும் பொருள் கொள்வர் ஒருசாரார்.

விதிவிலக்காக அமைந்த செய்திகளை இப்பகுதியில் கூறலாம் என்பது கருத்து. விதிவிலக்கை ஏற்றுக் கொண்டும், புதிய வளர்ச்சிக்கு வழி வகுத்தும் நன்னூலார். 'பழையன கழிதலும் புதியன புகுதலும், வழுவல கால வகையி னானே' (நன்-492) என்று நூல் இறுதியில் புறனடை நூற்பா வகுத்துள்ளார்.

தொல்காப்பியர் வகுத்த எச்சவியல் என்பதற்குப் பதிலாகப் பவணந்தியார் பொதுவியல் என்று நூலுக்கு நடுவே அமைத்துத் தொல்காப்பியர் எச்சவியலில் கூறிய செய்திகளை அதில் கூறுகின்றார். 'பிற இயல்களுக்குப் பொதுவான செய்திகள்' என்பது அவர் கருத்து.

வீரசோழியத்தில் 5 அதிகாரங்களும், 10 படலங்களும் உள. ஆயின் இதனுள் எச்சம், பொது, ஒழிபு போன்ற அமைப்புக் காணப்படவில்லை. நேமிநாதத்தில் எழுத்து, சொல் என்ற இரு அதிகாரங்கள் அமைந்துள்ளன. தொல்காப்பியர் அமைத்த எச்சவியல் போல இந்நூலில் எச்ச மரபு அமைந்துள்ளமை குறிக்கத்தக்கது. இலக்கணக்கொத்து ஒழிபியல்' அமைத்து எழுத்ததிகாரச் செய்திகள் உள்ளிட்ட பல செய்திகளைக் கூறுகிறது,

முத்துவீரியத்துள் இரண்டு ஒழிபியல்கள் காணப்படுகின்றன. சொல்லதிகார ஒழிபியலில் 126 நூற்பாக்களும், யாப்பதிகார ஒழிபியலில் 167 நூற்பாக்களும் உள. சொல்லதிகார ஒழிபியலில் இடைச்சொல், உரிச்சொல் பற்றியும் தொல்காப்பியக் கிளவியாக்கம், எச்சவியல் செய்திகளையும் கூறுகிறார். யாப்பதிகார ஒழிபியலில் பிரபந்த இலக்கணங்களைப் பாட்டியல் போன்று கூறுகிறார். தான் ஒரு நூலமைப்பைச் செய்து கொண்டு அந்த அமைப்புக்கு வேறாக உள்ள, அதே சமயத்தில் பிற இலக்கண நூல்கள் கூறியுள்ள செய்திகளைக் கூறுவதற்கு ஒழிபியல் என்று இவ்விலக்கண நூலார் வகுத்துக் கொள்கிறார். மொழிக்கு ஓர் ஒழிபியலையும் இலக்கியத்திற்கு ஓர் ஒழிபியலையும் வகுத்துக் கொள்கிறார். இலக்கண விளக்கம் மூன்று அதிகாரங்களையும், 15 இயல்களையும் உடையது. சொல்லதிகாரத்தில் பொதுவியல் என்னும் பகுதி தொல்காப்பியத்தை அடியொற்றி எழுந்துள்ளது. தொல்காப்பியம், நன்னூல் ஆகிய இரு நூல்களை அடிப்படையாகக் கொண்டு எழுந்தாலும் பாட்டியல் செய்திகள் இணைக்கப்பெற்றுள்ளன. ஆனால், ஒழிபியல் என இயல் வகுக்கப்பெறவில்லை. தொன்னூல் விளக்கத்தில் ஒழிபியல் இடம் பெறவில்லை. இறுதி நூற்பா, புறனடையாக அமையவில்லை, தண்டியலங்காரத்தில் ஒழிபியல் காணப்படவில்லை. 'மொழிந்த நெறியின் ஒழிந்தவும் கோடல் ஆன்ற காட்சிச் சான்றோர் கடனே' (தண்டி-126) என்று புறனடை அமைந்துள்ளது.

யாப்பருங்கலக் காரிகை ஒழிபியல் எனத்தனியே இயல் அமைத்துப் புறனடையாக உள்ள செய்திகளைக் கூறுவதோடு கூறாது விடப்பட்ட செய்திகள் பலவற்றைத் தொகுத்தும் கூறுகிறது. பொருள்கோள், வாழ்த்து, வகை, வண்ணம் ஆகியவவை பற்றிய செய்திகள் அப்பகுதியில் அமைந்துள்ளன.

புறப்பொருள் வெண்பாமாலையுள் ஒழிபு என்னும் பகுதி பாடாண், வகைப் பகுதிகளில் புறமாயமைந்த பகுதிகளை எடுத்து விளக்குகிறது. பதினெட்டுத் துறைகள் இதனுள் விளக்கப்படுகின்றன. கொடுப் போரேத்திக் கொடார்ப் பழித்தல் என்பது தவிர ஏனையவை அனைத்தும் பல்வேறு வென்றிகளாக உள. பொதுவியல் என்று வகுத்து அதற்குப் பிறகு இச்செய்திகளை ஒழிபு என்று வகுத்துக் கூறியிருப்பது சிந்திக்கத்தக்கது.

நம்பியகப்பொருளில் இறுதியாக ஒழிபியல் அமைந்துள்ளது. அது, 'ஒழியெனப் படுவ தகப்பாட்டு

றுப்பும், வழுவு மமைவுந் தழுவியதாகும்' (நம்பி-210) என்று ஒழிபினை விளக்குகிறது. தொல்காப்பியர் செய்யுளியலில் கூறிய செய்திகள் பலவற்றை அகப்பாட்டுறுப்புகள் என்று விளக்கி வழுவினையும் அமைதியையும் கூறுகிறது. களவியற்காரிகை, மாறனகப் பொருள் ஆகியவற்றில் ஒழிபியல் காணப்படவில்லை.

பாட்டியல் நூல்களுள் பன்னிரு பாட்டியலில் ஒழிபியல் காணப்படவில்லை.வெண்பாப் பாட்டியலில் பொதுவியல் அமையப்பெற்று, நான்கு பாவிற்குரிய சாதி முதலிய செய்திகளை விளக்குகிறது. நவநீதப் பாட்டியலும் அதுபோலவே பொதுவியல் அமைத்துக் கொள்கிறது.

சிதம்பரப்பாட்டியல், ஐந்து இயல்களாகப் பகுக்கப் பட்டுள்ளது. உறுப்பியல், செய்யுளியல், ஒழிபியல், பொருத்தவியல், மரபியல், என்ற ஐந்துள் ஒழிபியல் நடுவில் அமைந்து யாப்புப் பற்றிய செய்திகளுக்கு ஒழிபாக அமைந்துள்ளது எனலாம். பின்னைய இரண்டும் பாட்டியல் செய்திகளாகும்.

பிரபந்தத் திரட்டில் புறநடையியல், ஒழிபியல் என இரண்டு இயல்கள் வகுக்கப்பட்டுள்ளன. புறநடையியலில் முன்இயல்களில் சொல்லப்பட்ட சில இலக்கிய வகைகளுக்குப் புறனடை கூறப்பட்டுள்ளன. ஒழிபியலில் நால்வகைக் கவிஞர்கள், புலவர் இயல்பு, இலக்கிய வகைகள் சில ஆகியவை கூறப்படுகின்றன. அவிநயனார் எழுதிய நூல்களுள், அவிநயப்புறநடை அல்லது நாலடிநாற்பது என்பதும் ஒன்று என்பர். இவ்வாறு தமிழில் அமைந்துள்ள பல்வேறு இலக்கண நூல்கள் விதிவிலக்காக அமைந்த செய்திகள், விடப்பட்ட செய்திகள் ஆகியவற்றைத் தொகுத்துக் கூற 'ஒழிபியல்' என்னும் பகுதியினை அமைத்துக் கொண்டுள்ளன.

நா.செ.

ஒழிவிலொடுக்கம்: இது சீர்காழியில் தோன்றிய கண்ணுடைய வள்ளலார் என்னும் ஞானி இயற்றிய ஒரு சிறந்த ஞானநூலாகும். நூலாசிரியர் காலம் கி.பி. 1350-க்கும் 1525-க்கும் இடைப்பட்டது என்பர். உயிர், தான் அழியா நிலையில் தன் ஆணவமலம் கெட்டு இறைவனிடத்தில் ஒடுங்கும் நெறியைப் பற்றிக் கூறுவதால் இந்நூலுக்கு ஒழிவிலொடுக்கம் என்னும் பெயர் ஏற்பட்டது. பையை மூடி வைக்காமல் விரித்து அதனுள் உள்ள பொருளை வெளிப்படையாகக் காட்டுவதுபோல் இறைவனிடத்து ஒடுங்கும் வழியையும் விளக்கமாக மறைக்காமல் கூறுகிறேன் என்று ஆசிரியர் தம் மாணவனுக்குக் கூறுமுகத்தால் 'நாம் பைமறித்தவாறு நீ மாளா ஒழிவில் ஒடுக்கம் உரைப்போம்' (12) என்று அறிவுறுத்துவதிலிருந்து இந் நூலின் பெயர்க் காரணத்தையும் நூல் நுவலும் பொருளையும் தெளிவாய்த் தெரிந்துகொள்ளலாம்.

இந்நூல் வேதாகமப் பொதுவிலுபதேசம், சத்தி நிபாதத்துத்தமர் ஒழிவு, யோகக் கழற்றி, கிரியைக் கழற்றி, சரியைக் கழற்றி, விரத்தி விளக்கம், துறவு, அருளவத்தைத் தன்மை, வாதனை மாண்டார் தன்மை, நிலையியல்பு என்னும் பத்து அதிகாரங்களைக் கொண்டது; இருநூற்று ஐம்பத்து மூன்று வெண்பாக்களையும் கொண்டது.

இந்நூலுக்குத் திருப்போரூர்ச் சிதம்பர சுவாமிகள் சிறந்த உரை எழுதி இந்நூலின் பெருமையை மேலும் சிறக்கச் செய்துள்ளார்கள். திருவருட்பா இராமலிங்க சுவாமிகள் இந்நூலின் சிறப்புப் பாயிரத்துக்கு மட்டும் ஒரு சிறந்த விரிவுரை எழுதியுள்ளார்கள். இது சித்தாந்த நெறி வேதாந்த நெறி ஆகிய இரு நெறிக் கொள்கையினர்க்கும் பொதுவான கொள்கைகளை விளக்கிச் செல்கிறது. எத்தகைய குரு சிறந்தவர்? மாணவர் எப்படி இருக்க வேண்டும்? இறைவனருளைப் பெறும் வழி யாது? அதற்கு எவ்வெவ்வாறு உலகியல் ஆசைகளைக் கழற்ற வேண்டும்? உலகத்துப் பொருள்கள் மீது எவ்வாறு உவர்ப்பு இருக்க வேண்டும்? என்பனவற்றையும் துறவு நிலையின் பெருமை, மேல்நிலை அடைந்த ஞானிகளின் சிறப்பு முதலியவற்றையும் இந்நூல் விளக்கிக் கூறுகிறது. உலக ஆசை சதமன்று என்று விடுவதைக் 'கழற்றி' என்னும் அருமைத் தமிழ்ச் சொல்லால் ஆசிரியர் குறிப்பிடுகிறார்.

'உண்ணியானது நன்கு பாலைக் கொடுக்கும் பசுவின் மடியிலிருந்தாலும் பாலை உறிஞ்சாமல் அதன் இரத்தத்தையே உறிஞ்சும். எருமை, ஆற்றில் தூய நீர் ஓடிக்கொண்டிருந்தாலும் அதைக் குடிக்காமல் சேறாக்கிவிட்டுச் செல்லும். மூடர்கள் எவ்வளவு நல்லனவற்றை எடுத்துக் கூறினும் அவற்றைக் கேட்காமல் தாம் கொண்ட கொள்கையையே விடாதிருப்பர். சந்தனம் அரைப்பவர் நீர்விடாமல் கல்லில் சந்தனக் கட்டையை உரைத்தால் பயன் இன்றிக் கழிவர். இவற்றைப் போன்றே ஒன்றைப் பற்றி வீண்வாதம் செய்பவர்கள் பலதாரைகளுள்ள வட்டில் போல் ஒன்றிலும் பிடிப்பு இல்லாது மனம்போன போக்காய்ப் பலவாறு பேசுவர். அவர்கள் பேச்சைக் கேட்டால் நரகம்தான் கிட்டும்' என்பது பொதுவிலுபதேசம் என்னும் அதிகாரத்திலுள்ள 'முலையுண்ணி' என்னும் இருபத்தொன்றாம் பாடலின் விளக்கமாகும்.

உலகப் பற்று நீக்கியவர்கள் தன்மை எவ்வாறு இருக்கும் என்பது பற்றி 'வாதனை மாண்டார்

தன்மை' என்னும் அதிகாரத்தில் ஏழாம் பாடலில் மிகச் சிறப்பாக இந்நூலாசிரியர் கூறுகிறார். 'ஒருவனைத் தூங்க வைப்பதற்கும் தொடையைத் தட்டுகிறார்கள். விழிக்கச் செய்வதற்கும் தொடையைத் தட்டுகிறார்கள். ஒருவன் மனைவியோடு வாழ்ந்தாலும் இகலோக நாட்டம் இருந்தால் உலகப்பற்று, பீடிக்கும். அவ்வாறின்றி இறைநாட்டத்தோடிருக்கின் அவன் வழிபாட்டிற்குறுதுணையாக அம்மனைவி இருப்பாள். பல வண்ணங்களையும் காட்டும் இரத்தினத்திடம் இருள் ஒன்றும் செய்ய இயலாது. அதுபோல் குடும்பப் பற்றின்றி நிற்கும் ஞானியின்பால் உலகப்பற்று சிறிதும் தலைகாட்டாது. திருடிய கள்வனைக் காண அவன் வந்த அடிச்சுவட்டைப் பார்த்துக்கொண்டே சிலர் சென்றனர். திருடனும் கூடப் பார்த்துக் கொண்டே சென்றான். அதுபோலக் குடும்பப் பற்றில் வாழ்ந்தாலும் அங்குள்ள சுகதுக்கங்களில் அழுந்தாது இருக்கவேண்டும். பார்ப்பான் தோட்டி வேடம் போட்டு நடிப்பான். இருப்பினும் தான் தோட்டியில்லை, நடிப்புதானே என்று வேறு பிரித்து அறிந்து கொள்வான். அதனைப் போன்றே குடும்பி போலிருப்பினும் மன வேறுபாட்டால் ஞானிகள் சிந்தையை இறைவன்பால் சிதறாது வைத்திருப்பர்' என்று கூறும் திறம் மிகவும் இன்பம் தரத் தக்கதாயுள்ளது.

ஓரிடத்தில் மாணவன் ஆசிரியரிடம் வேதாந்தம் சித்தாந்தம் ஆகிய இருகொள்கைகளில் எது சிறந்தது என்று கேட்கிறான். அவர் மறு மொழி கூறும் வகையில் இரு நெறிகளும் 'தான் நந்தினார்க்குச் சமன்' என்று விளக்குகிறார். 'நான் என்னும் ஆணவ முனைப்பு அற்றோர்க்கு இரு நெறிகளும் சமநிலையினவே' என்று கூறும் தன்மை அறிந்து இன்புறற்பாலது (சரியைக் கழற்றி 13). இவ்வாசிரியர் திருஞானசம்பந்தரிடம் பேரீடுபாடு கொண்டவர். அவரை வழிபடும்போது தொடர்ந்து பாடிய பாக்களே இவ்வொழிவிலொடுக்க நூலாகும். இரா.ச.

ஒழுக்கமுறை: ஒழுக்கம் என்ற சொல் நன்னடத்தையைக் குறிக்கின்றது. நடத்தையென்பது உலகில் மனிதர் பிறருடன் பழகும் முறை. நடத்தை பிறருக்கு நன்மை பயக்கும் வகையில் அமைந்தால் தான், நன்னடத்தை என்ற பெயரைப் பெறமுடியும். மனம், சொல், செயல் இம்மூன்றும் ஒன்றாக இணங்கியிருக்கும்படி செயற்படுவது. ஒழுக்கம் சரிவர அமைவதற்கு இவற்றின் ஒன்றுதல் தேவை.

அகிம்சை, உண்மை, புலனடக்கம், பிறர் பொருளைக் களவாடாமலிருத்தல், தூய்மை போன்றவை ஒழுக்கத்தின் வெளிப்பாடுகள் ஆகும். மனத்தாலும் பேச்சாலும் செய்கையாலும் பிராணிகள் உள்பட ஒருவருக்கும் துன்பத்தை உண்டாக்காமல் இருத்தல் அகிம்சை. உண்மையாவது, உள்ளவற்றை உள்ளபடியே தெரிந்துகொண்டு அவ்விதமே பேசுதல். இனிய சொற்களையே பயன்படுத்த வேண்டும். பிறருக்குத் துன்பத்தைத் தரக்கூடியவற்றை உண்மையாகவே இருந்தபோதிலும், பேசாமல் இருத்தல்வேண்டும். புலன்களை அடக்குவதாவது, மனத்தால் புலன்களை அடக்கித் தங்கள் கடமைகளைச் சரியான வழியில் செலுத்துதல். பார்க்கத் தகாதவை, கேட்கத்தகாதவை, பேசத்தகாதவை போன்றவற்றில் புலன்கள் செல்லாமல் பார்த்துக்கொள்ளல் வேண்டும். சென்றால் அவற்றை அடக்கவேண்டும்.

உலகில் உள்ள பொருள்களில் எல்லோருக்கும் பங்கு உண்டு. ஆனால், ஒவ்வொருவருக்கும் போதுமான அளவுக்குப் பொருள்கள் கிடைப்பதில்லை. அதனால், பிறரிடம் உள்ளவற்றை யாருடைய அனுமதியுமின்றி, தங்களுடையனவாகச் செய்வதற்கு முயலக்கூடாது. இருப்பதைக் கொண்டு மனநிறைவு பெற வேண்டும். தக்க முறையில், பிறருக்குத் துன்பம் பயக்காத முறையில் பொருள்களைக் சேர்த்துக் கொள்ளுவதற்கு முயலலாம். ஆனால், பேராசை மனிதனைப் பிடித்துக்கொண்டு விடுகிறது. பிறரிடம் உள்ளவை அவர்களுக்காக ஏற்பட்டவை. அவர்களிடமிருந்து அவற்றைப் பறிப்பது சரியன்று. அப்படிப் பறித்தால் அவர்களுக்குத் துன்பத்தை உண்டாக்கினதாகும். இவ்விதம் பேராசை பிடித்தவர்கள் எண்ணுவதில்லை. மேலும், போதுமென்ற மனமே பொன் செய்யும் மருந்து என்ற பழமொழியின் தத்துவத்தை உணர வேண்டும். தன் தேவைகளுக்குமேல் தன்னிடமுள்ளவற்றைப் பிறருக்கு, அதாவது அவை இல்லாமல் துன்பப்படுவோருக்கு அளித்தல் நன்று. இல்லையேல், மேற்கொண்டு உள்ளவற்றைக் கண்காணித்துப் பாதுகாக்கவேண்டிவரும். அவற்றுக்கு ஏதாவது அழிவு ஏற்பட்டால் மனம் தளர்ந்துவிடும். முக்கியமான கடமைகளைச் செய்யமுடியாமல் போய்விடும்.

தூய்மை என்பது அழுக்காற்றிலிருந்து விடுபடுதல் உடலின் வெளிப்புறத்தைத் துப்புரவாக வைத்துக் கொள்ளுவதுபோல், மனத்தையும் சுத்தமாக வைத்துக் கொள்ள வேண்டும். மனம் தூய்மையாக இருந்தால் தான் புலன்கள் சரியான முறையில் இயங்கும். செயல்களும் சரிவரச் செய்யப்பட்டு, பிறருக்குத் துன்பத்தைத் தராமல் இருக்க உதவும்.

உலகில் மக்கள் ஒரே வகையைச் சேர்ந்தவர்களல்லர். மனத்தின் திடத்திலும் பேச்சிலும் செய்கைகளிலும் ஒருவருக்கொருவர் ஏற்றத் தாழ்வுகளைப் பெற்றுள்ளனர். இவர்கள் ஒருவருக்கொருவர் பழக வேண்டியிருக்கிறது. சிலர் மேம்பட்டவர்களாயும்

சிலர் சமமானவர்களாயும் மற்றும் சிலர் தாழ்ந்தவர்களாயும் உள்ளனர். ஒழுக்கத்தைக் கடைப்பிடிக்கும் போது இவர்களுடன் எப்படிப் பழகுவது என்பதனைச் சிந்திக்கவேண்டும். நாட்டின் தலைவன், பொது நலத்திற்காக உழைப்பவர்கள், தாய் தந்தையர், மிகப் படித்தவர்கள், முதியோர் ஆகியவர்களிடம் வணக்கத்துடன் பழக வேண்டும். மனைவி, உடன்பிறந்தோர், நண்பர்கள் ஆகியோரைத் தனக்குச் சமமாகக் கருதுதல் வேண்டும். தன்னைவிட வயதில் சிறியவர்கள், தாழ்ந்தவர்கள் ஆகியோரிடத்தில் இரக்கம், அன்பு முதலியவற்றுடன் பழகி, தன்பால் அவர்களை ஈர்க்க வேண்டும். கேடுகளை ஒழிப்பதற்கு ஒழுக்கமும் பொறுமையும் தேவை. வி.வ.

ஒழுகுவண்ணம்: இது தொல்காப்பியம் கூறும் செய்யுள் உறுப்புகள் முப்பத்து நான்கனுள் ஒன்றாகும். வண்ணம் என்னும் பெயர் செய்யுளின் கண் நிகழும் ஓசை வேறுபாட்டினைக் குறிக்கிறது. ஓசை வேறுபாடு சிறப்பதனால் அமையும் சந்தப் பாட்டும், அவ்வகையிலமையும் இசைப்பாட்டும் வண்ணம் என்னும் பெயரால் குறிக்கப்படுவனவாயின. தொல்காப்பியர் கூறும் வண்ணங்கள் 20 வகைப்படும். அதனை அவர் 'வண்ணந்தாமே நாலைந்தென்ப (தொல். செய். 204) என்று இலக்கணப்படுத்தியுள்ளார். அவற்றுள் ஒன்று ஒழுகு வண்ணம். ஒழுகு வண்ணம் ஓசையின் ஒழுகும்' (தொல். செய். 218) என்பது தொல்காப்பியம்.அதனை 'ஒழுகிய ஓசையால் அமைவது, ஒழுகுவண்ணம்' என்று விளக்கிய பேராசிரியர்அதற்கு 'அம்மவாழி தோழி காதலர்க், கின்னே பனிக்கும் இன்னா வாடையொடு, புன்கண் மாலை அன்பின்று நலிய, உய்யலள் இவள்' என்னும் பாடற்பகுதியினை மேற்கோளாகக் காட்டியுள்ளார். அ.மா.ப.

ஒழுங்கற்ற தலைமாற்றப் போலி: கொடுத்துள்ள ஒரு வாக்கியத்திலிருந்து எழுவாய், செயப்படுபொருள் இடமாற்றத்தால் வேறோர் இணை வாக்கியத்தை அடைவது தலைமாற்றப் போலியாகும். இவ்வாறு மாற்றம் செய்யும் போது, 1. பொருள் வேறாகக் கூடாது. 2. முன் வாக்கியத்தில் ஒரு சொல் குறிப்பிடாததைப் பின் வாக்கியத்தில் அந்தச் சொல் குறிப்பிடக்கூடாது. 3. இரண்டு வாக்கியங்களும் ஒன்றுக்கொன்று எதிர்மறையாகக் கூடாது. இவையே தலைமாற்றப் போலி (Conversion) விதிகள். இந்த விதிகள் மீறப்பட்டால், ஒழுங்கற்ற தலைமாற்றப்போலி (Illogical Conversion) உண்டாகும்.

இந்த முறையை நான்குவகைத் திட்டவட்ட வாக்கியங்களுக்கும் பயன்படுத்த இயலாது. அப்படி முயன்றால், (ஓ) வாக்கியத்தில் ஒழுங்கற்ற தலைப் போலிதான் உருவாகும். (அ) வாக்கியத்தைக் கட்டுப் படுத்தி, 'ஐ' ஆகத்தான் வாக்கியம் பெற முடியுமேயல்லாது, நேரிடையாக இடமாற்றம் செய்தால் ஒழுங்கற்ற தலைப்போலியே உருவாகும். மற்ற இரண்டு வகைத் திட்டவட்ட வாக்கியங்களும் [(இ) யும் (ஐ) யும்] நேரிடையாக இடமாற்றம் செய்ய இயலும். எ-டு (அ) எல்லா மனிதர்களும் இறப்புக்கு உட்பட்டவர்களே. இறப்புக்கு உட்பட்ட எல்லோரும் மனிதர்களே. இவ்வாறு நேரிடையாக இடமாற்றம் செய்தால் முதலிரு விதிகளையும் மீறுவதால், ஒழுங்கற்ற தலைமாற்றப்போலி கிடைக்கப் பெறுகிறது. ஆகவே, இதைக் கட்டுப்படுத்தி, (ஐ) இறப்புக்கு உட்பட்டவர்களுள் சிலர் மனிதர்கள் எனக் கொள்வதே ஒழுங்காகும். (இ) மனிதர்கள் எவரும் தூய்மையானவர்களல்லர்; தூய்மையானவர்கள் எவரும் மனிதர்களல்லர் என்னும் இம்மாற்றம் சரியே. (ஐ) சில மனிதர்கள் புத்திசாலிகள்; சில புத்திசாலிகள் மனிதர்கள் என்னும் இந்த மாற்றமும் சரியே. ஆக (இ) யும் (ஐ)யும் நேர்மாற்றத்திற்கு உகந்தன. (ஓ) சில மனிதர்கள் யோக்கியமானவர்களல்லர்; சில யோக்கியர்கள் மனிதர்களல்லர். என்பது சரியன்று. இது விதிகளை மீறுகிறது. இதை வேறு எந்த முறையிலும் மாற்ற முடியாது. எம்.வெ.

ஒழுங்கற்ற போட்டி: காண்க: போட்டி.

ஒழுங்கற்றமறைப் போலி: வாதத்தில் எதிர் மறை வாதம் ஒருவகை. மற்றொரு வகை எடுத்துக் கொண்ட ஒரு வாக்கியத்தின் 'மூலம் கருத்தை வெளிக் கொண்டு வருவதாகும். இது வாக்கிய ஈர்ப்பு எனப்படும். இந்த முறையில் எழுவாய் (Subject), செயப்படுப்பொருள் (Object) ஆகியவற்றின் சொற்கள் நேரிடையாகவோ எதிர்மறையாகவோ பயன்படுத்தப்படும். முதல் வாக்கியத்திற்கும் அதிலிருந்து ஈர்க்கும் அடுத்த வாக்கியத்திற்கும் பொருளில் வேறுபாடு இருக்கக் கூடாது. இம்மாதிரி ஒரு வாக்கியத்திலிருந்து வேறு ஒரு வாக்கியத்தை அதே பொருளுடன் பெறும்போது, இரண்டு முக்கிய முறைகளைப் பின்பற்றி ஏழு வெவ்வேறு வாக்கியங்கள் பெறலாம்; வாக்கியங்கள் வெவ்வேறாயினும், பொருள் ஒன்றே. அந்த இரண்டு முக்கிய முறைகளாவன: 1. மறைப்போலி (Obversion), 2. தலைமாற்றப் போலி (Conversion).

1. **மறைப்போலி:** மறைப்போலி என்பது கொடுத்த வாக்கியத்தின் பொருள் மாறாமல் எழுவாய் அதுவே

யாகவும் செயப்படுபொருள் எதிர்மறையாகவும் கொண்ட வேறொரு வாக்கியமாகும். செயப்படுப் பொருள் எதிர்மறை ஆவதால் இரண்டாம் வாக்கியம் கொடுத்த வாக்கியத்திற்கு எதிர்மறைக் குணம் உடையதாக இருக்கவேண்டும். இந்த முறையில் நான்கு வகையான திட்டவட்ட வாக்கியங்களுக்கும் (Categorical Propositions) மறைப்போலி காணலாம். எ.டு.(1) அ: எல்லா மனிதர்களும் இறப்புக்கு ஆட்பட்டவரே. இ: எந்த மனிதனும் இறப்புக்கு ஆட்படாதவன் இல்லை. (2) இ: எந்த மனிதனும் தூய்மையானவனல்லன். அ: எல்லா மனிதர்களும் அ-தூய்மையானவர்களே (அ-என்பது எதிர்மறைச் சொல்லாக இங்கு வருகிறது). (3) ஐ: சில மனிதர்கள் புத்திசாலிகள். ஒ: சில மனிதர்கள் புத்தியற்றவர்களல்லர். (4) ஒ: சில மனிதர்கள் யோக்கியமானவர்களல்லர். ஐ: சில மனிதர்கள் அயோக்கியர்கள்.

மேற்குறிப்பிட்ட நான்குவகைத் திட்டவட்ட வாக்கியங்களையும் முறையாக மறைப்போலியாகக் கொள்ளலாம். அவ்வாறில்லாமல், எந்த ஒரு விதியை யாவது மீறி மறைப்போலி பெற்றால் அது ஒழுங்கற்ற மறைப்போலியாகும். எழுவாய் அதுவேயாக இல்லாமலிருந்தாலும், செயப்படுபொருள் எதிர்மறை சொள்ளாமலிருந்தாலும், வாக்கியங்கள் இரண்டும் நேர் எதிர்மறையாக இல்லாமலிருந்தாலும், இத்தகு மீறல் நேர்ந்ததாகக் கொள்ளலாம். எம்.வெ.

ஒழுங்குமுறைச் சட்டம் (கி.பி. 1773), இந்தியாவில் ஆங்கிலக் கிழக்கிந்திய வணிகக் குழுவின் ஆதிக்கத்திற்குட்பட்டிருந்த பகுதிகளின் நிருவாகத்தில் இருந்த முறைகேடுகளை அகற்றி அதை ஒழுங்கு படுத்த ஆங்கிலப் பாராளுமன்றத்தினால் கி.பி. 1773-இல் நிறைவேற்றப்பட்ட சட்டமாகும்.

காரணங்கள்: பிளாசிப் போருக்குப் பிறகு கிழக்கிந்திய வணிகக் குழுவின் அரசியல் செல்வாக்குப் படிப்படியாக வளர்ந்து கொண்டே வருவதையும், அதன் செல்வவளம் பெருகிக் கொண்டு வருவதையும் இங்கிலாந்து அரசாங்கம் கவனிக்கத் தவறவில்லை. வணிகக் குழு அதிகாரிகளும், இந்தியாவிற்கு வந்த ஆங்கிலேயர்களும் தவறான முறைகளில் மிகுதியான செல்வம் திரட்டினர் என்ற குற்றச்சாட்டுகளும் அடிக்கடி வந்த வண்ணம் இருந்தன. மேலும், வணிகத்திற்கென்றே நிறுவப்பட்ட ஒரு வணிகக்குழு நாடாளும் பொறுப்பை மேற்கொள்ளலாமா அதை அரசாங்கம் அனுமதிக்கலாமா என்பன போன்ற கேள்விகளும் இங்கிலாந்துப் பாராளுமன்ற உறுப்பினர்கள் மனத்தில் எழுந்தன. ஆனால், அரசாங்கமே அப்பொறுப்பை ஏற்பதையும் பாராளுமன்றம் அப்பொழுது விரும்பவில்லை. வணிகக் குழுவின் மீது ஓரளவு கண்காணிப்பும் கட்டுப்பாடும் ஏற்படுத்தவேண்டும் என்ற ஒரு கருத்தும் நிலவியது. அதன் அடிப்படையில், வணிகக் குழு இங்கிலாந்து அரசாங்கத்திற்கு ஆண்டொன்றுக்கு 400,000 பவுன் செலுத்த வேண்டுமென்று கி.பி. 1767-இல் ஒரு சட்டம் நிறைவேற்றப்பட்டது. நிதிநிலை மோசமாகி வருகிறதென்ற காரணம் காட்டி, வணிகக் குழு கி.பி. 1772-லிருந்து ஆண்டுதோறும் செலுத்தவேண்டிய தொகையைச் செலுத்தாதது மட்டுமன்றி இங்கிலாந்து அரசாங்கத்திடமே ஒரு பெருந்தொகையைக் கடனாகக் கேட்டது. வணிகக்குழுவின் நிலை இவ்வாறிருக்க, வணிகக்குழு அலுவலர்கள் வியக்கத்தக்க அளவு செல்வச் சீமான்களாகத் திகழும் ஒரு விசித்திர நிலையையும் காண முடிந்தது. இச்சூழ்நிலையில் வணிகக் குழு விவகாரங்கள் தொடர்பாக ஒரு விரிவான விசாரணை தேவை என்பதை உணர்ந்த அரசாங்கம் விசாரணைக் குழு ஒன்றை நியமித்தது. அக்குழுவின் பரிந்துரைகளின் அடிப்படையில் நிறைவேற்றப்பட்டதே ஒழுங்குமுறைச்சட்டம் (Regulating Act).

முக்கிய கூறுகள்: இங்கிலாந்திலும், இந்தியாவிலும் வணிகக்குழுவின் நிருவாக அமைப்பில் இச்சட்டம் மாற்றங்களைச் செய்தது. இங்கிலாந்து பங்குதாரர் அவையில் (Court of Proprietors) ஆயிரம் பவுன் பெறுமானமுள்ள பங்குகளுடைய பங்குதாரர்கள்மட்டுமே வாக்களிக்கும் உரிமை பெற்றனர். இயக்குநர் குழுவின் 24 உறுப்பினர்கள் ஓர் ஆண்டுக்குப் பதிலாக நான்கு ஆண்டுகள் பதவி வகிப்பர். இவர்களுள் நான்கில் ஒரு பங்கினர் ஆண்டுதோறும் பதவியிலிருந்து விலகுவர். வணிகக்குழுவின் வரவுசெலவுக் கணக்கை அமைச்சரவையின் ஆய்வுக்கு வைக்க வேண்டுமென்று இச் சட்டம் கூறியது.

வணிகக்குழுவின் இந்திய நிருவாக அமைப்பினைப் பொறுத்த வரை வங்காள ஆளுநர் வங்காளத்தின் தலைமை ஆளுநர் என்றழைக்கப்பட்டார். நிருவாகத்தை நடத்தத் தலைமை ஆளுநருக்கு உதவியாக நான்கு உறுப்பினர்கள் நியமிக்கப்பட்டனர். இந்த ஐவரும் ஐந்து ஆண்டுக் காலம் பதவி வகிப்பர். வாரன் ஏசுடிங்சைத் (Warren Hastings) தலைமை ஆளுநராகவும், கிளாவரிங்கு (Glavering), மான்சன் (Monson), பார்வெல் (Barwell), பிரான்சிசு (Francis) ஆகியோரை உறுப்பினர்களாகவும் இச்சட்டம் நியமித்தது. ஆட்சிக்குழுவின் முடிவுகள் யாவும் பெரும்பான்மை வாக்கின் அடிப்படையில் எடுக்கப்பட வேண்டுமென்றும், சரிசமமான வாக்குகள் இருந்தால் தலைமை ஆளுநர் தம் வாக்கைப் பயன்படுத்தி இறுதித் தீர்வு காண வேண்டுமென்றும் இச்சட்டம் கூறி

யது. தலைமை ஆளுநரின் ஊதியம் ஆண்டிற்கு 25,000 பவுன் என்றும், உறுப்பினர்கள் ஒவ்வொருவரும் ஆண்டிற்கு 10,000 பவுன் பெறுவர் என்றும் இச்சட்டம் உறுதி செய்தது.

போர், அமைதி உடன்படிக்கைகள் ஆகிய அதிகாரங்கள் தொடர்பாகச் சென்னை பம்பாய் மாநிலங்கள் வங்காளத்தின் கட்டுப்பாட்டின் கீழ்க் கொண்டு வரப்பட்டன. அவசர காலங்களில் மட்டுமே அவை தம் விருப்பப்படி செயற்படமுடியும்.

ஒரு தலைமை நீதிபதியையும் மூன்று சாதாரண நீதிபதிகளையும் கொண்ட ஒரு உச்ச நீதிமன்றத்தையும் இச்சட்டம் கல்கத்தாவில் நிறுவியது. தலைமை நீதிபதியின் ஊதியம் ஆண்டுக்கு 8000 பவுன் என்றும், மற்ற நீதிபதிகளின் ஊதியம் 6000 பவுன் என்றும் உறுதி செய்யப்பட்டது. சர் எலிசா இம்பே (Sir Elijah Impey) முதல் தலைமை நீதிபதியாக நியமிக்கப்பட்டார். வாணிகக் குழுவின் பொது ஊழியர்கள் அனைவரும் இந்த நீதிமன்றத்தின் அதிகார வரம்பிற்குட்பட்டவர்கள். இது எல்லா வகையான வழக்குகளிலும் முதல் நீதிமன்றமாகவும், மேல் முறையீட்டு நீதிமன்றமாகவும் செயற்பட்டது.

வங்காள மாநில நிருவாகம் தொடர்பாகத் தலைமை ஆளுநரும் அவரது குழுவும் அவ்வப்போது சட்டதிட்டங்களை இயற்ற வேண்டும். அவை உச்ச நீதிமன்றத்தின் ஒப்புதலைப் பெற்றுப் பதிவு செய்யப்படவேண்டுமென்று இச்சட்டம் கூறியது.

நன்மைகள்: வணிகக் குழுவின் இந்திய நிருவாகத்தில் ஊழல்கள் மலிந்திருந்தன. வணிகக்குழு அதிகாரிகள் இந்திய மக்களின் செல்வத்தைக் கொள்ளையடித்துப் பெரும் பொருளீட்டி வந்தனர். இச்சட்டத்தின் மூலம் இந்தத் தட்டிக் கேட்பாரற்ற நிலை மாறி, இங்கிலாந்து அரசாங்கம் வணிகக் குழுவின் இந்திய நிருவாகத்தைக் கண்காணிக்கவும், கட்டுப்படுத்தவும் உரிமை பெற்றது. வணிகக்குழு அதிகாரிகளிடையே ஓரளவு பொறுப்புணர்ச்சி ஏற்பட இது வழி வகுத்தது. இயக்குநர்கள் பதவிக்காலம் நான்கு ஆண்டுகளாக உயர்த்தப்பட்டமையால் அவர்கள் தங்கள் பணிகளை நல்ல முறையில் ஆற்ற வாய்ப்புக் கிட்டியது. வணிகக்குழு நிருவாகத்தை ஒருமுகப்படுத்தும் முயற்சியில் இச்சட்டத்தை முதல் நிலையாகக் கருதலாம்.

குறைபாடுகள்: பொதுவாக இச்சட்டத்தின் விதிகள் தெளிவற்றவையாக இருந்தன. தலைமை ஆளுநர் பெரும்பான்மை அடிப்படையில் எல்லா முடிவுகளையும் எடுக்க வேண்டுமென்ற விதி அவரைச் செயற்குழுவின் கைப்பாவையாக ஆக்கியது. அவசரக்காலத்தில் கூட இதை மீறி அவரால் எதையும் செய்ய முடியவில்லை. பெரும்பான்மை முடிவை, அவசியமானால் விலக்கித் தன்னிச்சைப்படி செயற்படும் அதிகாரம் தலைமை ஆளுநருக்குக் கொடுக்கப் படாதது இச் சட்டத்தின் குறைபாடாகும். சென்னை, பம்பாய் மாநிலங்கள் வங்காளத்தின் கட்டுப்பாட்டிற்குட்பட்டவை என்பது பெயரளவில்தான் இருந்தது. இது குறித்து வரையப்பட்டிருந்த விதிமுறைகள், விதிவிலக்குகள் ஆகியவற்றை நோக்கும் பொழுது இந்த அதிகாரம் பயனற்றதாகவே காணப்பட்டது. ஒரு அவசர நிலையில் மற்ற மாநிலங்கள் தம்மிச்சைப்படி செயற்படலாம் என்று கூறிய இச்சட்டம் அவசர நிலை என்பதற்கு விளக்கம் தரவில்லை. தலைமை ஆளுநர் செயற் குழுவிற்கும், உச்ச நீதிமன்றத்திற்குமிடையே நிலவ வேண்டிய உறவு தெளிவாக வரையறுக்கப்படவில்லை. அவற்றிற்கிடையே கருத்து வேறுபாடுகள் ஏற்பட்டால் அதைத் தீர்க்க இச்சட்டம் வழிவகை செய்யவில்லை. உச்சநீதிமன்றம் இந்தியச் சூழ்நிலைக்கு ஒவ்வாத ஆங்கில சட்டங்களைச் செயற்படுத்தியது. உச்சநீதிமன்றத்தின் அதிகார எல்லை வரம்பு திட்டவட்டமாக முடிவு செய்யப்படவில்லை. இந்தியக் குடிமக்கள் அனைவரும் அதன் அதிகார எல்லைக்குட்பட்டவர்களா அல்லது வணிகக்குழு ஊழியர்கள் மட்டுமா என்பது குறித்து ஐயப்பாடுகள் எழுந்தன. இச்சிக்கல் நந்தகுமார் வழக்கின்போது ஏற்பட்டது. இந்தியாவில் வாழும் ஆங்கிலக் குடிமக்கள் அனைவரும் உச்ச நீதிமன்றத்தின் அதிகார வரம்பிற்குட்பட்டவர்கள் என்று கூறிய இச்சட்டம், ஆங்கிலக் குடிமக்கள் யார் என்பதை விளக்கவில்லை. இதனால் பல குழப்பங்கள் விளைந்தன.

இச்சட்டத்தின் குறைபாடுகள் படிப்படியாக கி.பி. 1781, கி.பி. 1784, கி.பி. 1786-இல் வெவ்வேறு சட்டங்கள் மூலம் நீக்கப்பட்டன. முதன்முதலாக கி.பி. 1781-ஆம் ஆண்டுத் திருத்தச் சட்டத்தின்படி உச்ச நீதிமன்றம் தலைமை ஆளுநர் செயற்குழுவினர் ஆகியோருக்கிடையேயான உறவு, உச்ச நீதிமன்றத்தின் அதிகார எல்லை போன்றவை குறித்து விளக்கங்கள் கொடுக்கப்பட்டன. தலைமை ஆளுநரும் அவருடைய குழு உறுப்பினர்களும் தங்கள் அலுவல் சார்ந்த செயல்கள் எவற்றிலும் உச்சநீதிமன்றத்தின் அதிகார எல்லைக்குட்பட்டவர்கள் அல்லர் என்று இச்சட்டம் திட்டவட்டமாகக் கூறியது. தலைமை ஆளுநர் அவருடைய செயற்குழு வெளியிடும் ஆணைகளை உச்சநீதிமன்றம் பதிவு செய்ய வேண்டுமென்ற வரையறையையும் இச்சட்டம் நீக்கியது. கல்கத்தாவில் வாழும்

எல்லாக் குடிமக்களும் உச்சநீதிமன்றத்தின் அதிகார வரம்பிற்குட்பட்டவர்கள் என்றும், இந்துக்கள் முகம் மதியர்கள் தொடர்பான வழக்குகளில் அவரவர்கள் சட்டப்படியே நீதி வழங்கப்படும் என்றும் இச்சட்டம் கூறியது. பின்னர், கி.பி. 1784-இல்நிறைவேற்றப்பட்ட பிட்டு இந்தியச் சட்டம் (Pitt's India Act) இங்கிலாந்தில் வணிகக்குழுவின் நிருவாக அமைப்பில் சில மாற்றங்களைக் கொண்டு வந்தது. இந்திய விவகாரங்களைக் கவனிக்க ஆறு ஆணையர்களடங்கிய ஒரு கட்டுப்பாட்டு வாரியத்தை (Board of Control) இச்சட்டம் ஏற்படுத்தியது. இவ்வாரியம் இயக்குநர் வாரியத்தைக் கண்காணிக்கும் அதிகாரத்தைப் பெற்றது தலைமை ஆளுநர் செயற்குழு உறுப்பினர் எண்ணிக்கை நான்கிலிருந்து மூன்றாகக் குறைக்கப்பட்டது. தலைமை ஆளுநர் செயற்குழுவிற்குச் சென்னை பம்பாய் மாநிலங்கள் மீது கொடுக்கப்பட்டிருந்த கட்டுப்பாடு, கண்காணிப்பு அதிகாரம் தெளிவாக வரையறுக்கப்பட்டது. பின்னர் வந்த கி.பி. 1786-ஆம் ஆண்டுச்சட்டம், தலைமை ஆளுநர் செயற்குழுவின் பெரும்பான்மை முடிவிற்குக்குட்பட்டே நடக்க வேண்டுமென்ற விதியை நீக்கியது. தேவைப்பட்டால் தலைமை ஆளுநர் செயற்குழுவின் பெரும்பான்மை முடிவை நீக்கிவிட்டு, தம் விருப்பப்படி செயற்படலாம் என்ற சிறப்பதிகாரத்தை இச்சட்டம் தலைமை ஆளுநருக்கு அளித்தது. த.நா.வா.

துணை நூல்கள்:

Roberts, P.E. History of British India, Oxford University Press, Delhi, 1983.

Sathianathier, R., and Vasuteva Rao,T.N., History of India. Vol, III, S. Viswanathan Pvt., Ltd., Madras, 1982.

சத்தியநாதையர், R., பாலசுப்பிரமணியன், தெ. இந்திய வரலாறு, (மூன்றாம் தொகுதி), அண்ணாமலைப் பல்கலைக்கழகம், 1961.

ஒளிநாடு, செந்தமிழ் நாட்டினைச் சூழ்ந்திருந்தனவாகக் கருதப்படும் பன்னிரண்டு நாடுகளுள் ஒன்று. சேனாவரையரும், நச்சினார்க்கினியரும் 'செந்தமிழ் சேர்ந்த பன்னிரு நிலத்தும்' என்னும் நூற்பாப் பகுதியினை (தொல்.சொல்.400) விளக்கும் பகுதியில் அப்பன்னிரு நாட்டின் பெயர்களை உரைநடையில் நிரல்படுத்திக் கூறுங்கால், இந்த ஒளிநாட்டினைக் குறிப்பிட்டுள்ளனர். சிவஞான முனிவர் ஆறுமுக நாவலர் முதலியநன்னூல் உரையாசிரியர்கள், 'செந்தமிழ் நிலஞ்சேர்பன்னிரு நிலத்தினும்' என்னும் நூற்பாப் பகுதியினை விளக்கத் (நன். 247)'தென்பாண்டி குட்டம்' எனத்தொடங்கும் வெண்பாவினைக் காட்டியுள்ளனர். இவ்வெண்பா கூறும் பன்னிரு நாட்டில் தொல்காப்பிய உரையாசிரியர்கள் கூறும் ஒளி நாடும் பொங்கர் நாடும் இடம் பெறாமல், வேணாடும் புனல் நாடும் இடம்பெற்றுள்ளன. இதனால், நச்சினார்க்கினியர் காலம் வரை ஒளி நாடு என வழங்கப்பட்ட பெயர், பின்னர் அப்பெயரை இழந்ததுபோலும் எனக் கருதமுடிகிறது. ஒளி நாட்டுமக்களை 'ஒளியர்' என்று குறிப்பிடும் மரபு பட்டினப்பாலையினால் அறியப்படுகிறது. நன்னூல் உரையாசிரியர் காட்டும் வெண்பா, புதிதாகக் குறிப்பிடும் வேணாடு புனல் நாடு ஆகிய இப் பெயர்களுள் ஒளிநாடு புனல் நாட்டைக் குறிப்பிடுவதாகலாம் என்று கருதுகின்றனர். அதற்கு. காலைக் கதிரவன் ஒளி முதற்கண் பரவும் வாய்ப்புடைமையாலும், நீர் மிகுந்த பழனப் பரப்பெல்லாம் கதிரவன் வரவால் ஒளிமிக்கு விளங்கும் வாய்ப்புடைமையாலும் புனல்நாடு ஒளிநாடு என முன்னர் வழங்கியது பொருத்தமுடையதாகும் என்று அமைதி கூறலாம். அ.மா.ப.

ஒளியர்: இது ஒளி நாட்டு மக்களைக் குறிக்கும் பெயராகும். சோழன் கரிகாற் பெருவளத்தான் அருவாளர், வடவர், குடவர், தென்னவர் ஆகியவர்களையும் ஒளியரையும் வென்றடிப்படுத்தினான் என்று கடியலூர் உருத்திரங்கண்ணார் தம் பட்டினப் பாலையில் குறிப்பிட்டுள்ளார். 'பல் ஒளியர் பணிபு ஒடுங்க' என்பது பட்டினப்பாலை (274). இதற்குப் 'பலராகிய ஒளிநாட்டார் தாழ்ந்து தம் வீரம் குறைய' என்று நச்சினார்க்கினியர் விளக்கம் தந்துள்ளார். ஒளியர் நாகர்குடியைச் சேர்ந்தவராவர் என்று வி. கனகசபைப் பிள்ளை குறிப்பிட்டுள்ளார். காண்க: ஒளிநாடு அ.மா.ப.

ஒற்றியூர்: இத்தலம், தொண்டைநாட்டிலுள்ள தேவாரப் பாடல் பெற்ற தலங்களுள் ஒன்றாகும். இது, இன்று சென்னைப் பெருநகரத்தின் ஒரு பகுதியாக உள்ளது. சென்னையில் பாரி முனை முதலிய இடங்களிலிருந்து நகரப் பேருந்துகளிற் சென்று இத்தலத்தினை அடையலாம். திருவொற்றியூர் என்னும் இத்தலம் மருவி இக்காலத்தில் திருவொத்தியூர்என்று வழங்கப்படுகிறது. ஆதிபுரி என்னும் பெயரும் இத்தலத்திற்குண்டு. ஒருகால் பஞ்சம் உண்டாகியபோது, மன்னன் எல்லாத் தலங்களுக்கும் உள்ள படித்தரத்தினைக் குறைத்துக் கட்டளையிட்ட ஓலையில் இவ்வூர் இறைவன், திருமந்திர ஓலை நாயகம் போன்ற அதிகாரிகள் யாரும் அறியா வண்ணம், 'ஒற்றியூர் நீங்கலாக மற்றையூர்களுக்கு இக்கட்டளை' என்று

வரிப் பிரிந்து எழுதிவைத்தார் என்றும், அதனை உணர்ந்த அரசன் உவந்து ஏற்றுக்கொண்டு இவ்வூரை ஒற்றியூர் என்று வழங்கினான் என்றும் பழமரபு வரலாறு கூறுகிறது. அதனால், இங்குள்ள இறைவனுக்கு எழுத்தறியும் பெருமான் என்ற பெயரும் ஏற்பட்டது.

இறைவன் திருமேனி இங்குப் புற்றாக அமைந்துள்ளது. அதனால், இங்குள்ள கருவறையில் விளங்கும் மூர்த்தியின் பெயர் புற்றிடங்கொண்டார், வன்மீக நாதர், படம்பக்கநாதர் என்று அமைந்தது. இறைவி பெயர் வடிவுடையம்மையாகும். கார்த்திகைத் திங்கள் நிறைமதி நாளில் புற்றின்மீது இடப்பெற்றுள்ள கவசம் அகற்றப்படும். அப்போது புற்றுநிலையில் அமைந்த மூலமூர்த்தியைச் சேவிக்கலாம். கவசம் பொருந்திய மற்றக் காலங்களில், புற்றின் ஒரு பகுதியை மட்டும் காணக்கூடும். இது சப்தவிடங்கத் தலங்களுள் அடங்காமல், தியாகராசப் பெருமாள் கோயில் கொண்டுள்ள தலமாகும். வடிவுடை அம்மையின் சந்நிதியில் மலையாள அந்தணர்களால் பூசை நடைபெறுகிறது. இத்தலத்தின் கருவறை, தூங்கானை மாட (கசப்பிரட்டம்) அமைப்புக் கொண்டது. இத்தலத்திறைவனைத் தேவார ஆசிரியர்கள் மூவரும் பதிகம் பாடிப் பரவியுள்ளனர். இத்தலத்தில் நந்திதேவர், திருமால், வான்மீகி, சந்திரன் ஆகியோர் வழிபட்டனர் என்று புராணங்கூறுகிறது. இங்குப் பிரமதீர்த்தம் உள்ளது. மகிழமரம் இத்தல விருட்சமாகும். திருக்கோயிலிலுள்ள மகிழமரத்தின் அடியில் நின்று சுந்தரர் சூளுரைத்துச் சங்கிலியாரை மணம்புரிந்துகொண்டார். பின்னர்த் தம் சூளுரைக்கு மாறாக அவர் திருவாரூர் செல்ல நினைந்து ஒற்றியூர் எல்லை கடந்த அளவில் கண்களை இழந்தமை, பின்னர் இறையருளால் ஒவ்வொரு கண்ணாகப் பெற்றமை போன்றவற்றைப் பெரிய புராணம் சிறப்பாகக் கூறுகிறது. கலியநாயனார் இத்தலத்தில் பிறந்தவராவார். பட்டினத்தடிகள் இத்தலத்தில் வீடுபேறெய்தினார். இங்கு அவருக்கான சமாதிக் கோயில் உள்ளது. இத்தலத்திற்குத் தலபுராணம் பாடப் பெற்றுள்ளது. அ.மா.ப.

ஒற்றுணர்ச்சி: ஒற்றுணர்ச்சி என்னும் சொல் 'மற்றவர்களது மனநிலையில் ஒருவர் தம்மை ஐக்கியப்படுத்துதல்' என்பதைக் குறிக்கும். அதாவது, மற்றவர் நினைவுகளையும் உணர்ச்சிகளையும் செயல்களையும் ஒருவர் புரிந்து கொண்ட ஒரு மனநிலையைக் குறிப்பதாகும். ஒற்றுணர்ச்சி (Empathy) என்னும் சொல் செருமன் (German) மொழிச் சொல்லிலிருந்து தோன்றியதாகும்.

ஒற்றுணர்ச்சி என்பது மனித மன உணர்வுகளை ஒருவரின் மன உணர்வுகளுடன் மற்றவர் பகிர்ந்து கொள்ளும் அல்லது தானும் உணர்ந்து கலந்து கொள்ளும் ஒரு நிலையினைப் பொறுத்ததாகும். அது ஒருவரின் நினைவுகள், உணர்ச்சிகள், பார்வைகள், உடல் இயக்கங்கள், அவற்றின் காரணங்கள் ஆகியவற்றை மற்றவரும் உணர்ந்து அதே நிலையில் புரிந்து இணைந்து அனுபவிக்கும் ஒரு நிலையினைக் குறிக்கும். சுருங்கச் சொன்னால், மற்றவர் பற்றிய அனைத்து விழிப்புணர்வுகளையும் ஒருவர் கொண்டிருக்கும் நிலையினை இது வெளிப்படுத்துகிறது. உளவியல் கண்ணோட்டத்தில் ஒற்றுணர்ச்சி என்பது ஒருவர் தனது தனித்தன்மையை மறைக்காமல் மற்றவரது மனநிலையைத் தானும் ஏற்று வெளிப்படுத்தும் ஒரு செயலைக் குறிக்கும். மேலும், இச்சொல் மற்றவரின் மனநிலைகளை ஒருவர் புரிந்து கொள்ளுவதுடன் அந்த நிலையினைத் தானும் ஏற்று அனுபவித்து அவருடன் பகிர்ந்து கொள்ளுதலையும் குறிக்கிறது.

ஒற்றுணர்ச்சி தோன்றுவதற்குப் பல்வகைக் காரணங்கள் உள்ளன. அவை: மற்றவர்களது உணர்வினைத் தானும் ஏற்று நிற்பதானது ஒருவரது (Cognitive) அறிவாற்றல் நிலையைச் சார்ந்தது. மேலும், ஒருவரோடு ஒருவர் காட்டுகின்ற இணைந்த (Motivation) தன்முனைப்பைச் சார்ந்ததும் ஆகும். மற்றவரின் நினைவுகள், உணர்வுகள், செயல்கள் அனைத்தையும் ஒருசேரப் புரிந்து தானும் செயற்படும் ஒரு நிலையைச் சார்ந்தே ஒற்றுணர்ச்சி வெளிப்படுகிறது. ஓர் எடுத்துக்காட்டின் மூலம் இதனை விளக்கலாம். ஒரு நடிகரோ பாடகரோ தான் வேறொரு கலையில் தன்நிலைவிட்டு அதனைச் சார்ந்த பங்கு வகிப்பதாக நினைத்துச் செயற்படுவார். அதே வேளையில் பார்வையாளர் ஒருவர் அந்த நடிகரது நடிப்பில் தானும் கலந்து ஒருவித இணைந்த உணர்வினைச் சில வேளைகளில் வெளிப்படுத்துவார். இதனையே நாம் ஒற்றுணர்ச்சி எனக் கொள்ளலாம். உளவியல் கண்ணோட்டத்துடன் பார்க்கும் வேளையில், அழகிய ஒரு பொருளைப் பார்த்தவுடன் ஒருவருக்கு விருப்பமோ அந்த பொருளுடன் நாட்டமோ தோன்ற வாய்ப்பில்லை. மாறாக அந்த அழகிய பொருளைப் பற்றி அவரது நினைவு நிலையில் அவர் காட்டுகின்ற விருப்பத்தின் வேகத்தைப் பொறுத்தே ஒற்றுணர்ச்சி வெளிப்படும். இலிப்சு (Lipps) என்பவர் ஒற்றுணர்ச்சி என்பது தனதுநிலைக்கும் (Self) பொருளின் (Object) நிலைக்கும் வேறுபாடே இல்லாமல் இரண்டும் ஒன்றாக இணைந்த ஒரு நிலையினையே வெளிப்படுத்தும் என்கிறார். இந்நிலையில் ஒருவர் தாம் யார் என்பதை உணர்ந்து கொள்வதோடு, தாம் ஒற்றுணர்ச்சிப் படுத்திப் பார்க்

கும் பொருளையும் முழுமையாகப் புரிந்தவராய் இருப்பார் எனவும் கூறுகிறார்.

'ஒற்றுணர்ச்சி' என்னும் சொல்லைப் பயன்படுத்திய ஆளுமைக் கோட்பாட்டாளர்கள், ஒருவரது ஆளுமையைப் புரிந்து கொள்வதற்கும், ஒருவரது உன்னத கலை உணர்வுகளுக்கும் (Aesthetic) பொருத்தம் உள்ளது எனக் கூறுகின்றனர். ஆனால், மற்றவரது உணர்வு நிலையினை (Consciousness) ஒருவர் புரிந்து கொண்டு தாமும் அதே நிலையில் ஐக்கியப்படுவதாகிய ஒற்றுணர்ச்சி என்பது புரிந்து கொள்ளச் சிறிது கடினமாக உள்ளது என மேலும் கூறியுள்ளனர். ஆல்போர்ட்டு (Allport) என்ற அறிஞர், ஒற்றுணர்ச்சி நிலையில் புரிந்து கொள்ளும் தன்மையையே இப்பொழுது உளவியல் சிகிச்சையாளர்கள் (Psychotherapists) தகுந்த ஒரு கருவியாகப் பயன்படுத்துகின்றனர் எனக் கூறுகிறார். மற்றவரின் உணர்வுகளில் ஒற்றுணர்ச்சியுடன் இணைந்து தமது தனித்தன்மை மறையாமல் அவர்களின் குறைகளைக் களைவதற்குத் தம்மால் ஆன முயற்சிகளையும் உணர்வுகளையும் பகிர்ந்து, அவர்களோடு இணைந்து, அவர்களுக்கு உதவி செய்கின்றனர் இன்றைய உளவியல் வல்லுநர்கள்.

வெயின்சுடீன் (Weinstein) என்பவர் ஒற்றுணர்ச்சி என்பது மற்றவர்களது சூழ்நிலையை ஒருவர் புரிந்து கொள்ளுவதைக் குறிக்கும் என்கிறார். ஒற்றுணர்ச்சியானது உணர்ச்சிகளின் விழிப்புணர்வினை (Sensitive Awarneness) ஒருவர் வெளிப்படுத்தும் திறமையைக் குறிக்கும் எனக் கூறுகிறார். ஒருவர் மற்றவரோடு கலந்து கொள்ளும் மனநிலைக்கு ஒற்றுணர்ச்சி இன்றியமையாத ஒன்றாகும். ஒருவர், ஒருவரைப் புரிந்து கொண்டு செயற்படும் மனநிலையை அளவிடும் வகையில் ஒற்றுணர்ச்சியினை அளந்து கொள்ளலாம் எனவும் விவரிக்கிறார். மற்றவர்கள் தங்களைப் பற்றித் தெரிவிக்கும் செய்திகளை ஒருவர் புரிந்து கொண்டு, முழுமையாக அந்த உணர்வுகளை வெளிப்படுத்தக்கூடிய நிலையினைக் கொண்டு, ஒற்றுணர்ச்சியின் அளவினைத் தெரிந்து கொள்ளலாம். மற்றவரின் உள உணர்வுகளை அவர்தம் சிரிப்பு, வருத்தம், துன்பம், மகிழ்ச்சி, அருவருப்பு ஆகிய முக பாவங்களின் மூலமும் ஒருவர் ஒற்றுணர்ந்து கொள்ள முடியும். ஒருவரின் தோற்றம் (Posture), குரல் (Voice), குறிகள் அல்லது அங்க அசைவுகள் (Gestures) மூலமும் ஒருவரின் உள உணர்வுகளை மற்றவர் புரிந்து கொள்ள இயலும்.

ஒருவரின் மன உணர்வுகளைப் புரிந்துகொண்டு விடை கூறுதற்கு அவரைப் புரிந்து கொண்டு செயற்படுவது இன்றியமையாதது. அதே வேளையில் ஒற்றுணர்ச்சியானது ஒருவருக்கொருவர் மாறுபடும் தன்மையுடையது என்ற கருத்து முழுமையாக ஏற்றுக் கொள்ள இயலாத நிலையில்தான் உள்ளது. பல ஆய்வாளர்கள் ஒற்றுணர்ச்சியை அளவிட வேறு ஒருவரின் உணர்ச்சி வெளிப்பாடுகளைப் படத்தின் மூலம் வெளிப்படுத்தி விட்டு, அவர்கள் எந்த நிலையில் உள்ளனர் என மற்றவரைக் குறிக்கச் செய்து, அதனைக் கொண்டு ஒற்றுணர்ச்சியின் அளவினை அறிந்து கொள்ள இயலும் எனத் தெரிவிக்கின்றனர்.

இவ்வாறு, ஒற்றுணர்ச்சி என்ற சொல் ஒருவரின் மன உணர்வுகளை மற்றவர் புரிந்து கொண்டு அதே உணர்வுகளைத் தாமும் அனுபவித்து வெளிப்படுத்தும் ஒரு வகையான மனித உணர்வினை வெளிப்படுத்துகிறது. பலர் பலவிதமாக இதனைப் பொருள் கொண்டுள்ளனர். இதனை அளவிடப் பலவகையான அளவுகளையும் தெரிவித்துள்ளனர். இறுதியாக, ஒற்றுணர்ச்சி என்பது மற்றவரின் உணர்வுகளை உலகளாவிய கண்ணோட்டத்துடன் வேறொருவர் புரிந்து கொண்டு அதனைத் தாமும் அனுபவிக்கும் ஒரு நிலையினை வெளிப்படுத்தக் கூடியதாகும் எனக் கொள்ளலாம். சீனி. நா., கொ. இ.

துணை நூல்:

Allport, G. W., Personality, A Psychological interpretation, Holt, Newyork, 1937.

ஒற்றுமைகள் என்ற கருதீடு (Concept) உளவியல் துறையில் வடிவமைப்புக் கோட்பாட்டைக் குறிப்பதாகும். கண் முன்னால் ஒருவர் பொருள்களைப் பார்க்கும்போது அப்பொருள்களின் குணப் பண்புகள் சில ஒன்றாகவும் பொதுமையாகவும் தோன்றுவதால் அவர் அவற்றை ஒரு குழுவமைப்பாகக் காண்கின்றார். அதாவது, ஒரே மாதிரியான குணப் பண்புகளைக் கொண்ட சில பொருளை ஒருவர் பார்க்கும் போது, அவை ஒரே குழுவைச் சார்ந்திருப்பவை என்று நோக்குகின்றார். ஏன் அவர் பல பொருள்களை ஒரு குழுவாகக் காணுகின்றார்? அவற்றிடையே சில ஒற்றுமைக் குணங்களிருக்கின்றன. அவை காண்போருக்கு ஒன்று போலவே தோற்றமளிக்கின்றன. எனவே, ஒரே மாதிரியான பண்புகளைக் கொண்ட பொருள்கள் ஒரே குழுவாகவே நோக்கப்படுகின்றன. ஒரே மாதிரியான குணப்பண்புகளைக் கொண்ட பல பொருள்கள் ஒரே குழுவாகக் காண்பதில் உள்ள முக்கிய உளவியல் செயல்முறை, அமைப்பு முறை (Organization) யாகும். குறிப்பாக, இந்த விதமான ஒற்றுமைச்

செயல் முறைகள் புலன் காட்சிச் (Perception) செயல் முறையில்தான் ஏற்படுகின்றன. ஒன்றுபோலுள்ள பொருள்கள் குழுவாகப் புலன் காணப்படுகின்றன. குறிப்பிட்ட சில பொருள்களை அப்பொருள்களாக நாம் காணுவது புலன் காட்சியில் குழுவாக்கும் செயல் முறைகள் இயங்கிக் கொண்டிருப்பதால்தான் நடைபெறுகின்றது. குழுவாக்கும் செயல்முறைகளில்லாவிட்டால் வெளிவுலகில் நாம் காணும் எண்ணற் பொருள்கள், பொருள்களாக இணைந்து காணமாட்டா. அப்பொருள்கள் எல்லாம் தனித்தனி எல்லைக் கோடுகளாகத் தான் காணப்படும்.

புலன்காட்சியில் ஏற்படுகின்ற அமைப்புச் செயல் முறைகள் ஒரே மாதிரியான பண்புகளைக் கொண்ட பொருள்களில் ஒற்றுமைகளைக் காணச் செய்கின்றன. இச்செயல்முறைகள் பலவழிகளில் நடைபெறுகின்றன. அவற்றை ஆறு விதிகளில் உளவியலார் அடக்கியுள்ளனர். அவை, அண்மைநிலை அல்லது நெருக்கம் (Proximity), ஒற்றுமை (Similarity), செஞ்சீர்மை (Symmetry), தொடர்ச்சி (Continuation), பொது நிகழ்வு (Common fate), இடைவெளிகளை மூடுதல் (Closure) என்பன. இவை பொது உளவியலில் கூறப்பட்ட கருத்துகள்.

ஒற்றுமைகள் (Similarities) என்ற செயல் முறைகள் சமூக உளவியலிலும் (Social Psychology) விளக்கப்படுகின்றன. அண்மைநிலை அமைப்பும், ஒற்றுமை அமைப்பும் நட்புறவுகளில் முக்கிய அடிப்படையாக இருந்து வருகின்றன. ஒருவரோடு மற்றொருவர் நெருங்கிப் பழகுதலும், ஒரே மாதிரியான கவர்ச்சிகளில் ஈடுபடுவதும் ஒற்றுமைச் செயல் முறையாகும். பொதுவாக, ஒருவனுடைய கவர்ச்சிகளிலும், மனப்பாங்குகளிலும், மதிப்பீடுகளிலும் மற்றவர்களும் நெருங்கிய தொடர்பு கொண்டிருப்பார்களானால் அவர்களிடம் அவன் ஆழ்ந்த உறவு முறையைவளர்த்துக் கொள்ளுவான். எந்த அளவுக்கு அவனுக்கும் மற்றவர்களுக்கும் பொதுமையும் ஒற்றுமையும் அதிகமாக இருக்கின்றதோ அந்த அளவுக்கு அவன் மற்றவர்களையும் மற்றவர்கள் அவனையும் அதிகமாகப் புரிந்து கொள்வதாக அவன் அறியும்போது அவர்கள்பால் அவன் உடன்பாடான உணர்ச்சிகளை வளர்த்துக் கொள்கின்றான். மற்றவர்களோடு எத்தனை ஒற்றுமைகளை அவன் பகிர்ந்து கொள்வதாக இருந்தாலும் அவன் எதிர் மறையான கருத்தைக் கொள்வானானால் அவன் அவர்கள்பால் கவரப்படாமல் போகலாம். அவன் அவனைப்பற்றி நல்லமுறையில் உணர்ந்தால் அதே பண்புக் கூறுகளில் அவன் மற்றவர்களால் கவரப்படலாம். அவன் எதிர்மறையான தற்கருத்துக் (Self-esteem) கொள்வானானால் அவன் அவனைப் போன்றுள்ள மற்றவர்களிடமிருந்து விலகிச் செல்லுவான். சில சமயங்களில் புலன் காணப்பட்ட ஒற்றுமை (Perceived Similarity) உண்மையான ஒற்றுமையை விட முக்கியமானதாக இருக்கலாம். வேறு வழிகளில் ஒருவனைக் கவருகின்ற மக்களின் மனப்பாங்குகளை அவன் பகிர்ந்து கொள்வதாக அவன் அடிக்கடிநம்புகிறான். மனிதர்களுள்ஒருவரையொருவர் விரும்புவது சிலகாரணக் கூறுகளால் நிருணயிக்கப்படுகின்றது என்று அண்மைக்கால ஆராய்ச்சி முடிவுகள் கூறுகின்றன. மனப்பாங்குகளிலும் கருத்துகளிலும் ஒற்றுமைகள் காணப்படுவதை விட நுண்ணறிவில் ஒற்றுமைகள் காணப்படுமானால் அது அதிகமான கவர்ச்சியைத் தருகின்றது என்று கண்டிருக்கின்றனர். மேலும், ஒரு கருத்து முதலில் ஏற்கப்படாமலிருந்து பிறகு ஏற்கப்படுமானால் அதில் கவர்ச்சி அதிகமாக இருக்கின்றது என்று சிக்கல் (Sigall), அரோன்சன் (Aronson) போன்ற ஆராய்ச்சியாளர்கள் கூறுகின்றனர்.

எனவே, எந்த ஒரு பொருளிலும் நிறம், அளவு, அமைப்பு முதலியவற்றில் ஒற்றுமைகளிருக்குமானால் அவை ஒரு வடிவத்தின் பகுதிகளாகப் புலன் காணப்படுகின்றன. ஒற்றுமை விதிகளில் குறிப்பிடப்படுவது என்னவெனில், தூண்டல்களிடையே ஒற்றுமைகள் அதிக அளவு காணப்படுமானால் அவை ஒரு பொதுவான குழுவின் பகுதிகளாகப் புலன் காணப்படுகின்றன. இந்த விதியானது பொருள்களின் குணங்களுக்கும் மனிதர்களின் குணங்களுக்கும் ஏற்புடையதாகவே இருக்கும். மு.இரா.

ஒற்றை உலோக நாணய முறை: காண்க: உலோகச் செலாவணி.

ஒற்றை உறுப்பினர் தொகுதி: இக்கால மக்களாட்சி முறையின் ஒரு முக்கிய கூறாக இருக்கும் பேராளர் முறையில், நாட்டின் சட்டமன்றத்துக்கு உறுப்பினர்களைத் தேர்ந்தெடுத்தற்கு வசதியாக, நாடு வாக்காளர் தொகுதிகளாகப் (Electoral Constituencies) பிரிக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஒரு தொகுதியிலிருந்து ஒரு உறுப்பினரே அத்தொகுதி வாக்காளர்களால் தேர்ந்தெடுக்கப்படுதல் வேண்டுமென்ற அடிப்படையில் நாட்டின் வாக்காளர் தொகுதிகள் பிரிக்கப்பட்டிருக்குமானால், அத்தகைய வாக்காளர் தொகுதி ஒற்றை உறுப்பினர் தொகுதி (Single Memper Constituency) எனப்படும். ஒவ்வொரு நாடும், பேராளர் முறை ஒழுங்காகச் செயற்படும் பொருட்டுப் பல வாக்காளர் தொகுதிகளாகப் பிரிக்கப்பட்டுள்ளது. ஒவ்வொரு தொகுதியிலிருந்தும் ஓர் உறுப்பினரை அத்தொகுதி வாக்காளர்கள் சட்டமன்றத்துக்குத் தேர்ந்தெடுக்கின்றனர், சில தொகுதிகள் ஒவ்வொன்றிலிருந்தும் ஒன்றுக்கு மேற்பட்ட பல உறுப்பினர்

களைத் தொகுதி வாக்காளர்கள் தேர்ந்தெடுக்கின்றனர். பிற்கூறப்பட்டது பல உறுப்பினர் தொகுதி (Multi Member Constituency) என்று கூறப்படும். இவ்வாறு நாட்டை வாக்காளர் தொகுதிகளாகப் பிரித்தலின் நோக்கம், தேர்ந்தெடுக்கப்படும் உறுப்பினரைத் தம் தொகுதி வாக்காளர்களோடு தொடர்பு கொள்ளுமாறு செய்வதே ஆகும்.

ஒற்றை உறுப்பினர் தொகுதி முறையே பொதுவாக எல்லா நாடுகளிலும் நடைமுறையிலிருக்கிறது. இரு உலகப் போர்களுக்கு இடைப்பட்ட காலத்தில் செருமனியில் இட்லரும் அவருடைய நாசிக் கட்சியும் ஆட்சிக்கு வருமுன்னர், நடைமுறையிலிருந்து வந்த வைமார் அரசியலமைப்பிலே பல உறுப்பினர் தொகுதி முறைக்கு ஏற்பாடு செய்யப்பட்டிருந்தது. அதுபோலவே இத்தாலியிலும் ஏற்பாடு செய்யப்பட்டிருந்தது. இப்போது நடைமுறையிலிருந்து வரும் இந்திய அரசியலமைப்பிலும் ஒரு சில அமைப்புகளுக்குப் பல உறுப்பினர் தொகுதி முறை பின்பற்றப்படுகிறது.

நிறைகள்: பொதுவாகப் பெரும்பாலான நாடுகளில் ஒற்றை உறுப்பினர் தொகுதி முறை நடைமுறையில் செயற்படுத்தப்படுவதற்குக் காரணம்அதில் பல நிறைகள் அல்லது நன்மைகள் இருப்பதே ஆகும். மாவட்ட முறை (District system) என்றும் சொல்லப்படும் இந்த ஒற்றை உறுப்பினர் தொகுதி முறை ஒரு சிறந்த வாக்காளர் தேர்வு முறையாகக் கருதப்படுதற்குக் காரணம், இதில் உறுப்பினரைத் தேர்ந்தெடுத்துச் சட்டமன்றத்துக்கு அனுப்பும் இடத்தின் அளவு சிறியதாக இருப்பதால், இதில் போட்டியிடும் வேட்பாளர்களை அத்தொகுதி வாழ் மக்கள் நன்கு தெரிந்து கொள்ளுதற்கு வாய்ப்பை உண்டாக்குகிறது. இரண்டாவது இந்தத் தொகுதி முறை அமைப்பு எளியதாகவும் (Simple) போட்டியிடும் வேட்பாளர்களுக்குச் செலவு மிகுதியும் ஏற்படாதவாறு சிக்கனமாகவும் (Economical) இருக்கிறது. ஒரு பெரிய தொகுதியில் போட்டியிடும் ஏழை வேட்பாளருக்கு இருக்கக்கூடிய இடர்ப்பாடுகள் அளவில் சிறிய ஒற்றை உறுப்பினர் தொகுதியில் பெருமளவில் இரா. ஆகையால் ஒற்றை உறுப்பினர் தொகுதி குடியாட்சி முறை நன்கு உருவாவதற்கு உதவுகிறது. ஆங்கில நாட்டில் ஒற்றை உறுப்பினர் தொகுதியைக் கொண்டுவரும் மறுபங்கீட்டுச் சட்டமுன் வரைவை (Redistribution Bill) கி.பி. 1885-இல் பாராளுமன்றத்தில் தாக்கல் செய்து பேசும் போது அமைச்சர் கிளாடுசுடன் (Gladstone), 'இந்த முறையானது சிக்கனமாகவும் எளியதாகவும் இருப்பதோடு, சிறுபான்மையோருக்குப் பிரதிநிதித்துவம் அளித்தற்கு ஏற்றதாகவும் இருக்கிறது... இந்த முறையின் வழியாகப் பல்வேறு வகையான பிரதிநிதித்துவங்களைப் பெருமளவில் அடைதற்கு வழி இருக்கிறது', என்று குறிப்பிட்டார். மூன்றாவதாக, பெரிய அளவிலுள்ள பல உறுப்பினர் தொகுதியிலிருப்பதை விட, சிறிய ஒற்றை உறுப்பினர் தொகுதியிலே, உள்ளூரில் உள்ள திறமைமிக்கவர்களுடைய பணிக்கு ஊக்கம் கிடைப்பதற்கு வழி இருக்கிறது. சிறிய அளவுடைய தொகுதியில்தான் ஓரளவு பொருள் வசதியும், நல்ல சமூக நிலையுமுடையவர்கள் தமது உள்ளூர்ச் செல்வாக்கில் நம்பிக்கையோடு போட்டியிட இயலும். இவ்வாறு சமூகத்திலிருந்து பெருமளவில் தலைவர்கள் தோன்றுதற்கும், அரசியற் செயல்களில் ஈடுபடுதற்கும் வாய்ப்பளித்தல் வேண்டும். பல உறுப்பினர் தொகுதியை விட ஒற்றை உறுப்பினர் தொகுதியே சட்டமன்றத்தில் ஒரு நிலையான பெரும்பான்மை. (A Stable Majority) உருவாவதற்குப் பெரிதும் துணை செய்கிறது. இதன் அடிப்படையில் அமைக்கப்படும் நிருவாகசபை அல்லது அமைச்சரவை (Executive), பல உறுப்பினர் தொகுதிமுறையின் வாயிலாகத் தோன்றும் அமைச்சரவையை விட நிலையானதாகவும் வலுவானதாகவும் இருக்கிறது. பல உறுப்பினர் தொகுதி சிறுபான்மையோர் பிரதிநிதித்துவ முறைக்கு வழிசெய்வதால், சட்டமன்றத்தில் பல குழுக்கள் தோன்றுவதற்கு வழி ஏற்பட்டு, எந்த ஒரு குழுவும் பாராளுமன்ற நிருவாக முறையைச் செவ்வனே செயற்படுத்துமளவுக்குப் பெரும்பான்மை ஆதரவைப் பெற இயலாதபடி தடைகளை ஏற்படுத்துகிறது.

ஒற்றை உறுப்பினர் தொகுதி முறையில் சில குறைகளும் உள்ளன. தேர்தல் தொகுதி அளவில் சிறியதாக இருப்பதால், தேர்தலில் அரசாங்கமானது, தன் கட்சி வேட்பாளர்களை ஆதரிக்குமாறு பெருமளவு வாக்காளர்களைக் கட்டுப்படுத்த இயலும். ஒற்றை உறுப்பினர் தொகுதியில் இவ்விடர்ப்பாடு தோன்ற வாய்ப்பிருந்ததால்தான் பிரான்சு இந்த முறையை 1919-ஆம் ஆண்டில் சிறிது காலத்துக்கு நிறுத்தி வைத்திருந்தது. மேலும், இவ்வொற்றை உறுப்பினர் தொகுதியின் வாயிலாக, நாட்டின் நலனைப் புறக்கணித்துத் தம் தொகுதி மக்களுடைய நலனை மட்டுமே கருத்திற் கொள்ளும் பேராளர்கள் தேர்ந்தெடுக்கப்படுவதற்கு வாய்ப்பு உண்டு. பிரான்சில் இவ்வாறு தொகுதி நலனை மட்டுமே எடுத்துக் காட்டுவதாகப் பிரதிநிதிகள்சபை(Chamber of Deputies) இருந்ததால், நாட்டின் நலனை எடுத்துக்காட்டுவதாக அது அமையவில்லை. இந்த ஒற்றை உறுப்பினர் தொகுதி வழியாகச் சட்டமன்றத்தில் தோன்றும் பெரும்பான்மைக் கட்சி, தனக்கு எவ்வளவு உறுப்பினர்களை வாக்காளர் ஆதரவு தந்துள்ளதோ அதை விடக் கூடுதலான அளவுக்கு உறுப்பினர்கள் தனக்குக் கிடைக்குமாறு செய்தற்காக, வாக்காளர் மாவட்டங்

களின் எல்லைகளை மாற்றியமைக்க முயலும். அடுத்து, இந்த முறையிலே இரண்டுக்கு மேற்பட்ட வேட்பாளர்கள் ஒற்றை உறுப்பினர் தொகுதியில் போட்டியிடும்போது, அதில் வெற்றிபெற்றுத் தேர்ந் தெடுக்கப்படுபவர் உண்மையில் அத்தொகுதியின் பெரும்பான்மை வாக்காளர்களால் வெறுக்கப்பட்டவ ராகவே இருத்தலும் கூடும். அதனால், பிரதிநிதித்துவ முறையே உருக்குலைகிறது. இறுதியாக இந்த முறையில் சிறுபான்மையோருக்குப் போதிய பிரதி நிதித்துவம் கிடைக்காமலும் போகலாம். சிறுபான் மைக் கட்சிக்குத் தொகுதியிலுள்ள வாக்காளர் ஆதர வுக்கு ஒத்த விகிதத்தில் சட்டமன்றத்தில் பிரதிநிதித் துவம் கிடைக்காமலும் போகலாம்.

இவ்வாறு பல குறைகளிருப்பினும், ஒற்றை உறுப்பினர் தொகுதியே பெரும்பாலான நாடுகளில் நடைமுறையில் இருக்கிறது. பா.சு.

ஒற்றைப் பதிவு முறை: மனித நாகரிகத் தின் தொடக்கத்தில் இருந்தே வணிகச் செயல்களைப் பதிவு செய்ய வேண்டியதன் இன்றியமையாமை உண ரப்பட்டது. வணிகம் என்று தோன்றியதோ அன்றே வணிகச் செயல்களைப் பதிவு செய்வதும் தோன்றி விட்டது. கணக்கு எழுதுவது இந்தியாவில் தொன்று தொட்டுப் பின்பற்றி வரும் நடவடிக்கையாகும். வட மொழியில் கி.மு. 4-ஆம் நூற்றாண்டில் எழுதப்பட்ட நூலான கௌடில்யரின் அர்த்த சாத்திரத்தில் கணக்குப் பதிவு செய்யும் கலை பற்றித் தெளிவாகக் குறிப்பிட்டிருப்பது இதற்குச் சிறந்த சான்றாகும். பிரா லுகா பேசியோலா (Fra Luca Paciolo) என்ப வர் கி.பி. 1694-ஆம் ஆண்டில் 'டி கம்யூடி இசுகிரிப் சரிசு' (De computiset Scripturis) என்ற கணக்குப் பதிவியல் நூலை வெளியிட்டார். பின்னர்ப் பல நூல் கள் வெளியாயின. தொழிற்புரட்சியின் விளைவாக, கி.பி. 18-ஆம் நூற்றாண்டில் ஏற்பட்ட வாணிகக் குழு வளர்ச்சி, கணக்குப் பதிவியலின் தேவையைப் பெருக்கியது.

கணக்குப் பதிவியலைக் கணக்குகளை எழுதி வைத்துக்கொள்கிற ஒரு தனிக் கலை எனலாம். இதன் நோக்கம் வாணிக நிலைமையை அப்படியே படம்பிடித்துக் காட்டுவதுதான். கணக்குப் பதிவியல் உடனடிப் பண முறை (Cash System), இரட்டைப் பதிவு முறை, ஒற்றைப் பதிவுமுறை என மூவகைப் படும்.

உடனடிப் பண முறை: இம்முறையில் உடனே பணம் அளிக்கும் நடவடிக்கைகள் மட்டுமே பதிவு செய்யப்படுகின்றன. இம்முறை பள்ளி, கல்லூரி, பல்கலைக்கழகம் போன்ற ஆதாய நோக்கமற்ற நிறு வனங்கள், அமைப்புகள் ஆகியவற்றில் பின்பற்றப்படு கிறது.

இரட்டைப் பதிவுமுறை: இம்முறையில் பெறுப வர், கொடுப்பவர் அல்லது வருவது, செல்வது அல்லது வரவு, செலவு ஆகிய இரண்டு நட வடிக்கைகளும் பதிவு செய்யப்படுகின்றன. இம் முறையே சிறந்தது எனக் கருதப்படுகிறது. ஆனால், இம்முறையைப் பின்பற்றக் கணக்குப் பதிவியல் விதி முறைகளின் அறிவு தேவையாகும்.

ஒற்றைப் பதிவு முறை: இம்முறையில் வணிக நடவடிக்கைகளில் காணப்படுகின்ற வரவு, செலவு ஆகிய இரு பகுதிகளுள் ஏதாவது ஒரு பகுதி மட்டுமே பதியப்படுகிறது. ஒற்றைப் பதிவுமுறை (Single Entry System) கணக்குப் பதிவியலின் ஒரு முழுமை பெறாத வடிவமாகும். முழுமை பெறாத கணக்கு, முழுமை பெறாத இரட்டைப் பதிவுமுறை என்பன இம்முறை யின் மறுபெயர்களாகும்.

வரையறுக்கப்பட்ட கணக்கியல் கோட்பாட்டு விதி களைப் பின்பற்றாமல் வசதிக்கேற்பப் பதியும் முறையே ஒற்றைப் பதிவுமுறை எனப்படும். அவர வர்க்கு மிகவும் இன்றியமையாதவையாகத் தோன் றும் கணக்குகளே இம் முறையில் எழுதி வைக் கப்படுகிறன. இம்முறையின்கீழ்ச் சில வணிக நட வடிக்கைகளுக்கு இரு பதிவுகளும், சில நடவடிக்கை களுக்கு ஒரு பதிவும் பதியப்படும். சில நேரங்களில் சில நடவடிக்கைகள் பதிவு செய்யப்படுவதில்லை. கீழ்க் காணும் எடுத்துக்காட்டுகள் இம்முறையைத் தெளிவு படுத்துகின்றன. (1) இராமன் உரூ. 100/-ஐ மணிய னிடமிருந்து பெறுகிறான். இதனை இராமன் பதிவு செய்யும்பொழுது உடனடிப் பணக் கணக்கைப் பற்று எழுதி, மணியன் கணக்கை வரவு எழுதுவான். ஆகவே, ஒரு வாணிக நடவடிக்கை ஆள்சார் கணக்கை யும் (Personal Account) உடனடிப் பணக் கணக்கை யும் (Cash Account) பாதிக்குமானால் இரு பகுதி களுமே பதிவு செய்யப்படுகின்றன. (2) இராமன் உரூ. 100/-ஊதியம் கொடுக்கிறான். ஒற்றைப் பதிவு முறையில் உடனடிப் பணக் கணக்கில் மட்டுமே வரவு எழுதப்படும். ஊதியக் கணக்கில் எழுதுவது தவிர்க்கப் படுகிறது. ஆகவே, ஒரு வாணிக நடவடிக்கை உடன டிப்பணக் கணக்கையும் பெயரளவுக் கணக்கையும் (Nominal Account) தொடர்புபடுத்துமேயானால், அதன் ஒருபகுதி மட்டும் பதிவுசெய்யப்படுகிறது. (3) உரூ. 5000/-மதிப்புள்ள இராமனின் சரக்குகள் தீக் கிரையாயின. இதற்கு எந்தப் பதிவும் செய்யப்படுவ தில்லை.

பிக்கிலீசு (Picklese) என்னும் கணக்கியல் அறிஞர் 'ஒற்றைப் பதிவு முறை, இரட்டைப்பதிவு, ஒரு பதிவும் இல்லாமை ஆகியவற்றின் கூட்டுக் கலவை' தான் ஒற்றைப் பதிவு முறை என்று கூறியுள்ளார்.

குறைகள்: இம்முறையில் குறிப்பிட்ட முறையில் கணக்கு வைத்திருக்க வேண்டும் என்ற வரையறை இல்லாததால், பெரும்பாலும் ஆள்சார் கணக்குகளும் உடனடிப் பணக் கணக்குகளும் பதிவு செய்யப்படுகின்றன. (1) வாணிக நடவடிக்கைகளின் இரு பகுதிகளையும் ஒருசேரப் பதிவு எழுதாமல் இருப்புச் சோதனை (Trial Balance) தயாரிக்கஇயலாது. எனவே, சரிவரப் பதியப் பெற்றுள்ளனவா என்பதை உணர முடிவதில்லை. (2) பெயரளவுக் கணக்குகள் வைத்திருப்பதில்லையாதலால் ஆதாய இழப்பையும் சரிவர உணர முடியாது. (3) சொத்துக் கணக்குகள் இல்லாநிலையில் நிதிநிலையை உணர்த்தும் இருப்புநிலைக் குறிப்பைத் (Balance Sheet) தயாரிக்க இயலாது. (4) பிற வணிக நிறுவனங்களுடன் ஒப்பிட்டுப் பார்க்கத் தேவையான விவரங்கள் இம்முறையில் கிடைக்கா. (5) வரி விதிப்பு அலுவலர்கள் இம்முறையில் உருவாக்கப்படும் கணக்குகளை ஏற்பதில்லை, (6) பதிந்துவரும் கணக்குகளைச் சரிபார்க்கும் வாய்ப்பு இல்லாததால் கையாடல்களையும் மோசடி நிகழ்ச்சிகளையும் தவிர்க்க முடியாது.

ஆதாய இழப்பைக் கணக்கிடுதல்: இம்முறையில் விற்பனை, கொள்முதல், வருமானங்கள், செலவுகள் ஆகியவற்றிற்கான கணக்குகள் உருவாக்கப்படாமலிருப்பதால், ஆதாய இழப்புக் கணக்குகள் தயாரிக்க இயலாது. எனவே, மறைமுகமாகத்தான் ஆதாயம் அல்லது இழப்பைக் கணக்கிட முடியும். இம்முறையின்கீழ் ஆண்டுத் தொடக்கத்தில் உள்ள சொத்துகள், பொறுப்புகள் ஆகியவற்றைக் கொண்டு நிலையறிக்கை (Statement of Affairs) ஒன்று உருவாக்க வேண்டும். அதிலிருந்து ஆண்டுத் தொடக்கத்தில் உள்ள முதல் எவ்வளவு என்று கணக்கிட முடியும். இது போன்றுஆண்டு முதல் நிலையறிக்கை (Statement of Affairs at the Commencement of the Year) ஒன்றை உருவாக்கி, ஆண்டு இறுதிநிலை அறிக்கையைக் கண்டுபிடிக்க முடியும். உடனடிப் பண ஏட்டில் இருந்து ஓர் ஆண்டின் கூடுதல் முதல், அவ்வாண்டில் வணிகர் சொந்தப் பயனுக்காக எடுத்த எடுப்பு எவ்வளவு என்பதை அறியலாம். அதிலிருந்து கீழ்க் காணும் ஒரு பட்டியல் தயாரித்து, ஆதாய இழப்பைக் கண்டு பிடிக்கலாம்.

ஆதாய இழப்பைக் காட்டும் அறிக்கை:

	ஆண்டு இறுதியில் உள்ள முதல்	...	200
கூட்டுக:	அவ்வாண்டின் எடுப்பு	...	100
			300
கழிக்க:	அவ்வாண்டின் கூடுதல் முதல்	...	50
			250
கழிக்க:	ஆண்டுத் தொடக்கத்தில் உள்ள முதல்	...	300
	ஆதாய இழப்பு	...	—50
	ஆகையால் இழப்பு = 50.		

இத்தொகை '+' ஆக இருந்தால் ஆதாயத்தையும், '—' ஆக இருந்தால் இழப்பையும் குறிக்கும்.

ஒற்றைப் பதிவு முறைக்கும் இரட்டைப் பதிவு முறைக்கும் உள்ள வேறுபாடுகள்

	ஒற்றைப் பதிவு முறை		இரட்டைப் பதிவுமுறை
1)	வணிக நடவடிக்கைகளின் இரு கூறுகளுள் ஒன்று மட்டுமே பெரும்பாலும் பதிவுசெய்யப்படுகிறது.	1)	வணிக நடவடிக்கைகளின் இரு கூறுகளும் இம்முறையில் பதிவுசெய்யப்படுகின்றன.
2)	வைத்திருக்கும் பதிவேடுகள் அரைகுறையாகவும் முறையற்றவையாகவும் இருப்பதால் இருப்புச் சோதனை தயாரிப்பது அரிது.	2)	வைத்திருக்கும் பதிவேடுகள் முழுமையாகவும் முறையாகவும்இருப்பதால் இருப்புச்சோதனை தயாரிப்பது எளிது.
3)	இருப்புச் சோதனை தயாரிப்பது அரிதாவதால் ஆதாய இழப்பைத் துல்லியமாக அறிய முடியாது.	3)	ஆதாய இழப்பைக் கண்டறிய இது பேருதவியாய் அமைகிறது.

4)	ஆள்சார் கணக்குகள் தனியே இம்முறையில் எழுதப்படுவதில்லை.	4)	ஆள்சார், ஆள்சாரா ஆகிய இரு நடவடிக்கைக் கணக்குகளும் எழுதப்படுகின்றன.
5)	சொத்துக் கணக்குகள் எழுதப்படாமையால் இருப்புநிலைக்குறிப்பு தயாரிப்பது அரிது.	5)	இருப்புநிலைக் குறிப்பு தயாரிப்பது எளிது.
6)	பிழை, மோசடி, கையாடல், ஆகியவை ஏற்பட வாய்ப்பு அதிகம்.	6)	பிழை, மோசடிகளைத் தவிர்ப்பதுடன், அவை நேர்ந்துவிடினும் எளிதில் இம்முறையில் கண்டுபிடித்துவிடலாம்.
7)	பதிவுமுறையில் எழுத்து வேலை குறைவு.	7)	எழுத்து வேலை மிகை.
8)	நிறுவனக் கணக்குகளில் (Company Accounts) இம்முறை ஏற்றுக் கொள்ளப்படமாட்டாது.	8)	நிறுவனக் கணக்குகளிலும் ஏற்றுக்கொள்ளப் படும்.

ஒற்றைப் பதிவுமுறை குறைகள் பல உடையது எனினும் அதனை முழுமையாகத் தவிர்க்க முடியாது. இரட்டைப் பதிவுமுறைக்குக் கணக்குப் பதிவியல் விதிகளைப் பற்றிய அறிவு இன்றியமையாததாதலால் எல்லா வணிகர்களாலும் இதனைப் பின்பற்ற இயலாது. இது வணிகர்களின் செயலையும் பெருக்கும். சிறு வணிகர்கள் பெரும்பாலும் உடனடிப் பணத்திற்கே வாணிகம் செய்வதால், அவர்களுக்கு இரட்டைப் பதிவுமுறை தேவையற்றதாகிவிடுகிறது. சில நிறுவனங்களில் முதலீடு செய்யும் முதலாளியே நடைமுறை நிருவாகத்தில் இருப்பதால் கையாடல், மோசடி, போன்ற நிகழ்ச்சிகள் தவிர்க்கப்பட்டுவிடும். இதனால் தான் ஒற்றைப் பதிவுமுறை தொன்றுதொட்டுச் சிறு வணிகர்களால் பின்பற்றப்பட்டு வருகிறது. இது ஓர் எளிய முறை; ஆகவே சிறு வணிக நிறுவனங்களுக்கு இம்முறை குறைந்த செலவையும் தேவையான பயன்பாட்டையும் அளிக்கிறது. ரெ.சீ.

துணை நூல்கள்:

Basa & Doss, Practice in Advanced Accountancy, Rabindra Library, Calcutta, 1974.

Gupta, R.C., Advanced Accountancy, Sultan Chand and Sons, New Delhi, 1984.

Shukla, M.C. and Grewal T.S., Advanced Accounts, S. Chand Company Limited, New Delhi, 1984

William Pickles, Accounts, English Language Book Society and Sir Isaac Pitman and Sons Limited, London, 1960.

ஒற்றைமணிமாலை: தொண்ணூற்றாறு வகைப் பிரபந்தங்களின் வரிசையிலே இணைமணி மாலை, இரட்டைமணிமாலை, மும்மணிமாலை நான்மணிமாலை, நவமணிமாலை, பன்மணி மாலை என்றும் சிற்றிலக்கியங்கள் சேர்க்கப்பட்டுள்ளன. இந்த வகையில் ஒற்றைமணி மாலை என்னும் புது வகைநூலும் தொண்ணூற்றாறின்மேல் கொள்ளப் படுதல் இயல்பே.

மணிமாலை என்பது செபமாலையாகப் பயன்படுவதாம். மந்திர செபத்திற்கு ஏற்ப நூற்றெட்டு மணிகள் கோத்த மாலையை உருட்டிக் கொண்டே பக்தர்கள் செபிப்பது கண்கூடு.

'ஒற்றைமணிமாலை' என்னும் பெயரிலிருந்தே ஒரே வகையான பாவினால் அமைவது இவ்வகைப் பிரபந்தம் என்பது புலனாகும். அந்தாதி நூல் வெண்பா அல்லது கலித்துறைப் பாவினால் நூறு பாடல்களைக் கொண்டு அமைவது. எனவே, இவ்வகை இலக்கியத்தை ஒற்றைமணிமாலை என்றும் கொள்ளலாம். நாலாயிரத் திவ்வியப் பிரபந்தத்தில் காணும் திருவரங்கத்தமுதனார் அருளிய இராமானுச நூற்றந்தாதியில் 108 கட்டளைக் கலித்துறைப் பாடல்கள் உள. காயத்திரி மந்திரம் போலப் பாட்டு 108 இடம்பெற்றமையால் இந்நூலுக்குப் 'பிரபன்ன காயத்திரி' என்னும் ஒரு பெயரும் உண்டு. பொதுவாகப் பதிகம் பாமாலைகள் ஒற்றைமணிமாலை என்னும் பெயருக்குப் பெரிதும் பொருந்துவன. இவ்வகை இலக்கிய அமைப்புகளை நோக்கும்போது எவ்வகைப் பாவாலேனும் ஒருவகையான பாவினால் அமையும் நூல் 'ஒற்றைமணிமாலை' என்று கொள்ளுதல் வேண்டும் எனத் துணியலாம்.

அணியிலக்கணம் கூறும் நூலில் 'ஒற்றைமணி மாலையணி' என ஒன்று காணப்படுகிறது. பின்பின்னாக வருவனவற்றிற்கு முன்முன்னாக வருவன

வற்றை விசேடியங்களாகவேனும் விசேடணங்களாகவேனும் அமைத்தலே இயல்பு. இதனை வடநூலார் 'ஏகாவளியலங்காரம்' என்பர்.

ஏகாவளி என்றால் ஒற்றை நாணில் கோத்த மணிமாலை என்றாம். இதனை ஒற்றைச் சரமாலை என்றும் குறிப்பிடலாம். ஒற்றைமணி, ஒற்றைப்பட்டு மணி, ஒற்றைவடமணி என்னும் பெயர்களும் இதற்குப் பொருந்துவன. ஒற்றைவடத்திற்கோத்த மணிமாலை என்பது பொருள். எனவே, தனித்தனியான நன்மணிகளை ஒரேசரத்தில் கோத்த ஒற்றைச் சரட்டுமாலைபோல் ஓரினப் பாமணிகளைக் கொண்டது ஒற்றைமணிமாலையாம். மு.ச.

ஒற்றை மாற்று வாக்கு: இக்காலக் குடியாட்சி முறையிலே நாட்டின் சட்டமன்றத்துக்கு உறுப்பினர்களைத் தொகுதிகளிலிருந்து வாக்காளர்கள் தேர்ந்தெடுக்கும்போது, மக்களுடைய கருத்துகளுக்கு நாட்டிலிருக்கும் ஆதரவுக்கு ஏற்ற விகிதத்தில், அவற்றுக்குப் பிரதிநிதித்துவம் அளிக்கப்படுதல் வேண்டுமென்ற கோட்பாடு பின்பற்றப்படுகிறது. இக்கோட்பாடு செயற்படுத்தப்படும் வடிவமே ஒற்றை மாற்று வாக்கு வாயிலான விகிதாசாரப் பிரதிநிதித்துவம் (Proportional Representation by Single Transferable Vote) எனப்படும்.

சிறுபான்மையோர் பிரதிநிதித்துவம்: ஒரு நாட்டின் அரசியலிலோ, தேசிய அடிப்படையிலோ இனத்திலோ, மொழியிலோ, சமூக அடிப்படையிலோ மக்கள் பிரிந்து, அதில் எண்ணிக்கையில் கூடுதலாக இருப்பவர்கள் பெரும்பான்மையாளர் (Majority) எனப்பட்டால், எண்ணிக்கையில் குறைவாக இருப்பவர் சிறுபான்மையோர் (Minority) எனப்படுவர். ஒரு குடியாட்சி நாட்டில் பெரும்பான்மையோரே சட்டம் நிறைவேற்றப்படுதலைத் தீர்மானித்தல் வேண்டுமென்பது ஒரு கொள்கையாயின், அத்தகைய சட்டத்தைத் தீர்மானித்தற்கு முன்னதாக நடைபெறுகிற விவாதத்தில், சிறுபான்மையோருடைய நம்பிக்கைக்கு உகந்த அவர்களுடைய பிரதிநிதிகளுடைய கருத்துகளும் கேட்கப்படுதல் வேண்டுமென்பதும் ஒரு கொள்கையே ஆகும். அவ்வாறு செய்தல் வேண்டுமென்பதற்குக் காரணம் என்னவெனில், ஒரு சட்டம் யாவரையும் கட்டுப்படுத்துதல் வேண்டுமாயின் அது கூடுமானவரை அனைவருடைய ஒப்புதலின் பேரில்தான் நிறைவேற்றப்பட்டிருத்தல் வேண்டும் என்பதுதான். இவ்வாறு கூடுதலளவு ஒப்புதலைப் பெறுவதற்குரிய மிகச் சிறந்த வழி சிறுபான்மையோர் தங்களுடைய கருத்துகளை எடுத்துக் கூறுவதற்குப் போதிய வாய்ப்பளித்தலும், சிறுபான்மையோருடைய நியாயமான விருப்பங்களைப் பெரும்பான்மையோர் ஏற்றுக்கொள்ளுதலும் ஆகும்.

மற்ற முறைகள் மாற்றாத ஒற்றைவாக்கு (Single Non-Transferable Limited Vote), வரம்புக்கு உட்பட்ட வாக்கு (Limited Vote), திரண்ட வாக்கு (Cumulative Vote), வகுப்பு அடிப்படைப் பிரதிநிதித்துவம் (Communal Representation) முதலியன.

ஒற்றைமாற்று வாக்கு அளிக்கப்படும் முறை: மக்களுடைய கருத்துக்கு நாட்டிலிருக்கும் ஆதரவுக்கு ஏற்ற விகிதத்தில் அக்கருத்துக்குச் சட்ட மன்றத்தில் பிரதிநிதித்துவம் இருத்தல் வேண்டுமென்பதுதான் விகிதாசாரப் பிரதிநிதித்துவ முறையின் அடிப்படைக் கோட்பாடு ஆகும். பெரும்பான்மையான வாக்காளருக்குப் பெரும்பான்மையான பிரதிநிதிகள் இருப்பர். அதுபோலவே சிறுபான்மை வாக்காளருக்குச் சிறிய எண்ணிக்கையில் பிரதிநிதிகள் இருப்பர்.

ஒற்றை மாற்று வாக்கு கையாளப்படுதற்குப் பல உறுப்பினர் தொகுதி (Multimember Constituency) இருத்தல் வேண்டும். ஒரு வாக்காளருக்கு ஒரே வாக்கையே அளிக்கும் உரிமை இருத்தல் வேண்டும். போட்டியிடும் வேட்பாளர்களுள் எவருக்குத் தமது முதல் வாக்கை வாக்காளர் அளிக்கவிரும்புகிறாரோ, அந்த வேட்பாளருடைய பெயரில் அல்லது அடையாளத்தில் '1' என்ற எண்ணையும், தனது இரண்டாம் தேர்வுக்குரிய (Second Preference) வேட்பாளருடைய பெயரில் '2' என்ற எண்ணையும், இவ்வாறு அவர் மற்ற வேட்பாளர்கள் ஒவ்வொருவருடைய பெயரிலும், தனது தேர்வு முறைப்படி 1,2,3,4,5 என்ற எண்களையும் குறித்தல் வேண்டும். ஒரே வேட்பாளருக்கு ஒன்றுக்கு மேற்பட்ட தேர்வுமுறை எண்ணை (Preference) வாக்காளர் வாக்குச் சீட்டில் குறித்தலாகாது. இறுதியில் வாக்குச் சீட்டுகள் எண்ணப்படும்போது, வேட்பாளர் எவருக்கும் பங்கீட்டு அளவு வாக்குகள் முதலில் கிடைக்காவிட்டால் வாக்குச் சீட்டில் வாக்காளர் தாம் குறித்துள்ள தேர்வு முறைக்குத் தக்கவாறு அவருடைய வாக்கு மாற்றப்படும். அப்போது போட்டியிடும் வேட்பாளர் வெற்றி பெறுதற்கு வேண்டிய வாக்கு எண்ணிக்கை பங்கீட்டு முறைப்படி (Quota System) கணக்கிடப்படுகிறது. எடுத்துக்காட்டாக 3 பிரதிநிதிகளைத் தேர்ந்தெடுத்து அனுப்ப வேண்டிய பல உறுப்பினர் தொகுதியில் 5 வேட்பாளர்கள் போட்டியிடுவாராயின், அத்தொகுதியில் வாக்காளர் எண்ணிக்கை 1500 என்றிருக்குமாயின், ஒரு வேட்பாளர் தேர்ந்தெடுப்பதற்குத் தேவையான வாக்குகள் 750-க்கு மேலிருத்தல் வேண்டுமென்றில்

லாமல் மொத்த வாக்காளர் எண்ணிக்கையை அத் தொகுதிக்குரிய மொத்த உறுப்பினர் அல்லது பிரதி நிதிகளின் எண்ணிக்கையால் வகுத்து வரும் ஈவு அல்லது பங்கீட்டு எண் (Quota) வாக்குகளைப் பெற்றால் போதும். $\frac{1500}{3} = 500$ பங்கீட்டு எண் வாககுகள். போட்டியிடும் வேட்பாளர்களுள் எந்த மூன்றுபேர் 500 வாக்குகள் பெறுகிறார்களோ, அவர்கள் வெற்றி பெற்றவராவர். விகிதாசாரப் பிரதிநிதித்துவ முறையில் பங்கீட்டுமுறை வேறொரு முறையிலும் கணக்கிடப்படுகிறது.

$$\frac{\text{வாக்காளர்களின் மொத்த எண்ணிக்கை}}{\text{அனுப்பப்பட வேண்டிய பிரதிநிதிகளின் எண்ணிக்கை} + 1} + 1$$

வாக்குச் சீட்டுகளை எண்ணும்போது, அதில் வாக்காளர் குறித்துள்ள முதல்தேர்வுப்படி (First Preference) அவருடைய முதல்வாக்கு, அதற்குரிய வேட்பாளருக்குக் கொடுக்கப்படுகிறது. வாக்காளரால் முதல் தேர்வு செய்யப்பட்ட வேட்பாளருக்குப் பங்கீட்டு எண்ணிக்கை வாக்குகள் கிடைத்துவிட்டால், வாக்காளரால் அவருக்கு அளிக்கப்படும் முதல்வாக்கு பங்கீட்டு அளவுபெற்ற வேட்பாளருக்கு அளிக்கப்படாமல், வாக்காளரால் இரண்டாவதாகத் தேர்வு செய்யப்பட்ட வேட்பாளருக்கு மாற்றப்படுகிறது. ஆகையால், வாக்குச் சீட்டுகள் எண்ணப்படும்போது வாக்காளர் குறித்துள்ளபடி, முதல்தேர்வு வாக்குகள் (First Preference Votes) முதலில் எண்ணப்படுகின்றன. இதில் தேர்ந்தெடுக்கப்படவேண்டிய எல்லா இடங்களுக்கும் பங்கீட்டு அளவு வாக்குகளை வேட்பாளர் பெறாவிட்டால், வெற்றிபெற்ற வேட்பாளர்களுக்குக் கிடைக்கும் கூடுதல் வாக்குகள் (Surplus Votes) அவ்வாக்குச் சீட்டுகளில் குறிக்கப்பட்டுள்ள இரண்டாம் தேர்வுக்குரிய வேட்பாளர்களுக்கு மாற்றப்படுகின்றன. மிகவும் குறைந்த முதல் வாக்குகளைப் பெற்ற வேட்பாளர் வெற்றி பெறும் வாய்ப்பு இல்லாதவராகையால், அவருக்களிக்கப்பட்ட முதல் வாக்குகள் அவற்றில் குறிப்பிடப்பட்டவாறு மற்ற வேட்பாளருக்கு மாற்றப்படுகின்றன. இவ்வாறு தேவைப்பட்ட உறுப்பினர் பங்கீட்டு எண்ணிக்கை பெறும்வரை, வாக்காளர் குறிப்பிட்டவாறு, அவர்களுடைய வாக்குகள் வேட்பாளருக்கு மாற்றப்படுகின்றன. இவ்வாறு பங்கீட்டு எண்ணிக்கை பெற்ற வேட்பாளர் வெற்றி பெற்றவராக அறிவிக்கப்படுகிறார்.

இந்த முறையின்படி சிறுபான்மைக் கட்சி வேட்பாளர் பங்கீட்டு எண்ணிக்கை வாக்குகள் பெற்று வெற்றிபெற வாய்ப்பு இருக்கிறது. இந்த முறைப்படி இங்கிலாந்தின் கிறித்தவத் திருச்சபையின் தேசிய மன்றத்துக்கும், இசுகாட்லாந்தியக் கல்வி அதிகாரிகளுக்கும், வட அயர்லாந்தின் பாராளுமன்றக் கீழ்ச் சபைக்கும், தென்னாப்பிரிக்க ஆளவை மன்றத்துக்கும் தேர்தல்கள் நடை பெறுகின்றன. இந்தியக் குடியரசுத் தலைவர் தேர்தலும் இம்முறைப்படியே நடைபெறுகிறது, தேர்ந்தெடுக்கப்பட வேண்டிய தலைவர் ஒருவரே ஆயினும், இதற்குப் பல வேட்பாளர் போட்டியிட்டுக் கூடுதலான அளவில் சமமாக இரு வேட்பாளர் வாக்குகள் பெறும்போது, அவர்களுள் இம்முறைப்படி வெற்றி பெறும் வேட்பாளர் தேர்ந்தெடுக்கப்படுகிறார்.

விகிதாசாரப் பிரதிநிதித்துவமுறை பட்டியல் முறைப்படியும் (List System) கையாளப்படுகிறது. இதில் போட்டியிடும் ஒவ்வொரு கட்சியும் தான் நிறுத்தும் வேட்பாளர் பெயர் அடங்கிய பட்டியலை அளிக்கிறது. வாக்காளர் வேட்பாளருக்கு வாக்களிக்காமல், வேட்பாளர் பட்டியலுக்கு வாக்களித்தல் வேண்டும். ஒவ்வொரு பட்டியலுக்கும் கிடைக்கும் வாக்குகளுக்கு ஒத்த விகிதத்தில் கட்சிகளுக்கிடையே உறுப்பினர் இடங்கள் பகிர்ந்து கொள்ளப்படுகின்றன.

விகிதாசார முறையின் நிறைகள்: இம்முறையின்படி ஒவ்வொரு கூட்டத்தாருக்கும் நாட்டிலிருக்கும் ஆதரவுக்கேற்ற விகிதத்தில் சட்டமன்றத்தில் பிரதிநிதித்துவம் கிடைக்க வழி இருக்கிறது. இதனால் பாராளுமன்றம் நாட்டின் கருத்தை எடுத்துக்காட்டும் உண்மையான நிறுவனமாக இருத்தல் இயலும். அப்போது குடியாட்சி முறையும் மக்களுடைய சமத்துவ உரிமையின் அடிப்படையில் இயங்குதல் எளிதாகும். இம்முறையில் சில குறைகளும் இருக்கின்றன. இம்முறையின்படி பல சிறிய கட்சிகள் சட்ட மன்றத்துக்குத் தேர்ந்தெடுக்கப்படுதலும், அதன் விளைவாகக் கூட்டு அரசாங்கமென்னும் (Coalition Executive) நிலையற்ற நிருவாகம அமைக்கப்படுதலும் கூடும். இதில் எந்த ஒரு சட்டம் நிறைவேற்றப்பட வேண்டுமாயினும், அதற்காகச் சட்டமன்றத்திலுள்ள பல குழுக்களிடையே விட்டுக் கொடுப்பு முறையின் வழியாக (Compromise) அவர்களுடைய ஆதரவைப் பெற்று யாவரையும் இணைத்துக் கட்டுப்படுத்தும் ஆற்றல் குறைந்த சட்டத்தைச் செய்தல் வேண்டும். இதில் வாக்காளரும், தலைவர்களும் தங்கள் கூட்டத்தவர் நலனை எண்ணி அதற்கே முதலிடம் கொடுக்கின்றனர். இதன்வழித் தேர்ந்தெடுக்கப்படும் சட்ட மன்றம் ஒன்றுக் கொன்று தொடர்பு இல்லாத பல தனித்தனி நலன்களை எடுத்துக்காட்டுவதாக அமை

யுமேதவிர,நாட்டின்பொதுநோக்கத்தைக் காட்டாது. மேலும், ஒற்றை மாற்று வாக்கில் வாக்காளர் தேர்வு முறை குறித்தலென்பது (Marking of preferences) வாக்காளரால் எளிதில் விளங்கிக் கொள்ள இயலாத வாறும், வாக்கு எண்ணப்படும்போது, எண்ணும் அதிகாரிகளின் விருப்பத்துக்கேற்றவாறு வாக்குகள் மாற்றப்படுதற்கும் இடந்தருகிறது. இது குழப்பத்துக் கும் தவறுகளுக்கும் வழிவகுக்கிறது. பா.கு.

துணை நூல்கள்:

Sidgwick, H., The Elements of Politics, Macmillan, 1908.

Strang, C.F., Modern Political Constitutions, Sidgwick and Jackson, 1930.

ஒற்றையாட்சி: இக்கால அரசுகளை ஒற்றை யாட்சி என்றும், கூட்டாட்சி என்றும் பாகுபாடு செய்வர். இவ்வாறு அரசுகளைப் பாகுபாடு செய்தல் அரசாங்க அதிகாரங்களை ஒருமுகப்படுத்துதல் அல்லது பிரித்துவழங்குதல் (Concentration or decconcentration) என்ற அடிப்படையிலும், நடுவண் அரசாங்கத் திற்கும் உள்ளாட்சி அதிகாரிகளுக்கும் இடையேயுள்ள தொடர்பின் அடிப்படையிலும் அமைந்துள்ளது.

இயல்புகள்: ஒற்றையாட்சியின் அமைப்பிலே, அரசாங்கத்தின் அதிகாரங்களெல்லாம் முழுமையாக, ஒரே ஒரு நடுவண் அரசாங்கத்திடம் அரசியலமைப்புச் சட்டத்தின்படி ஒப்படைக்கப்பட்டுள்ளன. இதில் உட் பிரிவு அரசாங்கங்களெல்லாம் தங்களுடைய அதி காரத்தையும், சுதந்திரத்தையும் நடுவண் அரசாங்கத் திடமிருந்து பெறுவது மட்டுமல்லாமல், தாங்கள் தொடர்ந்து இருத்தற்கும் நடுவண் அரசாங்கத்தையே சார்ந்துள்ளன. ஆகையால், இந்த ஒற்றையாட்சியில் (அ) ஒரே அரசும், ஒரே அரசாங்கமும்தான் இருக் கின்றன ஆகையால், இதில் கூட்டாட்சியில் காணப் படுதல்போல் அரசியலமைப்புச் சட்டத்தின் வாயிலாக நடுவண் அரசாங்கத்துக்கும், உள்ளாட்சி அர சாங்கத்துக்கும் இடையே அதிகாரங்கள் பிரிக்கப்படு வதுமில்லை; பகுக்கப்படுவதுமில்லை. அதிகாரத்துக்கு ஒரே ஆதாரம்தான் உண்டு. (ஆ) ஒற்றையாட்சி நாடு நிருவாக வசதிக்காக மாகாணங்கள் (Province, Counties), வட்டங்கள் (Counties, Communes) என்று பல உட்பிரிவுகளாக அல்லது கூறுகளாகப் பிரிக்கப்படு கின்றன. அவை ஒவ்வொன்றுக்கும் வரம்புக்கு உட் பட்ட உள்ளாட்சி அதிகாரங்களும், ஓரளவு சுதந்திர நிலையும் அளிக்கப்பட்டுள்ளன. ஆனால், அவற்றைத் தோற்றுவித்தலும், அவை தொடந்து இருத்தலும் நடுவண் அரசாங்கத்தின் விருப்பத்தைப் பொறுத்துதே தவிர, அரசியலமைப்புச் சட்டத்தினால் அவை தீர் மானிக்கப்படவில்லை. (இ) வேறொரு வகையாகக் கூறினால், ஒற்றையாட்சி அமைப்பில் உள்ளாட்சி நிறுவனங்கள் கையாளுகின்ற சுதந்திரமும் அதிகார மும் அவற்றிற்கு வழங்கப்பட்ட தொடக்க அதி காரங்கள் (Original Powers) அல்ல. ஆனால், அவை எல்லாம் நடுவண் அரசாங்கத்திடமிருந்து பெறப் பட்டவையே ஆகும். ஆகையால், அவற்றை நடுவண் அரசாங்கம் தம் விருப்பம் போல் கூடுதலாக்கவோ, குறைக்கவோ இயலும். (ஈ) ஒற்றையாட்சியில், உள் ளாட்சி நிறுவனங்களெல்லாம் நடுவண் அரசாங்கத் தால்,அதனுடைய செயலிகளாக (Agents) உள்ளாட்சி நோக்கத்தைச் செயற்படுத்தும் பொருட்டுத் தோற்று விக்கப்பட்டவையே தவிர வேறல்ல.(உ) ஒற்றையாட்சி யில் நடுவண், உள்ளாட்சி அரசாங்கங்களுக்கு இடையே அதிகாரப் பகிர்வு என்பது இல்லை. ஆகையால் அரசியலமைப்புச் சட்டத்திற்கு ஒற்றையாட்சியிலே கூட்டாட்சியிலிருப்பது போன்று தலைமைத் தன்மை இல்லை. அதனால், ஒற்றையாட்சி அரசுக்கு, எழுதப் பட்ட அரசியலமைப்பு இல்லை என்பது பொருளன்று. பிரான்சு, இத்தாலி முதலிய ஒற்றையாட்சி நாடு களுக்கு அரசியலமைப்புச் சட்டங்கள் எழுத்து வடிவத்திலிருக்கின்றன. ஒற்றையாட்சி நாடாகிய பிரிட்டனுக்கும் ஓரளவேனும் எழுதப்பட்ட அரசி யலமைப்புச் சட்டம் இருக்கிறது. (காண்க: எழுதப் பட்ட, எழுதப்படாத அரசியலமைப்புகள்). ஆயினும் அவையெல்லாம் தலைமைத் தன்மை உடையனவு மல்ல. அவை எளிதில் மாற்ற இயலாதபடி நெகிழ்ச்சி யற்றவையாகத்தான் இருத்தல் வேண்டுமென்ற கட்டாயமும் இல்லை. மேலும், அவற்றை விளக்கி அவற்றின் பாதுகாவலனாகச் செயற்படுதற்குரிய அதி காரம் ஒற்றையாட்சி நீதிமன்றத்துக்கு இருத்தல் வேண்டுமென்ற கட்டாயமும் இல்லை.

ஒற்றையாட்சிக்கு எடுத்துக்காட்டுகளாக பிரிட்டன், பிரான்சு, இத்தாலி முதலிய அரசியல மைப்புகளைக் கூறலாம்.

நிறை குறைகள்: ஒற்றையாட்சிகளில் சில நிறை கள் இருக்கின்றன. அவையாவன: (அ) ஓர் ஒற்றை யாட்சி அரசிலே ஒரே சீரான (Uniform) சட்டமும், ஆட்சிக் கொள்கையும், நிருவாகமும் அதன் செயற் பாடும் நாடு முழுவதிலும் ஏற்படுதற்கு வழி உண்டா கிறது. நாட்டின் உட்பிரிவு ஒவ்வொன்றுக்கும் ஏற்ற வாறு சட்ட திட்டமும் செயலும் மாறுபடுதல் இல்லை. எனவே, ஒன்றுபடுத்தப்பட்ட, ஒருங் கிணைந்த அரசாங்கம் உருவாகவும் செயற்படவும் வழி உண்டாகிறது. (ஆ) பாதுகாப்பு, பன்னாட்டு உறவுகள் முதலியவற்றில் ஒற்றையாட்சி அரசின்

ஆற்றலும் உறுதிப்பாடும் நன்கு வெளிப்படுகின்றன. எவ்வாறெனில், ஒற்றையாட்சி அரசில் அரசாங்கம் ஒன்றுதானாகையால், அது எடுக்கும் முடிவுகளுக்குப் போட்டி அதிகாரியோ அரசாங்கமோ இருத்தலிய லாது. செய்ய வேண்டிய பணிப் பொறுப்புகளைப் பற்றிக் குழப்பமும் தோன்றாது. ஒருவர் செய்யும் வேலையை மற்றொருவர் செய்தலும் இருக்காது. வரம்பு இல்லாமல் பலரிடம் ஒரே வேலை கொடுக்கப் படுதலும் இருக்காது. (இ) ஓர் ஒற்றையாட்சி அரசு கூட்டாட்சி அரசை விட அமைப்பில் எளிதாகவும், குறைந்த செலவில் இயங்கக் கூடியதாகவும் இருக்கிறது. கூட்டாட்சியிலே ஆட்சிப்பணிகளும், துறைகளும் மைய, மாநில அளவுகளிலே இருப்பதால் அவை ஒவ்வொன்றுக்கும் இரண்டிரண்டு அமைப்புகள் தோன்றிச் செல்வு கூடுதலாகிறது. (ஈ) ஒற்றை யாட்சி அரசியலமைப்பானது மொழி, மரபுகள், சமயம், முதலிய காரணிகளால் ஒருமைத் தன் மையுடைய சமூகத்தார் (Homogeneous Population) வாழும் சிறிய நாட்டிற்கு மிகவும் ஏற்ற ஓர் அரசி யலமைப்பு ஆகும். எடுத்துக்காட்டாக இங்கிலாந்து நாட்டு மக்களைக் கூறலாம்.

ஒற்றையாட்சியில் காணப்படும் குறைகளும் சிலவுள. அவையாவன: (அ) ஒற்றையாட்சி முறையில் மாகாணத்தில் அல்லது மண்டலத்தில் உறுதியான நிறுவனங்கள் இல்லாத காரணத்தால், உட்பிரிவு களின் கொள்கைகளையும் செயல்களையும் நெடுந் தொலைவிலுள்ள அதிகாரிகளே உருவாக்கி ஒழுங்கு படுத்த வேண்டியுள்ளது. (ஆ) இவ்வாறு மாகாண, உட்பிரிவுத் துறைகளுக்கான பொறுப்புகள் நடுவண் அரசாங்கத்திடம் கூடுதல் பொறுப்பாகச் சேர்க்கப் படுவதால், காலந் தாழ்த்தலும் (Red Tapism), அதி காரிகளாட்சியின் குறைபாடுகளும் (Bureaucratic Administration) தோன்றுகின்றன. (இ) ஒற்றையாட்சி யிலே உள்ளாட்சிக் கொள்கைகளை வகுக்கும் நடுவண் அதிகாரிகளுக்கு உட்பிரிவுகளின் நிலைமை களையும் தேவைகளையும் அறிந்து கொள்ளும் நிலை இல்லை. ஆதலின், உள்ளூர்த் தேவைகள் புறக்கணிக் கப்படுதல் கூடும். (ஈ) உள்ளூர்ப் பிரிவினருடைய தன் முயற்சி ஒடுக்கப்படுதற்கும், சமூகக் கேள்விகளில் அவர்களுடைய ஈடுபாடு தடுக்கப்படுதற்குமான ஒரு போக்கு ஒற்றையாட்சியில் தோன்ற வாய்ப்பு உண்டு. தன்னாட்சி உணர்வும், சுதந்திர உணர்வும் மிக்க மக்களுக்கு ஒற்றையாட்சி அமைப்பு ஏற்புடையது அன்று. பா.சு.

துணை நூல்கள்:

Dicey, A. V., Introduction in the Study of the Law of the Constitution, Macmillan, 1939.

Willoughby, W.F., The Goverment of Modern States, Appleton Century, 1936.

ஒற்றைவரி: இது அரசு, தன் நிதிவளத்திற்கு ஒரு வரி முறையை மட்டும் சார்ந்திருப்பதைக் குறிக் கும். பொதுவாக, அத்தகைய ஒற்றைவரி (Single Tax) நில வரியாக அமையும். உற்பத்திக் காரணி களான நிலம், உழைப்பு, முதல், அமைப்பு ஆகிய வற்றிற்கான பலன் முறையே வாரம், ஊதியம், வட்டி, ஆதாயம் என வழங்கப்படுகிறது. இவற்றுள் நிலம் பெறும் வாரம் (Rent) மட்டும் உற்பத்திச் செலவின்றிப் பெறப்படுகிறது. நிலச் செழுமையின் வேறுபாடு, நிலச்செழிப்பைப் பாதுகாக்க எடுக்கும் செலவு போன்ற காரணிகள் இருப்பினும், வாரம் நிலத்தில்மட்டும் தோன்றுகிறது. அதனால் பிரெஞ்சுப் பேராசிரியர் கோனே (Quesnay) கி.பி. 18-ஆம் நூற்றாண்டிலும் என்றி சார்சு (Henry George)கி.பி. 19-ஆம் நூற்றாண்டிலும், நிலவரியை மட்டும் அரசுகள் வசூலிக்க வேண்டுமென்ற கருத்தை வலியுறுத்தினர்.

உற்பத்திச் செலவின்றியும் உழைப்பின் ஈடுபாடு இல்லாமலும் வாரம் வருவாயாகப்(Unearned Income) பெறப்படுவதால் அதன் மீது விதிக்கப்படும் வரி நியாயமானது எனவும், இயல்பாகவே அது அரசுக்குச் சேரவேண்டிய வருவாய் எனவும், ஒற்றை வரிக் கொள்கையை வலியுறுத்தும் அறிஞர்கள் கூறு கின்றனர். தொன்மைப்பொருளியற் கோட்பாட்டின ரின் (Classical Economists) காலத்தில் நிலம் தலை யாய உற்பத்தி மூலமாகவும், வருவாய் வள மூலமாக வும் (Revenue Resource) இருந்ததனால், அக்கால அறிஞர் கோனே நில வருவாயிலிருந்து மட்டும் வரி வசூலிக்க வேண்டுமென்று கூறினார். ஐரோப் பாவில் தொழிற்புரட்சி தொடங்கிய காலத்தில் பல் வேறு தொழில்கள் வளர்ச்சி பெற்றன. தொழில் முனைவோர் (Entrepreneur) பேரளவில் ஆதாயம் பெற்றனர். எனினும் பொருளாதாரத்தில் காணப்பட்ட இடர்தாங்கலும் உறுதியற்ற நிலைமை யும் தொழிற்றுறைக்குப் பாதுகாப்பு அளிக்க வேண்டு மென்ற இன்றியமையாமையை வலியுறுத்தின. இச் சூழ்நிலையில் என்றி சார்சு (Henry George) கி.பி. 1879-இல் வெளியிட்ட 'முன்னேற்றமும் வறுமையும்' (Progress and Poverty) என்ற நூலில் கைத்தொழில் களின்மீதும் ஆதாயத்தின்மீதும் வரி விதிக்கலாகாது என்ற கோட்பாட்டை எழுதினார். நில வருமானம் இயற்கையின் கொடையாக, விலையின்றி உபரியாகப் பெறப்படுவதால் அதன் மீது மட்டும் ஒற்றை வரி விதிக்க வேண்டுமென்பது என்றி சார்சின் கருத்து.

மக்கள்தொகைப் பெருக்கத்தினால் நிலத்தின் மதிப்பு உயருகிறது. நிலம் பொதுச் சொத்து என்ற அடிப்படையில், மக்களுக்குச் சம உரிமை உண்டு என்பதால் நில மதிப்பு உயருங்கால், அதனை வரி வருவாய் மூலம் அரசு நிலக்கிழாரிடமிருந்து பெற்ற, பொது நலப் பணிகளுக்குச் செலவிடுவது நியாயமானது. நிலக்கிழார் தம் உழைப்பிற்கான ஊதியத்தைப் பெற மட்டுமே தகுதியுடையவர். அரசு நேரடியாக நில மேலாண்மையில் ஈடுபடுவது நடைமுறையில் இயலாதது. நில வரி மட்டுமே அரசின் சிறந்த கருவி. தனிப்பட்ட உழைப்பு, முயற்சி ஆகியவற்றால் பெறப்படும் முதல், வட்டி ஆதாயம் ஆகியன தனியார் சொத்து என்பதால், அவற்றில் அரசு தலையிடுவது நியாயமற்ற செயலாகும். தனி மனிதன் உரிமையைப் பாதுகாப்பது அரசின் கடமையாகையால், தொழிற்றுறையைத் தவிர்த்து நில வரியை விதிப்பது ஒன்றே உகந்ததும் சிறந்ததுமான நீதிக் கொள்கையாகும் என்ற இக் கருத்துகளை என்றி சார்சு தம் 'உழைப்பின் நிலைமை' என்ற நூலில் கி. பி. 1891-இல் வெளியிட்டார். ஒற்றை வரி வறுமையை ஒழித்து, வருமான ஏற்றத்தாழ்வுகளைச் சமப்படுத்தும் என்றும் அவர் கருதினார்.

அரசின் கடமைகளும் பொறுப்புகளும் மிகுந்த இக்காலத்திற்கு ஒற்றை வரி உகந்ததன்று; நடைமுறையில் செயற்படுத்தக் கூடியதுமன்று. அறத்தின் அடிப்படையிலும் ஒற்றை வரி நியாயமுடைத்தன்று. இவ்வரி நிலம் சார்ந்த வேளாண்மையினரை மிகையாகப் பாதித்து, உற்பத்தியில் அவர்களை ஊக்கம் இழக்க வைக்கும். நிலவளம் பாதுகாப்பின்றித் தன் உற்பத்தித் திறனை இழக்கும்; மனித உழைப்புத் திறனும் குறையும்; வேளாண்மைத் துறையிலும் தொழிற்றுறையிலும் வேற்றுமைகள் பெருகி ஏழை, செல்வர் என்று ஏற்றத் தாழ்வின் இடைவெளி உயரும். தொழிற்றுறையினர் வரியின் பளு அறியாதவராய் வேளாண்மையினரின் செலவில் பெரும் செல்வம் ஈட்ட அனுமதிக்கப்படுவது நியாயமாகாது. அரசுகள் நலப் பொருளியல் திட்டங்கள்பலவற்றைச் செயற்படுத்தக்கடமைப்பட்டுள்ளமையாலும் பிற இராணுவம், பொதுப்பணிகள் ஆகியவற்றின், செலவுகள் கணக்கிலடங்காத அளவில் பெருகியுள்ளமையாலும் இவற்றிற்குத் தேவையான வருமானத்தை ஒற்றை வரி மூலம் பெற்றுக் கொள்ள இயலாது என்பது இக்காலப் பொருளியல் அறிஞர்களின் கருத்து. அ.கு.சா.

ஒற்றை விடை வினாக்கள்: பாடம் நடத்துவதின் குறிக்கோள் எந்த அளவிற்கு நிறைவேற்றப் பட்டுள்ளது என்பதை மதிப்பிட வினாக்கள் உதவும். எத்தன்மையினர் விடையளிப்பினும் ஒரே ஒரு விடை மட்டும் சரியானதாக இருக்குமாறு அமையும் வினாக்கள் ஒற்றை விடை வினாக்கள் (Objective Question) எனப்படும். ஒரு சொல்லாகவோ ஓர் எண்ணாகவோ ஒரு சொற்றொடராகவோ சரியான விடை அமையும். ஒரு கட்டுரைக்கேள்வி (Essay Question) வழியே தேர்வு நடத்தி, ஒரு மாணாக்கருடைய் கட்டுரையைப் பல மதிப்பீட்டாளர்கள் மதிப்பிட்டால், வெவ்வேறு மதிப்பெண்கள் வழங்குவதைக் கண்கூடாகக் காணலாம். அவ்வாறு ஒரு கட்டுரைக்குப் பல மதிப்பெண்கள் அமையும் வாய்ப்புகள் இருப்பின் அவ்வினா ஒற்றைவிடை வினா எனக் கருதப்படமாட்டாது.

ஒற்றைவிடை வினாக்கள் விடைகளை நேரடியாகப் பெறுதல் என்று மட்டுமல்லாமல், சரியானவை அல்லது மிகவும் சரியானவை எனத் தோன்றும் விடைகளில் இருந்து தேர்ந்து எடுக்கும் தன்மையாகவும் அமைக்கப்படுகின்றன. ஆனால், எல்லா வகை ஒற்றை விடை வினாக்களும் விடைகளைத் தெரிந்தெடுக்கும் அமைப்பில் அமைக்கப்படுவதில்லை.

குறுகிய விடையினின்றும் (Short Answer) ஒற்றை விடை வினா வேறுபட்டது. சான்றாக, அறிவியலில், ஓர் ஊடகத்தினின்று மற்றொரு ஊடகத்திற்கு ஒளி செல்லும்பொழுது எவ்வாறு விலக்கம் அடைகின்றது என்பதைப் படம் மூலம் விளக்குக எனின், அதுவும் ஒரு முழுமையற்ற ஒற்றை விடை வினாவாகும்.

ஒற்றைவிடை வினாக்கள் கல்வியியலில் நுண்ணறிவுத் திறன், உள்திறன், அடைவுத்திறன், ஆளுமை முதலியவற்றைக் கணித்திடும் பொழுதெல்லாம் மிகவும் பயன்தருகின்றன. மேலும் நுண்ணறிவுத் திறன் போன்றவற்றை அளவிடும்பொழுது நன்கு தரப்படுத்தப்பட்ட அளவைகளின் மூலம் வெளிப்படுத்த இயலும். இவ்வகை ஒற்றைவிடை வினாக்கள் நம்பகத்தன்மை (Reliability) உள்ளவை.

ஒற்றைவிடை வினாக்கள் நான்கு வகைகளில் தயாரிக்கப்படுகின்றன. 1. நிரப்புதல் உருப்படிகள், 2. சரி தவறு உருப்படிகள், 3, பலவற்றுள் தெரிவு வினா, 4. பொருத்துதல் வினா என்பன அவை.

நிரப்புதல் உருப்படிகள்: ஒரு விடையை மாணாக்கர்கள் தாங்களாகவே நினைவு கூர்ந்து அல்லது சிந்தித்து நிரப்புதல். சுழியைச் (Zero) சுழியால் வகுத்திடக் கிடைப்பது……………?; வான்வெளியில் அதிக

மான அளவில் பரவியுள்ள வாயு...............? போன்ற வினாக்களில் மாணவர் சரியான ஒரு சொல்லை விடையாக நிரப்புதல் வேண்டும். இவ்வகை வினாக்கள் மாணாக்கர்களின் விடை எல்லையைக் கட்டுப்படுத்தி வரையறுத்துவிடுகின்றன.

சரி/தவறு உருப்படிகள்: ஒரு வாக்கியத்தின் பொருள் சரியானதா தவறானதா என்று மதிப்பிட்டு விடைதருவதில் 'சரி/தவறு' உருப்படிகள் பயன்படுத்தப்படுகின்றன. இவ்வகை வினாக்கள் அமைப்பது வரவேற்கப்படுவதில்லை. விடையை முழுதும் உணராமலேயே, தவறு என்றோ சரி என்றோ முடிவு காணும் சாத்தியக் கூறுகள் உள்ளன. இவ்வகை வினாக்கள் நம்பகத்தன்மை இன்றியும் மேலும் அனுமானம் (Guess) மூலம் விடை காணும் வாய்ப்புகள் அதிகமாகப் பெற்றும் உள்ளன. மேலும், இவற்றின் மூலம் பாடநூல் அறிவை மட்டுமே (Factual Knowledge) மதிப்பிடமுடியும். உயர் அறிதிறன்களை மதிப்பிட இயலாது. (எ-டு) தமிழகத்திலுள்ள மாவட்டங்களின் எண்ணிக்கை 23. சரி/தவறு.

பலவற்றுள் தெரிவு வினா: கல்விச் சாதனை அடைவுத் தேர்வுகளில் அதிகமான அளவில் பயன்படுத்தப்படும் வினாவகையே பலவற்றுள் தெரிவு வினா (Multiple-Choice Questions) ஆகும். ஒவ்வொரு வினாவிற்கும் குறைந்தது 4 அல்லது 5 விடைகள் கொடுக்கப்பட்டிருக்கும். இவ்விடைகளுள் ஒன்று மட்டும் மிகச் சரியான விடையாகும். ஏனைய சரியான விடையோ என்று எளிதில் வேறுபடுத்த இயலாத விடைகளாக இருக்கும். (எ-டு) 'சுயராச்சியம் என் பிறப்புரிமை, நான் அதை அடைந்தே தீருவேன்' என முழக்கமிட்டவர்- 1. கோபால கிருட்டிண கோகலே, 2. பால கங்காதர திலகர், 3. பகத்சிங், 4. மகாத்மா காந்தி. பலவற்றுள் தெரிவு வினாக்களில், வினாக்கட்குச் சரியான விடைகள் எனத் தோற்றம் அளிக்கக்கூடிய விடைகளைத் தருவதே மிகவும் கடினமான பணியாகும். மாணாக்கர்களின் விடைகளில் இருந்து தவறான விடைகள் மூலம் அவர்கள் அறிதிறன் போக்கை அறிந்து, அவர்களின் பிழைகளைக் களைய இயலும். இவ்வகை வினா அமைப்பின் மூலம் மாணாக்கர்களின் வெவ்வேறு நுண்ணறிதிறன்களைத் தேர்விட இயலும்.

பொருத்துதல் வினா: இவ்வகை வினாக்களைப் பலவற்றுள் தேர்வுவினா வகை அமைப்பின் நீட்சி எனலாம். கேள்விகள், விடைகள் என வினா இரு வகையாகப் பிரிக்கப்பட்டு இருக்கும். பகுதி 'அ'வில் கேள்விகள் வரிசையாகக் கொடுக்கப்பட்டு இருக்கும். பகுதி, ஆ'வில் விடைகள் ஒன்றன்கீழ் ஒன்றாகக் கொடுக்கப்பட்டு இருக்கும் அவ்வவ்விடைகளுக்கு அருகில் அவற்றிற்குப் பொருத்தமான கேள்விகளின் எண்களை இட வேண்டும். அல்லதுவிடைகள் எண் வரிசையாகக் கொடுக்கப்பட்டால், கேள்விக்கு நேராக அவற்றிற்குப் பொருத்தமான விடைகளின் எண்களை இட வேண்டும். இவ்வகை முறைக்குப் பொருத்துதல் வகை வினாக்கள் (Matching Type Items) என்று பெயர்.

ஒற்றைவிடை வினாக்கள் மாணக்கர்கள் சரியான விடைகளைத் தெரிந்துள்ளனரா எனக்காண வழிவகை செய்கின்றனவே தவிர, வேறுசிறப்பான திறன்களை மதிப்பிட உதவுவதில்லை என ஆய்வாளர்கள்கூறுகின்றனர். காட்சாக்கு (Godshalk), சாப்பிங்கு (Chopping) போன்ற ஆய்வாளர்கள் ஒரே வகுப்பு மாணாக்கர்களால் எழுதப்பட்ட ஒற்றைவிடைத் தேர்வுகளையும், கட்டுரைவிடைத் தேர்வுகளையும் ஒப்பிட்டனர். தேர்வு வகை வினாக்கள் வழியே அளப்பதைவிட, ஒற்றைவிடை வினாக்கள் வழியே பின்தேர்ச்சித் திறனை அளத்தல் நம்பகமான தன்மை கொண்டுள்ளது எனக் கண்டனர். ஒற்றைவிடை வினாக்கள் படித்தல் திறனை மட்டும் அளவிட வல்லனவாகஅமைகின்றனவே தவிர, எழுதும் திறனைத் தேர்விட வல்லனவாக அமையவில்லை.

பலவற்றுள் தெரிவு வகை வினாவில் தவறான விடைகள் சரியான விடைகளை ஒப்ப இருத்தல் வேண்டியிருப்பதால் அவ்வாறு மாணவரை மயக்கும் தவறான விடைகளை அமைக்க மிகுந்த முயற்சி தேவைப்படுகின்றது. அவ்வித சிறப்பு முயற்சியுடன் அமைக்கப்பட்ட விடைப்போலிகள் மாணாக்கர்கள் சரியான விடைகள் அளிக்க இயலாத வேளையில், தவறான விடைகளைச் சரியான விடைகள் என எண்ணி, மனத்தில் பதிந்து கொள்ளும் கற்றல் சூழ்நிலைகளை ஏற்படுத்திவிடுகின்றன. மேலும், இவ்வகை வினாக்கள் வெறும் புத்தக அறிவை (Factual Knowledge) மட்டும் சோதிக்கவல்லவை. அறிவுசார் மேம்பாட்டுத் திறன்களான பகுத்தல் (Analysis), தொகுத்தல் (Synthesis) திறன்களை மதிப்பிட ஏற்றனவல்ல. சரியான விடைகளை விடுத்துத் தவறான விடைகளை உய்த்துணரும் (Guessing) போக்கு வளர்வதையும் காணலாம்.

சமயங்களில் சரியான விடைகளை உய்த்துணர்ந்து விட்டால், மாணாக்கரின் தேர்ச்சித் திறன் அதிகம் என ஆக்கப்பட்டு, அதனால் மொத்தத்தில் நம்பகத்தன்மையின் அளவீடு குறைபாடு உடையதாக ஆகிவிடுகின்றது. இத்தகு தவறுகளைக் களைவதற்கென்றே, தவறாகக் கணித்

துள்ள விடைகளுக்கு மொத்த மதிப்பெண்களிலிருந்து மதிப்பெண்கள் குறைக்கப் படுகின்றன. தவறான விடைகளுக்கு மதிப்பெண்கள் குறைக்கப்படும் என்று முன்கூட்டியே அறிவிப்பதால், உய்த்துணர் கணிப்புகள் தவிர்க்கப்படுகின்றன. எடுத்துக்காட்டாக, ஒரு தேர்வில் 10 வினாக்களுள் ஒரு மாணாக்கர் 6 வினாக்களுக்குச் சரியான விடைகளையும் 4 வினாக்களுக்குத் தவறான விடையையும் அளித்தார் எனில், அவரது

$$\text{மதிப்பெண்} = R - \frac{10}{N-1};$$

R = சரியாக விடைக்குரிய மதிப்பெண்கள் 6;

W = தவறான விடைக்குரிய மதிப்பெண்கள் 4;

N = பிரித்தறி சுட்டிகளின் எண்ணிக்கை 4:

$$R - \frac{10}{N-1} = 6 - \frac{4}{4-1} = 6 - \frac{4}{3}$$

$$= 6 - 1.33 = 4.67$$

என முடிவு செய்யப்படும்.

இவ்வாறு தவறான கணிப்பிற்கு மதிப்பெண்கள் குறைக்கப்படுவதால், மாணாக்கர் உய்த்துணர் கணிப்பிற்கு அஞ்சுவர். ஒற்றைவிடை வினாக்கள் வழியே மாணாக்கர்களின் கவனத்தை ஈர்க்க முடிதல், ஒவ்வொரு கற்றல் நிலையிலும் எந்த அளவிற்குப் பயிற்றல் சிறப்புடைத்து என அறிதல், குறை காணவும் உடனே நிறைவு காணக் கற்பிக்கவும் இயலுதல், குறிப்பிட்ட திறன்களில் முழுதறிதிறனை (Mastery) அடைதல் ஆகிய நன்மைகள் பெற இயலும்.

இபெல் (Ebel) பலவற்றுள் தெரிவு வகை வினாக்களில் ஒவ்வொரு கேள்விக்கும் 4 பிரித்தறி சுட்டிகள் (Distractors) என்றல்லாமல், 2 சுட்டிகளைக்கொண்டே சிறப்புற அமைக்கலாம் என்பர். ஆனால், இரு சுட்டிகளைக் கொண்டு அமைத்தால், உய்த்துணர்தற்கான சாத்தியக் கூறுகள் அதிகம் இருத்தலை உணரலாம். கல்விச்சாதனை அடைவுத் தேர்வுகளில் உருப்படிகள் பெரும்பாலும் எளிது என்ற அளவிலிருந்து கடினம் என்ற அளவிற்கு வகைப்படுத்தப்பட்டிருக்கும். எனவே, ஒற்றை வகை வினாக்கள் சிறப்புற இருக்குமேயானால், அவை தரம் (Quality), துல்லியம் (Accuracy), தகவுடைமை (Appropriateness) என்ற பண்புகளைக் கொண்டு விளங்குதல் வேண்டும். எஸ்.மோ.

துணை நூல்கள்:

Ebel, R.L.. Essentials of Educational Measurement, Prentice Hall, Englewood Cliffs, New Jersey, 1979.

Thorndike, R.L., and Hogen, E., Measurement and Evaluation in Psychology and Education, Wiley, New york, 1969.

ஒற்றொழுகற் பட்டியல்: ஒற்றொழுகற் பட்டியல் என்பது வாழ்வின் பல அம்சங்களில் ஏற்படக்கூடிய சிக்கல்களை அறிந்து அவற்றிற்கு ஆலோசனையளிக்க உதவக்கூடிய கருவியாகும். சில நேரங்களில் மணவாழ்விலோ கல்வியிலோ பணிபுரியும் இடத்திலோ சிக்கல்கள் ஏற்படுவது இயற்கை. அப்படிப்பட்ட சிக்கல்களைக் கண்டறிந்து தக்க ஆலோசனையளிக்க ஒற்றொழுகற் பட்டியல் (Adjustment Inventory) மிகவும் இன்றியமையாததாகிறது.

ஒற்றொழுகல் என்பது, சூழ்நிலையுடன் ஓர் இணக்கமான உறவை ஏற்படுத்திக்கொண்டு ஒருவரின் பெரும்பான்மையான உடல் அல்லது சமூகத் தேவைகளை நிறைவு செய்து கொள்ளும் திறனாகும்,2. ஒருவரின் தேவைகளை நிறைவு செய்து கொள்ளச் சூழ்நிலையின் வரையறையை அறிந்து அதற்கேற்ப நடத்தையை மாற்றியமைத்துக்கொள்ளும் திறனாகும். சுருங்கக் கூறின், சூழ்நிலையில் உள்ள வசதிகளைத் திறமையாகக் கையாண்டும் சூழ்நிலையில் உள்ள குறைபாடுகட்கு ஏற்பத் தன் நடத்தையையும் தேவைகளையும் மாற்றி அமைத்துக் கொண்டும் வாழ்வில் இன்பமடையும் திறனே ஒற்றொழுகல் ஆகும்.

ஒவ்வொரு மனிதனுக்கும் சில தேவைகள் உண்டு. அவை அனைத்தும் நிறைவடையாவிடினும், பெரும்பான்மையானவை நிறைவு செய்யப்படவேண்டும். அவ்வாறு நிறைவு செய்யப்படாவிடில் வாழ்வில் ஒரு பற்றின்மை உண்டாகி மனக்குலைவு ஏற்படும். இந்த மனக் குலைவே பலதரப்பட்ட நெறிபிறழ் நடத்தையின் மூலகாரணமாகும்.

ஒற்றொழுகலை எவ்வாறு மேற்கொள்வது என்பதை அறியுமுன், ஒற்றொழுகல் ஏன் தேவை என்பதை அறியவேண்டும். மூன்று முக்கியமான அம்சங்கள் ஒற்றொழுகல் ஏன் தேவை என்பதை விளக்கும். அம் மூன்று அம்சங்களாவன: 1. தம்மைத் தாம் சரியாக அறிந்துகொள்ளுதல், 2. மற்றவர்களைச் சரியாக அறிந்துகொள்ளுதல், 3. தம்மைச் சூழ்ந்துள்ள உலகைச் சரியாக அறிந்துகொள்ளுதல். தம்மைத் தாம்

அறிந்து கொள்வதன்மூலம் வாழ்க்கையில் தம்மால் அடையக் கூடிய குறிக்கோளை ஏற்படுத்திக்கொள்ள இயலும். அதனால், தோல்வியைத் தவிர்த்து வாழ்வில் இன்பமடையவும் இயலும்.

ஒவ்வொருவரும் சமூகத்தின் ஓர் உறுப்பாதலால் மற்றவர்களுடன் ஒரு சமூக உறவை ஏற்படுத்திக் கொள்ள வேண்டியது இன்றியமையாததாகிறது. அவ்வாறு ஒரு சமூக உறவை ஏற்படுத்திக் கொள்ள மற்றவர்களை அறிந்து அவர்கட்கேற்பத் தம்மை மாற்றியமைத்துக் கொள்ளவேண்டும். இதன் மூலம் ஒருவர் ஆளுமை சிறந்த முறையில் மாற்றியமைக்கப்படுகிறது.

ஒருவர் தம் சூழ்நிலையில் உள்ள நிறை, குறைகளை அறிதல் மூலம் நிறைகளால் தம் தேவைகளைச் சிறந்த முறையில் நிறைவு செய்து கொண்டும், குறைகட்கேற்பத் தம் தேவைகளை மாற்றியமைத்துக் கொண்டும் வாழ்வில் மனக்குலைவைத் தவிர்க்க இயலும். எனவே, குடும்பத்திலோ பள்ளியிலோ அலுவலகத்திலோ மற்றவர்கட்கும் தமக்கும் இணக்கமான உறவை ஏற்படுத்திக்கொண்டு பழகவும், தம் மனச் சிக்கல்களை அறிந்து அவற்றிலிருந்து விடுபடவும் ஒற்றொழுகல் பற்றிய அறிவு இன்றியமையாதது.

ஒவ்வொருவரும் உயிர் வாழும்வரை சிக்கல்களைத் தொடர்ந்து சந்திக்க வேண்டியுள்ளது. எனவே, ஒவ்வொருவரும் அவற்றிற்கேற்பச் சூழ்நிலையை மாற்றியோ தம் நடத்தையை மாற்றிக் கொண்டோ பழகிக்கொள்ளவேண்டும். ஒற்றொழுகல் எனப்படுவது வாழ்க்கையில் முற்றுப்பெறாத தொடர்ச்சியான ஒரு அம்சமாகும்.

ஒற்றொழுகலானது ஒருவர் தம் சூழ்நிலையுடன் ஏற்படுத்திக் கொள்ளும் இணக்கமான உறவைக் குறிக்கும். அவ்வாறு நோக்குமிடத்து, ஒருவரது வாழ்க்கைப்பாதை பலதரப்பட்ட சூழ்நிலைகளைத் திறம்படக் கடக்க வேண்டியுள்ளது. அப்படிப்பட்ட சூழ்நிலைகளுள் முக்கியமானவை குடும்பச் சூழ்நிலை, கல்விக்கூடச் சூழ்நிலை, தொழிற்சூழ்நிலை, சமூகச் சூழ்நிலை, வயது முதிர்ச்சியால் ஏற்படும் மாற்றங்கள் ஆகியவையாம்.

குடும்பமே மனிதன் அறிந்த மிகப்பழமையான சமூக நிறுவனமாகும். குடும்பத்தின் 'வடிவம்' மாறுபடினும், இனியும் மாறுபட்டாலும் அதுவே சமூக முறையின் அடிப்படை அலகாக இருந்து வரும் என்பதில் ஐயமில்லை. திருமணத்தின் அடிப்படையில் அமையும் இக்குடும்பமானது குறைந்த அளவு கணவன், மனைவி அவர்கள் குழந்தைகள் ஆகியோரைக் கொண்டிருக்கும். பழங்காலத்தில் இந்திய நாட்டில் கூட்டுக்குடும்ப முறை இருந்து வந்தது. குடும்பமுறை மாறுபடுவதால் குடும்பத்திலுள்ளவர்கள் வகிக்கக் கூடிய பாத்திரங்களும் தகுதியும் மாறுகின்றன. அந்த மாற்றங்களுக்கேற்ப அவர்கள் ஒற்றொழுக வேண்டியது இன்றியமையாததாகிறது. இக்காலத்தில் குடும்பத்தில் ஒத்தொழுகற் சிக்கல் மிகுதியாகக் காணப்படுவது கணவன் மனைவியிடையேயாகும். இதற்கு கணவன் மனைவியிடையேயுள்ள பொருத்தக் கேடே அடிப்படைக் காரணம். புரோபென்சு என்பாரின் கூற்றுப்படி பொதுவாக நான்கு காரணங்களால் திருமண முறிவு ஏற்படுகிறது. அவர் கீழ்க் காணும் வரிசைமுறையில் குறிப்பிடுகிறார். அவை (1)பாலினப் பொருத்தக்கேடு, (2) ஓய்வு நேரத்தைக் கழிப்பது பற்றிக் கருத்து வேறுபாடு, (3)பொருளாதார நெருக்கடி (4) மனம், உடல், மனவெழுச்சி ஆகியவற்றில் நெறிபிறழ்தல் ஆகியவையாம். பாலினம் முதலிடத்தையும் பொருளாதார நெருக்கடி மூன்றாம் இடத்தையும் வகிப்பது கவனிக்கப்படவேண்டிய ஒன்றாகும். ஏனெனில், பொருளாதார நெருக்கடியே பெரும்பாலான திருமண முறிவிற்குக் காரணமெனப் பொதுவாகக் கருதப்படுகிறது. குடும்பத்தில் கணவன், மனைவி உறவு சீர்கேடடைந்திருந்தாலோ குழந்தை வளர்ப்பு முறையில் குறைபாடிருந்தாலோ அவை குடும்பச் சூழலை மட்டுமன்றி அக்குழந்தையின் பிற்கால ஒற்றொழுகல் தன்மையையும் பாதிக்கும் என்பதை முக்கியமாகக் கருத்தில் கொள்ளவேண்டும்.

குடும்பத்திற்கு அடுத்தபடியாகக் கல்விக்கூடமே ஒருவரின் வாழ்க்கையில் முக்கியத்துவம் பெறுகிறது. வாழ்க்கையில் முதல் ஐந்து ஆண்டு குடும்பத்திலேயே கழிகிறது. பொதுவாக ஒருவரை வாழ்க்கைக்கு ஆயத்தம் செய்யும்நிறுவனம் கல்விக்கூடமென்றே கருதப்படுகிறது. இக்கூற்றில் ஓரளவு உண்மையிருப்பினும், அது வாழ்க்கைக்கு ஆயத்தம் மட்டும் செய்யும் நிறுவனமன்று. கல்விக் கூடமே ஒருசிறு சமுதாயம். எனவே, அதுவே ஒரு வாழ்க்கையாகும். ஏனெனில் வாழ்க்கையில் எதிர்ப்படும் அனைத்துச் சிக்கல்களும், கல்விக்கூடத்தில் சற்றுத் தீவிரம் குறைந்திருப்பினும் எதிர்ப்படுகின்றன. எனவே, கல்விக்கூடத்தில் ஏற்படும் ஒற்றொழுகல் அனுபவமே பிற்கால வாழ்க்கைக்கு அடிப்படையாக அமையும்.

ஒருவர் கல்வி முடிந்தபின் உத்தியோக வாழ்க்கையில் நுழைகிறார். இதில் பல சிக்கல்களை எதிர்கொள்கிறார். முதலில் அவருடைய தகுதிக்கேற்ப உள்ள உத்தியோகங்கள் என்னென்ன என அறிகிறார். பிறகு அவற்றில் அவருக்கு உகந்ததாக உள்ள உத்தியோகத்தைத் தேர்ந்தெடுக்க வேண்டும். பிறகு அலு

வலகத்தில் அவரிடமிருந்து என்ன எதிர்பார்க்கப்படு கிறது, அதை எவ்வாறு திறம்படச் செய்து தாமும் திருப்தி அடைந்து மற்றவர்களையும் எவ்வாறு திருப் திப்படுத்துவது என்பனவற்றைக் கருதவேண்டி யுள்ளது.

நல்லொழுக்க வளர்ச்சி சமூக ஒற்றொழுகலுக்கு மிகத் தேவையாகும். சமூக முன்னேற்றத்திற்கு ஒரு வர் தம் ஆசிரியர், நண்பர், சமூகக் காப்பாளர் போன்றாரோடு ஒத்துழைத்துச் சமூக நியதிகட்குட் பட்டு நடத்தல் இன்றியமையாதது. இவற்றிற்குக் குழந்தைப் பருவத்தில் அளிக்கப்படும் நல்லொழுக்க வளர்ச்சியே அடிப்படையாகும். சமூக ஒற்றொழு கலில் ஏதேனும் குறையிருப்பின், அவற்றின் காரணி களைக் குழந்தைப்பருவ அனுபவங்களில் ஆராய்ந்து சரி செய்தல் வேண்டும்.

வயது முதிர்ச்சியால் ஒற்றொழுகற் சிக்கல் ஏற் படுவது இயற்கை. அங்கு உடல் தளர்ச்சியும் உள்ளத் தளர்ச்சியும் ஏற்படுகின்றன. உத்தியோகத்திலிருந்து ஓய்வு பெற்றதும் வாழ்க்கை பொருளற்றதாகவும் பிடிப்பற்றதாகவும் உணர்கின்றனர். இவர்கட்குச் சமூகத்தில் ஒரு சரியான நிலையை அளிக்க வாய்ப்பேற்படுத்திக் கொடுக்க வேண்டியது இக்காலச் சமூகத்தின் தலையாய கடமையாகும்.

இவ்வாறு வாழ்க்கையில் பல நிலைகளிலும் பல வகையான சிக்கல்கள் ஏற்படுகின்றன. சிலர் அச்சிக்கல் களைத் திறமையாகக் கையாண்டு முன்னேறுகின்ற னர். சிலர் சிக்கல்களைத் தவிர்க்க முயல்கின்றனர். வேறு சிலரோ சிக்கல்களை எவ்வாறு தீர்ப்பது என அறியாமல் மற்றவர்களின் உதவியை நாடுகின்ற னர். அவ்வாறு உள்ளவர்கட்கு உதவுதலே உளவியல் ஆலோசகர்களின் தலையாய கடமையாகும். அவ் வாறு உளவியல் ஆலோசனை வேண்டி வருபவர் களின் வாழ்க்கையின் எந்த அம்சத்தில் எந்த அளவு சிக்கல் உள்ளது என்பதைப் பகுத்தறிய உதவும் கருவி களுள் ஒன்றே ஒற்றொழுகற் பட்டியலாகும்.

ஒற்றொழுகற் பட்டியல் என்பது ஒருவரின் ஒற் றொழுகல் பற்றி அவரிடமிருந்தே வாக்குமூலம் பெறும் ஒருசெயல் முறையாகும். மேலும் இவை ஒற் றொழுகல் அளவை என்றும் ஒற்றொழுகல் அட்ட வணை என்றும் ஒற்றொழுகல் வினாப்பட்டியல் என் றும் சொல்லப்படுகின்றன. ஒரு ஒற்றொழுகற் பட்டி யலானது சிறந்த அல்லது குறைபாடுள்ள ஒற்றொழு கலைச் சுட்டிக் காட்டக் கூடியதாக நம்பப்படும் கூற்று களையோ வினாக்களையோ கொண்டிருக்கும். ஆலோசனை வேண்டிவருபவர் அக்கூற்றில் உள்ள குணாதிசயம் பொதுவாகவோ குறிப்பாகவோ அவ ரிடம் உள்ளதா என்பதை 'ஆம்-இல்லை', 'ஒப்புதல் மறுப்பு', 'பிடித்தம்-பிடித்தமில்லை' என்பதில் ஒன்றைப் பயன்படுத்தும் பட்டியலுக்கேற்பக் குறிப்பிடுமாறு கேட்டுக்கொள்ளப்படுவார். பிறகு அவர்தம்விடைகள் மதிப்பீடு செய்யப்பட்டு அந்த மதிப்பெண் அச் சோதனைக்குரிய அளவையுடன் ஒத்துப்பார்க்கப் படும்.

சில சோதனைகளில் விடையளிப்பவர் அந்தக் கூற்றில் உள்ள குணாதிசயம் தமக்குச் சம்பந்தமுள்ள தாக இருப்பின் மட்டும் கொடுக்கப்பட்டுள்ள இடத் தில் விடையளிப்பார். இவ்வகைச் சோதனைக்கு ஓர் எடுத்துக்காட்டு அறிவியல் ஆராய்ச்சி இணையத் தால் உருவாக்கப்பட்ட பாலினப் பருவப் பட்டியல்.

முதன் முதலில் தனி ஒருவருக்காக ஒரு பட்டியல் உட்வொர்த்து என்பவரால் உருவாக்கப்பட்டது. முதலாம் உலகப்போர்த் தொடக்கத்தில் அமெரிக்க இராணுவம் வீரர்களைத் தேர்வு செய்யப் போர்க் களத்தில் மனமுறிவு அடையக்கூடிய வீரர்களைப் பிரித்தறிய முயன்றது. ஆனால் ஆயிரக்கணக்கானவர் களைக் குறுகிய காலத்தில் பேட்டி மூலம் அறிவது நடைமுறையில் சாத்தியப்படவில்லை. இந்தக் குறை யைச் சரிசெய்ய உருவானதே உட்வொர்த்தின் பட்டி யல். ஒரு நேர்முகப் பேட்டியின்போது என்னென்ன நோய்க்குறிகள் பற்றிய வினாக்கள் மனநோய் மருத்து வர்களால் எழுப்பப்படுமோ அவற்றை ஒரு பட்டிய லாகத் தயாரித்து, 1920-இல் உட்வொர்த்து (Wood-worth) வெளியிட்டார். இது மொத்தம் 116 வினாக் களைக் கொண்டிருந்தது. வினாக்களுக்கு 'ஆம்', அல் லது 'இல்லை' என விடையளிக்கவேண்டும். இப்பட்டி யல் ஒருவரிடம் மனத்தளர்ச்சி ஏற்படுவதற்கான சாத்தியக்கூறோ மனத்தளர்ச்சியோ உள்ளதா என அறி யப்பயன்படுகிறது. ஒரு வினாவிற்கு ஆம் என விடை யளித்தால் அது மனத்தளர்ச்சி உள்ளது எனக் கொள்ளவேண்டும். ஒருவர் அளித்துள்ள மொத்த 'ஆம்' விடையையும் பகுத்தறி வினாக்களுக்கு அவர் அளித்துள்ள விடையையும் சேர்த்து மனத்தளர்வு அவரிடம் எந்த அளவு உள்ளது என அறியக்கூடும். அதிக மனத்தளர்வு உள்ளதாகக் கருதப்படுபவர்கள் மேலும் சோதனைக்காக ஒதுக்கப்படுவர். இப்பட்டி யல் மிகவும் பயனுள்ளதாக இருந்தது.

உட்வொர்த்தின் பட்டியல் பல ஒற்றொழுகற் பட்டியல்கட்கு ஒரு முன்னோடியாக அமைந்தது. ஆனால், அந்தப் பட்டியல்கள் ஏதேனும் ஒரு குறிப் பிட்ட அம்சத்தை மட்டும் மதிப்பீடு செய்ய உதவின. எடுத்துக்காட்டாக மனத்தளர்ச்சி அல்லது மனச்சம நிலை பாதிப்பினால் ஏற்படும் உடல் நோய் போன்ற

வற்றை மட்டும் அறிய அப்பட்டியல்கள் உதவின. சில பட்டியல்கள் பல சூழல்களில் ஒருவரது ஒற்றொழுகல் பற்றி மதிப்பீடு செய்வதற்கு ஏற்ப உருவாக்கப்பட்டிருக்கும். எடுத்துக்காட்டு பெல்லின் ஒற்றொழுகற் பட்டியல். இது பெல் என்பவரால் உருவாக்கப்பட்டது. இது குடும்ப ஒற்றொழுகல், உடல் ஆரோக்கிய ஒற்றொழுகல், பணிவுத் தன்மை, மனநிலை விரோதகுணம் போன்ற ஐந்து அம்சங்களையும் மதிப்பீடு செய்கிறது.

இதுபோன்று பல ஒற்றொழுகற் பட்டியல்கள் உருவாக்கப்பட்டுள்ளன. இவை மனச்சிக்கல்களால் துன்பப்படுகின்றவர்களை அறிந்து தக்க உதவியளிக்க மிக்க பயனுள்ளவையாக உள்ளன.

ஒற்றொழுகற் பட்டியல் உருவாக்கும் பொழுது அதில் சில வழிமுறைகளைக் கையாள வேண்டும். ஓர் ஆராய்ச்சியாளர் தாம் நினைத்த சில கூற்றுகளைக் கொடுத்தல் நன்மை பயக்காது. எனவே, தாம் மதிப்பீடு செய்ய விரும்புகின்ற அம்சங்களின் கூற்றுகளை எளிய நடையில் ஒரு மாதிரிப்படிவம் தயாரித்து, அதை ஒரு சிறு குழுவிற்கு அளித்து நம்பகத்தன்மை, பொருத்தப்பாடு ஆகியவற்றை நிலைநிறுத்திய, பின்பே, அப்பட்டியலின் முடிவுகளைப் பொதுமைப் படுத்த இயலும். நம்பகத்தன்மை என்பது ஒரு சோதனை திரும்பத்திரும்ப அளிக்கப்பட்டாலும் சீரான முரண்பாடற்ற மதிப்பீட்டையளிக்க வேண்டும். அவ்வாறில்லாமல் சில கூற்றுகளில் முரண்பாடு காணப்பட்டால் அவற்றைத் திருத்தியமைக்க வேண்டும். பொருத்தப்பாடு என்பது ஒரு பட்டியல் எந்த அம்சத்தை மதிப்பீடு செய்வதற்காக உருவாக்கப்பட்டதோ அதைச் சரியான முறையில் மதிப்பீடு செய்கிறதா எனச் சரி பார்த்தலாகும்.

இவ்வாறு அறிவியல் வழிகூறும் முறைகளைக் கையாண்டு உருவாக்கப்பட்ட பட்டியல் இக்காலச் சிக்கலான வாழ்விற்கு மிகவும் உதவியாக இருக்கும். அவற்றைத் தேவைக்கேற்றபடி பயன்படுத்தி வாழ்வில் மற்றவர்கள் முன்னேற உதவுவது ஒவ்வொருவரின் கடமையாகும். வி.சு.

துணை நூல்கள்:

Fuster, J.M., Psychological Counselling in India, Macmillan, Madras, 1964.

Lehner, G.F., and Kube, E., The Dynamics of personal Adjustment, Prentice Hall, New Jersy, 1955.

Wolman, B.B., Dictionary of Behavioural Sciences, The Macmillan Press, New York, 1973.

ஒன்பதாந் திருமுறை: உலகில் செய்யுள் இலக்கியம் பலவாகத் தோன்றினாலும் தீங்கொருவிய நிலையிலே நன்றின்பால் மக்களை உய்த்திடும் சமய இலக்கியங்களே மக்களால் பெரிதும் போற்றப் பெறும். தமிழ்நாட்டில் சைவ சமய இலக்கியங்களாகிய தேவார திருவாசகம் முதலாகத் திருத்தொண்டர் புராணம் இறுதியாகவுள்ள பாடல்களனைத்தும் சைவத் திருமுறையாகப் போற்றப்பெறுகின்றன. இவை தனித்தனியே நூல்களாகக் கருதப்படும் வகையில் முறைப்படுத்தப் பெற்றமையின் திருமுறை ஆயின. இவற்றுள் முதல் பதினொரு திருமுறைகளும் திருநாரையூர்ப்பொல்லாப் பிள்ளையார் திருவருளால் நம்பியாண்டர் நம்பிகளால் தொகுக்கப்பெற்றன.

பன்னிரு திருமுறைகளிலே முதல் எட்டுத் திருமுறைகளும் சுமார் 1000 பாடல்கள் வீதமும், பத்தாந் திருமுறையாகிய திருமந்திரம் 3000 பாடல்களாகவும், பதினோராந் திருமுறை 1400 பாடல்களாகவும், பன்னிரண்டாந் திருமுறையாகிய பெரிய புராணம் 4286 பாடல்களாகவும் அமைந்துள்ளன. இவற்றிடையே ஒன்பதாந் திருமுறை மட்டும் மிகச் சுருங்கிய அளவில் 301 பாடல்களே கொண்டதாக அமைந்துள்ளது. இவ்வாறு முறைப்படுத்தப்பட்டதன் காரணங்களை அன்பர்கள் பலவாறாகக் கூறுவர். எனினும், அக்காலச் சமய அன்பர்களின் சமய இலக்கியப் பாகுபாட்டுணர்வும் ஈடுபாடுமே சிறப்பான காரணமெனலாம்.

பன்னிரு திருமுறைகளுள் உண்மையிலே சிறப்பான தொகை நூல்களாகக் கருதத்தக்கவை ஒன்பதாந் திருமுறையும் பதினோராந் திருமுறையும் ஆகும். இவற்றை முறையே அருளாசிரியர்கள் ஒன்பதின்மரும் பன்னிருவரும் செய்துள்ளனர்.

சமண பௌத்தக் கொள்கைகளின் கடும் பிடியிலிருந்து தமிழ்ப் பெருமக்களை விடுவித்து, மீளவும் சைவ சமயத்தில் உய்த்திட அக்காலச் சமயப் பெரியவர்கள் இசைத் தமிழைத் தக்க கருவியாகக் கொண்டனர். அத்தகைய நோக்கத்தில் மலர்ந்தவையே தேவார திருவாசகப் பாசுரங்களாகும். அந்த இசைத் தமிழ்ச் செல்வங்களை அடியொற்றி அமைந்தவையே ஒன்பதாந் திருமுறையிலமைந்த திருவிசைப்பாவும் திருப்பல்லாண்டுமாகும்.

சமய குரவர்களின் இசைப்பாடல்களான தேவார திருவாசகங்களை நம்பியாண்டார்நம்பிகள் தொகுத்த

போது தம் காலத்திலும் தம் காலத்திற்கு முன்னரும், சமய குரவர்களைப் போன்ற அருளாசிரியர்கள் சிலரின் இசைப்பாடல்கள் வழக்கத்திலிருப்பதைக் கண்டார்; அவற்றையும் வகைப்படுத்தித் திருமுறையாக்கினால் சைவ சமயத்திற்குப் பெருந் தொண்டாகும் என்ற உள்ளுணர்வாலேயே ஒன்பதாந் திருமுறையை அவர் அமைத்தருளினார் எனலாம்.

ஒன்பதாந் திருமுறையில் இருக்கவேண்டிய 365 பாடல்களுள் எவ்வாறோ 64 பாடல்கள் கிட்டாமற் போயின. கருவூர்த் தேவருடைய திருப்பூவணப் பதிகத்தில் எட்டே பாடல்களும், பூந்துருத்தி நம்பி காடவ நம்பியின் திருவாரூர்ப் பதிகத்தில் இரண்டே பாடல்களும் கிடைப்பது கொண்டு இவ்விரண்டிலும் முறையே இரண்டு பாடல்களும் எட்டுப் பாடல்களும் கிட்டாமற் போயுள்ளன என்பதும் ஏனையவை எப் பதிகங்களுக்குரியவையாக இருந்து கிட்டாமற் போயின என்பதும் தெரியாத செய்திகளாகும்.

சிவன் திருக்கோயில்களில் பல்லாண்டுகளாகப் பஞ்சபுராணம் பாடுதல் என்பது ஒருமரபாகவுள்ளது. கோயிற் பூசை முடிந்ததும் திருப்பதிகம் விண்ணப்பிக்கும் நோக்கில் பன்னிரு திருமுறையும் பாடிய மனநிறைவுடன் இது பாடப்பெறும்; இதனுள் 8250 பாசுரங்களடங்கிய மூவர்தேவாரத்துள்ஒரு பாசுரமும் 656 பாசுரங்களடங்கிய திருவாசகத்தில் ஒரு பாசுரமும் 288 பாசுரங்களடங்கிய திருவிசைப் பாவில் ஒரு பாசுரமும், 13 பாடல்களே கொண்ட திருப்பல்லாண்டில் ஒரு பாசுரமும் 4286 பாடல்கள் கொண்ட பெரிய புராணத்துள் ஒரு பாடலுமாக ஐந்து பாசுரங்களைத் திருக்கோயிலில் பாடுவதையே பஞ்ச புராணம் பாடுவதாகக் கொண்டுள்ளனர். இதனுள், ஐந்து பாசுரங்களிலே திருவிசைப்பா-திருப்பல்லாண்டாகிய ஒன்பதாந் திருமுறைக்கு மட்டும் இருபாசுரங்களும், ஏனைய திருமுறைகளுக்கு மொத்தமாக மூன்று பாசுரங்களும் அமைந்திருத்தலைக் காணலாம். இதன் வாயிலாகப் பன்னிரு திருமுறைகளிலே ஒன்பதாந் திருமுறைக்கெனத் தனிச் சிறப்பினைச் சைவப் பெருமக்கள் தொடர்ந்து தந்து வருதலைக் காணலாம்.

திருமுறை கண்ட சோழன் எனப் பலரால் கருதப் பெறும் முதல் இராசராசன் இசைத் தமிழ்ப் பாசுரங்களில் பெரிதும் ஈடுபாடு கொண்டவன்; அவனைப் போன்றே அக்காலத்து மக்களும் ஈடுபாடு உடையவர்கள். தஞ்சைப் பெரியகோயிலில் ஆடல்பாடல் நிகழ்த்துதற்கென நியமிக்கப்பெற்ற தளிச்சேரிப் பெண்டுகளுள் சிலர், 'எடுத்த பாதம்', 'மழலைச் சிலம்பு' (திருவாலியமுதனார் திருவிசைப்பா) 'நீறணி பவளக் குன்றம்' (திருமாளிகைத் தேவர் திருவிசைப்பா) எனத் திருவிசைப்பாப் பாடல்களில் அமைந்த சொற்றொடர்களையே தமக்குரிய பெயராகப் பெற்றுள்ளனர். இவ்வாறே தருணேந்து சேகரன் (திருப்பல்லாண்டு) முதலிய பாசுரத் தொடர்களையும் மக்கட் பெயர்களாக அமைத்து மகிழ்ந்தனர். இப்பெயர் வழக்கத்தை ஊன்றி நோக்குமிடத்து முதலாம் இராசராசனது ஆட்சிக் காலத்திலே ஒன்பதாந் திருமுறைக்கமைந்த ஏற்றம் இனிது புலனாகும்.

ஒன்பதாந் திருமுறை எழுந்த காலம், ஆதித்த சோழன் காலம் முதல் கங்கை கொண்ட சோழன் காலம் முடியவுள்ள காலம், அதாவது, கி.பி. 10-ஆம் நூற்றாண்டின் இடைப்பகுதியிலிருந்து 11-ஆம் நூற்றாண்டின் இடைப்பகுதி வரையுள்ள காலம் என்று ஆராய்ச்சியாளர்கள் கருதுகின்றனர்.

1. திருவிசைப்பா சிறப்பு: திருவிசைப்பாவைப் பாடியருளியவர்கள் 1. திருமாளிகைத் தேவர், 2. சேந்தனார், 3. கருவூர்த்தேவர், 4. பூந்துருத்தி நம்பி காடவநம்பி 5. கண்டராதித்த தேவர், 6. வேணாட்டடிகள், 7. திருவாலியமுதனார், 8. புருடோத்தமநம்பி, 9. சேதிராயர் ஆகியோர் ஆவர். இவர்களுள் மிகுதியாகப் பதிகங்கள் பாடியவர் கருவூர்த்தேவர்; அவர் திருவிசைப்பாவில் பத்துப் பதிகங்கள் அருளியுள்ளார்; திருமாளிகைத் தேவரும் திருவாலியமுதனாரும் முறையே நான்கு நான்கு பதிகங்கள் பாடியுள்ளனர். சேந்தனார் திருவிசைப்பாவில் மூன்று பதிகங்களும், திருப்பல்லாண்டு ஆகிய ஒன்றும் ஆக நான்கு பதிகங்களும், பூந்துருத்தி நம்பியும், புருடோத்தம நம்பியும் திருவிசைப்பாவில் முறையே இரண்டு இரண்டு பதிகங்களும், ஏனையோர் ஒவ்வொரு பதிகமுமாகப் பாடியருளியுள்ளனர்.

திருவிசைப்பாவைப் பாடிய அருளாசிரியர்களுள் திருமாளிகைத் தேவர், சேந்தனார், கண்டராதித்தர், கருவூர்த் தேவர் நீங்கலாக ஏனையோர் வரலாறுகள் தெளிவாகப் புலப்படவில்லை; ஓரளவே வரலாற்றுக் குறிப்புகள் கிடைக்கின்றன, அவற்றை நோக்குகையில், அவர்கள் பல்வேறு குலத்தில் தோன்றித் தொண்டின் காரணமாகச் சிறந்த சமயப்பேறுகள் கொண்டவர்கள் என்பது புலப்படும். சுருங்கக் காணுமிடத்து, திருவாவடுதுறையில் ஞானயோகச் சாதனையில் இருந்த போகநாதர் என்னும் சித்தருடைய சீடர்களாகத் திருமாளிகைத் தேவரும், கருவூர்த் தேவரும் கருதப்படுகின்றனர். அவர்கள் வியத்தகு சித்தாடல்கள் புரிந்தவர்கள். கண்டராதித்த சோழரும் வேணாட்டு அடிகளும் அரசர் குலத்தில் தோன்றியவர்கள். சேதிராயர் சேதி நாட்டை ஆண்ட குறுநில மன்னர். புருடோத்தம நம்பி வைணவ அந்தண குலத்தில்

தோன்றிச் சிவனிடம் பக்தி ஈடுபாடு கொண்டு சிவனடியராக விளங்கியவர். பூந்துருத்தி நம்பி காடவ நம்பி அந்தணர் குலத்தில் தோன்றியவர் என்றும், பல்லவ மரபில் தோன்றியவர் என்றும் கருதப்படுபவர். சேந்தனார் விறகு வெட்டியாய்ச்சமய வாழ்வு மேற்கொண்ட தாழ்ந்த குலத்தவர், அவரே வாழ்வின் முற்பகுதியில் பட்டினத்தடிகளுக்குக் கணக்கராய்ப் பணியாற்றியவர் என்றும் கூறுவர்.

திருவிசைப்பாக்களால் பாடப்பெற்ற திருத்தலங்களாகக் கங்கைகொண்டசோளேச்சுரம், தஞ்சை இராசராசேச்சுரம், திருக்களந்தை ஆதித்தேச்சுரம், திருக்கீழ்க் கோட்டூர் மணியம்பலம், திருச்சாட்டியக்குடி, திருப்பூவணம், திருமுகத் தலை, திருவாரூர், திருவாவடுதுறை, திருவிடைக்கழி, திருவிடைமருதூர், திருவீழிமிழலை, திரைலோக்கிய சுந்தரம், கோயில் (சிதம்பரம்) என்பவையாகும். திருவிசைப்பாப் பதிகங்கள் இருபத்தெட்டினுள் சிதம்பரம் பற்றிய பதிகங்களே மிகுதி; அவை பதினைந்தாகும். திருவிசைப்பாவில் சிவனை மட்டுமே போற்றிப் பாடுவதென்று இல்லாமல் திருமுருகனையும் பாடியிருப்பது குறிப்பிடத்தக்கது. அது, சேந்தனார் பாடியருளிய திருவிடைக்கழித் திருவிசைப்பாவாகும். இவ்வாறு சிவனுக்குரிய சிறப்பினைத் திருமுருகனுக்கும் திருவிசைப்பாவில் இடந் தந்தமையால், பதினோராந் திருமுறையில் திருமுருகனைப் போற்றும் திருமுருகாற்றுப் படையும், விநாயகரைப் போற்றும் மூத்த நாயனார் திருவிரட்டைமணிமாலை, மூத்தபிள்ளையார் திருமும்மணிக்கோவை, விநாயகர் திருவிரட்டைமணிமாலை என்ற மூன்று பிரபந்தங்களும், சிவனடியார்களைப் பற்றிய திருத்தொண்டர் திருவந்தாதி, ஆளுடைய பிள்ளையார் திருவந்தாதி முதலிய பதினொரு பிரபந்தங்களும் இடம்பெற வாய்ப்பாயிற்று என்பர்.

ஒன்பதாந் திருமுறையிலுள்ள பாசுரங்கள் கடவுள் வாழ்த்துப் பாடல்களாகவும் இசைநுட்பம் வாய்ந்தவையாகவும் உள்ளன. பொதுவாகவே தெய்வநல உணர்வையூட்டி மக்களை உய்விப்பதில் இசைப்பாடல்கள் தூண்டுதலாக அமையும் என்பது சமய ஞானியரின் அனுபவ உண்மை. இதனை உணர்ந்தே பன்னிரு திருமுறையுள் பல திருமுறைகளும் இசைநுட்பம் கொண்டு அமைந்துள்ளன; எனினும் ஏனையவற்றிற்கு இல்லாத வகையில் ஒன்பதாம் திருமுறையிலே 'திருவிசைப்பாமாலை' என்னுந் திருவிசைப்பாவானது 'திருவிசை' என்னும் அடைமொழிச் சிறப்புடன் விளங்குகிறது. தமிழிசை நலத்திற்குரிய பண்களை நோக்குகையில் புதுப்பண்ணாகச் சாளரபாணி அமைந்துள்ளது. இது தவிரக் காந்தாரம், புறநீர்மை, இந்தளம், நட்டராகம், பஞ்சமம் ஆகிய பண்கள் தேவாரத்தில் காணப்பெறும் பண்களே. திருவிசைப்பாவில் பிற பண்களைவிடப் 'பஞ்சமம்' என்ற பண்ணே மிகுதியாக – இருபது பதிகங்களில் – பயின்றுள்ளமை உணர்ந்து சிந்திக்கத்தக்கதாகும். இவ்வாறு பதிகங்களுக்குப் பண் வகுத்தவர் யார் என்பது புரியவில்லை.

இத்திரு முறையில் சைவ மெய்யன்பர்கள் பயின்று மேற்கொள்ள வேண்டிய அரும்பெறற் கருத்துகள் நிரம்ப உள்ளன. அவற்றுள் சில வருமாறு: இறைவன் திருக்குறிப்பில் தாம் செயற்படுவதையும், இறைவனது பேரெல்லையையும் தம் சிற்றெல்லையையும் உணர்ந்து தாம் வழிபடுவதையும் புலப்படுத்தும் வகையில், 'நற்பெரும் பொருளாய் உரைகலந்துன்னை என்னுடை நாவினால் நவில்வான், அற்பனென் உள்ளத்து அளவிலா உன்னைத் தந்த பொன்னம்பலத் தாடீ' (1:3) எனப் பாடிச் செல்கிறார் திருமாளிகைத் தேவர். அவரே, இறைவனின் பேர் பலவற்றைப் பாடி வழிபடும் பாங்கினைப் 'பேர்கள் ஆயிரம் நூறாயிரம் பிதற்றும் பெற்றியோர் பெரும் பற்றப்புலியூர்' (2:10) என்ற சொற்களால் குறிப்பிட்டுச் செல்கிறார்; தம் உள்ளத்தையுருக்கித் தம் உள்ளத்தில் அமுதூறும் திருக்குறிப்பருளும் இறைவனை உருக்கினன்னுள்ளத்துள்ளே யூறலந்தேறல் மாறாத், திருக்குறிப் பருளும் தில்லைச் செல்வன்' (4:7) என்று புலப்படுத்திச் செல்கிறார். சைவ சித்தாந்த நூற் கருத்துகளையும் தம் பாசுரங்களில் இழையோடவிட்டுச் செல்கிறார். இறைவன் உடனாக நின்று, பொருள்களைத் தானுங் கண்டாலன்றி, உயிர்கள் அவற்றைக் காணுதல் இயலாது; அதாவது, இறைவன் உடனின்று அறிதலையன்றி, உயிர்கள் ஒன்றனையறிதலென்பது, அறிவித்தல் மாத்திரையான் அமையாது என்பது சித்தாந்தம். இவ்வுண்மையை மாதவச் சிவஞான முனிவர் விளக்குகையில், திருவிசைப்பாவில் திருமாளிகைத் தேவர் 'தொண்டனேன் விளம்புமா விளம்பே', 'புணருமா புணரே', 'நுகருமா நுகரே', 'தொடருமா தொடரே', 'விரும்புமா விரும்பே' என்று அப்பதிகத்தின் பாடல் ஒவ்வொன்றின் ஈற்றிலும் அமைந்த தொடர்களையெடுத்து மேற்கோள் காட்டுவதால் உணரலாம். மேலும், அகத்துறைச் சார்பில் சீவான்மா பரமான்மாவுடன் கொள்ளுகிற உறவுக் குறிப்புகளையும் கூறிச் செல்கிறார். கருவூர்த் தேவர், சேந்தனார், திருவாலியமுதனார், புருடோத்தம நம்பி, சேதிராயர் பாடல்களிலும் அகத்துறைக் குறிப்புகளைக் காணலாம்.

கருவூர்த் தேவர் பாடியுள்ள திருவிசைப்பாவில் 'நாயக நாயகி பாவம்' (Bridal Mysticism) மிகவும் ததும்பி நிற்றலைக் காணலாம். எடுத்துக்காட்டாகத்

திரைலோக்கிய சுந்தரப் பதிகப் பாடல்கள் அகப் பொருள் நெறியில் சிவபரம் பொருளை ஆர்வத்து டன் நெஞ்சில் பதிப்பவையாக அமைந்துள்ளமை காணலாம். அவர் கங்கை கொண்ட சோளேச்சுரப் பதிகம் பாடுகையில் 'பெண்கள் மேல் வைக்கும் காதலில் நூறாயிரத்துள் ஒரு கூறு சிவபரம் பொருள் மீது வைப்பின் அமருலகு பெறலாம்' (13:8) என்னும் பொருளில் பாடிச் செல்வது மனங்கொள்ளத் தக்கது. திருச்சாட்டியக் குடியில் கருவூர்த்தேவர் இறைவனைப் போற்றும் திருவிசைப் பதிகத்துள் 'செங்கணா போற்றி' எனத் தொடங்கும் (15:8) பாசுரம் அடியார்களின் அன்றாட வழிபாட்டில் கூறி அருளனுபவம் பெறத் துணைநிற்கும் வகையில் அமைந்ததாகும்.

திருவாலியமுதனார் இந்தளப் பண்ணில் 'அல்லாய்ப் பகலாய்' எனத் தொடங்கும் 'கோயில்' திருவிசைப்பாவில் ஆடல்வல்லானின் வியத்தகு திருக்கூத்துக் காட்சி இனிது வருணிக்கப்பட்டுள்ளது. இவ்வாறே நுண் கருத்துகளை ஏனைய அருளாசிரியர்களின் திருவிசைப்பாக்களிலும் கண்டு போற்றலாம்.

வைணவ பக்தி இலக்கியமாகிய நாலாயிரத் திவ்வியப் பிரபந்தத்தில் பாடியருளிய திருப்பல்லாண்டைப் போலவே சைவத் திருநெறியிலே ஒன்பதாந் திருமுறையில் சேந்தனார் ஒரு திருப்பல்லாண்டைப் பாடியுள்ளார். திருமுறைகண்ட புராணத்துள் இத்திருப்பல்லாண்டைப் பற்றிய குறிப்பு இல்லையெனினும் திருவிசைப்பாப் பாடிய சேந்தனாரே இதனையும் பாடியுள்ளார் என்பது பலர் தம் கருத்தாகும். இந்நூலில் அமைந்துள்ள பதின்மூன்று பாசுரங்களுக்கு வகுக்கப்பட்ட பண், பஞ்சமம் ஆகும். பாசுரங்கள் யாவும் சொல்நயம் ஓசை இனிமை, சமயநெறி முதலிய பொருள் நலம் பொருந்தியவை. இந்தப் பல்லாண்டு, தில்லையிலே ஒரு மார்கழித் திருவிழாவில் சேற்றில் தடைப்பட்டு நின்ற திருத்தேர் ஓடும்படி இறைவன் திருக்குறிப்பிற்கேற்பப் பாடப்பெற்றது என்பர். காலத்திற்கும் இடத்திற்கும் அப்பாற்பட்ட ஆதியும் அந்தமும் இல்லா வாழ் முதலாகிய சிவபெருமானைச் சேந்தனார் வாழ்த்த நினைப்பது 'வாழ்த்துவதும் தாம் வாழ்வான்' என்னும் மணிவாசகரின் திருவாக்கினை ஒட்டியபாங்கினதாம்.

திருப்பல்லாண்டிலே திருமாலுக்குச் சக்கரம் ஈந்தது; சண்டேசுவரர் தம் தந்தையின் தாளைத் துண்டித்தது ஆகிய புராணச் செய்திகளைக் காணலாம். இறைவனின் நிலைபேறுள்ள தன்மையைச் சுட்டி அவனுக்கு ஆட்பட்ட நிலையில் பல்லோருடன் சேர்ந்து பல்லாண்டு இசைக்கும் அருளாசிரியரின் உள்ளப் பாங்கினை நன்கு உணரலாம்.

பல்லாண்டு பாடுதல் என்பது, 'லாண்டு பாடுதல்' என மருவிச் சையாம் நாட்டினரிடையே இன்றும் வழக்கில் உள்ளது. அதுகொண்டு இத்திருப்பல்லாண்டின் பெருமையைத் தமிழ் நாட்டினரேயன்றி அயல் நாட்டினரும் உணர்ந்துள்ளனர் எனலாம்.

செ.வை.

ஒன்பதினாயிரப்படி: சிரீவைணவம் தமிழையும் வடமொழியையும் ஆருயிராகவும் ஓர் உயிராகவும் ஒக்கப் போற்றும் சிறப்பினது. வைணவ சமய உலகில், குடில் முதல் கோயில்வரை, தெய்வத் தமிழ்த்தாய் அன்ன நடைபயிலுவள். அவ்வகையில் 'சடகோபன் தன் தெய்வக் கவி புவியில் சுரிக்கின்ற நுண்மணல் ஊற்று ஒக்கும்' எனக் கம்பரால் போற்றப்பட்ட அமுதப் பொற்குடமாய திருவாய் மொழிக்கு அமைந்த உரைகளின் நடை அருமை தனிச்சிறப்புடையது. அதனை 'மணிப்பிரவாளம்' என்பர். மணி என்றால் முத்துத் தமிழ். பிரவாளம் என்றால் செம்பவள வடமொழியாகும். இந்நடைக்கு முதல் ஆசிரியர் திருவாய் மொழிக்கு ஆறாயிரப்படி அருளிய பிள்ளான் ஆவார்.

அவ்வுரைகளைப் 'படி' என்றும் வழங்குவர். படி என்பதற்குக் கற்படி, முகத்தலளவை, வேடம், வகை, முறைமை, பிரதி உருவம், பூமி எனப் பல பொருள் உண்டு. ஆனால், வைணவ உரையாளர்கள் அதனை வியாக்கியானம் என்ற கருத்தில் மரபுச் சொல்லாக்கினர். 'ஒற்று ஒழித்து, உயிரும், உயிர்மெய்யுமான, 32 எழுத்துகளின் கூட்டளவே ஒரு கிரந்தமாகும்'. அது ஒரு 'படி' எனப்படும். வட மொழியில் 31 எழுத்துக் கொண்ட சிறு செய்யுளை அனுட்டுப்பு என்பர். இக் கருத்தை, யாப்பருங்கலக் காரிகைப் பாயிர உரை ஒரு கிரந்தமாவது ஒற்றொழித்து உயிரும் உயிர் மெய்யுமாகிய 32 எழுத்தாம் எனக் கொள்க' என்றது. அவ்வகையில் திருவாய் மொழிக்கு அமைந்த உரைகளில் ஒன்பது ஆயிரம் படிகளால் அமைக்கப்பட்ட வியாக்கியானம் 'ஒன்பதினாயிரப்படி' என்று கூறப்படுகிறது. ஒன்பதினாயிரப் படியின் ஆசிரியர் நஞ்சீயர் ஆவார்.

பகவத் விடயம் எனவும், பொய்யில்லா மாறன் மறை எனவும் புகழப்படும் திருவாய்மொழிக்கு ஆறாயிரப்படி முதல் 36 ஆயிரப்படி வரை 5 மணிப் பிரவாள உரையும், 36 ஆயிரப்படிக்குச் சீயர் அரும் பதமும் அடையவளைந்தான் அரும்பதமும் மற்றும்

திருவாய்மொழி நூற்றந்தாதி, திரமிடோப நிடத தாத்பரிய ரத்னாவளி, திரமிடோபநிடதசாரம் என்ற பல உரைகள் உண்டு.

திவ்வியப் பிரபந்தங்களுக்கு இராமானுசர் பிள்ளானைக் கொண்டு முதன் முதலில் 'ஆறாயிரப்படி' உரை எழுத வைத்தார். அந்த ஆறாயிரப்படியின் சுருக்கமான நயப் பொருள்களே, சற்று விளக்கத்துடன் இந்த ஒன்பதினாயிரப்படியில் விளக்கப்பட்டுள்ளன. திருவாய் மொழிக்கு நூற்படுத்தப்படாத ஆசிரியர் ஆளவந்தார். பின்பு, பட்டர்படி என்ற மிகவும் அருமையான நயப்பொருளைப் பட்டரின் சீடரான 'நஞ்சீயர்' இந்த ஒன்பதினாயிரப் படியில் கலந்திட்டார். குருவுக்கும் சீடருக்கும் இடையே நடைபெற்ற உரையாடலில் பல அருமையான நயங்கள் வெளிவந்துள்ளன. ஒரு கால் பட்டரிடமிருந்து கேட்டுணர்ந்த நயப்பொருள்களைப் பட்டோலைப்படுத்திய நஞ்சீயர், தம் சீடர் நம்பூர் வரதாச்சாரியரின் மூலமாய் எழுதி இந்நூலை வெளிக்கொணர்ந்தார். அதனால், வரதாசாரியருக்கு 'நம்பிள்ளை' எனவும் திருப்பெயர் சூட்டினார். நஞ்சீயர் அழகாகவும் தெளிவாகவும் எழுதும் தம் சீடர் நம்பிள்ளையிடம் இந்நூலை எழுதிவர ஆணையிட்டார். நம்பிள்ளை தம் ஊருக்குச் செல்லுகையில், குறுக்கிட்ட காவிரி வெள்ளத்தில் ஓலை ஏட்டைத் தவற விட்டுப் பின் ஆசிரியரிடம் கேட்ட கருத்துகளை உரைப்படியே எழுதிக் குருவாகிய நஞ்சீயரிடம் தந்தார் என்பது, இதன் பின்னணியாக அமையும் வாய்வழிக் கதையாகும்.

இந்நூலின் உரையாசிரியர், முதலில் கருநாடக மாநிலத்தைச் சார்ந்த, வேதாந்தி, மாதவாசாரியர் என்ற அத்துவைத சித்தாந்தப் பேரறிஞர். அறிவினறிகுறியாக, ஆறு பலகை இட்டு அமர்ந்தவர். இவரைத் திருத்திப் பணிகொள்ள, இராமானுசர், பட்டர் என்ற பேராசிரியரை அனுப்பினார். திருமங்கை ஆழ்வார் அருளிச் செய்த திருநெடுந் தாண்டக வித்தகரானபட்டர் அவரை வாதில் வென்றார். பிறகு அவரைத் தம் சீடராக்கினார். வேதாந்தியும் துறவறம் பூண்டு பட்டருடைய சீடரானார். அத்துறவறத்தில் இந்த வேதாந்திக்கு 'நஞ்சீயர்' என்ற திருப்பெயர்முறைப்படி சூட்டப்பட்டது. இவர் அருளிய பிற சமய நூல்கள் 'திருப்பாவை உரை', 'கண்ணி நுண் சிறுத்தாம்பு உரை, என இரண்டு. திருநெடுந்தாண்டகம் பேசி நஞ்சீயரை ஸ்ரீவைணவராக்கியதால், இன்றும், மார்கழியில் திருவரங்கத்தில் நடக்கும் பெரும் தமிழ் விழாவாகிய திரு அத்தியயன உற்சவத்தின் முதல் நாள் திருநெடுந் தாண்டகத் திருநாளாக விமரிசையாக நடக்கிறது. இந்த ஒன்பதினாயிரப்படி உரையில் கற்றுணர்ந்த ஆசாரியர்களின் திருவடி பணிந்து கேட்டறிய வேண்டிய அருமையான நயப் பொருள்கள் மண்டிக் கிடக்கின்றன. இவரையும், இவர் உரை நூலையும் சிறப்பித்து மணவாள மாமுனிகளின் உபதேசரத்தினமாலை பின்வருமாறு கூறுகிறது: 'நம் சீரை ஞானியர்கள் தாம்புகழும் வேதாந்தி, நம் சீயர் தாம் பட்டர் நல்லருளால் – எஞ்சாத, ஆர்வமுடன் மாறன் மறைப் பொருளை ஆய்ந்துரைத்த(து), ஏர் ஒன் பதினாயிரம்'.

பிரமசூத்திரத்திற்கு இராமானுசர் திருவாய் மலர்ந்த 'ஸ்ரீபாடியம்' ஒன்பதினாயிரம் கிரந்தங்களைக் கொண்டது. அதனை ஒட்டி இந்த ஒன்பதினாயிரப்படி உரை அமைக்கப்பட்டது என்பது குறிப்பிடத்தக்கது. என்.எஸ்.தா.

ஒன்பது அரசு உடன்படிக்கை: முதலாம் உலகப் போருக்குப்பின்னர்த் தொலைகிழக்கு நாடுகள் மீது பேராளுமை பெற்று விளங்குவதாய்ச் சப்பானும் அமெரிக்க ஐக்கிய நாடும் இங்கிலாந்தும் நின்றன. அப்போருக்குமுன் தொலைகிழக்கு நாடுகளின் அரசியற் செய்திகளில் செல்வாக்குப் பெற்றிருந்த செருமனியும் பிரான்சும் உருசியாவும் போரின் முடிவில் தங்கள் செல்வாக்குகளை இழந்து நின்றன. அதனால் பல பிரச்சினைகள் உருவாகி அமைதியின்மை அதிகரிக்கலாயிற்று. சீனாவின் நிலைமையையும் சீர்திருத்த வேண்டியிருந்தது. இப்பிரச்சினைகளைக் கலந்தாலோசிக்க 1921-இல் வாசிங்டனில், அமெரிக்கா முயற்சிகளின் விளைவாக ஒரு பெரும் மாநாடு கூட்டப்பெற்றது. அதில் இங்கிலாந்து பிரான்சு, அமெரிக்கா, இத்தாலி, சீனா, சப்பான், பெல்சியம், ஆலந்து (Holland), போர்ச்சுகல் ஆகிய ஒன்பது அரசுகளும் இணைந்து, 1923-இல் ஓர் ஒப்பந்தம் செய்து கொண்டன. இதுவே ஒன்பது அரசு உடன்படிக்கை எனப்படும். ஒன்பது நாடுகளும் சீனாவின் உரிமைகளை மதித்து நடக்கவும், காசில்லா நுழைவுக் கொள்கையை ஒரு மனமாய் ஏற்கவும், சீனாவின் வலுவின்மையைப் பயன்படுத்திக் கொண்டு அதன் மீது பேராளுமை செலுத்தாமலிருக்கவும், அயலார் தலையீடின்றிச்சீனா அமைதியாக வாழ்ந்து தன் பொருளியல் திட்டங்களை நிறைவேற்றிக் கொள்ளவும் இந்த 9 நாடுகளும் ஒருமனமாக ஒப்புக் கொண்டன. இது மாபெரும் வெற்றியாக அப்பொழுது கருதப்பட்டது. ஆனால் பிற்காலத்தில் சப்பான் ஒப்பந்தத்தை மீறிச் சீனாவுக்கு இன்னல்கள் அளித்ததால், ஒன்பது அரசு உடன்படிக்கை பயனற்றதாகியது. தெ.பா.

ஒன்றுதல்: ஒருவனால் வெளிப்படுத்தப்பட முடியாமல் ஒடுக்கப்பட்ட இச்சைகளையும் தேவை

களையும் அவனது நடத்தையில் வெளியிடும் வேறொரு வனின் செயல்களை இரசித்தல் மூலம் ஓரளவு நிறைவு பெறும்படி செய்தலே ஒன்றுதல் (Identification) எனப்படும். தீய நடத்தையுள்ள ஒருவனிடம் ஒன்றிய மற்றொருவன் அவனது நடத்தையைப் பின்பற்றுதல் மூலம் தானும் ஒழுக்கம் குன்றியவனாகிறான். மக்கள் வாழும் இந்தச் சமுதாயத்தைக் குழுக்களாகப் பிரிக்க லாம். அக்குழுவை 'உட்குழு' (In group), 'வெளிக் குழு' (Out group) என இரு வகையாகப் பிரிக்கலாம். உட்குழுவை 'நாம்' என்றும் (We) வெளிக்குழுவை 'அவர்கள்' (They) என்றும் கூறலாம். எந்தக் குழுவில் மக்கள் உறுப்பினர்களோ, எதனிடம் மக்களுக்கு ஆர் வம் அதிகமோ, எதனுடன் மக்கள் ஒன்றிப் போகி றார்களோ, அதுவே 'உட்குழுவாகும்'. அதைத் தவிர்த்த மற்றையவை 'வெளிக்குழுக்கள்' எனப்படும். உட்குழுவினருடன் மக்கள் ஒன்றுபட்டு ஒத்துழைக் கிறார்கள். அவர்களுக்காக எதையும் தியாகம் செய்ய மக்கள் தயங்குவதில்லை. ஆனால் வெளிக்குழு உறுப் பினரிடம் மக்களுக்கு வெறுப்பும், பகைமையுணர்ச் சியும் ஏற்படுகின்றன. உட்குழு மற்றதைவிட எல்லா விதத்திலும் உயர்ந்தது என்னும் குறுகிய மனப் பான்மை மக்களிடம் ஏற்படுகின்றது. ஜி.இரா.

ஒன்றுபட்ட அயர்லாந்தியர் கழகம்

இங்கிலாந்தின் மேலாதிக்கத்திலிருந்து விடுபடும் நோக்கத்துடன் கி.பி. 1791-இல் அயர்லாந்தில் ஏற் பட்ட ஓர் இயக்கம். இதன் தலைவர் உல்புடோன் (Wolfe Tone) என்பவர்.

நீண்டகாலமாக இங்கிலாந்தின் ஆதிக்கத்தின்கீழ் அயர்லாந்து இருந்து வந்தது. ஆங்கில அரசு ஐரிசுக் குடிமக்களை ஆசுத்திரேலியப் பழங்குடி மக்களை விடக் கேவலமாக நடத்தியது. மிகுந்த நிலப்பகுதி ஆங்கிலப் பிரபுக்களின் வசமே இருந்து வந்தது. கி.பி. 1690-இல் ஏற்பட்ட பாயின் போர் (The Battle of the Boyne) ஐரிசுக் குடிமக்களல்லாத மற்றவர்களின் மேன்மையை உறுதிப்படுத்தியது.

எண்ணிக்கையில் மிகுதியாக இருந்த கத்தோலிக் கர்கள் குறைவான எண்ணிக்கையுள்ள சீர்திருத்தக் கிறித்தவர்களால்(Protestants) மிகத் துன்புறுத்தப்பட் டனர். தண்டனைச் சட்டம் (Penal Code) என்னும் சட்டத் தொகுதியின் விதிகளின்படி, கத்தோலிக்கர் கள் ஐரிசு நாடாளுமன்றத்தில் அமர்வதிலிருந்தும் உயர் பதவிகள் வகிப்பதிலிருந்தும் நிலம் வாங்குவதிலி ருந்தும் தடுக்கப்பட்டனர். பெரிய மனிதர்களுக்குரிய அடையாள வில்லைகளை (Badge) அவர்கள் அணி வது குற்றமாகக் கருதப்பட்டது. ஓட்டுரிமையும் அவர் களுக்குக் கொடுக்கப்பட வில்லை. பொருளாதாரத் துறையிலும் அயர்லாந்து முன்னேறாதவாறு ஆங்கில அரசு அதை நசுக்கி வந்தது.

அமெரிக்கச் சுதந்திரப் போரினால் ஊக்குவிக்கப் பட்ட ஐரிசு மக்கள் என்றி கிரேட்டன் (Henry Grattan) என்பவரின்கீழ் ஆங்கில மேலாதிக்கத்தை எதிர்த்து ஒன்று திரண்டனர் கத்தோலிக்கர்களுக்குத் தீங்கு விளைவித்த பாய்னிங்குச் சட்டம், அறிவிப்புச் சட்டம் (Declaratory Act) போன்றவை அவரது முயற்சியினால் நீக்கப்பட்டன. எனினும், அயர்லாந்தி யர்களின் இன்னல்கள் முழுவதுமாக நீங்கவில்லை.

அந்நிலையில் பிரெஞ்சுப் புரட்சி அயர்லாந்தியர் களுக்கு ஒரு தூண்டுகோலாக அமைந்தது. பெல் பாசுட்டு (Belfast) என்னும் நகரத்தைச் சேர்ந்த உல்புடோன் என்னும் இளம் வழக்கறிஞர் கி.பி. 1791-ஆம் ஆண்டில் அயர்லாந்து மக்களின் நலனுக் காகப்பாடுபட முன்வந்தார். ஆங்கில அரசுதான் அயர்லாந்தின் முன்னேற்றத்திற்குத் தடை என் றும், அயர் கத்தோலிக்கர்களும், சீர்திருத்தக் கிறித் தவர்களும் இணைந்து அந்தத் தடையை நீக்க முன்வர வேண்டுமென்றும் அவர் வலியுறுத்தினார். அதற்காக அவர் ஒன்றுபட்ட அயர்லாந்தியர் கழகம் (The Society of United Irishmen) என்னும் ஓர் இயக்கத்தை ஏற்படுத்தினார்.

உல்புடோன் ஐரிசு நாடாளுமன்றச் சீர்திருத்தத்திற் காகவும், கத்தோலிக்க, சீர்திருத்தக் கிறித்தவர்களின் ஒற்றுமைக்காகவும் உழைத்தார். அவரது முயற்சியின் பலனாகக் கத்தோலிக்கர்களுக்குத் தேர்தலில் வாக்க ளிக்கும் உரிமை வழங்கப்பட்டது. பிட்சு வில்லியம் (Lord Fitz Wiliam) என்னும் கத்தோலிக்கர் அயர்லாந் தின் பிரபுவானார். ஆனால், அவர் ஆறே வாரங்களில் இங்கிலாந்திற்குத் திரும்பி அழைக்கப்பட்டார். அயர் கத்தோலிக்கர்களுக்கு இது எரிச்சலூட்டியது.

ஒன்றுபட்ட அயர்லாந்தியர் கழகம் அயர்லாந் தின் தெற்குப் பகுதியில் விரைவாகப் பரவியது. ஒன்று பட்ட அயர்லாந்தியர் விடுதிகள் (United Irish Lodges) நாடெங்கும் பரவலாகத் தோன்றின. கழகத் தின் உறுப்பினர்களுக்கு இரகசிய ஆயுதப் பயிற்சி அளிக்கப்பட்டது. கழகக்காரர்கள் பிரெஞ்சுப் புரட்சி வீரர்களின் உதவியை நாடினர். கழகத்தில் கத்தோ லிக்கர்கள் மிகுந்த எண்ணிக்கையில் இருந்ததால் சீர்திருத்தக் கிறித்தவர்களிடையே மனக்குறை நிலவி யது. அங்கும் இங்குமாகச் சில வகுப்புக் கலவரங்கள் தோன்றின.

ஒன்றுபட்ட அயர்லாந்தியர் கழகததினர் நாடு தழுவிய கிளர்ச்சி ஒன்றை நடத்தவேண்டுமென்று தீர்

மானித்தனர். கிளர்ச்சி பெரிய அளவில் கி.பி. 1798-இல் உருவெடுத்தது. ஆனால், ஒற்றர்களின் மூலமாகக் கிளர்ச்சியைப் பற்றி அறிந்து கொண்ட ஆங்கில அரசு கிளர்ச்சித் தலைவர்களை முன்னதாகவே கைது செய்து விட்டது. வினிகர் குன்று (Vinegar Hill) என்னுமிடத்தில் நடந்த போரில் கலகக்காரர்கள் முழுவதுமாக முறியடிக்கப்பட்டனர். பிடிபட்டவர்கள் மிகக் கடுமையாகத் தண்டிக்கப்பட்டனர். அவர்களது உதவிக்கு வந்த ஐயாயிரம் வீரர்கள் அடங்கிய பிரெஞ்சுக் கடற்படை கடலிலேயே தோற்கடித்து விரட்டப்பட்டது. ஒன்றுபட்ட அயர்லாந்தியர் கழகத்தை நிறுவிய உல்புடோன் என்பவரும் இப்போரின்போது பிடிபட்டார். அவருக்குத் தூக்குத் தண்டனை விதிக்கப்பட்டது. ஆனால், அதற்கு முன்னரே அவர் தற்கொலை செய்து கொண்டார். அவர் ஏற்படுத்திய கழகமும் தனது குறிக்கோளைச் சரிவர நிறைவேற்ற இயலாமல் முடிவடைந்தது. சௌ.இல.

ஒனிகா உருசியாவின் ஐரோப்பியப் பகுதியின் வடமேற்கில் உள்ள ஏரி. இப்பகுதி கரேலியச் சுதந்திர சோவியத்துச் சம உடைமைக் குடியரசைச் சார்ந்தது. இதன் தென்கரை இலெனின்கிராமப் பகுதியில் அமைந்திருந்தது. இதன் பரப்பு 9,820 ச.கி.மீ. இலாடோகா ஏரிக்கு அடுத்தபடியாக, ஐரோப்பிய ஏரிகளுள் இரண்டாம் பெரிய ஏரி இதுவே. இதன் அதிகப்படியான அகலம் ஐம்பது மைல்கள், அதிகப்படியான ஆழம் 380 அடி; சராசரி ஆழம் 100 அடி. 10,000 முதல் 2,500,000 ஆண்டுகளுக்கு முன்னரே இது தோன்றியதாகக் கூறப்படுகிறது. இவ்வேரியில் 1,650 தீவுகள் உள. அவற்றின் மொத்தப் பரப்பு 100 ச. மைல்கள். சூயா, சூனா, வோட்லா முதலிய 50 ஆறுகள் இவ்வேரியில் கலக்கின்றன. ஏரித்தண்ணீரின் 84 விழுக்காடு ஆவியாகப் போய்விடுகிறது. தண்ணீரின் நிறம் நடுப்பகுதியில் கறுத்த மஞ்சள் கலந்த பழுப்பாகவும் கரைப்பகுதிகளில் சாம்பல் நிறப் பழுப்பாகவும் உள்ளது. 47 வகையான மீன்கள் இவ்வேரியில் காணப்படுகின்றன. இவ்வேரி கால்வாய் மூலம் பால்டிக்கு, வெண்கடல்களுடன் இணைக்கப்பட்டுள்ளது. உள்நாட்டு, வெளிநாட்டு வாணிகத்திற்கு இவ்வேரி மிகப் பயனுடையதாக இருக்கிறது. இதன் வழியாகப் பின்லாந்து, சுவீடன், தென்மார்க்கு, கிழக்குச் செருமனி ஆகிய நாடுகளிலிருந்து கிழக்கு, வடக்கு, நாடுகளுக்குப் பொருள்கள் கப்பலில் அனுப்பப்படுகின்றன. புயலிலிருந்து பாதுகாப்பதற்காக ஒரு குறுக்குக் கால்வாய் வெட்டப்பட்டிருந்தது. கீழைத்தீவில் பன்னாட்டுப் புகழ் பெற்ற கட்டடக்கலை அமைப்பு நிறுவனம் செயலாற்றி வருகிறது.

ஒனிகா[2]: இப்பெயருடைய துறைமுகம் உருசிய நாட்டில் உள்ளது. ஆர்கேஞ்சல் என்ற உருசிய மாநிலத்தில் உள்ள இத்துறைமுகத்தில் மீன்பிடித்தலும் மரம்வெட்டுதலும் மக்களின் முக்கிய தொழில்களாக உள்ளன. தெ.பா.

***ஒனீடா இந்தியர்*:** அமெரிக்க இந்தியப் பழங்குடியினரான இராகுவிசுப் (Iroquois) பழங்குடிக் கூட்டமைப்பில் ஓரினமே ஒனீடா இந்தியர் (Oneida-Indians). இராகுவிசு மொழியில் இவர்கள் 'நிற்கும் பாறையின் மனிதர்கள்' என்று கூறப்படுவர். ஒனீடா ஏரிப் (Oneida Lake) பகுதியில் வாழ்ந்திருந்த இவர்கள் பல வரலாற்று நிகழ்ச்சிகளால் இடம் பெயர்ந்து, விசுகான்சின் (Wisconsin), நியூயார்க்கு ஆகிய நகரங்களிலும் கனடாவிலும் வாழ்கின்றனர்.

வெள்ளையர்களின் குடியேற்றத்தை எதிர்த்துப் போரிட்ட இராகுவிசுப் படைகளில் ஒனீடா இந்தியர்கள் பெருமளவு பங்கு பெற்றிருந்தனர். வட கரோலினாப் பகுதிகளில் கி.பி. 18-ஆம் நூற்றாண்டில் வெள்ளையர்கள் குடியேற்றத்தினால் பாதிக்கப்பட்ட மன்சி இந்தியர்களுக்குப் (Muncy Indians) பெரிதும் உதவியாக இருந்ததால், அண்டைப் பகுதிகளில் ஒனீடா இந்தியர்களின் கூட்டு வலுப்பெற்றது. இருப்பினும், சோசபு பிராண்ட்டு (Joseph Brant) தலைமையில் ஆங்கிலேயருக்கு ஆதரவாக இராகுவிசுக் குழு செயற்பட்டதால், ஒனீடா இந்தியர்கள் பல சிற்றூர்களை இழந்தனர்.

ஒனீடாவினர் கி.பி. 1798-க்குப்பின் அவர்களின் நிலங்களை நியூயார்க்கு மாநிலத்தில் ஒப்படைத்து, விசுகான்னினில் குடியேறினர். ஒரு சிலர் நியூயார்க்கிலுள்ள ஒனண்டகா (Onondaga), சமூகத்தினருடன் சேர்ந்தனர். மேலும்சிலர் கனடாவில் ஒண்டாரியோ (Ontario) என்னுமிடத்தில் குடியேறினர். சீ.ப.

ஓ என்பது தமிழ் நெடுங்கணக்கில் அடிப்படையாக உள்ள மூன்று உயிரெழுத்துகளுள் (அ. இ, உ,) மூன்றாவதான உகரத்தினின்றும் தோன்றி வாய்குவித்துப் பின் நன்றாக உயர்த்தி ஒலிக்கப்படும் எழுத்து ஆகும். இவ்வெழுத்து தமிழ் இசையில் விளரி என்னும் 6-ஆம் குறி எழுத்தாகும்.

வடிவம்: ஒகரத்திற்கும் ஓவிற்கும் வடிவம் ஒன்றே. புள்ளி இடப்பட்டால் குறிலும் இல்லையேல் நெடிலும் ஆகும். மற்றபடி ஒகரத்திற்குக் கொடுக்கப் பட்ட வடிவ வரலாறே இதற்கும் பொருந்தும் காண்க: ஒகரம்.

இடப்புறம் உள்ள கோடு வளைந்து கொம்பு ஆக மாறிப் பின், நெடிலுக்கு உரிய சிறுமாறுதலுற்று அதாவது கொம்பின் மேற் பகுதியில் வளைவுற்றுப் (ே) பிற்காலத்தில்தான் கல்வெட்டுகளிலும் ஓலைச் சுவடிகளிலும் காணப்படுகின்றது. எனினும், வீரமா முனிவர் ஏற்படுத்தியதாகச் சொல்லப்படும் மாற்றம் ஏற்கனவே இருந்திருக்கலாம் என்று கருத இடமுண்டு, ஏகாரத்திற்குக் கொடுக்கப்பட்ட குறிப்பைப் பார்த்துக் கொள்க.

ஓ என்பதும் ஓரெழுத்தொரு மொழியாக வழங்கு கின்றது. அது சென்று தங்குதல், மதகு நீர் தாங்கும் பலகை என்ற பொருள்களைத் தரும். மேலும் ஒரு சொல்லின் இறுதியில் விகுதியாகப் பயன்படுத்தப் படும்பொழுது பெரிய, சிறப்பு, கழிவிரக்கம், மகிழ்ச்சி, வியப்பு, நினைப்பு, அழைத்தல், வினா, விலக்கல், எதிர்மறை, தெரிநிலை, பிரிநிலை, ஐயம் என்ற பொருள் மாற்றங்களைக் கொடுக்கும். கே. ஜி. கி.

ஓ'கானல் தானியல்: (கி.பி. 1775-1847) அயர்லாந்து நாட்டின் விடுதலை வீரர்; மிகச் சிறந்த அரசியல் தலைவர்; கி.பி. 19-ஆம் நூற்றாண்டின் தலை சிறந்த பாராளுமன்றத் தலைவர்.

இவர் கி.பி. 1775-ஆம் ஆண்டு பிறந்தார். சிறு வயதிலேயே பெற்றோரை இழந்துவிட்டார்; தம் மாமனின் ஆதரவில் வளர்ந்தார். இவர் பிரான்சில் செயிண்ட்டு ஓமர், துவாய் ஆகிய இடங்களிலிருந்த கத்தோலிக்கக் கல்லூரிகளில் பயின்றார். ஆசுத்திரிய நாட்டின் ஆதிக்கத்திலிருந்த நெதர்லாந்தைப் பிரான்சு நாட்டுப் புரட்சி வீரர் படை கவர்ந்து கொண்ட சூழ்நிலையில், இவர் பிரான்சிலிருந்து இங்கி லாந்திற்குச் சென்றார். இலண்டன் சட்டக் கல்லூரி யில் ஓ'கானல் (O' Connel Daniel) பட்டம் பெற்று, ஐரிசு (Irish) நீதிமன்றத்தில் பணியாற்றினார். அயர் லாந்து இங்கிலாந்து ஒருங்கிணைப்புச் சட்டத்தை இவர் பெரிதும் எதிர்த்தார்.

ஓ'கானல் தானியல்

இவர் அயர்லாந்துக் கத்தோலிக்கர்களுக்குச் சம உரிமைகள் கிடைக்கப் போராடினார். இவர் காலத்தில் பெரும்பான்மையான அயர்லாந்து மக்கள் எழுத்தறிவில்லாதவர்களாக இருந்தனர். இவர் தம் பேச்சாற்றலால் அம்மக்களின் உணர்ச்சிகளைத் தட்டி யெழுப்பினார்; அவர்களுடைய உரிமைகளுக்காகப்

போராடி, மக்களின் நன்மதிப்பைப் பெற்று அவர்களின் தலைவரானார்.

அயர்லாந்து மக்களுடைய உரிமைகளைப் பாதுகாப்பதற்காகப் பல 'மக்கள் பேராளர் குழுக்கள்' இருந்தன. ஆனால், ஆங்கில அரசு அக்குழுக்களை அழிக்க முயற்சி செய்தது. ஆயினும் இவர் கத்தோலிக்கர்களை ஒன்று திரட்டி அவர்கள் சட்டப்படியான உரிமைகளைப் பெற ஆங்கில அரசாங்கத்துடன் வாதாடினார்.

வெல்லெசுலி (Wellesley) பிரபு கி.பி. 1821-இல் அயர்லாந்தின் அரசப் பேராளராக இருந்தபோது, அயர்லாந்து மக்களுக்கு இழைக்கப்பட்ட இன்னல்களை எதிர்த்து இவர் மக்கள் இயக்கம் ஒன்றினை உருவாக்கினார். இவரது தலைமையில் நம்பிக்கை கொண்டு, பல கத்தோலிக்க இளைஞர்கள் தம் மக்களுக்காகப் போராட முன் வந்தனர்.

ஆங்கிலப் பாராளுமன்றத்திற்கு கி.பி. 1828-இல் தேர்தல் நடைபெற்றது. தேர்தலில் இவர் கிளார் என்ற தொகுதியில் போட்டியிட்டு வெற்றி பெற்றார். ஆனால், ஆங்கிலப் பாராளுமன்றம் இவரை அச்சபைக்குள் அனுமதிக்க மறுத்தது. இவருடைய செல்வாக்கு கி.பி. 1829-இல் விடுதலைச் சட்டம் இயற்றப்படுதற்கு முக்கிய காரணமாக அமைந்தது. அந்தச் சட்டத்தினால் கத்தோலிக்கர்கள் பாராளுமன்றத்திற்கும் பொதுநலச் சேவை நிறுவனங்களுக்கும் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டனர். இவரும் பாராளுமன்றத்தில் அனுமதிக்கப்பட்டார். இவர் பாராளுமன்றத்தில் ஐரிசு உறுப்பினர்களுக்குத் தலைவராக விளங்கினார். இவருடைய ஆதரவாளர்களின் கட்சி 'ஓ' கானலின் வால்' என்று பெயர் பெற்றது.

இவர் கி.பி. 1800-இல் 'அயர்லாந்து இங்கிலாந்தோடு இணைக்கப்பட்டதற்குரிய சட்டத்தை' நீக்க முயற்சி செய்தார். ஓ' கானல் ஐரிசு தேசிய விடுதலைக்குத் தீவிரமாகப் போராடினார். இவர் அயர்லாந்து விடுதலை பெறச் சட்டத் திருத்தம் வேண்டும் என்று கூறினார். மக்களின் ஆதரவைப் பெற பல அரசியல் கூட்டங்களைக் கூட்டினார். ஆனால், ஆங்கில அரசு இராணுவத்தை வைத்துக் கூட்ட ஏற்பாடுகளைத் தடை செய்தது. ஓ' கானலும் நண்பர்களும் நாட்டுத் துரோகம், சதி செய்தல் போன்ற குற்றங்கள் சாட்டப்பெற்றுச் சிறையிலடைக்கப்பட்டனர். எனினும் பிரபுக்கள் சபைக்கு மேல்முறையீடு செய்யப்பட்டதன் விளைவாக அவர்கள் விடுதலை செய்யப்பட்டனர்.

இங்கிலாந்திலும் அயர்லாந்திலும் கி.பி. 1845-இல் பொருளாதார நெருக்கடி ஏற்பட்டது. இந்நிலை ஓ' கானலின் உடல்நிலையையும் பாதித்தது. கானல் இத்தாலிக்குச் செல்லும் வழியில் செனோவாவில் (Genoa) கி.பி. 1947-ஆம் ஆண்டு மறைந்தார்.

ஓ' கானலின் அரசியல் தத்துவத்தை மக்கள் போற்றினர். இவர்தம் தத்துவங்கட்குச்செயலுருவம் கொடுக்கப்பட்டது. சமுதாயத்தின் அடித்தளத்தில் இருந்தவர்களை ஈடேற்றும் நோக்கில் கண்ணியமும் கட்டுப்பாடும் காத்துக் கடமையாற்றியதால், ஓ' கானலுக்குப் 'பாமர மக்களின் விடுதலையாளர்' என்ற புகழாரம் சூட்டப்பட்டது. தா.எ.

ஓங்காரம்: தமிழகம் திருக்கோயில்களால் சிறப்புற்றது. அதனால் அதன்கண் எங்குச் சென்றாலும் கோயில்களையும், அவற்றில் நடைபெறும் வழிபாடுகளையும் விழாக்களையும் காண முடியும். அந்த வழிபாடுகளிலும் விழாக்களிலும் 'ஓம், ஓம்' என்கிற ஓசையுடன் பல மந்திரங்கள் சொல்லப்படுவதைப் பலரும் கேட்கின்றனர். மந்திரங்கள் வேறு வேறாய் எத்தனை வகையில் அமைந்திருப்பினும், அவையெல்லாவற்றிலும் முதலில் 'ஓம்'. என்பதைச் சேர்ந்து உச்சரித்தல் காணப்படுகிறது.

இந்திய நாட்டில் வேதத்தைத் தழுவிய சமயங்களுள் பெரும்பாலன கடவுட் கொள்கை உடையனவாய் இருத்தலும், வேதத்தை ஏற்றுக் கொள்ளாத சமயங்கள் யாவும் (சமண, பௌத்தங்கள்) கடவுட் கொள்கையில்லாதனவாய் இருத்தலும் தெளிவு. கடவுட் கொள்கையில்லாத மதத்தினர் கடவுளின் இடத்தில் தமது மதத்தின் முதல் ஆசிரியரை வைத்து வழிபடுகின்றனர்.

கடவுட் கொள்கையுடைய சமயத்தினர் கடவுளரும் மந்திரத்திற்குக் கட்டுப்படுபவராகக் கருதுகின்றனர். அதனால், எந்த மந்திரத்தை உச்சரிப்பினும் அதற்குரிய தெய்வம் எளிதில் வந்து அதற்குரிய பயனைத் தருகிறது என்பதும் அவர்களது நம்பிக்கை.

கடவுட் கொள்கையில்லாத சமயங்கள் 'மந்திரங்கட்கே அந்தப் பயனைத்தரும் ஆற்றல் உண்டு' எனக் கொள்கின்றன. அதனால், எவ்வகைச் சமயத்திலும் மந்திரம் ஒரு சிறப்பிடத்தைப் பெறுகிறது. அந்நிலையில் வேத சமயங்கள் சொல்லும் மந்திரங்களில்தாம் 'ஓம்' என்பது தவறாமல் முதலில் சேர்த்துச் சொல்லப்படுகிறது.

வேத சமயங்களில் சில, 'ஆகமம்' என்பவற்றையும் வேதத்திற்குச் சமமாகக் கொண்டு போற்றுகின்

றன. எனவே, 'மந்திரங்கள் பலவும் வேதாகமங்களில் சொல்லப்பட்டுள்ளன' என்பது ஆகம சமயங்களின் பொதுக் கொள்கை. வேதத்தைச் சொல்லும் பொழுதே அது 'ஓம்' என்றுதான் தொடங்கிச் சொல்லப்படுகிறது. எனவே, மந்திரங்கள் அனைத் திற்கும் ஓம்மூலமாய் உள்ளது 'ஓம்' என்பதே என்றும், அதிலிருந்துதான் எல்லா மந்திரங்களும் - வேதம், ஆகமம், புராணம் முதலிய எல்லா நூல்களுங்கூடத் தோன்றின என்றும், 'மொழி' என்பதே 'ஓம்' என் பதிலிருந்துதான் தோன்றிற்று என்றும் வேத சமயங் கள் உறுதியாக நம்புகின்றன.

'பிரணவ ரூபமாகிய வாக்குக்களின்றும் வன்னம் (எழுத்து) பதம், மந்திரம் எல்லாம் தோன்றுதலின், சத்தப் பிரபஞ்சம் (சொற்களாகிய உலகம்) அனைத் திற்கும் மூல காரணம் பிரணவமாம்' என்பது சிவ ஞான போதப் பேருரை.

'பிரணவம்' என்னும் பெயரையுடைய 'ஓம்' என்பது 'அ, உ, ம், விந்து, நாதம்' என்னும் ஐந்தும் சேர்ந்து ஆகிய தொகுதியாம். அதனால் 'அ' முத லிய ஐந்தும் வியட்டிப் (பகுதி) பிரணவம்' என்றும், 'ஓம்' என்பது 'சமட்டிப் (தொகுதி) பிரணவம்' என் றும் சொல்லப்படுகின்றன.

'அ' முதலிய ஐந்தும், 'பிரணவத்தின் கலைகள் (கூறுகள்)' என்றும், 'சூக்கும பஞ்சாக்கரம்' (நுண் ணிய ஐந்தெழுத்து) என்றும் சொல்லப்படும். 'அ' முதலிய ஐந்தும் முறையே உயிர்களின் உட் கருவிக ளாகிய 'அகங்காரம், புத்தி, மனம்,சித்தம், ஆளுமை (புருடத்துவம்)' என்னும் கருவிகளில் பொருந்தி அவற்றை இயக்குதலினால்தான் உயிர்கட்கு அறிவு, அல்லது உணர்ச்சி உண்டாகிறது என்பது சைவ சித் தாந்தம்.

இக்கருத்தையே, 'உய்ய என் உள்ளத்துள் ஓங் கார மாய் நின்ற மெய்யா' என்னும் திருவாசகத் தொடரும், 'உள்ளத்தினுள்ளே நின்ற ஓங்காரத்து' என்னும் அப்பர் திருத்தாண்டகமும் குறிப்பிடுகின் றன.

'மந்திரங்கள் பயன் தருதல் அவற்றை ஏற்றுக் கொண்டுள்ள தெய்வங்களால்தான்' என்பது கடவுட் கொள்கையுடைய மதங்களின் கொள்கை. அதனால் பிரணவ கலைகளால் எப்படி உயிர்கட்கு அறிவு தோன்றுகின்றது. என்பதைக் கீழ்க்காணும் சிவஞான போத வெண்பா விளக்குகின்றது.

> எண்ணில(வு) ஓங்காரத்(து) ஈசர் சதாசிவமாம்:
> நண்ணிய விந்துவொடு நாதத்துக்— கண்ணின்
> பகர்அயன்மா லோடு பரமன் அதிதெய்வம்;
> அகரஉக ரம்மகரத் தாம்.

இதில் கூறியவாறு, 'வியட்டியாகிய அகரம் முத லிய ஐந்திற்கும் தனித்தனி ஓரொரு தெய்வம் உரிமை பூண்டிருப்பினும் சமட்டியாகிய ஓங்காரத்திற்கு ஒரு வனாகிய முதற் கடவுளே தலைவன்' என்பது கொள்கை! அது பற்றிய திருநாவுக்கரசர்.

> 'ஓங்காரத்தொருவன் காண்'

> 'ஓங்காரன் காண், ஊழி முதலா னான்காண்'

என அருளிச் செய்தார்.

'ஓங்கார மாகிய பிரணவமே சொல்லுலகம் (பல் வேறு மொழிகள்) அனைத்திற்கும் மூலம்' என்பது அதன் மேலோட்டமான பொருள். ஆயினும் 'அதற்கு உள்ளீடாய் நின்று அதனைச் செயற்படுத்தி உயிர் கட்கு உணர்வைத் தருபவனாய் இறைவன் இருக்கின் றான்' என்பதே அதன் உள்ளுறைப் பொருள். இது பற்றியே தாண்டகத் திருமுறையில்,

> 'ஓங்காரத் துட்பொருளாய்
> நின்றான் கண்டாய்'

எனக் கூறப்பட்டது.

வியட்டிப் பிரணவத்தில் அகாரம் உலகத்தின் தோற்றத்தையும், உகாரம் அதன் நிலைப்பையும், மகாரம் அதன் ஒடுக்கத்தையும் குறிப்பனவாகும். அதனால், அவற்றிற்குரிய தலைமைக் கடவுளார் முறையே மேற்காட்டியவாறு படைப்புக் கடவுளாகிய அயனும், காப்புக் கடவுளாகிய திருமாலும், அழிப்புக் கடவுளாகிய உருத்திரனும் ஆயினர். வியட்டிப் பிரண வத்தில் இவர் இங்ஙனம் நிற்பினும் சமட்டியாகிய ஓங்காரத்திற்கு மேற்கூறிய மூவராயும் நிற்கும் முதல் வனே தலைவனாவன்; அதனையும் அப்பர், 'உரு மூன்றாய் உணர்வின்கண் ஒன்றானானை ஓங்கார மெய்ப் பொருளை' என விளக்கியருளினார்.

'அ,உ,ம்' - என்பன அம்முறையில் சேர்ந்தே 'ஓம் என ஆகிறது என்பது மேலே சொல்லப்பட்டது. அவற்றுள் முதலில் நிற்கிற அகரம் இறுதியில் சேர்க் கப்படுமாயின், 'உம' என்று ஆகும். அது சக்திக்கு உரியதாய் அமைதலால், 'சத்திப் பிரணவம்' என்றும்' 'ஓம்' என்பது 'சிவப்பிரணவம்' என்றும் சொல்லப்படு கின்றன. 'இந்த இரு பிரணவங்களின் சேர்க்கையி லிருந்துதான் யானைமுகக் கடவுள் தோன்றினார் என்று காஞ்சிப் புராணம் வலம்புரி விநாயகப்படலத்

தில் ‘சொல்லப்பட்டது. யானை முகம் பிரணவ வடிவ மாகும்.

‘ஓங்காரமே சில மாறுதல்களை அடைந்து ‘அம்ச மந்திரம்’ என்று ஆகி, அதன் பின்பு ‘பிரசாத மந் திரம்’ என்று ஆகிறது’ என்பது சிவஞான மாபாடியத் தில் சொல்லப்பட்டது. அம்ச மந்திரம் மூச்சுக் காற்று இயங்குவதிலேயே இயல்பாய் நிகழ்தலின் அது ‘அசபா மந்திரம்’ (செபிக்காமல் இயல்பாக நிகழும் மந்திரம்) என்று சொல்லப்படுகிறது. எனவே, பிராணிகளின் உயிர் வாழ்க்கையே அசபா மந்திரத்தால் அமைவ தாகக் கருதப்படுகிறது.

பிரசாத மந்திரத்தைப் பல கூறுபடுத்தி, அவற் றிற்குரிய தெய்வங்களுடன் மூலாதாரம் முதலிய இடங்களில் வைத்துத் தியானிக்கும் முறை, ‘பிர சாத யோகம்’ என்றும், ‘பிரணவ யோகம்’ என்றும் சொல்லப்படுகிறது. யோகங்களில் இந்தப் பிரணவ யோகம் சிறப்புடையதாகக் கருதப்படுகிறது. பிரசாத யோகம் பற்றிக் கூறும் நான்கு நூல்கள் ‘பிரசாத நான்மணி’ எனத் தருமை யாதீனத்தில் வெளிவந் துள்ளது. கூத்தப் பெருமான் – நடராசர் - ஓங்காரத் துள் நின்றே நடனம் புரிவதாக உண்மை விளக்க நூல் கூறுகிறது.

ஒரு பொருளைப் பற்றிய பொதுவான உணர்வு ‘நிருவிகற்ப ஞானம்’ என்றும், திட்ட வட்டமான உணர்வு ‘சவிகற்ப ஞானம்’ என்றும் வடமொழியில் சொல்லப்படும். ‘சவிகற்ப ஞானம்’ என்பதை இன்றைய நிலையில் ‘பகுத்தறிவு’ என்று சொல்ல லாம். ‘இந்தப் பகுத்தறிவு மொழியினால்தான் உண் டாகிறது’ என்பதும், ‘மொழிக்கு மூலகாரணம் – நாதம் – என்பதொன்று’ என்பதும் சைவாகமங்களில் சொல்லப்படுகின்றது. ‘மூவகை அணுக்களுக்கும், முறைமையால் விந்து ஞானம், மேவின தில்லை யாகில், விளங்கிய ஞானம் இன்றாம்’ என்பது சிவ ஞான சித்தியார் விளக்கிய ஞானம் – திட்ட வட்ட மான உணர்வு. இந்த மொழியுணர்வு மனித இனத் திற்கன்றி, வேறு உயிரினங்கட்கு இல்லாமையால் தான் அந்த இனங்கள் எத்தனை ஆண்டுகள் சென்றா லும் அறிவுத் துறையில் முன் இருந்த நிலையிலே இருக்கின்றன. மனித இனம் அறிவுத் துறையில் நாளுக்கு நாள் வளர்ச்சியடைதல் வெளிப்படை.

மொழிக்கு மூலகாரணமாகிய நாதம் ‘வாக்கு’ எனப்படுகிறது. அது காரண நிலையில் உள்ள பொழுது ‘சூக்குமை’ அல்லது ‘பரை’ என்று சொல் லப்படுகிறது. அது படிமுறையாக விரிவதும், ஒடுங்கு வதுமான தன்மைகளை உடையது. விரிவு ‘பைசந்தி மத்திமை, வைகரி’ என மூன்றாகும்.

பைசந்தி, நினைப்பவனுக்கே நாம் என்ன நினைக்கிறோம்’ என்று தோன்றாத நிலை. அந் நினைவு பின்பு தெளிவாக நினைப்பவன் உள்ளத்தில் உருவாகின்ற நிலை மத்திமை. அதன்பின்பு நினைத் ததை நினைத்தவாறே எடுத்துச் சொல்லும் நிலை வைகரி. எனவே, ‘சூக்குமை, பைசந்தி, மத்திமை, வைகரி’ என வாக்குகள் நான்கு ஆகின்றன.

இனி வைகரி தன் செவிக்கு மட்டும் கேட்கும் நிலையில் ‘சூக்கும வைகரி’ என்றும், பிறர் செவிக்கும் கேட்கும் நிலையில் ‘தூல வைகரி’ என்றும் சொல்லப் படும். இந்த ஐவகை வாக்குகளே மேல், ‘சூக்கும பஞ்சாக்கரம்’ எனக் குறிக்கப்பட்ட அகரம் முதலி யனவாகச் சொல்லப்படுகின்றன என்பது சிவஞான மாபாடியத்தில் சொல்லப்பட்டது. அ – தூல வைகரி; உ – சூக்கும வைகரி; ம - மத்திமை; விந்து - பைசந்தி; நாதம் - சூக்குமை. ‘பகுத்தறிவிற்கே காரணம் ஓங்காரந்தான்’ என்பது இங்குக் கூறிய பல விளக்கங்களால் நன்கறிப்படுதல் பற்றியே ஓங் காரமாகிய பிரணவத்திற்கு நம் நாட்டில் மிக்க பெருமை பேசப்படுகிறது.

முருகக் கடவுளது அவதார வரலாற்றில் என்றுமே இளையோனாகிய அவன் மிக முதியோ னாய், ‘வேதங்களை முற்றும் உணர்ந்தவன்’ எனப் பெயர் பெற்ற பிரமதேவனை, பிரணவத்திற்குப் பொருள் கூறுக’ என வினவ, அவன் அதனை அறி யாது விழிக்க, ‘இதனை, அறியாத நீ படைத்தல் தொழிலைச் செய்தல் எப்படி?’ என்று தலையில் குட்டிச் சிறையிலே வைத்து விட்டுப் படைத்தல் தொழிலைத்தானே செய்தான் என்று சொல்லப் படுகிறது. அவ்வரலாறு, ‘பிரணவத்தின் உண்மை, அறிதற்கு அரியது’ என்பதை விளக்குவதேயாகும். பிரமனைச் சிறை இருத்திய முருகனைச் சிவபெரு மான், ‘பிரணவத்தின் பொருளை நீ அறிவாயோ? அறிந்திருந்தால் சொல்’ எனக் கேட்க, முருகன் ‘அதை நீவிர் கேட்கும் முறையில் கேட்டால் சொல் வேன்’ என்று கூறிப் பின்பு சொன்னான்’ என்பதும் அவ்வரலாற்றுப்பகுதி.

‘ஓங்காரம் எல்லா மந்திரங்கட்கும் மூலமானது; அளவற்ற பெருமையை யுடையது’ என்பதைப் பலர் பொதுவாக அறிவார்கள். ஆயினும் அதனுள் பற்பல நுண்பொருள்களை முன்னோர் கொண்டிருந்தனர் என்பது குறிக்கத்தக்கது. சி.அ.

ஓங்கி: அந்தமான் தீவுகளில் வாழும் நான்கு பெரும் முதுபழங்குடிகளுள் ஒருசாரார் ஓங்கிப் (Onge) பழங்குடியினர் ஆவர். இவர்கள் முற்கால இனக்குழு ஒப்பாய்வியல் (Ethnology) வழக்கில் ‘மின்கோபி’ (Mincopi) என்றும் கூறப்பட்டனர். 204 சிறிய பெரிய

தீவுகளின் குழுமமான அந்தமான் தீவுகளுள் ஓங்கி மக்கள் வாழும் சிறிய அந்தமான் தீவு தென் கோடியில் உள்ளது. சிறிய அந்தமானில் தென் பகுதியிலும் வடகிழக்குப் பகுதியிலும் இவர்கள் வாழ்கின்றனர். உலகப் பண்பாடுகளுள் மிகவும் குன்றிய நிலையினையுடைய சில பழங்குடிகளுள் அந்தமான் பழங்குடியும் ஒன்றாகும். இவர்கள் இத்தீவிற்கு வந்தடைந்தது பற்றிப் பல கருத்துகள் நிலவுகின்றன. மலேசிய நாட்டின் செமாங்குப் (Semang) பழங்குடிகளையும், மெற்குய் (Mergui) தீவில் வாழும் பழங்குடிகளையும் இவர்கள் பெரிதும் ஒத்துள்ளமையால் அவ்விடங்களிலிருந்தும் இங்கு வந்து பரவியிருக்கலாமென்பர். அந்தமான் பழங்குடிகள் தோற்றத்தில் ஆப்பிரிக்கரை ஒத்திருப்பது ஓர் இணைப்படிமலர்ச்சி (Parallel Evolution) நிகழ்விலானது என்பர் சில மானிடவியலார். இருப்பினும் இரத்தப் பண்புகளின் அடிப்படையில் நோக்கும்போது இவர்கள் ஆசிய மக்களினத்தவர்களோடு ஒத்திருக்கின்றனர்.

ஓங்கிப் பழங்குடியினர் நீக்ரிட்டோ (Negrito) இனத்தைச் சேர்ந்தவர்களாவர். இவர்கள் குட்டையானவர்கள். ஆண்கள் சராசரி 148 செ.மீ. உயரம் வரையிலும் பெண்கள் சராசரி 139 செ.மீ. உயரம் வரையிலும் காணப்படுகின்றனர். இவர்களின் தலை ஓரளவு வட்டவடிமானது. முகம் சிறியதும் அகன்றதுமாகும். தாடை நீட்சி (Prognathism) பரவலாகக் காணப்படுகிறது. மூக்கு தட்டையானது, அகன்றது; தோலின் நிறம் கரும்பழுப்பு முதல் நீலம் கலந்த கரும்பழுப்பு வரையானது; மயிர் மிகவும் சுருண்டது, குட்டையானது; முகத்திலும் உடலிலும் மயிரின் அளவு குறைந்தே காணப்படுகிறது. இப்பண்புகளுள் பெரும்பான்மையானவை நீக்ரிட்டோ இனத்திற்குரியன. ஓங்கிப் பெண்களின் உடல் அமைப்புக் குறிப்பிடத்தக்கது. குட்டையான உயரமுடைய பெண்கள் மிகவும் புடைத்த குண்டுப் பிட்டத்தைக்(Steatopygy) கொண்டவர்கள். இதற்குக் காரணம் தாய்தந்தையர்கள் தங்கள் குழந்தையை,முதுகுப் புறமாக ஒரு மரப்

நாகரீக ஓங்கி மக்கள்

ஓங்கிப் பெண்ணின் மரபு உடை

பட்டையை தலையிலிருந்து தொங்கவிட்டு, அந்த பட்டையின் மீது உட்காரவைத்துச் சுமக்கும் வழக்க மேயாகும். நெடுந்தூரம் நடந்து செல்லும் பெண்கள் குழந்தையைப் பிட்டத்தின்மீது நிற்க வைத்துச் செல்கின்றனர்.

ஓங்கிப் பழங்குடியினர் எண்ணிக்கையில் குறைந்து வருகின்றனர். ஒவ்வொரு பத்தாண்டிற்கும் கணிக்கப் படும் குடித்தொகைக் கணக்கெடுப்பின்படி 1901–ஆம் ஆண்டில் 672 ஆகவும், 1911–இல் 631 ஆகவும், 1921–இல் 346 ஆகவும், 1931–இல் 250ஆகவும், 1950–இல் 150 ஆகவும், 1961–இல் 129 ஆகவும், 1971–இல் 112ஆகவும், 1981–இல் 104 ஆகவும் குறைந்துவிட்டனர். ஆனால் 1985-இல் 96-ஆக இருந்த இவர்கள் 1986-இல் 100ஆக உயர்ந்துள்ளனர்.

ஓங்கிப் பழங்குடியினரின் ஆடை எளியது. ஆண்கள் மர நாரிலிருந்தோ செயற்கை நூல் (Nylon) வகையிலிருந்தோ செய்யப்பட்ட கயிற்றினை இடுப்பில் கட்டி மிகச் சிறிய கோவணத்தைக் கட்டிக் கொள்கின்றனர். பெண்களின் மரபு உடையானது இடுப்பில் இலைகளைக் கட்டிக் கொள்வதும், பனையின் இளங்குருத்திலிருந்து செய்யப்பட்ட நார்த் திண்டினை தம் இனக்குறியை மட்டும் மறைப்பதற்காகக் கட்டிக்கொள்வதும் ஆகும். பெண்கள் ஓலை, மர நாரில் செய்த கயிறு அல்லது செய்கை நூற் கயிறு ஆகியவற்றுள் ஒன்றை இடுப்பில் கட்டிக் கொண்டு நார்த் திண்டினைத்தொங்கவிடுவர். கடந்த சில ஆண்டுகளாக வெளியாரோடு தொடர்பு கொண்டு அவர்களின் உடைகளையும் அணியத் தொடங்கியுள்ளனர்.

முற்காலத்தில் இப்பழங்குடிகள் சமுதாயக்கூடார வாழ்க்கை (Communal hut or berai) முறையில் வாழ்ந்து வந்தனர். அக்காலத்தில் 57 சமுதாயக் கூடாரம் இருந்ததாகக் கூறப்படுகிறது. ஒரு சமுதா

ஓங்கிப் பெண்கள்

யக் கூடாரமானது ஒன்று அல்லது அதற்கு மிகுதியான ஆண்வழிக் குழுக்களைக் கொண்டது. ஒரு கூடாரத்தில் உள்ளவர்கள் இரத்த உறவு உடையவர் என்பதால் அடுத்த கூடாரத்திலிருப்பவரை மணந்தனர். சிறிய அந்தமான் தீவு 5 பெரும் எல்லைப் பகுதிகளாகப் பிரிக்கப்பட்டு, ஒவ்வொரு எல்லைப் பகுதியும் குறைந்தது 8 முதல் 14 சமுதாயக் கூடாரம் கொண்டவையாக இருந்திருக்கிறது. ஆனால் இப்போது மேற்கூறியவையாவும் மறைந்து தனித்தனி குடும்பங்களாக வாழ்க்கை நடத்துகின்றனர். இவர்களிடையே ஒரு குறிப்பிட்ட எல்லைக்குட்பட்டவர்களுடன் மணம் கொள்ளும் முறை உண்டு. இந்திய அரசாங்கத்தின் குடியேற்றக் கொள்கையால் ஓங்கிப் பழங்குடிகள் கூடார வாழ்க்கை, எல்லைப் பிரிவு முதலான அமைப்புகளை இழந்து, பண்பாட்டுப் பேறு (Acculturation) மூலம் அண்டைய மக்களின் பண்பாட்டைத் தழுவி வருகின்றனர்.

ஓங்கிப் பழங்குடியினரின் வாழ்க்கைப் பொருளாதாரம் கடலையும் காடுகளையும் சார்ந்துள்ளது. கடலிலிருந்து மீன்கள், நண்டுகள், ஆமைகள், மெல்லுடலிகள் (Molluscs) கடல் பன்றி முதலியனவற்றைப் பிடித்து உணவாக உண்கின்றனர். காடுகளிலிருந்து தேன், கிழங்கு வகைகள், கனி வகைகள், வெற்றிலைப் பாக்கு, சாம்பிராணி, வெண்களிமண் முதலானவற்றைச் சேகரித்தலும், விலங்குகளை வேட்டையாடுதலும் இவர்களது முதன்மைத் தொழிலாகும். வேட்டையில் இவர்களுக்குப் பிடித்தமானது காட்டுப் பன்றி வேட்டையாகும். காட்டுப் பன்றி வேட்டையில் நாய்கள் முதன்மையான பங்கு வகிக்கின்றன. ஒவ்வொரு குடும்பமும் பன்றி வேட்டைக்காக வில், ஈட்டி, அம்பு ஆகியவற்றை வைத்திருக்கின்றனர். வேட்டையில் கிடைத்த இறைச்சியை தன்குல வழியினருக்கு முன்னுரிமை தந்து பங்கு வைத்துக் கொடுக்கின்றனர். ஆனால், விலங்கின் தலைப்பகுதி வேட்டையாடியவருக்குச் சொந்தமானது. ஒவ்வொரு வேட்டையாளரும் வில்லையும் அம்பையும் கொண்டிருப்பர். இவர்கள் இருவித அம்புகளை வேட்டையில் பயன்படுத்துவர். மீன்களை அம்பிட்டுக் கொல்லும் வகையில் முனை இரும்பின் நுண்ணிழையாலானது. தூண்டில் கொண்டும் மீன்களைப் பிடிக்கின்றனர். பெரிய விலங்குகளை, குறிப்பாகக் காட்டுப் பன்றிகளை வேட்டையாடப் பயன்படுத்தப்படும் அம்புகள் ஈட்டி போன்ற நுனியினையுடையன. இவர்கள் ஓர் ஆண்டினை நான்கு பருவங்களாகப் பிரித்து அந்தந்தப் பருவத்திற்கேற்ப இயற்கையோடு ஒன்றி வாழ்கின்றனர்.

ஓங்கி மக்கள் கைத்தொழிலில் திறமை வாய்ந்தவர்கள். படகு கட்டுதல், கூடை முடைதல், வில், அம்பு செய்தல், செயற்கை நூல்கள் கொண்டு மீன் வலைகள் பின்னுதல் ஆகியவை இவர்கள்தம் கைத்தொழில்கள், முற்காலத்தில் வாழ்ந்த சமுதாயக் கூடாரங்கள் இவர்கள் மட்பாண்டம் பயன்படுத்தியதற்கான அடையாளங்களைக் கொண்டுள்ளன. இத்தனையும் அறிந்த இவர்கள் நெருப்பு உற்பத்தி செய்யத் தெரியாதவர்கள். ஓங்கிப் பழங்குடிகள் அரசாங்கம் மூலம் இலவச உணவுப் பொருள்களை 1976-ஆம் ஆண்டு முதல் மாதந்தோறும் பெற்று வருகின்றனர். அரிசி, கோதுமை, சர்க்கரை, பருப்பு, எண்ணெய், பால் முதலின இலவசமாக வழங்கப்படுகின்றன. இப்புதிய பழக்கங்களால் ஓங்கிப் பழங்குடிகள் தம் மரபுத் தொழில்களிலிருந்து விலகி ஒரு புதிய கட்டத்தை நோக்கிச் சென்று கொண்டிருக்கிறார்கள்.

ஓங்கி மக்கள் தம் உடலை வெண்களிமண், சிவப்புக் களிமண் கொண்டு அழகுபடுத்திக் கொள்கின்றனர். இவ்வாறு அழகுபடுத்திக் கொள்வதால் கொசுக்களிடமிருந்தும் தீய ஆவிகளிலிருந்தும் காப்பாற்றிக் கொள்வதாகக் கருதுகின்றனர்.

மரபு முறையில் ஓங்கிகளிடையே அரசியல் அமைப்புக் கிடையாது. குலவழிக் கூடார அமைப்பில் வயதில் முதியவர்கள் தலைவராகக் கருதப்படுகின்றனர். இவர்கள் எவ்வித விதிமுறையையும் கோட்பாடும் கொண்டு தேர்ந்தெடுக்கப்படவில்லை.

ஓங்கி மக்கள் ஆவி நம்பிக்கைகள் மிகுந்தவர்கள். காடு, புயல், கடல் ஆகியவற்றிற்கு ஆவி உண்டென்று நம்புகின்றனர். முன்னோர்கள் வழிபாடும் இவர்களிடையே உண்டு. தீய ஆவிகளான தோமான்சே (Tomanchey) நிலவழியிலும் ஈங்கானகுவே (Inkanakuvey) நீர்வழியிலும் வந்து துன்புறுத்துவதாக இவர்கள் நம்புகின்றனர். இந்தத் தீய ஆவிகள் அவர்களுடைய மூதாதையர்கள் இறந்த பின் வருவதாகக் கருதப்படுகிறது.

இறந்த உறவினர்களை வீட்டிலுள்ள தூங்கும் கட்டிலின் கீழ் சுமார் மூன்று அடி ஆழத்தில் உட்கார்ந்த நிலையில் கட்டி குழியில் புதைக்கின்றனர். சில மாதங்கள் கழித்து புதைத்த இடத்தைத் தோண்டி இறந்தவர்களின் தாடையை யாரும் அறியா வண்ணம் எடுத்து அழகுபடுத்திப் பாதுகாக்கின்றனர். துயரம் போன்ற நேரங்களில் சிறிது நேரம் இவைகளை அணிகலனாகப் பயன்படுத்துகின்றனர். தம் பகுதிகளுக்கு வரும் புதியவர்களைத் துரத்தியடிக்

கும் பண்டைய நிலைமாறி, பொது மக்களோடு தொடர்பு கொள்ளத் தொடங்கியுள்ளனர்.

டி.வெ. & சீ.ப.

துணை நூல்கள்:

Man, E.H., Aboriginal Inhabitants of Andaman Islands, Sankaran Prakashak, New Delhi, 1975.

Mathur, L.P., History of the Andaman and Nicobar Islands, Sterling, Delhi, 1968.

Prakash Reddy, G., Scarcity and Survival, D.K. Publishers, Delhi, 1982.

Radcliffe-Brown, A.R., The Andaman Islanders, Free Press, Illinois, 1948.

ஓங்கு சொத்து: ஓங்கு சொத்து, ஒடுங்கு சொத்து என்றால் என்ன என்பதைப் பற்றி, இந்திய வசதியுரிமைகள் சட்டம், பிரிவு 4, பத்தி 2 விளக்குகிறது.

பயன் நுகர்ச்சிக்காக அத்தகைய உரிமை பெற்றுள்ள நிலம் ஓங்கு சொத்து (Dominant Heritage) என்றும், அத்தகைய பொறுப்புச் சுமத்தப்படும் நிலம் ஒடுங்கு சொத்து (Servient Heritage) என்றும் சொல்லப்படும்.

எ—டு: 'க' 'வ' என்னும் இரு நிலங்கள் அடுத்தடுத்து இருக்கின்றன. 'அ' என்பவர் 'க' என்ற நிலத்தின் உரிமையாளர். 'ஆ' என்பவர் 'வ' என்ற நிலத்தின் உரிமையாளர். 'க' என்ற நிலத்தின் பயன் நுகர்ச்சிக்காக 'வ' நிலத்தின் மீது செல்வதற்கு 'அ' ஓர் உரிமை பெற்றிருக்கிறார். இது ஒரு வசதியுரிமை. 'க' என்ற சொத்து ஓங்கு சொத்து எனப்படும். அ, என்பவர் ஓங்கு சொத்து உரிமையாளர் ஆவார். இதைப் போலவே வ என்பது ஒடுங்கு சொத்து ஆகும். 'ஆ' என்பவர் ஒடுங்கு சொத்து உரிமையாளர் ஆவார்.

வசதியுரிமையின் பல்வேறு உட்கூறுகளைக் கண்ணுறுவதன் வாயிலாக, ஓங்கு சொத்து, ஒடுங்கு சொத்து ஆகியவற்றின் இயல்புகளை நன்கு அறியலாம்.

அ. வசதியுரிமையைப் பெறுவதற்கு ஓங்கு சொத்து, ஒடுங்கு சொத்து என்ற இரு சொத்துகள் இருக்க வேண்டும்.

ஆ. இவ்விரு சொத்துகளையும் வெவ்வேறான இருவர் கொண்டிருக்க வேண்டும்.

இ. ஓங்கு சொத்தின் பயன்நுகர்ச்சிக்காக வசதியுரிமை பெறப்பட்டிருக்க வேண்டும்.

ஈ. இவ்வுரிமையானது ஓங்கு சொத்து உரிமையாளர் நிலத்தின் பயன்நுகர்ச்சிக்காக, அந்நிலத்தினுள்ளோ அதன் மேலோ அல்லது தன்னுடையதல்லாத மற்றவரின் நிலத்தைக் குறித்தோ ஏதாவது ஒன்றைச் செய்வதற்கு இடையறாது செய்வதற்கு அல்லது ஏதாவது ஒன்று நடப்பதைத் தடுப்பதற்கு அல்லது இடையறாது தடுப்பதற்கு உரிய உரிமையை அளிப்பதாக இருக்க வேண்டும்.

உ. 'ஏதோ ஒன்றைச் செய்ய' என்பதானது குறிப்பிட்ட அல்லது நன்கு வரையறுக்கப் பட்ட இயல்பைக் கொண்டதாகவும் ஓர் உரிமை மாற்றத்தின் கருப்பொருளாக அமையக் கூடியதாகவும் இருக்க வேண்டும்.

ஊ. வசதியுரிமையாக வேண்டப்படும் உரிமையானது அடுத்த சொத்தினில் தனிப்பட்ட முறையில் பயன்படுத்திக் கொள்ளும் அளவு ஒரு நலனை அளிக்க வல்லவாறு இருத்தல் வேண்டும்; பெரியஅளவில் இருத்தல் கூடாது.

வசதியுரிமை என்பது ஓங்கு சொத்தின் சார் பொருளாகும் (Apprutenant). அது மூலப் பொருளிலிருந்து பிரிக்க முடியாத அளவு இணைந்த ஒன்றாகும். மூலப் பொருள் மாற்றப் பெறும்போது அதனுடன் இணைந்து கிளை நலனாகச் (Legal incident) செல்லும். வசதியுரிமை சார்பொருளாக இருப்பதால், ஓங்கு சொத்தின் உடைமையாளர் மட்டுமன்றி, அதனை வைத்திருப்பர் கூட வசதியுரிமையை நுகர்வதற்குரிய தடையை அகற்ற, ஒடுங்கு சொத்து உரிமையாளருக்கு எதிராக மட்டுமன்றிப் புதியவர் ஒருவருக்கு எதிராகவும் வழக்கொன்று தொடுக்க முடியும்.

ஓங்கு சொத்துரிமையாளரும் ஒடுங்கு சொத்தின் உரிமையாளரும் வெவ்வேறான இருவராக இருத்தல் அவசியம். ஏனெனில் ஒருவரே அவரது சொத்தின் மீது வசதியுரிமை கொண்டிருக்க முடியாது.

வசதியுரிமை கொண்டிருப்பது, ஓர் ஓங்கு சொத்தினை நுகரும் பொருட்டேயாகும். உண்மையான நடைமுறையிலான பயன்நுகர்ச்சிக்காக அது இருக்க வேண்டும். ஆங்கிலச் சட்டம் போலன்றி இந்தியச்

சட்டத்தில் 'பயன்நுகர்ச்சி' என்பது 'பிறர்மண் நலத் துய்ப்புரிமையைக் (Profits of Prendre) கொண் டுள்ளது.

ஓங்கு சொத்தினை நுகர்வதற்காகக் கட்டுப் பாடற்ற தனிப்பட்ட எந்த உரிமையும் வழங்கப் பெறுவதில்லை. ஒடுங்கு சொத்தின் உரிமையாளர் சாதாரணமாக நிலத்தினைப் பயன்படுத்துவதைத் தடுக்கும் வண்ணம் எதனையும் செய்யக் கூடாது.

இந்தியச் சட்டத்தினில் வசதியுரிமையொன்றி னைப் பெற ஓங்கு சொத்து, ஒடுங்கு சொத்து என்ற இரு சொத்துகள் இருத்தல் இன்றியமையாதது என் றாலுங்கூட, அவை ஆங்கிலச் சட்டத்தினில் கூறப்படு வது போல அடுத்தடுத்து நெருங்கி இருக்க வேண்டிய தில்லை. அவை தள்ளித் தள்ளிக்கூட இருக்கலாம்.

ஆ.ச.

ஓங்கோட்டுச் செப்பேடுகள் பல்லவ மன்னர் விசயகந்தவர்மனால் வெளியிடப்பட்ட செப் பேடுகளாகும். வேதத்தில் தேர்ச்சி பெற்ற அந்தணன் ஒருவனுக்கு, இவ்வேந்தன் ஓங்கோடு என்னும் கிரா மத்தைத் தானமளித்த செய்தியை இச் செப்பேடுகள் கூறுகின்றன. இச் செப்பேடுகளில் விசயகந்தவர்மனின் முன்னோர் பற்றிய செய்திகளும் குறிப்பிடப்பட்டுள் ளன. ஆந்திரப் பிரதேசத்தில் குண்டூர் மாவட்டத் தில் பாபட்லார்என்னும் வட்டத்தில் அமைந்துள்ள சந்தராவூரு என்னுமிடத்திலுள்ள கிராம அதிகாரி யின் குடும்பத்தாரிடமிருந்து இச்செப்பேடுகள் பெறப் பட்டன. 1915-ஆம் ஆண்டில் கண்டுபிடிக்கப்பட்ட இச்செப்பேடுகள், இந்தியக் கல்வெட்டுகளின் (Epigraphica Indica) 15-ஆம் தொகுதியில் 246-252-ஆம் பக்கங்களில் வெளியிடப் பெற்றன.

நெல்லூர்-குண்டூர்ப் பகுதிகளில் கண்டெடுக்கப் பட்ட செப்பேட்டுத் தொகுதிகளுள் ஓங்கோட்டுச் செப் பேடுகளே காலத்தால் முற்பட்டவை. நான்கு ஏடு கள் உள்ள இச்செப்பேடுகளின் முதல் ஏட்டிலும் கடைசி ஏட்டிலும் உட்புறம் மட்டுமே எழுத்துகள் காணப்படுகின்றன. மற்ற இரு ஏடுகளிலும் இரண்டு பக்கங்களிலும் எழுதப்பட்டுள்ளன. பக்கத்திற்கு மூன்று வரிகளாக மொத்தம் பதினெட்டு வரிகளையே இச்செப்பேடுகள் கொண்டுள்ளன. இவற்றில் காணப் படும் எழுத்துகள் ஏறத்தாழ உருவப்பள்ளி, மாங்களூர்ச் செப்பேடுகளை ஒத்துள்ளன.

விசயகந்தவர்மன் தனது முப்பத்து மூன்றாம் ஆட்சியாண்டில் காசியப கோத்திரத்தைச் சேர்ந்த வனும், இரு வேதங்களை இனிது உணர்ந்தவனு மான கோலவர்மன் என்னும் அந்தணனுக்குக் கர்ம ராட்டிரத்திலே உள்ள ஓங்கோடு என்னும் கிராமத் தைத் தானமளித்தான் என்பதை இச்செப்பேடுகள் கூறுகின்றன. விசயகந்தவர்மன் அசுவமேதயாகம் செய்த குமாரவிட்டுணுவின் கொள்ளுப் பெயரனென்ப தும், மகாராசா கந்தவர்மனின் பெயரன் என்பதும், வீரவர்மனின் மகன் என்பதும் இச்செப்பேடுகளால் அறியப்படுகின்றன. இச்செப்பேடுகள் தாம்பிராபம் என்னும் இடத்திலிருந்து வெளியிடப்பட்டுள்ளன. சாசனம் கூறும் ஓங்கோடு, இன்றைய ஓங்கோல் என் னும் ஊரேயாதல் வேண்டும். இச்செப்பேடுகள் சென்னை அருங்காட்சியகத்தில் பாதுகாத்து வைக்கப் பட்டுள்ளன.

ஓங்கோட்டுச் செப்பேடுகள் - 2: முதலாம் ஓங்கோட்டுச் செப்பேடுகளைப் போன்று, இச் செப்பேடுகளும் குண்டூர் மாவட்டம் சந்தராவூரி லிருந்துதான் பெறப்பட்டன. பல்லவ வேந்தன் சிம்ம வர்மன் இச்செப்பேடுகளைத் தனது நான்காம் ஆட்சி யாண்டில் வழங்கியுள்ளான். தேசவர்மன் என்னும் பிராமணனுக்கு இவ்வேந்தன் ஓங்கோடு என்னும் கிராமத்தைத் தானமாக வழங்கியதைக் குறிப்பிடு வதே இச்சாசனத்தின் நோக்கமாகும்.

கல்வெட்டறிஞர் எச். கிருட்டிண சாத்திரி என்ப வர் இச்சாசனத்தினை இந்தியக் கல்வெட்டுகளின் (Epigraphica Indica) 15-ஆம் தொகுதியில் 252-55 -ஆம் பக்கங்களில் வெளியிட்டுள்ளார். முதலாம் ஓங் கோட்டுச் செப்பேடுகளைப் போன்று இச்செப்பேடு களும் தானம் வழங்கிய வேந்தனின் முன்னோர் பட்டியல், அவர்தம் சிறப்பு ஆகியனவற்றை விவரிக் கின்றன.

இச்சாசனத் தொகுதியில் ஐந்து ஏடுகள் கோக்கப் பட்டுள்ளன. முதல் ஏடும் கடைசி ஏடும் உட்பக்கம் மட்டுமே எழுதப்பட்டுள்ளன.ஏனைய மூன்றும் இரு பக்கங்களிலும் எழுதப்பட்டுள்ளன; இச்செப்பேடு களில் பொறிக்கப்பட்டுள்ள எழுத்துகள் ஏறத்தாழ கி. பி. 700-இல் வழக்கில் இருந்த தெலுங்கு-கன்னட மொழியினவாகும். இதிலுள்ள வாசகங்கள் பிழை யுடன் காணப்படுகின்றன. இதனைக் கருத்திற் கொண்டு, ஆராய்ச்சியாளர்கள் இதனை மூலப்பிரதி யாகக் கருதாமல், படியெடுக்கப்பட்ட சாசனம் என்றே கருதுகின்றனர்.

சிம்மவர்மனின் முப்பாட்டன் வீரவர்மன் என்ப தும், பாட்டன் கந்தவர்மன் என்பதும், தந்தை யுவ மகாராசனான விட்டுணுகோபன் என்பதும் இச்செப் பேடுகளால் அறியப்படுகின்றன.

இவ்வேந்தனது பெயரிலேயே வழுங்கப்பட்டுள்ள உருவப்பள்ளி, பீகிரச் செப்பேடுகளிலும் இவனது முன்னோர்களின் பெயர்கள் இதில் உள்ளது போன்றே காணப்படுகின்றன. எனவே, இவை ஒருவனாலேயே வழங்கப்பட்டிருத்தல் வேண்டும் என்பது புலனாகும். ம. இ.

ஓங்கோல் ஆந்திரப் பிரதேசத்தில் குண்டூர் மாவட்டத்திலுள்ள ஒரு வட்டம். இதன் தலைநகர் பெயரும் ஓங்கோல் என்பதே. இந்த வட்டத்தின் பரப்பு 796 சதுர மைல்கள். இப்பகுதியில் காணப் படும் மாடுகள் சிறப்பானவை. இங்கிருந்து நெய், பதனிட்ட தோல், பருப்பு வகைகள் முதலியன 181 மைல் தொலைவில் உள்ள சென்னைப் பகுதிக்கு ஏற்றுமதி செய்யப்படுகின்றன. இங்கு அமெரிக்கக் கிறித்தவக் கைத்தொழில் பாடசாலை அரிய பணி கள் புரிந்துவருகிறது. தெ. பா.

ஓசுடியா உரோமிலுள்ள தொன்மையான துறைமுகம். இது உரோம் நகரிலிருந்து தென்மேற்கில் 22 கி. மீ. தொலைவில் அமைந்துள்ளது. ஓசுடியா (Ostia) என்னும் இலத்தீன் பெயருக்கு வாய் என்பது பொருள். இந்நகரம் தைபர் ஆற்றின் முகத்துவாரத் தில் அமைந்திருந்ததாதலின் இப்பெயர் பெற்றது. இன்று இந்நகரம் ஏறக்குறைய இவ்வாற்றிலிருந்து. 1½ கி. மீ. தொலைவில் உள்ளது. இந்நகரம் கி. மு. 4-ஆம் நூற்றாண்டிலேயே சிறந்து விளங்கியது.சல்லா (Sulla) என்னும் அரசர் காலத்தில் (கி. மு. 80-இல்) ஓசுடியா நகரம் விரிவுபடுத்தப்பட்டுப் புதிய நகரப் பகுதியைச் சுற்றிச்சுவர்கள் எழுப்பப்பட்டன. திரோ சன் (Trojan) என்னும் அரசர் தமக்கு முன்பிருந்த கிளாடியசு (Claudius) என்பவர் அமைத்த திட்டத் தின்படி இந்நகரத்தின் துறைமுகத்தை அமைத்தார். உரோமிலிருந்த மற்றொரு துறைமுகமான போர் டசை (Portus) ஒரு கால்வாயின் மூலம் தைபர் நதி யுடனும் ஓசுடியா துறைமுகத்துடனும் திரோசன் இணைத்தார். கான்சுடான்டைன் (Constantine) காலத்தில் போர்டசுத் துறைமுகமே செயற்பட்டது. ஓசுடியா துறைமுகம் மலேரியா நோய் பரவியதால் தனது பெருமையை இழந்தது.

இந்நகரத்தில் அகழாய்வுகள் 1938-க்கும் 1942-க் கும் இடைப்பட்ட காலங்களில் மேற்கொள்ளப்பட் டன. உரோமானிய நகரத்தின் எச்சங்கள் இவ்வக ழாய்வுகளில் வெளிக் கொணரப்பட்டன. உரோமா னிய மக்களின் குடியிருப்புகள் இவ்வகழாய்வுகளில் இங்குக் கண்டுபிடிக்கப்பட்டன. இவ்வீடுகள் இன் றைய நவீன வீடுகளைப் போன்று அறைகளைக் கொண்டு விளங்கின. அகழாய்வுகளில் உரோமானிய அரைவட்டமான ஆடரங்கமும் கண்டுபிடிக்கப்பட் டது. இவ்வட்டரங்கத்திற்குப் பின் வணிகர்கள் பயன் படுத்திய வணிகக் குடில்கள் சதுரமான தரை அமைப் பில் கட்டப்பட்டுள்ளமை கண்டுபிடிக்கப்பட்டது. இப் பகுதிக்கு அருகில் தானியக் கிடங்குகளும் நெப்டியூன் Neptune) என்னும் தெய்வத்தின் குளங்களும் உள் ளன. இங்குள்ள பொது அங்காடியின் (Forum) வடக்கு தெற்கு முனைகளில் கோயில்கள் உள்ளன. வடக்கில் உள்ள கோயில் இன்றளவும் நிலைத்து நின் றுள்ளது. இது சூபிட்டர் (Jupiter) சூனோ (Juno) மினர்வா ஆகிய தெய்வங்களுக்கு உரியது. மேலும் ஓசுடியாவில் நீதிமன்றமும், ஆளவைமன்ற அவைக் (Senate) கட்டடமும் கண்டுபிடிக்கப்பட்டன. சு.இரா.

ஒசூர் தமிழ்நாட்டில் சேலம் மாவட்டத்தில் உள்ள மிகப் பெரிய வட்டம்; 1168 சதுர மைல் பரப்பை உடையது. இதன் தலைநகரின் பெயரும் ஒசூரே. இது கன்னட மொழியில் புதிய பட்டினம் என்ற பொருளை உடையது. இவ்வட்டத்தின் பெரும் பகுதியைச் சுற்றிக் காடுகள் உள்ளன. இக்காடுகளின் பரப்பு 2,16,520 ஏக்கர்கள். ஒசூர் பெங்களூரிலிருந்து 25 மைல் தொலைவில் உள்ளது. இதன் நான்கு பக் கங்களிலும் சிறப்பு வாய்ந்த பகுதிகள் இருப்பதால், இது முக்கியத்துவம் பெற்றுள்ளது. இந்நிலப் பகுதி கோயம்புத்தூருக்கு வடக்கிலும் கிருட்டிணகிரி, தரும புரி மாவட்டங்களுக்கு மேற்கிலும், பெங்களூர் மாவட்டத்திற்குக் கிழக்கிலும், கோலார் மாவட்டத் திற்குத் தெற்கிலும் இருப்பது குறிப்பிடத்தக்கது. மரம் வெட்டுதல், பாய் பின்னுதல், நெசவு, கால் நடை வளர்த்தல் முதலிய தொழில்கள் இங்கு நடை பெறுகின்றன. சிறப்புமிக்க கால்நடை ஆராய்ச்சிப் பண்ணை ஒன்று இங்கு உள்ளது. பலவகையான மாடு களையும், ஆடு, கோழிகளையும் இங்குக் காணலாம்; கால்நடை மருத்துவப் பள்ளியும் இருக்கிறது. திப்புசுல்தான் காலத்தைய கோட்டை ஒன்று ஒசூ ரின் மேற்கில் காணப்படுகிறது. தெ.பா

ஓட்டோ பிரடரிக் வான் கியர்க்கு: இக் காலச் செருமனியில் சட்டக் கருத்துகளை உருவாக்கி யவர் ஓட்டோ பிரடரிக் வான் கியர்க்கு (Otto Friedrich von Gierke) ஆவர். இவர் கி.பி. 1841-ஆம் ஆண்டு சனவரி 11-ஆம் நாள் இசுட்டெட்டின் (Stettin)நகரத்தில் பிறந்து, கல்விப் பயிற்சி பெற்றார். பின்னர் இவர் சட்டக் கல்வி பயின்று, சட்ட ஆசிரிய ராகப் பிரசுலா (Bresleu), எய்டல்பெர்கு (Heidelberg) பெர்லின் முதலிய நகரங்களில் பணி செய்தார். இவர் 1921-இல் பெர்லின் நகரத்திலிருக்கையில் தமது எண் பதாம் வயதில் காலமானார்.

இவர் சட்டம் பற்றிய தம் கருத்துகளை நான்கு பாகங்களில் நூல்களாக எழுதி 1868-ஆம் ஆண்டிற்கும் 1913-ஆம் ஆண்டிற்கும் இடைப்பட்ட காலத்தில் வெளியிட்டார். இவர் செருமானியச் சட்டங்களின் சிறப்பியல்புகளைச் சுட்டிக் காட்டி மூன்று பாகங்களில் எழுதி, கி.பி. 1895-ஆம் ஆண்டிற்கும் 1917-ஆம் ஆண்டிற்கும் இடையில் வெளியிட்டார். இவர் 1913-ஆம் ஆண்டில் எழுதி வெளியிட்ட நூல் 'கழகங்களைப் பற்றிய செருமானியச் சட்டம்' (The German Law of Associations) என்று பொருள்படும். இதுவே கியர்க்கு எழுதிய நூல்களுள் பெரியது ஆகும்.

சட்டம் பற்றிய கருத்து: இவர் சட்டம் பற்றிய செருமானியப் பிரிவு ஒன்றை (A Germanist School) நிறுவினார். இப்பிரிவினர் செருமானியச் சட்டத்தை அதனுடைய தோற்றத்திலிருந்து ஆராய்ந்து, அப்போது தோன்றிய ஒன்றுபட்ட செருமனிக்குத் தேவையான ஒரு புதிய தேசிய இயல்புடைய சட்ட முறையை வகுத்தல் வேண்டுமென்றும், அதற்கு ஒரு பொதுவான ஆதாரத்தை அல்லது தோற்றுவாயை (A common source) உருவாக்குதல் வேண்டுமென்றும் முயன்றனர். இம்முயற்சிக்குக் கியர்க்கு 3 கருத்துகளை வழிகளாக வகுத்துக் கொண்டார். அவையாவன: ஒன்று சட்டம் என்பது மக்களிடமிருந்து தான் தோன்றுகிறது. மற்றொன்று, செருமனி உரோமானியச் சட்டத்தை ஏற்றுக் கொண்டதனால், செருமானியச் சட்டம் அழிந்துவிட்டது என்று கூறுதல் இயலாது. பிறிதொன்று, சட்டத்தைப் பற்றித் தனித் தன்மையான செருமானியக் கருத்து ஒன்று இருக்கிறது. இவர் தம் நூல்களில் சட்டத்தைப் பற்றிய தனித்தன்மையான செருமானியக் கருத்துகளைக் கூறுகிறார். இவர் சட்டமுறை பற்றிய செருமானியக் கருத்துகளுக்கும் உரோமானியக் கருத்துகளுக்குமிடையே உள்ள முரண்பாட்டைச் சுட்டிக் காட்டுகிறார். உரோமானியச் சட்டக் கருத்து மனத்திற்கு மட்டுமே புலனாகக் கூடியதாகவும், தனித்தனியான சில ஆட்களினாலேயே தோற்றுவிக்கப்பட்டும் இருக்கிறது. செருமானியச் சட்டக்கருத்து, சமூகக் குழுக்களையும் சூழ்நிலைகளையும் பின்னணியாக வற்புறுத்திற்று என்றும், சட்டம் பற்றிய செருமானியக் கருத்துகள் இக்காலத்திய சமூக, சட்டச்சிக்கல்களைத் தீர்ப்பதற்கு உதவுதல் கூடுமென்றும் ஆராய்ந்து கியர்க்கு எழுதினார். இவர் செருமானியக் குடிமை இயல் சட்டத் தொகுப்பின் வரைவு (Draft of the German Civil Code) கி.பி. 1881-இல் வெளி வந்த போது, அதனை ஆராய்ந்து, செருமானியச் சட்டங்களே செருமானிய நாட்டிற்குப் போதுமானவையாக இருக்கவும், இந்த வரைவிலே செருமானிய சட்டங்களோடு உரோமானியச் சட்டக் கூறுகளும் கலந்து விடப்பட்டுள்ளன என்று அதிலுள்ள குறைகளைச் சுட்டிக் காட்டுகிறார். இவர் அல்தூசியசு (Althusius) என்னும் சிந்தனையாளருடைய 'மக்கள் இயற்கை நிலையில் சமமான நிலையிலுள்ளவர்கள்' என்ற மனித சமத்துவக் கோட்பாட்டை ஆதாரமாக வைத்து சட்டக் கருத்துகளைச் வரைந்தார்.

அரசு பற்றிய கருத்து: கியர்க்கு ஒரு நாட்டுப் பற்று மிக்குடைய செருமானியர். இவருடைய கருத்தின்படி எந்த ஓர் அரசில் கூட்டுறவுக் கழகங்களும், ஓர் உயர்தர அதிகாரியின் கட்டுப்பாட்டிள்ள கழகங்களும் முரண்பாடின்றி இணைந்திருக்கின்றனவோ, அது தான் சிறந்த அரசாகும்.பிசுமார்க்கு (Bismarck) என்னும் செருமானிய அரசியலறிஞர் உருவாக்கிய செருமானிய அரசில் இந்த இயல்பு காணப்பட்டதாகக் கியர்க்கு கருதினார். கியர்க்கு முதலில் அதிகாரப்பரவல் முறையிலமைந்த அரசாங்க அமைப்பை (Decentralized Government) ஆதரித்தார். இவர்தம் மாணவரான உயூகோ பிரசு (Hugo Preuss) இவருடைய கருத்தை ஏற்று, அதன்படி அதிகாரப்பரவல் முறையைப் பின்பற்றி, 1919-ஆம் ஆண்டின் வைமார் செருமானியக் குடியரசு அரசியலமைப்பை (Constitution of the Weimar Republic) வரைந்தார்.ஆயினும், கியர்க்கு தம் முதுமைக் காலத்தில் சருவாதிகார, அதிகாரக் குவிப்பான போக்குகளை ஆதரித்து, அதிகாரப் பரவல் முறையிலமைந்த வைமார் அரசியலமைப்பை எதிர்த்தார்.

கழகங்களைப் பற்றிய கருத்துகள்: கியர்க்கு ஒரு பன்முகக் கோட்பாட்டாளர் (Pluralist) அல்லர். ஏனெனில், இவர் நாட்டின் ஒற்றுமையை மிகவும் மதித்து, அதனைக் காக்கவல்ல அதிகாரக் குவிப்புடைய அரசாங்க முறையை ஆதரித்தார். ஆயினும் இவர் சமூக வாழ்வின் பல தேவைகளைத் தன்விருப்பத்தின் மீது அமைக்கப்பட்டுள்ள பல கழகங்களினால் தான் (Voluntary Associations) நிறைவேற்றுதல் இயலுமென்றும், ஆகையால் இத்தகைய சமூகக் கழகங்கள் எவருடைய தூண்டுதலுமில்லாமல் மக்களுடைய தன் விருப்பத்தின் பேரிலேயே அமைக்கப்பட்டுள்ளன என்றும் வற்புறுத்தித் தம் நூலில் கூறிய கருத்துகள் பன்முகக் கோட்பாட்டாளர்களைப் பெரிதும் கவர்ந்தன. சிறப்பாக இங்கிலாந்தில் சட்ட ஆசிரியர் பிரடரிக்குவில்லியம்மெயிட்லண்டு (Fredrick William Maitland) என்பவர் தாம் 1900-இல் எழுதி வெளியிட்ட 'இடைக்கால அரசியற் கொள்கைகள்' (Political Theories of the Middle Ages) என்ற நூலில் கியர்க்கின் கருத்துகளை வரவேற்றார். இடைக்காலத்திருந்த தொழிற் கழகங்களும் (Craft

Guilds) வாணிகக் கழகங்களும் (Merchant Guilds) பெருமளவில் தன்னாட்சி உரிமை (Autonomy) பெற்றிருந்தன. வலுவான தேசிய முடியாட்சிகள் தோன்றியதும், இக்கழகங்கள் மறைந்துவிட்டன. தன்னாட்சி உரிமை பெற்றிருந்த இக்கழகங்கள் தலைமை அதிகாரம் அல்லது இறைமை அதிகாரம் (Sovereign) என்ற இயல்பு அரசுக்கு மட்டுமே உரியதன்று என்ற கருத்தை எடுத்துக் காட்டியதனால், இக்கருத்தைக் கூறும் பன்முகக் கோட்பாட்டுக்குக் கழகங்களின் இயல்பைச் சுட்டிக்காட்டும் கியர்க்கின் கருத்துகள் ஆதாரமாக அல்லது தோற்றுவாயாக உள்ளன. செருமனியில் கியர்க்கும், இங்கிலாந்தில் மெயிட்லண்டும் இக்காலப் பன்முகக் கோட்பாட்டை உருவாக்கித் தன்விருப்பக் குழுக்களின் சிறப்பை வலியுறுத்தினர். ஒவ்வொரு குழுவும் தனது செயலைப் பற்றிய உணர்வோடு செயற்பட்டு வருகிறது. அவற்றின் தனி உறுப்பினர்களை விட அவை திட்டவட்டமாகச் செயற்படுவதால், அவற்றுக்கே உரிய தனி இயல்பு இருக்கிறது. ஆகையால் சட்டங்களைச் செய்தலிலும் அவற்றை விரிவுபடுத்துதலிலும்,கழகங்களுக்கு ஒரு பங்கு உண்டு. ஆதலின், சட்டங்களை இயற்றுதலில் அரசுக்கு மட்டுமே பொறுப்பு உண்டு என்று கூறுதல் இயலாது. சட்டம் இயற்றுதலில் அரசுக்கு முக்கியமான பங்கு உண்டு என்று மட்டுமே கூற இயலும். ஆகையால், அரசுக்கு மட்டுமே இறைமை அல்லது தலைமை அதிகாரம் உண்டென்று கூறுதல் இயலாது. ஆயினும் அரசுக்கு உயரிய சட்ட இயலான நிலைமை உண்டு என்று கூறுதலியலும், அரசு கழகங்களின் செயல்களை ஒருங்கிணைக்கவல்ல உயரிய அதிகாரம் பெற்றுள்ளது.

இவையெல்லாம் இறைமை பற்றிய ஒருமைக் கோட்பாட்டிற்கு (Monistic Theory of Sovereignty) மாறான கருத்துகளாகும். பா.சூ.

துணைநூல்:

Laski, H.J., A Grammar of Politics, Allen & Unwin, London, 1952.

ஓடப்பாட்டு: கடலில் ஓடம் தோணி முதலியவற்றை வலித்துச் செல்லுபவர்கள், அவற்றைக் கடலில் செலுத்தும்போதும், கரை ஏற்றும்போதும் பலர் ஒன்றாகச் சேர்ந்து பாடும் பாட்டு ஓடப்பாட்டு எனப்படும். இவ்வாறு பாடுவதனால் தாம் ஈடுபடும் வேலையில் ஏற்படும் மெய்வருத்தத்தைத் தொழிலாளர் மறப்பர். மேலும், பாடலின் ஓசையிலும் தாளக்கட்டிலும் ஈடுபட்டுப் பாட, அதனால், அவர்களின் ஆற்றல், ஒன்றுபட்டு வேலையில் இணைவதனால் வேலை எளிதாக நிறைவேறும். இவை ஏலேலோ, ஐலசா போன்ற வாய்ப்பாடுகளைக் கொண்டமையும் நாட்டுப்புறப் பாடல்களாகவே உருவாகும். இவ்வகைப் பாடல்களின் ஆசிரியர் பெயர் தெரியாவிட்டாலும் அப்பாடல்கள் காலங் காலமாக அவற்றைப் பாடுவோருக்கு இன்பமும், பயனும் விளைவித்து வருகின்றன. 'மண்ணை நம்பி – ஏலேலோ, மரமிருக்க - ஐலசா, 'மரத்தை நம்பி- ஏலேலோ, கிளையிருக்க – ஐலசா என்னும் வகையில் இப்பாடல்கள் இனிய சந்தநயம் மிக்கனவாக, எளிய மக்களின் உள்ளங்களைக் கவர்வனவாக அமைந்துள்ளன. காண்க: ஏலப்பாட்டு. அ.மா.ப.

ஓடர் ஆறு: கிழக்கு ஐரோப்பாவில் போலந்தின் மேற்கில் ஓடும் ஓர் ஆறு. பால்டிக்குக் கடற்பகுதியில் இது முக்கியம் வாய்ந்த ஒன்று. இதன் நீளம் 531 மைல்கள். இது 461 மைல் நீளத்திற்குப் போலந்து நாட்டிலேயே ஓடுகிறது. இக்காலத்தைய பொருளாதார வளர்ச்சியில் இந்த ஆறு முக்கிய பங்கு பெறுகிறது. இது 83 மைல்கள் செகோசுலோவாகியா நாட்டில் ஓடுகிறது. அடுத்த 101 மைல்களில் இது போலந்துக் குடியரசுக்கும் செருமானியச் சனநாயகக் குடியரசுக்குமிடையே ஓர் எல்லையாக உள்ளது; இறுதியில் பால்டிக்குக் கடலில் கலக்கிறது. போலந்தின் மிகப்பெரிய ஆறான விசுத்திலாவுடன் இது இணைக்கப்பட்டுள்ளது. 46000 சதுர மைகள் பரப்புள்ள நீர்ப்பகுதி ஓடர் ஆற்றினால் உண்டாகியிருக்கிறது. அதில் 90 விழுக்காடு போலந்தில் உள்ளது. ஓடர்ப் பள்ளத்தாக்கு கடல் அளவுக்கு மேலே சராசரி 535 அடி உயரத்தில் இருக்கிறது. பல துணை ஆறுகளையுடைய ஓடர், நாவாய்ப் போக்குவரத்துக்கு ஓர் ஆண்டில் 220 அல்லது 230 நாட்கள் பயன்படுகிறது. இந்த ஆற்றின் கரையில் ஒசித்திரவா (செகோசுலோவாகியா), பிராங்பர்ட்டு (கிழக்குச் செருமனி), ஓபோல் (போலந்து) போன்ற நகரங்கள் உள்ளன.

நில அமைப்பின் காரணமாக ஓடர் ஆறு வரலாற்றுச் சிறப்புப் பெற்றுள்ளது. பண்டைக் காலத்தில், தெற்கு ஐரோப்பாவுக்கும் வடக்கு ஐரோப்பாவுக்கு மிடையே பண்பாட்டுத் தொடர்பு ஏற்பட இந்த ஆற்றுப் பகுதி உதவியது. புதிய நாடுகள் தோன்றுவதற்கும் இது மூல காரணமாகியது. சிறப்பாக, போலந்து நாட்டின் எழுச்சியும் வளர்ச்சியும் இந்த ஆற்றை அடிப்படையாகக் கொண்டு ஏற்பட்டவை. நாகரிகங்களின் தோற்றத்தைப் போலவே அவற்றின் வளர்ச்சியும் ஆறுகளைப் பொறுத்தே ஏற்பட்டிருப்பதை வரலாற்றில் காணமுடியும். இதற்கு ஓர் எடுத்துக்காட்டாக விளங்குவது ஓடர் ஆறு. தெ.பா.

ஓடின்: நார்சு இன மக்களின் சமய நம்பிக்கைப் படி ஓடின் தெய்வங்களின் தலைவர் ஆவார். ஆங்கிலோ-சாக்சன் மக்கள் இவரை வோடன் (Woden) எனவும், செருமானியர் வூடன் (Wuotan) எனவும் குறிப்பிட்டனர்.

இசுகாண்டிநேவியாவில் சாதாரண கடவுளாக இருந்த ஓடின் காலப்போக்கில். மிக முக்கியமான கடவுளாகவும், உலகுக்கே தலைவராகவும் எல்லாக் கலைகளுக்கும் ஊற்றாகவும், அறிவியலுக்குத் தந்தை யாகவும் நார்சு மக்களால் கருதப்பட்டார். ஓடின் என்ற சொல் 'வேகமான' அல்லது 'பயங்கரமான' என்று பொருள் படுவதால், தொடக்க காலத்தில் இவர் புயற்கடவுளாக இருந்திருக்கக் கூடும் என்று நம்பலாம். இவர் எட்டுக்கால்களையுடைய 'சிலீப்னர்' என்ற குதிரை மீது செல்வதாக நார்சு மக்கள் நம்பி னர். வாயுக் கடவுளான இவருடைய பணிகள் பல வாக இருந்தன. இவர் அறுவடைக்குக் காரணமாக இருந்தார்; கப்பல்கள் பயணம் மேற்கொள்ளும் காலத்தில் ஆசி வழங்கினார்; போர்க் கடவுளாக இருந்தார்; மறைந்த ஆன்மாக்களுக்கும் தலைவராகச் செயலாற்றினார். போர்க்காலத்தில் இவருடன் சென்ற குட்டித் தேவதைகளான 'வால்கிரீசு' (Valkyries) எனப்பட்டோர் போரில் இறந்த சிறந்த வீரர்களை ஓடினுடைய உணவுண்ணும் அறைக்கு விருந்தினராக அழைத்து வந்தனர். இவருக்கு மனி தரைக்கூடப் பலி கொடுக்கும் வழக்கமும் பழக்கத்தி லிருந்ததெனத் தெரிகிறது.

சில சமயங்களில், அப்போலோ போன்று இவரை ஞாயிற்றுக் கடவுளாகவும் மக்கள் வழிபட்டனர். இவருடைய கண்ணே ஞாயிறு, இவருடைய கொற றக் குடையே சுவர்க்கம் எனவும் மக்கள் நம்பினர். இல்டுசுசாக் (Hildskjalk) மலையே இவருடைய அரியணையாகக் கருதப்பட்டது. அவ்வரியணையின் இருபக்கங்களிலும் 'எண்ணம்' (Thought), 'நினைவு' (Memory) என்ற பெயருடைய இரு கரும் அண்டங் காக்கைகள் இருந்தன. அவையே உலக நடப்புகளை இவருக்கு உடனுக்குடன் தெரிவித்தன.

ஓடினிடம் எட்டுக்கால்களையுடைய சிலீப்னர் என்ற குதிரையைத் தவிர, 'குங்னர்' என்ற மந்திரத் தன்மை வாய்ந்த ஈட்டியும், 'திராப்னர்' என்னும் பெரு வலிமை தரக்கூடிய மோதிரமும் இருந்தன. மிமீர் நீரூற்றில் இவர் தண்ணீர் அருந்தியதால், இவருடைய ஒருகண் பறிபோயிற்று. ஆனால், ஆதே சமயத்தில் இவர் அறிவு மிகப்பெற்றுக் கடவுளர்களிலேயே வலிகை மிக்கவராகவும் அறிவிற்சிறந்தவராகவும் ஆனார்.

ஓடினுடைய மனைவியர் மூவர். அவருள் 'இயார்ட்டு' என்பவர் நிலத்தேவதையாகவும், 'பிரிசு' என்பவர் பயிர்த்தொழில் தேவதையாகவும், 'இரிங்கு' என்பவர் பனித்தேவதையாகவும் விளங்கி னர்.

மித்திரடேட்சு என்பவருடன் இணைந்து உரோமானியரை எதிர்த்துப் போரிட்டுத் தோற்ற படைத்தலைவராகவும் ஓடின் கருதப்படுகிறார். வாரத்தின் நான்காம் நாளான புதன்கிழமையினை (Wednesday) ஓடினுடையநாள் (Wodan's day) என் பதனுடைய திரிபு எனக் கருதுகின்றனர். அதே காரணத்திற்காக உரோமானியர் ஓடினும் புதனும் (Mercury) ஒருவரே என நினைத்தனர் என்றும் கருத இடமுண்டு. கே.ம.

ஓடை கிழார்: இவர் ஒரு சங்க காலப் புலவர். இவர் துறையூரைச் சேர்ந்தவர் என்பர். துறையூர் என்பது காவிரிக்கரைக்கண் உள்ள ஓர் ஊர் ஆகும். இவர் பெயர் துறையூர் அரிசில் கிழார் என்றும், துறையூர் ஓடை கிழார் என்றும் காணப்படுகிறது, இவர் வேளாண் மரபினர் என்பர். மோசியார் போன்ற பெரும்புலவர்களுடன் தமிழாய்ந்து சிறந்த வர் என்றும் கூறுவர்.

ஆய் மன்னனைப் புகழ்ந்து பாடிய ஒன்பது புலவர்களுள் இவரும் ஒருவர். இவர் பாடிய ஒரு பாடல் (புறம். 136) புறநானூற்றில் காணப்படுகிறது. இப்பாடல் புலவர் சுற்றத்தின் வறுமையினை எடுத் துக் காட்டி, ஆய் வள்ளலிடம் பரிசில் வேண்டுவதாக அமைந்துள்ளது. இப்புலவர் தம் பாடலில் 'துறையூர் முன்றுறை'. எனக் குறித்ததை, அவர் ஊர் எனக் கருதி இவரைத் துறையூர் ஓடை கிழார் எனப் பெய ரிட்டு அழைத்தனர் எனலாம். எனவே, இவர் இயற் பெயர் ஓடை கிழாராக இருக்கலாம் என்று எண் ணத் தோன்றுகிறது. எனினும் இவரைப் பற்றிய எல்லாக் குறிப்புகளிலும் துறையூர் ஓடைகிழார் என்றே குறித்திருப்பது குறிக்கத்தக்கதாகும். வறுமை யின் கொடுமையினை விளக்கும் இவரது பாடலில் 'கிழிந்த துணியைத் தைத்த மூட்டுவாய்க்கு யாழ்ப் பத்தரின் புறத்தை உவமையாகக் கூறுவது சிறப் புடை உவமையாக விளங்குகிறது. தம் சுற்றத் தின் வறுமையைத் தீர்த்த ஆய் வள்ளலைத் 'தண் புனல் வாயில் துறையூர் முன்துறை நுண்பல் மண லினும் ஏத்தி உண்குவம், பெரும, நீ நல்கிய வளனே' என்று வாழ்த்துகிறார். ச.செ.

ஓணகாந்தன் தளி: இது தொண்டைநாட் டினைச் சேர்ந்த காஞ்சிபுரத்திலுள்ள தேவாரப்

பாடல் பெற்ற தலங்களுள் ஒன்றாகும். தளி என்பது திருக்கோயிலைக் குறிக்கும். ஓணன், காந்தன் என்னும் இருவர் வழிபட்ட ஆலயம் உள்ளமையால் இத்தலம் திருஓணகாந்தன் தளி எனப்பட்டது. காஞ்சிபுரத்திலிருந்து அரக்கோணம் செல்லும் சாலையில் ஒரு கல் தொலைவில், சர்வ தீர்த்தத்திற்கு வடக்கே இக்கோயில் உள்ளது. இறைவன் பெயர் ஓணேசுவரர், காந்தேசுவரர் என்பன ஆகும். இறைவி பெயர் காமாட்சியம்மை. ஓணன் காந்தன் ஆகிய இருவர் பூசித்த திருமேனிகள் ஓர் ஆலயத்துள்ளும், சலந்தன் பூசித்த திருமேனி மற்றோர் ஆலயத்துள்ளுமாக உள்ளன. சுந்தரர் பதிகம் பாடி இறைவனிடம் பொன் பெற்ற தலங்களுள் இதுவொன்றாகும். 'நெய்யும் பாலும்' எனத் தொடங்கும் பதிகம் பாடி இத்தலத்தில் அவர் இறைவன்பால் பொன் பெற்றார். அ.மா.ப.

ஓணன்டகா இந்தியர்: வட அமெரிக்கப் பழங்குடிகளுள் ஓரினத்தவர். இராகுவியக்(Iroquioan) கிளை மொழியைப் பேசும் இவர்கள், நியூயார்க்கு மாநிலத்தில் செபர்சன் (Jefferson), இலபாயட்டி (Lafayette), மேடிசன் (Madison) ஆகிய மாவட்டங்களில் பெருமளவு வாழ்கின்றனர். ஓணன்டகா (Onondaga) என்னும் பெயருக்குக் 'குன்றின் உச்சியில்' என்பது பொருளாகும். இவர்களது மரபுப்படி, இவர்களும்ஒனீடா இந்தியர்களும் (Oneida Indians) ஒரே இனத்தைச் சார்ந்தவர்களாவர். மக்கட் பெருக்கம் மிகுந்ததனால் இவர்கள் இரு பிரிவினராகப் பிரிந்தனர் என்பர்.

ஓணன்டகா இந்தியர்கள் கி.பி. 1644-இல் இப்போதைய நியூயார்க்கிலுள்ள கிராமமான மான்லியசிலிருந்து (Manlius) 3 கி.மீ. தூரத்திலுள்ள மலைப் பகுதிகளில் வசித்து வந்தனர். மலைப் பகுதிகளில் அமைந்திருந்த இவர்களது குடியிருப்புகள் 30 முதல் 100 வீடுகளைக் கொண்ட நன்கு திட்டமிட்ட பேரூர்களாகக் காணப்பட்டன என, இவர்களின் இனக்குழு வரலாற்றை (Ethnohistory) அமெரிக்க மானிடவியலார் எழுதியுள்ளனர். ஆண்டு முழுவதும் சுறுசுறுப்பாகக் காணப்படும் இவர்கள் மென்தோல் வணிகத்தில் இடைத் தரகர்களாக ஈடுபட்டனர்.

ஓணன்டகா இந்தியருள் ஒரு பாதியினர் கி.பி 1751-இல் கனடாவில் குடியேறி விட்டனர். இவர்கள் அனைவரும் ஆங்கிலேயருக்கு எதிரான கருத்துடையவராக இருந்தமையால் சர் வில்லியம் சான்சன் (Sir William Johnson) என்பவர் ஆங்கிலேயருக்கு ஆதரவாக இருந்த ஓணன்டகா இந்தியருக்குக் கோட்டை கட்டினார். அமெரிக்கப் புரட்சியின் போது இவர்கள் ஆங்கிலேயப் படையில் சேர்ந்தனர். அதனால் சான் சுல்லிவன் (John Sullivan) என்னும் படைத்தலைவர் தம் படை வீரர்கள் மூலம் ஓணன்டகா இந்தியர்களின் நிலங்களையும் நிலங்களில் விளைந்த பயிர்களையும் தீயிட்டுக் கொளுத்தினார்.

இராகுவிசுப் (Iroquois) பழங்குடிகளின் கூட்டாட்சியில் ஓணன்டகா இந்தியர்களின் பங்கு குறிப்பிடத்தக்கது. இந்தக்கூட்டாட்சி அமைப்பில் 14 தலைவர்களைக் கொண்டு மிகுதியான எண்ணிக்கையில் இருந்தாலும் நடுநிலை தவறாது செயற்படுவது இவர்களது மரபாகும். அதனால் இவர்கள் பகுதியில் நடைபெறும் சிறப்பு மிக்க சமயச் சடங்குகளில் இராகுவிசுக் கூட்டமைப்பைச் சேர்ந்த பழங்குடிகள் அனைவரும் திரண்டுள்ள போதும், சமய குரு அருகில் அமர்ந்து அச்செயல்களில் உதவிபுரியும் பேறு இப்பழங்குடித் தலைவர்களுக்கு உண்டு. இவர்கள் இன்று நூற்றுக்கணக்கில் மேற்கு நியூயார்க்குப் பேரூர்களிலும் கனடாவிலும் வாழ்கின்றனர். சீ.ப.

ஒத்து: 1) இலக்கண நூலின் ஒவ்வொரு பெரும் பிரிவினுள்ளும் அடங்கும் ஒவ்வொரு சிறு பிரிவும் ஒத்து எனப்படும். இயல் என்னும் பெயரோடு ஒத்த பொருளுடையது இச்சொல். இதனைத் தொல்காப்பியர் 'இனமொழி கிளந்த ஒத்து'. என்று (தொல்-பொருள். செய். 166) விளக்கியுள்ளார். ஒரு சாதியாக அமைந்துள்ள மணிகளை வரிசைப்படப் பதிப்பதுபோல, ஓரினமாக - சாதியாக - உள்ள பொருள்களை ஓரிடத்தே நெறிப்படுத்திக் கூறுவது ஒத்து என்று இதனை நன்னூல் விளக்குகிறது. ஒரு பொருளையே நுதலி வருவது சூத்திரம்; ஓரினப் பொருள்களையே தொகுப்பது ஒத்து; பலவினப் பொருள்களுக்கும் பொதுவாகிய இலக்கணங் கூறுவது படலம்' என்று ஆறுமுக நாவலர் விளக்கியுள்ளார். இதனால் ஓரினப் பொருள் கூறும் பல சூத்திரங்களின் தொகுப்பு ஒத்து எனப்படும்.

2) ஒத்து என்னும் பெயரடிப்படையில் ஓர் உத்தியினை நன்னூலார் குறிப்பிட்டுள்ளார். 'ஒத்து முறைவைப்பு' என்பது அவ்வுத்தியின் பெயர். 'இயல்களைக் காரண காரிய முறையில் வைத்தல் என்பது அதன் விளக்கமாகும்.

3) ஒத்து என்பது வேதம் அல்லது மறைநூல் என்னும் பொருளிலும் வழங்குகிறது. ஒவ்வொரு சமயத்திற்கும் உரிய சமய முதல் நூல், அவ்வச் சமயத்தாரால் ஒத்து என்று குறிக்கப்படுவதுண்டு. இருக்கு முதலான வைதிக வேதங்கள் ஒத்து என்று

வழங்கப்பட்டதனை 'ஒத்துடை அந்தணர்க்கு ஒப்பவை எல்லாம்' என்று (மணி. ஆபுத்திரன். 25) மணிமேகலை குறிப்பிடுகிறது. சமணர் போன்றாரும் தம் சமய மறை நூல்களை ஒத்து என்று வழங்குவதுண்டு. அ.மா.ப.

ஒத்தூர்: தொண்டை நாட்டிலுள்ள தேவாரப் பாடல் பெற்ற தலங்களுள் ஒன்றாகும். காஞ்சிபுரத்திலிருந்து வந்தவாசி செல்லும் பேருந்து வழியில் 10 கல் தொலைவிலுள்ளது. திருவோத்தூர் என்னும் இவ்வூர்ப் பெயர் மக்கள் வழக்கில் மருவித் திருவத்தூர் என்று வழங்கப் பெறுகிறது. திருவேதிபுரம், திருவத்திபுரம் என்ற பெயர்களும் இவ்வூருக்குண்டு. திருக்கோயிலின் மேற்கே செய்யாறு செல்கிறது. செய்யாற்றங்கரையில் உள்ளதால் இத்தலம் செய்யாறு என்று வழங்கப்படுகிறது. இறைவன், தேவர்கள், முனிவர்கள் முதலியோருக்கு வேதங்களின் பொருளை விளக்கிய இடமாதலின் இத்தலத்திற்குத் திருவேதிபுரம் என்னும் பெயரும் அமைந்தது. இறைவன் பெயர் வேதநாதர், வேதபுரீசுவரர் என்பனவாகும். இறைவி பெயர் இளமுலை நாயகி. இத்திருக்கோயிலுள் ஆதிகேசவப் பெருமாள் சந்நிதியும் உள்ளது. இத்தலத்திறைவனைத் திருஞானசம்பந்தர் பதிகம் பாடிப் பரவியுள்ளார். அடியார்களின் வேண்டுகோளுக்கிரங்கித் திருஞானசம்பந்தர், இவ்வூரில் காய்க்காமல் நின்ற ஆண் பனைகளைக் காய்க்குமாறு செய்தருளினார். அச்செய்தியினை அவர் தம் திருப்பதிகத்தின் இறுதிப் பாடலில், 'குரும்பை ஆண்பனை ஈன்குலை ஒத்தூர்' என்று குறிப்பிட்டுள்ளார்.

அ.மா.ப.

ஓதஞானி: இவர் சங்க காலப் புலவர்களுள் ஒருவர். இப்பெயருக்கு மிகுதியான ஞானமுடையவர் என்னும் கருத்தில், 'பரந்த ஞானி' என்று டாக்டர் உ.வே. சாமிநாதையர் பொருள் விளக்கம் செய்துள்ளார். இவரது ஒரே பாடல் குறுந்தொகை 227-ஆம் பாடலாக அமைந்துள்ளது. 'மருந்தெனின் மருந்தே' எனத் தொடங்கும் குறுந்தொகை 71-ஆம் பாடலின் ஆசிரியர் பெயர் 'கருவூர் ஓதஞானி' எனக் காணப்படுகிறது. ஓதஞானி எனப் பெயரிய இரு புலவர்களை வேறுபடுத்திக் காட்டுவதற்காகக் கருவூர் என்னும் ஊர்ப்பெயர், முன்னடையாக அமைக்கப்பட்டுள்ளது எனத் தெரிகிறது. இரு பெயர்களும் ஒருவரையே குறிக்கலாம் என்று கருதுவாருமுளர். ஓதஞானியின் குறுந்தொகைப் பாடல் (227) குறிஞ்சித் திணையில், முதல் நாள் அல்ல குறிப்பட்டு மறுநாள் வந்த தலைவன் சிறைப்புறமாக இருக்க, அத்தலைவன் முன்னாள் வந்து சென்றமையினைத் தோழி தலைவியிடம் கூறுவதாக உள்ளது. தலைவனின் தேர்ச் சக்கரம் உருண்டு சென்றமையால் கானலில் ஒடிக்கப்பட்டுச் சிதைந்து காணப்படும் நெய்தல் மலர்களால், அவன் முதல்நாள் அவ்விடத்திற்கு வந்து, தலைவியைக்காணாது திரும்பியமையினைத் தோழி உணர்ந்து தலைவியிடம் கூறுவது சிறப்பாக உள்ளது. 'குறிப்பிட்டவாறு, தலைவன் குறியிடம் வரவில்லையே' எனக் கூறிய தலைவியிடம் அவன் வந்தமையினைச் சுட்டித் தோழி தெளிவு படுத்துகிறாள். அ.மா.ப.

ஓதலாந்தையார்: இவர் சங்கப் புலவர்களுள் ஒருவர்; ஓதலாந்தை எனவும் கூறப்பெறுவார். ஆதன் தந்தை என்னும் சொற்கள் ஆந்தை என மருவி, ஆதனுக்குத் தந்தை என்னும் பொருள் தந்து நிற்கும். அவ்வாறு மருவிய 'ஆந்தை' என்னும் பெயர் ஆர் என்னும் சிறப்பு விகுதியொடு சேர்ந்து ஆந்தையார் என அமைந்து ஒரு சங்கப் புலவர் பெயராக உள்ளது. ஆந்தையார் என்பது தொடக்கத்தில் ஆதனுக்குத் தந்தையார் என்னும் காரணப் பெயராக அமைந்து, பின்னர் அதுவே பலர்க்கும் இயற்பெயராக அமைந்திருத்தல் கூடும். வேறுபாடறிவதற்காகப் பிசிர் என்னும் ஊரைச் சேர்ந்த ஆந்தையார் பிசிராந்தையார் எனப்பட்டாற் போல, ஓதல் என்னும் ஊரைச் சேர்ந்த ஆந்தையார் ஓதலாந்தையார் என்று வழங்கப்பெற்றிருக்கலாம் எனக் கருதுகின்றனர். ஓதலூர் என்னும் ஊர் ஓதல் என்று நின்றதென்றும், அவ்வூர் மேல் கடற்கரைப் பகுதியிலுள்ள குட்ட நாட்டில் உள்ளது என்றும் அறிஞர்கள் கூறுகின்றனர். அது, இந்நாளைய கேரள நாட்டு மலையாள மாவட்டத்திலுள்ள பொன்னானி வட்டத்தில் உள்ளதாகும்.

ஐங்குறு நூற்றின் நான்காம் பகுதியாக அமைந்த பாலைத்திணைப் பாடல்கள் நூறும் இவர் தம் பாடல்களாகும். இவர் பிரிவையும் பிரிதல் நிமித்தத்தையும் உரிப்பொருளாகக் கொண்டு அமையும் பாலைத் திணையினைப் பாடுவதில் வல்லவராதலின் 'பாலை ஓதலாந்தை' என்று சிறப்பிக்கப்பட்டுள்ளார். இவர் ஐங்குறு நூற்றுப் பாடல்களையேயன்றிக் குறுந்தொகையில் மூன்று பாடல்களையும் (குறு. 12, 21, 329) பாடியுள்ளார். இவர்தம் பாடல்களுள் ஒரே பாடல் மட்டும் (குறு. 21) முல்லைப்பாடல் கருத்துடையது என்று ஆய்வாளர்கள் குறிப்பிட்டுள்ளனர். கார்ப்பருவம் வந்தும் தலைவன் வாராமை உணர்ந்து வருந்தும் தோழியிடம், 'கானம் கார் எனக் கூறினாலும், நான் அவ்வாறு தெளியேன்; ஏனெனில் அவர் பொய் கூறமாட்டார்' என்று தன்ஆற்றியிருக்கும் தன்மையைத் தலைவி கூறுவது சிறப்பாக அமைந்துள்ளது.

இவர்தம் ஐங்குறு நூற்றுப் பாடல்கள் செலவு அழுங்குவித்த பத்து, செலவுப்பத்து, இடைச்சுரப் பத்து, தலைவி இரங்கு பத்து, இளவேனிற் பத்து, வரவு உரைத்த பத்து, முன்னிலைப் பத்து, மகட் போக்கிய வழித் தாய் இரங்கு பத்து, உடன்போக் கின்கண் இடைச்சுரத் துரைத்த பத்து, மறுதரவுப் பத்து ஆகிய பத்துப் பகுதிகளாக அமைந்துள்ளன. பொதுவாகப் பாலைத் திணைப்பாடல்கள் பிரிவு, உடன்போக்குப் போன்ற செய்திகளையே விளக்கிச் செல்ல, 'தலைவனும் தலைவியும் உடன்போக்கிற் சென்று, மணந்து, கணவன் மனைவியராய்த் திரும்பி வரும் செய்தியினைத் தூது வந்து உரைக்க, அதனைச் செவிலி நற்றாயிடம் கூறியதாகப் பாலைத் திணைப் பாடல் அமைத்திருப்பது குறிப்பிடத்தக்க தாகும் (குறு. 400). தலைவி தலைவனுடன் உடன் போகியது உணர்ந்த நற்றாய், மிக வருந்தி, அவ் வாறு போதற்குக் காரணமாகியவிதியினை நினைந்து, அதனை 'அறனில்பால்' எனக் (குறு. 376) குறிப்பிடு வதில் அவள் கொண்ட வருத்தத்தையும் சினத்தை யும் உணரமுடிகிறது.

அ.மா.ப.

ஒப்பன் எய்மர்: அரசியல் நூலில் அரசின் இயல்பைப்பற்றியும், தோற்றத்தைப் பற்றியும் ஒரு சில கருத்துகளைக் கூறிய ஒப்பன் எய்மர் (Oppenheimer) என்பவர் ஒரு செருமானியச் சிந்தனையாள ராவார். இவர் 'அரசு' (The State) என்ற தலைப் பில் எழுதியுள்ள நூலில் அரசின் இயல்பைப் பற்றி யும் அரசின் தோற்றத்தைப் பற்றியும் கூறுகிறார்.

அரசின் இயல்பு: அரசு என்பது வருக்க அடிப் படையில் எழுந்துள்ள ஓர் அமைப்பு ஆகும். ஒரு வகுப்பார் மற்ற வகுப்பார்களின்மீது அதிகாரத்தை அல்லது ஆதிக்கத்தைச் செலுத்துவதற்காக ஏற்படுத் தப்பட்ட ஓரமைப்பு ஆதிக்க அமைப்பு ஆகும். "எந்த ஒரு வகுப்பு பொருளியலாதிக்கத்தைத் தன்னுடைமை யாகப் பெற்றிருக்கிறதோ அந்த வகுப்பினதிகாரி களை உடைய அமைப்பே அரசு ஆகும். இந்தக் கருத்து காரல் மார்க்சின் அரசு பற்றிய கருத்தை ஒத்துள்ளது. ஏழைகளைச் சுரண்டுதற்காகச் செல் வர்களுடைய கருவியாக இருப்பதுதான் இக்கால அரசு என்று காரல் மார்க்சு கூறினார்.

அரசின் தோற்றம்: ஒப்பன் எய்மரின் அரசின் தோற்றம் பற்றிய கருத்து 'அரசின் வல்லந்தக் கோட்பாடு' (Force Theory of The State) எனப் படும். இக்கோட்பாட்டை வரைந்த மற்றொரு சிந்தனையாளர் செங்குசு (Jenks) எனப்படுவார். இக்கோட்பாட்டின்படி இக்கால வடிவிலுள்ள எல்லா அரசியற் சமுதாயங்களும் வெற்றியான போர்ச் செய லின் வாயிலாகத் தோன்றியவையே ஆகும். 'போர் தான் அரசைத் தோற்றுவித்தது' (It is War that begets the State). இக்கால அரசியற் சமூகங்களின் மிக முக்கியமான இயல்புகளாகிய இராணுவத் தலை மையும் (Military Alegiance), நிலப்பரப்பு உடைமை யும், போர்க்காலத் தலைவனுக்கும் அவனைப் பின் பற்றியோருக்குமிடையேயுள்ள தொடர்பையும், நாடு களைக் கைப்பற்றிய நிலையையும் ஆதாரமாகக் கொண்டுள்ளன. நாடுகளைக் கைப்பற்றும் செயலின் விளைவாக, அவ்வாறு கைப்பற்றுபவனுடைய அதி காரத்தில் பல்வேறு நாடுகளும், பல்வேறு இன மக்க ளும் கொண்டுவரப்படுகின்றனர். அரசு என்பது இவ்வாறு வெற்றியான வல்லந்தச் செயல்முறையின் விளைவாக (அதாவது போரின் விளைவாகத்) தோன்றியுள்ளதாகையால், அரசின் ஒரு முக்கியமான இயல்பாக அதனுடைய தலைமையான வல்லந்தம் (Superior Coercive Force) இருக்கிறது. எனவே அரசுக்கு மிக இன்றியமையாதது ஆற்றலே ஆகும். ஆகையால் ஆற்றலின் வாயிலாக அது செய்யும் செயல்களெல்லாம் சரியானவை என்று, யாவராலும் ஆராய்ச்சிக்கு அல்லது மறுப்புக்கு இடமில்லாமல் ஏற்றுக் கொள்ளப்படுதல் வேண்டும்.

மதிப்பீடு: அரசின் தன்மை பற்றிய ஒப்பன் எய் மரின் கருத்து ஒரு சில காலங்களில் ஓரிரு அரசு களைப் பொறுத்தவரையில் உண்மையாக இருத்தல் கூடும். ஒரு சில காலங்களில் ஒரு சில அரசுகளில் ஒரு சில வகுப்பாருடைய நலன்களுக்காக அரசாங்கம் செயற்பட்டிருத்தல் கூடும்; ஆனால் எல்லா அரசு களும் வகுப்பு நலன்களை அடிப்படையாக வைத்துத் தான் அமைக்கப்பட்டுள்ளன என்று கூறுதல் உண்மை யன்று. நன்கு அமைக்கப்பட்ட ஒவ்வோர் அரசிலும் பொது நலனுக்கே தனியார் நலனை விடவும், வகுப்பு நலனை விடவும் முக்கியத்துவம் கொடுக்கப்படுகிறது. அதுபோலவே அரசின் தோற்றமும் வெற்றியான போர்ச்செயலை அடிப்படையாகக் கொண்டே இருக் கிறதென்ற கருத்தும் தவறாகும். அரசின் தோற்ற மானது படிப்படியான அல்லது பரிணாம முறையில் வளர்ச்சி பெற்றதென்றும், படிப்படியான வளர்ச்சிக்கு உதவியாக உறவுமுறை (Kinship), சமய நெறி (Religion), போரும் தொழிலும் (War and Industry), அரசியலுணர்வு (Political Consciousness) முதலிய காரணிகள் இருந்தன என்றும் அரசின் தோற்றம் பற்றிய பரிணாமக் கோட்பாடு (The Evolutionary Theory of the Origin of the State) கூறுகிறது. அரசு முதலிய சமூக அமைப்புகளின் தோற்றத்தைப் பரி ணாம முறையில் ஆராயும் வழக்கம் கி.பி. 19-ஆம் நூற்றாண்டில் தோன்றிற்று. பரிணாம வளர்ச்சியின் காரணிகளுள் போர் முறை என்பது ஒரு

காரணிதான். அது ஒன்றுதான் அரசினுடைய இயல்பு அல்லது பண்பு ஆகுமென்று கூறுதலும் உண்மை அன்று. வன் செயல்வாயிலாகவோ, போரின் வாயிலாகவோ எல்லா அரசுகளும் தோன்றவில்லை. பல சிறு சமுதாயங்கள் தம் விருப்பத்தின் பேரில் ஒன்று சேர்ந்து ஓர் அரசாங்கத்தை நிறுவியுள்ளன. உள்நாட்டில் ஒற்றுமையும், வெளிநாட்டுத் தாக்குதலுக் கெதிராகப் பாதுகாப்பும் ஏற்படுத்துதற்கு வல்லந்தம் (Force) என்பது தேவையே. ஆகையால், அரசின் இயல்புகளுள் வல்லந்தமும் ஒன்றாகும். ஆனால், உரிமைகள் இல்லாத வல்லந்தம் நிலையாக இருத்தல் இயலாது. உரிமைகளோடு கூடிய வல்லந்தந்தான் அரசின் ஆதாரமாக இருத்தல் இயலும். வல்லந்தம் இருக்கும் வரையில் மட்டுமே இருக்கக்கூடிய உரிமையினால் பயன் இல்லை. ஆகையால் வல்லந்தத்தை விட உரிமையே, (அல்லது நீதியே) உயர்வானது. ஆகையால், 'மக்களுடைய தன்விருப்பமே (Will) அரசுக்கு ஆதாரமாகுமே தவிர, வல்லந்தம் அரசுக்கு ஆதாரமாகாது' என்று டி.எச். கிரீன் (T.H. Green) கூறிய கருத்துத்தான் அரசின் இயல்பு பற்றிய சரியான கருத்தாகும். பா.கு.

ஒப்பன்கீம்: சட்ட நூலாசிரியராகிய இலாசா பிரான்சிசு இலாரன்சு ஒப்பன்கீம் செருமானிய நாட்டவராவர். இவர் செருமனியைச் சார்ந்த பிராங்குபர்ட்டினருகில் விண்டெக்கு என்னும் நகரத்தில் கி.பி. 1858-ஆம் ஆண்டில் பிறந்தார். இவர் பொதுக் கல்வி பயிற்சி பெற்ற பின்னர்ச் சட்டக் கல்வியில் சிறப்புப் பயிற்சி பெற்றார். சட்டம் பற்றிய பல நூல்களை எழுதிய இவர் செருமனியிலும் சுவிட்சர்லாந்திலும் சட்ட ஆசிரியராகப் பணிசெய்த பின்னர், கி.பி. 1895 -இல் இங்கிலாந்துக்குச் சென்றார். அங்கு கி.பி. 1895 -இல் புதிதாகத் தொடங்கப்பட்ட இலண்டன் பொருளாதார அரசியல் கழகத்தில் (London School of Economics and Political Science)சட்ட ஆசிரியராகப் பணிபுரிந்தார். பின்னர் 1908-இல் கேம்பிரிட்சில் வீவெல் பன்னாட்டுச் சட்டப் பேராசிரியராகப் (Whewell Professor of International Law) பணி செய்தார். இவர் 1919-இல் கேம்பிரிட்சில் காலமானார்.

பன்னாட்டுச் சட்ட ஆய்வில் ஒப்பன்கீம் கையாண்ட முறை: இவர் பன்னாட்டுச் சட்ட முறையை நேர்க்காட்சிவாத அணுகுமுறையை ஒட்டி (Positivist Approach) ஆய்வு செய்தார். பன்னாட்டுச் சட்டத்தைப் பற்றிச் சான் வெசுட்டு லேக் (John Westlake) என்பவர் எழுதிவைத்துள்ள குறிப்புகளை ஒப்பன்கீம் நூல்வடிவத்தில் பதிப்பித்தார். இலாசா பிரான்சிசு இலாரன்சு ஒப்பன்கீம் (Lassa Francis Lawrance Oppenheim) 'பன்னாட்டுச் சட்டம்: ஓர் விளக்கக் கட்டுரை' (International Law: A Treatise) என்ற நூலை இரண்டு பாகங்களாக 1905-இல் எழுதினார். அதில் இவர் பன்னாட்டுச் சட்டமுறை என்பதை விளக்கி 'அது, நாடுகளுக்கிடையே செய்யப்படுகின்ற தெளிவான உடன்படிக்கைகளையும், வழக்கங்களையும் ஆதாரமாக வைத்து எழுதப்படுதல் வேண்டுமே தவிர,வெறும் கொள்கைகளையும் விதிகளையும் ஆதாரங்களாக வைத்து எழுதப்படலாகாது என்று கூறினார். இவர் பன்னாட்டுச் சட்டத்தைவிடத் தேசிய சட்டங்களும், தேசிய இறைமையும் உயர்ந்தவை என்று வற்புறுத்தினார். அவ்வாறு கூறினாலும், இவர் வரம்பற்ற தேசிய இறைமைக் கோட்பாட்டினால் விளையக் கூடிய இடர்ப்பாடுகளையும் போர்களையும் நன்கு உணர்ந்து, தேசிய இறைமைக்குச் சட்ட வகையாக இல்லாவிடினும், நடைமுறைச் செயல்வகையின் வாயிலாக வரம்புகள் இருத்தல் வேண்டுமென்றும், அப்போதுதான் இறைமையுடைய சிறிய நாடுகளின் சுதந்திரம் பாதுகாப்பாக இருத்தல் இயலுமென்றும், இத்தகைய ஒழுக்க இயலான வரம்பை ஏற்படுத்துவது சருவதேச சங்கமே என்றும் (League of Nations), அச்சங்கம் தேவை என்றும், முதல் உலகப் போர் நடைபெற்ற காலத்திலும் அதற்குப் பின்னரும் நன்கு உணர்ந்து கூறினார். பா.கு.

ஒப்பி: வட அமெரிக்காவில் அரிசோனாவிற்கு வடகிழக்குப் பகுதியில் வாழும் பியூப்லோ இந்தியர்களுள் (Pueblo Indians) ஒரு குழுவினரே ஒப்பிப் (Hops) பழங்குடியினராவர். ஓட்டிவிலா (Hotevilla), நியூ ஓரைபி (New Oraibi), சுங்கோபோவி (Shungopovi), மிசான்னோவி (Mishongovi) முதலான நகரங்களைக் கொண்டது இவர்கள் வாழும் பகுதியாகும். இப்பகுதி இவர்களுக்கென்று அரசாங்கத்தால் ஒதுக்கப்பட்டதாகும். இன்று 6000க்கும் மேல் வாழும் இவர்களின் பகுதியைச் சுற்றி நவசோப் (Navajo) பழங்குடியினரின் பகுதி உள்ளது. ஒப்பிப் பழங்குடியினர் மோக்கி (Moki) என்றும் கூறப்படுவர். இவர்கள் உத்தோ-அசுதெக்கு (Uto-Aztec) மொழிக் குடும்பத்தைச் சேர்ந்த மொழியைப் பேசுகின்றனர்.

ஒப்பிப் பழங்குடியினரின் தோற்றம் பற்றித் தெளிவாக அறியப்படவில்லை. இவர்களின் தொன்மைக் கதைப்படி முன்னோர்கள் கிவா (Kiva) என்னும் நான்கு குகைகளின் வழியே வெவ்வேறுஇடங்களுக்குச் சென்றனர். இப்போது இவர்கள் பெரும்பான்மையாக பியூப்லோவினரைப் போன்று மேட்டுப் பகுதிகளிலும் மலை உச்சிகளிலும் நெருக்கமாகக் கட்டப்பட்ட கல்வீடுகளில் வாழ்கின்றனர். ஒப்பிக்குடியினர் நூற்

ஓப்பி கழுகு நடனம்

றுக்கும் மேற்பட்ட குலங்களாகப் (Clans) பாகுபடு கின்றனர். இவர்கள் தாய்வழி மரபினைக் கொண் டவர்கள். ஒவ்வொரு குலமும் சமூக, சமய பொருளாதாரச் செயற்பாடுகளில் ஏற்படும் சிக்க லைத் தீர்க்க ஒரு தலைவனைக் கொண்டுள்ளது. ஏழு முதல் எட்டு வயதிற்குள்ளாகச் சிறுவர்களையும் சிறுமிகளையும் ஏற்புச் சடங்கில் (Initiation Ceremony) பங்கு கொள்ளச் செய்து, அவர்களுக்குச் சமய வாழ்க்கையை அறிமுகப்படுத்துகின்றனர். இவர்கள் சமய நம்பிக்கை மிகுந்தவர்கள்; அமைதியானவர்கள். 'கட்சினா' (Katchina) என்னும் இயற்கை கடந்த ஆற்றலின் மீது மிகுந்த நம்பிக்கை கொண்டுள்ள இவர்கள், ஆண்டு முழுவதும் பல சடங்குகளை நடத் துகின்றனர். பல நூற்றாண்டுகளாக இவர்கள் கொண்டுள்ள கழுகு நடனம் (Eagle Dance) குறிப்பி டத்தக்கது. இந்த நடனத்தின்போது கழுகின் இறக் கையைப் போன்று அலங்கரித்துக் கொண்டு ஆடுவர். ஓப்பிப் பழங்குடியினர் தம் பெரும்பான்மையான சடங்குகளை வெளியார் புரிந்து கொள்ள அவர்கள் அனுமதிப்பதில்லை.

இவர்களின் பொருளாதாரம் தோட்டப் பயிர் களைச் சார்ந்ததாகும். இவர்கள் பயிரிடும் விளை பொருள்களுள் குறிப்பிடத் தக்கவை மக்காச்சோளம், காய்கறிகள் முதலானவையாகும். ஓப்பிப் பழங்குடி யினரின் தொழிற் பகுப்பில் ஆண்கள் தோட்டப்பயிர் களைக் கவனித்தல், வீடு கட்டுதல், ஆடு மேய்த்தல், சடங்குநிகழ்ச்சிகளை முதல் நின்று நடத்துதல் ஆகியவற்றைக் கவனிக்கின்றனர். பெண்கள் வீட்டு வேலைகள், கூடைமுடைதல், மட்பாண்டங்கள் செய் தல் முதலானவற்றைக் கவனிக்கின்றனர்.

ஓப்பி மக்களிடையே பழங்குடித்தன்மையின் செல்வாக்குக் குறைந்து வருவதால் பலர் பண்பாட்டுப் பேறடைந்து நகரிய வாழ்க்கையை மேற்கொண்டு வருகின்றனர். மரபு வாழ்க்கையைச் சிதையாமல் மேற்கொண்டுள்ளவர்கள் இவர்களைக் 'கா-ஓப்பி' (Ka-Hopi) என்றழைக்கின்றனர். மேகத்தை முதன் மையாகக் கொண்ட கட்சினா என்னும் ஆவியுலகச் சமயத்தினை (Animistic Religion) விடுத்து, கிறித் தவச் சமயத்தினையும் ஏற்றுக்கொண்டு வருகின் றனர். சீ.ப.

ஓ பழங்குடி : மேற்கு வங்கம், பீகார், ஒரிசா ஆகிய மாநிலங்களில் வாழும் தொன்மையான பழங் குடிகளுள் ஓரினத்தவரே ஓ (Ho) பழங்குடியினரா வர். ஆசுத்திரோ - ஆசிய (Austro-Asiatic) மொழிக் குடும்பத்தைச் சேர்ந்த முண்டாரி (Mundari) மொழி யைப்பேசும் இவர்கள், எண்ணிக்கையில் ஐந்து இலட் சத்திற்கு மேலாவர். முண்டாரி மொழியில் இவர்களின் பெயரான 'ஓ' என்பதன் பொருள் 'மனிதன்' என்ப தாகும். முன்வரலாற்றுக் காலத்தில் இவர்கள் பர்மா, அசாம் வழியாகக் கங்கை ஆற்றுப் படுகை யில் குடியேறினர். வடமேற்குப் பகுதியின் வழியாக இந்தியாவை வந்தடைந்த ஆரியர்கள், இவர்களைத் தெற்காகத் துரத்தியதால் மேற்குவங்கம், பீகார், ஒரிசா மாநிலங்களில் குடியேறினர்.

ஓ பழங்குடியினர் தொன்மை ஆசுத்திரேலிய (Proto-Australoid) இனத்தைச் சேர்ந்தவர்கள்; வட் டமான தலையையும், தட்டையான அகன்ற மூக்கை யும், நடுத்தரமான உதடுகளையும் நல்ல உயரத்தை யும் கொண்டவர்கள். இவர்களின் மரபுக் கதைப்படி மனித இனத்தின் தோற்றத்திற்கு அரிசி மது காரண மாகும். உயிரின் தோற்றத்திற்கான நான்கு ஆவி கள் ஓர் ஆணையும் ஒரு பெண்ணையும் படைத்தன. அவர்கள் ஒருவருக்கொருவர் அச்சங்கொண்டு கலப் புறா நிலையில், அரிசியைப் புளிக்கச் செய்து மது உண் ணும் பழக்கத்தினை ஆவிகள் தெரிவித்தன. மது உண்டபின்னர் இருவரும் கலப்புற்றதால் ஏழு ஆண் குழந்தைகளும், ஏழு பெண் குழந்தைகளும் பிறந்தன. பின்னர், ஒவ்வொரு இணையும் ஒவ்வொரு இனத்தைத் தோற்றுவித்தது. அந்த ஏழு இனங் களுள் ஒன்றே ஓபழங்குடி என்பர்.

வேட்டையாளர்களாகவும் காட்டுப் பொருள் களைச் சேகரிப்பவர்களாகவும் முன்னர் வாழ்ந்த

ஓ பழங்குடிப் பெண்

இவர்கள், காட்டை எரித்து இடம் விட்டு இடம் பெயரும் வேளாண்மை முறையைக் மேற்கொண்டனர். இந்திய அரசின் காடு மேம்பாட்டுத்திட்டத்தினால் பெரும்பாலான ஓபழங்குடியினர் காட்டெரிப்பு வேளாண்மையைக் கைவிட்டு வருகின்றனர். இப்போது காட்டுப் பொருள்களைச் சேகரித்தலும், வேளாண்மையும், பட்டுப் பூச்சி வளர்த்தலும், கால்நடை வளர்த்தலும் இவர்களின் முதன்மைத் தொழில்களாக உள்ளன. பருவக் காலத்தில் நெல் விதைப்பிற்குப்பின் கிழங்குகள், காளான்வகைகள் முதலானவற்றை மிகுதியாகச் சேகரித்து உண்கின்றனர். காட்டுப் புற்களிலிருந்து பின்னப்பட்ட கயிறு, காடுகளிலிருந்து சேகரிக்கப்பட்ட மூலிகைகள் முதலானவற்றைச் சந்தையில் விற்றோ பண்டமாற்றம் செய்தோ தமக்கு வேண்டிய பொருள்களைப் பெற்றுக் கொள்கின்றனர். கோடைக் காலங்களில் 'மகுவா' (Mahua) என்று இவர்களால் கூறப்படும் மரத்தின் பூக்களைப் பதப்படுத்தி வேக வைத்து உண்கின்றனர். இக்காலங்களில் 'தாரொபு' (Tarob) எனப்படும் கொட்டைகளைச் சேகரித்துச் சந்தையில் பண்ட மாற்றம் செய்து கொள்கின்றனர்.

ஓ பழங்குடியினர் பட்டுப்பூச்சி வளர்த்தலை தமக்கே உரிய நுட்பத்தோடு மேற்கொண்டுள்ளனர். மே, சூன் மாதங்களில் பட்டுப் புழுக்கூடுகளைச் சேகரித்துத் தழைகளுடன் மூடி வீட்டிற்குள் பாது காப்பர். கூடு உடைந்து புழுக்கள் வெளிப்பட்டதும் 'சால்' மரங்களில் பாதுகாப்பாக வளரவிடுவர். இக்காலத்தில் மரஉச்சியில் பந்தலிட்டு யானைகளிடமிருந்து இவற்றைப் பாதுகாத்து, அக்டோபர் மாதத்தில் பட்டுநூலை விற்பர்.

இவர்களிடையே நில உரிமை கால்வழியைச் சேர்ந்த குறிப்பிட்ட உறவினர்களைச் சார்ந்ததாகும். ஆனால், ஒவ்வொரு குடும்பத்தவரும் தத்தம் பங்கு நிலத்தில் பயிரிட உரிமை பெற்றுள்ளனர். இவர்களிடையே எழும் சிக்கல்களைப் பழங்குடி ஆட்சிக்குழு அமைப்புத் தீர்த்து வைக்கிறது. இந்திய அரசியலைப் பெரிதும் அறிந்துவரும் இவர்கள் பல பழங்குடிகள் ஒன்று சேர்ந்து சார்கண்டு கட்சி (Sharkhand Party) என்ற அமைப்பை உருவாக்கியுள்ளனர்.

சடங்குப் படையல

திருமண அமைப்பு இவர்களிடையே விரிவானதாகக் காணப்படவில்லை. தாம் சார்ந்துள்ள குலத்தை விடுத்து வேற்றுக் குலத்தவருடன் மண உறவு கொள்கின்றனர். ஒருவன் விரும்பிய பெண்ணைப் பெற்றோர்களின் மூலம் திருமணம் செய்வது பெரும்பாலாகக் காணப்படுகிறது. பெண்ணின் பெற்றோர்க்குக் குறைந்தது இரண்டு பசுக்களும்

நெல்லும் மணப்பெண்பணமாகக் கொடுக்கப்படுகின்றன. ஒருவன் விரும்பிய பெண் உடன்படாதபோது நண்பர்களின் உதவியோடு கடத்திச் செல்வதுண்டு. இவ்வாறான மணங்களில் மணமகனின் பெற்றோர் மணமகளின் பெற்றோர்க்குப் பழங்குடி ஆட்சிக்குழுவின் ஆணைப்படி தண்டம் கட்டுவர். இவர்களின் வாழ்வில் விழாக்கள் மிகுந்துள்ளன. இறைச்சி உண்ணுதல், அரிசிமது அருந்துதல் ஆகியன இப்பழங்குடியினருக்கு விழாக்காலச் சிறப்பு உணவாகும்.

பொங்கா (Bonga) என்னும் ஆவி வழிபாடே இவர்களின் சமய நம்பிக்கையாகும். இந்த ஆவி மரங்கள், பாறைகள், நீர் வீழ்ச்சிகள், நீரோடைகள் முதலான அனைத்திலும் குடிகொண்டுள்ளது என இவர்கள் நம்புகின்றனர். ஒரு குறிப்பிட்ட பொங்காவை வழிபடும் ஒருவனுக்கு அந்தப் பொங்கா ஆசிரியனாவதாக நம்புகின்றனர். அவ்வாறான மனிதர்களைச் சமயச் சடங்குகளை மேற்கொள்ளுவதில் ஈடுபடுத்துகின்றனர்.

கிறித்தவச் சமய நெறிகள் பெரிதும் இவர்களிடையே பரவியுள்ளது. ஓ பழங்குடிகளின் பகுதியிலிருந்து நூறு மைல்களுக்கப்பால் சாம்செட்பூர் உள்ளதால், இவர்கள் இரும்புத் தொழிற்சாலைகளில் கூலிகளாக வேலை செய்கின்றனர். சிங்பூம் (Singbhum) என்னும் பகுதியிலும் கனிம வளங்கள் மிகுந்துள்ளதால், பெருகிவரும் தொழிற்சாலைகள் ஓ பழங்குடியினரின் வாழ்க்கையமைப்பை மாற்றி வருகின்றன. இவர்களிடையே மிகுதியான எண்ணிக்கையில் கல்லூரிகளில் பட்டம் பெற்ற இளைஞர்களும் உள்ளனர்.

சீ.ப.

ஓம்சுக்கு மேற்குச் சைபீரியாவின் முற்காலத் தலைநகர். இது வாணிகத் துறையிலும் கைத்தொழில் வளர்ச்சியிலும் மிகவும் சிறப்புப் பெற்று விளங்குகிறது. கல்வித்துறையிலும் இதன் சேவைகள் குறிப்பிடத்தக்கவை. ஓம்சுக்கில் (Omsk) மூன்று பல்கலைக் கழகங்கள் உயர்கல்வியை வழங்குகின்றன. ஐரோப்பிய உருசியாவுக்கும் ஆசிய உருசியாவுக்கும் இடையில் இது இருப்பதால் சோவியத்து ஒன்றியத்திற்குப் போக்குவரத்து முக்கியத்துவம் வாய்ந்த ஒரு நகரமாக உள்ளது. இதன் வழியாகவே திரான்சு - சைபீரியன் இருப்புப் பாதை அமைக்கப்பட்டுள்ளது.

தெ.பா.

ஓமகா ஐக்கிய அமெரிக்கக் குடியரசு மாநிலங்களுள் ஒன்றான நெப்ராசுகாவில் (Nebraska) உள்ள நகரம் இது வாணிகச் செழிப்புக்குப் பெயர் பெற்றது. சாராயம் காய்ச்சுதல், எந்திர உற்பத்தி, ஈயம் சுத்தம் செய்தல், இறைச்சி பதம் செய்தல், வெண்ணெய் உற்பத்தி முதலிய பல தொழில்கள் இங்கு விரிவாக நடைபெறுகின்றன. இருப்புப் பாதைத் தொடர் மையங்களில் இது நான்காம் இடத்தைப் பெற்றுள்ளது. இங்குக் கூடும் தானியச் சந்தைகள் சிறப்பு வாய்ந்தவை.

தெ.பா.

ஓமர் (கி.மு. 8-ஆம் நூ.) இறவாப் புகழ் படைத்த மிகச்சிறந்த கவிஞர். இவர் இலியது, ஒடிசி என்ற இரு பெரும் காப்பியங்களை உருவாக்கிய வராகக் கருதப்படுகிறார். இவர் பிறந்த இடம், நாள் போன்ற செய்திகள் தெளிவாகப் புலப்படுத்தப் படவில்லை. சுமிர்னா, உரோட்சு, கொலோபன், சாலாமிசு, சியோசு, ஆர்காசு, ஏதென்சு என்று குறிக்கப்பெறும் இடங்களிலெல்லாம் வாழும் மக்கள் ஓமர் தங்கள் ஊரில் பிறந்தவர் என்று உரிமை கொண்டாடிப் பெருமைப்படுகின்றனர்.

ஒரு கவிஞர் இரு பெரும் காப்பியங்களை இயற்றியிருக்க முடியாதென்று கருதும் அறிஞர்களும் உண்டு. ஓமர் (Homer) பழம் பாடல்களைச் சேர்த்து அவற்றிற்கு மாற்று வடிவங் கொடுத்து, இக்காப்பியங்களை உருவாக்கினார் என்றும் கூறப்படுகிறது. ஓமரால் நேரடியாக உருவாக்கப்பட்டவையா பழங் கவிதைகளின் மீட்டுருவாக்கமா என்ற கேள்வி இன்னும் ஆய்விற்குரியதாகவே உள்ளது. ஆனாலும், ஓமர் பழங் கிரேக்கத்தின் மாபெருங் கவிஞர் என்பதில் ஐயப்பாட்டிற்கு இடமில்லை. நூற்றாண்டுதோறும் தோன்றிய படைப்பாளிகள் பலரும் இலியது காப்பியத்தின் பாதிப்பினைப் பெரிதும் பெற்றவர்களேயாவர். ஒத்த கால வாசகர்கள் இவ்விரு பெருங் காப்பியங்களையும் படித்துணர வேண்டும் என்றே படைப்பாளிகள் விரும்பினர். காலந்தோறும் வெவ்வேறு பதிப்புகள் வெளிவந்தன. பண்டைய இலக்கிய உருவாக்கத்திற்கு நிலையான சான்றுகளாய் விளங்கும் இலியதும் ஒடிசியும் உலக இலக்கிய வரிசையில் மிகச் சிறந்த இடத்தைப் பெறுகின்றன.

ஓமர், அடிப்படையில் ஒரு பாடகர்தாம். அவர் காப்பியங்கள் வாய்மொழிப் பண்பாட்டின் தாக்கம் பெற்றவை. கிரேக்கர்கள் இலக்கியங்களை வாழ்வினின்றும் வேறுப்படுத்திப் பார்க்கவில்லை. இலக்கியம், ஒழுக்கம், அறிவுரைகள் ஆகியவற்றின் அனுபவ வெளிப்பாடாகவும், அதே சமயம் அழகுக் கலையாகவும் கருதப்பட்டது. ஓமரின் படைப்புகளும் இவ்வகையில் அறவெளிப்பாடாகவும்; கலை வெளியீடாகவும் மதிக்கப்பட்டன. அவை பழங்காலத்தில் வளமான கலைப்பெட்டகமாகக் கருதப்பட்டன.

ஓமரின் மொழி செயற்கையானது. மொழிநடையில் சிறந்த சொற்கட்டும் தொடர் அமைப்பும் அமைந்து இலக்கியக் கலைநயம் ததும்புவதைக் காணலாம். சொற்கள், தொடர்கள், சந்த நயம் ஆகியவை பழக்கத்தில் கையாளப்பட்டவைதாம். ஆனால், நடை எளிமையாக ஆற்றொழுக்காக அமைந்துள்ளது.

வாய்மொழித் தன்மை காரணமாகவே ஓமரின் காப்பியங்கள் குறிப்பிட்ட சிறப்புக் கூறுகளைக் கொண்டு மக்களிடையே செல்வாக்குப் பெற்றன. காப்பியங்கள் புனைந்துரைக்கும் காட்சிகளில் நடப்பியல்போக்கும், கற்பனை ஆக்கமும் நிறைந்துள்ளன. மேலும், அவை பெரிதும் இசைஞர்களால் ஒப்புக்கொள்ளப்பட்ட மரபுக் கூறுகளைக் கொண்ட இசைப் பாடல் இயல்புகள் பொருந்தியனவாகும்.

ஓமர் காலக் கிரேக்கச் சமுதாயத்தையும் சமூக நினைப்பையும் காட்டும் அறிவுக் கருவூலங்கள் இலியதும் ஒடிசியும் ஆம். ஓமர் கவிஞர் மட்டுமல்லர்; கிரேக்கத் தொன்மங்கள் புராணங்கள் ஆகியவற்றை வெளிப்படுத்திய படைப்பாளியுமாவார். இவர் பாடல்கள் ஊர் ஊராகத் திரியும் பாணர்களால் பாடப் பெற்றுச் செல்வாக்குப் பெற்றன.

அரிசுடாட்டில் ஓமரின் நடைச்சிறப்பிற்கும் ஒப்புயர்வற்ற எண்ணப் போக்கிற்கும் முதன்மை கொடுத்துப் புகழ்வார். ஓமர், படைப்பாளி பின்னால் இருந்து கொண்டு, கதைமாந்தர் தாங்களே தங்களை முன்னிருத்தி வெளிப்படுத்திக்கொள்ளும் படைப்பாக்க உத்தியினைக் கவிஞர்களுக்குக் கற்றுக் கொடுத்தவராவார். காப்பியக் கட்டமைப்பு, கதைக் கூறுகளின் ஒருங்கிணைவு, பல்வேறு செயற்கூறுகள் அடிப்படைக் கதைப் பொருளின் உண்மையை மையமிட்டு அமைதல் போன்ற காப்பியப் படைப்பாக்க நுணுக்கங்களைப் பின்வந்த கவிஞர்களுக்கு முறைப்படுத்தித் தந்த பெருமை ஓமரைச் சாரும்.

உயிரில்லாப் பொருள்களுக்கும் உயிரூட்டி, உணர்வும் உயிர்ப்பும் உடையனவாய் அவற்றைப் படைத்துள்ள ஓமரின் தனிச்சிறப்பினை அரிசுடாட்டில் பாராட்டுவார். சிந்தனைத் தெளிவு, சொல்லாரம் செயல்வேகம், வாழ்வுடன் இயைந்த உயர் எண்ணங்களுக்கு வடிவம் கொடுத்தல் ஆகிய சிறப்புக் கூறுகளை ஓமரிடம் காண்கிறார் மாத்யூ அர்னால்டு.

ஓமர் தொன்மங்களை வாழ்க்கைப் பண்புகளுடன் இணைத்து அழகுபடுத்துவார். இவர் படைப்புகள் இலக்கிய மூலங்களாய் அறிவுக் களஞ்சியமாய்ப் போற்றப்படுகின்றன. மேலுமவை பின்வந்தவர்கள் எப்போதும் மேற்கோள் காட்டும் மூல இலக்கியங்களாகவும் திகழ்கின்றன.

மரபுவழிச் செய்திகள் ஓமர் குருடர் என்றும், முதுமைக் காலத்தில் வறுமையில் வாடினார் என்றும் கூறுகின்றன. ஐரிசுத் தீவில் ஓமர் இயற்கை எய்தினார் என்பது செவிவழிச்செய்தி. பி.எஸ்.வே.

ஓமலூர் 557 சதுர மைல் பரப்புள்ள வட்டம். இது தமிழ்நாட்டில் சேலம் மாவட்டத்தில் உள்ளது. இதன் தலைநகரான ஓமலூர் சேலத்திற்கு 10 மைல் தொலைவில் உள்ளது. இதன் இயற்கை அமைப்பு நெசவுத் தொழிலுக்கு உதவியாக உள்ளது. சரபங்க ஆறு இங்கு ஓடுகிறது. பித்தளைப் பாத்திரம் செய்தல், பனைவெல்லம் காய்ச்சுதல் முதலிய தொழில்கள் இங்கு நடைபெறுகின்றன. பல காடுகளும் குன்றுகளும் இப்பகுதியில் உண்டு. தெ.பா.

ஓமன்: சுதந்திர நாடான ஓமனை ஒரு சுல்தான் ஆள்கிறார். இந்நாடு அரேபிய முந்நீரகத்தில் தென்கிழக்குக் கடற்கரையில் அமைந்துள்ளது. இக்கடற்கரையின் நீளம் 1600 கிலோ மீட்டர்

மேற்கேயுள்ள சவுதி அரேபியா நாட்டுடனுள்ள எல்லை இன்னும் வரையறுக்கப்படாததால், இதன் பரப்பு ஏறக்குறைய 212,457 ச.கி.மீ. எனக் கணக்கிடப்பட்டுள்ளது; மக்கள் தொகை 1,009,000 (1984-ஆம் ஆண்டு ஐக்கிய நாடுகள் சபைக் கணக்கெடுப்புப்படி). ஓமன் வளைகுடாவில் உள்ள துறைமுகமான மசுக்கட்டு இதன் தலைநகர்.

ஓமன்

சுல்தான் சையது பின் தேமூர் என்பவர் 1932-இல் ஆட்சிக்கு வந்தார். அவர் இங்கிலாந்து, அமெரிக்க ஐக்கிய நாடுகள், இந்தியா தவிர வேறெந்த நாட்டுடனும் அரசியல் உறவுகளை வளர்த்துக் கொள்ளவில்லை; நாட்டின் முன்னேற்றத் திற்காகவும் செயலாற்றவில்லை. 1970-ஆம் ஆண்டில் ஆட்சியைக் கைப்பற்றிய அவர்தம் மகனான காபூசு பின் சையது பெரும்போக்கான முன்னேற்றக் கொள்கையினை அரசாங்கத்தில் கடைப்பிடித்தார். உள்நாட்டு, வெளிநாட்டுக் கொள்கைகளில் தந்தையின் வழியிலிருந்து மாறுபட்ட இவருக்குச் சில சமயங்களில் தம் நாட்டு மக்களிடமிருந்தேகூட ஆதரவு கிடைக்காமற் போயிற்று. 1970-ஆம் ஆண்டுவரை மசுக்கட்டும் ஓமனும் (Muscat and Oman) என்று பெயர் பெற்ற இந்நாடு, காபூசு காலத்தில்தான் ஓமன் என்று பெயர் மாற்றம் பெற்றது. 1971-ஆம் ஆண்டில் புதிய சுல்தானின் முயற்சி காரணமாக அரேபியக் கூட்டணியிலும், ஐக்கியநாடுகள் சபையிலும் இந்நாடு உறப்பினராக அனுமதி பெற்றது.

இயற்கைச் சூழ்நிலை: ஓமன் வெப்பம் மிகுந்த நீர்வளமற்ற நாடு; சராசரி ஆண்டு மழை அளவு எட்டிலிருந்து பத்து செ.மீ. ஓமனைக் கடற்கரைப் பகுதி, மலைப்பகுதி, பீடபூமிப் பகுதி என மூன்றாகப் பிரிக்கலாம். இதன் சமவெளிப்பகுதியான படீனா செழிப்பாக உள்ளது. மலைப்பகுதியின் பெரும்பகுதி வெறுமையாக இருப்பினும், உயரமான இடங்களில் வேளாண்மை நடக்கிறது. பீடபூமி 1000 அடி உயரத்திற்கு மேல் உள்ளது. அங்கு எதுவுமே பயிராவதில்லை.

சமவெளிப்பகுதியில் பெரிய பேரீச்சம் பழத் தோட்டங்களும் மலைப்பகுதிகளிலும் உள்நாட்டிலும் பாலைநிலச் சோலைகளும் அமைந்துள்ளன. சில பழவகைகளும் ஓரளவிற்குத் தானியங்களும் அங்குப் பயிராகின்றன. அனைவரும் உண்ணும் முக்கிய உணவான அரிசி வெளிநாட்டிலிருந்தே இறக்குமதியாகின்றது. ஓமன் நாட்டு ஒட்டகங்களும் மலைக்கழுதைகளும் மிகச்சிறந்த இனங்களாகக் கருதப்படுகின்றன. பலவகைப்பட்ட காட்டு விலங்குகளும் மலைப்பகுதியில் வாழ்கின்றன.

மசுக்கட்டுத் துறைமுகம் மலைகளால் சூழப்பட்டுள்ளது. அங்கு ஏறக்குறைய 10,000 மக்கள் வாழ்கின்றனர்.

மக்கள்: ஓமன் நாட்டு மக்களுள் 2,00,000 பேர் மட்டுமே ஒரே இடத்தில் நிரந்தரமாகத் தங்கி வாழ்கின்றனர். பெரும்பான்மையினர் நாடோடி வாழ்க்கையே நடத்துகின்றார்கள். ஏனையோர் கிராமங்களில் வாழ்கின்றார்கள். மக்கள் தொகையுள் 80% அராபியர், ஏனையோர் பெர்சியா, பாகிசுத்தான், இந்தியா, கிழக்கு ஆப்பிரிக்கா ஆகிய பகுதிகளிலிருந்து வந்தவர்கள். மிகச் சிறுபான்மையோர் பாறை எண்ணெய்த் (Petroleum) தொழிலில் உதவவும், நாட்டின் முன்னேற்றத் திட்டங்களுக்காகவும் ஓமன் அரசாங்கத்தால் அழைக்கப்பட்டு இங்கிலாந்திலிருந்து வந்து தங்கியவர் ஆவர்.

பொருளாதாரம்: பூமிக்கடியில் பெருமளவு எண்ணெய் இருப்பது 1964-ஆம் ஆண்டில் கண்டுபிடிக்கப்பட்டு, 1967-இல் எண்ணெய் ஏற்றுமதி தொடங்கியது. அரசாங்கத்திற்கு வரும் வருவாயில் 90% நாட்டின் ஒரே ஏற்றுமதிப் பொருளான பாறை எண்ணெயில் இருந்தும் மீதி சுங்கவரி, சமயவரி மூலமும் கிடைக்கின்றன.

இரட்டைத் துறைமுகங்களான மசுக்கட்டு, மட்ரா நகரங்களில் வணிகம் முக்கிய தொழிலாக விளங்க மற்றப் பகுதிகளில் வேளாண்மை நடக்கின்றது. பேரீச்சம்பழம், எலுமிச்சம்பழம், கமலா ஆரஞ்சு, திராட்சை, தேங்காய், பப்பாளி, வாழை, கோதுமை, கரும்பு ஆகியவை பயிரிடப்பட்டாலும், நீர்ப்பாசனத் திற்குத் தண்ணீரின்மை வேளாண் மேம்பாட்டைப் பெருமளவு பாதிக்கின்றது. உள்நாட்டில் ஒட்டக வளர்ப்பும் கடற்கரையில் மீன்பிடிப்பும் நடைபெறுகின்றன. உலர்ந்த மீனும் பேரீச்சம் பழமும் எலுமிச்சம் பழமும் பாறை எண்ணெய்க்கு அடுத்ததாக அண்மைக் காலத்தில் ஏற்றுமதியாகின்றன. இராணுவத்திற்காக அரசாங்கம் பெருமளவில் செலவிடுகிறது. அதுவே நாட்டின் பொருளாதார முன்னேற்றத்திற்குப் பெரும் தடைக்கல்லாகவும் அமைந்துள்ளது.

நிருவாகம்: சுல்தான் சையது அனைத்துப் பொறுப்பையும் தம்மிடமே வைத்திருந்தார். ஆனால், 1970-ஆம் ஆண்டுக்குப் பின்னர், சுல்தான் காபூசு நிருவாகத்தை ஆங்கிலேயருடைய உதவியுடன் மிகச் சிறப்பாகச் சீர்திருத்தியமைத்துத் தம் நாட்டு மக்களுக்கும் நிருவாகத்தில் பயிற்சியளிக்கிறார்.

சமூகம்: ஓமன் நாட்டில் பொதுச் சுகாதாரம் மிகப் பெரிய பிரச்சினை; குழந்தைகள் இறப்பும் மிக அதிகம். ஆகவே, புதிய அரசாங்கம் மருத்துவ மனைகள் கட்டவும் அவற்றைப் பராமரிக்கவும் மருத்துவர்கள், செவிலியர் ஆகியோரின் நியமனத் திற்காகவும் பெருமளவில் செலவிடுகிறது.

சுல்தான் சையது காலத்தில் மூன்று பள்ளிகளுடனும் தொள்ளாயிரம் மாணவர்களுடனும்

இருந்த நிலை மாறி, 1970-ஆம் ஆண்டில் ஆண்களுக்காக 14 பள்ளிகளும் பெண்களுக்காகத் தனியே ஒரு பள்ளியும் ஏற்பட்டுள்ளன. மாணவர் எண்ணிக்கை ஏழாயிரத்திற்கு உயர்ந்துள்ளது. இருப்பினும், உயர்பள்ளிப் படிப்பிற்கும் கல்லூரிக் கல்விக்கும் மாணவர் வெளிநாட்டிற்குச் செல்ல வேண்டிய நிலையே நீடிக்கிறது. நாட்டில் 20% மக்களே ஓரளவு கல்வி கற்றவராவர்.

ஓமன் சிற்றூர்

பண்பாடு: மக்கள் வாழ்க்கை இசுலாம் சமயத்தைச் சார்ந்தே உள்ளது. உருவ அமைப்பைப் பயன்படுத்துதல் தடை செய்யப்பட்டுள்ளதால், ஓமன் கட்டிடக்கலையில் தனிப்பாணியைக் கடைப்பிடிக்கிறது. அதைப் பழங்காலக் கோட்டைகள் வெளிப்படுத்துகின்றன. அச்சுக் கூடங்கள் குறைவால் இலக்கிய வளர்ச்சி மெதுவாகவே நடைபெறுகிறது. ஆயினும், சமயம், வரலாறு பற்றிய கையெழுத்துப் படி பெருமளவில் காணப்படுகின்றன. சுல்தான் சையது காலத்திலும்கூட இசை, திரைப்படம், பொழுதுபோக்குக் கூடங்கள் போன்றவை தடை செய்யப்பட்டிருந்தன. 1970-க்குப் பின்னர், புதிய ஆட்சியின்கீழ் மக்கள் வாழ்க்கை புதுமையாக மலரத் தொடங்கி உள்ளது. கே. ம.

கல்வி: ஓமன் நாட்டில் கல்வி 1970-ஆம் ஆண்டிலிருந்துதான் பரவலாக்கப்பட்டது. ஏனெனில், அதற்குமுன் இந்நாட்டில் மூன்று தொடக்கப் பள்ளிகள் மட்டுமே இயங்கி வந்தன. அவற்றில் மொத்தம் 909 ஆண்கள் பயின்றனர். இந்நாட்டில், அப்பொழுதிருந்த மக்கள் தொகை 1.5 மில்லியன் ஆகும். இப்பள்ளிகள் மசுகாத்து (Muscat), முத்தரா (Muttrah), சலாலா (Salalah) ஆகிய பெரிய நகரங்களில் மட்டுமே அமைந்திருந்தன.

ஓமன் நாட்டுக் கல்வி முறை மூன்று சுற்றுகளை (Cycles) உடையது. (1) 6 முதல் 11 வயதினர்க்கான ஆறுவகுப்புகள்வரையுள்ள தொடக்கப் பள்ளிக் கல்வி; (2) 12 முதல் 14 வயதினர்க்கான மூன்றாண்டுகள், கொண்ட பயிற்சிப் பள்ளிக் (Preparatory Education) கல்வி; (3) 15 முதல் 17 வயதினர்க்கான மூன்றாண்டுகள் கொண்ட இடைநிலைக் கல்வி (Secondary Education) ஆகியன அம்மூன்று சுற்றுகளாகும். பயிற்சிப் பள்ளிகள் மாணவர்களைத் தொழிற் கல்விக்கோ பொதுக்கல்விக்கோ தயார் செய்கின்றன. தொழிற் கல்வி விரும்பும் மாணவர்களுக்கு மூன்றாண்டுகள் பயிற்சி தரும் தொழிற் பயிற்சி மையங்கள் உள்ளன. இவை சமூக, தொழிலாளர் நல அமைச்சகத்தின் (Ministry of Social Affairs and Labour) பொறுப்பில் உள்ளன. இடைநிலைக் கல்வியில் முதலாண்டில் அனைத்து மாணவர்களும் ஒரேவகையான பொதுக் கல்வி பெறுகின்றனர். எனினும், இரண்டாம், மூன்றாம் ஆண்டுகளில் விரும்பிய வகையில் கலையியல் அல்லது அறிவியல் பாடத் துறையினைத் தேர்ந்தெடுத்துப் பயிலுகின்றனர்.

பொதுவாக ஆண்களுக்கென்றும் பெண்களுக்கென்றும் தனித்தனியாகப் பள்ளிகள் இருந்தாலும், ஆணும் பெண்ணும் சேர்ந்து பயிலும் பள்ளிகளும் மிகுதியாக உள்ளன. ஓமன் (Oman) நாட்டிலுள்ள தொழிற்பயிற்சிப் பள்ளிகளில் பயிலும் ஆண்கள் செயலாண்மைத் துறை (Secretarial Studies), கணக்குப் பதிவியல் (Accountancy), மரவேலை (Wood work) உலோக வேலை (Metal work), மின் இணைப்பு வேலை (Eletricity Work), மோட்டார் ஊர்திப்பணி (Automobile Mechanism) ஆகிய துறைகளில் பயிற்சி பெறுகின்றனர். தொழிற் பயிற்சிப் பள்ளிகளில் பயிலும் பெண்கள் குடும்ப நிருவாகப் பொருளியல் (Home Economics), செவிலியர் பணி (Nursing) ஆகிய துறைகளில் பயிற்சி பெறுகின்றனர்.

மேனிலைக் கல்வித் தர அளவில் இசுலாமியக் கல்வி நிறுவனம், வணிகக் கல்வி நிறுவனம், வேளாண்மைக் கல்வி நிறுவனம், ஆசிரியர் பயிற்சி நிறுவனம் ஆகியன மாணவர்களுக்குத் தத்தம் துறைகளில் கல்விப் பயிற்சி அளித்து வருகின்றன.

கல்விச் செலவு அனைத்தையும் அரசே ஏற்றுக் கொள்கிறது. மேனிலைக் கல்வி முடித்த மாணவர்கள் வெளிநாடுகள் சென்று உயர்கல்வி பெறுவதற்கு வசதியாக, இவ்வரசு உதவித் தொகை அளித்து வருகிறது. இந்நாட்டு மாணவர்கள், குறிப்பாக எகிப்து, சோர்டான் (Jordan), அமெரிக்க ஐக்கிய நாடுகள் ஆகியவற்றில் மிகுதியாகச் சென்று பயிலுகின்றனர். எஸ். த.

ஓமன் சான் உடு (கி.பி. 1860-1939): சமயச் சார்புடைய தத்துவ அறிஞர். இவர் ஓர்க்னித் (Orkney) தீவிலுள்ள இசுகாட்லாந்து நாட்டி

னர். இவர், எடின்பெர்குப் (Edinberg) பல்கலைக் கழகத்திலும் ஐடெல்பெர்குப் (Heidelberg) பல்கலைக் கழகத்திலும் படித்தார். வெசுட்டுமினிசுடர் கல்லூரியில் (Westminister College) 28 ஆண்டுகள் பணியாற்றினார். பிரெடெரிக்கு இசுகெலியர்மேசர் (Fredrich Schleiermacher) ஓமன் சான் உடுவினைப் (Oman John Wood) பெரிதும் கவர்ந்தார்.

'இயற்கையும் இயற்கை கடந்ததும்'(The Natural and the Supernatural) என்ற தம் நூலில் மத அடிப்படைதான் தம்மைக் கவர்ந்தது என்று ஓமன் கூறுகிறார். இயற்கையைக் கடந்ததென்பது மாயா சால வித்தை அன்று. அது ஒரு புதிய சூழ்நிலையாகும்.

பல்வேறு மதங்களில் இயற்கையைக் கடந்தநிலை பலவிதமாகக் கூறப்படுகிறது. அதேபோல் மீட்பு (Redemption) பற்றியும் விவரிக்கப்படுகிறது. நாகரிகம் குறைந்த காலத்தில் உள்ள மதங்களில் மீட்புப் பற்றிக் குறிப்பிடும்பொழுது, இயற்கை கடந்த நிலை ஓர் உயிராற்றலாகப் பலவாகவும், சில நேரங்களில் ஒன்றாகவும் காணப்படுகிறது. பல தெய்வ வணக்கக் கொள்கையினரிடையே இயற்கையைக் கடந்த தன்மை என்பது பல ஆன்மாக்கள் கொண்டதாயும், மீட்பென்பது பல தெய்விகத் தலைவர்கள் இயற்கையை அடக்கி ஆள்வதுபோலும் அமைந்திருக்கின்றன.

அண்டத்துக்குரிய (Cosmic) உலகே கடவுள் (Pantheism) என்ற கொள்கை இயற்கையை முழுமையாக ஒத்துக்கொள்கிறது. சடங்குகள் தொடர்பான, சட்டமுறைப்படியுள்ள மதங்களான இசுலாமும் யூதமும் (Judaism) இயற்கையை மதச் சார்புள்ளதும் மதச் சார்பற்றதும் என இரண்டாகப் பிரித்து, மதச் சார்புள்ளதை நன்றாக வளர்த்து, மதச் சார்பற்றதைக் களைந்து விடுகிறது. எபிரு (Hebrew) தீர்க்கதரிசிகளும் கிறித்தவர்களும் மன்னிப்பு என்பது இயற்கையோடு ஒரு சமரசம் செய்தல் என்று கூறுகின்றனர். தம் நம்பிக்கை வீண்போகாமல், இறைவன் விருப்பப்படி அது நிறைவேறும் என்று நம்புவதாகக் கூறுகின்றனர். இப்படியாகத் தீர்க்கதரிசிகளின் மதம் நடைமுறைக்குகந்ததாயிற்று. ஓமன் பழைய ஏற்பாட்டைப் பற்றிப் பேசும்பொழுது, இயற்கையோடு தாம் நினைக்கும் எண்ணம், நம்பிக்கை ஆகியவற்றை வலுப்படுத்தின என்கிறார்.

அறிவு என்பது தெரியாத ஒரு காரணத்தின் காரியம் என்று இல்லாமல்,ஒருவர் சூழ்நிலையைப் பொருள் கொள்வதைப் பொறுத்திருக்கிறது. இப்படி விளக்கிக் கூறுவதில் மனம் ஒரு சுதந்திர உணர்வு அடைகிறது. ஒரு சமயச் சார்புள்ள தன்மையை உணர்ந்தால் இயற்கைக்கு அப்பாற்பட்டதை உணரலாம். சமயம் என்பது தெரியாத சூழ்நிலையைப் பற்றிப் பேசுவதும் வணங்குவதுமாகும். இத்தகைய ஒருநிலை மனிதனை உலகச் சூழ்நிலையின் ஆதிக்கத்திலிருந்து விடுபெறச் செய்கிறது.

இயற்கைக்கு அப்பாற்பட்ட நிலையை எளிதில் அடையமுடியாது. ஓமன் சான் உடு மரபுவழிச் சான்றுகளைப் பயன்படுத்தவில்லை. சமய அனுபவத்தைத் தவிர்த்துச் சமய உண்மைகளை நிலைநாட்ட இவர் விரும்பவில்லை. மேல்நாட்டு அறிஞர்களில் தேகார்ட்டே (Descartes) முதலானோர் பருப்பொருளான இந்த உலகை வேறு பல ஆதாரங்களால் உறுதிப் படுத்த முயன்றனர்.

கடவுள்தான் மேலான அறிவுள்ளவர். ஆனால், மனிதர்களைப் பொறுத்த அளவில் அவரது அரசு தனிப்பட்ட முறையில் நடக்கும். கிறித்தவக் குறியீடுகளான வெளிப்பாடு (Revelation), நம்பிக்கை (Faith), அருள் (Grace), பாவம் (Sin), பொருந்தச் செய்தல் (Reconciliation) முதலியவற்றுக்குத் தனி மனித உறவில் பொருள் தெரிய வேண்டும். சமயத் தொடர்பான உண்மைகள் தேவலோகத்திலிருந்து அதிகாரமாகக் கூறப்பட்டவையல்ல. அவை மனத்திற்கு உண்மையாகத் தெரிகின்றன. இறைவன் மனிதரின் நம்பிக்கையைப் பெறமுயல்வது தாம் நம்பிக்கைக்குப் பாத்திரமானவர் என்பதனால். ஓமன் எழுதிய நூல்களில் சமயத் தொடர்பான தத்துவக் கருத்துகள், மனித அனுபவத்திற்குப் பொருத்தமாக அமைகின்றன.

இரா.கோ.

துணை நூல்கள்:

Healey, F.G., Religion and Reality, The Theology of John Oman, Edinburg, 1965.

Oman, Honest Religion, Cambridge, 1941.

Tennant, F.R., John Wood Oman, 1860-1939.

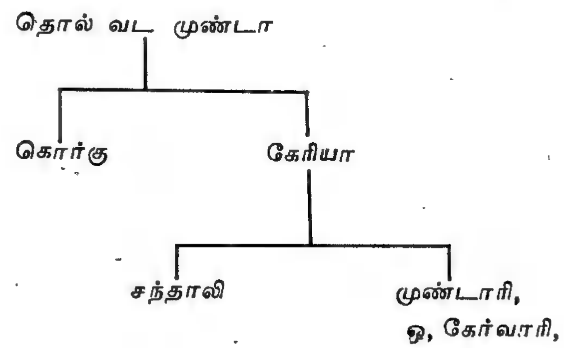
ஓமாம்புலியூர்: இது சோழ நாட்டிலுள்ள தேவாரப் பாடல்பெற்ற தலங்களுள் ஒன்றாகும். சிதம்பரத்திற்குத் தென்மேற்கிலுள்ள காட்டுமன்னார் குடிக்குத் தெற்கே கொள்ளிட ஆற்றின்வட கரையில் இத்தலம் அமைந்துள்ளது. சிதம்பரத்திலிருந்து ஏறத்தாழ 19 கல் தொலைவிலுள்ள இவ்வூரினைப் பேருந்தில் சென்றடையலாம். திருமண்ணிப் படிக்கரை என்னும் மற்றொரு தேவாரப் பாடல் பெற்ற தலம் இதன்அருகில் உள்ளது. வியாக்கிரபாதர் என்னும் புலிக்கால் முனிவர் வழிபட்ட தலம் புலியூர்எனப்படும்.

வேறுள்ள புலியூர்களினின்றும் வேறுபடுத்தி உணர்வதற்காக இத்தலம் ஓமாம்புலியூர் எனப்படுகிறது. வேத வேள்விகள் மிக்கு விளங்கியமையால் இப்புலியூர் ஓமாம்புலியூர் என அடைசேர்த்து வழங்கப்படுகிறது. இங்குள்ள திருக்கோயில் வடதளி எனப்படும். இத்தலத்திலுள்ள இறைவன் பெயர் துயர் தீர்த்த நாதர்; இறைவி பெயர் பூங்கொடி நாயகி. கொள்ளிட நதி தீர்த்தமாகும். இத்தலத்தினைத் திருஞான சம்பந்தரும் திருநாவுக்கரசரும் பதிகம் பாடிப் பரவியுள்ளார். இருவரும் தம் பதிகங்களில் இறைவனைக் குறிப்பிடும்போது வடதளியில் உள்ளவன் என்னும் குறிப்பினைத் தந்துள்ளனர். திருஞானசம்பந்தர் இத்தலத்தினை ஓமமாம் புலியூர் என்றும், திருநாவுக்கரசர் ஓமாம்புலியூர் என்றும் குறிப்பிட்டுள்ளனர். வேதநெறி நின்று வேள்வி போற்றும் வைதிக அந்தணர் மிக்க சிறப்பினை இருவரும் தத்தம் பதிகங்களில் நன்கு விளக்கியுள்ளனர்.

அ.மா.ப.

ஓ மொழி: இந்தியாவில் பேசப்படுகின்ற நான்கு மொழிக் குடும்பங்களில், திபெத்திய-பர்மிய மொழிக் குடும்பமும் ஆசுதிரிக்கு மொழிக் குடும்பமும் முழுக்க முழுக்கப் பழங்குடி மக்களால் பேசப்படுகிற மொழிக் குடும்பங்களாகும். ஓ என்னும் பழங்குடி மக்களால் பேசப்படுகிற ஓ மொழி (Ho Language) ஆசுதிரிக்கு மொழிக் குடும்பத்தைச் சார்ந்ததாகும். அம் மொழிக் குடும்பத்தை ஆசுடிரோனேசியன், ஆசுடிரோ-ஆசியாடிக்கு என இருபெரும் பிரிவாகப் பிரிப்பர். ஆசுடிரோ - ஆசியாடிக்கு என்ற பெரும் பிரிவு மான்கோமர் பிரிவு, முண்டா பிரிவு என இருவகையாகப் பாகுபடுத்தப்பட்டுள்ளது. ஓ என்ற மொழி முண்டா பிரிவைச் சார்ந்ததாகும். இம்மொழியை ஓ என்றும் இலட்கா கோல் என்றும் அழைப்பர். இப்பழங்குடி மக்கள் தங்களைக் 'கோல்' என்றும் 'ஆட்' என்றும் 'ஆடா ஓ' என்றும் 'ஓ' என்றும் அழைத்துக்கொள்வர். இச்சொற்களுக்கு 'மனிதன்' என்பது பொருளாகும். இப்பழங்குடி மக்கள் பீகார், ஒரிசா, மேற்கு வங்காளம் முதலிய மாநிலங்களில் வாழ்கின்றனர். இம்மொழியை 1961-ஆம் ஆண்டு மக்கட் கணிப்புப் படி, 6,48,066 பேர் பேசுகின்றனர்.

முண்டா உட்பிரிவை ஒப்பாய்வின்படி, தொல் தென் முண்டா (Proto South Munda), தொல் வட முண்டா (Proto North Munda) என இருவகையாகப் பிரிப்பர். ஓ தொல் வட முண்டா பிரிவைச் சார்ந்ததாகும்.

ஓ மொழி முண்டா மொழியுடனும் கேர்வாரி மொழியுடனும் நெருங்கிய தொடர்புடையதாகும்.

இம்மொழியில் இ,எ,உ,ஒ,அ முக்கிய உயிர் ஒலியன்களாக உள்ளன. இம்மொழியில் 'எ' என்ற விகுதி உயிரல்லனவற்றையும் (Inanimate) 'இ' என்ற விகுதி உயிர் உள்ளனவற்றையும் (Animate) குறிக்கின்றன. பதிலிப் பெயர்களிலும் இவ்வேறுபாட்டைக் காணலாம். இம்மொழியில் இருமை விகுதிகளாக (Dual) 'கின்' 'திகின்' போன்றவை காணப்படுகின்றன. கருவி வேற்றுமை (Instrumental Case) யின் விகுதிகளாக 'தெ எதெ' காணப்படுகின்றன. உடனிகழ்ச்சி வேற்றுமை உருபாக (Sociative Case) 'உலொ' (Lo?) '-'தெ' காணப்படுகின்றன. உடைமைப் பொருள் வேற்றுமை (Genitive) தமிழைப் போன்று உருபு இன்றியும் உருபுடனும் காணப்படுகிறது. 'எங்களது கிராமம்' என்று கூறும்போது உருபு இல்லாமலும் (அலெ அந்து) 'என்னுடைய' என்று கூறும்போது 'அகு' (A?) என்ற உருபும் வருகின்றன. இட வேற்றுமையையும் (Ablative) ஒப்புமை வேற்றுமையையும் (Comparative) குறிக்க 'எதெ' என்ற உருபு பயன்படுத்தப் படுகிறது.

தரு - எதெ 'மரத்திலிருந்து'

அம் எதெ அய்ங் இன் மரங் 'நான் உன்னைக் காட்டிலும் வயதானவன். இடப்பொருள் வேற்றுமை (Locative) உருபாக '-ரெ' என்ற உருபு பயன்படுத்தப்படுகின்றன.

ஓ மொழியில் பத்து வரை அம்மொழிச் சொற்களே பயன்படுத்தப்படுகின்றன. பத்துக்கு மேற்பட்ட எண்களுக்கு இந்தோ-ஆரியச் சொற்களைப் பயன்படுத்துகின்றனர்.

இம்மொழியில் வினைச்சொல்லின் இறுதியில் எழுவாய் - இடைச்சொல் பயன்படுத்தப்படுகிறது.

துப்-தன்-அம் 'நீ உட்கார்கின்றாய்'
பொகி-ன்-அய்ஞ் 'நான் நல்லவன்'

இம்மொழிகளுக்கு எழுத்து வடிவம் அளிக்க முயற்சி நடைபெற்றுக் கொண்டிருப்பது குறிப்பிடத் தக்கது. சு.ச.

ஓய்மா நாட்டு நல்லியக்கோடன்: நல்லியக்கோடன் என்பவன் ஓய்மா நாட்டுப் பகுதியில் சங்க காலத்தில் ஆண்ட குறுநில மன்னன். திண்டிவனத்தைச் சார்ந்த நாடுபழங்காலத்தில் ஓய்மாநாடு என வழங்கிற்று என்பர். 'ஓவியர் பெருமகன்' ஓய்மான் என மருவி வழங்குவதாகவும் கருதுவர். ஓய்மான் நல்லியக்கோடன் என்றும் வழங்குவதைக் காணலாம், மாவிலங்கை, வேலூர், எயிற்பட்டினம், கிடங்கில், ஆமூர் ஆகிய பகுதிகள் அடங்கியதாக இவன் ஆண்ட நாடு கொள்ளப்படும். இவன் பெயரால் அந்நாடும் ஓவியர் மாநாடு ஓய்மாநாடு என்று வழங்கப்பட்டிருக்க வேண்டும். ஏறுமாநாட்டு நல்லியக்கோடன் என்ற வழக்கும் உள்ளது. பத்துப்பாட்டில் ஒன்றான சிறுபாணாற்றுப்படை இவனைத் தலைவனாக வைத்துப் பாடப்பட்டுள்ளது. இடைக்கழி நாட்டு நல்லூர் நத்தத்தனார் 269 அடிகளைக் கொண்ட அப்பாடலைப் பாடியுள்ளார். புறத்திணை நன்னாகனார் என்னும் புலவர் புறநானூறு 176-ஆம் பாடலில் இவனைப் பாடியுள்ளார். புறநானூறு 376-ஆம் பாடல் தலைவன் ஓய்மான் நல்லியாதனும், புறநானூறு 379-ஆம் பாடல் தலைவன் ஓய்மான் வில்லியாதனும்ஆகியஇருவரும்ஒருவரே என்றும் சிலர் கருதுவர்.

மாவிலங்கையைத் தலைநகராகக் கொண்டு இவன் ஆட்சி புரிந்தான். இவனுடைய வள்ளன்மை சேர, சோழ, பாண்டியர்களின் தலைநகரங்களான வஞ்சி, உறந்தை, மதுரை ஆகியவற்றை விஞ்சி விளங்கியது என்றும் எயிற்பட்டினம், வேலூர், ஆமூர் ஆகிய ஊர்களில் இரவலர்க்குப் பரிசுகள் அளப்பரியனவாகக் கிடைத்தனவென்றும் நத்தத்தனார் குறிப்பிடுகிறார். கடையெழு வள்ளல்கள் சுமந்த வள்ளன்மையாகிய செவ்விய பாரத்தை இவன் ஒருவனே தனித்துத் தாங்கியவன் என்றும் பாராட்டப்பட்டுள்ளான். இவன் ஓவியர் குடியில் பிறந்தவன். அறிவுவலிமையும், வாள் வலிமையும், புலியை ஒத்த பெருவலிமையும் உடையவன், யானையைச் செலுத்தியதால் உண்டான தழும்பு கிடக்கும் வீரக்கழல் அணிந்த அடியினை உடையவன். பொருநர், புலவர், அந்தணர், ஆகியோர்க்கு அடையா வாயில் உடையவன். பகைவர்க்கு அணுக இயலாத காவல் நிறைந்த வாயிலை உடையவன். இவன் தன் வீரத்தைக் கண்டு அஞ்சி அடிபணிந்தவர்க்கு அருள் செய்யும் பண்பினன்; வெம்சினம் இல்லாதவன்; கருதியது முடிக்கும் ஆற்றல் உடையவன்; வரிசை அறிந்து வரையாது கொடுப்பவன்; பரிசிலர் ஏத்தப் பன்மீன் நடுவண் பால் மதி போலக் காட்சியளிப்பவன்; தன்னை நாடிவரும் இரவலர்கள் தன்னைப் புகழ்ந்து சில மொழிகளைக் கூறுமுன்னர் உயர்ந்த ஆடைகளை நல்கிக் கள்ளையும் அறுசுவை உணவு வகைகளையும் பொன்கலத்திலிட்டுத் தானே அருகில்நின்று உண்ணச் செய்பவன் ஆவான். அவர்களுக்குப் பரிசுகள் பலவற்றையும் அளித்துக் குதிரைபூட்டிய தேரையும், யானைகளையும் வழங்குவான். ந.மா.

ஓய்மான் நல்லியாதன்: புறநானூற்றின் 376-ஆம் பாடல் புறத்திணை நன்னாகனாரால் பாடப்பட்டது அப்பாடலின் பாட்டுடைத் தலைவன் ஓய்மான் நல்லியாதன். பாடபேதமாக ஓய்மான் வில்லியாதனையும், ஓய்மான் நல்லியக்கோடனையும் உ.வே.சா. அவர்கள் பதிப்பித்த நூல் கூறுகிறது. ஔவை துரைசாமி அவர்கள் தம் பதிப்பில் இப்பாடல் தலைவனாக ஓய்மான் நல்லியக்கோடனைக் குறிப்பிடுகின்றார். நல்லியக் கோடனுக்குப்பின் வந்தவன் வில்லியாதன் என்றும், அவனை நல்லியான் என்றும் கூறுதல் உண்டென்றும் கூறுவர்.

நல்லிசைப்புலவராகிய நன்னாகனார் ஒருகால் ஓய்மான் நல்லியாதனைக் காணும் பொருட்டு அவனூரை அடைந்தார். ஞாயிறு மறைந்து எங்கும் இருள்சூழும் அந்திப்போதில் அவர் அவன்வீட்டை அடைந்தார். ஆங்குப் பாணர்கள் பலர் உணவுஉண்ண அமர்ந்திருந்தனர். புலவர், வீட்டிலிருந்த நெற்கூட்டின்கீழ்ப் போய் நின்றார். இமைப்பொழுதிற்குள் அவரின் தோற்றத்தைக் கண்டுகொண்ட நல்லியாதன் விரைந்து இருளை நீக்க எழும் முழுமதி போன்று எழுந்துவந்தான்;அவரது சிதைந்த பழைய ஆடையை மாற்றச் செய்தான்; 'இவர் விருந்தினர்; என்னால் அளிக்கத் தக்கவர்' என்று கூறினான். அவரிடம் இருந்த தாளக்கருவிகளைவாங்கிக் களிப்பைத் தரும் தேறலுடன், சூட்டிறைச்சியையும் வழங்கினான். நரகம் போன்று துன்பம் அளித்த வறுமை நீங்கும் படியாக, இரவுப்பொழுது என்றும் நினையாது அப்போதே புலவர்க்கு வேண்டுவன ஈந்தான் நல்லியாதன். இதனால், பெருமகிழ்ச்சியுற்ற புலவர் 'இனி, வேறொரு வள்ளலிடம் சென்று இரக்கும் வறுமை எய்துதல்' எனக்கு நிகழாது என்று அவனுடைய வள்ளற்றன்மையைப் போற்றியுள்ளார். ந.மா.

ஓய்மான் வில்லியாதன்: இவனைப் புறத்திணை நன்னாகனார் புறநானூறு 379-ஆம் பாடலில் பாடியுள்ளார். இவனை ஓய்மான்நல்லியக்கோடன் என்றும், அவனுடைய வழித்தோன்றல் என்றும் கூறுவர். இவன் ஓவியர் குடியினைச் சார்ந்தவன் என்று கொள்ளத்தகும். நெல்வயல் நிறைந்து சூழ்ந்த மாவிலங்கை என்னும் ஊருக்குத் தலைவன் இவன். மாவிலங்கை தென்னார்க்காட்டினைச் சேர்ந்த திண்டிவனம் வட்டத்திலுள்ளது. இவனைக் காணும் பொருட்டு நன்னாகனார் வருகிறபோது, இவனுடைய வள்ளன்மைப் பண்பைக் கிணைப்பொருநன் ஒருவன் கூறக்கேட்கிறார். அக்கூற்றுகளை அமைத்து வில்லியாதனைத் தம் பாடலில் புகழ்ந்துரைத்துப் பாடியுள்ளார். கிணைப்பொருநன் இம்மன்னனுடைய அருள் நிழலில் வாழும் வாழ்வே தனக்கு உண்டாகட்டும் என்று விரும்புகிறான். தான் பாடும் இசைப்பாடல் வில்லியாதனைப்பற்றியே இருக்கவேண்டுமென்றும் விரும்புகிறான். இம்மன்னன் இரவலர்க்கு நாள்தோறும் வெள்ளிய அரிசிச்சோறு அளிப்பவன்; நறுநெய்யிலிட்டுப் பொரித்த பன்றி ஊனையும் வழங்குபவன். ஆவல் மீதூரத் தாயிடம் பாலுண்ணவரும் குழந்தையைப் போலப் பலகுன்றுகளைக் கடந்து இம்மன்னனைக்காண மாவிலங்கைக்கு நன்னாகனார் வருகிறார். இவன் அரண்மனையிலிருந்து எழுந்து கமழ்ந்து விளங்கும் புகை, மழைமுகில்போல் தெருவெங்கும் மறைத்து நிற்கிறது என்று இவனுடைய செல்வச்சிறப்பு உணர்த்தப்படுகிறது. இவனுடைய ஊர், நல்ல அரணையும், ஆழ்ந்த அகழியையும், நீண்ட மதிலையும் பெற்று விளங்கியது. ந.மா.

ஓய்மானாடு: சங்க காலத்தில், தமிழகத்தே விளங்கிய நாடுகளுள் ஒன்று. 'ஓய்மான் என்பவனது நாடு' என்னும் பொருளில் இப்பெயர் பண்டு வழங்கியுள்ளது. ஓய்மானாடு, இக்காலத்தில் தென்னார்க்காடு மாவட்டத்திலுள்ள திண்டிவனத்தைச் சூழ்ந்துள்ள பகுதிகளைக் கொண்டதாகும். அதனை, நல்லியக்கோடன் என்பவன் ஆண்டுவந்தான். அதனால், அவன் ஓய்மானாட்டு நல்லியக்கோடன் எனப்பட்டான். அவன்மீது சிறுபாணாற்றுப் படை என்னும் சங்கப் பனுவல் இடைக்கழி நாட்டு நல்லூர் நத்தத்தனார் என்பவரால் பாடப்பட்டுள்ளது. பண்டைய ஓய்மானாடு, மாவிலங்கை, வேலூர், எயிற்பட்டினம், கிடங்கில், ஆமூர் என்னும் ஊர்களைக் கொண்டிருந்தது. ஓய்மாநாட்டு நல்லியக்கோடன் மாவிலங்கையிலிருந்து இந்நாட்டினை ஆண்டுவந்தான். கிடங்கில் என்பது இன்று கிடங்கால் என வழங்கப்படுகிறது. இங்குச் சிதைந்த கோட்டையும், தூர்ந்த அகழிப் பகுதிகளும் காணப்படுகின்றன. வேலூர் இன்று உப்புவேலூர் என்று வழங்கப்படுகிறது. ஓய்மாநாட்டினை ஆண்ட நல்லியக்கோடன் ஓவியர் குடியில் தோன்றியவன். 'ஓவியர் மாநாடு' என்னும் பெயர் மருவி ஓய்மானாடு என்றாகியது எனக் கூறுவாருமுளர்.

அ.மா.ப.

ஓய்வு நேர வகுப்பினர் கோட்பாடு: இக்கோட்பாட்டை உருவாக்கியவர் தொர்சுடின் வெப்லன் (Thorstein Veblen) என்ற அமெரிக்கரா வார். இத்தலைப்பில் இவர் எழுதிய நூல் கி.பி.1899-இல் வெளியானபோது பல சிந்தனையாளர்களின் வரவேற்பைப் பெற்றது. சமுதாயவியல், பொருளியல், மானிடவியல் போன்ற பல இயல்களை இது அடிப்படையாகக் கொண்டது. தார்வினின் (Darwin) படிமலர்ச்சிக் கொள்கை, காரல் மார்க்சின் சிந்தனை ஆகியவற்றை வெப்லனின் ஓய்வுநேர வகுப்பினர் கோட்பாடு (The Theory of Leisure Class) அடியொற்றிச் செல்கிறது.

வெப்லன், தொர்சுடின்

ஓய்வுநேர வகுப்பினர் உருவானது பொருளாதாரப் பகுப்புகளும், நிலவுடைமை, முதலாளித்துவம் போன்ற சமூக நிலைகளும் உருவான காலமாகும். உயர் வகுப்பிலுள்ளவர்கள் உடல் உழைப்பினின்றும் விலக்களிக்கப்பட்டனர். மதிப்புக்குரியதான போர்த்தொழில், மத குருப்பணி ஆகியவற்றில் அவர்கள் ஈடுபட்டனர். இத்தகைய சமுதாய வகுப்பு ஈடுபட்ட பணிகள் அனைத்தும் பொருளாதாரம் சாராததாயும் தொழிலக உழைப்புச் சாராததாயுமே இருந்து வந்துள்ளன.

ஒய்வு நேர வகுப்பினருக்கான பணிகள் அரசுப் பணி, போர்த்தொழில், மதச்சடங்குகள், விளையாட்டுகள் ஆகியவற்றைச் சார்ந்திருக்கும். இந்தியாவில் பிராமணர் என்ற வகுப்பு இத்தகைய உடலுழைப்புச் சாரா உயர் பதவிகளில் இருப்பதை வெப்லன் மேற்கோளாகக் காட்டியுள்ளார். அன்றாடப் பணிகளில் வயிற்றுப் பாட்டிற்காக உடலுழைப்புச் சார்ந்த எல்லாப் பணிகளுமே தாழ்ந்த வகுப்பைச் சேர்ந்தவர்களுக்கு ஒதுக்கப்பட்டன. இத்தாழ்ந்த வகுப்பில் அடிமைகளையும் சார்ந்து வாழ்வோரையும் பெண்களையும் உள்ளடக்குவர்.

பழங்குடி மக்களிடையே ஆண்கள் செய்யக்கூடிய பணிகளும், பெண்கள் செய்யக்கூடிய பணிகளும் வேறுபடுத்தப்பட்டிருந்தன. இம்மக்களிடையே ஆண்கள் போரிடுதல், வேட்டையாடுதல், விளையாட்டுப் போட்டிகளில் கலந்துகொள்ளுதல், கடவுள் வழிபாடு ஆகியவற்றில் ஈடுபட்டிருந்தனர். பிற பணிகள் பெண்களால் செய்யப்பட்டன.

வளர்ந்திருக்கக் கூடிய இன்றைய நாகரிகச் சமுதாயத்திலும் சில அடிப்படைத் தொழில்கள் கீழானவையாய்க் கருதப்பட்டு அப்பணிகளைச் செய்வது தாழ்ந்தது என்ற மனப்பான்மை ஏற்பட்டுள்ளது. சமுதாயத்தில் மாற்றங்கள் நேர்ந்தபோது போட்டி உணர்வுக்கான அடிப்படைகளும் மாற்ற முற்றன. வீரத்தைக் காட்டவும், பெருமையை நிலைநாட்டவும் பரிசுப் பொருள்கள் அவசியமானவையாய் அமைந்தன. படையெடுப்பு, ஊடுருவல், கொள்ளை எல்லாமே பலத்தை உறுதிப்படுத்திக் காட்டுவதற்காகச் செய்யப்பட்டவையே. பட்டங்களும் பட்டப்பெயர்களும் படைத்தலைவர்களுக்கும், அரசர்களுக்கும் வழங்கப்பட்டன.அவர்களை அமைதிப்படுத்தி ஆவேசத்தைக் கட்டுப்படுத்துவதற்காகவே இது இன்றைய நிலைக்கும் பொருந்துவதாகும்.

ஆடம்பரப் போட்டி: சமுதாயத்தின் பண்பாட்டு வளர்ச்சியில் தனியுடைமையின் தோற்றம் ஒய்வுநேர வகுப்பினருக்கு ஒத்ததாக அமைந்தது. நாகரிகம் தோன்றுவதற்கு முன்னர்க் கட்டுடல் கொண்ட ஆண்கள் பல பெண்களை உரிமை கொண்டு தனியுடைமைக்கு வித்திட்டனர். அப்போது பெண்களே ஆண்களின் உடைமைப் பொருளாக இருந்துள்ளனர். இதனால்தான் படையெடுப்புகளின்போது அரச குலப் பெண்டிரையும் அந்தப்புர மகளிரையும் சிறைபிடிக்கும் வழக்கம் இருந்தது. அதனுடன் அடிமைகளை ஆட்படுத்தும் நிலையும் இருந்துள்ளது. இவ்வாறு தொடங்கிப் பின்னர்ப் பொருள்கள் மீதும், உரிமை கொள்ளும் வழக்கம் ஏற்பட்டுள்ளது.

பொருள்களும், உடைமைகளும் குவிக்கப்பட்ட பின்னர் அவற்றை நுகரவேண்டிய தேவையும் எழுந்தது. இந்நுகர்ச்சி உரிமையாளராலோ அல்லது அவரைச் சார்ந்தவர்களாலோ கொள்ளப்பட்டது. தேவைக்கு அதிகமாகப் பொருள்களை வைத்திருப்பது பெருமைக்குரியதாகக் கருதப்பட்டது. குறைவான பொருள்களை வைத்திருப்பவர்கள் அவர்களுடைய வகுப்பில் மதிப்புக் குறைவானவர்களாக ஆயினர். இதனால், அவர்களுக்குத் தாழ்வுணர்ச்சி ஏற்பட்டுத் தன்னம்பிக்கை இழக்க நேர்ந்தது.

எந்தச் சமுதாயத்திலும் மற்றவரை மிஞ்சும் அளவுக்குப் பொருளையும் சொத்துகளையும் சேர்ப்பது அவர்களுக்கு மன நிறைவை அளிக்கிறது. அதில் மேம்பாடான நிலை உருவாகும்போது அந்தப் புதிய வகுப்புக்குரிய ஆடம்பரநிலையை மிஞ்ச வேண்டுமென்ற உணர்வால் மன நிறைவு மறைகிறது. அமைதியின்மை தலையெடுக்கிறது. இவ்வாறு ஆடம்பரப் போட்டி (Pecuniary Emulation) முடிவில்லாமல் தொடருகிறது.

வெளிப்படையான ஓய்வு நிலை: ஆடம்பரப் போட்டியின் விளைவாக மனிதருக்குச் சுறுசுறுப்பும், சிக்கன உணர்வும் ஏற்படுகின்றன. கீழ் வகுப்பிலுள்ளவர்கள் உழைப்பாலும் சிக்கனத்தாலும் மட்டுமே பொருள்களை அடைய வேண்டியுள்ளது. அதனால், அவர்கள் உடல் உழைப்பைக் கைவிடவோ அவமானமாகக் கருதவோ இடமில்லாமல் போகிறது.

மேல் வகுப்பு மக்களிடையேயும் சிக்கனம் இல்லாமல் இல்லை. ஆனால், அவர்களுக்கு உடலுழைப்பைத் தவிர்க்க வேண்டிய உயர்நிலைத் தேவை உள்ளது. இல்லையெனில் அவ்வகுப்பில் அவர்கள் தாழ்வாக மதிக்கப்படுவார்கள். சொத்தும் அதிகாரமுமே ஒருவருக்குப் பெருமையை ஈட்டித் தருவனவாகும். அவற்றை மற்றவர்கள் அறியும்படி வெளிப்படுத்திக் கொள்ள வேண்டியுள்ளது. ஆடம்பரச் சூழ்நிலையை அமைத்துக் கொள்வதாலும், உடலுழைப்பைத் தவிர்ப்பதாலும் மற்றவர் கண்களுக்குப் பெருமையாகவும் மதிப்பாகவும் தோன்றுகின்றனர்.

பண்டைக் காலத்தில் அடிமை முறை இருந்தபோது ஒருவருடைய தனிப்பட்ட தேவைகள் அனைத்தையும் அடிமைகள் கவனித்துக் கொண்டனர். இதனால், அவர்கள் உடலுழைப்பைத் தவிர்த்து வெளிப்படையான ஓய்வு நிலையைக் (Conspicuous Leisure) காட்டிக் கொண்டனர். ஓய்வுநேர வகுப்பினரின் தொடக்க நிலையாக இது அமைந்தது. பின்னர்த் தனியுடைமையும் ஆடம்பரப் போட்டி நிலையும் உரு

வான பின்னர் இவ்வகுப்பு முறை நிலைபெறலாயிற்று.

ஒய்வு நேர வகுப்பினரின் நேரம் உற்பத்தி சாராத நடவடிக்கைகளில் செலவாயிற்று. எந்த வேலையும் செய்யாமல் ஆடம்பரமாக வாழ்வதே இவ்வகுப்புக்குப் பெருமை சேர்ப்பதாக இருந்தது. ஆனாலும், மற்றவர் கண்களில் உயர்ந்தவர்களாகத் தோன்றுவதற்கு இது போதவில்லை. வெற்றிக் கோப்பைகள், பட்டங்கள், பட்டப்பெயர்கள், பதக்கங்கள் ஆகியவற்றை மற்றவர் உழைப்பால் அல்லது செல்வ வளத்தால் இவர்கள் பெற முயன்றனர்.

இத்தகைய ஒய்வு நேர நடவடிக்கைகளால் நுகர்வுப் பயன் இல்லாத பொருள்கள் உருவாயின. அறிவுத் திறன், கலைத்திறன் சார்ந்த சாதனைகள் தோன்றலாயின. இசை, ஒப்பனை, அணிகலன்கள், அடுக்களைச் சாதனங்கள், விளையாட்டுகள், வளர்ப்புப் பிராணிகள், குதிரைப் பந்தயங்கள் ஆகியவற்றின் வளர்ச்சிக்கு இத்தகைய ஒய்வு நேர நடவடிக்கைகளே காரணமாயின.

இதற்கும் மேலாக வளர்ப்பு முறை, நாகரிகம், பண்பாடு, நன்னடத்தை, நல்லொழுக்கம், மரியாதை, சடங்கு முறைகள் எல்லாம் தோன்றலாயின. இவற்றைக் கடைபிடிக்கத் தவறுபவர்கள் இவ்வகுப்பின் தரத்துக்குத் தாழ்ந்தவர்களாயினர். மனிதனின் பண்பாட்டு வளர்ச்சிக்கு இத்தகைய நெறிமுறைகள் துணை செய்தன. ஒய்வு நேர வகுப்பினரால் இத்தகைய பண்பாட்டு வளர்ச்சி உருவாயிற்று.

இவ் வகுப்பினர்கள் நம்பிக்கைக்கு இரண்டகம் செய்வதைக்கூட பொறுத்துக் கொள்வார்கள். ஆனால், மரியாதை, ஒழுக்கம் தவறுவதைப் பொறுக்க மாட்டார்கள். இத்தகைய நற்பண்பு உருவாக வேண்டுமானால் ஒருவரது நேரம் முழுவதும் உற்பத்தி சாராப் பணிகளில் செலவிடப்பட்டிருக்கவேண்டும். ஒருவருடைய நடத்தை, பழக்கங்கள், விருப்பு வெறுப்புகள் எல்லாம் உருவானது நீண்டகாலப் பயிற்சியின் மூலம்தான். நல்ல முறையில் ஒருவர் வளர்க்கப்பட்டு நற்பண்புகளுடன் உருவாக்கப்படுவதற்கு நீண்ட காலம் பிடிக்கும். இதுவே, ஒய்வு நேர வகுப்பினரின் உற்பத்தி சாரா, உடலுழைப்புச் சாராப் பணிமுறைக்கு எடுத்துக் காட்டாக அமையும், இதற்கு உறுதுணையாகப் பணியாற்றும் எண்ணற்ற துணையாட்களை அமர்த்தி வைத்திருப்பது ஒருவருடைய வாழ்க்கைத் தரத்தை எடுத்துக்காட்டும்.

ஒருவருடைய செல்வ வளம் அனுமதித்ததால் ஏவலாட்கள், மெய்க் காவலர்கள் கொண்ட ஒரு தனி வகுப்பே அவருக்குச் சார்பாக இருந்துள்ளது. அவர்களும் உடலுழைப்புச் சாராப் பணிகளிலேயே ஈடுபட்டிருந்தனர். அவர்கள் பெரும்பாலும் காட்சிப் பொருளாகவே பயன்பட்டனர். குடும்பத் தலைவியரும் சீமாட்டிகளாக ஒய்வு நேர வகுப்பினருக்குரிய வகையில் உற்பத்தி சாரா வழிகளில் நேரத்தைச் செலவிட்டனர்.

இதிலிருந்து ஒய்வுநேர வகுப்பினருக்குச் சார்பாக மற்றொரு சார்புநிலை ஒய்வுநேர வகுப்பினர் (Vicarious Leisure Class) இயங்குவதை அறியலாம். இவ் வகுப்பினர் உடலுழைப்பிலிருந்து விலக்களிக்கப்பட்டு உடலுழைப்புச் சாராப் பணிகளை மேற்கொண்டாலும் அது அவர்களுடைய சொந்த வசதிக்காக அன்று; அவர்கள் சார்ந்திருக்கக்கூடிய முதலாளியின் வசதிக்காகவே ஆகும். போர்க்கருவிகள் தயாரித்தல், பாதுகாத்தல், குதிரைகள் பழக்குதல், பாதுகாத்தல், நாய்கள் வளர்த்தல், புனித கலன்களைப்பாதுகாத்தல் போன்ற பணிகள் இவ்வகையைச் சேர்ந்தவை. அவர்கள் பணிகளில் அவர்கள் தனிப்பயிற்சி பெற்றிருக்க வேண்டும். ஒரு தலைமைச் சமையற்காரரோ அல்லது ஏவலாளோ முதலாளியின் கருத்தறிந்து நடக்கத்தவறினால் அது கடுமையான குறையாகக் கருதப்படும். அது அவருடைய பெருமைக்கு ஊறு விளைவிப்பதாகும்.

ஒய்வுநேர வகுப்பினரைச் சேர்ந்த அனைவரின நேரமும் இவ்வாறு வெளிப்படையாக உடலுழைப்புச் சாராப் பணிகளில் செலவிடப்படுகிறது. நலம் விசாரிக்கச் செல்லுதல், மோட்டார்வண்டி ஓட்டுதல், சங்கங்களில் பங்கு பெறுதல், விளையாட்டுகளில் கலந்து கொள்ளுதல், அறநிலையங்கள் நடத்துதல் போன்ற பிற சமுதாய நிகழ்ச்சிகளில் இவர்களுடைய நேரம் செலவாகிறது.

வெளிப்படையான நுகர்ச்சி: ஒய்வு நேர வகுப்பினர் நுகர்வதற்காக உயர்ந்தவகை ஆடைகள், அணிகலன்கள் ஆகியவை தனியாக உருவாக்கப்படுகின்றன. அவ்வாறே சில மதுவகைகள், போதைப் பொருள்கள் ஆகியவற்றின் பயன்பாட்டில் ஒய்வு நேர வகுப்பினருக்கும் பிற வகுப்பினருக்கும் வேறுபாடு உண்டு. ஒய்வு நேர வகுப்பினர் நுகரும் பொருள்கள் விலையுயர்ந்தனவாகவும் பெருமையுடையனவாகவும், மதிப்புடையனவாகவும் உள்ளன.

சார்புநிலை ஒய்வு நேர வகுப்பினர் நுகர்வதற்காகவே சில பொருள்கள் உள்ளன. பெரிய குடியிருப்புகளும், ஆடம்பரமான ஆடைகளும் இவற்றுள் அடங்கும். இவற்றைக் கொண்டு முதலாளியின் செல்வ

வளம் அறியப்படும். சார்புநிலை ஓய்வு நேர வகுப்பினர் நுகரும் பொருள்கள் அவர்களுடைய சொந்த மகிழ்ச்சியைப் பெருக்குவதாயிருந்தாலும், அது அவர்களுடைய முதலாளியின் பெருமையையே உணர்த்துவதாகும்.

மிகச் சிறந்த மதிப்புடைய பொருள்களை நுகர்வது ஒருவருடைய செல்வ வளத்தைக் காட்டும். அவற்றை நுகர இயலாதவர்கள் ஓய்வுநேர வகுப்பில் தாழ்ந்த நிலையில் கருதப்படுவார்கள். இத்தகைய விலையுயர்ந்த சிறந்த பொருள்களின் நுகர்ச்சி ஒரு மனிதனின் நற்சுவையையும் கலையுணர்வையும் வளர்க்கிறது. இத்தகைய சுவையுணர்வு ஏற்படுவதற்கு நீண்ட காலமும் பயிற்சியும் தேவைப்படுகின்றன செல்வ வளம் மிக்கவர்கள் அதற்கேற்ற நண்பர்களையும் போட்டியாளர்களையும் உருவாக்குகின்றனர். பெரிய விருந்துகள், கலை நிகழ்ச்சிகள், பரிசுப் பொருள்கள் எல்லாம் ஒருவருடைய பெருமையைக் காட்டுவனவாகும். போட்டியாளர்களின் பெருமை இத்தகைய ஒப்பீட்டால் காணப்படும். அளவுக்கு அதிகமான பொருள்களை நுகர்வதற்குச் சார்புநிலை ஓய்வுநேர வகுப்பினரை வைத்துப் பாதுகாப்பது பெருமையைக் காட்டும். செல்வ வளம் அதிகரிக்க அதிகரிக்க அந்த வகுப்பிலேயே அவர்கள் வேறுபாட்டோடு உயர்ந்த தன்மையை நிலைநாட்ட முடிகிறது. இவ்வாறு செல்வ வளத்தை வெளிப்படையாகக் காட்டிக் கொள்ள நேரத்தையும் முயற்சியையும் வீணாக்குவதும், பொருள்களை வீணாக்குவதும் வாயிலாக இருந்து வருவதை அறியலாம். இது வெளிப்படையான நுகர்ச்சி (Conspicuous consumption) எனப்படுகிறது.

அன்றாட வாழ்வில் தொடர்பில்லாப் பலருடைய மதிப்பைப் பெறுவதற்காக ஆடம்பரம் கைக்கொள்ளப்படுகிறது. கோவில், அங்காடி,அரங்குகள், பூங்காக்கள் போன்ற பல இடங்களில் ஒருவருடைய ஆடம்பரத் தன்மையை வெளிப்படுத்துவது அவருடைய செல்வவளத்திற்கு அறிமுகமில்லாத பலருடைய அங்கீகாரத்தைப் பெற்றுத் தருகிறது. செல்வ வளம் மிக்கவர்கள் கல்லூரிகளையும், மருத்துவ மனைகளையும் பொருட்காட்சிகளையும் நடத்துவது இத்தகைய பலருடைய அங்கீகாரத்தைப் பெறுவதற்காகவே.

தொடக்க காலத்தில் உடலுழைப்பில்லாத ஓய்வு நேர மக்கள் உயர்ந்தவர்களாகக் கருதப்பட்டனர். பின்னர், அந்நிலைமாறி விலையுயர்ந்தவற்றையும், அகமான அளவிலும் நுகரக் கூடிய செல்வ வளமுடையவர்களே உயர்ந்தவர்களாகக் கருதப்படக்கூடிய நிலை ஏற்பட்டது. அதிலும் நுகர்ச்சி அளவுக்கு அதிகமானதாகவும் வீணாய்ப் போவதாகவும் இருந்தால் தான் பெருமை என்னும்நிலை ஏற்பட்டது. மனிதனின் அவசியமான தேவைகளுக்கான நுகர்ச்சி மட்டும் பெருமையளிப்பதாய் இல்லை.

ஆடம்பர வாழ்க்கைத் தரம்; வாழ்க்கைத் தரம் என்பது பழக்கத்தால் ஏற்பட்ட தேவை. சில உணர்வுகளை நிறைவு செய்வதற்காகப் பழக்கத்தால் பயன்படுத்தப்படும் ஓர் அளவுகோல். ஒருவகைத் தரத்துக்குப் பழகிவிட்ட பின்னர் அதற்குக் குறையாகவோ தவிர்க்கவோ முடியாத ஒரு நிலையை வாழ்க்கைத் தரம் ஏற்படுத்தி விடுகிறது. வாழ்க்கைத் தரத்தை உயர்த்திக் கொள்வதை விட தாழ்த்திக் கொள்வது கடினமானது.

வாழ்க்கையின் பல்வேறு தரத்திலுள்ளோரும் தங்களுக்கு அடுத்த உயர்ந்த நிலையில் உள்ளவர்களின் தரத்தைப் பின்பற்ற முயலுகின்றனர். பழக்கப்பட்டுவிட்ட பயன்பாடுகளின் கால அளவு அதிகமானதாயிருந்தால் அவற்றைக் கைவிடுவது மிகமிகக் கடினமாய் இருக்கும். ஒரு மனிதனுக்குரிய வாழ்க்கைத் தரத்தை அவன் சார்ந்துள்ள சமுதாயம் அல்லது வகுப்புக்குரிய வாழ்க்கைத்தரம் நிருணயம் செய்கிறது.

வாழ்க்கைத் தரத்தின் உயர்தரத்திலுள்ளவர்களை மற்றவர்கள் கூர்ந்து கவனிக்கின்றனர். ஆகவே, அவர்களுடைய பெரும்பாலான நடவடிக்கைகளை மறைவாக நடத்திக் கொள்கின்றனர். ஆடம்பர வாழ்க்கைத் தரத்தை (Pecuniary Standard of Living) அமைத்துக் கொள்கின்றனர். மதிப்பு மிக்க செலவினங்களையுடைய உயர்தர வகுப்பினரிடையே பிறப்பு வீதம் குறைவாயிருப்பதைக் காணலாம். ஒரு குழந்தையைத் தங்கள் வகுப்பின் பெருமைக்கேற்ப வளர்ப்பது செலவு மிகுதியாகும் ஒன்றாதலால் குழந்தைப் பேற்றைக் குறைத்துக்கொள்கின்றனர் எனலாம். இது இராபர்ட்டு மால்தூசு (Robert Malthus) கோட்பாட்டின்படி முன்கூட்டிய தவிர்ப்புச் சிந்தனையாகும்.

ஓய்வுநேர வகுப்பினர் கோட்பாடானது மதச் சார்புடைய ஆலயங்களின் தோற்றம், திருவிழாக்களின் கொண்டாட்டம் எல்லாமே ஆடம்பரப் போட்டியின் அடிப்படையில்தான் எழுந்தன என்று விளக்குகிறது. வெப்லனின் இக்கோட்பாடு இன்றைய நாகரிகச் சமுதாயத்திற்கும் பொருந்துவதாய் அமைந்திருப்பது அதன் சிறப்பாகும். இரா.சு.

துணை நூல்:

Veblen, Thorstein, The Theory of the Leisure Class, Vikas Publishing House (P) Ltd., Delhi, 1974.

ஓர்வழி உறவு: 'ஓர்வழி உறவு' என்ற சொற்றொடர், இறங்குரிமைச் சட்டம், வாரிசுரிமைச் சட்டம், இந்துத் திருமணச் சட்டம் ஆகியவற்றில் காணப்படுகின்றது.

இச்சட்டங்களின்படி பொதுவான முன்னோர் ஒருவரின் வேறுபட்ட அல்லது பல மனைவியரின் மூலமாக வந்த வழித்தோன்றல்கள் ஒருவருக்கொருவர் ஓர்வழி உறவினராவார். எடுத்துக்காட்டாக ஒருவருக்கு 'அ', 'ஆ' என இரு மனைவியர் இருந்து அவர்களின் மூலம் 'இ', 'ஈ' என்ற இரு ஆண்மக்கள் இருப்பார்களாயின் 'இ', 'ஈ' ஆகிய இருவரும் ஓர்வழி உறவினராவார்கள். ஒருவருக்கு ஒரே மனைவி இருந்து அம்மனைவி மூலம் இரு ஆண்மக்கள் இருப்பார்களாயின் அவர்கள் இருவரும் முழுநிலை உறவினராவார்கள்.

ஓர்வழி உறவும் வாரிசுரிமைச் சட்டங்களும்: இந்து வாரிசுரிமைச் சட்டம்: இந்து வாரிசுரிமைச் சட்டம், பிரிவு 18-இன்படி இந்து மூதாதை ஒருவர் தம் சொத்துக் குறித்து விருப்பாவணம் எதையும் எழுதி வைக்காது இறந்து விட்டால் ஓர்வழி உறவும் (Half Blood) முழுநிலை உறவும் கொண்ட ஆண்மக்களுள் முழுநிலை உறவுடைய ஆண்மக்களே அச்சொத்தில் முன்னுரிமையைப் பெறுவர்.

ஆண்மகன் ஒருவனின் முதல் வகுப்பு வழித்தோன்றல்களைப் (Class I Heirs) பொறுத்தமட்டில், விருப்பாவணம் எழுதாது இறந்து விட்ட அந்த ஆண் மகனுக்கு ஓர்வழி உறவினர் என்ற வினா எழாது. ஏனெனில், தாயைத் தவிர ஏனைய அனைவரும் அந்த ஆண்மகனின் வழிவந்தோர் ஆவர். விருப்பாவணம் எழுதாது இறந்துபட்டவர் பெண்ணாயிருப்பின், தன் கணவருக்கு வேறொரு பெண்ணின் மூலம் தோன்றிய குழந்தை ஓர்வழி உறவினர் எனக் கூற முடியாது. ஏனெனில் அக்குழந்தைக்கும் இறந்துவிட்ட பெண்ணுக்கும் எவ்விதக் குருதி உறவும் கிடையாது.

இரண்டாம் வகுப்பு மரபுவழி உரிமையினருள் (Heirs Class II) முழுநிலை உறவினால் வந்த சகோதரி ஓர்வழி உறவினால் வந்த சகோதரியை விலக்கி விடுகிறாள். அரங்கம்மா எதிர் அன்ன பூர்ணம்மா என்ற வழக்கில் முழுநிலை உறவினால் வந்த சகோதரிக்குச் சொத்து அளிக்கப்பட்டு, ஓர்வழி உறவினால் வந்த சகோதரிக்குச் சொத்து மறுக்கப்பட்டது. இரண்டாம் புகுவழியில் (Entry II) சகோதரர்களும் சகோதரிகளும் வழியுரிமை கொண்டோராய் (Heirs) இருக்கலாம். அப்படியாயின் முழுநிலை உறவினர் ஓர்வழி உறவினரை விலக்கி விடுவர். அதாவது முழுநிலை உறவினருக்கு மட்டுமே சொத்து அளிக்கப்படும்.

நான்காம் புகுவழியில் 1. சகோதரரின் மகன், 2. சகோதரியின் மகன், 3, சகோதரனின் மகள், 4 சகோதரியின் மகள் ஆகியோர் வழியுரிமை பெற்றவர். விருப்பாவணம் எழுதாது இறந்துபட்டோருக்குஅந்தச் சகோதரரோ சகோதரியோ ஓர்வழி உறவினராய் இருப்பின், அதே புகுவழியில் வந்த முழுநிலை உறவினால், ஓர்வழி உறவில் வந்த வழியுரிமை பெற்றோர் விலக்கப்படுவர். அதாவது ஒருவருக்கு முழுநிலை உறவுச் சகோதரனும், ஓர்வழி உறவுச் சகோதரனும் இருப்பின் முழுநிலை உறவுச் சகோதரனின் மக்கள் மட்டுமே சொத்துரிமை பெறத் தகுதியுள்ளவர்கள் ஆவர்.

ஆறாம் புகுவழியில் சகோதரனின் விதவை வழியுரிமை பெற்றவர். ஓர்வழி உறவுச் சகோதரனின் விதவையும், முழுநிலை உறவுச் சகோதரனின் விதவையும் இருப்பாரேயாயின், ஓர்வழிச் சகோதரனின்விதவைக்குச் சொத்தில் பங்குரிமை கிடையாது.

ஏழாம் புகுவழியில் தந்தையின் சகோதரனும், சகோதரியும் வழியுரிமை பெற்றவர்கள். இவர்கள் தந்தைக்கு ஓர்வழி உறவினரா, முழுநிலை உறவினரா என ஆய்ந்து, ஓர்வழி உறவினராயின் சொத்துரிமை ஏற்பினின்று விலக்கப்படுவர். முழுநிலை உறவினரே சொத்தினைப் பெறுவர். முழுநிலை உறவினர் இல்லையெனில் ஓர்வழி உறவினர் சொத்தினைப் பெற்றுக் கொள்ளலாம்.

ஒன்பதாம் புகுவழியில், தாயின் சகோதரனும் சகோதரியும் வழியுரிமை பெற்றோர். இவர்கள் தாய்க்கு ஓர்வழி உறவா, முழுநிலை உறவா என ஆய்தல் வேண்டும். முழுநிலை உறவினர் இறக்குங்கால் ஓர்வழி உறவினருக்குச் சொத்தில்லை இதிலிருந்து பெற்றோர்களுக்கு மற்றோருடன் உள்ள உறவின் தன்மை, அவர்தம் மக்களுக்கும் மாறுவதில்லை என்பது புலனாகிறது.

வாமன் கோவிந்து எதிர் கோபால் பாபு ராவ் என்ற வழக்கில் கீழ்க்கண்ட கருத்து வரையறுக்கப்பட்டது. அதாவது முழுநிலை உறவுச் சகோதரனும் ஓர்வழி உறவுச் சகோதரனும் விருப்பாவணம் எழுதாது இறந்துபட்ட ஒருவருக்கு இருப்பின், முழுநிலை உறவுச் சகோதரன், சொத்துரிமையில் ஓர்வழி உறவுச் சகோதரனை விலக்கிவிடுவான். அது போன்று ஓர்வழி உறவுச் சகோதரியும், முழுநிலை உறவுச் சகோதரியும் இருப்பின், முன்னவர் பின்ன

வரால் விலக்கப்படுவார். ஆனால், ஓர்வழி உறவுச் சகோதரனும், முழுநிலை உறவுச் சகோதரியும் இருப்பின், ஓர்வழி உறவுச் சகோதரன், முழுநிலை உறவுச் சகோதரியால் விலக்கப்பட மாட்டான். இக்கருத்து, மேற்கூறப்பட்ட வழக்கில் மாற்றப்பட்டு உறவினர்களுக்கு, விருப்பாவணம் எழுதாது இறந்துபட்டவருடன் உள்ள உறவின் தன்மை ஒத்ததாயிருந்தால், பால் வேறுபாட்டினைக் கருதாது, முழுநிலை உறவினருக்கு முன்னுரிமை அளிக்கப்பட வேண்டும் எனக் கூறப்பட்டது. ஆகவே, இந்து வாரிசுரிமைச் சட்டம் பிரிவு, 18-இன்படி வழியுரிமை பெற்றோர் ஆணாக இருந்தாலோ பெண்ணாக இருந்தாலோ முழுநிலை உறவினர்களே முன்னுரிமை அளிக்கப்பட வேண்டும் என்றும் கூறப்பட்டது. முழுநிலை உறவினரும் ஓர்வழி உறவினரும் ஒரே உறவின் அணுக்கத்தொலை அளவுக்கூறு வேறுபட்டிருக்கும் போது இவ்விதி பயன்படாது. விதி, பால் வேறுபாட்டினைக் கருதாது அமுலாக்கப்படும்.

இசுலாமிய வாரிசுரிமைச் சட்டமும் ஓர்வழி உறவும்: முகம்மதியர் சட்டப்படி, ஓர்வழி உறவினர் என்பது ஒரு தந்தை-வெவ்வேறு தாய்மார் வழியாக வந்தவர்கள். முழுநிலை உறவுச் சகோதரனுடன். ஓர்வழிச் உறவுச் சகோதரனும்,ஒரு முகம்மதியனின் சொத்தில் எஞ்சியுள்ள பங்கினை உரிமையேற்பவர் ஆவர். ஓர்வழி உறவுச் சகோதரியும், முழுநிலை உறவுச் சகோதரியினைப் போன்று எஞ்சிய சொத்தினைப் பெறுவர். முழுநிலை உறவுச் சகோதரியினை விலக்கும் அனைவராலும் ஓர்வழி உறவுச் சகோதரியும் விலக்கப்படுவார்.முழுநிலை உறவுச் சகோதரனாலோ முழுநிலை உறவுச் சகோதரியாலோ ஓர்வழி உறவுச் சகோதரி விலக்கப்படலாம். அவ்வாறு விலக்கப்படாத போதும், எஞ்சியசொத்தினைப் பெறுபவராக மாற்றப்படாத போதும், ஓர்வழி உறவுச் சகோதரியின் சொத்துப் பங்கு 1/2. இரண்டு அல்லது அதற்கு மேற்பட்ட ஓர்வழி உறவுச் சகோதரிகள் சேர்ந்து பெறும் பங்கு 2/3. உடனடிச் சட்டத்தின்படி, ஓர்வழி உறவுச் சகோதரியர், முகம்மதியரின் குழந்தை, குழந்தையின் மகன்கள், தந்தை உண்மைவழிப் பாட்டனார் ஆகியோரால் விலக்கப்பட்டு, சகோதரனுடன் சேர்ந்தோ மகன் அல்லது மகனின் மகள் இருக்கும் போதோ எஞ்சிய சொத்தினைப் பெறும் உரிமையுள்ளவர்களாகிறார்கள். சியா சட்டப்படி, ஒரு முகம்மதியனின் பெற்றோர் அவர்தம் நேர்மரபு வழித் தோன்றல்கள் (Lineal Descendants) ஆகியோரால் ஓர்வழி உறவுச் சகோதரிகள் விலக்கப்படுகிறார்கள். அவர்கள் சகோதரனுடனும் தந்தை பாட்டனாருடனும் சேர்ந்து எஞ்சிய சொத்தினைப் பெறும் உரிமையுள்ளவர்களாகிறார்கள்.

பங்குதாரர் அல்லாத வழியுரிமை கொண்டோர் எஞ்சிய சொத்தினைப் பெறும் உரிமையுள்ளோர் ஆவர். அவர்களுக்குச் சொத்தில் ஒரு குறிப்பிட்ட பங்கு கிடையாது; எஞ்சியுள்ளதைப் பெற்றுக் கொள்வர்.

சொத்து வழியுரிமையின் மூன்றாம் கோட்பாடு முழுநிலை உறவினர் ஓர்வழி உறவினரை விலக்குகிறார்கள் என்பதே.

ஒரு முழுநிலை உறவுச் சகோதரி இருக்கும் பொழுது, ஓர்வழி உறவுச் சகோதரி பங்குதாரராயிருந்து 1/6 பாகம் பெறுகிறார். அவ்வாறு 1/6 பாகம் பெறுவதற்கு, அவர் மற்றவர்களால் விலக்கப்படாதிருக்க வேண்டும்.

எடுத்துக்காட்டாக,

தாய்	- 1/6 பங்குதாரராக
இரு முழுநிலை உறவுச் சகோதரிகள்	- 2/3 (ஒவ்வொருவருக்கும் 1/3)
வெவ்வேறு தந்தைக்கு ஒரே தாய் மூலம் பிறந்த சகோதரி (Uterine Sister)	- 1/6

ஓர்வழி உறவுச் சகோதரி – இரு முழுநிலை உறவுச் சகோதரிகளால் விலக்கப்படுகிறார். (ஒரே ஒரு முழுநிலை உறவுச் சகோதரி இருந்தால் மட்டுமே, மற்றவர்களால் விலக்கப்படாதிருக்கும் ஓர்வழி உறவுச் சகோதரி 1/6 பங்கு பெறுகிறார்.)

இரண்டாம் எடுத்துக்காட்டு

ஒரு முழுநிலை உறவுச் சகோதரி – 1/2 பங்கு

இரு ஓர்வழி உறவுச் சகோதரிகள் – 1/6 பங்கு

வெவ்வேறு தந்தைக்கு ஒரே தாய் வழிவந்த சகோதரனும் சகோதரியும் – 1/3 (ஒவ்வொருவரும் 1/6) இந்த எடுத்துக் காட்டில், முழுநிலை உறவுச் சகோதரியின் 1/2 பங்கும், இரு ஓர்வழி உறவுச் சகோதரிகளின் 1/6 பங்கும் சேர்த்து 2/3 பங்காகிறது. இது முழுநிலை உறவுச் சகோதரிகள், சொத்து வழியுரிமையில் மொத்தமாகப் பெறும் 2/3 பங்கிற்குச் சமமாகிறது.

ஓர்வழி உறவுச் சகோதரன், ஓர்வழி உறவுச் சகோதரியுடன் சேர்ந்து எஞ்சியுள்ள சொத்தினைப்

பெறுபவராகின்றான். ஆனால், ஓர்வழி உறவுச் சகோதரியின் பங்கைப் போன்று இருமடங்கு பங்கு பெறுகிறார்.

இங்ஙனம், ஓர்வழி உறவினருக்கும் சொத்தில் உரிமையுண்டு. ஆனால், விதிப்படி முழுநிலை உறவினருக்கு முன்னுரிமை அளிக்கப்பட வேண்டும். அல்லது முழுநிலை உறவினரால் ஓர்வழி உறவினர்கள் விலக்கப்படலாம்.

இந்திய வாரிசுரிமைச் சட்டம், பிரிவு, 27(ஆ)-இன்படி முழுநிலை உறவினருக்கும் ஓர்வழி உறவினருக்கும் வேறுபாடு ஏதும் கிடையாது. முழுநிலை உறவினரும் ஓர்வழி உறவினரும் சமமாகச் சொத்தில் பங்குரிமை ஏற்பர். ஆகவே முகம்மதியர், இந்து அல்லாத ஏனைய கிறித்தவர்கள், பார்சி இனத்தவர் ஆகியவரைப் பொறுத்தமட்டில் முழுநிலை உறவினரும் ஓர்வழி உறவினரும் சொத்தினைச் சமமாகப் பகிர்ந்து கொள்ளலாம். அ.பி.பொ.

ஓரம்போகியார்: இவர் சங்ககாலப் புலவர்களுள் ஒருவர். ஓரம்போகியார் என்பதே இவர்தம் இயற்பெயர். ஏடெழுதுவோரின் பிழையால் இவர் இயற்பெயரில், ஓரம்போதியார், ஓரேர்போகியார், ஒன்னாருழவர், கரம்போகியார், தரம்போகியார் எனப் பல மாறுதல்கள் காணப்படுகின்றன. இப்புலவர் ஆதன் அவினி என்னும் சேரமன்னனின் ஆதரவைப்பெற்றவர். இவ்வரசனைத் தவிரக் குறுநில மன்னர்களான மத்தி, விரான் போன்ற மன்னர்களாலும் இவர் ஆதரிக்கப்பட்டுச் சிறப்படைந்திருக்கிறார்.

தம்மை ஆதரித்த ஆதன் அவினி, இருப்பையூர் விரான், சோழர்மத்தி போன்றோரை இப்புலவர் பாராட்டிப் பாடியுள்ளார். ஆமூர், இருப்பை, கழார், தேனூர் போன்ற ஊர்களையும் சிறப்பித்துப் பாடியுள்ளார்.

ஐங்குறுநூற்றில் முதல் நூறாகிய மருதத் திணையை இப்புலவரே பாடியுள்ளார். மருதத் திணையை விரித்து அந்நிலத்திள்ள கருப்பொருட்களைத் திணைக்கேற்பப் பொருளாக அமைத்துப் பரத்தையிற் பிரிவு முதல் அனைத்தையும் விரிவாகப் பாடியுள்ளார்.

இவர் தம்முடைய பாடல்களில் நண்டு சினை பயக்கும் காலத்தில் தன் குஞ்சுகளால் இறக்கும்; முதலை தன் குட்டியைத் தானே தின்னும்; ஆமையின் குட்டி தன் தாய் முகம் பார்த்து வளரும்; ஆற்றுநீர் குளிர்காலத்தில் கலங்கியும் வேனிற் காலத்தில் தெளிந்தும் வரும் எனப் பல சிறப்பான செய்திகளைக் குறிப்பிட்டுள்ளார். இந்திரவிழாவும், மகளிர் தைநீராடலும் இவர் பாடல்களில் குறிக்கப் பெறுகின்றன.

குறுந்தொகையில் 5 (10, 70, 122, 127, 384) பாடல்களையும், நற்றிணையில் 2 (20, 360) பாடல்களையும், அகநானூறில் 2 (286, 316) பாடல்களையும், புறநானூற்றில் 284வது பாடலையும் இவர் பாடியுள்ளார். கதி.சு.

ஓரவைச் சட்டமன்றம்: மக்களாட்சி முறையை இயங்கச் செய்யும் நிறுவனமே பாராளுமன்றம் அல்லது சட்டமன்றமாகும். இந்நிறுவனம் இரு அவைகளைக் கொண்டதாகவோ (Bicameral Legislature) ஓரவை மட்டும் உடையதாகவோ (Unicameral Legislature) இருக்கலாம். ஒரே ஒரு அவையை மட்டும் கொண்டிருப்பது ஓரவைச் சட்டமன்றம் (Unicameral Legislature) ஆகும்.

சட்டமன்றம் என்பது இங்கிலாந்தில்தான் முதன் முதல் ஏற்படுத்தப்பட்டது. அதனால்தான் இங்கிலாந்துப் பாராளுமன்றத்தைப் பாராளுமன்றங்களின் தாய் (Mother of Parliaments) என்கிறார்கள்.

இங்கிலாந்து மக்கள், அரசியல் விழிப்புணர்ச்சி பெற்று, அன்றிருந்த முடியாட்சிக்கு எதிராக, அரசு நிருவாகத்தில் மக்களுக்கு நேரடிப் பொறுப்பு இருக்க வேண்டுமென்று கிளர்ந்தெழுந்தனர். அதே சமயம், அதுவரை நாட்டில் பேராதிக்கம் செலுத்தி வந்தவர்கள். தங்கள் உரிமைகள், நலன்கள் ஆகியவற்றுக்குப் பாதுகாப்புத் தேடிக் கொள்ள முனைந்தனர்.

இந்த இரண்டு இனத்தவரும் மோதிக் கொண்டதில் நாடு நிலைகுலைந்து போகும் நிலை ஏற்பட்டது. அந்தச் சூழ்நிலையில்தான் இங்கிலாந்தில் மக்களால் நேரடியாகத் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டு வரும் பிரதிநிதிகள் ஓர் அவையில் இருக்கவும், அதுவரை நாட்டில் பல்வேறு வகையில் ஆதிக்கம் செலுத்திவந்த மேற்குடி மக்கள் மற்றோர் அவையில் இருக்கவுமாக ஈரவைச் சட்டமன்றத்தை (Bicameral Legislature) ஏற்படுத்திக் கொண்டனர். ஓர் அவையின் நடவடிக்கையை மற்றொரு அவையினர் நிராகரிக்கும் அதிகாரம்(Veto) இரு அவைகளுக்கும் வழங்கப்பட்டது. எந்தவொரு சட்டமானாலும் இந்த இரு அவைகளிலுள்ள பெரும்பான்மையினரால் தனித் தனியே ஒப்புதல் அளிக்கப் பெற்றால்தான் அது நாட்டில் சட்டமாக ஆகக்கூடிய நிலை ஏற்படுத்தப்பட்டது.

இந்த ஈரவைச் சட்டமன்ற அமைப்பு முறை ஒரு வகையில் படிப்பறிவு அதிகம் இல்லாத தொழிலாளிகள், வேளாண் மக்கள் ஏழை எளிய பாட்டாளிகள் ஆகிய கீழ்க்குடி மக்களையும், நிலச்சுவான்தார்கள், சமயத் தலைவர்கள், பிரபுக்கள், இராச வம்சத்தைச் சேர்ந்தவர்கள்போன்ற மேற்குடி மக்களையும் பிரித்து வைத்தாளும் தன்மை கொண்டதாக அமைந்தது.

'ஓரவையோ, மூன்றவையோ கொண்ட சட்ட மன்றத்தை விட அதிகத் திறம்பட இயங்கக்கூடியது ஈரவைச் சட்டமன்றம்' என்பது கொள்கையின் அடிப் படையில் தெரிந்து தோற்றுவிக்கப்பட்டதன்று; அறிவாற்றல் மிக்க அரசியல் அமைப்பாளரின் கண்டுபிடிப்பும் அன்று; எதேச்சையாக அமைந்துவிட்ட ஒன்றுதான்.

பாராளுமன்ற ஆட்சிமுறை, உலகம் முழுவதும் பரவத் தொடங்கியபோது, பெரும்பாலான நாடுகள் ஆங்கிலேயர்களைப் பின்பற்றி ஈரவைச் சட்டமன்றத் தைத் தங்கள் நாடுகளில் அமைத்துக் கொண்டனர். கூட்டாட்சி முறையில் (Federal) அமைந்த அரசுகள் அனைத்தும், குறிப்பாக அர்செண்டினா, ஆசுதிரியா, பிரேசில், கனடா, சுவிட்சர்லாந்து, அமெரிக்கா மற்றும் இந்தியா போன்ற நாடுகள் இந்த ஈரவைச் சட்ட மன்ற முறையையே பின்பற்றின.

பிரான்சு, கிரீசு, மெக்சிகோ, போர்ச்சுகல், இசுபெயின் போன்ற நாடுகள் எல்லாம் முதலில் இருந்த ஓரவைச் சட்டமன்ற முறையை மாற்றி, ஈரவைச் சட்டமன்ற முறையை மேற்கொண்டன. அண்மைக் காலம்வரை நான்கவை (Four Chambers) சட்டமன்றம் இருந்த சுவீடனில் இப்போது ஈரவைச் சட்டமன்றமே உள்ளது.

ஈரவைச் சட்டமன்ற அமைப்பும்கூட பல நாடுகளில் மக்களாட்சியின் தாக்கத்தால் மேலவையின் இயல்பு பாதிக்கப்பட்டு, அதன் மதிப்பும் குறைக்கப் பட்டுவிட்டது. மேலும், பாராளுமன்ற மக்களாட்சி தோன்றிய மேற்கு ஐரோப்பிய நாடுகளின் அரசியல் சூழ்நிலைக்கு, முற்றிலும் மாறுபட்ட தன்மையில் புதியதாகக் குடியாட்சி மலர்ந்த நாடுகளின் தேவைகளுக்கு ஓரவைச் சட்டமன்றமே மிகவும் பொருத்தம் உள்ளதாக இருக்கிறது.

பல்கேரியா, கோசுடாரிகா, எசுடோனியா, பின்லாந்து, நார்வே, தென்மார்க்கு, நியூசிலந்து, அல்பானியா, செகோசுலெவேகியா, அங்கேரி, போலந்து, உருமேனியா, பனாமா போன்ற நாடுகளிலும், அர்செண்டினா, ஆசுத்திரேலியா, பிரேசில், கனடா, அமெரிக்கா மற்றும் இந்தியா போன்ற நாடுகளின் பல்வேறு மாநிலங்களிலும் ஓரவைச் சட்ட மன்றமே வழக்கில் உள்ளது.

பொதுவாகப் பார்த்தால் ஓரவைச் சட்டமன்றமும், ஈரவைச் சட்டமன்றமும் உலகின் பல நாடுகளில் நடைமுறையில் இருந்துவருகின்றன.

அரசியல் வரலாற்று வல்லுநர்கள், சட்டமன்ற மக்களாட்சியில் கீழ்க்கண்ட குறைபாடுகள் காணப் படுவதையும் சுட்டிக்காட்டத் தவறவில்லை.

படிக்காதவர்கள், சட்ட அறிவு இல்லாதவர்கள் பேரவைக்குத் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டு வந்துவிடுகின்றனர். பெரும்பாலோருக்குப் பாராளுமன்ற நடைமுறைகளைத் தெரிந்துகொள்ள ஆர்வமே இருப்பதில்லை. சட்டமன்றத்தில் தங்கள் கட்சிகளை வளர்த்துக் கொள்ளவும், தங்கள் இனத்தார்கள், மொழியினருக்கு அதிக வசதி, பாதுகாப்பைத் தேடிக் கொடுக்கவும், குறுகிய கட்சி, சாதி, இனக் கண்ணோட்டத்தில் செயற்படுகின்றனர். தேர்தலில் மக்களுக்குக் கொடுத்த வாக்குறுதிகளை நிறைவேற்ற வேண்டுமென்பதில் உறுதி காட்டுவதில்லை; மக்களின் ஆசைகள், இன்றியமையாத் தேவைகள், நலன்கள் பல நேரங்களில் புறக்கணிக்கப்படுகின்றன. சட்ட மன்றக் கூட்டத்தின் கடைசி நாளில் மிக்க வேகத்தில் பல்வேறு சட்டங்களைக் கொண்டுவந்து நிறைவேற்றுகிறார்கள். அவற்றையும் சீரிய முறையில் பிழைகளின்றித் தயாரிப்பதில்லை. அதிக இடைவெளியின்றி சட்டமன்றக் கூட்டத்தை நடத்தவும் முன்வருவதில்லை. ஆண்டிற்கொரு முறை, இரண்டு ஆண்டுகளுக்கு ஒருமுறை சட்டமன்றம் கூடும் நிலைகூட ஆங்காங்குக் காணப்படுகிறது.

இக்குறைபாடுகளினால் நாட்டு மக்களுக்கு அதிகப் பாதிப்பு ஏற்படாதிருக்க ஈரவைச் சட்டமன்றமே பொருத்தமாக இருக்குமென்று சிலர் வாதிடுகின்றனர்.

படிக்காதவர்கள், சட்ட அறிவு இல்லாதவர்கள் பேரவைக்குத் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டு விடுவதால், சட்ட அறிவு உடையவர்களை, இலக்கியம், விஞ்ஞானம், கலை, கூட்டுறவு, பொதுத் தொண்டு ஆகியவற்றில் சிறந்த வல்லுநர்களை மேலவை உறுப்பினர்களாக நியமனம் செய்து கொள்வதற்கு மேலவை அவசியமாகிறது என்கின்றனர்.

இந்தக் கூற்று இக்காலத்திற்குக்கொஞ்சமும் ஏற்புடையதாக இல்லை. சட்டமன்றப் பேரவை உறுப்பினர்களுள் பெரும்பாலோர் பற்பல துறைகளிலும்

பட்டம் பெற்றுள்ளவர்களாக இருப்பது இக்கால நிலை.

ஒருவர் மற்றொருவரின் வேகமான போக்கைத் தடுக்கவும், ஒருவர் செய்த பிழையை மற்றொருவர் திருத்துவதற்கும் ஈரவை இருப்பது நலமாகும் ஓரவையில் விரிவாக ஒரு பொருள் குறித்து ஆராய்வதற்கு முடியவில்லையென்றாலும், மற்றொரு அவை இருந்தால் அதில் நன்கு ஆராய்வதற்குச் சந்தர்ப்பம் உள்ளது எனக் கருதுகின்றனர்.

இதுவும் சில காலத்திற்கு முன்புவரை பொருத்தமான வாதமாக இருந்திருக்கக்கூடும், இக்காலத்தில் சட்டமன்றப் பேரவையின் அலுவல்கள் மிக மிக அதிகமாக உள்ளன. வெளிப்படையாகக் கூறுவோமானால் எந்தப் பொருள் குறித்தும் நீண்ட நேரம், நிதானமாகச் சட்டமன்றப் பேரவையிலோ மேலவையிலோ விவாதிக்க முடிவதில்லை.

முன்பு சட்டமன்றக் குழுக்கள் அதிகமில்லை. இக்காலத்தில் பல்வேறு சட்டமன்ற நிலைக்குழுக்கள் அமைக்கப்பட்டுள்ளன. சட்டமன்ற அனைத்துக் கட்சி உறுப்பினர்களும் இந்தக் குழுக்களில் இடம் பெறுகின்றனர். சிறிய சட்டமன்றம் போல (Mini Legislature) இந்தக் குழுக்கள் கூட்டம் ஆண்டு முழுவதும் பேரவைக் கூட்டம் நடைபெறும் நாட்களிலும், நடைபெறாத நாட்களிலும் நடைபெற்றுக் கொண்டே இருக்கிறது. மக்களிடம் நேரடியாகத் தொடர்பு கொண்டு, அவர்களுடைய ஆசைகள், கருத்துகள், சாட்சியங்கள் ஆகியவை பெறப்படுகின்றன. இவ்வாறு குழுக்களிலும், ஒருவருக்கொருவர் சட்டமன்ற வளாகத்தில் (Lobby) பேசிக் கொள்வதன் மூலமும் ஒரு பொருள் முன்கூட்டியே விரிவாக விவாதிக்கப் பட்டுச் சட்டமன்றத்திற்கு வருவதால், திரும்பவும் அப்பொருள் குறித்து விவாதிக்க மேலவை ஒன்று வேண்டுமென்கிற தேவையில்லாமல் போய்விடுகிறது. 'என்றாலும் மொழியால், இனத்தால், மதத்தால், பெரும்பான்மை சிறுபான்மை என்ற ஏற்றத்தாழ்வால் ஏற்படக்கூடிய தீய விளைவுகளை அகற்றி நிருவாகத்தை ஒரு சமநிலையில் நெறிப்படுத்தக் கூட்டாட்சியில் ஈரவைச் சட்டமன்றம் இருத்தல் நலம்' என வற்புறுத்தும் அரசியல் அறிஞர்கள் இக்காலத்திலும் இருக்கிறார்கள்.

இதுவும், 600 ஆண்டுகளுக்கும் முன்பே, மக்கள் ஆட்சியில் ஈரவைச் சட்டமன்றம் என்பது தொடங்கப்பட்டுப் பல சோதனைகளைத் தாங்கி நிலைத்து வந்துள்ளது என்கிற அடிப்படை நம்பிக்கையின் பேரில் வற்புறுத்தப்படும் கருத்தாக உள்ளது.

அதோடு மக்களால் நேரடியாகத் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டு வருகிற உறுப்பினர்கள் தங்கள் இயல்பான குணங்களினால் தங்களுக்கு உள்ள பெரும்பான்மை பலத்தை வைத்துக் கொண்டு மிக வேகமாக, உணர்ச்சி பூருவமாக ஒழுங்கு மீறிய செயல்களில் ஈடுபட்டுவிடக்கூடும் என்கிற தங்களது ஆழ்ந்த நம்பிக்கை இன்மை காரணமாக இப்போக்கைத் தடுத்துச் சமநிலைப் படுத்த (Checks and Balances) பேரவைக்குச் சமமாக எல்லா அதிகாரங்களுடனும் கூடிய மேலவை ஒன்று இருப்பது தேவையெனக் கருதுகின்றனர்.

இதற்கு மாறாக, ஈரவைச் சட்டமன்றம் அமைந்துள்ள பெரும்பான்மையான நாடுகளின் செயல்முறைகளை ஆராய்ந்தவர்கள், 'ஈரவைச் சட்டமன்றம்தான் பலவிதமான சிக்கல்களுக்கு இடமளிக்கிறது; தவிர்க்கக்கூடிய காலதாமதத்தை வீணாக ஏற்படுத்துகிறது; அரசுக்குச்சட்டமன்றத்தின் மூலம் ஆகக்கூடிய செலவும் நாளுக்கு நாள் அதிகரித்துக் கொண்டே போகிறது. இவற்றையெல்லாம் ஈடுசெய்யக்கூடிய பலன் ஒன்றும் அதனால் அரசுக்குக் கிடைப்பதில்லை; என்கிறார்கள். முக்கியமான சட்டமுன்வடிவு என்றாலும்கூட பேரவையில் உள்ளவர்கள், மேலவையில் நன்கு ஆராய்வார்கள் என்றும், மேலவையில் உள்ளவர்கள், பேரவையில் நன்கு ஆராய்ந்து இருப்பார்கள் என்றும் கருதித் தங்கள் பொறுப்பிலிருந்து இருவருமே நழுவி விடக்கூடிய வாய்ப்பு உள்ளது.

எவர்மீதும் பொறுப்பைச் சுமத்தக்கூடிய நிலை இல்லை. எந்த அவையைச் சேர்ந்தவர்கள் உயர்ந்தவர்கள் என்கிற விதத்தில் ஒருவரது செய்கையை மற்றொருவர் தாக்கிக் கொள்ளும் போக்கு வளர்ந்தோங்கி இருக்கிறது என்கின்றனர்.

அதனோடு, 'எல்லோரும் ஓர் குலம்; எல்லோரும் ஓரினம்; எல்லோரும் இந்நாட்டு மன்னர்' என்கிற இந்தக் காலகட்டத்தில் ஒருசிலருக்கெனத் தனியாக மேலவையை வைத்துக் கொள்வது தேவைதானா என்கிற குரல் எல்லா நாடுகளிலும் எதிரொலிக்கத் தொடங்கியுள்ளது. 'இரண்டாவது அவையினால் என்ன பயன்? மக்களவையோடு அது ஒத்துப் போவதாக இருந்தால் மேலவை தேவையற்றது; வேறுபட்டால் அது குறும்புத்தனமானது', எனப் பிரான்சு நாட்டு தத்துவமேதை சீயெசு (Seiyes) கூறுகிறார். 'குடியாட்சியில்கூட இரண்டாவது அவை இயங்குவதற்குத்தேவை ஏதும் இல்லையென்பதை நியாய உணர்வோடு பார்க்கையில் வலியுறுத்திக் கூறலாம்' என எரால்டு லெசுகி வற்புறுத்துகிறார்.

அமெரிக்க ஐக்கிய நாட்டு மாநிலங்கள் பலவற்றி லும்கூட ஓரவைச் சட்டமன்ற அமைப்பைஏற்படுத்தக் கிளர்ச்சிகள் நடைபெற்று வருகின்றன.

இந்திய அரசியலமைப்புச் சட்டத்தை உரு வாக்கித் தந்த அரசியல் சட்ட வல்லுநர்களும் இரண்டாவது அவை வேண்டுமா, வேண்டாமா என் பது குறித்து விரிவாக விவாதித்துள்ளனர். இரண்டா வது அவை மாநிலங்களில் சோதனை முறையில் (Experimental Measures)இருப்பதற்கே இந்திய அரசிய லமைப்பில் இடம் அளித்தார்கள். அதற்கு அரசமைப் பில் நிரந்தர இடம் அளிக்கவில்லை. இந்திய அரசிய லமைப்புச் சட்டம் பிரிவு 169-இன் கீழ் இரண்டா வது அவையை வைத்துக் கொள்வதற்கோ, எடுத்து விடுவதற்கோ உள்ள உரிமை மாநிலப் பேரவைக்கு வழங்கப்பட்டுள்ளது.

இந்தியக் குடியரசில் அடங்கியுள்ள ஐந்து மாநிலங் களைத் தவிர மற்றவற்றில் எல்லாம் ஓரவைச் சட்ட மன்றமே அமைந்துள்ளது.

மக்களுக்காக, மக்களால் நடத்தப்படும், மக்க ளாட்சிக்கு ஆணிவேராக, அடித்தளமாக உள்ளது சட்டமன்றம்தான்.

சட்டமன்ற நிருவாகத்தில் பொதுவாகச் சுட்டிக் காட்டப்படும் குறைபாடுகளைக் களைய ஈரவைச் சட்டமன்றம்தான் தேவை என்பது இல்லை.

குறிப்பாக, சாதி, இனத்திற்கு மதிப்பளிக்காது நேர்மை, நல்லொழுக்கம், நல்லிணக்கம், பொதுத் தொண்டில் ஆர்வம், படிப்பறிவு மிக்கவர்கள் சட்டமன்ற உறுப்பினர்களாக வரச் செய்தல்; மக்களுக்குக் கொடுத்த வாக்குறுதிகளை நிறை வேற்றுவதில் ஆர்வம் காட்ட ஊக்குவித்தல்: பாராளுமன்றச் செயல்முறைகள் பற்றிப் பயிற்சி தர வழிவகுத்தல்: சட்டமன்றக் கூட்டத்தை அதிக கால இடைவெளியின்றி அவ்வப்போது கூட்டுதல்; சட்டமன்றத்தில் கொண்டு வரவிருக்கிற பொருள்கள் குறித்து முன்கூட்டியே அறிவிப்புத் தருதல்; அவை யில் கூறப்படும் கருத்துகளுக்கு மதிப்பளித்தல்; கட்சிக் கண்ணோட்டத்தில் எதையும் புறக்கணிக்காது இருத்தல் முதலியவற்றில் அரசியல் கட்சிகள்ஒத்துழைப் புத் தந்தால்,குடியாட்சிக்குப் பொருத்தமானதாக ஓர வைச் சட்டமன்றமே அமையும். ஓரவைச் சட்டமன் றம் என்கிறபோது, உறுப்பினர் அனைவரும் மக்களால் நேரடியாகத் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டு வருபவர்களாக இருத்தல் வேண்டும். அதிக எண்ணிக்கையிலான உறுப்பினர்களைக் கொண்டதாக இல்லாமல் இருத் தல் வேண்டும். அந்தந்த மாநிலம் அல்லது நாட்டின் உரிமை, பண்பாடு, கலை, மொழி, சமூகம், ஆகிய வற்றைப் பேணிப் பாதுகாக்கக்கூடிய உணர்ச்சிபூருவ மான ஒருமைப்பாட்டுத்தன்மை உடையதாக இருத் தல் வேண்டும்.

ஓரவைச் சட்டமன்றத்தினால் பல நன்மைகள் உண்டு. பொதுத் தொண்டில் ஆர்வம் உள்ள அறி வாற்றல் படைத்தவர்கள் பேரவை உறுப்பினர்களா கவே வருவதற்கு வாய்ப்பு ஏற்படுகிறது. மக்களுக்குப் பதில் சொல்லக் கடமையும், பொறுப்பும் உள்ளவர் களாக இருக்கிறார்கள். அனைவரும் அவையின் முழு நடவடிக்கையிலும் பங்கு கொள்ள நேரம் கிடைக் கிறது. பேரவை முன்வரும் எப்பொருள் குறித்தும் நன்கு ஆராய்ந்து முடிவெடுக்க முடிகிறது. பொறுப் பும் இந்த அவையைச் சார்ந்தவர்கள் மீது சுமத்தப் படுகிறது. ஒரே பொருள் குறித்து இரண்டுமுறை விவாதிக்க வேண்டிய நிலைமை இல்லாததால் தேவையற்ற காலதாமதத்தைநிருவாகத்தில் தவிர்க்க முடிகிறது. எல்லாவற்றையும் விட மேலவை என்கிற அமைப்பை எடுத்து விடுவதன் மூலம், சட்டமன்ற உறுப்பினர்களின் எண்ணிக்கை கணிசமாகக் குறைவ தால் அரசுக்கு ஏற்படும் செலவும் கணிசமாகக் குறைகிறது. செயலக நிருவாகச் செலவுகள், பயணப் படிச் செலவுகள், அச்சகச் செலவுகள் போன்ற பல இனங்களில் அரசுக்குச் சேமிப்பு ஏற்பட இடமுள்ளது. இருக்கக்கூடிய உறுப்பினர்களுக்குத் தேவைப்படுகிற அடிப்படை வசதிகளை மேலும் செய்து கொடுக்க அரசுக்கும் சாத்தியமாகும்.

எனவே, மக்களாட்சிக்குப் பொருத்தமான சட்ட மன்ற அமைப்பு ஓரவைச் சட்டமன்றமே ஆகும்.

சி.கு.இரா.

ஓரன்புர்கு: இது உருசியா நாட்டில் காசாக்சுதா னுக்கும் பாசுக்கிரியாவுக்கும் இடையில் உள்ள பகுதி. ஓரன்புர்கு (Oranburg) என்ற பெயரை உடைய ஒரு நகரமும் இந்தப் பகுதியில் இருக்கிறது. யூரல் ஆற்றங் கரையில் உள்ள இந்நகரில் பல்வேறு தொழில்கள் நடைபெறுகின்றன. அவற்றுள் மதுவகை தயாரித்தல் மரம் அறுத்தல், செங்கல் சுடுதல், உலோக வேலை முதலியன குறிப்பிடத்தக்கன. இருப்புப் பாதைத் தொழிற்சாலையும் இங்கு உண்டு. இந்நகரை இப் பொழுது ஆர்சுக்கு (Orsk) என்று கூறுகின்றனர். யூரல் ஆறும் ஆர் ஆறும் இங்கே ஓடுகின்றன. அவை சந்திக்குமிடத்தில் ஒரு பெரிய கோட்டை கட்டப்பட் டுள்ளது. அதற்கும் ஓரன்புர்கு என்றே பெயர். ஓரன்

புர்கு நிலப்பகுதியில் தோல் பதனிடுதல், கம்பளம் நெய்தல் முதலிய தொழில்களும் நடைபெறுகின்றன.
தெ.பா.

ஓரான்: மத்தியதரைக்கடற் பகுதியில் அல்சீரியாவில் (Algeria) உள்ள ஒரு துறைமுகம். இதன் வாணிகச் சிறப்பு குறிப்பிடத்தக்கது. இதற்குக் கிழக்கில் 225 மைல் தொலைவில், தலைநகர் ஆல்சியர்சு (Algiers) அமைந்துள்ளது. ஓரான் ஐரோப்பிய, ஆப்பிரிக்க வாணிகத் தொடர்புக்கு மிகவும் உதவி வருகிறது. இங்குக் கள் உற்பத்தி சிறப்பாகக் குறிப்பிடத்தக்கது.
தெ.பா.

ஓரி: கடையெழு வள்ளல்களுள் ஒருவன்; ஆதன் ஓரி எனவும், வல்வில்லோரி எனவும் குறிப்பிடப்படுபவன். 'வல்வில்' எனும் அடைமொழியால் இவன் சிறந்த வில்லாற்றல் பெற்றவன் என அறியப்படுகிறான். இவன் கொல்லிமலைக்கும் அதனைச் சார்ந்த நாட்டிற்கும் தலைவன். இவன் சிறந்த கொடையாளி'மாரி வண்மகிழ் ஓரி', 'திண்டேர்க் கைவள் ஓரி' எனப் பாராட்டப்படுபவன். சிறந்த வீரனான ஓரி பற்பல போர்க்களம் கண்டவன்.

'காரிக்குதிரை காரியோடு மலைந்த ஓரிக்குதிரை, ஓரி' எனச் சிறுபாணாற்றுப்படையில் ஒருகுறிப்பு வருவதால் இவன் 'காரி' எனும் அரசனோடு போர் செய்தான் எனவும் 'ஓரி' என்னும் ஒரு குதிரையையும் வைத்திருந்தான் எனவும் அறியமுடிகிறது. ஓரி- குதிரையின் பிடரி மயிர்க்குப் பெயர். ஓரி என்னும் குதிரையில் ஏறிப் போர் செய்ததன் காரணமாக இப்பெயரை இவன் பெற்றிருக்கலாம்.

காரி என்பானோடு ஓரி போர் செய்தான் என்னும் செய்தியை 'முள்ளூர் மன்னன் கழல்தொடிக் காரி செல்லா நல்லிசை நிறுத்த வல்வில் ஓரிக்கொன்று சேரலர்க்கீத்த செவ்வேர்ப் பலவின் பயங்கெழு கொல்லி' என்னும் அகநானூற்றுப் பாடற் பகுதி குறிப்பிடுகிறது (அகம்.209.)

இதனால் காரி, தன் நண்பனான சேரமான் இரும்பொறைக்கு உதவும் பொருட்டாக ஓரியைக் கொன்றான் எனும் செய்தி தெரியவருகிறது. சங்கப் புலவர்கள் பலர் ஓரியைப் புகழ்ந்து பாடியுள்ளனர்.

நற்றிணையில் பரணரும், பாலத்தனாரும், கபிலரும், (நற்.6, 52, 265,360) புறநானூற்றில் வன்பரணர், கழைதின் யானையார் ஆகியோரும் (புறம். 152,153,204) பாடியுள்ளனர். மேலும், ஓரியைப் பற்றிய செய்திகள் அகநானூறு 208, 209 ஆகிய பாடல்களிலும், குறுந்தொகை 100, 109-ஆம் பாடல்களிலும், நற்றிணை 6, 52, 265, 320 ஆகிய பாடல்களிலும் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளன. கல்லாடர், நல்லூர் நத்தத்தனார் பெருஞ்சித்திரனார் முதலியோர் இவனைக் குறிப்பிட்டுள்ளார்.
சுதி.சு.

ஓரிசென் (கி.பி. 185-253) ஒரு கிறித்தவச் சமயவாதி. இவர் கி.பி. 204-ஆம் ஆண்டு ஒரு கிறித்தவப் பள்ளியின் தலைவராக ஆனார். இவர் கி.பி. 231-ஆம் ஆண்டு வரை மாணவர்களுக்குக் கல்வி பயிற்றுவித்தார். ஓரிசென்னுக்கும் (Origen) பாதிரியாருக்கும் ஏற்பட்ட மனவேற்றுமையால் அங்கிருந்து வெளியேறினார். பாலசுதீனிலுள்ள சிசரியா(Caesarea) என்னுமிடத்தில் தாம் இறக்கும் வரையும் கல்வி பயிற்றுவித்தார். புதிய பிளேட்டோக் கொள்கையை நிறுவிய அம்மோனியசு சக்காசு (Ammonius Saccas) என்ற அறிஞரின் சொற்பொழிவுகளை அடிக்கடி கேட்டார். இவருடைய எண்ணங்களில் பிளேட்டோவின் கொள்கையும் இன்ப துன்பச் சமநிலைக் கொள்கையும் இடம் பெற்றன. இவர் மிகவும் வலியுறுத்துவன கிறித்தவச் சமய சித்தாந்தமும் வழிபாட்டின் முக்கியத்துவமுமாகும்.

இவர் தம் முதல் நூலில் பிதா (Father) எல்லா உயிரினங்களிலும் செயற்படுகிறார் என்றும் ஆவி (Holy spirit) பகுத்தறிவுடையவர்களிடமும் தேவர்களிடமும் செயற்படுகிறது என்றும் குறிப்பிட்டுள்ளார். தம் இரண்டாம் நூலில் உலகைப் பற்றிக் குறிப்பிடுகிறார். மூன்றாம் நூலில் சுதந்திரத்தைப் பற்றி விளக்குகிறார். உடலில் ஆன்மா இருக்கும்பொழுது அது விடுதலையடைய முயலுகிறது. அதற்குத் தேவதூதர்கள் உதவி செய்கிறார்கள். ஆனால், சாத்தான் தடை செய்கிறான். இக் கருத்துகள் அந் நூலில் இடம் பெற்றுள்ளன. தம் நான்காம் நூலில் விவிலியத்தைப் பல நிலைகளில் பொருள் கொள்ளலாம் என்று குறிப்பிடுகிறார்.

ஓரிசென், வழிபாடு என்பது முறையிடுதல், புகழ்தல், பணிதல், நன்றிகூறல் முதலியனவாகும் என்கிறார். இவர் வழிபாடு செய்கின்றவனின் ஆன்மீக நோக்கத்தையே தம் நூல்களில் பெரிதும் வலியுறுத்துகிறார்.
இரா.கோ.

துணை நூல்கள்:

Bigg, C., The Christian Platonitss of Alexandria, Oxford, 1913.

Crouzel, H., Origene etla Philosophic,Paris, 1962.
Damelon, J., Origene, Paris, 1948.

ஓரியன்: கிரேக்கப் புராணங்கள் குறிப்பிடும் ஓரியன் (Urion) கடற்கடவுளான போசைடன் என் பவனின் மகன். வேட் குலத்திற் பிறந்த இந்த அழகு வாய்ந்த வீரன், ஓர் அரச குமாரியை மணக்க விரும் பியதால் அரசனால் குருடாக்கப் பெற்றான்; பின் னர், ஞாயிற்றுக் கடவுளின் அருளால் இழந்த கண் களை மீண்டும் பெற்றான். இவனுடைய அழகைக் கண்டு மயங்கிய ஆர்ட்டிமிசு என்ற தெய்வப்பெண், தன்னை அறியாமலேயே தன் காதலனின் மரணத் திற்குக் காரணமானாள். மரணத்திற்குப் பின்னர், ஓரியன் வானில் ஒரு நட்சத்திரமாக ஒளி வீசுவதாகக் கிரேக்கப் புராணங்கள் கூறும். தெ. பா.

ஓரியோபித்திகசு உயர்பாலூட்டிகளின் வரி சையைச் சேர்ந்த அற்றுப்போன விலங்கினங்களுள் ஒன்றாகும். இந்த விலங்குகளின் புதைபடிவங்கள் (Fossils) கிழக்கு ஆப்பிரிக்காவில் புத்துயிரூழியின் முற் பிரிவின் மூன்றாங்காலுக்குரிய ஊழிக் காலத்தின் (Miocene Epoch) பிற்பகுதியிலும், தென் ஐரோப்பா வில் நில அடுக்கின் மூன்றாம் பிரிவின் புத்தம் புதிய பிரிவுக்கான ஊழிக்காலத்தின் (Pliocene Epoch) முற் பகுதியிலும் கிடைத்தன. இவை வாழ்ந்த காலம் சற்றேறக்குறைய எழுபது இலட்சம் ஆண்டுகளுக்கு முற்பட்டது.

ஓரியோபித்திகசின் புதைபடிவங்கள் முதன்முதலில் இத்தாலியிலுள்ள தசுகனியில் (Tuscany) கி.பி. 1872-ஆம் ஆண்டில் சதுப்பு நிலக்காடுகளில் கண்டுபிடிக்கப் பட்டன. சில அறிஞர்கள் வாலில்லாக் குரங்கு (Ape) எனக் கருதுவதால், ஓரியோபித்திகசை (Oreopithecus) சதுப்பு நில வாலில்லாக் குரங்கு என்றும் கூறுவர். இது பழைய உலகக் குரங்குகளின் பண்புகளையும், மனிதனின் சில பண்புகளையும் எதிர்பாராத வகை யில் சேர்த்துப் பெற்றிருந்ததாக மதிப்பிடுவர். உயர் பாலூட்டிகளின் படிமலர்ச்சியில் ஓரியோபித்திகசு கடைசியாக வாழ்ந்த புதைபடிவ உயர்பாலூட்டி (Primate) என்றும் இது தொடர்ந்து வளர்ச்சியுறாமல் அற்றுப்போயிற்று என்றும் அறிஞர்களால் கருதப்படு கிறது. இதற்கு ஓரியோபித்திகசு பாம்போலி (Oreopithecus Bomboli) என்று பெயரிடப்பட்டது.

சோகன்சு அர்சிலர் (Johannes Hurzeler) என்பவர் 1954-ஆம் ஆண்டு வரை சுமார் ஐம்பது ஓரியோபித்தி கசுகளின் புதை படிவங்களைச் சேகரித்தார். புதை படிவ விவரங்களின் படி, இவற்றின் மூளை ஆப்பிரிக்க வகை வாலில்லாக் குரங்கு (Chimpanzee) மூளை அள வைக் கொண்டிருந்தது. ஆனால், அதன் மண்டை யோடு மனிதக் குரங்குகளின் மண்டையோட்டின் தோற்றத்திலிருந்து மாறுபட்டது. சில குரங்குகளுக்கு இருப்பதைப் போன்றே ஓரியோபித்திகசின் மண்டை யோட்டுக் குழி வழவழப்பாகவும் உருண்டை வடிவ மாகவும் அமைந்திருந்தது. இதன் மூக்குத் துளை அமைப்பு மனித மூக்குத் துளை முகட்டைப் போன்றே நன்கு வளர்ச்சி பெற்றிருந்தது. இதன் கோரைப் பற் கள் வெளியே நீண்டிருப்பினும் குரங்குகள், வாலில்லாக் குரங்குகள் ஆகியவற்றின் கோரைப் பற்களை விடச் சிறியனவாக இருந்தன. வெட்டும் பற்கள் சிறியன வாகவும் செங்குத்தாகவும் அமைந்திருந்தன. முன்பற் களும் பின் பற்களும் ஒன்றிற்கொன்று ஏற்ற வடி வமைப்பைப் பெற்றிருந்தன. இதன் மேல் தாடையி லிருந்து கடைவாய்ப் பற்கள் இப்போது வாழும் மனி தக் குரங்குகளின் கடைவாய்ப் பற்களைப் போன்றில் லாமல், சில புதைபடிவ மனிதக் குரங்குகளின் கடை வாய்ப் பற்களை ஒத்திருந்தன. கீழ்த்தாடைக் கடை வாய்ப் பற்கள் பழைய உலகக் குரங்குகளின் கடை வாய்ப் பற்களின் பண்புகளைப் பெற்றிருந்தன. இவை தாவர உணவினையே உண்டன. ஓரியோ பித்திகசு மண்டையோட்டின் நொறுங்கிய அடிப்பகுதி யில் பெருந்துவாரமும் பிடர் எலும்புப் பகுதியும் இக் காலத்திய மனிதக் குரங்குகளில் அமைந்திருப்பதை விட முன்னோக்கி அமைந்திருந்தன.

ஓரியோபித்திகசின் மேற்கை எலும்புகள் மரங் களில் வாழும் மனிதக் குரங்கினுடையதைப் போன்று நீண்டதாக அமைந்திருந்தன; இடுப்பெலும்பிலுள்ள எலும்பு மனித இனங்களுக்கு உள்ளதைப் போன்று கிடைமட்டத்தில் விரிவடைந்திருந்தது. சதுப்புநிலங் களிலிருந்த மரங்களில் ஓரியோபித்திகசு நிமிர்ந்து நிற்கக் கூடியதென்றும், தரையில் இருகால் நடைப் பழக்கத்தை உடையது என்றும் கூறுவர். இது ஐயப் பாடான கருத்திற்குரியது. இந்த நிலங்களில் காணப் பட்ட இவற்றின் உயரம் 1.3 மீ, எடை 40 கிலோ கிராம் ஆகும்.

ஓரியோபித்திகசின் கடைவாய்ப் பற்கள் இடைப் பருவ ஊழிக் (Oligocene Epoch) காலத்தில் வாழ்ந்த எபிடியம் (Apidium) என்ற உயர்பாலூட்டியின் கடை வாய்ப் பற்களைப் பெரிதும் ஒத்திருந்ததாக வில்லியம் கே. கிரிகரி (William K. Gregory) குறிப்பிட்டுள்ளார். அண்மையில் சைமன்சு (Simons) என்பவர் கிரிகரியின் குறிப்புரையை மறு உறுதி செய்துள்ளார். எனவே, ஓரியோபித்திகசு எபிடியத்தின் நேரடி வழித்தோன் றல் இல்லையானாலும், ஒரே குடும்பத்திலிருந்து தோன்றியிருக்கலாமென்ற கருத்து நிலவுகிறது.

ஓரியோபித்திகசு எந்த வகுப்பைச் சேர்ந்தது என்பது குறித்துப் பல்வேறு கருத்துகள் நிலவுகின்றன. சில அறிஞர்கள் ஓரியோபித்திகசு பழைய உலகக்

குரங்குகள் குடும்பத்தைச் சேர்ந்தது என்றும் சிலர் மனிதனை ஒத்த வாலில்லாக் குரங்குக் குடும்பத்தைச் சேர்ந்தது என்றும் குறிப்பிடுவர். இதன் கை, கால் எலும்புகளின் பண்புகளையும் சில குறிப்பிட்ட வழக்கத்திற்கு மாறுபட்ட பண்புகளையுடைய பற்களமைப்பையும் கொண்டு, ஓரியோபித்திகசை வாலில்லாக் குரங்குகளுக்கிடையில் ஒரு தனிக் குடும்பமாக வகைப்படுத்தி, ஓரியோபித்திசிடே குடும்பம் (Family Oreopithecidae) என்று பெயரிடுதல் பொதுவாக ஒப்புக் கொள்ளப்பட்டுள்ளது. பா.ஜ.

ஓரிற்பிச்சையார்: இவர் கடைச் சங்க காலப் புலவர்களுள் ஒருவர்; தாம் பாடிய அரிய செய்யுள் தொடரால் பெயர் பெற்று விளங்கும் அக்காலப் புலவர்களுள் ஒருவருமாவார். இவரது ஒரே பாடல் குறுந்தொகையில் 207-ஆம் பாடலாக அமைந்துள்ளது. அப்பாடலில், அறிவர் பெறும் உணவினை 'ஓரிற்பிச்சை' என்று சிறப்பித்துப் பாடியுள்ளார். இவர்தம் இயற்பெயர் அறியப்படா நிலையில் 'ஓரிற் பிச்சை' என்று இவர் பாடிய அரிய தொடரால் இவர் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளார். கதி. சு.

ஓரினமாதல்: சொற்கள் புணருங்கால் வேறுபட்ட இருமெய்கள் அடுத்தடுத்து வரும்போது அவற்றுள் ஒன்று மற்றொன்றாகவோ அன்றி அதன் இன ஒலியாகவோ மாற்றம் பெறுதல் உண்டு. இத்தகைய புணர்ச்சியே ஓரினமாதல் (Assimilation) எனப் பெறும். ஈண்டு வருவொலி, நிலையொலி ஆகியவற்றுள் ஒன்றின் தாக்கத்தால் பிறிதொன்று அதே (பண்புடை) ஒலியாகவோ அன்றி அதன் இன ஒலியாகவோ மாற்றம் பெறுதல் உண்டு. இத்தகைய மாறுதல்களுக்கு ஒலியுறுப்புகளின் அமைப்பே காரணமாகும். ஓர் இடத்தில் ஓர் ஒலி பிறந்த பின்னர் அடுத்த ஒலி பிறக்கும் இடம் அண்மையில் அமைந்தால் முயற்சி குறையும்; இரண்டும் ஓரிடமாக அமையின் முயற்சி மிக எளிதாகும்.

'பணம்', 'பெட்டி' ஆகிய இரு சொற்களும் புணருங்கால் நிலைமொழி ஈற்றொலியாகிய மகரம், வருமொழி முதலொலியின் தாக்கத்தால் பகரமாக (பணப்பெட்டி) மாற்றம் பெறுகிறது. ஈரிதழ் மூக்கொலியாகிய (Bilabial Nasal)மகரம் ஈரிதழ் அடைப்பொலியின் (Bilabial Stop) தாக்கத்தால் ஈரிதழ் அடைப்பொலியாக மாற்றம் பெறுகிறமையால், இது ஓரினமாதலுக்குச் சான்றாக அமைந்துள்ளது. மொழியில் ஓரினமாதல் காரணமாக ஓர் உருபனுக்குப் பல மாற்றுருபுகள் கிடைக்கப்பெறுகின்றன. மேலும் ஓரினமாதல் மொழிக்கூறு மாற்றத்திற்கு (Phylogenetic Change) அடிப்படையாகவும் அமைதலுண்டு.

ஓரினமாதல் ஓரளவு ஓரினமாதல் எனவும், முற்றிலும் ஓரினமாதல் எனவும் இருவகைப்படும். புணர்ச்சியின்கண் குறிப்பிட்ட ஓர் ஒலியின் தாக்கத்தால் மாற்றமடையும் ஒலி இம்மாற்றத்திற்குச் சூழலாக/காரணமாக அமையும் ஒலியின் இன ஒலியாக மாற்றமடையுமானால் அப்புணர்ச்சி ஓரளவு ஓரினமாதல் எனப்படும். 'மரம்','செடி' என்பன 'மரஞ்செடி' எனப் புணருவது ஓரளவு ஓரினமாதலின் பாற்படும். ஈண்டு நிலையொலி மகரம் வருவொலி சகரத்தின் தாக்கத்தால் அதன் இன ஒலியாகிய ஞகரமாக மாற்றமடைந்துள்ளது.

புணர்ச்சியில் மாற்றமடையும் ஒலி அம்மாற்றத்திற்குக் காரணமாக அமையும் ஒலியின் தன்மைக்கேற்ப அதே ஒலியாக மாற்றமடையுமானால் அப்புணர்ச்சி முற்றிலும் ஓரினமாதல் எனப்படும். 'மரம்', 'செடி' ஆகியன 'மரச்செடி' எனப் புணருவது முற்றிலும் ஓரினமாதலுக்குத் தக்க சான்றாகும். ஈண்டு நிலையொலி மகரம் வருவொலி சகரத்திற்கேற்பச் சகரமாக மாற்றமடைந்துள்ளது.

மாற்றமடையும் ஒலியின் நிலையிடத்திற்கேற்ப ஓரினமாதல் நிலைமொழி நோக்கிய ஓரினமாதல் (Regressive Assimilation), வருமொழி நோக்கிய ஓரினமாதல் (Progressive Assimilation), இருமொழி நோக்கிய ஓரினமாதல் (Reciprocal Assimilation) என மூன்று வகைப்படும்.

நிலைமொழி ஈற்றொலி வருமொழி முதலொலிக்கேற்ப மாற்றமடையின் அது நிலைமொழி நோக்கிய ஓரினமாதல் எனப்படும். 'மரம்', 'காடு' என்பன 'மரக்காடு' எனப் புணருவது நிலைமொழி நோக்கிய ஓரினமாதல் ஆகும். வருமொழி முதலொலி நிலைமொழி ஈற்றொலிக்கேற்ப மாற்றமடைதல் வருமொழி நோக்கிய ஓரினமாதல் ஆகும். 'பொன்', 'தீது' என்பன 'பொன்றீது' எனப் புணருவது வருமொழி நோக்கிய ஓரினமாதல் ஆகும்.

நிலைமொழி ஈற்றொலி வருமொழி முதலொலி ஆகிய இரண்டும் தத்தம் தாக்கத்தால் மாற்றடையின் அது இருமொழி நோக்கிய ஓரினமாதல் எனப்படும். 'மண்', 'தீமை' ஆகியன 'மட்டீமை' எனப் புணரும் நிலையில் (மண்+தீமை > மட்தீமை > மட்டீமை). நிலையொலி, வருவொலி ஆகிய இரண்டும் மாற்றமடைவதால் இது இருமொழி நோக்கிய ஓரினமாதலுக்குச் சான்றாகும்.

புணர்ச்சியில் மாற்றமடையும் ஒலியனுக்குச் சூழலாக அமையும் ஒலியன் பெரும்பாலும் மாற்றமடையும் ஒலியனை அடுத்து இடம்பெறும். சில நிலைகளில்

சூழலாக அமையும் ஒலியன் மாற்றமடையும் ஒலியனை அடுத்து அமையப்பெறாமல் சேய்மையிடத்து அமையப்பெறும். இந்நிலையில் நடைபெறும் ஓரினமாதல் சேய்மை ஓரினமாதல் (Distant Assimilation) எனப்படும். உறவின்முறை மாற்றம் (Contamination) சேய்மை ஓரினமாதல் வகைகளுள் ஒன்றாகும்.

ஏ. ஆ.

துணை நூல்கள்:

Bloch, B and Trager, G. L., Outline of Linguistics Analysis, Linguistic Society of America, Baltimore, 1942.

Hockett, C. F., A Course in Modern Linguistics Oxford and IBH Publishing Co., New Delhi, 1976.

Pike, K. L., Phonemics, The University of Michigan Press, America, 1975.

ஓரெசுடிசு கிரேக்கப் புராணங்களில் இடம் பெறுபவன். இவன் அகமெம்னனின் மகன். தன்தாய் செய்த குற்றத்திற்காக அவளையும் அவள் காதலனையும் கொன்றான். இதனால் ஏற்பட்ட நீதி விசாரணையின் போது ஓரெசுடிசை (Oresidis) அதீனா தேவதை காப்பாற்றினாள். தெ.பா.

ஓரேருழவர் சங்காலப் புலவர்களுள் ஒருவர். இவரது இயற்பெயர் தெரிந்திலது. இவர் குறுந்தொகை 131-ஆம் பாடலாகிய அகப்பாடலொன்றையும், புறநானூறு 193-ஆம் பாடலையும்பாடியுள்ளார். இவர் பாடிய குறுந்தொகைப் பாடலில் இவர் கையாண்ட உவமை மூலம் இப்பெயர் பெற்றுள்ளார். வினைமுற்றி மீளும் தலைமகன் தன் காதலியைக் காண்பதற்கு விரைகிறான். அவளுடைய ஊரோ நெடுந்தொலைவில் உள்ளது. வழியும் பல இடர்களைத் தருவதாக உள்ளது. ஆதலின் விரைந்து சென்று அவளை அடையத் துடிக்கிறது தலைமகனது நெஞ்சு. மழைபெய்துள்ள செவ்வியுடைய நிலத்தில் ஓர்ஏர் மட்டும் உடைய உழவன் விரைந்து செயற்படுதல் போல் நெஞ்சு தலைவியை அடையத் துடிக்கிறது எனக் கூறுகின்றான் தலைவன். தலைமகளைக் காண விரையும் தலைமகனுக்கு ஓரேருழவனை உவமையாக்கிக் கூறினமையால் இப்புலவரைச் சான்றோர் ஓரேருழவர் என்ற சிறப்புப் பெயரால் அழைத்தனர். ஒன்னாருழவர் என்றும் இவர் பெயர் பாட வேறு பாடாகக் குறிக்கப்படுகிறது.

கொடிய கானகத்தின்கண் வேட்டையின் பொருட்டு மானைத் துரத்தும்போது, அது முயன்று, விரைந்து ஓடித் தன்னைக் காத்துக்கொள்கிறது. அதுபோல இல்லற நெறியினின்றும் நீங்கித் துறவறம் மேற்கொண்டு அத்துன்பங்களினின்றும் ஒருவன் தப்பித்துக் கொள்வதும் கூடும். ஆனால், அங்ஙனம் அவன் துறவறத்தில் செல்ல முடியாதவாறு இல்வாழ்க்கை என்பது கால்களில் தளையாக நிற்கும். ஆதலின், இல்வாழ்க்கையைத் துறந்து, துறவறம் புகுதல் எளிதன்று என்பதுபட இப்புலவர் தம் புறநானூற்றுப் பாடலைப் பாடியுள்ளார். ந.மா.

ஓல்டன்பர்கு வடமேற்குச் செருமனியின் ஒரு பகுதியாகும். இது கி.பி. 12-ஆம் நூற்றாண்டில் பெருமகன் (Duke) ஆட்சியின்கீழ்க் கொண்டு வரப்பட்டது. அப்போதிலிருந்து 1919-ஆம் ஆண்டுவரை அங்குப் பெருமகன் அல்லது கோமகன் அல்லது பெருங்கோமகன் (Grand Duke) ஆட்சியின்கீழ் ஓல்டன்பர்கு (Oldenburg) இருந்துவந்தது. கி.பி. 1448-ஆம் ஆண்டில் அதனுடைய பெருமகனான கிறித்தியன் என்பவர் தென்மார்க்கின் (Denmark) மன்னனாகத் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டார். கி.பி. 1450-இல் அவர் நார்வே நாட்டின் மன்னனாகவும், கி.பி. 1457-இல் சுவீடன் நாட்டு மன்னனாகவும் சில காலம் செயற்பட்டு வந்தார். கி.பி. 1460-இல் சுலெசுவிகு (Schleswig) மற்றும் ஓல்சுடீன் (Holstein) ஆகியவற்றைத் தம் ஆட்சிப் பகுதியுடன் சேர்த்துக் கொண்டார். அதற்கிடையில் கி.பி. 1454-இல் ஓல்டன்பர்கைத் தம் சகோதரர் செர்கார்டு (Gerhard) என்பவருக்குக் கொடுத்துவிட்டார். பின்னர், செர்கார்டின் வழித் தோன்றல்கள் அப்பகுதியின் ஆட்சி உரிமையைப் பெற்றனர். அவர்களுடைய காலத்தில் ஓல்டன்பர்கின் எல்லைகள் விரிவாக்கப்பட்டன.

செருமனியில் கி.பி. 17-ஆம் நூற்றாண்டில் முப்பதாண்டுப் போர் என்ற சமயப்போர் நடைபெற்றது. ஓல்டன்பர்கின் பெருமகனான ஆண்டன் குந்தர் (Anton Gunther) போரில் நடுநிலைமை வகித்தார். அதன் விளைவாக அக்காலத்தில் செருமனியின் அரசியல் தலைவராக விளங்கிய பேரரசர் இரண்டாம் பெர்டினாண்டிடமிருந்து ஓல்டன்பர்கில் வெசர் (Weser) ஆற்றங்கரையில் அமைந்துள்ள எல்சுபிலெத்து (Elsfleth) என்ற நகரின் வழியாகச் செல்லும் கப்பல்களிடம் சுங்கவரி வசூலிக்கும் உரிமையைக் குந்தர் பெற்றார். அவருடைய அரச குலம் கி.பி. 1667-இல் அழிவுற்ற போது அது தேனிய (Danish) அரசனுக்குச் சொந்தமாயிற்று.

உருசியப் பேரரசரான பால் கி.பி. 1773-இல் அதனைக் கைப்பற்றி, தம் நெருங்கிய உறவினரான பிரெடெரிக்கு அகசுடசு (Frederick Augustus) என்ப

வருக்கு அளித்தார். அதற்கு முன்னர், அவர் உலூபெக்குச் சமய வட்டாட்சியின் (Vishopric of Lubeck) ஆளும் பொறுப்பைப் பெற்றிருந்தார். புனித உரோமப் பேரரசர் இரண்டாம் சோசப்பு (Joseph) அதனைக் கோமகனாட்சிப் பகுதியாக (Duchy) மாற்றியமைத்தார்.

பிரஞ்சுப் புரட்சி கி.பி.1789-இல் ஏற்பட்டது. அதன் விளைவாகப் பிரஞ்சு அரசு அதிகாரம் பெற்ற நெப்போலியன் இங்கிலாந்தை முறியடிக்கக் கண்டத் திட்டத்தை (Continental System) வகுத்தார். அத் திட்டம் எதிர்பார்த்த பலனை அளிக்கவில்லை. ஐரோப்பியக் கடற்கரைப் பகுதி முழுவதும் நெப்போலியனுடைய அதிகாரத்தின் கீழ்க் கொண்டு வரப் படாமை அதற்கொரு முக்கிய காரணமாக இருந்தது. ஆகவே, ஐரோப்பியக் கடற்கரை முழுவதிலும் தம் ஆட்சியை நிறுவ நெப்போலியன் முற்பட்டார் அதன் விளைவாக கி.பி. 1811-இல் ஒல்டன்பர்கு நெப்போலியப் பேரரசின் ஒரு பகுதியாக மாறியது அதன் விளைவாக நெப்போலியனுக்கும் உருசியாவிற்கும் இடையே இருந்த நட்புறவு முறியத் தொடங்கியது. செருமானியப் பகுதிகளில் நெப்போலியன் மேற்கொண்ட சீரமைப்புப் பணி ஒல்டன்பர்கில் சற்றுத் தாமதமாகவே மேற்கொள்ளப்பட்டது. ஏனெனில், அது அவருடைய ஆட்சிக்குள் கி.பி. 1811-ஆம் ஆண்டில்தான் கொண்டுவரப்பட்டது. பேரரசு அழிவுற்ற போது அப்பணி முடிக்கப் பெறாமலேயே இருந்தது. நெப்போலியனுடைய ஆட்சிக்காலத்தில் அதனுடைய வாணிகம் குன்றியது. நிதி நிலைமை பேரரசருடைய போர்த் தேவைகளின் காரணமாகச் சீரழிந்தது பிரஞ்சுப் படைகளின் நடமாட்டம் அப்பகுதி மக்களின் சுயகௌரவத்தைப் பாதிப்பதாக இருந்தது. ஆகவே, நெப்போலியனின் சீரமைப்புப் பணி அம்மக்களை அவருக்கு நன்றியுள்ளவர்களாகச் செய்வதற்கு மாறாக அவரிடம் வெறுப்புக் கொள்ளச் செய்தது.

நெப்போலியப் போருக்குப் பின்னர், பிரசியா (Prussia) சால்வரின் (Zollverein) என்ற சுங்கவரி பற்றிய கூட்டமைப்பை உருவாக்க முற்பட்டது. பிரசியாவின் எல்லைகள் பல செருமானிய நாடுகளின் எல்லைகளை ஒட்டியிருந்தமையால் செருமனி முழுவதற்கும் ஒரு பொதுவான சுங்கவரி பிரசியாவிற்கு மிக்க நன்மை பயப்பதாக இருந்தது. ஆகவே, சில அரசுகளுடன் சுங்கவரி பற்றிய உடன்பாடுகளை மேற்கொள்வதற்காகப் பேச்சுவார்த்தைகளை கி.பி. 1818-இல் தொடங்கியது சால்வரினில் சேர்ந்து கொண்ட நாடுகளுக்கு நன்மை விளைவிக்கும் வகையில் அதனுடைய சுங்கவரி அமைப்பை மாற்றி அமைத்தது. ஒன்றன்பின் ஒன்றாகப் பல நாடுகள் அதில் கலந்து கொண்டன. ஓல்டன் பர்கு கி.பி. 1861-இல் தான் அதில் சேர்ந்தது.

பிரசியாவிற்கும் ஆசுத்திரியாவிற்கும் கி.பி. 1866-இல் நடைபெற்ற ஏழு வாரப் போரில் ஒல்டன்பர்கு பிரசியாவின் பக்கம் சேர்ந்தது. செருமானியப் பேரரசு கி.பி.1867-இல் நிறுவப்பட்டபோது ஒல்டென்பர்கு அதில் இணைந்தது. கி.பி. 1919-இல் நிறைவேற்றப்பட்ட வெய்மார் அரசியலமைப்புச் சட்டத்தின்படி ஒல்டன்பர்கில் பெருங்கோமகனாட்சி ஒழிக்கப்பட்டது. அதற்குப் பதிலாக மக்களால் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட மாநில அரசு ஒன்று அமைக்கப்பட்டது. இட்லரின் ஆட்சியின் போது இது பெரியதொரு மாவட்டத்தின் மையமாக அமைக்கப்பட்டது. இப்போது செருமானியக் குடியரசில்(Federal Republic of Germany) உள்ள நீடாசசுகென் என்ற மாநிலத்தின் ஒரு பகுதியாக இது விளங்குகிறது.

ஒல்டன்பர்கு என்ற பெயரில் அங்கு ஒரு நகரமும் அமைந்துள்ளது. இந்நகரம் அண்டெ ஆறும் அண்டே எம்சுக் கால்வாயும் சந்திக்கும் இடத்தில் உள்ளது. இது கி.பி. 1345-இல் உரிமைகளடங்கிய பட்டயத்தைப் பெற்றது. அங்கிருந்து கொண்டுதான் ஒல்டன்பர்கின் பெருமகன்களும் கோமகன்களும் ஆட்சி நடத்திவந்தனர். ஓல்டன்பர்குவிற்கு 1919-இல் மாநிலத் (Land) தகுதி வழங்கப்பட்டபோது, இதுவே மாநிலத்தின் தலையிடமாகச் செயற்பட்டு வந்தது. இந்நிலை 1946-ஆம் ஆண்டு வரை நீடித்தது. பெருங்கோமகன் அரண்மனை நகரின் முக்கியமான ஒரு இடமாகும். இப்போது அதில் அருங்காட்சியகம் அமைக்கப்பட்டுள்ளது; இலாம்பர்டி ஆலயம் மற்றொரு முக்கியமான கட்டிடமாகும். அது கி.பி. 1270-இல் கட்டப்பட்டது. அரசு அரங்கங்களும் கலைப்பொருட்காட்சியகங்களும் தோட்டங்களும் பொறியியல், ஆட்சியியல், பொருளியல் ஆகிய துறைகளைச் சார்ந்த கல்வி நிறுவனங்களும் உள்ளன. ஒசுடுபிரீசுலாந்தின் வேளாண்மைப் பொருள் அங்காடியாகவும் இது விளங்குகிறது. ஐரோப்பாவிலுள்ள மிகப் பெரிய இறைச்சி பதம் செய்யும் தொழிற்சாலைகளுள் ஒன்றை இங்குக் காணலாம். டி.ஆர்.இரா.

ஓல்டாம் இங்கிலாந்தில்தென்கிழக்கு இலங்காசயர்ப் (Lancashire) பகுதியிலுள்ள ஒரு நகரம். இது மான்செசுட்டருக்கு (Manchester) 11 கி.மீ. வடகிழக்கில், பென்னைன் (Pnnine) மேல்நிலச் சரிவுப் பகுதிகளில் அமைந்துள்ளது. ஒல்டாமைச் (Oldham) சுற்றிலுமுள்ள தொழிற்சாலைகளை அடுத்துப் பல சிற்றூர்கள் அமைந்துள்ளன.

இடைக் காலத்தில் வெர்நெத்துப் (Werneth) பகுதியில் வாழ்ந்த 'ஓல்டாம்' குடும்பப் பெயரின் நினைவாக இந்நகரத்திற்கு இப் பெயர் வழங்கப்பட்டுள்ளது.

இங்கு கி.பி. 1603-இல் நார்த் துணி (Linen) உற்பத்தி தொடங்கப்பட்டது. இது முதலில் கம்பளிமயிர் தயாரித்து வந்த வேளாண்மை நகரமாக இருந்தது இரிச்சர்டு ஆர்க்ரைட்டு— (Richard Arkwright) கண்டுபிடிப்பான பருத்தி நூற்பு எந்திரத்தைப் பயன்படுத்தத் தொடங்கிய பின்னர், இப்பட்டணத்தில் உண்மையான தொழில் வளர்ச்சி தொடங்கிற்று. தென் கிழக்கு இலங்காசயரில் பருத்தி நூற்புத் தொழில் நிலையாக அமைக்கப்படும் வரை இது பருத்தி நூற்புத் தொழிலில் தலைசிறந்த நகரமாகத் தகுதி பெறவில்லை. ஆனால், விரைவில் கி.பி. 19-ஆம் நூற்றாண்டில், இங்கிலாந்தின் ஒரு பகுதி நூற்பு நகரமாகத் தகுதி பெற்றது. இந்த நூற்றாண்டில் இதன் பருத்தி உற்பத்தி மிக விரைவாகப் பரவலாயிற்று. ஏனெனில், இங்கு உற்பத்தி செய்யப்படும் பருத்தித் துணி வகைகள் தென் ஆசியப் பகுதிகளில் பெருமளவு விற்கலாயின. மேலும், இங்குத் தொழிலாளர்களுக்கு உயர் ஊதியம் வழங்கப்பட்டது. இங்கு அமெரிக்கப் பருத்தியின் மூலம் பெரிய தொழிற்சாலைகளில் மென்மையற்ற, நடுத்தர மென்மையான நூல்நூற்கும் முறை சிறப்புத் தன்மை கொண்டதாகும். இத்தகைய தொழிற்சாலைகள் 20-ஆம் நூற்றாண்டின் முதல் பத்து ஆண்டுக்காலப் பகுதியில் கணிசமான எண்ணிக்கையில்இந்நகரில் நிறுவப்பட்டன. பின்னர், பட்டு, கம்பளி நெசவுத் தொழில்களும் மேற்கொள்ளப்பட்டன. நிலக்கரிச் சுரங்கங்களுக்கு அருகாமை, ஈரப்பதம் மிகுந்த தட்பவெப்பநிலை, தேவையான நீர்வசதி போன்றவை இந்நகரம் தொழில் வளர்ச்சியினைப் பெருக்கிக் கொள்ளப் பெற்றிருக்கும் வசதிகளாகும்.

பருத்தித் துணிகளின் தேவை 1945-ஆம் ஆண்டிற்குப்பின் ஏற்பட்ட மந்தநிலை இப்பட்டணத்தின் பருத்தித் தொழிலைப் பாதித்தது. அரசு 1959-இல் இங்குச் செயற்பட்ட 70,00,000 நூற்புச் சாதனங்களில் ஏறக்குறைய மூன்றில் ஒரு பகுதியினை நிறுத்திவிடத் திட்டம் வகுத்தது.

பழங்காலத்திலிருந்து பருத்தித் தொழிலை மேற்கொண்ட போதிலும், மாறுபட்ட வேறு தொழில்களையும் இந்நகரம் கொண்டுள்ளது. வானஊர்திப் பொறியியல், மின்சாரப் பொறியியல், நெசவுத் தொழில் பொறியியல் போன்றவை இங்கு நடைபெறும் ஏனைய தொழில்களுள் குறிப்பிடத்தகுந்தவை. இப்போது இந்நகரம் ஒரு தீவிரமானஅங்காடி மையமாகவும் பொருள் வழங்கு மையமாகவும், தொழிற்சாலை மையமாகவும் காட்சியளிக்கின்றது.

இந்நகரிலுள்ள குறிப்பிடத் தகுந்த கட்டிடஅமைப்புகள் கி.பி. 1833-இல் முந்நாளைய ஆங்கிலேயப் பாணியில் மீண்டும் கட்டப்பட்ட மறுப்பாளர் கிறித்தவ ஆலயம் (Parish Church), நகர மன்றம், கி.பி. 1606-இல் தோற்றுவிக்கப்பட்ட உல்ம் இலக்கணப் பள்ளி(Hulme Grammar School), கி.பி. 1834-இல் தொடங்கப்பட்ட என்சா புளூகோட்டுப் பள்ளி (Henshaw's Bluecoat School), மத்திய பொது நூலகம், கலைக்கூடம், தொல்பொருள் அருங்காட்சியகம் போன்றவை. மேலும், கி.பி. 1839-இல் கலை இசைப் பள்ளி நிறுவப்பட்டது. 1954-இல் எதர்சாதொழில் நுணுக்கப்பள்ளி (Hathershaw Technical School), உயர்நிலைக்கல்விக்கான ஓல்டாம் கல்லூரி ஆகியவை, தொடங்கப்பட்டன.

நகரத்தின் எல்லைக்குள் பல பெரிய பூங்காக்கள் உள்ளன. அவற்றுள் மிகப் பெரியது அலெக்சாண்டிரா பூங்காவாகும். இப்பூங்கா அறுபது ஏக்கர் நிலப் பரப்பில் அமைந்துள்ளது. தவிர, வெர்நெத்துப் பூங்காவில் ஒரு கல்வி மையமும் இயற்கை வரலாற்று அருங்காட்சியகமும் உள்ளன.

இந்நகரின் மக்கள் தொகை 95,467 (1981). இந்நகரிலிருந்து இரண்டு உறுப்பினர்கள் இங்கிலாந்து நாடாளுமன்ற மக்கள் அவைக்குத் தேர்ந்தெடுக்கப்படுகின்றனர்.

கே.மு.

ஓல்டுவாய்ப்பிளவு தொல்லியல் சிறப்புப் பெற்ற இடம். இது ஆப்பிரிக்காவிலுள்ள வடக்குத் தான்சானியாவில் (Tanzania) சிருங்கதிச் (Serengethi) சமவெளியில் உள்ளது. ஓல்டுவாய்ப்பிளவு (Olduvai gorge) என்னுமிடத்தில் தொன்மையான மனிதனின் புதைபடிவங்களும் அவன் பயன்படுத்திய கற்கருவிகளும் கிடைத்தன. இப்புதைபடிவங்கள் ஓமினிடு (Hominid) என்னும் தொன்மை மனிதர்களைச் சார்ந்தவை. இங்கு ஏறக்குறைய 50 ஓமினிடு புதைபடிவங்கள் கிடைத்தன. இவர்கள் பயன்படுத்திய கருவிகளும் உணவாகக் கொண்ட விலங்குகளின் எலும்புகளும் இங்குக்கிடைத்தன. உலூயி எசு.பி. இலிகே (Louis S.B. Leakey) என்பவர் ஓல்டுவாய்ப் பிளவுவில் 1931-ஆம் ஆண்டு ஆய்வுகள் மேற்கொண்டார். இவர் விலங்குகளின் புதைபடிவங்களையும் தொல்பொருள்களையும் கண்டெடுத்தார்.பின்னர் 1959-ஆம் ஆண்டு இவர் துணைவியாரான மேரி இலிகே உலூயி என்பவர் கீழ்த்தாடை அற்ற முழுமையான மனித மண்டை ஓடு ஒன்றைக் கண்டுபிடித்தார்: இது சின்சாந்தரபசு (Zinjanthopus) என்னும்

ஓல்டுவாய்ப் பிளவுதான்சானியா

தொல் மனித இனத்தைச் சார்ந்தது. இதனுடன் பல கற்கருவிகளும் கண்டெடுக்கப்பட்டன. இம் மண்டை ஓட்டின் காலம் 1,75,00,000 ஆண்டுகள் என்று கண்டறியப்பட்டது. இங்கு 1964-இல் ஓமோ ஆபிலிசு (Homo Habilis) என்னும் பிறிதொரு தொல்மனித இனத்தின் புதைபடிவங்கள் கண்டு பிடிக்கப்பட்டன. ஓல்டுவாய்ப்பிளவில் இவ்விரு வினப் புதை படிவங்கள் கண்டுபிடிக்கப்பட்டபின் அறிஞர்கள் தொன்மை மனிதனின் பிறப்பிடம் ஆப் பிரிக்காவே என்று கருதுகின்றனர். இங்குக் கூழாங் கற்கருவிகளும் (Pebble tools) கரடுமுருடான கற்கருவி களும் கிடைத்தன. ஓல்டுவாய்ப் பிளவின் மண் அடுக்குகளின் மேலடுக்குகளில் கல்லாலாகிய கைக் கோடரிகள் பலவும் கண்டுபிடிக்கப்பட்டன. சு.இரா.

ஓலாபு: ஆப்பிரிக்காக் கண்டத்தில் பேசும் மொழிகளிடையே உள்ள இனஉறவு இன்னும் சரியாக நிருணயிக்கப் படவில்லை. எனினும் கிரீன் பெர்கு என்ற அமெரிக்க அறிஞர் நைசர் ஆங்கோ, கொர்டோ - பானியன், நைலோ சகாரான், கொய்சன் - ஆப் பிரிக்க - ஆசியன் என்று நான்கு பெரும் பிரிவாகப் பிரித்துள்ளார். இந்த நான்கு பெரும் பிரிவுகளை இன் னும் சிறு சிறு உட்பிரிவுகளாகப் பிரித்து மொழியியல் அறிஞர்கள் விளக்குகிறார்கள். குறிப்பாக நைசர் - ஆங்கோ மொழிகளை மேற்கு அட்லாண்டிக்கு, மண்டே, கூர் முதலிய ஆறு பிரிவாகப் பிரிக்கலாம். மேற்கு அட்லாண்டிக்கு மொழிகளும் தென் மொழிகள், வடமொழிகள் என்று மேலும் இரண்டு பிரிவாக அமைந்து காணப்படுகின்றன. வடமொழிகள் என்ற பிரிவில் பதின்மூன்றுக்கும் அதிகமான மொழி கள் அடங்கியுள்ளன. அவைகளுள் ஒன்றே ஓலாபு (Wolof) மொழியாகும்.

இது மேற்கு ஆப்பிரிக்காவில் உள்ள செனகால் நாட்டில் பேசப்படும் மொழிகளில் முக்கியமானது. இந்த மொழியை நாற்பது இலட்சத்துக்கு அதிகமான மக்கள் பேசுகிறார்கள். இந்த மொழி செனகால் நாட்டில் வாழும் பிற மக்களாலும் பேசப்படுவது இதனுடைய தனிச் சிறப்பாகும். இந்த மொழி அண்டை நாடான காம்பியாவில் ஒரு பிரிவினராலும் பேசப்படுகிறது.

இந்த மொழியில் பதினெட்டு உயிர்களும் இரு பது மெய்களும் உள்ளன. அவையாவன.

i, i:, e, e:, a, a:, á, á:, u, u:, o, o:,

ó, ó:, ë, ë:, é, é:,

p, b, x, d, r, c, i, k, g, q, m, ṇ, n̄, ṅ,

l, j, s, x, w, y.

இலக்கணக் கூறுகளைப் பொறுத்தவரையில் இந்த மொழியில் ஒருமை, பன்மை, எண் வேறுபாடு தனிப் பெயர்களிலும் சுட்டு, வினா போன்ற அடை யடுத்த பெயர்களிலும் காணப்படுகின்றன.

a-w fas	'ஒரு குதிரை'
a-y fas	'பல குதிரைகள்'
w-an fas	'எந்தக் குதிரை'
y-an fas	'எந்தக் குதிரைகள்'

இந்த மொழியின் இன்னொரு சிறப்பு, பெயர்ச் சொற்கள் சிறப்புச் சுட்டினையோ, பொதுச் சுட்டினையோ ஏற்று வருமேயன்றித் தனியாக வாரா என்பது. அதாவது, 'ஒரு குதிரை', 'அந்தக் குதிரை' என்று வருமேயல்லாது, குதிரை என்று தனியாக வராது. மேலும், அவை சில இடங்களில் சொல்லுக்கு முன்பும் வேறு சில இடங்களில் சொல்லுக்குப் பின்பும் வரும்.

a-g garab	'ஒரு மரம்'
garab g-i	'அந்த மரம்'

செ.வை.ச.

ஓலாபு மன்னர்கள்: ஓலாபு முதலாம் (கி.பி. 969-1000) நார்வே மன்னர்; இவர் ஓலாபு திரிகுவாசன் (Olaf Tryggvasson) என்றும் அழைக்கப் பட்டார். தந்தையார் திரிகுவி ஓலாபுசன் கொலை யுண்டதால், இவர் உருசியா செல்ல நேர்ந்தது. உருசியாவிற்குச் செல்லும் வழியில் இவர் பால்டிக்குப் பகுதியைக் கடக்கும்போது, எசுதோனிய கடற் கொள்ளைக்காரர்களால் கைப்பற்றப்பட்டு அடிமை யாக விற்கப்பட்டார். சில ஆண்டுகளுக்குப் பின்னர் தம் மாமனால் மீட்கப்பட்டார்.

இவர் உருசிய மன்னர் விளாதிமிர் (Vladimir) அவையில் ஒன்பது ஆண்டுகள் பணிபுரிந்தார். விளாதி மிர் மன்னர் புரிந்த போர்களில் மன்னருக்கு ஆதர வாக இவர் திறமையுடன் செயற்பட்டதால், மற்ற அவை உறுப்பினர்களின் பகைக்கு ஆளாகினார். எனவே, உருசியாவை விட்டு வெளியேறி, பால்டிக்குக் கடற்கரைப் பகுதிகளில் கடற்கொள்ளைக்காரர் வாழ்க்கையை மேற்கொண்டார். இங்கிலாந்தில் கிறித்தவச் சமயச் சடங்குகளின் அடிப்படையில் மறுபிறப்புப் பெற்றவராகப் புனித முழுக்கிடப் பட்டார். பின்னர் இவர் நார்வேக்கு வந்தார். மன்னர் எறால்டுபேர் ஏர் (Herold Fair hair)என்பவர் இறந்ததால் காலியாகிய அந்நாட்டின் மன்னர் பதவியை வென்றார். கி.பி. 995-இல் நார்வேயின் மன்னராக முறைப்படி அறிமுகம் செய்யப்பட்டார்.

தம் குறுகிய ஆட்சிக் காலத்தில் (கி.பி. 995-1000) நாட்டினைக் கிறித்தவச் சமயத்திற்கு மாற்றம் செய் யும் பணியினை இவர் மேற்கொண்டார். நாட்டின் பெரும்பகுதி மக்களைக் கிறித்தவச் சமயத்தை ஏற்றுக் கொள்ளுமாறு வற்புறுத்தினார். நார்வேயில் முதன் முதலாகக் கிறித்தவச் சமயத்திருச்சபைகளைக் கட்டு வித்தார். சுவீடன், தென்மார்க்கு (Denmark) ஆகிய நாடுகளுக்கு எதிராகப் போரிட்டார். இறுதியில் உரு கனுக்கு (Rugen) அருகில் சுவோல்டு (Svold) தீவுக்கப்பால், சுவீடன், தென்மார்க்கு ஆகியவற்றின் கூட்டுக் கடற்படைகளால் தோற்கடிக்கப்பட்டார். இவரின் தோல்விக்குப்பின் நார்வே மீண்டும் வேற்று நாட்டாரின் ஆதிக்கத்திற்குள்ளாக்கப்பட்டது.

ஓலாபு, இரண்டாம் (கி.பி. 995-1030): இவர் புனித ஓலாபு (Saint Olaf) எனவும் அழைக்கப்பட் டார். முதலாம் ஓலாபு மன்னருக்குப்பின், ஓலாபு ஏரால்டுசன் (Olaf Haroldsson) என்ற இரண்டாம் ஓலாபு கி.பி. 1015-இல் நார்வேயின் மன்னர் பதவியை இசுவேயின் (Sweyn) கோமகனிடமிருந்து கைப்பற்றி னார். இவரும் முதலாம் ஓலாபைப் போலவே முத லில் சில ஆண்டுகள் கடற்கொள்ளைக்காரராக வாழ்ந்தார். பின்னர், நார்மண்டியில் (Normandy) கிறித்தவச் சமயச் சடங்கு முறைப்படி புனிதமுழுக் குப் பெற்று, நார்வேயின் தேசிய சுதந்திரத்தையும் கிறித்தவச் சமயத்தையும் மீட்டார். நார்வே மக்க ளுக்கிடையே முழுமையான ஒருமைப்பாட்டை ஏற் படுத்திய சாதனை இவரைச் சார்ந்ததாகும். இவர் நாட்டில் கிறித்தவச் சமயத்தைத் திடமாக அமைத் தார். கிறித்தவச் சமயம் நாட்டின் ஒரே சமயமாகக் கருதப்பட்டது.

இரண்டாம் ஓலாபு அரச அதிகாரத்தை உறுதிப் படுத்தினார். நாட்டின் நிருவாக அமைப்பை நார் மானிய முறைப்படி சீர்திருத்தினார். அதன்படி நாடு வெசெக்சு (Wessex), மெர்சியா(Mercia), கிழக்கு ஆங்கிலியா (East Anglia), நார்த்தம்பிரியா (Northumbria) என்ற நான்கு தலைமை நிருவாக மாவட் டங்களாகப் பிரிக்கப்பட்டது. ஒவ்வொரு மாவட்டத் திலும் நீதித்துறை, சட்டமன்ற அமைப்புகள் ஏற் படுத்தப்பட்டன. பரோத் தீவுகள், செட்லாந்து (Shetland) ஆகிய பகுதிகள் இவரைத் தங்களின் மன்னராக ஏற்றுக்கொண்டன. இலாபுலாந்தியர் (Lapp) இவருக்கு வரி கட்டினர். இவரின் தீவிரச் சமயக் கொள்கையினால், நார்வே மக்களுள் சிலர் கி.பி. 1028-இல் இங்கிலாந்து, தென்மார்க்கு நாடு

களின் மன்னரான கன்யூட்டின் (Canute) ஆளுமைக் குட்பட்ட பகுதிகளில் பாதுகாப்புப் பெற்றனர். அந்த ஆண்டில் இரண்டாம் ஓலாபு, புரட்சித் தலைவர் களின் ஆதரவு பெற்ற கன்யூட்டு மன்னரின் படை களால் நாட்டை விட்டு வெளியேறுமாறு வற்புறுத் தப்பட்டார். ஆனால், இவர் கி.பி. 1030-இல் ஒரு படையோடு நார்வேக்குத் திரும்பி வந்தார். இசுடிக் கிள்சுடாடு (Stiklestad) என்ற இடத்தில் கன்யூட்டு மன்னரின் படைக்கு எதிராக நடைபெற்ற போரில் இவர் தோற்கடிக்கப்பட்டுக் கொல்லப்பட்டார். ஆனால் விரைவில் இவர் புனிதராகவும் தேசிய சுதந் திரம், ஒருமைப்பாடு ஆகியவற்றின் சின்னமாகவும் கருதப்பட்டார்.

இவர் இறந்தபின், இவரின் கல்லறையில் அதிச யங்கள் நடைபெற்றன. இவர் கி.பி. 1031-ஆம் ஆண்டிலேயே நார்வேயின் புனிதராகக் கருதப்பட்டு, நாட்டுச் சுதந்திரத்தின் சின்னமாகவும் சிரஞ்சீவி மன்னராகவும் கருதப்பட்டார். திராண்டுகீம் (Tron-dheam) என்னுமிடத்தில் இவரது கல்லறையின்மீது கட்டப்பட்ட கோயில் நார்வே நாட்டுக் கிறித்தவர் களின் புனித வழிபாட்டு மையமாயிற்று. இவர் பால்டிக்கு, வடகடல்களைச் சுற்றியுள்ள எல்லா நாடு களிலும் புனிதத்தன்மை பெற்றவராகப் பரவலாக ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டார். நார்வே மக்கள் பல நூற் றாண்டுகள் தங்கள் நாட்டுச் சட்டங்களைப் புனித ஓலாபின் சட்டங்களாகவே கருதினர். மக்களுக் கிடையே இவரைப் பற்றிப் பல கதைகள் சொல்லப் பட்டன. இன்றும் இவரின் மறைவுநாள் பல கோயில் களிலும் நாட்டின் பொது விழாவாகவும் கொண்டா டப்படுகிறது. கே.மு.

ஓலிப்பண்டிகை: இந்து சமய விழாக்களுள் இளவேனிற் பருவத் தொடக்கத்தில் கொண்டாடப் படும் ஒரு விழாவாகும். தொன்றுதொட்டுக் கொண் டாடப் பெறும் இவ்விழா வடஇந்தியப் பகுதிகளில் இன்றும் இப்பெயரிலேயே சிறப்பாகக் கொண்டாடப் பட்டு வருகிறது. சிவராத்திரிநாளை அடுத்துப் பதினைந்தாம் நாள் வரும் பங்குனி மாத நிறைமதி நாளில் இவ்விழா கொண்டாடப்பெறுகிறது.

கிருட்டிண வழிபாட்டினர் இவ்விழாவில் மிக்க ஈடுபாட்டுடன் கலந்துகொள்வர். கிருட்டிணன் கோபி யர்களுடன் விளையாடிய லீலைகளின் அடிப்படை யில் இந்த இன்ப விழா கொண்டாடப்படுகிறது. வழிபடுவோர் மீது வண்ணப் பொடிகளைத் தூவித் தொடங்கும் இவ்விழா நிகழ்ச்சிகள் முடிவுறும் போதும் அவ்வகைப் பொடிகள் தூவப்பெறும். இந்த விழா நாளில் மட்டும் மக்கள் தம் சாதி, தகுதி, வயது முதலிய வேறுபாடுகளின்றி விளையாட்டுகளில் ஈடுபடுவர்.

இவ்விழாவில் கலந்துகொள்பவர்கள், ஒருவர் மீதொருவர் வண்ணப்பொடிகளைத் தூவியும் வண் ணத் தண்ணீரைச் சொரிந்தும் விளையாடுவர். குளிர்ந்த நீர் உடம்பில் படவேண்டும் என்னும் கருத் தில், வண்ணத் தண்ணீரைப் பீச்சாங்குழல் மூலம் பீச்சி அடித்து மகிழ்வர். தொடக்க காலத்தில் மஞ்சள் கலந்த நீரையே பயன்படுத்தினர். இக்காலம், பலவகை வண்ணங்கரைத்த நீரைப் பயன்படுத்து கின்றனர். நீர்பட்டமை நன்கு தெரிவதற்காக பளபளப்புமிக்க வண்ணப் பொடிகளை நீரில் கலப்பது இக்கால வழக்கம்.

இவ்விழாக்காலத்தில் கோயில்களில் தெய்வங் களுக்குத் தோலோற்சவம் செய்விப்பார்கள். தெய்வத் திருமேனிகளை அலங்கரித்து, ஊஞ்சல் அமைந்த மேடையில் இருத்தி, ஆட்டியும் பாட்டிசைத்தும் கொண்டாடுவர். விழாவின்போது, பெரிய உருவங் கள் செய்து ஊர்வலமாக எடுத்துச் செல்லப்பெற்று அவை தெருக்களிலும் பொது இடங்களிலும் சொக் கப் பானையாகக் கொளுத்தப்படும். இவ்வாறு பெரிய உருவங்கள் செய்து கொளுத்தப்படுவதற்குக் கண்ணனை நஞ்சூட்டிக் கொல்ல வந்த பூதனை என் னும் அரக்கியை அழித்ததன் நினைவாகச் செய்யப் படுகிறது என்றும், காம தேவனாகிய மன்மதனைச் சிவபெருமான் எரித்ததன் நினைவாகச் செய்யப்படு கிறது என்றும் விளக்கம் கூறப்படுகிறது.

இவ்விழா பொதுமக்களுக்கு ஒருநாள் விழாவாக வும், திருமணம் நடைபெற்ற வீட்டில் இருநாள் விழாவாகவும் கொண்டாடப்படுகிறது. புதுமண மக்களுக்கு ஓலிப்பண்டிகை முதல் விழாவாகும். இவ் விழாவின் முதல் நாள் மாப்பிள்ளை விருந்து சிறப் பாக நடைபெறும். இவ்விழா தொடங்குவதற்கு ஒரு மாதத்திற்கு முன்னரே வண்ணநீரை இரப்பர் பை களில் (பலூன்கள்) நிரப்பிச் சாலையில் எறிவர். ஓலிப் பண்டிகை அதிகாலை தொடங்கி மாலைக்குள் முடி வுறும். விழாவுக்கு முன்னாள் இரவு பலவித வண்ணங் கலந்த நீரைத் தயாரித்து வைப்பர்.

உறவினர்கள் தங்கள் தங்கள் உறவுகளைப் புதுப் பிக்கும் வண்ணம் வீடுதேடிச் சென்று உறவினர் களை அழைத்து விருந்துவைப்பர். பலகாரங்களைப் பறிமாறிக் கொள்வர். பாலில் செய்த இனிப்பு வகையும், உலர்ந்த பழங்களும் இவ்விழாவில் சிறப்பி டம் பெறுகின்றன. பீச்சாங்குழலில் வண்ண நீரை அடைத்துச் சாலையில் செல்வோர், வருவோர் மீது பீச்சி அடிப்பர். இந்த நாளில் மட்டும் தம்மீது விழும் வண்ண நீரை மகிழ்வோடு அனைவரும் ஏற்றுக்

கொள்வர். சிலர் எண்ணெய் கலந்த வண்ணத்தை தலையில் பூசிக்கொள்வர்.

தில்லி, பம்பாய், மகாராட்டிரம், பீகார் முதலிய மாநிலங்களில் மக்கள் மிகுதியான பணச்செலவில் இவ்விழாவினைக் கொண்டாடுவர். இவ்விழா நாளன்று வாகனங்களில் சிறுபறையினை முழக்கிக் கொண்டு செல்வர். சோகமுற்று இருக்கும் உறவினர்களை இந்நாளில் மகிழ்வடையச் செய்வர். இளைஞர்களே இவ்விழாவில் பெரும்பங்கு பெறுவர். முதியவர்கள் நேரே பங்குகொள்ளாராயினும் மறுக்காது இவ்விழாவில் ஈடுபடுவர்.

விழா நாளில் வண்ணக் கலவையோ நீரோ படாத மக்கள் இல்லை என்னும்படி அவற்றை மற்றவர் மீது சொரிவர் நடமாட முடியாத முதியவர் இருக்கும் மனை சென்று அவர் மேனியிலும் வண்ணக் கலவையைப் பூசி மகிழ்விப்பர். விழாவின் முடிவில் அனைவரும் நீராடுவர். கடற்கரை உள்ள இடங்களில் நீராடி விழாவினை நிறைவு செய்வர். இவ்விழாவினைப் பிரகலாதன் வரலாற்றோடு தொடர்புபடுத்திக் கூறுவதும் உண்டு. பொதுவாக இவ்விழா மக்களின் அகத்தையும் புறத்தையும் தூய்மைப்படுத்தும் பாங்கில் அமைந்ததாகும். இரா.குரு.

ஓலைச்சுவடி என்பது ஓலைகளில் எழுத்தாணி கொண்டு எழுதப்பெற்ற நூல்களையே குறிக்கும். முன்னாளில் நம் நாட்டிலே எழுதுபொருளாய்ப் பயன்பட்டவற்றுள் ஓலையே சிறப்பிடம் பெறுகிறது. இதற்கு நாட்டுப் பனையோலைகளும் சீதாளவோலை எனப்படும் கூந்தற்பனையோலைகளும் பயன்பட்டன.

இளமையான மெல்லிய ஓலைகள் எழுதுதற்குப் பயன்படா; அதுபோலவே மிக முற்றிய ஓலைகளும் பயன்படா. பழுப்புநிறம் பெற்ற பழுத்த ஓலைகளைக் கொண்டுவந்து அவற்றைப் பதப்படுத்துவர். பின் நீண்ட தனியோலைகளின் குறுகிய அடிநுனிகளை நீக்கி, ஓலைகளின் நரம்பைக் கழித்து ஒரே அளவாக ஓலைகளை அமைத்துக்கொள்வர். இதனை, 'ஓலைவாருதல்' என்று சொல்லுவர். இவ்வாறு அமைக்கப்பெறும் வெள்ளோலைகளின் தொகுப்பே சுவடி. இதில் கயிறு கோப்பதற்காக வட்டவடிவத்தில் துளையிடுவர். சிறிய சுவடியாயின் மூன்றிலொரு பாகத்தில் இடப்பக்கம் அமைப்பர். நீண்ட சுவடியாயின் மையத்தைக் கணக்கிட்டு அதன் இடப்பக்கமும் வலப்பக்கமும் இருதுளையிடுவர். இதழ்களை ஒன்று சேர்க்கத் தடித்த நூற்கயிற்றில், அவற்றைக் கோப்பர். ஏடுகள் விழாமல் தடுத்துவைக்கக் கயிற்றின் மேற்பக்கம் பனையோலை ஈர்க்குத் துண்டினைப் பிணைப்பர். இதற்குக் 'கிளிமூக்கு' என்பது பெயர். இதற்குத் துளையிட்ட செப்புக் காசையோ சோழியையோ பயன்படுத்துவதும் உண்டு. கயிற்றில் கிளிமூக்குச் சேர்த்தபின் ஏடுகளை ஒன்றுகூட்டி அக்கயிற்றால் ஏட்டின் அடிமுதல் நுனிவரைச் சுற்றிக் கட்டுவர். இதுவே தனிச்சுவடிப்புத்தகம். இரு துளையிடும் சுவடிகளில் இடப்பக்கம் நூற்கயிறு கோத்து வலப் பக்கம் மெல்லிய குச்சியைச் செருகிச் சுவடி தொய்யாமல் சேர்ப்பர். இதற்கு இரும்பினாலாகிய நீண்ட கம்பியும் பயன்படுத்துவது உண்டு. சுவடியில் செருகப் பெறும் இந்த ஆணிக்கு 'நாராசம்' என்பது பெயர். இந்நாராசம் தலையில் குமிழ் போன்ற கொண்டை அமைப்புடையதாகும். நாராசம் செருகும் சுவடிகளில் இடப்பக்கம் கோத்த நூலை நாராசத்தின் கொண்டையில் கட்டுவர்.

சுவடியின் தொடக்கத்திலும் முடிவிலும் சில வெற்றேடுகளைக் காப்பாகக் கோப்பர். இதனால் இருபுறத்தும் எழுத்துச் சுவடிகள் பழுதுபடாமல் இருக்கும். இந்த நாளில் புத்தகங்களுக்கு அட்டைக் கட்டுச் செய்வதுபோலச் சுவடிகளின் இருபுறமும் அதே அளவான மரச்சட்டம் துளையிட்டுச் சேர்ப்பர். மூங்கில் பத்தைகளும் இதற்குப் பயன்படுத்துவது உண்டு. செம்பு முதலியவற்றிலான உலோகத் தகடுகளையும் சிலர் பயன்படுத்தியுள்ளனர். மேலே சுவடிக் காப்பாக அமையும் சட்டங்களில் பூவேலைப்பாடு போன்ற உருவங்களைப் பொறித்தலும் உண்டு. எழுதுவதற்காகத் தயாரித்த ஓலைச் சுவடியை வெள்ளோலை என்றும் வெற்றேடு என்றும் குறிப்பிடுவர்.

ஓலையில் எழுதுவதற்கு அடி பருத்தும் நுனி சிறுத்தும் உள்ள எழுத்தாணியையே பெரிதும் பயன்படுத்துவர். இதற்குக் 'குண்டெழுத்தாணி' என்பது பெயர். மடக்குக் கத்தியுடன் சிறிய எழுத்தாணியும் சேர்த்துக் கத்திபோல மடக்கி வைத்து வேண்டும் போது நிமிர்த்து எழுதப் பயன்படும் எழுத்தாணியும் நடைமுறையிலிருந்தது. இதற்கு 'மடக்கு எழுத்தாணி' என்பது பெயர்.

ஓலைச் சுவடிகளில் எழுதும் முறையும் சிறப்பாக அமைந்திருக்கக் காணலாம். இப்பொழுது நாம் காகிதத்தில் எழுதும்பொழுது ஓரங்களில் இடம்விட்டு எழுதுதல் போல ஓலையின் இடமும் வலமும் இடம் விட்டு எழுதுவர். இடக்கையால் சுவடியைப் பிடித்துக் கொண்டு வலக்கையால் எழுத்தாணி பிடித்து எழுத்துகளைப் பொறிக்கும் கலை ஒரு தனிக் கலையே. மெல்லிதான பனையோலையில் இருபக்கமும் எழுதுவர். ஓலையின் இடப்பக்க வெற்றிடத்தில் ஏடுகளின் வரிசையைக் குறிக்க எண்ணிடுவர். தொடக்

கத்தில் நூற்பெயர் மட்டுமோ, நூற்பெயரும் ஆசிரியர் பெயருமோ இடப்பக்க முதலில் காணப் படும். நூற்பெயர் மட்டுமன்றி நூலின் உட்பகுதி களாகிய படலம், சருக்கம் முதலியவற்றின் பெயர் களையும் இடப்பக்கத் தொடக்கத்தே எழுதுதல் உண்டு. நூற்பகுதிகளின் முடிவில் இன்ன பகுதி முடிந் தது என்றும் நூல் முடிவில் இன்னநூல் முற்றுப்பெறு கிறது என்றும் குறிப்பிடுவர்.

ஏடெழுதியோருள்சிலர் ஏட்டின் தொடக்கத்தில் அந்நூலுக்கு எவ்வகையிலும் இயைபில்லாத கடவுள் வாழ்த்துச் செய்யுட்களை எழுதி வைத்தலும் உண்டு. இவை பெரும்பாலும் எழுதுவோரின் வழிபடு கடவுளைப் பற்றியதாய் அமையும். இவ்வகையான பாடல்களை நூலுக்குப் புறம்பாகத் தனியேட்டில் எழுதிவைத்தலே பெரும்பான்மை.

ஏடுகளில் எழுதும்போது வரிகள் கோணாமல் நேர்நேராய் ஒன்றற்கொன்று சமஇடைவெளியுடை யனவாய் எழுதிச் செல்லுகின்ற பாங்கு நம்மை வியக்கச் செய்யும். சில ஏடுகளில் பக்கந்தோறும் வரி எண்களைக் குறிக்க 1,2 என்னும் தொடர் எண் முத லிலும் முடிவிலும் தரப்படுதலும் காணப்படுகிறது. தொடர்ந்த வரிகளாய்ச் சொல்லுக்குச் சொல் இடை வெளியின்றி எழுதிச் செல்வதே பெரும்பாலும் காணப்பெறும். எனினும் சிறுபான்மையாகச் சிற்சில சுவடிகளில் நூற்பா அம்மானைப் பாட்டுப் போன்ற வற்றைப் பத்திபத்தியாய் அமைத்து எழுதலும் காணப்படுகிறது.

தொடர்ந்து பாடல்களை எழுதிச் செல்லும் போது ஒவ்வொரு பாடலுக்கும் தொடர் எண் தருகின்றனர். இதனைக் கொண்டு பாடல்களின்முதல் இறுதிகளை எளிதில் காண இயலும். நூலின் ஒரு பகுதி முடிந்ததும் இன்ன பகுதி முற்றும் என்று குறிப் பிடுவர். நூலின் ஒருபகுதி ஓர் ஏட்டில் முடிந்ததும் மேலே சுட்டியாங்கு முடிவுக்குறிப்பு எழுதி அடுத்த பகுதி தொடங்குதலும் காணப்படும். இவ்வாறு தொடங்கும் புதுப்பகுதித் தலைப்பு இடப்பக்க ஓர வெற்றிடத்தில்தான் அமைகிறது. சில ஏடுகளில் நூலின் ஒருபகுதி முடிந்து மேலும் எழுத வெற்றிடம் மிகுந்திருந்தாலும் அதனை விடுத்துப் புதிய பகுதியை அடுத்துவரும் பக்கத்தில் தொடங்குதலும் காணப்படு கிறது.

நூலின் முடிவில் நூல் முடிந்தது என்னும் குறிப் புடன் யாரால், யாருக்காக எந்த நாளில் எழுதப் பெற்றது என்னும் குறிப்புகளும் பெரும்பான்மைச் சுவடிகளில் ஏடெழுதுவோரால் தரப்படுகின்றன. நூல் முடிவுக் குறிப்பில் நூற்பெயருடன் ஆசிரியர் பெயரும் உடன் தரப்படுதலும் உண்டு. சிலர் இன்ன நாளில் தொடங்கி இன்னநாளில் முற்றுப்பெற்றது என்றும் காலக்கணக்குத்தருகின்றனர். ஆனால்,பெரும் பான்மை ஏடுகளில் முற்றுப்பெற்ற நாள்தான் தரப் படுகின்றது. காலக்குறிப்பில் ஆண்டு, மாதம், திதி, கிழமை முதலிய குறிப்புகள் இடம்பெறுகின்றன. இவற்றால் குறித்ததொரு ஏடு எழுதப்பெற்ற காலம் நமக்குத் தெளிவாகிறது, இவ்வாறு ஏட்டின் முடிவில் தரப்பெறும் இத்தகைய குறிப்புகள் அந்தச் சுவடி பற்றிய வரலாற்றோடு நூலாசிரியர், ஏடெழுதியோர் முதலியோர் வரலாறுகளும் அறியத் துணைசெய் கின்றன. தொடக்கத்தில் வழிபடு கடவுளை வணங்கி யாங்கு நூற்பகுதிமுடிவிலும், நூலின் முடிவிலும் இன்ன தெய்வம் துணை, இன்ன தெய்வம் சகாயம் என்றவாறுள்ள குறிப்புகளும் பல ஏடுகளில் உண்டு.

ஏட்டின் எழுத்து வடிவங்களைப் பார்க்கும்போது அவை எவ்வளவு அழகாய் முத்துமுத்தாய் ஒருமைப் பாடுடைய உருவம் பெற்றவனாய் உள்ளன என்பதும் காணத்தக்க ஒன்று. நூல்களை ஓலைச்சுவடிகளில் எழுதிப் போற்றிய அந்நாளில் அதனை ஒரு பெருங் கலையாகவே நம்மனோர் வளர்த்துவந்துள்ளனர். ஏட்டில் கையெழுத்துத் தெளிவாக எழுதப் பயிலாத வனைச் சான்றோர் கடிந்துரைத்துள்ளனர்.

> 'வெண்பா இருகாலிற் கல்லானை வெள்ளோலை
> கண்பார்க்கக் கையால் எழுதானைப் – பெண்பாவி
> பெற்றாளே பெற்றாள் பிறர் நகைக்கப் பெற்றாளே
> எற்றோமற் றெற்றோமற் றெற்று'

என்னும் ஔவை மூதாட்டியின் வாக்கு இதற்குச் சான்றாகும். ஓலையில் எழுதியபின் எழுத்துகள் விளங்க மஞ்சள், மை என்னும் குழம்புகளுள் ஒன்றை அதன்மேல் பூசுவர். இக்கலவைகள் எழுத்துப் பொறிப்புகளில் படிந்து எழுத்துகளை நன்கு துலங் கச் செய்யும்.

ஓலைச் சுவடிகளில் எழுத்து, வரிகள் முதலியன ஒரே அளவான அமைப்பில் அழகுறக் காணப்பட்டா லும் அவற்றை வாசிப்பதற்குத் தனிப்பயிற்சி வேண் டும். முக்கியமாக ஏடுகளில் புள்ளிபெறும் மெய்யெழுத் துகளுக்குப் புள்ளியிடப்படுவதில்லை என்பது கவனிக் கத்தக்கது. இதனால் ஓர் எழுத்து மெய்யா, உயிர் மெய்யா என்பது எளிதில் உணரக்கூடியதாயிராது. கொம்பு பெறும் எழுத்துகளில் குறில், நெடில் வேற்றுமையின்றி ஒருசீராகவே காணப்படும். காலாக

எழுதப்படும் 'ர' -வுக்கும் 'ர' என்னும் இடையெழுத்திற்கும் வேறுபாடு தெரியமாட்டாது. எல்லாம் கால் போலவேதான் தோற்றமளிக்கும். ஐகாரத்தைக் குறிக்க இடப்படும் 'ன' என்னும் இரட்டைச் சுழிக்கும் இரண்டு சுழி 'ன' கரத்திற்கும் வேற்றுமை காண்பதும் அரிது. இவ்வாறே ல, வ – க, ச வடிவ வேற்றுமைகளும் கூர்ந்து காணத்தக்கனவாயிருக்கும். கு,டு,ரு, து,நு,வு,று,னு போன்ற மிக நுணுகிய வேறுபாடுடைய எழுத்துகளும் உருவ ஒற்றுமையால் திகைக்க வைக்கும்.

ஏடுகளில் காணப்படும் கையெழுத்துகளிலும் ஒருவர் கையெழுத்துப் போல மற்றொருவர் கையெழுத்து இருப்பதில்லை. எந்தெந்த எழுத்தை ஏடெழுதியோர் எத்தகைய வடிவத்தில் அமைத்துச் செல்கிறார் என்பதும் சுவடி முழுமையாய்ப் பார்த்துத் தீர்மானிக்கப்பட வேண்டிதாயிருக்கும். ஆதலால் ஏட்டில் எழுதிய எழுத்துகளை வாசிப்பதற்குத் தனித்திறனும் பயிற்சியும் வேண்டும்.

நம்முடைய தமிழ்நூற் செல்வங்கள் எல்லாம் பழங்காலந் தொட்டே சுவடிகளில் வழிவழியாக எழுதிப் பாதுகாக்கப்பட்டவையே. அந்நாளில் கல்வி பயின்ற மாணவர்கள் எல்லாம் ஓலைச்சுவடிகளில்தாம் கற்கப் புகும் நூல்களை எழுதிப் படித்துவந்தனர். புலவர் பெருமக்களும் தாம் இயற்றிய அரும்பெரும் நூல்களையெல்லாம் ஓலைச்சுவடியில் எழுதிவைத்தனர். இன்னும் சிலர் தாம் சொல்வதைப் பிறர் கேட்டு எழுதும்படியாகச் செய்தலும் உண்டு. இவ்வாறு பெரியோர் கூறுதலைக் கேட்டு எழுதுதலைப் பட்டோலை கொள்ளுதல் என்பர். மேலும், பலர் பிறர்பொருட்டு நூல்களை எழுதி விற்பதைத் தொழிலாகவும் கொண்டிருந்தனர். ஓர் ஏடு பழுதுபட்டுப் போகும் போது அதனைப் புதிய சுவடியில் பெயர்த்தெழுதிப் போற்றி வைத்தலும் வழக்கமாயிருந்தது. இவ்வாறெல்லாம் நம்முன்னோர் செய்து வந்தமையால்தான் இரண்டாயிரம் ஆண்டுகளுக்கு முற்பட்ட சங்க நூல்கள் முதல் 19-ஆம் நூற்றாண்டு வரையில் எழுந்த நூல்களின் சுவடிகளைப் பெற இயலுகிறது. கல்விக் கடவுளாகப் போற்றப்பெறும் கலைமகளின் கையில் சுவடிப்புத்தகம் ஓர் அணிகலனாகக் காட்சி தருகிறது.

நூல்கள் மட்டுமல்ல; அரசாணை முதலிய நீட்டோலைகளும், மக்கள் ஒருவருக்கொருவர் எழுதிவிடுத்த செய்தியோலைகளும், உடைமைகள் முதலியவற்றைப் பதிவு செய்த ஆவணங்கள், வரவு செலவுக் கணக்குகள் முதலியனவும் ஓலைகளில்தான் அமைந்திருந்தன.

ஓலைச்சுவடிகளை அடிக்கடி எடுத்துப் பயன்படுத்தாமல் பெட்டி பேழைகளில் அடைத்து வைத்திருக்கும்பொழுது அவற்றில் பூச்சிகள் தோன்றிக் கேடு விளைத்துவிடுகின்றன. இராமபாணப்பூச்சி எனப்படும் ஒருவகை வெள்ளைப்பூச்சி ஏடுகளைச் சல்லடைக் கண்களாகத் துளைத்துவிடுதலும் உண்டு. சில ஏடுகள் பலநாள் பயன்படுத்தப்படாமையால் ஒன்றுடன் ஒன்று ஒட்டிக்கொண்டு பிரிக்க இயலாமல் தூசி ஈரப்பதம் முதலியவற்றால் கெட்டிப்பட்டுப் போதலும் உண்டு. தக்கவாறு பேணிவையாமையினாலே நம் அரும்பெருந் தமிழ்க் கருவூலங்கள் பல அழிந்தன. சிதல்வாய்ப் பட்டும், எலி முதலியவற்றால் கடிக்கப் பெற்றும் அழிந்தன பல. பண்டை நூல்களின் அருமையறியாது நீருக்கும் நெருப்புக்கும் இரையாக்கியோரும் இருந்தனர். இவ்வாறு சுவடிகள் பாதுகாக்கப்படாது மாய்தலை நினைந்து, பதிப்பாசிரியர் பெருமகனார் சி.வை. தாமோதரம்பிள்ளை சுவடிகளை விரைந்து பெற்று நன்கு பாதுகாக்கவேண்டும் என்று தமிழ் மக்களை அறைகூவி அழைத்து உரைத்தவை நம் உள்ளத்தைத் தொடுவன.

'ஏடு எடுக்கும்போது ஓரஞ்சொரிகிறது.
கட்டு அவிழ்க்கும்போது இதழ் முரிகிறது. ஒன்றைப்
புரட்டும்போது துண்டுதுண்டாய்ப் பறக்கிறது.
இனி எழுத்துக்களோ என்றால், வாலுந்தலையு
மின்றி நாலுபுறமும் பாணிக் கலப்பை மறுத்து
மறுத்து உழுதுகிடக்கின்றது.'

'பழைய சுவடிகள் யாவும் கிலமாய் ஒவ்வொன்றாய் அழிந்து போகின்றன. புது ஏடுகள் சேர்த்து அவற்றை எழுதி வைப்பாரும் இலர். துரைத்தனத்தாருக்கு அதன்மேல் இலட்சியம் இல்லை. சரஸ்வதியைத் தம்பால் வசிக்கப்பெற்ற வித்வான்களை அவள் மாமி எட்டியும் பார்க்கின்றாளில்லை. திருவுடையீர்! நும் கருணை இந்நாள் தவறினால் பின்பு தவம்புரிந்தாலும் ஒருதரம் அழிந்த தமிழ்நூல்களை மீட்டல் அரிது. யானை வாய்ப்பட்ட விளம் பழத்தைப் பின் இலண்டத்துள் எடுத்து மென்? ஓடன்றோ கிட்டுவது. காலத்தின் வயப்பட்ட ஏடுகளைப் பின் தேடி எடுப்பினும் கம்பையும் நாராசமும்தான் மீரும். சங்கம் மரீஇய நூல்களுள் சில இப்போது தானும் கிடைப்பது சமுசயம்... எத்தனையோ திவ்ய மதுரகிரந்தங்கள் காலாந்தரத்தில் ஒன்றன்பின் ஒன்றாய் அழிகின்றன. சீமான்களே! இவ்வாறு இறந்தொழியும் நூல்களில் உங்களுக்குச் சற்றாவது கருணை பிறக்கவில்லையா! ஆச்சரியம்!, அயலான் அழியக் காண்கினும் மனந் தளம்புகின்றதே. தமிழ் மாது நும் தாயல்லவா? அவள் அழிய எமக்கென்னென்று வாளா இருக்கின்றீர்

களா. தேசாபிமானம், மதாபிமானம், பாஷாபிமானம் என்று இவை இல்லாதார் பெருமையும் பெருமையாமா? இதனைத் தயைகூர்ந்து சிந்திப்பீர்களாக'.

பிள்ளையவர்களின் உருக்கமான அறைகூவலும் வேண்டுதலும் இற்றைக்குச் சரியாய் நூறாண்டுகளுக்குமுன் அவர்கள் கி.பி. 1887-இல் பதிப்பித்த கலித்தொகையின் பதிப்புரையில் காணப்படுகின்றன. சங்க நூல்களுள் முதன்முதல் அச்சுருவம் பெற்றது இவர் வெளியிட்ட கலித்தொகையே. இதன் பின்தான் டாக்டர் உ.வே. சாமிநாதையர், மகா வித்துவான் ரா. இராகவையங்கார், பேராசிரியர் வையாபுரிப் பிள்ளை முதலியோர் தமிழ்நூற் பதிப்பு முயற்சியில் ஈடுபட்டுப் பற்பல தமிழ்க் கருவூலங்களை நமக்கு அறிமுகப்படுத்தியுள்ளார்கள்.

பூச்சிகள் முதலியவற்றால் தாக்குண்டு பழுதடைந்த ஓலைச் சுவடிகளை மேலும் பழுதுபடாமல் தக்க வண்ணம் பாதுகாக்கும் பணி மிகமிக விரைந்து செய்யத்தக்கது. ஏடுகளில் படிந்துள்ள தூசிகளைத் துடைத்துப் போக்கில், பூச்சி முதலியன மாயும் வண்ணம் காப்பு எண்ணெய் பூசி, இப்பொழுது சுவடி நிலையங்களில் பாதுகாக்கப்படுகிறது. மேலும், சுவடிகள் காற்றோட்டமான இடத்தில் திறந்த நிலைப் பேழைகளில் வைத்துப் போற்றவும் படுகின்றன. பூச்சி கொல்லி உருண்டைகளைச் சுவடிகளின் இடையே இட்டு வைப்பதும் உண்டு. விஞ்ஞான முறையில் பூச்சிகளை அழிப்பதற்கான இரசாயனக் கலவைப் புகையூட்டும் பெட்டிகளும் நடைமுறையில் உள்ளன. இத்தகு காப்பு முறைகளினால் இப்பொழுதுள்ள சுவடி நூலகங்களில் ஓலைச்சுவடிகள் மேலும் சிதைந்து போகாவண்ணம் பாதுகாக்கப்படுகின்றன.

ஏறத்தாழ நானூறு ஆண்டுகளுக்கு முற்பட்ட ஓலைச்சுவடிகள் கிட்டுவது இன்று அரிதாயுள்ளது. நூற்சுவடிகளைப் பொறுத்தவரை 17-ஆம் நூற்றாண்டுக்கு முற்பட்ட சுவடிகளைக் காணக் கூடவில்லை. கல்கத்தாத் தேசிய நூலகத்திலுள்ள தமிழ்ச் சுவடிகளுள் கி. பி. 1611-இல் எழுதப்பெற்ற சீவக சிந்தாமணிச் சுவடி பழமை வாய்ந்தது. அங்கே கி.பி. 1682-இல் எழுதப்பெற்ற நன்னூல் விருத்தியுரையும் கி.பி. 1702-இல் எழுதப்பெற்ற திவாகரச்சுவடியும் உள்ளன. தமிழ்ப் பல்கலைக் கழகத்திலுள்ள ஓலைச் சுவடித்துறையின் சுவடி நூலகத்தில் கி. பி. 1657-இல் எழுதப்பெற்ற கம்பராமாயணப் பாலகாண்டச் சுவடி பழமையானது.

ஓலைச் சுவடிகள் நம் தமிழ்நாட்டில் மட்டுமன்றிப் பாரத நாட்டின் பிற இடங்களிலும் ஐரோப்பாக் கண்டத்துள்ள பிரிட்டன், பிரான்சு முதலிய நாடுகளிலும் இலங்கை, மலேசியா முதலிய கீழ்த்திசை நாடுகளிலும் காணப்படுகின்றன. இவற்றின் விவரங்களையெல்லாம் காணும் முயற்சியிலும் தமிழ்ப் பல்கலைக் கழக ஓலைச்சுவடித்துறை ஈடுபட்டு விவரங்கள் பெற்று வருவதும் சிறப்பாகக் குறிப்பிடத்தக்கது. மு. ச.

ஓவன், இராபர்ட்டு: (கி. பி. 1771-1858) கி. பி. 10-ஆம் நூற்றாண்டின் பிற்பகுதியில் இங்கிலாந்தில் வாழ்ந்து வந்த சம உடைமைக் கொள்கையினருள் குறிப்பிடத்தக்கவர் (Robert Owen) ஆவார். தொழிலாளர் முன்னேற்றத்திற்கும், கல்வி வளர்ச்சிக்கும், ஏனைய பல சமூக சீர்திருத்தப் பணிகளுக்காகவும் பாடுபட்ட இவர், இசுகாட்லாந்தில் நியூலானார்க்கு (New Lanark) என்னுமிடத்தில் மாதிரித் தொழிற்சாலை (Model Factory) ஒன்றினை நிறுவித் தொழில் வளர்ச்சியில் பெரும் பங்கு கொண்டார்.

இங்கிலாந்தில் ஏற்பட்ட ஆக்கத் தொழிற் புரட்சியானது தொழிலாளி, முதலாளி என இரு வருக்கங்கள் தோன்றக் காரணமாக அமைந்தது. இவற்றில் முதலாளி வருக்கம் வலிமை மிக்கதாக இருந்ததால், தொழிலாளர் பல வகைகளிலும் பல இன்னல்களுக்குள்ளாயினர். அவர்களுக்கு எவ்வகையிலும் நியாயம் கிடைக்கவில்லை. தொழிலாளர்களின் நிலை கண்டு இரங்கிய இராபர்ட்டு ஓவன், அவர்களின் நலனில் பெரிதும் அக்கறை காட்டினார். அவர்களுக்கு நியாயமான ஊதியத்துடன் நல்ல வசதியான சூழ்நிலையை ஏற்படுத்தினால், உற்பத்தியும் இலாபமும் பெருகக் காணலாம் என இவர் நம்பினார். இந்த எண்ணத்தின் எதிரொலி தான் நியூலானார்க்கு என்னுமிடத்தில் இவர் நிறுவிய மாதிரித் தொழிற்சாலையாகும்.

இராபர்ட்டு ஓவன் தாம் நிறுவிய மாதிரித் தொழிலகத்தில் தமது முற்போக்கான கருத்துக்களுக்குச் செயல்வடிவம் அளித்தார். தொழிலாளர்களின் உடல் நலம், பணிக்கால வரன்முறை, கூலி நிருணயம் மற்றும் தொழிலாளர் குழந்தைகளின் கல்வி மேம்பாடு போன்ற பொதுநலத் திட்டங்களை இவர் ஏற்படுத்தினார். தம் தொழிலகத்தில் பணிபுரியும் தொழிலாளர்களுக்கு நேர்மையான ஊதியமும், வசதியான குடியிருப்புகளும் தகுந்த நல்வாழ்வு வசதிகளும் அமைத்துக் கொடுத்தார். சிறுவர்களைப் பணியில் அமர்த்துவதை அவர் எதிர்த்தார். பணிக்காலத்தை நாளொன்றுக்குப் பத்து மணியாகக் குறைத்தார்.

இவரது சிந்தனையில் உதித்த மற்றொரு அற்புதமான முற்போக்குக் கருத்து கூட்டுறவு இயக்கம் (Co-operative Movement) என்பதாகும். கூட்டுறவுக் கடைகள் திறந்து நல்ல பொருட்களை மலிவான விலையில் வழங்கினார் இராபர்ட்டு ஓவன். தொழில் துறைகளில் அரசு தலையிடலாகாது என்ற கொள்கை (Laissez-Faire) இவருக்கு உடன்பாடானதன்று. மாறாகத் தொழிலகங்களை அரசே ஏற்றுப் பலவித நலத்திட்டங்களை அவற்றில் செயற்படுத்திட வேண்டும் என இவர் வலியுறுத்தினார். இவர், கி.பி. 1819-ஆம் ஆண்டு தொழிற்சாலைச்சட்டம் (Factory Act) ஏற்பட முழு முதல் காரணமாக இருந்தார். தொழிலாளர் நலன் மாத்திரமேயல்லாது குழந்தைகள் நலனிலும் ஆர்வம் கொண்ட இவர், பல குழந்தைகள் பள்ளிகளும், மற்றும் உயர்நிலைப் பள்ளிகளும் அமையப்பாடுபட்டவர்.

தமது இறுதிக்காலத்தில் ஒரு சமுதாயப் புரட்சிவாதியாக மாறிய இராபர்ட்டு ஓவன், சமுதாயத்தின் அடிப்படை அமைப்பு முறையைத் தகர்த்தெறிந்து சமதருமச் சமூகத்தை உருவாக்க வேண்டுமென்று முழங்கினார். 'சுற்றுப்புறச் சூழ்நிலையே ஒருவரின் பண்புநலன்களுக்கு மூலகாரணம்; அந்தச் சுற்றுப்புறச் சூழ்நிலையானது மனிதனின் கட்டுப்பாட்டின் கீழ்தான் உள்ளது' என்று உயரிய கருத்தை உலகுக்கு எடுத்துக் கூறிய முதல் சமூக சீர்திருத்தவாதி இராபர்ட்டு ஓவன் ஆவார்.

இவர் ஒரு சிறந்த இலக்கியவாதியும் ஆவார். இவர் கி.பி. 1813-ஆம் ஆண்டில் 'சமூகத்தின் ஒரு புதிய காட்சி' (A New View of Society) என்னும் நூலையும், கி.பி. 1857-58-இல் தமது சுய சரிதத்தையும் (Auto-Biography) எழுதினார். தொழிலுக்கும் கொள்முதலுக்கும் இடையே ஒருமைப்பாட்டைக் கொணர்ந்த முன்னோடி இவர். தொழிலகங்களில் அரசின் கட்டுப்பாடு இருந்தாக வேண்டும் என்ற இவரது சீரிய கொள்கையை ஆங்கில அரசு பல ஆண்டுகள் கழித்தே மேற்கொண்டது. ஆங்கில நாட்டில் சமதருமக் கொள்கைக்கும், கூட்டுறவு இயக்கத்திற்கும் வித்திட்ட சமுதாயச் சிற்பி இராபர்ட்டு ஓவன் ஆவார்.

சௌ.இல.

ஓவன் கிளண்டோவர்: வேல்சு மக்களின் விடுதலை வேட்கை நிரம்பிய தேசிய உணர்ச்சியை வெளிப்படுத்திய இறுதிச் சிற்றரசர்; கி.பி. 1400-1413 ஆண்டுகளில் ஆங்கில ஆட்சிக்கு எதிராகப் புரட்சிக் கொடியை உயர்த்தியவர்.

ஓவன் (Owen Glendover) கி.பி. 1359-இல் பிறந்தார். இவர் வெசுட்டு மினிசுடரில் (Westminister) ஆங்கிலச் சட்டம் பயின்றார்; பின்னர், வடக்கு வேல்சுப் பகுதியில் ஒரு கோமகன் (Duke) ஆனார். இங்கிலாந்து அரசர் இரண்டாம் இரிச்சர்டு (Richard II) தலைமையில் கி.பி. 1385-ஆம் ஆண்டில் இசுகாட்லாந்துப் (Scotland) படையெடுப்பில் பங்கேற்றார். சில ஆண்டுகளுக்குப் பின்னர், இவர் இலங்காசுடரைச் (Lancaster) சேர்ந்த என்றியின் (Henry) கீழும் பணியாற்றினார். அந்த என்றிதான் பின்னர் நான்காம் என்றியாக இங்கிலாந்தில் ஒரு புதிய அரச வமிசத்தைத் தோற்றுவித்தார். ஆகவே, இவரை 'இலங்காசுடிரியா' மரபிற்கு ஆதரவு நல்கியவர் என்று கூறலாம். இருப்பினும் வேல்சுப்பகுதி முழுவதும் இரிச்சர்டு அரசரையே பொதுவாக ஆதரித்தது. ஆகவே நான்காம் என்றி இங்கிலாந்து அரியணை ஏறியதும் தம் மகனை வேல்சு இளவரசராக நியமித்தபோது, இரிச்சர்டுக்கு ஆதரவாகக் கிளர்ச்சிகள் வெடித்தன. வேல்சு இளவரசர் என்றியால் அங்கு அமைதியை நிலைநாட்ட இயலவில்லை.

ஓவனுடைய கட்டுப்பாட்டிலிருந்த பகுதிக்கு அருகில் கிரே பிரபு (Lord Grey) என்ற வலிமை வாய்ந்த மற்றொருவர் அப்போது இருந்தார். அவர் ஓவனுடைய சில நிலங்களை ஆக்கிரமித்துக் கொண்டார் என நாடாளுமன்றத்தில் ஓவன் கி.பி. 1401-இல் தெரிவித்து உதவி கேட்டார். நாடாளுமன்றம் அச்சிக்கலைத் தீர்த்து வைக்காததால், ஓவன் சினத்துடன் வெளியேறினார். இவருக்குக் கிரே பிரபு மீது மற்றொரு மனக்குறையும் இருந்தது. இசுகாட்லாந்துப் படையெடுப்பில் பங்கேற்குமாறு இவருக்கு வந்த அரசாங்கக் கட்டளையைக் கிரே பிரபு உரிய நேரத்தில் இவரிடம் சேராமற் செய்தார். மேலும், அரசர் எதிரில் அவர் இவரை அதற்காக, 'அரசத் துரோகி' எனவும் குற்றம் சாட்டினார். சினமுண்ட இவர் கிரேயின் பகுதியினைக் கொள்ளையிடவும் தீயிடவும் செய்தார். இவ்வாறு இவர்தம் கிளர்ச்சி ஓங்கியது. மேலும், பழைய அரசரான இரண்டாம் இரிச்சர்டு உயிருடன் இருப்பதாக வதந்தி உலவியதால், அவருக்கு ஆதரவு நல்கிய வேல்சு மக்களுடைய உணர்ச்சி தூண்டப்பட்டது. ஓவன் இலங்காசுடிரிய என்றியிடம் உண்மையுணர்வு கொண்டிருந்தாலும், அக்கால கட்டத்தில் வேல்சு இயக்கத்திற்குத் தலைமை தாங்க நேர்ந்தது. அவ்வியக்கமே நாளடைவில் சாக்சன் கொடுங்கோன்மையை எதிர்த்த வேல்சுத் தேசிய எழுச்சியாக மலர்ந்தது.

தொடக்கத்திலிருந்தே கிளர்ச்சியாளர்கள் சிறப்பாகச் செயலாற்றினர். வடக்கு வேல்சு முழுவதும் புரட்சியில் ஈடுபட்டது. ஓவனும் விரைவில் வேல்சு அரசன் எனப்பட்டம் சூட்டிக்கொண்டு,சுதந்திரமாகச் செயலாற்ற முற்பட்டார். ஆக்சுபோர்டு, கேம்பிரிட்சுப் பல்கலைக்கழகங்களிலிருந்த வேல்சுப் பகுதி அறிஞர்களும் இங்கிலாந்தில் பணியாற்றிய வேல்சுத் தொழிலாளர்களும் இப்புரட்சியில் பங்கேற்க ஓவனை நாடிச் சென்றனர். வேல்சிலிருந்த குடியானவர்களும் ஓவனுடன் இணைந்தனர். ஆகவே பல கோட்டைகளும் நகரங்களும் ஓவன் வசமாயின.

இசுகாட்லாந்துப் படையெடுப்பிலிருந்து திரும்பி வரும்போது நான்காம் என்றி ஏறக்குறைய ஒரு மாத காலம் வடக்கில் தங்கி, இரிச்சர்டுக்கும் இவருக்கும் உதவி புரிந்த பிரெஞ்சு ஆதரவாளர்களை விரட்டியடித்தார். இவர் மறைந்தே இருந்ததால் சிலரைச் சிறைப்பிடித்ததோடு என்றி திரும்ப வேண்டி நேர்ந்தது. ஆனால் அதற்கு முன் இவருடைய அனைத்து நிலங்களையும் அவன் இவருடைய சகோதரனுக்கு மாற்றிவிட்டான்.

சில சமயங்களில் ஓவன் ஏழே துணைவர்களுடன் மட்டும் மறைந்து வாழ்ந்தார். இருப்பினும் சூழ்நிலை ஏற்றதாக மாறியதும் கி.பி. 1401-இல் தெற்கு வேல்சுப் பகுதியில் இவர் வெளிப்பட்டார். ஆகவே என்றி இரண்டாம் முறையாக வேல்சுமீது படையெடுக்கத் திட்டமிட்டார். இப்படையெடுப்பிலும் என்றிக்குச் சிறப்பான வெற்றி கிட்டவில்லை. மூன்றாம் படையெடுப்பு கி.பி.1402-இல் தொடங்கியது. மூன்று பக்கங்களிலிருந்து மூன்று படைப் பிரிவுகள் வேல்சில் நுழைந்தன. அப்போதும் கூட இவரால் தப்ப முடிந்தது. குளிராலும் புயலாலும் என்றியின் வீரர்கள் ஆயிரக்கணக்கில் பாதிக்கப்பட்டனர். மூன்றாம் வாரம் மனமுடைந்து அப்படையினர் திரும்பினர்.

என்றி கி.பி. 1402-ஆம் ஆண்டு செப்டம்பர் மாத இறுதியில் நான்காம் முறையாக ஓவன் மீது படையெடுத்தான். அப்போதும் என்றியின் நோக்கம் நிறைவேறவில்லை. ஆனால்,கி.பி.1403-ஆம் ஆண்டு கோடைக்காலத்தில், இவருடைய ஆதிக்கம் தெற்கு வேல்சிலும் ஓங்கியது. அடுத்த ஆண்டில் இவருடைய ஆதிக்கம் மிக உச்சக்கட்டத்தை அடைந்தது எனலாம். அவ்வாண்டு மே மாதம் 10-ஆம் நாள் இவர் தம் கட்டளைகளை முழு இறைமைத் தன்மையுடன் வெளியிட்டார். அவனால் அனுப்பப்பட்ட தூதர்களைப் பிரெஞ்சு அரசனான சார்லசு நேரடியாக எதிர்கொண்டு வரவேற்றான். அவர்களுடன் இலங்காசுட்டிரிய குலத்து என்றிக்கு எதிராகப் பாரிசில் ஓர் ஒப்பந்தத்திலும் அவன் கையெழுத்திட்டான்.

அவருடைய கிளர்ச்சியின்போது, கிறித்தவக் கோயில்களையும் மடாலயங்களையும் கூடத் தாக்கி இவர் அழித்திருக்கிறார். ஆனால் பிரெஞ்சு அரசனோடு ஒப்பந்தம் ஏற்படுத்திக் கொண்ட பின்னர், பதின்மூன்றாம் பெனடிக்டு என்ற பிரஞ்சு நாட்டுப் போப்பின் சமய ஆதிக்கத்தை இவர் வேல்சுப் பகுதியில் பரவவிட்டார்.

இவர் கி. பி. 1402-க்குப்பின்னர் நாட்டை முறையாக ஆளவேண்டும் என முடிவெடுத்தார். அதற்காக இவர் தமக்கென ஒரு புதிய அரசாங்க முத்திரையையும் (Privy-Seal) தயாரித்தார். பின்னர், ஒரு வேல்சு நாடாளுமன்றத்தைக் கூட்டினார். அந்நாடாளுமன்றம் கூடியதை ஆங்கிலேயர் வெறுத்தனர். அம்மன்றம் செயலாற்றிய முறை பற்றிய எந்த ஆவணமும் கிடைக்கவில்லை.

ஓவனுடைய கை வலுத்தது. இவர் எந்நேரத்திலும் இங்கிலாந்துப் பகுதிகள் மீது படை எடுக்கலாம் என்ற ஐயம் வலுத்தாலும், கி. பி. 1404 வரை எந்நடவடிக்கையும் என்றியால் எடுக்கப்படவில்லை. இவர் அருகிலிருந்த மற்ற இரு பிரபுக்களான மார்ட்டிமர், நார்த்தம்பர்லாந்து ஆகியோருடன் ஒரு முக்கூட்டு ஒப்பந்தம் செய்து கொண்டு, இங்கிலாந்தை மூவரும் பிரித்துக் கொள்ள முடிவெடுத்தார். அச்சமயம் நான்காம் என்றியின் மகனான இளவரசர் என்றி ஓவனுடைய படையைத் தோற்கடித்து, இவருடைய ஒரு மகனையும் சிறைப்பிடித்தார். விரைவில் இவருடைய முதலமைச்சரும் (Chancellor) சிறைபிடிக்கப்பட்டார். அனைவரும் தூக்கு மேடைக்கு அனுப்பப்பட்டனர். அப்போது பிரான்சிலிருந்து இவருக்கு உதவப் படை வந்து சேர்ந்தது. ஆனால், இங்கிலாந்தின் கடற்படை பிரான்சிலிருந்து மேலும் உதவி வருவதைத் தடை செய்ததும், பெரும்பாலான பிரெஞ்சு வீரர்கள் பிரான்சு திரும்பினர்.

இளவரசர் என்றிக்கு கி. பி. 1406-இல் கூடுதல் அதிகாரங்கள் தரப்பட்டன. தோற்ற வேல்சு மக்களுக்கு மன்னிப்பு அளிக்கக்கூடிய உரிமை அவருக்குக் கிடைத்தது. இதற்கிடையில் இவரும் இவருடைய துணைவர்களும் பல முனைகளில் இளவரசன் என்றியால் தோற்கடிக்கப்பட்டனர். இவருடைய மற்றொரு மகன் போரில் இறந்தான். பல துணைவர்கள் ஓடிவிட்டனர்.

ஓவனுடைய முயற்சி தோல்வியை நோக்கி விரைந்தது. இவருடைய நண்பர் நார்த்தம்பர்லாந்து

கி. பி. 1408-இல் தோல்வியுற்றார். தெற்கு வேல்சு முழுவதும் என்றி வசமாயிற்று. வடக்கே மட்டும் இவருக்குச் செல்வாக்கு நீடித்தது. மூன்றாண்டுகளுக்குப் பின்னர், ஓவனையும் அரசர் இரிச்சர்டு போட்டியாளர் தாமசையும் தவிர மற்ற அனைவருக்கும் மன்னிப்பு அளிப்பதாக என்றி அறிவித்தார். எனினும் இவர் சிறைபிடிக்கப்படவில்லை. ஆனால், வேல்சுப் பகுதியில் தொல்லைகள் மிகவும் குறைந்துவிட்டதால், இவரைச் சிறைபிடிக்க என்றியின் படைவீரர்களும் ஆர்வம் காட்டவில்லை.

ஐந்தாம் என்றியாக கி. பி. 1413-இல் இளவரசன் என்றி முடிசூட்டிக் கொண்டபோது, ஓவன் உட்பட அனைவருக்கும் பொது மன்னிப்பு வழங்கினான். ஓவனுடைய மனைவியும் மகளும் மற்ற குழந்தைகளும், பேரன் - பேத்திகளும் என்றியிடம் வந்து சேர்ந்த பின்னரும் கூட கி. பி. 1415-ஆம் ஆண்டு வரை ஓவன் சரணடையவில்லை. இவர் கி. பி. 1416-இல் கூட உயிருடன் இருந்ததாகத் தெரிகிறது. ஆனால் அதற்குப் பின்னர், இவருக்கு என்ன ஆயிற்று என்பது தெளிவாகத் தெரியவில்லை. பிற்கால ஆங்கிலேயர் மலைப்பகுதியில் இவர் பட்டினியால் இறந்திருக்கக்கூடும் என நம்பினர்.

புதிய அரசர் நான்காம் என்றிக்கு எதிராக இங்கிலாந்தின் பெரும் நிலப்பிரபுக்களுடைய வெறுப்பைப் பயன்படுத்தி, வேல்சு மக்களின் கிளர்ச்சியினை வேகத்தோடு வழி நடத்தியவர் என்ற சிறப்பு ஓவன் கிளண்டோவருக்கு உண்டு. ஆனால் இவருடைய வெற்றிகள் ஐந்தாம் என்றியால் அழிக்கப்பட்டன. இருப்பினும் இவரே வேல்சுத் தேசிய இயக்கத்தின் இறுதித் தனிப் பெரும் தலைவராக விளங்குகினார். கே. ம.

ஓவாத கூத்தர் கவிச்சக்கரவர்த்தி ஒட்டக்கூத்தரின் பேரனார் ஆவார். தஞ்சை மாவட்டம் நன்னிலம் தாலுகா பூந்தோட்டம் என்னும் ஊரையடுத்த கூத்தனூரில் கலைமகள் கோவிலருகே கிடைக்கப் பெற்ற சாசனத்தால் இச்செய்தி உறுதிப்படுகிறது. 'சரசுவதி தேவியை எழுந்தருளுவித்தார் இவ்வூர் (நஞ்சை) 20-ஆம் காணி உடையார். இந்தக் கவிச் சக்கரவர்த்திகள் பேரனார் கவிப்பெருமானான ஓவாதகூத்தர்', என்பது அச்சாசனச் செய்தியாகும். மேலும், இராமநாதபுரம் மாவட்டம் முதுகுளத்தூர்த் தாலுகா திருமாலுகந்தான் கோட்டையிலுள்ள செஞ்சடை நாதீசுவரன் கோவிலில் காணப்படும் சாசனமொன்றில் திரிபுவன சக்கரவர்த்தி குலசேகர தேவன் என்னும் பாண்டிய மன்னனது ஆட்சிக் காலத்தே ஓவாத கூத்தன் என்பார் கொடைஞராய் அறங்கள் பல செய்தனர் என்பது குறிக்கப்பட்டுள்ளது. இவ்விரு சாசனங்களும் கி. பி. 13-ஆம் நூற்றாண்டைச் சார்ந்தன எனச் சாசன அறிஞர்கள் கருதுவதால் இவற்றுள் குறிக்கப்படும் ஓவாத கூத்தர் இருவரும் ஒருவராக இருக்கலாம் என்ற கருத்தும் உண்டு. திருநெல்வேலி மாவட்டம் கோவில்பட்டித் தாலுகாவைச் சேர்ந்த ஆதனூரில் உள்ள சிவாலயத்துக்கு 'இனியன் கூத்தனான ஓவாதகூத்தன்' என்பார் தம்பம் உதவிய செய்தி அக்கோயிற் கல்வெட்டில் இடம் பெற்றுள்ளமையும் அறியத்தக்கது.

இவர்க்கமைந்துள்ள 'கவிப்பெருமாள்' என்னும் சிறப்புப் பெயரால் இவரும் பெருங்கவிஞராய் இருந்தவர் என்பது தெரிகிறது. 'ஓவாதகூத்தன்' என்பது சிவபெருமானின் பெயர்களில் ஒன்றாகும். எனவே, இவர் சைவ சமயத்தைச் சார்ந்தவர் எனக் கொள்ளல் தகும். இவர் காலம் கி. பி. 13-ஆம் நூற்றாண்டு என்பர். இரா. செ.

ஓவிம்புண்டு ஆப்பிரிக்காவின் வடமேற்குக் கடற்கரை நாடுகளுள் ஒன்றான அங்கோலாவில் வாழும் மக்களினத்தவர். இவர்கள் நடுஅங்கோலாவிலுள்ள பெங்கூய்லா (Benguella) மேட்டு நிலங்களில் பெருமளவு வாழ்கின்றனர். தென்மேற்கு அங்கோலாவின் பூர்வீகக் குடியினருக்கும் பெங்கூய்லாப் பகுதியைப் படையெடுத்துக் கைப்பற்றிய சாகா (Jaga) எனப்படும் உலூண்டா (Lunda) போர் வீரர் மரபினருக்கும் ஏற்பட்ட கலப்பினால் ஓவிம்புண்டு (Ovimbundu) மக்கள் தோன்றினர். இவர்கள் நீக்ரோ இனத்தைச் சேர்ந்தவர்கள்; வலிமையானவர்கள்; உயரமானவர்கள்.

அங்கோலாவின் விடுதலை இயக்கத்தில் பெரும் பங்கு கொண்ட இவர்களின் வரலாறு நீண்டதாகும். போர்ச்சுகீசியர்களும் பிற ஐரோப்பிய வணிகர்களும் இவர்களின் பகுதியை ஆக்கிரமிப்பதற்கு முன்னர் இவர்களின் அரசியலமைப்பு அரசனைத் தலைமையாகக் கொண்ட ஆட்சிமுறையாக இருந்தது. இவர்களின் சமுதாயம் இருவழி மரபினைக் (Double Descent) கொண்டது. ஒவ்வொருவரும் தாம் வாழும் பகுதியில் மிகவும் நெருக்கமுடைய தந்தை வழிக் குழுவையும், தாம் வாழும் பகுதியில்லாத தாய் வழிக் குழுவையும் சேர்ந்தவர்களாகின்றனர். தந்தை வழிக் குழுவினரே சொத்துகளின் மரபுரிமையைப் பெறுகின்றனர்.

ஓவிம்புண்டு மக்களின் பொருளாதார வரலாறு போர்ச்சுக்கீசியரோடு ஏற்படுத்திக் கொண்ட தொடர்பிலிருந்து குறிப்பிட வேண்டியதாகும். சாகாவினர் கி.பி. 1600-இல் அடிமை வணிகத்தைத்

தொடங்கினர். முக்கியத்துவம் பெற்றிருந்த இந்த வணிகம் 20-ஆம் நூற்றாண்டில் போர்த்துகீசியரால் குறைக்கப்பட்டது. இக்காலங்களில் மூன்று மிலிய னுக்குமேல் அடிமைகளை விற்றனர். அடிமைகளைப் பெற்றுக் கொண்டதில் பிரேசில் நாடே முதன்மை யானது. 19-ஆம் நூற்றாண்டின் இடைக்காலத் தில் ஓவிம்புண்டுகள் காங்கோ ஆறு, கிழக்கு ஆப்பிரிக்க ஏரிப்பகுதிகள், கலகாரிப் பாலைநிலம் முதலான பகுதிகளை உள்ளடக்கிய பெரும்பரப்பு களைக் கடந்து வணிகம் செய்தனர். இவர்கள் திறமையான வணிகர்களாக மாறியது இவர்களின் பொருளாதார உயர்விற்குக் காரணமாயிற்று. இவர் கள் கி.பி. 1874-க்கும் கி.பி. 1886-க்கும் இடைப்பட்ட காலத்தில் இரப்பர் வாணிகத்தில் ஈடுபட்டு உச்ச நிலையை அடைந்தனர். கிழக்கிந்தியத் தீவுகள், தென் அமெரிக்கா, மேற்கு ஆப்பிரிக்கா ஆகியவற்றின் இரப்பர்த் தரம் உயர்ந்ததாலும், போர்ச்சுகீசியரின் ஆதிக்கம் மிகுந்ததாலும் ஓவிம்புண்டுகளின் இரப்பர் வாணிகம் வீழ்ச்சியடைந்தது. இதன் பின்னர், ஐரோப்பியர் இவர்கள் பகுதியின் வணிக முறையைத் தம் வசப்படுத்தி ஒருமுகப் போக்கில் கொண்டு சென்றதால், 1911-இல் பெரும் பஞ்சத்திற்குள்ளாகிப் பலர் இறந்தனர். 20-ஆம் நூற்றாண்டின் தொடக்கத் தில் இவர்கள் சமுதாய, பொருளாதார அமைப்பில் பெருமளவு மாற்றங்களை ஏற்படுத்திக் கொள்ள முயன்றும், போர்ச்சுகீசியரின் ஆதிக்கத்தால் இவர் களின் அவா ஈடேறவில்லை. போர்ச்சுகீசியரைத் துரத்துவதற்காக 1961-ஆம் ஆண்டு இவர்கள் மேற் கொண்ட கிளர்ச்சி அடக்கப்பட்டது. அதன்பின்னர், இவர்கள் ஐக்கியப் போராளிப் படை (UNITA) ஒன்றை நிறுவி, அதனின்று வளர்ந்த பெரும் படை யைக் கொண்டு தன்னாட்சி ஏற்படுத்தினர். இப்படை யில் 40 விழுக்காடு ஓவிம்புண்டுகள் பங்கு பெற்றிருந் தனர். விடுதலைபெற்ற அங்கோலாவில் இவர்கள் பெரிதும் வளர்ச்சியுற்று வருகின்றனர். சீ.ப.

ஓவியநூல் பழங்காலத்தில் இருந்து, இன்று அழிந்துபட்டனவாகக் கருதப்பெறும் நூல்களுள் நுண் கலை பற்றிய ஒரு நூலாகும். ஓவியம் என்பது சுவர், துணி, தாள், கண்ணாடி, உலோகம் முதலியவற்றில் கோடுகள் வரைந்தோ வண்ணங்கள் தீட்டியோ உரு வங்களை வரைந்த சித்திரங்களை உணர்த்தும். சங்க நூல்களிற் காணப்பெறும் புனையா ஓவியம், புடை ஓவியம், ஓவச் செய்தி, ஓவிய மாக்கள், வட்டிகை போன்ற பெயர்களும், அவற்றால் உணர்த்தப் பெறும் செய்திகளும் பழந்தமிழ் மக்கள் ஓவியக் கலையில் அடைந்திருந்த உயர்வினைக் காட்டுவனவாகும். சித்திரக் கலையை உணர்த்த அமைந்த 'ஓவியம்' என்னும் பெயர் பின்னர், ஒப்பனை சிறந்து விளங்கும் கலைகள் பலவற்றைக் குறிப்பதாகவும் அமைந்தது. அதனால் கூத்து, நடனம் முதலியவற்றிற்குத் தேவை யான ஒப்பான நுட்பங்களையும் பிறவற்றையும் விளக்கும் கலைககும் அச்சொல் பெயராக அமைந் தது. நாட்டியத்தில் இடம்பெறும் நிற்றல், இருத்தல் போன்றவற்றின் நுட்பங்களை விளக்கும் 'ஓவியநூல்' ஒன்று பண்டு இருந்தமையினை மணிமேகலை குறிப் பிடுகிறது. அந்நூல் நாடக மகளிர்க்கு வேண்டுவன வற்றை நயம்படக் கூறுவது என்பதனை 'நாடக மகளிர்க்கு நன்கனம் வகுத்த, ஓவியச் செந்நூல்' என்று மணிமேகலை கூறுகிறது (மணி. ஊரலர். 30, 31). அடியார்க்கு நல்லார் தம் சிலப்பதிகார உரை யில் 'ஓவியநூல்' என்ற ஒரு நூலை விருத்தி என் பதனை விளக்குமிடத்துக் குறிப்பிட்டுள்ளார். 'இத னுள் விருத்தி என்பது இருப்பு. ஓவிய நூலுள் நிற் றல், இருத்தல், கிடத்தல், இயங்குதல் என்னும் விகற் பங்கள் பலவுள' என்று கூறி, அவற்றை விளக்கியுள் ளார் (சிலப். வேனில். 23-26). அதற்கு எடுத்துக்காட் டாக, 'பதுமுக முற்கட் டிதமே யொப்படி' என்று தொடங்கும் நூற்பா ஒன்றினைக் காட்டியுள்ளார். அந்நூற்பா ஓவிய நூலைச் சார்ந்ததாக இருத்தல் கூடும். அ.மா.ப.

ஓவியர்: சங்க காலத்தில் ஒய்மானாடு என வழங்கப்பெற்ற பகுதியில் வாழ்ந்த குடிமக்கள் ஓவியர் எனப்பட்டனர். ஒய்மானாடு, இக்காலத் தென் னார்க்காடு மாவட்டைத்தைச் சேர்ந்த திண்டிவனத் தைச் சூழ்ந்துள்ள பகுதியினைக் குறிப்பதாகும். இந்த நாட்டை நல்லியக்கோடன் என்பவன் ஆண்டுவந் தான. அதனால், அவன் ஒய்மானாட்டு நல்லியக் கோடன் என்று அழைக்கப்பெற்றான். சிறுபாணாற் றுப்படையில், இடைக்கழிநாட்டு நல்லூர் நத்தத்த னார் அவனை 'நன்மாவிலங்கை மன்னருள்ளும், மறுவின்றி விளங்கிய வடுவில் வாய்வாள், உறுபுலித் துப்பின் ஓவியர் பெருமகன்' என்று குறிப்பிட்டுள்ளார் (சிறுபாண். 120-123). சித்திரத்தைக் குறிக்கும் ஓவியம் என்ற சொல் பின்னர், அதனோடு கூத்து, நாட்டியம் முதலிய நுண்கலைகளையும் குறிப்பதாக அமைந்தது. 'ஓவிய நூல்' என்னும் பெயரில் அமைந்த பழைய நூல் இவ்வாறு உருவாகியதாகும். அதனால், ஓவியர் எனப்படுவோர் இசை, கூத்து முதலிய நுண்கலைகளில் வல்லவராக இருந்திருத்தல் கூடும். 'ஓவியர் பெரு மகன்' எனச் சிறப்பிக்கப்பட்டு அவர்களுக்குத் தலைவ னாக விளங்கிய நல்லியக்கோடன் என்பவன் பெய ரின் முன்னர் அமைந்துள்ள 'நல்லியம்' என்பது கொண்டு அவனும் அவனது குடியினரும் இசை முத லிய நுண்கலைகளில் ஈடுபாடுடையராயிருந்தனர் என்று சிலர் கருதுகின்றனர். ஓவியர் நாகர் குடியைச் சேர்ந்தவராவர் என்பது வி. கனகசபைப் பிள்ளையின் கருத்தாகும். ஓவியர் மகன் என்னுந் தொடரே ஓய் மான் என ஆயிற்று என்று கூறுவாருமுளர். அ.மா.ப.

ஔ என்பது தமிழ் நெடுங்கணக்கின் பன்னிரண்டு உயிர்களில் இறுதியாக வைக்கப்பட்டுள்ள எழுத்து. ஐ என்ற உயிரெழுத்தும் ஔ என்ற உயிரெழுத்தும் ஒரே முறையில் முறையே அய், அவ் என்ற கூட்டொலிகளைப் போல் ஒலிக்கின்றன. ஆயினும் ஐ என்ற எழுத்து தனிப்படக் காணப்படுவதைப் போல ஔ என்ற எழுத்து காணப்படவில்லை. ஆனால், தமிழ்நாட்டில் வடமொழியை எழுத வழங்கி வந்த கிரந்த எழுத்துகளில் ஔ கலந்த உயிர்மெய் எழுத்து கி.பி. 7-ஆம் நூற்றாண்டு கூரம் பல்லவர் செப்பேடுகளில் காணப்படுகிறது. தமிழ் எழுத்துகளுக்கும் இது பொருந்தும். நடைமுறையில் காணப்படவில்லை என்பதால் வழக்கு இல்லை என்று சொல்லலாகாது. ஏனெனில், கிரந்த எழுத்துகளில் தமிழ் எழுத்துகளின் தாக்கம் காணப்படுகிறது. எனவே, அதையே தமிழில் கொள்ளப்பட்ட உருவமாகக் கருதவேண்டும்.

வடிவம்: ஊ என்ற உயிரெழுத்துக்கு எப்படி நெடிலைக் குறிக்க ஒரு நேர்கோடு வளைவுடன் வளர்ந்ததோ அவ்வாறே ஔ என்ற எழுத்திற்கும் உருவம் அமைந்தது.

ஒ – ஒ௷ ஔ

உயிர் மெய் எழுத்துகளில் முதலில் கொம்பும் நடுவில் மெய் எழுத்தும் பிறகு நெடிலைக் குறிக்கும் காலும் கிரந்தத்தில் எழுதப்பட்டதைப் போல எழுதப்பட்டிருக்க வேண்டும்.

ஔ ஔ

மெ௷ மௌ

கி.பி. 16 அல்லது 17-ஆம் நூற்றாண்டிற்குப் பிறகு உள்ள கல்வெட்டுகளில் இது அரிதாகக் காணப்படுகிறது. ஔ'வை 'அவ்' என்றே எழுதுவது வழக்கு.

கே.ஜி.கி.

ஔத்திரி தீக்கை: தீக்கை என்ற சொல்லுக்கு ஞானத்தைக் கொடுத்துப் பாசத்தை நீக்குவது என்பது பொருள். தீக்கை, செய்யப்படுவோரின் அக வளர்ச்சி அடிப்படையில் சமய தீக்கை, விசேட தீக்கை, நிருவாண தீக்கை, ஆசாரிய அபிடேகம் என நான்கு வகைப்படும். செய்து வைக்கும் முறையில் தீக்கை ஏழு வகைப்படும். அவை நயன தீக்கை, பரிசதீக்கை, வாசக தீக்கை, மானச தீக்கை, சாத்திர தீக்கை, யோக தீக்கை, ஔத்திரி தீக்கை என்பன. அவை அங்கம், அங்கி என்ற இரண்டு வகையுள் அடங்கும் அக்கினி வாயிலாகச் செய்வது அங்கி தீக்கை; அது அல்லாதவை அங்க தீக்கை.

அங்கி தீக்கை ஔத்திரி தீக்கையாகும். அது அழல் ஓம்பிச் செய்வதாகிய அக்கினியோடு தொடர்புடையதால் ஔத்திரி தீக்கை எனப் பெயர் பெறும். ஏனைய ஆறு தீக்கைகளும் அங்கியாகிய ஔத்திரி தீக்கைக்கு அங்கமாகக் கூறப்படும். நயன தீக்கை முதலிய ஆறும் தனியாகவும் செய்யப்படும்.

ஔத்திரி தீக்கை ஞானவதி, கிரியாவதி என இரண்டு வகைப்படும். ஞானவதி என்பது குண்டம், மண்டலம், வேதிகை, நெய், சுருக்கு, சுருவம் முதலிய அனைத்தையும் மனத்தால் கருதிக்கொண்டு, அவற்றைக் கொண்டு செய்யப்படும் செயல்களையும் மனத்தினாலேயே செய்வது. இதற்கு வேறு பெயர் சக்தி தீக்கை. கிரியாவதி என்பது மேற்கூறிய குண்டம், மண்டலம் முதலியவற்றைப் புறத்தே அமைத்துக் கொண்டு, செயல்களையும் (கிரியைகளையும்) வெளிப்படையாகப் புறத்தே செய்வது. இதற்கு வேறு பெயர் மாந்திரி தீக்கை.

கோ.கு.

ஔவைக்குறள்: இது திருக்குறள் போன்று குறட்பாக்களால் வீட்டு நெறிபற்றி ஔவையார் இயற்றிய ஒரு நூலாகும். திருக்குறளில் மக்கள் பெற வேண்டிய அறம், பொருள், இன்பம், வீடு என்னும் நாற்பயன் நான்கனுள் முதல் மூன்று வெளிப்படையாகவும் விளக்கமாகவும் கூறப்பட்டுள்ளன. எஞ்சிய வீடு பற்றிக் கூறுவது இந்நூல் என்பது சிலர் கருத்தாகும்.

இந்நூலாசிரியர் புலமைமிக்க பெண்பாற் புலவராய ஔவையார் ஆவார். சங்கச் செய்யுள்கள்

முதல் ஆத்திசூடி முடியப் பல்வேறு நிலையிலுள்ள செய்யுள்களையும் ஔவையார் இயற்றினார் என்று கூறுகின்றனர். அப்பாக்களின் நடை, பொருள் முதலிய வற்றை நோக்கி அவற்றை இயற்றிய ஔவையார் பலர் இருத்தல் வேண்டும் என் ஆராய்ச்சியாளர் கருதுவர். அவர்களுள் ஒருவரே வீட்டுநெறி பற்றிக் கூறும் இந்நூலை இயற்றினார். அது காரணமாகவே ஔவைக்குறள் என்னும் பெயரும் வழங்கப்பெறு கிறது. ஔவையார் பலர் இருந்தமையால் இன்னார் இக்காலத்தில் இக்காரணத்தால் இந்நூலை இயற்றி னார் என உறுதியாக அறிய முடியவில்லை. ஆகவே இந்நூல் தோன்றிய காலம் பற்றி வரையறுத்துக் கூற வாய்ப்பில்லை. இருப்பினும் ஔவைக்குறள் என்ற பெயரிலிருந்தே இந்நூல் திருக்குறள் இயற்றிய திருவள்ளுவர் காலத்திற்குப் பிற்பட்டது என்பது தெளிவுபடுகிறது. இந்நூலின் நடையியல்பு, பொரு ளமைதி போன்றவற்றைக் காணுமிடத்து இது சமயக் கருத்து மலிந்து விளங்கிய பிற்காலத்தில் தோன்றியது என்று உறுதியாகக் கூறலாம்.

வீட்டுநெறிப்பால், திருவருட்பால், தன்பால் என முப்பாலாகப் பகுத்துப் பாலுக்குப் பத்து அதிகாரங் களாக முப்பது அதிகாரங்களைக் கொண்டுள்ளது இந் நூல். அதிகாரதிற்குப் பத்து குறள்களுள்ளன. ஆகவே நூல் அமைப்பு முறையிலும் திருக்குறளை ஒத்துள்ளது. மேலும், உயர் ஞான தரிசனம் என்னும் ஓர் அதி காரம் முப்பத்தொன்றாம் அதிகாரமாக நூலினிறுதி யில் இடம்பெற, இந்நூல் 310 குறள் வெண்பாக்களு டன் முடிகிறது. இறைவணக்கம் என்னும் பகுதி தனியாக இந்நூலில் இல்லை.

'அகர முதல எழுத்தெல்லாம்' என்று திருக்குறள் தொடங்குவது போன்றே ஔவைக்குறளும், 'ஆதி யாய் நின்ற அறிவு முதலெழுத்தோதிய நூலின் பயன்' என்று தொடங்குகிறது. நூலைப் படித்து அதனால், ஏற்படும் பயன் அகரம் போன்று விளங்கும் இறை வனை அறிந்து இன்புறுவதாகும் என்பது இதன் கருத்து. முதலெழுத்து என்பதற்கு ஓங்காரம் என்றும் அதுவே நாத முதலாய ஆதி எழுத்து என்றும் சிலர் இதற்கு உரை கூறுவர்.

'உடம்பினைப் பெற்ற பயனாவதெல்லாம் உடம் பினில் உத்தமனைக் காண்' என்பது உடம்பின் பயன் என்னும் அதிகாரத்திலுள்ள முதற் குறளாகும். 'உடம்புளே உத்தமன் கோயில் கொண்டான்' என்னும் திருமந்திர வாக்கை இவ்வாசிரியர் இக்குற ளில் நன்கு வலியுறுத்துகிறார். இவ்வாறு இறைவன் உண்மையினையும் அவனருளைப் பெற்று இன்பம் துய்க்கும் முறையையும் இந்நூல் நன்கு விளக்குகிறது.

இறைவனருளைப் பெறத்தக்க பல வழிகளுள் இந்நூல் யோக நெறி நின்று அவனருள் பெறும் முறை பற்றி வலியுறுத்திக் கூறுகிறது. அதனாலேயே இந் நூலை அறிஞர் யோக நெறி பற்றிக் கூறும் நூல் களுள் சிறந்ததாகக் கருதுவர். நாடிதாரணை, வாயு தாரணை, அங்கிதாரணை, அமுததாரணை என வீட்டு நெறிப் பாலிலும், உருவொன்றி நிற்றல், தூய ஒளி காண்டல் எனத்திருவருட்பாலிலும், சிவயோக நிலை, ஞான நிலை, ஞானம் பிரியாமை, மெய்ந் நெறி, தூய தரிசனம் எனத் தன்பாலிலும் உள்ள அதிகாரங்களைப் படித்தறியின் யோக நெறி பற்றிய பல உண்மைகள் தெற்றென விளங்கும்.

'அண்டத்திலுள்ளது பிண்டத்தில்' என்பது வழி வழியாக வழங்கி வரும் பழமொழி. அண்டத்தில் சூரியன், சந்திரன், மண், நீர், தீ, காற்று, ஆகாயம் முதலியவை உள்ளன. அவை போன்றே உடம்பிலும் சூரியகலை, சந்திரகலை, ஐம்பூதக் கூறுகள் உள்ளன. அவற்றைத் தெரிந்துகொள்வது நல்லது. அவ்வாறு தெரிவதோடமையாது அவற்றை நன்முறையில் பயன் படுத்திக் கொள்ளவும் வேண்டும் என்பதைத் 'தூய தரிசனம்' என்னும் அதிகாரத்தில் 'அண்டத்திலும் இந்த வாறென்று அறிந்திடு, பிண்டத்திலும் அதுவே பேசு' என இந்நூல் எடுத்துக்காட்டுகிறது. இந் நூலைப் பயின்றால் யோக நெறி பற்றிய பல உண்மைகளைத் தெரிந்துகொள்ளலாம். இரா.ச.

ஔவையார்: ஔவையார் இருவர். ஒருவர் சங்க காலத்தவர்; மற்றவர் 12-ஆம் நூற் றாண்டினர். இருவர் புகழும் தமிழும்உலகமும்உள்ள வரை நிலவும் தகுதியுடையது. நீதி நூல் பல பாடிய ஔவையார், ஞானக்குறள் பாடிய ஔவையார் என மேலும் இருவரைக் குறிப்பிடுவர்.

சங்க இலக்கியத்தில் அறியப்படும் பெண்பாற் புலவர்கள் முப்பதின்மர். அவர்களுள் ஒருவர் ஔவை யார். அவர் பாடியனவாக அகநானூற்றில் நான்கும், குறுந்தொகையில் பதினைந்தும், நற்றிணையில் ஏழும், புறநானூற்றில் முப்பத்து மூன்றும் ஆக 59 பாக்கள் உள்ளன. அவற்றுள் 23 பாக்கள் அதியமான் நெடு மான் அஞ்சியைப் பற்றியவை. அவர் அதியமானிடம் மாறா அன்பும் தனி மதிப்பும் கொண்டவர். அவனி டம் அவைக்களப் புலவராக இருந்தவர். அவர் பரிசில் பெறும் நோக்கத்துடன், முதலில் அதியமானை அணுகிய போது, அவன் உடனே பரிசில் நல்காது காலம் தாழ்த்தினான். பரிசிலர்க்கு அடையாத வாயிலை உடைய அதியமான், அவ்வாறு காலம் நீட்டித்தது அவ்வையாருக்கு மதிப்புக் குறை வாகத் தோன்றியது. அதனால், 'பரிசிலர்க்கு அடையா

வாயிலோயே' எனத்தொடங்கும் பாடலைப் (புறம் – 206) பாடிவிட்டு வெளியேறத் துணிந்தார். அதனை உணர்ந்த அதியமான், ஔவையாரை விரைந்து அணுகி அவர் மேம்பட்டு புலமையையும் பெருமிதத்தை யும் பாராட்டிப் பரிசில் வழங்கினான்; பேரன்பு காட்டினான்.

அவன் அவரிடம் செலுத்திய அன்பு ஒப்பற்றதா கும். அதனால், சாதல் நீக்கும் ஆற்றல் பெற்ற நெல்லிக்கனியைத் தான் உண்ணாது, அவரை உண்ணச் செய்து நிலமிசை நீடு வாழ வைத்தான். இந்த உண்மையை உணர்ந்த ஔவையார் அவனை நெஞ்சார வாழ்த்தினார்.

அமிழ்து விளை தீங்கனி நெல்லியை, ஔவை யாருக்கு ஈந்த அதியமானின் அருங்கொடையைச் சிறுபாணாற்றுப்படையில் (வரி 99-103) நல்லூர் நத்தத்தனார் பாடிச் சிறப்பித்துள்ளார்.

அதியமானின் குடிப்பெருமையும் (புறம். 99,392) வீரச் சிறப்பும், ஈகைக் குணமும், ஆட்சி மாட்சியும், மாறாத நட்பும் தலைமைப் பண்பும் ஔவையார் நெஞ்சத்தைக் கவர்ந்தன. அவை, புலமை நலம் கனிந்த பாடல்களாகிப் புறநானூற்றில் அழகுறத் திகழ்கின்றன.

அஞ்சியின் முன்னோர்கள் தேவர்களைப் போற்றி வழிபடும் இயல்பினர்; அத்தேவர்களுக்கு வேள்வியின் கண் ஆவுதி அருத்தும் சிறப்பினர்; பெறுதற்கு அரிய கரும்பினை, விண்ணுலகத்திலிருந்து மண்ணுலகுக்குக் கொண்டு வந்த மாண்பினர்; நிலவுலகில் அறத்துறை ஆட்சியை நிலைநாட்டிய முறைமையுடையவர். அவர் கள் மண்ணுலகிற்குக் கரும்பு கொண்டு வந்த அருஞ் செயலை ஔவையார் குறிப்பிட்டுப் போற்றியுள் ளார்.

அதியமான் இளையனாக இருந்த போதே பெரிய வீரனாகத் திகழ்ந்துள்ளான். இதனை, 'இளையன் என்று இகழின் பெறல் அரிது ஆடே' (புறம். 104) என்னும் வரியால் அறியலாம். அவனைப் 'பகைப்புலத் தோன்' (103) என்றும், வெல்போரான் (97) என்றும், போரடு திருவிற் பொலந்தார் அஞ்சி (91) என்றும், 'புனிற்றுப் புலால் நெடுவேல் அஞ்சி' என்றும், விழுப் புண் அணிந்த பெருந்தகை' என்றும், 'வழுவில் வன்கை மழவர் பெருமான்' (90) என்றும், 'செறுவர் நோக்கிய கண், தன் சிறுவனை நோக்கியும் சிவப் பானாதவன் (100) என்றும் பாடிப் பெருமிதம் கொள் கிறார் ஔவையார். அவன் கோவலூரை அழித்து வென்றவன். பகைவர் அரண்கள் பலவற்றை அழித்த ஆழியைத் தாங்கிய வீரத் தோளினன். அவன் போர்த் திறனும் பேராற்றலும், ஏழ் அரசரோடு பகைத்து, மேற்சென்று பொருது வென்ற வலிமையும் புலவர் களுக்குப் பாடுதற்கு அரியன. அதியமான் போர்க் களத்தில் விழுப்புண்பட்டு, மேம்பட்ட காட்சியை வீரச் சுவை தோன்றப் பாடியுள்ளார் ஔவையார். அவன் போரில் மாண்ட போது, அவர் பாடிய கையறு நிலைப் பாடல்கள் உள்ளத்தை உருக்குகின்றன. அவன் உடல் தீக்கு இரையான காட்சியையும், பிறகு நிகழ்ந்த நடப்புகளையும் குறித்து அவர் பாடியுள் ளவை (புறம். 231, 232, 235) நெஞ்சத்தை நெகிழ்விக் கின்றன.

அதியமானின் மகன் பொருட்டெழினியும் ஒப் பற்ற வீரன். அவன் தன் தந்தையாருக்கு வீரம் மிக்க துணையாக விளங்கினான். இதனை, 'வண்டிக்குச் சேம அச்சு அமைந்தாற் போன்றவன்' என்னும் உவமையால் விளக்கியுள்ளார் ஔவையார். அவன் வீரம், ஈரம், புகழ், முதலியவற்றைப் பாராட்டி (புறம், 96, 102, 392) இவர் பாடியுள்ள பாடல்கள் இலக்கியநலம் வாய்ந்தவை.

அதியமான் ஔவையாரைத் தொண்டை மானிடம் தூது அனுப்புகிறான். தூது சென்றவரிடம், தொண்டைமான் தன் படைக்கலக் கொட்டிலைக் காட்டிப் பெருமிதம் கொள்கிறான். அவன் படைக் கலங்களைப் புகழ்வார் போலப் பாடி அதியமானது போர்த் திறத்தை மிகவும் நுட்பமாக வெளிப்படுத்தி யுள்ளார் ஔவையார். அதனால், தூது வெற்றி பெறுகிறது (புறம். 95). 'ஔவைக்கு நிகரான ஒரு பெண்பாற்கவி உலகநாடு எதிலும் தோன்றவில்லை என்பதற்கு அம் மூதாட்டியார் தொண்டைமானிடம் சென்ற தூது, வெற்றி பெற்ற நிகழ்ச்சி ஒன்றே போதுமானதாகும்' என்று ஆராய்ச்சியாளர்கள் கூறியுள்ளனர். அதியமானிடம் அவைக்களப் புலவரா கவும் தூதுவராகவும் விளங்கிய இவர், முப்பெரு வேந்தரும் அறிய வாழ்ந்த பெருமையும் அவர்களை வாழ்த்திப் பாடும் தகுதியும் வாய்ந்தவராகத் திகழ்ந் துள்ளார். சேரமான் மாரிவெண்கோ, பாண்டியன் கானப்பேர் தந்த உக்கிரப் பெருவழுதி, சோழன் இராசசூயம் வேட்ட பெருநற்கிள்ளி ஆகிய அம் மூவேந்தரும் ஒருங்கிருந்த காட்சியைக் கண்டு மகிழ்ந்து வாழ்த்தியுள்ளார்.

பரணர், கபிலர் காலத்தில் வாழ்ந்த இவர், நாஞ்சில் வள்ளுவன் என்ற வள்ளல் ஒருவனிடம் சென்று, அவன் பரிசிலாகத் தந்த பெருங்களிற்றைப் பெற்று மகிழ்ந்து, அவனுடைய கொடைமடத்தைப் போற்றிப் புகழ்ந்துள்ளார் (புறம். 140).

தம் கூற்றாக அன்றி, விறலி கூற்றாகவும் இவர் பாடல்கள் யாத்துள்ளார். (புறம். 89, 140, 206) அதனால், அவரைப் பாணர் குடியினர் என்று கூறு வாரும் உளர். அவ்வாறு கூறுதல் மரபாகாது. தம்மைப் பாணராகவும், கூத்தராகவும், பொருநரா கவும், விறலியராகவும் கற்பனை செய்து கொண்டு புலவர்கள் பாடுவது மரபாகும். அம்மரபு பற்றியே ஔவையாரும் தம்மை விறலியாகக் கற்பனை செய்து கொண்டு பாடியுள்ளார், எனக் கொள்வாரும் உளர். டாக்டர். உ. வே. சாமிநாதையர் அவர்களும் இவ் வாறு பாடுவது கவிமரபு என்று கூறியுள்ளார்.

பறம்பு மலை முற்றுகை இடப்பெற்றிருந்தபோது, அம்மலையில் பழகிமகிழ்ந்திருந்த பறவைகள் நெற் கதிரைக் கொணர்ந்து உள்நகரத்தார் பசியைத் தீர்த்த செய்தியை இவர் பாடியுள்ளார். அதனால், இவர் பாரி, கபிலர் இவர்களுடன் பழகியிருத்தல் கூடும். எனினும், இவர் பாரியைப் பாடிய பாட்டாக ஒன்றும் இல்லை. இவர், உடன்பிறந்தவர் என்று கூறும் கதைக்குச் சங்க இலக்கியங்களில் சான்று இல்லை.

'இது நல்ல நிலம்: இது கெட்ட நிலம்' என்று பாகுபாடு செய்வது அந்த அந்த நிலத்தின் தன்மை யால் அன்று; அந்த அந்த நிலத்தில் வாழும் மக் களின் பண்பினாலேயே ஆகும் என்னும் கருத்துடன் இவர் பாடியுள்ள பாட்டு (புறம். 187) மிகச் சிறந்த தாகும்.

குழந்தைகளின் மழலையைப் பற்றியும் (புறம்.92) நீர்த்துறையில் படிந்த யானையின் கோடுகளைப் பற்றிக் கொண்டு சிறுவர்கள் விளையாடுதலைப் பற்றியும் (புறம். 94)இவர் பாடியுள்ள பகுதிகளால் இவருடைய நெஞ்சத் தூய்மையும் குழந்தைமையும் விளங்குகின்றன. இவர் பாடல்களில் தச்சுத் தொழில் பற்றிய குறிப்புகளும், எருது, சகடம், அச்சு ஆகிய வற்றைப் பற்றிய செய்திகளும் இடம்பெற்றுள்ளன. உயர்வு நவிற்சியாகவும் வஞ்சப்புகழ்ச்சியாகவும் பாடு வதில் இவர் வல்லவர்.

ஔவையார் பாடிய அகப்பொருட்பாக்கள். உணர்வு மிக்கன; பிரிவாற்றாத் துன்பத்தை விளக்கு வன. சில சொற்களைத் திரும்பத் திரும்ப அமைத்து அவற்றின் வாயிலாக உணர்ச்சி மிகுதியைப் புலப் படுத்தும் திறன் இவருக்குக் கைவந்த ஒரு கலை யாகும். 'உள்ளினென் அல்லனோ யானே? உள்ளி நினைத்தனென் அல்லனோ பெரிதே? நினைத்து மருண்டனென் அல்லனோ ,, உலகத்துப் பண்பே!, (குறுந்.99)

என்னும் குறுந்தொகைப் பாடற் பகுதியில் அந்தக் கலையைக் காணலாம். அகத்திணைப் பாட்டிலும், உரிய இடத்தில் வைத்து, அதியமான் அஞ்சியைப் போற்றியுள்ளார்.

சங்க காலத்து ஔவையார் கள்ளையும் புலா லையும் கடிந்துரைக்கவில்லை. அவர் தனி நீதி நூல் கள் இயற்றவில்லை அதனால், அவரினும் வேறு பட்ட ஔவையார் ஒருவர், பிற்காலத்தே இருந் திருத்தல் வேண்டும். அவர் கம்பர், ஒட்டக்கூத்தர், புகழேந்தியார் போன்ற பெரும்புலவர்கள் காலத்தில் வாழ்ந்திருத்தல் வேண்டும் என்று சிலர் ஆராய்ந்து கூறியுள்ளனர்.

'ஆத்திசூடி', 'கொன்றைவேந்தன்', 'மூதுரை', 'நல்வழி' ஆகிய நீதிநூல்களை இயற்றியவர் இரண் டாவது ஔவையார் என்றும், 'ஞானக்குறள்', 'வேழ முகம்', 'விநாயகரகவல்' ஆகிய சமய நூல்களை இயற்றியவர் மூன்றாவது ஔவையார் என்றும் சிலர் கருதுகின்றனர்.

சங்க இலக்கியங்களில் ஔவையார் பிறப்பு, வளர்ப் புப் பற்றிய செய்திகள் இல்லை. ஆனால், கபிலர் அக வல், திருவள்ளுவர் கதை, பன்னிரு புலவர் சரித்திரம் புலவர் புராணம், விநோதரசமஞ்சரி போன்ற பிற் கால நூல்களில் அவருடைய பிறப்பு, வளர்ப்பு, சிறப் புப் பற்றிய கதைகள் பல உள்ளன. ஒன்றுக்கொன்று முரண்பட்டுள்ள அவற்றை வரலாற்றுச் சான்றுகளா கக் கொள்ளுதற்கில்லை. எனினும், அவை ஔவை யாரின் பெருமையையும் சிறப்பையும் ஆற்றலையும் செல்வாக்கையும் தெய்வத் தன்மையையும் அறியப் பெரிதும் உதவுகின்றன. அவற்றை ஒட்டித் தோன் றிய இலக்கியங்களும், நாடகமும், திரைப்படங்களும் கோயில்களும், இன்னமும் பொதுமக்களையும் அறிஞர் களையும் கலைஞர்களையும் பெரிதும் மகிழ்வித்து வருகின்றன.

பாரி, மூவேந்தரால் கொல்லப்பட்ட பின்னர், அவன் மகளிரான அங்கவை, சங்கவைக்குத் திரு மணம் செய்து வைத்தது; திருமணத்திற்கு மூவேந் தரும் வந்து சிறப்புச் செய்யும்படி விநாயகரைக் கொண்டு மண ஓலை எழுதுவித்தது; திருமணத்தில் பெண்ணையாற்றில் பாலும் நெய்யும் பெருகிவரச் செய்தது; வருணனைப் பொன்மாரி பெய்யுமாறு செய்தது; காட்டு வழியில் ஆடு மேய்ப்பவன் ஒருவன் அளித்த கூழை உண்டு மகிழ்ந்து அசதிக் கோவை பாடியது; சிலம்பி என்னும் தாசி வழங்கிய கூழைப் பருகி மகிழ்ந்து, அவளைக் சிறப்பித்துப் பாடியது; குலோத்துங்கச் சோழனுக்கு இளவரசுப் பட்டம் சூட் டியபோதோ, திருமணம் நடந்தபோதோ 'வரப்புயர

என்னும் சீரிய பாடலைப் பாடி மகிழ்ந்து வாழ்த்தியது; முருகன் எருமை மேய்க்கும் சிறுவனாகத் தோன்றி, சுட்டபழம் வேண்டுமா? சுடாத பழம் வேண்டுமா? என்று கேட்டு விளையாடி, நாவற்பழம் தந்து, நீதிகள் பாடச் செய்தது; சுந்தரமூர்த்தி நாயனார்க்கு முன்னரே கயிலைக்குப்போய்ச் சேர ஔவையார்க்கு விநாயகர் அருள் புரிந்தது; பழையனூர் வேளாண்காரி என்பவன் களைக்கொட்டுத் தந்து, அவரைக் களை கொட்ட வைத்துக் கூழ் வார்த்தது; மழையால் நனைந்து, குளிரால் வருந்திய போது, தன் ஒரே ஆடையான நீலச்சிற்றாடையைத் தந்து உதவிய ஆயர்மகள் ஒருத்தியின் அருள் உள்ளத்தோடு அதனை ஒப்பிட்டுப் பாராட்டியது; கம்பர், புகழேந்தி, ஒட்டக்கூத்தர் ஆகியோருடன் தொடர்பு கொண்டு, பல தனிப்பாடல்கள் பாடியது போன்ற அற்புதங்களை விளக்கிப் பல கற்பனைக் கதைகள் வழங்கி வருகின்றன. அவற்றில் இலக்கியமணம் கமழ்கின்றது.

இவர் 'ஆதி' என்னும் தாயாருக்கும் 'பகவன்' என்னும் தந்தையாருக்கும் பிறந்த எழுவருள் மூத்தவர் என்று திருவள்ளுவநாயனார்சரித்திரம்கூறுகிறது. உப்பை, உறுவை, அதியமான், திருவள்ளுவர்,கபிலர், வள்ளி ஆகிய அறுவரும் இவருடன் பிறந்தவர்கள் என்றும், அவர்கள் எங்கெங்கே பிறந்தார்களோ அங்கங்கே விடப்பட்டு, கண்டெடுத்தவர்களால் வளர்க்கப்பட்டனர் என்றும், பாணன் ஒருவனால் வளர்க்கப்பட்ட ஔவையார் மணஞ்செய்து கொள்ளாமல் இறைவனை வேண்டி முதுமைக்கோலம் பெற்றார் என்றும் கூறும் கதையில் கற்பனைச் சுவையும் வியப்புச் சுவையும் விளங்குகிறன்ன.

'ஒரே ஔவையார் பல நூற்றாண்டுகள் வாழ்ந்தனர்; ஆத்திசூடி, கொன்றைவேந்தன், மூதுரை, நல்வழி ஆகிய நீதிநூல்களையும், ஞானக்குறள், விநாயகரகவல், வேழமுகம் ஆகிய சமய நூல்களையும் இயற்றியருளினர்; அரசியல் செல்வாக்குடன் தமிழ்த் தொண்டும், கல்வித் தொண்டும் சமயத் தொண்டும் சமூகத் தொண்டும் செய்து சிறந்தனர்; பின்னர்க் கயிலாயம் சென்றனர்' என்று பொதுமக்கள் பலர் நம்பிப் போற்றி வருகின்றனர்.

குமரி மாவட்டத்தில் 'முப்பந்தல்' என்னுமிடத்தில் ஔவையார் கோயில் ஒன்று உள்ளது. தஞ்சை மாவட்டத்தில் வளவனாற்றின் கீழ்க்கரையில் திருவிடும்பாவனம் என்னும் ஊருக்குக் கீழ்த்திசையில் துளசியார்பட்டி என்னும் ஊரிலும் இவருக்குக் கோயில் உள்ளது.

தவத்திரு தண்டபாணி சுவாமிகள் ஏழாயிரம் பாடல்களில் பாடிய' புலவர் புராணம்' என்னும் நூலில் 174 பாடல்களால் 'ஔவையார் புராணம்' பாடியுள்ளார். அவர் ஔவையாரைத் தம்முடைய குருவாகவும் தெய்வமாகவும் கொண்டுள்ளார். ஔவையாருடைய அருமை பெருமைகளைத் தம்முடைய 'ஔவையார் பதிகம்' என்னும் நூலிலும் அவர் எடுத்தோதியுள்ளார்.

திரு. கனகசபைப் பிள்ளை என்னும் பெரும்புலவர் தாம் ஆங்கிலத்தில் எழுதியுள்ள '1800 ஆண்டுகட்கு முற்பட்ட தமிழர்' என்னும் நூலில், 'ஔவையார் புகழ் திருவள்ளுவர் புகழைவிட மிக்க பரப்புடையதெனலாம். ஏனெனில், திருவள்ளுவருடைய திருக்குறளை மிக உயர்ந்த அறிஞர்களே பயில்கின்றனர். ஔவையார் பாடல்களையோ எழுத்து வாசிக்கத் தெரிந்தவுடன் ஒவ்வொரு மாணவரும் பயில்கின்றனர்,' என்று கூறி வான்புகழ் வள்ளுவரினும் சிறந்தவர் ஔவையார் என்று பாராட்டியுள்ளார்.

இவருடைய பெருமையை, ஆண் பெண் அனைவருக்கும் 'ஔவையாரின் நீதியே வழிகாட்டி தமிழ் சனங்களில் பெரும்பான்மையோருக்குச் சுமார் சென்ற இரண்டாயிரம் வருடங்களாக ஔவையாரின் நீதியே பிரமாணமாக நடைபெற்று வருகிறது. தமிழ்நாட்டின் மற்றச்செல்வங்களையெல்லாம்இழந்துவிடப்பிரியமா? என்று நம்மிடம் யாரேனும் கேட்பார்களாயின், மற்றச் செல்வங்களையெல்லாம் பறிகொடுக்க நேர்ந்தாலும் பெரிதில்லை. ஔவைப் பிராட்டியின் நூல்களை இழக்க ஒரு போதும் சம்மதிக்க மாட்டோம். அவை மீட்டும் சமைத்துக் கொள்ள முடியாத தனிப்பெருஞ் செல்வம்' என்று பாரதியார் திட்டவட்டமாக வரையறுத்துக் கூறியுள்ளார்.

ஔவையார் பாடியனவாகத் தனிப்பாடற்றிரட்டில் பல பாடல்கள் உள்ளன. இவர் பாடியனவாகக் கருதப்படும் நன்னூற்கோவை,பந்தனந்தாதி, அருந்தமிழ் மாலை, தரிசனப் பத்து முதலியவை இப்போது கிடைப்பது இல்லை. கல்வியொழுக்கம் இலண்டனிலுள்ள பிரித்தானிய நூல் நிலயத்தில் உள்ளது; அசதிக்கோவையில் சில பாடல்களே கிடைத்துள்ளன.

ஔவையார் ஒருவரே என்னும் கருத்து தக்க சான்றுகளால் வலிவாக நிலை நிறுத்தப்பெறும் வரையில் பலராவார் என்று கொள்வதே ஏற்புடையதாகும். சங்க காலத்து ஔவையார் ஈரமும், வீரமும், அரசியலும், காதலும், இயற்கையும் பாடுவதில் வல்லவர்.

பிற்காலத்து ஔவையார் கல்வியும், வாழ்வும், சமயமும், தத்துவமும், ஒழுக்கமும், உழைப்பும், மானமும், தானமும், சமரசமும், சமாதானமும் பாடுவதில் வல்லவர். நிலத்தின் மதிப்பு, உழவின் பெருமை, தொண்டின் மேம்பாடு, ஊழின் வலி, இறைவன் அருள் ஆகியவற்றை இருவருமே நன்கு பாடியுள்ளனர். இவர்தம் பாடல்களுமே சாதிப் பிணக்கற்ற, வறுமைத் துன்பமற்ற, போர்க் கொடுமையற்ற, வன்முறைத் தீமையற்ற, சமயக் காழ்ப்பற்ற, நன்முறையொழுக்கமும், நடுநிலையறமும், பொதுநலம் போற்றும் பொறுப்பாட்சியும், ஏற்றத்தாழ்வற்ற சமுதாயமும் அமையவும் அமைக்கவும் பெரிதும் உதவ வல்லன. க.பெ.

ஃ இதன் ஒலிவடிவத்தை' ஆய்தம் என்னும் முப்பாற்புள்ளி' என்று தொல்காப்பியம் கூறும். இதன் வரி வடிவப் பெயர் அஃகேனம். இதன் தன்மை நோக்கி இடைக்காலத்துத் தோன்றிய பெயர் தனி நிலை. ஒப்புமையாக்கத்தான் எய்திய பெயர் புள்ளி, ஒற்று என்பவை. (ஃ - ⁞)

இது சார்பெழுத்து மூன்றனுள் ஒன்று. தொன்னூலார் மரபின் வண்ணம் நெடுங்கணக்கினுள் முப்பத்து மூன்றாவது எழுத்து. குற்றியலிகரக் குற்றியலுகரங்களின் தனித்தன்மையைக் குறிக்கொள்ளாமல் அவற்றை உயிரினத்தில் உள்ள இகர உகரங்களின் திரிபாகவே (விகாரமாகவே) கருதி, அவற்றின் வரி வடிவக் குறியீடுகளையும் மறந்துவிட்ட நிலையில், ஆய்த எழுத்தை அவ்வாறு அடக்கவோ மறக்கவோ முடியாத காரணத்தால் இதனை உயிர் எழுத்திற்குப் பின்னும் மெய்யெழுத்திற்கு முன்னுமாக இடையில் வைத்துக்கற்பிக்கத் தொடங்கிய காலத்து இது நெடுங் கணக்கிற் பதின்மூன்றாவது எழுத்தாகக் கூறப்படுகிறது. இதன் விளைவாக முத்துவீரிய ஆசிரியர் போன்றோர் ஆய்தம் ஒன்றையே சார்பெழுத்தெனக் கூறிச் சென்றனர்.

அகர முதல் னகர இறுவாயாகிய முப்பது எழுத்துகளைப் போலக் குற்றியலிகரம் குற்றியலுகரம் ஆய்த மென்னும் மூன்றும் தனித்தியங்கும் ஆற்றலின்றி அவற்றைச் சார்ந்து மொழியகத்துத் தோன்றுதலின் இவை சார்பெழுத்து எனப் பெற்றன. இவை, சொல்லுறுப்பாக நின்று சொற்பொருளை வேறுபடுத்துதலால் எழுத்தாக-ஒலியனாக-எண்ணிக் கொள்ளப் பெற்றமையை, மூன்று தலையிட்ட முப்பஃதெழுத்தின் (தொல். எழுத். 103) என்பதனால் அறியலாம். சொற்களுள் ஆய்த எழுத்து பின்வருமாறு இடம் பெறும்:

1. சொல்லின்கண் உறுப்பாக – எஃகம், கஃசு, பஃறி.
2. ஒருமை சுட்டுச் சொல்லுறுப்பாக – அஃது, இஃது.
3. ஒருமை வினாச் சொல்லுறுப்பாக – எஃது.
4. அது முதலிய சுட்டுப் பெயர்கள் உயிர் முதல் மொழியோடு புணருங்கால் – அஃதொன்று, அஃதாவது, இஃதாவது.
5. விரித்தல் விகாரமாக – விலஃகி வீங்கிருள், ஓட்டும் அழஃகு.
6. தோன்றல் விகாரமாக – அஃகான், மஃகான்.
7. குறிப்பு மொழியின்கண் உறுப்பாக – கஃறு, சுஃறு.
8. ஒலிக்குறிப்பு இடைச்சொல்லாக – அஃகஃக, உஃவஃ கென்று திரியும்.
9. லகர ளகர ஈற்றுப் புணர்ச்சியுள் மெய் பிறிதாக – கல்+தீது=கஃறீது; முள்+தீது=முஃடீது; அவ்+கடிய=அஃகடிய.
10. மாற்றெழுத்தாக – பத்து – பஃது.

இவ்வாய்த எழுத்தின் இயல்பு மரபுகளைக் கூறும் தொல்காப்பிய நூற்பாக்கட்கு உரையாசிரியன்மார் அவர்தம் காலச்சூழல்கட்கேற்ப உரை விளக்கம்கூறிச் சென்றமையானும், பாடப்பிழையைத் தேர்ந்து தெளியாமையானும், உரையாளர் கருத்துகளை ஒட்டி எழுந்த வழி நூல்களாலும், இது வடமொழியின் விசர்க்க ஒலியை ஒத்தது என்று கருதியமையானும் ஆசுரிதம் என்னும் சொற்பொருளோடு இது ஒத்தது என்று கொண்டமையானும், ஒப்பு நோக்கியறிய இதுபோன்றதொரு ஒலியெழுத்துப் பிற குடும்ப மொழிகளுள் காணப்படாமையானும் ஆய்தத்தைப் பற்றிய உணமை ஆய்வாளர்கட்குப் பெரிதும் புலனாகாமற் போயிற்று.

பெயர்க்காரணம்: ஆய்தம்: 'ஒய்தல் ஆய்தல் நிழத்தல் சாஅய், ஆவயின் நான்கும் உள்ளதன் நுணுக்கம்' (தொல்-உரி-32) என்பதானும், 'நலிபுவண்ணம் ஆய்தம் பயிலும்' (தொல்-செய். 215) என்பதனானும் இது நுணுகி நலிந்த ஓசையை உடையது என்பது பெறப்படுகிறது. அஃகுதல் நுணுகுதல் என்பதை 'அஃகியகன்ற அறிவென்னாம்' (குறள். 175) என்பதனானும், குறைதல் என்பதைக் 'குறித்தெதிர் மொழிதல் அஃகித் தோன்றும்' (தொல்.) என்பதனானும் அறியலாம்.

ஆய்தல் என்பது உள்ளதன் நுணுக்கம் என்று ஆசிரியர் கூறுதலான் ஆய்தம் பிறிதோரெழுத்தின் நுணுகிய ஒலி எழுத்தென்பது புலனாகிறது. அது யாது? சார்பெழுத்து மூன்றனுள் குற்றியலிகரம் முழு இகரத்தின் சார்பெழுத்து, குற்றியலுகரம் முழு உகரத்தின் சார்பெழுத்து என்பது கூறாமலே விளங்கும். இகர உகரங்களிரண்டும் உயிர் முக்கோணத்தின் இரு கூறுகளாகும். எனவே எஞ்சிய கூறு அகரமேயாதலின் ஆய்தம் அகரத்தின் சார்பெழுத்தென்பது தெளிவாகிறது.

இதனைக் குற்றியலகரம் அல்லது அகரக் குறுக்கம் என்னாமைக்குக் காரணம், இது குற்றியலிகரம் குற்றியலுகரங்களைப் போல மெய்யெழுத்துகளை ஊர்ந்துவாராமையும், உயிர் ஏற இடங்கொடாமையும், வாயுறுப்புகளான் உருப்பெறாமல் கண்டத்தினின்று உயிர் ஓசையாய் வெளிப்படுகின்றமையும், சீரின்கண் சிலபோது குற்றெழுத்தைப் போல அலகு பெறுதலும், மொழியிடைக் கண்ணின்றி முதற்கண்ணும் இறுதிக்கண்ணும் வாராமையுமேயாகும்.

முப்பாற்புள்ளி: அகர முதலிய வரிவடிவங்கள் அவ்வொலிகளைச் சுட்டி உணர்த்துமாறு போலப் புள்ளியென்பதும் ஒலியைக் குறித்து நிற்கும் வரி வடிவமேயாகும். அதனான், முப்பாற்புள்ளி என்பது மூன்று கூறுபட்ட ஓசையை உணர்த்தி நிற்கிறது என்பது தெளிவாகிறது. அவ்வொலிகள் யாவை? ஆய்தம் அகர உயிரின் சார்பென்பது மேலேகூறப் பட்டது. அதனான் அகர உயிருக்குரிய ஒலி முக்கோணத் தன்மை இதற்கும் உரியதாகிறது. அம்முறைமையான் ஆய்தம் அகர இகர உகரக் கூறுகளைத் தன்னுள் அடக்கிக் கொண்டு நிற்றலை நோக்கி முப்பாற் புள்ளி எனக் காரணக் குறி பெற்றுள்ளது. அவ் இயல்பினை அஃகம், அஃகாமை, அஃதாவது, இஃகிஃகி, உஃகுஃகு என ஒலித்துக் காணலாம். அஃகாமை வெஃகாமை என்பவற்றின்கண் முன்னின்ற உயிரிசையானும் அஃகிய, கஃசு, கஃறு என்பவற்றுள் பின்னிற்கும் உயிர்மெய்களானும் வேறுபடுதலைக் காணலாம். ஆய்தம் புள்ளியெழுத்தாகிற நிலையையும் உடையதாதலின், ககர முதலிய மெய்யெழுதுகள் முன்னின்ற புள்ளியும், உயிரும் காரணமாக ஏத்தல், ஏந்தல், ஏர்தல், ஏதம் என மயங்குதல் போல, ஆய்தமும் முன்னும் பின்னும் நிற்கும் எழுத்துகள் காரணமாக மயங்கி நிற்கும் இயல்பினை முப்பாற்புள்ளி என்னும் குறியீட்டானே ஆசிரியர் உணர்த்திய திறம் வியந்து போற்றுதற்குரியது.

ஆய்த எழுத்தைப்பற்றித் தொல்காப்பியம் பின் வருமாறு கூறுகின்றது.

1. குறியதன் முன்னர் ஆய்தப்புள்ளி
உயிரொடுபுணர்ந்த வல்லாறன் மிசைத்தே(தொல். எழு. 38). இதன் கருத்து ஆய்த ஓசையாகிய எழுத்து குற்றெழுத்தின் முன்னர் உயிர்மெய் வல்லெழுத்து ஆறன் பின்னர் அவற்றிற்கு இடையே வரும் என்பதாகும். அஃதாவது, அஃகம், அஃது, விலஃகி, மஃகான், கஃறீது என வரும்.

2. ஈரியல் மருங்கினும் இசைமை தோன்றும்(தொல். எழு. 39). இதன் கருத்து ஆய்த எழுத்தின் ஓசை உயிர், ஒற்று ஆகிய இருவகை இயல்பின் கண்ணும் தோன்றும். அஃதாவது 'அற்றால் அளவறிந்துண்க அஃதுடம்பு பெற்றான்' என்பதனுள் உயிர்போல அலகு பெற்று இசைத்தலும் 'தோன்றிற் புகழொடு தோன்றுக அஃதிலார்' என்பதனுள் ஒற்றுப்போல அலகு பெறாதிசைத்தலுமாகிய இருநிலையையும் பெறும் என்பதாம். இந்நிலைமையான் ஆய்தம் தனிநிலை எனப்பெயர் பெற்றது என்பர். அது பொருந்தாது. இருநிலையாக நிற்கும் இவ்வியல்பினைப் பொதுநிலை என்பதன்றித் தனிநிலை எனல் காட்சி முரணாகும். தனிநிலை என்னும் பெயர்க்குக் காரணம் அது உயிர்போல மெய்யினை உணராமையும் மெய் போல உயிரை ஏலாமையுமேயாகும்.

அதனால் இதனைத் தொல்காப்பியர் 'எழுத்தின் இயலா ஆய்தம்' என்பார். உரையாசிரியன்மார் மேற்சூத்திரத்தை ஈறியல் மருங்கினும் இசைமை தோன்றும் எனப் பாடமாக வைத்து ஆய்தம் புணர் மொழிக் கண்ணும் வரும் என உரைகூறிக் கஃறீது முஃடீது என மேற்கோளும் காட்டிச் சென்றனர். ஆய்தம் எவ்வாற்றானும் இரண்டெழுத்துகளின் இடையேயன்றி இறுதியிலோ முதலிலோ வாரா தென்பதை நன்கறிந்தும் பாடப்பிழை காரணமாக இவ்வாறு விளக்கலாயினர். அவை லகர ளகர ஈற்றுப் புணர்ச்சியாவதல்லது ஆய்தப்புணர்ச்சியாகா. அவ் + கடிய அஃகடிய என்பது அவ்வாறே வந்த வகர ஈற்றுப் புணர்ச்சியாகும்.

3. உருவினும் இசையினும் அருகித் தோன்றும்
மொழிக் குறிப்பெல்லாம் எழுத்தினியலா
ஆய்தம் அஃகாக்காலையான (தொல்.எழுத்.).

இதன் கருத்து பிற எழுத்துகளைப் போலாமல் தனித்தன்மையுடையதாக வரும் ஆய்தம் அரை மாத்திரையளவில் குறைந்து நில்லாமல் சிறிது மிக்கு வருமிடத்து நிறம் பற்றியும் ஓசை பற்றியும் அருகி வரும். அவ்வாறு, வருவனவெல்லாம் குறிப்பு மொழி களாம். அஃதாவது, உயிர் போலவும், மெய் போலவும் நடவாத ஆய்த எழுத்து கஃறு (கருப்பு) சுஃறு (சுரு சுரு) என்னும் குறிப்புமொழிகளில் அரை மாத்திரை யளவினும் சிறிது மிக்கொலிக்கும் என்பதாகும். இச் சூத்திரம் 'அவ்வியல் நிலையும் ஏனை மூன்றே' (தொல். எழுத். 40) என்னும் மாத்திரை கூறும் நூற் பாவிற்குப் புறனடையாகும். கஃறென்னும் கல்லதரத் தம், சுஃறென்னும் தண்டோட்டுப் பெண்ணை என் பவை இதற்கு எடுத்துக்காட்டு. இவை சிறிது ஓசை மிக்கன என்பதை உணர்த்த கஃஃறு சுஃஃறு எழுதிக் காட்டுவர். அங்ஙனம் வருதல் அளபெடையாகும்.

வழக்கின்கண் இதன் ஒலிநிலையை நோக்கும் போது வடமொழியிலுள்ள 'ஹ' ஒலியையும் ஆங்கிலத்தில் உள்ள 'எச்' (H) ஒலியையும் ஒத்ததாகக் கருதுவார் கால்டுவெல். இதனை உள்ளண்ண 'ஹகர' ஒலி என் பார். மேலும், இது புலவோர் புதிராகப் படைத்துக் கொண்ட ஒலி என்பது அவர் கருத்து.அவரை ஏற்றுக் கொள்ளும் ஆய்வாளரும் சிலருளர்.

கஃறு சுஃறு என்பவை கர்ர்-சுர்ர் என ரகர உரசொலி போன்றும் அஃதை கஃசு என்பவை அகுதை-கய்சு-கைசு என உகரம் போன்றும் யகரம் போன்றும் ஒலிக்கப்பெறுதலின் ர் உ இ ய ஐ இவற் றின் மாற்றொலியாகக் கருதுவர் சிலர். யாப்பருங்கல விருத்தியுள் 'ஆய்தமும் வவ்வும் அவ்வொடு வரினே ஐயென் எழுத்தொடு மெய் பெறத் தோன்றும்' என ஓர் உரை நூற்பாக் காணப்படுகிறது. அதற்குக் கஃசு - கைசு, கஃதம் - கைதம் (ஆய்தம்) என்பவை எடுத்துக் காட்டப்பட்டுள்ளன. அஃ என்பது ஐகாரப் போலியாக வரும் என்பது அதன் கருத்தாகத் தெரி கிறது. உ.வே.சா. அவர்களின் நன்னூல் பதிப்பில், 'அம்முன் இகரம் ஆய்தம் என்றிவை,எய்தின் ஐயொத் திசைக்கும்' என்பதொரு பாடபேத நூற்பாக் காட்டி யுள்ளார். இதுவும் அஃ என்பது ஐகாரப் போலியாக வருமென்னும் கருத்தைக் கூறுவதே யாகும். சான்றோர் செய்யுட்களுள்

எஃகுடை வலத்தர் மாவொடு பரத்தரக்
கையின் வாங்கித் தழீஇ (புறநா. 274)
வைகல் யாணர் நன்னாட்டுப் பொருநன்
எஃகு விளங்குதடக்கை இயல்தேர்ச் சென்னி
(புறநா. 61)
செய்க பொருளை செருநர் செருக்கறுக்கும்
எஃகதனிற் கூரிய தில் (குறள் 756)

இங்ஙனம் ஐ,ய்,இ முதலியவற்றொடு எதுகைத் தொடைபட வருதற்குக் காரணம் ஆய்தம் அகர இகர உகரக் கூறுகளை அடக்கி முப்பாற் புள்ளியாக இருத்தலேயாகும். அதனால் ஆய்தம் மாற்றொலி யனன்று, ஒலியனே என்பது புலப்படும்.

வழக்கின்கண் எஃகு என்பதைப் பலவாறாக 'Ehu' 'Eku', 'Ehhu', 'Ekku'. 'Egu', 'Eggu', எனச் சிலர் ஒலித்தலையும், இளஞ்சிறார் அஃகேனம் என்பதை அக்கேனா அக்கன்னா எனச் சொல்லிப் பயில்வதையும் காணலாம். இங்ஙனம் ஒலிப்பதற்குக் காரணம் அவர் பலுக்குங்கால் (உச்சரிக்குங்கால்) முயற்சியில் ஏற்படும் தடுமாற்றமே என்பதை அவர்கள் எழுதுங்கால் எஃகு அஃகேனம் எனப் பிழையின்றி எழுதுதலான் அறிய லாம்.

ஆய்த எழுத்தை ஒரு சொல்லின் மூன்றிடத்தும் பயன்படுத்துவதனான் உலக மொழிகள் யாவற்றை யும் தமிழ் எழுத்துகளால் எழுதிக் காட்ட முடியும் என்பது பா.வே. மாணிக்க நாயக்கர் - ந.மு. கோவிந்தராய நாட்டார் ஆகியோரின் கருத்தாகும்.

பயன்: தடை ஒலியாகிய வல்லெழுத்துகளின் தடையை விடுவிப்பதற்கு வரும் குற்றியலுகரம் போலத் தடை ஒலியாகிய வல்லெழுத்தினைச் சார்ந்து அதனை உரசொலியாக்கி நெகிழச் செய்தல் ஆய்தத் தின் பயன் என்பது புலப்படுகிறது. வண்ணத்தியல் கூறும் இலக்கண நூல் ஆய்தத்தை இடையெழுத்தொடு சேர்த்து வண்ணத்தை வகுத்துள்ளமைக்கும் அதுவே

எஃகு	—	படைக்கருவி	எக்கு	—	வயிற்றை ஏறப்பண்ணு
கஃசு	—	ஒரு நிறுத்தல் அளவை	கச்சு	—	வார்க்கட்டு
அஃது	—	சுட்டுப் பெயர்	அத்து	—	ஒரு சாரியை
பஃறி	—	ஓடம்	பற்றி	—	வினையெச்சச் சொல்
அஃடு	—	வயிறு	அட்டு	—	சமைத்து ... கொன்று என்னும் பொருள் தரும் வினையெச்சம்

காரணமாகும். எஃகு, கஃசு, கஃடு, அஃது, கஃபு, கஃறு என்பனவற்றுள் குசுடுதுபுறுக்கள் முறையே Hu, Su, Du, Dhu, Bu, Ru என ஒலிப்பதைக் காண லாம். ஆய்த எழுத்துத் தனியொரு ஒலியனே என் பதைப் பின்வருவனவற்றால் அறியலாம்.

ஞாயிறு, நாயிறு; பிரிவு, பிறிவு; ஐந்நூறு, ஐஞ் நூறு என்றாற்போலப் பஃது, பத்து; கஃறீது, கற்றீது என ஒத்த பொருளிலும் வரும்.

வரிவடிவம்: ஆய்தம் வாயுறுப்புகளான வடிவுறா மல் கண்டத்தினின்றும் நேரே அரை மாத்திரையள வில் வெளிப்படுத்தலான் வட்டம் கோணம் சதுரம் வளைவு சுழிவு முதலிய ஓவிய முறைக் குறியீடு செய் யாமல், அதன் முப்பாலாகும் ஒலித்தன்மையை நோக்கி ஃ என மூன்று நேர் கீறலை அதன் வரிவடி வாக அமைத்தனர் தொன்னூலோர். அத்தொன்மை யான வழக்காறு விளங்கத் தொல்காப்பியர் ஆய்தம் என்ற முப்பாற்புள்ளி என அதன் ஒலிவடிவும் வரிவடி வும் ஒருங்கு தோன்றக் கூறினார். (எழுத். 2) அச் சொற்களின் பொருளை ஓர்ந்துணராமல் ஆய்தம் போன்ற முப்பாற் புள்ளி எனப் பிறழ உணர்ந்து வரி வடிவை நோக்கி ஆயுதம் எனப் பெயர் பெற்றதாகக் கருதினர் பலர். அதுபற்றி இடைக்காலத்தே சிலர் முத்தலைவேல், தகட்டிலை வேல், கிடுகு (கேடயம்) போல, 'ஃ' என்று வரைந்துகொண்டனர். ஒரு சிலர் வாளும் ஆயுதம் தானே எனக் கருதி வாள்போல ⌣̈ இவ்வாறு வளைகோடிட்டு மேலும் கீழும் புள்ளி கொடுத்து வரைந்து கொண்டனர் என்பது காசாக்குடிச் செப்பேட்டினால் (கி.பி. 8-ஆம் நூ.) தெரிய வருகிறது. வரகுணன் திருச்செந்தில் கல் வெட்டில் (கி.பி. 9-ஆம் நூ.), வாள்வடிவம் சிறிது நேராக ⌣̈ இவ்வாறு காணப்படுகிறது. நச்சினார்க் கினியர் வாள் வடிவத்தை மறுப்பதுபோல, ஆய்த மாவது அடுப்புக் கூட்டுப்போல என்று கூறி அவர் காலத்திற் பனையோலையில் எழுதுவோர் வட்டமாக எழுதிவரும் நிலையை நோக்கி இக்காலத்தார் நடுவு வாங்கியிட்டு (ஃ இவ்வாறு) எழுதுப என்றும் கூறிச் சென்றார். நடுவு வாங்கியிட்டு என்பதன் பொருள் நடுவில் இடம் விட்டு வளைத்து வட்டமாக என்ப தாகும். தெ.பொ.மீ. அவர்கள் நடுவு வாங்கியிட்டு என்பதற்கு மூன்று புள்ளியும் ஒன்றாகச் சேர இடையே கோடுகள் அவற்றை இணைத்து வரும்படி எழுதினார் எனப் பொருள் கொண்டு, ஃ இவ்வாறு எழுதியதாகக் காட்டியுள்ளார். இவ்வடிவம் காணப் பெறும் இடத்தை அவர் காட்டவில்லை.

எனவே, இதன் வரிவடிவம் தொல்காப்பியர் காலத்தில் ı'ı இவ்வாறாகவும், பின்னர் ∴ இவ்வாறா கவும், ஒருசிலரால் ⌣̈ இவ்வாறாகவும் ⌣̈ இவ் வாறாகவும், பிற்காலத்தில் ஃ இவ்வாறாகவும் எழு தப்பெற்று வந்துள்ளமை புலனாகிறது. இக்காலத்தில் ∴, ஃ இவ் இரு வடிவங்களும் தட்டச்சிலும் படிவ அச்சிலும் வழக்கத்தில் உள. ச. பா.

க என்பது தமிழ் நெடுங்கணக்கில் உயிர்மெய் எழுத்துகளில் முதலாவதாக வைக்கப்பட்ட எழுத்தாகும். இது தோன்றும் முறையிலும் முதலாவதே. இது மெல்லண்ணத்தோடு கடைநா பொருந்துவதனால் தோன்றி, பின் அங்காந்த வாயின் வழியாக அ என்ற உயிர் எழுத்துடன் கலந்து, **'க'** என்னும் உயிர்மெய்யாக வெளிப்படுகின்றது. அகர உயிர் கலவாமல் ஒலித்தால் இது மெய் எழுத்தாக **'க்'** என்று வெளிவரும். இந்த எழுத்தைப் பலவிதமாக ஒலிப்பதற்கு வாய்ப்பு இருக்கிறது. இந்த வாய்ப்பைப் பயன்படுத்தி வடநூலார் **க** (k) என்ற எழுத்தோடு வேறு மூன்று எழுத்துகளையும் ($க_2$ $க_3$ $க_4$) (k^h, g, g^h) சேர்த்திருக்கிறார்கள். நான்கு விதக் ககர ஒலிகளையும் உடைய வடசொற்களைத் தமிழில் எடுத்து ஆளும்பொழுது, மூன்றைத் தள்ளிவிட்டு முதல் எழுத்து ஆகிய 'க' வ்வையே (k) தமிழர் வழங்கிவந்தனர் என்பதைத் தொல்காப்பியம் கூறுகின்றது. (சொல்லதிகாரம், நூற்பா 401). எடுத்துக்காட்டாக முக^{2}ம் (Mukham) என்ற வடசொல் முகம் (Mukam) என்று தமிழில் வழங்கிவரும். ச,ட,த,ப என்ற வல்லின எழுத்துகளும் மேற்சொல்லப்பட்டவாறே மூன்றுவித ஒலிகளையும் விலக்கித் தமிழில் ஒலிக்கப்பட்டன. எனினும் எழுத்து முறையில் விலக்கப்பட்ட இந்த ஒலிகள் பேச்சுவழக்கில் முழுதும் இல்லை என்று சொல்ல இயலாது. எடுத்துக்காட்டாகக் **கட்டு** என்ற சொல்லின் முதலில் வரும் ககர ஒலிக்கும், **அகம்** என்ற சொல்லின் இடையில் வரும் ககர ஒலிக்கும், **பங்கு** என்ற சொல்லில் ஙகரத்தை அடுத்து வரும் ககர ஒலிக்கும் இடையே வேறுபாடு இருக்கின்றது. இக்காலத்தில்தான் இது காணப்படுகின்றது என்ற தவறான கருத்து நிலவுகின்றது. உண்மையில் இந்த ஒலி வேறுபாடு பழங் காலத்திலிருந்தே காணப்பட்டது என்று எண்ண இடம் இருக்கின்றது. சோழன் இராச இராசனின் தமிழ் மெய்க்கீர்த்தியைக் கன்னட எழுத்தில் பொறிக்கும்பொழுது, உச்சரிப்பை ஒட்டி, இந்த ஒலி வேறுபாட்டிற்கு ஏற்ப எழுதினர். கருநாடக மாநிலத்தில் சோழர் காலக் கல்வெட்டுகளில் இதைக் காணலாம். ஆகவே, உரப்பியும் எடுத்தும் கனைத்தும் ஒலிக்கப்பட்ட ஒலிகள் க,ச,ட,த,ப என்ற உயிர்மெய் எழுத்துகளிலும் இருந்து வந்தன. திராவிட மொழிச் சொற்களில் மிகப் பழங்காலத்திலேயே இவ்வொலி வேறுபாடு காணப்பட்டது என்று எண்ண இடமுண்டு.

இவ்வெழுத்து ஒன்று என்ற எண்ணைக் குறிக்கப் பயன்பட்டது. **க** என்ற எழுத்து வளர்ச்சியோடு பொருந்தி இன்றுள்ள உருவத்தை அடைந்தது. இசை மரபில் காந்தாரமாகிய கைக்கிளையை இவ்வெழுத்துக் குறிக்கிறது. 'வாழ்க', 'செல்க', 'வெல்க' என்பன போல வியங்கோள் விகுதியாகவும் இது வரும். தனிச் சொல்லாக அயன் (பிரமன்) என்னும் பொருளையும் கொடுக்கும். நெருப்பு என்ற பொருளும் இதற்கு உண்டு.

ஓரளவு சிலுவை போன்ற உருவத்தில் கி.மு. 3-ஆம் நூற்றாண்டிற்கு முன்னதாகவே தொடங்கிய இந்த எழுத்து, பாண்டி நாட்டுக் குகைக் கல்வெட்டுகளில் ஏறக்குறைய கி.பி. 3-ஆம் நூற்றாண்டு வரையிலும் உருவம் மாறாமல் இடம் பெற்றுள்ளது. பின்னர்க் கீழ்க்காணுமாறு மாறி, இன்றைய உருவத்தை அடைந்தது.

அரச்சலூர்க்கல்வெட்டு கி.பி. 3-ஆம் நூற்றாண்டு. நடுவில் உள்ள நேர்கோட்டைப் பொறுத்தவரையில் இவ்வுருவம் கி.பி. 12-ஆம் நூற்றாண்டு வரை மாறவில்லை. ... ...

கூரம் செப்பேடுகள் கி.பி. 8-ஆம் நூற்றாண்டு. குறுக்குக் கோடு வளையத் தொடங்கியது. ... .

தஞ்சாவூர் இராசராசேச்சுரத்துக் கல்வெட்டுகள் கி.பி. 1010-ஆம் ஆண்டு, தலைக்கட்டு உருவாகத் தொடங்கியது. ... ...

இராசேந்திர சோழன் காலத்தில் திருவாலங்காட்டுச் செப்பேடுகள் தலைக்கட்டிலிருந்து இடதுபுறம் கீழ் நோக்கிய கோடு தோன்றத் தொடங்கியது. கி.11-ஆம்நூற்றாண்டிற்குமுன்பும் பின்பும் இவ்வுருவம் தோன்றினாலும் தொடர்ந்து நிலைத்தவாறு நிகழும் காலமே இங்குச் சொல்லப்படுகின்றது. ... ...

மெல்லமெல்லத் தலைக்கட்டிலிருந்து இடதுபுறம் இறங்கி வந்த கோடு நடுவில் வளைந்த குறுக்குக் கோட்டைத் தொட்டுநின்றது. இந்தக் குறுக்குக் கோடு நன்றாக வளைந்து நடு நேர் கோட்டுக்குச் சமமான அளவில் வந்து நின்றது. இந்த உருவம் குன்றத்தூர் இராச நாராயண சம்புவராயன் கல்வெட்டில் (கி.பி. 1343-ஆம் ஆண்டு) காணப்படுகின்றது. தெற்கே அதேகாலத்தில் இரண்டாம் மூன்றாம் சடையவர்மன் சுந்தரபாண்டியன் கல்வெட்டுகளில் காணப்படுகின்றது. ... ...

நடுக்கோடு இறங்கி, நின்ற குறுக்கு வளைவின் இடது முனையுடன் வளைந்து சேர்ந்து இன்றைய வடிவம் பெற்றது. விசயநகர அரசன் அச்சுததேவராயனின் திருவரங்கக் கல்வெட்டு கி.பி. 1534-ஆம் ஆண்டிலும் அதற்கு முன்பேயும் தோன்றியது. ... ... க

கே.ஜி.கி.

ககடவாலர்: இராசபுத்திர மரபினருள் ஓரினத்தவர்; தென்னிந்திய மரபினர் என்னும் கருத்தும் நிலவுகிறது. வடஇந்தியாவில் கி.பி. 11-ஆம் நூற்றாண்டின் இறுதிப் பகுதியில் வாரணாசி, கன்னோசி போன்ற பகுதிகளை ஆண்டவர்கள்; இந்து மரபினைச் சேர்ந்தவர்கள். ககடவாலர்களைக் (Gahadavalas) ககர்வார்கள் (Gaharwars) என்றும் கூறுவர். வடஇந்தியாவில் கூர்ச்சரப் பிரதிகாரர்களின் ஆட்சி வீழ்ச்சியுற்றபோது, நாட்டில் பெருங்குழப்பமான சூழ்நிலை தோன்றியது. அச்சூழ்நிலையைப் பயன்படுத்திக் கொண்ட ககடவாலர் கன்னோசியைச் சுற்றியுள்ள பகுதிகளில் தம் ஆட்சியை நிலைநாட்டிக் கொண்டனர் என்னும் கருத்து நிலவுகிறது. ககடவாலர்கள் கி.பி. 1080-ஆம் ஆண்டிற்கும் 1085-ஆம் ஆண்டிற்கும் இடைப்பட்ட காலத்தில் கன்னோசியை மையமாகக் கொண்டு ஆட்சி செய்தனர்.

ககடவாலர் மரபினைத் தோற்றுவித்தவர் சந்திரதேவர் (Chandradeva) என்பவராவார். இவர் சந்தேலர்களின் படைத்தலைவனான கீர்த்திவருமன் (Kirtivarman) என்பானைத் தோற்கடித்து ஆட்சியைத் தொடங்கினார். வங்காளத்தைச் சார்ந்த விசயசேனன் என்பானின் வல்லாட்சியைத் தடுத்து நிறுத்திய பெருமை இவரைச் சாரும். இவர் கி. பி. 1100-ஆம் ஆண்டளவில் காலமானார்.

சந்திரதேவரை அடுத்து அவர்தம் மகன் மதன்பால் (Madanpal) ஆட்சி எற்றார். அவரைப் பற்றிய வரலாற்றுக் குறிப்புகள் மிகுதியாகக் கிடைத்தில. கோவிந்தசந்திரர் (Govindachandra) என்பார் தொடக்ககாலக் ககடவாலர்களுள் சிறந்தவராகக் கருதப்படுகிறார். அவர் கி.பி. 1114 முதல் 1155வரை ஆண்டார். அவர் காலத்திய நாணயங்கள் ககடவாலரின் பெருகி வளர்ந்த செல்வாக்கிற்குச் சான்று பகர்வன. அவர்பற்றிய கல்வெட்டுச் சான்றுகள் நாற்பதைக் கடந்துள்ளன. அவர் கி.பி. 12-ஆம் நூற்றாண்டின் முற்பகுதியில் தம் செல்வாக்கையும், ஆட்சித் திறனையும் வெளிப்படுத்தினார். முதன் முதலாகக் கோவிந்தசந்திரர் இலாகூரையாண்ட யாமினிகளுடன் (Yamins) மோதினார். பின்னர்ப் பாலர்களைத் (Palas) தாக்கினார். அதன் விளைவாகப் பாட்னா, மாங்கிர் (Monghyr) போன்ற பகுதிகள் வரை படையெடுத்துச் சென்றார். இதனைத் தடுத்து நிறுத்து வங்காளத்தை ஆண்ட சேனர்கள் (Senas) கங்கை ஆறு வரை கப்பற் படையைச் செலுத்த வேண்டியவராயினர். கோவிந்தசந்திரர் காலச்சூரிகளுடன் (Kalachuris) பகைமை பாராட்டினார். ஆனால், சந்தேலர்களுடனும் (Chandelas) சோழர்களுடனும் (Cholas) இவர் நட்புக் கொண்டாடினார்.

இவர் இந்தியாவின்மீது படையெடுத்த முசுலிம்களிடமிருந்து நாட்டைக் காக்க வரியொன்றை வசூ

வித்தார். இதனைத் துருசுகதண்டம் (Turushkadanda) என்று கூறுவர். இவர் வெளியிட்ட பொன், வெள்ளி நாணயங்கள் காலச்சூரிகள் வெளியிட்ட இலட்சுமி நாணயங்களை ஒத்துள்ளனவென்றும், தம் தந்தையார் வெளியிட்ட நாணய முன்படிவங்களை (Models) இவர் புறக்கணித்தார் என்றும் கூறுவர். இவர் நாணயங்களின் மறுபக்கத்தில் இவர் பெயரும் திரிசூலமும் பொறிக்கப்பட்டுள்ளன.

இவருக்கு மனைவியர் நால்வர். இவர்களுள் ஒருத்தி குமாரதேவி. இவள் புத்த சமயத்தைப் பின்பற்றியவள். இவர் அமைச்சர்களுள் ஒருவரான இலட்சுமிதாரர் (Lakhsmi Daara) என்பார் சுமிருதிகல்பத்தரு (Smritikalpataru) என்னும் சட்டத் தொகுப்பின் சாரத்தை வடமொழியில் இயற்றினார்.

கோவிந்தசந்திரரின் ஆட்சிப் பகுதி இக்கால உத்தரப் பிரதேசத்தின் பெரும்பகுதிகளையும் பீகாரையும் உள்ளடக்கியதாக இருந்தது. இவர் வட அயோத்திப் பகுதியில் இருந்த சேதவனம் (Jetavana) வாரணாசி, பௌத்தர்களுக்கும் இந்துக்களுக்கும் சொந்தமான புனிதத் தலங்கள் ஆகியவற்றைத் துருக்கியர்களின் படையெடுப்புகளிலிருந்து காத்தார். இவர் காலத்தில் இவருக்கெதிராகத் தில்லி, ஆசுமீர் போன்ற பகுதிகளை உள்ளடக்கிய சௌகான் அரசு ஒன்று ககடவாலரின் ஆட்சிப் பகுதியின் மேற்கில் நான்காம் விக்கிரகராசர் (Vigraharaja IV) என்பவரால் தோற்றுவிக்கப்பட்டது. தில்லியைத் தோமரர்களின் (Tomaras) தலைவர் கி.பி. 11-ஆம் நூற்றாண்டின் இடைப்பகுதியில் கைப்பற்றி, அதனைத் தம் தலைநகராக்கிக் கொண்டார்.

கோவிந்தசந்திரருக்குப் பின்னர் அவர்தம் மூன்றாம் மகன் விசயசந்திரர் முடிசூட்டுக் கொண்டார். அவர் கி.பி. 1155 முதல் 1170 வரை ஆட்சி செய்தார். அவர் அமிர் குசுரு (Amir Khusu) என்பாரை இலாகூரிலிருந்து விரட்டியடித்தார். விசயசந்திரர் கிழக்கில் பீகார் வரை தம் ஆட்சியை விரிவுபடுத்தினார்.

செயச்சந்திரர் விசயசந்திரரின் மகன். இவர் கி.பி. 1170 முதல் 1193 வரை ஆட்சி நடத்தினார். ககடவாலரின் இறுதி அரசர் இவரே. இவர் காலத்தில்தான் முகமது கோரி வட இந்தியாவின்மீது படையெடுத்தார்.

செயச்சந்திரர் (Jayachandra or Jaicaani) மகாகவி சிரீ அர்சர்(Sri Harsha) என்பாரைப் போற்றினார். சிரீ அர்சர் நைடதம் (Naishadha) என்னும் நூலையும் கண்டன கண்ட - கத்யா (Khandana-khanda - Khadya) என்னும் நூலையும் எழுதியவர்.

செயச்சந்திரர் தென்பீகாரிலுள்ள தம் பகுதியைச் சேனர்களின் தாக்குதலிலிருந்து காப்பாற்றுவதில் வெற்றி கண்டார். இவர் மகள் சம்யுக்தை சௌகான் மரபினைச் சார்ந்த மூன்றாம் பிருதிவிராசன்மீது மையல் கொண்டு, சுயம்வர நாளன்று அவரால் கவரப்பட்டாள். செயச்சந்திரர் சௌகான் மரபினருக்கெதிராகச் சந்தேலர்களுடன் இணைந்து கொண்டார். செயச்சந்திரன் முகமது கோரி வட இந்தியாவின்மீது படையெடுக்கத் தூண்டுகோலாய் இருந்தார்.

செயச்சந்திரருக்கும் முகமது கோரிக்கும் கி.பி. 1193-ஆம் ஆண்டு போர் மூண்டபோது, செயச்சந்திரரைக் கோரி சந்தவார் (Chandwar) என்னும் ஊருக்கருகில் தோற்கடித்தார். அவ்வூர் உத்தரப்பிரதேச மாநிலம் எட்டாவா (Etawah) என்னும் மாவட்டத்திலுள்ளது. செயச்சந்திரர் அப்போரில் கொல்லப்பட்டார். முகமது கோரி அவ்வெற்றிக்குப் பின்னர்க் கன்னோசி, வாரணாசி போன்ற இடங்களைக் கைப்பற்றிச் சூறையாடினார்.

செயச்சந்திரரின் தோல்விக்குப் பின்னர்க் ககடவாலரின் ஆட்சி பெரும்பாலும் மறைந்து விட்டதென்றே கருதவேண்டும். எனினும், அரிச்சந்திரர் என்பவர் ககடவாலரின் ஆட்சியை கி.பி. 1200-ஆம் ஆண்டுவரை காப்பாற்றினார் எனலாம்.

ககடவாலர்கள் இந்து சமயத்தைக் காத்தவர்கள்; எனினும், இவர்கள் புத்த சமயத்தையும் பேணினர் என்பது குறிப்பிடத்தக்கதாகும். இரா.அ.

ககந்தன்: சாத்தனாரின் மணிமேகலைக் காப்பியத்துள் இடம்பெறும் கதை மாந்தருள் ஒருவன். இவன் முற்காலத்தில் காவிரிப்பூம்பட்டினத்தை ஆண்ட காந்தன் என்னும் அரசனுக்குக் காதற் கணிகையிடம் பிறந்தவன். அரச மரபினரை அழிப்பதனைத் தன் குறிக்கோளாகக் கொண்ட பரசுராமன் காந்தனொடு போர் செய்ய வந்தபோது, சம்பாபதித் தெய்வத்தின் அறிவுரைப்படி, தன் புதல்வனும் வீரனுமான ககந்தனிடம் ஆட்சியை ஒப்படைத்து, தான் மீண்டும் வரும் வரை நகரைப் பாதுகாத்து வருமாறு வேண்டி வேற்றிடம் சென்றான். இவனுக்கு அரசாளும் குல உரிமை இன்மையால் பூம்புகார்க் காவலை மேற்கொண்ட இவனைப் பரசுராமன் துன்புறுத்தான் என்பது சம்பாபதியின் அறிவுரையாகும். ககந்தனால் காக்கப்பட்டமையால் காவிரிப்பூம்பட்டினத்திற்குக் காகந்தி என்ற பெயரும் உண்டாகியது. இவன் புகார் நகரத்தைப் பாதுகாத்து வருங்கால், இவன் மைந்தர் இருவருள் இளையவன் மருதி என்னும் பார்ப்பனியைக் கண்டு காமுற்று அவளை அகப்படுத்த முற்

பட்டான். மூத்தவன் அந்நகரத்து வணிகன் மகளான விசாகையைக் கண்டு காமுற்று அவளை அடையும் முயற்சியில் ஈடுபட்டான். தம் புதல்வர்களின் இழிசெயல்களைக் கேட்டுணர்ந்த டீ பன் அவற்றைப் பொறுக்காமல், தம் மக்கள் என்றும் கருதாமல் சினங்கொண்டு, அவர்களை வாளினால் வெட்டிக் கொன்றான். உதயகுமரன் வெட்டுண்டிறந்ததன் காரணத்தை உணர்ந்த சக்கரவாளக் கோட்டதிலுள்ள முனிவர்கள், அச்செய்தியினைச் சோழ மன்னனிடம் கூறி விளக்குமிடத்து இவ்வரலாறு கூறப்படுகிறது. (மணி. 22. சிறைசெய் காதை). அ.மா.ப.

ககாரா ஆறு இந்தியாவின் புனித ஆறாகக் கருதப்படும் கங்கை ஆற்றின் துணையாறுகளுள் ஒன்று. கங்கையின் இடக்கரைத் துணையாறுகளாக இராமகங்கை (Ram Ganga), ககாரா (Ghaghara), கண்டகி (Gandak), கோசி (Kosi) போன்ற பெரிய ஆறுகள் உள்ளன. வலக்கரைப் பெரும் ஆறுகளாக யமுனையும் (Yamuna), சோனையும் (Son) அமைகின்றன.

ககாரா ஆறு இமயமலையில் கர்னாலி (Karnali) என்னுமிடத்தில் தோன்றுகிறது. இந்த ஆறு மேற்கு நேப்பாள இமயமலையைக் கடக்கும்போது, ஆழமானதும் குறுகலானதுமான மலையிடுக்குகளின் வழியாகப் பாய்கிறது. கங்கையாற்றுடன் ககாரா ஆறு உத்தரப் பிரதேச மாநிலத்திலுள்ள சாப்ரா (Chapra) என்னும் நகருக்கருகில் இணைகிறது. உயர்ந்த மலையிலிருந்து ஓடி வருவதால் இந்த ஆறு வண்டல் மண்ணை நிறையக் கொண்டு வருகிறது. ககாரா ஆறு அடிக்கடி தன் போக்கை மாற்றிக் கொள்ளும் இயல்பினைக் கொண்டதால், இந்த ஆற்றுப் போக்கின் அருகில் வாழ்பவர்கள் பல இன்னல்களுக்கு ஆளாகிறார்கள். இதன் துணையாறான இராப்தி (Rapti) இடக்கரையாறாகப் பாய்ந்து பார்கசு (Barhaj) என்னுமிடத்தில் இதனுடன் இணைகிறது. ககாரா ஆற்றினைக் காக்ரா என்றும் கோக்ரா என்றும் கூறுகின்றனர். இரா.அ.

கங்கபாடி: தென்னிந்தியாவில் இருந்த பண்டைய அரசியல் பிரிவுகளுள் கங்கபாடியும் ஒன்று. இது இன்றைய கருநாடக மாநிலத்தின் தென்பகுதிகளைத் தன்னகத்தே கொண்ட பகுதி.கங்கபாடி அக்காலத்தில் வடக்கில் மரந்தலை (Marandale) நாட்டையும், தெற்கில் கொங்கு நாட்டையும், கிழக்கில் தொண்டை நாட்டையும், மேற்கில் சேரநாட்டை ஒட்டிய அரபிக்கடலையும் தன் எல்லைகளாகக் கொண்டிருந்தது. ஏறத்தாழ இன்றைய மைசூர் மாவட்டம் முழுமையும் கங்கபாடி நாட்டில் அடங்கியிருந்தது எனக் கூறலாம். பண்டு இது கங்கம் எனவும் அழைக்கப்பட்டது.

இரட்டபாடி ஏழரைலட்சம் எனவும் பனவாசி 12000 எனவும் இரட்டைபாடி நாடு குறிக்கப்பெற்றுள்ளதைப் போன்று கங்கர்களின் நாடான கங்கபாடி, கங்கபாடி 96000 என்று கங்கர்களின் செப்பேடுகளில் குறிக்கப்பெற்றுள்ளது. சில காலம் கொங்கு நாட்டின் சில பகுதிகளும் கங்கபாடியில் இணைக்கப்பட்டிருந்தன. கங்கர்களின் கிளைப் பிரிவினர் சிலர் கொங்குநாட்டில் வாழ்ந்து வந்தனர் எனக் கொங்கு மண்டல சதகப் பாடல்களால் அறியலாம்.

நன்னூல் உரையாசிரியர் மயிலைநாதர் இதனை மொழி வகையால் பிரிக்கப்பட்ட பதினெட்டு மாநிலங்களுள் ஒன்றாகக் குறிப்பிட்டுள்ளார். தொடக்க காலத்தில் குவளாலபுரம் கங்கபாடியின் தலைநகராகத் திகழ்ந்தது. இது இன்று கோலார் என அழைக்கப்படுகிறது. இவர்களின் தலைநகரம் கி.பி. 3-ஆம் நூற்றாண்டில் தழைக்காட்டிற்கு மாற்றப்பட்டது. தழைக்காடு தலவனபுரம் எனவும் அழைக்கப்பட்டது. ஆனால், அரச குடும்பமோ சென்னப்பட்டணத்திற்கு மேற்கே உள்ள மண்குண்டா என்னுமிடத்தில் இருந்தது. அரச குடும்பத்தின் உறைவிடம் கி.பி. 8-ஆம் நூற்றாண்டளவில் நேளமங்கலத்திற்கு வடக்கில் உள்ள மானியபுரத்திற்கு மாற்றப்பட்டது. இதனைக் கங்கர்களின் கி.பி. 10-ஆம் நூற்றாண்டைச் சார்ந்த கல்வெட்டுகளால் அறியலாம். மானியபுரம் 'மன்னே' எனவும் சுருக்கமாக அழைக்கப்பட்டது. மேலும், கி.பி. 10-ஆம் நூற்றாண்டுக் கல்வெட்டுகளை ஆய்ந்து பார்க்குங்கால் தகடூரும் கங்கபாடியின் அரசில் உட்பட்டிருந்தமை புலனாகும்.

கங்கபாடி கங்கர்களால் கி.பி. 4-ஆம் நூற்றாண்டு முதல் ஆளப்பட்டு வந்தது. இவர்கள் கொங்கணிவருமன், கொங்கன்யாதி ராசர்கள் என்னும் மரபுப் பெயரையும் கொண்டிருந்தனர். கங்கர்களின் செப்பேட்டில் கங்கர்கள் கங்கபாடியைத் தலைநகராகக் கொண்ட செய்தி கூறப்பட்டுள்ளது. இவர்கள் வரலாறு கி.பி. 4-ஆம் நூற்றாண்டு முதல் கி.பி. 8-ஆம் நூற்றாண்டு வரையில் தெளிவின்றிக் காணப்படுகிறது. கங்கர்கள், சில காலம் தனித்தாண்ட வேந்தர்களாகத் திகழ்ந்த போதிலும், பல காலம் பெரிய அரசுகளுக்கு உட்பட்ட வலிமைமிக்க சிற்றரசர்களாகவே ஆண்டு வந்தனர். இதனால், தமிழரசர்கள் மைசூர்ப் பகுதியில் ஆதிக்கம் செலுத்த இயலாமல் போய்விட்டது. கருநாடகத்தின் பண்பாட்டுப் பெருமையினைக் காப்பதிலும் கங்கபாடி பெரும்பங்கு வகித்தது.

கங்கர்களின் புகழ்மிக்க தலைநகரான தழைக்காடு (தலைக்காடு) கருநாடக மாநிலத்தில் மைசூருக்குக் கிழக்கே ஏறத்தாழ 48 கி.மீ. தொலைவிலும் சிவசமுத்திரம் நீர்வீழ்ச்சியிலிருந்து தென்மேற்கே 18 கி.மீ. தொலைவிலும் காவிரியின் வடகரையில் அமைந்திருந்தது.

பண்டு கங்கபாடிக்கும் தமிழகத்திற்கும் நிறையத் தொடர்பிருந்தது. இது கி.பி. 5-ஆம் நூற்றாண்டின் பிற்பகுதியில் காஞ்சிப் பல்லவரின் மேலாண்மைக்குட்பட்ட பகுதியாக விளங்கியது. கங்கர் பல்லவருடனும் தெலுங்குச் சோழருடனும் திருமண உறவு கொண்டிருந்தனர். கங்கவாடி கி.பி. 8-ஆம் நூற்றாண்டின் இடைப்பகுதியில் மால்கட்டு இராட்டிரகூடர்களின் மேலாண்மைக்குட்பட்டது. முதலாம் கிருட்டிணன் (கி.பி. 756-775), துருவன் (கி.பி. 780-794) மூன்றாம் கோவிந்தன் (கி.பி. 793-814) முதலான இராட்டிரகூட வேந்தர்கள் கங்கபாடியைக் கைப்பற்றியுள்ளனர்.

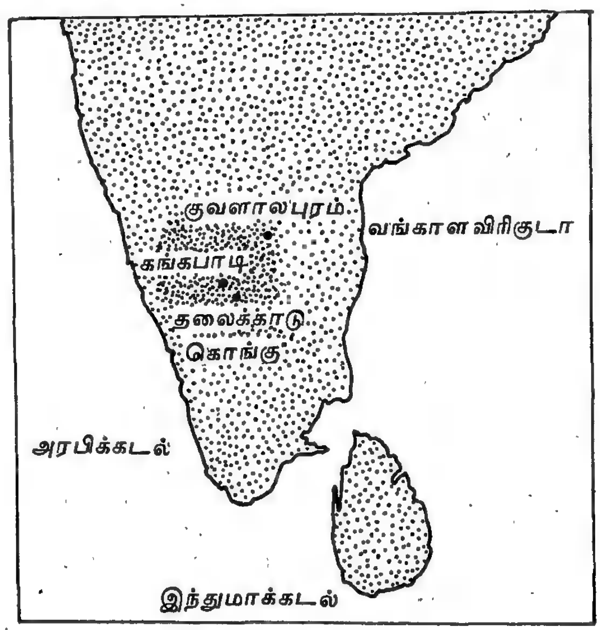
முதலாம் இராசராச சோழன் (கி.பி. 985-1014) கங்கபாடியைக் கைப்பற்றிய நிகழ்ச்சி தமிழக வரலாற்றில் குறிப்பிடத்தக்க நிகழ்ச்சியாகும். வீரராசேந்திர சோழன் (கி.பி. 1063-1070) சாளுக்கியரைக் கங்கபாடிப் போர்க்களத்திலிருந்து துங்கபத்திரை நதிக்கு, விரட்டினான் என்று கல்வெட்டுகள் குறிப்பிடுகின்றன. இதனால், கி.பி. 11-ஆம் நூற்றாண்டின் இடைப்பகுதியில் கங்கபாடி குறித்துச் சோழர்-சாளுக்கியரிடையே பகைமை உருவாயிற்று. ஒய்சல வேந்தனானவிட்டுணுவர்த்தனன் கி.பி. 1116-ஆம் ஆண்டளவில் சோழரிடமிருந்து (முதலாம் குலோத்துங்கன்) மீண்டும் கங்கபாடியைக் கைப்பற்றினான். இதன் விளைவாக விட்ணுவர்த்தனன் 'தலைக்காடு கொண்டான்' என்ற பட்டப்பெயர் பெற்றான். தலைக்காடு, கோலார் அடங்கிய கொங்கு நாட்டின் எல்லைவரையிலான கங்கபாடி முழுமையையும், ஆண்டதாகவும் அவன் கல்வெட்டு கூறுகிறது. ஆனால், மீண்டும் கி.பி. 1119-கி.பி. 1127 அளவில் கங்கபாடி முதலாம் குலோத்துங்கனால் ஆளப்பட்டு வந்தது என்பதையும் நடுகல் கல்வெட்டுகள் அறிவிக்கின்றன. அடுத்து விக்கிரம சோழனும் கங்கபாடியைக் கைப்பற்றியுள்ளான். கங்கபாடி சோழராட்சிக்குட்பட்டு 'முடிகொண்ட சோழமண்டலம்' எனப் பெயரிடப் பெற்று, சோழர் மேலாண்மைக்குட்பட்ட மாநிலமாயிற்று. பின்னர், ஒய்சலரின் ஆட்சிக்கும் உட்பட்டது.

பண்டைக்காலத்தில் கங்கபாடி அரசு பல நாடுகளாகவும், நாடுகள் சிற்றூர்களாகவும் பகுக்கப்பட்டிருந்தன. கோலார் மாவட்டக் கல்வெட்டினை அடிப்படையாகக் கொண்டு கண்டால் கங்கபாடியில் கோவலாள நாடு 300, கங்கநாடு 6000, பன்னேநாடு, பெல்தூர் நாடு, புலமாயி நாடு 100 (முலவாயி நாடு), மூநாடு 60 முதலான நாடுகள் அடங்கியிருந்தன என்பது புலனாகும்.

கங்கபாடி அரசில் கங்கரின் ஆட்சி உருவாவதற்குச் சமண முனிவரான சிம்மநந்தி மூலகாரணமாக இருந்ததால், அந்நாட்டில் சமணம் தழைத்தோங்கியது. கங்கபாடியை ஆண்ட கங்கருள் துர்விநீதன், சிரீபுருடன் ஆகியோர் குறிப்பிடத்தக்க பெருமை உடையவராவர். ம.இ.

கங்கர்கள்: இந்தியாவில் உள்ள மாநிலங்களுள் ஒன்று கருநாடகம். இம்மாநிலத்தை ஆட்சி செய்த பல்வேறு வமிசத்தினருள் தலைக்காட்டுப் (Talkad) பகுதியைச் சார்ந்த கங்கர்கள் முக்கியமான வர்கள். இவர்கள் கருநாடகப் பகுதியை 700 ஆண்டுகளுக்குமேல் ஆட்சி செய்தனர்.

தோற்றம்: கங்கர்கள் தோன்றிய விதம் பற்றி அறிஞர்களிடையே பின்வரும் கோட்பாடுகள் நிலவுகின்றன. 1. கங்கர்கள் தசரதப் பேரரசரின் தலைநகரான அயோத்தி என்ற இடத்திலிருந்து கருநாடகப் பகுதிக்கு வந்தவர்களென்று கருதப்படுகிறார்கள். 2. வட இந்திய மகதப் பேரரசிலிருந்த கன்வர்கள் என்ற இனத்தவர்களிலிருந்து தோன்றியவர்களே கங்கர்கள். மகதத்தில் வாழ்ந்த கன்வர்களே மௌரியப்

கங்கர் ஆட்சி செய்த பகுதிகள்

பேரரசைச் சீர்குலைத்தவர்கள். கன்வர்களின் வழித் தோன்றல்களே கருநாடக மாநிலப் பகுதிக்கு வந்து குடியேறியவர்கள். இக்கருத்தினை ஆராய்ச்சியின் மூலம் வலியுறுத்தியவர் உலுவிசு இரைசு (Lewis Rice) என்ற அறிஞர் ஆவார். 3. சமண ம த்தைச் சார்ந்த சிம்மநந்தி (Simhanandi) என்ற துறவி, கங்கவாடி (Gangavadi) என்ற பேரரசை நிலைநாட்டினார். அங்கு வாழ்ந்தவர்களே கங்கர்கள். 4. தமிழகத்திலுள்ள கொங்கு நாட்டில் (Kongudesa) வாழ்ந்த மக்களே கங்கர்கள் என்றும், அவர்கள் தம் ஆட்சியைத் தமிழகத்தில்தான் முதல் முதலில் நிறுவினர் என்றும், பின்னரே கருநாடகப் பகுதியிலுள்ள தழைக்காடு என்ற இடத்திற்குச் சென்றனர் என்றும் அண்மைக்காலத்தில் ஆய்வு செய்த அறிஞர்கள் கூறுகின்றனர்.

அயோத்தியிலிருந்து தாடிகன் (Dadiga), மாதவன் (Madhava) என்ற இருவரும் கருநாடகத்திற்கு வந்தனர் என்று சில வரலாற்று ஆசிரியர்கள் கூறுகின்றனர். ஆனால், அவர்கள் இத்துணைத் தொலைவிலிருந்து கருநாடகப் பகுதிக்கு வந்திருக்க முடியாது என்று சில அறிஞர்கள் வலியுறுத்துகின்றனர்.

சமணத் துறவி சிம்மநந்தி மூலமாகக் கங்கர்கள் கருநாடகப் பகுதிக்கு வந்திருக்கலாம் என்ற கருத்தினை அறிஞர் பலர் ஒத்துக்கொள்ளவில்லை. சிம்மநந்தியின் காலம் பற்றிய முடிவான கருத்து இன்னும் தெரியவில்லை. சதா சிம்மநந்தி (Jata Simhanandi) என்பவர் கி.பி. 7-ஆம் நூற்றாண்டில் வாழ்ந்தவர். இவர் பற்றிய தெளிவான வரலாற்றுக் குறிப்புகள் உள்ளன. மற்றொரு சிம்மநந்தி கி.பி. 11-ஆம் நூற்றாண்டில் வாழ்ந்தவர். இவர் பற்றியும் வரலாற்றுக் குறிப்புகள் உள்ளன.

கங்கர்கள் கொங்கு நாட்டிலிருந்து வந்திருக்கலாம் என்ற முடிவையும் ஏற்றுக்கொள்ள முடியவில்லை. கொங்குதேச ராசாக்கள் என்ற இலக்கியத்தில் மட்டும் கங்கர்களைப் பற்றி ஒரு குறிப்புக் காணப்பட்டாலும், அந்நூல் கி.பி. 17-ஆம் நூற்றாண்டைச் சார்ந்தது என்பதால், கங்கர்கள் கொங்கு நாட்டிலிருந்து வந்திருக்கலாம் என்ற கூற்றையும் பல அறிஞர்களால் ஏற்க முடியவில்லை. இவ்வாறாகக் கங்கர்கள் தோற்றம் குறித்து இன்னும் ஆதாரத்துடன் கூடிய முடிவிற்கு வர முடியவில்லை.

கல்வெட்டுகள்: இதுவரை கருநாடக வரலாற்றைப் பற்றிய ஆதாரங்களாகப் பல கல்வெட்டுகள் கிடைத்துள்ளன. இக்கல்வெட்டுகளில் பல சமசுகிருத மொழியில் உள்ளன. பல கல்வெட்டுகள் கன்னட மொழியிலிருக்கின்றன. கங்கர்கள் என்ற ஒரே இனத்தவர் 700 ஆண்டுகள் ஆட்சி செய்தது போன்று, வேறு எந்த இனத்தவரும் இத்துணைக் காலம் ஆட்சி செய்ததை இந்திய வரலாற்றில் காணுதல் இயலாது. இவ்வினத்தவர் கருநாடகப் பகுதியிலிருந்தே தோன்றியிருக்கவேண்டும் என்பதற்கு 700 ஆண்டுகள் கருநாடகப் பகுதியை ஆட்சி செய்ததே ஆதாரமாகும். வெளியிடங்களிலிருந்து வந்திருந்தால், 700 ஆண்டுகளுக்கு மேல் எந்தவோர் இனத்தவரும் ஆட்சி செய்திருக்க முடியாது. எனவே கங்கர்கள் கருநாடகத்தைச் சார்ந்தவர்கள் என்பது தெளிவாகத் தெரிகிறது.

தென்னிந்தியாவில் இப்போதைய கருநாடக மாநிலத்தில் கி.பி. முதலாம் நூற்றாண்டிலும், இரண்டாம் நூற்றாண்டிலும் ஆட்சி புரிந்தவர்கள் சாதவாகனர்கள் ஆவர். ஆனால், அவர்களின் செல்வாக்குக் காலப்போக்கில் மங்கியது. பின்னர்ப் பல சிறு இனத்தவர் உருவாயினர். கோலார்ப் பகுதியில் பாணர்கள் என்ற இனத்தவரும், தமிழ்நாடு-கருநாடக எல்லைப் பகுதியில் பல்லவர்களும் கருநாடகத்தின் முக்கிய பகுதியான தலைக்காடு (Talkad) என்ற பகுதியில் கங்கர்களும் ஆட்சி செய்தனர். எனவே, அண்மைக் காலத்தில் கங்கர்களைப் பற்றி ஆராய்ச்சி செய்த அறிஞர்கள், கங்கர்கள் ஒரு குறிப்பிட்ட இனத்தைச் சார்ந்தவர்கள் என்பதற்கும், நீண்ட காலமாகவே நிலத்தைப் பண்படுத்தி உழவுத் தொழிலில் ஈடுபட்டிருந்தனர் என்பதற்கும் நிறைய ஆதாரங்களைக் கண்டுபிடித்துள்ளனர்.

கங்கர்கள் தொடக்க காலத்தில் எந்த மதத்தைப் பின்பற்றினர் என்பது உறுதியாகத் தெரியவில்லை. அண்மைக் காலத்தில் கங்கர்களைப் பற்றிய வரலாற்றுக் குறிப்புகளில் கிடைத்துள்ள ஆதாரங்களைக் கொண்டு சில உண்மைகளை அறிய முடிகிறது. தொடக்க காலத்தில் இவர்கள் சமண மதத்தைப் பின்பற்றவில்லை. இந்து மதத்தையே பின்பற்றினர். இருக்கு, எசுர், சாம, அதர்வண வேதங்களில் கண்டுள்ள வேள்விகளையும், சடங்குகளையும் மதத் தொடர்பானகோட்பாடுகளையும் கடைப்பிடித்தனர். விலங்குகளைப் பலியிட்டனர். சிவன், விட்டுணு ஆகிய கடவுள்களை வழிபட்டனர். காத்தியாயினி (Katyayeni) என்ற பெண்கடவுளையும் பிற இந்துக் கடவுள்களையும் வணங்கினர்.

கங்க மன்னர் மூன்றாம் அரிவர்மர் (Harivarma III) சமண மதத்தைச் சார்ந்தவரல்லர். இவர் பிராமணர்களுக்குப் பல கிராமங்களைத் தானம் செய்தார். நாராயணன் என்ற கடவுளை வழிபட்டார். பொதுவாக நோக்குமிடத்து, கங்க மன்னர்கள

தாராளக் கொள்கையைப் பின்பற்றினர். எல்லா மதத்தினரையும் சமமாக மதித்து ஊக்குவித்தனர். எல்லா மதத் தலைவர்களுக்குமே பட்டயங்கள், பரிசுகள் வழங்கினர். இதன் அடிப்படையில்தான் சில அறிஞர்கள் கங்க மன்னர்கள் சமண மதத்திற்கு ஆதரவளித்து அம்மதத்தைப் பின்பற்றினர் என்று கருதினர். இரண்டாம் சிவமாரன் என்ற மன்னர் சமண மதத்தைத் தழுவினார். முதலாம் படுகர் (Butuga I) என்ற மன்னர் அமோகவர்சர் என்ற சமண மன்னரின் மகளைத் திருமணம் செய்துகொண்டார். இவர் காலம் முதல் சமண மதம் கங்க அரச குடும்பத்தினால் பின்பற்றப்பட்டு அவர்களின் மதமாகியது.

வரலாற்று அறிஞர்களான எம்.வி. கிருட்டிண ராவ், சி.எம். மோரோசு (G.M. Moraes) ஆகியோர் தங்கள் ஆராய்ச்சியின் முடிவாகச் சில கருத்துகளைத் தெரிவிக்கின்றனர். தென்னிந்தியாவை ஆட்சி செய்த பழங்கால இனத்தவருள் கங்கர் மிகவும் உயர்ந்தவர்கள். இவர்கள் மைசூர் நாட்டின் பெரும் பகுதியை ஆட்சி செய்தனர். பழங்காலத் தென்னிந்திய வரலாற்றில் மைசூர் நாட்டின் பெரும் பகுதி கங்கவாடி என்றழைக்கப்பட்டது. பின்னர் இப்பெயர் மறைந்தது.

மைசூர் மாநில மக்களுள் ஒரு பிரிவினர் இன்றும் கங்கவாடி என்ற பெயரை நினைவுபடுத்தும் வகையில் கங்கதேகார் ஒக்கலிகார்கள் (Gangadekar Vokkaligars) என்றே அழைக்கப்படுகின்றனர். கங்கர் கருநாடக அரசியலில் புகழ் பெற்றிருந்த சமயத்தில், கடம்பர் (Kadambas) என்ற இனத்தவரோடு சேர்ந்து கருநாடகத்தின் தெற்குப் பகுதியை ஆட்சி செய்தனர். கங்கர் ஒரு சுதந்திரமான ஆட்சியாளராக ஆட்சி செய்யாமல், கருநாடகப் பேரரசின் சக்தி வாய்ந்த குறுநில மன்னர்கள் என்ற நிலையில் ஆட்சி செய்தனர். இவர்கள் சுமார் 600 ஆண்டுகள் தமிழகப் பேரரசர்கள் கருநாடகப் பகுதியை வெற்றி கொள்ள முடியாமல் செய்தனர்.

தொடக்க காலத்தில் கங்க ஆட்சியாளர்களுள் தலைசிறந்து விளங்கியவர் துர்வினீதர் (Durvinita, கி.பி.605-650) என்பவராவார். இவர் போர் புரிவதில் வல்லவர்; சிறந்த கல்விமான்; பல்லவர்களை வெற்றி கண்டவர். சாளுக்கிய இளவரசர் செயசிம்ம வல்லபர் என்பவரைப் பல்லவர் அரியணையில் அமர்த்தியவர். இவர் பல வேள்விகள் செய்தார். இதனடிப்படையில்தான் பழங்காலக் கங்கர் சமண மதத்தைப் பின்பற்றவில்லை என்று மதிப்பிட முடிகிறது. இவர் சமணத் தத்துவ அறிஞர் பூச்சியபாதர் (Pujyapada) என்பவரை ஆதரித்தார்; அவர் எழுதிய சினேந்தர வியாகரணம் என்ற இலக்கண நூலுக்கு 'சப்தாவதாரா' என்ற உரைநூலை எழுதினார். இவர் ஆட்சிக்குப்பின் முசுகாரா, புவிகிராமா, முதலாம் சிவமாரா ஆகியோர் ஆண்டனர்.

முதலாம் சிரீபுருடர் கி.பி.726 முதல் கி.பி. 788 வரை ஆட்சி செய்தார். சிரீபுருடரின் ஆட்சிக்காலம் கருநாடக வரலாற்றில் பொற்காலமாகும். விவாண்டே என்ற இடத்தில் நடைபெற்றபோரில் இவர் நந்திவர்மர் என்ற பல்லவமன்னரைத் தோற்கடித்தார். நந்திவர்மர் போரில் கொல்லப்பட்டார். அதன்பின் 'பெர்மானதி' என்ற நந்திவர்மனுக்கே உரிய பட்டத்தை இவர் தரித்துக் கொண்டார். இராசசிம்ம பாண்டிய மன்னன் சிரீபுருடரை வெற்றி கொண்டார். இராசசிம்மன் தம் மகளைச் சிரீபுருடர் மகனுக்குத் திருமணம் செய்து வைத்தார். இராட்டிரகூட மன்னர் முதலாம் கிருட்டிணன் என்பவர் சிரீபுருடரை வென்றதால், இராட்டிரகூடப் பேரரசுக்குக் கங்கவாடி கப்பம் கட்ட வேண்டிய நிலை ஏற்பட்டது. சிரீபுருடர் யானைகளைப் பற்றி ஒரு நீண்ட கட்டுரை எழுதினார். அதற்குப் பெயர் கசசாத்திரம் என்பதாகும் போரில் யானைப் படையை இயக்குவதில் சிரீபுருடர் வல்லவர்.

சிரீபுருடரின் மகன் இரண்டாம் சிவமாரர். இவர் காலத்தில் இராட்டிரகூட மன்னர்களான துருவர், மூன்றாம் கோவிந்தர் என்போர் கங்கர்களைத் தாக்கினர். இரண்டாம் சிவமாரர் தருக்க சாத்திரத்திலும் தத்துவத்திலும் நாடகத் துறையிலும் இலக்கணத் துறையிலும் சிறந்து விளங்கினார். கன்னட மொழி கசசதகம் என்ற நூலில் யானைகளையும் யானைப் படைகளையும் எவ்வாறு இயக்குவது என்பது குறித்து விளக்கமாக எழுதியுள்ளார். சேதுபந்தம் என்ற நூலினையும் இவர் எழுதியுள்ளார்.

இரண்டாம் சிவமாரருக்குப் பின்னர் முதலாம் இராசமல்லர் பட்டத்திற்கு வந்தார். கங்கர்கள் சுதந்திரமாக வாழ இவர் வழிவகை செய்தார். இராட்டிரகூட மன்னர் அமோகவர்சர் முதலாம் இராசமல்லருக்கு ஆதரவளித்தார். இளவரசர் முதலாம் பூடுகருக்கு, அமோக வர்சர் தம் மகள் சந்திர பாலாசியைத் திருமணம் செய்துவைத்தார்.

முதலாம் பூடுகருக்குப் பின், அவர் மகன் இரண்டாம் நீதிமார்க்கர் பட்டத்திற்கு வந்தார். இரண்டாம் நீதிமார்க்கருக்குப்பின்அரியணை ஏறிய இரண்டாம் இராசமல்லர் இராட்டிரகூட மன்னர் மூன்றாம் கிருட்டிணன் என்பவரால் பதவி நீக்கம் செய்யப்பட்டார். அதன்பின், இரண்டாம் பூடுகர் அரியணையில் அமர்த்தப்பட்டார். தக்கோலத்தில் நடந்த போரில் இரண்டாம் பூடுகர் மூன்றாம் கிருட்டிணருக்

குப் பல உதவிகள் புரிந்தார். இரண்டாம் பூடுகருக்குப் பின் மூன்றாம் மாரசிம்மனும் நான்காம் இராசமல்லனும் பட்டத்திற்கு வந்தனர்.

நான்காம் இராசமல்லரின் அமைச்சர் சௌந்தராயரின் நடவடிக்கைகளால் இராசமல்லரின் ஆட்சி சிறப்புற்றிருந்தது. இவர் சௌந்தராயர், வீரமார்த்தாண்டர் என்ற பட்டத்தைச் சூடிக் கொண்டார்; கன்னட மொழியில் சௌந்தராய புராணம் என்ற நூலை எழுதினார். இந்நூல் 24 சமண தீர்த்தங்கரர்களைப் பற்றியது. சௌந்தராயா பசாடி என்ற கட்டடத்தையும் கோமதேசுவர் சிலையையும் சரவண பெல்கோலா என்ற இடத்தில் நிறுவினார். பின்னர்ச் சோழ மன்னர் முதலாம் இராசேந்திரனின் வெற்றியால் கங்கர்கள் செல்வாக்கிழந்தனர்.

கங்கர்கள் ஆற்றிய பணிகள்: கருநாடகத்தின் பண்பாட்டை உருவாக்கியதில் கங்கர்களின் பங்கு மிக முக்கியமானதாகும். இவர்களின் ஆட்சித் துறை அமைப்புகள் கடம்பர்களின் அமைப்புகளோடு தொடர்புடையன. ஆயினும், சமூக அமைப்பில் எந்த மாறுதலும் இல்லை. இவர்கள் காலத்தில் பெண்கள் பொது வாழ்வில் ஈடுபட்டனர். அரச குடும்பப் பெண்களிடையே உடன் கட்டை ஏறும் பழக்கம் இருந்தது. சமண மதத்தின் செல்வாக்கு உயர்ந்திருந்த காரணத்தினால் சல்லேகணை என்ற சமண மதத் தொடர்பான உயிர் நீத்தல் சடங்குக்கு (தற்கொலை) முக்கியத்துவம் அளிக்கப்பட்டது. உண்ணா நோன்பிருந்து உயிர்நீத்தலே அச்சடங்காகும். தங்கள் விருப்பத்தை நிறைவுசெய்யவும், தங்கள் தலைவர்களிடம் கொண்டுள்ள விசுவாசத்தைத் தெரிவிக்கும் பொருட்டும், தங்களையே அழித்துக்கொள்ளச் சபதம் ஏற்கும் பழக்கம் அரசர்களிடம் பணிபுரிந்த கங்கர்களிடையே காணப்பட்டது. இச்சல்லேகணை மதச் சடங்கினைச் செய்தவர்கள் சுராவாக்கிகள் என்று அழைக்கப்பட்டனர்.

கங்க மன்னன் இரண்டாம் மாதவன் சமண, புத்த ஆலயங்களுக்குக் கொடைகள் அளித்தான். சமண மதத்தின் மீது கங்க மன்னர்களுக்கு ஏற்பட்ட பற்றுதலினால் புத்தமதம் கங்கவாடிப் பகுதிகளில் செல்வாக்கை இழந்தது. சிம்மநந்தி, வக்கிரகிரிவா, வச்சிரநந்தி போன்ற பெருந்தலைவர்களினால் சமண மதம் மற்றைய மதங்களைவிட மிகுந்த செல்வாக்கைப் பெற்றது. சிரீவிக்கிரமர் காலத்திலிருந்து கங்கர்கள் சமண மதத்தைத் தீவிரமாகப் பின்பற்றினர். ஆட்சியாளர்களான நீதிமாககர், படுகர், மாரசிம்மன் போன்றவர்கள் சமணத் தத்துவத்தில் தேர்ச்சி பெற்று விளங்கினர்.

கோயில்களுக்கும் கோயில் கட்டடங்களின் பராமரிப்பிற்கும் கங்கமன்னர்களும் அமைச்சர்களும் பெருமளவில் கொடைகளை வழங்கினர். கங்கவாடி அரசப் பகுதிகளில் காணப்படும் கல்வெட்டுகள் கங்கர் காலத்தில் சமண மதம் உயர்ந்த நிலையில் இருந்தது என்பதைத் தெரிவிக்கின்றன. ஆனால், சோழ மன்னர்களின் ஆட்சி கங்கர்களின் மீது செல்வாக்கடைந்ததும், சமண மதத்தின் செல்வாக்கு மங்கியது.

சமண, புத்த மதக் கோட்பாடுகளை ஏற்றுக் கொண்டு, இந்து மதம் மேலும் வலுப்பெற்றது. கங்கர்களின் தொடக்க கால அரசர்களான, தோடங்கல மாதவர், அவினிதர், துர்வினீதர், முசுகாரர் ஆகியோர் ஆரியர்கள் போற்றிய இந்து மதத்தை ஆதரித்தனர். இந்து மதத்தின் பிரிவுகளான சைவம், வைணவம் போன்றவற்றோடு பாசுபதம், காபாலிகம், காளாமுகம் போன்ற சைவ உட்பிரிவுகளும் வளர்ச்சியுற்றன.

கங்க மன்னர்கள் கல்வி அறிவைப் புகட்டுவதில் மிகுந்த நாட்டம் கொண்டிருந்தனர். பொதுக் கல்விக்கும் தொழில் நுட்பக் கல்விக்கும் பல்வேறு அறிவுத்துறைகளின் நுட்பமான வளர்ச்சிக்கும் கங்க மன்னர்கள் உறுதுணை புரிந்தனர். அக்கிரகாரங்கள், பிரம்மாபுரிகள், மடங்கள், கடிகைகள் ஆகியன கல்வி அறிவை வழங்குவதில் பெருமுயற்சி எடுத்துக் கொண்டன. அவை பல்வேறு அறிவுத் துறைகளில் புலமை பெற விரும்புபவர்களுக்கு உதவிகள் செய்தன. சமண மடங்களும் கோயில்களும் கல்விச் சாலைகளாக விளங்கின. தொழிற் கல்வியில் கங்கர்கள் காலம் சிறப்புற்றிருந்தது. பொது மக்களும் நிறுவனங்களும் தொழிற் கல்வி வளர்ச்சிக்கு உதவிகள் செய்தனர். சிறு கைத்தொழில் புரிவோர்களான பொற்கொல்லர், கருமார், தச்சர், கட்டடம் கட்டுவோர், நாணயம் செய்வோர் முதலியோர் சமூகத்தில் உயரிடம் பெற்றிருந்தனர். அவர்களுக்கு எல்லா உதவிகளையும் அரசர்கள் செய்தனர்.

கங்கர்களின் ஆதரவில் கலையும் இலக்கியமும் செல்வாக்குப் பெற்றன. சமண நூலாசிரியர்கள் சமசுகிருத மொழியிலும் நூல்கள் இயற்றினர். பூச்சியபாதர் (தேவாநந்தி) என்ற சமணத் துறவி பாணினி எழுதிய இலக்கண நூலுக்குச் சப்தாவதாரா என்னும் உரை எழுதினார். தேவநந்தி எழுதிய மற்றைய நூல்கள் வருமாறு: சர்வார்த்த சித்தி (இது ஒரு தத்துவ நூல்), சைனாபிடேக (இது ஒரு கவிதை யாப்பு நூல்), சமாதிசதகா. இரண்டாம் மாதவர் என்ற அரசர் தடகாசூத்திரவிருத்தி என்ற நூலை எழுதினார்.

பாரவி எழுதிய கிராதார்சுனீய என்ற நூலுக்கு துர்வினீதர் ஒரு விளக்க உரை எழுதினார்; குணாட்டியர் எழுதிய பிருகத்கதா என்ற நூலைச் சமசுகிருத மொழியில் பெயர்த்தார். தனாசியர் என்ற அறிஞர் பூடுகர், இராக்கசர், கங்கர் என்ற அரசர்களின் அவையில் இடம் பெற்றிருந்தார். இராகாவாபன் தவிய்யா அல்லது திவிசாந்தனகன்யா என்ற நூலினை இயற்றினார். தனாச்யாவின் சிசுயன் விதிபாசிம்கா கத்யாசிந்தாமணி, சாத்ராசூடாமணி என்ற நூல்களை அவர் எழுதினார். இந்த நூல்கள் பாணர் எழுதிய உரைநடையை ஒத்திருந்தன; சமண மதத் தொடர்பான நீதி போதனைகளை மையமாகக் கொண்டிருந்தன. வீராநந்தி, அகசர் இருவரும் முறையே சந்திரபிரபா புராணம், வர்த்தமான புராணம் ஆகிய நூல்களை எழுதினார். கன்னட இலக்கியத்தில் துர்வினீதர் மிகச் சிறந்த கவியரசராகப் போற்றப்படுகின்றார். கவிராசமார்க்கம் என்ற அறிஞர்கள்பற்றிய விவரங்கள் உள்ள நூலில் துர்வினீதர்பற்றிய புகழுரை இடம்பெற்றுள்ளது. சிவமாரர் கசசதகம், சேதுபந்தம் என்ற நூல்களை எழுதினார். சாவுண்டராயர், கன்னட, சமசுகிருத மொழிகளில் புலமை பெற்றவர். சாவுண்டராயர் சாவுண்டராய புராணம் என்ற நூலினை எழுதினார். பிராகிருதம், தமிழ் ஆகிய மொழிகள் கலந்து இந்நூல் எழுதப்பட்டுள்ளது. எனவே, 'தென்னிந்தியாவின் எண்ணத்தை' வெளிப்படுத்தும் இலக்கியமாகச் சாவுண்டராய புராணம் கருதப்படுகிறது. இராக்கசகங்கர் என்ற அரசர் சாவுண்டராயரின் இலக்கியப் படைப்புகளுக்கு ஊக்கமளித்தார்; ஆதரவு நல்கினார். நாகவர்மர் என்ற ஆசிரியர் சண்டோம்புதி என்ற நூலினை எழுதினார்.

கங்கர்கள் கட்டடக் கலைக்கும் சித்திரக் கலைக்கும் முக்கியத்துவம் அளித்தனர். கங்கர்களின் தலைநகரான தழைக்காடு ஒரு கோயில் நகரமாக விளங்கியது. ஆனால், பிற்காலத்தில் அந்நகரின் பல கோயில்கள் மணலால் மூடப்பட்டுவிட்டன. கல்தூண்கள் நகர் முழுவதும் பரந்து காணப்பட்டன. மரத்தின் அமைப்புப் போல் அடிப்பகுதி சதுரமாகவும் மேற்பகுதி ஒரு சக்கரத்தில் இணைவது போலவும் அத்தூண்கள் விளங்கின. அத்தூண்களை வைத்துப் பிற்காலத்தில் கட்டடங்கள் எழுப்பப்பட்டன.

அரிகேசுவரர், பாடலேசுவரர் சோமேசுவரர் ஆகிய கோயில்கள் மௌனி என்ற இடத்தில் உள்ளன. இவை செங்கற்களால் கட்டப்பட்டவை. கபிலேசுவரர் கோயில் நல்ல முறையில் அழகுற அமைந்துள்ளது. தூண்களோடு ஒன்பது அறைகள் கொண்டும், கூர்மையான கற்களாலான சாளரங்களைக் கொண்டும் இக்கோயில் விளங்குகிறது. இக்கோயிலின் விமானத்தில் நடனமாடும் அழகுப் பெண்களின் சித்திரங்கள் தீட்டப்பட்டுள்ளன. இது அழகிய சித்திர வேலைப்பாடுகள் அமைந்த கோயில் ஆகும்.

கங்கர்களின் கட்டடக்கலையின் சிறப்பமிசங்கள் சிரவணபெல்கோலா, சந்திரபிரபா பசாடி, சாவுண்டராய பசாடி ஆகிய இடங்களில் இன்றும் காணப்படுகின்றன. சிரவணபெல்கோலா, சந்திரபிரபா பசாடி ஆகிய இடங்களில் உள்ள கட்டடங்கள் சிவமாரரால் கி.பி. 800-இல் எழுப்பப்பட்டன. சாவுண்டராயர் என்பவரால் கி.பி. 982-இல் இரண்டு அடுக்குகள் கொண்ட சாவுண்டராய பசாடி என்ற கோயில் கலை நுணுக்கங்களோடு கட்டப்பட்டது. கருவறை, சுகநாசி, நவரங்கம், முற்றம் என்னும் அமைப்புகளோடு பசாடி அமைந்திருக்கிறது. இக்கோயிலின் சுற்றுப்புறச் சுவர்கள் வண்ணக் கலவைகளால் பூசப்பட்டுள்ளன; சிற்பக்கலையமிசங்கள் பொருந்தியுள்ளன. சமணத் துறவிகளின் சிற்பங்கள் பதிக்கப்பட்டுள்ளன. இக்கோவிலின் விமானம் திராவிடச் சிற்பக்கலையைச் சார்ந்தது.

திப்தூர் வட்டத்தில் அரலாகுப்பா என்ற இடத்தில் உள்ள கல்லேசுவரர் ஆலயம் கங்கர்களின் காலத்தில் கட்டப்பட்ட உன்னதமான ஆலயமாகும். சிற்பங்களின் துல்லியமான அழகு வியப்பூட்டும். இக்கோவிலின் முற்புறத்தில் வீரக்கல் காணப்படுகிறது. சதவாக்யா இராட்சாமல்லர் காலத்தில் இக்கோவில் கட்டப்பட்டது.

நவரங்கப் பகுதியிலுள்ள கூரையில் ஒன்பது புவனேசுவரியின் சிற்பங்கள் அழகாகச் செதுக்கப்பட்டுள்ளன. நடுப்பகுதியில் தாண்டவம் ஆடுகின்ற பாவத்தில் புவனேசுவரி – சிவனின் உருவம் இருக்கிறது. இச்சிற்பத்தைச் சுற்றி அட்டதிக்குப் பாலகர்களுடைய உருவங்கள் உள்ளன. அட்டதிக்குப் பாலகர்கள் தங்கள் வாகனங்களில் தத்தம் மனைவிமார்களோடு உட்கார்ந்து கொண்டு, தங்கள் வலக்கையை உயர்த்திச் சிவனுக்கு மரியாதை செலுத்தும் பாவனையில் சிற்புங்கள் கம்பீரமாக உள்ளன. இந்தக் கல்லேசுவரர் ஆலயத்தில் உள்ள வருணன், இந்திரன் ஆகியோரின் உருவங்கள் மிகவும் நுண்ணிய வேலைப்பாடுகள் அமைந்த வகையில் செதுக்கப்பட்டுள்ளன. தென்னிந்தியாவில் கி. பி. 10-ஆம் நூற்றாண்டில் கோவில் சிற்பக்கலையில் கல்லேசுவரர் ஆலயத்தைப் போன்ற அமைப்பு வேறெங்கும் காணப்படவில்லை. புவனேசுவரி பக்கத்தில் கந்தர்வர்களின் கைகளில் மலர்களோடு சிலைகள் செதுக்

கப்பட்டுள்ளன. அவற்றின் கலையமிசம் மிகவும் நுண்ணியது.

கங்கர்கள் எழுப்பிய கல்லால் ஆன தூண்கள் வியப்பையும், மகிழ்ச்சியையும் ஊட்டவல்லன. இந்தத் தூண்கள் கலைச்சிறப்பு வாய்ந்தவை. இங்கு இரண்டு வகையான கல்தூண்கள் இருக்கின்றன. அவை (அ) மானசுதம்பம், (ஆ) பிரம்மதேவசுதம்பம் எனக் கூறப் படுகின்றன. (அ) மானசுதம்பம் வகைக் கல்தூணின் மேற்பகுதி பரந்த அமைப்பாக உள்ளது. அதன்மேல் சமணத் துறவிகளின் உருவங்கள் அமைக்கப்பட்டு, அந்த உருவங்கள் நான்கு திசைகளையும் பார்த்த வண்ணம் உள்ளன. (ஆ) பிரம்மதேவசுதம்பம் வகைக் கல்தூணின் மேல் பிரம்மாவின் உருவம் உட்கார்ந் திருக்கும் நிலையில் அமைக்கப்பட்டுள்ளது. மாரசிம்மா (கி. பி. 674) என்ற அரசரின் நினைவாக ஒரு மிகப் பெரிய பிரம்மதேவசுதம்பம் கட்டப்பட்டுள்ளது.

சௌந்தராயர் என்பவரால் தியாகதா பிரம்ம தேவசுதம்பம் மிகப்பெரிய அளவில்கட்டப்பட்டுள்ளது. இந்தத் தூண் மிகப் பெரிய ஒரே கல்லால் ஆகியது. இது வட்ட வடிவ அமைப்பில் உள்ளது. மணியின் உருவத்தில் பூக்கள் செதுக்கப்பட்டு, தூண் மீது அழ குக்காகப் பதிக்கப்பட்டுள்ளன. அடிப்பாகத்தில் சௌந்தராயரின் உருவமும் அவருடைய ஆசிரியர் நேமிச்சந்திரரின் உருவமும் அமைக்கப்பட்டுள்ளன.

கங்கர் சிற்பங்களின் தோற்றம் மிகவும் எளிமை யாகவும் இயற்கையாகவும் அமைந்துள்ளன. சிற்பங் களுக்கு அவற்றைத் தாங்கியிருக்கும் கட்டடங்களுக் கும் இடையே உள்ள வேலைப்பாடு பார்ப்பவர்களின் உள்ளத்தைக் கவரும் வகையில் உள்ளது.

கோதாகுண்டிக் கல்வெட்டில் நிதிமார்க்கரி இறப்பு சித்திரிக்கப்பட்டுள்ளது. கல்வெட்டில் அரசர் இரண்டு தலையணைகளோடு ஓய்வு எடுக்கின்ற நிலை மையும், அவர் மகனும், வேலையாளும் அவருக்கு அருகில் உதவி செய்கின்ற காட்சியும் இயல்பாகவே செதுக்கப்பட்டுள்ளன. சாவுப் படுக்கையில் இருந்த அரசரின் உடல்நிலையில் காணப்படும் சோர்வும் தளர்ந்த நிலையும், தம் தந்தையின் மரணத்தைப் பார்த்துக் கவலையே உருவான மகன் நிலைமை, அர சர் உயிர் நீத்தால் தாமும் உயிர் துறக்க வேண்டும் என்று சபதம் ஏற்றவரின் நிலை, தம் சபதம் நிறைவேறப் போகிறது என்பதால் ஏற்படுகின்ற மகிழ்ச்சி ஆகிய எல்லா நிலைகளையும் இச்சிற்பத்தில் காணமுடிகிறது.

கல்தூண்களும், சிற்பங்களும் மிகப் பெரிய அள வில் அமைந்திருக்கவேண்டுமென்ற எண்ணத்தின் வெளிப்பாடாக அவை கங்கர் காலத்தில் அமைக் கப்பட்டுள்ளன. சிரவணபெல்கோலாவில் உள்ள கோமதேசுவரர் சிலை மிகப் பெரியது. 57 அடி உயரத்தில் அமைந்துள்ள இச்சிலை உலகத்திலுள்ள உயரமான உருவங்களுள் ஒன்று என்ற சிறப்பினைப் பெற்றுள்ளது. தா. எ.

துணை நூல்கள்:

Sathianathaier, R., Political and Cultural History, of India, Vol. I, Viswanathan & Co., Madras, 1985.

Sheik Ali, B., History of the Western Gangas University of Mysore, Mysore, 1976.

Sreenivasa Murthy, H. V., and **Ramakrishnan, R.**, History of Karnataka, S. Chand & Co.Ltd., New Delhi, 1978.

கங்கர் சகாப்தம் கலிங்கத்தை ஆண்ட கிழைக் கங்க மரபினர் தோற்றுவித்த ஆண்டு முறை. இம் மரபு அரசர்கள் வெளியிட்ட செப்பேடுகளில் கங்கர் சகாப்தம் குறிக்கப்பட்டுள்ளது. இச் சகாப்தம் எப் பொழுது தோற்றுவிக்கப்பட்டது என்பது தெளிவா கத் தெரியவில்லை. அறிஞர்களுள் சிலர் கங்கர் சகாப் தம் கி. பி. 434-இல் தோற்றுவிக்கப்பட்டது என்றும், சிலர் கி. பி. 497-இல் தோற்றுவிக்கப்பட்டது என்றும் கூறுகின்றனர் கங்கர் சகாப்தம் கங்க மன்னன் மூன் றாம் இந்திரவர்மனின் செப்பேட்டில் முதன் முதலில் குறிக்கப்பட்டுள்ளது. கங்கர்கள் ஆட்சிபுரிந்த தண்ட புரம், கலிங்கம் ஆகிய பகுதிகளில் இச்சகாப்தம் பயன்படுத்தப்பட்டது. இது குறிக்கப்பட்டுள்ள செப் பேடுகள் யாவும் விசாகப்பட்டினம், சிரீகாகுளம், கஞ் சம் மாவட்டத்தின் தென்பகுதி ஆகிய பகுதிகளி லிருந்தே கண்டுபிடிக்கப்பட்டுள்ளன. சு. இரா.

கங்கன் சங்ககாலத்தில் வாழ்ந்த ஒரு சேர வேந் தனின் படைத் தலைவர்களுள் ஒருவன். இவனும் நன்னன், ஏற்றை முதலிய ஏனைய ஐந்து படைத் தலைவர்களும் தத்தம் படையொடு பாசறையிற் கூடி யிருந்தனர். அப்போது சோழ மன்னன் படைத்தலை வனான பழையன் தன் படையொடு சென்று, பாச றையில் இருந்த கங்கன் முதலியவர்களோடு போர் செய்து, பெருஞ்சேதம் விளைவித்து, பின்னர் அப் பகைவர் படைக்கலனால் இறந்தான். பழையனால் கொல்லப்பெற்ற படைத் தலைவர்களுள் ஒருவனாகக் கங்கன் கருதப்பெறுகிறான். இவனைக் குடவாயிற் கீரத்தனார் தம் அகநானூற்றுப் பாடலில்'துன்னருங்

கடுந் திறற் கங்கன்' என்று குறிப்பிட்டுள்ளார் (அகம்.44 : 8). அ. மா. ப.

கங்காதரர் கங்கையைத் தம் முடியில்கொண்ட சிவன் வடிவம். இது கௌரிப்பிரசாத மூர்த்தி எனவும் கூறப்படுகிறது.பகீரதன் தன் முன்னோர் வீடு பேறடைய வானுலகிலுள்ள கங்கையை மண்ணுலகிற் குக் கொண்டுவரத் தவமிருந்தான். கங்கை மேலிருந்து வேகமாக வரும்போது, பூ உலகை அழித்துவிடுமோ என்றஞ்சி, சிவபெருமான் தம் சடையிலுள்ள ஒரு முடியால் கங்கையைத் தாங்குகிறார். இதனால் உமையவள் சிவனிடம் ஊடல் கொள்கிறாள். உமைய வளைச் சிவபெருமான் அமைதிப் படுத்துகிறார். இதனை உணர்த்துமாறு அமைந்த வடிவமே கங்கா தரர் ஆகும்.கோயில்களின் மாடக்குழிகளில் நின்ற நிலையில் நான்கு கைகளுடன் இது காட்சியளிக்கும்.

குப்தர் காலக் கங்காதரர் சிற்பம் இராசுனா (Rajuna) என்ற இடத்தில் உள்ளது. எலிபெண்டா, இலேபாட்சி, திருச்சிராப்பள்ளிப் பல்லவர் குடைவரை, கொடும்பாளூர் மூவர் கோயில் போன்ற இடங்களில் காணப்படும் கங்காதரர் சிற்பங்கள் சிறப்பு வாய்ந் தவை. பல்லவர் காலத் திருச்சிக் குடைவரைக் கங்கா தரர் அபசுமாரர்மேல் நிற்கும் நிலையில் உள்ளது. சிவன் தலைமுடியில் அரை உருவப் பெண் முகத்து டன் கங்கை வடிவம் காணப்படுகிறது.

கங்காதரர்

கங்காதரர் சிற்பங்கள் சில தனியாகவும் உமை அருகில் நிற்பது போலவும் காணப்படும். தனித்து உள்ள சிற்பங்களில் வலது மேற்கையால் ஒரு முடியை எடுத்துக் கங்கையைத் தாங்கும் நிலையிலும், வலது கீழ்க்கை காளை மீது ஊன்றிய நிலையிலும், இடது மேல் கை மானை ஏந்திய நிலையிலும் காணப்படும். கொடும்பாளூர் மூவர் கோயிலில் உள்ள தனித்து நிற் கும் கங்காதரர் சிற்பம் இதற்குச் சான்றாகும்.

உமையுடன் நெருங்கி நிற்கும் கங்காதரரின் சிற் பங்கள் பல கோயில்களில் காணப்படுகின்றன. இவற் றில் வலது மேல்கை முடியைக் கொண்டு கங்கையைத் தாங்கியும், வலது கீழ்க்கை உமையவளின் முகவாய்க் கட்டையின் கீழும், இடது மேல்கை மானை ஏந்தியும், இடது கீழ்க்கை உமையின் தோளின் மீதும் பொருந்தி உமையவளை அமைதிப்படுத்தும் நிலையிலும் காணப்படும். திருமீயச்சூர்க் கோயிலுள்ள சிற்பமும் கங்கைகொண்ட சோழபுரத்திலுள்ள சிற்பமும் உமை யுடன் நெருங்கி நிற்கும் கங்காதரர் சிற்பங்களாகும்.

இலேபாட்சி விசயநகர கால ஓவியங்களுள் கங்கா தரர் ஓவியம் குறிப்பிடத்தக்கதாகும். நேப்பாளத்தின் இடைக்காலச் சிற்பங்களில் கங்காதரர் சிற்பம் புகழ் பெற்றது. ம. இ.

கங்காதேவி விசயநகரப் பேரரசைப் படைத்த முதலாம் புக்கரின் மகனான குமாரகம்பணரின் மனைவியாவார். இவர் மதுராவிசயம் என்னும் நூல் இயற்றினார். அது எளிய, இனிய நடையில் எழுதப் பட்ட ஒரு வடமொழிக் காவியமாகும். விசயநகரப் பேரரசைப் பற்றி அறிய உதவும் இலக்கிய மூலங் களுள் அதுவும் ஒன்று. அக்காவியம் மதுரைச் சுல் தானியத்தை வென்று அழித்த குமாரகம்பணரின் சாதனையைக் கூறுகிறது. இவ்வரலாற்றுக் காவியத் தின் சிறப்பாலும் இன்றிமையாமையாலும் இவ்வம்மை யார் பெரிதும் பாராட்டப்பட்டார். இவரது நூலில் பின்வரும் வரலாற்றுக் குறிப்புகள் பொதிந்துள்ளன.

விசயநகர அரசின் வடக்கு, கிழக்குச் சிக்கல் கள் அனைத்தையும் சரி செய்த பின்னர், முதலாம் புக்கர் தம் கவனத்தைத் தெற்கே திருப்பினார். சம்பு வராய அரசு வீழ்ந்து தொண்டைமண்டலம் விசயநகர அரசுடன் இணைத்துக் கொள்ளப்பட்டபிறகு, மதுரைச் சுல்தான்களுடன் விசயநகரப் பேரரசின் தொடர்பு நேரிடையாக்கப்பட்டது. மதுரைச் சுல்தான் இசுலா மியன். விசயநகர மன்னர்கள் இந்துக்கள் எனவே போர் தவிர்க்க முடியாததாயிற்று. மதுரைச் சுல்தான் இந்துக் குடிமக்களின் மீது சொல்ல வொண்ணாத கொடுமைகளை இழைத்தான். இதுவே உடனடியான

படையெடுப்புக்கு அடிகோலியது. இந்து சமயத்தையும் சமுதாயத்தையும் பாதுகாக்கும் கடமையும், இந்து தருமத்தை மீண்டும் நிலைநாட்டும் பொறுப்பும் குமாரகம்பணரிடம் விடப்பட்டது. குமாரகம்பணர் கி.பி. 1370-இல் செஞ்சியிலிருந்து புறப்பட்டுச் சிறந்த படைத்தலைவர்களான கபண்ணர், தண்டநாயகர், மங்கப்ப தண்டநாதர் ஆகியோரின் கூட்டோடு படை நடத்திச் சென்றார். திருச்சி அருகே சமயபுரத்தில் சுல்தானை எதிர்த்து வென்றார். முசுலீம்களின் மிக வலிமையான பாதுகாப்புமிக்க 'கண்ணனூர்க் குப்பம்' கைப்பற்றப்பட்டது. முசுலீம் ஆட்சிக் காலத்தில் பாதுகாப்பிற்காக எடுத்துச் செல்லப்பட்ட திருவரங்கநாதரின் திருவுருச் சிலை மீண்டும் திருவரங்கத்தில் நிறுவப்பட்டது; கண்ணனூர்க் குப்பத்திலும் மீண்டும் 'ஒய்சலேசுவரர்' திருவுருவச் சிலை நிறுவப்பட்டது.

விசயநகரப் படைகள் பின்னர் மதுரை நோக்கி வீறு நடை போட்டன. திருச்சிக்கும் மதுரைக்கு மிடையே ஓரிடத்தில் நடைபெற்ற கடும் போர் ஒன்றில் மதுரைச் சுல்தான் கொல்லப்பட்டார். மதுரை முற்றுகையிடப்பட்டு இறுதியில் கைப்பற்றப்பட்டது. தெற்கில் முசுலீம்களின் ஆட்சிக்கு முற்றுப்புள்ளி வைக்கப்பட்டது. அங்கிருந்து கம்பணர் இராமேசுவரம் நோக்கிச் சென்றார். செல்லும் வழியெல்லாம் இருந்த இந்துக் கோயில்களைப் புதுப்பித்து, மக்கள் வழிபட வகை செய்தார். இத்தென்னிந்திய வெற்றி விசயநகர வரலாற்றில் குறிப்பிடத்தக்க சாதனைகளுள் ஒன்றாகும். இது இந்துக்களின் வெற்றி என்று கூறின் மிகையாகாது. கே.சே.

கங்காருத்தீவு இந்துமாக்கடலிலுள்ள பல தீவுகளுள் ஒன்று. இது ஆசுத்திரேலியாக் கண்டத்தின் தெற்குப் பகுதியில் அமைந்துள்ளது. இப்பகுதியில் புனித வின்செண்டு வளைகுடா இருக்கிறது. இந்த வளைகுடாவிற்குச் சமீபத்தில் தான் கங்காருத் தீவு அமைந்துள்ளது. இப்பகுதியில் உள்ள யார்க்கு (York) முந்நீரகம், என்கவுண்டர் வளைகுடா, இசுபென்சர் (Spencer) வளைகுடா போன்ற இயற்கைப் பகுதிகளின் மத்தியில் கங்காருத் தீவு அமைந்திருப்பது குறிப்பிடத்தக்கது. இப்பகுதி முழுமையும் மகா ஆசுத்திரேலியன் விரிகுடா(Great Australian Bight) என்று சொல்லப்படுகிறது. கங்காருத் தீவிற்கு அருகில் அமைந்துள்ள முக்கிய பட்டணங்கள் அடிலெய்டு, மெல்போர்ன் ஆகியவை ஆகும்.

கப்பல் தளபதி மாத்யூ பிளிண்டர்சு என்பவர் கி.பி. 1802-இல் இந்தத் தீவிற்குக் கங்காருத் தீவு என்று பெயரிட்டார். கங்காருத் தீவின் பரப்பளவு 4351 ச.கி.மீ ஆகும். இது கிழக்கு மேற்காக 90 மைல் நீளமும் 33 மைல் அகலமும் உள்ளது. இது இயற்கையாகவே நல்ல நீர்வளமும், இயற்கை வளமும், தாவரச் செழிப்பும் உடையது. இத்தீவில் பல வகைப் பட்ட மரங்கள் பல இடங்களில் யாரும் உள்ளே போக முடியாத அளவிற்கு அடர்த்தியாக வளர்ந்துள்ளன.

மக்கள் கி.பி. 1836-இல் தான் முதல் முதலாக இந்தத் தீவில் குடியேறினர். இந்தத் தீவு கோடைக் காலத்தில் ஒய்வாக இருப்பதற்கு ஏற்றவகையில் அமைந்துள்ளது. இத்தீவின் வடக்குப் பகுதியில் கிங்சு கோட்டு (Kingscot) என்ற நகரம் அமைந்துள்ளது.

தெற்கு ஆசுத்திரேலியாப் பகுதியிலுள்ள அடிலெய்டு நகரத்திற்கும் கங்காருத் தீவிற்கும் நாடோறும் விமானப் போக்குவரத்து இருக்கிறது. வாரம் இரு முறை கப்பல் போக்குவரத்து இத்தீவிற்கும் ஆசுத்திரேலியாவிற்கும் இடையே நடைபெறுகிறது. வர்த்தகத்திற்கு ஏற்ற வகையில் இந்தப் போக்குவரத்து அமைந்திருப்பது குறிப்பிடத்தகுந்த அமிசமாகும்.

கங்காருத் தீவில் கோதுமை, பார்லி, ஓட்சு முதலிய பயிர்கள் மிகுதியாக வளர்கின்றன. கம்பளி உற்பத்தியில் இது முன்னணியில் உள்ளது யூக்கலிப்டசு தைலம் மிகுதியான அளவில் இத்தீவில் உற்பத்தி செய்யப்படுகிறது. மரம் போல் உயரமாக வளரும் சாந்தோரோயோ தேடியானா (Xanthrroea Tateana) என்னும் புல் இத்தீவில் மிகுதியாக பயிராகிறது. இந்தப் புல்லிலிருந்து எடுக்கப்படுகின்ற பிசின் வெடிமருந்து தயாரிப்பதற்குப் பயன்படுகிறது. மெருகெண்ணெய் தயாரிப்பதற்கும் இந்தப் பிசின் பயன்படுகிறது. இதனால் அரசிற்கு நல்ல வருமானம் கிடைக்கிறது.

இத்தீவில் ஆசுத்திரேலியாக் கண்டத்திற்கே உரித்தான மிக வேகமாக ஓடக்கூடிய கங்காரு என்ற விலங்கு மிகுதியாக வளர்கிறது. இத்தீவில் ஈமு (Emus), கூலாசு (Coolas) என்னும் பறவை இனங்களும் காட்டுப் பன்றிகளும் ஆடுகளும் மிகுதியாகக் காணப்படுகின்றன.

ஆசுத்திரேலியத் தீவில் ஆங்கிலேயர்களைக் குடியேறத் தூண்டியது மாத்யூ பிளிண்டர்சு எழுதியதொரு நூலாகும். ஆசுத்திரேலியாத் தீவிற்குச் செல்லும் வழி என்னும் தம் நூலில் மாத்யூ பிளிண்டர்சு கங்காருகளின் எழிலைப் பற்றிப் பெரிதும் வருணித்துள்ளார். கங்காருத் தீவிலுள்ள பறவைகள் பற்றியும், செல்வச் செழிப்பைப் பற்றியும் எழுதியதைப் படித்த ஆங்கிலேய மக்கள், ஆர்வமுடன் இத்தீவில் குடியேற விரும்பினர். ஆனால், கர்னல் இலைட்டு என்பவரின்

தலைமையில் அரசாங்கத்தின் சார்பாக இப்பகுதியில் குடியேறுவதற்கான வகையில் ஆய்வு நடத்தப்பட்டது. கங்காருத் தீவில் குடியேற மக்கள் 15 கப்பல்களில் தயாராக இருந்தனர். ஆனால், அவர்கள் இத்தீவிற்கு அருகில் சென்ற பொழுது மக்கள் குடியேறுவதற்கு ஏற்ற வகையில் இத்தீவு இல்லை என்பதை உணர்ந்தனர். தெற்கு ஆசுத்திரேலியாக் கடற்கரைப் பகுதியில் ஏறத்தாழ 2500கி.மீ. தூரம் உள்ள இடத்தை விரைவாக அளவெடுக்கும் பணியில் கர்னல் இலைட்டு ஈடுபட்டிருந்தார். ஆனால், அப்பணி மூன்று வார காலத்திற்குள் முடியாத காரியம் என்று உணர்ந்தார். எனவே, இத்தீவில் குடியேற வந்த மக்களை இப்போதுள்ள அடிலெய்டுப் பகுதியில் குடியேற வழி வகை செய்தார்.

ஆசுத்திரேலியாக் கண்டத்தோடு கடல்வழி வாணிகம் செய்வதற்குக் கங்காருத் தீவில் அமைத்துள்ள துறைமுகம் மிகவும் வசதியாக உள்ளது. ஆசுத்திரேலியாவின் பொருளாதார முன்னேற்றத்திற்குக் கங்காருத் தீவும் அதனோடு அமைந்துள்ள துறைமுகங்களும் மிகவும் உதவியாக உள்ளன. தா.எ.

துணை நூல்கள்:

Clark C.M.H., Select Documents in Australian History (1851-1900), Angus and Robertson, Melbourne, 1955.

Kylie Tennant, Australia: Her Story, Macmillan and Co, London, 1953.

கங்காள மூர்த்தி: சிவபெருமான் எடுத்த வடிவங்களுள் கங்காள மூர்த்திவடிவும் ஒன்று. கங்காளம் என்றால் எலும்பு என்று பொருள். இத்தெய்வத் திருஉருவிற்கு ஒரு புராணக் கதை வழங்கப்படுகிறது. ஒரு காலத்தில் முனிவர்கள் பிரம்மனிடம் சென்று இந்த உலகத்தை அமைத்தவர் யார் என வினவுகின்றனர். பிரம்மன் தாமே என்று கூறுகின்றார். அப்பொழுது சிவபெருமான் தோன்றி உலகத்தை உண்டாக்கியது தாமே என எடுத்துரைக்கிறார். பிரம்மன் ஒத்துக் கொள்ளாமல் போகவே, சிவபெருமான் தம் இன்னொரு வடிவான பைரவரை அழைத்துப் பிரம்மனின் ஐந்து தலைகளுள் ஒன்றைக் கிள்ளி விடுமாறு கூறுகிறார். அவ்வாறு கிள்ளிய தலை பைரவரின் கைகளில் ஒட்டிக் கொண்டது. இப்பாவத்தை நீக்குவதற்காகத் திருமாலிடம் சிவன் செல்கிறார். அங்கு வாயிற் காவலனாகஇருந்த விசுவக்சேனர் தடுக்கவே இருவருக்கும் சண்டை நடக்கிறது. சிவபெருமான் விசுவக்சேனரைக் கொன்று அவ்வுடலைத் தம் சூலாயுதத்தில் ஏந்திச் செல்கிறார். தாம் செய்த இரு பாவங்களையும் நீக்கும் வழிமுறையினைத் திருமாலிடம் வேண்ட, அவர் சிவபெருமானைக் காசிக்குச் செல்லச் சொல்கிறார். காசிக்குச் சிவன் சென்றதும் அவர் கையிலிருந்து தலை நீங்கிவிடுகிறது. விசுவக்சேனரின் எலும்பைத் (கங்காளம்) தோளில் வைத்துக் கொண்டு, கைகளில் உடுக்கையைப்பிடித்துத்தட்டிக் கொண்டுசெல்லும்வடிவமே கங்காள மூர்த்திவடிவமாகும். இவ்வுருவ நலனைப் பற்றி அம்சுமபேத ஆகமம், காமிகாகமம், காரணாகமம், சுப்ர பேத ஆகமம், கூர்மபுராணம், சில்பரத்தினம் ஆகியநூல்கள் எடுத்துரைக்கின்றன.

கங்காள மூர்த்தி

கங்காளமூர்த்தியும் பிட்சாடனர் வடிவமும் பார்ப்பதற்கு ஒன்றாக இருக்கும். பிட்சாடனர் வடிவில் சிவன் ஆடையின்றிக் கபாலம் ஏந்திப் பிச்சை கேட்கும் கோலத்தில் இருப்பார். கங்காளமூர்த்தி உடையணிந்து, அணிகள் பூண்டு, நடக்கும் கோலத்தில் இருப்பார். நான்கு கைகளுள் மேலிருகைகளில் இடக் கையில் விசுவக்சேனரின் எலும்பைப் பிடித்துத் தோளில் சார்த்தியும், மேல் வலக்கை அருகே உள்ள மானுக்குப் புல் கொடுப்பது போலவும் இருக்கும்.

உடுக்கையை ஒரு கீழ்க்கை பிடித்துக்கொண்டிருக்க, மற்றொரு கீழ்க்கை குச்சிபிடித்து அடிக்கும் நிலையில் காணப்படும். கால்களில் பாதஅணிகள் காணப்படும்.

கங்காளமூர்த்தி வடிவம் பற்றிய குறிப்புத் திருவாசகத்தில் திருச்சாழல் என்னும் பிரிவில் இடம் பெற்றுள்ளது. பிரம்மனின் வடிவமும் திருமாலின் (விசுவக்சேனர்) வடிவமும் மாய்ந்து, அண்டமனைத்தையும் பிரளயம் விழுங்கிய போது, சிவன் கங்காளராய் வந்து வீணை வாசிப்பார் எனத் திருநாவுக்கரசர் பாடுகிறார். கங்காள மூர்த்தி திருஉருவத்தை செப்புத் திருமேனியாகவும் சிற்ப வடிவிலும் காணலாம். கங்காளமூர்த்தியின் சிற்ப வடிவிற்குத் தாரசுரம் கோயிலைச் சேர்ந்த சிற்பம் சிறந்த எடுத்துக்காட்டாகும். இப்பொழுது இச்சிற்பம் தஞ்சைக் கலைக் கூடத்தில் உள்ளது. மேலும் சுசீந்திரம், திருச்செங்காட்டங்குடி, கும்பகோணம், நாகேசுவரசுவாமி கோயில், சிதம்பரம் கோபுரச் சிற்பங்கள் ஆகியவற்றிலும் கங்காளமூர்த்திச் சிற்பங்கள் இடம் பெற்றுள்ளன.

முற்காலச் சோழர் கோயில்களில் கருவறைச் சுவரின் தேவகோட்டங்களில் கங்காளமூர்த்தியின் திருஉருவத்தைக் காணலாம். சோழர் காலத்தில் இத்திருஉருவ வழிபாடு சிறந்திருந்ததைப் பல கோயில்களில் உள்ள செப்புத் திருமேனிகளைக் கண்டு அறிந்து கொள்ளலாம். திருநறையூர் சித்தநாத சுவாமிக் கோயிலில் உள்ள இராசராசனின் 26-ஆம் ஆட்சி ஆண்டுக் கல்வெட்டு கங்காளதேவர் திருமேனிக்கு அமுதுபடைப்பதற்காக நிலக்கொடைஅளித்ததாகக் கூறுகிறது. முதலாம் இராசேந்திரன் அத்திருமேனி முன்னால் ஒரு விளக்கு எரிக்கத் தானம் அளித்தமையை மற்றொரு கல்வெட்டுக் கூறுகிறது.

கி.ஸ்ரீ.

கங்குல் வெள்ளத்தார் சங்ககாலப்புலவர். இவர் இயற்பெயர் தெரியவில்லை. குறுந்தொகையில் இவர்தம் ஒரே பாடல் (387) இடம் பெற்றுள்ளது. இப்பாடலில் இவர் பயன்படுத்தியுள்ள 'கங்குல் வெள்ளம்' என்னும் தொடர் காரணமாகக் கங்குல் வெள்ளத்தார் எனப் பெயர் பெற்றார். சங்க நூல்களில் அணிலாடு முன்றிலார், செம்புலப்பெயல்நீரார் எனப் பாடலில் பயிலும் அழகிய அரிய தொடர்களால் புலவர்கள் பெயர் அமைந்தவாறு போல இவர் பெயரும் அமைந்துள்ளது. தலைவன் பிரிந்த காலத்தில் வருந்தும் தலைமகளைத் தேற்றும் தோழிக்குத் தலைவி கூறுவதாக இவர் பாடல் அமைந்துள்ளது. 'ஞாயிறு மறையவும் முல்லை மலரவும் வரும் மாலைக்காலத்தை நீந்தினோம் ஆயினும், அதன்பின் வரும் கங்குலாகிய வெள்ளம் கடலினும் பெரிதாகலின் அதனைக் கடத்தல் மிக அரிது' என்பது தலைவியின் கூற்று. இப்பாடலில் 'கங்குல் வெள்ளம் கடலினும் பெரிது' என்று பிரிவுத்துயரால் கடத்தற்கரிய கங்குலை வெள்ளமாகக் கூறிய சிறப்பினால் இப் புலவர் கங்குல் வெள்ளத்தார் எனச் சிறப்புப் பெயரால் அழைக்கப்பெற்றார். இவர் இயற்பெயர் மறைந்திருக்கலாம்; இயற்பெயர் தெரியாமையால் பாடல் தொகுத்தோர் பாடலிற் பயின்ற அரிய தொடர் கொண்டு இவருக்கு இப்பெயர் அமைந்திருக்கலாம். இவரைப் பெண்பாற் புலவர் என அபிதான சிந்தாமணி கூறும்.

சி.செ.

கங்கேரி மகாராட்டிர மாநிலத்தில் கொங்கணகக் கடற்கரையில் பம்பாய் நகரத்தின் வடக்கே சுமார் 32 கி.மீ. தொலைவில் மேற்கு மலைத் தொடர்ச்சியில் அமைந்துள்ள புத்தமத மையம். புத்தமதம் தென்னிந்தியாவில் வேரூன்றிய காலந்தொட்டு ஏறக்குறைய 1500 ஆண்டுகள் (கி.மு. இரண்டாம் நூற்றாண்டு முதல் கி.பி. 13-ஆம் நூற்றாண்டு வரை) கங்கேரியில் (Kankeri) புத்தபிட்சுகள் குடைவரை விகாரங்கள் அமைத்துப் புத்தமதத்திற்கு அடிக்கல் நாட்டினர். புத்தமதக் குறிப்புகளின்படி, தென்னகத்தில் முதலில் புத்தமதம் தொடங்கப்பட்ட சோபரா (Sopara) என்ற நகரத்திற்கு இது அருகாமையில் இருக்கின்றபடியால், இது புத்தமதம் மிக விரைவிலேயே பரவிய இடமாக விளங்கியது.

இங்கு 101 குகைகள் உள்ளன. அவை எவ்விதக் காலக் கணிப்பும் இல்லாதபடி வரிசையாக 1 முதல் 101 வரை எண் கொடுக்கப்பட்டுள்ளது. அவற்றுள் குடைவரைக் கோயில் எண் 13, 24 ஆகியவற்றிலுள்ள கல்வெட்டு, கங்கேரியைக் 'கன்கசாலை' (Ganhasala) எனக் குறிப்பிடுகின்றது. இங்குள்ள பெரும்பான்மையான குடைவரைகள் புத்தர் சிலையைக் கொண்டுள்ளமையால், இவை மகாயான புத்தமதக் காலத்தில் வெட்டப்பட்டவை என்பர். ஆயினும் எசு.நாகராசு (S.Nagaraju) என்ற தொல்லியல் ஆய்வாளர் குகைகளுள் 75 விழுக்காடு ஈனயான புத்தமதக் காலத்தில் வெட்டப்பட்டவை என்று தெரிவிக்கின்றார். இக் குடைவரைக் கோயில்கள் மூன்று காலங்களில் வெட்டப்பட்டவை.முதற் காலம் கி.மு. 100; இரண்டாம் காலம் கி.பி. 120; மூன்றாம் காலம் கி.பி. 200.

முதற் காலத்தில் குடையப்பட்ட குகைகள் சிறியனவாகவும் உள்ளே நன்கு பளபளப்புடன் கூடிய கவிகைமாடத் தூபியுடனும்காணப்படுகின்றன. இரண்டாம் காலக் குடைவரைகள் கவிகை மாடத் தூபியுடனும் சைத்தியம் எனப்படும் முன்மண்டபத்துடனும் காணப்படுகின்றன. இக்காலத்தில்தான் புத்தத்துறவி

கங்கேரிக் குகைகள்

கள் தங்குவதற்கான சிறிய அறைகளும் வெட்டப் பட்டன. புத்த விகாரங்கள் சிறந்த புத்தத்துறவிகளுக் காகவும் எழுப்பப்பட்டன என்பதைக் குகை எண் 4-இல் காணப்படுகின்ற கல்வெட்டு ஒன்று கூறு கின்றது. மூன்றாம் காலத்தில் முன்மண்டபத்துடன் முகப்பு மண்டபமும் எழுப்பப்பட்டது. சாதவாகனர் மரபைச் சார்ந்த சிரீ யக்ஞ சதகர்ணி (Sri Yajnna Satakarni) காலத்தில் அழகிய வேலைப்பாடுடன் கூடிய பெருந் தூண்களுடன் முகமண்டபம் எழுப்பப் பட்டது. இக்காலத்தில் புத்தத் துறவிகளுக்காக வெட்டப்பட்ட சிறிய அறைகளுக்கு முன்னால் ஒரு மண்டபமும் வெட்டப்பட்டது. முன்மண்டபத்தில் கல்லாலான இருக்கையும் உள்ளறையில் உறங்குவதற் கான படுக்கை ஒன்றும் உள்ளன. ஆயினும், கி.பி. 3-ஆம் நூற்றாண்டிற்குப்பின் வெட்டப்பட்ட புத்த விகாரங்கள் பெருகிவந்த புத்தத் துறவிகளுக்கு இட மளிக்கும் வகையில் புத்த விகாரத்தின் பக்கச் சுவர் களில் அறைகள் வெட்டப்பட்டன. இந்த அறைகளின் பின்சுவர்களில் செவ்வக வடிவில் வில்போன்ற கூரை யுடன் கூடிய சிறிய மாடங்கள் குடையப்பட்டன. அவற்றில் புத்தரின் சிறிய சிலைகள் இருந்திருக்கக் கூடும். அக்காலம் புத்தமதத்தில் உருவ வழிபாடு உருவாகிய காலம் எனலாம்.

கங்கேரியில் முதன்முதல் குடியேறியவர் தேர வாதக் கோட்பாட்டைச் (Thervada Doctrine)சேர்ந்த வர்கள் ஆவார்கள். மேலும் இங்குத்தான் புத்தமதப் பிரிவினரான பத்திரயானியா (Bhadrayaniya),அபார செலிய (Apara Seliya) போன்றவர்களைப் பற்றிய குறிப்பு முதன்முதல் காணப்படுகிறது. இதில் அபார செலியப் பிரிவினரே கிருட்டிணா நதிப் பள்ளத்தாக்கு களில் உருவ வழிபாட்டிற்கு அடிகோலியவர் ஆவர்.

அங்குத் தடாகமும் நூல் நிலையமும் இருந்தன. முதலாம் அமோகவர்சன் காலத்தில் இருந்த பத்திர விட்டுணு (Bhadravishnu) என்பவர் புத்தபீடத்திற்கு அருளிய பொருளுதவியில் புது நூல்கள் வாங்கிப் பயன்படுத்தப்பட்டன. இதே போன்று வங்க வியா பாரி அளிகாகரா என்பவரின் செல்வமும் பயன் படுத்தப்பட்டது. இராட்டிர கூடர்களுக்கு அடங்கிய சிற்றரசர்களான சிலாகர் (Silahar) என்போர் கி.பி. 8-ஆம் நூற்றாண்டில் பூரியை மையமாகக் கொண்டு ஆட்சிபுரிந்து வரும் பொழுது, இதற்குச் செய்த பொருளுதவி இவர்கள் செப்பேடு மூலம் தெரிய வருகின்றது.

கே.இரா.

துணைநூல்கள்:

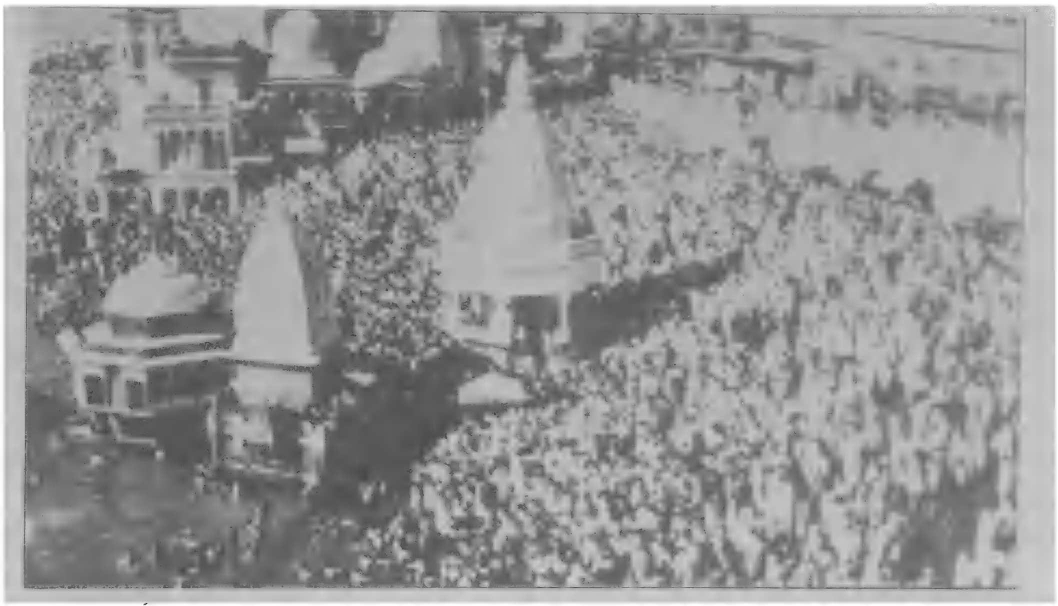
Barua, D.K., Viharas in Ancient India, Indian Publication, Calcutta, 1969.

Brown, Percy, Indian Architecture (Buddist and Hindu Periods) Bombay, 1956.

Nagaraju, S., Buddhist Architecture of Western India , Agam Kala Prakashan, Delhi, 1981.

Sarkar, H., Studies in Early Buddhist Architecture of India, Delhi, 1969.

கங்கை இந்துக்களின் புனித ஆறுகளுள் முக்கியமானதாகும். இந்த ஆறு இமய மலையிலுள்ள கங்கோத்திரி என்னும் இடத்தில் உற்பத்தியாகிறது. 2506 கி.மீ. நீளமுள்ள இந்த ஆறு உத்தரப் பிரதேசத்தில் ஐந்தாகப் பிரிகிறது. அவை பாகீரதி, அலக்நந்தா, நந்தாகினி, தௌலிகங்கை, பிண்டாறு ஆகியன. இது இமயமலைப் பகுதியிலிருந்து தென்கிழக்காகப் பீகார், மேற்கு வங்காளம் ஆகிய மாநிலங்கள் வழியாக ஓடி, வங்காளக் குடாக் கடலில் கலக்கிறது.

கங்கை

புராணக் குறிப்புகள்: வால்மீகி இயற்றிய இராமாயணத்தில் கங்கை ஆறு பற்றிப் பின்வரும் புராணக் கதை கூறப்பட்டுள்ளது. அம்சுமான் என்ற மன்னன் தன் சிறிய தந்தையர் அனைவரும் கபில முனிவரால் எரிக்கப்பட்டுச் சாம்பலாகிக் குவிந்து கிடப்பதைக் கண்டு மனங்கலங்கி, அவர்கள் நற்கதி அடைய வேண்டி இறைவனைத் துதித்தான். அப்போது அவன் மூதாதையர்களுக்கு மாமனான வைனதேயர் தோன்றி, 'அம்சுமானே, வருந்த வேண்டாம், உலகின் நலன் பொருட்டே இந்நிகழ்ச்சி நடந்தேறியது. படைப்பின் ஒவ்வொரு கல்பத்திலும் இந்த நிகழ்ச்சி நடைபெறும். சாம்பலாகிய இவர்கள் கடைத்தேற, நீ புனிதமான கங்கை நீரில் தருப்பணம் செய்யவேண்டும். உலகமனைத்தையுமே பரிசுத்தமாக்க வல்லவள் கங்காதேவி. அவள் வானுலகிலிருந்து நிலவுலகுக்கு வரவேண்டும் அப்புனித நீர் இச்சாம்பல் குவியலை நனைக்க வேண்டும். அப்பொழுதுதான் இவர்கள் வீடுபேறு எய்துவார்கள் என்று கூறினார். அம்சுமான் அதைச் செய்ய இயலாமல், அதே நினைவில் இறந்தான்.

அம்சுமானின் பெயரன் பகீரதன் விடாமுயற்சியுடன் கங்கையைப் பூமிக்கு கொண்டுவரப் பல ஆண்டுகள் கடுந்தவ மியற்றினான். அம்முயற்சியில் தனக்கு ஏற்பட்ட இடையூறுகள் எல்லாவற்றையும் பொறுமையுடன் சகித்துக் கொண்டு விடாமுயற்சியுடன் நீண்ட காலத் தவத்திற்குப் பிறகு இறைவன் அருளால் வானிலிருந்து கங்கை கீழேவருமாறு செய்து வெற்றி கொண்டான். பகீரதனின் பெருமுயற்சியால் பூமிக்கு வந்ததால் கங்கைக்குப் பாகீரதி என்ற பெயர் உண்டாயிற்று. மகாவிட்டுணுவின் பாதத்திலிருந்து, மகேசுவரனிடம் வரச்செய்து, மண்ணுலகில் பரவச் செய்து, இறுதியில் பாதாளத்திற்கு அழைத்துச் சென்று, அனைத்து உயிர்களையும் தூய்மையுறச் செய்ததால், 'திரிபதகா' என்ற பெயரைப் பிரமன் கங்கைக்குச் சூட்டினார். பகீரதனும் கங்கையில் நீராடிப் பாட்டன்மார்களுக்குத் தருப்பணம் செய்து, பிறகு தன்நாடான அயோத்தி சென்றடைந்தான். நாடெங்கும் செழிப்புற்றுத் திகழ்ந்தது.

கங்கை ஆறு தெய்வத்தன்மை பொருந்தியதாகக்

கருதப்பட்டு வழிப்படப்படுகிறது. இந்தியாவின் பல பாகங்களிலுமிருந்து மக்கள் கங்கையில் புனித நீராடு தற்காகச் செல்கின்றனர். கங்கையாறு பல கிளை ஆறுகளை உடையது. அவற்றுள் யமுனை, இராம கங்கை, காகரா, (உத்தரப்பிரதேசத்தில் உள்ளவை) கண்டகி பர்கிகண்டகு, கோசி (பீகாரில் உள்ளவை) ஆகியன முக்கியமானவை. மத்திய பங்களாதேசத்தில் கங்கையுடன் பிரம்மபுத்திரா ஆறும் மேகனா ஆறும் இணைகின்றன. அவை யாவும் பல நீர்க்கால்களாகப் பிரிந்து கிழக்கு மேற்கில் 320 கி.மீ. அகலமுள்ள கழிமுக அரங்கத்தை அமைத்துக் கொண்டு கடலில் கலக்கின்றன.

இவ்வாற்றினால் இந்தியாவின் பெரும்பகுதி மிகவும் செழிப்படைந்துள்ளது. இதனால், மிகை நீர்வடிக் கப்பெறும் நிலப்பரப்பு ஏறத்தாழ 2537,000. ச.கி.மீ. ஆகும். இது ஏறத்தாழ இந்திய நிலப்பரப்பின் நான்கில் ஒரு பகுதியாகும். சுமார் 30 கோடி மக்கள் இவ்வாற்றினால் பயன் பெறுகின்றனர். முற்காலத்தில் கங்கைச் சமவெளியில் காணப்பட்ட இயற்கைத் தாவரங்களும் வனவிலங்குகளும் இப்பொழுது மறைந்துவிட்டன. கூடிவரும் மக்கள்தொகையின் தேவைக்காக இச்சமவெளி நிலம் தீவிரமாகப் பண்படுத்தப்பட்டு வருகிறது. ஏப்பிரல் மாதத்திலிருந்து சூன் மாதம் வரை உள்ள கோடைக் காலத்தில் இமய மலைப் பனி உருகுவதாலும், சூலை முதல் அக்டோபர் மாதம் வரை வீசும் பருவக் காற்றால் ஏற்படும் மழையினாலும் கங்கை நீர் பெருகுகிறது. நீண்ட காலமாகவே கங்கை நீர் பாசனத்திற்குப் பயன் படுத்தப்பட்டு வந்துள்ளது. பல்வேறு கால்வாய்கள் மூலமாகவும் நீர்ப்பாசனம் நடைபெறுகிறது. கோதுமை, கரும்பு, பருத்தி, எண்ணை விதைகள் முதலியன உத்தரப்பிரதேசத்திலும் பீகாரிலும் பெருமளவுக்குப் பயிராகின்றன.

கங்கைப் பள்ளத்தாக்கின் மத்திய பகுதிக்கு வடக்கில் நீர்வழிப் போக்குவரத்து முக்கியமானதாக இல்லை. ஏனெனில், இருப்புப் பாதைகள், போக்குவரத்துப் பொறுப்பை மேற்கொண்டுள்ளன. ஆனால், மேற்குவங்கம், பங்களாதேசம் ஆகியவற்றின் கிராம மக்கள் சணல், தேயிலை, தானியங்கள் முதலியவற்றை அனுப்ப நீர்வழியையே நம்பியுள்ளனர். கங்கைப் பள்ளத்தாக்கில் பல மூலப்பொருள்கள் கிடைப்பதாலும், நீர்மின் ஆற்றல் எளிதில் கிடைப்பதாலும் பல புதிய தொழிற்சாலைகள் இப்பொழுது தோன்றியுள்ளன.

இந்தியாவில் உத்தரப் பிரதேச மாநிலத்தின் மேற்கு, தென்மேற்குப் பகுதிகளும் வடகிழக்கு இந்தியப் பகுதியும் கங்கை-யமுனை ஆறுகளுக்கு இடைப்பட்ட நிலமாகும். இதன் பரப்புச் சுமார் 58,400 ச.கி.மீ. ஆகும். இமய மலையிலிருந்து தோன்றும் ஆறுகளால் உண்டான வண்டல் பகுதியினால் இந் நிலம் உருவாகி வளர்ந்துள்ளது. பண்டைக் காலத்தில் ஆரியர் இங்கே தங்கித் தம் நாகரிகத்தைப் பரப்பினர். வேதங்களும் இந்து வீரகாவியங்களும் இப்பகுதி பற்றிப் பல குறிப்புகளைத் தருகின்றன. மகதப் பேரரசும் இராசபுத்திரரின் நாடுகளும் இங்கே அமைந்திருந்தன. பின்னர் முகமதியராட்சி ஏற்பட்டது. இப்பகுதி கி.பி. 19-ஆம் நூற்றாண்டில் ஆங்கிலேயரின் ஆளுகையின்கீழ் வந்தது. இந்நிலப்பரப்பை வடபகுதி, தென்பகுதி, நடுப்பகுதி என மூன்று கூறுகளாகப்பகுக்கலாம். இவை யாவும் மிகவும் செழிப்பான பகுதிகளாகும். இப்பகுதிகளில் மக்கள்தொகை மிகுதியாக உள்ளது. தெ.பா.

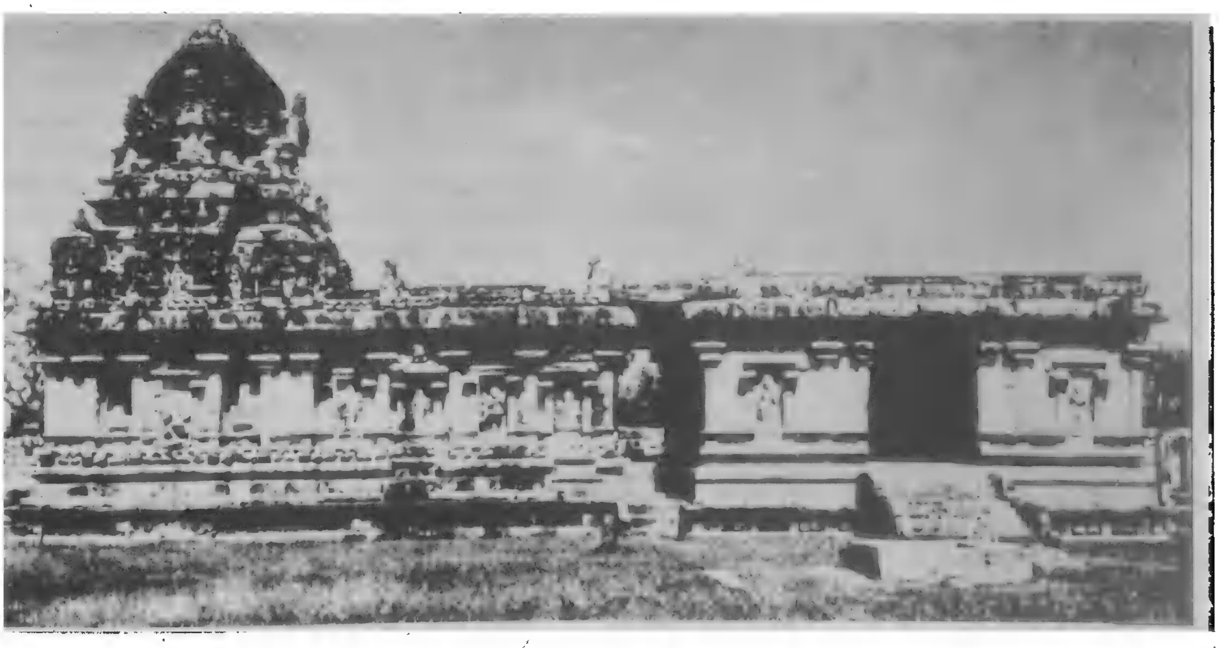
கங்கைகொண்ட சோழபுரம் திருச்சி மாவட்டம் உடையார் பாளையம் வட்டத்தில் உள்ளதொரு சிற்றூர். திருச்சி-சிதம்பரம் சாலையில் கொள்ளிடத்தின் வடகரையில் செயங்கொண்ட சோழபுரத்திலிருந்து 10 கி.மீ. தொலைவில் இவ்வூர் அமைந்துள்ளது. இன்று சிறப்பிழந்து காணப்படும் இவ்வூர் சோழர்களின் தலைநகரமாக முதலாம் இராசேந்திரன் காலம் (கி.பி. 1012-1044) முதல் இருந்தது. இவ்வூரின் மேற்கில் சோழகங்கம் என்ற ஏரியும் கிழக்கில் வடவாறும் உள்ளன. இவ்வூர் திருவிசைப்பாப் பாடல் பெற்ற தலமாகும். சோழ அரசன் இராசேந்திர சோழன் காலத்தில் சோழர்களின் தலைநகரமாக மாற்றப்பட்ட இவ்வூரைப்பற்றி, கருவூர்த் தேவரின் திருவிசைப்பா, செயங்கொண்டாரின் கலிங்கத்துப் பரணி, ஒட்டக்கூத்தரின் மூவர் உலா போன்ற நூல்கள் குறித்துள்ளன. கோயில் ஒழுகு என்ற நூலிலும் இதன் சிறப்புக் கூறப்படுகிறது. மேலைச் சாளுக்கிய அரசரான ஆறாம் விக்கிரமாதித்தரின் அவைக்களப் புலவரான பில்கணர், தாம் எழுதிய விக்கிரமாங்க தேவசரிதம் என்னும் நூலில் இவ்வூரைக் கங்காபுரி என்று குறித்துள்ளார்.

இராசேந்திர சோழன் கங்கைப் பகுதிகளை வெற்றி கொண்டதன் நினைவாக, கி.பி. 1023க்கும் 1029க்கும் இடைப்பட்ட காலத்தில் இவ்வூர் நிறுவப்பட்டது. இவ்வூரில் தஞ்சைப் பிரகதீசுவரர் கோயிலுக்கு இணையான ஒரு கோயிலை இராசேந்திர சோழன் கட்டினான். இது கங்கைகொண்ட சோளேச்சரம் எனப்படும். இக்கோயிலில் இராசேந்திர சோழனின் கல்வெட்டுகள் கிடைக்காததால், இக்கோயிலுக்கு அவன் ஆற்றிய பணிகள் தெரியவில்லை. இராசேந்திர சோழன் நிறுவிய இந்நகரம் எவ்வாறு

இருந்தது என்பதை அறிந்துகொள்ளவும் இயல வில்லை. ஆயினும் இவ்வூர் அரண்மனையுடன் உயர்ந்தமதிற்சுவர்களைப் பெற்றுத் திகழ்ந்தது என லாம். இங்கிருந்த பல கட்டடங்கள் பல அடுக்கு மாளி கைகளாக விளங்கின. உட்படை வீடு மதில் என்றும் இராசேந்திர சோழன் மதில் என்றும் கல்வெட்டு களில் உள்ள குறிப்புகள் இதனை உறுதி செய்கின் றன. மதிற்சுவர்களின் எச்சங்கள் இவ்வூரில் இன்றும் கிடைக்கின்றன. தமிழக அரசின் தொல்லியல் துறை மேற்கொண்ட அகழாய்வின் விளைவாக அரண்மனை, மதிலின் எச்சங்கள் சிலவற்றைக் காண முடிகிறது. மதிற்சுவர் பெரிய செங்கற்களால் கட்டப்பட்டது. இங்கிருந்த அரண்மனையும் பெரிய செங்கற்களால் கட்டப்பட்டது. கூரைகளுக்குத் தட்டையான ஓடுகள் பயன்படுத்தப்பட்டன. மரத்தூண்களும் பயன் படுத்தப்பட்டு, கட்டடங்கள் கட்டப்பட்டன என்பது இவ்வகழ்வுகள் மூலம் தெரிய வந்துள்ளது.

கலைச்சங்கமேடு என்ற இடத்திலிருந்து சில சிற்பங் களை தொல்லியல்துறை அகழாய்வுகளில் கண்டெடுத் தது. இச்சிற்பங்கள் கலிங்க நாட்டைச் சார்ந்தனவா கும். அவற்றுள் ஒன்று காளி அல்லது துர்க்கைச் சிற்ப மாகும். இச்சிற்பம் எட்டுக் கைகளை உடையது. பீடத்தின் மீது அமர்ந்த நிலையில் இச்சிற்பம் உள் ளது. இங்குக் கிடைத்த செந்நிறக் கற்களால் செதுக் கப்பட்ட பைரவர், பைரவிச் சிற்பங்களும் கலிங்க நாட்டிலிருந்து முதலாம் இராசேந்திரன் கங்கைப் படையெடுப்பின் பொழுது எடுத்து வந்தவை எனத் தெரிகிறது. கலைச்சங்கமேடு மூலக் கோயிலிலிருந்து 2 கி.மீ. தொலைவில் மெய்க்காவல் புத்தூர் என்னும் ஊருக்கு அருகில் உள்ளது.

கல்வெட்டுகளில் இங்கிருந்த அரண்மனை பற்றிய செய்திகள் உள்ளன. முதலாம் இராசேந்திரனின் பட் டப் பெயரான சோழ கேரளன் என்ற பெயரில் சோழ கேரளன் திருமாளிகை என இவ்வரண்மனை கூறப்பட்டது. இவ்வரண்மனையில் அரசர் வீற்றிருந்த அரியணை மாவலி வாணாதி இராசன் எனவும் கூறப் பட்டது. முதலாம் குலோத்துங்க சோழனின் கல் வெட்டுகளிலும், பிற்காலக் கல்வெட்டுகளிலும் இங் கிருந்த மாளிகை கங்கை கொண்ட சோழன் மாளிகை எனக் குறிக்கப்பட்டுள்ளது. பிற்காலச் சோழர் கல் வெட்டுகளில் இங்கிருந்த மற்றொரு மதிலின் பெய ரும் நெடுஞ்சாலைகளின் பெயர்களும் உள்ளன. மதில் குலோத்துங்க சோழன் திருமதில் என்றும், சாலை கள் குலோத்துங்க சோழன்சாலை என்றும், பெருவழி விளங்குடையான் பெருவழி, குலயானை போன பெரு வழி, இராசராசன் பெருவழி என்றும்குறிக்கப்பட்டுள் ளன. இந்நகரத்தின் உள்ளிருந்த சிற்றூர்களின் பெயர் களும் தெரிய வருகின்றன. இவற்றுள் குறிப்பிடத்தக் கவை வீரசோழபுரம், கொல்லாபுரம், மெய்க்காவல்

கங்கைகொண்ட சோழீசுவரம்

புத்தூர், வானவநல்லூர், வீரபோகம் போன்றவை ஆகும். நகரத்தின் எல்லாச் சிறப்புத் தன்மைகளும் சாத்திரமுறை அமைப்பும்பொருந்தக் கங்கை கொண்ட சோழபுரம் நிறுவப்பட்டது. இவ்வூரில் திருமால், அவருடைய துணைவியார் ஆகியோரின் சிற்பங்கள் அழிபாடுகளுக்கு இடையில் கிடைத்ததிலிருந்து, இங்குத் திருமாலின் கோயிலும் இருந்திருத்தல் வேண்டும் என்பது தெரியவருகிறது.

கங்கை கொண்ட சோழபுரத்தின் பெருமை இன்று எஞ்சியுள்ள கங்கைகொண்ட சோளேச்சுவரக் கோயிலே ஆகும். இக்கோயில் சிவன் கோயிலாகும். இக்கோயிலின் அமைப்பு முதலாம் இராசேந்திர சோழனின் தந்தையான முதலாம் இராசராச சோழன் கட்டிய தஞ்சை இராசராசேசுவரக் கோயிலின் அமைப்பைக் கொண்டது. இக்கோயில் கருவறையில் உள்ள இலிங்கம் 3.96 மீ. உயரமுடையது. தென் இந்தியாவிலுள்ள பெரிய இலிங்கங்களுள் ஒன்றாக இது திகழ்கிறது. இக்கோயில் உட்பகுதி 172.82 மீ. நீளமும் 96.93 மீ. அகலமும் உடையது. இப்பரந்த பகுதியான சுற்றாலைக்குள் மூலக்கோயில் நடுவிலும், சிறு கோயில்கள் வடக்கிலும் தெற்கிலும் அமைந்துள்ளன. வடக்கிலுள்ள கோயில் வடகயிலாயம் என்றும், தெற்கிலுள்ளது தென் கயிலாயம் என்றும் கூறப்படுகிறது. இவற்றைத் தவிர சிம்மக்கேணி என்ற கிணறும், சுதையால் செய்யப்பட்ட நந்தியும், பலிபீடமும், அழிந்த நிலையிலுள்ள அலங்கார மண்டபமும் கோயிலின் சுற்றாலைக்குள் காணப்படுகின்றன. இவை அனைத்தும் ஒரு பெரிய மதிற்சுவரால் சூழப்பட்டிருந்தன. இம்மதிற்சுவரின் சுற்றமைப்புகள் பெருமளவில் அழிந்துள்ளன. கங்கைகொண்ட சோழபுரத்திலிருந்து 18. கி.மீ. தொலைவிலுள்ள கொள்ளிடநதிக்குப் பேரணை ஒன்று கட்ட கி.பி. 1855-ஆம், ஆண்டு பொறியியலறிஞர் ஒருவர் இக்கோயிலின் கற்கோபுரத்தை வெடிகுண்டுகள் வைத்து தகர்த்தும், கல்லாலான மதிற்சுவரை இடித்தும், கற்களைப் பெயர்த்தெடுத்துக் கொண்டு சென்றார் எனப் பழைய செய்தி ஒன்றின் மூலம் அறிய முடிகிறது. இவ்விடிந்த மதிற்சுவரின் கிழக்குப் பகுதியில் இருந்த கோபுரத்தின் அடிப்பகுதி மட்டும் இன்று எஞ்சியுள்ளது.

மூலக்கோயில் கருவறை, அர்த்தமண்டபம், மகாமண்டபம் ஆகியவற்றைக் கொண்டுள்ளது. இவை அதிட்டானம், உபபீடம் ஆகியவற்றின் மீது கட்டப்பட்டுள்ளன. உபபீடத்தில் பல விலங்குகளின் சிற்பங்களும் அரிய உருவச் சிற்பங்களும் இடம் பெற்றுள்ளன. பெரும்பாலும் சிங்கச் சிற்பங்கள் இவற்றில் உள்ளன. கருவறையின் சுவர் அதிட்டானத்தின் மேலிருந்து 10.67 மீ. உயரம் உடையது. தஞ்சைப் பெரிய கோயில் போன்று இரண்டடுக்கு அமைப்பைப் பெற்று இது திகழ்கின்றது. இவ்வமைப்பு கருவறையின் உள்ளே இருக்கும் இலிங்கத்தின் பரிமாணத்தையொட்டியது. இவ்விரண்டு அடுக்குக் கருவறையைச் சுற்றி விமானச் சுவரின் தளத்திலேயே அமைக்கப்பட்டுள்ள உள் சுற்றுப் பிரகாரம், இக்கோயில் 'சாந்தார பிரசாதம்' என்ற வகையில் கட்டப்பட்டதைக் காட்டுகிறது. கருவறைக்குச் செல்ல ஒரே வாயில் மட்டுமே இக்கோயிலில் உள்ளது.

இக்கோயிலின் விமானம் ஏழு தளங்களை உடையது. விமானம் மேலே செல்லச் செல்லக் குறுகிச் செல்கிறது. இவ்விமானத்தைத் தொலைவில் இருந்து நோக்கும் பொழுது நான்கு மூலைகளும் வில்லைப் போல் உட்புறம் வளைந்து எழும்பும் தோற்றத்தைக் கொண்டு திகழ்கிறது. விமானத்தின் உயரம் 48.77 மீ. ஆகும். இவ்விமானத்தின் வளைவுத் தோற்றம் பெண் வடிவைப் போல் வளைந்து உள்ளது. இதுபோன்ற அமைப்பு 'சங்கா' என்று சிற்ப நூல்களில் குறிக்கப்பட்டுள்ளது. தஞ்சைப் பெரியகோயில் விமானம் இதற்கு மாறாக நிமிர்ந்து காணப்படுகிறது. எனவே, கங்கை கொண்ட சோழபுரக் கோயிலின் விமானத்தைப் பெண் வடிவமென்றும், தஞ்சைப் பெரிய கோயில் விமானத்தை ஆண் வடிவமென்றும் அறிஞர்கள் கூறுவர். முதலாம் இராசராச சோழனும் அவரது மகன் முதலாம் இராசேந்திரனும் இவ்விருவகைக் கோயில்களை எழுப்பி, அக்காலத்தில் தமிழ்நாடு கட்டடக் கலையில் சிறந்து விளங்கியது என்பதனை உலகிற்கு உணர்த்தியுள்ளனர். விமானத்தின்மேல் கிரிவப் பகுதியும் அதற்கடுத்து சிகரமும் உச்சியில் தூபியும் உள்ளன.

கருவறையின் வெளிப்புறச் சுவர்களில் உள்ள மாடக் குழிகளில் பல சிறப்புமிக்க சிற்பங்கள் காணப்படுகின்றன. கருவறையை அடுத்துள்ள அர்த்தமண்டபத்தின் வடக்கிலும் தெற்கிலும் இரண்டு வாயில்கள் உள்ளன. இவ்விரண்டு வாயில்களும் படிக்கட்டுகளுடன் காணப்படுகின்றன. வாயில்களின் இருபக்கங்களிலும் துவாரபாலகர்களின் பெரிய உருவச் சிலைகள் காணப்படுகின்றன. அர்த்த மண்டபம் பெரிய உயரமான சதுரத் தூண்களைக் கொண்டு விளங்குகிறது. அர்த்தமண்டபத்தின் கிழக்குச் சுவரில் பல புராணக் கதைச் சிற்பங்கள் செதுக்கப்பட்டுள்ளன.

அர்த்தமண்டபத்தை அடுத்து மகாமண்டபம் உள்ளது. அதை அடுத்து மணி மண்டபம் காணப்படுகிறது. மகாமண்டபத்திற்கு இருபக்கமும் வாயில்கள் உள்ளன. இம்மண்டபத்தின் பக்கச் சுவர்களும் தூண்களும் கூரையும் பிற்காலத்தில் திருத்திக் கட்டப்பட்டவை. மகா மண்டபத்தின் வடகிழக்கு மூலையில்

சூரியபீடம் உள்ளது. இது ஒரு தேரின் வடிவைக் கொண்டுள்ளது. தேர்த்தட்டின்மேல் சூரியன் ஓர் அலர்ந்த தாமரை உருவத்தில் காட்சியளிக்கிறான். அதன்மேல் எட்டுக்கிரகங்கள் திசைக்கு ஒன்றாக உள் ளன. தேரின் அடிப்பகுதி சக்கரங்களைக் கொண்டுள் ளது. இதனை ஏழு குதிரைகள் இழுக்கின்றன. ஏழு குதிரைகள் வாரத்தின் ஏழு நாட்களைக் குறிக்கின் றன. இதனை முடவனான அருணன் ஓட்டிச் செல் கிறான். தேரின் சக்கரங்கள் 12 பூவிதழ்களைப் பிரித் தது போல் செதுக்கப்பட்டுள்ளன. இது ஆண்டின் 12 மாதங்களைக் காட்டுகிறது. இச்சிற்பத்தின் கலைத் திறனும் அழகும் மெச்சும் வண்ணம் அமைந்துள்ளன. இச்சிற்பம் சாளுக்கியரின் சிற்பத்திறனைக் காட்டு கிறது. இது இராசேந்திர சோழன் சாளுக்கியரைப் போரில் வென்றபின் எடுத்து வந்த சிற்பமாக இருக்க லாம்.

சிறு கோயில்கள்: வடகயிலாயம் சிவனுக்குரியது. இது அம்மன் கோயிலாகப் பிற்காலச் சோழர் காலத் தில் மாற்றப்பட்டது. இக்காலத்தில்தான் அம்மனுக் காகத் தனிக்கோயில்கள் எழுப்பப்பட்டன. வடகயிலாய மும் தென்கயிலாயமும் கிழக்கு நோக்கியவாறு உள் ளன. வடகயிலாயம் கருவறை, அர்த்தமண்டபம், மகா மண்டபம் ஆகியவற்றைக் கொண்டு விளங்குகிறது. இது இருதள விமானத்தையும், அதன்மேல் கிரிவம், சிகரம், தூபி ஆகியவற்றையும் கொண்டுள்ளது. கரு வறை வெளிப்புறச் சுவர்களில் உள்ள மாடக்குழி களில் தட்சிணாமூர்த்தி, இலிங்கோத்பவர், பிரமன் ஆகியோர் உள்ளனர். அர்த்தமண்டபச் சுவர் மாடக்குழிகளில் கணபதி, நடராசர், பிட்சாடணர், சுப்பிரமணியர், கௌரி, துர்க்கை, அர்த்தநாரி, பைரவர் போன்ற சிற்பங்கள் காணப்படுகின்றன.

தென் கயிலாய மகாமண்டபம் அழிந்து உள்ளது. இதன் கருவறை வெளிப்புறச் சுவர் மாடக்குழிகளில் சிற்பங்கள் ஏதுமில்லை. கருவறையும் காலியாகவே உள்ளது. இது அழிந்த நிலையில் உள்ளது. இவற்றைத் தவிரத் தென்மேற்கு மூலையில் கணபதிக்கும், தென்கிழக்கு மூலையில் அய்யனார், அவர்தம் மனைவியர் ஆகியோருக்கும் சிறு கோயில்கள் உள் ளன. கங்கை கொண்ட சோழேச்சரத்திலிருந்து 1.5 கி.மீ. தொலைவில் ஒரு திருமால் கோயில் உள்ளது. சிம்மக்கேணிக்கு அருகில் கோயிலின் வடகிழக்கே பிற்காலத்தைச் சார்ந்த மகிடாசுர மர்த்தினி கோயிலொன்று உள்ளது. இக்கோயிலின் கருவறைச் சிற்பம் சாளுக்கிய நாட்டைச் சார்ந்தது.

சிற்பங்கள்: கங்கைகொண்ட சோழபுரம் சிற்பங் களுக்கும் புகழ் பெற்றது. கருவறையின் வெளிப்புறச் சுவர்களில் சிற்பங்கள் ஏறக்குறைய ஐம்பது உள்ளன. இவை சிற்பக் கலைத்திறனுக்குச் சிறந்த சான்று பகரும் வண்ணம் செதுக்கப்பட்டுள்ளன. இவை யாவும் திராவிடக் கலைப்பாணியைக் கொண்டு திகழ் கின்றன. கணபதி, அர்த்தநாரீசுவரர், தட்சிணா மூர்த்தி, அரிஅரன், நடராசர், காலாந்தகர், எமன், நிருத்தி, கங்காதரர், இலிங்கோத்பவர், மகா விட்டுணு, சுப்பிரமணியர், விட்டுணு அனுக்கிரக மூர்த்தி, பிட்சாடணர், பிரமன், வாயு, துர்க்கை, பைரவர், காமாந்தகர், சோமன், பூவராகன், ஈசானர் போன்ற இறை உருவங்கள் இக் கோயிலில் உள்ளன. சோமாசுகந்தரும் கார்த்திகேயரும் இங்குள்ள பழமையான செப்புத் திருமேனிகளாகும். சோமாசுகந்தரில் கந்தனின் படிமம் காணப்பட வில்லை. இது முதலாம் இராசேந்திரனின் காலத் தைச் சார்ந்த படிமமாகும். கார்த்திகேயர் படிமம் 107 செ.மீ. உயரமுடையது. பத்மபீடத்தின்மீது நின்ற நிலையில் கார்த்திகேயர் உள்ளார். இவர் நான்கு கைகளைக் கொண்டுள்ளார். இவற்றைத் தவிர போகீசுவரி, துர்க்கை, அதிகாரநந்தி, இடபவாகனர் போன்ற படிமங்களும் இக்கோயிலில் உள்ளன.

இங்குச் சாளுக்கியச் சிற்பங்களும் கலிங்க நாட்டுச் சிற்பங்களும் உள்ளன. சூரியபீடத்தையும் மகிடாசுரமர்த்தினி சிற்பத்தையும் தவிர, நான்கு கைகளுடைய கணபதி, துர்க்கை போன்ற சிற்பங்கள் சாளுக்கியரின் கைவண்ணத்தவை. கணபதி இங்குள்ள ஒரு சிறு கோயிலில் உள்ளார். இவர் கணக்குப் பிள்ளையார் எனக் கூறப்படுகிறார். இவ்வூரின் வீரரெட்டித் தெருவில் துர்க்கைச் சிற்பம் உள்ளது.

இவ்வூரிலுள்ள ஏரி இக்காலத்தில் பொன்னேரி எனக் கூறப்படுகிறது. இது சோழர் காலத்தில் சோழ கங்கம் எனக் கூறப்பட்டது. இவ்வேரி ஏறக்குறைய 5 கி.மீ. நீளமுடையது. மிகப் பெரிய கரைகளைக் கொண்டது. இவ்வேரியின் நீரளவு 130 கி.மீ. வரை பரவியிருந்தது. இன்று இவ்வேரியின் குறுக்கே சாலை போடப்பட்டதால் இவ்வேரி இரண்டாக உள்ளது.

கங்கை கொண்ட சோழபுரத்தில் கோயிலைக் கட்டிய முதலாம் இராசேந்திரனின் கல்வெட்டுகள் காணப்படவில்லை. தஞ்சைப் பெரிய கோயிலில் இவன் வெட்டி வைத்த கல்வெட்டுகளின் மூலமே கங்கை கொண்ட சோழபுரத்தைப் பற்றி அறியமுடிகிறது. இவனுக்கு அடுத்து வந்த இரண்டு அரசர்களின் கல்வெட்டுகளும் இங்கு இல்லை. இங்குள்ள கல் வெட்டுகளுள் காலத்தால் முதன்மையானது வீர இராசேந்திரன் கல்வெட்டே ஆகும். இக்கல்வெட்டு

மிக நீளமானது. 216 வரிகளை உடையது. முதலாம் குலோத்துங்கன் கல்வெட்டுகளும் மூன்றாம் குலோத்துங்கன் கல்வெட்டுகளும் இக்கோயிலில் உள்ள சோழர் கல்வெட்டுகளாகும். இவற்றைத் தவிர நான்கு பாண்டியர் கல்வெட்டுகளும் இங்கு உள்ளன. சு.இரா.

துணை நூல்கள்:

Balasubramaniyam, S.R., Middle Chola Temple, Thomson Press (India) Limited, Faridabad, 1978.

Nagasamy, R., Gangaikonda Cholapuram, State Department of Archaeology, Govt. of Tamil Nadu, Madras.

Sivaramamurti, C., The Art of India, India Book House, Bombay, 1977.

கங்கைகொண்டான்: முதல் இராசேந்திர சோழன்வென்ற நாடுகளின் பெயரால் அம்மன்னனுக் கமைந்த விருதுப் பெயர்களுள் கங்கை கொண்டா னென்னும் பெயரும் ஒன்றாகும்.

இப்பெயரால் தஞ்சை மாவட்டத்தில் ஓர் ஊரும் திருநெல்வேலி கட்டபொம்மன் மாவட்டத்தில் ஓர் ஊரும் உள்ளன. தஞ்சை மாவட்டத்துக் கங்கை கொண்டானின் தெற்கில் கடாரங்கொண்டான் என்ற சிற்றூரும் பெயர் மாற்றம் பெறாமல் இருந்து வருகின்றது. சி.கோ.

கங்கைச் சமவெளி: வரலாற்றுச் சிறப்பு வாய்ந்த கங்கைச் சமவெளி இந்தியாவின் வடக்கில் விளங்குகிறது. இவ்வெளியில் கங்கை ஆறும் பிரமபுத்திரா ஆறும் பாய்ந்து வளப்படுத்தியுள்ளதால் இப்பகுதிக்குத் தனிச் சிறப்பு ஏற்படலாயிற்று. உலகில் உள்ள பெரிய சமவெளிகளுள் ஒன்றான இது 1600 கி.மீ. நீளமும், 640 கி.மீ. அகலமும் வாய்ந்தது. இவ்வெளியின் தெற்கில் மத்திய பீடபூமியும் வடக்கில் இமயமலையும் உள்ளன.

இப்பெரும் பகுதியைக் கிழக்குச் சமவெளி, மத்திய சமவெளி, மேற்குச் சமவெளி என மூன்றாகப் பிரிக்கலாம். முக்கோண வடிவான கிழக்குப் பகுதியில் பிரமபுத்திரா, கங்கை ஆகிய ஆறுகளின் கழிமுகங்களைக் காணலாம். அசாம் மாநிலத்தின் தென்மேற்குப் பாகமும் கிழக்கு வங்காளமும் இதில் அடங்கும். ஒளரா (Howrah), கல்கத்தா, சில்லாங்கு, சில்கெட்டு, சிட்டகாங்கு முதலிய சிறப்பு வாய்ந்த நகரங்கள் இப்பகுதியில் உள்ளன. கல்கத்தாவின் சணல் தொழிற்சாலைகளும், ஒளராவின் எஃகு, இரும்புத் தொழிற்சாலைகளும் தாமோதர் ஆற்றுப் பள்ளத்தாக்கின் நிலக்கரிச் சுரங்கங்களும் பெயர் பெற்றவை. தாமோதர் ஆற்று நீர்ப் பாசனத் திட்டம் சிறப்பாகக் குறிப்பிடத்தக்கது. வேளாண்மை மிகவும் பெருகியுள்ள பகுதி இது. இச் சமவெளியின் வடக்கிலுள்ள இமயமலையும் தெற்கிலுள்ள வங்காள விரிகுடாவும் இதன் சிறப்பை மிகுதிப்படுத்துகின்றன.

மத்திய சமவெளிப் பகுதியில் மழை மிகுதி. கோதுமையும் வாற்கோதுமையும் மிகுதியாகப் பயிராகின்றன. தர்பங்கா, கயா, இராஞ்சி, முங்கெர், பாட்னா முதலிய நகரங்கள் இங்கு உள்ளன. பீகார் மாநிலமும் கிழக்கு உத்தரப்பிரதேசமும் இப்பகுதியில் அடங்கும். இது சோட்டாநாகபுரிப் பீடபூமியிலிருந்து வடக்கில் இமயமலையின் அடிவாரம் வரைஉள்ளது.

மேற்குச் சமவெளிப் பகுதியில், தில்லி, ஆக்ரா அலிகார், இலட்சுமணபுரி, கான்பூர், வாரணாசி, அலகாபாத்து முதலிய நகரங்கள் காணப்படுகின்றன. பல கைத்தொழில்கள் முக்கியமாக, உலோக வேலை, தோல் பதனிடுதல், ஆடுமாடு வளர்த்தல் ஆகியவை நடைபெறுகின்றன. எண்ணெய் வித்துகள் உற்பத்திக்கும் இப்பகுதி பெயர் பெற்றுள்ளது. கம்பு, கேழ்வரகு, தினை, சோளம், நெல், கரும்பு, பருத்தி கோதுமை முதலியனவும் பயிராகின்றன. இம் மேற்குச் சமவெளி புகழ் வாய்ந்த அலகாபாதிலிருந்து வடக்கில் இமயமலை வரை பரந்து விரிந்துள்ளது. இந்தியத் தலைநகர் தில்லியும், உத்தரப்பிரதேச மாநிலமும் இப்பகுதியில் அடங்கும். மழைக் குறைவை நிறைவு செய்யக் கங்கை, யமுனை, சாரதா, காக்ரா ஆகிய ஆறுகளில் பல அணைகள் கட்டப்பட்டுள்ளன. கங்கைச் சமவெளி நீர்வளமும் நிலவளமும் மிகுந்த பகுதி. குளிர்காலத்தில் இங்குக் குளிர் அதிகம். அது போலவே கோடைக் காலத்தில் வெப்பம் மிகுதி. தென்மேற்குப் பருவக்காற்று இப்பகுதிக்கு மழையைத் தருகிறது. இவ்வெளி மேற்கே மேடாகவும் கிழக்கில் செல்லச் செல்லத் தாழ்ந்தும் அமைந்துள்ளது. பல பேரரசுகளும் பல சிற்றரசுகளும் ஆயிரக்கணக்கான ஆண்டுகளாக இப்பகுதியில் விளங்கி மறைந்திருக்கின்றன. இந்தியர்கள் பெருமிதம் கொள்ளத்தக்க பகுதி கங்கைச் சமவெளி என்றால் அது மிகையாகாது. தெ.பா.

கங்கையம்மன்: தமிழகத்தில் வழிபடப்படும் பெண் சிறு தெய்வங்களுள் ஒன்றாகும். வட ஆர்க்காடு மாவட்டத்தில் இச் சிறுதேவதையின் வழிபாடு மிகுதியாகக் காணப்படுகிறது. பெரும்பாலும் ஆற்றங்

கரை ஓரத்தில் இச் சிறுதேவதை வழிபாடு காணப் படுகிறது. மழை வேண்டி வழிபடுதற்குரிய சிறு தெய்வமாக இத்தெய்வம் கருதப்படுகிறது.

கங்கையம்மன்

சித்திரை மாதத்தில் இச்சிறு தெய்வத்திற்கு விழா எடுப்பர். மாரியம்மனுக்கும் இதே நாளில் விழா எடுப்பது மரபாகும். கேழ்வரகுக் கூழ் வைத்து வழிபடுவர். உடம்பில் ஊசி குத்தியும், அதன் மறு முனையில் எலுமிச்சம் பழத்தினைக் கோத்துத் தொங்கவிட்டும், காலில் பெரிய கட்டையைக் கட்டிக் கொண்டும் ஊர்வலம் வருவர். உருவம் செதுக்கப் பெறாது வெறும் கல்லாக அமைந்த உருவினைக் கங்கையம்மன் என்று கொண்டு போற்றி வழிபடுவர். கங்கம்மன் என்றும் மக்கள் இத்தெய்வத்தைக் குறிப் பிடுவர். மக்களுக்குப் பெயராக வழங்கப்பெறும் கங்கம்மன், கங்கப்பா போன்ற பெயர்கள் இத்தெய்வ வழிபாட்டின் மேன்மையை உணர்த்துவனவாய் அமைந்துள்ளன.

தமிழகத்தில் சிறு தேவதையாகக் கருதப்படும் கங்கையம்மன் வடநாட்டில் பெருந்தெய்வமாகக் கொண்டு வழிபாடு செய்யப்படுகிறது. இதனைப் பார்வதியோடு இணைத்துக் கூறுவர். இதற்கு அன்ன பூர்ணா என்ற பெயரும் உண்டு. வட இந்தியக் குகைக் கோவில்களில் இத்தெய்வத்திற்குரிய சிலை கள் காணப்படுகின்றன. கங்கை ஆறு சிறந்து ஓடும் அரித்துவார் நகரில் இத்தெய்வத்திற்கு முதன்மை தரப்படுகிறது. இத்தெய்வம் வெண்மை நிறம் கொண்டது: முதலையை வாகனமாக உடையது. இதன் வலக்கையில் கருநெய்தற் பூவும், இடக்கையில் பூரண கும்பமும் அமைந்துள்ளன.

இத்தெய்வம் மூன்று உலகுக்கும் உரிமையானது. வானுலகில் மந்தாகினி என்றும், பூமியில் கங்கை என்று, பாதாளத்தில் உலோகவதி என்றும் பெயர் பெறுகிறது. வீடுமரை (பீஷ்மர்) ஈன்றவள் என்றும், முருகனுக்குத் தாய் என்றும் கங்கையம்மன் போற்றப் படுகிறாள். இந்த இருவருக்கும் காங்கேயர் என்ற பெயர் அமைந்திருப்பது நினைக்கத் தக்கதாகும்.

வாரணாசி (Banares) என்னும் ஊரில் கங்கை, யமுனை, சரசுவதி ஆகிய தெய்வங்களுக்குத் தனித் தனி மாடக் கோயில்கள் அமைக்கப்பட்டுள்ளன. கங்கையம்மனுக்கு நான்கு கைகள் கொண்ட பளிங்கு உருவம் இருக்கிறது. ஒரு கை மேல்நோக்கியும், ஒரு கை கீழ்நோக்கியும், ஒரு கை பூவினைக் கொண்டும் ஒரு கை செப்புக் குடம் கொண்டும் விளங்கு கின்றன.

குப்தர் கால்க் கோயில்களில் கங்கையம்மன் சிலை தவறாது அமைந்திருக்கும்.

தென்னிந்தியாவில் இத்தெய்வம் ஒரு பகுதி பெண்ணுருவாகவும் எஞ்சிய பகுதி மீனுருவாகவும் காட்சியளிப்பதாகக் கூறப்படுகிறது. மேலும், தலை யில் மணிமுடியும் வணங்கிய கையும் கொண்டு, உயரிய அணிகலன்களோடு நெற்றியில் திருநீற்றுடன் காட்சியளிப்பதாகவும் கூறப்பட்டுள்ளது. இந்தத் தெய்வத்தை வழிபட்டால் செல்வம், குழந்தைப்பேறு, புண்ணியம் முதலியன கிடைக்கும் என்று நம்புன்றனர்.

இரா.குரு.

கங்கோத்திரி: காண்க: கங்கை.

கச்சி: காண்க : காஞ்சிபுரம்.

கச்சி ஆனந்தருத்திரேசர் வண்டு விடு து: தமிழிலுள்ள தூதுப் பிரபந்தங்களுள் ஒன்று. காஞ்சி புரம் எனப்படும் கச்சி நகருள் உள்ள பல சிவால யங்களுள் ஆனந்தருத்திரேசம் எனபது ஒன்றாகும். அங்கு வீற்றிருக்கும் இறைவன் பெயர் ஆனந்தருத்தி ரேசர் என்பது. நூற்றுப் பதினெட்டு உருத்திரர்களுள் முதல்வராகிய ஆனந்தருத்திரர் வழிபடப்பெற்றதால் அத்திருக்கோவிலுக்கும் இறைவனுக்கும் இவ்வாறு பெயர் அமைந்தது.

ஆனந்தருத்திரேசர்பால், வண்டினைத் தூதுவிடுக் கும் பாங்கிலமைந்த இந்நூல், திருவாவடுதுறை ஆதீ

துப் பெரும் புலவராகத் திகழ்ந்த கச்சியப்ப முனிவரால் இயற்றப்பெற்றது. இவர் 'கவிராட்சசர்' என்று அழைக்கப்பெறும் புலமைச் சிறப்புமிக்கவர். இவர் கி.பி. 18-ஆம் நூற்றாண்டில் வாழ்ந்தவர். இவர் ஆனந்தருத்ரேசர் மீது இந்தத் தூது நூலை இயற்றியதோடு, பதிற்றுப்பத்து அந்தாதி ஒன்றும், கழிநெடில் ஒன்றும் இயற்றியுள்ளார். இந்நூல் 504 கண்ணிகளையும், தொடக்கத்திலமைந்துள்ள காப்புச் செய்யுள் இரண்டினையும் கொண்டிலங்குகிறது. இந்நூல் சொற்பொருள் நயங்களும், சைவ சமய சாத்திரக் கருத்துகளும் பெற்றுத் திகழ்கிறது. சங்கச் செய்யுட் கருத்துகளும், சைவத் திருமுறைக் கருத்துகளும் இந்நூலுள் ஆங்காங்கே இடம்பெற்றுள்ளன. இச்சிறப்புணர்ந்த கச்சியப்பர் நெஞ்சுவிடுதூது, இத்தூதினைத் 'தேனுந்து வண்டுவிடு தீந்தூது' என்று பாராட்டுகிறது. பிற பொருள்கள் தூதுவிடற்குச் சிறவா; வண்டே அதற்குத் தக்கது என்றுரைத்து, வண்டினைச் சிறப்பிக்கும் பகுதி நயமுடையதாக உள்ளது.

செந்தமிழையும், பொன்னையும் தூதாக அனுப்பினால் அவை தாமாகச் செல்லமாட்டா; பிறர் கொண்டு செல்லும் தன்மையவாம் என்பதனை, 'செந்தமிழைச் செம்பொன்னைச் சேர்ப்பினனவதாஞ் செல்லா, பந்தமுறக் கொடுபோம் பாலவே' (343) என்று கூறும் கூற்றில் தமிழும் பொன்னும் (பணம்) முன்னரே தூதாக அனுப்பப்பட்ட செய்தி குறிப்பாக உணர்த்தப் பட்டுள்ளது. அ.மா.ப.

கச்சி உலா: இரட்டையர்களால் காஞ்சிபுரம் ஏகாம்பரநாதர் மீது பாடப்பெற்ற உலா. காண்க: ஏகாம்பரநாதர் உலா.

கச்சிக் கலம்பகம்: கி.பி. 19-ஆம் நூற்றாண்டில் சிறந்த புல்வராகவும், அறிவியல் அறிஞராகவும் விளங்கிய பூண்டி அரங்கநாத முதலியாரால் இயற்றப்பெற்றது. இது காஞ்சி ஏகாம்பர நாதரைத் தலைவராகக் கொண்டு பாடப்பெற்றது. ஞானப்பிரகாசர் என்பவர் கச்சிக் கலம்பகம் என்றொரு நூல் இயற்றியுள்ளார். இக்கலம்பகம் அதனின் வேறானது. இந்நூல் தலைவன் பெயரால் வழங்காது, 'கச்சிக்கலம்பகம்' என்று ஊர்ப்பெயராலேயே வழங்குகிறது. நூலில் நூறு பாடல்களும், முதற்கண் விநாயகர், சமய குரவர் காப்பாக இருபாடல்களும் உள்ளன.

இந்நூலில் கலம்பகத்திற்கே உரிய வலைச்சியார் (10), இடைச்சியார் (51). கொற்றியார் (82), பிச்சியார் (91), மதங்கியார் (50) போன்றனவும் மறம், செவியறிவுறூஉ, பாண் போன்ற புறத்துறைகளும் இரங்கல், வெறி விலக்கு, தழை, குறம், கைக்கிளை என்னும் அகப்பொருள் கூறுகளும் கிளி, மேகம், நெஞ்சு ஆகியவற்றை அனுப்பும் தூதுகளும், சித்து, சம்பிரதம் ஆகிய இயற்கை இறந்த புனைவுகளும், அம்மானை, ஊசல் போன்றவையும் உறுப்புகளாக அமைந்துள்ளன.

இதில் ஒரு போகு மயங்கிசைக் கொச்சகக் கலிப்பா 'பூமேவு' என்னும் மங்கல மொழியோடு முதற் பாடலாகக் கலம்பக மரபு தழுவி அமைந்துள்ளது. ஆசிரியர் நூலை அந்தாதியாகப் பல்வேறு பாவகைகள் அமையப் பாடியுள்ளார். ஏகாம்பர நாதரை நோக்கி, 'பார்வதி மலையில் வளர்ந்தவள்; முருகன் குன்றுதோறும் வாழ்பவன்; சிவனோ கைலாயமலை வாசன்; இவ்வாறு அவன் குடும்பமே மலைவாழ் குடும்பம்; எனவே தம் மனமாகிய மலையிலும் ஏகாம்பரநாதர் குடும்பத்தோடு இருக்கவேண்டும்' என்பர் ஆசிரியர். 'என்கல் அனைய மனத்தூடுன் குடும்பத்தோடு மருவ ஒரு தடையும் இலை; மலைசிலையா வளைத்த நினக்கு எளிதே என்றன் கோதுடைய மலைச் சிலையைக் குழைத்தன்பின் நெகிழ்வித்தல்' (14) என்று ஆசிரியர் தம்கல் மனத்தைக் கரைத்துக் கருணைபுரிய வேண்டுவர். மேலும், இவர் 'பாடும் பணியே பணியாகப் படைத்தேன் பழைய வினை துடைத்தேன்' (27) என்று தமிழ்ப் பாடல் புனைதலைத் தம் தொண்டு நெறியாகச் சுட்டுகிறார்.

இந்நூல் அரங்கேற்றம் சென்னை தொண்டைமண்டலத் துளுவவேளாளர் பள்ளியில் ஆறு நாட்கள் நடந்தது. திருவாரூர்ச் சின்னச்சாமி பிள்ளை, தண்டலம் பால சுந்தர முதலியார், மயிலாப்பூர் முருகேச முதலியார், உ.வே. சாமிநாதையர், திருமணம் சுப்பராய முதலியார், சிதம்பரம் ஈசானிய மடம் இராமலிங்க சுவாமிகள் ஆகியோர் நாளுக்கு ஒருவராகக் கச்சிக் கலம்பகத்தை அரங்கேற்றினர். இந்நூலுக்கு மோசூர் கந்தசாமி முதலியார் உரை எழுதியுள்ளார். தெ.சொ.

கச்சிக்கலம்பகம்[2]: இது கச்சி ஞானப் பிரகாசர் என்பவரால் இயற்றப்பட்டது. அவர் கி.பி. 16-ஆம் நூற்றாண்டில் வாழ்ந்தவராவார். இந்நூல் இக்காலத்தில் கிடைக்கவில்லை. இந்நூலை ஞானப்பிரகாசர் செய்தார் என்னும் செய்தியினைக், 'கானப்பிரகாசப் புகழாய்ந்து கச்சிக் கலம்பகம் செய் ஞானப்பிரகாச குருராயன்' என்று தொண்டைமண்டல சதகம் குறிப்பிட்டுள்ளது. அ.மா.ப.

கச்சிப்பேட்டு இளந்தச்சனார் சங்க காலப் புலவர்களுள் ஒருவர். இவர் தொண்டை நாட்டில் உள்ள காஞ்சிபுரத்திற்குப் பக்கத்திலுள்ள கச்சிப்பேடு என்னும் ஊரைச் சேர்ந்தவர். தச்சுத் தொழில் புரிந்த பலருள் வயதில் இளையராய் இருந்தமையின் இளந்தச்சனார் எனப்பெற்ற இவர்,

ஊர்ப்பெயரொடு சேர்ந்து இவ்வாறு வழங்கப்பெற்றார். இவர் பாடியதாக நற்றிணையில் ஒரு பாடல் (266) இடம்பெற்றுள்ளது.முல்லைத்திணையில் தலைவி கூற்றாக அமைந்த அப்பாடலில் தலைமகன் பொருள் தேடப் பிரியக்கருதிய பொழுது, அவனிடம் 'அகன்ற பெரிய ஊர் நடுவே அமைந்துள்ள நம்வீட்டிலேயே இருக்கின்றோம். அது எம் விருப்பத்திற்கு ஏற்றதாக உள்ளது' என்றும் 'தலைவன் பிரிவாராயின் அது இல்லத்திற்குத் துணைபுரியும் என்று கருதிப் பிரிவினைப் பொறுத்துக்கொள்வது பெருங்குடி மகளிர்க்குப் பெருமைதரும் செயலாகும்' என்றும் எடுத்துக் கூறி, தலைமகன் செலவுக்குத் தலைமகள் உடன்பட்டதாகப் பாடியிருப்பது சிறந்த இல்லற நாட்டம் மிக்க தலைவியின் இயல்பினை வெளிப்படுத்துவதாக உள்ளது. வீ.சே.

கச்சிப்பேட்டுக் காஞ்சிக் கொற்றனார் சங்ககாலப் புலவர்களுள் ஒருவர். இவர் கச்சிப்பேட்டுக் காஞ்சிக்கொற்றன் என்றும் நூல்களில் குறிக்கப்பட்டுள்ளார். கச்சிப்பேடு என்பது காஞ்சிபுரத்தின் ஒரு பகுதியினைக்குறிக்கும். காஞ்சிநகரைச் சேர்ந்த கொற்றனார் என்னும் இப்புலவர் கச்சிப்பேடு என்னும் காஞ்சியின் பெருநகரப் பகுதிப் பெயரினை அடைமொழியாகச்சேர்த்து வழங்கப் பெற்றுள்ளார். சங்க காலத்தே கச்சிப்பேட்டில் நன்னாகையார், இளந்தச்சனார், பெருந்தச்சனார் முதலிய பல புலவர்கள் தோன்றிச் சிறப்புற்றுள்ளனர் என்பது தெரிகிறது. கச்சிப்பேட்டுக் காஞ்சிக் கொற்றனாரின் இரண்டு பாடல்கள் குறுந்தொகையுள் (213, 216) இடம் பெற்றுள்ளன. பாலைத் திணையில் அமைந்துள்ள அவ்விரு பாடல்களுள் ஒன்று (213) தோழி கூற்றாகவும், மற்றொன்று தலைவி கூற்றாகவும் (216) அமைந்துள்ளன. பாலைநிலத்தில் ஆண்மான் ஒன்று தான் உண்பதற்காகத் தன் காலால் உதைத்தலால் வளைந்த மரப் பட்டையைத் தன் குட்டி உண்ணக் கொடுத்து, எஞ்சியதைத் தான் உண்ணுகிறது. துள்ளித் திரியும் தன் குட்டியின்மீது வெயில் படாதவாறு ஆண்மான் காத்து நிற்கும் அன்புக் காட்சியினை இப்புலவர் அழகுறக் காட்டியுள்ளார் (குறு.213). பருவம் வந்தும் தலைவன் வாராமையால் தலைவி வருந்துவாளே என நினைத்து வருந்தும் தோழிக்குத் தலைவி கூறுவதாக அமைந்த பாடலில் (குறு. 216) 'அன்னள் அளியள் என்னாது மாமழை, இன்னும் பெய்ய முழங்கி, மின்னும் தோழி என் இன்னுயிர் குறித்தே' என்று கூறுவது, தலைவன்பிரிவால் துன்புற்ற அத்தலைவியின் உள்ளத்துணர்ச்சியினை நன்கு காட்டுவதாக உள்ளது. வீ.சே.

கச்சிப்பேட்டு நன்னாகையார் சங்ககாலப் பெண்பாற் புலவர்; காஞ்சியையடுத்த கச்சிப்பேடு என்னும்ஊரில் வாழ்ந்தவர். இவரது இயற்பெயர் நாகையார். இவர் பாடியனவாகக் குறுந்தொகையில் ஆறு பாடல்கள் மட்டுமே (30, 172, 180, 192, 197, 287) காணப்பெறுகின்றன. தலைவனைப் பிரிந்த தலைவி, கனவில் தலைவனைக் கூடிப் பின் எழுந்து படுக்கையைத் தடவினாள் என்று கூறும் பாடலில், உண்மை போலத் தோன்றிப் பொய்யாக முடியும் கனவை, வாய்த்தகைப் பொய்க்கனா' என்பர் (30). யானைக் கூட்டத்திற்கு வலிய யானை ஒன்று தலைமையேற்றுச் செல்லும் என்பதனை 'இருங்களிற் றின நிரை ஏந்தல்' என்பர் இப்புலவர். இதனை யூதநாதன் என்று சொல்வதுண்டு. காதலர் பிரிந்த காலத்தில் மகளிர் கூந்தலில் மலர் அணியாமை, மகளிர் கருவுற்றிருத்தல், கடுஞ்சூல் மகளிர் புளிச்சுவை விரும்புதல்ஆகிய செய்திகளை 192, 287-ஆம் பாடல்கள் உணர்த்தும். பிரிவில் தலைவியின் மெலிவிற்கு வண்டுபடு மலரும் (30), யானையின் அடியிலுள்ள நகத்திற்குப் பேயின் பல்லும் (180), நீர் கொண்ட மேகம் விசும்பேற முடியாது சுமையைத் தாங்கிக் கொண்டு மலைநோக்கிச் செல்லுதலுக்கு நிறைசூல் மகளிர் நடக்கவியலாது தத்தளிப்பதும் (287) உவமையாக வந்துள்ளன. இரா.சா.

கச்சிப்பேட்டுப் பெருந்தச்சனார் சங்ககாலப் புலவர்களுள் ஒருவர். இவர் தொண்டை நாட்டில் காஞ்சிபுரத்திற்குப் பக்கத்திலுள்ள கச்சிப்பேடு என்னும் ஊரைச் சேர்ந்தவர்; கம்மாளர் வகுப்பைச் சார்ந்தவர். கச்சிப்பேட்டு இளந்தச்சனார் என்னும் புலவர் ஒருவர் விளங்கினமையின், அவரின் முதியோர் என்பது தோன்றப் பெருந்தச்சனார் எனப்பெற்ற இவர், ஊர்ப்பெயரொடு சேர்ந்து இவ்வாறு வழங்கப் பெற்றார். குறிஞ்சித் திணையைப் பாடுவதில் இவர் ஆற்றல் பெற்றவர். இவர் பாடியனவாக நற்றிணையில் இரு பாடல்கள் (144, 213) இடம்பெற்றுள்ளன. குறிஞ்சித் திணையில் தலைவன் கூற்றாக அமைந்த அப்பாடலில் (நற். 213), இயற்கைப் புணர்ச்சிக்குப் பின்னர் ஒருநாள் தலைவியும் தோழியும் தினைப்புனத்தில் இருக்கக் கண்டு, தங்கள் தொடர்பு தோழிக்குத் தெரியாமல் புதுவோன்போல் சென்று அவள் நாட்டு வளங்களையெல்லாம் கூறி, நுமது சிறுகுடி யாதென வினவுதலும் தினப்புனக் காவலும் நுமதுதானோ என வினவுதலும் சிறப்பாக உள்ளது. அவ்வாறு வளங்களையெல்லாம் கூறும் போது, கன்றையுடைய பசு அங்குள்ள பலாப் பழத்தைத் தின்று, அயலிலுள்ள சிறிய மலையில் நீரைப் பருகு மென்றது, இத்தலைவியை முன்பே இயற்கைப்

புணர்ச்சியாலே பெற்றுடைய யான் இங்குப் பகற் குறியிற் கூடி, அப்பால் இரவுக்குறியுங்கூடி, நுகர்ந்து மகிழ்வேன் என்பது பட உள்ளுறை அமையப் பாடியிருப்பது நயமிக்கதாக உள்ளது. வீ.சே.

கச்சியப்ப சிவாச்சாரியார்; இவர் கி.பி. 11–ஆம் நூற்றாண்டில் வாழ்ந்த பெரும் புலவர்களுள் ஒருவர்; கந்தபுராணம் என்னும் மிகச்சிறந்த புராண நூலை இயற்றியவர்.

காஞ்சிபுரத்திலுள்ள குமர கோட்டத்து அருச்சகர்களுள் ஒருவர் காளத்தியப்ப சிவாச்சாரியார். நெடுங்காலம் மகப்பேறில்லாமல் இருந்த அவருக்கு ஒரு குழந்தை பிறந்தது. அதற்குக் கச்சியப்பர் எனப் பெயர் சூட்டினார். ஆதிசைவ மரபில் தோன்றிய கச்சியப்பர் இளவயதிலேயே தமிழ் இலக்கிய இலக்கணங்களை நன்கு கற்றுத் தேர்ந்தார். பின்னர் வடமொழியும் கற்றுத் தெளிந்தார்.

ஆதிசைவ மரபிற்கேற்பச் சமயதீக்கை முதலியன செய்விக்கப்பெற்ற இவர், குமர கோட்டத்து முருகனை உண்மை அன்புடன் வழிபடலாயினர். வடமொழியிலுள்ள கந்தபுராணச் சங்கர சங்கிதைச் சிவரகசிய காண்டத்துள் கூறப்பெற்ற முருகன் திருவிளையாடல்களைத் தமிழில் இயற்றுவது என்ற முடிவுடன் ஆராய்ந்து வந்தார். இவருக்குத் 'திகட சக்கரச் செம்முகம் ஐந்துளான்' என்னும் தொடர் மனத்தில் தோன்றியது. அவ்வடியை முதலடியாகக் கொண்டு நூலை இயற்றினார். இவர் நாள்தோறும் நூறு பாடல்களைப் பாடினார் என்று கூறுவர். முதலாறு காண்டங்களைப் பத்தாயிரத்துக்கும் மேற்பட்ட பாடல்களால் பாடியுள்ளார். ஏழாம் காண்டமாகிய உபதேச காண்டத்தைத் தம் மாணவராகிய குகனேரியப்ப நாவலரைப் பாடி முடிக்குமாறு செய்தார்.

இவர்தம் நூலை அரங்கேற்றத் தொடங்குங்கால் முதற் பாடலிலுள்ள 'திகட சக்கரச் செம்முகம்' என்பதற்குப் பொருள் விரித்துரைத்தார். திகழ் தசம் எனப் பிரித்துக் கூறினார். இதற்கு இலக்கண விதி இல்லை என மறுப்புக் கூறினர். இதற்குரிய விதி வீரசோழியத்திலுள்ளமையை எடுத்துக்காட்டி அரங்கேற்றினார் என்று ஒரு கதை வழங்குகிறது.

கந்தபுராணம் நல்ல சந்தம் அமையப்பாடப்பெற்ற நூலாகும். பத்துப்பாட்டு, எட்டுத்தொகை முதலிய நூல்களில் காணப்படும் சொல்லாட்சியும், உவமை முதலிய அணிகளும் அமைந்துள்ளன. இதனால், கச்சியப்ப சிவாச்சாரியாரின் கல்விப் பரப்பை நன்கு உணர இயலும். ஐயிருவட்டம், ஆறுறுகுழிசிதட்டை, குளிர், தழல் முதலிய பத்துப்பாட்டிலுள்ள சொற்கள் இதன்கண் ஆளப்பட்டுள்ளன. வேதாந்தம், சித்தாந்தம், உலோகாயதம், பௌத்தம் முதலிய சமய உண்மைகளை இவர் அங்கங்கே பேசியுள்ளார். எனவே, பல சமய உண்மைகளை இவ்வாசிரியர் நன்கு கற்றுத் தேர்ந்துள்ளார் என அறியலாம். இவர் பற்றிய வரலாறு விரிவாக அறியக் கூடவில்லை. சு.சா.

கச்சியப்ப முனிவர்: இவர் கி.பி. 18-ஆம் நூற்றாண்டில் வாழ்ந்த பெரும் புலவர்களுள் ஒருவர்; திருத்தணிகைப் பதியில் சைவ வேளாளர் குலத்தில் பிறந்தவர். மாதவச் சிவஞான முனிவரின் மாணாக்கர் பன்னிருவருள் தலையாய மாணவராகக் கருதப் பெறுபவர். விரைந்து கவிபாடும் ஆற்றல் மிக்க இவரைக் 'கவிராட்சசர்' என்னும் அடையுடன் அழைப்பதும் உண்டு. திருவாவடுதுறை ஆதீனத்தில் சின்னப் பட்டத்தில் வீற்றிருந்த அம்பலவாண தேசிகரிடம் ஞானோபதேசம் பெற்றார். இலக்கிய இலக்கணங்களிலும், சித்தாந்த நூல்களிலும் நன்கு தேர்ச்சிபெற்றார். திருத்தணிகையிலும் காஞ்சிபுரத்திலும் தங்கிப் பல மாணவர்களுக்குப் பாடம் கற்பித்தார். இவர் மாணவர்களுள் சிறந்தவராகக் குறிக்கத் தக்கவர் கந்தப்பையர் என்பவர். தாம் கற்றதை விரித்துரைக்கும் நாவீறு கொண்டவராக முனிவர் விளங்கினார்.

இவர் திருவானைக்காப் புராணம், பேரூர்ப் புராணம், திருத்தணிகைப் புராணம், விநாயக புராணம், பூவாளூர்ப் புராணம், காஞ்சிப்புராணம் இரண்டாங் காண்டம் முதலிய பெருநூல்களைச் செய்துள்ளார். இவற்றுள் திருத்தணிகைப் புராணம் சொல் நயமும் பொருள் நயமும் சித்தாந்த நூற் கருத்துகளும் பொதியப்பெற்ற நூலாகும். விநாயக புராணத்தின் அரசிருக்கைப் படலம் திருக்குறட் கருத்துகள் பெரிதும் காணப்படும் பகுதியாகும்.

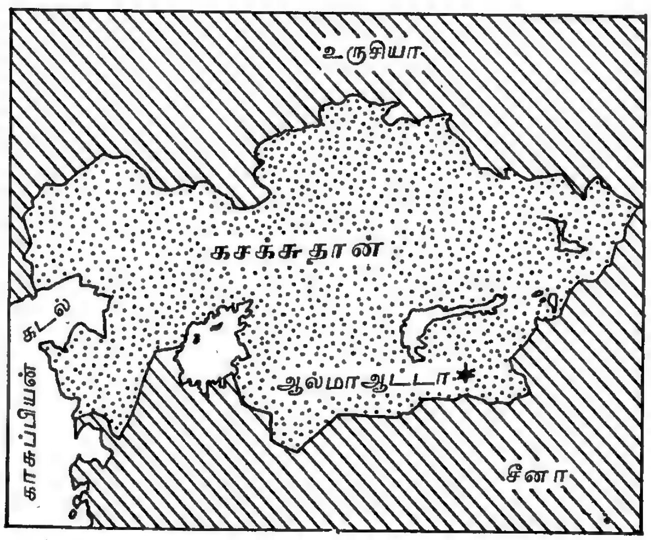
கச்சி ஆனந்த ருத்திரேசர் வண்டு விடுதூது, திருத்தணிகை ஆற்றுப்படை, பஞ்சாக்கர அந்தாதி முதலிய சிற்றிலக்கியங்களையும் இவர் செய்துள்ளார்.

சென்னையில் இவர் தங்கியிருந்த பொழுதே விநாயக புராணத்தை இயற்றினார். சென்னையில் இருந்த அன்பர்கள் முனிவர்க்குக் காணிக்கையாக 2000 வராகன் பொன்னைக் கொடுத்தனர். அதைக் கொண்டு திருவாவடுதுறை ஆதீன முதல்வராக விளங்கும் நமசிவாயமூர்த்திகளின் கோவில் வாயிலில் மண்டபம் எழுப்பி அணிபெறச் செய்தார்.

இவர் காஞ்சிபுரத்தில் சகம் கி.பி. 1712-ஆம் ஆண்டு இயற்கை எய்தினார். அது கி.பி. 1788-க்குச் சரியான

ஆண்டாகும். காஞ்சிபுரத்தில் பிள்ளையார்பாளையம் என்னுமிடத்தில் இவர் சமாதி உள்ளது. சு.சா,

கச்சியப்பர்: இவர் கி.பி. 17-ஆம் நூற்றாண்டில் வாழ்ந்த தமிழ்ப் புலவர்களுள் ஒருவர். இவர் ஊர் காஞ்சிபுரம். சிறந்த கவிஞராக விளங்கிய இவர் கந்தபுராணச் சொற்பொழிவாற்றுவதில் வல்லவராக விளங்கியமையால், 'கந்தபுராணக் கச்சியப்பர்' எனப் பெரும் சிறப்புற்றுத் திகழ்ந்தார். இவர் காஞ்சிபுரத்தில் வாழ்ந்தபோது, பிற்காலத்தில் 'அந்தகக்கவி வீரராகவ முதலியார்' எனச் சிறப்புற வாழ்ந்த புலவர், இவர்பால் பாடங்கேட்டுக் கவிபாடும் ஆற்றல்பெற்று விளங்கினார். இதனை அந்தகக்கவி வீரராகவ முதலியார் 'பொங்குதமிழ் அயோத்தியில்' எனத் தொடங்கும் தம் தனிப் பாடலொன்றில் குறிப்பிட்டுப் போற்றியுள்ளார். அப்பாடலின் ஈற்றடி, 'இங்கொருவன் பலகலைமான் எய்திடப் போய்க், கவியினால் இசை பெற்றானே' என்பதாகும். அதன்கண் வீரராகவர் தம் ஆசிரியராகிய கச்சியப்பர்பால் பல கலைகள் கற்கச் சென்று, கவிஞராகத் திகழ்ந்த பாங்கினைக் குறிப்பிட்டுள்ளார். அ.மா.ப.

கசக்சுதான்

கசக்சுதான் உருசிய ஒன்றியத்தில் உள்ள ஒரு பெரிய குடியரசு. இது 2,717,300 ச.கி.மீ. பரப்புள்ளது; சீன எல்லையிலிருந்து காசுப்பியன் கடல் வரை பரவியுள்ளது. ஆல்மா ஆட்டாவைத் தலை நகராகக் கொண்ட இப்பகுதியில் கால்நடை வளர்த்தலும் வேளாண்மையும் முக்கிய தொழில்கள். பல உலோகங்கள் இங்குக் கிடைக்கின்றன; கனித்தொழில் சிறப்புப் பெற்றுள்ளது. இதன் மக்கட்டொகையில் 60 விழுக்காட்டினர் காசா இனத்தவர். இதன் மக்கள் தொகை 15,452,000 (1983). இங்குக் கல்வி அறிவு உடையவர்கள் மிகுதி. துத்தநாகம், மாங்கனீசு, செம்பு, தாது எண்ணெய் முதலிய பொருள்கள் இங்குக் கிடைக்கின்றன. சோவியத்து ஒன்றியத்தின் மிகப்பெரிய அணைகளுள் ஒன்றான கிசில் ஓர்டா ஈண்டு உள்ளது. செம்மறி ஆடுகளும் இங்கு அதிகமுண்டு. இது 1919க்குப் பின்னரே விரைவான வளர்ச்சியைப் பெற்றது. அதுகாறும் இது பாலைநிலப் பகுதியாகவே இருந்தது. இப்பொழுது இங்கும் பல புதிய நீர்பாசனத் திட்டங்கள் மூலம் செழிப்பு ஏற்பட்டுள்ளது. சர்க்கரை தரும் அக்காரக் கிழங்கும் (Beetroot) புகையிலையும் இங்கே விளைகின்றன. கோதுமை விளைச்சலும் மிகுதியாக உள்ளது. நாட்டின் மேற்குப் பகுதியும் நடுப்பகுதியும் விளைச்சலுக்கு ஏற்றவை அல்ல. மற்றப்பகுதிகளில் வளமான நிலம் உள்ளது.

கசக்சுதான் (Kazakhstan) குடியரசு ஆட்சி அமைப்புடன் இருப்பதால், கசக்குச் சோவியத்துச் சம உடைமைக் குடியரசு என்று கூறப்படுகிறது. 155 வகையான பாலூட்டும் உயிரினத் தொகுதிகள் இங்குக் காணப்படுகின்றன. மறிமான், காட்டுமான் வகைகளும் அவற்றுள் அடங்கும். மலைப்பகுதிகளில் ஓநாய், கரடி, சிறுவேங்கை வகைகள், கீரியின உயிர் வகைகள், கரிய மான்வகைகள் ஆகியன மிகுதியாக உள்ளன. சோவியத்து ஒன்றியம் முழுமைக்கும் கசக்சுதான் பல மூலப்பொருள்களையும், 90க்கு அதிகமாக தாதுப் பொருள்களையும் அளிக்கிறது. இரண்டாம் உலகப் போர்க்காலத்தில் மேற்கு உருசியாவின் உற்பத்தித் தொழில்கள் குறைக்கப்பட வேண்டியிருந்ததால், கசக்சுதானின் பொருள் உற்பத்திச் சக்தி மிகுதியான அளவுக்கு ஆதரவு பெற்றுள்ளது. சோவியத்து ஒன்றியத்தின் மொத்தக் கோதுமை உற்பத்தியில் மூன்றில் ஒருபங்கு இப்பகுதியில் விளைகிறது.

இங்கு 1937-ஆம் ஆண்டு அரசியல் அமைப்பின்படி உற்பத்திச் சாதனங்கள் யாவும் அரசின் கட்டுப்பாட்டுக்கு உட்படுத்தப் பெற்றுள்ளன. சட்டமியற்றும் உயர் அதிகாரங்கள் யாவும் கசக்கு உச்சநிலைச் சோவியத்துச் சட்ட மன்றத்துக்கு உரியன. இப்பகுதியின் பொது உடைமைக் கட்சியே இம்மன்ற உறுப்பினர்களைத் தேர்வு செய்கிறது. நான்கு ஆண்டுகட்கு ஒருமுறை இதன் தீர்மானங்கள் பொதுத் தேர்தல்கள் மூலம் உறுதி செய்யப்படும். பொதுத் தேர்தல்கள் ஒரே கட்சியைச் சார்ந்த (பொது உடைமைக் கட்சி) உறுப்பினர்களிடையேதான் நடை

பெறும். ஆண்டுக்கு இரு முறைகள் இச்சட்ட சபை கூடும். இது கூட்டப்படாத காலங்களில் செயலாற்றுவதற்காக இதனால் ஒரு குழு தேர்ந்தெடுக்கப்படுகிறது. இச்சட்ட சபையே அமைச்சரவையையும் தேர்ந்தெடுக்கிறது.

இங்குக் கல்வி எல்லா நிலைகளிலும் இலவசமாகவே கற்பிக்கப்படுகிறது. ஏழு வயதுக்கும் பதினேழு வயதுக்குமிடைப்பட்ட யாவரும் கட்டாயமாகக் கல்வி பயில வேண்டும். கசக்கு, உருசிய மொழிகளில்தான் எல்லாப் போதனைகளும் நடைபெறுகின்றன. எனினும் சிறுபான்மை மொழிகளும் ஓரளவு பயன்படுத்தப்பெறுகின்றன. இங்கு ஒரு பல்கலைக் கழகமும் பல கல்லூரிகளும் பள்ளிக் கூடங்களும் உள்ளன. பொதுவாக உருசியர் சமயத்தை வெறுத்த போதிலும், உருசிய மத்திய ஆசியக் குடியரசுகளில் இசுலாமிய மரபுக் கல்வி வெறுக்கப்படவில்லை. சமயச் சார்பற்ற கல்வியும் இங்குப் போதிக்கப்படுகிறது. தெ.பா.

கசசம்காரமூர்த்தி சிவபெருமானின் சம்கார மூர்த்திக் கோலங்களுள் ஒன்று. தாருகாவனத்து முனிவர்கள் செருக்குக் கொண்டு சிவபெருமானை அழிக்க அபிசார யாகம் செய்து, அதிலிருந்து தோன்றிய யானையை அவர் மீது ஏவினார்கள். அதனைக் கொன்று அதன் தோலை ஆடையாகப் போர்த்திக்கொண்டார். அவ்வடிவமே கசசம்கரா மூர்த்தியாகும்.

கசசம்கார மூர்த்தி-சோழர் காலச் செப்புத் திருமேனி வழுவூர்

யானை முக அசுரனை அழித்த தலமாகத் தஞ்சை மாவட்டத்தில் மயிலாடுதுறைக்கு அருகில் உள்ள வழுவூர் விளங்குகிறது. இதனை அப்பர் 'போர்த்தாய் அங்கொரானையின் ஈருரித்தோல்' எனப் போற்றுகின்றார். 'யானை உரிசெய்த அரனார்', 'வேழம் உரித்தபிரான்' எனச் சம்பந்தர் போற்றுகின்றார்.

இத்தெய்வ வடிவ அமைப்புப் பற்றிக் கூர்ம புராணம், வராகபுராணம், சுப்ரபேத ஆகமம், அம்சுமபேத ஆகமம், சில்பரத்தினம் ஆகியவை கூறுகின்றன. கசசம்காரமூர்த்தியைச் சிற்ப வடிவிலும் செப்புத் திருமேனிகளிலும் காணலாம். இம்மூர்த்தியின் சிறப்பான சிற்பங்கள் காஞ்சிக் கைலாசநாதர் கோயில், தஞ்சைக் கலைக்கூடத்தில் உள்ள தாராசுரச் சிற்பம், திருச்செங்காட்டங்குடி, திருத்துறைப் பூண்டி, விருத்தாசலம், பேரூர்க் கோயில்கள், சிதம்பரம் கோயிலின் கோபுரம் ஆகிய இடங்களில் உள்ளன. தஞ்சைக் கலைக் கூடத்தில் உள்ள தாராசுரச் சிற்பம் சிவபெருமான் யானையின் உடலைத் தூக்கி அதன் வயிற்றை இரு கைகளால் கிழித்து, அத்தோலைப் போர்த்திக் கொண்டு, சுழன்று ஒரு காலை மடக்கித் தாண்டவம் ஆடும் வகையில் உளது. சிவன் முகத்தில் சினம் தெரிகிறது கரங்களில் உடுக்கை, சூலம், கபாலம், பாசம் ஆகியவற்றை ஏந்தியும், இருகரங்களில் யானையின் தோலினுள் விரலை நுழைத்துக் கொக்கிப் போன்று அமைத்துக் கிழிப்பது போலவும் சிவவடிவம் காணப்படுகிறது. யானைத் தலையின்மீது ஒரு காலில் நின்று மற்றொரு காலை மடக்கி நடனம் ஆடுவது போன்று அவர் உருவம் அமையப்பெற்றுள்ளது. யானையின் கால்கள் இறைவனின் தலைக்கு மேலே காட்டப்பட்டுள்ளன. சிற்பத்தின் இடப்புற முனையில் பார்வதி தம் இடையில் குழந்தை வடிவ முருகனை வைத்துக் கொண்டு, இறைவனின் இக் கோலத்தைப் பார்த்துச் சற்றுப் பயந்த தோற்றத்துடன் காட்சி தருகிறார்.

தாராசுரத்தில் இச்சிற்பம் இருந்த தேவகோட்டத்தின் மேல்விளிம்பில் 'ஆனைஉரித்த பிரான்' எனச் சிவப்பு வண்ணத்தால் எழுதப்பட்டுள்ளது. ஆனால், கல்வெட்டாகப் பொறிக்கப்படவில்லை. சம்பந்தரின் தேவாரப்பதிகம் 'ஆனை உரித்த பெருமான்' எனக் குறிப்பிடுவது இங்கு நோக்கத்தக்கது. செப்புத் திருமேனிகளில் சிறப்பானது வழுவூர்க் கோயிலில் உள்ள சோழர் காலக் கசசம்காரமூர்த்தித் திருமேனி ஆகும். இம்மூர்த்தியை வழிபட்டால் அகச் செருக்கு நீங்கும் எனக் கூறுவர். கி.ஸ்ரீ.

துணை நூல்:

Gopinatha Rao, T.A., Elements of Hindu Iconography, Vol. II, Part I, Indological Book House, Varanasi, 1971.

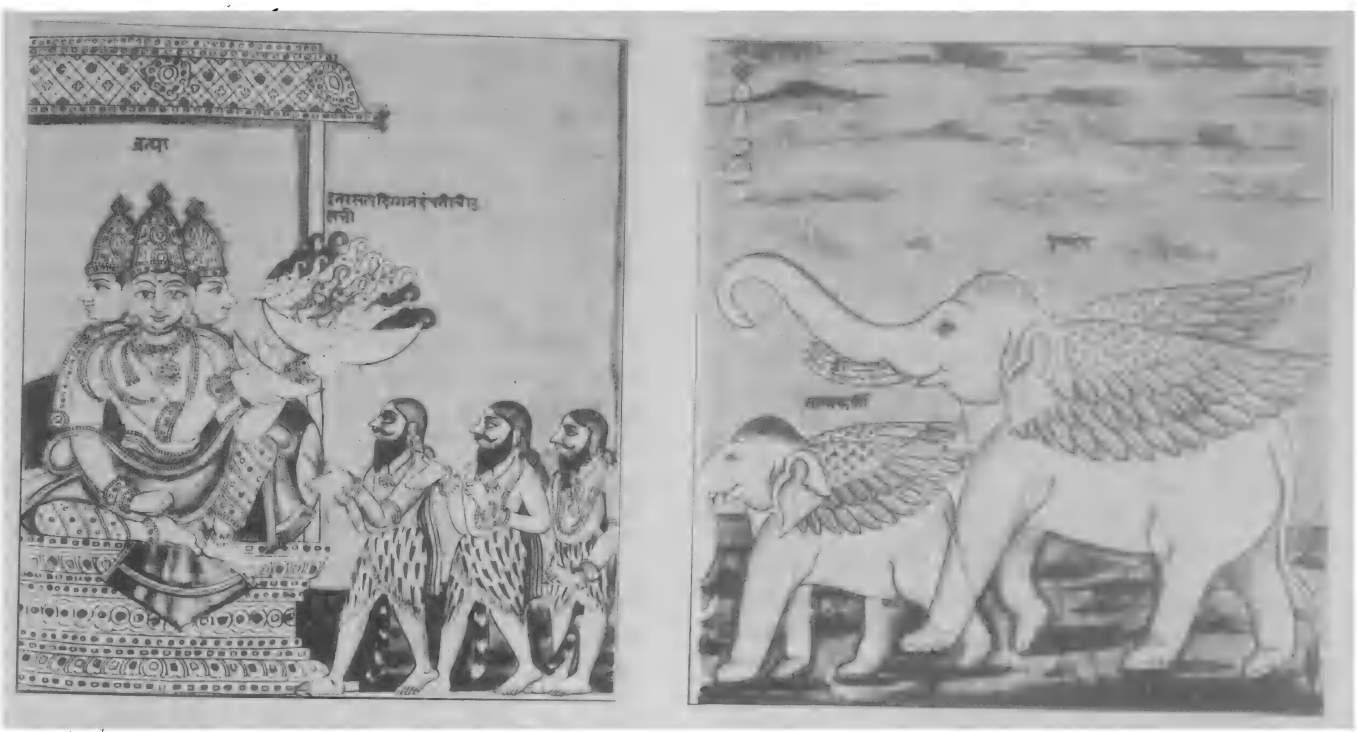
கசசாத்திரம் பாலகாப்பிய முனிவர் வடமொழியில் எழுதிய கசசாத்திரம் என்னும் இந்நூலில் யானைகளின் பிறப்பு, வளர்ச்சி, சாதிவேறுபாடு, வசிக்கும் இடம், உணவு, இயல்புகள், செயல்கள், குணம், குறைகள், அவற்றைப் பிடிக்கும் முறைகள், பழக்கும் விதிகள், வேலைகள், பழக்கும் முறைகள், யானை மொழி, யானை வைத்தியம் முதலியன கூறப்பட்டுள்ளன.

கசசாத்திர நூல்களை ஆராய்ந்து பார்த்தால் வியாசர், வைசம்பாயனர், கார்க்கியர், கௌதமர், காசியபர், மிருகசர்மா, இராசபுத்திரர் முதலிய மாமுனிவர்களும் கசசாத்திர நூல்களை இயற்றியிருக்கிறார்கள் என்பது புலனாகும்.

ஆதியில் இந்நூல் தோற்றத்திற்குக் காரணமான புராணக் கதை ஒன்று வழங்கப்படுகிறது. முன்னொரு காலததில் அங்க தேசத்தில் உரோம பாதன் என்ற அரசன் ஒருவன் இருந்தான். அவன் அமைச்சரவைக்கு ஒரு நாள் கௌதமாதி முனிவர் வந்தனர். அரசன் அவர்களை முறைப்படி உபசரித்தான். அம்முனிவர்களும் அரசனுக்கு ஆசி கூறி, தாங்கள் வந்த நோக்கத்தையும் அறிவித்தனர். அதைக் கேட்ட அரசன் பயிர்களையழிக்கும் யானைகளைக் கட்டிப் போட உதவிபுரிய வேண்டுமென்று வேண்டினான். அவர்களும் ஒத்துக்கொண்டனர். இமயமலைச் சாரலில் உலௌகித்திய சாகரத்தினருகில் யானைகளிருப்பதைக் கண்டு, அவற்றை அரசனின் ஆட்கள் வளைத்துப் பிடித்தனர். அம் முனிவர்கள் உதவியுடன் பெரிய மரங்களில் கட்டிப் போட்டனர்.

யானைகளிடம் அன்பு கொண்டவர் பாலகாப்பிய முனிவர். அவர்யானைகளுக்கு ஏற்பட்ட நிலைகண்டு கண்களில் நீர்பெருகத் துயரமுற்று, ஓரிரவு அங்கேயே தங்கினார். இச்செய்தி மன்னனுக்கு எட்டியது. மன்னன் முனிவரிடம் வந்து முனிவரை உபசரித்து, அவருடைய வரலாற்றையும் யானைகளிடம் அவருக்குள்ள அன்பிற்குக் காரணத்தையும் கூறவேண்டுமென வேண்டிக்கொண்டான். முனிவர் சிறிது சமாதானமடைந்து சொல்லலுற்ற இந்நூல் கச சாத்திரம் என்று வழங்கப்படுகிறது.

வடமொழியில் எழுதப்பட்ட இந்நூல் தஞ்சையை யாண்ட மராத்திய மன்னர் காலத்தில் மராத்தி

கசசாத்திரம்

மொழியில் பெயர்க்கப்பட்டது. தஞ்சைச் சரசுவதி மகால் நூல் நிலையத்தில் யானைகளைப் பற்றிய நூல்கள் பல உள்ளன. தஞ்சை மன்னர் இரண்டாம் சரபோசி (கி.பி.1798-1832) காலத்தில் கச சாத்திர நூல் சுமார் 200க்கும் அதிகமான வண்ணப்படங்களுடன் வடமொழி, மராத்தி ஆகிய இருமொழிகளிலும் விளக்கம் தந்து எழுதி வைக்கப்பட்டுள்ளது.

இந்நூலைச் சரசுவதி மகால் நூலகம் வகைக்கு ஓரிரு வண்ணப்படங்களுடன் வடமொழி, மராத்தி ஆகிய மொழிகளில் ஆங்கில, தமிழ் விளக்கம் தந்து வெளியிட்டுள்ளது. எம்.சீ.

கசபதிகள்: இந்தியாவில் கலிங்க நாட்டை(ஒரிசாவை) கி.பி. 15,16-ஆம் நூற்றாண்டுகளில் ஆண்டு வந்த அரசர்கள் கசபதிகள் (Gajapatis) என்று பொதுவாகக் குறிப்பிடப்படுகின்றனர். கசபதி என்பது கலிங்க மன்னர்கள் சூட்டிக் கொண்ட பட்டப் பெயர்களுள் ஒன்று. யானைகளின் அதிபதி (Lord of Elephants)என்பது அதற்குப் பொருள். இப்பெயர் கி.பி.15-ஆம் நூற்றாண்டைச் சார்ந்த சிம்மாசலக் கோயில் கல்வெட்டில் முதன்முறையாகப் பயன்படுத்தப்பெற்றுள்ளது. கலிங்கத்தை கி.பி.1038 முதல் ஆண்டுவந்த பிற்காலக் கங்க அரசர்களுள் ஒருவரான அனங்க பீமதேவா (Ananga Bhima Deva) பட்டமெய்தியபோது, அவர் கசபதி சிம்மாசனம் ஏறினார். அவருக்குப் பின்னர் ஆட்சி செய்த அரசர்களுள் ஒருவரான நான்காம் பானுதேவாவைக் கசகோதபதி (Gajaghotapati) என்று சிம்மாசலக் கல்வெட்டுக் கூறுகிறது. ஆனால் கசபதி, வீரசிரீ போன்ற பகட்டாரவாரமான பட்டப் பெயர்களைக் கங்க அரசர்கள் பொதுவாகச் சூட்டிக் கொண்டதில்லை. பிற்காலக் கங்கர்களிடமிருந்து கி.பி. 1453-இல் ஆட்சியைப் பறித்துக் கொண்ட கபிலேந்திரரே (Kapilendra) முதன்முதலாக வீரசிரீ கசபதி கௌடேசுவரா நவகோடி கர்நாட, கல்வர்கேசுவரா என்ற பகட்டுமிக்க பட்டப் பெயரைச் சூட்டிக்கொண்டார். எனவே அவர் முதற்கொண்டு தொடங்கிய அரச பரம்பரையைச் சார்ந்த அரசர்களே பொதுவாகக் கசபதிகள் என்று கூறப்படுகின்றனர். அவர்கள் சூரிய குலத்தவர்களாகையினால் சூரியகுல கசபதிகள் எனப்படுகின்றனர். நூறு ஆண்டுகளுக்கு மேலாக (கி.பி.1434-1542) அவர்கள் கலிங்க நாட்டை ஆண்டனர்.

வரலாறு: கபிலேந்திராவின் முந்திய வாழ்க்கையைப் பற்றிய விவரங்கள் நம்பத்தக்க அளவு கிடைத்தில. அவர் தந்தையார் யக்ஞேசுவரா (Yajneswara). அவர் ஓர் உரௌதா (Rauta), அதாவது சத்திரிய குலத்தைச் சார்ந்தவர். நான்காம் பானுதேவா (கி.பி.1414-35) என்ற கடைக் கங்க அரசரின்கீழ் உயர்பதவி வகித்து வந்தார். அப்போது ஒரு சுபேதார் (Subedar) நவாபு (Nawab) என்றும் அழைக்கப்பட்டார். அவர் கலிங்கத்தின்மீது படையெடுத்து வந்தார். பானுதேவா அப்படையெடுப்பிலிருந்து தம் நாட்டைக் காக்கக் கபிலேந்திராவை அச் சுபேதாரைச் சந்தித்து அவருக்குச் செலுத்த வேண்டிய கப்பப் பணத்தை நிருணயித்து வருமாறு அனுப்பி வைத்தார். பானுதேவா இறந்தபின்னர் ஆட்சிப் பொறுப்பைக் கபிலேந்திராவிற்கு நவாபு வழங்கினார் என்று சிலர் கூறுவர். இது ஏற்பதற்கில்லை. முகலாயர்கள் கி.பி.1526-இல் தான் இந்தியாவில் தங்கள் அரசைஏற்படுத்தினார்கள்.அதற்குப் பின்னரே நவாபு, சுபேதார் போன்ற பட்டங்கள் வழக்கில் வந்தன. கபிலேந்திரா கி.பி. 1435-ஆம் ஆண்டிலேயே அரசுரிமையைப் பெற்றுவிட்டார் என்பதற்குத் தக்க ஆதாரங்கள் உள்ளன. பகைவர்களின் தாக்குதல்களைச் சமாளிக்கத் தவறிய காரணத்தால் கங்க அரசர்கள் மக்களிடம் கொண்டிருந்த செல்வாக்கை இழந்தனர். முசுலிம்களிடம் இருந்தும் இராசமகேந்திரபுர இரெட்டிகளிடமிருந்தும் (Reddies of Rajamundhry) நாட்டைக் காக்க வலிமை வாய்ந்த ஒருவரை அரசராக்க மக்கள் விரும்பினர். அவர்கள் விருப்பத்தை நிறைவேற்றச் சில பிரபுக்களும் அமைச்சர்களும் கபிலேந்திராவை அரியணையில் அமர்த்தினார்கள். இவ்வாறாகக் கபிலேந்திரா பிரபுக்கள் மற்றும் அமைச்சர்கள் உதவியுடன் அரசுரிமையைக் கைப்பற்றிக் கொண்டார் என்று இலக்கியச் சான்றுகள் கூறுகின்றன.

கபிலேந்திரா வலிமை வாய்ந்த இந்து அரசர்களுள் ஒருவராகத் திகழ்ந்தார். அரசுரிமையை மிக எளிதாக அவர் பெற்றார் என்றாலும், அவர்தம் அதிகாரத்தை நிலைநாட்டுவதற்குமுன் பல எதிர்ப்புகளை எதிர்கொள்ள வேண்டியதாக இருந்தது. முதலில் அவர் தம் பிரபுக்களை அடக்கப் பெருமுயற்சி மேற்கொண்டார். அவர்களின் சொத்துகளைப் பறிமுதல் செய்வதாகக் கூறி அவர்களைத் தமக்குக் கீழ்ப்படியுமாறு செய்தார். கங்க இளவரசர்களின் கலகங்களை அடக்கினார். இராசமகேந்திர இரெட்டிகளைச் சிம்மாசலத்திலிருந்து விரட்டினார். அடுத்து அவர் வங்கத்தின்மீது படை எடுத்துச் சென்று சுல்தான் நாசிர் உத்தீனைத் தோற்கடித்து, கௌடேசுவரா (Gaudeswara) அல்லது வங்காள அதிபதி (Overlord of Bengal) என்ற பட்டத்தைச் சூட்டிக் கொண்டார். ஊக்ளி ஆற்றின் மேற்குப் பகுதியில் அமைந்துள்ள மண்டரன் கோட்டை அவர் வசமாயிற்று. ஆனால் அதைத் தொடர்ந்து தம் ஆட்சியின்கீழ் வைத்துக் கொள்ள அவரால் இயலவில்லை. வங்காளப் படை ஒரியாப் படைகளை அக்கோட்டையிலிருந்து விரைவில் விரட்டியடித்தது.

தென்பகுதியில் தம் கவனத்தைச் செலுத்த வேண்டியதாக இருந்தமையால், அக்கோட்டையை மீண்டும் தம் ஆதிக்கத்தின்கீழ்க் கொண்டுவர அவர் யாதொரு நடவடிக்கையையும் மேற்கொள்ளவில்லை. அவர் செய்த மாபெரும் தவறு இதுவேயாகும். ஒரிசாவின் பலமான எதிரி வங்காள முசுலிம்கள் என்பதை அவர் உணரத் தவறினார். ஆகவே, தம் கவனம் முழுவதையும் வங்கத்தின்பால் செலவிடாமல், தெற்கேயுள்ள நாடுகளை வெல்வதில் தம் நேரத்தையும் பொருளையும் செலவிட்டார்.

கபிலேந்திரா விசயநகரப் பேரரசர்களுடன் போரிட நேர்ந்தது. அப்போது இரண்டாம் தேவராயர் விசயநகரத்தை ஆண்டுவந்தார். அவர் பாமினிச் சுல்தானையும் கசபதியையும் தோற்கடித்ததாகக் கூறப்படுகிறது. இந்த நிகழ்ச்சிக்குக் காரணமாக இருந்த சூழ்நிலைகள் பற்றிய விவரங்கள் கிடைத்தில. இராசமகேந்திர இரெட்டிகளைக் கபிலேந்திரா தாக்கியபோது, அவர்களைக் காப்பாற்ற விசயநகர அரசர் மல்லப்ப உடையார் என்பவரின் தலைமையில் ஒரு படையை அனுப்பி வைத்தார் என்றும், அப்படை கபிலேந்திராவைத் தோற்கடித்து இரெட்டி அரசை அழிவிலிருந்து காப்பாற்றியது என்றும் கூறப்படுகிறது. தேவராயாவின் மறைவிற்குப் பின்னர்க் கபிலேந்திரா தம் ஆதிக்கத்தைக் கோதாவரிக் கழிமுகம் வரை விரிவாக்கினார். இரெட்டி அரசு அவரது ஆளுகைக்கு உட்பட்டது. அதைத் தொடர்ந்து கி.பி. 1453-இல் அவர் படைகள் கிருட்டிணா ஆற்றைக் கடந்து, கொண்டவீட்டைக் (Kondavidu) கைப்பற்றின; கபிலேந்திராவின் உறவினரான கணதேவ் ரௌதராய (Gana Deva Routaraya) கொண்டவீடு, அத்தங்கி (Addanki), வினுகொண்டா (Vinukonda) ஆகியவற்றில் ஆளுநராக நியமிக்கப்பட்டார். கபிலேந்திராவின் மூத்தமகன் அம்வீர ராய் (Hamvira Rai) கசபதி படைகளை மேலும் தெற்கு நோக்கி நடத்திச் சென்று, பெண்ணாறு வரை கசபதிகளின் ஆட்சியை விரிவுபடுத்தினார்.

இதற்கிடையில் கி.பி. 1458-இல் சான்பூர் (Jaunpur) அரசரான சுல்தான் மாமூது சர்கி (Mahumud Shargi) சாசுநகர் (Jajnagar) என்று கூறப்பட்ட ஒரிசா மீது படையெடுத்தார்; ஒரிசாவை அழித்துப் பல கோயில்களை இடித்துவிட்டுச் சென்றார். அவர் மகனான உசேன் சா (Husain Shah) மீண்டும் ஒரிசாவைத் தாக்கினார். கபிலேந்திரா அவருடன் சமாதானம் நாடினார்; கப்பப் பணத்தையும் அனுப்பி வைத்தார் என்று முசுலிம் வரலாற்று ஆசிரியர்கள் கூறுகின்றனர்.

கசபதி மன்னர் பாமினி அரசர்களுடனும் போரிட நேர்ந்தது. முதலில் அலாவுதின் அகமது (Alauddin Ahmad) பாமினி அரசரின் பிரபுக்களுள் ஒருவரான சஞ்சர் கான் (Sanjar Khan) கசபதி படைகளுடன் போரிட்டுத் தோல்வியுற்றார், அவ்வெற்றி பாமினி அரசர்களுடன் போரிடக் கபிலேந்திராவுக்கு ஊக்கமளித்தது. பாமினி அரசரின் தாக்குதலில் இருந்து தெலிங்கானா மேட்டு நிலத்தை ஆண்டுவந்த வெலமாக்களைக் காப்பாற்றுவது அவருடைய முதல் நோக்கமாக இருந்தது. மேலும் தாம் புதிதாகப் பெற்ற இராசமகேந்திரம், கொண்டவீடு ஆகிய மாநிலங்களின் பாதுகாப்பை முன்னிட்டுத் தெலிங்கானா மேட்டு நிலத்தின் ஒரு பகுதியைத் தம் அரசோடு இணைக்க வேண்டுவது அவசியம் என்று அவர் கருதினார். விரைவில் அவர் எண்ணம் ஈடேறுவதற்கு ஒரு வாய்ப்புக் கிட்டியது.

பாமினி அரசர் உமாயூன் (Humayun) வெலமாக்களைத் தண்டிக்கும் பொருட்டு கி.பி. 1458-இல் ஒரு படையை அனுப்பி வைத்தார். அப்படை தேவர் கொண்டாவை (Dewarkonda) முற்றுகையிட்டது. வெலமாக்கள் உடனே கபிலேந்திராவின் துணையை நாடினார்கள்; பெருஞ் செல்வத்தை அளிப்பதாகக் கூறினார்கள். பணத்தாசையும் சமயப்பற்றும் கபிலேந்திராவை உடனே அவர்களுக்கு உதவச் செய்தன. அம்வீர ராயின் தலைமையில் கசபதி படைகள் முகமதியர்களைத் தோற்கடித்தன. தெலிங்கானாவில் பாமினி ஆட்சி ஒழிக்கப்பட்டது. தெலிங்கானா முழுவதும் கபிலேந்திராவின் ஆதிக்கத்தின் கீழ்க்கொண்டு வரப்பட்டது. உமாயூனுக்குப் பின்னர் கி.பி. 1461-இல் எட்டு வயது நிரம்பிய நிசாம் சா (Nizam Shah) பட்டம் எய்தினார். புதிய சுல்தான் குழந்தைப் பருவத்தினனாக இருப்பதை அறிந்த கபிலேந்திரா, பாமினி அரசின்மீது படையெடுக்கத் தக்க சமயமாகக் கருதித் தெலிங்கானா பிரபுக்களின் உதவியுடன் பாமினி அரசின்மீது படையெடுத்தார். அந்நாட்டை அழித்து, அதன் தலைநகர் நோக்கிச் சென்றார். ஆனால் முகிபுல்லா (Muhibullah) என்ற பாமினிப் படைவீரர் அவர் முன்னேற்றத்தைத் தடுத்துப் பின்னடையச் செய்தார். கபிலேந்திரா பாமினி அரசருக்கு ஐந்து லட்ச தங்காக்கள் (Tankas) கொடுத்து, தம்மையும் தம் படைகளையும் பாமினி அரசரிடமிருந்து காப்பாற்றிக் கொண்டார் என்று முசுலிம் வரலாற்றாசிரியர்கள் கூறுகின்றனர்.

தமிழகக் கடலோரப் பகுதிகளை வெல்லுவதற்காகப் பாமினி அரசருடன் போர் நிறுத்தம் செய்திருக்கக் கூடும் என்று சிலர் கருதுகின்றனர்,

இளவரசர் அம்வீரராயின் தலைமையில் கி.பி. 1462-இல் ஒரு பெரும் படையை உதயகிரிக்குக் கபிலேந்திரா அனுப்பிவைத்தார்.உதயகிரியைக் கைப் பற்றிய பிறகு அப்படை சந்திரகிரி மாநிலத்தை வென்றது. பின்னர்க் காஞ்சியைக் கைப்பற்றியது. கபிலேந்திரா கி.பி. 1463-இல் தம் ஆதிக்கத்தைக் காவிரி ஆறுவரை பரப்பினார்; திருவரங்கக் கோயி லுக்குத் தானங்கள் வழங்கினார். அவர் பேரர் கபிலேசுவர குமார மகாபத்ரா (Kapilsewara Kumara Mahapatra) புதிதாக வென்ற தமிழ் மாவட்டங் களுக்கு ஆளுநராக நியமிக்கப்பட்டார். மகாபத்ரா இருகோயில்களைப் புதுப்பித்தாகவும் விழாக்களுக்குத் தானம் வழங்கியதாகவும் தென்னார்க்காட்டிலுள்ள முன்னூர்க் கல்வெட்டுகள் கூறுகின்றன. அதே சமயம் ஒரியாப் படையெடுப்பின் காரணமாகத் தோன்றிய குழப்பத்தினால் எட்டு முதல் பத்து ஆண்டுகள் வரை சில கோயில்களில் அன்றாடப் பூசையே நடைபெற வில்லை என்று வேறு சில கல்வெட்டுகள் கூறுகின்றன. தமிழகத்தில் ஒரிய ஆதிக்கம் அதிகநாள் நீடிக்க வில்லை.

விசயநகரப் படைத்தலைவர் சாளுவ நரசிம்மர் (Saluva Narasimha) கி.பி. 1485-இல் ஒரியப் படை களைத் தோற்கடித்துக் காவிரிக் கரையினின்றும் அவர்களை விரட்டியடித்தார். தாம் வென்ற பகுதி களைக் காக்கும் பொருட்டுக் கபிலேந்திரா தாமே படையை நடத்திக் கொண்டு தென்பகுதிக்குச் சென்றார். விசயவாடா (Vijayawada) வரை சென்ற பின்,தம் தென்னிந்தியப் படையெடுப்பைக் கைவிட்டு விட்டுத் தலைநகர் திரும்பினார். அதற்குள்ளாகத் தமிழ் மாவட்டங்களில் அவர் ஏற்படுத்திய ஒரியா ஆதிக்கம் முழுமையாக அழிக்கப்பட்டுவிட்டது. அதை மீண்டும் ஏற்படுத்த கி.பி. 1467-இல் ஒரு முயற்சியை அவர் மேற்கொண்டார். கிருட்டிணா ஆறுவரை அவர் படை நடத்திச் சென்றார். ஆனால் அங்கு மூப்பின் காரணமாக உயிர் துறந்தார்.

கபிலேந்திராவின் ஆட்சி கலிங்க நாட்டு வரலாற் றிலே புதியதொரு சகாப்தத்தைத் தொடங்கியது என்பதில் கருத்து வேற்றுமை ஏற்பட வழி இல்லை. அவர் காலத்தில் கலிங்கர்களின் ஆட்சி வடக்கே ஊக்ளி ஆறு தொடங்கி, தெற்கே காவிரி ஆறுவரை பரவியிருந்தது.

புருடோத்தமர்: கபிலேந்திராவின் மறைவிற்குப் பின்னர்ப் புருடோத்தமர் பட்டமெய்தினார். கபிலேந் திராவின் மூத்த மகன் அம்வீரராயினுடைய உரிமை களைத் தள்ளிவிட்டுப் புருடோத்தமர் அரசரானார். அச்சமயம் அம்வீரராய் தம் தந்தையாரின் மறைவின் போது கலிங்க நாட்டின் தென்பகுதியை ஆண்டு வந்தார். சகன்னாத கடவுளுடைய ஆணையின்படி அரசுரிமையைப் புருடோத்தமருக்குக் கபிலேந்திரா வழங்கினார் என்று மக்கள் நம்பினார்கள். ஆகவே, அம்வீரராய்க்கு மக்கள் ஆதரவு கிடைக்கவில்லை. அதனால் அவர் பாமினி அரசரான மூன்றாம் சம்சுதீன் முகமதுவின் (Shamsuddin Muhammad III) உதவியை நாடினார். அவர் வேண்டுகோளை ஏற்று நிசாம் உல்முல்க்கு (Nizamul Mulk) என்பவரின் தலைமையில் ஒரு படையைச் சுல்தான் அனுப்பி வைத்தார். பாமினிப் படைகளும் அம்வீரராயின் படைகளும் மங்கல்ராய் (MungalRai) என்ற மறைந்த அரசருடைய வளர்ப்பு மகனுடன் போரிட்டன என் றும், மங்கல்ராய் தோற்கடிக்கப்பட்டார் என்றும் முசுலிம் வரலாறு கூறுகிறது. மங்கல்ராய் என்பது புருடோத்தமராக இருக்கக் கூடும்.

அம்வீரராய் தம் பரம்பரைச் சொத்திற்குத் தலை வரானார். தம் நன்றியை அறிவிக்கும் வகையில் கொண்டவீடு, இராசமகேந்திரம் ஆகியவற்றை வெல்வதற்கு நிசாம் உல்முல்க்கிற்கு உதவி செய்தார். அதன் பிறகு அம்வீரராய்க்குப் பாமினி அரசர் உதவி செய்வதை நிறுத்திக் கொண்டார். கொண்டவீட்டில் நிலைநிறுத்தப்பட்ட பாமினிப் படைபாமினிஆளுநருக்கு எதிராகக் கலகம் செய்து, கோட்டையைஅம் வீரராய் வசம் ஒப்படைத்தது. அக்கலகத்தைப் பயன்படுத்திக் கொண்டு, இழந்த பகுதிகளை மீட்கப் புருடோத்தமர் நடவடிக்கை மேற்கொண்டார். தமக்குத் தெலிங்கா னாப் பகுதிகளை அளிக்க முன்வந்தால் கொண்ட வீட்டையும் அதைச் சார்ந்த பகுதிகளையும் புரு டோத்தமருக்கு அளித்துவிடுவதாகக் கூறினார். அதற் கிசைய மறுத்த புருடோத்தமர் தம்படையை நடத்திச் சென்றுஇராசமகேந்திரத்தைக் கைப்பற்றினார். அதை யறிந்து சுல்தான் இராசமகேந்திரத்திற்கு ஒரு பெரும் படையுடன் விரைந்தார். அதைக் கண்ணுற்ற புருடோத்தமர் பயந்து போய்த் தம் நாட்டிற்குத் திரும்பிவிட்டார். இராசமகேந்திரம் முசுலிம்கள் கைக் குள் சிக்கியது. அதையடுத்துச் சுல்தான் ஒரிசாமீது படையெடுத்துச் சென்றார். புருடோத்தமர் அவருடன் சமாதானம் செய்துகொண்டார். அவர் உயர்ந்த பரிசுகளையும் 25 யானைகளையும் சுல்தானுக்குக் கொடுத்தார். அதன் பின்னர்க் கொண்டவீட்டைச் சுல்தான் முற்றுகையிட்டார். முற்றுகையைச் சமாளிக்க முடியாது அம்வீரராய் கோட்டையை விட்டகன்று புருடோத்தமரின் உதவியை நாடினார். முதலில் அம்வீரராய்க்கு உதவுவதெனப் புருடோத்தமர் முடிவு செய்தார். இராசமகேந்திரம் வரை சென்ற பிறகு, அவர் தம் முடிவை மாற்றிக் கொண்டு, தம் நாட்டிற்குத் திரும்பிவிட்டார். இரண்டு ஆண்டுகள் சுல்தானுக்கு அடிபணியாது அம்வீரராய் போரிட்டு

வந்தார். இறுதியில் சுல்தானிடம் சரணடைந்தார். அதற்குப்பின் அவருக்கு என்ன நேர்ந்தது என்பது அறிய முடியவில்லை.

வீரமிக்க அம்வீரராய் பட்டமெய்தியிருப்பின், ஒரியாப் படைகளின் பெருமையை அவர் புதுப்பித்திருக்கக் கூடும். இழந்த வடகிழக்குத் தமிழ் மாவட்டங்கள் மீண்டும் ஒரியர்களின் ஆட்சியின்கீழ்க் கொண்டுவரப்பட்டிருக்கும்.

ஒரிசாவில் ஏற்பட்டிருந்த குழப்பமான சூழ்நிலைகள் சாளுவ நரசிம்மருக்குப் பேருதவியாக மாறின. அவர் கி.பி. 1476-இல் உதயகிரியைக் கைப்பற்றி, இராசமகேந்திரம் வரை தம் ஆதிக்கத்தை நிலைநாட்டினார். புருடோத்தமருடனும் அம்வீரராயுடனும் சேர்ந்து பாமினி அரசுக்கு எதிராகப் போரிட அவர் முன்வரவில்லை. அதற்கு மாறாக அவர்கள் இன்னலுக்குட்பட்டிருந்தபோது வாளாவிருந்தார். அத்தகைய செயல் அவருக்கே தீங்கு விளைவித்தது. முகமது கி.பி. 1481-இல் அவர் ஆட்சிப் பகுதியைத் தாக்கிக் காஞ்சியை அழித்தார்.

முகமது உயிருடன் இருக்கும் வரை இராசமகேந்திரத்தையும் கொண்டவீட்டையும் மீண்டும் வெல்வதற்குப் புருடோத்தமர் யாதொரு முயற்சியையும் மேற்கொள்ளவில்லை. முகமது கி.பி. 1482-இல் இறந்தபின்னர், பாமினி அரசில் குழப்பம் ஏற்பட்டது. அந்த வாய்ப்பைப் பயன்படுத்திக் கொண்டு இராசமகேந்திரம், கொண்டவீடு ஆகிய மாநிலங்களைப் புருடோத்தமர் வென்றார். தம் வெற்றிக்குத் துணை செய்த பாமினி அதிகாரி அசாம்கானுக்கு தக்க பரிசுகளை அளித்தார்.

அதையடுத்து உதயகிரியைச் சாளுவநரசிம்மரிடமிருந்து மீட்கப் புருடோத்தமர் முனைந்தார். சாளுவ நரசிம்மர் அவரிடம் சிறைப்பட்டார். உதயகிரியை அவருக்கு அளித்து நரசிம்மர் தம் விடுதலையைப் பெற்றார்; தம் மகளைப் புருடோத்தமருக்கு மண முடித்து வைத்தார். புருடோத்தமர் விசயநகரத்திலிருந்து மணிகளால் அலங்கரிக்கப்பட்ட சிம்மாசனத்தையும் பெற்றார். சகன்னாத கோயிலின் கருப்பகிரகத்திலுள்ள சிலைகள் நிறுவப்பட்டிருக்கும் இரத்தினவேதி என்ற மேடையே அந்தச் சிம்மாசனமாகும் என்று கருதப்படுகிறது. அவர் காலத்தில் ஒரிசா அரசு பகிரதி ஆறு முதல் பெண்ணை ஆறு வரை பரவியிருந்தது. அவர் கி.பி. 1567-இல் மறைந்தார்.

பிரதாபருத்திரர்: இவர் கி.பி. 1497-இல் பட்டமெய்தினார். இவர் கசபதி புருடோத்தமரின் மகன். தம் முன்னோர்களின் அடிச்சுவடுகளைப் பின்பற்றிப் பட்டமேறியவுடன், தென்பகுதிகளைத் தம் ஆட்சியின்கீழ்க் கொண்டுவர ஒரு பெரும் படை நடத்திச் சென்றார். ஆனால் தம் நாட்டின் தென் எல்லையை அடைந்ததும் விசயநகரைச் சார்ந்த நரசநாயகருடன் போர்புரிவதற்குப் பதிலாகத் தம் தலைநகருக்குத் திரும்பினார். வங்காளச் சுல்தான் உசேன் சா வட எல்லைப் பகுதிகளைத் தம் படைகளைக் கொண்டு தாக்கினார். இரு படைகளுக்குமிடையே அடிக்கடி மோதல்கள் ஏற்பட்டன. ஆயினும் பகைவர் ஆட்சிப் பகுதிகளை வெல்ல இயலவில்லை.

ஒரிசாவைக் கைப்பற்ற கி.பி. 1509-இல் பட்டமெய்திய கிருட்டிணதேவராயர் பலத்த ஏற்பாடுகளைச் செய்தார். அதையறிந்த பிரதாபருத்திரதேவர் தம் நாட்டின் தென்பகுதியைக் காக்க அங்கு விரைந்து சென்றார். அந்த வாய்ப்பைப் பயன்படுத்திக் கொண்டு வங்க அரசர் பூரியைக் கைப்பற்றி அங்கிருக்கும் கோயிலை அழித்தார். அதன் காரணமாகப் பிரதாபருத்திரர் மீண்டும் தலைநகர் திரும்ப வேண்டியதாயிற்று. உசேன் சாவும் தம் படைளுடன் பின்வாங்கினார். பகைவர்களை மண்டரன் வரை பிரதாபருத்திரர் துரத்திச் சென்றார். அதற்கிடையில் விசயநகர அமைச்சரான திம்மராசு ஓங்கோலைத் (Ongole) தம் வசமாக்கினார். அதனை மீட்கப் பிரதாபருத்திரர் ஓங்கோலை நோக்கிச் சென்றார். அவரைக் கண்டதும் திம்மராசு பின்வாங்கினார். கிருட்டிணதேவராயர் தம் கவனத்தை உம்மத்தூர்த் தலைவன்பால் செலுத்தியிருந்தமையால் இருநாட்டிற்கும் இடையே போர் நின்றது. பிரதாபருத்திரரும் தம் தலைநகருக்குத் திரும்பினார்.

போர் கி.பி. 1513-இல் மீண்டும் தொடங்கியது. கிருட்டிணதேவராயர் உதயகிரிக் கோட்டையை முற்றுகையிட்டு அதனைக் கைப்பற்றினார். பிரதாபருத்திரர் நான்காம் முறையாகத் தெற்கு நோக்கிப் புறப்பட்டார். இருசாராருக்குமிடையே நடந்த போரில் கசபதி மன்னர் தோல்வி கண்டார். அதன் விளைவாக அவர் கொண்டவீட்டில் தம் படைத்தளத்தை அமைக்க வேண்டியதாயிற்று. கிருட்டிண தேவராயர் கி.பி. 1515-இல் கொண்டவீடு நோக்கிச் சென்றார். போகும் வழியிலுள்ள இடங்களைச் சேதப்படுத்தினார். கொண்டவீடும் அவர் கையில் சிக்குண்டது. பிரதாபருத்திரரின் மகன் குமாரவீரபத்திரரும் அம்வீரராயின் மகன் நரஅரிபத்திராவும் (Narahari Patra) சிறைப்பட்டனர். அடுத்துக் கிருட்டிணதேவராயர் கொண்டபள்ளியைக் (Kondapalli) கைப்பற்றினார். அதைக் காப்பாற்றுவதற்கு வந்த கசபதி அரசர் மீண்டும் தோற்கடிக்கப்பட்டார். பின்னர், இராசமகேந்திரத்தைக் கிருட்டிணதேவராயர் கைப்பற்றினார்

அதைத் தொடர்ந்து சிம்மாசலத்தைக் கைப்பற்றினர். பின்னர்ப் போட்நூறு (Potnuru) என்ற இடத்தைக் கைப் பற்றித் தம் வெற்றியை அறிவிக்கும் வகையில் ஒரு வெற்றித் தூணை எழுப்பினார். கிருட்டிணதேவ ராயர் தம் தலைநகரத்திற்குத் திரும்பிவிட்டார் என்றாலும், அவர் படைத்தலைவரான நாயகம் கொண்டமராசய்யா சிரிகாகுளம் (Srikakulam) வரை சென்று சிரிகூர்மம் (Sri Kurmum) என்னுமிடத்தில் மற்றொரு வெற்றித் தூணை எழுப்பினார்.

கிருட்டிணதேவராயர் பிரதாபருத்திரதேவரின் மகளை மணந்தார். கிருட்டிணா ஆற்றின் தென் பகுதியிலுள்ள பகுதியைச் சீதனமாகக் கசபதி அரசர் அவருக்கு அளித்தார். அவர் மகன் குமார வீரபத்திராவை மைசூரின் ஒரு பகுதிக்கு நாயக்கராகக் கிருட்டிணதேவராயர் நியமித்தார். அதற்கிடையில் உசேன்சா மீண்டும் ஒரிசாமீது படையெடுத்து வந் தார். அப்படையெடுப்பை முறியடிக்கப் பிரதாபருத்தி ரர் வடக்கு நோக்கி விரைந்து மண்டரன்வரை முசுலிம் படையைத் துரத்திச் சென்றார். அதற்குப்பின் மீண்டும் தெற்கு நோக்கிச் சென்று திம்மராசுவை பின்னடையச் செய்தார். இவ்வாறாகத் தம் படை கள் தெற்கு நோக்கியும் வடக்கு நோக்கியும் ஓய்வு ஒழிவு இன்றி மாறி மாறி நடத்திச் சென்ற காரணத் தால் அவற்றின் வலிமை குறைந்துவிட்டது. கிருட்டிண தேவராயர் இறந்தபின் விசயநகரத்தின்மீது பிரதாப ருத்திரர் படையெடுத்துச் சென்றார். போரில் அவர் தோல்வியடைந்தார். அதன்பிறகு தாம் இழந்த பகுதி களை விசயநகர அரசர்களிடமிருந்து மீட்க யாதொரு முயற்சியையும் அவர் மேற்கொள்ளவில்லை.

தம் ஆட்சியின் இறுதிக் காலத்தில் பிரதாபருத்தி ரர் ஆன்மீக வாழ்வில் கவனம் செலுத்தினார்; வைணவ சமயத்தில் மிகுந்த ஈடுபாட்டை வளர்த் தார். அவர் காலத்தில்தான் சைதன்யர் ஒரிசாவிற்கு வந்தார். பிரதாபருத்திரர் சைதன்யருக்கும் அவர் ஆதரவாளர்களுக்கும்பேருதவி செய்தார். அவருடைய அரசியல் ஆலோசகராக சைதன்யர் திகழ்ந்தார் என் றும் அதுவே கசபதிகளின் வீழ்ச்சிக்கு முக்கிய காரண மாகும் என்றும் ஆர்.டி. பானர்சி கூறுகிறார். சைதன்ய இயக்கம் சைதன்யர் மறைவிற்குப் பிறகே ஒரிசாவில் மக்களிடம் செல்வாக்குப் பெற்றது என் பதை அறியும் போது, இக் கூற்று நம்பத்தகுந்ததாக இல்லை என்பது விளங்கும். பிரதாபருத்திரர் ஒரு சிறந்த நூலாசிரியர்; சரசுவதி விலாசம் என்ற இந்துச் சட்ட நூலை எழுதியுள்ளார்.

பிரதாபருத்திரரின் மறைவிற்குப் பின்னர்ச் சூரிய குலக் கசபதிகளின் ஆட்சி வேகமாக அழிவுப் பாதையை நோக்கிச் சென்றது. அவருக்குப் பின்னர் கலுவதேவர் ஒன்றரை ஆண்டுகள் அரசாண்டார் பிரதாபருத்திரரின் படைத்தலைவரான கோவிந்த வித்யாதரர் அவரைக் கொன்றுவிட்டார். அதன் பிறகு காகருவ தேவர் பட்டம் எய்தினார். மூன்று மாதங்கள் கழிந்தபின்னர் அவரையும் கோவிந்த வித்யாதரர் கொன்றுவிட்டுத் தாமே அரசரானார். இவ்வாறாகச் சூரியகுலக் கசபதிகள் ஆட்சி கி.பி. 1542-இல் முடிவுற்றது. டி.ஆர்.இரா.

துணை நூல்கள்:

Banerji, R.D., History of Orissa, Vols I, II, Calcutta, 1930.

Basak, R.G., The History of North-Eastern India. Calcutta, 1934.

கசல், ஆர்னால்டு லூசியசு (கி.பி. 1880-1961) அமெரிக்க நாட்டுக் கல்வியாளர்; உளவியல் அறிஞர் இவர் வீசு (Wis) மாவட்டத்தில் உள்ள அல்மா (Alma) என்னும் ஊரில் பிறந்தவர். சிறு குழந்தைகள், வளர்ந்த குழந்தைகள் ஆசியோரின் நடத்தையைப் பற்றிய இவரது ஆராய்ச்சிகள் குறிப்பிடத்தக்கவை. வளரும் குழந்தையின் நடத்தை ஒரு திட்டமான, வளர்ச்சிப் பாதையைத் தொடர்ந்து அமைவதாக ஆர்னால்டு லூசியசு கசல் (Arnold Lucius Gesell) கண்டறிந்தார்; குழந்தையின் ஒவ்வொரு வயதிற்கும் என்னென்ன சிறப்பான நடத்தைகள் உள்ளன என் பதைக் கண்டறிந்து விளக்கியுள்ளார். இவரது கருத் துகள் குழந்தை வழிகாட்டலிலும் (Child Guidance) பெற்றோர் கல்வியிலும் (Parental Education) பெரி தும் பயன்படுத்தப்படுகிறது. இவர் எழுதிய முக்கிய நூல் 'குழந்தை நடத்தையின் வரைபடம்' (Atlas of-Infant Behaviours, 1934) ஆகும். எஸ். த.

கசவர் தமிழ்நாட்டின் நீலகிரி மாவட்டத் திலுள்ள உதகமண்டலம், கூடலூர் ஆகிய வட்டங் களிலும் கருநாடக மாநிலத்தில் தென்பகுதி வட்டங் களாகிய குண்டல் பேட்டு, சாம்ராசுநகர், எலண்டூர் ஆகிய பகுதிகளிலும் வாழும் பழங்குடியினர். நீலகிரி மாவட்டத்தில் குறிப்பாக இவர்கள் ஆனைக்கட்டி, சிறியூர், வாழைத்தோட்டம், பொக்கபுரம், மாவன கல்ல ஆகிய உதகமண்டல வட்டத்தைச் சேர்ந்த சிற்றூர்களிலும், மாசினிகுடி என்ற கூடலூர் வட்டச் சிற்றூர்களிலும் வாழ்கின்றனர். இவர்கள் இனத் தாலும் பொருளாதாரம், பண்பாடு ஆகிய அமைப்பு களாலும் தனித்தியங்கக்கூடிய பழங்குடியினர். தமிழகத்தில் இன்றைய கசவர்களின் எண்ணிக்கை சற்றேறக்குறைய 500 ஆகும்.

நீலகிரி மலையில் வாழும் படகர் பேசும் கிளை மொழியில் 'கசவு' என்ற சொல் மாட்டுச் சாணத்தையும் அது சார்ந்த குப்பை கூளங்களையும் குறிக்கும். ஒரு காலத்தில் இப்பழங்குடி மக்கள் படகர்களின் மாடு மேய்க்கும் கூலிகளாகப் பணியாற்றி இருப்பர் எனக் கருதப்படுகிறது. இப்பொழுது இவர்களுள் ஒரு குழுவினர் தங்களைக் கசவர் என அழைப்பதை விரும்புவதில்லை. தங்களை இருளர் என இவர்கள் கூறிக் கொள்கின்றனர். இருளக் கிளைமொழிகளைப் பேசும் பழங்குடியினர் மெல நாடு இருளர், வெட்டக்காட இருளர், ஊராளிகள், கசவர் என்ற தனிப்பழங்குடியினராகப் பிரிந்து வாழ்கின்றனர். கசவர் பேசும் பேச்சை முனைவர் செ. வை. சண்முகம் தனி மொழியெனக் குறிக்கிறார். முனைவர் கமில் சுவலபெல்லும் வேறு சிலரும் இதனை இருள மொழியின் கிளைமொழி எனக் கூறுவர். கசவர் பேச்சு மொழியா கிளை மொழியா என்ற சிக்கலை, இம்மொழிக்கு இலக்கணம் படைத்த முனைவர் சிதம்பரநாதன் கசவர் மொழி தனி மொழியென்றும் அது தென்திராவிட மொழிகளுள் ஒன்றென்றும் கூறித் தெளிவுபடுத்தியுள்ளார்.

கசவப் பழங்குடியினர் தடித்த உதடும் சுருண்ட மயிரும் கறுப்பு நிறமும் உடையவர்கள். இவர்கள் தொன்மை ஆசுத்திரேலிய (Proto - Australoid) இனத்தைச் சேர்ந்தவர்கள். ஆண்களுள்பலர் வேட்டியும் ஒருசிலர் சட்டையும் அணிகின்றனர். அக்காலத்தில் கேரளப் பெண்களைப் போன்று ஆடை அணிந்திருந்த கசவப் பெண்களுள் பலர் இன்று சேலை கட்டுகின்றனர். கசவர்கள் வெள்ளி, பித்தளை ஆகிய உலோகங்களாற் செய்த நகைகளை அணிகிறார்கள். மூங்கில், பேய்க் கரும்பு ஆகியவற்றின் குச்சிகளால் சுவர்களைக் கட்டி, அஞ்சுப்புல் என்ற ஒருவகைப் புல்லால் கூரை வேய்ந்து வீடு கட்டிக் கொள்கின்றனர். இப்பொழுது அரசாங்கம் இவர்களுக்கு வீடுகள் கட்டிக் கொடுத்துள்ளது.

கசவர்களின் முதன்மைத் தொழில்கள் கூலி வேலை, வேளாண்மை, காட்டுப் பொருள்களைச் சேகரித்தல் முதலானவையாகும். பெரும்பான்மையோர் வேளாண் கூலிகளாகப் பணியாற்றுகின்றனர். வாழ்வில் பெரும்பான்மை ஊதியத்தைக் கூலி வேலை மூலம் பெறுகின்றனர். சிலர் காட்டுப் பொருள்களைச் சேகரித்து விற்கின்றனர். சிலர் தேன் சேகரிக்கின்றனர். சிலர் கால்நடைகளை வளர்க்கின்றனர். இவர்கள் தங்கள் நிலத்தில் சாமை, கேழ்வரகு, தினை போன்றவற்றைப் பயிரிட்டு உண்கின்றனர்.

கசவர் சமுதாயம் குப்பெ, சம்பெ, புன்கெ, கல்கட்டி, பேராதா, கொடுவெ, குறுநாகெ, தேவனெ என எட்டுக் கால்வழியினராகப் பாகுபடுகிறது. பெரும்பான்மையோர் மாமன் அத்தை மக்களை விரும்பித் திருமணம் செய்து கொள்கின்றனர். சிலர் கருநாடகத்திலுள்ள கசவர்களுடனும், சத்தியமங்கலம் பகுதியிலுள்ள ஊராளிகளுடனும், நீலகிரி மாவட்டத்தின் கோத்தகிரி வட்டத்தில் வாழும் பெரும்பான்மை இருளர்களாகிய மெல நாடு இருளர்களுடனும் திருமண உறவு கொள்கின்றனர்.

திருமணம் பெரும்பாலும் பெரியோர்கள் நிச்சயித்தபின் நடைபெறுகிறது. சனிக்கிழமை தவிரப்பிற நாட்களில் திருமணம் செய்து கொள்கின்றனர். திருமணம் பெண் வீட்டில் நடைபெறுகிறது. மாப்பிள்ளை வீட்டார் கொண்டு வந்த தாலி, சேலை, சட்டை, துணிமணிகளைப் பெண் அணிந்த பின்னர்த் திருமணம் நடைபெறுகிறது. திருமணம் நடைபெற்ற பின்னர் மாலை வேளையில் மாப்பிள்ளை வீட்டிற்குத் திருமணத் தம்பதிகள் திரும்புகின்றனர். மணவிலக்கும் விதவைத் திருமணமும் இவர்களிடையே உண்டு.

இவர்கள் சமுதாய அமைப்பில் ஐந்து உறுப்பினர் கொண்ட பஞ்சாயத்து முறை உள்ளது. இப்பஞ்சாயத்தின் தலைவரை 'மூப்பன்' எனக் குறிப்பிடுகின்றனர். இச்சமூக மக்களிடையே ஏற்படும் சண்டை சச்சரவுகளையும் இச்சபை தீர்த்து வைக்கிறது. சில சமயங்களில் குற்றம் இழைத்தவர்களுக்குத் தண்டம் விதிக்கப்படுகிறது. இப்பஞ்சாயத்தின் அனுமதி பெற்ற பின்னர்த் தான் விழாக்களை அவர்கள் ஊரில் கொண்டாட இயலும். இவர்களின் பஞ்சாயத்து நடைமுறைகளனைத்தும் மரபுசார் சட்டங்கள் அடிப்படையிலானதாகும்.

இவர்கள் அக்டோபரில் சிறப்பாக ஒரு திருவிழாவைக் கொண்டாடுகின்றனர். திருவிழாவன்று கடவுளை மஞ்சள் நீரால் குளிப்பாட்டுகின்றனர். பின்னர்க் கடவுளுக்கு மாலை அணிவித்துப் பால், பழம், தேன் ஆகியவற்றைப் படைக்கின்றனர். இவ்விழாவன்று இவர்கள் இன்னிசை இசைத்துக் கொண்டு, ஆண்பெண் இருபாலரும் ஆற்றிற்குச் சென்று நீராடித் திரும்பிய பின்னர்க் கடவுளருக்குரிய சடங்குகளைச் செய்து வழிபடுகின்றனர். இவர்கள் வழிபாட்டில் வெள்ளாட்டைப் பலியிடுவது முதன்மையானது. இவர்கள் மெலநாட்டு இருளரைப் போன்று தைப் பொங்கலை மிகச் சிறப்பாகக் கொண்டாடுகின்றனர். தைப்பொங்கலன்று தங்கள் மூதாதையரை நினைத்து வேட்டி, சேலை வைத்து வழிபடுகின்றனர். இவர்கள்

மேலநாட்டு இருளர் போன்று வைணவக் கடவுளான காரமடை அரங்கசாமியை வழிபடுகின்றனர்.

இவர்களிடையே வாய்வழிப் பாடல்கள், விடு கதைகள், கதைகள், பழமொழிகள் மிகுந்துள்ளன. தெனப்பாட்டு, வெறப்பாட்டு, பேய்ப்பாட்டு, சாவுப் பாட்டு, காதல் பாட்டு, தாலாட்டுப் பாட்டு எனப் பலவகைப் பாடல்களை இவர்கள் பாடுகின்றனர்.

கசவர்களில் கல்வி கற்றவர்கள் மிகக் குறைவு. குறிப்பாகப் பெண்களுக்குக் கல்வி அறவே இல்லை எனக் கூறலாம். இளம் தலைமுறையினர் பொக்கா புரம், மாவனகல்ல, ஆனைகட்டி போன்ற ஊர்களி லுள்ள மலைவாழ் மக்கள் பள்ளிகளில் பயின்று கல்வி அறிவு பெறுகின்றனர். அர. பெ.

கசாண்டிரா கிரேக்கப் புராணங்களில் குறிப் பிடப்பட்டுள்ள ஓர் அழகிய பெண். திராய் (Troy) நாட்டின் இறுதி அரசனாக இருந்த பிரியாம் என்பவ னின் மகளான கசாண்டிராவின் (Cassandra) அழகில் மயங்கிய கடவுளாகிய அப்போலோ அவள் தன்னை மணந்து கொண்டால், எதிர்காலத்தை முன்கூட்டியே உணரும் ஆற்றலை அவளுக்குப் பரிசாக வழங்குவ தாக வாக்குறுதி அளித்தார். பரிசைப் பெற்றுக் கொண்ட கசாண்டிரா அப்போலோ விருப்பத்திற்கு இணங்கவில்லை. அதனால் வெகுண்ட அப்போலோ அவள் கூற்றுகள் எல்லாம் பொய்யாகவும் நம்பத்தகாத னவாகவும் ஆகக் கடவன என்று சாபமிட்டார். திராய் நகரம் வீழ்ச்சியுற்றதன் காரணத்தால் இறுதி யில் கசாண்டிரா கொலையுண்டாள். தெ.பா.

கசினி: ஆப்கானிசுத்தானத்தில் உள்ள ஒரு நகரம் கசினி ஆகும். அதனைத் தலைநகரமாகக் கொண்டு அமைக்கப்பட்டுள்ள ஒரு மாநிலமும் அப்பெயர் கொண்டு விளங்குகிறது. கசினி (Ghazni)மாநிலம் ஆப்கானிசுத்தானத்தின் கிழக்கு எல்லையின் நடுப் பகுதியில் அமைந்துள்ளது. அதன் வடமேற்கில் காபூல் (Kabul) மாநில மும், வடகிழக்கில் பக்தியா (Paktiya) மாநிலமும், தெற்கில் காந்தகார் (Kandahar) மாநிலமும், தென் கிழக்கில் பாகிசுத்தானமும் (Pakistan) எல்லைகளாக அமைந்துள்ளன. இதன் வடபகுதி மலைப்பாங்கானது. தென்பகுதி ஒரு வறண்ட மேட்டு நிலமாகும். இங்குக் குளிர் அதிகம். ஓர் ஆண்டில் மூன்று மாதங்கள் பனி மழை பொழிகிறது. கோடை யில் காபூலைவிட இங்கு வெப்பம் குறைவு என்றா லும் மாலை நேரங்களில் புழுக்கமாக இருக்கும். அடிக்கடி இங்குப் புழுதிக் காற்று வீசும். இதன் மக்கள் தொகை 790,000 (1960). இங்கு வாழும் மக்களுள் பெரும்பாலோர் சில்சாய் (Zhilzai) ஆப்கானிய இனத்தவர் ஆவார். கோதுமையும் வாற் கோதுமையும் இங்குப் பயிராகின்றன.

கசினி நகரம் வரலாற்றுச் சிறப்பு மிக்க நகரங் களுள் ஒன்றாகும். கசினி ஆற்றின் இடக் கரையில் பழைய நகரமும், வலக் கரையில் புதிய நகரமும் இருக்கின்றன. இந்நகரம் கடல் மட்டத்திலிருந்து ஏறத்தாழ 2250மீ. உயரத்தில் அமைந்துள்ளது. காந்தகாரிலிருந்து வடக்கு வட கிழக்காக ஏறத்தாழ 360 கிலோ மீட்டரும், காபூலிலிருந்து தெற்கு தென் கிழக்காக 150 கிலோ மீட்டரும் சாலை வழியாகச் சென்றால் இந்நகரை அடையலாம். காபூல் – காந்த கார் சாலை அமைக்கப்பட்ட பின்னர், இதன் வாணிகம் புத்துயிர் பெற்றுள்ளது. இங்கு வாழும் மக்கள் பழம், ஆட்டு மயிர், ஒட்டக மயிர், துணி ஆகிய பொருள்களை வாணிகம் செய்து வருகின்ற னர். ஆட்டுத் தோலினால் மேல் உடை (Coat) செய் வது அவர்களின் முக்கிய தொழிலாகும். புதிய நகரம் ஒரு மாதிரி நகரமாகத் திகழ்கிறது. நூல் நிலையம், புதை பொருள் அருங்காட்சியகம், ஆண்களுக்கும் பெண்களுக்கும் தனித்தனி மேல்நிலைப் பள்ளிகள் ஆகியவை நிறுவப்பட்டுள்ளன.

ஆப்கானிசுத்தானத்தில் மதில்களால் சூழப்பட்ட நகரம் கசினி நகரமேயாகும். இதற்குள் நுழைய இரு வாயில்கள் உள்ளன. பழைய நகரத்தில் பல அங்காடி கள் உள்ளன. அவை யாவும் குறுகலான தெருக்களில் இயங்கி வருகின்றன. அதன் வடகிழக்குப் பகுதியில் பல அழிவுச் சின்னங்கள் காணப்படுகின்றன. அவற்றைத் தோண்டி எடுத்த பெருமை எம்.டி. சுஹூம் பேர்கர் தலைமையிலான புதைபொருள் ஆராய்ச்சியாளர்களைச் சாரும். அவற்றுள் முக்கிய மானவை இரண்டு கூம்புக் கோபுரங்கள் (Towers) ஆகும். ஒவ்வொரு கோபுரமும் 160 அடி உயரமுள் ளது. அவை இரண்டிற்குமிடையே 1200 அடி இடைவெளியுள்ளது. வடக்குத் திசையில் அமைந் துள்ள கோபுரத்தைக் கட்டியவர் மாமூது (Mahmud) கசினி; மற்றதைக் கட்டியவர் மாமூது கசினியின் மகன் மசூது (Masuid). இவையன்றிப் பல வீடுகளும் மசூதி யும் தோண்டிக் கண்டுபிடிக்கப்பட்டுள்ளன. இவை யாவும் குன்றின் சரிவுகளில் கட்டப்பட்டுள்ளன. தேப்பே சர்தார் (Tape Sardar) எனப்படும் மேட்டின் மீது புத்த சின்னங்கள் கண்டுபிடிக்கப்பட்டுள்ளன. மாமூது கசினி கட்டிய கோபுரத்திலிருந்து ஒரு மைல் தூரத்தில் உரௌசா என்ற கிராமம் உள்ளது. அக் கிராமத்தில்தான் மாமூதின் கல்லறை இருக்கிறது. அது வெள்ளைச் சலவைக் கற்களால் கட்டப்பட்டுள் ளது. அக்கல்லறை அமைக்கப்பட்டுள்ள பீடமும்

சலவைக் கல்லால் ஆனது. கல்லறை ஒரு குவிமாடம் (Dome) கொண்டு மூடப்பட்ட ஓர் அறையில் வைக்கப்பட்டுள்ளது. அவ்வறையைச் சுற்றி ஓர் அழகான தோட்டம் அமைக்கப்பட்டுள்ளது. அந்தக் கிராமம் பூந்தோட்டங்களையும் பழத்தோட்டங்களையும் கொண்டு திகழ்கிறது. அத்தோட்டங்களின் நீர் வசதிக்காக ஒரு கால்வாயும் வெட்டப்பட்டுள்ளது.

வரலாறு: கசினி நகரின் முந்திய வரலாற்றைத் தெளிவாகக் கூற இயலாது. இந்நகரத்தைத் தாலமி (Ptolemy) அறிந்திருப்பதாகக் கூறப்படுகிறது. அவர் குறிப்பிட்டுள்ள கசகோ (Kazaco) என்பது கசினியைக் குறிக்கிறது என்பது வரலாற்றாசிரியர்களுடைய கருத்தாகும். கிரேக்கக் கவிஞர்கள் குறிப்பிட்டுள்ள கசோசு (Gazos) என்பதும் கசினியைக் குறிப்பதாகக் கூறுகின்றனர். யுவான் சுவாங்கு என்ற சீனப் பயணி இதனை ஓசி நா (Ho-si-no) என்று குறிப்பிட்டுள்ளார். அவர் காலத்தில் இது சாவே-கின் (Tsao-kin) என்ற வலிமை வாய்ந்த அரசின் தலைநகரமாக விளங்கியதாகக் கூறியுள்ளார். அக்காலத்தில் புத்த மதம் இங்குச் செழித்தோங்கியிருந்தது. முந்திய அரபு, பாரசீக வரலாற்றாசிரியர்களும், புவியியலார்களும் கசினியையும் இதைச் சுற்றியிருந்த பகுதியையும் காபுலிசுத்தான் (Kabulistan) என்ற பெயர் கொண்டு வழங்கினர். இதனை இந்துசுத்தானத்தின் ஒரு பகுதியாகக் கருதி வந்தனர். இது கி.பி. 7-ஆம் நூற்றாண்டின் பிற்பகுதியில் அரபு மக்கள் தாக்குதலுக்கு உள்ளாயிற்று. சீயிசுதானத்தில் (Seistan) உள்ள சரன்சு (Zaranj) என்பதை மூலத்தளமாகக் கொண்டு எல்மண்டுப் (Helmand) பள்ளத்தாக்கின் வழியாக அவர்கள் படையெடுத்துச் சென்றனர். யாகூபு இபின் இலெயித்து (Yakub Ibn Laith) கி.பி. 871-இல் கசினியை வென்றான். தாரிக்கு சீயிசுதான் என்ற பாரசீக வரலாற்று நூலில் இவனே கசினி நகரத்திற்கு அடிக்கல்நாட்டியதாகக் கூறப்பட்டுள்ளது. இச்செய்தி சீன வரலாறு மற்றும் பாரசீகம் பற்றிய புவியியல் நூலான உதத் அல் ஆலம் (Hudad-ul-Alam) ஆகியவற்றில் கூறப்பட்டிருக்கும் செய்திக்கு முற்றும் மாறுபட்டதாக உள்ளது.

நாளடைவில் அராபியர் தங்கள் வலிமையை இழந்தனர். அப்பாசிடுகள் ஆட்சிக் காலத்தில் அவர்கள் உயர் பதவிகளில் இருந்து நீக்கப்பட்டனர். அவர்களுக்குப் பதிலாகப் பாரசீக அதிகாரிகள் ஆட்சி அதிகாரங்களைப் பெற்றனர். துருக்கியர்கள் மெய்க் காவலர்களாக நியமிக்கப்பட்டனர். பேரரசர் அவர்களின் கைப்பொம்மைகளாக மாறினர். அந்த வாய்ப்பைப் பயன்படுத்திக் கொண்டு மாநில ஆளுநர்கள் தங்கள் ஆட்சிப் பகுதிகளில் தனி அரசு ஏற்படுத்திக் கொண்டனர். அவ்வாறு சுதந்திரமடைந்த நாடுகளுள் ஒன்று மாவர் உன் நகர் (Mavar-Un-Nohr) ஆகும். அதன் தலைவன் இசுமாயில் (Ismail). அவன் சாமானிதுக் (Samanid) குலத்தைச் சேர்ந்தவன். சாமான்-இ-குதாபு (Saman-i-Khudaf) சோரசுட்டிரியப் பிரபுவின் வழித்தோன்றல ஆவான். அவனுடைய சொந்த ஊர் பால்கு (Balkh) என்பதாகும். கோராசன் (Khorasan) மாநிலத்தின் ஆட்சிப் பொறுப்பை வகித்திருந்த அல் மாமூன் (Al-Mamun) அவனை இசுலாமியராக்கினார். சாமானிதுகள் துருக்கிய அடிமைகளுக்குப் பேராதரவு அளித்தனர். அப்போது கி.பி. 954 முதல் 961 வரை ஆண்ட அப்துல் மாலிக்கு (Abdul Malik) தம் அடிமைகளுள் ஒருவரான அலப்டாசின் (Alaptagin) என்பவனைக் கோராசனின் ஆளுநராக நியமித்தான். அலப்டாசின் திறமை வாய்ந்தவன். மிக்க தைரியசாலி; அப்துல் மாலிக்கு இறந்தவுடன் அலப்டாசின் கசினிக்குச் சென்று விட்டான். அவ்வேளையில் கசினி அவனுடைய தந்தையின் ஆட்சிப் பொறுப்பில் இருந்தது. கசினி மிக்க பாதுகாப்புடன் கூடியதாக இருந்தமையால் அங்கு அலப்டாசின் தனித்தன்மை பொருந்திய அரசன் போல வாழ்ந்து வந்தான். அவன் தன் மேலாளரின் அதிகாரத்தைப் பொருட்படுத்தவில்லை. அவருடைய மறைவிற்குப் பின்னர், அவர் மகன் அபு இசக்கு இப்ராகீம், அவரைப் போல் சிறந்து விளங்கவில்லை. சபக்டசின் (Sabuktagin) கி.பி. 977-இல் அரசுரிமையைப் பெற்றான். அவன் காலத்தில் பல புதிய நாடுகள் கைப்பற்றப்பட்டன. அதன் விளைவாகக் கசினி ஒரு வளமையானதும் பெரியதுமான அரசாக மாறியது.

அவனது வழித்தோன்றல்களான மாமூது, மசூது முதலியோர் புகழ்பெற்ற அரசர்கள். சபக்டசின் ஓர் அடிமை. அவனை அலப்டாசின் ஒரு வணிகரிடமிருந்து நிசாபூரில் வாங்கினார். சபக்டசின் நல்ல எதிர்காலமுடையவனாகத் திகழ்ந்தமையால் அவனுக்கு உயர்பதவிகள் அளிக்கப்பட்டன. அவனுடைய பெருந்திறமையை ஒப்புக் கொள்ளும் வகையில் அவனுக்கு அமிர்-உல்-உம்ரா (Amir-ul-Umra) என்ற பட்டம் அளிக்கப்பட்டது. தன் தலைவன் மறைந்த பிறகு அவன் அரசனாகத் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டான். அரச பட்டம் பெற்றவுடன் தன் ஆட்சிப் பகுதியை விரிவுபடுத்தும் பணியினை மேற்கொண்டான். இலம்கான் (Lamghan), சீசுத்தான் ஆகியவற்றை வென்றான். பொக்காராவை (Bokhara) ஆண்டு வந்த சாமானிதுகளைத் துருக்கியர் தாக்கியபோது அவன் கோராசன் மீது படையெடுத்துச் சென்று அதைக் கைப்பற்றி, அதற்குத் தன் மகன் மாமூதை ஆளுநராக நியமித்தான். பின்னர், ஆப்கானிய மலைப் பகுதியில் தன் ஆதிக்கத்தை நிலைநாட்டினான். அதன் பிறகு தன் கவனத்தை இந்தியாவின்

மீது திருப்பினான். அவனுடைய இந்தியப் படையெடுப்பிற்கு முக்கிய காரணம் அவனுடைய சமயப் பற்றேயாகும். இந்தியாவில் தோன்றியிருந்த உருவ வழிபாட்டை ஒழிக்க விரும்பினான். அவனுடைய முயற்சிக்கு முதல் தடையாக இருந்தவன் செயபாலன் (Jayapala) ஆவான். அவன் சாயி (Shahi) குலத்தைச் சார்ந்தவன். அவனுடைய அரசு சர்இந்து (Sarhind) முதல் இலம்கான் வரையிலும், காசுமீரம் முதல் மூல்தான் வரையிலும் பரவியிருந்தது. சபக்டசினுடைய முதல் படையெடுப்பு கி.பி. 986-87-இல் தொடங்கியது. மக்கள் பெரும் துன்பத்திற்குள்ளானார்கள். அதை அறிந்த செயபாலன் பெரும் படையுடன் சபக்டசின் நாட்டிற்குள் புகுந்தான். ஆனால் சபக்டசினுடைய படையைக் கண்டு நடுங்கி அவனுடன் சமாதானம் செய்து கொண்டான். கப்பம் செலுத்தவும் 50 யானைகளையும் சில நகரங்களையும் சில கோட்டைகளையும் சபக்டசினுக்கு அளிக்கவும் ஒப்புக் கொண்டான். எனினும் மிக விரைவில் செயபாலன் தன் எண்ணத்தை மாற்றிக் கொண்டான். அதன் காரணமாகச் சபக்டாசின் தன் படையெடுப்பைத் தொடங்கினான். இலம்கானை வென்றபின் தன் தலைநகருக்குத் திரும்பினான்.

செயபாலன் தன்னோடொத்த இந்து அரசர்களை இணைத்து ஒரு கூட்டமைப்பை கி.பி. 991-இல் உருவாக்கினான். பின்னர் அவன் 100,000 படைவீரர்களுடன் கசினி மீது போர்தொடுத்தான். எனினும் செயபாலன் தோல்வியுற்றான். சபக்டசினுடைய மேலாதிக்கத்தை அவன் ஏற்றுக் கொண்டு திறை செலுத்தவும், 200 யானைகளை அளிக்கவும் ஒப்புக் கொண்டான். பெசாவரில் தன் அதிகாரி ஒருவரை 10,000 குதிரைகளுடன் ஆட்சி நடத்தச் சபக்டசின் ஏற்பாடு செய்தான். இடைவிடாப் போர் காரணமாகச் சபக்டசின் கி.பி. 997 இல் இறந்தான். இந்தியாவைச் சபக்டசின் வெல்லவில்லை என்றாலும் இந்தியாவின் செழிப்பான பகுதிக்குச் செல்லக் கூடிய வழியை முதன்முதலாகக் காண்பித்தவன் அவனே யாவான்.

சபக்டசினுடைய மறைவிற்குப் பின்னர்க் கசினியின் ஆட்சி மகனான மாமூதின் கைகளுக்கு வந்தது. ஆசியாவின் வலிமை மிக்க அரசர்களுள் ஒருவன் மாமூது கசினியாவான். மாமூது கசினி கி.பி. 1030-இல் இறந்த பிறகு முகம்மது அரியணை ஏறினான். மற்ற பிரபுக்களின் படை உதவியைப் பெற்று கி.பி. 1031-இல் அவன் தம்பியான மசூது ஆட்சி பீடத்தைக் கவர்ந்தான். தம் அடிமைகளால் கைப்பற்றப்பட்ட முகமதுவின் கண்கள் குருடாக்கப்பட்டன. மசூது பேராசை பிடித்தவன்; வீரமிக்கவன்; போர்புரிவதில் ஆர்வம் கொண்டவன். அவனுக்குத் திறமையான அமைச்சன் ஒருவன் இருந்தான். அவன் பெயர் குவாசா அகமது மை மண்டி (Khuvaja Ahmad Maimandi). அவன் நிருவாகம் ஒழுங்காக நடைபெறப் பல வழிமுறைகளைக் கையாண்டான். மக்களிடமிருந்து வரும் விண்ணப்பங்களை உடனுக்குடன் பரிசீலனை செய்து தக்க நடவடிக்கை எடுக்க ஏற்பாடு செய்தான். அதன் விளைவாக நிருவாகம் நன்றாகச் செயற்பட்டது.

மசூது குடிபழக்கத்திற்கு அடிமைப்பட்டிருந்தாலும் அவனிடம் ஒரு நல்ல பண்பு இருந்தது. அதாவது அவனுடைய அதிகாரத்தை எவரேனும் அவமதிக்கும்போது அதை நிலைநாட்டுவதற்குரிய வழிமுறையை நன்கு அறிந்திருந்தான். அப்பண்பை வெளிப்படுத்த அவனுக்கு ஒரு வாய்ப்புக் கிட்டியது. அந்த நேரத்தில் கசினிப் பேரரசின் இந்தியப் பகுதி அரியாரக்கு (Ariyarak) என்பவனிடம் விட்டு வைக்கப் பட்டிருந்தது. அவன் பேராசை கொண்டவன். சுதந்திர அரசனாக விளங்க வேண்டும் என்று அவன் விரும்பினான். அவனது திட்டத்தை அறிந்த மசூது அவனைத் தந்திரமாகக் கசினிக்கு வரவழைத்துச் சிறையிலிட்டான். அவன் இடத்தில் அகமது நியால் தாசின் (Ahmad Niyal Dagin) என்பவன் நியமிக்கப்பட்டான். அவன் அனுபவமிக்க அதிகாரி. மாமூது கசினியின் பொருளாளராக இருந்தவன். அவன் இந்தியா சென்றதும் அங்குப் படைசாராப் பணிகளுக்குப் பொறுப்பு வகித்திருந்த குவாசி சிராசு (Quazi Shiraz) என்பவனுடன் பிணக்குக் கொண்டான். அது பற்றிய செய்தி கசினிக்கு அனுப்பப்பட்டது. கசினியின் முடிவு நியால்தாசினுக்குச் சாதகமாக இருந்தது. இந்த நிகழ்ச்சி நியால்தாசின் காசி நோக்கிப் படையெடுத்துச் செல்ல உதவியாக இருந்தது. இப் படையெடுப்பு மிகவும் வெற்றியுடன் முடிந்தது. நிறைந்த பொருள்கள் கொள்ளையடித்துச் செல்லப்பட்டன. இதற்கு முன்பு முசுலிம் படைகள் காசி வரை சென்றதில்லை.

நியால்தாசினுடைய வெற்றியை அறிந்ததும் அவன் பகைவர்கள் கசினிக்குப் பல புகார்களை அனுப்பி வந்தனர். நியால்தாசின் சுதந்திரமான அரசனாக விரும்புவதாகவும் கூறப்பட்டது. மசூது உடனே தன் ஆலோசகர்களை அழைத்து நிலைமையை விவாதித்தான். முழுமையான விசுவாசம் கொண்டிராத பேராசைக்காரர்களை இந்தியப் பகுதிக்கு ஆளுநர்களாக அமர்த்துவதால் விளையக் கூடிய பேரிடர்கள் பற்றி விவாதிக்கப்பட்டது. இந்தியாவில் அமைதியை நன்கு நிலைநாட்டப் புலர் முன்

வந்தனர். இறுதியில் திலக்கு (Tilak) என்பவருக்கு அப்பொறுப்பு வழங்கப்பட்டது.

திலக்கு ஓர் இந்து; தாழ்ந்த குலத்தைச் சார்ந்தவன்; அழகான தோற்றமுடையவன்; திறமை மிக்கவன். அமைச்சர் குவாசாவின் அந்தரங்கச் செயலாளனாகவும் இந்துக்களுக்கும் கசினி அரசுக்கும் இடையே அதிகாரபூர்வமான மொழி பெயர்ப்பாளனாகவும் செயற்பட்டு வந்தான். அது அவனுடைய உயர்விற்கு உறுதுணையாக இருந்தது. அவன் கி.பி. 1033-இல் இலாகூர் புறப்பட்டுச் சென்று அங்கு வந்திருந்த நியால்தாசின் படைகளுடன் போர் செய்யத் தயாரானான். திலக்கைக் கண்டதும் பலர் நியால்தாசின் பக்கத்திலிருந்து விலகி அவனுடன் சேர்ந்து கொண்டனர். எஞ்சியிருந்தவர்களைத் திலக்கு தோற்கடித்தான். நியால்தாசின் புகலிடம் நாடி ஓடினான். அவனைப் பிடித்துக் கொடுப்பவர்களுக்குத் தக்க பரிசு வழங்குவதாகத் திலக்கு கூறினான். பரிசுக்கு ஆசைப்பட்டுச்சாட்டுகள் நியால்தாசினைத் துரத்திச் சென்று அவனைக் கொன்றனர். இந்துத்தானத்தில் திலக்கு அமைதியை நிலைநாட்டிக் கசினி அரசனின் பாராட்டுதலைப் பெற்றான்.

இந்த வெற்றி கான்சி கோட்டையைக் கைப்பற்ற வேண்டும் என்ற பழைய சூளுரையை நிறைவேற்றச் சுல்தானை ஊக்குவித்தது. சுல்தான் கி.பி. 1037-இல் கசினியிலிருந்து காபூல் வழியாகப் புறப்பட்டான். அதன்பொருட்டுப் படையெடுப்பு முடியும்வரை தாம் மது அருந்துவதில்லை என்று உறுதி பூண்டான். நீண்ட பயணத்திற்குப் பிறகு கான்சியை அடைந்தான். பல நாள் முற்றுகைக்குப் பிறகு கோட்டை கைப்பற்றப்பட்டது. அதன்பிறகு சுல்தான் சோன்பட்டுக்குச் (Sonpat) சென்றான். அதன் தலைவன் அதை விட்டு ஓடிவிட்டமையால் எவ்வித சிரமமுமின்றி அதன் செல்வத்தை அவன் கைப்பற்றினான். அதன் பின்னர் அவன் கசினி திரும்பினான். அவனுடைய இந்தியப் படையெடுப்பு கசினிப் பேரரசுக்குப் பெருங்கேட்டை விளைவித்தது. சுல்தான் தலைநகரில் இல்லாததை அறிந்த செல்சுக்குத் (Seljuk) துருக்கியர்கள் கசினியைத் தாக்கினார்கள். கசினியின் படைத்தலைவரைத் துருக்கியர் தோற்கடித்தனர். சமாதானம் கி.பி. 1032-இல் ஏற்பட்டதாயினும் துருக்கியரின் தாக்குதல்கள் ஓயவில்லை. எனவே சுல்தானே அவர்களுடன் போரிடப் புறப்பட்டான். இதற்கிடையில் துக்ரீல் பெக்கு என்ற துருக்கியன் கசினியைத் தாக்கி ஒரு பகுதியை அழித்தான். அவன் கி.பி. 1037-இல் நிசாபூரைக் கைப்பற்றினான். கோரான் அவன் வசமாயிற்று. தண்டான்கன் (Dandankan) என்னுமிடத்தில் கி.பி. 1040-இல் மசூதுக்கும் துருக்கியர்களுக்கும் இடையே போர் நடந்தது. போரில் மசூது தோல்வியுற்றான். மசூதின் மகன் மவுதூது (Maudud) கி.பி. 1043-இல் துருக்கியர்களின் முன்னேற்றத்தைத் தடைசெய்ய முற்பட்டபோது தோற்கடிக்கப்பட்டான். கோராசன் செல்சுக்குகள் வசமாயிற்று. கசினியை அவர்கள் தாக்கிக் கைப்பற்றி விடுவார்கள் என்ற அச்சம் சுல்தானிடம் தோன்றியது. ஆகவே, தம் சொத்துகள் முழுவதையும் எடுத்துக் கொண்டும், அந்தப்புர மங்கையரை அழைத்துக் கொண்டும் கசினியை விட்டு மசூது நீங்கினான். மரிகலாவை (Marigalah) அடைந்தபோது அவனுடைய அடிமைகள் கலகம் செய்தனர். மசூதைக் கைப்பற்றி அவனைக் கிரி கோட்டைக்கு அனுப்பி வைத்தனர். அங்கு அவன் கி.பி. 1041-இல் கொல்லப்பட்டான்.

தம் தந்தையைப் போலவே மசூது கற்றோரை ஆதரித்தான்; மசூதிகளைக் கட்டினான்; பள்ளிகளுக்கும் கல்லூரிகளுக்கும் பொருளை வாரிக் கொடுத்தான். ஆயினும் அவன் ஆட்சியில் மக்கள் உயிருக்குத் தக்க பாதுகாப்புக் கிடைக்கவில்லை. அதிகாரிகள் பதவியில் நிலைத்திருப்பதற்குப் போதிய பாதுகாப்பு இல்லா நிலை நிலவிற்று. பொதுமக்கள் கொடுமைகளை எதிர்த்துப் புரட்சி செய்ததாகத் தெரியவில்லை. இத்தகைய ஒரு சமுதாயம் அவன் ஆட்சியில் வளர்ந்து வந்தது என்பதற்கு ஓர் எடுத்துக்காட்டை இங்குக் குறிப்பிடுவது பொருந்தும். அசுநாக்கு என்பவன் மாமூதின் ஆட்சிக் காலத்தில் மிகுந்த செல்வாக்குப் பெற்றிருந்தான். அவன்மீது மத விரோதக் குற்றம் சாட்டப்பட்டது. அவன் அதை மறுத்த போதிலும் அவன் குற்றவாளி என்று தீர்ப்புக் கூறப்பட்டது. அதற்காக அவன் தூக்கிலிடப்பட்டான். அவன் தலையைக் கொய்து ஒரு தட்டில் வைத்து விருந்தொன்றில் பரிமாறப்பட்டது. அவன் பிணம் முழுமையாக உலர்ந்து விடுமளவிற்குத் தூக்கு மரத்தில் தொங்கவிடப்பட்டது. இதிலிருந்து மக்கள் எத்தகைய கொடுமைகளுக்கு உள்ளாக்கப்பட்டிருந்தனர் என்பது தெளிவாகும்.

மசூதின் மறைவிற்குப் பிறகு மவுதூது பட்டம் எய்தினான். அவன் தன் பெரிய தந்தை முகம்மதுவுடன் போர் செய்ய நேர்ந்தது. போரில் முகம்மதுவைத் தோற்கடித்தான். தன் தந்தையின் இறப்பிற்குக் காரணமாக இருந்தவர்களைக் கொன்று வஞ்சம் தீர்த்துக் கொண்டான். அவனுக்குப்பின் வலிமையற்ற அரசர்கள் ஒருவர்பின் ஒருவராக ஆட்சி செய்தனர். செல்சுக்களின் தாக்குதல்கள் காரணமாகக் கசினிப் பேரரசு சுருக்கமடைந்தது. இப்ராகீம் கி.பி. 1059-இல் ஆட்சிப் பொறுப்பேற்றான். அவன் காலத்தில் நிலைமை சிறிது முன்னேற்றம் அடைந்தது. அவன்

கி.பி. 1079-இல் அசோதன் என்னுமிடத்தைக் கைப்பற்றினான்; பின்னர் உருபல் (Rupal) கோட்டையைப் பிடித்தான்; நிருவாகத்திற்குப் புதியதோர் ஆற்றலை அளித்தான். அவன் கி.பி. 1098-இல் மறைந்தான். அவனைத் தொடர்ந்து அலாவுதின் மசீது ஆட்சி செய்தான். அவன் கங்கைச் சம்வெளி மீது படையெடுத்தான். அவனுக்குப் பின்னர் மாலிக்கு அரசலன் (Malik Arsalan) பட்டத்துக்கு வந்தான். அவன் உடன்பிறந்தோர்கள் பராம் (Bahram) நீங்கலாக அவன் கையால் உயிரிழந்தனர். அவன் தன் மாற்றாந்தாயையும் அவமானப்படுத்தினான். அதன் காரணமாக மாற்றாந்தாயின் சகோதரனான சஞ்சார் (Sanjar) என்ற செல்சுக்கு பராமை ஆதரித்தான். பராம் அர்சலனைத் தோற்கடித்தான். அர்சலன் இந்துத்தானம் நோக்கி ஓடி, கி.பி. 1117-இல் இறந்தான்.இவ்வாறாகக் கசினியின் செய்திகளில் செல்சுக்குகள் செல்வாக்குப் பெற்றனர்.

பராம் ஒரு திறமை வாய்ந்த அரசன். இந்தியாவின்மீது பல முறை படையெடுத்துச் சென்றான். இந்திய ஆளுநரின் கலகத்தை அடக்குவதே அப்படையெடுப்புகளின் நோக்கமாகும். கலகக்காரர்களை அடக்கி அங்குத் தன் ஆதிக்கத்தை நிலைநாட்டினான். மேலும், இந்துக்கள் தங்கள் செல்வாக்கைப் பஞ்சாபிலும் மூல்தானிலும் மீண்டும் ஏற்படுத்துவதற்காகச் செய்த முயற்சிகளை முறியடித்தான். அவனுடைய ஆட்சியின் இறுதிக்காலத்தில் தன்ஆளுகைக்குட் பட்டிருந்த சன்சுபானிகளுடன் (Shansbani) போரிட வேண்டியதாயிற்று. சன்சுபானிகள் அப்போது கோர் (Ghor) என்னும் நகரில் வாழ்ந்து வந்தனர். அவர்கள் ஒரு மலை சாதியினர். ஒரு காலத்தில் மாமூது கசினியின் படையில் சேர்ந்து போரிட்டனர். கசினி அரசர்கள் வலியிழந்தவர்களாக மாறியபோது, அவர்களுக்கு மரியாதை கொடுக்க அவர்கள் விரும்பவில்லை. எனவே, சூரி (Suri) தலைவர்களின் மேலாதிக்கத்தை ஏற்றுக் கொண்டனர். சூரி இளவரசன் ஒருவனைப் பராம் கொல்லுவித்த போது சன்சுபானிகள் கொதித்தெழுந்தனர். அதற்குப் பழிவாங்க அவர்கள் சயிபுத்தீன் சூரியின் (Saifuddin Suri) தலைமையின்கீழ்க் கசினி நகரைத் தாக்கி அதைக் கைப்பற்றினார்கள். ஆனால் விரைவில் பராம் தன் நாட்டை மீட்டான். சயிபுத்தீன் கொல்லப்பட்டான். கொலையுண்டவனின் சகோதரனாகிய அலாவுதீன் உசேன் தலைமையின்கீழ்ச் சன்சுபானிகள் மீண்டும் போர் தொடுத்தனர். பராம் தோல்வியுற்று இந்தியாவிற்கு ஓடினான். வழியில் அவன் இறந்தான். கசினி மீண்டும் சன்சுபானிகள் வசமாயிற்று. அங்கிருந்த அழகான கட்டிடங்கள் தீக்கிரையாக்கப்பட்டன. ஆண்கள் கொல்லப்பட்டனர். பெண்கள் கற்பழிக்கப்பட்டனர். குழந்தைகள் அடிமையாக்கப்பட்டனர். மாமூது போன்ற சிலருடைய பிணங்கள் நீங்கலாக ஏனைய பிணங்கள் தோண்டி எடுக்கப்பட்டு அவமதிப்புக்குள்ளாக்கப்பட்டன. ஏழு நாட்களாக இக்கொடூரங்களை நடத்திய பிறகு அலாவுதீன் உசேன் தன் நாடு திரும்பினான்.

பராமை அடுத்து அவன் மகன் குசுரூமாலிக்கு கசினியின் அரசனானன். அவன் இலாகூரில் இருந்து ஆட்சி செய்தான். களியாட்டங்களில் அவன் காலம் கடத்தினான். அதனால் நிருவாகம் சீர் குலைந்தது. மாகாண ஆளுநர்கள் மைய அரசுக்கு மதிப்புத் தரவில்லை. கசினியைக் கோரி அரசனான கியாசு உத்தீன் பின் சாம் (Ghiyas ud din bin Sam) கைப்பற்றித் தன் சகோதரனான முயீசுத்தீனிடம் ஒப்படைத்தான். பிற்காலத்தில் முகமது கோரி என்று அழைக்கப்பட்ட முயீசுத்தீன் பலமுறை இந்துசுத்தானத்தின்மீது படையெடுத்தான். அவன் கி.பி. 1181-இல் இலாகூரை முற்றுகையிட்டுச் சியால்கோட்டு என்னும் கோட்டையைக் கைப்பற்றினான்; இலாகூரையும் கி.பி. 1186-இல் கைப்பற்றினான். குசுருமாலிக்கு சிறைப்பட்டான். இவ்வாறாகச் சபக்டசின் வமிசம் அழிந்தது. அப்போதே 200 ஆண்டுகளாகத் திகழ்ந்திருந்த கசினிப் பேரரசும் அழிவுற்றது.

கசினியைத் தலைமையிடமாகக் கொண்டு குயீசுத்தீன் முகமது பலமுறை இந்தியாவின்மீது படையெடுத்து வந்தான். அவற்றுள் குறிப்பிடத் தகுந்தது கி.பி. 1191-ஆம் ஆண்டுப் படையெடுப்பாகும். அப்போது பிருதிவிராசனின் தலைமையிலான இராசபுத்திரர்கள் தரெயின் என்னுமிடத்தில் அவனைத் தோற்கடித்தனர். முகமது கி.பி. 1192-இல் மீண்டும் படையெடுத்து வந்தான். இந்த முறை பிருதிவிராசன் தோற்கடிக்கப்பட்டான். ஆசுமீர் வரை முகமது படை நடத்திச் சென்றான். தான் வென்ற பகுதிகளுக்குக் குத்புத்தீன் அய்பெக்கு என்ற அடிமையை ஆளுநராக நியமித்து விட்டுக் கசினி திரும்பினான். குத்புத்தீன், மீரட்டு, கோல், தில்லி ஆகியவற்றைக் கைப்பற்றினான். முகமது கி.பி. 1194-இல் மீண்டும் இந்தியாவின்மீது படையெடுத்து வந்து கன்னோசியைக் கைப்பற்றினான். அவனுடைய படைத் தலைவர்கள் ஆசுமீர், குவாலியர், பியானா, பீகார், வங்காளம், கலிஞ்சார் (Kalinjar) ஆகியவற்றை வென்று கசினியின் மேலாதிக்கத்தை அவை ஏற்குமாறு செய்தனர்.

உத்தீன் யால்டோசு (Taj ud din Yaldoz) என்ற கசினி அதிகாரி கசினியின் அரசனாகத் தன்னை அறிவித்துக் கொண்டான். மற்றோர் அதிகாரி இந்தியாவிற்குச் சென்று மூல்தான் ஆளுநராகத் தன்னை

அறிவித்துக் கொண்டான். கோக்கர்கள் (Khokars) பஞ்சாபைத் தாக்கினார்கள். இந்த இன்னல்கள் யாவும் முகமதுவை நிலை குலையச் செய்யவில்லை. மாறாக அவனுக்குப் பெரும் ஆற்றலைத் தந்தன. அவன் விரைவில் மூல்தானையும் கசினியையும் மீட்டான். பின்னர்க் கோக்கர்களை வெல்ல இந்தியாவிற்கு வந்தான். அவர்களைப் புறமுதுகிட்டோடச் செய்தான். கசினிக்குத் திரும்பிச் செல்லும் வழியில் தம்யாக்கு (Dhamyak) என்னுமிடத்தில் கி.பி. 1206-இல் ஒரு மதவெறியனால் கொல்லப்பட்டான்.

முகமதுவின் அமீர்கள் அவருடைய அடிமைகள் ஆகியோருக்கிடையே கி.பி. 1206-ஆம் ஆண்டிற்குப் பிறகு கசினி யார் வசம் இருப்பது என்பது பற்றிச் சண்டை நடந்தது. அமீர்கள் கசினியை ஆளும் பொறுப்பைச் சலாலுத்தீன் அலி, அலாவுத்தீன் முகமது என்ற இரு சகோதரர்களுக்கு அளித்தனர். இந்த ஏற்பாட்டை முகமதுவின் அடிமைகள் விரும்பவில்லை. அவர்கள் யால்டோசை அரசராக அறிவித்தனர். அந்த ஏற்பாட்டை இரு சகோதரர்களும் பலத்த போராட்டத்திற்குப் பின்னர் ஏற்றுக் கொண்டனர். முகமதுவின் காலத்தில் இந்துசுத்தானம் கசினிப் பேரரசின் ஒரு பகுதியாக இருந்தது. ஆகவே, கசினியைப் பெற்ற யால்டோசு இந்துசுத்தானத்தின்மீது மேலாதிக்க உரிமையைக் கொண்டாடினான். அந்த உரிமையை நிலைநாட்டப் பஞ்சாபின் மீது படையெடுத்தான். குத்புதீன் யால்டோசைத் தோற்கடித்தான். இதற்கிடையில் குவாராசம்சா கசினியைக் கைப்பற்ற முனைந்தான். அவன் கசினியைக் கைப்பற்றி விட்டால் தனக்கு ஆபத்து விளையும் என்று குத்புதீன் கருதினான். எனவே, அவன் கசினிக்குச் சென்று அதைக் கைப்பற்றினான். அதன்பிறகு அவன் களியாட்டங்களில் தம் நேரத்தை வீணாக்கினான். ஆதலின், கசினி மக்கள் அவனை வெறுத்தனர். அவர்கள் யால்டோசைக் கசினிக்கு வரும்படி அழைத்தனர். நிலைமை மோசமாகவே குத்புதீன் கசினியிலிருந்து மிகவும் தந்திரமாகத் தப்பிச் சென்றான். யால்டோசு மீண்டும் கசினியின் அரசரானான்.

குத்புதீனுக்குப் பிறகு இந்துசுத்தானத்தை ஆளும் பொறுப்பு இல்தூத்மிசு என்பவனுக்குக் கிடைத்தது. அந்த வாய்ப்பைப் பயன்படுத்திக் கொண்டு தில்லி அரசின் மீது மேலாதிக்க உரிமையை யால்டோசு மீண்டும் கொண்டாடினான். அதை நிலைநாட்டும் பொருட்டு ஒரு குடையையும் குறுந்தடியையும் இல்தூத்மிசிற்கு அனுப்பி வைத்தான். பல இன்னல்களுக்கிடையே அரசுரிமையைப் பெற்ற இல்தூத்மிசு முதலில் அவற்றை மறுப்பின்றி ஏற்றுக் கொண்டான். பின்னர்க் குவாராசம் சா மீண்டும் கசினியைத் தாக்கியபோது யால்டோசு இந்தியாவிற்கு ஓடி இலாகூரில் தன் ஆட்சியை ஏற்படுத்தினான். இந்துசுத்தானத்தை ஆளும் உரிமை தனக்கே உண்டு என்று அறிவித்தான். அதன் காரணமாக இல்தூத்மிசு அவனுடன் போர் புரிய நேரிட்டது. போரில் யால் டோசு தோல்வியுற்றுக் கைதியானான். கசினி குவாராசம் சாவின் ஆளுகைக்கு உட்பட்டது. அவன்தன் மூத்த மகன் சலாலுத்தீன் மங்கபர்னி (Jalal-ud-din Mankbarni) கசினி அரசின் சுல்தானாக நியமிக்கப்பட்டான். அவன் காலத்தில் செங்கிசுத்தான் தலைமையில் மங்கோலியத் தாக்குதல் நடைபெற்றது. அதனைத் தடுக்க இயலாது அவன் இந்தியாவிற்கு ஓடிவிட்டான். கசினி மக்கள் செங்கிசுத்தானின் மகன் ஒகடைக்கு (Ogtai) அடி பணிந்தனர். ஒருசிலர் தவிர ஏனையோர் மங்கோலியக் கத்திக்கு இரையானார்கள். ஒகடையின் மறைவிற்குப் பிறகு மங்கோலியப் பேரரசு சிதைவுற்றபோது கசினி பாரசீக இல் கான்களின் (Il Khans of Persia) ஆட்சிக்குட்பட்டது. சபடை மங்கோலியரின் (Japatai Mangols) ஆட்சியின் கீழ்க் கசினி கி.பி. 13-ஆம் நூற்றாண்டின் இறுதியில் கொண்டு வரப்பட்டது. அவர்கள் தம் காலத்தில் இந்தியாவின் மீது பல முறை படையெடுத்தனர். கசினி நிலைமையைப் பற்றி ஒரு சில குறிப்புகளே கிடைத்துள்ளன. அதன் வழியாக இபின் பதூதா (Ibn Batuta) சென்றுள்ளான். அப்போது அதன் பெரும்பகுதி அழிவுற்று இருப்பதாக அவன் குறிப்பிட்டுள்ளான்.

தைமூர் கசினியைத் தம் ஆதிக்கத்தின்கீழ்க் கொண்டு வந்தான். அவன் பேரன் பீர் முகமது கசினியின் ஆளுநராக அமர்த்தப்பட்டான். ஏறத்தாழ 100 ஆண்டுகளுக்குமேல் தைமூரின் வழித்தோன்றல்களிடம் கசினி இருந்து வந்தது. பாபர் காபூலின் அரசரானபோது அதன் கீழிருந்த கசினிக்கும் கி.பி. 1504-ஆம் ஆண்டில் அரசரானார். அது முதல் 200 ஆண்டுகள் கசினி இந்திய முகலாயர்களின் மேலாதிக்கத்தின்கீழ் இருந்து வந்தது. அது கி.பி. 1738-இல் பாரசீக மன்னரான நாதிர் சாவின் ஆளுகைக்கு உட்படுத்தப்பட்டது. பின்னர் கி.பி. 1747-இல் அது துரானியின் (Durrani) ஆப்கானியப் பேரரசின் கீழ்க் கொண்டு வரப்பட்டது. சான் கீன் (John Keane) என்ற ஆங்கிலேயத் தலைவர் ஆங்கிலேயருக்கும் ஆப்கானிய அரசருக்கும் இடையே நடைபெற்ற போரின்போது கசினியை கி.பி. 1839-இல் கைப்பற்றினார். மீண்டும் அதை ஆப்கானிய மன்னர் ஆங்கிலேயரிடமிருந்து திரும்பக் கைப்பற்றிக் கொண்டனர்.

டி.ஆர்.இரா.

துணை நூல்கள்:

Sathianathaier, R., A Political and Cultural History of India, Madras, 1950.

சத்தியநாதய்யர், R., பாலசுப்பிரமணியன், D., இந்திய வரலாறு, அண்ணாமலைப் பல்கலைக் கழகம் அண்ணாமலை நகர், 1960.

கசினி மாமூது (கி.பி. 971 - 1030) செல்சூக்குத் துருக்கிய இனத்தைச் சேர்ந்த கசினி நாட்டு மன்னன். பாக்தாதுக் கலிபாவின் பேரரசு குன்றிய பிறகு, அவரிடம் இருந்த துருக்கிய வீரர்களும் பிரபுக்களும் சுயேச்சை பெற்றுத் தனி அரசுகளை அமைத்துக் கொண்டனர். அவர்களுள் ஒரு கூட்டத்தினரே செல்சூக்குத் துருக்கியர் ஆவர். அச்சமயத்தில் கசினி என்னும் கிழக்கு ஆப்கானித்தான் நாட்டை அலப்டிசின் என்னும் அடிமை ஆண்டு வந்தார். அவருக்குப் பின் அவர்தம் அடிமையான சபக்டசின் அந்நாட்டு அரசரானார். அவர் 15 ஆண்டுகள் ஆட்சி புரிந்தார். சபக்டசின் கி. பி. 986-ஆம் ஆண்டு படையெடுத்து வந்து பஞ்சாபுப் பகுதியை ஆண்டு வந்த செயபாலன் என்னும் இராசபுத்திர அரசரைத் தோற்கடித்து, பெசாவருக்கு அருகில் ஒரு நிலப்பகுதியைக் கைப்பற்றிக் கொண்டார்.

சபக்டசின் மீண்டும் கி. பி. 988-ஆம் ஆண்டு படையெடுத்து வந்து செயபாலனைத் தோற்கடித்தார். முடிவில் கி. பி. 991-ஆம் ஆண்டு செயபாலன் தில்லி, ஆச்மீர், கன்னோசி முதலிய நாடுகளின் அரசர்களுடன் கூட்டாகச் சேர்ந்து, சபக்டசினைக் குர்ரம் பள்ளத்தாக்கில் எதிர்த்துப் போரிட்டார். இப்போரிலும் செயபாலன் தோற்கடிக்கப்பட்டார். பெசாவரும் சிந்து நதிக்கு மேற்கில் உள்ள பகுதியும் செல்சூக்குத் துருக்கியர் ஆதிக்கத்திற்குட்பட்டன.

சபக்டசின் இறந்தபின் அவர் மகன் கசினி மாமூது தம் முப்பதாம் வயதில் அரசப் பொறுப்பு ஏற்றுக் கசினியை ஆளத்தொடங்கினார். இவர் கி.பி. 971-ஆம் ஆண்டு பிறந்தவர். இவர் புனித மறை நூல்களையும் போர்க்கலைகளையும் அரசு ஆளும் பணிகள் பற்றியும் நன்கு கற்றுத் தேர்ந்தவர்.

கசினி மாமூது இந்தியாவின் பெருஞ்செல்வத்தைப் பற்றிக் கேள்விப்பட்டார். தாம் ஆட்சிக்கு வந்ததும் ஒவ்வோர் ஆண்டும் இந்தியாவின் மீது படையெடுத்துச் செல்வது என்று உறுதி எடுத்துக் கொண்டார். எப்படியாவது இந்திய நாட்டின் பெருஞ் செல்வத்தைக் கொள்ளையடித்துக் கொண்டு செல்ல வேண்டுமென்று பேராசை கொண்டார். இவர் பன்னிரெண்டு முதல் பதினேழு தடவைகள் வரை இந்தியாவின்மீது படையெடுத்திருக்கலாம் எனக் கருதப்படுகிறது. இவருக்கு உருவ வணக்கம் செய்பவர்களை முற்றிலும் பிடிக்காது; அவர்களைத் தண்டிப்பதில் மகிழ்ச்சி எய்துவார்.

மாமூது கி.பி. 1000-ஆம் ஆண்டு தம் முதல் படையெடுப்பைத் தொடங்கினார். அதில் பெசாவர் வரை உள்ள பகுதிகளை வென்றார். இவர் கி.பி. 1001-ஆம் ஆண்டு இரண்டாம் படையெடுப்பின் போது 15,000 போர் வீரர்கள் அடங்கிய பெரும் படையோடு பெசாவர் மீது படை எடுத்தார். இதனை அறிந்த செயபாலன் 12,000 குதிரைப் படையோடும், 30,000 போர் வீரர்களோடும், 300 யானைகளோடும் மாமூதோடு மோதினார். இப்பெரும் போரில் 50,000 இந்துக்கள் உயிரிழந்தனர். செயபாலன், அவர் மகன் ஆனந்த பாலன், பெயரன் மூவரும் கைதானார்கள். செயபாலன் 250,000 தினாரும், 25 யானைகளும் மாமூதுக்குச் செலுத்திச் சிறையில் இருந்து மீண்டார். செயபாலன் தமக்குத் தோல்விக்குமேல் தோல்வி ஏற்பட்டதற்காக வருந்தித் தீயில் விழுந்து இறந்தார். மாமூது கி. பி. 1002, 1003-ஆம் ஆண்டுகளில் சிசுட்டான் நாட்டை வென்றார். இவர் கி. பி. 1004-ஆம் ஆண்டு படையெடுப்பின்போது பஞ்சாபு வரை படையெடுத்துப் பெரும் பொருள்களைக் கவர்ந்து சென்றார். ஆனால், கி.பி. 1005-ஆம் ஆண்டு கசினிக்குத் திரும்பும்போது, கொள்ளையடித்த பொருள்கள் முழுவதும் பஞ்சாபு நதிகளின் வெள்ளத்தில் அடித்துச் செல்லப்பட்டன.

இவர் கி.பி. 1005-6-ஆம் ஆண்டுகளில் மூல்தான் மீது படை எடுத்து அதன் மன்னர் தாவூதை வென்றார். அந்நாட்டு மக்கள் கொடுந்துன்பத்திற்கு ஆளாக்கப்பட்டனர்; 20,000,000 திர்காம்கள் அவர்களிடமிருந்து கொள்ளையடிக்கப்பட்டன. மன்னர் தாவூது ஆண்டு தோறும் 20,000 பொன் திர்காம்கள் செலுத்த வேண்டும் எனக் கட்டாயப்படுத்தப்பட்டார். கசினி மாமூது அடுத்த முறை செயபாலனின் மகன் ஆனந்தபாலனைப் பெசாவர் அருகில் வென்று, நாகர்கோட்டையைக் கொள்ளையடித்தார். மீண்டும் கி.பி. 1007-ஆம் ஆண்டு செயபாலனின் பெயரனை வென்று 400,000 திர்காம்களைப் பெற்றுக் கசினிக்குத் திரும்பினார். இவர் கி.பி. 1008-ஆம் ஆண்டு மீண்டும் இந்தியாமீது படையெடுத்த போது, ஆனந்தபாலனின் மகன் பிரம்மபாலன் வடஇந்தியாவின் ஏனைய மன்னர்களின் துணையோடு எதிர்த்துப் போரிட்டார். இப்பெரும் போரில் 5,000 முகமதியர்களும் 20,000 இந்துக்களும் கொல்லப்பட்டனர். பிரம்மபாலனின் நந்தனக்

கோட்டை தகர்க்கப்பட்டது. இந்தப் படையெடுப்பில் இந்தியாவில் இவருக்குக் கிடைத்த செல்வங்கள் ஏராளம். 70,000,000 அரண்மனைத் திர்காம்களும் 7,000,400 மான்சுகளும், விலை மதிக்க முடியாத நவரத்தினங்களையும் வெள்ளியையும் அள்ளிக் கொண்டு நாடு திரும்பினார். மாமூதுக்கு இந்தியாவின் படையெடுப்புகள் தீராத பேராசையை மேலும் உண்டாக்கியது.இவர் கி.பி.1009,1010-ஆம் ஆண்டுகளில் நாராயண் பூரையும், முல்தானையும் வெற்றிகொண்டு, பொன், பொருள், யானைகள் யாவற்றையும் தம் நாட்டிற்குக் கொண்டு சென்றார். பீம்நகர் (காங்கா) கோட்டையைக் கைப்பற்றிக் கோவிலைக் கொள்ளையிட்ட போது அளவற்ற செல்வம் இவர் வசமாயிற்று. 60 அடி நீளமும் 30 அடி அகலமும் கொண்ட கோவில் விமானங்களும், தங்கக் கம்பளங்களுடன் கூடிய பட்டு விதானங்களும், மாதுளம்பழம் அளவுள்ள வைரங்களும், தொளையிடாத பெரும் முத்துகளும், ஒளி வீசும் மாணிக்கங்களும், மரகதங்களும் இவர் கவர்ந்து சென்ற செல்வங்களுள் ஒரு பகுதியாகும். தாம் கவர்ந்து சென்ற பொருள்களைக் கசினியில் இவர் காட்சிக்கு வைத்தபோது, அரசவையிலிருந்த வெளி நாட்டுத் தூதுவர்கள் வியப்படைந்து போயினர்.

கசினி மாமூதின் அடுத்த பெரும் படையெடுப்பு கி.பி. 1011-ஆம் ஆண்டில் நடந்தது. அப்போரில் தானேசுவரத்தின் மன்னரை வென்று, கன்னோசியை நோக்கிச் சென்றார். தானேசுவரத்தின் மன்னர் அந்நகரைக் காப்பாற்றப் பெரும் முயற்சி எடுத்துக் கொண்டார். வடஇந்திய மன்னர்கள் எல்லோரையும் ஒன்று திரட்டி அப்படையெடுப்பில் உதவும்படி கேட்டுக்கொண்டார். ஆனால் அம்முயற்சி வெற்றி பெறுவதற்கு முன்பே தானேசுவரம் முற்றிலும் குறையாடப்பட்டுவிட்டது. கன்னோசியின் அரசன் இராச்சிய பாலன் நாட்டைவிட்டு ஓடிவிட்டான். இதைக் கண்டு கோபங்கொண்ட இராசபுத்திர அரசர்கள் அவனைக் கொன்றார்கள். பிறகு மாமூது திரும்புகையில் புலந்தசார் அரசனைத் தாக்க முயன்றார். ஆனால், அந்நாட்டு அரசர் கடதத்தர் என்பவர் தம் ஆட்கள் 10,000 பேருடன் இசுலாம் மதத்தைத் தழுவிக் கொண்டார். பிறகு மாமூது வடமதுரைக் கோவிலைக் கொள்ளையிட்டார். இங்கு 10 அடி உயரமுள்ள நவரத்தினங்களால் இழைக்கப்பட்ட 5 தங்க விக்கிரகங்கள் கிடைத்தன. இங்குப்பல அடிமைகளையும் பெருஞ்செல்வத்தையும் கைப்பற்றினார். அதற்குப்பின் இலாகூர், கலிஞ்சர், குவாலியர் ஆகியன மாமூதிடம் தோற்றுச் சரணடைந்தன. இவர் கி. பி. 1025-26-இல் 16-ஆம் முறையாகக் கத்தியவாரிலிருந்த சோமநாதபுரத்தின்மீது படையெடுத்தார். 15 அடி உயரமுள்ள கோவில் இலிங்கத்தினுள் நிறைய பொன்னும் பொருளும் இருந்தன என்பதை இவர் கேள்விப்பட்டார். கசினியின் படையைக் கண்டதும் சோமநாத புர அரசராகிய பீமதேவர் தம் நாட்டை விட்டு ஓடிவிட்டார். குருக்களும் மற்ற அலுவலரும் இலிங்கத்தை அழிக்காமலிருக்கும்படி கசினி மாமூதை வேண்டினார்கள். ஆயினும், அவர்களது வேண்டுகோளைப் பற்றிக் கவலைப்படாத மாமூது இலிங்கத்தை உடைத்துக் கொள்ளையிட்ட பொருளின் மதிப்பு 20,000,000 திர்காம்கள் ஆகும். உடைக்கப்பட்ட சிவலிங்கத்தின் பகுதிகளும் கசினி நாட்டுக்குக் கொண்டு செல்லப்பட்டு அங்குள்ள மசூதியின் வாசற்படிகளாகப் பயன்படுத்தப்பட்டன. சோமநாதபுரத்தில் இரண்டு வாரங்கள் தங்கியிருந்து கொள்ளையிட்ட பொருள்களை மிக மிகப் பாதுகாப்புடன் தம் நாட்டிற்குக் கொண்டு சென்றார். இந்த வெற்றிக்காகக் கலிபாவிடமிருந்து இவரும் இவர்தம் இரண்டு மகன்களும் சகோதரர்களும் பல பட்டங்களைப் பெற்றனர். கடைசி முறையாக மாமூது கி. பி. 1027-இல் மூல்தானுக்கு அருகில் கலகம் செய்த சாட்களை அடக்கப் படையெடுத்து வந்தார். இதனுடன் மாமூதின் படையெடுப்பு முடிந்தது. மூன்று ஆண்டுகளுக்குப்பின் அவர் தம் 59-ஆம் வயதில் கி. பி. 1030 இல் கசினியில் காலமானார்.

ஆப்கானிசுத்தானமும் பாரசீகத்தின் பெரும்பகுதியும் பஞ்சாபும் இவர் அரசில் அடங்கி இருந்தன. இவர் செல்வாக்கு தைகிரீசு நதி முதல் கங்கை அலகாபாது வரையும் காசுபியன், ஆரல் கடல்கள் முதல் அரபிக்கடல், இராசபுதனம், கத்தியவார் வரையும் பரவி இருந்தது. 3200 கி.மீ. நீளமும் 2,240 கி.மீ. அகலமும் கொண்ட நிலப்பகுதி இவர் ஆட்சிக்கு உட்பட்டிருந்தது. கசினிமாமூதின் படையெடுப்பால் பஞ்சாபு ஆப்கானிய நாட்டின் ஒரு பகுதியாயிற்று. அது தவிர, வேறு எந்தவிதமான விளைவுகளும் இந்தியாவில் ஏற்படவில்லை. இந்தியாவின்மீது 17 முறை படையெடுத்த கசினி மாமூதுக்கு இந்தியாவில் நிலையான முசுலீம் ஆட்சியை ஏற்படுத்த வேண்டும் என்ற நோக்கம் இல்லை.

கசினி மாமூது கட்டுப்பாடும் கடவுள் பற்றும் உடையவர். இவர் வெற்றிக்கு இவருடைய போர்த் திறமையும், பயிற்சி பெற்ற படையுமே காரணங்கள் ஆகும். இவர் அதிகாரிகளிடம் கண்டிப்பாக நடந்து வந்தாலும் தாராள மனப்பான்மை உடையவர் திறமையுடையோரையே தம் அமைச்சர்களாகக் கொண்டு ஆட்சிபுரிந்தார். எனினும், சுன்னி வகுப்பினரல்லாத பிற முசுலிம்களிடம் இவர் வெறுப்புக் கொண்டவர். இந்துகளிடம் மிகக் கொடுமையாக நடந்து கொண்டார். தம் மதத்தில் சேர்ந்தவர்களுக்கு

ஆதரவு அளித்தார். கசினி மாமூது பல அறிஞர் களைப் போற்றினார். உத்பி என்ற வரலாற்று வல்லு நர் இவர் அவையில் இருந்தார். பல்கலை வல்லுநர் அல்பரூனியும், பைகாகி என்பவரும் இவர் காலத்தில் வாழ்ந்தார்கள். சாநாமா என்னும் சிறந்த காப்பி யத்தை இயற்றிய பிர்தௌசி என்னும் பாரசீக மகா கவிஞரும் அன்சாரி கவிஞரும் மாமூதின் ஆதரவைப் பெற்று விளங்கினர். இவர் கசினியில் அறிவாற்ற லுள்ள ஆசிரியர்கள் பலரையும் சிறந்த நூலகத்தை யும் கொண்ட ஒரு பல்கலைக்கழகத்தை நிறுவினார். கசினி நகரில் பல அழகிய கட்டடங்களைக் கட்டி னார். அ. சு.

துணை நூல்கள்:

Habib, M., Sultan Mahmud of Ghazni Bombay, 1927.

Ray, H. C., Dynastic History of Northern India 2 Vols. Calcutta, 1931&1936.

கசுடவசு, இரண்டாம் அடால்பசு: சுவீடன் நாட்டு அரசர்களுள் முக்கியமான ஒருவர். சுவீடன் கி.பி. 16,17-ஆம் நூற்றாண்டுகளில் சில அரசர்கள் புரிந்த அரிய செயல்கள் காரணமாக வளர்ச்சியுற்றது. இதன் வளர்ச்சிக் காலத்தில் இதற்கு ஏற்பட்ட உள்நாட்டு, வெளிநாட்டு இடை யூறுகள் பலப்பல. அவற்றை ஒருவாறு சமாளித்துச் சுவீடன் வளர்ச்சியுற உதவிய பெருமை கி.பி.1611-ஆம் ஆண்டு ஆட்சி பீடத்திற்கு வந்த இரண்டாம் கசுடவசு அடால்பசைச் (Gustavus Adolphus II) சாரும். இவருக்கு முன் ஆட்சி செய்த இவர் தந்தை ஒன்பதாம் சார்லசு (Charles IX) பல அரசியல் சிக்கல் களை ஏற்படுத்தியிருந்ததால், அவற்றைத் தீர்க்க வேண்டிய பொறுப்பு இவருக்கு ஏற்பட்டது. இவர் பட்டமேற்றபொழுது சுவீடனின் நிலை பல்வேறு துறைகளிலும் வளர்ச்சி குன்றியதாக இருந்தது. அரு காமையில் உள்ள தென்மார்க்கு (Denmark) நாடு கி.பி.14-ஆம் நூற்றாண்டில் சுவீடன் மீது ஆதிக்கம் செலுத்தி வந்ததை, மனத்திற்கொண்டு மறுபடியும் அந்நாட்டைத் தன்னடிப்படுத்தத் தக்க சமயத்தை எதிர்பார்த்துக் கொண்டிருந்தது. இரு நாடுகளும் பகைமை உறவையே கொண்டிருந்தன. சுவீடனின் கடற் போக்குவரத்துக்கு எவ்வளவு இடையூறு அளிக்க முடியுமோ அவ்வளவையும் தென்மார்க்கு செய்து வந் தது. மற்றொரு பக்கத்தில் போலந்து அரசர்கள் சுவீடன் மீது உரிமை கொண்டாடி வந்தனர். சுவீட னின் சுதந்திரமும். அதன் சமயமும் (புராடசுடண்டு) இடையூறுகளுக்கு உட்பட்டே இருந்து வந்தன.

மற்றொரு பக்கத்தில் உள்ள உருசியா, சுவீட னிடமிருந்து எசுதோனியா (Estonia) இலிவோனியா (Livonia) ஆகிய பகுதிகளைக் கைப்பற்றிக் கொள் ளத்தக்க சமயததை எதிர்பார்த்துக் கொண்டிருந்த தால், அதுவும் சுவீடனுக்குப் பகை நாடாக இருந்தது. இந்நிலையில் சுவீடன் இங்கிலாந்துடனும் ஆலந்துட னும் (Holland) வாணிக உறவை மேலும் மேலும் வளர்த்துக் கொள்ள விரும்பியது. இச்சூழ்நிலையில் பட்டமேற்ற கசுடாவசு அடால்பசு திறமைசாலியாக இருந்த காரணத்தால் சுவீடனின் இடையூறுகள ஒரு வாறு நீக்கப்பட்டதன்றி அந்நாட்டின் முன்னேற்றத் திற்கும் வழியும் வகுக்கப பெற்றது. இளமைத் துடிப் பும், இராணுவத் திறமையும் கொண்ட கசுடாவசு, வகுத்த வெளிநாட்டுக் கொள்கை அக்கால நிலை மையை நோக்குங்கால் பாராட்டற்குரியதே. சுவீடன் ஆக்கிரமிப்புக் கொள்கையைப் பின்பற்றாவிட்டால், மற்ற நாடுகள் அதை ஆக்கிரமித்துக் கொள்ளும் என்பதைத் தெளிவாக உணர்ந்த அம் மன்னன், சுவீ டனைச் சுற்றியுள்ள பால்டிக்குக்கடலில் அந்நாட்டின் ஆதிக்கத்தை எவ்விதத்திலும் ஏற்படுத்த முயன்றார். சுவீடன் - வடகடல் போக்குவரத்து பாதிக்கப்படக் கூடாது என்பதும் அவருடைய குறிக்கோள். தென் மார்க்கு மன்னன் நான்காம் கிறித்தியன், சுவீடனிட மிருந்து கைப்பற்றியிருந்த இடங்களை, அவருடன் போர் நடத்தி மீட்டுக் கொண்டார். மேலும் உருசி யாவுடனும் போர் தொடுத்து உருசியாவுக்கு உரிய இன்கிரியா (Ingria) பகுதி முழுவதையும் கைப்பற்றிக் கொண்டார். உருசியா, 1617-ஆம் ஆண்டில் இசு டோல்போவா (Stolbova) என்னுமிடத்தில் சுவீட னுடன் செய்து கொண்ட உடன்படிக்கைப்படி இங் கிரியா, கெரீலியா (Carelia) ஆகிய பகுதிகளை, சுவீ டனுக்குக் கொடுத்துவிட்டது. இதன் காராணமாக, உருசியாவுக்குப் பால்டிக்குத் தொடர்புபோய்விட்டது.

சுவீடனுக்கும் போலந்து நாட்டுக்கும் நடை பெற்று வந்த போரில் கசுடாவசு வெற்றி பெற்று, கி.பி.1629-இல் இரு நாடுகளும் இசுடம்சுடார்பு (Stumphsdorf) என்னுமிடத்தில் செய்து கொண்ட ஒப்பந்தப்படி, இலிவோனியாவும் (Livonia) போலந் தைச் சேர்ந்த சில பிரசியப் பகுதிகளும் சுவீடனுக்கு வழங்கப்பெற்றன. இதனால் கசுடாவசின் நிலை ஐரோப்பாவில் மிக உயர்ந்தது.

ஐரோப்பாவில் கி.பி. 1618 முதல் கி.பி. 1648 வரை, சமயப் பூசல்கள் காரணமாக ஐரோப்பிய அரசுகளிடையே ஒரு போர் நடந்து வந்தது. முப்ப தாண்டுப் போர் என்று அதற்குப் பெயர். சுவீடனின் நன்மைக்காக, கசுடவசு இப்போரில் பங்கெடுத்துக் கொண்டு, செருமானியப் பேரரசைத் தாக்கினார்;

சில சிறப்பான வெற்றிகளையும் பெற்றார். ஆனால் இலட்சன் (Lutzen) போர்க்களத்தில் அவர் வெற்றி பெற்றபோதிலும் கொலையுண்டார். இதனால் சுவீடனின் முன்னேற்றம் ஓரளவு தடையுற்றது. எனினும் முப்பதாண்டுப் போரின் முடிவில் நடந்த வெசுட்டுபாலியா (Westphalia) உடன்படிக்கைப்படி, சுவீடனுக்கு மேற்குப் போமிரேனியா, பிரெமன் (Bremen), வெர்டன் ஆகிய பகுதிகள் கொடுக்கப்பட்டன. இதனால் சுவீடன் பால்டிக்குக் கடலில் ஆதிக்கம் செலுத்த முடிந்தது. இவ்வாறு வளக்குறைவான ஒரு நாட்டை உயர்நிலைக்குக் கொண்டு வந்த பெருமை கசுடவசைச்சாரும். அவருக்குப் பிறகு, சில ஆண்டுகளில் சுவீடனுக்கு மறுபடியும் தொல்லைகள் ஏற்பட்டன. கசுடவசு போன்ற மன்னன் இல்லாத காரணத்தால், 'வலிமை மிக்க நாடு' என்ற அதன் நிலையைச் சுவீடன் இழந்தது. தெ.பா.

கசுபா முந்நீரகம் வடஅமெரிக்காவின் வடகிழக்குப் பகுதியில் 20° முதல் 30° வரையிலான தீர்க்கக் கோடுகளுக்கும் 40° முதல் 50° வரையிலான அட்சக் கோடுகளுக்கும் இடைப்பட்ட பகுதியில் அமைந்துள்ளது. கசுபேசியா என்ற பெயராலும் குறிக்கப்பெறும் இம்முந்நீரகம் செயிண்டு லாரன்சு வளைகுடாவில் உள்ளது; செயிண்டு லாரன்சு நதிக்கும் நியூபர்ன்சுவிக்கு மாநிலத்திற்கும் இடைப்பட்ட பகுதியில் கிழக்குக் கியூபெக்கு மாநிலத்தினை உள்ளடக்கியுள்ளது; அப்பலேசியன் மேட்டுப் பகுதியின் மையப் பகுதியில் அமைந்துள்ளது. மலைப் பகுதிகள், காட்டுச் சரிவுப் பகுதிகள் ஆகியன இப்பகுதியின் இயற்கைச் சூழல்களாகும். எழில் கொஞ்சும் இயற்கைக் கடற்கரைப் பகுதிகளைக் கொண்ட கடலோரப் பகுதிகளில் உள்ள கிராமப்புறங்களில் மட்டுமே மக்கள் தொகை நெருக்கமாக உளது. இங்குள்ள மலைத் தொடரின் மிக அதிக உயரம் 1219 மீ. ஆகும். வேட்டையாடுதல், மீன்பிடித்தல் ஆகியனவே முக்கிய தொழில்களாகும். நோவாசுகோசியா (Nova Scotia) முந்நீரகம், நியூ பவுண்டுலாந்து ஆகியன இதற்கருகிலுள்ள முக்கிய பகுதிகள். செம்பு, ஈயம், துத்தநாகம் ஆகிய கனிப்பொருட்கள் இங்கு வெட்டியெடுக்கப்படுகின்றன. சிறிய அளவில் மரக்கூழின் துணையோடு காகிதம் தயாரிக்கப்படுகின்றது. செயிண்டு லாரன்சு இப்பகுதியின் முக்கிய துறைமுகம். இயற்கை வளம் நிரம்பிய ஒரு சுற்றுலா மையமாக இது திகழ்கின்றது. மா.கா.

கசுராகோ மத்திய பிரதேச மாநிலத்தில் சத்தார்பூர் (Chhatarpur) மாவட்டத்தில் உள்ள ஊர். சிற்பக் கட்டடக் கலைச் சிறப்புடையது. சேசகபுக்தியை (Jejaka bhukti) மையமாகக் கொண்டு, கி.பி. 10-11-ஆம் நூற்றாண்டுகளில் மத்திய இந்தியாவில் ஆட்சிபுரிந்து வந்த சண்டேலர் (Chandella) என்ற அரச மரபினர் கட்டிடக் கலையிலும், கலை வண்ணத்திலும் மிக்க சிறப்புப் பெற்று விளங்கினர். இவர்களின் தலைநகரான கசுராகோவில் (Khajuraho) கட்டிய கோயில்களே உலகச் சிறப்புப் பெற்றவை.

இங்குள்ள கோயில்களில் யோகினி (Yogini), பிரம்மன், மகாதேவர், வராகன் போன்ற கோயில்களைத் தவிர, பிற கோயில்கள் அனைத்தும் ஒரே அமைப்பைப் பெற்ற கோயில்களாக விளங்குகின்றன.

இக்கோயில்கள் தனிப்பட்டதொரு பொதுத் தன்மையும், அமைப்பையும் கொண்டுள்ளன. உயரமான மேடைமீது இக்கோயில்கள் கட்டப்பட்டுள்ளன. கோயில்களைச் சுற்றிச் சுற்றுச்சுவர் எதுவும் இல்லை. கோயில்கள் உயரமான தளத்தின்மீது எழுப்பப்பட்டதால் அத்தளமே அக்கோயிலின் அடித்தளமாகவும் சுற்றிவரத் திருச்சுற்று வழியாகவும் அமைந்துள்ளன. கோயில்கள் முகப்பு, மண்டபம், இடைகழி (Vestibule), கருவறை ஆகியவற்றைக் கொண்டுள்ளன. பெரிய கோயில்களின் மண்டபத்தில் இடப்புறத்திலும் வலப்புறத்திலும் சன்னலுடன் கூடிய மேல் முற்றங்களும் காணப்படுகின்றன.

இக்கோயில்கள் பஞ்சாயதன (Panchayatana) என்றழைக்கப்படும் வகையைச் சார்ந்தவை. கோயில் தளத்தின் நான்கு மூலைகளிலும் சிறு கோயில்கள் காணப்படும். இக்கோயில்களின் கருவறையின்மீது எழுப்பப்பட்ட விமானமும், மண்டபம், முகப்பு ஆகியவற்றின் மீது எழுப்பப்பட்டுள்ள சிகரங்களும் ஒன்றைவிட மற்றொன்று சிறியதான அளவில் அமைந்து, சிறு குன்றுகள் அமைந்திருப்பது போல் காட்சியளிக்கும்.

பொதுவாகக் கோயிலின் அடித்தளத்தில் ஒன்றுக்கு மேற்பட்ட வழிகள் காணப்படுகின்றன. கோயில்களின் அடித்தளம் உள்வாங்கியும், வெளியே நீண்டும் நட்சத்திர அமைப்பில் உள்ளது. கருவறைக்கு இருபுறமும் அமைந்துள்ள மேல்முற்றம் வழியாகக் காற்றும், ஒளியும் கோயில்களின் உட்புறம் மண்டபத்திற்கு எளிதாகச் செல்லுமாறும் உள் நிற்கும் சிற்பங்களைக் கண்டு களிக்கும் வகையிலும் அமைந்துள்ளது. இம்மேல்முற்றங்களுக்கு இடையில் உள்ள சுவர்களில் உலகப் புகழ் பெற்ற, மனித அளவு உயரமுடைய சிற்பங்கள் தொடர்ச்சியாகக் காணப்படுகின்றன. கருவறைக்குமேல் எழுப்பப்பட்ட உயரமான விமானத்தைச் சுற்றிலும் பல நிலைகளில் வெளிவாங்கி நிற்கும் சிறு விமானத் தோற்றங்கள் உயர்ந்தும் தாழ்ந்தும் அமைந்து கைலாச மலை போன்ற தோற்றத்தை அளிக்கின்றன. ஆனால், மண்டபத்தின் மீது, முகப்பு

தாயும் சேயும் - கசுராகோ சிற்பம்

கசுராகோ கோயில்கள்

மண்டபத்தில் எழுப்பட்ட விமானங்கள் 'கூம்பு வடிவ பிரமிடுகள்' ஒன்றின் மேல் ஒன்று அடுக்கப்பட்டிருப் பது போல் காணப்படுகின்றன. விமானத்தைச் சுற்றி இணைந்துள்ள சிறு விமானம் போன்ற அமைப்புடைய இரதங்கள் ஆமலகசிகரம் என்றழைக்கப்படும். சிகரத் தின் உச்சியில் கலசம் காணப்படுகிறது.

இங்குள்ள கோயில்களின் நுழைவாயில்களில் மகர தோரணங்கள் காணப்படும். இதில் மிக நுண்ணிய வேலைப்பாடுடன் கூடிய சிற்பங்கள் உள்ளன. முகப்பு செவ்வக வடிவில் இருபுறம் உட்காரும் வசதி கொண் டுள்ளது. மண்டப நடுவில் நான்கு தூண்கள் உள்ளன. தூண்களின் அடிப்பகுதி சதுரமாகவும், அதன்மேல் எண்முகப் பட்டை அமைப்பும், அதன்மேல் வட்ட அமைப்பும் காணப்படும் இம்மண்டபம் கருவறைக்கு முன்னுள்ள மண்டபத்துடன் இணைக்கப்பட்டு இருக் கும். கருவறை வாயில் பிறைச்சந்திர வடிவில் காணப் படும். இது மிக அழகான நுண்ணிய வேலைப்பாடு டைய கதவுகளைக் கொண்டு விளங்குகின்றது. இங் குள்ள கோயில்களிலுள்ள அனைத்துச் சிற்பங்களும் பொதுவாகக் கதவுகளிலும் தூண்களிலும் கூரைகளி லுமே காணப்படுகின்றன. கூரைகளின் குறுக்காக வட்டவடிவில் வைக்கப்பட்ட அப்சரச மங்கையரின் சிற்பங்கள் கசுராகோவிலுள்ள சிற்பங்களுக்குச் சிறந்த எடுத்துக்காட்டுகளாக விளங்குகின்றன.

பொதுவாகக் கருவறை ஏழு இரதங்களாகவும் அதன் விமானம் ஏழு சிகரங்களாகவும், சிற்ப உருவங் கள் மூன்று வரிப் பட்டைகள் உடையனவாகவும் காணப்படுகின்றன. இம்மூன்று சிற்ப உருவவரிப் பட்டைகளுக்கு இடையே இரு வரிப்பட்டைகளில் பூ வேலைப்பாடுகள் உள்ளன.

இங்குள்ள கோயில்கள் அனைத்தும் கி.பி. 850க் கும் 1100 க்கும் இடைப்பட்ட காலத்தைச் சார்ந்தவை யாகும். இக்கோயில்கள் கருங்கல்லாலும் மணற் பாறைக் கல்லாலும் கட்டப்பட்டவை.

சௌசாத்து யோகினி கோயில் முழுவதும் கடின மான கருங்கற்பாறைக் கோயிலாகும். மற்ற கோயில் களான மகாதேவர், பிரம்மன், வராகன் முதலியவை கருங்கற்களாலும் மணற்பாறைக் கற்களாலும் கட்டப் பட்டவை. இங்குள்ள இலட்சுமணர், துலா, பார்சுவ நாதர், விசுவநாதர், செகதம்பை, சித்திரதுர்க்கா போன்ற கோயில்கள் வளர்ச்சியுற்ற கோயில் கட்டடக் கலையின் பாங்கினைத் தெளிவுறுத்துகின்றன. இக் கோயில்களுள் மிகச் சிறப்பானது கந்தாரியா - மகா தேவர் (Kandariya Mahadeva) என்னும் கோயி லாகும்.

கந்தாரியா மகாதேவர் கோயில் மிகப் பெரியதும் உயரமானதுமாகும். இது 30.48 மீ. நீளமும், 20.12 மீ. அகலமும் கொண்டது. இக்கோயிலின் சுவரிலுள்ள அடிப்பகுதியில் யானை, குதிரை, போர்வீரர்கள், வேட்டையாடுபவர், உடற்பயிற்சியாளர், இசை யமைப்பாளர், நடனமங்கையர், சிற்றின்பத்தில் ஈடு பட்டுள்ளவர் போன்ற உருவங்கள் இனவாரியாகச் செதுக்கப்பட்டுள்ளமை குறிப்பிடத்தக்கது. இவற் றைத் தவிரப் பல்வேறு கடவுள்களும் சிற்பங்களாகச் செதுக்கப்பட்டுள்ளன. கே.இரா.

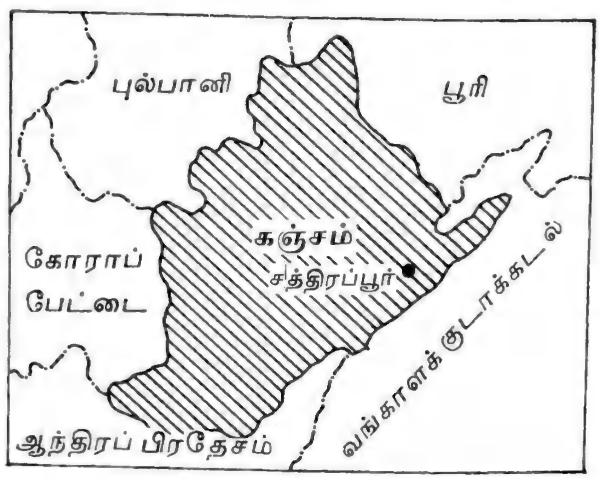
துணை நூல்கள்:

Archaeological Remains, Monuments and Museums, Archaeological Survey of India, New Delhi, 1964.

Krishna Deva, Temples of North India, National Book Trust, New Delhi, 1969.

கசெல் செருமனியில் எசு (Hess) மாநிலத்தில் புல்டா ஆற்றங்கரையில் உள்ள இந்நகரம், இன்று தொழில் துறையில் சிறப்புற்று விளங்குகிறது. செரு மனி கி.பி. 19-ஆம் நூற்றாண்டில் பிரான்சு நாட் டைத் தோற்கடித்து, அதன் பேரரசன் மூன்றாம் நெப்போலியனைக் கைதியாக்கிக் கசெல் நகரில் (Kassel) சிறைப்படுத்தியிருந்தது. இந்த வெற்றிக்கு அப்பொழுது செருமனியில் ஆதிக்கம் செலுத்திய அமைச்சர் பிசுமார்க்கே முக்கிய காரணம். தெ.பா.

கஞ்சம் இந்தியாவில் ஒரிசா மாநிலத்தில் உள்ள ஒரு மாவட்டம். முற்காலத்தில் இது கலிங்க நாட்டின் ஒரு பகுதியாக இருந்தது. இங்குக் கிடைக்கும் கல் வெட்டுகள் கலிங்க நாட்டின் அக்கால வரலாற்றை அறிய உதவுகின்றன. பண்டைக்காலக் கோயில்களும் சிற்பங்களும் இங்குக் காணப்படுகின்றன. இம்மாவட்

டத்தின் பரப்பு 21,750 ச.கி.மீ. மலைப்பாங்கான இப்பகுதியில் தோல் பதனிடுதல், நெசவு, வேளாண்மை ஆகிய மூன்று தொழில்களும் சிறப்பாக நடைபெறுகின்றன. கேழ்வரகும் நெல்லும் மிகுதியாகப் பயிராகின்றன.

கிழக்குத் தொடர்ச்சி மலைகள் இம்மாவட்டத்தின் ஊடாக அமைந்துள்ளன. இங்குக் காடுகள் நிறைய இருப்பதால் வேட்டையாடுதலும் நடைபெறுகிறது. இங்கு ஓடும் முக்கிய ஆறுகள் இலாங்குல்யா, வம்சதாரா, இருடிக்குல்யா ஆகியனவாம். கஞ்சம் மலைப்பகுதிகளில் காட்டு இனத்தவர் வாழ்கின்றனர். இம்மாவட்டத்தின் பழைய தலைநகர் கஞ்சாம் என்ற பட்டினம். பின்னர்த் தலைநகர் சந்திரப்பூருக்கு மாற்றப்பெற்றது. தெ.பா.

கஞ்சவதைப் பரணி: இது கஞ்சன் என்று கூறப்பெறும் கம்சனின் வதைபற்றிக் கூறும் பரணி நூலாகும். இந்நூல் இப்போது கிடைத்திலது; எனினும், சில செய்திகள் இந்நூலைப் பற்றிய குறிப்புகளாக ஆங்காங்கே வெளிப்படுகின்றன.

இந்நூல் டாக்டர் உ.வே. சாமிநாத ஐயர் வெளியிட்டுள்ள பதிப்பாகிய'பாசவதைப்பரணியின்முகவுரையில் சுட்டப்பட்டுள்ளது. இது கம்சன் வதையைப்பற்றியது ஆகலாம் எனக் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. எனவே, இப்பரணி கம்சனைக் கொன்ற கண்ணபிரானின் புகழ் கூறுவது எனக் கொள்ளுதல் பொருந்தும். இப்பரணி நூலின் பெயரைத் தவிர வேறு செய்தி ஒன்றும் கிடைத்திலது.

கடன் வாங்கியவனைக் காணுந்தோறும் கடன் கொடுத்தானுக்குத் தான் கடன் கொடுத்த பொருள் பற்றிய நினைவே வரும். ஆகையால்தான் 'கடன் கொண்டான் தோன்றப் பொருள் தோன்றுமாறு போல' என்பர். இதனைப் போலவே, தோற்றவனின் பெயரால் நூற்பெயர் அமைந்தால் நூற்பெயரைப் பார்க்குந்தோறும் அப்பெயருக்குரியானை வென்றவனின் வீரச் செயல்களே நினைவிற்கு வரும். இவ்வகையில் பெயர்பெற்ற பரணிகள் கஞ்சவதைப் பரணி, தக்கயாகப் பரணி போன்றவையாகும். இதனால் வென்றவனுக்கு இரு மடங்கு சிறப்புப் பெருகும் என அறிந்தே இவ்வாறு பெயரிடும் மரபினை புலவர்கள் மேற்கொண்டனர் போலும். கி.கோ.

கஞ்சன் அம்மானை: கஞ்சனைப் பற்றி, அம்மானை என்னும் நாட்டுப்புறப் பாடல் வகையில் ஆக்கப்பட்ட இலக்கியம் 'கஞ்சன் அம்மானை' என்ற பெயர் பெற்றது. திருமாலின் திருப்புகழினை அம்மானைப் பாடலால் தமிழில் அழகுற விளக்கும் நூலே 'கஞ்சன் அம்மானை' ஆகும்.

உக்கிரசேனன் மகனாகவும் தேவகியின் தமையனாகவும் கண்ணனின் மாமனாகவும் யதுவமிசத் தோன்றலாகவும், தோன்றியவன் கம்சன் எனப்படும் கஞ்சனாவான். கண்ணன் வரலாற்றினை விளக்கும் பாகவதம் என்னும் நூல் இவனைக் 'கம்சன்' என்றே கூறுகின்றது. இவன் தன் தங்கையாகிய தேவகியின் வயிற்றில் பிறக்கும் எட்டாம் குழந்தையால் தனக்கு இறப்பு நேருமென 'அசரீரி' மூலம் கேள்வியுற்றான். அன்று முதல் தேவகியையும் அவள் கணவன் வசுதேவரையும் சிறையில் இட்டான். பின் அவர்களுக்குப் பிறந்த ஏழு குழந்தைகளையும் வாளுக்கிரையாக்கிக் கொன்றான். எட்டாம் குழந்தை பிறந்தவுடன், திருமால் அருளால் வசுதேவர் அக்குழந்தையைக் கொண்டு போய் ஆயர்பாடியில் உள்ள நந்தகோபன் மனையிலே யசோதை அருகே விட்டுவிட்டு, யசோதையின் அருகிலே பெண் உருவுடன் இருந்த மாயையைக் கொண்டு வந்து தேவகியின் அருகில் வைத்துவிட்டார். கம்சன் அந்த மாயையாகிய குழந்தையைக் கொல்லப் புகும்போது, அது வானிலே சென்று நின்று ஆயர்பாடியில் கண்ணன் வளர்வதைக் கூறி மறைந்தது. கோகுலத்தில் வளரும் கண்ணனைக் கொல்லக் கஞ்சனாற் பல அசுரர்கள் ஏவப்பெற்றனர். அவர்கள் யாவரும் மாற்றுருவுடன் செல்ல, கண்ணனால் அழிக்கப்பட்டனர். பின்னர் மதுராபுரியில் நிகழ்ந்த இந்திரவிழாவிற்குக் கண்ணன் சென்று, கம்சனைக் கொன்றான் என்று பாகவதம் விளக்கமாக உரைக்கின்றது. இச்செய்திகள் அனைத்தும் இந்நூலில் விளக்கமாக இடம்பெறுகின்றன. கம்சன் தமிழ் இலக்கியங்களில் 'கஞ்சன்' என்றே குறிக்கப்படுகின்றான். ஆழ்வார்கள் அவனைக் 'கஞ்சன்' என்றும், அவனது முற்பிறப்புப் பெயர் 'காலநேமி' என்றும் தம் பாசுரங்களில் குறிப்பிடுகின்றனர்.

தமிழ்நாட்டில் பண்டுதொட்டு மகளிர் ஆடும் விளையாட்டுகளுள் 'அம்மானை' ஒரு சிறந்த விளையாட்டாகக் கருதப்படுகிறது. பழங்கால முதல் பயின்று வரும் இவ்வாடலைப் பெண்கள் அம்மானைக் காய்கள் மூன்றினை வைத்து ஆடி வந்தனர். ஒரே சமயத்தில் இருகரங்களிலும் இருகாய்களும் மேலே ஒரு காயும் இருக்குமாறு ஆடுதல் இவ்வாடலின் சிறப்பாகும். ஒருபெண் தன் கையில் உள்ள அம்மானைக் காயை மேலே வீசி, அதே கையால் மேலுள்ள அம்மானைக் காயைப் பிடிக்கவேண்டும். இவ்வாறு

திறமையாக ஆடும்போது காய் தவறி விழுந்துவிட்டால் அவள் முறை கழிந்ததாக எண்ணி, மற்றொரு மடந்தை ஆடத் தொடங்குவாள். ஒருத்தி ஆடுவதும் பலர் ஒருங்குசேர்ந்து பந்தயங்கட்டி ஆடுவதும் உண்டு. பெரும்பாலும் மூன்று பெண்கள் சேர்ந்து ஒருவர்பின் ஒருவராக ஆடுவதே மரபாகும். இவ்வாறு அம்மானை ஆடும்போது பாடுதலும் வழக்கம். அப்பாட்டிற்கு 'அம் மானைப் பாடல்' என்று பெயர்.

சிற்றிலக்கியங்களில் ஒன்றாகிய 'உலா' வகைகளுள் அம்மானை ஆடல் பற்றிய செய்திகள் விளக்கமாகக் கூறப்பட்டுள்ளன. அம்மானை ஆடலின்போது மகளிர் பாடும்பாடல் 'அம்மானைவரி' என வழங்கப் பெறும். செயல் செய்துகொண்டே விளையாடிப் பாடும் நாடோடிப் பாடல்கள் 'வரிப்பாடல்' என வழங்கப்பெறும். அம்முறையிலேயே அம்மானைப் பாடற்கு 'அம்மானை வரி' என்ற பெயர் வந்தது. 'பல் வரிக் கூத்து' என்ற தொடர் பாடிக்கொண்டே ஆடும் கூத்தின் வகையினைச் சுட்டிக் கூறுவதாகும். மடவார் ஆடும் ஆடல்கள் பல இப்பல்வரிக் கூத்தில் இடம்பெறுவனவாகும். அம்மானையும் இவற்றுள் ஒன்றாகும். இவ்வாறு நாட்டுப் பாடலாக முகிழ்த்த அம்மானைப் பாடலே 'அம்மானை வரி' யாகும். இத்தகைய அமைப்பினைப் பின்பற்றியே புலவர்கள் இலக்கியங்களிலும் அம்மானைப் பாடல்களை அமைத்துள்ளனர்.

மூன்று பெண்கள் அம்மானை ஆடும் போது ஒரு பெண் வினவுவதும் மற்றொருத்தி அதற்கு விடை இறுப்பதும், மூன்றாமவள் சோழன் புகார் நகரைப் பாடுவதும் ஆக இச்செய்யுள் சிலப்பதிகாரத்தில் அமைந்துள்ளது. மேலும், கலம்பகம் என்னும் சிற்றிலக்கிய உறுப்பாகவும் அம்மானை இடம்பெறுதலுண்டு. பெண்பால் பிள்ளைத் தமிழில் 'அம்மானைப் பருவம்' எனப் பத்துப்பாடல் புலவர்களால் பாடப் பெறும்.

கஞ்சன் அம்மானை நூலாசிரியர் பெயர் அறிதற்கியலவில்லை. எனினும், வைணவ சமயப் புலவரால் இந்நூல் இயற்றப்பட்டிருக்கவேண்டும் என்பது தெரிகிறது. ஆயிரம் ஆயிரம் அமுதப் பாமாலைகளைத் தம்மீது சூட்டிக்கொண்ட திருமால்மீது இக்கஞ்சன் அம்மானை என்னும் இச் சிறு பிரபந்தத்தை இயற்றியளித்தல், பாற்கடலில் பாயல்கொள்ளும் பரமனுக்கு ஒருசிறு குடுவையில் நீர் முகந்து கொடுப்பதற்கு ஒப்பாகும் எனக் கூறும் அவையடக்கச் செய்யுள் இவரது சமயச் சார்பினைத் தெளிவாக விளக்குகிறது.

இந்நூலின் போக்கையும் மொழியாக்கத்தினையும் பொருட்செறிவினையும் கவிதை வளத்தையும் நோக்குங்கால் இந்நூல் கி.பி. 12-ஆம் நூற்றாண்டிற்கு இரண்டொரு நூற்றாண்டுகள் பின்னர்த் தோன்றிய கவிஞரால் இயற்றப்பட்டிருத்தல் வேண்டுமென்பது தெளிவாகிறது. இந்நூலாசிரியர் தமிழில் பாகவதம் இயற்றிய செவ்வைச் சூடுவார் வழியில் நின்று, இந் நூலினை இயற்றினார் என அறிய முடிகிறது. திருவாசகத்தின் பின்னர்த் தோன்றிய 'திருக்கருவைப் பதிற்றுப் பத்தந்தாதி' எவ்வாறு குட்டித் திருவாசகம் எனப் பெயர் பெற்றுச் சிறந்ததோ, அவ்வாறே இந் நூலும் அமைந்து குட்டிப் பாகவதப் பெருமையினை எய்துகின்றது எனலாம். பாகவதத்தின் வரலாறு இந் நூலில் எளிய இனிய நாட்டுப் பாடலாகிய அம் மானைப் பாடல் அமைப்பில் அழகுற எடுத்துக் கூறப்படுகிறது. கஞ்சனின் பிறப்பு, வளர்ப்பு தேவகி வாசுதேவர் நிலை, கண்ணன் பிறப்பு, யசோதையால் ஆயர்பாடியில் அவன் வளர்க்கப்படும்முறை முதலிய நிலைகள் தெள்ளத் தெளியக் கவிதையுருவில் இந் நூலில் வெளிப்படுத்தப்பட்டுள்ளன. ஆயர்பாடியில் நந்தன் மனையில் காக்கப்படும் கண்ணனைக் கொல்வதற்காகக் கஞ்சன் பல அசுரர்களை ஏவிப் பணி கொண்ட முறையும், அவ்வசுரர் அனைவரையும் கண்ணன் கொன்று எமனுலகு அனுப்பிய முறையும் அம் மானைப் பாடலில் அழகுறப் புனையப்பட்டுள்ளன.

இந்நூலாசிரியர் சமயக் காழ்ப்பின்றிச் சமயப் பொதுமையுடையவராய் விளங்கினாரென அறிய முடிகிறது. இந்நூலைப் பயில்வார் இம்மையுலகில் நீண்ட ஆயுளும் அறிவால் நிரம்பிய மக்களும் பெற்றுச் சீராளராய் இசையோடு விளங்கி, மறுமையுலகில் வசையிலா வைகுந்தம் எய்துவர் என்பது குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது.

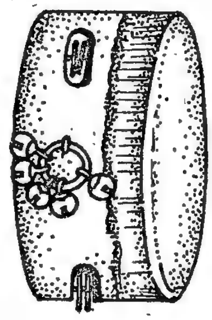
கி.கோ.

கஞ்சன்சங்கா பனிக்கட்டி மிகுதியாக உள்ள ஒரு மலைச் சிகரம். இது இமயமலைத் தொடரில் எவரெசுட்டு மலைச் சிகரத்திற்கு 160 கி.மீ. கிழக்கில் அமைந்திருக்கிறது. இதன் உயரம் ஏறக்குறைய 8562 மீ. இது உலகின் மூன்றாம் உயரமான சிகரம். ஆங்கிலேய மலையேறும் குழுவினர் 1955-இல் இதன் உச்சிக்குச் சென்று உலகின் கவனத்தை ஈர்த்தனர். இதை அடுத்துள்ள நிலப்பகுதி சிக்கிம். பனிக்கட்டி மிகுந்த இந்த மலையில் உறைபனி அதிகம் உண்டாவதில்லை.

மா.கா.

கஞ்சிரா என்னும் கருவி தாளத்திற்காகப் பயன்படுத்தப்படுவது. இந்த இசைக் கருவியைத் தென்னாட்டில் 'கஞ்சிரா' என்றும் வடநாட்டில் 'கஞ்சரி' என்றும் கூறுகின்றனர். இது தோற்கருவியின் வகையைச் சார்ந்தது. 'சல்லரி' என்று கூறப்பட்டு வந்த

தொன்மையான இசைப்பறையே பல மாற்றங்களுக் குப்பின், இன்றைய கஞ்சிராவாக அமைக்கப்பட்டுள் ளது. சல்லரியை வாசிக்கும் முறையைப் பின்பற்றியே கஞ்சிராவும் வாசிக்கப்படுகிறது. இந்திய நாட்டின் மிகத் தொன்மையான இசைக்கருவிகளுள் இதுவு மொன்று. மிருதங்கத்திற்குரிய தாளச்சொற்களையும் கதிபேதங்களையும் இதில் வாசிக்கலாம். இதனால், இறைவன் வீதியுலாவின்பொழுது பாடப்படும் தேவார இன்னிசைக்குழு, பசனைக் குழு ஆகியவற்றில் பாடப் படும் பக்திப் பாடல்களுக்கு இக்கருவியைப் பெரும் பாலும் பயன்படுத்துகின்றனர். அதைப் போலவே நாட்டுப்புறப் பாடல்களின்போது ஆடிக்கொண்டும் பாடிக்கொண்டும் இக்கருவியைக் கையாளுகின்றனர். எளிதாக, எடுத்துச் செல்ல வசதியாகவும், சிறிய தாகவும், கனமற்றதாகவும் இருப்பதே இதன் காரணம்.

கஞ்சிரா

இது 8 முதல் 10 அங்குல விட்டமும் வட்ட வடிவ மும் கொண்ட சட்டத்தாலாகியது. சட்டத்தின் அக லம் 2½ அங்குலமும், கனம் ½ அங்குலமும் இருக்கும். பெரும்பாலும் பலாமரத்தையே இதற்குப் பயன் படுத்துகின்றனர். இந்த வளைந்த சட்டத்தின் ஒரு பக்கம் பதப்படுத்திய உடும்புத்தோல் வச்சிரப்பசை யால் சுருக்கமின்றி ஒட்டப்படும். மறுபுறம் வெற்றுப் பகுதியாகவே விடப்படும். இதனால், இதை வாசிக்கும்போது ஒலி அதிகமாக வெளிப்படுகிறது. மேலும், கைகளால் சட்டத்தைப் பிடித்துக்கொள்ள வசதியாகவுமிருக்கும். சட்டத்தின் அகலப்பகுதியில் மூன்று அல்லது நான்கு நீள்சதுர வடிவில் துளை செய் யப்பட்டு, அதில் சில உலோகக் காசுகள் பொருத்தப் பட்டிருக்கும். இதைப்போலவே, உலோகத்தாலான சிறுசிறுமணிகளும் இதில் பிணைக்கப்பட்டிருக்கும். இக்கருவியைப் பயன்படுத்தும்போழ்து, இடது கைக் கட்டைவிரலால் சட்டத்தையும், ஏனைய நான்கு நுனி விரல்களால் உடும்புத் தோலையும் பிடித்துக் கொள்வார்கள். வலக்கையின் நான்கு விரல்களாலும்

உள்ளங் கையாலும் தாளத்திற்கேற்ப உடும்புத் தோல்மீது அடித்து வாசிக்கின்றனர் 'தோம்', போன்ற சொற்களை வாசிக்கும்போது, இடது கையின் நுனி விரல்களைக் கஞ்சிராவின் ஓரத்திலுள்ள உடும்புத் தோலை அழுத்துவதால் ஒலிமாற்றங்கள் கிடைக்கின்றன. சாதாரணமாகக் கஞ்சிராவின் தோலில் சிறிது தண்ணீர் தடவினால் தேவையான சுருதியில் ஒலி கிடைக்கும்.

கருநாடக இசையரங்குகளில் கஞ்சிராவுக்கு ஒரு சிறந்த இடம் உள்ளது. இரண்டு கைகளாலும் வாசிக் கப்படும் மிருதங்கத்தின் தாளச் சொற்களை அப் படியே ஒருகையாலேயே இதில் வாசிக்க முடியும். துரிதகாலச் சொற்களை இக்கருவியில் துல்லியமாக வும் சிறப்பாகவும் வாசிக்கலாம். அப்பொழுது இதன் சட்டத்தில் பொருத்தப்பட்டுள்ள உலோகக் காசு களும் மணிகளும் சல சல வென்னும் இனிய, மெல் லிய ஒலியைக் கொடுத்துக் காதிற்கும் கருத்திற்கும் இனிமையைத் தரும். ஆனால், இக்கருவிகளில் சுயம்பு சுவரங்களைக் (Harmonies) கேட்கமுடியாது. மிருதங்கத்திற்கு அடுத்த நிலையிலுள்ள துணைக் கருவியாக இது கருதப்பட்டாலும், சில இடங்களில் மிருதங்கமின்றிக் கஞ்சிரா மட்டுமே கொண்டு இசைக் கச்சேரிகள் நடைபெறுதலுமுண்டு. எனினும், கச்சேரி மேடைகளில் இந்தக் கருவியை வாசிப்பதில் சிலருக்கு உடன்பாடு கிடையாது. கஞ்சிராவைத் திறமையுடன் கையாண்டு புகழ்பெற்றவர்களுள் தட்சிணாமூர்த்திப் பிள்ளை, புதுக்கோட்டை மான்பூண்டியாபிள்ளை, தலைஞாயிறு இராதாகிருட்டிணையர் முதலியோர் குறிப்பிடத்தக்கவராவர். என்.சீ.

கட்கர்: அர்சரின் இறப்பிற்குப் பிறகு வங் காளத்தின் ஒரு பகுதி பிற்காலக் குப்தர்களான ஆதித்திய சேனர் மற்றும் அவருக்குப் பின் வந்தவர் களின் ஆட்சியின்கீழ் வந்தது. கட்கர் (Khadgas)என்ற அரச வமிசத்தினர் கி.பி. 7-ஆம் இரண்டாம் பகுதி யில் சமதாதாவில் (Samatata) சுதந்திர ஆட்சியாளர் களாக விளங்கினர். அவர்களின் இலட்சணையில் எருத்தின் உருவம் பொறிக்கப்பட்டிருந்தது இவ்வழி யில் தோன்றிய அரசி பிரபாவதி சர்வாணி என்ற எட்டுக் கைகள் கொண்ட பெண் கடவுளுக்குக் கோயில் எடுப்பித்தார். கீழை நாடுகளில் சைவ சம யத்திற்கும் புத்த சமயத்திற்கும் இடையே நெருங்கிய தொடர்பு இருந்தது.

ஆதி சூரன் என்ற அரசர் கன்னோசியிலிருந்து ஐந்து பிராமணர்களையும் காயத்தர்களையும் (Kayasthas) அழைத்து வந்து, இந்து சமயப் பழக்க வழக்கங்களை மீண்டும் புத்துயிர் பெறச் செய்தார். இவர்களின் வழித்தோன்றல்களாக வங்காளத்தில்

பல குடும்பங்கள் காணப்படுகின்றன. சிலர் ஆதிசூரன் இருந்ததையே ஐயுறுகின்றனர். ஆதிசூரன் கௌரையும் (Gaur) அதன் அண்டைப் பகுதிகளையும் ஆண்டு வந்த உள்ளூர் இராசாக்களின் குடும்பத்தைச் சார்ந்தவர் என்பது உண்மை. இவர் காலம் பற்றிச் சரியாகக் கூறமுடியவில்லை. ஆனால், கி.பி. 700 ஆக இருக்கலாம் என்று நம்பப்படுகிறது.

சோழன் முதலாம் இராசேந்திரனின் படையெடுப்பை கி.பி. 1023-இல் எதிர்த்த தலைவர்களுள் ஒருவரான மகிபாலனுக்குத் (Mahipala) தெற்கு இராதாவை (புர்துவான் பகுதி) ஆண்ட இரணசூரன் (Rana Sura) உதவி செய்தார். மத்தியதேசத்திலிருந்து பிராமணர்களை அழைத்தது, உள்நாட்டில் பிராமணர்கள் இல்லையென்று பொருள்படாது. ஆனால், இந்துத்தானத்தின் மத்திய பகுதியிலிருந்து மிகுந்த தொலைவிலிருந்த அரசர்கள் இந்து – ஆரியப் பண்பாட்டின் மையத்தோடு தொடர்பு கொள்ள இவ்வழியைப் பின்பற்றினர். கௌடாவை (Gauda) கி.பி. 730-40-இல் ஆண்ட பெயர் தெரியாத மன்னனைக் கன்னோசியை ஆண்ட யசோவர்மன் கொன்றான். வக்பதிராசா கௌடவாகோ என்ற பிராகிருத பாடல் ஒன்று இச்செய்தியை விவரிக்கிறது. டி.த.

கட்சிக் கொள்கைக் குழு: ஓர் அரசியற் கட்சியின் கொள்கையை உருவாக்கும் பணிக்காக அக் கட்சி உறுப்பினர்கள் கூடும் கூட்டத்துக்குக் கட்சிக் கொள்கைக்குழு அல்லது கட்சிக் கொள்கைக் கூட்டம் (Party Caucus) என்பது பெயர். இக்குழு செய்யும் பணியின் தன்மையைப் பொறுத்து இந்தத் தொடருக்குப் பலவகைப் பொருள்கள் உண்டு. அமெரிக்கத் தேர்தல்களில் போட்டியிடுதற்கு வேட்பாளர்களை மக்களின் ஆய்வுக்கு விடாமலே தேர்ந்தெடுத்து நிறுத்துதற்கும், பல கொள்கை முடிவுகளை வகுப்பதற்கும், தீர்மானித்தற்கும், மறைவாகக் கூடும் கூட்டத்துக்கும் இப்பெயர் உண்டு. கூட்டம் மறைவாக நடைபெறுமாயின், இத்தொடரை விரும்பத்தகாத பொருளிலும் கையாளுவர்.

அமெரிக்காவில் கட்சிக் கொள்கைக் கூட்டம் என்ற முறை முதன் முதல் பாசுட்டன் நகரத்தில் (Boston) தோன்றியதென்று சான் ஆடம்சு என்பவர் (John Adams) குறிப்பிடுகிறார். அத்தொடர், 'மிகவும் செல்வாக்குடைய ஒரு சிறு குழுவினால் முக்கியமான பொதுத் தீர்மானங்கள் அல்லது அரசியல் தீர்மானங்கள் (Public Decisions), மக்களின் வாக்கெடுப்பின் வாயிலாகத் தீர்மானிக்கப்படுதற்கு முன்னதாக எடுக்கப்படுகிற, புகைமண்டலம் நிரம்பிய அறைகள்' என்ற பொருளிலேயே பயன்படுத்தப்பட்டது. ஆடம்சு கூறுவதிலிருந்து எச்சூழ்நிலையில் முன் கூட்டியே அரசியல் தீர்மானங்கள் கட்சித் தலைவர்களடங்கிய சிறு குழுவினால் உருவாக்கப்பட்டன என்பது தெரிய வருகிறது. வடகரோலினா மாநிலத்தில் ஒரு கூட்டாட்சிக் கட்சியைச் சேர்ந்த மத்திய சட்டமன்ற உறுப்பினர் (De Federalist Congressman) ஒருவர் கட்சிக் கொள்கைக் கூட்டம் என்பது, 'ஒரு கட்சியார் இரவில் மறைவாக நடத்தும் ஒரு சிறு கூட்டம்', என்றும், 'அக் கூட்டத்தாராலேயே, சில குறிப்பிட்ட மசோதாக்கள், பொது மக்களுக்கு அறிவிக்கப்பட வேண்டாத, காரணங்களுக்காக, விவாதிக்கப்பட்டுத் தீர்மானிக்கப்படுகின்றன' என்றும் கூறுகிறார். அமெரிக்க மேற்கத்திய மாநிலங்களில் 'கட்சிக் கூட்டம்' என்பது ஒரு தொடக்க நிலைத் தேர்தலைக் குறிப்பிடுதற்காகக் (A Primary Election) கையாளப்பட்டது. பொதுவாக அத்தொடர், 'முறையாகக் கூட்டப்படாத கட்சித் தலைவர்களின் கூட்டம்' என்றும், தேர்தலில் கட்சி கையாள வேண்டிய செயல் திறனையும் (Party Strategy), சேகரிக்க வேண்டிய வாக்குகளையும் பற்றித் தீர்மானித்தற்காக நடைபெறும் ஓர் அரசியல் மாநாடு என்றும் கூறப்படுகிறது.

முதல் உலகப் போருக்குப் பின் அமெரிக்க அரசியல் கட்சிக் கூட்டத்தின் பணிகள் மாறுதலடைந்துள்ளன. முன்பு கட்சிக் கூட்டங்கள் குடியரசுத் தலைவர் பதவிக்கு நடைபெறும் தேர்தல்களில் நிறுத்தப்பட வேண்டிய வேட்பாளர்களைத் தேர்ந்து கொள்ளுதற்காகவும் (Nomination) சட்டமன்றத்திலுள்ள கட்சிக் கூட்டங்கள், சட்ட மன்றத்தால் தேர்ந்தெடுக்கப்படும் அதிகாரிகள் பதவிகளுக்கு வேட்பாளர்களை நிறுத்துவதற்காகவும், சட்டமாகச் செய்யப்பட வேண்டிய பொருள்களைத் (Legislative Issues) தொகுத்தற்காகவும் செயற்பட்டன. அமெரிக்க நடுவண் சட்டமன்றத்தைக் குடியரசுக் கட்சியும், குடியாட்சிக் கட்சியும் தம் கட்டுப்பாட்டில் வைத்திருக்கும்பொருட்டுக் கட்சிக் குழு முறையைப் பெரிதும் பயன்படுத்தின. காலப்போக்கில் இக்குழுமுறை வலுவற்றதாக ஆயிற்று. பா.சு.

துணை நூல்கள்:

Butterfield, Lyman, H., (ed), The Adams Papers; Diary and Autobiography of John Adams, Vol. I, Cambridge, Massachusetts, 1961.

Dallinger, Frederick, W., Nomination for Elective Office in the United States, New York, 1897.

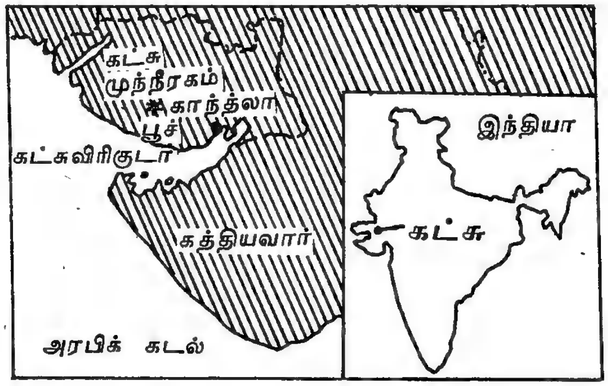
Galloway, George, B., History of the House of Representatives, New York, 1961.

கட்சிக் கொறடா: சட்டமன்றத்தில் நடைபெறும் வாக்கெடுப்பிலும், முக்கியமான விவாதங்களிலும், ஒவ்வொரு அரசியல் கட்சியைச் சேர்ந்த சட்டமன்ற உறுப்பினரும் கலந்து கொள்ளும் பொருட்டு, மன்றக் கூட்டத்துக்கு அவர்களைக் கட்டுப்பாடாகத் திரட்டிக் கொண்டு வருதற்காக ஒவ்வொரு கட்சியினாலும் அமர்த்தப்பட்ட சட்டமன்றக் கட்சி உறுப்பினரே கட்சிக் கொறடா (Party Whip) எனப்படுகிறார்.

கட்சிக் கொறடா முறை ஆங்கிலப் பாராளுமன்றத்தில் நெடுங்காலத்துக்கு முன்னரே தோன்றி, வழக்கத்தில் இருந்து வருகிறது. பின்னர், இக் கொறடா முறை கி.பி. 1899-இல் ஐக்கிய அமெரிக்க நாட்டின் நடுவணச் சட்டமன்றத்தில் (Congress) கொண்டு வரப்பட்டது. இரு நாடுகளிலும் கட்சிக் கொறடாக்களின் பணி ஏறக்குறைய ஒரே மாதிரியாக இருந்தாலும், அமெரிக்கச் சட்ட மன்றக் கட்சிக் கொறடாக்களைவிடச் சிறிது விரிவான அளவில் பணிகளை ஆங்கிலப் பொதுமக்கள் மன்றத்திலுள்ள (House of Commons) கொறடாக்கள் செய்கின்றனர். சட்டமன்றத்தின் அன்றாடக் கூட்டத்துக்கான நிகழ்ச்சி நிரலை வரைவதும், நடைபெறும் விவாதங்களுக்கான காலவரையறைகளைத் தீர்மானிப்பதும், ஆங்கிலப் பொதுமக்கள் மன்றத்தில் உள்ள கட்சிக் கொறடாக்களின் பணிகளாம்.

இக்காலத்தில் ஒவ்வொரு அரசியல் கட்சிக்கும் சட்டமன்றத்தில் தலைமை அல்லது முக்கிய கொறடா (Chief Whip) ஒருவரும், துணைக் கொறடாக்கள் பலரும் அமர்த்தப்பட்டுள்ளனர். ஆங்கில அரசியலமைப்பில் நிருவாகப் பொறுப்பேற்றுள்ள அமைச்சரவை பாராளுமன்றத்திலுள்ள பெரும்பான்மை அரசியற் கட்சியின் ஆதரவைச் சார்ந்துள்ளது. அதன் நிருவாகம் சட்டமன்றத்தின் ஒரு பாகமாக அமைந்து இயங்குகின்ற காரணத்தால், அங்கு ஆளுங்கட்சியாகிய பெரும்பான்மைக் கட்சியின் உறுப்பினருடைய முழு ஆதரவும் அரசாங்கத்துக்கு எப்போதும் இருக்குமாறு பார்த்துக் கொள்ளும் பொறுப்பு ஆளுங்கட்சியின் கொறடாவுக்கு இருக்கிறது. அதேபோல அரசாங்கத்தின் எதேச்சாதிகாரப் போக்கைத் தடுக்கும் பணியை எதிர்க்கட்சி செவ்வனே நிறைவேற்ற உதவி செய்தலில் எதிர்க்கட்சிக் கொறடாவுக்குப் பொறுப்பு இருக்கிறது. ஆகையால், கட்சிக் கொறடாவின் ஆணைக்குக் கட்டுப்பட்டுக் கட்சியின் சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள் தம் வாக்குகளை அளித்தலும், விவாதங்களில் கலந்து கொள்ளுதலும் வேண்டும் என்பது ஆங்கிலப் பாராளுமன்றச் செயல் முறைகளில் வழக்கமாகப் பின்பற்றப்படுகிறது. ஆங்கில அரசியலமைப்பை முன்மாதிரியாகக் கொண்டுள்ள மற்றப் பாராளுமன்றக் குடியாட்சி நாடுகளிலும் சட்டமன்றங்களிலுள்ள கட்சிக் கொறடாக்களுக்கு இத்தகைய விரிவான கட்டுப்பாட்டு அதிகாரம் இருக்கிறது. ஆனால், ஐக்கிய அமெரிக்க நாட்டு அரசியலமைப்பில், நிருவாகப் பொறுப்பேற்றுள்ள தலைவர் (President) சட்டமன்றப் பெரும்பான்மை உறுப்பினருடைய ஆதரவைச் சார்ந்திருக்கவில்லை; ஆகையால், அவருடைய அரசியற் கட்சி உறுப்பினர்கள் சட்டமன்றத்தில் தம் கட்சிக் கொறடாவின் ஆணைக்குக் கட்டுப்பட்டே வாக்களித்தல் வேண்டுமென்றோ, விவாதங்களில் கலந்து கொள்ளுதல் வேண்டுமென்றோ கட்டாயம் இல்லை. மேலும், அமெரிக்கச் சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள் சுதந்திர மனப்பான்மை மிகுதியும் உடைய காரணத்தால், அவர்கள் தங்களுடைய கட்சிக் கொறடாக்களின் ஆணைக்குக் கட்டுப்பட்டுத்தான் எப்போதும் வாக்களிக்கின்றனர் என்றோ விவாதங்களில் கலந்து கொள்ளுகின்றனரென்றோ கூற இயலாது. சட்டமன்ற அரசியல் கட்சி தனது கொள்கை வகுக்கும் கட்சிக் குழுவில் (Party Caucus) (காண்க: கட்சிக் கொள்கைக் குழு) உருவாக்கும் கொள்கைகளுக்குத் தன் உறுப்பினர்களுடைய ஆதரவைப் பெறும் பொருட்டுக் கட்சி உறுப்பினர்களைக் கட்டாயம் செய்யும் அதிகாரம் (Sanctions) அமெரிக்காவில் இல்லை; அமெரிக்கக் கட்சிக் கொறடாக்கள் வெற்றியாகத் தம் கட்சி உறுப்பினர்களை இயக்க இயலாமல் இருப்பதற்கு இதுவே காரணமாகும். கட்சி ஆணைக்குக் கீழ்ப்படிய மறுக்கும் மன்ற உறுப்பினர் மீது கட்சிக்குழு எடுக்கக் கூடிய ஒரே நடவடிக்கை, அத்தகைய உறுப்பினரை மன்றக் குழுக்கள் எதிலும் சேர்க்காமல் (Committees of the House) விலக்கி விடுவதேயாகும். பா.கு.

கட்சு: அரபிக் கடலிலுள்ள இம் முந்நீரகம் முன்பு இந்தியக் குறுநில மன்னராட்சியின் கீழ் இருந்து வந்தது. பிறகு சுதந்திர இந்தியாவுடன் இணையப் பெற்றது. கட்சுப் (Cutch) பகுதியில் உப்பு, இரும்பு, நிலக்கரிக் கனிகள் இருக்கின்றன. இதன் பரப்பு 5628 ச.கி.மீ. மக்கள் தமது முக்கிய தொழிலான வேளாண்மைக்கு நீர்ப்பாசனத்தையே மிகுதியாக நம்பியுள்ளனர். பாகிசுத்தானுக்கும் சௌராட்டிரத்துக்கும் இடையே உள்ள இப்பகுதியில் நிலநடுக்கம் நிகழ்வது உண்டு. மக்கள் தொகையில் ஆறில் ஒரு பகுதியினர் இசுலாமியர். இதன் தலைநகர் 'பூச்' நகரம். இங்கு உள்ள காந்த்லா என்னும் துறைமுகம் சிறப்பு வாய்ந்த ஒன்று. கட்சுக்கும் கத்தியவார் பகு

கட்சு

திக்கும் இடையிலுள்ள நீர்ப்பகுதிக்குக் கட்சு விரிகுடா என்பது பெயர். தெ.ப.

கட்டடக்கலை: கலைகளுள் ஒன்று. இக்கலை தொழில்நுட்பம், அழகு, கற்பனை ஆகிய அனைத்தும் இணைந்த கலையாகும். இக்கலை நாகரிகத்தின் கருப்பையாக விளங்குகிறது என்பது அறிஞர் பலரின் கருத்தாகும். ஒரு நாட்டில் இருந்த நாகரிகத்தினை அங்குக் கண்டுபிடிக்கப்படும் கட்டடங்களை வைத்துத் தான் வரலாற்று அறிஞர்கள் விவரிக்கின்றனர். கட்டடங்கள் பல்வகைப்பட்டவை. அவை பல்வேறு செயல்களுக்காக அமைக்கப்படுகின்றன. கட்டடங்கள் காண்பவர்களின் கற்பனைக்கு ஏற்ப அழகை வெளிப்படுத்துவன. சில கட்டடங்கள் வரலாற்றுத் தொடர்பாலும் புனிதத் தன்மையாலும் மக்களைக் கவருபவைகளாக அமையும். மக்கள் வசிக்கும் வீடுகளும் நினைவுச் சின்னங்களும் வழிபாட்டுக் கட்டடங்களான கோயில்கள், ஆலயங்கள் திருச்சபைகள், மசூதிகள் போன்றனவும் அலுவலகங்களும் திரையரங்குகளும் விளையாட்டு அரங்குகளும் கல்விச் சாலைகளும் விடுதிகளும் மருத்துவச் சாலைகளும் பாலங்களும் கல்லறைகளும்கட்டடங்களும் குறிப்பிடத்தக்கவை. கட்டட அறிஞர்கள் கட்டடங்களைக் கட்டுவதற்கு முன் எங்ஙனம் கட்ட வேண்டும் என்று வடிவமைப்பர். இக்கலை ஒரு குறிப்பிட்ட அறிஞருக்கு மட்டும் புகழைத் தேடித்தராது. கட்டடங்கள் ஏற்படப் பல்வேறு கலைஞர்களின் ஒத்துழைப்பும் உழைப்பாளிகளின் கூட்டும் தேவை. எனவே, கட்டடக் கலை பிறகலைகளை ஒருங்கே பெற்ற ஒரு மாறுபட்ட கலையாகும். பொதுவாக ஓவியக்கலை, சிற்பக்கலை எழுத்துக்கலை போன்றவற்றில் சிறந்து விளங்கும் கலைஞர்கள் தாங்கள் உருவாக்குவதைக் குறைந்த செலவில் உருவாக்கி மிகுந்த அளவில் விற்பர். ஆனால், கட்டடம் கட்டுவதற்கு மிகுந்த பொருளும் நிலமும் தேவைப்படுகின்றன. இக்கலை பல அறிஞர்களின் கூட்டு முயற்சியால் மட்டுமே உருவாக இயலும்.

கட்டடக்கலை வளர்ச்சி மக்களின் அறிவியல் வளர்ச்சி, வாழ்க்கைமுறை, சமயம், பொருளியல் வளர்ச்சி, சமுதாய அமைப்பு முதலியவற்றின் எதிரொலியாக விளங்கும். எடுத்துக்காட்டாக, கிரேக்கர்களின் கட்டடங்கள் தூய்மைக்கும், உரோமானியர்களின் கட்டடங்கள் அறிவியல் வளர்ச்சிக்கும், பிரெஞ்சுக்காரர்களின் கட்டடங்கள் உணர்ச்சி வயப்படுத்துவதற்கும் இத்தாலியரின் கட்டடங்கள் மறுமலர்ச்சி அறிவிற்கும், இந்தியரின் கட்டடங்கள் ஆன்மீகத்திற்கும் சான்றுகளாக விளங்குகின்றன. கட்டடங்களின் வளர்ச்சிக்குச் சமயமே முக்கிய காரணமாக அமைந்துள்ளது. இதைத்தவிர மக்களின் எண்ணங்கள், கலை அறிவு, தொழில்நுட்பம், கட்டடம்-கட்டுவதற்குப் பயன்படும் மூலப்பொருள்கள், நாட்டின் தட்பவெப்பநிலை, பொருளாதாரம், நாகரிக வளர்ச்சி ஆகியவற்றின் அடிப்படையிலும் இதன் வளர்ச்சி அமைந்துள்ளது. கட்டடங்களின் வனப்பு காலத்திற்குக் காலம், இடத்திற்கு இடம், இனத்திற்கு இனம் வேறுபட்டும் காணப்படுகிறது.

இந்தியக் கட்டடக்கலை: இந்தியர்கள் மிக்க தொன்மைக் காலத்திலிருந்தே கட்டடக் கலை அறிவைப் பெற்றுத் திகழ்ந்தனர். சிந்து வெளி நாகரிகத்தின் கட்டடங்கள் பல, அகழாய்வுகளில் வெளிப்படுத்தப்பட்டன. இந்தியர் கி.மு. 3000-இல் ஒரு சிறந்த நாகரிகத்தை மேற்கொண்டிருந்ததை இவை வெளிப்படுத்துகின்றன. வேத காலத்தில் கட்டடக்கலை பெரிதும் தாழ்ந்திருந்தது. இந்தியாவில் சிற்பக்கலை நூல்கள் பல இருந்தன எனத் தெரிய வருகிறது. அவற்றுள் மானசாரம் என்னும் நூல் குறிப்பிடத்தக்கது. மண் சுதையால் கட்டப்பட்ட ஓலைக் குடிசைகளே வேத காலத்தில் பெரிதும் இருந்தன. இந்தியா, பாரசீகம் அரேபியா போன்ற நாடுகளுடன் வாணிகத் தொடர்பை மேற்கொண்டமையால் இந்தியக் கட்டடக் கலையில் கி.மு. 6-ஆம் நூற்றாண்டில் குறிப்பிடத் தக்க வளர்ச்சி ஏற்பட்டது. இந்தியக்கலையும் மேனாட்டுக் கலையும் இணைந்த கட்டடங்கள் பல கட்டப்பட்டன. காந்தாரக் கலை என்னும் கலை அக்காலத்தில் வளர்ந்தது. காந்தாரம், பாடலிபுத்திரம் போன்ற நகரங்கள் சிறந்த கட்டடங்களும் அரண்களும் பெற்றுத் திகழ்ந்தன. பௌத்த மதப் பரவலின் விளைவாகப் பௌத்த சமயச் சார்பானகட்டடங்கள், இதனை அடுத்து, இந்தியாவில் சிறப்பிடம் பெற்றன. இந்து சமயக் கோயில்கள் கலைகளின் பிறப்பிடங்களாக விளங்குவனவாகும். இந்தியாவை ஆட்சி புரிந்த இந்து அரசர்கள் இந்து சமயத்தை வளர்த்ததுடன் பல கோயில்களையும் அமைத்தனர்.

அடுத்து இசுலாமியர்களின் வரவால் இசுலாமியத் தாக்கமும் இந்தியத் தாக்கமும் இணைந்த இந்திய

இந்தியக் கட்டடம் – புத்தகயா

எபிடரசு அரங்கம்

இந்தியத் தூபி

கிரீட்டு அரண்மனை

எகிப்தக் கட்டடம் – தைர்–அல்–பாக்ரி

இசுலாமியக் கட்டடக்கலை இந்தியாவில் வளர்ச்சி அடைந்தது. ஆங்கிலேயரின் ஆட்சியின் பொழுது மேனாட்டு அமைப்பில் கோட்டைகள், திருச்சபைகள், அலுவலகங்கள், அரண்மனைகள் பல கட்டப்பட்டன. (காண்க: இந்திய இசுலாமியக் கட்டடக்கலை, கோயில் பௌத்தக் கட்டடக்கலை).

எகிப்துக் கட்டடக்கலை: எகிப்திய அரசர்கள் சமயச் சார்பற்ற கட்டடங்கள் கட்டுவதில் ஆர்வமுள்ளவர்களாக விளங்கினர். பண்டைய எகிப்து மக்கள், குடியிருப்புகள், அங்காடிகள், அரண்மனைகள், அரண்கள் முதலியவற்றைச் சுடப்படாத செங்கற்கள், கோரைப்புல், மரம் ஆகியவற்றைக் கொண்டு கட்டினர். சமயச் சார்புள்ள கட்டடங்களே கல்லினால் கட்டப்பட்டன. எகிப்தில் மரபுமுறை ஆட்சிக்கு முற்பட்ட காலத்தில் (கி.மு..3100-2700)எகிப்தியக் கட்டடக்கலை மெசபடோமியக் கட்டடக்கலையை ஒத்திருந்தது. எகிப்தியர்கள் பொதுவாக அரசர்களைத் தங்களின் தெய்வமாகக் கருதினர். அவ்வரசர்களுக்காகக் கல்லறைகளையும் கோயில்களையும் அரண்மனைகளையும் எளிதில் அழிக்க இயலாக் கற்களில் கட்டினர். மூன்றாம் மரபு அரசர் சோசர் (Djoser) கட்டிய கட்டடமே எகிப்தின் தொன்மையான கற்கட்டடம் ஆகும். இது கி.மு. 2700-இல் கட்டப்பட்டது இதனுடன் கூம்புக் கோபுரம் (Pyrami) ஒன்றும் இணைந்திருந்தது. இது 6 பெரிய அடுக்குகளால் ஆனது. கீசா என்ற இடத்தில் இன்றளவும் அழியாத நிலையில் உள்ள மூன்று கூம்புக் கோபுரங்கள் கி.மு. 2600-க்கும் 2500-க்கும் இடையில் கட்டப்பட்டன. எகிப்தியக் கட்டடக்கலை கி.மு. 1500-ஆம் ஆண்டிலிருந்து கி.மு. 500 வரை உச்ச நிலையில் இருந்தது. இக்காலக் கட்டத்தில் கலைஞர்கள் பல கோயில்களை வடிவமைத்தனர். கூம்புக்கோபுரங்கள் இக்காலத்தில் அதிகமாகக் கட்டப்படவில்லை. கோயில்கள் பெரும் பரப்பில் கட்டப்பட்டு, பெரிய தூண்களையும் பல அறைகளையும் கொண்டு விளங்கின. கோயிலின் நுழைவாயில்களில் இரண்டு கோபுர வாயில்கள் (Pylons) காணப்பட்டன. தீர்-எல்-பகாரியில் (Deir-al-Bahari) அரசி ஆட்சிச்சூட்டிற்காக(Hatshepsut) கி.மு. 1480 இல் கட்டப்பட்ட கோயில் இக்காலத்தின் மிகச் சிறந்த கோயிலாகும். அவள் குடிமக்கள் அதனை ஒரு செங்குத்தான பாறையின் அடிவாரத்தில் கட்டியுள்ளனர். இயற்கையோடு இணைந்த நிலையில் இக்கோயில் காணப்படுவது மிக அழகாக உள்ளது. காண்க: எகிப்தியக் கலை.

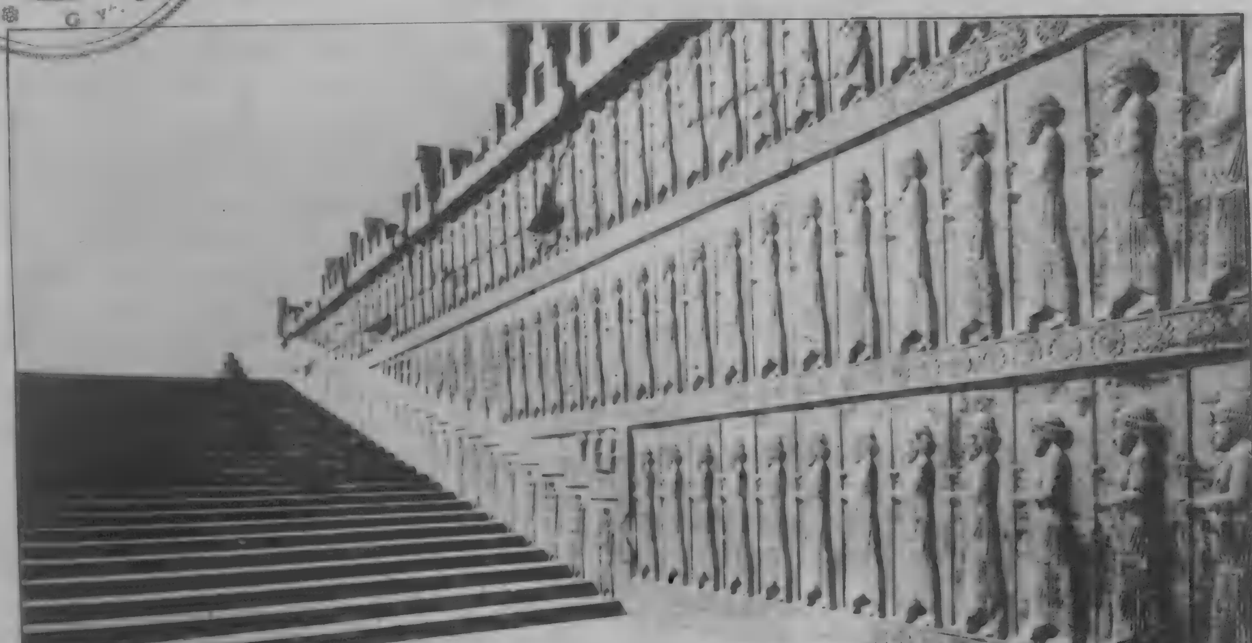
மெசபடோமியக் கட்டடக்கலை: தைகிரிசு, யூப்ரடிசு நதிகளுக்கிடையில் இருந்த செழிப்பான மெசபடோமியாவில் வளர்ந்த கட்டடக்கலை கி.மு. 5000 ஆண்டுகளுக்கும் முற்பட்டது. மெசபடோமியா இன்றைய ஈராக்கு, வடசிரியா, தென்கிழக்குத் துருக்கிப் பகுதிகளை முற்காலத்தில் தன்னகத்தே கொண்டிருந்தது. மெசபடோமியாவில்நான்கு பண்பாடுகள் இருந்தன: சுமேரியர், அசிரியர், சால்தியர், பாரசீகர் ஆகியோரின் பண்பாட்டுக் காலங்களில் பல்வகை அமைப்புகளில் இங்குக் கட்டடங்கள் கட்டப்பட்டன. மெசபடோமியாவின் வரலாறு பெரும்பாலும் படையெடுப்புகளையும் போர்களையும் கொண்டது. எனவேதான் மெசபடோமிய நகரங்கள் பொதுவாக மதில்கள் சூழ்ந்து காணப்பட்டன. கட்டடங்கள் செங்கற்களாலும் களிமண்ணாலும் கட்டப்பட்டன. இவை நீண்ட நாட்கள் நிலைத்திருக்கும் திறனற்றவை. எனவே, மெசபடோமியக் கட்டடக்கலை குறித்து விரிவான செய்திகள் நமக்குத் தெரியவில்லை. எனினும், அகழாய்வுகளில் சிதைந்த நிலையில் கண்டுபிடிக்கப்பட்ட கட்டடங்களைத் தொல்லியல் அறிஞர்கள் வடிவமைத்து, அவற்றின் முழு அமைப்பையும் யூகித்து அறிந்தனர். மெசபடோமியாவில் கி.மு. 3000-த்தில் சுமேரிய நாகரிகம் வளர்ச்சியடைந்தது. சுமேரியர் முதலில் கோயில்களையே கட்ட ஆரம்பித்தனர். இக்கோயில்களில் தொன்மையான வெள்ளைக் கோயில் (கி.மு. 3000-த்தின் பிற்பகுதி) உருக்கு (Uruk) நகரில் கட்டப்பட்டது. இக்கோயில் வெள்ளைநிறக் கல்லால் கட்டப்பட்டதால் வெள்ளைக் கோயில் எனப்படுகிறது. இக்கோயிலை ஒரு மேடை அமைத்து அதன்மீது கூம்பு வடிவத்தில் கட்டியுள்ளனர்.

அசிரியர்கள் கி.மு. 700-இன் இடைப்பகுதியில் மெசபடோமியாவைக் கைப்பற்றினர். இவர்கள் சுமேரியர்களின் கட்டடக்கலை அடிப்படையில் மிகுந்த பொருட்செலவிலும் மிகப்பெரும் பரப்பிலும் அரண்மனைகளையும் கோயில்களையும் கட்டினர். கோர்சாபாத்து (Khorsabad) என்னும் நகரில் கி.மு. 700-ஆம் ஆண்டின் பிற்பகுதியில் இரண்டாம் சார்கோன் கோட்டை ஒன்றைக் கட்டினார். இக்கோட்டையே அசிரியர் காலக் கட்டடங்களுள் மிகச்சிறந்த கட்டடமாகக் கருதப்படுகிறது. இக்கோட்டை நகரத்தின் வடமேற்கு மூலையில் அமைந்திருந்தது. இக்கோட்டையினுள் அரண்மனைகளும், கோயில்களும் பொதுக் கட்டடங்களும், கூம்பு வடிவக் கோயில்களும் இருந்தன.

அசிரியர்களை அடுத்து, சால்தியர்கள் கி.மு. 600-ஆம் ஆண்டளவில் மெசபடோமியாவில் தங்களின் ஆதிக்கத்தை ஏற்படுத்தினர். இவர்கள் விவிலிய நூலில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ள புகழ் பெற்ற பாபல் (Babel) கூம்புக் கோயிலைக் கட்டினர். இவர்களின் தலைநகரமாகப் பாபிலோன் விளங்கியது. இந்நகரத்திலிருந்த தொங்கும் தோட்டமும் இசுதர் வாயிலும்

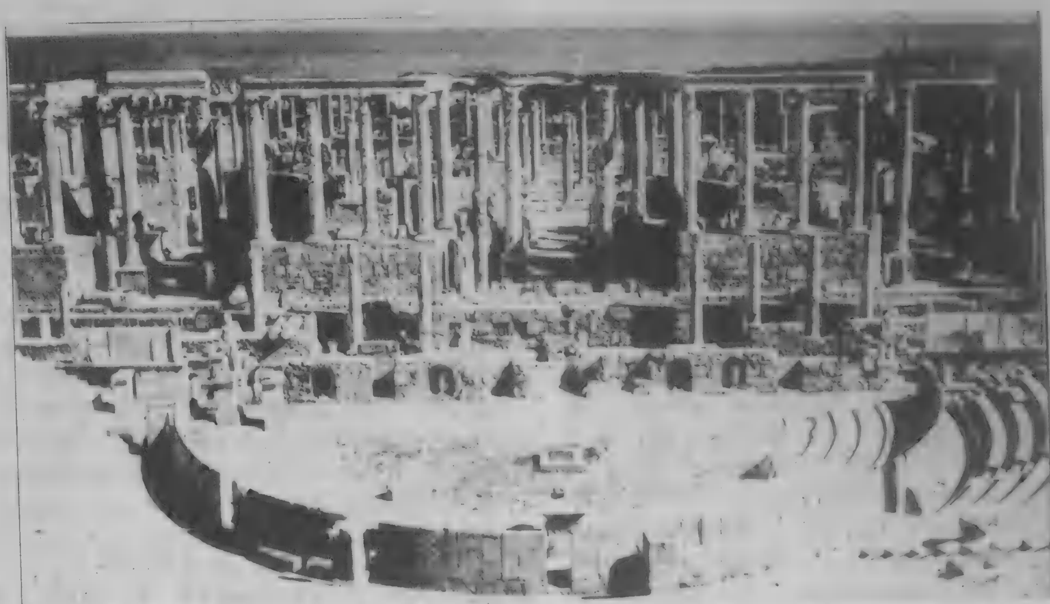
புனித பால் திருச்சபை

பெர்சிபோலிசு அரண்மனை

கோதிக்குக் கட்டடக் கலை

உரோமானியக் கட்டடக் கலை

(Ishter Gate) புகழ் பெற்றவை. இவ்வாயில் பளபளப்பு மிக்க வண்ணப்பூச்சுக் கற்களால் அலங்கரிக்கப் பட்டிருந்தது.

பாரசீகர்கள் கி.மு. 539-இல் சால்தியர்களை வென்றனர். பாரசீகரின் சமயம் சொராசுட்ரியம் (Zoroastrianism). இச்சமயம் உருவவழிபாட்டை ஆதரிக்கவில்லை. எனவே, பாரசீகர்கள் கோயில்கள் கட்டுவதில் ஆர்வம் காட்டவில்லை. இக்காலத்தில் பல அரண்மனைகளே கட்டப்பட்டன. அரண்மனைகளுள் குறிப்பிடத்தக்கவை பாரசீகர்களின் சமயத் தலைநகரமாக விளங்கிய பெர்சிபோலிசு நகரில் கட்டப்பட்ட அரண்மனை ஆகும். பெர்சிபோலிசு அரண்மனை பல்வேறு பகுதிகளைக் கொண்டது. அது பல அரண்மனைகளையும் பேரறைகளையும் முற்றங்களையும் மண்டபங்களையும் கொண்டிலங்கியது. விருந்தினர்களையும் பார்வையாளர்களையும் வரவேற்பதற்காக நூறுதூண் மண்டபங்களையும் அரசர் கட்டினர்.

சீனக்கட்டடக்கலை: ஆசியக் கட்டடக்கலைகளுள் இந்தியா, சீனா, சப்பான் இசுலாமியக் கட்டடக்கலைகள் குறிப்பிடத்தக்கவை. சீனாவின் நாகரிகம் மிகத் தொன்மை வாய்ந்தது. பல்வகை அமைப்புகளில் கட்டடங்கள் கட்டுவதில் சீனர்கள் வல்லவர்களாக விளங்கினர். சீனாவில் கி.மு. 206-கி.பி. 220 காலப் பகுதியில் கட்டடக் கலையில் புதிய அமைப்புகள் ஏற்பட்டன. இந்நாட்டின் மீது வடக்கிலிருந்து படையெடுத்த நாடோடிக் கூட்டத்தினரைத் தடுத்து நிறுத்தும் பொருட்டு அரசர்கள் சுவர்களைக் கட்டினர். சீனப் பெருஞ்சுவர் என்று புகழ்பெற்ற இச்சுவரின் நீளம் 3,000 கி.மீ. ஆகும். சீனாவில் நகர அமைப்புத் திட்டமும் இக்காலத்தில் சிறப்புற்றிருந்தது. நகரத்திற்குள்ளாகவே பல நகரங்கள் இருந்தன. தலைநகரத்தில் அரண்மனை, அரண், அரசு அலுவலகங்கள் இருந்தன.

புத்தமதம் சீனாவில் பரவத் தொடங்கிய காலத்தில் இந்தியக் கட்டடக் கலையின் தாக்கங்கள் சிலவும் சீனாவில் புகுந்தன. செங்கற்களால் அல்லது கற்களால் புத்த விகாரங்கள் பல கி.பி. 5-ஆம் நூற்றாண்டில் சீனாவில் கட்டப்பட்டன. இந்தியாவிலுள்ள அசந்தா, எல்லோரா போன்று சீனாவிலும் கூன்-கூவாங்கு (Gun-huang), யூன்-காங் (Yun-kang), உலூங்-மென் (Lung-men) ஆகிய இடங்களில் குடைவரைகள் பல கி.பி. 350-க்கும் கி.பி. 700-க்கும் இடையில் குடையப்பட்டன. இவற்றைத் தவிர பெரும்பாலான கட்டடங்கள் மரத்தால் கட்டப்பட்டன. மரப்பலகைகளாலும் மூங்கில்களாலும் கோயில்கள் பிற்காலத்தில் கட்டப்பட்டன. மரத்தூண்கள் பெருமளவில் இக்கட்டடங்களில் பயன்படுத்தப்பட்டன. சீனர்கள் சுவர்களைத் தடுப்புக்காகவே கட்டினர். அவை கூரைகளைத் தாங்கி நிற்கும் வகையில் அமைக்கப்படவில்லை. தூண்களில் செதுக்கு வேலைகள் பல செய்யப்பட்டும் வண்ணங்கள் பல பூசப்பட்டும் அக் கட்டடங்கள் விளங்கின. கூரைகள் உட்குழிந்த அமைப்பில் நீலம், பச்சை, மஞ்சள் போன்ற வண்ண ஓடுகளைக் கொண்டு விளங்கின. அவற்றின் முனைப் பக்கங்கள் வெளியே நீட்டியவாறு மேல் நோக்கியும் செல்லுகின்றன. அவை காண்பதற்கு வனப்புடன் காட்சியளிக்கும். மூங்கில்களை அமைத்துக் கட்டடங்கள் கட்டும் கலையைச் சீனர்கள் நன்கு அறிந்திருந்தனர். பீகிங்கு நகரில் உள்ள பேரின்பக் கோயில் (Temple of Heaven) குறிப்பிடத்தக்க கோயிலாகும்.

சப்பானியக் கட்டடக்கலை: இந்நாட்டின் கட்டடங்களில் சீனாவின் கூறுபாடுகள் பெரிதும் காணப்படுகின்றன. கட்டடக்கலை இந்நாட்டில் சிறிது காலந்தாழ்த்தியே தோற்றம் கொண்டது. சப்பானின் தொன்மைக் கட்டடங்களில் முதலாவதாக விளங்குவது புதைமேடுகளாகும். அவற்றின் காலம் கி.பி. 3-ஆம் நூற்றாண்டாகும். அவை வட்ட வடிவமான சிறு குன்று போன்ற அமைப்புடையன. அவற்றின் எதிரில் மேடை ஒன்று காணப்படும். அவை அனைத்தும் இணைந்த பகுதி ஒரு சாவித்துளை அமைப்பில் காணப்படும். இப்புதை மேடுகளில் 'நின்தோகு' (Nintoku) என்னும் மேட்டுக் கட்டடம் 500 மீட்டர் நீளமுடையது. இம்மேட்டின் அடியில் இறந்தவர்களைப் புதைக்கும் பகுதி உள்ளது. இப்பகுதியில் ஈமப்பேழைகள் (Sarcophagus) பல காணப்படும். இவ்வகைப் புதைமேடுகளை அமைக்கும் வழக்கம் கி.பி. 646-இல் வெளியிடப்பட்ட ஒரு அரசு ஆணைமூலம் தடுக்கப்பட்டது.

சப்பானியக் கட்டடக்கலைக்குச் சிறந்த எடுத்துக் காட்டாக விளங்குபவை சப்பானியத் தொல் மரபுச் சமயத்தைச் சார்ந்த 'சிண்டோ' (Shinto) எனப்படும், ஆலயங்களே ஆகும். இவ்வாலயங்கள் இந்நாடு முழுமையும் காணப்படுகின்றன. இசு (Ise) என்ற இடத்தில் இவ்வாலயங்கள் மிகுந்துள்ளன. இவை மிகப்பழைய கால மரத்தாலான குடியிருப்புகளை உடையவை. இரண்டு பக்கங்களில் கூரை வேயப்பட்டு, அவற்றைத் தூண்கள் தாங்கிநிற்கும் இவ்வாலயங்கள் இயற்கைச் சக்திகளுக்காகக் கட்டப்பட்டன. புத்த மதக் கோயில்களுள் குறிப்பிடத்தக்கது ஊ-தூ (Hoo-do) என்னும் கட்டடம் ஆகும். இது ஓர் ஏரியின் கரையில் அமைக்கப்பட்டது.

இசுலாமியக் கட்டடக்கலை: மசூதிகளே இசுலாமியர்களின் முதன்மையான கட்டடங்கள் ஆகும். இசுலாமிய நாடுகளில் இம் மசூதிகளின் அமைப்பும் வடிவமைப்பும் நாட்டிற்கு நாடு மாறுபட்டுக் காணப்படும். இருப்பினும் பெரும்பான்மையான மசூதிகள் ஒரு பெரிய முற்றத்தைப் பெற்று அதனைச் சுற்றி மேல்வளைவுகளோடு கூடிய பகுதியோ, தூண் வரிசைகளோ காணப்படும். மேல்வளைவுகள் முற்றத்தைச் சுற்றிலும் சில மசூதிகளில் காணப்படும். சில மசூதிகளில் தூண் வரிசைகள் சுற்றிலும் காணப்படும். மசூதியின் சுவர்கள் பல வண்ணக் கற்களாலும், ஓடுகளாலும், சுதையாலும் அமைக்கப்படும். சவிகை மாடங்கள் மசூதியின் உச்சியில் அமைக்கப்பட்டிருக்கும். மசூதிகள் உயர் சிகரங்களான மினார்களையும் பெற்றுத் திகழும்.

மசூதிகளைத் தவிர்த்து, இசுலாமியர்கள் அழகு மிக்க மாளிகைகளையும், கல்லறைகளையும், சமயப் பள்ளிகளையும் கட்டினர். இப்பள்ளிகள் நான்கு பக்கங்களில் கட்டடங்களையும் நடுவில் ஒரு பெருமுற்றத்தையும் கொண்டு திகழும். பல பள்ளிகளில் வளைவுகள் கூடிய அறை காணப்படும். இது 'அய்வன்' (Iwan) எனக் கூறப்படுகிறது. இப்பகுதியில்தான் மாணவர்கள் பாடம் கேட்பர். காண்க: இந்திய - இசுலாமியக் கட்டடக்கலை.

மீனோவாக் கட்டடக்கலை: ஐரோப்பிய நாகரிகங்களுள் மேன்மை பெற்றவர்களாக மீனானியர் விளங்கினர். மத்திய தரைக்கடலிலுள்ள கிரீட்டுத் தீவில் வசித்து வந்த இம்மக்களின் கட்டடக் கலை சிறந்திருந்த காலம் கி.மு. 2000-க்கும், கி.மு. 1400-க்கும் இடைப்பட்டதாகும்.

இவர்களின் கட்டடக்கலைத் திறனுக்குச் சிறந்த எடுத்துக்காட்டாக விளங்குவது மினோசு அரண்மனை ஆகும். இது ஏறக்குறைய கி.மு. 1500-இல் கட்டப்பட்டது. இது மிகுந்த அழகும், அமைப்பு நலனும் கொண்டது. இதன் முற்றத்தைச் சுற்றி ஏறக்குறைய நூறு அறைகள் இருந்தன. மினானியர், கோடோசாக்ரோ (Katozakro), மாலியா (Mallia), பாய்சுடோசு (Phaistos) ஆகிய நகரங்களிலும் பல அரண்மனைகளைக் கட்டினர். இவ்வரண்மனைகள் அரசு அலுவலகங்களாகவும், வாணிப மையங்களாகவும்செயற்பட்டதுடன் அரசர்களின் வாழ்விடங்களாகவும் விளங்கின. அரண்மனைகளின் சுவர்களில் ஓவியங்கள் காணப்பட்டன. பெருந்தூண்களின் மேற்பாகம் விரிந்து காணப்பட்டது.

மினோவாவின் இறுதிக்காலத்தில் இங்குப் புதியதாக வந்த மக்களின் கலை இயல்புகள் மீனோவாக் கலையோடு இணைந்து மைசீனியக் கட்டடக் கலையாக மாறியது.

மைசீனியக் கட்டடக் கலை: மைசீனியாவில் வாழ்ந்த மக்கள் கி.மு. 1600-க்குப் பின் பாறையைச் செதுக்கி அமைக்கப்பட்ட கல்லறைகளை மிக அழகுற அமைத்தனர். இக்கல்லறைகள் காண்பதற்குத் தேன் கூடு போன்று காட்சியளித்தன. இவ்வகைத் தேன்கூடு அமைப்புக் கல்லறைகளுள் ஆட்ரியசு மனை (Treasury of Atreus) என்னும் கல்லறை அழகு மிக்கதாகும். மைசீனியர்கள் கட்டிய அரண் போன்ற மாளிகைகள் கருங்கற்களால் கட்டப்பட்டவை.

உரோமானியப்பாணிக் கட்டடக் கலை

கிரேக்கக் கட்டடக் கலை: பண்டைய கிரேக்கர்கள் கலை, இலக்கியம் ஆகியவற்றில் சிறந்து விளங்கினர். அவர்கள் தோற்றுவித்த கட்டடக்கலையை ஐரோப்பா, அமெரிக்கா ஆகிய நாடுகள் இக்காலத்தில் பின்பற்றத் தொடங்கின. அவர்கள் கலைகளுக்கு என்று விதிமுறைகள் எவற்றையும் பின்பற்றவில்லை. அழகிற்காகவும், உண்மையை உண்மையாகக் கலை வடிவில் காட்டவுமே கட்டடங்கள் கட்டப்பட்டன. தூண்களே கட்டடங்களில் முதன்மை பெற்றுத் திகழ்ந்தன. அவை ஒரே வரிசையில் அமைக்கப்பட்டிருந்தன. கிரேக்கர்கள் மூன்று அடிப்படை அமைப்பு முறையினைக் கட்டடங்களில் பயன்படுத்தினர். அவை தோரிய, அயோனிய, கோரிந்திய அமைப்பு முறைகளாகும். ஒவ்வொரு அமைப்பும் தனித் தன்மைகளைப் பெற்றுத் திகழ்ந்தன.

தொன்மைக் கிரேக்கர்களின் தலையாய கட்டடம் கோயிலாகும். இக்கோயில்கள் பொதுவாக மைசீனி

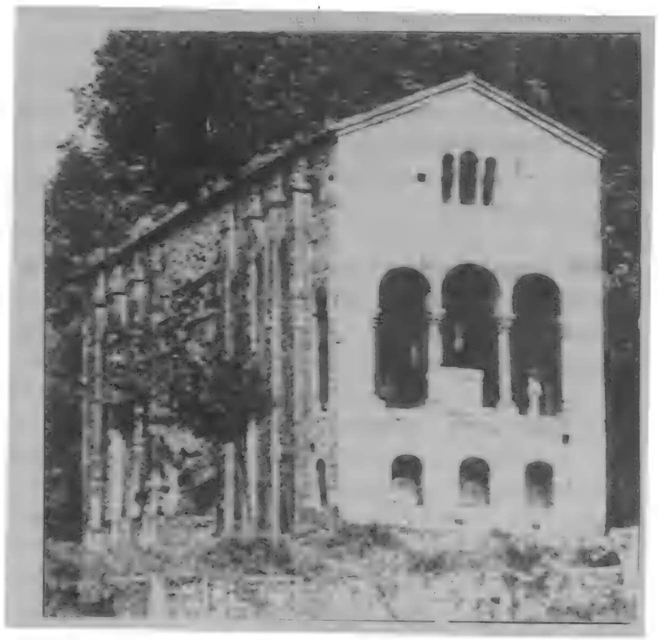

எகிப்துக் கட்டடக்கலை

யக் கட்டடமுறை அமைப்பில் அமைக்கப்பட்டன. கிரேக்கக் கோயில்கள் பொதுவாக ஒரு நீண்ட உள்ளறையையும் அதனைச் சுற்றி வரிசையாக அடைக்கப்பட்ட தூண்களையும் கொண்டவை. கிரேக்கர்கள் பெரும்பாலும் நகரின் அருகிலுள்ள குன்றுகளில் தங்களின் கோயில்களைக் கட்டினர். அக்கோயில்கள் அக்கராபாலிசு எனப்பட்டன. (காண்க: அக்கரா பாலிசு.) கிரேக்கர்கள் படிப்படியாகக் கோயில்களின் வடிவமைப்புகளை மாற்றியமைத்துப் பல்வேறு வடிவக் கோயில்களைக் கட்டத் தொடங்கினர்.

உரோமானியக் கட்டடக்கலை: பழங்காலத்தில் உரோமானியர்கள் ஒரு பெரும் பேரரசை ஆண்டவர்கள். மத்திய தரைக்கடற் பகுதி நாடுகள் முழுவதும் இவர்களின் ஆட்சிக்குட்பட்டிருந்தது. இப்பெரிய பேரரசின் பகுதிகளில் பல்வேறு வகைக் கட்டடங்கள் முற்காலத்தில் நிலைத்திருந்தன. ஒவ்வொரு பகுதியிலும் இருந்த கட்டடங்கள் அப்பகுதியின் தனிக் கூறுகளைப் பெற்றிருந்தன. உரோமானியர்கள் கட்டடக் கலையில் மிகுந்த ஆர்வம் கொண்டு விளங்கினர். கிரேக்கக் கட்டடங்கள் வடிவமைப்பில் தனிச்சிறப்பு மிக்கவை. வீடுகள், கோயில்கள், அரண்மனைகள் ஆகியவற்றுடன் உரோமானியர் பொது நீராடு மண்டபங்கள், கால்வாய்கள், அங்காடிகள், அரங்குகள், மிகப்பெரும் வட்டரங்குகள் ஆகியவற்றையும் கட்டினர். இவ்வகைக் கட்டடங்கள் கி.மு. 100-க்கும் கி.பி. 300-க்கும் இடைப்பட்ட காலத்தில் கட்டப்பட்டன,

உரோமானியர்கள் இரண்டு வகைக் கூரை அமைப்பு முறையைப் பின்பற்றினர். அவை வளைவாக அமைக்கப்பட்ட கூரைகளும், வில்வளைவான கூரைகளும் ஆகும். வில் வளைவுக் கூரை வளைவான கூரையைப் பெற்றிருக்கும். இதில் கவிகைமேடு பொதுவாகக் காணப்படும். உரோமானியக் கூரை அமைப்பிற்குச் சிறந்த எடுத்துக்காட்டாக விளங்குவது உரோம் நகரில் உள்ள கரகல்லா (Caracalla) பொது நீராடு மண்டபம் ஆகும். இதன் அழிபாடுகள் இன்றளவும் உள்ளன. காண்க: உரோம்.

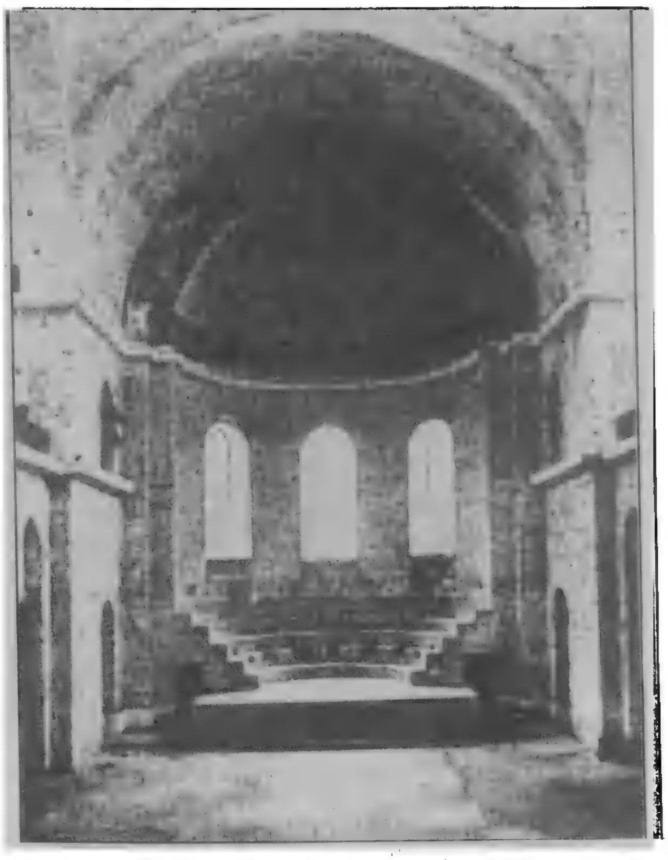

மறுமலர்ச்சிக் காலக் கட்டடக்கலை

அமெரிக்க-இந்தியக் கட்டடக்கலை: இவர்களின் கட்டடங்கள் பொதுவாகச் சமயச் சார்புடையவை. இவற்றுள் குறிப்பிடத்தக்கவை, கருங்கற்களால் அமைக்கப்பட்ட கூம்புக் கோபுரங்கள் ஆகும். இவற்றின் மேலே சிறு கோயில்கள் கட்டப்பட்டன. இவை இம்மக்களின் வழிபாட்டுத் தலங்களாக விளங்கின. இருப்பினும் இவை அரண்மனைகள், படையல் மேடைகள், அங்காடிகள் ஆகியவற்றை ஒருங்கே கொண்டிருந்தன. 'இன்கா' மக்கள் பெரும் கோயில்

களையும், அரண்களையும், பொதுக்கட்டடங்கள் ஆகியவற்றையும் மலைகளின் பக்கங்களில் கட்டினர். மச்சு பிச்சு என்ற நகரில் உள்ள இடிபாடுகள் இவர்களின் கட்டடக்கலைக்குச் சிறந்த எடுத்துக்காட்டாகும். இந்நகரம் ஆண்டிசு மலையின் அருகில் கடல் மட்டத்திலிருந்து 2,400 மீ. உயரத்தில் அமைந்துள்ளன.

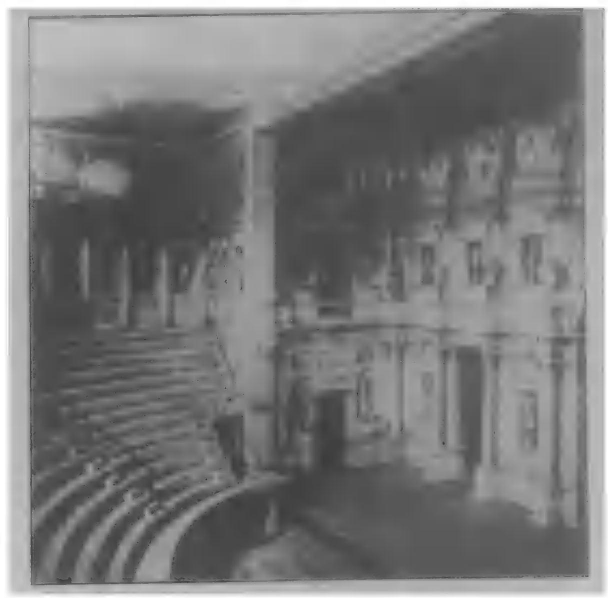
வடஅமெரிக்காவில் பல்வேறு இந்திய நாகரிகங்கள் வளர்ந்தன. அமெரிக்க ஐக்கிய நாட்டின் தென் மேற்குப் பகுதியில் வாழ்ந்த செங்குத்துப் பாறைப் பகுதிகளைக் குடியிருப்புகளாகக் கொண்டிருந்த மக்கள் கட்டடக்கலையில் சிறந்து விளங்கினர். இவர்களுடைய வீடுகள் செங்குத்துப் பாறைகளின் அருகில் கட்டப்பட்டிருந்தன. கிவா (Kiva) என்ற வட்ட வடிவ வீடுகள் வழிபாட்டு இல்லங்களாக விளங்கின. பெரும்பாலான கிவாக்கள் மண்ணிற்கு அடியில் கட்டப்பட்டன.

பைசாண்டியக் கட்டடக்கலை

பைசாண்டியக் கட்டடக்கலை: உரோமானியப் பேரரசர் கான்சுடாண்டைன் தனது தலைநகரை கி.பி. 324-இல் உரோமிலிருந்து இன்றைய துருக்கியிலுள்ள பைசாண்டியம் என்ற நகருக்கு மாற்றினார். பைசாண்டியக் கட்டடக்கலையில் கி.பி. 500-ஆம் ஆண்டுகளில் ஒரு வளர்ச்சி ஏற்பட்டது. கான்சுடாண்டிநோபிளில் மிகப்பெரும் கவிகைமாடம் உள்ள ஏகியா சோபியா (Hagia Sophia) ஆலயம் அக்காலத்தில் கட்டப்பட்டது. துருக்கியர் அந்நகரை கி.பி. 1453-இல் கைப்பற்றி இசுதான்புல் (Istanbul) எனப் பெயரிட்டனர். இவர்கள் ஏகியா சோபியா ஆலயத்தை மசூதியாக மாற்றினர். அக்காலத்தில் பழைய கட்டடத்துடன் நான்கு உயர் தூபிகளே அமைக்கப்பட்டன.

ஏகியா சோபியா ஆலயம் சதுரமான அமைப்பைப் பெற்ற கட்டடத்தின்மேல் நடுவில் கவிகை மோட்டு அமைப்புடையது. பைசாண்டியக் கட்டடங்கள் பொதுவாக இவ்வமைப்பையே பெற்றிருந்தன. இக்கட்டடக் கலைக்கு வெனிசு நகரிலுள்ள புனித மார்க்கு ஆலயம், மாசுகோவிலுள்ள புனித பாசில் ஆலயம் போன்றவை குறிப்பிடத்தக்கன.

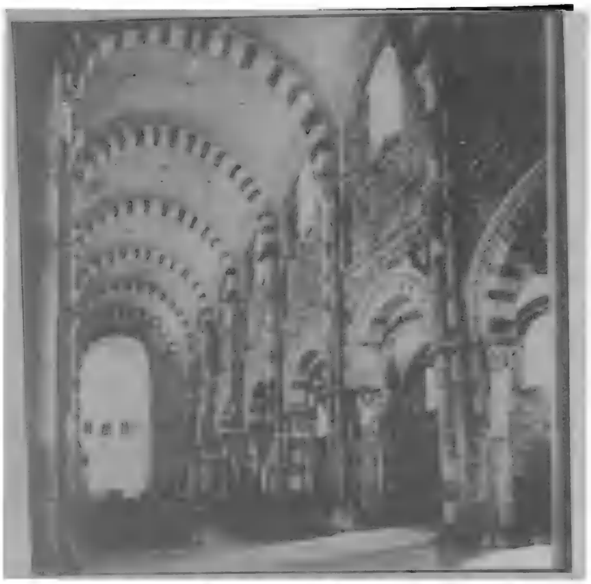

கோதிக்குக்கட்டடக்கலை

கரோலிங்கியன் கட்டடக்கலை: பேரரசர் சார்லமன் மரபினர் காலத்திய கட்டடக்கலை. இவர் பிராங்கியரின் அரசராகக் கி.பி. 768 முதல் 814 வரை ஆட்சி செய்தார். தொடக்ககாலக் கிறித்தவக் கட்டடக்கலை அமைப்பினைச் சார்லமனும் அவர் வழிவந்தோரும் தாங்கள் ஆட்சி செய்த பகுதிகளில் புகுத்தினர். அவரது தலைநகரமாக ஆகன் (Aachen) விளங்கியது. அவர் மரபினர் மேற்கு ஐரோப்பாவின் பெரும் பகுதியிலும் தங்களது ஆதிக்கத்தை ஏற்படுத்தினர். அவர்கள் காலத்திய கட்டடங்கள் திருச்சபை

கள், மடாலயங்கள் அமைப்பில் கட்டப்பட்டன. நீண்ட மண்டபங்கள் போன்றிருந்த கட்டடங்களுடன் தொழுகைப் பகுதி, உயர்ந்த தூபிகள் ஆகியவை இணைத்துக் கட்டப்பட்டன. துறவிகளின் மடங்களுக்கு அருகிலேயே சமையல் கூடங்கள், திருச்சபைகள், நூலகம் போன்றவைகளும் கட்டப்பட்டன.

உரோமானியப்பாணிக் கட்டடக் கலை: உரோமானியக் கட்டடக் கலையைப் பின்பற்றிக் கட்டப்பட்ட பிற்காலக்கட்டடங்கள் உரோமானியப் பாணிக் க் கட்டடக்கலை (Romanesque Architecture) யின்பாற்படும். இத்தாலியில் உள்ள திருச்சபைகள் போன்று, பிரான்சு, செருமனி, இசுபெயின், இங்கிலாந்து ஆகிய நாடுகளில் இக்கட்டடக்கலைக் கூறுகள் பெற்ற கட்டடங்கள் கட்டப்பட்டன. இக் கட்டடக்கலை நாட்டிற்கு நாடு சில வேறுபாடுகளைக் கொண்டிருந்தது. இப்பாணியைச் சார்ந்த திருச்சபைகள் மிகத் திண்மையான சுவர்களையும், நன்கு வளைக்கப்பட்ட வளைவுகளையும் கொண்டிருந்தன. காண்க: தனிக்கட்டுரை.

உரோமானியப்பாணிக் கட்டடக்கலை

கோத்திக்குக் கட்டடக்கலை: இது மேற்கு ஐரோப்பாவில் கி.பி. 10-ஆம் நூற்றாண்டு முதல் 13-ஆம் நூற்றாண்டு வரை தழைத்திருந்த கட்டடக்கலை. பண்டைய உரோமானியக் கட்டடக் கலைக்கும் கிரேக்கக் கட்டடக் கலைக்கும் கி.பி. 14, 15-ஆம் நூற்றாண்டில் வாழ்ந்த மக்கள் புத்துணர்ச்சி ஊட்ட விரும்பினர். கோத்திக்கள் (The Goths) பின்பற்றியதால் இக்கலை கோதிக்கலை எனப்படுகிறது. இக் காலத்தில் நகரங்கள் பல தோன்றின. கோதிக்குக் கட்டடக் கலையில் கட்டடங்கள் மிகுந்த கனமில்லாமல் செங்குத்தாகக் காணப்பட்டன; வளைவுகளின் உச்சி கூரியதாகவும் இருந்தது. கட்டடங்களில் ஆங்காங்கு உதைசுவர்களும் காணப்பட்டன. கோயில்களில் ஊசிக் கோபுரங்கள் அமைக்கப்பட்டன. அமியான, பாரிசு, சார்ட்டர் ஆகிய நகரங்களிலுள்ள கோயில்கள் கோதிக்குக் கட்டடக் கலையைச் சாரும்.

மறுமலர்ச்சிக் காலக் கட்டடக்கலை: இத்தாலியில் கி.பி. 14-ஆம் நூற்றாண்டில் மறுமலர்ச்சி இயக்கம் தோன்றியது. இக்காலத்தில் உரோமானியக் கட்டடக் கலைப்பாணியைக் காலத்திற்கேற்ப மாற்றும் வகையில் முயற்சிகள் எடுக்கப்பட்டுப் புதிய கலைமுறை தோற்றுவிக்கப்பட்டது. இது மறுமலர்ச்சிக்காலக் கட்டடக்கலை எனக் கூறப்பட்டது. இக்கலை இத்தாலியில் தோன்றி ஐரோப்பா முழுவதும் பரவியது. இக்காலத்தைச் சார்ந்த புகழ்பெற்ற கட்டடக்கலை அறிஞர் பிலிப்போ புருநெல்லெசி (Filippo Brunelleschi). இவர் பிளாரன்சு (Florence) நகரைச் சார்ந்தவர். எண்கோண வடிவக் கவிகை மாட அமைப்பைப் பிளாரன்சிலுள்ள தலைமைத்திருச்சபையின் உச்சியில் அமைத்தார். இவர் கூடு அமைப்பையும் கட்டடங்களில் அமைத்தார். இக்காலத்தில் விட்ரூவியசு (Vitruvius) என்ற பண்டை உரோமானியக் கட்டடக்

மறுமலர்ச்சிக் காலக் கட்டடக் கலை

கலைஞரின் நூலைத் தழுவிப் பல கட்டடக்கலை நூல்கள் தோன்றின.

நாட்டிற்கு நாடு மறுமலர்ச்சிக் காலக் கட்டடங்கள் அமைப்பில் வேறுபட்டுக்காணப்பட்டன. பிரான்சில் மறுமலர்ச்சிக் காலத்தில் அரண்மனைகளும் மாளிகைகளும் பெருமளவில் கட்டப்பட்டன. பாரிசு உலூவர் அரண்மனை, பிளாவாவிலுள்ள மாளிகை இக்காலத்தில் கட்டப்பட்ட புகழ் பெற்ற கட்டடங்களாகும். இலண்டனிலுள்ள புனித பவுல் ஆலயம் இக்காலத்தைச் சாரும். அமெரிக்காவிலும் இக்காலத்தைச் சார்ந்த கட்டடங்கள் கட்டப்பட்டன. அமெரிக்காவில் மறுமலர்ச்சிக் காலக் கட்டடங்களாகத் திகழ்பவை வாசிங்டனின் இல்லமும், பிலடெல்பியாவில் உள்ள சுதந்திர மண்டபமும் ஆகும். இத்தாலியில் உயர்நிலை மறுமலர்ச்சிக் கட்டடக்கலை கி.பி. 16-ஆம் நூற்றாண்டில் ஏற்பட்டது. இக்கலை ஒழுக்கம், பெருமை, ஆசாரம், அகன்ற உட்பகுதி, முதலியவற்றை விளக்கியது. இக்காலத்தில் பெரிய கோயில்களில் கும்மட்டங்கள் அமைக்கப்பட்டன.

திருச்சபை கி.பி. 18-ஆம் நூற்றாண்டு

இக்காலத்தில் கட்டடக்கலை, அமைப்புகளில் காலத்திற்கு ஏற்பச் சில மாற்றங்கள் செய்யப்பட்டு வளர்ச்சி அடைந்துவருகிறது. பெரிய அரண்மனைகள், கோட்டைகள், மாளிகைகள் அமைப்பதைத் தவிர்த்து, ஒரு குடும்பத்திற்கு ஏற்ப வீடுகள் அமைக்கப்பட்டு, நகர அமைப்புச் சீர் செய்யப்பட்டு, ஒழுங்கான வீதிகள் ஏற்படுத்தப்பட்டு, நகரங்கள் அழகு செய்யப்படுகின்றன. எளிய முறைகளிலேயே இக்காலத்தில் கட்டடங்கள் கட்டப்படுகின்றன. கட்டடங்களில் சிறப்ப ஓவிய அணிவேலைப்பாடுகள் பொதுவாகக் காணப்படவில்லை. எளிமை, வசதி, சிக்கனம், பயன் ஆகியவற்றின் அடிப்படையில் கட்டடங்கள் இக்காலத்தில் உருவாகின்றன. சு.இரா.

துணை நூல்கள்:

Brown, Percy, Indian Architecture (Hindu Period), D.P, Taraporevala Sons & Co. Pvt. Ltd., Bombay - 1981.

Fletcher, Sir Banister, A History of Architecture on the Comparative method - Scribner's London, 18th Edition, 1975.

Cardner, Helen Art Through the Ages, 6th Ed., Harcourt, 1975.

கட்ட பொம்மன், வீரபாண்டிய, (கி. பி. 1765-1799): இவர் இந்திய சுதந்திர வீரர்களுள் குறிப்பிடத்தக்கவர்; பாஞ்சாலம் குறிச்சிப் பாளையத்தை நிருவகித்து வந்த பாளையக்காரர். இவர் தம் முன்னோர் கி.பி.11-ஆம் நூற்றாண்டில் பல்லாரி மாவட்டத்திலிருந்து பாண்டி நாட்டில் உள்ள சாலிக்குளம் என்னும் ஊரில் வந்து குடியேறினர். இவர்களுள் ஒருவர் அக்காலத்தில் பாண்டி நாட்டை ஆண்டுவந்த சக வீரபாண்டியன் என்பவரிடம் படைத்தலைவராய் இருந்தார். அம்மன்னன் வாரிசு இல்லாமல் இறக்கவே அவருக்குப் பின் அரசுரிமை எய்தினார். இவரது திறமையைக் கருதியே இவர் 'கெட்டி பொம்மு' என்று அழைக்கப்பட்டார். இப்பெயர் பின்பு 'கட்ட பொம்மு' என்று வழங்கலாயிற்று. இந்தப் பரம்பரையில் 47-ஆம் வழித்தோன்றல் வீரபாண்டிய கட்ட பொம்மன்.

தென்னகம் விசய நகரப் பேரரசிற்கு உட்பட்டிருந்த 16-ஆம் நூற்றாண்டில், மதுரை மன்னனாக விளங்கிய விசுவநாத நாயக்கர் ஏற்படுத்திய பாளையப்பட்டுகள் நீண்டகாலமாகப் பாளையக்காரர்களின் நேரடி நிருவாகத்தில் இயங்கி, வந்தன. மதுரை நாயக்க அரசுகளின் மேலாண்மையை அவர்கள் ஏற்றுக் கொண்டிருந்தனர். எனினும், உள்நாட்டு விவகாரங்களில் அவர்கள் முழுச் சுதந்திரமாகவே செயற்பட்டனர். நாயக்க அரச வமிசம் முடிவுற்ற பிறகு முகமதியர்களும் ஆங்கிலேயர்களும் தென்னிந்திய அரசியலில் செல்வாக்குடன் தலைதூக்கினர்.

கட்டபொம்மன், வீரபாண்டிய,

ஆங்கிலேயர் கை ஓங்கியதும், ஆர்க்காட்டு நவாபு முகமது அலியுடன் சேர்ந்துகொண்டு தங்களது அரசியல், பொருளாதார ஆதிக்கத்தைத் தென்னகம் முழுதும் விரிவுபடுத்த விரும்பினர். தங்கள் சுதந்திரத்தில் தலையிட்ட ஆங்கிலேயர், நவாபு கூட்டு ஆதிக்கத்தைப் பாளையக்காரர்கள் எதிர்க்கத் திரண்டு எழுந்தனர்.

ஆங்கிலேயரை எதிர்த்த பாளையக்காரர்கள் இரண்டு அணிகளாகப் பிரிந்தனர். திருநெல்வேலிப் பாளையக்காரர்கள் பாஞ்சாலங்குறிச்சிக் கட்டபொம்மன் தலைமையிலும், இராமநாதபுரம், மதுரை பாளையக்காரர்கள் சிவகங்கை மருது சகோதரர்கள் தலைமையிலும் கிளர்ந்து எழுந்தனர்.

முதலாம் பாளையப்பட்டுப் போர்: திருநெல்வேலிப் பகுதியில் நாகலாபுரம், ஏழாயிரம் பண்ணை, கோலார்பட்டி, கடல்குடி குளத்தூர் ஆகிய பாளையங்கள் அயலவர் ஆதிக்கத்துக்கு எதிராகக் கூட்டுச் சேர்ந்தன.இக்குழுவுக்குத் தலைமையேற்கும்பொறுப்பு வீரபாண்டிய கட்டபொம்மனுக்கு ஏற்பட்டது. கட்டபொம்மன் ஆங்கிலேயரால் அவமதிக்கப்பட்ட விதத்தாலும், சிவகங்கை மருது சகோதரர்கள் தந்த ஊக்கத்தாலும் இக்குழுவிற்குத் தலைமை ஏற்க நேரிட்டது. அவ்வப்போது ஆங்காங்கே புரட்சி தலை தூக்கியது.

அவ்வமையம் இராமநாதபுரததில் ஆட்சித் தலைவராக இருந்தவர் சாக்சன்(Jackson) என்னும் ஆங்கிலேயர். அவர் தலைக்கனமும் தந்திரமும் நிறைந்தவர். கட்டபொம்மன் ஆங்கிலேயருக்குச் செலுத்தி வந்த வரியைச் சிறிது காலம் செலுத்தமுடியாமல் போய்விட்டது. அதைக் காரணமாக வைத்துக் கட்டபொம்மனைத் தண்டிக்க வேண்டும் என ஆங்கிலேயர்கள் திட்டமிட்டிருந்தார்கள்.

கட்டபொம்மனைச் சந்திக்க விரும்புவதாகச் சாக்சன் 1798, பிப்பிரவரி 3-இல் கடுமையான சொற்கள் நிறைந்த கடிதம் மூலம் அழைப்பு விடுத்தார். ஆனால், கட்டபொம்மன் தன்னைச் சந்திக்க இடம் கொடுக்காமல் 23 நாட்கள் அலைக்கழித்து இறுதியில் இராமநாதபுரத்தில் சந்திக்க இடம் கொடுத்தார். அச்சந்திப்பின்போது நயவஞ்சகமாகப் பதுங்கியிருந்த ஆங்கிலேயப் படைவீரர்கள் கட்டபொம்மனைத் தாக்கிக் கைது செய்ய முயன்றார்கள். இச்செயல் கட்டபொம்மனைப் பெரிதும் கொதிப்படைய வைத்தது. இது உண்மையில் மனத்தைவிட்டு நீங்காத பெரிய அவமானமாகும். ஆத்திரமடைந்த கட்டபொம்மன் பலரைத் தம் வாளுக்கு இரையாக்கி விட்டுத் தப்பினார்.

சாக்சனின் அத்துமீறிய இச்செய்கையை அறிந்த ஆங்கில வணிகக்குழு வெறுப்பு அடைந்தது. சென்னை ஆளுநர் எட்வர்டு கிளைவின் ஆணைப்படி இராமநாதபுரத்தில் கூடிய ஒரு விசாரணைக் குழு சாக்சனைக் குற்றவாளியென்று அறிவித்துப் பதவி நீக்கம் செய்தது. கட்டபொம்மன் மீது சுமத்தப்பட்டிருந்த குற்றச்சாட்டுகள் அனைத்தும் நீக்கப்பட்டன. புதிய மாவட்ட ஆட்சித்தலைவராக உலூசிங்டன் என்பவர் நியமிக்கப்பட்டார்.

இருப்பினும், சாக்சன் செய்த கொடுமைகளும் அநீதிகளும் மறக்க இயலாதவையாகவே இருந்தன. பாளையக்காரர்கள் மத்தியில் ஒரு பெரும் கசப்புணர்வே ஏற்பட்டது. இந்நிலையில் ஆங்கிலேயரை ஆதரித்தவர்களுக்கும், எதிர்த்த பாளையக்காரர்களுக்குமிடையே கருத்து வேறுபாடு முற்றிப்போயிருந்தது.சுதந்திர உணர்வுடைய பாளையக்காரர்கள்ஆங்கிலேயரைத் தீவிரமாக எதிர்த்தனர். கட்டபொம்மனை அடக்கப் புதிய மாவட்ட ஆட்சியாளர் முயன்றும் பலன் ஏதும் ஏற்படவில்லை. இவற்றை எல்லாம் சிந்தித்த ஆங்கிலேயர்கள் இவற்றையே ஆதிக்கப் போருக்கு ஒரு வாய்ப்பாக எடுத்துக்கொண்டனர். பாஞ்சாலங்குறிச்சியை அடியோடு அழித்துவிடவும் முடிவு செய்தனர்.

புதிய படைவலிமையோடும் கூடுதல் அதிகாரங்களோடும் படைத்தலைவர் பானர்மன் என்பவரைச் சென்னையில் இருந்து ஆங்கில அரசு அனுப்பியது. தம் முதல் பணியாகப் பானர்மன் கி.பி. 1799 செப்டம்பர் முதல் நாளன்று கட்டபொம்மனுக்கு ஒரு கடிதத்தின் மூலம், இராமநாதபுரம் வந்து தம்மைக் காணுமாறு உத்தரவிட்டார். ஆனால், கட்டபொம்மன் இதற்கு மறுமொழி அனுப்பிவிட்டு வறிதே இருந்துவிட்டார்.

ஆங்கிலேயர்கள் முன்பே முடிவெடுத்தபடி, செப்டம்பர் 5-ஆம் நாள் விடியற்காலையில் படைத்தலைவர் பானர்மன் பாஞ்சாலங்குறிச்சிக் கோட்டையைத் தாக்கி முற்றுகையிட்டார். இந்தத் திடீர்ப் படையெடுப்புப் பாஞ்சாலங்குறிச்சிக் கோட்டைவாழ் வீரர்களுக்கு அதிர்ச்சியைத் தந்தது. இருந்தாலும் எதிர்த்துப் போர் செய்வதைத் தவிர அவர்களுக்கு வேறு வழியில்லை. ஆங்கிலேயர்களின் முற்றுகையை எதிர்த்துச் செயற்பட்டனர். இரண்டு நாள் தொடர்ந்து நடந்த முற்றுகையில் பாஞ்சாலங்குறிச்சிக் கோட்டை தகர்க்கப்பட்டது.

கட்டபொம்மனும் அவர்தம் எஞ்சிய படைவீரர்களும் கோட்டையைவிட்டு வெளியேறினார்கள். ஆங்கிலேயர் கட்டபொம்முவைப் பிடித்துக் கொடுப்பவர்களுக்குப் பரிசு அளிப்பதாக அறிவித்தனர். கட்டபொம்முவையும் அவர்தம் வீரர்களையும் பிடிப்பதற்காக எட்டயபுரம் படைவீரர்கள் மிகத் தீவிரமாக முயன்றனர். ஆனால், கட்டபொம்மனும் அவர்தம் நெருங்கிய உறவினர்களும் தப்பியோடி, சிவகங்கை வழியாகத் தொண்டைமான் நாட்டு எல்லைக்குள் இருந்த களியாப்பூர் காட்டில் ஒளிந்திருந்தனர்.

இதனை அறிந்த ஆட்சியாளர் உலூரசிங்டன் கட்டபொம்மனைப் பிடித்துத்தர வேண்டும் என கி.பி. 1799-ஆம் ஆண்டு செப்டம்பர் 8-ஆம் நாள் எழுதிய கடிதத்தில் புதுக்கோட்டை மன்னர் விசய ரகுநாதத் தொண்டைமானைக் கேட்டுக் கொண்டார்.

முதலாம் பாளையச் சண்டை நடந்த காலம், தென்னாட்டில் இருந்த சுதேச மன்னர்களும் பெரும்பாலான பாளையக்காரர்களும் சமீன்தாரர்களும் இருந்த காலமாகும். மேலாண்மை வகித்த ஆங்கிலேயர்களுக்குக் கட்டபொம்மன் புதுக்கோட்டை எல்லைக்குள் ஒளிந்திருப்பது தெரியவந்தது. அவரைத் தேடிப் பிடித்து ஒப்புவிக்கும்படி கட்டளை இட்டிருக்கிற நிலையில் கட்டபொம்மனைத் தேடிக் கண்டு பிடித்து ஒப்புவிப்பதைத் தவிர வேறு வழியில்லை. மேலும், புதுக்கோட்டை சுதந்திரமான ஒரு அரசு அன்று; மேலாண்மைக்குக் கட்டுப்பட்ட சிற்றரசு ஆகும்.

இத்தகைய அரசியல் சூழ்நிலையில் காலத்தின் கட்டாயத்தினால் தொண்டைமான் தம் படைவீரர்களுக்குக் கட்டபொம்மனைப் பிடிக்க உத்திரவிட்டார். கட்டபொம்மனைத் தேடும் முயற்சியில் தொண்டைமானின் படைவீரர்கள் ஈடுபட்டனர். கட்டபொம்மன், அவர் தம்பி ஊமைத்துரை, உறவினர் மூவர், இரு மெய்க்காவலர்கள் ஆகிய ஏழு பேர் திருக்குளம்பூருக்கு மேற்கே களியாப்பூர் என்னும் கிராமத்தை ஒட்டியிருந்த காட்டில் சர்தார் முத்து வைரவ அம்பலக்காரர் என்பவரால் கண்டு பிடிக்கப்பட்டுக் கைது செய்யப்பட்டனர். பிறகு உலூரசிங்டனின் உத்திரவுப்படி சர்தார் அண்ணா வைய்யா பொறுப்பில் காவலுடன் மதுரைக்குக் கொண்டு செல்லப்பட்டு ஆட்சியாளரிடம் ஒப்படைக்கப்பட்டனர்.

அதே ஆண்டு அக்டோபர் 16-ஆம் நாள், பானர்மேன், கட்டபொம்மனைக் கயத்தாற்றிற்குக் கொண்டு சென்றார். அவர் மீது பல குற்றச்சாட்டுக்கள் சாட்டப்பட்டன. ஒரு போலியான விசாரணைக்குப் பிறகு கி.பி. 1799 அக்டோபர் 17-ஆம் நாள் கயத்தாற்றில் இருந்த ஒரு பாழடைந்த கோட்டையில் வீரபாண்டியக் கட்டபொம்மன் தூக்கிலிடப்பட்டார்.

கட்டபொம்மன் தூக்கிலிடப்பட்ட கடைசி நேரத்தில் தம் தம்பி ஊமைத்துரையைக் காணமுடியவில்லை என்ற தனது பேராவலைத் தெரிவித்தார். கடைசி நேரம்வரை வீரமாகவே நடந்துகொண்டார். தூக்குக் கயிற்றைத் தாமே கழுத்தில் மாட்டிக் கொண்டு கட்டபொம்மன் உயிர் துறந்தார்.

கட்டபொம்மன் சிறந்த போர் வீரர். சுதந்திரப் பற்றும், தாய்நாட்டுப் பற்றும் உடையவர். ஆங்கில ஆட்சி ஓங்கி வந்ததைத் தடுத்து, பாளையங்களின் தனி ஆட்சித் தன்மையை நிலைநிறுத்த வேண்டும் என்று பாடுபட்டவர். அ.சு.

துணை நூல்கள்:

Aiyar, Radhakrishna, S., A General History of the Pudukkottai State, Pudukkottai: Pudukkottai Darbar, Sri Brihadamba State Press, 1916.

Ayyar, Venkatarama, K.R., (Ed.) A Manual of the Pudukkottai State Vols. I and II Pudukkottai, Pudukkottai Darbar, 1940.

Kearns, J.F., Panjalamcourchy Poligar and the State of Tinnevelly, Palayamkottai, Church Mission Press, 1873.

Subbian, A., The Tondaimans of Pudukkottai State, Unpublished Ph.D., Thesis. Annamalai University, Annamalai Nagar, 1986.

Thiyagarajan N., (Ed.) A Manual of the Pudukkottai State Vols I and II Pudukkottai: Pudukkottai Darbar, 1920.

கட்டமைப்புத் துறை: ஒரு நாட்டின் பொருளாதார அமைப்பில் வேளாண்மைத் துறை, தொழில் துறை, போக்குவரத்துப் பணித் துறை ஆகியன பொருளாதார வளர்ச்சிக்கு அடிப்படையாக விளங்குகின்றன. தொழில் துறையின் ஒரு பகுதியாகப் பங்கேற்றுத் தொழில் வளர்ச்சியைத் துரிதப்படுத்தும் அமைப்பே கட்டமைப்புத் துறை (Corporate Sector) ஆகும்.

தோற்றம்: இன்றியமையாத பொருள்களும் பணிகளும் அமைப்புகளால் (Organizations) செவ்வனே செய்யப்பட்டு அளிக்கப்படுகின்றன. இவ்வமைப்புகள் காரணிகளை (Factors) உள்ளீடாகக் (Input) கொண்டு சிறு அளவிலும் பேரளவிலும் உற்பத்தியில் ஈடுபடுகின்றன. சமுதாய வளர்ச்சியினாலும், தேவைகளின் பெருக்கத்தினாலும், அறிவாற்றலின் செறிவினாலும் தொழிற்புரட்சி இன்றியமையாததாயிற்று. தொழிற் புரட்சிக்குப் பின்னர் உற்பத்திக்கான அமைப்பு முறை மாறியது. தன்னிறைவுக்கான உற்பத்தி உலகத் தேவைகளை நிறைவு செய்யும் பெரும் சுமைக்குள்ளாகியது. ஆகவே, பெருந்தொழில் அமைப்புகளும், கனரக எந்திரங்களும், சிக்கலான உற்பத்தி முறைகளும் தோன்றிப் பேரளவு முதலீட்டுக்குக் காரணமாயின. பேரளவில் முதலீடு செய்யத் தனித் தொழில் முயல்வோரால் முடிவதில்லை. விரிந்து பெருகிய தொழில்களை அமைக்கத் தனி மனிதனின் ஆற்றலும் ஆக்கச் சக்தியும் போதுமானதாக இல்லை. எனவே, பலரும் இணைந்து தொழிலில் முயல வேண்டியதாயிற்று. பலரின் தொழில் முயற்சியும் ஒருமுகப் படுத்தப்பட்டு உருவாகிய மையமாக்கப்பட்ட ஒருங்கமைந்த துறை (Organised Sector) தொழில் கூட்டமைப்பாக மலர்ந்தது. இதனைக் கட்டமைப்பு (Corporation) என்று குறிப்பிடுகின்றனர். இத்தகைய கட்டமைப்பு இன்று எல்லா நாட்டுப் பொருளாதார அமைப்புகளிலும் தனிச்சிறப்பிடம் வகிக்கிறது.

கட்டமைப்பு எனப்படுவது பங்குரிமையாளர்களால் (Shareholders) கட்டப்பட்ட ஒரு தொழில் அமைப்பாகும். இது செயற்படுவதற்கு அரசிடமிருந்து சட்டமுறையிலான உரிமையாவணம் அல்லது அனுமதி பெற வேண்டும். கட்டமைப்பு பொதுவாக மூன்று ஆட்களின் கூட்டுக்குக் குறையாமல் இருக்க வேண்டும். ஐக்கிய அமெரிக்க நாட்டின் தொலைபேசித் தந்தி நிறுவனம், 'செனரல் மோட்டார்' நிறுவனம் போன்ற கட்டமைப்புகளில் நூற்றுக் கணக்கில் பங்குரிமையாளர்கள் உண்டு. இக்கட்டமைப்புகள் முதலாளித்துவ நாடுகளில் தனியார் துறையில் சிறப்பாக இயங்கி வருகின்றன. பொதுவுடைமை நாடுகளில் கட்டமைப்புகள் யாவும் அரசுத் துறையால் நடத்தப்படுகின்றன. இந்தியா போன்ற கலப்புப் பொருளாதாரத்தில் (Mixed Economy) கட்டமைப்புத் துறை தனியாரின் பெருந் தொழில்களையும் அரசின் பெருந்தொழில்களையும் உள்ளடக்குகிறது. இந்தியாவிலுள்ள தலையாய உந்து வண்டிகள் இருசக்கர வண்டிகள் உற்பத்தித் தொழிற் சாலைகள், இரசாயன உர உற்பத்தித் தொழிற் சாலைகள், பன்னோக்கு நீர்ப்பாசனத் திட்டங்கள் யாவும் இக்கட்டமைப்புத் துறையின் அங்கங்களாகும்.

வளர்ந்து வரும் பொருளாதாரத்தில் மக்களுடைய சேமிப்பைத் திரட்டி அதை மீண்டும் வளர்ச்சிப் பணியில் ஈடுபடுத்தினால்தான் பொருளாதார வளர்ச்சி தானே இயங்க முடியும். கட்டமைப்புத் துறை, சேமிப்புகளைப் பங்குகளாக மாற்றி அதையே மூலதனமாகக் கொண்டு உற்பத்தியில் ஈடுபடுகிறது. அது மட்டுமன்றித் தாங்கள் ஈட்டும் உபரி ஆதாயத்தை மீண்டும் முதலீடு செய்கின்றன. இதனால் நாட்டு வருமானம் பெருக ஏதுவாகிறது.

கட்டமைப்புத் துறையின் தனிச்சிறப்பு அது செயற்படும் முறையில் உள்ளது. கட்டமைப்பின் பங்குரிமையாளர்களுக்கு வரையறை செய்யப்பட்ட பொறுப்புண்டு. அதாவது நிறுவனம் நொடிப்பு நிலையை (Bankruptcy) அடைந்தால் பங்கு வைத்திருப்பவர்கள் தங்கள் பங்கான முதலீட்டை மட்டுமே இழப்பர். பங்குரிமையாளர்களுக்குப் பிற சொத்துகள் எவ்வளவு இருந்தாலும் நிறுவனத்தின் இழப்பைச் சரிக்கட்ட அந்தச் சொத்துகள் ஈடுசெய்யப்பட மாட்டா. இந்த வரையறுக்கப்பட்ட பொறுப்பின் காரணமாகத் தொழில்முனைவர்களும் சாதாரண மக்களும் பயமும் தயக்கமுமின்றித் தங்கள் சேமிப்புகளைக் கட்டமைப்பில் மூலதனமாகச் செலுத்த முன் வருகின்றனர். பலரின் கூட்டு என்பதால் தனி ஒருவர் தனது ஆர்வத்தை இழந்துவிடக் கூடாது என்பதற்காகக் கட்டமைப்பின் செயற்படுமுறை ஒருமுகப்படுத்தப்பட்டுள்ளது. பங்குரிமையாளர்கள் இணைந்து இயக்குநர் குழுவைத் (Board of Directors) தேர்ந்தெடுக்கின்றனர். இக்குழு குறிப்பிட்டகாலங்களில் கூடிக் கட்டமைப்பின் நடப்புகளைக் கண்காணிப்பதுடன் நடைமுறைக்கான வழியையும் வகுக்கிறது.

இயக்குநர் குழு தங்களுக்குள் ஒரு செயலாட்சிக் குழுவை (Executive Committee) அமைத்துக் கட்டமைப்புடன் நெருங்கிய தொடர்பு கொண்டு, கட்டமைப்பின் நாணயத்தைக் கட்டிக் காக்கிறது. இவற்றிற்கும் மேலாகப் பொது மேலாளர் (General Manager) ஒருவர் இயக்குநர் குழுவிற்குப் பொறுப்புள்ளவராகச் செயலாற்றுகிறார். ஆகவே, கட்டமைப்பு வட்டத்துக்குள் வட்டமாக ஒருமுகப் படுத்தப்பட்டுச் செயற்படுகிறது.

கட்டமைப்புக்கு நிலையான அல்லது முடிவில்லாமல் செயற்படக்கூடிய ஒரு நிலை உண்டு. எவ்வாறெனின், பங்குரிமையாளர் ஒருவரின் பங்கை வேறு ஒருவரின் பெயருக்கு மாற்றவோ பங்குரிமைச் சான்றிதழை அங்காடியில்(Security Market) விற்கவோ முடியும். பங்கு வைத்திருப்பவர் ஒருவர் இறந்துவிட்டால் அல்லது பிரிந்து சென்றால் கட்டமைப்பு புது ஆட்களைச் சேர்த்துக் கொண்டு செயற்படுகிறது. சிற்சில வேளைகளில் கட்டமைப்பின் பூரண உரிமையே மாற்றப்படுவதும் உண்டு. அப்பொழுது கூடக் கட்டமைப்பின் செயற்படுமுறை மாறுவதில்லை.

கட்டமைப்புத் துறை வேகமாக வளர்ந்து வருவதன் காரணம், முதலீடு செய்யும் ஒவ்வொருவருக்கும் தனித்தனியாக வேறுபடுத்தப்பட்ட உரிமைகள் இருத்தலே. இவ்வுரிமைகள் பங்குரிமைச் சான்றிதழ்களில் குறிக்கப்பட்டுள்ளன. கட்டமைப்பின் மூலதனம் ஒரு பகுதி கடனீட்டு ஆவணமாக (Bonds) வைக்கப்படுகிறது. இந்த ஆவணங்கள், கட்டமைப்புக் கடனாகப் பெற்றுள்ள தொகையைச் சில ஆண்டுகளில் திருப்பி அளிப்பதாக உறுதியளிக்கின்றன. மேலும், இவை கட்டமைப்பின் சொத்தின் மதிப்பை அடைமானமாகக் கொண்டு உருவாக்கப்பட்டவை. இக் கடனீட்டு ஆவணங்கள் ஆண்டுதோறும் வட்டி கொடுக்கின்றன. ஒரு கட்டமைப்பு வட்டி அளிக்கத் தவறினாலோ தயங்கினாலோ அது நிறுவனத்தின் தோல்வியைக் காட்டுவதாகும். தரமான கட்டமைப்புகளின் கடனீட்டு ஆவணங்களில் புதைந்து கிடக்கும் இடர்களினால் (Risks) ஏற்படும் ஊறுகள் மிகக் குறைவு. இந்த ஆவணங்களை வைத்திருப்போர் கட்டமைப்பின் பங்குரிமையாளராக இல்லாவிடினும், அவர்கள் கட்டமைப்பு நிருவாகத்திற்குக் கடன் கொடுத்தவர்களுக்கு நிகராகக் கருதப்படுவர். கட்டமைப்பு ஆண்டுதோறும் வட்டி கொடுக்கத் தவறினால் இந்த ஆவணம் வைத்திருப்போர் நிருவாகத்தில் தலையிட்டு அதை மாற்றியமைக்கும் அதிகாரத்தைப் பெறுகின்றனர்.

ஒருசாரார் கட்டமைப்பின் முன் மதிப்பிட்ட (Preferred Stock) பங்குகளை வைத்திருக்கின்றனர். அவர்கள், நிருவாகம் ஆதாயம் ஈட்டும் காலத்தில் மட்டும் ஆதாயப் பங்குவீதம் (Dividend) பெறுகின்றனர். ஊதிய முன்னுரிமையுடைய பங்கு முதல் வைத்திருப்பவர்கள் நிறுவனத்தின் உறுப்பினர்களாகக் கருதப்பட்டாலும், வட்டியுடன் கூடிய கடன் ஆவணம் வைத்திருப்பவர்கள் (Stockholders) கூட்டத்தில் தங்கள் உரிமைக் குரலை எழுப்ப முடியாது. ஆனால், ஆதாயம் கிட்டாதாயின் கருத்துத் தெரிவிக்க வாய்ப்புண்டு.

கட்டமைப்புகள் சாதாரண இருப்பு (Common Stock) எனப்படும் முதலீட்டு ஆவணங்களையும் மக்களுக்கு அளிக்கின்றன. இவற்றுக்குப் பங்குவீதம் கிடையாது. ஆனால்,பங்குரிமையாளர்களுக்குப்போக எஞ்சும் உபரி ஆதாயத்தைச் சாதாரண இருப்பு முதலீட்டு ஆவணங்கள் வைத்திருப்பவர் பெறுகின்றனர். இந்த ஆவணங்கள் நீங்கலாக வருமானம் ஈட்டும் கடன் ஆவணங்கள் (Income Bonds), மாற்றக்கூடிய கடனீட்டு ஆவணங்கள் (Convertible Bonds) போன்றவையும் கட்டமைப்புகளிடம் உண்டு. ஒரு பொருளாதார அமைப்பில் கட்டமைப்புத் துறையின் இடம் என்ன என்பதை அறியப் பண அங்காடியில் கட்டமைப்பின் பல வகையான கடனீட்டு ஆவணங்களின் செயற்பாட்டு அளவைக் கொண்டு கணக்கிடலாம்.

கட்டமைப்பு பலவகைப்பட்ட கடனீட்டு ஆவணங்களை உற்பத்தி செய்வதாலும், அதிகாரம் பங்குரிமையாளர்களிடமே இல்லாமல், இயக்குநர்களுக்கும் செயலாட்சிக் குழுவினருக்கும் கொடுக்கப்படுவதாலும், முதலீடு செய்பவர்களின் பணியும், தொழில் முயல்வோரின் பணியும் என்னவென்று வரையறுத்துச் சொல்லவியலவில்லை. கட்டமைப்பின் பங்குகளை வைத்திருப்பவர்கள் நிறுவனத்தின் நிருவாகத்தில் தங்களுக்குச் சேர வேண்டியஆதாயம் வந்து கொண்டிருக்கும் வரை தலையிடுவதில்லை. ஆகவே, அவர்களைத் தூங்கும் பங்குரிமையாளர்கள் என்று குறிப்பிடுவதும் உண்டு. அதன் காரணமாக நிருவாகத்தை நேரடியாகக் கவனிக்கும் மேலாளர்களும் பிறரும் பிறர் பணத்தைத் தம் பணமாகக் கொண்டு கட்டமைப்பிற்குள் தங்களுக்கென ஒரு வாணிகத்தை உருவாக்கிக் கட்டமைப்பின் நிதியைக் கரைத்துவிடுகின்றனர். கட்டமைப்பின் கணக்கை நிறுவனம் இழப்பில் செல்வது போலத் தவறாகக் காட்டிப் பங்குகளின் விலையைக் குறைத்து, விலை குறைந்த பங்குகளைத் தாங்களே வாங்கி நிறுவனத்தின் பொறுப்பைக் கைப்பற்றிவிடுகின்றனர்.

அயல்நாட்டுப் பங்குகளால் செயற்படும் கட்டமைப்புகளும் உண்டு. இவை பன்னாட்டுக் கட்டமைப்புகள் (Multi-national Corporations) என்று

சொல்லப்படுகின்றன. ஆனால், இவை செயற்படும் முறையைக் கருத்துடன் கண்காணித்தல் இன்றியமையாததாகும். இல்லையெனில் நாட்டு வளங்களைத் தம் முதலீட்டைப் பயன்படுத்தித் தம் நாட்டிற்கு ஆதாயத்தை எடுத்துச் சென்றுவிடுவர். இத்தகைய கட்டமைப்புகள் நாட்டின்பொருளாதாரத்தை நன்கு கட்டுவதற்குமாறாக ஊறு விளைவிக்கலாம்.

இத்தகைய ஊறுகள் விளையா வண்ணம் அரசு பல சட்டங்களை இயற்றிச் செயற்படுத்துகிறது. அவற்றுள் தலையாயது முற்றுரிமை உரிமையைக் கட்டுப்படுத்தும் வாணிகச் சட்டமாகும். கட்டமைப்புகள் முற்றுரிமை (Monopoly) அமைப்புகளாக மாறி நுகர்வோரின் சுதந்திரத்தைப் பறிக்கலாம். கட்டமைப்புகள் எந்த அளவில் தம் தொழிலைப் பெருக்கலாம் என்பதும் எவ்வளவு முதலீடு செய்யலாம் என்பதும் சட்டங்களில் வரையறுக்கப்பட்டுள்ளன. கட்டமைப்புத் துறை நாட்டின் வளர்ச்சிக்குத் தன்னிகரற்றது. ஆனால், அது சமுதாயத்திற்கு ஒரு சிக்கலாக மாறாமல் அரசின் கட்டுப்பாட்டிற்குள் செயற்படும் வகையில் நெறிப்படுத்தப்பட வேண்டும்.

நா. டே.

கட்டமைப்பு நிதி: ஒரு நாட்டின் பொருளாதாரத்தில் கட்டமைப்புத் துறை (Corporate Sector) உயரிய பங்கு வகிக்கிறது. அத்துறை தனக்கான கட்டமைப்பு நிதியைத் (Corporate Finance)திரட்டும் முறையும், அந்நிதியை நாட்டின் நலத்தினை மேம்படுத்தும் உற்பத்தியில் ஈடுபடுத்தும் வகையும் தனித்தன்மையுடையனவாகும். கட்டமைப்புத் துறை பொருளாதாரத்தின் தூணாக விளங்கும் சேமிப்பை மக்களிடமிருந்து திரட்டி, அதற்கான மறு பயனை அளித்து, மக்களை மேலும் சேமிக்கத் தூண்டுகிறது. கட்டமைப்பு நிதி பிறர் நிதியைத் தன் நிதியாகக் கொண்டு செயற்படுவதால் வரையறுக்கப்பட்ட எல்லை, கோட்பாடுகள், ஒழுங்கு முறைகள் ஆகிய வற்றிற்குக் கட்டுப்பட்டுச் செயற்படுகிறது. முதலாளித்துவப் பொருளாதாரத்தில் (Capitalistic Economy) நாட்டின் வளத்தைப் பெருக்கி உற்பத்திக் காரணிகளைச் செயலில் ஈடுபடுத்த இத்தகைய கட்டமைப்புகளின் பணி இன்றியமையாததாகக் கருதப்படுகிறது.

கட்டமைப்பு நிதியானது பங்குரிமையாளர்களின் (Share Holders) பங்குகள், கடனீட்டு ஆவணங்கள் (Bonds), கடனுறுதிச் சீட்டுகள் (Debentures) ஆகிய வற்றிலிருந்து பெறப்படுகிறது. இந்நிதியைப் பற்றிய முழு விவரத்தையும் அளிப்பது ஒரு கட்டமைப்பின் இருப்பு நிலை ஏடாகும் (Balance Sheet). இருப்பு நிலை ஏடு சொத்துடைமை (Asset), பொறுப்புடைமை (Liability) ஆகிய இரு பகுதிகளை உடையது. சொத்துடைமை ஒரு கட்டமைப்பின் மொத்தச் செல்வ மதிப்பீட்டையும், பொறுப்புடைமை கட்டமைப்பு எவ்வளவு கொடுக்கக் கடமைப்பட்டுள்ளது என்பதையும் காட்டுகின்றன.

சொத்துடைமை என்பது நடப்பு உடைமைகள் (Current Assets), நிலையான உடைமைகள் (Fixed Assets) என இருவகைப்படும். நடப்பு உடைமைகள் உடனடியாகப் பணமாக மாற்றக்கூடிய இயல்புடையன. நிறுவனத்தின் கணக்கில் இருக்கும் வங்கித் தொகை, பங்குரிமையாளர்களின் பங்கு ஆவணம், பங்கு முதல் ஆகியன நடப்பு உடைமைகளாகும். கட்டமைப்பின் பங்கு ஆவணங்களும் முதல்களும் அங்காடியில் எளிதில் விற்கக் கூடியனவாதலின், கட்டமைப்புக்குப் பண நெருக்கடி ஏற்படும்பொழுது அவற்றை எளிதாக உயர்ந்த விலைக்கு விற்கமுடியும். ஒரு கட்டமைப்புச் செல்வாக்குள்ளதாக இருப்பின் மக்கள் அதன் பங்குகளை வாங்கும் வாய்ப்புகளுக்காகக் காத்திருப்பர். எனவே, நெருக்கடியின் காரணமாகப் பங்குகளை விற்றாலும் அவை மக்களுக்கு மறைபொருளாகவே இருக்கும். அவை விற்கப்பட்டுக் கட்டமைப்பின் நெருக்கடி தீர்த்துக் கொள்ளப்படும். நடப்பு உடைமைகளில் நிறுவனத்திற்குச் சேரவேண்டிய சில்லரைத் தொகைகளும் சேர்க்கப்படுகின்றன. சில சூழ்நிலைகளில் நிறுவனம் தன் உற்பத்திப் பொருள்களை விற்று, அதற்கான பணத்தைப் பெறாமல் இருக்கலாம். அவையும் நடப்பு உடைமையில் கணக்கிடப்படுகின்றன. கைவசம் இருப்பாக உள்ள உற்பத்திக் காரணிகள், முற்றுப்பெறாத பண்டங்கள் யாவும் நடப்பு உடைமையைச் சார்ந்தவையாகும்.

நிலையான உடைமைகள் குறைந்த காலத் தவணையில் கையிருப்புப் பணமாக மாற்றக் கூடியனவாகும். கட்டமைப்பின் நிலையான சொத்துகளான இயந்திரங்கள், நிலம், கட்டடம், அலுவலக மனை, துணைப் பொருள்கள் (Furniture) முதலியன நிலையான உடைமைகளே. ஒரு நிறுவனத்தின் பேரும் புகழும் (Good Will) நிலையான உடைமையில் சேர்க்கப்படுகின்றன.

பொதுவாகக் கட்டமைப்பின் செலவினங்கள் யாவும் பொறுப்பில் காட்டப்படுகின்றன. கட்டமைப்பு உற்பத்திக்கான பொருள்களை வாங்கும் பொழுது பணம் கொடுக்க வேண்டும். அது உடனடியாக அளிக்கப்படாவிட்டால், அது பொறுப்பாகக் காட்டப்

படும். கட்டமைப்புச் செலுத்தும் வரியும் இக்கணக்கில் தான் காட்டப்படுகிறது. அதன் வசமிருக்கும் இயந்திரத்தின் மதிப்பு உடைமையில் காட்டப்பட்டாலும், ஆண்டுதோறும் இயந்திரங்களுக்கு ஏற்படும் சேதாரம், தேய்மானம் ஆகியன பொறுப்பில் காட்டப்படுகின்றன. நிறுவனம் கடனுறுதி ஆவணங்களுக்கு அளிக்கும் வட்டியும், அந்த ஆவணங்களும் நிறுவனத்தின் பொறுப்பைத்தான் காட்டுகின்றன. ஏனெனில், அந்த ஆவணங்கள் யாவும் நிறுவனத்தின் சொத்தை ஆதாரமாகக் கொண்டு எழுந்தவையே எனவே, அந்த ஆவணங்களின் மதிப்பைக் கட்டிக் காக்கும் பொறுப்பு கட்டமைப்பினுடையது. ஒரு கட்டமைப்பில் பொதுவாக உடைமைப் பகுதியே அதிகம் இருக்க வேண்டும். அது அவ்வமைப்பின் நிதி நிருவாகத்தின் செறிவைக் காட்டுகிறது. பொறுப்புகள் ஒருபோதும் உடைமைகளை மிஞ்சுதல் கூடாது. பொறுப்புகளை நிறைவேற்றிய பின்னர் எஞ்சிய உடைமைகளைக் கட்டமைப்பைக் காப்போர் பகிர்ந்து கொள்கின்றனர். ஒரு கட்டமைப்பின் பொறுப்பும் உடைமைகளும் எக்காலத்தும் ஒரே தன்மையாக இருப்பதில்லை. இது கட்டமைப்புச் செயற்படும் திறனுக்கு ஏற்ப மாறுபடுகிறது. இயல்பாக, கட்டமைப்புகள் ஆண்டுதோறும் தங்கள் இருப்பு ஏட்டினை உருவாக்கித் தங்கள் நிலையைச் சீர்தூக்கி ஆராய்கின்றன.

கட்டமைப்புகள் எண்ணற்ற செயல்களில் ஈடுபடுகின்றன. ஒரு கட்டமைப்பு பல சிறு தொழிலகங்களைத் தன்னுள் அடக்குகிறது. எனவே, வெறும் இருப்பு ஏடு மட்டும் கட்டமைப்பின் நிதி நிலையைப் பறைசாற்ற முடியாது. வருவாய் விளக்கம் (Income Statement) என்ற கணக்கினையும் கட்டமைப்புகள் கடைப்பிடிக்கின்றன. எல்லாக் கட்டமைப்புகளும் ஆதாயத்தையே தங்கள் நோக்காகக் கொண்டு செயற்படுவதால் செலவினங்களையும் வரவினங்களையும் கணக்கிட வேண்டியது தலையாய பணியாகும். வருவாய் விளக்கம் கட்டமைப்பின் ஆதாய-இழப்பு (Profit & Loss) நிலையைக் காட்டுகிறது.

கட்டமைப்பு நிருவாகத்தில் இடர்தாங்கல்களும் ஊகிக்க முடியாத நிகழ்ச்சிகளும் ஏற்படுவது உண்டு. அவற்றை மேற்கொண்டு தாண்டிச் செயற்படுதலே கட்டமைப்பின் சிறப்பாகும். இடர்தாங்கல்களைக் கண்டு பின்வாங்கினால் ஆதாயம் குறையும். இடர்தாங்கல்களை மேற்கொண்டு மூலதனத்தைப் பெருக்கப் பயன்படுத்தும் கட்டமைப்புகள் மிகை ஆதாயம் பெற வாய்ப்புண்டு. பெற்ற ஆதாயத்தில் கட்டமைப்பின் செலவினங்களைக் கழிக்கும்போது கிடைக்கும் உபரி நிதி மீண்டும் முதலீடாகப் பயன்படுத்தப்படுகிறது. இத்தகைய நிதியை அல்லது முதலீட்டை உள்நிதி (Internal Finance) என்று கூறுகின்றனர். கட்டமைப்புகள் கடனீட்டு ஆவணங்கள், பங்குகள், கடனுறுதிச் சீட்டுகள் போன்றவற்றைப் பங்கு அங்காடியில் விற்றுப் பணம் பெற்று அதை முதலீடு செய்வதும் உண்டு. இதனை வெளி நிதி (External Finance) என்று கூறுகின்றனர்.

கட்டமைப்புகள் தங்களுக்குத் தேவையான நிதியை வங்கிகள், தொழில் நிதி அமைப்புகள், ஆயுள் காப்பீட்டுக் கழகங்கள் போன்ற நிறுவனங்களிடமிருந்து வட்டிக்குப் பெற்றுச் செயற்படுகின்றன. கட்டமைப்புகள் நாட்டின் தொழில் வளத்தைப் பெருக்குவதால் அதற்குத் தேவையான நிதியைத் திரட்டுவதில் அரசும் துணையாக உள்ளது. அயல் நாட்டு நிதியுதவி, அயல்நாட்டுத் தொழில்நுட்ப உதவி ஆகியனவற்றைப் பெற்று இயங்கிவரும் கட்டமைப்புகளின் எண்ணிக்கை இக்காலத்தில் பெருகி வருகிறது. அயல்நாட்டு நிதி கட்டமைப்புகளில் பயன்படுத்தப்படும்பொழுது, அதனால் பெறப்படும் ஆதாயம் அயல் நாட்டிற்குச் செல்லும் வாய்ப்பு உண்டு. அதனைக் குறைக்கும் வகையில் வரிகள் விதிக்கப்படுகின்றன. காண்க: கட்டமைப்புத் துறை. நா. டே.

துணை நூல்:

Mohammad Mohsin and Khan Masood Ahmad, Corporation Finance, Tata McGraw Hill Publishing Company Ltd., New Delhi, 1980.

கட்டற்ற இலக்கணம்: இலக்கணம் என்பது எண்ணிக்கைக்குட்பட்ட சில விதிகளையும் சொற்களையும் உள்ளடக்கியது. இவ்விதிகளையும் சொற்களையும் பயன்படுத்தி எண்ணிலடங்கா வாக்கியங்கள் உருவாக்கப்படுகின்றன. எடுத்துக்காட்டாக,

வாக்கியம்	→	பெயர்த்தொடர் + வினைத்தொடர்
பெயர்த்தொடர்	→	பெயரடை + பெயர்கள்
வினைத்தொடர்	→	வினையடை + வினைகள்
பெயரடை	→	நல்ல, அழகிய ......
பெயர்கள்	→	இராமன், கண்ணன், தாமரை ......
வினையடை	→	நேற்று, வேகமாக ...
வினைகள்	→	வா, அடி, போ, உண் ......

என்ற முறையில் எழுதப்பட்ட விதிகளைக் கொண்ட ஒரு இலக்கணம் இராமன் நேற்று வந்தான், கண்ணன் அழகிய மலரைப் பார்த்தான் எனப் பல்வேறு எண்ணிலடங்கா வாக்கியங்களை உருவாக்குவதற்கு வழி வகுக்கக் கூடியது. இதனாலேயே இலக்கணம் என்பது எண்ணிக்கைக்குட்பட்ட விதிகளைக் கொண்டு எண்ணிலடங்கா வாக்கியங்களை உருவாக்கும் ஒரு முறை (System) என்று கூறப்படுகிறது. இவ்விதிகளைக் **கட்டற்ற விதிகள்** (Context-Free Rules) என்றும், **கட்டுக்குட்பட்ட விதிகள்** (Context-Sensitive Rules) என்றும் இரு வகையாகப் பிரிக்கலாம். A என்னும், ஒரு கூறு (Unit) C என்னும் ஒரு கூற்றின் முன்னர் வரின் B என எழுதப்படும். A என்னும் கூற்றின் வருகையை ஒரு சூழ்நிலையில் வரையறைப்படுத்தி அல்லது கட்டுப்படுத்திக் கூறும் விதி கட்டுக்குட்பட்ட விதி எனப்படும். இதனை,

A → B/ — C க்கு முன்னர் A → B/ — C

என எழுதலாம். இவ்விதியின்படி A என்பது C-க்கு முன்னர் வரும்போது மட்டுமே B என எழுதப்பட முடியும். இவ்விதமின்றி A என்னும் கூறு B—ஆக எழுதப்படும் என, அதாவது,

A→ B

எனக் கூறும் விதி **கட்டற்ற விதி** எனப்படும். இவ்விதியின்படி A என்னும் கூறு எல்லா இடத்திலும் எவ்விதச் சூழ்நிலைக் கட்டுப்பாடுமின்றி B என எழுதப்படுவதால் இது கட்டற்ற விதியாகிறது. கட்டற்ற விதிகளை மட்டும் உள்ளடக்கிய ஓர் இலக்கணம் **கட்டற்ற இலக்கணம்**(Context-Free Grammar) எனச் சொல்லப்படுகிறது.

வாக்கியம்	→	பெயர்த்தொடர் + வினைத்தொடர்
பெயர்த்தொடர்	→	பெயர்கள்
வினைத்தொடர்	→	வினைகள்
பெயர்கள்	→	இராமன், கண்ணன், தாரை ......
வினைகள்	→	வா, உண், உறங்கு...

என்ற முறையில் எழுதப்படும் விதிகள் கட்டற்ற விதிகள் ஆகும். இவ்விதிகளை உள்ளடக்கிய இலக்கணம் கட்டற்ற இலக்கணம் ஆகும். கட்டுக்குட்பட்ட இலக்கணம் A என்னும் கூறு ஒரு குறிப்பிட்ட சூழ்நிலையில் மட்டுமே B என எழுத இயலும் என்ற நிலையில் அச்சூழ்நிலையைத் தந்து அச்சூழ்நிலையில் A, B —ஆக எழுதப்படவேண்டும் என விவரிக்கிறது.

A → B/ — C க்கு முன்னர்

என A,B — ஆக எழுதப்படத் தேவையான சூழ்நிலையை உண்டாக்கித் தருகிறது. கட்டற்ற இலக்கணம் இவ்வித சூழல் கட்டுப்பாடு எதுவுமின்றி A எல்லா இடங்களிலும் B என எழுதப்படவேண்டும் என்று கூறும்.

கட்டற்ற இலக்கணங்கள் கட்டுக்குட்பட்ட இலக்கணங்களைக் காட்டிலும் எண்ணிக்கையில் மிகுதியான விதிகளைக் கொண்டவை. ஒரே கூறு ஒரே சூழ்நிலையில் ஒரு வகையாகவும், வேறொரு சூழ்நிலையில் மற்றொரு வகையாகவும் வரும். அதாவது, ஒரே கூறு சூழ்நிலைக்கேற்ப மாறும் நிலை மொழிகளில் காணக் கூடியதாக இருக்கிறது. இவற்றைக் கட்டுக்குட்பட்ட இலக்கணம் எண்ணிக்கையில் குறைவான விதிகளைக் கொண்டு விவரிக்கும் திறன் கொண்டதாக அமைந்திருக்க, கட்டற்ற இலக்கணம் எண்ணிக்கையில் கூடிய விதிகளைப் பயன்படுத்தியே விவரிக்கக் கூடியதாக அமைந்துள்ளது. இதற்கு எடுத்துக்காட்டாக, தமிழ் மொழியில் செயப்படுபொருள் குன்றிய வாக்கியங்களையும், செயப்படுபொருள் குன்றா வாக்கியங்களையும் ஒரு கட்டற்ற இலக்கணம், எண்ணிக்கையில் மிகுதியான விதிகளைப் பயன்படுத்தியே விவரிக்கிறது. தமிழ்மொழியில் வினைகள் செயப்படுபொருள் குன்றிய வினைகள், செயப்படுபொருள் குன்றா வினைகள் என இரு வகையாகப் பிரிக்கப்படும். செயப்படுபொருள் குன்றிய வினைகள் செயப்படுபொருளாக வரும் பெயர்களை ஏற்கா.

நான் அவனை உறங்கினேன் என்பது தவறு. ஏனெனில் உறங்கினேன் என்பது ஒரு செயப்படுபொருள் குன்றிய வினை. செயப்படுபொருள் குன்றா வினைகள் செயப்படுபொருளாக வரும் பெயர்களை ஏற்கக் கூடியவை. எனவே, தமிழ்மொழியில் வினைகள் இருவகையான சூழ்நிலைகளில்-செயப்படுபொருள் ஏற்கும் சூழ்நிலையிலும், செயப்படுபொருளை ஏற்காத சூழ்நிலையிலும்—வரக்கூடியவை. எனவே, கட்டற்ற இலக்கணம் வினைகளை வினை1, வினை 2 என இரண்டாகப் பகுத்து, வினை1-ஐ செயப்படுபொருள் குன்றா வினையாக உள்ளமையால் பெயர்கள் வினை என விரித்து, வினை 2-ஐ செயப்படுபொருள் குன்றிய வினையாக உள்ளமையால் வினைகள் என்றும் எழுதிச் செல்லும். கட்டற்ற இலக்கணத்தில்

1. வாக்கியம் → பெயர்த்தொடர் + வினைத்தொடர்
2. பெயர்த்தொடர் → பெயர்கள்
3. வினைத்தொடர் → வினைகள்
4. வினைகள் → வினை$_1$ வினை$_2$
5. வினை$_1$ → பெயர்கள்+வினை
6. வினை$_2$ → வினைகள்

என்ற முறையில் விதிகள் அமையும். கட்டுக்குட்பட்ட விதிகளைக் கொண்ட கட்டுக்குட்பட்ட இலக்கணத்தில்

1. வாக்கியம் → பெயர்த்தொடர் + வினைத்தொடர்
2. பெயர்த்தொடர் → பெயர்கள்
3. வினைத்தொடர் → வினைகள்
4. வினைகள் → வினை$_1$ / பெயர்களுக்குப் பின்னர் வினை$_2$

என்ற முறையில் விதிகள் அமையும். இவ்விலக்கணமும் வினைகளை இரண்டாகப் பிரித்து, வினைகள் பெயர்களுக்குப் பின்னர் வரின் வினை$_1$ (செயப்படுபொருள் குன்றாவினை) என்றும், பிற இடங்களில் வினை$_2$ (செயப்படுபொருள் குன்றிய வினை) என்றும், வினை$_1$ வரும் சூழலை வரையறைப்படுத்திச் செல்லும். இவ்விலக்கணம் நான்கு விதிகளையே கொண்டிருக்க, கட்டற்ற இலக்கணம் ஆறு விதிகளைக் கொண்டுள்ளது. எனவே, ஒரு சிறந்த இலக்கணத்தின் பண்புகளான தெளிவு, முழுமை, எளிமை ஆகியவற்றில் எளிமை என்னும் பண்பு கட்டற்ற இலக்கணத்தில் குறைந்துள்ளது. கட்டற்ற இலக்கணங்கள் இக்குறைபாட்டை உடையனவாகவே அமைந்துள்ளன.

கட்டற்ற இலக்கணத்தில் எளிமை என்னும் பண்பு குறைந்துள்ளமையை மேலும் பல எடுத்துக்காட்டுகளிலும் காணமுடியும். தமிழ்மொழியில் இறந்தகால இடைநிலையான **-த்த்-, கல், தோல்** போன்ற வினைகளின் பின்னர் **-ற்ற்-** என வரும்.

படி	:	படி+த்த்+ஆன்	→ படித்தான்
கல்	:	கல்+த்த்+ஆன்	→ கற்றான்
தோல்	:	தோல்+த்த்+ஆன்	→ தோற்றான்

கட்டற்ற இலக்கணத்தில், இவை

1. ல்+த் → ற்+த்
2. ற்+த் → ற்+ற்

என இரு விதிகளால் பெறப்படும். கட்டுக்குட்பட்ட இலக்கணத்தில், இவை

1. த்த் → ற்ற்-ல்-லுக்குப் பின்னர் என ஒரே விதியால் பெறப்படும். கட்டுக்குட்பட்ட இலக்கணம் ஒரே விதியால் பெறுவதைக் கட்டற்ற இலக்கணம்இரு விதிகளைப் பயன்படுத்தியே பெறக்கூடியதாக அமைந்துள்ளது.

இதே போன்று கேள் போன்ற வினைகளில்-த்த்- -ட்ட்- என மாறும்.

கேள்+த்த்+ஆன் → கேட்டான்

கட்டுக்குட்பட்ட இலக்கணம் இதனை

1. த்த் → ட்ட் ள்-ளுக்குப் பின்னர்

என ஒரே விதியால் பெற, கட்டற்ற இலக்கணமோ

1. ள்+த் → ள்+ட்
2. ள்+ட் → ட்+ட்

என இரு விதிகளால் பெறுகிறது.

இதுகாறும் கூறியவற்றால் கட்டற்ற இலக்கணம் சிறந்த இலக்கணத்தின் பண்புகளில் ஒன்றான எளிமை என்னும் பண்பு குறைந்து காணப்படுவது தெளிவாகிறது. ஆயினும், இலக்கணத்தின் எல்லா விதிகளும் கட்டுக்குட்பட்டவையாகவும் இருக்க இயலாது. கட்டற்ற இலக்கணத்தின் பண்புகளையும், குறைபாடுகளையும் குறித்துச் சம்சுகியும், பிற மொழியியல் அறிஞர்களும் மிக விரிவான முறையில் ஆய்வு செய்துள்ளனர். இலக்கணம் என்பது கட்டற்ற விதிகள், கட்டுக்குட்பட்ட விதிகள் ஆகிய இருவகையான விதிகளையும் உள்ளடக்கியதே என்பர்.

வாக்கியம் → பெயர்த்தொடர் +வினைத்தொடர் எனக் கூறும் விதி எவ்வித கட்டுமின்றி வாக்கியங்களை எல்லா இடங்களிலும் பெயர்த்தொடர் + வினைத்தொடர் என விரித்து எழுதுகிறது.

வினைத்தொடர் → வினை$_1$ பெயர்களுக்குப் பின்னர் -வினை$_2$ எனக் கூறும் விதி வினைத்தொடரைப் பெயர்களுக்குப் பின்னர் மட்டுமே வினை$_1$ ஆகவும், பிற இடங்களில் வினை$_2$ ஆகவும் விரித்து எழுதுகி

றது. ஒரு மொழியில் ஒருசில கூறுகளே சூழ்நிலைகளால் கட்டுப்படவேண்டியவையாக அமைந்திருக்கும். எனவே, கட்டற்ற விதிகளே இலக்கணத்தில் மிகுதியான எண்ணிக்கையில் காணப்படுபவை. இலக்கணத்தில் இருவகையான விதிகளையும் பயன்படுத்துதல் சிறப்பாகும். கட்டற்ற விதிகளை மட்டுமே கொண்ட இலக்கணங்களைக் காட்டிலும் தேவையான இடங்களில் கட்டுக்குட்பட்ட விதிகளையும் பயன்படுத்தி எழுதப்படும் இலக்கணங்களே சிறப்பானவையாக அமையும் இத்தகைய இலக்கணத்தில் இரு வகையான விதிகளும் அடங்கியிருக்கும் நிலையில் கட்டுக்குட்பட்ட இலக்கணம் கட்டற்ற இலக்கணத்தையும் உள்ளடக்கியதாக அமைந்துள்ளது. எனவே, கட்டற்ற இலக்கணங்கள் சிறந்த இலக்கணங்களாக அமையா விடினும், கட்டுக்குட்பட்ட இலக்கணத்தின் பகுதியாக அமைந்து சிறப்பான இலக்கணங்கள் உருவாக வழி வகுப்பவையாக அமைகின்றன. எம்.சு

கட்டாக்கு: இந்தியாவில் ஒரிசா மாநிலத்தின் தலைநகரான கட்டாக்கு (Cuttack), தங்க, வெள்ளிச் சித்திரச் சரிகை வேலைக்குப் பெயர் பெற்றது. இப்பகுதியில் மகாநதி என்னும் ஆறு பாய்கிறது. பருப்பு வகைகள், கோதுமை, அரிசி முதலியன பயிராகின்றன. இந்நகரைச் சுற்றியுள்ள மாவட்டத்திற்கும் கட்டாக்கு மாவட்டம் என்றே பெயர். இங்கு உள்ள கோட்டை சிறப்பு மிக்க ஒன்று. தெ.பா.

கட்டாய இராணுவ சேவை: 'நாட்டைப் பாதுகாக்க வேண்டிய கடமை குடிமக்கள் அனைவருக்குமே இருக்கிறது' என்னும் கருத்துத் தொன்று தொட்டு நிலவி வருகிறது. நாட்டின் பாதுகாப்புக்குத் தொல்லைகள் நேரிடும் காலங்களில் அனைவருமே ஆயுதமேந்த வேண்டிய அவசியம் உண்டாகிறது.

நம் பழந் தமிழகத்தில் வாழ்ந்த முன்னோர் நாட்டைக் காப்பதைக் கண் எனக் கொண்டனர். ஒரு பெண்ணின் தந்தை போர்க்களத்தில் இறந்தார். முன்னர் அப்பெண்ணின் கணவர் அரும்சமர் புரிந்து போரில் மாண்டார். போரோ தொடர்ந்து நடைபெறுகிறது. ஒவ்வொரு வீட்டிலிருந்தும் ஒரு வீரன் தன் நாட்டினைக் காப்பதற்குத் தனது இன்னுயிரையும் ஈயத் தயாராக இருக்கிறான். காலையிலேயே போர்ப் பறை கேட்கிறது. தந்தையையும், கணவனையும் இழந்த வீர முதுமகள் அப்பறை ஒலி கேட்டு விருப்புற்று மயங்கினாள்; தனக்கிருந்த ஒரே மகனை அருகில் அழைத்தாள். வெள்ளையாடை உடுத்தினாள்; தலைமயிரைச் சீவி முடித்தாள்; வேலைக் கையில் கொடுத்தாள்; போருக்குச் சென்று வா என விடுத்தாள். அக்காலத்தில் ஒரு வீரத்தாய் தன் நாட்டைக் காப்பதில்-தன் நாட்டு மண்ணைப் பிறர் பறிக்காமல் இருப்பதில்-தன் அரசனுக்குத் தோல்வி நேராமல் இருப்பதில், எவ்வளவு கண்ணும் கருத்துமாய் இருந்தாள் என்பது இதிலிருந்து தெளிவாகிறது.

நாளடைவில், பொருளாதாரத் துறையில் ஏற்பட்ட விரைவான வளர்ச்சியின் காரணமாகத் தொழில் துறைகளில் கணிசமான அளவு மக்கள் ஈடுபட வேண்டிய நிலைமை உருவாயிற்று. மேலும், மனத்திட்பமும் நுண்ணறிவும் உடல் வன்மையும் கொண்டவர்களுக்குப் புதிய ஆயுதங்களைக் கையாளும் பயிற்சி அளிக்கப்பட்டது.

நாட்டில் நெருக்கடி நிலைகள் ஏற்படும்போது அனைவரும் படைக்கலம் ஏந்த வேண்டா. அதற்கென ஒரு குறிப்பிட்ட சாராரை ஒதுக்கி, மற்றவர்களைப் பிற துறைகளில் ஈடுபடுத்தலாம் என்னும் கருத்து பின்னர் உருவாயிற்று.

படையின் பல பிரிவுகளுக்கு வேண்டியவர்களைத் தேர்ந்தெடுப்பது இன்றியமையாததாயிற்று. தாமாக விரும்பி முன்வந்து படையில் சேர்கின்றவர்களுக்கு முன் உரிமை வழங்க வேண்டும். நாட்டின் பாதுகாப்புச் சூழ்நிலையை நன்கு உணர்ந்து, அதற்கேற்பத் தாமே முன்வந்து பணி ஆற்றக்கூடிய மனப் பக்குவம் வாய்ந்த மக்கள் நிறைந்திருக்கும் நாடுகளில் மட்டுமே இம்முறை நன்கு செயற்படும். இம்முறையில் அமைக்கப்படும் படைப்பிரிவானது, உற்சாகத்துடனும் திறமையாகவும் இயங்கும். அவ்வாறு பணி செய்ய முன் வருபவர்களுக்கு அதிக ஊதியம் அளித்து, அவர்களை நிலை நிறுத்திக் கொள்வது இன்றியமையாதது.

இரண்டாம் வகை 'குடிமக்கள் படை' யாகும். நாட்டு மக்கள் படையில் சேவை செய்வது தம் கடமையில் ஒன்றாகும் என்ற கருத்தின்படி அமைக்கப்படுவது. இந்த முறையில், ஒவ்வொரு குடிமகனும், குறிப்பிட்டகாலம் படைப் பயிற்சி பெறுகிறான். நாட்டில் போர் ஏற்படும்பொழுது அவன் படையில் சேர்ந்து நாட்டுக்காகப் போராடிப் போர் முடிந்ததும் தன் தொழிலைச் செய்வதற்குத் திரும்பச் செல்வான். இதனால் படைக்காகும் செலவு கணிசமாகக் குறைகிறது. இருப்பினும் இம்முறையில் ஒரு குறையும் உண்டு.

அடிப்படைப் பயிற்சி பெற்றிருந்தாலும் அவசரச் சூழ்நிலையில் படையில் சேரும்போது முழுத் தகுதி அற்றவர்களாக இருக்கின்றனர். எனவே, மீண்டும் அவர்களுக்கு மறு பயிற்சி கொடுக்க வேண்டியுள்ளது.

நாட்டின் பல பகுதிகளில் வாழும் இவர்கள் அனைவரையும் ஒன்று சேர்ப்பதில் செலவு அதிகமாகிறது.

போர் அச்சம் அடிக்கடி ஏற்படாத சுவிட்சர்லாந்து போன்ற நாடுகளிலும், எப்போதும் போரை எதிர்நோக்கும் சூழ்நிலையில் உள்ள இசுரேல் போன்ற நாடுகளிலும் இம்முறை பயன்படுத்தப்படுகிறது. உள்நாட்டிலேயே இருந்து கொண்டு 'தற்காப்பு முறையில்' போரை நடத்துவதற்கு இப்படை மிகவும் உகந்ததாகும்.

மூன்றாம் முறைதான் 'கட்டாய இராணுவ சேவை'. இம்முறையில், உடல் தகுதி பெற்ற ஆண்கள் அனைவருக்கும் கட்டாய இராணுவப் பயிற்சி தரப்படுகிறது. இராணுவத்தில் சேர்ந்த சில ஆண்டுகளுக்குப் பின்னர் இவர்கள் திரும்பத் தத்தம் ஊர்களுக்கு அனுப்பப்படுகின்றனர். பெரும்பான்மையான நாடுகளில் கட்டாய இராணுவப் பயிற்சி முறை வழக்கில் உள்ளது.

'கப்பற் படை, விமானப் படை ஆகியவைகளுக்கு இம்முறை ஏற்றதன்று. இளைஞர்கள் எல்லாம் கட்டாய இராணுவப் பயிற்சி பெறுவதால், மாநில, மத வேறுபாடுகள் மறைகின்றன. ஒருமைப்பாட்டு உணர்வு ஏற்படுகிறது. ஆனால், இம்முறையில் தேவைக்கு அதிகமானவர்களைச் சேர்த்துக் கொள்ள வேண்டிய குறை உள்ளது. இதனால் வீண் செலவாகிறது என்னும் ஓர் எண்ணம் நிலவி வருகிறது.

பொதுநல அரசு (Commonwealth) நாடுகள், குறிப்பாகக் கனடா, இந்தியா, பாகிசுத்தான், இலங்கை ஆகியநாடுகள் கட்டாய இராணுவ சேவை முறையைக் கைவிட்டுவிட்டன. ஆசுத்திரேலியா 1957-ஆம் ஆண்டுடன் கட்டாய இராணுவ சேவை முறையைக் கைவிட்டுவிட்டது. தென் ஆப்பிரிக்காவில் 17 வயதை அடைந்த அனைவரும் போர் நிகழும் காலங்களில், 'கட்டாயமாகப் படையில் பணி புரிவோம்' என்ற உறுதிமொழியில் கையெழுத்திட வேண்டும். மேலும், அவர்கள் ஓய்வு நேரங்களில் பயிற்சியும் எடுத்துக் கொள்ள வேண்டும். இப்பயிற்சி ஏறத்தாழ ஓராண்டுக் காலமாகும்.

பிரான்சு: இந்த நாட்டுச் சட்டப்படி, அனைத்து இளைஞர்களும் கட்டாயமாக மூன்று ஆண்டுகளாவது இராணுவப் பயிற்சி பெறுதல் வேண்டும். அந்நாட்டிலுள்ள முப்படைகளிலும் இம்முறை பின்பற்றப்படுகின்றது. இராணுவப் பயிற்சியைப் பெறமறுக்கும் உரிமை ஒருவருக்குமில்லை.

சோவியத்து ஒன்றியம்: இராணுவப் பயிற்சியை 18 வயது அடைந்த அனைவரும், கட்டாயமாகப் பெற வேண்டும். இந்நாட்டின் மாபெரும் படை கட்டாய இராணுவ சேவையின் மூலம் நிலை நாட்டப்பட்டு வருகின்றது.

அமெரிக்கா: இந்நாட்டின் படையில் 90 விழுக்காட்டினர் விரும்பிக் கட்டாய இராணுவப் பயிற்சி பெறுகின்றனர். இந்நாட்டு அமைப்புப்படி, ஒவ்வொரு குடிமகனும் தான் வாழும் பகுதியில் உள்ள தேர்வு மையத்தில் தன் பெயரைப் பதிவு செய்துகொள்ளுதல் வேண்டும்; 18 வயது நிறைந்ததும் பதிவு செய்ய வேண்டியது கட்டாயமாகும். பிறகு இவர்கள் பரிசோதனைகளுக்கு உட்படுத்தப்பட்டுத் தகுதி பெற்றவர்கள் படைப்பிரிவுக்கு அனுப்பப்படுகின்றனர்.

பிரிட்டன்: இந்நாட்டிலும் 'தாமாக முன்வந்து இராணுவ சேவை செய்யும் முறையே பின்பற்றப்படுகிறது. முதல் முறையாக 1939-இல், 18 வயதிலிருந்து 45 வயதிற்கு உட்பட்டவர்கள் பதிவு செய்ய வேண்டியது கட்டாயமாக்கப்பட்டது. 20 வயது நிறைந்தவர்களுக்கு 6 மாதப் பயிற்சி அளிக்கப்படும். இது 1941-இல் ஏற்பட்ட மாற்றத்தின்படி, பெண்களுக்கும் பொருந்தும்.

வரலாறு: பழங்காலத்தில் போர்வீரர்கள், தனிக் குலமாகவே கருதப்பட்டனர். உடல் வலிமை பெற்ற அனைவருமே படையில் பணியாற்ற வேண்டும் என்பது நடைமுறைச் சட்டமாக இருந்து வந்தது. ஆயுதங்கள் அதிக விலைப் பொருள்களாக ஆன பிறகு, படைகள் சிறியதாக மாறின. புதிய புதிய துப்பாக்கி வகைக் கருவிகள் அறிமுகமானபின், திரும்பவும் படைகள் விரிவாயின. தனிப்பட்ட படையை நிருவகிக்கப் பொருளாதார வசதியற்ற நிலையிலுள்ள நாடுகள் 'கூலிப்படை'களை நம்பியிருந்தன. அனைவருமே கட்டாயமாகப் படையில் பணியாற்ற வேண்டுமென்ற கருத்து கி.பி. 1500-இல் நிலவியது. பிரெஞ்சுப் புரட்சிக்குப்பின் இக்கருத்து இன்னும் வலியுறுத்தப்பட்டது. இம்முறை கி.பி. 1790-இல் நடைமுறைப் படுத்தப்பட்டது. 20 முதல் 25 வயதிற்குட்பட்டோர் ஐந்து பிரிவுகளாகப் பதிவு செய்யப்பட்டனர்.

அறிவியல், தொழில்நுட்ப வளர்ச்சியின் காரணமாக, பல தொழிற்சாலைகள் ஏற்பட்டுச் செல்வம் கொழிக்கும் தொழில்கள் பெருகின. இதன் காரணமாகப் படையில் சேரும் ஆர்வம் மக்களிடையே குறையலாயிற்று. மேலும், மக்கள் தொகை பெருகிய காரணத்தினால், அனைவரையுமே படையில் சேர்க்கும் 'கட்டாய இராணுவ சேவை'க் கொள்கை நடைமுறைத் தன்மையை இழந்தது.

இந்திய நாட்டு வரலாற்றை நோக்கும்பொழுது, கட்டாய இராணுவ சேவை என்பது புதுமையானது அன்று. ஏனென்றால், மொகலாயப் பேரரசு பரவி யிருந்த காலத்தில் பல்வேறு குறுநில மன்னர்கள் அதனை எதிர்க்கும் விதத்தில் படைகளை வைத்தி ருந்தார்கள். இக்குறுநில மன்னர்கள் ஒருவருக்கொரு வர் போட்டியிட்டுத் தாக்குவது பரவலாக நிகழ்ந்தது. தங்களுக்குள்ளிருந்த போட்டி, பொறாமைகளின் காரணமாகப் போர் செயது கொண்டிருந்தனர். இதன் காரணமாகக் கட்டாய இராணுவ சேவையை நடைமுறையில் வைத்திருந்தனர்.

வெள்ளையரின் 200 ஆண்டுக்கால ஆதிக்கத்தில் இம்முறையை மாற்றி நிலையான இராணுவ அமைப்பை ஏற்படுத்தினர். அப்பொழுது தரைப் படை, கடற் படை, விமானப் படை என்று முப் பெரும் நிலையான படைகளை ஏற்படுத்தினர். இந்திய நாட்டின் படை வரலாற்றில் ஒரு பெரும் மாறுதல் ஏற்பட்டது.

குறிப்பாக உலக அரங்கில் முதலாம் உலகப் போர் தொடங்கிய கட்டத்தில், பெரும் எண்ணிக்கை யில் இரா்னுவத்திற்கு ஆட்களைச் சேர்க்கக் கூடிய சூழ்நிலை ஏற்பட்டது. அப்போதும் இராணுவ சேவையின் அவசியத்தை உணரும் கட்டம் ஏற்பட் டது. அதை அடுத்து இரண்டாம் உலகப் போர் தொடங்கிய காலத்தில், செருமனி, சப்பான் நாடு களின் தாக்குதலை எதிர்த்து நிற்பதற்கு நேச நாடு கள் பெருமளவில் படைகளைத் திரட்ட ஆரம்பித் தன. ஆங்கிலேயரின் ஆதிக்கத்திற்குட்பட்ட நாடுகளில் கட்டாய இராணுவத்தை வலுப்படுத்தும் நிலை ஏற் பட்டது.

இந்திய நாட்டின் விடுதலை இயக்கம் ஒரு பக்கம் பரவலாகப் பெருகிக் கொண்டிருந்தது. இந்தச் சூழ் நிலையில் தமிழகத்தில் முதலாம் உரிமைப் போரை எழுப்பிய கட்டபொம்மனும் ஆங்கில ஆட்சியை எதிர்ப்பதற்குச் சிறு படை வைத்திருந்ததை வரலாறு நன்கு மெய்ப்பிக்கிறது. இது போன்று இந்தியாவில் பல்வேறு மாநிலங்களில் ஆங்கில ஆதிக்கத்தை எதிர்த்துக் குறுநில மன்னர்கள் படையை வைத்திருந் தனர். இப்படைக்குக் கட்டாயமாக ஆள் சேர்க்கும் முறையையும் கையாண்டு வந்தனர்.

மாவீரர் சுபாசு சந்திரபோசும் இந்திய தேசிய இராணுவத்தை ஏற்படுத்தி ஆங்கில ஆதிக்கத்திற்கு அச்சத்தைக் கொடுத்தது, உலக வரலாற்றில் ஓர் குறிப்பிடத்தக்க செயலாகும். சுதந்திரம் அடைந்த பிறகு, 1947-ஆம் ஆண்டில் இந்திய இராணுவம் சீரமைக்கப்பட்டு இந்திய நாட்டின் பாதுகாப் புக்காக இருந்த போதிலும், இந்திய அரசின் வெளி நாட்டுக் கொள்கையின் அடிப்படையில் எல்லா நாடுகளுடனும் நட்புறவு கொள்ளும் கொள்கை உடையதாய் இருந்தது. எனவே, மற்ற வல்லரசு நாடு கள் போல் படை பலத்தைப் பெருக்கும் முயற்சிகள் மேற்கொள்ளப்படவில்லை. பொருளாதார, சமுதாய வளர்ச்சியில் நாடு பல்வேறு ஐந்தாண்டுத் திட்டங் களை மேற்கொண்டு, மற்றைய வளர்ந்த நாடு களுடன் போட்டியில் இறங்கிய வேளையில், இந்தியா வின் மீது சீனா 1962-இல் திடீரெனப் படை எடுத் தது. இந்த இக்கட்டான வேளையில் பெரும் படை பலம் இந்தியாவுக்கு இல்லை. அதனால் 1962-ஆம் ஆண் டில் நாடு முழுவதும் கட்டாய இராணுவப் பயிற்சி கொடுக்க வேண்டிய சூழ்நிலை ஏற்பட்டது. இதன் விளைவாக இராணுவ அதிகாரிகளுக்குச் சிறப்புப் பயிற்சி அளிப்பதற்காக நாட்டின் பல்வேறு பகுதிகளில் பயிற்சி நிலையங்கள் ஏற்படுத்தப்பட்டன. இது நாட்டின் விடுதலைக்குப் பின்னால் இந்திய இராணுவ வளர்ச்சியில் முக்கிய கட்டமாகும். எனவே, இந்திய இராணுவம் பன்மடங்காகப் பெருகியது.

த.வே.பெ.இ.

கட்டாயக் கடமை: இங்கிலாந்தின் வரலாற் றில் குடியாட்சியின் வளர்ச்சிக்கு எதிராகச் சில மன்னர்கள் பல முறையற்ற செயல்களில் ஈடுபட் டிருந்தனர். அரசர்களைக் கட்டுப்படுத்தப் பாராளு மன்றம் முயன்றது. பாராளுமன்றத்தின் அனுமதி யின்றி எந்த வரியையும் மன்னர்கள் விதிக்கக் கூடாது என்று அச்சபையினர் வற்புறுத்தி வந்தனர். அரசர்கள், தம்மை ஆதரித்த சில மக்கள்தலைவர் களின் உதவியுடன் தமது செலவுக்குப் பணம் பெற முற்பட்டனர். தொடக்கத்தில் மக்கள், அரசருக்கு நன்கொடையாகப் பொருள் அளித்தனர். இதனால் அதற்கு நன்கொடை (Benevolence) என்று பெயர் ஏற்பட்டது. காலம் செல்லச் செல்ல, சில அரசர்கள் இந்த நன்கொடையைக் கட்டாயமாக்கினர். ஆகவே, நன்கொடை கட்டாயக் கடமை ஆகியது. இதை எதிர்த்துப் பாராளுமன்றம் சட்டமியற்றிய போதி லும் சில கொடுங்கோலர்கள், அதைப் பொருட் படுத்தாமல், ஒரு வரி விதிப்புப் போலவே மக்களிட மிருந்து பொருளைப் பெற்றனர். இரண்டாம் எட்வர்டு, இரண்டாம் இரிச்சர்டு (Richard) நான் காம் எட்வர்டு, மூன்றாம் இரிச்சர்டு, ஏழாம் என்றி (Henry) எட்டாம் எட்வர்டு, முதலாம் சேம்சு முத லிய மன்னர்கள் கட்டாயமாக இந்த வரியை வசூலித்தனர். அயர்லாந்து மக்கள்மீது இந்த வரியை விதிக்க கி.பி. 1615-இல் நடந்த முயற்சி பயனளிக்க வில்லை.

தெ.பா.

கட்டாயக் கடன்: அரசு தன் நாட்டு மக்களிடமிருந்து முறையற்ற வகையில் கட்டாயமாகப் பெறும் பொருள் கட்டாயக் கடன் எனப்படும். பாராளுமன்றத்தின் ஆலோசனைக்கும், அதன் வாக்கெடுப்புக்கும் உட்படாமலும், வேறு வகையில் மக்களின் விருப்பு வெறுப்பை அறியாமலும், அரசு மக்களிடமிருந்து பெறும் கடன் கட்டாயக் கடன் (Forced Loan) எனப்படுகிறது. வரலாற்றில் இத்தகைய கடன் பிரிட்டனில் வழக்கில் இருந்ததாக அறியப்படுகிறது. முதலாம் சார்லசு (Charles I) அரசனுக்குத் தேவைப்பட்ட போர்க்காலச் செலவுப் பணத்தைக் கொடுக்க கி.பி. 1626-ஆம் ஆண்டில் பாராளுமன்றம் இசைவு அளிக்கவில்லை. எனவே, அரசன் பாராளுமன்றத்தைக் கலைத்துவிட்டு மக்களிடமிருந்து கட்டாயக் கடனாகப் பணத்தைப் பெற்றான். அது சட்டமுறையற்றது என எதிர்ப்புக் கூறிய நாட்டின் நீதிபதியை அரசன் பணி விலக்கம் செய்தான். அவருடன் சேர்ந்து எதிர்த்தோர் பலர் சிறையிலடைக்கப்பட்டனர். அரசன் பெருந்தொகையைக் கட்டாயக் கடனாகப் பெற இயலவில்லை. எனினும், கி.பி. 1661-ஆம் ஆண்டில் பாராளுமன்றம் கட்டாயக் கடனைச் செயற்படுத்துவது சட்டமுறையற்றது எனத் தனிச்சட்டம் நிறைவேற்றியது. காண்க: கடன்கள். அ.கு.சா.

கட்டான உடலமைப்பு: உடல், ஆன்மா இரண்டும் ஒருவருக்கு இன்றியமையாதன. இவை ஒன்றோடொன்று உறவு கொண்டவை. சிலர் ஆன்மா மட்டும் முக்கியம், உடல் முக்கியமன்று என்றுஎண்ணுவதுண்டு. அவர்கள் ஆன்மா அழியாதது, உடல் அழியக்கூடியது என்பதனால் உடலை இழிவாக நினைத்து விட்டார்கள். உடல் மூலமே ஆன்மா வெளிப்படுகிறது. உடல் இருந்தால்தான் ஆன்மாவுக்கும் சிறப்பு. ஏற்ற உடல் கிடைக்காது போனால் அழியாத தன்மையுள்ளதாகிய ஆன்மா அலைந்து கொண்டுதான் இருக்கும். எனவே, உடலுக்கும் தனிச்சிறப்பு உண்டு. ஆதலால் உடலை நன்கு பேண வேண்டும். உடலையும் ஆன்மாவையும் வளர்த்தவரே மெய்யறிவு பெறுவர்.

பருத்த உடலைச் சிறப்பாக எவரும் எண்ணுவதில்லை. படர்ந்த தோள்பட்டை, புடைக்காத வயிறு, விரிந்த மார்பு, இடையும் புட்டங்களும் (Hips) சிறுத்திருத்தல் ஆகியவற்றையே எல்லோரும் விரும்புகின்றனர். மேலிருந்து கீழாக வரவரச்சிறுத்து இருக்கும் நடுத்தர உடல்வாகே போற்றப்படுகின்றது. இத்தகைய உடலைப் பெற்றோரே தம் முயற்சிகளில் வெற்றி பெற மிகுந்த அளவில் ஊக்கம் கொண்டிருந்தனர் என்பதை மெக்வெல்லாண்டு (1961) என்பவர் கண்டறிந்துள்ளார்.

உடல் வளர்ச்சி: பிறந்ததிலிருந்து 2½ ஆண்டுகள் வரை உடல் வளர்ச்சி மிகவும் தீவிரமாக நிகழ்கின்றது; பின்னர்க் குமரப்பருவம் தொடங்கும் வரை குறைந்த வீதத்திலேயே நிகழ்கின்றது. குமரப்பருவத் தொடக்கத்தில் உடல் வளர்ச்சியில் பெரும் தீவிரத்தைக் காணலாம். ஆண்களை விடப் பெண்களுக்கு ஓரிரு ஆண்டுகள் முன்னதாகவே இவ்வளர்ச்சி தீவிரமடையும். பின்னர் எப்பருத்திலும் இத்தகைய வளர்ச்சி அமையாது. முந்திய குழந்தைகளை விடப் பிந்தியவை வேகமாக உடலின் உயரத்தையும் எடையையும் பெருக்கிக் கொள்கின்றன. பொதுவாக, முழு உடலமைப்புடன் தனித்தனி உறுப்புகளை ஒப்பிட்டுப் பார்த்தால், முதியோருக்கு இருப்பது போலல்லாமல் குழந்தைகளின் தலையே பெரிதாக இருக்கும். உடலுடன் ஒப்பிடுகையில் கை கால்களில் வலிமை அதிகம் இருப்பதை உணரலாம். மூளை வளர்ச்சியும் 350 கிராமிலிருந்து 1800 கிராம் வரை வேகமாக நிகழும்.

இந்நிலையில் நன்றாகத் தவழவும் நடக்கவும் வாய்ப்புகள் குறைந்து விடுமானால் உடல்வளர்ச்சியும் குன்றும். சராசரி வலுவான குழந்தை இரண்டு ஆண்டு நிறைவதற்கு முன்னர் 19-ஆம் மாதத்தில் மற்றவர்களின் உதவியாலும், 23-ஆம் மாதத்தில் தன் முயற்சியாலும் படிக்கட்டுகளில் ஏற முடிய வேண்டும். மூன்று வயதுக் குழந்தைக்குத் துள்ளுவதும் தாண்டுவதும் இயல்பாகத் தோன்றினாலும் ஓட்டம் செம்மையாக இருக்காது.ஐந்தாம் வயதில்தான் குழந்தையால் விழாது நிலை நிறுத்திக் கொள்ள முடியும். ஆறாம் வயதிலிருந்து பன்னிரண்டாம் வயது வரையிலும் இரத்த அழுத்தம் அதிகமாகின்றது; நாடித்துடிப்புக் குறைகின்றது.

பாலின வேறுபாடு: சிறுவர்களின் உடலில் தசைப் பகுதி மிகுதியாகவும் சிறுமியின் உடலில் கொழுப்புப் பகுதி மிகுதியாகவும் இருக்கும். இது பொதுவான விதி என்றாலும் சிலர் தம் உயரத்தையும், வேறு சிலர் தம் எடையையும் சிறப்பாகப் பெருக்கிக் கொள்வர்.

குமரப் பருவத் தொடக்கத்தில் ஏற்படும் உடல் மாற்றங்களும் எண்ண அலைகளுமே பெரிதும் கவனஈர்ப்பைப் பெற்றிருப்பவை. பெண்களுக்கு மாதவிலக்கும், ஆண்களுக்கு மீசை அரும்புதலுமே முக்கிய குமரப்பருவ அடையாளங்கள். சிறுவனின் குரல் மாறி ஆண்களுக்கான தடிப்புக் குரல் ஏற்படும். இவை

எல்லாவற்றிற்கும் மறைமுகக் காரணமாக இருப்பது நாளமில்லாச் சுரப்பிகளிலிருந்து வெளியாகும் சுரப்பு நீரே (Hormones) ஆகும். மனித வாழ்வில் நோயற்ற காலமெனப்படுவது குமரப்பருவமே. தீவிர உடல் வளர்ச்சி பெண்களுக்கு 9-ஆம் வயதிலும் ஆண்களுக்கு 13-ஆம் வயதிலும் உச்சக் கட்டத்தை எட்டுகின்றது. இந்த உச்சக்கட்ட உடல் வளர்ச்சியைப் பெண்கள் ஆண்களை விட இரண்டு ஆண்டுகளுக்கு முன்னரே அடைந்து விடுகின்றனர்.

உடலில் காயம்பட்டு விடுமோ என்ற அச்சத்தைக் குழந்தைப் பருவத்திலேயே உணரும் ஆண்கள், பெரிய வரானபோது விளையாட்டுப் போட்டிகளில் கலந்து கொள்ள முன்வருவதில்லை. தம் உடல் நிலைபற்றி உயர்வாக எண்ணுபவர்களுக்குத் தம்மைப் பற்றிய தாழ்வு மனப்பான்மை வேறு துறைகளிலும் இருப்ப தில்லை.

உடலை வளர்க்கும் வழிமுறை: ஏற்ற உடல் இல்லை என்ற உணர்வால் இளைஞர்கள் தம்மைப்பற்றித் தாழ்வாக எண்ணும் நிலை ஏற்படுகின்றது. வலிமை யும் கவர்ச்சியும் மிகவும் இன்றியமையாதனவாகி விட்டன. இந்நிலையில் 4 விழுக்காட்டினரே ஆற்ற லைப் பெருக்கிக் கொள்ள விரும்புகின்றனர். ஆனால் 54 விழுக்காட்டினர் தம் உடல் கவர்ச்சியைப் பெற விரும்புகின்றனர். மெலிந்திருக்கும் இளைஞர்கள் தாழ்வு மனப்பான்மை காரணமாக மற்றவர்களின் கவனத்தைப் பெறுவதற்கு அதிமாக முயல்வார்கள். ஆனால் நல்ல கட்டான உடலைப் பெற்ற இளைஞர் கள் தலைமைப் பண்பினைப் பெற்றவர்களாகத் திகழ் வார்கள்.

உடலின் தன்மையை அளவிடுதற்கு எடை, உயரம், இடுப்பின் சுற்றளவு, மார்பளவு, கெண்டைக் கால் சுற்றளவு, புட்ட அளவு, தோலின் அடியிலுள்ள சதையின் தடிப்பு ஆகியவற்றை ஆதாரமாகக் கொள் வர். எடை குறைந்த பெரிய உடலைப் பெற்றிருக்க ஆண்கள் விரும்புகின்றார்கள். எடை குறைந்த ஒல்லி யான உடலைப் பெறப் பெண்கள் விரும்புகின்றார்கள். குட்டையாகவும் அதிக எடையாகவும் உள்ளவர் மன ஆறுதலற்று இருப்பர்.

மேலிருந்து கீழாகப் பார்க்கும்போது மார் பிலிருந்து இடை வரை உடல் குறுகி இருக்க வேண்டும். ஒரு பெண்ணின் மார்பு 74.25 செ.மீ. இருக்கவேண்டும்; இடை மார்பைவிட ஏறக்குறைய 38 அல்லது 40 செ.மீ. குறைந்திருக்க வேண்டும். பெண்களின் புட்டங்கள் மார்பளவைவிட ஏறக் குறைய 2.25 செ.மீ. பருத்திருக்க வேண்டும். ஆண் களுக்கு அவர்களின் மார்பைவிடப் புட்டங்கள் சிறுத் திருப்பதுதான் அவர்களின் கட்டான உடலாகக் கொள் ளப்படுகின்றது. கைகளும் கால்களும் மேலிருந்து கீழாகச் சீராகச் சிறுத்திருப்பதுதான் அழகு. நடுத்தர உடல் வாகு உடையோர் பெருத்த உடலைப் பெற்றவர் களைப் போல எப்போதும் உண்டும் தூங்கியும் காலத்தைக் கழிக்க மாட்டார்கள். அவர்கள் மெலிந் திருப்பவர்களைப் போல எப்போதும் கவலைபட்டுக் கொண்டிருக்கமாட்டார்கள். அவர்கள் சாதனைக் கென உந்தப்பட்டுத் தொல்லைகளை ஏற்று உழைத் திடும் செயல்வீரர்களாக விளங்குவர்.

பருத்திருப்பவர்கள் உட்பசியின் காரணமாக அதிகம் உண்பதில்லை. அதிகமாக உண்டு இன்னும் பருத்து விடுவோமோ என்ற அச்சத்தின் காரணமாக அவர்கள் உண்பதைத் தவிர்ப்பதுமில்லை. பசித்திருக் கும் போது உண்பதைப் போலவே இரைப்பை நிறைந் திருக்கும்போதும் கூசாது அவர்களால் உண்ணமுடி யும். அவர்கள் உள்ளுணர்வைவிட உணவின் தோற்றம், நறுமணம், சுவை போன்றவற்றால் ஈர்க்கப் பட்டு அதிகமாக உணவை உட்கொள்கின்றனர். அத்தகையோர் உணவு உட்கொள்ளும் அளவைக் கட்டுப்படுத்த வேண்டியது மிக அவசியம்; பசித்த பின்னரே புசிக்க வேண்டும்.

கட்டான உடலமைப்பிற்குத் தீவிர உடற்பயிற்சி தேவை இல்லை. மேனாட்டு உடற்பயிற்சியினால் சதை முறுக்கேறிப் பின்னர் விரைவில் வற்றிவிடும். அதற்கு மாறாக இருக்கைப் பயிற்சி (ஆசனங்கள்) உடலைத் துப்புரவு செய்து, தசைகளை முறுக் கேற்றாது நிலைத்த, கட்டான உடலமைப்பை நீடித் திருக்கச் செய்யும். இத்தகைய உடல் எளிதில் தளர்ச்சி அடைவதில்லை. இருக்கைப் பயிற்சி உள்ளுறுப்புகளை யும் புத்துயிர் பெறச் செய்து வாழ்க்கையை வளமாக் கும். மா.பெ.

துணை நூல்கள்:

Jarseild, A.T., In Search of Self, Columbia University Press, New York, 1952.

Kagan, J. and Mos. H., Birth to Maturity, Wiley, New York, 1962.

Mc Clelland, D., Achieving Society, Van Norfrand, Princeton, 1961.

Musen, P.L. and others, Child Development and Personality, John Weatherhill, Inc., Tokyo, 1969.

கட்டி சங்ககாலச் சேரமன்னன் ஒருவனின் படைத்தலைவர்களுள் ஒருவன். சோழப் படை வீரனான பழையனை எதிர்த்து இவனும், கங்கன் முதலிய ஐந்து படைத்தலைவர்களும் தத்தம் படையொடு பாசறை அமைத்திருந்தனர். பழையன் அவர்களை அப்பாசறையில் தாக்கிப் பேரழிவினை உண்டாக்கிப் பின்னர் அப்பகைவர் படையால் விழுப்புண் பெற்று மாண்டான். இச்செய்தியினைக் குடவாயிற் கீரத்தனார் தம் அகநானூற்றுப் பாடலில் குறிப்பிட்டுள்ளார். (அகம். 44: 8). கட்டி, பாணன் என்னும் படை மறவனின் துணைக்கொண்டு, தித்தன் வெளியனுக்குரிய உறையூரிற் போர் செய்யச் சென்ற போது உறையூர் அரண்மனையுள் முழங்கிய துடி முழக்கத்தின் ஆர்ப்பொலி கேட்டு அஞ்சிப் போர் செய்யாது புறங்காட்டி ஓடினான் என்றும், அது கண்ட மக்கள் இகழ்ந்து ஆரவாரித்தனர் என்றும் பரணர் தம் அகநானூற்றுப் பாடல் ஒன்றுள் குறிப்பிட்டுள்ளார் (அகம். 226: 13-17).

கட்டியின் நாட்டிற்கு அப்பால், குல்லை மலர்க் கண்ணி சூடிய வடுகரின் நாடு உள்ளது. அது வேற்று மொழி வழங்கும் நாடாகும். கட்டியின் நாடு வடுகருக்குப் பகைப்புலமாக அமைந்ததாகும். குறுந்தொகைப் பாடலில் இச்செய்தியினைக் குறிப்பிடும் மாமூலனார், கட்டியைப் 'பல்வேற்கட்டி' என்று சிறப்பித்துள்ளார். (குறு.11:6). அ.மா.ப.

கட்டியர்: இப்பெயர் தமிழகத்திற்கு அப்பால் வடக்கே இருந்த ஒரு நாட்டவர்களைக் குறிக்கும். கட்டியர் பற்றிச் சிலப்பதிகாரம் குறிப்பிட்டுள்ளது. (சிலப். காட்சி. 25-157). சேரன் செங்குட்டுவன், கண்ணகிப் படிமம் அமைக்கச் சிலை எடுக்க முடிவு செய்து, இமயம் செல்ல எண்ணிக் கூறியபோது, வில்லவன் கோதை என்னும் படைத்தலைவன், செங்குட்டுவன் அதற்கு முன்னர்ச் செய்த வடபுலப் போர் நிகழ்ச்சியினை நினைந்து கூறுகையில், இந்தக் கட்டியரையும் குறிப்பிட்டுள்ளான். கொங்கணர் கலிங்கர், கருநடர், பங்களர், கங்கர் வடவாரியரொடு இக்கட்டியரையும் சேர்த்துக் கூறுவதால் இவர் நாடும் தமிழகத்திற்கு அப்பாற்பட்ட நாடாக இருத்தல் வேண்டும் என்பது புலனாகிறது. 'நன்னன் ஏற்றை நறும் பூண் அத்தி, துன்னருங் கடுந்திறற் கங்கன் கட்டி' என்னும் அகநானூற்றுப் பகுதியில் (அகம். 44) இடம்பெறும் கட்டி என்னும் பெயரை மனத்திற்கொண்டு இங்குக் குறிப்பிட்டுள்ள கட்டியர், தமிழ்நாட்டில் ஒரு பகுதியினர் என்று கூறுவது ஏற்புடையதாகத் தெரியவில்லை. வடவாரியரொடு சேர்ந்து எதிர்த்தவர் எனவே இக்கட்டியர் எனப்படுவோர் தமிழகத்தினைச் சேர்ந்தவராகார் எனக் கொள்வது தக்கதாகும். அ.மா.ப.

கட்டுக்கதை: ஒரு குறிப்பிட்ட காலத்தில் நடந்த நிகழ்ச்சிகளைப் பற்றி விளக்கிக் கூறப் பயன்படும் கதை கட்டுக்கதை (Myth) எனப்படும். கட்டுக்கதை என்பது கிராம நாடோடிக் கதை (Folk Tale), சரித்திரப் பழங்கதை (Legend) போன்றவை அன்று; புனிதத்தன்மையை விளக்கிக் கூறுவதாகும்.

சமூகத்தில் கூறப்பட்டு வரும் கட்டுக்கதை கடந்த காலங்களில் நடந்த உண்மை நிகழ்ச்சி என்றும், வாழ்க்கைக்கு மிகவும் முக்கியமானது என்றும் பழங்கால மக்களால் நம்பப்பட்டு வந்தது; இன்றும் சிலரால் நம்பப்பட்டு வருகின்றது. ஆனால் இக்காலத்தில் பகுத்தறிவாளர்களால்மட்டுமல்லாமல்ஏனைய பெரும்பாலோராலும் இது தவறான வரலாற்றுக் கதை என்றும் கற்பனைக் கதை என்றும் கூறப்பட்டு வருகின்றது.

விளக்கம்: அறியாமை, ஐயப்பாடு, நம்பிக்கையின்மை ஆகியவற்றிற்குப் பதில் அளிப்பது போலவும், சில மறுக்கக்கூடிய கொள்கைகளுக்கு உருவகம் கொடுப்பது போலவும் கட்டுக்கதை அமைந்திருக்கும். வழக்கமாக, புனிதத் தன்மையினை விளக்குவதாகவும் இறைமை, இறைமைச் சடங்குகள் ஆகியவற்றைக் குறிப்பதாகவும் நீதி நெறியினைக் கற்பிப்பதாகவும் இக் கதை இருக்கும். இந்தக் கதையின் கதாபாத்திரங்கள் பொதுவாக மனிதத் தன்மைக்கு அப்பாற்பட்டனவாகவும் மனித வடிவிலும் அமைந்திருக்கும். இராமாயணம், மகாபாரதம் போன்ற இதிகாசங்கள் இந்தக் கட்டுக்கதைகளுக்கு எடுத்துக்காட்டுகள் ஆகும். மேற்கூறிய கதைகளில் உள்ள நிகழ்ச்சிகள் உண்மையில் நடந்தவை போலவும், கதாபாத்திரங்கள் வாழ்ந்து மறைந்தவர்களைப் போலவும் இன்றும் சமுதாயத்தில் நம்பிக்கை உள்ளது. அவற்றின் நிகழ்ச்சிகள் சமூக நீதிநெறியினைக் கற்பிப்பதாகவும் கதாபாத்திரங்கள் இறைமைத் தன்மை உடையனவாகவும் அமைந்திருக்கின்றன. இருப்பினும் இன்றைய சமூகத்தின் பெரும்பாலோரால் அவை வெறும் கற்பனைக் கதைகளென்றும் கட்டுக்கதைகளென்றுமே கருதப்படுகின்றன.

கட்டுக் கதை உலகத்தின் தோற்றத்தையும் பறவைகள், விலங்குகள், இயற்கைக் காட்சிகள் போன்றவற்றின் குணங்களையும் மனிதத்தன்மைகள், மனிதனின் இறப்புப் பற்றிய மறைகள் ஆகியவற்றையும் விளக்குவதாக இருக்கலாம். தெய்வங்களின் நடவடிக்கைகள், வெற்றி-தோல்விகள், நண்பர்கள், பகைவர்கள், தெய்வங்களின் குடும்ப உறவுகள் பற்றிக் கூறுவதாகவும் இருக்கலாம். ஒரு விழாவிற்கு உரிய நிகழ்ச்சிகள், சடங்குகள், சமூக விலக்கங்களைப்

பின்பற்ற வேண்டிய அவசியங்கள் ஆகியவைபற்றி விளக்குவதாகவும் கட்டுக்கதை இருக்கலாம்.

கட்டுக் கதை ஒழுக்கமின்மையிலிருந்து ஒழுக்க நெறியும், மனிதனே இல்லாத உலகத்திலிருந்து மனிதக் கூட்டமும், இறப்பற்ற தன்மையிலிருந்து இறப்பும், காலங்களின் நிலைகள் மாறி மாறி வருவதும, ஒரு மனிதக் கூட்டத்தின் தொடக்க நிலையிலிருந்து பழங் குடி மக்களின் கூட்டுச் சமூகமோ ஒரு நாடோ உருவான விதமும், ஆண் தன்மையற்ற இனம் ஆணா கவும் பெண்ணாகவும் மற்றும் ஏனையவையாகவும் எவ்வாறு வந்தன என்பதும் பற்றி விளக்குகிறது.

கோட்பாடு அற்ற தன்மையுடையதாய்க்கட்டுக் கதையின் பொருள் இருக்கும். இதை ஓர் உணர்வற்ற பொய்க் கதை (Fiction) எனக் கொள்ளலாம். ஆனால் இவை இரண்டிற்கும் சில வேறுபாடுகள் உள்ளன. கட்டுக்கதை உண்மையுடன் சற்றுத் தொடர்புடைய தாக இருக்கும். ஆனால் பொய்க்கதை உண்மைக் கதைக்கு முற்றிலும் புறம்பானதாகும். ஆண், பெண் இனம் பற்றிக் கூறும் உளவியல் கருத்துகளே கட்டுக் கதை என்று உளவியல் பகுப்புக் கோட்பாடு (Psycho - analytical Theory) கூறுகிறது. எமிலி தர்க்கேம் (Emile Durkheim) என்ற சமூகவியல் அறிஞர் இந்தப் பரந்த உலகில் கட்டுக்கதையின் மூலத்தை ஆராய்ந்து பார்த்தால், அது கணக்கிட்டுக் கூற இயலாத அள விற்கு உள்ளது என்று கூறுகிறார்.

மனித வாழ்க்கையைத் திட்டமிட்டுக் காண்பிப் பதே கட்டுக்கதையின் அடிப்படைநோக்கம் ஆகும். அந்தத் திட்டத்தின்படி, இயற்கை இந்தச் சமூகத்தில் கற்பனையாகிக் கட்டுக்கதைகளாக உருவாகின்றது. பொது விதிகளின்படி மேம்பட்ட மனித குணங் களையோ நிகழ்ச்சிகளையோ அடிப்படையாய் வைத் துக் கற்பனையில் உருவாகின்ற கதைகளே சமுதாயத் தில் கட்டுக்கதைகளாக உருவெடுத்து, வழிவழியாய் வருகின்றன என மிக் திலீவு (Mich Tiliev) என்ற அறிஞர் கூறுகிறார். பழங்காலக் கட்டுக்கதையினைப் பற்றி ஆராயும் இன்றைய அறிஞர்கள் கூட, அந்த நினைப்புகள் உலகம் முழுவதும் வேறுபட்ட சமூக, பண்பாட்டு நிலைகளில் பரவி இருக்கின்றன என வியப்படைகின்றார்கள்.

குணநலன்கள்: கட்டுக்கதை சமயத்தைப் பின் னணியாகக் கொண்டிருக்க வேண்டும். முக்கிய கதாபாத்திரங்கள் தெயவங்களாக இருக்கும். கதை கள் வரன் முறையுடனும் குறைந்த அளவு மற்றக் கடவுளின் கதைத் தொகுப்புடன் தொடர்புள்ளதாக வும் இருக்கும். ஏனைய கதைகள் நாடோடிக் கதை களாகவே மதிக்கப்படும்.

ஒரு புராண மன உணர்வுடன் கட்டுக்கதை அமைந்திருக்கும். புராணக் கதைகளின்படி மனிதனும், விலங்கு-தாவரம் போன்றவையும் ஒரே நிலையாகத் தான் கருதப்படும். மறுபிறப்பு என்ற ஒன்று இருப்ப தாகக் கட்டுக்கதை காட்டுவதால், வாழ்க்கையின் முந்தைய நிலைகள்ஓரளவிற்குப் பாதுகாக்கப்படுகின் றன. முன்னோர்களின் ஆன்மா புதிதாகப் பிறக்கும் குழந்தையின் வடிவில் உருவாகிறது என்றும், நிகழ் காலம், கடந்தகாலம், வருங்காலம் போன்ற அனைத் தும் ஒன்றுடன் ஒன்று இணைந்துள்ளன என்றும் இது கூறுகிறது.

முன்னோர் வழிபாடு என்பது கட்டுக்கதைகளில் விளக்கப்படுகிறது. கட்டுக்கதைகளும் பழங்காலச் சமயங்களும் இறப்பு என்ற ஒன்று இருப்பதை மறுக் கிறது. எர்பர்ட்டு இசுபென்சர் (Herbert Spencer) முன்னோரை வணங்குதல் என்ற முறையே சமயம் தோன்றுவதற்கு மூலகாரணம் என்று கூறுகிறார். உரோமானியர்களின் சமயங்களில் முன்னோரை வணங்குகிற கொள்கை ஒரு முக்கிய அடிப்படைக் குணமாகும். அமெரிக்க இந்தியர்கள்கூடச் சாவிற் குப் பின்னர் ஒரு வாழ்க்கை உள்ளது என்றும், மனி தனுக்கும் இறந்த ஆன்மாவிற்கும் தொடர்பு உள் ளது என்றும் பொதுவான நம்பிக்கை கொண்டிருக் கின்றார்கள்.

கட்டுக்கதை சமயத்துடன் கலந்திருக்கும். புரா ணக் கதைகளும் சமய உணர்வுகளும் மனித வாழ்க் கையை அடிப்படையாகக் கொண்டே உருவாகின் றன. மனித நாகரிக வளர்ச்சியில் கட்டுக்கதையின் முடிவையும் சமயத்தின் தொடக்கத்தையும் கணக் கிட்டுச் சொல்ல முடியாது. கட்டுக்கதை தொடக்கத் திலிருந்தே சமயத்தை உடன்கொண்டிருக்கின்றது.

கட்டுக்கதையின் தேவை: ஒரு பண்பாட்டின் மதிப்புகளையும் குறிக்கோள்களையும் கட்டுக்கதை மூலம் தெரிந்துகொள்ள முடிகிறது. கட்டுக்கதைகள் மாயை அல்லது திரிபுக் காட்சிகள் போன்று இருந் தாலும், அவற்றின் உருவகங்களும் உருவகக் கதா பாத்திரங்களும் நிகழ்ச்சிகளும் நாகரிகத்தின் தெய் வீக மதிப்பையும் புனிதத்தையும் கொண்டுள்ள களஞ் சியமாகத் திகழ்கின்றன என்றும், மக்களின் பழக்க வழக்கங்களை ஒரு குறிப்பிட்ட நல்ல வழியிலும் அறிவோடியைந்ததாகவும் கொண்டு செல்ல உதவு கின்றன என்றும் முகர்சி(R.K. Mukerji) கூறுகிறார்.

பழங்கட்டுக்கதைகளான இதிகாசங்கள் தனி மனிதன், சமூகம் போன்றவற்றையும் அவற்றின் தேவைகள், தலைமைகள், அதிகாரங்கள் போன்ற

வற்றையும் சமுதாயத்தில் பிராமணன், சத்திரியன், வைசியன், சூத்திரன் போன்ற நான்கு அடுக்கு சாதி அமைப்பினை ஏற்படுத்தி அவற்றின் அவசியத்தை யும் விளக்குகின்றன. தியாகங்களுக்குத் தேவையான ஐந்து கடமைகள் (Pancha Maha Yajna) என்ற கட் டுக்கதை மனிதன் அறிந்தோ அறியாமலோ செய்யக் கூடிய ஐம்பெரும் பாவங்களைக் களையச் செய்ய வேண்டிய ஐந்து வகையான தியாகங்களைக் கூறி, மனிதனை நல்வழிப்படுத்த உதவுகிறது. மேலும், தைத்திரிய உபநிடதம் போன்றவற்றில் வரும் கட்டுக் கதைகள் மனிதன் தன்னைத் தானே தெரிந்து கொள்ளத் தேவையான பலவகையான நல்லொழுக் கங்களைக் கற்பிக்கின்றன. பொதுவாகக் கட்டுக் கதைகள் சமுதாய நடவடிக்கைகளை நல்வழிப்படுத் தும் உருவகமாகவே செயற்படுகின்றன. பூ.த.

கட்டுப்பட்ட முடியாட்சி என்பது அரசிய லமைப்புச் சட்ட விதிகளினால் கட்டுப்படுத்தப்பட்ட அல்லது ஒழுங்குபடுத்தப்பட்ட அல்லது வரம்புபடுத் தப்பட்ட அதிகாரங்களைக் கையாண்டு ஆட்சி செய் கிற ஒற்றையாளாட்சி ஆகும். ஆகையால், இது அரசியலமைப்புக்குட்பட்ட முடியாட்சி (Constitutional Monarchy), வரம்புபடுத்தப்பட்ட முடியாட்சி (Limited Monarchy) எனவும் சொல்லப்பெறும். கட்டுப்பட்ட முடியாட்சி என்பது, அரசியலமைப்பு விதிகளாலோ, வேறெந்தச் சட்ட விதிகளாலோ வரம்புபடுத்தப்படாத முழு அதிகாரங்களையுடைய முடியாட்சிக்கு (Absolute Monarchy) நேர்மாறானது.

பிரஞ்சுப் புரட்சி வரம்பற்ற முடியாட்சியை எதிர்த்து நடைபெற்ற புரட்சியாகையால், அது நடந்து முடிந்த காலத்திற்குப் பின்னர் (கி.பி. 1789-1799) முடியாட்சி வகை அரசாங்கம் மறைந் தது. ஆங்கில நாட்டிலிருக்கும் முடியாட்சியும் வரம் பற்ற ஒன்று அன்று; அது கட்டுப்பட்ட அல்லது அரசியலமைப்புக்கு உட்பட்ட முடியாட்சியே (Limited or Constitutional Monarchy) ஆகும். இதை முன்னோடியாக வைத்தே, உலகத்தில் ஒரு சில நாடு களில் அரசியலமைப்புக்குட்பட்ட, கட்டுப்பட்ட முடி யாட்சி அமைக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஆங்கில நாட்டில் கட்டுப்பட்ட முடியாட்சி என்பது கி.பி. 1688-ஆம் ஆண்டிற்குப் பின்னரே தோன்றிற்று.

அரசரின் அதிகாரங்கள்: கட்டுப்பட்ட முடியாட்சி யில் அரசர் நாட்டின் அரசியலமைப்புச் சட்டத்தை யும், நாட்டின் மற்றெல்லாச் சட்டங்களையும் பின் பற்றியே தம் அதிகாரங்களைக் கையாளுதல் வேண்டும். இத்தகைய முடியாட்சியுடைய நாட்டில் வயது வந்த வாக்காளர்களால் தேர்ந்தெடுக்கப்படும் இரு மன்றங்களையுடைய பாராளுமன்றம் இருப்ப தால், அம்மன்றங்களால் ஒப்புக்கொள்ளப்படும் சட்டங்களையே அரசர் ஏற்று வெளியிடுதல் வேண்டுமே தவிரத் தம் விருப்பம் ஒன்றின் பேரி லேயே சட்டங்களைச் செய்தல் முடியாது. மேலும் நிதி வரவு, செலவு ஏற்பாடுகளிலும், வரிவிதிப் பிலும், வரிப்பணத்தைச் செலவுக்கு ஒதுக்கு தலிலும், வரவுசெலவுக்கணக்கு வைப்பதிலும், கணக்குகளைத் தணிக்கை செய்தலிலும், கட்டுப் பட்ட முடியாட்சி நாட்டின் அரசர் மக்கள் பிரதிநிதி கள் மன்றத்தின் முழு ஒத்துழைப்பையும் சார்ந்தே இருத்தல் வேண்டும். அவர் தம் விருப்பம் போல் வரிவிதிக்கவோ செலவு செய்யவோ இயலாது. நிரு வாக ஆட்சிப் பணிகளைப் பொறுத்தவரை, கட்டுப் பட்ட முடியாட்சியிலே, அரசர் பாராளுமன்றத்தி லிருந்து தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டு, அதற்குப் பொறுப் பாக இருக்கும் அமைச்சர்களுடைய ஆலோசனை களை ஏற்று நடத்தல் வேண்டும். சுருங்கச் சொல் லின், கட்டுப்பட்ட முடியாட்சி என்பது நடைமுறை யிலே, ஆங்கில நாட்டிலே காணப்படுகிறபடி, மக்க ளாட்சி அல்லது பாராளுமன்றக் குடியாட்சியே (Parliamentary Democracy) ஆகும். இதுவே அமைச் சக ஆட்சி முறை (Cabinet Executive) ஆகும்.

பா.கு.

துணை நூல்கள்:

Bluntschli, J.K., The Theory of the State, Oxford, 1921.

Goodnow, J.F., Principles of Constitutional Government, Harpers, 1916.

கட்டுப்படுத்தப்பட்ட மக்கள் தொகை என்பது இடம் பெயர்வதால் மக்கள்தொகை எண் ணிக்கையில் மாற்றங்கள் உண்டாகாத சமுதாயத் தைக் குறிக்கும். வரையறுக்கப்பட்ட எல்லைக்குள் வாழும் மக்கள் தொகையை ஆய்வு செய்யும் பொழுது, மற்றப் பகுதிகளிலிருந்து குறிப்பிட்ட எல்லைக்குள் குடியேறுதலும், எல்லையை விட்டு வெளியேறுதலும் சிக்கல்களை விளைவிக்கின்றன. எல்லையின் அளவு விரிவடையும்போது இத்தகைய பயணங்களின் எண்ணிக்கை மொத்த மக்கள்தொகை யோடு ஒப்பிடும்போது ஒரு பொருட்டாக மதிக்கத் தக்க அளவிருப்பதில்லை. மேலும் குடியேறுதலையும் வெளியேறுதலையும் ஒதுக்கிவிட்டால், கணிதவியல் பகுப்பாய்வு (Mathematical Analysis) மிக எளிதாகி றது. எனவே கட்டுப்படுத்தப்பட்ட மக்கள்தொகை (Closed Population) என்ற கருத்து உருவாகிறது.

இதனையே இடம்பெயர்வதால் பாதிக்கப்படாத மக்கள்தொகை எனவும் கூறுகின்றனர்.

ஒருசில சமுதாயங்களைத் தவிர மற்றவைகளில் இடப்பெயர்வினால் (Migration) அவைகளின் பண்பியல்புகளில் பெரிதும் மாற்றம் ஏற்படுவதில்லை. ஆகவே, இடம்பெயர்வதால் பாதிக்கப்படாத சமுதாயம் என்ற எடுகோளை (Assumption) முதலாகக் கொண்டு விளக்கப்படுவது நிலையான மக்கள் தொகை (Stable Population) என்னும் விதி. மக்கள் தொகையியலில் கணிதவியல் பகுப்பாய்வு பல வகைகளிலும் பயன்படுத்தப்படுகிறது. உறவுமுறைப் (Kinship) பகுப்பாய்வு, வாழ்க்கைச் சக்கரப் (Life Cycle) பகுப்பாய்வு, சுற்றுமுறையில் (Indirect Method) இறப்பு பிறப்பு வீதங்களை மதிப்பிடல் ஆகிய கணிதவியல் பகுப்பாய்வுகள் நிலையான மக்கள் விதியைச் சார்ந்தவையாகும்.

இடம்பெயர்வதால் பாதிக்கப்படாத சமுதாயத்தில் வயது குறிப்பிட்ட பிறப்பு வீதமும் இறப்பு வீதமும் காலத்தால் மாறுபடாதிருப்பின், தொடக்கத்தில் வயதுக்கான பரவல் (Distribution) எவ்வாறிருப்பினும், காலம் செல்லச் செல்ல ஒரு நிலையான பரவலை அடையும் என்பது மக்கள்நிலைத் தொகை விதியாகும்.

நிலையான மக்கள்தொகை விதிக்கான இரண்டு எடுகோள்களாவன: (1) காலத்தால் மாறுபடாத வயது குறிப்பிட்ட இறப்பு வீதம், (2) காலத்தால் மாறுபடாத வயது குறிப்பிட்ட பிறப்பு வீதம். பொதுவாக இந்த விதிக்கு ஒருபாலரே (One Sex) கருதப்படுவர். ஒரு குறிப்பிட்ட உச்ச வயது, ω -க்கு மேல் யாரும் உயிர் வாழ்வதில்லை எனவும், வரையறுக்கப்பட்ட வயதுக் காலத்திற்குள் (α, β) தான் பெண்கள் மகப் பேறு எய்த முடியும் எனவும் கொள்ளப்படும்.

$F(x,t)\,dx$ எண்ணிக்கையுள்ள பெண்கள் t என்ற நேரத்தில் x-க்கும் $x+dx$ -க்கும் இடைப்பட்ட வயதினராக இருப்பதாக வரையறை. $B(t)dt$ எண்ணிக்கையுள்ள பெண் குழந்தைகள் t-க்கும் $t+dt$ -க்கும் இடைப்பட்ட நேரத்தில் பிறப்பதாகவும் வரையறை. $_tp_x$ என்பது x வயது முதல் $(x+t)$ வயது வரை உயிருடன் இருப்பதற்கான நிகழ்திறன் (Probability) எனக் கொண்டால், மேற்கண்ட வரையறைகளிலிருந்து,

$$\left.\begin{aligned} F(x,t)\,dx &= B(t-x)\,{}_xp_o\,dx \quad (o \leq x \leq t) \\ F(x,t)\,dx &= F(x-t, o)\,{}_tp_{x-t}\,dx \quad (x > t) \end{aligned}\right\} \qquad (1)$$

பெறக் கூடுமென்பது தெளிவானதே. m (x) என்பதை x வயதான தாய்மார்களுக்குப் பெண் மகவுகள் பெறுவதற்கான பிறப்பு வலிமை எனக் கொண்டால்,

$$B(t) = \int_0^\infty F(x,t)\, m(x)\, dx, \text{ அல்லது}$$

$$B(t) = \int_0^t B(t-x)\,{}_xp_o\, m(x)\, dx + \int_0^\infty F(x,o)\,{}_tp_x\, m(x+t)\, dx \qquad (2)$$

கிடைக்கிறது. முன்னரே கூறியது போல் β வயதுக்கு மேல் குழந்தை பெற முடியாது எனக் கொண்டால்,

$$\int_0^\infty F(x,o)\,{}_tp_x\, m(x+t)\, dx = O, \ (t > \beta).$$

மேலும் $B(t) = Ae^{\gamma t}$ என்பதைத் தேர்வாய்வுக்குரிய (Trial Solution) தீர்வாக வைத்துச் சமன்பாடு (2) -இல் மாற்றீடு செய்து கிடைப்பது,

$$Ae^{\gamma t} = Ae^{\gamma t} \int_{\alpha}^{\beta} e^{-\gamma x} \ xpo \ \ m(x)\ dx \qquad (3)$$

ஆகவே,

$$\int_{\alpha}^{\beta} e^{-\gamma x}{}_{xpo} \ m\ (x)\ dx = 1, \qquad (4)$$

என்ற தொகையீட்டுச் சமன்பாட்டின் தீர்வு γ ஆகும். இச் சமன்பாட்டின் மூலங்களில் ஒன்று மட்டும்தான் மெய்மூலம் (Real Root) என்பதும், மற்றவைகள் எல்லாம் கலப்பு மூலங்கள் என்பதும், கலப்பு மூலங்களில் உள்ள மெய்ப்பகுதி மெய் மூலத்தை விடச் சிறியது என்பதும் நிரூபிக்கக் கூடும்.

இனி γ என்பதை மெய்மூலமாகக் கொண்டால் சமன்பாடுகள் (1)-ஐயும், (2)-ஐயும் உபயோகித்துப் பெறக்கூடியது

$$F\ (x,t) \simeq xpo\ Ae^{\gamma\ (t-x)} \qquad (5)$$

எனவே, x-க்கும் x+dx -க்கும் இடைப்பட்ட வயதில் உள்ள பெண்களின் விகித சமம்

$$\frac{F\ (x,t)\ dx}{\int_{0}^{\infty} F\ (u,t)\ du} = \frac{xpoe^{-\gamma x}\ dx}{\int_{0}^{\infty} upo\ e^{-\gamma u}\ du} \qquad (6)$$

இவ்விகித சமம் காலம் t-ஐ சாராமலிருப்பதால் தொடக்கத்தில் வயதுக்கான பரவல் எவ்வாறிருப்பினும் காலம் செல்லச் செல்ல ஒரு குறிப்பிட்ட பரவலை அடையும் என்பதும் விளங்கும். முடிவில் விளையும் பரவலின் சமன்பாடு (6) ஆகும். ஆகவேதான் இதற்கு நிலையான மக்கள்தொகை என்ற பெயர் ஏற்பட்டது.

இவற்றில் வயதும் நேரமும் தொடர் மாறிகளாகக் (Continuous Variables) கருதப்பட்டிருக்கின்றன. இவற்றைத் தொடர்ச்சியற்ற மாறிகளாகக் கொண்டு ஆய்ந்தும் இதே முடிவுகளை அடைய இயலும். கீபிட்சும் (Keyfitz -1977),பென்னெட்டும் (Bennett), கோரியூச்சியும் (Horiuchi - 1981) எழுதிய ஆய்வுக் கட்டுரையும், பிரசுடனும் (Preston), கோலும் (Coale - 1982) எழுதிய ஆய்வுக் கட்டுரையும் இடம் பெயர்வதால் பாதிக்கப்படாத மக்கள் தொகை ஆய்வில் ஒரு புதிய திருப்பத்தை ஏற்படுத்தின. இவர்களின் ஆய்வினால் விளைந்தது

$$N(a) = N(o)\ e^{-\int_{o}^{a} \gamma(x)\ dx\ -\ \sum_{i} \int_{o}^{a} ui(x)\ dx} \qquad (7)$$

என்ற சமன்பாடு. இதில் N (a) என்பது ஒரு குறிப்பிட்ட குறுகிய நேரத்தில் எத்தனை ஆட்கள் a என்ற வயதை அடைகிறார்கள் என்பதைக் குறிக்கும். γ (x) என்பது log (N(x))-இன் நேரத்தை மாறியாகக் கொண்ட வகைக்கெழு, U_i (x) என்பது N (x)-இல் i-ஆவது காரணத்தால் ஏற்படும் மாறுதலின் வீதம். இந்தச் சமன்பாட்டினால் சுற்றுமுறையில் பிறப்பு இறப்பு வீதங்களை மதிப்பிடுதலில் புதிய முறைகள் வகுக்கப்பட்டன.

பயன்கள்: மக்கள் பெருக்க வீதமும் (γ), உயிருடன் இருப்பதற்குரிய நிகழ்திறனும் (xpo) தெரிந்தால் பிறப்பு வீதத்தை

$$\varrho = \frac{d}{\int_0^\infty e^{-\gamma x}\, xpo\, dx} \qquad (8)$$

என்னும் நிலையான மக்கள்தொகை விதியிலிருந்து கிடைக்கப் பெறும் சமன் பாட்டைக் கொண்டு மதிப்பிடலாம்.

நிலையான மக்கள்தொகை விதியிலிருந்து t - நேரத்தில் y வயதானவர்கள் B (t-y) Ly ஆட்கள் என்பதை அறியலாம். இதில் Ly என்பதை $\frac{y\,po + y+1\,po}{2}$ என்னும் தோராயத்தால் (Approximation) கணிக்கலாம். அதேபோல x வயதானவர்கள் B (t−x) Lx ஆவர்.

இதனால் கிடைக்கும் சமன்பாடுகளாவன:

$$\left.\begin{aligned} P_y &= B\,(t-y)\,Ly \\ P_x &= B\,(t-x)\,Lx \end{aligned}\right\} \qquad (9)$$

B (t) = Bo $e^{\gamma t}$ என்பதைக் கருத்தில் கொண்டு γ -ஐத் தீர்வு செய்தால் கிடைப்பது

$$\gamma = \frac{1}{y-x} \log \left[\frac{Px/Lx}{Py/Ly}\right] \qquad (10)$$

x, y ஆகிய இரண்டு வேறுபட்ட வயதில் எத்தனை பேர் இருக்கிறார்கள் என்பதும், ஆயுள் அட்டவணையும் தெரிந்தால், மக்கள் பெருக்க வீதமான γ-ஐயும் இச்சமன்பாட்டைக் கொண்டு மதிப்பிட இயலும். இதுபோலவே மக்கள்தொகைக் கணிப்புகளிலிருந்து கிடைக்கும் வயதுக்கான பரவல்களைக் கொண்டு நிலையான மக்கள் தொகை விதியைக் கையாண்டு ஆயுள் அட்டவணையை உருவாக்கலாம்.

நிலையான மக்கள்தொகை விதி உறவுமுறை வாழ்க்கைச் சக்கரப் பகுப்பாய்வுக்கு எவ்வாறு பயன்படுகிறது என்பதற்கு ஓரிரு எடுத்துக்காட்டுகளைக் காணலாம். சரியாக a வயதான ஒரு பெண்ணுக்குச் சராசரியாக எத்தனை தமக்கைகள் (Elder Sisters) பிறந்திருக்கலாம் என்பதை

$$S^{old} = \int_{\alpha}^{\beta} \int_{\alpha}^{x} m(y)\, e^{-\gamma x}\ xpo\ m(x)\ dy\ dx \qquad (11)$$

என்னும் இருமாறித் தொகையிலிருந்து பெறலாம். ஒரு தாய் இறக்கும் போது அவருக்குப் பிறந்த பெண்குழந்தைகளில் உயிரோடிருக்கும் குழந்தைகளின் சராசரி என்ன என்பதை

$$E(S) = \int_{0}^{\alpha} xpo\ \mu x \int_{0}^{x} x-ypo\ m(y)\ dy\ dx \qquad (12)$$

என்னும் இருமாறித் தொகையிலிருந்து பெறலாம் (கிருட்டிணமூர்த்தி, 1979). இதில் μx என்பது x -வயதில் இறப்பு வலிமை. பர்ச்சு (Burch -1970) குடும்பத்திலுள்ளவர்களின் சராசரி எண்ணிக்கையையும், கீபிட்சு (1971), கிருட்டிணமூர்த்தி, பாட்டர் (Potter), பிக்கார்டு (Pickard -1981) ஆகியோர் மக்கள்தொகை இயங்கு விசையையும் பற்றிய ஆய்வு முறைகளை இடம்பெயர்வதால் பாதிக்கப்படாத மக்கள்தொகை என்னும் எடுகோளைத் தலைமையாகக் கொண்ட மக்கள்நிலைத் தொகை விதியைப் பின்பற்றி வகுத்தனர். எஸ்.கி.

துணை நூல்கள்:

Coale, A.J., The Growth and Structure of Human Populations: A Mathematical Investigation, Princeton University Press, 1972.

Impagliazzo, J., Deterministic Aspects of Mathematical Demography, Berlin: Springer-Verlag, 1985.

Keyfitz, N., Introduction to the Mathematics of Population, Reading, Massachusetts: Addison-Wesley, 1977.

கட்டுப்பாட்டாளர்-தணிக்கைத் தலைவர்: இந்திய அரசியல் அமைப்புச் சட்டப் பிரிவு 148 (1)-இன்படி இந்தியக் குடியரசுத் தலைவர் ஒரு கட்டுப்பாட்டாளர்-தணிக்கைத் தலைவரை அமர்த்த வேண்டும். இந்திய உச்சநீதிமன்ற நீதிபதி எக்காரணங்களுக்காக, எம்முறையில் நீக்கப்படலாமோ, அதே காரணங்களுக்கு, அதே முறையில் கட்டுப்பாட்டாளர்—தணிக்கைத் தலைவரும் (The Comptroller and Auditor-General of India) நீக்கப்படலாம்.

கட்டுப்பாட்டாளர்-தணிக்கைத் தலைவர் தம் பதவியை ஏற்குமுன் குடியரசுத் தலைவர் அல்லது அவரால் அனுமதிக்கப்பட்டவர் முன்பு அரசியல் சட்டத்தில் கண்டுள்ளபடி உறுதிமொழியினை எடுத்துக் கொள்ள வேண்டும். அவர் தம் பதவி ஓய்வுக்குப் பின்னர் மைய அல்லது மாநில அரசின் எந்தப் பதவியையும் ஏற்கத் தகுதியற்றவர்.

கட்டுப்பாட்டாளர்-தணிக்கைத் தலைவர் இந்தியத் தணிக்கை, கணக்கியற் பகுதியின் தலைவர் ஆவார். மேலும் அவர் அரசியலுக்கு அப்பாற்பட்டவர். அவருடைய ஊதியம் இந்திய இணைப்பு நிதியினின்று (Consolidated Fund of India) அளிக்கப்படுகிறது. எனவே எந்த ஓர் அமைப்பினின்றோ நிறுவனத்தினின்றோ அவர் ஊதியம் பெறுவதில்லை. அதன் காரணமாக எவர் ஒருவரின் விருப்பத்திற்கோ வெறுப்பிற்கோ இணங்காமல் தன்னிச்சையாக நடக்க வழி செய்யப்பட்டுள்ளது. இந்திய அரசியல் சட்டம் பி-148 (6)-இன்படி கட்டுப்பாட்டாளர் தணிக்கைத் தலைவரின் நிருவாகச் செலவுகளும், அந்நிறுவனத்தில் பணி செய்வோர் ஊதியம், படி, ஓய்வூதியச் செலவுகளும் இந்திய இணைப்பு நியிதிலிருந்து பெறப் படும்.

கட்டுப்பாட்டாளர் - தணிக்கைத் தலைவரின் பணிகள் பற்றிய விவரம் இந்திய அரசியல் அமைப்புச்சட்டம் பிரிவு-149 முதல் 151 வரையுள்ள பகுதிகளில் குறிக்கப்பட்டுள்ளது. தணிக்கை மற்றும் கணக்கியல் ஆணை 1936-இல் வெளியிடப்பட்டுள்ளது. குடியரசுத் தலைவர் அல்லது மாநில ஆளுநரின் இசை

lனைப் பெற்று, கணக்கு முறைக்கான படிவத்தினை .ருவாக்கி, அதனைப் பின்பற்றக் கட்டுப்பாட்டாளர்-ணிக்கைத் தலைவர் ஆணை பிறப்பிக்கலாம். எம் ைறையில் கணக்கினை வைத்திருக்க வேண்டுமெனக் ட்டாயப்படுத்தலாம். மைய மாநில அரசுகளின் ணக்கு நிருவாகத்தின் தலைமைப் பொறுப்பும் கட்)ப்பாட்டாளர்-தணிக்கைத் தலைவரிடம் ஒப்படைக் ப்படுகிறது. அவர் ஆண்டுதோறும் நிதிநிலைக் ணக்கு, பகிர்வுக் கணக்கு ஆகியவற்றை மைய அர ;க்கும் ஒவ்வொரு மாநில அரசுக்கும் உருவாக்க வேண்டும்.

கட்டுப்பாட்டாளர்-தணிக்கைத் தலைவர் உரு பாக்கும் மைய அரசின் கணக்கின் மீதான தணிக்கை அறிக்கை, குடியரசுத் தலைவர் மூலம் இந்திய நாடா ளுமன்றத்திற்கும்,மாநில கணக்கின் மீதான தணிக்கை அறிக்கை ஆளுநர் மூலம் அந்தந்த மாநில மக்கள வைக்கும் அளிக்கப்படும். இது மிக உயர் தணிக்கை பாகும். நாடாளுமன்ற, மக்களவை உறுப்பினர் களுக்கு நிதிநிலைச் செலவு பற்றிய உண்மை நிலை யினை விளக்க இது பயன்படும்.

நாடாளுமன்ற, மாநில மக்களவைகளில் உள்ள பொதுக் கணக்குக் குழு (Public Accounts Committee), கட்டுப்பாட்டாளர்—தணிக்கைத் தலைவர் தணிக்கை அறிக்கையின் அடிப்படையில், நிதியீட்டு நிதிச் செலவு பற்றிய குறைபாடுகள், ஒழுங்கின்மை ஆகியவற்றைத் தங்கள் அறிக்கை மூலம் அவையின் கவனத்திற்குக் கொண்டு வரலாம். எம்.ஓ.மா.

துணை நூல்கள்:

Charkraborthy, H., Advanced Accountancy, Navabarath Publishers, Calcutta, 1971.

Manorama Year Book, Manorama Publishing House, Kottayam, 1986.

The Constitution of India, Bare act with Short notes, Central Law Agency, Allahabad, 1979.

கட்டுப்பாட்டுக் குழு: பரிசோதனை முறை என்பது சமூக அறிவியல்கள் மட்டுமன்றி, அனைத்து அறிவியல்களும் பயன்படுத்துகின்ற ஓர் ஆய்வு முறை யாகும். இம்முறை ஆய்வாளரால் நிலைமைகளைக் கட்டுப்படுத்தப்பெறும் தன்மையைப் பெற்றது. சில தெரிந்த நிலைமைகளில் என்ன நேரிடுகிறது என் பதை இம்முறையின் மூலம் கூர்ந்து நோக்குதல் இய லும். இப்பரிசோதனை முறையில் (Experimental Method) பொதுவாக, பரிசோதனைக் கருவிகள் அல் லது மனிதர்கள் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டு, நேரடியாக ஆய்வுக்கு உட்படுத்தப்படுகின்றனர். பரிசோதனைக் குழு (Experimental Group), கட்டுப்பாட்டுக் குழு (Control Group) என மனிதர்கள் அல்லது கருவிகள் இரு குழுக்களாகப் பிரிக்கப்பட்டு, இம் முறையில் ஆய்வு மேற்கொள்ளப்படுகிறது.

கட்டுப்பாட்டுக் குழுக்களைப் பயன்படுத்துவது அனைத்து மாறிகளையும் (Variables) கட்டுப்படுத்து கின்ற முக்கியமான வழிகளுள் ஒன்றாகும். ஆய்வு செய்கின்ற மாறியைத் தவிர்த்து, அனைத்து வகை களிலும் (Respects) பின்பற்றுகின்ற குழு கட்டுப் பாட்டுக் குழுவாகும். அதாவது, கட்டுப்பாட்டுக் குழு என்பது நிலையாக வைத்து ஆய்வு செய்கின்ற குழு வாகும். சோதனைக் குழுக்களுடன் ஒப்பிடுவதற் காகப் பயன்படுத்துகின்ற ஓர் அடிப்படை வழிக்காக ஆய்வாளர் எந்தவித மாற்றமுமின்றிப் பயன்படுத்து கின்ற ஒரு மாதிரியே கட்டுப்பாட்டுக் குழு எனப்படும் என அர்ட்டன் (Horton) அண்டு(Hunt) ஆகிய அறி ஞர்கள் கூறுகின்றனர். எடுத்துக் காட்டாக, கல்வித் துறையில் தகுதிகள் அல்லது நிலைகள் (Grades) முறையினை நீக்குவதால் சோம்பல் உருவாகுமா? அல்லது கல்வி அறிவு தூண்டப்படுமா என்ற ஆய்வினை அறிய முற்படும்பொழுது, வழக்க மான கற்பித்தலையும் தகுதியினை அமைக்கின்ற முறையினையும் பின்பற்றுகின்ற ஒரு கட்டுப்பாட்டுக் குழு உள்ள வகுப்புகளும், மேலும் எந்த மாதிரியான சோதனை முறைகளிலும் சோதித்துப் பார்க்கின்றவர் களைக் கொண்ட ஒரு பரிசோதனைக் குழு உள்ள வகுப்புகளும் தேவை.பரிசோதனைக் குழுகட்டுப்பாட் டுக் குழுவை விட அதிகமாக அல்லது குறைந்த அளவு கல்வி அறிவினை அடைந்திருந்தால், இந்த வேறு பாடு மறு பரிசோதனை முறையினால் உறுதிப்படுத் தப்பட்டு, பின்னர்க் குறிப்பிடத்தக்க முடிவுகள் வகுக்கப்படும்.

இப்பரிசோதனை, கட்டுப்பாட்டுக் குழுக்களை அமைப்பதில் 1. இணையான இரட்டை முறை (Matched-Pair Technique), 2. நோக்கமற்ற வேலை முறை (Random Assignment Technique) என இரு பொது வழிகள் உள்ளன. இணையான இரட்டை முறையில் சோதனைக் குழுவில் உள்ள ஒவ்வொரு மனிதனுக்கும் (வயது, சமயம், கல்வி, வேலை அல்லது ஆய்விற்கு முக்கியமான ஏதேனும் ஒன்றுள்ள மாறிகள் அனைத்திலும்) ஒத்த பிற மனிதனைத் தேர்ந் தெடுத்துக் கட்டுப்பாட்டுக் குழுவில் உட்படுத்த வேண் டும். நோக்கமற்ற வேலைமுறையில் புள்ளியியற்படி மனம் போனவாறு நோக்கமற்ற முறையில் சோத

னைக் குழுவினரையும் கட்டுப்பாட்டுக் குழுவினரையும் நியமிக்க வேண்டும். அதாவது, எவரேனும் ஒருவரைச் சோதனைக் குழுவினராகவும் மற்றொருவரைக் கட்டுப்பாட்டுக் குழுவினராகவும் தேர்ந்தெடுத்து ஆய்வு செய்தல் வேண்டும். இவ்விரு முறைகளிலும் நோக்கமற்ற வேலைமுறை ஆய்விற்கு எளிதானது. இம்முறை பயன்படாத நிலையில் இணையான இரட்டை முறையினைப் பயன்படுத்திப் பரிசோதனை முறையில் ஆய்வு செய்யலாம். இக்கட்டுப்பாட்டுக் குழுக்களையுடைய பரிசோதனை முறை உளவியல், சமூக உளவியல் ஆய்வுகளில் அதிகமாகப் பயன்படுகின்றது. பூ.த.

கட்டுப்பாடற்ற பொருளியல் என்பது தனி மனிதன் உரிமையைப் பாதுகாத்துப் பொருளாதார முன்னேற்றத்திற்கு வழிவகுக்கும் கோட்பாட்டைக் குறிக்கும். மனிதனின் உள்ளுணர்வை வெளிப்படுத்தவும், அதனைச் செயற்படுத்தவும் தேவையான அடிப்படை உரிமைகளை வலியுறுத்திய 'தனிமனிதனின் விடுதலை'யைச் (Freedom of Individuals) சார்ந்த கருத்துகள் கி.பி. 17, 18-ஆம் நூற்றாண்டுகளில் தோன்றி வளர்ச்சியடைந்தன. ஒவ்வொருவரின் ஊழ்வினையும் அவரவர் கட்டுப்பாட்டிற்குட்பட்டது என்பதனையும், நடக்க வேண்டியவற்றைத் தன்னிச்சையுடன் வகுத்துக் கொள்ள வேண்டியது தனி மனிதனின்திறமைக்குட்பட்டதுஎன்பதனையும் நிலைநாட்ட முனைபவர்கள், கட்டுப்பாடற்றவர்கள் (Liberalists) எனக் கூறப்படுகின்றனர். பொருளாதாரச் சிக்கல்களைத் தீர்ப்பதற்குக் கட்டுப்பாடுகளைப் புறக்கணித்துத் தனியார் முடிவுகள், பகுத்தறிவு ஆகியவற்றை இன்றியமையாதனவாகக் கொண்டு வளர்ச்சிபெற்ற கருத்துகள் கட்டுப்பாடற்ற பொருளியலாகும் (Liberal Economics). இக்கருத்துகளின் அடிப்படைக் கூறுகளில் கால வேறுபாடுகள் காணப்படுகின்றன.

இடைக்காலப் பொருளியல் கருத்துகளில் (Economic Thought of Middle Ages) கட்டுப்பாடற்ற செயற்பாடு கருத்தளவில்கூடத் தோன்ற வாய்ப்பில்லாதிருந்தது. அக்காலத்தில் பேரளவில் வேரூன்றியிருந்த மன்னர்ஆட்சியினர் தொழிற்றுறை வளர்ச்சியையும் வாணிகப் பெருக்கத்தையும் போற்றிக் காத்தனர். எனினும், அவை நாட்டரசர்களின் விருப்பு வெறுப்பை நிறைவேற்றும் நோக்கம் கொண்டவையாயிருந்தனவேயன்றி மக்களின் பொது நலன், தனிமனிதனின் முன்னேற்றம் ஆகியவற்றிற்குச் சிறப்பிடம் அளிக்கவில்லை. நாட்டுப்பற்று, நாட்டுடைமையாக்கல் (Nationalisation) ஆகியவற்றைப் பறைசாற்றி வலுப்பெற்ற இடைக்காலப் பொருளியற் கொள்கை வணிகவியல் (Mercantilism) எனப்பட்டது.

வணிகவியல் கோட்பாட்டின்படி அரசின் தலையீடு (State Intervention) பொருளாதாரத்தின் எல்லாத் துறையிலும் இடம் பெற்றது. தனி மனிதனின் முன்னேற்றத்தில் பல இடையூறுகள் காணப்பட்டன. அவற்றால் பேரளவில் பாதிக்கப்பட்ட நடுத்தர மக்கள் எதிர்த்துச் செயலாற்ற முயன்றனர். அரசின் தலையீடு உற்பத்தி, தொழில்துறை, வாணிகம், திருச்சபை (Church) ஆகியவற்றிலும் பெருகினமையால், புரட்சிகள் நிகழ்ந்தன. அவற்றின் விளைவால் அரசியல், சமயம், பொருளாதாரம் ஆகியவற்றின் நடைமுறை அணுகுமுறையிலும் கருத்தாக்கங்களிலும் மாற்றங்கள் ஏற்பட்டன. அவை கட்டுப்பாடற்ற கோட்பாட்டின் வளர்ச்சிக்கு அடிகோலின. பிரஞ்சுப் புரட்சி (French Revolution), ஆங்கிலேயரின் அமெரிக்கக் குடியேற்ற நாடுகளில் நிகழ்ந்த கிளர்ச்சி, கத்தோலிக்கத் திருச்சபை எதிர்ப்புப் போன்றவை கட்டுப்பாடற்ற தன்மை (Liberalism) வளர்ச்சியடைய உதவிய காரணிகளுள் குறிப்பிடத்தக்கனவாகும்.

அரசியல், சமயத் துறையில் வளர்ச்சியடைந்த கட்டுப்பாடற்ற இயக்கம், கட்டுப்பாடற்ற பொருளியல் கருத்து வளர்ச்சிக்கும் உறுதுணையாயிருந்தது. பொருளாதார நடவடிக்கைகளில் அரசின் தலையீட்டினால் விளையும் தீமைகளை எதிர்த்து, முதன் முதலில் கட்டுப்பாடற்ற பொருளியற் கருத்துத் தோன்றியது. கட்டுப்பாடற்ற பொருளியலார் (Liberal Economists) உள்நாட்டில் தடையிலா வாணிகத்தையும், தானியங்கும் போட்டி (Competition) அங்காடியையும் விரும்பினர். அத்தகைய பொருளாதார அமைப்பில் உருவாகும் தனியார் துறையும் போட்டி அங்காடியும், தனி மனிதனின் இன்றியமையா விருப்பு வெறுப்புகளை நிறைவேற்றுவதற்கேற்ற வாய்ப்புகளைப் பெருக்கி, அரசியல் விடுதலையையும் நிலை பெறச் செய்யும் எனக் கூறினர்.

கட்டுப்பாடற்ற பொருளியலார் கி.பி. 18, 19-ஆம் நூற்றாண்டுகளில் வலியுறுத்திய தடையிலா வாணிகம் (Free Trade), உள்நாட்டு வாணிகம், உற்பத்திச் சிக்கல்கள் ஆகியவற்றைத் தானே தீர்த்துக் கொள்கிறது. அன்றியும் அயல்நாட்டு வாணிகத்தினால் நாடுகளிடையே ஏற்படும் கடும் போட்டி, போர் ஆகியவற்றையும் அது தடை செய்கிறது. மேலும் ஒரு நாட்டிற்குள் நடைபெறும் தனியார் பொருளாதார நடவடிக்கைகள், போட்டியின் மூலம் அவற்றைச் சார்ந்த தனிப்பட்ட மக்களின் நலனைப் பாதுகாப்பதுடன் தன் நாட்டு மக்களின் பொது நலனையும் பாதுகாத்து முன்னேற்றமடையச் செய்யும். அது போன்றே கட்டுப்பாடற்ற பொருளியற் கொள்கையைப் பின்பற்றும் நாடுகளிடையே நிகழும்

போட்டியினால் தங்கள் நாடுகளின் வளர்ச்சியும் பிற நாடுகளின் முன்னேற்றமும் பன்னாட்டு உறவு நிலையும் சீரடையும். தலையிடா வாணிகத்தில் பொருள்கள் பணிகள், இயற்கை வளங்கள் மனித ஆற்றல் ஆகியவற்றின் செயற்பாடு, தன்னிச்சையையும் தன்னலத்தையும் உள்ளடங்கி இயங்குவதால் இறுதியாக வெளிப்படும் விளைவுகள், பொது நலன் நாடும் ஓர் உலகச் சமுதாயத்தை உருவாக்கும் எனக் கட்டுப்பாடற்றவியலார் கருதினர். அவர்களுள் ஆதம் சுமித்து (Adam Smith) பெந்தம் (Bentham) ஆகியோர் குறிப்பிடத்தக்கவர்களாவர்.

ஆதம் சுமித்து நாடுகளின் செல்வம் (Wealth of Nations) என்ற நூலில், வேலைப் பகுப்பு (Division Labour), தானியங்கும் போட்டி அங்காடி (Self Adjusting Competitive Market), இயற்கையின் ஒத்துழைப்பு ஆகியவற்றைக் கட்டுப்பாடற்ற பொருளாதார நடவடிக்கைகளின் கூறுகளாக விளக்கியுள்ளார். பெந்தம் அரசின் தலையீட்டினால் பேரளவு மக்களின் உச்ச மகிழ்ச்சி குறைகிறது எனக் கூறினார். ஒவ்வொரு மனிதனின் உழைப்பும் அவரவரின் சொத்து எனக் கூறிய ஆதம் சுமித்தின் கருத்தைப் பாராட்டிய பெந்தம் அதனால்தான் மனிதன், உழைப்பை இயல்பாகவே வெறுக்காமல் அதனை மதித்துப் பேணக் கற்றுக் கொண்டான் எனக் கூறினார். பொருளாதாரத்தின் உற்பத்தியிலும் பங்கீட்டிலும் அரசு தலையிடலாகாது என்பதைத் தாமசு மால்துசு (Thomas Malthus) தம் மக்கள் தொகைக் கோட்பாட்டில் குறிப்பிட்டுள்ளார். மக்கள் தொகைப் பெருக்கத்தைக் கட்டுப்படுத்தப் பிறப்புக் கட்டுப்பாடு (Birth Control), தடுப்பு நடவடிக்கைகள் (Preventive Checks) ஆகியவற்றை முதன் முதலில் வலியுறுத்திய மால்துசின் கருத்துகள் பிற்கால மக்களியல் (Demography) கருத்துக் கோட்பாட்டு வளர்ச்சிக்கு அடித்தளமாயிருந்தன.

கட்டுப்பாடற்ற பொருளியல் கருத்துகள் 20-ஆம் நூற்றாண்டில் முற்றிலும் மாறுபட்ட கண்ணோட்டத்துடன் வளர்ச்சியடையலாயின. அரசியலமைப்புகளில் ஏற்பட்ட மாற்றங்கள் பொருளியலிலும் காணப்பட்டன. தானியங்கும் போட்டி அங்காடியிலும் அரசின் தலையிடாக் கோட்பாட்டிலும் வலியுறுத்தப்பட்ட நம்பிக்கை குறைந்தது. தனிப்பட்ட மனிதனின் குறிக்கோள், விருப்பு, வெறுப்பு ஆகியவற்றிலிருந்து கூட்டுத்துவத்தின்(Collectivism) நன்மைகள் ஆராயப்பட்டன. கூட்டுறவு முறைகளினால் தனிப்பட்டவரின் தேவைகள் நிறைவேற்றப்படுவது சிறந்தது எனத் தனியாரின் நலனைப் பாதுகாக்கப் புதிய அணுகுமுறை புகுத்தப்பட்டது. தனியாரின் முயற்சிகள் தன்னலம் (Selfishness) என்பதாயிராமல் பொது நலம் (Welfare) என்பதன் அடிப்படையில் பாதுகாக்கப்படவேண்டும் என உணரப்பட்டது. இதற்குச் சிறந்த சான்றாக 20-ஆம் நூற்றாண்டின் தொடக்கக்காலத்தில் பிரிட்டனின் கட்டுப்பாடற்ற பொருளியற் கொள்கை விளங்கியது. அரசின் தலையீடு கட்டுப்பாடு ஆகியவற்றின் கீழ்ப்பிரிட்டனின் பொருளாதார அமைப்புச் செயற்படும்படி நடவடிக்கைகள் ஒருங்கமைக்கப்பட்டன. ஐக்கிய அமெரிக்க நாடு (U.S.A.) நார்வே, சுவீடன் (Sweden) போன்ற நாடுகளும் அரசின் தலையீட்டுடன் கூடிய, அரசு நெறிப்படுத்தும் கட்டுப்பாடற்ற நலப் பொருளாதார அமைப்பை (Welare Economy) உருவாக்க முயன்றன.

எர்பர்ட்டு இசுபென்சர் (Herbert Spencer)சோசப் சும்பீட்டர் (Joseph Schumpeter) சான் இசுடுவர்ட்டு மில் (John Stuart Mill) சான் மேநார்டு கீன்சு (John Maynard Keynes) ஆகியோர் பிற்காலத்தைய புதிய கட்டுப்பாட்டியலாருள் குறிப்பிடத்தக்கவர்களாவர். அரசு, குடிநீர் வடிகால் முறைகளை நெறிப்படுத்தல் (Drainage Regulations) பொதுக் கல்வி அளித்தல், தபால், தந்திப் பணிகளை மேற்கொள்ளல் போன்றவற்றையும் தனியாரிடம் ஒப்படைக்க வேண்டும் என்ற இசுபென்சரின் கருத்துகளைச் சும்பீட்டர் ஏற்றுக்கொள்ளவில்லை. அவர் தம் 'பொருளியல் ஆய்வுகளின் வரலாறு' என்னும் நூலில் அரசின் பொறுப்புகள் வளர்ச்சியடைந்து வருகின்றன என்பதனைச் சுட்டிக்காட்டி, பொருளாதார முன்னேற்றத்தில் தனியாரின் பங்கு தனிச்சிறப்பு வாய்ந்தது என்பதனையும் விளக்கியுள்ளார். சான் இசுடுவர்ட்டு மில் மக்களிடையே காணப்படும் ஏழ்மையை ஒழிக்க அரசின் தலையீடு இன்றியமையாதது எனவும், குறிப்பாக வாரிசுகள் பெறும் பெருஞ்செல்வத்திலும், நகர் வாழ் மக்களின் செல்வக் குவிப்பிலும் அரசு கட்டுப்பாடுகளைச் செயற்படுத்திச் செல்வப் பங்கீட்டை நெறிப்படுத்த வேண்டும் எனக் கருதினார். இக்கருத்துகளை மையமாகக் கொண்டே கட்டுப்பாடற்ற சமத்துவக் கோட்பாடுகள் (Liberal Socialism) உருவாயின.

கீன்சு, 20-ஆம் நூற்றாண்டின் பொருளியற் கருத்து வளர்ச்சிக்கு அடிகோலியவராவார். இவர் தனியார் முதலீட்டையும் அரசு முதலீட்டையும் பெருக்கிச் சேமிப்பைக் குறைக்க வேண்டும் எனவும், பன்னாட்டு வாணிகம், செலுத்துநிலை ஆகியவற்றை அரசு தன் முழு கட்டுப்பாட்டிற்குள் வைத்திருக்க வேண்டும் எனவும் கூறினார். அரசு தன் அதிகாரத்தைப் பயன்படுத்திப் பொருளாதார நடவடிக்கைகளை நெறிப்படுத்தினால் முழு வேலைவாய்ப்பு (Full Employment) நிலையை அடையலாம் எனக்

கருதினார். கீன்சின் கருத்துகள் கட்டுப்பாடுகள், அரசின் தலையீடு, நெறி முறைகள் ஆகியவற்றைப் பேரளவில் சார்ந்திருந்தாலும் தனி மனிதனின் விடுதலை, உரிமைகள், தனியார் துறை ஆகியவற்றின் நலனைப் பாதுகாக்கத் தேவையான கோட்பாடுகளையும் உள்ளடக்குவதால் அவர்தம் கருத்துகளும் அதனைச் சார்ந்து பின் எழுந்த கருத்துகளும் மறுமலர்ச்சியடைந்த கட்டுப்பாடற்ற பொருளியல் (Reform Liberal Economics) எனக் கூறப்படுகின்றன.

வேலையின்மை, விலைகளின் ஏற்றத்தாழ்வு (Fluctuations) பேரளவு உற்பத்தி, அகக்கட்டுமானத் (Infrastructure) தேவை, வாணிகச் சுழற்சி (Business Cycle), ஏழ்மை, வறுமை போன்ற பொருளாதாரச் சிக்கல்களைத் தீர்க்க அரசின் தலையீடு 20-ஆம் நூற்றாண்டின் நிலையில் இன்றியமையாததாயிற்று. அரசின் பொதுச் செலவுகள் கட்டுக்கடங்காமல் பெருகியுள்ளமையால், பற்றாக்குறை நிதியாக்கம் (Deficit Financing) தவிர்க்க இயலாததாகிறது. தனியார் துறை முதலீட்டை விட அரசின் முதலீடு உயர்வாகக் காணப்பட்டாலும், தனியாரின் நலன் பாதுகாக்கப்படுதற் பொருட்டுத் தொழிற்றுறை, வாணிக முடிவுகளுக்கு (Business Decisions) அரசு தனியாரைச் சார்ந்திருக்கும் நிலை கட்டுப்பாடற்ற பொருளியலில் தொடர்ந்து வலியுறுத்தப்படுகிறது. தனியார் துறை வீழ்ச்சியடையாமலும், பண மதிப்பு நிலைப்படுத்தப்பட்டு நிதி நெருக்கடி (Financial Crisis) நிகழாமலும், பொருளாதாரம் வளர்ச்சிப் பாதையில் செல்லுதற் பொருட்டு அரசுகள் நாட்டின் செலாவணி, வங்கி,முதலீடு,சேமிப்பு, வட்டி வீதம் ஆகியவற்றைத் தங்கள் கட்டுப் பாட்டிற்குள் வைத்திருக்கின்றன. கட்டுப்பாடற்ற பொருளியல், தொடக்க காலத்தில் அரசின் தலையீட்டுக்கு எதிராக எழுப்பிய கருத்துகளை முற்றிலும் மாற்றிக்கொண்டு, அரசு வறுமையை ஒழிக்கவும், பொருளாதார ஏற்றத்தாழ்வுகளைச் சீரமைக்கவும் தேவையான கூடுதல் பொறுப்புகளை ஏற்றுச் செயற்படவேண்டும் எனக் கூறுவதாயிற்று. மறுமலர்ச்சியடைந்த கட்டுப்பாடற்ற பொருளியல் மக்களாட்சிச் சமத்துவக் கோட்பாடுகளை (Democratic Socialistic Principles) உள்ளடக்குகிறது. அதுவே, கலப்புப் பொருளாதார (Mixed Economy)அமைப்பின் மையக் கருத்தாகவும் காணப்படுகிறது. காண்க: கலப்புப் பொருளியல். அ. கு. சா.

கட்டுப்பாடற்ற வாக்கு: கட்சி முறையில் இயங்கும் மக்களாட்சியில் கட்சிச் சார்பின்றி அளிக்கப்படும் வாக்கு கட்டுப்பாடற்ற வாக்கு (Free Vote) எனப்படும். குறிப்பாகச் சட்டமன்றங்களில் பெரும்பான்மை ஆதரவு கொண்ட கட்சி, அரசாங்க நிருவாகத்தைக் கைப்பற்றிப் பெரும்பான்மை வாக்கு அடிப்படையில் பலம் இருக்கும் வரை அதிகாரத்தில் இருக்கும். அந்தப் பெரும்பான்மை நிலை மறையுமாயின் அக்கட்சி அதிகாரத்திலிருந்து விலகிட வேண்டும் என்பது முறை. சில அரசியல் முக்கியத்துவம் வாய்ந்த வரிவிதிப்பு, நீதிநிருவாகம், ஆண்டுதோறும் அளிக்கப்பெறும் நிதிநிலை, வரவு செலவு ஆகியவற்றை ஒட்டிய அறிக்கைகள் முதலியவற்றின் மீது அளிக்கப்படும் வாக்கெடுப்பில் கட்சி உறுப்பினர்கள் கட்சிக் கட்டுப்பாட்டுக்குக் கட்டுப்பட்டே வாக்களித்திடல் வேண்டும். இதைக் கண்காணிக்கக் கட்சிக் கொறடா (Whip) என்ற நியமனமும் நடைமுறையில் உண்டு. கட்சிக் கட்டுப்பாட்டிற்கு ஒவ்வாதவாறு வாக்களித்திடும் உறுப்பினர் மீது ஒழுங்கு நடவடிக்கை எடுக்கப்படும். இவ்வாறு கட்சியின் பலத்தைப் பாதிக்காத மற்றப் பொருள்களைப் பற்றிய தீர்மானங்களின் மீது உறுப்பினர்கள் தங்கள் விருப்பம் போல் வாக்களிக்க உரிமையளிப்பது மரபு. அவ்வாறு உறுப்பினர் தம் விருப்பம் போன்று அளிக்கும் வாக்கு கட்டுப்பாடற்ற வாக்கு (Free Vote) எனப்படும். பொதுவாகச் சட்டமன்றங்களில் ஆளும் கட்சிக்கு எதிராகக் குற்றஞ்சாட்டும் முறையில் கொண்டுவரப்படும் தீர்மானங்களின் மீதான (Censure Motions) வாக்கெடுப்பில் இந்தக் கட்டுப்பாடற்ற வாக்கு அளிக்க இசைவு கொடுக்கப்பட மாட்டாது. இந்தியாவில் கட்சித்தாவல் தடைச் சட்டம் நடைமுறைக்கு வந்துள்ளமையால், கட்டுப்பாடற்ற வாக்கு முறை, அந்தந்தக் கட்சியின் ஆணையையொட்டியே அமையும். ஆளும்கட்சியின் ஆட்சி நிலை பாதுகாப்பாக இருப்பதை ஒட்டியே இவ்வாறு வாக்கு அளிப்பின் மீது கட்டுப்பாட்டை விலக்கிக் கொள்ளுவது பற்றிக் கட்சித்தலைமை முடிவெடுக்கும். ஆகவே கட்டுப்பாடற்ற வாக்கு என்பது கட்சிக் கட்டுப்பாட்டைச் சார்ந்தது. டி. க.

கட்டுரை: இலக்கிய வழக்கில் கட்டுரை என்னும் சொல் உரைநடையில் எழுதப்பெறுவதையே குறிக்கும். இச்சொல்லில் வரும் உரை என்பது உரை நடையினையும், 'கட்டு' என்னுஞ் சொல் கற்பனையாக வருவதனையும் குறிப்பதாகக் கொள்ளலாம். நிமித்தம் கேட்டும் உய்த்துணர்ந்தும் குறி சொல்லுவோரைக் காட்டும் கட்டுவிச்சி, கட்டுவன் என்னும் சிறப்புப் பெயர்களையொட்டியே கட்டுரை என்னும் சொல் பிறந்ததெனக் கருதுவதில் தவறில்லை. பிற இலக்கிய வகைமைகளான சிறுகதை, புதினம், மற்றும் பாடலுக்கு விளக்கம் தருவனவாகிய பொழிப்புரை, கருத்துரை ஆகியவற்றினின்றும் கட்டுரை வேறுபட்டது. இற்றைக்காலத்தில் கட்டுரை என்னும் சொல் தனியொரு இலக்கிய வகைமையாகக் (Genre)

கருதப்படுகிறது. புனைந்துரை, கற்பனையின்றிப் பெரும்பாலும் சிந்தனை மீதூர்ந்த செய்திகளுக்கு இடம்கொடுத்து யாவரும் எளிதில் படிக்கத்தகும் உரைநடையினைக் கட்டுரை எனல் இக்காலத்துக்குப் பொருந்துவதாகும்.

இன்றுள்ள தமிழ்நூல்களுள் மிகவும் தொன்மை வாய்ந்த தொல்காப்பியத்திலும், பின்னர் வந்த எட்டுத்தொகை, பத்துப்பாட்டு ஆகியவற்றிலும் கட்டுரை என்னும் சொல் காணப்பட்டிலது. சங்க மருவிய நூலாகிய சிலப்பதிகாரத்தில் உரைபெறு கட்டுரை என்று வரும் பகுதியில் கருத்துச் செறிவுடைய கட்டுக்கோப்பான உரைநடை காணப் படுகிறது. 'கோவலன் கூறும் ஓர் குறியாக் கட்டுரை' என்பது மதுரைக் காண்டத்தில் வரும் ஒரு சொற்றொடர். கட்டுரை காதை என்பது வஞ்சிக் காண்டத்தின் ஒரு பகுதி. ஆயினும், ஈங்குப் பயிலப்படும் கட்டுரை என்னும் சொல் இற்றை நாட் களில் மக்கள் கருதும் பொருளைத் தருவதாகக் கூற இயலாது. 'கழுமல வளநகர்க் கவுணியன் கட்டுரை' என்னும்போது ஞானசம்பந்தப் பெருமானின் தேவாரப் பாடல்களே நினைவுக்கு வருகின்றன. ஆயினும், இறையனார் களவியல் உரையில், இந் நாளில் காணும் கட்டுரை வடிவிலான பல பகுதிகள் செறிவான இயற்றமிழில் கொடுக்கப்பட்டுள்ளன. சேனாவரையர், நச்சினார்க்கினியர், பேராசிரியர் உள்ளிட்ட தொல்காப்பிய உரையாசிரியர்கள் ஆங் காங்கே சிற்சில நூற்பாக்களுக்கு எழுதும் நீண்ட விளக்கங்கள் கட்டுரை போன்று அமைந்துள்ளன. திருக்குறளுக்கு உரை தந்த பரிமேலழகர் உரைப் பாயிரம் என்ற தலைப்பில் தந்துள்ள விளக்கம் இற்றை நாட்களில் கூறும் கட்டுரை என்பதற்கு ஒப்பவே அமைந்துள்ளது. ஆயினும், அவையெலாம் நூற்பாப் பகுதியினை விளக்குவனவே.

கட்டுரை உரைநடையாகப் பயின்று வருவதால், அதனை உரைநடை வளர்ச்சியோடு தொடர்புபடுத்திக் காணுதல் பொருத்தமாகும். தமிழில் கி.பி. 19-ஆம் நூற்றாண்டிற்குப் பின்னர்த்தான் உரைநடை பரந்த அளவில் வளர்ச்சியுற்றது. கிறித்தவ மதத்தினைப் பரப்புதற்கு வந்த இராபர்ட்டு தெ நொபிலி, வீரமா முனிவர் ஆகியோரின் படைப்புகள் அனைத்தும் உரைநடையான் இயன்றவை. இப்பாதிரியார்கள் பெரிதும் கிறித்தவ மதத் தொடர்பான கட்டுரை களையே எழுதியுள்ளனர். திருவாவடுதுறை மடத்தில் வாழ்ந்த மாதவச் சிவஞான சுவாமிகள் எழுதிய தொல்காப்பிய முதற்சூத்திர விருத்தியுரையும், சிவ ஞான போத விரிவுரையும், அம்மடத்தைச் சார்ந்த அம்பலவாண தேசிகரின் பூப்பிள்ளை அட்டவணை போன்றவையும் கட்டுரையாகக் கருதப்படத் தக்கனவே.

சைவ சமயத்தின் மீதூர்ந்த வளர்ச்சிக்குப் பெரி தும் காரணமாக இருந்த யாழ்ப்பாணத்து நல்லூர் ஆறுமுக நாவலர் இந்துமதம் பற்றிய பல்வேறு செய்தி களை வினா விடையாகவும், கட்டுரையாகவும் வெளி யிட்டுள்ளார். இவருக்குச் சம காலத்தவராகிய வடலூர் இராமலிங்க சுவாமிகள் தமது அருட்பா வின் இடையிலேயும் தனியாகவும் சைவ சமய சமரசக் கட்டுரைகளை எழுதியுள்ளார். சநவிநோதினி என்னும் பல்சுவைத் திங்கள் இதழினை நடத்திய கா.நமச்சிவாய முதலியாரும், திருமணம் செல்வகேசவ ராயரும் அறிவியல், இலக்கியம் பற்றிய கட்டுரை களை வரைந்துள்ளனர். தாமே நடத்தி ஓரிரு ஆண்டு களே நிலைத்திருந்த கலாநிலையம் என்ற இதழில் இலக்கியத்தோடன்றி, சமகால அரசியல் பற்றியும் கட்டுரைகளை வரைந்தவர் டி.என். சேசாசலம் ஆவர். வசன நடையில் இவர் பெயர்த்தெழுதிய சூலியசு சீசர் என்னும் சேக்சுபியர் நாடக மொழி பெயர்ப்பு மிகச் சிறந்த ஒன்றாகும். தமிழ்த் தென்ற லாகத் திகழ்ந்த திரு. வி. கலியாண சுந்தரனார் எளி மையும் இனிமையும் கலந்த அழகிய தமிழ்நடையில் கட்டுரைகளை மிகுதியாக எழுதியவராவார். இவர் எழுதிய பெண்ணின் பெருமை போன்ற தலைசிறந்த தமிழ்நூல்கள் ஒன்றோடொன்று தொடர்புடைய பல்வேறு கட்டுரைகளின் தொகுப்பே எனலாம்.

தேசியகவி சுப்பிரமணிய பாரதியின் கட்டுரைகள் அனைத்தும் நூல்வடிவில் அண்மைக் காலத்தே வெளிவந்துள்ளன. சுதேசமித்திரன், இந்தியா போன்ற இதழ்களில் அவ்வக்காலத்தில் அவர் எழுதிய வற்றின் தொகுப்பே நூலாக வந்துள்ளது. தமிழறிஞர் உ.வே. சாமிநாத ஐயர் 'கண்டதும் கேட்டதும்' என்னும் இனிய கட்டுரை நூலை வெளி யிட்டுள்ளார். மறைமலை அடிகள், வ.வே.சு. ஐயர், பண்டிதமணி, நாவலர் ந.மு. வேங்கடசாமி நாட்டார் போன்ற மரபுவழித் தமிழறிஞரும் இலக்கிய நயம் செறிந்த கட்டுரைகளை வரைந்துள்ள னர். கா. சுப்பிரமணிய பிள்ளை மெய்கண்ட சாத் திரம் பதினான்கும் கொண்ட ஒரு தொகுப்பிற்கு எழுதிய முன்னுரை சைவ சித்தாந்தம் பற்றிய நிறை வான கட்டுரையாக அமைந்துள்ளது.

ஆங்கில மொழியில் கட்டுரைகள்: இக்கால ஆங்கிலத்தின் காலம் கி.பி. 15-ஆம் நூற்றாண்டி லிருந்தே கணக்கிடப்படுகிறது. அதாவது கடந்த ஐந்நூறு ஆண்டுகளாகத்தான் அது புழக்கத்தில் இருக்கிறது. ஏறத்தாழ உலகெங்கணும் விரிந்து

பரந்த மொழியாகவும் திகழ்கிறது. இம்மொழியில் உரைநடையும் பாடலும் நாடகமும் தொடக்க கால முதலே தோன்றி வளர்ந்து வந்துள்ளன. ஆங்கிலம் பயின்றோர்க்கே புரியாததும், கி.பி. 7-ஆம் நூற்றாண்டிலிருந்து நானூறு ஆண்டுகளே இலக்கிய வழக்கில் இருந்ததாகக் கருதப்படுவதும், பழைய ஆங்கிலம் என்று வரலாற்றில் சொல்லப்படுவது மாகிய முன்னாளைய ஆங்கிலத்தில் ஆல்பிரட்டு அரசன் காலத்திலிருந்தே உரைநடையும் சீராக வளர்ந்து வந்தமைக்குச் சான்றுகள் உள்ளன. ஆயி னும் உரைநடையின் ஒரு கூறான கட்டுரை என்னும் தனி இலக்கிய வகைமை பின்னாளில் ஆங்கில மொழி யில் தோன்றுவதற்குக் காரணம் பிரஞ்சு மொழியே.

பிரெஞ்சு மொழியிலும் மாந்தெய்ன் (Montaigne) என்பாரே கட்டுரையினைத் தனியொரு இலக்கியக் கூறாக வளர்ப்பதற்கு ஆதரவாக இருந் தவர். கட்டுரை என்னும் பொருள்படும் (Essai) பிரெஞ்சுச் சொல்லை உருவாக்கியவரும் இவர் ஆவார். மேலும், கி.பி. 16-ஆம் நூற்றாண்டின் இடைப்பகுதியில் வாழ்ந்த இவர், கூறுவனவெல்லாம் உலகியற் சார்புடைய சாதாரணக் கருத்துகளே எனி னும், அவையனைத்தும் பரந்த நோக்கோடும், தரத் தோடும், அழகிய கட்டுரையாக வரையப்பட்டுள் ளன. இவர்தம் பிரெஞ்சுக் கட்டுரைகள் கி.பி. 17 -ஆம் நூற்றாண்டின் தொடக்கத்தில் ஆங்கிலத்தில் பெயர்க்கப்பட்டுள்ளன. இவரை அடியொற்றி ஆங்கி லத்திலேயே அழகிய கட்டுரைகளை எழுதியவர் பிரான்சிசு பேக்கன் (கி.பி. 1561-1626) என்பார். சிந்தனையைத் தூண்டும் இவர்தம் கட்டுரைகள் சொற்செறிவும், பொருளாழமும் நிரம்பப் பெற் றவை; நீதி புகட்டும் தன்மையவை. உரைநடை எழுதுதல் யார்க்கும் எளிது என்பர். ஆயினும், ஒரு சொற்றொடரைக் கூட ஒட்டவோ, வெட்டவோ இயலாத அளவிற்குத் திண்மையும் செறிவும் பொருந் திய சிறிய அளவினதாகிய சிந்தனைக் கட்டுரைகளை ஆங்கிலத்தில் பேக்கனைப் பின்பற்றி எவரும் எழுத வில்லை. அதுவே இவருக்கு ஒரு தனிப் பெருமை. எனவே, பிரான்சிசு பேக்கனை ஆங்கில மொழியின் வசனநடை கைவந்த வல்லாளர் என்று போற்றுதல் பொருத்தமானதாகும். வில்லியம் காரன்வால், நிக்கோலசு பிரெட்டன், தாலசு ஓவர்பரி போன்றோர் பேக்கனைப் பின்பற்றி ஆங்கிலத்தில் கட்டுரைகள் வரைய முயன்றோர் ஆவர்.

சோகத்தின் கூறுபாடு உள்ளிட்ட நூல்களை கி.பி. 17-ஆம் நூற்றாண்டின் தொடக்கத்தில் எழுதிய சர் தாமசு பிரவுன், இரிச்சர்டு பர்ட்டன், ஆபிரகாம் கவ்லி போன்றோர் கற்பனைச் சுவை மலிந்த கட்டுரைகளை எழுதியவராவர். இவர்களுக்குச் சற்றே பிற்காலத்தவரான சான் திரைடன் நாடகக் கவிஞ ரும் சிறந்த கட்டுரையாளரும் ஆவார். தெளிவு, கருத்தாழம் ஆகிய சிறப்பியல்புகளைப் பெற்ற அவர் தம் கட்டுரைகள் யாரும் படித்து அறிந்துகொள்ளத் தகும் எளிமை வாய்ந்தவை. அவர் தம் நாடகங்கள் ஒவ்வொன்றின் முன்னுரையாக அழகுற எழுதியவை இற்றைக் காலத்தில் அவர்தம் கட்டுரைகளாகக் கருதப்படுகின்றன. அரசியல் அறிஞரும், தத்துவ மேதையுமான சான்லாக்கு (கி.பி. 1632-1704) என் பாரும் ஒரு சிறந்த கட்டுரையாளரே.

ஆங்கில இலக்கியத்தின் பொற்காலம் கி.பி. 18 -ஆம் நூற்றாண்டு எனலாம். இக்காலத்தின் அறி வார்ந்த சிந்தனைக்கும், பகுத்தறிவின் பெருக்கத்திற் கும் உரைநடை வளர்ச்சியும் ஒரு காரணமாகும். இக்கால கட்டத்தில்தான், இலண்டன் மாநகரக் தேநீரகங்களில் கூட இலக்கிய மணம் பரவிற்று. சமூக, அரசியல் சிக்கல்களும்கூட அங்கு விவாதிக் கப் பட்டன. இதற்குக் காரணமாக இருந்த இரிச்சர்டு இசுடீல், சோசப்பு அடிசன் ஆகியோர், தாட்லர், இசுபெக்டேட்டர் என்னும் ஆங்கில இதழ்களை நடத்தினர். அவற்றிலும் இன்ன பிற இலக்கிய ஏடு களிலும் வெளிவந்த கட்டுரைகள் அனைத்தும் சமு தாயத்தில் காணப்படும் வீண் ஆடம்பரம், போலிக் கௌரவம், தற்பெருமை போன்ற குற்றங்குறைகளை உறுதியாகவும் நயமாகவும் சுவைபடவும் வெளிப் படுத்தின. அடிசனும், இசுடீலும் ஆங்கிலக் கட்டுரை உலகின் இரட்டையர்கள் என்று பாராட்டப்படுகி றார்கள். இவரையொத்துப் புகழ்வாய்ந்த கட்டுரை யாளர் சாமுவேல் சான்சன் (கி.பி. 1709-1784) என் பார். இவர் எழுதிய கட்டுரைகளும் திறனாய்வும் பயில்வதற்குச் சற்றுக் கடினமானவை. அங்கதச் சுவை மலிந்த கட்டுரைகளை எழுதிய சோனாதன் சுவிப்டு ஒரு கட்டுரையாளரே. உலகக் குடிமகன் என்னும் தலைப்பில் ஒரு சிறந்த கட்டுரைத் தொகுதி யினை வெளியிட்ட ஆலிவர் கோல்டுசுமித்து (கி.பி. 1728-1774) நகைச்சுவையும் எளிமையும் கலந்த கட் டுரைகளை எழுதியவர். தேனீ (The Bee) என்னும் பெயரிய இலக்கியக் கட்டுரை இதழினையும் இவர் வெளியிட்டு வந்தார்.

சார்லசு லாம்பு, ஆசுலிட்டு, கார்லைல், சான் இரசுக்கின், ஆர்னால்டு, வால்டர் பேட்டர் ஆகிய கட்டுரையாளர்கள் கி.பி. 19-ஆம் நூற்றாண்டில் வாழ்ந்தோராவர். இலாம்பு எழுதிய கட்டுரைகள் அவரது வாழ்க்கையினை ஒட்டியதாக அமைந் துள்ளவை. அவர்தம் 'எலியாவின் கட்டுரைகள்' இன்

றும் படித்துச் சுவைக்கப்படுகின்றன. சிந்தனையைத் தூண்டும் ஆசுலிட்டின் கட்டுரைகள், சேக்சுபியர் நாடகம் பற்றிய சிறந்த ஆய்வுக் கருத்துகளை அளிக்கின்றன. திக்கன்சு, இசுடீவன்சன் போன்றோரும் இக் காலத்தவரே. இவரெல்லாம் எழுதிய கட்டுரைகள் தத்துவம், முருகியல் மற்றும் வரலாறு தழுவியவையாக இருந்தன. நகைச்சுவையும் கிண்டலும், நையாண்டியும் இக்கட்டுரைகளில் அருகியே காணப்படுகின்றன.

இலக்கியப் பாகுபாட்டில் மட்டும் அன்றி, பல்வேறுபட்ட பிறதுறைகளிலும் 20-ஆம் நூற்றாண்டின் கட்டுரைகள் விரிந்து பரந்து வளர்கின்றன. இலக்கியத் திறனாய்வாளர்களுக்கும், பத்திரிகையாளர்க்கும் உரிய அறிவுக் கொள்கலனாகக் கட்டுரைகள் பயன்படுகின்றன. அறிவியல், கணிதம், அரசியல், வரலாறு, பொருளியல் போன்ற பல்வேறு துறைகளைச் சார்ந்தும் ஏராளமான கட்டுரைகள் இந்நாட்களில் எழுதப்படுகின்றன. இராபர்ட் லிண்டு, மாக்சு பீர்பாம், இ.வீ. உலூகாசு, ஏ.சி. கார்டினர், பிரிசுட்டிலீ, பார் சுட்டர், செசுட்டர்டன் போன்றோர் இற்றைநாட் கட்டுரையாளர் ஆவர். மிகச் சாதாரண நிகழ்ச்சிகளை எடுத்துக்கொண்டு அரிய கருத்துகளை விளக்கிச் செல்லும் பாங்கு இக்காலத்திய கட்டுரைகளின் சிறப்பியல்பாகும். மறந்துவிடுதல் பற்றி இராபர்ட்டு லிண்டும், கைக்குடையின் தத்துவம் பற்றிக் கார்டினரும், தொப்பியைத் துரத்துதல் என்பது பற்றிச் செசுட்டர்டனும் எழுதியவற்றை இதற்குச் சான்றாகக் குறிப்பிடலாம்.

கற்றுணர்ந்தோரே படிக்கத் தகுவதாகிய இலக்கியத் திறனாய்வுக் கட்டுரைகளை எழுதிய டி.எசு. எலியட்டு, சார்சு ஆர்வெல், டபிள்யூ.எச். ஆடென் போன்றோர் ஆங்கில நாட்டிலேயன்றி உலகெங்கணும் பாராட்டப்படுகின்றனர். எமர்சன், தோரு, சார்சு சந்தாயனா ஆகியோர் அமெரிக்க நாட்டின் தலைசிறந்த கட்டுரையாளர் ஆவர். ப.அர.

கட்டுரை வினாக்கள்: கல்வித் துறையில் பெரும்பாலும் குற்றங் காணக்கூடிய ஒன்று தேர்வு முறையாகும். இன்றைய தேர்வுமுறை வெறும் எழுத்தறிவை மனனம் செய்வதை, குறிப்புகள் எடுப்பதை, நினைவுகூர்வதை அப்படியே விடைத்தாளில் கொணர்வதை மதிப்பிடக் கூடியதாக அமைந்துள்ளது என்று குற்றஞ்சாட்டப்படுகிறது. எனவேதான் தேர்வு அமைப்பு முழுவதும் அறிவியலடிப்படையில் அமையாத, நினைவுக்கு அப்பாற்பட்ட கற்பனைத் தன்மை நிறைந்ததாக, மிகச் சாதாரணமான தொடக்க நிலையில் உள்ள திறன்களை மட்டுமே தேர்விடக் கூடியதாக அமைகின்றது. இவ்வகையான தேர்வில் மாணாக்கர் பெறும் குறைவான மதிப்பெண்கள், அவர் தம் தாழ்தேர்ச்சியை மட்டும் குறிக்காமல், நெறி அல்லாத முறையில் கேள்விகள் கேட்கப்படுதலையும் இன்ன கேள்விகளுக்கு இன்ன விடைகள் என்று அறுதியிட்டுக் கூற இயலாத நிலை இருப்பதையும் சுட்டுகின்றன.

இடைநிலைக் கல்விக் குழுவின் (Secondary Education Commission, 1952) பின்வரும் கருத்து இன்றும் நினைவுகூரத்தக்கது. 'பாடத்திட்டத்தைத் தேர்வு முறை பின்பற்றாமல், தேர்வுமுறையைப் பாடத்திட்டம் பின்பற்றப்பட வேண்டிய நிலைக்குத் தள்ளப்பட்டுவிட்டது. சோதனைகள் செய்து கற்றல், புதிய முறைகளில் கற்றல் என்பவற்றிற்கெல்லாம் இடமளிக்காமல், ஆசிரியர் கற்பிப்பதை மாணவர் பயிலுகின்ற ஆர்வமற்ற ஒரேவழிப் போக்கிற்கு மட்டும் இடமளிக்கவல்லதாகக் கல்விமுறை அமைந்துள்ளது. இன்றைய தேர்வினால் தவறான மதிப்பு ஏற்பட ஏதுவாகின்றது.'

கோத்தாரி கல்விக்குழு (Kothari Education Commission, 1966) தேர்வுகளின் குறைபாடுகளைச் சுட்டிக்காட்டியுள்ளது. உயர் கல்வியின் தரத்தை வெளித் தேர்வுகளால் முறையாக மதிப்பிட இயலாமற் போவதால் தேர்வு முறையில் மாற்றங்கள் தேவை என்றும், பயிற்சி முறை, சீர்திருத்தங்களுடன் தேர்வுமுறை இணைந்து செல்ல வேண்டும் என்றும் வலியுறுத்துகிறது.

தேர்வுமுறை கல்விபயிற்றுதலின் நோக்கங்கள் எந்த அளவிற்கு ஈடேறியுள்ளன என்பதை மதிப்பிட உதவும் அமைப்பு முறையாகும். கல்வியின் நோக்கம் பாடப் பொருள், பாடம் பயிற்றும் முறைகள், ஆட்சியரின் பண்பு நலன், ஆர்வம், கடமையுணர்வு, மாணாக்கர் திறன், படிக்கும் பாங்கு, தேர்வு வழி முறைகள், காலம், தேர்வு வினாக்கள், வினா வகை, நம்பகத் தன்மை என்ற பல்வேறு கூறுகளுடன் உறவு கொண்டதாகும்.

தேர்வில் பயன்படுத்தப்படும் வினாக்களைப் பெரும்பாலும் இரு வகைகளாகப் பிரிக்கலாம். அவை குறு விடை வினாக்கள் (Short answer questions) எனவும், கட்டுரை வினாக்கள் (Essay questions) எனவும் பிரிக்கப்படும். குறுவகை வினாக்கள் ஒரு கேள்விக்கு ஒரே சரியான விடையைத் தரவல்லன. அவற்றை மதிப்பிடும்போது திருத்தும் ஆசிரியரின் விருப்பு வெறுப்புக்கு இடம் இருப்பதில்லை.

குறுவிடை வினாக்கள், கட்டுரைவிடை வினாக்கள் இரண்டுமே நிறைகளும் குறைகளும் உடையன. குவிதல் சிந்தனை (Convergent Thinking) குறுவிடை வினாக்களாலும் விரி சிந்தனை (Divergent Thinking) கட்டுரை வினாக்களாலும் வெளிப்படுத்தப்படும். இவ்விரு வகை வினாக்களும் ஒன்றோடு ஒன்று விரவும் தன்மை உடையவை. ஒன்றின் பயன் மற்றதன் பயனைவிடச் சிறந்தது என அறுதியிட்டுக் கூற இயலாத அளவிற்கு ஆய்வு முடிவுகள் மாறுபட்ட கருத்துகளைத் தருகின்றன.

தேசிய அளவில் நடத்தப்பட்ட ஆய்வுகள் தேர்வு முறையில் வினாக்களின் பங்கைப் பெரிதும் சுட்டுகின்றன; குறிப்பாகக் கட்டுரை வினாக்களின் பாங்கையும் நிறை குறைகளையும் பெரிதும் ஆராய்கின்றன. இலேலே (Lele) என்பார் தம் ஆய்வுகளில் ஆசிரியர், மாணாக்கர் இருவருக்குமே கட்டுரை வினாக்களின் கடினத்தன்மை (Difficulty level) பற்றிய ஒருமித்த கருத்து இல்லை என்றும், கேள்விகளின் தன்மை, அவற்றின் தெளிவு, கடினத் தன்மை ஆகியவற்றைப் பொறுத்தே கேள்விகளைத் தேர்ந்தெடுப்பதில் மாணாக்கர் வேறுபடுகின்றனர் என்றும் கூறுகிறார்.

அல் (Hull) போன்ற கல்வியாளர்கள் சிறந்த திறன் வாய்ந்த கேள்வித் தாள்கள் அமைப்பதில் தேர்ச்சி பெற்றவர்களின் எதிர்பார்ப்புகளுக்கும் அப்பாற்பட்டுக் கட்டுரை வினாக்கள் அமைவதையும், எதிர்பார்க்கும் அளவிற்குத் தேர்வாளர்களாலேயே விடைதரஇயலாது என்பதையும் சுட்டுவார். மாணாக்கர்கள் தேர்வுகளில் தோல்வியுறுதல், அவர்கள் பாடங்களைச் சரியாகப் படிக்காத தன்மை என்பன மட்டுமல்லாமல், குறைபாடுடைய வினாத்தாள்கள், தேர்வாளர்களின் கவனக்குறைவு, தேர்வாளர்களின் திறமையின்மை போன்ற காரணங்களாலும் தோல்வியுறுகின்றனர் எனவும் சௌகான் (Chauhan) கண்டார். மல்கோத்ரா (Malhotra) தம் வினாக்களின் தன்மை பற்றிய ஆராய்ச்சியில், கேள்விகளின் கடினத் தன்மை, பாடப்பரப்பு (Coverage) கேள்வித் தாள்களுக்கு உரிய மதிப்பெண்கள் போன்ற பலவகைகளில் வினாக்களின் குறைகளைக் கண்டார்.

தேர்வுகள், உடனடி ஆய்வு (Quick Survey), பொருள் உணர்ந்து தெளிதல், விரி சிந்தனையால் ஆக்கத்திறனை அளவிடுதல் போன்ற பலவகைத் திறன்களை மதிப்பிடக் கட்டுரை வினாக்கள் பெரிதும் பயன்படுகின்றன. இவ்வகைத் திறன்களைக் குறுவிடைப் பகுதி வினாக்களால் மதிப்பிடுதல் அரிது.

மேற்கண்ட திறன்களை மதிப்பிடக் கட்டுரை வினாக்கள் இருப்பினும், அவற்றிற்கான விடைகளை மதிப்பிடுகையில் தேர்வு செய்வோரிடம் (Examiner) விருப்பு வெறுப்புகள் அதிகம் காணப்படுவதாகத் திறனாய்வாளர்கள் கருதுகின்றனர். சில பாடத் துறைகளில் பயிலும் மாணாக்கர்கள் சிலரிடம் கேள்விக்குரிய விடையை அதிகமான பக்க எண்ணிக்கையில் தருவதால் மதிப்பெண்கள் அதிகம் பெறலாம் என்ற தவறான எண்ணப்போக்கு உள்ளது. மேலும் தேர்வாளர்களிடமும் அவ்வாறே பக்கங்களின் எண்ணிக்கையை வைத்து மதிப்பெண் இடுகின்ற தவறான முறையும் இருந்து வருகின்றது.

மிகப் பல பக்கங்களில் மிகச் சிறிய பொருளைச் சுற்றிச் சுற்றித் தருதலைவிட மிகக் குறைந்த பக்கங்களில் செறிந்த கருத்துகளைத் தரலாம். இத்தகு விழிப்புணர்ச்சியினைக் கட்டுரைக் கேள்விகள் ஏற்படுத்த வேண்டும். எனவே, இப்போது கட்டுரை வினாக்கள் கேட்கப்படும்பொழுது பக்கங்கள் குறிப்பிடாமல், சொற்களின் எண்ணிக்கை அடிப்படையில் கேட்கப் படுகின்றன. எனினும், பாடப்பகுதி முழுதும் அல்லாது ஒரு குறிப்பிட்ட பகுதியை மட்டுமே தேர்வுக்கு வைக்க இயலும். கால விரயம் அதிகம். மிகச் சரியான விடைகள் என்று அறுதியிடவியலாத நிலை, அகவயத் தன்மை அதிகம் ஏற்படும் நிலை, மிகக் குறைந்த நம்பகத் தன்மை எனக் கட்டுரை வினாக்களின் குறைபாடுகளாக ஆய்வாளர் குறிப்பிடுவர். எனவே இக்குறிப்பிட்ட குறைகளைக் களைவதற்காகக் கட்டுரை வினா மிகச் சரியான விடையையும் விடை அமைப்புத் தன்மையையும் கட்டுரை எழுதுவோர் மதிப்பீட்டையும் உள்ளடக்கியதாக அமையவேண்டும்.

தேர்வாளர்கள் வினாக்களைத் தொகுக்கும் பொழுது மிகச் சரியான விடைகள் எவை என்று உணர்வதற்கு மாதிரி விடைகளையும் தர வேண்டும். தேர்வு அமைப்புகளில் தேர்வாளர்கள் மதிப்பீட்டு முறை ஏற்படுத்தி, அம்முறைகள் மூலம் மதிப்பிடல் வேண்டுமென்று நியதிகள் இருப்பினும் பெரும்பாலும். பின்பற்றப்படுவதில்லை. மேலும் தேர்வாளர்கள் வினாக்கள் அமைக்கும் பொழுது சரியான பொருத்தமான தெளிவான விடைகளை மட்டுமே பெறத் தக்கதாகவும், சுயவிருப்பு, வெறுப்புகளுக்கு ஆளாகாமலும், ஒருபடித்தான தரத்தினை (Standard) அளிக்க வல்லதாகவும் இருத்தல் வேண்டும். எனவே கேள்விகளைக் கேட்பதற்கு முன்னமேயே எவ்வகையான விடைகளைப் பெற வேண்டும் என்பதற்கான வரன்முறைகளை முன்கூட்டியே முடிவு செய்தல் வேண்டும். இத்தகு வரன்முறைகள் இருப்பின் தேர்வாளர்கள் தங்கள் மதிப்பீடுகளை ஒப்பிடவும் சரிபார்க்கவும் இயலும்; புறவயத் தன்மையையும் நம்பகத் தன்மையையும் செம்மையாக்க இயலும். கட்டுரை வினாக்களில்

தேர்வுத்தாள்களைத் திருத்துபவரின் அகவயத் தன்மை நீக்கப்பட வேண்டுமென்றால், கட்டுரைகளை வரிசை மாற்றித் திருத்தலாம். மேலும் ஒரே கட்டுரை வினாவை அனைத்து மாணாக்கர்களுக்கும் திருத்திய பின்னர், அடுத்த கட்டுரை வினாவைத் திருத்தலாம். இன்னும் சிறப்புற வேண்டும் எனின் திருத்திய கட்டுரை வகை விடையை மறுமுறையும் ஒரு கால எல்லையில் திருத்தி இரண்டிற்கும் சராசரி காணலாம்.

ஆசிரியர், மாணாக்கர், தேர்வாளர் என இம் மூவருக்குமே கட்டுரை வினாக்கள் எடுக்கும் முறை பற்றியும், விளக்க நெறிகள் ஏற்படுத்தும் தன்மை பற்றியும், தேர்வு அட்டவணை (Text blueprint) தயாரிக்கும் முறைபற்றியும், இவ்வட்டவணையில் பாடப்பகுதி குறிக்கோள்கள், வினாவகை என்னென்ன விழுக்காடு எவ்வெவ் வகையில் கொடுக்கப்பட்டுள்ளன என்பது பற்றியும், கேள்விகளைத் தேர்வு செய்யும் பாங்கு, பற்றியும், கால எல்லை, கேள்விகளுக்கு விடையளிக்கும் பாங்கு, மதிப்பெண் பங்கீடு பற்றியும் பயிற்சியளிக்க வேண்டும். எஸ்.மோ.

துணை நூல்கள்:

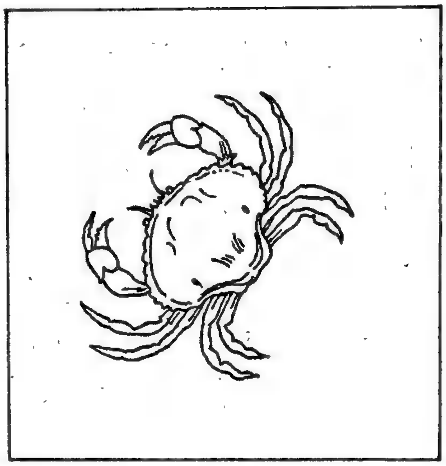
Cooper, C.R. and L. Odell (eds.), Evaluating Writing: Describing, Measuring, Judging, State University of New York at Buffalo, Buffalo, New York, 1977.

Ingenkamp, K., Educational Assessment National Foundation for Educational Research, Slough, 1977.

கடகண்டு: தொல்காப்பியப் பேராசிரியர் உரையால் அறியலாகும் ஒரு தமிழ்நூல். இந்நூல் இக்காலத்தில் கிடைக்கவில்லை. தொல்காப்பியச் செய்யுளியலில் கூறப்படும் பண்ணத்தியை (தொல். சொல். 180. பேரா.) விளக்குமிடத்துப் பேராசிரியர் இந்நூற் பெயரைக் குறிப்பிட்டுள்ளார். முறையான பழைய பாட்டினுட் கலந்து விளங்கும் பொருளையே தனக்குப் பொருளாகக் கொண்டு, பாட்டும் உரையும் போல அமைவது பண்ணத்தி என்று அவர் விளக்கியுள்ளார். மேலும் மேலும் எழுதும் பயிற்சி இல்லாத புறவுறுப்புப் பொருள்களைப் பண்ணத்தி என்று கூறுவர் எனக் குறிப்பிட்டு, அதற்கு எடுத்துக்காட்டாக, 'நாடகச் செய்யுளாகிய பாட்டுமடை, வஞ்சிப் பாட்டு, மோதிரப்பாட்டு, கடகண்டு ஆகியவற்றைக் காட்டியுள்ளார். 'நோக்கு முதலான செய்யுள் உறுப்புகள் அவற்றில் இடம் பெறாமையால், பாட்டு எனல் கூடாது' என்றும் அவற்றை, 'வல்லார்வாய்க் கேட்டுணர்க' என்றும், குறிப்பிட்டுள்ளார். இவற்றை நோக்குங்கால் கடகண்டு என்பது, உரையும் பாட்டும் விரவிய நாடகப் பாங்கிலானது என்றும், அதில் இடம்பெறுவனவற்றைப் பாடல் எனக் கூறல் பொருந்தாது என்றும், அது எழுத்துருப்பெறாதது என்றும் உய்த்துணரலாம். 'வல்லார் வாய்க் கேட்டுணர்க, என்றமையால் அது செவிவழிக் கேட்டே உணரத்தக்கது என்பது புலனாகிறது. இந் நூல் இறந்துபோன தமிழ் நாடக நூல்களுள் ஒன்று என்றும் குறிப்பிட்டுள்ளார். அ.மா.ப.

கடகம்: சோதிட நூலார் வான மண்டிலத்தைப் பன்னிரண்டு இராசிகளாகப் பகுத்துக் கொள்கின்றார்கள். இராசி என்பது கூட்டம் என்று பொருள்படும். இருபத்தேழு விண்மீன் கூட்டங்களையும் பன்னிரண்டு இராசிகளில் வகுத்துக் கொண்டு கோள்களின் இயக்கத்தைக் குறிப்பிடுவார்கள். சித்திரை மாதம் சூரியன் இயங்கும் இராசியை மேடம் என்பர். வைகாசி மாதம் சூரியன் இயங்கும் வீட்டை இடபம் என்பர். இவ்வாறு மிதுனம் ஆனி மாதத்தையும், கடகம் ஆடிமாதத்தையும் குறிப்பிடுகிறது.எனவே, மேடம் முதல் எண்ணிவரும்போது கடகம் நான்காவது இராசி. ஆடிமாதத்தில் ஞாயிறு இயங்கும் இராசி என்றும் இதனைக் குறிப்பிடலாம். இந்த இராசிவீட்டில் புனர்பூசத்தின் நான்காவது பாதமும், பூசம் ஆயிலியம் என்னும் விண்மீன்களும் அடங்கும். கடக ராசியில் ஒரு மங்கலான விண்மீன் திரள் (Star Cluster) உண்டு என்பர். இந்த இராசியிலுள்ள விண்மீன்கள் அனைத்தும் நண்டு போன்ற, தோற்றத்தை அளித்ததால் முன்னோர் கடகராசி என்று பெயரிட்டனர். நண்டு, நள்ளி என்னும் பெயர்களும் ஓலைச்சுவடிகளில் காணப்படும். கடக ராசியில் பிறந்தோர் தாயன்பு மிக்கவராக விளங்குவர். அவர்களுக்குச் சந்திர திசை நடக்கும்போது வாழ்க்கை பொலிவோடு திகழும் என்று பொதுவாகச் சோதிடநூல் குறிப்பிடும். உலகப் படத்தில் நிலநடுக் கோட்டிற்கு $23\frac{1}{2}°$ வடக்கில், அதற்கு இணையாகச் செல்லும் அட்சரேகையைக் கடகரேகை என்று சொல்லுவார்கள். சூரியன் நிலநடுக்கோட்டிற்கு வடக்கே செல்லக்கூடிய எல்லை அது. ஜூன்மாதம் 21-ஆம் நாள் நடுப்பகல் இக்கடக ரேகையில் சூரியன் தலைக்குமேல் நேர் செங்குத்தாக ஒளிவீசும். வெப்ப மண்டலத்தின் வடக்கெல்லையிலுள்ள மெக்சிக்கோ, சகாரா, அரேபியா, வடஇந்தியா, தென்சீனா, வட பசிபிக்குப் பெருங்கடல், வட அட்லாண்டிக்குப் பெருங்கடல் ஆகிய பகுதிகளின் வழியாக இக்கடக ரேகை என்னும் கற்பனைக் கோடு அமைந்துகிடக்கிறது. உலகு தன் சுழற்சியில் சிறிது மாறியிருப்பதால் இந்த இரேகை இப்போது கடகராசிக்கு நேராக

இல்லை. இருந்தாலும் முந்திய பெயரையே வழங்கு கின்றனர்.

கடகம்

கடகம்[2] இது கையில் அணியும் காப்பைக் குறிப் பிடும். இதனை ஆடவரும் பெண்டிரும் அணிந்து வந்தனர். 'கடகம் மறிந்தாடும் கையால் அரங்கை அறிந்தாடு அப்பா' என்று இறைவனைக் காரைக் கால் அம்மையார் வேண்டுகிறார். சிவப்பிரகாசர் பிரபுலிங்கலீலை என்னும் நூலில், பொன்னின் நற் கடகம் புனைந்த பாவையைப் பாடும்போது, 'கன்னி யத்தம் வந்து இனமணி கற்கடகத்தின் மன்னியுற்றது அற்புதம் என வளைபல காக்க' என்ற கவிதை இரு பொருள் படுமாறு அமைகிறது. கன்னிராசிக்குரிய அத்த நட்சத்திரம் கற்கடகராசியை அடையமுடி யாது. அடைந்தால் அது அற்புதம். இங்கோ கன்னிப்பெண்ணின் அத்தத்தில் (கையில்) கடகம் அணைந்தது என்றே பொருள். கடகம் சிறந்த மணி பதித்த வளையல் ஆகும். தே.ஆ.

கடகரேகை: காண்க: கடகம்.

கடந்தநிலை அழகியல்: செருமன் நாட்டு மெய்ப்பொருளியல் அறிஞர் காண்டு (Kant) என்பவர் தம் தனிநிலை அறிவாய்வு (Critique of Pure reason) என்னும் நூலில் கடந்தநிலைப் புலனைப் பற்றிக் கூறுகின்றார். கடந்தநிலை (Transcendental) என்பது புலச் சார்பற்றதும் (நுகர்ச்சிக்கு முன்னெழுவது), பொதுமையானதும், கட்டாயமானதுமான ஒன்றா கும். அது மனித நுகர்ச்சி அனைத்திற்கும் பொருந்து வதாகும். ஆனால், காண்டு அதனைப் புலனுணர்ச் சிக் கொள்கை (Theory of Sensitivity) என்னும் பொருளில் பயன்படுத்துகிறார். எனவே, கடந்த நிலைப் புலன் என்பது, புலன் நுகர்ச்சிக்கு முன்னெ ழும் மூலப் பொருளைத் தனிப்பட்ட முறையில் கருதி அறிவிற்கு அதன் இன்றியமையாமையை விளக்குவ தாகும்.

காண்டு, அனைத்துப் புலன் நுகர்ச்சிக்கும் முன் னெழும் மூலப்பொருள் காலமும் இடமும் ஆகும் என்கிறார். மனித உள்மனத்தின் செய்கை காலத்தின் எல்லைக்குட்பட்டு ஒன்றன்பின் ஒன்றாக நிகழ்கிறது. வெளியுலகப் புலனறிவு இட எல்லைக்குள் இருக்கிறது. மனிதப் புலன்களுடன் தொடர்புள்ள பொருள் களையே மனிதனால் உணரமுடியும். புலன்கள் பொருள்களை உணரும் முறைகளே புலன்களில் உரு வங்களும் செயல்களுமாகும். இடம், காலம் ஆகியவை ஆன்ம உணர்வினால் மட்டுமே உணரப்படக் கூடி யவை. பொருள் இல்லாமல் இடத்தை உணரவும் முடி யாது. ஆனால், இடமும் காலமும் புலன்களுடன் தொடர்பில்லாதவை. அவை புலன்களைக் கடந்தவை யாக இருந்தாலும், பொருள்களின் அறிவுடன் தொடர்புடையன.

அழகியல் என்பது அகவயமானது; மனித உணர் வாக அமைவது. அழகுணர்வு அறிவோடியைந்தது. ஓர் உருவத்தைப் பார்த்து அது மனிதன் என்று முடிவு செய்யும்போது, 'மனிதன்' என்ற கருத்தமைவு பயன்படுத்தப்படுகிறது. ஆனால், ஒரு பொருள் அழகானதா அழகற்றதா என்பதை முடிவு செய்ய அளவுகோல் எதுவுமில்லை.

இயற்கை எல்லையற்ற தன்மையையும் பேராற்ற லையும் உடையது. பெரும்புயல், கொந்தளிக்கும் கடல், வானளாவிய மலைகள், பெரிய அருவிகள் முதலியவற்றைக் காணும்பொழுது இவ்வுணர்வு ஏற் படுகிறது. அழகு வடிவமைப்பிற்குட்பட்டது. அழகு புலனாற்றல், கற்பனையாற்றல் ஆகியவற்றுடன் இயைபுடையதாக இருக்கிறது. மன அமைதி அளிக் கிறது. மலைக்க வைக்கும் இயற்கைக்கு முன் மனிதன் மிகச் சிறியவனாகி விடுகிறான். ஆதனால், வேதனை அடைகிறான். அந்த வேளையிலேயே அவனுக்கு மகிழ்ச்சியும் ஏற்படுகிறது. ஏனெனில், மனிதனைச் சிறியவனாகக் காட்டிய அதே இயற்கைப் பொருள் களே, மனிதனின் மேன்மையை உணர்த்துவனவாக வும் விளங்குகின்றன. 'எல்லையற்றது', 'பேராற்றல் உடையது' என்ற எண்ணங்கள் மனித மனத்தில் தோன்ற இவை வாய்ப்பளிக்கின்றன. பி.ஆர்.ந.

கடந்தநிலை அளவை இயல்: அளவை யியல், அறிவு ஆற்றலின் மூலமாக உலகத்தைப்

புரிந்து கொள்ளுதலைப் பற்றிய கோட்பாடுகளின் இயல்பை விளக்குகின்றது. அறிவு, நுகர்ச்சியினால் எழும் அறிவு (Empirical Knowledge), தனிநிலை அறிவு (Pure Reational Knowledge) என்று இருவகையாகப் பிரிக்கப்படும். இந்த இரண்டில் தனிநிலை அறிவு புலச் சார்பற்றது. புலச் சார்பற்ற முறையில் எழுந்த அறிவு, எந்த அளவிற்குப் பொருள்களுக்குப் பொருந்தும் என்பதை விளக்குவதே கடந்த நிலை அளவை இயல் (Transcendental Logic) கோட்பாடுகளின் நோக்கம். எனவே, கடந்த நிலை அளவையியல் தனி நிலை அறிவைப் பற்றியதேயாகும். அதற்கும் நுகர்ச்சி அறிவிற்கும் எவ்வகைத் தொடர்பும் இல்லை.

அறிவு எழுச்சியில் காலம் (Time) இடம் (Spacc) ஆகிய அமைப்புகள் சிறப்பான அங்கம் வகிக்கின்றன. கால இட அமைப்புகளுக்குப் புலனுகர்ச்சியை உட்படுத்துவதால் கிடைப்பது காட்சிப் பொருள்கள் (Percepts). ஆனால், இந்தக் காட்சிப் பொருள்களை மட்டும் அறிவு என்று கொள்வதில்லை. அவற்றை இணைத்தும், தொடர்புபடுத்தியும், கருதிப் பார்த்தும் புரிந்தும் கொள்ளுதலே அறிவாகும். இவற்றைச் செய்ய உதவுவன கருத்துப் பொருள்களான (Concepts) சொற்பொருள் வகைகளாகும். அதாவது, புலக்காட்சியைப் (Percepts) புரிந்து கொள்ள அதனைக் கருத்துப் பொருளுடன் (Concepts) தொடர்புபடுத்தினால் தான் முடியும். அதனால், புரிந்து கொள்ளத் தேவைப்படுவன காட்சிப் பொருளும் கருத்துப் பொருளும் என்பது பெறப்படுகிறது. இந்த இரண்டிற்குமுள்ள பிரிக்க முடியாத தொடர்பைக் காண்டு (Kant) என்ற தத்துவ ஞானி கருத்துப் பொருளில்லாத புலக்காட்சி குருடானது என்று கூறினார். இக்கருத்துப் பொருளையும் அவற்றைப் பெறும் முறைகளையும் விவரிப்பதுதான் கடந்த நிலைப் பகுப்பியல் (Transcendental Analytic) ஆகும்.

கருத்துப் பொருள்கள் அல்லது சொற்பொருள் வகைகள் எனப்படுவன புலக்காட்சிகளைப் புரிந்து கொள்ள உதவுகின்ற புலச் சார்பற்ற, அடிப்படையான தனி நிலையில் நுகர்ச்சிக்கு முன்னெழுகின்ற, புரிந்து கொள்ளல் அனைத்திற்கும் பொருந்துகின்ற புறநிலை அமைப்புகள் (Forms of Objtivity) ஆகும். இவையே, நுகர்ச்சி நிகழும்படி செய்கின்றன. புரிந்து கொள்ளலின் நுகர்ச்சிக்கு முன்னெழு கருத்துப் பொருள்களை அல்லது சொற்பொருள் வகைகளை அடிப்படைத் தத்துவ இயல்பாகவும், கடந்தநிலை இயல்பாகவும் கொள்ளலாம்.

புரிந்துகொள்ளல் என்பது தீர்ப்பை வெளிப்படுத்துவது என்பதாகையால், தீர்ப்பின் வழிகளைப் பகுப்புக்குட்படுத்தி அவ்வழிகள் தோன்றுகின்ற அமைப்பை ஆராய்வதன் மூலம் கிடைக்கும் சொற்பொருள் வகைகளே அடிப்படைத் தத்துவ இயல்பாகப் பெறப்படுபவை. இதனைப் பொது அளவையியல், கணித இயல்பான அளவு, பண்பு பற்றிய சொற்பொருள் வகைகள் ஆகியவற்றையும், இயக்க இயல்பான உறவு, தீர்ப்பு பற்றிய சொற்பொருள் வகைகள் ஆகியவற்றையும் கொடுத்துள்ளது. சொற்பொருள் வகைகளிலும் அவற்றின் வழியாகவும் எவ்வாறு ஏற்புடைமையுள்ள அறிவைப் பெறலாம் என்று விளக்குவது, கடந்த நிலை இயல்பாகச் சொற்பொருள் வகைகளைப் பெறுதல் எனப்படுகிறது. கடந்த நிலையில் அகநிலையாகவோ புறநிலையாகவோ சொற்பொருள் வகைகளைப் பெறலாம் என்றும் காண்டு கூறுகிறார். முன்னது அறிவு உண்டாகும் முறையை முடிவு செய்ய உதவும், பின்னது புறநிலையில் அதன் ஏற்புடைத் தன்மையைக் குறிக்கும். பி.ஆர்.ந.

கடந்த நிலைக்கருத்துக்கொள்கை: கருத்துக்கொள்கை என்பது எண்ணங்களை அல்லது கருத்துகளை மட்டுமே உள்பொருள்கள் எனக்கொண்டு, அவை பற்றியே ஒருவர் ஏதேனும் அறியமுடியும் என்றுவிளக்கும் கோட்பாடாகும். காண்டு (kant) தம் தனிநிலை அறிவாய்வில் புலச்சார்பற்றதும்பொதுமையானதும் கட்டாயமானதுமான இடம்,காலம்போன்ற நுகர்ச்சி முன்னெழு தனிமங்களும், பிரிந்து கொள்ளலின் அமைப்புகளான நுகர்ச்சி முன்னெழு கருத்துப் பொருள்களான சொற்பொருள் வகைகளும் மனித நுகர்ச்சியாய் இருக்கக் கூடிய அனைத்திற்கும் பொதுவானவாய் இருப்பதால், நுகர்ச்சியளவில் உண்மையானவை (Empirically real) எனவும், அவை அகநிலையில் கருத்தியலாய் இருப்பதால், அடிநிலை உண்மைப் பொருள்களாக அல்லது அப்பாற்பட்ட பொருள்களாக உள்ள கடவுள்,உயிர் போன்றவற்றுக்குப் பொருந்தா என்கிற முறையில் கடந்தநிலைக் கருத்துகள் (Transcendental ideas) எனவும் கூறுகிறார். இத்தகைய தத்துவமே கடந்தநிலைக் கருத்துக் கொள்கை என வழங்கப்படுகிறது.

மனித அறிவிற்கும் காட்சிக்கும் கடந்தநிலையிலிருப்பவை அடிநிலை உண்மைப் பொருள்கள் ஆகும். அவற்றைக் காண்டு 'அப்பாலை' (Transcendent)எனக் குறிப்பிடுகிறார். தத்துவம் அடிநிலை உண்மைப் பொருள்களைப் பற்றியது என்ற அளவிலும், அவை கடந்த நிலையில் கருத்தியல்பானவை என்பதிலும் காண்டு தமது தத்துவத்தை 'அப்பாலைக் கருத்துக்

கொள்கை' (Transcendent Idealism) என்று குறிப்பிட்டிருக்க வேண்டும்.

நுகர்ச்சிக்கு முன்னெழு அமைப்புகளும் புரிந்து கொள்ளலின் சொற்பொருள் வகைகளும் அடிநிலை உண்மைப் பொருள்களான கடவுள், உயிர் போன்ற அப்பாலைக் கருத்துகளுக்குப் பொருந்தாமையினால் அவற்றைப் பற்றி அறிய முடியாது என்று காண்டு கருதுகிறார். காண்டின் கூற்றுப்படி கடந்த நிலைக் கருத்துகளான 1. அறியும் உள்ளத்தைப் பற்றிய கருத்து-அறிவுசார் உளவியல், 2. பொருள்களைப் பற்றிய கருத்து-அறிவுசார் உலகவியல், 3. உள்ளம், பொருள் ஆகியவற்றின் முடிவான இணைப்பு அல்லது கடவுள் பற்றிய கருத்துகள், புரிந்து கொள்ளலின் அமைப்புகள் ஆகியவற்றைப் பொருத்த முற்படுகின்ற பொழுது, அறிவு முடிவற்ற திகைப்புகளுக்கும் அறிவுசார் உளவியல் பல பொருட்போலிக்கும், அறிவு சார் உலகவியல் முரண்பாடுகளுக்கும், அறிவுசார் இறையியல் உள்ளீடற்ற குறிக்கோளுக்கும் கொண்டு செலுத்திவிடும். எனவே, கடந்த நிலைக் கருத்துகளை எண்ணிப் பார்க்க முடியுமே அன்றி, அவை பற்றிய ஏற்புடைய அறிவைப் பெற முடியாது என்பதே காண்டின் கருத்தாகும். பி.ஆர்.ந.

கடந்த நிலைத் தியானம்: தியானம் என்பது ஏதாவது ஒன்றைப் பற்றி ஆழ்ந்து சிந்தித்தல் அல்லது கருதுதல் எனப் பொருள்படும். உயிர் வீடு பேறடையத் தன்னைப் பற்றியும், தனக்கும் தனதுடலுக்கும் உள்ள உறவைப் பற்றியும் சிந்திப்பதால், தன் உண்மையான நிலையறிந்து இறைவனைச் சிந்தித்து வீடுபேறு அடைய இயலும். இந்திய மெய்ப்பொருளியலில் ஒன்றான யோகம், தன் எட்டு உறுப்புகளுள் ஏதாவது ஒரு பொருளின் மீது சிந்தனையை நிலை நிறுத்துவதைத் தாரணை எனவும், அப்பொருளை ஆழ்ந்து சிந்தித்தலைத் தியானம் எனவும் வழங்குகிறது. யோக முறையில் ஏதாவது ஒரு பொருள் என்பதற்கு மாறாக அப்பொருளை இறைவனாகக் கொள்ளப்படும் பொழுது ஆழ்ந்த சிந்தனை எளிதாக இருக்கும் என்று குறிப்பிடப்படுகிறது.

ஆழ்ந்து சிந்திக்கப்பட்ட பொருளின் தன்மையறிந்து, முழுச் சிந்தனையையும் ஒரே முனைப்பாக அப்பொருளின்மீது செலுத்தி அதனை எப்பொழுதும் உணர்ந்து கொண்டே இருப்பதை யோகம், 'சமாதி நிலை' என்கிறது. இந்நிலையில் சிந்தனையில் சிந்திப்பவர் பற்றிய உணர்வும் சிந்தனை செய்யப்படும் பொருள் பற்றிய உணர்வுமாக இரு உணர்வுகள் சமாதி நிலையில் இருக்கும். இவ்வாறு இருமை உணர்வு கொண்ட சமாதிநிலையை உணர்வு நிலைச் சமாதி (Savikalpa)என்றுயோகம் குறிப்பிடுகின்றது. இதில் சிந்திக்கப்படும் பொருளாகிய இறைவன் கடந்த நிலைக் கருத்தாக இருப்பினும், சிந்திப்பவருடைய உணர்வும் உள்ளடங்கியிருப்பதால் கடந்த நிலைத் தியானம் என்ற பெயர் இதற்குப் பொருந்தாது. மேலும் சிந்தனையை வலுப்படுத்தினால் சிந்திப்பவர் என்ற உணர்வை இழக்கச் செய்து சிந்திக்கப்படும் பொருளின் உணர்வாகவே தியானம் மாற்றி விடும். இதில் ஒருமை உணர்வே எஞ்சும். அதுவும் கடந்த நிலையிலேயே இருக்கும். இதுவே கடந்த நிலைத் தியானம் (Transcendental Meditation) எனப்படுகிறது. இதனை யோகம் தன்னுணர்வற்ற சமாதி நிலை (Nirvikalpa)என்கிறது.இந்நிலையில் உடலுடன் கூடியிருக்கும்பொழுது அடையக் கூடிய சீவன்முத்தி நிலை கிடைக்கிறது. இறைவனைப் பரம்பொருளாகக் (Absolute) கருதும் சமயமானாலும் ஆள்சார்புடைய இறைவனாகச் (Personal God) கருதும் சமயமானாலும்தியானம் இவ்விதமே ஏற்படுகிறது. தியானத்தின் விளைவாக உயிரின் உண்மையான ஆற்றல் வெளிப்பட்டுப் பல திகைப்பான செயல்களைச் செய்ய இயலுகிறது.

அண்மைக் காலத்தில் மகேசு யோகி என்பவர் யோகத்தில் கூறப்பட்டுள்ள ஆழ்நிலைத் தியானம் அல்லது கடந்த நிலைத் தியானத்தை மக்களுக்கு மன ஒருமை கிடைப்பதற்காகப் பரப்பி வருகின்றார். பி.ஆர்.ந.

துணைநூல்கள்:

Hiryanna. M., Outlines of Indian Philosophy, London, 1958.

Radhakrishnan. S., Indian Philosophy, 2 Vols., London, 1923-27.

கடந்தநிலை முரண் என்பது கடந்த நிலை அளவையியலின் மற்றொரு பிரிவாகும். இது அறிவைப் பற்றியும், அதன் தனிநிலை அமைப்புகள் அல்லது கருத்துகள் பற்றியும் ஆராய்கின்றது. கடந்த நிலைப் புலன், பகுப்பியலின் தனிநிலை அமைப்புகளான இடம், காலம், சொற்பொருள் வகைகள் ஆகியவை புரிந்துகொள்ளலின் கருத்துப் பொருள்கள் என வழங்கப்படுகின்றன. நுகர்ச்சியுடன் பொருந்தி அதற்குத் தேவைப்படுகின்ற ஒருமைப்பாட்டை விளைவித்து நுகர்ச்சியை உண்டாக்கும் அடிப்படைகளாயினமையால் அவை நுகர்ச்சிக்குக் கட்டாயமாக வேண்டப்படுபவை. அவை கணிதத்திலும் இயற்பியலிலும் அறிவு எவ்வாறு பெறப்படுகின்றது என்பதனை விளக்குகின்றன.

கடந்த நிலை முரண் ஆய்வின் (Trancendental Dialectic) அறிவின் அமைப்புகள், அல்லது கருத்துப் பொருள்கள், கடந்த நிலைக் கருத்துகள் என வழங்கப்படுகின்றன. அவை நுகர்ச்சியுடன் பொருந்தா; ஆனால் புரிந்துகொள்ளலின் கருத்துப் பொருள்களுக்குப் பொருந்தி, அவற்றிற்கு ஓர் ஒருமைப்பாடு தருகின்றன. அவ்வொருமைப்பாடு நுகர்ச்சியில் பெறப்படும் ஒருமைப்பாட்டிலிருந்து முற்றிலும் வேறுபட்டது. அது அறிவை நெறிப்படுத்தும் அடிப்படையேயன்றி, அறிவிற்குத் தேவையானது அன்று. கடந்த நிலை முரண், புலன்களுக்கு அப்பாற்பட்ட கடவுள், உயிர் போன்றவற்றைக் கருதும் அடிப்படைத் தத்துவத்தால் சரியான அறிவைப் பெறமுடியாது என்பதை விளக்குகிறது. அடிப்படைத் தத்துவம் புறநிலைத் தோற்ற உலகிற்கு மட்டும் பொருந்தக் கூடிய புரிந்து கொள்ளலின் கருத்துப் பொருள்களான அல்லது உள்ளார்ந்த அடிப்படைகளான சொற்பொருள் வகைகளைப் புலனுக்கு அப்பாற்பட்ட அப்பாலையுடன் (Transcendent) தொடர்புபடுத்த முயல்கிறது. அதனால், அது கடந்த நிலைத் திரிபுக் காட்சிக்கு உட்படுகிறது. திரிபுக் காட்சி செயல் வகையிலிருந்து இயல்பாய் உண்டாவதால் தவிர்க்கவோ அழிக்கவோ முடியாததாகிறது. கடந்த நிலை முரண் ஆய்வு, திரிபுக்காட்சிகளால் ஏமாறாதிருக்கத் துணை செய்கிறது.

தனிநிலை அறிவின் கடந்த நிலைக் கருத்துப் பொருளான வரையறையற்றதன் மூன்று அமைப்புகளும் பொது அளவையியலின் சார்பற்ற, சார்புற்ற, உறழ்வான முக்கூற்று முடிவுகளிலிருந்து பெறப்படுவனவாகக் காண்டு (Kant) கருதுகிறார். தனிநிலை அறிவின் கடந்த நிலைக் கருத்துகள் 1) தன்னைப் பற்றிய அல்லது அறியும் உள்ளத்தைப் பற்றிய கருத்து – அறிவு சார் உளவியல், 2) பொருள்களைப் பற்றிய கருத்து – அறிவுசார் உலக இயல், 3) மேற்கூறப்பட்டவற்றின் முடிவான இணைப்பு அல்லது கடவுளைப் பற்றிய எண்ணம்–அறிவுசார் இறையியல் என்பனவாகும். இவற்றுள் முதலாவது பல பொருட்போலியையும், இரண்டாவது முரண்பாடுகளையும், மூன்றாவது உள்ளீடற்ற குறிக்கோளையும் தருகின்றன.

பி.ஆர்.ந.

கடந்த நிலை முறை: காண்டிற்கு முன்பிருந்த அடிப்படைத் தத்துவம் (Metaphysics) அறிவை, ஆய்வின்றி நம்பிக்கையாகவே ஏற்றுவந்தது. ஆனால், காண்டு (Kant) அறிவையே ஆராய்ந்து மூன்று நூல்களை எழுதினார். அவை 1. தனிநிலை அறிவாய்வு (The critique of Pure reason), 2. செயல் நிலை அறிவாய்வு (The critique of Practical reason), 3. தீர்ப்பு ஆய்வு (The critique of Judgement) என்பன.

அறிவு கொள்கைத் துறை (Theoretical order) செயல்துறை (Practical order), எழில் துறை (Aesthetic order) என்னும் மூவகைத் தனிமங்கள் கொண்டது என்று காண்டு கூறுகிறார். முதலாவதில் அறிவினை அறியும் ஆற்றல் அல்லது உண்மை உணர்ச்சியாகவும் இரண்டாவதில் செயல் ஆற்றல் அல்லது நன்மை உணர்ச்சியாகவும் மூன்றாவதில் எழிலுணர்ச்சியாகவும் நோக்க அது பொருத்தமாக வெளிப்படுகிறது என்றும் அவர் கருதுகிறார்.

காண்டு, உண்மையான அறிவு பொதுமையானதும் கட்டாயமானதுமாகும் எனக் கூறுகின்றார். அத்தகைய அறிவு இயற்பியலிலும் கணிதவியலிலும் உள்ளது. அது கருத்தியல்பானது. ஏனெனில், அறிவு புறப் பொருள்கள் புலன்களுக்குத் தோன்றுகின்ற நிலையைப் பற்றியதேயன்றிப் பொருள்களின் உண்மையான நிலையைப் பற்றியதன்று. எனவே, நுகர முடிவதை மட்டுமே அறியமுடியுமேயன்றி, நுகர்ச்சிக்கு அப்பாற்பட்ட அடிநிலை உண்மைப் பொருள்களான இறைவன், உயிர் போன்றவற்றை அறிய முடியாது; ஆனால் அவற்றைச் சிந்திக்க முடியும்.

அறிவிற்குப் பொருளாக அமைவது புலனுணர்ச்சி. காண்டு புலனுணர்ச்சிக்குக் காரணமாயுள்ளவற்றைக் கண்டுபிடிக்க, அதனைக் கடந்து, அதன் அடிநிலைக்குச் சென்று, புலச்சார்பற்ற புலனுக்கு முன்னெழு சிந்தனையின் அமைப்புகள் (Apriori form of thought), புலனால் அறியப்படுபவை ஆகியவற்றை ஆராய்கிறார். இவ்வறிவாய்வு முறையைக் காண்டு கடந்த நிலை முறை என்கிறார். இது மேடையில் தோன்றும் காட்சிகள் எவ்வாறு தோற்றுவிக்கப்படுகின்றன என்பதனைத் திரைக்குப் பின் சென்று அறிவதைப் போன்றதாகும். கடந்த நிலை முறையானது (Transcendental Method) அறிவியல் கருவிகளை ஆய்ந்து பார்ப்பதாகும்.

காண்டின் முறை, கார்ட்டீசியர்கள் (Cartesians) கணிதவியலிருந்து பெற்ற புலச்சார்பற்ற பகுப்பு முறைக்குப் (Apriori deductive method) பதிலாக, இயற்பியல் அறிவியல்களின் சார்புமுறையைக் (Hypothetical method of the physical sciences) கையாள்கின்றது. காண்டு அறிவியலாரைப் போன்றே நிகழ்ச்சிகளிலிருந்து அறிவு நுகர்ச்சி ஏற்படுகிறது என்பதை மட்டும் ஏற்று, நுகர்ச்சியைப் பகுத்தாய்ந்து, நுகர்ச்சி ஏற்படத் தேவையானவற்றைக் கண்டுபிடிப்பதுடன், ஏற்புடைய அறிவின் வரையறை

களையும் முடிபு செய்கின்றார். அவை அடிப்படைத் தத்துவத்தின் சிக்கலைத் தீர்க்கின்றன என்றும் நம்பினார்.

காண்டின் கடந்த நிலை முறை, எண்ணங்கள் புற உலகிலிருந்து பெறப்படும் எண்ணங்களிலிருந்து தோன்றுகின்றனவா உள்ளத்திலிருந்து தோன்றுகின்றனவா என்று ஆராயும் இலாக்கினுடைய (Locke) முறையினின்றும் வேறுபட்டது. ஏனெனில், காண்டு எண்ணங்களின் அடிப்படையைக் கருதாது அவற்றின் ஏற்புடைமையை மட்டுமே கருதுகிறார். காண்டு மெய்ப் பொருளியலில் இதற்குமுன் கையாளப்பட்ட அறிவு முதற்கொள்கையின் கணிதவியல் முறையையும், நுகர்ச்சிக் கொள்கையின் உளவியல் முறையையும் விலக்கி, அதில் தன் 'கடந்த நிலை முறையை'ப் பயன்படுத்தி மெய்ப் பொருளியலை இது வரை செல்லாத ஒரு நெறியிற் செலுத்தினார்.

பி.ஆர்.ந.

கடப்பாட்டு ஏற்றம்: ஒருவர் தாம் இழைக்கும் தீங்கிற்குத் தாம் பொறுப்பாவதுபோல், சில வேளைகளில் அடுத்தவர் இழைக்கும் தீங்குகளுக்கும் பொறுப்பாதல் உண்டு. இவ்வாறு ஒருவர் தமது நேரடிச் செய்கை எதுவுமின்றி, அடுத்தவர் இழைக்கும் தீங்குகளுக்குப் பொறுப்பாதலுக்குக் கடப்பாட்டு ஏற்றம் (Vicarious Liability) என்று பெயர்.

பணித்தலைவர் ஒருவர் தமது பணி ஒன்றை, பணியாள் அல்லது முகவரைக் கொண்டு செய்யப் பணித்திருக்கும்போது, அக்காலங்களில் அப்பணியாளோ முகவரோ தீங்குகள் எதையும் இழைக்கையில், அத் தீங்குகளுக்குப் பணித்தலைவரே பொறுப்பாவார்.

'பணியாள்' பொருள் விளக்கம்: ஒருவருடைய கட்டுப்பாட்டிற்கு உட்பட்டு அவர் இடும் கட்டளைப்படி பணியைச் செய்வதற்கென அமர்த்தப்பட்டிருப்பவர் பணியாள் எனப்படுவார். (எ-டு: தோட்டக்காரன், ஊர்தி ஓட்டுநர்.) 'பணியாள்' என்போன் மாதக் கணக்கில் ஊதியம் பெறுவோனாக இருக்க வேண்டும் என்பதில்லை; அப்போதைக்கு ஊதியம் பெறுபவனாகக் கூட இருக்கலாம்.

ஒப்பந்தக்காரர் - பணியாள் வேறுபாடு: பணித்தலைவர் பணிக்கும் ஒரு பணியை ஒப்பந்தக்காரர் ஒருவர் நிறைவேற்றித் தருவதாக ஒப்புதல் அளித்திருந்த போதிலும், ஒப்பந்தக்காரர் பணியாள் ஆக மாட்டார். அவரைப் பணித்தலைவரும், பணியாளைப் பணிப்பதுபோல், இந்த வேலையை இப்படிச் செய் அந்த வேலையை அப்படிச் செய் என்று அதிகாரம் செலுத்த முடியாது. ஒப்பியபடி பணியை முடித்துத் தருவதற்கு மட்டுமே வற்புறுத்த முடியும்.

குற்றவியல் சட்டத்தில் கடப்பாட்டு ஏற்றம்: ஆங்கிலச் சட்டத்தைப் பொறுத்தவரை, கடப்பாட்டு ஏற்றம் தீங்கியல் மற்றும் உரிமையியல் வழக்குகளில் மட்டுமே முக்கியத்துவம் பெறுகிறது; குற்றவியல் வழக்குகளில் இடம் பெறுவதில்லை. ஆனால், இந்தியாவைப் பொறுத்தவரை கடப்பாட்டு ஏற்றம் குற்றவியல் சட்டங்களிலும் இடம் பெறுகின்றது. இந்தியத் தண்டனைச் சட்டத்தில், நில உரிமையாளர் அல்லது நில அனுபோகதாரரது பொறுப்பிலுள்ள இடத்தில் சட்ட விரோதமான கூட்டம் அல்லது கும்பல் கூடும்போது, நில உரிமையாளர் அல்லது நில அனுபோகதாரர்மீது கடப்பாடு ஏற்றம் சுமத்தப்படுகிறது.

பிரிவு 154-இன்படி 'ஒரு சட்டவிரோதமான கும்பல் கூடுகிறபோதெல்லாம் அல்லது ஒரு கலகம் நடக்கிறபோதெல்லாம், அத்தகைய சட்டவிரோதமான கும்பல் கூட்டப்படுகிற அல்லது அத்தகைய கலகம் செய்யப்படுகிற, நிலத்தின் சொந்தக்காரர் அல்லது அனுபோகதாரரும், அத்தகைய நிலத்தில் பாத்தியதை பெற்றிருக்கிற அல்லது கொண்டாடுகிறவரும், அவர், அல்லது அவருடைய முகவர் அல்லது மேலாளர் அத்தகைய குற்றம் செய்யப்படுகிறது என்பதை அறிந்து, அல்லது அது அநேகமாகச் செய்யப்படக்கூடும் என நம்புவதற்குக் காரணம் பெற்றிருந்து, தம் அல்லது தங்களது சக்திக்கேற்ப அதைப் பற்றிய உடனடியான அறிவிப்பை மிக அருகில் உள்ள காவல் நிலையத்தின் முதன்மை அலுவலருக்குக் கொடுக்கவில்லையானாலும், அது நிகழ இருக்கிறது என்று தாம் அல்லது தாங்கள் நம்புவதற்கும் காரணம் பெற்றிருந்த சந்தர்ப்பத்தில், அதைத் தடுப்பதற்குத் தம்முடைய அல்லது தங்களுடைய சக்திக்கேற்பச் சட்டபூர்வமான எல்லா வழிகளையும் பயன்படுத்தவில்லையானாலும், மற்றும் அது நிகழ்கின்ற சந்தர்ப்பத்தில் அந்தக் கலகத்தை ஒடுக்குவதற்கு அல்லது சட்டவிரோதமான கும்பலைக் கலைப்பதற்குத் தமது அல்லது தங்களது சக்திக்கேற்பச் சட்டபூர்வமான எல்லா வழிகளையும் பயன்படுத்தவில்லையானாலும் ஆயிரம் ரூபாய்க்கு மேற்படாத அபராதம் விதித்துத் தண்டிக்கப்படுவதற்குரியவராவார்'.

பிரிவு 155-இன்படி 'எந்த நிலத்தைப் பொறுத்துக் கலகம் ஒன்று நடக்கிறதோ அந்த நிலத்தின் சொந்தக்காரர் அல்லது அனுபோகதாரராகவுள்ள அல்லது அத்தகைய நிலத்தில் அல்லது அந்தக் கலகம் விளைவதற்குக் காரணமாயிருந்த எந்த ஒரு வழக்குச்

சொத்தில் பாத்தியதை எதையும் கொண்டாடுபவ ராகவுள்ள அல்லது அதிலிருந்து அனுகூலம் எதை யேனும் ஏற்றுக் கொண்டுள்ள அல்லது வரப்பெற் றுள்ள அவரது அனுகூலத்திற்காகவேனும் அல்லது அவர் சார்பாக அத்தகைய கலகம் நடைபெறும் போதெல்லாம், அத்தகையவர், அவர் அல்லது அவரது முகவர், அல்லது மேலாளர், அத்தகைய கல கம் அநேகமாக நடக்கக்கூடியதாக இருந்ததென்றோ அத்தகைய கலகத்தை விளைவித்த சட்டவிரோத மான கும்பல் அநேகமாகக் கூட்டப்படக் கூடியதாக இருந்ததென்றோ நம்புவதற்குக் காரணம் பெற்றி ருந்து, முறையே அத்தகைய கும்பல் கூட்டப்படுவதை அல்லது கலகம் நடத்தப்படுவதைத் தடுப்பதற்கும் அதை ஒடுக்குவதற்கும் கலைப்பதற்குமாகத் தமது அல்லது தங்களது சக்திக்கு ஏற்பச் சட்டபூர்வமான எல்லா வழிகளையும் பயன்படுத்தவில்லையானால், அபராதம் விதித்துத் தண்டிக்கப்படுதற்குரியவரா வார்'.

பிரிவு 156-இன்படி 'நிலச்சொந்தக்காரர் அல் லது நில அனுபோகதாரரது முகவர் அல்லது மேலா ளர் அத்தகைய கலகம் அநேகமாக நடக்கக் கூடிய தாயிருந்ததென்றோ அத்தகைய கலகத்தை விளை வித்த சட்டவிரோதமான கும்பல் அநேகமாகக் கூட் டப்படக் கூடியதாயிருந்ததென்றோ நம்புவதற்கு அவர் காரணம் பெற்றிருந்து, அத்தகைய கலகம் நடத்தப்படுவதை அல்லது கும்பல் கூட்டப்படுவதைத் தடுப்பதற்கும் அதனை ஒடுக்கவும் கலைக்கவும் தம் சக்திக்குட்பட்ட சட்டபூர்வமான எல்லா வழிகளை யும் பயன்படுத்தவில்லையானால், அபராதம் விதித் துத் தண்டிக்கப்படுவதற்குரியவராவார்'.

இந்தியத் தண்டனைச் சட்டத்தை அடுத்து, உணவுக் கலப்படத் தடுப்புச் சட்டம் (Prevention of Adulteration of Foods Act) விபசாரத் தடுப்புச் சட் டம் (Suppression of Immoral Traffic Act) கடை கள் மற்றும் நிறுவனங்கள் சட்டம் (The Shops and Establishments Act), எடைகள் மற்றும் அளவைகள் சட்டம் (Weights and Measures Act) ஆகியவை பணித்தலைவருக்குள்ள பல்வேறு கடப்பாடுகளையும்; தலச்சட்டம் (Municipal Act), கூட்டுருச் சட்டம் (Corporation Act) ஆகியவை தொல்லை இழைப்புக் குறித்து நில உரிமையாளர் அல்லது நில அனுபோக தாரருக்குள்ள கடப்பாடுகளையும், நிறுவனச் சட்டம் மேலாளர், இயக்குநர், முகவர் செய்கைகள் குறித்து நிறுவனத்திற்குள்ள கடப்பாடுகளையும் தெளிவுறுத்து கின்றன.

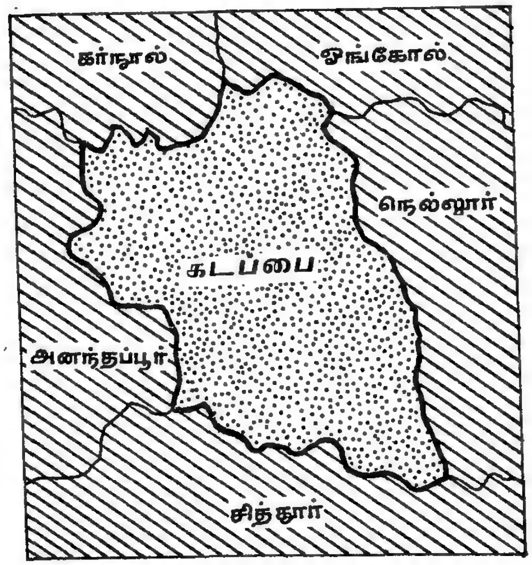
பு. வே.

துணை நூல்கள்:

A Chuthen Pillai (P.S.), Criminal Law, N. M. Tripathi Private Limited, Bombay, 1983.

Durga Das Basu, The Law of Torts, Prentice Hall of India Private Limited, New Delhi, 1982.

கடப்பை: 'கடப்பைக்கல்' என்னும் பெயர் பெற்ற கட்டடக்கல் கிடைக்கும் கடப்பை மாவட்டம் இந்தியாவில் ஆந்திர மாநிலத்தில் உள்ளது. இம்மா வட்டத்தின் தலைநகருக்கும் இங்குப் பாயும்

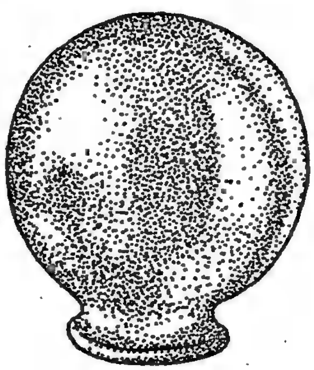
கடப்பை

பெண்ணை ஆற்றின் பள்ளத்தாக்கில் உள்ள ஒரு வட் டத்திற்கும் கடப்பை என்ற பெயர் உண்டு. தலை நகர் கடப்பை, கி. பி. 16-ஆம் நூற்றாண்டின் பிற் பகுதியில் அமைந்தது. அங்கு கி. பி. 1866-ஆம் ஆண்டிலேயே நகராட்சிக் கழகம் ஏற்பட்டது. கடப்பை மாவட்ட மக்களின் சிறப்பான தொழில்கள் உழவும் நெசவுமாகும். அங்கு உலோக வேலையும் பருத்தி அரைக்கும் தொழிலும் வளர்ந்துள்ளன. மாவட்டத்தின் மேற்குப் பகுதி கரிசல் நிலமாகவும், தெற்குப் பகுதி பீடபூமியாகவும் உள்ளன. கட்டடக் கற்களைத்தவிரக் கற்பலகைக்கல், தாமிரம், காரீயம், இரும்பு, வைரம் முதலியனவும் இங்குக் கிடைக்கின் றன. இங்கு உள்ள கோட்டைகளில் கண்டி கோட்டா, குர்ரம் கொண்டா என்னும் இரண்டும் பழம் பெருமை வாய்ந்தவை. மாவட்டத்தின் பரப்பு 9486 கி. மீ.

தெ. பா.

கடம், தென்னிந்திய இசையரங்குகளில் தாள வாத்தியமாகப் பயன்படும் பழமையான இசைக்கருவி வகையுள் ஒன்று. தோற் கருவி, துளைக் கருவி, நரம் புக் கருவி, கஞ்சக் கருவி ஆகியவற்றிலிருந்து வேறு பட்ட இசைக் கருவி கடம் ஆகும். வாழ்க்கைத் தேவைக்காக உருவாக்கப்பட்ட 'குடம்' நாளடைவில் கலை நிகழ்ச்சிகளில் இடம் பெற்றபோது 'கடம்' என் னும் இசைக் கருவியாயிற்று.

வாய் பாகம் குறுகியும், கழுத்து வளைந்தும் உடல்பாகம் பெரியதுமாகக் கடம் ஓர் அரைக்கோள வடிவத்தில் அமைந்துள்ளது. ஆறு பங்கு களிமண்ணும் ஒருபங்கு வண்டல் மண்ணும் சேர்ந்த மண் கலவையி லிருந்து 'கடம்' செய்வர். கருநிறம், சிவந்தநிறம், கரு மஞ்சள் அல்லது பழுப்பு நிறம் என்னும் களிமண் வகைகளில் ஏதேனும் ஒரு வகைக் களிமண்ணை எடுத் துத் தண்ணீரில் கரைத்துச், சல்லடையில் வடிகட்டிப் பொடிக்கற்களை அகற்றிவிடுவர். கற்களிருந்தால் சரி யான ஒலி கிடைக்காது. வடிகட்டிய மண்ணுடன் வண்டல் மண் கலக்கப்படும். இவ்வாறு கலந்த மண்ணை ஒருவாரம் ஆறப்போடுவர். பின்னர் அதைப் பிசைந்து காலால் நன்கு மிதிப்பர். ஈயச் செந்தூரமோ, அல்லது இரும்புப் பொடியோ அம்மண்ணுடன் கலக் கப்படும். நீண்ட உழைப்பும் நல்ல நாதமும் கிடைக்க இப்பொடியைக் கலப்பதாகக் கூறுகின்றனர். பின்னர் நாள்முழுதும் நன்முறையில் பக்குவமடையச் செய்வர்.

கடம்

கடம் செய்யும் சக்கரத்தில் அம்மண்ணை வைத் துத் தேவைக்கு ஏற்பச் சிறிய அளவு, பெரிய அளவு, இடைப்பட்ட அளவு என்று வேண்டிய அளவில் உரு வாக்குவர். சக்கரத்தின்மீது கடத்தின் பொதுவான வடிவத்தை உருவாக்கியபின், அதனை எடுத்து, கட்டை, கல் என்று இருபொருட்களால் தட்டிச் செம்மைப்படுத்திக் கடத்தின் தடிப்பை ஓர் அங்குலத் திலிருந்து $\frac{1}{4}$ அங்குலம் வரை குறைத்துச் சரிசெய்வர். சரி செய்யப்பட்ட கடம் ஒருவாரம் வரை வெய்ய லில் காய வைக்கப்பட்டு மஞ்சள் நிறமான மணல் சாயம் பூசப்படும். காயவைத்த கடம் பின்னர்ச் சூளையில் வைத்துச் சுடப்படுகிறது. முள், சாணம், வைக்கோல் ஆகிய பொருள்களைச் சேர்த்து அவற் றின் அடியில் கடத்தை வைப்பர். கடத்தின் மேல் வைக்கோல் வைத்துப் பனை ஓலையைப் பரப்பி அதன் மீது சேற்றைக் கரைத்துப் பூசுவர். பக்கவாட்டில் நெருப்பை மூட்டி 2 மணி நேரம் வேகவைப்பர். பின் கடம் விற்பனைக்குத் தயாராகும். கடம் செய்வதில் தேர்ச்சி பெற்ற இடங்கள் மானாமதுரை, பண்ணுருட்டி, இராமநாதபுரம் முதலியனவாகும்.

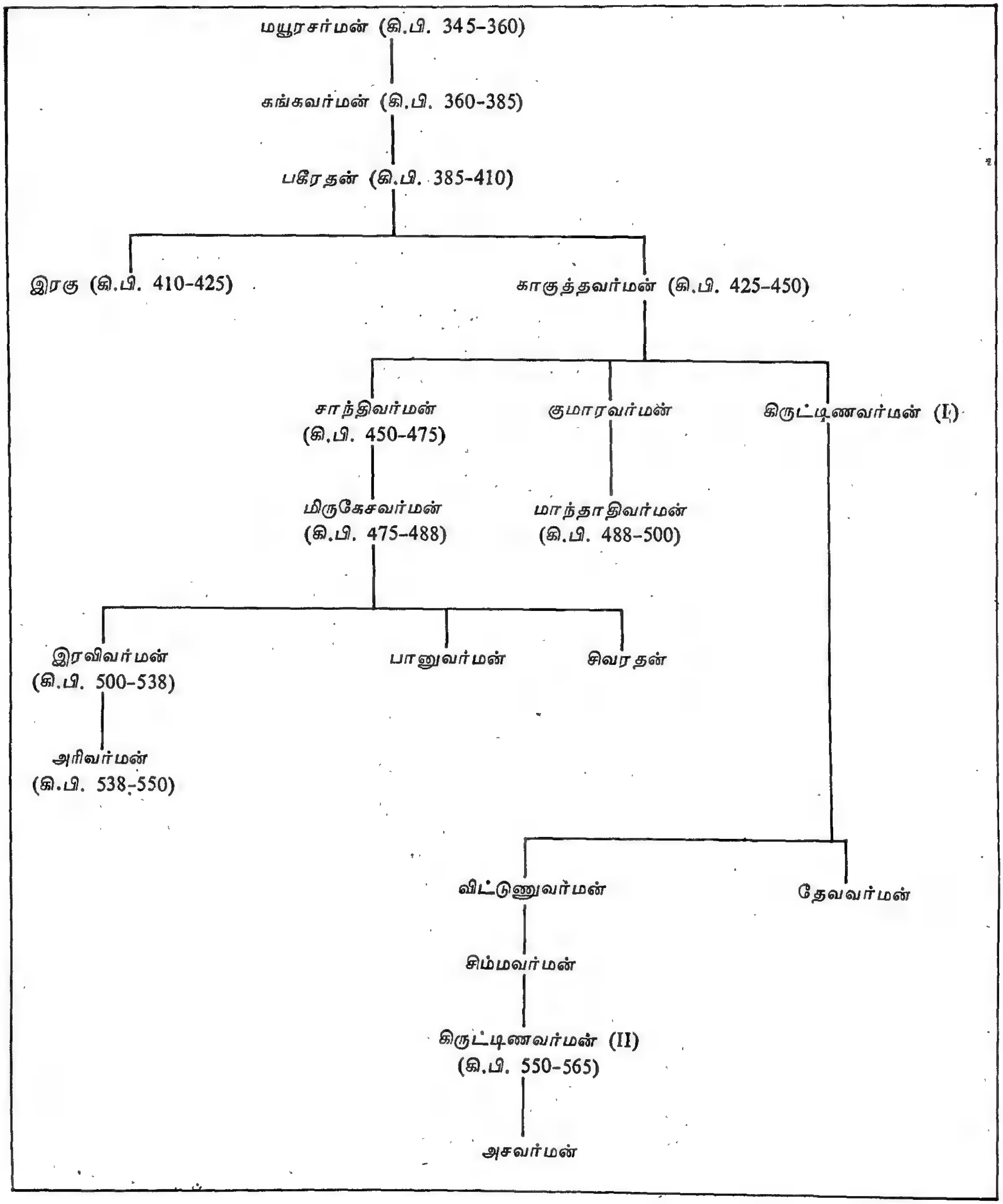
கடம் வாங்குபவர்கள் குறிப்பிட்ட சுருதிக்கேற்பக் கடம் தேவை என்று கேட்காமல், தட்டிப் பார்த்துச் சுருதி தெரிந்து வாங்குவர். இதன் சுருதி, மாற்ற முடியாத நிலையான சுருதி. ஆதலால், கடம் வாசிப்பவர் பல சுருதிகளுக்கு ஏற்பப் பல கடங் களை வைத்திருப்பர். உள்ளே ஓரளவு மெழுகு தடவி யும் சுருதியை வேறுபடுத்தலாம். கைவிரல்கள், உள் ளங்கை, மணிக்கட்டு, நகம் போன்ற உறுப்புகள் இயங்கி இதில் இசையை உருவாக்குகின்றன. கடத் தின் வாயைப் பக்கவாட்டிலோ, மேல்பாகம் நோக்கி நிமிர்த்தியோ இசைக்கலாம். வயிற்றில் வைத்து இசைக்கும்போது 'கும்' என்ற ஒலி கிடைக்கும். குடத் தின் வாய்ப் பாகம், கழுத்துப் பாகம், நடுப் பாகம், அடிப் பாகம் போன்ற இடங்களில் தட்டிப் பல்வேறு நாதத்தை எழுப்புவர். மிருதங்கத்திற்குரிய சதிகளே இதற்கும் பயன்படுகிறது. தவிர இது மிக வேகமாக வாசிக்கப்படும் கருவியாகும். இசையரங்குகளில் மிரு-தங்கம் முக்கியமான தனித்த பக்கவாத்தியமாக இசைக்கப்படும்பொழுது முகர்சிங்கு, கஞ்சிரா போலக் கடம் துணை இசைக்கருவியாக அமைகிறது.

வடநாட்டினர் இதனைக் 'கடா' (Ghata) என்கின் றனர். கடத்தின் மற்றொரு அமைப்பே வில்லுப்பாட் டுக் கருவியின் வில்லடிப் பானை. இக்குடம் புரிமணை மீது வைக்கப்பட்டிருக்கும். வாய்ப்பகுதியில் 'கும், கும்' என்னும் ஓசை வெளிப்படக் கையில் ஒரு மட்டை அல்லது அட்டையைப் பயன்படுத்திக் கொள்கின்றனர். இது கமுகம் பாளையினால் செய்யப்படும். கடம் இணைக்கப்பட்ட வில்லில் வீசுகோலைத் தட்டி ஒலி எழுப்புவர். வில்லின் நாணில் சதங்கையும் கட்டப் பட்டிருக்கும்.

நல்லதங்காள் கதைப்பாடல், இராமாயணக் கதைப் பாடல், ஒயிலாட்டப் பாடல்கள், பிற குல சாமிப் பாடல்கள் போன்ற நாட்டுப்புறக்குழு இசைப்பாடல் களுக்கு உகந்த பக்கவாத்தியமாகக் கிராமங்களில் கடம் பயன்படுகிறது.

டி.எம்.பொ.

கடம்பர்

மயூரசர்மன் (கி.பி. 345-360)
கங்கவர்மன் (கி.பி. 360-385)
பகீரதன் (கி.பி. 385-410)
இரகு (கி.பி. 410-425)
காகுத்தவர்மன் (கி.பி. 425-450)
சாந்திவர்மன் (கி.பி. 450-475)
குமாரவர்மன்
கிருட்டிணவர்மன் (I)
மிருகேசவர்மன் (கி.பி. 475-488)
மாந்தாதிவர்மன் (கி.பி. 488-500)
இரவிவர்மன் (கி.பி. 500-538)
பானுவர்மன்
சிவரதன்
அரிவர்மன் (கி.பி. 538-550)
விட்டுணுவர்மன்
தேவவர்மன்
சிம்மவர்மன்
கிருட்டிணவர்மன் (II) (கி.பி. 550-565)
அசவர்மன்

கடம்பர்: தக்காணத்தின் தென்மேற்குப் பகுதியில், கி.பி. 14–ஆம் நூற்றாண்டில், கடம்பரின் ஆட்சி தோன்றியது. காஞ்சிப் பல்லவர் வலு விழந்து, செயலாற்றும் திறனின்றிக் குன்றியிருந்த காலத்தில் கடம்பர் செல்வாக்குப் பெற்றிருக்க வேண்டும். இம்மரபினரை மானவ்ய கோத்திரப் பிரிவைச் சார்ந்த பிராமண வகுப்பினர் எனக் கருதுவர். கங்கவர்மன், பகீரதன், இரகு, காகுத்தவர்மன், கிருட்டிணவர்மன், விட்டுணுவர்மன், தேவேந்திரவர்மன் ஆகிய மன்னர்களைப் பற்றிய செய்திகள் விரிவாகக் கிடைக்கின்றன. காஞ்சிப் பல்லவர்கள் புகழுடன் ஆட்சி செலுத்தியபோது, பிற சமகால அரசுகளுடன் அவர்கள் கொண்டிருந்த அரசியல் உறவுகளின் தன்மையைக் குறிக்கும் திட்டவட்டமான செய்திகள் கிடைக்கவில்லை. பல்லவ அரசர்கள் விட்டுச் சென்றுள்ள சான்றுகளைக் காட்டிலும், கடம்பரும், கங்க குலத்தினரும் விட்டுச் சென்றுள்ள கல்வெட்டுகள் ஆதாரங்களாக நமக்கு நல்ல பயனளிக்கின்றன.

'தாலகுண்டா'க் கல்வெட்டு,கடம்பர் அரசு உருப்பெற்ற விதத்தை நன்கு விளக்குகிறது. மயூரசர்மன் என்னும் பார்ப்பனன் தன் ஆசான் வீரசர்மனுடன், தன் அறிவைப் பெருக்கிக் கொள்ளும் நோக்கத்துடன் காஞ்சியை அடைந்தான். பல்லவ குதிரை வீரன் ஒருவனுடன் கலகம் விளைந்தது. தன்னை அவமதித்த, பல்லவ குலத்தினரை வேரறுப்பதென மயூரசர்மன் முடிவு செய்தான். பர்வதமலைப் பகுதியை (கர்நூல் மாவட்டம்) எளிதில் கைப்பற்றினான். மயூரசர்மனை அடக்கியாள்வது கடினம் என்றுணர்ந்த பல்லவமன்னன், அரபிக்கடலுக்கும், பிரகரப்(Prehare) பகுதிக்கும் இடையேயுள்ள நிலப்பரப்பிற்கு, மயூரசர்மனை மன்னனாக ஏற்றுக் கொண்டான். கல்வெட்டில் காணப்படும் 'அச்வசமசுத' என்னும் குறிப்பை 'அசுவமேத வேள்வி' என ஆய்வாளர் சிலர் கருதுகின்றனர். வேள்வியைக் காணச் சென்ற மயூரசர்மனைக் குதிரைவீரன் அவமதித்தான் எனப் பொருள் கொண்டாலும் தவறில்லை. தாலகுண்டாக் கல்வெட்டு 'அந்தஃபாலான் பல்லவேந்திராணாம்' என்னும் குறிப்பு, மயூரசர்மனுக்கும் பல்லவருக்குமிடையே போர் தொடர்ந்து நடைபெற்றதென்ற கருத்தை வலியுறுத்துகிறது.

பல்லவரின் ஆதிக்கத்திலிருந்த 'பாணர்' (Banas) என்னும் குடியினரை வென்று, கடம்பர் தங்கள் செல்வாக்கை மேலும் வளர்த்துக் கொண்டனர். தக்காணத் தென்மேற்குப் பகுதியில் பெருகிவரும் கடம்பரின் அரசியல் செல்வாக்கை அணையிடுவதற்கென, கங்க குலத்தைச் சார்ந்த கொங்காணிவர்மனுக்கு, முடிசூட்டிப் பல்லவர் அவனை அரியணையில் அமர்த்தினர். ஆய்வாளர்களிடையே, இச்செய்தியைக் குறித்துக் கருத்து வேற்றுமைகள் நிலவுகின்றன.

கடம்ப குலமன்னன், விட்டுணுவர்மனின் 'கெப்பட' (Hebbata) சாசனம், அவனுக்கு முடிசூட்டுவித்த பல்லவ மன்னன் ஒருவனைக் குறிப்பிடுகிறது. அதனடிப்படையிலும் கருத்து ஒருமைப்பாடு இல்லை. கடம்பர் வெளியிட்ட சாசனங்கள், இரு மரபுகளைத் தனித் தனியாகக் குறிப்பிடுகின்றன. இதனால், வமிசாவளியைப் பற்றிய குழப்பங்கள் அதிகரிக்கின்றன. மயூரசர்மனின் வழித் தோன்றல்களாக ஒரு பகுதியினரையும், முதலாம் கிருட்டிணவர்மனின் வழித் தோன்றல்களாக மற்றும் சிலரையும் காணமுடிகிறது. 'அசுவமேத' வேள்வியொன்றைக் கிருட்டிணவர்மன் நடத்தினான் என்றும் தெரியவருகிறது.

கடம்பரின் வீழ்ச்சியை விளக்கும் தெளிவான ஆதாரங்களும் நமக்குக் கிடைக்கவில்லை. கி.பி. 538–இல் ஆண்டுவந்த கடம்ப மன்னன் அரிவர்மனை (Harivarman),பாதாமிச்சாளுக்கிய மன்னன் முதலாம் புலிகேசி, பன்முறை முறியடித்துக் கடம்பருக்குச் சொந்தமான நிலப்பகுதிகளை அழித்தான் எனத் தெரிகிறது. இந்நேரத்தில் கடம்ப குலத்தில் உட்பகை தோன்றிவிட்டது. இரண்டாம் கிருட்டிணவர்மனுக்கும், அரிவர்மனுக்கும் நெடுநாட்களாகப் பகை இருந்து வந்தது. கடம்பன் அசவர்மனைப் புலிகேசியின் (1) மகன் முதலாம் கீர்த்திவர்மன் வெற்றி கொண்டு கடம்பர் ஆட்சிக்கு முற்றுப்புள்ளியிட்டான் எனக் கருதுவர். படம். பக். 542. தி.வி.கு.

கடம்பர் கோயில் உலா: இப்பிரபந்தம் சோழநாட்டிற் காவிரியின் தென்கரையிலுள்ள கடம்பர் கோயிலென்னும் தலத்தில் எழுந்தருளியுள்ள சிவபெருமானைத் தலைவராகக் கொண்டு பாடப்பெற்றது. இத்தல மூர்த்தி கடம்பவன நாதர், சுந்தரேசர், சௌந்தரரென வழங்கப் பெறுவர். அம்பிகையின் பெயர் முற்றாமுலையம்மை. இக்கோவிலின் தல விருட்சம் கடம்ப மரம். இத்தலம் கடம்பை, கடம்பந்துறை, கடம்ப வனம், தட்சிண காசி, குழித்தண்டலையெனவும் வழங்கப்பெறும். கடம்பர் கோயில் என்னும் ஊர் திருச்சிராப்பள்ளியின் மேற்கே சுமார் 20 கல் தொலைவில் காவிரியின் தென்கரையில் அமைந்துள்ளது. இக் காலத்தில் குளித்தலை என அழைக்கப்படுகிறது.

இந்நூலில், சித்தி விநாயகர் காப்பு, அவையடக்கம் முதலிய பாடல்களை அடுத்து 383 கண்ணிகளில் கலிவெண்பாவால் இறைவன் பெருமை, தல விசேடம், திருவிழா, திருமஞ்சனங் கொண்டருளுதல், அலங்காரம், மகாபூசை, திருவீதிக்கு எழுந்தருளுதல், திருத்தேரில் எழுந்தருளல், உடன்வருவோர், வாத்தியங்கள், திருச்சின்னம், பேதை முதற் பேரிளம் பெண் ஈறாக ஏழு பருவ மகளிரின் கூற்று முதலியன அழகொழுக எழுதப்பட்டுள்ளன.

கடம்பவன நாதர் எழுந்தருளுகையில் இன்ன இன்ன தலத்தையுடையவர் வந்தாரென்று திருச்சின்னம் முழங்கின எனக் கூறப்படும் பகுதியில் மதுரை, தில்லை, திருவானைக்கா, திருவாரூர், திருவெண்ணெய்நல்லூர், திருப்பூவணம், சீகாழி, திருவையாறு, காஞ்சிபுரம், காசி, இரத்தினகிரி, திருஈங்கோய்மலை முதலிய பல தலங்களின் பெயர்கள் தொனிப் பொருள் தோன்றும் அடைமொழிகளோடு ஆளப்பட்டுள்ளன. மேலும் ஏழு பருவ மாதர்களுடைய இயல்புகளும் விளையாட்டுகளும் மரபு வழுவாமலும் கூறப்பட்டுள்ளன. நூலாசிரியர் சிலேடையொடு, அணிகள் பல அமைத்து, வடசொற்கள், வடசொற்றொடர்கள், வடசொற்றிரிபுகள், மருஉ மொழிகள், அரும்பதங்கள் முதலியன கையாண்டுள்ள பாங்கு போற்றுதற்குரியது.

இதனை இயற்றிய ஆசிரியர் இன்னாரென்பது தெரியவில்லை. ஆயினும், திருத்தேரில் எழுந்தருளல் என்ற பிரிவின்கீழ்த் 'திருவாவடுதுறையி லெம்பிரானன்ப ரிதயமோ' (கண்ணி. 84) என்பதனால் இவர் திருவாவடுதுறையாதீனத்து அடியவராகிய ஒரு பெரியவரென்று கருதப்படுகிறார். இவ்வாசிரியர் சிவபக்திச் செல்வமும், சிவபெருமான் கருணையை வியந்து பாராட்டும் தன்மையும், சிவனடியார் பக்தியும், சிவ தலங்களில் அன்பும், பலநூலாராய்ச்சியும், ஆசிரிய பக்தியும் உடையவரென்பது தெரிய வருகிறது. இவ்வுலாவின் ஈற்றிற் காணப்படும் 'விருப்பிருக்கு' என்னும் செய்யுளால் அக்காலத்து அடியார்கள் செய்யும் திருப்பணிகளுக்குச் சிலர் இடையூறு செய்து வந்தார்களென்றும், அதுகண்டு இவர் மிக வருந்தினாரென்றும் தோற்றுகிறது.

திருவாவடுதுறை ஆதீன நூலகத்திலிருந்து கி.பி. 1882-இல் உ.வே. சாமிநாதையர் அவர்கள் எடுத்துக் கொண்ட ஏட்டுப் பிரதிக்கிணங்க, இந்நூல் அவரால் எழுதப்பட்ட குறிப்புரையுடன் கி.பி. 1932-இல் மதுரைத் தமிழ்ச் சங்க வெளியீடான 'செந்தமிழ்' வாயிலாக வெளிவந்துள்ளது. எம்.சீ.

கடம்பனூர்ச் சாண்டிலியன், சங்க காலப் புலவர்களுள் ஒருவர். இவர் கடம்பனூர் என்னும் ஊரைச் சேர்ந்தவர். சாண்டிலியக் குடியினர் ஆதலின் இவர் வேதியராக இருக்கலாம் என்பர். இவரது குடிப்பெயரோடு ஊர்ப்பெயரையும் சேர்த்து இவ்வாறு வழங்கப்பெற்றார். இவர் பாடியதாகக் குறுந்தொகையில் ஒரே பாடல் (307) இடம் பெற்றுள்ளது. தலைவி கூற்றாக அமைந்த அப்பாடல் பிரிவுக் காலத்தில் ஆற்றியிருத்தல் நன்று எனக் கூறிய தோழிக்குத் தலைவி கூறுவதாக அமைந்துள்ளது. அப்பாடலில், யானை தன் பிடியின் பசித் துன்பத்தைக் கண்டு பொறாமல் அதன் பசித்துயர் தணிக்க எண்ணி யாமரத்தின் பட்டையை உரித்துச் சுவைத்து அதன் கண் பசைகாணாது, அம்மர உச்சியில் சில பசிய இலைகள் இருக்கக் கண்டு அண்ணாந்து வருத்தத்தோடு முழங்கும் பாலை நில வழியில் ஆண்யானையின் அச் செய்கையைக் கண்ட பின்னரும் என்னை மறந்துவிட்டனரே என்னும் குறிப்புத் தோன்றத் தலைவி கூறுவதாகப் பாடியிருப்பது நயமிக்கதாக உள்ளது. வீ.சே.

கடம்பூர் தேவாரப் பாடல் பெற்ற, சோழ நாட்டுத் தலங்களுள் ஒன்று. மேலைக்கடம்பூர் என்று இக்காலத்தில் வழங்கபெறும் இவ்வூர், சிதம்பரத்திற்கு 12 கல் தொலைவிலும், காட்டுமன்னார்குடியிலிருந்து 3 கல் தொலைவிலும் அமைந்துள்ளது. தேவாரத்தில் கடம்பை என இவ்வூர் குறிக்கப்பட்டுள்ளது. இங்குள்ள திருக்கோயில் கரக்கோயில் என்று வழங்கப்படும். இவ்வூரையும் இங்குள்ள கோயிலையும் குறிப்பிட்டுத் 'தென்கடம்பைத் திருக்கரக் கோயில்' என்று அப்பரடிகள் பாடியுள்ளார். திருஞானசம்பந்தர், திருநாவுக்கரசர் ஆகியோர் பாடிய தேவாரப் பதிகங்கள் இத்தலத்திற்குள்ளன. இங்குள்ள இறைவன் பெயர் அமிர்தகடேசர்; இறைவி பெயர் சோதிமின்னம்மை. மணிவாசகரும் இத்தலத்திறைவனைக் 'கடம்பூர் மேவிய விடங்கா போற்றி' என்று வணங்கியுள்ளார். இத்தலத்தில் இந்திரன் வழிபட்டனன் என்பது பழமரபுச் செய்தியாகும். இவ்வூருக்கருகில் கடம்பூர் இளங்கோயில் என்றொரு வைப்புத் தலம் உள்ளது. அ.மா.ப.

கடமை: அறமும் சட்டமும் மனிதர்களுக்குச் சில கடமைகளை விதித்து அதன்படி நடக்கவேண்டுகின்றன. அதன்படி மனிதர் எவரும் நடக்காதபோது, அறவழியில் நிந்திக்கவும், சட்டவழியில் தண்டிக்கவும்

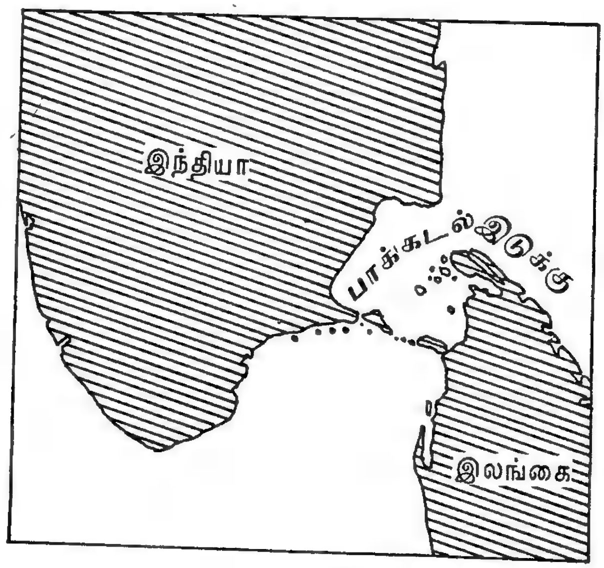
படுகின்றனர். சட்டம் விதித்திருக்கும் கடமைகளை மனிதர் எவரும் மதித்து நடக்காத நிலையில் உரிமையியல் சட்டத்தின்படி இழப்பீடு அளிக்கவும் குற்றவியல் சட்டத்தின்படி சிறைத்தண்டனை அல்லது அபராதம் விதித்துத் தண்டிக்கவும் படுகின்றனர்.

அரசியலமைப்புச் சட்டம் விதிக்கும் கடமைகள்: இந்திய அரசியலமைப்புச் சட்டம் இந்தியக் குடிமக்களுக்குச் சில அடிப்படை உரிமைகளை வழங்கியிருப்பதுபோல், சில கடமைகளையும் விதித்திருக்கிறது. அதன்படி, இந்தியக் குடிமகன் ஒவ்வொருவரும், 1) இந்திய அரசியலமைப்புக்குக் கீழ்ப்படிந்திருத்தல்; அதன் குறிக்கோள், அமைவு, தேசியக்கொடி, நாட்டுப் பண் (National Anthem) ஆகியவற்றிற்கு மதிப்புக் கொடுத்தல்; 2) தேசிய விடுதலைப் போராட்ட உணர்வுகளை மதித்தல், பின்பற்றுதல்; 3) இந்தியாவின் அரசாண்மை (Sovereignty) ஒருமைப்பாட்டைப் பாதுகாத்தல்; 4) நாட்டின் பாதுகாப்புக்காக அழைப்பு விடும்போதெல்லாம் பணியாற்ற முன்வருதல்; 5) மிகவுயர்ந்த கூட்டிணைவான பண்பாட்டை மதித்தல், பாதுகாத்தல் 6) காடுகள், ஏரிகள், ஆறுகள், வனவிலங்குகள் உள்ளிட்ட இயற்கைச் சூழலமைவுகளைப் பாதுகாத்தல், உயிர்வாழினங்களுக்குக் கருணை காட்டல், 7) அறிவியல் மனநிலை, மனிதநேயம், விசாரித்தறியும் போக்கு, நலமேம்பாடு போன்றவற்றை வளர்த்தல்; 8) பொதுச் சொத்தைப் பாதுகாத்தல், வன்முறையை விட்டொழித்தல்; 9) நாடு தொடர்ந்து உயர்நிலையிலிருப்பதற்குத் தனிப்பட்ட, கூட்டுச் செயற்பாட்டில் முயற்சிசெய்தல் ஆகிய கடமைகளை நிறைவேற்றக் கடமைப்பட்டிருக்கிறார். பு.வே.

கடல் இடுக்கு இருபெரும் நீர்ப்பகுதிகளை இணைக்கும் குறுகலான நீரிணைப்பு, நீர் இடுக்கு எனவும், இவ்வகை நீர் இடுக்கினால் இணைக்கப்படுகின்ற நீர்ப்பகுதி கடலாக இருக்கும் நிலையில், அது கடல் இடுக்கு (Strait) எனவும் பெயர் பெறுகின்றன.

பன்னாட்டுக் கப்பற்போக்குவரத்துக்குப் பயன்படுத்தப்படுகின்ற நீர் இடுக்குகள் குறித்துத் தெளிவான விதிகள் அண்மையில் ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்ட செனிவா கடற்சட்ட ஏற்பு விதிகளில் அடங்கியிருக்கின்றன. இந்த ஏற்பு விதிகளின் மூன்றாம் பகுதி இவ்வகை நீர் இடுக்குகளின் சட்டப்படியான தகுதி குறித்துப் பேசுகிறது. அதன்படி பன்னாட்டு நீர் இடுக்குகள் (அல்லது கடல் இடுக்குகள்) எந்த நாட்டின் ஆள்நிலவரையில் அடங்குகிறதோ அந்த நாட்டுக்கே சொந்தமானதாக இருக்கும்.

'போக்குவரத்துப் பாதை' (Tarnsit Passage) என்ற புதியதொரு கோட்பாட்டினைப் புதிய செனி

கடல் இடுக்கு

வாச் சட்ட ஏற்பு விதிகள் உலகுக்கு அறிமுகப்படுத்துகின்றன. இக்கோட்பாட்டின்படி ஒரு நாட்டின் கடல் இடுக்குகளில் பயணம் மேற்கொண்டிருக்கும் அந்நிய நாட்டுக் கப்பல்கள் திறந்த கடலில் அது பயணம் செய்யும்போது என்னென்ன உரிமைகளையெல்லாம் பன்னாட்டுக் கடற் சட்டத்தின் கீழ்ப்பெற்றிருக்குமோ அத்தனை உரிமைகளையும் பெற்று விளங்கும். எனினும், கப்பல் ஒரு திறந்த கடற்பகுதியிலிருந்து ஒரு நாட்டின் கடல் இடுக்குவழியாக மற்றொரு திறந்த கடற்பகுதிக்கோ ஒரு நாட்டின் பொருளாதாரக் கடற்பகுதிக்கோ (Exclusive Economic Zone) அல்லது ஒரு நாட்டின் பொருளாதாரக் கடற் பகுதியிலிருந்து மற்றொரு நாட்டின் கடல் இடுக்கு வழியாக மற்றொரு நாட்டின் பொருளாதாரப் பகுதிக்கோ திறந்த கடற்பகுதிக்கோ செல்லும் பயண நிலைகளில் மட்டுமே இவ்வகை உரிமைகளைப் பெற முடியும்.

மேற்கூறிய இரண்டு நிலைகளில் ஏதாவது ஒரு நிலையில் இருக்கும் போது அக்கப்பல், 'போக்குவரத்துப் பாதை' யில் இருப்பதாகக் கடற்சட்டம் அனுமானிக்கிறது. அது மட்டுமன்றிக் கீழ்க்கண்ட பொருண்மைகளும் ஒரு கப்பல் 'போக்குவரத்துப் பாதை' யில் இருக்கிறதா என்பதைக் கண்டறிய உதவும். அவையாவன: (அ) கப்பல் தொடர்ந்து பயணத்தில் இருக்கவேண்டும். (ஆ) அது, ஒரு நாட்டின் கடற்பகுதியிலிருந்து ஏனைய நாட்டின் கடற்பகுதிக்குச் செல்லும் நோக்கத்துடன் பயணத்தில் இருக்கவேண்டும்.

இது போன்ற பயணத்தில் ஈடுபடும் கப்பல்கள் அவற்றின் பாதுகாப்புக்குத் தேவையான அனைத்து நடவடிக்கைகளையும் எடுத்திருக்க வேண்டும். மேலும் அக்கப்பலின் நடமாட்டம் சுற்றுப்புறச் சூழலை மாசுபடுத்துவதாக அமைதல் கூடாது. ம.கா.

கடல் கடந்த கப்பல் போக்குவரத்து: சரக்குகளையும் பயணிகளையும் ஒரு நாட்டிலிருந்து மற்றொரு நாட்டிற்குக் கடல் மூலமாகக் கொண்டு செல்லுதல் கடல் கடந்த கப்பல் போக்குவரத்து (Overseas Shipping Transport) எனப்படுகிறது. சென்னைத் துறைமுகத்திற்கும் சிட்னித் (Sydney) துறைமுகத்திற்கும் இடைப்பட்ட போக்குவரத்து கடல் கடந்த கப்பல் போக்குவரத்துக்கு ஓர் எடுத்துக் காட்டாகும். பெரிய விசைப் படகுகளும் கப்பல்களும் இப் போக்குவரத்துக்குச் சிறப்பாகப்பயன்படுகின்றன. அறிவியல் முன்னேற்றமில்லாத பழங்காலத்தில் இப் போக்குவரத்து வளர்ச்சி அடையவில்லை. ஆனால், இக்கால உலக வாணிகத்தில் 75 விழுக்காடு கடல் கடந்த கப்பல் போக்குவரத்தின் மூலம் நடைபெறு கிறது. உலக நாடுகளின் பாதுகாப்பிலும் (Defence) இப் போக்குவரத்து அரிய பணியாற்றுகிறது.

இந்தியக் கடல் கடந்த கப்பல் போக்குவரத்தில் 1946-ஆம் ஆண்டு வரை அயல்நாட்டுக் கப்பல் நிறு வனங்கள் முற்றுரிமை பெற்றிருந்தன. முதல் உலகப் போருக்குப் பின்னர்ச் சற்றே தலைதூக்கிய இந்தியக் கப்பல் நிறுவனமொன்று அயல்நாட்டுக் கப்பல் நிறு வனங்களின் கூட்டு முயற்சியால் நசுக்கப்பட்டது. இந்தியாவை ஆண்ட ஆங்கிலேய அரசுக் கப்பல் போக்குவரத்துக்கு இங்கிலாந்து நாட்டுக் கப்பல் களையே பயன்படுத்த வேண்டுமென ஆணையிட்டது. இந்தியர்கள் இவ்வாணையைப் புறக்கணித்து இந்தியக் கப்பல்களைப் பயன்படுத்தத் தொடங்கினர். இரண் டாம் உலகப் போரில் அயல்நாட்டுக் கப்பல்கள் பல அழிக்கப்பட்டன. இவ்விழப்பை ஈடு செய்ய இந்தியக் கப்பல்கள் பணியில் ஈடுபடுத்தப்பட்டன. இந்நிலை இந்தியாவின் கடல் கடந்த கப்பல் போக்குவரத்தின் வளர்ச்சிக்கு வித்திட்டது.

இரண்டாம் உலகப் போருக்குப் பின்னர் இந்திய நாட்டுக் கப்பல் போக்குவரத்தின் வளர்ச்சிக்காகத் 'திட்டமிட்ட வளர்ச்சித் துறை' (Planning and Development Department) நிறுவப்பட்டது. சி.பி. இராமசாமி அய்யர் தலைமையில் 1945-ஆம் ஆண்டில் 'கப்பல் போக்குவரத்துச் சீரமைப்புக் கொள்கைத் துணைக் குழு'(Reconstruction Policy Sub-committee) on Shipping) அமைக்கப்பட்டது. இக்குழுவின் பரிந் துரைகள் பல ஏற்கப்பட்டு நடைமுறைக்குக் கொண்டு வரப்பட்டன.

இந்தியக் கப்பல்களின் பதிவு செய்யப்பட்ட மொத்தக் கொள்ளளவு 1950-51-இல் 0.39 மிலியன் கண்டி (Tonnes) ஆகும். இந்தியாவிலுள்ள பலவகைப் பட்ட கப்பல்களின் பதிவு செய்யப்பட்ட மொத்தக் கொள்ளளவு 1985-இல் 6.32 மிலியன் கண்டியாகும். கடல் கடந்த கப்பல் போக்குவரத்தின் 55 விழுக் காடு தொழிலை, பொதுத்துறை நிறுவனங்களான பாரதக் கப்பல் போக்குவரத்துக் கழகமும்' (Shipping Corporation of India), 'மொகல் லைன்சும்' (Moghul Lines) ஏற்று நடத்துகின்றன. எஞ்சியுள்ள 45 விழுக் காடு தொழிலைத் தனியார் துறையிலுள்ள 64 கப்பல் போக்குவரத்து நிறுவனங்கள் ஏற்று நடத்துகின்றன. கப்பல் போக்குவரத்தின் வளர்ச்சிக்காக ஏழாம் ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் உரூ. 693.42 கோடி ஒதுக் கப்பட்டது.

சிக்கல்கள்: இந்தியக் கப்பல்களுள் 26 விழுக்காடு கப்பல்கள் வயதின் கெடுவைத் (Expiry Date) தாண்டியவையாகும். வயதின் கெடு தாண்டிய கப்பல்களால் சீரான பணியை வழங்க இயல்வ தில்லை. இக் கப்பல்கள் திறம்படச் செயற்பட முடியாததோடு, அவற்றின் இயக்கச் செலவின் (Operating Cost) ஏற்றத்திற்கும் காரணமாக அமை கின்றன. ஆனால், அறிவியல் வளர்ச்சியை ஆதார மாகக் கொண்ட அயல்நாட்டுக் கப்பல்கள் புதிய வசதிகளை வழங்குவதுடன், குறைந்த செலவில் பணியாற்றுகின்றன.இவ்வகைப் போட்டிகள் இந்தியக் கடல் கடந்த கப்பல் போக்குவரத்தின் வளர்ச்சிக்குத் தடையாக அமைகின்றன.

இந்தியாவிலுள்ள கப்பல் போக்குவரத்திற்கான வசதிகள், கடல் கடந்த கப்பல் போக்குவரத்தின் வளர்ச்சிக்குச் சாதகமாக அமையவில்லை. கப்பல் பழுதுபார்க்கும் வசதிகள், சரக்குகளை ஏற்றியிறக்கத் தேவையான வசதிகள் ஆகியவை இன்னமும் போது மான நிலைமையை எட்டவில்லை. உலகளவில் கப்பல் போக்குவரத்து வசதிகள் தேவைக்கு மிகுதி யாக இருப்பதால், கடல் கடந்த கப்பல் போக்கு வரத்தில் இந்தியா போன்ற வளரும் நாடுகள் இக் கட்டான நிலையை எதிர்நோக்க வேண்டிய கட்டாயம் ஏற்பட்டுள்ளது. இக் காரணங்களால் இந்தியக் கடல் கடந்த கப்பல் போக்குவரத்தின் வளர்ச்சி பின்தங்கிய நிலையிலுள்ளது.

அரசின் கொள்கைகளும் செயற்பாடும்: கப்பல் போக்குவரத்து நிறுவனங்களின் வளர்ச்சிக்காகக் 'கப்பல் போக்குவரத்து வளர்ச்சி நிதிக் குழு' (Shipping Development Fund Committee) கடன் களை வழங்குகிறது.இக்குழு 1985 மார்ச்சுத் திங்களில் பொதுத்துறையும் தனியார் துறையும் கப்பல் நிறு

வனங்களிடமிருந்து பெற வேண்டிய கடன் தொகை உரூ. 1200 கோடியை மிஞ்சியுள்ளது. பல கப்பல் போக்குவரத்து நிறுவனங்கள் ஆதாயமின்றி இழப்பில் இயங்குவதால் கடன் தொகையைத் திரும்பச் செலுத்துவதில் சிக்கல்கள் ஏற்பட்டுள்ளன. இதை உணர்ந்த இந்திய அரசு கடன் தொகையைத் திரும்பச் செலுத்துவதிலுள்ள கோட்பாடுகளைத் தளர்த்த முன்வந்துள்ளது. இம்முயற்சியில் நிதி அமைச்சகம் முனைந்து செயற்படுகிறது.

கப்பல் போக்குவரத்து நிறுவனங்கள் சரக்கு களைப் பெறக் கப்பல் போக்குவரத்து அமைச்சகம் உதவுகிறது. இந்திய ஏற்றுமதியாளர்கள் தங்களின் கப்பல்களைத் தேவையில் 40 விழுக்காடு அளவிற்கு இந்தியக் கப்பல் போக்குவரத்து நிறுவனங்களையே நாடவேண்டும் என அரசு பணிந்துள்ளது. இந்திய அரசின்இக்கொள்கை, கடல் கடந்த கப்பல் போக்கு வரத்தின் வளர்ச்சிக்கு வழிகோலியுள்ளது.

இந்திய அரசு மிகச்சிறிய கப்பல் போக்குவரத்து நிறுவனங்களை வலுவான நிறுவனங்களுடன் இணைக்கத் தேவையான முயற்சிகளை எடுத்து வரு கிறது. அதன் பயனாகத் தேவையற்ற போட்டிகள் நீக்கப்படுவதுடன் செம்மையான பணிக்கும் வாய்ப்பு ஏற்படும்

இந்தியக் கப்பல் நிறுவனங்கள் வெளிநாடுகளிட மிருந்து பெறும் கடன் தொகையின் அளவை 90 விழுக்காட்டிலிருந்து 50 விழுக்காட்டிற்குக் குறைக்க நிதி அமைச்சகம் விரும்புகிறது. இதன் பயனாக, இந்தியக் கப்பல் போக்குவரத்து நிறுவனங்களின் மீது அயல்நாடுகளின் கட்டுப்பாடு குறைய வழியேற்படும். கப்பல் போக்குவரத்து நிறுவனங்களுக்குத் தேவை யான மூலதனம் திரட்டும் பணியைஇந்தியத் தொழில் வளர்ச்சி வங்கி (Iudustrial Development Bank of India) ஏற்றுள்ளது.

இந்தியக் கப்பல்களை நவீனமாக்குவதன் வாயி லாக அவை திறமையாகவும் செம்மையாகவும் பணி யாற்ற முடியும்; சரக்கனுப்புவோரின் போக்குவரத்துச் செலவும் வெகுவாகக் குறையும்; அயல்நாட்டுக் கப்பல் போக்குவரத்து நிறுவனங்களின் போட்டியை யும் எதிர்த்துநிற்கும் ஆற்றல் பெறும். இவற்றால் கடல் கடந்த கப்பல் போக்குவரத்து வளர்ச்சியுறும் என எதிர்பார்க்கப்படுகிறது. இராம.சி.

துணை நூல்கள்:

Jain, J.K., Transport Economics, Chitanya Publishing House, University Road, Allahabad, 1973.

Srivastava, S.K., Economics of Transport with Special reference to Transport Development in India, S. Chand and Co., New Delhi, 1971.

கடல்திறை ஆயம் நீதித்துறையைச் சார்ந்த ஓர் ஆயம். இவ்வாயம் போர்க் காலங்களில் எதிரிகளிடமிருந்து கைப்பற்றிய கப்பல்களையும் அவற்றிலிருந்து கைப்பற்றப்பட்ட பொருள்களையும் சட்டப்படி கைப்பற்றப்பட்டனவா என்பவற்றைத் தீர்வு செய்கிறது. இவ்வகை ஆயங்கள் சட்டப்படி கைப்பற்றப்படாத கப்பல்களையும் கப்பற் சார்ந்த பொருள்களையும் அவற்றை உரியவரிடம் அளிக்க அதிகாரம் பெற்றுள்ளன.

கடல்திறை ஆயங்களில் நிருவகிக்கப்படும் சட் டங்கள் பன்னாட்டுச் சட்டங்களுக்குப் புறம்பாக அமைதல் கூடாது. இருப்பினும், 'கடல் திறை ஆயங் கள்' பன்னாட்டு ஆயங்கள் (International Tribunals) ஆகா. ஏனெனில், இவ்வகை ஆயங்களுக்கான விதி முறைகளும் அமைப்பு முறைகளும் ஆகிய அனைத்தும் ஒரு தேசிய சட்டத்தினாலேயே உருவாக்கப்படுவ தால், இவை ஒரு நாட்டைச் சார்ந்த ஆயங்கள் (National Tribunals) என்றே கொள்ளல் வேண்டும்.

விடுதலை பெறுவதற்கு முன்புவரை ஆங்கிலச் சட்டங்களே இந்தியாவில் நிருவகிக்கப்பட்ட கார ணத்தினால் விடுதலை நாள் வரை இந்தியாவுக்கான கடல்திறைச் சட்டத்தில் இங்கிலாந்தின் கடல் திறைச் சட்டமே ஆதிக்கம் செலுத்தியது. இங்கி லாந்தின் கடல்திறை ஆயங்களுக்கு கி.பி. 1426-ஆம் ஆண்டின் அரசர் பிரகடனமே (Royal Proclamation) முன்னோடியாக விளங்கியது. அதன்படி கைப்பற்றப் பட்ட கப்பற் பொருள்கள் போர்எதிரியின் பொருள் களா, அல்லவா என்பது குறித்து அமைச்சரிட மிருந்தோ (Chancellor), கடற்படைத் தலைவரிட மிருந்தோ அவர்தம் துணை அதிகாரியிடமிருந்தோ சான்றிதழ் பெற்ற பின்னரே எவரிடமும் சேர்ப்பிக் கப்பட வேண்டும். இவ்விதிகள் கி.பி. 1589-ஆம் ஆண்டளவில் மாற்றப்பட்டன. மாற்றப்பட்ட விதி களின்படி கைப்பற்றப்பட்ட எதிரிக் கப்பற்பொருள்கள் சட்ட நியாயப்படி கைப்பற்றப்பட்டனவா என்பதை 'உயர் கடல் ஆயம்' (High Court of Admiralty) தீர்வு செய்யும். அதுவரை கைப்பற்றப்பட்ட பொருள் கள் பாதுகாப்பாக வைக்கப்பட்டிருக்க வேண்டும் வேறு எவரிடத்திலும் அவற்றை ஒப்படைத்தல் கூடாது.

போர்க்காலங்களில், பேரரசின் கடலாண்மை ஆணையத்தின் (Commission by the Crown to the

Admirality) பரிந்துரையின்படி கடலாண்மை ஆயத்தின் நடுவருக்கு, எதிரிக் கப்பற் பொருள்களைக் கைப்பற்றியது சட்ட நியாயப்படி சரிதானா இல்லையா என்பதைத் தீர்வு செய்கின்ற அதிகாரம் கி.பி. 18-ஆம் நூற்றாண்டளவில் ஒரு சிறப்பு ஆணையின் வழியே வழங்கப்பட்டது.

கடல்திறை ஆயங்களின் சட்டங்கள்: கடல்திறைத் தொடர்பான சட்ட வழக்காறு, பன்னாட்டு ஒப்பந்தங்கள், சட்ட வருணனைகள் (Commentaries of Law), பன்னாட்டுச் சட்டம் போன்றவற்றிலிருந்து சேகரிக்கப்பட்ட சட்ட விதிகள் கடல்திறை ஆயத்தில் நிருவகிக்கப்படுகின்றன.

சட்டத்திற்குப் புறம்பான வகையில் கைப்பற்றப்பட்ட எதிரியின் கப்பற்பொருள்கள் திருப்பிக் கொடுக்கப்படுகின்றன. கடல்திறை ஆயத்தில் இது தொடர்பாக நடந்த வழக்கிற்கு ஆகின்ற செலவுத் தொகையைக் கைப்பற்றியவர் மறுதரப்பாளருக்குச் செலுத்தப் பணிக்கப்படுகிறார்.

இந்தியச் சட்ட மன்றம் மக்கட் பிரதிநிதிகளைக் கொண்டிருந்தாலும் 1935-ஆம் ஆண்டுச் சட்டத்தின்படி கடல்திறைத்தொடர்பான ஆங்கிலச் சட்டங்களை மாற்றவோ கடல்திறை ஆயத்தின் அதிகாரங்களை மாற்றவோ அதிகாரம் பெற்றிருக்கவில்லை. இந்திய அரசியல் அமைப்புச் சட்டம் நடைமுறைக்கு வந்த பின்னர்க் கடல்திறைத்தொடர்பான சட்டங்களைச் செய்யும் அதிகாரத்தை இந்திய நாடாளுமன்றம் பெற்று விளங்குகிறது.

உலகெங்கும் தீர்வுக்குக் கொண்டு வரப்பட்ட கடல்திறை வழக்குகளை உற்று நோக்கும்போது, சில நாடுகளில் கடல்திறை வழக்குகள் தேசிய சட்டங்களால் தீர்வு செய்யப்படுகின்றன என்பதைக் காண முடிகிறது. எடுத்துக்காட்டாக, செருமானியக் கடல்திறை ஆயத்தைக் கூறலாம். இங்குச் செருமானியத் தேசிய சட்டங்களே கடல்திறை வழக்குகளைத் தீர்வு செய்தன. இரண்டாம் உலகப் போரின்போது நடப்பிலிருந்து வந்த இவ்வகைச் சட்டங்கள் பன்னாட்டுச் சட்ட விதிகளுக்கு முரணானவையாக விளங்கின.

இது போன்ற கடல்திறை ஆயம் தீர்வு செய்கின்ற வழக்குகளின் மீது மேல் முறையீட்டு நிலைகளையும் தேசிய சட்டங்களே முடிவு செய்கின்றன. எடுத்துக்காட்டாக, ஆங்கிலக் கடல்திறை ஆயமும் செருமானியக் கடல்திறை ஆயமும் தீர்ப்பளித்த பின் அதன்மீது மேல்முறையீடு செய்துகொள்ள ஆங்கிலச் சட்டம் உரிமை வழங்குகிறது. ஆனால், செருமானியக் கடல்திறைச் சட்டமோ மேல் முறையீட்டினை அனுமதிப்பதில்லை.

இங்கிலாந்தின் கடல் திறைச் சட்டம், போர்க் காலத்தில் கைப்பற்றப்பட்ட எதிரி விமானங்களையும் அவற்றிலிருக்கும் பொருள்களையும் பற்றிய வழக்குகளைக்கூடக் கடல்திறை ஆயம் தீர்வு செய்கின்ற உரிமையை-1930 ஆம் ஆண்டு வழங்கியது. எனவே, கடல்திறை ஆயம் என்பது, எதிரியின் கப்பல்களையும் கப்பல் பொருள்களையும் கைப்பற்றுவது மட்டுமே குறித்த சட்ட நியாயங்களைத் தீர்வு செய்கின்ற நீதித்துறை ஆயம் அன்று; விரும்பினால் சட்டம் இயற்றுவதன் மூலம் போரின்போது எதிரி நாட்டிலிருந்து கைப்பற்றப்படும் எந்தப் பொருள்களையும் இதன் அதிகார எல்லைக்குள் கொண்டு வரலாம். ம.கா.

கடல்துறைக் காப்பீடு: கடல்துறைக் காப்பீட்டுச் சட்டம், பிரிவு-3, கடல்துறைக் காப்பீடு (Marine Insurance) என்றால் என்ன என்பதைப் பற்றிப் பின்வருமாறு விளக்குகிறது. 'காப்பீடு செய்தவருக்கும் காப்பீடு பெற்றவர்க்கும் இடையில் ஏற்பட்ட உடன்படிக்கையின்படி, காப்பீடு செய்யப்பட்ட பொருளுக்கோ சொத்துக்கோ இழப்பு ஏற்படுமாயின், அவ்விழப்பைக் காப்பீடு செய்தவர் காப்பீடு பெறுபவருக்கு அல்லது அவருடைய முகவருக்கு ஈட்டுறுதி செய்தல்வேண்டும்'.உடன்படிக்கையில் கூறப்பட்டுள்ள அபாயச் செயல்களாலும் மற்றும் அந்தச் செயல்களோடு தொடர்புள்ள செயல்களாலும் ஏற்படும் இழப்புகளுக்கு மட்டுமே காப்பீடு செய்தவர் ஈட்டுறுதி செய்யக் கடமைப்பட்டவர் ஆவார். எடுத்துக்காட்டாகப் போரினால் ஏற்படும் இழப்புக்கு உடன்படிக்கையில் விதிவிலக்கு தரப்பட்டிருக்குமாயின், காப்பீடு செய்தவர் போரினால் ஏற்படும் இழப்புக்கு ஈட்டுறுதி செய்யத் தேவையில்லை.

கடல்துறைக் காப்பீடு ஓர் ஈட்டுறுதி ஒப்பந்தம்: ஆயுள் காப்பீடு (Life Insurance), தனிநபர் விபத்துக் காப்பீடு (Personal Accident Insurance) போன்று கடல்துறைக் காப்பீடு சில சமயங்களில் மட்டுமல்லாது எப்போதும் ஓர் ஈட்டுறுதி ஒப்பந்தமாகவே இருக்கும்.

காப்பீடு வேண்டுபவரின் உரிமை: காப்பீடு வேண்டுபவர் காப்பீடு செய்யப்போகும் பொருளின் மீது உரிமையுடையவராயிருத்தல் வேண்டும். அதாவது காப்பீடு வேண்டுபவர் உரிமையாளராகவோ முகவராகவோ இருத்தல் வேண்டும். அப்படியல்லாத நிலையில், செய்த காப்பீட்டின்படி ஏற்பட்ட இழப்பிற்கு

ஈட்டுறுதி செய்தவர் எந்தவித ஈட்டுறுதியையும் அளிக்கவேண்டுவதில்லை. இத்தகைய ஒப்பந்தத்தைக் காப்பீடு செய்தவர் செல்லத்தகாததாக ஆக்கி விடலாம்.

காப்பீட்டுக் கட்டணத் தொகை: இது, காப்பீடு பெறுபவர் காப்பீடு செய்தவருக்கு அவர் ஏற்றுக் கொண்ட ஆபத்தின் அடிப்படையில் மறுபயனாகச் (Consideration) செலுத்துகிற கட்டணமாகும். காப்பீட்டுக் கட்டணம் காப்புறுதிக்கு ஏற்றுக்கொள்ளப் பட்ட ஆபத்து விளைவுகளின் அடிப்படையில் மாறும்.

காப்பீட்டுச் சீட்டு: காப்பீடு செய்ததற்கான சான் றாகும் பற்றுச்சீட்டு, காப்பீட்டுச் சீட்டு என்று கூறப் படுகிறது.

நல்லெண்ண ஒப்பந்தம்: கடல் காப்பீட்டு ஒப்பந் தம், நல்லெண்ணத்தின் அடிப்படையில் ஏற்படும் ஓர் ஒப்பந்தமாகும். எனவே, நல்லெண்ணம் ஒப்பந்தத் தரப்பினரில் எவரொருவரால் கடைப்பிடிக்கப்பட வில்லையோ அவருக்கெதிராக மற்றவர் ஒப்பந்தத் தைச் செல்லத்தகாததாக்கி விடலாம்.

நம்புறுதிகள்: இவை, மற்ற ஒப்பந்தங்களைக் காட்டிலும் இக் காப்பீட்டு ஒப்பந்தத்தில் மாறுபட்ட பொருளை உணர்த்துகின்றன. 'நிபந்தனை' என்ற சொல்லுக்கு இணையான பொருளைத் தருகின்றன

நம்புறுதிகள் 1. வெளிப்படையான நம்புறுதி. (Express Warranty), 2. உட்கிடை நம்புறுதி (Implied Warranty) என்று இருவகைப்படும். வெளிப்படையான நம்புறுதிகள் அனைத்தும் உட்கிடை நம்புறுதிகளா கும். ஆனால், உட்கிடை நம்புறுதிகள் அனைத்தும் வெளிப்படை நம்புறுதிகள் ஆகா.

உடனடிக் காரண நிகழ்வு: கடல்துறைக் காப்பீட் டுச் சட்டத்தின்படி, ஏற்பட்ட இழப்பு உடனடிக் கார ணத்தால் ஏற்பட்ட இழப்பாக இருத்தல் வேண்டும். அப்படியல்லாமல் வேறு காரணத்தால் ஏற்பட்ட இழப்பாக இருக்கும் நிலையில், அக் காப்பீடு பெற்ற வர் இழப்புத் தொகையைப் பெறுவதற்குத் தகுதியற் றவராகி விடுவார்.

கடல்துறைக் காப்பீட்டுச் சட்டம் (1963): இச்சட் டத்தின் 23, 26(1)-ஆம் பிரிவுகளின்படி காப்பீடு பெறுபவர் குறிப்பிட வேண்டியவை. 1. காப்பீடு பெறுபவர் பெயர், 2. காப்பீடு செய்யப்பட்ட பொருள் அல்லது சொத்துகளின் சரியான விவரம், 3. கடற் பயணம் அல்லது காப்பீட்டில் கூறப்பட்டுள்ள கால விவரம், 4. காப்பீட்டுக் கட்டண விவரம், 5. காப்பீடு செய்பவர் பெயர், 6. காப்பீடு பெறுபவர் கையொப்பம் அல்லது அவர்தம் சார்பாளரின் கையொப்பம் இன்றியமையாதது. இங்குக் கூறப் பட்டுள்ள விவரங்களுள் ஏதாவது ஒன்று விடுபட்டிருந் தாலும் அது சட்டப்படி செல்லுபடியாகாது.

மா.அ.

கடல் பிறக்கோட்டிய செங்குட்டுவன்,

சங்க காலச் சேரமன்னர்களுள் ஒருவன். இம்மன்னன் மீது பரணர் பதிற்றுப்பத்தின் ஐந்தாம் பத்தினைப் பாடியுள்ளார். இவன் தந்தையார் இரண்டாம் பத்தின் தலைவரான இமையவரம்பன் நெடுஞ் சேரலாதன்; தாய் சோழன் மணக்கிள்ளி. பதிற்றுப் பத்தின் சேரமன்னர்களுக்கு மருமக்கள்தாய உரிமை கூறுவோர், வேறு உறவு கூறுவர். இவன், 55 ஆண்டுகள் ஆட்சிபுரிந்தான் என்று ஐந்தாம் பத்தின் பதிகம் குறிப்பிடுகிறது. குட்டுவன் இவனது இயற் பெயராகலாம். செம்மை என்னும் அடைசேர்ந்து, செங்குட்டுவன் என்பதே பின்னர் இவனுக்குரிய இயற் பெயராக அமைந்தது. இப்பெயர் பதிற்றுப்பத்தின் ஐந்தாம் பதிகத்தில் மட்டுமே காணப்படுகிறது. இளங்கோவின் சிலப்பதிகார வஞ்சிக்காண்டத் தலை வனாக அமைந்துள்ள செங்குட்டுவன் பெற்ற காப்பியச் செல்வாக்கினால், ஐந்தாம் பத்தின் தலை வனான குட்டுவனைச் 'செங்குட்டுவன்' என்று, ஐந்தாம் பதிக ஆசிரியர் குறிப்பிட்டுள்ளார் எனக் கருதலாம். பதிற்றுப் பத்தின் பாடல்களை இயற்றிய புலவர்களும், அதன் பதிகங்களை இயற்றிய ஆசிரியரும் வேறாவர் என்பது ஆய்வாளர்களின் கருத்தாகும். கடல் பிறக்கோட்டிய என்பது, இவன் கடலிற் கலங்கள் செலுத்திச் சென்று, பகைவர்களை வென்றமையினை விளக்கும் வகையால் அமைந்த சிறப்பு அடைமொழியாகும். சங்கப் பாடல்களுள் செங்குட்டுவன் என்னும் பெயரில் மற்றொரு மன்னன் காணப்படாமையால், 'கடல் பிறக்கோட்டிய' என ஐந்தாம் பத்தின் பதிகத்தில் இவன் பெயர்ப் பகுதி யாகக் கூறப்பட்டுள்ள அடைமொழி, இம்மன்னனின் கடல் வெற்றியைச் சிறப்பித்துக் கூறும் வகையில் அமைந்த 'இனஞ்சுட்டாத' அடைமொழியாம். பரணர் தாம் பாடிய புறநானூற்றுப் பாடல் ஒன்றில் 'கடலோட்டிய வெல்கெழு குட்டுவன்' (புறம். 369 அடிக்.) என்று குறிப்பிட்டுள்ளார். அவர் பாடிய ஐந் தாம் பத்தின் பாடல் ஒன்றிலும் இம்மன்னன், 'உடை திரைப் பரப்பில் படுகட லோட்டிய வெல்புகழ்க் குட்டுவன்' (பதிற். 46: 12, 13) என்று சிறப்பிக்கப் பட்டுள்ளான். 'கடலோட்டிய', 'கடல் பிறக்கோட்டிய' ஆகிய அடைமொழிகள் ஒரே பொருளுடையன,

செங்குட்டுவன், இமய முதல் குமரி வரையிலான பகுதியில் பகைவர்களாயமைந்த மன்னர்களைப் பொருது வென்று தன்னாட்சியின்கீழ்க் கொணர்ந் தான். (பதி. 43: 6-11). இவன் தன் நண்பனான அறுகை என்பவனுக்காக மோகூர்மீது படை யெடுத்துச் சென்று பழையனொடு போரிட்டு அவன் காவல் மரத்தினைத் தடிந்து அவன் முரசினைக் கைப் பற்றி வென்றான். இவன் பத்தினி தேவிக்குப் படிமம் அமைப்பதற்காக, வடநாட்டின்மீது, படைகொடு சென்று, எதிர்த்த ஆரிய மன்னரை வென்று இமயத் தில் கல் எடுத்து, அதனைக் கங்கையில் நீராட்டிக் கொணர்ந்தான். இடும்பில் என்னுமிடத்தினை முற்றுகையிட்டுக் கைப்பற்றினான். நன்னன் வேண்மாளுக்குரிய வியலூர் என்னுமிடத்தில் போர் செய்து அவ்வூரினை அழித்தான். கொடுகூரைப் போரில் அழித்த இம்மன்னன், சோழர்தம் உறை யூருக்கு அருகே நேரிவாயிலில் தங்கிச் சோழராட்சிக் குரிய ஒன்பது இளவரசர்களை வென்றடக்கினான். பெருவீரனாக விளங்கிய இம்மன்னன் சிறந்த கொடை யாளியாகவும் திகழ்ந்துள்ளான். தன்மீது பதிற்றுப் பத்தின் ஐந்தாம் பத்தினைப் பாடிய பரணருக்குப் பரிசாக உம்பற் காட்டு வருவாயினை வழங்கிய தோடு, தன் மகன் குட்டுவஞ் சேரலையும் கொடுத் தான் என்று ஐந்தாம் பதிகம் குறிப்பிடுகிறது. சிலப் பதிகார வஞ்சிக் காண்டம் சிறப்பிக்கும் செங்குட்டு வனும், பதிற்றுப் பத்தின் ஐந்தாம் பத்தின் தலைவ னான செங்குட்டுவனும், இருநூல்களிலும் காணப் படும் சில பெயர்கள், நிகழ்ச்சிகள் ஆகியவற்றின் ஒற்றுமையால் ஒருவரே ஆவர் என்று கருதப்படும் நிலையில் அமைந்துள்ளனரேனும், இருவரும் வேறு பட்டவராவர் என்பதனை ஆராய்ச்சியாளர்கள் விளக்கியுள்ளனர். அ.மா.ப.

கடல் முற்றுகை: வரலாற்றில் காணப்படும் பல போர்கள் கடல்களில் நடந்துள்ளமையால், கடல் முற்றுகை எனப்படும் போர்முறை சிறப்பான இடம் பெற்றுள்ளது. இதன் நோக்கம் பகை நாட்டின ருக்குப் போரிடத் தேவையான பொருள்கள் எதுவும் கிடைப்பதைத் தடுத்து எதிரியைச் சரணடையச் செய்வதேயாம். இரண்டாம் உலகப்போர்க் காலத் தில் நேரடி முற்றுகையுடன் வேறொரு தந்திர முறையும் கையாளப்பட்டது. அது, பகை நாடுகள் எவ்வெவ்விடங்களிலிருந்து தமக்குத் தேவையான பொருள்களைப் பெறுகின்றனவோ, அவ்வவ்விடத்தி லேயே, அவை அனுப்பப்படுவதைத் தடுத்து நிறுத்தும் முறையாகும். நேரடிக்கடல் முற்றுகை பற்றிப் பல சட்டதிட்டங்கள் இயற்றப் பெற்றன. இத்துறையில் இங்கிலாந்து வலிமை பெற்றிருந்ததால், அந்நாட்டு அரசியலார், கடல் முற்றுகை பற்றிச் சட்டங்கள் இயற்றியிருந்தனர். அவற்றைப் பற்றிப் பல்வேறு கருத்துகளும் வெளியிடப்பட்டன. அதன் விளைவாக நாடுகளுக்கிடையே சச்சரவுகள் பெருகியும் வந்தன. கடல் முற்றுகை பற்றிய சட்டதிட்டங்களில் முக்கிய மாகக் குறிப்பிடத்தக்கது, அம்முற்றுகையினால் நடு நிலை நாடுகள் பாதிக்கப்படக்கூடா என்பதாகும். போரில் சேராத நாடுகளுக்கு, முற்றுகை பற்றி முன்னறிவிப்புத் தர வேண்டும் என்றும் சட்டம் குறிப்பிடுகிறது. இக்காலத்தைப் போலப் புதிய வகைப் போர்முறைகள் இல்லாத, கி.பி. 17, 18-ஆம் நூற்றாண்டுகளில், கடல் முற்றுகைக்கு மிகுந்த கவனம் செலுத்தப்பெற்றது. தெ.பா.

கடலகழாய்வு: தொல்லியலின் ஒரு பிரிவான அகழாய்வில், அறிவியல் வளர்ச்சியின் விளைவாக 20-ஆம் நூற்றாண்டின் இடைப்பகுதியில் பல முன் னேற்றங்கள் ஏற்பட்டன. அவற்றுள் ஒன்றே கடலக ழாய்வு. அழிந்து பட்ட பண்டைய நகரங்களையும் பண்டைய மக்கள் பயன்படுத்திய பொருள்களையும் வெளிப்படுத்தும் முயற்சியே அகழாய்வு ஆகும். பண் டைய நகரங்கள் பல கடலால் அழிந்து பட்டுள்ளன. அவை போன்ற நகரங்களை நில அகழாய்வு போல், கடலுக்கடியில் அகழாய்வு செய்வதே கடலகழாய்வு (Under Water Archaeology) எனப்பெறும். கடலக ழாய்வில் நில அகழாய்வின் முறைகளே பின்பற்றப் படும்.

கடலகழாய்வில் பொருள்களை வெளிக்கொணர்தல்

கடலகழாய்வு செய்பவர்கள் நீந்தவும் குளிரைத் தாங்கவும் வல்லவர்களாய் இருப்பதோடு கடலுக்

கடியில் இருக்கும் பொருள்களை ஆய்வு செய்யக் கூடிய திறன் பெற்றவராயும் இருத்தல் வேண்டும். அவர்கள் வெளியிலிருப்போரிடம் தொடர்பு கொள்ள வேண்டிய கருவிகள், உயிர் வளிக் கருவி (Oxygen Cylinder) முதலிவற்றைப் பெற்றிருத்தல்வேண்டும். கடலுக்கடியில் இடையூறுகள் பலவாறு ஏற்பட வாய்ப்புள்ளது. அவற்றைத் தாங்கக் கூடிய ஆற்றலையும் கடலகழாய்வர் பெற்றிருத்தல் வேண்டும். தொல்லியலில் புலமை பெற்றவர் கடலில் மூழ்கத் தெரிந்தவராகவும் இருத்தல் வேண்டும். பொதுவாகக் கடலில் குதித்து ஆழ்கடலினுள் செல்லக் கூடிய மூழ்கும் திறன் பெற்றவர்களுக்குத் தொல்லியல் அறிஞர்கள் சில அகழாய்வு விதி முறைகளைக் கூறி மூழ்கச் செய்வர். முன்பெல்லாம் கடலுள் மூழ்குவோர் மூழ்குக் குண்டினைப் (Diving bell) பயன்படுத்தினர். இக் காலத்தில் சுவாசிக்கும் கருவிகளைப் பயன்படுத்து கின்றனர். மேலிருந்தவாறே தொலைபேசி மூலம் ஆழ்கடலினுள் சென்றவர்களுடன் தொடர்புகொண்டு செய்திகளைச் சேகரித்துப் பணிகளைத் தொல்லியலார் நிறைவேற்றுகின்றனர்.

கடலில் மூழ்கிய பொருள்கள், கப்பல்கள், நகரங்கள் ஆகியவற்றைக் கண்டுபிடிக்கும் முயற்சிகள் கி.பி. 11-ஆம் நூற்றாண்டிலேயே மேற்கொள்ளப்பட்டன. புனித ஆல்பன்சு மடத்தலைவர் ஏல்டிரெடு (Ealdred) என்பவர் புதிய மடம் ஒன்று கட்டுவதற்காகத் தம் பணியாளர்களை உரோமானிய அழிபாடுகளிலிருந்து கருங்கற்களை எடுத்து வரப் பணித்தார். அவர்கள் அப்பணியில் ஈடுபட்டபொழுது உடைந்த கப்பலின் பலகைகளையும் பிற பொருள்களையும் கண்ணுற்றனர். அக் கப்பல் அழிபாடுகள் கண்டுபிடிக் கப்பட்ட சில நூற்றாண்டுகளில் இத்தாலியில் உள்ள நேமி (Nemi) ஏரியில் உரோமானியக் கப்பல்களின் அழிபாடுகள் கண்டுபிடிக்கப்பட்டன.

நேமி ஏரியில் கண்டுபிடிக்கப்பட்ட கப்பலின் அழிபாடுகள்

கப்பல்களின் அழிபாடுகளைக் கண்டறியும் ஆர்வம் அறிஞர்களிடம் நாளடைவில் வளரத் தொடங்கியது. பென்சில்வேனியாப் பல்கலைக் கழகத்தைச் சார்ந்த அருங்காட்சியக உதவிக் காப்பாளர் சார்சு எப். பாசு (George F. Boss) என்பவரின் தலைமையில் மத்திய தரைக் கடலில் துருக்கிக் கடற்கரைப் பகுதியிலுள்ள கிளிடோனியா முனையிலும் (Cape Gelidonya), இயாசி அதா (Yassi Ada) என்னும் இடத்திலும் சிறப்புமிகு கடலகழாய்வுகள் மேற்கொள்ளப் பட்டன. இக்குழுவில் பீட்டர் துரோக்மார்ட்டன் (Peter Throckmorton), தைலர் (Taylor), பிரடரிக்கு தூமாசு (Frederic Dumas) முதலிய சிறந்த அறிஞர்கள் இடம் பெற்றிருந்தனர். துரோக்மார்ட்டன் மிகச் சிறந்த கடலகழாய்வாளர் ஆவார். கடலுக்கடியில் செல்லும் திறமையோடு, தொல்லியற் புலமையும் சிறந்து விளங்கிய அவர் கிளிடோனியா முனை கடலகழாய்வில் கி.மு. 1200-ஆம் ஆண்டில் மூழ்கிய வாணிகக் கப்பலைக் கண்டுபிடித்தார். அவர் கிளிடோனியாவில் கடலில் மூழ்கும் திறன் பெற்ற குழுவினருடன் ஒரு படகில் ஓராண்டுக் காலம் தங்கி அவ்வகழாய்வை மேற்கொண்டார். அக்கப்பல் கடைச் செப்புக் காலத்தைச் சார்ந்தது என அறிஞர்கள் கண்டுபிடித்துள்ளனர். மேலும், அப்பகுதியில் கடலகழாய்வுகள் மேற்கொள்ளச் சான்பிரான்சிசுகோவிலிருந்த கடலகழாய்வு அமைப்பு, பென்சில்வேனியாப் பல்கலைக் கழகத்தை நாடியதன் விளைவாக அக் குழுவுடன் ஆழ்கடலினுள் மூழ்குவோர் ஒன்பதின்மர் பணியமர்த்தப் பட்டனர். அவர்கள் கடலுக்கடியில் 29 மீ. வரை சென்று ஆய்வுகள் நடத்தினர். மூழ்கிய சரக்குகளைக் கண்டுபிடித்தல், கப்பலைச் சிறிது சிறிதாகப் பெயர்த்தெடுத்து வெளிக்கொணர்தல், வரைபடங்கள் வரைதல் ஆகிய பெருமுயற்சியில் அக் குழுவினர் ஈடுபட்டனர். உடைக்கப்பட்ட கப்பற் பலகைகளைக் கரைக்குக் கொணர்ந்து மீண்டும் அவற்றைப் புனரமைத்தனர். கடலகழாய்வில் கிளிடோனியாவில் செய்யப்பட்ட ஆய்வு சிறப்பிடம் பெற்றது.

இயாசி அதா என்ற இடத்திலும் பென்சில்வேனியாப் பல்கலைக் கழகம் 1961, 1962-ஆம் ஆண்டுகளில் கடலகழாய்வு மேற்கொண்டது. மூழ்கிய பைசாண்டியக் கப்பல் இங்குக் கண்டுபிடிக்கப்பட்டது. அது கி.பி. 7-ஆம் நூற்றாண்டைச் சார்ந்தது. அக்கப்பலும் சரக்குகளும் மத்திய தரைக் கடலில் 36.6. கி.மீ. ஆழத்தில் இருந்தன. அவ்வாய்வில் 15க்கும் மேற்பட்ட பல்துறை அறிஞர்கள் பங்கு கொண்டனர். அங்குத்தான் முதன் முதலாக ஒரு முழுமையான கப்பலைக் கடலகழாய்வில் கண்டெடுத்தனர்.

கடலகழாய்வு அறிஞர்கள் கடலினுள் மூழ்கி அழிந்த கப்பலின் மேற்பரப்பில் படிந்துள்ள கடற்

கடலில் மூழ்கி ஆம்போரா சாடி எடுத்தல்

பாசிகளைத் தூரிகையால் அகற்றினர். பின்னர் ஒளிப் படங்களும் வரைபடங்களும் உருவாக்கப்பட்டன. மூழ்கியிருந்த ஒவ்வொரு பொருள்களுக்கும் எண்கள் இடப்பட்டு, அவை அலைகளால் சேதமுறாதவாறு பொருள்களில் செருகப்பட்டன. அவற்றை ஒளிப்படங்கள் எடுத்தபின்பு கடலுக்கடியிலிருந்து அவை மேலே கொண்டுவரப்பட்டன. அக்கப்பலில் ஏறக்குறைய 900 ஆம்போரா சாடிகள் இருந்தன. அவற்றுள் 100 சாடிகள் வெளிக் கொணரப்பட்டன. அவ்வகழாய்வில் கடலுள் மூழ்கியோர் உயிர்ப்புக் குழாய்க் கலம் (Aqua-lungs) அல்லதுகுழல் போன்ற அமைப்புடைய குழாயைப் பயன்படுத்திக் கடலினுள்ளே சென்றனர். குழல் அமைப்புக் குழாய் வழியாகக் கடலின்மேல் மட்டத்திலிருந்து காற்று நீருக்கடியில் மூழ்குவோருக்குச் செல்லும். கப்பலின் ஒரு பகுதியை எடுத்தபின் அதன் அடியில் மூழ்கியிருந்த மணற்பரப்பைக் காற்றியக்கிக் கருவி (Air Lift) வாயிலாக அகழாய்வோர் எடுத்தனர். கப்பலின் ஒவ்வொரு பகுதியும் வரை படங்களாக வரையப்பட்டதுடன் கடலுக்கடியில் எடுக்கக்கூடிய சக்தி வாய்ந்த ஒளிப்படக் கருவி மூலம் ஒளிப் படங்களும் எடுக்கப்பட்டன. அவ்வணிகக் கப்பல் 18.3 மீ. நீளமானது. அக்கப்பலின் பின் புறப் பகுதியில் கப்பலறை ஒன்று உள்ளது. இதன் கூறை தட்டையான ஓடுகளால் போர்த்தப்பட்டிருந்திருக்க வேண்டும். அவ்வோடுகள் அவ்வறையில் சிதறிக் கிடந்தன. கப்பல் தலைவன் பொருள்களும் கப்பலில் இருந்தோர் பொருள்களும் அவ்வறையில் காணப்பட்டன. அவ்வறையின் பின் புறப்பகுதியில் கப்பலில் இருந்தோர் பயன்படுத்திய குடிநீர்ச்சாடி காணப்பட்டது. மட்கலன்கள் சிலவும் சமைக்கும் கலன்களும் எண்ணெய் விளக்குகளும் இக்கப்பலிலிருந்து எடுக்கப்பட்டன. கப்பலைப் பழுது பார்க்கும் உலோகக் கருவிகள் சிலவும் அக்கப்பலில் இருந்தன. அக் கப்பலில் மிகப் பளுவான 11 இரும்பு நங்கூரங்கள் இருந்தன. அக் கப்பல் 900 ஆம்போரா சாடிகளை உள்ளடக்கியிருந்தது. அவற்றில் மதுவகைகள் இருந்திருக்கக் கூடும். அவை ஒவ்வொன்றும் மதுவை உள்ளடக்கிய பொழுது 100 பவுண்டு எடை உடையதாக இருக்கும். அக்கப்பல் மத்திய தரைக் கடலில் துருக்கிக் கடற்கரைப் பகுதியில் கி.பி. 7-ஆம் நூற்றாண்டில் மூழ்கியிருக்க வேண்டும். அக்கப்பல் 20-ஆம் நூற்றாண்டின் இடைக்காலம் வரை கண்டுபிடிக்கப்படவே இல்லை.

இந்தியாவில் இப்பொழுது கடலகழாய்வு முயற்சிகள் மேற்கொள்ளப்பட்டு வருகின்றன. சில ஆண்டுகளுக்கு முன்பு குசராத்துப் பகுதியில் துவாரகை என்னுமிடத்தில் 150 கி. எடையுள்ள கல் நங்கூரம் ஒன்று கண்டெடுக்கப்பட்டது. தமிழ்நாட்டில் காவிரிப் பூம்பட்டினப் பகுதிகளிலும் கடலகழாய்வு செய்ய முயற்சிகள் நடைபெறுகின்றன. மன்னார் வளைகுடாவிற்கு அருகில் ஏறக்குறைய 3000 ஆண்டுகளுக்கு முற்பட்ட கல் நங்கூரம் ஒன்று தமிழ்ப் பல்கலைக் கழகக் கடலகழாய்வு மையத்தால் கண்டுபிடிக்கப்பட்டுள்ளது. தொண்டிக்கு அருகில் பிரான்சு நாட்டைச் சார்ந்த இரும்பு நங்கூரம் ஒன்றும் இத்துறையினரால் கண்டுபிடிக்கப்பட்டது. சு.இரா.

துணை நூல்:

Keith Muckelroy, Maritime Archaeology, Combridge University Press, Cambridge. 1978.

கடலன் சங்க காலத்தில் வாழ்ந்த குறுநில மன்னர்களுள் ஒருவன். பகைவர்களின் காலாட்படை, யானைப்படை ஆகியன மாண்டொழியுமாறு பொருது வெல்லும் ஆற்றல் மிக்கவன். விளங்கில் இவனது நகரமாகும். அவ்வூரைத் தலைவியின் இன்பமும் அழகும் நிரம்பிய கண்களுக்கு உவமையாக ஆலம்பேரி சாத்தனார் தம் அகநானூற்றுப் பாடலில் குறிப்பிட்டுள்ளார் (அகம். 81: 11-15). கடலனுக்குரிய விளங்கில் ஊர், வளையணிந்த மகளிர் தங்கள் மனையின் மாடங்களிலிருந்து விளையாடும் சிறப்பினது என்பதையும், அந்நகர்க்குப் பகைவரால் நேர்ந்த துன்பத்தைச் சேரமான் மாந்தரஞ்சேரலிரும்பொறை களைந்தான் என்பதனையும் பொருந்தில் இளங்கீரனார் தம் புறநானூற்றுப் பாடலில் குறிப்பிட்டுள்ளார். (புறம். 53: 2-4.). அ.மா.ப,

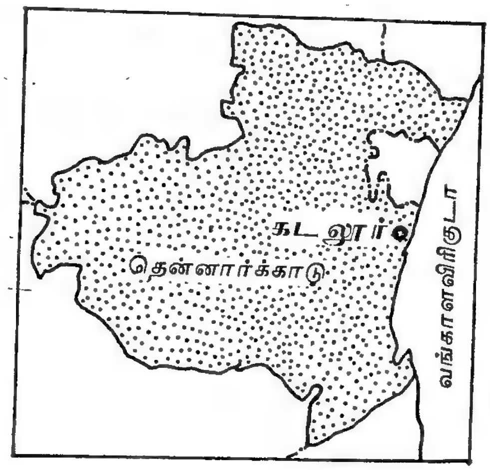
கடலாண்மை நீதிமன்றம் உலகில் சுதந்திர நாடுகள் பலவும் உரிமையியல், குற்றவியல் தொடர்புடைய வழக்குகளை விசாரிப்பதற்கென்று எவ்வாறு தனித்தனியே நீதிமன்றங்களை அமைத்துக் கொண்டுள்ளனவோ அவ்வாறே கடலாண்மைத் தொடர்புடைய வழக்குகளை விசாரிப்பதற்கென்றும் தனியே நீதிமன்றங்களை அமைத்துக் கொண்டுள்ளன. வழக்கின் தன்மை, அது நடைபெறும் இடம் ஆகியவற்றைப் பொறுத்து அத்தகைய கடலாண்மை நீதிமன்றம் உள்நாட்டு நீதிமன்றமாகவோ சருவதேச நீதிமன்றமாகவோ இருக்கும். கடற்பரப்பின் தன்மை கடலாண்மை நீதி வழங்குதலில் முக்கியமானதாகும். உள்நாட்டு நீர், எல்லையோரக்கடல் ஆகிய பகுதிகளில் எழும் சிக்கல்களை உள்நாட்டு நீதிமன்றமும்; கண்டத் திட்டுகள், நெடுங்கடல் செயலாதிக்க நாடு போன்ற பகுதிகளில் எழும் சிக்கல்களை, அவற்றின் தன்மையைப் பொறுத்து உள்நாட்டு அல்லது சருவதேச நீதிமன்றமும் விசாரிக்கும்.

கடலாண்மை நீதிமன்றத்தைப் பொறுத்தவரை தொடக்ககாலத்தில் தீர்ப்பாயங்களாகவே செயற்பட்டன. அதன் தொடக்கம் இங்கிலாந்து அரசர் மூன்றாம் எட்வர்டின் காலமாகும். அக் கால கட்டங்களில் கடலாண்மைத் தொடர்புடைய வழக்குகளைத் தீர்க்கும் பொறுப்பு, கப்பல் தலைவரிடமே ஒப்படைக்கப்பட்டது. கடலாண்மை நீதிமன்றம் கடற்கொள்ளை, கலகம் விளைவித்தல் போன்ற குற்றச் செயல்களில் ஈடுபடும் கப்பல்களைக் கைப்பற்றி விசாரிக்கும் அதிகாரமுடையதாகும். மா.அ.

கடலுள் மாய்ந்த இளம்பெருவழுதி: காண்க: இளம்பெருவழுதி.

கடலூர்: தமிழ் நாட்டின் பல மாவட்டங்களுள் ஒன்றான தென்னார்க்காடு மாவட்டத்தின் தலைநகரம் கடலூர். இந்நகர் சென்னை மாநகருக்கு 192 கி.மீ. தெற்கே வங்காளவிரிகுடாக் கடற்கரையில் அமைந்துள்ள சிறப்பு மிக்க பழமையான நகரம். இந்நகரின் பரப்பளவு 27.71 ச.கி.மீ. ஆகும். இது கடலூர் பழைய நகர் கடலூர் புதுநகர் என்ற இரு உட்பிரிவுகளை உடையது. இந்நகரின் இயற்பெயர் கூடலூர். அப்பெயர் நாளடைவில் மருவிக் கடலூர் என்று வழங்கி வருகிறது. இன்றும் கடலூர்ப் பழைய நகரம் கூடலூர் என்றுதான் சொல்லப்படுகிறது. கடற்கரையில் இந்நகர் அமைந்துள்ளதால், கடலூர் என்று பெயர் பெற்றது என்று கருதப்படுகிறது.

இப்பகுதி, சேர, சோழ, பாண்டிய, நாயக்க அரசர்களின் ஆட்சியின் கீழ் இருந்திருக்கின்றது. இது

கடலூர்

கி.பி. 5, 6-ஆம் நூற்றாண்டுகளில் சமணர்களின் தலைமை இடமாக இருந்திருக்கின்றது. சைவ நாயன்மார்களுள் முக்கியமானவரான திருநாவுக்கரசர், சமணர் தலைவராகத் தருமசேனர் என்னும் பெயருடன் விளங்கிப் பின்னர்ச் சைவ சமயத்திற்கு மாறியதும் இந்நகரின் ஒரு பகுதியில் தான். இந்நகரில் பாடலேசுவரர் கோயில் என்னும் பாடல் பெற்ற பழமையான சிவன் கோயில் இருக்கிறது.

இது ஒரு துறைமுகப்பட்டினமாக இருப்பதால் அயலவர்களின் கவனத்தை ஈர்த்திருக்கிறது. தச்சுக்காரர்கள் (The Dutch) கி.பி. 16-ஆம் நூற்றாண்டின் பிற்பகுதியில் கடலூர்க் கடற்கரைப் பகுதியில் தொழில் நிலையம் நிறுவி வாணிகம் செய்தனர். பின்னர் அவர்கள் இங்கிருந்து விரட்டப்பட்டனர் எனத் தெரிகிறது. ஆங்கிலக் கிழக்கிந்திய வணிகக்குழு கி.பி. 1682-ஆம் ஆண்டு கடலூருடன் வாணிகம் செய்யவும், தங்கவும், செஞ்சியைத் தலைநகராகக் கொண்டு இப்பகுதியை ஆண்ட கான் என்பவரிடம் அனுமதி பெற்றது. கடலூரின் ஒரு பிரிவான தேவனாம்பட்டினக் கடற்கரைப் பகுதியில் 'புனித தாவீது' கோட்டையைக் கட்டினார்கள். சிறந்த வாணிகத் தலமாகக் கடலூர் விளங்கியது. முதல் கருநாடகப் போரில் பிரெஞ்சுக்காரர்கள் சென்னையைப் பிடித்துக் கொண்டபோது கி.பி. 1746 முதல் 1752 வரை ஆங்கிலேயர் கடலூரைத் தலைநகராகப் பயன்படுத்தினர். கருநாடகப் போர்களின் போது பிரெஞ்சு ஆளுநரும் படைத் தலைவருமான தூப்ளே (Dupleix) நான்குமுறை புனித தாவீது கோட்டையைத் தாக்கித் தோல்வியடைந்தார் என்று கூறப்படுகிறது. இன்றும் புனித தாவீது கோட்டையின் அழிந்த சில பகுதிகள் காணப்படுகின்

றன. ஆங்கிலேயரின் ஆட்சியை இந்தியாவில் நிலை நிறுத்திய இராபர்ட்டு கிளைவு என்னும் ஆளுநர் கடலூரில் வாழ்ந்த மாளிகை, இன்றும் தென்னார்க் காடு மாவட்ட ஆட்சித்தலைவரின் உறைவிடமாகவும், தங்கும் அலுவலகமாகவும் திகழ்கின்றது. இதைத் தவிர ஆங்கிலேயர்கள் கட்டிய பல கட்டிடங்கள் இங்கு உள்ளன. இங்குப் பல கிறித்தவக் கோயில் களும் பள்ளிகளும் பல நூறு ஆண்டுகளுக்கு முன்னரே நிறுவப்பட்டிருப்பது ஆங்கிலேயருடன் இந்நகர் மிகுதி யாகத் தொடர்பு கொண்டிருந்ததால்தான் என்று கருதலாம்.

கடலூர்ப் பழைய நகரத்தில்தான் துறைமுகம் அமைந்திருக்கின்றது. இன்றும் பல சரக்குக் கப்பல் கள் இங்கு வந்து போகின்றன. மீன்பிடி தொழிலும், அவற்றைப் பக்குவப்படுத்தி வெளிநாடுகளுக்கு அனுப் பும் தொழிலும் இங்குச் சிறப்பாக நடைபெறுகின் றன.

கடலூர் நகரம் மாவட்டத் தலைநகருக்குரிய எல்லாச் சிறப்புகளையும் பெற்றுள்ளது. இங்கு ஓர் அரசுக் கலைக்கல்லூரியும், ஒரு தனியார் பெண்கள் கல்லூரியும் இருக்கின்றன.

கடலூர் கி. பி. 1866-ஆம் ஆண்டு நகராட்சி ஆக் கப்பட்டது. இதன் மக்கள்தொகை 1981-ஆம் ஆண்டுக் கணக்கெடுப்பின்படி 1,27,625 ஆகும். இங்கு அண்மை யில் பல தொழில் நிறுவனங்கள் தொடங்கப்பட்டுள் ளன. இந்நகருக்கு நடுவே கெடில ஆறும், வடக்கே பெண்ணையாறும் ஓடிக் கடலில் கலக்கின்றன.

செ. ஆ.

கடலோரக் கப்பல் போக்குவரத்து என் பது ஒரு நாட்டிலுள்ள இரு துறை முகங்களுக் கிடையே நடைபெறும் போக்குவரத்தாகும். சென்னைத் துறை முகத்திற்கும் பம்பாய்த் துறை முகத்திற்குமிடையே நடைபெறும் கப்பல் போக்கு வரத்து கடலோரக் கப்பல் போக்குவரத்து (Coastal Shipping Transport) எனப்படும்.

மூன்று பக்கமும் கடலால் சூழப்பட்ட இந்தியா வில் கடலோரக் கப்பல் போக்குவரத்திற்கு வளமான எதிர்காலமுண்டு. சுமையான சரக்குகளை நீண்ட தூரம் குறைந்த செலவில் எடுத்துச் செல்ல இப் போக்குவரத்து சாலச் சிறந்தது. கடலோரக் கப்பல் போக்குவரத்தின் வளர்ச்சி, கப்பல் கட்டும் தொழி லுக்கும் அதனைச் சார்ந்த பிற தொழில் களின் முன்னேற்றத்திற்கும் வழி வகுப்பதோடு,கடல். கடந்த கப்பல் போக்குவரத்தின் வளர்ச்சிக்கும் ஆதார மாக அமைகிறது.

இந்தியாவில் தொன்றுதொட்டுக் கடல் போக்கு வரத்து செழிப்புற்றிருந்தது. ஆங்கிலேயர் ஆட்சிக் காலத்தில் ஆங்கிலேயக் கப்பல் நிறுவனங்களால் ஏற் பட்ட கடும்போட்டி இந்தியக் கப்பல் போக்குவரத்து நலிவடையக் காரணமாயிற்று. இந்நிலையில் கட லோரச் சரக்குப் போக்குவரத்தை முழுமையாக இந்தியக் கப்பல் நிறுவனங்களுக்கு ஒதுக்கவேண்டு மென்ற முயற்சிகள் மேலோங்கின. அதன் அடிப்படை யில் சர் இலல்லுபாய் சமல்தாசு (Sir Lallu Bhai Samaldas)என்பவரால் முதன் முதலில் 1922 மார்ச்சுத் திங்களில் முயற்சிகள் பல எடுக்கப்பட்டன. ஆனால், அன்றைய ஆங்கிலேய அரசு தங்கள் நாட்டின் நல னையே நாடினமையால் இந்தியக் கப்பல் நிறுவனங் கள் தொடர்ந்து புறக்கணிக்கப்பட்டன. ஆங்கிலேய அரசு அதனை உறுதிப்படுத்தும் நோக்கத்துடன் 1923 பிப்பிரவரியில் எட்லாம் (Headlam) என்பவரைத் தலைவராகக் கொண்ட கடல் வாணிகக் குழு (Mercantile Marine Committee) ஒன்றை அமைத் தது. அக்குழுவின் பரிந்துரைகளுள் கடலோரக் கப் பல் போக்குவரத்து முழுமையாக இந்தியக் கப்பல் களுக்கே ஒதுக்கப்பட வேண்டுமென்பது முக்கியமான தாகும். ஆங்கிலேய அரசு இப்பரிந்துரையை ஏற்க வில்லை. காசி (Haji), சர் அப்துல் அலீம் (Sir Abdul Halim) ஆகிய இருவரும் முறையே 1928-இலும், 1937-இலும் கடலோரக் கப்பல் போக்குவரத்தை இந்தியக் கப்பல் நிறுவனங்களுக்கு ஒதுக்கீடு செய்ய மேற்கொண்ட முயற்சிகளும் பலனளிக்கவில்லை.

சி. பி. இராமசாமி அய்யர் தலைமையில் 1945 -இல் அமைக்கப்பட்ட கப்பல் போக்குவரத்துச் சீர மைப்புக் கொள்கைத்துணைக் குழு (Reconstruction Policy Sub-committee on Shipping) 1947-இல் தன் பரிந்துரைகளை வழங்கியது. அப்பரிந்துரை களுள் ஒன்று, அடுத்த ஏழு ஆண்டுகளுக்குள் கட லோரக் கப்பல் போக்குவரத்து இந்தியக் கப்பல் நிறு வனங்களுக்கு ஒதுக்கப்பட வேண்டுமென்பதாகும். இப் பரிந்துரையை இந்திய மைய அரசு ஏற்று, அத னைச் செயற்படுத்த 1950-ஆம் ஆண்டு ஆகசுட்டுத் திங்களில் தேவையான கோட்பாடுகளை உருவாக்கி யது. கடலோரக் கப்பல் போக்குவரத்து இந்தியக் கப் பல் நிறுவனங்களால் 1952 முதல் நிருவகிக்கப்பட்டது. எண்ணெய்ச் சரக்கேற்றுக் கப்பல்கள் (Oil Tankers) போதிய அளவில் இல்லாததால், அச் சரக்கிற்கு மட் டும் அயல்நாட்டுக் கப்பல்கள் பயன்படுத்தப்பட்டன.

திட்டக் காலத்தில் கடலோரக் கப்பல் போக்கு வரத்தின் வளர்ச்சி பாராட்டும்படி அமையவில்லை. ஆறாம் ஐந்தாண்டுத் திட்டக் காலத்தில் இந்தியக் கடலோரக் கப்பல் போக்குவரத்தின் பதிவு செய்யப்

பட்ட மொத்தக் கொள்ளளவு (Gross Registered Tonnage) 0.35 மிலியன் கண்டியாகும். எதிர்பார்த்த அளவிற்குக் கடலோரச் சரக்குப் போக்குவரத்து முன்னேற்றமடையாததே இக் குறைவான வளர்ச்சிக்குக் காரணமாகும். மேலும் இரயில் சரக்குப் போக்கு வரத்தின் கடுமையான போட்டியைக் கடலோரக் கப்பல் போக்குவரத்தால் எதிர்த்து நிற்க இயலவில்லை.

கடலோரக் கப்பல் போக்குவரத்திற்கும் தொடர் வண்டிப் போக்குவரத்திற்குமிடையே நிலவிய கடும் போட்டியைத் தவிர்க்கும் நோக்குடன் 1955 சூன் திங்களில் தொடர்வண்டிக் கட்டணத் தீர்ப்பாயத்தின் (Railway Rates Tribunal) தலைவர் நீதிபதி என். எஸ்.உலோகூர் (N. S. Lokur) தலைமையில் தொடர் வண்டி – கடல் போக்குவரத்து ஒருங்கிணைப்புக் குழு (Rail Sea Coordination Committee) அமைக்கப் பட்டது. இக்குழுவின் பரிந்துரைகளுள் குறிப்பிடத் தக்கவையாவன: (அ) கடலோரப் பகுதிகளுக்குத் தொடர் வண்டி மூலம் கொண்டு செல்லப் படும் 6 இலட்சம் கண்டி (Tonnes) நிலக்கரி கடலோரக் கப்பல் போக்குவரத்திற்கு மாற்றப்படவேண்டும். (ஆ) இரு போக்குவரத்துத் துறைகளுக்கிடையே நிகழும் கடும் போட்டியைத் தவிர்க்க மைய ஒருங்கிணைப்பு நிறுவனம் (Central Coordination Organisation) ஒன்று அமைக்கப்பட வேண்டும்.

சிக்கல்கள்: இந்தியக் கடலோரக் கப்பல் போக்குவரத்தின் சரக்குகளில் முக்கியமானவை நிலக்கரி, சிமிண்டு, உப்பு, பெட்ரோலியப் பொருள்கள் முதலியவையாகும். இவற்றின் அளவு 1965-ஆம் ஆண்டு முதல் குறைந்து கொண்டே வந்துள்ளது. கடந்த பல ஆண்டுகளாக நிலவும் பொது விலையேற்றத்தின் காரணமாகவும், சரக்குகளை ஏற்றி இறக்குவதில் துறைமுகங்களில் ஏற்படும் தாமதம் காரணமாகவும் கடலோரக் கப்பல் போக்குவரத்தின் இயக்கச் செலவு (Cost of Operation) உயர்ந்துள்ளது. கப்பல் சரக்குக் கட்டணங்களை அரசு வரையறை செய்து முடிவு செய்கிறது. எனவே, இயக்கச் செலவிற்கொப்பக் கட்டண வீதங்களைக் கப்பல் நிறுவனங்கள் மாற்றியமைக்க முடிவதில்லை.

கடலோரக் கப்பல் போக்குவரத்தின் கட்டண வீத உயர்வு சிக்கல்களுக்குத் தீர்வாக அமையாது. தொடர் வண்டி சரக்குக் கட்டண வீதங்கள் குறைவாக இருப்பதால் அத்தகைய நடவடிக்கைகளால் கடலோரக் கப்பல் போக்குவரத்து தன் பெரும்பகுதிச் சரக்குகளை இழக்க நேரிடும். எனவே, கப்பல் நிறுவனங்கள் இயக்கச் செலவைக் குறைப்பதற்கான வழிவகைகளை ஆராய வேண்டும். இந்தியக் கப்பல் நிறுவனங்களில் கப்பல்கள் மிகப் பழமையானவை என்பதே இயக்கச் செலவின் உயர்விற்கு முக்கிய காரணமாகும். இந் நிலையிலிருந்து மீளக் கப்பல் நிறுவனங்கள் புதிய கப்பல்களை வாங்க வேண்டும். இதற்கு நிதி நிலைமை தடையாக உள்ளது. கப்பல் போக்குவரத்து வளர்ச்சி நிதி (Shipping Development Fund) மூலமும் பிற நிதி வளங்களிலிருந்தும் குறைந்த வட்டியில் நிதி வசதிகளைப் பெற்று, இந்தியக் கடலோரக் கப்பல் போக்குவரத்து வளர்ச்சியடைய வேண்டியது இன்றியமையாததாகும். இராம.சி.

துணை நூல்கள்:

Srivastava, S.K., Economics of Transport with Special reference to Transport Development in India, S. Chand and Company Limited, New Delhi, 1971.

William K.M., & Mackie, P.J., Economics and Transport Policy, George Allen and Unwin Limited, London, 1975.

கடவுள் காண்க: இறைவன்.

கடவுள் மாமுனிவர் கி.பி.19-ஆம் நூற்றாண்டில் வாழ்ந்த தமிழ்ப்புலவர்; திருவாதவூரர் புராணத்தைப் பாடியவர். இவர் ஒருமுறை கடும் வயிற்று வலியால் துன்பப்பட்டுக் கொண்டிருந்தார். அப்பொழுது இவர்தம் நண்பராக விளங்கிய காஞ்சிப் புராணம் இரண்டாம் காண்டம் பாடிய கச்சியப்பர் இவரைப் பார்க்க வந்தார். அவர் இவரிடம் திருவாதவூரடிகள் வரலாற்றினை ஒரு புராணமாகப் பாடுக என்றும், அதனால் வயிற்று வலி நீங்கிவிடும் என்றும் கூறினார். அவர் அறிவுரைப்படி இவர் திருவாதவூரர் புராணத்தைப் பாடி முடித்ததாகவும் அதனால் இவருக்கு வயிற்றுவலி தீர்ந்ததாகவும் கூறுவர். இவர் பாடிய புராணம் 544 செய்யுள்களைக் கொண்டதாகும். இந்நூலிற்குக் குமாரதேவர் என்பவர் உரை எழுதியுள்ளார். சைமன் காசிச் செட்டி என்பவர் கி.பி. 1861-ஆம் ஆண்டு இந்நூலின் ஆறாம் சருக்கத்தை ஆங்கிலத்தில் மொழிபெயர்த்தார். வீ.சே.

கடவுளின் நகரம்: இது கத்தோலிக்கக் கிறித்தவத் திருச்சபையின் மிகப் பெரிய அறிஞரும், கிறித்தவ இறைநெறியாளரும், ஆயரும், தத்துவ ஆசிரியருமான புனித அகசுட்டின் என்பவர் இயற்றிய நூலாகும் 'கடவுளின் நகரம்' (City of God) என்று கூறப்படும். இந்த அரிய நூலில் இவர், மனித வரலாற்றின் குறிக்கோள் நோக்கம் பற்றிய தம் கருத்துகளையும், ஏனைய தத்துவக் கருத்துகளையும் கூறி, பண்டைக்

காலக் கருத்தாகிய, 'மனிதன் தான் பிறந்த நகரத்தின் குடியாளாகவும், கடவுளின் நகரத்தின் குடியாளாகவும் இருக்கிறான்' என்ற கருத்தையும் ஆராய்ந்து, அதில் கிறித்தவப் பொது அரசு (Christian Commonwealth) என்ற கருத்தை விளக்கி, அதன் வாயிலாகப் பல புதிய கருத்துகளைக் கூறியுள்ளார்.

உரோம் நகரத்தை வாண்டல் என்ற காட்டுமிராண்டிக் கூட்டத்தாரும், அவர்களின் தலைவராகிய அலாரிக்கு (Alaric) என்பாரும் கி.பி. 410-இல் தாக்கி அழித்த போது, கிறித்தவமல்லாத பண்டைய சமய நெறியைச் (Paganism) சேர்ந்தோர் உரோமானிய அரசாங்கம் கிறித்தவ நெறியை ஏற்றதனால் தான், உரோமும், உரோமானிய ஆட்சியும் அழிந்தன என்று ஒரு குற்றச் சாட்டைப்பரப்ப, அக்குற்றச் சாட்டை மறுத்தற்காகவும், அதன் வாயிலாகத் தம் தத்துவக் கருத்துகளையெல்லாம் விளக்குதற்காகவும், அகசுட்டின் கி.பி. 413, 426 ஆகிய ஆண்டுகளுக்குக் கிடையில் 'கடவுளின் நகரம்' என்ற அரிய நூலை எழுதினார். உடம்போடு தொடர்புடைய இவ்வுலக இன்ப நாட்டங்கள் என்றும், ஆன்மாவுக்கே உரிய மறுமை இன்ப நாட்டங்கள் என்றும், மனித நாட்டங்கள் இருவகையாகப் பிரிந்துள்ளன. இந்தப் பாகுபாடு பற்றிய உண்மையே ஒழுக்க இயல், அரசியல் பற்றிய கிறித்தவக் கருத்துகளுக்கு அடிப்படை ஆகும்.

மனிதனுடைய இந்த இருவேறுபட்ட இயல்புகளை உறுதியாகக் கொண்டுதான் மனித வரலாற்றுக்கு விளக்கம் கொடுத்தல் இயலும். மனிதனுடைய தாழ்ந்த இயல்பாகிய மண்ணாசை, பெண்ணாசை, பொன்னாசை முதலிய பற்றுகள் நிறைந்த உலகியல் சமூகம் ஒருபுறத்திலும், வானுலக அமைதியும் ஆன்மிக உய்தியும் (Salvation) பெறுதற்குரிய நம்பிக்கையோடு நிறுவப்பட்ட சமூகமாகிய கடவுளின் நகரம் மற்றொரு புறத்திலும் இருக்கின்றன. முதலில் கூறப்பட்ட உலகியல் சமூகமே பேயாகிய சாத்தானின் நாடு ஆகும். அதனுடைய வரலாறு, இறைவருடைய ஆணைக்குத் தேவதூதர்கள் கீழ்ப்படிய மறுத்த நாளிலிருந்து தொடங்கிற்று. அத்தகைய உலகியல் சமூகமே, அசீரியா, உரோம் முதலிய கிறித்தவமல்லாத பண்டைப் பேரரசுகளாக வடிவெடுத்து நின்றது. மற்ற வானுலகச் சமூகமே கிறித்துவின் அரசு (Kingdom of Christ) ஆகும்.

அரசு என்பது, ஒரு பொதுவான கிறித்தவ நெறியால் பிணைக்கப்பட்டுள்ள, கிறித்தவச் சமூகத்துக்குப் பணி செய்கிற ஒரு கிறித்தவ அரசாகத்தான் இருத்தல் வேண்டும்.இதில் ஆன்மிக நலன்களே மற்றவற்றினும் உயர்ந்தவை. ஓர் அரசு நீதியை நிலைநிறுத்துதற்கு, அது உண்மையான சமய நெறியைப் புகட்டுதல் வேண்டும். அது கிறித்தவ நெறியை ஏற்ற அரசினால் தான் இயலும். ஆன்மிகத் துறைகளில் திருச்சபையே சுதந்தர அதிகாரம் உடையது. ஒரே கிறித்தவ சமூகமே உண்டு. அது உலக முழுவதையும் உடைய சமூகமாகும். தெய்விக உண்மைக்கு உதவுவதற்காகவே உலகியலரசு இருத்தல் வேண்டும். பொது நலனுக்கு உகந்ததாக இல்லாத அரசாங்க அதிகாரமும், இயற்கை நீதிக்கும், ஒழுக்க விதிக்கும் மாறான அதிகாரச் செயலும் எதேச்சாதிகாரம் ஆகும். அத்தகைய அரசாங்கம் வழிப்பறிச் செயல் செய்வதாக அமையும். பா.சு.

துணை நூல்கள்:

John Neville Figgis, The Political Aspects of St. Augustine's City of God, London, 1921.

Norman H. Bayres, The Political Ideas of St. Augustine's De Civitate Dei, London, 1936

கடற் கச்சை: ஒரு நாட்டின் எல்லையோரக் கடற்பகுதி, 'கடற் கச்சை' (Maritime Belt) என்று சொல்லப்படும். இது கடற்சட்டத்தின்கீழ்க் கரையோர நாட்டின் அரசாண்மை உரிமைக்கும் (Sovereign Right) ஆளுகைக்கும் உட்பட்டதாகும். காண்க: எல்லையோரக் கடல். ம.கா.

கடற்கரைக் காவலாளர்: மறுமலர்ச்சிக் காலத்திற்குப் பிறகு கடல் வாணிகம் உலகில் பெருகியது. புதிய கடல் வழிகள் கண்டுபிடிக்கப்பட்டதே இதற்குக் காரணம். ஒரு நாட்டிலிருந்து மற்றொரு நாட்டுக்குச் சட்டப்படியுள்ள வரிகளைக் கொடாமல் கள்ளத்தனமாகப் பொருள்களை அனுப்புவதைத் தடுக்கக் கடற்கரைக் காவலாளர்கள் அமர்த்தப்பெற்றனர். பல நாடுகளுக்கு இது இன்றியமையாத ஒரு பாதுகாப்பாக இருந்தது. மேலும், இக்காவலாளர்களுக்கு வேறு பல கடமைகளும் உண்டு. அவையாவன: (1) கலங்கரை கப்பல், கலங்கரை விளக்கு முதலியவற்றைக் காப்பாற்றுவது, (2) கப்பல்கள் விபத்துக்குள்ளாவதைத் தடுப்பது, (3) கப்பல்கள் யாவும் அனைத்துலகக் கப்பற் செலவுச் சட்டங்களுக்குக் கட்டுப்பட்டுச் செலுத்தப்படுகின்றனவா என்பதைக் கண்காணிப்பது, (4) கப்பல்களில் பயணம் செய்வோர் இடையூறுகளுக்கு உட்பட்டால், இயன்றவரை அவர்களுக்கு உதவி செய்தல் முதலியனவாம். இக்காவலாளர்க்குத் தேவையான பல வீரர்கள், பல படகுகள், கப்பல்கள் முதலியனவும் இவர்கள் பயன்படுத்திக் கொள்வதற்காகக் கொடுக்கப்படும். போர்க்காலங்

களில் இவர்கள் பணிகள் மிகுதியாகும். அமைதிக் காலத்திலும் இவர்களுக்கு வேலைகள் கொடுக்கப் படும். இவர்கள் செய்துள்ள அரும்பணிகளைப் பல் வேறு நாடுகளின் கப்பற்படை வரலாற்றில் காணமுடி யும். தெ.பா.

கடற்கரைப் பாதுகாப்பு: ஆகாய விமானப் போரும் பலவகையான குண்டுகளைப் பயன்படுத்துவ தும் இல்லாத முற்காலத்தில் கடற்கரைப் பாதுகாப்பு மிகமிக இன்றியமையாததாகக் கருதப்பட்டது. இக் காலத்திலும் கடற்கரைப் பாதுகாவலுக்காகப் பல திட்டங்கள் தீட்டப்படுகின்றன. அவற்றின் நோக்கம், பொதுவாக வருமுன் காக்கும் உத்தியேயாகும். அதா வது, பகை நாடுகள் படையெடுத்த பிறகு அவற்றி டமிருந்து தப்புவதை விட அவை படையெடுக்காமல் தடுப்பது என்பதாகும். உலக அமைதிக்கு வழி முன்கூட் டியே பாதுகாப்புடன் இருப்பது எனவும், அதுவே சாலச்சிறந்தது எனவும் கருதப்படுகிறது. கடற்கரைப் பாதுகாப்பு வலிமையுடன் இருக்கும் எந்த நாட்டை யும் எதிரிகள் எளிதில் தாக்க முனைய மாட்டார்கள். ஆதலால் கடலைச் சார்ந்துள்ள ஒவ்வொரு நாட்டி லும் போதுமான கடற்கரைப் பாதுகாப்பு இருக்க வேண்டுமென்ற கருத்து எங்கும் பரவியுள்ளது. கடற் கரை முழுவதிலும் பாதுகாப்பை நிறுவுவது என்பது இயலாத செயலாதலால் முக்கியமான சில கடலோ ரப் பகுதிகளில் காவல் நிலையங்கள் அமைக்கப்பட் டுள்ளன. இக்காலத்தில், கடற்கரைப் பாதுகாவல் அதிகாரிகளுக்கும், தரை, விமானப்படை அதிகாரி களுக்குமிடையே தொடர்புகள் அமைக்கப்பட்டுள்ளன. போர்க்காலங்களில் இத்தகைய ஒத்துழைப்பு மிகவும் இன்றியமையாதது. அமைதிக் காலத்திலும் இன்றைய உலகில் எந்த நாடும் கவனக் குறைவாக இருக்க முடியாது. ஆதலால், கடற்கரைப் பாதுகாப்புக்கான சட்டங்கள் ஒவ்வொரு நாட்டிலும் உருவாகியுள்ளன. தெ.பா.

கடற் கொள்ளை: கடற்கொள்ளை என்பது மனித இனம் முழுமைக்கும்எதிரான ஒரு குற்றமாகும். கடற்கொள்ளையன் அனைத்து நாடுகளின் சட்டத்தி னாலும் தண்டிக்கப்படத் தக்கவனாவான். மோல்லி (Molley) என்பவர் தமது வாணிகம் மற்றும் கட லாண்மை குறித்த உடன்படிக்கை என்னும் நூலில் கடற்கொள்ளையனை, 'மனிதகுல எதிரி' என்றே குறிப்பிடுகிறார். கடற் கொள்ளை (Piracy) என்பது வழிப்பறி – வழிப்பறி செய்ய முயற்சி செய்தல், வன் முறை அல்லது தாக்குதலை நடத்தி அல்லது கப்பல் ஊழியர்களிடையே புரட்சியைத் தூண்டிக் கப் பலையோ அதன் பொருள்களையோ தனக்கு உரிய தாகச் செய்ய அல்லது தனது எண்ணத்தை ஈடேற்றிக் கொள்ள முயலுதல் ஆகியவற்றைக் குறிக்கும்.

சருவதேசச் சட்டத்தில் கடற்கொள்ளை என்பது குறித்து இங்கிலாந்து அரசால் கருத்துக் கேட்கப்பட்ட போது வைகவுண்டு சாங்கி (Viscount Sankey) என்ப வர் 'கடற்கொள்ளை என்பது முழுமையான வழிப்பறி யும் அதற்கான முயற்சியுமாகும்' என்றார். கென்னி (Kenny) என்பார், 'கடற்கொள்ளையென்பது கடலில் ஏற்படும் சட்ட முறையான போர் அல்லது ஆயுதம் தாங்கிய வன்முறையாகும்' என்றார்.

கடற்கொள்ளைக்குத் தேவையான கூறுகள்: கடற்கொள்ளைக்குப் பின்வரும் கூறுகள் தேவை யானவை: 1) அக்குற்றம் நெடுங்கடலில் ஒருவராலோ பலராலோ செய்யப்பட்டிருத்தல் வேண்டும். 2) அச் செய்கை புரிய எந்த நாடும் அதிகாரம் வழங்கியிருத் தல் கூடாது. 3) கடற் கொள்ளையானது முழுமை யாக நடந்திருக்க வேண்டியதில்லை; முயற்சியே போதுமானதாகும். 4) கடற் கொள்ளை ஒரு கப்பலில் இருந்து வேறு ஒரு கப்பலின் மீதோ ஒரே கப்பலின் பணியாளர்களாலோ நடத்தப்பட்டிருக்கலாம். 5) கடற்கொள்ளையென்பது தனிப்பட்டவர்களின் நலன் கருதியதாகும்; பொது நலன் கருதியதன்று. மா.அ.

கடற் சட்ட ஏற்பு விதிகள்: செனிவாவில் நடைபெற்ற ஐ.நா.வின் கடற்சட்ட மாநாடு, 1958-ஆம் ஆண்டு, நான்கு வகைக் கடற்சட்ட ஏற்புவிதி களை (Law of the Sea-Conventions) வரைந்தது. அவை, அ) எல்லையோரக்கடல் மற்றும் கடல் ஓரப் பகுதி குறித்த சட்ட ஏற்பு விதிகள்; ஆ) திறந்த கடற்பகுதி குறித்த சட்ட ஏற்பு விதிகள்; இ) மீன் பிடித்தல் மற்றும் கடல்வாழ் உயிரின வளங்கள் பாது காத்தல் குறித்த சட்ட ஏற்பு விதிகள்; ஈ) கண்டத் திட்டிற்கான சட்டஏற்பு விதிகள் என்பன.

பெருமளவில் 1958-இல் இயற்றப்பட்ட ஏற்பு விதிகள் அன்று வழக்காற்றில் இருந்த கடற் சட்டத்தை அப்படியே வெளிப்படுத்துவதாக அமைந் தாலும் சில விதிகள் புதிதாக இயற்றப்பட்டவை களே. அவ்வாறு இயற்றப்பட்ட புது விதிகளுள் சில விதிகள்மீது சில முக்கிய நிலைகளில் உடன்பாடு எட்டவில்லை என்றே கூறவேண்டும். இதற்கு எடுத்துக் காட்டாக, எல்லையோரக் கடலின் அகலம் குறித்த விதிகளைக் கூறலாம். இதனைத் தீர்வுக்குக் கொண்டு வர இரண்டாம் ஐ.நா.வின் கடல் மாநாட்டில் (1960) மீண்டும் முயற்சி மேற் கொள்ளப்பட்டது. ஆயினும், அம்மாநாட்டில் இறுதி வரை எந்தவித உடன்பாடும் ஏற்படவில்லை.

ஐ.நா.வின் மூன்றாம் கடற்சட்ட மாநாடு, 1973-ஆம் ஆண்டு தொடங்கப்பட்டது. அது கடற்சட்டங் குறித்த அனைத்து விதிகளையும் கொண்ட ஒரே ஏற்புவிதி ஒன்றினை உருவாக்குவதே நோக்கமாகக் கொண்டு செயற்பட்டது. எல்லா உறுப்பினர்களின் ஒப்புதல்களின் பேரிலேயே விதிகளை உருவாக்கவேண்டும்என்ற நோக்கத்தில் மாநாடு செயற்பட்டகாரணத்தாலும், 1973 தொடங்கி 1982 வரை உலகம் கண்டிருந்த மாபெரும் அறிவியல் மற்றும் தொழில்நுட்ப வளர்ச்சி, சில கடல்விதிகளை ஏற்படுத்துவதில் மிகுந்த கருத்து வேறுபாடுகளைத் தோற்றுவித்த காரணத்தாலும், இம்மாநாடு 9 ஆண்டுகள் நடைபெற்றது. இறுதியாக 1982-இல் ஏற்புவிதிகள் உருவாக்கப்பட்டன. ம.கா.

கடற்படுகை: கண்டத்திட்டினுள் அமைந்த கடற்படுகை ஆழ்கடற்படுகை, ஆழ்கடற் சுரங்கம் என இரண்டு பகுதிகளைக் கொண்டிலங்குகிறது.

ஆழ்கடற்படுகை: ஆழ்கடற்படுகை (Deep Sea Bed) என்பது ஒரு கடலின் தரைப்பகுதியைக் குறிப்பதாகும். அண்மைக்காலத்தில் நடத்தப்பட்ட கடல் ஆய்வுகள், ஆழ்கடற்படுகையில் இப்போது பூமியிலிருந்து வெட்டியெடுக்கப்படும் உலோகங்களைவிடப் பன்மடங்கு உலோகப்படிமங்கள் இருப்பதாகத் தெரிவிக்கின்றன. அது மட்டுமன்றி அப்படிமங்கள் மாசற்றனவாகவும் விளங்குகின்றன. எனவே, அவை தோண்டி எடுக்கப்பட்டால் தூய்மைப்படுத்தும் செலவு மிகவும் குறைந்ததாக இருக்கும் என அறிவியலார் கணிப்பு ஒன்று கூறுகிறது.

ஆழ்கடற் சுரங்கம்: ஆழ்கடற்படுகையில் வெட்டப்படும் சுரங்கம் ஆழ்கடற்சுரங்கம் (Deep Sea Mine) எனப்படும். ஆழ்கடற் சுரங்கத்தின் மூலம் உலோகப் படிமங்களை எடுக்கக்கூடிய திறன் படைத்த நாடுகள் ஒரு சிலவே. அந்நாடுகள் தம் பொருளாதார முன்னேற்றங்கருதி அவற்றினை உடனே எடுக்க ஆர்வம் காட்டுகின்றன. திறந்த கடற் பகுதியில் அமைகின்ற ஆழ்கடற் சுரங்கம் எல்லா நாட்டு ஒப்புதலும் பெற்று விளங்குவது தேவையாகிறது. ஏனெனில் திறந்த கடற் பகுதியும், அக்கடற்பகுதியின் கீழ் அமைகின்ற கடல் நீரும், நீரில் நின்று நிலவும் உயிரினங்களும், நீரின் கீழிருக்கின்ற கடற்படுகையும் எல்லா நாட்டிற்கும் சொந்தமான பொதுச் சொத்தாகும். இதனைப் 'பன்னாட்டுப்பொது' (International Commons) என்று கூறுவர் பன்னாட்டுச் சட்ட நுண்ணறிவாளர்.

இனி, 1982-ஆம் ஆண்டு இயற்றி முடிக்கப்பட்ட கடற்சட்ட ஏற்பு விதிகள் மேற்கூறிய 'பன்னாட்டுப் பொது' வில் அமைந்த சொத்துகளுள் கடற்படுகையை நிருவகிக்கப் 'பன்னாட்டுக் கடற்படுகை அதிகார ஆயம்' (International Sea Bed Authority) என்ற ஓர் அமைப்பினை உருவாக்கி இருக்கிறது. இந்த அமைப்பு அனைத்துக் கடற்படுகைகளையும் தனது கட்டுப்பாட்டிற்குள் வைத்திருந்து, கடற்படுகை, கடற்படுகை அடிமணல் (Sub Soil) ஆகியவற்றின் மீது கட்டுப்பாடுகளை விதிக்கிறது.

கடற்படுகையின் இயற்கை வளங்களை வெளிக்கொணர உரிமையைப் பெற்று விளங்குகின்ற இவ்வதிகார ஆயம், இக்காரியங்களுக்காக மற்ற நாடுகளுக்கோ பன்னாட்டு நிறுவனங்களுக்கோ கடற்படுகையினைக் குத்தகைக்கு விடலாம்.

இருநூறு கடல்மைல் தூரத்தினைத் தாண்டி ஏதாவது ஒரு கரைநாடு கடற் படுகையில் இயற்கை வளத்தினை எடுக்க விரும்பினால், அது பன்னாட்டுக் கடற்படுகை அதிகார ஆயத்தின் அனுமதியைப் பெறுதல் வேண்டும். மேலும், உலோகப் படிமங்கள் போன்ற இயற்கை வளத்தை எடுப்பதின் மூலம் பெற்ற வருவாயில் ஒரு பகுதியை அதிகார ஆயத்திற்குத் தந்துவிடுதல் வேண்டும்.

குத்தகை விடுதல் மூலமாகவும் இயற்கை வளங்களைத் தோண்டியெடுப்பவர்கள் வருவாயில் தருகின்ற பங்கின் மூலமாகவும் அதிகார ஆயத்தில் சேருகின்ற செல்வம், மனித குலத்தின் நலனுக்காகச் செலவிடப்படும். செலவிடப்படும் தொகை வளரும் நாடுகளை மனத்திற் கொண்டு செலவிடப்படும்.

கடற்படுகையின் இயற்கை வளங்களை எடுத்துப் பயன்படுத்துவது தொடர்பாக 1982-ஆம் ஆண்டு இயற்றப்பட்ட கடற்சட்ட ஏற்பு விதிகள் அமெரிக்க ஐக்கிய நாடு, இங்கிலாந்து போன்ற சில ஆற்றல் மிக்க நாடுகளால் ஏற்றுக்கொள்ளப்படாமலிருப்பதுடன் தொடர்ந்து விவாதத்திற்குரியனவாகவும் இருந்து வருகின்றன. ம.கா.

கடற்படை: பண்டைக் காலத்திலிருந்தே உலக நாடுகளுள் சில கடற்படை அமைப்பதில் மிகுந்த கவனம் செலுத்தி வந்துள்ளன. மத்திய கிழக்குப் பகுதியில் கி.மு. 8-ஆம் நூற்றாண்டிலேயே ஆதிக்கம் செலுத்திய அசீரியர், கடற்படை அமைப்பதில் மிகுந்த கவனம் செலுத்தியதாக அறியக் கிடக்கிறது. பின் போந்த கிரேக்கர்கள், உரோமானியர், புதிய கால ஆங்கிலேயர்கள் யாவரும் கடற்படை அமைப்பதில் மிகுந்த ஆர்வம் காட்டினர். இங்கிலாந்தின் மன்னன் ஆல்பிரடு (Alfred) அந்நாட்டின் கப்பற்படையைச்

கடற்படை

சிறந்த முறையில் அமைத்திருந்ததால் அந்நாடு சீரும் சிறப்பும் பெற்று வளர்ச்சியடைய அது உதவியது. இரண்டு உலகப்போர்கள் நிகழ்ந்த காலங்களில் கடற்படைகள் அளவற்ற செயல்கள் புரிந்தன. கடற்படைப் போரில் தன்னிகரில்லாப் புகழ் பெற்றிருந்த இங்கிலாந்துக்கு 20-ஆம் நூற்றாண்டில் பல சோதனைகள் ஏற்பட்டன. இக்காலத்தில் விமானப்படை செயற்கரிய செயல்களைச் செய்து வருவதால் கடற்படைப் போர் முறைகள் அதற்கேற்ப மாறியுள்ளன.

இந்தியா நீண்டகாலமாகவே கடல் வாணிகத்திற் சிறப்புற்று வந்திருக்கிறது. பண்டைக் காலத்தில் இந்தியக் கடற்படையில் வில்வீரர்கள் சேர்க்கப்பட்டிருந்தனர். ஐரோப்பியரின் எழுச்சியின் விளைவாக, இந்தியக் கப்பற்படையில் பீரங்கி, துப்பாக்கி முதலியன பாதுகாப்புக்காக வைக்கப்படலாயின. வட இந்தியாவில் கி.பி. 4-ஆம் நூற்றாண்டிலே கடற்படை அலுவல்களைக் கவனிக்க அரசியலார் ஒரு தனிப் பிரிவை அமைத்திருந்தனர். பண்டைய இந்தியாவில் படை அமைப்பு முறையில் கடற்படையும் ஒரு பகுதி என்பதை வலியுறுத்தப் பல சான்றுகள் நமக்குக் கிடைத்துள்ளன. தென்னிந்தியாவில் ஆந்திரப் பகுதியை ஆண்ட மன்னர்கள் வெளியிட்டுள்ள காசுகள் அவர்கள் காலத்திய கடற்படையின் பெருமைக்குச் சான்றாகும். மேலும் தென்னிந்திய மன்னர்கள் இலங்கையில் படையெடுத்த வரலாற்றைப் படிக்கும் பொழுது அப்படையெடுப்புகளுக்குக் கடற்படைதான் உதவியாக இருந்தது என்பது நன்கு புலப்படுகிறது. வடமொழி நூல்களும் அக்காலத்திய கடற்படையைப் பற்றிப் பேசுகின்றன. இந்தியா மூன்று பக்கங்களிலும் கடலால் சூழப்பட்ட ஒரு முந்நீரகமானபடியால், ஆதிகாலத்திலிருந்தே இந்தியர் கடற்படை அமைப்பதில் கருத்தைச் செலுத்தியிருந்தனர். பண்டைய இடைக்கால வரலாறுகளில் இந்தியாவில் ஆட்சி புரிந்த மன்னர்களின் அருஞ்செயல்கள் பலவற்றுள் கப்பற்படை தயாரித்தலும் ஒன்று என்பதை இந்திய வரலாற்றைப் படிக்கும் யாவரும் அறிந்துகொள்வர். குறிப்பாகத் தமிழக வரலாற்றில் சேரரும் சோழரும் பயன்படுத்தி வந்த கடற்படையைப் பற்றிப் பல குறிப்புகள் கிடைக்கின்றன. பல்லவர்களும இத்துறையில் சிறப்பெய்தியிருந்தனர். தமிழ்நாட்டு மூவேந்தருள் சேரனே முதலில் கடற்படை அமைத்திருந்த போதிலும், இந்தியக் கடற்படையின் பொற்காலம் சோழப் பேரரசர்கள் காலத்திலே நிலவியது என்பது அறியப்படுகிறது. இந்தியா, ஆங்கிலேயர் ஆட்சிக்குட்பட்ட பின், தனித்த இந்தியக் கடற்படை என ஒன்று இருக்க இயலாத நிலைமை ஏற்பட்டது. சுதந்திர இந்தியாவின் தோற்றத்திற்குப் பிறகு இந்தியாவின்

கடற்படையில் மீண்டும் வளர்ச்சியைக் காணமுடிகிறது. இந்தியாவின் கடற்கரை நீளம் 4,800 கி.மீ. களுக்கு மேற்பட்டது. ஆதலால், கடற்படையைப் பொறுத்தவரை இந்தியா கவனக்குறைவாக இருக்க இயலாது. தெ.பா.

கடற்படைத் துறைகள்: கடற்படை எவ்வாறு இன்றியமையாததாக இருக்கிறதோ, அது போலவே கப்பல் கட்டுவதற்கு ஏற்ற இடங்களும் பழைய கப்பல்களைப் புதுப்பித்தற்கு இன்றியமையாது தேவைப்படுகின்றன. அத்தகைய இடங்கள் கடற்படைத் துறைகள் எனப்படும். கடற்படை பெற்றிருக்கும் எல்லா நாடுகளிலும் அத்துறைகள் அமைந்துள்ளன. போர்க்காலத்தில் மட்டுமல்லாமல் அமைதிக் காலங்களிலும் கப்பல் தொடர்பான வேலைகள் அத்துறைகளில் நடந்து வருகின்றன. புதிய காலக் கண்டுபிடிப்புகளைக் கொண்டு அவை புதியமுறையில் அமைக்கப்பட்டு வருகின்றன இங்கிலாந்து, அமெரிக்கா, ஆலந்து (Holland)முதலிய நாடுகளில் உள்ள கடற்படைத் துறைகள் வியப்புக்குரிய வகையில் வளர்ச்சியுற்றிருக்கின்றன. தெ.பா.

கடற்போர் உத்திகள்: கடல் முற்றுகையைத் தவிர வேறுபல உத்திகளும், போர்க்காலங்களில் பல நாடுகளில் பின்பற்றப் பெற்றன. அவற்றின் நோக்கம் பகை நாட்டை முறியடிக்க இயன்றவை அனைத்தும் செய்தலேயாம். இக்காலத்தைப் போலப் பொருளாதாரக் கோட்பாடுகள் வளர்ச்சியடையாத முற்காலத்தில் பகைவர்நாட்டின் வாணிகத்தை அடியோடு அழித்தலே கடற்போர் செய்தவர்கள் கையாண்ட முறை. அப்பழைய முறைகள் இக்காலத்தில் பின்பற்றப்படுவதில்லை. அடியோடு அழிக்கும் நாசவாயுக் குண்டுகள் தயாரிக்கப்பட்டு வரும் இக்காலத்தில், பழைய கடற்போர் உத்திகளுக்குச் சிறப்பு இல்லை. தெ.பா.

கடன் ஒப்புதல் காண்க: ஒப்பளிப்பு

கடன் கட்டுப்பாட்டு முறைகள் என்பது ஒரு நாட்டின் மைய வங்கி, அந்நாட்டில் செயற்பட்டு வரும் வணிக வங்கிகளின் கடன் உற்பத்தி செய்யும் திறனையும் அதன் பயன்பாட்டையும் நெறிப்படுத்த மேற் கொள்ளும் முறைகளைக் குறிக்கும். இம்முறை மைய வங்கியால் செயற்படுத்தப்படும் பணவியல் கொள்கையின் (Monetary Policy) ஒரு சிறப்புக் கூறாகத் திகழ்கிறது. பணப் புழக்கத்தின் அளவையும் பிற நிதி வசதிகளையும் பணவியல் கொள்கையின் வழி நெறிப்படுத்துவதன் மூலம், பொருளாதாரத்தில் நிகழும் பணவீக்கம் (Inflation) பொருளாதார மந்தம் (Depression) ஆகிய ஏற்ற இறக்கத் (Fluctuation) தன்மையைக் கட்டுப்படுத்தவும் தவிர்க்கவும் கடன் கட்டுப்பாட்டு முறைகள் உதவுகின்றன.

கடன் கட்டுப்பாட்டு முறைகள் (Credit Control Methods) குறித்த கருத்துகள் முதன் முதலாக வால்டர் பேகாட்டு (Walter Bagehot) என்பவரால் கி.பி. 1873-ஆம் ஆண்டு வெளியிடப்பட்டன. செயன் முறைக்குகந்த திட்டவட்டமான கடன் கட்டுப்பாட்டு முறைகள் 1920–ஆம் ஆண்டு வரை உருவாகவில்லை. அதன் பின்னர் வெளிவந்த கிழக்கு ஐரோப்பிய நாடுகளின் மைய வங்கிச் சட்ட விளக்கங்களிலும், ஐக்கிய நாடுகளின் நிதிக்குழுவின் பரிந்துரையிலும் ஒருவகையான நாணயக் கடன் கட்டுப்பாடு, கிரேக்க நாட்டிலும் போலந்து நாட்டிலும் செயற்பட்டதாகக் குறிப்புகள் உள்ளன. 20-ஆம் நூற்றாண்டில் தோன்றிய புதிய மைய வங்கிகளான கனடா மையவங்கி (1934), இந்திய மைய இருப்பு வங்கி (Reserve Bank of India - 1935), பாகிசுத்தான் மைய வங்கி (1948) ஆகியவற்றின் சட்டங்களில் கடன் கட்டுப்பாட்டு முறைகள் முக்கிய இடம் பெற்றன. மைய வங்கிகளின் சட்டங்களில் கடன் கட்டுப்பாடு, செலாவணிச் சீர்திருத்தம், நாணயத் திட்டங்கள், நாணயப் புழக்கம்போன்றவை தெளிவாக விளக்கப்பட்டுள்ளன. அவற்றுள் கடன் கட்டுப்பாட்டுப் பணிகள் தனிச் சிறப்பு வாய்ந்தவையாகக் கருதப்படுகின்றன.

ஒரு நாட்டின் பொருளாதார நடவடிக்கைகளுள் கடன் வசதிகள் தலையாய பங்கேற்கின்றன. அதன் பணிகள் நாணயத்தின் பங்கைவிட மேலானவை. மொத்தக் கடனில் ஏற்படும் ஏற்றத்தாழ்வுகள் சமூகப் பொருளாதார அமைப்பில் மாற்றத்தை ஏற்படுத்துகின்றன. பண மதிப்பிலும் (Value of Money) ஏற்ற இறக்கத்தை உண்டாக்குகின்றன. வணிக வங்கிகள் உற்பத்தி செய்கின்ற கடனைக் கட்டுப்படுத்துவதன் மூலம் அயற் செலாவணி மாற்று வீதத்தை நிலைப்படுத்தலாம் எனத் தொன்மைப் பொருளியலார் கருதினர்.

காலப் போக்கில் மைய வங்கியின் கடன் கட்டுப்பாட்டுக் கொள்கைகளில், அயற் செலாவணி வீதத்தை நிலைப்படுத்தும் குறிக்கோளைவிட உள்நாட்டு விலையை நிலைப்படுத்தும் நோக்கம் சிறப்பிடம் பெற்றது.

ஒரு நாட்டின் கடன் வசதிகள் பொருளாதார அமைப்பைச் சார்ந்துள்ளன. அதன் அடிப்படையில்

எவ்வகையான கடன் கட்டுப்பாடு முறைகளை மைய வங்கி பின்பற்ற வேண்டும் என்பதை வங்கிச் சட்டம் வரையறுக்கிறது. இயல்பாக வழங்கப்படும் வணிக வங்கிகளின் கடன், மைய வங்கியால் கட்டுப்படுத்தப் படுகிறது. கடன் கட்டுப்பாடு, பணம் போன்றவற்றின் மீது மைய வங்கிக்கு முழு அதிகாரங்கள் வழங்கப்படு வதால், மைய வங்கி, வணிக வங்கிகளின் கடன் நிருவாகத்தில் நேரடித் தொடர்பு கொண்டு தன் கட்டுப்பாட்டிற்குள் அவை செயற்படவேண்டுமெனப் பணிக்கிறது. இப்பணியை மைய வங்கி தலையாய கடமையாகக் கொண்டு வணிக வங்கிகளின் கடனைக் கட்டுப்படுத்துகிறது.

முதன் முதலில் மைய வங்கியின் கடன் கட்டுப் பாடு, வணிக வங்கிகளின் கடன், பண அளிப்பு அளவில் ஏற்படுத்தும் மாற்றங்கள் ஆகியவை பற்றிய தாய் மட்டும் அமைந்திருந்தது. இங்குப் பண அளிப்பு என்பது, வணிக வங்கிகளின் தேவை வைப்புகள் (Demand Deposits), தாள் பணம், உலோகப் பணம் ஆகியவற்றையும் அவை எந்த அளவிற்கு நாட்டின் நிலையையும் மொத்த வாணிகத்தையும் பாதிக்கும் என்பதையும் உள்ளடக்கும்.

கட்டுப்பாடற்ற தனியார் துறை பொருளாதார அமைப்பில் (Free Enterprise Economy) மைய வங்கி களின் கடன் கட்டுப்பாட்டுக் கொள்கையின் நோக்கங் கள் 1) நாட்டின் சமுதாயச் சேமிப்பை உச்சநிலைப் படுத்துதல், 2) அச் சேமிப்பை உற்பத்தி முதலீட்டிற்கு ஊக்குவித்தல், 3) எப் பகுதிகளில் வணிக வங்கிகள் ஆதாயம் கிடைக்காது என்று எண்ணி இயங்கத் தயங்குகின்றனவோ அப்பகுதிகளுக்கு நேரடிக் கடனுதவி வழங்கல், 4) தாவி ஓடும் பணவீக்கம் (Galloping Inflation), கட்டுக்கடங்காத பற்றாக்குறை ஆகியவை நிகழா வண்ணம் அவற்றை முன்னறிந்து தடுத்து, உச்சப் பொருளாதார வளர்ச்சியை ஏற்படுத் தக்கூடிய முறைகளைக் கையாளுதல் ஆகியவையாம்.

பெரும்பாலான நாடுகளில் வணிக வங்கிகளுக்குப் போட்டியாகப் பிற கடன் நிறுவனங்கள் தோன்றி யமையால், மைய வங்கிக்கு வணிக வங்கிகள் மீதுள்ள அதிகாரம் எதிர்பார்த்த விளைவுகளை ஏற்படுத்த வில்லை. எனவே, அண்மைக் காலத்தில் மைய வங்கி களின் கடன் கட்டுப்பாட்டு அதிகாரம் பிற நிதி நிறுவனங்களுக்கும் விரிவுபடுத்தப்பட்டுள்ளது. மைய வங்கி தன்னுடைய கடன் கட்டுப்பாட்டுப் பணியை நிதி நிறுவனங்களின் மீதும் செற்படுத்தச் சட்ட முறையான அதிகாரமும் அந்நிறுவனங்களின் ஒத் துழைப்பும் மிகவும் தேவை என்பதை உணர்ந்தது. எனவே, மேற்குச் செருமனி, இத்தாலி, பிரிட்டன், பிரான்சு, மெக்சிகோ, தென்னாப்பிரிக்கா போன்ற நாடுகளில் வணிக வங்கிகளன்றி, பிற நிதி நிறுவனங் களின் மீதும் மைய வங்கியின் கட்டுப்பாட்டு அதி காரம் விரிவுபடுத்தப்பட்டுள்ளது.

மைய வங்கியின் சட்டமுறையான நடவடிக்கை கள் தவிர, எந்த அளவிற்கு வணிக வங்கிகளும், மைய வங்கிகளும் கட்டுப்பாடுகளைத் தாங்களே செயற் படுத்தக்கூடும் என்ற கருத்தும் நிலவுகிறது. எடுத்துக் காட்டாக, எந்த ஒரு நாட்டில் அதிகப்பற்று (Over-draft) வசதி அல்லது வாடிக்கையாளர்களுக்குக் குறிப் பிட்ட கடனன்றிப் பலவகைப்பட்ட கடன் வழங்கு கின்றதோ அந்நாட்டில், வங்கிகள் கடனளவைக் குறைக்க முயலும் வரை வாடிக்கையாளர் முனைந்து கடன் பெற வசதியுண்டு. மற்றொரு கட்டுப்பாடு என்னவெனில், மைய வங்கியின் கொள்கைக்கேற்ப உடனுக்குடன் கடன் கொடுக்கவும், அதைப் பயன் படுத்தவும் தீர்மானம் செய்ய இயலுமேயொழிய, அந்தக் கடனை எவ்வகையில் பயன்படுத்த வேண் டும் என்பது பற்றிக் கட்டுப்படுத்த இயலாது. பொது வாகக் கடன் கட்டுப்பாடு தனியாள் தன்மையைப் பாதிப்பதாக அமைந்து விடுகிறது.

மைய வங்கிகள் வங்கிக் கடனைக் கட்டுப்படுத்தக் குறிப்பிட்ட சில முறைகளை அல்லது சில கருவி களைக் கண்டுபிடித்து, அவற்றைத் தனிமையாகவோ கூட்டாகவோ செயற்படுத்துகின்றன. கடன் கட்டுப் பாட்டு முறைகள் யாவும் பொதுவாக இணைந்தே செயற்படுகின்றன. அவற்றின் இன்றியமையாமை யும் பயன்பாடும் நாட்டுக்கு நாடு, காலத்திற்குக் காலம் மாறுபட்டு, வழக்கத்திலுள்ள உள்நாட்டு, பன் னாட்டுப் பணவியல் கொள்கைக்கேற்றவாறு அமை கின்றன. மைய வங்கிகளின் கடன் கட்டுப்பாட்டு முறைகள் கடனளவுக் கட்டுப்பாடு (Quantitative Credit Control), கடன் தன்மைக் கட்டுப்பாடு (Qua-litative Credit Control) என இருவகைப்படும். கட னளவுக் கட்டுப்பாடு வங்கிகளின் கடனின் அளவைக் கட்டுப்படுத்தவும், தேவைக்கேற்ப அவற்றைச் சீர் படுத்தவும் பயன்படுகின்றன. இதனைச் செயற்படுத்த வங்கிவீதக் கொள்கை (Bank Rate Policy) அல்லது கழிவுவீதக் கொள்கை (Discount Rate Policy), வெளி அங்காடி நடவடிக்கைகள் (Open Market Operations), பணக் கையிருப்பு விகிதம் (Cash-Reserve Ratio) போன்றவற்றை மைய வங்கிகள் பயன்படுத்து கின்றன.

வங்கிவீதம்: இக் கொள்கையை ஒரு கடனளவுக் கட்டுப்பாட்டுக் கருவியாக கி.பி. 1839-ஆம் ஆண்டில் முதன் முதலாக இங்கிலாந்து மைய வங்கி (Bank of

England) பயன்படுத்தியது. தொடர்ந்து கி.பி. 1847, 1857, 1866-ஆம் ஆண்டுகளில் ஏற்பட்ட பொருளாதார நெருக்கடியைச் சமாளிப்பதற்காக வங்கி வீதம் பயன்படுத்தப்பட்டது. வங்கிவீத மாறுதல், பண அங்காடியில் (Money Market) உள்ள பிற வட்டிவீதங்களை மாற்றி, நாட்டின் மொத்தக் கடன் அளவைக் கட்டுப்படுத்துகிறது. வங்கிவீதத்தில் மாற்றம் ஏற்படும்பொழுது வணிக வங்கிகளின் வைப்பு வட்டி வீதம், கடன்வட்டிவிகிதம் மாற்று உண்டியல்களின் கழிவு விகிதம் போன்றவையும் அதற்கேற்றாற்போல் மாற்றமடையும். காலப்போக்கில் மைய வங்கி, இறுதி நிலைக் கடன் ஈவோனாக மாற்றப்படுவதற்கு வங்கிவீதம் ஏதுவாகிறது.

வணிக வங்கிகள் தங்களுக்குப் பணத்தேவை ஏற்படும்போது மைய வங்கியை நாடுகின்றன. மைய வங்கி வணிக வங்கிகளிடமுள்ள தகுதிவாய்ந்த ஆவணங்களைக் கழிவு செய்தோ அவற்றை வாங்கியோ அவற்றிற்கு ஈடாகத் தேவையான முன் பணத்தை அளிக்கிறது. இதில் மைய வங்கி அளிக்கும் கழிவு வீதம் மிகமுக்கியமானது. மைய வங்கியின் வட்டிவீதம் கூடியோ குறைந்தோ இருக்குமானால் அந்த அளவிற்கு நாட்டின் பண அளிப்பிலும் ஏற்ற இறக்கம் ஏற்படும். வங்கி வீதக் கொள்கை, நாட்டின் பணக் கொள்கையைச் சிறப்புற நிருவகிக்க மிகவும் தேவையான ஒரு நுண்ணிய கவர்ச்சி மிக்க கருவி என்றும் கருதப்படுகிறது.

தங்க நாணயத் திட்டத்தில் வங்கிவீதம், தங்கத்தின் அளவைக் கூட்டியோ குறைத்தோ பணத்தின் புறஅக மதிப்பை நிலைநாட்டியது. பாதக வாணிக நிலை ஏற்பட்டுத் தங்கம் நாட்டைவிட்டு வெளியேறும்போது மைய வங்கி அதைத் தடுக்க வட்டி வீதத்தை உயர்த்தியது. இதனையொட்டிப் பிற வட்டிவீதங்கள் உயர்ந்து அயல்நாட்டு வட்டிவீதங்களும் உயர்ந்தன. வட்டிவீத உயர்வால் உள்நாட்டுப் பொருள் உற்பத்தி, வேலைவாய்ப்பு, வருவாய் ஆகியன குறைந்து விலைகள் இறங்கும். இதனால், ஏற்றுமதி கூடி இறக்குமதி குறையும். பாதக வாணிக நிலை மாறிச் சாதக நிலை ஏற்பட்டு வாணிகம் செழித்தோங்கும். தங்க நாணயத் திட்டம் கைவிடப்பட்ட பின்னர், அயல் நாட்டு முதலீட்டின் வீழ்ச்சியையும் பெருக்கத்தையும் கட்டுப்படுத்த முடியவில்லை. அதனை நெறிப்படுத்தவும், அயல்நாட்டுச் செலுத்து நிலையைச் சரி செய்யவும், அயற் செலாவணி மாற்று வீதத்தை நிலை நிறுத்தவும், பொருளாதார ஏற்றத் தாழ்வுகளைப் போக்கவும் வங்கிவீதம் பயன்படலாயிற்று.

பொருளாதாரத் திட்டப் பணிகளுக்காக வணிக வங்கிகள் பேரளவில் கடன்களை வழங்கிப் பணவீக்கத்தை ஏற்படுத்துவதையும், கடன் அளவைக் குறைத்துப் பணவாட்டத்தை உண்டாக்குவதையும மைய வங்கி,வங்கிவீத மாறுதல் மூலம் கட்டுப்படுத்துகிறது. கடனளவு பெருகும்போது ஊக வாணிகம் (Speculation) ஏற்பட்டுப் பணவீக்கம் உண்டாகிறது. இத்தகைய நிலையில் கடனளவைக் குறைக்க மைய வங்கி, வட்டிவீதத்தை உயர்த்துகிறது. இம்முறையில் குறுகிய கால வட்டி வீதம் உயரும். அதனால், வணிகர்கள் கடன் வாங்கிப் பொருள்களை இருப்பு வைப்பது மிகவும் கடினம் எனக் கருதிப் பொருள்களை இருப்பு வைப்பதைக் (Stock) குறைக்க முற்படுவர். எனவே,பொருள்களின் விற்பனை பெருகவும் விலை குறையவும் நேரிடும். தொடர்ந்து உயர் வட்டி வீதம் நீடித்தால் தேவை குறைந்து உற்பத்தியும் குறையும். அதனைத் தொடர்ந்து வாய்ப்பும் வருவாயும் வீழ்ச்சியடையும். அதனால், வங்கிகளின் கடனளவு சுருங்கும். இதற்கு மாறாக வங்கியின் வட்டி வீதம் குறைந்தால் நேர் எதிரான விளைவுகள் ஏற்படும். கீன்சு (Keynes) குறிப்பிடுவது போல, முதலில் குறுகிய கால வட்டிவீதமும் பின் நீண்டகால வட்டி வீதமும் தொடர்ந்து, முதலீடும் பாதிக்கப்படும். அதனைத் தொடர்ந்து வேலைவாய்ப்பு, வருவாய், தேவை வீழ்ச்சி, விலை வங்கிக் கடனளவு ஆகியவற்றில் வீழ்ச்சியும் ஏற்பட்டுப் பொருளாதாரத்தில் தாக்கங்கள் நிகழும்.

வங்கிவீதம் வேறு பல வழிகளிலும் மாற்றங்களை உண்டாக்கும். வங்கிக் கடன் உயர்ந்தால் கடன்களைத் தீர்க்க வாடிக்கையாளர்கள் தங்களிடமுள்ள ஆவணங்களையும் இருப்புகளையும் பங்குகளையும் (Stocks & Shares) விற்பார்கள். எனவே, அவற்றின் விலை குறையும். அவற்றை மீண்டும் வாங்க முற்படும்பொழுது வங்கிகளிலிருந்து தங்கள் சேமிப்புப் பணத்தைப் பெற்றுக் கொள்வர். அதனால், வங்கிகளின் கையிருப்புப் பணம் குறைய அவற்றின் கடன் பெருக்கு ஆற்றல் குறையும். வட்டிவீத உயர்வு மக்களின் சேமிப்பைப் பெருக்கி நுகர்வைக் குறைக்கும். அதனால், விலை இறங்கும். இந்நிலையில் மைய வங்கி வட்டி வீதத்தையும், வணிக வங்கிகளினுடைய வைப்புகளின் வட்டிவீதத்தையும் கூட்டுவது தேவையாகிறது.

வங்கிவீத மாற்றங்களினால் எல்லாக் காலங்களிலும் எதிர்பார்த்த விளைவுகளை ஏற்படுத்த இயலாது. அவற்றிற்கான சூழ்நிலைகள் சரியாகச் செயற்பட வேண்டும். கழிவு வீதத்தின் தாக்கம் நாட்டிலுள்ள வணிக வங்கிகளின் மொத்தப் பணஇருப்பு நிலையை ஒட்டி அமைகிறது. வணிக வங்கிகள் தங்கள்

தேவைக்குப் பணத்தைக் கையிருப்பாக வைத்திருக்கும் போது கழிவு வீதத்தைக் கூட்டுவதால் கடனளவில் மாற்றம் ஏற்படுவதில்லை. பற்றாக்குறை நிதியாக்கத்தைப் (Deficit Financing) பயன்படுத்தும் நாடுகளில் வணிக வங்கிகள், மைய வங்கியின் உதவியின்றி மிகையான பணத்தைப் பெற முடியும். வங்கிவீதம் மாற்றம் அடையும் பொழுது, வணிக வங்கிகளின் வட்டிவீதமும் மாற்றம் அடையாவிடில் இம்முறை செயற்படுவதில்லை. ஒரு நாட்டில் தகுதியுடைய (Eligible) ஆவணங்கள் புழக்கத்தில் மிகையாக இல்லை என்றாலும் வங்கிவீதம் திறமையாகச் செயற்படாது.

வங்கிகளின் வட்டிவீத மாறுதல்களால் சேமிப்பு, முதலீடு ஆகியன பாதிக்கப்படுவதை ஒட்டியே வங்கி வீத மாறுதல் பயனளிக்கிறது. ஆதாயம் பெறும் சூழ்நிலை நிலவினால் வங்கிவீதம் உயர்ந்தாலும் முதலீடு பாதிக்கப்படுவதில்லை. செழிப்பும் மந்தநிலையும் நிலவும்போதும் வங்கிவீதம் பயன்படுவதில்லை. பணவாட்டமோ (Stagflation) செழிப்போ தொடக்க நிலையிலிருந்தால் வட்டிவீத மாற்றங்கள் தக்க பயனை அளிக்கும். சிறப்பாகச் செயற்படுகின்ற பண அங்காடிகளையுடைய நாடுகளில் வங்கிவீதம் எதிர்பார்க்கும் பலன்களை விளைவிக்கும். வணிக வங்கிகள் மைய வங்கிகளின் கொள்கைக்கேற்றவாறு செயற்பட்டால் வங்கிவீதம் சிறந்த கடன் கட்டுப்பாட்டுக் கருவியாக விளங்கும்.

வெளி அங்காடி நடவடிக்கைகள்: இது பிணைய ஆவணங்கள் (Securities) மாற்று உண்டியல்கள் (Bills of Exchange) போன்றவற்றை வாங்குதல், விற்றல் ஆகிய பண அங்காடி நடவடிக்கைகளின் மூலம் பணப் புழக்கத்தின் அளிப்பைக் கட்டுப்படுத்தும் முறையாகும். இம்முறையை 1914-ஆம் ஆண்டிற்கு முன்னர்ப் பயன்படுத்திய முதல் மைய வங்கி செருமனி நாட்டு இரெய்சு வங்கி (Reichs Bank) ஆகும். அமெரிக்க மைய இருப்பு வங்கி 1913-ஆம் ஆண்டில் தோன்றியபொழுது, வங்கிவீதக் கொள்கைக்குத் துணையாக வெளி அங்காடி நடவடிக்கைகளும் செயற்படுத்தப்பட்டன. இங்கிலாந்து வங்கி, செருமானிய மைய வங்கி, அமெரிக்க மைய இருப்பு வங்கி ஆகியன முதல் உலகப்போர்க் காலத்திலும், அதற்குப் பின்னரும் பாதுகாப்பு நிதிக்காகவும், போருக்குப் பின் ஏற்பட்ட புனரமைப்புக்காகவும், உண்டியல்கள், அரசுக் கடன் ஆவணங்கள் (Government Bonds) ஆகியவை மூலம் நிதி திரட்டின. மேலும் அவை அரசு ஆவணங்களையும் உண்டியல்களையும் பெரும்பான்மையாகக் கையிருப்பில் வைத்திருந்தன.

வங்கிவீதம் மட்டும் கடன் கட்டுப்பாட்டுக் கருவியாகத் தேவையான பயனை விளைவிக்கவில்லை. எனவே, வெளி அங்காடி நடவடிக்கைகளின் தேவையை வங்கிகள் உணர்ந்தன. அரசின் ஆவணங்களையும் கடனுறுதிச் சீட்டுகளையும் முழுமையாகப் பயன்படுத்துவதற்கு இக்கருவி பயன்பட்டது. வெளி அங்காடி நடவடிக்கையில் நாட்டின் பண அளவைக் குறைக்க மைய வங்கி தன்னிடம் உள்ள அரசு ஆவணங்கள், உண்டியல்கள், வங்கிகளின் ஏற்புகள் (Acceptances) ஆகியவற்றை விற்கிறது. மாறாக, பண அளவைக் கூட்டுவதற்கு இவற்றை வாங்குகிறது. இச்செயல்கள் நாட்டில் விலை, உற்பத்திச் செலவு, உற்பத்தி, வாணிகம் போன்றவற்றைத் தேவையான சமநிலைக்குக் கொண்டு வரவும், பணவீதம், கடன் கட்டுப்பாடுகள் போன்றவற்றை எதிர்பார்க்கின்ற நிலைக்குக் கொண்டு வரவும் பயன்படுகின்றன. மைய வங்கிகள் அயற் செலாவணியை வாங்குவதும் விற்பதும் வெளி அங்காடி நடவடிக்கைக்குட்பட்டதே. வங்கிவீதக் கொள்கையைப்போல் வெளி அங்காடி நடவடிக்கைகளும், பொருளாதார முன்னேற்றத்திற்குத் துணை செய்யும் வண்ணம் வங்கிக் கடன் பெருக்கம் குறைப்புப் போன்றவற்றை எதிர்நோக்கிச் செயற்படுகின்றன.

வெளி அங்காடி நடவடிக்கைகள் எதிர்பார்க்கும் பலனைக் கொடுக்க அதற்கேற்ற சூழ்நிலைகள் அமைய வேண்டும். மைய வங்கி வாங்கி விற்கும் ஆவணங்களுக்குகந்த பரந்த பண அங்காடி அமைப்புச் செயற்படவேண்டும். போதுமான அளவு கையிருப்புப் பணமும், ஆவணங்களும் இருப்பாக இருக்க வேண்டும். மைய வங்கியின் நடவடிக்கைகள் நாட்டின் பண அளவில் உடனடி மாற்றங்களை ஏற்படுத்த வேண்டும். மைய வங்கி, வணிக வங்கிகளுக்கு நேரடிக் கடன் கொடுக்கவோ வாங்கவோ கூடாது.

பின்தங்கிய நாடுகளில் வெளி அங்காடி நடவடிக்கைகள் செயற்படுவதற்குத் தேவையான பண அங்காடி அமைப்பு இல்லாத காரணத்தால் அவை எதிர்பார்த்த பலனைத் தருவதில்லை. வெளி அங்காடி நடவடிக்கைகளைத் திறமையாகப் பயன்படுத்தினால், அவை மட்டுமே வங்கிவீத மாற்றம் இன்றி எதிர்பார்த்த விளைவுகளை ஏற்படுத்தும் எனக் கீன்சு கூறியிருக்கிறார். ஆனால், பெரும்பாலான பொருளியலறிஞர்கள் வங்கிவீதத்தோடு சேர்ந்து வெளி அங்காடி நடவடிக்கைகளும் செயற்பட்டால் தான் எதிர்பார்க்கின்ற விளைவுகள் கிடைக்கும் என்று கருதுகின்றனர்.

பணக் கையிருப்பு விகிதமாறுதல்: இம்முறையின் படி வணிக வங்கிகள் அவற்றின் வைப்புகளில் ஒரு

பகுதியை மைய வங்கியிடம் இருப்பாக வைத்திருக்க வேண்டுமென்று சட்டம் வலியுறுத்துகிறது. இதனால் வங்கிவீதம், வெளி அங்காடி நடவடிக்கை போன்றவற்றில் காணப்படும் குறைகள் தவிர்க்கப்படுகின்றன. இம்முறையை முதன்முதலில் கோட்பாடாக வழங்கியவர் கீன்சு ஆவார். அமெரிக்க ஐக்கிய நாடு 1935-இல் முதன்முதலாக இம்முறையைப் பின்பற்றியது. வளர்ச்சியடைந்த நாடுகளிலும், வளரும் நாடுகளிலும் உள்ள மைய வங்கிகள் இதனை ஒரு சிறந்த கடன் கட்டுப்பாட்டுக் கருவியாக ஏற்றுக் கொண்டுள்ளன. இம்முறை வணிக வங்கிகளின் பணக்கையிருப்புத் தன்மையைக் காப்பதற்காக ஏற்பட்டது. இதனால், மைய வங்கிக்குப் பணம் கிடைத்தது. மைய வங்கியிடம் வணிக வங்கிகள் இருப்பாக வைக்க வேண்டிய பணவிகிதத்தில் மாறுதல்களை ஏற்படுத்துவதன் மூலம் மைய வங்கி வணிக வங்கிகளின் கடனளிக்கும் சக்தியைக் கட்டுப்படுத்துகிறது.

பணக்கையிருப்பு விகிதம், நடப்பு வைப்புக்கும் கால வைப்புக்கும் ஏற்ப வேறுபடும். ஆனால், இந்தியாவில் நடைமுறையில் இரண்டு வகை வைப்புகளுக்கும் ஒரே அளவு வீதம் வரையறுக்கப்படுகிறது. வங்கிகளின் கடனளவைக் கூட்டுவதற்கு மைய வங்கி பணக்கையிருப்பு விகிதத்தைக் குறைக்கும். கடனளவைக் குறைக்கப் பணக்கையிருப்பு விகிதத்தை உயர்த்தும். பிற கடனளவுக் கட்டுப்பாட்டு முறைகளைவிட இம்முறை சிறந்ததாகக் கருதப்படுகிறது. இருப்பு அங்காடி (Stock Market) வளர்ச்சியடையாத நாடுகளிலும் இம்முறை மூலம் கடனைக் கட்டுப்படுத்தலாம். ஆவணங்களை விற்பதில் ஏற்படும் இழப்புகள் இதில் எழுவதில்லை. பிற துறைகளையும் இம்முறை பாதிப்பது இல்லை. இம்முறை எல்லாச் சூழ்நிலையிலும் செயற்படுவதுடன் எதிர்பார்க்கும் பயனையும் விளைவிக்கும்.

பணக்கையிருப்பு விகிதம் செயற்படுவதில் சில குறைகள் உள்ளன. வணிக வங்கிகள் மைய வங்கிகளின் ஆணைக்கேற்பச் செயற்பட்டாலொழிய எதிர்பார்க்கும் பலன் கிடைப்பது கடினம். இம் முறையை அடிக்கடி பயன்படுத்த முடியாது. மைய வங்கி தன்னிடமுள்ள பணக்கையிருப்புக்கு வட்டி கொடுப்பதில்லை. ஆதலால், வணிக வங்கிகளுக்கு இழப்புகள் ஏற்படுகின்றன. இம்முறையால் வணிக வங்கிகள் தங்கள் கடன் பெருக்கும் சுதந்திரத்தை இழக்கின்றன.

நாட்டின் கடனளவைக் கட்டுப்படுத்துவதற்கு வணிக வங்கிகளின் ஒத்துழைப்பும் ஆதரவும் இருந்தால்தான், கடன் கட்டுப்பாட்டு முறைகள் மூலம் எதிர்பார்த்த பயன்களைப் பெற முடியும். வணிக வங்கிகளைக் கட்டுப்படுத்துவதால் மட்டும் நாட்டின் மொத்தக் கடனைக் கட்டுப்படுத்தியதாகக் கொள்ள இயலாது. ஏனெனில், வணிக வங்கிகள் தவிரத் தனியார் சேமிப்பு வங்கிகள், கூட்டுறவு நிறுவனங்கள், ஆயுள் காப்பீட்டுக் கழகம் போன்ற பிற நிறுவனங்களும் கடனளிக்கின்றன. அவற்றின் கடனளிப்பையும் கட்டுப்படுத்தினால்தான் நாட்டின் மொத்தக் கடனைக் கட்டுப்படுத்தியதாகக் கருத முடியும்.

கடன் தன்மைக் கட்டுப்பாடு முறைகளை, தேர்ந்தெடுத்த கடன் கட்டுப்பாட்டு முறைகள் (Selective Credit Control) எனக் குறிப்பிடுகின்றனர். இரண்டாம் உலகப்போருக்குமுன் பல மைய வங்கிகள் இம்முறைகளைப் பயன்படுத்தின. கடனளவுக் கட்டுப்பாடு முறைகளில் காணப்பட்ட குறைகளை நீக்கக் கடன் தன்மைக் கட்டுப்பாட்டு முறைகள் பயன்பட்டன. எத்துறை அல்லது எத்தொழிலுக்கு வழங்கப்படும் கடன் நாட்டில் பணவீக்கத்தை உண்டாக்குகிறதோ அதனைப் பிரித்து, அத்துறைக்குக் கடன் செல்லாமல் தடுக்கக் கடன் கட்டுப்பாட்டு முறைகள் பின்பற்றப்படுகின்றன. இதனால் கடன் பெறுவோரும், வாங்குவோரும் சீர்படுகின்றார்கள்.

கடன் தன்மைக் கட்டுப்பாட்டின் சிறப்பு நோக்கங்களாகப் ஐந்து கருத்துகளைக் குறிப்பிடலாம். அவையாவன: (1) சில தேவையற்ற துறைகளுக்குக் கொடுக்கும் கடனளவைக் கட்டுப்படுத்துவதன் மூலம் மொத்தக் கடனைக் குறைத்தல், (2) தவணை முறைக் கடன் (Instalment Credit) போன்றவற்றால் நுகர்வோரின் தேவை வரம்பு கடந்து பெருகுவதைத் தடுத்தல், (3) முன்னேற்றமில்லாத தொழில், வாணிகம் ஆகியவற்றில் முதலீடு செய்வதைத் தடுத்தல், (4) இறக்குமதியைக் குறைத்து ஏற்றுமதியைக் கட்டுப்படுத்துவதன் மூலம் அயற்செலாவணி செலுத்தல் நிலையைச் சீர்படுத்துதல், (5) வங்கிக் கடனோடு பிற நிதி நிறுவனங்கள் வழங்கும் கடன்களையும் கட்டுப்படுத்தல்.

கடன் தன்மைக் கட்டுப்பாட்டு முறைகளை இக்காலத்தில் மைய வங்கிகள் பேரளவில் பின்பற்றுகின்றன. பொருளியல் அறிஞர் சேயர்சின் (Sayers) கருத்து 'கடன்தன்மைக் கட்டுப்பாடுகள் அண்மைக் காலத்தில்தான் தோன்றியுள்ளன என்று கூறிவிடமுடியாது; இவை நெடுங்காலமாக மையவங்கி வழக்கமாகக் கையாண்டு வருபவையாகும்; ஆதலின் மைய வங்கி இவற்றைப் பயன்படுத்துவது பற்றி அதன் வரலாற்றில் அறிய முடியாது' என்பதாகும். கடந்த இருபது ஆண்டுகளாகக் கடன்தன்மைக் கட்டுப்பாடுகள் மிகையான அளவில் செயற்படுகின்றன.

கடன்தன்மைக் கட்டுப்பாட்டு முறைகளாவன: (அ) வரம்புத் தேவைத் தொகை (Margin Requirements), (ஆ) நுகர்வுக் கடனை நெறிப் படுத்துதல் (Regulation of Consumer Credit), (இ) ஆணைகளின் மூலம் கட்டுப்பாடு (Control Through Directive), (ஈ) நேரடி நடவடிக்கை (Direct Action), அறிவுறுத்தல் (Moral persuation) (உ) கடன் பங்கீடு (Rationing of Credit).

(அ) வரம்புத் தேவைத் தொகை: இம்முறையின் படி வணிக வங்கிகள் தங்களிடம் உள்ள இருப்பின் மதிப்பில் எவ்வளவு பங்கைக் கடனாக வழங்கலாம் என மைய வங்கி வரையறை செய்து கடன் பெருக்கத்தைக் கட்டுப்படுத்தும். அமெரிக்க ஐக்கிய நாட்டின் இருப்பு அங்காடியில் 1929-ஆம் ஆண்டில் ஏற்பட்ட வீழ்ச்சிக்குப் பின்னர் அமெரிக்காவின் இருப்பு அங்காடிகளில் ஏற்பட்ட ஊக வாணிகம் காரணமாக அமெரிக்க மைய இருப்பு வங்கி, வணிக வங்கிகளுக்கும், இருப்புத் தரகர்களுக்கும் அளிக்கும் கடன், முன்பணம் போன்றவற்றிற்கு வரையறை விதித்தது. அதனைத் தொடர்ந்து பல மைய வங்கிகள் இம்முறையைப் பின்பற்றலாயின. இது மிகவும் எளிதான நேரடிக் கடன் கட்டுப்பாட்டு முறையாகும். வணிக வங்கிகள் தங்களிடமுள்ள ஆவணங்களின் மதிப்பிற்குரிய முழுத் தொகையைக் கடனாக அளிப்பதில்லை. எடுத்துக்காட்டாக ஒரு ஆவணத்தின் மதிப்பு உரூ. 1000/- என்றால், உரூ. 700/- வரை கடன் கொடுத்து மீதியான உரூ. 300/- வரம்பாக வைத்துக் கொள்ளுதல் மரபு. இதன்படி வங்கி 30 விழுக்காடு வரம்பு வைப்பதால் ஆவணத்தின் மதிப்பு வீழ்ச்சியடையும்போது பாதுகாக்கப்படுகிறது. அமெரிக்காவில் 1946-47-ஆம் ஆண்டின் பங்கு அங்காடிச் செழிப்பின் (Boom) காரணமாக ஏற்பட்ட பணவீக்கத்தைக் கட்டுப்படுத்த அமெரிக்க மைய இருப்பு வங்கி, வணிக வங்கிகளை 100 விழுக்காடு வரம்பு வைத்திருக்க வேண்டுமென்று வலியுறுத்தியது. எனவே, உயர்ந்த வீத வரம்புத் தேவை பணவீக்கத்தைக் கட்டுப்படுத்தவும், குறைந்த வீத வரம்புத் தேவை கடனைக் கூட்டவும் பயன்பட்டன. இவை ஊக வாணிகத்தையும் கட்டுப்படுத்தித் தொழில் துறைகளில் முதலீடு பெருகவும் தூண்டின. அமெரிக்காவில் இருப்பு அங்காடியின் வாணிகம் பெரும்பாலும் இம்முறையால் கட்டுப்படுத்தப்பட்டிருக்கிறது.

(ஆ) நுகர்வுக் கடனை நெறிப்படுத்துதல்: இம்முறை முதன்முதலாக அமெரிக்காவில் இரண்டாம் உலகப்போர்க் காலத்தில் நுகர்வோர் கடனை நெறிப்படுத்தும் நோக்கத்தோடு புகுத்தப்பட்டது. இக்கருவி இக்காலத்தில் எல்லா நாடுகளிலும் பரவலாகப் பின்பற்றப்படுகிறது. இரண்டாம் உலகப்போர்க் காலத்தில் நுகர் பண்டங்கள் கிடைப்பது அருமையாயிற்று. நுகர்வோர் தங்களுக்குத் தேவையான உறுதிப்பாடுடையனவும் உறுதிப்பாடு குறைந்தனவுமாகிய நுகர்வுப் பண்டங்களைத் தவணை முறையில் வாங்க வணிக வங்கிகள் கடன் கொடுத்து உதவின. இம்முறை நாட்டில் பணவீக்கத்தை மிகுதிப்படுத்தியதோடு போர்க் கருவிகளின் உற்பத்தியில் பாதிப்பையும் ஏற்படுத்தியது. எனவே, அமெரிக்க மைய இருப்பு வங்கி, வணிக வங்கிகள் அளிக்கும் நுகர்வுப் பொருள் சார்ந்த கடன் ஒப்பந்தங்களையும் கட்டுப்பாடுகளையும், சீர்படுத்த அதிகாரம் பெற்றது. அதன்படி நுகர்வுக் கடன் இரு முறைகளில் பின்வருமாறு கட்டுப்படுத்தப்பட்டது: (1) பட்டியலில் உள்ள எந்த ஒரு பண்டத்தை வாங்குவதற்கும் கொடுக்கப்படும் கடன் தொகைக்குக் கட்டுப்பாடு விதித்தல், (2) கடனைத் திரும்பக் கொடுப்பதற்கான காலத்தை வரையறை செய்தல்.

பணவீக்கத்தைக் கட்டுப்படுத்த மைய வங்கி எத்தகைய பண்டங்களை வாங்கலாம் என்பதை வரையறுக்கலாம். தவணை முறையில் கடனுக்குப் பொருளை வாங்குகிறபொழுது முதலில் ஓரளவு பணத்தைத் தொகையாகக் கட்டவேண்டும். காலத்தைக் குறைத்தால் தவணைக் கடனில் பொருள்கள் வாங்குவதைக் கட்டுப்படுத்துவர். மந்தக் காலத்தில் எதிர்மாறான நடவடிக்கைகள் மூலம் கடனளவைக் கூட்டலாம்.

(இ) ஆணைகளின் மூலம் கட்டுப்பாடு: இது மைய வங்கி, வணிக வங்கிகளின் கடனைத் தன் ஆணைகளின் மூலம் கட்டுப்படுத்துவதைக் குறிக்கும். இந்திய மைய இருப்பு வங்கி 1949-ஆம் ஆண்டில் வங்கிச் சீரமைப்புச் சட்டப்படி, தன் ஆணைகள் மூலம் வணிக வங்கிகளின் கடனளவைக் கட்டுப்படுத்தும் உரிமையைப் பெற்றது. இக்கருவி 1956-ஆம் ஆண்டு முதல் மிகையாகப் பயன்படுத்தப்பட்டு வருகிறது. இங்கிலாந்தில் வணிக வங்கிகள் —50,000க்கு மேற்பட்ட கடன்களை வழங்குமுன் இங்கிலாந்து வங்கியின் முதல் வெளியீட்டுக் குழுவின் (Capital Issue Committee) ஆலோசனைக்கு வைக்க வேண்டும்.

இக்கடன் தன்மைக் கட்டுப்பாட்டின் வெற்றி மைய வங்கியின் செல்வாக்கைப் பொறுத்து அமைகிறது. நாட்டில் வணிக வங்கிகளின் எண்ணிக்கை மிகுதியாக இருந்தால் அவை மைய வங்கியின் ஆணைகளை ஒழுங்காக நிறைவேற்றுவதைக் கண்

காணிக்க இயலாது. இம்முறை வெற்றிபெற மைய வங்கிக்கும் வணிக வங்கிகளுக்குமிடையே நல்ல தொடர்பும் ஒத்துழைப்பும் இருத்தல் இன்றியமையாததாகும்.

(ஈ) நேரடி நடவடிக்கை: இது எல்லா வகைக் கடன்தன்மைக் கட்டுப்பாட்டு முறைகளையும் உள்ளடக்கியதாகும். வணிக வங்கிகள் குறிப்பிட்ட சில பணிகளுக்குக் கடன் தருவதை மைய வங்கி நேரடியாகத் தடை செய்கிறது. இம்முறை பரவலாகப் பயன்படுகிறது. மைய வங்கி தன் நேரடித் தலையீடு ஆணைகள், கட்டுப்பாடுகள் ஆகியவற்றின் மூலம் வங்கிக்கடன், முதலீடு போன்றவற்றைக் கட்டுப்படுத்துகிறது. வணிக வங்கிகள் கடன் சீட்டுகள், கடனீட்டு ஆவணங்கள், பண்டங்கள் ஆகியவற்றின் மூலம் ஊகவாணிகத்தில் ஈடுபடுவதாக உணர்ந்தால் அவ்வங்கிகள் மீது தண்டனை வட்டி விதிக்கப்படும்.

மைய வங்கியின் ஆணையை மீறிக் கடன் கொடுக்கும் வணிக வங்கிகள், நெருக்கடிக் காலத்தில் மைய வங்கியை அணுகும் போது வழங்கப்படும் கடனுக்கு உயர்ந்த வட்டி விதிக்கப்படும். மேலும், மறு கழிவுக்காகக் (Rediscount)கொண்டுவரும் கடன் சீட்டுகளுக்கும் கடனீட்டு ஆவணங்களுக்கும் பணம் தர மறுக்கலாம். நேரடி நடவடிக்கை மூலம் மைய வங்கி தன் ஆணைகளை வணிக வங்கிகள் கட்டாயமாக ஏற்றுக்கொள்ளச் செய்கிறது. ஒரு நோக்கத்திற்காக வாங்கிய கடனை வாடிக்கையாளர்கள் வேறு நோக்கத்திற்காகப் பயன்படுத்தினால் நேரடி நடவடிக்கை எதிர்பார்த்த பலனை அளிக்காது.

(உ) அறிவுறுத்தல்: மைய வங்கி தன் அறிவுரைகளின் மூலம் வணிக வங்கிகளைக் குறிப்பிட்ட பணக் கொள்கையைக் கடைப்பிடிக்கத் தூண்டலாம். பண வீக்கக் காலத்தில் கடனளவைக் கட்டுப்படுத்தவும் பணவாட்டக் காலத்தில் கடனளவைப் பெருக்கவும் அறிவுரை வழங்கலாம்.

அறிவுறுத்தல் எத்தகைய நல்ல விளைவுகளை அளிக்கும் என்பது ஐயத்திற்குரியது. அறிவுறுத்தல் எல்லாக் காலத்திலும் கடன் கட்டுப்பாட்டுக் கருவியாக எதிர்பார்க்கும் நன்மைகளைக் கொடுப்பதில்லை. இங்கிலாந்து வங்கி இம்முறையில் மிகக் குறைவான வெற்றியைக் கண்டது. இக்கருவியின் வெற்றிக்கு மைய வங்கியைப் பற்றி வணிக வங்கிகள் உயர்ந்த நன்மதிப்புக் கொண்டிருக்க வேண்டும். நெருக்கடிக் காலங்களில் இதைத் தகுந்த கட்டுப்பாட்டு முறையாக ஏற்றுக்கொள்ள இயலாது.

(ஊ) கடன் பங்கீடு: கடன் வழங்கப்படும் நோக்கம், அதன் தேவை, அளவு ஆகியவற்றின் அடிப்படையில் வணிக வங்கிகள் வழங்கக்கூடிய கடன் அளவிற்கு உச்சவரம்பு விதித்துக் கடனை நெறிப்படுத்தும் முறை பங்கீட்டு முறை எனப்படும். கடன் பங்கீடு இரு முறைகளில் செயற்படுகிறது. (1) மைய வங்கி கொடுக்கும் முன்பணத்தின் அளவை வரையறுத்தல். இதனை மாற்றுத் துறை உச்ச வரம்பு (Variable Portfolio Ceiling) என்று குறிப்பிடுகின்றனர். (2) வணிக வங்கிகளின் மொத்தச் சொத்துகளில் முதலீடு எந்த விகிதத்தில் அமைய வேண்டும் என்று வரையறுத்தல். இம்முறையை மாறும் மூலதனச் சொத்து விகிதம் (Variable Capital Assets Ratio) என்று குறிப்பிடுகின்றனர்.

கடன் பங்கீட்டு முறைப்படி கடனளவையும் கடன் தன்மையையும் கட்டுப்படுத்த இயலும். திட்டமிட்ட பொருளாதாரத்தில் திட்டத்தின் நோக்கங்களுக்கேற்பக் கடனை இன்றியமையாத் திட்டப்பணிகளுக்கு ஒதுக்க இம்முறை பயன்படுகிறது.

குறைகள்: கடன்தன்மைக் கட்டுப்பாட்டு முறைகள் வங்கிக் கடனை மட்டுமே கட்டுப்படுத்துகின்றன. வங்கி அல்லாத பிற கடன் வழங்கும் நிதி நிறுவனங்கள் இக் கட்டுப்பாட்டிற்குள் வருவதில்லை. பிற நிதி நிறுவனங்களையும் கட்டுப்படுத்தினாலொழிய, தேர்ந்தெடுத்த முறைகளினால் பணவியற் கொள்கை வெற்றி பெறாது. ஒரு துறையில் முதலீடு செய்து பெறப்படும் ஆதாயத்தைப் பிற துறைகளிலும் முதலீடு செய்வதைத் தவிர்க்க இயலாது. ஆதாய நோக்கில் வணிக வங்கிகள் ஒரு பயனுக்குக் கடன் அளித்ததாகக் கணக்குப் புத்தகங்களில் குறித்து வேறு நோக்கத்திற்குக் கடன் கொடுக்கலாம். மைய வங்கியால் இத்தகைய செயல்களை எளிதில் கண்டுபிடிக்க இயலாது. பொதுவாகக் கட்டுப்பாட்டு முறைகள் வங்கிகளின் சுதந்திரத்தைப் பாதிப்பதால் நாட்டின் பொருளாதாரம் பாதிக்கப்படும் என்று கருதப்படுகிறது.

இந்திய மைய இருப்பு வங்கி: மலிவுப் பணக் கொள்கையைப்(Cheap Money Policy) பின்பற்றி 1930-இல் இந்திய மைய இருப்பு வங்கி, வங்கி வீதத்தை மிகவும் குறைவான விழுக்காட்டளவில் குறிப்பிட்டது. இவ்வங்கி 1934, 1949-ஆம் ஆண்டுச் சட்டங்களின்படி வணிக வங்கிகளின் முழு அதிகாரங்களைப் பெற்றுள்ளது. வணிக வங்கிகள் இந்திய மைய இருப்பு வங்கியின் கட்டுப்பாட்டின் கீழ்ச் செயற்படவேண்டும். வங்கிவீதம் 1935க்கும் 1950க்கும் இடைப்பட்ட காலத்தில் மாற்றப்படவில்லை. ஆனால்,

1951-இல் வங்கிவீதம் 3-இலிருந்து 3.5 விழுக்காடாக உயர்த்தப்பட்டது.

ஐந்தாண்டுத் திட்டங்களினால் பணவியற் கொள்கையில் பெரும் மாற்றங்கள் ஏற்பட்டன. இந்திய மைய இருப்பு வங்கி இரண்டு சிறப்புக் கொள்கைகளைச் செயற்படுத்தும் நோக்கங்களைக் கொண்டிருந்தது. அவையாவன: (1) பொருளாதார முன்னேற்றத்திற்குத் தேவையான பணத்தைத் தனி யார் துறை, வணிக வங்கிகள் மூலமும் கூட்டுறவு வங்கிகள் மூலமும் பெற வசதியளித்தல், (2) பொரு ளாதார முன்னேற்றச் செலவுகளினால் ஏற்படும் பணவீக்கத்தைக் கட்டுப்படுத்தல். குறிப்பாக 1951 -ஆம் ஆண்டிற்குப் பின்னர் இந்திய மைய இருப்பு வங்கியின் பணவியற் கொள்கையில் குறிப்பிடத்தக்க மாற்றங்கள் ஏற்பட்டன. அவற்றைப் பொதுவாகக் கட்டுப்படுத்திய பண விரிவாக்கம் (Controlled Expansion) என்று குறிப்பிடுகின்றனர். பொருளா தார வளர்ச்சிக்குத் தேவையான நிதியை ஒதுக்கீடு செய்வதும் விலையை நிலைப்படுத்துவதும் அடிப் படைக் குறிக்கோளாக இருந்தன. வங்கி வீதம் 1957, 1963-இல் முறையே 4 விழுக்காடாகவும், 4.5 விழுக் காடாகவும் உயர்த்தப்பட்டன.

வங்கிவீதம் 5 விழுக்காடாக 1964-இல் உயர்ந்த போது மலிவுப் பணக்கொள்கை கைவிடப்பட்டது. பணவீக்க நிலையில்மலிவுப் பணக்கொள்கை பொருத்த மற்ற ஒன்றாக விளங்கியது. அடுத்த ஆறு திங்களில் வங்கி வீதம் 6 விழுக்காடாக உயர்ந்தது; வங்கிவீதம் 1968-இல் 5 விழுக்காடாகக் குறைக்கப்பட்டது. மீண்டும் 1971-ஆம் ஆண்டிற்கும் 1974 - ஆம் ஆண்டிற் கும் இடைப்பட்ட காலத்தில் மூன்று முறை வங்கிவீதம் மாற்றப்பட்டது. பணவீக்கத்தைக் கட்டுப்படுத்த வங்கிவீதம் 9 விழுக்காடாக உயர்த்தப் பட்டது. பணவீக்கத்தைக் கட்டுப்படுத்தும் நோக் கத்துடன் 1981-இல் வங்கிவீதம் 11 விழுக்காடாக உயர்த்தப்பட்டது.

வங்கிவீதம் எதிர்பார்த்த பலனை நல்காத காரணத்தால் வெளி அங்காடி நடவடிக்கைகளும் செயற்படுத்தப்பட்டன. அரசு ஆவணங்களுக்குரிய அங்காடி செயற்படுவதன் விளைவாக, வெளி அங் காடி நடவடிக்கை பயனுள்ளதாக அமையும் என்று கருதப்பட்டது. இந்திய மைய இருப்பு வங்கி குறுகிய கால வணிக உண்டியல்கள், அரசுக் கடனுறுதிச் சீட்டுகள், கருவூல உண்டியல்கள், தகுதி வாய்ந்த பிற ஆவணங்கள் போன்றவற்றை வாங்கவும், விற்கவும் அதிகாரம் பெற்றுள்ளது. ஒழுங்கு படுத்தப்பட்ட உண்டியல் அங்காடிகள் இல்லாத காரணத்தால் இம்முறை நன்றாகச் செயற் படவில்லை. முதலீட்டு நிறுவனங்கள் பெரும்பான் மையாக அரசு ஆவணங்களை வாங்குவதிலும் விற்ப திலும் பங்கேற்பதால் வெளி அங்காடி நடவடிக்கை அவற்றிலேயே அடங்கி, உண்டியல் அங்காடி தனித்துச் செயற்படுவதற்கு வாய்ப்பில்லை.

இரண்டாம் உலகப்போருக்கு முன்னர் வணிக வங்கிகள் தங்களுக்குப் பணத்தேவை ஏற்படும்பொழுது மைய வங்கியிடம் அரசு ஆவணங்களை வாங்குவது வழக்கமாயிருந்தது. வங்கிவீதம் உயர்ந்த 1951-ஆம் ஆண்டிற்குப் பின்னர்த் தவிர்க்க இயலாத சில சூழ் நிலைகளுக்கன்றி மைய வங்கி அரசு ஆவணங்களை வாங்கி விற்பதைக் கைவிட்டது. வெளி அங்காடி நடவடிக்கைகள் 1956-ஆம் ஆண்டுக்குப் பின்னர்க் கட்டுப்படுத்தப்பட்டன.

இந்திய மைய இருப்பு வங்கி 1966-ஆம் ஆண்டி லிருந்து ஒரு கடனை வாங்கி மற்றொன்றை விற்று அல்லது கடனை விற்று அதற்குப் பதிலாக மற் றொன்றை வாங்கிச் செயற்படுகிறது. இச்செயலை 'நகர்த்தும் செய்கைகள்' (Switch Operations) எனக் குறிப்பிடுகின்றனர். இந்நடவடிக்கையின் சிறப்பு நோக்கம், முதலீடு செய்பவர்களிடையே நம்பிக்கை யையும் ஊக்கத்தையும் வளர்ச்சி அடையச் செய்வ தாகும்.

வெளி அங்காடி நடவடிக்கை நல்ல முறையில் இந்தியாவில் செயற்படாததற்குச் சில காரணங்கள் உள்ளன. அவையாவன: (1) ஒருங்கமைந்த பண அங்காடி இல்லாமை, (2) மைய வங்கி வாங்கி விற்கக் கூடிய அரசு ஆவணங்களின் அளவு மிகக் குறைவா யிருத்தல், (3) வணிக வங்கிகளின் ஆதரவுக் குறைவு, (4) அரசு தன் தேவைகளைச் சமாளிக்க அடிக்கடி வங்கிக் கடன் திரட்டுவதால் இந்நடவடிக்கைகள் வலுவிழத்தல்.

பணக் கையிருப்பு விகிதம்: இந்திய மைய இருப்பு வங்கி இக் கடன் கட்டுப்பாட்டுக் கருவியை 1955-ஆம் ஆண்டு வரை பயன்படுத்தவில்லை. இந்திய மைய இருப்பு வங்கியின் 1934-ஆம் ஆண்டுச் சட்டப் படி வணிக வங்கிகள் குறைந்த அளவு 5 விழுக்காடு தேவைப் பொறுப்புகளிலும், 2 விழுக்காடு காலப் பொறுப்புகளிலும் பணக்கையிருப்பாக இந்திய மைய இருப்பு வங்கியிடம் வைக்க வேண்டும் என்ற முறை 1956-ஆம் ஆண்டில் பின்பற்றப்பட்டது. இந்திய மைய இருப்பு வங்கிச் சட்டம் 1965-இல் திருத்தி யமைக்கப்பட்டது. அதன்படி வணிக வங்கிகள் தேவைப் பொறுப்புகளில் 5 முதல் 20 விழுக்காடு

வரையிலும், காலப் பொறுப்புகளில் 2 முதல் 8 விழுக்காடு வரையிலும் இந்திய மைய இருப்பு வங்கியிடம் கையிருப்பாக வைக்க வேண்டும். முதன் முறையாக 1970-ஆம் ஆண்டில் பணக் கையிருப்பு வீதம் 3 விழுக்காட்டிலிருந்து 5 விழுக்காடாக உயர்த்தப்பட்டது. பணவீக்கத்தைக் கட்டுப்படுத்தும் நோக்கத்துடன் 1973-இல் 7 விழுக்காடாகவும், 1981-இல் 8 விழுக்காடாகவும் உயர்த்தப்பட்டது. பொது விலைவாசி 1982-இல் சீராக இருந்து வந்தது. எனவே, அந்த ஆண்டில் பணக் கையிருப்பு வீதம் 7 விழுக்காடாகக் குறைக்கப்பட்டது. மீண்டும் 1983 -இல் 10 விழுக்காடாக உயர்த்தப்பட்டது.

சட்ட நீர்மை விகிதம்: இந்திய மைய இருப்பு வங்கியின் 1962-ஆம் ஆண்டுச் சட்டப்படி வணிக வங்கிகள் தங்கள் தேவை, காலப் பொறுப்புகளில் 20 விழுக்காட்டைப் பணக் கையிருப்பாகத் தங்களிடமே வைத்திருக்க வேண்டும். வணிக வங்கிகளுக்குரிய இப் பணக் கையிருப்பு விகிதத்தை வரையறுக்க இந்திய மைய இருப்பு வங்கிக்கு அதிகாரம் அளிக்கப்பட்டது. அதன்படி 1972-இல் 30 விழுக்காடாக இருந்த பணக் கையிருப்பு விகிதம் 1973-இல் 32 ஆக உயர்ந்தது. பணவீக்கம் காரணமாக 1974-இல் 34 விழுக்காடாகவும் உயர்த்தப்பட்டது. மீண்டும் அதே காரணத்தினால் 1985-இல் 37 விழுக்காடாக உயர்த்தப்பட்டது. இக்கடன் கட்டுப்பாட்டு முறை, சட்ட முறைப் பணக் கையிருப்பு விகிதம் (Statutory Liquidity Ration) எனப்படுகிறது.

மாற்றுவீத வட்டிவீதம்: இந்திய மைய இருப்பு வங்கி 1960-இல் வணிக வங்கி ஒவ்வொன்றும் ஒரு குறிப்பிட்ட அளவு (Slab) கடனைத் தன்னிடமிருந்து பெற இயலும் என்பதை வரையறுத்தது. கடனுக்குரிய வட்டியை வங்கி வீதத்தில் செலுத்த வேண்டும். குறிப்பிட்ட கடனளவுக்கு மீறிக் கடன்பெற நினைக்கும் வங்கிகள் வங்கி வீதத்திற்கு மேலாக வட்டி செலுத்த வேண்டும். இவ் வேறுபட்ட வட்டி வீதங்களை (Differential Rates of Interest) வணிக வங்கிகள் மைய இருப்பு வங்கியிடம் கையிருப்பாக வைத்திருக்கும் மொத்தத் தொகையின் அடிப்படையில் வரையறுக்கப்படும். இந்திய மைய இருப்பு வங்கி, கடன்தன்மைக் கட்டுப்பாட்டு முறைகளைக் குறிப்பிட்ட சில கடன்களை நேர்முகப்படுத்தவும், மூலப்பொருள்கள், கிடைப்பருமைப் பொருள்கள் போன்றவற்றில் நிலவிய ஊக வாணிகத்தைத் தடைசெய்யவும், இன்றியமையாப் பொருள்களின் விலையைக் கட்டுப்படுத்தவும் பயன்படுத்தியது. அது சிறப்பாக மூன்று முறைகளைக் கையாண்டது. அம்முறைகளாவன: 1) குறிப்பிட்ட சில பண்டங்களுக்குரிய ஈட்டுக்கு வரம்புத் தேவை விதித்தல், (2) உயர்ந்த அளவு கடன்தொகையை வரையறுத்தல், (3) வேறுபட்ட வட்டிவீதங்களை விதித்தலோடு, அவை, தொடர்பான ஆணைகளை வணிக வங்கிகளுக்கு அவ்வப் போது வழங்குதல்.

வணிக வங்கிகள் 1956-ஆம் ஆண்டில் மிகையான அளவு கடனை நெல், பருத்தி போன்ற பண்டங்களின் ஈட்டின் பேரில் கொடுத்து நாட்டில் அப் பண்டங்களுக்குச் செயற்கைக் கிடைப்பருமை ஏற்படுத்தின. எனவே, மைய இருப்பு வங்கி வணிக வங்கிக் கடனை இத்தகைய பண்டங்களுக்குக் குறைவாக வழங்க வேண்டுமென்று ஆணையிட்டது. இவ்வரம்பு 1957-இல் உணவுப் பண்டங்களுக்கு 40 விழுக்காடாக வரையறுத்தது. வணிகப் பண்டங்களனைத்துக்கும் கடன் உச்ச அளவு வரையறுக்கப்பட்டது. உணவுத் தானியங்கள் எண்ணெய் வித்துகள், சருக்கரை, பருத்தி, தாவர எண்ணெய், பருத்தி ஆடைகள் ஆகியவற்றிற்கு 1973-74-இல் தேர்வுக் கடன் கட்டுப்பாடு கொண்டுவரப்பட்டது. அதன்படி இப்பண்டங்களுக்கு அளிக்கப்படும் கடன் தொகைக்குரிய வட்டி, பிற தேர்வுக் கடன் கட்டுப்பாட்டுக்குள் வாராத பண்டங்களின் மீது விதிப்பதைவிடக் கூடுதலாக அறிவிக்கப்பட்டது. தனியார் துறைக்கு அளிக்கப்படும் கடன் உச்ச வரம்பு உரூ.4 கோடியாக 1983 -இல் வரையறுக்கப்பட்டது.

இந்திய மைய இருப்பு வங்கியின் 1949-ஆம் ஆண்டைய ஆணையின்படி வணிக வங்கிகள் ஊக வாணிகத்திற்கு முன்பணம் கொடுக்கக் கூடாது என்ற கட்டுப்பாடு உண்டு. வேளாண்மைப் பண்டங்களுக்கீடாக முன்பணம் தருவதைத் தவிர்க்க வேண்டுமென்ற ஆணை 1957-இல் வழங்கப்பட்டது. வங்கிகள் கடனை வழங்குவதில் மிகக் கவனமாக இருக்க வேண்டுமென்று மைய இருப்பு வங்கி அவ்வப்போது அறிவுறுத்தல் செய்கிறது. வங்கிகள் 1969-இல் நாட்டுடைமையாக்கப்பட்ட பின்னர் அறிவுறுத்தல் முறை நல்ல பலனை அளிக்கிறது எனக் கருதப்படுகிறது.

க.செ.

துணை நூல்கள்:

De Kock, M.H., Central Banking, Crosby Lockwood Staples, London, 1969.

Sayers, R.S., Modern Banking, Oxford University Press, London, 1960.

கடன்கள்: கடன் அளிப்பவர், கடன் பெறும் கடனாளி ஆகியோரிடையே ஏற்படும் ஒப்பந்தம்

கடன் (Debt) எனப்படும். கடன் அளிப்பவர் (Lender) ஒரு குறிப்பிட்ட தொகையைக் கடனாக வழங்கும் போது அதனைப் பெறும் கடனாளி (Borrower) அத் தொகையைக் குறிப்பிட்ட காலத்தில் அதற்கான வட்டியுடன் செலுத்துவதாக உறுதி அளிக்கிறார். அளிக்கப்படும் உறுதிமொழி வாக்கு மூலமாகவோ எழுத்து மூலமாகவோ இருக்கும். வட்டியும் கடனு மாகத் திரும்பச் செலுத்தப்படவேண்டிய முறையும் தொகையும் அதில் எழுதப்பட்டிருக்கும். சில கடன் ஒப்பந்தங்களில் வட்டியைத் திங்கள்தோறும் செலுத் தும் முறை பின்பற்றப்படுகிறது. கடன் தொகை யைத் தவணை முறையிலும் வட்டியும் கடனும் ஒட்டு மொத்தமாக ஒரே காலத்திலும் செலுத்தும் முறை வழக்கில் உள்ளது. கடனுக்குப் பிணையமாக நிலம், வீடு போன்ற நிலையான பொருள்களையாவது பொன் அணிகலன், விளைபொருள் போன்ற அசையும் பொருள்களையாவது வைத்து ஏற்படும் கடன் ஒப் பந்தங்கள் ஈட்டுக் கடன் (Secured Debt) அல்லது பிணையக் கடன் எனப்படும். தனிப்பட்டவர்களின் பொறுப்பு, நம்பிக்கை ஆகியவற்றின் மேல் ஏற்படும் கடன் ஒப்பந்தம் வெண்கடன் எனப்படும்.

கடன் வழங்கும், பெறும் பணியில் பங்கு பெறும் பிரிவினரை ஐந்து வகையாகப் பிரிக்கலாம். அவை யாவன: குடும்பங்கள், நிதி வகை சாரா வாணிக நிறுவனங்கள் (Non Financial Business Organisation), அரசுகள், அயல்நாட்டவர், வங்கிகளும் நிதி நிறுவனங்களும். இவற்றுள், முதல் இருவகையினரே முழுமையான கடனை அளிப்பவரும் பெறுபவருமா வர். இவர்களின் கடன் பணியை நிருவகிக்கும் மேலாண்மை-முகவர் (Management Agencies) நிறு வனங்களே எஞ்சிய மூன்று பிரிவுகளும் ஆகும். இவை கடன்களைப் பெற்று மொத்தக் கடன் தொகையைப் பெருக்கும் வழிமுறைகளைப் பின்பற்றுகின்றன. பின்னர் அக்கடன்களை ஒருங்கிணைத்தும் முதலாகத் (Capital) திரட்டியும் தேவைப்படுவோருக்குக் கடன் வழங்குகின்றன. இவ்வகையில் இவையே கடனாளி களாகவும் கடன் அளிப்பவர்களாகவும் செயற்படு கின்றன.

நோக்கங்கள்: பொதுமக்கள், அரசுகள், வணிகர் கள் ஆகியோர் தங்கள் வரவு செலவில் ஏற்படும் பற்றாக்குறையைச் சீரமைக்கக் கடன் பெறுகின்றனர். நுகர்வோர் தங்கள் வாழ்நாளில் நிலையான ஒரு வாழ்க்கைத் தரத்தை (Standard of Living) அமைத்துக் கொள்ள விரும்புகின்றனர்; அதனை அடையும் பொருட்டுத் தங்கள் இள வயதில் (Younger ages) கடன் பெறுகின்றனர். நடுத்தர வயதினில் கடன் வழங்குகின்றனர். இவற்றால் தங்கள் சொத்து களைப் பெருக்கி முதிர்ந்த வயதிற்குத் தேவையான பாதுகாப்பை உண்டாக்குகின்றனர்.

நுகர்வோரின் கடன் நோக்கங்களுள் தனிப்பட்ட பிற கூறுகளும் உள்ளன. நுகர்வோர், பெரும்பாலும் நிலையான பொருள்களான (Durable Goods) வீடு, கார் போன்றவற்றை வாடகைக்குப் பெறுவதைத் தவிர்த்து அவற்றைத் தங்களுக்குச் சொந்தமாக விலைக்கு வாங்குவதற்கெனக் கடனாளியாகின்றனர். இத்தகைய கொடுத்தலும் வாங்கலும் சமுதாய நலத்திற்கும் மனிதத் திறன் வளர்ச்சிக்கும் உறு துணையாயுள்ளன. நிலையான பொருள்களை உரிமையாளர் பயன்படுத்தினால் அவற்றின் உறுதித் தன்மை நீடித்து நிலையாயிருக்கும். கடன் பெறுவதன் விருப்பம் கடனைப் பயன்படுத்தும் நோக்கங்களை முழுமையாய்ச் சார்ந்திராமல், கடனுக்கு வழங்கப் பட வேண்டிய வட்டியையும் சார்ந்துள்ளது.

தொழில் முனைவோர் தாங்கள் ஈடுபட்டுள்ள உற்பத்தித் துறையின் உற்பத்திப் பெருக்க அளவை உயர்த்திடக் கடன் பெறுகின்றனர். இவர்கள் பெறும் கடன் அளவு அங்காடியின் விற்பனை ஏற்றத் தாழ்வை ஒட்டியது. தொழில் துறையினர் உற்பத்திக் கான தொழிற்சாலை, எந்திரங்கள் போன்றவற்றிற் காகக் கடன் பெறும்போது, உற்பத்தியிலிருந்து எதிர் பார்க்கப்படும் நீண்டகால வருமானத்தைக் கருத்தில் கொண்டு, குறுகிய காலத்திய வருமானம் இறுதி நிலை ஆதாயமாகவும் (Marginal Profit) வட்டியை ஈடுசெய்வதற்குப் போதுமானதாகவும் உள்ளனவா எனவும் ஆராய்கின்றனர். தொழில் துறையில், கடனை முதலீடாக மாற்றிப் பங்குகள், இருப்புகள் (Shares & Stocks) ஆகியவற்றை வெளியிடுவதற்கான வாய்ப் புகள் உள்ளன. பண முதலீடு உற்பத்திப் பெருக்கம், வட்டிவீதம், வரிச் சட்டம், இடர் தாங்கல் (Risk Bearing) போன்ற காரணிகளால் விளையும் விளை வுகளை ஆராய்ந்து மதிப்பீடு செய்து தொழில் துறையினர் தாங்கள் பெறக்கூடிய கடன் அளவை வரையறுப்பர்.

அரசுகள், வரியின் மூலம் தங்களுக்கு வர வேண்டிய வருமானம் குறையும் பொழுதும், வரி வருவாய்க் கருவூலத்திற்கு வந்து சேரக் கால தாமதம் ஏற்படும் பொழுதும் தங்கள் செலவுக்குத் தேவை யான பணத்தைக் கடனாகப் பெற முயல்கின்றன. போர்க்காலச் செலவுகளுக்காகவும், சமாதான காலங்களில் பாதுகாப்புச் செலவினங்களுக்காகவும் நாட்டின் பொதுநலப் பணிகளுக்காகவும் அரசுகள் கடன் பெறுகின்றன. இரண்டாம் உலகப் போருக்குப் பின்னர்ப் பாதுகாப்பு, பொதுநலம், மக்களாட்சித்

நேர்தல், மேலாண்மை போன்ற துறைச் செலவுகள் குறிப்பிடத் தக்க அளவில் வளர்ச்சியடைந்து, அரசுகளின் கடன் பளு பேரளவில் உயர்ந்துள்ளது.

அரசுகள் அயல்நாடுகளிடமிருந்து பெறும் கடன் அயல்நாட்டுக் கடன் (External Debt) எனக் கூறப்படுகிறது. அயல்நாட்டுக் கடன் ஒரு நாட்டின் செலாவணி மதிப்புக் குறைப்பைத் (Devaluation) தவிர்த்து இறக்குமதிகள் பெருக உதவுகிறது. இறக்குமதிகள் பெருக்கமடைவதால், உள்நாட்டுப் பொருளாதார முன்னேற்றத்திற்குத் தேவையான மூலவளங்களும் முதலீடும் கிடைக்கின்றன. அதற்கு மாறாக, அயல் நாட்டுக் கடன் உதவியுடன் உற்பத்தி செய்யப்பட்ட பொருள்கள் (Manufactured Goods) இறக்குமதி செய்யப்பட்டால் பொருளாதார வளர்ச்சிக்கு இடையூறு உண்டாகும். அயல்நாட்டுக் கடனை வட்டியுடன் திரும்பச் செலுத்தும் பொழுது நாட்டுப் பொருளாதார வளம் வெளியேறுவதால் அது நாட்டு வளத்திற்கு ஊறு விளைவிக்கும். காண்க: அயல் நாட்டுக்கடன்.

அரசுகள் பொது மக்களிடமிருந்து பெறும் கடன் பொதுக்கடன் எனப்படுகிறது. இக்கடன் குறுகிய காலக் கடன், நீண்டகாலக் கடன் என இருவகைப் படும். குறுகிய காலக்கடன் நாட்டின் உற்பத்தித் திறனைப் பெருக்கப் பயன்படாதாகையால் விரும்பத் தக்கதன்று. அரசு கடனீட்டு ஆவணங்களை (Bonds) வெளியிட்டு அவற்றை வாங்கும் குறிப்பிட்ட சில மக்களிடமிருந்து பணத்தைப் பெறுவது ஒருவகைக் கடனாகும். ஆனால், இக்கடனை வட்டியுடன் திரும்பச் செலுத்த, எல்லாப் பொது மக்களிடமிருந்தும் வரி மூலம் அரசு பணத்தைப் பெறுகிறது.

அரசு, கடன் மூலம் பணத்தைத் திரட்டி அதனை நாட்டின் பொருளாதார வளத்தைப் பெருக்கும் நோக்கத்துடன் நீர்ப்பாசனம், கல்வி, போக்குவரத்து, சுகாதாரம் போன்ற அகக்கட்டுமானப் பணிகளுக்கு முதலீடு செய்து உற்பத்தித் திறனைப் பெருக்கினால், கடனுக்கு வழங்கப்படும் வட்டிப் பளுவை மக்கள் விருப்பத்துடன் ஏற்றுக் கொள்வர். கடன் தொகை முதலீட்டின் மூலம் அரசு பெருக்கும் சொத்தைக் காலப்போக்கில் பயன்படுத்தும் நுகர்வோரிடமிருந்து முதலையும் வட்டிப் பணத்தையும் குறைந்த கட்டணம் மூலம் திட்டமிட்டுப் பெறுவது நியாயமான செயலாகக் கருதப்படுகிறது. பொதுக் கடனைப் பயன்படுத்தும் முறையினால் விளையும் பலன்களின் அடிப்படையில், அதனைப் பெறும் வகைகளும் அதனால் ஏற்படும் நன்மை தீமைகளும் அமைகின்றன. பொருளியல் நிதி வல்லுநர்களிடையே பொதுக் கடனைப் பற்றிய கருத்து வேறுபாடுகள் காணப்படுகின்றன. காண்க: அரசாங்கச் செலவு. அ.கு.சா.

கடன் குறிப்பாக்கம்: உலகில் வாழ்கிற பல்வேறு சமுதாயங்கள் ஒன்றுக்கொன்று தொடர்பு கொள்ளும்பொழுது அவற்றின் மொழிகளுக்குள்ளும் தொடர்பு ஏற்படுகிறது. அதனால், ஒரு மொழியின் தாக்கம் மற்ற மொழியில் ஏற்படுதல் தவிர்க்க முடியாததாகிவிடுகிறது. மொழிகளுக்கிடையே அதனதன் அமைப்பிலும் திறத்திலும் வேறுபாடுகள் காணப்படுகின்றன. ஒரு மொழியில் விளக்கப்படும் பொருள் நிலையினை மற்றொரு மொழியால் விளக்க முடிவதில்லை. இந்நிலையில் பரந்து வரும் பொருள் நிலையை விளக்குதற் பொருட்டுப் பிறமொழிச் சொற்களைப் பயன்படுத்தும் சூழல் ஏற்படுகிறது. இவ்வாறு பிறமொழிச் சொல்லைப் பயன்படுத்தின் அதைக் கடன் என்று சொல்லுவர். இத்தகைய மொழிக்கடன் ஏற்படுதற்குப் பொருள் நிலைப் பரப்பே காரணமாகும். அப்பொருள்நிலைப் பரப்பை நிறைவு செய்தற்பொருட்டு (1) முழுமொழி பெயர்ப்பு (Loan Translation Proper), (2) கடன் குறிப்பாக்கம் (Loan Renditions) (3) கடன் உருவாக்கம் (Loan Creation) என்ற மூன்று நிலைகளில் சொற்கள் பெறப் படுகின்றன.

பிறமொழிச் சொல்லின் பொருள்நிலை ஏதாவதொரு குறிப்பை உணர்த்த, அக்குறிப்பினடிப்படையில் புதியதொரு சொல் உருவாகுமானால் அதைக் கடன் குறிப்பாக்கம் எனலாம். எடுத்துக்காட்டாக

ஆங்கிலம்	தமிழ்
Circular	— சுற்றறிக்கை.
Bicycle	— மிதிவண்டி
Board of Directors	— ஆட்சிக்குழு
Train	— தொடர்வண்டி

போன்றவற்றை நோக்கினால், தமிழ் மொழியில் தோற்றுவிக்கப்பட்டுள்ள சொற்கள் ஆங்கில மொழிச் சொல்லிலோ அதன் பொருள் நிலையிலோ அமைந்துள்ள குறிப்புணர்வினால் ஆக்கப்பட்டவை என்பதைக் காணலாம். எனவேதான், இத்தகைய நிலையினைக் கடன் குறிப்பாக்கம் எனச் சொல்ல முடிகிறது. இத்தகைய நிலை வளர்ந்துவரும் மொழிகளில் பெரிதும் காணப்படுகிறது. தமிழ்மொழியில் பெரும்பாலான சொற்கள் குறிப்பாக்கத்தினாலேயே உருவாக்கப்படுகின்றன. இரா.பா.

துணை நூல்:

Wainreich, Uriel, Language in Contact, New York, 1953.

கடன் சீட்டுகள்: நிதி நிறுவனங்கள், கழகங்கள் போன்றவை தங்கள் நிதிவளத்தைப் பெருக்கப் பயன்படுத்தும் கடன் கருவிகள் பலவற்றுள் கடன் சீட்டுகளும் ஒன்றாகும். கடன் பெறும் நிறுவனம் அதற்குச் சான்றாக எழுத்து மூலமாகத் தன்னுடைய பொது முத்திரையுடன் கொடுக்கும் சீட்டுகளே கடன் சீட்டுகள் (Debentures) எனப்படும். கொடுக்கப்படும் கடன் தொகை, கடனைத் திருப்பித் தரவேண்டிய நாள், வட்டி விகிதம் ஆகிய விவரங்கள் அச் சீட்டில் குறிப்பிடப்பட்டிருக்கும். இச்சீட்டுகள் கடன்பெறும் நிறுவனத்தால் எழுதப்பட்டு இருப்பு அங்காடியில் (Stock Market) அல்லது நேரடியாகப் பொது மக்களுக்கு விற்கப்படும்.

நிறுவனங்கள் குறுகியகாலக் கடன் (Short Term Loan), இடைக்காலக் கடன் (Medium Term Loan), நீண்டகாலக் கடன் (Long Term Loan) ஆகிய மூவகைக் காலக் கெடுக்களில் கடன் பெறுகின்றன. குறுகியகாலக் கடன் நிறுவனத்தின் நடைமுறை முதலுக்காக வாங்கப்படுகிறது. இடைக்காலக் கடன் நிறுவனத்தை விரிவுபடுத்துவதற்காகப் பெறப்படுகிறது. நீண்டகாலக் கடன், நிறுவனத்திற்குத் தேவையான பொறி, கட்டிடங்கள் போன்ற அசையாச் சொத்துகள் வாங்குவதற்காகப் பெறப்படுகிறது.

வகைகள்: (அ) கடன் சீட்டுகள் பிணைய அடிப்படையில் பிணையம் பெற்ற கடன் சீட்டுகள் (Mortgage Debentures), பிணையமற்ற கடன் சீட்டுகள் (Non-mortgage Debentures) என இருவகைப்படும். பிணையம் பெற்ற கடன் சீட்டுகள் நிறுவனத்தின் சொத்துகளைப் பிணையமாகக் கொண்டு வெளியிடப்படும் சீட்டுகளாகும். பிணைய மற்ற கடன் சீட்டுகள் நிறுவனச் சொத்துகளைப் பிணையமாகக் காட்டாமல் வெறும் உறுதிமொழியுடன் வெளியிடப்படும் சீட்டுகளாகும்.

(ஆ) பதிவு முறை அடிப்படையில் அமையும் கடன் சீட்டுகள், பதிவுக் கடன் சீட்டுகளும், உடையவர் கடன் சீட்டுகளுமாகும். கடன் சீட்டுகளை வாங்குபவர் பற்றிய முழு விவரங்களையும் நிறுவனம் தனது பதிவேட்டில் பதிவு செய்த பின்னர் மட்டுமே வழங்கும் சீட்டுகள் பதிவுக் கடன் சீட்டுகள் எனப்படும். இப் பதிவுக் கடன் சீட்டுகளை வேறு ஒருவருக்கு மாற்ற வேண்டுமென்று கடன் சீட்டை வாங்கியவர் அது குறித்த விவரங்களை நிறுவனத்திற்குத் தெரியப்படுத்தி, நிறுவனத்தின் இசைவு பெற்றுப் புதிதாக வாங்குபவரின் விவரங்களைப் பதிவு செய்த பின்னர்த்தான் அதனை மாற்ற முடியும். உடையவர் கடன் சீட்டை (Bearer Debentures) அல்லது கொணர்பவர் கடன் சீட்டை வெளியிடும் முன்னர் அதனை வாங்குபவர் பற்றிய விவரங்களை நிறுவனம் பதிவு செய்வதில்லை இச் சீட்டுகள் முழுச் செலாவணித் தன்மை பெற்றவை. எனவே இவ்வகைச் சீட்டுகளை உடைமை மாற்றம் செய்வதன் மூலம் உரிமை மாற்றமும் செய்துவிடலாம்.

(இ) மீட்கும் அடிப்படையில் மீள்கடன் சீட்டுகளும் (Redeemable Debentures), மீளாக் கடன் சீட்டுகளும் (Irredeemable Debentures) அடங்கும். மீள்கடன் சீட்டுகள் ஒரு குறிப்பிட்ட காலத்திற்கு வெளியிடப்படுகின்றன. எனவே, அக் குறிப்பிட்ட காலத்திற்குப் பின்னர் அச்சீட்டை வைத்திருப்பவர்களுக்குக் கடன் தொகை அளிக்கப்பட்டுக் கடன் சீட்டுகள் நிறுவனத்தால் திரும்பப் பெறப்படும். மீளாக் கடன் சீட்டுகள் நிறுவனத்தால் ஒரு குறிப்பிட்ட கால வரையறையுடன் வெளியிடப்படுவதில்லை. நிறுவனத்தின் விருப்பப்படி, அதன் நிதி வசதிக்கேற்றாற்போல் உரிய அறிவிப்பினை அளித்துவிட்டு எப்பொழுது வேண்டுமானாலும் கடன் சீட்டுகளை மீட்கலாம். பொதுவாக நிறுவனத்தின் ஆயுட்காலம் முடியும் வரையில் இவ்வகைச் சீட்டுகள் மீட்கப்படுவதில்லை.

(ஈ) உரிமையின் அடிப்படையில் பிரிக்கப்படும் (Division on the basis of rights) கடன் சீட்டுகள், முதல்நிலைக் கடன்சீட்டுகளும் (First Debentures) இரண்டாம்நிலைக் கடன்சீட்டுகளுமாகும். முதல் நிலைக் கடன்சீட்டுகள், பிறகடன் சீட்டுகளை மீட்பதற்கு முன் கடன் தொகையை நிறுவனத்தினிடமிருந்து திரும்பப் பெறும் உரிமைபடைத்த சீட்டுகளாகும். இரண்டாம் நிலைக் கடன்சீட்டுகள் (Second Debentures) முதல்நிலைக் கடன்சீட்டு உரிமையுடையவர்களுக்குக் கடன்தொகை முழுவதையும் அளித்த பிறகு, நிறுவனத்திடமிருந்து தம் கடன் தொகையைப் பெறும் உரிமை படைத்த சீட்டுகளாகும்.

(உ) மாற்றும் தன்மை அடிப்படையில் மாற்றக்கூடிய கடன்சீட்டுகளும் (Convertible Debentures), மாற்ற இயலாக் கடன்சீட்டுகளும் (Non-convertible Debentures) அடங்கும். மாற்றக்கூடிய கடன்சீட்டுகளை ஒரு குறிப்பிட்ட காலத்திற்குப் பின்னர்ச்சாதாரணப் பங்குகளாக மாற்றலாம். இச்சீட்டுகளை வாங்குபவர்களுக்கு இவ் உரிமை இருப்பதால் முதலீடு செய்ய விருப்பமுள்ளவர்கள் இவ்வகைச்

சீட்டுகளை வாங்குவதில் விருப்பமுடையவர்களாய் உள்ளார்கள். மாற்ற இயலாக் கடன்சீட்டுகளை எக்காரணம் கொண்டும் பங்குகளாக மாற்ற இயலாது.

(ஊ) நிலை அல்லது தகுதியின் அடிப்படையில் பிரிக்கப்படும் கடன்சீட்டுகள் நியாயக்கடன்சீட்டுகளும் (Fair Value Debentures), சட்டப்படியான கடன் சீட்டுகளுமாகும். சொத்துகளின் உரிமை ஆவணங் களைப் பிணையம் வைத்து மேலும் சொத்துகளை ஈடாகக் காட்டும் ஒரு குறிப்பாணை எழுதி, வெளி யிடப்படும் கடன்சீட்டுகள் நியாயக் கடன்சீட்டுக ளாகும். சட்டப்படியான கடன்சீட்டுகள் சொத்து களை மட்டுமே பிணையமாகக் கொண்டு வெளியிடப் படும் கடன் சீட்டுகளாகும்.

வெளியிடுதல்: பங்குகள் வெளியிடும் போது கடைப் பிடிக்கும் நடைமுறைகளையே கடன்சீட்டுகளை வெளி யிடும்போதும் நிறுவனம் கடைப்பிடிக்கிறது. நிறுவனத் தின் நடைமுறை விதிகள், நிறுவனத்தின் இயக்குநர் களுக்குக் கடன்சீட்டுகளை வெளியிடும் உரிமையை அளிக்கின்றன. இவ்வுரிமையை வேறு ஒருவருக்கு மாற்ற முடியாது. ஆகவே, இயக்குநரவை கூடி முடி வுகளை நிறைவேற்றிக் கடன்சீட்டுகளை வெளியிட வேண்டும். கடன்சீட்டுகளைத் தனிப்பட்ட முறை யிலோ தகவலறிக்கை மூலமாகவோ நிறுவனம் வெளியிடலாம். தனிப்பட்ட முறையில் வெளியிடும் போது தகவலறிக்கைக்குப் பதிலாக அறிக்கையின் உண்மைப்படி (True Copy) ஒன்றினை நிறுவனங் களின் பதிவாளருக்கு அளிக்க வேண்டும்.

பங்குகளை வெளியிடுவது போலக் கடன்சீட்டு களையும் முகமதிப்பிற்கோ (Face Value), முனை மதிப்பிற்கோ (Premium Value) தள்ளுபடி செய்து வெளியிடலாம். கடன்சீட்டுகள் எப்பொழுதும் அவற் றின் முழுமையான பணம் செலுத்தப்பட்டவையா கவே இருக்கும்.

கூட்டாண்மை நிறுவனங்கள் தங்களது வாணி கத்தை அல்லது சரக்குகளை அல்லது சொத்துகளை ஈடுகட்டிக் கடன் பெறுகின்றன. அதற்கென அளிக் கப்படுபவையே கடன்சீட்டுகள். இச்சீட்டுகளுக்குரிய பணத்தைக் கொடுத்து வாங்குவோருக்கு அவற்றை வழங்கும் கூட்டாண்மை நிறுவனம் கடன்பட்டிருக் கிறது. கடனாகச் செலுத்திய பணத்தை, ஆதற்குரிய வட்டி விகிதத்தில் வட்டியுடன் சேர்த்துத் திருப்பி யளிக்க வேண்டிய கடப்பாடு அந்நிறுவனத்திற்கு இருக்கிறது.

கடன்சீட்டுகள் கடனை உருவாக்குகின்றன. நிறு வனம் ஏற்றுக் கொண்டுள்ள வணிகம், புழக்கத் திலுள்ள சரக்குகள் அல்லது வேறு சொத்துகள் ஆகி யவற்றில் சிலவற்றின் பொறுப்புகளைக் கடன்சீட்டு கள் சட்டப்படி அடக்கியாளும் தன்மை படைத்த வையாகும். ஆனால், அத்தகைய கடப்பாடுகள் ஏது மின்றியும் கடன்சீட்டுகள் வழங்கப்படலாம். சட்டப் படி, அத்தகைய கடனுக்காக அத்தகைய சொத்துகள் எவற்றையும் ஈடுகாட்ட வேண்டிய தேவையில்லை. ஒரு நிறுவனம், கடன் சீட்டின் மூலம் ஒரு குறிப்பிட்ட கடனைப் பெற்றுள்ளதாக உறுதிப்படுத்துவதுடன், அதனைத் திருப்பித்தர வேண்டியதையும் அதற்கென அளிக்கப்பட வேண்டிய வட்டியையும் ஏற்றுக் கொள் கிறது. அதற்கு ஈடாக, ஒரு சொத்து அல்லது வேறு பிணையத்தை அளிக்க வேண்டுமென்ற தேவை யில்லை. ஆனால் அப்படி ஈடு வைப்பதும் தவறில்லை. அவ்வாறு ஈடுகாட்டப்படும் பொருள், அந்நிறுவனத் தின் இருப்பிலுள்ள சரக்குகளாகவோ பங்குகளா கவோ (Shares) இருக்கலாம்.

ஒவ்வொரு நிறுவனமும் தாம் வழங்கும் கடன் சீட்டுகளுக்கான பதிவேட்டினை முறையாகப் பாது காக்க வேண்டும். அத்தகைய பதிவேடுகளைச் சீட்டு களை வைத்திருப்பவர் எந்த நேரத்திலும் பார்வை யிடலாம். சிலவகைக் கடன்சீட்டுகளை வைத்திருப்ப வர்களுக்கு அந்நிறுவனத்தின் நிருவாகக் கூட்டங் களில் வாக்களிப்பதற்கான உரிமைகள் உண்டு. எனி னும், புதிதாக வெளியிடப்படும் அத்தகைய கடன் சீட்டுகளை வைத்திருப்பவர்களுக்கு வாக்களிக்கும் உரிமைகள் இல்லை.

பொதுவாகக் கடன்சீட்டுகள் அனைத்தும் ஒரு குறிப்பிட்ட காலத்திற்குப் பின்னர்க் கடன் தொகை யைத் திருப்பி அளிப்பதாக அமைந்துள்ளன. எனினும், ஒரு நிறுவனம் நிலையாகச் சீரான முறையில் இயங் கிக் கொண்டிருந்தால் முதல் தொகையைத் திருப்பி அளிக்காமல், வட்டியை மட்டும் தவறாமல் செலுத்தி வருவதற்கு ஏற்பாடுகள் செய்யலாம். கடன் சீட்டில் முதலீடு செய்யப்படும் தொகையை, அந்நிறுவனம் கலைக்கப்படும் காலத்தில் திருப்பித் தருதல் வேண்டும். இத்தகைய கடன்கள் நிறுவனங்கள் கலைக்கப்பட்டா லன்றித் திரும்பப்பெறத்தக்கன அல்ல. கடன் சீட்டு களை அரசு மேலாண்மை செய்யும் நிறுவனங்கள், இரயில்வே போன்ற பொது நிறுவனங்கள், வரை யறுக்கப்பட்ட பொதுநிறுவனங்கள் மட்டுமே வெளி யிடும். தனியார் நிறுவனங்களுக்குக் கடன்சீட்டுகளை வெளியிடுவதற்குரிய அதிகாரம் கிடையாது. ரெ.சீ.

துணை நூல்கள்:

Bhushan, Y.K., Fundamentals of Business Organisation and Management, M/s Sultan Chand & Sons, New Delhi, 1985.

Indian Compny Law, Government of India Publication, New Delhi, 1984.

Shukla, M.C., Business Organisation, S. Chand and Company, New Delhi, 1982.

கடன் தீர் நிதி: தொழிற்றுறை உற்பத்தி, வாணிகம் ஆகியவற்றில் ஈடுபட்டிருக்கும் தொழில் முனைவோரும், நிறுவனங்களும் தாங்கள் பெற்ற கடனைத் திரும்பச் செலுத்துவதற்காக நிருவகிக்கும் திட்டம் கடன்தீர் நிதி (Sinking Fund) எனப்படுகிறது. இந் நிதியின் மூலம் கடன் முதிர்ச்சியடைவதற்கு (Matured) முன்பாகவே அதற்கான பணம் திரட்டப்பட்டுக் கடன் பளுவின் தன்மை, கடனை முழுமையாகத் திரும்பச் செலுத்தும்போது உணரப்படாமல் பாதுகாக்க வகை செய்யப்படுகிறது. இந் நிதியில் ஆண்டுதோறும் குறிப்பிட்ட ஒரு தொகை செலுத்தப்படுகிறது. அத்தொகை பொதுவாக வெளியிடப்பட்ட மொத்தக் கடனீட்டு ஆவணங்களின் (Bonds) மதிப்பில் ஒரு குறிப்பிட்ட விழுக்காடாகவோ ஆண்டு ஆதாயத்தின் ஒரு விழுக்காடாகவோ மொத்த விற்பனையில் ஒரு விழுக்காடாகவோ வரையறுக்கப்படலாம்.

கடன் தீர் நிதியில் சேர்க்கப்படும் பணத்தை அவ்வப்போது முதிர்ச்சியடையும் கடனீட்டு ஆவணங்களை மீட்கவோ, முதிர்ச்சியடையும் காலம் வரை ஆதாயம் பெறக் கூடிய வேறு வகையில் முதலீடு செய்யவோ பயன்படுத்தலாம். வட்டியுடன் கடனைத் திரும்பச் செலுத்தும்போது நிதி நெருக்கடி நிலை ஏற்படாமலிருக்க இந்நிதி உதவுகிறது. சிறுகச் சிறுகச் சேமிக்கப்படுவதால் கடன் பளு உணரப்படுவதில்லை. பொதுவாகக் குறிப்பிட்ட கடனைத் தீர்ப்பதற்கு மட்டுமே இந்நிதியைப் பயன்படுத்த இயலும். போக்குவரத்து, பொது பயன்பாட்டுத் திட்டங்கள் (Public Utility Projects) போன்றவற்றை நிருவகிக்கும் கழகங்கள் (Corporations) வெளியிடும் கடனீட்டு ஆவணங்களின் ஒப்பந்தங்களில், கடன் தீர் நிதியைப் பற்றிய குறிப்பு சட்ட முறையில் உள்ளடங்கும். சில தனியார் நிறுவனங்கள் தாங்களாகவே இந்நிதியைச் செயற்படுத்துகின்றன. அ.கு.சா.

கடன் வாங்கல்: ஒரு மொழி (Language) அல்லது ஒரு கிளைமொழி (Dialect) அல்லது ஒருவர் பேச்சுமொழி (Idiolect), பிறிதொரு மொழி அல்லது கிளைமொழி அல்லது ஒருவர் பேச்சுமொழியின் கூறுகளைக் கடன் பெற்றுக்கொள்ளுதல் கடன் வாங்கல் (Borrowing) எனப்படும்.

கடன் வாங்கும் மொழி கடன்பெறு மொழி (Borrowing Language) எனவும் கடனைக் கொடுக்கும் மொழி கடன்வழங்குமொழி (Donar Language) எனவும் சுட்டப்பெறும். கடன் வாங்கப்பெறும் கூறு மாதிரி (Model) எனப்படும். ஒரு மொழியின்கண் மொழிக்கூறு மாற்றங்கள் (Phylogenetic Changes) நடைபெறுவதற்கான மூன்று அடிப்படைக் காரணங்களுள் கடன்வாங்கல் ஒன்றாகும்.

மொழிகளுக்கிடையே நடைபெறும் கடன்வாங்கல் மொழிக்கடன் வாங்கல் (Language Borrowing) எனவும், கிளைமொழிகளுக்கிடையே நடைபெறும் கடன்வாங்கல் கிளைமொழிக் கடன்வாங்கல் (Dialect Borrowing) எனவும், தனி ஒருவர் பேச்சு மொழிகளுக்கிடையே நடைபெறும் கடன்வாங்கல் தனி ஒருவர் பேச்சுமொழிக் கடன்வாங்கல் (Idiolect Borrowing) எனவும் சுட்டப்பெறும்.

பெரும்பாலும் சமுதாயத்தில் உயர்ந்த மொழி அல்லது கிளைமொழி எனக் கருதப்படுபவற்றின் பிற மொழிகள் அல்லது கிளைமொழிகள் கடன் வாங்குதல் மரபு. தேவை காரணமாகவும் (Need-filling Motive) உயர்வு நோக்கம் அல்லது சமுதாய உயர்நிலை காரணமாகவும் (Prestige Motive) கடன்வாங்கல் நிகழப்பெறும்.

புதிதாகத் தோற்றம்பெறும் கோட்பாடுகள் அன்றிப் பொருள்களைக் குறிக்கும் வகையில் கடன் வாங்கல் சமுதாயத் தேவை கருதி நிகழப்பெறும். உயர்விருப்பின் காரணமாக ஒரு மொழியிலுள்ள சொற்களைப் பிறிதொரு மொழி கடன் வாங்குதலும் உண்டு. 'Father', 'Son' போன்ற ஆங்கிலச் சொற்களைத் தமிழ் உரையாடலின்கண் தேவையின்றிப் பயன்படுத்துவது உயர்வு நோக்கத்தின்பாற்பட்டதாகும். மொழிக் கடன்வாங்கல் பெரிதும் மொழி முதன்மை கருதியே நடைபெறும்.

கிளைமொழிக் கூறுகளைக் கடன் வாங்குவதில் உயர்வு நோக்கம் பெரிதும் இடம்பெறுகிறது. உயர்ந்த சாதியினர் அன்றி உயர் பதவியிலிருப்பவர் பேசும் கிளைமொழிக் கூறுகளை உயர்வு நோக்கம் காரணமாகப் பிற கிளை மொழியினர் கடன் வாங்குதலுண்டு. உயர் விருப்பின் காரணமாக ஒருவரின் ஒலிப்பு முறையைப் பிறிதொருவர் கடன் வாங்குதலு

முண்டு. இது ஒலிப்புமுறைக் கடன்வாங்கல் (Pronunciation Borrowing) எனப்படும்.

கடன்வாங்கல் நிகழப்பெறும் நிலையில் கடன் சொற்களை மூன்றாக வகைப்படுத்தலாம். சொற்களையும் அவை உணர்த்தும் கோட்பாடு அன்றிப் பொருள்களையும் சேர்த்துக் கடன் வாங்குதல் முழுமைக்கடன் (Outright Loan) எனப்படும். 'பேப்பர்', 'டெலிவிசன்' போன்ற ஆங்கிலச் சொற்கள் அவை உணர்த்தும் பொருள்களோடு தமிழில் கடன் வாங்கப் பெற்றிருப்பதால் அவை முழுமைக்கடனுக்குத் தக்க சான்றுகளாகும்.

சொற்களைக் கடன்பெறாது அவை உணர்த்தும் பொருள்கள் அன்றிக் கோட்பாடுகளை மட்டும் கடன் பெற்று அவற்றை உணர்த்தக் கடன் வாங்கும் மொழியிலுள்ள சொற்களைப் பயன்படுத்துதல் கருத்துக் கடன் (Loan Shift) எனப்படும். 'வானொலி', 'ஏவுகணை' ஆகிய பொருள்களை ஆங்கிலத்திலிருந்து கடன் பெற்று அவற்றைச் சுட்டத் தமிழ்ச் சொற்கள் பயன்படுத்தப்பெறுவதால் அவற்றைக் கருத்துக் கடன் என்பர். ஈண்டுக் கடன் வாங்கப்பெறும் கருத்தினைச் சுட்டும் கடன்வழங்கு மொழியிலுள்ள சொல் கூட்டுச் சொல்லாக (Compound Word) அமையும் நிலையில், கடன்பெறும் மொழியில் ஆக்கப்பெறும் சொல்லும் கூட்டுச்சொல்லாக அமையும். இத்தகைய கருத்துக்கடன் பெயர்ப்புக்கடன் (Loan Translation) எனப்படும். தமிழ்மொழியிலுள்ள 'தேன்நிலவு', 'நீர் வீழ்ச்சி' போல்வன பெயர்ப்புக்கடனுக்குத் தக்க சான்றுகளாகும்.

ஒரு மொழியிலிருந்து குறிப்பிட்ட ஒரு கருத்தினைக் கடன் பெற்று அதனைக் குறிக்க ஆக்கப்படும் சொல்லின் ஒரு பகுதியினைக் கடன் கொடுக்கும் மொழியிலிருந்தும் ஏனைய பகுதியினைக் கடன் பெறும் மொழியிலிருந்தும் பெற்றுப் புதிய சொல் உருவாக்குதல் கலப்புக்கடனாக்கம் (Loan Blending) எனப்படும்.

இந்தி மொழியிலுள்ள 'பரவா நகி' என்னும் சொல்லாட்சி உணர்த்தும் பொருண்மையினைக் கடன் பெற்றுப்'பரவா' என்னும் இந்திச் சொல்லையும் 'இல்லை' என்னும் தமிழ்ச் சொல்லையும் இணைத்து, 'பரவா இல்லை' என்னும் சொல்லாட்சி தமிழில் ஆக்கப்பெற்றமை கலப்புக்கடனுக்குச் சான்றாகும்.

ஒரு மொழியிலிருந்து அதிகப்படியான சொற்களைக் கடன்வாங்கும் நிலையில் கடன்வாங்கும் மொழி கடன்வாங்கும் சொற்களைத் தனது மொழியமைப்பிற்கேற்ப மாற்றியமைக்கும் (எ-டு. பட்டன் > பித்தான்; பாங்க் > பாங்கு). இங்ஙனம் கடன் வாங்கும் மொழியின் அமைப்பிற்கேற்பக் கடன்வாங்கும் சொற்களை மாற்றியமைத்தல் தழுவல் (Adaptation) எனப்படும். ஏ.ஆ.

துணை நூல்:

Lehmann, P., Historical Linguistics-An Introduction, New York, 1983.

கடனீட்டு ஆவணங்கள்: கூட்டுப்பங்கு நிறுவனங்கள் தங்கள் முதல் தேவைக் கேற்றாற்போல் பங்குகளையோ கடன் ஆவணங்களையோ வெளியிடுகின்றன. மைய அரசு, மாநில அரசு, ஊராட்சி, நகராட்சி, மாநகராட்சி போன்ற சட்டப்படி உருவாக்கப்பட்ட அரசு நிறுவனங்களும் பல முன்னேற்றத் திட்டங்களுக்குத் தேவையான பணத்தைத் திரட்டக் கடனீட்டு ஆவணங்களை (Bonds) வெளியிடுகின்றன. எடுத்துக்காட்டாக, தமிழ்நாடு மின்சார வாரியக் கடன் ஆவணம் (Tamil Nadu Electricity Board Loan), சிறப்பு கொணர்பவர் கடன் ஆவணம் -1971 (Special Bearer Bonds), தேசியப் பாதுகாப்புத் தங்க ஆவணம்-1980 (National Defence Gold Bonds) போன்றவை குறிப்பிடத்தக்கனவாகும்.

கடனீட்டு ஆவணங்களுக்கு எந்தவொரு தனியுரிமையும் கிடையாது. பிறகடன் ஆவணங்களை வைத்திருப்பவர்களுக்கு உள்ள உரிமை மட்டுமே இவ்வகை ஆவணங்களை வைத்திருப்பவருக்கும் உண்டு. இந்த ஆவணங்களுக்குக் குறிப்பிட்ட நிலையான வட்டி கிடைக்கும். இவ்வாவணங்களை வைத்திருப்பவர் தங்களுக்குப் பணத்தேவை ஏற்படின் இவற்றை எவ்விதத் தடங்கலும் இல்லாமல் உடனடியாக இருப்பு அங்காடியில் (Stock Market) விற்றுத் தங்கள் தேவையை நிறைவு செய்து கொள்ளலாம். இவற்றை வெளியிடும் நிறுவனங்கள் அரசு அல்லது அரசு சார்புடை நிறுவனங்களாதலால் இவை வெகு விரைவில் விற்கப்படுவதுடன் இவற்றின் நடைமுறை விலையில் ஏற்றத்தாழ்வும் மிகக்குறைவாக இருக்கும். எனவே, இவ் ஆவணங்கள் சிறப்பீட்டு ஆவணம் (Gilt Edged Securities) எனப்படும். அவ்வாறு விலையில் குறைவான ஏற்றத்தாழ்வு இருப்பதால் இருப்பு அங்காடியில் இவற்றை வெகு எளிதாக விற்கவும் வாங்கவும் முடியும். இவ் ஆவணங்களைத் திருப்பித் தந்து பணம் பெறுவதில் உறுதி இருப்பதால் எவரும் இவற்றை நம்பி வாங்குவர்.

ஊகவணிக (Speculation) நோக்கத்துடன் வாணிகம் செய்பவர்கள் கடனீட்டு ஆவணத்தில் முதலீடு

செய்ய விரும்புவதில்லை. ஆனால், பாதுகாப்புடன் முதலீடு செய்து வருமானம் பெற விரும்பும் முதலீட்டாளர்கள் இதில் முதலீடு செய்கிறார்கள். இந்திய மைய அரசு, கறுப்புப் பணத்தை ஒழிக்கும் நோக்கத்துடன் ஒருவிதச் சலுகையுடன் கூடிய சிறப்புக் கொணர்பவர் கடனீட்டு ஆவணம் என்ற ஆவணத்தை 1971-இல் வெளியிட்டது. அதன்படி கறுப்புப் பணத்தைத் தங்கள் பெயரை வெளியிடாமல் கொணரும் விருப்பமுள்ளவர்கள் கடனீட்டு ஆவணங்களாக மாற்றும் உரிமை அளிக்கப்பட்டிருந்தனர். அது எதிர்பார்த்த அளவிற்கு வெற்றியாக அமையவில்லை. நிலையான வட்டியும், முதலுக்குப் பாதுகாப்பும் விரும்புபவர்கள் அரசு, அரசு சார்பு நிறுவனங்கள் வெளியிடும் கடனீட்டு ஆவணங்களை வாங்குகின்றனர். காண்க: கடனுறுதிச் சீட்டு, கடன்சீட்டுகள்
ரெ.சீ.

கடனுறுதிச் சீட்டு ஒரு கடன் சீட்டாகவும் மாற்றுச் சீட்டாகவும் செலாவணிச் சீட்டாகவும் பயன்படுகிறது. இது கடனாளியால் கடனீந்தோருக்கு எழுதிக் கொடுக்கப்படும் வாக்குறுதிச் சீட்டாகும். இதன் மூலம் பெற்ற கடன் தொகையை மீண்டும் திருப்பித் தருவேன் என்று கடனாளி கடனீந்தோருக்கு உறுதியளிக்கிறார். இந்தியச் செலாவணி மாற்றுமுறை ஆவணச் சட்டம் 1881-ஆம் ஆண்டின் பிரிவு-4 கடனுறுதிச் சீட்டு (Promissory Note) என்பதை, 'ஒருவர் குறிப்பிட்ட வேறொருவருக்கு அல்லது ஆணைக்கு அல்லது கொணர்பவருக்குக் குறிப்பிட்ட தொகையைச் செலுத்துவதாக எழுத்தின்மூலம் கூறும் கட்டுப்பாடற்ற வாக்குறுதி என வரையறுக்கிறது.

இயல்புகள்: 1. இது எழுதிக் கொடுக்கப்பட வேண்டும். வாய்மூலம் கொடுக்கப்படும் உறுதிமொழி ஒரு கடனுறுதிச் சீட்டை உருவாக்காது. 2. பணத்தைத் திருப்பித் தருவதாகக் கூறும் உறுதிமொழி அதில் இருக்கும். 3. உறுதிமொழி கட்டுப்பாடற்றதாக இருக்கும். கட்டுப்பாடு ஏதும் இருந்தால் அது அக் கடனுறுதிச் சீட்டைச் செலாவணியற்றதாக்கும். எடுத்துக்காட்டாக, 'சரக்குகள் விற்றால் நான் பணத்தைத் திருப்பித் தருவேன் என உறுதியளிக்கிறேன்' என இதுபோன்ற சரக்கு விற்றால் என்ற கட்டுப்பாடு கொண்டது கடனுறுதிச் சீட்டாகாது. 4. கடனுறுதிச் சீட்டு எழுதுபவரால், அதாவது கடன் பெறுபவரால் கையொப்பமிடப்பட்டிருக்கும். கடன் பெறுபவர் எழுதப்படிக்கத் தெரியாதவராக இருந்தால் அவருடைய இடக்கைப் பெருவிரல் அடையாளம் பெறப்படும். 5. எழுதுபவர், அச் சீட்டைப்பற்றித் தெளிவுடையவராக இருத்தல் வேண்டும். 6. பணம் தருபவரும் அச்சீட்டைப் பற்றித் தெளிவுடையவராக இருத்

கடனுறுதிச் சீட்டு

சிதம்பரம்
29.7.86.

பெற்றுக்கொண்ட மதிப்பிற்காக, கேட்கும் பொழுது சந்திரன் என்பவருக்கு அல்லது ஆணைக்கு ரூ. 2000/- (ரூபாய் இரண்டாயிரம்) மட்டும் கொடுக்க வாக்குறுதி அளிக்கிறேன்.

ரூ. 2000/-

முத்திரை
அரசன்

தல் வேண்டும். 7. பணம் கொடுப்பதாக மட்டுமே உறுதிமொழி கூறப்பட்டிருக்க வேண்டும். சரக்குகள் கொடுப்பதாகக் கூறப்பட்ட உறுதிமொழி கொண்ட சீட்டு கடனுறுதிச் சீட்டாகாது. 8. கொடுக்க வேண்டிய தொகை உறுதிமொழியில் தெளிவாகக் குறிப்பிடப்பட்டிருக்க வேண்டும். 9. கடனுறுதிச் சீட்டு அதற்குரிய முத்திரை வில்லை ஒட்டப்பட்டதாக இருக்க வேண்டும்.

கடனுறுதிச் சீட்டின் மாதிரிப்படிவம் (பக்கம்—575)

சமுதாய வாழ்வு ஏற்பட்ட நாள் முதற்கொண்டே கடன் கொடுக்கல், வாங்கல் முறை மக்களிடம் இருந்து வருகிறது. அதிலும் முக்கியமாக வணிகப் பெருமக்களிடையே இது தொடர்ந்து இருந்து வருகிறது. முன்பெல்லாம் இதற்கென்று தனியே சட்டம் ஏதும் இல்லை. ஆங்கிலேயர்கள் கி.பி. 1881-ஆம் ஆண்டில் செலாவணி மாற்றுமுறை ஆவணச் சட்டம் (Negotiable Instrument Act, 1881) என்ற ஒரு சட்டத்தை உருவாக்கிக் கடன் கொடுக்கல்-வாங்கல்களுக்கான நடைமுறைகளை வரையறுத்தனர். இதன் மூலம் சிதறிக்கிடந்த பணம், கொடுக்கல் - வாங்கலில் உள்ள பழக்க வழக்கங்கள் ஆகியவை ஒழுங்குபடுத்தப்பட்டு ஒரு வரையறைக்குள் கொண்டுவரப்பட்டன. மாற்றுமுறை ஆவணச் சட்டம், பிரிவு-4, இந்திய முத்திரைத்தாள் சட்டம், பிரிவு-2 (22), கால வரையறைச் சட்டம், பிரிவு-36, ஆகியவை கடனுறுதிச் சீட்டுக்கான வரையறைகளை உரைக்கின்றன.

கடனுறுதிச் சீட்டு இப்படித்தான் எழுதப்பட வேண்டும் என்று சட்டத்தில் எங்கும் வரையறுத்துக் கூறப்படவில்லை. ஒருவர் எழுதிக் கொடுத்தது கடனுறுதிச் சீட்டா என்பதைக் கண்டறிய, கடன் சீட்டுகளின் இயல்புகள் அதில் அடங்கியுள்ளனவா என்பதை ஆராய வேண்டும். எழுதிக் கொடுப்பவரின் உட்கருத்தையும் காணுதல் வேண்டும். இவ்வாறு பார்ப்பது தேவையென்று பல நீதிமன்றங்களும் தம் தீர்ப்பில் பகர்ந்துள்ளன.

கடனுறுதிச் சீட்டு சட்டப்படி செல்லுபடியாகவும், நீதி மன்றங்களில் அனுமதிக்கப்படவும், இந்திய முத்திரைத்தாள் சட்டம், பிரிவு-49-இன்படி பின்வரும் தொகைகளுக்குக் குறிப்பிட்ட வகையில் வருவாய் முத்திரை வில்லைகள் (Revenue Stamp) ஒட்டப்படுதல் வேண்டும். அதாவது 250 உருபாய்க்கு உட்பட்ட தொகைகளுக்கு 10 காசு முத்திரைவில்லையும்; உருபாய் 250-க்கு மேல் 1000-க்கு உட்பட்ட தொகைகளுக்கு 15 காசு முத்திரைவில்லையும்; உருபாய் 1000-க்கு மேற்பட்ட தொகைகளுக்கு 25 காசு முத்திரைவில்லையும் ஒட்டுதல் வேண்டும்.

கால வரையறை: கால வரையறைச் சட்டப்படி, கடனுறுதிச் சீட்டு எழுதிய தேதியில் இருந்து மூன்று ஆண்டுகள்வரைதான் செல்லுபடியாகும். ஆனால், எழுதிக் கொடுத்தவர் இந்த கால வரையறைக்குள் எழுத்து மூலம் ஓர் ஒப்புகை (Acknowledgement) எழுதிக் கொடுத்தால் அது மேலும் மூன்று ஆண்டுகளுக்குச் செல்லுபடியாகும்.

கடனுறுதிச் சீட்டு மற்றச் சொத்துகள் போல் உரிமை மாற்றம் செய்யக்கூடியதாகும். இதனை, சொத்துரிமை மாற்றுச் சட்டம், பிரிவு 130-இன்படி, ஒருவருக்கு மாற்றிக் கொடுக்கலாம். இவ்வாறு மாற்றிக் கொடுப்பது ஒப்படைப்பு அல்லது உரிமை அளிப்பு (Assignment) எனப்படும்.

கடனுறுதிச் சீட்டு காசோலை (Cheques), மாற்றுச் சீட்டு (Bill of Exchange) ஆகியவற்றிற்கு ஒப்பானது. மக்களின் அன்றாடச் செலாவணியில் இது ஒன்றாகப் பயன்படுகிறது.

கடனுறுதிச் சீட்டு சாதாரணமாக எல்லோருடைய வாழ்விலும் பயன்படும் ஓர் ஆவணமாக இருந்தாலும், இது பல சட்டங்களின் வரையறைக்கு உட்படுத்தப்படுகிறது. நீதிமன்றங்களில் ஆய்வுகளுக்குட்படும் ஆவணங்களுள் இதுவும் ஒன்றாக இருக்கிறது.

கடனுறுதிச் சீட்டை எழுதும்போது, தேவையற்ற சொற்களைத் தவிர்க்கவும் பிழையின்றி எழுதவும் செய்தல் வேண்டும். அவற்றில் ஏற்படும் திருத்தங்களைத் தவிர்த்தல் இன்றியமையாததாகும்.

இரா.பெ, ரெ.சி.

துணை நூல்கள்:

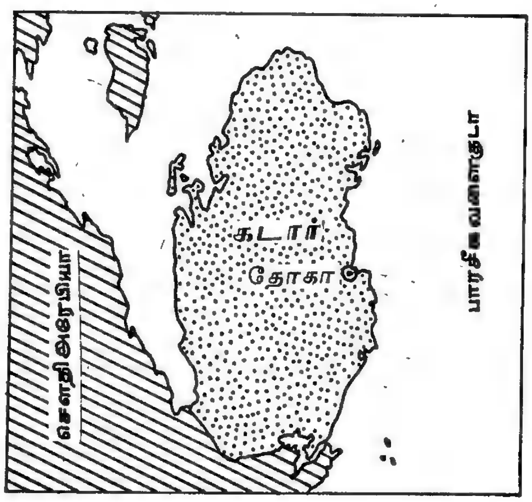
Bhushan, Y.K., Fundamentals of Business Organisation and Management, M/s Sultan Chand and Sons, New Delhi, 1985.

Negotiable Instruments Act 1881, Government of India Publication, New Delhi, 1984.

Shukla, M.C., Business Organisation, S. Chand and Company, New Delhi, 1982.

கடார் தென் மேற்கு ஆசியாவிலுள்ள சிறிய அராபிய நாடு. இது ஒரு முந்நீரக நாடாகும். இந்நாட்டின் மக்கள் தொகை மிகக் குறைவு. மக்கள் தொகை 1982-ஆம் ஆண்டின் கணக்குப்படி 260,000க்கும் மேற்பட்டதாகும். பெருவாரியான மக்கள் கடாரின்(Qatar) தலைநகரமாக விளங்கும் தோகா (Doha)

நகரில் வசிக்கின்றனர். இந்நாட்டிலுள்ள பாலைநிலப் பகுதிகளில் சுற்றிக் கொண்டிருந்த நாடோடி மக்கள் இப்பொழுது நிலையான வாழ்க்கையை மேற்கொண்டுள்ளனர். இந்நாட்டின் வருமானம் நிலத்தடி எண்ணெயின் மூலமே உள்ளது. இந்நாடு 1950-ஆம் ஆண்டிலிருந்து எண்ணெயினை ஏற்றுமதி செய்து பொருளாதாரத்தை உயர்வடையச் செய்துள்ளது. தொழிற்சாலைகள் மிகுதியாக ஏற்படுத்த அரசு முயன்று வருகிறது. இந்நாட்டில் இலவச உயர் கல்வி மாணவர்களுக்கு அளிக்கப்படுகிறது. இங்கிலாந்தின் வசமிருந்த இந்நாடு 1971-இல் முழுச் சுதந்திரம் பெற்றது.

கடார்

அரசு: கடாரை ஆளுபவர் அமீர் எனக் கூறப்படுகிறார். அவர் அல்-தானி (Al-thani) என்னும் வழிவழியான ஆளும் மரபைச் சார்ந்தவர். இம்மரபினர் கி.பி. 1800-ஆம் ஆண்டு முதல் இந்நாட்டை ஆண்டு வருகின்றனர். அமீர் தனக்கு உதவியாக 14 உறுப்பினர்கள் கொண்ட ஓர் அமைச்சரவையை நியமித்துக் கொள்வார். மேலும் அவருக்கு ஆலோசனைகள் வழங்க இருபது உறுப்பினர்கள் கொண்ட துணை அதிகாரிகள் இருப்பர். அவர்களுள் மூவரை அமைச்சரவை தேர்ந்தெடுக்கும். அரசு, அரசியல் கட்சிகளை இந்நாட்டில் அனுமதிக்கவில்லை.

மக்கள்: கடாரில் 1939-ஆம் ஆண்டு எண்ணெய் வளம் கண்டுபிடிக்கப்பட்டது. எண்ணெய்த் தொழிற்சாலைகள் பல இந்நாட்டில் ஏற்படுத்தப்பட்டன. அதனால் கடாருக்குப் பிற அராபிய நாடுகளிலிருந்து மக்கள் குடியேறத் தொடங்கினர். இந்நாட்டின் மக்கட் பெருக்கம் 1970-ஆம் ஆண்டில் 1950-இல் இருந்ததைப்போல் மும்மடங்கு பெருகியது. இந்நாட்டு மக்களுள் பெரும்பாலோர் அராபியர்கள் ஆவர். அராபிய மொழியே இந்நாட்டின் முதன்மையான மொழியாகும். ஆங்கிலமும் அலுவலகங்களில் பேசப்படுகிறது. இந்நாட்டின் சமயம் இசுலாம் ஆகும். தோகா நகரில் நல்வசதிகளுடன் மக்கள் வாழ்கின்றனர். குழந்தைகளுக்கு 6 வயது முதல் கல்வி கற்பிக்க வழி வகுக்கப்படுகிறது. மக்களுள் 125 விழுக்காட்டினர் எழுதப் படிக்கத் தெரிந்தவர்கள் ஆவர்.

நிலமும் தட்பவெப்பமும்: இந்நாடு 11,000 சதுரக் கி.மீ. பரப்பளவு உடையது. பெரும்பாலான பகுதி கற்கள் நிறைந்த பாலைப் பகுதியாகும். கோடைக்காலத்தில் 120° 'பாரன்கீட்டு' வரை வெப்பம் நிலவும். குளிர் காலத்தில் குளிர் மிகுதி. கடாரில் ஆண்டுக்கு 10 செ.மீ.க்கும் குறைவாகவே மழை பெய்கிறது. இயற்கையாக இங்கு நீர் கிடைப்பது அரிது. அரசு ஆழ்குழாய்க் கிணறுகளை 1950க்குப்பின் வெட்டியுள்ளது. வேளாண்மை மிகக் குறைந்த அளவே இந்நாட்டில் நடைபெறுகிறது.

பொருளாதாரம்; இந்நாட்டின் முக்கிய ஏற்றுமதி எண்ணெய் ஆகும். பாறை எண்ணெயிலிருந்தும் அதைச்சார்ந்தபிறவற்றிலிருந்தும் இந்நாட்டிற்கு 25 விழுக்காடு வருவாய் கிடைக்கிறது. பிற தொழில்களும் ஏற்பட அரசு முயற்சியும் ஊக்கமும் அளிக்கிறது. இந்நாட்டில் சிமிண்டு ஆலைகள், உரத் தொழிற் சாலைகள், மாவாலைகள் போன்றவற்றில் தொழில்கள் நடைபெறுகின்றன.

தோகா நகரம்

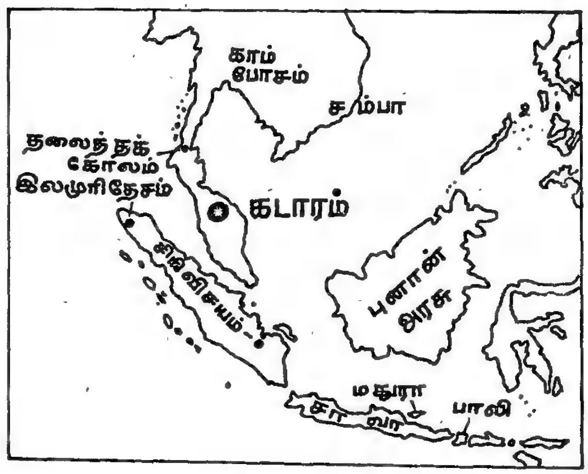
நாட்டு மக்களுக்குத் தேவையான காய்கறிகள் இந்நாட்டிலேயே பயிரிடப்படுகின்றன. இருப்பினும் இறைச்சி உணவையே பெரும்பாலோர் உண்ணுகின்றனர். வேளாண்மையை உயர்த்த அரசு இலவசமாக விதைகள் வழங்குகின்றன. தோகாவில் துறைமுகமும் விமான நிலையமும் உள்ளன. பிற பகுதிகளுடன் தோகா நகரம் சாலைகளால் இணைக்கப்பட்டுள்ளது. இந்நாட்டில் வானொலி நிலையமும் தொலைக்காட்சி நிலையமும் அரசிற்குச் சொந்தமானவையாக விளங்கி ஒலி, ஒளி பரப்புகின்றன.

வரலாறு: இந்நாட்டில் எண்ணெய்க் கிணறுகள் கண்டுபிடிக்கப்படுவதற்கு முன்னரே மக்கள் வாழ்ந்து வந்துள்ளனர். ஒட்டகங்களை வளர்த்தும் மீன் பிடித்தும் இம்மக்கள் வாழ்ந்தனர். இந்நாட்டு மக்கள் கி.பி. 1700-ஆம் ஆண்டு வரை நிலையான அரசைப் பெற்றிருக்கவில்லை. அதன் பின்னர் இசுலாமியப் பிரிவினரான வக்கபி (Wahhabis) என்போர் இந்நாட்டைத் தங்கள் ஆளுகையின் கீழ்க் கொண்டு வந்தனர். பின்னர் கி.பி. 1800-ஆம் ஆண்டுகளில் அராபிய வழி அல்-தானி மரபினர் இந்நாட்டின் அரசர்களாயினர். உதுமானியத் துருக்கியர்கள் கி.பி. 1850-ஆம் ஆண்டளவில் இதனைக் கைப்பற்றினர். பின்னர் 1916-இல் இங்கிலாந்தின் பாதுகாப்புக்குட்பட்ட பகுதியாக இந்நாடு மாறியது.

எண்ணெய்க் கிணறுகளைக் கண்டுபிடிக்க 1930 முதல் முயற்சிகள் நடந்தன. கடாரின் மேற்குப் பகுதியில் முதன்முதலாக 1939-ஆம் ஆண்டு எண்ணெய்க் கிணறுகள் கண்டுபிடிக்கப்பட்டன. இந்நாடு 1971-ஆம் ஆண்டு முழுச் சுதந்திரம் பெற்றது. ஐக்கிய நாட்டு அவையில் அராபியக் கூட்டமைப்பின் நாடாக இது இடம்பெற்றுள்ளது. சு.இரா.

***கடாரங் கொண்டான்*:** காண்க: இராசேந்திரசோழன், முதலாம்.

***கடாரம்*:** தென்கிழக்கு ஆசியப் பகுதியில், 'சிரீவிசயம்' முக்கியமானதோர் அரசுப் பகுதியாக விளங்கியது. புதைபொருள் சான்றுகள் வாயிலாகப் புனையப் பெறும் வரலாற்றுடன் இலக்கியச் சான்றுகள் தரும் செய்திகளை ஒப்பு நோக்கும்போது, இப்பகுதியின் வரலாற்றில் ஏராளமான முரண்பாடுகள் காணப்படுகின்றன. பாலம்பாங்குப் (Palembang) பகுதியில் 1914-ஆம் ஆண்டு பென்னட்டு பிரான்சன் (Bennet Bronson) அகழ்வாராய்ச்சி செய்தார். அதற்குப்பின், நடைமுறை வரலாற்றில் நிலவும் பல கருத்துகள் முரண்பாடுடையனவாகக் கருதப்படுகின்றன.

கடாரம்

பிற்காலச் சோழ மன்னன் இராசேந்திரன் கடாரத்தின் மீது போர் தொடுத்து வென்ற செய்தியை அவன் வெளியிட்ட கல்வெட்டுகள் அறிவிக்கின்றன. அக்கல்வெட்டுச் செய்திகளினடிப்படையில் கடாரம் என்பது சுமத்திராவிலுள்ள பாலம்பாங்கு அரசு என்று கருதப்படுகிறது. அவ்வரசு கி.பி. 8-ஆம் நூற்றாண்டு முதல், கி.பி. 13-ஆம் நூற்றாண்டு வரை புகழுடன் விளங்கியதாகத் தெரிகிறது. நடைமுறையில் கடாரத்தைச் சோழன் வென்ற செய்தி ஏற்கப்பட்டாலும் 'கடாரம்' என்ற நிலப்பகுதி எது? எங்கிருந்தது? என்ற வினாக்களுக்குத் தெளிவான விடைகள் கூறுவது கடினம்.

கே.ஏ. நீலகண்டசாத்திரியின் கருத்து பின்வருவதாகும். 'இலெய்டன் சாசனம்' (Leyden grant), கலிங்கத்துப் பரணிச் சான்றுகள் ஆகியவை 'கிடாரம்' எனக் குறிப்பிடும் பகுதியே 'கடாரம்' என்பதாகும். வடமொழி இலக்கியமும் கல்வெட்டுகளும் இதைக் 'கடாக' (Katāha) என்று குறிப்பிடுகின்றன. பட்டினப்பாலை குறிக்கும் 'காழகமும்' இதுவே. இட்சிங்கு (Itsing) என்ற சீனப்பயணி 'கியட்சா' (Kietcha) என்ற இடத்தைக் குறிப்பிட்டுள்ளார். அப்பெயர் பின்னர்க் கீ-டோ (Kie-to') எனத் திரிந்து வழங்கியது. இவை யாவும், மலாயா முந்நீரகத்தின் மேற்குக் கரையிலுள்ள கெடா (Kedah) என்ற இடத்தையே குறிப்பிடுகின்றன'.

அராபிய இலக்கியங்கள் கெடாவைக் 'கலா' (Kalāh) என்று குறிப்பிடுகின்றன. அரேபியாவிற்கும் சீனாவிற்குமிடையில் இது முக்கிய தங்குமிடமாக விருந்தது. அபு-சையது என்ற அறிஞர் (கி.பி. 10-ஆம் நூற்றாண்டின் முற்பகுதி) 'அல்-சபாசு' (Al-zabaj)

அப்பகுதியை ஆண்டு வந்ததாகக் கூறுகிறார். சோழர் கல்வெட்டுச் செய்திகள் அராபிய இலக்கியச் செய்திகளை ஒத்திருக்கின்றன.

கெடாவிலுள்ள பௌத்த விகாரங்களும் சைவ சமயச் சார்புடைய கோயில்களும் இந்திய வகையைச் சார்ந்தவையே எனப் பல ஆராய்ச்சியாளர்கள் கருதுகின்றனர். பல்லவர்கள் தென்கிழக்கு ஆசியாவுடன் கொண்டிருந்த தொடர்பைப் பண்பாட்டுத் தொடர்பு என்றும், பிற்காலச் சோழர் கொண்டிருந்த தொடர்பை அரசியல் தொடர்பு என்றும் கருதலாம். நாகப்பட்டினத்தில் சிரீவிசய அரசு உதவியுடன் பௌத்த விகாரம் அமைக்கப் பெற்றதையும் நினைவில் கொள்வது நலம். ஆர்.சி. மசும்தார் போன்ற அறிஞர்கள் கடாரம் (சிரீவிசயம்) பல முறை படையெடுப்பிற்குள்ளாகியிருக்க வேண்டுமெனக் கருதுவர்.

இலெய்டன் சாசனத்தில் காணப்படும் வடமொழி முகவுரையை ஆதாரமாகக் கொண்டு சிரீ விசயப் (Sri Vijaya) படையெடுப்பு இரு முறை நடைபெற்றிருக்க வேண்டுமென ஆர்.சி. மசும்தார் கருதுவர். கே.சி. கிருட்டிணன் இக்கருத்தை ஏற்கவில்லை. வீரராசேந்திரன் காலத்தில்(கி.பி. 1068-69) இப்படையெடுப்பு நடைபெற்றிருக்க வேண்டுமென்பது அவர் கருத்து. இக்கருத்தைக் கே.ஏ.நீலகண்டசாத்திரி பல ஆண்டுகளுக்கு முன்னரே மறுத்துவிட்டார். சோழர் சிரீ விசயப் படையெடுப்பை மேற்கொண்டனர் என்பதில் ஐயமில்லை. எனினும்,கல்வெட்டுகளில் குறிக்கப்பெறும் பதின்மூன்று இடங்களையும் அவர்கள் கைப்பற்றினரா என்பது ஐயத்திற்கிடமளிக்கிறது.

சோழர் கடாரப் படையெடுப்பை மேற்கொண்டனர் என்னும் கருத்தை ஏற்றுக் கொண்டால், கடார அரசு அல்லது சிரீ விசய அரசு என்று ஒன்று இருந்திருக்க வேண்டும் என்பதையும் ஒப்புதல் வேண்டும். தஞ்சைக் கல்வெட்டுச் செய்திகள் ஐயத்திற்கிடமின்றிக் 'கடார மன்னனைக்' குறிப்பிடுகின்றன. பார்ப்பனருக்கு உணவளிப்பதற்காகக் கடார மன்னனின் பேராளர் கி.பி. 1018-19-இல், பண உதவி செய்ததையும் கல்வெட்டுகள் குறிப்பிடுகின்றன. இத்தகைய செய்திகளை அடிப்படையாகக் கொண்டு, சோழ நாட்டிற்கும் கடாரத்திற்குமிடையில் வாணிகத் தொடர்பு இருந்திருக்க வேண்டுமென ஐயத்திற்கிடமின்றிக் கூறலாம். தி.வி.கு.

கடிகை பல்லவர் காலத்தில் தோன்றிய உயர் கல்விச் சாலை. இது காஞ்சி, சோளிங்கபுரம், பிரம்மதேசம் போன்ற இடங்களில் பல்லவர் சோழர் ஆகியோர் காலங்களில் இருந்துவந்துள்ளது. கடிகை என்ற சொல்லுக்குக் கோட்டி (Gosti) அல்லது ஓர் அரசனால் நியமிக்கப்பட்ட அந்தணர்கள் குழு என்று கல்கணர் பொருள் கூறுகிறார். கடிகை என்ற சொல் 'காட்' (Ghat) என்ற வடமொழிச் சொல்லிலிருந்து வந்தது. வடமொழியில் 'காட்' என்பதற்குத் 'தேடுதல்' என்பது பொருள். எனவே, அறிவைத் தேடுகின்றவர்கள் அல்லது உயர்கல்வி கற்க எண்ணுகின்றவர்கள் இருக்கின்ற இடம் என்றும் சிலர் பொருள் கொள்கின்றனர்.

கடிகையைப் பற்றிக் கிடைக்கின்ற பழமையான கல்வெட்டு கடம்ப மரபைச் சார்ந்த காகுத்த வர்மனின் (கி.பி. 5-ஆம் நூற்றாண்டு) காலத்தது ஆகும். மயூரசர்மன் (கி.பி. 345-இலிருந்து கி.பி. 370) என்ற கடம்ப அரசன் காஞ்சியில் உள்ள கடிகையில் கல்வி கற்றவன் என்பது தெரிகிறது. எனவே, கி.பி. 4-ஆம் நூற்றாண்டில் காஞ்சியில் கடிகை இருந்தது எனலாம். இதுவே பழமையான கடிகையாகும்.

காஞ்சிபுரத்தில் இருந்த கடிகையில் கல்வி அறிவு பெற்ற அந்தணர்கள் இருந்தனர் என்று காசாக்குடிச் செப்பேடு கூறுகின்றது. வேலூர்ப் பாளையச் செப்பேடு கடிகையில் இரு பிறப்பாளர்களே இருந்தனர் என்று கூறுகிறது. அந்தணர்கள், சத்திரியர்கள், வைசியர்கள் போன்றவர்களே இவற்றில் கல்வி கற்கத் தகுதி வாய்ந்தவர்கள். இத்தகைய கல்வி நிலையங்களே பிற்காலத்தில் அந்தணர்களின் கல்வி நிலையங்களாக மாறின என்று கல்கணர் கூறுகிறார்.

காஞ்சியில் எவ்விடத்தில் கடிகை இருந்தது என்பதை உறுதியாகக் கூறப் போதுமான சான்றுகள் கிடைக்கவில்லை. எனினும் வேதங்களைப் படிப்பது, விவாதிப்பது போன்றவை கோயிலின் மண்டபங்களிலும் மடங்களிலும் இடம் பெற்றிருக்கின்றன. இரண்டாம் நரசிம்மவர்மன், கைலாசநாதர் கோயிலைக் கட்டியதோடு கடிகைகளையும் புதுப்பித்தான் என்று வேலூர்ப்பாளையச் செப்பேடு கூறுகின்றது. அதனால் கைலாசநாதர் கோயிலில் கடிகை இருந்திருக்கலாம்.

கடிகையில் உள்ளவர்கள் வேதங்களுக்கு விளக்கம் கூறுவதில் வல்லவர்களாய் இருந்தனர். மைசூரில் கிடைத்த கல்வெட்டுகள் சாமவேதத்தை மேற்கொண்டு நுணுக்கமாக ஆய்வதற்கு இத்தகைய கடிகைகள் ஏற்படுத்தப்பட்டன என்று கூறுகின்றன. நான்கு வேதங்களைக் கற்ற அந்தணர்களுக்கு எல்லா உதவிகளையும்செய்ததோடுகடிகையைத் தன்னுடைய நேரடிக் கட்டுப்பாட்டின்கீழ் அரசன் கொண்டு வந்தான் என்று காசாக்குடிச் செப்பேடு கூறுகிறது. கடம்ப வமிசத்து அரசன் தன்னுடைய குருவினிடம்

வேதத்தைக் கற்றான். ஆனால் வேதங்களை நுணுக்கமான முறையில் கற்கவேண்டும் என்பதற்காகக் காஞ்சிக் கடிகைக்குச் சென்று கற்றான் என்பது குறிப்பிடத்தக்கதாகும். காஞ்சிபுரத்தில் கடிகையின் எண்ணிக்கை சில காலங்களில் குறைந்தும் கூடியும் காணப்படுகிறது. மாணவர்களும் அதற்கேற்றாற் போல் இருந்தனர். இரண்டாம் விக்கிரமாதித்தனின் காஞ்சிபுரக் கல்வெட்டு கடிகையில் இருந்தவர்களை 'மகாசனங்கள்' என்று குறிப்பிடுகிறது. திருவல்லத்தில் உள்ள நந்திவர்ம பல்லவமல்லனின் கல்வெட்டில் 'கடிகை எண்ணாயிரம்' என்று கூறப்பட்டுள்ளது.

தென்னிந்தியாவில் வேறு சில இடங்களிலும் கடிகைகள் இருந்தன. விட்டுணுகுண்டி மரபைச் சார்ந்த இரண்டாம் விக்கிரமகேந்திரவர்மனின் சிக்கலுச் செப்பேட்டில் ஒரு கடிகை இருந்ததாகக் கூறப்பட்டுள்ளது. கன்னடக் கல்வெட்டுகளில் கடிகைகள் உயர் கல்வி நிலையங்களாக இருந்தனவெனக் கூறப்படுகின்றன. வடஆர்க்காடு மாவட்டத்தில் உள்ள பிரம்மதேசம் என்னும் ஊரில் ஒரு கடிகை இருந்ததாக அங்குள்ள கல்வெட்டுகள் கூறுகின்றன. அந்தக் கடிகை காஞ்சிக் கடிகையிலிருந்து வேறுபட்டு இருக்கலாம். திருக்கண்ணபுரம் கோயிலில் கடிகை ஒன்று இருந்தது. கடிகாச்சலம் என்ற பகுதியில் இருந்து மாணவர்கள் இக்கடிகைக்குச் சென்று பயின்றனர். இக்கடிகையில் வடமொழி பேணி வளர்க்கப்பட்டது. இக்கடிகை பல்லவர் காலத்தில் மட்டுமன்றிச் சோழர் காலத்திலும் இருந்தது. தி.சு.

கடிகைமுத்துப் புலவர்: இவர் கி.பி. 17-ஆம் நூற்றாண்டின் பிற்பகுதியில் வாழ்ந்தவர்; எட்டையபுரத்தில் பிறந்து எட்டையபுரக் குறுநில மன்னர் இராச செக வீரராம வேங்கடேசுவர எட்டப்ப நாயக்கரின் அவைப்புலவராக விளங்கியவர்; இவர் இயற்றமிழிலும்இசைத்தமிழிலும் வல்லவர். சமுத்திர விலாசம், காமரச மஞ்சரி, திருப்புடை மருதூரந்தாதி, மதன வித்தாரமாலை, பருவப்பதங்கள், திக்குவிசயம் ஆகியன இவர் பாடியன.

மன்னனிடம் மங்கலக் கவி பாடி வாழ்வோர் 'கடிகையார்' எனப்படுவர். நச்சினார்க்கினியர் 'கடிகையார் மங்கலக்கவி பாடினார்' என்று சிந்தாமணி (2367) உரையில் சுட்டுவர். எனவே, இவர் கடிகை மரபினர் என்பர். கடிகை என்பது ஊர்ப்பெயர் என்றும் சிலர் கூறுவர். இவர், வேளாளர் என்றும் கன்னார மரபினர் என்றும் சொல்லப்படுகிறார்.

இவர் சமுத்திரவிலாசம், காமரச மஞ்சரி இரண்டிலும் வேங்கடேசுவர எட்டப்ப நாயக்கரைக் காம மிக்க கழிபடர் கிளவியால் பாடியுள்ளார். சமுத்திர விலாசம், கழிக்கரைப் புலம்பலாகும்; 100 பாடல்கள் கொண்டது. சிவகிரிக் குறுநில மன்னர் வரகுணராம வன்னியரைப் பாடியது, 'திக்குவிசயம்'. அது பரணி நூலைப் போன்றது; 325 செய்யுட்கள் கொண்டது. பருவப் பதங்கள், எட்டையபுர மன்னரின் மைத்துனர் பெரியசாமி மன்னரைப் பாட்டுடைத் தலைவராக்கிக் காமச்சுவை ததும்பப் பாடிய இசைப் பாடல் களாலானது. மதன வித்தாரமாலை, ஊற்றுமலைக் குறுநில மன்னர் மருதப்பரைப் பாடியது. இப்புலவர் எட்டையபுரம், ஊற்றுமலை, சிவகிரி ஆகிய மூன்று குறுநில மன்னர்களும் ஒன்றுபட்டிருந்த நாளில் வாழ்ந்தவர். திருப்புடைமருதூர் அந்தாதி தென் பாண்டி நாட்டிலுள்ள திருவிடைமருதூர் இறைவன் மீது பாடப்பட்டதாகும்.

இவர் பல தனிப்பாடல்களும் பாடியுள்ளார். திரிபு, யமகம், மடக்கு, சந்தம், சிலேடை முதலியன அமையப்பாடுவதில் கடிகை முத்துப் புலவர் வல்லவர். இவர் இறக்குந்தறுவாயில், மக்கள் அழுதனர். இவரோ 'எட்டப்பன் இருக்க ஓரப்பனுக்கு அழாதீர்' என்று கூறி எட்டயபுரத்தரசர் சிறப்பை உணர்த்தினார். நயம்படப் பேசுவதிலும் பாடுவதிலும் வல்ல இவர்பால் பயின்றவர் உமறுப்புலவர். தெ.சொ.

கடிகையார்: கடிகை என்பது துண்டம், காம்பு, குத்துக்கோல், கதவிடுதாழ், திரைச்சீலை, நாழிகை, முகூர்த்தம், மங்கலப் பாடகன், குண்டிகை, தோள்வளை, ஊர்ச்சபை முதலிய பல பொருள்படும் சொல்லாகும். கடிகையார் என்பது மன்னரிடம் மங்கலப் பாடல்கள் பாடிப் பரிசில் பெற்று வாழ்வோரைக் குறிக்கிறது. 'காவல் மன்னரும் கடிகையும் கடவது நிறைத்தார்' என்னும் தொடருக்கு (சீவக. 2367) நச்சினார்க்கினியர் 'மன்னர் கைக்காணியிட்டு வணங்கினார். கடிகையார் மங்கலக் கவி பாடினார்' என்று பொருள் கூறியுள்ளார். கடிகை என்பதற்கு நாழிகை என்னும் பொருள் அடிப்படையில், கடிகையார் அரசருக்கு நாழிகையை உணர்த்திக் கவி பாடுபவர் என்ற பொருளும் கூறப்பட்டுள்ளது. நாழிகைக் கணக்கர் என்னும் சிலப்பதிகாரத் தொடருக்கு (சிலப். 5-49) அடியார்க்கு நல்லாரும் அரும்பத உரையாசிரியரும் 'கடிகையார்' என்று பொருள் கூறியுள்ளனர். அதனை அடியார்க்கு நல்லார் 'அவர் அரசனுக்குச் சென்ற நாழிகைக்குக் கவி சொல்லுவார்' என்றும், 'நாழிகை வட்டில் இடுவாரும் என்ப' என்றும் விளக்கியுள்ளார். இதனால், நாழிகை அறிந்து அரசன் செய்த அருஞ்செயலைப் போற்றிக் கவிபாடுவோரும், ஒருநாளில் சென்ற நாழிகைகளைக்

கணக்கிட்டுக் காலக்கூறு உணர்ந்து அறிவிப்போரும் நாழிகையார் எனப்பட்டனர் என்பது புலனாகிறது.

செங்கற்பட்டு மாவட்டத் திருக்கச்சூர்க் கச்சபேசர் திருக்கோயில் கல்வெட்டொன்று பெருநம்பி எனப்படும் புலவரொருவர் கடிகையார் மரபில் வந்தவராதல் வேண்டுமென்னும் குறிப்பினைக் கொண்டுள்ளது. அரசன் ஆணையைப் பறைமூலம் அறிவிப்பவர் என்ற பொருளில் கடிகையார் வழங்கப் பட்டதனை முதல் இராசராசன் காலத்துத் தோன்றிய தஞ்சைப் பெருங்கோயிற் கல்வெட்டு ஒன்று குறிப்பிடுகிறது. தஞ்சைப் பெரிய கோயில் விழாவின்போது, 'திருப்பறையறவு கேட்பிக்கும் கடிகையார் ஐவர்க்கு 'அளிக்கவேண்டிய' உரிமைகள் பற்றி அக்கல்வெட்டுக் கூறுகிறது (S.I.I.II. 125). கடிகை ஊர்ச்சபையைக் குறித்தும் வழங்கப் பெற்றிருப்பதால் 'கடிகையார்' ஊர்ச்சபையினரைக் குறிக்கும் சொல்லாகவும் உள்ளது. கடிகை என்பதன் அடிப்படையில் கடிகை வெண்பா என்னும் நூல் ஒன்று தோன்றலாயிற்று. அது அரசர், தெய்வம் ஆகியோர் செயல்களை ஒரு கடிகைப் பொழுதில் - நாழிகைப் பொழுதில்-நடந்தனவென்று சிறப்பித்துக் கூறும் வெண்பாக்களால் அமைந்த நூலாகும்.

சங்க காலத்தில் காலெறி கடிகையார் என்ற பெயரில் ஒரு புலவர் வாழ்ந்துள்ளார். அங்குக் காலெறி கடிகை என்பது கரும்பின் அடியில் வெட்டப் பட்ட துண்டு என்று பொருள்பட, அதனை உவமையாக அமைத்த சிறப்பால் புலவர் அப்பெயரைப் பெற்றார் என்பது கூறப்படுகிறது. பிற்காலத்தில் தோன்றிய கடிகை முத்துப்புலவர் என்பவர் பெயரில் அமைந்துள்ள கடிகை என்னும் அடை, அவர் மங்கலக் கவிபாடுவோர் மரபில் வந்த சிறப்பினை உடையவர் என்பதனை உணர்த்துவதாக உள்ளது. அ.மா.ப.

கடிகை வெண்பா: கடிகை வெண்பா என்பது சிற்றிலக்கிய வகைகளுள் ஒன்று. கடிகை என்பது நாழிகைக்கு ஒரு பெயர்.

தேவரையும் மக்களையும் பற்றியே பெரும்பான்மை இலக்கியங்களும் பிறந்துள்ளன. நாழிகைத் தொடர்பாகத் தேவர்மீதும், தேவருக்கு இணையாக உலகில் போற்றப்பெறும் அரசர், பெரியோர் முதலியோர்மீதும் அவரவர்க்கு ஒவ்வொரு நாழிகையிலும் நடைபெறும் நிகழ்ச்சிகளை விவரித்தும் நூல்கள் பிறந்துள்ளன. அவற்றுள் ஒன்றே 'கடிகை வெண்பா' என்பது. இக்கடிகை வெண்பாப் பற்றிய விளக்கம் தரும் சதுரகராதி, 'தேவரிடத்தும் அரசரிடத்தும் நிகழும் காரியம் கடிகையளவில் தோன்றி நடப்பதாக முப்பத்திரண்டு நேரிசை வெண்பாக்களால் கூறுவது' என்று குறிப்பிடுகிறது. இவ்வகையில் அமைந்த நூல்கள் தமிழ் வழக்கில் முன்பு இருந்தன போலும்.

மதுரைக் காஞ்சியில் மதுரை மாநகரிலே இரவின்கண் ஒவ்வொரு யாமத்தும் நிகழ்ந்த நிகழ்ச்சிகள் பற்றிவிரிவாகக் காணலாம். (554-686). சிலப்பதிகாரத்தில் நாழிகையை அறிவிக்கும் நாழிகைக்கணக்கர் பற்றிய செய்தி ஒன்று உள்ளது. இங்கே நாழிகைக் கணக்கர் என்பதற்கு, 'நாழிகைக் கணக்கர் அரசனுக்குச் சென்ற நாழிகைக்குக் கவி சொல்லுவார். 'பூமென் கணையும் பொருசிலையும் கைக்கொண்டு, காமன் திரிதரும் கருவூரா, யாமங்கள் ஒன்றுபோ யொன்றுபோ யொன்றுபோய் நாழிகையும், ஒன்றுபோ யொன்றுபோ யொன்று' என நாழிகை வட்டிலிடுவாரும் என்ப' என்பது அடியார்க்கு நல்லார் தரும் விளக்கம்.

இத்தகு இலக்கியக் குறிப்புகளைப் பார்க்குமிடத்து நாழிகை நிகழ்ச்சிகள் பற்றி அரசருக்கு அறிக்கையிடும் மரபு ஒன்று இருந்தமை தெரிய வரும், இந்த அடிப்படையில் 'கடிகை வெண்பா' என்னும் பிரபந்தமும் அமைந்திருத்தல் வேண்டும்.

பிரபந்த இலக்கணங்கள் கூறும் இலக்கியங்கள் எல்லாம் முன்பு இருந்தன என்றும், அவற்றை நோக்கி அவற்றின் இயல்புகள் வரையறுக்கப்பட்டன என்றும், எல்லாப் பிரபந்தங்களுக்கும் அவ்வாறு சொல்ல இயலவில்லை என்றும் சிலர் கூறுவர். மேலும் ஒரு சில இலக்கிய வகைகள் இவ்வாறு தோன்றலாம் என வழிகாட்டும் முறையில் சொல்லப்பட்டது என்றும் அறிஞர் சிலர் கருதுகின்றனர். அப்படியாயின் 'கடிகை வெண்பா' என்பது ஒரு குறிக்கோள் இலக்கியம் எனலாம்.

தமிழ் நூற் பரப்பில் எத்தனையோ இலக்கியங்கள் இறந்துபட்டன என்பது பண்டைய உரையாசிரியர்கள் குறிப்பினால் தெரியவருகிறது. 'இலக்கியங் கண்டதற்கு இலக்கணம் இயம்பல்' என்னும் பொது நிலையைக்கொண்டு பார்க்கும்போது 'கடிகை வெண்பா' என்னும் சிற்றிலக்கியம் மறைந்துபட்ட நூல்களுள் ஒன்றாக இருக்கலாம். மு.ச.

கடித்தலம்: தமிழ்நாட்டில் திருநெல்வேலி மாவட்டத்தில் ஈழவர் என்ற பிரிவினர் வாழ்ந்த பகுதிகளின் உட்பிரிவாகும். ஈழவர்கள் தாம் வாழ்ந்த பகுதிகளை நிருவாக வசதிக்காகப் பதினோரு பிரிவுகளாகப் பிரித்தனர். இவை நாடு எனக் கூறப்பட்டன

அந்நாடுகளுள் ஒவ்வொன்றும் இன்றய வட்டம் (Taulk) போன்ற அமைப்புடையது. ஒவ்வொரு நாட்டையும் 5 அல்லது 6 கடித்தலங்களாக ஈழவர்கள் பிரித்தனர். இது நிருவாக அவை, நாட்டவை என ஈரவைகளைக் கொண்டு விளங்கியது. ஒவ்வொரு நாடும் நிருவாக அவைக்கு இரண்டு பேராளர்களையும், நாட்டவைக்கு 5 உறுப்பினர்களையும் தேர்ந்தெடுத்து அனுப்பியது. சு.இரா.

கடியநெடுவேட்டுவன் சங்க காலத்தில் வீரனும் கொடையாளியுமாக விளங்கியவர்களுள் ஒருவன். புறநானூற்றில், பெருந்தலைச் சாத்தனார் இவனைப் பாடியுள்ளார். அப்பாடல் (புறம். 205) பாடாண்டிணையில் பரிசிற்றுறையினைச் சார்ந்ததாக உள்ளது. இவன் கோடை என்னும் மலைக்குத் தலைவன். அம்மலை இந்நாளில் கொடைக்கானல் என வழங்கப்படுவதாகும் எனக் கூறுவர். இவன் பகைவர் தம் ஊக்கத்தைக் கெடுக்கும் ஆற்றல் வாய்ந்தவன் என்பதனைச் 'செறுவர், தாளுளந் தபுத்த வாண்மிகு தானை' யைக் கொண்ட பொருநன் என்பதனாலும், அஞ்சி வந்து தன்னை அடைந்தோர்க்குப் புகலிடமாய் விளங்குபவன் என்பதனை, 'உறுவர் செல்சார் வாகி' என்பதனாலும் சாத்தனார் குறிப்பிட்டுள்ளார். 'நோன்சிலை வேட்டுவ' என்று இவனைப் புலவர் விளிப்பதனால் இவன் வேட்டுவ மரபில் வந்தவன், என்பதும், இவன் பெயர் அவ்வகையால் அமைந்தது என்பதும் புலனாகின்றன. ஒருகால் சாத்தனார் பரிசில் வேண்டி இவன்பாற் செல்ல, இவன் விரைந்து. பரிசில் கொடாது காலம் நீட்டித்தான். அதனை விரும்பாத புலவர், தம் மேம்பாடு தோன்ற அப் புறநானூற்றுப் பாடலைக் கூறிச் செல்கிறார். 'மிக்க திருவினையுடைய மூவேந்தரேயாயினும் விருப்பமில்லாது கொடுக்கும் பரிசிலினை யாம் ஏற்கமாட்டோம்' என்று கூறி, 'நோன்சிலை வேட்டுவ நோயின்றாகுக என உரைத்துச் செல்கிறார். பாடற் கருத்துணர்ந்த பழைய உரையாசிரியர், 'நோய் இல்லையாகுக' என்பதுஇகழ்ச்சிக்குறிப்பு என்று குறிப்பிட்டுள்ளார். இவன் வீரமும் கொடைக் குணமுமுடையவனாயினும், பரிசில் நீட்டித்தமையால், புலவரால் இகழ்ச்சி தோன்றப் பாடப்படும் நிலை எய்தினான். அ.மா.ப.

கடியலூர் உருத்திரங் கண்ணனார்: காண்க: உருத்திரங் கண்ணனார்.

கடிலம்: இது கெடிலம் என்றும் குறிப்பிடப் படுகிறது. புராணங்களிலும் தேவாரப் பாசுரங்களிலும் குறிப்பிடப்படும் இந்த ஆறு, தமிழ்நாட்டில் தென்னார்க்காடு மாவட்டத்தில் ஓடுகிறது. கருடநதி என்று இது புராணத்தில் பேசப்படுகிறது. இது ஓடும் இடத்தின் அருகே உள்ள திருவகீந்திரபுரத்தில் கோயில் கொண்டுள்ள பெருமாள், ஒரு காலத்தில் அருந்தத் தண்ணீர் வேண்டுமெனக் கேட்டதாகவும் அவரைச் சுமந்து செல்லும் கருடன் தரையைக் கீறி ஒரு ஆற்றை வருவித்ததாகவும் கதை வழங்குகிறது. கருடநதி என்று பெயர் ஏற்பட இக்கதையே காரணமாகும். சிவபெருமான் புரிந்த வீரச்செயல்கள் பல. அவற்றுள் எட்டு சிறப்பாகப் பேசப்படும். அவை நிகழ்ந்த இடங்கள் அட்டவீரட்டத்தலங்கள் எனப் பெறும். அவற்றுள் ஒன்றாகிய திருவதிகை வீரட்டானம், கடில ஆற்றங்கரையில் இருப்பதால், இந்த ஆற்றுக்கு மேலும் சிறப்புக் கிடைத்துள்ளது. பெரிய புராணத்திலும் இவ்வாறு சிறப்பிக்கப்படுகிறது. புனித தாவீதுக் கோட்டையின் அண்மையில் வங்காளவிரிகுடாவில் கலக்கும் கடிலம், கள்ளக் குறிச்சி வட்டத்திலிருந்து புறப்பட்டுச் செல்கிறது. இதன் கரைப்பகுதிகளில், மஞ்சக்குப்பம், திருப்பாதிரிப்புலியூர், கடலூர் முதலிய நகரங்கள் உள்ளன. இந்த ஆற்றினருகில் கிடைக்கும் மிருதுவான களி மண், பலவகைப் பொம்மைகள் செய்யப் பயன்படுகிறது. இந்தப் பொம்மைகளுக்குப் பெயர்போன பண்ணுருட்டி என்ற ஊரும் அருகில் உள்ளது. படகுப் போக்குவரத்துக்கு ஏற்றவகையில் கடிலத்தின் கழிமுகம் அமைந்துள்ளது. கடிலப்படுகையில் உள்ள பல ஊற்றுகள் மூலமும் இந்த ஆறு மக்களுக்குப் பயன் படுகிறது. தெ.பா.

கடின உழைப்பாளர் என்பது உற்பத்தி, பாதுகாப்பு, பணித் தொழில் ஆகியவற்றில் பணியாற்றும் பல்வகைப்பட்ட தொழிலாளர்களைக் குறிக்கும். கடின உழைப்பாளர்களுள் (Blue-Collar) Workers) கல்வியறிவற்றவர்கள், தொழில்நுட்பப் பயிற்சி பெற்றோர், குறைந்தஅளவு தொழில்நுட்ப அறிவுடையோர் (Skilled & Unskilled & Semi-skilled) ஆகியோர் அடங்குவர்.

ஐரோப்பிய நாடுகளின் தொழிற்புரட்சிக் காலத்தில் அங்குள்ள காலநிலைக்கும் கடின உழைப்பிற்கும் உகந்ததான கழுத்தை இறுக்கும் பாணியில் தைத்த நீலநிற உடையினைச் சீருடையாகப் பெரும்பாலான கடின உழைப்பாளர் அணிந்தமையால் அவர்களுக்கு இப்பெயர் வழங்கப்பட்டிருக்கலாம் எனக் கருதப்படுகிறது. இக்காலத்திலும் தானியங்கும் எந்திரப் பணித் தொழிற்சாலைகள் (Autamobile Workshops) சுரங்கங்கள் போன்றவற்றில் கடின உழைப்பாளர் இத்தகைய உடையினைச் சீருடையாக அணிகின்றனர்.

கைவினைத் தொழில் செய்பவர்கள், உற்பத்திக் கண்காணிப்பாளர் (Supervisors), எந்திரங்களை இயக்குபவர்கள் (Operatives), வேளாண்மை உழவர்கள், பிற வேளாண்மைத் தொழிலர் போன்றவர்களைச் கடின உழைப்பாளர்கள் - எனக்குறிப்பிடுகின்றனர் ஒரு நாடு முன்னேற்ற மடையும் தொடக்க கட்டத்தில் கடின உழைப்பாளர்களின் எண்ணிக்கை குறைந்த அளவில் காணப்பட்டுப் பின்னர் அவர்களின் தேவை பெருகும் எனவும், பொருளாதார முன்னேற்றம் வளர்ச்சி நிலையடைந்து தன்னியக்கம் பெறும் கட்டத்தில் (Self Sustaining Growth) கடின உழைப்பாளர்களின் எண்ணிக்கை வீழ்ச்சியடையும் எனவும் கூறப்படுகிறது. ஐக்கிய அமெரிக்க நாட்டில் 1950-ஆம் ஆண்டுக் காலத்திலிருந்து கடின உழைப்பாளர்களின் வளர்ச்சி வீதம் நாட்டின் மொத்த உழைப்பாளரின் வளர்ச்சி வீதத்தைவிடக் குறிப்பிடத்தக்க அளவில் வீழ்ச்சியடைந்து வருகிறது என்பது, அந்நாட்டு அரசின் உழைப்பு, வேலை, வருமானம் குறித்த 1980-ஆம் ஆண்டைய அறிக்கையிலிருந்து அறியப்படுகிறது.

இந்தியாவில் கடின உழைப்பாளரின் தேவை மிகுந்து காணப்படுகிறது. குறிப்பாகத் தொழில்நுட்பப் பயிற்சி பெற்ற தொழிலாளரின் அளிப்பு மிகக் குறைவாயிருப்பதாக முதல் இரண்டு ஐந்தாண்டுத் திட்டக் காலங்களிலும் உணரப்பட்டது. தொழில் வளர்ச்சி, கல்வித் திட்டங்களின் மாற்றம் ஆகியவற்றால் தொழில்நுட்பத் தொழிலாளர்களைச் சார்ந்த கடின உழைப்பாளரின் பற்றாக்குறை நீக்கப்பட்டுள்ளது எனினும், தொடர்ந்து அவர்களின் தேவை பெருகி வருகிறது. அ.கு.சா.

கடுகு பெருந்தேவனார்: இவர் சங்கப் புலவர்களுள் ஒருவர். இவர் பாடிய பாடல் ஒன்று குறுந்தொகையில் பாலைத் திணைப்பாடலாக அமைந்துள்ளது (குறு. 255). தலைவர் பொருள் வயிற்பிரிந்து செல்கிறார். அவர் உறுதியாக இடைவழியில் நின்று மீண்டுவிடுவார் எனத் தலைவி கவல்கிறாள். அவ்வமயம் தோழி,உறுதியாக தலைவர் தம் வினை முற்றியன்றி மீண்டு வாரார். பொருளீட்டி வரும் தம் கட்பாட்டினை உன்னிச் சென்றவர் வறிதே மீளார். ஏனெனில், அவர் சென்ற சுரநெறி அத்தகைய தன்மையுடையது. அங்கு உறையும் தடமருப்புயானை யா முதலிய பாலைநில மரங்களை அடி முதல் உருவுமாறு குத்தித் தன் துதிக்கையால் வளைத்து ஒடித்து, அக்கிளைகளைத் தன் சுற்றம் உண்ணக் கொண்டு செல்லும். அவ்வாறு அத்தடமருப்பு யானை சுற்றம் அருத்தும் கடமையுணர் வினைக் கானின் தலைவர் உறுதியாகத் தம் கடமை முடித்தன்றித் திரும்பி வாரார் எனத் தோழி தலைவிக்கு உரைக்கும் பாங்கில் அப்பாடல் அமைந்துள்ளது. கி.கோ.

கடுங்கோன்: தென்பாண்டி நாட்டில் சங்க காலப் பாண்டியர் ஆட்சி கி.பி. 4-ஆம் நூற்றாண்டில் களப்பிரர் என்னும் அயலவரால் தடைப்பட்டுப் போயிற்று. ஏறத்தாழ மூன்று நூற்றாண்டுகள் இடைவெளிக்குப் பின்னர் கி.பி. 6-ஆம் நூற்றாண்டின் பிற்பகுதியில் பாண்டியரைப் பற்றிய செய்திகள் கல்வெட்டு வாயிலாக வெளி வருகின்றன. வேள்விக்குடி, தளவாய்புரச் செப்பேடுகள் ஆகியவை இக்காலப் பாண்டியர் வரலாற்றில் முக்கியமானவை. அவை முறையே பராந்தகன் நெடுஞ்சடையன். பராந்தக வீரநாராயணன் ஆகிய பாண்டிய மன்னரால் வெளியிடப்பட்டவை. பாண்டியப் பேரரசு கி.பி. 6-ஆம் நூற்றாண்டில் தொடங்கியது. ஏறத்தாழ ஒரு நூற்றாண்டுக்குப் பின்னர் அச்செப்பேடுகள் வெளியிடப்பட்டவையாயினும், அவை தம் தலைவர்களின் வரலாற்றை மட்டுமன்றி அவர்களுடைய மூதாதையருடைய வரலாற்றையும் சுருக்கமாகத் தெரிவிக்கின்றன.

கடுங்கோன் என்னும் பாண்டிய மன்னன் பாண்டி நாட்டினைக் களப்பிரர் ஆட்சியிலிருந்து விடுவித்ததாக மேற்கண்ட இரு பட்டயங்களும் தெரிவிக்கின்றன. இப்பாண்டியன் கி.பி. 575 முதல் 600 வரை (சதாசிவப் பண்டாரத்தார் கூற்றுப்படி) ஆட்சி செய்ததாய்த் தெரிகிறது. முற்காலப் பாண்டியர் கால ஆய்வில் இன்னும் குழப்பங்கள் இருப்பதால் திட்டவட்டமாக எதுவும் கூற இயலாது. நீலகண்டசாத்திரியார் கணிப்புப்படி இம்மன்னனுடைய ஆட்சிக்காலம் கி.பி. 590 முதல் 620 வரையிலாகும். ஏறக்குறைய இதே காலத்தில் தொண்டைநாட்டைப் பல்லவரும், மேலைச் சாளுக்கிய நாட்டைச் சாளுக்கியரும், களப்பிரரிடமிருந்து மீட்டதாகக் கல்வெட்டுகள் வாயிலாகத் தெரியவருகிறது. எனவே, தென்னக வரலாற்றில் கி.பி. 6-ஆம் நூற்றாண்டின் பிற்பகுதியும் கி.பி. 7-ஆம் நூற்றாண்டின் முற்பகுதியும் முக்கிய இடம் பெறுகின்றன. களப்பிரனென்னும் கலியரசனின் ஆட்சியை ஒடுக்கிவிட்டுப் பாண்டியரும் பல்லவரும் மேலைச் சாளுக்கியரும் ஒரு புதிய சகாப்தத்தைத் தொடங்கியுள்ளனர். இவ்வகையில் கடுங்கோன் முக்கியமான பாண்டியப் பேரரசனாகிறான்.

வேள்விக்குடி, தளவாய்புரச் செப்பேட்டுச் சாசனங்களைத் தவிர வேறு ஆதாரங்கள் எதுவும் இல்லாத நிலையில், இக்காலப் பாண்டியரைப் பற்றிய விரிவான குறிப்புகள் ஏதும் கிடைத்தில. வேள்விக்குடிச் செப்பேடு தெரிவிப்பதாவது:

'களப்பிர னென்னும் கலியரசன்
கைக்கொண்டதனை
இறக்கியபின் படுகடன் முளைத்த பருதிபோற்
பாண்டியாதிராசன் வெளிப்பட்டு . . . .
தரணி மங்கையைப்
பிறர்பாலுரிமை திறவிதி னீக்கித்
தன்பாலுரிமை நன்கனம் அமைத்த
மானம் போர்த்ததானை வேந்தன்
ஓடுங்காமன்னர் ஒளிநகரழித்த
கடுங்கோ னென்னுங் கதிர்வேற் றென்னன்'

கடுங்கோன் பாண்டி நாட்டினைக் களப்பிரரிடமிருந்து மீட்டு நிலையான ஆட்சியை ஏற்படுத்தினான்; பகைவர்களது வலிமை மிகுந்த ஒளி நகரங்களையெல்லாம் அழித்தான்.

சங்க காலம் ஏறத்தாழ கி.பி. 300-இல் முடிவடைந்தது. பின்னர்த் தமிழகம் களப்பிரர் வசம் சென்றதாகத் தெரிகிறது. பின்னர், கி.பி. 6-ஆம் நூற்றாண்டின் பிற்பகுதிகளில் பாண்டியரும் பல்லவரும் முறையே பாண்டியநாட்டிலும் தொண்டை நாட்டிலும் களப்பிரர் ஆட்சியை முடிவுறச் செய்தனர். இடைப்பட்ட காலம் தமிழக வரலாற்றில் களப்பிரர் காலம் எனவும், இருண்ட காலம் எனவும் வழங்கப்படுகிறது. இவ்விடைப்பட்ட காலத்தில் பாண்டியர் நிலையும் சோழர் நிலையும் என்ன என்பதில் தெளிவில்லை. சோழர் இடத்தில் கி.பி. 6-ஆம் நூற்றாண்டில் வெளிப்படுபவர் பல்லவர். பாண்டி நாட்டில் பாண்டியரே ஆட்சிப் பொறுப்பு ஏற்கின்றனர். இக்காலப் பாண்டியருக்கும் சங்ககாலப் பாண்டியருக்கும் ஏதேனும் தொடர்புண்டா என்பது விளக்கப்பட வேண்டிய கருத்தாகும். இதற்குத் தேவை ஏதுமில்லாமல் வேள்விக்குடிச் சாசனம், பிற்காலப் பாண்டியர் சங்க காலத் தமிழ் வேந்தன் பல்யாக சாலை முதுகுடுமிப்பெருவழுதியின் வழித்தோன்றல்களே என்று எடுத்தியம்பும். இருப்பினும் சங்க காலத்திற்கும் பிற்காலத்திற்கும் பிற்காலப் பாண்டியப் பேரரசுக்கும் இடைப்பட்ட கால அளவினை மனத்திற்கொண்டு, மேற்கூறப்பட்ட செய்தி பொருத்தமுடையது எனக் கூற இயவில்லை.
இ.கா.

துணை நூல்கள்:

Nilakanta Sastri, K.A., The Pandyan Kingdom, Swati Publications, Madras, 1972.

Raju Kalidas, History and Culture of the Tamils, Vijay Publication, Dindigul 1976.

கடுஞ்சிறைத்தண்டனை: சிறைத் தண்டனை சாதாரண சிறைத் தண்டனை (Simple Imprisonment), கருஞ்சிறைத் தண்டனை(Rigorous Imprisonment) என இருவகைப்படும்.

சாதாரண சிறைத் தண்டனை என்பது உடலுழைப்பு எதையும் சுமத்துவதன் மூலமாகக் குற்றவாளியைத் தண்டிக்காத ஒரு தண்டனையாகும். கடுஞ்சிறைத் தண்டனை என்பது மாவரைத்தல் மண் அகழ்தல், நீர் இறைத்தல் போன்ற உடலுழைப்பைச் சுமத்தித் தண்டிக்கும் ஒரு தண்டனையாகும்.

எ-டு. குற்றவாளி ஒருவர், மரண தண்டனையை ஒருவருக்கு வாங்கித்தரும் உட்கருத்துடன் பொய்ச்சான்று புகலுதல், புனைதல், மரண தண்டனைக்குரிய குற்றமாகக் கருதப்படும், வீட்டினுள் அத்துமீறி நுழைதல் போன்ற குற்றங்களைப் புரிகின்ற போது கடுஞ்சிறைத் தண்டனை விதித்துத் தண்டிக்கப்படுவார்.
பு.வே.

கடுந்தொடைக் காவினார் சங்க காலப் புலவர்களுள் ஒருவர். இவர் கடுஞ் சுமையான பொருள்களைக் காமரத்தில் தொகுத்துக் கட்டித் தோளில் சுமந்து செல்லும் பழக்கமுடையவராக இருந்தமையால் இவ்வாறு பெயர் பெற்றிருக்கலாம் என இரா. இராகவையங்கார் கூறியுள்ளார். இவரும் குறுந்தொகை 69-ஆம் பாடலைப் பாடிய கடுந்தோட் கர வீரனாரும் ஒருவராக இருக்கலாம் என்று மொ. அ. துரை அரங்கசாமி கூறுவர். இவர் பாடியதாக அகநானூற்றில் ஒரு பாடல் (109) இடம்பெற்றுள்ளது. பாலைத்திணையில் அமைந்த அப்பாடல் பொருள் தேடச்செல்லும் தலைவன் இடைச்சுரத்துத் தன் நெஞ்சிற்குக் கூறுவதாக அமைந்துள்ளது. பொருளின் அருமையை உணர்ந்து தலைவியைப் பிரிந்து பல கடுமையான வழிகளையும் கடந்த பின்னர்த் தலைவியின் நினைவு நெஞ்சில் எழுகின்றது. அதற்குத் தலைவன் நெஞ்சினை நோக்கி, 'நாம் வந்த வழியில் ஆறலைப்போர் வழிப்போக்கரிடத்தில் பொருள் இல்லையென்றாலும் அவரைக் கொன்றுவிடவேண்டும்; பொருள் இல்லையென்று கருதி இரங்கிக் கொல்லாது விட்டனராயின் அத்தவற்றிற்குத் தண்டமாகப் புலித்தோலும் களிற்றின் கோடும் செலுத்த வேண்டும்' என்று ஆணையிட்டு ஆளும் அறமற்ற வேந்தனின் வளமற்ற குன்றுகள் நிறைந்த பகுதியைக் கடந்துவந்து பின் திரும்புவது நன்றன்று எனக் கூறுவதும் அதன் வாயிலாகப் பாலை வழியின் கொடுமையை உணர்த்துவதும் சிறப்பாக உள்ளன. வீ.சே

கடுந்தோட்கரவீரன் சங்க காலப் புலவர்களுள் ஒருவர். தஞ்சை மாவட்டத்தில் உள்ள திருவாரூருக்கு அருகிலுள்ள கரவீரம் இவரது ஊராகும். கரவீரம் என்பது இப்பொழுது கரையபுரம் என வழங்கிவருகிறது. பொன்னிறமான பூக்கள் மலரும் மரத்தைப் பொன்னலரி அல்லது கரவீரம் என்பர். இவர் பொன்னலரி மாலை அணிந்ததனால் கரவீரனார் என வழங்கப்பட்டார் என்று சிலர் கூறுவர். இரா. இராகவையங்கார் இப்புலவரைக் கடுந்தோட்காவீரன் எனக் கொண்டு தன் தோளின் கடுமையால் எப்படிப்பட்ட காவையும் சுமக்கவல்ல பெருவீரன் எனப் பொருள் கொள்வர். இப்புலவர் பாடிய பாடலொன்று குறுந்தொகையில் 69-ஆம் பாடலாக இடம் பெற்றுள்ளது. தோழி கூற்றாக அமைந்த அப்பாடல் தலைவியை மணந்து கொள்ளுதலில் விருப்பமின்றிக் களவின்பத்தையே விரும்பி வரும் தலைவனை மறுத்துரைப்பதாக அமைந்துள்ளது. ஆண்குரங்கு இறந்ததனால் அதன் துணையான மந்தி கைம்மையுற்று வாழ்வதற்கு விருப்பமின்றித் தன் குட்டிகளைச் சுற்றத்தினிடத்தே சேர்த்துப் பின்னர், உயர்ந்த மலைப் பக்கத்தில் பாய்ந்து தன் உயிரை மாய்த்துக்கொள்ளும் இயல்பினையுடையது தலைவனது மலை என்று தோழி கூறுவது சிறப்பாக உள்ளது. 'இதில் தோழி இரவில் வரும் தலைவனுக்குத் துன்பம் வருமே என்று எண்ணவும் ஆற்றாதவளாய்த் தலைவி உள்ளாள் என்பதனைக் குறிப்பாக உணர்த்தியுள்ளாள்.

வீ.சே.

கடுவன் இளமள்ளனார் சங்காலப் புலவர்களுள் ஒருவர். இவரது இயற்பெயர் மள்ளன் என்பதாகும். மள்ளன் என்னும் சொல் போர்வீரரைக் குறிக்கின்றமையால் இவர் சிறந்த வீரராகவும் இருக்கலாம் எனத் தெரிகிறது. இவர் பெயரொடு இணைந்துள்ள கடுவன் என்பது இவரது ஊர்ப்பெயராகும். சோழ நாட்டில் உள்ள கடுவன்குடி என்னும் பல ஊர்களுள் இவருடைய ஊரும் ஒன்றாக இருக்கலாம் என்பர். அக்காலத்தில் கடுவன் மள்ளனார் என்றொரு புலவர் இருந்தமையின் அவரினின்று வேறுபடுத்தறிய இவர் இவ்வாறு வழங்கப்பட்டார். இவர் பாடியதாக நற்றிணையில் ஒரு பாடல் (150) இடம்பெற்றுள்ளது. மருதத்திணையிலமைந்த அப்பாடல் தலைநின்று ஒழுகப்பட்டாநின்ற பரத்தை தலைமகனை நெருங்கிப் பாணர்க்கு உரைப்பதாக அமைந்துள்ளது. இவர் அப்பாடலில், காவலரண்களின் வலிமை சிதைந்து போகுமாறு பல போர்க்களிறுகளை நாற்புறமும் பரப்பி வைத்துப் பகைவர் அரண்களை வென்று கைக்கொண்டவன் பாண்டியன் மாறன் வழுதி என்பதனை 'மிளைவலி சிதையக் களிறுபல பரப்பி, அரண்பல கடந்த முரண்கொள்தானை' எனச் சிறப்பித்துப் பாடியுள்ளார். இவரும், அகநானூற்றில் 70, 256, 354 ஆகிய மூன்று பாடல்களைப் பாடியதாக கூறப் பெறும் மதுரைத் தமிழ்க் கூத்தன் கடுவன் மள்ளனாரும், குறுந்தொகையில் 82-ஆம் பாடலைப் பாடியதாக இடம்பெற்றுள்ள கடுவன் மள்ளனாரும் ஒருவரே எனக் கூறுவாருமுளர்.

வீ.சே.

கடுவன் இளவெயினனார் கடைச்சங்க காலப் புலவர். பரிபாடலில் மூன்று, நான்கு, ஐந்து ஆகிய மூன்று பாட்டுகளையும் இவர் பாடியுள்ளார். அவற்றுள் முதலிரண்டு திருமால் பற்றியும், பின்னையது செவ்வேள் பற்றியும் குறிப்பிடுகின்றன. ஒரே புலவர் இங்ஙனம் திருமால் பற்றியும் செவ்வேள் பற்றியும் பாடியுள்ளது தனிச் சிறப்புடையதாகும். பொதுவாகத் தமிழ்நாட்டில் இக்காலத்தே நிலவும் சமயப் பொறைக்கும், சைவ வைணவ ஒற்றுமைக்கும் இத்தகைய புலவர்கள் அன்று இட்ட அடிப்படையே காரணம் என்று கூறலாம்.

இந்த உலக முழுவதும் திருமாலிடமே தோன்றி அவனுள்ளேயே விரிந்துள்ளது என்று வேதங்கள் உணர்த்துகின்றன. திருமால் கருடனை ஊர்தியாகக் கொண்டு அவனையே கொடியாகவும் கொண்டுள்ளான். கீழேழுலகமும் ஒருங்கே அளந்த திருவடியினை உடையவன் என்றும், கடலிலே அழுந்திய நிலமகளை வராகமாகிக் கொம்பினாலே எடுத்தவன் என்றும் இப்புலவர் திருமாலைப் போற்றுகின்றார். 'தீயினுள் தெறல் நீ; பூவினுள் நாற்றம் நீ; கல்லினுள் மணியும் நீ; சொல்லினுள் வாய்மை நீ; அறத்தினுள் அன்பு நீ; மறத்தினுள் மைந்து நீ' என்று திருமாலின் புகழைப் பாராட்டுகிறார்.

திருமாலின் திருமேனி நீலமணியையும், கடலையும் முகிலையும் ஒத்தது. பிரகலாதன் நாராயணனைப் புகழ, அது பொறாத இரணியனுடைய மார்பைப் பிளந்த நகத்தையுடையவன் திருமால். ஞாயிற்றின்கண் உள்ள வெம்மையையும் விளக்கத்தையும், திங்களிடத்துள்ள தண்மையையும், மென்மையையும், முகிலிடத்துள்ள சுரத்தலையும் வண்மையையும், நிலத்தின்கண் உள்ள காவலையும் பொறுமையையும் தன்னிடத்துக் கொண்டு திகழ்பவன் திருமால். திருமாலுக்கெனத் தனியொரு வடிவமில்லை என்றும், அன்பர்கள் நெஞ்சிற் கருதிய வடிவமே அவனுக்குரிய வடிவமென்றும் கடுவனிளவெயினனார் குறிப்பிடுகிறார்.

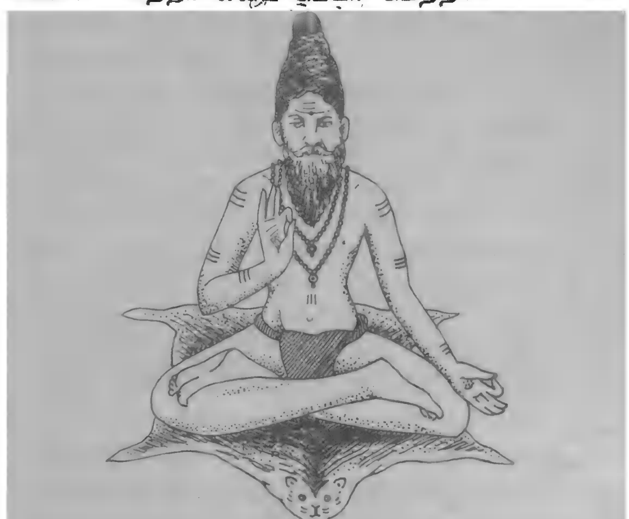
திருமாலைப் போன்று பக்தர்கள் உள்ளங்களையெல்லாம் கொள்ளை கொண்டவன் செவ்வேள். இவன் கடலின்கண் பாறைகள் துகள்படும்படி பிணிமுகம் என்னும் யானையிலேறிச் சென்று, வேற்படை

யாலே சூரபன்மனாகிய மாமரத்தை வேரொடு வெட்டியவன்; நாவலந்தீவினுள் வடபகுதியிலுள்ள கிரௌஞ்சம் என்னும் மலையை உடைத்து அதன் ஊடே வழியை உண்டாக்கியவன்; ஆறு முகங்களை யுடையவன். இறைவன் இறைவியைக் கூடி இன்புறும் பொழுது உண்டான கருவை முனிவர்கள் எழுவரும் பெற்று வேள்வித் தீயிலிட்டனர்; பின்னர் அதனைக் கார்த்திகை மகளிர் அறுவரும் உண்டு சரவணப் பொய்கையில் முருகனை ஈன்றனர். கார்த்திகைப் பெண்டிர் அவ்வாறு ஈன்ற பொழுது இந்திரன் வச்சி ராயுதத்தால் எறிந்ததனால் ஆறுமுகன் ஆறு வேறு உருவமுடையவனாகிப் பின்னர் ஒருருவமுடையவன் ஆனான். இம் முருகனிடம் புலவர் கேட்கும் வரம் இவர் உள்ளத்தின் உயர்வைக் காட்டுகிறது. இப்புல வர் செவ்வேளிடம், 'யாஅம் இரப்பவை பொருளும் பொன்னும் போகமுமல்ல நின்பால் அருளும் அன்பும் அறனும் மூன்றும்' (பரி - 5: 78-80) என வேண்டும் வேண்டுகோள், இவர் உள்ளத்தின் உயர்வைத் தெள்ளிதின் விளக்கும். ஈ.வே.மா.

கடுவன் மள்ளனார்: இவர் சங்க காலப் புலவர். கடுவன் என்னும் ஊரைச் சேர்ந்தவர் இவர் எனச் சிலர் கூறுவர். மள்ளனார் என்பது இவர்தம் இயற்பெயர். இவர் மதுரைத் தமிழ்க் கூத்தனார் கடுவன் இளமள்ளனார் என்றும் அழைக்கப்பெறுவர். கடுவ இளமள்ளனாரும் இவரும் ஒருவரே என்பர் பி. நாராயணசாமி ஐயர். தமிழ்க் கூத்தனார் என்பதைத் தொழிலால் வந்த சிறப்புப் பெயராகக் கொண்டு மதுரையில் தமிழ் முறைப்படி கூத்தாடிய வர் எனச் சிலர் கருதுவர். சிலர் இயற்பெயராகக் கொண்டு மதுரைத் தமிழ் கூத்தனாரின் மகனாவார் கடுவன் மள்ளனார் என்பர். மள்ளனார் என்ற பெயரைக் கொண்டு இவரை அரசியல் தொடர்புள்ள படைத்தலைவர் என்று கருத இடமுண்டு என்பர் உ.வே. சாமிநாதையர். இவர் பாடியவையாக அக நானூற்றில் மூன்றும் (70, 256, 354) குறுந்தொகை யில் ஒன்றும் (82) ஆக நான்கு பாடல்கள் உள்ளன. அப்பாடல் நான்கும் நெய்தல், மருதம், முல்லை, குறிஞ்சி ஆகிய நான்கு திணை பற்றியிருத்தலின் இவர் தம் பரந்துபட்ட புலமையை அறியலாம்.

இலங்கை சென்று இராவணனை வென்று சீதையை மீட்கக் கருதிய இராமன், கோடிக்கரையில் ஓர் ஆல மரத்தடியில் நண்பர்களுடன் கூடியிருந்து கலந் தாலோசித்தற்காக அம்மரத்திலிருந்த பறவைகளின் ஒலியை யடக்கியமை (அகம். 70), கள்ளூரில் ஒருத்தி யின் இளநலம் நுகர்ந்து பின் அறியேன் என்று பொய்ச்சூள் உரைத்த அறனிலாளன் பொய்ம்மை யறிந்து தலையில் நீறு பெய்து மரக்கிளையில் கட்டி ஒறுத்தபோது அவையத்தில் ஆரவாரம் எழுந்தமை (அகம். 256) முதலிய செய்திகளை இவர் பாடல்கள் உணர்த்துகின்றன. இரா.சா.

கடுவெளிச்சித்தர் என்பவர் பதினெண்சித்தர் களுள் ஒருவராகக் கூறப்பெறுபவர். இவர், கி.பி. 15 -ஆம் நூற்றாண்டினர். இப்பெயர் இவருக்கு அமைந்த காரணப்பெயராக இருக்கலாம். கடுவெளி என்பது சோழ நாட்டு ஊர்களுள் ஒன்று என்று கூறு வோரும் உளர். வெளி என்பது ஆகாயம் எனப் பொருள்படும். கடுவெளி என்பது பரவெளி எனப் பொருள்படும் ஒரு சொல். அதன்கண் உள்ள இறை வனை இடையறாது போற்றியமையால் கடு வெளிச் சித்தர் எனப் பெயர் பெற்றார் எனலாம்.

கடுவெளிச்சித்தர்

இறைவனைப் பக்திப் பரவசத்துடன் பாடிப் போற்றுதற்கு ஆனந்தக்களிப்பு என்னும் ஒருவகைச் சந்தப்பாடல் ஏற்றதாகும். இவர், முப்பத்திரண்டு கண்ணிகள் கொண்ட ஆனந்தக்களிப்பு ஒன்றினைப் பாடியுள்ளார். சித்தர்களுக்குக் குரு மிக இன்றியமை யாதவர்; அவர் வழிநடப்பது மிகச் சிறந்தது என இவர் கூறியுள்ளார். உலகப் பற்றுகளை நீக்கி, எத் தகையவரிடத்திலும் அன்பு காட்டி வாழ வேண்டும் என்பது இவர் கோட்பாடு. அவ்வாறு வாழ்வோர் பேரின்ப வாழ்வு எய்துவர் என்பது இவர் கூறும் சித்த உண்மையாகும். சித்தர்களின் பெயரால் பல தவறுகள் இடைக்காலத்தில் செய்யப்பட்டுள்ளன எனக் கூறி அவற்றைச் சாடுகிறார். சிவம் எப்பொழு தும் சிந்திக்கத் தக்கது; தீங்கான சண்டைகள் தோன்றுமாறு தூண்டக்கூடாது; தவநிலையை எப் பொழுதும் மேற்கொள்ளவேண்டும்; சன்மார்க்கமில் லாத நூலைப் படிக்கக்கூடாது என்பன துறவிய

ருக்கு இவர் கூறும் அறிவுரைகளாகும். பிறப்பில் மனிதப் பிறப்புச் சிறந்தது. அதனைப் பெறுதற்குச் செய்யப்பெறும் முயற்சிகள் பல. அதன் பெருமையை அறியாமல் காலத்தை வீணாக்கிக் கழிப்போரும் உளர். ஆன்மா பெற வேண்டிய உயரிய நிலையை இவ்வுடம்பைக் கொண்டே பெறுதல் வேண்டும். இக்கருத்துகளமைந்த பாடல்,

'நந்த வனத்திலோ ராண்டி – அவன்
நாலாறு மாதமாய்க் குயவனை வேண்டிக்
கொண்டு வந்தானொரு தோண்டி மெத்தக்
கூத்தாடிக் கூத்தாடிப் போட்டுடைத் தாண்டி'

என்பதாகும். இப்பாடலைப் பாமர மக்களும் நன்கு உணர்வர். இப்பாடலில் அமைந்த சந்தம் பலரையும் ஈர்த்தது. புலவர்கள் இச் சந்தத்தில் மிகுதியான பாடல்களை இவர் காலத்திற்குப் பின் பாடினர். அவை ஆனந்தக்களிப்பு எனப் பெயர் பெறலாயின.
காண்க: சித்தர் சு.சா.

கடோபநிடதம் யசுர்வேதத்தில் காடக சாகை என்னும் பகுதியில் இடம் பெற்றுள்ளது. இதில் 2 அத்தியாயங்கள் உள்ளன. ஒவ்வோர் அத்தியாயமும் வல்லி என்னும் 3 சிறு உட்பிரிவுகளைக் கொண்டது. இதில் 121 மந்திரங்கள் உள்ளன. முதல் இரு உட்பிரிவுகளும் உரை நடையிலும், ஏனையது செய்யுள் நடையிலும் இயற்றப்பெற்றுள்ளன.

நசிகேதசு, தன் தந்தை வாசசுரவசுவால் எமனுக்கு வழங்கப் பெற்று எமலோகம் சென்றான். மூன்று நாட்கள் கழித்து அங்குவந்த எமன், தன் வரவை எதிர்நோக்கியவாறு உண்ணாமல் நோற்றிருக்கும் நசிகேதசுவின்பால் மகிழ்ச்சியும் இரக்கமும் கொண்டான். தருமம், சொர்க்கம், இன்பம் ஆகியவற்றை அளிக்கவல்ல 3 வரங்களை எமன் நசிகேதசுக்கு அளித்தான். ஆனால், நசிகேதசோ அவ்வரங்களைப் பெற்றுக் கொள்ள மனமின்றித் தன் 3 வினாக்களுக்கு விடையளிக்குமாறு எமனிடம் வேண்டினான். அவ்வினாக்கள் வருமாறு: 1. இறப்புக்குப் பின்னர் ஆன்மாவின் நிலை யாது? 2. அது என்ன நிலையை எய்துகிறது? 3. அந்நிலையை அடைய வழி யாது?.

பிரணவத்தின் தன்மை, சீவனின் உண்மையான இயல்பு, இறைவனின் உண்மையான இயல்பு ஆகியவற்றைப் பின்வருமாறு எமன் நசிகேதசுக்கு விளக்கினான். உள்ளத்தில் மறைந்திருக்கும் இறைவனை அவனது அருளாலேயே காண முடியும். அவன் ஒவ்வொரு சீவனிலும் உயிருக்குயிராய் நிறைந்துள்ளான். தூய பக்தியால் வழிபடுவதன்மூலம் அவனது அருளைப் பெறமுடியும். அதற்காகச் சீவன் பயனை எதிர்பாராமல் தன் கடமைகளைச் செய்ய வேண்டும்; ஐம்புலன்களையும் மனத்தையும் அடக்கியாள வேண்டும். தான் செய்த வினைகளுக்கேற்பச் சீவன் உடலைப் பெறுகின்றான். சீவன் இறப்புக்குப் பின்னர் அழியா நிலையை அடைகின்றான். வெறும் பேச்சினாலோ மனத்தினாலோ இறைவனைச் சீவன் அடைய முடியாது. இறைவன் பற்றிய மெய்யறிவு பெறுவதற்குக் குருவின் அருளும் போதனையும் தேவை.

இவ்வுபநிடதம் மெய்யறிவு பெறுவதற்கு யோகப் பயிற்சியினையும் வலியுறுத்துகிறது. இதில் விளக்கப் பெற்றுள்ள வினைக் கோட்பாடுகள் பகவத் கீதையின் விளக்கத்தைப் பெரிதும் ஒத்துள்ளன. வி.வ.

கண்கட்டி மறைஞான சம்பந்தர் சோழ நாட்டில் திருத்தருப்பூண்டிக்கு அருகிலுள்ளதும் திருவிசைப்பாத்தலமுமாய களப்பாள் என்னும் திருக்களந்தையில் கி.பி. 16-ஆம் நூற்றாண்டில் வாழ்ந்தவர். பெற்றோர் பெயர் தெரியவில்லை. இவர் சைவ சமயப் புறச் சந்தான குரவர் நால்வருள் மூன்றாமவரான மறைஞான சம்பந்தரின் வேறுபட்டவராவார். உலகிலுள்ள மக்கள் புரியும் சில பாவச் செயல்களைப் பார்க்க அஞ்சித் துணியால் தம் கண்ணைக் கட்டிக் கொண்டு வாழ்ந்தமையால் மக்கள் இவரைக் கண்கட்டி மறைஞான சம்பந்தர் என்று அழைத்தனர்.

இளமையில் களந்தையிலேயே களந்தை ஞானப் பிரகாசர் என்பவரிடம் பல சாத்திர நூல்களைக் கற்றார். பின்னர்க் காளத்திக் கண்ணப்ப பண்டாரம் என்பவரிடம் உபதேசம் பெற்றுக் கொண்டார் என்பது முத்தி நிச்சயப் பேருரையிலிருந்து தெரிகிறது. இவர் தமிழ், வடமொழிப் புலமையும் சாத்திர ஞானமும் மிக்கவர். பிற்காலத்தில் சிதம்பரத்திலுள்ள குகைமடத்தில் வாழ்ந்தமையால் சிதம்பரம் குகை மடம் கண்கட்டி மறைஞான பண்டாரம் என்று இவர் அழைக்கப்பெற்றார். இவருக்கு மறைஞான சம்பந்த பண்டாரம், மறைஞான சம்பந்த தேசிகர், மறைஞான சம்பந்தர், மறைஞான சம்பந்த நாயனார், களந்தை மறைஞான பண்டாரம் எனப் பல பெயர்கள் நூல்களிற் காணப்படுகின்றன.

இவர் மகா சிவராத்திரி கற்பம், மாத சிவராத்திரி கற்பம், சோமவார சிவராத்திரி கற்பம், சோமவார கற்பம், வருத்தமற உய்யும் வழி, திருக்கோயிற்

குற்றம், பரமோபதேசம், ஐக்கிய இயல், உருத்தி ராக்க விசிட்டம், பதி பசு பாசப்பனுவல், சங்கற்ப நிராகரணம், சைவ சமய நெறி முதலிய பல நூல் களை இயற்றியுள்ளார் எனத் தெரிகிறது. மேலும் இவர் முத்தி நிலை என்னும் ஒரு நூல் செய்து ஆன் மானந்த வாதம் என்னும் ஒரு கொள்கையை நிலை நிறுத்த முயன்றார். அதனைத் தருமையாதீன முதற் குரவராகிய குருஞான சம்பந்தர் மறுத்து முத்தி நிச்சயம் என்னும் ஒருநூல் இயற்றினார். வெள்ளி யம்பலவாணத் தம்பிரான் எழுதிய முத்தி நிச்சயப் பேருரையில் இம்மறுப்புகளை விளக்கமாகக் காண லாம்.

சிவஞான சித்தியாருக்கு அறுவர் உரைகள் சிறப் பாக உள்ளன. அவற்றுள் மறைஞான தேசிகர் என்ப வர் எழுதிய உரை மிகச் சிறந்த தொன்றாகும். அம் மறை ஞான தேசிகர், கண்கட்டி மறைஞான சம்பந்த ரின் மாணாக்கர் ஆவார். அதிலிருந்தே மறைஞான சம்பந்தரின் பெருமை தெற்றெனப் புலப்படும்.

இவர் இயற்றிய நூல்களுள் மிகவும் சிறந்தது சைவசமய நெறி என்பதாகும். இது 727 குறள் வெண்பாக்களால் ஆனது. சைவ நன்மக்கள் மேற் கொண்டொழுகுதற்குரிய நன்னெறிகளை விளக்கமாய் வகுத்துச் சொல்கிறது. 'நின்றும் இருந்தும் கிடந்தும் நடந்தும் நினை, என்றும் சிவன்தாள் இணை' என் பது வருத்தமற உய்யும் வழி என்னும் நூலின் 15-ஆம் பாடலாகும். இரா.ச.

கண்டகிரி: ஒரிசா மாநிலத்தில் பூரி மாவட்டத் தில் உள்ளதொரு சிற்றூர். கட்டாக்கிலிருந்து தென் மேற்கில் 24 கி. மீ. தொலைவில் இவ்வூர் அமைந்துள் ளது. சிசுபால்கர் என்ற தொன்மையான ஊருக்கு வடமேற்கில் 8 கி. மீ. தொலைவில் கண்டகிரி (Khandagiri) அமைந்துள்ளது. இங்குள்ள குன்றில் குடைவரைகள் பல உள்ளன. இவையாவும் கி.மு. முதலாம், இரண்டாம் நூற்றாண்டைச் சார்ந்தவை. பிற்காலக் குடைவரைகளும் இங்கு உள்ளன. குடை வரைகளுள் குறிப்பிடத் தக்கவை புளியமரக் குடை வரை, தட்வாக் குடைவரை(Tatva Gumpha) அனந்தா குடைவரை (Ananta Gumpha) என்பன. புளிய மரக் குடைவரைக்கு அருகில் புளியமரம் ஒன்று இருந் தமையால் அக்குடைவரை இப்பெயர் பெற்றது. இது கி.பி. 2,3-ஆம் நூற்றாண்டைச் சேர்ந்த குடைவரை யாகும். இக்குடைவரையின் தூண்கள் எட்டுப் பக்கங் களை உடையவை. தூண்களில் பெண் உருவங்கள் செதுக்கப்பட்டுள்ளன. யானைகள், குதிரைகள்

அனந்தாக்குடைவரை

உருவங்களும் செதுக்கப்பட்டுள்ளன. தட்வாக் குடை வரை ஒரு பெரிய அறையை உடையது. இக் குடை வரையில் நடனப்பெண் சிற்பமும் பூக்கூடை எடுத்துச் செல்லும் பெண் சிற்பமும் குறிப்பிடத்தக்கவை. இப் பெயரினையே கொண்ட மற்றொரு குடை வரையும் இதன் அருகில் உள்ளது.

இங்குள்ள குடைவரைகளுள் குறிப்பிடத்தக்கது அனந்தாக் குடைவரையாகும். இக்குடைவரையின் காலம் கி.மு. 200 முதல் கி.மு. 150க்குள் இருக்கலாம். இக்குடைவரையின் தோரண வாயிலின்மேல் செதுக்கப்பட்டுள்ள இரண்டு பாம்புகளின் பெயரால் இந்த குகை அனந்தா குடைவரை எனக் கூறப்படுகிறது. இங்குள்ள சிற்பங்கள் பாரூத்துத் தூபியின் சிற்பங்களைப் போன்று அழகும் வனப்பும் மிக்கவை. இக் குடைவரை சிறியது; முற்றம் ஒன்றைக் கொண்டுள்ளது. முற்றத்தை அடுத்துள்ள சுவரில் நான்கு வாயில்கள் உள்ளன. இவ்வாயில்களின் இடைச்சுவர் ஒன்று இடிந்து விட்டது. பிற சுவர்களில் சிற்பங்கள் பல உள்ளன. சிற்பங்களுள் குறிப்பிடத்தக்கவை, போதிமரச் சிற்பம், திரிசூலம், திருமகள், வழிபாட்டிற்குரிய பொருள்களைத் தங்கள் பெற்றோருக்குக் கொண்டு வரும் சிறுவனும் சிறுமியும், தரும சக்கரம், தூபி, சூரியன், வித்தியாதரர் முதலியவையாகும். குடைவரைகளின் வாயில்களில் உள்ள தூண்களிலும் பல செதுக்குச் சிற்பங்கள் உள்ளன.

இங்குள்ள பிற குடைவரைகள் பிற்காலத்தவை. அவை தயான் கர் (Dhyan Ghar), தவமுனி, பாரகுசி (Barahuji), இலாலாதெண்டு கேசரி (Lalatendu Kesari) யாகும். சு.இரா.

கண்டத்திட்டம்: இத்திட்டத்தை அமைத்து நிறைவேற்றியவன் பிரெஞ்சுப் பேரரசனாக விளங்கிய முதலாம் நெப்போலியன். இவன் வாழ்க்கையின் முக்கிய குறிக்கோள் பிரான்சின் பகை நாடாக இருந்த இங்கிலாந்தின் உலக ஆதிக்கத்தை அறவே அழிக்க வேண்டும் என்பதே. இவன்குறிக்கோள் வெற்றி தாராமையேயன்றி இவன் வீழ்ச்சிக்கும் வழி வகுத்தது.

பிரான்சில் ஏற்பட்ட மாபெரும் புரட்சியின் விளைவாக (கி.பி. 1789) இங்கிலாந்துக்கும் பிரான்சுக்கும் இடையே போர் மூண்டது. நெப்போலியன் இசுபெயின் நாட்டைத் துணையாகக் கொண்டு இங்கிலாந்து மீது படையெடுக்க முயன்றான். ஆனால் ஆங்கிலத் தளபதி நெல்சன் நெப்போலியனின் படையைச் சிதற அடித்ததால் அம்முயற்சி பயனற்றதாயிற்று. விடாமுயற்சியுடன் பிரெஞ்சுப் பேரரசன் இங்கிலாந்தின் கூட்டு நாடுகளான ஆசுத்திரியா, பிரசியா, உருசியா முதலிய நாடுகளை எதிர்த்துச் சென்று மிகவும் சிறப்பு வாய்ந்த பல வெற்றிகளைப் பெற்றான். உல்ம் (Ulm), ஆசுத்தர்லிட்சு ஆகிய இடங்களில் ஆசுத்திரியப் படைகளையும், சேன (Jena) என்ற போர்க்களத்தில் பிரசியாவையும், பிரீட்லாந்து (Friedland) என்ற இடத்தில் உருசியாவையும் தோற்கடித்து கி.பி. 1806-இல் நடு ஐரோப்பாவில் நெப்போலியன் தன் ஆதிக்கத்தை நிறுவினான்.

ஈடு இணையற்ற புகழுடன் கி.பி. 1807-இல் நெப்போலியன் விளங்கினான். உருசியப் பேரரசன் தில்சிட்டு (Tilsit) என்ற இடத்தில் அவனுடன் நட்பு உடன்பாடு செய்து கொண்டான். நெப்போலியன் தன் மனம் போனவாறு நாடுகளைப் பிரித்தும் இணைத்தும் பெரும் மாறுதல்களைச் செய்தான். வலிமை மிக்க பிரசியா மூன்று பகுதிகளாக்கப் பெற்றது. செருமனியில் காணப்பட்ட 300-க்கு மேற்பட்ட குறுநிலப் பகுதிகள் ஒன்று சேர்க்கப்பட்டன. செருமன் 120 பகுதிகளைக் கொண்ட கூட்டரசாகத் தோற்றுவிக்கப்பட்டது. பிரெஞ்சு மன்னனின் உறவினர்கள் பல நாடுகளில் ஆட்சிபுரியலாயினர். ஆயினும், நெப்போலியன் அமைதி கொள்ளவில்லை. பிரிட்டன் தோற்கடிக்கப்படவேண்டும் என்ற எண்ணம் அவனை விட்டு அகலவில்லை. ஆகவே, அப்பகை நாட்டின் வாணிகத்தை அழிக்கக் 'கண்டத் திட்டம்' ஒன்றைத் தயாரித்தான். அதன்படி ஐரோப்பியத் துறைமுகங்கள் இங்கிலாந்துடன் வாணிக உறவு கொள்ளாதவாறு வற்புறுத்தப்பெற்றன. அம்முறையால் ஆங்கிலேயர் இன்னலுக்கு உட்படுத்தப்பட்டபோதிலும் உறுதி குன்றவில்லை. நெப்போலியனின் திட்டத்தை ஏற்றுக் கொண்ட நாடுகள் பிரித்தானியப் பேரரசைச் சேர்ந்த பகுதிகளிலிருந்து பொருள்கள் பெற முடியாதவாறு சட்டங்கள் பிறப்பிக்கப்பட்டதால், ஐரோப்பியர் மிகுந்த இடையூறுகளைப் பெற்றனர். முடிவாகக் கண்டத்திட்டம் வெற்றிபெறவில்லை. நெப்போலியன் அதனால் பல நாட்டினரின் வெறுப்பைப் பெற்றான். முக்கியமாக உருசியாவின் வெறுப்பு குறிப்பிடத்தக்கது. பிரெஞ்சு மக்களும் அவன் ஏற்பாட்டை ஏற்றுக் கொள்ளவில்லை. குமுறிக் கொண்டிருந்த ஐரோப்பியரின் பொறுக்க முடியாத துயர உணர்ச்சியை நெப்போலியன் அறிந்து கொண்டு, அதற்கேற்பத் தன் திட்டத்திற்கு வலுக் கட்டாயமான முறையில் வெற்றி காண முனைந்தான். இசுபெயின், போர்ச்சுகல் ஆகிய நாடுகளில் தன் ஆதிக்கத்தை நிறுவ நெப்போலியன் செய்த முயற்சி அந்நாடுகளில் வலிய எதிர்ப்பையும் பெரும்

போரையும் உண்டாக்கியது. மக்களின் தேசிய உணர்ச்சியைப் பிரெஞ்சு மன்னன் புறக்கணித்தான்.

இசுபெயின் மக்களுக்கு ஆங்கிலேயர் உதவி அளித்தனர். வெல்லற்கரிய நெப்போலியனின் படைகள் இசுபெயினில் சில தோல்விகளைப் பெற்றவுடன், ஐரோப்பாவின் மற்றப் பகுதிகளிலும் மக்கள் பிரெஞ்சு ஆதிக்கத்தை எதிர்க்க ஆர்த்தெழுந்தனர். ஒரே காலத்தில் பல போர்களை நடத்த வேண்டிய நிலை பிரான்சுக்கு ஏற்பட்டது. நெப்போலியனின் பேரரசு நிலையான அடிப்படையில் அமைந்திராத தருணத்தில், கண்டத் திட்டத்தின் இன்னல்களால் ஏற்பட்ட குழப்பநிலை, ஒரே காலத்தில் பல போர்களை நடத்த வேண்டிய இக்கட்டான நிலைமைக்கு அவனை இழுத்துச் சென்றது. உருசியாவில் அவன் கி.பி. 1812-இல் நடத்திய படையெழுச்சி பெருந் தோல்வியில் முடிந்தது. அதனால் உற்சாகம் பெற்ற ஐரோப்பிய நாடுகள் நெப்போலியனை வலிமையுடன் எதிர்க்கும் பொருட்டு இணைந்தன. இலிப்சிக்குப் (Leipzig) போரில் கி.பி. 1813-இல் நெப்போலியன் படுதோல்வியடைந்தான். கண்டத்திட்டம் அவனை வீழ்ச்சியடையச் செய்தது. தெ.பா.

கண்டத்திட்டு: புவி இயலிலிருந்து பன்னாட்டுக் கடற்சட்டத்திற்கு எடுத்துக்கொண்ட சொல், கண்டத்திட்டு (Continental Shelf) என்பதாகும்.

கண்டத்திட்டு குறித்த 1958-ஆம் ஆண்டு செனிவா ஏற்பு விதிகள் கண்டத்திட்டினைக் கீழ்க்காணுமாறு விளக்குகின்றன:

கண்டத்திட்டு என்பது ஒரு கரையோர நாட்டின் கடல்நீருக்கு அடியில் உள்ள கடற்படுகையையும் (Sea Bed) அதன் அடிமண்ணையும் (Subsoil) குறிப்பதாகும். இது எல்லையோரக் கடலில் இருந்து 200 மீட்டர் ஆழம் வரையுள்ள பகுதியை உள்ளடக்கி இருக்கும். ஆனால், கரையோர நாடு 200 மீட்டர் ஆழத்திற்கும் மேற்பட்ட ஆழத்தில் அமைந்திருக்கும் கடற்படுகை மற்றும் அடிமண் முதலியவற்றிலிருந்து இயற்கை வளங்களை எடுக்கின்ற ஆற்றல் பெற்று விளங்கும் போது, அதன் கண்டத்திட்டினை 200 மீட்டர் ஆழத்திற்கு மேலும் நீட்டிக்கொள்ளும் உரிமை உண்டு. அண்மையில் (1982-ஆம் ஆண்டு) நடந்து முடிந்த கடற்சட்ட மாநாட்டில் இயற்றப்பட்ட ஏற்புவிதியில் கண்டத்திட்டு குறித்து மாற்றி அமைக்கப்பட்ட விதி பின்வருமாறு அமைந்துள்ளது.

1) ஒரு கரையோர நாட்டின் கண்டத்திட்டானது கடல் நீருக்கு அடியில் அந்நாட்டின் ஆள் நில வரையில் அடங்குகின்ற நிலப் பகுதியின் இயற்கை நீட்சியினைக் குறிக்கும். இப்பகுதி கடற்படுகையையும் அதன் அடி மண்ணையும் தன்னுள் அடக்கிக் கண்டத்தின் ஓரப்பகுதியின் புற விளிம்பில் முடிவடையும்; அல்லது 2) எந்த அடிப்படைக் கோடுகளிலிருந்து எல்லையோரக் கடலின் அகலம் தீர்மானிக்கப்பட்டதோ அக்கோடுகளிலிருந்து 200 கடல் மைல்கள் தூரம் வரை கண்டத்திட்டு அமைந்துள்ளதாக எடுத்துக்கொள்ளப்படும். இவ்விதி, கடலுக்கடியில் கடலோர நாட்டின் நிலப்பரப்பின் இயற்கை நீட்சி அடிப்படைக் கோடுகளிலிருந்து 200 கடல் மைல்களுக்குள் முடிந்துவிட்டால் மட்டுமே பொருந்தும். இயற்கை நீட்சி 200 கடல் மைல்களைத் தாண்டிக் கண்ட ஓரப் பகுதியின் புறவிளிம்பு அமைந்திருந்தால் விதி (1) இல் காணப்படுவதே பொருத்தமுடையதாகும்.

கண்டத்திட்டுப் பகுதி பொதுவாக நீரடி நிலத்தினைக் குறிப்பதால் ஒரு நாடு கண்டத்திட்டின்மேல் பெறுகின்ற உரிமை கடல் நீரின் மீதோ அந்நீரில் வாழ்கின்ற தாவரங்கள், உயிரினங்கள் மீதோ தொடர்பு உடையது அன்று. ஏனெனில் மேற்கூறிய வற்றின் மேல் உரிமை கொண்டாட ஒரு நாடு அவற்றின் மேல் வேறு கடற்சட்ட விதிகள் மூலம் உரிமை பெற்றதாக இருத்தல் இன்றியமையாதது.

கரையோர நாடு கண்டத்திட்டில் அறிவியல் ஆய்வுகளை நடத்தவும் அவற்றிலுள்ள இயற்கை வளங்களை எடுத்துப் பயன்படுத்தவும் உரிமையுடையதாகும். அவ்வுரிமையை அடிப்படையாகக் கொண்டு ஏனைய நாடுகள் தொலைதூரத் தகவல் தொடர்புகளுக்காக நீருக்கடியில் கம்பிகள், இணைப்புக்குழாய்கள் போன்றவற்றைப் பயன்படுத்துவதைத் தடை செய்யக்கூடாது. ம.கா.

கண்டம்: நான்கு பக்கங்களிலுமோ ஒரு சில பக்கங்களிலுமோ கடலால் சூழப்பட்டு விளங்கும் பெருநிலத் தொகுதிகளுக்குக் கண்டங்கள் என்று பெயர். எடுத்துக்காட்டுகள்: ஆசுத்திரேலியா, ஆசியா, ஆப்பிரிக்கா, ஐரோப்பா, வடஅமெரிக்கா, தென் அமெரிக்கா. தெ.பா.

கண்டராதித்தன் தஞ்சை மாநகரைத் தலைநகராகக் கொண்டு ஆட்சிபுரிந்த பிற்காலச் சோழர் வரிசையில் நான்காமவன்; தில்லையம்பலத்தைப் பொன்வேய்ந்த முதற்பராந்தக சோழனின் இரண்டாம் புதல்வன். கங்க மன்னன் இரண்டாம் பூதுகனுடன் நிகழ்த்திய கடும்போரில் அவன் விடுத்த அம்பு மார்பில் தைக்கவே யானைமேல் இருந்தபடியே உயிர் நீத்த பெருவீரன் ஆகிய இராசாதித்தனின்

இளவல் இவன். அரிஞ்சயன், உத்தமசீலி என்பவர் இவன் தம்பியர். வீரமாதேவி, அனுபமா என்பவர் இவன் சகோதரியர் இவன் கி.பி. 950-இல் சோழப் பேரரசின் இளவரசனாக்கப்பட்டான். தந்தை மறை விற்குப் பின் இவன் கி.பி.953-இல் அரியணை அமர்ந்து கி.பி. 957 வரை ஆட்சி செலுத்தினான். இவன் தந்தை பரகேசரி ஆதலின், இவன் இராசகேசரி என்ற பட்டம் புனைந்து அரசோச்சினான். கண்டர் என்பது சோழர்களின் சிறப்புப் பெயர்களுள் ஒன்று என்பதும், சோழர்கள் சூரிய வமிசத்தவராதலின் ஆதித்தன் என்று பெயர் சூட்டிக் கொள்ளுதல் வழக்கம் என்பதும் எண்ணற்பாலன.

இவன் தந்தையின் இறுதிக்காலத்தில் சோழப் பேராட்சியின் கீழ் விளங்கியதொண்டை நாட்டையும் திருமுனைப்பாடி நாட்டையும் இராட்டிரகூட மன்னன் மூன்றாம் கிருட்டிண தேவன் தன் வசப்படுத்திக் கொண்டதாலும், கப்பம் கட்டிவந்த வீரபாண்டியன் தன்னுரிமை பெற்றுப் பாண்டி நாட்டில் தனியாட்சி செலுத்தியதாலும் சோழ நாடு மட்டுமே கண்டராதித்தனின் ஆட்சிக்கு உட்பட்டிருந்தது. இவனுக்கு மும்முடிச்சோழன் என்ற பெயரும் உண்டு. உடையார் குடிக்கல்வெட்டு இவனை, 'மேற்கெழுந்தருளிய தேவர்' என்று சுட்டுவதால், மேற்குத் திசையில் உள்ள மைசூர் மாநிலத்தில் பகைவருடன் நிகழ்த்திய பெரும் போரில் இவன் உயிர் துறந்திருத்தல் வேண்டும் என்பர் ஒருசாரார். சிலர், சிறந்த சிவபக்தனாகிய இவன் தலயாத்திரை மேற்கொண்டு குடநாடு நோக்கிச் சென்று திரும்பி வாராமையின் இப்பெயர் எய்தினான் என்றுங் கூறுவர். பங்களூர் மாவட்டத்தில் காணப்படும் கல்வெட்டொன்று இவனைச் சிவஞான கண்டராதித்தர் என்று போற்றுவதாலும், இவன் படைத்தலைவருள் ஒருவன் கங்க நாட்டில் உள்ள மழவூர்க் கோயிலில் கண்டராதித்தவிடங்கரையும் உமா பரமேசுவரியாரையும் எழுந்தருளச் செய்து நிவந்தங்கள் வழங்கியிருத்தலாலும் இச்சோழ வேந்தன் அந்நாட்டில் காலமாகியிருத்தல் வேண்டும் என்பது துணியப்படுகிறது

கண்டராதித்தனின் பெருந்தேவியர் வீரநாரணி, செம்பியன் மாதேவி என்போர் ஆவர். முதல் மனைவி இவன் அரியணை ஏறுதற்கு முன்பே மன்றந்திருத்தல் வேண்டும் என்பர். இரண்டாம் மனைவியாகிய செம்பியன் மாதேவி மழநாட்டினை ஆண்ட சிற்றரசன் ஒருவனின் மகள். மக்கட்பேறின்றி நெடுங் காலம் சென்று இவ்வரசனுக்கும் செம்பியன் மாதேவிக்கும் தோன்றிய ஒரே புதல்வன் மதுராந்தகன் எனப்படும் உத்தமசோழன் ஆவன். செம்பியன் மாதேவி தன் கணவனைப் போலவே சிவநேசம் மிக்கவள்; செங்கற் கோயில்களாக இருந்த பாடல் பெற்ற சிவாலயங்கள் பலவற்றைக்கற்றளிகளாக எடுப்பித்து நாள் வழிபாட்டிற்கும் சிறப்பு விழா நிகழ்ச்சிகட்கும் நிவந்தங்கள் வழங்கியவள். தஞ்சை மாவட்டத்தில் இன்று கோனேரிராசபுரம் என்று வழங்கப்பெறும் திருநல்லம் என்னும் தலத்தில் உள்ள சிவன் கோயிலைக் கற்கோயிலாக அமைக்கச் செய்து அக்கோயிலுக்கு, 'சிரீ கண்டராதித்தன்' என்று தன் கணவன் பெயரையே சூட்டினாள். மேலும், இத்திருக் கோயிலில் கண்டராதித்த சோழன் சிவக்கொழுந்தினை வணங்கும் வடிவத்தில் ஒரு படிமமும் எழுந்தருளச் செய்திருத்தலான், இவள் தன் கணவன்பாற் கொண்ட பத்திமை நன்கு புலனாகும்.

இவ்வேந்தன் கண்டராதித்தப் பேரேரி என்ற பெருந்தடாகத்தினை அமைத்து வேளாண்மையினை ஓம்பிய செய்தியும் கல்வெட்டினால் தெளிவாகியது. இவன் காவிரியாற்றிற்கு வடபால் திருமழபாடிக்கு மேற்கே ஒருகல் தொலைவில் கண்டராதித்தச் சதுர்வேதிமங்கலம் என்ற வளநகரினை நிறுவினான். இந்நகர் இன்று கண்டிராச்சியம் என்று வழங்கப்பெறுகிறது. இங்குக் கண்டராதித்த விண்ணகரம் என்ற திருமால் கோயிலை அமைத்தான். தென்னார்க்காடு மாவட்டத்தில் பள்ளிச்சந்தல் என்னும் பகுதியில் காணப்பெறும் கண்டராதித்தப்பெரும் பள்ளியும் இவனால் நிறுவப் பெற்றிருத்தல் வேண்டும் என்பர். இச்செயல்களினால் சைவனாகிய இவ்வேந்தன் ஏனைய சமயங்களையும் மதித்தொழுகும் சீலம் வாய்ந்தவன் என்பது தெளிவாகும்.

சிவநேசமும் செந்தமிழ்ப் புலமையும் நிரம்பிய இவ்வேந்தன் தில்லை நடராசப் பெருமானிடத்தில் எல்லை இல்லாத அன்பு பூண்டவன். இவன் பாடிய கோயில் திருப்பதிகம் ஒன்பதாம் திருமுறையாகிய திருவிசைப்பாவில் ஐந்தாவதாகத் தொகுக்கப் பெற்றுள்ளது. இதன் திருக்கடைக் காப்புச் செய்யுளில், 'சீரான்மல்கு தில்லைச் செம்பொன் அம்பலத்தாடி தன்னைக், காரார் சோலைக் கோழிவேந்தன் தஞ்சையர் கோன் கலந்த, ஆரா இன்சொல் கண்டராதித்தன் அருந்தமிழ் மாலை' என்று தன்னைக் குறித்துச் சுட்டுதலால்,இவன் உறையூரையும் தஞ்சையினையும் தலைநகராகக் கொண்டு ஆண்டவன் என்பதும், அருந்தமிழ்ப் புலமை பொருந்தியவன் என்பதும் புலனாகும். பாண்டி நாட்டினையும் ஈழ நாட்டினையும் வென்று வாகை சூடித் தன் தந்தை தில்லைச் சிற்றம்பலத்திஃைப் பொன் வேய்ந்த வரலாற்றினை இப்பதிகத்தின் எட்டாம் பாடலிற் பொறித்துள்ளான்.

இவனுக்குப் பின் இவன் புதல்வன் மதுராந்தகன் மிகவும் இளையவனாக இருந்ததால், இவன் தம்பி அரிஞ்சயன் ஆட்சிப் பொறுப்பினை ஏற்றான்.

கண்டராதித்தன்[2]: மதுராந்தகன் தன் தந்தை பால் கொண்ட தனிப்பேரன்பினால் தன் புதல்வனுக்குக் கண்டராதித்தன் என்ற பெயரினைச் சூட்டினான். இவனை இரண்டாம் கண்டராதித்தன் என்று வரலாற்றாசிரியர் வழங்குவர். எனினும், இவன் முடிசூடிக்கொண்டு ஆளவில்லை. தன் சிறிய பாட்டனாகிய அரிஞ்சயனின் பேரனாகிய முதலாம் இராசராசனின் ஆட்சிக் காலத்தில் கோயில்களின் நிருவாகமும் அறப்பணிகளும் செம்மையுற நடைபெறுவதற்கு நியமிக்கப் பெற்ற ஐவரடங்கிய குழுவிற்குத் தலைவனாகத் திகழ்ந்து அறப்பணிகள் பல ஆற்றினான். சோ.ந.க.

துணை நூல்கள்:

Nilakanta Sastri, K.A., The Cholas, Vol. I., University of Madras, Madras, 1981.

சதாசிவ பண்டாரத்தார் தி.வை., பிற்காலச் சோழர் வரலாறு, அண்ணாமலைப் பல்கலைக்கழகம், அண்ணாமலைநகர், 1959.

கண்டறிமுறைக் கற்றல்: மாணவர்கள் தாமாக ஆராய்ந்து கருத்துகளைக் கண்டறிதல் கண்டறிமுறைக் கற்றல் (Discovery Method of Learning) எனப்படும். கற்பவர் கற்கவேண்டிய விவரங்களைத் தாமே ஒழுங்கு படுத்தி, ஏற்ற முடிவுகளைக் காணுதலே இவ்வகைக் கற்றலின் அடிப்படைத் தத்துவமாகும். பியாசே (Piaget), டூயி (Dewy), புரூனர் (Bruner) போன்ற கல்வியாளர்கள் கண்டறிமுறைக் கற்றலை விளக்கியுள்ளனர்.

கண்டறிமுறைக் கற்றலுக்கான சூழ்நிலையை எவ்வாறு உருவாக்குவது என்பதைப் புரூனர் விளக்குகிறார். குழந்தை கற்கும்போது அதற்குத் தேவையான விவரங்களை ஒருங்கிணைத்து அளிப்பதனால் குழந்தை தானாகவே கண்டுபிடித்துக் கற்றுக் கொள்கின்றது. கற்பித்தலின் வரிசை முறை ஒரே மாதிரியாக இருக்க வேண்டும். பாடத்திட்ட ஒருங்கமைப்பும் வரிசைப்படியாக இருக்க வேண்டும். பொருள்களோடு பொருந்தி அமையும் செயல், பொருள்களுக்கான பதிலீடு, கருத்தளவிலாகும் குறியீடு என்ற முறைகளில் கற்றால் இது அமையும் என்பார் புரூனர்.

கண்டுபிடித்துக் கற்றலை விசாரணைப் பயிற்சி அல்லது சோதனைப் பயிற்சி அல்லது சிக்கலுக்கான தீர்வு காணும் முறை எனப் பல வகைகளில் கல்வியாளர்கள் விளக்குகின்றனர் கண்டிபிடித்துக் கற்றலுக்கான பாடப் பகுதியைக் கற்பிக்கப் பாடநூலில் உள்ளதுபோலவே பாடங்களையும் தனித்தனிப் பாடப்பகுதிகளையும் அப்படியே மனப்பாடம் செய்யாமல், அப்பாடப் பகுதியினுள் பொதிந்துள்ள கொள்கைகளைப் புரிந்து கொண்டு மாணவர்கள் கற்கவேண்டும் என்கிறார் புரூனர். இக்கொள்கைகளை மாணவர்கள் ஒரு முறை புரிந்து கொண்டால் பின்னர்த்தாமாகவே ஆராய்ந்து அப்பாடப் பகுதியில் உள்ள இடர்ப்பாடுகளுக்குத் தீர்வு காண இயலும். அறிவியலாளர், வரலாற்று ஆசிரியர்கள் அல்லது கணித வல்லுநர் ஆகியோர் எவ்விதம் செயற்படுகின்றனரோ, அது போலவே மாணவர்களையும் செயற்பட அனுமதிக்க வேண்டும் என்கிறார். இவ்வாறு செய்வதன் மூலம் இடர்ப்பாடுகளுக்குத் தீர்வு காணக் கூடியவர்களாக மாணவர்கள் சிறந்து விளங்குவார்கள். மாணவர்கள் புரிந்து கொள்கின்ற மொழியிலேயே கோட்பாடுகளைக் கற்பதற்கு வசதியாக வேண்டியன செய்ய வேண்டும்.

கண்டறிந்து கற்றலின் படிகள்: அ) சிக்கலை உணர்தல். தம்மிடத்தில் தோல்வி உண்டாக்குகின்ற அல்லது குழப்புகிற உணர்வினை உருவாக்குகிற சில இடர்ப்பாடுகள் கற்பவருக்கே சிக்கலாக அமைந்து விடுகின்றன. இங்கிருந்துதான் ஆய்வுமுறை தொடங்குகிறது. ஆ) சிக்கலைத் தீர்க்க உதவும் செய்திகள் அனைத்தையும் தொகுத்தல். இ) சிக்கலைத் தீர்க்கப் பல்வேறு கருதுகோள்களை அமைத்தல்—சிக்கலின் அமைப்பை மாணவர்கள் கண்டறிந்து அதற்கான காரணத்தைப் புரிந்து கொள்ளவும், தாம் முன்னர் பெற்ற அறிவுடன் தொடர்புபடுத்திக் கொள்ளவும் ஏற்ற முறைகளை எண்ணிப் பார்த்துத் தேர்ந்தெடுத்துக் கொள்ளுதல். ஈ) செயல் விளக்கம்: மாணவர்கள் பொதுமைப்படுத்துதலைப் புரிந்து கொண்டுள்ளதைச் செயல் விளக்கமளிக்கச் செய்தல்.

கற்கும் மாணவர் ஆசிரியரையே சார்ந்திடாமல் தாமாகவே முயன்று கருத்துகளைக் கண்டறிவதற்கு கில்டர் தாபாவின் முறை தூண்டுகோலாகிறது. எடுத்துக்காட்டாக, மாணவர்கள் கருத்துகளை அப்படியே மனப்பாடம் செய்யாது, எவ்வாறு கற்க வேண்டும் என்பதைப் புரூனர் பின்வருமாறு செயல் விளக்கமளிக்கிறார். ஐந்தாம் வகுப்பு மாணவர்களுக்குச் சுற்றுக் கோடுகள் மட்டுமே கொண்டுள்ள ஒரு நாட்டின் வரைபடத்தைக் காட்டி அதில் நகரங்கள், ஆறுகள், சாலைகள் முதலியவற்றைப் புத்தகங்களைப் பார்க்காமலும், ஏற்கனவே அச்சிடப்பட்ட முழுமையான வரை படங்களைப் பார்க்காமலும் குறிக்கக் கற்பிக்க வேண்டும். அதன்பின்னர், வகுப்பு

விவாதத்தின்போது மாணவர்கள் தாம் செய்தவற்றைத் திருத்திக் கொள்ளலாம். புரூனரும் விளக்க உதவுகிற வழிகளில் இத்தகைய பயிற்றுவித்தலைத்தான் தெரிவு செய்கிறார். ஏனெனில் விளக்க உதவுகிற வகை பாடத்தில் பொதிந்துள்ள கருத்துகளையும் கொள்கைகளையும் புரிந்துகொள்ள உதவாத போது, பாடக் கருத்துகளை அப்படியே மனப்பாடம் செய்துகொள்ள வழிவகுக்கிறது. அதனால், மாணவர்கள் புதிதாகக் கற்பவற்றை முன்பு கற்றதின் அறிவுக்கோ முந்தைய அறிவின் பயனாகப் புதிய சிக்கல்களுக்குத் தீர்வு காணவோ பயன்படுத்த முடியாமல் போய்விடுகிறது. இதுவே தேக்க நிலையான வளமற்ற கற்றல் எனப்படும்.

கண்டுபிடித்துக் கற்றலுக்கு முக்கியத்துவம் அளிப்பதால், சிக்கல்களில் ஈடுபட்டு அதிலிருந்து விடுபடுவதைவிடச் சிக்கல்களை வரையறை செய்வதற்கு மாணவன் கற்றுக் கொள்கிறான். அக ஊக்குவித்தல் புற ஊக்குவித்தலுக்கு ஒரு மாற்றாக இருக்கிறது. அதாவது, கண்டுபிடித்துக் கற்றல் தனக்குத்தானே பரிசாக அமைகிறது. ஏனெனில், தாமாகவே சிக்கல்களுக்கு விடை காண்பதின் மூலம் கற்பவர் மனநிறைவு அடைகிறார். அதுமட்டுமன்றிப் புற ஊக்குப் பரிசுகளைக் குறைவாகவே சார்ந்திருக்க அது வழிகாட்டியாக இருக்கிறது. எனவே, ஒரு மாணவன் கண்டுபிடித்துக் கற்றலைத் திறம்படச் செய்வதின் மூலம் தன் சூழ்நிலைகளிலுள்ள உண்மையான சிக்கல்களுக்குத் தான் கற்ற அதே திறன்களையும் உத்திகளையும் கையாளுகின்றான். நினைவாற்றலைப் பேணுவதால் முக்கியமான கருத்துகள் சீர்பாட்டுக்கு உரியனவாக்கப்படுகின்றன. நினைவாற்றல் முன்னேற்றம் அடைவது என்பது கருத்துகளை ஒருங்கமைப்பதின் தொடர்பே ஆகும்.

ஆசிரியரின் பங்கு: அ) ஒவ்வொரு பகுதியையும் கற்பித்தல்: முக்கியமான இன்றியமையாத அடிப்படைக் கருத்துகளும் கொள்கைகளும் சிக்கல்களாக இருப்பினும் விதிகளின்படி வகைப்படுத்தி, அவற்றுக்கிடையேயான உறவுகளைக் காணல். ஆ) கண்டுபிடித்துக் கற்றல். வெறும் சொற்கள் மூலம் குழந்தைக்கு அறிவு புகட்டுவது தவறு. கண்டுபிடித்துக் கற்றலைப் பயன்படுத்துவதின் மூலம் மாணவனை ஊக்குவித்தும் கருத்துகளை இருத்துவதற்கு உதவி செய்தும் கற்பித்தல் வேண்டும். மாணவனின் செயல்களுக்கும் பங்கேற்புக்கும் வாய்ப்பளித்து உற்சாகமூட்ட வேண்டும். இ) சிக்கலுடன் ஒரு பாடப் பகுதியை ஆராய்ந்து, மாணவர்கள் அவற்றுடன் போராடி அவற்றின் அடிப்படைக் காரணங்களைத் தெரிந்து கொள்ளச் செய்தல். ஈ) கற்பித்தல் மாணவர்களின் தகுதிக்கும் அவர்களின் அறிதல் திறன் செயற்பாட்டிற்கும் ஏற்றவாறு அமையச் செய்தல்.

கண்டுபிடித்துக் கற்றலின் மூலம் மாணவர்கள் தாமாகவே சிந்தித்து முடிவைக் கண்டுபிடித்து மகிழ்ச்சியடைகின்றனர். இதனால் உண்மையான அறிவைப் பெறுவதோடு, ஆராய்வூக்கத்திற்கு வழியும் ஏற்படுகிறது. ஈ.ஞா.வே.

துணை நூல்கள்:

Bruner, J.S., The Process of Education, Harvard University Press, Cambridge, Massachusetts, 1960.

Joyce, B.R. and Weil, M., Models of Teaching Prentice-Hall, Englewood Cliffs, New Jersey, 1980.

கண்டார்சே ஐரோப்பிய அறிவொளி இயக்கத் தத்துவ ஆசிரியரும், மனித முன்னேற்றத்தைப் பற்றி ஒரு விதியை வகுத்தவருமான பிரஞ்சு அறிஞர் ஆவார்.

வாழ்க்கை: மேரி சீன் அண்டாயின் நிக்கோலசு டி காரிட்டாட்டு கண்டார்சே (Marie Jean Antoine Nicolas de Caritat Condorcet), கி.பி. 1743-இல் பிக்கார்டியில் இரிபோமாண்டில் பிறந்தார். அறிவு விளக்கக் காலத்தைச் சேர்ந்தவருள் (Age of Enlightenment) எல்வெசியசு போன்றவர்களுள் ஒருவர் கண்டார்சே. இவர் கல்வித்துறையில் சீர்திருத்தம் செய்யப்படுதல் வேண்டுமென்று ஆர்வத்துடன் எடுத்துக்கூறி ஒரு திட்டம் வரைந்தார். இவர் கணக்குத் துறையில் ஆய்வுகள் செய்து, 'பெரும்பான்மையோர் தீர்மானங்களை ஊகிக்க உதவும் பகுப்பாய்வைக் கையாளுதல்' என்பதைப் பற்றி ஒரு கட்டுரை எழுதி, அதைப் பிரஞ்சு அறிவியல் கழகத்திடம் (Academy of Sciences) அளித்தார். இவர் பிரஞ்சுப் புரட்சி நடைபெற்றபோது, அதில் சிராண்டின் கட்சியாருடன் சேர்ந்து (Girondin Party) பங்கு கொண்டார். இவர் வரைந்த ஓர் அரசாங்கக் கல்வி முறை பற்றிய திட்டந்தான் இறுதியில் பிரான்சு நாட்டில் ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்டுச் செயற்படுத்தப்பட்டது. மாற்றுப்புரட்சிக் கட்சித் தலைவரான உரோபசுபியர் (Robespierre) என்பவர் ஆட்சியிலிருந்தபோது, அவரால் கண்டார்சே நாடு கடத்தப்பட்டார். இவர் நாகரிகமற்ற நிலையிலிருந்து, அறிவு விளக்கக் காலம் வரையிலும் ஏற்பட்டுள்ள மனித இனத்தின் முன்னேற்றத்தைப் பற்றி எழுதிய ஆராய்ச்சி நூலே 'மனித

அறிவின் வளர்ச்சியைக் காட்டும் வரலாற்றுக் குறிப்பு (Sketch for a Historical Picture of the Progress of the Human Mind) என்பதாகும். இவர் தத்துவத்தில் ஊகக் கோட்பாட்டுக்குச் (Doctrine of Probability) சில கருத்துகளை அளித்துள்ளார். இவர் கி.பி. 1794-இல் காலமானார்.

கண்டார்சேயின் கருத்துகளும் அவற்றின் தாக்கமும்: கண்டார்சே சிந்தித்த காலம் கி.பி.18-ஆம் நூற்றாண்டில் பிரஞ்சுப் புரட்சிக்கு முற்பட்ட காலமாகும்; பல அரசியல் கருத்துகளை அறிவியல் நோக்கில் ஆய்வு செய்த சிந்தனையாளர் வாழ்ந்த அறிவொளி விளக்கக் காலமாகும். இங்கிலாந்தில் சான் இலாக்கும், பிரான்சில் மாண்டசுக்கியூவும் சட்டத்தையும் அரசாங்க அமைப்பையும் பற்றி எழுதினர். அவர்களுடைய கருத்துகளுக்குப் பொதுமக்களிடையே வரவேற்பு இருந்தது. வால்டேர் (Voltaire) என்ற பிரஞ்சு அறிஞர் குடிமைச் சுதந்தரத்தைப் பற்றிச் சிறப்பாக ஆய்வு செய்யவும், கருத்துகளை வெளியிடவும் கூடிய உரிமைகளைப் பற்றிக் கூறிய கருத்துகள் யாவரையும் கவர்ந்தன. எல்வெசியசும், பிரஞ்சு இயற்கைப் பொருளியற் கோட்பாட்டாளரும் (Physiscrats) பிரஞ்சியருடைய கோணத்திலிருந்து 'பயன் வழிக் கோட்பாட்டை' எழுதினர். பயன்வழிக் கோட்பாட்டின் அடிப்படையில் ஆல்பாகு என்பவர் (Holbach) இயற்கையின் அமைப்பு (System of Nature), இயற்கை அரசியல் (Natural Politics) முதலிய நூல்களை எழுதி, அதில் பொருள் முதல் வாதத்தையே கொள்கையாக விளக்கினார். இவர் சமய நெறிமுறைகளை மறுத்தார். இவருடைய கருத்துகள் கி.பி. 19-ஆம் நூற்றாண்டில் காரல் மார்க்சுக்குப் பெரிதும் உதவின. இத்தகையோர் வாழ்ந்த சூழ்நிலைகளில் கண்டார்சேயும் வாழ்ந்து பல கருத்துகளை வழங்கினார்.

முன்னேற்றம் என்ற கருத்துதான் வரலாற்றுக்கு ஒரு தத்துவமாக அமைந்துள்ளது. மனித சமூகமானது பல்வேறு முன்னேற்ற அல்லது வளர்ச்சிக் கட்டங்களின் வழியாக வளர்ந்து வந்துள்ளது. மனிதர்களின் ஆர்வங்களும் நம்பிக்கைகளுமே மக்களை முன்னேற்றத்தில் நம்பிக்கை கொள்ளுமாறு செய்தன.

ஐரோப்பிய வரலாறு மனித முன்னேற்றத்தின் ஆறு நிலைகளைக் காட்டுகிறது. இரண்டு நிலைகள் பண்டைக் காலத்திலும், இரண்டு இடைக்காலத்திலும் இரண்டு இக்காலத்திலும் காணப்படுவனவாகும். எதிர்காலத்தில் ஏற்படக்கூடிய முன்னேற்றத்தைப் பற்றி ஒரு கருத்தை வகுத்தல் இயலும். எதிர்காலத்தில் அறிவு பரவப்பரவ மனிதன் ஆற்றல் பெற்று, அவ்வாற்றலின் உதவியினால் அவன் தன் மன, உடல் இன்பத்துக்குத் தடைகளாக உள்ளவைகளைக் கட்டுப்படுத்துவான். எதிர்காலத்தில் நாடுகளிடையே சமத்துவம் வளர வளர, ஒவ்வொரு நாட்டினுள்ளும் காணப்படும் வகுப்பு வேறுபாடுகள் மறைய மறைய, அவற்றின் விளைவாக ஏற்படக்கூடிய பொதுவான இயல்பான வளர்ச்சியும், ஒழுக்க இயல்பான வளர்ச்சியுமே முன்னேற்றத்துக்கு வழிகாட்டியாக இருக்கும். அமெரிக்க மக்களும் பிரஞ்சு மக்களும் அறிவு விளக்கம் பெற்றுள்ளதை அவ்வந்நாட்டுப் புரட்சிகள் காட்டுகின்றன. அவர்களைப் போன்று அறிவு விளக்கத்தை மற்ற எல்லா மக்களும் அடைதல் கூடும். குடியாட்சி அரசாங்கம் நிலைபெறவே, பின்தங்கிய இனத்தாரை மற்றையோர் சுரண்டுவது நின்றுவிடும். அதனால், ஐரோப்பிய மக்கள் கறுப்பின மக்களுக்குத் தலைவர் என்ற நிலைமாறி, அவர்கள் கறுப்பருக்கு மூத்தோராக ஆவர். சமூக வகுப்புகளிடையே உள்ள சமத்துவமின்மையால் நல்ல நிலையிலில்லாதோருக்குக் கல்வி, வாய்ப்பு, பொருள் முதலியவற்றில் ஏற்பட்டுள்ள இடர்ப்பாடுகள் நீங்கும். வணிக சுதந்திரம், நோயாளிகளுக்கும் முதியோருக்கும் உயிர்க்காப்புறுதி வசதி, போர் ஒழிப்பு, வறுமை, ஆடம்பர ஒழிப்பு, பெண்களுக்குச் சம உரிமைகள், எல்லாவற்றுக்கும் மேலாக யாவருக்கும் கல்வி பெருகும் வசதி முதலியவை எல்லாம் யாவருக்கும் சமவாய்ப்பை அளிக்கும். அத்தகைய சமூக ஏற்பாடுகள் எல்லா மக்களுடைய மன, ஒழுக்க, உடல் இயல்பான ஆற்றல்களை வளர்க்குமாகையால், அவ்வாறு ஏற்படும் முன்னேற்றமும் (Progress) கூட்டு இயல்புடையதாக (Cumulative) இருக்கும். அந்த நன்னாளில் உலகில் சுதந்திர மக்களே இருப்பர். அவர்களுக்குத் தலைவராக இருப்பது அவர்களுடைய அறிவு ஒன்றே. அப்பொழுது எதேச்சாதிகாரிகளோ அடிமைகளோ குருமாரோ இருக்க மாட்டார்கள்.

கண்டார்சேயின் கருத்தைப் பற்றிய மதிப்பீடு: கண்டார்சே கூறும் கருத்துகள் புதியவை அல்ல. அவை அக்காலத்தவர் விரும்பிய வாழ்க்கையை எடுத்துக்காட்டின. அவருடைய காலம்வரை கூறப்பட்ட புதிய கருத்துகளை எல்லாம் மக்கள் அறிதற்கு அவை உதவுகின்றன. அரசியல் கொள்கையைப் பொறுத்த வரை அவர் கூறும் கருத்து இயற்கை உரிமைகள் பற்றிய கொள்கையே (A Philosophy of Natural Rights) ஆகும். அக்கருத்துகள் சட்டமும் அரசாங்கமும் தவறு இன்றிச் செய்ய வேண்டியவை இவை என்றும், சட்டமும் அரசாங்கமும் மீறக்கூடாத வரம்புகள் இவை என்றும் காட்டுகின்றன. இவ்வுரிமைகளையே அரசாங்கமும் சட்டமும் கொள்கை

களாகக் கடைப்பிடித்தல் வேண்டும். பிற்காலத்தில் எகல் (Hegel) தம் முழு ஆற்றலுடைய அரசு பற்றிய கோட்பாட்டுக்குக் கண்டார்சே வகுத்த 'எல்லா மனிதர் முன்னேற்றம்' என்ற கருத்தைத் துணையாகக் கொண்டார். கண்டார்சே கூறிய சமூக முன்னேற்றத்தை மக்கட் பெருக்கமானது வரம்புபடுத்தித் தடுத்து விடுமென்று மால்தூசு (Malthus) என்ற பொருளியலாசிரியர் கூறினார். இவருக்குப் பகுத்தறிவு ஆற்றலில் இருந்த நம்பிக்கை, இவரை வரம்பற்ற மனித முன்னேற்றத்தில் நம்பிக்கையுடைய ஒரு புரட்சி இயல்புடைய தீவிரவாத சிந்தனையாளராகக் காட்டுகிறது. பா.சூ.

துணை நூல்கள்:

James George, Sir., Frazen, Condorcet on the Progress of Human Mind, Oxford, 1933.

Salwyn Schapiro, J., Condorcet and the Rise of Liberalism, New York, 1934.

கண்டி: இலங்கையில் கி.பி. 15-ஆம் நூற்றாண்டின் இறுதியில் காணப்பட்ட சுதந்திர முடியாட்சி அரசு கண்டியைத் தலைநகராகக் கொண்டு ஆட்சிபுரிந்தது. அயல் பேரரசினால் அடிமைப்படுத்தப் பெற்ற இறுதியான சிங்கள இராச்சியம் இதுவே. முதலில் போர்ச்சுகீசியரும் பிறகு தச்சுக்காரரும் (Dutch) பிறகு ஆங்கிலேயரும் தொடர்ந்து கண்டியைத் தாக்கி வந்தனர். முந்திய இருநாட்டினரிடமிருந்து தப்பிய கண்டி கி.பி. 1818-இல் ஆங்கிலேயருக்கு அடிபணிய நேரிட்டது. போர்ச்சுகீசியர் கி.பி. 17-ஆம் நூற்றாண்டின் முற்பகுதியில் மற்ற எல்லாச் சிங்களப் பகுதிகளையும் வென்றனர். ஆயினும் கண்டி மட்டும், விடா முயற்சியுடன் அயலவரை எதிர்த்துப் போராடி வெற்றி பெற்றது. அவ்வெற்றிக்குரிய முக்கிய காரணங்கள் பின்வருவனவாம்.

கண்டி

1. கண்டியின் திறமையான போர்த்தந்திர முறை. 2. மலைகளும் காடுகளும் கொண்ட நில அமைப்பு, பகைவர்களுக்குப் பல இடையூறுகளைத் தரத்தக்கதாக இருந்தமை. 3. கொரில்லாப் போர் முறையைத் திறமையாகக் கண்டி மக்கள் பின்பற்றியமை.

சிற்சில காலங்களில் போர்ச்சுகீசியர் கண்டியைக் கைப்பற்றியிருந்தபொழுது, உள்நாட்டினர் தச்சுக்காரருடன் உடன்பாடு செய்துகொண்டனர். பின்னர்த் தச்சுக்காரரின் ஆதிக்கம் ஏற்பட்டவுடன் ஆங்கிலேயருடன் இணைந்தனர். இறுதியில் கி.பி. 1796-இல் இலங்கை தன்னுரிமை இழந்து ஆங்கிலேயரின் ஆளுகையின் கீழ் வந்தது. ஆயினும் கண்டி மட்டும் தனித்து நின்றது. ஆங்கிலேயர் கி.பி. 1803-இல் அதைக் கைப்பற்ற முயன்று தோல்வி கண்டனர். அவ்வமயம் தென்னிந்தியத் தொடர்பு கொண்ட ஒரு குலம் கண்டியில் ஆட்சிபுரிந்து வந்தது. கண்டியின் ஆட்சி கொடுங்கோலன் ஒருவனிடம் கி.பி. 1814-15-இல் இருந்தது. அவனுடைய செயல்களால் வெறுப்படைந்த கண்டித் தலைவர்கள், ஆங்கிலேயரிடம் ஓர் உடன்பாடு செய்துகொண்டு, அவர்கள் உதவியை நாடினர். மன்னனை விரட்டிவிட்டு ஆங்கிலேயரின் ஆதிக்கம் கி.பி. 1815-ஆம் ஆண்டு ஏற்பாட்டின்படி அமையப்பெற்றது. இந்த ஏற்பாட்டுக்கு இணங்கிய கண்டித் தலைவர்கள் பல சலுகைகளைப் பெற்றனர். ஆனால் கி.பி. 1817-இல் இந்த ஏற்பாட்டினால் வெறுப்படைந்த உள்நாட்டுத் தலைவர்கள் நேரடிக் கலகத்தில் ஈடுபடலாயினர். அது வெற்றி பெறவில்லை. ஆங்கில ஆட்சி கி.பி. 1818-ஆம் ஆண்டில் கண்டியில் உறுதி பெற்றது. கண்டித்தலைவர்களின் சலுகைகள் பறிபோயின.

இலங்கை சுதந்திரம் பெற்றபின் மத்திய மாகாணத் தலைநகராக அமைந்த கண்டி, வணிகத் துறைக்கும் ஒரு தலைநகராகவே திகழ்கிறது. தேயிலை, அரிசி முதலிய பல பொருள்கள் இங்கே உற்பத்தியாகின்றன. இலங்கையின் மற்றப் பகுதிகளுடன் இது, சாலைகளாலும் இருப்புப் பாதைகளாலும் இணைக்கப்பட்டுள்ளது. இதன் வரலாற்றுப் புகழ் வாய்ந்த இடங்களுள் கண்டி அரசனின் பழைய அரண்மனையும் புத்தர் பற்சின்னக் கோயிலும் சிறப்பாகக் குறிப்பிடத்தக்கன. இலங்கைப் பல்கலைக் கழகமும், அரசாங்கத் தாவரத் தோட்டங்களும் கண்டிக்கு அண்மையில் உள்ளன. கண்டிப் பீடபூமி, கடல் மட்டத்திற்கு 1600 அடி உயரத்தில் அமைந்

துள்ளது. ஒரு இலட்சத்திற்கு மேற்பட்ட மக்கள் இங்கு வாழ்கின்றனர். தெ.பா.

கண்டியூர்: திருக்கண்டியூர் எனப்படும் இத்தலம் சோழநாட்டில் தேவாரப் பாடல் பெற்ற தலங்களுள் ஒன்று. இது தஞ்சையிலிருந்து திருவையாறு செல்லும் சாலையில் 6 கல் தொலைவிலுள்ளது. தஞ்சை, திருவையாறு ஆகிய இடங்களிலிருந்து பேருந்திற் சென்று இத்தலத்தினை அடையலாம். இத்தலம் சிவபெருமான் வீரங்காட்டிய தலங்கள் எனப்பெறும் அட்ட வீரட்டத் தலங்களுள் ஒன்றாகும். பிரமனின் தலைகொய்யப்பெற்ற தலமிதுவாகும். இவ்வீரட்டச் செயல் பற்றி, தொடக்க நிலையில் சிவபெருமானைப் போலப் பிரமனுக்கும் ஐந்து தலைகள் இருந்தனவென்றும், அதனால் சிவனோடு ஒப்புக் கொண்டாடிப் பிரமன் செருக்குற்றான் என்றும், அதன் பயனாக அவன் பிற உயிர்களுக்குத் தீங்கு புரிந்தமையால் தேவர்கள் வேண்டுகோளுக்கிரங்கிச் சிவபெருமான் அவன் ஐந்தாம் தலையினை இங்குக் கண்டித்தெறிந்தார் என்றும், அதனால் இத்தலம் கண்டியூர் எனப்பட்டது என்றும் கூறப்படுகிறது.

இங்குள்ள இறைவன் பெயர் வீரட்டானேசுவரர். அவர் வீரட்டேசுரர் எனவும் அழைக்கப்படுவார். இறைவி பெயர் மங்களநாயகி. திருக்கோயிலின் திருவாயில் மேற்குப் பார்த்தமைக்கப்பட்டுள்ளது. இத்தலத்திறைவனைத் திருஞானசம்பந்தரும் திருநாவுக்கரசரும் பதிகம் பாடிப் பரவியுள்ளனர். இங்குள்ள கோயிலில் உத்தமசோழன், முதலாம் இராசேந்திர சோழன் முதலிய சோழ அரசர்களின் கல்வெட்டுகள் காணப்படுகின்றன. திருக்கோயிலில் பிரமன், சரசுவதி ஆகியோருக்குத் திருமேனிகள் அமைக்கப்பட்டுள்ளன. திருவையாற்றில் ஆண்டுதோறும் சிறப்பாக நிகழும் 'ஏழூர்விழா' எனப்படும் சப்தத்தான விழாவில் இடம் பெறும் ஏழு ஊர்களுள் திருக்கண்டியூர் வீரட்டமும் ஒன்றாகும்.

கண்டியூர் வைணவ ஆழ்வார்களால் மங்களாசாசனம் செய்யப்பெற்ற திருப்பதிகளுள் ஒன்றாகவும் விளங்குகிறது. இங்குள்ள இறைவன் பெயர் அரசாப விமோசனப் பெருமாள் என்பதாகும். தாயார் பெயர் கமலவல்லி. இத்திருக்கோயில் விமானம் கமலா கிருதி விமானம் என்றும், உத்பல விமானம் என்றும் கூறப்படும். இங்குள்ள தீர்த்தத்தின் பெயர் கபாலதீர்த்தம். இத்தலத்திறைவனைத் திருமங்கையாழ்வார் பாடிப் பரவியுள்ளார். அ.மா.ப

கண்டீரக்கோப்பெருநள்ளி: இவன் கடையெழு வள்ளல்களுள் ஒருவன். 'தோட்டி' என்னும் பெயருடைய மலைக்கும், அந்த மலையினைச் சார்ந்த மலை நாட்டிற்கும், அந்த மலைநாட்டினைச் சார்ந்த காட்டுநாட்டினுக்கும் இவன் தலைவன் ஆவான். இவனது பெயர் 'கண்டிற்கோப்பெரு நள்ளி' என்றும், 'நள்ளி' என்றும், 'கண்டிற்கோப் பெருநற்கிள்ளி' என்றும் சங்க இலக்கியத்தின் ஏட்டுப் பிரதிகளில் காணப்படுவதாக டாக்டர் உ.வே.சாமிநாதையர் குறிப்பிட்டுள்ளார்.

கண்டீரக்கோப்பெருநள்ளியைப் பாடிய புலவர்களுள் வன்பரணர் ஒருவர். அவருடைய புறநானூற்றுப் பாடல்களுள் மூன்று பாடல்கள் (148-150) கண்டீரக்கோப் பெருநள்ளியைப் பாடுகின்றன. பெருஞ்சித்திரனார் என்னும் சங்கப்புலவரும் தமது புறநானூற்றுப் பாடல் ஒன்றில் நள்ளியின் புகழைச் சிறப்பித்துள்ளார். குமணனைப் பற்றிப் பாடும் அப்பாட்டில்' நள்ளி' பற்றிய சில செய்திகளை .... 'ஆர்வமுற்று, உள்ளி வருநர் உலைவுநனி தீரத், தள்ளா தீயும் தகைசால் வண்மைக் கொள்ளார் ஓட்டிய நள்ளியும்' என்னும் அடிகள் குறிப்பிடுகின்றன. இளம்கண்டீரக்கோ இவன் தன் தம்பி எனத் தெரிகிறது. நள்ளியைப் பற்றிய செய்திகளைச் சிறுபாணாற்றுப் படையில் இடைக்கழி நாட்டு நல்லூர் நத்தத்தனாரும் பின்வருமாறு புகழ்ந்துரைத்துள்ளார். .... 'கரவாது, நட்டோர் உவப்ப நடைப்பரி காரம், முட்டாது கொடுத்த முனை விளங்கு தடக்கைத் துளிமழை, பொழியும் வளிதுஞ்சு நெடுங்கோட்டு, நளிமலை நாடன் நள்ளி'

தோட்டி மலையின் தோன்றலாகிய இவன் இரவலர்களின் பசிப்பிணியைப் போக்குவதில் சிறந்து விளங்கினான். இவன் அணிகலன்களையும் களிற்றினையும் அள்ளித் தருவதில் சிறந்தவன். 'கண்டீரம்' இவனது சொந்த ஊர் எனத் தெரிகிறது. வன்பரணர் இவனது வள்ளல் தன்மைகளைத் தம் புறப்பாடல்களில் (புறம்: 148-150) விரிவாகப் பாடியுள்ளார். அவர் பரிசில்களை முழுவதுமாக நள்ளி தந்துவிடுவதால், மூவேந்தரைப் பொய்யாகப் பாடித் தாம் பரிசில்பெற வேண்டுவதில்லை என்பார். இரவலரைப் புரக்கும் இவனது வண்மையால் பாணர்கள் செல்வச் செழிப்பினால் மயங்கிப் பண்களைக் கூடப்பொழுது அறியாமல் பாடிவிடுகின்றனராம். இரவலர்கள் தம் நாட்டின் எல்லை கடக்கும் அளவு சென்று உதவுவதோடு ஊரும் சொல்லாமல், பெயரும் சொல்லாமல், நாடும் சொல்லாமல் அள்ளி வழங்கும் இவனது கொடைத் திறம் வன்பரணர் பாட்டில்

உயர்ந்து திகழ்கிறது. வில்லாற்றல் வல்ல வேட்டுவனாகவும் இவன் திகழ்ந்திருக்கிறான். ப.த.

கண்ணகனார் சங்ககாலப் புலவர்களுள் ஒருவர். இவர் சங்க நூல்களுள் நற்றிணையில் ஒன்றும், புறநானூற்றில் ஒன்றும் ஆக இருபாடல்களைப் பாடியுள்ளார். இவர் அகம் புறம் ஆகிய இருதிணைகளையும் பாடிய புலவராகத் திகழ்கிறார்.

கண்ணகனார், அகப்பாடலிலும் புறப்பாடலிலும் புணர்ந்தோர் பிரிந்தோர்தம் உறவினைச் சித்திரித்துள்ளார். கோப்பெருஞ்சோழன் பிசிராந்தையார் நட்பு புறப்பாடலிலும், தலைவன் தலைவி புணர்ச்சியும் பிரிவும் அகப்பாடலிலும் இவரால் குறிப்பிடப் படுகின்றன.

சோழநாட்டு மன்னன் கோப்பெருஞ்சோழனும் பாண்டி நாட்டுப் புலவர் பிசிராந்தையாரும் ஒருவரை ஒருவர் கண்டுகொள்ளாமலேயே நட்பாயினர். சோழன் தன் மக்களுடைய மாண்பிலாச் செயலால் வடக்கிருக்கத் துணிந்தபோது தன் நண்பராகிய பிசிராந்தையாருக்கும் தன்னருகே வடக்கிருக்க இடம் ஒதுக்குமாறு வேண்டினான். அம்மன்னன் வடக்கிருந்து உயிர்விட்ட பின்னர் அவனது குறிப்பின்படியே பிசிராந்தையாரும் அங்குச் சென்று வடக்கிருந்து உயிர்விட்டார்.

'பிசிராந்தையார் வாரார்' எனச் சோழன் வடக்கிருக்கும்போது சான்றோர் கூற, 'அவர் வருவார்' எனக் கூறிய கோப்பெருஞ்சோழனின் பெருமையையும், அரசர் உரை தவறாது வந்து உயிர்விட்ட பிசிராந்தையாரின் நட்புச் சிறப்பையும் வியந்து பாராட்டிய புலவர்களுள் கண்ணகனாரும் ஒருவர்.

பொன், பவளம், முத்து, மணி யாவும் வெவ்வேறு தொலைவிடங்களிலேயே கிடைப்பன. ஆயினும் அவற்றை ஒன்றாகத் தொடுக்கும்போது அணியாகிச் சிறப்படையும். அவ்வாறே சான்றோர் மிகச் சேய்மையில் இருப்பினும் தக்க காலத்தில் ஒன்றாய்ச் சேர்ந்து பெருமை சேர்ப்பர். இவ்வாறு அணிகலன் அழகையும் மதிப்பையும் நினைந்து, அதனை மன்னனுக்கும் புலவருக்கும் ஏற்பட்ட நட்பின் உயர்வையும் சிறப்பையும் விளக்கும் வகையில் ஒப்பிட்டுள்ளார்.

கண்ணகனார் நற்றிணைப் பாடலில் தலைவியின் புணர்ச்சி வேட்கை சிறப்பிக்கப் பெறுகிறது. அப்பாடல், பெண்ணுள்ளம் படும் பெரும் பாட்டினை நன்கு விளக்குவதாக உள்ளது. அ.அ.

கண்ணகாரன் கொற்றனார் சங்க காலப் புலவர்களுள் ஒருவர். இவரது இயற்பெயர் கொற்றனார் என்பதாகும். இவர் தந்தை பெயராகிய கண்ணகாரன் என்பதோடு இவர் பெயரும் சேர்ந்து இவ்வாறு வழங்கப்பெற்றிருக்கலாம் என்பர். இவர் பாடியதாக நற்றிணையில் ஒரே பாடல் (143) இடம் பெற்றுள்ளது. பாலைத் திணையிலமைந்த அப்பாடல் தலைவனுடன் உடன்போக்கிற் சென்ற தன் மகளை நினைந்து நற்றாய் மருட்சி கொள்வதாக அமைந்துள்ளது. அப்பாடலில், பிறந்த வீட்டையும் பழகிய தோழியரையும், வளர்த்த கிளியையும் விட்டு நீங்கிப் புதியவனாகிய ஒருவனுடன் சென்ற தலைவி கொண்ட காமந்தான் மிகவும் வியக்கத்தக்கது என்னும் கருத்தில் நற்றாய் கூறுவது நயமிக்கதாக உள்ளது. வீ.சே.

கண்ணகி, சிலப்பதிகாரக் காப்பியத்தின் தலைவியாவாள். சோழநாட்டுப் புகார் நகரத்தே பிறந்து, பாண்டி நாட்டு மதுரை நகரத்தே தன் கற்பு நெறியை நிறுவிச் சேரநாட்டு வஞ்சி நகரத்தே தெய்வமாய்க் கோயில் கொண்ட மாபெரும் பத்தினியாவாள். இவள் தமிழ் மகளாய்த் தோன்றி முத்தமிழ் நாட்டோடு தன் வாழ்வை இணைத்துக் கொண்டவள்.

கண்ணகி

புகார்நகரத்துச் செல்வ வணிகனாகிய மாநாய்கனுக்கு மகளாய்ப் பிறந்த கண்ணகி, அப்புகார் நக

ரத்து மாசாத்துவான் மகனாகிய கோவலனைக் கணவனாகப் பெற்றாள். இவள் இளமையிலே அருங் குணங்களைப் பெற்றுப் பேரறிவு படைத்தவளாகத் திகழ்ந்தாள்; வடிவில் திருமகளையும் கற்பில் வட மீனையும் ஒத்து விளங்கினாள்.

இளங்கோவடிகள் கண்ணகியை மணமகள் நிலை யிலேயே நமக்கு முதற்கண் அறிமுகப்படுத்துகிறார். கணவன் கோவலன் காதல் நெறியில் வாராது, பெற் றோர் கொடுப்ப வந்த காதலனாயினும் அவன் பால் கண்ணகி வாழ்ந்த வாழ்வு தமிழ் கமழும் காதல் வாழ்வாகவே திகழ்கிறது. கோவலனை மணந்த நிலையில் கண்ணகி தனி மனையறம் கண்டு காமனும் இரதியும் போல், காதலனுடன் நாமம் தொலையாத இன்பமெல்லாம் துய்த்து வாழ்ந்தாள்.

கோவலன் பரத்தையர்குல மாதவி வயப்பட்டு மயங்கித் தன்னை மறந்து பிரிந்து பரத்தமை பூண்டு வாழ்ந்த காலத்துக் கண்ணகி வாழ்ந்த இல்லற வாழ்வு தவ வாழ்வாகவே அமைகிறது. இல்லறம் நடத்தும் தலைவன் பரத்தமை பூணும்போது அதனைப் பொறுக்காத தலைவி அவன் கேட்கும்படியாகவும், அவன் பரத்தையர் கேட்கும்படியாகவும் கடிந்தும் புலந்தும் கூறுதல் சங்க மரபாகக் காணப்படுகிறது. கண்ணகியோ அம்மரபினிற் பிறழ்ந்து பரத்தமை பூண்ட தன் கணவன், தன் இன்ப வாழ்வைப் பாழாக் கிய மாதவி ஆகியோரைக் கடிந்தோ புலந்தோ ஒரு சொல்லும் சொல்லவில்லை. 'சலம்புணர் கொள்கைச் சலதி' என்று தன்முன்னர் மாதவியைக் கோவலன் தூற்றிய போதும் கண்ணகி மாதவியைக் கடிந்துரைக் காது தன்கணவனின் நலம் காத்தாள். 'மடம்படு சாயலாள் மாதவி தன்னைக் கடம்படாள்' என்னும் காவற்பெண்டின் கூற்றால் இவ்வுண்மையை அறிய லாம். தனக்குற்ற பிரிவாற்றாமையைத் தன் உயிர்த் தோழி தேவந்தியிடம் கூட அவள் கூறவில்லை. தன் துயர மிகுதியைத் தன் மாமன் மாமியர் அறிந்தால் பெரிதும் வருந்துவர் என்ற கருத்தால், அவர்முன் பொய்ம்முறுவல் பூத்துநின்ற காட்சியையே இளங்கோ காட்டுகிறார். கோவலன் காமுகனாகித் தன் மகளின் வாழ்வைப் பாழாக்கினான் என்று தாய் வருந்திய போதும், தன் கணவனைப் புகழ்ந்து பேசும் கண்ணகி யைத்தான் காப்பியத்தில் காணமுடிகிறது. அவளு டைய வருத்தமெல்லாம் தன் கணவன் பிரிவால் அற வோர்க்கு அளித்தல், அந்தணரைப் பாதுகாத்தல், விருந்தினரைப் பேணுதல் போன்ற இல்லறக் கடமை களைச் செய்யமுடியாமல் போயிற்று என்பதுவே. கணவன் சோர்வு காத்தல், கொண்ட கணவனால் தான் பெற்ற துன்பங்களைப் பொறுத்துக்கொள்ளு தல் போன்ற பெண்டிர்க்குரிய இல்லறப் பண்புகளே கண்ணகியின் உள்ளத்தை ஆட்சி செய்யக் காணலாம். அதனாலன்றோ, 'கற்புக் கடம்பூண்ட இத்தெய்வமல் லது பொற்புடைத் தெய்வம் யாம் கண்டிலம்' என்று கவுந்தியடிகள் கண்ணகியிடம் அமைந்துகிடந்த தெய்வத் தன்மையைப் பாராட்டி உரைத்தார்.

அழிவு தரும் தீங்கு செய்தாலும் கணவனைத் தெய்வமாகப் போற்றி வாழ்தலே—அவன் சொற் காத்து நிற்றலே காதல் வாழ்வின் பண்பட்ட ஒழுக்க நெறியாகும் என்பதைக் கண்ணகி உணர்ந்திருந்தாள். கணவன் பிரிந்து வாழ்ந்த காலத்து மங்கலவணி தவிர அழகுதரும் பிறவணிகளை அணிந்து மகிழ அவள் விரும்பவில்லை. கணவனைப் பிரிந்து வருந்து வோர் சோமகுண்டம், சூரியகுண்டம் ஆகிய பொய் கைகளின் துறைகளில் படிந்தாடிக் காமவேள் கோட் டத்தைத் தொழுதால் மீண்டும் கணவரோடு கூடி இன்புறுவர் என்று கூறிய தேவந்திக்குக் 'குலத்திற் பிறந்தார்க்கு அச்செயல் பெருமை தராது' என்று மறுத்துக் கூறுவதனின்றும், புகார் நகரத்தினின்றும் மதுரை மாநகருக்கு 'எழுக' என்று கோவலன் கூறிய அளவிலே யாதொன்றும் மாற்றம் கூறாது அவன் சொல்லை ஏற்றெழுந்த தன்மையினின்றும் கண்ணகி யின் பண்பட்ட உள்ளத்தையும், கணவன் வார்த்தை யைச் சிறிதும் மாற்றாத உள்ள வாழ்க்கையையும் அறிய இயலும்.

அமைதிப் போக்கிலும் அருள் நோக்கிலும் கண்ணகி இமயம் போல் உயர்ந்து விளங்குகிறாள். காமக்களியாட்டத்தில் மயங்கித் திரிந்து ஒருநாள் மாதவியை விட்டுப் பிரிந்து தன்முன் வந்து நின்ற தன் கணவனின் வருத்தத்தின் தன்மையை அறிந்த கண்ணகி 'நலங்கேழ் முறுவல் நகைமுகங் காட்டிச் சிலம்புள கொண்ம்' என்று கூறுவதில் அவளுடைய அமைதித் தன்மை காணப்படுகிறது. வேட்டுவர் கூட்டத்தில் தெய்வச் சாலினி, 'இவளோ! கொங்கச் செல்வி குடமலையாட்டி, தென்றமிழ்ப் பாவை செய்த தவக்கொழுந்து, ஒரு மாமணியாய் உலகிற் கோங்கிய திருமாமணி' என்று கூறக்கேட்டதும், 'பேதுறவு மொழிந்தனள் மூதறிவாட்டி' என்று தன் கணவனுக்குப் புறத்தே சென்று ஒதுங்கி ஒடுங்கி நிற்கும் கண்ணகியின் தோற்றத்தில் மிகுந்த அடக்க வுணர்வு காணப்படுகிறது. வம்பப் பரத்தையும் வறு மொழியாளனும் கவுந்தியடிகள்பால் தீமொழி கூறக் கேட்டதும் உடல்நடுங்கி மனம் கூசித் தம் செவியகம் புதைத்து நின்ற கண்ணகி, அவ்விருவரும் கவுந்தியடி களால் சாபமிடப்பெற்றனர் என்பதை அறிந்ததும், அவர்களுக்காக உய்திக் காலம் வேண்டி நின்ற தன்மை யில், தவறு செய்தாரை மன்னிக்கும் தெய்வத் தன் மையைக் காணலாம். மாதரி வீட்டில் தரைமெழுகித் தவிசு இட்டுக் குமரி வாழையின் குருத்தகம் விரித்து,

'அமுதம் உண்க அடிகள் ஈங்கு' என்று தன் கணவனைக் காதற்பெருக்கோடு அழைக்கும் பெற்றியைக் காணலாம். பெற்றோருக்கும் தனக்கும் பெருந்தீங்கு செய்துவிட்டதாகத் தன் கணவன் நினைந்து உருகுகின்ற நேரத்துக் கண்ணகி 'மாமன் மாமியார் என் பொய்ம்முறுவல் கண்டு வருந்தும்படியாகப் போற்றா ஒழுக்கம் புரிந்தீர்' என்று கூறுவது எத்துணை நாகரிகச் சிறப்பு!

தன் கணவனின் பரத்தமைப் பிரிவைப் பொறுத்துப் பெரிதும் ஆற்றியிருந்த கண்ணகி, தன் கணவன் பாண்டிமாதேவியின் சிலம்பினைத் திருடிய கள்வன் என்று அரசனால் கொலைப்பட்டான் எனக் கேள்வியுற்றதும், ஆற்றாமையின் வரம்பு கடந்துவிடுகின்றாள். இவளது ஆறிய கற்பு சீறிய கற்பாக மாறுகிறது. இவளிடத்து அடங்கிக் கிடந்த மெல்லியல் நிலப்பொறை வல்லியல் வீரமாகிறது. அமைதிகாத்த இல்லறத் தவவாழ்வு எரிமலையாக உருக்கொள்கிறது. அமைதி பூத்த உள்ளம் அழிக்கும் ஆற்றலைப் பெறுகிறது. மென்மைச் சொற்களைப் பேசிய நாவன்மைச் சொற்களைப் பேசுகிறது. கண்ணகி பொங்கி எழுகிறாள்; விழுகிறாள்; செங்கண் சிவப்ப அழுகிறாள்; 'அன்பனை இழந்தேன் யான் அவலங் கொண்டு அழிவேனோ?' என்று அலமந்து மன்றாடுகிறாள். தன் கணவன் கள்வன் அல்லன் என்பதையும் தானும் கள்வனின் மனைவியல்லள் என்பதையும் உறுதியாக அறிந்தவள் ஆதலின், இவள் காய்கதிர்ச் செல்வனை அழைத்துத் தன் கணவன் கள்வனோ? என்று வினவுகிறாள். அதற்கு விடையாக 'நின் கணவன் கள்வன் அல்லன்; அவ்வாறு கூறிய இவ்வூரை ஒள்ளெரியுண்ணும்' என்னும் வானொலியையும் இவள் கேட்கிறாள். நாளெல்லாம் படாத துயரம் பட்ட எனக்கு இத்தகையதோர் பெரும்பழியா? என்று எண்ணியவளாய்த் தனக்கும் நாட்டிற்கும் உற்ற பழிதுடைக்கும் பெரும்பணியில் இவள் ஈடுபடுகிறாள். 'பட்டாங்கு யானுமோர் பத்தினியே யாமாகில் ஒட்டேன் அரசோடு ஒழிப்பேன் மதுரையும்' என்று வஞ்சினம் கூறித் தன்பால் இருந்த ஒற்றைச் சிலம்பினைக் கையிலேந்தி அரசவை சென்று வழக்குரைத்துத் தன் கணவன் கள்வன் அல்லன் என்பதை அரசனுக்கும் உலகுக்கும் எடுத்துக்காட்டுகிறாள். தவறுணர்ந்த பாண்டியன் இறக்கிறான்; பாண்டிமாதேவியும் இறக்கிறாள்; இருவரும் மாண்டமை அறிந்த கண்ணகி மீண்டும் சினந் தணியாளாய்த் தன் மார்பொன்றைத் திருகி எறிந்து மதுரையையும் அழிக்கிறாள்.

பார்ப்பனக் கோலத்து வந்து நின்ற அங்கியங் கடவுள் யார் யார் பிழைத்தல் வேண்டும் என்று இரந்து நிற்க, 'பார்ப்பார் அறவோர் பசுப் பத்தினிப் பெண்டிர், மூத்தோர் குழவி எனுமி வரைக் கைவிட்டுத் தீத்திறத்தோர் பக்கமே சேர்க' என்று ஆணையிடுகிறாள். கற்புத் தெய்வத்துக்கு இயற்கைத் தெய்வம் ஏவல் செய்கிறது. எரியுண்ட மதுராபுரித் தெய்வம் கண்ணகிக்கு ஊழ்வினை வந்து உருத்தூட்டிய பாங்கினை எடுத்துக் கூறி அவளிடம் அழல்வீடு கொள்கிறது.

'கீழ்த்திசை வாயிற் கணவனொடு புகுந்தேன்; மேற்றிசை வாயில் வறியேன் பெயர்கு' என்று கூறிச் சினம் தணிந்த கண்ணகி இரவும் பகலும் அறியாது மயங்கித் திரிந்து 'தீத்தொழில் ஆட்டியேன் யான்' என்று ஏங்கிய வண்ணம் பதினான்கு நாட்கள் சென்ற பின் வானோர் வடிவில் தன் கணவனைக் கண்டு வானோர் போற்ற விண்ணக மாதர்க்கு விருந்தாக வானகம் புகுகிறாள்.

இவள் வரலாறு அறிந்த சேரன் செங்குட்டுவன் இமயத்தினின்றும் கல் கொணர்ந்து இவளுக்குக் கோயில் எடுப்பித்து வழிபாடு செய்கிறான். கண்ணகி தமிழ்நாடும் உலகமும் போற்றும் பத்தினித் தெய்வமாகிறாள்.

கண்ணகி[2]: இவள் வையாவிக் கோப்பெரும் பேகனுக்கு மனைவியாவாள்; புறநானூற்றில் இடம் பெறுகிறாள். பேகன் இவளைத் துறந்ததனால் 'இவளை ஏற்றுக்கொள்க' என்று இவள் காரணமாகக் கபிலர், பரணர், அரிசில்கிழார், பெருங்குன்றூர் கிழார் ஆகிய நால்வரும் பேகனை வேண்டிக்கொண்டு பாடிய பாடல்கள் புறநானூற்றில் (143-147) காணப் படுகின்றன.

இரா.செ.

கண்ணங்கொற்றனார் சங்க காலப் புலவர்களுள் ஒருவர். இவர் இயற்பெயர் கொற்றனார் என்பதாகும். இவர் தந்தை பெயராகிய கண்ணன் என்பதனோடு இவர் பெயரும் சேர்ந்து இவ்வாறு வழங்கப்பெற்றார். இவர் பாடியதாக நற்றிணையில் ஒரே பாடல் (156) இடம்பெற்றுள்ளது. குறிஞ்சித் திணையில் அமைந்த அப்பாடல் களவில் தலைவன் தலைவியைக் காணும்பொருட்டு இரவின்கண் வருவதை, அவன் வருகிற வழியின் அருமை கூறித் தோழி மறுத்துரைப்பதாக உள்ளது. அப்பாடலில் தலைவன் வருகிற இரவு வழியில் உளதாகும் ஏதத்தினையறிந்து ஒதுங்கிச் செல்ல முடியாதவாறு இருள் நிறைந்துள்ளது. எம் சிறுகுடியில் ஐயன்மார் கள்ளினை உண்டு களிப்பேறினராக இருந்தாலும் கோபமுடையவராகவே இருக்கின்றனர். வானமும் மழைபெய்தற் பொருட்டு இடியினை முழக்கிக் கொண்டே இருக்கிறது. இவற்றால் துன்பங்கள் நிறைந்த இரவுப்

பொழுதில் வரவேண்டாம் என்றும், தினைப்புனம் காவல் செய்யத்தானும் தலைவியும் அங்குச் செல்ல விருப்பதால் பகற்பொழுதில் அங்குத் தலைவன் வருவானாக என்றும் கூறித் தோழி மறுத்துரைப்பது சிறப்பாக உள்ளது. வீ.சே.

கண்ணஞ் சேந்தனார்: அறம், பொருள், இன்பம் என்ற முப்பொருள்களுள் ஒன்றோ பலவோ பற்றிப் பாடப்பெறுபவை கீழ்க்கணக்கு நூல்களாகும். இத்தகைய நூல்கள் பதினெட்டனுள் இன்பத்தை அடிப்படையாகக் கொண்ட திணைமொழி ஐம்பது என்ற நூலினை இயற்றியவர் கண்ணஞ்சேந்தனார். இவர் சங்ககாலத் தமிழ்ப் புலவராகிய சாத்தந்தையாரின் மகனாவார் என்று நற்றிணை உரையாசிரியர் பின்னத்தூர் அ. நாராயணசாமி ஐயர் குறிப்பிட்டுள்ளார்.

கண்ணஞ்சேந்தனார் குறிஞ்சி, பாலை, முல்லை, மருதம், நெய்தல் என்ற முறைவைப்பில் திணைக்குப் பத்துப் பாக்களாகத் தம் நூலில் ஐம்பது பாடல்களைப் பாடியுள்ளார்.

அகப்பாடல்களில் தனி மனிதனின் இனப் பெயரையோ இடப்பெயரையோ குறிப்பிடாது அவர் தம் ஒழுகலாறுகளையும் வாழ்விடங்களையும் ஒட்டிய திணைப் பெயரையோ நிலப்பெயரையோ சுட்டிப் பொதுப்படப் பாடுவது பழந்தமிழ் மரபு. கண்ணஞ்சேந்தனாரும் இந்தத் தமிழ் மரபினை அடியொற்றியே தம் பாக்களை இயற்றியுள்ளார்.

பருவமும் உருவமும் பண்பட்டு வளர்ந்த ஆணும் பெண்ணும் அன்பால் ஒன்றுபடும் குறிஞ்சியொழுக்கத்தைக் குறிஞ்சித்திணைப் பாக்களில் படம்பிடித்துக் காட்டியுள்ளார்.

தலைவன் பொருள் தேடத் தலைவியைவிட்டுப் பிரியும் பாலையொழுக்கத்தைக் கவிஞர் நயந்தோன்றப் பாடியுள்ளார். 'பொருட்பிரிவைத் தாங்குவாளோ?' என்று தோழியைத் தலைவன் வினவுவதும், 'நும்மினும் தெரிவார் யார்?' என்று அவனுக்குத் தோழி மறுமொழி விடுப்பதும் பிரிந்து சென்ற தலைவன் திரும்பி வருவதாகச் சொல்லிச் சென்ற பருவம் வந்தும் அவன் வாராமை கண்டும் அவன்பால் வெறுப்புக் கொள்ளாது 'வருநசை பார்க்கும் என்நெஞ்சு' என்று தலைவி மனம் உருகித் தோழிக்கு உரைப்பதும் அன்பின் வழியது உயிர்நிலை என்பதற்கான அளவு கோல்களாகும்.

தலைவனுடைய பிரிவினைப் பொறுத்திருக்கும் முல்லையொழுக்கத்தைப் பற்றிய பாடல்கள் பத்தையும் கார்காலத்தின் தோற்றங்கள், மாலை வேளையின் மாண்புகள் போன்றவற்றைத் தோழி கூற்றாக விளக்கி, 'சென்றார் வருவர்' என்று தலைவியைத் தேற்றும் பாங்கிலேயே கவிஞர் அமைத்துள்ளார்.

'களவுக்காலத்தில் புணர்ச்சியின்பத்தால் தலைவிக்குப் பேரழகைத் தந்தவனும் நீயே! இன்று கற்பு வாழ்க்கையில் பிரிவினால் அந்த அழகை எடுத்துக் கொண்டவனும் நீயே! இந்த நிலையில் உன்னைச் சினந்து நாங்கள் செய்யத்தக்கது என்ன இருக்கிறது?' என்ற தோழியின் பேச்சில் பழந்தமிழ்ப் பெண்மையின் மரபுப் பொறுமையைக் கண்ணஞ்சேந்தனார் சுவை தோன்றக் கூறியுள்ளார்.

காதல்கொண்ட இரண்டு உள்ளங்களின் தவிப்பினை நெய்தல் திணைப்பாடல்களில் கவிஞர் இரங்கிப் பாடியுள்ளார்.

இவ்வாறு கூடியும் பிரிந்தும் இருந்தும் ஏங்கியும் ஊடியும் உணர்ந்தும் இயங்கும் மனித வாழ்க்கைக்கு அன்பே அடித்தளமாக அமைந்து கிடப்பதைக் கவிஞர் கண்ணஞ்சேந்தனார் தம் பாக்களில் பொதிந்து வைத்துள்ளார். சி.கு.

கண்ணதாசன்: புரட்சிக்கவி பாரதிதாசனுக்குப்பின் தமிழ்க் கவிதையிலக்கியத்திற்கு வளம் சேர்த்தோருள் குறிப்பிடத்தக்கவர் கண்ணதாசன் ஆவார். இவர் இராமநாதபுரம் (பசும்பொன் முத்துராமலிங்கம்) மாவட்டத்தைச் சேர்ந்த சிறுகூடற்பட்டியில் நகரத்தார் மரபில் வந்த சாத்தப்பருக்கும், விசாலாட்சி அம்மையாருக்கும் எட்டாம் குழந்தையாக 1927-இல் பிறந்தார். பெற்றோர் இவருக்கிட்ட

கண்ணதாசன்

பெயர் முத்தையா என்பதாகும். காரைக்குடிக்கருகி லுள்ள அமராவதிப் புதூரில் உள்ள குருகுலத்தில் எட்டாம் வகுப்புவரை முறையான கல்வி கற்றார். மேலைச்சிவல்பட்டியிலிருந்த முத்துகிருட்டிண ஐயரிடம் இவர் சில காலம் தமிழ் இலக்கண இலக்கியங்களைப் பயின்றார். குடும்பச் சூழ்நிலை காரணமாகக் கவிஞர் படிப்பை இடையிலேயே கைவிட நேர்ந்தது. பின்னர் இவர் தாமே முயன்று காளமேகம், சயங் கொண்டார். கம்பர், பட்டினத்தார், குலசேக ராழ்வார், ஆண்டாள், சுத்தானந்த பாரதியார் முதலி யோரின் படைப்புகளைக் கருத்தூன்றிக் கற்றுப் புலமையடைந்தார்.

கண்ணதாசன் தம் 17-ஆம் வயதில் 'திரு மகள்' என்னும் பத்திரிகைக்கு ஆசிரியராகப் பணி யாற்றத் தொடங்கினார். 'திரைஒலி', 'மேதாவி' 'சண்டமாருதம்' ஆகிய பத்திரிகை நிறுவனங் களிலும் சிற்சில காலங்கள் ஆசிரியராகப் பணிபுரிந் தார். இவர் 'தென்றல்' என்னும் இலக்கிய இதழைத் தொடங்கிப் பல கவிதைகளையும், கட்டுரைகளை யும் எழுதினார். அப்பத்திரிகையில் 'வெண்பாப் போட்டி' தொடங்கிப் பல இளங்கவிஞர்கள் உரு வாகக் காரணமாய் இவர் அமைந்தார். பிற்காலத் தில் 'கண்ணதாசன்' என்ற பெயரில் ஓர் இலக்கியப் பத்திரிகையினைச் சிறப்புற நடத்தினார்.

இவர் 1948-ஆம் ஆண்டில் 'கன்னியின் காதலி' என்னும் திரைப்படத்திற்கு முதன்முதலாகப் பாடல் எழுதினார். இவர், 1960-ஆம் ஆண்டு முதல் இருப தாண்டுகள் திரைப்படப் பாடலாசிரியராகவும் வசன ஆசிரியராகவும் சிறந்து விளங்கினார். இவர் திரைப் படங்களுக்கென ஏறக்குறைய 5,000 பாடல்கள் இயற்றியுள்ளார். எனவே, 'திரையுலகக் கம்பன் கண்ணதாசன்' எனப் பாராட்டப்பட்டுள்ளார். திரைப் பாடல்களுக்கு இலக்கியத்தரம் சேர்த்த பெருமை கவிஞர் கண்ணதாசனுக்கு உண்டு.

இவர் மாங்கனி, ஆட்டனத்தி, ஆதிமந்தி, பாண்டிமாதேவி, கிழவன் சேதுபதி முதலிய குறுங் காவியங்கள் பல படைத்துள்ளார். இவர்தம் கவிதை கள் ஏழுதொகுதிகளாக வெளிவந்துள்ளன. கண்ண தாசன், தைப்பாவை, கவிதாஞ்சலி, சிரீகிருட்டிண அந்தாதி, சிரீகிருட்டிண கவசம், அம்பிகை அழகு தரிசனம், பொன்மழை, ஏசு காவியம் முதலிய கவிதை நூல்களும், இலக்கியத்தில் காதல், மூவேந்தர் காதலியார், நான் இரசித்த வருணனை கள் முதலிய இலக்கியக் கட்டுரை நூல்களும், ஞான மாலிகா, இராகமாலிகா, புட்பமாலிகா, நம்பிக்கை மலர்கள் முதலிய தத்துவ விசாரணை நூல்களும், அர்த்தமுள்ள இந்துமதம் (பத்துத் தொகுதிகள்), பகவத்கீதை விளக்க உரை ஆகிய சமய நூல்களும், சேரமான் காதலி, ஊமையன் கோட்டை, முதலிய புதினங்களும் எழுதியுள்ளார். 'வனவாசம்' என்பது இவரது சுயசரிதையாகும்.

இவர் தமக்குத் தாமே இரங்கற்பா இயற்றினார். தம் 35 - ஆம் வயதில் உயிரோடிருந்துகொண்டே 'கண்ணதாசன் மாரடைப்பில் காலமானார்' என்று தொலைபேசியில் பல நண்பர்களுக்கும் பொய்ச் செய்தி பரப்பி, உண்மை நண்பர்கள் யாவர் எனக் கணக்கெடுத்த விந்தைப் போக்குடையவர். இவர், 1978- ஆம் ஆண்டில் அரசவைக் கவிஞராக நியமிக்கப் பட்டார்.

கண்ணதாசனுக்கு மூன்று மனைவியரும், 14 குழந்தைகளும், பல பேரக்குழந்தைகளும் உள்ளனர். அமெரிக்காவிற்குச் சுற்றுலாச் சென்ற கவிஞர் 1981-ஆம் ஆண்டு அக்டோபர் மாதம் அங்கேயே கால மானார். ச.க.

கண்ணப்ப தேவர் திருமறம் என்னும் பெயரில் இரு நூல்கள் உள்ளன. சைவத் திருமுறை கள் பன்னிரண்டில் 40 நூல்களின் தொகுதியாய பதினோராந்திருமுறையில் அவை இரண்டும் 18, 19-ஆம் நூல்களாகச் சேர்க்கப்பட்டுள்ளன. முன்னது நக்கீரதேவ நாயனாரால் அருளிச் செய்யப்பட்டது. அது 157 அடிகள் கொண்ட இணைக் குறளாசிரி யப்பா ஒன்றும், வெண்பா ஒன்றும் கொண்டுள்ளது. இதில் முதலில் கண்ணப்பரின் அன்றாடப் பணி களைக் குறிப்பிட்டு அவர் இறைவனைக் கண்டமை யினையும் கொண்ட பேரன்பினையும் வழிபாடு செய்த திறத்தினையும் ஆசிரியர் குறிப்பிடுகிறார். முன்னர் வழிபாடியற்றிய அந்தணராம் சிவகோசரி யார் இறைவன் திருமுன் தூய்மையின்மை குறித்து வருந்த, பெருமான் அந்தணருக்குக் கூறும் திறம் எண்ணி இன்புறற்பாலது. கண்ணப்பன், 'உரிமையிற் சிறந்த மாதவன் என்றுணர், அவனுகந்து இயங்கிய இடம் முனிவனம் அதுவே, அவன் செருப்படியாவன விருப்புறுதுவலே (தூவும்பூ), எழில் அவன் வாயது தூய பொற்குடமே, அதனில் தங்கு நீர் கங்கையின் புனலே; புனற்கு இடுமாமணி அவன் நிரைப்பல்லே, அதற்குத் தூமலர் அவனது நாவே, உப்புனல் விடும் பொழுது உரிஞ்சிய மீசைப் புன்மயிர் குசையினும் (தருப்பை) நம்முடிக்கினிதே' என்றெல்லாம் பலபடப் பாராட்டி அவர் அன்பின் பெருமையை அந்தண ருக்குத் தம் கண்ணில் இரத்தம் வந்த தன்மையால் விளக்கிப் பின் ஆட்கொண்ட வண்ணம் மிக அழ காகக் கூறப்பட்டிருக்கிறது.

கண்ணப்ப தேவர் திருமறம்[2]: இது கல்லாடதேவ நாயனாரால் அருளிச் செய்யப்பட்டது. 38 அடிகள் கொண்ட இணைக்குறள் ஆசிரியப்பாவால் அமைந்தது. இதில் கண்ணப்பரின் பெருமை சுருக்கிக் கூறப்படுகிறது. இறுதியில் மற்றொரு கண்ணையும் கண்ணப்பர் அகழ்ந்தெடுக்க முனைந்தபோது பெருமான், 'ஒருகையாலும் இருகை பிடித்து, ஒல்லை நம்புண் ஒழிந்தது பாராய், நல்லை நல்லை என'வும், ஆசிரியர் இவரைத் 'திருவேட்டுவர்' எனவும் கூறும் கூற்றுகள் நயமிக்கனவாக அமைந்துள்ளன. கல்லாட தேவ நாயனார் கண்ணப்பரைத் 'திருவேட்டுவர் கழல் தொழுது பிறப்பறுத்து முத்திபெறலாம்' என்று கூறுந் திறம் போற்றத்தக்கது. சங்ககால நக்கீரரும், கல்லாடரும், கல்லாடம் பாடிய கல்லாடரும் இவ்விரு ஆசிரியர்களின் வேறுபட்டவராவர். அதனைக் காட்டவே ஆன்றோர் சைவத் திருமுறையில் இடம்பெறும் இவர்கள் பெயரை நக்கீரதேவ நாயனார், கல்லாட தேவ நாயனார் எனக் குறித்துள்ளனர். இந்நூல்கள் 12-ஆம் திருமுறைக்கு முற்பட்டிருப்பதாலும் இருநூல்களையும் அடுத்தடுத்து 18, 19-ஆம் வரிசையில் வைத்திருப்பதாலும் இவர்களிருவரும் ஒரேகாலத்தவராகவிருக்கலாமென்றும் அது கி.பி. 9-ஆம் நூற்றாண்டாகலாமென்றும் ஆராய்ச்சியாளர் கருதுகின்றனர். இரா.ச.

கண்ணப்ப நாயனார்: இவர் வரலாறு பெரிய புராணத்தில் இடம்பெறுகிறது. பொத்தப்பி, நாட்டில் உள்ள உடுப்பூர் என்னும் ஊரில் வாழ்ந்த வேடர் குலத்தலைவனாம் நாகன் என்பானுக்கும் அவன் மனைவி தத்தை என்பாளுக்கும் நெடுநாள் புதல்வற் பேறு இன்மையால் முருகவேளை வழிபட்டனர். அவர் செய்தவத்தினால் ஒரு குழந்தை பிறந்தது. கையில் ஏந்தற்கு அருமையால் அக்குழந்தைக்குத் திண்ணன் எனப் பெயரிட்டனர். குன்றவர் குழுவில் தமது குழவிப் பருவச் சிறப்பொடு குறும்பு பல செய்து திண்ணனார் வளர்ந்து சிலைபயில் பருவமடைந்தார். புதியதாக வில்லேந்தும் அவ்விழாவினை மலையுறை மக்கள் மகிழ்வொடு கொண்டாடினர். ஏழாம் நாளில் உச்சிப்போதில் கானவர்க்கரிய சிங்கமாகிய திண்ணனார் சிலை பிடித்தார். அதற்குரிய திறமைகளை முற்றக் கற்றார்.

தனது முதுமைத் தளர்வு நோக்கி நாகன் தன் மகனைத் தலைவனாக்க விரும்பினான். வேடர்களும் அதனை மகிழ்ந்து ஏற்றனர். திண்ணனார் கன்னி வேட்டைக்குச் செல்லத் தேவராட்டியை அழைத்துக் குறிகேட்டனர். 'நின்மகன் நின்னிலும் மேம்படுகின்றான்' எனத் தேவராட்டிக் கூறக் களிப்படைந்து தனக்குரிய உடைத் தோலும் சுரிகையும் மரபுரிமைப்படி நாகன் கொடுத்தான். தந்தையை முறைப்படி வணங்கி இளைஞரொடு திண்ணனார் வேட்டைக்குச் சென்றார். அப்போது எதிர்வரும் தேவராட்டி 'நன்றும் பெரிது; உன் விறல் நம்மளவன்று' என்று வாழ்த்தினாள்.

கண்ணப்ப நாயனார்

ஆரவாரமுடன் செல்லும் வேடர்களுடன் வேட்டை நாய்களும் ஓடின. பார்வை விலங்குகளை வைத்துப் பிடிக்க வேடர் வலை விரித்தனர். முதல் வேட்டையில் ஏனம், புலி, மான், ஆகியவற்றை அம்பிட்டு எய்தும், அயில் கொண்டு குத்தியும் வாளால் வெட்டியும் கொலை வேடர் கொன்று குவித்தனர். ஒரே ஒரு காட்டுப் பன்றி இவர்கள் வலையில் சிக்காது செல்ல நாணனும் காடனும் அதனைத் துரத்திச் சென்றனர். அவர்களையும் தப்பி ஓடும் அதனைத் தொடர்ந்தார் திண்ணனார். திகைத்து நின்ற அதனைக் கைவாள் கொண்டு இரண்டாக வெட்டி வீழ்த்தினார். 'ஆடவன் கொன்றான்' என நாணனும் காடனும் அதனைப் பாராட்டி வணங்கினர்.

அப்போது அவர்கள் 'வழிநடையால் நாம் பசி மிகப் பெற்றோம். இதனை நெருப்பிடைக் காய்ச்சி நீ உண்ட பிறகு நாங்களும் தின்று பிறகு மற்றவர்களைச் சார்வோம்' என்றனர். குன்றின் அயலே ஓடும் குளிர்ந்த பொன்முகலி யாற்றைக் கண்டார் திண்ணனார். எதிரே தோன்றும் குன்றிடை ஏற

விரும்பினார். நாணனும், 'குன்றிடை நல்ல காட்சியைக் காணலாம். குடுமித் தேவர் இம்மலைமிசை இருப்பார். கும்பிடலாம்' என்றான். அப்போது திண்ணனார் 'இம்மலையைக் கண்டு நெருங்கும் போதே என்மேல் உள்ள பாரம் குன்றுவதுபோல உள்ளது. மேலும் அத்தேவரைக் காணும் ஆசையும் பொங்குகிறது' என்றார். நாணன் முன் செல்லத் திண்ணனார் மலையின்மேல் செல்லும்போது தேவர் செய்யும் உச்சிக் காலப் பூசையினால் பலவித இசைக் கருவிகளின் முழக்கம் திண்ணனார் செவிப்பட்டது. இது என்ன என்று அவர் நாணனிடம் வினாவினர். அப்பேரோசையைக் கேட்கும் பேறுபெறாத நாணன் 'இம்மலையிடை உள்ள தேன் கூடுகளில் தேனீக்கள் செய்யும் ஒலி' என்றான்.

முன்பு செய்தவத்தால் ஆர்வம் பொங்கக் காதல் கூர அன்பு வழிகாட்டத் தத்துவப் படிக்கட்டுகளைச் சோபானமாக ஏறிச் சிவத்தை அடைபவர் போலத் திண்ணனார் மலைமீது சென்றார்; திங்கள் சேர் சடையாரைக் கண்டார்; முன்னைச் சார்பு அகன்றது; ஒப்பில்லா அன்புருவம் ஆயினார்; அன்பினால் உந்தப் பட்டவராய் இறைவரைக் கண்டு தழுவி உச்சி மோந்தார்; 'அடியனேற்கு இவர் இங்கு அகப்பட்டார்' என மகிழ்ந்தார். 'இம்மலையில் யாரும் துணையின்றி நீர் தனியாக இருப்பதோ' என எண்ணித் திண்ணனார் நைந்தார். இறைவன் திருமேனியில் பச்சிலையும் பூவும் கொண்டு இது செய்தார் யார் என்று வினவ முன்பு ஓர் பார்ப்பான் இங்ஙனம் செய்ததைக் கண்டேன் என்று நாணன் கூறினான். அவ்வாறாயின் இவை எல்லாம் இவர்க்கினியன போலும் எனக் கருதி உமக்கு அமுது செய்ய இறைச்சி நானே கொணர்வன் என மொழிந்தார். ஆயினும் எல்லையற்ற அன்பினால் பிரிய மாட்டாதவராய்ச் சென்றும் மீண்டும் அணைந்தும் நின்றார். நீர் பசித்திருக்க நான் தாழேன் என்று காடன் இருக்குமிடம் நண்ணினார்.

அப்போது நாணன், இவன் அத்தேவரைக் கண்டு வங்கினைப் பற்றிய உடும்பு போலாகிவிட்டான்; நம்மை மறந்தான் நம் குலத் தலைமை விட்டான் என்றான். நாணன் கூறிய மொழிகள் திண்ணனார் காதில் விழவில்லை. நல்ல சுவை இறைச்சிகளை வாயில் மென்று பார்த்துத் தொன்னையில் இட்டு, மஞ்சனம் ஆட்ட நீரை வாயில் கொண்டு, கொய்த மலர்களைத் தமது குஞ்சியிற் சூடிக்கொண்டார்.

இறைவன் முடிமீதிருந்த மலரைத் தமது செருப் பணிந்த காலால் மாற்றித் தூய மஞ்சனம் என்ன வாயின் நீரராட்டித் தாம் சூட்டிக் கொணர்ந்த மலர்களை வணங்கிச் சாத்தி இலை மிசை இறைச்சியைப் படைத்து அமுது செய்தருளும் என்றார். திண்ணன் மால் கொண்டான். இச்செய்தியை நாகனிடம் உரைத்துத் தேவராட்டி மூலம்இதனைத் தீர்க்கவேண்டும் எனக் காடனும் நாணனும் சென்றனர்.

இரவு வந்ததும் விலங்குகள் இறைவனை அணுகும் எனத் திண்ணனார் கண் துயிலாது காவலாக நின்றார். அடுத்த நாள் காலையில் வேட்டையாட இவர் சென்றபோது சிவகோசரியார் என்னும் அந்தணர் ஆகம முறைப்படி பூசை செய்ய வந்தார். இறைச்சியும் எலும்பும் செருப்படியும் நாயடியும் கண்டு சிந்தை தடுமாறி வேடுவரே இது செய்தார் எனத் தெளிந்து தூய்மை செய்தற்குரிய பூசனைகளைச் செய்துமுடித்தார்.

இவ்வாறு ஐந்து நாட்கள் செல்ல மறையவரும் இதனைச் செய்தார் யாரோ என வருந்தும்போது அன்றிரவு அவரது கனவில் இறைவன் தோன்றி 'வேடுவன் என அவனை நீ கருதுதல் வேண்டா. அவன் வடிவு நம்பக்கல் அன்பு, அவன் செயல் எல்லாம் நமக்கினியன' என்றுரைத்து 'அவன் சிறப்பை நாளை நீ காண்பாய்' என்று மறைந்தார். வியப்பும் அச்சமும் கொண்ட முனிவர் அடுத்த நாள் ஆகம முறைப்படி பூசித்துப் பின் ஒளிந்திருந்தார்.

ஆறாம் நாளாகிய அன்று தாம் காலம் தாழ்த்தி விட்டதாகக் கருதித் திண்ணனார் விரையும் போதில் தீச்சகுனங்கள் தோன்றின. திண்ணனார் அன்பை முனிவர்க்குக் காட்ட இறைவன் தன் கண் ஒன்றில் உதிரம்பாய இருந்தான். அது கண்டு திண்ணனார் மயங்கினார். வாயில் நீர் சிந்தியது. ஊன் உணவு சிதறியது. மலர்கள் வீழ்ந்தன. குருதியைத் துடைக்கவும் அது மீண்டும் பெருக இதனைச் செய்தவர் யார் என்று அவர் தேடினார்; யாரையும் காணாது கதறினார்; என் செய்தால் தீருமோ என எண்ணிப் பச்சிலைகளைப் பிழிந்து வார்த்தார்; அப்போதும் குருதி சோர 'ஊனுக்கு ஊன்' என்னும் உரை நினைந்து தம் கண்ணினைத் தோண்டி இறைவன் கண்ணில் அப்பினார். குருதி நின்றது. அவர் குதித்து மகிழ்ந்தார்.

ஆயினும் இறைவனோ இவரது அன்பினை மேலும் காட்ட மற்றைக் கண்ணில் குருதி பாய இருந்தான். திண்ணனார் அதுகண்டு கலங்காது இக் கண்ணையும் இடந்து அப்புவேன் என இறைவன் திருமேனியில் இடக்கால் ஊன்றி அம்பினால் கண்ணைத் தோண்டும் அப்போது 'கண்ணப்ப நிற்க' என இறைவன் மும்முறை கூறி அவரைத் தடுத்

தாண்டான். இறைவன் அருளால் கண்ணப்பர் எனப் பெயர் பெற்ற திண்ணனார் இறைவனின் வலப்புறத் தினில் என்றும் நின்று வாழும் பெருமை பெற்றார்.

கண்ணப்பர் வரலாறு பெரிய புராணத்தில் மட்டு மன்றிப் பதினோராம் திருமுறையில் நக்கீரர் பாடிய திருகண்ணப்ப தேவர் திருமறம், கல்லாடதேவர் பாடிய திருமறம் ஆகியவற்றிலும் விரித்துரைக்கப்பட் டுள்ளது. தேவார முதலிகள் மூவரும், வாதவூரடி களும் கண்ணப்பரின் அன்பின் திறத்தை வியந்து பாடியுள்ளனர். கண்ணப்பரின் அரிய செயலை எண்ணிப் பட்டினத்தடிகள் நெஞ்சுருகிப் பாடியுள் ளார். ஜி.ஆர்.கி.

கண்ணம்பாளனார்: சங்க காலப் புலவர் களுள் ஒருவர். சங்க இலக்கியப் புலவர்களின் இயற் பெயரோடு ஊர், தொழில், சமயம், கோத்திரம், பெற்றோர் பெயர், தொழில், உறுப்பு, நாள், மரபு போன்றவை தொடரும்படி பெயர்பெற்ற வகை களைப் பேராசிரியர் எசு. வையாபுரிப்பிள்ளை தம் சங்க இலக்கியப் பதிப்பின் இறுதியில் வகைப்படுத்தி யுள்ளார். பேராசிரியர் ந. சஞ்சீவி தம் 'சங்க இலக் கிய ஆராய்ச்சி அட்டவணை' என்னும் நூலிலும் இவை குறித்து எழுதியுள்ளார்.

'ஊரொடு தொடர்ந்த பெயர்கொண்ட புலவர் களின்' பெயர் வகைகளில் 'கருவூர்க் கண்ணம்பாள னார்' பெயர் காணப்படுகிறது. ஆதலின் இவரது ஊர் 'கருவூர்' எனக் கருதமுடிகிறது. 'கண்ணம்பால னார்' என்னும் சொல் வைணவத் தெய்வச் சார்பு பற்றி எழுந்தது, அச்சொல் கண்ணம்பாளனார் என்று ஆகியிருக்கலாம் என நினைக்க இடமேற்படுகிறது.

'கண்ணம்புல்லனார்' என்னும் பெயரில் ஒரு சங் கப்புலவர் காணப்படுகிறார். 'புல்லம் கண்ணனார்' என வேறு ஒரு புலவர் மதுரை என்னும் ஊர்ப் பெய ரோடு சார்த்தி மதுரைப் புல்லங்கண்ணனார் என் னும் பெயரில் வழங்கப்படுகிறார். இவ்விரு புலவர் களுமே கண்ணம்பாளனாரினின்றும் வேறானவர்கள் எனத் தெரிகிறது.

பாடிய பாடல்கள்: 'கருவூர்க் கண்ணம்பாளனார்' பாடியவை என அகம். 180, 263, நற்றிணை 148 ஆக மூன்று பாடல்களைப் பதிப்பித்துள்ளார் பேராசிரியர் எசு. வையாபுரிப்பிள்ளை. எனவே, இவர் அகப் பாடல்கள் மூன்று மட்டுமே பாடிய புலவர் ஆவர். நற்றிணை 148-ஆம் பாடலைப் பாடியவர் கள்ளம் பாளனார் என்று சில பதிப்புகள் குறிப்பிடுகின்றன.

'வஞ்சியன்ன என்வளநகர்' என்று அகம். 263: 12-இல் மகட்போக்கிய தாய் குரல் கொடுப்பதில் புலவரின் குரல் ஒளிந்திருப்பதால் 'வஞ்சி' என்னும் நகரின்பால் இவர் கொண்டிருந்த ஈடுபாடும் மதிப்பும் புலனாகின்றன. ப.த.

கண்ணம் புல்லனார்: சங்கத் தமிழ்ப் பாடல் களைப் பாடிய புலவருள் புல்லனார் எனப் பெயர் பெற்றவர் நால்வர் உள்ளனர். அவர்களுள் கண்ணம் புல்லனார் ஒருவர். இவர் அகநானூற்றில் 63-ஆம் பாடலையும் நற்றிணையில் 159-ஆம் பாடலையும் பாடியுள்ளார்.அகநானூற்றுப்பாடல் பாலைத் திணை பற்றியும், நற்றிணைப் பாடல் நெய்தல் திணை பற் றியும் அமைந்தவை. எனவே, அகப்பொருளில் ஆர் வம் உடையவர் இவர் எனலாம்.

இவர் தந்தையார் பெயர் கண்ணன். புலவனார் என்பதன் மரூஉ புல்லனார் என்பதாகும். இவரைச் சேரநாட்டு வஞ்சிக்கடுத்த கருவூரைச் சேர்ந்தவர் எனவும் கூறுவர்.

தலைவனொடு சென்றுவிட்ட தலைவியை நினைந்து செவிலித்தாய் தன் மகளிடம் வருந்திக் கூறுவதாக அமைந்த பாடல் அகநானூற்றுப் பாட லாகும். தலைவியின் மெல்லியல்பை மடமயில் அன்ன என் நடைமலி பேதை என்கிறாள் செவிலி. கன்றைக் காணாப் புன்கண்ணுடைய கறவைகள் செவி சாய்த்து மன்றில் இருப்பதைப்போல் தன் மகளைக் காணாது வருந்தித் தவித்தாள் செவிலி எனப் புலப் படுத்தியுள்ளார்.

தலைவனைப் பிரிந்த தலைவியின் பிரிவாற்றா மையை நற்றிணைப் பாடல் மூலம் விளக்கியுள்ளார், கண்ணம்புல்லனார். உலகியலைக் கூறித் தலைவியை மணந்துகொள்ளுமாறு தலைவனிடம் வற்புறுத்து கிறாள் தோழி. தலைவியின் வருத்த மிகுதியையும் தலைவன் தேருடன் வந்து மணக்க வேண்டிய அவ சியத்தையும் தோழியின் உரைமூலம் புலப்படுத்தியுள் ளார் கண்ணம்புல்லனார். அ.அ.

கண்ணன் எழினி: காண்க: எழினி.

கண்ணனார்: இவர் சங்க காலப் புலவர்களுள் ஒருவர். கண்ணன் என்பது இவர்தம் இயர்பெயர். அது ஆர் விகுதி பெற்றுக் கண்ணனார் என்று வழங் கப்படுகிறது. இவர் பாடலுள் ஒன்று குறுந்தொகை யில் (244) குறிஞ்சித் திணைப் பாடலாக அமைந்துள் ளது. அது 'இரவுக்குறி வந்து ஒழுகாநின்ற தலை மகனைத் தாம் காவல் மிகுதியால் புறப்பட்டு எதிர்

கொள்ளப் பெறாத வழி, பிற்றை ஞான்று, தோழி, வரைந்துகொள்ளினல்லது இவ்வொழுகலாற்றில் இனிக்கூடல் அரிது, என வரைவு கடாயது' என்ற கருத்தில் அமைக்கப்பட்டுள்ளது. அப்பாடல் உவமை நயம் சிறந்து ஒளிர்கிறது. 'பலரும் ஆழ்ந்து உறங்கும் நள்ளிராப் போதில் உள்ளங்கவர் தலைவன் வரு தலுக்கு, ஆற்றல் மிக்க களிறு வருவதனையும், அவரை வரவேற்றுக் கூடவியலாத நிலையில் உள்ள தலைவி நிலைக்கு வலையில் அகப்பட்ட மயிலையும் உவமை கூறியிருப்பது இலக்கிய நயம் வாய்ந்ததாக உள்ளது. கி.கோ.

கண்ணனூர் தென்னிந்தியாவில் கேரள மாநிலத்தில் உள்ள ஒரு துறைமுகப் பட்டினம். இது முற்காலத்தில் ஓர் இராணுவத் தளமாக இருந்தது. தேங்காய், தானியங்கள், மிளகு, மரவகைகள் முத லியன இவ்வூரிலிருந்து ஏற்றுமதி செய்யப்படுகின்றன. தெ.பா.

கண்ணி என்பது சூடும் பூமாலை, போர்ப்பூ, பூங்கொத்து, அரும்பு, பறவை பிடிக்கும் முடிப்புக் கயிறு, தாமணி முடிச்சு, கயிறு, கொழுந்து, கலி வெண்பாவில் இரண்டடியாய் வரும் உறுப்பு, ஒரு வகை இசைப்பாட்டு முதலிய பல பொருள் கொண்ட ஒரு சொல்லாகும். இப்பொருள்களைப் பொதுவாக நோக்கும்போது இவை, மலர் தொடர்பானவையாக வும், கயிறு தொடர்பானவையாகவும் அமையக் காணலாம். மேலும், மலர்களைக் கயிற்றில் தொடுத்த அமைப்பிற்கு அமைந்த கண்ணி என்னும் சொல், ஓராற்றான் ஒப்புமையாக அமைந்த கலிவெண்பா வின் ஈரடி கொண்ட உறுப்பிற்கும், ஆகுபெயரான் அவ்வகையிலமையும் இசைப்பாடல், நூல் ஆகியவற் றிற்கும் பெயராக அமைந்தமையும் புலனாகிறது. 'கண்ணியும் தாருமென எண்ணினர் ஆண்டே' (தொல். பொருள். 634) என்னும் தொல்காப்பிய நூற்பாவில் கண்ணி என்பதனைச் சூடும் பூ என்று பேராசிரியர் விளக்கியுள்ளார். 'கண்ணி கார் நறுங் கொன்றை' (புறம்.1-1), 'பெருந்தண்கண்ணி மிலைந்த சென்னியன்' (முருகு-44) என்னும் இடங்களில் இச் சொல் தலையில் அணியும் முடிமாலையினை உணர்த்துகிறது.

நார் ஒன்றில், ஒரே வகை மலரை இருபக்கத் திலும் பக்கத்திற்கொன்றாக அமையுமாறு ஒத்த இடைவெளியில் கட்டிச்செல்வது பூச்சரம் எனப்படும். பன்னிற வண்ணம் கொண்ட மலர்களை அவ்வாறு கட்டி அமைப்பது கதம்பம் எனப்படும். இப்பூச்சரத்தில் அல்லது கதம்பத் தொடையில், இருபக்கமும் மலர் தோன்ற அமைத்துக் கட்டப்பட்ட ஒவ்வொரு பகுதி யும் கண்ணி எனப்படும். இக்கண்ணிச் சரத்தினைத் தொடர்ந்து எவ்வளவு நீளத்திற்கு வேண்டுமானா லும் அமைத்துக்கொள்ளலாம். கலிவெண்பா யாப்பில் ஒரெதுகையில் அமையும் இரண்டு அடிகளும், அதனைத் தொடர்ந்து இரண்டாம் அடியின் இறுதி யில் அதே எதுகையில் தனிச் சொல்லும் அமையும். இந்த அமைப்பும் ஒப்புமையால் கண்ணி எனப்படும். கலிவெண்பாவில் அமையும் உலா, தூது முதலிய பிர பந்தங்கள் இத்தகைய கண்ணிகள் பலவற்றைத் தொடர்ந்து கொண்டு முடியும். இக்கண்ணிகளுக்கும் எண்ணிக்கை வரையறையில்லை. கலிவெண்பாவின் இரண்டு அடிகள் கொண்ட இவ்வுறுப்பினைக் கண்ணி என்னும் பெயரால் சுட்டும் மரபினைச் சங்கர சோழன் உலா, தமிழ் விடுதூது என்னும் நூல்களில் காணமுடிகிறது. தன்மீது பாடப்பெற்ற உலாவின் சிறப்புணர்ந்த சோழ மன்னன் ஒருவன் அதனைப் போற்றும் வகையில், அதிலுள்ள கண்ணி ஒவ்வொன் றிற்கும் ஆயிரம் பொன் பரிசு வழங்கினான் என்னும் செய்தியினை 'முன்னாயகரில் அவன் மூதுலாக் கண்ணி தொறும், பொன்னாயிரம் சொரிந்த பூபதியும்,' எனச் சங்கர சோழனுலாவும், 'நராதிபன் கூத்தனெதிர் நண்ணியோர் கண்ணிக்கு ஓராயிரம் பொன் ஈந்த உலாவும்' எனத் தமிழ் விடுதூதும் குறிப்பிடுகின்றன.

நெடிதாகத் தொடர்ந்து செல்லும் கலிவெண் பாவில் ஈரடி கொண்ட உறுப்பாக அமையும் கண்ணி பொருளால் தொடராமல் தனித் தனியாக அமை வதும், ஒரு பொருள் பற்றி அமைவதும் உண்டு. இவ் வாறு தனித்தனிக் கண்ணிகள் பலவற்றைக் கொண்டு அமையும் நூல்களும் பிற்காலத்தில் உருவாயின. இத்தகு நூல்களில் அமையும் கண்ணிகளின் ஈற்றுச் சீர், எதுகைக்கேற்ப அமையாமல் யாதானுமொரு தொடரையே தொடர்ந்து கொண்டமைவதுண்டு. தாயுமானவரின் பராபரக்கண்ணி இவ்வகையில் அமைந்ததாகும். அதன் கண்ணிதோறும் பராபரமே என்னும் ஒரே தொடர் இடம்பெறுகிறது. இவ்வகை யில் பத்திரகிரியாரின் நூல், கண்ணிதோறும் எக் காலம் என்னும் சொல்லைக் கொண்டு முடிவதால் அது எக்காலக் கண்ணி என்று சொல்லப்படுகிறது.

பின்னர்க் கிளிக்கண்ணி என்னும் பெயரில் இத் தகைய அமைப்புக் கொண்ட இசைப்பாடல்கள் உரு வாயின. அக்கண்ணி ஒவ்வொன்றும், நாற்சீர் கொண்ட முதல் அரையடியினை அடுத்து, இருசீர் கொண்ட அரையடியும், அதன்பின் கிளியே என்னும் தனிச்சொல்லும் அமைய, இவை இரண்டும் முன் பகுதியாக ஓரடியாக அமையும். அடுத்து இரு அரை அடிகள் தொடர்ந்து அமைய ஒரு கண்ணி நிறைவு

பெறும். இவ்வகையிலமைந்த கிளிக்கண்ணியின் இசை பொதுமக்கள் உள்ளங்களை மிகுதியும் கவருவதாக அமைந்தமையால் இத்தகைய பாடல் 'கிளிக்கண்ணி' எனவும், அதன் இசை 'கிளிக்கண்ணி மெட்டு' எனவும் பரவலாயிற்று. பாரதியாரும் இவ்வகையிலமைந் துள்ள கிளிக்கண்ணி பாடியுள்ளார். அ.மா.ப.

கண்ணுடைய வள்ளல் சீகாழியில் வாழ்ந்த சைவத் துறவி. இவர் காலம் கி.பி. 18-ஆம் நூற்றாண் டின் முற்பகுதியாகும். இவர் பல நூல்கள் எழுதியிருப் பினும் 'ஒழிவிலொடுக்கம்' என்னும் நூலே இவ ருக்குத் தனிப் பெருமை சேர்ப்பதாகும்.

சீகாழியிலுள்ள திருஞானசம்பந்தர் கோயிலுக்கு இவர் நாடோறுஞ் சென்று, அவர் மீது இறவா இன்ப அன்பு வைத்து ஒவ்வொரு செய்யுள் பாடி வழிபட்டு வந்தார். இவர் பக்தித் திறத்தை அறிந்து, திருஞான சம்பந்தர் கந்தனாக வந்து இவருக்கு உதவி னார். அந்த அருட் சிறப்பை உணர்ந்த கண்ணுடைய வள்ளல், அதுவரை கோயிலில் பாடிவந்த செய்யுட் களை ஒழிவிலொடுக்கமெனப் பெயரிட்டு ஒரு நூலாக்கினார் என்று கூறப்படுகிறது. திருஞான சம்பந்தரையே பெருந்தெய்வமாகக் கருதி வழிபட்டு வந்தமையால், இவர் அன்பில் ஈடுபட்ட சம்பந்தர் இவருக்குக் கல்வி கற்பித்து இந்நூலைப் பாடும் திறம் அருளினர் என்றும் கூறுவர்.

கண்ணுடைய வள்ளலார் இயற்றிய ஒழிவி லொடுக்கத்தில் 253 வெண்பாக்கள் உள்ளன. சைவ சித்தாந்தத்துக்கும் வேதாந்தத்துக்கும் பொதுவான இந்நூலை வைதிக சித்தாந்த நூல் என்று பாராட்டு வர். பொதுவியல் உபதேசம், சத்திநிபாதத்துத் தமரொழிவு, யோகக் கழற்றி, கிரியைக் கழற்றி, சரியைக் கழற்றி, விரத்தி விளக்கம், துறவு, அருள வத்தைத் தன்மை, வாதனை மாண்டார் தன்மை, நிலையியல்பு என்னும் பத்து அதிகாரங்களை இந் நூல் கொண்டு விளங்குகிறது. இவ்வொழிவிலொடுக்க நூலின் பாயிரச் செய்யுளுக்கு, கி.பி. 1851-இல் இராமலிங்க வள்ளலார் சீரிய உரையும், அந்நூலின் சிலசில இடங்களிலுள்ள மறை பொருட்கு விளக்கப் பொருளும் எழுதியுள்ளார். இந்நூலுக்குத் திருப் போரூர்ச் சிதம்பர சுவாமிகள் உரை எழுதியுள்ளார்.

இவர் யாத்த மாயாப் பிரலாபம் ஒரு ஞான நூல். பஞ்சமலக் கழற்றி, சிவானந்த மாலை என் னும் நூல்களையும் இவர் இயற்றியுள்ளார். 'சொற்கோவும் தோணிபுரத் தோன்றலும் நம்சுந்தர னும், சிற்கோல வாதவூர்த் தேசிகனும் – முற்கோலி, வந்திலரேல் நீறெங்கே மாமறைநூல் தானெங்கே, எந்தைபிரான் ஐந்தெழுத் தெங்கே' என்று வினவும் பாடல் சிவானந்த மாலையில் இடம்பெறுகிறது. அப்பர், சம்பந்தர், சுந்தரர், மாணிக்கவாசகர் ஆகிய நான்கு சமய குரவர்களும் இம்மண்ணில் தோன் றிய காரணத்தினாலேயே சைவ சமயம் இன்றுவரை அழியாது நிலைத்திருக்கிறது என்பதை இப்பாடல் மூலம் கண்ணுடைய வள்ளல் தெளிவாகப் புலப் படுத்துகிறார். கச்சிமாலை, அதிகாரப்பிள்ளை அட்ட வணை, அத்துவைதக் கலிவெண்பா, அதிரகசியம், குருமரபு சிந்தனை, ஞானசாரம், ஞான விளக்கம், சித்தாந்த தரிசனம், சிவஞானப் பிரகாசம், சுருதி சர்வ விளக்கம், திருமுகப் பாசுரம், உபதேச மாலை, தேவார உரை ஆகிய நூல்களையும் இவர் செய்துள் ளார். இருப்பினும், ஒழிவிலொடுக்கம் ஒன்றே அறிஞர்களால் பெரிதும் போற்றப் பெறுவது.

ஈ.வே.மா.

கணக்காயன் தத்தனார்: இவர் சங்கப் புலவர்களுள் ஒருவர். தத்தனார் என்னும் பெயர் பெற்ற ஆறுபுலவர்களுள் அகத்திணைப்பாடல் மூலம் புகழ் பெற்றவர் இவர். சங்க காலத்தில் தத்தன், தித்தன், சாத்தன், கொற்றன் போன்றவை குடிப் பெயர் போலும். மாணாக்கர்க்கு அறிவு கொடுக்கும் ஆசிரியப்பணி செய்ததால் கணக்காயன் என்னும் சிறப்புப் பெயர் பெற்றுள்ளார் தத்தனார்.

இவர் பாடிய ஒரே பாடல் குறுந்தொகையில் 304 -ஆம் பாடலாகத் தொகுக்கப்பெற்றுள்ளது. நெய்தல் திணையில் வரைவிடை ஆற்றாளாகிய தலைவி, தோழிக்குச் சொல்வதாக அப்பாடல் அமைந்துள் ளது. களவுக் காலத்தே தலைவன் மணம் முடிக்கா மல் தலைவியைப் பிரிகிறான். அப்பிரிவை ஆற்றாது வருந்தும் தலைவியைக் கண்டு தோழி வருந்துகிறாள்; அத்தோழியிடம் தலைவி தன் ஆற்றாமைக்குக் காரணம் கூறுகிறாள்.

பரதவர் மீன் பிடித்தலைக் கூர்ந்து நோக்கியவர் தத்தனார். கூர்வாய் எறியுளி கொண்டு கொம் புடைய சுறாமீனை வெட்டுவர் பரதவர். அவ்வோசை கேட்டுக் குறுங்கால் அன்னம் வெண்சிறகடித்துப் பறக்கும். அத்தகைய கடல் தலைவனொடு தலைவி கொண்ட நட்பு அப்போது இனிதாய் இருந்தது. அவன் பிரிந்த காலத்தில், அதே நட்பு வருத்தத் தைத் தருகிறது. அந்நட்பினைத் தலைவி பகைதரு நட்பாகத் தோழியிடம் கூறுகிறாள். 'தண்புனல் சேர்ப்பனொடு பகைதரு நட்பே செய்தனம்' எனத் தலைவி கூறுவது நட்பின் முதிர்ச்சி பகையாயிற்று என்னும் பொருளைக் குறிப்பாகப் புலப்படுத்து கிறது.

அ.அ.

கணக்காயனார் மகனார் நக்கீரனார் சங்க காலப் புலவர். கீரர் என்பது இவரது இயற்பெயர். நச்செள்ளையார், நப்பூதனார் என்னும் பெயர்களில் உள்ளவாறுபோல, சிறப்புப் பொருளைத் தரும் இடைச் சொல்லாகிய 'ந' என்பது இயற்பெயராகிய கீரர் என்பதன் முன் சேர்ந்து நக்கீரர் என்று வழங்குவதாயிற்று. மதுரைக் கணக்காயனார் மகனார் நக்கீரனார் என்று இவர் பெயர் சங்க நூற்களிற் காணப்படுதலின், இவர் ஊர் மதுரை என்பதும், இவர் தந்தையார் கணக்காயர் (ஆசிரியர்) என்பதும் புலனாகின்றன. நக்கீரர்க்குக் கொற்றனார் என்றொரு மகன் உண்டு. கொற்றனாரைக் கீரங் கொற்றனார் என்றும் வழங்குவர். நக்கீரர் 'இறையனார் அகப்பொருள்' என்னும் இலக்கண நூலுக்கு உரை எழுதித் தம் மகனார் கீரங் கொற்றனாருக்குக் கூறினார் என இறையனார் அகப்பொருளுரை கூறும்.

பத்துப்பாட்டில் உள்ள திருமுருகாற்றுப்படை, நெடுநல்வாடை என்னும் பாடல்கள் இவர் இயற்றியவை. இவையன்றி நற்றிணையில் ஏழு செய்யுட்களும், குறுந்தொகையில் எட்டும், அகநானூற்றில் பதினேழும் இவர் இயற்றியவை ஆகும். திருவள்ளுவ மாலையில் இவர் பெயரில் அமைந்துள்ள ஒரு பாடல் உள்ளது. பதினோராந்திருமுறையில் உள்ள பத்துச் சிறு நூல்களை நக்கீரர் பாடினார் என்று கூறுவது அறிஞர்க்கு உடன்பாடு இல்லை. அத்திருமுறையில் உள்ள திருமுருகாற்றுப்படை ஒன்று மட்டுமே நக்கீரர் இயற்றியது ஏனை ஒன்பதும் நக்கீரர்க்குப் பின் வந்த நக்கீர தேவர் என்பவரால் இயற்றப் பெற்றவை என அறிஞர் கூறுவர். 'ஈங்கோய் மலை எழுபது' என்னும் நூலும் நக்கீரதேவரால் இயற்றப் பெற்றதே. திருக்காளத்தி ஞானப் பூங்கோதை மீது நக்கீரர் இயற்றிய வடமொழித்தோத்திர நூல் ஒன்றும், வடமொழி நிகண்டு நூல் ஒன்றும் தஞ்சாவூர் அரண்மனை நூல் நிலையத்தில் உள்ளன எனக் கூறுவர். 'கொங்குதேர் வாழ்க்கை' என்னும் செய்யுள் (குறு.2) பற்றி நக்கீரர்க்கும் சிவபெருமானுக்கும் நிகழ்ந்த வாதத்தில் சிவபெருமானின் சினத்திற்கு நக்கீரர் ஆளானார் என்பதும், நக்கீரர் கைலை நோக்கிச் செல்லுங்கால் திருப்பரங் குன்றத்தில் சிவபூசையில் வழுவிய காரணத்திற்காகப் பூதத்தால் பிடிபட்டு வருந்தி முருகன் மீது 'திருமுருகாற்றுப்படை' பாடித் துன்பத்தினின்றும் உய்ந்தார் என்பதும், திருவிளையாடற்புராணம் முதலியவற்றிற் காணப்படும் புராணச் செய்திகளாகும்.

மதுரை மேலமாசி வீதியின் மேற்புரத்தில் நக்கீரர் கோயிலொன்று பெரிதாகவுள்ளது. அது சங்கத்தார் கோயிலென இப்பொழுது வழங்கப்படுகிறது. அதில் நக்கீரர் திருவுருவம் உள்ளது. திருப்பரங் குன்றத்திலும் முருகனின் பக்கத்தில் நக்கீரர் திருவுருவமுள்ளது.

நக்கீரர் தம் பாடல்களில் அருமன், எவ்வி, கிள்ளி வளவன், குட்டுவன், கோசர், கோதை மார்பன், சோழன், தலையாலங்கானத்துச் செருவென்ற பாண்டியன் நெடுஞ்செழியன், தழும்பன், தித்தன், தியன், பசும்பூண்பாண்டியன், பழையன் மாறன், இலவந்திகைத்துஞ்சிய நன்மாறன், பிடவூர்கிழான் மகன் பெருஞ்சாத்தன், முசுண்டை, வடுகர்பெருமகன் எருமை, வழுதி, வன்னி, வானவரம்பன் முதலியோரைக் குறித்துள்ளார். சி.செ.

கணக்கியற் கல்வி: அனைத்து நாடுகளிலும் மாணாக்கர்களுக்குத் தொடக்கநிலை, நடுநிலை உயர்நிலைப் பள்ளி அளவில் கணக்கியற் கல்வி (Mathematics Education) கற்றுத் தரப்படுகின்றது. மாணாக்கர்கள் கணிதத் தொடர்பான கருத்துகளை அறியவும் முழுமையான அளவில் நிறைந்த அறிவு பெறவும் முழு எண்கள், பின்னங்கள், தசம எண்கள் போன்றவற்றில் கணக்கிடவும் அன்றாட வாழ்வில் ஏற்படும் சிக்கல்களைத் தீர்க்கவும் அச்சிக்கல்களைத் தீர்ப்பதில் ஒழுங்கு முறையோடு தூய்மையாகவும் துல்லியமாகவும் தெளிவாகவும் அணுகும் முறையை அறியவும் எனக் கணக்கியற் கல்வியின் நோக்கங்கள் பலவிதமாக அமைகின்றன.

குறிக்கோள்கள்: 1) பரப்பு, தளம் போன்றவை பற்றி நன்கு அறியச் செய்தல். அவற்றை வரைபடங்கள் மூலம் அறிந்து, ஊக்ளிடின் வரைப்பட (Eucledean Geometry) விதிகளை நன்கு தெளிந்து, அந்தத் தெளிந்த அறிவின் மூலம் நடைமுறை வாழ்க்கையில் எழும் பரப்புத் தொடர்பான சிக்கல்களைத் தீர்த்தல். 2) எண் (Number), உருபெண்(Space) ஆகியவற்றிற்கு இடையேயுள்ள உறவை வரைபடங்கள் மூலமாகவும் அறிவுறுத்தல். 3) சமனிலி (Inequality), மதிப்பீடு (Estimational), தோராயம் (Approximation), நிரூபித்தல் (Verification), வரைப்பட முறை ஆகியவற்றில் கவனம் செலுத்துதல். 4) எளிய நிலைகளிலிருந்து கணிதச் சொற்றொடர் உருவத்திற்குச் செல்லும் வகையிலும், மறுதலையாகக் கணிதச் சொற்றொடர்களிலிருந்து கணிதத் தொடர்பான விடுகதைக் கணக்குகளைச் செய்தல் என்ற நுண்ணிய நிலைக்குச் செல்லும் வகையிலும் மாணாக்கரின் நிலையை உறுதிப் படுத்துதல். 5) கணிதப் பாடத்தை எப்பொழுதும் வளர்ந்து சிறந்து கொண்டேயிருக்கும் ஒரு துறையாகவும் அதன் உதவியால் மகிழ்வோடு வாழலாம் என்ற

கருத்தைப் புலப்படுத்துமாறும் கற்பித்தல். 6) நடைமுறைச் செயல்களாலும் அனுபவங்களாலும் அறிவியல் சார்ந்த வினாக்கள், பகுத்தல், சிக்கல் தீர்த்தல் போன்ற பயிற்சிகள் மூலம் செம்மையாக்குதல்.

கணிதக் கல்வி என்பது கற்றல் விதிகள் கற்றல் திறன் என்பவற்றின் அடிப்படையில் அமைவது என்பர். இத்தகு கற்றல் முறையைச் செய்திப் பரிமாற்றத் திற்கு ஒப்பாக மின் கணிப்பானின் (Electronic Computer) கணிதமும் தருக்கமும் இணைந்த நெறிக்கு ஒப்பிடுவர்.

அமெரிக்க நாட்டில் தேசிய கணித ஆசிரியர் அமைப்பும் அமெரிக்கக் கல்வி ஆராய்ச்சி நிறுவனமும் கணிதக் கல்வியைப் பரப்புவதில் சிறந்த பணிகள் புரிந்துள்ளன. பன்னாட்டுக் கல்வி ஆராய்ச்சிக் களஞ்சியம் (1982) கணிதக் கல்வியின் கூறுகளாக 1. கணிதக்கல்வியின் தோற்றம், 2. கற்றலும் கற்பித்தலும், 3. கற்றல், கற்பித்தல் ஆகியவற்றில் ஆய்வு முறைகள், 4. செயல் முறைகள் தொடர்பான விளக்கங்கள் எனப் பகுக்கின்றது.

தோற்றம்: ஏறக்குறைய ஐயாயிரம் ஆண்டுகளுக்கு முன்னர்த் தருக்க நெறியில் அமைந்த கருத் தோட்டங்கள் கணிதம் எனவும், இக்கணிதத்துறை சமுதாய முன்னேற்றம் தொடர்பான பல வழிகளுக்கு வித்திட்டது எனவும் அறுதியிட்டுக் கூறலாம்.

வாணிகம், தொழில் நலன்கள் ஆகியவற்றை முன்னிட்டும், முழு எண்கள் பின்னங்கள் ஆகியவற்றின் தேவைகள்; உயிருள்ள, உயிரற்ற பொருள்களின் நடத்தை, அசைவு பற்றிய ஆராய்ச்சித் தேவை ஆகியவற்றை முன்னிட்டும் எழுத்தியல், வரைபடம், புள்ளியியல், துகள் தொகைப்படுத்தும் கணிதவியல் (Calculus) முதலான பல பிரிவுகள் தோற்றுவிக்கப் பட்டன. எண்ணியல் எழுத்தியல் வரைபடம் முதலியன பொதுவழிக் கல்வியின் இன்றியமையாத உறுப்புகளாக அமைந்து அறிவியல் தொழில் நலத் துறைகளுள் சிறப்பான வளர்ச்சிக்கு மேன் மேலும் வித்திட்டன.

கணிதக் கல்வியின் வெளிப்பாடுகள்: கணிதக் கல்வியைப் பயிற்றுவிக்கும் இன்றைய நிலை மிகக் குறைந்த வெளிப்பாட்டுப் பயன் கொண்டதாக அமைகிறது. கணிதக் கல்வியில் தோல்வியுறுவோரின் விழுக் காடு பெருகிக் கொண்டே வருகின்றது. மற்ற எல்லாப் பாடங்களையும் விடக் கணிதத்தில் பயில்வோரின் குழு வேறுபாடுகள் நிறைந்து உள்ளன. கணிதப் பாடத்திட்டம் மாணாக்கரிடம் நிறைந்த பயன்களைத் தராத காரணத்தால் இவை தொடர்பான ஆராய்ச்சிகளுக்காக அமெரிக்க அரசின் கல்வித் துறையும் தேசிய அறிவியல்கழகமும்(National Science Foundation) பல இலட்சக்கணக்கான பணத்தை முதலீடு செய்தன. இதற்காகப் பள்ளிக் கணக்குக் கல்வி பற்றிய குழு (School Mathematics Study Group) ஒன்று ஏற்படுத்தப்பட்டது. அது பள்ளிக் கல்வியில் கணிதப் பாடங்களை எவ்வாறு செயல் முறையில் பயிற்றுவிப்பது என்பது பற்றித் திறனாய்வு செய்தது. மேலும் சோவியத்து நாட்டின் 'இசுபுட்னிக்கு ஏவுதல்' (Sputnik Launching) அமெரிக்க நாட்டிற்கு ஒரு சவாலாக அமைந்த காரணத் தால், அமெரிக்கா தன் நாட்டுக் குழந்தைகளுக்குக் கணிதம், அறிவியல் ஆகிய பாடங்களில் சிறந்த திறன்களை வளர்க்க வேண்டும் என்று ஏற்பாடு செய்தது. எனவேதான் அந்நாட்டுக் கணிதக் கல்வியாளர்கள் அடிப்படையை நோக்கி (Back to Basics) நிகழ்ச்சிகளைத் தொடங்கினர். பள்ளிக் கணக்கு, அறிவியல் ஆகிய பாடத்திட்டங்கள் திருத்தம் செய்யப்பட்டன; மறுபடியும் பதிப்பிக்கப்பட்டன. மேலும், புரூனர் (Bruner) போன்ற வல்லுநர்கள் பாடத் திட்டங்களில் பாட அமைப்புப் பற்றிய சிந்தனையைத் தூண்டினர். கல்வி அமைப்பில் அணுகு முறை பற்றிய கருத்தோட்டம் வலுப்பெற்றது. இதனால் அனைத்துப் பாடத் துறைகளிலும் அவ்வப் பாடங்களின் அமைப்புப் பற்றிய கருத்தோட்டம் வலுப்பெறலாயிற்று.

கற்றல், கற்பித்தல்: மேலை நாடுகளில் 1975-ஆம் ஆண்டு வரை கணிதப் பாடத்தில் மாணாக்கர்களின் கற்றல் தேர்ச்சி வீதம் பற்றிய செய்தித் திரட்டல் (Survey) மிகக்குறைந்த அளவிலேயே நடத்தப்பட்டது. மேலும், இத்தகு திரட்டல்களின் முடிவுகள் எந்த அளவிற்கு வகுப்பறைகளில் பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளன என்பதும் மாணாக்கர்கள் எந்த அளவிற்குக் கணிதப் பாடத்தில் மேன்மைத்திறன் (Mastery Level) கொண்டுள்ளனர் என்பதும் அறிய இயலவில்லை. மேலும், மாணாக்கரிடம் குறைந்த அளவு தேர்ச்சி வீதம் (Minimum level of Competency) பெறுதல் என்ற கொள்கை வேரூன்றி இருத்தலைக் காணலாம். கணிதப் பாடத் திட்டச் சீர்திருத்தமாக, புதிர் தீர் அணுகு முறைகள் (Problem Solving Approaches) வழியாகப் புதிய சிக்கல்களைக் கருக்களாகக் கொண்டு, கணிதப் பாடத் திட்டம் 1978-ஆம் ஆண்டு அமைக்கப்பட்டது. இத்தகு முறையைப் பின்பற்றியே அனைத்துப் பாடங்களிலும் புதிர் தீர் அணுகுமுறை பின்பற்றப்பட்டது. அடிப்படைக் கணிதக் கருத்துகளின் பொருளையும் நாள்தோறும் பயன் தரக்கூடிய மதிப்பையும் உணர்த்த வல்லதாகப் புதிர் தீர் அணுகு முறை பயனளிக்கிறது.

கணிதக் கல்வியில் நடைமுறையொட்டிய கணக்குகள் எந்த அளவிற்குக் கொடுக்கப்பட்டுள்ளன என்று ஆய்வுகள் நிகழ்ந்தன. அகர்சுட்ராமும் (Akerstram-1981), நெசரும் (Nesser - 1980) நிகழ்த்திய ஆய்வுகள் இக்கணக்குப் பாடத் திட்டத்திற்கும் நடைமுறை வாழ்வில் இவற்றின் பயனுக்கும் ஒவ்வாத வகையில் கணக்குகள்உள்ளன என்று தெரிவிக்கின்றன. போலக்கு (Pollack, 1971), உலோசு (Los -1981) போன்றோர் கணித நூல்களுள் பெரும்பாலான கற்றல் சிறக்கும் வகையில் அமைக்கப்படவில்லை என்று கூறுவர். மேலும், கணிதப் பாடப் புத்தகங்கள் கணித மாதிரிகளைப் பின்பற்றுவதில்லை என்பர். இலெசு (Lesh), நெசர் ஆகியோர் 'ஒரு கணித மாதிரியால் செய்திகளைத் தேர்ந்தெடுக்கவும் ஒரு கட்டுக் கோப்பில் அமைக்கவும் கூறுபடுத்தவும் இயலும்; மேலும், அது தேவையானவற்றை மட்டும் தரவல்லது' என்பர்.

ஆராய்ச்சி முடிவுகள் 'கணிதக் கல்வி' பற்றிய கருத்துகளில் ஒருமித்த கருத்தைத் தரவில்லை. சில ஆய்வுகள் பயன் அளிக்கும் (Applied) பண்பினதாக வேண்டும் என்றும், மற்றும் சில ஆய்வுகள் கொள்கை அளவில்தான் அடிப்படைத் தன்மை வாய்ந்ததாகக் கணிதப் பாடங்கள் அமைய வேண்டும் என்றும் கூறுவர். ஆனால் சமுதாய முன்னேற்றத்திற்கு இரண்டின் கூட்டமைப்பே இன்றியமையாதது என்று சில ஆய்வுகள் கூறுகின்றன. அமெரிக்காவில் தேசிய அளவிலான கணிதக் கல்வி ஆலோசனைக் குழு (National Advisory Committee on Mathematics Education) கணிதக் கல்வியில் பயிற்றுவிக்கும் உத்திகள் எவ்வாறு உள்ளன என்று ஆராய்ந்தது. பிரைசு (Price), கெல்லி (Kelley -1977) ஆகியோர் கூறியது போன்று பெரும்பான்மையான வகுப்புகளில் சுருக்கமான முன்னுரையுடன் கூடிய புதிய பாட அறிமுகம் வீட்டு வேலைத் தொடர்பான பாடங்களை வரிசைப்படுத்தல், அடுத்த நாளுக்கான வேலை ஒப்படைப்பு பற்றிய சுருக்கவுரை, முறைப்படுத்தப்பட்ட தேர்வுகள், குறியீட்டுடன் கூடிய தேர்வு முறை (Norm Referenced Testing), கருத்துகளை அறிதலில் மேன்மைத் திறன் நிலை போன்றவற்றை மேம்படுத்தல் என்ற வகையாக அமைந்துள்ளது.

பென்னனா (Fennena), பெர் (Behr -1977) ஆகியோர் அறிவுசார் திறன்களை(Cognitive Aptitude) திறன் நாட்டங்கள் மூலமாகவும் செய்திப் பரிமாற்ற வகைகள் மூலமாகவும் கண்டனர். கார்பெண்டர் (Carpenter), கெல்ன் (Keln-1980), போர்டு (Bord, 1981) போன்றோர் மாணாக்கர்களின் திறன்களை (Competencies), அவர்களுடைய மனப்போக்கினை அளந்து சில உண்மைகளைக் கண்டனர். அவையாவன: 1) தொடக்க நிலை அளவில் கணிதப் பாடத்தின் மேல் இருந்த ஆர்வமுள்ள மனப்போக்கு மேல் வகுப்புகளுக்குச் செல்லச் செல்லக் குறைந்து விடுகிறது. 2) ஆசிரியர் கணிதப் பாடம் மீதும் மாணாக்கரின் மீதும் கொண்டுள்ள ஆர்வம், மாணாக்கரின் தேர்வு விழுக்காட்டையும் அவர்தம் ஆர்வத்தையும் உறவுப்படுத்த இயலவில்லை. 3) கணிதப் பாடத்தில் காட்டும் ஆர்வம் ஆண், பெண் மாணாக்கர்களின் வேறுபாடுகளால் வெளிப்படவில்லை. மற்றும் சில ஆய்வுகள் ஆண்கள் பெண்களை விடச் சிறந்த தன்னுறுதி படைத்தவர்களாகவும் கணிதப் பாடத்தைப் பயனுள்ள பாடம் எனக் கருதுபவர்களாகவும் இருத்தலைக்காட்டுகின்றன. 4) விழுமிய செவ்வழிப் போக்குகளும் கணிதப் பாடத்தின் இன்றியமையாமை அறியும் மனப்பான்மையும் கணிதப் பாடங்களில் பங்கு பெறும் பான்மையுடன் சிறந்த உறவு கொண்டுள்ளன.

குருடெட்சுகிக்கு (Krutetskic -1976) என்பார் கணிதப் பாடம் கற்போரின் செய்திப் பரிமாற்றத் திறன்களைக் கீழ்க்கண்ட பண்புகளின் மூலம் ஆய்ந்தார். 1) ஒரு புதிரின் முழு அமைப்பையும் நன்கு உணர்தல்; 2) செய்திகளை நன்கு உணர்ந்து, தருக்க வழி ஆய்ந்து, அவற்றிற்கான பண்பு, உறவு வகை ஆகியவற்றை ஆய்தல். இத்தகு கூறுகளுக்கு இடையேயுள்ள உறவுகளையும் செயல்களையும் ஆய்தல். நெகிழ்வுணர்வு, எளிமை, முயற்சிச் சிக்கனம், பகுத்து உணர்தல், என்பவற்றுக்கு இடையேயான பகுப்பு, தொகுப்பு முதலியன. 3) சிக்கல் தீர் முறைகளில் கணித உறவுகளை நினைவு கூர்ந்து திறம்படச் செயலாற்றல்.

பியாசே (Piaget, 1960) கணிதக் கல்வி உலகில் தன் வளர்ச்சிப் படிநிலைகள் பற்றிய ஆராய்ச்சிகளால் (Developmental Approaches) ஒரு புதிய கொள்கையைப் படைத்தார். அவர் கூற்றுப்படி, கணிதக் கல்வி ஒரு வளர்ச்சிநிலைத் தோற்றத்தைக் கொண்டது என்றும் அதில் ஒவ்வொரு குழந்தையும் வளர்வதற்கேற்ற வளர்ச்சிப் படிகளைக் கொண்டுள்ளது என்றும்கொண்டு, அவ்வளர்ச்சிப் படிகளை வயதுக்கேற்ற வகைகளாகப் பிரித்தார்; குழந்தையின் ஒவ்வொரு வளர்ச்சி நிலையிலும் எவ்வளவுதான் கற்க இயலும் என்பதையும் அக்கல்வி முறையில் இடர்ப்பாடுகள் என்ன என்பதையும் ஆய்ந்தார். இவ்வகையான நிலைகளில் கணிதத் திறன்களை வெவ்வேறாக வளர்க்க இயலும் என அவர் கண்டார்.

பிரெய்னர்டு (Brainerd - 1973), கீபர்ட்டு (Hiebert, 1981) ஆகியோர் பியாசேயின் கொள்கைகளை மறுத்தனர். கணிதக் கோட்பாடுகள் எவ்வாறு

கற்கப்படுகின்றன என்ற கருத்து வரிசை நிலையில் அறிவுசார் திறன்களின் வளர்நிலையின் தொடர்ச்சியை ஐயுற்றனர். மேலும், அவர்கள் மாணாக்கர்களின் அறிவுசார் திறன்களின் வளர்ச்சியில் பிழைகள் ஏற்படுவதற்குக் குறைசார் பள்ளி அனுபவங்களே காரணங்கள் எனக் கொண்டனர்; ஒழுங்கு முறையாக்கப்பட்ட பள்ளிப் பாடத்திட்ட முறைகள் மாணாக்கரின் வளர்ச்சி நிலைகளுக்குப் பெரிதும் அடிகோலுகின்றன எனக் கண்டனர்.

சய்தன் (Saydan), தெசாண்டு (Dessant) போன்றோர் கணிதப் புதிர் தீர் திறன்கள் (Computational Skills) எவ்வாறு வளர்கின்றன என்று ஆய்ந்ததில், 1) பல தனித்தன்மை வாய்ந்த கணக்கீடுகள் செய்வதில் ஏற்படும் இடர்ப்பாடுகள்; 2) குறுகிய இடைவெளியில் கற்றல், நீண்ட இடைவெளியில் கற்றல் ஆகியவற்றிற்கிடையே உள்ள உறவை வளர்நிலைகள் மூலமாகக் கற்றல்; 3) மாணாக்கர்கள் கற்றதை நினைவில் வைத்துக் கொள்வதற்கு உதவிபுரியும் வழிகளை அறிதல்; 4) 'ஒரு கணிதச் செயல்' புரிவதற்கு உதவியாக இருக்கும் கற்றல் கருத்துகள் எவ்வாறு மற்றக் கணிதச் செயல்கள் புரிய உதவியாக இருக்கின்றன என்பதை அறிதல் ஆகியவற்றைக் கண்டறிந்தனர்.

மேலும், அவர்கள் அமெரிக்க ஐக்கிய நாட்டில் பள்ளிகளில் பயிலும் மாணாக்கர்களின் கணிதத் தேர்ச்சித் திறன் பற்றி நிகழ்த்தப்பட்ட ஆய்வில் (1984) மற்ற நாடுகளிலிருந்து வந்து அமெரிக்காவில் தங்கிப் பயிலும், சப்பானிய, ஆசிய நாட்டுக் குழந்தைகளின் தேர்ச்சி விகிதத்தைவிட அமெரிக்கக் குழந்தைகளின் தேர்ச்சி விகிதம் குறைந்து இருந்ததைக் கண்டனர்.

கார்பெண்டர் (1980) குழந்தைகள் ஏன் கணிதப் பாடத் தேர்ச்சியில் குறைந்த மதிப்பெண்கள் பெறுகின்றனர் என்றும் குழந்தைகள் கணிதப் பாடம் கற்பதில் மகிழ்ச்சி அடைகின்றனர் என்றும் கணிதப் பாடத்தை மாணவர்கள் இன்றியமையாததாகக் கருதுகின்றனர் என்றும் கண்டார். மேலும், அவர் மாணவர்கள் நன்றாகச் செய்ய விரும்பிய போதிலும் குறைந்த அளவே தேர்ச்சி விகிதம் பெறுகின்றனர் என்பதையும் கண்டார். குழந்தைகள் கணிதப் பாட வேளையை ஆசிரியர் செய்து காட்டுவதைக் கூர்ந்து கவனித்து மனனம் செய்ய வேண்டிய பிரிவு வேளை என அவர்கள் கருதுவதாகவும் ஆய்வு முடிவுகள் சுட்டின.

கணிதக் கல்வியில் தேர்ச்சி என்பது அறிவுநிலை, உணர்வுநிலை, செய்நிலை என்ற மூன்றும் ஒருங்கிணைந்த அடிப்படையின் பயன்பாட்டைப் பொறுத்துள்ளது. மாணாக்கர்கள் கணிதப் பாடத்தின்பால் நிறைந்த செவ்வழிப் போக்குக் கொண்டிருத்தல் வேண்டும். உணர்வு நிலையின் அடிப்படையே ஆய்விற்கும் ஒரு சிறந்த அடித்தளமாகும். அவ்வகை உணர்வுகளே மாணாக்கர்களைத் தேர்ச்சி விகிதத்தை நோக்கிக் கொண்டு செல்கின்றன.

பென்னனா (Fennena), சர்மன் (Sharman) சாண்டுனா (Sandna -1980) ஆகியோர் மாணாக்கர்களின் அறிவுநிலை, உணர்வுநிலை (Affective) ஆகியவற்றைப் பலபடித்தான மனப்போக்கு அளவைகளைக் கொண்டு ஆய்வு செய்தனர். கணிதப் பாடத்தில் குறைந்த திறன் உடையோர் விருப்பற்ற மனப்போக்கும் (Negative Attitude) மேலும் கணிதத் திறனை வளர்ப்பதில் ஆர்வமும் இன்றி இருப்பதைக் கண்டனர். இளம் பள்ளி மாணாக்கியரிடம் மாணாக்கரைவிடச் சிறந்த மனப்போக்கு இருப்பதைக் கண்டனர். கணிதப் பாடத்தின்மேல் உள்ள விருப்பற்ற போக்கு அப்பாடத்தின்மேல் இனந்தெரியாத அச்சத்தை உண்டாக்கி விடுகிறது. கற்றலில் அறிவு நிலையிலும் உணர்வு நிலையிலும் ஏற்படும் சிக்கல்களே இவ்வகையான இனந்தெரியாத அச்சத்திற்குக் காரணமாகின்றன. இந்நிலைகளில் மாணாக்கர்களுக்குச் சிக்கல்கள் ஏற்படாதவாறும் பயிற்றுவிக்க வேண்டும். மேலும், சிக்கல்கள் ஏற்பட்டவுடனேயே தீர்க்கப்படுவதற்கு வழி கோல வேண்டும்.

குழந்தைகள் தங்களால் எவ்வளவு வெற்றி பெற இயலும் என்பதை எண்ணத் திட்டமிட்டு, அதற்கேற்றவாறு அடையக் கூடிய வகையில் தொலைநோக்குகளைத் திட்டமிட்டு ஆற்றுப்படுத்தும் வகையில் ஆசிரியர்கள் திட்டமிடல் வேண்டும். மேலும், குழந்தைகள் கற்றல் நிலையில் காணும் குறைபாடுகளைப் போக்குமாறு புனரமைப்புக்கிட்டும் வகையில் வழிகளைக் காண வேண்டும். இவ்வழிவகை கற்கும் குழந்தையின் மன வயது நிலைகளுக்கு ஏற்றதாக அமைதல் வேண்டும். குறிப்பாக, கண்டுபிடித்தல் முறை (Discovery), விளக்கு முறை (Expository), விதி வகு முறை (Inductive), விதி விளக்கு முறை (Deductive), மரபுவழி முறை (Traditional), சோதனைச் சாலை வழி (Laboratory), தனிவழிக் கற்பித்தல் முறை (Individualistic), சிறு குழு முறை (Small Group) என்ற அணுகு முறைகளில் எவ்வகை அணுகு முறை எவ்விடத்தில் பயனளிக்கும் என்று திட்டமிடல் இன்றியமையாததாகும். மேலும், உலகியல் சிக்கல்களைச் சிக்கல் தீர்வு முறைகள் மூலம் தீர்க்க இயலும் வகையில் மாணாக்கர்களுக்கு உத்திகளில் பயிற்சி அளிக்கத் திட்டமிடலும், மாணாக்கர்

களுக்குச் சிறந்த வழியில் கற்றுக் கொடுப்பதற்கு ஆசிரியர்களுக்கு எவ்வகைப் பயிற்சியும் தேவை எனத் திட்டமிடலும், கணிதப் பாடங்களை அன்றாட வாழ்க்கைத் தேவைகளுக்கு ஏற்ற வகையில் வாழ்க்கை நடைமுறைகளோடு உறவுபடுத்தலும் அவசியமாகும். சமுதாயத்திற்குப் பயன் தரத்தக்க சிறந்த ஒரு மனிதன் என்ற நிலையை அடையும் வகையில் மாணாக்கர்களுக்கு ஏற்றதாகக் கணிதப் பாடத்தை அமைத்தலும் நலம் பயக்கும்.

சிக்கல் தீர்த்தல் (Problem Solving), விசாரித்து ஆராய்தல் (Enquiry and Analysis) போன்றவற்றில் சிறந்த பயிற்சி பெறுமாறு நிறைந்த சோதனைகளுக்கும் செயல்முறைகளுக்கும் இடம் அளித்தல் என்றதிட்ட இலக்கை நிறைவேற்றுவதன் மூலம் கணிதக் கல்வி சிறக்க இயலும். எஸ்.மோ.

துணை நூல்கள்:

Bell, F.H., Teaching and Learning Mathematics in Secondary Schools, Brown, Iowa, 1978.

Travers, J.F., Learning, Analysis and Applications, McKay, New York, 1972.

கணக்கியற் பொருளியல்: மனித விருப்பங்களுக்கும் பலவகைப்பட்ட வழிகளில் பயன்தரத்தக்க கிடைத்தற்கரிய பொருள் வளங்களுக்கும் இடையே உள்ள தொடர்பை விளக்கும் அறிவியல் பொருளியலாகும். கணக்கியல் பொருளியல் (Mathematical Economics) என்பது இத்தகைய பொருளாதாரத் தொடர்புகளைக் கணித முறையில் ஆய்ந்திடும் அறிவியல் ஆகும்.

தோற்றம்: பொருளியல் ஆய்வுகளில் கணக்கியலின் பயன்பாடு ஒரு நூற்றாண்டுக் காலத்திற்கு முன்னர் வரை அரிதாக இருந்தது. பொருளியலறிஞர்கள் பொருளியற் கோட்பாடுகளில் எளிய கணக்கியல் அணுகுமுறையை வரவேற்காவிடினும் வெறுத்து ஒதுக்கவில்லை. கோர்னாட்டு (Cournot) கி.பி. 1838-இல் வெளியிட்ட 'சொத்துகளின் கோட்பாட்டில் கணக்கியல் கொள்கைகளின் பயன்பாடு பற்றிய ஆராய்ச்சி' என்ற நூலுக்குப் பல்லாண்டு காலம் வரையிலும் அதற்குரிய சிறப்பிடம் அளிக்கப்படவில்லை. அவருக்குப் பின்னர் வந்த சேவான்சு (Jevons), வால்ரசு (Walras), பேரட்டோ (Pareto) ஆகியோரின் கட்டுரைகளில் கணக்கியல் அணுகுமுறை ஒத்துக்கொள்ளப்படுதல் இன்றியமையாததாயிற்று. இக்காலத்தில் இலியோனிடு கூர்விக்சு (Leonid Hurvicz) கூறுவது போலக் கணக்கியல் பொருளியல் தன்னை நிலைநாட்டும் உரிமை வேண்டி இன்னும் போராடவில்லை. ஆனால், கணக்கியலின்றிப் பொருளியல் தன்னியல்பாக எந்தச் சிக்கலையும் திறமையாகத் தீர்க்க இயலாதென்பது அறிஞர்களால் ஒத்துக் கொள்ளப்பட்டது.

நடைமுறையில் நிலவும் தொடர்புகளை விளக்கவும், தொகுத்துக் கூறவும், எடுகோள்களை ஆய்வு செய்து பார்க்கவும், துல்லியமாகப் பல கூறுகளைப் பகுத்தாயவும் கணக்கியல் உறுதுணை செய்கிறது. கணக்கியல் கருவிகளின் உதவியுடன் புள்ளிவிவரங்களைப் பயன்படுத்திடும் பொருளியல் ஆராய்ச்சியினை பொருளியல் அளவியல் (Econometrics) என்ற துறையாக அழைத்தனர். பொருளியல் கற்கும் மாணாக்கரிடையே கணக்கியலின்றித் தங்கள் கல்வியைத் தொடர இயலுமா என்ற ஐயம் உருவாகியது. இதனையே மாணாக்கர் ஒருவர் பால் ஏ. சாமுவேல் (Paul A. Samuel) என்ற பொருளியல் அறிஞரிடம் கேட்க, அதற்கு அவர் கூறிய பதில் 'கணக்கியல், பொருளியற் கோட்பாடுகளை ஆராயத் தேவையான அல்லது போதுமான கருவியாகக் கருதப் படமாட்டாது. எனினும் அது உறுதுணையாக இருக்கலாம். அதனை மறுப்பதற்கில்லை' என்பதே. எனவே, பொருளியற் கோட்பாடுகளில் கணக்கியல் அணுகுமுறை தவிர்க்க இயலாததாக அனுமதிக்கப் பட்டது எனலாம்.

வளர்ச்சி: தொடக்கக் காலத்தில் பொருளியல் மாறிகளுக்கிடையே உள்ள தொடர்பினை ஆராயவும், அதனை வளர்க்கவும் வடிவக் கணித முறையை (Geometrical Methods) அடிப்படையாகக் கொண்ட வரை படங்கள் பயன்படுத்தப்பட்டன. அவற்றுடன் அட்டவணைகள் ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்டன. வார்த்தைகளால் கூறப்பட்ட விளக்கங்கள் வரை படங்கள் மூலமாக எடுத்துக்காட்டப்பட்டன. எடுத்துக்காட்டாகத் தேவை விதியை விளக்குங்கால், பண்டத்தின் தேவை அதன் விலை மாற்றங்களுக் கேற்றபடி தலைகீழ் விகிதத்தில் மாறுபடுகிறது. இதனை மேலும் துல்லியமாக விளக்கத் தேவை வளைகோடு வரையலாம். அதனை வரையத் தேவைப்பட்டியலும் தேவை அட்டவணையும் பயன்படுத்தப்பட வேண்டும். தேவை வளைகோடு இடப்பக்கத்திலிருந்து வலப்புறமாகக் கீழ் நோக்கிச் சரிந்து செல்வதால், அதன் மூலம் விலைக்கும் தேவைக்கும் இடையேயுள்ள தலைகீழ்த் தொடர்பு புரிந்து கொள்ளப்படுகிறது. அதனுடன் மட்டுமன்றிப்பட்டியலில் குறிப்பிடாத விலை, தேவை குறித்த பிற விவரங்களும் பெறப்படுகின்றன. எடுத்துக்காட்டாக பண்டத்தின் விலை உரூ. 2/–ஆனால், அதன் தேவை 9 பங்கு கிலோவாக உயரும்.

விலையில் தேவை எப்படி மாறுபடும் என்பதைக் கணிக்க இது துணை செய்கிறது. எனினும் இம்முறையில் இரண்டுக்கு மேற்பட்ட மாறிகளுக்கிடையே உள்ள தொடர்பினை விளக்குதல் அரிது.

கணக்கியல் பொருளியல், பொது நிதியியல், பன்னாட்டு வாணிகம் ஆகியவற்றைப் போல் தனிப்பட்ட பிரிவு அன்று. இது பொருளியற் கோட்பாடுகளை ஆராய்வதற்கு உதவும் ஒரு முறையாகும். எல்லாக் கோட்பாடுகளையும் ஆராய வடிவக் கணித முறை பயன்படுத்தப்பட்டாலும் அது கணக்கியல் பொருளியல் முறைகளுள் ஒன்றாகக் கருதப்படுவதில்லை. ஏனெனில் கணக்கியல் முறைகளில் பல வகைப்பட்ட புதிய கருவிகள் பொருளியலில் பயன்படுத்தப்படுகின்றன. தொடக்க கட்டமாகப் பொருளியல் தொடர்புகளை விளக்கச் சார்புகள் (Functions) பயன்படுத்தப்பட்டன. இது எளிய இயற்கணித முறைகளில் ஒன்றாகும். இம்முறையில் தேவை விதியை விளக்க $D = a + bp$ என்ற நேரான தேவைச் சார்பு பயன்படுத்துப்படுகிறது. இங்கு 'a' என்பது விலையானது வெறுமையாக (Zero) இருந்தால் நிலவும் தேவையின் அளவைக் குறிக்கிறது. 'b' என்பது பண்டத்தின் விலையில் ஓர் அலகு மாற்றம் ஏற்பட்டால் தேவையில் ஏற்படும் மாற்றமாகும். 'D' என்பது தேவையின் அளவையும், 'p' என்பது விலையையும் குறிக்கும். தேவைக்கும் விலைக்குமிடையே உள்ள தொடர்பு தலைகீழ் விகிதத்தில் இருப்பதால் புள்ளிவிவரங்கள் அடங்கிய பட்டியலைக் கொண்டு பெறப்படும் சார்பில் 'b' என்பது எதிர் மறை எண்ணாக இருக்க வேண்டும். இத்தகைய சார்பின் மூலமாகப் பட்டியலில் தரப்படாததும், வரை படத்தில் இல்லாததுமாகிய தேவையைக் கணக்கிட முடியும். இவ்வாறு வருங்காலக் கணிப்பிற்குக் கணக்கியற் பொருளியல் உறுதுணையாயுள்ளது. அரசு விற்பனை வரியை உயர்த்துவதால் பண்டத்தின் விலையும் உயரும். இதனால் பண்டத்தின் உற்பத்தியில் தேக்கம் ஏற்படுமா? வேலையின்மை உருவாகுமா? என்பன போன்றவற்றை ஆய்வு செய்யக் கணக்கியல் அணுகுமுறை பயன்படுத்தப்படுகிறது.

சே.எம். கீன்சின் (J.M. Keynes) எளிய நுகர்வுத் தொடர்பினையும் இயற்கணித முறையில் (Functions in Algebra) ஆராய இயலும். இதன்படி $C = a+by$. y என்பது குடும்ப வருமானத்தையும், C என்பது குடும்பத்தின் நுகர்வுச் செலவினையும் குறிக்கும். கீன்சின் கூற்றுப்படி b என்பது இறுதிநிலை உளவியல் சார்ந்த நுகர்வினை அளவிட உதவுகிறது. இதன் மதிப்பு நேர்மறை பின்னமாக இருக்கும். ($Mpc < 1$) குடும்ப வரவு செலவுக் கணக்குப் பட்டியலை வைத்து 'b'-இன் மதிப்பைக் கணக்கிடலாம். இதன் உதவியால் நிலவுகின்ற சேமிப்புத் திறனைக் கணக்கிட்டு நாட்டின் வளர்ச்சி வீதத்தையும் அறிந்துகொள்ளலாம். வளர்ச்சி வீதத்தை உயர்த்த வேண்டுமெனில் நுகர்வுச் செலவு எவ்வளவு குறைக்கப்பட வேண்டும் அல்லது வருமானம் எவ்வளவு உயர வேண்டும் என்பதைக் கணக்கிடலாம்.

பயன்கள்: எளிய, இலகுவான கணக்கியல் கருவியான சார்பு (Functions) முதல் அணி இயற்கணிதம் (Matrix Algebra) வரை பலவகைப்பட்ட கணக்கியற் கோட்பாடுகளும் தோற்றங்களும் கருவிகளும் பொருளியலில் தக்க இடங்களில் பயன்படுத்தப்படுகின்றன. நிலைப் பொருளியல் ஆய்வுகளில் மட்டுமன்றி இயங்கு பொருளியல் ஆய்வுகளிலும் (Dynamic Economic) கணக்கியலின் பயன்பாடு மிகையாக உள்ளது. நுண்ணினப் பொருளியலில் (Micro Economics) தேவை விதி, அளிப்பு விதி போன்றவற்றை நிலைநாட்டச் சார்புகளும், சமன்பாடுகளும் பயன் படுத்தப்படுகின்றன. இவற்றைப் பயன்படுத்துவதன் மூலம் சிக்கலான பல மாறிகளிடையே உள்ள தொடர்புகளை ஆராய முடிகிறது.

அணி இயற்கணிதம், சமன்பாடுகளுக்குத் தீர்வு காணவும் குறிப்பாக, இலியோண்டிபு (Leontief) என்ற அறிஞரின் உள்ளீட்டு வெளியீட்டு ஆய்வில் (Input-Output Analysis) காணப்படும் உற்பத்தி அளவிற்கும் உற்பத்திக் காரணிகளுக்கும் இடையேயுள்ள தொடர்பினை விளக்கவும் பயன்படுகிறது. இதனால் நிறைவுப் போட்டி அங்காடியில் சமநிலையில் நிலவவேண்டிய பண்டங்களுக்கான விலைகளையும், இறுதி நுகர்வுத் தேவை மாறினால் அதனை நிறைவுபடுத்தும் பண்டங்களின் உற்பத்தியளவையும் கணக்கிட இயலும். அதனுடன் பண்டத்தின் ஏற்றுமதி இறக்குமதிகளும் அறியப்படுகின்றன.

வகைக்கெழு நுண்கணிதம் (Differential Calculus) இறுதிநிலைப் பயன்பாடு, இறுதிநிலை வருவாய், இறுதிநிலைச் செலவு, இறுதிநிலை உற்பத்தித் திறன் போன்றவற்றை மதிப்பிட உதவுகிறது. மாறிகளுக்கிடையே உள்ள தொடர்பின் தன்மையை அறியவும் விலைத் தேவை நெகிழ்ச்சி, வருமானத் தேவை நெகிழ்ச்சி, வளர்ச்சி வீதம் ஆகியவற்றை அளவிடவும் உதவுகிறது. சமநிலை, விலை வரையறை ஆகிய ஆய்வுகளிலும் இந் நுண்கணிதம் பயன்படுகிறது.

தொகைக்கெழு நுண் கணிதம் (Integral Calculus) நுகர்வோர் உபரி, உற்பத்தியாளர் உபரி போன்ற

வற்றை அளவிடவும், இறுதிநிலை மதிப்புகளின் மூலம் மொத்த மதிப்புகளைப் பெறவும் பயன்படுகிறது.

வகைக்கெழு சமன்பாடு (Differential Equations) வணிகச்சுழல் கோட்பாடுகளிலும் திட்ட மாதிரிகளி லும் (Plan Models) பயன்படுகிறது. வகைச் சமன் பாடு (Difference Equations) வளர்ச்சிப் படிவங்களி லும் (Growth Model) பயன்படுத்தப்படுகிறது.

பொருளியல் கோட்பாடுகளை ஆராயும் கணக் கியல் முறை, கணக்கியல் அல்லாத முறையிலிருந்து மாறுபடக் கூடாது. இரண்டு வேறுபட்ட பகுத் தாய்வு முறைகளிலும் சில எடுகோள்களை அடிப் படையாகக் கொண்டு காரணங்களை ஆராயும் முறை வாயிலாகக் கோட்பாடுகளும் முடிவுகளும் பெறப்படுகின்றன. அளவையியல் (Logic) முறைக்குப் பதிலாகக் கணக்கியல் தோற்றங்கள் பயன்படுத்தப் படுகின்றன. சொற்களுக்குப் பதிலாகக் குறியீடுகள் பயன்படுத்தப்படுகின்றன.

கணக்கியற் பொருளியலின் உதவியால் சுருக்க மாகவும் தெளிவாகவும் அறிக்கைகளை வெளியிட முடியும். எடுகோள்களைத் தெளிவாகத் தரமுடியும். பலமாறிகளுக்கிடையே உள்ள தொடர்பை ஆராய இயலும். கோட்பாடுகளை விரைவாக ஆராயவும் முடிவுகளை மேற்கொள்ளவும் இயலும். வருங்காலக் கணிப்பிற்கும் கொள்கைகளை வரையறுத்தலுக்கும் உதவும்.

கணக்கியல் பயிற்சி பெறாதவர்களுக்கும், கணக் கியல் அறிந்தவர்களுக்கும் இடையே உள்ள தொடர் பில் சிக்கல்கள் பல ஏற்படுகின்றன. கணக்கியற் பயிற்சி உள்ளவர்கள் இருவகை தடுமாற்றத்திற்குள் ளாகின்றனர். அவர்கள் கணக்கியல் முறையில் தீர்வு காணக் கூடிய சிக்கல்களை மட்டுமே வரையறுத்துக் கொள்கின்றனர். கணக்கியல் கருவிகளைப் பின்பற்றக் கூடிய வசதிகளுக்காகப் பொருத்தமற்ற பொருளியல் எடுகோள்களைப் பின்பற்றுகின்றனர். எனவே, மிகக் கவனமாக இல்லாவிடில் பொருளியற் கருத்துகளை விடுத்துக், கணக்கியல் நுணுக்கங்களை ஆராயப் புகு வர். இவ்வாறான பொருளியலறிஞர்கள் தங்களை அறியாமல் கணக்கியலைத் தலைவனாகவும், பொரு ளியலை வேலைக்காரனாகவும் நடத்திடும் வாய்ப்பு உண்டு. கணக்கியற் குறியீடுகளின் வாயிலாக மக்க ளின் பழக்கங்கள், சுவை போன்ற தன்மை மாறி களைச் சுட்டிக்காட்ட இயலாது.

இத்தகைய குறைகள் பல இருப்பினும் கணக் கியற் பொருளியல் ஆய்வு முறை, பொருளியற் கோட்பாடுகளை மிக விரைவில் துல்லியமாக ஆராயத் துணை செய்கிறது. ஓரிடத்திற்கு நடந்து செல்வதைக் காட்டிலும் உந்து வண்டியிற் செல்வது எவ்வளவு விரைவானதோ அதுபோலத்தான் கணக் கியற் பொருளியல் முறையைப் பயன்படுத்துவதும். ஆனால் விரைந்து செயற்பட உந்து வண்டி ஓட்ட விதிப்படி அறிந்திருப்பது இன்றியமையாததுபோலக் கணக்கியல் முறைகளில் பயிற்சி இருத்தலும் இன்றி யமையாதது. அதனுடன் கணக்கியல் கருவியின் எடு கோள்கள் பொருளியல் கோட்பாட்டின் எடுகோள் களுக்கு ஒத்ததாக இருத்தல் மிகவும் இன்றியமை யாததாகும். மா.தெ.

துணை நூல்கள்:

Allen, R.G.D., Mathematical Analysis for Economist, Macmillan Company, London, 1979.

Chiang, A.C., Fundamentals of Mathematical Economics, Mcgraw Hill Company, New Delhi, 1978

David, S., Huang, Introduction to the use of Mathematics in Economic Analysis, John Wiley and Sons Inc., London, 1966.

Taro Yamane, Mathematics for Economists, Prentice Hall of India, New Delhi, 1965.

கணக்குப் பதிவியல் கோட்பாடுகள்: தொழில், நிறுவனம், வாணிகம் ஆகியவற்றில் அன் றாட நடவடிக்கைகளைக் கட்டுப்பாடான முறையில் பதிவு செய்யப் பின்பற்றப்படும் தனி நடைமுறைத் திட்ட நுணுக்கம் கணக்குப் பதிவியல் கோட்பாடு (Principle of Accounting) எனப்படும். ஒரு தொழில் நிறுவனம், தன் அன்றாட வாணிக நடவடிக்கை கள் யாவற்றையும் ஒழுங்காக, வரிசைப்படுத்திக் கணக்குப் புத்தகத்தில் எழுதி வருதல் இன்றி யமையாச் செயலாகும். வாணிக நடவடிக்கைகள் யாவற்றையும் மனத்தில் நிறுத்தி வைத்துக்கொள்ளு தல் என்பது இயலாத செயலாகும். ஆகவே, இரட் டைப் பதிவு முறையைப் பயன்படுத்தி, அதனைச் சார்ந்த கணக்குப் பதிவியல்விதிகளை நுட்பமாகக் கையாண்டு, வாணிக நடவடிக்கைகளைக் கணக்குப் புத்தகத்தில் அன்றாடம் குறித்து வருவது ஒரு கலை யாக விளங்குகிறது.

ஒவ்வொரு வாணிக நடவடிக்கையிலும் இரு தன்மைகள் உள்ளன. அவையாவன: (1) பணம் அல் லது பணத்திற்கு ஈடான பொருள் அல்லது உழைப் பைப் பெறுகின்ற தன்மை, (2) பணம் அல்லது பணத்

திற்கு ஈடான பொருள் அல்லது உழைப்பை மாற்றிக் கொள்ளும் தன்மை. பணத்தைத் தொகையாகக் (In Cash) கொடுத்துச்சரக்கு வாங்குதல் ஒரு வாணிக நடவடிக்கையாகும். பணத்தைக் கொடுத்துச் சரக்கு என்ற பயனைப் பெற முடிகிறது. இக் கூறுகளைக் கணக்குப் புத்தகத்தில் குறித்து வைக்கும் முறை இரட்டைப் பதிவு முறை எனச் சொல்லப்படுகிறது.

கணக்கின் வகைகள்: எழுதப்படும் கணக்குகள் யாவும் ஆள்சார் கணக்கு (Personal Account), சொத்துக் கணக்கு (Real Account), பெயரளவுக் கணக்கு (Nominal Account) என மூவகைப் படுகின்றன. இறுதியாகக் கூறப்பட்ட இரு கணக்குகளும் ஒட்டுமொத்தமாக ஆள்சாராக் கணக்கு என்றும் சொல்லப்படுகிறது.

ஆள்சார் கணக்கு: ஒரு வணிக அமைப்பு அன்றாடம் தொழில் வழியில் பிற ஆட்களுடன் தொடர்பு கொள்ளுதல் இயல்பான ஒன்றாகும். இங்கு ஆள் என்னும் சொல் ஒரு தனிப்பட்ட மனிதர் அல்லது ஒரு கூட்டு நிறுவனம் அல்லது ஒரு கூட்டுப் பங்கு நிறுமத்தைக் குறிப்பதாகும்.

சொத்துக் கணக்கு: ஒரு வணிக நிறுவனத்தை நடத்திச் செல்வதற்கு எந்திரங்கள், கட்டடங்கள், மனைத்துணைப் பொருள்கள், பணத்தொகை, சரக்குப் பேருந்து, தராசு ஆகியவை தேவைப்படுகின்றன. இவை நிறுவனத்தின் சொத்துகள் ஆகும். இவற்றில் ஏதேனும் ஒன்று பழையதாகிவிடும்போது, விற்க வேண்டியுள்ளது. அதற்கு ஈடாகப் புதிய ஒன்றை வாங்க வேண்டியுள்ளது. இத்தகைய சொத்து நடவடிக்கைகள் தனிக் கணக்காக எழுதப் பட வேண்டும். அக் கணக்கு சொத்துக் கணக்கு எனப்படும்.

பெயரளவுக் கணக்கு: தொழிலில் பலவகையான செலவுகளும் ஆதாயமும் உண்டாகின்றன. எடுத்துக் காட்டாக வாடகை, பணியாற்றுவோர்க்கு வழங்கப் படும் ஊதியம், விளம்பரம் போன்ற நடவடிக்கைகள் செலவு இனத்தையும், பெறும் வாடகை, கிடைத் திடும் ஆதாய ஈவு (Dividend), பெறும் தள்ளுபடி, வட்டி போன்றவை ஆதாய இனத்தையும் சார்ந் தவையாகும். இத்தகைய செலவுகள் ஆதாய இனத் தைச் சார்ந்தவையாதலின் தனித் தனிக் கணக்கு களாக எழுதப்படுகின்றன. இவை யாவும் பெயரள வுக் கணக்குகள் எனப்படுகின்றன.

அன்றாட வாணிக நடவடிக்கை யாவும் அவற் றிற்குரிய கணக்குகளாகப் பிரிக்கப்பட்டு ஏட்டில் எழு தப்பட வேண்டும். இதனைக் கணக்குப் பதிவியற் கோட்பாடுகளுடன் பற்று-வரவு (Debit-Credit) விதி யின் துணை கொண்டும் செய்திட வேண்டும்.

பற்று-வரவு விதிகள்: ஆள்சார், சொத்து, பெய ரளவு ஆகிய கணக்குகள் ஒவ்வொன்றுக்கும் ஒரு விதி உண்டு. ஆள்சார் கணக்கிற்குரிய விதியானது 'பெறு பவர் கணக்கில் பற்று வை – கொடுப்பவர் கணக்கில் வரவு வை' என்பதாகும். எடுத்துக்காட்டாக (அ) சதீசுக்குச் சரக்கு விற்றது உரு. 50,000. (ஆ) அமுதா விடமிருந்து பெற்றது உரு. 40,000.

முதல் நடவடிக்கையில் காணப்படும் சதீசு என்ப வர் ஆள்சார் கணக்கு வகையைச் சார்ந்தவர். அவர் சரக்கைப் பெறுகிறார். ஆகவே பெறுபவர் கணக்கில் பற்று வை என்ற விதியின்படி, சதீசு கணக்கில் பற்று வைக்க வேண்டும். இரட்டைப் பதிவியல் முறைப்படி இதனொடு தொடர்புடைய கணக்கில் வரவு வைக்க வேண்டும்.

அடுத்த நடவடிக்கையில் அமுதா என்பவர் ஆள் சார் கணக்கு வகையைச் சார்ந்தவர். கொடுப்பவர் கணக்கில் வரவு வைக்கவும் என்ற விதிப்படி அமுதா வின் கணக்கில் (சுருக்கமாக அமுதா க/கு) வரவு வைக்கப்பட வேண்டும். இதனுடன் தொடர்புடைய மற்றொரு கணக்கில் பற்று எழுத வேண்டும்.

சொத்துக் கணக்கிற்குரிய விதியானது 'உள் வரு தலின் கணக்கில் பற்று வைக்க. வெளிச் செல்லுவதின் கணக்கில் வரவு வைக்க என்பதாகும். எடுத்துக்காட் டாக சரக்குப் பேருந்து ஒன்று பணத்திற்கு வாங்கி யது உரு. 1,00,000. இந் நடவடிக்கையில் சரக்குப் பேருந்து ஒன்று வாங்கும்போது வணிக நிறுவனம் பணத்தைக் கொடுக்கிறது. அதற்கு ஈடாகப் பேருந்து ஒன்று நிறுவனத்திற்கு வருகிறது. உள்வருதலின் கணக்கில் பற்று வை என்ற விதியின்படி பேருந்துக் கணக்கில் பற்றும், பணம் வணிக நிறுவனத்தைவிட்டு வெளிச் செல்வதால் அதன் கணக்கில் வரவும் வைக்க வேண்டும்.

பெயரளவுக் கணக்கிற்குரிய விதியானது 'செலவு, இழப்பு ஆகிய கணக்குகளைப் பற்று வை. வருமானம், ஆதாயம் ஆகிய கணக்குகளை வரவு வை' என்பதா கும். எடுத்துக்காட்டாக (அ) வட்டி பெற்றது உரு. 1,500; (ஆ) வாடகைச் செலவு உரு. 6,500. வணிக நிறுவனம் வட்டியைப் பெறுவதால், இது ஆதாய இனத்தைச் சார்ந்தது. ஆதலால், வட்டிக் கணக்கு வரவு வைக்கப்பட வேண்டும். இந்நடவடிக் கையின் மற்றொரு பகுதியான பணம் வணிக நிறு

வனத்திற்கு உள் வருதலால், சொத்துக் கணக்கின் விதியின்படி கணக்கில் பற்று வைக்க வேண்டும்.

முதற் குறிப்பேடு: நடவடிக்கைகள் நிகழ்ந்தவுடன் முதன் முதலில் எழுதிக் குறித்து வைத்திடப் பயன் படுத்தும் கணக்குப் புத்தகத்தைக் குறிப்பேடு(Journal Book) என்பவர். குறிப்பேட்டில் கணக்கை எழுதக் கணக்கியலின் பற்று-வரவு விதிகள் அடிப்படையாக அமைகின்றன. இவ்வாறு கணக்கு எழுதிடும் முறை முதற் குறிப்பேட்டுப் பதிவு முறை (Journalism)எனப் படுகிறது. முதற் குறிப்பேட்டில் அன்றாட வாணிக நடவடிக்கைகளை எழுதுவதற்கு ஏதுவாக இதன் ஏடு அமைந்துள்ளது. முதற் குறிப்பேட்டின் வடிவமைப் பின் எடுத்துக்காட்டுப் படிவம் கொடுக்கப்பட்டுள் ளது.

பேரேடு: முதற் குறிப்பேட்டில் பதிவு செய்யப் படும் நடவடிக்கைகள் யாவும் உரிய கணக்குகளாகப் பகுக்கப்பட்டுப் பேரேட்டில் (Ledger)எடுத்து எழுதப் படுகின்றன. இச்செயல் 'எடுத்து எழுதுதல்' எனப்படு கிறது. பேரேட்டுக் கணக்கில் இரண்டு பக்கங்கள் உண்டு. இடப் பக்கத்தைப் பற்றுப் பக்கம் என்றும், வலப் பக்கத்தை வரவுப் பக்கம் என்றும் குறிப்பிடுவர். அல்லது பற்றுப் பக்கத்தை 'ப' என்றும், வரவுப் பக் கத்தை 'வ' என்றும் கூறலாம். ஒவ்வொரு பக்கமும் நான்கு பத்திகளாகப் பிரிக்கப்படுகிறது. அவை யாவன:

(1) நாள் — நடவடிக்கை நடந்த நாள், மாதம், ஆண்டு.

(2) விவரம் — தொடங்கப்பட்ட கணக்குடன் தொடர்புடைய மற்றொரு பகுதியை எழுத வேண்டும்.

(3) கு. ப. எ. — குறிப்பேட்டுப் பக்க எண் (ledger Folio) - இந்த எண் பக்கத்தில் முதற்குறிப்புப் பதிவு உள்ளது.

(4) தொகை — நடவடிக்கைக்குரிய தொகை எழுதுதல் வேண்டும்.

முதற் குறிப்பேடு

நாள்	விவரம்	பேரேட்டுப் பக்க எண்	பற்று	வரவு
(1)	(2)	(3)	(4) உரு.	(5) உரு.
25.7.'86	பணக் க/கு கோமதியின் மூலதனக் க/கு (கோமதியின் பண மூலதனம்)		20,000	20,000

முதற் குறிப்பேடு ஐந்து பத்திகளாகப் பிரிக்கப் படுகிறது. முதல் பத்தியில் நடவடிக்கை நிகழ்ந்த தேதியையும் இரண்டாவதில் அந்நடவடிக்கையுடன் தொடர்பான கணக்குகளையும் எழுத வேண்டும். முதல் வரியில் பற்று வைக்க வேண்டிய கணக்கையும், அதற்கடுத்த வரியில் வரவு வைக்க வேண்டிய கணக் கையும் எழுத வேண்டும். மூன்றாம், நான்காம் பத்தி களில் முறையே நடவடிக்கைத் தொகையை எழுத வேண்டும். பின்னர் ஒரு சிறு விளக்கக் குறிப்பு எழுது வது தேவையாகும். இக்குறிப்பு எதற்காகக் கணக்கு களில் பற்று, வரவு வைக்கப்படுகிறது என்பதை அறிந்துகொள்ள உதவியாயிருக்கும்.

எடுத்து எழுதுதல்: வாணிக நடவடிக்கைகள் இரு பகுதிகளாகப் பிரிக்கப்பட்டு முதற் குறிப்பேட்

டில் எழுதப்படுகின்றன. முதற் குறிப்பேட்டில் ஒரு கணக்கு பற்று என்று இருந்தால், அக்கணக்கின் பெயரைத் தலைப்பாகக் கொண்டு பேரேட்டின் கணக்கு ஒன்று தொடங்க வேண்டும். இக்கணக்கின் பற்றுப் பக்கத்தில் அதனுடன் தொடர்புடைய மற்றொரு கணக்கை விவரக் கட்டத்தில் எழுத வேண்டும். அதேபோல் குறிப்பேட்டில் உள்ள வரவுப் பகுதியைக் கொண்டு, பேரேட்டில் மற்றொரு கணக்கிற்குரிய தலைப்பை எழுதி, அதனுடன் தொடர்புடைய கணக்கை விவரக் கட்டத்தில் எழுத வேண்டும். எடுத்துக் காட்டாக 20. 7. 86 இராமனிடமிருந்து சரக்குப் பொருள்கள் வாங்கியது உரூ. 5,000/-.

விவரக் கட்டங்களில் எந்த விலைப்பட்டி (Invoice) எண் மூலம் நடவடிக்கை நடைபெற்றது எனக் குறிக்கப்பட்டிருத்தலின் இரட்டைப் பதிவியல் முறையின் நன்மையை வாணிக நிறுவனம் பெற்றிடும்.

கணக்கை இருப்புக் கட்டல்: பேரேட்டில் நடவடிக்கைகள் எடுத்து எழுதப்பட்டவுடன் அந்தக் கணக்கில் எந்தப் பக்கம் (பற்று அல்லது வரவு) அதிக இருப்பு உள்ளது என்பதை வணிக நிறுவனம் அறிவதற்கு ஏதுவாக ஒவ்வொரு கணக்கையும் இருப்புக் கட்டல் (Balancing the Account) வேண்டும். முதலாவதாக, அதிகக் கூட்டுத்தொகை உள்ள பக்கத்தின் கூட்டுத்

பேரேடு

இராமன் கணக்கு

பற்று நாள்	விவரம்	கு.ப. எண்	தொகை	நாள்	விவரம்	கு.ப. எண்	வரவு தொகை
			உரூ. பை.				உரூ. பை
				20.7.86	கொள்முதல் க/கு		5,000 00

கொள்முதல் கணக்கு

நாள்	விவரம்		தொகை				
20.7.86	இராமன் க/கு		5,000/-				

பேரேட்டின் நன்மைகள்: 1) ஒரு குறிப்பிட்ட நாளில் ஒரு கணக்கில் பற்று இருப்பு உள்ளதா? அல்லது வரவு இருப்பு உள்ளதா? அவை எவ்வளவு உள்ளன? என்பவற்றைப் பார்த்தவுடன் அறிந்து கொள்ளலாம். 2) பேரேட்டின் உதவியுடன் இருப்பு ஆய்வுப் பட்டியல் (Trial Balance) தயார் செய்து எடுத்து எழுதிய கணக்குகள் சரியாகப் பதியப்பட்டுள்ளனவா என்பதைக் காணலாம். 3) பற்று, வரவு

தொகையை அப்பக்கத்தில் எழுத வேண்டும். இரண்டாவதாக, மற்றொரு பக்கத்தின் கூட்டுத்தொகைக்கும், அதிக கூட்டுத்தொகைக்கும் உள்ள வேறுபாட்டை அறிந்து, இறுதி நடவடிக்கை நடந்த நாள் அன்று இருப்பு கீ/இ (கீழ் இறக்குதல்) (Balance Carried down -c/d) என்று குறிப்பிட வேண்டும். பின் எந்தப் பக்கம் உண்மையிலேயே மிகையாக உள்ளதோ அப்பக்கத்தில் கூட்டுத்தொகைக்குக் கீழ்

எடுத்துக்காட்டு:

			பேரேடு				
பற்று			விற்பனைக் க/கு		வரவு		
நாள்	விவரம்	கு.ப. எண்	தொகை	நாள்	விவரம்	கு.ப. எண்	தொகை
			உரு				உரு.
1986 மே-31	இருப்பு கீ/இ		60,000	1986 மே-2	பணக் க/கு		5,000
				மே-3	பணக் க/கு		15,000
				மே-4	பணக் க/கு		20,000
				மே-30	பணக் க/கு		20,000
							60,000
					ஜூன்-1 இருப்பு கீ/கொ		60,000

இறுதி இருப்புத் தொகையை எழுத வேண்டும். இதனை இருப்பு கீ/கொ (கீழ்க் கொண்டு வருதல்) (Balance Brought Forward b/f) என்று குறிப்பிட வேண்டும். இம்முறையை இருப்புக் கட்டல் என்பர்.

ஒவ்வொரு கணக்கு முடிவிலும் காணப்படும் இருப்புகள் யாவற்றையும் பகுத்து, பற்று இருப்புகளாகவும், வரவு இருப்புகளாகவும் பட்டியல் உருவாக்கப்படுவது இருப்பு ஆய்வுப் பட்டியல் எனப்படுகிறது. இத்தகைய இருப்பு ஆய்வை அடிப்படையாகக் கொண்டு இறுதிக் கணக்கை (Final Account) உருவாக்க இயலும்.

கணக்குப் பதிவியல் கோட்பாடுகளை மையமாகக் கொண்டு வாணிக நடவடிக்கைகள் யாவும் பற்று—வரவு விதிகளின் அடிப்படையில், முதற் குறிப்பேட்டில் எழுதப்பட்டுப் பின்னர் அவை கணக்குகளாகப் பகுக்கப்பட்டுப் பேரேட்டில் எழுதப்படுகின்றன. பேரேட்டுக் கணக்கு ஒவ்வொன்றும், திங்கள் முடிவில் இருப்புக் கட்டப்படுவதன் மூலம் வணிக நிறுவனம் தனது வணிகத்தை எத்தகைய முறையில் நடத்திச் செல்கிறது என்று துல்லியமாக அறிய முடியும். சி.பால

கணக்குப் பதிவு: பொருளாதார நடவடிக்கைகள் வரவு, செலவு என்ற இரு விளைவுகளை உண்டாக்குகின்றன. ஒவ்வொரு நடவடிக்கையும் பணத்தாலோ பணத்தின் மதிப்புடனோ நடைபெறுகிறது. அன்றாட நடவடிக்கைகள் அனைத்தையும் முழுமையான புள்ளி விவரங்களுடன் நினைவில் வைத்துக் கொள்வது இயலாது. வணிக நிறுவனம், தொழிற்சாலை, அரசு அலுவலகம் போன்ற இடங்களில் ஒவ்வொரு நாளும் ஆயிரக்கணக்கான நடவடிக்கைகள் நடைபெறுகின்றன. ஒரு குறிப்பிட்ட காலத்தில் மொத்த நடவடிக்கைகளினால் ஏற்பட்ட ஆதாய-இழப்பை அறிய விழைகின்றனர். அதனைக் கண்டறிய அன்றாட நடவடிக்கைகளைப் புத்தகத்தில் குறித்து வைத்துக் கொள்ள முற்பட்டனர். அப் பழக்கமே நாளடைவில் கணக்குப் பதிவு (Book-Keeping) என்றாயிற்று. இன்று கணக்குப் பதிவு என்பது ஏனைய துறைகள் போன்று வளர்ந்து வரும் அறிவியலாகும். இக்காலத்தில் கணிப்பொறிகளின் மூலம் கணக்குப் பதிவு செய்யும் முறை பழக்கத்தில் வந்துள்ளது.

இரவி என்பவர் கோபிக்கு உரூ. 1000 மதிப்புள்ள புத்தகங்களைக் கடனுக்கு விற்கிறார் என்றால் இது

ஒரு வாணிக நடவடிக்கையே. ஆனால், பணத்திற்குப் பதிலாகப்பணத்தின் மதிப்புடைய பொருள் மாற்றப் படுகிறது. பணமோ பணத்தின் மதிப்புடைய பொருளோ அல்லது உழைப்போ ஒருவரிடமிருந்து மற்றொருவருக்கு ஆதாய அடிப்படையில் மாறுவது வாணிக நடவடிக்கை எனப்படுகிறது. இவ்வாறு ஒவ்வொருவரும் தமக்கு வேண்டிய இரண்டு முக்கிய பகுதிகளை மட்டும் ஒரு புத்தகத்தில் குறிப்பதால் ஒவ்வொரு வாணிக நடவடிக்கையிலும் இரண்டு கணக்குகள் (Accounts) வரக்கூடும். அவ்விரு கணக்குகளையும் அன்றாடக் குறிப்புப் புத்தகத்தில் பதிவு செய்து கொள்கின்றனர். குறிப்புப் புத்தகத்தில் பதிந்த கணக்குகள் யாவும் வேறு ஒரு பேரேட்டிற்கு (Ledger) மாற்றப்பட்டு, ஒரு குறிப்பிட்ட காலத்தில் மொத்த நடவடிக்கைகளின் நிகர ஆதாய-இழப்பு அறியப்படுகிறது. ஆதாய்-இழப்பை அறிந்த பின்னர் அவற்றை முறையாகப் பட்டியல் தயாரித்து எழுதும் செயல் கணக்கு எழுதுதல் (Accounting) எனப்படுகிறது.

கணக்கு எழுதுதலின் ஒரு முக்கிய கூறு கணக்குப் பதிவாகும். கணக்குப் பதிவு செய்யாமல் கணக்கு எழுதுதல் என்பது இயலாத ஒன்றாகும். 'ஆற்றில் போட்டாலும் அளந்து போடு' என்ற பழமொழிக்கிணங்க, ஒரு நிறுவனத்தில் ஏற்படும் அன்றாட வாணிக நடவடிக்கைகளைப் பதிவு செய்து கொள்ளுதல் இன்றியமையாத நடவடிக்கையாகும். கணக்குப் பதிவு இல்லாமல் வேறு எந்தச் செயலும் முறையாக நடைபெறாது. ஒரு நிறுவனம் ஆதாயத்தில் நடக்கிறதா இழப்பில் நடக்கிறதா என்பதை அறிந்து கொள்ளக் கணக்குப் பதிவு உதவுகிறது. ஒரு நிறுவனத்தில் பல துறைகள் இயங்குகின்றன, எத்துறை ஆதாயத்தில் இயங்குகிறது, எத்துறை இழப்பில் செல்கிறது, எத்துறையில் அதிக இழப்பு ஏற்படுகிறது என்பன போன்ற புள்ளிவிவரங்கள் செலவினைக் கட்டுப்படுத்த உதவுகின்றன. இப் புள்ளிவிவரங்கள் யாவும் கணக்குப் பதிவு மூலமே சேகரிக்கப்படுகின்றன.

ஒரு நிறுவனத்தின் முதலீட்டிற்கு ஏற்பட்ட விளைவினை அறியவும் கணக்குப் பதிவு உதவுகிறது. பல வாணிக நடவடிக்கைகள் மூலம் முதலீடு கூடவோ குறையவோ செய்யலாம். இந்நிலையை அறிந்த பின்பு முதலீட்டினைச் சரிசெய்து கொள்ளப் போதிய புள்ளிவிவரங்கள் தேவைப்படுகின்றன. இவற்றைக் கணக்குப் பதிவின் மூலம் பெறலாம்.

ஒரு குறிப்பிட்ட காலத்தில், நிறுவனத்தில் வைக்கப்பட்டுள்ள பண்டங்கள், பணத்தொகை, வங்கி இருப்பு, எந்திரம் போன்ற நிலையான சொத்துகள் ஆகியவற்றின் இருப்புநிலை தெரிந்தால்தான் வளர்ச்சித் திட்டங்கள் தீட்ட முடியும். இதை முறையான கணக்குப்பதிவு மூலமே அடைய இயலும்.

வருமான வரி, விற்பனை வரி, சொத்து வரி ஆகிய வரிகள் செலுத்தவும் கணக்குப் பதிவு தேவைப்படுகிறது. ஒரு நிறுவனம் நொடிப்பு நிலையை அடைந்தாலும் அந்நிறுவனத்தின் கடன்களைச் சரி செய்து கொள்வதற்குக் கணக்குப் பதிவு தேவைப்படுகிறது.

கணக்குப் பதிவு செய்தலில் வாணிக நடவடிக்கைகள் மட்டும் எடுத்துக்கொள்ளப்படுகின்றன. ஒவ்வொரு வாணிக நடவடிக்கையிலும் இரு முக்கிய கணக்குகள் வரக்கூடும். ஒவ்வொரு கணக்கும் வரவு (Credit), பற்று (Debit) என்ற இரு விளைவுகளை ஏற்படுத்துகிறது. பற்று இடப்பக்கமும், வரவு வலப் பக்கமும் பதிவு செய்யப்படுகின்றன.

கணக்குப் பதிவு ஒரு வாணிக நிறுவனத்தின் அடிப்படை நிருவாகச் செயலாகும். இதனை அடிப்படையாக வைத்துத்தான் கணக்கு எழுத முடியும். இதைத் தெளிவாகவும் கவனமாகவும் பதிவது இன்றியமையாததாகும். மேலை நாடுகளில் தானியங்கி எந்திரங்கள் கொண்டு இப்பணியைச் செய்கிறார்கள். இந்தியாவிலும் இம்மாற்றம் ஏற்படலாம். அதற்கு முன் நடைமுறைக் கணக்குப் பதிவு முறையை (Generalised Practical System of Book-Keeping) கொண்டு வருவது தேவை. கணக்குப் பதிவுப் புத்தகங்களையும் வகைப்படுத்திக் குறைந்த எண்ணிக்கை உடையதாகக் கொண்டு வருதல் வேண்டும் எனக் கருதப்படுகிறது. காண்க:கணக்குப் பதிவியல் கோட்பாடுகள்.

கா.ஜெ.

துணை நூல்கள்:

Grewal, T.S., Double Entry Book-Keeping, Sultan Chand and Sons, New Delhi, 1980.

Shukla, M.C., & Grewal. T.S., Advanced Accounts, S. Chand and Company, 1972.

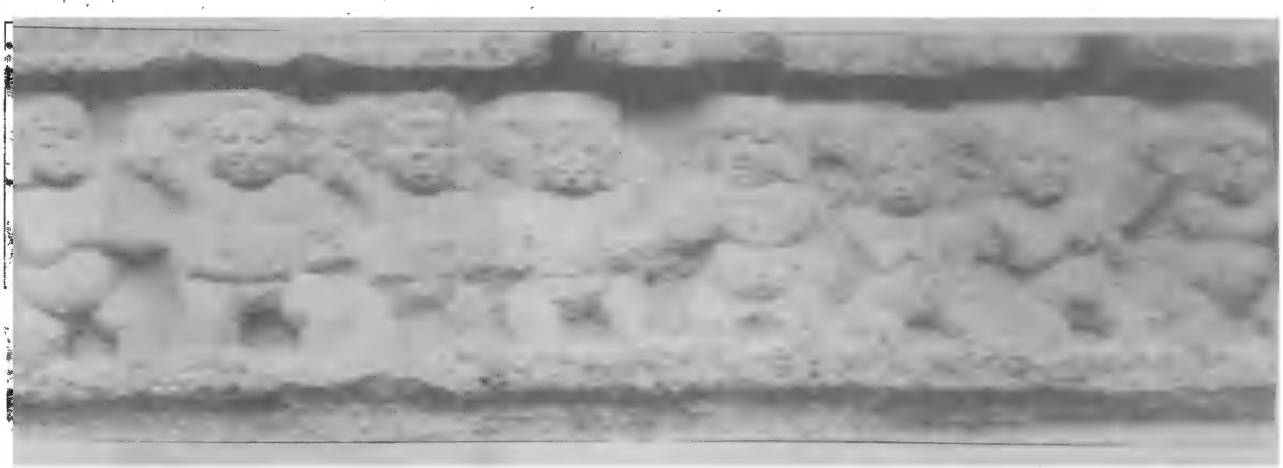
கணக்கு வைத்தல்: காண்க: கணக்குப் பதிவியல் கோட்பாடுகள்.

கணங்கள்: தேவ வகைகளில் ஒன்றாக வைக்கப்பட்டு, புராணங்களில் சிவபெருமானுடைய படைகளாகவும், கயிலாயத்தைக் காத்து நிற்கும் காவல் தெய்வங்களாகவும் பூதகணங்கள் காட்டப்படுகின்

றன. நந்திதேவரைக் கணங்களின் படைத்தலைவ ராகச் சிவபெருமான் நியமித்ததைச் சிவமகா புராணம் கூறுகிறது. கயிலாயத்தில் வந்து கூடிய பூதகணங்களின் தலைவர்களைச் சிவமகாபுராணம் உருத்திர கணங்கள் என்று கூறி இனம் பிரித்துக் காட்டுகிறது. கபாலீசன், விசேரகன், சதநேத்திரன், சதாநிலன், அநத்தருத்தரன், கராளவதனன், பாரபூதி, சோமவர்சன், மகாகாயன், சோமன், அசை பரதன், நிடும்பன், சங்கரன், சூரியாப்பியானன், சர்வமானி சந்திராயுதன், மகாதேசன், கடாகடன், சங்கு கருணன், விநாயகன், உசுமாண்டன், ஏகபாதன், தாமிரகேசன், பாதகி, சதமுக்தன், நாதேசனி, சந்திரவதனன், மகாபவன், சப்தகிரோகனன், மகீதரன், குருதன், கும்பன், அபசுமாரன், நீலோத் பலன், தேவேசன், கண்வபத்திரன், வீரபத்திரன், தூசகன், மேகசௌதாமினி, மகாபாலன், மாருத்தியு, எமன், காலன், விசதரன், சுதாமாயன், பருவதா பரன், மகாமாயன், ஏகசிருங்கன், பிருங்கி, நிட்டன் போன்ற கணத் தலைவர்கள் தத்தம் படைகளுடன் கயிலாயத்தில் எழுந்தருளிய சிறப்பை இப்புராணத் தில் காணலாம். நான்முகனுடன் வந்ததாகச் சித்த கணங்கள் என்ற ஒரு குழுவும் சுட்டப்படுகிறது.

கொடுங்கைக்குக் கீழே இவ்வரிமானம் காணப்படு கிறது. இதில் காட்டப்பட்டிருக்கும் பூதகணங்களுள் பல இசைக்கருவிகளை இயக்கிய நிலையில் இருப்ப தைக் காணலாம். குடந்தைக்கு அருகிலுள்ள சோழ புரத்தில் அமைந்துள்ள பைரவர் கோயிலில் பூத கணங்களின் சிற்பங்கள் மிக்க எழிலோடு அமைந்துள் ளன. தனித்த வடிவங்களைக் குள்ளச் சிறு பூதங் களாய் அமைத்து, அவற்றுள் ஒவ்வொன்றும் ஒவ் வொரு கோலத்தில் இருக்குமாறு வடித்து, விமானத் தின் இரண்டாம் தளத்தில் அழகுபட இருத்தியுள் ளார்கள்.

சைவத் திருக்கோயில்களில் காணப்படும் பிச்சை கொள்ளும் பெருமான் திருமேனியின் பக்கங்களிலும் பூதகணங்களின் சிற்பங்கள் காணப்படும். ஆடல்வல் லான் திருமேனிகளின் அருகிலும் பூதகணங்கள் காணப்படுகின்றன. இறைவனின் ஆடலைக் கண்டு அகமகிழ்வது போலவும், ஆடலைக் கண்டு வியந்து போற்றுவது போலவும், ஆடலுக்கேற்ற இசையெழுப்பும் முகத்தான் தேர்ந்த இசைக் கருவி களை இயக்கி மகிழ்வது போலவும், இறைவன் ஆடல் கண்டு தாங்களும் மெய் மறக்க ஆடுவது போலவும்

கணங்கள்

பூதகணங்கள் இரதங்களிலும், யானைகளிலும் குதிரைகளிலும் மற்றும் பல்வேறு ஊர்திகளி லும் வந்தனர். பேரிகை, சங்கு, மிருதங்கம், நாதசுரம், பறை, வீணை, குழல் முதலிய இசைக் கருவிகளை இக் கணங்கள் இயக்கி மகிழ்ந்தபடி வந்தன என்று அப்புராணம் கூறுகிறது. கோயில் விமான அமைப்பில் யாளி வரிமானம் அமைப்பது போலவே பூத வரிமானம் என்றொரு அமைப்பும் காட்டப்படுவதுண்டு. பல பழங்கோயில்களில்

பலப்பல கோலங்களில் இச்சிற்பங்கள் உருவாக்கப் பட்டுள்ளன.

கோயில் தேர்களில் காணப்படும் மரச்சிற்பங் களிலும் பூதகணங்கள் இடம்பெற்றுள்ளன. சில தேர் களில் ஒரு வரிசை முழுவதும் இவை காணப்படு கின்றன. குறிப்பாகத் திருச்சிக்கு அருகிலுள்ள திரு வெறும்பூர் கூத்தப்பார் முதலிய கோயில்களின் தேர்

களில் பூதகணங்களின் பல்வேறுபட்ட தோற்ற அமைப்புகளைக் காணலாம்.

புராணங்களிலும், சாத்திரங்களிலும் பூதகணங்கள் இறைவன் ஆணையை மேற்கொண்டு ஒழுகுவது போலவும், இறைவனுடன் படையாகச் சென்று போர்கள் நடத்தியதாகவும் சொல்லப்பட்டுள்ளன. ஆனால், மந்திரசாத்திரம் பூதகணங்களை வேறு வகையாகக் காட்டுகிறது. இதில் பூதகணங்கள் பதினெட்டு வகைப்படுத்தப்பட்டுள்ளன. இவற்றிற்குப் பரிவாரங்களும் உண்டு. இவை மனிதர்களைப் பீடித்து மனக் குழப்பங்களையும், செயல் மாற்றங்களையும் உண்டாக்க வல்லன. இவை பிடிக்குங்கால், புத்திகெடல், உலோபம், மோகம், பொறாமை, அற நிலைகளைக் கைவிடல், ஒழுக்கங்குன்றல், விருப்பம் போல் செயற்படல், போன்ற தவறான பண்புகள் தலைகாட்டும்.

இரா.க.

துணை நூல்கள்:

அரசு, பெரிய புராண வசனம், கழக வெளியீடு, சென்னை, 1979.

கலைக்கோவன், இரா., கலைவளர்த்த திருக் கோயில்கள், கழக வெளியீடு, சென்னை, 1984

கணநாத நாயனார் அறுபத்து மூன்று நாயன்மார்களுள் ஒருவர்; தஞ்சாவூர் மாவட்டத்தில் உள்ள சீர்காழியில், பங்குனித் திங்கள் திருவாதிரை நாளில் தோன்றியவர். இவர் மறையவர் மரபினராவார். திருத்தொண்டத் தொகை திருத்தொண்டர் திருவந்தாதி, திருத்தொண்டர் புராணம் ஆகியன இவரைப் புகழ்ந்துரைக்கின்றன. பிற தனியடியார்களும் தொகையடியார்களும் மேற்கொள்ளாத அளவு சமயப் பணியையும் சமுதாயப் பணியையும் ஒருங்கே மேற்கொண்ட சிறப்பு இவர்க்கு உரியதாகும். இவ்வடியார் இல்லறத்தில் நின்று திருத்தோணிப் பெருமானுக்குத் திருத்தொண்டு புரிந்ததோடு தம்மைப் போலப் பல தொண்டர்களையும் உருவாக்கினார்; அத் தொண்டர்களுக்கேற்ற தொழில்களைத் தேர்ந்தளித்துப் பயிற்றுவித்தார்; அவர்கட்குத் தலைவராகவும் விளங்கினார். ஆகவே, கணநாதர் (கணம் + நாதர்; குழுவின் தலைவர்) என்னும் காரணப் பெயரினைப் பெற்றார். நம்பியாண்டார் நம்பி இவ்வடியாரை, 'தொண்டரையாக்கி அவரவர்க் கேற்ற தொழில்கள்செய்வித்து அதண்டர்தங்கோனக் கணத்துக்கு நாயகம் பெற்றவன்காண்' என்று போற்றுகின்றார்.

கணநாதரைக் குறித்து ஏழே பாடல்களைக் கொண்ட திருத்தொண்டர் புராணம், இவ்வடியாரின் தொண்டுகளையே தொகுத்துச் சுட்டுகிறது. 'நல்ல நந்தன வனப்பணி செய்பவர்; நறுந்துணர்மலர்கொய்வோர்' எனத் தொடங்கும் பாடல், கணநாதர் ஒன்பது வகையான திருத்தொண்டுகள் புரிந்தமையை விளக்குகிறது. நந்தவனப்பணி செய்வோர், மலர் கொய்வோர், மாலை கட்டுவோர், மஞ்சனம் எடுப்போர், அலகிடுவோர், மெழுக்கிடுவோர், விளக்கேற்றுவோர், திருமறை எழுதுவோர், ஓதுவோர் ஆகிய திருத்தொண்டர்களுக்குக் குறைகள் ஏற்படும் போதெல்லாம் இவர் அவற்றை நீக்குவார். இத் திருத்தொண்டுகளில் மக்களை ஈடுபடுத்தி அவர்களைத் திருத்தொண்டர்களாக்குவார். இத்துணைத் தொண்டுகள் புரிந்து வாழ்ந்த இந்நாயனார், தாம் பிறந்த தலத்தில் தமக்கு முன் தோன்றிய திருஞான சம்பந்த நாயனாரை முப்பொழுதும் 'மேவிய விருப்பாலே' வழிபட்டு வந்தார். அதன் பயனாய்த் திருக் கயிலை அடைந்து ஆண்டுள்ள நற்பெருங் கணங்கட்குத் தலைவரானார்.

இரா.ச.

கணபதி இந்துக்களின் முக்கிய கடவுளர்களுள் ஒருவர். பார்வதி களிமண் உருண்டையைக் கொண்டு செய்த மைந்தன் என்பதும்; கசமுக அசுரன் என்னும் வலிமைவாய்ந்த இறவா வரம் பெற்ற அரக்கனைக் கொல்ல அவதாரம் எடுத்தவர் என்பதும் புராணக் கதைகள். இவர் கணேசர், விநாயகர் எனவும் கூறப்படுகிறார். கணங்களின் தலைவராக

கணபதி

விளங்குவதால் கணபதி என்ற பெயரைப் பெற்றார். இடையூறுகளை அகற்றுபவர் என்பதால் விக்னேசு வரர் எனப்பட்டார். இந்துக்கள் ஒரு தொழிலைத் தொடங்குவதற்கு முன்பு அது இடையூறின்றி முடியக் கணபதியை வணங்குவர். இவர் பரம்பொருளாகவும் கருதப்படுகிறார். கணபதி வழிபாடு 'காணபதம்' எனப்படும். காணபத வழிபாட்டை நடத்துபவர் காணபதர் எனப்படுவர். கணபதி மூலாதார சக்தி யுடையவர் என்றும், பிரணவம் என்ற ஓங்கார வடிவத்தைப் பெற்றவர் என்றும், அவருடைய துதிக்கை அந்த ஓங்காரத்தையே குறிக்கும் என்றும் காணபதர் கருதுவர். இவர்கள், கணபதியின் பெயருக் கும் அவரது உருவ அமைப்பிற்கும் தத்துவப் பொருளைக் கூறுவர். கணபதி என்னும் வார்த்தையில் உள்ள 'க' என்பது மனோவாக்கைக் குறிக்கும்; 'ண' என்பது அவற்றைக் கடந்த நிலையாகும். அவ் விரண்டுக்கும் தலைவன் கணபதி. சிலர் 'க' என்பதை அறிவாகவும் 'ண' என்பதை வீடு ஆகவும் கொண்டு கணபதி வீட்டுக்கும் அறிவுக்கும் உரிய தெய்வம் எனவும் கூறுவர். கொடுமைமிக்க மாயைகளை அழிப் பவர் என்ற வகையில் 'வக்ரதுண்டர்' எனவும், பிர பஞ்சம் முழுவதையும் உண்டு தம்முள் அடக்கிக் கொள்பவர் எனப் பொருள்பட்ப் பெருவயிரர் (இலம் போதரர்) எனவும் குறிக்கப் பெறுகிறார். இவரைப் பிள்ளையார், ஏகதந்தர், தண்டி எனவும் கூறுவர். கணபதி செல்லும் வாகனமான மூஞ்சூறு மனிதனுக் குள் இருந்து மனிதனை அழிக்கும் கள்ளத்தன்மைமிக்க உலகப்பற்றாகவும், கணபதி உண்ணுகின்ற மோதகம்

கணபதி

இன்பத்தை உண்டு பண்ணும் ஞானமாகவும் கருதப் படும்.

கணபதி உபநிடதம், ஏரம்ப உபநிடதம் போன்ற சிறு உபநிடத நூல்கள் காணபதர்களுக்கு ஆதார மான நூல்களாகும். கணேச மான்மியம், கணேச புராணம், கணேச கீதை, கணேச தந்திரம், கணேச கல்பம், கணேசா சார சந்திரிகை, பார்க்கவ புராணம், விநாயக புராணம் போன்ற நூல்களும் கணபதியைப் பற்றிக் கூறும் நூல்களாகும். கணபதி, சக்திகள் ஐம்பத்தொரு வகையில் குறிக்கப்படுவார். கணபதி களுள், சந்தான கணபதி, சுவர்ணகணபதி, நவநீத கணபதி, அரித்ரா கணபதி, மகா கணபதி, உச்சிட்ட கணபதி ஆகிய அறுவர் குறிப்பிடத்தக்கவர் ஆவர். இவர்களுள் உச்சிட்ட கணபதியும் மகாகணபதியும் அதிகமாக வழிபடும் கணபதிகள் ஆவர். கணபதி திருமணம் செய்து கொள்ளாதவர் என்று கருதப் படினும் சில சிற்பங்களில் இவர் மடிமேல் சக்தியை வைத்துக் கொண்டு வல்லப கணபதியாகக் காட்சி தருவார். மேற்குறிப்பிட்ட கணபதிகளைத் தவிர ஐந்து தலை கொண்ட, சிங்கத்தின் மேல் இருக்கும் ஏரம்ப கணபதி, பால கணபதி, ஊர்த்துவ கணபதி போன்ற மூர்த்திகளும் உண்டு.

கணபதி

அறிவைத் தரும் கடவுளாக விளங்கும் கணபதிக் குச் சித்தி, புத்தி என்ற தேவிகளும் சேமம், இலாபம் என்ற புதல்வர்களும் உள்ளனர் என்று கூறுவர். ஆணவம் என்ற அரக்கனை அழித்துச் செயல்களை

இனிது நடத்திக் கொடுப்பவர் என்றும் கணபதி கருதப்படுகிறார்.

கணபதி வழிபாடு இந்தியாவில் கி.பி. 4–ஆம் நூற்றாண்டுக்கும் 8–ஆம் நூற்றாண்டுக்கும் இடைப் பட்ட காலத்தில் தோன்றியிருக்க வேண்டும். வேதங் களிலோ, சங்க நூல்களிலோ கணபதி பற்றிக் கூறப்பட வில்லை. குப்தர்களின் கல்வெட்டுகளில் இவரது பெயர் காணப்படவில்லை. சில அறிஞர்கள் கணபதி வழிபாடு குப்தர்கள் காலத்தில் இருந்ததாகக் கூறு கின்றனர். குப்தர் காலத்தைச் சார்ந்த பூமரா என் னும் இடத்திலுள்ள கோயிலில் கணபதியின் சிற்ப உருவம் கண்டுபிக்கப்பட்டுள்ளது. இதிலிருந்து கணபதி வழிபாடு கி.பி. 4–ஆம் நூற்றாண்டிற்கு முந்தியது என அறியலாம். நேபாளத்தில் இவருக்கான கோயில் ஒன்றை கி.மு. 3–ஆம் நூற்றாண்டில் அசோகரின் மகள் கட்டினார் எனக் கிருட்டிண சாத்திரி கூறு கின்றார். தமிழ் நாட்டில் கி.பி. 8–ஆம் நூற்றாண்டி லிருந்து கணபதி வழிபாடு தோன்றியிருக்க வேண்டும்.

கணபதி

இந்துக்கள் கணபதிக்கே முதலில் பூசை நடத்து வர். தமிழகத்தில் தெரு மூலைகளில் இவரது கோயில் இருக்கும். இவருக்கு ஆவணி வளர்பிறையில் விநாயக சதுர்த்தி விழாவைக் கொண்டாடுவர். கணபதியின் வழிபாடு மகாராட்டிரம், மற்றும் கொங்கணப் பகுதி களில் மிகுந்த அளவில் உள்ளது. இப்பகுதிகளில் செப்டம்பர் மாதங்களில் கணபதி திருவிழா சிறப் பான முறையில் கொண்டாடப் படுகிறது. பம்பாயில் கணபதி விழாவை மிகச்சிறந்த முறையில் கொண்டாடு கின்றனர். அலங்கரிக்கப்பட்ட பெரிய கணபதி உருவச் சிலைகளை ஊர்வலமாக எடுத்து வந்து விழா முடிவில் கடலில் ஆழ்த்துவர். விநாயகசதுர்த்தி என் னும் விழா ஆந்திரா, தமிழ்நாடு பகுதிகளில் கொண்டாடப்படும். அன்று கணேசர் உருவைக் களி மண்ணால் செய்து வழிபடுவர். இந்துக்கள் பொது வாக எழுத ஆரம்பிக்கும் போது தலைப்பில் பிள்ளை யார்சுழி போட்ட பின்னரே எழுத ஆரம்பிப்பர்.

சிற்பங்களில் பலவாறாகக் காணப்படும் கணபதி பொதுவாக நான்கு கைகளுடன் காட்சி அளிப்பார். கைகளில், பரசு, மோதகம், தந்தம், தாமரை ஆகிய வற்றைப் பெற்றிருப்பார். இவருடைய வாகனம் மூஞ் சூறு ஆகும். கணபதியின் படிமம் ஒன்று நாகப் பட்டினத்தில் உள்ளது. திருவானைக்காவலில் உள்ள கணபதி சிங்க வாகனமின்றிக் காணப்படுகிறார். தஞ்சாவூர் இராசராசேசுவரத்தில் உள்ள பிள்ளை யார் பரிவார ஆலயத்துப் பிள்ளையார் எனக் கூறப் படுகிறார். நடனமாடும் கணபதிச் சிற்பம் ஒன்று கங்கை கொண்ட சோழபுரத்தில் காணப்படுகிறது. திருச்சி மலைக்கோட்டையில் உள்ள உச்சிப்பிள்ளை யார் கோயில் தமிழகப் பிள்ளையார் கோயில்களுள் புகழ் மிக்கதாகும். திருச்செங்காட்டங்குடியில் உள்ள விநாயகர் யானைமுகம் இல்லாத நரமுக விநாயக ராக விளங்குகிறார். இம்மாதிரி உருவங்கள் வேறிடத் திலில்லை.

இந்தியாவில் மட்டுமன்றித் திபெத்து, பர்மா சாவா, இந்தோ-சீனா, சப்பான் ஆகிய நாடுகளிலும் இந்து, சமண, பௌத்த மத்தினர் கணபதியை வணங்குகின்றனர். நேபாளத்தில் சூரியனின் உருவ மாகவும் சீனத்திலும், சப்பானிலும் தழுவி நிற்கும் காங்கி-டென் என்ற இரட்டைத் தெய்வமாகவும் இவர் காணப்படுகிறார். சு.இரா,

துணை நூல்:

Gopinatha Rao, T.A., Elements of Hindu Iconography, Indological Book House, Varanasi, 1971.

கணபதி ஐயர், பா. கி.பி. 18-ஆம் நூற் றாண்டில் வாழ்ந்த தமிழ்ப்புலவர். இவர் ஈழ நாட்டில் உள்ள வட்டுக்கோட்டையில் பாலகிருட்டிண ஐய ருக்கு கி.பி.1709-ஆம் ஆண்டு மகனாகத் தோன்றி னார். கல்வி கேள்விகளில் சிறந்து விளங்கிய இவர் வைரவர் திருவருளால் பாடும் ஆற்றலினைப் பெற் றார். நாடகம் எழுதுவதிலும் நல்ல தேர்ச்சியினைப் பெற்றிருந்தார். அதன் காரணமாகச் சண்முக ஐய ரால் தொடங்கி முடிக்கப்பெறாமல் இருந்த சுந்தரி

நாடகத்தை 'வாளபிமன்யு' நாடகம் எனப் பெயர் மாற்றம் செய்து அழகுறப் பாடி முடித்தார். மேலும் இவர் மலையகந்தினி நாடகம், அதிருபாவதி நாடகம், அலங்காரரூப நாடகம், வண்ணை வைத்திலிங்கக் குறவஞ்சி, விநாயகர் மாலை, பத்திரகாளியம்மைப் பதிகம், பத்திர காளியம்மை ஊசல், ஏசுமத சங்கற்ப நிராகரணம் முதலிய நூல்களையும் இயற்றியுள்ளார், விநாயகர் மாலை என்னும் நூல் 100 செய்யுட்களைக் கொண்டது. இந்நூல் பருத்தித் துறைச் சித்திர விநாயகர்மேல் பாடப் பெற்றது. பத்திரகாளியம் மைப் பதிகமும் ஊசலும் வட்டுநகர்ப் பிட்டிவயல் பத்திரகாளியம்மையைப் பற்றிப் பாடப்பட்டன வாகும். இவ்வாறு பல தமிழ் நூல்கள் இயற்றிய இவர் கி.பி.1784-ஆம் ஆண்டில் காலமானார். வீ.சே.

கணபதி தாசர் கி.பி. 18-ஆம் நூற்றாண்டில் வாழ்ந்த தமிழ்ப் புலவர்களுள் ஒருவர். இவர் ஊர் தஞ்சை மாவட்டத்திலுள்ள நாகை எனப்படும் நாகப்பட்டினமாகும். சைவ சமயத்தைச் சேர்ந்த வரான இவர், கவி புனையும் ஆற்றலுடையவராகத் திகழ்ந்தார். நூறு செய்யுட்களைக் கொண்ட 'நெஞ் சறி விளக்கம்' என்னும் ஒரு நூலை இயற்றியுள்ளார். பாடல்தோறும் நாகையிலுள்ள சிவபெருமானை நாகை நாதர் என்னும் பெயரால் குறிப்பிட்டுப் போற்றியுள்ளார். நீதிநெறி விளக்கப் பெயரை நினைவூட்டும் வகையில் அமைந்து, நல்லறங்கூறி இறைநெறிப்படுத்தும் பாங்கினதாகும் அந்நூல் இக் காலத்தில் கிடைப்பது அரிதாக உள்ளது. வீ.சே.

கணபதிப் புலவர் ஈழநாட்டில் கி.பி. 19-ஆம் நூற்றாண்டில் வாழ்ந்த தமிழ்ப் புலவர்களுள் ஒருவர். இவர் கணபதிப்பிள்ளை என்றும் அழைக்கப்பெற்றார். யாழ்ப்பாணத்தைச் சேர்ந்த புலோலி என்னுமிடத் தில் பிறந்த இவர் தமிழ், வடமொழி, ஆங்கிலம் ஆகிய மும்மொழிகளில் புலமை பெற்றிருந்தார். தந்தையார் பெயர் வல்லிபுர நாதபிள்ளை என்பதா கும். இவர் சிவசம்புப் புலவரிடம் கல்வி பயின்றார். இவரிடம் கல்வி கற்றுச் சிறந்தவர்களுள், பிற்காலத் தில் மொழிநூல் அறிஞராக விளங்கி நூல் இயற்றிய மாகறல் கார்த்திகேய முதலியார், நால்வேத வியா கரண சீனிவாசாசாரியார் முதலியோர் குறிப்பிடத்தக் கவர். இவர், வடமொழியிலிருந்து மொழிபெயர்த் துப் பல நூல்கள் இயற்றியுள்ளார். பில்கணீயம் என்னும் வடமொழி நூலைத் தமிழில் மொழி பெயர்த்துள்ளார். ஆலாசிய மான்மியம் என்ற வடநூலிலிருந்து மாணிக்கவாசகர் பற்றிய செய்தி களை வாதபுரேசர் என்ற பெயரில் மொழிபெயர்த்து எழுதியுள்ளார். இவர் இந்திரசேனை நாடகம், இரகு வம்சம், மார்க்கண்டேயபுராணம், தருக்க சாத்திர வினாவிடை, பதப்பிரயோக விவரணம் போன்ற நூல் களை எழுதியுள்ளார். இவர்தம் நூல்களிலிருந்து இவர் பெற்றிருந்த வட, தென்மொழிப் புலமையை யும், நாடகம், காவியம், புராணம், அளவைநூல் போன்ற பல்துறைப் புலமையையும் அறிந்துகொள்ள லாம். அ.மா.ப.

கணம்புல்ல நாயனார் பெரிய புராணம் போற்றும் அறுபத்து மூன்று நாயன்மார்களுள் ஒரு வர். 'கறைக் கண்டன் கழலடியே காப்புக் கொண்டி ருந்த கணம் புல்ல நம்பி' என்று இவரைத் திருத் தொண்டத் தொகையில் நம்பி ஆரூரர் குறிப்பிட்டு வணங்குகிறார்.

இவரது ஊர் மாடங்கள் மலிந்து மக்கள் மகிழ் வுடன் நெருங்கி வாழும் இருக்குவேளூர் ஆகும். அது வட வெள்ளாற்றின் தென்கரையில் அமைந்தது; பொழில்களும் வயல்களும் சூழ இருப்பது.

கணம் புல்லர் மக்களின் அன்பிற்குப் பாத்திர மானவராகவும், அளவிறந்த செல்வமுடையவராக வும் விளங்கினார். இவர்தம் இயற்பெயர் தெரிய வில்லை. இவர் ஈசன் கழலே மெய்ப்பொருள் என்னும் கருத்துடையவராய்த் தாம் பெற்ற பெருஞ்செல்வத் தின் பயன் இதுஎனஅறிந்துசிவன் திருக்கோவிலில் ஒளி விளக்கு ஏற்றிவரும் திருத்தொண்டுபுரிந்து வந்தார். காலப்போக்கில் வறுமையுற்ற இவர் சொந்த ஊரை விட்டுத் தில்லைநகர் சென்று நடராசப் பெருமானை வணங்கி வந்தார்.

தம் இல்லத்தை விற்று வந்த பொருள் கொண்டு விளக்கெரிக்கும் திருத்தொண்டு செய்து வந்தார். இருந்த பொருள் தீர்ந்த நிலையில் பிறரிடம் சென்று இரப்பதற்கு அஞ்சினார். தம் உடல் கொண்டு உழைத்துப் பொருளீட்டித்தொண்டு செய்யத் துணிந் தார். கணம்புல் என்னும் ஒருவகைப் புல்லை நாடோறும் அரிந்து விலைக்கு விற்றார். அப்பொரு ளைக் கொண்டு நெய் பெற்றுத் திருவிளக்குத் தொண்டினைத் தொடர்ந்து செய்துவந்தார்.

இவ்வாறு செய்து வரும் நாளில், ஒருநாள் இவரி டம் உள்ள புல் எங்கும் விலை போகவில்லை. அத னால் நெய் வாங்கிடப் பொருள் இல்லை. தம் தொண்டு தடைப்பட்டதே என்று வருந்தினார். அப்புல்லினையே எரித்து அணிவிளக்காகக் காட்டி னார். வழக்கம்போல் திருவிளக்கு எரியும் காலம் வரை அப்புல் போதவில்லை. சற்றும் தயங்காமல் தம் திரு முடியையே திரியாக எரிக்கத் தொடங்

கினார். இவரது திருமுடியோடு 'இருவினையின் தொடக்கும்' எரிந்தது என்று சேக்கிழார் குறிப்பிட்டுள்ளார்.

திருவிளக்கிடுவதற்கு வந்த இடையூறுகளைத் தாண்டித் தம்மையே கொடுத்த ஒப்பிலாத் தொண்டரின் அருஞ்செயலைக் கண்ட இறைவன் மங்கலமாம் பெருங் கருணை கொண்டு ஆட்கொள்ள வந்தார். அவர் அருளால் கணம் புல்லர் சிவபிரானின் சிவலோகத்தில் திருக்காட்சி கண்டு இனிது இறைஞ்சி வாழலுற்றார். 'கணம்புல்' அரிந்து தம் தொண்டினைத்தொடர்ந்து செய்துவந்தமையால் இவர் கணம்புல்ல நாயனார் என்று சிறப்பிக்கப்பட்டார். ஜி.ஆர்.கி.

கணவாய்: மலைகளின் இடையே உள்ள வழி. இயற்கையாகவே இது அமைகிறது. பனி ஆறுகள் அல்லது நீரோடைகள் மலைப் பகுதியைச் சிறிது சிறிதாக அரித்து, இவ்வழியை உண்டுபண்ணுகின்றன. கைபர் கணவாயும் போலன் கணவாயும் இமய மலைக் கணவாய்கள். இந்திய வரலாற்று நிகழ்ச்சிகள் பலவற்றிற்கு இந்தக் கணவாய்கள் வழியாக அயலார் இந்நாட்டிற்கு வந்தது ஒரு முக்கிய காரணமாகும். இது போலவே வேறு பல நாடுகளிலும் கணவாய்கள் வரலாற்றின் போக்கை மாற்றியுள்ளன. தெ.பா.

கணிப்பொறிவழிக் கற்பித்தல்: ஆசிரியர் வழியே நடைபெறும் கற்பித்தல் காலங்காலமாகப் பள்ளிகளில் நடைபெற்று வருகிறது. மின்னணுப் புரட்சி நடைபெறும் இக்காலத்தே கணிப்பொறி கல்வி கற்பித்தலில் பெரும் பங்காற்றி வருகிறது. ஆசிரியருக்குப் பதிலாகக் கணிப்பொறியினைப் பயன்படுத்திக் கல்வி கற்பிக்கும் முறை கணிப்பொறிவழிக் கற்பித்தல் (Computer-Assisted Instruction) எனப்படும்.

பாடப் பிரிவைக் கற்றுக் கொடுக்கவோ கற்றுக் கொள்ளவோ விரும்புபவர் தேவைப்பட்ட இசைத் தட்டுப்போல் இருக்கும் மின்காந்தத் தட்டினை (Magnetic Disc) எடுத்துக் கணிப்பொறியில் இணைத்துவிட வேண்டும். வேண்டிய பாடம் எடுத்துக்காட்டுகளோடு விளக்கப்படுகிறது. பாடம் அறிவியலாகவோ மொழியாகவோ புதிய கணக்குப் பாடமாகவோ எதுவாயினும், அனைத்திற்கும் பாட வரிசைகள் முன்கூட்டியே தயார் செய்யப்பட்டிருக்கும். அவை மின் காந்தத் தட்டில் பதிவு செய்யப்பட்டிருக்கும். கணிப்பொறிக் கல்வி அறிஞரும் பாடத்துறை ஆசிரியரும் முன்கூட்டியே திட்டமிட்டுப் பாடங்களைத் தயார் செய்வர். அறிவியல் ஆய்வுக் கூடங்களில் நடத்தப்படும் சோதனைகளைக் கூட ஒரு மாணவர் கணிப்பொறி வழியே கற்றுக் கொள்ள முடியும்.

கணிப் பொறிவழிக் கற்பித்தல்

கணிப்பொறிவழிக் கற்றல் அல்லது கற்பித்தல் முறையில், சிறந்த ஆசிரியர் உருவாக்கும் பாடக் குறிப்புகள் அனைவருக்கும் கிடைக்கும். ஒவ்வொரு மாணவனிடமும் ஆசிரியரின் தனிக்கவனம் கருத்தில் கொள்ளப்படும்; மாணவரின் திறமை, அறிவு, கற்றல் வேகம் ஆகியவற்றுக்கேற்பப் பாடக் குறிப்புகள் தயாரிக்கப்படுகின்றன. கணிப்பொறியின் உதவியால் மாணவர் உடனுக்குடன் ஐயங்களைத் தீர்த்துக் கொள்ள இயலும். மாணவர் கற்கும்போது செய்யும் தவற்றினை அப்போதே அவர்கள் திருத்திக் கொள்ளும் வசதியுண்டு. சரியாக விடைதரும் மாணவர்களுக்கு உடனுக்குடன் மதிப்பெண் கிடைப்பதால், மாணவர்கள் ஆர்வத்துடன் கற்றுக் கொள்கின்றனர். ஆய்வகத்தில் செய்யும் சில பரிசோதனைகளை மாணவர்கள் கணிப்பொறியிலேயே செய்ய இயலும் என்பதால், ஆய்வக விபத்துகள் தவிர்க்கப்படுகின்றன.

கணிப்பொறியில் பாடக்குறிப்புகளை எழுதுவதற்குப் பொதுவாகப் போர்ட்ரான்' (Fortran) எனப்படும் கணிப்பொறி மொழி பயன்படுத்தப்பட்டு வருகிறது. பாடக்குறிப்புகள் எழுதுவதற்குப் பயன்படுத்தப்படும் கட்டளைகள் (Instructions) மென்கலம் (Software) என்றும், இக்கட்டளைகளைச் செய்யும் கருவிகள் வன்கலம் (Hardware) என்றும் குறிக்கப்படும்.

முதன் முதல் இல்லினாய்ப் பல்கலைக்கழகத்தில் (University of Illinois) தயாரித்த பாடக்குறிப்புக்கு 'பிளாட்டோ' (Plato) என்பது பெயர். இப்பாடக் குறிப்புகள் தொடக்கக் கல்வி மாணவர்களிலிருந்து பல்கலைக்கழக மாணவர்களின் பாடத்திட்டங்கள் வரை பயன்படுவதாக அமைந்துள்ளது. மசாசுசட்சுத் தொழில் நுட்ப நிறுவனத்தைச் சேர்ந்த (Massachusetts Institute of Technology) அறிஞர்கள் 'லோகோ' (Logo) என்னும் மொழியில் பாடக்குறிப்புக்களைத் தயாரித்துள்ளனர். அவை ஒரு குறிப்பிட்ட நிலையில் கல்வி பயிலும் மாணவர்களுக்குச் சிறப்பு நிலை அறிவை (Specialised Knowledge) அளிப்பதாக உள்ளன.

கல்வி நிருவாகத்துக்காகச் செலவிடப்படும் தொகையுடன் ஒப்பிடுகையில் கணிப்பொறிக் கருவிகளுக்குச் செலவிடும் பணம் மிகக் குறைவே. கணிப்பொறி என்றாலே அவை பாதகமான விளைவுகளையே ஏற்படுத்தும் என்ற பொய்யான நம்பிக்கையை மக்களிடமிருந்து நீக்கி, உண்மையான நல்ல வேகமான முன்னேற்றங்களைக் கணிப்பொறி தரவல்லது என்பதனைப் பொது மக்களிடம் எடுத்துச் சொல்ல வேண்டிய கடமை மாணவர்களுக்கும் ஆசிரியர்களுக்கும் உள்ளது. எஸ்.த.

துணை நூல்கள்:

Bork, A.M., Learning with Computers, Digital Press, Bed ford, Massachusetts, 1981.

Ellis, A.B., The Use and Misuse of Computers in Education, McGraw-Hill, New York, 1974.

கணிமேதாவியார்: பதினெண்கீழ்க்கணக்கு நூல்களுள் ஏலாதி, திணைமாலை நூற்றைம்பது ஆகிய இரு நூல்களையும் பாடிய ஆசிரியராவார். இவர் மதுரைத் தமிழாசிரியர் மாக்காயனார் என்பவரிடம் பயின்றவர். இவருடன் பயின்றவர் சிறுபஞ்சமூல ஆசிரியராகிய காரியாசான் என்பவர் ஆவார். கணிமேதாவியார் என்ற பெயரிலிருந்தே இவர் கணிதம், சோதிடம் முதலிய துறைகளில் வல்லவர் என்பது தெரிகிறது. ஏலாதி என்னுமொரு தமிழ் மருந்துப் பெயரைத் தாம் இயற்றிய நூலுக்கு இட்டதிலிருந்து மருத்துவத் துறையிலும் இவர் வல்லவராயிருந்தார் என்பது புலனாகும். ஏலாதியின் சிறப்புப் பாயிரச் செய்யுள், 'கணிமேதை செய்தான் கலந்து' என்று கூறுவதிலிருந்து, கணிமேதாவி என்னும் பெயரே கணிமேதையாகச் சுருங்கி வழங்கி வந்திருக்கிறது என்பதை ஊகித்தறியலாம். ஏலாதியின் காப்புச் செய்யுளிலிருந்து இவர் சமண சமயத்தவர் என்பதைத் தெரிந்துகொள்ளலாம். வடமொழிப் புலமை மிக்கவர் என்பதையும் இல்லறம் துறவறம் ஆகிய இருநெறிகளையும் ஒரு நிகரவாகப் போற்றியவர் என்பதையும் ஏலாதிச் சிறப்புப் பாயிரத்திலிருந்தும், இவர்தம் நூல்களிலிருந்தும் தெரிந்து கொள்ளலாம். இவர் வடமொழிச் சொற்களைத் தம் இரு நூல்களிலும் மேற்கொண்டுள்ளார். இவரியற்றிய திணைமாலை நூற்றைம்பதில், 'கோடாப்புகழ் மாறன் கூடல் அனையான்' (4) என்று கூறுவதிலிருந்து பாண்டிய அரசர்களிடத்தும் அவர்கள் தலைநகராகிய மதுரையினிடத்தும் ஈடுபாடு மிக்கவர் என்பது தெற்றென விளங்கும். இந்நூலில் இவர் சோதிடமேதை என்பதற்கேற்ப, 'நல்ல நாள் நோக்கி வினை மேற் கொள்ளவேண்டும்' என்னும் கருத்து மிளிர்கிறது. சிறுபஞ்சமூலம், புறப் பொருள் வெண்பா மாலை, சுந்தரர் தேவாரம், திருக்கோவையார் கலித்தொகை, திருக்குறள், சீவகசிந்தாமணி முதலிய நூல்களின் கருத்துகள் இவர் நூல்களில் இடம்பெற்றுள்ளமையாலும், அரிய சொல்லாட்சிகள், வழக்குகள் முதலியவற்றைக் கொண்டும் இவ்வாசிரியர் காலம் தேவார காலமாய ஏழு அல்லது எட்டாம் நூற்றாண்டாக இருக்கலாம் என ஆராய்ச்சியாளர் கருதுகின்றனர். சமணர்கள் அகப்பொருள் பற்றி வெறுப்புக் காட்டும் தன்மையினராவர் என்று பொதுப்படக் கூறப்படும் கொள்கைக்கு மாறாகச் சிறந்த இயற்கை வர்ணனையோடு கூடிய 'திணை மாலை நூற்றைம்பது' என்னும் அகப்பொருள் சார்ந்த நூலை இயற்றியிருப்பது குறிப்பிடத்தக்கது. பிற்காலத்து உரையாசிரியர்கள் பலரும் திணை மாலை நூற்றைம்பதின் செய்யுட்களை மேற்கோள்களாகப் பல இடங்களில் காட்டுவதிலிருந்தே இவ்வாசிரியரை அவர்கள் எவ்வளவு சிறப்பாகக் கருதினர் என்பதனைத் தெரிந்துகொள்ளலாம். வேங்கை பூத்ததால் இனி இற்செறிப்புண்டு என்னும் செய்தியினைத் தோழி தலைவனுக்குக் குறிப்புமொழியால் கூறுகிறாள். ஆடவரும் அக்காலத்துக் கற்புநெறி பேணிப் பிற பெண்டிரைப் பாரார் என்பதை 'வெஞ்சுடர் அன்னானை யான் கண்டேன் கண்டாளாம் தண்சுடர் அன்னாளைத் தான்' (89) என்று தலைவன் சுரத்திடைச் செவிலியிடம் கூறும் செய்தியிலிருந்து தெரிந்துகொள்ளலாம். இரா.ச.

கணியன் பூங்குன்றன் சங்க காலப் புலவர். கற்றோராலும் பொது மக்களாலும் விரும்பி எடுத்தாளப் பெறும் 'யாதும் ஊரே; யாவரும் கேளிர்' என்ற உலகந் தழுவிய கருத்தமைந்த தொடரை முதலில் எடுத்துரைத்தவர் இப்புலவரே ஆவார். கணியில் (சோதிடத்தில்) வல்லவராய்ப் பூங்குன்றம் என்னும் ஊரில் இப்புலவர் பெருமகன் வாழ்ந்தமையால் இவர் கணியன் பூங்குன்றன் என்று

அழைக்கப்பெற்றார். இராமநாதபுரம் (இன்றைய பசும்பொன் முத்துராமலிங்கம் மாவட்டம்) மாவட்டத்திலுள்ள மகிபாலன்பட்டிக்கு அருகில் உள்ள கல்வெட்டுகளில் 'அவ்வூர் பூங்குன்ற நாட்டுப் பூங்குன்றம்' எனக் குறிக்கப்பட்டுள்ளது. அதனால் இன்றைய மகிபாலன்பட்டியே அன்றைய பூங்குன்றம் எனத் துணிவர் அறிஞர்.

கணியன் பூங்குன்றனாரின் செய்யுளாகப் புறநானூற்றில் ஒன்றும் (192), நற்றிணையில் ஒன்றும் (226) ஆக இரண்டு பாடல்கள் காணப்பெறுகின்றன.

'மக்கள் யாவரும்தாம் செய்த இரு வினைகளுக்கேற்ப அவற்றின் பயனாகிய இன்ப துன்பங்களை ஊழ் (நியதிதத்துவம்) வழி நின்று துய்க்கின்றனர். ஆகவே, வாழ்க்கையில் நேரும் தீதும் நன்றும் பிறர் தர வருவன அல்ல. அம்முறைப்படி மக்கள் சாதலையும் பிறத்தலையும் பெற்று நல்லதன் நலனாற் பெரியோராகவும் தீயதன் தீமையால் சிறியோராகவும் முறையே உயர்நிலையிலும் தாழ் நிலையிலும் வாழ்கின்றனர். ஆதலால், தத்தம் நல்வினையால் உயர்ந்த பெரியோர்களைப் புகழ்தலையோ அன்றித் தீவினையால் தாழ்ந்த சிறியோர்களை இகழ்வதையோ சான்றோர் மேற்கொள்ளமாட்டார். சாதலைத் துன்பமென்றோ வாழ்தலை இன்பமென்றோ சான்றோர்கொள்வதில்லை. இவ்வாறு உலக மக்கள் வாழ்க்கையில் காணப்படும் பொதுமுறையினை உணர்ந்த சான்றோர்க்கு எந்த ஊரும் ஊரே; எவ்விடத்து மக்களும் உறவினரே' என்பது இவர்தம் பாடலின் கருத்தாகும்.

கணியன் பூங்குன்றனார் பாடிய நற்றிணைப் பாடல், தலைவன் பொருள் ஈட்டுதல் கருதிப் பிரிந்தபோது, பிரிவினால் வருந்தும் தலைமகள், துன்பத்தைப் பொறுக்குமாறு கூறிய தோழிக்கு உரைப்பதாக அமைந்தது.

இதன்கண், 'மக்கள் மரம் முழுதும் கெடும்படி மருந்தாக எடுக்கமாட்டார்; உடல்வன்மை கெடும்படி உயர்தவம் செய்யமாட்டார். முன்னர் குடிகள் வளம்கெட வரியாகப் பொன்னும் கொள்ளார். (அவ்வாறே) தலைவர் நம்மைப் பிரியாதிருத்தலே நம்மை வாழச் செய்யும் வழியாகும் என்பதை உணர்ந்து தாம் தேடும் பொருள் அளவினை ஒரு வரம்பு படுத்தி விரைந்து நம்மைச் சார்ந்திருத்தல் வேண்டும். அவ்வாறு அவர் வாராமையின் என் னுயிர்க்கு ஏதஞ் செய்தவராவார்' எனத் தலைவி கூறுகின்றாள். 'தலைவனைப் பிரிந்து கணப்பொழுதும் வாழ முடியாத கேண்மையினை உடையவள் தலைவி' என்பதனை இப்பாடல் வழி உணர்த்திய கணியன் பூங்குன்றனாரின் திறம் குறிப்பிடத்தக்கதாகும். சி.செ.

கணேச பண்டிதர் (கி.பி. 1843-1881) கி.பி. 19-ஆம் நூற்றாண்டில் வாழ்ந்த யாழ்ப்பாணத் தமிழ்ப் புலவர்களுள் ஒருவர். இவர் யாழ்ப்பாணத்திலுள்ள வண்ணார் பண்ணையில் கி.பி. 1843-ஆம் ஆண்டு பிறந்தார். வேதியர் மரபில் தோன்றிய இவர் தமிழ்மொழியிலும் வடமொழியிலும் புலமை மிக்கவராக விளங்கினார்; குன்றக்குடியிலுள்ள திருவண்ணாமலை ஆதீனப் புலவராகத் திகழ்ந்தார். இவர் இளையாற்றங்குடிப் புராணம் என்னும் நூலொன்றை எழுதியுள்ளார். அந்நூல் 15 அத்தியாயங்களும் 1090 செய்யுட்களும் கொண்டுள்ளது. அந்நூல் சிரமாப நோதனபுர மான்மியம் என்னும் வடமொழி நூலிலிருந்து தமிழில் மொழிபெயர்த்து எழுதப்பட்டதாகும். அது பசும்பொன் முத்துராமலிங்கம் மாவட்டத்தைச் சேர்ந்த திருப்பத்தூருக்கு அருகிலுள்ள இளையாற்றங்குடி என்னும் ஊரைச் சிறப்பித்துக் கூறுவதாக அமைந்துள்ளது. இவர் கி.பி. 1881-இல் காலமானார். வீ.சே.

கணேசன், சா., பசும்பொன்முத்துராமலிங்கம் மாவட்டம்காரைக்குடியில்1908-இல்நாட்டுக் கோட்டை நகரத்தார் மரபில் பிறந்தார். இவர் பெற்றோர் முரு.வீர. சாமிநாதன் செட்டியார், நாச்சம்மை ஆச்சி ஆவர். கணேசன், அரங்க வாத்தியார் என்பவரிடம் எழுத்தறிவு பெற்றார். மோகனூர்க் கோவிந்தராசையங்காரிடம் கம்பராமாயணம் கற்றார். இவர் தாமே முயன்று கற்றுப் பல்துறை அறிவும் பெற்று விளங்கினார். கணேசன் தம் இன மரபுக்கேற்பப் பர்மா (Burma) நாடு சென்று தொழில் செய்தார். பின் தமிழகம் வந்து இந்திய விடுதலைப் போரில் பங்கு பெற்றார். அப்போது, இவருக்கு மீனாட்சி என்ற பெண்ணைப் பெற்றோர் மணம் செய்வித்தனர். இவரோ ஆங்கில ஆட்சியின் அடக்கு முறையினை எதிர்த்து நின்று, துப்பாக்கி முனைக்கு எதிராக நெஞ்சைக்காட்டிச் சுடுமாறு நின்றார். காவலர் சட்டையைக் கிழித்து வெறும் மேனியராக நிறுத்தினர். அன்று முதல் இறுதிவரை இவர் சட்டை அணிவதில்லை என்ற உறுதி பூண்டார். கதர்த் துண்டையும் வேட்டியையும் இவர் தம் ஆடையாகக் கொண்டார்.

காங்கிரசு இயக்கத்தில் 1928-இல் சேர்ந்த இவர், 1941-இல் தனி ஆள் சத்தியாக்கிரகத்தில் கலந்து நான்கு மாதச் சிறைத் தண்டனை பெற்றார்.

கணேசன், சா.

'வெள்ளையனே வெளியேறு'என்ற தேசியப்போராட்டக் காலத்தின்போது (1942) இரண்டு ஆண்டுச் சிறைத்தண்டனை பெற்று, அலிப்புரம் சிறையில் அடைக்கப்பட்டார்.

காந்தியடிகளைப் பின்பற்றிய இவர், மூதறிஞர் இராசாசியின் தலையாய சீடரானார். இவர் காங்கிரசு இயக்கத்திலும், பின்னர்ச் சுதந்திரக் கட்சியிலும் தொண்டாற்றினார். இவர் தமிழ்நாட்டுச் சட்டமன்ற அவையிலும், மேலவையிலும் உறுப்பினராக இருந்து திறம்படச் செயற்பட்டுள்ளார்.

கம்பன் பணி: கணேசன் 1939-இல் சொ. முருகப்பாவுடன் இணைந்து கம்பன் கழகத்தைத் தொடங்கினார். ஆண்டுதோறும் பங்குனி மகம், பூரம், உத்திரம் ஆகிய நாள்களில் காரைக்குடியிலும், அத்த நாளில் நாட்டரசன் கோட்டையிலும் கம்பன் விழா நடைபெறும். குறித்த நேரத்தில் விழாவினைத் தொடங்கி நடத்தும் இவர், கம்பன் விழாவினை உண்ணாநோன்பு மேற்கொண்டு நடத்துவார். பட்டிமன்றம், கவியரங்கங்களை விழாவில் அறிமுகப் படுத்தியவர் இவரே.

கம்பன் விழாவில் ஒரு பகுதியாக 1970-ஆம் ஆண்டில் இவர்தம் 62-ஆம் வயதில் நடைபெற்ற மணிவிழாவின்போது 'கம்பன் அறநிலை' தொடங்கப் பெற்றது. இவ்வற நிலையே கம்பன் மணிமண்டபத்தை அமைத்துக் கம்பன் விழாக் கொண்டாடுகிறது. இவர் 1975-இல் தம் பெயரைக் 'கம்பன் அடிப்பொடி' என்று மாற்றிக்கொண்டார்.

கணேசன் சிறந்த பேச்சாளர்; எழுத்தாளர். இவரியற்றிய செய்யுள் நூல்கள்: முப்பெரும்புலவர், மலர் வணக்கம், தமிழ்த்தாய் வணக்கம், திருப்பள்ளியெழுச்சி, தமிழ்த்தொண்டத்தொகை, தமிழ்த்தாய்க் கண்ணி என்பன. பிள்ளையார்பட்டித் தலவரலாறு, 'நாற்பவர்க்கு', 'இராசராசன்' என்பன இவரெழுதிய உரைநடைகள். சுந்தரகாண்டம், சிவபுராணம், சிற்பச் செந்நூல், இரண்டாம் உலகத் தமிழ் மாநாட்டுக் கையேடு ஆகியன இவர் பதிப்பித்தவை. இன்னும் பல கட்டுரைகள், வரலாறு, கோயில், கல்வெட்டு, சிற்பம், கம்பராமாயணம் ஆகியன பற்றி எழுதியுள்ளார்.

காரைக்குடியில் அழகப்பா கல்லூரி அமையவும் அழகப்பா பல்கலைக் கழகம் அமையவும் இவர் பெரிதும் காரணமாவர். இவர் அழகப்பா அறநிலைய உறுப்பினராக வாழ்நாள் முழுமையும் திகழ்ந்தார்.

இந்திய அரசின் சார்பில் 1947-இல் மலேயா நாட்டிற்கு நல்லெண்ணத் தூதுக் குழுவின் தலைவராகச் சென்றார். மலேயா, பாரிசு ஆகிய இடங்களில் நடைபெற்ற உலகத் தமிழ் மாநாடுகளில் கலந்துகொண்டார். தொண்டர் குலசேகரன், கம்பராமாயணக் காவலர் என்ற சிறப்புப் பட்டங்களும் இவருக்கு உண்டு.

காரைக்குடிக் கம்பன் கழகமும், அம்மணி மண்டபத்தருகே எழுப்பப் பெற்று வருகிற தமிழ்த்தாய் கோயிலும் இவர்தம் புகழின் சின்னங்கள். இவர் 1982-இல் காலமானார். தெ.சொ.

கணேசையர், சி. (கி.பி.1878-1958) ஈழ நாட்டில் தோன்றிச் சிறந்து விளங்கிய தமிழ்ப் புலவர்களுள் ஒருவர். இவர் யாழ்ப்பாணத்திற்கு அருகிலுள்ள புன்னாலைக்கட்டுவன் என்னும் ஊரில் கி.பி. 1878-இல் பிறந்தார்; அந்தணர் மரபினர், இவர் தந்தையார் சின்னையர்; தாயார் சின்னம்மாள். தம் தொடக்கநிலைக் கல்வியைச் சொந்த ஊரில், தம் பெரிய தந்தையார் கதிர்காம ஐயரிடம் பெற்றார். பின்னர்ப் பொன்னம்பலப் பிள்ளையிடம் தமிழ் இலக்கியக் கல்வி பெற்றுச் சிறந்தார். அவர் இறந்த பின்னர், சுன்னாகம் அ. குமாரசாமிபிள்ளைபால் கல்வியைத் தொடர்ந்து, வடமொழியும் கற்றுப் புலமை நிறைவுற்றார்.

இவர் தம் வாழ்க்கையைப் பள்ளி ஆசிரியராகத் தொடங்கினார். இவர்தம் கல்வித் தொண்டு

கணேசையர், சி.

வண்ணார் பண்ணை, புன்னாலைக் கட்டுவன், வயாவிளான், குரும்பசிட்டி முதலிய இடங்களிலுள்ள பள்ளிகளுக்கும் தொடர்ந்தது. தம் 32-ஆம் வயதில் யோகவன சாத்திரியாரின் மகள் அன்னலக்குமி அம்மாளை மணந்தார். சுன்னாகத்தில் 1921-இல் நிறுவப்பெற்ற 'பிராசீன பாடசாலை' என்னும் கல்விக் கழகத்தில் தலைமைப் பேராசிரியராகப் பணியாற்றினார். அக்கல்விக் கழகத்தினின்று நீங்கிய பின்னர், இவர் நூல்கள் எழுதுவதிலும் சில மாணவர்களுக்குக் கற்பிப்பதிலும் இறைவழிபாடு செய்வதிலும் தம் எஞ்சிய காலத்தைக் கழித்தார். இவர்தம் கல்விப் பெருமையினை உணர்ந்த நண்பர்களும் மாணவர்களும் இவருக்கு மகாவித்துவான் எனப் பட்டமளித்துப் பாராட்டினர். யாழ்ப்பாணம் ஆரிய திராவிட பாசாபிவிருத்தி சங்கம் இவருக்கு 1952-இல் வித்துவசிரோமணி என்னும் பட்டத்தினை வழங்கிச் சிறப்பித்தது.

இவர் கவிதை புனையும் திறனும் ஆராய்ச்சித் திறனும் பெற்றிருந்தார். தமிழகத்தில் சிறந்த இலக்கிய இதழாக விளங்கும் செந்தமிழ் இதழுக்கு இவர் அக்காலத்தில் பல அரிய ஆராய்ச்சிக் கட்டுரைகளை எழுதியுள்ளார். அரச கேசரியார் இயற்றிய இரகு வம்சம் என்னும் தமிழ்க் காவியத்தின் பாயிரத்துக்கும் முதல் ஒன்பது படலங்களுக்கும் இவர் வரைந்துள்ள உரை நயமிக்கதாக அமைந்துள்ளது. தொல்காப்பியப் பயிற்சியில் பெரிதும் ஈடுபட்ட இவர், சிறந்த முறையில் அதனைப் பதிப்பித்துள்ளார். தொல்காப்பிய எழுத்ததிகார நச்சினார்க்கினியர் உரை, சொல்லதிகாரச் சேனாவரையருரை முதலியவற்றிற்கு இவர் வரைந்துள்ள உரைக் குறிப்புகளும் விளக்கங்களும் இவர்தம் நுண்மாண் நுழைபுலத்தைக் காட்டுவனவாக உள்ளன. தம் இறுதிக் காலத்தில் இவர் மிகவும் ஈடுபாடு கொண்டு வழிபட்டு வந்த வருத்தலைவிளான் மருதடி விநாயகர்மீது அந்தாதி, கலிவெண்பா, இருபா இருபஃது ஆகிய சிற்றிலக்கியங்களை இயற்றியுள்ளார். உரைநடையில் இவர் இயற்றிய ஈழநாட்டுத் தமிழ்ப் புலவர் சரித்திரமும், குமாரசாமிப் புலவர் சரித்திரமும் சிறப்புமிக்கனவாகும். இவர்தம் தமிழ்ப்புலவர் சரித்திரத்தால் ஈழநாட்டில் தோன்றி விளங்கிய 101 புலவர் பெருமக்களின் வரலாற்றினைத் தெளிவாக அறியமுடிகிறது.

இவர் தம் இறுதிக்காலத்தில் ஒரு துறவி போலவே வாழ்ந்தார். இவர் அறுபதாம் ஆண்டு நிறைவுற்றமையினை அறிந்த மக்கள் இவருக்குப் பொன்னாடை போர்த்தியும், பொற்கிழி வழங்கியும் போற்றினர். சென்னைத் தமிழ் வளர்ச்சிக் கழகம் 1951-ஆம் ஆண்டு யாழ்ப்பாணத்தில் இவருக்குப் பொன்னாடை போர்த்திச் சிறப்பித்தது. வருத்தலைவிளான் மருதடி விநாயகர் ஆலயத்தின் அருகே ஒரு சிறிய இலைக்குடில் அமைத்து, எளிய வாழ்க்கையை மேற்கொண்டிருந்த இவர், தம் எண்பதாம் வயதில் 1958-ஆம் ஆண்டு இவ்வுலக வாழ்வினை நீத்தார்.

அ.மா.ப.

கணைக்கால் இரும்பொறை: சேர அரசர்கள் உதியன் மரபு, இரும்பொறை மரபு என்ற இரு வழியினர் என்பதைப் பதிற்றுப்பத்தினால் அறியலாம். இவருள் சேரமான் கணைக்காலிரும்பொறை இரும்பொறை மரபினன் ஆவன். இவன் சங்க காலத்துச் சேரவேந்தருள் ஒருவன். இவனைப் பற்றிய செய்தி சேரர் வரலாறு கூறும் பதிற்றுப்பத்தினால் அறியப்படவில்லை. இவன் பாடியதாகப் புறநானூற்றில் காணப்பெறும் 74-ஆம் பாடல் ஒன்றினைக் கொண்டே இவனைப் பற்றி ஓரளவு தெரிந்து கொள்ள முடிகிறது. இவன் சோழன் செங்கணானோடு போர் புரிந்து, முடிவில் அவனால் பிடிக்கப்பட்டுக் குடவாயிற் கோட்டத்தில் சிறையிடப் பெற்றான். சிறைச்சாலையில் இவன் தக்க மரியாதையுடன் நடத்தப் பெறவில்லை. நீர் வேட்கை மிகுதியினால் இவன் தண்ணீர் கேட்கச் சிறைக்காவலர் காலம் தாழ்த்து வழங்கினர். தன்மானம் மிக்க கணைக்கால் இரும்பொறை அந்நீரினைப் பருகாது, 'குழவி இறப்பினும் ஊன்தடி பிறப்பினும்' என்ற புறப்பாடலைப் பாடி உயிர் துறந்தான் என்பது இப்

பாட்டின்கீழ்க் காணப்பெறும் கொளுவினால் அறியப்படும் செய்தியாகும். இப்பாடலில் பல அரிய கருத்துகள் அடங்கியுள்ளன. சாக்குழவியும் ஊன்பிண்டமும் பிறப்பினும் விழுப்புண் பெற்றோர்க்குரிய வீரத்துறக்கம் அவையும் பெறுவனவாக என்று வாளால் தடிந்து பின் அவற்றைப் புதைப்பர் பண்டைத் தமிழர். தாங்கிக் கொள்ளும் வலிமை இன்மையால் வயிற்றெரிவினைத் தணித்தற்காகச் சிறைக் காவலரிடம் நீரினை இரந்துபெறும் நிலையுடையாரை அரசர் பெறமாட்டார்கள் என்பது இப்பாடல் உணர்த்தும் அரிய செய்தியாகும். மானத்தின் மிக்க அறனும் பொருளும் இன்பமும் இல்லை என்று இப்பாடல் புலப்படுத்துவதால், இது முதுமொழிக் காஞ்சி என்னும் புறத்துறையின்பாற்படும் என்பர் புறநானூற்றின் பழைய உரையாசிரியர்.

கணைக்கால் இரும்பொறையின் அவைக்களப் புலவராகத் திகழ்ந்தவர் பொய்கையார் என்றும், தம் புரவலனைச் சிறையினின்றும் விடுவிக்கும் பொருட்டுச் சோழன் செங்கணான்மீது களவழி நாற்பது பாடினார் என்றும் கூறுவர். கலிங்கத்துப் பரணியில், 'களவழிக் கவிதை பொய்கை உரை செய்ய உதியன், கால்வழித் தளையை வெட்டி அரசிட்ட பரிசும்' என்றும்; இராசராச சோழன் உலாவில், 'பொய்கை களவழி நாற்பதுக்கு, வில்லவன் கால்தளையை விட்ட கோன்' என்றும் சுட்டப் பெறுதலைச் சான்று காட்டுவர். இவ்வரலாறு சங்க இலக்கியங்களில் சுட்டப் பெறாமையானும், களவழி நாற்பது சங்க மருவிய இலக்கியமாகக் கருதப்பெறும் பதினெண்கீழ்க் கணக்கில் தொகுக்கப் பெற்றிருத்தலானும் இதனை உடன்படாதாரும் உளர். சோ. ந. க.

கணையன் சங்க காலத்தில் வாழ்ந்த ஒரு சேர மன்னனின் படைத் தலைவர்களுக்குத் தலைவனாக விளங்கியவன்; திண்ணிய தேரினை உடையவன். கங்கன், கட்டி முதலிய ஆறு படைத்தலைவர்கள் கூடியிருந்த பாசறைக்குத் தன் படையொடு சென்று, சோழர் படைத் தலைவனான பழையன் போர் செய்து பலரை வீழ்த்திப் பின்னர், அப்பகைவர்தம் படைக்கலன்களால் தாக்குற்று மாண்டான். அதனை அறிந்து சினங்கொண்டு பெரும்பூட்சென்னி, சேரனுக்குரிய கழுமலம் என்னும் ஊரை முற்றுகையிட்டு, அதன்கண் இருந்த கணையனை எதிர்த்துப் போரிட்டு அவனைக் கைப்பற்றி, அவனது கழுமல ஊரினைத் தன்னாட்டொடு இணைத்தான். இச்செய்தியினைக் குடவாயிற் கீரத்தனார் தம் அகநானூற்றுப் பாடலொன்றிற் குறிப்பிட்டுள்ளார் (அகம். 44 : 10 - 16).

பாணன் எனப் பெயரிய மல்லனின் வலிமிகுதியால், அவனை எதிர்த்து மற்போர் செய்ய முற்பட்ட ஆரியப் பொருநன் மிகவும் துன்புற்று, அவன் கைகளால் நெருக்குண்டு கொல்லப்பட, அதனைக் கண்ட போரில் வல்லவனான கணையன் நாணமுற்றான் என்னும் செய்தியினைப் பரணர் தம் அகநானூற்றுப் பாடலொன்றினுள் குறிப்பிட்டுள்ளார் (அகம். 386. 3-8). இறந்தமை கண்டு நாணியமையால் கணையன், ஆரியப் பொருநனுக்கு நண்பனாவான் என்று சிலர் கருதுகின்றனர். பாணனை வெல்ல மாட்டாத கணையன், அவனை வெல்வதற்காக ஆரியப் பொருநனை மற்போரில் ஈடுபடுத்தினான் என்றும், அதில் ஆரியப் பொருநன் பாணனின் கைகளால் நெரிப்புண்டு இறந்தமை கண்டு, கணையன் நாணமுற்றான் என்றும் வேறு சிலர் கருதுகின்றனர். அ. மா. ப.

கத்தி நடனம் ஆண்கள் ஆடும் ஒரு கிராமிய நடனம். இரும்புக் கத்திகள், மரக் கத்திகள், கொம்புகள், சூட்டிக்கும் கோல் அல்லது அதைப் போன்ற பிறவற்றுடன் ஆடும் இந்த ஆட்டம் உலகம் முழுவதும் அனைத்துப் பண்பாடுகளிலும் காணப்படுகிறது. இருப்பினும், இந்த நடனம் இடத்திற்கு இடம் மாறுபட்டுள்ளது.

கத்தி நடனத்தின் (Sword Dance) மையக் கருத்து செழுமைச் சடங்கின் போது (Fertility Rituals) மனிதர்கள், விலங்குகள் ஆகியவற்றை உயிர்ப் பலி கொடுத்தல், அவிநயக் கத்தாட்டம் (Mime Battle), தீய ஆவிகளைத் துரத்துதல் முதலானவற்றைச் சார்ந்ததாகும். இந்த நடனம் கிரேக்க நாட்டில் தயானிசியர் (Dionysians) மேற்கொண்ட செழுமைச் சடங்கிலிருந்தும், வேளாண்மைத் தெய்வத்திற்குப் பண்டைய உரோமானியர் எடுத்த பெருவிழாவிலிருந்தும் தோன்றியது என்பர்.

கத்தி நடனத்தில் பல கத்திகளை இணைத்து ஆடும் ஆட்டமும், கத்தியின் கைப்பிடியை ஒருவரும், முனையை மற்றொருவரும் பிடித்துச் சங்கிலித் தொடர்போன்று சேர்ந்து ஆடுவதும் (Hilt and Point Dances), ஒவ்வொருவரும் தனித்தனிக் கத்தியைக் கொண்டு ஆடுவதும், ஒரு குழுவினர் வேறொரு குழுவினரோடு மோதுவதும் ஆகிய வகைகள் உண்டு.

கத்தியின் கைப்பிடியை ஒருவரும் முனையை மற்றொருவரும் பிடித்துச் சேர்ந்து ஆடுதலாகிய நடனம் ஐரோப்பாவில் பரவலாகக் காணப்பட்டது. வட இங்கிலாந்து, பாசுக்குப்பகுதி (Basque Territory), செக்கோசுலோவாக்கியா, இசுபெயின் (Spain) முதலான இடங்களிலுள்ள மக்கள் இந்நடனத்தை விரும்பி

ஆடினர். இந்தப் பகுதிகளில் கத்திநடனம் கிராமிய நடனங்களில் ஒரு கூறாகவே கருதப்பட்டது.

துருக்கியில் இன்றும் இந்நடனம் அவிநயக் கூத்தாட்டமாக நடைபெறுகிறது. கத்திக்குப் பதில் இவர்கள் சிறு துப்பாக்கியைப் பயன்படுத்துகின்றனர். போர்னியோவில் குத்துவாள் நடனம் நடைபெறுகிறது. கத்தியைக் குறுக்காகப் பிடித்து ஆடும் ஆட்டம் இசுக்காட்லாந்து (Scotland), பால்கன், இந்தியா, போர்னியோ ஆகிய பகுதிகளில் காணப்படுகிறது. இவ்வகை ஆட்டத்தில் நடனக்காரர்கள் ஒவ்வொருவரும் தனித்தனிக் கத்தியினைக் கொண்டு முன்னும் பின்னும் பக்கவாட்டிலும், சுழன்றும் அடிவைத்துச் சீரான முறையில் ஆடுகின்றனர். இசுக்காட்லாந்தியரின் சோலோ நடனத்தில் (Solo Dance) கத்தியைக் கையில் வைத்திருப்பதேயன்றிக் கத்தியைத் தரையில் நட்டும் பாடிக் கொண்டே நடனமாடுவர். சாவாத் (Java) தீவினரின் கிரிசு நடனம் (Kris Dance) போர் முறையில் நிகழ்கிறது. இதில் பங்கு பெறுவோர்க்குக் காயங்கள் ஏற்படும் சூழ்நிலையும் உண்டு. ஆயினும் இவர்கள் முழுத்திறனுடன் ஆட்டத்தில் ஈடுபடுகின்றனர். யூகாசுலாவியரும் பல்கேரிய நாட்டவரும் ஆடும் உருசாலியா (Rusalia) என்னும் புனிதச் சடங்கில் கத்தியைக் கைநீளும் அளவிற்கு மிக வேகமாக வீசிக்கொண்டே ஆடுகின்றனர். இச்சடங்கு செழுமைக்காகவும் கொடுமையான நோய்களிலிருந்து மீளவும் நடத்தப்படுகிறது. சீ.ப.

கத்திய காவியங்கள் என்பது வடமொழியில் உரைநடையிலான காவியங்களைக் குறிக்கும். இரண்டாயிரம் ஆண்டுகளுக்கும் அதிகமான தொன்மைச் சிறப்பு வாய்ந்த வடமொழி இலக்கிய வரலாற்றில் வசன நடைக் காவியம் தனித்ததொரு வகையாகத் திகழ்ந்து வருகிறது. கத்திய காவியங்கள் எனப்படும் உரைநடைக் காவியங்களுள் சிறந்த மூன்று காவியங்கள் கி.பி. 6-ஆம் நூற்றாண்டிற்கும், 7-ஆம் நூற்றாண்டின் முற்பகுதிக்குமிடையிலான காலத்தில் வடமொழியில் தோன்றின. அவை தசகுமார சரிதம், வாசவதத்தை, காதம்பரி என்பனவாகும். இலக்கியத் தன்மையில் முதன்மை பெற்ற அவற்றை எழுதிய ஆசிரியர்கள் முறையே தண்டி, சுபந்து, பாணபட்டர் ஆகியோராவர். அம்மூவரின் படைப்புகளை வசன நடைப் படைப்பு என்று மட்டும் கூறுவது சரியாகாது. ஏனெனில் அவை வசன நடையினவேயாயினும் படைப்பு முறை, இலக்கண உத்திகள், அணிகள், நலங்கள் முதலிய இயல்புகளில் செய்யுள் நடைக் காவியத்தின் அடியொற்றியே அமைந்துள்ளன. அதனால், அவை மூன்றும் கத்திய காவியம் எனப்பட்டன. கத்தியம் என்பது உரைநடையினைக் குறிக்கும்.

கிருட்டிண யசுர்வேதம் முழுதும் கத்திய காவியத்தின் அழகைப் பெற்றுள்ளது. எண்ணிறந்த கதைகளைத் தன்னுளடக்கிய மிகப்பெரிய தொகுப்பு, குணாட்டியரின் பிருகத் கதை என்ற பெருங்கதையே. பல அரிய கதைகளை உள்ளடக்கிய பஞ்சதந்திரம், பௌத்த சாதகம் ஆகியவை இந்தியாவிலும் தொலை நாடுகளிலும் பரவின. இக்கதைகளின் நோக்கம் நீதியையோ மதக் கோட்பாடுகளையோ புகட்டுவதும், மன மகிழ்ச்சியைத் தருவதுமாகும். இவை கத்திய காவிய வகையினைச் சார்ந்தனவாகும்.

சாதக—பஞ்சதந்திரக் கற்பனைக் கதைகளுடன் மற்றொரு வகைக் கத்திய காவியமும் தோன்றியிருந்தது. அதன்கண் செய்யுள்தன்மை சிறப்பாக வளம் பெற்றது. இவ்வகை வசன நடையில் உட்பொருள், போதனை ஆகியவற்றைவிட ஆக்கியோனின் இலக்கணத் திறனும் கற்பனைத் திறனும் சிறப்பாகக் கருதப்பட்டன. அது ஒரு அரசனையோ தலைவனையோ புகழ்ந்துபாடும் கல்வெட்டுகளில்தான் சிறப்பாக அமைந்திருந்தது. உருத்திரதாமன் என்ற அரசனின் கிர்நார் கல்வெட்டுகள் அவ்வகையில் அமைந்தவை. இக்கல்வெட்டுகள் கி.பி. 2-ஆம் நூற்றாண்டைச் சார்ந்தவை என அறிஞர் கூறுவர். அதனின்று இரண்டு நூற்றாண்டுகளுக்குப் பின் அணியழகுத் திகழ, சமுத்திரகுப்தனைப் புகழும் கல்வெட்டு ஒன்று வசனகாவியமாக அசோகத் தூணில் பொறிக்கப்பட்டுள்ளது. இத்தூண் அலகாபாதுக் கோட்டையில்உள்ளது. மாந்தசூர் சூரியன் கோயிலில் வடிக்கப்பட்ட கல்வெட்டிலும் (கி.பி. 473) அணியழகு நிரம்பிய கத்தியத்தைக் காணலாம்.

இவ்விருவகைக் கத்தியங்களும் இணையாக வளர்ந்தன. காலப்போக்கில் இரண்டும் ஒன்றாகக் கலந்து பெருகின. வீரமாக் கதைகளும் கற்பனைக் காதல் கதைகளும் இவ்வழகிய வடிவில் எழுதப்பட்டன. இலக்கண நூல்களிலும் அலங்கார நூல்களிலும் எடுத்துக் காட்டாகக் கூறப்படும் சுமணோத்தரா, பைமரதீ ஆகியவை இவ்வகையைச் சார்ந்தவை. பாணன் காலத்திற்குப் பின்னும் வடமொழியில் இம்மரபு தொடர்ந்தது; ஆனால், தரத்தில் சரிந்துவிட்டது.

பாணன் இயற்றிய மற்றொரு கத்திய காவியம் அர்ச்சரிதம். தனபாலன் எழுதிய திலக மஞ்சரியும் கத்திய காவியமாகும். போச மன்னனுக்குச் சமண சமயக் கொள்கைகளைப் போதிக்க அந்நூல் எழுதப்பட்டது என்பர். ஒருசமயம் அந்நூல் தீயில் எரிக்கப்பட்ட போதிலும் போசரின் மகள் திலகமஞ்சரி அதனை மனப்பாடம் செய்திருந்தமையால், அது

மறுபடியும் எழுதிக்கொள்ளப்பட்டது. அதனால், அது அவள் பெயரைத் தாங்கியது. அசிதசேனன் என்ற வாதீபசிம்மன் இயற்றிய கத்தியசிந்தாமணி காதம்பரியை ஒட்டி அமைந்தது. திரிலிலிங்க மன்னன் வேமனின் வரலாற்றைக் கூறும் கத்திய காவியம் வேமபூபால சரிதமாகும். வாமனபட்டபாணன் இயற்றிய அக்காவியம் காதம்பரியின் நடையைத் தழுவி அமைந்துள்ளது.

அண்மையில் இராமாயண சங்கிரகம், பாரத சங்கிரகம், காதம்பரி சங்கிரகம், அர்ச சரித சங்கிரகம் என்ற நூல்கள் கத்திய காவியமாகச் செய்யப்பட்டுள்ளன.

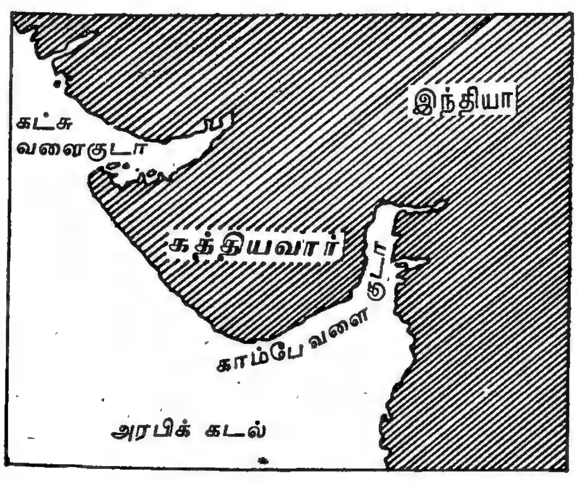
அலங்கார நூல்கள் கத்திய காவியத்தை ஆக்யாயிகை, கதை என இரு வகையாகப் பகுத்துக் கூறின. முந்தியது சரித்திரத் தலைவர்களைப் பற்றியது; பிந்தியது முற்றிலும் கற்பனையானது. ஆக்யாயிகையில் தலைவன் தன் கதையைத் தானே கூறுவான்; கதை வேறொருவர் கூறும் கற்பனையாக அமையும். இதுவரை எழுதப்பட்ட எந்த வசனகாவியமும் மேற்கூறிய இருவகைப் படைப்பிலக்கணத்தையும் கொண்டதாயில்லை.

கத்திய காவியத்தில் ஏறக்குறைய எல்லா அணிகளும் கையாளப் பட்டுள்ளன. அவற்றுள் சிலேடை, உத்பிரேட்சை, அதிசயோக்தி, யமகம், மாலாதீபகம், விரோதம் அல்லது விரோதாபாசம் முதலியன சிறப்பாகக் காணப்படுகின்றன. உவமையும் அனுப்ராசமும் (Alliteration) மிகுதியாக இடம்பெற்றுள்ளன.

எஸ்.சீ.

கத்தியவார் மேற்கு இந்தியாவைச் சேர்ந்தஒரு முந்நீரகம். இது அரபிக் கடலிலுள்ள கட்சு வளைகுடாவிற்கும் காம்பே வளைகுடாவிற்கும் நடுவில் உள்ளது. இங்கு முற்காலத்தில் 250க்கும் மேற்பட்ட குறுநில மன்னர்களின் இராச்சியங்கள் இருந்தன. இந்தியா சுதந்திரமடைந்த பிறகு, அவை அண்டை மாநிலத்துடன் இணைக்கப் பெற்றன. கத்தியவாரின் பரப்பு 64,750 ச.கி.மீ. பெரும்பாலும் சமதளமாக உள்ள இந்நிலப் பகுதி மிகுதியான பருத்தி உற்பத்திக்கு ஏற்றதாக இருக்கிறது. சிமிண்டு, இரசாயனப் பொருள்கள் உற்பத்தியும் உண்டு. கற்சுரங்கங்களும் இங்கு இருக்கின்றன.

தெ.பா.

கத்தியவார்

கத்தியானம் இந்தியாவில் பண்டைக் காலத்தில் புழக்கத்தில் இருந்த தங்க நாணயம். இது அங்க கத்தியானம் என்றும் கூறப்பட்டது. கத்தியான (Gatyana) நாணயம் 48 இரதி (Rati) அளவு கொண்டதாகும். இரதி என்பது குன்றி மணியைக் குறிக்கும். உலோக்கிகுண்டியில் (Lokkigundi) வார்க்கப்பட்ட கத்தியானம் உலோக்கி கத்தியானம் எனப்பட்டது.

சு.இரா.

கத்தி விழுங்குதல் பண்டைய உரோமானிய கிரேக்கக் காலத்திலிருந்தே நிகழ்த்தப்படும் ஒரு விளையாட்டு. இந்த விளையாட்டில் உணவுக் குழலையும் வயிற்றையும் காயப்படுத்தாமல் கத்தியை விழுங்கிக் காட்டுவர். இதனை ஒரு மாயவித்தை விளையாட்டு என்றும் கூறுவர். ஆனால் இது மாய வித்தை சார்ந்ததன்று. இவ்வகைவிளையாட்டு பண்டைய ஏதன்சு நகரில் நடைபெற்றதாகக் காப்புலீயசு (Capuleius) குறிப்பிடுகிறார். இவ்விளையாட்டைச் செய்ய விரும்புவோர் உள்வாயில் ஒரு பொருள் நுழையும்போது ஏற்படும் உணர்ச்சிகளை முதலில் கட்டுப்படுத்தப் பழக வேண்டும். இதன்பின் தொண்டையில் ஏற்படும் உணர்வுகளையும் படிப்படியாகக் கட்டுப்படுத்திப் பழக வேண்டும். இப்பகுதியில் கத்தி நுழையும்போது மிகுந்த வலி ஏற்படும். இதனால் மிகுந்த பயிற்சி பெற்ற பின்னரே முழுக் கத்தியையும் விழுங்குதல் இயலும். உள்வாய், தொண்டை ஆகிய வற்றைப் பழக்கியவாறே வயிற்றையும் பழக்கப் படுத்த வேண்டும்.

கத்தி விழுங்குவோர் பிற துணைக் கருவிகள் உதவியுடன் ஆபத்தின்றி இவ்விளையாட்டைச் செய்கின்றனர். பெரும்பான்மையோர் கத்தி விழுங்கும் நிகழ்ச்சிக்கு முன்பே நுண்ணிய தகட்டாலான குழலை வாயிலிருந்து வயிறு வரையிலான உணவுக் குழலில் பொருத்திக் கொள்வர். இது 45-50 செ.மீ. நீளமும் 25 மி.மீ. அகலமும் கொண்டது. சிலர் எவ்விதத் துணைக் கருவிகளின்றியும் செய்வர். கத்தி விழுங்குதல் ஒரு விளையாட்டாக நிகழ்த்தப்படினும் மருத்துவர்கள் இதன்மூலம் பல ஆய்வுகளை நடத்து

கின்றனர். உடலின் உறுப்புகள் தீவிரப் பயிற்சியின் மூலம் கட்டுப்படுத்தப்படுவதையும், அதன் உணர்வுகளும் செயல்முறைகளும் மனித ஆற்றலுக்கு ஈடு கொடுக்கும் முறைகளையும் மருத்துவர்கள் பல்வேறு மருத்துவத் துறைகளில் கண்டறிகின்றனர். சீ.ப.

கத்தூரி சீநிவாச ஐயங்கார் (கி.பி. 1887-1959) இவர் கி.பி. 1887-ஆம் ஆண்டு கோயம்புத்தூரில் பிறந்தார். இவர் தந்தையார் கத்தூரி ரங்க ஐயங்கார்; வழக்கறிஞர். இவர் முன்னோர்கள் தஞ்சை மாவட்டத்திலுள்ள இன்னம்பூர் கிராமத்தைச் சேர்ந்தவர்கள். இவர் கி.பி. 1894-இல் சென்னைக்குக் குடிபெயர்ந்தார்.

இவர் தம் பள்ளிப் படிப்பைத் திருவல்லிக்கேணி இந்து உயர்நிலைப் பள்ளியில் முடித்துவிட்டு, 1908-இல் மாநிலக் கல்லூரியில் படித்துப் பட்டம் பெற்றார். தம் நெருங்கிய உறவினரான கோமளம்மாளை 1905-இல் மணந்தார். இவர் 1908-இல் சட்ட வகுப்பில் சேர்ந்தார். ஆனால் இவர் முதலாண்டுத் தேர்வில் தோல்வியுற்றதால், இவர் தந்தை ஆங்கில நாளிதழ் இந்து நிருவாகத்தில் ஒரு செல்வாக்குள்ள உறுப்பினராகஇவரைச் சேர்த்துக் கொண்டார். விரைவிலேயே இவர் நிருவாக நுட்பங்களைக் கற்றுக்கொண்டார். நிருவாகப் பொறுப்பிலிருந்த அரங்கசாமி ஐயங்கார் பதவி விலகிய பிறகு, இவர் நிருவாகப் பொறுப்புகள் அனைத்தையும் ஏற்றார்.

கத்தூரி சீநிவாச ஐயங்கார்

இவர் இந்து நாளிதழை நடத்துவதற்குத் தேவையான நிதிநிலையைச் சீராக வைத்திருந்தார். அதன் தரத்தை உயர்த்துவதற்காக இவரும் அரங்கசாமி ஐயங்காரும் 1931, 1933 ஆகிய ஆண்டுகளில் ஐரோப்பாவிற்குச் சென்று திரும்பினர். அரங்கசாமி ஐயங்கார் 1934-இல் காலமானதால், இவர் இந்துவின் முதன்மைப் பதிப்பாசிரியரானார்; அப்பதவியில் தொடர்ந்து 25 ஆண்டுகள் நீடித்து, அந்நாளிதழின் தரத்தை உயர்த்திப் பெரும் புகழ் ஈட்டினார்.

இவர் இந்திய விடுதலைப் போராட்டத்தில் முக்கிய பங்கு வகித்தார். தம் நாளிதழின் மூலம் விடுதலைப் போராட்டத்தின் கருத்துகளை நாடெங்கிலும் பரப்பினார். மகாத்மா காந்தியின் நெருங்கிய நண்பராக இவர் விளங்கினார். ஏழு மாநிலங்களில் 1937-இல் முதல் காங்கிரசு அமைச்சரவை அமைவதற்கு இவரும் முக்கியகாரணமாவார்.

அனைத்து இந்திய செய்தித் தாள்களின் பதிப்பாசிரியர்களின் தலைவர் என்ற முறையில் 1939 முதல் 1945 வரை செய்தித் தாள்களின் உரிமையைக் காப்பது இவர் கடமையாயிற்று. அனைத்து இந்தியச் செய்தித் தாள்களின் பதிப்பாசிரியர் மாநாட்டிற்குத் தலைவராக இவர் போட்டியின்றித் தேர்ந்தெடுக்கப் பட்டார். போர்க்காலங்களில், முக்கியமாக முதல் மூன்று ஆண்டுகளில் இவர் இந்தியச் செய்தித்தாள்களின் பாதுகாவலராக அனைவரும் போற்றும் வகையில் பணியாற்றினார்.

சர்தார் படேல் 1946-இல் உருவாக்கிய செய்தித் தாள் குழுவின் உறுப்பினரானார். இவர் 1947-இல் அனைத்து இந்தியக் கிழக்குச் செய்தித்தாள்கள் சங்கத்தின் தலைவரானார். ஒரு தூதுக்குழுவிற்கு 1948-இல் தலைமை தாங்கி, அதை இங்கிலாந்திற்கு அழைத்துச் சென்று பேச்சுவார்த்தை நடத்தினார். பின்னர், இந்தியச் செய்தித்தாள் வாரியத்தின் முதல் தலைவராக ஆனார். ஆனால் கருத்து வேறுபாடு காரணமாகப் பதவி விலகினார். இவர் செய்தித் தாளுக்கு ஆற்றிய அருந்தொண்டைப் பாராட்டி 1954-இல் இந்தியக் குடியரசுத் தலைவர் இவருக்குப் 'பத்மபூசண்' விருதை வழங்கினார். ஆம்சுடர்டாமில் 1957-இல் நடந்த செய்தித்தாள் மாநாட்டில் இவர் கலந்து கொண்டு சிறப்பித்தார். இவர் நோய்வாய்ப் பட்டு 1959-ஆம் ஆண்டு காலமானார். கே.சே.

கத்தூரிபா காந்தி (கி.பி. 1869-1944) போர்பந்தர் என்னும் இடத்தில் கி.பி. 1869-இல் பிறந்தார். இவர் பெற்றோர்க்கு நான்கு குழந்தைகள். இவர் மகாத்மாகாந்தியை மணந்தபோது படிக்காதவராகவும் பதின்மூன்று வயது நிரம்பியவராகவும் இருந்தார். எனவே, மகாத்மாகாந்தி இவருக்கு எழுதப்படிக்கக் கற்றுத் தந்தார். இவர் சற்று

நிதானமாகப் படித்தபோதிலும், படிக்க வேண்டு மென்ற ஆர்வம் இவருக்கு இறுதிவரை இருந்தது.

கத்தூரிபா காந்தி

இவருக்கு ஐந்து மக்கள் இருந்தனர். இவர்தம் வாழ்நாள் முழுவதும் காந்திக்கு உறுதுணையாக இருந்தார். இவர் அனுமதியின் பேரில் காந்தி 1901-இலிருந்து பிரமசரியத்தைக் கடைப்பிடித்தார். இவர் தம் கணவர் விருப்பப்படியே எளிமையாக வாழ்ந்தார்; படிப்படியாக ஆசிரம வாழ்க்கை வாழ்வதற்குத் தம்மை ஆயத்தப்படுத்திக் கொண் டார். இவர் இறுதிவரை ஓர் இந்துவாக வாழ்ந்தார். தம் வாழ்க்கையின்தொடக்கக் காலத்தில் தீண்டாமை யில் அதிக நம்பிக்கை வைத்திருந்தார். பின்னர் அதன் தீமையை உணர்ந்து, அதை அறவே வெறுத் தார். மேலும், ஓர் அரிசனப் பெண்ணைத் தம் மகள போல் வளர்த்தார்.

இவர் எளிமைக்கும் நேர்மைக்கும் ஒரு எடுத்துக் காட்டாக இருந்தார். இவர் தம் பொது வாழ்க்கை யைத் தென் ஆப்பிரிக்காவில் கி.பி. 1897-இல் தொடங்கினார். இவர் 1904-இலிருந்து 1914 வரை பினிக்சுக் (Phoenix Settlement) குடியிருப்பில் தம்மை இணைத்துக் கொண்டிருந்தார். அங்குத் தங்கியிருந்தோர் இவரைச் தாயாகக் கருதினர். அதேமாதிரியான வாழ்க்கையைத்தான் கொச் சரைப்பு, சபர்மதி, சேவாக்கிராம் ஆகிய குடியிருப்பு களிலும் இவர் வாழ்ந்தார். தென் ஆப்பிரிக்காவில் நடந்த இறுதிப் போராட்டத்தில் பெண்கள் சார் பாக இவர் கலந்து கொண்டார். பீகாரில் காந்தி சாயப்பூச்சுத் தொழிலாளர்களுக்கு ஆதரவாக நடத் திய போராட்டத்திலும் இவர் கலந்து கொண்டார். கிராம மக்களுக்குக் குறிப்பாகப் பெண்களுக்குத் தூய்மை, எளிமை, ஒழுக்கம், படிப்பு ஆகியவற்றைக் கற்றுக் கொடுத்தார். இவர் 1918-இல் நடந்த கைராச் சத்தியாக்கிரகத்தில் (வரிகொடா இயக்கம்) தீவிரமாக ஈடுபட்டுக் கிராமப் பெண்களுக்கு அமைதி யான முறையில் சத்தியாக்கிரகம் நடத்துவதைக் கற்றுக் கொடுத்தார்.

கத்தூரிபா இந்திய விடுதலைப் போராட்டத்தி லும் தீவிரமாக ஈடுபட்டார். தாழ்த்தப்பட்டோரின் மாநாட்டிற்கு இவர் தலைமை தாங்கினார். புனே யில் சத்தியாக்கிரகத்தின்போது காந்திக்கு உறு துணையாக இருந்து, அவரைக் கண்ணும் கருத்து மாகக் கவனித்து வந்தார். இவர் 1939-இல் இராச காட்டில் நடந்த அரசியல் சீர்திருத்தச் சத்தியாக்கிர கத்தில் பங்கு பெற்றுச் சிறை சென்றார். திரம்பாச் சிறையில் இவர் காவலில் வைக்கப்பட்டார். இராச காட்டு மன்னர் தாம் கொடுத்த வாக்கை மீறியதை எதிர்த்துக் காந்தி உண்ணாவிரதம் மேற்கொண்ட போது, இவர் விடுதலை செய்யப்பட்டார். எனினும் தம் தோழிகளான மணிபென் படேல், மிருதுளா பென் சாராபாய் ஆகியோர் விடுவிக்கப்படும்வரை இவர் சிறையிலேயே இருந்தார். காந்தி 1942-இல் சிறை சென்றபோது, அவருக்குப் பதிலாகக் கத்தூரி பாவே கூட்டங்களில் பேசுவதென்று தீர்மானித்தார். ஆனால், கூட்டத்திற்குப் போவதற்கு முன்பே இவர் கைதியாக்கப்பட்டுப் பம்பாயிலுள்ள ஆர்தர் சாலைச் சிறைக்குக் கொண்டு செல்லப்பட்டார்.

காந்தி 1943-ஆம் ஆண்டு பிப்பிரவரி மாதம் 21 -ஆம் நாள் உண்ணாவிரதத்தைக் கடைப்பிடித்தார். அப்போது கத்தூரிபாய் அவரைக் கண்ணும் கருத்து மாகக் கவனித்து வந்தார். அந்நாட்களில் ஒருவேளை உணவாகப் பாலையும் பழத்தையுமே இவர் அருந்தி னார். காந்தியின் உண்ணாவிரதம் முடிந்த சில நாட் களில் கத்தூரிபாவின் உடல்நிலை சீர்கெட்டது. முதலில் இவருக்கு மார்புச்சளி நோய் வந்தது. பின் னர், அது சளிக்காய்ச்சலாக (Bronchitis) மாறி யது. இக்காலங்களிலும் இவர் இராம நாமத்தை உச்சரிக்க மறக்கவில்லை. இவர் 1944-இல் பிப்பிர வரி 22-ஆம் தேதி சிவராத்திரியன்று, தம் கணவர் மடியில் படுத்தவாறு காலமானார். இந்திய அரசு கத்தூரிபாவுக்கு நன்றி தெரிவிக்கும் வகையில் உரூ. 125 இலட்சம் மக்களிடமிருந்து திரட்டி, கத்தூரிபா காந்தி தேசிய நினைவு வைப்பு நிதியை உருவாக்கி யது. இதிலிருந்து கிடைக்கும் வட்டித் தொகையைக் கிராமங்களில் வாழ்கின்ற ஏழைப் பெண்கள், குழந்தை கள் ஆகியோரின் முன்னேற்றத்திற்காக அரசு செலவு செய்கிறது. கே.சே.

கத்தூரிபா காந்தி கன்யா குருகுலம்

இந்திய விடுதலைப் போரின் ஒரு பகுதியான உப்புச்

சத்தியாக்கிரகப் போராட்டத்தில் பெரும் பங்கு கொண்ட வேதாரணியத்திற்கு அருகிலுள்ள மகா ராசபுரம் என்ற கிராமத்தில் அமைந்துள்ளது. இந் நிறுவனம் தென்னாட்டுச் சர்தார் அ. வேதரத்தினம் என்பவரால் காந்தியடிகளின் துணைவியார் கத்தூரிபா நினைவாக 1946-ஆம் ஆண்டு பிப்பிரவரித் திங்கள் 7-ஆம் நாள் தொடங்கப்பட்டது. தீண் டாமையை நீக்கிச் சாதி, மத வேறுபாடற்றதும் தன் னிறைவு பெற்ற மனிதர்களை உடையதுமான ஒற்று மையான சமுதாயத்தை அமைக்கும் நோக்கம் கொண்ட காந்தியக் கல்வித் திட்டமான ஆதாரக் கல்வியைக் குருகுல முறையில் கற்பிப்பது இதன் நோக்கமாகும்.

கத்தூரிபா காந்தி கன்யா குருகுலம்

கத்தூரிபா காந்தி காலமானவுடன் 1944-இல் அவர் பெயரால் நாடு முழுவதும் நிதி திரட்டி, சிறிய கிராமங்களில் கிராமத்தாருக்குப் பயன்படும்படி கல்வி, மருத்துவம் முதலிய நிறுவனங்கள் தொடங்கப் பெற்றன. அப்பொழுது காந்தியடிகளின் கொள்கையில் பற்றுக் கொண்ட சர்தார் வேதரத்தினம் காந்தியடி களின் வாழ்த்துப் பெற்று, 29 மாணவியர்களோடு இம்மகளிர் பள்ளியை நிறுவினார். தொடக்க காலத்தில் மாணவியர் வந்து சேர்ந்து கல்வி பயிலு வது அரிதாக இருந்தது. அந்நிலை மாறியது; இன்று பயிலுவோர் எண்ணிக்கை 600க்கும் மேலுள்ளது. 150-குழந்தைகளுக்குமேல் வெளியிலிருந்து வந்து கல்வி பயின்று, மாலை வீடு திரும்புகின்றனர். ஏறக் குறைய 500 மாணவியர்களுக்குமேல் குருகுலத் திலேயே தங்கி, உணவு, உறையுள் வசதி பெற்றுக் கல்வி பயிலுகின்றனர். இவர்களுள் பெரும்பான்மை யினர் ஏழைக் குழந்தைகளாவர். நடுத்தரக் குடும் பத்தைச் சார்ந்த 60க்கும் மேற்பட்டவர்கள் உரூ. 25/-உணவுக் கட்டணம் செலுத்தி இங்குத் தங்கிப் படிக்கின்றனர்.

இக்குருகுலத்தின் கல்விச்சாலையும் உணவு விடுதி யும் அரசின் ஒப்புதல் பெற்றவை. குருகுலத்தின் நிரு வாகம் 15 பேர்களடங்கிய ஒரு நிருவாகக் குழுவி னால் நடைபெறுகின்றது.

காந்தியடிகளின் குறிக்கோளை நிறைவேற்றும் வகையில் குருகுலத்தில் அடிப்படை ஆதாரக் கல்வி கற் பிக்கும் பாலர் பாடசாலையும் ஆதாரப் பாடசாலை யும், உயர்நிலை ஆதாரக் கல்வி கற்பிக்கும் உயர்தர ஆதாரப் பாடசாலையும் 1963-ஆம் ஆண்டுவரை இருந்தன. பின்னர்க் குருகுலம் வளர்ச்சியடையவும், பள்ளிக் குழந்தைகள் கல்லூரியில் சேர்ந்து படிப்ப தற்கு வசதியாகவும் உயர்தர ஆதாரப் (Post Basic) பள்ளியாக நடந்து வந்த பாடத் திட்டங்கள் உயர்நிலைப் பள்ளிப் பாடத் திட்டமாக மாற்றி யமைக்கப் பெற்றன. இன்று இப்பள்ளி மேல்நிலைப் பள்ளியாக வளர்ச்சியுற்று மாணவியர் அனைவரும் பயனடையுமாறு திகழ்கின்றது.

இங்கு விதிமுறைக் கல்வியுடன் ஓவியம், தையல் இசை முதலிய தொழிற்கல்வியும் கற்பிக்கப்படுகின்றது. தையற் கலையின் ஒரு பகுதியான பின்னல் வேலை யும் மாணவிகளுக்குக் கற்பிக்கப்படுவதால், அவர்கள் அழகிய பைகள், மேசை விரிப்புகள் போல்வன பின்னுவதிலும் மெத்தை வேலையிலும் தேர்ச்சியடை கின்றனர். ஓவியக் கலையிலும் வண்ணக்கோலம் போடுவதிலும் நல்ல தேர்ச்சி பெறுகின்றனர். இங்கு இந்தி மொழியும் கற்பிக்கப்படுகிறது.

குழந்தைகள் தங்கள் ஓய்வு நேரத்தைப் பயன் படுத்தும் முறையில் குருகுலம் தையல் பகுதியில் தங்களுக்கு வேண்டிய உடைகளைத் தாங்களே தைத்துக் கொள்ள முடிவதால், பிற்காலத்தில் தங் கள் வாழ்க்கையை வளமாக்கவும் தன்னம்பிக்கையை வளர்க்கவும் ஏதுவாகிறது. மேலும், குழந்தைகளுக்குக் கடவுள் பற்று ஏற்படவும், அவர்கள் இசைப் பய னைப் பெறவும் நாள்தோறும் தேவாரம், திருவாசகம், திருஅருட்பா, திருப்பாவை, திருவெம்பாவை, தாயுமானவர் பாடல்கள்போன்ற பக்திப் பாடல்கள் தகுந்த ஆசிரியரைக் கொண்டு கற்பிக்கப்படுகின்றன. வெள்ளிக்கிழமைதோறும் காந்தியடிகள் மறைந்த நேரமாகிய மாலை 5.15 மணிக்கு இந்து, இசுலாம்,

கிறித்துவம், பௌத்தம் முதலிய பல சமயங்களை ஒட்டிய 'சர்வோதய வழிபாடு' நடைபெறுகிறது. அப்பொழுது இந்து மத, புத்தமதப் பாடல்களுடன் விவிலியமும் குர்ஆனும் வாசிக்கப்படுகின்றன.

இங்குக் கற்பிக்கப்படும் பாடங்கள் மேல்நிலைப் பள்ளி முறையில் அமைந்திருந்தாலும், ஆதாரக் கல்வியின் அடிப்படைத் தத்துவங்களை வலியுறுத்துவன போல் கூட்டு வாழ்க்கை, அனைத்துச் சமய வழிபாடு, சாதி, சமய வேறுபாடின்மை, குழு வேலை, சுற்றுப்புறத் துப்புரவு, தோட்டவேலை போன்றனவற்றிலும் தகுந்த பயிற்சியளிக்கப்படுகின்றது. அகத்தும் புறத்தும் முழுவளர்ச்சி பெற்றவர்களாக மாறும் வகையில் - வாழ்க்கையோடு இயைந்ததாக வாழ்க்கையைச் சீராக்கும் வகையில்-கைத் தொழிலின் அடிப்படையில் கல்வி கற்பிக்கப்படுவதால், பெண்களின் எதிர்கால வாழ்க்கைக்கு இந்நிறுவனம் மிகவும் உதவியாக இருக்கிறது. இது குழந்தைகளின் உடல், உள்ளம், ஆன்ம வளர்ச்சி ஆகிய மூன்றும் ஒருங்கே வளரப் பெரிதும் பயன்படுகிறது. பூ.த.

கத்தூரிபா காந்தி நிதி அன்னை கத்தூரிபா காந்தியின் நினைவாகக் கிராமங்களில் வாழும் ஏழைப் பெண்கள், குழந்தைகள் ஆகியவர்களின் முன்னேற்றத்தை நோக்கமாகக் கொண்டு திரட்டப்பட்டதாகும். காந்தியடிகளைத் தலைவராகக் கொண்டு இந்நிதி நாடு முழுவதிலும் வசூல் செய்யப்பட்டது. ஏறத்தாழ உரு. $1\frac{1}{4}$ கோடி வசூலானது. இதில் தமிழ் நாட்டின் பங்கு உரு. 13 இலட்சமாகும்; இத் தொகையில் கால் பங்கு மத்திய நிதியில் சேர்க்கப்பட்டு, மீதமுள்ள தொகையினைத் தமிழ் நாட்டிலேயே செலவு செய்வதென முடிவெடுக்கப்பட்டது.

ஏழைப் பெண்கள், குழந்தைகள் ஆகியோரின் நலனைக் கருத்திற் கொண்டு, கிராமப் புறங்களில் மருத்துவ மனைகள், மகப்பேறு இல்லங்கள் போன்றவை நிறுவுதல், குழந்தைப் பேற்றுக்கு முன்னும் பின்னும் தேவையான உதவிகளைச் செய்தல், ஆதாரக் கல்வி, குடிசைத் தொழில் ஆகியவற்றை வளர்த்தல் போன்ற பணிகளுக்காக இந்நிதி பயன்படுத்தப்படுகிறது. இந்நிதியின் மூலம் இவ்வாறான பணிகளுக்குச் சிறந்த பெண் தொண்டர்களும் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டுப் பணி அமர்த்தப்படுகின்றனர்.

கத்தூரிபா காந்தி நிதியின் மத்திய அலுவலகம் மத்திய பிரதேசத்திலுள்ள இந்தூரிலிருந்து இயங்கி வருகிறது. நாட்டின் அனைத்து மாநிலங்களிலும் மாநில அலுவலகங்கள் தொடங்கப்பட்டன.

இந்நிதியின் மூலம் சென்னைக்கு அருகிலுள்ள திருவான்மியூரில் முதன் முதலாக 1946-ஆம் ஆண்டு கிராம சேவிகா பள்ளி ஒன்று தொடங்கப்பட்டது. கத்தூரிபா காந்தி நிதியின் தமிழ் மாநில அலுவலகமும் முதன் முதலில் இங்கேயே நிறுவப்பட்டது. பின்னர், இம்மாநில அலுவலகம் 7. 9. 1947 அன்று மதுரை மாநகருக்கு 60 கி. மீ. தொலைவில், அண்ணா மாவட்டத்திலுள்ள காந்தி கிராமம் என்ற காந்திய மையத்திற்கு மாற்றப்பட்டது. இந்நிதியின் மூலம் தமிழ் நாட்டிலுள்ள அனைத்து மாவட்டங்களிலும் உள்ள 34 கிராமங்களில் சேவை நிலையங்களும் மருத்துவமனைகளும் தொடக்கப் பள்ளிகளும் தொடங்கப்பட்டுச் சீரிய முறையில் நடைபெற்று வருகின்றன. மேலும், ஆதாரக் கல்வி ஆசிரியர் பயிற்சிப் பள்ளி, மருத்துவப் பயிற்சி இல்லம், கன்யா குருகுலம் போன்றவையும் நடத்தப்பட்டு வருகின்றன.

ஈரோட்டிற்கு 30 கி. மீ. தொலைவிலுள்ள செயராமபுரத்திற்கு அருகில் 75 ஏக்கர் நிலப்பரப்பில் கத்தூரிபா கிராமம் என்னும் பெயரில் புதிய கிராமம் ஒன்று இந்நிதிப் பணிக்காக உருவாக்கப்பட்டது. எனவே, 1954-ஆம் ஆண்டு காந்தி கிராமத்திலிருந்த தமிழ் மாநில அலுவலகமும் பயிற்சி நிலையங்களும் இக்கத்தூரிபா கிராமத்திற்கு மாற்றப்பட்டு, பெண்களுக்கான முன்னேற்றப் பணிகள் செயற்படுத்தப்பட்டு வருகின்றன. இங்குப் பணிபுரியும் பெண்கள் கிராமங்களுக்குச் சென்று மருத்துவம், அடிப்படை ஆதாரக் கல்வி ஆகியவற்றைக் கற்பிக்கின்றனர். மேலும், கிராமச்சுற்றுப்புற நலம், உடல் நலம், கதர் வளர்ச்சி, கிராமக் கைத்தொழில் வளர்ச்சி, முதியோர் கல்வி போன்றவற்றுக்கான பணிகளையும் செய்து வருகின்றனர். பூ.த.

கத்தூரி ரங்க ஐயங்கார் (கி.பி. 1859-1922) பத்திரிகைத் துறையில் முன்னோடியாகவும் பேராண்மையாளராகவும் திகழ்ந்தவர். இவர் கி.பி. 1859-ஆம் ஆண்டு பிறந்தார். இவர் தந்தை சேச ஐயங்கார் தஞ்சையில் மாவட்ட ஆட்சியாளரின் கீழ் நிலவரி வசூலிக்கும் அலுவலராகப் பணியாற்றினார். இவர் பல கிராமங்களில் தம் பள்ளிப் படிப்பை முடித்துவிட்டு, கும்பகோணத்திலிருக்கும் அரசு கலைக்கல்லூரியிலும், சென்னை மாநிலக் கல்லூரியிலும் படித்து, கி.பி. 1879-இல் இளங்கலைப் பட்டத்தைப் பெற்றார். பள்ளிப் படிப்பின்போதே இவர் பத்து வயதான தம் உறவுப் பெண்ணொருவரை மணந்தார். மாநிலக் கல்லூரியில் சட்டம் பயின்றார். ஆனால் முதலாண்டுத் தேர்வில் தோல்வியடைந்தார். இவர் கி.பி.1881-இல் பதிவுத் துறையில் துணைப் பதிவாளராகப் பணி

யாற்றினார். மூன்றாண்டுகளுக்குப் பிறகு சட்டத் திலும் பட்டம் பெற்றார். சிறந்த வழக்கறிஞராகப் பணியாற்றிய திரு. வி. பாசியம் ஐயங்காரிடத்தில் இவர் இளைய வழக்கறிஞராகப் பயிற்சி பெற்றார்.

கத்தூரி ரங்க ஐயங்கார்

இவர் கி.பி. 1885-ஆம் ஆண்டு கோயம்புத்தூரில் வழக்கறிஞராகத் தம் வாழ்க்கையைத் தொடங்கி னார். சில நாட்களிலேயே அவ்வூர் மக்களின் நன் மதிப்பைப் பெற்றார். நாளடைவில் நகர சபை உறுப் பினராகவும் ஆனார். சில காலம் கௌரவ குற்ற இயல் நடுவராகவும், சிறை ஆலோசகராகவும் பணி யாற்றினார். பின்னர்க் கோயம்புத்தூர் மாவட்ட வரி வாரியத்தில் ஓர் உறுப்பினராக அமர்த்தப் பட்டார். கோயம்புத்தூரில் உலகப்பொதுமைச் சங்கத்தைத் (Cosmopolitan Club) தோற்றுவித்த பெருமை இவரையே சாரும். ஆனால் மூன்று பெண் களுக்கும், இரண்டு மகன்களுக்கும் தந்தையான இவரால் சிறந்த வழக்கறிஞராகப் புகழ் பெற இயல வில்லை.

இவர்தம் பெரு முயற்சியின் விளைவாகச் 'சென்னை மகாசன சபை' உருவாக்கப்பட்டது. காங்கிரசு நிறுவனத்தின் தொடக்க காலங்களில் அது வேரூன்றி வளருவதற்கு இவர் காரணமாயிருந்தார். இவர் 1905-ஆம் ஆண்டு இந்து (Hindu) என்னும் ஆங்கில நாளிதழை விலைக்கு வாங்கினார். இவர் 1905 முதல் 1923-வரை அப்பத்திரிகையின் வளர்ச்சி யில் பெரிதும் ஈடுபட்டார். இவர் இறக்கும் தறுவாயில் அப்பத்திரிகை இந்தியாவிலேயே செல்வாக்குள்ள நாளேடாகத் திகழ்ந்தது.

இவர் இந்திய விடுதலையை ஆதரித்து எழுதிய தால் 18 மாதம் கடும் சிறைத்தண்டனை பெற்றார். இவர் 1907-ஆம் ஆண்டு நடந்த சூரத்து மாநாடு வரை தீவிரவாதியான திலகரை ஆதரித்தார். பின்னர்க் காங்கிரசில் மிதவாதிகளின் செல்வாக்கு மேலோங்கியதால் இவர் அரசியலிலிருந்து ஓய்வு பெற் றார். ஆனால், 1916-இல் இவர் மீண்டும் அரசியலில் ஈடுபட்டுக் காங்கிரசு-முசுலீம் லீகுத் திட்டத்தை ஆதரித்தார். அன்னிபெசண்டு (Anne Besant) அம்மை யார் தன்னாட்சி (Home Rule Movement) இயக் கத்தைத் தொடங்கியபோது, அதை இவர் ஆதரித் தார். காங்கிரசு முசுலீம் லீகுத் திட்டத்தை ஆதரிக் கும் ஓர் அறிக்கையை அரசுச் செயலரான மாண்டேகு விடம் சமர்ப்பித்தார். முதல் உலகப் போரின்போது (1914-18) இங்கிலாந்தையும் அதன் கூட்டாளிகளை யும் ஆதரித்தார். இவர் 1918-ஆம் ஆண்டு ஆகசுட்டு மாதம் பத்திரிகையாளர் என்ற முறையில் அரசின் அழைப்பிற்கிணங்கி இங்கிலாந்து சென்று ஐந்து மாதங் கள் தங்கிப் பேச்சுவார்த்தை நடத்திவிட்டு, இந்தியா திரும்பினார். இவர் 1919-ஆம் ஆண்டு சனவரி மாதம் இந்தியா திரும்பியபோது, இவருக்கு மக்கள் பெரும் வரவேற்பு வழங்கினர். இவர் பத்திரிகை 1920 முதல் 1922 வரை மகாத்மா காந்திக்கும் இந்திய விடுதலை இயக்கத்திற்கும் பெருத்த ஆதரவு நல்கியது. அதே நேரத்தில் இவர் காங்கிரசின் சட்டமன்ற நுழைவை எதிர்த்தார்.

தம் பத்திரிகையின் வாயிலாகத் தீண்டாமை ஒழிப் பிற்கும் இளமை மணத் தடுப்பிற்கும் பெண்ணுரிமைக் கும் இந்திய நாட்டின் தொழில்முன்னேற்றத்திற்கும் பெருந் தொண்டு புரிந்த கத்தூரி ரங்க ஐயங்கார் 1922-இல் காலமானார்.

கே.சே.

கத்தோலிக்கச் சமயம்: இது உலகப் பெருஞ் சமயங்களுள் ஒன்றாகும். இச்சமயம் உரோமன் கத்தோலிக்க மதம் என்றே குறிப்பிடப் படும். மிகப் பழமையானதும் தனித்த அடை யாளத்தைக் கொண்டதுமான இத்திருச்சபை மிகப் பெரும்பான்மையான உறுப்பினர்களைக் கொண்டது. தொடக்கக்காலத்தில் ஒரே ஒரு திருச்சபை மட்டுமே இருந்தது. அப்பொழுதிலிருந்தே இச்சொல் வழங்கி வருகிறது. கி.பி.4-ஆம் நூற்றாண்டிலிருந்தே பல வேறு பாடுகள் தோன்றிச் சமய உட்பிரிவுகள் பலவற்றுக்கு இட்டுச் சென்றாலும், இந்தத் தொடக்கக்கால ஒற் றுமை அவற்றை மறைத்து விட்டது. ஆனால், பரந்து விரிந்த திருச்சபை கத்தோலிக்கம் என்ற பண்பைப் பேணிப் போற்றிக் கொண்டது. 'உரோமன்' என்ற சொல் உள் முரண்பாடு கொண்டதுபோலத் தோன்றினாலும் அம்முரண்பாடு போலியானது,

உண்மை அல்லாதது என்றே உரோமன் கத்தோலிக்கர்கள் நம்புகின்றனர். போப்பாண்டவராகிய உரோமாபுரியின் ஆயரை முதன்மைத் தலைவராகக் கொண்ட திருச்சபைக்கே கத்தோலிக்கம் என்ற பெயர் தொடர்ந்து வருகின்றது.

கத்தோலிக்கச் சமயம், மேற்கு ஐரோப்பிய வரலாற்றுப் பண்பாட்டு வளர்ச்சிக்கும் ஐரோப்பியப் பண்பாடு ஏனைய கண்டங்களில் பரவியதற்கும் இன்றியமையாத காரணக் கூறுகளுள் ஒன்றாக அமைகின்றது. கிறித்தவத் திருச்சபைக்குள் மிகச் செறிவான மையப்படுத்தப்பட்ட அமைப்பைக் கொண்டது கத்தோலிக்கச் சமயமாகும். சித்தாந்தத்திலும் சடங்குகளிலும் மரபைச் சார்ந்திருப்பதிலும் ஒரே படித்தான தன்மையைக் கத்தோலிக்கத் திருச்சபையில் காணலாம்.

உலகெங்கும் வாழும் கத்தோலிக்கர்களின் எண்ணிக்கை எத்தனை என்பது தெளிவாகத் தெரியவில்லை. ஆனால், 1969-ஆம் ஆண்டின் மதிப்பீடு உலகில் கிறித்தவர்கள் 614, 906,000 பேர்கள் இருந்தனர் எனக்கூறுகிறது.

தோற்றமும் சித்தாந்தமும்: கத்தோலிக்கச் சமயத்தின் தோற்றம் பழங்காலக் கலிலேய நாட்டு நாசரத்தைச் சார்ந்த இயேசு பெருமானின் போதனையையும் வாழ்வையும் பணியையும் அடிப்படையாகக் கொண்டு அமைகிறது. யூதராகப் பிறந்த அவர் யூத மக்கள் எதிர்பார்த்திருந்த 'மெசியா' தாமே என்று எடுத்தியம்பினார். அவர், தம்மைத் தாவீது அரசின் பரம்பரையில் தோன்றியவர் என்றும், கடவுளின் அருளால் தூய ஆவியின் வழியாக மேரிமாதாவின் திருவயிற்றில் தோன்றியவர் என்றும், கூறுவர். முப்பது ஆண்டுகட்குப் பின் வெளிப்படத் தோன்றிய இயேசு பெருமான், தாம் இறைவனால் அனுப்பப்பட்டவர் என்றும், இறைவனின் திரு மைந்தர் என்றும் தம்மைப் பற்றிக் கூறினார். உண்மையான விடுதலை என்பது இறையாட்சியின் மூலம் கிட்டுவது ஆகவும் அதனைஅளிக்கவே தாம் வந்திருப்பதாகவும் அவர் கூறினார். அவருடைய போதனைகளும் பணியும் புதுமையானவையாகவும் பழமரபுகளை எதிர்ப்பவையாகவும் இருந்த காரணத்தினால் அவருடைய நாட்டுச் சமயத் தலைவர்களால் குற்றஞ்சாட்டப்பட்டு, உரோமானிய அதிகாரிகளால் சிலுவையில் அறையப்பட்டுக் கொல்லப்பட்டார். சிலுவையில் அறையப்பட்டு இறந்த பின்னர் மூன்றாம் நாள் உயிர்த்தெழுந்தார். அவருடைய இறப்பு, உயிர்த்தெழல் ஆகியவற்றின் மூலம் உலக மக்களுக்குப் பாவத்திலிருந்து மீட்புக் கிடைத்தது. அவரை இறைமகனாகவும் மீட்பவராகவும் ஏற்போர் அழியாத வாழ்வைப் பெறுகின்றனர் என்று கிறித்தவத் திருமறையான நற்செய்தியின் இரண்டாம் பகுதியாகிய புதிய ஏற்பாடு குறிப்பிடுகிறது.

கத்தோலிக்கச் சமயம் தன்னுடைய அமைப்பில் பழைய ஏற்பாட்டினை ஏற்றுக் கொள்கிறது. அந்தப் புத்தகத்திலிருந்து சென்மப் பாவம் என்ற நம்பிக்கையை எடுத்துக் கொள்கிறது. இந்தப் பாவமே மனுக்குலத்தைப் பரம்பரை பரம்பரையாகத் தொடர்ந்து வந்து மனிதனை வீடுபேறு அடையவிடாது தடுக்கிறது. மனித நிலையிலிருந்து கடவுளின் செயல் மட்டுமே மனிதனை விடுவிக்க முடியும். ஆதலின் இயேசு பெருமான் தமக்காக உயிர் விடவில்லை; மனுக்குலத்தைப் பாவத்திலிருந்து மீட்பதற்காக உயிர் விட்டார். இயேசுவின் இறப்பினாலும் அவருடைய உயிர்ப்பினாலும் மனித விடுதலை கடவுளால் செய்து முடிக்கப்பட்டு விட்டது. கடவுள் தந்தை என்ற முறையில் தம் மகன் இயேசுவின் வழியாக மனுக்குலத்தை மீட்டு, அவர் வழியாகத் தூய ஆவியாக மீட்கப்பட்டோரிடையே வந்து தங்கியிருக்கிறார். இம்மூவரின் தூய வாழ்வில் பங்கு பெறுவதே மனிதனின் விடுதலையாகும்.

ஆள் வகையில் தந்தை, மகன், தூய ஆவி என்று மூவராயிருப்பினும் கடவுள் ஒருவரே என்பது கத்தோலிக்கச் சமயத்தின் மையக் கருத்தாகும். இயேசு கடவுளின் மகனாகக் கருதப்படுகிறார். இயேசுதான் கத்தோலிக்கக் கிறித்தவ மதத்தின் நம்பிக்கையின் மையமாக அமைகிறார். உயிர்த்தெழுந்த பின் அவர் வழிபாட்டுக்கும் புகழ்ச்சிக்கும் உரியவரானார். பின்னர் அவருடைய பெயரால் வேண்டுதல்கள் நடைபெற்றன. தொடர்ந்து அவரே வழிபாட்டுக்குரியவரானார்.

முத்தி, நரகம், உத்தரிக்கும் தலம் என்ற புராணீயப் பண்பு கொண்ட மூன்று படிமங்களைப் பல இறையியல் வல்லுநர்கள் ஏற்றுக் கொள்கின்றனர். மனிதர்களுள் பலர் இறக்கும் பொழுது வீடுபேற்றை அடைதற்குரிய போதிய நற்பண்பு கொண்டவர்களாகவோ நரகத்தை அடைதற்குரிய போதிய தீப்பண்பு கொண்டவர்களாகவோ இல்லை. ஆதலின், இறந்த பின்னர் ஒருசில காலம் மனிதர்கள் உத்தரிக்கும் தலத்தில் தங்கியிருப்பர்.

வளர்ச்சி (கி.பி. 313 வரை): உரோமன் கத்தோலிக்கச் சமயம் புதிய ஏற்பாட்டுத் திருச்சபையின் தொடர்ச்சியாக அமைவது என்ற உரிமையைக் கொண்டாடுகிறது. 'தொடக்க காலக் கத்தோலிக்கம்' என்று திருச்சபையின் வரலாற்றாசிரியர்கள்

குறிப்பிடுவது, புதிய ஏற்பாட்டின் சில பிற்கால நூல்களில் காணப்படுகிறது.

கத்தோலிக்க அமைப்பு என்றும் கத்தோலிக்க நம்பிக்கை என்றும் குறிப்பிடப்படுவதன் முக்கிய கூறுகளை கி.பி. 2-ஆம் நூற்றாண்டுக்கு முன்னர்த் தெளிவாகக் காண இயலவில்லை. தொடக்கக்காலக் கிறித்தவத் திருச்சபை ஒரு தலைமறைவு இயக்கமாகும். தேசியசு, வலேரியன், தயகிளீசியன் போன்ற மாமன்னர்கள் உரோமாபுரி மக்களைக் கொடுமைப் படுத்தினர். கிறித்தவம் உரோமாபுரிச் சமயத்தை அழித்துவிடும் என்று அவர்கள் கருதினர். பின்னர்க் கிறித்தவம் உரோமாபுரிச் சமயத்துடன் சமரசம் செய்து கொண்டது. அதனின்றும் பல்வேறு கூறுகளைத் தன்வயமாக்கிக் கொண்டது.

இக்காலக்கட்டத்தில் புதிய ஏற்பாடு தொகுக்கப்பட்டது. இறையியல் பற்றிய நூல்களும் தோன்றின. கிறித்தவ உலகம் முழுவதும் ஏற்றுக் கொள்ளக்கூடிய நம்பிக்கைகளை அடிப்படையாகக் கொண்ட விதிகளுடன் சித்தாந்தங்களும் நிலைப்படுத்தப்பட்டன. இக்காலக்கட்டத்தின் முக்கியமான இறையியல் நிகழ்வு கிளமெண்டு, ஒரிகான் போன்றவர்களின் தலைமையில் நிறுவப்பட்ட அலெக்சாண்டிரியப் பள்ளியாகும்.

இடைக்காலம் (கி.பி. 314-கி.பி. 1517): மகா கான்சுடன்டைன் என்னும் பேரரசன் கி.பி. 4-ஆம் நூற்றாண்டில் கிறித்தவனானபோது அது உரோமப் பேரரசின் அதிகாரம் பெற்ற சமயமாயிற்று. அவன் கி.பி. 313-இல் மிலானில் வெளியிட்ட ஆணை கத்தோலிக்கச் சமயத்தைச் சட்டபூர்வமாக ஏற்றுக் கொண்டது. அது கி.பி. 4-ஆம் நூற்றாண்டின் இறுதியில் அரசுச் சமயமாக மாறிற்று. இக்காலக் கட்டத்தில் உரோமன் கத்தோலிக்க மதத்தில் உருவாக்கப்பட்ட படிநிலை அமைப்பு மறுமலர்ச்சிக்காலக் கட்டம் வரை எவ்வித எதிர்ப்புமின்றித் திகழ்ந்தது. ஐரோப்பாவில் இருந்த ஒவ்வோர் அரசும் கி.பி. 10-ஆம் நூற்றாண்டளவில் உரோமன் கத்தோலிக்கச் சமயத்தை அரசுச் சமயமாக ஏற்றுக் கொண்டது. இக்காலத்தில்தான் இசுலாமிய சமயத்தை எதிர்த்துச் சிலுவைப்போர் நடந்தது. இக்காலக்கட்டத்தில் பல பல்கலைக் கழகங்கள் தோன்றின. கத்தோலிக்கச் சமயக் கல்வியும் வளர்ந்து பரவிற்று.

முதலாம் வத்திகன் சங்கம் (கி.பி. 1587-1870): மார்ட்டின் லூதர் கி.பி. 1517-ஆம் ஆண்டு அக்டோபர் 31-ஆம் நாள் கத்தோலிக்கச் சமயத்திற்கு எதிராகத் தம் புரட்சியான கருத்துகளை வெளியிட்டார். அவற்றினின்றும் சீர்திருத்தச்சபையின் மறுமலர்ச்சி தொடங்கிற்று. உலூதரின் கொள்கைகள் கி.பி. 16-ஆம் நூற்றாண்டில் ஐரோப்பாவில் பல நாடுகளில் பரவின. திரெண்டு என்ற இடத்தில் போப்பு கி.பி. 1545-இல் ஒரு கத்தோலிக்க மாநாட்டைக் கூட்டினார். அம்மாநாட்டில் போப்பைச் சமயத் தலைவர் என்று ஏற்றுக் கொள்வதென்றும், ஏழு புனிதச் சடங்குகளைப் பின்பற்றுவதென்றும் தீர்மானிக்கப்பட்டது. இலத்தீன் மொழியில் எழுதப்பெற்ற விவிலிய நூல் (Vulgate) கத்தோலிக்கர்களின் ஆதார பூருவமான மறைநூல் என்று உறுதி செய்யப்பெற்றது. அந்நூலில் காணப்படுகின்ற கருத்துகளே கத்தோலிக்கர்களின் ஒருமித்த கருத்துகளாம் என்பது நிருணயிக்கப்பட்டது.

கத்தோலிக்கச் சமயம் கி.பி. 16-ஆம் நூற்றாண்டில் ஐரோப்பாவில் பல நாடுகளை இழந்தது. இருப்பினும் இசுபெயின், போர்ச்சுகல் போன்ற கத்தோலிக்க நாடுகளின் தலைமையில் புதிய நாடுகள் கண்டுபிடிக்கப்பட்டன. இழப்பு ஈடு செய்யப் பெற்றது. இக்காலக்கட்டத்தில் உரோமன் கத்தோலிக்கச் சமயம் குடியேற்ற நாட்டு ஆதிக்கத்தின் ஒரு சக்தியாக விளங்கிற்று. கத்தோலிக்கச் சமயம் கி.பி. 17, 18, 19-ஆம் நூற்றாண்டுகளிலும் பெரிதும் வளர்ச்சியடைய வில்லை. நீண்டகாலம் கி.பி. 1846 முதல் 1878 வரை போப்பாண்டவராக இருந்த ஒன்பதாம் பயசு போப்பின் அதிகாரத்தைப் பலப்படுத்திக் கொண்டார். அவருடைய கருத்துக்கு ஏற்ப முதலாம் வத்திகன் சங்கம் (கி.பி. 1869-1870) போப்பின் முதன்மையையும் அவரது தவறாத வரத்தையும் ஏற்றுக் கொண்டது. விசுவாசம், ஒழுக்கம் என்ற இரண்டின் அடிப்படையில் திருச்சபைக்கு அவர் அளிக்கும் கருத்துகளில் அவர் தவறு செய்ய மாட்டார் என்பதே அது. இரண்டாம் விக்டர் எமானுவல் என்ற அரசர் போப்பின் அரசியல் ஆட்சிக்கு உட்பட்ட மாநிலங்களை அழித்துப் போப்பை அரசியலில் வலிமையற்றவராக்கினார். வத்திகன் சங்கத்தின் பிந்திய நூற்றாண்டுகளில் ஐரோப்பாவில் இருந்த திருச்சபையின் வலிமையை முழுவதுமாகக் குறைக்க அடிக்கடித் தாக்குதல் நிகழ்ந்தது. ஐரோப்பாவில் ஏற்பட்ட இழப்பிற்கு ஈடாக அமெரிக்காவில் வியக்கத்தக்க வளர்ச்சி ஏற்பட்டது. உரோமன் கத்தோலிக்கச் சமயம் 20-ஆம் நூற்றாண்டின் முதற்பகுதியில் இத்தாலியில் பாசிசத்தையும் செருமனியில் தேசிய சம தருமத்தையும் எதிர்த்துப் போராடிற்று. திருச்சபைக்குள் புதிய இறையியல் குறித்த போர் போப்பு பத்தாம் பயசின் கண்டனத்துடன் முடிவுற்றது போல் தோன்றிற்று. ஆனால், உண்மையில் உரோமன் கத்தோலிக்க இறையியலைக் காலத்துக்கு ஏற்பப் புத்தாக்கம் செய்யும் சிந்தனை முடிவு பெறாது இரண்

டாம் வத்திகன் சங்கத்திலேயே எண்ணிய பலனை அடைந்தது.

திருச்சபையின் இயல்பும் அமைப்பும்: கில்லோ (M.J. le. Gillow) என்ற உரோமன் கத்தோலிக்க இறையியலாளர் 1965-ஆம் ஆண்டு திருச்சபையைப் பின்வருமாறு வரையறுத்தார்: 'திருச்சபை என்பது கடவுளோடு தோழமை கொள்வதற்குரிய சங்கம்; அது மனித விடுதலைக்கு ஓர் அருட்கொடை. கடவுளின் மக்கள் கிறித்துவின் திருவுடலாகவும் தூய ஆவியின் ஆலயமாகவும் கருதப்படுவர்'. இரண்டாம் வத்திகன் சங்கத்தில் பங்கேற்ற உரோமன் கத்தோலிக்க இறையியலாளர்கள் உரோமன் கத்தோலிக்கத் திருச்சபையைச் சாராத மக்களுக்கும் கிறித்துவின் மறையுடலில் இடமளிக்க விரும்பினர். சங்கத்தின் ஆவணங்கள் திருச்சபையை 'இறைமக்கள்' என்றும் 'பயணத் திருச்சபை' எனறும் குறிப்பிட்டன.

அப்போசுதல வழிமரபு: இயேசு கிறித்துவினால் நிறுவப்பட்ட மரபில் வந்த சட்ட பூருவமான உரிமை உடையது உரோமன் கத்தோலிக்கத் திருச்சபை. இது அப்போசுதல வழிமரபினை அடிப்படையாகக் கொண்டது. திருச்சபையின் அதிகாரிகளாகிய ஆயர்கள் அப்போசுதலர்களின் மரபு வழியைச் சார்ந்தோராவர். உரோமாபுரியிலுள்ள போப்பாண்டவர் உரோமன் கத்தோலிக்கச் சமயத்தின் அப்போசுதல மரபில் வருபவராகக் கருதப்படுகிறார்.

திருச்சபையின் அமைப்பு: எல்லாச் சமயங்களிலும் வழிபாடு என்பது உலகளாவிய பண்பு கொண்டது என்பதனால் சமய வரலாற்றாசிரியர்கள் சமயத்தை வழிபாடு என்றே வரையறுக்கின்றனர். வழிபாட்டுச் சடங்குகளை மக்களுக்காக ஆற்றும் புனிதமானவர்கள் என்ற ஒரு குழுவினர் வழிபாட்டமைப்பில் இருப்பர். அவர்களே வழிபடும் மக்களுக்காகப் பலி செலுத்துபவராக அமைவர்.

போப்பாண்டவர் பதவி: இயேசு தம்முடைய திருச்சபையைத் தம் சீடராகிய பீட்டரைத் தலைவராகக் கொண்டு நிறுவினார். அந்தப் பீட்டருடைய வழியினராகத் தொடர்ந்து வருபவரே போப்பாண்டவர் என்பது உரோமன் கத்தோலிக்கச் சமயத்தின் நம்பிக்கையாகும். முதலாம் வத்திகன் சங்கத்தில் போப்பாண்டவர் குறித்த கருத்துகள் சிந்தாந்தங்களாக வரையறுக்கப்பட்டன. திருச்சபைக்குள் போப்பாண்டவரே முழு அதிகாரம் படைத்தவராவார்.

போப்பாண்டவரின் மன்ற உறுப்பினர்: இவர்களே போப்பாண்டவரைத் தேர்ந்தெடுப்பவர்கள். இவர்களெல்லாம் ஆயர் (Bishop) என்ற பட்டம் பெற்றவர்கள். இவர்கள் போப்பிற்கு உற்றது உரைப்போராக இருப்பர். இவர்களின் எண்ணிக்கை மொத்தம் 70 ஆகும். இவ்வெண்ணிக்கை 23-ஆம் சான் வரை மாற்றப்படவில்லை. ஆனால், ஆறாம் பால் இதன் எண்ணிக்கையைக் கூட்டத் தொடங்கினார். இவர்களெல்லாம் உரோமாபுரியிலுள்ள போப்பாண்டவரால் நியமிக்கப்படுவர்.

ஆயர் குழு: இயேசு சீடர்களின் மரபில் வந்தவர்களாக ஆயர்கள் கருதப்படுகின்றனர். இவர்கள் ஒரு சில நில எல்லைக்குட்பட்ட பகுதிகளை மறை மாவட்டங்களாகக் கொண்டு சமய ஆட்சி செலுத்துவர்.எத்தகையதொரு கத்தோலிக்கச் சமயச் செயலும் ஆயருடைய ஒப்புதலின்றி நடைபெறாது. சமயப்பணி புரிதற்கு வேண்டிய பொருளையும் குருக்களையும் அவ்வப் பகுதிகட்கு ஒதுக்குவது இவருடைய கடமையாகும். மறை மாவட்ட ஆட்சியில் ஆயருக்கு உதவ ஒரு குழு இருக்கும். அதன் உறுப்பினர்கள் திருமறைச் சட்டத்தினால் (Canon Law) தீர்மானிக்கப்பட்ட பெரிய குரு (Vicar general), ஆலோசகர் (Chancellor), மறைமாவட்ட மூவர் குழுவினர் (Head of the Diocesan Tribunals) போன்றோராவர். தம் ஆளுகைக்குட்பட்ட குருமார்களைப் பொறுத்தவரை ஆயர் குழு அதிகாரம் படைத்தவராவார்.

திருச்சபைச் சங்கங்கள்: சமய சித்தாந்தச் சிக்கல்களைத் தீர்ப்பதற்கு கி.பி. 13-ஆம் நூற்றாண்டில் 'பிரான்சிசுடர்கள்', 'தொமினிகர்கள்', 'கார்மலைட்டுகள்', 'அகசுதீனியர்கள்' என்று பல்வேறு சமயத் துறவறக் குழுக்கள் தோன்றின.

பொது நிலையினர்: புதிய ஏற்பாட்டில் பொது நிலையினர் என்று ஒரு வகுப்பினர் இல்லை. குருக்கள் என்ற ஒரு வகுப்பினர் வரும் போதுதான் பொது நிலையினர் (Laity) என்ற ஒரு நிலையினர் இருப்பர். போதித்தல், புனிதப்படுத்துதல், ஆளுதல் என்பதைக் குருவின் வேலை என்றால் கற்பிக்கப்படல், புனிதப்படுத்தப்படல், ஆளப்படல் என்பவை பொது நிலையினரின் வேலையாம். பொது நிலையினரின் பணி கத்தோலிக்கச் செயற்பாடு ஆகும். கத்தோலிக்கச் செயற்பாடு என்ற புனிதச் சொல்லுக்குத் திருச்சபைப் பணிக்கு உதவுதல் என்பது பொருளாகும்.

நம்பிக்கைகள்:

சமய நம்பிக்கை: எல்லாக் கிறித்தவத் திருச்சபையினரும் புதிய ஏற்பாட்டையே தம் சமய நம்

பிக்கையின் அடித்தளமாகக் கொள்கின்றனர். இறைவன் கிறித்துவின் வழியாகத் தம்மை வெளிப்படுத்திக் கொண்டார் என்பதே சமய உண்மையாம்.

பூசை (திருப்பலி): உரோமன் கத்தோலிக்க வழிபாடு, யூத சமயத்தையும் புதிய ஏற்பாட்டையும் வேர்களாகக் கொண்டமைவது. பழங்காலத்திலிருந்து வழிபாட்டின் மையச் செயலாக அமைவது நற்கருணைப் பந்தியாகும் (Eucharistic Celebration). இது இயேசு நாதரின் கடைசி இரவு உணவின் நினைவுச் செயலாகும். இது வழிபாட்டுச் செபங்களைக் கொண்ட ஓர் அமைப்பில் நிகழும். ஒவ்வொரு நாளும் இவ்வழிபாடு நிகழ்த்தப்படும்.

திருவருள் அடையாளங்கள்: உரோமன் கத்தோலிக்க இறையியலில் திருவருள் அடையாளம் என்பது இயேசுவினால் நிறுவப்பட்ட ஒரு வெளிப்படையான அறிகுறியாகும். அது அருளுணர்வை (Grace) ஒவ்வொருவரின் உள்ளத்திலும் ஊற்றுப் பெருக்கெடுக்கச் செய்வதாகும். அத்திருவருள் அடையாளங்கள் ஏழாகும். உரோமன் கத்தோலிக்கச் சமயத்தில் கி.பி. 11-ஆம் நூற்றாண்டிற்கு முன்னர்த் திருவருள் அடையாளங்களின்எண்ணிக்கை ஏழு அன்று. இத் திருவருள் அடையாளங்கள் மறை உண்மையை எதிர்கொள்ளும் செயல்கள் என்று இக்கால இறையியல் விளக்கம் தருகிறது. கிறித்துவின் வழியாக மீட்பு என்பதே மறை உண்மை (Mystery) யாகும். இதனை நல்குபவர் திருச்சபையின் சமய ஆட்சிக் குழுவின் உறுப்பினராகிய குரு, ஆயர் போன்றவர்களே.

திருமுழுக்கு: மறுபிறப்பையும், திருச்சபையில் ஓர் உறுப்பினர் அறிமுகப்படுத்தப்பட்டுச் சேர்க்கப்படுவதையும் குறிக்கும் திருவருள் அடையாளம் திருமுழுக்காகும். இதன் வழியாக ஒரு குழந்தை திருச்சபையின் உறுப்பினராகச் சேர்த்துக் கொள்ளப்படுகிறது. திருமுழுக்கிற்குத் தூய்மையான தண்ணீர் மட்டுமே பயன்படுத்தப்பட வேண்டும். தந்தை, மகன், தூய ஆவியின் பெயராலேயே திருமுழுக்கு அளிக்கப்படுகிறது. சாதாரணமாகக் குரு எனப்படுவரே திருமுழுக்கு அளிப்பார். ஆனால், சூழ்நிலைகட்கு ஏற்ப மற்றவர்களும் திருச்சபை எந்த நோக்கில் திருமுழுக்கு அளிக்கிறதோ அந்த நோக்கில் அளிக்கலாம்.

உறுதி பூசுதல்: ஆயர் கி.பி. 11-ஆம் நூற்றாண்டிலிருந்து எண்ணெய் பூசித் தலையில் கைவத்து உறுதி பூசுதல் அளிக்கிறார். அதோடு தூய ஆவியால் உறுதி செய்து திடப்படுத்துகிறார்.

நற்கருணை: புதிய ஏற்பாட்டில் காணப்படும் திருவருள் அடையாளங்களுள் நற்கருணையும் ஒன்றாகும். மற்றொன்று திருமுழுக்கு. நற்கருணையை (Eucharist) உரோமன் கத்தோலிக்கத் திருச்சபை பலியாகவும் (பூசை), திருவருள் அடையாளமாகவும் (ஏசுநாதரின் இறுதி விருந்தில் பங்கேற்றல்), தனித்தன்மை வாய்ந்தாகவும் கருதுகிறது. நற்கருணையை நிறுவியது குறித்த கருத்து நான்கு நற்செய்திகளிலும் காணப்படுகிறது. பழங்காலத்தில் நற்கருணை என்ற திருவருள் அடையாளம் ஞாயிற்றுக் கிழமைகளில் மட்டுமே அளிக்கப்பட்டது. நற்கருணை கி.பி. 4-ஆம் நூற்றாண்டிலிருந்து நாள்தோறும் அளிக்கப்படுகிறது. ஆண்டுக்கு ஒரு முறையாயிலும் நற்கருணை விருந்தில் பங்குபெற வேண்டுமென்பது உரோமன் கத்தோலிக்கத் திருச்சபையின் கட்டளையாகும். ஆனால், தூய நிலையில் இருப்போர் அன்றாடம் நற்கருணை விருந்தில் பங்கு பெறுவதற்குத் தடையில்லை.

ஒப்புரவு அருட்சாதனம்: இத்திருவருள் அடையாளம் முன்னர்ப் பாவ சங்கீர்த்தனம் என்று குறிப்பிடப்பட்டது. பழங்காலத்தில் கடுமையான பாவஞ் செய்தோர் நற்கருணை விருந்தில் பங்கு பெறுவதினின்றும் ஒதுக்கி வைக்கப்பட்டனர். செய்த பாவத்துக்கு வருந்தி, அதற்குக் கழுவாயாக ஒரு குறிப்பிட்ட காலம் வரை உண்டி சுருக்கித் தாழ்ச்சியோடு தம்மைப் பாவிகள் என்று ஏற்றுக் கொண்டு, சாக்குகளை அணிந்து வருந்துவோர் மீண்டும் திருச்சபையில் சேர்த்துக்கொள்ளப்பட்டனர். கொலை, பிறர்மனை நயத்தல், சமயத் தலைமையை எதிர்த்தல் போன்றவை பெரும் பாவங்களாகக் (சாவான பாவம்) கருதப்படும். மேற்குறிப்பிட்டவாறு கழுவாய் தேடும் மறை மத்தியகாலம் வரைஇருந்தது. பின்னர் ஒருவன் தன் பாவங்களுக்காக மனம் வருந்திக் குருவானவரிடம் ஒன்றும் ஒளியாமல் பாவங்களை அறிக்கையிட்டால் அதற்கு அவர் இறைவனின் நிலையிலிருந்து மன்னிப்பு அளிப்பார்.

நோயில் பூசுதல்: ஒரு மந்திரத்தை உச்சரித்து, கண்கள், காதுகள், மூக்குத் துளைகள், வாயின் இதழ்கள், கைகள், பாதங்கள் போன்றவற்றை எண்ணெயால் பூசுதல் நோயில் பூசுதல் எனப்படும். இப்பொழுது நெற்றியில் மட்டும் எண்ணெய் பூசி இத்திருவருள் அடையாளத்தை நல்குகின்றனர். இத்திருவருள் அடையாளம் மிகக் கடுமையாக நோய்வாய்ப்பட்டோருக்கே அளிக்கப்படும். நோய்வாய்ப்பட்டு இறக்குந் தறுவாயில் இருப்போருக்குப் பெரும்பாலும் இது அளிக்கப்படும். நோயிலிருந்து ஒருவர் மீண்டு தேறி, மீண்டும் கடுமையாக நோய்வாய்ப்பட்ட போது இத்திருவருள் அடையாளம் அளிக்கலாம். இத்

திருவருள் அடையாளம் ஆன்மாவுக்கும் உடலுக்கும் வலுவூட்டும் என்று கருதப்படுகிறது.

திருமணம்: திருமணத்தைத் திருவருள் அடையாளங்களுள் ஒன்றாகச் சேர்ப்பது, உரோமன் கத்தோலிக்கத் திருச்சபைக்கு அரசு, சமூகம், குழு போன்றவற்றைச் சார்ந்த ஒரு நிறுவனத்தின்மேல் அதிகாரத்தை அளிக்கிறது. உரோமன் கத்தோலிக்கத் திருச்சபை தன்னுடைய உறுப்பினர்களின் திருமணங்களின்மேல் முழு அதிகாரம் செலுத்துவதற்கு உரிமை கொண்டாடுகிறது. வாழ்க்கைத் துணைவர் இருவரும் ஒப்புதல் அளிப்பின் உரோமன் கத்தோலிக்கத் திருச்சபை அவர்களுக்குத் திருமணம் என்ற திருவருள் அடையாளத்தை வழங்குகிறது. குருவானவர் திருச்சபையால் ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்ட அதிகார பூருவமான சாட்சியாவர். அவரோடு வேறு இரு சாட்சிகள் வேண்டுமென்று திருச்சபை குறிப்பிடுகிறது. திருமண முறிவு என்பது உரோமன் கத்தோலிக்கத் திருச்சபையில் இல்லை. திருமண விலக்கிற்குரிய ஆணையை உரோமாபுரியிலுள்ள போப்பாண்டவரே அளிக்க முடியும்.

குருத்துவம்: இத்திருவருள் அடையாளத்தை இல்லறத்தார் அடைய இயலாது. துறவற வாழ்வு மேற்கொண்டு சமயக் கல்வி கற்று ஆயரால் திருநிலைப்படுத்தப் பட்டவரே குருவாவர். குரு பின்னர்ப் பதவிகளில் உயர்ந்து போப்பாண்டவராக முடியும்.

முடிவுரை: இறையாட்சி எளியோர்க்கும் உரியது. பாவிகளும் மனம் வருந்தினால் அதில் நுழைய முடியும்; அது எல்லோருக்கும் உரியது. இயேசுவின் மூலம் ஏற்பட்ட இறையாட்சி யாவரையும் செயற்பாட்டு நெறியில் செலுத்தும். இது கத்தோலிக்கச் சமயத்தின் நம்பிக்கை. இறைவன் மனிதருக்குள் உறைகிறார். இறைவாழ்வைப் பெற்றுக் கொள்ளும்படியே இயேசுவின் வருகை அமைந்தது என்பது கத்தோலிக்கச் சமயம் உலகிற்குக் கூறும் செய்தியாகும். தே.லூ.

கத்தோலிக்கத் திருச்சபை: 'உன் பெயர் பாறை. இந்தப் பாறையின் மீது என் திருச்சபையைக் கட்டுவேன்' (மத். 16. 18) என்றுரைத்த இயேசுபெருமான், தமக்குப்பின் தம் வாழ்வும் வழியும் தொடரச் சபைஒன்றை ஏற்படுத்தினார். அதற்குத் தலைவராகப் பேதுருவை (இராயப்பரை) நியமித்தார். அவருக்குப் பதிலாகத் திருச்சபையின் தலைவராக இருந்து வருபவர்கள் பாப்பரசர் (Pope) என்று அழைக்கப்படுகின்றனர். பாப்பரசரும் அவருக்குத் துணை செய்யும் ஆயர்களும் (Bishops) கிறித்துவின் முதற் சீடர்களின் (அப்போசுதலர்களின்) அதிகாரத்தைக் கொண்டுள்ளனர். இச்சபை வழங்கும் செய்தி 'மக்களுக்கெல்லாம் மாபெரும் மகிழ்ச்சியூட்டும் நற்செய்தி' (உலூக். 2.10) என்பதால், இச்சபை உலகம் முழுவதற்கும் சொந்தமானது என்று கருதப்பட்டது. அந்தியோக்கு இஞ்ஞாசியார் கி.பி. 2-ஆம் நூற்றாண்டில் முதன்முறையாகக் 'கத்தோலிக்க' (உலகம் தழுவிய – Universal) என்ற சொல்லைப் பயன்படுத்தினார்.

கொள்கை: இயேசு தந்த மீட்பைப் பெறப் பாப்பரசரும் ஆயர்களும் காட்டும் வழியில், விவிலியத்தில் விளக்கப் பெற்றகொள்கைகளைச் செயற்படுத்துதல் கத்தோலிக்கர் கடமை. திருச்சபையின் உறுப்பினர்களுள் நெருங்கிய தொடர்பு இருப்பதால், இயேசுவின் தாய் மரியன்னை, புனிதர் முதலியோர் மறக்கப்படுவதில்லை. இறையருளைப் பெற்றுத்தரும் ஏழு வழிகள் திருவருட் சாதனங்கள் எனப்படும். இவற்றுள் நடுநாயகமாக விளங்குவது நற்கருணையாகும்.

வழிபாடு: பெரும்பாலோர் இலத்தீன் வழிபாட்டு முறையைப் பின்பற்றுகின்றனர். பைசண்டைன், அந்தியோக்கியன், அலக்சாந்திரியன், கல்தேயன், ஆர்மீனியன் என்ற வேறு ஐந்து வழிபாட்டு முறைகளும் உண்டு. கேரளாவில் உள்ள மலங்கரா வழிபாடு அந்தியோக்கிய முறையையும், சீரோ மலபார் வழிபாடு கல்தேயன் முறையையும் சார்ந்தவை. இவை, பாப்பரசரின் தலைமையில் இயங்கும் பல்வேறு அமைப்புகள் வழியாகத் தத்தம் தனித்தன்மையைப் பாதுகாத்து வருகின்றன.

ஆட்சி: கத்தோலிக்கத் திருச்சபை, நாடுகள் தோறும் மறை மாவட்டங்களாகப் பிரிக்கப்பட்டுள்ளது. ஒவ்வொரு மறைமாவட்டத்திற்கும் (Bishopric) பாப்பரசர் நியமிக்கும் ஓர் ஆயர் தலைவராக இருப்பார். மறை மாவட்டம் உட்பிரிவுகளாகப் பகுக்கப்படும். ஒவ்வோர் உட்பிரிவுக்கும் ஆயர் நியமிக்கும் குருவானவர் பொறுப்பேற்பார்.

ஒரு குறிப்பிட்ட எல்லை என்று இல்லாது, கத்தோலிக்கத் திருச்சபையின் தேவைகளுக்கு ஏற்ப எங்கும் சென்று பணிபுரிய மனங் கொண்டவர்கள் துறவறச் சபைகளில் உழைப்பர். தொமினிக்கன் சபை (Dominican), பிரான்சிசுகன் சபை (Franciscan) இயேசு சபை (Chirt), சலேசியன்சபை போன்ற துறவறச் சபைகள் சமய உண்மைகளைப் போதித்தும், கல்வி நிறுவனங்கள், மருத்துவமனைகள், கருணை இல்லங்கள் ஆகியவற்றை நடத்தியும் நன்மை செய்கின்றன.

உலகில் உள்ள மொத்தக் கிறித்தவர்களுள் பாதிக்குமேல் கத்தோலிக்கர்கள் எனவும், உலகச்

சமயங்களில் மிகப் பெரிய தனிச் சமயம் கத்தோலிக்கச் சமயம் எனவும் கருதப்படுகிறது.

வரலாறு: பவுல் (Paul) அடிகளார் காலத்தில் கிறித்தவ சமயம் சிறிய ஆசியா (Asia Minon) வழியாக அலக்சாந்திரியா, கிரீசு, உரோம் ஆகிய நாடுகளுக்குச் சென்றது. உரோமாபுரிப் பேரரசர்கள் கிறித்தவ சமயத்தைத் தழுவாத காரணத்தால், கிறித்தவர்களைத் துன்புறுத்தினர்; கொன்றனர். சமயம் மேலும் பரவியது. கான்சுடன்டைன் காலத்தில் அரச ஆதரவு கிடைத்தது. ஆனால் பாப்பரசரின் கையைக் கட்டும் அரச அதிகாரமும் வலுப்பெற்றது.

கிறித்துவின் இயல்புபற்றிச் சிந்தனையாளரிடம் பல்வேறு முரண்பட்ட கருத்துகள் தோன்றின. ஓரிசன், பாசில், கிரேகோரியரர், சான் கிறிசோசுட்டம், அம்புரோசு, அகுசுதீன், செரோம் போன்ற எழுத்தாளர்கள் தவறுகளைக் களைந்து உண்மையினை வளர்க்க உதவினர்.

மேற்குத் திருச்சபையும், கிழக்குத் திருச்சபையும் கி. பி. 9-ஆம் நூற்றாண்டிலிருந்து ஒரே கொள்கை கொண்டிருந்தும் பண்பாட்டுப் பழக்க வழக்கங்களை வெவ்வேறாகக் கொண்டிருந்ததால், ஒரே ஆற்றின் இருபிரிவுகள் போல் விளங்கின.

கத்தோலிக்கச் சமயம் கி. பி. 9, 10-ஆம் நூற்றாண்டுகளில் நாட்டு ஆட்சியாளரின் ஆதிக்கத்தால் தாக்கப்பட்டது. சமய வாழ்வும் மாசடைந்தது. சமயத்தினுள்ளிருந்தே, குறிப்பாகத் துறவறச் சபைகளிலிருந்தே, சீர்திருத்தம் மலர்ந்தது. சமய வாழ்வு சீர்குலைவதும், பிறகு சீர்திருத்தம் பெறுவதும் கத்தோலிக்கத் திருச்சபை வரலாற்றின் தனிப்பண்பாகும். ஏழாம் கிரகோரியார், 2-ஆம் அர்பன் போன்றவர்களின் சீர்திருத்தத்தால், கி. பி. 11-ஆம் நூற்றாண்டில் 900 ஆண்டுகளாக நடந்த போராட்டம் நின்று, திருச்சபையின் அதிகாரிகளை நியமிப்பதில் நாட்டுத் தலைவர்கள் தலையிடல் கைவிடப்பட்டது.

கிரேக்க மெய்யியலார் அரிசுடாட்டிலின் முறைகளை கி. பி.12-ஆம் 13-ஆம் நூற்றாண்டுகளில் புனித அக்வினாசுதாமசு போன்றவர்களின் முயற்சியால் கிறித்தவ மயம் அடைந்தது. தொமினிகன் சபை தவறான கொள்கைகளை எதிர்த்துப் பேசியது. எளிய வாழ்வை, இனிய அமைதியை விரும்பிய பிரான்சிசு ஏற்படுத்திய சீர்திருத்தம் மக்களிடையே செல்வாக்குப் பெற்றது.

திருச்சபைக்கும் அரசுக்கும் இடையே மறுபடியும் போராட்டம் தலைதூக்கியது. பாப்பரசர் கைதியானார். திருச்சபை அதிகாரிகளின் குறைகளால் மக்கள் அவர்களை மதியாதிருத்தல், தனிப்பட்டவரின் பக்தி முயற்சிக்கே முதலிடம் கொடுத்தல், விவிலியத்தைத் தனியாகப் படித்தல் ஆகியவை வற்புறுத்தப்பட்டன. இச்சூழ்நிலையில் கி. பி. 16-ஆம் நூற்றாண்டில் மார்ட்டின் உலூதர், சான் கால்வின் ஆகியோர் சீர்திருத்த இயக்கத்தைத் (Reformation Movement) தொடங்கினர். இங்கிலாந்தில், வட ஐரோப்பாவிலும் நடு ஐரோப்பாவில் சில இடங்களிலும் கத்தோலிக்கச் சமயத்தின் செல்வாக்குக் குறைந்தது.

சீர்திருத்த இயக்கத்தை எதிர்த்துக் கத்தோலிக்கத் திருச்சபையின் தலைவருக்குத் துணைநிற்கும் பணியை மேற்கொண்டது புனித இலயோலா இஞ்ஞாசியார் தொடங்கிய இயேசு சங்கம் (Society of Jesus). இதன் வழியாகவே சவேரியார் இந்தியாவுக்கு வந்து பத்து ஆண்டுகள் உழைத்தார்.

கத்தோலிக்க நாடுகளின் அரசு திருச்சபைமீது கொண்டிருந்த கட்டுப்பாடு கி. பி. 17-ஆம் நூற்றாண்டில் மிகுந்தது. பூர்போன்சு என்ற அரச குடும்பத்தினர் கி. பி. 18-ஆம் நூற்றாண்டில் பாப்பரசர் பதவியை நீக்கிவிட முயன்றனர். அம்முயற்சிகளின் உச்சநிலையில் இஞ்ஞாசியாரின் இயேசு சங்கம் (Society of Jesus) நிறுத்தப்பட்டது.

ஒன்பதாம் பத்திநாதர் என்ற பாப்பரசர் கி. பி. 19-ஆம் நூற்றாண்டில் தமக்குச் சொந்தமாயிருந்த நாடுகளை இழந்தார். இதனால், பெரிய சுமையிலிருந்து விடுதலை பெற்ற நிலை திருச்சபைக்கு உண்டாயிற்று.

திருச்சபையில் 20-ஆம் நூற்றாண்டில் புதுப்பார்வை உதித்துள்ளது. 13-ஆம் சிங்கராயர், 12-ஆம் பத்திநாதர், 23-ஆம் அருளப்பர், 6-ஆம் சின்னப்பர் ஆகிய பாப்பரசர்கள் எழுதிய பொதுத் திருமுகங்கள், கத்தோலிக்க மக்கள் இன்றைய நடைமுறை வாழ்வின் ஒழுக்க, சமூகச் சிக்கல்களுக்கு ஏற்பத் தங்கள் வாழ்க்கை முறையைத் தழுவி அமைத்தல் வேண்டும் எனவும், திருச்சபையின் வாழ்வில் பொதுநிலையினர் (Laity) பங்குபெறல் வேண்டும் எனவும் வற்புறுத்தின.

பிரான்சு, செருமனி, இங்கிலாந்து, அமெரிக்கா ஆகிய நாடுகளில் பொது நிலையினரிடமும் குருக்களிடமும் மறுமலர்ச்சி இயக்கங்கள் தோன்றின. இந்த மறுமலர்ச்சி முயற்சிகளின் மணிமுடியே இரண்டாம் வத்திக்கன் சங்கம் (1962-65). இது, 23-ஆம் அருளப்

பர், 6-ஆம் சின்னப்பர் தலைமையில், பொதுவழி பாட்டிலும், திருச்சபை வாழ்விலும், ஆட்சியிலும், பிற கிறித்தவச் சபைகளுடன் ஒன்று சேர்வதிலும், பிற சமயங்களுடன் உரையாடல் நிகழ்த்துவதிலும் புது வழிகளைக் காட்டியுள்ளது. இன்று தலைவராயிருக் கும் 2-ஆம் அருள் சின்னப்பர் பல நாடுகளுக்குச் சென்று, 2-ஆம் வத்திக்கனின் சீர்திருத்த வழி களைச் செயற்படுத்த ஊக்குவித்து வருகிறார்.

கத்தோலிக்கத் திருச்சபை வெளித்தாக்குதல், உட் சிக்கல் என்னும் தீயில் எரிந்தும் வெந்தும் போகாமல் வளர்கிறது. எனவே அது மோசே (யாத். 3:2) கண்ட எரியும் முட்செடிக்கு ஒப்பாகும் என லாம். வி. மி. ஞா.

துணை நூல்கள்:

Joseph McSorley, Outline History of the Church by Centuries, 11 th ed., 1961.

Ludwig Hutling, A History of the Catholic Church (tr.) 1956.

Mckenzie, J. L., The Roman Catholic Church, 1969.

Philip Hughes, History of the Church 3 Vol., rev. ed., 1949.

கதக்கண்ணனார் சங்கப் புலவர்களுள் ஒரு வர். இவர் குறுந்தொகையில் 88, 94-ஆம் பாடல் களைப் பாடியவராவார். இவர் பெயரைக் கந்தக் கண்ணன் என்று குறித்துள்ளார் உ.வே. சாமிநாதை யர். இம்மாறுபாடு ஏடெழுதுவோரால் நிகழ்ந்திருத் தல் கூடும்.

கதக் கண்ணன் என்பதற்குச் சினம் மிகுந்த கண் களையுடையவன் என்பது பொருள். 'செல்வப் போர்க் கதக் கண்ணன் செயிர்த்தெறிந்த சின ஆழி' எனப் பழம் பாடலொன்றில் (யாப்பருங்கலக்காரிகை மேற்கோள்) இப்பெயர் இப்பொருளில் வந்துள்ளது. இப்பெயர் இயற்பெயராகவும் வழங்கப்பட்டிருத்தல் கூடும். 'யானையும் புலியும் எதிர்த்துப் போர்செய் யும் அரிய வழியை அஞ்சாது தலைவன் நள்ளிரவில் வருவான். அங்ஙனம் அவன் வருதலினால் உண்டாகும் பழிக்கு நாம் நாணேம்' என்று தோழி கூறுவதாக அமைத்துப் பாடியுள்ளார் (குறுந். 88). மற்றொரு பாடலில் (குறுந் 94) 'இன்னும் கார்ப்பருவம் வர வில்லை. ஆயினும் மேகம் முழங்குதலைக் கண்டு பேதைமையுடைய பிச்சியின் அரும்புகள் காரென மதித்துச் சிவந்தன. யான் ஆற்றுவேன். தலைவர் இம்மேக முழக்கத்தைக் கேட்டு வினைமுடியாமல் மீள்வரோ என்றே அஞ்சினேன்' எனத் தலைவி கூறு வது நயமிக்கதாக உள்ளது. ஆ.ஆ.

கதகளி: இது, கேரள நாட்டிற்குரிய நடனக் கலையாகும். இதில் இயல்,இசை, நாடகக் கலைக்கூறு கள் இணைந்துள்ளன. கேரளக் கோயில்களில் கலை நிகழ்ச்சி இடம்பெற்றுத் திகழ்கிறது. கதகளி என்னும் பெயர் பிற்காலத்தில் அமைந்ததாகும். இது இராம னாட்டம் எனவும் ஆட்டக்கதை எனவும் தொடக்கக் காலத்தில் கூறப்பெற்றது. இன்றும் கிராம மக்கள் இதனை இப்பெயரிலேயே குறிப்பிடுகின்றனர். அனைத்து மக்களும் மகிழுமளவுக்கு ஒருகாலத்தில் இது விளங்கியது. கதகளியின் தோற்றம் பற்றிச் செய்தியொன்று வழங்கப்படுகிறது. கொட்டாரக் கரைத் தம்புரான் தம் குடும்பத்து இளவரசியொரு வர் திருமணத்தின்போது நடிக்கக் கோழிக்கோட்டு மன்னர் சாமூதிரியிடம், அவரிடமிருந்த கிருட்டிண னாட்டம் யோகத்தினரை (யோகம்-குழு) அனுப்பித் தர வேண்டினார். சாமூதிரி, தம்புரான் அவ்வேண்டு கோளுக்குச் செவிசாய்க்காமை மட்டுமன்றிக் கிருட் டிணனாட்டம் போலும் தலைசிறந்த கலையினை உணரும் தன்மை தென்னவருக்கு இல்லை என்று நகையாடவும் செய்தார். இதனால், மனம் நொந்த கொட்டாரக் கரைத்தம்புரான் சாமூதிரியின் கொட் டத்தை அடக்க எண்ணிப் புதிதாய்ச் சமைத்ததே இராமனாட்டம் என்பது செவிவழிச் செய்தி. இராம கதையினை அடியொற்றிச் செய்த இராமனாட்டம் எட்டுக்கதைகளைக் கொண்டது. அவை புத்திர காமேட்டி, சீதாசுயம்வரம், விச்சின்னாபிடேகம், கரவதம், வாலிவதம், தோரணயுத்தம், சேதுபந்தனம், யுத்தம் என்பன. இராமனாட்டத்தின் அரங்கேற்ற நிகழ்ச்சி கொட்டாரக்கரை விநாயகர் கோயிலிலேயே நடைபெற்றது. இன்றும் புதிய நடிகர்கள் அரங்கேற் றம் அவ்வாலயத்திலேயே நடைபெறும். தம்புரான் தோற்றுவித்த இக்கலை வடிவம் பல மாற்றங்களுக் குட்பட்டு இன்றைய வடிவு பெற்றுள்ளது. இத்தகைய வடிவமாற்றத்திற்குக் கல்லடிக்கோடன். கப்ளிங் ஙோடன் என்னும் நம்பூதிரிகள் தொண்டு குறிப் பிடத்தக்கது.

சங்கீதம், இலக்கியம், நாட்டிய நாடக நிலைகள், அங்க அசைவுகள், நடிப்பு, புனைவு, ஓவிய நுட்பம், சிற்பம், மெய்வழக்கம், வாத்தியம் போலும் பல்வேறு கலைநுட்பங்களின் இணக்கமே கதகளி. எனினும், நடிப்பு இவற்றுள் தலையாயது. தாளலயங்களுக் கிணங்க உறுப்புகளை அசைக்கும் நாட்டிய நிலையைக் கதகளியில் காணலாம். தோடயம், புறப்

கதகளி

பாடு என்னும் இரண்டும் நாட்டியக்கலையினை மட்டுமே அடியொற்றியன. கலாசம், சாரி,கும்மி போன்ற சடங்குகளும் நாட்டியக்கலையின் வேறுபட்ட நிலைகளே.

சொற்பொருள் விளக்கநடிப்பும், உணர்வு வெளிப்பாடும் நல்கும் நடனம், உரையாடலில்லா நிலையில் முதன்மை இடம் பெறுகிறது. கதைகளி நடிகன் தலை, மார்பு, இடை, புடைப்பகுதி, கைகால்கள், கண்கள், புருவம், மூக்கு, கன்னம், உதடு ஆகியவற்றின் அசைவால் சைகைமொழியையும்; அசைவின்மை, வியர்வை, மயிர்க்கூச்சு, விதிர்விதிர்ப்பு, கண்ணீர் ததும்பல் இவற்றால் சாத்துவிக நடிப்பையும் வெளிப்படுத்துகிறான். சொல், தொடர்ப்பொருள் விளக்க நடிப்பு நிலையும் கதகளியில் உண்டு. 'மனோதர்மமாடல்' எனப்படும் இளகியாட்டம் நாட்டிய வகைகொண்டது. இதுபோன்று நடன, நாட்டியக் கூறுகள் இணங்கிய கலை வேறில்லை.

கதை விளக்கத்திற்குரிய செய்யுட்களை உரையாடல் இல்லாதவிடத்துப் பாடுவோன் பாடுகிறான். நடிகன், கைமுத்திரைகளால் உரையாடலில்லாத குறையினைப் போக்குகிறான். கைமுத்திரைகளுக்குப் பரதமுனியின் நாட்டிய நூலினை அடிப்படையாகக் கொண்ட போதிலும் 'அத்தலட்சண தீபிகை' (Hasthalakshana Deepikai),'அபிநயதருப்பணம்' என்னுமிரு நூல்களையே பின்பற்றுவர். இருபத்துநான்கு அடிப்படை முத்திரைகளும் அதனையொட்டிய முந்நூறு முத்திரைகளும் உண்டு. ஒரு கையால் காட்டும் முத்திரை 'அசம்யுக்தம்' எனவும், இருகைகளால் காட்டும் முத்திரை 'சம்யுக்தம்' எனவும் சொல்லப்படுகின்றன. ஒரேநிலையில் ஒருகையால் ஒருமுத்திரை காட்டி, மற்றொன்றால் வேறொரு முத்திரை காட்டினால் அது 'மிச்ரம்' எனப்படும். அடிப்படை முத்திரைகள் இருபத்து நான்காவன: பதாக, முத்ராக்யம், கடகம், முட்டி, கர்த்தரீமுகம், சுகதுண்டம், கபித்தகம், அம்சபட்சம், சிகரம், அம்சாசியம், அஞ்சலி, அர்த்தசந்திரம், முகுரம், பிரமரம், சூசீமுகம், பல்லவம், திரிபாதகம், மிருகசீம்சம், சருப்பசிரசு, வர்த்தமானம், அராளம், ஊர்ணநாபம், முகுளம், கடகமுகம்.

'பச்ச', 'கத்தி', 'கரி', 'தாடி', 'மினுக்கு' என்பன கதைமாந்தர் குணநலவெளிப்பாட்டிற்கு ஏற்றவகையில்மையும் வேடப்புனைவுகள். நடிப்பிற்கு ஏற்ற வகையில் புனைவுகள் அமைக்கப்பட்டுள்ளன. நற்குண நாயகனுக்குப் பச்சை, வீரத்திற்குக் கத்தி, பெண்கள், சாத்விகனுக்கு மினுக்கு, தமோ குணத்துக்குக் கரி, அகந்தையுடையார், முனிவர் ஆகியோருக்குத் தாடி என்பன சாதாரண வேடப்புனைவுகள். 'சுட்டிகுத்து' எனப்படும் ஒப்பனையால் குணநல வெளிப்பாட்டிற்கு ஏற்றமாற்றம் ஏற்படுத்த முடிகிறது. சுட்டிகுத்துக்கு விலைகுறைந்த பொருள்களே பயன்படுத்தப்பட்டு வருகின்றன. பனையோலை, நீலம், சுண்ணாம்பு, அரிசிமாவு போன்றன அவற்றுள் சில. தலையணிகளும் ஆடையணிகலன்களும் வேறுபட்டன.

கதகளிப் பாடகர் யாவரும், கேரளத்திற்குத் தனியான சோபானப் பாடல் போக்கினைப் பின்பற்றுகின்றனர். செய்யுள்,பதம் இவை சோபானத்திலேயே பாடப்படுகின்றன. கோயிற் சோபானங்களில் (வாயிற்படிகளில்) நின்றவாறு சயதேவரின் கீதகோவிந்தம் பாடி வழிபடுவதையே சோபான முறை என்பர். நல்ல பாடகரின் சுவை உணர்வு வெளிப்பாட்டிற்கும், பொருள் விளக்க நிலை முனைப்புக்கும் பொருந்தும் வகையில் இராகங்களைப் பயன்படுத்துவர். சோகத்திற்குப்-புன்னாகவராளி, கண்டாரம், மோகனம், ஆனந்தபைரவி போன்றவையும், சிருங்காரத்திற்குக்-கல்யாணி, தோடி, சங்கராபரணம் என்பனவும், வீரத்திற்குக் காமோதரி, மத்யமாவதி ஆகியனவும் சாதாரணமாகப் பயன்படுத்தப்படும் இராகங்கள். இலக்கியத்திற்கு ஊறு விளைக்கும் சங்கீதம் கதகளியில் இல்லை.

மத்தளம், செண்ட, சேங்கல, கைமணி ஆகியன சாதாரணமாகப் பயன்படுத்தப்படும் இசைக்கருவிகள். ஆனால் இக்காலத்தில் பெண் வேடங்களுக்காகச் 'செண்ட'க்குப் பதிலாக 'இடய்க்க' எனப்படும் தோற்கருவியைப் பயன்படுத்துகின்றனர். முற்கூறிய

இசைக்கருவிகளின் ஒலிப்பும், பாட்டு, நடனம் ஆகியவற்றின் இணைவும் கதகளிக்கு எழிலூட்டும்.

ஆட்டக்கதை இலக்கியம் மலையாள மொழிக் கருவூலங்களில் சிறந்தது. கொட்டாரக்கரையின் படைப்புகளுக்கு இலக்கியத்தரமில்லை என்னும் குற்றச்சாட்டு பொதுவாக உண்டு. இயல் இசை மேதைகளான, கோட்டயத்துத் தம்புரான், உண்ணாயி வாரியர், அசுவதித்திருநாள், இரயிம்மன்தம்பி, கிளிமானூர் வித்துவான் கோயித்தம்புரான் போன்றவர் படைப்புகள் கதகளி இலக்கியத்தில் மேம்பட்டவை. அவை வருமாறு: கோட்டயத்துத் தம்புரான்-கிர்மீரவதம், பகவதம், கல்யாணசௌகந்திகம், காலகேயவதம்; உண்ணாயிவாரியர்-நளசரிதம்; அசுவதித் திருநாள் - உருக்குமணி சுயம்வரம், அம்பரீடசரிதம், பூதனாமோட்சம், பவுண்ட்ரகவதம்; இரயிம்மன் தம்பி-கீசகவதம், உத்தராசுயம்வரம், தக்கயாகம்; வித்துவான் கோயித்தம் புரான்-இராவணிவிசயம்.

உண்ணாயிவாரியரின் நளசரிதமே சிறப்புற்று அமைகிறது. இலக்கியத்தரத்தாலும், கற்பனை வளத்தாலும் முற்கூறிய படைப்புகளுக்கு இணையானவையல்லாவிட்டாலும், உருக்மாங்கசரிதம், சந்தானகோபாலம், குசேலவிருத்தம், பாலிவிசயம், துரியோதனவதம் போன்றவையும் புகழ்பெற்றன.

இராமாயண, பாரதக் கதைகளைப் பக்தியுணர்வு நிறைந்தவாறு வெளியிடுவதே கதகளி. இக்காலத்தில், அருகியநிலையில் வேறுபல கதைகளும் கதகளியில் இடம்பெற்றுள்ளன. விழாக்காலங்களில் கோயில் சுற்றுப்புறத்தில் ஆடினர் என்றாலும் அரண்மனைகளிலும், செல்வர் குடும்பங்களிலும் கதகளி நடத்தப்பட்டது. இரவு உணவிற்குப்பின் விடியும் வரை எட்டு அல்லது பத்துமணிநேரம் கதகளி ஆடப்படும்.

இக்காலத்தில் அறிவிப்பு நிலைதாங்கும் கேளி கொட்டு முதல்பரதவாக்கியம்ஈறாகப் பல சடங்குகள் கதகளியில் உண்டு. தோடயம் புறப்பாடு, மஞ்சுதர, மேளப்பதம் என்பன பிற சடங்குகள். சிருங்காரப் பதம், போர்விளி, யுத்தம் போன்றவையும் கதகளியிலுண்டு. கேரளப் பண்பாட்டிற்கிணங்குமாறு பல்வேறு கலைகள் இணங்கும் மற்றொரு கலை இல்லை. வெட்டத்துநாடன், கல்லடிக்கோடன், கப்ளிங்நாடன் என்னும் மூவகைப் பாணிகளுள் வெட்டத்துநாடன் என்னும் பாணி இப்போது வழக்கில்லை. வடவரும் தென்னரும் தாங்கள் தங்கள் பாணிகளே சிறந்தன என்பர். மன்னரும் பிரபுக்களும் கோயில் தாளாளரும் கதகளியைப் போற்றி வந்தனர். இப்போது இந்நிலை மாறி, ஆட்சிக்கூடமும் கலைக் கழகங்களும் இதன் மேம்பாட்டிற்கு ஆவனசெய்துவந்துள்ளன, கலாமண்டலம் போலும் அமைப்புகளின் பங்கும் எண்ணுதற்குரியது.

பி.ப.

கதப்பிள்ளையார் சங்க காலப் புலவர்களுள் ஒருவர். இவர் பாடல்கள் குறுந்தொகையில் மூன்றும், நற்றிணையில் ஒன்றும், புறநானூற்றில் ஒன்றுமாக இடம்பெற்றுள்ளன (குறுந். 64, 265, 380; நற். 135; புற. 380). புறநானூற்றுப் பாடல் சிதைவுற்ற நிலையில் கிடைத்துள்ளது.

இவரது பெயரைக் கருவூர்க் கதப்பிள்ளை எனக் குறித்துள்ளார் உ.வே. சாமிநாதையர். மேலுமவர், இப்பெயர் கருவூர்க் கந்தப்பிள்ளை என்றும் காணப் படுகிறது என்றும் குறிப்பிட்டுள்ளார். கருவூர் மேற்குக் கடற்கரையில் உள்ள பட்டினமாகும். எனவே, இவர் மேற்குக் கடற்கரைப் பகுதியினர் என்பது புலனாகிறது. புறநானூற்றுப் பாடலில் நாஞ்சில் நாட்டையாண்ட வள்ளுவனை இவர் பாடியிருப்பதும் இதனை வலியுறுத்தும்.

இவர்தம் அகத்திணைப் பாடல்களுள் ஒன்று மட்டும் (குறு. 64) தலைவி கூற்றாகவும், ஏனைய மூன்றும் தோழி கூற்றாகவும் அமைந்துள்ளன. தலைவனைப் பிரிந்து வருந்தும் தலைவி, தோழி ஆகியோரின் மன நிலைகளையும் அவர்தம் துன்பவுணர்வுகளையுமே இப்புலவர் மிகுதியும் எடுத்துப் பாடியுள்ளார்.

நானிலங்களில் மருத நிலம் நீங்கலாக ஏனைய முல்லை, குறிஞ்சி, நெய்தல் என்னும் மூன்று நிலக் காட்சிகளையும் இவர் பாடல்களிற் காணமுடிகிறது. முல்லை நிலத்தில் பசுக்கள் மேயச் செல்ல, அவற்றின் கன்றுகள் அவை வருதற்குரிய அந்தி மாலையில் வாராமையால் பொலிவிழந்த மன்றத்தைப் பார்த்துத் தலைநிமிர்ந்து ஏமாற்றமடைந்து வருந்துதலையும், குறிஞ்சி நிலத்தில் காந்தள் அரும்புகள் தாமே மலராதபொழுதும் வண்டுகள் அவற்றினைக் கிண்டி மூடிய இதழ்களைத் திறத்தலையும், நெய்தல் நிலத்தில் பனை மரத்தினது கரிய அடிப்பகுதி புதையுமாறு மணல் மூடியிருத்தலையும், கடல் அலை கொழித்த புதிய மணலிலே தேரினது உருள் அழுந்திச் செல்ல மாட்டாது சுழலுதலையும் கதப்பிள்ளையார் காட்டியுள்ளார்.

சற்றும் எதிர்பாரா வகையில் கேடு ஒன்று நேருமாயின் ஒருவர் அதனைத் தாங்கிக் கொள்ளுதல் இயலாது. இன்ன கெடு நேரலாம் என்று முன்னரே எதிர்பார்த்தால், அக்கேடு நேரும்பொழுது அதனைத் தாங்கிக் கொள்ளுமாறு தம் மனத்தைத் தகுதியாக்கிக் கொள்ளலாம். இவ்வுளவியல் நுட்பத்தைக் கதப் பிள்ளையார் நன்குணர்ந்து ஒரு பாடலில் அமைத்துள்ளார் (குறுந். 380).

இவர் உவமைகள் உள்ளத்தைக் கவர்வன. மூடிய இதழ்களைத் திறக்கும் வண்டுகளுக்கு இடங்கொடுத்து வரவேற்கும் மலரின் செயலுக்கு, நடுநிலைமையுடைய சான்றோரைக் கண்டு எதிர்கொள்ளும் கடமையறிந்த மனிதரின் செயல் உவமையாகிறது. நாஞ்சில் வள்ளுவன் தன்பால் நட்புக்கொண்டு வருவோர்க்கு அவரது உள்ளங்கை போல நெருங்கியிருந்து உதவுவான் என்று குறித்துள்ளார்.

இவரது சொல்லாட்சி பொருட் சிறப்புடையது. தலைவன் அருகில் இன்மையால் பனிக்காலத்தின் ஒவ்வொரு நாளும் தலைவியை வருத்துவதாகலின் அதனைப் 'பனிக் கடுநாள்' (குறுந். 380) என்று குறித்தார். பிரிந்து சென்ற தலைவர் வேற்று நாட்டிலுள்ளார் ஆதலின் இடத்தாலும் அவர் சேயர். குறித்த பருவத்தில் வாராமல் தாழ்த்தமையால் காலத்தானும் அவர் சேயராயினார் என்பது படச் 'சேயர் தோழி சேய்நாட் டோரே' (குறுந். 64) என அமைத்துள்ள சொல்லாட்சி அருமைப்பாடு உடையது.

ஆ.ஆ.

கதபர் மத்திய பிரதேசம், ஒரிசா, ஆந்திரப் பிரதேசம் ஆகிய மாநிலங்களில் வாழும் தொன்மையான பழங்குடியினராவர். கதபர் (Gadapas) என்னும் சொல்லிற்குத் தோளில் சுமை சுமப்பவர்கள் என்பது பொருள். இவர்கள் தங்களைக் கட்பா (Gadba), குத்தாவு(Guthau)என்றும் கூறிக் கொள்வர். கதபர்கள் மத்திய பிரதேசத்தில் பசுதர் (Bastor) மாவட்டத்திலும், ஒரிசாவில் கொராபுட்டு மாவட்ட மலைப் பகுதிகளிலும், மலைப் பகுதியைச் சேர்ந்த ஆந்திரப் பிரதேசத்திலும் மிகுதியாக வாழ்கின்றனர். இவர்களின் எண்ணிக்கை ஒரு இலட்சத்திற்கும் மேலாகும். இவர்கள் முண்டாரி மொழிக் குடும்பத்தைச் சேர்ந்த கதப (Gadbaba) என்னும் கிளை மொழியைப் பேசுகின்றனர்.

கதபர்களின் குடியிருப்புகள் பெரும்பான்மையாக மலைசார்ந்த பகுதிகளில் உள்ளன. கடல்மட்டத்திலிருந்து சற்றேறக்குறைய 3000 அடி உயரமுள்ள இவர்களின் பகுதிகளில் கால்நடைப் பாதைகளே

கதபப் பெண்கள்

போக்குவரவிற்கு வழியாக உள்ளன. இவர்கள் வாழும் குடிசை எளிமையானது; இரு அறைகளைக் கொண்டது. முன் அறை நீண்ட சதுரமாகவும் பின் அறை வட்ட வடிவிலும் அமைந்திருக்கும். சுவர்கள் தட்டியாலானவை. கதபர்களின் இக்கால வீடுகள் மண்சுவரினால் கட்டப்பட்ட நீண்ட சதுர வீடாகக் காணப்படுகின்றன. மணமாகாதவர்கள் கூடி மகிழும் இளையார்கூடங்கள் (Dormitories) ஊரின் மையத்தில் கட்டப்படுகின்றன. இந்த அமைப்பு பெரும்பாலும் மறைந்து வருகிறது.

கதபச் சமுதாய அமைப்பு, பல கூட்டத்தினையும் (Phratry), குலங்களையும் (Clans) கொண்டதாகும். ஒவ்வோர் சிற்றூரிலும் பொதுப் பெயருடைய கூட்டத்தினர் பல குலங்களாகப் பாகுபடுகின்றனர். இவர்களின் குலங்கள், நாய், கரடி, ஆமை, புலி, பாம்பு முதலியவிலங்குகளின் பெயர்களைக் கொண்டவை. இவையே இவர்களின் குலக்குறியும் (Totem) ஆகும். ஒவ்வொரு குலத்தவரும் இரத்த உறவுடையவர் என்பதால் அக்குலத்தில் திருமணஞ் செய்து கொள்ள மாட்டார்கள். வேறு குலத்தில் திருமணஞ் செய்து கொள்வர். சொத்துகள் ஆண்கள் வழிச் செல்வனவாகும்.

திருமணம் இவர்களிடையே எளிமையானது. வயது வந்தவர்களுக்கு மட்டுமே மணம் செய்து வைக்கப்படுகிறது. மணமகன் வீட்டார் மணப் பெண்ணை நிச்சயிக்கச் செல்லும்போது துணி, மது வகைகள், உணவுப் பொருள்கள், பணம் முதலானவற்றைக் கொண்டு செல்ல வேண்டும். மணமகன் குழுவினர் மணமகள் இல்லத்தை நோக்கிச் செல்லும்போது மணமகளின் உறவுப் பெண்களும் ஆண்களும் அக்குழுவினரை இடைமறித்து அவர்களுள் ஒருவரைத் தங்களுக்கு மோதிரம் அணியச் சொல்வர். மோதிரம் அணிவித்த பின்னரே வழிவிடுவர். விதவை மணம், மணவிலக்கு ஆகியவை இவர்களின் சமுதாயத்தில் உண்டு.

கதபர்களின் பொருளாதாரம் வேளாண்மையைச் சார்ந்தது. இவர்கள் வேளாண் தொழிலில் வல்லவர்கள். மலைச் சரிவுகளில் காட்டை அழித்து இடம் விட்டு இடம் பெயரும் வேளாண் முறையைக் கொண்டிருந்த இவர்கள் இன்று இம்முறையைப் பெரும்பாலும் குறைத்துக் கொண்டு நிலையான விளைநிலங்களில் பயிரிடுகின்றனர். நெல், வரகு ஆகியவை இவர்களுக்கு முதன்மையான பயிர்கள். இவர்கள் பல வகை நெல்லைச் சாகுபடி செய்கின்ற

கதபக் குடியிருப்பு

கதபஆடவர்

னர். வரகு, தினை முதலானவற்றை நீர்ப்பாசன வசதியற்ற நிலங்களில் விளைவிக்கின்றனர். மலைகளில் ஓடும் சிற்றோடைகளைத் தடுத்து நீர்ப்பாசன முறைகளைப் பெருக்கிக் கொள்வதில் கதபர்கள் தேர்ச்சி பெற்றவர்கள். வேளாண் தொழிலைத் தவிர்த்துக் கால்நடைகளை மிகுதியான எண்ணிக்கையில் வளர்க்கின்றனர். எருமை, பசு, ஆடு முதலானவை இவர்கள் விரும்பி வளர்க்கும் கால்நடைகள், வேட்டையாடுதலும் மீன்பிடித்தலும் இவர்களின் துணைத் தொழில்கள்.

பலவகையான விலங்குகளை இவர்கள் உண்கின்றனர். ஆடு, எருமை, பன்றி, ஆமை, நஞ்சற்ற பாம்புகள், பெரிய ஓணான், தவளை, காக்கை, சிறு பறவைகள் முதலானவற்றின் இறைச்சியை இவர்கள் விரும்பி உண்கின்றனர்.

கதபப் பெண்கள் துணி நெய்வதில் வல்லவர்கள். தங்களுக்குத் தேவையான துணி வகைகளை நெய்வதற்கு ஒவ்வொரு பெண்ணும் திருமணத்திற்கு முன்னரே கற்றுக் கொள்ளுகிறாள்.

ஒவ்வோர் ஊரின் தலைவனே இவர்களிடையே எழும் சமுதாயச் சிக்கல்களைத் தீர்த்து வைக்கிறான். இருப்பினும் இவனுக்கு மிகுந்த அதிகாரமில்லை. சமுதாயத்தில் செல்வாக்கும் தகுதியும் பெறுவதில் சொத்தின் மதிப்பும் பொருள் ஈட்டும் திறனும் அடிப்படையாகின்றன. கதபர்களின் வாழ்க்கையில் சடங்குகளும் விழாக்களும் மிகுந்துள்ளன. செல்வம் மிகுந்தவர்கள் ஆண்டுதோறும் தாம் சார்ந்த ஊர் மக்களுக்கு விருந்து கொடுத்து மகிழ்வர். இறந்தவர்களின் நினைவாக ஊரின் மையத்தே, பஞ்சாயத்து நடைபெறும் இடத்தில், கல் நடும் விழா இவர்களின் விழாக்களுள் சிறப்புப் பெற்றது. இந் நாளன்று அனைவருக்கும் விருந்து கொடுத்துக் கல்லை நடுவர்.

கதபர்கள் பல தெய்வங்களை வழிபடுகின்றனர். பூர்கி மாதா அல்லது தக்கூரானி மாதா என்னும் தாய்த் தெய்வத்தைப் பெரியம்மைநோய் வராமலிருக்கவும் கால்நடைகளுக்குக் கோமாரி நோய் வாராமலிருக்கவும் வழிபடுகின்றனர். இத்தெய்வங்களை வழிபட்டும் இந்நோய்கள் பரவினால், இத்தெய்வங்களுக்கு வழிபாடுகளை நிறுத்தித் தெய்

வத்தைப் பழிப்பர். வேளாண்மை செழிக்கப் பந்தாரின் (Bhandarin) என்னும் தாய்த் தெய்வத்தையும் உடல் நலனுக்குத் தர்னி (Dharni) என்னும் தாய்த் தெய்வத்தையும், கால்நடைகளைக் காக்கப் பர்வான் (Bharwan) என்னும் தெய்வத்தையும், ஆண்களைக் கொடிய விலங்குகள் தாக்காமலிருக்கத் தான் தேவி (Dand Devi) என்னும் தெய்வத்தையும் வழிபடுகின்றனர். மார்ச்சு மாதத்தில் முழுநிலாவன்று ஆண்கள் அனைவரும் கூடி வேட்டைக்குச் சென்று இறைச்சியைச் சமைத்து மாத்திதியோ (Matideo) என்னும் கடவுளுக்குப் படைத்து வழிபடுகின்றனர். பெரும்பான்மையாக அனைத்துச் சிறப்பு விழாக்களின் போதும் ஆண்களும் சேர்ந்து நடனமாடுவர்.

இவர்கள் இறந்தவர்களைப் புதைக்கின்றனர் புதைக்கும் போது கால்களை மேற்குத் திசையில் வைத்துப் புதைப்பர். இறந்தவர்களுக்கான சடங்குகள் ஒன்பது நாள்கள் தொடரும். இவ்வகைச் சடங்குகளில் பசு அல்லது எருதின் இறைச்சியைப் படைத்தல், மது வகைகளைப் படைத்தல் ஆகியன இவர்களிடையே உள்ள நடைமுறைகளுள் சில. சீ.ப.

கதம்ப அடைமானம்: காண்க: அடைமானம்.

கதம்பர்: இந்தியாவில் கோவாப் பகுதியில் வாழ்ந்த கதம்பர், மூன்று கண்களையும் நான்கு கைகளையுமுடைய திரிலோசன கதம்பர் என்ற கடவுளின் கால்வழியில் வந்தவர்களாகத் தம்மைக்கூறிக் கொண்டனர். சிவபெருமானையே அவர்கள்தம் குலக் கடவுளாகக் கொண்டிருந்தனர். சப்தகோடீசுவரர் என்றும் அக்கடவுளை அவர்கள் குறிப்பிட்டனர். கோவாவில் இவர்கள் கி.பி. 10-ஆம் நூற்றாண்டு முதல் 13-ஆம் நூற்றாண்டுவரை செழிப்புடன் விளங்கினரென அறியக் கிடக்கிறது. இவர்களைப் பற்றிப் பல செய்திகள்தெளிவாக அறியப்படவில்லை. தக்கணத்தில் கி.பி. 6-ஆம் நூற்றாண்டில் வீழ்ச்சியுற்ற கடம்பரின் ஒருபிரிவினரே, கோவாக் கதம்பர் என்ற கருத்து நிலவுகிறது.

இலங்கையில் கி.பி. 5-ஆம் நூற்றாண்டில் வாழ்ந்த கடம்பர் அல்லது கதம்பர், தக்கணத்துக் கடம்பருடனோ கோவாக் கதம்பருடனோ தொடர்புடையவர்கள் அல்லர் என்பது அறிஞர் சாலடோரின் கருத்தாகும். இலங்கையில் இருந்த கடம்பர் கடற்கொள்ளைக்காரர்கள். அவர்கள் இந்தியாவில் இருந்த கடம்பருடன் தொடர்புடையவர்கள் அல்லர். தெ.ப.

கதர்: கையினால் நூற்றுக் கைத்தறியில் நெய்யப்படுகின்ற துணி கதர் எனப்படுகிறது. 'கதர்' என்ற அரபியச் சொல்லுக்கு 'மாட்சிமைமிக்க', 'கண்ணியமிக்க', 'ஒளி' என்பன போன்ற பல பொருள்கள் உள்ளன.

சுதந்திரப் போராட்ட வீரர்களான அலி சகோதரர்களின் தாயார் பீவி அம்மையார் தம் கையினால் நூற்கப்பட்ட நூலைக் கொண்டு நெய்த துண்டு ஒன்றினைத் தம் மகன் மௌலானா முகம்மது அலியிடம் கொடுத்து, 'இதைக் காந்தி அடிகளுக்குக் 'கதர்'ஆகப் (நன்மதிப்பாக) போர்த்து'. என்று கூறினார். இந்நிகழ்ச்சியிலிருந்தே இந்தியாவில் 'கதர்' என்ற சொல் நடைமுறைக்கு வந்தது.

இந்தியாவில் பழங்காலத்திலிருந்து மேலோங்கி வந்த நூற்றல் தொழில் ஆங்கிலேயர் ஆலைத் துணிகளைப் புகுத்திய பின்னர் மெதுவாக அழியத் தொடங்கியது. கைத்தறித் துணியை விடுத்து விலைக் குறைவு, கட்டாயம் போன்றவற்றின் காரணமாக ஆலைத் துணியின்மீது மக்கள் அதிக நாட்டம் கொள்ளத் தொடங்கினர். கிராமப் பொருளாதார முன்னேற்றம், கிராம வேலை வாய்ப்பு, நாட்டின் சுதந்திரம் ஆகியவற்றிற்காக நூற்றல் தொழிலின் தேவையை உணர்ந்து, காந்தியடிகள் இத்தொழிலுக்குப் புத்துயிர் ஊட்ட நினைத்தார். இதன் அவசியத்தை மக்களுக்கு விளக்கிச் சுதந்திர இயக்கத்தில் கதரையும் ஒரு நிருமாணத் திட்டமாக்கினார். அமிர்தசரசில் 1919-ஆம் ஆண்டு கூடிய காங்கிரசு மாநாட்டில் இத்திட்டத்தின் தேவை விவாதிக்கப்பட்டு உறுதி செய்யப்பட்டது. இக்குறிக்கோளை உணர்த்தும் வகையில் தேசிய கொடி கதர்த் துணியினால் உருவாக்கப்பட்டு, அதன் நடுவில் இராட்டைச் சின்னமும் பொறிக்கப்பட்டது. நாடு சுதந்திரம் அடைந்த பின்னரே இராட்டைச் சின்னம் மாற்றப்பட்டு அசோகச் சக்கரம் பொறிக்கப்பட்டது.

காங்கிரசுப் பேரியக்கம் கதரையும் கைத்தொழில்களையும் மக்கள் பேணும் பொருட்டு நாடெங்கிலும் கதர்ச் சொற்பொழிவுகளை நிகழ்த்தியது. கதர் வாரியம் 1923-ஆம் ஆண்டு அமைக்கப்பட்டது. காந்தியடிகளைத் தலைவராகக் கொண்ட 'அனைத்திந்திய நூற்போர் சங்கம்' என்றதொரு தனி அமைப்பும் 1925-ஆம் ஆண்டு நிறுவப்பட்டது. இச்சங்கம் கதர் உற்பத்திப் பணியை நடத்திக் கதரும் நூற்றல் தொழிலும் வளருவதற்குப் பாடுபட்டது. மேலும் பிறர் நடத்துகின்ற கதர் உற்பத்திப் பணியை மேற்பார்வையிட்டுத் தூய்மையான கதருக்குச் சான்றிதழும் வழங்கி வந்தது. ஆலை நூல் கலப்பின்றிக் கைத்தறியில் நெய்யப்பட்டு, நியாயமான விலைக்கு விற்கப்படுவதே தூய்மையான கதர் எனப்படுகிறது.

கதர் இயக்கம் கிராம மக்களின் வேலையின்மையையும் வறுமையையும் நீக்குதல், மக்களின் ஆடைத் தேவையினை நிறைவு செய்தல் போன்றவற்றை முக்கிய நோக்காகக் கொண்டுள்ளது. பொதுவாக, ஆலைத் துணியின்மீது கொண்ட விருப்பத்தின் காரணமாகவும், ஆலைத் துணியை விடக் கதரின் விலை இரண்டு, மூன்று மடங்கு அதிகமாயிருந்ததாலும் உற்பத்தி செய்பவர்கள் கூடக் கதராடையைப் பெரிதும் உடுத்துவதில்லை. கதர் நகரங்களிலேயே பெரும்பாலும் விற்பனையாயிற்று. தியாகம், ஏழைகளின் மீது இரக்கம், தேசப்பற்று ஆகிய காரணங்களுக்காக மட்டுமே கதர் விற்பனையாயிற்று. எனவே, கதர் விலையைக் குறைக்கும்பொருட்டு ஊதிய நோக்கமின்றிச் சேவை மனப்பான்மையுடன் நூற்றல் கூலி குறைக்கப்பட்டது. இதனால் 1935-36-இல் கதர் உற்பத்தியும் விற்பனையும் குறைந்தன. பின்னர், மாநில அரசின் உதவியினாலும், போர்க்கால நிலைமையினாலும் நாடெங்கிலும் கதர் உற்பத்தியும் விற்பனை நிலையங்களும் தொடங்கப்பட்டன. நெசவுத் தொழில் புரிவோரின் எண்ணிக்கையும் மிகுதியாயிற்று. ஏறக்குறைய அனைத்துக் கிராமங்களிலும் கதர் உற்பத்தி பரவியிருந்தது. எனவே, கதர் உற்பத்தியும் விற்பனையும் 1941-ஆம் ஆண்டில் மிக உயர்ந்தது.

ஆங்கிலேய அரசின் அடக்கு முறையினால் பாதிக்கப்பட்டிருந்த கதர் உற்பத்திப் பணியினைப் பெருக்கக் கதர் உடுத்துவோர் நூற்கவும் நூற்பவர்கள் கதர் உடுத்தவும் காந்தியடிகள் அறிவுரை கூறினார். மேலும், கதர் விலையில் ஒரு பகுதியை நூலாகக் கொடுக்க வேண்டுமெனவும் அவர் கூறினார். இராட்டை,வாழ்க்கையில் பணம் சம்பாதிப்பதற்கான கருவி மட்டுமன்று; அது அகிம்சைக் கொள்கையினை ஆதாரமாகக் கொண்ட புதிய சமுதாயத்தை உருவாக்குவதற்கு உரிய சின்னமாகவும் விளங்குகிறது என்றும் அவர் அறிவுறுத்தினார்.

ஒருவர் தாமே நூற்ற நூலைக்கொண்டு நெய்த கதரை உடுப்பதன் மூலம் தம் ஆடைத் தேவையை நிறைவு செய்கிறார்; தம் தேவையைத் தாமே நிறைவேற்றுவதனால், தம் தேவைக்காகப் பிறரை எதிர் பார்த்தோ சார்ந்தோ வாழ வேண்டியதில்லை. அவர் முழுமையான சுதந்திர மனிதராகத் திகழ்வார். ஒவ்வொரு மனிதரும் தம் வாழ்க்கைத் தேவைகளைத்தாமே நிறைவு செய்து கொள்வதன் மூலம் தன்பலமுள்ளவராக விளங்குகிறார். இத்தகைய மனிதரைக் கொண்ட சமுதாயம் தன் தேவைகளைத் தானே நிறைவு செய்து கொள்ளும்-முழுமையான தன்பலமும் சுதந்திரமும் கொண்டதாக விளங்கும். இந்தச் சருவோதயக் கோட்பாட்டை மையமாகக் கொண்டு, அதனை வெளிப்படுத்தும் சின்னமாக விளங்குவதே கதர். எனவே, கதர் உற்பத்தி செய்வோரும் அதனை உடுப்போரும் வணிக முறையிலான ஊதியத்தைக் கருதுதல் கூடாது. இது காந்தியடிகளின் கருத்து. பின்னர், இந்நோக்கத்தை அனைத்திந்திய நூற்போர் சங்கமும் செயற்படுத்தத் தொடங்கியது.

காந்தியடிகளின் மறைவிற்குப் பின்னர், கதர் உற்பத்தி, விற்பனை ஆகியவற்றில் பெரும் பகுதியை அனைத்திந்திய நூற்போர் சங்கம் பிற அறநிலையங்களிடம் ஒப்படைத்தது. குறைந்த அளவில் கதர் உற்பத்தி செய்து, அதை விற்பனை செய்வதுடன் முழுக்கிராமச் சேவை, தன்தேவை நிறைவேற்றம், நூற்பு-நெசவுக் கருவிகள் பற்றிய ஆராய்ச்சி, ஊழியர் பயிற்சி போன்ற பல பணிகளை இச்சங்கம் செய்து வந்தது. இச்சங்கம், காந்தியடிகள் தொடங்கிய நிருமாணத் திட்ட அமைப்புகளை ஒருங்கிணைத்துள்ள அகில பாரத சர்வ சேவா சங்கத்தில் 1952-ஆம் ஆண்டு இணைக்கப்பட்டது.

கதர்த் தொழில் வளர்ச்சியுறும்பொருட்டு மத்திய அரசு1953-ஆம் ஆண்டு அனைத்திந்திய கதர் கிராமக் கைத்தொழில் முன்னேற்ற வாரியம் என்ற அமைப்பினை ஏற்படுத்தியது. பல மாநில அரசுகளும் கதர் வளர்ச்சியுறப் பல திட்டங்களையும், அமைப்புகளையும் நிறுவின. தமிழ்நாடு, கருநாடகம், உத்தரப் பிரதேசம், பீகார்,ஒரிசா போன்றவை இதன் வளர்ச்சியில் ஆர்வம் கொண்டு செயற்படும் குறிப்பிடத்தக்க மாநிலங்களாகும். தமிழ் நாட்டில் 1956-ஆம் ஆண்டு 'கதர்ப் பாதுகாப்புச் சட்டம்' உருவாக்கப்பட்டு, கதர், கிராமக் கைத்தொழில், வேலை வாய்ப்பு ஆகியவற்றைப் பெருக்குவதற்குத் திட்டங்கள் பல தீட்டப்பட்டன. கதர் கிராமக் கைத்தொழில் வாரியம் என்றதொரு தனி அமைப்பு 1960-ஆம் ஆண்டு தமிழக அரசால் நிறுவப்பட்டது. இப்பொழுது கதர்த்துறை என்ற தனி அமைச்சகத்தின் கீழ் இக்கதர் கிராமக் கைத்தொழில் வாரியம் இயங்கி வருகிறது. இவ்வாரியத்தின் மூலம் தமிழ் நாடு முழுவதிலும் விற்பனைக் கிளைகள் திறக்கப்பட்டுள்ளன, கதர் கிராமக் கைத்தொழில் வளர்ச்சிக்கும் கதர் உற்பத்திக்கும் இவ்வாரியம், கடன்களும் சலுகைகளும் வழங்கி, ஆக்கமும் ஊக்கமும் அளித்து வருகிறது. மேலும், தீபாவளி, பொங்கல் போன்ற திருவிழாக் காலங்களிலும், காந்தியடிகள் போன்ற தலைவர்கள் பிறந்த நாள்களிலும் சிறப்பு விலைக் குறைப்புகளை ஏற்படுத்தி, கதர் விற்பனை அதிகரிக்கவும் அரசுகள் உதவி செய்து வருகின்றன. இன்று

இந்தியாவிலேயே கதர் உற்பத்தியிலும் விற்பனையிலும் தமிழகம் முதலிடத்தை வகித்து வருகிறது.

கிராம அரசை மையமாகக் கொண்ட இந்தியப் பண்பாட்டின் சின்னமாகக் கதர் விளங்குகிறது. இது தன்பலமும் நிறைவான சுதந்திரமுமுள்ள தனி மனிதர்களைக் கொண்ட, எல்லோருக்கும் எல்லா வாய்ப்புகளும் கிடைக்கக் கூடிய சருவோதய சமூகச் சிந்தனையை நினைவூட்டுகிறது; எளிமை, கண்ணியம், சத்தியம், அகிம்சை ஆகியவற்றைக் கொண்டு நற்பண்புகளின் உறைவிடமாகத் திகழ்கிறது. மேலும், காந்தியடிகளின் தூய வாழ்க்கையையும் கோட்பாடுகளையும் அறிவுறுத்துவதாகவும் அமைகிறது. பூ.த.

கதவடைப்பு: வேலை செய்யும் இடத்தை மூடுதல் அல்லது வேலையை நிறுத்துதல் அல்லது பணியாண்மையர் (Employer) தம்மால் நியமிக்கப்பட்ட பணியாள்களுக்குத் தொடர்ந்து வேலை கொடுக்க மறுத்தல் கதவடைப்பு (Lock-out) எனப்படும்.

தொழிலாளர்களுக்கு வேலை நிறுத்தம் எப்படி ஒரு வலிமை வாய்ந்த ஆயுதமாக அமைகிறதோ அது போலப் பணியாண்மையர்க்குக் கதவடைப்பு ஒரு வலிமை வாய்ந்த ஆயுதமாக விளங்குகுறது.

வேலை செய்யுமிடத்தை மூடுதல்: தொழிலுக்குக் கிடைக்க வேண்டிய கச்சாப் பொருள்கள் கிடைபபது அரிதாக இருக்கும்போதும், சந்தையில் அவற்றின் விலை கூடுதலாக இருக்கும்போதும் பணியாண்மையர் வேலை செய்யுமிடத்தை மூடலாம்.

மூடுதலுக்கும், கதவடைப்புக்கும் உள்ள வேறுபாடு: 1. வேலை செய்யுமிடத்தை மூடுதலால் வேலைத் தொடர்பு அறுந்துவிடுகிறது. ஆனால், கதவடைப்பில் அவ்வாறு வேலைத் தொடர்பு அறுந்துவிடுவதில்லை. பணி நிறுத்தமே ஏற்படுகிறது. 2. கதவடைப்பு, தொழில் தகராறு காரணமாக ஏற்படுவது; வேலை செய்யும் இடத்தை மூடுவதென்பது அவ்வாறு நிகழ்வதன்று. 3. கதவடைப்பு தொழிலாளர்களைச் சில நிபந்தனைகளைக் கட்டாயப்படுத்தி ஏற்க வைப்பதையும், வேலைப் பாதிப்பையும் உள்நோக்கமாகக் கொண்டது. எனவே இதை ஒரு தந்திரமிக்க பேரம் என்று கூட குறிப்பிடலாம். ஆனால், வேலை செய்யும் இடத்தை மூடுதலில் இது போன்ற பேரத்திற்கு வாய்ப்பே இல்லை.

பொதுப் பயன்பாட்டுப் பணிகளில் கதவடைப்புக்குத் தடை: தொழிற் சச்சரவுச் சட்டத்தின் படி (Industrial Dispute Act) இரயில் பணி; பயணிகள் அல்லது பண்டங்களை எடுத்துச் செல்லும் வான்வழிப் போக்குவரத்து; 2) பெருந் துறைமுகம்அல்லது கப்பல் துறைத் தொடர்புடைய பணிகள்; 3) அஞ்சல், தந்தி, தொலைபேசிப் பணிகள்; 4) பொதுமக்களுக்கு மின்சாரம், ஒளி, நீர் வழங்குதல்; 5) மக்கள் நல்வாழ்வு மற்றும் கழிவகற்றும் திட்டம்; 6) உரிய அரசாங்கம் ஒன்று பொதுநலன் கருதி இச்சட்டத்தின் நோக்கத்திற்காகப் பொதுப் பயன்பாட்டுப் பணிகள் என்று அரசாங்கப் பதிவிதழில் அறிவிப்புச் செய்யும் பணிகளில் பணியாண்மையர்,

அ. கதவடைப்புச் செய்வதற்கு ஆறு வாரங்களுக்கு முன்னர் அறிவிப்புக் கொடுக்காமலோ, ஆ. அறிவிப்புக் கொடுத்த பின்னர் 14 நாள்களுக்குள்ளோ இ. அத்தகைய அறிவிப்பில் கொடுக்கப்பட்ட கதவடைப்புத் தேதி கழியு முன்னரோ், ஈ. உடன்பாட்டு அதிகாரி ஒருவர் முன் விசாரணை நடக்கும் போதோ, அவ்விசாரணை முடிந்த ஏழு நாட்களுக்குப் பிறகோ கதவடைப்புச் செய்தல் கூடாது.

ஆனால் இப்பணிகளில் ஏற்கெனவே கதவடைப்பு இருந்து வரும்போது கதவடைப்புக் குறித்து அறிவிப்புக் கொடுக்க வேண்டிய தேவையில்லை. ஆனாலும் பணியாண்மையர் இது குறித்த அறிவிப்பை, உரிய அரசாங்கம் பொதுவாகவோ குறிப்பாகவோ குறிப்பிடும் அலுவலருக்கு அனுப்பி வைத்தல் வேண்டும்.

கதவடைப்புக்குப் பொதுவான தடை: பணியாண்மையர் ஒருவர், 1. குழு ஒன்றின்முன் உடன்பாடு நடைமுறையில் இருக்கும் போது, அந் நடைமுறைகள் முடிவடைந்து ஏழு நாள்களுக்குப் பிறகும்; 2. ஒரு தொழிலாளர் நல நீதிமன்றம், தீர்ப்பாயம் அல்லது தேசிய தீர்ப்பாயம் முன் விசாரணைநடந்துகொண்டிருக்கும்போதும்;அவ்விசாரணை முடிந்து இரண்டு திங்களுக்குப் பிறகும்; 3. இசைவுத் தீர்ப்பாளர் ஒருவர் முன் இசைவுத் தீர்ப்புக்கான நடைமுறை இருக்கும்போதும் விசாரணை முடிந்து இரண்டு திங்கள் கழித்தும், பிரிவு 10-அ, உட்பிரிவு (3 அ) - இன் கீழ் அறிவிப்புச் செய்திருக்குமிடத்தும் கதவடைப்பை அறிவிக்கக்கூடாது.

சட்ட முரணான கதவடைப்பு: கதவடைப்பு ஒன்று, தொழிற்சச்சரவுச் சட்டம் பிரிவுகள் 22, 23 ஆகியவற்றிற்கு மாறுபட்ட வகையில் நடைபெறவோ அறிவிக்கப்படவோ பிரிவுகள் 10 (3), 10அ (4-அ) ஆகியவற்றின்படியான கட்டளைகளுக்குத்தொடர்ந்து மாறுபட்ட வகையில் இருந்துவரவோ செய்யின் அது சட்டமுரணான கதவடைப்பாகும்.

தண்டனை: சட்ட முரணான கதவடைப்புச் செய்த பணியாண்மையர் ஒருவர், ஒரு திங்கள் வரை நீடிக்கக்கூடிய சிறைத் தண்டனையோ ஓராயிரம் உருபாய் வரை அபராதமோ, அவை இரண்டுமோ விதிக்கப்பட்டுத் தண்டிக்கப்படலாம்.

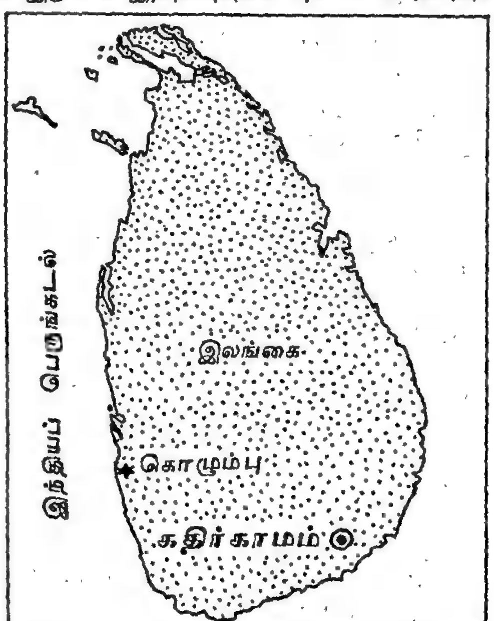
சட்டமுரணான வகையில் கதவடைப்புச் செய்ய தூண்டி விடுபவர் ஆறு திங்கள் வரை நீடிக்கக்கூடிய சிறையோ ஓராயிரம் உருபாய் வரை அபராதமோ அவை இரண்டுமோ விதிக்கப்பட்டுத் தண்டிக்கப் படலாம்.

சட்ட முரணான கதவடைப்புக்கு நிதி உதவி செய்பவர்கள் ஆறு திங்கள் வரை சிறையோ ஓரா யிரம் உருபாய் வரை அபராதமோ அவை இரண்டுமோ விதிக்கப்பட்டுத் தண்டிக்கப்படலாம்.

பு.வே.

கதாகாலட்சேபம்: காண்க: அரிகதை காலட் சேபம்.

கதிர்காமம் தென்னிலங்கையில் ஊவை மாகாணத்தின் தென்கோடியில் உள்ளது. இது குன்று கள் சூழ்ந்துள்ள இடம். கதிர்காமம் இருக்கும் பகுதி மாணிக்கக் குன்றம் எனப்படும். இதன் அருகே மாணிக்க கங்கை என்னும் ஆறு ஓடிக் கொண்டிருக் கிறது. இதுவே இத்தலத்தின் புண்ணிய தீர்த்தம்.

கதிர்காமம்

இலங்கையின் தலைநகராகிய கொழும்பிலிருந்து 200 மைல் தொலைவுக்கு அப்பால் உள்ளது இந்த ஊர். மாந்தரை என்னும் இடம் வரை புகைவண்டி யிற்செல்ல வாய்ப்புண்டு.

சிங்களவரசருட் பெரும்பாலாரும் கதிர்காமத் தெய்யோவையும் (கதிர்காமக் கடவுள்), பத்தினித் தெய்யோவையும் (கண்ணகி) வணங்கி வந்தனர் என் பது வரலாற்று நூல்களால் தெரியவருகிறது. கதிர் காமம் இந்துக்களுக்கும் புத்த மதத்தினருக்கும் புனித மான இடமாகும். புத்தபகவான் போதிஞானம் பெற்றபின் இலங்கைக்கு வந்து 16 இடங்களில் தியான நிட்டையில் இருந்தார் என்பர். அவற்றுள் ஒன்று இந்தக் கதிர்காமம்.

அல்கேதர் (Alkhedar) என்னும் இசுலாமிய அடி யார் கதிர்காமத்தை அடைந்து ஞானம் பெற்றார் என்று கூறப்படுகிறது. இங்கு இசுலாமியப் பெரியார் அடங்கிய இடமும் காணப்படுகிறது. இது வள்ளியம் மன் கோயிலுக்கு அருகில் உள்ளது. இந்தச் சமாதி வணக்கத்திற்காக இசுலாமியரும் இத்தலத்திற்கு வந்து செல்கின்றனர்.

வரலாற்று நோக்கில் பார்க்கும்போது இரண்டா யிரம் ஆண்டுகளுக்கு மேற்பட்ட பழமை வாய்ந்ததாக இவ்வூர் உள்ளது எனலாம். கதிர்காம முருகன் கோயில் 'தூதுகுமுனு' என்னும் அரசனால் கட்டப் பட்டது என்பர். இவ்வரசன் ஏலேலசிங்கன் என்னும் மன்னனை வெல்லக் கதிர்காம முருகன் உதவியதாக வும், அதன் விளைவாக அவன் இங்கே கோயில் கட்டி நித்தியபூசை முதலியன நடைபெற நிலங்களை மானியமாக வைத்ததாவும் தெரியவருகிறது. இத் தலத்தினை கி.பி. 14-ஆம் நூற்றாண்டின் இடைப் பகுதியில் வாழ்ந்த அருணகிரிநாதர் வணங்கி வழிபட்டு இருபத்தைந்திற்கு மேற்பட்ட திருப்புகழ் மாலை களைச் சாற்றியுள்ளார்.

இங்கே பெரிய முருகன் கோயிலும், அதனைச் சேரப் பிள்ளையார் கோயில், தெய்வயானை யம்மன் கோயில், பத்தினியம்மன் கோயில், வள்ளி யம்மன் சந்நிதி, முத்துலிங்க சுவாமி சந்நிதி ஆகியன வும் அமைந்துள்ளன.

கதிர்காம முருகன் கோயில் மூலத்தானத்தில் தெய்வத் திருமேனி இல்லை. ஆனால், விலை மதித் தற்கரிய திருவுருவம் இங்கிருந்து பின்னர் எங்கோ கொண்டு போய் மறைக்கப்பட்டிருத்தல் வேண்டும் என்று ஆய்வாளர்கள் குறிப்பிட்டுள்ளார்கள். இப் பொழுது மூலத்தானத்தில் பூசை நடைபெறுவ தில்லை. அதன் முன்மண்டபத்தின் முன்னர் முருகப் பெருமான் திருவுருவம் எழுதப்பட்ட திரைச்சீலை யொன்று தொங்குகிறது. இதுவே வழிபாட்டுக்

குரியதாய் விளங்குகிறது. உள்ளே கலியாணகிரி என்பார் நிறுவிய எந்திரம் அமைந்த பெட்டி ஒன்று உள்ளது. திருவிழாவில் இதனையே யானை மேல் ஏற்றி ஊர்வலமாகக் கொண்டுவருவர்.

கதிர்காமத்தில் நடைபெறும் திருவிழா ஊர் வலத்தில் எண்ணெய்த் தீவட்டிகள் பிடிப்பதில்லை. பக்தர்கள் புதுச்சட்டியில் திருநீற்றை நிரப்பி அதில் கற்பூரம் கொளுத்திக் கொண்டு சுவாமி முன் செல் வார்கள். இந்த வெளிச்சம்தான் ஊர்வலத்திற்குரிய வெளிச்சம். பெண்கள் தேனும் தினைமாவும் சேர்த்து மாவிளக்குப் போட்டு வழிபடுவர்.

கதிர்காமத்தில் ஆடித்திருவிழா சிறப்பானது. ஆடி அமாவாசையில் தொடங்கி முழுநிலவு முடிய நடைபெறும். இதுபோன்றே கார்த்திகைத் திங்களில் வரும் தீபத் திருநாளும் இங்குச் சிறப்பாகக் கொண் டாடப்படுகிறது. இவை தவிர, தமிழ்ப் புத்தாண்டுப் பிறப்பு, தைமாதப் பிறப்பு, மாசிமகம், வைகாசி விசாகம் முதலிய நாள்களும் இங்குச் சிறப்பாகக் கொண்டாடப்பட்டு வருகின்றன.

கதிர்காமம் சிறிய ஊராயினும் இங்கு வரும் மக்கள் தங்குவதற்கு வசதியாக மடங்கள் பல உள் ளன. கதிர்காம வழிபாட்டுக்கு வருபவர்கள் கதிரை மலைக்கும் செல்வக் கதிர்காமத்திற்கும் சென்று வழி படுவர். கதிரைமலை கதிர்காமத்திலிருந்து ஏறத்தாழ ஐந்து மைல் தூரத்திலுள்ள சிறு குன்றப். செல்வக் கதிர்காமம் என்பது கதிர்காமத்திலிருந்து ஏறத்தாழ 3 மைல் தூரத்தில் உள்ளது. இது யானைக் காட்டின் நடுவே காட்சி தருகிறது. இங்கே திருவிழாக் காலங் களிலன்றி வேறு நாள்களில் மக்கள் போக்குவரவு இராது. பிள்ளையார் கோயில் ஒன்று இங்கே உள் ளது. இப்பிள்ளையாருக்கு 'ஆட்காட்டிப் பிள்ளை யார்' என்பது பெயர். இந்த இடத்திலே மாணிக்க கங்கை சலசலவென்று தெள்ளத் தெளிவாய் ஓடு கிறது.

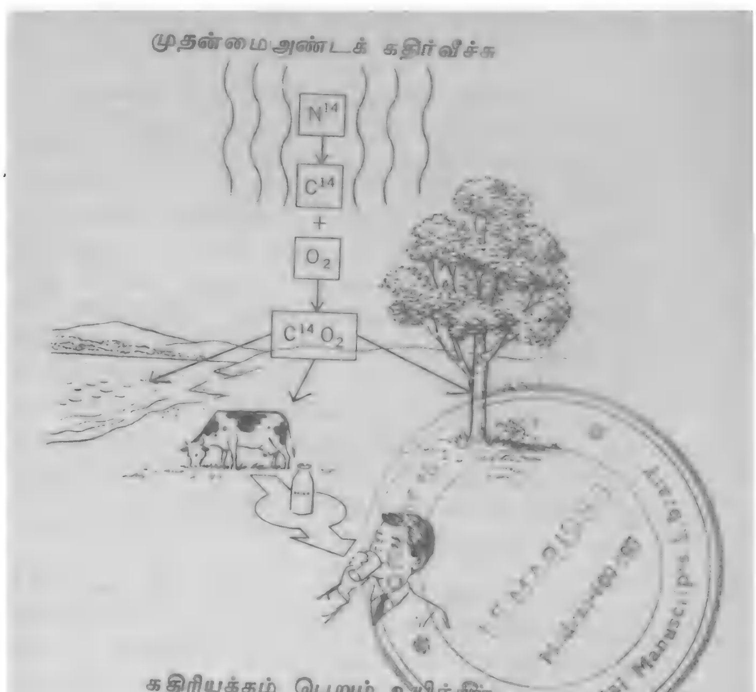
இத்தலம் பற்றி அருணகிரிநாதர் பாடிய திருப் புகழ்ப் பாடல்கள் மிக உருக்கமானவை. முருகன் திரு மேனி அழகிலும் அவனுடைய அவதார நிகழ்ச்சிகளி லும் தோய்ந்து பாடும் இவர் பாடல்கள் சிறப்பான வையும் பழமையானவையும் ஆகும். இந்த நூற்றாண் டில் கருணாலய பாண்டியர் என்பார் பாடிய திருக் கதிர்காமப் பிள்ளைத் தமிழ் ஒன்று உள்ளது. கதிரை வேல், கதிர்காமம் என்னும் பெயர்கள் ஈழநாட்டிலும், தமிழ்நாட்டிலும் வழக்கில் காணப்படுகின்றன.

மு.ச.

கதிரியக்கக் காலக் கணிப்பு முறை

தொல்லியலில் பயன்படுத்தப்படும் காலக் கணிப்பு முறைகளுள் ஒன்று. கதிரியக்கக் காலக் கணிப்பு (Radio Carbon Dating) மூலம் கரி உள்ள பொருள் களின் காலத்தை அறிய இயலும். வில்லர்டு எப். இலிப்பி (Willard F. Libby) என்ற அறிவியலறிஞர் 1947-இல் உயிரினங்கள் அனைத்திலும் கதிர்வீச்சுப் பெற்ற கரிமூலம் 14 இருப்பதைக் கண்டுபிடித்தார். இதற்கு முன்பு கெசு (Hess) என்பவர் 1911-இல் அண்டக் கதிர்வீச்சு (Cosmic Radiation) நிலக்கோள வளிமண்டலத்தில் விளைவுகளை ஏற்படுத்துகிறது என்பதைக் கண்டு பிடித்தார். முதன்மை அண்டக் கதிர்வீச்சு உருவாக்கும் மின்னியக்கற்ற சிற்றணுத் துகள் (Neutrons) நிலக்கோளத்திலிருந்து ஏறக் குறைய 40,000 அடிக்கு மேல் செல்லும்பொழுது இதன் அளவு அதிகமாகும். அதன்பின் குறையத் தொடங்கும். இவ் வண்டக் கதிர்வீச்சுகளில் உருவா கும் மின்னியக்கற்ற சிற்றணுத்துகள் நிலக்கோள வளி மண்டலத்தில் விளைவுகளை ஏற்படுத்தும்.

வளிமண்டலத்தில் (Atmosphere) முதன்மை அண்டக் கதிர்வீச்சுகளில் (Primary Cosmic Rays) உருவான கதிரியக்கம் கொண்ட மின்னியக்கற்ற சிற் றணுக்கள் ஏற்கனவே வளி மண்டலத்தில் உள்ள வளித்தனிமம் (Nitrogen) சேர்வதால் அது தன்னிலை யினின்று மாறி கரிமூலம் 14 ஆக மாறுகிறது. அதா

கதிரியக்கம் பெறும் உயிர்கள்

வது அணுஎடை 14 கொண்ட கரியணுவாக மாறுகிறது. இங்ஙனம் உருவான கரி-14 (Carbon 14) என்பது சாதாரண நிலையில் உள்ள கரி 12-இன் (அணுஎடை 12 கொண்டது) ஓரகத்தனிமம் (Isotope) ஆகும். அதாவது ஒரே அணு எண்ணும் வேறுபட்ட அணு எடையும் பெற்றதாகும்.

கரி தனித்து இயங்க முடியாததால் தோன்றியவுடன் அது வளிமண்டலத்தில் உள்ள உயிர்வளியுடன் (Oxygen) சேர்ந்து கரியமிலவாயு (Carbon Dioxide) வாக மாறிவிடுகிறது. இக்கதிரியக்கம் பெற்ற கரி கதிரியக்கம் பெறாக் கரியுடன் சேர்வதால் அனைத்துக் கரியமிலவாயுவும் கதிரியக்கம் பெற்று இரண்டும் ஒரே அளவில் வளிமண்டலத்தில் இருக்கும். எனினும், கதிரியக்கம் பெற்ற கரி-14 காலப்போக்கில் தன்னுள் கொண்ட எதிர்மின்மத்தை (Electron) வெளியேற்றுதல் மூலமாகத் தன் தனித்தன்மையை இழந்து மீண்டும் வளித்தனிமமாக மாறிவிடும். இங்ஙனம் அவை வளித் தனிமமாக மாறும் காலம் அல்லது தனது தன்மையை இழக்கும் காலம் ஒரே சீராக இருப்பதனால் இவற்றைக் கணக்கிட இயலும். கரி-14 தன் சரி பாதித் தன்மையை 5730 $\pm$ 40 ஆண்டுகளில் இழந்து விடும். இதை அதன் அரை வாழ்காலம் (Half-Life) என்பர். இங்ஙனம் இந்த கரி-14 தன் தனித்தன்மையை இழக்க இழக்க மீண்டும் கரி-14 வளிமண்டலத்தில் உருவாகி உயிர்வளியுடன் சேர்ந்து கரியமிலவாயுவாக மாறுவதால் எப்பொழுதும் வளிமண்டலத்தில் சமநிலையில் கரி-14-உம் கரி-12-உம் இருக்கும்.

தாவரங்கள் கதிரியக்கம்பெற்றகரியமிலவாயுவை சுவாசிப்பதாலும், இத்தாவரங்களை மனிதர்களும் சில விலங்குகளும் உண்பதாலும், இத் தாவரங்களை உண்ட விலங்குகளை மனிதர்களும் மற்ற விலங்குகளும் உண்பதாலும், நில உலகிலுள்ள அனைத்து உயிரினங்களும் இதனால் கதிரியக்கம் பெற்று விடுகின்றன. இவ் உயிரினங்களில் உள்ள கரி-14 தன் தனித்தன்மையை காலப்போக்கில் இழந்த போதிலும் மேற்கொண்டு உண்பதால் இது சரிசமப்படுத்தப்படுகிறது. ஆனால், உயிரினங்கள் இறந்தவுடன் கரி-14ஐ உட்கொள்வது நின்றுவிடுகின்றது. இதனால் உயிரினங்கள் இறந்த நாள் முதல் கரி-14 தன் நிலையைச் சீராக இழக்கத் தொடங்கும். இங்ஙனம் அதன் இழப்பைக் கணக்கிட்டு அதன் கால அளவை அறிவர்.

செயல்முறை விளக்கம்: காலத்தைக் கணிக்கக் கதிரியக்கங் கொண்ட கரிகளையுடைய கரி, மரம், எலும்பு, சங்கு முதலியன பயன்படுகின்றன. கரி கொண்ட பொருள்கள் தேவையான அளவுக்கு எடுத்துக் கொள்ளப்பட்டு எரிக்கப்படுவதால் அது கரியமிலவாயுவாக மாறுகிறது. சுன்னகக் கரியகை (Calcium Corbonate) படிகமாக்கப்பட்ட (Percipitation) பிறகு, கிடைக்கும் மறுவடிவம் பெற்ற கரிமில வாயு தூய்மைப்படுத்தப்படும். பின் அவை தூய்மையான கரியாக மாற்றப்படும். பின் கதிர்வீச்சு இயக்கம் கெய்சர் எண்ணி (Geiger Counter) என்ற ஆய்கருவி மூலம் அளவிடப்படும். இம்முறைமூலம் அதன் அரை வாழ்காலம் கணக்கிடப்படும். இம்முறை மூலம் இதன் காலத்தை 30,000 ஆண்டுகள் வரை நிருணயம் செய்யலாம். பொதுவாக அகழாய்வில் கிடைக்கும் கரியில் (Charcoal) 80 விழுக்காட்டில் கரி-14 இருப்பதால் இதை மிகச் சிறந்த அளவுப் பொருளாக எடுத்துக் கொள்கின்றனர் கே.இரா.

துணை நூல்கள்:

Ramachadran, K.S., Radio Carbon dates of Archaeological sites, the Government of Andhra Pradesh, Hyderabad.

Williard F. Libby., Radio Carbon Dating, The Uniersvity of Chicago, Chicago, 1952.

கதிரேசச் செட்டியார், மு., (பண்டித மணி): தமிழ் மக்களால் 'பண்டிதமணி' என்னும் பட்டப் பெயரளவில் நன்கறியப்பெற்று விளங்கிய கதிரேசச் செட்டியார் பசும்பொன் முத்துராமலிங்கம் மாவட்டம் (முன்னைய இராமநாதபுரம் மாவட்டம்) மகிபாலன்பட்டியில் பிறந்தார். அவ்வூரில் வாழ்ந்த தன வணிகர் மரபைச் சேர்ந்த முத்துக்கருப்பன் செட்டியார்க்கும் சிவப்பு ஆச்சிக்கும், மகனாக கி. பி. 1881-ஆம் ஆண்டு அக்டோபர் 16-ஆம் நாள் பிறந்த

கதிரேசச் செட்டியார்,மு.

கதிரேசனார் இளம்பிள்ளை வாதத்தால், கால் சோர்ந்து நடக்க முடியாமல் இருந்து பின்னர்க்கோல் ஊன்றி நடக்கத் தொடங்கினார். வாதநோயால் உடல் சோர்ந்தாலும் உள்ளம் சோர்வுறாத கதிரேசனார் வீட்டிலிருந்தே கல்வி பயின்றார்.

இவர் சோழவந்தான் அரசஞ் சண்முகனார் என்னும் பெரும் புலவரிடம் இலக்கியமும் இலக்கணமும் கற்றார். தருவை நாராயண சாத்திரியாரிடம் வடமொழிக் காவியங்கள், நாடகங்கள், இலக்கியங்கள், இலக்கணங்கள் கற்றுத் தேர்ந்தார். காரைக்குடியில் சிறந்த சைவ சித்தாந்தியாக விளங்கிய சொக்கலிங்க ஐயாவிடம் சிவஞானபோதம், சிவஞான சித்தியார் ஆகிய சைவ சாத்திர நூல்களைக் கற்றார். இவர் 1909-ஆம் ஆண்டில் மீனாட்சியை வாழ்க்கைத் துணைவியாக ஏற்று இல்லறம் தொடங்கினார். ஐந்து ஆண்மக்களையும் மூன்று பெண்மக்களையும் பெற்றார்.

இவர் மேலைச்சிவபுரியில் அரசஞ் சண்முகனாரின் தலைமையில் 1909-ஆம் ஆண்டில் சன்மார்க்க சபையைச் சிறப்புறத் தோற்றுவித்தார்; அதன் உறுப்பாகக் கணேசர் செந்தமிழ்க் கல்லூரியையும் நிறுவினார்.

இவர் சன்மார்க்க சபை ஆண்டு விழாவைத் தமிழகத்துத் தலைசிறந்த சான்றோர் பலரையும் அழைத்துச் சிறப்பாக நடத்தினார். கதிரேசனார் தாம் ஆய்ந்து கண்ட இலக்கியச் சுவைநலத்தினைச் சொற்பொழிவு வாயிலாகவும் சிறந்த நூல்கள் வாயிலாகவும் தமிழுலகத்திற்கு அளித்தார். இவர் ஈழநாட்டிற்கும் சென்று சொற்பொழிவாற்றினார். இவர்தம் கருத்தைத் தெளிவும் திட்பமும் அமைந்த இனிய செந்தமிழ் நடையில் எழுதியுள்ளார். மேலைச் சிவபுரி சன்மார்க்க சபை தன் 16-ஆம் ஆண்டு விழாவில் (28. 7. 1925), டாக்டர் உ. வே. சாமிநாதையர் தலைமையில் கதிரேசனார்க்கு 'பண்டித மணி' என்னும் பட்டத்தை வழங்கிச் சிறப்பித்தது.

கதிரேசனாரின் பல்துறைக் கல்விச் சிறப்பை அறிந்த செட்டி நாட்டு அண்ணாமலையரசர் இவரை அழைத்து அண்ணாமலைப் பல்கலைக் கழகத் தமிழ்த் துறையில் பணி செய்ய வாய்ப்பு அளித்தார். இவர் பன்னிரண்டு ஆண்டுகள் (1934-1946) அண்ணாமலைப் பல்கலைக் கழகத்தில் தமிழ்ப் பேராசிரியராக விளங்கினார்.

மேலைச் சிவபுரி சன்மார்க்க சபையைக் கண்காணித்து வளர்த்ததோடு கரந்தைத் தமிழ்ச் சங்கத்தில் பங்கு கொண்டு அதன் வளர்ச்சிக்கும் பெரிதும் உதவினார். இவர் பல்கலைக் கழகங்களின் பாடநூற் குழு உறுப்பினராகவும் தலைவராகவும் பணி செய்தார்.

இவரது மணிவிழா 1941-ஆம் ஆண்டில் வள்ளல் அண்ணாமலை அரசர் தலைமையில் பெருஞ்சிறப்புடன் நடைபெற்றது. நடுவணரசு கதிரேசனாரின் புலமையினையும் தொண்டினையும் பாராட்டி 1942-ஆம் ஆண்டில் 'மகாமகோபாத்தியாய' என்னும் பட்டம் அளித்துச் சிறப்பித்தது. தமிழும் வடமொழியும் கற்றவர்களில் முதன்முதல் இப்பட்டம் பெற்றவர் கதிரேசனாரேயாவர். குன்றக்குடி ஆதீனம் 1951-இல் 'சைவ சித்தாந்த வித்தகர்' என்னும் பட்டம் வழங்கியது. இவருக்கு 'முதுபெரும் புலவர்' என்ற பட்டத்தைத் தமிழ்ப்புலவர் மாநாடு வழங்கியது.

இவர் 1. உதயணசரிதம், 2. சுலோசனை, 3. மண்ணியல் சிறுதேர், 4. சுக்கிரநீதி, 5. பொருள் நூல், 6. மாலதி மாதவம் (கைப்படி), 7. பிரதாப ருத்திரீயம் (கைப்படி) என்னும் மொழி பெயர்ப்பு நூல்களை எழுதினார். மேலும், 1. உரைநடைக் கோவை, I (சமயம்), 2. உரைநடைக்கோவை, II (இலக்கியம்), 3. இலக்கிய நயம், 4. நாட்டுக் கோட்டை நகரத்தார் சீர்திருத்தம், 5. நாட்டுக் கோட்டை நகரத்தார் வரலாறு என்னும் நூல்களையும் எழுதினார். இவர் பதிற்றுப்பத்தந்தாதி, பண்டித மணிப் பாடல்கள் என்னும் செய்யுள் நூல்களையும் இயற்றினார்.

திருவாசகத்தில் திருச்சதகம், நீத்தல் விண்ணப்பம், திருவெம்பாவை ஆகிய பகுதிகளுக்குக் 'கதிர் மணி விளக்கம்' என்ற பெயரில் இவர் உரை வரைந்தார். கதிரேசனார் தம் 73 ஆம் வயதில் (24.10.1953) காலமானார்.

தமிழ்ச் சான்றோர் இவர் நூற்றாண்டு விழாவையும் சிறப்புற நடத்தினர். தமிழக அரசும் 'பண்டித மணி நூற்றாண்டு விழா' எடுத்து உருவச்சிலை திறந்து கொண்டாடியது. சி.செ.

கதிரைவேற்பிள்ளை, கு. (கி.பி. 1829-1904) சிரீலங்காவைச் சேர்ந்த யாழ்ப்பாணத்தில் உடுப்பிட்டி என்னும் ஊரில் கி.பி. 1829-இல் பிறந்தார். இவர் தந்தையார் குமாரசுவாமி முதலியார்.

இவர் கடவுள்பக்தியும் நல்லொழுக்கமும் உடையவர். இவர் தமிழ், ஆங்கிலம், வடமொழி ஆகிய மூன்று மொழிகளிலும் புலமை மிக்கவர்; இலக்கியம், இலக்

கணம், வேதாந்தம், சித்தாந்தம், தருக்கம், சட்டம் போன்ற பல்வேறு துறைகளில் வல்லவர். இவர் சில ஆண்டுகள் ஆசிரியராகப் பணிபுரிந்தார். பின்னர், அத்தொழிலிலிருந்து விலகி, வழக்கறிஞர் தொழிலை மேற்கொண்டார். இவர்தம் திறமையைப் பாராட்டி, அரசு இவரை ஊர்க்காவற்றுறை நீதிமன்றத்தில் நீதிபதியாக அமர்த்தியது.

இவர் நீதிபதியாகப் பணிபுரிந்த காலத்தில் தமிழ்ச் சொல்லகராதி என்னும் பெயரில் பேரகராதி ஒன்றனைத் தொகுத்தார். அதன் முற்பகுதி அகர முதற் சொற்களை மட்டுமே உடையது. அப்பகுதி இவரால் 1904-இல் வெளியிடப்பட்டது. அவ்வகராதி அதற்கு முன்னர் வெளிவந்த அகராதிகளுக்கும் மேலாகப் பல சிறப்பு இயல்புகளை உடையது. அகர வரிசையில் உயிர்மெய்க்குமுன் அதன் மெய்யை அமைத்தல், சொல்லுக்கு ஒன்றற்கு மேற்பட்ட பொருள் இருப்பின் அவற்றை எண்ணால் குறிப்பிடுதல் போல்வன அச் சிறப்பியல்புகளுட் சில. அவ்வகராதி சென்னைப் பல்கலைக் கழகத்தால் வெளியிடப்பட்ட 'தமிழ்ப் பேரகராதி' போன்ற பிற் காலத்தைய அகராதிகளுக்கு வழிகாட்டியாக அமைந்துள்ளது.

தமிழ்ச் சொல்லகராதியின் ஏனைய பகுதிகள் வெளியிடப்படுதற்கு முன்னரேயே, இவர் 1904-இல் காலமானார். பின்னர், இந்நூல் முழுவதும் மதுரைத் தமிழ்ச் சங்கத்தால் 'தமிழ்ச் சங்க அகராதி' என்னும் பெயரில் மூன்று தொகுதிகளாக முறையே 1910, 1912, 1923-ஆம் ஆண்டுகளில் வெளியிடப்பட்டது.

மு.ச.

கதிரைவேற்பிள்ளை, நா. (கி.பி.1874-1907). சிரீலங்காவைச் சேர்ந்த யாழ்ப்பாணத்தில் மேலைப்புலோலி என்னும் ஊரில் கி.பி. 1874-இல் பிறந்தார். இவர் தந்தையார் நாகப்பபிள்ளை.

இவர் சைவ வித்தியாசாலையில் ஆறாம் வகுப்பு வரை பயின்றார். குடும்ப வறுமை காரணமாக இவரால் தொடர்ந்து பள்ளியில் பயில இயலவில்லை. எனவே, இவர் நல்லூர் தியாகராசபிள்ளை முதலிய பல அறிஞர்களிடம் தமிழ் இலக்கண இலக்கியங்கள், சித்தாந்த சாத்திரங்கள், தருக்க நூல்கள், வடமொழி நூல்கள் ஆகியவற்றைக் கற்றுப் புலமை பெற்றார். இவர் தம் பதினெட்டாம் வயதில் வடிவாம்பிகை என்னும் அம்மையாரை மணந்து இல்லறம் ஏற்றார்.

இவர் தம்ஊரில் சில ஆண்டுகள் பத்திரம் எழுதும் எழுத்தராகப் பணி புரிந்த பின்னர், தம் இருபத்திரண்டாம் வயதில் குடும்பத்தோடு சென்னையில் குடியேறினார். அங்கு இவர் திரிகோணமலை த. கனகசுந்தரம் பிள்ளை, சபாபதி நாவலர் போன்ற அறிஞர்களோடு தொடர்பு கொள்ளும் வாய்ப்பைப் பெற்றார். தமிழ், வடமொழி என்னும் இரு மொழிகளிலும் புலமை பெற்றிருந்த இவர், தெளிவான கருத்தோட்டமும் உரையாற்றும் திறமும் பெற்றிருந்தார்.

இவர் ஆரணி அரசவையிலும் மதுரைத் தமிழ்ச் சங்கத்திலும் புலவராகவும், இராயப்பேட்டை வெசுலி கலாசாலையில் தமிழாசிரியராகவும், கிளைடன் துரைக்குத் தனித் தமிழாசிரியராகவும் பணி புரிந்தார். இவர் சிறந்த சைவப் பற்றாளர். இவர் சைவ நெறி பற்றியும், புராணங்கள் பற்றியும் பல சொற்பொழிவுகள் செய்துள்ளார். மேலும், புத்தமதம், வைணவம் போன்ற பிற சமய நெறியாளர்களை எதிர்த்துத் தருக்க முறையாகவும் சித்தாந்த முறையாகவும் வாதிட்டு வென்று, சைவ நெறியே உயர்ந்தது எனப் பலமுறை நிறுவியுள்ளார்.

இவர்தம் நூலறிவையும் மதி நுட்பத்தையும் பாராட்டி ஆரணி மன்னர் இவருக்கு 'அத்துவித சித்தாந்த மகோத்தாரணர்' என்னும் பட்டம் அளித்தார். மேலும், 'மாயாவாத துவம்ச கோளரி', 'சைவ சித்தாந்த மகாசரபம்' போன்ற சிறப்புப் பட்டங்களும் இவருக்கு வழங்கப்பட்டுள்ளன.

இவர் மாணவர்களுள் குறிப்பிடத்தக்கவர் திரு.வி. கலியாணசுந்தரனார். கூர்மபுராண விரிவுரை, பழநித் தல புராணவுரை, சைவ சித்தாந்தச் சுருக்கம், புத்தமத கண்டனம், சிவாலய மகோற்சவ விளக்கம், தமிழ்ப் பேரகராதி ஆகியன இவர் இயற்றிய நூல்களுள் குறிப்பிடத்தக்கவை.

சீரிய புலமையும் தெளிந்த சொல்லாற்றலும் உடைய இவர் நீலகிரியைச் சேர்ந்த குன்னூரில் 1907-ஆம் ஆண்டு காலமானார்.

மு.ச.

கதே, சோகான் உல்பு வான் (கி.பி. 1749-1832) செருமானியப் படைப்பாளருள் தலைசிறந்தவர். இவர் படைப்பிலக்கிய ஆசிரியர்; அறிவியல் அறிஞர்; தத்துவ ஞானி என்று பல்துறை வல்லுநராகத் தம்மை வெளிப்படுத்திக்கொண்டவர்.

பிராங்குபர்ட்டு (Frankfurt) நகரில் வழக்கறிஞர் ஒருவரின் மகனாகத் தோன்றிய கதே(Goethe Johann Wolfganh Von) தம் விருப்பத்திற்கு மாறாகச் சட்டத் துறையில் பயிற்சி பெற்றார். இவர் ஒழுங்கு நெறி முறைக்குட்பட்ட கல்வித் தேர்ச்சியும், வளமான கற்பனையும் கொண்டவர். இவர் இலத்தீன், கிரேக்கம்,

பிரெஞ்சு, இத்தாலி, ஆங்கிலம் ஆகிய பன்மொழிப் புலமையும், ஓவியத் திறனும், இசை ஞானமும் பெற்ற கவிஞர். இவர் விவிலிய நூலை நன்கு கற்றுத் தேர்ந்தார். அறிவியல் துறையில் ஒளி பற்றிய புதுக் கோட்பாடு ஒன்றினை இவர் உருவாக்கினார். தாவர உலகம், விலங்கியல் உலகம் ஆகிய இரு உலகங்கள் பற்றி ஆய்ந்து இவர் புதிய கண்டுபிடிப்புகளை அளித்துள்ளார்.

வெய்மர் பிரபுவின் (Duke of Weimar) அழைப்பிற்கிணங்கி இவர் அவருடன் தங்கியிருந்து, அரசியல் துறை பற்றிக் கற்றார். மீண்டும் கி.பி. 1768 செப்டம்பரில் இவர் பிராங்குபர்ட்டு திரும்பினார். உடல்நலக் குறைவினால் பாதிக்கப்பட்டபோது, இவர் சமயத் துறை பற்றிய ஆய்வில் தோய்ந்து, தத்துவத்துறையில் ஈடுபாடு கொண்டார்.

இவருக்கு கி.பி. 1782-இல் பிரபுப் பட்டம் வழங்கப்பெற்றது. இவர் கி.பி. 1798-இல் வெய்மர் சபைக் கலையரங்கின் இயக்குநராக நியமிக்கப்பட்டார். இலக்கியத் துறையில் இவர்தம் பங்கு மிகுந்த பாராட்டுக்குரியதாம். இவருடைய மிகச் சிறந்த படைப்பு 'பாசுட்டு' (Faust) என்ற கவிதை நாடகமாகும். அந்த நூல் சர் வால்டர் இசுகாட்டை (Sir Walter Scott) மிகவும் கவர்ந்தது. ஆங்கில நாடக மேடைக்கு ஏற்ற வண்ணம் அந்நூல் இரும்புக் கரம் (Iron Hand) என்ற பெயரில் தழுவல் நூலாக அரங்கேறியது.

இவர், கி.பி. 1774-இல் தன் வரலாற்றுச் சாயல் கொண்ட புதினம் ஒன்றைப் (Die Leider Dis Junger Werthers) படைத்தார். ஐரோப்பா முழுவதும் அந் நூல் பெருங் கிளர்ச்சியை ஏற்படுத்தியது. முதன் முறையாக கி.பி. 1786-இல் தம் அனுபவங்களை ஒரு நூலாக (Italieniche Reise) வெளியிட்டார். இத்தாலியப் பயணத்தின் விளைவாக இவர் கலை பற்றிக் கொண்டிருந்த முற்போக்குக் கருத்துகள், செவ்வியல் சார் மரபு வழிப் (Classicism) பட்டவையாக மாறின. கிரேக்க அவல நாடக ஆசிரியர் யூரிபைடன்சைப் பின்பற்றி கி.பி. 1787-இல் ஒரு நாடகம் (Iphigenic Cue Tauris) எழுதினார். செருமனியில் தோன்றிய உணர்ச்சி மிகுந்த 'புயலும் வேதனையும்' (Storm and Drang) என்ற இயக்கத்தினைத் தொடங்கிவைத்து அதன் தலைவராகப் பணியாற்றினார்.

இவர்தம் தாசோ (Tasso கி.பி. 1790) என்ற நாடகம் சமூகத்தில் கலைஞன் எதிர்கொள்ளும் சிக்கல்களைப் பற்றி அமைந்ததாகும். இந்நாடகம் வெய்மரில் இவர் கவிஞராக வாழ்ந்த காலத்துப் பெற்ற அனுபவங்களின் அடிப்படையில் எழுதப் பெற்றதாகும்.

கவிதையும் உண்மையும் (Dichtung and Wahrhent) என்ற தன்வரலாற்றுத் தொகுதிகள் கி.பி. 1811 முதல் கி.பி. 1832 வரையிலான காலத்தில் வெளிவந்தன. அவை தன்வரலாற்று இலக்கிய வரலாற்றில் சிறப்பிடம் பெற்றன. இவர் தம் கலை அனுபவங்களின் சாரமாக அவற்றை வெளியிட்டார். கதேயின் 'உரையாடல்' என்ற நூலை, இவர் செயலர் வெளியிட்டார். இவ்விரு நூல்களும் இங்கிலாந்து, செருமனி ஆகிய நாடுகளில் இவர் வாழ்ந்தபோது எய்திய அனுபவங்களைக் குறிப்பனவாம்.

இவர் கி.பி. 1777 முதல் கி.பி. 1829 வரையிலான கால இடைவெளியில் புதினத் தொடர் வரிசை ஒன்றினை (Welhelm Meister) எழுதினார். அவற்றில் புதினத்துக்கும், நாடகத்திற்குமான வேறுபாடுகள் பற்றிய விவாதத்தை வெளிப்படுத்தி உள்ளார். கார்லைல் இதன் ஒரு பகுதியை ஆங்கிலத்தில் மொழி பெயர்த்துள்ளார்.

கதேயின் பாசுட்டு (Faust) மனித முயற்சி பற்றிப் பேசுகையில், அது மட்டும் வாழ்வினை முழுமையாக்காது என்றும், அன்பும் கருணையுமே அவனைச் செம்மைப்படுத்தும் என்றும் குறிப்பிடும். கதேயின் தன்னுணர்ச்சிப் பாடல்கள் ஆழமானவை. செருமானிய இசை அமைப்பாளர்கள் பலர் அப்பாடல்கள் பலவற்றிற்கும் இசையமைத்து, அவற்றை மக்களிடையே பரப்பினர். கதேயின் படைப்புகள் எல்லாவற்றிலும் அவர்தம் உணர்ச்சி மயமான வாழ்க்கை அனுபவங்களும் சமூக அனுபவங்களும் பின்னிப் பிணைந்து கிடக்கக் காணலாம்.

கதேயின் இலக்கிய வாழ்வில் மிகுந்த பாதிப்பினைத் தோற்றுவித்தவர்களுள் குறிப்பிடத்தக்கவர்கள் எர்டரும் (Herder), இசுகில்லரும் (Schiller) ஆவர். எர்டர், சேக்சுபியரைக் கதேக்கு அறிமுகப் படுத்தி வைத்தார். திறனாய்வுத் துறையில் ஈடுபாட்டினை ஏற்படுத்தியவர் இசுகில்லர். இருவரும் கதைப் பாடல்கள் பலவற்றைப் போட்டி போட்டுக் கொண்டு வெளியிட்டனர். இவர், சமகாலச் சாதாரண இலக்கியப் படைப்புகளை வெளிப்படையாகவே கண்டித்தார்.

பிரெஞ்சுப் புரட்சியின் வன்முறை நெறிமுறைகள் கதேயை மிகவும் பாதித்தன. இவருடைய அரசியல் நெறி வளர்ச்சி பற்றியது; புரட்சி பற்றியது அன்று. குழப்பமான உலகத்தில் சனநாயக அறிஞனாய்த் தன்னை வெளிப்படுத்தி ஒழுங்கினை நிலைநாட்டிய

நெப்போலியன்மீது கதேக்கு நிரம்ப ஈடுபாடு ஏற்பட்டது.

ஆங்கில அறிஞர் கார்லைல் படைப்புகளில் கதேயின் செல்வாக்கினையும் தாக்கத்தையும் காணலாம். கார்லைல் மூலமாக விக்டோரியா காலத்துப் படைப்பாளிகளும், அறிஞர்களும் கதேயின் படைப்புகளில் ஈடுபாடு கொண்டனர். கதேயின் கூர்த்தமதி பிரான்சு, இங்கிலாந்து, இத்தாலி ஆகிய நாடுகளில் பெரிதும் போற்றப்பட்டது. பைரன், இசுகாட்டு ஆகியோருடன் கடிதத் தொடர்பு வைத்திருந்தார் கதே. இவரது தெளிவான பொறுப்புள்ள ஆய்வுப் பார்வை, திறனாய்வுத் துறையில் ஈடுபடுவார்க்கு வழிகாட்டியாகும் என்று மாத்யூ ஆர்னால்டு (Matthew Arnold) நம்பினார்.

கதே, அறிவியல் அறிஞராய்த் தனிநிலைப் போக்குகள் வழிப் பொதுமை உண்மைகளைப் பெற முனைந்தார். இவர் இரசவாதம், உடற்கூறு சாத்திரம், தாவரவியல், மண்ணியல், இயற்பியல் ஆகிய அறிவியல் துறைகளில் கற்றுத் துறைபோகியவராய்த் திகழ்ந்தார். இவர் தம் அறிவியல் கோட்பாடுகள் அனைத்தும் அறிஞர்களால் ஏற்றுக்கொள்ளப்படவில்லை என்றாலும் ஒரு கவிஞனின் கற்பனைச் சிதறல்கள் என்று அவற்றை ஒதுக்கித் தள்ளிவிட முடியாது. இவர், அறிவியல் அறிஞராய்ச் சுற்றுப்புறச் சூழல் பற்றிய ஆய்விலும், இயற்கையுடன் உள்ள முழுநிலைத் தொடர்பு பற்றியும் பெரிதும் கவனம் செலுத்தினார் என்பது குறிப்பிடத்தக்கது. இவர்கூறிய கருத்துகள் பின்னாளைய அறிவியல் முன்னேற்றச் சாதனைக்கு ஓரளவு முன்னோடியாக அமைந்தன என்றே சொல்ல வேண்டும். மெய்யுணர்வும் இயற்கையியல் சாத்திரமும் இணைந்து நெருங்கும் உலகில் கதே உலவினார் எனல் தகும்.

இவர் தத்துவம் இவர்தம் படைப்புகளில் பரவலாகக் காணப்படுகிறது. வெய்மரின் ஞானி என இவர் போற்றப்பெற்றார். இரட்டைநிலை இவர் மொழி உரைகளில் காணல் அரிது. இயற்கையின் ஒருங்கிணைந்த ஒற்றுமைக் கூறுகளில் இவர் பெரிதும் நம்பிக்கை வைத்தார். இயற்கை விதிக்கும் வரையறைகளுக்குக் கட்டுப்பட்டவனே மனிதன் என்பது இவர்தம் கொள்கையாம். வாழ்க்கையின் நோக்கம், வாழ்க்கையிலேயே உள்ளது என்பது இவர்தம் வாழ்வியற் கோட்பாடாகும். பி.எஸ்.வே.

கதைக்கரு: கதைகளைக் கொண்ட புதினம், சிறுகதை, நாடகம், காப்பியம், கவிதை ஆகிய இலக்கிய வகைகளில் தொடர்புடைய நிகழ்ச்சிகளின் அமைப்பை (Structure of Interrelated Actions) கதைக்கரு (Plot) என்பர். கதைக்கருவானது, கதையினின்றும் வேறுபட்டது என்பதை ஈ.எம். பாசுட்டர் (E. M. Forster) தம் 'புதினத்தின் தன்மைகள்' (Aspects of the Novel-1927) என்னும் நூலில் தெளிவுபடுத்துகிறார். அவர் நிகழ்ச்சிகளை அவை நடந்த காலமுறையில் வரிசைப்படுத்துவது கதையென்றும், காரண காரியத் தொடர்பு முறையில் அமைத்துக் காட்டுவது கதைக்கருவென்றும் கூறுவார். சான்றாக, 'ஓர் அரசன் மாண்டான்; அதன்பிறகு அரசியும் மாண்டாள்' என்பது கதை; 'ஓர் அரசன் மாண்டான்; அதனால், துயரம் தாங்காமல் அரசியும் மாண்டாள்' என்பது கதைக்கரு.

இலக்கியத் திறனாய்வு வரலாற்றில் கதைக்கரு பல்வேறு விளக்கங்கட்கு உட்படுத்தப்பட்டுள்ளது. கிரேக்கப் பேரறிஞர் அரிசுடாட்டில் (Aristotle) கதைக்கருவிற்குத் தலையாய சிறப்புக் கொடுத்தார். அதனை 'மீதாசு' (Mythos) என்ற சொல்லால் குறித்தார். அவர் துன்பியல் நாடகத்தின் உயிர்நாடி கதைக்கருவேயென்றும், அது பாத்திரப்படைப்பு, நாடகத்தின் பொருள், உரையாடல் ஆகிய மற்ற கூறுகளைவிடச் சிறப்புடைய தென்றும், நாடகத்தின் வெற்றி தோல்வியை முடிவுசெய்யக் கூடிய ஆற்றல் பெற்றதென்றும் தனது 'கவிதையியல்' (Poetics) என்னும் நூலில் கூறுகிறார். ஆனால், அவருக்குப் பின்னால் வந்த திறனாய்வாளர்கள் கதைக் கருவிற்குச் சிறப்பான இடம் தரவில்லை; அதனை இலக்கியத்தின் ஒரு சாதாரண கூறாகவே எடுத்துக் கொண்டனர். புனைவியலார் காலத்தில்(The Romantic Era) அது புதினம் அல்லது சிறுகதை நிகழ்ச்சிகளின் உயிரற்ற தொகுப்பாகக் கருதப்பட்டது. புனைவியலார் கதைக் கருக்களை இலக்கியங்களோடு தொடர்புபடுத்தாமல், பலவகைகளில் மாற்றவும் மீண்டும் மீண்டும் பயன்படுத்தவும் முடியுமென்று எண்ணினர். ஏற்ற பாத்திரப்படைப்பு, உரையாடல் ஆகியவற்றை அளிப்பதன்மூலம் ஓர் ஆசிரியர் அவற்றிற்கு உயிரளிக்க முடியுமென்றும் பேசினர். மூலக் கதைக் கருக்களைக் கொண்ட நூல்கள் வெளியிடப்பட்டன.

கதைக்கரு பற்றிய கருத்துகள் 20-ஆம் நூற்றாண்டில் தெளிவுபெற்று வருகின்றன. கதைக்கருவென்பது நூலின் இயக்கம் (Movement) என்று வரையறுக்கப்படலாம் என்பர். திறனாய்வாளர்களுள் சிலர் அரிசுடாட்டில் அதற்கு அளித்த ஏற்றத்தை மீண்டும் தரவும் முன்வந்துள்ளார்கள். ஆர்.எசு. கிரேன் (R.S. Crane) என்பாரின் தலைமையிலான சிகாகோ திறனாய்வாளர்கள் (Chicago

School of Critics), கதைக்கருவானது வாசகர்களின் உணர்வு வெளிப்பாடுகள்மீது ஆசிரியன் கொள்ளும் கட்டுப்பாடு என்றும், படிப்போனின்உற்சாகத்தையும் ஆதங்கத்தையும் கிளப்பி அவற்றை ஒரு குறிப்பிட்ட நேரத்திற்குக் கட்டுக்குள் வைத்திருப்பதே என்றும் விளக்குவர். கதைக்கரு முன்னாளில் பெற்றிருந்த சிறப்பைத் திரும்பவும் அதற்கு அளிக்க மேற்கொள்ளப்பட்டுள்ள பல புதிய முயற்சிகளுள் இது ஒன்றாகும். ஆயினும், செர்வுடு ஆண்டர்சன்(Sherwood Anderson) போன்ற எழுத்தாளர்கள் கதைக்கருபற்றிய கருத்து கதை சொல்லும் கலையையே கெடுத்து விட்டது என்று கருதுவர்.

பழைய மரபுப் புதினங்களின் கதைக் கருத்துகளை, பிரேடாகு (Freytag) என்பார் அளித்துள்ள பிரமிடு (Pyramid) அமைப்பைக் கொண்டு ஆராய்வது எளிதாகும். அவர் கருத்துப்படி ஒரு கதைக்கருவில் கீழ்க்காணும் ஐந்து நிலைகளைப் பார்க்கலாம். 1. வெளிப்பாடு (Exposition) இப்பகுதியில் கதையைப் புரிந்து கொள்ளுதற்கு வேண்டிய எல்லா விவரங்களும் தரப் படுகின்றன. 2. சிக்கல்(Complication): கதை நிகழ்ச்சி பின்னப்பட்டு ஒரு சிக்கலில் முடிகிறது. 3. உச்சநிலை (Climax): இது கதைக் கருவில் ஒரு திருப்பு முனையாக அமைகிறது. 4. சரிவு (Falling Action); சிக்கல் அவிழத் தொடங்குகிறது. 5. முடிவு (Denouement or Resolution): பூசல் ஓர் உண்மை உணரும் காட்சி (Recognition Scene) மூலம் முடிவுக்கு வருகிறது.

கதைக்கருக்களைப் பொதுவாக இரண்டு பெரும் பிரிவில் அடக்கலாம். பல கிளைக் கதைகளைக் கொண்டு கதைத்தலைவன் ஒருவனே அவற்றையெல்லாம் இணைக்கும் ஒரே கயிறாக அமைந்திருப்பின் அதனை நெகிழ்வான கதைக்கரு (Loose Plot or Eposodic Plot) என்பர். ஒரே மூலக் கதையைப் பெற்று எல்லா நிகழ்ச்சிகளும் அதனோடு உயிர்த் தொடர்பு கொண்டிருப்பின் அதனை உயிரோட்டமுள்ள கதைக்கரு (Organic Plot) என்பர். சார்லசு டிக்கன்சு (Charles Dickens) எழுதிய 'பிக்விக்குத் தாள்கள்' (Pickwick papers)முன்னதற்கும், பீல்டிங்கு (Fielding) எழுதிய தாம் சோன்சு (Tom Jones) பின்னதற்கும் தக்க சான்றுகளாகும்.ஆனால், நெகிழ்வான கதைக் கருவையுடைய புதினங்கள் யாவும் தரத்தில் குறைந்தவையென்றும் ஏனையவையெல்லாம் தரத்தில் உயர்ந்தவையென்றும் கூறவியலாது. இரண்டு வகைகளிலும் வெற்றிபெற்றவற்றையும் தோல்வியைத் தழுவியவற்றையும் காணலாம்.

கடந்த இருபது முப்பது ஆண்டுகளாகப் புதின ஆசிரியர்கள் கதைக்கருவினுக்கு அதிக முதன்மை அளிக்காத பலவிதமான புதினங்களை எழுதி வருகிறார்கள். ஏதேனும்ஒரு நிகழ்ச்சியையோ சில நிகழ்ச்சிகளையோ வைத்துக்கொண்டு, பாத்திரங்களின் உளவியல் கூறுகளை ஆராயும் நோக்கத்துடன் எழுதப் படும் புதினங்களும், ஒரு குறிப்பிட்ட சமுதாயத்தின் பண்பாட்டினை விளக்கமாகப் படம்பிடித்துக் காட்டும் புதினங்களும், ஒரு தனி மனிதனின் வரலாற்றையும் உள்ளப் போராட்டங்களையும் சித்திரிக்கும் புதினங்களும் பெருகி வருகின்றன.

திறனாய்வாளர் சிலர், இப்பொழுது எழுதப்படும் புதினங்களை எடுத்துப் பேசற்குக் கதைக் கருவை விடப் 'பூசல்' (Conflict) என்பதுவே மிகவும் பொருத்த முடையதாகும் என்பர். ஒரு கதையில் இரு முரண்பட்ட ஆற்றல்கள் மோதுவதையே பூசல் என்னும் சொல் குறிக்கும். கதைத் தலைவன் தனக்கு எதிரான ஒரு சக்தியோடு மோதி, அதன் விளைவுகளை எவ்வாறு சந்திக்கிறான் என்பதைப் பெரும்பான்மையான புதினங்கள் பொருளாகக் கொண்டிருப்பதால் பூசல் என்ற சொல்லை இதற்குப் பயன்படுத்துவர். ஒரு கதையின் பூசல் பற்றிக் கீழ்க்காணும் வினாக்களைத் திறனாய்வாளர்கள் எழுப்புவர். குறிப்பிட்ட பூசல் தரமுடையதா? அதனோடு பாத்திரங்களின் தொடர்பு அழுத்தமானதா? பூசல் மனித வாழ்க்கையில் நேரக்கூடிய ஒன்றுதானா? அது வாசகர்களின் கவனத்தைக் கடைசிவரை ஈர்க்கக்கூடியதா? பாத்திரங்கள், கதைப் பொருள், குறியீடுகள் ஆகியவையெல்லாம் பூசலுக்கு ஏற்ப அமைக்கப் பட்டுள்ளனவா? அல்லது ஒன்றோடொன்று முரண்படுகின்றனவா? பூசல் அகவயத்ததா? புறவயத்ததா? (Internal or External) புறத்திலிருந்து அகத்திற்குச் செல்லுகிறதா? பாத்திரம், பூசல், சூழல் ஆகிய மூன்றில் எது மிகவும் முதன்மைபெறுகிறது?

கதைக்கரு பற்றிப் பல்வேறு கருத்துகள் கூறப்பட்டிருப்பினும் பல புதினங்களின் வெற்றி, தோல்வி கதைக்கருவைப் பொறுத்தே அமைகிறது என்பது மறுக்கமுடியாத உண்மையாகும். ப.ம.

கதைகள்: வாய்மொழியாகவோ அல்லது எழுத்து மூலமாகவோ சொல்லப்படும் கற்பனை நிகழ்ச்சிகளின் தொகுப்பு கதையாகும். ஒரு கதையின் முக்கியமான சிறப்பு, அடுத்து என்ன நிகழ்ந்தது என்று அறிய வேண்டுமென்னும் ஆவலைத் தூண்டுவதாகும். ஏனைய சிறப்புகளெல்லாம் கதை கூறுவோனின் ஆற்றலைப் பொறுத்து அமையும். காவியம் கதைப் பாடல், நாடகம், புதினம், சிறுகதை ஆகிய பல இலக்கிய வகைகளுக்கும் கதையே அடிப்படையானது.

கதைகள் பலவகைப்படும். இன்ப முடிவு கொண்டவை, துன்ப முடிவு பெற்றவை, அவலம், நகை, களிப்பு ஆகியவை போன்ற ஏதேனும் ஒரு சுவையை மிகுதியாகக் கொண்டவை, வீரம், காதல், குற்றம் பற்றியவை, வரலாற்றுப் பின்னணி உடையவை. எதிர்காலம் பற்றிப் பேசும் அறிவியல் போர்வை, பெற்றவை, துப்பறியும் கதைகள், உளவியற் கதைகள், நனவோடைக் கதைகள், அங்கதக் கதைகள், தத்துவக் கதைகள், சமயக் கதைகள் என்றெல்லாம் அவற்றைப் பலவாறாகப் பகுக்கலாம்.

எந்தவொரு கதைக்கும் செயல் அல்லது பூசல் அல்லது கதைக்கரு இன்றியமையாததாகும். கதையின் வெற்றி, தோல்வி கதைக்கருவைக் கொண்டே அமையும் என்று ஒருசாரார் கருதுவாராயினும் இருபதாம் நூற்றாண்டில் பாத்திரப்படைப்பு, சூழல் (Setting) ஆகியவற்றிற்கு முக்கியத்துவம் தரும் கதைகள் படைக்கப்பட்டு வெற்றிபெற்றுள்ளன. ஒரு கதையின் முக்கிய கூறுகளாவன: பூசல் (Conflict), பாத்திரப்படைப்பு (Characterization), பொருள் (Theme), சூழல் (Setting), நோக்கு (Point of View), குறிப்பால் உணர்த்தல் (Implication), குறியீடு (Symbol), தொன்மம் (Myth).

கதைக்கருவானது தொடக்கம், வளர்ச்சி, முடிவு என்ற அமைப்பைக் கொண்டது. பாத்திரங்களை அறிமுகப்படுத்தல், நிகழ்ச்சிகளின் வளர்ச்சியும் சிக்கலும், உச்சகட்டம் (Climax), சரிவு (Falling Action), சிக்கலின் அவிழ்ப்பு (Denouement) ஆகியவை கதைக் கருவின் கூறுகளாகும். ஈ.எம்.பாசுட்டர்(E.M.Forster) கதைக்கும் கதைக்கருவிற்கும் உள்ள வேறுபாட்டைக் கீழ்க்காணுமாறு தெளிவுபடுத்துவார். கதை, கால வரிசைப்படி அமைக்கப்பட்ட நிகழ்ச்சிகளின் தொகுப்பாகும். கதைக்கரு (Plot), காரணகாரியத் தொடர்பு பற்றியமைக்கப்பட்ட நிகழ்ச்சிகளின் தொகுப்பாகும். இத்தகைய வேறுபாடு பயனுடையதாயினும் இப்பொழுது எழுதப்படும் கதைகளில் இந்தப் பொருளில் அமைந்த கதைக்கருக்கள் அருகியே காணப்படுகின்றன. எனவே, மேலைநாட்டுத் திறனாய்வாளர்கள் இத்தகைய கதைகளைப் பற்றிப் பேசும்போது பூசல் என்னும் சொல்லே பொருத்தமுடையதாகும் என்பர். இருவேறு ஆற்றல்களின் போராட்டத்தையே இது குறிக்கும். கதைத் தலைவன் இரு பக்கங்களில் இழுக்கப்படும் மனப் போராட்டத்திற்கு ஆளாவது பெரும்பாலான கதைகளில் காணக் கிடப்பதாகும். பூசல் பொருள் பொதிந்ததாகவும் பாத்திரங்கள், சூழல் முதலான கூறுகளோடு உயிர்த் தொடர்பு கொண்டதாகவும், புறத்திலிருந்து அகத்திற்குச் செல்லுவதாகவும் (A Shift from External to Internal Conflict) அமையும்போது கதை வெற்றி பெறுகிறது.

பாத்திரங்கள் கதைக்கு இன்றியமையாதவையாகும். கதை நிகழ்ச்சிக்கும் பாத்திரங்களுக்கும் நெருங்கிய தொடர்பு இருத்தல் வேண்டும். அவை ஒன்றையொன்று தீர்மானிப்பதாக அமையவேண்டும். ஒரு பாத்திரத்தின் குணநலனை ஆசிரியன் நேரடியாகக் கூறுதலைவிட அதனை, அதனின் செயல், உரையாடல் மூலம் நாடகப்படுத்திக் காட்டலே சிறப்பாகும். அதனோடு, பாத்திரங்கள் நம்பத்தக்கவையாக இருத்தலும் இன்றியமையாச் சிறப்பானதாகும். வாழ்க்கையிலிருந்து அல்லாமல் ஏனைய நூல்களிலிருந்து எடுக்கப்பட்ட பாத்திரங்கள் (Stock Characters), ஏதேனும் ஒரு பண்பின் மொத்த உருவமாக மிகைப்படுத்திக் காட்டப்பட்ட பாத்திரங்கள் (Flat Characters) சிறப்புடையன அல்ல.

கதைப்பொருள் (Theme) ஒரு சிக்கலுக்குரிய கூறாகும். சில திறனாய்வாளர்கள் இதனைக் கதை கூறும் நீதி அல்லது படிப்பினையெனக் கருதுவர். ஒப்பிலக்கிய அறிஞர்கள் சிலர் இதனைக் குறிப் பொருளிலிருந்து (Motif) வேறுபடுத்திக் காட்டுவர். கதைப்பொருள் கதையின் பாத்திரங்களோடு தொடர்புடையதென்றும், குறிப்பொருள் கதை நிகழ்ச்சிகளோடு தொடர்புடையதென்றும் விளக்குவர். ஒரு கதையிலிருந்து பெறப்படும் பொதுக்கருத்தும் மனித வாழ்க்கையில் ஏதேனும் ஒரு கூறு பற்றிய கதையின் விளக்கமும் கதைப்பொருள் என்று கருதப்படலாம். அதனைக் கதையின் கரு, பாத்திரங்கள் ஆகியவற்றைத் தெளிவாக ஆராய்ந்த பின்னே கண்டறிய வேண்டும். அது வெளிப்படையாகத் தெரிவிக்கப்பட்டிருக்காது. திருமணம் பற்றிய ஐந்து கதைகள் திருமணம் பற்றிய ஐந்து வேறுபட்ட கருத்துகளைச் சொல்லலாம்.

உயர்ந்த கதைகள் குறிப்பால் உணர்த்தும் தன்மையவை. உணர்ச்சியை நேரடியாக வெளிப்படுத்தாமல் குறிப்பால் தெளிவித்தல் கவிதைக்கும் கதைக்கும் பொதுவானதே. 'எப்பொழுதும் நாடகப்படுத்து; ஒருபொழுதும் வெளிப்படையாகச் சொல்லாதே' (Always Show, Never Tell) என்பது செகாவின் (Chekhov) கூற்றாகும்.

இக்காலக் கதைகளுள் மிகவும் சிறப்பான உத்தியாகக் கருதப்படுவது நோக்கு ஆகும். யாருடைய நோக்கில் கதை கூறப்படுகிறதென்பதையறிய மூன்று வினாக்களுக்கு விடைபெறல் வேண்டும். கதை சொல்வது யார்? அவருக்கும் கதைக்கும் உள்ள உறவு என்ன? எந்த நிலையிலிருந்து கதை சொல்லப்படு

கிறது? இந்த உத்தியானது பலவிதமாக ஆராயப்படு கிறது. அதனைத் தன்மைநோக்கு (First Person Point of View), படர்க்கை நோக்கு (Third Person Point of View) என்று இரண்டு பெரும் பிரிவுகளாகப் பிரிக்கலாம். ஏனைய பல உட்பிரிவுகள் ஒரு பாத்திரத்தின் நோக்கு முழுமையானதா கட்டுப்பாட்டுடன் கூடியதாவென்பதைப் பொறுத்து அமையும். தன்மை நோக்கில் கூறப்படும் கதைகளுக்கும் படர்க்கை நோக்கில் கூறப்படும் கதைகளுக்கும் பொருள், கூட்டமைப்பு, சொல்லாட்சி, நடை ஆகியவற்றில் வேறுபாடுகள் இருக்கும். பல நோக்கில் கூறப்படும் கதையைவிட ஒருநோக்கில் கூறப்படும் கதை உத்திச் சிறப்புடையதாகும். கதையின் முக்கிய பாத்திரத்தின் நோக்கில் கூறப்படும் கதைகளே இப்பொழுது மிகுதியாகும். ஏதேனும் ஒரு சிறிய பாத்திரத்தின் நோக்கில் கதை அமைக்கப்படும்பொழுது ஆசிரியன் பல விளக்கங்களைத் தர வாய்ப்புண்டு எனத் திறனாய்வாளர்கள் கருதுவர்.

இந்த நூற்றாண்டில் எழுதப்படும் கதைகளில் குறியீடுகளின் பங்கு அதிகமாகும். குறியீட்டைப் புறக்கணித்தால் சில கதைகள் பொருளற்றவையாய்த் தோன்றும். திறனாய்வாளன் குறியீட்டு வேட்டையில் ஈடுபட்டு ஒரு கதையில் வரும் எல்லாப் பொருள்களையும் குறியீடுகளாக எடுத்துக் கொள்ளக் கூடாது. எந்த நிகழ்ச்சி அல்லது பொருள் குறியீடாகக் கொள்ளப்படவேண்டுமென்பதை ஆசிரியனே அதைப் பொருத்தமான இடத்தில் அமைப்பதன்மூலம் புலப்படுத்தவேண்டும்.

தொன்மம் மிகவும் ஆற்றல் பெற்ற ஒரு கதைக் கூறாகும். அது வெளிப்படையாகவோ அரிதின் முயன்று கண்டுபிடிக்கும் வகையிலோ பயன்படுத்தப் படலாம். தொன்மத் திறனாய்வு ஆசிரியர்களையும் நூல்களையும் எடையிடுதற்கு ஒரு புதிய வழியைத் தந்திருக்கிறது என்றே சொல்லலாம். சார்லசு டிக்கன்சு (Charles Dickens), ஆர். எல். இசுடீவன்சன் (R. L. Stevenson) போன்ற இலக்கிய ஆசிரியர்கள் கதையமைப்பிலும் நடையிலும் கதை சொல்லும் முறையிலும் அரிய உத்திகளைக் கையாளும் எழுத்தாளர்கள் அல்லர். ஆனால், ஆற்றல் பெற்ற தொன்மங்களை வெற்றிகரமாக அவர்கள் பயன்படுத்தியிருப்பதால் அவர்களுடைய கதைகள் அழியாவரம் பெற்றவையாய் விளங்குகின்றன. ஒரு தொன்மம், கதையில் உயிர்த் துடிப்புடன் அமையும்போது அது எல்லா வாசகர்களையும் தன்பால் ஈர்க்கும் தன்மையுடையதாகிறது.

கதை சொல்லும் முறையில் பல வகையான மாறுதல்கள் ஏற்பட்டுள்ளன. பறவைகளையும் விலங்குகளையும் பாத்திரங்களாகக் கொண்ட கதைகள், தேவர்களையும் தேவதைகளையும் பற்றியவை, ஆண்பெண் வாழ்வை இயற்கையாகப் படம்பிடித்துக் காட்டுபவை, வரலாற்றுப் பாத்திரங்களைச் சேர்த்து இயங்குபவை, ஆசிரியனின் வாழ்க்கையையே அடிப்படையாகக் கொண்டவை, கதைக்கருவிற்கு முக்கியத்துவம் தருபவை, பாத்திரப்படைப்பையே நோக்கமாகக் கொண்டவை, உத்திகளுக்குச் சிறப்பு அளிப்பவை என்றெல்லாம் படிப்படியாகக் கதை வரலாறு வளர்ந்து வந்துள்ளது. ப.ம.

துணை நூல்கள்:

Forster, E.M., Aspects of the Novel, London, 1927.

Van Ghent, D., The English Novel - Form and Function, New York, 1953.

West, R.B., and **Staleman, R.W.**, The Art of Modern Fiction, New York, 1949.

Zabel, M.D., Craft and Character in Fiction, London, 1957.

கதைப்பாடல்: இலக்கியத்தின் ஓர் அங்கமாகிய கதைப்பாடல் கதையினைத் தழுவிய பாடல் எனப் பொருள்படும். தாளத்தோடும் இராகத்தோடும் பாடுதற்கு ஏற்றவாறு அமைந்திருப்பதனால் முற்காலத்தில் அப்பாடல்கள் கிராமப்புற நடனங்களோடு இணைந்தே வளர்ந்துள்ளன. நடனம் இன்றியும் தனித்தியங்கும் வன்மை இப்பாடல்களுக்கு உண்டு. இசைக் கருவிகளின் துணைக்கொண்டு இவற்றை வாய் மொழியாகவே பாடி வந்துள்ளனர். இலக்கிய நடையின்றி நாட்டுப்புற மொழியில் இப்பாடல்கள் அமைந்திருந்தமையால், எளிய மக்களிடை இவை புகழ் பெற்று விளங்கின. இப்பாடல்களின் தோற்றத்தை ஊகமாகத்தான் கூற முடியும். ஏனெனில், இக்கதைப் பாடல்கள் எழுத்துருவம் பெறுதற்கு முன்னர்ப் பன்னெடுங்காலமாக மக்கள் வழக்காற்று மொழியில்தான் நிலவின. எனவே, மக்களுக்கென்றே மக்களால் பாடப்பெற்று நாட்டுப்புற இலக்கியத்திலும் தனியிடம் பெற்றுள்ள கதைப்பாடல்கள் பலவற்றை எழுதினோர் யார் என்று அறிந்துகொள்ள முடியவில்லை. இசை நயத்தோடும், கற்பனை வளத்தோடும் நிலவுகிற கதைப்பாடல்களில் வரும் வரலாற்றுக் குறிப்புகளை முற்றும் உண்மையென்று எடுத்துக்கொள்ள இயலாது. இயற்கை மீறிய கற்பனைக் கதை, இசைநயம், நாட்டுப்புற மொழி,

சொற்சுருக்கம், பாடலின் சிற்சில வரிகளைத் திரும்பத் திரும்பக் கூறிப்பாடும் உத்தி ஆகியனவெல்லாம் கதைப்பாடல்களுக்கு உரிய பொது இயல்புகளாதலின் அவற்றைக் கீழ்வருமாறு இருபகுதிகளாகக் காணலாம்.

(1) ஐரோப்பியப் பெருநிலப்பரப்பில் கி.பி. 13-ஆம் நூற்றாண்டிலேயே கதைப்பாடல்கள் நிலவியமைக்குச் சான்றுகள் உள்ளன. அக்காலத்தேயே வழக்காற்றில் இருந்ததான யூதாசு என்னும் நாட்டுப் பாட்டே ஆங்கில மொழியின் மிகவும் தொன்மையான கதைப்பாடலாகக் கருதப்படுகிறது. ஆயினும் தேனிசு நாட்டில் கி.பி. 16-ஆம் நூற்றாண்டின் இடைக் காலத்தேதான் கதைப்பாடல்களை வரன்முறையாகத் தொகுத்துள்ளனர். ஏனைய நாடுகளையொத்து, அங்கும் அதற்கு முன்னமேயே அவை வாய் மொழிப் பாடல்களாகவே இருந்திருக்க வேண்டும். இங்கிலாந்து நாட்டைப் பொறுத்தவரையில், அதன் வடக்குப் பகுதியிலும், இசுகாட்லாந்து நாட்டின் தெற்குப் பகுதியிலுமே கதைப்பாடல்கள் பெரிதும் வளர்ந்துள்ளன. நாட்டுப்புறக் கதைப்பாடல்களின் வளர்ச்சிக் கேற்ப, வேளாண் வாழ்க்கை சார்ந்த எளிய குடிமக்கள், பாரம்பரியமான இசை, நடனம், கதை கேட்பதிலும் பாடுவதிலும் அவர்கள் கொண்ட ஈடுபாடு, எளிய வாழ்க்கை ஆகியவை கதைப்பாடல்களின் வளர்ச்சிக்கு அங்கு ஏதுவாக இருந்தன. தொடக்க காலத்தே சிற்சில கதைப்பாடல்களைத் தனித்தனி ஏடுகளில் அச்சடித்தும் கிராமப்புற மக்களிடையே வழங்கியுள்ளனர்.

இங்கிலாந்தில் கி. பி. 1765-ஆம் ஆண்டு தாமசு பெர்சி என்னும் பாதிரியார் தொகுத்தவையே பழம் பெரும் கதைப்பாடல்கள் ஆகும். இத்தொகுதி வெளி வந்த இரண்டு ஆண்டுகளுக்குள்ளேயே இவற்றின் பெரும்பாலானவற்றைச் செருமன் மொழியில் பெயர்த்தனர். இலக்கியத்தில் இடம்பெற்றவனும், ஏழை எளியோருக்கும், மகளிருக்கும் நல்லனவே செய்யும் நாட்டுப்புற வீரனுமாகிய 'இராபின்கூடு' பற்றிய பாடல்கள் இத்தொகுதியில்தான் அடங்கியுள்ளன. சர் பட்ரிக்கு இசுபென்சு,செவி சேசு போன்ற புகழ்பெற்ற பாடற் கதைகளும் இத்தொகுப்பில் உள்ளன. எழுதப் படிக்கத் தெரிந்தோரேயன்றிப் படிப்பறிவு இல்லாதோரும், நாடோடிகளும் குருடரும், முடவரும் கூட இவற்றையெல்லாம் செவி வழியாகவே அறிந்து பாடி மகிழ்ந்துள்ளனர். தாமசு கேம்பியன் தொகுத்துள்ள அனைத்தும் இசைத்துப் பாடுதற்கேற்ற முறையில் அமைந்துள்ளன. செவி சேசு பாடலைப் பார்வையற்ற ஒருவன் உருக்கமாகப் பாடியபோது தம்மை மறந்து அதில் ஈடுபட்டுவிட்டதாக கி. பி. 16-ஆம் நூற்றாண்டின் ஆங்கிலக் கவிஞராகிய பிலிப் சிட்னி என்பார் குறிப்பிடுகிறார். ஆங்கில நாடகக் கவிஞராகிய சேக்சுபியரும் தம் காலத்தே வழக்கிலிருந்த சிற்சில நாட்டுப்புறக் கதைப்பாடற் பகுதிகளைத் தம் நாடகங்களில் புகுத்தியுள்ளார்.

இசுகாட்லாந்து நாட்டில் வழக்கிலிருந்த கதைப் பாடல்களைத் தொகுத்தவர் சர்வால்ட்டர்இசுகாட்டு என்னும் புதின ஆசிரியர். இவர் குன்றுகளும் மலைகளும் நிறைந்த இசுகாட்லாந்து நாட்டுக் கிராமப் புறங்களில் நேரில் சென்று எண்ணற்ற கதைப்பாடல்களைக் கேட்டு எழுதிக்கொண்டு வந்து 305 பாடல்கள் அடங்கிய ஒரு தொகுதியினை கி. பி. 1802-இல் வெளியிட்டார். இசுகாட்லாந்தில் ஆட்சிபுரிந்த மன்னர்களால் ஆதரிக்கப் பெற்ற பற்பல கவிஞர்கள் அரசவையில் சென்று நாட்டுப்பாடல்களைப் பாடுவது வழக்கமாக இருந்துள்ளது. இருப்பினும், பற்பல பாடல்களை இயற்றியோரின் பெயர் தெரிந்திலது. அக்கதைப் பாடல்களை அப்படியே இசைத்து மகிழ வேண்டுமேயொழிய இயற்றியோர் யாவர் என்று காணும் முயற்சியில் ஈடுபடவேண்டியதில்லை.

மேலை இலக்கியக் கதைப்பாடல்களை வரலாறு, வீரம், காதல், அன்பு ஆகிய பல்வேறு தலைப்புகளில் பிரித்துக் காணலாம். ஆனால், எல்லாவற்றிலும் மீதூர்ந்த கற்பனையே தலைசிறந்து விளங்குகிறது. இக்கதைப் பாடல்களில் வனதேவதைகள் வந்து போவர். சூனியக் காரிகளும் வருவர். ஆதரவற்று இருக்கும் எளிய பெண்ணை வனதேவதைகள் பேரழகியாக மாற்றிவிடும். இந்தக் கதைகளில் காற்றினும் கடுகிப் பறக்கும் குதிரைகள் வெள்ளியினால் செய்த இலாடங்களைப் பூண்டிருக்கும்.வீரர்களோ தங்கத் தாலான வாள்களை வைத்திருப்பர். அழகிய இளைஞனை மணம்புரியும் இளவரசி கப்பல் கப்பலாகத் தங்கம் கொண்டு வருவாள். பொன்னிறமான பறவைகளும், பேசும் மிருகங்களும் வந்து போகும். கொலை, கொள்ளை போன்ற வன்முறைச் செயல்கள் பற்றிய கதைப்பாடல்களும் உண்டு.

சுவை மிகுந்த இக்கதைப் பாடல்களில் அளவற்ற பாட பேதங்கள் உண்டு. ஒரு பாடலே பல்வேறு உருவத்தில் இடத்திற்கு இடம் மாறுபட்டும் சிதைந்தும் இருக்கிறது. எனவே, ஆங்கில நாட்டிலும், இசுகாட்லாந்திலும் வழக்காற்றில் இருந்த மிகச்சிறந்த நாட்டுப் பாடல்களை ஆர்வார்டு பல்கலைக் கழகப் பேராசிரியர் எப்.சே. சைல்டு என்பார் தொகுத்தும் ஒழுங்குபடுத்தியும் ஒரே நூலாக கி. பி. 1898-ஆம் ஆண்டு வெளியிட்டார். நாட்டுப்புறக் கதைப் பாடல் பற்றி இற்றை நாளில் ஆய்வு செய்வார்க்கு இதுவே

ஒரு ஆதார நூலாக விளங்கி வருகிறது. ஆர்தர் குவில்லர் கோச்சு, செசில் சார்ப்பு, இ. கே. சேம்பர்சு போன்ற ஆங்கிலத் திறனாய்வாளர் நாட்டுப்புறக் கதைப்பாடல் பற்றிய ஆய்வு செய்துள்ளனர்.

(2) தமிழகத்தின் நாட்டுப்புறப் பண்பாடு மிகவும் தொன்மையானது. இங்கு இரண்டாயிரம் ஆண்டுகளுக்கு முற்பட்டதான இலக்கியப் பாரம்பரியத்தோடு நாட்டுப்புறக் கலைகளும் ஒருங்கே வளர்ந்துள்ளன. தமிழகத்தின் தரமான இலக்கிய வளர்ச்சிக்குச் சான்றாக விளங்கும் சங்க காலத்திலும் அதற்கு முன்னரும் தமிழ் மக்களுள் எழுதப்படிக்கத் தெரிந்தோர் எத்துணை அளவினர் என்று அனுமானிக்க இயலவில்லை. ஆயினும் அரசரும், அவைக்களப் புலவரும், அவரைச் சார்ந்தோர் சிலருமே படிப்பறிவோடு பாடல் இயற்றும் வன்மையும் பெற்றிருந்தனர். பாடலையும் இசையினையும் கூத்தினையும் போற்றி வளர்த்த பாணரும், கூத்தரும், பொருநரும், விறலியும் படிப்பறிவில்லாத ஏனைப் பொதுமக்களுக்கு ஏற்றவாறு நாட்டுப்புற மொழியிலே பாடல் இயற்றியிருக்கவேண்டும். இவருள் கற்றுவல்ல புலவோர் பாடியவை ஆற்றுப்படை போன்ற இலக்கியங்களாகவும், பாமரருக்கு ஏற்றதான பாடலும் இசையும் கிராமியக் கதைப் பாடலாகவும், தெருக் கூத்தாகவும் உருவெடுத்திருக்கின்றன. செவி வழியாக உணர்ந்து நாட்டுப்புற மொழியில் பாடப்பெற்ற இவை வாய் மொழி இலக்கியங்களாகவே இருந்துள்ளன. நாடகம் பற்றிய விளக்கத்தில் 'கதையோடும் பல கூத்துக்கூறுங்கால், உய்த்துணர்வு இல்லாதோர்க்கும் செவிச்சுவை பயக்கக் கூறுவது' என்று வரும் அபிதான சிந்தாமணிப் பகுதியில் 'செவிச்சுவை' என்பது நெஞ்சு களனாக வளர்ந்துள்ள நாட்டுப்புறப் பாடலைக் குறிப்பதாகவே கொள்ளலாம்.

அரசவையில் பெரும்புலவோர் பாடியனவும், இலக்கண மரபுக்கு ஒத்து வந்தனவும், பனையோலையில் ஏறிக் காலப்போக்கில் அச்சு வாகனத்திலும் வந்துவிட, நாடோடிப் பாடல்களாக வந்தவை எளிய மக்களிடமே தங்கிவிட்டன. அவற்றுக்கும் எழுத்துருவம் கொடுக்கிற முயற்சி தமிழ்நாட்டைப் பொறுத்தவரையில் அண்மைக் காலத்தேயே தொடங்கப்பட்டுள்ளது. இடைப்பட்ட பன்னூறு ஆண்டுக் காலத்தில் எண்ணற்ற நாட்டுப்பாடல்களும், கதைப்பாடல்களும் மறைந்துபோயிருக்கவேண்டும். ஏனெனில் அவற்றை எழுத்துருவில் கொண்டு வரும் முயற்சியில் யாரும் அந்நாட்களில் தீவிரமாக இறங்கவில்லை. வாழ்க்கையின் அடித்தளத்தில் உழலும் பாமர மக்களிடை நிலவி வந்த நாட்டுப்புறப் பாடல்களை அறிஞரும் அரசரும் புறக்கணித்து விட்டதில் வியப்பில்லை.

கிழக்கிந்திய வாணிகக் குழுவில் இராணுவப் பொறியாளராக கி.பி. 18–ஆம் நூற்றாண்டின் இறுதியில் சென்னையிலும் மதுரையிலும் பணி புரிந்த கர்னல் காலின் மெக்கன்சி என்னும் ஆங்கிலேயரே அக்காலத்தில் கிராமப்புற மக்களிடையே நிலவிய பல்வேறு விதமான பாடல்களைச் சேகரித்ததோடன்றி, அவர்களின் சடங்குகள், பழக்க வழக்கங்கள் பற்றியும் அளவற்ற குறிப்புகளை எழுதியும் வைத்துள்ளார். அவரிடம் கி.பி. 1810–ஆம் ஆண்டில் மூவாயிரத்துக்கு மேற்பட்ட கையெழுத்துப் பிரதிகள் இருந்தன. அவற்றில் இருந்த தமிழ்ப்பகுதியின் பெரும்பாலானவற்றைக் கீழ்த்திசைக் கையெழுத்துப் பிரதி நூலகத்திலிருந்து அச்சிட்டுள்ளனர். பெர்சி கியூன் என்னும் ஆங்கிலேய நீதிபதி தொகுத்த பற்பல நாட்டுப் பாடல்கள் சென்னைப் பல்கலைக் கழகத்தாரிடம் உள்ளன. இவற்றின் ஒரு பகுதியினையே கலைமகள் ஆசிரியர் கி.வா. சகந்நாதன் 'மலையருவி'. என்னும் தலைப்பில் வெளியிட்டுள்ளார். நாட்டுப்பாடல்களும், கதைப்பாடல்களும் தனிப்பட்ட சில வெளியீட்டகங்களால் அச்சுக்குக் கொண்டு வரப்பெற்றுள்ளன. சென்னையைச் சார்ந்த இரத்தின நாயகர் சன்சு வெளியிட்ட பெரிய எழுத்து நல்லதங்காள் கதை, தேசிங்குராசன் கதை, பவளக்கொடி மாலை, அல்லியரசாணிமாலை முதலியவற்றைச் சான்றாகக் குறிப்பிடலாம். கட்டபொம்மன் கதைப்பாடலை 1962-ஆம் ஆண்டில் நியூ செஞ்சுரி நிறுவனத்தார் வெளியிட்டுள்ளனர். ஆனந்த விகடன் என்னும் வார இதழும் இக் கதைப்பாடலைத் தொடர்ந்து வெளியிட்டது.

தமிழ்நாட்டுப் பாமரர் பாடல்கள், தமிழர் நாட்டுப்பாடல்கள், என்னும் இரண்டு தொகுப்பு நூல்களை நெல்லையைச் சார்ந்த என்.வானமாமலை வெளியிட்டுள்ளார். மதுரைப் பல்கலைக்கழக வெளியீடாக ஆறு கதைப்பாடல்கள் 1975-ஆம் ஆண்டு அச்சிடப்பட்டுள்ளன. அவற்றுள் ஒன்றான கட்டபொம்மன் கதைப்பாடலை நெல்லை, இராமநாதபுர மாவட்டங்களில் கூத்தாக நடிக்கிறார்கள். தென்னார்க்காடு, செங்கற்பட்டு மாவட்டங்களில் தேசிங்கு ராசன் கதை விழாக் காலங்களில் பாடப்படுகிறது. நாட்டுப்புறக் கதைப் பாடல்களில் முதன்முதலில் தோன்றியதாகவும், புகழ்பெற்றதாகவும் கருதப்பெறும் நல்லதங்காள் கதை பாட்டாகப் பாடப்படுவதோடன்றி நாடகமாகவும் நடிக்கப்படுவதாகும்.

நாட்டுப்புறக் கதைப் பாடல்களுள் பெரும்பாலானவை அம்மானை, சிந்து, கும்மி, இலாவணி, வில்லுப்பாட்டு, பள்ளு, ஏசல் போன்ற பற்பல உருவங்களில் நிலைபெற்றுள்ளன. இவற்றைப் புராணப் பாடல்கள், வரலாற்றுக் கதைப்பாடல்கள், சமூகக்

கதைப் பாடல்கள் என்று மேலோட்டமாகப் பகுக்கலாம். எனினும் புராணக் கதைப் பாடல்கள் என்று வரும் பார்வதி கல்யாணம்,தட்சராசன் கதை என்பன வெல்லாம் புராண நிகழ்ச்சிகள் ஒன்றிரண்டை எடுத்துக்கொண்டு, நாட்டுப்புற மக்களுக்கு ஏற்ற வாறு மீதூர்ந்த கற்பனையோடு எழுதப்பட்டுள்ளன. இதற்குச் சான்றாக மகாபாரதத்தோடு தொடர்பு படுத்திக் கூறப்படும் 'ஏணியேற்றம்' என்னும் கதைப் பாடலைக் கூறலாம். ஞானசவுந்தரி கதை, தோமை யார் அம்மானை போன்ற கதைப் பாடல்கள் கிறித்தவ மதத் தொடர்புடையனவாகும். புலித்தேவர், மருது சகோதரர்கள்,முத்துப்பாட்டன் பற்றிய நாட்டுப்புறப் பாடல்கள் வழக்கமான கற்பனையோடு வரலாற்றுத் தொடர்பும் கலந்தனவாகும். சாதிக் கொடுமைகளும், கூட்டுக் குடும்பங்களில் பெண்டிர் படும் இன்னலும், பேராசை பிடித்த செல்வர்களால் உழைப்பாளிகள் படும் இன்னலும் சமூகக் கதைப்பாடல்களின் உட்கருத் தாகும். இப்படியெல்லாம் பிரித்துப் பார்க்கக் கூடிய அளவுக்கு நாட்டுப்புறக் கதைப்பாடல்கள் இற்றை நாட்களில் வளரவில்லை.

ஆயினும் கும்பகோணத்தைச் சார்ந்த குருசாமி தாசு என்பார் இந்நூற்றாண்டின் நாற்பதுகளில் எண்ணற்ற கதைப் பாடல்களை நாட்டுப்புறப் பாணி யில் இயற்றித் தாமே அவற்றைப் பாடியும் வந்தார். கோவில் திருவிழாக்களிலும் மாட்டுச்சந்தை போன்று மக்கள் கூடும் பற்பல இடங்களிலும் சிறு தோற் பறையினைக் (டேப்பு) கையில் வைத்துக்கொண்டு தாமே இசைத்துப் பாடியதோடன்றி அச்சடித்த அக் கதைப்பாடல்களை ஓரணா, இரண்டணாவிற்கு விற் பனையும் செய்தார். அக்காலத்திய சில கொலை வழக்குகள், நீலத்தநல்லூர் மாட்டுச் சந்தை ஆகியன பற்றி அவர் பாடிய கதைப்பாடல்கள் புகழ் வாய்ந் தவை.

தமிழ்நாட்டில் நாடக மேடைகள் மலிந்திருந்த காலத்தில் நாடகப் பாடல்களோடு இணைந்தும், விலகியும் நாட்டுப்பாடல்களும் மங்கிவிடாது ஓரளவு உயிர்பெற்றிருந்தன. இற்றை நாட்களிலோ திரைப் படங்கள் மலிந்து, புதுவிதமான பாடல்கள் தோன்றி வருகின்றன. அவை வெகுவிரைவில் நாட்டுப்புற மக்களிடையிலும் ஊடுருவி விடுகின்றன. ஒலி பெருக் கியும் வானொலியும் திரைப்படப் பாடல்களின் வளர்ச்சிக்குத் துணைநிற்கின்றன. இந்த நிலையில், பொழுது போக்காகவும், தன்னிச்சையாகவும் பாடு தற்குரிய வாய்ப்பினைக் கொடுக்கும் நாட்டுப் பாடல்கள் வளர வழி இல்லை. திரைப்படக்காரர்கள் விரும்பினால், அங்கும் இங்குமாக ஏதோ ஒன்றிரண்டு நாட்டுப்புறக் கதைப்பாடலின் பகுதிகளைத் திரைப் படத்தில் புகுத்தலாமே தவிர, இயற்கையான சூழலில் பழங்காலத்தினைப் போல, அப்பாடல்கள் வளர வழி இல்லை. எனினும், பல்கலைக் கழக அளவில் இயன்றாங்கு நாட்டுப்புறப் பாடல்களின் தொகுப்பும் அவை பற்றிய ஆய்வும் இன்று நடந்து வருதல் மகிழ்ச்சிக்குரிய செயலாகும். ப.அ.

கந்தக் கண்ணனார் சங்ககாலப் புலவர் களுள் ஒருவர். டாக்டர் உ. வே. சாமிநாதையர், குறுந்தொகை 94–ஆம் பாடலாசிரியர் பெயர் கந்தக் கண்ணனார் என்று குறிப்பிட்டுள்ளார். ஆனால் மர்ரே இராசம், சோம சுந்தரனார், சண்முகம் பிள்ளை ஆகியோர் பதித்த குறுந்தொகைப் பதிப் புகளில் அப்பாடலாசிரியர் பெயர் கதக்கண்ணன் என்றும், கதக்கண்ணனார் என்றும் காணப்படுகிறது. மதுரைக் கதக்கண்ணன், மதுரைக் கதக்கண்ணனார் என்ற பெயரில் குறுந்தொகை 88–ஆம் பாடல் அச் சிடப்பெற்றுள்ளது. இப்பெயர்கள் ஒரே புலவரைக் குறிக்கும் என்றும், இருவேறு புலவர்களைக் குறிக்கும் என்றும் ஆய்வாளர்கள் குறிப்பிட்டுள்ளனர். கந்தக்– கண்ணனார் என்னும் பெயரே ஏடு பெயர்த்தெழுது வோரால், நகர ஒற்று விடப்பெற்றுக் கதக்கண்ணன், கதக்கண்ணனார் என்று எழுதப்பெற்றது எனச் சிலரும், 'செல்வப் போர்க் கதக்கண்ணன் செயிர்த் தெறிந்த சினஆழி' என வரும் பழம் பாடற் பகுதி கொண்டு, கதக்கண்ணன், கதக்கண்ணனார் என்பதே பெயராதல் வேண்டும், அதுவே கந்தக்கண்ணனார் எனத் திரித்து எழுதப்பட்டது என்று வேறுசிலரும் கருதுகின்றனர். இவர் பாடிய குறுந்தொகைப் பாடல் (94) முல்லைத் திணையில் தலைவி கூற்றாக அமைந்துள்ளது. தலைவன் மீண்டு வருவேன் எனக் கூறிய பருவம் வந்த பின்னும் வராமையால் தலைவி வருந்துவாளே என நினைந்து வருந்திய தோழியிடம், தான் ஆற்றியிருப்பேன் என்பதாகத் தலைவி கூறும் பாங்கில் பாடல் அமைந்துள்ளது. கார்ப்பருவம் வந்தவுடன் இயல்பாகப் பித்திகம்அரும்பு தோன்றி மலர்ந்துள்ளது. அதனை உணர்ந்திருந்தும், தலைவன் வாராமையினாற் கவலாது ஆற்றியிருப்பேன் என்று தோழிக்கு ஆறுதல் கூற விரும்பிய தலைவி, 'பருவ வரவு அறியாத பேதைப்பித்திகம் அது வருவதற்கு முன்னரே அரும்பிச் சிவந்தது என்று கூறும் பாங்கில், பெருந்தண் மாரிப் பேதைப் பித்திகத்து அரும்பே முன்னும் மிகச் சிவந்தனவே, யானே மருள்வேன்'' என்று கூறுவது நயமிக்கதாக உள்ளது (காண்க: கதக்– கண்ணனார்). அ.மா.ப.

கந்தசாமிக் கவிராயர்: கந்தசாமி என்னும் பெயரில் பிற்காலத்தில் தமிழ் வல்ல பலசான்றோர்

வாழ்ந்துள்ளனர். தம் புலமைத் திறத்தினால் அவர்களுள் சிலர், கவிராயர், புலவர் என்னும் சிறப்புப் பெயர்களை இயற்பெயரோடு சேர்த்து வழங்கப் பெற்று வந்துள்ளனர்.

கந்தசாமிக் கவிராயர்[1]: இவர் கி.பி. 19-ஆம் நூற்றாண்டில் வாழ்ந்தவர். ஞானசித்தன் என்பவர் புவனாம்பிகை வேள்வி செய்தபோது, அது சிறப்புற நிகழ்வதற்கு மலையாண்டிசாமி என்னும் கொடையாளி பொருள் உதவி செய்தார். அக்கொடைச் சிறப்பினைப் பாராட்டி 22 செய்யுட்களில் மகோபகார விளக்கம் என்னும் சிறுநூலை இப்புலவர் இயற்றியுள்ளார். அந்நூல் கி.பி. 1898-இல் இயற்றப்பட்டதாகத் தெரிகிறது.

கந்தசாமிக் கவிராயர்[2]: இவர், கொங்குநாட்டு வடவழி என்னும் ஊரில் கி.பி. 19-ஆம் நூற்றாண்டில் வாழ்ந்தவர். ஒரு கண் குருடாக இருந்த இவரைப் பற்றி ஒரு வரலாறு பின்வருமாறு கூறப்படுகிறது. இவர், தம் காலத்தில் வாழ்ந்த இராசகோபாலப் புலவரை இகழ்ந்தமையால் தம் ஒரு கண் பார்வையையும் இழந்து முழுக்குருடரானார். பின்னர்த் தம் தவறுணர்ந்து, இராசகோபாலப் புலவர் வாழ்க்கை நிகழ்ச்சியினைக் கருவாகக் கொண்டு 'ஓர் அதிசய நாடகம்' என்னும் பெயரில் ஒரு நாடக நூலை இயற்றிச் சென்று அப்புலவரைக் கண்டார். அது கண்டு இராசகோபாலர் அன்புகூர்ந்து, கவிராயரின்பிழைபொறுத்து, அவர்தம் கண்பார்வை கிடைக்குமாறு செய்தார்.

கந்தசாமிக் கவிராயர்[3]: இவர் கி.பி. 19-ஆம் நூற்றாண்டில் வாழ்ந்தவர்; திருவாவடுதுறை ஆதீனப் புலவர்களுள் ஒருவராக விளங்கியவர். இவர் 'கச்சிரங்கப்ப உடையார் கோவை' என்றொரு கோவை நூல் இயற்றியுள்ளார். அந்நூல் உடையார் பாளையத்தில் சிறந்து விளங்கிய கச்சிரங்கப்ப உடையார் மீது பாடப்பெற்றது. அதற்காக அவர் புலவருக்குப் பத்துக் காணி நிலத்தினை முற்றூட்டாக வழங்கிச் சிறப்பித்தார்.

கந்தசாமிக் கவிராயர்[4]: இவர் கோவை மாவட்டத்திலுள்ள உடுமலைப்பேட்டை நகரில் வாழ்ந்தார். இவர் காலம் 20-ஆம் நூற்றாண்டின் முற் பகுதியாகும். அரிமழம் என்னும் ஊர்மீது அரிமழத்தல புராணம் என்றொரு நூல் இயற்றியுள்ளார். மேலும் அரசன் சண்முகனார் இயற்றிய மாலை மாற்று மாலை என்னும் நூலுக்கும், கம்பராமாயண ஆரணிய காண்டத்திற்கும் உரை இயற்றியுள்ளார்.

கந்தசாமிக் கவிராயர்[5]: இவர், 20-ஆம் நூற்றாண்டின் முற்பகுதியில் கொங்குநாட்டில் வாழ்ந்த தமிழ்ப் புலவர்களுள் ஒருவர். முகவைக் கந்தசாமிக் கவிராயர் என்பதனால் இவர் முகவைப் பகுதியை, இராமநாதபுரப் பகுதியைச் சேர்ந்தவராக இருத்தல் கூடும். இவர் வேதகிரியம்மன் பிள்ளைத்தமிழ் இயற்றியுள்ளார்.

கந்தசாமிக் கவியாயர்[6]: இவர் 20-ஆம் நூற்றாண்டில் வாழ்ந்த புலவர்; கோவை மாவட்டத் தாராபுரத்திற்கு அருகிலுள்ள வீராட்சிமங்கலம் என்னும் ஊரினைச் சேர்ந்தவர். இவர் தந்தையார் பெயர் சின்னக் கறுப்பண்ணக் கவிராயர். இவர் வேளாளர் புராணம் என்றொரு நூல் இயற்றியுள்ளார்.

அ.மா.ப.

கந்தசாமிக் கவிராயர் மு.ரா.: இவர் சேற்றூருக்கு அருகிலுள்ள முகவூர் என்னும் ஊரில் கி.பி. 1869-ஆம் ஆண்டில் பிறந்தார். தந்தையார் சேற்றூர் இராமசாமிக் கவிராயர். அருணாசலக் கவிராயர், சுப்பிரமணியக் கவிராயர் ஆகிய இருவரும் இவருக்குத் தமையனார் ஆவர். ஒரு குடும்பத்தில் தந்தை, மக்கள் அனைவரும் சிறந்த தமிழ்ப் புலவர்களாகவும், கவிபாடும் திறம் வாய்க்கப் பெற்றவர்களாகவும் இருந்தமை குறிப்பிடத்தக்க சிறப்பாகும். தொடக்கத்தில் இவர் தம் தந்தையாரிடம் கல்வி பயின்றார். பின்னர்த் திருவாவடுதுறை ஆதீனத்து நமச்சிவாயத் தம்பிரானிடத்தில் கற்றார். சில ஆண்டுகள் இவர் கோவை மாவட்டத்து உடுமலைப் பேட்டையில் தமிழாசிரியராகப் பணிபுரிந்தார். பின்னர் மதுரைத் தமிழ்ச் சங்கத்தில் தமிழ் நூல் ஆய்வாளராக அமர்ந்து 'தனிச் செய்யுட் சிந்தாமணி' என்னும் நூலைத் தொகுத்தார். அந்நூல் 3815 செய்யுட்களைக் கொண்டுள்ளது. அத்தொகுப்பு நூலில் 182 புலவர்களின் செய்யுட்கள் இடம்பெற்றுள்ளன. தம் காலத்தில் வாழ்ந்த பல புலவர்களின் பாடல்களையும் அதன்கண் இவர் தொகுத்துள்ளார். அத்தொகுப்பு நூல் இவரை ஆதரித்த முறையூர்ச் சண்முகஞ் செட்டியார் வேண்டுகோளுக்கிணங்க இயற்றப்பட்டதாகும். மதுரை நகரில் விவேகபானு என்னும் அச்சகத்தினை ஏற்படுத்தி அதன் வாயிலாக 'விவேகபானு' என்னும் இதழினை வெளியிட்டுவந்தார். செட்டிநாட்டுப் பகுதியிலும் அதனைச் சார்ந்த பகுதியிலுள்ள ஊர்களிலும் இலக்கியச் சொற்பொழிவுகள் நிகழ்த்திப் பெயர் பெற்று விளங்கிய இவர் 1918-ஆம் ஆண்டில் காலமானார்.

அ.மா.ப.

கந்தசாமி நாயக்கர் (20-ஆம் நூ.) இவர் இராமநாதபுர மாவட்டத்தில் பாடல் பெற்ற

தலமாகிய திருச்சுழிக்கு அண்மையில் வேடநத்தம் என்ற சிற்றூரில் பிறந்தார். இவர் தந்தையார் முத்துச்சாமி நாயக்கர்; தாயார் மீனம்மாள். இவரு டன் பிறந்த ஆடவர் மூவர்; பெண் ஒருவர். இவ ருக்கு ஆண்மக்கள் மூவர்; பெண்மக்கள் மூவர்.

இளமையில் தமிழ்க் கல்வி கற்ற இவர் சுறு சுறுப்பு மிக்கவர்; பெற்றோரிடம் மிக்க அன்புடைய வர். இவர் தமது முயற்சியால் சிறந்த நிலக்கிழாராக வும் பஞ்சு வணிகராகவும் வளர்ச்சி அடைந்தார். இவர் தாம் ஈட்டிய பொருளை நற்காரியங்களுக்குச் செலவழிக்கும் இயல்பினராக விளங்கினார்.

இவர் தம் ஊரில் தொடக்கப்பள்ளி ஒன்று நிறு விச் சிறாரும் சிறுமியரும் கல்வி வசதிபெறச்செய்தார். அக்காலத்தில் கிராமங்களில் தொடக்கப் பள்ளிகளைக் காண்பதே அரிது. சுற்றம் தழுவுதலும் வறியவர்க்கு உதவுதலும் இவர்தம் நற்பண்புகளாம்.

காந்தியடிகளின் தலைமையில் நடைபெற்ற விடுதலைப் போரில் இவர் பேரீடுபாடு கொண்டார். இவர் 1941-ஆம் ஆண்டில் தனிப்பட்ட சத்தியாக் கிரகத்தில் ஈடுபட்டுத் தேச விடுதலைக்குப் பாடுபட் டார். இறுதிவரை இவர் தேசத் தொண்டராகவே வாழ்ந்தார். இவர் 1973-இல் காலமானார்.

பா.இரா.

கந்தசாமிப்பிள்ளை, நீ.: இவர் தஞ்சை நக ரத் தமிழறிஞருள் ஒருவராவார். தஞ்சையின் புற நகர்ப் பகுதியான பள்ளியகரத்தில் நீலமேகம்பிள்ளை, சவுந்தரவல்லி ஆகியோருக்கு ஒரே மகவாய் கி.பி. 1898-ஆம் ஆண்டு பிறந்தார். வேளாளர் மரபில் பிறந்த இவர் இளமையிலேயே சைவப் பற்று மிகுந்து விளங்கினார். தஞ்சைத் தூய பேதுரு உயர்நிலைப் பள்ளியில் பள்ளி இறுதி வகுப்பு வரை படித்தார். தம் சொந்த முயற்சியால், தமிழ் இலக்கண இலக்கி யங்களைப் பயின்று, தெளிந்த புலமையாளராக விளங்கினார்.

கட்டட ஒப்பந்தக்காரராக வாழ்வினைத் தொடங் கிய இவர் நேர்மையும் கண்டிப்பும் உடையவராக விளங்கினார். எளிய குடும்பத்தில் பிறந்து முயற்சி யால் உயர்ந்து, சிறந்த தமிழறிஞராகவும் நிலக் கிழாராகவும் விளங்கினார். அண்ணாமலைப் பல் கலைக் கழகக் கட்டடங்களுள் பல இவரது ஒப்பந்தப் பணியில் உருப்பெற்றனவாகும்.

இவர் தாமே முயன்று கற்றுத் தமிழோடு ஆங்கி லம், பிரஞ்சு, இலத்தீன், வடமொழி ஆகியவற்றிலும் புலமை மிக்கவராக விளங்கினார். தம் இல்லத்திற்கு 'அறிவகம்' (House of knowledge) என்று பெயரிட்டு அதில் சிறந்த நூல்நிலையம் ஒன்றையும் அமைத்தி ருந்தார்.

இவர், கரந்தைத் தமிழ்ச் சங்க அமைச்சராக 1941-1944-ஆம் ஆண்டு வரையிலும், தொடர்பாள ராக 1942-1945-ஆம் ஆண்டு வரையிலும் பணியாற் றினார். அதற்கு முன்னர், 1938-ஆம் ஆண்டு கரந் தைத் தமிழ்ச் சங்க வெள்ளிவிழாப் பொறுப்பினை ஏற்று அதனைச் சிறப்புற நிகழ்த்தினார். அண்ணா மலைப் பல்கலைக் கழகத்தின் ஆளவைக்குக் (Senate) கரந்தைத் தமிழ்ச் சங்கத்தின் பேராளராக அனுப்பப் பட்டார். தஞ்சையிலுள்ள, சரபோசி மன்னரின் சரசுவதி மகால் நூலகத்தின் மதிப்பியற் செயலாள ராகப் பணியாற்றி ஏட்டுச் சுவடிகளை நூல்வடிவில் வெளிவரச் செய்தார். திருவாசகத்திலும், கம்பராமா யணத்திலும் ஈடுபாடு கொண்டு அவற்றைச் சில மடங்களின் உதவியோடு பதிப்பித்தார். தமிழ் இலக் கணப் புலமைமிக்க இவர் வெண்பா புனைவதில் தேர்ந்தவராக விளங்கினார். பள்ளியகரப்பழங்கதை என்னும் கவிதை நூலைப் புராண அமைப்பில் படைத்துள்ளார். ஏழூர்த் தேவாரத் திரட்டு என்னும் தொகுப்புநூல் இவரது சைவப் பற்றை எடுத்து ரைக்கும்.

கந்தசாமிப் பிள்ளை, நீ.

தமிழ்ச் சான்றோர்களைத் தம் வீட்டிற்கழைத்து விருந்தளித்து உரையாடுவதைப் பெரிதும் விரும்பியவ ராக இவர் விளங்கினார். அவர்களுள் உ.வே. சாமி நாதையர், பண்டிதமணி கதிரேசன் செட்டியார், மு. இராகவ அய்யங்கார், விபுலானந்த அடிகளார், மறைமலை அடிகள், ந.மு. வேங்கடசாமி நாட்டார்,

கவியரசு வேங்கடாசலம் பிள்ளை ஆகியோர் குறிப்பிடத்தக்கவர்கள்.

நீதிக்கட்சியின் அங்கமாக இருந்த இவர் கலைத் துறை ஈடுபாட்டால் பிரகதி என்னும் படப்பிடிப்பு நிலையத்தைச் சென்னையில் விலைக்கு வாங்கி இரு திரைப்படங்களை வெளியிட்டார்.

இவர் மொழி பெயர்க்கும் திறம் பெற்றுத் திகழ்ந்தார். ஆங்கிலக் கவிஞர் தாமசு கிரே என்பார் இயற்றிய ஒரு கவிதையினைத் (An Elegy written in a Country Churchyard) தமிழில் செய்யுள் வடிவில் பெயர்த்து வெளியிட்டுள்ளார். 'இரங்கற்பா' எனப் பெயரிய அந்நூல், கிரேயின் ஆங்கிலச் செய்யுள், அதன் தமிழ்ச் செய்யுளாக்கம், அதன் கவிதைத்திறம், கிரேயின் வாழ்க்கை வரலாறு, மொழிபெயர்ப்புக் கலைபற்றிய கட்டுரை ஆகியவற்றைக்கொண்ட அரிய படைப்பாக விளங்குகிறது. இவர் மாணவர் நலங் கருதி ஆங்கில கவிதைகள் அடங்கிய இரு கவிதைத் தொகுப்பு நூல்களையும் வெளியிட்டுள்ளார்.

அரசினால் சித்த மருத்துவ ஆய்வாளராக நியமிக்கப்பெற்ற இவர் தம் 75-ஆம் வயதில் சித்த வரலாறு (History of Sidda) என்னும் நூலை சென்னையில் வெளியிட்டார். இவர், 1977-ஆம் ஆண்டு தம் 79-ஆம் வயதில் காலமானார். இரா.குரு.

கந்தசாமிப் புலவர், செவற்குளம் (கி.பி. 1849-1922) தமிழிசைப் புலவர்; திருநெல்வேலி மாவட்டம் சங்கரநயினார்கோவில் வட்டத்திலுள்ள செவற்குளம் என்னும் ஊரில் பிறந்தவர். எட்டையபுரத்தில் அரசவைப் புலவராய் இருந்த முத்துவீரப்பக் கவிராயர்தம் பெயரர். எட்டையபுர அரசவையில் இசைப்புலவராய் இருந்தவர் சுப்பராய பாகவதர். அப்பாகவதரிடம் இசைக்கலையை நன்கு பயின்றவர் இப்புலவர். இவர் இயற்றமிழிலும் வல்லவராய் விளங்கினார். இனிய குரல் வளம் உடையவர். இவர் வயது முதிர்ந்த காலத்திலும் இவருடைய குரல் வளத்திலும் குரல் இனிமையிலும் எந்தவிமான மாற்றமும் ஏற்படவில்லை. இவருடைய இசைத்திறத்தில் ஈடுபட்ட சென்னிகுளம் அண்ணாமலை ரெட்டியார் 'கனைச்சாரீரம்' என்னும் செய்யுளால் இவரைப் பாராட்டியுள்ளார்.

வீரகேரளம்புதூர் சமீன்தாரராய் இருந்த இருதயாலய மருதப்பப் பாண்டியரால் ஆதரிக்கப்பெற்றார் இவர். அப்பாண்டியர் மீது இவர்பல பாடல்கள் பாடியுள்ளார். அப்பாடல்கள் அனைத்தும் ஊற்றுமலைத் தனிப்பாடல் திரட்டில் உள்ளன. வீரகேரளம்புதூர் நவநீதகிருட்டிணன் மீது தூதுக்கண்ணியென்னும் நூல் இவர் பாடியுள்ளார். அந்நூல் இன்னும் அச்சாகவில்லை. சென்னிகுளம் அண்ணாமலை ரெட்டியார் காவடிச்சிந்து பாடுவதற்குச் சந்தக் குறிப்பு அமைத்துக் கொடுத்தவர் இவரே என்பர். இவர் சிவபிரான், முருகன், திருமால், திருமகள் ஆகியோர் மீது பாடிய கீர்த்தனங்கள் பதின்மூன்றும், தம்மை ஆதரித்த செல்வர்களின்மீது பாடிய சுர கிருதிகள் நான்கும் 1945-இல் வெளியிடப்பெற்றுள்ளன. து.ப.

கந்தசாமியார்: இவர் 20-ஆம் நூற்றாண்டில் வாழ்ந்த தமிழ்ப் புலவர்களுள் ஒருவர். இவர் பாண்டி நாட்டிலுள்ள கூமாப்பட்டி என்னும் ஊரில் இராமசாமித்தேவருக்கும்வேலம்மாளுக்கும் மகனாகச் சருவசித்து ஆண்டு கார்த்திகைத் திங்கள் 16-ஆம் நாள் தோன்றினார். இவர் மறவர் குலத்தைச் சேர்ந்தவர். ஐந்து வயதிலேயே தந்தையை இழந்த இவர் சிறிதுகாலம் திண்ணைப் பள்ளியில் கல்வி கற்றார். பின்னர்ப் பத்து வயதுச் சிறுவனாக இருந்த போது இவர் உழவுத்தொழிலில் ஈடுபட்டு உழைத்தார். இவர் தம்மிடம் செலவுக்குப் பணம் இல்லாத போது உறவினரிடம் கேட்டு வாங்கினார். இவர் தம் தமையனார் பழநிச்சாமித் தேவரோடு கொண்ட மனவேறுபாட்டினால் வீட்டை விட்டகன்று சோழவந்தான் சென்றடைந்தார்.

கந்தசாமியார்

இவர் சோழவந்தான் கிண்ணி மடத்திலிருந்த சிவப்பிரகாச அடிகளாரிடம் இலக்கண இலக்கியங்களை நன்கு கற்றார். இவர் அங்கிருத்தலைக் கேள்வியுற்ற தமையனார் இவரைத் தேடி வந்திருத்தலை அறிந்து இவர் மதுரைக்குச் சென்று தங்கினார். அங்குத் தமிழ்ச் சங்கத்தில் சேர்ந்து பயின்று புகுமுக வகுப்பில் வெற்றிபெற்றார். பாலபண்டித

வகுப்பிலும் சிறப்பாகத் தேர்ச்சி பெற்ற இவருக்குப் புதுக்கோட்டை மன்னர் தங்கப்பதக்கம் வழங்கினார். தமிழ்ச் சங்கத்தைத் தோற்றுவித்த பாண்டித்துரைத் தேவரின் நன்மதிப்புக்கு ஆளாகித் தமிழ்ச் சங்கத் திலேயே ஆசிரியராகப் பணிபுரியும் வாய்ப்பினை இவர் பெற்றார். மேலைச் சிவபுரி கணேசர் செந் தமிழ்க் கல்லூரியில் பல்லாண்டுகள் ஆசிரியராக இவர் பணியாற்றினார். சோழவந்தான் கழக உயர்நிலைப் பள்ளியில் தமிழாசிரியராகவும் இவர் பணிபுரிந்துள் ளார்.

சிதம்பரத்தில் செட்டிநாட்டரசர் அண்ணா மலைச் செட்டியாரால் தொடங்கப்பட்ட மீனாட்சிக் கல்லூரியில் பொன்னோதுவாரின் தலைமையின் கீழ்த் தமிழாசிரியராக இவர் பணிபுரிந்தார்; சிதம் பரத்தில் அமைக்கப்பட்ட புகுமுக வகுப்பின் பொறுப் பினை ஏற்றுச் சிறப்பாகப் பணிபுரிந்தார். பின்னர் அண்ணாமலைப் பல்கலைக் கழகத் தமிழ்த் துறையில் விரிவுரையாளராகப் பணியாற்றினார். இவர்தருக்க நூல்களைத் தஞ்சைப் புலவர் ஒருவரிடமும் பிரபு லிங்க லீலையைத் திருப்பாதிரிப்புலியூர் ஞானியார் அடிகளிடமும் தணிகைப் புராணத்தைச் சேற்றூர்ச் சுப்பிரமணியக் கவிராயரிடமும் பாடங்கேட்டார். அப்புலவர் பாடம் கற்பித்ததற்கு நன்கொடையாக இவர் இருநூறு வெண்பொற்காசுகளை வழங்கிச் சிறப்பித்தார். தணிகைப் புராணத்திற்குச் சிறந்த உரை எழுதியுள்ளார். தொல்காப்பியச் சேனா வரையருரை இவருடைய திருத்தத்தோடு சைவசித் தாந்த நூற்பதிப்புக் கழகத்தினரால் வெளியிடப் பட்டது. இவர் 6.1.1943-இல் காலமானார். து.ப.

கந்தப்பிள்ளை: யாழ்ப்பாணத்தில் தோன் றிய புலவர்களுள் ஒருவர். நல்லூர் என்னும் ஊரைச் சார்ந்த இவர் பிறந்த ஆண்டு கி.பி. 1766 ஆகும். இவர் தந்தையார் பரமானந்தர். இவர்தம் புதல்வர் ஆறுமுக நாவலர். குடும்பத்தின் மூத்த புதல்வராக ஆறுமுகநாவலர் விளங்கினார். இராம விலாசம், சந்திரகாச நாடகம், ஏரோது நாடகம், கண்டி நாடகம், நிக்கலாசு நாடகம், இரத்தினவல்லி நாடகம், நல்லை நகர்க் குறவஞ்சி என்பன இவரால் செய்யப்பெற்ற நூல்களாகும். து.ப.

கந்தப்பையர் கி.பி. 18-ஆம் நூற்றாண்டில் வாழ்ந்த தமிழ்ப் புலவர்களுள் ஒருவர். இவர் ஊர் தொண்டை மண்டலத்திலுள்ள திருத்தணிகையாகும். சங்கம மரபில் தோன்றிய இவர் வீரசைவ சமயத் தைச் சார்ந்தவர். திருத்தணிகைப் புராணம் பாடிய கச்சியப்ப முனிவரின் மாணாக்கர். பிற் காலத்தில் சிறந்த புலவர்களாகவும் விளங்கிய விசா கப் பெருமாள் ஐயரும், சரவணப் பெருமாள் ஐயரும் இவர்தம் புதல்வராவர். கந்தப்பையர் வீரசைவ ராயினும் முருகக்கடவுள் மீது பேரன்பு கொண்டு விளங்கினார். முருகன் மீது தோத்திர நூல்கள் இயற்றுவதை இவர் தம் கடமையாகக் கொண்டிருந் தார் எனத் தெரிகிறது. தாம் பிறந்த ஊராகிய திருத்தணிகையில் வீற்றிருக்கும் முருகக்கடவுள் மீது திருத்தணிகை அந்தாதி, திருத்தணிகைக் கலம்பகம், திருத்தணிகைப் பிள்ளைத்தமிழ், திருத்தணிகை உலா, தயாநிதி மாலை, ஐங்கரமாலை, வேல்பத்து, மயில் பத்து, மலைப்பத்து, சீர்பாதப்பத்து முதலிய பத்து நூல்களை இயற்றியுள்ளார். இவையனைத்தும் திருத்தணிகைச் சந்நிதி முறை என்னும் பெயரில் தொகுக்கப்பட்டு ஒன்றாக வெளியிடப்பட்டுள்ளன. மேலும் முருகன் தாலாட்டு, சிலேடை வெண்பா, வெண்பா அந்தாதி முதலிய பிரபந்தங்களையும், திருத்தணிகைத் தலபுராணத்தையும் இயற்றியுள் ளார். திருச்செந்தில்நிரோட்டகயமக அந்தாதி முதலிய கடினமான சில பிரபந்தங்களுக்கு உரை எழுதியுள் ளார். அ.மா.ப.

கந்தபுராணச் சுருக்கம் என்னும் நூல் தருமையாதீனத்தைச் சார்ந்த சம்பந்த சரணாலயர் என்னும் அடியவர் ஒருவரால் இயற்றப்பெற்றது. இந் நூலில், கச்சியப்பர் விரிவான காப்பியமாகப் பாடிய கந்தபுராண வரலாற்றை இரத்தினச் சுருக்கமாக வரலாற்றுச் செய்திகளை விடாது தந்துள்ளார் ஆசிரியர். இந்நூல் கி.பி. 17-ஆம் நூற்றாண்டில் இயற் றப்பெற்று, மைசூர் மன்னன் வேண்டுகோளின் படி திருச்செந்தூரில் அரங்கேற்றப்பட்டது. பிரம னுடைய மகன் தக்கன் தவம் செய்து இறைவன் கருணையால் இறைவியையே மகளாகப்பெறும் சிறப்பைப் பெற்றான். ஆணவத்தால் இறைவனையே ஒதுக்கிவைத்து வேள்வி செய்ததன் காரணமாக அவ்வேள்வி அழிவுற்றதும், அவ்வேள்விக்கு உடந்தை யாக இருந்த தேவர்கள் அதற்குரிய தண்டனையாகத் துன்பங்களை அனுபவிப்பதற்காகக் காசிபர் மனம் மாயையிடத்தில் ஈடுபடச் செய்ததும் சூராதியர்கள் உற்பத்தியானதும் இந்நூலில் கூறப்பெற்றுள்ளன.

சூராதியர்கள் துன்பம் பொறுக்கலாற்றாது தேவர் கள் கைலை சென்று சிவபெருமானிடம் முறை யிட்டமையும், சிவபெருமான் ஞானப்புதல்வரைத் தருவதாக அருளியமையும், இறைவி பருவதராசன் மகளாக வளர்ந்து தவம் செய்தமையும் இறைவன் சனகாதி நால்வருக்கும் உபதேசித்து மோனத்தவம் புரிந்தமையும், அத்தவத்தைக் கலைக்கச் சென்ற காமன் எரிந்தமையும் இரதிக்கு அருள் புரிந்தமையும், இறைவனின் ஆறுமுகத்தினின்றும் தோன்றிய அருட்

பெருஞ்சோதி சரவணப் பொய்கையில் சேர்ந்து கந்தப் பெருமானாக வளர்க்கப்பெற்றமையும் உற்பத்திக் காண்டத்தில் சுருக்கமாகக் கூறப்பெற்றுள்ளன.

முருகப்பெருமானாகிய குழந்தை விளையாடிய விளையாட்டின் சிறப்பும், நாரதர் யாகத்தில் தோன்றிய ஆட்டினை அடக்கி வீரவாகு தேவர் முருகனிடம் சேர்ப்பிக்க அவர் அதனை வாகனமாகக் கொண்டமையும், பிரமனது ஆணவத்தை அடக்கிக் குட்டிச் சிறை இருத்தியமையும், திருமாலின் கண்களினின்றும் உதித்த அமிர்தவல்லி தேவேந்திரன் மகளாகவும் சுந்தரவல்லி வேடுவன் மகளாகவும் வளரச் சூரனை வென்று அதன் பின் அவர்களைத் திருமணம் செய்து கொள்வதாக அருள்புரிந்தமையும், தேவர்களின் வேண்டுகோளுக்கிணங்க முருகப் பெருமான் தேவ சேனாபதியாகப் படைஎடுத்துச் செல்கையில் கிரவுஞ்சகிரியின் மாயையினை நீக்கித் தாருகனை வென்றமையும், திருச்செந்தூரில் பாசறை அமைத்து அங்குத் தங்கியருளியமையும் ஆகிய செய்திகள் தேவகாண்டத்தில் சுருக்கித் தரப்பெற்றுள்ளன.

முருகப்பெருமான் வியாழனிடத்தில் அசுரர்கள் வரலாற்றினைக் கேட்டருளியமையும், காசிபர் மாயை ஆகியோர்பால் சூரன், சிங்கமுகன், தாருகன், அசமுகி முதலியோர் தோன்றியமையும், அவர்கள் தவத்தால் பெற்ற வெற்றியினால் தேவர்கள் துன்புற்றமையும், இந்திரன் தோற்றுச் சீர்காழியை அடைந்தமையும், இந்திராணியை அசமுகி சூரபன்மனுக்கு மனைவியாக்குவதற்கு வற்புறுத்திக் கைப்பற்ற அக்கையை மகாகாளர் துண்டித்தமையும், அச்செய்தி அறிந்து சூரபன்மன் தேவர்கள் முதலியோரைச் சிறையிடலும் ஆகிய செய்திகள் அசுர காண்டத்தில் கூறப்பெறுகின்றன.

முருகப்பெருமான் வீரவாகு தேவரைத் தூதாக அனுப்பித் தேவர்களையும் இந்திரன் மகன் சயேந்திரனையும் சிறையினின்றும் விடுவிக்குமாறு கூறச் சூரபன்மன் இகழ்ந்த செய்திகளும், வீரமகேந்திரபுரியினை நெருப்பூட்டி முருகனிடம் வீரபாகு தேவர் வந்து விண்ணப்பித்த செய்திகளும் மகேந்திர காண்டத்தில் கூறப் பெறுகின்றன. சூரபன்மன் மகன் பானுகோபன் இரணியன் உள்ளிட்டோரும் சிங்கமுக சூரனும் தோற்றமை, இறுதியில் சூரபன்மன் கடல் நடுவே மாமரமாக நிற்க முருகப் பெருமான் ஞானவேலால் அதனைப் பிளந்தமை, சூரபன்மன் மயிலும் சேவலுமாகி வர மயிலின் மேல் முருகன் எழுந்தருளிக் கொடியாகச் சேவலைக் கொண்டமை ஆகிய செய்திகள் கூறப்பெறுகின்றன. இறுதியில் தேவசேனை வள்ளி திருமணத்தோடு நூல் முடிவடைகிறது. சாத்திர நுட்பங்கள் அங்கங்கே திகழ்கிற சிறந்த நூல் இது. சு.சு.

கந்தபுராணம்: இது சைவ சமயச் சார்புடைய தமிழ்ப் புராணங்களுள் ஒன்று. வடமொழியிலுள்ள பதினெண்புராணங்களுள் ஒன்றான காந்தபுராணத்தின் ஒரு பகுதியைக் கொண்டமைக்கப்பட்டது இந்நூல். வடமொழிக் காந்தபுராணம், சனற்குமார சங்கிதை, சூத சங்கிதை, பிரம சங்கிதை, விட்டுணு சங்கிதை, சங்கர சங்கிதை முதலிய ஆறு சங்கிதையாகக் கூறப்பெற்றுள்ளது. அவற்றுள் சங்கர சங்கிதையுள் முதலாவதாகக் கூறப்பெறுவது சிவரகசிய காண்டம். அப்பகுதியில் உற்பத்தி காண்டம், அசுர காண்டம், மகேந்திரகாண்டம், யுத்தகாண்டம், தேவ காண்டம், தட்சகாண்டம், உபதேச காண்டம் என ஏழு காண்டங்கள் வகுக்கப்பெற்றுள்ளன. உபதேச காண்டத்தைத் தமிழில் கோனேரியப்பர், ஞான வரோதயர் ஆகிய பெருமக்கள் சிறந்த செய்யுட்களால் தனித்தனியாகச் செய்திருக்கிறார்கள். மற்றைய ஆறு காண்டங்களுமே தமிழில் கந்தபுராணம் என முருகப்பெருமானின் பெருமையை விளக்கும் பெருநூலாகத் திகழ்கிறது.

இக்கந்தபுராணம், காஞ்சிபுரத்துக் கந்தகோட்டத்தில் முருகப் பெருமானை முப்போதும் பூசிக்கும் பேறுபெற்ற காளத்தியப்ப சிவாச்சாரியார் திருமகனார் கச்சியப்ப சிவாச்சாரியாரால் இயற்றப்பெற்றது. இப்பெருமகனார் கனவில் முருகப்பெருமான் தோன்றி 'அன்ப' நமது புராணத்தைத் தமிழில் தருக எனக் கட்டளையிட்டுத் 'திகடசக்கர' என முதலும் எடுத்துக்கொடுத்து மறைந்தனர் என்பதும் அக்கட்டளைக்கிணங்கித் தாம் பாடி எழுதிய ஓலைச் சுவடிகளை முருகன் சந்நிதியில் அர்த்தயாம பூசை முடிந்ததும் வைத்துத் திருக்கதவும் சாத்தி, அடுத்தநாள் பூசைக்குச் செல்லும்போது அவ்வேட்டில் இறைவன் செய்த திருத்தங்களைக் கண்டு கச்சியப்பர் மகிழ்ந்தார் என்பதும் செவி வழிச் செய்தியாகக் கூறப்பெற்று வருகின்றன. இந்நூலரங்கேற்றத்தின்பொழுது 'திகடசக்கரம்' என்பதன் புணர்ச்சி விதியை 'வீரசோழியம்' என்னும் நூல் விதிகாட்டி முருகனே புலவனாக வந்து விளக்கியதாகவும் செய்தி கூறப்பெறுகிறது.

இக்கந்தபுராணம் 10,345 விருத்தப் பாக்களால் ஆக்கப்பெற்றது. இந்நூல் ஆறு காண்டங்களும், நூற்று முப்பத்திரண்டு படலங்களும் கொண்டுள்ளது.

முதலாம் காண்டமாகிய உற்பத்தி காண்டத்தில், திருக்கைலாயப் படல முதல் திருச்செந்திற்

படலம் இறுதியாக இருபத்தாறு படலங்கள் உள்ளன. பார்வதியம்மை திருமணம், முருகன் திருவவதாரம், முருகப் பெருமான் இளமைத் திருவிளையாடல்கள், தேவசேனாபதியாகப் போருக்கு எழுதல், தாருகன் வதை, திருச் செந்தூரில் பாடி வீடமைத்துத் தங்குதல் வரை உள்ள செய்திகள் கூறப்பெறுகின்றன.

இரண்டாவதாக உள்ள அசுரகாண்டத்தில் மாயைப் படலமுதல் அமரர் சிறைபுகு படலம் இறுதி யாக நாற்பத்திரண்டு படலங்கள் உள்ளன. சூரபன் மாதியர் தோற்றம், தவம், வெற்றி, தேவர்கள் துன்ப மடைதல், அகத்தியர் வரலாறு, ஐயனார் வரலாறு, அசமுகி பங்கமுறுதல், தேவர்களைச் சூரபன்மன் சிறையிடல் ஆகிய வரலாறுகள் கூறப்பெறுகின்றன.

மூன்றாவதாக உள்ள மகேந்திர காண்டத்தில் வீரபாகு கந்தமாதனம் செல் படல முதல் சூரன மைச்சியற் படல முடிய இருபது படலங்கள் உள்ளன. வீரபாகு தேவர் கந்த மாதனத்திலிருந்து கடலைக் கடந்து, வீரசிங்கன் அதிவீரன் கயமுகன் முதலி யோரை வென்று, சயேந்திரனைத் தேற்றிச் சூரபன் மனுக்கு அறிவுரை கூறிச் சந்திரவாகு யாளிமுகன் வச்சிரவாகு முதலியோரையும் வென்று, சூரன் திருந் தாமையை முருகனிடத்துக் கூறல், சூரனமைச்சியல் முதலிய செய்திகள் கூறப்பெறுகின்றன.

நான்காவதாக உள்ள யுத்தகாண்டத்தில் ஏம கூடப் படல முதல் மீட்சிப் படலம் வரையிலுள்ள பதினைந்து படலங்கள் உள்ளன. பானுகோபன் சூரபன்மன், இரணியன், தரும கோபன், சிங்கமுகன் முதலியோருடன் முருகப் பெருமான் செய்தருளிய போர் விவரங்களும் இறுதியில் சூரபன்மன் சேவலும் மயிலுமாக உருவம் பெறுவதும், தேவர்கள் மகிழ் தலுமாகிய செய்திகள் கூறப்பெறுகின்றன.

ஐந்தாவதாக உள்ள தேவகாண்டத்தில் திருப் பரங்குன்றைச் சேர்தல் படல முதல் இந்திரபுரிப்பட லம் இறுதியாகிய ஐந்து படலங்கள் உள்ளன. தெய்வ யானை திருமணம், தேவர்கள் தத்தம் பதவியை அடைதல் முதலிய செய்திகள் கூறப்பெறுகின்றன.

ஆறாவதாக உள்ள தட்ச காண்டத்தில் உபதேசப் படல முதல் வள்ளியம்மை திருமணப் படலம் இறு தியாகஉள்ள இருபத்து நான்கு படலங்களால் பிரமன் தக்கனுக்கு உபதேசித்தலும் வரம் பெறுதலும் தக்கன் நன்றி மறந்து சிவபெருமானை நீக்கியாகம் புரிதலும் தக்க தண்டனை பெறுதலும், தக்கன் சிவபூசையால் சிறப்புறுதலும் வள்ளியம்மை திருமணமுமாகிய செய்திகள் கூறப்பெறுகின்றன.

இப்புராணத்தில் கூறப்பெறுகிற உபதேசங்கள் பதினான்காகும். அவை, 1.பிரமன் தக்கனுக்கு உப தேசம், 2. தக்கன் மக்களுக்கு நாரதர் உபதேசம், 3. தக்கனுக்குப் புலகர் உபதேசம், 4. தக்கனுக்குத் ததிசி உபதேசம், 5. மாயை சூரபன்மாதியருக்கு உப தேசம், 6. காசிபன் சூரபன்மாதியருக்கு உபதேசம், 7. சூரபன்மாதியருக்குச் சுக்கிரன் உபதேசம், 8. வீர வாகு சூரபன்மனுக்கு உபதேசம், 9. சிங்கமுகன் சூர பன்மனுக்கு உபதேசம், 10. வியாழன் இந்திரனுக்கு உபதேசம், 11.தேவகுரு இந்திரனுக்கு மதனநூல் உப தேசம், 12. பிரமன் சந்திரனுக்கு உபதேசம், 13. இறைவன் உமையம்மைக்கு உபதேசம் 14. வீரபத் திரக் கடவுள் விட்டுணுவுக்கு உபதேசம் என்பன வாகும்.

இவ்வுபதேசங்களால் உலகாயதம் பாஞ்சராத்தி ரம், பூருவமீமாஞ்சை முதல் அகச்சமயம் புறச் சமயம் வரையுள்ள சமயங்களின் விளக்கங்களும், சித்தாந்த சைவச் செந்நெறியின் பதி பசு பாச விளக்கங்களும் நன்கு கூறப்பெறுவதால் இந்த நூலுக்கு உபதேச இரத்தினாகரம் என்னும் பெயருமுண்டு.

மேலும், இந்த நூலில் கந்தனின் புகழ் விளக்கப் பெறுவதோடு விநாயகர், வீரபத்திரர், ஐயனார் முதலிய மூர்த்திகளின் வரலாறுகள், தாருகவன முனி வர்களுக்காகச் சிவபெருமான் செய்த திருவிளை யாடல்கள், தென்முகக் கடவுள் இலிங்கோற்பவர் கங்காதரர் முதலிய மூர்த்திகளின் சிறப்பு, அகத் தியர், மார்க்கண்டேயர் முதலியோர்களின் வரலாறு முதலியனவும் நன்கு விளக்கப்பெறுகின்றன.

மேலும், அணிநலன்களும் வாலாற்றில் வரும் பாத்திரங்களின் இயல்புகளும் சிறப்புடன் மிளிரக் காணலாம். இந்நூல் இலக்கணப் பிரயோகத்திற்கு எடுத்துக் காட்டாகும் திறம் வாய்ந்தது என்ப தனைத் தணிகைமணிக்குப் பரிதிமாற் கலைஞர் கூறி யதாகக் கூறப்படும் கீழ்க்காணும் செய்தியால் அறிய லாம். மகாவித்துவான் மீனாட்சி சுந்தரம்பிள்ளை யவர்களை, ஒரு புலவர் 'நீங்கள்' என்னும் பிரயோ கம் இலக்கியத்தில் காணோமே எனமயங்கிக் கேட்ட போது, இந்நூலில் உருத்திரக் கேள்விப்படலத்தில் 'நீங்களிவ்வாறு செய்கை நெறிய தென்றென்னலோ டும்' என வருவதை எடுத்துக்காட்டினார். இத்த கைய பெருமைகளையுடைய கவிக்கடலாகிய பேரிலக் கியமே கந்தபுராணமாகும்.

சு.சு.

கந்தர்: ஓரிசா மாநிலத்தின் அறுபது பழங்குடி யினருள் மிகப் பெருங் குழுவாவர். இவர்களின் எண் ணிக்கை எட்டு இலட்சத்திற்கும் மேலாகும். இம்

கந்தர் காட்டெருமை நடனம்

மாநிலத்தின் அட்டவணைப் படுத்தப்பட்ட பழங்குடியினரின் மொத்த மக்கள் தொகையில் கநதர்கள் (Kandhas) இருபது விழுக்காட்டினர்.

கந்தர்களை ஓரிசா மக்கள் கொந்தர் எனவும், ஐரோப்பியர் கோண்டு, கோந்து, கொண்டர் எனவும், ஆந்திர மக்கள் கூந்து, சாமந்துலு எனவும் குறிப்பிடுகின்றனர். இருப்பினும், இவ்வனைத்துப் பெயர்களும் 'கந்தம்' என்னும் திராவிடச் சொல்லின் திரிபாகும். கந்தம் என்பது பாறை, சிறு குன்று ஆகிய வற்றைக் குறிக்கும். இருப்பினும் இவர்கள் தங்களைக் 'கூஏரு' (மேல் மக்கள்) என்றே குறிப்பிடுகின்றனர். இவர்கள் மொழியில் பயன்படுத்தப்படும் 'கூஏஞ்சு' (ஆண்பால் ஒருமை), 'கூஆளி/கூஏலாடு' (பெண்பால் ஒருமை), 'கூஏரு/கூயிங்கா' (பலர்பால்) என்பனவெல்லாம் 'மேல்' எனப் பொருள் படும். இவையாவும், 'கூ' என்னும் நடுத் திராவிடச் சொல்லடியாகத் தோன்றிய சொற்களே. சுருங்கச் சொல்லின், ஏனைப் பழங்குடியினர் போன்றே 'மலை மக்கள்' அல்லது 'மேல் மக்கள்' என்னும் பொருள்பட இப்பழங்குடியினரும் பெயர் பெறுகின்றனர்.

கந்தர் பழங்குடியினர் வாழிடத்தைப் பொறுத்துக் குட்டியாக் கந்தர் (Kutia - கணவாய்), தொங்கிரியாக் கந்தர் (Dongria - மலை), தெசியாக் கந்தர் (Desia Kandha) எனப் பாகுபடுத்தப்படுவர். இனக் குழு அளவில் கந்தர் என ஒரே குழுவாக உள்ள இவர்கள் மொழியளவில் பெங்கோ (Pengo), மண்டா (Manda), கூயி (Kui), கூவி (Kwi), ஆவே/இண்டி (Awe/Indi) என ஐந்து பிரிவுகளாகப் பிரிக்கப்படுவர். ஆயினும், இந்த ஐந்து தனி மொழிகளும் ஒன்றோடொன்று தொடர்புடையனவாகக் கூயி-கூவி துணைக் குழுவில் (Kui-Kwi Subgroup) அடங்கும்.

குட்டியாக் கந்தர் ஓரிசாவின் கோராபுட்டு (Koraput)மாவட்ட வடகிழக்குப் பகுதியிலும், பவுத்-கோந்துமால் (Baud-Khondmal) மாவட்டத்திலுள்ள பெல்கார் பகுதியைச் சுற்றிலும் காணப்படுகின்றனர். தொங்கிரியாக் கந்தர் கோராபுட்டு மாவட்டத்தின் பைசம்-கட்டக்கு (Bissam-Cuttack) வட்டத்தைச் சார்ந்த நீமகிரி (Nemagiri) மலைப் பகுதியில் காணப் படுகின்றனர். தெசியாக் கந்தர் கோராபுட்டு பவுத்-கோந்துமால், களகந்தி (Kalahandi), கஞ்சம்(Ganjam) முதலான மாவட்டங்களின் சமவெளிப் பகுதிகளில் வாழ்கின்றனர். கந்தர்களுள் குட்டியாக் கந்தர், கூயி மொழியின் ஒரு கிளைமொழியையும் தொங்கிரியாக் கந்தர் கூவி மொழியின் ஒரு கிளைமொழியையும்

கந்தர் - பெண்கள்

தெசியக் கந்தர் கூயி - கூவி மொழிகளின் பிற கிளை மொழிகளையும் பெங்கோ, மண்டா, ஆவே/இண்டி மொழிகளையும் பேசுகின்றனர்.

கந்தர்கள் தொன்மை ஆசுத்திரேலிய (Proto-Australoid) இனத்தைச் சேர்ந்தவர்கள். நடுத்தர உயரம், கரிய நிறம், அலை அலையான கரிய தலை மயிர், நடுத்தர மூக்கு, மேடான நெற்றி, தடித்துத் துருத்திய உதடுகள் ஆகிய உடற்பண்புகள் இவர்களை அடையாளம் காட்டும்.

ஆண்கள் கோவணமும், பெண்கள் இரு துண்டுத் துணிகளையும் ஆடையாகப் பயன்படுத்துகின்றனர். பெண்களின் இரு துணிகளுள் ஒன்றைக் கால் முட்டிக்குக் கீழ்வருமாறு இடுப்பில் அணிகின்றனர்; மற்றொன்றை இடப்புற அக்குளின் கீழ்வருமாறு செய்து, இரு முனைகளையும் வலப்புறத் தோள்பட்டையின் மேலாக வருமாறும் மார்பகங்களை மூடுமாறும் அணிகின்றனர். பெண்கள் ஒருவகையான கோடாலி முடிச்சுக் கொண்டையிட்ட தமது கூந்தலில் பல்வேறு கொண்டையூசிகளைச் செருகி அழகுபடுத்திக் கொள்கின்றனர். கொண்டையின்மீது எப்போதும் சீப்பு ஒன்றைச் செருகியிருப்பர். ஆண்கள் முன்புறத் தலை முடியை மழித்து, சிண்டு வளர்த்துக் கொண்டையிடுவர். இன்றைய இளையோரிடம் சமவெளி மக்களின் உடைமுறை பரவி வருகிறது. வெள்ளி, பித்தளை, காரீயம் ஆகியவற்றாலான நகைகளை இருபாலரும் அணிகின்றனர். காது மடலோரங்களில் மேலிருந்து கீழாக ஐந்துக்கும் மேற்பட்ட சிறு வளையங்களையும், மூக்குத் துளைகளில் பக்கத்திற்கு ஒன்றாக இரு வளையங்களையும், மூக்குத் துளைகளுக்கிடையே மூக்குத் தண்டில் ஒரு வளையத்தையும் அணிவது கந்தப் பெண்களின் தனிச் சிறப்பாகும்.

தட்டிச் சுவர்களாலான இவர்கள் வீடுகளில் சுரைக் குடுக்கை, மரம், மூங்கில் ஆகியவற்றாலான பொருள்கள், கூடைகள், மண்பாண்டங்கள், இரும்புக் கருவிகள் முதலானவற்றைக் காணலாம். தரையின் மீது வரிசையாக இடப்பட்டுள்ள துளைகளே தானியங்களை இடிக்கும் உரல்களாகப் பயன்படுகின்றன.

கந்தரின் பொருளாதாரம் உழுது பயிரிடும் வேளாண் தொழிலையும் காட்டுப் பொருள்களைச் சேகரித்தலையும் சார்ந்தது. பயிரிடும் முறையில்

காட்டை அழித்துப் பயிரிடுதலையும், மலைச் சரிவி லுள்ள அடுக்கு நிலத்தில் பயிரிடுதலையும் இவர்கள் கொண்டுள்ளனர். நெல், வரகு, கம்பு, சோளம், தினை வகைகள், மஞ்சள், இஞ்சி முதலானவற்றை விளைவிக்கின்றனர். பலா, மா, அன்னாசி, உருளைக் கிழங்கு, கத்தரி, புகையிலை ஆகியன இவர்களின் தோட்டப் பயிர்களுள் முதன்மையானவை. சியாலி (Siali) எனப்படும் பீடி இலை, மந்தார இலை, இல வங்கம், கடுக்காய், மரப் பிசின், இலுப்பைப் பூ, இலுப்பை விதைகள் ஆகியன இவர்கள் சேகரிக்கும் காட்டுப் பொருள்கள். ஆடு, மாடு, பன்றி, கோழி முதலானவற்றை வளர்த்தலும், கூலி வேலை செய் தலும் இவர்களின் துணைத் தொழில்களாம்.

பலித்தூண்

வரகு, மாங்கொட்டை மாவு, புளியங்கொட்டை மாவு ஆகியவற்றால் சமைக்கப்படும் கஞ்சி இவர் களது வழக்கமான உணவாகும். வரகு, சவ்வரசி, புளியங்கொட்டை ஆகியற்றின் மாவைக் கொண்டு பண்டிகைக் காலங்களில் அடை செய்கின்றனர். விழாக் காலங்களில் நெல் அரிசியை உண்கின்றனர்.

கந்தர்களின் சமுதாய அமைப்பு தந்தைக் குல (Patri-Clan) முறையிலானதாகும். கந்த ஆடவர் தாம் சார்ந்துள்ள குலத்தின் அடிப்படையில் பெயர் பெறுகின்றனர். இதற்கு மாறாகக் கந்த மகளிர் திரு மணத்திற்கு முன் தந்தையின் குலப் பெயரையும் திருமணத்திற்குப்பின் கணவனின் குலப்பெயரையும் பெறுகின்றனர்.

இவர்களிடையே ஒருதுணை மணமே (Monogamy) பொது விதி. குலப்புறமண (Clan Exogamy) முறை யின் கீழ் அனைத்துப் பெற்றோரின் நேர் உடன் பிறந்தார் பிள்ளைகளும் (Parallel Cousins) மண உறவில் விலக்கப்படுகின்றனர். கந்தர்களிடையே திருமணம் பலவாறு நிகழ்கிறது. பெற்றோர் முடிவு செய்யும் திருமணம், பணி செய் திருமணம் (Marriage by Service), காதல் திருமணம், உடன் போக்குத திருமணம், வலிய திருமணம் (Marriage by Capture) ஆகிய முறைகளே முதன்மையானவை.

மறுமணமும் விதவை மணமும் மணவிலக்கும் இவர்களிடையே உண்டு. இறந்தவனுடைய தம்பியருள் ஒருவன் தன் அண்ணியைத் திருமணம் செய்து கொள்ளல் (Levirate) இவர்களிடையே மரபாக விளங்குகிறது.

ஒவ்வொரு குடியிருப்பும் சம்தா (Samtha) என் னும் மூப்பனின் கட்டுப்பாட்டுக்குள் உள்ளது. பரம் பரை பரம்பரையாக இத்தலைமைப் பதவி அமை கிறது. பழங்குடியினரின் ஆட்சிக் குழுவைக் கூட்டும் அதிகாரம் இவருக்கே உண்டு. பரிக்கா (Barikka) என்பவர் இவருக்கு அடுத்த உயர் அதிகாரி. இவர் கந்தர் அல்லர். தோம் (Dom) எனப்படும் அரிசன சாதியைச் சேர்ந்தவர் இவர் என்பது குறிப்பிடத் தக்கது. அரசு நிருவாகத்தினருக்கும் அரசு மொழி தெரியாத கந்தருக்கும் இடையேயான உறவைக் கவனித்துக் கொள்ளும் இடைத்தரகரும் இவரே. இப்பதவியும் பரம்பரை பரம்பரையாக அமைகிறது.

கந்தர்கள் பல தெய்வங்களை வழிபடுகின்றனர். இவர்கள் தர்ணி பேனு (Darni Penu) என்னும் பூமித் தெய்வத்தையும், வேளா (Vela) எனப்படும் சூரியக் கடவுளையும், சீதா பேனு (Sita Penu) என்னும் குல தெய்வத்தையும் முதன்மையாக வழிபடுகின்ற னர். பூமித் தெய்வத்திற்கு முற்காலத்தில் மனிதப் பலி கொடுக்கப்பட்டது. இம்முறை ஆங்கிலேயர் காலத்தில் தடைசெய்யப்பட்டதால் எருமை, குரங்கு பன்றி முதலானவற்றை இப்பொழுது பலியிடு கின்றனர்.

இப்பழங்குடியினரின் விழாக்களுள் குறிப்பிடத் தக்கன 'சைத்தோ பர்போ' (Cayto Parbo) விழாவும், 'பலி சத்ரா' (Bali Jatra) விழாவுமாகும். முந்தையது, வேட்டையின் வெற்றிக்காகப் பூமித் தெய்வத்திற்கும், பிந்தையது, மிகுதியான விளைச்சலுக்காக இடித் தெய்வத்திற்கும் செய்யப்படுவனவாகும்.

இவர்கள் இறந்தவர்களைப் பெரும்பாலும் எரிக்கின்றனர். இருப்பினும் காலரா, வைசூரி, தொழு நோய் உள்ளிட்ட நோய்களால் பாதிக்கப்பட்டு இறந்தோரைப் புதைக்கின்றனர். இறந்தோர் ஆவிக்குரிய இறுதிப் படையலைப் பதினோராம் நாளன்று படைக்கின்றனர். இதையடுத்து, அங்குக் கூடியுள்ளோர் கால்கள் மீது சாவுத் தீட்டு நீங்குமாறு முதன்மைப் பெண் பூசாரி நீர் தெளிப்பாள். பின்னர், மாலை வேலையில் மிகப் பெரியதொரு சாவு விருந்து அனைத்து உறவினருக்கும் அளிக்கப்படுகிறது. சி.ம.

கந்தர் கலிவெண்பா: தமிழகத்தின் தெற்கில் உள்ள திருநெல்வேலி மாவட்டத்தில் சிரீவைகுண்டம் என்ற நகரில் பிறந்த குமரகுருபரரால் இயற்றப் பெற்ற நூல். இந்நூலாசிரியர், தருமபுரமடத்தலைவர் மாசிலாமணி தேசிகரிடம் சித்தாந்த சாத்திரம் பயின்றார்; தமிழ்ப்புலமை நிறைந்தவராய் விளங்கினார். பிறந்த நாள் முதல் ஐந்தாண்டு வரையில் பேசாமல் ஊமைபோல் இருந்த தமக்குப் பேசும் ஆற்றலை வழங்கிய திருச்செந்தூர் முருகனை வழுத்தும் உணர்வுடன் இவர் கந்தர் கலிவெண்பாவைப் பாடினார் என்பர். காலம் கி.பி.17.நூ.

கந்தர் கலிவெண்பாவில் கந்தக் கடவுளின் பெருமை, அருள்திறன், தெய்விக வடிவு, தசாங்கம் என்ற கவிமரபு, கந்தக் கடவுளின் திருவவதாரச் செய்தி, குமரகுருபரரின் வேண்டுகோள் ஆகியவையும், குமரகுருபரரின் கவிதைத் திறமும் சிறப்பாக அமைந்துள்ளன.

கலிவெண்பா என்னும் யாப்பில் வெண்சீர் வெண்டளை, இயற்சீர் வெண்டளை ஆகிய இரண்டு தளைகள் விரவிவரும். வெள்ளோசையுடன் கூடிய இப்பாவகை ஒரு பொருள்மேல் பாடப்பெறுவதாகும். தாம் பாடிய கலிவெண்பாவை நூற்றிருபத்திரண்டு கண்ணிகளாகப் பாடியுள்ளார் குமரகுருபரர். ஒவ்வொரு கண்ணியும் நாற்சீர் கொண்ட இரண்டு அடிகளால் ஆனது. கண்ணியின் முதலடி முதற்சீர், இரண்டாமடி முதற்சீர், இரண்டாமடியின் இறுதியில் வரும் தனிச்சீர் ஆகிய மூன்றும் ஒரு விகற்பமாக வருகின்றன. கண்ணிகளாலான இக் கலிவெண்பா கந்தக் கடவுளுக்குச் சூட்டப்பெறும் பாமாலையாக விளங்குகிறது. கந்தப்பெருமானிடம் குமரகுருபரர் கொண்டுள்ள அன்பின் வெளிப்பாடு இந்நூல் எனலாம்.

நூலின் தொடக்கத்தில் கந்தனின் பெருமை பேசப்படுகிறது. பிரமன், பழைய மறைகள், நாத தத்துவம், நாதாந்தம், போதாந்தம் ஆகியவற்றால் காணமுடியாத மெய்ஞ்ஞான வடிவினனாகக் கந்தப் பெருமாள் விளங்குவதாகக் குறிப்பிடும் ஆசிரியர் அவன் நித்தியானந்தப் பேரறிவாகவும், பாசங்களிலிருந்து நீங்கிய பேரொளியாகவும், பெயர், குணம், உருவம் அற்ற பரமசிவமாகவும் திகழ்கிறான் எனப் போற்றுகின்றார் (கண்ணி 1-4).

இவ்வுலகில் இந்திரசாலம் செய்பவன் தான் மயங்காமல் பிறரை மயக்குவதைப் போன்று முன்னும் தானாகவே தோன்றிய சுயம்புவாய் அருளையே திருமேனியாகக் கொண்டு இச்சை, கிரியை, ஞானம் என்னும் மூன்று சக்திகளும் தொழிற்பட ஒன்றுதல், துய்த்தல், செயல்புரிதல் ஆகிய பொருள்களாய் நிற்கிறான் முருகன் எனக் குமரகுருபரர் இயம்புகிறார்.

முட்டை, வியர்வை, வித்து, வேர், கருப்பை ஆகியவற்றின் வாயிலாக உயிர்கள் தோன்றுகின்றன. வேர் உள்ளன, நீர்வாழ்வன, ஊர்வன, பறப்பன, நடப்பன, மக்கள், தேவர் என்னும் ஏழுவகைப் பிறப்புகளை உயிர்கள் எடுக்கின்றன. எண்பத்து நான்கு வகை யோனி பேதங்களில் உயிர்கள் பிறக்கின்றன. இந்தக் கணக்கினுள் ஏதேனும் ஒன்றில் அனுபவித்தே தீர்ப்பதற்குரிய வினைக்கேற்பப் பிறப்பெடுத்துக் காற்றாடியும் வண்டிச்சக்கரமும் போல உயிர்கள் உழலவேண்டித் (15-16) திரோதான சக்தியை முருகன் செலுத்துகிறான். மேலும் இவ்வுயிர்களிடையே சமய உணர்ச்சி முறையாக வளரும்படியும், தெளிந்த மெய்யறிவு பெற்று அவை விளங்கும்படியும் அருள் செய்கிறான் முருகன்.

குமரகுருபரர் கந்தனின் மணிமுடியையும், ஆறு திருமுகங்களையும், பன்னிரு விழிகளையும், பன்னிரு தோள்களையும், பன்னிரு கரங்களையும், திருமார்பையும், அதன்கண் புரளும் மாலைகளையும், புரிநூல், தண்டிகை, பூம்பட்டு, அரைஞாண், கச்சை, கழல், கிண்கிணி ஆகியவற்றையும் நயம்பட வருணிக்கின்றார்.

முக்கண் பரமன் தன் ஐந்து முகங்களுடன் கீழ் நோக்கிய அதோ முகமும் கொண்டு அறுமுகப்பரமனாகி, அக்கினி விழிகள் ஆறிலிருந்தும் ஆறு தீப்பொறிகளை ஒரே திசையில் வெளியிட, அனைவர்க்கும் அவை அச்சம் விளைவிக்க, அவற்றைத் தன் கையால்

எடுத்துக் காற்றுக் கடவுளிடம் தர, அவன் அதைத் தாங்க மாட்டாமல் அக்கினிக் கடவுளிடம் தர, அவனும் தாங்கமுடியாமல் குளிர்ந்த கங்கைப் பேராற்றில் விட, கங்கையும் தாங்கமுடியாமல் தன் கரையிலுள்ள நாணற் காட்டிற் சேர்க்க, அப்பொறிகள் ஆறு குழந்தைகளின் உருக்கொண்டன. கார்த்திகைப் பெண்கள் அறுவர் அக்குழந்தைகட்குத் தம் முலைப்பாலை ஊட்டினர். சிவபெருமான் உமாதேவிக்கு அந்தக் குழந்தைகளைக் காட்டினார். அந்த ஆறு உருவங்களையும் ஒன்றாகச் சேர்த்து அனைத்தையும் ஒருருவமாக்கி, அதற்குக் கந்தன் எனப் பெயரிட்டு அணைத்து உச்சி மோர்ந்தாள் உமாதேவி. சிவனிடத்து அவள் அந்த குழவியைத் தந்தாள் என்று கந்தபுராண ஆசிரியர் கச்சியப்ப சிவாச்சாரியார் கூறும் முருகன் திருவவதாரச் செய்தியைத் தழுவியே குமரகுருபரர் கந்தர் கலிவெண்பாவில் பாடுகிறார்.

கந்தக்கடவுள் தமக்கு ஆசு, மதுரம், சித்திரம் வித்தாரம் ஆகிய கவிதைகளைப் பாடும் திறன், அட்டாவதானம் செய்யும் ஆற்றல், இயல் இசை நாடகமாய் அமைந்துள்ள பல காவியத்தொகை ஓசையறிவு, ஐந்திலக்கணம் நிரம்பிப்பழுத்த தமிழ்ப் புலமை ஆகியவற்றைத் தந்தருளுமாறு வேண்டுகிறார்.

'இம்மைப்பிறப்பில் அகப்புறப்பற்றுகளாகிய இரண்டு வேதனைகளை நீக்கி, ஆணவம் கன்மம் மாயை என்னும் மூன்று மலங்களைப் போக்கித் தம்மைப் பற்றிய உணர்வினை முழுதும்விடுத்து, உன் திருவருள் திறத்தையே நினைந்து நினைந்து அனுபவித்துக் கொண்டிருக்கும் பழமையான அடியார்களிடம் என்னைச் சேர்த்தருள்க, பேரின்பம் பெற்றுய்யுமாறு செய்திடுக, பூங்கமலத் திருவடியைக் காண்பித்து ஆட்கொண்டு அருள்வீராக என அவர் கந்தக் கடவுளிடம் வேண்டுவது குறிப்பிடத்தக்கது. இர.கி.

கந்தர் சட்டி: கந்தர் என்னும் சொல் முருகனைக் குறிக்கும். இது இசுகந்தன் என்னும் வடசொல்லின் தமிழ் உருவம் என்பர். 'கந்தழி' எனத் தொல்காப்பியரால் சுட்டப்படும் சொல் பின்னர்க் 'கந்தன்' என மருவியது என்ற கருத்தும் கூறப்படுகிறது.

சட்டி என்பது வடசொல் திரிந்த தமிழுருவம். முருகனுக்காகச் சட்டி எனப்படும் ஆறாம் நாள் தொடங்கிக் காக்கப்படும் விரதம் 'கந்தர்சட்டி விரதம்' என வழங்கப்படுகிறது. இவ்விரதம் ஐப்பசித் திங்களில் வரும் வளர்பிறைச் சட்டியில் தொடங்கப் பெறும். பின்னர்த் தொடர்ந்து ஓராண்டில் இடம் பெறும் இருபத்து நான்கு சட்டி நாள்களிலும் மேற்கொள்ளப்படும். அவற்றுள் ஐப்பசித் திங்கள் சுக்கில பட்சத்தில் வரும் சட்டியே 'கந்தர்சட்டி' எனச் சிறப்புப் பெயர் பெறுகிறது.

கந்தர்சட்டி விரதம் மேற்கொள்ளப்படும் முறை கடுமையானது. இது சுக்கில பட்சத்துப் பிரதமை முதல் ஆறு நாளும் உமிழ்நீரும் உள்ளே விழுங்காத படி மேற்கொள்ளத்தக்கதாகும். இக்கடுமையான முறையை மேற்கொள்ள முடியாதவர்கள் நடுப்பகலில் ஒவ்வொரு தடவையும் ஆறு மிளகையும், ஆறு கை நீரையும் உட்கொள்ளலாம். முருகனை நினைந்து கடும் நினைவோடு செய்யப்படும் விரதமாதலின் உப்புநீர் அருந்துதலோ எலுமிச்சம்பழச்சாறு குடித்தலோ இளநீர், நாரத்தம் பழம் போன்றவை உண்ணுதலோ முற்றிலும் தவிர்க்கப்படவேண்டும். விரதம் மேற்கொள்ளும் நாட்களில் வைகறை விடியலில் நான்கு மணிக்கே எழுந்து, நாட்கடன் முடிந்ததும் தூய தீர்த்தத்தில் விதிப்படி நீராடி வெண்ணீறு அணிந்து, வடதிசை அல்லது தென்திசை நோக்கி அமர்ந்து, முருகனைத் தியானித்து வணங்கவேண்டும். தோய்த்து உலர்ந்த தூய ஆடைகளையே அக்காலத்து உடுக்க வேண்டும். ஆடைகள் இரண்டை உடுத்துக் கொண்டு வைதிக முறைப்படி தம்பத்திலும் விம்பத்திலும் கும்பத்திலும் முருகனையே மனத்தில் எண்ணித் தியானிக்கவேண்டும். கந்தர்சட்டிக் கவசம், திருப்புகழ், கந்தரனுபூதி போன்ற முருகன் துதிப் பாடல்களைப் பாடவேண்டும். இரவில் நெய்யில் அவித்த மோதகத்தை முருகனுக்குப் படைத்து ஆகம விதிப்படி பூசை செய்யவேண்டும். ஏழாம் நாள் விதிப்படி சிறப்பு வழிபாடுகள் ஆற்றிச் சிவனடியாருடன் கூடியிருந்து முருகன் துதி நூல்களைப் பாராயணம் செய்ய வேண்டும்.

சட்டி விரதத்தை வேதப் பிராமணர்களும் சைவர்களும் ஏற்றுக் கொண்டதாகவும், தவத்தின் பேறு என முனிவர்கள் நோற்றதாகவும் குற்றாலக் குறவஞ்சி கூறுகிறது. இவ்விரதத்தை நோற்றுப் பயன் அடைந்தோர் பலர். இதனை ஒருமை உள்ளத்தோடு உண்மையான பத்திமையுடன் நோற்பவர் எல்லா நலங்களையும் இம்மையிலேயே எய்துவர்.

மாதம் இருமுறை சட்டி திதி வரும். ஆனால், ஐப்பசி மாதம் வரும் கந்தர் சட்டிதான் பெருவிழாவாகக் கொண்டாடப்படும். திருச்செந்தூர், பழனி முதலிய தலங்களில் இவ்விழா சிறப்பாகக் கொண்டாடப்படுகிறது. ஆ.ந.

கந்தர் சட்டிக்கவசம்: இந்நூல் முருகப்பெருமானைக் குறித்துத் தேவராய அடிகளாரால் இயற்றப்பெற்றது. மந்திரங்கள் நிறையுமாறு அவர் இந்நூலை ஆக்கியுள்ளார். மேலும், பிணிவகைகளையும்

பேய், பகை முதலியவற்றின் வகைகளையும் எடுத்துக் கூறுகின்றார். இந்நூல் பொதுவாகப் பொருள் கொள்ளத்தக்கதாயினும், சிற்சில இடங்களில் மந்திரரூபமான அக்கிர (எழுத்து) அடுக்குகள் நிறைந்ததாய் அமைந்துள்ளது. இந்நூலிற் காணப்படும் சொற்போக்கும் திரிசொற்களும் இவர் காலம் இருநூறு ஆண்டுகட்கு உட்பட்டது என்பதனைக் காட்டுகின்றன.

இந்நூலில் 'லாலாவேசம்', 'காவு' முதலிய பாண்டிய நாட்டுச் சொற்கள் காணப்படுவது கொண்டு, இதன் ஆசிரியர் பாண்டிய நாட்டவர் எனக் கருதுவதற்கு இடம் உண்டு.

முருகன் உறையும் ஆறு படை வீடுகள் திருப்பரங்குன்றம், திருச்செந்தூர் பழனி, சுவாமிமலை, திருத்தணிகை, அழகர்மலை என்பனவாகும். இந்த ஆறு திருப்பதிகளிலும் உறையும் முருகப் பெருமான் மீது இந்தக் கவசம் ஆறு பிரிவுகளாகப் பாடப்பெற்றுள்ளது. ஆயினும், திருச்செந்தூர் பற்றிய பகுதி மட்டுமே மிகுதியாக அச்சிடப்பெற்று அன்பர் பலராலும் படிக்கப்பட்டு வருகிறது. எஞ்சிய ஐந்து பகுதிகள் உண்டு என்பதனைக்கூடப் பலர் அறியமாட்டார்கள்.

சட்டி என்பதற்கு ஆறாம் நாள் என்பது பொருள். ஆறு என்னும் எண், முருகப்பெருமானுடைய பெருமைகளை உணர்த்தப் பல வழிகளிலும் பயன்படுகிறது. அவருக்குரிய படை வீடுகள் ஆறு, முகங்கள் ஆறு, மறை எழுத்து ஆறு, நோன்பு நோற்போர் ஆறாம் நாளாகிய சட்டியில் நோற்பர். மேலும், முருகனுக்குப் பாலூட்டிய பெருமையையுடைய கார்த்திகைப் பெண்களும் அறுவராவர்.

கவசம் என்பது ஞானச்சட்டை என்பதாம். அது பகைவரது பாணம் தன் மேனியிற் பட்டுப் புண்படாவகை அணியும் போர்க்கவசமும் ஆம். இது வீரர்களுக்குரியது. இந்நூலின் தலைவராகிய கந்தரும் வீராதி வீரராக அசுரர்களை அழித்து வெற்றியில் பொலிபவராகையால், அவர் பெயர் கொண்ட கவசமும் காதலால் ஓதும் அடியார்களின் மனத் துயரகற்றிப் பாதுகாத்துத் திகழ்வதாகையால் இப்பெயர் பெற்றது.

இந்நூலைப் பாராயணம் செய்பவர் வெகுகாலம் நீங்காத கொடிய வினைகளினின்றும் நீங்கப்பெறுவர்; இம்மைக்கண்ணுள்ளதாகிய துன்பங்களும் நீங்கிச் செல்வம் மிகப் பெறுவர்; சமாதி நிட்டையும் கூடப் பெறுவர் இந்நூல் முடி முதல் அடி வரை உள்ள உறுப்புகளைத் தனித்தனியாகக் குறித்து முருகப்பெருமானை வேண்டிக் காக்க, காக்க என அழைக்கிறது.

இந்நூல் காப்பு, பயன் ஆகிய கூறித் திருப்பரங்குன்றத்திற்கு எழுபத்தொன்பது அடிகளும், திருச்செந்தூருக்கு இருநூற்று முப்பத்தெட்டு அடிகளும், பழனிக்கு நூற்று நாற்பத்தொன்று அடிகளும், சுவாமி மலைக்கு எழுபத்து நான்கு அடிகளும், திருத்தணிகை முதலிய பல மலைகளுக்கு நூற்று ஐம்பத்தேழு அடிகளும், அழகர் மலைக்கு எண்பது அடிகளுமாக அமைக்கப்பட்டுள்ளது.

இவ்வாறு அமைக்கப்பெற்றிருப்பினும் திருச்செந்தூரைக் குறிக்குமிடத்திலேயே ஆசிரியர் தம் பெயர், பயன் முதலியவற்றைச் சிறப்பாகக் குறிப்பிடுவதால், திருச்செந்தூரைப் பற்றிய பகுதியே பலராலும் கைக்கொள்ளப்பெறுகிறது.

மேலும் சிவகவசம், சக்தி கவசம், சண்முக கவசம் போல எப்பொழுதும் இந்நூலைப் பாராயணம் செய்யலாகாது. சட்டி நோன்பு நாட்களிலே நோன்பிருந்து இக்கவசத்தினைப் பாராயணம் செய்தல் வேண்டும். இக்கருத்து நோக்கியே தேவராய சுவாமிகள், கந்தர் கவசம் எனப் பெயர் வைக்காது, சட்டிக் கவசம் எனப் பெயர் வைத்ததோடு அமையாது, சட்டியை நோக்கச் சரவணபவனார் எனத் திருச்செந்தூர்ப் பகுதியில் தொடங்குவதும் சான்றாகும் எனக் கருதுபவர்களும் உள்ளனர். இக்காலத்தில் இதனை நாளும் பாராயணம் செய்வோரும் உள்ளனர்.
சு.சு.

கந்தரத்தனார் சங்க காலப் புலவர்களுள் ஒருவர். இவர் பெயர் உரோடோகத்துக் கந்தரத்தனார் எனவும் சங்கப் பதிப்புகளில் காணப்படுகிறது காண்க: உரோடோகத்துக் கந்தரத்தனார். அ.ம.ப.

கந்தரந்தாதி: இந்நூலின் ஆசிரியர் அருணகிரிநாதர். தம் காலத்தில் இருந்த சிறந்த கவிஞராகத் திகழ்ந்த வில்லிபுத்தூராரை வாதில் இவர் வென்றார் என்பர். கட்டளைக் கலித்துறையில் இந்நூற் பாடல்கள் உள்ளன. வந்த எழுத்துகள் பொருள் வேறுபடச் செய்யுளின் சீர் அல்லது அடிகளில் பின்னும் வருமாறு அமைக்கப்படும். யமகம் என்னும் சொல்லணி இந்நூலின் பாடல்களில் இடம்பெற்றுள்ளது. முதற்பாடலின் இறுதியில் உள்ள எழுத்து, அசை, சீர், அடி என்பனவற்றுள் ஒன்று அடுத்துவரும் பாடலின் முதற்கண் வருமாறும், நூலின் இறுதிப்பாடலின் இறுதிச்சீரும் முதற்பாடலின் முதற்சீரும் ஒத்திருக்குமாறும் பாடப்பெறும் அந்தாதி அமைப்பையும் அருணகிரிநாதர் இதில் பயன்படுத்தியுள்ளார். இவ்வாறு, கந்தரைக் குறித்துக் கட்டளைக்கலித் துறையில் யமகம் என்ற அணியுடன் அந்தாதியாகப் பாடப்

பட்டுள்ள இந்நூல் கந்தரந்தாதி எனப்படுகிறது. நூலின் முதற்கண் விநாயகர், முருகன் குறித்துப் பாடப்பெற்ற இரண்டு காப்புச் செய்யுள்கள் உள்ளன. அவற்றை அடுத்து நூறு பாடல்கள் உள்ளன. இப்பாடல்களில் சி, சீ, செ, சே, தி, தீ, தெ, தே என்பன முதலெழுத்துகளாக உள்ளன. வட சொற்களும் திரிசொற்களும் அதிகமாக இந்நூலில் இடம் பெற்றுள்ளன. திருப்புகழ், கந்தரலங்காரம், கந்தரனுபூதி ஆகியவற்றைப் படித்து ஓரளவு எளிதில் பொருள் உணர்ந்துகொள்வதுபோல் இந்நூலைப் படித்துப் பொருள் கொள்வது எளிதன்று.

முதற்கண் உள்ள காப்புச் செய்யுளில் விநாயகனைப் போற்றும் அருணகிரிநாதர், இரண்டாம் காப்புச் செய்யுளில் கந்தக் கடவுளுக்குரிய திருப்பரங்குன்றம், திருச்செந்தூர், பழனி, திருவேரகம், குன்றுதோறாடல், பழமுதிர் சோலை என்னும் ஆறுபடை வீடுகளைத் துதியுங்கள் என்று குறிப்பிடுகிறார்.

முருகனைத் துதிப்பது விதியை நீக்கும்; தீவினையை அகற்றும்; முருகன் திருவடியை அடைதலே அழகு; முருகன் திருவடியே சேமநட்பு; முருக பக்தி துயரைப் போக்கும் என்று, உலகினர் இறையுணர்வை மேற்கொள்ள வேண்டுவதன் காரணத்தை இந்நூல் நன்கு எடுத்துக்காட்டுகிறது.

'கூற்றுவன் கொள்ளை கொள்ளாமல் என்னுயிரைக் காப்பாற்றுவதற்கு வேற்படையுடன் வந்து எனது இருதயத்தில் அமர்வாயாக' என்று இறைவனிடம் அருணகிரிநாதர் முறையிடுகிறார்.

அவர், 'பெண்களின் மொழியைக் கரும்பென்றும், அவர்தம் வாயினைப் பவளம் என்றும் மிகவும் விரும்பி, நலம்புனைந்துரைக்கும் காமநூலைப் படித்து, காமவுணர்வுக்கு இனமான வெகுளியினால் துன்பமடையாமல் நல்ல ஞான உணர்வு எனக்குக் கிடைக்குமாறு அருள்க' என்று முருகனை வேண்டுகிறார். காமமும் வெகுளியும் மயக்கமும் கந்தக் கடவுளின் திருவருளைப் பெற முயல்வோர்க்குத் தடைசெய்வன என்பதை இதனால் அறியலாம்.

'என் உடம்பு தீயில் வேகும்போதும் உன்னை வணங்கிடும் உணர்வை எனக்குத் தந்தருள்க' என்ற செய்தியைக் கூறும் 54-ஆம் பாடல் தகர விகற்பத்தால் அமைந்த மடக்காக உள்ளது. முதற்பாடல் தொடங்கி உரைகூறி வந்த வில்லிபுத்தூரார் இப்பாடலுக்கு உரை கூறமுடியாமல் திகைத்து நின்று, அருணகிரிநாதரிடம் வாதில் தோற்றுவிட்டார் என்று அருணகிரிநாதர் வரலாறு கூறுகிறது.

ஞானசக்தியாகிய முருகனது புகழைக் கேட்பவர்களுக்குக்கிரியா சக்தியாகிய தெய்வயானையின் அருளும், இச்சா சக்தியாகிய வள்ளியம்மையின் அருளும் வாய்க்கும் என்பதைத் தெரிவிக்கிறார். கந்தக் கடவுளின் அவதாரமாகத் திருஞான சம்பந்தரைக் கருதிப் போற்றும் மரபினை இந்நூலின் பல இடங்களில் காணமுடிகிறது.

கந்தரந்தாதியில் அகத்துறையைச் சார்ந்த பாடல்களும் உள்ளன. அவை இறையுணர்வு என்னும் அடித்தளத்தில் அமைந்துள்ளன. தலைவன் தலைவியின் நலம் பாராட்டல், தலைவி தன் பிரிவுத் துயரைத் தெரிவித்தல், தோழி கூற்று, நற்றாய் கூற்று என்னும் வகைகளில் பாடப்பட்டுள்ளன.

நற்றாய் கூற்றாக இந்நூலுள் வரும் பாடல் ஒன்று படிப்பவர் மனத்தை உருக்கவல்லதாக உள்ளது. அதன் கருத்து வருமாறு: 'எம் குலத்தெய்வமாகிய குமாரக் கடவுளே! என்னுயிராகிய பெண், 'செந்திலாண்டவன் என் குறையைத் தணிக்கின்றானில்லை. அவன் தோளைத் தழுவுவதற்குத் தரவுமில்லை' என்றும், 'கூன்பாண்டியனின் சுரத்தைத் தணித்தவனே' என்றும் கூறுகிறாள். சந்திரனையும் நாள்தோறும் வெறுத்து மயங்குகிறாள். இத்தகைய கன்னிப்பெண் கண்ணீர் சோரும்படியாகப் பிரமனது கையினால் படைக்கப்படுகின்ற உடற்பைக்குள் இவ்வான்மா அமைக்கப்பட்டுப் பிறவி உண்டாகாதபடி நீ இவளை ஆட்கொள்ளவேண்டும்'.

கந்தரந்தாதி, அருணகிரிநாதரின் வித்தகத் திறனையும், கந்தக் கடவுளிடம் அவர் கொண்டுள்ள அளவிலாத பக்தியையும் தெரிவிக்கிறது. முருகன் திருவடியைத் தியானிப்பதால் பிறப்பையும் இறப்பையும் போக்கிவிட முடியும். அவன் திருவருளைப் பெறுவதற்குத் தடையாயிருக்கும் உலகப்பற்றை ஒழித்துவிட வேண்டும். இறைவனைப் பற்றிய நினைவுடன் ஈதலறத்தைப் பேண வேண்டும் என்பன போன்ற கருத்துகளை இந்நூல் திறம்பட விளக்குகிறது. யமகம் என்னும் அணி கொண்டு திகழும் இந்நூலின் பாடல்களில் வடசொற்களும் திரிசொற்களும் மிகுதியாக உள்ளமையால், நூலினைப் பயிலத் தொடங்குவோர் பாடற் பொருளை உணர்ந்து கொள்வது சற்றுக் கடினமாக உள்ளது. எனினும், முயற்சியுடன் கற்றுப் பொருளை அறிந்துகொள்வோர்க்குக் கந்தரந்தாதிப் பாடல்கள் இனிமையையும் இறையுணர்வையும் பயப்பனவாக உள்ளன.

இர.கி.

கந்தரலங்காரம்: இந்நூலினை அருணகிரிநாதர் இயற்றியுள்ளார். அவர், கி.பி.15-ஆம் நூற்

றாண்டில் திருவண்ணாமலையில் பிறந்தார், கந்தக் கடவுளிடம் அளவிலாத அன்பு பூண்டிருந்தார். கந்தன் என்னும் பெயர் அனைத்துயிர்க்கும் பற்றுக்கோடா னவன் என்ற பொருளுடையது. சிவபரம்பொருளே ஆறுமுகனாகத் திகழ்கிறதுஎன்ற கருத்தில் அழுத்த மான நம்பிக்கையுடையவர் அருணகிரிநாதர். அவரது, இறைவழிபாட்டு நெறி கௌமார நெறி எனப் படும். கல்வி அறிவு அதிகம் இல்லாத மக்களும் இவர்தம் பாடல்களைப் பாடி முருகனை வழிபட்டு வருகின்றனர். கந்தக் கடவுள்பால் அவர் கொண்டிருந்த பக்தியின் வெளிப்பாடாகவே அவர் பாடிய திருப்புகழ், கந்தரலங்காரம், கந்தரனுபூதி, கந்தரந் தாதி, திருவகுப்பு, வேல்விருத்தம், மயில் விருத்தம் முதலிய நூல்கள் விளங்குகின்றன.

இந்நூலின் முதற் பாடல் யானை முகக் கடவுளைக் குறித்தமைந்த காப்புச் செய்யுளாக உள்ளது. அதனை அடுத்து நூற்றேழு பாடல்கள் உள்ளன. கட்டளைக் கலித்துறை யாப்பில் அவை பாடப்பெற் றுள்ளன.

கந்தவேளின் திருவடி முதல் திருமுடி வரை உள்ள வடிவ நலன்கள், மயில் ஊர்தி, சேவற் கொடி, நாமத்தின் சிறப்பு, பக்தியின் சிறப்பு, அருள்திறம், உலகினர் செய்யவேண்டிய அறம், தாம் பெற்ற தெய்விக அனுபவமாகிய அனுபூதி ஆகியவற்றை இந்நூலில் அருணகிரிநாதர் இயம்புகிறார். இந் நூலைக் 'கந்தன் நன்னூல் அலங்காரம்' என்று குறிப் பிடுகிறார். முருகனுக்குரிய ஆறுபடை வீடுகளுள் திருச்செங்கோடு, திருச்செந்தூர், திருத்தணி, பழநி ஆகிய தலங்கள் இந்நூலில் குறிப்பிடப்படுகின்றன.

'தூய அன்புடன் வணங்குவோர்க்குக் கந்த வேளின் காட்சி கிடைக்கும். அன்பில்லாத வெற்றுக் கிரியைகளால் அவனை அடைய முடியாது'. 'பல் வேறு வழிகளில் ஓடித் திரிகின்ற மனத்தை முருகனின் திருவடியில் நிலைநிறுத்துபவர்க்கு யுகங்கள் இல்லை; உலகத் தொடர்பும் இல்லை. ஊழிக் காலத்திலும் அவன் திருவடியில் பதித்த அவர்தம் கருத்து அழியா திருக்கும். அழியா இன்பம் பெறுவார்கள்'. 'கந்தக் கடவுளின் திருநாமத்தைக் கூறுபவர்கட்குப் பிறவி யில்லை; வறுமையில்லை' என்று அருணகிரிநாதர் பக்தியின் சிறப்பை இயம்புகிறார். 'நெஞ்சமே, தொண்டர் குழுவில் சேர்ந்தனையாயின் அதனை விடச் சிறந்த கதி உனக்கு வேறு எதுவும் இல்லை' என்று அடியார் இணக்கத்தின் சிறப்பை நெஞ்சொடு கூறும் பாங்கில் நவில்கிறார்.

முருகன் தமக்கு வழங்கிய தெய்விக அனுபவ மாகிய அனுபூதியை அருணகிரிநாதர் இந்நூலிற் பல இடங்களில் குறிப்பிடுகிறார். 'முருகனை மெய்யன் பினால் மெல்ல மெல்ல நினைப்பதனால் அரும்பு கின்ற தனிப் பரமானந்தத்தில் திளைத்திருக்கும் பொழுது கரும்பு துவர்த்தது, செந்தேன் புளித்தது. பின்பு யாவும் கசந்துவிட்டன' என்று அருணகிரி நாதர் கூறுகிறார். அனுபூதியின்பத்தில் தோய்ந் திருக்கும்பொழுது உலக இன்பங்கள் ஆன்மாவுக்கு அன்னியமாகிவிடுகின்றன என்ற கருத்தை இவ்வாறு மொழிகிறார்.

கந்தக் கடவுளின் திருவருள் பெறுவதற்கு உல கினர் செய்ய வேண்டிய அறங்களை இந்நூலில் அருணகிரிநாதர் பின்வருமாறு குறிப்பிடுகிறார். 'மனத்தைப் பொறிபுலன்களின் வழியே செல்லவிடா மல் தடைசெய்யுங்கள். சினத்தை அறவே விட்டு விடுங்கள். எப்பொழுதும் ஏழைகட்குத் தானம் செய் யுங்கள். இருந்தவண்ணமே அசைவற்றுஇருங்கள். இவ் வாறு செய்வீர்களானால் முருகக் கடவுளது திரு வருள் தானே உமக்கு வெளிப்பட்டு, உம்மை ஆட் கொள்ளும்.'

இனிய எளிய செந்தமிழ் நடையில் கந்தனை நோக்கியும், தன் நெஞ்சினை நோக்கியும், உல கினரை நோக்கியும் பேசுவது போன்ற பாடல்கள் இந்நூலில் அமைந்துள்ளன. இதில் தமிழ்ச் சொற் களுடன் வட சொற்களும் இணைந்து வருவதைக் காணலாம். சரணப்ரதாப, சசிதேவி மாங்கல்ய தந்து இரட்சாபரண, ஞானாகர, சுரபாசுரக போன்ற வட சொற்றொடர்களால் கந்தக் கடவுளை இவர் அழைக் கிறார். சிவபரம் பொருளே கந்தக் கடவுளாகக் காட்சி தருகிறது என்ற கருத்தினைப் போற்றும் அருணகிரிநாதர், இந்நூலின் பல இடங்களில் வைணவ சமய முழு முதற் கடவுளாகிய திரு மாலின் பெருமையினைக் குறிப்பிட்டு, அவருடைய மருகனே முருகன் என்று ஆர்வத்துடன் சுட்டியுள் ளார். திருமால் மேற் கொண்ட இராமவதாரம், கிருட்டிணாவதாரம், திரிவிக்கிரமாவதாரம் பற்றிய சில செய்திகள் பாடல்களில் இடம்பெற்றுள்ளன. இவை, சைவ வைணவ சமய வேறுபாட்டில் அருண கிரியாருக்கு உடன்பாடில்லை என்பதைத் தெரிவிக் கின்றன. மயில், வேல், சேவல் ஆகியவற்றைச் சிறப் பித்துக் கூறும்பொழுது உயர்வு நவிற்சியைப் பொருத்தமுற ஆள்வதன் வாயிலாக நூலைப் படிப் பவர்க்கு வியப்பினை ஏற்படுத்திப் பக்தி உணர்வை எழுப்புகிறார்.

மானிடர்தம் உடம்பின் நிலையாமை, இழி நிலை ஆகியவற்றை உணர்த்தும் வகையில், 'பொக்கக் குடில்' (பா.31) 'நிணங்காட்டும் கொட்டில்' (பா.42) என உடலினை இந்நூல் குறிப்பிடுகிறது.

பொருத்தமான உவமைகளைக் கொண்டு கருத்துகளை நயமுற விளக்கும் இந்நூல் சொல்லழகு, சொல்வன்மை, சந்த இனிமை நிறைந்த பாடல்களுடன், சிறந்த பக்தி இலக்கியப் படைப்பாகவும் திகழ்கிறது. இர.கி.

கந்தரனுபூதி: இது அருணகிரிநாதரால் இயற்றப்பட்ட தோத்திர நூலாகும். அருணகிரிநாதர் கிளியுருவில் இருந்துகொண்டு கந்தக்கடவுள் திருச்செவியில் இந்நூலை ஓதினார் என்று அவர் வரலாறு கூறுகிறது.

அவர் இயற்றிய மற்ற நூல்களைவிட இது வடிவத்தில் சிறியது. இந்நூல் எளிய நடையும் ஆரவாரமில்லாத இனிய ஓசையும் கொண்ட ஐம்பத்தொரு பாடல்களும், விநாயகர் துதியாகவுள்ள காப்புச் செய்யுளும் கொண்டுள்ளது. இயற்றமிழுடன் கூடிய 'செஞ்சொற்புனைமாலை' என அருணகிரிநாதர் இதனைக் குறிப்பிடுகிறார். இசைத்தமிழால் திருப்புகழைப் பாடிய அவர் இயற்றமிழால் இந்நூலைப் பாடியுள்ளார் எனலாம்.

அனுபூதி என்பது வடமொழிச் சொல். உடன் ஆதல் என்று தமிழில் இச்சொல் பொருள்படும். ஆன்மா கந்தரைச் சேர்ந்து உடன் ஆதல் (இரண்டறக் கலத்தல்) கந்தரனுபூதி எனப்படுகிறது. தாம் கந்தக் கடவுளிடமிருந்து பெற்ற கந்தரனுபூதியாகிய மெய்யுணர்வின்பத்தை அனைவரும் பெற்று உய்ய வேண்டும் என்ற அருள்நோக்குடன் இந்நூலை அருணகிரிநாதர் பாடியுள்ளார். உரைக்கு அப்பாற்பட்டு உள்ளுணர்வால் மட்டும் அனுபவித்தற்குரிய தெய்விக அனுபவமாதலின் இந்நூல் 'கந்தரனுபூதி' எனப்பட்டது.

கந்த வேளுக்குரிய மந்திர மலர்மாலையாக விளங்கும் இந்நூல் அருணகிரிநாதர்தம் தெய்விக அனுபவத்தின் வெளியீடாக உள்ளது. இந்நூலில் கந்தக் கடவுளிடம் செப்புதல், வேண்டுதல், வினவுதல் என்ற வகைகளில் பல பாடல்களைப் பாடியுள்ளார் அருணகிரிநாதர்.

அனுபூதி நிலையைப் பெறுவதற்குத் தடையாயிருக்கும் உலகப்பற்றின் பிடிப்பிலிருந்து தம்மை விடுவித்துக் காத்திடுமாறு வேண்டும்வகையில் பல பாடல்கள் உள்ளன. மண், பொன், பெண் ஆகியவற்றில் மயங்கும் மூவாசைகளை மூவேடணை என்கிறார் அருணகிரிநாதர். ஆசை என்னும் சங்கிலி துகளாயினவுடன், பேசா அனுபூதி பிறந்தது என்று அவர் குறிப்பது நினைத்தற்குரியது.

தமக்கு அனுபூதி அருளிய கந்தன் கருணையை நினைத்து நினைத்து, அதனை அவனிடமே நன்றிப் பெருக்குடன் சொல்லிச் சொல்லி, வியந்து வியந்து பல பாடல்கள் பாடியுள்ளார் அருணகிரியார். அவர் மரணமிலாப் பெருவாழ்வை வழங்குமாறு கந்த வேளை நோக்கி வேண்டுவது குறிப்பிடத்தக்கது.

சாத்திர நூல்கள் பலவற்றையும் கற்று அடைந்த அறிவைக் கொண்டு பிறருடன் சமய வாதங்கள் புரிவது அனுபூதி பெறுவதற்குத் தடையாக இருக்கும் என்பதைக் 'கலையே பதறிக் கதறித் தலையூ, டலையே படுமா றதுவாய் விடவோ' என்று அருணகிரிநாதர் கந்தவேளிடம் கேட்பதாக உள்ள பாடல் வரிகளில் அறியலாம்.

தம் நெஞ்சிற்கு உய்யும் நெறியை உணர்த்தும் வகையிலும் அருணகிரிநாதர் பாடியுள்ளார். இறையுணர்வுடன் இணைந்த ஈதலறமே மக்கள் உய்தி பெறுதற்கான நெறி என்பதனை அவர் காட்டியுள்ளார். ஐம்பொறிகளின் வழியே செல்லும் அவாவினை ஒழிப்பதால் முருகன் திருவடியைப் பெற்று உய்தி பெறலாம் எனத் தம் நெஞ்சிற்குக் கூறுவதும் குறிப்பிடத்தக்கது.

தயாபரன், தானவ நாசகன், நாலு கவித்தியாகன், சூர பயங்கரன், நிர்ப்பயன், ஞானாகரன் என்பன போன்ற வடமொழிப் பெயர்களால் கந்தக் கடவுளை அருணகிரிநாதர் குறிப்பிடுகிறார். கந்தரனுபூதியில் முருகனைக் குறிக்கும் இத்தகைய வடமொழிப் பெயர்கள் மிகுதியாக உள்ளன. கந்தக் கடவுளின் பிறப்பு, குருத்துவம், ஞானம், அருள்திறன், காதல், வீரம், புகழ், கலையார்வம், வேற்படை, ஊர்தி முதலியவற்றைக் குறிப்பிடுவனவாக இப்பெயர்கள் விளங்குகின்றன.

வேற்படையால் சூரனையும் கிரவுஞ்ச மலையையும் அழித்துத் தேவர்களைக் காத்த அருட்செயலையும், வள்ளியம்மையுடன் தணியாத காதல் கொண்டிருந்தமையையும் பல இடங்களில் அருணகிரிநாதர் குறிப்பிடுகிறார்.

இறையுணர்வில்லாத நெஞ்சத்தைக் கனகல், திணியான மனோசிலை எனவும், மனைவி, மக்கள் மீது வைக்கும் ஆசையினைத் தளை எனவும், மங்கையர் மையலை வலை எனவும், இல்வாழ்வின் நிலையற்ற தன்மையை மின் எனவும், துன்பம் தருவதால் அதனை விந்தமலைக் காடு எனவும், வள்ளியைக் குறமின் எனவும் இந்நூல் குறிப்பிட்டுள்ளது. படிப்பவர் மனத்துள் பக்தியுணர்வை எழுப்பும் திறன்மிக்கதாக

இந்நூல் திகழ்கிறது. முருக அன்பர்தம் பாராயண நூலாகவும், மந்திர நூலாகவும் கந்தரனுபூதி போற்றப்படுகிறது. பாட்டின் பொருளை யுணர்ந்து, இரண்டு அல்லது மூன்று முறை படித்த அளவில் மனத்துள் சென்று பதிந்துவிடும் தன்மையுடையதாக இதன் ஒவ்வொரு பாடலும் அமைந்துள்ளது. நெஞ்சக் கனகல்லும் நெகிழ்ந்து உருகுமாறு புனைந்த செஞ்சொல் மாலையாகக் கந்தரனுபூதி விளங்குகிறது. இர.கி.

கந்தருவர் என்போர் பதினெண் கணங்களுள் ஒருவகையினராவர். வானத்தில் இயங்கும் ஆற்றலுள்ள இவர்கள் இசை ஈடுபாடு மிக்கவர்கள். இவர்கள் காந்தருவர் என்றும் கூறப்படுவர். அடியார்க்கு நல்லார் தம் சிலப்பதிகார உரையில் மேற்கோளாகக் காட்டும் ஒரு வெண்பா, காந்தருவர் முதலியோர் 'ஆகாசவாசிகளாவார்' என்று குறிப்பிடுகிறது. புராண இதிகாச நூல்கள் இவர்களைத் தேவசாதியினராகவும், வானுலகில் இசைப்பயிற்சி புரிபவர்களாகவும் குறிப்பிடுகின்றன. இவர்களின் இசைக் கலைச் சிறப்பால், அக்கலைக்குக் கந்தர்வம் என்னும் ஒரு பெயரும் அமைந்துள்ளது. சீவகசிந்தாமணியில், விருத்தப்பாக்களுக்கு இடையே இசையில் பாடுதற்கமைந்தனவும், இடைமடக்காய் வந்துள்ளனவுமாகிய கொச்சக ஒரு போகுச் செய்யுட்களை நச்சினார்க்கினியர், 'கந்தர்வ மார்க்கத்தான் இடைமடக்கி வந்தன' என்று குறிப்பிட்டுள்ளார். இங்குக் கந்தருவ மார்க்கம் என்பது இசைப்பாட்டின் முறையைக் குறிக்கும் பெயராக வந்துள்ளது.

கந்தருவர்

கந்தருவர் இசைத்துறையில் ஈடுபாடு கொண்டிருந்ததுபோலவே காதல் துறையிலும் ஈடுபாடு மிக்கவர்களாக இருந்தனர் என்று நூல்கள் குறிப்பிடுகின்றன. கந்தர்வர் அழகுமிக்கவர்களாகவும் தேவமாதர்களின் காதலர்களாகவும் காட்டப்பெற்றுள்ளனர். இவர்கள் ஆணும் பெண்ணும் தாமாகவே ஒன்றுபட்டுக் கூடும் ஒழுக்கமுடையவர்கள். இவர்கள் மணம் காதலை அடிப்படையாகக் கொண்டது. சிற்பம் ஓவியம் ஆகியவற்றில் கந்தருவர் கையில் கத்தி, பாசம், மாலை ஆகியவற்றைக்கொண்டிருப்பவர்களாகச் சித்திரிக்கப்பட்டுள்ளனர். கந்த—அர்வ எனப் பிரித்துக் கந்தருவர் என்பதற்குக் குதிரை எனப் பொருள் கூறப்படுகிறது. இவர்கள் குதிரையொடு இணைந்திருப்போராகச் சிற்பங்களிலும் இலக்கியங்களிலும் காட்டப்பட்டுள்ளனர். காந்தார நாட்டு மக்களுக்குக் கந்தர்வர் என்னும் பெயருண்டு. அந்நாட்டு மக்கள் இசைக் கலையில் தேர்ச்சிமிக்கவராவர் என்று வரலாறு கூறுவதும், அந்நாடு குதிரைகளுக்குச் சிறந்த இடமாக விளங்குவதும் குறிப்பிடத்தக்கன.

வேதங்களில் கூறப்படும் எட்டுவகை மணங்களுள் கந்தருவம் என்பது ஒன்றாகும். கந்தருவர்கள் மேற்கொள்ளும் மணமுறை என்பது அதன் பொருள். அது காந்தர்வம் எனவும் படும். கந்தருவ மணத்தினைத் தமிழில் யாழோர் கூட்டம் என்று கூறுவர். யாழ் போலும் இசைக்கருவிகளை இசைத்துப் பாடும் கந்தருவர் யாழோர் எனப்பட்டனர்.

தமிழில் அகப்பொருட் சிறப்பாகிய அன்பின் ஐந்திணைக் களவொழுக்கத்தை விளக்குங்கால், அது கந்தருவ வழக்கத்தினை ஒத்தது என்று இலக்கண ஆசிரியர்கள் கூறியுள்ளனர். இறையனார் களவியல் 'அன்பின் ஐந்திணைக் களவெனப்படுவது, அந்தணர் அருமறை மன்றல் எட்டினுள், கந்தருவ வழக்கம் என்மனார் புலவர்', என்று களவினை விளக்கிக் கூறுகிறது. அதன் உரையாசிரியர், கந்தருவ வழக்கம் என்பது–கந்தருவர் என்பார், ஈண்டுச் செய்த நல்வினைப் பயத்தால் ஒருவர் கொடுப்பாரும் அடுப்பாரும்இன்றி, இருவரும் ஒருபொழிலகத்து எதிர்ப்பட்டுப்புணர்வது; இது கந்தர்ப்பமணம்' என்று விளக்கியுள்ளார். கந்தருவமணம் போன்றதனை ஒப்புமை நோக்கிக் கந்தருவம் என்றே குறிப்பிட்டுள்ளனர். கந்தருவமணம் வேறு களவுமணம் வேறு என்பது தெளிவு. முன்பு அறியப்படாத ஆணும் பெண்ணும் ஒரு பொழிலிடத்தில் சந்தித்துக் கூடுவது என்னும் அளவே களவிற்கும் கந்தருவத்திற்கும் ஒப்புடைய கூறாகும். அவ்வாறு கூடிய கந்தருவர் பின்னர் நாடறி நன்மணம் புணர்ந்து இல்லறம் மேற்கொள்ளவேண்டுமென்னும் நியதியில்லை. தமிழ்க் களவில், அங்ஙனம் கூடிய

தலைவனும் தலைவியும் பின்னர் மணந்து இல்லறம் மேற்கொள்வது இன்றியமையாததாகும்.

சீவக சிந்தாமணியில், சீவகனும் பதுமையும் மணந்து கொண்டதனைக் குறிப்பிடுங்கால் திருத்தக்க தேவர், 'மயற்கை இல்லவர், மன்றலின் மன்னிய இயற்கை அன்புடையார் இயைந்தார்களே' என்று கூறியுள்ளார். இதனைக் கந்தருவர் மணம் போலே முன்பே மன்னிய இயற்கைப் புணர்ச்சியால் உள்ள அன்பை உடையார் இயைந்தார்கள் என்று நச்சி னார்க்கினியர் விளக்கியுள்ளார். அ. மா. ப.

கந்தழி: இது தொல்காப்பியத்தில் இடம்பெற் றுள்ள ஒரு சொல். கந்து, பற்றுக்கோடு என்னும் பொருளுணர்த்தும் பழந்தமிழ்ச் சொல்லாகும். இச் சொல், அழி என்னும் சொல்லொடு சேர்ந்து, இரு சொற்புணர்ச்சியாய் ஒட்டி, ஒரு சொல்லாக நின்று, பற்றுக் கோட்டினை அழித்தல், பற்றுக் கோடு இல் லாதது என்னும் பொருள் தந்து நிற்கிறது. தொல் காப்பியர் தம் பொருளதிகாரப் புறத்திணையியலில் பாடாண்திணைச் செய்திகளை விளக்குங்கால் இச் சொல்லைப் பயன்படுத்தியுள்ளார். இச்சொல் தொல் காப்பியத்திலன்றிச் சங்க நூல்களுள் யாண்டும் காணப்படவில்லை. 'கொடிநிலை கந்தழி வள்ளி என்ற, வடுநீங்கு சிறப்பின் முதலன மூன்றும், கடவுள் வாழ்த்தொடு கண்ணிய வருமே' என்பது தொல் காப்பிய நூற்பா.

உரையாசிரியர்கள் பலரும் தொல்காப்பியத்திற்கு உரை காணுங்கால் அவர்கள் ஒரே பொருள்கண்டு கூறுமாறு அமையாத சில சொற்களுள் கந்தழி என்ப தும் ஒன்றாகும். கந்தழி முதலிய மூன்றும் கடவுள் வாழ்த்தொடு வரும் என்று தொல்காப்பியர் கூறி யுள்ளமையால், தெய்வக் கொள்கை பற்றிய கருத்து வேறுபாட்டால் இப்பெயருக்குப் பொருள் காண்பதி லும் கருத்து வேறுபாடுகள் தோன்றலாயின. இக் கருத்து வேறுபாடுகளுக்குத் தொல்காப்பியர் காலம் முதல் அதன் உரையாசிரியர்கள் காலம் வரையிலான கால இடைவெளியில் தமிழ் மக்களின் சமய, சமு தாய வாழ்க்கையில் ஏற்பட்ட மாற்றங்கள் காரண மாகும்.

இளம்பூரணர் இந்நூற்பாவிற்குப் பொருள் கூறுங் கால், கொடிநிலை கந்தழி வள்ளி ஆகியவற்றிற்குப் பொருள் கூறாமல், அம்மூன்றும் பாட்டுடைத் தலை வனைச் சார்த்தி வருங்காலத்துக் கடவுள் வாழ்த் தொடு பொருந்த வரும் என்று குறிப்பிட்டு, கந் தழிக்கு, 'அன்றெறிந்தானும்' என்னும் புறப்பொருள் வெண்பாமாலைச் செய்யுளை மேற்கோளாகக் காட்டி யுள்ளார். அடுத்து உரை வரைந்த நச்சினார்க்கினியர், அவற்றிற்குத் தனித்தனி விளக்கங்கூற முற்பட்டுச் 'கந்தழி—ஒரு பற்றுக்கோடு மின்றி அருவாகித் தானே நிற்கும் தத்துவங் கடந்த பொருள்' என்றும், கொடி நிலைக்கு வெஞ்சுடர் மண்டிலமென்றும், வள்ளிக்குத் தண்கதிர் மண்டிலம் என்றும் கூறியுள்ளார். மேலும், அவர் கந்தழி என்பதற்குச்'சார்பினால் தோன்றாது' எனத் தொடங்கும் ஒரு பழைய வெண்பாவினை மேற்கோளாகக் காட்டியுள்ளார். அவர் திருமுரு காற்றுப் படைக்கு எழுதிய தம் உரையில், கந்தழிக்கு இந்த விளக்கத்தையே கூறி, இப்பாடலையே மேற் கோளாகக் காட்டியுள்ளதோடு, 'உற்ற ஆக்கையின் உறு பொருள் நறுமலர் எழுதரு நாற்றம்போல், பற் றலாவதோர் நிலையிலாப் பரம் பொருள்' என்னும் திருவாசகப் பாடற் பகுதியையும் எடுத்துக் காட்டி யுள்ளார். கந்தழிக்கு நச்சினார்க்கினியர் தந்துள்ள விளக்கமும் அதற்குச் சான்றாகக் காட்டப்படும் மேற் கோட் செய்யுட்களும், அவர்தம் சைவநூற் புலமை யையும் அச்சமய ஈடுபாட்டையும் காட்டுவனவாக அமைந்துள்ளன.

டாக்டர் சோமசுந்தர பாரதியார் தம் புத்துரை யில், தமக்கு முன்னுள்ளோரும் பின்னுள்ளோரும் மரபாகக் கொண்ட 'கந்தழி' என்னும் பாடத்தின் வேறாகக் 'காந்தள்' எனப் பாடங்கொண்டு, அதற் கேற்ப உரை வரைந்துள்ளார். அவர் கருத்துப்படி, கொடிநிலை காந்தள் வள்ளி ஆகிய மூன்றும், போர்த் தொடக்கமாகிய வெட்சித் திணையின் சிறப்பு வகை மூன்றாகக் கொள்ளப்படும். அவர் கந்தழி என்னும் பாடம் பொருந்தாமைக்கான காரணங்காட்டித் தம் கருத்தினை வலியுறுத்தியுள்ளார்.

நச்சினார்க்கினியரின் கருத்தினை ஒரு புடை தழுவி, மறைமலையடிகள், கொடிநிலையை ஞாயிறு என்றும், வள்ளியைத் திங்கள் என்றும் கூறி, அதற் கேற்பக் கந்தழி என்பதற்குத் தான் பற்றி நின்றதனை அழிக்கும் தீ என்று விளக்கம் தந்து, அம்மூன்றும் முத்தீ வழிபாட்டினைக் குறிக்கிறது என்று கூறியுள் ளார். மு. இராகவையங்கார், கொடிநிலை கீழ்த் திசையில் நிலைபெறும் மேகத்தையும், கந்தழி பற்றற் றவர்களாகிய நீத்தார்களையும், வள்ளி வள்ளன்மை யால் நிகழும் அறத்தையும் குறிக்கும் எனவும், அவை மூன்றும் கடவுள் வாழ்த்தோடு பொருந்தி வரும் என்றும், திருக்குறள் இம்முறையிலேயே கடவுள் வாழ்த்தினை அடுத்து வான் சிறப்பு, நீத்தார் பெருமை, அறன் வலியுறுத்தல் ஆகிய அதிகாரங் களைக் கொண்டுள்ளது என்றும் விளக்கியுள்ளார்.

இங்குக் காட்டப்பெற்றுள்ள அறிஞர்களின் கருத் திற்கு வேறாகப் பேராசிரியர் வெள்ளைவாரணனார் கொடிநிலை கந்தழி வள்ளி ஆகியவற்றிற்குப் புறப்

பொருளோடு நேரே தொடர்புடைய பொருள் கூறியுள்ளார். அவர் கருத்துப்படி கொடிநிலை, *பகைவர்களை வென்று உயர்த்தப்பட்ட கொடியின் சிறப்பையும், கந்தழி பகைவர்களுக்குக் கந்தாக (பற்றுக்கோடு) அமைந்த அரணை அழித்த சிறப்பையும், வள்ளி போர் புரியும் வீரர்க்கும் பரிசிலர்க்கும் வரையாது வழங்கும் வள்ளன்மைச் சிறப்பினையும் குறிக்கும் துறைகளாகும். அவை பாட்டுடைத் தலைவனொடு இயைத்துப் பாடுங்கால் கடவுள் வாழ்த்தோடு பொருந்திவரும். பாட்டுடைத் தலைவனின் ஊக்கம் நிலைபெறக் கொடிநிலையும், பகை வெல்லும் உறுதி நிலைபெறக் கந்தழியும், வள்ளன்மை நிலைபெற வள்ளியும் ஆகிய துறைகளில் பாடும்போது, பாடப் பெறும் தலைவர் வழிபடும் கடவுளை வேண்டி வாழ்த்துதல் பாடாண் மரபாகும் என்று அவர் கருதுகிறார்.

புறப்பொருள் வெண்பாமாலை ஆசிரியர் கொடிநிலை கந்தழி வள்ளி ஆகியவற்றை மூன்று வெவ்வேறு புறத்துறைகளாகக் கொண்டு இலக்கணங் கூறியுள்ளார். கந்தழியினை, உழிஞைப் படலத்துள்ளும் பாடாண் படலத்துள்ளும் தனித்தனி துறைகளாக அமைத்துள்ளார். திருமால் வீரம் மிக்க சோ என்னும் அரணை அழித்த சிறப்பினைக் கூறுவது கந்தழி என்று கூறி, அச்செய்தி அமைந்த வெண்பாவினைக் காட்டாகத் தந்துள்ளார். பாடாண் படலத்துள்ளும் இதே கருத்தில், 'சூழும் நேமியான் சோவெறிந்த வீழாச்சீர் விறல் மிகுத்தன்று' என்று கொளு அமைத்து, 'மாயவன் மாய மதுவால்' எனத் தொடங்கும் வெண்பாவினைக் காட்டாகத் தந்துள்ளார்.

வேறுபட்ட உரைப் பெருக்கத்தால் கந்தழி என்பதற்குத் தொல்காப்பியர் கருதிய பொருள் இதுவெனத் துணிந்து கூறுவது இன்று அரிதாயிருப்பினும், தொல்காப்பியத்தில் இடம்பெற்ற அச்சொல்லிற்கு நச்சினார்க்கினியர் புதியதோர் விளக்கந்தந்து, அதனைத் தம் இலக்கிய உரையிலும் பின்பற்றி, ஆட்சியால் அதற்கோர் நிலைபேற்றினை அளித்துள்ளார்.

அ.மா.ப.

கந்தன்: காண்க: முருகன்.

கந்தன் பாட்டு: இது, சிலப்பதிகார அடியார்க்கு நல்லார் உரையினால் அறியக் கூடிய ஒரு வகைக் கூத்தாகும். இதனைச் சென்னைப் பல்கலைக் கழகத் தமிழ்ப் பேரகராதி, 'மாறுவேடம் புனைந்தாடும் கூத்து வகையுள் ஒன்று' என்னும்கருத்தில் ஆங்கிலத்தில் விளக்கியுள்ளது. சிலப்பதிகார அரங்கேற்று காதையில் கூறப்படும் 'பல்வகைக் கூத்து' என்பதனை விளக்குமிடத்து 'வரி' என்னும் கூத்து, கண்கூடுவரி என்பது முதலாக அமையும் எட்டு வரிக் கூத்தினையும் சுட்டும் என்று அடியார்க்கு நல்லார் விளக்கியுள்ளார். மேலும் அவர், 'வரியாவது—அவரவர் பிறந்த நிலத் தன்மையும், பிறப்பிற்கேற்ற தொழில் தன்மையும் தோன்ற நடித்தல்' என்று பிறிதோரிடத்தில் தெளிவுபடுத்தியுள்ளார். வரி என்பதற்குப் பல்வரிக்கூத்து என்பாருமுளர் என்று மற்றவர் கருத்தினைச் சுட்டி, அதனை விளக்கும் வகையில், பல்வரிக் கூத்துகள் பலவற்றையும் தொகுத்துக் காட்டும், 'சிந்துப் பிழுக்கை' எனத் தொடங்கும் ஒரு பழைய, நெடிய நூற்பாவினைக் காட்டியுள்ளார். அந்த நூற்பா, பல்வரிக் கூத்தின் வகைகளுள் ஒன்றாகக் 'கந்தன் பாட்டு' என்பதனைக் குறிப்பிடுகிறது. இது ஒருவகை வரிப்பாடல் என்பது தவிரப் பிற எந்தச் செய்தியினையும் அறிய இயலவில்லை. ஆலங்காட்டாண்டி, காமன், மகிழ்சிந்து வாமனருபம், பத்தன், கோற் கூத்து என்றும் பிறவாறும் அந்நூற்பாவிற் காணப்படும் பெயர்களை நோக்குங்கால், கந்தன் பாட்டு என்பது கந்தன் போல மாற்றுவேடம் புனைந்தாடும் கூத்தாகலாம் என்றும், பிறபிற வகையில் மாற்றுவேடம் பூண்டாடும் கூத்துகள் அவ்வப்பெயரில் குறிப்பிடப்பட்டிருக்கலாம் என்றும் கருத இடமுண்டாகிறது. கந்தன் பாட்டு என்ற தொடருக்குக் 'கந்தியின் பாட்டு' என்னுமொரு பாடபேதம் இருப்பதனையும் டாக்டர் உ.வே. சாமிநாதையர் காட்டியிருப்பது நோக்கத்தக்கது. அ.மா.ப.

கந்தியார்: சமண சமயப் பெண் துறவியர்கள் கந்தியார், குரத்திகள் முதலிய பல பெயர்களால் வழங்கப்பெற்றனர். துறவொழுக்கம் பூண்டு, சமயக் கல்வியறிவு மிக்கவர்களாக விளங்கிய இவர்கள், அச்சமயப்பெண் மக்களிடையே கல்வியறிவும், சமய ஒழுக்கமும் சிறக்கத் தொண்டாற்றி வந்தனர். சிரவண பெல்குளக் கல்வெட்டுகள், நாகமதி கந்தியார், சசிமதி கந்தியார், அநந்தமதி கந்தியார் போன்ற சில கந்தியார்களைக் குறிப்பிட்டுள்ளன.

தமிழகத்தில் வாழ்ந்த கந்தியார்களுள் சிலர் தமிழ்க் கல்வி மிக்கவர்களாய்க் கவிபாடும் திறனுடையவர்களாய் இருந்துள்ளனர். அத்தகையோருள் ஒருவர் சீவகசிந்தாமணியில் தாம் பாடிய பாடல்களை இடைச் செருகலாகச் சேர்த்துள்ளார் என்று அறிஞர்கள் கண்டு குறிப்பிட்டுள்ளனர். நச்சினார்க்கினியர் தம் சீவகசிந்தாமணி உரையில், 'தத்தை குணமாலை என்னும் கவியும், பகை மாற்று என்னும் கவியும் கந்தியார் கூற்று' என்று குறிப்பிட்டுள்ளார். நச்சினார்க்கினியர் காலத்திற்கு முன்னரே இந்த இடைச் செருகல் நிகழ்ந்துள்ளமை குறிப்பிடத்தக்கது. நச்சினார்க்கினியராலும் இனங் காணமுடியாத

வாறு நூலின் இடையே புகுந்துள்ள கந்தியார் பாடல் வேறுசிலவும் சீவக சிந்தாமணியில் இருத்தல் கூடும் என்று கூறுகின்றனர். கந்தியார் என்னும் பெயர் காவுந்தியார் என்பதன் மரூஉவாகவோ, பாடபேதமாகவோ இருக்கலாம். நச்சினார்க்கினியர் குறிப்பிட்டுக் காட்டிய இரு கந்தியார் பாடல்களுள் ஒன்று சிந்தாமணியில் இடம் பெறும் மணங்களைத் தொகுத்துக் காட்டுவதாகவும், மற்றொன்று அந் நூலின் கலம்பகப் பெயர்களைத் தொகுத்துக் காட்டுவதாகவும் உள்ளன.

குறிப்பிட்ட ஒரு கந்தியார் பாடிச் சிந்தாமணியின் இடையே சேர்த்தமையால் அமைந்த 'கந்தியார் பாடல்' என்னும் பெயர், அதனைப் போலப் பிறநூல்களில் மற்றவர்களால் இயற்றிச் சேர்க்கப்பட்ட இடைச் செருகற் பாடலைக் குறிக்கும் பொதுப் பெயராகவும் பின்னர் அமைந்தது. பரிபாடலில் அவ்வாறு இடைச் செருகல் அமைந்தது என்பதனையும், அது கந்தியார் பிழைப்பு என வழங்கப்பட்டது என்பதனையும், 'கண்ணுதற் கடவுள்'எனத் தொடங்கும் அந்நூலின் உரைச் சிறப்புப் பாயிரத்தில் அமைந்துள்ள' 'மிகைபடு பொருளை நகைபடு புன்சொலில், தந்திடை மடுத்த கந்தி தன் பிழைப்பும்' என்னும் பகுதி உணர்த்துகிறது.

தேவாரம், பெரியபுராணம் முதலிய சைவப் பனுவல்களிலும், இதுபோல இடைச் செருகற் கவிகள் இடம்பெற்றுள்ளமையை அறிஞர்கள் கண்டுணர்ந்து, அவற்றை 'வெள்ளிப்பாடல்' என வேறுபடுத்தியமை குறிப்பிடத்தக்கது. காண்க: இடைச்செருகல். அ.மா.ப.

கந்திற்பாவை என்பது காவிரிப்பூம்பட்டினத்தினைச் சேர்ந்த சம்பாபதிக் கோயிலின் கிழக்கே அமைக்கப்பட்டிருந்த ஒரு தூணில் அமைந்திருந்த பதுமையினைக் குறிக்கும். இந்தப் பாவை பற்றிய செய்திகளைச் சீத்தலைச் சாத்தனார் தாமியற்றிய மணிமேகலைக் காப்பியத்துள் விளக்கமாகக் குறிப்பிட்டுள்ளார். மயன் என்பவனால் உருவாக்கப்பட்ட இப்பாவை துவதிகன் என்னும் ஒரு தேவன் வடிவத்தில் அமைக்கப்பட்டது. அத்தேவன் இக்கந்திற்பாவையை இடமாகக் கொண்டு விளங்கினான்.

கந்து என்பது தூண், தறி,பற்றுக்கோடு போன்ற பல பொருளையும்,பாவை என்பது பதுமை, பிரதிமை என்னும் பொருளையும் உணர்த்தும். அதனால், கந்திற்பாவை என்னும் தொடர், தூண் அல்லது நடப்பட்ட தறியின் கண்ணே அமைக்கப்பட்ட வடிவம் என்னும் பொருள் தந்து, அதன்கண் உறைவதாகக் கருதப்படும் தெய்வத்தினைச் சுட்டுவதாக உள்ளது.

நடப்பெற்ற தறிகளிலும், தூண்களிலும் தெய்வம் உறைவதாகக் கொண்டு வழிபடும் மரபு பழங்காலந் தொட்டே இருந்துவருகிறது. தூணை மட்டும் நட்டு அதில் தெய்வம் உறைவதாகக் கொண்டு வழிபட்டமைக்கும், நடுகல் போலக் கல்லில் உருவத்தினைக் கோடுகளால் வரைந்து செதுக்கி வழிபட்டமைக்கும் சங்க நூல்களில் சான்றுகள் உள்ளன. இங்குக் குறிப்பிடும் கந்திற் பாவை, கோட்டுருவில் அமைந்த வடிவமாகவோ, முழுவதும் செதுக்கி அமைத்த சிற்ப வடிவமாகவோ அல்லாமல், தூணில் அமைக்கப்பட்ட புடைப்புச் சிற்பமாக (Bas relief) இருத்தல்வேண்டும். இதனை மணிமேகலை 'கந்துடை நெடுநிலைக் காரணங்காட்டிய, அந்தில் எழுதிய அற்புதப் பாவை' என்று குறிப்பிட்டுள்ளது. கந்திற்பாவை தன்னை வழிபடுவோர்க்கு அவர்தம் முக்காலச் செய்திகளையும் உணர்த்தவல்லது என்பது கூறப்பட்டுள்ளது. அதனால், இந்தப் பாவையை 'நாவுடைப்பாவை' என்றும் ஆசிரியர் குறிப்பிட்டுள்ளார். கந்திற்பாவை தன்னை நாடி அடைந்தார்க்கு அவர்தம் எதிர்கால நிகழ்ச்சிகளை உணர்த்தும். காப்பியத் தலைவியாகிய மணிமேகலை முதலியவர்களின் வாழ்க்கை நிகழ்ச்சியில் இக்கந்திற்பாவையினை இயைத்து மணிமேகலை ஆசிரியர் காப்பியத்தை நடத்திச் சென்றுள்ளார்.

அ.மா.ப.

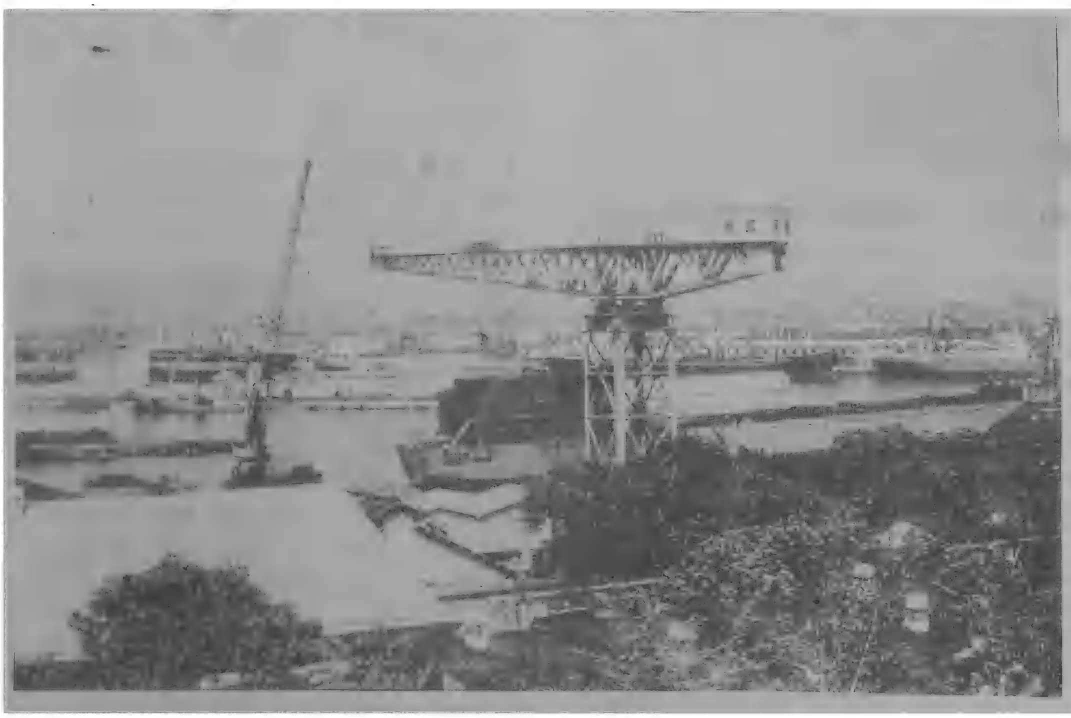
கந்துக வரி: மகளிர் பந்தாடுங்கால் தம் ஆட்டத்திற்கிசைய இசையோடு பாடியாடுவது மரபு. கந்துகம் என்பது பந்தினையும், வரி என்பது இசைப் பாட்டினையும் குறிக்கும். பந்தினைக் கைக்கொண்டு விளையாடுவதைப் பெண்களுக்குரியதாகவே இலக்கியங்கள் காட்டுகின்றன. 'பந்தொடு பெயரும் பரிவிலாட்டி', 'பந்து நிலத்தெறிந்து பாவை நீக்கி' என்பன போன்று வரும் சங்க இலக்கியத் தொடர்கள் பந்து விளையாட்டு மகளிர்க்குரியது என்பதற்குச் சான்றாகின்றன. இளங்கோவடிகள் தம் சிலப்பதிகார வாழ்த்துக் காதையில், கண்ணகிக் கோட்டத்தின் முன் மகளிர் மகிழ்ந்தாடிய பாங்கினைக் காட்டும் போது, கந்துக வரியில் அமைந்த மூன்று பாடல்களை அமைத்துள்ளார். அவை மூன்றும், மகளிர் பந்தாடும் இயல்பையும், பந்தாடும்போது அவர்கள் அரசனை வாழ்த்திப் பாடும் இயல்பையும், ஆட்டத்தின்போது பந்தின் நிலையையும் நன்கு காட்டுவனவாக உள்ளன. பந்தினைப் பெண்கள் தரையில் அடித்துச் சென்றும், கைக்கு மேலே உயரத்தில் வீசி எறிந்தும் விளையாடும் பாங்கினைக் கந்துக வரிப் பாடல்கள் காட்டுகின்றன. விளையாடுங்கால் பந்தினை அடித்துக் கொண்டு விரைந்து செல்வதற்கேற்ப இப்பாடல்கள் விரைந்த சந்தநயம் கொண்டனவாக அமையும். துன்னிவந்து கைத்தலத்திருந்ததில்லை நீணிலந், தன்னினின்று மந்தரத்தெழுந்ததில்லை தானெனு'

என்னும் கந்துக வரிப் பாடற்பகுதி, 'தன்ன தன்ன தன்ன தன்ன தானன' என்னும் சந்தத்தில் அமைந்து, விளையாட்டு மகளிரின் விரைந்த செலவிற்கு ஏற்ற இசை நலஞ் சான்று விளங்குகிறது. சீவக சிந்தாமணி, பெருங்கதை போன்ற காப்பியங்களிலும் கந்துக வரி இடம் பெற்றுள்ளது. அ.மா.ப.

கந்துபாய் தேசாய்: கசன்சி கந்துபாய் தேசாய் என்ற பெயருடைய இவர் கி.பி. 1898-ஆம் ஆண்டு அக்டோபர் 23-ஆம் நாள் பிறந்தார். இவர் பம்பாயில் பள்ளிப் படிப்பை முடித்துவிட்டு வில்சன் கல்லூரியில் பயின்றார். இளமையிலேயே தொழிலாளர் நலனில் நாட்டமுற்றிருந்த இவர் 1920-இல் ஒத்துழையாமை இயக்கத்தில் ஈடுபட்டார். இவர் 1946-இல் இந்திய அரசியலமைப்பு மன்ற உறுப்பினராகச் செயற்பட்டதோடு அகில இந்தியக் காங்கிரசு மகாசபையின் ஆட்சிக் குழு உறுப்பினராகவும் பணியாற்றினார். இவர் 1947-ஆல் இந்தியத் தேசிய தொழிற்சங்கக் காங்கிரசை நிறுவினார். சர்வதேசத் தொழிலாளர் நிறுவனக்கூட்டத் தொடருக்கு 1950-இல் இவர் இந்தியக் குழுவின் தலைவராகப் பங்கேற்றுச் சென்றார். காதி, கிராமக் கைத்தொழில் பணியின் மதிப்பீட்டுக் குழு ஆகியவற்றின் உயர்மட்ட உறுப்பினராய்ச் செயற்பட்டார். நேருவின் அமைச்சரவையில் தொழிலாளர் நல அமைச்சராயிருந்த இவர் காந்தியக் கோட்பாடுகளில் ஊறித்திளைத்தவராவர். மா.கா.

கப்பல் கட்டும் துறை: கப்பல் வாங்குவோரின் விருப்பத்திற்கிணங்கக் கப்பலைக் கட்டி வழங்குவது கப்பல் கட்டும் துறையின் (Ship Yard) பணியாகும். கப்பல் கட்டுபவர் குறிப்பிட்ட காலத்திற்குள், குறிப்பிட்ட வசதிகளுடன், குறிப்பிட்ட விலையில் கப்பலைக் கட்டிக் கொடுப்பதாக உறுதியளிப்பார். முடிக்கப்பட்ட பணியை ஏற்றுக் கொள்வது என்பது, ஆய்வு ஓட்டத்தின் (Trial Run) மூலம் உறுதி செய்யப்பட்ட பின்னர், வாங்குபவர் கப்பலை முறைப்படி பெற்றுக் கொள்வதாகும்.

கப்பல் கட்டும் துறை நிருவாகம் இயக்குநரவையிடம் ஒப்படைக்கப்படும். அதன் தலைவர் (Chairman) இயக்குநரவையின் தலைமைப் பொறுப்பேற்கிறார். இயக்குநர்களின் எண்ணிக்கை ஆறிலிருந்து பன்னிரண்டிற்குள் வேறுபடலாம். தொழில்நுணுக்கம், வாணிகம், அலுவலக நிருவாகம் ஆகியவற்றில் திறமையுடையோரும் கப்பல் தொழில் சார்ந்த துறைகளில் ஈடுபாடுடையோரும் இயக்குநர்களாக அமர்த்தப்படுவர். துறை திறம்படச் செயற்படப் பல பிரிவுகள் பணிபுரிகின்றன. அவற்றுள் வடிவமைப்பு

விசாகப்பட்டினம் கப்பல் கட்டும் துறை

(Design), வரைபடம் (Drawing), கணிப்பு (Estimation), திட்டம் (Planning), உற்பத்திக் கட்டுப்பாடு (Production Control) போன்ற பிரிவுகள் குறிப்பிடத் தக்கவையாகும்.

எஃகு வேலை செய்வோர் (Steel Workers), பற்ற வைப்போர் (Welders), கப்பல் கட்டுவோர், கருமான், இணைப்போர் (Joiners),குழாய்த் தொட்டிகள் சீர் செய்வோர் (Plumbers), கடைசல் பிடிப்போர் (Turners), பொறி நிருமாணிப்போர் (Engine Fitters), மின்சாரத் தொழிலாளர், பாய்மரப் பணியாளர் (Riggers), வண்ண வேலை செய்வோர் (Painters), ஆகியோர் கப்பல் கட்டும் துறையின் சிறப்புத் தொழிலாளர்களுள் அடங்குவர்.

கப்பல் கட்டுவதற்குத் தேவையான பொருள்களும் கருவிகளும் பெரும்பாலும் துறையிலேயே (Yard) கிடைக்கும். அப்படிக் கிடைக்காத பொருள்களைப் பெறுவதற்கும், உற்பத்தி செய்வதற்கும் தனி ஏற்பாடுகள் செய்யப்படும். கப்பலைக் கட்டுவதற்கான ஒப்பந்தம் கையெழுத்தானதும் கட்ட ஒப்புக் கொண்டவர், துறையில் உற்பத்தியாகாத் தேவைப் பொருள்களை வாங்குவதற்குரிய துணை ஒப்பந்தங்களில் (Sub-Contracts) ஈடுபடுவார். துணை ஒப்பந்தங்கள் மூலம் மின்சக்தி எந்திரத் தொகுதி (Electric Power Plant), சக்தியால் உந்தும் எந்திரம் (Propulsion Machinery), முன் தள்ளிகள் (Propellers) பொறி அறைக் கருவிகள் (Engine Room Auxiliaries), கப்பவின் மேற்றள எந்திரங்கள் (Deck Machinery) நங்கூரம் (Anchor), கடலடிக் கம்பிகள் (Cables) மனைத் துணைப் பொருள்கள் (Furniture) ஆகியன வாங்கப்படும். கப்பல் கட்டும் துறை நிருவாகத்தின் உற்பத்தியும் திட்டமிடுதலும் கட்டுப்பாடும் பற்றிய பிரிவின் (Production, Planning and Control Department) பணி மிகவும் கடுமையானதாகும். அப்பிரிவு, தேவையான கருவிகளைத் துணை ஒப்பந்தங்கள் மூலம் வாங்கிப் பொருத்துவதோடு மட்டுமல்லாமல் அவற்றை மிகக் குறைந்த விலையில் வாங்கவும் முற்பட வேண்டும்.

கப்பல் கட்டும் துறையைச் சுற்றி விரிவான பரப்புகள் காணப்படும். இப்பரப்புகளில் கப்பலின் அடிப்பாகம் உருவாவதற்குத் தேவையான அமைப்புகள் கட்டமைப்புப் பெறும். கட்டுமானத் துறைகள் நீர்வழியை நோக்கிச் சாய்வாக அமைக்கப்படுவதால் கப்பலை முதன்முதலாக நீரில் செலுத்துவது (Launching) எளிதாகிறது. மிகப்பெரிய கப்பல்களைக் கட்டும் பணி உலர்ந்த துறைகளிலும் (Dry Docks) நிறைவேற்றப்படும். ஏனெனில் வடிவமைக்கப்பட்ட எந்திரத் தொகுதிகளைத் தூக்குவதைவிடக் கீழிறக்குவது எளிதான செயல். மேலும் உலர்ந்த துறையில் கட்டிய கப்பலை நீரில் முதன் முதலில் செலுத்துவதும் எளிதாகும். கட்டுமானத் துறைக்கு முன்பாக அகண்ட நீர்ப்பரப்புத் தேவையில்லை. ஆனால் விரிவான நிலப்பரப்பு இருக்க வேண்டும். கட்டுமானத் துறையின் நிலப்பரப்பும், உள்நாட்டு நிலப்பரப்பும் இணையுமிடத்தில் எஃகுத் தகடுகள் சரக்ககங்களில் (Stockyards) பாதுகாக்கப்படும். தேவைக்கேற்ப எஃகுத் தகடுகள் நீட்டப்பட்டும், வெட்டப்பட்டும் 'வடிவாக்கத்திற்கு முந்தைய தொழிலகங்களுக்கு (Pre-fabrication Shops) அனுப்பப்படும். அங்குத் தகடுகள் கப்பலுக்குத் தேவையான துணைத் தொகுதிகளாக (Sub Assemblies) மாற்றப்படும். துணைத் தொகுதிகள் கட்டுமானத் துறைக்கருகில் எடுத்துச் செல்லப்பட்டு இணைக்கப்பட்டு, பெரிய எந்திரத் தொகுதிகளாக வடிவம் பெறும். அத்தொகுதிகள் தூக்கிகள் (Cranes) மூலம் கட்டுமானத் துறைக்குக் கொண்டுவரப்பட்டுக் கப்பலில் அதற்கான இடங்களில் நிறுவப்படும். இம்முறைகளில் நாட்டுக்கு நாடு வேறுபாடுகள் உண்டு. இவ்வேறுபாடுகள் துறை வசதிக்கேற்ப அமையும்.

வட அயர்லாந்திலுள்ள பெல்பாசுட்டுக் (Belfast) கப்பல் கட்டும் துறையே உலகிலேயே மிகப் பெரிய துறையாகும். இத்துறை 556 மீட்டர் நீளமும், 93 மீட்டர் அகலமும், 12 மீட்டர் ஆழமுமுடையது. இத்துறையில் 10 இலட்சம் கண்டி (Tonnes) கொள்ளளவு கொண்ட கப்பல்களைக் கட்ட முடியும். இத்துறையில் செயற்படும் நடமாடும் தூக்கி (Mobile Crane) ஒரே சமயத்தில் 840 கண்டி எடையுடைய எந்திரத் தொகுதிகளைத் தூக்கக்கூடிய வலுவுடையது.

இந்தியாவில் பொதுத்துறையில் செயற்படும் 4 பெரிய கப்பல் கட்டும் துறைகளாவன: கொச்சிக் கப்பல் கட்டும் துறை, விசாகப்பட்டணத்திலுள்ள இந்துசுத்தான் கப்பல் கட்டும் துறை, கல்கத்தாவிலுள்ள கார்டன் ரீச்சுக் கப்பல் கட்டும் துறை, பம்பாயிலுள்ள மசாகான் துறை.

கொச்சிக் கப்பல் கட்டும் துறைத் திட்டம் 1971-ஆம் ஆண்டில் உரிமம் பெற்று 1984-ஆம் ஆண்டில் நிறைவேற்றப்பட்டது. இத்திட்டம் சப்பானிய வல்லுநர்களின் ஒத்துழைப்போடு நிறைவேற்றப்பட்டது. இத்துறையில் 85, 000 கண்டி கொள்ளளவு கொண்ட கப்பல்களைக் கட்ட முடியும். தொடக்கத்திலிருந்து இத்துறை இழப்பில் இயங்கி வருகிறது.

தனியார் துறையில் 1946-ஆம் ஆண்டு தொடங்கப்பட்ட விசாகப்பட்டணம் கப்பல் கட்டும் துறை 1952-இல் மைய அரசால் ஏற்கப்பட்டு இந்துசுத்தான்

கப்பல் கட்டும் துறையெனப் பெயர் பெற்றது. ஆண்டொன்றுக்கு மூன்று கப்பல்களைக் கட்டக்கூடிய திறன் கொண்ட இத்துறை இதுவரை 80 கப்பல்களைக் கட்டி முடித்துள்ளது. இத்துறையில் 1971-ஆம் ஆண்டிலிருந்து உலர்ந்த துறை வசதியும் இணைக்கப்பட்டுள்ளது. கப்பல்களைப் பழுதுபார்ப்பதற்கான வசதிகள் இத்துறையின் சிறப்பியல்பாகும்.

கல்கத்தாவிலுள்ள கார்டன் ரீச்சுக் கப்பல் கட்டும் துறை, கப்பலை இழுக்கக்கூடிய திறன் வாய்ந்த சிறியவிசைப் படகுகளையும் (Tugs), சரக்குகளையும் பயணிகளையும் குறுகிய தூரம் ஏற்றிச் செல்லும் விசையற்ற தட்டையான அடிப்பாகத்தைக் கொண்ட படகுகளையும் (Barges), ஆற்றையும் துறைமுக வாயிலையும் ஆழப்படுத்தும் எந்திரங்கள் பொருத்தப்பட்ட படகுகளையும் (Dredgers), கரையோரக் கடல் போக்குவரத்திற்கான கப்பல்களையும் கட்டக்கூடிய திறன் பெற்றது. இப்போது இத்துறை 26,000 கண்டி கொள்ளளவுடன் கூடிய வணிகக் கப்பல்களைக் கட்டக்கூடிய வசதிகளையும் பெற்றுள்ளது.

பம்பாயிலுள்ள மசாகான் துறை பெரும்பாலும் கப்பற்படைக்குத் (Navy) தேவையான கப்பல்களைக் கட்டுவதிலேயே கவனம் செலுத்துகிறது. இத்துறை சரக்குக் கப்பல்களையும் (Cargo Ships) பயணிக் கப்பல்களையும் (Passenger Ships), சரக்கு-பயணிக் கப்பல்களையும் (Cargo-Passenger Ships), ஆழப்படுத்தும் விசைப்படகுகளையும் கட்டக்கூடிய வசதிகளையும் பெற்றுள்ளது. இத்துறையின் துணை நிறுவனமான கோவா கப்பல் கட்டும் துறை கப்பல் பழுது பார்க்கும் தொழிலைப் பெருமளவில் ஏற்கிறது.

இராம.சி.

துணை நூல்:

Kothari's Industrial Directory of India, Kothari Enterprises, Kothari Buildings, Madras, 1986.

கப்பல் குத்தகை ஆவணம்: கப்பல் உரிமையாளருக்கும் அதில் பொருள்களை ஏற்றுமதி செய்து வாணிகம் நடத்தும் குத்தகையாளருக்குமிடையே (Charterer) ஏற்படும் ஒப்பந்தம் 'கப்பல் குத்தகை ஆவணம்' (Charter Party)எனப்படுகிறது. இவ் ஒப்பந்தத்தின்படி கப்பலின் கொள்ளளவு முழுமையாகவோ பகுதியாகவோ ஏற்றுமதிக்காகக் குத்தகையாளரிடம் ஒப்படைக்கப்படுகிறது. குத்தகையாளர் ஒப்புக்கொண்ட கட்டணத்திற்குக் கப்பலுரிமையாளர் சரக்குகளைக் குறிப்பிட்ட துறைமுகம் வரை ஏற்றிச் சென்று ஒப்படைக்க வேண்டும்.

கப்பலொன்று முழுமையாகக் குத்தகைக்கு எடுக்கப்படும்போது, கப்பலின் உரிமையும் நிருவாகமும் இடைக்காலத்திற்குக் குத்தகையாளருக்கு மாற்றி வழங்கப்படுகிறது. அதன் விளைவாகக் கப்பல் தலைவனும், கப்பல் ஊழியர்களும் (Crew)குத்தகையாளரின் பணியாளர்களாக மாறுகின்றனர். எனவே, பணியாளர்களின் நடவடிக்கைகள் அனைத்திற்கும் குத்தகையாளர் பொறுப்பாகிறார். இப்பொறுப்பைத் தவிர்க்கும் பொருட்டு இக்காலத்தில் இவ்வகை ஒப்பந்தங்களில் குத்தகையாளர் கப்பலின் உரிமையை மட்டும் பெறுகிறார். நிருவாகத்தை ஏற்பதில்லை. கப்பலைக் குத்தகைக்கு ஏற்ற பின்னரும், கப்பல் ஊழியர்கள் கப்பல் சொந்தக்காரரின் கட்டுப்பாட்டின் கீழ்ப் பணியாற்றுவர்.

கப்பல் குத்தகை ஆவணம் முத்திரையிடப்பட்ட தாளில் எழுதப்படும். கப்பல் தளத்தில் (Board of the Ship) சரக்குகளை ஒப்படைக்கும்போது குத்தகையாளர், கப்பலுரிமையாளர் அல்லது கப்பல் தலைவனிடமிருந்து 'கப்பல் சரக்கு ஒப்பந்தச் சீட்டைப்' (Bill of Lading) பெறுவார். சரக்குகளைப் பெற்றுக் கொண்டதற்கு இச்சீட்டு ஒரு சான்றாகும். குத்தகைக்கு எடுக்கப்பட்ட கப்பலிலிருந்து பெறும் கப்பல் சரக்கு ஒப்பந்தச் சீட்டிற்கும், குத்தகைக்கு எடுக்கப்படாத கப்பலிலிருந்து பெறும் சரக்கு ஒப்பந்தச் சீட்டிற்கும் வேறுபாடுகள் உண்டு.

குறிப்பிட்ட பயணத்திற்காகவோ குறிப்பிட்ட காலத்திற்காகவோ கப்பலைக் குத்தகைக்கு எடுப்பது வழக்கம். குறிப்பிட்ட பயணத்திற்காகச் செய்து கொள்ளப்படும் ஒப்பந்தம் 'பயணக் கப்பல் குத்தகை ஆவணமாகும்' (Voyage Charter Party). 'காலக் கப்பல் குத்தகை ஆவணம்' (Time Charter Party) குறிப்பிட்ட காலத்திற்குரியது. கப்பல் குத்தகை ஆவணத்திற்குக் குறிப்பிட்ட வடிவம் (Form) கிடையாது. வணிக வழக்கத்திற்கேற்ப வடிவம் மாறுபடும். இவ்வொப்பந்தத்தில் ஈடுபடுமிருவர் ஆவணத்தில் கையெழுத்திடுவர். அவை ஒன்றுக்கு மேற்பட்டோரால் சான்றுரைக்கப்பட வேண்டும்.

கப்பல் குத்தகை ஆவணத்தில் பின்வரும் முக்கிய கூறுகள் இடம்பெறும்.

(1) கப்பல் உரிமையாளர், குத்தகையாளர் ஆகிய இருவரைப் பற்றிய விவரங்கள்.

(2) கப்பலின் பெயர், இலாயிட்சு பதிவேட்டின்படி (Lloyds Register) அக் கப்பலின் தரம் ஆகியன (கப்பல்களின் தரத்தை வரையறை செய்து பாகுபாடு செய்வது இலாயிட்சு பதிவேடாகும்).

(3) கப்பலின் பதிவு செய்யப்பட்ட மொத்தக் கொள்ளளவு.

(4) கப்பல் குத்தகை ஆவணம் எழுதப்பட்ட நாளில் கப்பல் இருக்குமிடம். ஆவணத்தில் 'கப்பல் இப்போது பம்பாய்த் துறைமுகத்திலிருந்து' எனக் குறிப்பிடப்பட்டிருந்தால், குத்தகையாளர் தாம் விரும்பும் துறைமுகத்தில் கப்பல் தம் ஆளுமைக்கு எப்போது வருமென்பதை அறிந்து கொள்ளலாம்.

(5) கப்பல் உரிமையாளரின் உறுதிமொழி, கப்பல் கடலில் செல்வதற்கான தகுதியையும் (Sea Worthiness), குறிப்பிட்ட பயணத்தை மேற்கொள்வதற்கான தகுதியையும் பெற்றிருப்பதாகக் கப்பலுரிமையாளர் இவ் ஆவணத்தில் உறுதியளிக்க வேண்டும். இவ்வொப்பந்தத்தின்படி கப்பலுரிமையாளர் கப்பல் உறுதியான நிலையிலிருப்பதாக உறுதி கூறுவதாகக் கொள்ளப்படும். கடலில் சாதாரணமாக ஏற்படும் இயற்கை இன்னல்களை எதிர் கொள்ளக் கப்பல் தகுதியான நிலையிலுள்ளது எனவும் பொருள்படும். கப்பலில் சரக்குகளை ஏற்றும்போதும், கப்பல் தனது பயணத்தைத் தொடங்கும்போதும் முற்றிலும் தகுதியான நிலையிலிருக்க வேண்டுமென்பதுதான் கோட்பாடு. பயணக் குத்தகையில் பயணம் முழுவதும், காலக் குத்தகையில் காலம் முழுவதும், கப்பல் தகுதியான நிலையிலிருக்க வேண்டுமெனப் பொருள் கொள்ளக்கூடாது. ஆனால் பயணம் பல பகுதிகளாக வகைப்படுத்தப்படும்போது, ஒவ்வொரு பகுதியின் தொடக்கத்திலும் கப்பல் தகுதியான நிலையிலிருக்க வேண்டியது வலியுறுத்தப்படும்.

(6) ஆவணத்தில் குறிக்கப்பட்டுள்ள துறைமுகத்திற்கு உரிமையாளர் கப்பலைக் கொண்டு வருவதோடு, கப்பல் சரக்கேற்றுவதற்கான தகுதி நிலையிலுள்ளது என்ற விவரத்தையும் குத்தகையாளருக்கு அறிவிக்க வேண்டும். இவ் விவரம் அறிந்ததும், குத்தகையாளர் சரக்குகளைக் கப்பலுக்கு அருகில் கப்பல் உரிமையாளரின் பணியாளர்களிடம் ஒப்படைப்பார்.

(7) சரக்குகளை ஏற்றிச் செல்லும் பணிக்குக் கைம்மாறாகக் கப்பலுரிமையாளருக்குக் கட்டணம் செலுத்தப்படுகிறது. வழக்கத்தில், பயணம் முடியும் முன்னரோ, சரக்குகள் குறிப்பிட்ட துறைமுகத்தைச் சென்று அடையும் முன்னரோ கட்டணம் செலுத்தப்பட வேண்டியதில்லை. குத்தகையாளரின் தவறு காரணமாகவோ அல்லது ஆவண எல்லையிலடங்காத இயற்கை இன்னல்கள் காரணமாகவோ சரக்குகள் குறிப்பிட்ட துறைமுகத்தைச் சென்றடையாததற்குக் கப்பலுரிமையாளர் பொறுப்பாகமாட்டார். சில ஒப்பந்தங்களில் கட்டணம் முன்னதாகவே செலுத்தப்பட வேண்டியதாகவும் உள்ளது.

(8) பயணத்தைத் தொடங்க அனுமதி (Clearance to Sail) கிடைத்ததும் கப்பல் தனது பயணத்தைத் தொடங்கும். ஆவணக் கோட்பாட்டின்படி கப்பல் 'ஏற்புடை வேகத்தில்' பயணத்தை மேற்கொள்ளும். பயண ஏற்பு (Prosecution of the Voyage) ஆவணத்தில் சரக்கேற்றும் துறைமுகம், சரக்கிறக்கும் துறைமுகம், பயணவழித் திட்டம் ஆகியவை பற்றிய விவரங்கள் எழுதப்பட்டிருக்கும். குறிப்பிட்ட வழியில் பிற கப்பல்கள் மேற்கொள்ளும் பயணவழித் திட்டத்தையே குத்தகைக்கு எடுக்கப்பட்ட கப்பலும் மேற்கொள்ளும். நல்ல நோக்கத்தின் அடிப்படையில் மட்டுமே பயணவழித் திட்டம் மாற்றியமைக்கப்படலாம்.

(9) கப்பல் தலைவனுக்கும் குத்தகையாளருக்கும் இடைப்பட்ட உறவு தெளிவாக ஆவணத்தில் எழுதப்பட்டிருக்கும். கப்பல் தலைவனின் பணிகள் தெளிவாகக் குறிக்கப்பட்டிருக்கும். எந்நிலையில், எவ்வகையில், எவ்வாறான ஆணைகளைத் தலைவன் ஏற்க வேண்டுமென்பதும் தெளிவுபடுத்தப்பட்டிருக்கும்.

(10) எந்திரக் கோளாறு காரணமாகவோ கப்பலுக்கு ஏற்படும் பிற சேதங்கள் காரணமாகவோ பணியாளர் பற்றாக்குறை காரணமாகவோ 24 மணி நேரம் காலதாமதம் ஏற்படும்போது, கப்பல் மீண்டும் பயணத்திற்கு ஏற்றதாக அமையும் வரையுள்ள இடைக்காலத்திற்குக் கட்டணம் செலுத்த வேண்டியதில்லை.

(11) விலக்கப்பட்ட இன்னல்களால் (Excepted Perils) ஏற்படும் இழப்பிற்குக் கப்பலுரிமையாளர் பொறுப்பாகமாட்டார். 'கடவுளின் செயல்', 'அயல் எதிரிகளின் நடவடிக்கை' (Action of Foreign Enemies of the State), கடலில் ஏற்படும் இன்னல்கள் போன்றவை விலக்கப்பட்ட இன்னல்களாகும்.

(12) சரக்கேற்ற, இறக்க அனுமதிக்கப்பட்ட நாள்கள் (Lay Days), தாமதக் கட்டணம் (Demurrage) ஆகிய விவரங்கள் ஆவணத்தில் எழுதப்பட்டிருக்கும். குத்தகையாளர் அனுமதிக்கப்பட்ட நாட்களுக்குள் பணியை முடிக்காவிட்டால் தாமதக் கட்டணம் செலுத்த நேரிடும்.

(13) குத்தகையாளர் கப்பலின் முழுமையான கொள்ளளவைப் பயன்படுத்தினாலும் பயன்படுத்தா

விட்டாலும் முழுமையான கொள்ளளவுக்குரிய கட்டணத்தைச் செலுத்த வேண்டியவராகிறார். மாறாக, கப்பலின் கொள்ளளவு சரக்கின் அளவைக் காட்டிலும் மிகையாக இருந்தாலும் குத்தகையாளர் ஒப்பந்தத்தில் சொல்லப்பட்ட அளவை மிஞ்ச முடியாது.

(14) கப்பலில் சரக்கேற்றப்பட்ட பின் குத்தகையாளர் தம் பொறுப்பிலிருந்து விடுவிக்கப்படுகிறார். தொடர்ந்து பெறவேண்டிய கட்டணம், தாமதக் கட்டணம், தண்ட எடை (Dead Weight) போன்றவற்றிற்காகக் கப்பலுரிமையாளர் சரக்குகள் மீது பற்றுரிமை (Lien) பெறுகிறார்.

(15) கப்பல் சரக்கிறக்கும் துறைமுகத்தை அடைந்ததும் கப்பல் தலைவன் கப்பலை நிலைக்குக் கொண்டு வருவதோடு, சரக்குகளைக் குத்தகையாளர் ஏற்றுக்கொள்ள ஏதுவாகக் கப்பல் தளத்திற்கும் கொண்டு வரவேண்டும். பின்னர்ப் பளுத்தூக்கிகள் (Cranes), ஒளிப்பாய்ச்சிகள் (Lighters) படகுகள் ஆகியவற்றின் துணைக்கொண்டு சரக்குகளை ஏற்றுக் கொள்வது குத்தகையாளரின் கடமையாகும்.

இராம.சி.

துணை நூல்கள்:

Jain, J.K., Transport Economics, Chaitanya Publishing House, Allahabad, 1985.

Kapoor, N.D., Elements of Mercantle Law, Sultan Chand and Sons, Delhi, 1975.

கப்பல் சரக்கு ஒப்பந்தச் சீட்டு: வணிகர்களிடமிருந்து சரக்குகளைப் பெற்று அவர்கள் விருப்பத்திற்கிணங்கப் பல்வேறு துறைமுகங்களில் அவற்றை அளிக்கும் கப்பல், தான் சுமந்து செல்ல ஏற்றுக்கொண்ட சரக்குகளுக்குச் சான்றாக வழங்குவது 'கப்பல் சரக்கு ஒப்பந்தச் சீட்டு' (Bill of Lading) என்பதாகும். இப்பணியில் கப்பல் உரிமையாளர் பொதுச் சரக்கேற்றியாகப் (Common Carrier) பணியாற்றுகிறார்.

கப்பலொன்றைக் குத்தகைக்கு அமர்த்திக் குத்தகையாளர் கப்பலின் கொள்ளளவு முழுமையும் தமக்காகவே பயன்படுத்தும்போது, கப்பல் தலைவனிடமிருந்து பெறும் கப்பல் சரக்கு ஒப்பந்தச் சீட்டு, சரக்குகளைச் சுமந்து செல்ல ஏற்றுக்கொண்டமைக்கான சான்றாகும். ஆனால், குத்தகையாளர் பல வணிகர்களிடமிருந்து பலவகைச் சரக்குகளைச் சுமந்து செல்ல ஏற்று வழங்கும் கப்பல் சரக்கொப்பந்தச் சீட்டு, அவருக்கும் சரக்கேற்றியனுப்பும் வணிகர்களுக்குமிடையே செய்துகொள்ளப்படும் ஒப்பந்தமாகும் (Contract). கப்பல் சரக்கு ஒப்பந்தச் சட்டம் கி.பி. 1855-ஆம் ஆண்டில் இங்கிலாந்திலும் 1856-ஆம் ஆண்டில் இந்தியாவிலும் இயற்றப்பட்டது.

சிறப்பியல்புகள்: (1) சரக்குகளைப் பெற்றுக் கொண்டதற்கு இச்சீட்டு ஒரு சான்றாகும். (2) சரக்குகள் மீது சொத்துரிமை கொள்வதற்கு இச்சீட்டு ஆதாரமாகும். (3) சரக்குகளைச் சுமந்து செல்வதற்கான ஒப்பந்த ஆதாரமாகவும் இச்சீட்டுச் செயற்படுகிறது. (4) ஒப்பந்த விதி முறைகளும் கோட்பாடுகளும் இச்சீட்டில் இடம்பெறுகின்றன.

கப்பல்மூலம் சரக்கனுப்பும்போது, கப்பல் சரக்கு ஒப்பந்தச் சீட்டு, சரக்குகளைப் பெற்றுக் கொண்டதற்கான சான்று மட்டுமன்றி, சரக்குரிமை ஆவணமாகவும் (Document of Title to the Goods), சரக்கேற்றி ஒப்பந்தமாகவும் (Contract of Carriage) செயற்படுகிறது.

கப்பல் குத்தகை ஆவணம் (Charter Party), கப்பல் சரக்கு ஒப்பந்தச் சீட்டு ஆகிய இரண்டும் ஒன்றல்ல. சுமந்து செல்ல ஏற்றுக்கொண்ட சரக்குகளுக்குச் சான்றாக அமைவது கப்பல் சரக்கு ஒப்பந்தச் சீட்டு. கப்பல் சரக்கொப்பந்தச் சீட்டு குத்தகைக்கு இடமளிப்பதில்லை. ஆனால், கப்பல் குத்தகை ஆவணம் மூலம் கப்பலை முழுமையாகவோ பகுதியாகவோ குத்தகைக்கு அமர்த்த முடியும்.

கப்பல் சரக்கொப்பந்தச் சீட்டின் வடிவம் (Form) ஒப்பந்த விதிமுறைகளுக்கேற்ப வேறுபடும். வரையறுக்கப்பட்ட கப்பல் சரக்கொப்பந்தச் சீட்டு (Clean Bill of Lading), சுமந்து செல்ல ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்ட சரக்குகள் நல்ல தரமான நிலையிலிருந்தன எனச் சான்றுரைக்கும். சரக்குகளின் தரத்தகுதியை வெளிப்படுத்தும் நோக்குடன் விவரங்கள் இணைக்கப்பட்டிருந்தால் அச்சீட்டு தரப்பாகுபாடு செய்யப்பட்ட கப்பல் சரக்கொப்பந்தச் சீட்டு (Claused Bill of Lading) எனப்படும். சரக்குகள் ஈரமான நிலையில் கப்பலில் ஏற்றப்பட்டன என்ற விவரத்தை உள்ளடக்கிய சீட்டு, தரப்பாகுபாடு செய்யப்பட்ட கப்பல் சரக்கொப்பந்தச் சீட்டிற்கு எடுத்துக்காட்டாகும். தரமான கப்பல் சரக்கொப்பந்தச் சீட்டு வழங்கப்பட்ட பின்னர், சரக்குகள் அனுப்பப்படும்போது தரமான நிலையில்லை என்று பின்பு கூறக்கூடிய வாய்ப்பைக் கப்பல் உரிமையாளர் இழக்கிறார்.

ஒருசில சூழ்நிலைகளில் சரக்குகள் போய்ச் சேர வேண்டிய இடம் கடற்பரப்பையும் நிலவழியையும் தாண்டி அமையும். இந்நிலையில் கப்பல் உரிமை

யாளர் இரு வழிகளையும் கடப்பதற்கான கட்டணத்தை வசூல் செய்து வழங்கும் சான்று இருவழி இணைந்த கப்பல் சரக்கொப்பந்தச் சீட்டு (Through Bill of Lading) எனப்படும். குறிப்பிட்ட கப்பலில் ஏற்றுவதற்காகப் பெற்றுக்கொண்ட சரக்குகளுக்காகக் கப்பலுரிமையாளர் வழங்கும் சான்று, பெற்றுக் கொண்ட கப்பல் சரக்கொப்பந்தச் சீட்டாகும் (Received Bill of Lading). கப்பலில் சரக்குகளை ஏற்றியமைக்காகக் கப்பல் உரிமையாளர் அளிக்கும் சான்று கப்பல்தளச் சரக்கொப்பந்தச் சீட்டு(On Board Bill of Lading) ஆகும். வங்கிகளும் இறக்குமதியாளர் களும் கப்பல்தளச் சரக்கொப்பந்தச் சீட்டையே விரும்புகின்றனர்.

கப்பல் சரக்கொப்பந்தச் சீட்டு ஒரு சரக்குரிமை ஆவணமாகும். இச்சீட்டில் சரக்குகள் குறிப்பிட்ட ஒருவருக்கோ அவரது ஆணைக்குட்பட்டவருக்கோ வழங்க வேண்டுமென எழுதப்பட்டிருக்கும் நிலையில் புறக் குறிப்புடன் கொடுக்கப்படுவதால் சரக் குரிமையை மாற்றித்தர இயலும். சரக்குகளை இச் சீட்டைக் கொண்டு வருபவரிடம் கொடுக்கலாம் என எழுதப்பட்டிருந்தால் சீட்டைக் கொண்டு செல்பவர் சரக்குரிமையைப் பெறுவார்.

குறிப்பிட்ட கட்டணத்தையும் கப்பல் சரக்கொப் பந்தச் சீட்டையும் பெற்றுக்கொண்டு கப்பல் தலை வன் சரக்குகளை வழங்க வேண்டும். குறிப்பிட்ட கட்டணத்தைச் செலுத்தாத நிலையில் கப்பலுரிமை யாளர் அச்சரக்குகள் மீது பற்றுரிமை (Lien) பெறு கிறார். கட்டணம் முன்னதாகவே செலுத்தப்பட்டி ருக்கும்போதும், சரக்குகளைச் சேர்ப்பித்த பின்னர்க் கட்டணம் செலுத்தப்பட வேண்டுமென ஒப்பந்தம் செய்துள்ளபோதும் சரக்குகள் மீது கப்பல் உரிமை யாளர் பற்றுரிமை கொள்ள முடியாது. இராம.சி.

துணை நூல்:

Kapoor, N.D., Elements of Mercantile Law, Sultan Chand and Sons, Delhi, 1975.

கப்பல் மாநாடு: ஒரு குறிப்பிட்ட கடல் வழி யில் அல்லது வழிகளில் செயற்படும் கப்பல் உரிமை யாளர்களின் கூட்டத்தைக் கப்பல் மாநாடு எனலாம். கப்பல் உரிமையாளர்களிடையே ஏற்படும் கடும் போட்டியைத் தவிர்ப்பதே கப்பல் மாநாட்டின் (Shipping Conference) அடிப்படை நோக்கமாகும். கட்டுக்கோப்புடன் செயற்படும் முறைவழிக் கப்பல் களின் உரிமையாளர்கள் மட்டுமே இம் மாநாட்டில் இணைய முடியும். வழி வரையறையற்ற கப்பல் களுக்கு (Tramps) மாநாட்டு நெறிமுறைகள் ஒத்து வருவதில்லை. கப்பல் மாநாடு என்பது ஒரு குறிப் பிட்ட வழித் தடத்துக்கு (Route) மட்டுமே. எனவே, கப்பல் நிறுவனம் ஒன்று பல வழித்தடங்களில் பல கப்பல் மாநாடுகளில் பங்கேற்க முடியும். பல கப்பல் மாநாடுகளில் பங்கேற்கும் கப்பல் நிறுவனம், குறிப் பிட்ட வழித்தடம் ஒன்றில் மட்டும் சுதந்திரமாகச் செயலாற்ற முடியும்.

கப்பல் மாநாட்டில் உறுப்பினராவதற்கு நாடு, இனம் போன்றவை தடையாக அமைவதில்லை. மாநாட்டின் கொள்கைகளையும் கோட்பாடுகளையும் உறுப்பினரனைவரும் கட்டாயமாகப் பின்பற்ற வேண் டும். கோட்பாடுகளை மீறும் உறுப்பினர் மீது மாநாடு தண்டனைக் கட்டணம் (Penalty) விதிக்கக் கூடிய உரிமையைப் பெற்றுள்ளது. மாநாடு ஒவ்வொன்றும் தன் அலுவலகத்தையும் நிலையான பணியாளர்களை யும் கொண்டுள்ளது.

போட்டி: பன்னாட்டுக் கப்பல் போக்குவரத்தில் கடுமையான போட்டி காணப்படுகிறது. கடல்வழி இயற்கையன்னையின் பரிசாகும். எனவே, இவ்வழியில் யார் வேண்டுமானாலும் கப்பலையோ விசைப் படகையோ பயன்படுத்த முடியும். ஒரு நாடு தனது கடலோரத்தைப் பயன்படுத்துவதில் மட்டுமே கட்டுப் பாடுகளை விதிக்க முடியும். கடல்வழியைப் பயன் படுத்துவதிலுள்ள பூரண சுதந்திரமே கடுமையான போட்டிக்கு அடிப்படையாகும். ஒருவர் விசைப்படகு அல்லது ஒரு கப்பலின் துணையுடன் கப்பல் போக்கு வரத்தைத் தொடங்க முடியும். அதற்காகும் செலவு மட்டுமே தொடக்க மூலதனச் செலவாகும். ஏனெனில் கடல்வழியைப் பாதுகாப்பது (Maintenance) கப்பல் உரிமையாளரின் பொறுப்பன்று. கப்பல் துறை வசதி களைத் துறை நிருவாகத்தினர் (Port Administrators) செய்கின்றனர். குறைந்த முதலீட்டுடன் இப் போக்கு வரத்தில் ஈடுபட இயல்வதால் பலர் போட்டியிட வாய்ப்பளிக்கிறது. உலகக் கடல்வழி அனைத்தும் கப் பல் போக்குவரத்துக்குச் சொந்தமானது. எனவே, ஒரு வழி ஆதாயமாக இல்லாத நிலையில் மற்றோர் வழியில் கப்பலைத் திருப்பிவிட வாய்ப்புள்ளது. இவ் வாய்ப்பு பலரை இத்தொழிலில் ஈடுபடச் செய்வதால் போட்டி வலுப்பெறுகிறது. கப்பல் உரிமையாளரின் மூலதனச் செலவில் (Capital Expenditure) பெரும் பங்கு கப்பலை வாங்குவதிலும், இயக்கச் செலவில் (Operating Expenditure) பெரும்பங்கு கப்பலைப் பாதுகாப்பதிலும் செலவிடப்படுகிறது. இச் செலவுகள் பெரும்பாலும் நிலையற்ற தன்மையுடையன. அவை போக்குவரத்தில் ஏற்றுக்கொள்ளப்படும் சரக்குகளின் அளவுக்கு உகந்ததாக மாறுபடக்கூடியனவல்ல. சரக்குகளின் அளவு குறையும்போது இச்செலவுகள் குறைவதில்லை. எனவே, கப்பல் நிறுவனங்கள் இயன்ற

வரை சரக்குகளை ஏற்க முன்வருகின்றன. பேரளவில் சரக்குகளை ஏற்க வேண்டுமென்ற எண்ணமும் கப்பல் உரிமையாளர்களிடையே போட்டியை வலுப்படுத்துகிறது. கப்பல் போக்குவரத்தில் நிலையாகச் சரக்குகள் கிடைப்பதில்லை. நாடுகளிடையே நிலவும் நட்புறவு, வணிக நிலை ஆகியவற்றைப் பொறுத்துக் கப்பல் போக்குவரத்தின் வளர்ச்சி அமையும். சாதகமான நிலையைப் பயன்படுத்திக் கப்பல் உரிமையாளர்கள் சரக்குகளைப் பெற நினைக்கும்போது போட்டி வலுக்கிறது. இரயில், சாலைப் போக்குவரத்துக் கட்டணங்கள் அரசால் கட்டுப்படுத்தப்படுகின்றன. ஆனால், கப்பல் போக்குவரத்திற்கான கட்டணங்கள் அந்த முறையில் கட்டுப்படுத்தப்படுவதில்லை. இச்சாதகமான நிலையும் கடும் போட்டிக்குக் காரணமாகும். முறையான போட்டி தொழில் வளர்ச்சிக்கு ஓரளவு நன்மை பயக்கும். கடும்போட்டி தொழிலை நலிவுறச் செய்யும். கப்பல் உரிமையாளர்களிடையே ஒற்றுமை ஏற்படச் செய்வது மூலம் இதனைத் தவிர்க்கலாம். கப்பல் மாநாடு இவ்வொற்றுமைக்கு வழி வகுக்கிறது.

முறைவழிக் கப்பல் மாநாட்டின் (Liners Conference) நோக்கங்கள் பின்வருவனவாம்: (1) உறுப்பினரிடையே போட்டியை முறைப்படுத்துதல். (2) வழிதடங்களை வரையறுத்தல். (3) மாநாட்டில் உறுப்பினரல்லாத கப்பல்களிடமிருந்து ஏற்படும் போட்டியைத் தவிர்த்தல். மாநாடு உறுப்பினர்கள் தங்கள் கப்பல்கள் மூலம் சரக்குகளை ஏற்றிச் செல்லும்போது விதிக்கப்பட வேண்டிய குறைந்த அளவு கட்டண விகிதங்களை வரையறை செய்வதன் மூலம் உறுப்பினரிடையே எழும் போட்டியைத் தவிர்த்தல். இந் நோக்கத்தை நிறைவேற்றத் திரட்டு முறையையும் (Pooling) பின்பற்றுகிறது. திரட்டு முறை பணத் திரட்டு (Money Pool) சரக்குத் திரட்டு (Traffic Pool) என இருவகைப்படும். பணத் திரட்டில், மாநாட்டு உறுப்பினரனைவரும் தங்கள் வருவாயைப் பொது நிதியில் வைப்பாக வைக்க வேண்டும். இந்நிதியிலிருந்து உறுப்பினரனைவரின் இயக்கச் செலவைக் கழித்த பின்பு, எஞ்சும் தொகை உறுப்பினரனைவருக்கும் திரட்டை உருவாக்கும் போது ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்ட ஒப்பந்த விகித அளவில் பங்கிட்டு அளிக்கப்படும். சரக்குத் திரட்டில் உறுப்பினர் ஒவ்வொருவரும் ஏற்றிச் செல்லக்கூடிய சரக்கின் அளவு வரையறை செய்யப்படும்.

முறைவழிக் கப்பல் மாநாட்டில் உறுப்பினரல்லாத கப்பல் உரிமையாளர்களிடையே எழும் போட்டியைத் தவிர்க்கப் 'பின்செலுத்தும் கழிவுத்திட்டம்' (Deferred Rebate System) வழிகோலுகிறது. இத் திட்டம் முதன் முதலாக கி.பி. 1877-ஆம் ஆண்டு நடைமுறைக்குக் கொண்டுவரப்பட்டது. இத்திட்டம் சரக்குப் போக்குவரத்தை மட்டுமே தன்னுள் அடக்கும். ஏனெனில் அக்காலத்தில் பயணிகள் போக்குவரத்து முழுக்க முழுக்க மாநாட்டு உறுப்பினர்களின் பொறுப்பிலிருந்தது. மாநாட்டு உறுப்பினர்களுக்கும், சரக்கனுப்புவோருக்குமிடையில் நிலைத்த உறவை ஏற்படுத்துவதே இத்திட்டத்தின் தலையாய நோக்கமாகும். இத்திட்டத்தின்படி குறிப்பிட்டதொரு காலத்தில் (பொதுவாக ஆறு மாதங்கள்) குறிப்பிட்ட மாநாட்டுக் கப்பல்கள் மூலமே சரக்கனுப்புவோருக்கு அவர்கள் செலுத்த வேண்டிய கட்டணத்தில் கழிவு தருவதாக உறுதியளிக்கப்படும். அக்கழிவு, கட்டணத்தில் 10 விழுக்காடாக அமையும். அக் கழிவுத்தொகை மாநாட்டுக் கப்பல்கள் மூலம் சரக்கனுப்புவோருக்குக் குறிப்பிட்ட காலக் கெடு முடிந்ததும் மொத்தமாக வழங்கப்படும். பெருமளவில் சரக்கனுப்புவோருக்குக் கட்டணத்தில் தரப்படும் கழிவுத்தொகை மிகையான ஆதாயத்தை ஈட்டித்தரும் என்பதில் ஐயமில்லை. எனவே, மாநாட்டில் உறுப்பினரல்லாத கப்பல் நிறுவனங்கள் குறைந்த கட்டணம் விதித்தால் கூட அவற்றைச் சாராமல் சரக்கனுப்புவோர் பேரளவில் மாநாட்டுக் கப்பல்களையே சார்ந்திருப்பர்.

நன்மைகள்: மாநாடுகள், கப்பல்களிடையே ஏற்படும் கடும் போட்டியைத் தவிர்ப்பதோடு, போட்டியை எதிர்கொள்ள இயலாத வலுவற்ற முறை வழிக் கப்பல்களையும் காப்பாற்றுகின்றன. மாநாட்டுக் கப்பல்கள் தம் கால அட்டவணையை முன்கணித்து அதனை வரையறை செய்து நாளிதழ்களில் வெளியிடுகின்றன. எனவே, மாநாடுகள் நிலையான சரக்குப் போக்குவரத்திற்கு வழி வகுக்கின்றன. பணி தொடர்ச்சியாக நடைபெறவும் மாநாட்டுக் கப்பல்கள் தேவையான சரக்குகளை அவ்வப்போது பெறவும் இயலுகிறது. தேவைக்கேற்பச் சரக்குகள் கிடைப்பதால், கப்பல்களின் இயக்கச் செலவு குறைகிறது. இயக்கச் செலவு குறைவதால் மாநாட்டுக் கப்பல்கள் சரக்கனுப்புவோருக்குத் தேவையான வசதிகளைச் செய்துதர முடிகிறது. மாநாட்டுக் கப்பல்களில் சரக்கனுப்பும் கட்டணம் சீராக அமைவதோடு நிலைப்படுத்தப்பட்டும் உள்ளது. சீரான, நிலைப்படுத்தப்பட்ட கட்டண வீதங்கள், சரக்கனுப்புவோர் தங்களது வருவாயை முழுமையாக அறிந்துகொள்ள வாய்ப்பளிக்கின்றன.

இன்னல்கள்: மாநாடுகள் உறுப்பினரல்லாத கப்பல் நிறுவனங்களை நொறுக்குவதோடு, புதிய கப்பல் போக்குவரத்து நிறுவனங்கள் உருவாவதற்குத் தடைக் கல்லாகவும் செயலாற்றுகின்றன. இந்நிலையில், வலுவான கப்பல் மாநாட்டு நிறுவனங்கள் குறைவாகப் பணியாற்றி, அளவுக்கதிகமாகப் பொருளீட்ட முயலு

கின்றன. மாநாட்டு உறுப்பினர்கள் பெருமளவில் சரக்கனுப்புவோரை மட்டுமே ஆதரிக்க முற்படுவதால், சிறிய அளவில் சரக்கு அனுப்புவோர் இன்னலடைகின்றனர். பின்செலுத்தும் கழிவுத் திட்டம், சரக்கனுப்புவோரை மாநாட்டுக் கப்பல்களையே சார்ந்திருக்கச் செய்கிறது. போட்டியற்ற நிலை திறமையற்ற பணிக்கு வழிகோலுகிறது. மாநாட்டுக் கப்பல்களின் ஆதரவோடு வளர்ச்சி பெற்ற வணிகர்கள் பன்னாட்டு வணிகத்திலும் முன்னோடிகளாகத் திகழ்கின்றனர். பிற வணிகர்கள் அவர்களோடு போட்டியிட முடிவதில்லை. சுதந்திரமான கப்பல் போக்குவரத்திற்கும், பன்னாட்டு வணிக வளர்ச்சிக்கும் கப்பல் மாநாடுகள் தடையாகச் செயற்படுகின்றன எனக் கருதப்படுகிறது. இராம. சி.

துணை நூல்:

Srivastava, S.K., Economics of Transport with Special Reference to Transport Development in India, S. Chand and Company, New Delhi, 1980.

கப்பற் கோவை: இந்நூலின் பாட்டுடைத் தலைவன் கி.பி. 13-ஆம் நூற்றாண்டில் பாண்டி மண்டலத்தின் ஒரு பகுதியாய் இருந்ததும், இப்பொழுது புதுக்கோட்டைப் பகுதியிலுள்ளதுமான கப்பலூர், துவரங்குறிச்சி என்னும் ஊர்களை ஆண்டு வந்த கருமாணிக்கம் என்னும் வள்ளலாகும். அவன் சடாவர்ம சுந்தர பாண்டியன், சடாவர்ம வீர பாண்டியன், மாறவர்மன் குலசேகரன் என்னும் பாண்டிய மன்னர் மூவர் ஆட்சிக் காலங்களிலும் வாழ்ந்து வந்தவன் என்பது, சாசனப் பாடல்களாலும், பாண்டி மண்டலச் சதகத்தாலும், மு. இராகவ ஐயங்கார் ஆராய்ந்து வெளியிட்டுள்ள குறிப்புகளாலும் அறியப்படுகிறது. மதுரைத் தமிழ்ச் சங்கத்து வெளியீடான செந்தமிழ்த் தொகுதி 6, பகுதி 8-இல் இக்கப்பற் கோவை பற்றிய வரலாறு முதலியன நன்கு ஆராய்ந்து வெளியிடப்பட்டுள்ளன. தமிழ்ச் சங்கம் வெளியிட்டுள்ள சாசனக்கவி சரிதம் என்னும் நூலிலும் இக்கோவைப் பற்றிய சில குறிப்புகள் வெளிவந்துள்ளன.

இக்குறுநில மன்னன் பாண்டிய மன்னனின் படைத் தலைவனாகவும் அமைச்சனாகவும் இருந்து, பல பெரும் போர்களில் வேணாடு, கன்னட நாடு, காடவர் நாடு, கலிங்க நாடு, கங்கை நதி பாயும் வடநாடு முதலிய வற்றை வென்று, அந்நாட்டரசர்களின் வலியை ஒடுக்கிப் பெரும் பொருள் ஈட்டியவன் என்றும் 'பாண்டி நாடு புரந்தவன்', 'தொண்டையர்கோன்', 'பாண்டிய குலத்துக்கு உறுவலி' என்றும் பலவாறு இந்நூலில் புகழ்பாடுவதால் அவன் பாண்டி நாட்டில் ஏற்று வந்த பெரிய நிலை காணப்படுகிறது, 'கோனேரின்மை கொண்டான்' என்ற பாண்டியன் காலத்துக் கல்வெட்டொன்று 'முத்தூற்றுக் கூற்றத்துக் கப்பலூரான உலகளந்த சோழ நல்லூர்க் கரிய மாணிக்காழ்வான் திருவுடை நாயகரான வீர பாண்டியக் காலிங்கராயர்' என அவனைப் பற்றிக் கூறுகிறது.

இவன், கல்வியாலும் செல்வத்தாலும் சிறந்து, கற்ற தமிழ் மொழி வாணர்களை ஆதரித்து, அவர்களோடு அளவளாவி மகிழ்ந்து வந்த ஓர் அருங்கலை வினோதன், வரையாது கொடுக்கும் வள்ளல், யாதவர் மரபில் உதித்தவன், திருமாலை வழிபடும் வைணவ சமயத்தவன், துளவம் முல்லை குவளை என்பனவற்றைத் தன் குலமாலையாகவும், போர் மாலையாகவும் கொண்டவன், சுறவக் கொடியுடையவன் என இன்னோரன்ன பல வரலாறுகளும் அருஞ்சிறப்புகளும் இந்நூலால் அறியப் பெறுகின்றன. இந்நூலாசிரியர் பெயர் தெரியவில்லை. இவர் சொற்களையும் நிகழ்ச்சிகளையும் மிகச் சிக்கனமாகவும், ஆனால், மிகுந்த தெளிவாகவும் அமைந்திருப்பது இவரது தனிச்சிறப்பு. கப்பற் கோவை காலத்தால் பழமையானது. இது நாட்டு வரலாற்றுப் பொருள் அமைந்தது; அழகும் ஆழமும் செறிவும் கொண்ட இலக்கியமாகும். எம்.சீ.

கப்ரால் போர்ச்சுகீசிய மாலுமிகளுள் ஒருவர். பெட்ரோ அலாவரெசு கப்ரால் (Pedro Alavarez Cabral) எனப்பட்ட இவர் தம் தாய்நாடான போர்ச்சுகலை விட்டுக் கிளம்பி, இந்தியாவுக்கு வருவதற்கு முயன்றார். வாசுகோடகாமா காட்டிய வழியைப் பின்பற்றி இவர் கி.பி. 1500-இல் அந்நாட்டு அரசரின் உதவி பெற்று 1200 மாலுமிகளுடன் 13 கப்பல்களில் தமது பயணத்தைத் தொடங்கினார். ஆனால், எதிர்பாராமல் ஏற்பட்ட புயற்காற்றினால் அவர்கள் மேற்கு நோக்கி அடித்துச் செல்லப் பட்டனர். அவர்கள் பிரேசில் நாட்டுக்குக் கொண்டு போகப்பட்டுப் பிறகு இந்தியாவுக்கு வந்தனர். வாசுகோடகாமாவுக்கு வரவேற்பளித்த கள்ளிக்கோட்டையிலேயே இவரும் இறங்கினார். ஆனால், கள்ளிக் கோட்டை அரசனுக்கும் இவருக்கும் பகைமை மூண்டது. சலிப்படையாத கப்ரால், கொச்சித் துறைமுகத்துக்குச் சென்று வாணிகம் செய்யலானார். அதன் மூலம் பெரும் பொருள் கிடைத்த பிறகு கி.பி. 1501-இல் போர்ச்சுகலுக்குத் திரும்பினார். இவர் பிறந்த ஆண்டு கி.பி. 1466; இறந்த ஆண்டுகி.பி. 1520. தெ. பா.

கபாடபுரம் இடைச்சங்க காலத்தில் இருந்த பாண்டிய நாட்டின் தலைநகர். பாண்டிய மன்னர்கள்

ஏற்படுத்திய இரண்டாம் தமிழ்ச் சங்கம் பாண்டியன் அவையில் செயற்பட்டதெனத் தமிழ் நாவலர் சரிதை கூறும். வால்மீகி எழுதிய இராமாயணத்தில் அனுமன் சீதையைத் தேட இலங்கைக்குச் செல்லும் வழியில் இந்நகரைக் கண்டதாகக் குறிப்புகள் உள்ளன. இந் நகரம் மதில்களால் சூழப்பட்டுப் பொன்னாலமைந்த பெரும் வாயிற் கதவுகளைக் கொண்டிருந்ததாக வால்மீகி இராமாயணம் கூறுகிறது. இந்நகரம் இராமாயணக் காலத்தில் மிகச்சிறந்த நாகரிகத்தைப் பெற்று விளங்கியது. கௌடில்யரின் அருத்த சாத் திரம் 'பாண்டிய கபாடம் என்றொரு பகுதியைக் குறித்து, அங்கு விளையும் முத்துகள் சிறப்பானவை' என்றும் கூறும். இப்பாண்டிய கபாடமே கபாடபுரம் என்று அறிஞர் சிலர் கருதுவர். இடைச்சங்க காலத்திற்குப் பின் கடலால் இந்நகரம் அழிந்தது.

சு. இரா.

கபால்: இது ஆங்கில அரசர் இரண்டாம் சார்லசின் ஆட்சிக் காலத்தில் (கி.பி. 1660 முதல் கி.பி. 1685 வரை) அவருக்கு ஆலோசனை கூறுதற் காக அரச மன்றத்தின் (King's Council) உறுப்பி னருள் ஐந்து பேர்களைக் கொண்டமைக்கப்பட்ட ஒரு சிறிய இரகசியக் குழுவைக் (An Inner Circle of the Council) குறிப்பிடுகிறது. இதிலிருந்து பெரிய மன்றம் ஒன்றின் ஒரு சிறு பகுதியைக் 'கபால்' (Cabal) என்று கூறும் வழக்கம் தோன்றியது. ஆனால், அப்பெயரில் உள்ள ஒவ்வொரு தொடக்க நிலை எழுத்தும் அச்சிறு குழுவின் உறுப்பினராக இருந்த ஐவருடைய பெயர் களின் முதலெழுத்தாக இருந்தது. 'சி' (C) என்பது கிளிப்போர்டு (Clifford) என்பவருடைய பெயரின் முதலெழுத்து. அவ்வாறே 'எ' (A) என்பது ஆர்லிங் டன் (Arlington) என்பவரின் முதலெழுத்தாகவும், 'பி' (B) என்பது பக்கிங்காம் (Buckingham) என்ப வரின் முதலெழுத்தாகவும் 'எ' (A) என்பது ஆசுலி (Ashley) என்பவரின் முதலெழுத்தாகவும்; 'எல்' (L) என்பது இலாடர்டேல் (Lauderdale) என்பவரின் முதலெழுத்தாகவும் இருந்தன. அரசருடைய அமைச் சராக முன்பு இருந்து வந்த கிளாரண்டன் பிரபு (Earl of Clarendon, Lord Chancellor) பதவி விலகியபின்னர் இவ்வைவர் குழு கி.பி. 1669-இல் பதவி ஏற்றது.

கபால் குழுவினரை அரசர் இரண்டாம் சார்லசு தம் பக்கம் சேர்த்துக் கொண்டு, அவருடைய காலத் திலிருந்த பிரஞ்சு மாமன்னர் பதினான்காம் உலூயி யோடு (King Louis XIV of France), கி.பி. 1670-இல் தோவர் இரகசிய உடன்படிக்கை ஒன்றைச் (Secret Treaty of Dover) செய்து கொண்டு, அதன் படி பாராளுமன்றத்துக்குத் தெரிவிக்காமலும், அதன் ஒப்புதலைப் பெறாமலும், பிரஞ்சு அரசரிடமிருந்து ஆண்டுதோறும் பண உதவி பெறுவதென்றும், அதற்குப் பதிலாக ஆங்கிலக் கத்தோலிக்கருக்குச் சார்லசு அரசர் சமய சுதந்தர உரிமை வழங்குவ தென்றும், தச்சுக்காரருக்கு எதிராக ஆங்கிலக் கப்பற்படையைப் பிரஞ்சு அரசருக்குச் சார்லசு கொடுத்து உதவுவதென்றும் பேசி முடித்துக் கொண்டார். ஐவருள் முதல் இருவர் கத்தோலிக்க ராகையால் அவர்களுக்கு மட்டுமே இவ்வுடன்படிக் கையின் முழு விவரமும் தெரியும். அரசர் பணத்துக் காகப் பாராளுமன்றத்தைச் சார்ந்திராமல் விடு பட்டிருப்பதற்காக இவ்வுடன்படிக்கை செய்யப்பட்ட தால், அதன் வழியாக அரசர் தாம் ஆசுலி என்ற கடும் அரச எதிர்ப்பாளரை ஏமாற்றிவிட்டதாக எண்ணி னார். ஆதலின், ஆசுலியைச் சாபிட்சுபரி (Shaftesbury) பிரபுவாகவும் அமைச்சராகவும் (Lord Chancellor) ஆக்கினார். பின்னர் அவர் கத்தோலிக்கருக்குச் சமய உரிமை வழங்கி ஓரறிக்கையை விடுத்து, பிரான் சின் பக்கம் சேர்ந்து, ஆலந்து நாட்டின் கடற்கரை யைத் தாக்கினார். ஆனால், அவருடைய இரகசியத் திட்டம் நிறைவேறவில்லை. பிரெஞ்சுப் படையைத் தச்சுக்காரர்கள் தடுத்தனர். பிரெஞ்சு அரசர் தந்த பண உதவியும் தீர்ந்தது; அவர் பாராளுமன்றத் தின் ஒப்புதலில்லாமல் கத்தோலிக்கருக்கு வழங்கிய உரிமை அறிக்கை (Declaration of Indulgence) சட்டப்படி ' செல்லுபடியாகாதென்று சாபிட்சுபரி பிரபு கூறவே, அவரை அரசர் பதவி நீக்கம் செய் தார். ஆனால், சாபிட்சுபரி அரசர் கூட்டிய பாராளுமன்றத்தில் அரசர் பாராளுமன்றத்தைக் கலந்து கொள்ளாமல் செய்தனவற்றை எதேச் சாதிகாரமெனக் கூறி எதிர்க்கும் ஒரு வலு வான எதிர்க்கட்சியை அமைத்தார். இதுவே, விக்குக் கட்சியாக (Whig Party) ஆயிற்று. கத்தோ லிக்கருக்குப் பதவிகளை மறுத்தும், இங்கிலாந்தை தச்சுப் போரிலிருந்து விலக்கியும் பாராளுமன்றம் சட் டங்கள் செய்யவே, தோவர் உடன்படிக்கையும், கபாலின் ஆட்சியும் மறைந்தன.

பா.கு.

கபிலதேவ நாயனார்: இவர் சைவத் திருமுறை ஆசிரியர்களுள் ஒருவர். பதினோராந்திரு முறையில் 20, 21, 22-ஆம் பனுவல்களாக அமைந் துள்ள மூத்த நாயனார் திருவிரட்டை மணிமாலை, சிவபெருமான் திருவிரட்டை மணிமாலை, சிவபெரு மான் திருவந்தாதி ஆகிய மூன்று நூல்களும் இவர் இயற்றியனவாகும். சங்க காலக் கபிலர், இன்னா நாற்பது என்னும் நூலாசிரியராகிய கபிலர், கபிலர் அகவல் இயற்றிய கபிலர் ஆகியவர்களினின்றும் வேறு பிரித்துக் காட்டவே இவரைக் கபில தேவ நாயனார் என்று ஆன்றோர் அழைத்தனர். நாயனார் என்பது வழிபடத்தக்க இறைவன் என்னும் பொருள்

படும். அச்சொல்லை அப்பெருமான் அடியவர்க்கும் வழங்குவது சைவ சமய மரபாகும்.

மூத்தநாயனார் என்பது விநாயகரைக் குறிக்கும். விநாயகர் வணக்கப் பாடல்கள் சங்க காலத்துக்குப் பின்னரே வழக்கில் வந்துள்ளன. கபிலதேவ நாயனார் நூல்களை நம்பியாண்டார் நம்பி பதினோராந் திருமுறையில் சேர்த்து அமைத்தார் என்பது வரலாறு. ஆகவே, நம்பியாண்டார் நம்பி காலத்துக்கு முன்னும் தேவார ஆசிரியர்கள் காலத்துக்குப் பின்னும் இவர் வாழ்ந்திருக்க வேண்டும். மேலும், கி.பி. 10-ஆம் நூற்றாண்டில் வாழ்ந்த இளம்பூரணர் மூத்தநாயனார் இரட்டை மணி மாலையிலிருந்து இரு செய்யுட்களைத் தொல்காப்பியச் செய்யுளியல் 175-ஆம் நூற்பா உரையில் மேற்கோளாக எடுத்துக் காட்டியுள்ளார். அதனால் இவ்வாசிரியர், காலம் கி.பி. 9-ஆம் நூற்றாண்டு என்பது ஆராய்ச்சியாளர் துணிபாகும். இவ்வாசிரியர் பிறந்த நாடு, ஊர், குலம் முதலியவை பற்றித் தெரிந்து கொள்ள வாய்ப்பில்லை. இவர் இயற்றிய நூல்களில் பல சிவத்தலங்களைக் குறிப்பிடுவதால் இவர் சிவத்தலப் பயணம் மேற்கொண்டிருந்தவர் என்பதனை ஊகித்தறிதல் கூடும். இவர் சோழ நாட்டுத் தலங்களையே மிகுதியாகக் குறிப்பிடுவதால் சோழ நாட்டில் நீண்ட நாள் வாழ்ந்திருந்தவராவார் என்றும் கருதுகின்றனர்.

மூத்த நாயனார் திருவிரட்டை மணிமாலை என்பது விநாயகரைப் பற்றி வெண்பாவும் கட்டளைக் கலித்துறையுமாக மாறி மாறித் தொகுத்து இருபது பாக்களில் அந்தாதித் தொடையாக அமைந்த நூலாகும். பலராலும் கூறப்பெறும் 'திருவாக்கும் செய் கருமம் கை கூட்டும்' என்னும் செய்யுள் இந்நூலின் முதற்பாடலே.

சிவபெருமான் திருவிரட்டை மணிமாலை என்பதில் இருபது பாக்கள் இருக்கவேண்டும். அல்லது இருபதின் இரட்டையாய நாற்பது பாக்களிருக்க வேண்டும். ஆனால், இந்நூலில் 37 பாக்களே உள்ளன.

இவர் இயற்றிய சிவபெருமான் திருவந்தாதி நூறு வெண்பாக்களைக் கொண்டது. அது 'ஒன்று' என முதற் செய்யுளில் தொடங்கி அந்தாதியாக அமைந்துள்ள இறுதியில் 'ஒன்று' என்று மண்டலித்து முடிகிறது. இரா.ச.

கபிலர்: சங்க காலப் புலவருள் தலையாய இடம்பெறத்தக்க புலவர். குறிஞ்சித்திணை சார்ந்த பாடல்களை மிகுதியாகப் பாடிய காரணத்தால் 'குறிஞ்சிக்கோர் கபிலர்' என்று கூறப்படும் வழக்கு உள்ளது.

பாண்டிய நாட்டில் மதுரைக்குச் சற்றுத் தொலைவில் உள்ள திருவாதவூரே கபிலர் பிறந்த ஊராகக் கூறப்படும். திருவிளையாடற்புராணம், கபிலர், திருவாதவூரைச் சார்ந்தவரெனக் கூறும். 'கபிலர் முதலிய மறையோர் எவரும் இமையோராய் வாழும் சோழமண்டலமே' எனக் கபிலர் சோழ நாட்டைச் சார்ந்தவரெனச் சோழ மண்டலச் சதகம் உரிமை கொண்டாடும். எனினும் 'தென்பறம்பு நாட்டுத் திருவாதவூர்' என்ற கல்வெட்டுத் தொடரையும், பறம்பு நாட்டு வள்ளல் பாரியோடு கபிலர் கொண்டுள்ள நட்பும் நோக்கித் திருவாதவூரே கபிலரது ஊரெனலாம்.

கபிலம் என்பது செந்நிறத்தைக் குறிக்கும். எனவே, சிவபெருமானுக்குரிய பெயர்களுள் கபிலர் என்பதும் ஒன்று என்பர். முனிவர் பெயர்களுள் ஒன்று கபிலர் என்பதாகும். எனவே, சிவபெருமான் அல்லது முனிவர் நினைவாகக் கபிலர் என்பது இயற்பெயராக இடம் பெற்றிருக்க வேண்டும்.

'புலனழுக்கற்ற அந்தணாளன்' என்று நப்பசலையார் குறிப்பதாலும் 'அந்தணன் புலவன்' (புறம்.200, 201) என்று கபிலர் தம்மை அறிமுகப்படுத்திக்கொள்வதாலும் இவர் அந்தணர் என்பது விளங்கும். ஆயினும் கபிலர் தம் பாடலொன்றில் 'கறிசோறுண்டு வருந்துதொழில் அல்லது பிறிதொழிலறியாது' எனப் பாடுவது இங்கு நினைவுகூரத்தக்கது. அந்தணரான கபிலர் கறி சோறுண்டதாகக் கொள்ள இயலாது. புலவர் தம்மைப் பாணராகக் கருதிப் பாடும் மரபைப் பின்பற்றியே அங்ஙனம் பாடினாரெனக் கொள்ளலாம்.

கபிலர் பாரியோடு மிக நெருக்கமான நட்புக் கொண்டிருந்தார். பாரி இறந்ததும் தானும் இறக்கவில்லையே என்று ஏங்குமளவுக்கு அவர்கள் நட்பு நெருக்கம் பெற்றிருந்தது. பாரி மறைவுக்குப்பின் அவன் மகளிரைப் பேணி மணமுடிக்கும் பொறுப்பையும் அவர் மேற்கொண்டமை பாரியின் குடும்பத்தொடு அவருக்கிருந்த நட்புறவினை விளக்கும்.

கபிலர் பாரிமகளிரை மலையன் மக்களுக்கு மணமுடித்துக் கனல் புகுந்தார் என்று கல்வெட்டுச் செய்தி உளது. அதற்கு மாறாகப் பார்ப்பாற்படுத்து வடக்கிருந்ததாகப் புறநானூறு கூறுகிறது. உயிர் விடுமுன் பாடிய பாடலாகக் கபிலரது பாடல் மட்டுமே கிடைத்திருப்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

கபிலர் எட்டுத்தொகையில் பரிபாடல் தவிர ஏனைய ஏழுதொகை நூல்களிலும் பாடியுள்ளார். நற்றிணையில் 20, குறுந்தொகையில் 28, அகநானூற்

றில் 18, ஐங்குறு நூற்றில் குறிஞ்சிநூறு, கலித் தொகையில் குறிஞ்சிக்கலி-29, புறநானூற்றில் 28, பதிற்றுப்பத்தில் ஏழாம் பத்து ஆகக் கபிலர் பாடியவை, அகப்பாடல்கள் 195, புறப்பாடல்கள் 38, பத்துப்பாட்டில் குறிஞ்சிப்பாட்டு கபிலரால் பாடப் பட்டுள்ளது.

புறநானூற்றில் செல்வக் கடுங்கோ வாழியாதனைக் கபிலர் இருபாடல்களில் பாராட்டுகிறார். பாரியின் வள்ளன்மை, அவனது பறம்பின் வளம், பாதுகாப்பு ஆகியவை பல பாடல்களில் பாடப்படுகின்றன. பாரி மாய்ந்தபின் ஏற்பட்ட அவல நிலைகளை இவர் பல பாடல்களில் புலப்படுத்துகிறார்; மலையமான் திருமுடிக்காரியின் கொடையுள்ளத்தை நான்கு பாடல்களில் புகழ்ந்து பாடுகிறார். தன் மனைவி கண்ணகியைப் பிரிந்திருந்த பேகனிடம் அறிவுரை கூறி ஒருபாடல் பாடுகிறார். இவர் பாரி மகளிரை மணமுடித்துக் கொள்ளும்படி விச்சிக்கோன் இருங்கோவேள் ஆகியோரை வேண்டிப் பாடுகிறார். இரண்டு மகட்பாற் காஞ்சிப் பாடல்கள் இவரால் பாடப்பட்டுள்ளன. இறுதியாக வடக்கிலிருந்து உயிர் துறக்குமுன் இவர் ஒரு பாடல் பாடுகிறார்.

ஒரு பாடலில் 'கபிலநெடுநகர்' என்னுந் தொடரைப் பயன்படுத்திப் பாடியுள்ளார். (புறம். 337). அதன் உரையில் 'பாடினோர் பெயர் இதில் குறிப்பிக்கப்பெற்றுள்ளது' என்ற குறிப்புக் காணப்படுகிறது. பாரியைப் புகழ்ந்து 'பாரிபாரி என்று பல ஏத்தி' என்று இவர் பாடிய பாடல் எளிமையும், பொருளாழமும், பொருள் புலப்படுத்தும் புதுமையும் கொண்டுள்ளது.

செல்வக் கடுங்கோ வாழியாதனைப் புகழ்ந்து கபிலர் பாடிய பத்துப் பாடல்கள் பதிற்றுப்பத்தின் ஏழாம் பத்தாக அமைந்துள்ளது. பாரி வாராச் சேட்புலம் படர்ந்தபின் வாழியாதனைச் சந்தித்துப் பாடியதாகப் பாடல் குறிப்பு அமைந்துள்ளது.

அகப்பாடல்களில் குறிஞ்சிக் காட்சிகளைப் பெரிதும் பாடுகிறார் இவர். நற்றிணையில் முதற் பாடல் கபிலரது பாடலாகச் சிறப்புடன் அமைந்துள்ளது. நற்றிணையில் ஒரு பாடலை மருதத் திணையமைப்பில் பாடியுள்ளார். நற்றிணையில் இரண்டும் குறுந்தொகையில் ஒன்றும் நெய்தல் திணையில் அமைந்துள்ளது. அகநானூற்றில் ஒரு பாலைப் பாடல் மகட்போக்கிய தாய் சொல்லியதாகப் பாடியுள்ளார்.

ஐங்குறுநூற்றுக் குறிஞ்சித் திணைப்பாடல்களில் மயில், குரங்கு, கிள்ளை, கேழல் ஆகியவற்றின் செயல்களைச் சிறப்புறப் புனைந்து பாடியுள்ளார். 'பின்முறையாக்கிய பெரும் பொருள்வதுவை முடித்த வளை இல்லத்துக் கொண்டு புகுந்துழித் தலைமகள் உவந்து சொல்லியதாகக்' கபிலர் பாடியுள்ளது, தொல்காப்பிய நெறியிலமைந்து வேறுபட்ட பாடலாக உள்ளது.

குறிஞ்சிக்கலி இவர்பாடியதாகாது என்னும்கருத்து வேறுபாடு உளது. எனினும், அகச்சான்றுகள் இவர் பாடியதாகக் கொள்ளுமாறு உள. புலிக்கும் யானைக்கும் ஏற்படும் போர் நிலைகள் குறிஞ்சிக் கலிப் பாடல்கள் பலவற்றில் காணப்படுகின்றன. தலைவன் தன் காதலைப் பேசும் மூன்று பாடல்கள் உள. அவற்றைக் கைக்கிளைக்கு உரியனவாகக் கூறியுள்ளனர். அவ்வாறே ஒரு பாடல் பெருந்திணைக்குரியதாகக் கூறியுள்ளனர்.

பத்துப்பாட்டுள் எட்டாவதாக உள்ள குறிஞ்சிப் பாட்டினைக் கபிலர் 'ஆரிய அரசன் பிரகத்தனைத் தமிழறிவித்தற்குப் பாடியதாகக்' குறிப்புள்ளது. தமிழின் சிறப்பாகிய அகப்பொருளைப் புலப்படுத்திக் காட்டி அதன் மூலம் தமிழ் அறிவுறுத்தக் குறிஞ்சிப் பாட்டினைப் பாடியதாகக் கொள்வர். தோழியின் கூற்றாயமைந்த இப்பாட்டில் களவொழுக்கத்தின் பல்வேறு நுணுக்கமான செய்திகள் பாடப்பட்டுள்ளன. தலைவி மலர் எடுக்கும் காட்சியை வருணிக்கும் போது தொண்ணூற்று ஒன்பது மலர்களை அடுக்கிப் பாடியிருப்பது தனிச் சிறப்பாக அமைந்துள்ளது. இவருடைய அகப்பாடல்களில் ஓரிரு வரலாற்றுச் செய்திகள் மட்டுமே உவமைகளாக வருகின்றன. பரணரைப் போல் புறச் செய்திகளை அதிகமாகக் கலக்காமல் அகப்பாடல் பாடுகிறார் கபிலர். இவர் படைத்துக் காட்டும் தலைவன், தலைவி, தோழி முதலிய அக இலக்கிய மாந்தர் அகப்பொருள் நெறிக்கேற்ப அமைந்துள்ளனர்.

உவமை கூறுவதில் புதுமையைக் கையாண்டவர் கபிலர். உள்ளுறைப் பொருளை இயற்கைக் காட்சிகளில் ஏற்றவண்ணம் இயைத்துள்ளார். கபிலரின் பாடல்களில் மழை, மயில், வேங்கை, புலி, யானை முரண், கவண்கல், தூது, நட்பு, மலர் ஆகிய பல்வேறு செய்திகள் படிமமாக அமைந்துள்ளமை குறிக்கத் தக்கது.

சங்கப்புலவர் பலராலும் பாராட்டப்படும் தனிச் சிறப்பு கபிலருக்கே உண்டு. 'புலனழுக்கற்ற அந்தணாளன்' என்றும், 'பொய்யா நாவிற் கபிலன்' என்றும் நப்பசலையார் பாராட்டுவார். 'நல்லிசைக்கபிலர்' என்று பெருங்குன்றூர் கிழாரும், 'உலகுடன் திரிதரும் பலர் புகழ் நல்லிசை, வாய்மொழிக் கபிலன்' என்று நக்கீரரும் 'செறுத்த செய்யுள் செய்செந் நாவின், வெறுத்த கேள்வி விளங்கு புகழ்க் கபிலன்'

என்று பொருந்தில் இளங்கீரனாரும் கபிலரது நற் பண்பையும் பாவன்மையையும் பாராட்டுகின்றனர்.

சங்க காலத்தில் தொல்கபிலர் என்றொரு புலவர் காணப்படுகிறார். பக்திக் காலத்தில் கபிலதேவ நாயனார் என்னும் பெயரில் புலவர் ஒருவர் பாடிய பாடல்கள் பல காணப்படுகின்றன. அவ்விருவரும் இவரின் வேறானவராவர். நா.செ.

கபிலரகவல், 138 அடிகளையுடைய ஆசிரியப் பாவாலான ஒரு நூல். இந்நூலாசிரியரின் பெயர், பிறப்பு, பெற்றோர் பற்றிய செய்திகள் இன்றுவரை புதிராகவே உள்ளன. இந்நூலைப் பற்றிய குறிப்பு முதன் முதல், கி.பி. 1865-இல் கிறித்தவ மொழி பெயர்ப்புக் கல்விக் கழகம் வெளியிட்டுள்ள நூற் பட்டியலில் காணப்படுகிறது. இந்நூலின் ஒருபடி ஆங்கில நாட்டு அருங்காட்சியகத்தில் உள்ளதாக அக்காட்சியகம் கி.பி. 1887-இல் வெளியிட்டுள்ள ஒரு பட்டியல் கூறுகிறது.

சங்க காலக் கபிலரோ, பதினோராம் திருமுறையில் காணும் கபிலதேவநாயனாரோ, இந்தக் கபிலரகவல் பாடியவர் என்றெண்ணுதற்கு ஏதுக்கள் இல்லை. மேற்குறித்த கபிலர்கள் பாடியுள்ள பாடல்களில் காணப்படும் நடை, பொருள், நோக்கம் முதலியன கபிலரகவல் நடை முதலியவற்றுக்கு முற்றிலும் வேறுபாடாக உள்ளன.

இந்நூல் கி.பி. 9-ஆம் நூற்றாண்டில் தோன்றியது என்றும், ஆழ்வார் நாயன்மார்கள் பக்திப் பாடல்கள் எழுதிமுடித்த காலத்தில் தோன்றியிருக்கலாம் என்றும் சிலர் கூறுவர்.

இந்நூலின் முதற்பகுதி கூறும் கருத்து உலக மாந்தர் அனைவருக்கும் பொதுவானதாக உள்ளது. அது, உலக மாந்தரை விளித்து, உலகின் நிலையாமை, உலக மக்களின் செல்வம், இளமை நிலையாமை ஆகியவற்றைக் கூறி, அம்மாந்தர் காலந்தாழ்க்காது நன்மைகளைச் செய்தல் வேண்டும் என்கிறது. இரண்டாம் பகுதி சாதிவேறுபாடுகள் பற்றி விரிவாக விவரித்துக் கடிந்துரைக்கிறது.

மூன்றாம் பகுதி கபிலராகிய கற்பனைப் பாத்திரம் தனது சொந்த வாழ்க்கையைப் பேசுவதாக அமைந்துள்ளது. கபிலரோடு பிறந்த நான்கு பெண்களாகிய உப்பை, உறுவை, ஔவை, வள்ளி ஆகியோரும், வள்ளுவர், அதிகமான் ஆகிய ஆண்களும் அருந்தவமுனியாம் பகவற்குக் கருவூர்ப் பெரும் புலைச்சியாம் ஆதிவயிற்றிற் பிறந்தனரெனவும், அவர்கள் வெவ்வேறு ஊர்களில் வெவ்வேறு வகுப்பினரிடையே வளர்ந்தனரெனவும் இப்பகுதி கூறுகிறது. இறுதியில் மாந்தர் குலம் அனைத்துக்கும் பொது அறம் கூறுகிறது. 'குலமும் ஒன்றே, குடியும் ஒன்றே, இறப்பும் ஒன்றே, பிறப்பும் ஒன்றே, வழிபடுதெய்வமும் ஒன்றே; ஆதலால், முன்னோர் சொற்படி இரப்போர்க்கீந்து, புலால் உண்ணாது, கொல்லாமை அறம் பூண்டு, ஆணும் பெண்ணும் அல்லனவற்றைத் தவிர்த்து ஒழுகுவதே சீலமும் சிறப்பும் ஆகும்' என்றும் அறங் கூறுகிறது.

கபிலரைப் பாத்திரமாகக் கொண்டு சாதி வேறுபாட்டைச் சாட நினைத்த கபிலரகவல் ஆசிரியர், முன்னரே வழங்கப்பெற்ற ஆபுத்திரன் கதை போன்ற கதைகளை அடிப்படையாகக் கொண்டு வாதத்திறன் கொண்ட ஓரரிய கவிதையாக இச்சிறு நூலினைப் படைத்துள்ளார். க.இரா.

கபிலவாசுத்து: புத்தர் பிறந்த நகரம். இந்நகரம் சாக்கிய மரபைச் சார்ந்த புத்தரின் தந்தை சுத்தோதனரின் தலைநகரமாக விளங்கியது. தொன்மை வாய்ந்த கபிலவாசுத்துவின் இன்றைய பகுதியை அறிஞர்களால் அறியமுடியவில்லை. கபிலவாசுத்து நகரம் பற்றிப் பௌத்த நூல்களிலும் சீனப்பயணிகளான பாகியான், யுவான்சுவாங்கு போன்றோர் குறிப்புகளிலும் அறிய முடிகிறது. இந்நகரம் சாக்கியர்கள், கோலியர்கள் என்ற மரபினரின் ஆட்சிப் பகுதிகளுக்கு இடையில் ஓடிய உரோகிணி என்னும் ஆற்றின் கரையில் இருந்ததாகப் பௌத்த நூல்கள் கூறுகின்றன. அசோகரின் கற்றூண் கல்வெட்டான உருமிண்டிக் கற்றூண் கல்வெட்டில் அசோகர் புத்தர் பிறந்த ஊருக்கு வந்ததாகச் செய்தி உள்ளது. இருப்பினும் இக்குறிப்புகளை வைத்து உண்மையான கபிலவாசுத்து நகரத்தை அறிஞர்களால் கணிக்க இயலவில்லை. கபிலவாசுத்து இன்றைய உத்தரப் பிரதேச மாநிலத்தில் பாசுத்தி (Basti) மாவட்டத்திலுள்ள பிப்பரவா (Piprawa) என்னும் ஊராக இருக்கலாம் எனச் சிலர் கருதுகின்றனர்; நேப்பாளத்தில் நிகிலிவா (Nigliwa) என்னும் சிற்றூருக்குத் தென் மேற்கில் இந்நகரம் இருந்தது எனச் சில அறிஞர்கள் கருதுகின்றனர். இந்நகரைப் பற்றிப் புத்த சமய நூல்களிலும் சீனப் பயணிகளின் குறிப்புகளிலும் அறியலாம்.

மகாவாசுத்து (Mahavastu) என்னும் நூலில் இந்நகரம் புதியதாக நிருமாணிக்கப்பட்டது எனக் கூறப்பட்டுள்ளது. திவ்விய வதனம் (Divyavadana) என்னும் நூலில் இந்நகரம் கபிலா என்னும் முனிவருடன் தொடர்புடையது என்னும் குறிப்பு உள்ளது. ஏழு மதில்களைக் கொண்டும் பல பூங்காக்களை உள்ளடக்கியும், அங்காடிகள், குடில்கள் ஆகியவற்றைக் கொண்டும் இந்நகரம் விளங்கியது. இந்நகரத்தில்

இருந்த மக்களிடம் முறையற்ற வரிகள் வசூலிப்பது தடை செய்யப்பட்டு இருந்தது. இந்நகரம் செல்வச் செழிப்பும், கல்வி கலை ஆகியவற்றில் வளர்ச்சியும் பெற்று விளங்கியது. புத்தர் மெய்யறிவு பெற்ற பின் இந்நகரத்திலிருந்த 'நிக்ரோதர்மா' என்னும் ஆலமரத்தினடியில் வந்து தங்கித் தம் தந்தையைப் பௌத்தத்திற்கு மாற்றினார். அவரைக் காண அந்நகர மக்கள் கூடினர். பெண்கள் தங்களின் வீட்டு மாடி முகப்புகளில் நின்று அவரைக் கண்டனர். புத்தர் இறந்தபின் அவரது சாம்பலைப் பௌத்தத் துறவிகள் சேகரித்துக் கபிலவாசுத்துவில் புதைத்து அதன் மீது தூபி ஒன்றைக் கட்டினர். சாக்கியர்கள் மீது படையெடுத்த விதுதுபா (Vidudubha) என்போர் இந்நகரையும் அத்தூபியையும் அழித்துவிட்டனர்.

சீனப் பயணிகளான பாகியான், யுவான்சுவாங்கு ஆகியோர் இந்நகரத்திற்கு வந்து தங்கி இருந்தனர். பாகியான் இந்நகரத்திற்கு வருகைபுரிந்தபொழுது இந்நகரத்தின் மக்கள் தொகை மிகக் குறைந்தே காணப்பட்டது என்றும், நகரத்தின் பல்வேறு இடங்களில் உயர் கோபுரங்கள் இருந்தன என்றும் குறிப்பிட்டுள்ளார். பாகியான் காலத்தில் இந்நகரத்தில் பெரும்பாலும் துறவிகளே இருந்தனர். இந்நகரம் தன்னாட்சி பெற்ற நகரமாகவும் அக்காலத்தில் விளங்கியது. யுவான் சுவாங்கு காலத்தில் இந்நகரம் மிகுந்த அழிபாட்டுடன் காணப்பட்டது. சு.இரா.

கபீர்தாசர்: சமய ஒற்றுமைக்காகப் பாடுபட்ட பல பெரியார்களுள் கபீர்தாசரும் ஒருவர். இவர் வாரணாசியில் கி.பி. 1440-இல் பிறந்தார். ஒரு பிராமணப் பெண்ணிற்குக் குழந்தையாகப் பிறந்த இவர், முகம்மதிய நெசவாளர் ஒருவரால் வளர்க்கப்பட்டாரென ஒரு கதை கூறுகிறது. பிறப்பு எவ்வாறாயினும் இளமையில் இவர் ஞான மார்க்கத்தை மேற்கொண்டு, இந்து சமயத்தையோ முகம்மதிய மதத்தையோ பின்பற்றாமல், இரண்டுக்கும் பொதுவாக உள்ள உண்மைகளையே பெரிதும் விரும்பிப் போற்றினார். இராமாநந்தர் என்ற இந்துத் துறவி இவர் கருத்துகள் உருவாவதற்குத் துணை செய்தாரெனத் தெரிகிறது. இந்தி மொழியில் இவர் இயற்றிய துதிப்பாடல்கள், பொதுமக்கள் மனத்தைப் பெரிதும் கவர்ந்தன. அவை, இலக்கண முறைப்படி அமையாவிட்டாலும் அவற்றின் ஆழ்ந்த கருத்துகள் பலரை அவர்பால் ஈர்த்தன. மக்கள் உண்மை உணர்ந்து உய்ய வேண்டுமென்று அவர் விரும்பினரேயன்றித் தம் கவித்திறனைப் பிறர் பாராட்ட வேண்டுமென்று விரும்பவில்லை. இவருடைய செய்யுள்களுள் சில,சீக்கிய வேதமான ஆதிகிரந்தத்தில் இடம் பெற்றுள்ளன. கபீருடைய 44 செய்யுட்களைக் கொண்ட கபீர்நூல் 1977-ஆம் ஆண்டில், ஆங்கிலத்தில் வெளியாயிற்று.

கபீர், தமது வாழ்நாள் முழுவதும் போதித்தவை, 'மக்கள் யாவரும் சமம். சமயங்கள் பலவற்றிலும் உள்ள பொது உண்மை காரணமாக, உயர்வு, தாழ்வு கற்பிக்காமல் அவற்றில் உள்ள ஒற்றுமையைக் காணவேண்டும்' என்ற கருத்துகளே. சகச யோகம் என்று சொல்லப்படும் கபீரின் மதம், பல்வேறு சமயக் கருத்துகளையும் தன்னகத்தே கொண்டுள்ளது.

இந்துமதக் கருத்துகளான, மறுபிறவிக் கோட்பாடு, கருமவிதி, உயர்நிலை வகையில் உடல்விட்டு உடல் மாற்றுப் பெயர்வு முதலியவற்றை இவர் ஏற்றுக் கொண்டார். ஆனால் உருவ வழிபாடு, துறவறம், சாதிமுறை முதலியனவற்றை இவர் ஏற்றுக் கொள்ளவில்லை. இசுலாமிடமிருந்து கடவுள் ஒருவரே என்ற கருத்தையும், எல்லா மக்களும் அவர் முன் சமம் என்ற கோட்பாட்டையும் இவர் ஏற்றுக் கொண்டார். கபீர், சமயத் துறையில் குருவிற்கு உயர்வான நிலை அளிக்க வேண்டுமென்று வற்புறுத்தினார். தெ.பா.

கம்சன்: கிருட்டிணனின் அன்னையாகிய தேவகியின் தமையன்; போசகுலத்தைச் சேர்ந்த உக்கிரசேன அரசனின் மகன். இவன் தன் தங்கையான தேவகியிடத்தில் பாசமும் பற்றும் கொண்டவனாக இருந்தான். அவள் திருமணத்தின்பொழுது, அவளுக்குப் பிறக்கும் எட்டாம் மகனால் தனக்கு மரணம் ஏற்படும் என்று அசரீரியினால் கேள்வியுற்று, அப்பொழுதே தேவகியையும், வசுதேவரையும் சிறையில் அடைத்தான். அவர்களுக்குப் பிறக்கும் முதல் ஏழு குழந்தைகளையும் பிறந்தவுடனே கொன்று விட்டான். எட்டாம் குழந்தையாகிய கிருட்டிணன், ஆயர்பாடியில் நந்தகோபனுடைய இல்லத்தில் வளர்ந்தான். இதனைக் கேள்வியுற்ற கம்சன் கிருட்டிணனைக் குழந்தைப் பருவத்திலேயே பல அரக்கர்களைக் கொண்டு கொல்ல முயன்றான். ஆனால், அவர்கள் எல்லோரும் கிருட்டிணனால் கொல்லப்பட்டனர். பின்னர், மதுரா நகரத்தில் நடைபெற்ற இந்திரவிழாவிற்குக் கிருட்டிணன் வந்து கம்சனைக் கொன்று தன் பெற்றோர்களாகிய தேவகி, வசுதேவரை விடுவித்தான். எஸ்.ஜெ.

கம்பர், கி.பி. 12-ஆம் நூற்றாண்டில் தமிழகத்தில் வாழ்ந்த மிகச் சிறந்த புலவர். இராமாயணத்தை, இராமகாதை என்னும் பெயரில் தமிழில் செய்த பெரும்புலவர் இவர். 'கம்பன் பிறந்த தமிழ்

நாடு' எனத் தமிழ்நாட்டிற்கு இவர் ஏற்றந் தந்த தாகப் பாரதியார் கூறுவர். 'கல்வியிற் பெரியவன் கம்பன்' என்றும், 'கம்பன் வீட்டுக் கட்டுத்தறியும் கவிபாடும்' என்றும் வழங்கப்படும் தொடர்கள் கம்ப ரின் கல்விப் பெருமையையும் கவிபாடும் ஆற்றலையும் புலப்படுத்தும்.

கம்பர்

கம்பர் தஞ்சை மாவட்டத்திலுள்ள திருவழுந் தூர் என்னும் ஊரினர் என்பதைத் தனிப்பாடல் ஒன்று புலப்படுத்துகிறது. கம்பர் என்ற பெயர் புது மையாக உள்ளமை பற்றிப் பலவாறாகக் கதைகள் வழங்குகின்றன. கம்பர் என்பது உவச்சர் குலத்தில் பிறந்தமையால் பெற்ற பெயர் என்பர் ஒருசாரார். காளிகோயிலில் பூசை செய்யும் மரபினர் என்று உவச் சர்கள் சுட்டப்படுகின்றனர். கம்பர் குழந்தையாகக் காளிகோயில் கம்பத்தினருகே கிடந்தமையால் இப் பெயர் பெற்றார் என்றும் கூறுவர். கம்பங் கொல்லை யைக் காத்து வந்தமையால் கம்பர் என்று பெயர் வழங்கப்பெற்றார் எனவும் சிலர் கூறுவர். காஞ்சிப் பதியின் இறைவனாகிய 'ஏகம்பன்' என்னும் பெயர் இவருக்கு இடப்பட்டமையால் இவர் கம்பர் என அழைக்கப்பெற்றார் என்பதும் ஒரு கருத்து.

இவர் காலம் பற்றித் தெளிவாக அறிய இயல வில்லை. இவரை, கி.பி. 9-ஆம் நூற்றாண்டினர் என ஒருசாராரும், கி.பி. 12-ஆம் நூற்றாண்டினர் என மற்றொரு சாராரும் கூறுகின்றனர். இவர் காலம் மூன்றாங் குலோத்துங்கன் காலம் எனப் பலர் அறுதி யிட்டுரைக்கின்றனர். கம்பர், சீவக சிந்தாமணி ஆசிரியர் திருத்தக்க தேவருக்குப்பிற்பட்டவர் என்பது அறிஞர் பலரும் ஒப்புக்கொண்ட உண்மையாகும். தேவர் கி.பி. 10-ஆம் நூற்றாண்டினர் என்பதால் கம்பர் கி.பி. 10-ஆம் நூற்றாண்டிற்குப் பிற்பட்ட வரே ஆதல் வேண்டும். கம்பர், சோழமன்னனோடு மாறுபாடுற்று ஆந்திர நாட்டில் சில காலம் தங்கி யிருந்தார். அவர் சென்று தங்கியிருந்த நாடு ஓரங்கல் ஆகும். அந்நாட்டில் அரசு வீற்றிருந்த பிரதாபருத் திரன் காலம் கி.பி. 1162-1197. மூன்றாம் குலோத் துங்கன் காலம் கி.பி. 1178-1208 என்பர்.

கம்பர் உழவையும், உழவரையும் பாராட்டிச் செய்த நூல்கள் ஏரெழுபது, திருக்கை வழக்கம் என் பன. கலைமகளைப் பாராட்டி இயற்றிய நூல் சரசுவதி அந்தாதி என்பதாகும். நம்மாழ்வாரிடத்தில் இவர் கொண்ட ஈடுபாட்டைச் சடகோபர் அந்தாதி என்னும் நூல் வெளிப்படுத்துகிறது. இவையன்றி மும்மணிக் கோவை என்னும் பெயரால் ஒரு நூல் செய்தார் என ஒரு தனிப்பாடல் தெரிவிக்கிறது.

சடையப்ப வள்ளல் என்பவர் திருவெண்ணெய் நல்லூரில் வாழ்ந்த பெருஞ் செல்வர். இவர் கம்பர் தம் அறிவைக் கண்டு அவரை வளர்த்துப் பெருங் கவிஞராக்கினார். அவர் செய்த நன்றியைப் பெரிதும் நினைந்து கம்பர் தம் இராம காதையில் அவரைப் போற்றியுள்ளார்.

கம்பர் மகன் அம்பிகாபதி பெருங்கவிஞனாக விளங்கியுள்ளான். அவன் சோழ மன்னன் மகள் மீது காதல் கொண்டான். அக்காதல் காரணமாக அவன் கொல்லப்பட்டதாகக் கருதுகின்றனர். கம்பர், அத னால் பெருந்துயருற்றார். இவருற்ற துயர், இராம னைப் பிரிந்த தசரதன் துயரிலும், இந்திரசித்தைப் பிரிந்த இராவணன் துயரிலும் இராமாயணத்தில் வெளிப்படுவதாகக் கூறுவர்.

தம்மை ஆதரித்த சடையப்ப வள்ளலை இராமா யணத்தில் பத்து இடங்களில் சிறப்பித்துப் பாடியுள் ளார். அவர் கொடை, பண்பு, புகழ், பெருமை முதலி யவற்றைக் கம்பர் பாடியுள்ளார். இராமன் முடி சூடும்போது வசிட்டன் புனைந்தான் என்று கூறாமல், வெண்ணெய் நல்லூர்ச் சடையன் வழிவந்த உழவர் பெருமக்கள் எடுத்துக்கொடுக்க வசிட்டன் முடிசூட்டி னான் என்று கம்பர் சடையப்பரைப் போற்றியுள் ளார்.

இராமாயணம் வடமொழியில் வான்மீகி முனிவ ரால் செய்யப்பெற்றது. வான்மீகியின் இராமாயணத் தைத் தமிழில் செய்தார் கம்பர். வான்மீகத்தை நூற்றுக்கு நூறு மொழிப்பெயர்ப்பாகச் செய்ய வில்லை. அதுபோலவே முற்றிலும் தழுவலாகவும் செய்யவில்லை. வான்மீகத்தை மூலமாகக் கொண்டு பல மாற்றங்களைச் செய்து, படைப்புக் கற்பனை பலவற்றை மேற்கொண்டு புதிய ஆக்கம்போலவே

இராம காதையை இயற்றியுள்ளார் என்பது குறிப்பிடத்தக்கது. அதனால், கம்பராமாயணம் இற்றை நாளில் வடமொழியில் மொழிபெயர்க்கப்பெற்றுள்ளமை சிறப்பாகக் குறிப்பிடத்தக்கது.

கதை நிகழ்ச்சி, பாத்திரப் படைப்புப் போன்றவற்றில் கம்பர் தம் காவியத்தில் பலமாற்றங்களைச் செய்துள்ளார். வான்மீகி சடாயுவைப் பற்றி விரிவாகக் கூறவில்லை. சடாயுவின் பண்பு நலம் மனத்தில் நிற்குமாறு கம்பர் விரிவாகப் பேசியுள்ளார். சூர்ப்பணகை வேண்டுருவம் எடுக்கவல்லவள் என வான்மீகி கூறியுள்ளார். கம்பர், திருமகள் போன்ற எழிலுருக்கொண்டு மெல்லென ஒதுங்கி வந்ததாகக் கூறுவர்.

பன்னசாலையில் இலக்குவனும் சீதையும் உள்ள போது சூர்ப்பணகை வந்ததாக வான்மீகி கூறுகிறார். பன்னசாலை அருகிலுள்ள தனியிடத்தில் இராமன் இருந்தபோது சூர்ப்பணகை வர இராமன் உரையாடியதாகக் கம்பர் கூறியுள்ளார்.

தவசியாக வந்த இராவணன் சீதையின் அழகு நலங்களை வெளிப்படையாகப் புகழ்ந்து கூறியதாக வான்மீகி அமைத்துள்ளதைக் கம்பர், இராவணன் மனத்துள் புகழ்ந்ததாகக் கூறியுள்ளார். சீதையை இராவணன் மார்பில் வைத்துக்கொண்டு விண்வழிச் சென்றதாக வான்மீகி கூறியுள்ளார். ஆனால், மண்ணொடும் பன்னசாலையைப் பெயர்த்துக் கொண்டு இராவணன் சென்றதாகவும், அதற்குப் புஞ்சிகசுதலை பிரமனிடம் முறையிட்டபோது உள்ள சாபமே காரணம் என்றும் சிறுகதை ஒன்றைப் படைத்துக் கம்பர் மொழிந்துள்ளார்.

சடாயு சீதையைத் தூக்கிச் செல்வதைக் கண்டு கூறிய நிகழ்ச்சிகளிலும் பல மாற்றங்களைக் கம்பர் செய்துள்ளமை குறிப்பிடத்தக்கது. கவந்தன் வதைப் படலத்திலும், போர் நிகழ்ச்சிகளிலும், வாலி வதையிலும் பல மாற்றங்களைக் கம்பர் செய்துள்ளார். இரணியன் வதைப் படலம் கம்பரின் தனிப் படைப்பாக விளங்குகிறது. தமிழ் மண்ணிற்கு ஏற்பப் பல மாற்றங்களைச் செய்து கம்பர் ஒரு புதிய படைப்புப் போலவே இராம காதையினைச் செய்துள்ளார் எனலாம்; எனவே, கம்பரின் இராமனும் சீதையும் திருமாலும் இலக்குமியுமாகவே காட்சி தருகின்றனர். குமரகுருபரர் கங்கைக் கரைக்குச் சென்ற பொழுது கம்பராமாயணத்தை வடநாட்டில் பல இடங்களிலும் சொற்பொழிவு வாயிலாகப் பரப்பினார். அதனைக் கேட்ட துளசிதாசர் இராமனைத் தெய்வமாகவே படைத்தனர் என்று கூறுவர்.

கம்பருக்குரிய ஏற்றங்களுள் குறிப்பிடத்தக்க ஒன்று உள்ளது. கம்பர் வைணவத்தைச் சிறப்பித்துக் கூறியதோடு, பிற சமயக் கோட்பாடுகளையும், தெய்வங்களையும் ஒப்புநோக்கி உயர்த்திக் கூறியுள்ளார் என்பது இராமாயணத்தை ஊன்றிப் படிப்பார்க்கு நன்கு விளங்கும். எனவே, கம்பர் தமிழ் இலக்கிய உலகில் தலைசிறந்த புலவராக மட்டுமன்றி, ஒரு யுகத்தைப் படைத்தவராகவும் விளங்குகிறார் எனலாம். இவர் இராமநாதபுரத்திலுள்ள நாட்டரசன்கோட்டை என்னும் இடத்தில் இயற்கை எய்தினார். அங்குள்ள இவர் சமாதிக் கோயிலில் இன்றும் வழிபாடு நடைபெற்று வருகிறது.

கம்பனைப்போல் வள்ளுவர் போல் இளங்கோவைப் போலப் புலவர்கள் பூமியில் பிறக்கவில்லை என்று பாரதி பாடி மகிழ்ந்தார். கம்பர் நினைவிற் பல கழகங்கள் நிறுவப்பெற்றுள்ளன. காரைக்குடிக் கம்பன் கழகம் பல ஆண்டுகளாகத் தொடர்ந்து இவர் நினைவினைப் போற்றும் வகையில் செயற்பட்டு வருகின்றது. பின்னர்த் திருச்சி, பாண்டிச்சேரி, சென்னை போன்ற பல இடங்களில் கம்பர் பெயரால் கழகங்கள் உள்ளன. தேரழுந்தூரில் ஒரு மணி மண்டபமும், காரைக்குடியில் ஒரு மணி மண்டபமும் இவர் பெயரால் நிறுவப்பெற்றுள்ளன. கம்பர் சிலைகளும் நிறுவப்பெற்றுள்ளன என்பது, இவருக்குள்ள சிறப்பினைப் புலப்படுத்துவதாக உள்ளது. சு.சா.

கம்பர்லாந்து: இங்கிலாந்தின் ஒரு மாவட்டம். இசுகாட்லாந்துக்கும் (Scotland) இங்கிலாந்துக்குமிடையே ஐரிசுக் கடலோரமாக (Irish Sea) உள்ள இப்பகுதியில், இரண்டு நாடுகளுக்குமிடையே பல போர்கள் அடிக்கடி நிகழ்ந்தன. ஈண்டுள்ள மாவட்டப் பட்டினம் கார்லைல் (Carlisle) கம்பர்லாந்து 1974-இல் கம்பிரியா (Cumbria) மாவட்டத்துடன் இணைக்கப்பட்டது.

கம்பர்லாந்து[2]: கம்பர்லாந்து நகரம் மேரிலாந்து மாநிலத்தில் உள்ளது. இப்பெயரைஉடையபல மாவட்டங்கள் அமெரிக்காவின் எட்டு மாநிலங்களில் உள்ளன. அவையாவன: இல்லிநாய்சு, கெண்டகி, மெயின், நியூசெர்சி - வடகரோலினா, பென்சில்வேனியா, தென்னசி, வர்சீனியா.

கம்பர்லாந்து[3]: இது ஓர் ஆறு, அமெரிக்காவின் கெண்டகி மாநிலத்தில் கிழக்குப் பகுதியில் தோன்றி தென்மேற்காக ஓடித் தென்னசி வழியாகச் செல்கிறது. இதன் நீளம் 1105.4 கி.மீ. பல கால்வாய்கள் மூலம் இது மக்களுக்குப் பயனளிக்கிறது.

கம்பர்லாந்து[4] (பீடபூமி): இது அமெரிக்காவில் அப்பலேசியன் மலைத்தொடரின் தென்மேற்குப் பகுதியில் உள்ளது. வர்சீனியா, கெண்டகி, தென்னசி

அலாசுக்கா மாநிலங்களில் இப்பீடபூமி பரவி உள்ளது. இப்பீடபூமியில் உள்ள மிக உயரமான மலைக்குக் கரியமலை என்று பெயர் (1,264.2 மீட்டர் உயரம்). கம்பர்லாந்து ஆறு, கம்பர்லாந்து பீடபூமியிலிருந்து தோன்றுவதாலேயே அப்பெயர் பெற்றது.

கம்பர்லாந்து[5] (இடைவெளி): கம்பர்லாந்து பீடபூமியில், வெர்சீனியா, கெண்டகி, தென்னசி மாநிலங்கள் சந்திக்குமிடத்தில் உள்ள ஒரு இயற்கைப் பாதைக்கு இப்பெயர் வழங்குகிறது. இது கி.பி. 1750-ஆம் ஆண்டில் அறிஞர் தாமசு வால்கர் என்பவரால் கண்டுபிடிக்கப்பட்டது. அமெரிக்க உள்நாட்டுப் போர்க்காலத்தில் இங்குப்பல போர் நிகழ்ச்சிகள் ஏற்பட்டன. கம்பர்லாந்து இடைவெளித் (Cumberland Gap) தேசிய வரலாற்றுப் பூங்கா ஒன்று 1955-இல் இங்கு நிறுவப்பெற்றது. தெ.பா.

கம்பராமாயணம்: இது தமிழ்மொழியில் தோன்றிய காப்பியங்களுள் தனிச் சிறப்புடையதாகவும், உலகக் காப்பியங்களின் வரிசையில் வைத்து எண்ணத்தக்க பெருமையினை உடையதாகவும் விளங்குகிறது. இப்பெரு நூலை இயற்றியவர் 'கவிச்சக்கரவர்த்தி' என்று தொன்று தொட்டுப் புலவர்களாலும், பொது மக்களாலும் பாராட்டப் பட்டு வருகிற கம்பராவார். இப்புலவரைப் பற்றிக் கதைகள் பல வழங்குகின்றன. அவற்றை எல்லாம் வரலாற்றுச் செய்திகளாக ஏற்றுக்கொள்ள இயலவில்லை. எனினும், அவற்றிலிருந்து கம்பர் திருவழுந்தூரில் பிறந்தவர் என்றும், ஆதித்தன் என்பாரின் மகன் என்றும், வெண்ணெய்நல்லூர்ச் சடையன் என்னும் வள்ளலால் ஆதரிக்கப்பெற்றவர் என்றும் அறிந்துகொள்ள முடிகிறது.

கம்பர் காலம் குறித்து உறுதியான முடிவுக்கு வரத் திட்ட வட்டமான அகச்சான்றுகள் கிடைக்கவில்லை. தம் காலத்துச் சோழ மன்னர்களின் பெயர்களாகக் கம்பராமாயணத்தில் 'ஆதித்தன்', 'சென்னி', 'அமலன்' என்னும் பெயர்கள் இடம் பெற்றிருப்பினும், அப்பெயர்களுடன் விளங்கிய மன்னன் யார் என்பது குறித்துக் கருத்து வேறுபாடுகள் நிலவுகின்றன. தம்மைப் போற்றிப் பாதுகாத்த சடையப்ப வள்ளலை ஆர்வத்துடன் சிறப்பித்துப் பாடியதைப் போன்று, தம் கால மன்னனைக் கம்பர் சிறப்பித்துப் பாடாதது குறிப்பிடத்தக்கது. இவரைப் பற்றி வழங்கும் கதைகளிலிருந்தும் சோழ மன்னன் இவரைத் தக்கவாறு சிறப்பிக்கவில்லை என்று அறியலாம். மன்னனை உயிராகவும் மக்களை உடலாகவும் மதித்துப் போற்றி வந்த பழ மரபை மாற்றி, 'வையம் மன்னுயிராக அவ்வையம் உய்யத் தாங்கும் உடலன்ன மன்னன்' என்றும், 'செயிரிலா உலகினில் சென்று நின்று வாழ் உயிரெலாம் உறைவதோர் உடம்பும் ஆயினான்' என்றும், மக்களுக்கு முதன்மை கொடுத்துக் கம்பர் புதுநெறி காட்டியிருப்பதைக் காணும்பொழுது, கம்பருக்கும் அவர் காலத்தில் ஆட்சி செய்த மன்னனுக்கும் இருந்த தொடர்பை உய்த்து உணரலாம். இவர் காலம் கி.பி. 9-ஆம் நூற்றாண்டு என்றும், கி.பி. 12-ஆம் நூற்றாண்டு என்றும் இரு கொள்கைகள் நிலவுகின்றன.

இராமகாதை தமிழ்நாட்டில் தொன்றுதொட்டு வழங்கி வருகிறது. அகநானூற்றில் இராமன் தென் கோடிக் கரையில் இலங்கைப் படையெடுப்புக் குறித்து ஆராய்ந்த செய்தி குறிப்பிடப்பெறுகிறது. இராவணனால் கவர்ந்து செல்லப்பெற்ற சீதை தன் அணிகலன்களைக் கழற்றித் துணியிற் பொதிந்து கீழே வீசிச் சென்றதையும், அவற்றை எடுத்த கிட்கிந்தை வானரங்கள் அவற்றை அணியும் முறை தெரியாமல் அணிந்து நகைப்பை ஏற்படுத்தியதையும் புறநானூறு விவரிக்கிறது. சிலப்பதிகாரக் காலத்திலேயே இராமகாதை தமிழ்நாட்டில் நன்கு பரவி விளங்கியுள்ளது. இராமனைத் திருமாலின் அவதாரம் என்று கவுந்தி என்னும் சமணத்துறவி கோவலனிடம் கூறுகிறார். ஆய்ச்சியர் குரவை திருமாலின் அவதாரமாக இராமாவதாரத்தைப் பாடுகிறது. தொல்காப்பியம், யாப்பருங்கலம், வீரசோழியம் போன்ற இலக்கண நூல்களின் உரைகளிலிருந்து கம்பருக்கு முன்னரே ஆசிரியப்பா வடிவிலும் வெண்பா வடிவிலும் தமிழில் இராமகாதைகள் வழங்கின என்பது அறியக்கிடக்கிறது. ஆழ்வார்கள் அருளிச் செய்த பாசுரங்களில் இராமகாதை இடம்பெறுகிறது. குலசேகராழ்வார் இராமனுக்குத் தாலாட்டுப் பாடுகிறார்; இராமனைப் பிரிந்து தயரதன் வருந்தியதைப் பாடுகிறார்; இராமாயணக் கதையைச் சுருக்கமாகப் பாடுகிறார். சீதாபிராட்டியிடம் அநுமன் உரைத்த அடையாள மொழிகள் சிலவற்றைப் பெரியாழ்வார் பாடுகிறார். இராவணனைப் போரில் இராமன் வெற்றி கொண்டது குறித்து அஞ்சிய அரக்கர்கள் அபயம் வேண்டிக் கூத்தாடிப் பாடுவதாகத் திருமங்கை ஆழ்வார் பாடுகிறார். குகன் இராமனிடம் பூண்ட பக்திக் காதலைத் திருமங்கை மன்னர் சிறந்த நாடகக் காட்சியாகத் தீட்டுகிறார். இவை அனைத்தும் கம்பருடைய காப்பியப் பயிருக்கு அடியுரமாக விளங்கின.

பொதுவாக உலகக் காப்பியப் புலவர்களுள் பலரும் முன்னரே வழங்கிய பழங்கதை ஒன்றையே தம் பாடுபொருளாகக் கொண்டனர். ஆனால், எவரும் நாடு முழுவதும் பரவி, நன்கு அறியப்பட்டிருந்த, புகழ் மிக்க காப்பியத்தை முதல் நூலாகக் கொண்டு பாடவில்லை. கம்பர் ஒருவரே இவ்வருஞ்செயலைத்

துணிந்து மேற்கொண்டு மாபெரும் வெற்றி பெற்றுள்ளார். 'வாங்கரும் பாதம் நான்கும் வகுத்த வான்மீகி' என்றும், 'இயம்பு வான்மீகன்' என்றும், 'வடநூல் முனிவர்' என்றும், 'தவன்' என்றும், 'நன்னால் மறையாளன்' என்றும் தம் பெருங்காப்பியத்தில் கம்பர் முதனூல் ஆசிரியரைப் பாராட்டுகிறார். பாயிரத்தில் அம்முனிவரைத் 'தெய்வமாக்கவி' என்றும், 'தேவ பாடையில் இக்கதை செய்த மூவர் ஆனவர் தம் முளும் முந்திய நாவினான்' என்றும் கம்பர் புகழ்கிறார். இவ்வாறு வெளிப்படையாகவும் குறிப்பாகவும் கூறும் கூற்றுகளின் வாயிலாகக் கம்பர், தாம் வான்மீகரின் காப்பியத்தைப் பின்பற்றுவதை உணர்த்துகிறார். வ.வே.சு. அய்யர் கருத்து இங்கே எண்ணத்தக்கது: 'வடமொழியில் புகழ்பெற்று விளங்கிய காப்பியக் கதையைத் தம் பாடுபொருளாக எடுத்துக்கொண்டதோடமையாமல், கம்பர் அக்கதையின் போக்கு எதனையும் விட்டுவிடாது ஒன்றன்பின் ஒன்றாக அமைத்திருக்கிறார். வடமொழியின் ஆதிகாவியத்தைத் தம்முடைய காப்பியத்தோடு ஒப்பிட்டுக் காணும் வகையில் அடக்கத்தோடு போட்டியிடுகிறார். வான்மீகத்தைக் கம்பரோடு ஒப்பிட்டு ஆய்ந்த திறனாய்வாளர் எவரும் உலகப் பெரும் புலவர்களுள் கம்பரும் ஒருவர் என்னும் தகுதியை மறுக்கவில்லை'.

தம் காலத்தில் நிலவிய பண்பாட்டுக்கும் நாகரிகத்திற்கும் ஏற்ப முதனூல் நிகழ்ச்சிகளைத் தொகுத்தும் விரித்தும் நீக்கியும் வேண்டிய இடங்களில் புதுமையாகப் படைத்தும், கம்பர் தம் ஒப்பற்ற காப்பியத்தைப் பாடியுள்ளார். கம்பருடைய காப்பியத்திற்கு வான்மீகி இராமாயணம் ஒரு கருவாக அமைகிறது என்று மட்டும் கூறலாம். அதற்குமேல் நிகழும் நிகழ்ச்சிகளும் பாத்திரங்களும் வருணனைகளும் கம்பருடைய உள்ளத்திலிருந்து பொங்கி எழுந்தவை ஆகும். தம் உள்ளப் பெருங்கோயிலில் குடியிருந்த இராமனைக் காப்பியக் கோயிலின் தலைவனாக அமைத்து ஒரு புதுக் காப்பியத்தையே தமிழில் படைத்து உதவினார் கம்பர் என்று கூறுவதே பொருந்தும்.

தமிழ்நாட்டின் சமூக நிலையையும் பண்பாட்டையும் நன்கு உணர்ந்தவர் கம்பர். அவர் தமிழ்நாட்டு இசை நாடகக் கலைகளை ஊன்றிக் கற்றவர்; தமிழ்ப் பாக்களின் இயல்புகளை நன்கு ஆராய்ந்து தெளிந்தவர்; தமிழ்நாட்டின் வயல்வெளிகளிலும் காடுகளிலும் கடற்பரப்புகளிலும் சுற்றித் திரிந்தவர்; மக்கள் கூட்டத்தின் உளவியல் வேறுபாடுகளை ஊன்றிக் கற்றவர். கம்பர் கண்ட இராமன், 'தென்சொற் கடந்தான், வடசொற் கலைக்கு எல்லை தேர்ந்தான். அதனால், அவர் படைத்த இராமாயணத்தில் தமிழும் தமிழ்ப் பண்பாடும் புதுப்பொலிவோடு காட்சி அளிக்கின்றன.

கம்பர் தம் நூலுக்குச் சூட்டிய பெயர் 'இராமாவதாரம்' என்பதாகும். 'இராமாவதாரப் பேர்த் தொடை நிரம்பிய தோமறு மாக்கதை' என்று பாயிரம் குறிக்கிறது. எனினும், வான்மீகர் இராம காதைக்குச் சூட்டிய இராமாயணம் என்ற பெயரே பெருவழக்குப்பெற்றதால் கம்பருடைய காப்பியமும் கம்பராமாயணம் என்னும் பெயர் பெறுவதாயிற்று.

கம்பர் வான்மீகரை ஒட்டிக் காப்பியக் கதையை ஏழு காண்டங்களாகப் பாடவில்லை. இராமன் பிறப்பிலிருந்து முடிசூட்டு விழா முடிய ஆறு காண்டங்களே கம்பர் பாடியவை. உத்தரகாண்டம் வேறொரு புலவரால் பாடப்பெற்றுக் கம்பராமாயணச் சுவடிகளுடன் கோக்கப்பட்டதால் ஏழு காண்டங்களையும் கம்பர் பாடினார் என்னும் பிழையான கருத்துத் தோன்றியது. இன்றுள்ள பதிப்புகளில் காண்டங்களின் பெயர்களும் காப்பிய நிகழ்ச்சிகளும் வான்மீகத்தை ஒட்டியே உள்ளன. செய்யுள் அமைப்பிலும் பொருள் அமைப்பிலும் ஒரு காண்டத்திற்கும் அதனை அடுத்து வரும் காண்டத்திற்கும் வேறுபாடு காணப்பெறவில்லை. இப்பொழுது, கடவுள் வாழ்த்துப்பா ஒவ்வொரு காண்டத்தின் முன்னரும் இடம் பெற்றுள்ளது. பழைய பதிப்பாசிரியர்கள் கடவுள் வாழ்த்துப் பாக்களை நூலுக்குப் புறம்பாகக் கொண்டு தனியாகப் பதிப்பித்துள்ளனர். எனவே, காண்டங்களின் அமைப்புக் கம்பருடையது என்று கூற இயலாது. ஒவ்வொரு காண்டத்திலும் அமைந்துள்ள படலங்களின் அமைப்பு, பெயர்கள், பாடல் எண்ணிக்கை ஆகியனவும் சுவடிக்குச் சுவடி மாறுபடுகின்றன. எனவே, படலப் பாகுபாடும் கம்பர் காலத்துக்குப் பிற்பட்டதென்று கருதலாம்.

தமிழ் நூல்களிலேயே மிகுதியான பாடவேறுபாடுகளைப் பெற்றுள்ள நூல் கம்பராமாயணமே ஆகும். சுவடிகளின் எண்ணிக்கை மிகுதியிலும் இந்நூலே முதலிடம் பெறுகிறது. பாடல்களின் எண்ணிக்கை, கதைப் போக்கு, பாடங்கள் ஆகியவற்றில் பற்பல வேறுபாடுகள் உள்ளன. இது மக்கள் இலக்கியமாக விளங்கிய காரணத்தால் மாறுபாடுகள் எளிதில் நுழைந்தன. சுவடி எழுதுவோர், இராமாயணத்தைப் பாடிப் பரப்பியோர், வான்மீகரிடம் ஈடுபட்டோர் ஆகியோர் கைவண்ணத்தால் பாடல்களில் மாறுபாடுகள் புகுந்தன. அப்பாடல்களை வெள்ளிப்பாடல்கள் என்பர். கம்பராமாயணத்திற்குப் பல பதிப்புகள் வந்துள்ள போதிலும் அண்ணாமலைப் பல்கலைக் கழகம் பாடபேதங்களுடன் வெளியிட்ட பதிப்பு குறிப்பிடத்தக்க பதிப்பாகும். மர்ரே. எசு. இராசம் அவர்கள்

ஆராய்ச்சி முன்னுரையுடன் சந்தி பிரித்து வெளியிட்ட பதிப்பும் சிறந்த பதிப்பாகும்.

வான்மீகத்திலிருந்து கம்பராமாயணம் மாறுபடும் இடங்கள் தமிழ் இலக்கிய மரபுகளுக்கும் பண்பாட்டுச் சூழலுக்கும் ஏற்ப அமைந்துள்ளன. வான்மீகத்தில் மக்களுள் சிறந்த மனிதனாக - புருடோத்தமனாக - விளங்கும் இராமன், கம்பர் காப்பியத்தில் அறத்தை நிலைநிறுத்தும் பரம்பொருளின் அவதாரமாகப் புனையப்பெறுகின்றான். வில்லை முறித்துச் சீதையை மணந்தான் இராமன் என்னும் முதனூல் கதையைக் கூறுமுன்னர்க் கன்னிமாடத்தில் நின்று கொண்டிருந்த சீதையும் அவ்வழியே வந்துகொண்டிருந்த இராமனும் ஒருவரை ஒருவர் கண்டு காதல் கொண்டனர் எனத் தமிழ் அகப்பொருள் மரபுக்கு ஏற்பக் கதையினை மாற்றிப் புனைக்கிறது இந்நூல். அகலிகை நெஞ்சினால் பிழைப்பு இலாதவளாகக் கம்பர் காப்பியத்தில் புத்துருப் பெறுகிறாள். தேவர் சூழ்ச்சியாலும் நல்லோர் இயற்றிய அறத்தாலும் அரக்கர் இயற்றிய தீவினையாலும் கைகேயியின் தூய உள்ளம் திரிவதாகக் கம்பர் காப்பியம் கதையை மாற்றிக் கைகேயியைக் குற்றம் அற்றவளாகக் காட்டுகிறது. வான்மீகத்தில் வேட்டுவக் குறுநிலத் தலைவனாகக் காட்சியளிக்கும் குகன், கம்பர் கவியுள்ளத்தில் மாபெரும் இராம பக்தனாக, தீராக் காதலனாக உருமாற்றம் பெறுகிறான். இராமன் அவனைத் தன் இளவலாக ஏற்றுக் கொள்கிறான். சூர்ப்பணகை வருகிறாள். சீதையை இராவணன் தன் கைகளால் தீண்டி எடுத்துச் சென்றான் என்னும் முதனூல் கதையை மாற்றிப் பிராட்டியை அவள் தங்கியிருந்த பர்ணசாலையோடு இராவணன் அகழ்ந்து எடுத்துக்கொண்டு சென்றான் என்று கம்பராமாயணம் பாடுகிறது. வாலியைச் சிறியன சிந்தியாதவனாகக் கம்பர் படைத்துள்ளார். முதல் நூலுக்கு மாறாக, தாரை கைம்மைக்கோலம் பூண்டிருந்ததாகவும், அக்காட்சி இலக்குவனுக்குத் தன் தாயாரை நினைவூட்டிக் கண்கலங்க வைத்ததாகவும் கம்பராமாயணம் படைத்து மொழிகிறது. தீய்ந்துபோன சம்பாதியின் இறகுகள் இராம நாமத்தின் ஆற்றலால் தழைப்பதாகக் கம்பர் பாடியிருப்பது இராமநாமத்தின் பெருமையை விளக்குகிறது. இரணியன் வதைப்படலம், முதல் நூலில் இல்லாத ஒன்று. உபநிடதக் கருத்துகளை இப்படலத்தில் கம்பராமாயணம் விளங்குவது குறிப்பிடத்தக்கது. அரக்கர்களைப் படைத்துள்ள முறையில் இந்நூல் வான்மீகத்திலிருந்து பெரிதும் மாறுபடுகிறது. இராவணன் பெருவீரன்; வீணைக் கொடியோன். சீதையிடம் அவன் கொண்ட பொல்லாக் காமமே அவனை வீழ்த்துகிறது. இறுதிப் போரின் போது, இராமன் பரம்பொருள்என்பதனை இராவணன் உணர்கிறான்; இருப்பினும், தன் தனியாண்மையை நிலைநிறுத்திப் போரிட்டு மடிகிறான். இராவணன் மகன் இந்திரசித்தனும் வில்லாளர் வரிசையில் விரல் முன் நிற்கும் வல்லாளனாகக் கம்பரால் சித்திரிக்கப் பெறுகிறான். வீடணன் ஒரு ஞானியாக - உம்பரின் ஒரு முழம் உயர்ந்தவனாக - கம்பராமாயணத்தில் புதுப்பிறவி எடுக்கிறான். பயில்வோர் உள்ளத்தை அரக்கர் அனைவரிலும் கவர்பவன் கும்பகருணனே ஆவான். பெருந்தீனியிலும் துயிலிலும் மூழ்கிக் கிடப்பவனாக மூல நூலில் இடம்பெறும் கும்பகருணன், நீதியை உணர்ந்தவனாகவும், அண்ணனுக்கு அறிவுரை கூறுபவனாகவும் கம்பர் காப்பியத்தில் உருமாற்றம் பெறுகிறான். கடமைக்கும் பாசத்திற்கும் இடையே எழும் கடும் போராட்டத்தை அவன் வாழ்வில் காணமுடிகிறது. குலப்பெருமையும் அண்ணன் மீது கொண்ட அன்பும் இவனைப் புடம் போட்ட பொன்னாக உயர்த்திவிடுகின்றன. அதிகாயன், மகோதரன் போன்றோரின் படைப்புகளும் வீரமும் மானமும் செறிந்தவை. மாய மானாக வந்த மாரீசனும் அறத்தைப் பேசுகிறான். இவ்வாறு, அரக்கர் மத்தியிலும் விளங்குவது மனிதப் பண்பே என்பதை ஒப்பற்ற முறையில் கம்பராமாயணம் படைத்துக் காட்டுகிறது. சுருங்கக் கூறின், கம்பரின் காப்பியம் ஒரு கலைக்கோயில், அது இப்பேருலகின் ஒரு சிறு படைப்பாக விளங்குகிறது. ஒருதுளிப் பனிநீரில் இவ்வுலகமே எதிரொளி செய்வது போன்று, கம்பர் காப்பியத்தில் இவ்வுலகமே காட்சி அளிக்கிறது எனலாம்.

காப்பிய இலக்கியம் புறநிலையில் நின்று பாடப் பெறுவது. காப்பியப் புலவன் கவிக்கூற்று முறையால் கதையை நடத்திச் செல்வது மரபு. கம்பரோ கவிக்கூற்று முறைமையோடு நாடக முறைமையையும் கையாண்டுள்ளார். காப்பிய நிகழ்ச்சிகளுள் பல நாடகமாக நடிக்கத் தக்கவை. தம் தேர்ந்த நாடகப் புலமையைக் கம்பர் பல இடங்களில் காட்டுகிறார். பல இடங்களில் பாத்திரப் பேச்சுகள் தன்னுணர்ச்சிப் பாக்களாக வீறு கொள்ளுகின்றன. இம்முத்திறமும் ஒருங்கே அமைந்த தமிழ்க் காப்பியம் கம்பராமாயணம் ஒன்றே ஆகும் என்பது அறிஞர்களின் துணிபு.

பத்தாயிரத்திற்கும் மேற்பட்ட பாக்களாக விரிந்து பரந்து நிற்கிறது கம்பராமாயணம். இதில் கம்பர் விருத்தயாப்பைச் செப்பமாகக் கையாண்டுள்ளார். 'விருத்தமெனும் ஒண்பாவிற்கு உயர்கம்பன்' என்பது ஆன்றோர் வாக்கு. இவ்விருத்த யாப்பில் கம்பர் தொண்ணூற்று ஆறு சந்தங்களைப் பாடியுள்ளார் என்பர். 'வரம்மிகு கம்பன் சொன்ன வண்ணமும் தொண்ணூற்று ஆறே' என்பது கம்பராமாயணத் தனியன். கதையின் போக்குக்கும் நிகழ்ச்சிக்கும்

பொருளுக்கும் பொருத்தமான சந்தங்களில் பாடல்கள் அமைந்துள்ளன. கதை மாந்தர் இயல்புக்கும் நிகழ்ச்சியின் போக்குக்கும் உணர்ச்சிக்கும் ஏற்றாற் போல், பாடல்கள் மிடுக்கும் நெகிழ்ச்சியும் இன்னோசையும் உடையனவாகத் நிகழ்கின்றன. போர் குறித்து வரும் பாடல்கள் விரைவு, சினம், வன்மை ஆகியவற்றை உணர்த்தும் முறையில் முடுகு வண்ணத்தில் அமைந்து கற்போரை இன்புறுத்துகின்றன.

கம்பர் இராமகாதையைப் பாடினாலும் அதனை வெறும் கதையாகப் பாடவில்லை. நன்மைக்கும் தீமைக்கும் நடக்கும் இடையறாத போராட்டமாகவே காப்பியக் கதை நிகழ்கிறது. தீமை சிற்சில இடங்களில் வெற்றி பெறுவதுபோல் தோன்றினாலும், அறம் ஆங்காங்கே தளர்ச்சியுற்றுத் தொய்வுற்றாலும், இறுதி வெற்றி அறத்துக்கே கிடைக்கிறது. 'அறம் வெல்லும், பாவம் தோற்கும்' என்பதே காப்பியத்தின் உள்ளுறை. இதனைத் தன் சொல்லாலும் செயலாலும் நடத்திச் செல்லுகின்ற காப்பியத் தலைவன் உயர்ந்த அரச குலத்தவன்; ஆயினும் அவன் தன்னினும் தாழ்ந்த வேடனைத் தன் தம்பியாகத் தழுவிக் கொள்கிறான்; பறவைகளின் அரசனான சடாயுவைத் தன் தந்தையாக ஏற்று, அவனுக்கு இறுதிக் கடன் செய்கின்றான்; குரங்குகளின் தலைவன் சுக்கிரீவனையும் அரக்கர் குலத்தோனாகிய வீடணனையும் தன் உடன் பிறந்தாராக ஏற்றுக்கொள்கிறான் பறவை முதல் அரக்கர் ஈறாக, உயிரினங்கள் அனைத்தும் ஒன்றே என்னும் உயரிய உபநிடதக் கருத்தை இக்கால அறிஞர்கள் வற்புறுத்துகிற ஆன்ம நேய ஒருமைப்பாட்டைப் பல நூற்றாண்டுகளுக்கு முன்பே கற்பனையில் கண்டு திளைத்துப் பாடியவர் கம்பர். 'மானுடம் வென்றது அம்மா!' என்று சுக்கிரீவன் கூற்றாக வியந்து பாடுகிறார் கம்பர். 'எல்லாரும் எல்லாச் செல்வமும் எய்தலாயே இல்லாரும் இல்லை உடையார்களும் இல்லை மாதோ' என்று பொதுமை அறத்தைக் கம்பராமாயணம் அன்றே முழங்கித் திகழ்கிறது.

'கம்பன் படைப்பு, ஒரு மொழியினருக்கோ இனத்தினருக்கோ நாட்டினருக்கோ தனியுரிமை உடையதன்று, உலகம் முழுமைக்கும் பொதுவானது, இடத்தால் பரந்து நிற்கிற காப்பியம் காலத்தையும் வென்றமைந்து, எக்காலத்திற்கும் உரிய நடப்பியல் காப்பியமாகப் புலப்படுகிறது' என்னும் பாராட்டுரை உண்மை; வெறும் புகழ்ச்சி இல்லை. அ.பா.

துணை நூல்கள்:

ஞானசம்பந்தன், அ.ச., கம்பன் புதிய பார்வை, கம்பன் கழக வெளியீடு, சென்னை, 1984.

வையாபுரிப்பிள்ளை, எசு., கம்பன் காவியம், தமிழ்ப் புத்தகாலயம், சென்னை, 1955.

கம்பராமாயண முதற்செய்யுள் சங்கோத்தர விருத்தி: இந்நூல் சிவஞான சுவாமிகளால் அருளிச் செய்யப்பட்டது. அவர் திருவாவடுதுறை மடத்திலிருந்து சிறிது காலம் காஞ்சிபுரம் சென்றிருந்தபோது அங்குள்ள வைணவர்கள், 'தமிழில் கம்பராமாயணத்தைவிடச் சிறந்த நூல் ஒன்று உண்டா' என்று மிக்க அகந்தையுடன் வினவினார்கள். அது சுவாமிகளுக்கு மிக்க மனவருத்தத்தைத் தர, உடனே, 'கம்பராமாயண முதற்செய்யுளே மிகவும் பிழைபொருந்தியதாயிற்றே' என்று கூறி, 'நாடிய பொருள் கைகூடும் ஞானமும் புகழும் உண்டாம்' என்னும் செய்யுளின் ஒவ்வொரு சொற்கண்ணும் அமைந்த பிழைகளை விளக்கிக் கூறினார்கள். அது கேட்ட வைணவர்கள் மறுமொழி கூற இயலாது விழித்ததோடு மிக்க வருத்தமும் அடைந்தனர். அந்நிலை கண்டு சுவாமிகள் திருவுளம் இரங்கித் தம் புலமை நுட்பத்தால் இவ்வாறு பிழைகளிருக்கினும் இன்னின்ன முறையில் அமைதிகொள்ளலாம் எனக் கூறி, அச்செய்யுள் சிறந்தது என்று கொள்ளுமாறு உரை விளக்கம் செய்து அவர்கள் மனம் நிறைவடையச் செய்தார்கள். இதனை அருகிருந்து கேட்ட சைவர்கள் அக்குற்ற நற்றங்களை நூல் வடிவில் அமைத்துத் தர வேண்டினார்கள். அவர்கள் விருப்பத்திற்கியையக் கம்பராமாயண முதற் செய்யுளுக்குச் சுவாமிகளே எழுப்பிய சங்கையும் பின்னர்க் கூறிய உத்தரமும் அடங்கிய விருத்தியுரை நூலே கம்பராமாயண முதற்செய்யுள் சங்கோத்தரவிருத்தி என்பதாகும்.

சங்கை என்பது ஐயங்களையும் உத்தரம் என்பது விடைகளையும் குறிக்கும். விருத்தி என்பது விளக்க உரையாகும். சுவாமிகள் இற்றைக்கு இருநூறு ஆண்டுகளுக்கு முன்னர் நெல்லை மாவட்டம் விக்கிரம சிங்கபுரத்தில் ஆனந்தக் கூத்தருக்கும் மயிலம்மையாருக்கும் மகவாய்த் தோன்றினார்கள். திருவாவடுதுறை மடத்தில் சேர்ந்து தென்மொழி, வடமொழி, சைவ சித்தாந்த சாத்திரப் பயிற்சி ஆகியவற்றில் மிக்க புலமை பெற்றார்கள். அதனாலேயே இவ்வரிய நூலைத் தம்மை எதிர்த்தவரும் மறுக்க இயலா நிலையில் எழுத முடிந்தது. பிறகு சுவாமிகள் அவர்கள் மனம் நோகாவண்ணம் அமைதிகூறியமை அவர்தம் இளகிய எண்ணத்தையும் புலமைத் திறத்தையும் புலப்படுத்துகிறது.

எடுத்துக்காட்டாக 'நாடிய பொருள் கைகூடும் என்பதில் 'கூடுமெனவே அமைந்திருப்பக் கைகூடும்

என்றது வேண்டா கூறலாம்' என்று சுவாமிகள் குற்றம் கூறினார்கள். பின்னர் அமைதி கூறுமிடத்து. 'கலந்தாரைக் கைவிடுதல்' என்னுமிடத்துக் கை என்பது இடைச்சொல்லாய்த் தான் சேர்ந்த வினையைச் சிறப்பித்துப் பொருட்குபகாரப் பட்டுவரும் உபசருக்கமாகும் என்பர். அதுபோன்றே ஈண்டுக் கையென்றதூஉம் அவ்வாறிடைச் சொல்லாய்க் கூடுதலைச் சிறப்பித்து எளிதிற்கூடும் என்னும் பொருள்பட நின்றது' இவ்வாறே பாட்டு முழுவதும் சங்கையும் உத்தரமுமாகக் கூறியுள்ள திறம் போற்றற்பாலது. இரா. ச.

கம்பன் கழகம் - காரைக்குடி: 'கம்பன் புகழ்பாடிக் கன்னித் தமிழ் வளர்ப்போம்' என்பதை அடிப்படை நோக்கமாகக் கொண்டு 1939-ஆம் ஆண்டு தோற்றுவிக்கப்பட்டது காரைக்குடிக் கம்பன் கழகம்.

கம்பன் கழகம் கண்ட பெருமை செட்டிநாட்டுத் தமிழறிஞர் சொ. முருகப்பா அவர்களையும் கம்பனடிப்பொடி சா. கணேசன் அவர்களையும் சாரும்.

தொடங்கிய நாள் தொட்டுத் தம் இறுதிவரை சா.கணேசன் அவர்கள் கம்பன் கழகச் செயலாளராக இருந்து அரும்பணியாற்றினார்கள். சொ. முருகப்பா, இரசிகமணி டி.கே. சிதம்பநாத முதலியார், ஏ.சி. பால்நாடார், பேராசிரியர் வையாபுரி பிள்ளை, டாக்டர் இராம. அழகப்பச் செட்டியார், தமிழ்க்கடல் இராய. சொக்கலிங்கஞ் செட்டியார் முதலியோர் கம்பன் கழகத் தலைவராகப் பணியாற்றியுள்ளனர்.

கம்பன் கழகம் ஆண்டுதோறும் கம்பன் விழா நிகழ்ச்சிகளைச் சிறப்பாக நடத்தி வருகிறது. அவ்விழா 1939-ஆம் ஆண்டு ஏப்பிரல் மாதம் 2,3 ஆகிய இரு நாட்களிலும் காரைக்குடியில் முதன் முதலாக நடத்தப்பெற்றது. அடுத்த ஆண்டு முதல் அவ்விழா நான்கு நாள் விழாவாகக் கொண்டாடப்பெற்று வருகிறது. கவிச்சக்கரவர்த்தி கம்பன் கம்பராமாயணத்தை அரங்கேற்றியது பங்குனி மாதம் அத்த நாளிலாகும். 'பங்குனி அத்த நாளிற்,கண்ணிய அரங்கர் முன்னே கவி அரங்கேற்றினானே' என்று கம்பராமாயணச் சிறப்புப் பாயிரம் கூறும். பங்குனி மாதம் மகம், பூரம், உத்திரம் ஆகிய மூன்று நாள் நிகழ்ச்சிகள் காரைக்குடியிலும், நான்காம் நாள் நிகழ்ச்சி அத்த நாளன்று, கம்பன் சமாதிக் கோயில் அமைந்துள்ள நாட்டரசன் கோட்டையிலும் நடைபெறும்.

தமிழ்நாட்டில் கவியரங்கமும் பட்டிமண்டபமும் சிறந்து விளங்குவதற்கு ஒரு பெருங்காரணம் கம்பன் கழகம் எனின் அது மிகையாகாது. பட்டி மண்டப நிகழ்ச்சிகளை 1941-ஆம் ஆண்டு முதலும், கவியரங்க நிகழ்ச்சிகளை 1949-ஆம் ஆண்டு முதலும் இக்கழகம் நடத்தி வருகிறது. சா. கணேசன் அவர்கள் 1944-ஆம் ஆண்டு தேசியப் போராட்டம் காரணமாகச் சிறையிலிருந்தபோதும் விழா தடைபடாது நிகழ்த்தப் பெற்றது. சீனப் படையெடுப்பின்போது, கம்பன் விழாவுக்குச் செலவாகும் தொகையின் பெரும்பகுதி போர் நிதிக்கு வழங்கப் பட்டமையால் அந்த ஆண்டுப் பங்குனி அத்தத்தன்று நாட்டரசன் கோட்டையில் ஒரு நாள் நிகழ்ச்சியாகக் கம்பன் விழா நடத்தப்பெற்றது.

தொடக்க நிலையில் முதல் நாள் திருநாள் மங்கலத்தில் கம்பன் திருவுருவப்படம் காரைக்குடி மேலமடத்திலிருந்து ஊர்வலமாக எடுத்துச் செல்லப் பெற்று விழா மேடையில் வைக்கப்பட விழா தொடங்கி நடைபெறும். விழா நிகழ்ச்சிகளை உரிய நாளில் குறிப்பிட்ட நேரத்தில் மணித்துளியும் தாமதமில்லாமல் தொடங்கி நடத்துதல் கம்பன் கழகத்தின் தனிச் சிறப்பாகும்.

கம்பன்பாலுள்ள ஈடுபாட்டின் காரணமாக, சா. கணேசன் தம் பெயரைக் 'கம்பனடிப்பொடி' என்று மாற்றிக் கொண்டார். தம் வாழ்நாளின் இறுதிக் காலத்தே கம்பன் கழகத்தைக் கட்டிக் காப்பதற்காகக் 'கம்பன் அறநிலை' என்ற அமைப்பை 1969-இல் ஏற்படுத்தினார். சா. கணேசன் மறைவுக்குப்பின்னர் இவ்வற நிலைதான் கம்பன் விழா நிகழ்ச்சிகளைப் பொறுப்பேற்று நடத்துகிறது.

காரைக்குடி - கம்பன் கழகத்தைத் தாய்க் கழகமாகக் கொண்டு தமிழ்நாட்டில் 49 கம்பன் கழகங்கள் செயற்பட்டு வருகின்றன. நிருவாக நோக்கில் தாய்க்கழகத்திற்கும் ஏனைக் கம்பன் கழகங்கட்கும் தொடர்பில்லை. எங்கேனும் கம்பன் கழகம் புதிதாகத் தொடங்கப் பெற்றால், தாய்க் கழகத்தின் சீதனமாக நூற்றொரு உருபாவும் கம்பர் படமும் தமிழ்த்தாய் உருவப் படமும், இராமாயண நூல் தொகுதி ஒன்றும் அளித்துத் தாமே பங்கேற்றுத் தொடங்கி வைப்பது சா. கணேசன் அவர்களின் பழக்கமாகும். இன்றும் அப்பழக்கம் தொடர்ந்து வருகிறது.

பல்லாண்டுகள் காரைக்குடி மீனாட்சி பெண்கள் பள்ளி வளாகத்தில் கம்பன் விழா நடைபெற்று வந்தது. கம்பன் மணி மண்டபம் அமைக்கப் பெற்ற பின்னர் 1970-ஆம் ஆண்டு முதல் கம்பன் விழா அம் மண்டபத்தில் நடைபெற்று வருகிறது. சான்றோர் கவிதைகள் அடங்கிய 'கம்பன் கவிதை மலர்' என்ற நூலைக் கழகம் 1974-இல் வெளியிட்டது. பின்னர்க்

'கம்பன் மணி மலர்' என்ற பெயரில் ஆண்டுதோறும் மலர் வெளியிட்டு வருகிறது. தமிழகத்தில் கம்பன் ஏற்றம் பெறக் காரணமாக அமைந்தது காரைக்குடிக் கம்பன் கழகம் எனின் சாலப் பொருந்தும். அ.வி.

கம்பாலா கிழக்கு ஆப்பிரிக்காவில் உள்ள உகாண்டா நாட்டின் தலைநகர். அந்நாட்டின் மிகப் பெரிய நகரம் இதுவே. பல குன்றுகளின் மேலே இது அமைந்துள்ளது. பல முக்கிய சாலைகள் இங்கே சந்திக்கின்றன. இந்த இடத்தை கி. பி. 1890-இல் ஆங்கிலக் கிழக்கிந்தியக் கம்பெனியின் தலைமை அக மாகக் கப்பல் தலைவர் பிரடெரிக்கு(Capt. Frederick) தேர்ந்தெடுத்தார். இந்நகரம் 1905 வரை அந்தத் தலைமை நிலையில் இருந்தது. பிறகு தலைநகர், எண்டெபி (Entebbe) என்னுமிடத்திற்கு மாற்றப் பட்டது. உகாண்டா 1962-இல் சுதந்திரம் பெற்றபின் மீண்டும் கம்பாலா (Kampala) தலைநகராயிற்று. இது அமைந்துள்ள பகுதி, நாட்டின் மிகவும் வளமான வேளாண்மைப் பகுதியாகும். காப்பி (Coffee), தேயிலை, புகையிலை, சர்க்கரை முதலியன இங்கி ருந்து ஏற்றுமதியாகின்றன. தொழில் துறையிலும் இது மிக முன்னேறியுள்ளது. இருபதுக்கு மேற்பட்ட பள்ளிக்கூடங்களும் ஒரு பெரிய பல்கலைக்கழகமும், உகாண்டா கண்காட்சிச் சாலையும் இங்கே உள்ளன. கிறித்தவத் திருச்சபைகளுடன், இசுலாமிய மசூதி களும், இந்துக் கோயில்களும் இங்கு உண்டு. மக்கள் நான்கு இலட்சத்திற்கு மேற்பட்டோர் இங்கு வாழ் கின்றனர். தெ.பா.

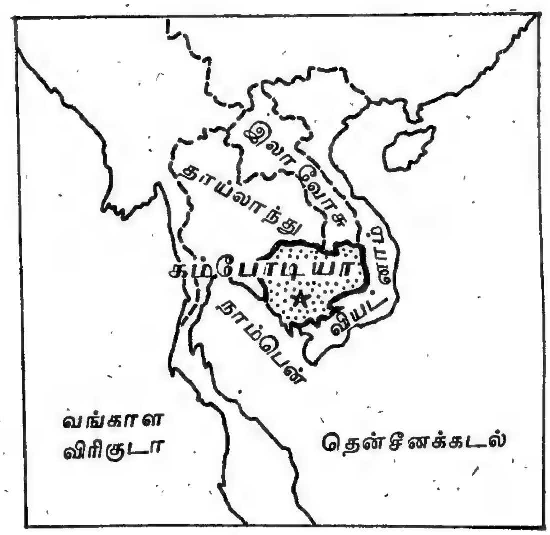
கம்பில் வடஇந்தியாவில் உத்தரப்பிரதேச மாநிலத்தில் உள்ள ஓர் ஊர். மகாபாரதக் காலத்தி லேயே இவ்வூர் புகழ்பெற்றிருந்ததென்று ஒரு கருத்து நிலவுகிறது. துருபத மகாராசன் (திரௌபதியின் தந்தை) இந்த இடத்தில்தான் ஆட்சி புரிந்தான் என்பது கருதப்படுகிறது. அப்பொழுது கம்பில் தென் பாஞ்சாலத்திற்குத் தலைநகராக இருந்தது. இப்பொழுது இது பருக்காபாது மாவட்டத்தில் உள் ளது. வரலாற்றில் பல காலங்களில் கொள்ளைக் கூட் டத்தினர் ஆதிக்கம்பெற்றிருந்ததைக் காணலாம். கம் பில் (Kampil) பகுதியிலும் கி.பி. 13-ஆம் நூற்றாண் டில் கொள்ளைக் கூட்டத்தினர் ஆதிக்கம் பெற்றிருந் தனர். அப்பொழுது தில்லி அரசை ஆண்டுகொண்டி ருந்த கியாசுதீன் பால்பன் அங்குப் படை வீரர்களுடன் சென்று, அவர்களால் ஏற்பட்ட இடையூறுகளை அகற் றினான். அவன் அப்பொழுது அங்கு ஒரு கோட்டை யையும் கட்டினான். இங்குக் கிடைத்துள்ள பண்டைய நாணயங்கள் வரலாற்று ஆய்வுக்கு உதவுகின்றன. தெ.பா.

கம்பிலி: துங்கபத்திரா ஆற்றங்கரையில், பல் லாரி மாவட்டத்தில் உள்ள வரலாற்றுப் புகழ்பெற்ற ஊர். கம்பிலி (Kampili) கி.பி. 17-ஆம் நூற்றாண்டில் சாளுக்கிய இராச்சியத்தின் தலைநகராக இருந்து, சோழப் பேரரசின் தாக்குதலுக்கு உட்பட்டது. கம்பி லியை, இராசாதிராசன், வீரஇராசேந்திரன் என்ற இரு சோழப் பேரரசர்கள் வலிமையுடன் தாக்கி அடிபணி யச் செய்தனர். கலிங்கத்துப்பரணி இராசாதிராசன் (ஆட்சிக்காலம் கி.பி. 1032-53) கம்பிலியை வென்றது குறித்துப் புகழ்ந்து பேசுகிறது. கம்பிலிக் கல்வெட்டுக ளும் சோழரின் வெற்றிகளை உறுதிப்படுத்துகின்றன. இப்பகுதியின் மக்கள், பட்டுத்துணி நெசவுக்குப் பெயர் பெற்றவர்கள்.

கம்பிலி என்ற பெயரையுடைய ஒரு சிறு இராச்சி யம், கி.பி. 14-ஆம் நூற்றாண்டில், கோதாவரிக் கரை யில் அமைந்திருந்தது. இசுலாமியர் ஆட்சி நிலவிய இப்பகுதியிலும் அக்காலத்தில் சில போர்கள் நிகழ்ந் திருக்கின்றன. தெ.பா

கம்பூசியா: காண்க: கம்போடியா

கம்போடியா: ஒழுங்கற்ற தட்டுப் போன்ற அமைப்புடைய கம்போடியா இந்தோ சீனாவில் அடங் கிய மிகச் சிறிய நாடு. (கம்போடியா, வியட்னாம், இலாவோசு ஆகிய மூன்று நாடுகளும் சேர்ந்த அமைப்பு 'இந்தோ-சீனா' எனப்படுகிறது.) இது கம்பூ சியா குடியாட்சி (Democratic Kampuchea) எனவும் கூறப்படுகிறது. இதன் பரப்பளவு 1,81,035 ச.கி.மீ. மொத்த மக்கள் தொகை 8.3. மிலியன் (1976). இந்

கம்போடியா

நாட்டு மக்களில் 85 விழுக்காட்டினர் கம்போடியப் பழங்குடிகள்; 8 விழுக்காட்டினர் வியட்னாமியர்; 6 விழுக்காட்டினர் சீனர்கள்; எஞ்சியவர்கள் மலைவாழ் மக்களாவர். சதுரக் கிலோமீட்டருக்கு 46 பேர் வாழ்கின்றனர். நகரங்களில் 12 விழுக்காட்டினரும் கிராமங்களில் 88 விழுக்காட்டினரும் வசிக்கின்றனர். இந்நாட்டின் தலைநகரம் நாம்பென் (Phnom Phen). இது மிகப் பெரிய வாணிக நகரமாகும். பட்டம்பாங்கு (Battambang), சிகநக்வில்லி (Sihanoukville), கொம் போங்கு சேம் (Kompong Chacham) ஆகியவை மற்ற முக்கிய நகரங்கள் ஆகும்.

இயற்கை அமைப்பு: இந்நாட்டின் நிலப்பரப்பில் பாதிக்கும் மேற்பட்ட பகுதி காடுகளைக் கொண்டி ருக்கிறது. மேகாங்கு (Mekong) ஆற்றுக்கு அருகில் உள்ள நிலங்களும் தோன்லி சாப்பு (Tonle Sap)ஏரியை ஒட்டி அமைந்துள்ள நிலங்களும் வளமையுடன் இருக் கின்றன. கோடைக்காலம் நவம்பரில் தொடங்கி மார்ச்சு மாதம் முடிவடைகிறது. மழைக்காலம் ஏப்பிரலில் தொடங்கி அக்டோபரில் முடிவடைகிறது. ஆண்டின் சராசரி மழை 1470 மி.மீ. (58 அங்குலம்) ஆகும். ஆண்டின் உயர்ந்த வெப்பநிலை 97°F (36°C). ஆண்டின் குறைந்த வெப்பநிலை 68°F (20°C). திசம்பர் மாதமும் சனவரி மாதமும் மிக வெப்ப மாக இருக்கும். ஏப்பிரல், மே மாதங்களில் கடுமை யான குளிர் நிலவும்.

யானை மலைகளும் (Elephant Mountains), ஏலக் காய் மலைகளும் (Cardamon Mountains) மிக முக்கிய மலைகளாகும். கம்போடியக் காடுகளில் யானைகள், எருமைகள், எருதுகள், புலிகள், சிறுத் தைகள் ஆகியவை வாழ்கின்றன. இரப்பர், தென்னை, வாழை, ஆரஞ்சு மரங்கள் இக்காடுகளில் மிகுதியாக உள்ளன. வடக்குக் கம்போடியாவில் இரும்புத்தாது போதுமான அளவு கிடைக்கிறது. தங்கமும் இரத்தி னக் கற்களும் சிறிதளவு கிடைக்கின்றன.

மக்கள்: இந்நாட்டு மக்களுள் 90 விழுக்காட் டினர் கம்போடிய மொழியையும், 10 விழுக்காட்டி னர் பிரெஞ்சு மொழியையும் பேசுகின்றனர். உழவுத் தொழிலையே பெரும்பான்மையான மக்கள் மேற் கொண்டுள்ளனர். மேகாங்கு ஆற்றை ஒட்டிய பகுதிகளிலும், தென் கம்போடியாவிலும் உழவுத் தொழில் சிறப்பாக நடைபெறுகிறது. சீனர்களும் வியட்னாமியரும் இந்நாட்டிலுள்ள நகரங்களிலேயே வாழ்கின்றனர். அவர்கள் வாணிகத்திலும் மீன் பிடிக்கும் தொழிலிலும் இரப்பர் ஏற்றுமதியிலும் ஈடுபட்டுள்ளனர். புத்த மதத்தை 90 விழுக்காடு மக்கள் பின்பற்றுகின்றனர். ஏறக்குறைய 10,000 உரோமன் கத்தோலிக்கர்களும் இந்நாட்டில் வாழ் கின்றனர்.

கம்போடியாவை 17 மாநிலங்களாகப் (States) பிரித்திருக்கின்றனர். ஒவ்வொரு மாநிலத்திலும் ஓர் ஆளுநர் இருக்கிறார். இவரை நடுவண் அரசு நியமிக் கிறது. இவர் மாவட்டங்கள், நகரங்கள், கிராமங்கள் ஆகியவற்றின் நிருவாகத்தைக் கவனித்துக் கொள்கி றார்.

வரலாறு: கம்போடியா கி.பி. 1863-ஆம் ஆண்டு ஆகசுட்டு மாதம் பிரெஞ்சுக் குடியேற்றமாக ஆயிற்று. கம்போடிய அரசர் பிரான்சின் கட்டுப்பாட்டின் கீழ்க் கொண்டு வரப்பட்டார். கம்போடியர்கள் தம் நாட் டில் அயலார் ஆட்சியை விரும்பாமல் கொரில்லா முறையில் போரைத் தொடங்கினர். பிரெஞ்சு அரசு கி.பி. 1886-இல் கம்போடியாவில் 'பெருமக்கள்சபை' (Council of Notables) என்ற அமைப்பை ஏற்படுத்தி நாட்டின் உள்ளாட்சி நிருவாகத்தை மட்டும் கம் போடியாப் பிரபுக்களிடம் கொடுத்தது. பிரான்சு இரண்டாம் உலகப் போர் தொடங்கும் வரை கம் போடியாவில் ஏற்பட்ட கலகங்களை அடக்கி ஆட்சி யைத் தன் வசமே வைத்துக் கொண்டது.

பிரான்சின் விச்சி (Vichy) அரசாங்கம் சப்பானி யர்களிடம் இந்தோ சீனாவை 1940-ஆம் ஆண்டு செப்டம்பர் மாதம் ஒப்படைத்தது. சப்பானியர்கள் பிரான்சின் உதவியோடு இந்தோ சீனாவை ஆண்டு வந்தனர். இரண்டாம் உலகப் போரில் தன் தோல்வி உறுதி என அறிந்து கொண்ட சப்பான், தான் (Thanh) தலைமையில் சுதந்திரக் கம்போடிய அரசை அமைத்தது. இரண்டாம் உலகப் போரில் சப்பான் தோற்றதும் தான் தாய்லாந்திற்கு ஓடிப்போனார். அரசர் நோரொடம் (Norodom) 'கம்போடியா ஒரு சுதந்திர நாடு' என அறிவித்தார். அதை அறிந்த பிரான்சு அமெரிக்க உதவியுடன் கம்போடியாவைக் கைப்பற்றியது. பின்னர் வற்புறுத்தலின் பேரில் பிரான்சு கம்போடியாவிற்கு 1946-ஆம் ஆண்டில் 'சுயாட்சி' வழங்கியது. கம்போடியர்கள் முழு சுதந் திரம் வேண்டிப் போராட்டத்தைத் தொடர்ந்தனர். ஆதலின் பிரான்சு கம்போடியாவிற்கு 1953-ஆம் ஆண்டு நவம்பர் மாதம் 9-ஆம் தேதி சுதந்திரம் கொடுத்தது.

பொருளாதாரம்: இது ஒரு வேளாண்மை நாடு. இங்கு உற்பத்தியாகும் பொருள்களில் அரிசி முத லிடத்தையும் இரப்பர் இரண்டாமிடத்தையும் பெறு கின்றன. இரப்பர்த் தோட்டங்கள் பிரெஞ்சுக்காரர் களிடம் இருப்பதால் இந்நாட்டின் இரப்பர் பெரும் பாலும் பிரான்சிற்கே ஏற்றுமதியாகிறது. அமெரிக் காவும் இந்நாட்டிலிருந்து சிறிதளவு இரப்பரை இறக்குமதி செய்து கொள்கிறது. 2 மிலியன் கண்டி

(Tonnes) அரிசி ஆண்டொன்றுக்கு உற்பத்தி செய்யப்படுகிறது. தானியங்கள், கரும்பு, பருத்தி, மிளகு, எண்ணெய் வித்துக்கள், புகையிலை, காப்பி, கோக்கோ, சணல் ஆகியனவும் இங்கு உற்பத்தி செய்யப்படுகின்றன. பதப்படுத்தப்பட்ட மீன்களை இந்நாட்டு மக்கள் விரும்பி உண்கின்றனர். கால்நடை வளர்ப்பு இவர்களுக்கு மிகுந்த இலாபத்தைக் கொடுக்கிறது.

காடுகள் நிரம்பிய இந்நாட்டின் கனிவளங்கள் முழுவதும் இன்னும் கண்டு பிடிக்கப் படவில்லை. அரிசி ஆலைகள், சாராயத் தொழிற்சாலைகள், எண்ணெய் தூய்மைப்படுத்தும் ஆலைகள் பல இங்குள்ளன. இங்கு 1960-ஆம் ஆண்டிற்குப் பின்னரே சிமெண்டு, கண்ணாடிக் குப்பிகள் உற்பத்தி செய்யும் தொழிற்சாலைகள் தொடங்கப்பட்டுள்ளன. நா.அ.

கல்வி: உள்நாட்டுப் போர், அடக்குமுறை ஆகியவற்றால் பத்தாண்டுக் காலமாகப் (1970-79) பாதிக்கப்பட்ட இந்நாட்டில், 1980-ஆம் ஆண்டுத் தொடக்கத்தில்தான் புதிய முறையான பள்ளிக் கல்வி தொடங்கப்பட்டது. இங்குத் தொடக்கக் கல்வி நான்காண்டுகளும், இளநிலை இடைநிலைக் கல்வி (Lower-Secondary Education) மூன்றாண்டுகளும், மேனிலை இடைநிலைக் கல்வி (Upper-Secondary Education) மூன்றாண்டுகளும் வழங்கப்படுகின்றன. முறையான பள்ளிக் கல்வியின் கால அளவு மொத்தம் பத்து ஆண்டுகள். இடைநிலைப் பள்ளிக் கல்வித் தரத்தில் தனியாகத் தொழிற் கல்விப் பள்ளிகள், வேளாண்மைப் பள்ளிகள் ஆகியன, முறையே பொறியியல் வல்லுநர்கள், வேளாண்மை வல்லுநர்கள் ஆகியோரை உருவாக்கி வருகின்றன. இடைநிலைப் பள்ளி ஆசிரியர் பயிற்சி 20 வாரங்கள் மட்டும் தரப்படுகின்றது. பொறியியல், மருத்துவம், அயல்மொழிகள், ஆசிரியர் பயிற்சி பற்றிய கல்வி உயர்கல்வி நிறுவனங்களில் கற்பிக்கப்படுகின்றது.

முன்தொடக்கப் பள்ளிகளில் (Preprimary Schools) மூன்று முதல் ஆறு வயது வரையான குழந்தைகள் சேர்ந்து பயிலுகின்றனர். அவற்றில் 1981-ஆம் ஆண்டில் 15,000 குழந்தைகள் சேர்ந்திருந்தனர். கம்பூசியாவில் 211 முன்தொடக்கப் பள்ளிகள் உள்ளன. தொடக்கப் பள்ளிக் கட்டடங்கள் மோசமான நிலையிலிருத்தல், குழந்தைகள் பெற்றோருக்குப் பகல் நேரங்களில் துணையாக வேளாண்மை வேலைகளைச் செய்தல் போன்ற காரணங்களினால், 1981-ஆம் ஆண்டில் தொடக்கப் பள்ளியில் சேர்ந்தோர் (6-15 வயதினர்) 67 விழுக்காட்டினரேயாவர்.

தொடக்கப் பள்ளி ஆசிரியர்களுள் பெரும்பாலோர் உரிய தகுதிகளின்றியே பணியாற்றுகின்றனர். பெரும்பாலான பள்ளிகளில் இருபாலரும் சேர்ந்தே பயிலுகின்றனர். ஒரு வகுப்பறையில் ஆசிரியர் மாணவர் விகிதம் 1:55. இடைநிலைப் பள்ளிகளில் 6,000 க்கும் மேற்பட்ட மாணவர்கள் பயிலுகின்றனர். இங்கு ஆசிரியர் மாணவர் விகிதம் 1:25.

கம்போடியாவில் வயது வந்தோர் கல்வி நாடு முழுவதுமுள்ள எழுத்தறிவற்றவர்களுக்குக் குறைந்த கால அளவில் வழங்கப்படுகிறது. ஏறத்தாழ 1.4 மிலியன் எழுத்தறிவற்ற மக்களுள் 12 விழுக்காட்டினர் வயது வந்தோர் கல்வி வகுப்பில் சேர்ந்து பயனடைந்துள்ளனர். வயது வந்தோர் கல்வியில் உள்நாட்டுப் போரினால் பாதிப்புக்குள்ளான 14-20 வயதினருக்கு முதலிடம் தரப்படுகிறது. கல்வியமைச்சகத்தின் பாடநூற் பிரிவு பாடத் தொகுதியமைப்பை (Curriculum) உருவாக்குகிறது. பாடநூல்கள் பெரும்பாலும் கம்பூசிய மக்களின் தாய்மொழியான கிமர் (Khmer) மொழியில் தயாரிக்கப்பட்டுள்ளன.

பள்ளிக் கட்டடங்களைப் பழுது பார்த்துச் செப்பனிடுதல், பாடநூல் தயாரித்தல், ஆசிரியர்களுக்குப் பயிற்சியளித்தல், முறைசாராக் கல்வியில் 11-16 வயதினருக்கு முதலிடம் தருதல் போன்றவை இந்நாட்டுக் கல்வியமைப்பில் தீர்க்கப்பட வேண்டிய சிக்கல்களாகக் குறிக்கப்படுகின்றன. எஸ்.த.

கம்மியம்: 'கம்' என்ற சொல்லுக்குத் 'தொழில்' எனப் பொருள் உண்டு. கலையழகுடன் கையினால் செய்யப்படும் தொழில்கள் கம்மியம் (Handicrafts) எனப்படுகின்றன. இக்காலத்தில் இதனையே கைவினைத் தொழில் எனவும் வழங்குகின்றனர்.

இந்தியாவின் ஊரகங்களில் தொன்றுதொட்டுக் கம்மியம் வாழ்க்கைத் தொழிலாக இருந்து வருகிறது. தொன்மைக் காலத்திலிருந்த அதன் பொருளாதார இன்றியமையாமை பிற்காலத்தில் குன்றிவிட்டது. எனினும், கலை வேலைப்பாடும் அழகும் பயனும் ஒருங்குற்ற இத்தொழில் கலையாகவும், தொழிலாகவும் தனிச் சிறப்புப் பெற்று விளங்குகிறது. திறம்படச் செய்யப்பட்ட கம்மியப் பொருள்கள் நெடுங்காலம் உழைக்கும் உறுதியுடையனவாகும்.

தொன்மைத் தமிழர்களின் அன்றாட வாழ்க்கையில் கம்மியம் ஒருங்கிணைந்திருந்தது. அவர்களின் இல்லம்தோறும் ஊஞ்சல், கட்டில், உரல் உலக்கை போன்ற கைவினைப் பொருள்கள் இன்றியமையாப் பொருள்களாகப் புழக்கத்திலிருந்தன. தமிழர்களின் ஆடை அணிகலன்கள் நிறங்கள் பூசப்பட்டு மணிகள்

பதித்தனவாய், நுட்ப வேலைப்பாடுகளுடன் கலையழகும் பயனும் உறுதியுமுடையனவாயிருந்தன. இறந்தவர்களைப் புதைத்த தாழிகள், குழிகளிலிருந்து எடுக்கப்பட்ட பொருள்கள் ஆகியன பொன், வெண்கலம், செம்பு, இரும்பு எஃகு போன்ற உலோகக் கம்மியத் தொழிலிலும் தமிழர் திறமை மிக்கவராயிருந்தனர் என்பதற்குச் சான்று பகர்கின்றன. இருக்கு வேத காலத்திலும், இந்தியாவில் கம்மியத் தொழில் வளர்ச்சியடைந்திருந்தது. சித்திர வேலைப்பாடுகளுடனமைந்த பொன் அணிகலன்கள், அலங்கரிக்கப்பட்ட தேர், படைக் கருவிகள், சாயம் சேர்க்கப்பட்ட மெல்லிய பட்டாடைகள், இரும்புக் கொல் வேலை போன்றவை அக்காலத்தில் சிறப்புற்று விளங்கிய சில கம்மியத் தொழில்களாகும். அக்கால மக்களின் பொருளாதார வாழ்க்கையிலும் இக் கம்மியத் தொழில்கள் சிறந்த இடத்தினை வகித்தன. வேளாண்மைக்கு அடுத்த தொழிலாகக் கருதப்பட்டது இந்தக் கம்மியத் தொழில். இந்திய நாட்டின் ஏற்றுமதிக்கும் இத்தொழில் சிறந்த வகையில் உதவியது.

மொகஞ்சதாரோ, அரப்பா (Harappa) ஆகிய இடங்களில் மேற்கொள்ளப்பட்ட தொல்லியல் ஆய்வுகளிலிருந்து எடுக்கப்பட்ட பொருள்களால், அங்கு வாழ்ந்த மக்கள் வெண்கல், சங்கு. வெண்கலம், செம்பு, மரம், களிமண் ஆகியவற்றால் செய்யப்பட்ட சிறப்பான நுட்ப வேலைப்பாடமைந்த அணிகலன்கள், கல்ஊசி, கற்கோடரி, செம்பு, அரிவாள் மரக்கட்டில், நாற்காலிகள், மட்பாண்டங்கள், நாணற்பாய்கள் போன்றவற்றைக் கலை அழகுடன் உற்பத்தி செய்யும் கம்மியத் தொழிலில் வியக்கத்தக்க தேர்ச்சி பெற்றிருந்தனர் என்பது அறியப்படுகிறது.

எகிப்து, கிரேக்கம் ஆகிய நாடுகளிலும் கம்மியத் தொழில் செழிப்புற்றிருந்தது. இந்தியக் கம்மியப் பொருள்கள் பேரளவில் இந்நாடுகளுக்கும் ஐரோப்பிய நாடுகளுக்கும் ஏற்றுமதி செய்யப்பட்டன. மிக மெல்லிய தாக்கா (Dacca) நுண்துகில் (Muslin) உலகப் புகழ் பெற்றது. உயர்குடி மக்களும் மன்னர்களும் கம்மியத் தொழில் வளர்ச்சிக்கு உறுதுணையாயிருந்தனர். அவர்கள் தங்கள் இல்லங்களையும் அரண்மனைகளையும் கம்மியப் பொருள்களால் அழகுபடுத்தினர். கம்மியர்களுக்கு விருதுகள் வழங்கியும், ஊக்க ஊதியங்கள் அளித்தும், அவர்தம் வாழ்க்கை வசதிகளைப் பெருக்கினர். சில மன்னர்கள் தாங்களே கம்மியராகப் பணியாற்றி அதனைக் கலையாக ஊக்குவித்தனர். இடைக்காலத்தில் கம்மியருக்குக் கோயில் விளைபொருள்களில் பங்கு வழங்கப்பட்டு, அவர்களும் கோயில் ஊழியக்காரர்களாகக் கருதப்பட்டனர். இவற்றிற்குத் தஞ்சாவூர் பெரிய கோயிலிலுள்ள இராசராச சோழனின் கல்வெட்டுகள் சான்று பகர்கின்றன. அசோக மன்னர் கம்மியரை அரசுப் பணியாளர்களாக வகைப்படுத்தினார். அவர்களுக்கு இன்னல் இழைப்பவருக்குக் கடுந்தண்டனை வழங்கப்பட்டது. மொகலாயர் ஆட்சிக்காலத்தில் அரசவையில் கம்மியருக்குத் தனிச்சிறப்பிடம் ஒதுக்கப்பட்டிருந்தது. அபுல் பசல் (Abul Fuzl) எழுதிய அக்பர் நாமா என்னும் நூலிலிருந்து இது அறியப்படுகிறது அக்பர் கம்மியர்களுக்குப் பேராதரவு அளித்து நுட்பக் கலையழகு மிக்க கம்மியப் பொருட்களைப் பெரிதும் உருவாக்கச் செய்தார். தலைசிறந்த கலைப்பொருளாக்கத்திற்கு அவர் விருது வழங்கினார்.

ஆங்கிலேயர் ஆட்சிக் காலத்தில் கம்மியத் தொழில் புறக்கணிக்கப்பட்டு வீழ்ச்சியுற்றது. இது மக்களின் வேலை வாய்ப்பினையும், நாட்டின் ஏற்றுமதியையும் பொருளாதாரத்தையும் சீர்குலையச் செய்தது. ஆயினும், இந்தியக் கம்மியர்களையும், கம்மியப் பொருள்களையும் ஆங்கிலேயர் புகழ்ந்து போற்றியுள்ளமையை அவர் தம் நூல்கள் வாயிலாக அறியலாம். தொழிற்புரட்சியினால் கம்மியத் தொழில் தன் சிறப்பைச் சிறிது இழந்துவிட்டது.எனினும், பிற்காலத்தில் அது தன் தனிச் சிறப்பான கலையழகைச் சற்றேனும் இழந்து விடவில்லை. கம்மியப் பொருள்கள் தொடர்ந்து இந்திய ஏற்றுமதியில் சிறப்பிடம் பெற்று நாட்டிற்கு அயற் செலாவணியை ஈட்டித் தருகின்றன. மரபுவழி வந்துள்ள இந்தியக் கம்மிய அலங்காரக் கலைக்கு வேறு ஒப்புமையில்லை எனக் கருதப்படுகிறது. காண்க: கைத்தொழில் – இந்தியா. அ.கு.சா.

கம்ரான்: இவர், இந்தியாவில் முகலாயப் பேரரசை கி.பி. 1526-ல் நிறுவிய பாபரின் இரண்டாம் மகன். பாபருக்கு ஐந்து மனைவியர் இருந்தனர். அவர்களுக்கு நான்கு குமாரர்கள் பிறந்தனர். முதல் மனைவியின் மகன் உமாயூன். இரண்டாம் மனைவியின் மகன் கம்ரான். பாபர் கி.பி. 1530-இல் ஆக்ராவில் இறந்தார். அவர் விருப்பப்படி உமாயூனே பட்டத்திற்கு வந்தான். ஆனால், உமாயூனை விரட்டி விட்டு அரச பட்டத்தைப் பெறப் பல போட்டிகள் நிகழ்ந்தன. தன் இளவலை அன்புடன் நடத்திய உமாயூன், கம்ரானைக் காபூல் பகுதிக்கு ஆளுநராக்கினான். ஆயினும், நன்றி உணர்வும் உடன்பிறப்புணர்ச்சியுமில்லாத கம்ரான், உமாயூனுக்குப்பெரும் இடையூறுகள் ஏற்பட்ட காலத்தில், அவனுக்கு உதவவில்லை. உமாயூன், அவன் பகைவன் செர்சாவினால் (Shershah) தோற்கடிக்கப்பட்டு நாட்டைவிட்டே ஓட நேர்ந்தது. பாரசீகத்துக்கு ஓடிச்சென்ற உமாயூன் நல்வாய்ப்

பைப் பெற்று நாடு திரும்பிய பிறகு, கம்ரானையும் சேர்சா சந்ததியினரையும் தோற்கடித்துத் தன் அரசு கட்டிலைக் கைப்பற்றிக் கொண்டான். தோற் கடிக்கப்பட்ட கம்ரானை இரு கண்களையும் இழக்கச் செய்து, முசுலீம்களின் புனிதத் தலமான மெக்கா விற்கு அனுப்பினான். அங்குக் கம்ரான் மூன்று ஆண்டு கள் வாழ்ந்துபின் மடிந்தான். மு.அ.ர.

கமலாதேவி சட்டோபாத்தியாயா தேசியத்தில் நாட்டம் கொண்ட, கருநாடக மாநிலத் தைச் சேர்ந்த அம்மையார். நாட்டு விடுதலைப் போராட்டத்தில் தீவிர பங்கு கொண்டு, ஆங்கிலேய அரசினை எதிர்த்துப் பல முறை சிறை சென்றவர் இவர். கலைக் கழகங்கள் பலவற்றில் தலைமைப் பதவியேற்ற திருமதி கமலாதேவி சட்டோபாத்தி யாயா, அகில உலக அளவிலும் பல பரிசுகள் பெற் றுள்ளார்.

இவர் 1903-ஆம் ஆண்டு தாரேசுவரர் அனந் தய்யா என்பவருக்கும் கிரிசாபா என்னும் அம்மை யாருக்கும் மகளாகப் பிறந்தார். கருநாடக மாநிலத் திலுள்ள மங்களூரில் பிறந்த இவர், இலண்டன் பெட் போர்டு கல்லூரியில் பயின்று, பொருளாதாரத் துறை யில் பட்டம் பெற்றார். தேசியப் பற்றுக் கொண்டு, இந்திய விடுதலைப் போராட்டத்தில் தீவிர பங்கு வகித்த இவ்வம்மையார், பலமுறை சிறை சென்றுள் ளார். அனைத்திந்திய கதர்க் கழகம் (Khadi Board) 1925-ஆம் ஆண்டு ஏற்பட்ட பின்னர் கி.பி. 1926-ஆம் ஆண்டில் பெல்காமில் கதர்க் கழகம் நிறுவப்பட்டது. அதன்பின்னர், தெற்கனம்பியிலும் பதன்வாலிலும் கதர்க் கிராமத் தொழிற்கழகங்கள் ஏற்படக் காரண மாக விளங்கிய முன்னணி ஊழியர்களுள், கமலா தேவி சட்டோபாத்தியாயாவும் ஒருவர் என்பது குறிப்பிடத்தக்கது. சட்டமறுப்பு இயக்கத்திலும், சுதேசி இயக்கத்திலும், ஆகசுட்டுப் புரட்சியிலும் இவர் ஆர்வத்துடன் ஈடுபட்டார். காங்கிரசு இயக் கத்தின் செயற்குழு உறுப்பினரான இவர், கருநாட கக் காங்கிரசுத் தலைவர்களுள் முக்கிய இடம் பெற் றார்.

கலையார்வம் மிக்க இவர், சங்கீத நாடகக் கழகம், தேசிய நாடகப்பள்ளி, கலை நிகழ்ச்சிக் குழு, குழந்தைகள், புத்தகக் கழகம், பொம்மைகள் அருங் காட்சியகம் (Dolls Museum) முதலானவற்றின் தலை வியாகப் பணிபுரிந்து நுண்கலை வளர்ச்சிக்குப் பாடு பட்டார். தேசிய அளவிலும் அகில உலக அளவி லும் இவருக்குப் பல பரிசுகள் (Awards) வழங்கப் பட்டன. அவற்றுள் 1966-இல் பெற்ற வாட்டுமுல் மற்றும் மாக்சேசாய் பரிசு (Watumull and Magseysay Award), தெசேக்கோட்டமா பரிசு (Desekottama Award), 1977-இல் பெற்ற யுனெசுகோ பரிசு ஆகியன குறிப்பிடத்தக்கனவாகும். நாட்டிய, நாடக, இசைக் கழகத்தின் உயர்கலைக் கழக உறுப்பினராகவும் (Fellow Academy of Dance, Drama, & Music) இவர் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டார். ம.இ.

கமலா நேரு சுதந்திர இந்தியாவின் முதல் பிரதமராக விளங்கிய சவகர்லால் நேருவின் மனைவி. இவர் கி.பி. 1899-ஆம் ஆண்டில் பிறந்தார். இவர் தந்தையின் பெயர் பண்டித சவகர்லால்சி கௌல். காசுமீர அந்தணரான இவருடைய குடும்பம், செல் வர் வகுப்பைச் சேர்ந்த ஒன்று. ஆதலால் கமலா- நேரு செல்வாக்குடன் எந்தவிதக் குறைவுமின்றி வளர்க்கப்பட்டார். இவர் பள்ளியிற் சென்று கல்வி கற்றதை விடத் தம் இல்லத்திலேயே கற்றுக் கொண்ட கல்வி பெரியது; மிகவும் சிறந்தது. இவரு டைய அழகையும் நுண்ணறிவையும் கண்ட பண்டித

கமலாநேரு

மோதிலால் நேரு, இவர் தம் மகன் சவகர்லாலுக்கு மனைவியாதற்குத் தக்கவர் என முடிவு செய்து, இங்கிலாந்திற்குச் சென்றிருந்த தம் மகன் திரும்பி யவுடன் தாம் நினைத்தவாறே, அத் திருமணத்தை முடித்து மகிழ்ந்தார். அத்திருமணம் 6.2.1916-இல் நடைபெற்றது. இவருடைய உயர்ந்த குணப்பண்பு களை இவர் வீட்டிலிருந்த யாவரும் போற்றி வந் தனர். வீட்டு வேலைகளைக் கவனிப்பதுடன் நாட்டு நலத்திலும் இவர் கவனம் சென்றது. நாட்டில் ஒத்து ழையாமை இயக்கம் நடைபெற்ற பொழுது அதில் தாமும் பங்கு கொண்டார். செல்வச் சீமாட்டியாக இருந்த கமலா நேருவுக்கு ஆடம்பர வாழ்க்கை கசந் தது; எளிய வாழ்க்கையே இனித்தது. மோதிலால்

நேருவும் சவகர்லால்நேருவும், இந்திய விடுதலைப் போரைப் பொறுத்தவரை, கமலாநேருவினால் ஊக்கம் பெற்றனர் என்று கூறுவது மிகையாகாது. இவருக்கு 1917-ஆம் ஆண்டில் ஒரு பெண்மகவு பிறந்தது. அக்குழந்தையே, பின்னர் இந்தியப் பிரதமராக விளங்கிய திருமதி இந்திராகாந்தி அம்மையார். இந்திரா பிரியதர்சினி என்று அழைக்கப்பட்ட அவருக்கு ஓர் இளவல் பிறந்தான்; ஆனால் அக் குழந்தை இறந்துவிட்டது. கமலாநேருவின் உடல் நலமும் குன்றியது. கேடுற்று வரும் தம் உடல் நலத்தையும் பொருட்படுத்தாமல் அவர் தேசிய சேவைகளில் ஈடுபட்டிருந்தார். உடல்நிலை கவலைக்கிடமாகப் போகவே, மருத்துவ சிகிச்சைக்காக, இவரைச் செருமனிக்கும், பிறகு சுவிட்சர்லாந்துக்கும் அழைத்துச் சென்றனர். அந்தச் சமயத்தில் இவர் கணவர் நேரு சிறையில் அடைக்கப்பட்டிருந்தது குறிப்பிடத்தக்கது. கமலாநேருவுக்கு நோய் கடுமையாகவே, சவகர்லால், விடுதலை செய்யப்பட்டுச் சுவிட்சர்லாந்துக்குச் செல்ல அனுமதிக்கப் பெற்றார். ஆனால், எவ்வித சிகிச்சையும் பயன் அளிக்காத காரணத்தால், 1936-இல் நேரு தமது அருமை மனைவியை இழக்க நேரிட்டது. தாம் உயிருடன் இருந்த காலத்தில், கமலா நேரு, தமது நகரான அலகாபாத்தில் ஏழைகளுக்காக ஒரு மருத்துவ நிலையத்தை அமைக்க, நிதி திரட்டி வந்திருந்தார். அவர் விருப்பத்தை நிறைவுசெய்யும் வகையில் கமலா நேரு நினைவுச் சின்ன மருத்துவ நிலையம் ஒன்று கட்டப்பட்டது. மகாத்மா காந்தி அடிகளே, 1941-இல் அதற்கு அடிக்கல் நாட்டியது குறிப்பிடத்தக்கது. இன்றும் அது சிறப்பாகச் சேவை செய்து வருகிறது.

தெ.பா.

கமலாலய புராணம்: இது திருவாரூரின் பெருமைகளை விரித்துக்கூறும் ஒருதலபுராணமாகும். இதனை இயற்றியவர் மறைஞான சம்பந்தர் என்னும் முனிவராவார். இவர், கி.பி 16-ஆம் நூற்றாண்டின் முதற்பகுதியில் வாழ்ந்தவர்; சிதம்பரம் குகை நமச் சிவாயர் மடத்தில் தங்கியிருந்த சிவானுபவச் செல்வர்; வடமொழியிலும் தென்மொழியிலும் வல்லவர். இவர் சைவ சமய நெறி, பதி பசு பாசப் பனுவல், சங்கற்ப நிராகரணம் முதலிய சிறந்த சித்தாந்த சாத்திர நூல்களையும் சிவதருமோத்தரம் என்னும் நூலையும் அருணகிரிப் புராணத்தினையும் இயற்றியுள்ளார்.

'கமலாலயச் சிறப்பு' என்பதே இந்நூலுக்கு ஆசிரியர் இட்ட பெயராகும் என்பது பாயிரத்தால் (செய்யுள் 33) விளங்கும். கமலாலயம் என்பது திருவாரூரில் உள்ள சிவ தீர்த்தமாகும். பாயிரச் சருக்கம் 25-ஆம் பாடலினால் இந்நூல் இயற்றப்பட்ட காலம் கி.பி. 1547 என்பது புலனாகிறது. ஆசிரியர் இயற்றிய பதி பசு பாசப் பனுவல் என்னும் நூலின் சிறப்புப் பாயிரத்தில் 'ஆதி கமலாலய முதற் புராணம் ஓது மதியாற் சூதனை யொப்போன்' என வரும் பகுதியாலும் இந்நூல் இவரால் இயற்றப்பெற்றதே என்பது உறுதிபெறும்.

வடமொழியில் இத்தலத்திற்குரியனவாகப் பல நூல்கள் உண்டு என்பது தெரிகிறது. அவ்வாறு வடமொழியில் எழுந்த கமலாலய மகாத்மியத்தைப் பின்பற்றி இந்நூல் செய்யப்பெற்றதாகலாம். வடமொழிப் பொருளைத் தமிழால் உரைக்கப் புகுவதாக ஆசிரியர் பாயிரத்துள் கூறியுள்ளமையும் இதனை விளக்கும்.

இப்புராணம் 1066 செய்யுட்களை உடையது; 24 சருக்கங்களைக் கொண்டது. இது, திருவாரூரில் கோயில் கொண்டிருக்கும் வன்மீக நாதர், கமலாம்பிகை, தியாகராசர் முதலிய மூர்த்திகளைப் பற்றியும் இத்தலத்தை வழிபட்டுப் பேறுபெற்ற தேவர்கள், முனிவர்கள், அரசர்கள் முதலியவர்களைப் பற்றியும், இத்தலத்தைச் சார்ந்துள்ள புண்ணிய தீர்த்தங்களைப் பற்றியும் பல செய்திகளைத் தெரிவிக்கிறது. மேலும், பூசனை முறைகள், வைதிக நெறிகள், புண்ணிய பாவ இயல்புகள், சமய வாழ்க்கைப் பண்புகள், நல்லோர் ஒழுகலாறுகள், சமயப் பொதுமை முதலிய பல சிறந்த கருத்துகளை இந்நூலகத்துக் காணலாம்.

நூலின் தொடக்கத்தில் நாட்டு வளங் கூறப் புகுந்த ஆசிரியர் இயற்கைப் புனைவுகளில் மிகுதியும் நாட்டம் செலுத்தாமல், மக்களின் அறவொழுக்க மேன்மையையே வற்புறுத்திச் செல்வது குறிப்பிடத் தக்கது. ஐந்தாம் சருக்கத்திலிருந்து இறுதி வரை ஒவ்வொரு சருக்கத்தின் முடிவிலும் ஒரே பாடலை மகுடம் போல அமைத்துள்ளமை இப்புராணத்தில் காணப்படும் ஒரு புதுமையாகும்.

சிறந்த சைவ சாத்திரங்களைச் செய்த ஆசிரியருடைய சாத்திர அறிவு இந்நூலிற் காணப்படவில்லை என்றும், எனவே, இதனை ஆசிரியர் தமது இளமையிற் செய்திருக்கலாம் என்றும் ஆய்வாளர் சிலர் கருதுகின்றனர்.

ஆ.ஆ.

கமலை ஞானப்பிரகாசர் கமலை எனப் படும் திருவாரூரில் வாழ்ந்தவராவார். இவர் கி.பி. 16-ஆம் நூற்றாண்டில் வாழ்ந்தவர். மேலும் இவர்மெய் கண்ட சந்தான பரம்பரையைச் சேர்ந்த, திருவாரூர்ச்

செட்டித்தெரு பழுதைகட்டி ஞானப்பிரகாசரின் திருவருள் நோக்கம் பெற்று அவருக்கு மாணவரானார். இல்லறத்தினை மேற்கொண்டு ஒழுகிய கமலை ஞானப்பிரகாசர் தம்பால் வரும் மாணாக்கர்களுக்குச் சிவதீக்கை செய்து, சிவபூசை செய்யும் முறையினைக் கற்பித்து, உபதேசம் செய்து வாழ்ந்து வந்தார். தம்மை நாடி வந்ததருமையாதீனப் குருமுதல்வராகிய குருஞான சம்பந்தரைத் திருவாரூர்க் கோயிலிலுள்ள தட்சிணாமூர்த்தி சன்னிதியில் இருக்கப்பணித்துத் திருவருள் நோக்கம் செய்து ஞான தீக்கை புரிந்து சிவபூசை முறையினையும் உபதேசித்தார். அந்நிலையில் குருஞான சம்பந்தர் தம் குருநாதராகிய கமலை ஞானப்பிரகாசர் மீது, 'பண்டாரக் கலித்துறை' என்னும் நூலை இயற்றி வழிபட்டார். அவர் கமலை ஞானப்பிரகாசர்பால் தாம் பெற்ற அருள் அனுபவத்தை, 'வல்லான் கமலையின் ஞானப்பிரகாசன் வசனமுணர்ந்து, எல்லாம் வெறும்மித்தையென்று கண்டேன்; இன்பவாரியுள்ளே நின்று கொண்டேன்' எனவும், இவர்பால் உபதேசம் பெற்று விளங்கும் மெய்யடியார்களுடைய சிவாநுபவத்தைக் 'கமலையுள் ஞானப் பிரகாசன் மெய்த்தொண்டர்கள் சிவானந்த வாரியுள்ளே ஒன்றிரண்டுமறத் தோய்வார்' எனவும் 'பண்டாரக் கலித்துறை'யில் பாராட்டியுள்ளார். சமாதிநிலை, சிவாகமம் முதலியவற்றில் சிறந்துவிளங்கிய கமலைஞானப்பிரகாசர் 'சிவ பூசை அகவல்' மழபாடிப்புராணம்''தந்திவன புராணம்' முதலிய நூல்கள் செய்துள்ளார். தருமையாதீனக் குருமுதல்வர் குருஞான சம்பந்தரும் நிரம்ப அழகிய தேசிகரும் இவர் தம் மாணவர்களாவர். சி.செ.

***கமீனியசு, சான் ஆமோசு* (கி.பி. 1592-1670)** செக்கோசுலாவியா நாட்டுக் கல்வியாளர். கல்விச் சீர்திருத்தக் கருத்துகளுக்காக இவர் போற்றப்படுகிறார். இவர் பாடநூல்களில் படங்களைச் சேர்க்க வேண்டும் என்ற புதிய சிந்தனைக்கு வித்திட்டார். உலகிலேயே குழந்தைகளுக்குப் படங்களுடன் வெளிவந்த முதல் பாடநூல் சான் ஆமோசு கமீனியசு (John Amos Comenius) இலத்தீன் மொழியில் எழுதி கி.பி. 1658-ஆம் ஆண்டில் வெளியிட்ட 'படங்களில் தெரியும் உலகம்' (The Visible World in Pictures) என்னும் நூலாகும். இந்நூல் கி.பி. 1659-இல் ஆங்கிலத்தில் மொழி பெயர்க்கப்பட்டது. பாடநூல்களை மனப்பாடம் செய்வதும் வகுப்பறையில் அமைதியாக அமர்ந்திருப்பதும் மட்டுமே கற்றல் என்ற சூழல் இருந்த காலத்தில், கருத்தைக் கவரக் கூடியதாகவும் மனத்திற்கு மகிழ்வூட்டும் அனுபவங்களைத் தரக் கூடியதாகவும் உள்ள கருத்துகளை வெளியிட்டவர் கமீனியசு.

சிறு குழந்தைகளுக்குப் பள்ளிகள் தொடங்காத அக்காலத்திலேயே கமீனியசு குழந்தைகளின் கல்விப் பயிற்சி குறித்துச் சிந்தித்தார். குழந்தைகள் பொருள்களைப் பார்த்தல், கேட்டல், தொடுதல் ஆகியவற்றால் கற்கிறார்களேயன்றிப் பொருள்களைப் பற்றிப் படிப்பதால் அன்று என்பது இவர் கருத்தாகும்.

அனைவருக்கும் கல்வியை வழங்குவதாலும், ஆண்கள் அனைவரிடமும் அறிவு வளர்ச்சியைப் பரப்புவதாலும், உலகம் அனைத்திற்கும் ஒரே அரசு, பல்வேறு சமயத்தினரிடையே சமயப் பொறை ஆகிய கொள்கைகளை நிறைவேற்ற முடியும் என்பது கமீனியசின் கருத்தாகும். உலகம் அனைத்திற்கும் பொதுவாக ஓர் உலக மொழி இருத்தலையும் பள்ளிகளில் ஆணும் பெண்ணும் சேர்ந்து பயிலுவதையும் (Co-education) இவர் ஆதரித்தார்.

அயிடல்பர்கு (Heidelberg) நகரில் பயின்ற கமீனியசு கிறித்தவத் தேவாலயக் குருவாகவும், பின்னர் மொராவியா (Moarvia) நகரில் ஆசிரியராகவும் பணி புரிந்தார். சுவீடன், அங்கேரி ஆகிய நாடுகளில் இவர் பணியாற்றியதால், அங்கும் இவரது கல்விக் கருத்துகள் பலரும் அறியக் கூடிய அளவுக்குச் சிறப்படைந்தன. இவர் தம் இறுதி நாள்களை ஆம்சுடர்டாம் (Amsterdam) என்னும் நகரில் கழித்தார்.

இவர் 1931-இல் எழுதி வெளியிட்ட 'உலகின் பாதாளக் குழிகளும் இதயத்தின் சொர்க்கமும்' (The Labyrinth of the World and the Paradise of the Heart) என்னும் நூல் குறிப்பிடத்தக்கது. அதில் இவர் அக்காலச் சமுதாய அமைப்புகளில் மேற்கொள்ளப்பட்ட புனிதப் பயணங்கள் பற்றிக் கிண்டல் தொனிக்க எழுதிய கருத்துகளும் கிறித்து ஒருவரே நிலையான பாதுகாவலர் என விளக்கியிருப்பதும் இவருக்குப் புகழ் சேர்த்தன. எஸ்.த.

கயத்தூர் கிழார் சங்க காலப் புலவர்களுள் ஒருவர். வேளாளர் மரபினைச் சேர்ந்த இவர் பாடியதாகக் குறுந்தொகை 354-ஆம் பாடல் அமைந்துள்ளது. தோழி கூற்றாக அமைந்த அப்பாடல், பரத்தையிற் பிரிந்து சென்ற தலைவன், பின்னர்த் தலைவியிடம் வந்து அவ்வளது ஊடலைத் தீர்க்குமாறு தோழியிடம் வேண்ட தோழிமறுத்து உரைப்பதாக உள்ளது. தலைவன் நீண்ட காலம் தலைவியுடன் பழகிப் பிரிந்து சென்றதை, நீரில் நீண்டபொழுது விளையாடுவோர்க்குக் கண்சிவக்கும்; தேனை நீண்டநாள் பருகுவோர்க்குத் தேனும் புளிக்கும் என்னும் உலகியல் பண்புகளைக் குறிப்பிட்டுக் கூறி, அவ்வாறு தலைவியிடம்

வெறுப்புற்றுச் சென்றனையோ என்று தோழி உரைப்பது சிறப்பாக உள்ளது. வீ.சே.

கயமனார் சங்க காலப் புலவர்களுள் ஒருவர். கயம் என்பதற்குக் குளம் என்பது ஒரு பொருள். குளத்தில் மூழ்கி எழுந்திருக்கும் மகளிரின் கண்களை உவமையாக அமைத்துப் பாடியமையால் இப்பெயர் பெற்றார். எனவே, இவர் உவமையால் பெயர்பெற்றார் என்று கூறுதல் வேண்டும். உப்பங்கழியின் நீர் கடல் நீர் பொங்கும் பொழுதெல்லாம் மேலெழுகிறது. வடியும் பொழுதெல்லாம் அந்நீர் தணிகிறது. கழியில் மலர்ந்துள்ள நெய்தல் மலர்கள் இலைகளினூடே நீர் ஏறும்பொழுது மறைந்தும்; நீர் குறையும் பொழுது வெளித் தோன்றியும் காட்சிதருகின்றன. இவை குளத்தில் முழுகி எழும் மங்கையரின் கண்களை ஒத்துள்ளன என்று பாடியுள்ளார்.

இவர் இருபத்து மூன்று பாடல்களைப் பாடியுள்ளார். அவற்றுள் புறம் பற்றிய பாடல் ஒன்று (புறம். 254). மற்றைய இருபத்திரண்டு பாடல்களும் அகம் பற்றியன. (குறுந். 9, 356, 378, 396; அகம். 7,17,145, 189,195,219,221,259,275,321,383,397;நற். 12,198,279, 293,305,324).

இவர் பாடிய இருபத்திரண்டு அகப்பாடல்களுள் இருபத்தொரு பாடல்கள் 'உடன்போக்கு' என்னும் ஒரு துறையைப் பற்றியே அமைந்துள்ளன. தலைவனும் தலைவியும் பிறர் அறியாவண்ணம் தனியே வேற்றூர் சென்று மணக்க முயல்வது 'உடன்போக்கு' எனப்படும். உடன்போக்கில் பெரும் பங்குகொண்டு 'உடன்போக்கினை' நிகழச் செய்வோர் பெண்களே. உடன் போவதற்கு முன்னும், பின்னும், உடன் போகும் காலத்தும் நிகழும் நிகழ்ச்சிகளை அழகுற விரிக்கும் தன்மை இவர் பாடல்களில் நன்கு அமைந்துள்ளது. தோழி, செவிலித்தாய், நற்றாய், தலைவி கூற்றில் மகளிரின் உள்ளச் சிறப்புத் தோன்ற உடன் போக்கினைக் கயமனார் பாடியுள்ளார். சுருங்க உரைத்தால், அக்காலப் பெண்களின் பண்பு நலங்களை உள்ளபடியே படம் பிடித்துக் காட்டுவனவாக இவருடைய பாடல்கள் அமைந்துள்ளன எனலாம்.

தலைவியைப் பிரிந்த நற்றாய், தன்னால் வளர்க்கப்பெற்ற மகள் வேறு ஒருவனுடன் சென்றுவிட்டதை எண்ணி வருந்துகிறாள். அங்கே, தன் மகள் நீர் ஊற்றி வளர்த்த வயலைக் கொடி காணப்படுகிறது. நீர் பெறாமையால் அக்கொடி வாட்டமுற்றுள்ளது. அதனை நோக்கிப் பேசுவதாக அகநானூற்றில் ஒரு பாடல் அமைந்துள்ளது. 'அவளை நாள்தோறும் சீராட்டி வளர்த்த என்னை மறந்து, ஊரும் சேரியும் அவள் பிரிவால் வருந்தி அழ, ஏதிலான் ஒருவனுடன் கூடி, பலப் பல நாடும் தேயமும் கடந்து சென்றுவிட்ட கடிய நெஞ்சம் உடையவளை வளர்த்த தாயார் வருந்திக் கலங்குவது போல் நீயும் கலங்குகிறாய், இனி உன்னை (வயலைக் கொடியை) நீர் ஊற்றிக் காப்பாற்றுவதற்கு யார் இருக்கிறார்கள், என்று அக்கொடியின் பக்கத்தில் நின்று கண்ணீர் விட்டுக் கலங்குகிறாள். தன் துயர் முழுமையும் பிறிதொன்றன்மேல் ஏற்றிக்கூறி வருந்துவதாக அப்பாடல் அமைந்துள்ளது (அகம். 383).

இவர் பாடல்களில் வரலாற்றுண்மைகள் சிலவும் காணப்படுகின்றன. அன்னி என்பவன் குறுக்கைப் பறந்தலையில் திதியன் என்பானை வென்று, அவன் காவல் மரமாகிய புன்னையினை வெட்டி எறிந்தான் என்று இவர் கூறியுள்ளார் (அகம். 145). சு.சா.

கயவாகு: இவர் இலங்கையை ஆண்டு வந்த அரசருள் ஒருவர் இவர் தம் நகரத்தில் பத்தினியாகிய கண்ணகிக்குக் கோயில் கட்டி விழா எடுத்தார் என்று சிலப்பதிகாரம் என்னும் நூல் கூறுகிறது. இவர் சங்கபோதி என்ற பெயருடன் புத்தராய் இலங்கையை ஆண்டு கொண்டிருந்த போது பாசுபதர் சிவ பூசைக்கு மலரெடுத்துச் சென்றார். அம்மலரைப் புத்தர் எறிந்ததனால் புத்தரைப் பாசுபதர் கடலில் தள்ளினார். இதனை உணர்ந்த புத்த அரசர் சிவனாரைப் புத்தராக்குகிறேன் என்று புறப்பட, அதனால் இருகண்களும் கெட்டன. அரசர் மயங்கி வேண்டச் சிவமூர்த்தி வேதியர் போல் வந்து விபூதி அளிக்க அரசர் சிவசிவ என்று நெற்றியிலும் கண்களிலும் தரித்துக் கொள்ள ஒரு கண் தெரிந்தது. பின்பு அரசர் திரிகோண மலை சென்று தீர்த்தத்தில் நீராட மற்றக் கண்ணும் ஒளிபெற்றது என்று தட்சிண கைலாசத் தலபுராணம் கூறுகிறது.

தவிர, இவர் சிங்களத்து அரசர் என்றும், இவர் ஒருநாள் இரவு நகர்ச் சோதனைக்குச் செல்கையில் கிழவி ஒருத்தி, பல நாட்களுக்கு முன் கரிகாற்சோழர், அந்நகரத்துக் குடிகளைச் சிறையாகக் கொண்டு சென்றதையெண்ணிப் பெருங்குரல் எழுப்பி அழக் கேட்டு, சோழ நாட்டின் மீது படைகொண்டு சென்று அங்கிருந்த ஈழ நாட்டுக் குடிகளை மீட்டுச் சென்றார் எனச் சிங்களப் புத்தமத நூலாகிய மகா வம்சம் கூறுகிறது.

சேரன் செங்குட்டுவன் பத்தினிக்கு விழா எடுத்த போது வந்திருந்த அரசருள் 'கடல் சூழ் இலங்கைக் கயவாகு' ஒருவர் எனச் சிலப்பதிகாரம் செப்புகிறது. இலங்கையில் இருந்த பத்தினிச் சிலை ஒன்று இப்

போது இங்கிலாந்தின் காட்சிச் சாலையில் இருப்பதைக் கொண்டும், சிலப்பதிகாரக் கூற்றைக் கொண்டும் - கயவாகு இலங்கையில் பத்தினிக்கு ஒரு கோவில் எடுப்பித்திருத்தல் வேண்டும் என்பது தெளிவாகிறது. இக்கயவாகுவின் காலம் கி.பி. 171-193 என ஓர் இலங்கைக்குறிப்பிலிருந்து தெரியவருகிறது. இதுவே செங்குட்டுவன் வாழ்ந்த காலமாகும். இக்காலத்தே, கி.பி. 166-196 வரை தமிழகத்துக்கு வடக்கே கங்கையாறு வரை சிறப்புற்றிருந்த அரசர் ஆந்திர சதகர்ணி யக்ஞசிரீ என்பவராவார். 'நூற்றுவர் கன்னர்' எனச் சிலப்பதிகாரம் சுட்டுவது இச்சதகர்ணி என்பதன் மொழி பெயர்ப்பேயாகும். இந்நூற்றுவர் கன்னர் செங்குட்டுவனுக்கு நண்பர்; கங்கையாற்றைக் கடக்க உதவியவர். கயவாகுவின் காலமும் யக்ஞசிரீயின் காலமும் ஒன்றுபடுவதால் இவ்விருவரும் செங்குட்டுவன் காலத்தவர் என்பதும், நூற்றுவர் கன்னர் என்று சிலப்பதிகாரம் குறித்தது யக்ஞசிரீ சதகர்ணியையே என்பதும் நன்கு தெளிவாகும்.

இக்கருத்தையே அறிஞர் பலர் உறுதிப்படுத்துகின்றனர். கயவாகுவின் காலம் கி.பி. 171-193; யக்ஞசிரீயின் ஆட்சிக் காலம் கி.பி. 166-196. எனவே, கி.பி. 166-193-க்கு உட்பட்ட காலத்தே தான் செங்குட்டுவன் வடநாடு சென்று மீண்டிருத்தல் வேண்டும். மேலும், நூற்றுவர் கன்னர் ஆட்சிபுரிந்த மாளவ நாட்டில் பழைய படிவமின்றிப் பத்தினிக் கோட்டமொன்று காணப்படுகிறது. இலங்கையில் இன்ன கோயிலுக்கு உரியதென்று அறியப்படாத படிவம் ஒன்று கிடைத்துள்ளது. மாளவ நாட்டுப் 'பதைனிக்' கோட்டத்தைப் போலவே, இப்படிவமும் 5-ஆம் நூற்றாண்டுக் குப்தப் பேரரசர்கள் காலத்துச் சிற்பவமைதி யுடையதாகும் என்று அத்துறை வல்லோர் கருதுகின்றனர். அதனால் மாளவக் கோயிலும் இலங்கைப் படிவமும் செங்குட்டுவன் காலத்தில் அந்நாட்டரசர்களால் அமைக்கப்பட்டவையாக வேண்டும் என்று கருதுதல் பொருந்தும். டி.த.

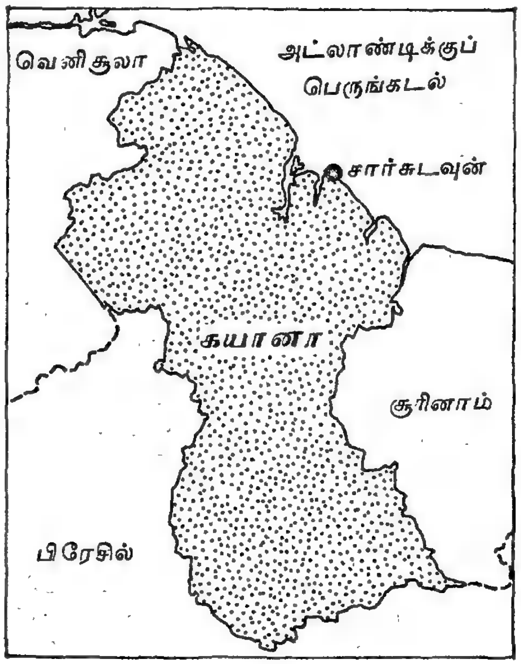
கயாதரர், தமிழில் அமைந்துள்ள 'கயாதர நிகண்டு' என்னும் நூலின் ஆசிரியர் இவர். தேவை என்று கூறப்பெறும் இராமேசுவரத்தில் தோன்றியவராவார். இவர் தந்தையார், காசிப கோத்திரத்தில் பிறந்து, சோமேசர் என்னும் பெயர் பெற்றிருந்த அந்தணர். சிவபக்தியிற் சிறந்து, கல்வியில் மேம்பட்டு விளங்கிய கயாதரர் 'கயாதரம்' என்னும் பெயரில் தம் நூலை இயற்றியுள்ளார். இயற்றிய ஆசிரியர் பெயரால் ஒரு நூலுக்குப் பெயர் அமையும் என்பதற்கு இவர்தம் 'கயாதரம்' என்னும் நூற்பெயரை எடுத்துக்காட்டாகக் காட்டுவர் இலக்கண உரையாசிரியர்கள்.

இவர் காரிகை என்னும் சொல்லின் பொருளை விளக்குங்கால், அச்சொல் ஏர், ஒருநூல், பெண், கலித்துறை எனப் பொருள்படும் என்று குறிப்பிட்டுள்ளார். இதில் 'ஒருநூல்' என்பது, யாப்பருங்கலக் காரிகையைச் சுட்டுகிறது. அதனால், இவரது காலம் யாப்பருங்கலம் தோன்றிய கி.பி. 11-ஆம் நூற்றாண்டிற்குப் பிற்பட்டதாகலாம். கி.பி. 1575-இல் எழுதப்பட்டதாகக் கூறப்படும் மாறனலங்கார உரை, கயாதரம், சூளாமணிக்கு முற்பட்டது என்று குறிப்பிடுகிறது. அதனால், கயாதரத்தினை இயற்றிய ஆசிரியர் கி.பி. 11-ஆம் நூற்றாண்டிற்கும் கி.பி. 19-ஆம் நூற்றாண்டிற்கும் இடையில், கி.பி. 15-ஆம் நூற்றாண்டினைச் சேர்ந்தவராகலாம் என்று ஆராய்ச்சியாளர் கூறுகின்றனர். இவர் பெயரைக் கயாகரர் என்றும், இவர்தம் நிகண்டினைக் கயாகர நிகண்டு என்றும் கூறுவது பிழைபட்ட வழக்காகுமெனத் தெரிகிறது. இந்நூலாசிரியர் தம் ஊர் பற்றி இராமீச்சுரக் கோவையும், தேவை அந்தாதியும் செய்துள்ளார் என்பது தெரிகிறது. இவ்விரு நூல்களும் இக்காலத்தில் கிடைத்தில.

கயாதர நிகண்டு, பொருளாலும் அமைப்பாலும் சிறப்புமிக்கது; பொருளமைப்பில் திவாகரத்தினைப் பின்பற்றி அமைந்தது. இந்நூல் 566 கட்டளைக் கலித்துறைச் செய்யுட்களைக் கொண்ட 11 தொகுதியாக அமைந்துள்ளது. இதில் பாயிரம், தெய்வப் பெயர், இடம், மக்கள், விலங்கு, மரம், பல் பொருள் செயற்கை வடிவு, பண்பு,செயல், ஒலி ஆகிய பெயர்கள் பற்றிய தொகுதிகளும், ஒருசொல் பல்பொருள் பற்றிய இயலும் உள்ளன. இந்நூலின் செய்யுட்கள் மனப்பாடம் செய்வதற்கு வாய்ப்பாக அந்தாதித் தொடையில் அமைக்கப்பட்டுள்ளன. சொற்கள் அகர வரிசையில் எடுக்கப்பெறவில்லை. இந்நூலின் சிற்சில பாடல்களில் ஆசிரியர் தம் வரலாற்றுக் குறிப்புகள் சிலவற்றை இணைத்துள்ளார். 'மறைபயில் நாவினன்' என்றும், 'செழுந்தமிழ் நூல் கேட்ட செயிவினன்', 'காசிபகோத்திரம் வாழவந்தோன்', 'தென்கலைத் தமிழ்தேர் மாசில் பெருந்தகை', 'மங்கை தன் பங்கன் மலரடிக் கீழ்க் கிடக்கும் தனி நெஞ்சுடையோன்' என்றும் பிறவாறும் அமைந்த தொடர்கள் நூலாசிரியரின் வரலாற்றினைத் தெரிவிக்கும் குறிப்புகளாக உள்ளன. இந்த நூலின் முதற்கண் அமைந்த 10 தொகுதிகள் ஏறத்தாழ 10500 சொற்களுக்குப பொருள்தருவனவாக உள்ளன. அ.மா.ப.

கயானா தென் அமெரிக்க நாட்டின் வடக்குக் கடலோரப் பகுதியில் வெனிசூலா, சூரினாம் ஆகிய நாடுகளுக்கிடையில் உள்ள சிறிய நாடு. இது1966-இல் சுதந்திரமடைவதற்கு முன், ஆங்கிலேயர்களின் குடி

யேற்றமாக விளங்கியது. அப்பொழுது இது 'பிரிட்டிசு கயானா' என்று கூறப்பட்டது. இப்பொழுது இது பொதுநல அரசு நாடுகளுள்(Common Wealth Nations) ஒன்றாகத் திகழ்கிறது. இசுபெயின் நாட்டு மாலுமிகளால் கி.பி. 1500-ஆம் ஆண்டுக்குமுன் கயானாக் கடற்கரைப் பகுதி முதன் முதலில் கண்டுபிடிக்கப்பட்டது. அதைத் தொடர்ந்து, நூறு ஆண்டுக்காலமாகப் புராணக் கதைகளில் கூறப்படும் 'எல் டோராடோ' (El Dorado) என்ற தங்க நகரைத் தேடும் நோக்கில் கயானாவின் பல பகுதிகளை ஐரோப்பியர்கள்

கயானா

ஆராய்ந்தனர். எசிக்கியுபோ, பெர்பைசு, தெராரா ஆகிய நதிக்கரைகளில் கி.பி.1624-இல் தச்சுக்காரர்கள் (The Dutch) தங்கள் குடியேற்றங்களை நிறுவினர். தச்சுக்காரர்களின் இந்தக் குடியேற்றமே இந்நாட்டில் முதல் ஐரோப்பியர்களின் குடியேற்றமாகும். இங்கு கி.பி. 1700-க்குமுன் கரும்பு பயிரிடுதல் முக்கிய தொழிலாக விளங்கியது. ஆங்கிலேயர்கள் கி.பி. 1781-இல் தச்சுக் குடியிருப்புகளைக் கைப்பற்றி, சார்சுடவுன் (George Town) என்ற நகரை நிறுவினர். ஆனால், கி.பி. 1782-இல் பிரஞ்சுக்காரர்களிடம் ஆங்கிலேயர்கள் தாங்கள் கைப்பற்றியதை இழக்க நேர்ந்தது. தச்சுக்காரர்கள் கி.பி. 1784 முதல் 1796 வரையிலும் கி.பி. 1802 முதல் 1803 வரையிலும் திரும்பவும் கைப்பற்றிக் கொண்டனர். இறுதியாக, கி.பி. 1814-இல் கயானாப் பகுதி முழுவதும் ஆங்கிலேயர் வசமாகியது.

கயானாவில் தச்சுக்காரர்கள் அதுகாறும் அமைத்திருந்த அரசியல் அமைப்புகளும் சட்டமுறைகளும் ஆங்கிலேயர் ஆட்சியில் பாதுகாக்கப்பட்டன. நிருவாகத்துறை ஆங்கில மன்னர் பிரதிநிதியின் மேற்பார்வையில் அமைக்கப்பட்டது. நிதித்துறை உள்நாட்டுத் தோட்ட முதலாளிகளால் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட ஒரு குழுவிடம் ஒப்படைக்கப்பட்டது. இரு துறைகளும் 1928-ஆம் ஆண்டுவரை தனித்தனி நிருவாகத்தினரிடம் இருந்தன. பின் புதிய அரசியல் சட்டம் மூலம் இரு துறைகளும் இணைக்கப்பட்டு, ஆங்கில அரசரின் மேற்பார்வையில் செயற்படத் தொடங்கின. அது முதற் கொண்டு கயானா ஆங்கிலேய அரசுக்குடியேற்றம் எனப் பெயர் பெற்றது.

இங்கு 1950-ஆம் ஆண்டு தொடங்கப்பட்ட மக்கள் முன்னேற்றக் கட்சி (Peoples' Progressive Party) மக்களிடையே தேசிய உணர்வை ஏற்படுத்தியது. மிகத் தீவிரமான தேசியவாதியும் கிழக்கிந்தியருமான செட்டி சகன் என்பவராலும், ஆப்பிரிக்கரான பார்பெசு பர்ன்காம் என்பவராலும் மக்கள் முன்னேற்றக் கட்சி தொடங்கப்பட்டது. சமத்துவ சமஉடைமைச் சமுதாயம் அமைத்திடுவதும் குடியேற்ற நாட்டு ஆதிக்கத்தை எதிர்ப்பதும் இக்கட்சியின் கொள்கைகளாகும். கயானாவின் சுதந்திரத்திற்காக இக்கட்சி மிகவும் தீவிரமாகப் பணியாற்றியது. ஒரு சபையைக் கொண்ட கயானாவின் பாராளுமன்றத்தில் 1953-ஆம் ஆண்டுத் தேர்தலில் இக்கட்சி பெரும்பான்மை பலம் பெற்று ஆட்சி அமைத்தது. புதிதாக ஆங்கிலேய அரசால் இயற்றப்பட்ட அரசியல் சட்டம் சுயாட்சித் தன்மைக்கு முக்கியத்துவம் அளித்தது. எனினும், மக்கள் முன்னேற்றக் கட்சியின் போக்கு பொது உடைமை அமைப்பைக் கயானாவில் உருவாக்குமென அஞ்சி, ஆங்கிலேயே அரசு அப்புதிய அரசியல் சட்டத்தைச் செயற்படவிடாமல் தடுத்துவிட்டது.

விடுதலை இயக்கம் 1953-க்குப் பிறகு கொள்கை, மற்றும் அரசியல் சிக்கல்களால் இடர்ப்பாடுற்றது. மேலும், இனப்பாகுபாடும் தலைதூக்கியது. பர்ன்காம் மக்கள் முன்னேற்றக் கட்சியிலிருந்து விலகி, 1955-இல் மக்கள் தேசிய காங்கிரசை (Peoples' National Congress) நிறுவினார். இப்புதிய கட்சி மிதவாதக் கொள்கையின் அடிப்படையில் செயற்பட்டது. அதனால் இக்கட்சி மக்கள் முன்னேற்றக் கட்சியினிடத்தில் கறுப்பின மக்கள் கொண்டிருந்த ஆதரவைத் தன் பக்கம் கவர்ந்து கொண்டது. அரசியலில் குழப்பம் ஏற்பட்டது. சமுதாயத்தில் இனக் கலவரம் நடைபெற்றது. இச்சூழ்நிலைகளினால் பொருளாதார வளர்ச்சி நாட்டில் தடைப்பட்டது.

கயானாவிற்கு உள்நாட்டுச் சுயாட்சி 1961-இல் ஆங்கிலேய அரசால் வழங்கப்பட்டது. இது 1986 மே 26-இல் சுதந்திரமடைந்தது. பாராளுமன்றக் குடியாட்சி முறையில் அரசியல் அமைப்பு அமைக்கப்பட்டது. கயானாவின் அரசியல் நடைமுறையில், விகிதாச்சார முறையில் 1964-இல் அந்நாட்டின் பாராளுமன்றத்திற்கு மக்களின் பேராளர்கள் தேர்ந்தெடுக்கப்பட வழிவகை செய்யப்பட்டது. கயானாவின் பாராளுமன்றமான தேசிய சபையில் 53 உறுப்பினர்கள் இருந்தனர். விகிதாச்சார முறை புகுத்தப்பட்டதால் மக்கள் முன்னேற்றக் கட்சி பெரும்பான்மை வலிமை இழந்தது. கிழக்கு இந்தியரின் அரசியல் ஆதரவோடு மக்கள் முன்னேற்றக் கட்சி இருந்தது என்பது குறிப்பிடத்தக்கது. கயானாவில் ஒரே சபையைக் கொண்ட சட்டசபை இருந்தது.

பர்ன்காம் அரசியலில் செல்வாக்குப் பெற்று மார்க்சீய வாதியான செட்டிசகன் என்பவரைப் பதவி இழக்கச் செய்தார். பழமை வாதிகளின் (Conservatives) துணைக் கொண்டு பர்ன்காம் ஆட்சி அமைத்தார்.

விகிதாச்சார முறையில் அரசியல் அமைப்பு இருந்ததால், கயானாவில் இருந்த பல்வேறு மொழி பேசும் மக்களுக்கும் பல்வேறு இனத்தைச் சார்ந்தவர்களுக்கும் அரசியல் சட்டத்தில் ஒப்புதல் அளிக்கப்பட்டது. பல்வேறு இன மக்களுக்கிடையே இருந்த போட்டியின் விளைவாகக் கசப்புணர்ச்சி வளர்ந்தது. இந்நாடு சுதந்திரம் அடைந்த சிறிது காலம் வரை, இந்தக் கசப்பு உணர்ச்சி மறையாமல் இருந்தது குறிப்பிடத்தக்கது.

அட்லாண்டிக்குக் கடற்கரையைச் சார்ந்த கயானாப் பகுதியில் பலதரப்பட்ட இன மக்கள் வாழ்கின்றனர். அவர்களுள் மிக முக்கியமானவர்கள் கிழக்கிந்தியர்கள் ஆவர். கிழக்கிந்தியர்கள் என்று சொல்லப்படுபவர்கள் இந்தியாவிலிருந்து வந்து கயானாவில் குடியேறியவர்களே. ஆப்பிரிக்கர்கள் கரும்புத் தோட்டத்தில் வேலை செய்தவர்கள். இவர்கள் ஆப்பிரிக்காவிலிருந்து கரும்புத் தோட்டத்தில் வேலை செய்ய அடிமைகளாகக் கொண்டு வரப்பட்டவர்களின் வழிவந்தோராவர்.

கிழக்கிந்தியர்களுக்கும் ஆப்பிரிக்கர்களுக்குமிடையே கயானாவின் தேசிய அரசியலில் கருத்து வேறுபாடுகள் இருந்தன. கயானாவில் இருந்த இரண்டு கட்சிகளுக்கு இடையேயும் இனத்தின் அடிப்படையில் வேறுபாடுகள் தோன்றி, அரசியலில் நெருக்கடி ஏற்பட்டது.

கிழக்கிந்தியர்கள் கயானாவின் மக்கட்டொகையில் ஏறக்குறையப் பாதி அளவிற்கு உள்ளனர். ஆப்பிரிக்க நாட்டைச் சார்ந்தவர்கள் மூன்றில் ஒரு பங்கினர். மக்கட்டொகையில் சுமார் 10விழுக்காட்டினர் பல்வேறு இனங்களின் சேர்க்கையால் தோன்றியவர்கள். தெற்கு அமெரிக்காவில் இருந்த தொன்மையான செவ்விந்தியர்கள் கயானாவில் குடியேறினர். அவர்கள் மக்கட்டொகையில் 4 விழுக்காட்டினர். போர்ச்சுகீசிய நாட்டிலிருந்து குடியேறியவர்கள் 1.5 விழுக்காட்டினர். மற்ற ஐரோப்பியர் 1 விழுக்காட்டினர். சீனர்கள் ஒரு விழுக்காட்டிற்கும் குறைவாக உள்ளனர்.

தென் அமெரிக்காவிலிருந்து வந்து குடியேறிய செவ்விந்தியர்களே இங்கு ஒரே இனத்தைச் சார்ந்த பெரும்பான்மையான மக்கள் ஆவர். ஐரோப்பாவின் குடியேற்ற ஆதிக்கம் விரிவடைந்த போது, பல்வேறு இனமக்கள் இங்கு வந்து குடியேறினர்.

ஆப்பிரிக்காவிலிருந்து அடிமைகள் கி. பி. 1600க்குப் பிறகு கயானாவின் தோட்டங்களில் வேலை செய்ய வலுக்கட்டாயமாகக் கொண்டுவரப்பட்டனர். ஆங்கிலேயப் பேரரசில் கி.பி. 1834-இல் அடிமை வாணிகம் ஒழிக்கப்பட்டது. பிறகு 'ஒப்பந்தத்தின் அடிப்படையில்' போர்ச்சுகல், சீனா ஆகிய நாடுகளிலிருந்து வேலையாட்கள் இங்குக் கொண்டுவரப்பட்டனர். இந்தியாவிலிருந்து இங்கு வந்தவர்கள் உத்தரப் பிரதேச மாநிலத்திலிருந்து வந்தவர்களாவர்.

கயானாவின் சமுதாய வளர்ச்சியினைப் பொதுவாக நோக்குமிடத்து, இங்குத் தென் அமெரிக்காவிலிருந்து குடியேறிய செவ்விந்தியர்கள் இருந்தனர் என்பது புலனாகிறது. அவர்களைத் தவிர இந்தியா, ஆப்பிரிக்கா, சீனா, போர்ச்சுகல் ஆகிய நாடுகளிலிருந்தும் வந்து மக்கள் குடியேறியுள்ளனர். ஆங்கிலேய ஆட்சியின் விளைவாக, ஆங்கில மொழி அவர்களால் பேசப்பட்டது. ஆங்கிலேயப் பேரரசில் இருந்தவர்கள் 'ஒரு பொதுவான குடியுரிமையைப்' பெற்றிருந்தனர். ஆனால் ஐரோப்பாவிலிருந்து இங்கு வந்து குடியேறியவர்களால் இந்நாட்டின் தேசியப் பண்பாட்டில் ஒன்றாகக் கலக்க முடியவில்லை.

கயானாவை நிலவியல் அடிப்படையில் மூன்று பகுதிகளாகப் பிரிக்கலாம். (அ) உள்நாட்டுப் பகுதி. இப்பகுதி புல் அடர்ந்த மேட்டுப் பகுதியாகும். இப்பகுதி உருபுனுனிச் சாவன்னாசு (Rupununi Savannas) எனப்படுகிறது. (ஆ) உருபுனுனிப் பகுதிக்குக் கிழக்கிலும் வடக்கிலும் உள்ள பகுதி நிலநடுக்கோட்டுப் பிரதேசமாகக் கருதப்படுகிறது. இப்பகுதியில் நிறைய மழை பெய்வதால் அடர்ந்த காடுகள் செழித்து வளர்கின்றன. கயானாவின் மொத்தப் பரப்பில் இப்

பகுதி 75 விழுக்காடாகும். (இ) கயானாவின் கடற்கரைப் பகுதி. இப்பகுதி ஒரு குறுகிய பகுதியாக அட்லாண்டிக்குக் கடற்கரைப் பகுதியோடு அமைந்துள்ளது. உள்நாட்டுப் பகுதியிலும் ஒரு பகுதி விரிவாகச் செல்கிறது.

பொருளாதாரத்தில் கயானாவின் செல்வம் மிகுதியான அளவிற்குச் சர்க்கரை உற்பத்தியிலேயும், அலுமினியமண் (Bauxite) என்ற வேதியற் பொருள் உற்பத்தியிலேயும் அடங்கியிருக்கிறது. சர்க்கரை உற்பத்தித் தொழிற்சாலைகள் அதிகமாக இருக்கின்றன. அலுமினியமண்ணிலிருந்து அலுமினியத்தை உற்பத்தி செய்யும் தொழிற்சாலைகள் இங்கு நிறைய இருக்கின்றன. இவை தவிர வேறு தொழிற்சாலைகள் இல்லை. இந்நாட்டிற்குத் தேவையான 'பெட்ரோலியம்' தொடர்பான பொருள்கள், இயந்திரங்கள், துணி வகைகள், மக்களுக்குத் தேவையான பொருள்கள் முதலியன வெளிநாடுகளிலிருந்து இறக்குமதி செய்யப்படுகின்றன. இந்நாட்டோடு இங்கிலாந்து, அமெரிக்கா, கனடா போன்ற நாடுகள் பெருமளவிற்கு வணிகத்தில் ஈடுபட்டுள்ளன.

கயானாவின் மக்கள்தொகை 829,000 ஆகும் (1980). இந்நாட்டின் பரப்பளவு 214,970ச.கி.மீ. ஆங்கில மொழி தேசிய மொழியாகும். கிறித்தவ மதம், இந்துமதம், இசுலாமிய மதம் ஆகியவை கயானா மக்கள் பின்பற்றும் மதங்களாகும். கயானாவின் நாணயம் கயானாத் தாலர் எனப்படுகிறது. ஓர் அமெரிக்கத் தாலர் கயானாவின் தாலர் 2.55க்குச் சமமாகும்.

'ஒரே மக்கள், ஒரே நாடு, ஒரே விதி' என்னும் கருத்தை கயானா மக்கள் தேசியக் குறிக்கோளாக வைத்துள்ளனர். 'ஆறுகள், சமவெளிகள் உள்ள இனிய கயானாவே' என்று கயானாவின் தேசிய கீதம் எழுச்சியோடு தொடங்குகிறது. 'கிரிகோரி' (Gregori) என்னும் தேசிய நாட்குறிப்பைக் கயானா மக்கள் பின்பற்றுகின்றனர். இந்நாட்டின் அரசியல் அமைப்புச் சட்டம் 1980-இல் நடைமுறைக்கு வந்தது. பிரேசில், வெனிசுலா, சூரினாம் ஆகிய நாடுகளோடு இதன் எல்லைகளைப் பொறுத்த வரை தீர்க்கப்படாத சிக்கல்கள் இன்றும் உள்ளன. இந்நாட்டின் தலைநகரம் சார்சுடவுன் ஆகும். மற்றொரு முக்கியமான நகரம் புதிய ஆம்சுடர்டாம் (New Amsterdam)ஆகும்.

கயானாவில் நான்கு முக்கிய நதிகள் கிழக்கு மேற்காக ஓடுகின்றன. அவை கோரண்டைன் (Corentyne), பெர்பைசு (Berbice), தெமாரா (Demerara), 4. எசிக்யுபோ (Essequibo) என்பன. கயானாவின் தொல்பழங்குடிமக்கள் அமர் இந்தியர்கள் (Amer Indians) என்று அழைக்கப்படுகிறார்கள்.

பொது நல அரசு அமைப்பில் இந்நாடு கூட்டுறவுத் தத்துவத்தின் அடிப்படையில் அமைந்த குடியரசாக உளது. 'மனித உரிமைகள்' பற்றிய சாசனம் கயானா நாட்டு அரசியல் அமைப்புச் சட்டத்தில் சிறப்பான இடத்தை வகிக்கிறது. இந் நாட்டினருக்கு மத, அரசியல், சமூக, பொருளாதார சுதந்திரங்கள் அளிக்கப்பட்டுள்ளன. தொழிலாளர்களின் நலன்களும் உரிமைகளும் உறுதி செய்யப்பட்டுள்ளன. புதிய அரசியல் அமைப்புச் சட்டத்தின்படி, இந் நாட்டின் தலைவருக்கு அதிக அதிகாரங்கள் கொடுக்கப்பட்டுள்ளன. தேசிய பாராளுமன்றம் இயற்றுகின்ற சட்டத்தைக் கூட நீக்கும் அதிகாரம் குடியரசுத் தலைவருக்கு உண்டு. அவர் ஆறாண்டுக் காலம் பதவி வகிக்கலாம். தலைவர் மக்களால் நேரடியாகத் தேர்ந்தெடுக்கப்படுகிறார். பெரும்பாலும் ஆங்கிலேயப் பாராளுமன்றக் குடியாட்சி முறையையே இது பின்பற்றுகிறது.

'புது மயமாக்குதல்' இந்நாட்டுச் சமுதாய அமைப்பில் தீவிரமாக்கப்படுவதால், நாட்டில் வாழும் மக்களின் பண்பாட்டு வேற்றுமைகள் பெருமளவுக்குக் குறைகின்றன. அண்மைக் காலத்தில் இந்நாடு ஒரு தீவிர சம உடைமை நாடாக வளர்ந்து வந்துள்ளது.

கயானாவில் கடந்த சில ஆண்டுகளில் 'மனித உரிமைகள்' பற்றிய நிலைமையில் நெருக்கடி ஏற்பட்டுள்ளது. குடியரசுத் தலைவர் பார்பசு பர்ன்காம் அரசியல் அமைப்புச் சட்டத்தைத் தவறான முறையில் பயன்படுத்திக் கொண்டு, தம் கட்சியின் ஆட்சியை நிலை நிறுத்திக் கொண்டார். மக்கள் தேசிய காங்கிரசுக்கட்சி 1980-இல் நடைபெற்ற தேர்தலில் சுமார் 77 விழுக்காடு மக்களால் ஆட்சிக்குத் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட போதிலும், சருவதேச ஆய்வாளர்களின் கருத்தின்படி, தேர்தலில் முறையற்ற செயல்கள் நடைபெற்றன என்று கூறப்படுகிறது. அரசியல் நெருக்கடி முடிவுற்றதாகக் கூறுவதற்கில்லை. பர்ன்காம் அரசை எதிர்ப்பவர்கள் கடுமையாகத் தண்டிக்கப்படுகிறார்கள். இங்குத் தேர்வாணைக் குழுவின் மூலம் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டவர்களே அரசின் நிருவாகத்தினை இயக்குகின்றனர்.

கயானாவின் வெளிநாட்டுக் கொள்கை இலத்தீன் அமெரிக்க நாடுகள் கடைப்பிடிக்கின்ற கொள்கை போல் அல்லாமல், இங்கிலாந்து, ஐரோப்பிய நாடுகள், இந்தியா, ஆப்பிரிக்கா ஆகிய நாடுகள் கடைப்

பிடிக்கின்ற வெளிநாட்டுக் கொள்கையின் அடிப்படையில் அமைந்திருப்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

கயானா 1966-ஆம் ஆண்டில் ஐ.நா. மன்றத்தில் உறுப்பு நாடாகியது. ஐ.நா.வின் வரவு செலவுத் திட்டத்திற்காக (Budget) 0.02 விழுக்காட்டைக் கயானா வழங்குகிறது. தேசிய அளவில் இங்குப் படித்தவர்களின் தொகை 85 விழுக்காடு. உலகில் கல்வி அறிவு பெற்ற நாடுகளில் கயானா 32-ஆம் இடத்தை வகிக்கிறது. இங்குச் சட்டத் துறையில் இங்கிலாந்தில் காணப்படுகின்ற பொதுச் சட்ட அமைப்பு முறை (Common Law) நடைமுறையில் உள்ளது. உரோமர்-தச்சு (Dutch) சட்ட முறைமையில் உள்ள சில சிறப்பு அமிசங்களையும் இந்நாடு நீதித் துறையில் பின்பற்றுகிறது.

தேசிய அளவில் மலேரியாக் காய்ச்சலை கயானா ஒழித்துவிட்டது. ஆனால் மஞ்சள் காய்ச்சல் (Yellow Fever) என்ற கொடூரமான நோயினால் பலர் மரணம் அடைகின்றனர். சமூக நலனில் அக்கறை கொண்டு, அரசு தீட்டிய சமூக நலத் திட்டங்கள் மூலம் தொழிலாளர்கள் பயனடைகின்றனர். வயதானவர்களுக்கு உதவித் தொகை அளிப்பது போன்ற பல்வேறு சலுகைகள் இங்கு மக்களுக்கு அளிக்கப்படுகின்றன.

தா.எ.

கல்வி: நாட்டு மக்களுக்குக் கல்வியளிக்கும் பொறுப்பு கயானா அரசைச் சேர்ந்தது. தொடக்கக் கல்வி கி.பி. 1876-ஆம் ஆண்டிலிருந்து கட்டாயமாக்கப்பட்டுள்ளது. ஒரு நூற்றாண்டுக்குப் பின்னர், 1976-ஆம் ஆண்டிலிருந்து கயானா அரசு மழலையர் பள்ளிக் கல்வியிலிருந்து பல்கலைக்கழகக் கல்வி வரை இலவசமாக்கியுள்ளது. மூன்றிலிருந்து நான்கு வயதுக் குட்பட்ட குழந்தைகள் மழலையர் பள்ளிகளில் (Nursery School) சேருகின்றனர். மழலையர் பள்ளிக் கல்வி மொத்தம் ஈராண்டுகள். தொடக்கக் கல்வி (Primary Education) மொத்தம் ஆறு ஆண்டுகள் தொடக்கப் பள்ளிக்கல்வியில் ஆறாம் வகுப்பு முடித்தவர்கள் இடைநிலைப் பள்ளிக் கல்வியில் (Secondary Education) நுழைவுத் தேர்வு எழுதிச் சேர்கின்றனர்.

இடைநிலைப் பள்ளிக் கல்வி நான்கு வகையாகும். அவை பின் தொடக்கக் கல்விப் பள்ளி, சமுதாய உயர்நிலைப் பள்ளி (Community High School), பொது இடைநிலைப் பள்ளி (General Secondary School), பல்நோக்கு இடைநிலைப் பள்ளி (Multilateral Secondary School) எனப்படும். பின்தொடக்கக் கல்விப் பள்ளி, சமுதாய உயர்நிலைப் பள்ளி ஆகியவற்றில் மாணவர்கள் பயிலும் கால அளவு மூன்றாண்டுகள். பொது இடைநிலைப் பள்ளியில் பயிலும் கால அளவு மொத்தம் ஐந்தாண்டுகள். பல்நோக்கு இடைநிலைப் பள்ளியில் மாணவர்கள் பாடத்துறைகளின் கால அளவுக்கு ஏற்றவாறு 5-இலிருந்து 7 ஆண்டுகள் வரை பயிலுகின்றனர். இப்பள்ளிகளில் பயின்று தேர்ச்சி பெற்ற மாணவர்களுக்கு இடைநிலைப் பள்ளிகள் தேர்ச்சிச் சான்றிதழ் வழங்குகின்றன.

பின் தொடக்கக் கல்விப் பள்ளியில் பயின்று தேர்ச்சி பெற்ற மாணவர்கள் பொது இடைநிலைப் பள்ளியில் சேரவோ, வேளாண்மைக் கல்வி, குடும்பப் பொருளியல் கல்வி, தொழிற் பயிற்சிக் கல்வி ஆகிய மூன்றில் ஏதாவதொன்றில் சேரவோ முடிகிறது. இதுபோலவே சமுதாய உயர்நிலைப் பள்ளியில் தேர்ச்சி பெற்ற மாணவர்கள் பொது இடைநிலைப் பள்ளியிலோ பிற தொழிற் பயிற்சிக் கல்வியிலோ சேருகின்றனர்.

கயானா நாட்டில் இடைநிலைப் பள்ளிக் கல்வி ஆசிரியர் பயிற்சி மொத்தம் 3 ஆண்டுகள். தொடக்கப் பள்ளிக் கல்வி ஆசிரியர் பயிற்சியின் கால அளவு ஈராண்டுகள். பொது இடைநிலைப் பள்ளிக் கல்வியில் தேர்ச்சி பெற்றவர்கள் இப்பயிற்சிகளில் சேர்த்துக் கொள்ளப்படுகின்றனர்.

பொது இடைநிலைக் கல்வி, ஆசிரியர் பயிற்சி, பல்நோக்கு மேனிலைப் பள்ளி ஆகியவற்றில் தேர்ச்சி பெற்றவர்கள் பல்கலைக்கழகத்தில் சேர்ந்து பயிலுகின்றனர். பல்கலைக்கழகப் பட்டத்திற்கான கல்வியின் கால அளவு மொத்தம் 5 ஆண்டுகள். இக்கல்வி பயின்றோர் பட்டமேற்படிப்பை ஈராண்டுகளில் முடிக்கின்றனர்.

கயானாவில் முறைசாராக் கல்வி என்பது வயது வந்தோர் கல்வியைக் குறிக்கும். உயர்கல்வி அமைச்சகம் (Ministry of Higher Education) வயது வந்தோர் கல்வியினை நிருவகிக்கிறது. கயானா அரசின் வேளாண்மை அமைச்சகம், நல்வாழ்வு அமைச்சகம், செய்தி அமைச்சகம் போன்றவை விரிவாக்கப் பணிகளின் வாயிலாக வயது வந்தோர் கல்வியைப் பரப்புகின்றன. நாட்டின் ஆண்டு வரவு செலவுத் திட்டத்தில் 0.15 விழுக்காடே வயது வந்தோர் கல்விக்கு ஒதுக்கப்படுகிறது. இங்கு நூறாண்டுக்கு மேலாகக் கட்டாயக் கல்வி முறை இருந்து வருவதால் கல்வியறிவு பெற்றவர்கள் இந்நாட்டில் 90 விழுக்காடாக உயர்ந்துள்ளது குறிப்பிடத்தக்கது.

எஸ்.த.

துணை நூல்கள்:

Bhrnham, Forbes, A Destiny to Mould, London, 1970.

Clementi, Cecil, A Constitutional History of British Guiana, London, 1937.

Ince, Basil. A., Guyana's Struggle for Independence, Cambridge, Mass., 1974.

Manley, Robert, Guyana Emergent: The Post Independence Struggle for Non-dependent Development, Boston, Mass, 1979.

Smith, Raymond, T., British Guiana, London, 1962.

கயிலை பாதி காளத்தி பாதி அந்தாதி: இது நக்கீரதேவ நாயனாரால் பாடப்பெற்ற சிறந்த வழிபாட்டு நூல் ஆகும். இந்நூலாசிரியரின் பெற்றோர் சங்க காலத்து வாழ்ந்த நக்கீரர் பெயரை இவருக்கு இட்டு மகிழ்ந்தனர் போலும். இந்நூல் பதினோராந்திருமுறையில் சேரமான் பெருமாள் நாயனார் நூல்களையடுத்து வைக்கப்பெற்றிருப்பதால் இந்நூலாசிரியர் அவர் காலத்தை ஒட்டி வாழ்ந்தவராவார் என்று ஆராய்ச்சியாளர் கருதுகின்றனர். எனவே, இந்நூலின் காலம் கி.பி. 9-ஆம் நூற்றாண்டு ஆகும். இவ்வாசிரியர் பற்றிப் பிற செய்திகள் கிடைக்கவில்லை.

சங்க காலத்து நக்கீரரையும் இந்நூலாசிரியரையும் பெயரொற்றுமை கருதிப் பிறழ உணர்ந்து திருவாலவாயுடையார் புராணம், திருவிளையாடற் புராணம், திருப்பரங்கிரிப் புராணம், சீகாளத்திப் புராணம் முதலிய புராணங்களின் நூலாசிரியர்கள் பலவாறு கதைகள் புனைந்துள்ளனர். நூல் நடை, செய்யுள் திறம் முதலியவற்றை நோக்கின் இருவருக்குமுள்ள வேற்றுமை நன்கு புலப்படும்.

கயிலைபாதி காளத்திபாதி அந்தாதி என்னும் இந்நூலும் அடுத்து இவ்வாசிரியரால் பாடப்பெற்ற திருவீங்கோய் மலை எழுபது முதலிய எட்டு நூல்களும் பதினோராம் திருமுறையில் சேர்க்கப்பட்டுள்ளன. திருமுருகாற்றுப்படை சங்க கால நக்கீரரால் இயற்றப்பெற்றதெனினும் அதனையும் பெயரொற்றுமை கருதி இவர் நூல்களோடு சேர்த்துப் பத்தாகக் கணக்கிட்டுள்ளனர்.

திருக்கயிலையைக் கண்டு வழிபடுதல் எளிதான செயலன்று. திருக்காளத்தியைக் கண்டு யாவரும் வணங்கலாம். தேவார ஆசிரியர்கள் திருக்காளத்தியை வழிபடும்போது திருக்கயிலையையும் நினைந்து பாடியுள்ளனர். மற்றையருளாளர் பலரும் இவ்வாறே திருக்காளத்தியையும் திருக்கயிலையையும் இணைத்து நினைவு கூர்ந்து வழிபட்டுள்ளனர். அதனால் தான் நக்கீர தேவநாயனாரும் கயிலை காளத்தி ஆகிய இரண்டு ஊர்களையும் முறையே வடகயிலை தென் கயிலை எனக் கொண்டு 'கயிலை பாதி காளத்தி பாதி அந்தாதி' என்னும் இந்நூலைப் பாடியுள்ளார். இந்நூல், அந்தாதித் தொடையில் நூறு வெண்பாக்களைக் கொண்டுள்ளது. ஒற்றைப் படை எண்கள் அமைந்த பாடல்கள் யாவும் திருக்கயிலையின் சிறப்புக் குறித்தவை. இரட்டைப் படை எண்கள் அமைந்த பாடல்கள் யாவும் சீகாளத்தியின் பெருமையைக் குறிப்பிடுவனவாம்.

உலக ஆசையை விட்டு இறைவனை நினைக்கவும் அவனருள் வேண்டும். அவனருளாலேதான் அவன் தாள் வணங்குதல் இயலும் என்பது சைவ சித்தாந்த முடிபு. அதனால், நக்கீர தேவர் கயிலைப் பெருமானிடம் ஓர் அரிய வரம் வேண்டுகிறார். 'பாசத்தை விட்டு நின் பாதத்தின் கீழேஎன், நேசத்தை வைக்க நினை கண்டாய்-பாசத்தை நீக்குமா வல்ல கயிலாயா நீ என்னைக் காக்குமாறு இத்தனையே காண்' (17) என்று எளிமையான வழியில் தன்னை ஆட்கொள்ள வேண்டும் வகையைக் கூறிப் பெருமானிடம் வேண்டுகோள் விடுக்கும் திறம் சிறந்துள்ளது.

'இருங்கயிலைஅம்மானைச்சேர்வது அறிவு' என்றும் (73), 'திருநாமம் அஞ்செழுத்தும் சோராமல் எப்பொழுதும் சொல்' என்றும் (100) நக்கீர தேவ நாயனார் அருளிய அறிவுரைகள் பலவற்றை இந்நூலில் பரக்கக் காணலாம். இரா.ச.

கயிற்றுவழி இருபதாம் நூற்றாண்டின் தொடக்கத்தில் போக்குவரத்திற்குப் பயன்படுத்தப்பட்டது. கயிற்றுவழியில் (Ropeways) பாதுகாப்புக் கருவிகளையும், சரக்குகளையும் ஏற்றிச் செல்லத் தொடங்கியதே இப்போக்குவரத்தின் வளர்ச்சிக்குக் காரணமாகும். கயிற்று வழிக் கருவிகளுள் மிகப்பழைய வடிவமைப்பு இன்று கிடான்சு அருங்காட்சியகத்தில் (Gdansk Museum) பாதுகாக்கப்பட்டுள்ளது. பழைய வடிவமைப்பில் கம்பங்களில் பொருத்தப்பட்ட கம்பிகளின் மூலம் பெட்டிகள் (Cabins) நகர்ந்து சென்றன. வடிவமைப்புப் பொறியாளர் ஆடம் வைபி (Adam Wybe) கி.பி. 1644-ஆம் ஆண்டில் கிடான்சுத் துறைமுகத்தில் முதன் முதலில் கயிற்றுவழி வசதியை உருவமைத்தார்.

அமெரிக்காவிலுள்ள ஆல்பைன் (Alpine) மலைத் தொடரில் குகைப்பாதைக்கான (Tunnels) கட்டடப் பணி நடந்த போது அப்பகுதியில் கயிற்றுவழிப் போக்குவரத்திற்கான வசதிகளும் செய்யப்பட்டன. குகைப்பாதை அமைக்கப் பயன்பட்ட கயிற்றுவழிக் கருவிகள், குகைப்பாதை அமைக்கப்பட்ட பின்னரும் பயன்படுத்தப்பட்டன. கட்டடப் பணிக்கான கருவி களை எடுத்துச்செல்லப் பயன்படுத்தப்பட்ட கயிற்று வழிப் பெட்டிகள் உல்லாசப் பயணிகளை ஏற்றிச் செல்லும் வசதி மிக்க பெட்டிகளாக மாற்றியமைக் கப்பட்டன.

கயிற்றுவழிப் போக்குவரத்து வளர்ச்சியில் செரு மன் வடிவமைப்பாளர் செ. போலிங்கு (J.Pohling) என்பவரின் பணி குறிப்பிடத்தக்கது. இவர் 1908 -ஆம் ஆண்டில் பயணிகளுக்கான கயிற்று வழிப் போக்குவரத்து வசதியை முதன் முதலாக ஏற்படுத் தினார். இவ்வழி 618 மீ. நீளத்துடன் ஆங்காங்கு (Hongkong) நகரிலுள்ள இருப்புப் பாதை வடிவமைக் கும் பகுதிக்குத் தொழிலாளர்களை ஏற்றிச்செல்லப் பயன்பட்டது. செ. போலிங்கு, இரியோடிசெனி ரோவுக்கு (Rio-de-Janeiro) மேலமைந்துள்ள சர்க் கரைத் துண்டு மலைக்கு (Sugar Loaf Mountain) கயிற்றுவழிப் போக்குவரத்து இருபாதை வசதியை 1912-19-இல் நிறுவினார். இவ்வழியில் 18 பயணி களைத் தாங்கிச் செல்லும் பெட்டி ஒன்று மணித் துளிக்கு 8அடி வேகத்தில் நகரக்கூடிய திறனைப் பெற் றிருந்தது.

இக்காலத்தில் செயற்படும் கயிற்றுவழிப் போக்கு வரத்தில் ஒருமுக (Single Track), இருமுகப் (Double Track) பாதை வசதிகள் உண்டு. பயணிகளைத் தாங்கிச் செல்லும் பெட்டிகள் முழுவதுமாக மூடக் கூடிய வசதிகளைக் கொண்டவை. அவை 1000 கண்டி (Tonnes) வரையுள்ள சுமையைத் தாங்கிச் செல்லக் கூடிய திறன் கொண்டவை. அலுமினியம் அல்லது நெகிழி (Plastic) போன்ற பொருள்களின் துணை கொண்டு வடிவமைக்கப்படும் பெட்டிகள் 45-இலிருந்து 120 பயணிகள் வரை ஏற்றிச் செல்லக் கூடியவை. இக் கயிற்றுவழிக் கருவிகள் மணித்துளிக்கு 11 மீ. வரை செல்லக்கூடிய வேகத் திறன் படைத்தவை.

கலிபோர்னியாவிலுள்ள (California), இசுகுவே பள்ளத்தாக்கு (Squaw Valley) செயற்படும் கயிற்று வழித் திட்டத்தில் பயன்படுத்தப்படும் பெட்டி உலகி லேயே பெரியதாகும். இப்பெட்டி 125 பயணிகளை ஏற்றிச் செல்லக்கூடிய திறன் படைத்தது. கலிபோர் னியாவிலுள்ள சான் சாசிண்டோ மலைத்தொடருக் கான (Mount San Jacinto) கயிற்றுவழிக்குச் சிறப்புக் கூறு ஒன்றுண்டு. இவ்வழியில் இரண்டு கம்பங்களுக்கு இடைப்பட்ட தூரமான 4 கி. மீ. என்பது உலகி லேயே வேறெங்கும் காணமுடியாத ஒன்றாகும். வெனிசுலா (Venezuela) நாட்டில் செயற்படும் தெலி பெரிகோ மெரிடாக் (Teleferico Merida) கயிற்று வழித் திட்டமே உலகிலேயே மிக நீளமானதும் அதிக உச்சிக்குச் செல்லக்கூடியதுமாகும். இவ்வழியில் பய ணம் மேற்கொள்ளுபவர் எல்லை நிலையமான பிகோ எசுபிசோவைச் (Pico Espejo) சென்றடைய ஒரு மணி நேரமாகும். இவ்வழியில் மூன்று முறை பெட்டி மாற வேண்டும். எல்லை நிலையம் கடல் மட்டத்திலிருந்து 5,210 மீ. உயரத்திலுள்ளது.

நகர்ப்புறப் (Sub Urban) போக்குவரத்தில் கயிற்று வழியின் பங்கு குறிப்பிடத்தக்கது. ஒலி யெழுப்பாமையும், சூழல் மாசு படாமல் செயற்படுவ தும் கயிற்றுவழிப் போக்குவரத்தின் சிறப்புக் கூறு களாகும். சுவிட்சர்லாந்து பொறியியல் வல்லு நர் சி. முல்லர் (G.Muller) 1975-ஆம் ஆண்டில் மான் கீன் (Manhein) பகுதியிலுள்ள நெக்கார் (Neckar) ஆற்றைக் கடக்க 3 கி. மீட்டர் தூரம் செயற் படும் வானவூர்தி (Aerobus) ஒன்றை வடிவமைத்துக் கயிற்றுவழிப் போக்குவரத்தில் புரட்சியொன்றை ஏற்படுத்தினார். இவ்வானவூர்தி மணிக்கு 40 கி.மீ. யிலிருந்து 61 கி.மீ. வேகம் செல்லக் கூடியது. நியூயார்க்கு நகர்ப்புறத்திலுள்ள கிழக்கு நதியைக் (East River) கடக்கப் பயன்படும் கயிற்று வழி, உரூசுவெல்ட்டுத் தீவிலுள்ள (Roosevelt Island) 5000 குடும்பத்தினருக்குப் பெரும் பயனளிக்கிறது.

உலகில் ஏறத்தாழ 40,000 கயிற்றுவழிகள் செய லாற்றுகின்றன. பலவகைப்பட்ட இவ்வழிகளுள் 50 விழுக்காடு, பயணிகள் போக்குவரத்திற்குப் பயன்படு கின்றன. இவ்வழிகள் அனைத்தும் பாதுகாப்பா னவை. ஐக்கிய நாட்டமைப்பின் (United Nations Organisation) புள்ளிவிவரப்படி கயிற்றுவழி விபத்து களில் உயிரிழப்போரின் எண்ணிக்கையை விடக் கயிற்றுவழி நிலையங்களைச் சென்றடையப் பயன் படும் போக்குவரத்துக் கருவி விபத்துகளில் உயிரிழந் தோரின் எண்ணிக்கை மிகுதியாகும். இராம.சி.

கயை: இந்தியாவில் பீகார் மாநிலத்தின் நடுவில் பாட்னா நகருக்கு ஏறக் குறைய 96 கி.மீ. தெற்கில் உள்ள ஒரு நகரம். கயை என்ற சொல் வேத காலத் தோடு தொடர்புடையது. இதற்கு 'வீட்டுச் செல் வம்' என்பது பொருள்.

பால்கு நதிக்கும், 25 சிகரங்களைக் கொண்ட மலைகளின் தொகுப்பிற்கும் இடையில் இந்நகரம்

அமைந்துள்ளது. அச்சிகரங்களின் தென்மேற்கில் கயாசிரா என்ற நகரம் உள்ளது. வடகிழக்கில் உள்ள சிகரம் பிரேடசிலா என்பதாகும். கயாசிரா சிகரம் கயை நகரின் தெற்கு எல்லையையும் பிரேட சிலா வடக்கு எல்லையையும் நிருணயிக்கும் வகையில் அமைந்துள்ளன. கயை நகரின் பழங்காலத்துக் குளம் பிரம்மசாரா அல்லது பிரம்மகுண்டா என்று சொல்லப் படுகிறது. இக்குளம் வெப்ப நீர் ஊற்றிற்குப் பெயர் பெற்றது. பிரேடசிலா மலையின் அடிவாரத்தில் இன்றும் வெப்பநீர் ஊற்றைக் காணலாம். ஆண்டு முழுவதும் கயைக்கு வந்து செல்லுகின்ற பல்லாயிரக் கணக்கான யாத்திரிகர்களுக்குக் குளிக்கும் இடமாக அக்குளம் விளங்குகிறது. இறந்துவிட்ட தங்கள் முன் னோர்களுக்குச் செய்ய வேண்டிய புனிதச் சடங்கு களைச் செய்வதற்காக இந்தியாவின் எல்லாப் பகுதி களிலிருந்தும் இந்துக்கள் கயை நகருக்கு வந்து செல் கின்றனர்.

கயை நகரின் தெற்கில் 6 மைல் தொலைவில் இலாசன் நதிக்கரையில் புத்தகயா என்ற இடம் உள் ளது. கயைப் பகுதியில் புத்தகயா எனப்படும் இடத் தில், போதிமரம் என்று சொல்லப்படும் அசுவத்தா மரம் சிறப்பு வாய்ந்ததாக உள்ளது. காரணம், புத்தர் பெருமான் அம்மரத்தின் அடியில்தான் மெய் யறிவு பெற்றார். வாழ்க்கையைக் குறிக்கும் வணக் கத்திற்குரிய மரமாக அசுவத்தா மரத்தை இந்துக் கள் இன்றும் கருதுகிறார்கள். புத்த மதத்தைச் சார்ந்தவர்கள் அசுவத்தாவை அறிவு புகட்டும் மர மாக எண்ணிப் பயபக்தியுடன் வழிபடுகின்றனர். வாழ்க்கையின் முழுமையே அறிவில்தான் அடங்கி யிருக்கிறது என்ற தத்துவத்தைப் புத்தர் பெருமான் இந்த இடத்தில் போதித்தார்.

இந்துக்களின் புனித இடமான கயாவில், இறப் பில்லா ஆலமரமும், அசுவத்தா என்ற போதி மரமும் இருபெரும் மதங்களின் அடையாளமாகக் கம்பீர மாகத் திகழ்கின்றன. புத்த மதத்தினரின் சிறப்பு வாய்ந்த நிலாசன் என்ற நீரோடையும், இந்துமதத்தி னரின் சிறப்பு வாய்ந்த மோகன நீரோடையும் இணைந்து பால்கு நதியாக ஓடுகிறது. எனவே, கயை நகரம் இந்து புத்த மதங்களின் புண்ணிய பூமியாகத் திகழ்கிறது.

புராணங்களிலும் கயையின் சிறப்பு விவரிக்கப் பட்டுள்ளது. இந்து புனித யாத்திரிகர்கள், இறந் தோர் நினைவு நாளுக்குரிய மதச் சடங்கைச் செய் யும் இடமாக 'கயை' விளங்குவதாக அக்கினிபுராணம் கூறுகிறது. வாயுபுராணம், கயாவின் பெருமை பற்றிக் கூறுகிறது. இவ்விரு புராணங்களுமே, கயாவின் சிறப்பினை வலியுறுத்துகின்றன. அக்கினிபுராணம் கயாசூரன் என்ற ஓர் அசுரன் இவ்விடத்தில் கடுந் தவமியற்றி, தன் உடலை வேள்வியில் ஈந்தான் எனக் கூறுகிறது.

தங்கள் குடும்பத்தில் இறந்த முன்னோர்களின் நினைவாகச் செய்யப்படும் வழிபாட்டிற்காகப் புனி தப்பயணிகள் பால்கு ஆற்றுக்குக் கூட்டம் கூட்டமாக வருகை தருகிறார்கள். கயையில் ஏறக்குறைய 45 புனிதப் பயணியர் கட்டடங்கள் உள்ளன. எமனுக் கும் இங்கு ஒரு கோயில் உண்டு. விட்டுணுபகவா னின் போற்றத்தகு பாதச் சுவடுகள் விட்டுணுபாதக் கோவிலில் உள்ள கல்லில் பாதுகாக்கப்பட்டு வரு கின்றன. இந்து மதத்தில் விட்டுணுவை வழிபடுவோ ருக்கு முக்கிய இடமாகக் கயை இருந்தபோதிலும், இந்து சமயத்தைச் சார்ந்த மற்றைய பிரிவினரும் இங்கு விரும்பி வருகின்றனர்.

தொன்றுதொட்டுக் கயைப் பகுதியில் வாழ்ந்த மக்களிடையே சூரிய பகவானைத் தொழும் பழக்கம் இருந்தது குறிப்பிடத்தக்கது. பாரசீகத்திலிருந்து இப் பகுதியில் குடியேறிய மக்களிடமிருந்து சூரிய வணக்கம் செய்யும் பழக்கம் பரவியது. பாரசீகத்திலிருந்து வந்த மக்களிடையே மாகியன் என்ற சாதியினரும் இருந்த னர். வரலாற்றாசிரியர்கள் இந்த வழிபாட்டினைப் பற்றிக் குறிப்பிடும் பொழுது 'மாகியன் – பாரசீக சூரிய மார்க்கம்' என்று குறிப்பிடுகின்றனர். புகழ் பெற்ற மகதப் பல்கலைக்கழகம் கயாவில் அமைந் துள்ளது. தா.எ.

துணை நூல்கள்:

Barua, B.M., Gaya and Bodhgaya Vol.1. Chatterjee & Co., Calcutta, 1931.

Hazra, R.C., Puranic Records on Hindu Rites and Customs. University of Dacca, 1936.

Mitra, R.L., Buddha Gaya, Bengal Secretariat Press, 1878.

கர்சன் பிரபு: சார்சு நத்தானியேல் கர்சன், இங்கிலாந்திலுள்ள கெடில்சுடன் என்ற இடத்தில் கி.பி. 1859–ஆம் ஆண்டு சனவரி மாதம் பிறந்தார். இவர் தந்தையின் பெயர் இசுகார்சுடேல். கர்சன் புகழ் பெற்ற ஈட்டன், பாலியேல், ஆக்சுபோர்டு முதலிய கல்வி நிறுவனங்களில் கல்வி பயின்றார். இவர் ஆக்சு போர்டு சங்கத்தில் துடிப்புடன் செயலாற்றி கி.பி 1880–இல் அதன் தலைவரானார். 'நான் ஒரு தலை

சிறந்தவன்' என்ற பாடலைக் கர்சன் தாமே இயற்றி னார். கி.பி. 1882-முதல் கி.பி. 1895-க்குள் பலமுறை பல்வேறு நாடுகளில் சுற்றுப் பயணம் செய்தார். இவர் தம் 27-ஆம் வயதில் கி.பி. 1886-ஆம் ஆண்டு இங்கி லாந்தின் பாராளுமன்ற உறுப்பினரானார். இவர் கி.பி. 1891-ஆம் ஆண்டு இந்திய அமைச்சரின் துணைச் செயலாளராகப் பணியாற்றி கி.பி. 1895-ஆம் ஆண்டு வெளிவிவகாரத் துணைச் செயலாள ராகப் பதவி வகித்தார்.

கர்சன் பிரபு

கர்சன் (Curzon) ஆசியாக் கண்டத்தில் சுற்றுப் பயணம் செய்து நான்கு முறை இந்தியாவிற்கு வந்தார். இவர் பாரசீகம், சப்பான் ஆகிய நாடு களையும் சுற்றிப்பார்த்தார். இவர் தமது சுற்றுப் பயணத்தினால், கீழை நாடுகளின் அரசியலைப் புரிந்து கொண்டு சில முக்கியமான நூல்களை எழுதி னார். அவை 'மத்திய ஆசியாவில் உருசியா', 'பார சீகமும் தூரக்கிழக்கு நாடுகளின் சிக்கலும்,' என்பன வாம்.

இவர் தமது இளமைக் காலத்தில் இந்தியாவின் அரசப் பேராளராகப் பதவி வகிக்க வேண்டுமென உறுதி கொண்டார். இங்கிலாந்தின் தலைமை அமைச்சராகப் பணிபுரியவும் ஆவல் கொண்டார். ஆனால், அந்த ஆவல் ஆயுட் காலம் முடியும் வரை நிறைவேறவில்லை. இவர் கி.பி. 1899-ஆம் ஆண்டு, இந்தியாவின் அரசப் பேராளராகப் பதவியேற்று இந்தியாவிற்கு வந்து ஆறாண்டுக் காலம் அப்பதவி யில் இருந்தார். இவர் தம் பதவிக் காலத்தில் இந்தி யாவில் பல சீர்திருத்தங்களைச் செய்தார். கர்சன் பதவியேற்றதும், இந்தியாவின் வடமேற்கு எல்லைச் சிக்கலில் 'முன்நோக்கிச் செல்லுதல்' 'பின்வாங்குதல்' ஆகிய இரு கொள்கைக்கு மாறாக 'நடுநிலையான கொள்கையைக்' கடைப்பிடிக்க முயன்றார். கர்ச னுக்கு முன்பு அரசப் பேராளராக இருந்த எல்சின் பிரபு காலத்தில் சித்ரால், கியூட்டா ஆகிய பகுதி களில் கலகம் ஏற்பட்டது. அக்கலகத்தை அடக்க ஆங்கிலப்படை அனுப்பப்பட்டு இருந்தது. கர்சன் அப்படைகளைத் திரும்ப அழைக்க விரும்பவில்லை. அதே சமயம் அம்மலைச் சாதியினரிடம் பகைமை கொள்ளவும் விரும்பவில்லை. கைபர் கணவாய், குர்ரம் பள்ளத்தாக்கு ஆகிய இடங்களில் ஆங்கிலேயப் படைகளைத் திரும்ப அழைத்துக் கொண்டார். ஆனால் 'சக்தாரா, மல்கண்டு' ஆகிய இடங்களில் உள் நாட்டுப் படைகளை, ஆங்கிலேய அதிகாரிகளின் தலைமையில் நிறுத்தி வைத்தார். பிரிட்டிசு இந்தியா வின் வடமேற்கு எல்லைப் பகுதிகளில் மலை சாதி யினரின் அத்துமீறல்கள் நடைபெறாவண்ணம் தடுத்து நிறுத்தினார். படைவலிமையை அவ்விடங்களில் பெருக்கியதோடு சாம்ராட்டு, தல் ஆகிய இடங்களை இருப்புப்பாதைகள் மூலம் இணைத்தார்.

கர்சன் கி.பி. 1901-இல் 'வடமேற்கு எல்லைப்புற மாநிலம்' என்ற தனி மாநிலத்தை அமைத்தார். அதற்கு ஆக்ரா-அயோத்தியின் ஐக்கியமாநிலம் என்று பெயரிடப்பட்டது. அப்புதிய மாநிலம், சிந்துநதிக் கரையிலுள்ள பஞ்சாபு மாவட்டங்களை உள்ளடக்கி யிருந்தது. அம்மாநிலத்திற்கு ஒரு தலைமை ஆணை யாளரை நியமித்து அவரது அதிகாரத்தின் கீழ் அம் மாநிலம் செயற்படுமாறு செய்தார். இவர் தம் காலத்தில் எல்லைச் சிக்கலை முழுமையாகத் தீர்க்க முடியாவிடினும், இராணுவச் செலவு குறைய வழி வகுத்தார்.

ஆப்கானிசுத்தானின் அரசராக இருந்த அப்துல் ரகுமான் இறந்ததும், அவர் மகன் அபிபுல்லா அரச ரானார். அப்துல் ரகுமான் ஆங்கிலேயருடன் நட்புற வாக இருந்தார். அவர் மகன் அபிபுல்லா கர்சனது வடமேற்கு எல்லை மாநில ஏற்பாடு பிடிக்காததால், ஆங்கிலேயருடன் தொடர்புகொள்ள விரும்பவில்லை. ஆங்கிலேயரிடமிருந்து கிடைக்கும் உதவித் தொகை யைப் பெற அபிபுல்லா மறுத்துவிட்டார். 'மேன்மை தங்கிய அரசர்' என்ற பட்டத்தை அபிபுல்லா தாமே சூட்டிக் கொண்டார். கர்சன் பிரபு பதவிக்காலம் முடிந்ததால், இடைக்காலஅரசப் பேராளர் காலத்தில் சென்ற தூதுக்குழு ஆங்கிலேயர்களுக்கும் அபிபுல்லா விற்கும் இடையே நட்புறவை மீண்டும் ஏற்படுத்தியது.

பாரசீக வளைகுடாவில் நிலைநிறுத்தப்பட்டிருந்த ஆங்கிலேய ஆதிக்கத்தை அச்சுறுத்தும் வகையில், பிரான்சு, உருசியா, செருமனி, துருக்கி ஆகிய நாடு

கள் செயற்படத் தொடங்கின. கர்சன் கி.பி. 1903-ஆம் ஆண்டு. பாரசீக வளைகுடாவிற்கு வந்து, ஆங்கிலேய ஆதிக்கத்திற்கு எதிராகச் செயற்பட்ட நாடுகளின் செயல்களை ஒடுக்கி மீண்டும் ஆங்கிலேய ஆதிக்கத்தை நிலைநிறுத்தினார்.

தலைலாமா என்பவரின் தலைமையில் திபெத்து நாடு உருசியாவின் துணையுடன் சீன ஆதிக்கத்திலிருந்து விடுபட விரும்பியது. திபெத்தின் இச்செயலை ஆங்கிலேயர் கௌரவத்திற்கு இழுக்காகக் கருதி, திபெத்தைப் பணியவைக்கக் கர்னல் எப்.இ. யங்கசுபெண்டு (Younghusband) என்பவரின் தலைமையில் ஒரு நூதுக் குழுவைக் கர்சன் அனுப்பினார். இத் நூதுக்குழு கி.பி. 1904-ஆம் ஆண்டு, திபெத்து நாட்டின் தலைநகர் இலாசாவை அடைந்து, தலைலாமாவை ஓர் ஒப்பந்ததிற்கு உடன்படச் செய்தது. அவ்வுடன்படிக்கையின்படி, திபெத்தின் அயல்நாட்டுக் கொள்கையை நிருவகிக்கும் பொறுப்பு, ஆங்கிலேயர் வசம் கொடுக்கப்பட்டது. இருபத்தைந்து லட்ச ரூபாய் நட்ட ஈட்டுத் தொகையைத் திபெத்து ஆங்கிலேயருக்குக் கட்டி முடிக்கும் வரை பம்பிப் பள்ளத்தாக்கை ஆங்கிலேயர் தம் வசம் வைத்துக்கொள்ள திபெத்து சம்மதித்தது. க்கார்டோக்கு (Kardok), யாதுங்கு (Yatung) என்னும் இடங்களில் இங்கிலாந்து வணிக நிலையங்களை ஏற்படுத்த அனுமதி வழங்கப்பட்டது.

பாதுகாக்கப்பட்ட மாநிலங்கள் நிருவாகத்தில் முன்னேற்றம் காண்பதில் கர்சன் பொதும் அக்கறை செலுத்தினார். ஆங்கிலேய இந்திய நிலங்களோடு பாதுகாக்கப்பட்ட மாநிலங்களும் ஒத்தநிலையில் முன்னேற வேண்டுமெனக் கருதி அம்மாநிலங்கள் தனிமைப்பட்டு இருக்கும் நிலைக்கு முற்றுப்புள்ளி வைக்க விரும்பினார். பாதுகாக்கப்பட்ட மாநிலங்களின் இளவரசர்கள், பிரபுக்கள் ஆகியோரின் படைகளுக்குப் பயிற்சி அளிக்க ஏற்பாடு செய்தார். மேலும் கல்வியில் அம்மாநிலங்கள் தேர்ச்சி பெறவும் இவர் வழி வகை செய்தார். இவர் கி.பி.1902-ஆம் ஆண்டு, ஐதராபாத்திற்கு வந்து, பிரான் பகுதியை ஐதராபாத்து நிசாமிடமிருந்து நிலையான குத்தகைக்குப் பெற்றார். அதனால் பிரான் மீதான நிசாமின் உரிமை உறுதிப்படுத்தப்பட்டது.

கர்சன் ஆங்கிலேய இந்தியாவின் உள்நாட்டு நிருவாகத் துறைகளின் முன்னேற்றத்தைத் துரிதப்படுத்துவதில் மிகுந்த ஆர்வம் காட்டினார். இவர் பல குழுக்களை நியமித்துக் குறைகளை ஆராய்ந்து அக் குழுக்கள் செய்யும் பரிந்துரைகளுக்கு ஏற்பச் சட்டங்கள் இயற்றினார். கர்சன், உள்நாட்டு நிருவாகத் துறையில் பல சாதனைகள் புரிந்த போதிலும், சுயாட்சிக் கொள்கைக்கு முக்கியத்துவம் அளிக்காததால் இந்திய மக்களிடையே அவரால் செல்வாக்குப் பெற முடியவில்லை. மாறாக, அவர்தம் நடவடிக்கைகள் இந்தியாவில் தேசிய இயக்கம் வளர வழிவகை செய்தன.

இந்தியாவில் வறட்சியின் காரணமாக கி.பி. 1900-இல் பஞ்சம் ஏற்பட்டது. கர்சன், பஞ்ச நிலைமையைச் சமாளிக்கச் சர் அந்தோனி மாக்டோனல் தலைமையில் ஒரு குழு அமைத்து, நில வரூலை நிறுத்திக் கடன் வசதிகள் செய்து கொடுத்து உழவர்களுக்கு ஆதரவு நல்கினார்.

வேளாண்மை முன்னேற்றத்திற்காக, வங்காளத்தில் பூசா வேளாண்மை ஆராய்ச்சி நிலையத்தைத் தொடங்கிப் பயிற்சி கொடுக்க ஏற்பாடு செய்தார். கூட்டுறவுக் கடன் வசதிச் சங்கச் சட்டத்தை இயற்றி உழவர்களுக்குக் கடன் வசதி கிடைக்கும்படி செய்தார்.

படைத்துறை, காவற்படை, இரயில்வேத் துறை, நீர்ப்பாசனத்துறை ஆகிய துறைகளின் நிருவாக முன்னேற்றத்திலும் கவனம் செலுத்தினார். இந்தியாவின் தொழிற்சாலை முன்னேற்றத்திற்குச் சாம்செட்சி தாட்டா (Tata) மேற்கொண்ட திட்டத்திற்கு ஆதரவு நல்கினார். இவர் கல்வித் துறையிலும் சீர்திருத்தங்கள் செய்து, கி.பி. 1904-ஆம் ஆண்டு இந்தியப் பல்கலைக் கழகங்கள் சட்டத்தை இயற்றிக் கல்வி நிறுவனங்கள் மீது அரசாங்கத்தின் கட்டுப்பாட்டு உரிமையை வலுப்படுத்தினார். இதனால் படித்தவர்களிடையே இவரது செல்வாக்குக் குன்றியது. தொல்பொருள் பாதுகாப்புச் சட்டத்தை கி.பி. 1904-இல் இயற்றி, பழங்கால நினைவுச் சின்னங்களுக்குப் பாதுகாப்பு நல்கினார். கர்சன் காலத்தில் இந்தியர்கள் தொல்பொருள் ஆராய்ச்சியில் பங்கு கொள்ளத் தொடங்கினர்.

நிருவாக வசதியை முன்னிட்டுப் பரந்து கிடந்த வங்காள மாநிலத்தைக் கல்கத்தாவைத் தலைநகராகக் கொண்டு ஒரு பகுதியாகவும், தாக்காவைத் (Dacca) தலைநகராகக் கொண்டு அசாம் – கிழக்கு வங்காளம் என மற்றொரு பகுதியாகவும் இரு மாநிலங்களாகப் பிரித்தார். இப்பிரிவினையால், தேசிய உணர்வு பாதிக்கப்படுவதாகக் கருதி வங்காள மக்கள் கிளர்ச்சி செய்தனர். எனினும், கர்சன் ஆட்சிக் காலத்தில் வங்காளப் பிரிவினையின் காரணமாக எழுந்த சிக்கலுக்கு யாதொரு தீர்வும் காணப்படவில்லை,

கர்சன் கி.பி. 1904-ஏப்பிரல் மாதம், வைசிராய் பதவிக் காலம் முடிவுற்றதால், இங்கிலாந்துக்குச் சென்றார். பின்னர் இவர் 1904, திசம்பர் மாதம் இந்தியாவிற்கு வந்தார். 1904, ஏப்பிரல் முதல் 1904, திசம்பர் வரையிலான இடைப்பட்ட காலத்திற்கு இடைக்கால அரசப் பேராளர் ஆட்சி இருந்தது. கர்சனது இரண்டாம் பதவிக் காலம் 11 மாதமே நீடித்தது.

படைத்துறை நிருவாகத்தில் கர்சன் செய்த சீர்திருத்தம், படைத்தலைவராகிய கிச்சனருக்கும் கர்சனுக்கும் இடையே கருத்து வேறுபாடு தோன்ற வழி செய்தது. அரசப் பேராளரின் ஆலோசனைக் குழுவிலிருந்த இராணுவ உறுப்பினரின் அதிகாரத்தைக் குறைத்துப் படைத்தலைவரின் பொறுப்பை அதிகரிக்க வேண்டுமெனக் கிச்சனர் விவாதித்தார். படைத்தலைவர் கூடுதல் பொறுப்பு ஏற்றால் நிருவாகத்தில் சீர்கேடுகள் விளையும் எனக் கருதிக் கர்சன், கிச்சனரின் வாதத்தை எதிர்த்தார். ஆயினும், இந்திய அமைச்சர் கிச்சனரின் கருத்தை ஆதரித்தமையால், கர்சன் தமது பதவியை விட்டு விலகினார்.

கர்சன் 1907-இலிருந்து 1925 வரை ஆக்சுபோர்டு பல்கலைக்கழக வேந்தராகப் பதவி வகித்தார். மேலும் இவர் அரச நிலவியல் சங்கத்தின் (Royal Geographical Society) தலைவராக கி.பி. 1911-இலிருந்து 1917 வரை பதவி வகித்தார்.

இவர் 1911-இல் ஏர்ல் பட்டமும் 1914-இல் மார்கியூசு பட்டமும் பெற்றார். இவர் 1915-இலிருந்து இங்கிலாந்து அமைச்சரவையில் அங்கம் வகித்தார்; 1919-இல் இருந்து 1924 வரை அயல்நாட்டுச் செயலாளராகப் பணியாற்றினார். இவர் 1925, மார்ச்சு மாதம் இம்மண்ணுலகை நீத்தார்.

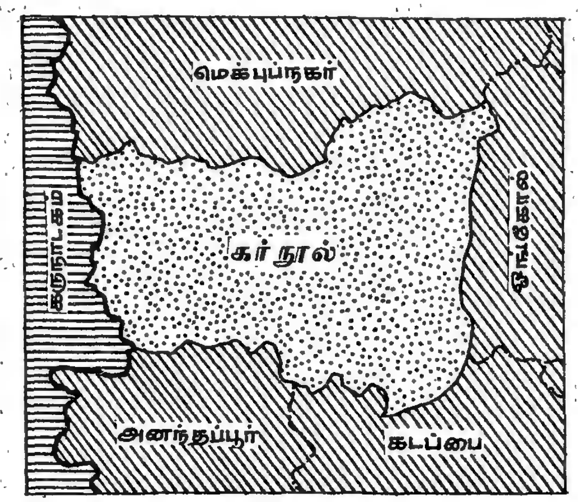
வரலாற்றறிஞர் எச்.சி. இராவில்சன், கர்சனைப் பற்றிக் குறிப்பிடும் பொழுது 'இந்தியாவின் ஆங்கிலேய அரசப் பேராளர்களுள் சிறப்பு வாய்ந்தவர் கர்சன். கர்சனின் சாதனைகள் அவரது செயற்பாட்டில் இருந்த குறைகளையும் மிஞ்சி விட்டன. கர்சனின் ஆட்சிக் காலம், இந்தியாவில் ஆங்கிலேய ஆட்சியின் உச்சக் கட்டமாகும்' என்று மதிப்பீடு செய்கிறார். தா.எ.

துணை நூல்கள்:

Sathianathaier, R., A Political and Cultural History of India, Vol. III Madras, 1982.

சத்தியநாதய்யர், ஆர்., **பாலசுப்பிரமணியன், தெ.,** இந்திய வரலாறு தொகுதி மூன்று, அண்ணாமலைப் பல்கலைக்கழகம், 1962.

கர்நூல்: இந்தியாவின் தென் மாநிலங்களில் ஒன்றாகிய ஆந்திரப் பிரதேச மாநிலத்தில், கர்நூல் என்ற நகர் உள்ளது. இந்நகர் கர்நூல் மாவட்ட நிருவாகத்தின் தலைமை இருப்பிடமாகும். துங்கபத்திரா ஆறும் இந்திரி ஆறும் சங்கமமாகும் இடத்தில் சென்னைக்கு வடமேற்கில் ஏறக்குறைய 240 மைல்கள் (390 கி.மீ.) தொலைவில் உள்ளது. இது 18-ஆம் நூற்றாண்டில் முசுலீம்கள் கைவசமாகியது. இது கி.பி. 1956 வரை ஆந்திரப்பிரதேசத்தின் தலைநகராக இருந்தது. அதன்பின் ஐதராபாது தலைநகரமாயிற்று.

கர்நூல்

கர்நூல் ஒரு வாணிக மையம். கலைக்கல்லூரிகள், அறிவியல் கல்லூரிகள், மருத்துவக் கல்லூரிகள் ஆகியவை இங்கு உள்ளன. இந்நகரின் வரலாற்றுச் சிறப்பை கி.பி. 14-ஆம் நூற்றாண்டிலிருந்து 16-ஆம் நூற்றாண்டு வரை நிலவிய விசயநகர் பேரரசுக் காலத்தில் கட்டப்பட்ட அரசுக் கோட்டையின் சின்னங்களும், முதல் முசுலிம் ஆளுநரின் கல்லறையும் நினைவூட்டுகின்றன.

கர்நூல் மாவட்டம் 9,270 சதுர மைல் பரப்பளவு உடையதாய்க் கிழக்கு மலைத் தொடரில் அமைந்துள்ளது. மலைத்தொடரில் உற்பத்தியாகும் நீரோடையின் நீர், வறட்சிக்காலத்தில் வேளாண்மைக்குப் பயன்படும் வகையில், அணைகட்டித் தேக்கப்பட்டுள்ளது. துங்கபத்திரா, கிருட்டிணா ஆகிய இரு ஆறுகள் இந்த மாவட்டத்தில் ஓடுகின்றன. வேளாண்மையும்

சுரங்க வேலையும் இம்மாவட்டத்தின் முக்கிய தொழில்கள் ஆகும். இம்மாவட்டத்தில் உள்ள பங்கனப்பள்ளி நகர் வைரச் சுரங்கத்திற்குப் பெயர் பெற்றது. பருத்தி ஆலைகளும், எண்ணெய் ஆலைகளும் இம்மாவட்டத்தில் மிகுதியாக உள்ளன. ஆந்திர மாநிலத்தின் பொருளாதார முன்னேற்றத்திற்கு, கர்நூல் மாவட்டத்திலுள்ள கனிவளச் செல்வங்கள் துணைபுரிகின்றன. சிறு கைத்தொழில்களின் வளர்ச்சி நல்ல முறையில் அமைந்து உள்ளது. ஆந்திர அரசின் ஆக்கப்பணிகள் மூலம், குடிசைப் பகுதிகளில் நல்ல வீடுகள் உழுதொழில் செய்யும் மக்களுக்குக் கட்டித்தரப்பட்டுள்ளன. துங்கபத்திரா இந்திரி ஆறுகளினால் கர்நூல் பகுதியில் நீர்ப்பாசன வசதிபெற்று விளைச்சல் நிலங்கள் செழிப்பாக இருப்பதால் உணவுத் தானிய வகைகள் மிகுதியாக உற்பத்தி செய்யப்படுகின்றன. இது 1956 முதல் ஆந்திர நாட்டின் தலைநகராக விளங்கியதால், பல முன்னேற்றத் திட்டங்கள் மூலம் துரித வளர்ச்சி பெற்றது குறிப்பிடத்தக்கது. புகழ்பெற்ற வாணிக மையமாக இது விளங்குவதால், அண்டை மாநிலங்களான கருநாடகம், தமிழ்நாடு, மகாராட்டிர மாநிலங்களோடு வாணிகம் பெருகியுள்ளது. கர்நூலில் உள்ள வரலாற்றுச் சின்னங்களைப் பார்வையிட இந்தியாவின் பல பாகங்களிலிருந்து மக்கள் வருவதால் இந்தியாவின் ஒற்றுமையைப் பாதுகாக்கும் வகையில் கர்நூல் விளங்குகிறது.

கர்நூலின் முன்னேற்றம் கி.பி. 18-ஆம் நூற்றாண்டில் முசுலீம்களின் படையெடுப்பினால் மிகவும் தடைப்பட்டது. இந்தியா சுதந்திரமடைந்த பின், இந்திய அரசின் ஐந்தாண்டுத் திட்டங்களின் மூலமும், ஆந்திர அரசின் சமூகப் பொருளாதாரத் திட்டங்களின் மூலமும் கர்நூல் பகுதி நல்ல முறையில் முன்னேறிக் கொண்டிருக்கிறது. தா.எ.

துணை நூல்கள்:

Sathyanarayana, K., A Study of the History and Culture of the Andhras, People's Publishing House, New Delhi, 1975.

Sundaram, K., Studies in the Economic and Social Conditions of Medieval Andhra, Madras, 1968.

Yaazdani G., History of the Deccan, Vol. I Part III, London, 1952.

கர்வால் பல்கலைக்கழகம் உத்தரப் பிரதேசப் பல்கலைக்கழகச் சட்டத்தின்படி, 1973-ஆம் ஆண்டு கர்வால் (Garhwal) மாவட்டத்திலுள்ள சிரீநகர் (Srinagar) என்னுமிடத்தில் ஏற்படுத்தப்பட்டது. இது கற்பித்தலைச் செய்வதோடு பிற கல்லூரிகளை இணைத்தும் இயங்கி வருகிறது. கர்வால் பல்கலைக்கழகத்தில் உறுப்புக் கல்லூரிகள் (Constituent Colleges) மூன்றும், இணைந்த கல்லூரிகள் (Affiliated Colleges) பதினாறும் உள்ளன.

கர்வால் பல்கலைக்கழகத்தில் மானிடவியல் தாவரவியல், வேதியியல், இயற்பியல், வணிகவியல், பொருளியல், கல்வியியல், ஆங்கிலம், வரலாறு, தத்துவம், சட்டம், இதழியல், உளவியல், சமூகவியல், புள்ளியியல், விலங்கியல், சுற்றுலாவியல் (Tourism) முதலிய பாடத்துறைகள் உள்ளன. இங்கு ஐம்பதாயிரத்துக்கும் மேற்பட்ட நூல்கள் உள்ள பெரிய நூலகம் உள்ளது.

இளங்கலைப் பட்டக் கல்வி முதல் ஆய்வுப் பட்டக் கல்வி வரை பயிலுவதற்கான வசதிகள் அனைத்துப் பாடத்துறைகளிலும் உள்ளன. புகுமுக வகுப்பு இப்பல்கலைக்கழகத்தில் இல்லை. இளம் கல்வியியல், முது கல்வியியல் பாடத்துறைகள் கர்வால் பல்கலைக்கழகத்திலுள்ள இமயமலை ஆய்வு மற்றும் மண்டல வளர்ச்சி நிறுவனமும் (Institute of Himalayan Studies and Regional Development) மலைப்புறப் பயிருடலியல் ஆய்வு மையமும் (High Altitude Plant Physiology Research Centre) குறிப்பிடத்தக்க ஆராய்ச்சி மையங்களாகும். எஸ்.த.

கரக்கோயில்: இறைவனுக்காக எழுப்பப்பட்ட திருக்கோயில்களை, அமைப்பு முறையொட்டிப் பல்வேறு பிரிவுகளாக, அக்காலத்தில் பிரித்தனர். அப்பரடிகள் தம்முடைய அடைவுத் திருத்தாண்டகத்தில் அவர் காலத்தில் தமிழகத்தில் இருந்த பல்வேறு கோயில் வடிவங்களைப் பற்றிக் குறிப்புக் காட்டுகிறார். அக்கோயில் வடிவங்கள், கருவறை விமானத்தின் மாறுபட்ட அமைப்பு முறைகளையொட்டியே பல்வேறு பெயர் பெற்றன என்று கருதலாம். அவற்றுள் கரக்கோயில் ஒருவகை. தில்லைக்கருகிலுள்ள காட்டுமன்னார் கோயிலிலிருந்து நான்கு கிலோ மீட்டர் தொலைவில் உள்ள மேலைக்கடம்பூரில் அருள்மிகு அமிர்தகடேசுவரர் திருக்கோயில் உள்ளது. இத்திருக்கோயிலை அப்பரடிகளும் சம்பந்தரும் பாடியுள்ளனர். அப்பர் இக்கோயிலைப் பாடிய பதிகத்தில் ஒவ்வொரு பாடலின்இறுதி அடியிலும் ‘கரக்கோயில்’ என்றே குறிப்பிடுறார். குறிப்பாக, அமிர்தகடேசுவரர் திருக்கோயிலைக்

கரக்கோயில் என்று அப்பர் குறிப்பிடுவதால், அக் கோயிலின் அமைப்பு முறை கொண்டு 'கரக்கோயில்' என்பதற்கான பெயர்க் காரணத்தை அறியலாம்.

இன்றைய நிலையில் அமிர்தகடேசுவரர் திருக்கோயில் கற்றளியாகக் காணப்படுகிறது. கருவறை ஒரு தேரைப் போன்ற அமைப்புடன் உள்ளது. இதன் தென்புறம் இரு சக்கரங்களும், வடபுறம் இரு சக்கரங்களும் அமைந்துள்ளன. இச் சக்கரங்களின் அச்சு விமானத்தின் துணைத்தளத்துடன் இணைக்கப்பட்டுள்ளது. இத்தேரை இழுத்துச் செல்வது போல் அழகிய குதிரைகள் இருபுறமும் செதுக்கப்பட்டுள்ளன. இவ் விமானத்தின் தாங்கு தள அமைப்பு பலவித அழகிய வடிவமைப்புகளை உடையது. இவ்வடிவமைப்புகளுக்கு மேலே, அரைத் தூண்களுக்குச் சற்றுக் கீழே இரண்டு வரிசைகளாய்ப் புடைப்புச் சிற்பங்கள் அளவில் மிகச் சிறியனவாய் நெடுகச் செதுக்கப்பட்டுள்ளன. அவை திருத்தொண்டர்களின் வாழ்க்கை வரலாற்றைக் கருவாகக் கொண்டு அமைக்கப்பட்டுள்ளன.

அச் சிற்ப வரிசைகளுக்கு மேல் சதுரத் தூண்கள் உள்ளன. அத்தூண்களின் பலவகைப் பகுதிக்கு மேலே கொடுங்கையைத் தாங்குவது போல் அழகிய ஆடல் மகளிர் வடிவங்களும், நின்ற நிலையில் சிங்கங்களும் அமைக்கப்பட்டுள்ளன. கொடுங்கைக்கு மேலே விமானத்தின் மேல் தளம் எழுகிறது.

வழக்கமாகக் காணப்படும் சாலை, கர்ணகூடு ஆகியவற்றுக்குப் பதிலாக விமானத்தின் மேல்தளத்தில் நான்கு புறமும் புரை போன்ற அமைப்புக் காணப்படுகிறது. புரைகளின் இருமருங்கிலும் பஞ்சரங்கள் எனப்படும் சிறு சிகர மண்டபங்கள் அமைந்துள்ளன. நான்கு புரைகளும், நான்கு சிகர மண்டபங்களும் உள்ள இத்தளத்தின் கொடுங்கை எண்கோண வடிவத்தில் உள்ளது. சிகரம் வட்ட வடிவத்தில் நாற்புறமும் கூடுகளுடன் அமைந்துள்ளது.

இந்த அமைப்பு முறையைக் கருத்தில் கொண்டு இதுதான் கரக்கோயில் இலக்கணம் எனக் கொள்ளவும் தயக்கமாய் உள்ளது. ஏனெனில் இப்போதைய கோயில் முதலாம் குலோத்துங்கன் காலத்தில் கட்டப்பட்டதாகும். அப்பர் காலத்தில் இக்கோயில் செங்கல் தளியாக இருந்திருக்கும். அறுநூறு ஆண்டுகள் கழித்து இதைக் கற்றளியாக்கிய குலோத்துங்கன் காலத்துச் சிற்பிகள் முன்பிருந்த அமைப்பிலேயே இதை உருவாக்கினார்களா மாற்றியமைத்தார்களா என்பதை அறிய இயலவில்லை. கரக்கோயில் என்பது கழிகளைக் கொண்டு தேர் போன்று அமைக்கப்படும் கோயில் என்றும் சில அறிஞர்கள் கூறுகின்றனர்.

இரா.க.

துணை நூல்:

Balasubramanyam, S.R., Later Chola Temples, (A. D.1072-1280), Mudgala Trust, Delhi, 1979.

கரகம் ஆடுதல்: 'கரகம்' என்ற சொல்லுக்கு 'நேர்த்திக் கடனுக்கு எடுக்கப்படும் பூக்குடம்' 'புனித நீர் வார்க்கப்பட்டுள்ள குடம்' முதலிய பொருள்கள் உண்டு. இன்று, வழிபாட்டோடு தொடர்புடைய மஞ்சள் நீர் அல்லது புனித நீர் கொண்ட பூக்குடம், ஆட்டத்திற்கென்றே அமைக்கப்பட்ட பூக்குடம் ஆகிய இரண்டினையும் இச் சொல் குறிக்கிறது.

கரகம் ஆடுதல்

கரகம் சக்திக்கரகம், ஆட்டக் கரகம் என இரு வகைப்படும். முன்னது சமய அடிப்படையிலும் பின்னது கலை அடிப்படையிலும் அமைந்தவை. சக்திக் கரகம் சடங்காக மேற்கொள்ளப்பெறுவது; அந்நிலையினின்றும் ஆட்டக்கரகம் தோன்றியது என்பர். அது இன்றைய நிலையில் பெண்களால் மிகுதியும் ஆடப்படுகிறது என்பர்.

தலையில் அலங்கரிக்கப்பட்ட கரகத்தை வைத்துக் கொண்டு, இசையோடு வரும் தாளத்திற்குத் தப்பாது இக்கலை வல்லுநர் ஆடுவர். குறைந்த அளவு 2½ கிலோ வரை எடையுள்ள செம்பினை வைத்திருப்பதால், கலைஞர்களின் கவனம் அதிலேயே இருக்கும். அதேபொழுது உடலசைவும் தாளமும் மிகவும் முதன்மையானவை. ஆடுவோர் காலில் மணிக்கச்சம் கட்டியிருப்பர். கரகாட்டத்தின் பொழுது நையாண்டி மேளம் இசைக்கப்பெறும்.

'தோப்பு' (டோப்பு) எனப்படும் மலர்களால் அலங்கரிக்கப் பெற்ற கூண்டு ஒன்று கரகத்தின் வாயில் கவிழ்த்து வைத்துப் பொருத்தப்பட்டிருக்கும். செம்பின் வாய் நடுவில் நீண்ட குச்சியொன்று இணைக்கப் பட்டு, குச்சியின் மேற்புறத்தில் பொய்க்கிளி ஒன்றும் பொருத்தப்பட்டிருக்கும். ஆடும்பொழுது அக்கிளியும் சுழன்று கொண்டே இருப்பது பறப்பது போன்று தோன்றும்.

கரகாட்டத்தில் காலடி வைப்பு முறைக் கலைச் சொற்களாக மிதி அல்லது அடி, எத்து, மூன் குத்து, கிரிக்கி, வழுக்கி நடத்தல், சறுக்கு முதலியன உள்ளன. அவை, ஒயிலாட்டம் போன்ற மற்ற நாட்டுப் புற ஆடல் வகைகளிலும் காணப்படும்.

ஒன்னாங் காலம், சிரீ ராமச்சந்திரன், ஆரவல்லி, பவளக்கொடி, இராசபார்ட்டு, முளைக்கொட்டு, மகுடிராகம், கள்ளப்பார்ட் நடராசன் மெட்டு, சோலைமலை மெட்டு, தெம்மாங்கு மெட்டு ஆகியவை கரக இசை மெட்டுகள் எனப்பட்டாலும் 'ஒன்னாங் காலம்' என்ற மெட்டே கரகத்திற்குரிய சிறப்பான இசையாகும் என்பர்.

ஆடுபவர் முதலில் ஒரு வட்டம் சுற்றி வந்து அவையினரையும் பூமியையும் வாத்தியக்காரர்களை யும் கும்பிடவேண்டும். ஆடுவதற்குத் தயாராக உள்ளநிலை, 'தீர்மானம்' எனப்படும். கரகாட்டத்தில் காலங்கள் நான்கு உண்டு. விளம்பகாலம், மத்திமம், துரிதம், அதிதுரிதம் என அவை கூறப்படுகின்றன.

இப்பொழுதுள்ள கரகக் கலைஞர்கள் ஏணிமேலேறி ஆடுதல், நெருப்பு விளையாட்டு, தாம்பாளத்தின்மீது நின்றாடுதல் போன்ற வித்தைகளையும், வியத்தகு செயல்களையும் இணைத்து ஆடி மக்களைக் கவர்கின் றனர். ச.வே.

கரந்தைச் செப்பேடு: இது முதலாம் இராசேந்திர சோழன் தன் எட்டாம் ஆட்சியாண்டில் (கி.பி. 1020) தன் தாயின் பெயரால் அந்தணர் களுக்கு நிலம் தானமாக வழங்கியதைக் குறிக்கும் செப்பேடு ஆகும். தஞ்சை-நாகப்பட்டினம் புகை வண்டிப் பாதையில் தஞ்சைக்குக் கிழக்கே 15 கி.மீ. தொலைவில் உள்ள அம்மாப்பேட்டைப் புகைவண்டி நிலையத்திற்கு வடக்கே ஒரு கி. மீ. தொலைவில், முதல் இராசேந்திர சோழனின் 8-ஆம் ஆட்சி யாண்டில் 'மூலகுடியாகிய திருபுவன மாதேவிச் சதுர்வேதி மங்கலம்' என்று சொல்லப்பட்டு இந் நாளில் புத்தூர் என்று சொல்லப்படும் சிற்றூரின் தென்புறத்தில் கிணறு தூர் எடுத்தபோது கிட்டிய இச்செப்பேடு திரு. சேவுபாண்டியர் என்பவரிடம் சுமார் 50 ஆண்டுகள் இருந்தது. அவர் சாம்பசிவ பிள்ளை என்ற வட்டார வளர்ச்சி அதிகாரியிடம் 1947-இல் இச்செப்பேட்டை ஒப்படைக்க, அவ்வதிகாரி 1949-இல் 'கரந்தைத் தமிழ்ச் சங்கத்திற்கு' இதனை வழங்கினார். அதனால் இது கரந்தைச் செப்பேடு எனப் பெயர் பெற்றது.

சோழ மன்னனின் முத்திரை முகப்புடன் வார்க் கப்பட்டு உலோக வளையத்துடன் கிட்டிய இச் செப்பேட்டுத் தொகுதி இதுவரை கிடைத்த செப்பேடு களுள் அளவிலும் எடையிலும் எண்ணிக்கையிலும் மிகப் பெரியதாகும். 57 ஏடுகளைக் கொண்ட இச் செப்பேட்டுத் தொகுதி இருபுறமும் எழுதப்பட்டு மொத்தம் 114 பக்கங்களுடையதாய் விளங்குகிறது. வளையத்தில் அமைக்கப்பட்ட முத்திரை முகப் பானது, புலிக்குப்பின் வரிசையாகத் திருவிளக்கு, கொடி அங்குசம், உடைவாள் ஆகிய மூன்று மங்கலச் சின்னங்களையுங் கொண்டுள்ளது. சோழராட்சி இலச்சினை எட்டு மங்கலச் சின்னங்களுடன் வட்டப் பரப்பின் மேற்பகுதியில் முக்காற்பங்கினை ஏற்று நிற்க, கீழே சோழர்கள் வெற்றி கொண்ட நாடு களின் சின்னங்கள் பொறிக்கப்பட்டுள்ளன.

இச்செப்பேடு முப்பிரிவுகளாகப் பிரிக்கப்பட் டுள்ளது. முதற்பகுதியிலுள்ள 3 ஏடுகள் அரசரின் மரபு நிகழ்ச்சிகளை வடமொழியிலும், இரண்டாம் பகுதியிலுள்ள 22 ஏடுகள் அற விளக்கத்தைத் தமிழிலும், மூன்றாம் பகுதியிலுள்ள 32 ஏடுகள் நிலக் கொடை பற்றித் தமிழிலும் தெரிவிக்கின்றன. இதனுடைய இரண்டாம் பகுதி முதலாம் இராசேந்திர சோழனின் 8-ஆம் ஆட்சியாண்டில் வெளியிடப்பட்டது என்று கூறிய போதிலும் இதன் முதற்பகுதி 8-ஆம் ஆட்சியாண்டுக்குப் பின் நடந்த வற்றையும் தெரிவிக்கின்ற காரணத்தால் இவ்வட மொழித் தொகுதி பிற்காலத்தில் எழுதப்பட்டிருக்கக் கூடும்.

முதலாம் இராசேந்திரன், பெரும்பற்றப்புலியூர் எனப்படும் சிதம்பரத்தில் இராசேந்திர சோழ பிரம்மாதிராசன் என்ற மண்டபத்தில் இருக்கும் பொழுது, வெண்நாட்டில் உள்ள கேரளாந்தகச் சதுர்வேதி மங்கலத்தைச் சார்ந்த இராசேந்திர சோழ பிரம்மாதிராசன் என்றழைக்கப்படுகிற நராக்கன் மாராயன் சனநாதன் என்பவர் கேட்டுக் கொண்டதற்கிணங்க, வீரசோழ வளநாட்டில் உள்ள சில சிற்றூர்களையும், நித்தியவிநோத வளநாட்டில் உள்ள வெண்களிக் கூற்றத்தையும் ஒன்றாக இணைத் துத் திருபுவன மகாதேவிச் சதுர்வேதி மங்கலம் எனத்

தன் பெயரிட்டு, 1080 அந்தணர்களுக்கு நிலக் கொடையாக வாய்மொழி ஆணை வழங்கினான். இவ்வாய்மொழி ஆணை திருமந்திர ஓலை நாயகத் தால் அக்கணமே அரசாணையாக, எழுதப்பட்டு கருமமாராய்வோர் என்ற அதிகாரியிடம் கொடுக்கப் பட்டது. அவ்வரசாணையில் புதியதாக உருவாக்கப் பட்ட பிரம்மதேயத்தில் அடங்கும் சிற்றூர்கள், நிலம், நெல் அளவு, கொடுக்கப்பட வேண்டிய பணம் முதலியன குறிக்கப்பட்டன. நிலப்பரப்பு, நிலவரி, நிலவரி அதிகாரிகளின் செயல்கள் ஆகியனவற்றை யும் இச்செப்பேடு விரிவாகக் குறிக்கிறது. இவ்வாணை 'பார்சுவ' என்னும் சிற்றூரைச் சார்ந்த சம்காரரா யின் மகனான நாராயணன் என்பவரால் தொகுக்கப் பட்டு, திரிபுவன மகாதேவி மகா ஆசாரியர், இராசேந்திரசிம்ம பேர் ஆசாரியர் ஆகியோரால் செப்பேட்டில் பொறிக்கப்பட்டது.

சோழ அரச மரபுப் பட்டியலை இச்செப்பேடு குறிப்பிடுகிறது. சோழ மரபைக் குறிப்பிடும் பொழுது சூரிய குலத்தில் பிறந்த மனுவின் வழி வந்தவர்கள் என்று கூறுகிறது. பிற்பகுதியில் 13-ஆம் செய்யுள் முதல் வரும் செய்யுள்கள் வரலாற்றுப் பெயர்களைத் தாங்கியுள்ளன. முதலில் சங்ககால மன்னன் கரிகாலனையும், பின் பிற்காலச் சோழ மன்னன் விசயாலயனையும் தெரிவிக்கின்றன. ஆதித்தனுக்குப் பின் வந்த முதல் பராந்தகன் பல்லவனை வெற்றி கொண்டமையை விவரிக்கின்றன. பின் அரிஞ்சயனை யும் அவன் பின் வந்த இரண்டாம் பராந்தகனையும் குறிப்பிடுகின்றன. அப் பராந்தகன் சேவூர்ப் போரில் வீரபாண்டியனை வெற்றி கொண்டமையைக் கூறுகின் றன. பின்னர் இவன் வழிவந்த முதலாம் இராசராசன் ஈழம், பாண்டியநாடு, சேரநாடு, கொங்கணம், ஆந்திரம் ஆகிய நாடுகளையும் மேலைச் சாளுக்கிய மன்னன் சத்தியாசிரயனையும் வெற்றி கொண்டமை யைக் குறிப்பிடுகின்றன.

பின் முதலாம் இராசேந்திரனுடன் காம்போச மன்னனாகிய சூரியவர்மன், மலேசிய மன்னனாகிய செயசிம்மனின் தாக்குதலில் இருந்து விடுபட நட்புறவு கொண்டது; தந்தையின் சபதத்தை நிறைவேற்ற மானியகேடத்தை அழித்தது; ஈழ மன்னனை வென்று அங்கிருந்து பாண்டியன் முடியையும், பாண்டியன் மகளையும் கைப்பற்றியது; கடார மன்னன் செய சிம்மனை வென்றது போன்ற வரலாற்று உண்மை களை இச்செப்பேடு தெரிவிக்கிறது.

இச்செப்பேட்டில் நிலக்கொடை பெற்ற அந்தண ருள் சிலர், நீலகண்டன் கோவிந்தபட்டன், நத்தீசு வரன் நாராயண பட்டன் போன்ற பெயர்கள் உடையவர்களாகக் காணப்படுகின்றனர். இப் பெயர் களில் சைவ வைணவத் தெய்வங்களின் பெயர்கள் இணைந்து காணப்படுகின்றன. அவர்களுக்கு இரா சேந்திரன் நிலக்கொடை வழங்கியது அவனது சமயப் பொறையுடைமையைக் காட்டுகிறது. கே.இரா.

துணை நூல்கள்:

Annual Report of Indian Epigraphy, Archaeological Survey of India, New Delhi, 1949-50.

Krishnan K.G., Karandai Tamil Sangam Plates of Rajendran Chola I, Memories of the Archaeological Survey of India, No: 79, Archaeological Survey of India, New Delhi, 1984.

கரந்தைத் தமிழ்ச் சங்கம்: பண்டைத் தமிழ் மூவேந்தர்களாற் புரக்கப்பெற்ற முச்சங்கங் களின் மறைவுக்குப் பின்னர்ப் பல்லவர் ஆட்சிக் காலத் தில் காஞ்சி மாநகரில் தோன்றிய சங்கமும் கி.பி. பத்தாம் நூற்றாண்டிற்குப்பின் தமிழகத்தில் ஆங் காங்கே தோன்றிய பல சங்கங்களும் மறைந்தன. பின்னர், கி.பி. 19-ஆம் நூற்றாண்டில் தமிழ் உணர்வு மீண்டும் தழைக்கத் தொடங்கியபோது ஆங்காங்கே இருந்த தமிழ்ச் சான்றோர் பலர் சங்கம் அமைத்துத் தமிழ் மொழியை வளர்க்க அவாவினர். அம்முறையில் தண்ணார் தமிழ் அளித்த தண்பாண்டிநாட்டின்கண் பாலவனத்தம் குறுநில மன்னர் பாண்டித்துரைத் தேவரவர்களால் 14.9.1901-இல் மதுரைத் தமிழ்ச் சங்கந் தோற்றுவிக்கப்பட்டது. அவ்வாறே பொன்னி வள நாட்டிற் கன்னித் தமிழ் வளர்க்கத் தஞ்சை மாநகர்க் கருந்திட்டைக் குடியின்கண் த.வே. இராதா கிருட்டிணப்பிள்ளையின் முயற்சியால் அவர்தம் நண் பர்களின் ஆதரவோடு 14.5.1911-இல் தோற்றம் பெற் றது கரந்தைத் தமிழ்ச் சங்கம்.

இதன் தொடக்கவிழா நாவலர் ந.மு. வேங்கட சாமிநாட்டார் தலைமையில் நிகழ்ந்தது. அக்காலை நீதிக்கட்சித் தலைவர்களுள் ஒருவராக விளங்கியவரும் வழக்கறிஞருமான தமிழவேள் த.வே. உமாமகேசுவரம் பிள்ளையை இச்சங்கத்தின் தலைவராகத் தேர்ந்த னர்; அறிஞர் பலர் துணை நின்றனர். தொண்டு- தமிழ்-முன்னேற்றம் என்பவை சங்கத்தின் குறிக் கோளாகவும் தமிழ்மொழியைக் கலப்பில்லாமல் வழங்குதல், பழந்தமிழ் நூல்களை வெளியிடுதல், தமிழறிஞர்களைப் பேணுதல், தமிழிசை, தமிழ் மருத்து வம் முதலியவற்றை வளர்த்தல், கைத்தொழிலோடு

கரந்தைத் தமிழ்ச் சங்கம்

கல்வி பயிற்றுதல் முதலியவை பணிகளாகவும் கொள்ளப்பெற்றன.

கரந்தை என்னும் சிற்றூரின் பெயரோடும். இழந்த பழம் பெருமையை மீட்டல் என்னும் நயத்தோடும் அமைந்த இச்சங்கம் 1914-ஆம் ஆண்டு அரசாங்க விதிப்படி பதிவு செய்யப்பட்டது.

கொடைவள்ளல் கோபாலசாமி ரகுநாதராசாளியார் அவர்களைக் கொண்டு 1912-ஆம் ஆண்டில் நூல் நிலையமொன்று இங்குத் திறக்கப்பெற்றது. அதற்கு 1000க்குமேற்பட்ட அரிய நூல்களைப் பேழைகளொடு கானாடு காத்தான் பெத்தாச்சி செட்டியார் வழங்கினார். இற்றைக்குப் பல்லாயிரம் அரிய நூல்களைப் பெற்றுத் திகழ்கிறது அந்நூல்நிலையம்.

சங்கச் சார்பிலும் சங்கக் கல்வி நிலையங்கள் சார்பிலும் நடைபெற்ற நிகழ்ச்சிகளில் கலந்து கொள்ளாத அரசியல் தலைவர்கள் இல்லையெனக் கூறுமளவிற்கு அவர்கள் ஆதரவு நல்கியுள்ளனர். கல்விப் பணி கருதி இராதாகிருட்டிணனார் பெயரில் ஒரு தொடக்கப் பள்ளியும், உமாமகேசுவரனார் பெயரில் ஓர் உயர் நிலைப் பள்ளியும் தொடங்கப்பெற்றன. உயர்நிலைப் பள்ளி இற்றைக்கு மேனிலைப்பள்ளியாக வளர்ந்துள்ளது. இராண்டாயிரத்துக்கும் மேற்பட்ட மாணவர்கள் அவற்றிற் பயின்று வருகின்றனர். ஓர் ஏழை மாணவரில்லமும் பாலர் பள்ளியும் சங்கத்தாரால் சிறப்பாக நடத்தப்பெற்று வருகின்றன. திருப்பாதிரிப்புலியூர் அருட்டிரு சிவசண்முக மெய்ஞான சிவாச்சாரியார் சுவாமிகள் முன்னிலையில் 1938-ஆம் ஆண்டில் தனித் தமிழ் வித்துவான் பட்டப் படிப்பிற்குரியதாகக் கரந்தைப் புலவர் கல்லூரி தோற்றம் பெற்றது. அக் கல்லூரி இற்றைக்குக் கலைக்கல்லூரியாக வளர்ந்து பி.லிட். முதுகலைப் பட்டப்படிப்பு வகுப்புகளையும் எம்.பில். டாக்டர் பட்டங்களுக்குரிய ஆராய்ச்சிப் பட்டப் படிப்பு வகுப்புகளையும் நடத்தி வருகிறது.

இச்சங்கத்தின் சார்பில் தொடங்கப்பெற்ற 'பஞ்சாபகேசன்' என்னும் திங்களிதழ் பின்னர்த் 'தமிழ்ப் பொழில்' என்னும் பெயரைத் தாங்கிச் சிறந்ததொரு ஆராய்ச்சி இதழாக வெளிவந்துகொண்டிருக்கிறது. விபுலானந்த அடிகளார் அரிதின் முயன்று இயற்றிய யாழ்நூல், தொல்காப்பியச் சொல்லதிகாரத் தெய்வச் சிலையார் உரை, சங்க வெள்ளி விழா - பொன் விழாக்களிலும், தமிழவேள் நூற்றாண்டு விழாவிலும் மலர்ந்த அரிய ஆராய்ச்சிக் கட்டுரை அடங்கிய நூல்கள் முதலியன இச்சங்க வெளியீடுகளுள் குறிப்பிடத்தக்கவையாகும்.

கரந்தைச் செப்பேடுகள் எனப் பாராட்டப்பெறும் நிலையில் அ. சாம்பசிவம்பிள்ளை அவர்களால் கிடைக்கப்பெற்ற முதலாம் இராசேந்திர சோழனின் செப்பேடுகள் சங்கம் பெற்ற பெருஞ்செல்வமாகும். இது சோழர் இலச்சினையுள்ள முகப்புவளையத்தோடு 57 இதழ்களைக் கொண்டதாகும். இதுவரை கிடைத்துள்ள செப்பேடுகளுள் அளவிலும் எண்ணிக்கையிலும் இது பெரியதும் அரியதுமாகும்.

இச்சங்கத்தின் தலைவராகவும் செயலாளராகவும் பொருளாளராகவும் தாளாளராகவும் தொண்டாற்றியவர் பலர். அவருள் குறிப்பிடத்தக்கவர் தமிழவேள் த.வே. உமாமகேசுவரனார், ஐ. குமாரசாமி பிள்ளை, அ.யா. அருளானந்த சாமிநாடார், ச. சுயம்பிரகாசம், பள்ளியகரம் நீ. கந்தசாமி பிள்ளை, அ. கணபதி பிள்ளை, சி. வேதாசலம் பிள்ளை, கரந்தைக் கவியரசு அரங்க. வேங்கடாசலம் பிள்ளை, நா. லெ. வரதராசுலுநாயுடு முதலியோராவர்.

இச்சங்கத்தின் அருந்தொண்டினைப் போற்றும் வகையில் அண்ணாமலைப் பல்கலைக் கழகமும், தமிழ்ப் பல்கலைக் கழகமும் பேரவையில் இதற்கு ஓரிடம் அளித்துச் சிறப்பித்து வருகின்றன. ச.பா.

கரவடநூல்: தமிழில் கரவடம் என்னுஞ்சொல் திருட்டு, வஞ்சனை எனப் பொருள்படும். அதனால் கரவடநூல் என்பது திருட்டினைப் பற்றிக் கூறும் நூலாகும். சிலப்பதிகார உரைகளினால் அறியப் பெற்று, இக்காலத்தில் அழிந்துபட்ட நூல்களுள் 'கரவடநூல்' ஒன்றாகும். மதுரைக் காஞ்சியில் ஊர்காப்பாளர் இயல்பு கூறும் பகுதியினை (மது. 645 - 647) விளக்கும் நச்சினார்க்கினியர், 'களவு காண்டற்கும் காத்தற்குங் கூறிய நூல்கள் போவார்' என்று குறிப்பிட்டுள்ளார். இதனாலும் திருடுவது பற்றிக் கூறும் நூல்கள் இருந்த உண்மை தெளிவாகிறது. களவு காண்டற்குரிய நூலைக் 'கரவடசாத்திரம்' என்று தக்கயாகப்பரணி உரையாசிரியர் சுட்டியுள்ளார். திருட்டுப் பற்றி 'இசுதேய சாத்திரம்' என்னும் பெயரில் வடமொழியில் ஒருநூல் இருந்ததென்றும், அதனைக் கர்ணீசுதர் என்பவர் இயற்றினார் என்றும், அவர் கரவடர் என வழங்கப்பட்டார் என்றும், அக்கர்ணீசுரர் கசர் என்பவரின் ஆசிரியர் என்றும் அறிஞர்கள் கூறுகின்றனர்.

சிலப்பதிகாரக் கொலைக்களக் காதையில், இடம்பெறும் பொன் செய்கொல்லன் திருடரின் இயல்பு கூறுவதாக அமைந்த பகுதியில் திருட்டினைக் கூறும் நூல் பற்றிய குறிப்பு இடம்பெற்றுள்ளது. (சிலப். கொலைக். 16—180). திருடர்கள் தாம் கற்றுத் துறைபோகிய திருட்டு பற்றிய நூல் அறிவினைக் கருதிச் செயற்படுவாராயின், இந்திரன் மார்பிலுள்ள மாலையினையும் எளிதாகக் கவர்ந்து விடுவர் என்று அக்குறிப்புக் கூறுகிறது. இளங்கோவடிகள், திருட்டுப் பற்றிக் கூறும் நூலைத் 'தந்திர கரணம்' என்னும் தொடரால் குறிப்பிட்டுள்ளார். அதனை, அரும்பத உரைகாரர், 'கரவடநூல்; களவு நூலில் சொல்லுகிற கிரியையுமாம்' என்று விளக்கியுள்ளார். அடியார்க்கு நல்லார் அதனை, 'நூலிற் சொல்லும் கிரியை' என்று குறிப்பிட்டுள்ளார். மந்திரம், தெய்வம், மருந்து, நிமித்தம், தந்திரம், இடம், காலம், கருவி ஆகிய எட்டன் துணையொடு திருடர் தம் தொழிலில் ஈடுபடுவர் என்று பொற்கொல்லன் கூறுவது, கரவடநூலிற் கூறப்படும் செய்திகளை உளங்கொண்டேயாகலாம். அ.மா.ப.

கரன், விசிரவசு முனிவருக்கு இராகை அல்லது புசுபோத்கடையிடம் பிறந்தவன். இவன் தாய் இலங்கை அரசன் இராவணன் தாயான கேகசியின் தங்கையாவாள். இராவணனுக்குத் தம்பி முறையுடையவனாவன். இவனுடன் பிறந்தோர் தூடணன், திரிசிரன் முதலியோர். இவன் கழுதை முகமுடைய ஓர் அசுரன். பாலி நதியில் நீராடித் திருவிஞ்சையில் சிவபூசை செய்து முத்தி அடைந்தவன். தண்டகாரணியத்தில் சூர்ப்பணகை தங்குவதற்கென்று ஏற்படுத்திய அரசில் அவளுக்குப் பாதுகாவலாக இருக்கவும் அவள் இட்ட கட்டளைப்படி நடக்கவும் இராவணனால் நியமித்து வைக்கப்பட்ட பெரிய சேனைக்கு முதல் தலைவன். காட்டில் இராமனைக் கண்ட சூர்ப்பணகை இராமன் அழகில் ஈடுபட்டு அவன்மீது காமம் கொண்டவளாகி அவனை அடைவதற்கு இடையூறாகச் சீதை இருப்பது கண்டு அவளைத் தூக்கிக் கொண்டு விண்ணில் எழுந்தாள். அதனைக் கண்ட இலக்குவன் சூர்ப்பணகையைத் தடுத்து நிறுத்திச் சீதையை மீட்டுச் சூர்ப்பணகையின் மூக்கு, காது, முலைக் கண்கள் ஆகியவற்றை அறுத்தனன். சூர்ப்பணகை தனக்குக் காவலாக அக்காட்டில் ஆட்சி செய்யும் தன்சகோதரன் கரனைக் கூவியழைத்தாள். இராமன் அவளது இறைஞ்சுதலை ஏற்றுக் கொள்ளாது அச்சுறுத்தியதால் தன் எண்ணம் நிறைவேறாத நிலையில் அவள் கரனிடம் வந்து அழுது புலம்பினாள். மிகுதியும் அழகு வாய்ந்த சீதை இராவணனுக்கு ஏற்றவள் ஆவாள் என்று தான் அவளைத் தூக்கும் போது மானிடர் (இராமன், இலக்குவன்) வெகுண்டு தன் மூக்கினை அறுத்தனர் என்று கூறக் கரன் சினம் கொண்டு மானிடரை அழிக்கப் போருக்கு எழுந்

தான். ஆனால், அருகில் நின்ற பதினான்கு போர் வீரர் தாம் அம்மானிடரை அழிப்பதாகக் கூறிச் சென் றனர் இராமன் அவர்களை அழித்தான். கரனின் இள வல்திரிசிரா போருக்குச் சென்றான். அவனும் அழிந் தான். அடுத்துத் தூடணன் போருக்குச் சென்றான். இராமன் அவனையும் கொன்றான். இறுதியில் கரன் தானே போருக்குப் புறப்பட்டான். கரனுடன் இராமன் போரிடும்போது, இராமனது வில் ஒடிந்தது. இராமன் வருணன் கொடுத்த வில்லால் கரனைக் கொன்றான். மு.மா.

கராக்டகசு கி.பி. முதலாம் நூற்றாண்டில் இங்கிலாந்தில் ஆட்சிபுரிந்த மன்னர்களுள் ஒருவன். இவன் காலத்தில் உரோமானியர் இங்கிலாந்தின் மீது படையெடுத்தனர். அப்படையெழுச்சி வெற்றியுடன் முடிந்தது. கராக்டகசு (Caractacus) தோல்வியுற்றுச் சிறைப்பிடிக்கப்பட்டுஉரோமுக்கு அழைத்துச் செல்லப் பட்டான். உரோமப் பேரரசன் கிளாடியசு என்பவன் பெருந்தன்மையுடன் இவனை இங்கிலாந்துக்கே திரும்ப அனுப்பியதுடன் நன்கொடைகளையும் வழங்கினான். தெ.பா.

கராச்சி: இந்தியாவின் மேற்குத்திசை அண்டை நாடான பாகிசுத்தானில் உள்ள பெரிய நகரம் கராச் சியாகும். இது பாகிசுத்தானின் முன்னாள் தலைநகர மாக விளங்கியது. அரபிக்கடலில், சிந்து நதியின் கழி முகப்பகுதியான தெற்குப் பாகிசுத்தானில் அமைந் துள்ள இந்நகரம் நாட்டின் முக்கிய துறைமுக நகர மாகும். சூன் மாதம் முதல் செப்டம்பர் மாதம் வரை யிலான மழைக்காலத்தைத் தவிர மற்றைய காலங் களில், கராச்சியின் தட்பவெப்ப நிலை பொதுவாக வெப்பமாகவும் உலர்ந்தும் காணப்படும்.

கராச்சியில் பெரும்பான்மையான மக்கள் முசு லீம்களாக இருந்த போதிலும், இந்துக்களும் கிறித்தவர்களும் குறைந்த எண்ணிக்கையில் உள் ளனர். ஆங்கிலம் அரசு மொழியாக இருப்பினும், உருது மொழியே பெருமளவில் வழக்கத்தில் உள்ளது.

அரபிக் கடலில் சிறப்பான துறைமுகத்தையும் பல இடங்களுக்கு இருப்புப்பாதை இணைப்பையும் புதிய பன்னாட்டு விமானத் தளத்தையும் கராச்சி நகர் கொண்டிருக்கிறது. போக்குவரத்திற்குச் சிறப் பிடமாகவும், கப்பற் போக்குவரத்தின் மையமாகவும் இந்நகர் விளங்குகிறது. சணல், பருத்தித் துணிவகை ஆலைகளும், அச்சுத்தொழில் பதிப்புத்துறை சம்பந்த மான நிறுவனங்களும், இரசாயனப் பொருள்கள், மின்சார உற்பத்திச் சாதனங்கள், இருப்புப் பாதை கள் தயாரிக்கும் தொழிற்சாலைகள் ஆகியவையும் அமைந்துள்ளன.

கராச்சியிலுள்ள மசூதி

கராச்சி நகரம், தெற்குப் பாகிசுத்தானின் கல் விக்கும் பண்பாட்டிற்கும் மிகச் சிறந்த இடமாகத் திகழ்கிறது. கராச்சிப் பல்கலைக்கழகம் கி.பி. 1951-இல் நிறுவப்பட்டுப், பாகிசுத்தானில் உள்ள ஐதரா பாத்தில் அமைந்துள்ள சிந்துப் பல்கலைக்கழகத்தோடு இணைந்துள்ளது. 'கராச்சிப் பல்தொழில் நுட்பக் கல் லூரி', 'பாகிசுத்தான் இசைக்கல்லூரி', 'சுவீடன்-பாகிசுத்தான் தொழில்நுட்பக் கல்லூரி' முதலிய புகழ்பெற்ற கல்லூரிகள் இந்நகரில் உள்ளன. இங்கு கி.பி. 1950-ஆம் ஆண்டில் நிறுவப்பட்ட பாகிசுத் தான் அருங்காட்சியகத்தில், தொல்பொருட் சேர்க் கையும், பழங்கால இக்கால கலைப் பொருள்களும் கைவினைப் பொருள்களும், பாகிசுத்தானின் வர லாற்றுக் குறிப்புகளும் பாதுகாக்கப்பட்டுள்ளன.

கராச்சி நகரம் வளர்வதற்கு முன்னர் ஒரு சிறு கிராமமாக இருந்தது. இப்பொழுதுள்ள கராச்சி துறைமுகப் பகுதியைச் சுற்றி. கி.பி.1725-ஆம் ஆண்ட ளவில் நல்ல வளர்ச்சி ஏற்பட்டது. உள்நாட்டு முசு லிம் வமிசத்தினர் இப்பகுதிகளைத் தொடக்கக் காலங் களில் ஆட்சிபுரிந்தனர். பின், 1795-ஆம் ஆண்டு தல் பர் மிர்சு என்ற இனத்தினர் பலுசித்தானிடமிருந்து இப்பகுதிகளைக் கைப்பற்றி கி.பி. 1843-ஆம் ஆண்டு வரை தம் ஆதிக்கத்தில் வைத்திருந்தனர். பின்னர் இந்தியாவில் ஆங்கிலேயர் ஆதிக்கம் வளர்ச்சியடைந்

தும் கராச்சிப் பகுதிகளும் ஆங்கிலேயர் வசமாகியது. ஆங்கிலேயர்கள் கராச்சியை சிந்துப் பிரதேசத்தின் தலைநகரமாக அமைத்தனர். கராச்சி நகர் கி.பி. 1800-க்குப் பிறகு எல்லா வகையிலும் துரிதமாக முன்னேற்றமடைந்தது. ஆங்கிலேயர்கள் கராச்சித் துறைமுகத்தை விரிவுபடுத்தினர். எனவே, பல இடங்களுக்கும் இருப்புப் பாதையின் மூலமாகத் தொடர்புடைய நகரமாகக்கராச்சி மாறியது. ஆங்கிலேயர்கள் கி.பி. 1947-இல் இந்திய ஆதிக்கத்தைக் கைவிட்டதும், பாகிசுத்தான் இந்தியாவிலிருந்து பிரிந்து தனி நாடாயிற்று.

கராச்சி சுதந்திரப் பாகிசுத்தானின் தலைநகரமாகியது. பாகிசுத்தானின் இப்போதைய தலைநகரமான இசுலாமாபாத்தில் நிருமாணப் பணிகள் முடியும் வரை, கி.பி. 1960-இல் பாகிசுத்தானின் தலைநகர் கராச்சியிலிருந்து இராவல்பிண்டிக்கு மாற்றப்பட்டது.

கராச்சி நகர் சில இயற்கைப் பயன்மதிப்புக்களைக் கொண்டுள்ளது. மேற்குப் பாகிசுத்தான், ஆப்கானிசுத்தான் ஆகிய நாடுகளுக்கு, ஏற்றுமதிக்கும் இறக்குமதிக்கும் கராச்சித் துறைமுகம் மிகச் சிறந்த இடமாகும். மத்திய கிழக்கு நாடுகளுக்குச் செல்லப் பாகிசுத்தானுக்குச் சாளரமாக இந்நகர் விளங்குகிறது. ஆப்பிரிக்கா, ஐரோப்பா, கண்டங்களுக்குச் செல்லும் பாதையில் கராச்சி நகர் மையமாக அமைந்துள்ளது. எனவே, இரவில் அதிகமான விமானப் போக்குவரத்து நடைபெறுகிறது. நகரில், கோடையில் கடலில் இருந்து வீசும் தென்றல் காற்று உடல் ஆரோக்கியத்திற்குச் சிறந்தது. கப்பல் போக்குவரத்திற்கும், குளிப்பதற்கும் சிறந்த இடமாக இங்குள்ள கடற்கரைப் பகுதி விளங்குகிறது. எனவே, மக்கள் இப்பகுதியை மிகவும் விரும்புகின்றனர்.

கராச்சி நகர் பாலைவனத்தின் விளிம்பில் அமைந்துள்ளதால், நிலப்பரப்பு இங்கு அதிகமாக உள்ளது. இந்நகரினை விரிவுபடுத்துவதற்கு அதிகமான கட்டடங்கள் கட்டப்பட வேண்டும். இதற்குத் தேவையான எஃகு இறக்குமதி செய்யப்பட வேண்டும். பெருகி வரும் மக்களுக்காகக் குடிநீர் வசதியும் செய்துதரப்படவேண்டும். எனினும் சிமெண்டுக் கல் சுரங்கங்கள், கராச்சியில் மிகுதியாக இருப்பதால் கட்டட வேலைகள் நடைபெற வசதி உள்ளது. வேளாண்மை நாடான பாகிசுத்தானின் தலைநகராக விளங்கியது கராச்சி நகர் ஆகும்.

பாகிசுத்தானில் 90 விழுக்காடு கிராமப்பகுதிகளே. கராச்சி நகர் புவியியல் அமைப்பின்படி, பாகிசுத்தானின் பல பகுதிகளிலிருந்து தனித்திருப்பதைக் காணலாம். ஏனெனில், கராச்சியின் ஒருபுறம் கடலும், மறுபுறம் பாலைவனமும் இருக்கின்றன. இச்சூழ்நிலை, கராச்சிக்கு ஏற்றதாக அமையவில்லை. இங்கு வாழும், அரசு உயர் அதிகாரிகளும், வெளிநாட்டுத் தூதுவர்களும், உண்மையான பாகிசுத்தானின் நிலைமையினை அறிந்து கொள்ள முடியாது. ஏனெனில், இலாகூர், தாக்கா (முன்பு கிழக்குப் பாகிசுத்தானத்தில் இருந்தது) போன்ற பகுதிகளில் விளைநிலப் பகுதிகள் மிகுதியாகக் காணப்படுகின்றன. தா.எ.

துணை நூல்கள்:

Gauba, K.L., Inside Pakistan, Delhi, 1948.

Pithawalla, M.A., An Introduction to Pakistan, Karachi, 1948.

Rehmat Ali, Chowdhury, Pakistan, Cambridge, 1964.

Richard Symonds, The Making of Pakistan, Faber and Faber, London, 1949.

கரிகாலன்: சங்க காலச் சோழ மன்னர்கள் வரிசையில் கரிகாலன் தலை சிறந்தவனாவான். இவன் இளஞ்சேட் சென்னியின் மகன். இவனது இளமைக் காலத்தில் இவன் தாயத்தார் இவனைச் சிறையிலிட்டுத் தீவைத்தனர். அதனினின்றும் தப்பித்த போது கால் தீப்பட்டுக் கருகியதால் கரிகாலன் எனப் பெயர் பெற்றான் என்பதைப் பொருநராற்றுப்படை ஈற்று வெண்பாவும், பழமொழி 105-ஆம் பாடலும் புலப்படுத்துகின்றன. பகைவரின் யானைகளுக்கு எமன் (காலன்) போன்றவன் என்பதால் 'கரிகாலன்' என்று பெயர் பெற்றதாகவும் கூறுவர். யானை மாலை போடுபவனே அரசன் என்னும் பழைய மரபினையொட்டி, யானை மாலைபோட அரசுகட்டில் ஏறிய கரிகாலன் உறையூரைத் தலைநகராகக் கொண்டு ஆளத் தொடங்கினான். இவன் நாங்கூர் நகரைச் சார்ந்த வேளிர்குல இளவரசியை மணந்தான். கோயில் வெண்ணியில் நடந்த இருபெரும் போர்களில் முறையே சேரமன்னன் பெருஞ்சேரலாதனையும் மற்ற மன்னர்களையும் வெற்றி கொண்டு தன் னிகரற்று விளங்கினான். தரையில் பெற்ற வெற்றி மட்டுமன்றி, கடல் மேல் சென்று யாழ்ப்பாணத்தையும் வெற்றி கொண்டான். கடல்வழி வாணிகம் பெருகிடக் காவிரிப்பூம்பட்டினம் சோழ அரசின் முதன்மைத் துறைமுகமாகியது. கட்டுப்பாடில்லாமல் தறிகெட்டு ஓடிய காவிரிக்கு இவன் ஓர் அணை (கல்லணை) கட்டி வரலாற்றில் சிறப்பிடம் பெற்றான்.

தொண்டை மண்டலமும் சோழ மண்டலமும் இவனது ஆட்சிக்காலத்தில் ஒரு குடைக்கீழ் வந்தன. இமயம் வரை சென்று இவன் வெற்றி கொண்டான் என்ற செய்தியைச் சிலப்பதிகாரத்தின் மூலம் அறிய முடிகிறது. கரிகாலனின் சிறப்புகளை உருத்திரங்கண்ணனார் தம் பட்டினப்பாலையில் கூறுகிறார். கரிகாலனுக்குத் திருமாவளவன் என்ற மற்றொரு பெயரும் இருந்தது என்பதனைச் சங்க இலக்கியத்தின் துணைக் கொண்டு அறிய முடிகிறது. தமிழகத்தின் சங்க கால வரலாற்றில் தன்னிகரில்லாப் பெருமை பெற்ற ஒரே அரசன் கரிகாலனாவன். இமயத்தின் மீதும் ஈழத்தின் மீதும் தன் ஆதிக்கத்தைச் செலுத்திய இப்பெருமன்னன், வரலாற்றுப் போக்கில் பிற்காலச் சோழன் முதலாம் இராசராசனுக்குச் சமமாகவும் வடஇந்தியப் பேரரசர் சமுத்திரகுப்தன் போன்றோருக்கு இணையாகவும் ஆண்ட சிறப்பினையுடையவனாவன்.

இ.கா.

துணை நூல்கள்:

Kanakasabai Pillai,V., The, Tamils Eighteen Hundred Years Ago, Madras, 1979.

Nilakanta Sastri, K.A., A History of South India, Bombay, 1981.

கரிபால்டி (கி.பி. 1807-1882): இத்தாலிய ஒருமைப்பாட்டிற்கு வழிவகுத்த மாசினியின் வழியைப் பின்பற்றி இத்தாலிய ஒருங்கிணைப்பிற்காகப் பாடுபட்டவர் கரிபால்டி. இவர் நைசு (Nice) என்ற இடத்தில் கி.பி. 1807-ஆம் ஆண்டு சூலை மாதம் 4-ஆம் தேதி ஒரு மீனவக் குடும்பத்தில் பிறந்தார். நைசு அப்போது பிரான்சிற்குச் சொந்தமாக இருந்தது. பின்னர் அது சார்டினிய அரசுக்கு கி.பி. 1815-ஆம் ஆண்டில் கொடுக்கப்பட்டது. கரிபால்டி மாசினிக்கு இரண்டு வயது இளையவர், கவூரை விட மூன்று வயது மூத்தவர். இவருடைய பெற்றோர்கள் இவரை மத குருவாக ஆக்க நினைத்தனர். ஆனால் இவருக்கு மாலுமியாக ஆக வேண்டும் என்ற விருப்பம் இருந்தது. இவர் தம் விருப்பப்படி மாலுமியாகச் சார்டினியக் கப்பற்படையில் சேர்ந்து பல வீரச் செயல்களைப் புரிந்தார்.

மாசினி தொடங்கிய இத்தாலிய இளைஞர் படையில் இவர் கி.பி. 1833-ஆம் ஆண்டு சேர்ந்தார். மாசினி கி.பி. 1834-ஆம் ஆண்டு சவாயில் (Savoy) தொடங்கிய கலகத்தில் இவர் முக்கிய பங்கு ஏற்றார். ஆகவே, இவருக்கு மரண தண்டனை விதிக்கப்பட்டது. தண்டனையில் இருந்து தப்பிக்கும் முகத்தான் இவர் தென் அமெரிக்காவிற்குச் சென்று அங்கு 14 ஆண்டுகளைக் கழித்தார்.

கரிபால்டி

இத்தாலியில் கி.பி. 1848-இல் ஆசுத்திரிய ஆட்சியை எதிர்த்துக் கலகம் நடைபெற்றுக் கொண்டிருக்கிற செய்தியைக் கரிபால்டி அறிந்தார். உடனே அவர் தனக்கு இத்தாலியில் மரண தண்டனை காத்துக் கொண்டிருக்கிறது என்பதையும் பொருட்படுத்தாமல் தென்அமெரிக்காவில் இருந்து இத்தாலிக்கு வந்தார். மிலான் தன் புதிய குடியரசைக் காக்கத் தோற்றிய போராட்டத்தில் தீவிர பங்கு பெற்றார். அப்போராட்டம் தோல்வியில் முடிந்ததும் ஏறக்குறைய 4000 போர்வீரர்களைத் திரட்டிக் கொண்டு சென்று ஆசுத்திரியாவின் ஆட்சிக்குட்பட்டிருந்த உரோமைத் தாக்கினார். இவரது படைக்கும் ஆசுத்திரியப் படைக்கும் உரோமில் கடும் போர் ஏற்பட்டது. இப்போரில் வெற்றி பெற இயலாத நிலையில் இவர்தம் படையோடு தப்பித்து ஓடிவிட்டார். இருந்தபோதிலும் ஆசுத்திரியப் படை இவரைப் பின் தொடர்ந்து மலைகளிலும் காடுகளிலும் இவரது படையைத் தாக்கியது. இவர்தம் எண்ணற்ற படைவீரர்கள் இறந்தனர். இவர் மனைவி அனிதாவும் இராவன்னா (Ravenna) என்ற இடத்தில் ஆசுத்திரியப் படையினரால் கொல்லப்பட்டார். இதன் பின்னர் மீண்டும் இவர் அமெரிக்காவிற்குத் தப்பி ஓடினார். அங்கு இவர் மெழுகுவர்த்தித் தொழிற்சாலை ஒன்றை நடத்திச் சிறிதளவு செல்வம் சேர்த்தார். இவர் இத்தாலியில் இருந்த சமயம் வீரச் செய்த செயல்கள் இத்தாலியருக்கு நாட்டுப் பற்றை மிகுதிப்படுத்தின.

மீண்டும் இவர் கி.பி. 1854-ஆம் ஆண்டில் இத்தாலிக்கு வந்து கேப்ரிரா (Caprera) தீவில் வாழ்ந்து வந்தார். சார்டினிய அரசர் விக்டர் எமானுவல் தலைமையில் இத்தாலிய ஒருங்கிணைப்பை அடையலாம் என நம்பிக்கை கொண்டு அவரோடு சேர்ந்து

போராட்டம் நடத்த முடிவு செய்தார். அதற்குப் பிறகு, இவருக்கு ஆதரவாளர்கள் மிகுதியாயினர். சார்டினியாவின் சார்பாக ஆசுத்திரியர்களை எதிர்த்து கி.பி. 1859-இல் போர் தொடங்கினார். இப்போரின் முடிவில் இலம்பார்டி (Lombardy) மீட்கப் பட்டது. ஆனால் வெனிசியா (Venetia) தொடர்ந்து ஆசுத்திரியாவிடமே இருந்தது.

அரசர் இரண்டாம் பிரான்சிசை (Francis II) எதிர்த்து கி.பி. 1860-ஆம் ஆண்டில் சிசிலியில் கலகம் தோன்றியது. அக்கலகத்தில் பங்கு கொள்ளத் தம் படை வீரர்களை (ஏறக்குறைய 1150 வீரர்கள்) இரண்டு நீராவிக் கப்பல்களில் ஏற்றிக் கொண்டு சென்றார். வழியில் அவ்வீரர்களைச் சிவப்புச் சட்டைகளை அணிந்து கொள்ளும்படி சொன்னார். ஆகவேதான் அவர்கள் சிவப்புச் சட்டைக்காரர்கள் (Red Shirts) எனப்பட்டனர். இப்படை சிசிலியைக் கைப்பற்றியது. பின்னர்க் கரிபால்டி நேபிள்சையும் தாக்கி இரண்டே வாரங்களில் அதனைக் கைப்பற்றினார். தோல்வியுற்ற அரசர் இரண்டாம் பிரான்சிசு நாட்டை விட்டுத் தப்பித்து ஓடினார்.

பின்னர்க் கரிபால்டி உரோமைத் தாக்கத் திட்டம் தீட்டினார். சார்டினிய அமைச்சர் கவூரும், அரசர் விக்டர் எமானுவலும் அத்திட்டத்திற்கு ஆதரவு தெரிவிக்காமையால் அதனை இவர் கைவிட நேரிட்டது.

கரிபால்டி தாம் பிடித்த பகுதிகளை அரசர் எமானுவலிடம் ஒப்படைத்தார். எமானுவல் 'நேபிள்சு, சிசிலி ஆகிய நாடுகளின் அரசர்' என கி.பி. 1860-ஆம் ஆண்டில் அறிவிப்புச் செய்யப்பட்டது. இத்தாலியின் பாதிக்கும் மேற்பட்ட பகுதிகளை ஆசுத்திரியாவிடமிருந்து கைப்பற்றி எமானுவலிடம் ஒப்படைத்த பெருமை இவரைச் சாரும். இவரது பெருமுயற்சியால் கி.பி. 1861-ஆம் ஆண்டில் இத்தாலி ஒருங்கிணைந்த நாடாயிற்று.

ஆசுத்திரியாவைத் தோற்கடிக்க உதவிய பிரான்சிற்கு நைசு நகரத்தைக் கவூர் கி.பி. 1860-ஆம் ஆண்டு கொடுத்தார். அதில் கரிபால்டிக்குச் சிறிதும் விருப்பமில்லை. ஏனெனில் நைசு தான் கரிபால்டியின் பிறந்த இடமாகும். 'நான் இப்போது இத்தாலியில் வெளிநாட்டுக்காரன் ஆகிவிட்டேனே!' என இவர் மிக வருத்தப்பட்டார்.

அரசியல் வாழ்விலிருந்து ஓய்வு பெறுவதற்கு முன்னர் கி.பி. 1875-ஆம் ஆண்டு இத்தாலியப் பாராளுமன்றத்தில் உறுப்பினராகிச் சில காலம் பணியாற்றினார். இவருக்கு இத்தாலிய அரசு ஓய்வு ஊதியமும், பரிசுப் பணமும் (பரிசாகப் பெருந்தொகையும்) கொடுத்துச் சிறப்புச் செய்தது. இவர் உலக சகோதரத்துவத்தை வளர்க்கப் பாடுபட்டார். ஐரோப்பிய ஐக்கிய நாடுகளை உருவாக்க (United States of Europe) இவர் முயற்சி மேற்கொண்டார். இவர் ஒரு நேர்மையான அரசியல்வாதி. இவர் அக்காலத்தில் ஐரோப்பாவிலேயே மிகப் புகழ் பெற்றவராகத் திகழ்ந்தார். இவர் 1882-ஆம் ஆண்டு சூன் மாதம் 2-ஆம் தேதி கேப்ரிரா தீவில் இறந்தார்.

நா.அ.

கரிவலம் வந்த நல்லூர் திருநெல்வேலி கட்டபொம்மன் மாவட்டத்தில், சங்கரன் கோயிலிலிருந்து 10 கி.மீ. தொலைவில், வைப்பாற்றின் தென் கரையில் இருக்கிறது. இவ்வூரைத் தமிழ் நூல்கள் 'கருவை' என்று கூறும்.

குலசேகர பாண்டியன் வேட்டையாடியபோது அஞ்சியோடிய யானை ஒன்று புதரைச் சுற்றி வந்து, சிவகணமாக மாறியது. அந்தப்புதரில் சிவலிங்கம் இருப்பதைக் கண்ட அரசன், அதை வணங்கியமையால் இவ்வூருக்குக் கரிவலம் வந்த நல்லூர் என்று பெயராயிற்று. இவ்வூரைச் சுற்றிலும் கருவேலமரங்கள் நிறைந்துள்ளன. அதனால் 'கருவைநல்லூர்', 'கருவேல நல்லூர்' என்று பெயர் வழங்கிப் பின் கரிவலம் வந்த நல்லூர் எனத் திரிந்தது என்றும் கூறுவர். இது இயற்கையை ஒட்டி எழுந்த பெயர்க் காரணமாகும்.

அதிவீரராம பாண்டியனின் அண்ணன் வரதுங்கராம பாண்டியன் கரிவலம் வந்த நல்லூரில் இருந்து தென் பாணடி நாட்டின் சில பகுதிகளை அரசாண்டான். இவ்வூரில் வெற்றிலைக் கொடிக்கால் மிகுதி; பருத்தி அரைக்கும் ஆலைகளும் உள்ளன.

கரிவலம் வந்த நல்லூரில் கோயில் கொண்டுள்ள இறைவன் பால்வண்ண நாதர்; இறைவி ஒப்பனை அம்மன். வரதுங்கராம பாண்டியன் திருக்கருவைக் கலித்துறையந்தாதி, திருக்கருவைப் பதிற்றுப்பத்தந்தாதி, திருக்கருவை வெண்பாவந்தாதி என மூன்று நூல்களைப் பாடியுள்ளார். ச. திருமலைவேற்கவிராயர் பாடிய திருக்கருவைத் தலபுராணமும் உள்ளது. இவையனைத்தும் பால்வண்ணநாதரையும் ஒப்பனையம்மனையும் போற்றித் துதிப்பன.

மகாத்மா காந்தியடிகளின் ஈமச்சாம்பல் இவ்வூர் வைப்பாற்றங் கரையில் கரைக்கப்பட்டது. அந் நினைவாக ஆண்டுதோறும் பிப்ரவரி 12-ஆம் நாள், சருவோதய மேளாக் குழுவினரால் ஆண்டுவிழா கொண்டாடப்படுகிறது.

தெ.சொ.

கரீபியன்கடல்: வெப்ப மண்டலப்பகுதியைச் சார்ந்த மத்திய அமெரிக்காவில் அட்லாண்டிக்கு மாக்கடலின் புயமாக விளங்குவது கரீபியன் கடல் (Caribbean Sea). இதன் பரப்பு 1,942,500 ச.கி.மீ. இதற்கு வடக்கிலும் கிழக்கிலும் மேற்கு இந்தியத் தீவுகள் எல்லைகளாக உள்ளன. தெற்கு எல்லை தென்னமெரிக்கா. இதற்கு மேற்கில் மத்திய அமெரிக்கப் பூசந்தி அமைந்திருக்கிறது. கரீபியன் கடல் அட்லாண்டிக்குடன் பல கடற்கால்களாலும், மெக்சிகோ வளைகுடாவுடன் யுகதான் கால்வாயினாலும் இணைக்கப்பட்டுள்ளது. காற்றுத் திசைக் கால்வாயும் (Windward Channel) மோனாக் கால்வாயும் அட்லாண்டிக்கு மாக்கடலுடன் கரீபியன் கடலை இணைக்கின்றன. பசிபிக்கு மாக்கடலும் கரீபியன் கடலும் பனாமாக் கால்வாயினால் இணைக்கப்படுகின்றன. கரீபியன் கடலின் மிக ஆழமான இடம் கடல் மட்டத்திற்கு 6,950.3 மீ. கீழே உள்ளது. இக்கடலின் நீர் தெளிவாகவும் கதகதப்பாகவும் அட்லாண்டிக்குக் கடல் நீரை விடஉப்புத்தன்மை குறைவாகவுமுள்ளது. இக்கடற்பகுதியில் பெரும் புயல்கள், எரிமலை வெடிப்புகள், நில அதிர்ச்சி முதலியன அடிக்கடி ஏற்படுவதுண்டு.

கரீபியன் கடல்

வரலாறு: கரீபியன் கடற்பகுதியை முதலில் கண்டுபிடித்தவர் கிறித்தோபர் கொலம்பசு (Christophar Columbus). அவர் கி.பி. 1493-இல் இசுபெயின் (Spain) நாட்டின் சார்பாக இத்தீவுகளைக் கண்டுபிடித்தார். இங்கு வாழ்ந்து கொண்டிருந்த கரீபு இந்தியர்களின் பெயரே கடலுக்கும் அமைந்தது. இசுபானிய அரசு அக்கடற்பகுதியில் உரிமை கொண்டாடியது. அதன் கப்பல்கள் அப்பகுதியில் திரவியங்கள் கிடைக்குமா எனத் தேடின. அந்நாட்டின் முயற்சிகளால் கி.பி. 1513-ஆம் ஆண்டில் பசிபிக்கு மாக்கடல் கண்டுபிடிக்கப் பட்டபிறகு, இசுபெயின் தன் படையெழுச்சிகளையும் கப்பற் போக்குவரத்தையும் கரீபியன் கடல் வழியாக நடத்தலாயிற்று. இதனால் இப் பகுதிக்குச் சிறப்பு மிகுதியாகியது. எனவே இசுபெயினின் பகைவர்களும் இக்கடலில் அதிகாரம் செலுத்த முற்பட்டனர். இக்கடலின் பெரும்பகுதியில் இசுபெயின் ஆதிக்கம் செலுத்தியபோதிலும், பிரிட்டன், பிரான்சு, ஆலந்து (Holland), தென்மார்க்கு (Denmark) ஆகிய நாடுகள் கிழக்குக் கரையோரங்களில் குடியேற்றங்களை அமைத்துக் கொண்டன. அமெரிக்காவின் கப்பல்கள் கி.பி. 1800-ஆம் ஆண்டுகளில் கரீபியனுக்கு வரத் தொடங்கின. கலிபோர்னியாவில் கி.பி. 1848-க்குப் பின்னர்த் தங்கச் சுரங்கங்கள் இருப்பது அறியப்பட்ட பின், அப்பகுதியை நாடிப் பனாமா (Panama) வழியாக மிகுதியாகப் போகலாயினர். பனாமாக் கால்வாய் 1914-இல் வெட்டப்பட்டபின், இப்பகுதியில் அமெரிக்கர்களின் தலையீடு மிகுந்தது. அவர்களுடைய நோக்கம் கரீபியனில் அயலவர் ஆதிக்கத்தை அறவே ஒழிக்க வேண்டுமென்பதே. அமெரிக்கா. கி.பி. 1823-ஆம் ஆண்டில் வெளியிடப்பெற்ற மன்றோ கொள்கையின் அடிப்படையில் செயலாற்றி வந்தது. ஆனால், அதற்கு எதிர்ப்பும் இருந்தது. கரீபியன் கடலில் உள்ள கியூபா (Cuba) 1959-இல் சோவியத்து உருசியாவின் ஆதிக்கத்திற்கு உட்பட்டதும் ஈண்டுக் குறிப்பிடத்தக்கது. தெ.பா

கரீபியன் கூட்டாட்சி என்பது வட, தென் அமெரிக்கக் கண்டங்களுக்கிடையேயுள்ள கரீபியன் கடலில் முன்பு ஆங்கிலக் குடியேற்ற நாடுகளாக இருந்த பார்படாசு (Barbados), சமைக்கா (Jamaica), திரினிடாடு (Trinidad), இலீவர்டுத் தீவுகள் (Leeward Islands), (வர்சின் தீவு நீங்கலாக - Virgin Islands), விண்ட்வர்டுத் தீவுகள் (Windward Islands) முதலிய சிறுசிறு தீவுகள் 1958, சனவரி 3-இல் அமைத்துக் கொண்ட கூட்டாட்சி அரசியலமைப்பைக் குறிப்பிடுவதாகும். இந்தக் கூட்டாட்சி அமைப்புக்கு மேற்கிந்தியக் கூட்டாட்சி (West Indies Federation) என்றும் பெயர்.

கூட்டாட்சித் தோற்றம்: இந்தத் தீவுகளையெல்லாம் பிரிட்டன் பல்வேறு காலங்களில் குடியேற்ற நாடுகளாகப் பெற்று, அவற்றைத் தன் அரசாங்கத்திலுள்ள குடியேற்ற நாடுகளின் செயலாளர் (Colonial Secretary) வழியாகக் கட்டுப்படுத்திற்று. முதலில் இவை சுதந்தர அரசுகளாக இல்லாமல், ஆங்கில அரசின் முழுக் கட்டுப்பாட்டிலிருந்தன. எனினும், ஒரு சிலவற்றில் அவற்றின் அரசியல் பக்குவ நிலைக்குத் தக்கவாறு, ஓரளவு தன்னாட்சியை இங்கிலாந்து ஏற்படுத்திற்று. ஒவ்வொரு குடியேற்ற நாட்டிலும் ஆங்கில அரசியாரின் சார்பாளராக ஓர் ஆளுநர் அமர்த்தப்பட்டு, அவருக்கு உதவியாக ஒரு நிருவாகக் குழுவும் நிறுவப்பட்டது. பல குடியேற்ற நாடுகள் ஒவ்

வொன்றிலும் ஒரு சட்டமன்றமும் இருந்தது. அதில் குடியேற்ற நாட்டு மக்களால் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட ஒரு சில உறுப்பினர்களும், முக்கிய அரசாங்க அலுவலரும், ஆளுநரால் அமர்த்தப்பட்ட அலுவலரல்லாதாரும் இருந்தனர். ஆளுநர் நிருவாகக் குழுவின் உறுப்பினர்களைச் சட்டமன்றத்தில் பெரும்பான்மை ஆதரவுடைய உறுப்பினர்களிடையே இருந்து அமர்த்திக் கொள்ள ஆங்கில அரசாங்கத்தின் ஆணை பெற்றாலும், அக்குடியேற்ற நாடு இலண்டனிலுள்ள பாராளுமன்றச் சட்டத்தின் கட்டுப்பாட்டிற்குள்ளாகவே இருந்தது.

இத்தீவுகளுள் கி.பி. 1655-இல் இங்கிலாந்தால் இசுபெயினிடமிருந்து போரிட்டுப் பெறப்பட்ட சமைக்காத் தீவுதான் பரப்பளவிலும் (4411 சதுரக்கல்), மக்கள் தொகையிலும் (1956-இல் 1,579,620), வளத்திலும் பெரியது.இதுவே சர்க்கரை, வாழை, அலுமினியமண், மதுவகை முதலிய பொருள்களை மிகுதியும் ஆங்கில நாட்டிற்கே ஏற்றுமதி செய்து பொருள்வளம் மிகுதியும் உடையதாக இருந்தது. இந்நாடு 1957-இல் ஆங்கில முறை அமைச்சரவை நிருவாக அமைப்பைப் (Cabinet System of Government) பெற்றது. அதற்கு முன்பே தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட சட்டமன்றத்தைப் பெற்றிருந்தது. கரும்புச் சர்க்கரை, புகையிலைத் தொழில் முதலியவற்றில் அமெரிக்காவின் போட்டியும், நாரத்தை வகைப்பழத்தொழிலில் (Citrus Fruit Industry) இசுரேல் நாட்டின் போட்டியும் ஏற்படவே, ஆங்கில நாட்டின் ஆதரவும் குறைய, வேலைஇன்மை பெருகித் தொழில்வளம் குறைய, பொருளாதாரச் சீரழிவு ஏற்படலாயிற்று.

சமைக்காவில் 1947-இல்மாண்டிகோவிரிகுடாவில் (Montego Bay) நிறுவப்பட்ட ஆங்கில மேற்கிந்தியக் குடியேற்ற நாடுகளின் நெருக்கமான இணைப்புக்கான நிலைக்குழு என்ற நிறுவனம், ஆங்கில மேற்கிந்தியக் குடியேற்றநாட்டுத் தீவுகளையெல்லாம் ஒரு கூட்டாட்சியின் வாயிலாக இணைத்தற்கு முதற்படியாக ஒரு பொருளாதார இணைப்புத் திட்டத்தை வெளியிட்டது. அதற்கு முன்னரே, 1945-இல் ஆங்கிலக் குடியேற்ற நாட்டுச் செயலாளராக இருந்த ஆலிவர் இசுடான்லி (Oliver Stanley) என்பவர், இத்தீவுகளையெல்லாம் ஒரே பொருளாதாரக் கூறாக ஆக்கி (An Economic Entity), நாளாவட்டத்தில் முழுத் தன்னாட்சி உரிமையோடு இயங்கக்கூடிய ஒரு கூட்டாட்சித் திட்டத்தைக் கொண்டு வந்தார். அதை முன்னோடியாக வைத்து, 1947-இல் பொதுவான அரசாங்கப் பணிகள், ஒரே நாணய முறை, தீவுகளுக்கிடையே மக்கள் குடியேறுதற்கு ஒரு திட்டம், ஒரே சுங்க இணைப்பு (A Customs Union) முதலியவற்றைப் பரிந்துரைத்து, இணைப்புக்கான நிலைக்குழு ஒரு திட்டத்தை வரைந்தளித்தது. வலுவான கூட்டாட்சியே நிலையானதாக இருக்குமாகையால், வலுவான கூட்டாட்சிக்கு அடிப்படையாகப் பொருளாதாரத்தில் இணைப்புத் திட்டம் கொண்டு வரப்பட்டது. இவ்வாறு பொருளாதாரத் துறையில் ஏற்பட்ட இணைப்பு அரசியலில் இணைப்புக்கு வழி வகுத்தது. ஒரு கூட்டாட்சி அரசியலமைப்பு 1950-இல் வெளியிடப்பட்டது. இத்தீவுகளுக்கிடையே 1950, 1956-ஆம் ஆண்டுகளுக்கிடையில் பல மாநாடுகள் நடந்து, கூட்டாட்சி அமைப்பதென்று முடிவு செய்யப்பட்டது.

கூட்டாட்சி அரசியலமைப்பின் கூறுகள்: இந்தக் கூட்டாட்சி அரசியலமைப்புச் சட்டம் 1957-இல் ஆங்கிலப் பாராளுமன்றத்தால் ஒப்புக் கொள்ளப்பட்ட ஒரு குழு ஆணையில் (Order In Council) காணப்படுகிறது. இதன்படி இக்கூட்டாட்சியின் உயரிய அதிகாரியாகிய தலைமை ஆளுநர் (Governor - General), இந்நாட்டின் அமைச்சரவையாகிய அரசுக் குழுவின் (Council of State) ஆலோசனையின்படி செயற்படுதல் வேண்டும். ஆனால், கூட்டாட்சியின் பாதுகாப்பு, நிதிநிலைமை சீர்ப்படுத்தல், அயல்நாட்டு உறவு முதலிய துறைகளில், அவர் அரசுக் குழுவின் ஆலோசனையைப் பெறாமல், ஆங்கில அரசர் தம் குழு ஆணை வாயிலாக நிறைவேற்றும் சட்டத்தைச் செயற்படுத்துதல் வேண்டும். மேலும், ஆங்கிலக் குடியேற்ற நாட்டுச் செயலாளருடைய ஒப்புதலின் பேரில் தலைமை ஆளுநர் கூட்டாட்சி நாட்டு அரசுக் குழுவின் ஆலோசனைக்கு எதிராகச் செயற்படலாம். ஆகையால், இந்தக் கரீபியன் கூட்டாட்சி முழு இறைமையும் சுதந்திரமுமுடைய நாடு அன்று. சட்டம் இயற்றும் அதிகாரம் மேல்சபை (Senate), பிரதிநிதிகள் மன்றம் ஆகிய இரு மன்றங்களுமடங்கிய பாராளுமன்றத்திடம் ஒப்படைக்கப்பட்டுள்ளது. மேல் சபையின் 19 உறுப்பினர்களும் நிலப்பகுதி அடிப்படையில் தலைமை ஆளுநரால் அமர்த்தப்படுகின்றனர். பிரதிநிதிகள் சபையின் 45 உறுப்பினர்களும், மக்கள் தொகை அடிப்படையில் வயது வந்த வாக்காளர்களால் தேர்ந்தெடுக்கப்படுகின்றனர். இந்நாட்டிலுள்ள முக்கிய அரசியல் கட்சிகள்: சமைக்கா கூட்டாட்சித் தொழிற் கட்சி, திரினிடாடு மக்கள் தேசிய இயக்கம், பார்படாசு தொழிற்கட்சி, குடியாட்சித்தொழிற் கட்சி, பார்படாசு சுதந்திரக்கட்சி முதலியவை. தலைமை அமைச்சர் பிரதிநிதிகள் மன்றத்தில் தேர்ந்தெடுக்கப்படுகிறார்.

இந்தக் கூட்டாட்சியிலுள்ள உறுப்பு நாடுகளின் மொத்தப் பரப்பளவு,18470 ச.கி.மீ. மக்கள் எண்

ணிக்கை ஏறக்குறைய 2,930,000. இந்நாட்டின் முக்கிய விளை பொருள் கரும்பு. பா.சு.

கரீபியன் பொது அங்காடி: கரீபியன் பொது நல நாடுகளின் எட்டு நாட்டுத் தலைவர்கள் மாநாடு கயானா நாட்டில் 1973 ஏப்பிரலில் நடை பெற்ற பொழுது அம்மாநாட்டின் தலைவர்கள் கரீபி யன் தலையிடா வாணிகக் குழுவின் (Caribbean Free Trade Association) செயற்பாட்டைச் சீர்தூக்கி ஆராய்ந்து, அதனைப் பொருளாதார நல நோக்கத் துடன் விரிவுபடுத்த வேண்டும் எனக் கரீபியன் சமு தாயமும் பொது அங்காடியும் என்ற (Caribbean Community and Common Market) மாற்றுப் பெய ருடன் இவ் வமைப்பை நிறுவினர். அதுவே பின்னர்க் காரிகாம் (Caricom) என்றும் கரீபியன் பொது அங் காடி (Caribbean Common Market) என்றும் வழங்க லாயிற்று. இலத்தீன் அமெரிக்க மண்டலத்திலுள்ள கரீபியன் நாட்டுப் பகுதியைச் சார்ந்த நாடுகளின் பொருளாதார வாணிக ஒற்றுமைக்கும் ஒருமைப்பாட் டிற்கும், பொருளாதார வளர்ச்சிக்கும் தேவையான வாய்ப்புகளைப் பெருக்குவதும், பின் தங்கிய நாடுக ளின் முன்னேற்றத் திட்டங்களில் பங்கு பெறுவதுமே இவ்வமைப்பின் தலையாய குறிக்கோள்களாகும்.

கரீபியன் பொது அங்காடி அமைப்பை உருவாக்கி, அதன் அமைப்புச் சட்டத்தில் (Charter) 4.7. 1973-இல் கையெழுத்திட்ட உறுப்பு நாடுகளாவன: அண்டிகுவா (Antigua), பார்படாசு (Barbados), பெலிசு (Belize) தோமினிகா (Dominica), கிரேனடா (Grenada கயானா (Guyana), சமைக்கா (Jamaica), மாண்சி ராட்டு (Montserrat), புனித கிட்சு நெவிசு (St. Kitts Nevis) புனித உலூசியா (St. Lucia) புனித வின் செண்டு (St. Vincent), கிரிநாடினிசு (Grenadines), திரினிடாடு, தொபாகோ (Tobago), அங்குல்லா (An-guilla). தொடக்கத்தில் கரீபியன் அங்காடியின் உறுப்பு நாடு எனினும், அது 1980-இல் குடியேற்ற நாடாக மாறியதால் உறுப்புநாட்டுத் தகுதியை இழந்தது. பகாமசு (Bahamas) இந்த அங்காடியின் உறுப்பு நாடாகச் சேரவில்லை. எனினும், அங்காடி யின் நிதிக்குத் தன் பங்கைக் கொடுத்து வருவதுடன், அதன் மாநாடுகள், கருத்தரங்குகள் போன்றவற்றில் பங்கு பெற்றும் தன் ஒத்துழைப்பை நல்குகிறது.

கரிபியன் பொது அங்காடியின் அமைப்புச் சட்டம் உறுப்பு நாடுகள் அனைத்தும் தங்கட்குள் தலையிடா அயல்நாட்டு வாணிகக் கொள்கையைப் (Free Trade Policy) பின்பற்ற வேண்டும் எனவும் குறிப்பாக அது உறுப்பு நாடுகளின் உற்பத்தியையும் வாணிகத் தையும் பாதுகாக்கும் கொள்கையாகவும் (Protective Policy) அமைய வேண்டும் எனவும் வலியுறுத்தி யது. அதற்கு முதல் நடவடிக்கையாக உறுப்பு நாடு களிடையே பொதுச் சுங்கவரி விதிக்க ஒப்பந்தங்கள் ஏற்பட்டன. தொழிற்றுறை வளர்ச்சிக்கு ஊக்க முத லீட்டு உதவி, இரட்டை வரி (Double Taxation) ஒழுங் குகள், பொருளாதார முன்னேற்றத் திட்டங்கள், பின் தங்கிய நாடுகளுக்கெனத் தனித் திட்டங்கள் ஆகிய வற்றைச் செயற்படுத்தக் கரீபியன் பொது அங்காடி நாடுகள் ஒருங்கிணைந்து செயற்பட்டன. இவற்றால் உற்பத்திப் பெருக்கமடைந்து, வாணிகமும் செழிப்புற் றது. எனினும், அந்நிலை நீடிக்காமல் 1978-இல் பொருளாதாரத் தேக்கநிலை நிலவியது.

நிதி மேலாண்மையில் கரீபியன் பொது அங்கா டியின் உறுப்பு நாடுகளிடையே கருத்து வேறுபாடு ஏற்பட்டது. அதனால் அயற் செலாவணியில் பற் றாக் குறையும் உறுப்பு நாடுகளின் அயல்நாட்டுச் செலுத்து நிலையில் (Balance of Payments) சீர் குலைவும் காணப்பட்டன. நெருக்கடி நிலையை மேற் கொள்ளச்சமைக்காவும் கயானாவும் தலையிடாவா ணிகக் கொள்கையிலிருந்து விலகித் தத்தம் நாட்டு நலத்தைப் பாதுகாக்கும் கோட்பாடுகளைப் பின்பற் றின. திரினிடாடும் (Trinidad) தன் நாட்டுக்கான தனி முன்னேற்ற உதவித் திட்டத்தைச் (Development Aid Programme) செயற்படுத்தி இறக்குமதிகளைக் கட்டுப்படுத்தியது. கரீபியன் பொது அங்காடி அமைப் பில் குறைவு ஏற்படாவண்ணம், ஒருங்கிணைப்பை வலுப்படுத்த, உறுப்பு நாடுகளிடையே தொழில் நுட் பக் கலந்தாலோசனைகள், குழுக் கூட்டங்கள், மாநா டுகள் போன்றவை நடத்தப்பட்டுத் தீவிரப் பாது காப்பு நடவடிக்கைகள் எடுக்கப்பட்டன. அவற்றின் விளைவாக 1980,ஆம் ஆண்டிற்குப் பின்னர் மண்டல நாடுகளிடையே பொது அயல்நாட்டுக் கொள்கை, வாணிகம், சுகாதாரம், கல்வி, போக்குவரத்து, தொழிற்றுறை உறவுகள் ஆகியவற்றில் கூட்டுறவும் உடன்பாடுகளும் உண்டாயின.

கரீபியன் பொது அங்காடி அமைப்பின் கொள்கைக் கோட்பாடுகள் குறித்த இறுதியான முடிவுகளை எடுக்கும் உயர் அதிகாரக் குழு உறுப்பு நாடுகளின் தலைவர் மாநாடு ஆகும். அது ஆண்டுக்கொருமுறை கூடுகிறது. கரீபியன் அங்காடி மன்றமும் தலைமைச் செயலகமும் நிருவாக மேலாண்மைப் பொறுப்பைக் கொண்டுள்ளன. தொழிலாளர், அயல்நாட்டு உறவு கள், நிதி, வேளாண்மை, சுரங்கம், தொழிற்றுறை, கல்வி, வாணிகம் ஆகியவற்றிற்குத் தனிநிலைக் குழுக் கள் (Standing Committee) செயற்படுகின்றன.

கரீபியன் பொது அங்காடி அமைப்பின் உறுப்பு நாடுகளிடையே ஒற்றுமை இயக்கம் வளரவும் பொரு

ளாதார முன்னேற்றம் ஏற்படவும் தேவையான 10 ஆண்டுத் திட்டங்களை வகுக்கக் (10 Year Plan) கரீபியன் அங்காடி மன்றம் 1980-இல் பல்வேறு துறை வல்லுநர்கள், தொழில் நுட்ப அறிஞர்கள் ஆகியோரைக் கொண்ட ஆய்வுக் குழுக்களை அமைத்து, அவற்றின் பரிந்துரைகளை ஏற்றுக்கொண்டது. இக்குழுக்களின் ஒருங்கிணைப்புத் தலைவராகக் கரீபியன் முன்னேற்ற வங்கித் தலைவர் வில்லியம் சி. தெமாசு (William G Demas) பணியாற்றினார். ஆய்வுக் குழுக்களில் ஐக்கிய நாட்டு முன்னேற்றத்திட்டத்தைச் (United Nations Development Programme) சார்ந்த அதிகாரிகளும், பிற பன்னாட்டு நிறுவன அதிகாரிகளும் வல்லுநர்களும் பங்கு பெற்றனர்.

ஆய்வுக் குழுக்கள் இந்த அங்காடி உறுப்பு நாடுகடையே பொருளாதார ஒற்றுமை வளர ஒவ்வொரு தனி நாடும் சிறப்பு முயற்சிகள் எடுக்க வேண்டும் என வலியுறுத்தின. உறுப்பு நாடுகள் இறக்குமதியைக் குறைத்து உற்பத்தித் திறனைப் பெருக்கத் தீவிர நடவடிக்கைகள் எடுக்க வேண்டும் எனவும், அவற்றிற்குகந்த அயல் நாட்டுக் கொள்கையையும் உற்பத்திக்கு ஊக்கமளிக்கும் முதலீட்டுத் திட்டங்களையும் செயற்படுத்த வேண்டும் எனவும் ஆய்வுக் குழுக்கள் பரிந்துரைந்தன. சிறந்த அரசிறைக் கொள்கை (Fiscal Policy), தொழில்நுட்ப இடப்பெயர்வு, பணவியல் சீரமைப்பு, அயற் செலாவணி மதிப்பு வரையறை போன்றவற்றைச் செயற்படுத்தவும் தொழில் நுட்ப அறிவுரைகளை உறுப்பு நாடுகளுக்கு வழங்கவும் தனித் திட்டங்கள் வகுக்கப்பட்டன.

இப்பொது அங்காடி அமைப்பின் பின் தங்கிய நாடுகளாக அண்டிகுவா (Antigua), பெலிசு (Belize), தோமினிகா, புனித வின்செண்டு, கிரிநாடினிசு, கிரேனடா, புனித கிட்சு நெவிசு, புனித உலூசியா ஆகியன தெரிந்தெடுக்கப்பட்டு, அவற்றிற்குத் தனித் திட்டங்கள் செயற்படுத்தப்படுகின்றன. அங்காடியின் பெரும்பான்மையான நிதி மூலவளங்கள் இந்நாடுகளின் வேளாண்மை, தொழிற்றுறை ஆகியவற்றின் உற்பத்திப் பெருக்கத்திற்காகச் செலவு செய்யப்பட்டுள்ளன; எனினும் அவற்றால் விளைந்துள்ள பயன்கள் எதிர்பார்த்த அளவுக்கு இல்லை என 1981-ஆம் ஆண்டைய மதிப்பீட்டு அறிக்கையிலிருந்து அறியப்படுகிறது. கரீபியன் அறிவுரைக் குழு, இம்மண்டலத்திலுள்ள வளர்ச்சி யடைந்த நாடுகள் பேரளவில் தொழில்நுட்பம், பயிற்சி, நிதி ஆகியவற்றை மற்றவளர்ச்சியடையா உறுப்புநாடுகளுக்கு வழங்க முன் வரவேண்டும் என வேண்டுகோள் விடுக்கப்பட்டுள்ளது.முடிவு எடுக்கப்பட்ட திட்டங்கள் பல செயற்படாமற் போவதையும் காலதாமதம் காரணமாக பயனற்றுப் போவதையும் தவிர்க்க அங்காடிச் செயற்பாட்டை வலுப்படுத்தவும் சீரமைக்கவும் அறிவுரைப் பணிகள் ஆய்வுக் குழு பரிந்துரைத்துள்ளது.

அ.கு.சா.

கரீபியன் முன்னேற்ற வங்கி: கரீபியன் நாட்டுப் பகுதியைச் சார்ந்த இலத்தீன் அமெரிக்கத் துணைமண்டலப்பொருளாதார முன்னேற்றத்திற்காக இவ்வங்கி நிறுவப்படவேண்டுமென 1969-ஆம் ஆண்டில் சமைக்கா (Jamaica) நாட்டுக் கிங்சுடனில் (Kingston) நடைபெற்ற துணை மண்டல நாடுகளின் மா நாடு முடிவு செய்தது. கரீபியன் முன்னேற்ற வங்கி (Caribbean Development Bank) 1970-ஆம் ஆண்டு சனவரித் திங்கள் செயற்படத் தொடங்கியது. இவ்வங்கி உறுப்புநாடுகளின் பொருளாதார முன்னேற்றத் திட்டங்களுக்குத் தேவையான தொழில்நுட்பம், முதலீடு ஆகியவற்றை அளிப்பதைத் தன் தலையாய குறிக்கோளாகக் கொண்டுள்ளது.

உறுப்பு நாடுகள்: கரீபியன் முன்னேற்ற வங்கியில் கரீபியன் பொதுநல நாடுகள் (Caribbean Common Wealth Countries) உறுப்பு நாடுகளாயுள்ளன. அவையாவன: அண்டிகுவா (Antigua), பகாமசு (Bahamas), பார்படாசு (Barbados), பெலிசு (Belize), ஆங்கில வர்சின் தீவுகள் (British Virgin Islands), கேமென் தீவுகள் (Cayman Islands), தோமினிகா (Dominica), கிரேனடா (Grenada), கயானா (Guyana), சமைக்கா, மான்சிராட்டு (Montserrat), புனித கிட்சு (St. Kitts),நெவிசு (Nevis). இவ்வங்கியில் பங்கு பெறும் தகுதி பெற்றுள்ள பிற இலத்தீன் அமெரிக்கத் துணை மண்டல நாடுகளாவன: புனித உலூசியா (St. Lucia), புனித வின்செண்டு (St. Vincent), புனித திரினிடாடு (St. Trinidad), தொபாகோ(Tobago),கெயிகோசுத் தீவுகள் (Caicos Islands), கொலம்பியா (Columbia), வெனிசுலா (Venezuela), கனடா (Canada), பிரிட்டன், இலத்தீன் துணை மண்டலத்தினுள் அடங்காத பிற உறுப்பு நாடுகள்.

பணிகள்: கரீபியன் முன்னேற்ற வங்கி உறுப்பு நாடுகளின் அகக் கட்டுமானப் (Infrastuctrure) பணியைச் சார்ந்த திட்டங்களைச் செயற்படுத்தக் குறுகிய கால, நீண்ட காலக் கடன்களை வழங்குகிறது. இவ்வங்கி 1980-ஆம் ஆண்டு வரை 24 அகக்கட்டுமானத் திட்டங்களுக்கென வழங்கிய மொத்தக் கடன் தொகை 76 மிலியனாகும். இவ் வங்கி வளரும் நாடுகள் (Developing Countries), வளர்ச்சி குறைந்த நாடுகள் (Under Developed Countries) ஆகியவற்றின்

முன்னேற்றத்திட்டங்களுக்கெனச் சரியொப்பு மூல தனம் (Equity Capital), வருநிகழ்வுக் கடன்(Contingent Loan), கொடைகள் (Grants) போன்றவை வாயிலாக 1980-இல் ‡ 4.2 மில்லியன் வழங்கியுள்ளது. இது கடன் வழங்க ஒப்புக்கொண்டுள்ள மொத்தத் தொகை 1980-இல் ‡ 309.5 மில்லியனை எட்டியுள்ளது. இவற்றுள் ஏற்கெனவே கொடுக்கப்பட்ட தொகை ‡ 185.4 மில்லியனாகும்.

மூலவளம்: கரீபியன் முன்னேற்ற வங்கிக்கான நிதி மூலவளம் அமெரிக்க நாடுகளின் முன்னேற்ற வங்கி (Inter American Development Bank), வெனிசூலா அற நிதி (Venezuela Trust Fund), மண்டல மைய வங்கி வாரியம் (Regional Central Bank), உலக வங்கி, பன்னாட்டு முன்னேற்றத்திற்கான ஐக்கிய அமெரிக்க நாட்டின் முகமை (U.S. Agency for International Development), நைசீரியா அரசு, பிரிட்டன் அரசு ஆகியவற்றிலிருந்து பெறும் கடனாகும்.

கரீபியன் முன்னேற்ற வங்கிக்கு நிதி வளம் அளிக்கும் அரசோ நிறுவனமோ எவ்வகையான கட்டுப்பாடுமின்றி அவ்வுதவியை அளித்தால் மட்டுமே, வங்கி அதனை ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டும் என வங்கியின் அமைப்புச் சட்டங்களின் பிரிவு 35 (Charter Article 35) தெளிவாக வலியுறுத்துகிறது. வங்கியின் இயக்குநர்கள் (Directors) 1981 சூன் திங்களில் ஐக்கிய அமெரிக்க நாடு கிரேனடா நாட்டு முன்னேற்றத் திட்டங்கள் புறக்கணிக்கப்பட வேண்டும் எனக் கூறியதற்கு இணங்காமல் அது வழங்கிய ‡ 3 மில்லியனை ஏற்றுக் கொள்ள மறுத்து விட்டனர். வங்கியின் நிதி வளத்திற்கு ஐக்கிய அமெரிக்க நாடு 1980 வரை வழங்கியுள்ள மொத்த உதவித் தொகை ‡ 190 மில்லியனாகும். அ.கு.சா.

கரீபு இந்தியர் தென் அமெரிக்காவில் அமேசான் ஆற்றுப் பள்ளத்தாக்குகளிலும் கயானாத் (Guiana) தாழ்நிலப் பகுதிகளிலும் மிகக் குறைந்த எண்ணிக்கையில் வாழும் பழங்குடியினராவர். பண்டைக்காலத்தில் மிக்க போர்த்தன்மை வாய்ந்தவர்களாக இருந்த கரீபு இந்தியர்கள் (Carib Indians) கி.பி. 13-ஆம் நூற்றாண்டில் தென் அமெரிக்காவின் வடகிழக்குத் திசையிலிருந்து சென்று, கரீபியத் தீவுகளில் வாழ்ந்த அரவாக்கு இந்தியர்களை (Arawak Indians) வென்று இத்தீவுகளில் குடியேறினர். இவர்கள் கி.பி. 13-ஆம் நூற்றாண்டில் மனிதர்களைக் கொன்று தின்னும் பழக்கத்தைக் கொண்டிருந்தனர்.

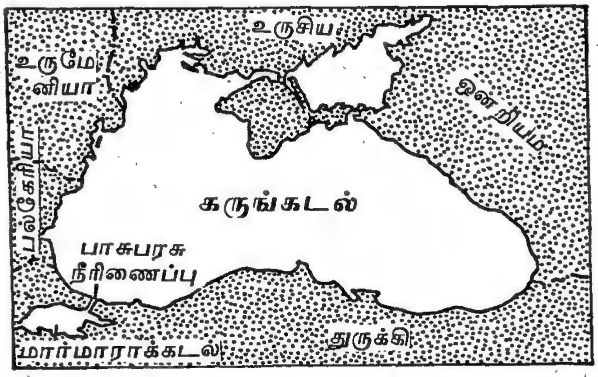
கரீபு இந்தியர்கள் தனித்தனியான சிறிய கிராமங்களில் வாழ்ந்தனர். இவர்களுக்கென்று நிரந்தரத் தலைவன் கிடையாது. போர்க் காலங்களில் மட்டும் ஒரு தலைவனை நியமித்துக் கொள்வர். கரீபியத் தீவுகளில் வாழ்ந்தவர்கள் வீடு கட்டுதல், படகு சவாரி செய்தல் முதலானவற்றில் தேர்ச்சி பெற்றிருந்தனர். மரப் பலகையிலான படகுகளை விரும்பிப் பயன்படுத்தினர். கண்ணி, ஈட்டி, வலை முதலானவை கொண்டு மீன்களைக் கொல்வர். வேளாண்மை இவர்களின் முதன்மைத் தொழிலாக இருந்தது. மரவள்ளி வகையைப் பயிர் செய்தனர்.

கரீபு இந்தியர்கள் தங்கள் குழந்தைகளுக்கு இளம் வயதிலிருந்தே போர்ப் பயிற்சி கொடுத்துவந்தனர். வயதடையும்போது ஒருவன் அனைத்துப் போர்ச் செயலையும் கற்றுத் தேர்ச்சி பெற்ற பின்பே அவனைப் படைக்குழுவில் சேர்த்துக்கொள்வர். இவ்வாறு சேர்க்கும்போது அவனுக்குப் புதுப் பெயர் சூட்டிச் சிறப்பிப்பர். இசுபானியர்களின் (Spanish) வருகைக்குப் பின்னர்ப் போர்களினாலும் நோய்களினாலும் பெருமளவு கரீபு இந்தியர் இறந்தனர். இன்று விரல்விட்டு எண்ணக்கூடிய அளவிற்கே இவர்கள் அமேசான் கயானாப் பகுதிகளில் வாழ்கின்றனர்.

சீ.ப.

கருங்கடல் 413,365 ச.கி.மீ. பரப்பைக் கொண்ட உள்நாட்டுக் கடல். இது ஐரோப்பாவுக்கும் ஆசியாவுக்குமிடையே உள்ளது. பாசுபரசு (Bosporus) நீரிணைப்பு, மார்மாராக்கடல் (Sea of Marmara). தார்தனெலசு நீரிணைப்பு (Dardanelles) ஆகியவை கருங்கடலை மத்தியதரைக்கடலுடன் இணைக்கின்றன. அசோவுக் (Azov) கடல், கெர்ச்சு (Kerch) நீரிணைப்பு மூலம் கருங்கடலுடன் சேர்க்கப்படுகிறது. இக்கடலைச் சுற்றி வடக்கிலும் கிழக்கிலும் உருசிய ஒன்றியமும், தெற்கில் துருக்கியும், மேற்கில் பல்கேரியாவும் உருமேனியாவும் உள்ளன. ஒரு காலத்தில் இக்கடல் காசுபியன், ஏரல் கடல்களைத் தன்னுள்ளடக்கிய ஒரு பெரும் நீர்ப்பரப்பாக இருந்தது. மூன்றாம் ஊழிக் காலத்தில் இது காசுபியன் கடலிலிருந்து பிரிக்கப்பட்டு, மத்தியதரைக் கடலுடன் இணைக்கப்பட்டது. இக்கடலின் வடக்கில் இத்துடன் கலக்கும் ஆறுகள் வண்டல் படிந்தனவாய், பல கழிமுக நடுவரங்கங்களையும் மணல் திட்டுகளையும் காயல்களையும் வடபுறத்தில் ஏற்படுத்தியுள்ளன. இதன் தென்கரை செங்குத்தாகவும் பாறைகளை உடையதாகவும் உள்ளது. இக்கடல் நீர்வழிச் செலவுக்கு ஏற்றதாக இருப்பது குறிப்பிடத்தக்கது. பல பெரும் புயல்கள் இங்கு ஏற்படுவதுண்டு. எனவே,

கப்பல் போக்குவரத்து நடைபெறுவதில்லை. இக்கடலைச் சுற்றிய பகுதிகள், குறிப்பாக கிரிமியா முந்நீரகமும் காகசசு நிலப்பகுதியும் மக்கள் விரும்பி வாழுமிடங்களாக உள்ளன.

கருங்கடல்

இக்கடல் வரலாற்றுக் காலத்திற்கு முன்பிருந்தே நீர்வழிப் பயணத்திற்காக மக்களால் பயன்படுத்தப்பட்டு வந்திருக்கிறது. இதன் பழைய காலப் பெயர் பாந்தசு யூக்சினசு (Pontus Euxinus). இக்கடலின் கரையோரங்களில் கி.மு. 8-ஆம் நூற்றாண்டிலிருந்து 6-ஆம் நூற்றாண்டு வரை கிரேக்கர்கள் குடியேற்றங்கள் அமைத்திருந்தனர். பின்னர், கி.மு. 3-ஆம் நூற்றாண்டிலிருந்து முதல் நூற்றாண்டுவரை உரோமானியக் குடியேற்றங்கள் இருந்தன. உரோமப் பேரரசர் கான்சுடண்டைன் கி.பி. 330-இல் இப்பகுதியில் புதிய தலைநகரை (கான்சுடாண்டிநோபிளை) நிறுவிய பின்னர்க் கருங்கடல் அதிகமான சிறப்பைப் பெறலாயிற்று. இப்பகுதியில் கி.பி. 13-ஆம் நூற்றாண்டில் சினோவா மக்கள் (Genoese) குடியேறினர். இது கி.பி. 15 முதல் 18-ஆம் நூற்றாண்டு வரை துருக்கியர்களின் ஒரு 'ஏரியாகவே' அமைந்திருந்தது. உருசியாவின் வளர்ச்சியின் விளைவாக, அப்பேரரசுக்கும் உதுமானியத் துருக்கியர்களுக்குமிடையே நீண்ட போராட்டம் ஏற்பட்டிருந்தது. அப்போராட்டத்தின் முக்கிய காரணம், கருங்கடலைச் சுற்றியுள்ள நிலப் பகுதிகளைக் கட்டுப்படுத்தும் உரிமையை இரு வல்லரசுகளும் நிலைநாட்ட விரும்பியதேயாகும். உருசியா கி.பி. 1783-இல் கிரிமியாவின் ஒரு பகுதியைக் கைப்பற்றிக் கொண்டது. அதற்குப் பின்னர் உருசியாவுக்குக் கடலுக்குச் செல்வதற்கு இருந்த தடை நீக்கப் பெற்றது. ஆனால், கி.பி. 1856-இல் கிரிமியாப் போரை முடிவுறச் செய்த பாரிசு உடன்படிக்கையின்படி, அந்த உரிமையை உருசியா இழக்க நேரிட்டது. முதலாம் உலகப் போர்க் காலத்தில் துருக்கியருக்கும் உருசியருக்குமிடையே பலபோர்கள் இக்கடலில் நிகழ்ந்தன. அவற்றுக்குப் பின்னர், இது சருவதேச நிறுவனத்தின் கட்டுப்பாட்டுக்கு உட்பட்டதாயிற்று. இதைத் துருக்கியர் 1936-ஆம் ஆண்டில் பெற்றனர். பல சிறப்புகளைப் பெற்ற இக்கடல் குளிர்காலத்தில் மூடுபனியின் காரணமாக கருநிறமாகத் தோன்றுவதால், கருங்கடல் எனப் பெயர் பெற்றது. தெ.பா.

கருங்காலக்குடி தமிழ்நாட்டில் மதுரை மாவட்டத்தில் மேலூரிலிருந்து வடக்காக 13 கி.மீ. தொலைவில், திருச்சிராப்பள்ளிச் சாலையில் அமைந்துள்ள ஊர். இவ்வூரில் உள்ள மலைகளில் இயற்கையாக அமைந்த பல குகைகள் உள்ளன. இங்குப் பல சமணப் படுக்கைகள் காணப்படுகின்றன. இங்கு உள்ள பிராமிக் கல்வெட்டைப் பல அறிஞர்கள் படித்தறிந்தனர். எட்டியூர் என்னும் ஊரைச் சார்ந்த ஆரிதி என்பவன் இருக்கை என்று இப்பிராமிக் கல்வெட்டுக் கூறுகின்றது. இக்கல்வெட்டின் காலம் கி.மு. முதல் நூற்றாண்டு. மற்றொரு குகையில் 9-ஆம் நூற்றாண்டைச் சார்ந்த வட்டெழுத்துக் கல்வெட்டுக் காணப்படுகிறது. இக்கல்வெட்டு பாடல் வடிவில் அமைந்துள்ளது. பள்ளிதரையன் என்னும் சிற்றரசன் வழுதி, மீனவன் என்ற பட்டப் பெயர்களைக் கொண்ட பாண்டிய மன்னனிடத்தில் பணியாற்றிய பெருமையை இது குறிப்பிடுகிறது. இங்குச் சமணத் துறவி அச்சநந்தியின் உருவம் பொறிக்கப்பட்டுள்ளது. சு.இரா.

கருங்குழலாதனார் சங்க காலத்தில் வாழ்ந்த புலவர் பெருமக்களுள் ஒருவர். இவர் சேர நாட்டைச் சார்ந்தவர். சோழன் உருவப்பஃறேரிளஞ்சேட் சென்னியின் புதல்வன் கரிகால் பெருவளத்தானிடம் பேரன்பும் பெருமதிப்பும் உடையவர். அம்மன்னன் நடுநிலையிலும் அரசியல் முறையிலும் தலைசிறந்தவன். முடத்தாமக் கண்ணியார், கடியலூர் உருத்திரங்கண்ணனார், வெண்ணிக் குயத்தியார், கருங்குழலாதனார் முதலிய புலவர்களால் பாராட்டப் பெற்றவன்.

கருங்குழலாதனார் கரிகாலனுடைய கொற்றத்தைப் பாடுங்கருத்தால், அவனது போரின் கடுமையால் பகைவர்நாடு அழிவுறுதலை எடுத்தோதி, அவன் மனத்தில் அருள்பிறப்பிப்பது மிக நயமாக உள்ளது. இவர் பாடிய பாடல் புறநானூற்றில் ஏழாம் பாடலாக வஞ்சித்திணைக் கொற்றவள்ளைத் துறையில் உள்ளது. இவ்வாசிரியர் பாடிய மற்றொரு பாடலும் (புறம். 224) காணப்படுகிறது. கரிகாலன் நெடுங்காலம் அரசுபுரிந்து உயிர்நீத்த காலை அவன் பிரிவாற்றாது வருந்திய சான்றோர்களுள் இவரும்

ஒருவர். இவர் கரிகால்ன் பெரும் பிரிவுற்றது கண்டு ஆற்றாது கையற்றுப் பாடியது அப்பாடல்.

இவர் பெயருக்குக் கருங்குள வாதனார் என்ற பாடபேதமும் உண்டு. கருங்குளம் என்னும் ஊரின ரான ஆதனார் என்பது கருங்குளவாதனார் எனப் பட்டது என்பர். கரிகாலன் இறந்தபின்பும் இருந்த புலவர் கருங்குழலாதனார். எம்.சீ.

கருங்கொள்ளை நோய்: என்பது ஒரு வகைத் தொற்று நோயாகும். இது கி.பி. 14-ஆம் நூற்றாண்டின் பிற்பகுதியில் ஐரோப்பாவில் பரவி யது. இந்நோயால் பாதிக்கப்பட்டவர்களின் தோலில் கருப்புக் கொப்பளங்கள் தோன்றின. அவர்கள் நோய் கண்ட இரண்டு அல்லது மூன்று நாட்களில் இறந்த னர். ஆகவே தான் இந்நோய் கருங்கொள்ளை நோய் (Black Death) எனப்பட்டது. இந்நோயால் கி.பி. 1347க்கும் கி.பி. 1350க்கும் இடைப்பட்ட காலத்தில் ஐரோப்பாவின் மொத்த மக்கள் தொகையில் நான் கில் ஒரு பகுதியினர் இறந்தனர்.

நோய்க்கான காரணங்கள்: இந்நோய் தோன்றக் காரணம் என்ன என்பதைத் திட்டவட்டமாகச் சொல்ல இயலவில்லை. நில அதிர்ச்சியினால் வெளி யேற்றப்பட்ட நச்சுக் காற்று மக்களுடைய சுவாச உறுப்புகளைத் தாக்கியதால் இந்நோய் ஏற்பட்டி ருக்கலாம் அல்லது நில அதிர்ச்சியின் போது வெளி வந்த நச்சுக் கிருமிகள் மக்கள் குடிக்கும் தண்ணீரில் கலந்தமையால் இந்நோய் மக்களிடையே பரவி இருக் கக் கூடும். ‘மக்கள் செய்கின்ற பாவங்களுக்குத் தண்டனையாகவே இந்நோயை ஆண்டவன் பரவச் செய்கிறார்’ என அக்காலத்தில் சமயப் பற்றுள்ளவர் கள் கருதினர். இந்நோய்க்குக் காரணம் யூதர்களே எனக் கிறித்தவர்கள் கருதினர். கிறித்தவர்களைக் கொல்வதற்காக யூதர்கள் குடிதண்ணீருக்காகப் பயன் படுத்தப்பட்ட குளங்களிலும் நதிகளிலும் நஞ்சைக் கலந்து விட்டார்கள் எனக் கிறித்தவர்கள் கருதினர். இதனால் கிறித்தவர்களுக்கும் யூதர்களுக்குமிடையே மனக்கசப்பு ஏற்பட்டது. கிறித்தவர்கள் யூதர்களை ஆயிரக்கணக்கில் கொன்று குவித்தனர். இக்கொடு மையை எதிர்த்த யூதர்கள் தங்களைத் தாங்களே தீயிட்டுக் கொண்டு மடிந்தனர்.

நோயின் அறிகுறிகள்: இந்நோயால் பாதிக்கப் பட்டவர் கடுமையான காய்ச்சலுக்கு உள்ளாவர்; இரத்த வாந்தி எடுப்பர்; உடல் முழுவதும் கருப்புக் கொப்பளங்கள் தோன்றும்; தீயினால் சுடுவது போன்ற எரிச்சல் உடல் முழுவதும் ஏற்படும்; நாக் கில் வறட்சி ஏற்படும்; தண்ணீர் தாகம் மிக அதிக மாக இருக்கும்.

நோய் பரவிய வகை: இக்கொடுமையான நோய் நில அதிர்ச்சிக்கு உள்ளான சீனாவில் முதலில் தோன்றியது. வாணிகத்தின் பொருட்டுச் சீனாவிற்கு வந்து திரும்பிய ஐரோப்பிய வணிகர்கள் மூலமாக இந்நோய் சீனாவிலிருந்து ஐரோப்பிய நாடுகளுக்குப் பரவியது. இக் கூற்றை உறுதி செய்யும் வண்ணம் கருங்கடலை ஒட்டிய நகரங்களிலே இந்நோய் முதலில் தோன்றிப் பின்னர், வேறு நகரங்களுக்குப் பரவி இருக் கிறது. சீனாவிற்கும் ஐரோப்பாவிற்குமிடையே வாணிகத்தில் ஈடுபட்டிருந்த கப்பல்களில் இருந்த எலி களே இந்நோய் ஐரோப்பாவில் பரவக் காரணமாக இருந்தன என்ற கருத்தும் நிலவுகிறது.

இந்நோய் கி.பி. 1347-ஆம் ஆண்டு இத்தாலியில் பரவியது. அங்கிருந்து இந்நோய் இங்கிலாந்து பிரான்சு, இசுபெயின் ஆகிய நாடுகளுக்கு கி.பி. 1348 இல் பரவியது. இந்நோயால் சுவிட்சர்லாந்து, செரு மனி ஆகிய நாடுகள் கி.பி. 1350-இல் பாதிக்கப்பட் டன. பின்னர் கி.பி. 1350-இல் இந்நோய் பால்டிக் குத் தீவுகளில் பரவியது.

விளைவுகள்: இந்நோய் இங்கிலாந்தைப் பெரும் இழப்பிற்கு உள்ளாக்கியது. ஆல்பன்சு துறவி (St. Albans) மடாலயத்தில் இருந்த 60 துறவிகளுள் 47 துறவிகள் இந்நோய்க்குப் பலியாயினர். இலண் டன் மக்கள் தொகையில் 50 விழுக்காட்டிற்குமேல் மக்கள் இந்நோய்வாய்ப்பட்டு இறந்தனர். ஆக்சுபோர் டுப் பல்கலைக்கழகத்தில் படித்துக் கொண்டிருந்த மொத்த மாணவர்களுள் மூன்றில் இரண்டு பகுதி யினர் இந்நோயால் இறந்தனர். இங்கிலாந்திற்கும் பிரான்சிற்குமிடையே நடந்து கொண்டிருந்த நூற் றாண்டுப் போரைக் (கி.பி. 1338–1453) கூட இங்கி லாந்து அரசன் மூன்றாம் எட்வர்டு பத்து ஆண்டுகள் நிறுத்தி வைத்திருந்தமைக்குக் காரணமும் இந்தக் கொள்ளை நோயே ஆகும். ஐரோப்பிய நாடுகளில் மூன்றில் ஒரு பகுதி உழவுத் தொழிலாளர்கள் இந் நோயால் மடிந்தனர். ஆகவே, தொழிலாளர்கள் பற்றாக்குறை ஏற்பட்டது. அதனால் தொழிலாளர் களின் ஊதியம் உயர்ந்தது. விளைபொருள்களின் விலைகள் உயர்ந்தன. 40 விழுக்காடு மதகுருமார்கள் இந்நோயால் பீடிக்கப்பட்டு இறந்தமையால் குருமார் கள் பற்றாக்குறை ஏற்பட்டது. இவையே கொள்ளை நோயினால் ஏற்பட்ட சில விளைவுகள் ஆகும்.

நா.அ.

கருச்சிதைவு என்பது கருவைக் கலைத்தல் என்றும் கருச்சிதைவு என்றும் இருவகைப்படும். தானா கவே ஏற்படும் கருச்சிதைவிற்கும் தூண்டப்பட்டு (Induced)அல்லது வேண்டுமென்றே கருவைக் கலைப் பதற்கும் வேறுபாடு உண்டு. மருத்துவச் சொல் அக

ராதியில் கருச்சிதைவு (Abortion) இவ்விரண்டு நிலைகளையும் விளக்குவதாகப் பயன்படுத்தப்படுகிறது. பதினைந்து கருத்தரிப்புக்கிடையே இரு கருச்சிதைவு தானாகவே ஏற்படுகிறது என்று அறிஞர்கள் கூறுகின்றனர்.

தானாகவே உண்டாகும் கருச்சிதைவிற்கு உடற்கூறு ஒரு காரணமாகும். மன அதிர்ச்சி, உடல் அதிர்வு ஆகிய இரண்டுமே கருச்சிதைவை உண்டாக்கவல்லன எனக் கருதப்படுகிறது. இவற்றை இயற்கை அளிக்கும் மகப்பேற்றுக் கட்டுப்பாடு எனலாம்.

தூண்டப்பட்ட கருச்சிதைவிற்குக் குழந்தைப் பேறு கூடாது என்பதே அடிப்படைக் காரணமாகும். சட்டமுறையிலான திருமண உறவில் கருவுறாமல் சட்டத்திற்குப் புறம்பாகக் கருவுற்றால் அக்கருவைக் கலைப்பதுண்டு. சமூக விதிகளின் அடிப்படையில் நிகழ்வது இது.

கருவுற்ற தாயின் உடல்நிலை கருதி மருத்துவர்களின் அறிவுரையின் பேரில் கருவைக் கலைப்பதுண்டு. கருவுற்றுள்ள தாய் நோயுற்றிருந்தாலும் பலக்குறைவால் உடல்நிலை மிகவும் பாதிக்கப்பட்டு இருந்தாலும் அந்நிலையில் உயிருக்கு ஆபத்து நேரிடும் என்று மருத்துவர்கள் கருதினால், தாயின் உயிரைக் காப்பாற்றுவதற்கு முன்னுரிமை அளித்துக் கரு கலைக்கப்படுகிறது.

அண்மைக் காலங்களில் கருச்சிதைவு பிறப்பு வீதத்தைக் (Birth Rate) குறைப்பதற்காக, குடும்ப நலத் திட்டத்தின்கீழ் (Family Planning) செய்யப்படுகிறது. இதனை மருத்துவக் கருநீக்கம் (Medical Termination of Pregnancy) எனக் குறிப்பிடுகின்றனர்.

இரு குழந்தைகளின் பேறு காலத்துக்கு இடைப்பட்ட காலம் மிகவும் குறுகியதாக இருப்பதே தானாக உண்டாகும் கருச்சிதைவிற்கும் தூண்டப்பட்ட கருச்சிதைவிற்கும் வழி வகுக்கிறது. முதல் குழந்தை பிறந்த பத்து மாதத்தில் மற்றொரு குழந்தை பிறந்தால் இரண்டு குழந்தைகளையும் பாலூட்டி வளர்த்துடன் வளர்ப்பது கடினம் எனக் கருதிக் கருச்சிதைவை நாடும் தேவை ஏற்படுகிறது. பேறு காலத்தினால் உண்டாகும் பலக்குறைவால் உடல் வலிமை பெறுமுன் கருவுற்றால் தானாக ஏற்படும் கருசிதைவு நிகழ்கிறது. ஏற்கனவே மூன்று அல்லது நான்கு குழந்தைகளைப் பெற்றதால் தாயின் உடல் மிகவும் வலுவிழந்திருக்கலாம். அந்நிலையில் மீண்டும் குழந்தைப் பேறு என்பது உயிருக்கு ஆபத்து இல்லையென்றாலும், உடல்நிலைக்கும் மனநிலைக்கும் பெரிதும் ஊறு விளைவிக்கக் கூடும். அத்தகைய நிலையில் தூண்டப்பட்ட கருச்சிதைவை நாடுகின்றனர்.

கருத்தடை முறைகளில் தோல்வி ஏற்படுவதுண்டு. பயன்படுத்திய கருத்தடைக் கருவியோ முறையோ தோல்வியுற்றுத் தாய் கருவேற்கும் நிலைஏற்பட்டால் கருச்சிதைவுக்கு வழி வகுக்க வேண்டிய தேவை ஏற்படுகிறது. கருத்தடை முறைகளைக் கருவுறக் கூடாதென்ற ஒரே நோக்கத்துடன் பின்பற்றுகின்றனர். எனினும் அவற்றை மீறிக் கருவுற்றால் விளையும் பலன்களை மனத்தில் கொண்டு கருச்சிதைவை நாடுவோரின் எண்ணிக்கை இக்காலத்தில் மிகுதியாக உள்ளது. பல்லாண்டு காலமாகக் கருச்சிதைவைச் சட்டமுறையானதாகக் கருதவில்லை. இந்தியாவில் மருத்துவக் கருநீக்கச் சட்டம் (Medical Termination of Pregnaney Act) 1971-இல் நடைமுறைக்கு வந்தது. பல உலக நாடுகளில் கருச்சிதைவு முறை குடும்பநலத் திட்ட வழிமுறையாகக் கருதப்பட்டது. எடுத்துக்காட்டாக, சப்பான் நாட்டில் கருச்சிதைவு சமூகக் காரணங்களால் சட்டமுறையாக்கப்பட்டது. உலகிலேயே அமெரிக்காவில் கருச்சிதைவு பேரளவில் நிகழ்கிறது என ஆய்வாளர்கள் கூறுகின்றனர். அமெரிக்க நாட்டில் 48 மாநிலங்களில் கருச்சிதைவு குற்றமாகக் கருதப்படுகிறது. எனினும், 7 இலட்சத்திலிருந்து 20 இலட்சம் வரை ஒவ்வோர் ஆண்டும் கருச்சிதைவு நிகழ்கிறது என்பது புள்ளி விவரங்களினால் அறியப்படுகிறது. பிரான்சு நாட்டில் ஒவ்வோர் ஆண்டும் பதிவு செய்யப் படும் பிறப்புகளின் எண்ணிக்கையை விடக் கருச்சிதைவின் எண்ணிக்கை மிகையாக உள்ளதாகப் புள்ளியியல் ஆய்வு அறிவிக்கிறது.

மருத்துவத் தகுதியில்லாதவர்களும் மருத்துவத் தொழில் நடத்த அனுமதியில்லாத மருத்துவர்களும் சட்டத்திற்குப் புறம்பாகக் கருச்சிதைவு செய்கின்றனர். இவர்கள் நஞ்சு முறை, கத்தி முறை போன்ற பல மருத்துவ நுட்பமற்ற வழிமுறைகளைப் பின்பற்றுகின்றனர். இம்முறைகளின் விளைவாகப் பெரும்பாலான பெண்கள் இறந்துவிடுவதுண்டு. பலர் பெரும் நோயுற்று எஞ்சிய வாழ்நாளெல்லாம் இரத்தச் சோகை, மனநோய் போன்ற நோய்களுடன் வாழ்ந்து மடிகின்றனர். முறையாக மருத்துவக் கல்வி பெறாதவர்கள் கருச்சிதைவு செய்வது சட்ட முறைப்படி குற்றமாகும். கல்வி அறிவற்ற மக்கள் மட்டுமல்லாமல் கற்றவர்களும் கூட இதனால் பாதிக்கப்பட்டுள்ளனர்.

பொருளாதார முன்னேற்றமடையா நாடுகளில் முறையான கருக்கலைப்புக்காகும் செலவு மிகுதியாக இருப்பதால் பெரும்பான்மையான மக்கள் தகுதியற்ற

மருத்துவர்களின் உதவியை நாடுகின்றனர். எனவே, உலகின் பல நாடுகளில் கருச்சிதைவு சட்டமுறையாக்கப்பட்டுப் (Legalised) பயிற்சிபெற்ற மருத்துவர்களால், அரசாங்க மருத்துவமனைகளில் கருச்சிதைவு செய்யப்படுகிறது. ஆயினும் சமூகச் சூழலின் காரணமாக மக்கள் இவ்வாய்ப்பினை முழுமையாகப் பயன்படுத்தத் தயங்குகின்றனர்.

கருச்சிதைவை உலகச் சமயங்களுள் பல தீவிரமாக எதிர்க்கின்றன. எடுத்துக்காட்டாக, உரோமன் கத்தோலிக்கச் சமயம் (Roman Catholics) கருச்சிதைவைக் கடுமையாக எதிர்க்கிறது. மருத்துவக் காரணங்களுக்கேயன்றி, வேறெந்தக் காரணத்துக்காகவும் கருச்சிதைவு ஏற்றுக்கொள்ளப்படுவதில்லை. கரு என்பது கருப்பையில் வளரும் உயிர்; அதனை அழிப்பது உயிரைக் கொல்வதற்கு ஈடாகும் என்ற சமய நம்பிக்கையின் அடிப்படையில் கருச்சிதைவு தடை செய்யப்பட்டுள்ளது.

கருச்சிதைவை மக்கள்தொகை நலக் கொள்கையாகப் பின்பற்றுவதைப் பலர் ஏற்றுக்கொள்ளவில்லையெனினும், இன்று மக்கள்தொகைக் கட்டுப்பாட்டுக்கு (Control of Population) இது ஒரு சிறப்புக் கூறாக விளங்குகிறது. மக்கள்தொகை மிகுதியாக உள்ள சப்பான், இந்தியா, சீனா போன்ற நாடுகளில் பின்பற்றப்படும் பலவகைக் குடும்பக் கட்டுப்பாட்டுத் திட்டங்களுள் இது ஓர் இன்றியமையா முறையாகக் கருதப்படுகிறது. இந்நாடுகள் கருச்சிதைவைச் சட்டமுறையாக்கிச் சட்டமியற்றியுள்ளன.

தாயின் கருப்பையில் வளரும் கரு தன்னிச்சையாக வாழக்கூடிய திறன் அடைவதற்கு 28 வாரக் காலமாகும் எனச் சட்டமுறையாகவும் மருத்துவ இயல் மூலமாகவும் குறிக்கப்பட்டுள்ளது. இக்காலத்திற்குள்ளாகக் கருவை நீக்கம் செய்தலைக் கருச்சிதைவு என்கின்றனர். இக்காலக்கெடுவில் கரு (Foetus) 1000 கிராம் எடையுள்ளதாக இருக்கும். உலகமெங்கிலும் மகப்பேறு வீதத்தைக் (Fertility Rate) கட்டுப்படுத்தப் பயன்படுகிற வழிமுறைகளுள் இதுவும் ஒன்றாகும்.

அட்டவணை-1

குறிப்பிட்ட சில நாடுகளின் கருச்சிதைவு வீதமும் (Rate) கருச்சிதைவு விகிதமும் (Ratio) 1974-76

நாடு	கருச்சிதைவு வீதம் 15 முதல் 44 வயதுக்கு உட்பட்ட ஆயிரம் பெண்களுக்கு	ஆயிரம் மகப்பேறுகளுக்குக் கருச்சிதைவு
புல்கேரியா	65.8	828
கியூபா	71.3	640
கிழக்குச் செருமனி	25.2	483
அங்கேரி	41.5	511
சிங்கப்பூர்	27.5	362
சப்பான்	24.9	359
இங்கிலாந்து	10.5	329
அமெரிக்கா	22.1	329
இந்தியா	1.7	9

[ஆதாரம்: உலக சுகாதார நிறுவனம் (W.H.O.). Technical Report Serial Number 623, 1978.]

உலகளவில் நடைபெறும் கருச்சிதைவு எண்ணிக்கையைத் துல்லியமாகக் கணக்கிட இயலுவதில்லை. கருவுறும் 1000 பெண்களுக்கு 40 முதல் 70 வரையில் கருச்சிதைவும், 1000 குழந்தைப்பேற்றுக்கு 260 முதல் 450 வரை கருச்சிதைவும் நிகழ்வதாகக் கணிக்கப்படுகிறது. இதனை ஆண்டுக்கு 30 இலட்சம் முதல் 55 இலட்சம் வரை நிகழும் கருச்சிதைவு எனக் கணிக்கலாம். இந்தியாவில் ஒவ்வோர் ஆண்டும் ஆறு இலட்சம் கருச்சிதைவுகள் நடைபெறுவதாகக் கணிக்கப்பட்டுள்ளது. இதில் 4 இலட்சம் தூண்டப்பட்ட கருச்சிதைவு. அட்டவணை-1-இல் புள்ளிவிவரங்கள் சட்டமுறையான கருச்சிதைவு வீதத்தைக் காட்டுகின்றன.

கருச்சிதைவு பலவகைத் தீமைகளை விளைவிக்கக்கூடியது. கருவுற்ற எட்டு வாரத்திற்குள்ளாகச் செய்யப்படும் கருச்சிதைவு உடல் நலனைப் பேரளவில் பாதிக்காது. இந்தக் காலக்கெடுவை நீட்டிப்பது உடல் நலத்தையும் உளவியல் நிலையையும் பாதிக்கும். இந்திய மருத்துவக் கருநீக்கச் சட்டம், கருவுற்ற 20 வாரங்களுக்குள் கருச்சிதைவு செய்யப்பட வேண்டும் என்ற கால வரையறையைக் குறிப்பிட்டுள்ளது.

கருச்சிதைவினால் ஏற்படும் இறப்பு மிகவும் முரண்பட்ட பல கருத்து வேறுபாடுகளுக்குட்பட்ட ஒன்றாகும். சட்டமுறையற்ற கருச் சிதைவுகள் மிக உச்ச இறப்புவீதமுடையனவாகக் கருதப்படுகின்றன. அவற்றின் துல்லியமான புள்ளிவிவரங்கள் கிடைப்பதரிது. சட்டமுறையான கருச்சிதைவு அனுமதிக்கப்பட்டுள்ள நாடுகளில் இறப்பு பற்றிய புள்ளிவிவரங்கள் துல்லியமாக இருக்கின்றன. வளர்ச்சியடைந்த நாடுகளில் 1 இலட்சம் கருச்சிதைவுகளுக்கு 1 முதல் 3.5 இறப்பு வீதம் இருப்பதாகக் கூறப்படுகிறது. இந்தியாவில் சட்டத்திற்குட்பட்டுச் செய்யப்படும் கருச்சிதைவுகளில் 1000-க்கு 0.66 இறப்புவீதம் என்றும், சட்டத்திற்குப் புறம்பாகச் செய்யப்படும் கருச்சிதைவுகளில் 1000-க்கு 7.8 இறப்பு வீதமென்றும் கூறப்படுகிறது. கடந்த 25 ஆண்டுக்காலமாக உலகெங்கிலும் கருச்சிதைவுக் கட்டுப்பாடுகள் பேரளவில் குறைக்கப்பட்டுச் சட்டங்கள் எளிதாக்கப்பட்டுள்ளன.

இந்திய மையக் குடும்பநலத் திட்ட வாரியத்தின் ஆலோசனையின்பேரில் இந்திய அரசு சாந்திலால் சா குழுவை 1964-ஆம் ஆண்டில் அமர்த்தியது. சட்டத்திற்குப் புறம்பான கருச்சிதைவுகளை ஆய்வு செய்யும்படியாக இக்குழு பணிக்கப்பட்டது. இக்குழு திசம்பர் 1966-இல் தன் பரிந்துரையை அளித்தது. சட்டத்தின் கெடுபிடியைத் தளர்த்திக் கருவுற்ற பெண்ணின் உயிருக்கு ஊறு விளையாதபடி கருச்சிதைவுக்கு மருத்துவ வசதி கிடைக்க வேண்டுமெனச் சாந்திலால் சா குழு பரிந்துரைத்தது. இப் பரிந்துரையின்பேரில் இந்தியப் பாராளுமன்றம் 1971-இல் மருத்துவக் கருநீக்கச் சட்டத்தை இயற்றியது. இது 1972 ஏப்பிரல் முதல் செயல்முறைக்கு வந்தது. இது 1975-இல் மீண்டும் திருத்தப்பட்டது.

இச்சட்டம் கருவை நீக்கம் செய்வதற்குரிய சூழலையும் இடத்தையும் நீக்கம் செய்பவர்களின் மருத்துவத் தகுதியையும் திட்டவட்டமாக வரையறை செய்தது. இச்சட்டத்தின்படி ஐந்து முக்கிய கூறுகளாவன: (1) மருத்துவக் காரணம்-கருவுற்றுள்ள தாயின் உயிர், உடல், உள்ளம் ஆகியவற்றுக்கு ஊறு விளைவிக்கக்கூடிய சூழல். (2) பிறப்புத் தன்மை-உடல், உளவியற் கோளாறுகளால் பிறக்கும் குழந்தை நோயுற்றுப் பிறக்கக்கூடிய நிலை. (3) மனித உணர்வு (Humanitarianism) – கற்பழிப்பினால் ஏற்பட்ட கருவுற்ற நிலை. (4) சமூகப் பொருளாதாரச் சூழற் காரணங்களால் கருவுற்ற பெண்ணின் உயிருக்கு ஆபத்து. (5) பயன்படுத்தப்பட்ட கருத்தடை முறையினால் ஏற்பட்ட தோல்வியால் கருவுற்று உடல்நலமும் உளநலமும் பாதிக்கப்படுதல். இது இந்தியச் சட்டத்தின் தனிக் கூறு ஆகும். கருச்சிதைவு செய்யப் படும் பெண்ணின் வயது 18-க்குக் கீழே என்றால் பெற்றோர் அல்லது பாதுகாவலரின் (Guardian) கையொப்பம் பெறுதல் வேண்டும்.

கருச்சிதைவு செய்யும் மருத்துவர் பதிவு பெற்றவராகவும் மகப்பேறு வைத்தியக் கல்வி கற்றவராகவும் இருக்க வேண்டும். கருவுற்ற காலம் 12 வாரங்களுக்கு மிகாமல் இருந்தால் அவர் கருச்சிதைவு சிகிச்சை செய்யலாம். அதற்கு மேல் 20 வாரங்களுக்குள்ளாக இருக்குமானால் வேறொரு பதிவு பெற்ற மருத்துவரின் ஆலோசனையைப் பெற்ற பின்னரே சிகிச்சை செய்ய வேண்டும். சட்டமுறைப்படி அரசு மருத்துவமனைகளில் மட்டுமே கருச்சிதைவு சிகிச்சை அனுமதிக்கப்படுகிறது. கருச்சிதைவு வேண்டுபவரின் பெயர் மறைபொருளாக (Secrecy) வைக்கப்பட வேண்டும். இது சட்டத்திற்குட்பட்ட தனி ஒருவரின் உரிமைக்குட்பட்ட செயல் என்பதால் மறைவடக்கமாக வைத்திருக்க வேண்டியதன் தேவையைச் சட்டம் உறுதி செய்கிறது.

பல கருச்சிதைவுகள் காலதாமதத்தின் காரணமாகக் கைவிடப்பட்டன என 1975-ஆண்டுப் புள்ளிவிவர ஆய்வுகள் வெளிப்படுத்தின. புதிய விதிகளின்படி கருச்சிதைவு சிகிச்சை செய்யும் மருத்துவர்களின் படிப்பு, பயிற்சி போன்றவற்றை மாவட்ட மருத்துவ

வல்லுநர் வரையறுத்துச் சான்றுகளை வழங்க வகை செய்யப்பட்டுள்ளது. குடும்பநலத் திட்ட வாரியத்திலிருந்து அனுமதி பெற வேண்டியிருந்ததை இச் சட்டத்திருத்தம் மாற்றியது. பதிவுபெற்ற மருத்துவர் ஒரு வருக்கு 25 கருச் சிதைவுச்சிகிச்சைகளில் உதவியாகப் பணியாற்றிப்பயிற்சி பெற்றவர்களுக்கும் கருச்சிதைவுச் சிகிச்சை செய்ய அனுமதி வழங்கப்பட்டுள்ளது. அரசு மருத்துவமனைகள் தவிரப் பிற தனியார் மருத்துவ மனைகளிலும் கருச்சிதைவு சிகிச்சை வழங்கப் புதிய சட்டத்திருத்தம் அனுமதி வழங்குகிறது. தா.செ.

துணை நூல்கள்:

Cassen, R.H., Population, Economy, Society, Macmillan Company of India Limited, Madras, 1978.

Spengler, Joesph, J. and Otis Dudley Duncan (eds.), Population Theory and Policy, The Free Press of Glencoe, New York, 1956.

Warren, S. Thmpson and David, T. Lewis, Population Problems, McGraw Hill Book Company, London. 1970.

கருஞ்சட்டைப் படை: இரு உலகப் போர்களுக்கு இடைப்பட்ட காலத்தில், 1922-ஆம் ஆண்டை ஒட்டி, இத்தாலியில் வன்செயல் முறையில் ஆட்சியைக் கைப்பற்றி, நடத்துவதற்காகப் பெனிட்டோ முசோலினி என்பவரால் அமைக்கப்பட்ட வல்லாண்மைக் கட்சிக்கு (Fascist Party) உதவியாக இயங்கிய அக்கட்சியைச் சேர்ந்த வீரர்களடங்கிய படையே கருஞ்சட்டைப் படை (The Black Shirts) எனப்படும். இவர்கள் கருப்பு நிறச் சட்டையை அணிந்திருந்தமையால் இப்பெயர் பெற்றனர்.

அரசியற் கொள்கை: கருஞ்சட்டைப் படையினரின் அரசியற் கொள்கை வல்லாண்மைக் கட்சியின் கொள்கையே ஆகும். இக்கொள்கையை வகுத்த முசோலினியின் கருத்துப்படி, அரசு என்பது முழு ஆற்றலும் இறைமையும் உடையதாக இருத்தல் வேண்டும். அதுவே, நாட்டிலுள்ள மற்றெல்லாச் சக்திகளையும் கட்டுப்படுத்தவல்லதாகவும், அதேசமயத்தில் அது பொதுமக்களோடு எப்போதும் தொடர்பு வைத்துக் கொண்டு அவர்களுடைய உணர்ச்சிகளை நெறிப்படுத்தி, அவர்களுக்கு அறிவு புகட்டி, அவர்களுடைய நலன்களைப் பாதுகாக்கும் ஆற்றல் உள்ளதாகவும் இருத்தல் வேண்டும்.

அமைதிக் கோட்பாடு (Pacifism), சமநிலைக் கோட்பாடு (Socialim), குடியாட்சிக் கோட்பாடு (Democracy), தனியார் உரிமைக் கோட்பாடு (Individualism) முதலியவையெல்லாம் வல்லாண்மைக் கொள்கைக்கு மாறானவையாகும். அமைதி என்பது கோழைத்தனத்தின் அடையாளமாகும்; எப்போதும் அமைதியை நிறுவமுயலுதல் நடைமுறைக்கு ஒத்து வாராததுமட்டுமன்றி விரும்பத்தக்கதுமன்றுமாகும்.

நாட்டின் செல்வ வளங்களையெல்லாம் அரசாங்கத்தின் உடைமையாக ஆக்கி, எல்லா மக்களிடையேயும் பொருளாதாரச் சமத்துவத்தை ஏற்படுத்துகிற சமநிலைக் கோட்பாடு சரியானநெறி அன்று. ஏனெனில், குடும்ப வாழ்க்கை முறையை உறுதிப்படுத்த வல்ல காரணியாகிய (Factor) தனியார் உடைமை உரிமையைச் சமநிலைக் கோட்பாடு நீக்கிவிட்டு எல்லாவற்றையும் நாட்டுடைமையாக ஆக்கிவிடுகிறது. உடைமை என்பது அரசாங்கக் கட்டுப்பாட்டில் கொண்டுவரப்படாமல் அது சரிவரக் கட்டுப் படுத்தப்பட்டால், சமுதாயத்துக்கு நன்மை பயக்கும்.

மனித சமத்துவக் கொள்கையையும், பெரும்பாலானவருடைய தீர்மானத்தைச் செயற்படுத்துதல் வேண்டுமென்ற கருத்தையும் வற்புறுத்தும் குடியாட்சிக் கோட்பாடும் சரி அன்று. எவ்வாறெனில், பெரும்பாலானவரின் மொத்த விருப்பங்கள் என்பதும் பொது நல விருப்பம் (General Will)என்பதும் ஒன்று அன்று. பெரும்பான்மையர் சிறுபான்மையரைவிட எப்போதும் அறிவுநெறியின்பாற்பட்டவரென்று கூற இயலாது. மனிதர் சமத்துவமுடையவரென்ற குடியாட்சிக் கருத்து தவறானதாகும். நாட்டில் தோன்றும் பல்வேறு கேள்விகளை நன்கு அறிந்து தீர்மானங்களை எடுக்கக்கூடிய அறிவோ ஆய்வு ஆற்றலோ இல்லாத சாதாரண மக்கள் நாவன்மை மிக்க, தன்னலமிக்க, வஞ்சகமான மக்கள் தலைவர்களால் (Demagogues) நெறிதவறிச்செலுத்தப்படுகின்றனர். அறிவும் பண்பும் மிக்க தலைவர்களைக் குடியாட்சி முறையினால் தோற்றுவித்தல் இயலாது. ஆகையால் ஆட்சி அதிகாரம் என்பது மக்கள் சமுதாயத்திடமிருந்து வருவிக்கப்படுகிறது என்பது உண்மை அன்று; சமுதாயத்துக்காக ஆட்சி அதிகாரம் கையாளப்படுகிறது என்பதே உண்மை. அரசாங்கத்துக்கு ஆதாரமாக இருப்பது அதன் ஆற்றலும் அறிவுக்கேற்பச் செயற்படும் திறமுமே ஆகும். அரசின் கடமை ஆட்சி செய்தலேயாகையால், அதன் பொருட்டு மக்களே ஆட்சியாளர்களைத் தேர்ந்தெடுத்தற்கு உரிமை இருத்தல்வேண்டுமென்பது சரி அன்று. வாழ்க்கையை நெறிப்படுத்துதலென்பது தனியாருடைய விருப்பத்துக்கு விடப்படாமல்

அரசாங்கத்தின் முழு அதிகாரத்துக்கே விடப்படுதல் வேண்டும். மக்களைவிட உயர்வான, மக்கள் யாவரையும் ஆளுகின்ற அரசாங்கமே மக்களுடைய வாழ்க்கையை ஒழுங்குபடுத்தவல்லது. வாழ்க்கையின் பொருளாதார, அரசியல், ஒழுக்கத் துறைகளிலுள்ள எல்லாச் செயல்களையும் கட்டுப்படுத்தி இயக்கவல்லது அரசாங்கம் ஒன்றுதான். தனியாட்கள் ஒருசில நாள் வாழ்ந்து மறைந்துவிடுகிற, நிலையற்ற கூறுகளாகையினாலும் (Transitory Elements), சமுதாயம் அல்லது அதன்பொருட்டு இயங்கும் அரசாங்கம் என்பதே நிலையானதாக இருப்பதாலும், அரசாங்கமே ஒவ்வொருவருடைய வாழ்வின் எல்லாத் துறைச் செயல்களையும் கட்டுப்படுத்துமளவுக்கு முழுவல்லமையுடையதாக (Totalitarian) இருத்தல் வேண்டும்.

அரசியற் செயல்கள்: சருவாதிகாரக் கொள்கைகளைச் செயற்படுத்துவதற்கு முசோலினி (Mussolini) கருஞ்சட்டைப் படையினருக்குப் போர்ப் பயிற்சி அளித்து, ஆரவாரமான பொதுக் கூட்டங்களை நடத்தி, இத்தாலிய மக்களுடைய ஆதரவைப் பெற்றார். தனியார் உடைமை உரிமைகளை ஆதரித்து, பொதுவுடைமைக் கருத்துகளை வெறுத்த இத்தாலியச் செல்வநிலை வகுப்பாரின் ஆதரவு தமக்கிருந்ததை நன்கு உணர்ந்த முசோலினி, தம் கருஞ்சட்டைப் படையினரை நடத்திக்கொண்டு 1922, அக்டோபரில் நாட்டின் தலைநகரமான உரோமுக்குச் சென்று அரசரைக் காணவும், அரசர் வேறுவழியின்றிப் பாராளுமன்றக் குடியாட்சி முறையில் பதவிக்கு வந்திருந்த அமைச்சரவையை நீக்கிவிட்டு, முசோலினியிடம் நாட்டின் ஆட்சியை ஒப்படைத்தார். இவ்வாறு வல்லாண்மை ஆட்சியை இத்தாலியில் நிறுவிய கருஞ்சட்டைப்படை, அவ்வாட்சியைக் கண்டித்த குடியாட்சித் தலைவர்களை ஒழிப்பதற்கும் ஏற்ற ஒரு கொலைக் கருவியாக முசோலினிக்குப் பயன்பட்டது. வல்லாண்மைக் கோட்பாட்டை எதிர்த்தோரனைவரும் கருஞ்சட்டைப்படையால் ஒழிக்கப்பட்டனர். முசோலினியின் ஆட்சி பாராளுமன்றக் குடியாட்சி என்ற ஒரு வெளித்தோற்றத்தினுள்ளே இயங்கிய முழுச் சருவாதிகார ஆட்சியே ஆகும். இவ்வாறு அது இயங்கிப் பல நல்ல பணிகளைச் செய்தற்கும் உதவியாகக் கருஞ்சட்டைப் படை இயங்கிற்று. ஆயினும், இரண்டாம் உலகப் போரில் முசோலினி நாட்டை ஈடுபடுத்தியபோது, இத்தாலிக்கு ஏற்பட்ட பெருந்தோல்விகளும் நாடிழப்புகளும் வல்லாண்மைக் கட்சியின் மீதும் கருஞ்சட்டைப் படையின் மீதும் இத்தாலிய மக்களிடையே வெறுப்பும் எதிர்ப்பும் வளருதற்கு உதவி செய்தன. முசோலினியின் சருவாதிகார ஆட்சி 1945-இல் வீழவும், பாசிசக் கட்சியும் கருஞ்சட்டைப்படையும் ஒழிந்தன. இத்தாலி ஒரு குடியரசாகவும் பாராளுமன்றக் குடியாட்சி அரசியலமைப்பை ஏற்ற நாடாகவும் ஆயிற்று.

மதிப்பீடு: வல்லாண்மை அரசு பற்றிய கொள்கை தாராள அரசு பற்றிய கொள்கைக்கு நேர்மாறான ஒன்று ஆகும். வல்லாண்மைக் கொள்கை அரசே தனி மனிதனைக் காட்டிலும் உயர்வானதாதலின் அரசுதான் குறிக்கோள் ஆகுமென்றும், தனிமனிதன் அரசின் குறிக்கோளை நிறைவேற்றற்குரிய ஒரு கருவியே என்றும் கருதுகிறது. ஆனால், தாராள அரசியற் கோட்பாடோ, அரசு குறிக்கோள் ஆகமாட்டாது என்றும், தனிமனிதனே-அவனுடைய நற்பண்புகளின் முழு வளர்ச்சியே குறிக்கோள் ஆகும் என்றும், மனிதனின் முழு வளர்ச்சிக்கு உதவக் கூடிய ஒரு கருவியாகத்தான் அரசு 'செயற்படுதல் வேண்டுமென்றும், ஆகையால் அரசின் அதிகாரம் மக்களுக்குப் பொறுப்பான வகையில்தான் கையாளப்படுதல் வேண்டுமென்றும் கூறுகிறது. இவ்வாறு வல்லாண்மைக் கொள்கை மக்களுக்குப் பொறுப்பாக இல்லாத அதிகாரக் கோட்பாட்டை (The Authoritarian Theory) வற்புறுத்திய காரணத்தால், அது மக்களால் ஏற்றுக்கொள்ளப்படாமல் நீக்கப்பட்டது. குடியாட்சிக் கொள்கையோ மக்களுடைய இயல்பான சுதந்திர உணர்வை மதிக்கிற காரணத்தால், அதுவே மக்களால் ஏற்றுக்கொள்ளப்படுகிறது. பா.சு.

துணை நூல்கள்:

Coker, F.W., Recent Political Thought, Appleton, 1934.

Golob, E.O., The 'ISMS', A History and Evolution, Harper, New York, 1954.

கருட பஞ்சமி இந்து சமயத்தவருள் ஒரு பகுதியினர் மேற்கொள்ளும் ஒரு நோன்பாகும்; ஆவணி மாத வளர்பிறையில் வரும் பஞ்சமி நாளன்று மங்கல மகளிரால் இது மேற்கொள்ளப்படுவது. மங்கலப் பெண்டிர் தங்கள் கணவன்மார், உடன் பிறந்தோர்நலம் கருதி இந்நோன்பினை நோற்கின்றனர்.

பாம்பு தீண்டி இறந்த தன் உடன்பிறந்தோர் எழுவரையும் ஒரு மன்னன் மகள் இவ்விரதத்தை மேற்கொண்டு உயிர்ப்பித்தாள் என ஒரு மரபுவழிக் கதை வழங்குகிறது. விரதத்தின் முடிவில் அவள் புற்று மண்ணை எடுத்து அதனை நீரில் கரைத்து, அந்நீரை இறந்தோர் உடல்மீது தெளிக்க, அவர்கள் உயிர் பெற்று எழுந்தனர் என்று அக்கதை இவ்விரதத்தின் மேன்மையை உணர்த்துகிறது.

அந்தண மரபினருள், 'இராயர்' என்று கூறப்படு பவர்கள் இந் நோன்பினைச் சிறப்பாக மேற்கொண்டு வருகின்றனர். குழந்தை இல்லாதவர் இந்நோன் பினால் மகப்பேறு எய்துவர் என்ற நம்பிக்கை உள்ளது. மற்றையோர் பொதுவாகக் குடும்ப நலம் பெறுதல் கருதி இந்நோன்பினை மேற்கொள்வர்

இந்நோன்பு மேற்கொள்வோர் அமாவாசைக்கு நான்காம் நாளாகிய சதுர்த்தியன்றே அதனைத் தொடங்குவர். காலையில் புற்று இருக்கும் இடம் சென்று அதற்குப் பால் வைத்து மஞ்சள் பொட்டிட் டுப் பூச்சூட்டி' வழிபடுவர். புற்றில் வைக்கப்படும் பால் தூய்மையானதாகவும், காய்ச்சப்படாததாகவும் இருக்கும். அதில் ஒரு துளி நெய்யினை இடுவர்.

அருகில் புற்று இல்லையெனில், பெருநகரத்துள் வாழ்வோர் வீட்டில் வெள்ளி போன்ற உலோகத்தா லும் பிறவற்றாலும் செய்யப்பட்ட நாகத்திற்குப் பூசைசெய்வர். நோன்பு மேற்கொள்ளும் நாளில்வழக்க மான உணவுப்பொருள்களை உண்ணாமல் தயிரில் அவல் பொரியினைக் கலந்து உப்பின்றி உண்ணுவர்.

பஞ்சமி திதியன்று சிறுமியர் புற்றருகே பால் வைத்து, புற்றுமண்ணை எடுத்து வந்து தம் உடன் பிறந்தோருக்கு அளிப்பதுண்டு. பூசைப் பொருள் களில் பூரண கொழுக்கட்டை சிறப்பிடம் பெறும். இந்நோன்பினை மேற்கொள்வோர் அரச மரத்தின் கீழ் அமைக்கப்பட்டுள்ள நாகர் சிலையை வழிபடுவர். உணவு உண்ணாது மேற்கொண்ட நோன்பினைப் பஞ்சமி நாளின் மதிய நேரத்தில் அறுசுவை உண வுண்டு நிறைவு செய்வர். இரா.குரு.

கருடபுராணம் பதினெண் மகாபுராணங் களுள் ஒன்றாகும். இது காருட புராணமென்றும் வழங்கப்படுகிறது. சருவேசுவன் கருட பகவானுக்குத் திருவாய் மலர்ந்தருளிய இப்புராணம், பின்னர்ச் சூத மாமுனிவரால் நைமிசாரணியத்தில் வாழ்ந்தோர்க்குச் சொல்லப்பட்டது. கருடபகவான் கேட்டமையால் கருடபுராணமெனப் பெயராயிற்று. இந்நூலுக்குத் தார்க்கிய புராணம், வைனதேய புராணம் என்ற மறு பெயர்களும் வடமொழியில் வழங்கப்படுகின்றன.

இப்புராணத்தில் கூறப்படும் செய்திகள் பல்வேறு புராணங்களில் கூறப்படுவதால் இது ஒரு பழமை யான நூல் எனக் கருத இடமுண்டு. இந்நூல் சுமார் 8000 பாடல்களைக் கொண்டது. மற்றுஞ் சில புராணங்கள் இந்நூல்18000 முதல்19000வரை பாடல் களைக் கொண்டிருந்த நூல் எனக் குறிப்பிடுகின்றன. அக்கினி புராணத்தைப் போன்று இப்புராணமும் இந்து சமயம் பற்றிய செய்திகளைக் கூறும் கலைக் களஞ்சியமாகத் திகழ்கின்றது.

இதன்கண் சீவன் இறக்கும் விதம், இறந்த உடனே வாயுவுடல் பெற்று எமதூதர்களோடு எம லோகஞ் சார்ந்து கணப்பொழுதில் மீண்டு, பிணத்தி னருகே வந்து இடும்பையடைதல், கிருத்தியம் செய்ய வேண்டிய விதம், பத்து நாட் பிண்டங்களால் சீவன் உடல் பெறுதல், பதின்மூன்றாம் நாள் எமதூதர் பிண்டசரீரம் பெற்ற சீவனைப் பாசத்தால் பிணித்து நாளொன்றுக்கு இருநூற்று நாற்பத்தேழு காத வழி தூரம் ஓராண்டு வரையிலும் நடத்திச் செல்லுதல், பூலோகத்துக்கும் எமபுரிக்கும் இடையிலுள்ள தூரம் எண்பத்து நான்காயிரங் காதம் என்பன போன்ற பல செய்திகள் விளக்கமாகக் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளன. எமபுரியின் தன்மை, எமன் அரண்மனை, எமன் வீற்றிருக்கின்ற மண்டபம். சித்திரகுப்தன் அரண் மனை பற்றிய செய்திகளையும் இது தெரிவிக்கிறது.

இது, இப்பிறப்பில் மக்கள் தாம் செய்யும் நல்வினை தீவினைக்கேற்பச் சொர்க்கம், நரகம் பெறுகின்றனர் என்னும் உண்மை, நித்திய சிரார்த்தம், ஆண்டுச் சிரார்த்தம் செய்யவேண்டிய விதிமுறை ஆகியவற்றை யும் விளக்குகிறது. மேலும், இது பிருகசுபத சம்கிதை என்ற பிரிவில் வாழ்வில் மன்னர் முதல் ஒவ்வொரு வரும் பின்பற்றவேண்டிய நீதி நெறிகளை எடுத்துக் கூறுகிறது. பல்வேறு விரத முறைகளையும், மந்திரங் களையும், சூரியகுல, சந்திரகுல வமிசாவளி பற்றிய விவரங்களையும், இராமாயண மகாபாரதச் செய்தி களையும் இந்நூல் குறிப்பிட்டுள்ளது.

தன்வந்தரி சம்கிதை என்ற பகுதியில் பலவகை நோய்களின் பெயர், அவற்றை அறியும் வகை, அவற் றிற்கான மருந்துமுறைகள் ஆகியன கூறப்பட்டுள்ளன. யோகமார்க்கங்கள், நவரத்தினங்களைப் பரிசோதிக் கும் முறைகள், வானவியல் மற்றும் சோதிட சாத்திரச் செய்திகள், கட்டடக்கலைத் தொடர்பான செய்தி கள், நிலவியல் விவரங்கள், புண்ணியத் தலங்கள், பல் வேறு தேவதைகளின் வழிபாட்டு முறைகள், பராசரர் முதலியோர் கூறிய தரும சாத்திரக் கருத்துகள் முத லிய எண்ணிறந்த செய்திகளையும் உள்ளடக்கிய ஓர் அரிய கருவூலமாக இப்புராணம் திகழ்கிறது எம்.சீ.

கருடன்: எல்லாத் தெய்வங்களுக்கும் தனித் தனி வாகனங்கள் இருப்பது இந்து சமய நம்பிக்கை யாகும். திருமாலுக்கு இரண்டு வாகனங்கள் உள்ளன. அவை கருடாழ்வாரும் ஆஞ்சனேயரும் ஆவர். கருட னைப் பெரிய திருவடி என்றும் ஆஞ்சனேயரைச் சிறிய திருவடி என்றும் வைணவர்கள் கூறுகின்றனர்.

சூரியன் பறவையாகிய கருடனை உருவாக்கினான் என்று இருக்கு வேதம் கூறுகின்றது. தார்க்ஸியா (Tarksya) என்று இதிகாச, புராண நூல்கள் கருடனைக் குறிப்பிடுகின்றன. பிற்காலத்தில் கருடன் திருமாலின் வாகனமாக மாற்றப்பட்டுள்ளது என்று ஆய்வாளர்கள் கருதுகின்றனர்.

காசியப முனிவருக்கும் வினதைக்கும் பிறந்தவர் கருடாழ்வார். தம் தாய், வினதை தம் தந்தையின் மற்றொரு மனைவியான கத்துரு என்பவளிடம் அடிமையாக இருந்ததைப் போக்கத் தேவலோகத்துக்குச் சென்று, தேவர்களை வென்று, அமிருதத்தைக் கொண்டுவந்தார் என்று மகாபாரதம் கூறுகின்றது. இதே கருத்தினைப் பரிபாடலும் தெரிவிக்கிறது. தமிழ் நாட்டில் சங்க காலம் தொட்டே வாகனமாகக் கருடன் கூறப்படுகின்றது. தமிழ் இலக்கியங்கள் கருடனைப் புள், பறவை, கலுழன் என்று பல பெயர்களில் கூறுகின்றன. திருமங்கையாழ்வார், 'புள் ஊரும் கள்வா' என்று திருமாலைக் கூறுகிறார். கருடனுக்கு வடமொழியிலும் பல பெயர்கள் உள்ளன. அவை நாகாந்தக, பகைபோசன, நாகாசன, புசகாந்தகா போன்றவையாகும். அவை அனைத்தும் பாம்பின் பகைவன் என்ற பொருளிலேயே வருகின்றன.

கருடனைத் திருமால் தம் வாகனமாகவும் கொடியாகவும் இருக்க வேண்டவே, கருடனும் அவ்வாறே ஆயினார். திருமால் ஆணையிட்டதன் பேரில் பாற்கடலைக் கடைந்த பொழுது, கருடன் மந்திரமலையை ஏந்துகிறார். கருடனின் மாற்றாந்தாய் மக்கள் பாம்புகளாவர். எனவே, பாம்புகளிடம் கருடன் பகைமை கொண்டார்என்பது புராண வரலாறு. இவ்வடிப்படையில்தான் கருடன் நிழல் விழுந்தால் பாம்பு இறக்கும்என்னும்கருத்து இந்தியாவில் நிலவுகிறது. கருடன், வலன் என்னும்அரக்கனைத் தின்று உமிழ்ந்ததால் கருடோத்காரம் என்னும் மரகதமணி ஏற்பட்டது என்று புராணங்கள் கூறும்.

கருடனின் உருவ நலனைப் பற்றி விட்டுணு-தருமோத்ரம், சில்பரத்தினம், சில்பசங்கிருதம், சிரீதத்துவநிதி ஆகிய நூல்கள் கூறுகின்றன. கருடன் வட்டமான முகமும், உருண்டையான கண்களும், கூர்மையான மூக்கும் உடையவராகவும் நான்கு கைகளுடனும் காட்சியளிப்பார். ஒருகையில் குடையும் மற்றொன்றில் அமிருத குடமும் வைத்திருப்பார். இரண்டு கைகள் கூப்பிய நிலையில் அஞ்சலி முத்திரை இருக்கும். இவர் குடம் போன்ற வயிறுடையவர். திருமாலுக்கு வாகனமாக உள்ளபோது இரண்டு கைகளுடன் இருப்பார். அவ்விரு கைகளில் திருமாலின் பாதங்களை ஏந்திய நிலையில் காணப்படுவார். சில்பரத்தினத்தில் சில மாறுபட்ட உருவ நலன் கூறப்படுகிறது. கருடன் வாகனமாக இருக்கும் பொழுது இட முழங்காலைத் தரையில் வைத்து, வலக் காலை நிலத்தில் அழுத்தமாக ஊன்றி, மண்டியிட்ட நிலையில் இருப்பார். தலையை நாகம் அலங்கரிக்கும். மற்றோர் உருவ அமைப்பில் 8 கைகளுடன் கருடன், இருப்பதாகக் கூறப்பட்டுள்ளது. ஆறு கைகளில் சங்கு கதை, சக்கரம், கத்தி, பாம்பு, குடம் ஆகியவற்றைத் தாங்கியிருப்பதாகவும் கூறப்பட்டுள்ளது. ஆனால், இதுபோன்ற சிற்பம் கிடைப்பதரிதாகும். கருடனுக்கு வெள்ளை, சிவப்பு, கருப்பு முதலிய நான்கு வகை நிறங்கள் உண்டு. இவை திருமாலின் வண்ணங்களாகும். எட்டு நாகங்களை அணிகலன்கள் போல் அணிந்தும் கருடன் தோற்றமளிப்பார். இது நாகங்களை முற்றிலும் அழித்தற்கு அடையாளமாகும். நான்கு கைகள் உள்ள திருமேனியை உடைய கருடனை 'வைணதேயா' என்று சில்பசங்கிருதம் கூறுகின்றது.

குப்தர்களின் காசுகளில் கருடனின் உருவம் காட்டப்பட்டுள்ளது. கருடன் குப்தர்களின் முத்திரையாகவும், சின்னமாகவும் இருந்துள்ளது. இக்காலத்திய வெள்ளிக் காசுகளில் கருடன் வாயில் பாம்பைக் கவ்விக் கொண்டிருப்பது போன்று உள்ளது. இதன் இறக்கைகள் அழகாகக் காணப்படுகின்றன. தமிழ் நாட்டில் கருடன் இரண்டு வகையான உருவங்களில் பெரும்பாலும் காணப்படுகின்றது. அவை கருட அனுக்கிரகமூர்த்தி, கருடவாகனம் என்பனவாம். கருட அனுக்கிரகமூர்த்திச் சிற்பம் கருடனும் திருமாலும் உள்ள சிற்பமாகும். கருடன் இடப்புறம் பணிவாக இருகைகளைக் கூப்பி அஞ்சலி செய்தவாறு அல்லது இரு கைகளைக் கட்டியவாறு நிற்கின்றார். திருமால் நான்கு கைகளுடன் காட்சி தருகிறார். பின்னிரு கைகளில் சங்கு, சக்கரம் இரண்டையும் கொண்டும் முன்கைகளில் ஒன்றைக் கருடன் மேல் வைத்துச் சாய்ந்த நிலையிலும் திரிபங்க நிலையில் திருமால் நின்றுள்ளார். கருடனும் சற்றுச் சாய்ந்தவாறு நிற்கின்றார். திருமாலின் வலக்கை அபய முத்திரையில் காணப்படுகின்றது. இத்தகைய சிற்பம் கருட அனுக்கிரகமூர்த்தி என்று கூறப்படுகின்றது. இச்சிற்பங்கள் புல்லவ, பாண்டியர் காலங்களில் காணப்படுகின்றன. மகாபலிபுரத்தில் உள்ள தருமராசர்தத்தில் இத்தகைய சிற்பம் ஒன்று உள்ளது. பாண்டியர் காலத்தைச் சார்ந்த குன்றக்குடி குடைவரையிலும், காஞ்சி வைகுந்தப் பெருமாள் கோயிலில் உள்ளஅர்த்த மண்டபத்திலும் இத்தகைய சிற்பங்கள் காணப்படுகின்றன.

கருடன்

தமிழ் நாட்டில் கிடைத்துள்ள பழமையான கருடன் சிற்பம் மண்டகப்பட்டு என்ற இடத்தில் உள்ளது. இது பல்லவ மன்னன் முதலாம் மகேந்திரவர்மனின் காலத்தைச் சார்ந்தது. மும்மூர்த்திகளுக்கு எடுக்கப்பட்ட இக்குகைக் கோயிலில் கருடன் துவாரபாலக்ராக வடிக்கப்பட்டுள்ளார். பிற்காலத்தில் திருமால் கோயிலின் கருவறைக்கு முன் கொடிமரத்திற்கு அருகில் கருவறையை நோக்கியவாறு அமர்ந்துள்ளார். சோழர் காலத்தில் செப்புத் திருமேனியாகவும் கருடன் காணப்படுகிறார். நின்ற நிலையில் உள்ள இத்திருமேனி தஞ்சைப் பகுதியில் உள்ள செம்பியன் மாதேவி என்ற ஊரில் கிடைத்துள்ளது. கரண்டமகுடமும், இடப்புறம் பாம்பும், அணிகலன்களும், பூணூலும், விரிந்த இறக்கைகளும் கொண்டு இத்திருமேனி காணப்படுகின்றது.

கருடன் சிற்பங்கள் கி.பி. 14, 15-ஆம் நூற்றாண்டில் பறக்கும் நிலையிலும், இரு கைகளில் யானை, ஆமை ஆகியவற்றை ஏந்திக் கொண்டிருப்பது போலவும் வடிக்கப்பட்டுள்ளன. இச்சிற்பங்கள், தம் முடைய தாயைக் காக்கத் தேவலோகம் சென்று அமிர்தத்தை கொண்டுவரச் சென்ற காட்சியைச் சித்திரிக்கின்றன. பாதாமிக்குகைக் கோயிலிலும் பட்டடக்கல் விருபாட்சி கோயிலிலும் சாளுக்கியர்களின் கலைப்பாணியில் கருடன் தேவர்களுடன் போரிட்டு அமிர்தத்தைக் கொண்டு வரும் காட்சி புடைப்புச் சிற்பங்களாக வடிக்கப்பட்டுள்ளது.

விசயநகர மன்னர்களின் காலத்தில் அவர்களுடைய காசுகளில் கருடன் உருவம் பொறிக்கப்பட்டுள்ளது. அக்காலத்தில் கருடாழ்வாருக்கு அமுது படைக்கவும், பெருமாளைக் கருடவாகனத்தில் எழுந்தருளுவிக்கவும் தானமளித்துள்ளதாகத் திருப்பதியிலுள்ள கோயில் கல்வெட்டுகள் கூறுகின்றன. கோயில்களில் விழாத் தொடங்குவதற்கு முன் கொடியேற்றுவது வழக்கம். வைணவக் கோயில்களில் துணியில் கருடனின் படம் வரைந்து கொடிமரத்தில் ஏற்றுவர். திருவரங்கத்தில் உள்ள கோயிலில் கருட மண்டபம் ஒன்று உள்ளது. இதன் உள்ளே உள்ள கருட சிற்பம் பெரியதாகும். மகாவலி வம்சத்தைச் சார்ந்த வாண அரசர்கள் தங்களது கொடியாகக் கொண்டிருந்தனர். 'கருடத்துவசன்' என்று அவர்களுக்குச் சிறப்புப் பெயர் வழங்கப்பட்டிருந்தது.

பௌத்தர்களிடையேயும் கருடன் கடவுளாகக் கொள்ளப்படுகிறார். சாஞ்சியின் கிழக்கு வாயிலில் கருடனின் புடைப்புச் சிற்பம் இருந்ததாகக் கூறப்படுகின்றது. இப்பகுதியின் தேசிய பறவையாகவும் கருடன் இருந்ததாகக் கருதப்படுகின்றது. பௌத்தர்களின் கலைத் தொடர்பால் இந்தியாவில் மட்டுமன்றித் திபேத்து, சீனா, மங்கோலியா, தென் கிழக்காசிய நாடுகளாகிய சாவா ஆகிய இடங்களிலும் கருட வணக்கம் காணப்படுகின்றது. பெசுநகர் (Besnagar) தூணில் உள்ள கருடனின் உருவம் கிரேக்க நாட்டுத் தூதுவரான இலியடோரசு (Heliodorus) என்பவரால் உருவாக்கப்பட்டது. இது மிகவும் பழமை வாய்ந்த சிற்பமாகும். மதுரா அருங்காட்சியகத்தில் குசாணர் காலத்தைச் சார்ந்த கருடனின் இரண்டு சிற்பங்கள் காணக்கிடைக்கின்றன. இச்சிற்பம் இரண்டு நாகத்தை மிதித்துக் கொண்டிருப்பது போன்று காணப்படுகின்றது. இதில் வெளிநாட்டுக்கலைத்தொடர்பு காணப்படுகின்றது. எகிப்தில் இறகுடைய சூரியன் இரண்டு நாகத்தைக் கைகளில் தூக்கிச் செல்வதுபோல உள்ளமை கருடனின் சிற்பங்களை ஒத்துக் காணப்படுகின்றது, மதுரா அருங்காட்சியகச் சிற்பத்தில் உள்நாட்டுக்கலை வெளிநாட்டுக் கலை இரண்டும் இணைந்துள்ளன. கருடனைப்பற்றிய கருத்துகள் இந்திய இலக்கியங்களில் மட்டுமன்றிப் பாரசீகம், அரேபியா, பாபிலோன், எகிப்து, சீனா ஆகிய நாட்டு இலக்கியங்களிலும் காணப்படுகின்றன.

தி.சு.

துணை நூல்:

Champaka Lakshmi, R., Vaisnava Iconography in the Tamil Country, Orient Longmans Limited, New Delhi, 1981.

கருணாகரத் தொண்டைமான் பல்லவ குலத்தைச் சேர்ந்தவன். இவன் கி.பி. 12-ஆம் நூற்றாண்டில் வாழ்ந்தவன். இவன் இயற்பெயர் திருவரங்கன். செயங்கொண்டார் எழுதிய கலிங்கத்துப் பரணியும், சில கல்வெட்டுகளும் இவனைப் பற்றிய செய்திகளைக் கூறுகின்றன. விக்கிரம சோழனுலாவின் மூலம் இவன் விக்கிரம சோழன் ஆட்சியின் முற்பகுதியிலும் வாழ்ந்தவனென்பது அறியப்படுகின்றது.

கருணாகரத் தொண்டைமான் வண்டாழஞ்சேரி என்னுமிடத்தில் பிறந்தவன். இவன் தந்தையின் பெயர் சீரிளங்கோ. இவன் வண்டையர் தலைவன் என்றும் குறிக்கப்படுகின்றான். சோழ மன்னன் முதலாம் குலோத்துங்கனின் (கி.பி. 1070-1120) அரசியல் அதிகாரிகளில் ஒருவனாகத் தன் திறமையினால் படிப்படியாக உயர்ந்து, அமைச்சர் தலைவனாகவும் இறுதியில் அவனுடைய படைத்தலைவர்களுள் முதல்வனாகவும் ஆயினான். குலோத்துங்க சோழன் தன் ஆளுகைக்குட்பட்ட வட கலிங்க மன்னனான அனந்தவர்மன் இரண்டு ஆண்டுகளாகத் திறை செலுத்தத் தவறியதால் மிக்க சினமுற்று, வட கலிங்கத்தின் மீது படையெடுத்து அந்நாட்டை வென்று, அனந்தவர்மனையும் அவனுடைய யானைகளையும் பிடித்து வரவேண்டுமென்று கூறினான். உடனே அருகிலிருந்த கருணாகரத் தொண்டைமான் தான் அப்பணியைச் செய்வதாகக் கூற, அரசனும் உடன்பட்டான்.

கருணாகரத் தொண்டைமான் கி.பி. 112-இல் பெரும் படையுடன் கலிங்கம் நோக்கிப் புறப்பட்டு, வழியில் பாலாறு, பெண்ணாறு, கிருட்டிணாறு, கோதாவரி முதலிய ஆறுகளைக் கடந்து, வட கலிங்க நாட்டை அடைந்தான். அவனுடைய படைகள் பல நகரங்களுக்குத் தீயிட்டுச் சூறையாடின. அந்நாட்டு மக்கள் அல்லலுற்றுத் தங்கள் மன்னனிடம் முறையிட, அவனும் சோழர் படையை எதிர்கொள்ள விரைந்தான். அனந்தவர்மனின் அமைச்சனான எங்கராயன் சோழனது படை வலிமையையும் கருணாகரத் தொண்டைமானுடைய ஆற்றலையும் கூறி எச்சரித்தும், அவன் போருக்கு ஆயத்தமானான். இரு படைகளும் இரு பெருங்கடல்கள் எதிர் எதிர் நின்றாற்போல் எதிர் நின்று போரிட்டன. கலிங்க வீரர்கள் கருணாகரத் தொண்டைமானுடைய வீரர்களை எதிர்த்து நிற்க முடியாமல் புறங்காட்டி ஓடத் தொடங்கினர். கருணாகரத் தொண்டைமான் பெரு வெற்றி அடைந்தான். போரில் தோற்றுக் காட்டுக்குள் ஓடிச் சென்று ஒளிந்துகொண்ட மன்னன் அனந்தவர்மனையும், அவன் நாட்டில் இருந்த பல யானைகள், குதிரைகள், மணிக்குவியல்கள் முதலானவற்றையும் கைப்பற்றித் தன் நாட்டிற்குத் திரும்பினான். குலோத்துங்கன் தன் படைத் தலைவனுடைய ஆற்றலையும் வீரத்தையும் தொண்டையும் பாராட்டி, அவனுக்குத் 'தொண்டைமான்', 'வேள்' என்னும் பட்டங்களையும், பல பரிசுகளையும் வழங்கிச் சிறப்பித்தான். குலோத்துங்கனின் வேறு பல போர்களிலும் கருணாகரன் ஈடுபட்டிருக்க வேண்டும். பாண்டியர் ஐவரையும் அழித்தவன் என்றும், சேரர் படைகளுக்குத் தொல்லை கொடுத்தவன் என்றும், குலோத்துங்கனின் பல வெற்றிகளுக்குக் காரணமானவன் என்றும் கருணாகரன் கருதப்படுகிறான். செயங்கொண்டார் இவனை 'உலகு புகழ் கருணாகரன்' என்று புகழ்ந்துள்ளார்.

தென்னார்க்காடு மாவட்டத்தில் பண்ருட்டிக் கருகில் உள்ள திருவதிகை வீரட்டான நாதர் கோவிலிலுள்ள இவனைப் பற்றிய கல்வெட்டு இருபத்தைந்து வெண்பாக்களால் அமைந்துள்ளது. அக்கோவிலின் கருவறையும் விமானக் கூரையும் இவனால் பொன் வேயப்பட்டனவென்றும், பொன்சதுக்கம், நூற்றுக்கால் மண்டபம், மடப்பள்ளி, சுற்றுமதில், அம்மன்கோவில், நடராசர் மண்டபம், அப்பர் கோவில், யாகமண்டபம் முதலியன இவனால் கட்டப்பட்டன வென்றும் தெரிகிறது. இவன் அக்கோயிலில் பல காணிக்கைகளைச் செலுத்தியுள்ளானென்றும், சிறந்த சிவபக்தன் என்றும், கொடைத்தன்மை வாய்ந்தவன் என்றும் அறியப்படுகிறது. செ.ஆ.

கருணாமிருதசாகரம் தஞ்சை ஆபிரகாம் பண்டிதர் இயற்றிய இசை ஆராய்ச்சி நூல். இது முதல் புத்தகம், இரண்டாம் புத்தகம் என்னும் இரு பாகங்களாக வெளியிடப்பட்டது. பண்டைத் தமிழ் நூல்களான தொல்காப்பியம், சிலப்பதிகாரம் போன்றவற்றை நன்கு பயின்று, பழந்தமிழ் மக்களின் இசை அறிவையும் பண்பாடுகளையும் தம் ஆராய்ச்சி மூலம் அவர் வெளிப்படுத்தியுள்ளார்.

அவர் 1912-ஆம் ஆண்டு முதல் 1916-ஆம் ஆண்டு வரையிலான ஐந்து ஆண்டுக் காலத்தில், ஏழு இசை மாநாடுகளைத் தஞ்சையில் நடத்தி இசைக்கலை வல்லுநர், தமிழ் அறிஞர் ஆகியோரின் கருத்துகளைக் கேட்டறிந்தார். அச்செயல் அவர்தம் இசை அறிவைப் பெருக்கும் வாய்ப்பாக அமைந்தது.

பல இராகங்களில் நுண்ணலகுகள் (நுட்பச் சுருதிகள்) வருவதைக் கண்ணுற்ற பண்டிதர், தமிழ் மக்களின் இசை 12 சுரத்தானங்களினாலோ 22 அலகுகளினாலோ கட்டுப்படாது என்றும், அது 24, 48, 96 போன்ற நுண்ணலகுகள் கொண்டதாக இருக்கவேண்

டும் என்றும் எண்ணலானார். அலகுகள் பற்றித் தாம் கண்ட உண்மைகளையெல்லாம் அவர் கருணாமிருத சாகரத்தின் முதல் புத்தகத்தில் விரிவாக எழுதியுள்ளார். நான்கு பாகங்களும் 1212 பக்கங்களும் கொண்ட இந்நூல், 1917-ஆம் ஆண்டு வெளியிடப்பெற்றது.

முதற் பாகத்தில் இசையின் சிறப்பு, முத்தமிழின் தொன்மை, மூன்று தமிழ்ச் சங்கங்கள் பற்றிய விவரங்கள், சங்க காலத்தில் இருந்த இசையின் உயர் நிலை, சோழமன்னர்களின் காலத்திய இசை முதலியவை கொடுக்கப்பட்டுள்ளன. இரண்டாம் பாகத்தில் வடமொழி நூல்களில் அலகுகள் பற்றிச் சொல்லப்பட்டவை விளக்கப்பட்டுள்ளன. மூன்றாம் பாகத்தில் இசைத்தமிழ் நூல்களில் அலகுகள் பற்றிச் சொல்லப்பட்டவை,ஏழு பெரும்பாலைப்பண்கள், நால் வகை யாழ்கள், 103 பண்கள், இணை, கிளை, நட்புச் சுரங்கள் முதலியவை பற்றிய விவரங்கள் உள்ளன. நான்காம் பாகத்தில் ஓர் இயக்கில் (இசுதாயி) 24 அலகுகள் உள்ளன என்பதற்குரிய காரணங்களும் சான்றுகளும் விளக்கப்பட்டுள்ளன. மேலும் அதன்கண் 24, 48, 96 போன்ற நுண்ணலகுகள் பயன்படுத்தப்படும் இராகங்கள் பற்றிய செய்திகளும் கொடுக்கப்பட்டுள்ளன.

கருணாமிருத சாகரத்தின் இரண்டாம் புத்தகம் எழுதி முடிப்பதற்கு முன்பு 1919-ஆம் ஆண்டு அவர் காலமானார். அவர் மகள் திருமதி மரகதவல்லி துரைப்பாண்டியன் அந்நூலை எழுதி முடித்தார். பண்டிதரின் புதல்வர் டாக்டர் சுந்தரபாண்டியன் அந்நூலை 1946-ஆம் ஆண்டு வெளியிட்டார். நான்கு பாகங்கள் கொண்ட இந்நூலில் பழந்தமிழ் மக்கள் வழங்கி வந்த இராகங்கள் பற்றிய குறிப்புகள், 72 மேளகர்த்தா இராகங்கள், அவற்றில் பிறந்த கிளை இராகங்கள் முதலியவை பற்றிய விளக்கங்கள் கொடுக்கப்பட்டுள்ளன. ஓர் இராகத்தின் பொருத்தமுள்ள சுரத் தொடர்களைத் தெரிந்து, அந்த இராகத்தின் சீவசுரம், அமுத வைப்பு முதலியவற்றை வரையறுக்கவும், அந்த இராகத்தை ஆலாபனம் செய்யவும், அந்த இராகத்தில் வருணம், சுரசதி, கீர்த்தனை முதலியவற்றை இயற்றவும் பயன்படும் இராகபுட முறை இந்நூலில் விளக்கப்பட்டுள்ளது. இராக புட முறையைப் பின்பற்றிப் பல இராகங்களில் அமைக்கப் பட்ட பாடல்களும் இந்நூலில் கொடுக்கப்பட்டுள்ளன.
து.ஆ.த.

கருணைப் பிரகாசர் என்னும் புலவர் துறைமங்கலம் சிவப்பிரகாச சுவாமிகளின் தம்பி ஆவார். இவர் கி.பி. 17-ஆம் நூற்றாண்டில் வாழ்ந்தவரா வார். வேலையர், கருணைப் பிரகாசர் என்னும் தம்பியர் இருவருள் இவர் இரண்டாமவராவார்.இவர் தந்தையார் குமாரசாமி தேசிகர். காஞ்சிபுரத்தில் வாழ்ந்த அவர் காலமான பின், கருணைப் பிரகாசர் தம் தமையனார் பாதுகாப்பில் வாழ்ந்து வந்தார். இவர் வீரசைவ சமயத்தைச் சார்ந்தவர்.

சிவப்பிரகாச சுவாமிகள் கல்வி கற்கத் திருநெல்வேலி சென்ற போது, இவரும் வேலையரும் உடன் சென்றனர். அங்குச் சிந்து பூந்துறையிலுள்ள தருமபுர ஆதீன அடியவர்களுள் ஒருவராய வெள்ளியம்பல வாணத் தம்பிரானிடம் தமிழ்மொழியை ஐயந்திரிபறக் கற்றார்கள். சிவப்பிரகாசர் தாம் துறவியாயினும் தம் தம்பியரின் விருப்பமறிந்து அவர்களை இல்லறத்தி லீடுபடுத்த எண்ணி, அண்ணாமலை ரெட்டியார் என்னும் செல்வரின் துணைகொண்டு திருமணம் செய்வித்தார். கருணைப் பிரகாசர் யாரேனும் ஒரு செய்யுளைக் கூறின், உடனே அதனைத் திருப்பித் தவறின்றிக் கூறும் அளப்பரும் நினைவாற்றல் உள்ளவர். இளமையிலேயே இட்டலிங்க அகவல் என்னும் நூல் ஒன்றினை இயற்றினார். இவர் சீகாளத்தித் தலத்துக்கு ஒரு புராணம் இயற்றத் தொடங்கிச் சீகாளத்திச் சருக்கம் முடியப் பாடியதும் தம் பதினெட்டாம் வயதில் காலமானார். அப்புராணத்தின் எஞ்சிய பகுதியைச் சிவப்பிரகாச சுவாமிகள் பாடத் தொடங்கி, நூலை நிறைவு செய்யுமுன் அவரும் காலமானார். பின்னர் வேலையர் பிற்பகுதி நூலைப் பாடி முடித்தார்.

இவர் தம் தமையனாருடன் ஒரு சமயம் அவர் தம் குருவான சிவஞான பாலயரிருக்கும் பொம்மையபாளையம் பெரிய மடத்துக்குச் சென்றார். அங்குச் சிவப்பிரகாச சுவாமிகள் கடற்கரையிலிருந்து இயற்கையழகைத் துய்த்து, நன்னெறி வெண்பா நாற்பதனையும் கடற்கரை மணலிலேயே எழுதிவைத்தார். உடனிருந்த இவர் அவற்றைப் படியெடுத்துத் தமிழுலகுக்கு வெளிப்படுத்தினார். இவர் திருமணமானதும் வெங்கனூர் என்னும் திருவெங்கைத் தலத்தையே உறைவிடமாகக் கொண்டிருந்தார். அங்கு இவர் சமாதியுள்ளது. இன்றும் மக்கள் அதனை வழிபட்டு வருகின்றனர்.
இரா.ச.

கருத்தடை: விருப்பம் இல்லாத கருத்தரிப்பையும் குழந்தைப் பிறப்பையும் தடுப்பதற்கு மனிதன் செய்கின்ற வழிமுறையே கருத்தடை (Birth Control) அல்லது பேற்றுக் கட்டுப்பாடு எனப்படுகிறது. கருத்தடை என்ற சொல் 1914-ஆம் ஆண்டு மார்கரெட்டு சங்கர் (Margaret Sanger) என்பவர் நியூயார்க்கு (NewYork) நகரத்திலிருந்து வெளிவரும் பெண்களின்

கலகம் (The Women Rebel) என்ற பத்திரிகையில் வெளியிட்டதின் மூலம் முதல்முதலாக அறிமுகப் படுத்தப்பட்டது. அவர் கருத்தடை (Birth Control) அல்லது பேற்றுக்கட்டுப்பாடு என்பதனையும் கருத் தடை (Contraception) என்பதனையும் ஒரே பொரு ளாகக் கொள்கிறார். கருத்தடை என்பது கரு உருவாகாமல் தடை செய்வதை மட்டுமே குறிக்கிறது. ஆனால் பேற்றுக்கட்டுப்பாடு (கருத்தடை) என்பது கருச்சிதைவு (Abortion), கருத்தடை, மலடாக்குதல் (Sterilization) போன்ற அனைத்து முறைகளையும் குறிக்கின்றது. எனவே பேற்றுக் கட்டுப்பாடு என்பதற் கும் கருத்தடை என்பதற்கும் சிறிய வேறுபாடு உள் ளது.

மனித வாழ்க்கையின் தொடக்கக் காலத்திலேயே சில சூழ்நிலைகளில் கருத்தரிப்பும் குழந்தை வளர்ப் பும் வேண்டாதனவாகக் கருதப்பட்டன என மானிட வியல் அறிஞர்கள் கூறுகின்றனர். எனவே, கருஅழிப்பு படிப்பறிவு இல்லாத மக்களிடையே இருந்தாகக் கருதுகின்றனர். ஆனால், அங்கொன்றும் இங்கொன்று மாகத்தான் இது நடைபெற்றிருக்கிறது. முந்தைய சமூகத்தில் அதிகமான இறப்பு வீதமும் அதிகமான பிறப்பு வீதமும் இருந்திருக்கின்றன. கி.பி. 19-ஆம் நூற்றாண்டின் முடிவு வரையிலும் மனிதன் பிறப்பு வீதத்தைப் பற்றி ஆராயவில்லை. ஆனால் 20-ஆம் நூற்றாண்டின் தொடக்கத்தில் இரண்டாம் உலகப் போருக்குப் பின்னர், அறிஞர் அனைவரும் அது பற் றிச் சிந்திக்கத் தொடங்கினர்; மக்கள் தொகைப் பெருக்கத்தைக் கட்டுப்படுத்த வேண்டியதன் அவசி யத்தை உணர்ந்தனர். உலகம் முழுவதிலும் உள்ள முன்னேற்றமடைந்த முன்னேறுகின்ற, முன்னேற்றம் அடையாத நாடுகள் அனைத்துமே பிறப்பு இறப்பு வீதத்தைக் குறைக்க முற்பட்டன. முதன்முதலாக இங்கிலாந்து, பிரான்சு போன்ற நாடுகளில் கி.பி. 18-ஆம் நூற்றாண்டின் கடைசியில் கருத்தடை முறை தொடங்கப்பட்டது. அதனால் முன்னேறிய நாடு களில் கி.பி. 19-ஆம் நூற்றாண்டின் தொடக்கத்தில் பிறப்புவீதத்தில் நல்ல மாற்றங்கள் நிகழ்ந்தன.

இரண்டாம் உலகப் போருக்குப் பின்னர் முன் னேற்றமடைந்து வருகின்ற நாடுகளில் முன்னேறிய நாடுகளில் இருந்து கொண்டு வந்த இக்காலத்திய புதிய மருந்துகளினாலும் பொது மருத்துவ முன்னேற் றத்தினாலும் குழந்தை மற்றும் இளைய வயதினரி டையே அதிகமாகப் பரவக்கூடிய மஞ்சள் காய்ச்சல் (Yellow Fever), அம்மைநோய் (Small Pox), கொள்ளைநோய் (Cholera), முறைக்காய்ச்சல் (Malaria) போன்ற நோய்கள் அதிகம் பரவாமல் தடுக்கப்பட்டன. எனவே இறப்பு வீதம் கணிசமான அளவு குறையத் தொடங்கியது.

இறப்புவீதம் முக்கியமாகக் குறையத் தொடங் கியதால் உலகின் பிறப்புவீதம் கணிசமாக அதிகரிக்க லாயிற்று. அதாவது, 1940-50-ஆம் ஆண்டில் 0.9% மக்கள் தொகை வளர்ச்சியாக இருந்தது 1950-60 -ஆம் ஆண்டில் 1.8% ஆக அதிகரித்தது. 1976-ஆம் ஆண்டின் தொடக்கத்தில் உலகமக்கள் தொகை 400 கோடி. பிறப்பு இறப்பு வீதத்தைக் கொண்டு 35 ஆண்டுகளுக்குப்பின் மக்கள் தொகை அதிகரித்து 2010-இல் 800 கோடி மக்கள் தொகையாக இருக்கும் என மக்கள்தொகையியல் வல்லுநர்கள் கூறுகின்ற னர்.

மக்கள்தொகை வளர்ச்சியினால் ஏற்படுகின்ற விளைவுகளைப் பற்றி முதன்முதலில் ஆராய்ந்த தாமசு இராபர்ட்டு மால்துசு (Thomas Robert Malthus)என்பவர்கூட மக்கள் தொகை 2,4,8,16 என்ற பெருக்கல் கணித (Geometric) அளவில் முன்னேறும் போது, உணவு உற்பத்தி 2,3,4,5 என்ற அங்க கணித (Arithmetic) அளவில் அதிகரிக்கின்றது என்று கூறு கிறார். மேலும், அவர் உணவு உற்பத்தியைவிட மக் கள்தொகை அதிகரிக்கும்பொழுது பஞ்சம், கொள்ளை நோய், போர் போன்ற பேரிடர்கள் ஏற்படும் என்று கூறுகிறார். எனவே, காலங்கடந்த திருமணம், உட லுறவு கொள்ளாதிருத்தல் போன்றவற்றைப் பின்பற் றிப் பிறப்பு வீதத்தைக் குறைக்க வேண்டும் எனக் கூறுகின்றார். ஆனால் இவர் கருத்தடை பற்றிய தீவிர இயந்திரமூலங்களையும்வேதியியல்மூலகாரணங் களையும் பற்றிக் கூறவில்லை.

ஒரு நாட்டில் கிடைக்கின்ற வள ஆதாரங்களை விட மக்கள் தொகை அதிகரிப்பதால், அந்த நாட் டில் பொருளாதார நெருக்கடியும் ஏழ்மையும் ஏற் படுகின்றன. பொதுவாக, குறைந்த மக்கள் தொகை மக்களை ஒற்றுமை உணர்வு உள்ளவர்களாகவும் அதிக மக்கள்தொகை வேற்றுமை உணர்வு உள்ளவர் களாகவும் ஆக்குகிறது. எனவே, அதிக மக் கள்தொகை சமூக மாற்றங்கள் பல ஏற்படுவதற்கு முக்கிய காரணமாகின்றது. மக்கள்தொகை அதிகரிப்ப தால் உணவு, வேலைவாய்ப்பு, கல்வி, வாழ்க்கைக்குத் தேவையான மற்ற முக்கிய தேவைகள் முதலியவற் றிற்கு இடையூறு ஏற்படுகிறது. எடுத்துக்காட்டாக, இந்தியாவில் மக்கள்தொகை அதிகமாக இருப்பதால் நாட்டில் ஏற்படுகின்ற பல முன்னேற்றங்களின் முழுப் பயனை அடைய முடிவதில்லை. மேலும், முன்னேற் றங்களின் பயனையும் புதிய வளங்களையும் முழுமை யாகப் பயன்படுத்திக் கொள்ளவும் முடிவதில்லை.

முக்கியமாக முன்னேற்றமடையாத நாடுகளில் வேகமாக மக்கள்தொகை பெருகி வருவதால் அதற்கு ஏற்றவாறு உணவு, பள்ளிக் கூடங்கள், வேலை வாய்ப்புகள், மருத்துவ வசதிகள் செய்வதில் தடுமாற்றம் ஏற்படுகின்றது. எனவே, வாழ்க்கையின் தரம் அதிகமாகக் குறைவதுடன் சமூக, பொருளாதார நெருக்கடியும் ஏற்படுகின்றது.

மக்கள் தொகைப் பெருக்கத்தால் நாட்டில் பொருளாதார நெருக்கடி ஏற்படுவதுடன் மருத்துவச் சிக்கனமும் உண்டாகிறது. எடுத்துக்காட்டாக, இந்தியாவில் உடல்நல ஆய்வுத் திட்டக்குழு 3500 பேருக்கு ஒரு மருத்துவரும் 1000 பேருக்கு ஒரு மருத்துவப் படுக்கையும் இருக்கவேண்டும் என்று கூறியது. ஆனால், மக்கள்தொகை அதிகரிப்பதால் அந்த அளவிற்கு மருத்துவர்களை நியமனம் செய்யவும் படுக்கை வசதி செய்யவும் முடியவில்லை. மேலும், ஒரு தாய்க்கும் குழந்தைக்கும் போதிய அளவு மருத்துவ வசதி குறைவதால் உடல் நலக்குறைவு ஏற்படுகின்றது. தாய்மார்கள் அதிக குழந்தைகள் பெறுவதாலும் அவர்களுக்கு உடல்நலக்குறைவு ஏற்படுகின்றது. அதிக முன்னேற்றமடையாத நாடுகளில் 17-37 வயதிற்குள் உள்ள திருமணமான பெண்கள் அடுத்தடுத்துக் கருத்தரிப்பதால் சத்துக்குறைவும், பால் சுரப்பில் குறைவும் ஏற்படுகின்றன. மேலும் தாய் இறப்பதற்கும் வாய்ப்பு இருக்கிறது என மக்கள் தொகையியல் வல்லுநர்கள் கூறுகின்றனர்.

உணவு உற்பத்திக்கும் மக்கள் தொகைப் பெருக்கத்திற்கும் இடைவெளி அதிகம் இருப்பதால், ஒரு மனிதனுக்குத் தேவையான சராசரி உணவு அவனுக்குக் கிடைக்காமல் போகின்றது. உடல் நலத்திற்கும் உற்சாகமான வாழ்க்கைக்கும் உணவின் அளவு அதிகமாக இருக்கவேண்டும். போதிய அளவு சத்துணவு இன்மையால் 3-4 வயதுள்ள குழந்தைகளின் உடல் மற்றும் அறிவு வளர்ச்சி குறைந்து, வளர்ச்சித் தேக்கம் ஏற்படுகின்றது. மோசமான உடல்நிலை குறைந்த ஆற்றலையும் குறைந்த உடல் உழைப்பையும் ஏற்படுத்துகின்றது. குறைந்த உடல் உழைப்பு குறைந்த உற்பத்தியை ஏற்படுத்துகிறது. எனவே, நாட்டில் ஏழ்மை, பஞ்சம் முதலியன ஏற்படுவதற்கு வாய்ப்பிருக்கிறது.

உலகில் உள்ள மூன்றில் இரண்டு பங்கு மனித சக்தி சாதனங்கள் குறைந்த முன்னேற்றமடைந்த நாடுகளில் மட்டிலுமே உள்ளன. உழைக்கும் மக்கள்தொகை ஆண்டுக்கு ஆண்டு பெருகிக் கொண்டே வருவதால், இந்த நூற்றாண்டின் கடைசியில் அது 2 மடங்காகப் பெருகுவதற்கு வாய்ப்புள்ளது. குறைந்த முன்னேற்றமடைந்த நாடுகளில் ஆண்களின் உழைக்கும் ஆண்டு சராசரி எண்ணிக்கை 1960-ஆம் ஆண்டு 35.6 ஆக இருந்து, 1980-ஆம் ஆண்டில் 38.9 ஆக உயர்ந்துள்ளது. இது 2000-ஆம் ஆண்டில் 39.3 ஆகும். இவ்வாறு புதிய வருகைகள் கூடிக் கொண்டே செல்வதால் வேலையில்லாத் திண்டாட்டமும் தகுதிக்கும் குறைந்த வேலையும் அதிகரிக்கும் வாய்ப்பு உள்ளது.

மக்கள் தொகை அதிகரிப்பதால் பள்ளிக்கூடங்களுக்குச் செல்லும் குழந்தைகளின் எண்ணிக்கை அதிகரிக்கிறது. எனவே, அதற்கேற்பப் பள்ளிக்கூடங்களையும் ஆசிரியர்களையும் அதிகப்படுத்த வேண்டியது அவசியமாகின்றது. பொருளாதாரக் காரணங்களுக்காக அதைச் சரிக்கட்டுவதற்குப் பகுதி நேர வகுப்புமுறை பள்ளிக்கூடங்களில் புகுத்தப்படுகிறது. ஆனால், இந்த முறையினால் கல்வியின் தரம் குறைவதற்கு வாய்ப்பு உள்ளது. மேலும், எழுத்தறிவில்லாத வயது வந்த பெரியவர்கள் மட்டும் குறைந்த முன்னேற்றமடைந்த நாடுகளில் மூன்றில் ஒரு பங்கிற்குமேல் உள்ளனர். இவ்வாறு கல்வி வசதி குறைவதுடன் மக்கள்தொகை அதிகரிப்பதால் இட நெருக்கடியும் வீட்டு வசதிக்குறைவும் ஏற்படுகின்றன.

மக்கள் தொகை பெருகுவதால் ஏற்படும் மேற்கூறிய இன்னல்களைக் குறைப்பதற்குக் கருத்தடை முறையைப் பின்பற்றுவது ஒவ்வொரு மனிதனின் கடமை ஆகும். மேலும் சமூகச் சீர்திருத்தம், பெண்கள் நலம், குடும்ப நலம், ஆண் பெண் இருபாலாருக்கும் காமத்தை வெளிப்படுத்துவதில் வாய்ப்பு கருத்தரிப்பு உண்டாகிவிடும் என்ற அச்ச உணர்வின்றிச் சுதந்திர உணர்வு, போதுமான மக்கள் தொகை வளர்ச்சி, இனவிருத்தி செய்யும் முறையில் முன்னேற்றமடைதல் போன்ற முக்கிய நோக்கங்களுக்காகவும் கருத்தடை செய்வது மிகவும் அவசியம்.

உலகில் உள்ள தொழில் மயமான நாடுகளில் பெரும்பான்மையினரிடமும் சிறுபான்மையினரிடமும் தொழில்மயமாகாத நாடுகளிலும் நகரங்களிலும் கருத்தடை ஏதோ ஒரு வழியில் நடக்கிறது. பொதுவாக, படித்தவர்களும் வசதியானவர்களும் தாமே குழந்தைப் பிறப்பைக் குறைத்துக் கொள்கின்றனர். சில விவசாயக் குடும்பங்களில் சொத்துப்பங்கீடு நடக்கும் சமயத்தில் சிக்கல்கள் அதிகம் வராமல் இருப்பதற்குக்குறைத்துக்கொள்கின்றனர். இருப்பினும் மக்கள் தொகை நாளுக்குநாள் முன்னேறி வருவதால் அனைத்து நாடுகளும் திட்டங்கள் பல தீட்டிக் கருத்தடை முறையினைத் தீவிரப்படுத்தி வருகின்றன. குறிப்பாக, இந்தியாவில் 1975-ஆம் ஆண்டு அவசரச்சட்டம்

பிறப்பிக்கப்பட்ட பின்னர் மருத்துவம், சமயம் இறைமை போன்றவற்றினால் தடைகள் பல இருப்பினும், குடும்ப நலத் திட்டம் என்ற பெயரில் தீவிரக் கருத் தடைத் திட்டம் வெற்றிகரமாகச் செயற்பட்டு வரு கிறது. அதிலும் முக்கியமாக இந்தியாவில் தமிழகம் கருத்தடைத் திட்டத்தைச் செயற்படுத்துவதில் முத லிடம் வகிக்கின்றது. அதற்குரிய அதிகமான பொருட் செலவையும் மருத்துவச் செலவையும் அரசாங்கமே ஏற்றுப் புதிய கருத்தடை முறைகளைப் புகுத்தி, குழந்தைப் பிறப்பைக் குறைத்து வருகின்றது.

கருத்தடை முறைகள்: பழங்காலத்திலேயே கருத் தடை முறைகள் மக்களிடையே சில தவிர்க்க முடி யாத சமயங்களில் பின்பற்றப்பட்டிருப்பதாக மானிட வியல் அறிஞர்கள் கூறுகின்றனர். பழங்காலத்தவர் கள் உடலுறவைத் திடீரென்று தொடர்பறுத்தல், உடலுறுப்பில் நீரைப் பீய்ச்சி அடித்துக் கழுவுதல் (Douche) போன்றவற்றைக் கடைப்பிடித்துக் கருத் தடை செய்து கொண்டதாக விவிலியம் (Old Testament, Genesis, 38) கூறுகிறது. மேற்கு, வடக்கு ஐரோப்பிய நாடுகளில் திருமணமாவதற்கு முன்னரே உடலுறவு கொள்ளும் முறை அதிகமாகப் பழங்காலத் தில் இருந்ததால், உடலுறவில் பின்வாங்குதல் (Withdrawl) முறையினைப் பின்பற்றிக் கருத்தரிப் பதைத் தடை செய்திருக்கின்றனர்; அந்த முறை யினைத் திருமணமான பின்னரும் கடைப்பிடித்திருக் கின்றனர். மேற்கத்திய நாடுகளில் மக்கள் தொகை குறைந்ததற்கு உடலுறவைத் தொடர்பறுத்தல் முறை முக்கிய காரணம் என்று மக்கள் தொகை யியல் அறிஞர்கள் கூறுகின்றனர். ஆனால் இன்று ஆண்களுக்கெனவும் பெண்களுக்கெனவும் பல கருத் தடை முறைகள் பின்பற்றப்படுகின்றன. பல புதிய கருத்தடை முறைகள் கண்டுபிடிக்கப்பட்டும் ஆய்வு நிலைகளிலும் உள்ளன.

உடலுறவுத் தொடர்பறுத்தல்: இது ஆணும் பெண்ணும் உடலுறவு கொள்ளும்பொழுது, ஆணின் விந்து வெளிப்படும் முன்னரே உடலுறவை நிறுத்திக் கொள்ளுதல் அல்லது விந்தினை வீணாக்குதல் மூல மாகக் கருத்தரிப்பைத் தடுக்கும் முறையாகும். இந்தக் கருத்தடை முறைக்கு எந்தவிதமான பொருள்களோ பணமோ மருத்துவர் உதவியோ தேவையில்லை. ஆனால், ஆண்களுக்குப் பழக்கமும் தற்கட்டுப்பாடும் போதுமான குறிக்கோளும் தேவை. நல்ல ஆழமான குறிக்கோள் உள்ள தம்பதியர்களுக்கு இது நல்ல முறையில் பயன்படலாம். ஆனால் சற்றுத் தாமத மாக உடலுறவை நிறுத்தினாலும் இந்த முறை பய னற்றதாகிவிடும். மக்கள் இந்த முறையினைப் பொது வாகப் பயன்படுத்தினாலும், இதன் பயன்பாட்டின் அளவினைக் கணக்கிட்டுக் கூறமுடியாது. இந்த முறை பற்றி மக்களிடம் கேள்விகள் கேட்பதே மிகவும் கடினமானதாகும். கி.பி.18-ஆம் நூற்றாண்டில் பிரான் சிலும் கி.பி. 19-ஆம் நூற்றாண்டில் இங்கிலாந்திலும் ஐரோப்பிய நாடுகளிலும் கணிசமான அளவு மக்கள் தொகை குறைவதற்கு, இந்த முறை முக்கிய காரண மாகும் என்று மக்கள் தொகையியல் வல்லுநர்கள் குறிப்பிடுகின்றனர்.

கருத்தடை உறைகள் பயன்படுத்துதல்: உருளை வடிவத்தில் மெருகுப்பட்டையினாலான உறையினை (நிரோத்) ஆண் உறுப்பில் பொருத்திக் கொண்டு, உடலுறவு கொள்வதின் மூலமாகக் கருத்தரிப்பைத் தடை செய்யலாம். இதற்கு மருத்துவ ஆலோ சனையோ அதிகச் செலவோ தேவையில்லை. மிகவும் எளிய முறையில் பயன்படுத்தலாம். ஆனால், இந்த உறைகளைப் பயன்படுத்தும் முறையினால் மனம் திசை திருப்பப்படுவதுடன், தளர்ச்சியான உணர்வும் ஏற்பட வாய்ப்பிருக்கிறது. மேலும், சிலர் பரத்தைய ரிடமிருந்து மேகநோய் (Venereal Disease) ஏற்படா மல் இருப்பதற்காக மட்டும் இவ்வுறை பயன்படுத்தப் படுவதாக நினைக்கின்றனர். நல்ல தரத்துடன் இந்த உறையினைத் தயார் செய்து, சரியான முறையில் பயன்படுத்தினால் நல்ல பலன் கிடைக்கும். இதைச் சரி யாகவும் தொடர்ந்தும் பயன்படுத்தாமல் இருப்பதே இதன் உண்மைத் தோல்விக்குக் காரணமாக இருக் கும். மெருகுப்பட்டையினாலான உறைகள் வெப்ப நாடுகளிலும் வெப்பக் காலங்களிலும் சரியாகப் பயன் படுவதில்லை. வெப்பத்தினால் மெருகுப்பட்டை யின் தன்மை அழிந்து விடுவதற்கு வாய்ப்பிருப்பதால் இந்த முறை பயனற்றதாகி விடுகிறது. ஆனால், இன்று பல புதிய முறைகளினால் தரமான மெருகுப் பட்டை (Rubber), குழைம ஒட்டுறுப்பறுவை (Plastic) போன்ற பொருள்களில் தயார் செய்யப்படுகிறது.

ஆண் விந்துத் தாதுக் கொல்லிகள்: கருவினை அழிக்கக்கூடிய இரசாயன அதிக ஒட்டும் தன்மை யுள்ள திரவப் பொருள் (Spermicidal chemicals) இதில் பயன்படுத்தப்படுகிறது. கரு அணு (Sphermatozoa) கருப்பையின் நுனிப்பகுதியில் நுழைவதை இது தடுப்பதால் கருவுறுதல் தடைப்படுகிறது. எண் ணெய்ப்பசை (Cream) அல்லது பாகு (Jelly) வடிவில் உள்ள இந்த இரசாயனப் பொருள், பெண் உறுப்பின் துவாரத்தினுள்வைக்கப்பட்டுக் கரைந்து உடலில் கலக் கும்படி செய்யப்பட்ட உருளைகள் (Suppositories) மூலமாகவும் ஊசி (Syringe) மூலமாகவும் உட்செலுத் தப்படுகிறது. மேலும், அடர்த்தியான கரியமிலவாயு நுரையை உருவாக்கும் தூசிப்பொருளும் (Aerosole) நுரைக்கும் மாத்திரையும் (Foaming Tablets) விந்துத்

தாதுக் கொல்லிகளாகப் பயன்படுகின்றன. இதற்கு மருத்துவச் சோதனையோ எச்சரிக்கையோ தேவை யில்லை. பொருத்துவதிலும் அதிகச் சிரமமோ ஆபத்தோ இல்லை. ஆனால் தரம் குறைந்ததாக இருந்தால் ஒரு பயனும் இல்லை.

பீய்ச்சாங் குழல் முறை: உடலுறவிற்குப் பின்னர், பெண் உறுப்பில் பீய்ச்சாங்குழல்(Post Coital Douche) மூலமாக அல்லது சாதாரணமாக நீரைப் பீய்ச்சி அடித்துக் கழுவிக் கருவுறுவதைத் தடுக்கலாம். ஆனால் இது மிகவும் குறைந்த பயனுள்ள முறை ஆகும். ஏனென்றால், தண்ணீரைச் செலுத்துவதற்கு முன்னர், பெண்ணின் கரு அணுவுடன் விந்துவின் தாது சேர்ந்து விடுவதற்கு வாய்ப்பு உள்ளது. மேலும், வீட்டிலேயே தயார் செய்கின்ற புளிக்காடி (Vinegar), பொரிகக் காடி அமிலம் (Boric Acid) போன்றவை நல்ல பல னைத் தருவதில்லை.

இடையீட்டு முறை: மெருகுப் பட்டையினாலான அகலமான ஆழமில்லாத கிண்ணம் போன்ற அமைப் பைக் கொண்ட ஒரு பொருளைக் கருப்பையின் கழுத் துப் பகுதியில் பொருத்தவேண்டும். இது பெண்களின் இனவிருத்திப் பகுதிக்கு ஆணின் விந்து செல்கின்ற பாதையைத் தடை செய்து கருவுறுதல் நடைபெறு வதைத் தடுக்கிறது. இந்த இடையீட்டுச் சவ்வுத் திரையை (Diaphram) விந்துக் கொல்லிப் பாகுவுடன் சேர்த்துப் பயன்படுத்தவேண்டும். உடலுறவிற்கு 3 மணி நேரத்திற்கு முன்னரே பொருத்தி, 6 மணிநேரத் திற்குப் பின்னரே வெளியே எடுக்கவேண்டும். இடை யீட்டு முறை (Diaphram Method) உணர்வுகளை எந்த விதத்திலும் பாதிப்பதில்லை. ஆனால், மருத்து வர் மூலம்தான் சரியான அளவிலான இடையீட்டுச் சவ்வுத் திரையை வாங்க வேண்டும். பெண்கள் இதைப் பயன்படுத்தும் விதத்தை நன்கு கற்றுக் கொள்ள வேண்டும்.

கருப்பை உட்கழுத்துத் தொப்பிகள்: இந்த முறை யில் ஆணின் விந்து பெண்ணின் கருப்பையில் நுழைய முடியாதவாறு கருப்பையின் கழுத்துப்பகுதியிலேயே தடுக்கப்படுகிறது. இந்தக் கருப்பையின் தொப்பிகள் (Cervical Caps) மெருகுப் பட்டை, கடினமான குழைம ஒட்டுறுப்பறுவை, உலோகம் போன்றவற்றால் தயாரிக்கப்பட்டிருக்கும். இவை மேடான விளிம்பு களுடன் தையல்காரன் பயன்படுத்தும் விரற்கவசம் போன்று இருக்கும். இதைப் பழக்கப்பட்டவர்களா லேயே பொருத்த முடியும். ஆனால், பெண்கள் எளிதாகக் கற்றுக்கொள்ளலாம். இடையீட்டுச் சவ்வுத் திரை உடலமைப்பிற்குப் பொருந்தாவிட்டால் இந்த முறையைப் பின்பற்றலாம். இது பிற முறை களை விடப் பயன் உள்ளது.

கருத்திறவளங் கெடுத்தல்: கருத்தரிப்பதிலிருந்து நல்ல நிரந்தரப் பாதுகாப்பான கருத்தடை முறை கருத்திறவளங் கெடுத்தல் (Sterilization) ஆகும். தொடக்க அறுவைச்சிகிச்சை நேரங்களில் செலவுகள் ஏற்படலாம். பின்னர்ச் செலவு ஏதும் ஏற்படாது. ஆனால், நல்ல பழக்கப்பட்ட அறுவைச் சிகிச்சை வல்லுநரும் நல்ல அறுவைச் சிகிச்சைக் கருவிகளும் தேவை. இந்தச் சிகிச்சை முறையினை ஆணும் பெண் ணும் செய்து கொள்ளலாம்.

கருவுறுதலைத் தடுக்க ஆண்களுக்குச் செய்யப் படும் அறுவை சிகிச்சை முறை விதைநாள அறுவை (Vasectomy) எனப்படும். தன் மனைவியின் உடல்நலம் விரும்பும் ஆண்கள் செய்து கொள்ளலாம். இந்த அறுவை சிகிச்சை முறை மிகவும் எளிதானது. மருத் துவமனையில் தங்கி இருக்க வேண்டியது இல்லை. சாதாரண மயக்கநிலையில் விந்துத்தாதுக்குரிய இழை நாளம் துண்டாக்கப்பட்டு, இரு முனைகளும் முடிச் சிடப்படும். தனக்கு வேண்டுகின்றபொழுது முடிச் சினை அவிழ்த்து, இரு முனைகளையும் இணைத்து, கருத்தரிப்புச் சக்தியைப் பெற்றுக் கொள்ளலாம். எனவே, வேண்டிய குடும்ப அளவை இந்த முறைமூலம் வைத்துக்கொள்ளலாம். இந்த அறுவைச் சிகிச்சையின் மூலம் மனிதனின் உடலில் உள்ள நோய் எதிர்ப்பு இரத்த அணுக்களும் விந்தின் அணுக்களும் ஒன்றாகச் சேருகின்றது. எனவே, விந்தணு பயனற்றதாகிவிடு கிறது. ஆனால், இந்த முறையில் சில உடல்நலக் கோளாறுகள் ஏற்பட வாய்ப்பிருப்பதால் ஆண்கள் அதிகம் விரும்புவதில்லை.

பெண்களும் பலவழி முறைகளில் கருத்தடை அறுவைச் சிகிச்சை (Tubectomy) செய்து கருத்தரிப் பைத் தடுக்கலாம். பெண்ணின் கருப்பையிலிருந்து கரு வெளியேறும் குழாயைத் (Fallopian Tubes) துண்டித் துக் கரு உருவாகாதவாறு அறுவைச் சிகிச்சை செய் யப்படுகிறது. பெண்ணின் அடி வயிற்றின் மூலமோ பெண்ணுறுப்பின் வழியிலோ குழாய்களின் பல பகுதி களைச் சேர்த்துக் கருத்தடை செய்யப்படுகிறது. இதி லும் கருப்பையின் குழாயை இணைத்து மீண்டும் கருத்தரிக்கச் செய்யலாம். ஆனால், இது தொடக்க அறுவைச் சிகிச்சை முறையையும் பெண்ணையும் ஆணையும் பொறுத்தது.

ஒழுங்கு இயல்பு முறை: பெண்களுக்குத் தங்க ளின் மாதவிலக்குக்குரிய காலச்சுற்றில் குறிப்பிட்ட நாட்களுக்கு கருவுறும் தன்மை இருக்காது. அந்தக் காலங்களில் உடலுறவு கொள்ளும் முறையே ஒழுங்கு இயல்பு முறை (Rhythm Method) ஆகும். பொதுவாக ஒரு மாதவிலக்குக் காலச்சுற்றில் ஒரு கருமுட்டையே

(Ovum) உற்பத்தியாகும். அதற்கு 12 மணி நேரமே நல்ல உயிர் இருக்கும். மேலும், கருத்தரிக்கும் அணு 48 மணி நேரமே ஒரு கருமுட்டையை வளரச் செய்யும் சக்தி கொண்டது. எனவே, மேற்கூறிய 60 மணி நேரமே ஒரு மாத விலக்குக் காலச் சுற்றில் கருத்தரிப்புத்தன்மை உள்ள காலம் ஆகும். அந்த நேரத்தில் மட்டும் உடலுறவு கொள்ளாதிருந்து குழந்தைப் பிறப்பைத் தடுக்கலாம். கரு சூல் (Ovulation) கொள்ளும் நேரத்திற்கு 2 நாள்களுக்கு முன்னரும் ½ நாளுக்குப் பின்னரும் உடலுறவு கொள்ளாதிருந்தால் தடுக்கலாம். பொதுவாக, மாதவிலக்குத் தொடங்குதற்கு முன் 12 நாள்களிலிருந்து 16 நாள்களுக்குள் சூல் கொள்ளுதல் நடைபெறுகிறது. எனவே, மற்ற நாள்களில் உடலுறவு வைத்துக் கொள்ளலாம். இந்த முறைக்கு நாட்காட்டி, வெப்பமானி தவிர வேறு கருவிகளும் செலவும் தேவையில்லை. உரோமன் கத்தோலிக்கச் சமயம்கூட இந்தமுறையினை அனுமதிக்கிறது. ஆனால், நிதானமான பழக்கமும் உயர்ந்த கொள்கையும் நாட்கணக்குகளும் சரியாக இருக்கவேண்டும். மாதவிலக்குக் காலம் ஒழுங்காக இல்லாவிட்டால் இந்த முறை பயன்படாது.

கருத்தடை மாத்திரைகள்: உயிர்ம (Cell) நரம்பியல் வல்லுநர்களும் உடற்கூற்றியல் வல்லுநர்களும் 1950-ஆம் ஆண்டு அளவில் செயற்கைச் சேர்மமான கருக்கொல்லி மாத்திரைகளைக் கண்டுபிடித்தனர். முதன்முதலாக 1960-ஆம் ஆண்டு விற்பனைக்கு இந்தக் கருத்தடை மாத்திரைகள் வந்தன. பின்னரே உலகம் முழுவதும் பரவின. இவற்றை ஒழுங்காகவும் தொடர்ந்தும் பயன்படுத்தினால், இன்றைய கருத்தடை முறைகளில் இவை மிக மேம்பட்டனவாக விளங்கும். இவற்றை மாதவிலக்குக் காலச்சுற்றில் முதல் 21 நாட்கள் உட்கொள்ளவேண்டும். 7 நாட்களுக்குத் தேவையில்லை. இவை கருப்பையில் கரு சூல் கொள்வதைத் தடை செய்கின்றன; கருவின் வளர்ச்சியை அடியோடு அழிக்கின்றன; மேலும், கருப்பையின் கழுத்திலுள்ள சளியைக் கடினமான தாக்கி விந்துவின் ஊடுருவலைத் தடுக்கின்றன. இவை மிகவும் பாதுகாப்பான எளிய முறையாகும்; உடலுறவை எந்த விதத்திலும் பாதிப்பதில்லை. ஆனால் இதைப் பயன்படுத்தினால் எடை கூடுதல், தலைவலி, சோர்வு, பால் சுரப்புக் குறைதல் போன்றவை பெண்களுக்கு ஏற்பட வாய்ப்புள்ளது.

கருப்பையின் உட்புறக்கருவி முறை: முதன்முதலாக இரிச்சர்டு இரைட்டர் (Richard Richter) என்ற அறிஞர் மருத்துவச் செய்தி ஏட்டில் 1909-ஆம் ஆண்டு, கருப்பையின் உட்புறக் கருவி முறை (Intra-Uterine Device) பற்றி விளக்கி எழுதியிருந்தார். பட்டுப்புழுவின் குடலால் செய்யப்பட்ட வளையத்தைக் கருப்பையில் பொருத்திக் கருத்தடை செய்யும் முறையைப் பற்றி இவர் கூறியுள்ளார். பின்னர், 1929-ஆம் ஆண்டு கிரபின்பெர்கு (Grafenberg) என்பவர் வெள்ளிக் கம்பியினால் கருத்தடை செய்யும் முறையினைக் கண்டறிந்தார். ஆனால் இன்று பல அளவுகளில் குழைம ஒட்டுறுப்பறுவை (Plastic), நிக்கல் - குரோமிய கலப்பு உலோகம் போன்றவற்றால் இக்கருவிகள் தயாரிக்கப்படுகின்றன. அதிகமாக 'T'வடிவிலான செப்புத் தகடு இந்தக் கருத்தடை முறைக்குப் பயன்படுகிறது. இந்த முறை வேதியல், உயிரியல் அடிப்படையில் கண்டுபிடிக்கப்பட்டதன்று; கருப்பையில் அதனோடு தொடர்பில்லாத ஒரு பொருள் இருந்தால், கருவுறுதல் நடைபெறாது என்ற அனுபவத்தை அடிப்படையாகக் கொண்டு கண்டுபிடிக்கப்பட்ட முறையாகும். இதில் பயன்படுத்தப்படும் கருத்தடைக் கருவி முன்னரே தரிக்கப்பட்ட கருவை ஒன்றும் செய்வதில்லை. கருமுட்டை, கருத்தரிக்கும் ஆண் விந்துத்தாது இதில் ஏதேனும் ஒன்று இருப்பின் அதை அழித்து விடும் தன்மை உடையது. இதை குழந்தை பெற்ற உடனே பெண்களுக்குப் பொருத்த வேண்டும். இதுவரை குழந்தை இல்லாத பெண்களுக்கும் பொருத்தலாம். இந்தக் கருத்தடைக் கருவி பணமிந்தால் பயன்படுத்துவது எளிது. ஆனால் நன்கு பழக்கப்பட்ட மருத்துவரைக் கொண்டு பொருத்த வேண்டும். குழந்தை பெறுவதற்கு விருப்பம் கொள்ளும் பொழுது இதை நீக்கிக் கொள்ளலாம். இதில் நன்மைகள் பல இருப்பினும் இரத்தக்கசிவு, வேதனை, சுளுக்கு, வலிப்புப் போன்றவை ஏற்பட வாய்ப்ளது.

பூ.த.

துணை நூல்கள்:

Agarwala, S. N., India's Population Problems, Tata Mc Graw-Hill Publishing Company Ltd, New Delhi, 1977.

Bhende, Asha A., and Tara Kanitker Principles of Population Studies, Himalayan Publishing House, Bombay, 1985.

Corsa, Leslie and Oakley Deborah, Population Planning, The University of Michigan Press, U. S. A. 1979.

கருத்தரங்கு என்பது சிறப்பாக உயர்கல்வி மற்றும் தொழிற் கல்வி நிலையங்களில் பயன்படுத்தப் படும் கற்றல்-கற்பித்தல் முறையாகும். இதனைக் கலந்தாராய்வு வகுப்பு என்று சொல்வது பொருந்தும்.

ஆசிரியர்களின் பணியிடைப் பயிற்சியின் (Inservice Training) கருவியாகவும் கருத்தரங்கு (Seminars) ஏற்பாடு செய்யப்பட்டு, புதிய கல்விக் கருத்துகளை அவர்களுக்கு அறிமுகப்படுத்த உதவுகிறது. ஆசிரிய-மாணாக்கர்களின் பயிற்சிக் காலத்திலும் கருத்தரங்குகள் இடம் பெறுகின்றன.

கருத்தரங்குகளில் குறைந்த எண்ணிக்கையுள்ள உறுப்பினர்கள் தம்மை ஒரு குழுவாக அமைத்துக் கொண்டு, எந்த அறிவுத் துறையிலடங்கிய பாடத் தலைப்பு அல்லது சிக்கல் பற்றி ஆராய முற்பட்டுள்ளனரோ, அத்துறையினைச் சார்ந்த வல்லுநர் ஒருவரது தலைமையில், அத்தலைப்புப் பற்றிக் கருத்துப் பரிமாற்றம் செய்து தெளிவு பெறுவர். கருத்தரங்குகளில் ஒவ்வோர் உறுப்பினரும் விவாதிக்கப்படும் தலைப்புப் பற்றித் தம் பங்காகச் சில கருத்துகளைக் கூறுவதுடன், பிறர் கருத்துகளையும் கவனித்துக் கேட்டு அவற்றையும் தம் கருத்துகளுடன் இணைத்துச் சிந்தித்து, கருத்தரங்கின் தலைப்புப் பற்றித் தெளிவான அறிவு பெற முயல வேண்டும். கருத்தரங்கு என்பது விவாதத்தில் ஈடுபடும்சிறுகுழுவாகும். கருத்தரங்கின் உறுப்பினர்கள் தங்கள் கருத்துகளை எடுத்துக்கூறி, அவற்றின் உண்மை இயல்பு பற்றித் தருக்க முறையில் விவாதித்து, தங்கள் அறிவினை மேலும் ஆழமும் அகலமும் உடையதாக வளர்த்துக் கொள்கின்றனர்.

பெரும் எண்ணிக்கையிலான மாணாக்கர்களைக் கொண்ட வகுப்புகளுக்குக் கற்பிப்பதைவிடச் சிறிய குழுக்களாக அவர்களை அமைத்துக் கற்பிப்பது மிக்க பயனுடையது. கருத்தரங்குகளுக்கும் சிறு குழுக் கற்பித்தல் முறைகளுக்கான எல்லா நல்லியல்புகளும் பொருந்துவனவாகும். கருத்தரங்குகளில் விவாதித்தல் சிறப்பான இடத்தைப் பெறுகிறது; கூடி ஆராய்ந்து விவாதித்துப் பேசி முடிவெடுக்கப்படும். கருத்துகளே உண்மை அறிவினை நல்க வல்லன என்னும் கூற்றிற்கு ஏற்ப, மாணாக்கர்களின் அறிவு வளர்ச்சிக்குக் கருத்தரங்கு உறுதுணையாக அமையும். கூடிப்பேசி ஒரு சிக்கலை ஆராய்தல் மக்களாட்சிப் பண்புகளுள் ஒன்றாகும். கருத்தரங்குகளில் ஒரு பொருள் பற்றி உறுப்பினர்களால் பல கோணங்களிலிருந்து கருத்துகள் தெரிவிக்கப்படுகின்றன. அச்சமின்றிச் சுதந்திரமாகத் தங்கள் கருத்துகளை எடுத்துக்கூறக் கருத்தரங்குகள் மாணாக்கர்களுக்கு வாய்ப்பளிக்கின்றன. மேலும், வேறு பலருடன் கூடிச் செயற்படுவது சமூக நற்பண்புகளை வளர்த்தலிலும் துணை செய்யும். இப்பயன்கள் யாவும் முழுமையாகப் பெறக் கருத்தரங்குகள் திட்டமிடப்பட்டுச் செயற்படுத்தப்பட வேண்டும்.

கருத்தரங்குகளில் பொதுவான ஒரு தலைப்புப் பற்றி உறுப்பினர்கள் சிலர் ஆர்வத்துடன் கூடிப்பேசி ஆராய்ச்சி மேற்கொள்ளுகின்றனர். கருத்தரங்குகளில் பங்கு பெறுவோருக்கு யாவரிடமும் ஈடுபாடு, ஆர்வம் நோக்கம் ஆகியவற்றில் ஒற்றுமையும் பாடத்துறை அறிவில் பெருமளவு ஒற்றுமையும் கருத்தரங்குத் தலைப்புப் பற்றிப் போதிய அறிவும் இருத்தல் அவசியமாகும். கருத்தரங்கிற்கான தலைப்பு அது தொடங்குவதற்கு முன்பே உறுப்பினர்களுக்குத் தெளிவாக அறிவிக்கப்பட வேண்டும். பலசமயங்களில் விவாதிக்கப் பட வேண்டிய தலைப்புப் பற்றிய அடிப்படைக் கருத்துகளின் சுருக்கம் கொண்ட அறிக்கை (Working Paper) ஒன்று தயாரிக்கப்பட்டு உறுப்பினர்களுக்கு அனுப்பப்படுவதுண்டு. இத்தகைய அறிக்கை கருத்தரங்கின் தலைப்பில் இடம்பெற்றுள்ள பல்வேறு கூறுகளை வரையறுத்து உறுப்பினர்களுக்கு அறிமுகப்படுத்த உதவும். கருத்தரங்கின் விவாதங்களில் பயனுள்ள முறையில் பங்கு பெறத் தேவைப்படும் அறிவினையும் தருவதாக இத்தகைய அறிக்கை அமையும்.

கருத்தரங்கு உறுப்பினர்கள் பொதுவாக 20 பேர் இருத்தல் விரும்பத்தக்கது. மிகப் பெரிய அல்லது மிகச் சிறிய உறுப்பினர்கள் குழு கருத்தரங்கின் இணக்கமான செயற்பாட்டினைத் தடைசெய்யக் கூடும். கருத்தரங்கு தொடங்குமுன் அதன் இயக்குநர் (Director) அல்லது இணைப்பாளர் (Co-ordinator) கருத்தரங்கின் நோக்கத்தினையும் மையத் தலைப்பின் இயல்புகளையும் அறிமுகப்படுத்தி, அது தொடர்பான எச்சிக்கல்கள் பற்றி விவாதிக்க வேண்டும் என்பது பற்றியும் விளக்குவார். பின்னர், உறுப்பினர்கள் சில உட்குழுக்களாகப் பிரிக்கப்பட்டு, ஒவ்வோர் உட்குழுவிற்கும் தலைப்பினுள் அடங்கும் ஒரு பகுதி ஆராய்ந்து முடிவெடுப்பதற்கென ஒதுக்கப்படும். இத்தகைய கருத்தரங்கு உட்குழு ஒவ்வொன்றுக்கும் ஒரு தலைவரும் (Group Leader) விவாதத்தினின்றும் எழும் கருத்துகளை உடனுக்குடன் குறித்துக் கொள்ளக் குறிப்பெடுப்பவர் (Recorder) ஒருவரும் இருப்பார்கள். உறுப்பினர்களுக்கு எழக்கூடிய ஐயப்பாடுகளைத் தீர்க்கவும், குழு விவாதங்களை ஒருமுகப்படுத்தித் திசை மாறாமல் நெறிப்படுத்தவும் ஓரிரு வல்லுநர்கள் (Resource Persons) இருத்தல் தேவை. கருத்தரங்கின் தலைப்புத் தொடர்பான பல்வேறு மேற்கோள் நூல்கள் உறுப்பினர்களின் தேவைக்காகத் தொகுத்து வைக்கப்பட்டிருத்தலும் அவசியமாகும்.

பல்வேறு உட்குழுக்கள் தம் விவாதங்களை முடித்தபின், மீண்டும் கருத்தரங்கில் பங்கு கொள்

ளும் உறுப்பினர்கள் யாவரும் ஒன்றுகூடிப் பல்வேறு உட்குழுக்களின் இறுதி அறிக்கைகள் பற்றி ஆராய்ந்து முடிவில் முழுமையான ஓர் இறுதி அறிக்கையை இணைந்து தயாரிப்பார்கள். இவ்வறிக்கை கருத்தரங்குத்தலைப்புப் பற்றிய விரிவும் தெளிவும் பெற்ற அறிவினையும் அது தொடர்பாக எழுந்த சிக்கல்களுக்கேற்ற விடைகளையும் அளிப்பதாக இருக்கும். கருத்தரங்கில் பங்கு பெறும் உறுப்பினர்கள் தெளிந்த அறிவைப் பெறுவதுடன், எவ்வாறு புதிய கருத்துகளைத் தேடிப் பெறவியலும் என்னும் முறையறிவினையும் (Learning to Learn) பெற வாய்ப்பிருத்தலால், இது கற்றலில் ஒரு சிறந்த அணுகு முறையாகக் குறிப்பிடப்படுகிறது. கருத்துக்கோவை (Symposium), ஒரு தலைப்பில் உரையாடல் (Colloquiem) போன்றவற்றையும் கருத்தரங்கின் ஓரளவு கட்டுப்பாடு குன்றிய கிளைகளாகக் கருதலாம்.

கருத்தரங்கினைப் பயனுள்ள கற்பிக்கும் நுண்முறையாகப் பயன்படுத்துதல் ஓரளவு உள முதிர்ச்சி பொருளறிவும் பெற்ற மாணாக்கர்களைக் கொண்ட உயர்கல்வி வகுப்புகளில் மட்டுமே இயலும். நன்கு திட்டமிடப்படாமல் நோக்கமின்றி நடத்தப்படும் கருத்தரங்குகள் காலம், பணம் ஆகியவற்றை விரயமாக்குவதுடன், கல்விப் பயன் எதனையும் அளிக்க மாட்டா. எஸ்.ச.

துணை நூல்கள்:

Gage, N. L., The Scientific Basis of the Art of Teaching, Tecahers College Press, New York, 1978.

Highet, G., The Art of Teaching, Vintage Books, New York, 1954.

கருத்தியல்: இது குறிப்பிட்ட குழுவின் உறுப்பினர்களுக்குப் பதிலாக, வாழ்க்கைக்குத் தேவையான விவரங்களை விளக்குகிற கருத்துகளின் தொகுதியாகும். முதலாளித்துவம், பொதுவுடைமை, குடியாட்சி, சருவாதிகார ஆட்சி போன்ற ஒரு குறிப்பிட்ட வழியிலான வாழ்க்கை அல்லது சமூக முறைக்கு அறிவு முறையில் விளக்கம் தருகின்ற கருத்துகளின் தொகுதி கருத்தியல் (Ideology) எனப்படும்.

கி.பி. 18-ஆம் நூற்றாண்டின் கடைசியில் கருத்துகள் பற்றிய ஆய்வு (Study of Ideas) என்னும் பொருளில் கருத்தியல் என்னும் சொல் முதன் முதலாகப் பயன்படுத்தப்பட்டது. பின்பு, பகுத்தறிவு, குறிக்கோள் ஆகியவற்றுடனான கண்ணோட்டத்துடன், சமூகத்தைப் பற்றிய கருத்துகள் திரித்துக் கூறப்படுகின்றன என்னும் மறைபொருளுடன் கருத்தியல் வழங்கப்பட்டது.

ஒரு சமூக, அரசியல் திட்டத்தை உருவாக்குவதற்கான கோட்பாடுகள், நோக்கங்கள், வற்புறுத்தல்கள் போன்றவை கருத்தியல் எனப்படுகின்றன என வெப்சுட்டரின் அகராதி (Webster's Third New International Dictionary) கூறுகின்றது. அரசியல், பொருளாதாரம், சமயம், பண்பாட்டு உறவுகளைக் கொண்ட உறுப்பினர் குழுவினால் விவரிக்கப்பட்ட ஒரு முறையான நடைமுறை நம்பிக்கையையும் அதன் சிறப்பியல்புகளையும் குறிப்பதே கருத்தியலாகும். அதாவது, ஒரு குழுவினால் பகிர்ந்து கொள்ளப்படுகின்ற, ஒன்றுக்கொன்று சார்புள்ள கருத்துகளின் ஒருங்கமைப்பினைக் கருத்தியல் எனக் கொள்ளலாம் எனச் சமூக இயக்கங்களைப் பற்றி ஆராய்கிற வல்லுநர்கள் கூறுகின்றனர். இது தன் உறுப்பினர்களின் உரிமைகளை நியாயமென நிருபிக்கிறது; தன் நிறுவனம் தேவையானது, நல்லது என அதன் உறுப்பினர்கள் தெரிந்து கொள்ளவும், அந்த நிறுவனத்தின் மீது பற்றுதல் கொள்ளவும் துணையாக இருக்கின்றது.

மனிதன், சமூகம், உலகம் ஆகியவற்றைப் புரிந்து கொள்ளும் திறன், உயர்ந்த நம்பிக்கைகள் போன்றவற்றில் கருத்தியல் வளர்ச்சி அடைந்து வருகின்றது. இது நோக்கங்கள், கொள்கைகள், சிந்தனைகள் திட்டங்கள் போன்றவற்றிலிருந்து வேறுபட்டிருக்கும். உலகத்தில் அறிவுக் கூர்மையைப் பெருக்கம் செய்வதற்காக மனிதனால் தன் தேவைகளுக்காக இது உருவாக்கப் பட்டதாகும். உலகத்தைப் பற்றி நன்கு புரிந்து கொள்ளுவதற்கும் உலக நீதியைத் தெரிந்து கொள்வதற்கும் இது மிகவும் முக்கியமானதாகும். மிகவும் ஆபத்தான நிலைகளிலும், இதுவரையிலுள்ள வழக்கமான, கண்ணுக்குத் தெரிகின்ற தோற்றங்கள் ஏற்றுக் கொள்ள முடியாதவாறு உள்ள சமூகப் பகுதிகளிலும் இது தோன்றுகிறது. அதாவது வழக்கமான தோற்றத்தினால் திருப்தி அடையாதபொழுதும், முக்கியமான அனுபவங்களைப் பற்றிய ஒரு விளக்கத்தை எளிதில் அறியவும், அடிப்படை மதிப்பீடுகளையும் மனிதர்களுடைய தகுதியையும் நியாயமென நிருபிக்கவும் தேவையென நினைக்கும் பொழுதும் இது உருவாக்கப்படுகின்றது.

மனிதர்கள் தங்கள் அரசியல், நீதி, சமய, பொருளாதார, பண்பாட்டு நடவடிக்கைகள் ஆகியவற்றை ஒரு குறிப்பிட்ட வழிகளில் அமைப்பார்கள். அந்தப் பலவிதமான நடவடிக்கைகள், நிறுவனங்கள்

ஆகியவற்றில் தங்கள் அறிவையும் தன்மையையும் பயன்படுத்தி உருவம் கொடுப்பார்கள். கடைசியில் அவர்கள் அவற்றின் இயற்கை, நற்குணம் போன்ற வற்றைப் பற்றிய கருத்துகளை உருவாக்குவார்கள். சில நேரங்களில் அந்தக் கருத்துகள் சிக்கலான முறை யிலான நம்பிக்கை அல்லது கருத்தியல்களைக் கொண் டிருக்கும். அந்த நம்பிக்கைகள் பொதுவாக ஒரு குழு வின் அல்லது ஒரு சமூகத்தின் வாழ்க்கை வழி முறையை நேரடியாக வெளிப்படுத்தும். எடுத்துக் காட்டாக, ஒரு குழுவினர் ஒரு செயலினை ஆற்று வதற்காக ஒன்று சேருவதால் ஏற்படும் பயனைப் பற்றி நம்பிக்கை ஏற்படுத்துமாறு கருத்தியல் இருக் கும். பொதுவாகக் குழுவில் உள்ளவர்கள் பற்றுதலோடு இருப்பதற்கும், வெற்றி அடைவதற்கும் அந்தக் கொள்கைகள் பகுத்தறிவுப்படி கட்டாயம் தேவை என்ற உணர்வை இது உண்டாக்கும்.

கருத்தியல் ஆன்மிகம் அல்லது உருவம், தோற்றம் உள்ள இவ்வுலகம் போன்ற முதற்கொள்கைகளை அடிப்படையாகக் கொண்டிருக்கலாம். இது மாறு தலை எதிர்க்கின்ற அல்லது விரும்புகின்றவையாக இருக்கலாம்; அமைப்பிலும் முடிவுகளிலும் மாற்றம் ஏற்படுவதற்கு வெளிப்படையாகவோ மறைமுக மாகவோ இருக்கலாம். இது ஒரு தனிச்சிந்தனையாள னால் உருவாக்கப்படலாம் அல்லது ஒரு நீண்ட இயற்கையான வளர்ச்சியினால் ஆன கொள்கையாக இருக்கலாம். பிற கருத்தியல்களை எதிர்ப்பவையாக இருக்கலாம் அல்லது எதிர்க்காத தன்மை வாய்ந்த தாகவும் இருக்கலாம்.

கருத்தியல் தொடர்ந்து இருக்க வேண்டுமெனின், இப்போதுள்ள சமூகத்தையும், சமூகத்திலுள்ள வழக்க மாகக் கண்ணுக்குத் தெரிகின்ற பிரமுகர்களையும் ஏற்க மறுத்தால் மட்டும் போதாது; இப்போதுள்ள சமூக அமைப்பும் அதன் பண்பாடும் சீர்பெற அமைந்த நல்ல நிலையிலான அறிவுத் திறன் போன்றவற்றிற்கு நல்ல மாற்றுத் திட்டம் தேவையாகும்.

அதிக சக்தி, பரந்த எளிமையான தோற்றம், அதிக அறிவு, சிந்தனைத் திறனுள்ள கவர்ச்சித்தன்மை ஆகியவற்றையுடைய மனிதர்களை உலகில் கருத்தி யல் உருவாக்குகின்றது. சீர்பெற்ற, நீதிநெறிகளை அடிப்படைக் கூறுகளாகக் கொண்ட ஒரு கருத்தியல் சரியானது, உண்மையானது என அனைவராலும் ஏற்றுக் கொள்ளப்படுவதாக இருக்கும். சில குறிப் பிடத்தக்க மனிதர்கள் அரசியல் அடிப்படையில் இதனை உடையவர்களாக இருப்பார்கள். மற்றவர் கள் தனிப்பட்ட, பொதுவான ஆபத்தான நிலைகளில் இதன்படி மாறுகின்றார்கள்.

கருத்தியல் ஏற்படுவதற்கான மூலகாரணங்கள்: சமூக அமைப்பின் செயற்பாடுகளில் அதிருப்தி ஏற் படும்போது உண்டாகும் சமூகப் பெருமுயற்சி, சுய நலம் மற்றும் எதிர்பார்க்கக் கூடிய பலன், முன்பே ஏற்பட்ட சமூக மாற்றம் பற்றிய கசப்புகள், சமூக நிலையினால் ஏற்பட்ட வரையறுக்கப்பட்ட தோற்றம், பழங்காலத்திய, உறுதியான பரம்பரை நினைப்புப் போன்றவை கருத்தியல் உருவாவதற்கான ஒன்றுக் கொன்று தொடர்புடைய மூல காரணங்கள் ஆகும்.

கருத்தியலின் வகைகள்: கருத்தியல் மாறுதலை எதிர்ப்பது, எதிர்த்துத்தாக்குவது, சீர்திருத்தத்தை விரும்புவது, புரட்சியை விரும்புவது என நான்கு வகைப்படும் எனத் தால்காட்டு பார்சன்சு (Talcot Parsons) என்ற சமூகவியல் அறிஞர் கூறுகின்றார்.

கருத்தியல் ஒரு சமூக அமைப்பில் தீவிர ஒற் றுமை அல்லது அதிக ஒத்துப்போகும் குணம் ஏற்பட உதவலாம். சில நேரங்களில் கண்மூடித்தனமாக மக்கள் விரும்புகின்ற மாற்றத்தைத் தடுக்க இது மக்க ளுக்கு உதவுகின்றது. இது ஓர் அடையாளக் குறி என்றாலும், ஆய்வு செய்யப்பட்டுச் சரியான அறி வியல் முறையில் உருவாக்கப்படுகின்றது. உருவாக்கு பவர்களுக்கு அனைத்து எண்ணங்களும் வெற்றிகர மாக நிறைவேற்றுதற்குத் தகுதியானவையாக இருக்கவேண்டும். கருத்தியலாளர் என்பவர் பொது வாகத் தம் சொந்த முயற்சியால் உருவாக்கி, ஒரு முறையான நம்பிக்கை அல்லது கருத்தியலைத் தம் குழுவினருக்குத் தெளிவாகக் கூறுவார். கருத்தியலைப் பற்றிப் பகுப்பாய்வு செய்வதில் நடைமுறை மதிப்பீடு இருக்கலாம். சிக்கலான நிலைமைகளின் எளிமையான வரையறை அல்லது விளக்கம்தான் கருத்தியல்; அதா வது மிகவும் எளியதாக இருக்கும். எனவே, மக்கள் தங்கள் இன்னல்களை வரையறுக்கவும் பொதுவான திட்டத்தைப் பொதுவான வரையறையின்படி செயற் படுத்தவும் முடியும். சமூக மக்களின் பெரு முயற் சிக்குக் காரணியாகவும் அவர்களின் பயத்தைக் குறைக்கவும் இது உதவலாம். இவ்வாறு கருத்தியல் சிந்தனையாளர்கள், அறிஞர்கள், பொதுமக்கள் போன்றவர்களுக்குப் பலவழிகளில், பல சூழ்நிலை களில் உதவுகின்றது. எனவே, கருத்தியல்களைப் பற்றிய ஆய்வும் தீவிரமாக நடைபெற்று வருகின் றது. பூ.த.

கருத்துக் கொள்கை மனிதனின் தன்மை கள் மூன்று கோணங்களில் தம்மை வெளிப்படுத்திக் கொள்கின்றன. அவை உயிரியற் கோணம், சமூக வியற் கோணம், உளவியற் கோணம் எனப்படும். இம்மூன்று கோணங்களும் முறையே மனிதனின்

மூன்று இலக்கணங்களை வெளிப்படுத்துகின்றன. அவை, 1) மனிதச் செயல்கள் அனைத்தும் அவனுடைய உயிரியல் தேவைகளால் நிகழ்பவை என்பதும்; 2) மனிதச் செயல்கள் அனைத்தும் சமுதாய ஏற்புக்காகவும், கூடி வாழ்வதற்காகவுமே அமைந்திருக்கின்றன என்பதும்; 3) மனிதச் செயல்கள் அனைத்தும் ஓர் இலக்கை நோக்கியே இயங்குகின்றன என்பதும், மேலும் உயர்நிலையை நோக்கியே இயக்கங்கள் அமைந்திருக்கின்றன என்பதும் ஆகும்.

இச்செயல்கள் அனைத்தும் வகைப்படுத்தப்பட்டு, தொகுக்கப்பட்டு, அமைப்பு முறைக்குள்ளாக்கப்படும் போது, எளிதில் கையாளப்படக் கூடியதாக அமைகின்றன. இவ்வாறாக அமைந்தவை மூன்று வகையான தத்துவங்களாகும். அவையாவன. 1) கருத்துக் கொள்கை (Idealism), 2) இயற்கைக் கொள்கை (Naturalism), 3) பயனளவைக் கொள்கை (Pragmatism). மனித இனத்தின் வளர்ச்சியுடனும் வரலாற்றுடனும் காலம் தன்னுடைய வலுவான கரத்தை இணைத்து, இம் மூன்று வகை முக்கிய தத்துவங்களை உருவாக்கியுள்ளது.

கருத்துக் கொள்கை: இத்தொடர் பலவகைகளில் கையாளபபடுவதாக அமைந்திருக்கின்றது. இத்தொடர் குறிக்கும் பொருள் எக்கருத்தில் வழங்குகிறதோ அதற்கு ஏற்ப அதன் வழக்கு மாறுபடும். ஆனால், மெய்ப்பொருளியலில் இச்சொல் கையாளப்படும்பொழுது கருத்துப் பொருட்கொள்கை, கருத்து வழிக்கொள்கை, கருத்து முதற்பொருட் கொள்கை என்று அறிஞர்களால் வகுக்கப்படுகிறது.

ஒரு மெய்ப்பொருள் கொள்கையாகக் கருதப்பெறும் போது அது நீண்டகாலம் கீழை, மேலை நாடுகளிலே பல்வகைத் தடைகட்கு உட்பட்ட வரலாற்றினைப் பெற்றிருக்கும். மேலும், இவ்வரலாறு பல்வேறு வடிவங்களையும் பெரிதும் மாறுபடுகின்ற தோற்றங்களையும் பெற்றுள்ளமை தெரியவருகிறது. இந்திய, கருத்து முதற் கொள்கை, ஐரோப்பியக் கருத்து முதற்கொள்கை, பிரிட்டன் நாட்டுக் கருத்து முதற்கொள்கை, இத்தாலியக் கருத்துமுதற் கொள்கை, அமெரிக்கக் கருத்து முதற் கொள்கை என்னும் தலைப்புகளில் இக்கருத்துக் கொள்கையினை ஆராய்வது தக்கது.

கருத்துக் கொள்கையும் அதன் வகைகளும்: சடப் பொருள்களை உண்மை எனவும், மனத்தில் ஏற்படும் சலனம் சில உருவங்களையோ எண்ணங்களையோ நிலை நிறுத்துகின்றது எனவும், அதன் விளைவாக உள்ளம், அறிதல் என்ற தொழிலைச் செய்கின்றது எனவும் ஒரு சாரார் கருதுகின்றனர். இவர்கள் 'சடப் பொருள் கொள்கையினர்' எனப்படுகின்றனர். இவர்களின் கொள்கை 'சடப்பொருள் கொள்கை'(Realism) எனப்படுகிறது. ஆன்மாவை முதன்மையாகவும் மையமாகவும் கொண்டு, ஆன்மாவே உண்மை எனவும், அதன் செயல்களே உண்மை எனவும் விளக்கும் கொள்கையினைக் 'கருத்துக் கொள்கை' என்பர். இக்கருத்துக் கொள்கை (1) புறநிலை அல்லது கடந்த நிலைக் கருத்துக் கொள்கை (Objective or Transcendental Idealism), 2) தீவிரக் கருத்துமுறைக் கருத்து முதற்கொள்கை (Tradition of Strict Idealism), 3) விளங்குகின்ற கருத்துமுதற்கொள்கை (Actual Idealism), 4) தொகுப்புநிலைக் கருத்து முதற் கொள்கை (Synthetic Idealism), 5) தனி நிலைக் கருத்து முதற்கொள்கை (Personal Idealism) எனப் பல்வகையாகக் கீழை, மேலை நாட்டுத் தத்துவங்களில் வகைப்படுத்தப்பட்டுள்ளது.

இந்தியக் கருத்து முதற் கொள்கை: சங்கரரின் கருத்து முதற் கொள்கை: சங்கரர் கருத்தை ஒரு வரியில் சொல்ல வேண்டுமானால் கீழ்க்காணுமாறு சொல்லலாம். பிரம்மனே உண்மை, இந்த உலகம் மாயத் தோற்றம் கொண்டது. சீவனும் பிரம்மனும் வேறு வேறு அல்ல; எனவே, பிரம்மன் நிலையான ஆழ்ந்த உண்மையின் வடிவம். அவ்வடிவம் முழுமையானதும் உண்மையானதும் ஆகும்.அது நிலையானதும் தொடக்கமில்லாததும் மாற்ற முடியாததும் ஆகும். எனவே,அதுவே தலையாய அறிவு ஆகும். இவ்வுண்மையின் வடிவத்தை அறிந்தவர்களுக்கு மாயை மறைகிறது. எனவே, பிரம்மன் அறிவாகவும், அறிவைக் கொடுப்பவராகவும் அறிந்து கொள்பவராகவும் இருக்கிறார். பிரம்மன் எல்லாப் பொருள்களுக்கும் அடிப்படை ஆவார். அவரை யாராலும் விவரிக்க முடியாது. எப்பொழுது மாயை பிரம்மனோடு தோற்றம் அளிக்கிறதோ அப்போது அவர் ஈசுவரனாகத் தோற்றம் அளிக்கிறார். எனவே, ஈசுவரன் பிரம்மனின் மறு தோற்றம் ஆவார். பிரம்மன் இல்லை என்றால் ஈசுவரன் இல்லை; ஈசுவரனே எல்லாப் பொருள்களையும் படைத்துக் காத்து, வேண்டுமானால் அழிக்கவும் செய்கிறார்.

இந்த உலகத்தின் தோற்றமும் வளர்ச்சியும் அவரைப் பொறுத்தது ஆகும். எனவே, உலகம் ஈசுவரனின் பிரதிபலிப்பு ஆகும். அவரவர் வினைப் பயன்களுக்கு ஏற்ப, ஈசுவரன் உயிர்களைத் தோற்றுவிக்கிறார். அவர் நிறை, குறை, விருப்பு, வெறுப்பு, இன்பம், துன்பம், பாவம் போன்றவற்றுக்கு அப்பாற்பட்டவராகத் திகழ்கிறார். அவர் ஒழுக்கத்தின் நாயகனாக விளங்குகிறார். அவர் எங்கும் நிறைந்த

வராகவும், எங்கும் காணப்படுபவராகவும், முத்தியை அடைய வழி செய்பவராகவும் எல்லா அறங்களுக்கும் அடிப்படையாகவும் விளங்குகிறார்.

சங்கரர் பின்வருமாறு தம் கருத்துக் கொள்கையை நிலைநிறுத்துகிறார்: 1) பரம்பொருள் ஒன்றே. அதுவே உண்மையின் வடிவம். 2) அவர் எல்லாம் அறிந்தவராகவும், எங்கும் நிறைந்தவராகவும் விளங்குகிறார். 3) சிலந்தி தன் உடம்பிலிருந்து தன் வலையைத் தானே பின்னுவது போல் கடவுள் அவருடைய சக்தியைக் கொண்டு உலகத்தையும் உலகில் காணப்படும் பொருள்களையும் படைக்கிறார். 4) தனது வினைப்பயனின் காரணமாக ஆன்மா இவ்வுலகில் பிறவியைப் பெறுகிறது. 5) ஆன்மா உடலில் சிறைப்பட்டுள்ளது. முத்தி என்பது ஆன்மா உடலில் இருந்து விடுபட்ட நிலையாகும். அறியாமையின் காரணமாக ஆன்மா இவ்வுடலில் சிறைப்பட்டு இருக்கிறது. எனவே, அது உலகப் பொருள்களின் மீது அவாவுறுகிறது. 7) ஆன்மா பிரம்மனின் ஒரு பகுதி என்று உணர வேண்டும். இதுவே உண்மை அறிவாகும். இந்த அறிவு அவனை ஆழ்ந்த தியானத்தை மேற்கொள்ளச் செய்து கடவுளை அறிய உதவுகிறது. இந்த நிலையை அடைந்தால் 'அவனே பிரம்மன்' ஆவான்.

ஐரோப்பியக்கருத்துக் கொள்கை: ஐரோப்பிய மெய்ப்பொருளியலில் சாக்ரட்டீசு (Socrates) பிளேட்டோ, அரிசுடாட்டில்(Aristotle) ஆகிய மூவரும்கருத்து முதற்கொள்கையின் வளர்ச்சிக்கு அடிகோலியவர்கள். சாக்ரட்டீசுதமது கருத்துக் கொள்கையில் உடலைப் பற்றியும் சொத்தைப் பற்றியும் எண்ணங்களைச் செலுத்த வேண்டாம் என்றும், முதன்மையாகவும் முக்கியமாகவும் ஆன்மாவின் சிறந்த வளர்ச்சிக்குக் கவனம் செலுத்த வேண்டும் என்றும் கூறுகிறார். மேலும், அவரது கருத்துக் கொள்கையில் மனிதனின் நற்பண்புக்கு முக்கியத்துவம் அளிக்கிறார். நற்பண்பு என்பது பணம் தரும் ஒன்று அன்று என்றும், நற்பண்பிலிருந்து மனிதனின் சொந்த நன்மையும் பொது நன்மையும் பணமும் தோன்றுவன என்றும் கூறுகிறார். சாக்ரட்டீசின் கொள்கையை அடியொற்றிப் பிளேட்டோ கருத்து முதற்கொள்கையை அமைக்கிறார். பிளேட்டோவின் கருத்து முதற்கொள்கை சாக்கரட்டீசுக் கருத்தைப் பற்றிப் போதித்த போதனைகளினின்றும் பிறந்தது. கருத்து என்பது ஒரு பொருளின் முக்கியத் தன்மையைப் புலப்படுத்துவது. ஒரு பொருளை அப்பொருளாக ஆக்குவது. ஆனால், அதன் குறிப்பிட்ட பண்புகளுக்குக் கட்டுப்படாதது. இவற்றிலிருந்து பிளேட்டோ கூற விரும்புகின்ற கருத்து புலன் கடந்த உலகின் ஒருவகை உயர் குறிக்கோளாகிய கருத்து ஆகும். பிளேட்டோ தமது கருத்துக் கொள்கையில் ஒருவகைப்பொருள் எப்போதும் அதே தன்மையில் இருக்கும்; அது படைக்கப்படாதது; அழிக்க முடியாதது; தன்னுள் ஒன்றையும் பெற்றுக் கொள்ளாதது; தான் மற்றொன்றிலும் செல்லாதது; காணமுடியாதது; புலன்களால் அறிய முடியாதது; அதைப் பற்றி அறிவு ஒன்றே சிந்திக்கும் வாய்ப்பைப் பெற்றது; அதே பெயருடைய மற்றொரு தன்மையுடையதும் உண்டு; அது புலன்களால் அறியக் கூடியது; படைக்கப்பெற்றது; எப்போதும் இயங்குவது; ஓர் இடத்தில் இருப்பது; இடத்தை விட்டு மறைவது; கருத்தாலும் புலனாலும் அறியப்படுவது என்கிறார். அவர் தம் கருத்துமுதற் கொள்கை பல்வேறு உரையாடல்களில் (Diologues) காணப்படுகின்றது. உண்மையாகவே அது ஒரு சீராயுள்ள கொள்கையன்று; முற்பகுதியில் ஒரு காட்சியும் பிற்பகுதியில் வேறுபட்ட காட்சியும் உடையதாகக் காணப்படுகிறது. சாக்ரட்டீசின் கருத்து முறை பிளேட்டோவிடம் முழுமை பெற்ற கருத்தாக வளர்ச்சியுற்றது என்று கருதலாம்.

பிளேட்டோ பன்மைக்கும் ஒருமைக்கும் உள்ள தொடர்பையும், கருத்திற்கும் பொருள்களுக்கும் உள்ள தொடர்பையும் பின்வருமாறு விளக்குகிறார். வெறும் பொருள் என்பதில்லை; எல்லாம் கருத்தில் வேரூன்றியவையே. இவ்வாறு மெய்ப்பொருள் யாவும் கருத்தியலாக, கருத்தே முதன்மையது என்னும் கொள்கையாக அமைகிறது. பொருள்களில் உட்பதிந்து கருத்துகள் வாழ்கின்றன என்பதிலும் பன்மையே எஞ்சி நிற்கின்றது. ஆனால் 'கருத்தே முதல்' என்னும் கொள்கைக்கு ஒருமை அல்லது ஒற்றுமை வேண்டும். பிளேட்டோ இதை முற்றிலும் விளக்குகிறார். பொருள்களின் பன்மைக் கருத்து ஒற்றுமையில் முடியுமானால் கருத்துகளின் பன்மையும் விரிந்து விரிந்து சென்று, முடிவில் அவை எல்லாம் 'நன்மை' என்னும் கருத்தில் சென்று கூடுகின்றன. இதுவே 'குடியரசு' (Republic) என்னும் நூலில் பிளேட்டோ விளக்கிய மெய்ப்பொருள் இயல் கருத்தில் முக்கியமானதாகும். இந்நூலில், 'நன்மை' என்பதன் கருத்தே உயர்ந்த அறிவாகும். அதன் பயனாலேயே மற்ற யாவையும் பயனுள்ளவைகளாக, பயன்படுபவைகளாக ஆகின்றன என இவர் வலியுறுத்துகிறார். சுருக்கிக் கூறுமிடத்து, காட்சி உலகத்தில் சூரியன் எந்த இடத்தைப் பெறுகிறதோ அதே இடத்தைக் கருத்துலகத்தில் நன்மை பெறுகின்றது. சூரியன் பொருள்களைக் காணுமாறு செய்கிறது. அதுபோல 'நன்மை' எல்லாப் பொருள்களையும் அறிந்து கொள்ளுமாறு செய்கின்றது.

பிளேட்டோவிற்குப் பின் ஐரோப்பியக் கருத்து முதற்கொள்கையில் அரிசுடாட்டில் முக்கிய இடம் பெறுகிறார். அரிசுடாட்டில் எழுதியவற்றுள் அடிப் படையான பொருள், அவர் பெயரிட்டவாறு, 'முதல் மெய்ப்பொருளியல்' (First-Philosophy) அல்லது கடவுட் கொள்கையாகும். அறிவியல்களின் கடமை பொருள்களின் காரணங்களை ஆய்வதும், எல்லா வற்றிற்கும் பொருந்தும் பொதுவான காரணங்களை ஆராய்வதுமாகும். இப்பொருளில் இது, 'முதல் மெய்ப்பொருளியல்' ஆயிற்று. பௌதிகத்தினை அடுத்து இது வருவதாயினும் ஒவ்வோர் அறிவியலுக் கும் முன்னே இது வருகின்றது. அரிசுடாட்டில் முடி வான இனம் (Ultimate Categary) என்பதே பொருள் என அதைக் கடவுளோடு ஒன்றுபடுத்திக் கண்டார். ஆகையால் இது 'கடவுள் இயல்' எனப் பேசப் பெறுவ தாயிற்று.

தனிப்பட்ட பொருள்களோடு அறிவியல் சார் புடன் அரிசுடாட்டில் தொடங்கினார். 'தனிப்பட்ட பொருளுக்கு வேறாக ஒன்றும் இல்லையென்றால், எண்ணத்தால் எண்ணுவதற்கே ஒரு பொருளும் இல்லாததாகும். எல்லாப்பொருள்களும் புலனால் அறியும் பொருளேயாகும். புலன் அறிவே அறிவென்று கூறினாலன்றி எதைப் பற்றியும் அறியும் அறிவே இராது. காணும் பொருள்கள் எல்லாம் அழிவன, இயங்கிக் கொண்டிருப்பன. ஆதலின், அசையாத என்றுமுள்ள பொருள் ஒன்று இல்லாததாகும். என்று முள்ள பொருள் ஒன்றும் இல்லையானால் உற்பத்தி என்னும் முறையொன்றும் இருக்க இயலாது. உற் பத்தியாகும் ஒவ்வொன்றும் எதிலிருந்து உற்பத்தியா கின்றதோ அதுவும் ஏதோ ஒன்றாக இருத்தல் வேண் டும். பொருள் (Substance) என்ற சொல் ஒவ்வொரு பொருளைப் பற்றியும் ஆளப்படுகின்றது. புலன்கடந்த மெய்ப்பொருளியலில் இச்சொல் பரம்பொருளுக்குப் பொருந்துவதாகவும் ஆளப்பெறுகின்றது. முதல் தோற்றத்திலேயே இவ்வுள்பொருள் பிளேட்டோவின் கருத்துக் கொள்கைக்கு ஒப்புவதாக வேண்டும். ஆனால், அரிசுடாட்டில் மிக்க கவனத்தோடு தம் கொள்கையைப் பிளேட்டோவின் கொள்கையிலிருந்து பிரிக்கிறார், அரிசுடாட்டில், பிளேட்டோ கூறியவற் றுள் எவை விளக்கம் இல்லாமல் இருந்தனவோ அவற்றிற்கு விளக்கம் தந்தார்.

இங்கிலாந்தின் கருத்து முதற்கொள்கை: பிரிட்டன் நாட்டுக் கருத்து முதற்கொள்கை கிரீன் (Green T.H.) என்பவரால் தொடங்கப்பெற்று எப்.எச். பிராட்லி (F.H. Bradley), பொசாங்கே (B. Bosandquet), மெக்டெகார்ட்டு (Mctaggart) ஆகியோரால் வளர்க் கப்பெற்றது. அது, எகல் என்பவரால் 'புறநிலை அல்லது கடந்த நிலைக் கருத்துக்கொள்கை' (Transcen dental Idealism) என்று வழங்கப்பட்டது.

கடந்தநிலைக் கருத்துக்கொள்கை: எகல் என்பவர் தம் சீரிய அறிவுத் திறனால் விளக்கிய பேருண்மை புறநிலைக் கருத்தமைவாகும். இது கருத்துக் கொள்கையின் பயன்மிக்க அடைவுகளுள் ஒன்றாகும். பலவாக விளங்கும் திறமைகளாகிய காட்சி, கருத் தமைவு, உள்ள உறுதி போன்றவற்றின் இடையே சிந்தனையாகிய திறனும் அவற்றிற்கு ஒத்த நிலையில் விளங்குகிறது என்ற கருத்தில் 'சிந்தனை' என்பதைக் கொள்ளலாம். புறநிலையில் விளங்கும் அறிவாற்றல் என்பதைப் பொதுவாகச் சிந்தனை என்னும் சொல் வழங்கும் பொருளிலும் கொள்ளலாம். இந்தப் பொதுக் கருத்திலேயே மனிதன் சிந்தனை உடையவன் என்று சொல்கின்றனர். மனிதன் சிந்தனையாளனாக விளங்குகிறபோது அவன் பொதுப் பண்பை உடைய வன் ஆகிறான். அறிபவன் கருத்துமுதற் கொள்கை யில் முக்கிய இடம் பெறுகிறான். இந் நிலையில், சிந்தனைத் திறத்தை ஆற்றல்களுள் ஒன்றாகக் கருதி னால், பொருத்தமற்ற ஒன்றாக அது ஆகும். இக் கருத்துக் கிரீன் என்பவரால் நன்கு வலியுறுத்தப்பெறு கிறது.

கிரீன், பிராட்லி ஆகிய இரு ஆங்கிலேயக் கருத்து முதற் கொள்கையினர் பரம்பொருள் உறவு நிலை அனுபவ உலகிலே காணக் கூடியது என்னும் கருத் தினைத் தகர்த்து எறியப் பெரிதும் முயன்றவர்கள் ஆவர். இதனை, ஆங்கிலேயக் கருத்து முதற் கொள்கைக்கு உரிய சிறப்பாகவே கொள்ள வேண் டும். கிரீன், பிராட்லி ஆகிய இருவரிடையே விளங்கும் வேறுபாட்டைத் கூற வேண்டுமானால், கிரீன் என்ப வர், பரம்பொருளை வரையறையுறாத உணர்வு, அல் லது கடந்த நிலையில் விளங்குகின்ற அகம் என்று கூறி, அதுவே அனைத்துப் பாகுபாடுகளுக்கும் மூலமாக விளங்குதலால் பாகுபாடுகளுக்குள் அதனை அடக்கு தல் இயலாது என்று கூறுகிறார்.

பிராட்லி என்பவர் வழக்கிலுள்ள சொற்கள் யாவும் உறவு நிலைகளால் மலிந்து விளங்குகின்றன என்றும், பரம்பொருள் ஒரு முழுநிலை அனுபவம் என்றும் குறிக்கிறார். தனிநிலையில் விளங்கும் சிந் தனை, செயலுறுதி ஆகியவற்றிடையே விளங்கும் வேறுபாடுகளைக் கடந்து பரம்பொருள் விளங்கு கிறது. உணர்ச்சியை விட நெருங்கிய நிலையில் உட னான ஓர் அனுபவத்தை உடையதாகவும் பரம் பொருள் விளங்குகிறது. பிராட்லி ஆங்கிலேயக் கருத்து முறைக்கு ஒரு புதிய திருப்பத்தைத் தந்தார். இந் நிலையில் ஆங்கிலேயக் கருத்து முறை மேலும்

புதியதொரு மாற்றத்தைப் பெற்றது. இம் மாற்றத்தை விளைத்தவர் பொசாங்கே என்பவர் ஆவார். 'இணைக்கும் அல்லது சேர்க்கும் தத்துவம் இயற்கையின் அல்லது உலகின் கூறாகக் கொள்ளின் நாம் பெறுகின்ற அறிவு உண்மை என்னும் பண்பினை இழக்கிறது. அறிவு உண்மையைத் தரவல்லதாக விளங்க வேண்டுமானால், அதனைப் புறநிலைப்படுத்தி உலகத்தோடு புதியதாகச் சேருகின்ற ஒன்றாகக் கருதவேண்டும். உலகம் தன்னை வெளிப்படுத்திக் கொள்கின்ற முறையிலேமுக்கிய வெளிப்பாடாக விளங்குவது அறிவு என்று கொள்ள வேண்டும் என்பது பொசாங்கே கருத்தாகும். மனம் இவ்வாறு உலகம் வெளிப்படுகின்ற வகையில் தனது விளக்குகின்ற ஆற்றலால் துணை செய்வதால் இவ்வாறு கருதுகின்ற நிலையில் மனமும் உலகின் ஓர் உறுப்பேயாகும்'.

தீவிரக் கருத்துமுறை: அறிபொருள், அறிவானை இன்றியமையாத நிலையில் சார்ந்து விளங்குகிறது. அல்லது அறிவைச் சார்ந்து விளங்குகிறது என்னும் தீவிரக் கருத்தினின்று மெக்டகார்ட்டு வேறுபடுகிறார். இக்கருத்தினை மாற்றி அதனிடத்தில் பார்க்லி, இலைப்னிட்சு அல்லது வார்டு (Ward) என்போர் கருதுகின்ற ஆன்மிகக் கருத்துக் கொள்கையில் ஒன்றை மெக்டகார்ட்டு அமைக்கிறார். எனவே, இவரது கொள்கை கருத்து முதற்கொள்கையின் தீவிரக் கருத்து முறை என வழங்கப்படுகிறது.

இத்தாலியக் கருத்து முதற்கொள்கை: குரோசே (Croce), செண்டீல் (Gentile) ஆகியோர் இத்தாலியக் கருத்து முதற் கொள்கையில் சிறப்பிடம் பெறுகின்றனர். குரோசே மனம் அல்லது ஆன்மாவை முதற் பொருளாகவும், பரம்பொருளாகவும் கருதினார். மனம் அல்லது ஆன்மா ஒன்றே உள்பொருளாகும். மனம் அல்லது ஆன்மா அல்லாத உள்பொருள் ஏதும் இல்லை. உள்பொருள் கொள்கின்ற ஒவ்வொரு வடிவமும் மனம் அல்லது ஆன்மா என்பதனிடத்தில் ஊன்றி விளங்குகிறது. மனம் படைப்பாற்றல் உடையது. மனத்தின் படைப்பாற்றல் உள்பொருளை விளக்குதலிலே விளங்குகிறது. உள்பொருளாவது இயக்க நிலையில் விளங்குவதாகும். பருமை நிலையில் விளங்குவதே உள்ளதாகும். மெய்ப்பொருளியல் என்பது இயங்குகின்ற பருமை நிலையில் விளங்கும் உள்பொருளைப் பற்றியதாகும். உள்பொருள் என்பது மனம் அல்லது ஆன்மா என்று கூறப்படும். உள்பொருள் அனுபவமாகக் கருதப்படுவதாகும். உள்பொருளின் செயல் நிலைகளைப் பிரித்து அறியலாம். ஆனால், அவை உண்மையில் பிரிக்கவொண்ணாதவையாகும். ஆதலால், உள்பொருள் என்பது ஒரு கருத்து முறையாகும். அது ஒரு முழுமையாகும். ஒருமையோடு விளங்குவதாகும்.

விளங்குகின்ற கருத்து முதற்கொள்கை: செண்டீல் என்பவர்இருவகை எண்ணங்களைப் பிரித்து உணர்த்துகிறார். ஒன்று பருமையான எண்ணம் அல்லது பருமையான நிலையில் நிகழ்கின்ற சிந்தனை; மற்றொன்று கருத்தியல் நிலையில் நிகழும் எண்ணமாகும். இது சிந்தனையில் அமைந்தது அல்லதுஅறி பொருள் நிலையில் சிந்தனை விளங்கிய பிறகு கருத்தியல் நிலையில் வைத்துக் கருதப்பெறுவது. இவ் வகையில் அனுபவப் பன்மையும் மனம் உள்பொருள் ஆகிய இருமையும், எண்ணம் பருமையான நிலையினின்று கருத்து இயல் நிலையில் மாறி அமைவதால் நிகழ்வனவாகும். ஒருவருடைய சிந்தனை அவரது சிந்தனையில்அமைகின்றபோது பருமையான நிலையை அடைகிறது. இவ்வகையில் ஒவ்வொரு சிந்தனையும் பிற சிந்தனைகளால் தொடரப் பெறுகிறது. உண்மையில் நிகழும் சிந்தனைகள் கழிந்த காலத்தில் நிகழ்ந்த சிந்தனைகட்குப் புறநிலையிலே பருமைத் தன்மையை வழங்குகின்றன. இச் சிந்தனை, நிகழ்கின்ற பிற சிந்தனைகளால் தொடரப் பெறுகின்றது. இவ்வாறு கழிந்த சிந்தனைகள் அனைத்தும் செயலற்று விளங்குகின்றன. இது இயற்கையாகும். நிகழ்கின்ற சிந்தனையே செயற்பட்டு விளங்குவதாகும். இதனை ஆன்மா என்று கருதுகின்றனர். இவ்வாறு கருதுகின்ற கொள்கையே (Actual Idealism) விளங்குகின்ற கருத்து முதற்கொள்கையாகச் செண்டீல் நிறுவுகிறார்.

தொகுப்பு நிலைக் கருத்து முதற்கொள்கை: இராய்சு என்பவர் உள்ளது அல்லது இருப்பு நிலையைக் குறித்துக் காட்சிப் பொருள் கொள்கை, அனுபூதிக் கொள்கை, ஆய்வு நிலை அறிவு வழிக் கொள்கை ஆகிய கருத்து முறைகளுள், இருப்புநிலை அல்லது உள்ளது குறித்து வழங்குகின்ற கருத்தமைவுகளைத் திறன் ஆய்வு முறையிலே மறுத்துத் தமது 'தொகுப்பு நிலைக் கருத்து முதற்கொள்கையை' (Synthetic Idealism) அமைக்கிறார். புறநிலையில் விளங்குகின்ற பொருளானது முடிபிலே தோற்றமுடையதாக மட்டும் விளங்குகிறது. எண்ணத்தின் நோக்கமும், பொருளும், விரிவு பெற்றுத் தோற்றமாகப் புறநிலையில் விளங்குவதையும் உட்படுத்திக் கொள்வதாகும். தோற்ற நிலையில் விளங்குவதை அழித்துவிடுவது அன்று. எண்ணத்தின் நோக்கம் நிறைவுறுதலேயாகும். 'இதுவே உள்ளது, மற்றைய அனைத்தும் சாயலாகும் அல்லது, பகுதியாக உருக்கொள்ளல் ஆகும். இதுவே, உள்பொருள் எல்லைக்குட்பட்ட எண்ணங்கள் நாடுகின்றதன் தெய்விக நிறைவுடைய வாழ்வே

யாகும்'. இதனை இராய்சு இறைவன் என்று குறிக்கிறார். 'பரம ஆன்மா' என்றும் எல்லை இகந்த சிந்தனையென்றும், செயலறுதி என்றும் குறிக்கிறார். இதுஅனைத்தையும் உட்படுத்துவதாக,அனைத்தையும் அறிவதாக விளங்குகிறது. இதனிடத்து அனைத்து நோக்கங்களும் நிறைவுற்ற நிலையில் என்றென்றும் விளங்குகின்றன. பரம்பொருள் அல்லது இறைவன் இராய்சு என்பவரின் நூல்களிலே பலவாறாகக் குறிக்கப் பெறுகிறார். உலோகாசு (Logos) என்றும், 'சிக்கலைத் தீர்ப்பவன்' என்றும், உலகுக்கு விளக்கம் காண்பவர் என்றும், அன்புமிக்க சமூகம் என்றும் பரம்பொருள் குறிக்கப்பெறுகின்றது. இவ்வாறு தொகுப்பு நிலைக் கருத்துக் கொள்கை அமைகிறது.

அமெரிக்கக் கருத்து முதற்கொள்கை: கான்கார்டு கோடைக்கழகம் (Concord Club) என்பது கி.பி. 19-ஆம் நூற்றாண்டின் இடைப்பகுதியில் செருமானியச் சிந்தனைப் பயிற்சியை ஊக்கியது. இதன் விளைவாக அமெரிக்க நாட்டில் வெவ்வேறு கருத்து முதற்கொள்கைகள் தோன்றுவனஆயின. பரம கருத்துக்கொள்கையினையும் (Absolute Idealism) தனிப்படு கொள்கையினையும் (Personal Idealism) இராய்சு (Royce), ஓவிசன் (Howison) ஆகிய இருவரும் நன்கு விளக்கியுள்ளனர்.

பரம கருத்துக்கொள்கை: இராய்சு என்பார் வகுத்த மெய்ப்பொருளியல் கொள்கையைப் பரம கருத்துக் கொள்கை (Absolute Idealism) யென்று குறிப்பது வழக்கம். இராய்சின்கொள்கை எகல், பிராட்லி, சங்கரர் ஆகியோர் வகுத்த பரம கருத்துக் கொள்கைகளின்று வேறுபடுவதாகும். ஒழுங்கு, அமைதி, பாதுகாப்பு ஆகியவற்றைச் சமூக வாழ்வின் குறிக்கோள்களாகக் கருதி இராய்சு தமது பரம கருத்துக் கொள்கையை நிறுவினார். ஒருதலைச் சார்புடைய பகுதியான அனுபவங்கள் யாவற்றையும் உட்படுத்துகின்ற பரமான அனுபவம் ஒன்று தம் விளக்கத்திற்காக வேண்டும் என்கின்ற சமமான பிறிதொரு வழக்குரையை இராய்சு தருகிறார். பரமான அனுபவம் என்று இராய்சு குறிப்பது முற்றறிவுடைய உள்பொருள் அல்லது இறைவனையே ஆகும். பிழையுண்மை ஒருதலைச் சார்புடைய பகுதியான அனுபவங்களின் மூலம் பரம்பொருளைக் குறிக்கிறது. பரம்பொருளைக் குறித்து மறுப்புச் செய்வதோ, ஐயுறுவதோ பரம்பொருள் உண்மையை ஏற்று வலியுறுத்துவது ஆகும். உறுப்புகள் எவ்வாறு, உயிர்ப்பொருள் என்ற முழுமையோடு உறவு கொண்டு விளங்குகின்றனவோ அவ்வாறே,பரம்பொருள் பற்றிய அனுபவமும் ஒருதலையான பகுதியான அனுபவங்களோடு தொடர்பு கொள்கிறது. இவ்வாறு பரம கருத்துக் கொள்கையினை விவரிக்கிறார் இராய்சு.

தனிநிலைக் கருத்து முதற்கொள்கை: ஓவிசன் என்பவர் மனிதன், மனம் அல்லது ஆன்மா ஆவான்; அவ்வாறு கொள்ளினும் மனிதனின் தனிநிலை கெடுவது இல்லை என்று கூறித் தனிநிலைக் கருத்து முதற்கொள்கையை (Personal Idealism) வலியுறுத்துகிறார். மேலும், அவர் தம்கருத்துக்கொள்கையில் ஆன்மாவின் தனிநிலையை-வேறுபாடுகளை நினைவிற் கொண்டே ஒருவர் விளங்கிக் கொள்ளவேண்டும். வேறுபாடுகள் உள என்பது பிற ஆன்மாக்கள் உள என்பதை உட்படுத்துவதாகும். எல்லைக்குட்பட்ட ஆன்மாக்கள் இறைவனால் படைக்கப்படுவன அல்ல. அவை என்றென்றும் உள. அவை இறைவனோடு ஒத்த நிலையில் விளங்குகின்றன. அவ்வான்மாக்கள் தாமே தொழிற்படுவன; செயலுரிமை உடையன. இறைவனுக்கும் தனிநிலையில் விளங்குகின்ற ஆன்மாக்களுக்கும் இடையே விளங்குகின்ற உறவு குறித்து ஓவிசன் என்பவர் கருதும்போது இறைவனை நிமித்த (Efficient Cause) காரணமாகக் குறிக்கின்றாரேயன்றி முதற்காரணமாகக் குறித்தாரல்லர். தனிநிலையில் விளங்குகின்ற அனைத்து ஆன்மாக்களுக்கும் இன்றியமையாத நிலையில் முற்கோளாக விளங்குகின்றவன் இறைவன் என்ற அடிநிலை உண்மையாக விளங்குகின்றநிலையை அளவைநிலை குறிக்கின்றது. இறைவன் அனைத்து உயிர்களையும் அல்லது அனைத்து ஆன்மாக்களையும் ஒழுக்க வாழ்விலே தம்பால் ஈர்த்துக் கொள்கிறார். கட்டற்ற, படைக்கப்பெறாத என்றென்றும் விளங்குகின்ற இவ்வான்மாக்கள் ஒருங்கே ஒரு சமூகமாக விளங்குகின்றன.

இச்சமூகத்திற்கு 'இறைவனின் நகரம்' அல்லது என்றென்றும் விளங்கும் 'குடியரசு' போன்ற பெயர்கள் ஓவிசன் (Howison) என்பவரால் வழங்கப்பெற்றன. தனிநிலையில் விளங்கும் ஆன்மாக்கள் இறைவனால் ஈர்க்கப்பெறுகின்றன. இவ்வான்மாக்கள் இறைவனிடத்து ஈடுபாடு கொண்டு விளங்குகின்றன. இவ்வான்மாக்கள் தமது செயலுரிமையை இறைவனோடு இயைத்துக் கொள்ளுகின்றன. ஆன்மாக்களது குடியரசிலே விளங்குகின்ற ஒருமைப்பாடு, அனைத்தையும் முன்னதாகவே வரையறை செய்யும் 'பொது மனத்திடத்து' (Universal Mind) விளங்குகின்ற ஒருமைப்பாடு அன்று. எனவே, ஓவிசன் என்பவரது மெய்ப்பொருளியலானது மெய்ப்பொருளியற் சிந்தனையிலே தங்குகின்ற ஒரு நிலையாகும்.

இக்கருத்துக் கொள்கையானது பல்வேறு வடிவங்களையும் பெரிதும் மாறுபடுகின்ற தோற்றங்களையும்

பெற்று வளர்ந்த போதிலும், பொதுத் தன்மையாக மெய்ப்பொருள் இயற்பிரிவில் இது ஆன்மாவினை அடிப்படையாகவும் முதன்மையாகவும் மையமாகவும் கொண்டு ஆன்மாவே உண்மை எனவும், அவற்றின் செயல்களே உண்மை எனவும் விளங்குகிறது.

ஏ.எஸ்.பி.

துணை நூல்கள்:

Ewing, A.C., Idealism; A Critical Survey, Methuen & Co., Ltd, 1934.

Gottfried Martin, An Introduction to General Meta Physics, George Allen & Unwin Ltd, London, 1961.

Wilbur Marshall Urban, Beyond Realism and Idealism, George Allen & Unwin Ltd, London, 1949.

கருத்துப் பட்டறை: கருத்துப் பட்டறை செயலரங்கு என்றும் குறிக்கப்படுகிறது. இது உயர் கல்வியில் பயன்படுத்தப்படும் ஒருவகைக் கற்பித்தல்-கற்றல் முறையாகும். இது கற்பித்தலுக்கு மட்டுமன்றிப் பணியிடைப் பயிற்சியில் புதிய செயல்முறை ஒன்றினை அறிமுகப்படுத்தி, அதனைக் கையாளுதலில் ஓரளவு பயிற்சி அளித்தலுக்கும் பயன்படுத்தப்படுகிறது.

கருத்துப் பட்டறைக்கும் (Workshop) கருத்தரங்குக்கும் (Seminar) அடிப்படைத் தொடர்பு உள்ளது. இவ்விரண்டிலுமே புதிய கருத்துகள் அறிமுகப்படுத்தப்பட்டுக் குழு உறுப்பினர்களால் விவாதிக்கப்படுகின்றன. ஆனால், இவ்விரண்டிற்குமிடையே ஒரு முக்கிய வேறுபாடு உள்ளது. கருத்தரங்கின் இறுதியில் மையத் தலைப்பு பற்றிய அறிவுத் தெளிவுடன் உறுப்பினர்கள் செல்கின்றனர். கருத்துப் பட்டறையில் சில புதிய கருத்துகள், செயல் முறைகள் ஆகியவற்றைப் பற்றி விளக்கமான அறிவு பெறுவதுடன், இத்தகைய பட்டறைகளில் பங்கு பெறுவோர் புதிய கருத்துகள் தொடர்பான சில செயல்களிலும் ஈடுபடுத்தப்படுகின்கின்றனர். பொருளறிவு பெறுவதுடன் அதனை நடைமுறையில் செயற்படுத்துவதற்கான (Application) பயிற்சியினையும் ஓரளவு அளிப்பது கருத்துப்பட்டறையின் நோக்கமாக அமைகிறது. கருத்துப் பட்டறைகளின் இறுதிச் செயல் வடிவம் தமக்கும் பிறருக்கும் பயனுள்ள அறிக்கைகள் (Publications) தயாரித்தல் அல்லது தாம் விவாதித்துணர்ந்த கருத்துகளின் அடிப்படையில் ஏதேனும் சில பொருள்களை உருவாக்குதல் போன்ற விளைவுகளாக இருக்கும்.

கருத்துப்பட்டறைகள் ஓரிரு நாட்கள் நடப்பதாகவோ ஓரிரு வாரங்கள் நீடிப்பனவாகவோ இருக்கக்கூடும். கருத்துப் பட்டறைகளில் வல்லுநரின் விரிவுரைகள், செய்து காட்டல்கள், சிறுகுழு விவாதங்கள் போன்ற பலவும் இடம்பெற்று, உறுப்பினர்கள் இறுதியில் மேற்கொண்டு முடிக்க வேண்டிய செயலுக்குத் துணை புரிவனவாகவிருக்கும். திட்டமிடுதல் அறிமுக அறிக்கை தயாரித்து உறுப்பினர்களுக்கு முன்கூட்டியே அனுப்பி வைத்தல் ஆகியனவும் பயனுள்ள முறையில் விவாதித்து முடிவெடுத்தலுடன், அம்முடிவுகளுக்கு ஓரளவு செயல் வடிவம் கொடுத்தலுக்கு உதவக்கூடிய அமைப்பும் வசதிகளும் கருத்தரங்கிற்கு ஏற்படுத்தப்படுவன போன்று கருத்துப் பட்டறைகளுக்கும் இன்றியமையாதவையாம். இதிலும் தலைவர் அல்லது இயக்குநரது பணியும் வல்லுநர்களது துணையும் இன்றியமையாதனவாகும்.

கருத்துப்பட்டறைகள் செயல்களை வலியுறுத்துவன. எனவே, இதில் உறுப்பினர்கள் மிகுந்த ஆர்வத்துடன் பங்கு கொள்வது சாத்தியமாகிறது. இயற்றப்பட வேண்டிய செயல்களிலும் உறுப்பினர்களின் நடைமுறைத் தேவைகளுடன் இணைந்து காணப்படுவதால், இவ்வார்வம் சிறப்பாகக் காணப்படும். கருத்துப்பட்டறைகளில் பங்கு பெறுவோரது எண்ணிக்கை 15 முதல் 20க்கு மேற்படாமல் இருப்பது அதில் யாவரும் பங்கு கொண்டு செயலாற்ற வாய்ப்பளிப்பதாக இருக்கும்.

கருத்தரங்குகளைவிடக் கருத்துப்பட்டறைகளை ஏற்பாடு செய்யச் செலவு அதிகமாகும். கருத்துப்பட்டறை நடத்த, உறுப்பினர்கள் யாவரும் ஒன்றாகக் கூடிப் பேச ஒரு பெரிய அறையும், பின்னர்த் தனியாகச் சிறு குழுக்களாக விவாதித்துச் செயற்படச் சில சிறு தனி அறைகளும் தேவைப்படும். ஒவ்வொரு சிறு குழுவும் அவ்வப்போது எடுக்கும் முடிவுகளைப் பிற குழு உறுப்பினர்களுக்கு அறிவிக்கப் படி பெருக்கி (Cyclostyling) இயந்திர வசதி இருத்தல் நல்லது.

கருத்துப்பட்டறை பொதுவான உறுப்பினர் கூட்டத்துடன் (General Session) தொடங்கும். இதில் கருத்துப்பட்டறையின் இயக்குநர் அதன் நோக்கங்களையும் மேற்கொள்ளப்பட வேண்டிய செயல்களையும் தெளிவுபடுத்துவார். பின்னர், உறுப்பினர்கள் சில சிறு குழுக்களாகப் பிரிக்கப்பட்டு, ஒவ்வொரு குழுவும் ஆராய வேண்டிய பகுதியும் ஈடுபட வேண்டிய செயலும் திட்டமிடப்படும். சிறு குழுக்களின் பணி தொடர்ந்து நடைபெறும்போதும் இடையிடையே அக்குழுக்களின் செயல் மதிப்பீடு செய்யப்படுவதும் தேவை. ஒவ்வொரு நாளின் இறுதிக் காலக்

கட்டத்திலும் இத்தகைய மதிப்பீடு நடைபெறுதல் உண்டு. கருத்துப்பட்டறையின் கடைசி நாளில் முழுமையான மதிப்பீட்டிற்கு உதவும் ஒரு பட்டியல் பயன்படுத்தப்பட்டுக் கருத்துப்பட்டறையின் பயன் மதிப்பிடப்படலாம். சிலபோது கருத்துப்பட்டறை முடிந்த பின்னும், அதில் தொடங்கப் பெற்ற செயலினை உறுப்பினர்கள் தொடர்ந்து செய்யவும் (Follow-up) இடம் உண்டு. முக்கியமாக ஆசிரியர்களுக்குப் பணியிடைப் பயிற்சியில் கருத்துப்பட்டறைகளுக்கு ஒரு சிறப்பு இடம் உண்டு. எஸ்.ச.

துணை நூல்கள்:

Gage, N.L., The Scientific Basis of the Art of Teaching, Teachers College Press, New York, 1978.

Highet, G., The Art of Teaching, Vintage Books, New York, 1954.

கருத்தெழுத்து எழுத்து வகைகளுள் ஒன்று. எழுத்துகளின் தோற்ற வளர்ச்சியில் உள்ள நான்கு முக்கிய நிலைகளுள் இவ்வகை எழுத்துகள் இரண்டாம் நிலையினவாகக் கருதப்படுகின்றன. இவை வெறும் படத்தை மட்டும் குறிக்காமல், படம் மூலம் வேறொரு கருத்தையும் தெரிவிக்கும் குறியீடுகளாகும். சூரியக் குறி சூரியன் என்று பொருள்பட்டால் சித்திர எழுத்து. அவ்வாறன்றி, அதே குறி பகலைக் குறிக்கவும், வெப்பத்தைக் குறிக்கவும் பயன்பட்டால் அது கருத்தெழுத்து (Ideography). இப்போது சூரியக்குறி உருவை மட்டுமன்றி, ஒரு கருத்தையும் புலப்படுத்துகிறது. இவ்வகை எழுத்துமுறை எகிப்திய, சுமேரிய எழுத்து வடிவங்களிலும் காணப்படுகிறது. ம.இ.

கருத்தேற்றம்: உணர்ச்சியை மிகுதியாகத் தூண்டுவதன் காரணமாகச் சிந்தித்துப் பார்க்காமலேயே ஏற்றுக் கொள்ளும் மனநிலை கருத்தேற்றம் எனப்படும். இது மக்கள் தொடர்புகொண்டு உரையாடும் ஒருவருடைய சொற்களின் கருத்தை ஏற்றுக் கொண்டு, பகுத்தறிவிற்கு ஏற்ற அடிப்படைக் காரணம் ஏதுமின்றி, அவர் எண்ணங்களுக்கு மக்கள் இணக்கம் தெரிவிக்கும் ஒரு செயல் என மக்டுகல் (Mc Dougall) என்ற உளவியலறிஞர் கூறுகிறார். கருத்தேற்றம் (Suggestion) மனிதனுடன் கூடப் பிறந்த, பிறருக்கு வேண்டும் பொழுது பணிந்து போகும் (Submission) உணர்வாகும். இது உணர்ச்சியும் மதிப்பும் வாய்ந்த அல்லது ஒரு மனிதனால் மதிக்கப்படுகின்ற ஒருவனுக்கு அல்லது ஓர் அடையாளத்துக்கு முன்னால், எந்தவிதப்பகுத்தறிவு நோக்கமும் தேவையான அடிப்படை நோக்கமும் இன்றித் தன்னை ஆட்படுத்துகின்ற செயலாகும்.

இத்தகைய உணர்ச்சித் தூண்டல் புறத்தே இருந்துவர வேண்டுமென்பதில்லை; தானாகவே அத்தகைய தூண்டலை ஏற்படுத்திக் கொள்வதுமுண்டு. இச் செயல் தற்கருத்தேற்றம் (Auto-Suggestion) எனப்படுகிறது. இருட்டான இடத்தில் செல்லும் பொழுது மனத்தில் துணிவை உண்டாக்கிக் கொள்ள ஏதாவது பாடலைப் பாடிக் கொண்டு செல்வது இதற்கு எடுத்துக் காட்டாகும். இத் தற்கருத்தேற்றத்தைத் தகுந்த முறையில் பயன்படுத்துவதே உடல் நலம், வெற்றி, இன்பவாழ்வு முதலியன பெறுவதற்குச் சிறந்த வழி என எமிலி கோவ் (Emile Cove) போன்ற உளவியலறிஞர்கள் கூறுகின்றனர்.

கருத்தேற்றத்தின் முக்கியத்துவம் உண்மைச் சமூக உளவியலாளர்களால் கி.பி. 1890-ஆம் ஆண்டு வரை அறிந்து கொள்ள முடியாதிருந்த போதிலும், பின்னர் வந்த அறிவியலறிஞர்கள் முதல் சாதாரண மனிதர்கள்வரை அனைவரும் சமூக உளவியலில் உள்ள பெரும்பாலும் அனைத்துச் சிக்கல்களும் கருத்தேற்றத்தினால் செயற்படுவதாகக் கருதினர். இப்பொழுதும் சாதாரண மனிதன் சமூக மனம் என்பது கும்பல் மனம் (Mass Mind) எனக் கருதுகின்றான். செம்மறி ஆடுகளைப் போன்று ஒரு பக்கம் சாய்ந்தால் அவ்விடத்தே மீண்டும் மீண்டும் சாய்ந்து முன்னேறுகின்ற மக்கட் கும்பல்கள் கருத்தேற்றத்தின் ஆற்றலுக்கு எடுத்துக் காட்டாகும்.

கருத்தேற்றத்தை எண்ணங்களின் இணைப்பு (Association of ideas) என்னும் அடிப்படையில் விளக்கப் பிரௌன் (Thomas Brown), பிரென்கெயிம் (Bernheim), திச்னர் (Titchner) போன்றோர் முயன்றுள்ளனர். நடத்தைக் கொள்கையினரோ இதனை நிலை வழிக் கட்டுப்படுத்தலின் மூலம் விவரிக்க முயன்றுள்ளனர். எப்.எச். ஆல்போர்ட்டு, பிச்ரு (Bechtereu), அல் (Hull) ஆகியோர் இம்முறையிலேயே கருத்தேற்றத்தை விளக்குகின்றனர். ஆனால், இவ்விரு வகை விளக்கங்கள் கருத்தேற்றத்தை ஏனைய சாதாரண எண்ணங்களின் இணைப்பினின்றோ தூண்டல்-துலங்கல் இணைப்புகளினின்றோ பிரித்தறிவதில்லை. ஆனால், கருத்தேற்றம் ஏனைய சாதாரண எண்ணங்களின் இணைப்பினின்றும் வேறுபட்டதாகும். கருத்தேற்றத்தின்போது ஒருவன் தன்னிடம் முன்பு ஏற்பட்டுள்ள எண்ணங்கள் அனைத்தையும் பயன்படுத்துவதில்லை. அவனிடம் ஏற்கனவே ஏற்பட்டுள்ள இணைப்புகள் பலவும் அடைபட்டு நிற்கின்றன. ஒரு சில குறிப்பிட்ட இணைப்புகளே கருத்

தேற்றத்தினைத் தீர்மானிக்கின்றன. சிக்கலான தருக்க முறையிலான பல எண்ணங்கள் கருத்தேற்றத்தின்போது கட்டுப்படுத்தப்பட்டு விடுகின்றன. ஒரு பெண் கடையில் சில பொருள்களை வாங்குகிறாள் எனின் அப்போது அவள் பொருளின் விலை, சொந்த விருப்பம், பொருளின் தரத்தைப் பற்றிய ஐயங்கள் ஆகிய கருத்துகளின் அடிப்படையில் அதனை வாங்குவது இயல்பு. அப்பொழுது கடைக்காரர் அப் பொருளின் புதுமை, அதனை அனைவரும் வாங்கிச் செல்வது, அதனைத் தயாரிக்கும் நிறுவனத்தின் பெருமை ஆகியவற்றைப் பற்றி எடுத்துக்கூறுவார். இதனால் கருத் தேற்றத்திற்குட்பட்ட அப்பெண் பொருளை வாங்கிச் செல்கிறாள். இங்குக் கடைக்காரரின் கருத்தேற்றத்தின் இரு பண்புகள் வெளிப்படுகின்றன. 1. வாங்க வந்தவரின் செயலினைத் தீர்மானிக்கும் எண்ணங்களைக் கருத்தேற்றம் அதிகரித்துள்ளது. 2. வாங்குதலைத் தவிர்க்கக் கூடிய காரணங்களைக் (கருத்துகளை) குறைத்திருக்கிறது.

கருத்தேற்றத்தில் தனியாள் வேற்றுமைகள்: பினே என்பவர் தம் பரிசோதனையில் பங்கு பெற்ற சிறுவர்களிடையே உள்ள தலைவர்கள் தம்மைப் பின்பற்றுவோரைக் (Followers) காட்டிலும் குறைந்த அளவு கருத்தேற்றத்திற்குட்படுவதாகக் கண்டுள்ளார்.

'ஆடு' போன்ற ஒரு சில விலங்கினங்கள் ஏனைய விலங்கினங்களைக் காட்டிலும் கருத்தேற்றத்திற்குட்படுபவையாக உள்ளன. சில இனத்தினர் வேறுசில இனத்தினரைக் காட்டிலும் அதிகக் கருத்தேற்றத்திற்குட்பட்டுள்ளனர். சிறுவர்கள் பெரியவர்களைக் காட்டிலும் அதிகமாகக் கருத்தேற்றம் பெறுகின்றனர். பெண்கள் ஆண்களைக் காட்டிலும் கருத்தேற்றத்தை ஏற்பவர்களாகக் காணப்படுகின்றனர். பொறாமை போன்ற உணர்ச்சி வசப்பட்ட நிலையில் விரைவில் கருத்தேற்றம் ஏற்படுகிறது; மதிப்பு வாய்ந்தவர்களால் எளிதில் கருத்தேற்றம் ஏற்படுகிறது. கூட்டத்தில் இருக்கும்பொழுது கருத்தேற்றம் மிகுதியாக உண்டாகிறது; திரும்பத் திரும்ப ஒன்றையே கூறுவதால் அவ்வாறு கூறுவது கருத்தேற்றம் செய்யும் வலிமை கொண்டதாகிறது என்பது போன்ற கருத்துகளை இராசு (Ross) தம் நூலில் வெளியிட்டுள்ளார்.

ஆண்,பெண் என்ற அடிப்படையில் கருத்தேற்றத்தில் வேறுபாடுகள் காணப்படுவதாக 'அல்' என்ற அறிஞர் கண்டுள்ளார். பொதுவாகப் பெண்கள் ஆண்களைக் காட்டிலும் அதிக அளவு கருத்தேற்றத்திற்குட்படுவதை இவரது ஆய்வுகள் எடுத்துக் காட்டியுள்ளன. ஆல்போர்ட்டும் இதே கருத்தை வெளியிட்டுள்ளார். மாசர்ச்மைடு (Messerschmidt) வயதின் அடிப்படையில் கருத்தேற்றத் தன்மை மாறுபடுவதாகத் தம் பரிசோதனை மூலம் எடுத்துக் காட்டியுள்ளார்.

கருத்தேற்றத்தைப் பற்றிய ஆய்வுகள் ஒரே போக்கினைக் கொண்டவையாக உள்ளன என்பதைக் கிரெச்சும் (Krech) கிரட்சு பீல்டும் (Krutchfield) சுட்டிக் காட்டியுள்ளனர். கருத்தேற்றம் ஒரு பொதுப் படையான பண்புக் கூறு (General Merit) அன்று என்று இவர்கள் எடுத்துக் காட்டுகின்றனர். எந்த ஒரு பெண்ணும் எப்போதுமே ஒரே மாதிரியாகக் கருத்தேற்றத்திற்கு உட்படுவதில்லை. கடையில் பேரம் செய்தல், குழந்தை வளர்ப்பு, வீட்டை அழகு செய்தல் போன்ற துறைகளில் நல்ல அறிவு பெற்றுள்ள காரணத்தால் பெண்கள் இத்துறைகளில் ஆண்களைக் காட்டிலும் குறைந்த அளவே கருத்தேற்றத்திற்குட்படுகின்றனர்.

கருத்தேற்றம் தோன்றக் காரணங்கள்: 1. கருத்தேற்றம் அறிவைக் கிளறாமல்உணர்ச்சியைக் கிளறுறது. 2. இதை அறியாமலே மனம் ஏற்றுக் கொள்கிறது. 3. திரும்பத் திரும்ப ஏற்படுவதால் மேலும் மேலும் உரம் பெறுகிறது. எனவே கருத்தேற்றத்தின் ஆற்றல் கற்பனைச் சக்தியைப் பொறுத்தது; அறிவைப் பொறுத்ததன்று.

இத்தகைய தூண்டல் எப்பொழுதும் ஒரே விதமான ஆற்றலுடையதாக இருப்பதில்லை. தூண்டல் ஏற்கும் சமயத்தையும் தூண்டப்படுபவர் உளநிலையையும் பொறுத்து வேறுபடக்கூடும். மேலும், ஆளுககு ஆள் வேறுபடுவதுண்டு. அதிகமாக இதற்கு ஆளாகும் உளநிலைமை உள வசிய நிலை (Hypnosis) எனப்படுகிறது. இத்தகைய கருத்தேற்றத்திற்கு ஏற்படும் ஆற்றலுக்குக் காரணம் தூண்டப்படுபவருக்கு அந்தச் சமயத்தில் தூண்டலை உண்டாக்குபவரிடம் ஏற்படும் அச்சம், நம்பிக்கை அல்லது அன்பு, தூண்டல் உண்டாகும் படியாக இவர் கையாளும் குரல் முதலியனவும் ஆகும்.

சமூக முக்கியத்துவம்: கருத்தேற்றத்தின் சமூகப் பயன் மிகவும் வலிமை மிக்கதாகும். பொதுமக்கள் கருத்தினை உருவாக்கிக் கருத்துப் பரப்பலின் (Propaganda) மூலம் அதனைப் பரப்பி, மக்களின் மனப்போக்கையும் நடத்தையையும் மாற்ற விழையும் சமூக, வரலாற்று, சமய, அரசியல் சீர்திருத்தவாதிகள் கருத்தேற்றத்தின் மூலமாகவே தங்களின்முயற்சியில் வெற்றி காணுகின்றனர். மனிதன் ஒரு சமூகத்தில் ஏன் ஒன்றி வாழுகின்றான் என்ற கேள்விக்குக் 'கருத்தேற்றத்தின் மூலமாகத்தான்' என்ற விடையைச் சமூக உளவியலாளர்கள் தருகின்றனர்.

கருத்தேற்றம் வாழ்வின் ஒவ்வொரு பகுதியிலும் சிறப்பாகச் செயற்படுகிறது. பிறந்த சிறுவன் தாய் தந்தையரால் கருத்தேற்றத்தின் மூலமே ஒழுக்கம், கட்டுப்பாடு, சமூகப் பண்பாடு போன்றவற்றைக் கற்றுக் கொள்ளுகின்றான். கல்வித்துறையில் அடியெடுத்து வைக்கும் அவன் அங்கே ஆசிரியர்களாலும் அறிஞர்களாலும் கருத்தேற்றம் செய்யப்பட்டுக் கல்வியைக் கற்கிறான். பிற்காலத்தில் பொதுமக்களைக் கருத்தேற்றம் செய்து அவன் தன் தொழிலில் சிறந்து விளங்குகின்றான். எனவே, மனித வாழ்வின் அனைத்து நிலைகளிலும் கருத்தேற்றம் இன்றியமையாத தொன்றாகக் கருதப்படுகிறது. பூ.த்.

துணை நூல்கள்:

Krech, D. and Crutchfield, R.S., Theory and Problems of Social Psychology, Mc Graw Hill Book Company, New York, 1948.

Kuppusamy, B., An Introduction to Social Psychology, Viley, New York, 1969.

கருத்தொருமை: இருவர் அல்லது அதற்கு மேற்பட்டவர்கள் ஒன்றைக்குறித்து மனம் ஒன்றுபடுதலைக் கருத்தொருமை (Consensus ad Idem) எனலாம். ஒப்பந்தம் செய்து கொள்வதற்குக் கருத்தொருமை இன்றியமையாததாகக் கருதப்படுகிறது. ஒப்பந்தம் செய்து கொள்பவர்களுக்கிடையில் ஒப்பந்தம் பற்றிக் கருத்தொருமை ஏற்படவேண்டும். ஒப்பந்தம் செய்யப்படுகின்ற பொருள், தரம், விலை ஆகியவற்றைக் குறித்துக் கருத்தொருமை தேவை. எல்லா ஒப்பந்தங்களிலும் கருத்தொருமை வலியுறுத்தப்படுகிறது.

பெரும்பான்மையான ஒப்பந்தங்கள் உடன்படிக்கைகளிலிருந்து தோன்றுகின்றன. உடன்படிக்கை தன்னிச்சையாக இசைந்த மனங்களின் விளைவு. செல்லுநிலை ஒப்பந்தம் ஏற்பட, ஒப்பந்ததாரர்களுடைய மனங்கள் ஒன்றுபட்டுப் பொதுக்கருத்து உருவாதல் வேண்டும். அப்பொதுக்கருத்து உடன்படிக்கை ஏற்படுவதற்கு வழிகோலுகின்றது. அவ்வாறு ஏற்படுகின்ற உடன்படிக்கைகள் சட்டத்தினால் நிறைவேற்றப்படக் கூடியனவாக இருக்க வேண்டும். சட்டத்தின் மூலம் செயலுக்குக் கொண்டுவரப்படும் உடன்படிக்கைகள் மட்டுமே ஒப்பந்தங்களாகும்.

ஒப்பந்தங்கள் பெரும்பாலும் உடன்படிக்கையிலிருந்து உருவாவதால், கி.பி. 19-ஆம் நூற்றாண்டுச் சட்ட எழுத்தாளர்கள் ஒப்பந்தத்தை 'இசைவு' அல்லது 'விருப்பம்' என்ற அடிப்படையில் வரையறை செய்தார்கள். இருதரப்பினரின் விருப்பங்களும் ஒன்றுபடுதல் ஒப்பந்தத்தின் முக்கிய கூறு எனக் கருதப்படுகிறது. தன்னிச்சையாக இசைகின்ற மனங்களின் வெளிப்பாடே உடன்படிக்கை. ஒவ்வொரு மனிதனும் தன் வழியில் தன் நலன்களைப் பேணுவதற்குச் சுதந்திரம் வேண்டும் எனச் சென்ற நூற்றாண்டுகளில் கருதப்பட்டது. எனவே, உடன்படிக்கையில் வெளிப்படுத்தப்பட்ட, தரப்பினர்களின் விருப்பங்களை நிறைவேற்றுவது சட்டத்தின் கடமையாக உருவாக்கப்பட்டது. ஒப்பந்தம் செய்யும் சுதந்திரத்தின்மீது கட்டுப்பாடுகள் இருப்பின் கருத்தொருமை எளிதாக உருவாகாது. ஆதலால் 'ஒப்பந்தம் செய்யும் சுதந்திரத்தின்மீது மிகக் குறைந்த அளவே கட்டுப்பாடுகள் இருக்கவேண்டும்' என வலியுறுத்திக் கூறப்பட்டது.

ஒப்பந்தம் செய்பவர்கள் தாங்களே தங்கள் மீது ஒப்பந்தக் கடப்பாடுகளை ஏற்றிக் கொள்வதை, 'ஒப்பந்தச் சுதந்திரம்' வலியுறுத்தியது. சட்டம் ஒப்பந்தத்தை உருவாக்கித் தனி மனிதர்களுக்குக் கொடுப்பதில்லை. சட்டம் ஏற்படுத்தியுள்ள சில கட்டுப்பாடுகளுக்குட்பட்டு, ஒப்பந்தம் செய்து கொள்ளத் தனி மனிதர்களுக்கு முழுச் சுதந்திரம் உண்டு. ஓர் ஒப்பந்தத்தில் இரு மனங்கள் அல்லது இருவிருப்பங்கள் ஒன்றாகின்றன. அதன்மூலம் கருத்தொருமை ஏற்படுகின்றது. இவ்வாறு உருவாகிறகருத்தொருமை, ஒப்பந்தம் ஏற்படுவதற்கு அடிப்படையாக இருக்கின்றது. இருதரப்பினரும் எச்செயலைச் செய்வதற்கு ஒப்புக் கொண்டார்கள், அவ்வொப்பந்தம் எவ்வாறு நிறைவேற்றப்பட வேண்டும் என ஆய்வது தான், ஒப்பந்தம் தொடர்பான வழக்குகளில் நீதி மன்றங்களின் பணியாகும்.

இன்று கருத்தொருமை வேறுவிதமாக உணரப்படுகின்றது. சமூகத்தின் பொருளாதார நலன்களுக்கு ஊறு நேராத வரையில், ஒப்பந்தத் தரப்பினரிடையே பேரம் பேசுகின்ற வலிமை சம அளவில் நிலவுவதையே இன்றைய சமுதாயம் விரும்புகிறது. எனவேதான் ஒப்பந்தங்களை உருவாக்கிக் கொள்கிற உரிமையில், சட்டம் இப்பொழுது பல்வேறு நிலைகளில் குறுக்கீடு செய்கின்றது. எடுத்துக்காட்டாக, பணியாளர்களுக்கும், பணி கொடுத்தவர்களுக்குமிடையேயுள்ள உறவுகள் சட்டங்களால் நெறிப்படுத்தப்படுகின்றன. இவ்வாறு இயற்றப்பட்டுள்ள சட்டங்களின் விதிகளுக்கு மாறாகத் தனிமனிதர்கள் ஒப்பந்தம் செய்ய முடியாது.

இப்பொழுது கருத்தொருமை மிக இன்றியமையாததாகக் கருதப்படுவதில்லை. மனங்கள் கலந்து

உண்டாகும் கருத்தொருமையை விட, ஒப்பந்தத் தரப்பினர்களின் செயல்களும் உறுதிமொழிகளும் தாம் இப்பொழுது அதிகமாக வலியுறுத்தப்படுகின்றன. ஒப்பந்தத்தரப்பினர்களின் சொல்லும் செயலும் அவர்கள் ஒப்புக்கொண்டார்கள் என நேரிய மனிதர்கள் நம்புகின்ற அளவிற்கு இருந்தனவா என்பதையே இன்றைய நீதி மன்றங்கள் துருவி ஆராய்கின்றன.

ஏட்டளவில் ஒப்புக் கொள்ளப்பட்ட கருத்தொருமை என்ற வலிமையான கொள்கை நடைமுறைக்கு ஒத்து வாராவிடினும், இது ஒப்பந்தங்கள் உருவாவதை முடிவு செய்யும் அடிப்படைக் கொள்கையாகவே நீடிக்கின்றது. ஆர்.சு.

கருத்தொளி மருத்துவம்: உயிர்நூல் முறைப்படி நோய் நீக்குதல் என்பது, நடைமுறையில் எந்தத் துறையைச் சார்ந்த மருத்துவத்திற்குமே தனிப்பட்ட ஒரு மனிதனை வைத்துப்பார்க்கும் வேளையில் வியப்பாகத்தான் இருக்கும். பொதுவாக மருத்துவத்தில் உடலில் வலுக்குறைவானவர்களுக்குச் சிறப்பான உணவு முறைகளை வகுத்துக் கொடுக்கலாம், மூளைக் கட்டியுள்ளவர்களுக்கு மயக்கம் வருவிக்கும் மருந்துகளையும், கடுமையான மதுக்குடியர்களுக்குப் பல வகையான அவசரச் சிகிச்சை முறைகளையும் அளிக்கலாம். இவ்வகையில் உயிர்நூல் முறைப்படி மூன்று வகையான நோய் நீக்கும் முறைகள் உள்ளன. அவை 1. மருந்து மூலம் நோய் நீக்கும் முறை, 2. மின் ஆற்றல் செலுத்தி நோய் நீக்கும் முறை, 3. கருத்தொளி மருத்துவம்.

கருத்தொளி மருத்துவம், மனிதன் விழித்துக் கொண்டிருக்கும் பொழுது மின் மூளை மானி (Electro Encephalograph) உள்ளம் தொடர்பாக எழுகின்ற மூளைக் கருத்தொளிகள் வளர்ந்து தேயும் விதத்தை எடுத்துக் காட்டுகின்றது. இவை போன்ற மூளைக் கருத்தொளிகள் பல. அவை ஒரு நிமிடத்தில் தோன்றுகின்ற அலகினைப் பொறுத்து அடையாளம் கண்டு கொள்ளப்பட்டுள்ளன. முதல்தரமானவை, இரண்டாம் தரமானவை, முக்கோண வடிவானவை, நீண்டு செல்பவை போன்றவற்றைச் சான்றாகக் கூறலாம். ஒரு வகையான மூளைக் கருத்தொளி மட்டும் அதிகமாக இருக்கிறது எனில், அது ஏதேனும் ஒரு வகையான மூளையின் பணிகளோடும் நினைவலைகளோடும் தொடர்புற்றுள்ளது என அறியலாம்.

முதல் தரமான மூளையின் கருத்தொளி நிமிடத்திற்கு 8 முதல் 12 சுழல் (Cycle) அலகுள்ளதும் 40 நுண் மின்அலகு (Micro Volt) விரிதலும் உடையது. இது தயாராகவிழிப்புணர்வோடு உள்ள உடலின் ஒத்த நிலையில் இணைந்ததாகக் காணப்படும் பார்வை, நினைவு போன்றவற்றோடு இணைந்து, மயக்க நிலையோடும் இறுக்கமும் கவலையும் கொண்ட மனநிலையோடும் காணப்படும். இது இடைவெளி விட்டுக் காணப்படும். இவ்வகையில் உள்ள ஒரு மனிதன் நிமிடத்திற்கு 5 முதல் 30 முறை மாறி மாறித் தோன்றும் மூளைக் கருத்தொளி உடையவனாக இருப்பான். மேலும், இரண்டாம் வகையான மூளையின் கருத்தொளிகள் மிக விரைவில் தோன்றி, வினாடிக்கு 14 முதல் 28 சுழல் அலகு முறையோடு வரும். இது ஒரு மனிதன் ஒரு சிக்கலைத் தீர்ப்பதற்கு முனைந்து செயற்படும் பொழுதோ எதைப் பற்றியாவது மிகுந்த கவலை கொண்டிருக்கும் பொழுதோ தோன்றும். இவ்வகை மூளைக் கருத்தொளிகள் இறுக்கமான உணர்வுகளை ஒருமனிதனிடத்தில் தோற்றுவிக்கும்.

ஏராளமான பேர் தங்கள் கருத்தொளிகளை அறியாதவர்களாகவும், அவற்றைக் குறைக்கத் தெரியாதவர்களாகவும் உள்ளனர். முதல் முறையாக மூளைக் கருத்தொளியினைக் கட்டுப்படுத்தும் பரிசோதனை 1958-ஆம் ஆண்டு சோசப்பு கெமியா (Joseph Kemiya) என்பவரால் நடத்தப்பட்டது. அவரது தொடக்க ஆய்வில் மனிதர்களை இருட்டறையில் வைத்து, அவர்களின் மூளைக் கருத்தொளிகளைக் கணக்கிடுதல் தொடங்கியது. இந்த ஆய்வில் கலந்து கொண்டோர் மிக விரைவில் முதல் தரமான கருத்தொளி, முதல் தரமற்ற கருத்தொளி இரண்டையும் பகுத்துணர்ந்து கொண்டனர். சிலர் தங்களுக்குத் தேவையான பொழுது முதல் தரமான மூளைக் கருத்தொளிகளைத் தோற்றுவிக்கவும், மறைத்துக் கொள்ளவும் தெரிந்து கொண்டனர். கெமியா (1968) மூளைக் கருத்தொளி பற்றி, ஒரு சத்தத்தைக் கேட்ட மாத்திரத்தில் தோற்றுவித்துக் கொள்ளும் மிக விரைவான முறையையும் கண்டறிந்தார். அது போன்றே பின்ஆதரவு முறைப்படி (Bio - Feedback) ஒரே வகையான முடிவுகளையும் வெளியிட்டார்.

மூளைக் கருத்தொளியினைக் கட்டுப்படுத்தும் ஆய்விலும் நினைவலைகளை அதிகப்படுத்தும் ஆற்றலின் ஆய்விலும் பலர் ஆர்வம் கொண்டனர். பின் ஆதரவு முறை (Bio - Feedback) 'எலெக்ட்ரானிக் யோகா' என்னும் பெயரையும் பெற்றது. இதன்வழி மனம் சார்ந்த உடல் நோய்கள் பல தீர்க்கப்படலாம் எனவும் கண்டனர். சான்றாக அதிகக் கவலை, மன இறுக்கம் போன்றவற்றைக் குறைக்கவும், மயக்கத்தை ஏற்படுத்தும் மருந்துகளைப் பயன்படுத்துவதைக்

குறைத்துக் கொள்ளவும், மன நிலைகளை அதிகப்படுத்திப் புதிய ஆய்வுகளில் மன வளர்ச்சி அடையவும், மன உணர்வுகள் பலவற்றைத் தெரிந்து கொள்ளவும் இம்மருத்துவம் வழி வகுத்தது. கருத்தொளி மருத்துவம் பற்றிய பல்வேறு கேள்விகள்விடைகூறப்படாமல் இருப்பினும், இந்த முறை சிறந்ததாகவே கருதப்படுகிறது. மாறாக, மயக்க மருந்துகளை (L S D போல்வன) உட்கொண்டு, மனநிலை உணர்வுகளைத் தெரிந்து கொள்வதில் பல தீங்குகள் இருக்கின்றன. மேலும், இந்தத்தவறான வகைகளில் மனநிலை கருத்தொளிகளைக் கட்டுப்படுத்த முயற்சி செய்யும் பொழுது, இந்தத் தீய பழக்கங்கள், வேறொன்றி ஒருவனைத் தவறான பழக்கத்திற்கு இட்டுச் செல்லுமே யொழிய நல்ல மாற்றத்தைத் தோற்றுவிக்கா.

வாழ்க்கையில் சிக்கல்களைத் தீர்த்துக் கொள்வது எளிதில் முடியக் கூடியதன்று. ஆனால் உள நிலையைக் கட்டுப்பாட்டோடு வைத்துக் கொண்டால், அது எளிதில் முடியும். சீனி. நா.,கொ.இ.

துணை நூல்:

Coleman, J.C., and Broen, W.E., Abnormal Psychology and Modern Life, D.B. Taraporevala Sons and Company Private Limited, Bombay, 1972.

கருதுகோள்: அளவை இயலில் அறிவியல் தொகுப்புவழி அளவை (Scientific Induction) என்பது நிகழ்ச்சிகளின் காரண-காரியத் தொடர்பை ஆராய்ந்து தனி உரைகளிலிருந்து பொது உரைகளை நிலைநிறுத்துவதேயாகும். அவ்வாறு நிலைநிறுத்துவது தன்னுடைய அமைப்புநிலை அடிப்படைகளாகிய (Formal Grounds) இயற்கையின் ஒருபடித்தான நியதியையும் (Law of Uniformity) காரண காரிய நியதியையும் (Law of Causation) சார்ந்துள்ளது. மேலும், அறிவியல் தொகுப்புவழி அளவை பொருள் நிலை உண்மையை (Material Truth) நிலைநிறுத்த விரும்புவதால், உற்றுநோக்கலையும் (Observation) செய்காட்சியையும் (Experiment) பொருள்நிலை அடிப்படையாகக் (Material Grounds) கொண்டுள்ளது. உற்றுநோக்கலும், செய்காட்சியும் தனிப்பட்ட உண்மைகளின் அனுபவத்தைத் தந்தாலும் அவையே தொகுப்பு வழி அளவையின் பொருள் நிலைகளாக அமைகின்றன. அவற்றின் மூலம் கிடைக்கப்பெற்ற தனி உண்மைகளின் காரணகாரியத் தொடர்பை அறிந்து பொது உண்மைகளை அடையலாம். நிகழ்ச்சிகளின் காரண காரியத் தொடர்பைக் கண்டு பிடித்து உறுதி செய்ய முற்படும்போது, மனத்தில் சில அப்போதைய எண்ணங்கள் எழுகின்றன. அவ்வாறு எழும் அப்போதைய எண்ணங்களைத்தான் கருதுகோள் (Hypothesis) அல்லது வைத்துக் கோடல் என்கின்றனர். எடுத்துக்காட்டாக, ஒருவன் நச்சுக் காய்ச்சலினால் பாதிக்கப்பட்டுள்ளான் என்றால் அவன் அசுத்தமான நீரைப் பருகியிருக்க வேண்டும் என்று ஊகிக்கலாம். இந்த ஊகமே அளவையியலில் கருதுகோள் என்று கூறப்படுகிறது.

கருதுகோளின் பயன்: தொகுப்புவழி அளவை இயலில் கருதுகோள் முக்கிய இடத்தைப் பெறுகிறது. மில் என்பார் (J. S. Mill) தொகுப்புவழி அளவை இயலைப் பற்றிக் குறிப்பிடும்போது அது 'பொது உரைகளைக் கண்டுபிடித்து நிலைநிறுத்தும் செய்கையே ஆகும்' என்கிறார். பொது உரைகளைக் கண்டுபிடிப்பதற்குக் கருதுகோள் தொடக்க நிலைக் கட்டமாக விளங்குகிறது. கருதுகோளற்ற நிலையில் எதை உற்று நோக்க வேண்டும், எதைப் பரிசோதனை செய்ய வேண்டும் என்று கூற இயலாது. ஒரு கருதுகோளை மனத்தில் உட்கொண்டே எடுத்துக் காட்டுகளைச் சோதித்தல்வேண்டும். உற்றுநோக்கலின் போதே கருதுகோளின் முக்கியத்துவம் உணரப்படுகிறது. எனவே, தொகுப்புவழி அளவையின் முதல்நிலை கருதுகோளாகும். இது முதல்நிலையில் அப்போதைய விளக்கமாகவும், சரிபார்த்து மெய்ப்பித்தபின் உலக உண்மையாகவும் அமைகிறது. ஆகவே, இது தொகுப்பு வழி அளவையின் அச்சாணி ஆகும். மேலும், அறிவியல் வளர்ச்சிக்கு இதுவே ஆதாரமாக அமைகிறது. இதனைச் சோதிக்கும்போதும் மெய்ப்பிக்கும் போதும் அறிவு நிலை பெறுகிறது.

நல்ல கருதுகோள்: கருதுகோள் என்பது ஒரு நிகழ்ச்சிக்குத் தரக்கூடிய அப்போதைய விளக்கமாக இருந்தாலும், அந்த விளக்கங்கள் அனைத்தையும் அறிவியல் கருதுகோளாக ஏற்றுக் கொள்ள முடியாது. அறிவியல் கருதுகோள் சில நிபந்தனைகளை நிறைவு செய்ய வேண்டும். அவ்வாறு நிறைவு செய்யும் கருதுகோளே சிறந்த கருதுகோளாக ஏற்றுக்கொள்ளப் படும். ஒரு சிறந்த கருதுகோள் பின்வரும் நால்வகைப் பண்புகளைக் கொண்டதாக இருத்தல் வேண்டும்.

(அ) சிந்திக்க இயலாக் கருதுகோள்: நல்ல கருதுகோள் என்பது மனித சிந்தனைக்கு உட்பட்டதாக இருக்க வேண்டும். மனத்தால் எண்ணிப் பார்க்க முடியாததாக இருத்தல் கூடாது. ஆனால் இந்த நிபந்தனையை மிகவும் விழிப்பாகப் பயன்படுத்த வேண்டும். ஏனெனில், ஒரு காலத்தில் மனித சிந்தனைக்கு உட்படாத சில நிகழ்ச்சிகள் வேறுகாலத்தில் மனித சிந்தனைக்கு உட்படக்கூடியதாக அமைகின்றன. எடுத்துக்காட்டாக, ஒரு காலத்தில் உலகம்

உருண்டையானது என்ற கருத்து மனித சிந்தனைக்கு அப்பாற்பட்டது என்று கருதப்பட்டது. ஆனால், இன்று உலகம் உருண்டையானது என்பது எல்லோராலும் ஒப்புக் கொள்ளப்பட்ட உண்மையாகும். இதிலிருந்து பெறப்படுவது என்னவென்றால், கருதுகோள் சிந்திக்க இயலாதது என்ற காரணத்தினால் அதைத் தவறானது என்று முடிவு கட்டிவிடக் கூடாது.

(ஆ) இயற்கை விதிக்கு முரணான கருதுகோள்: இதுவரை ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்ட உண்மைகளோடு புதிய கருதுகோள் முரண்படக் கூடாது. இந்த நிபந்தனையையும் முழுமையாக ஏற்றுக் கொள்ள முடியாது. ஏனெனில், ஒரு காலத்தில் ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்ட விதிகளெல்லாம் எப்பொழுதும் மாற்ற முடியாதவை என்று அறுதியிட்டுக் கூற முடியாது. அணுவைப் பிரிக்க முடியாது என்றிருந்த நிலைமாறி, இப்பொழுது பிரிக்கலாம் என்ற முடிவுக்கு வந்துள்ளனர். எனவே, புதிய கருதுகோள் பழைய விதிக்கு முரண்பட்ட காரணத்தினால் தவறானது என்று புறக்கணிக்கக் கூடாது என்பதனையும் மனத்தில் கொள்ள வேண்டும்.

(இ) மெய்ப்பிக்கும் இயல்புடையதாதல்: இந்த விதி ஒரு நல்ல கருதுகோளின் மிக முக்கியமான தன்மையாகும். கருதுகோள் என்பது ஏதாவது விளைவுகளை ஏற்படுத்த வேண்டும். அப்பொழுதுதான் கருதுகோளைச் சரிபார்க்க முடியும். இப்படிச் சரிபார்க்க முடியாத கருதுகோளைப் பயனற்ற கருதுகோள் அல்லது மலட்டுக் கருதுகோள் (Barren Hypothesis) என்பர். எடுத்துக்காட்டாக, வைசூரி நோய் தெய்வங்களின் செயல் என்று சிலர் கூறுகிறார்கள். இது ஒரு பயனற்ற கருதுகோள். காரணம் இதிலிருந்து எவ்வகை விளைவுகளையும் வரவழைக்க இடமில்லை. இதை அனுபவத்தால் மெய்ப்பிக்க இயலாது. எனவே, ஒரு நல்ல கருதுகோள் விளைவுகளை ஏற்படுத்தக் கூடியதாக இருக்க வேண்டும்.

(ஈ) உண்மையின் அடிப்படையில் அமைதல்: கருதுகோளிலிருந்து கிடைக்கப்பெற்ற முடிவுகளும் உற்றுநோக்கிய உண்மைகளும் ஒத்திருக்க வேண்டும். கருதுகோளின் முக்கிய நோக்கம் உற்று நோக்கிய தொடர்புடைய உண்மைகளை விளக்குவதேயாகும். கருதுகோள் உண்மைக்கு முரண்படுமேயானால் அது தவறான கருதுகோள் (False Hypothesis) ஆகும். எனவே, கருதுகோளின் நன்னிலை தொடர்புடைய உண்மைக்குப் பொருத்தமாக இருப்பதைப் பொறுத்துள்ளது.

சரிபார்த்தல்: கருதுகோளைச் சரிபார்க்க வேண்டும். சரிபார்த்தல் (Verification) என்பது கருதுகோளை உண்மையென எடுத்துக் கொண்டு, அதில் ஊகித்து அறிந்த பயன்களும் விளைவுகளும் ஒத்திருக்கின்றனவா என்று பார்ப்பதே ஆகும்.

சரிபார்த்தலை இருநிலைகளாகப் பிரிக்கலாம் அவை (1) எடுத்துக் கொள்ளும் கருதுகோளை உண்மையென்று எடுத்துக்கொண்டு, அதனால் இன்னின்ன விளைவுகள் வருமெனக் கருதுதல். (2) உய்த்தறிந்த விளைவுகளை உண்மையில் காணும் நிகழ்ச்சிகளோடு ஒப்பிட்டுப் பார்த்தல் என்பன.

மெய்ப்பித்தல்: சரி பார்த்தல் ஓர் உடன்படிக்கை முறை மட்டுமே ஆகும். ஆகவே, சரிபார்த்தல் ஒரு நிறைவற்ற முறையாகும். சரி பார்த்த கருதுகோள் ஒன்றே ஒன்று தான் நிகழ்ச்சிக்குத் தகுந்த காரணம் என்றும், வேறு எந்தக் கருதுகோளும் அந்த நிகழ்ச்சிக்குத் தகுந்த காரணம் அன்று என்றும் உறுதியாக்குவதே மெய்ப்பித்தல் எனப்படும். சரிபார்த்தல் கருதுகோளின் தகுதியைக் கூறுகிறது. மெய்ப்பித்தலே பிற கருதுகோளின் தகுதியின்மையைக் கூறுகிறது. எனவே, ஒரு கருதுகோள் விதியாவதற்குச் சரிபார்த்தலும் மெய்ப்பித்தலும் தேவையாகின்றன.

வகைகள்: கருதுகோள்களை மூன்று முக்கிய வகைகளாகப் பிரிக்கலாம். அவை (1) தவறான கருதுகோள் (False Hypothesis), (2) பயனற்ற கருதுகோள் (Barren Hypothesis), (3) செயற்படு கருதுகோள் (Working Hypothesis) என்பன.

கருதுகோள்களைச் சரிபார்க்கும்போது உண்மைக்கு முரண்பட்ட கருதுகோள்கள் விலக்கப்படுகின்றன. இவ்வாறு விலக்கப்பட்ட கருதுகோள்களைத் தவறான கருதுகோள்கள் என்பர். தவறானவை என்பதால் பயனற்ற கருதுகோள்கள் என்று முடிவு கூறிவிடமுடியாது. தவறான கருதுகோள்கள் செயற்படும் கருதுகோள்களாக அமைகின்றன. தவறான கருதுகோள்களைச் சரிபார்க்க முடியும். ஆனால், பயனற்ற கருதுகோள்களைச் சரிபார்க்க முடியாது. தெய்வத்தின் சினத்தால் கொள்ளை நோய் ஏற்படுகிறது என்பது ஒரு பயனற்ற கருதுகோள். ஏன் என்றால் இது கருதுகோளின் நிபந்தனைகளை நிறைவு செய்யவில்லை. ஆனால், தவறான கருதுகோள் கருதுகோளின் நிபந்தனைகளை நிறைவு செய்து, நல்ல கருதுகோளுக்கு வழிவகுக்கிறது. அறிவியல் ஆராய்ச்சியில் தவறான கருதுகோளுக்குச் சிறந்த பங்குண்டு. செயற்படு கருதுகோள் என்பது இப்பொழுது செயலில் இருப்பது. ஆனால், இதை முடிவான கருதுகோளாகக் கொள்ள முடியாது. இது சோதனைகளைக் கையாளவும், ஆராய்ச்சியை நடத்தவும் வாய்ப்பளிக்கிறது.

ஒரு நிகழ்ச்சிக்கு அப்போதைக்குக் கொடுக்கப் படும் விளக்கம் கருதுகோள் என்றும், கருதுகோளைச் சரிபார்த்தபின் துணைக் கொள்கை என்றும், கொள்கை நடைமுறையில் நிலைநிறுத்தப்பட்டால் விதி என்றும், நிலைநிறுத்தப்பட்ட கொள்கை உண்மை என்றும் கொள்ளப்படும். சி.ரா.

துணை நூல்:

Copi, M., Lrving, Introduction to Logic, Macmillan Publishing Co., Inc., New York, 1972.

கருநாடகப் பல்கலைக் கழகம்: கன்னட மொழி, பண்பாடு ஆகியவற்றைப் பாதுகாத்துப் புத்துயிர் ஊட்டவும் பம்பாய், ஐதராபாது, சென்னை ஆகிய பகுதிகளின் ஆளுகைக்குள் உட்பட்டிருந்த கருநாடகத்தின் வடக்கு, கிழக்குப்பகுதி மாவட்டங்களின் கல்வி வளர்ச்சிக்கு ஒரு பல்கலைக் கழகத்தின் தேவையினை உணர்ந்து, 1948-ஆம் ஆண்டு அதனை உருவாக்க முனைந்தனர். இப்பல்கலைக்கழகம் தார்வாரில் 1950-ஆம் ஆண்டு 13 கல்லூரிகளுடன் உருவானது. அன்று இருந்த மாணவர்களின் எண்ணிக்கை 2335.

கருநாடகப் பல்கலைக் கழகம்

மொழிவாரி மாநிலங்களாக இந்தியா பிரிக்கப்பட்டபோது, கருநாடக (மைசூர்) மாநிலம் தனி மாநிலமாக உருவாகியது. கார்வார், பீசப்பூர், பெல்காம், தார்வார், குல்பர்க்கா, இராய்ச்சூர், பீதர், பெல்லாரி ஆகிய எட்டுக் கருநாடக மாநில மாவட்டங்களைத் தன் ஆணைப் பகுதிக்குள் அடக்கிக் கொண்டது கருநாடகப் பல்கலைக் கழகம். அப்போது 26 கல்லூரிகள் பல்கலைக்கழக ஆணைக்கு உட்பட்டிருந்தன.

இந்தப் பல்கலைக் கழகத்திலிருந்து குல்பர்காப் பல்கலைக் கழகம் 1981-இல் பிரிந்தபின், பெல்காம், தார்வார், பீசப்பூர், கார்வார் ஆகிய நான்கு மாவட்டங்கள் மட்டும் கருநாடகப் பல்கலைக் கழக ஆணைப் பகுதியில் உள்ளன. இதில் 128 கல்லூரிகள் இணைந்துள்ளன. இதில் 4160 ஆசிரியர்கள் பணிபுரிகின்றனர். முதுகலைத் துறைகளில் 342 ஆசிரியர்கள் பணி புரிகின்றனர்; 3104 முதுகலை மாணவர்கள் கல்வி பெறுகின்றனர்.

சின்னம்: 'அறிவே குரு' என்ற கொள்கை பொறிக்கப்பட்ட பல்கலைக் கழகச் சின்னம் மூன்று பகுதிகளாக அமைந்துள்ளது. மேற் பகுதியில் யானையும் விரித்து வைக்கப்பட்டுள்ள நூலும் நந்தியும் உள்ளன. கல்வி ஆண்மை, தூய்மை முதலான பண்புகளை வளர்க்கும் என்பதை அது குறிக்கின்றது. நடுப் பகுதியில் ஆலமரம் வேரும் விழுதும் விட்டு அறநெறியினையும் ஆழ்ந்து பரந்துபட்ட இந்தியப் பண்பாட்டையும் காட்டுவதாக அமைந்துள்ளது. கீழ்ப்பகுதியில் பகலவன் ஒளிக்கற்றைகளை வீசியவண்ணம் கடலினின்றும் தோன்றுவதுபோல அமைந்துள்ளது. அகன்ற முடிவற்ற நிலவுலகின் வளர்ச்சி, வளம் முதலானவற்றைக் குறிப்பதாக அது அமைந்துள்ளது. உதயசூரியனுக்கு மேலாகக் கன்னடத்தில் அறிவே குரு என்ற தொடர் பொறிக்கப்பட்டுள்ளது. தம்மை அறியும் அறிவே தமக்கு ஆசான் என்பது அதன் பொருள்.

நிருவாகக் குழுக்கள்: பல்கலைக் கழக நிருவாகம் ஆட்சிக்குழு, மேம்பாட்டுக் குழு, கல்விக்குழு ஆகிய குழுக்களால் நடைபெறுகின்றது. இப்பல்கலைக் கழகத்தின் முதல் துணைவேந்தராக ஆர்.ஏ. சாகிர்தார் 1949-இல் பணி ஏற்றார். ஆயினும், பல்கலைக் கழக வளர்ச்சியில் பெரும் பங்கு கொண்டு உழைத்து, இப்போதுள்ள அமைப்புக்குக் கொண்டு வந்தவர் மூன்றாம் துணைவேந்தராகப் பணியேற்ற பாவட்டெ என்பவர். அவரது பணியினைச் சிறப்பிக்கும் வகையில் அவரது பெயராலேயே பாவட்டெ நகர் என்று இந்தப் பல்கலைக் கழக வளாகம் கூறப்படுகின்றது.

வளர்ச்சி: தார்வாரில் அமைந்துள்ள இப்பல்கலைக் கழகம் ஏறக்குறைய 500 ஏக்கர் நிலப்பரப்பினைக் கொண்ட 'சோட்டா மகாபலேசுவர்' என்ற ஒரு சிறு குன்றின்மீது அமைந்துள்ளது. இங்கு 34 முதுகலைக் கல்வித் துறைகள் உள்ளன. பல்கலைக் கழகத்தின் நேரடி நிருவாகத்தின்கீழ் 5 கல்லூரிகளும் 123 இணைவுக் கல்லூரிகளும் உள்ளன.

மேற்குக் கடற்கரைப் பகுதியில் உள்ள கார் வாரில் கடல்வாழ் உயிரின் முதுகலை ஆய்வுமையம் (Marine Biology Postgraduate Research Centre) 1975-இல் தொடங்கப்பட்டது. பெல்காமில் பல் கலைக்கழக முதுகலைக் கல்வி வளாகம் 1982-இல் தொடங்கப்பட்டது. இங்குக் கன்னடம், மராட்டி, பொருளாதாரம், வாணிகம், நிலநூல், சமூக இயல், கணிதம் ஆகிய துறைகள் உள்ளன.

மாணவர் சேர்க்கை: இந்தியத் துணைக் கண்டத் தின் அனைத்து மாநில மாணவர்களும் மதம், இனம், மொழி முதலான வேறுபாடின்றி இப்பல்கலைக் கழகத் தில் சேர்த்துக் கொள்ளப்படுகின்றனர். அயல் நாட்டு மாணவர்களும் மாணவர் பரிமாற்றத் திட்டத்தின் அடிப்படையில் சேர்ந்து பயில வாய்ப்புகள் அளிக்கப் படுகின்றன. குறிப்பாகப் பின்தங்கிய, வளர்ச்சியடை யாத, வளரும் நாடுகளைச் சேர்ந்த மாணவர்கள் உட்பட 76 மாணவர்கள் இப்போது இங்குப் பயிலு கின்றனர். பல்கலைக் கழக ஆணைக்கு உட்பட்ட 428 கல்லூரிகள், முதுகலைக் கல்வித் துறைகள், முது கலைக் கல்வி வளாகம் ஆகியவற்றில் பயிலும் மாண வர்களின் எண்ணிக்கை 49,524 ஆகும். (1984-85).

கல்வி வசதிகள்: இங்கு முதுகலைப் பட்டம் ஆய்வுப்பட்டங்கள் பெறுவதற்கு வாய்ப்பு உளது. அரசியல், புள்ளிக் கணக்கியல், நிலஇயல், விலங்கியல், இந்திய மொழிகள், அயல் நாட்டு மொழிகள், மொழி பெயர்ப்பு, வரலாறு, கல்வெட்டியல், யோகம், பசவ தத்துவம், காந்தியக் கல்வி, இசை (இந்துசுத்தானி, தபேலா), பொருளாதாரம், மானிடவியல், உளவியல், வேதியல் போன்ற பல துறைகள் உள்ளன. மேலும், இங்கு வணிக இயல், சட்ட இயல், குற்ற இயல், கல்வியியல், நூலக இயல், நிருவாகக் கல்வியியல், மக் கள் செய்தித் தொடர்பும் இதழியலும், பொறியியல், மருத்துவம், ஆயுர்வேதம் ஆகிய தொழிற்கல்வித் துறைகளும் உள்ளன.

நூலகம்: அமைதியான சூழலில் புதிதாக அமைக்கப்பட்ட கட்டடத்தில் பல்கலைக்கழக மைய நூலகம் இயங்குகின்றது. இந்நூலகத்தில் ஏறத்தாழ 2,72,500 நூல்கள் உள்ளன. 1500 இதழ்கள் பல்வேறு ஆய்வுத் துறைகளில் தருவிக்கப்படுகின்றன.இது மட்டு மல்லாமல் ஒவ்வொரு துறையிலும் ஆய்வுப் பணிக்கு ஏற்றவாறு சிறு நூலகங்கள் உள்ளன. உலக நாடுகள் அமைப்பு வெளியீடுகள் மையம் ஒன்றும் இந்நூலகத் தில் தனிப்பிரிவாக அமைந்துள்ளது.

நூல்வெளியீட்டகமும் அச்சகமும்: பேராசிரியர் களின் ஆய்வுகளும் அவ்வப்போது நடைபெறும் கருத் தரங்கு, சிறப்புச் சொற்பொழிவுத் தொடர்களும் நூல்வடிவாக அச்சிடப்பட்டுப் பல்கலைக் கழக வெளி யீடுகளாக வருகின்றன. அதற்கென ஒரு பெரிய அச் சகமும் அமைக்கப்பட்டுள்ளது. இதில் நவீன அச்சு இயந்திரங்கள் நிறுவப்பட்டுள்ளன. எண்பதுக்கும் மேற்பட்ட பணியாளர்கள் இதில் பணியாற்றுகின்ற னர்.

தங்கும் விடுதிகள்: மாணவ மாணவிகள் தங்கிப் படிக்கும் வகையில் ஆண்களுக்கு நான்கும் பெண் களுக்கு இரண்டுமாக ஆறு விடுதிகள் உள்ளன. இவற் றில் மாணவர்கள் தாங்களாகவே சமைத்து உண் ணும் வசதிகளைக் கொண்ட விடுதி ஒன்றும் உள் ளது. பல்கலைக் கழக விருந்தினர்களாக வரும் பேரா சிரியர்களுக்காக அழகிய விருந்தினர் மாளிகை ஒன்று உள்ளது. பல்கலைக் கழக வளாகத்துக்குள்ளாகவே ஆசிரியர், பணியாளர் குடியிருப்புகள் அமைந்துள்ளன. புதிய குடியிருப்புகள் கட்டவும் வாய்ப்புகள் உள்ளன.

மாணவர் நல மையம், பிற்படுத்தப்பட்ட குலத் தினர், பிற்படுத்தப்பட்ட பழங்குடி இனத்தினர் நல அமைப்பு, தேசிய சேவைத் திட்டம், வேலை வாய்ப்பு மற்றும் வழிகாட்டும் குழுமம், முதியோர் கல்வி மற் றும் விரிவாக்கப் பணி அமைப்பு ஆகியவை மாணவர் களின் எதிர்கால வாழ்க்கைத் திட்டங்களுக்குச் சிறப் புக் கல்வி அளித்தும் ஆலோசனைகள் நல்கியும் சேவை புரிகின்றன. இங்குப் பெண் கல்வி ஆய்வுக் குழு ஒன்றும் இயங்கி வருகின்றது.

உடல் வளர்ச்சிக்காக முதுகலை விளையாட்டு மையம் ஒன்று உள்ளது. திடல் விளையாட்டுகள், அகநிலை விளையாட்டுகள் ஆகியவை மட்டுமன்றி, நீச்சல் குளமும் இங்கு உள்ளது.

பல்கலைக் கழக வளாகச் சூழலை அழகுபடுத்த வும் தூய்மைப்படுத்தவும், மின்சார வசதிகளையும் பணியாளர்களுக்கான வீட்டு வசதிகளையும் நெறிப் படுத்தவும், பூங்காக்கள், தோட்டங்களைக் கவனித் துக் கொள்ளவும் பொறியாளர் துறையும் தோட்டத் துறையும் செயற்படுகின்றன. அறிவியல் துறைகளுக் கான ஆய்வுக் கருவிகளை உற்பத்தி செய்தல், பழுது பார்த்தல் ஆகியவற்றைக் கவனிக்க அறிவியல் கருவி மையமும் மையப் பணிமனையும் இயங்குகின்றன. பல்கலைக் கழகத்தின் பல்வேறுபட்ட கணக்குகளை யும் மதிப்பெண்களையும் பதிவுசெய்தல் முதலான நுண்கணிப்புக்கு மின்கணிப்பான் மையம் அமைக்கப் பட்டுள்ளது. பிற மொழிக் கல்வி பயில்வோர்தம் ஒலிப்பு முறையினை நெறிப்படுத்திக் கல்வியளிக்க மொழிப் பயிற்சிக்கூடம் ஒன்றும் கன்னடஇயல் நிறு வனத்தில் அமைக்கப்பட்டுள்ளது. ஆர்.ப.

கருநாடகப் போர்கள்: தென் இந்தியாவில் கிழக்குக் கடற்கரைப் பகுதியைச் சேர்ந்த கருநாடகப் பகுதியில் கி.பி. 18-ஆம் நூற்றாண்டில் ஆங்கிலேயர்களுக்கும் பிரெஞ்சுக்காரர்களுக்கும் இடையே ஏற்பட்ட மூன்று போர்கள் கருநாடகப் போர்கள் என வரலாற்றில் அறியப்படுகின்றன.

ஆங்கிலேயரும் பிரெஞ்சுக்காரர்களும் வாணிகத்திற்காக இந்தியாவிற்கு வந்தார்கள். இந்தியாவின் வளமும், அங்கு நிலவிய அரசியல் சூழ்நிலையும் அவர்கள் குடியேற்றங்களை ஏற்படுத்தி நிலையாகத் தங்களுடைய ஆதிக்கத்தை நிலைநாட்டும் எண்ணத்தை ஊக்குவித்தன. அவர்களிருவரிடையே ஆதிக்கப் போட்டி வளர்ந்தது. பிரான்சும் இங்கிலாந்தும் தொன்றுதொட்டே பகை நாடுகள். ஐரோப்பாவில் அவ்விரு நாடுகளிடையே மோதல் ஏற்படும் பொழுதெல்லாம் அதன் எதிரொலியாக இந்தியாவிலும் போர்கள் மூண்டன. இந்தியாவில் ஆதிக்கம் செலுத்தப்போவது பிரான்சா- இங்கிலாந்தா என்ற வினாவிற்கு விடை கருநாடகப் போர்களின் மூலம் கிடைத்தது. இறுதியில் இங்கிலாந்தே வெற்றி பெற்றது.

முதல் கருநாடகப் போர் (கி.பி. 1746-48): ஐரோப்பாவில் ஆசுத்திரியாவுக்கும் பிரசியாவுக்குமிடையே ஆசுத்திரிய வாரிசுரிமைப் போர் மூண்டது. அப்போரில் பிரான்சு பிரசியாவையும் இங்கிலாந்து ஆசுத்திரியாவையும் ஆதரித்தன. அதன் எதிரொலியே இந்தியாவில் ஏற்பட்ட முதல் கருநாடகப் போர். இரு வணிகக்குழுக்களுக்கும் இடையிலிருந்த வாணிகப் போட்டி முதல் கருநாடகப் போரின்போது கொதிப்பான நிலையை அடைந்தது. அச் சமயத்தில் இந்தியாவில் நிலவிய அரசியல் சூழ்நிலையும் இப்போருக்குக் காரணமாக இருந்தது. இந்தியாவை ஆண்டுவந்த முகலாயப் பேரரசர் பின்னணிக்கு ஒதுக்கப்பட்டார். தக்காண ஆளுநர் நிசாம்-உல்-முல்க்ஆசப்சா ஏற்கனவே தமது சுதந்திரத்தை அறிவித்திருந்தார். நிசாம் கருநாடகத்தின் அதிபதியாகவும் இருந்தார். ஆனால், ஆர்க்காட்டைத் தலைமை இடமாகக் கொண்டிருந்த கருநாடக நவாபு சுதந்திரமான மனப்போக்கை உடையவர். நிசாம் மராத்தியர்களை எதிர்ப்பதில் முனைப்பாக இருந்ததால் நவாபைக் கண்காணிக்க இயலவில்லை. இச்சூழ்நிலையில் தான் கருநாடகத்தில் அயலார்களான ஆங்கிலேயரும் பிரெஞ்சுக்காரர்களும் மோதிக் கொண்டனர்.

பிரெஞ்சு நிறுவனங்களின் அப்போதைய ஆளுநராகவும் தலைமைஇயக்குநராகவும் இருந்த தியூப்ளே போரைத் தவிர்க்க முயன்று தோல்வி அடைந்தார். தியூப்ளே ஆங்கிலேயரின் வசமிருந்த சென்னையை முற்றுகையிட்டார். ஆங்கிலேயர் ஆர்க்காட்டு நவாபான அன்வாருதீனை நாடி உதவி கோரினார். நவாபு தம் நாட்டின் அமைதியைப்பிரெஞ்சுக்காரரும் ஆங்கிலேயரும் குலைப்பதாகக் கருதித் தியூப்ளேயை முற்றுகையைக் கைவிடுமாறு வற்புறுத்தினார். ஆனால், தியூப்ளே தந்திரமாகச் சென்னையை நவாபிற்காகத்தான் முற்றுகையிடுவதாகவும் பின்னர் அவரிடம் ஒப்படைத்து விடுவதாகவும் கூறினார். வென்றபின் சென்னையை ஒப்படைக்காததால் கோபமுற்ற நவாபு பெரும்படையை அனுப்பினார். ஆனால், தியூப்ளே அப்படையைத் தோற்கடித்து விரட்டினார். பின்னர்த் தியூப்ளே கடலூரில் உள்ள புனித தாவீது கோட்டையைத் தாக்கினார். ஆனால், அதைக் கைப்பற்ற இயலவில்லை. அப்போர் ஐரோப்பாவில்ஆசுத்திரிய வாரிசுரிமைப் போர் முடிவடைந்ததின் விளைவாக முடிவுற்றது. உடன்படிக்கையின்படி சென்னையைத் தியூப்ளே ஆங்கிலேயருக்குத் திருப்பிக் கொடுத்துவிட்டார். முதல் கருநாடகப் போரின் விளைவாகப் பிரெஞ்சுக்காரர்களின் புகழ் ஓங்கியது. போரில் அடைந்த வெற்றி, தியூப்ளேவுக்கு இந்தியாவில் பிரெஞ்சுப் பேரரசு ஒன்றை நிலை நாட்டுவதற்கான கனவைத் தோற்றுவித்தது. அவர் அன்வாருதீன் படைகளையும் ஆங்கிலேயரின் படைகளையும் தோற்கடித்தது, அவருக்குத் தன் படைபலத்தின் மீது மிகுந்த நம்பிக்கையை ஏற்படுத்தியிருந்தது.

இரண்டாம் கருநாடகப் போர் (கி.பி.1749-54): தென்னிந்தியாவில் ஓரளவிற்கு அமைதியை நிலைநாட்டியிருந்த ஐதராபாது நிசாம் ஆசப் சா நிசாம்-உல்-முல்க்கு கி.பி. 1748-இல் காலமானதைத் தொடர்ந்து, யார் நிசாமாவது என்பது குறித்துச் சிக்கல் எழுந்தது. அவருக்கு ஆண்மக்கள் பலர் இருந்தனர். அவர் இரண்டாம் மகன் நாசிர்சங்கு அரியணைக்கு உரிமை பாராட்டினார். ஆனால் நிசாமின் மகள் வழிப்பேரன் முசாபர் சங்கு அதை எதிர்த்துத் தன் பாட்டன் தன்னைத்தான் வாரிசாக நியமித்து விட்டுச் சென்றதாக வாதாடினார். தியூப்ளே முசாபர் சங்குக்கு உதவினார். அச் சமயத்திலேயே தியூப்ளே கருநாடக நவாப்புகள் குடும்பத்தைச் சேர்ந்தவரும் அன்வாருதீன் அரியணைக்காகப் போட்டியிட்டுக் கொண்டிருந்தவருமான சந்தாசாகிபுக்கும் உதவினார். சந்தாசாகிபும் முசாபர் சங்கும் நல்ல நண்பர்களாயினர். தியூப்ளேயின் உதவியுடன் சந்தா சாகிபு, முசாபர் சங்கு ஆகியோர் ஆர்க்காட்டு நவாபு அன்வாருதீனைத் தோற்கடித்தனர். சந்தா சாகிபு கருநாடக நவாபாக அறிவிக்கப்பட்டார். அன்வாருதீனுடைய மகன் முகமது அலி திருச்சிராப்பள்ளிக்கு ஓடி ஒளிந்து கொண்டார். நாசிர் சங்கு

கொல்லப்பட்டு கி.பி. 1750-இல் முசாபர் சங்கு ஐத ராபாது நிசாமாக்கப்பட்டார். இது தியூப்ளே யின் பேரும் புகழும் உயரக் காரணமாக அமைந்தது. ஆனால், மிக விரைவில் கருநாடகத்தில் ஆங்கிலேயரின் தலையீட்டால், இராபர்ட்டு கிளைவின் தலைமையில் சென்ற பெரும்படை சந்தாசாகிபின் படைகளையும் பிரெஞ்சுப் படைகளையும் தோற்கடித்தது. ஐதரா பாதின் நிசாமாக நியமிக்கப்பட்ட முசாபர் சங்கும் கொலை செய்யப்பட்டார். தியூப்ளேயும் பிரான்சுக் குத் திருப்பி அழைக்கப்பட்டார். பின்னர் ஆங்கிலேய ரும் பிரெஞ்சுக்காரரும் உள்நாட்டு அரசுகளுக்கிடை கிடையில் ஏற்படும் சண்டைகளில் தலையிடுவதில்லை என்று ஒப்புக்கொண்டனர்.

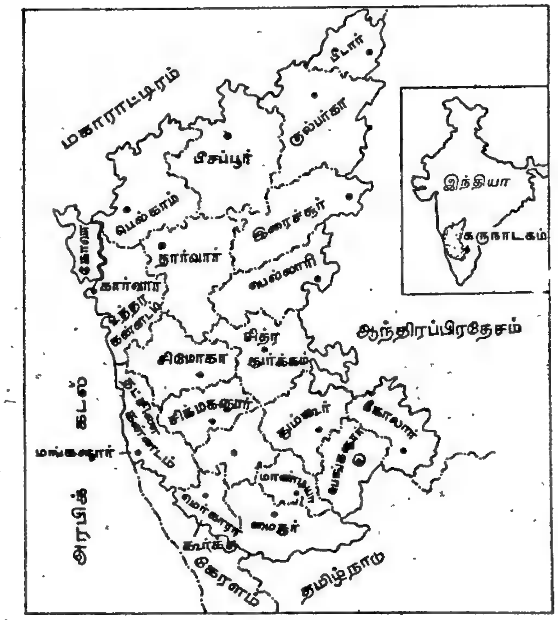
மூன்றாம் கருநாடகப் போர் (கி.பி. 1758 – 63): கி.பி. 1757-இல் ஐரோப்பாவில் ஏழாண்டுப் போர் மூண்டது. அதுவே மூன்றாம் கருநாடகப் போர் ஏற் படக் காரணமாயிற்று. ஆங்கிலத் தளபதிகளான கிளைவு, வாட்சன் ஆகியோர் கி.பி. 1757-இல் பிரெஞ் சுக்காரர்களின் சந்திரநாகூரைக் கைப்பற்றினர். பிரெஞ்சுத் தளபதி கௌண்ட்-டி-லாலி என்பவர் ஆற்றல் மிக்கவர். அவர் கி.பி. 1758-இல் புனித தாவீது கோட்டையைக் கைப்பற்றினார்; சென்னை யைப் பிடிக்க முயற்சி செய்தார். ஆனால், இதற் கிடையில் வந்தவாசி என்னும் இடத்தில் நடந்த போரில் லாலி தோற்கடிக்கப்பட்டுச் சிறை பிடிக்கப் பட்டார். பாண்டிச்சேரியும் ஆங்கிலேயர்களால் கைப் பற்றப்பட்டது. ஐரோப்பாவில் ஏழாண்டுப் போர் கி.பி. 1763-இல் முடிவுற, இந்தியாவிலும் போர் முடி வடைந்தது. பாண்டிச்சேரி மீண்டும் பிரெஞ்சுக்காரர் களிடம் ஒப்படைக்கப்பட்டது. இப்போர் இந்தியா வில் பிரெஞ்சு ஆதிக்கத்தை ஒழித்தது.

கருநாடகப் போர்கள் ஆங்கிலேயருக்கும் பிரெஞ் சுக்காரர்களுக்குமிடையே ஏற்பட்ட ஆதிக்கப் போட்டியில், ஆங்கிலேயர் ஆதிக்கம் ஏற்பட அடி கோலின. இப்போர்களால் உள்நாட்டு அரசுகளின் வலுவற்ற தன்மையும் வெளிப்பட்டது. செ.ஆ.

கருநாடகம்: மகாபாரத காலத்திலிருந்தே கருநாடகம் என்ற சொல் வழக்கிலிருந்துவந்துள்ளது. 'கருநாடகம்' என்ற சொல் எவ்வாறு தோன்றியது என்பது பற்றிக் கன்னட மொழி அறிஞர்களிடையே இன்றும் விவாதிக்கப்பட்டு வருகிறது. மொகஞ்ச தாரோ நாகரிகம் பற்றிய சான்றுகளில் கூறப்பட் டுள்ள இனங்களில் ஒரு பிரிவினரே கருநாடகத்தில் வாழ்ந்தனர் என்று புகழ் பெற்ற வரலாற்று ஆய்வாளர் ஈராசு (Heras) கருதுகிறார். அம்மக்களைக் குறிக்கப் பயன்படுத்தப்பட்ட குறி, 'கண்' ஆகும். எனவே, கண்ணை உடையவர்கள் என்ற பொருளில் கருநாட கப் பகுதியில் வாழ்ந்த மக்கள் கருநாடர் என்று அழைக்கப்பட்டனர்.

'கன்னடிகா' என்ற பழஞ்சொல் 'கன்னானிர்' என்ற சொல்லின் திரிபாகும். கன்னட மொழி இலக்கி யம், பண்பாடு ஆகியவற்றைக் குறிக்கும் முக்கிய சொல்லே கருநாடகமாகும். கருநாடகம் என்ற சொல் ஒரு பகுதியைக் குறிப்பதாக மகாபாரதத்தின் வாயிலாக அறியலாம்.

புவியியலின் அடிப்படையில் கருநாடகம் இந்தியா வில் மிகப் பழைமை வாய்ந்த பகுதிகளுள் ஒன்றாகும். தக்காண பீடபூமியின் மையமாகவும், இந்தியத் தீப கற்பத் தென்பகுதியின் மையமாகவும் கருநாடக மாநிலம் விளங்குகிறது. தென்னிந்தியாவின் மேற்குப் பகுதியின் மத்தியில் இது முக்கிய இடத்தை வகிக் கிறது.

கருநாடகம்

கருநாடக மாநிலத்தின் எல்லைகளாகக் கிழக்கே ஆந்திரமாநிலமும், வடக்கே மகாராட்டிர மாநிலமும் தெற்கே கேரளா, தமிழ்நாடு ஆகிய மாநிலங்களும் அமைந்துள்ளன. கருநாடக மாநிலத்தின் மேற்கே அரபிக்கடலின் ஏறக்குறைய 350 மைல் நீளமுடைய கடற்கரைப்பகுதி அமைந்துள்ளது. இம்மாநிலம் கடல் மட்டத்திலிருந்து சுமார் 2000 அடி உயரமான நிலப் பரப்பைக் கொண்டுள்ளது. இம்மாநிலத்தின் நில அமைப்புகள் பிற மாநிலங்களில் காணப்படாத வகை யில் அமைந்துள்ளமை குறிப்பிடத்தக்கதாகும்.

கருநாடக மாநிலத்தை ஆறு பெரும் பிரிவு களாகப் பிரித்துக் கூறலாம். அவை, 1. கன்னடக் கடற்கரைப் பகுதி, 2. சாயாத்திசு என்ற பகுதி,

3. கிழக்கு மலைத்தொடர்ப் பகுதி, 4. தெற்குப் பீடபூமிப் பகுதி,5. வடக்குப் பீடபூமிப் பகுதி, 6. சப்மாண்டேன் பகுதி ஆகும்.

நில அமைப்பின் சிறப்புத் தன்மையின் அடிப்படையில் கருநாடக மாநிலத்தின் வரலாறும் பண்பாடும் அமைந்துள்ளன. பீடபூமிப்பகுதி அரசியல், பண்பாட்டுப் புரட்சியின் முன்னேற்றத்திற்கு வழி வகுத்துள்ளது. பீடபூமிக்குக் கிழக்கு, மேற்கு, தெற்குப் பகுதிகளில் உள்ள மலைப் பகுதியில் அரசியல் பிரிவுகளைக் காணலாம். பழங்காலத்திலும் மத்திய காலத்திலும், அரசர்களும் பாலிகார் மக்களும் நில மானிய முறைகளை நிறுவினர்.

தட்பவெப்ப நிலை காரணமாகக் கருநாடகப் பகுதி பல்வேறு பிரிவுகளாகப் பிரிக்கப்படுகிறது. கன்னடக் கடற்கரை நிலப்பரப்பு கோடைக்காலத்தில் குளுமையாகவும் மழைக்காலத்தில் மிகவும் குளிராக வும் இருக்கிறது. சமவெளிப் பகுதி கோடையில் வெப்பமாக உள்ளது. குளிர்காலத்தில் அதிகக் குளிராக இருக்கும். ‘தென்இந்தியாவின் கூரை’ என்று கருநாடக மாநிலம் சொல்லப்படுகிறது. கன்னடக் கடற்கரைப் பகுதியில் அதிக மழை பெய்வதால், நெற்பயிர் அதிகமாக விளைகிறது. அடர்ந்த காடுகள் இயற்கையாக வளர்கின்றன. இந்தச் செல்வங்களினால் கருநாடகத்தின் பொருளாதாரம் மிகவும் செழிப்பாக உள்ளது. இயற்கையின் விலை மதிப்பில்லாக் கொடையாக இம்மாநிலம் விளங்குகிறது.

கருநாடகம் கைத்தொழிலுக்குப் புகழ் பெற்ற மாநிலம். கைத்தறி ஆடை உற்பத்தி, தந்தம், பிரம்பு, பித்தளை, வெண்கலம் முதலியவற்றால் அழகிய வேலைப்பாடுடைய பொருள்கள் செய்யும் தொழில்களுக்குச் சிறந்த இடமாகும். கல்வி, சுகாதாரம், பேருந்துப் போக்குவரத்து முதலிய துறைகளில் இம் மாநிலம் இந்தியாவில் நடுத்தர நிலையில் உள்ளது.

கருநாடகத்தில் பத்திராவதி எஃகுத் தொழிற்சாலை, சந்தனத் தொழில் உற்பத்தி, சோப்பு, சர்க்கரை முதலியவற்றை உற்பத்தி செய்யும் இயந்திரச் சாலைகள் ஆகியவை உள்ளன. இந்துசுத்தான் விமானத் தொழிற்கூடம், இயந்திர உற்பத்திச்சாலை, தொலைபேசிக் கருவி செய்யும் தொழிற்சாலை முதலிய தொழிற்சாலைகள் உள்ளன. மத்திய அரசின் உணவு ஆராய்ச்சிக்கூடம், டாக்டர் சி.வி. இராமன் பௌதீக ஆராய்ச்சிக்கூடம் ஆகியவை இம்மாநிலத்தில் இருக்கின்றன.

பெங்களூர், மைசூர், பிருந்தாவனத் தோட்டம், நந்திக்குன்றம், கண்ணாடி மாளிகை, கிருட்டிண இராசசாகரம் முதலிய அழகிய இடங்களும், சோக்கு அருவி, பேலூர் கல்சித்திரங்கள், சாமுண்டீசுவரி கோயில், மைசூர் மகாராசா அரண்மனை முதலிய காண்பதற்கு மகிழ்வு தரும் இடங்களும் கருநாடகத்தில் உள்ளன. கருநாடகத்தில் ஆண்டுதோறும் பல கோடி உருபாய் பெறுமான தங்கம் வெட்டியெடுக்கக் கூடிய கோலார்த் தங்கச் சுரங்கமும் அமைந்துள்ளது.

தா.எ.

துணை நூல்:

Muthanna, I.M., History of Modern Karnataka, Bangalore, 1980.

கருப்பொருள்: மக்கள் உலகத்தில் வாழ்வாங்கு வாழும் முறையினை வகுத்துணர்த்த முற்பட்ட தொல்காப்பியர், உலகிற் காணும் காட்சிப் பொருள்களையும் கருத்துப் பொருள்களையும் நன்கு ஆராய்ந்து அவற்றை முதற்பொருள், கருப் பொருள், உரிப்பொருள் என்று மூவகைப்படுத்தி, அந்த அடிப்படையில் தம் தொல்காப்பியப் பொருளதிகாரத்தை அமைத்துள்ளார். அவற்றுள் முதற்பொருள், நிலம் காலம் (Space and Time) ஆகியவற்றின் இயல்பாகும் என்பதனை, ‘முதலெனப்படுவது நிலம் பொழு திரண்டின் இயல்பு’ என்று காட்டியுள்ளார் (தொல். அகம்.4). கருப்பொருள் என்பது அந்த நிலத்தின்கண்ணே கருக்கொண்டு தோன்றும் பொருள்களையும், உரிப்பொருள் என்பது நிலம் பொழுதாலாகும் உலகில், கருக்கொண்டு தோன்றும் பொருள்களின் துணையோடு,மக்கள், பிற உயிர்களின் வாழ்வினும் வேறாய் உயர்ந்த வாழ்வினை வாழ்வதற்காக மேற்கொள்ளப்பெறும் ஒழுகலாறுகளையும் குறிப்பிடுகின்றன.

இவ்வாறு, அகப்பாடற்பொருளை முதல், கரு, உரி என வகுத்து நெறிப்படுத்தும் பாங்கு, தமக்கு முற்பட்ட காலத்தில் வாழ்ந்த தமிழ்ச் சான்றோர்கள் கொண்ட நெறி என்பதனைத் தொல்காப்பியர், ‘இயல்பென மொழிப இயல்புணர்ந் தோரே’, ‘அவ்வகை பிறவும் கருவென மொழிப’ என்பன போன்று வரும் தொடர்களால் புலப்படுத்தியுள்ளார்.

கருப்பொருளை இளம்பூரணர், ‘இடத்தினும் காலத்தினும் தோன்றும் பொருள். அது தேவர் மக்கள் விலங்கு முதலாயினவும், உணவு, செயல் முதலாயினவும், பறை,யாழ் முதலாயினவும் இன்னவான பிறவும் ஆகிப் பலவகைப்படும்’ என்று விளக்கியுள்ளார் (தொல்.அகம்.முன்னுரை). முதற்பொருளாகிய உலகின் கருப்பொருள்களுள் ஒரு பகுதியாய் அமைந்த மக்கள், ஏனைய கருப்பொருள்களின் துணையோடு,

	குறிஞ்சிக் கருப்பொருள்	பாலைக் கருப்பொருள்	முல்லைக் கருப்பொருள்	மருதக் கருப்பொருள்	நெய்தற் கருப்பொருள்
1. தெய்வம்	சேய் (முருகக்கடவுள்)	கன்னி (துர்க்கை)	நெடுமால் (விட்டுணு)	இந்திரன்.	வருணன்.
2. உயர்ந்தோர்.	பொருப்பன், வெற்பன், சிலம்பன், குறத்தி, கொடிச்சி.	விடலை, காளை, மீளி, எயிற்றி.	குறும்பொறை நாடன், தோன்றல், மனைவி, கிழத்தி.	ஊரன், மகிழ்நன், கிழத்தி, மனைவி.	சேர்ப்பன், புலம்பன், பரத்தி, நுளைச்சி.
3. தாழ்ந்தோர்.	குறவர், கானவர், குறத்தியர்.	எயினர், எயிற்றியர், மறவர், மறத்தியர்.	இடையர், இடைச்சியர், ஆயர், ஆய்ச்சியர்.	உழவர், உழத்தியர், கடையர், கடைச்சியர்.	நுளையர், நுளைச்சியர், பரதர் பரத்தியர், அளவர், அளத்தியர்.
4. புள்	கிளி, மயில்.	புறா, பருந்து, எருவை, கழுகு.	காட்டுக் கோழி.	வண்டானம், மகன்றில், நாரை, அன்னம், பெருநாரை, கம்புள், குருகு, தாரா.	கடற் காகம்.
5. விலங்கு	புலி, கரடி, யானை, சிங்கம்.	செந்நாய்.	மான், முயல்.	எருமை, நீர் நாய்.	சுறா மீன்.
6. ஊர்	சிறுகுடி.	குறும்பு.	பாடி.	பேரூர், மூதூர்.	பாக்கம், பட்டினம்.
7. நீர்	அருவி நீர், சுனை நீர்.	நீரில்லாக் குழி, நீரில்லாக் கிணறு.	குறுஞ்சுனை நீர், கான்யாற்று நீர்.	யாற்று நீர், கிணற்று நீர், குளத்து நீர்	உவர்நீர்க் கேணி, சுவர் நீர்.
8. பூ	வேங்கைப் பூ, குறிஞ்சிப் பூ, காந்தட்பூ.	குராஅம் பூ, மராஅம்பூ.	குல்லைப் பூ, முல்லைப் பூ, தோன்றிப் பூ, பிடவம் பூ.	தாமரைப் பூ, கழுநீர்ப்பூ குவளைப் பூ	நெய்தற் பூ, தாழம் பூ, முண்டகப் பூ, அடம்பம் பூ.
9. மரம்	சந்தனம்; தேக்கு, அகில், அசோகு, நாகம், மூங்கில்.	உழிஞை, பாலை, ஓமை, இருப்பை.	கொன்றை, காயா, குருந்தம்.	காஞ்சி, வஞ்சி, மருதம்.	கண்டல், புன்னை, ஞாழல்.
10. உணவு	மலைநெல், மூங்கிலரிசி, தினை.	வழியிற் பறித்த பொருள், பதியிற் கவர்ந்த பொருள்.	வரகு, சாமை, முதிரை.	செந்நெலரிசி, வெண்ணெலரிசி.	மீனும் உப்பும் விற்றுப் பெற்ற பொருள்.
11. பறை	தொண்டகப் பறை.	துடி..	ஏறங்கோட் பறை.	நெல்லரி கிணை, மணமுழவு.	மீன்கோட் பறை, நாவாய்ப் பம்பை,
12. யாழ்	குறிஞ்சி யாழ்.	பாலை யாழ்.	முல்லை யாழ்.	மருத யாழ்.	விளரி யாழ்.
13. பண்	குறிஞ்சிப் பண்.	பஞ்சுரம்.	சாதாரி.	மருதப் பண்.	செவ்வழிப் பண்.
14. தொழில்	வெறியாடல், மலைநெல் விதைத்தல், தினை காத்தல், தேனழித்துத் தெடுத்தல், கிழங்கு கிண்டி எடுத்தல், அருவி நீராடல், சுனை நீராடல்.	போர் செய்தல், பகற் சூறையாடுதல்.	சாமை விதைத்தல். வரகு விதைத்தல், அவற்றின் களை கட்டல், அவற்றை அரிதல், கடாவிடுதல், கொன்றைக் குழலூதல், மூவினமேய்த்தல், கொல்லேறு தழுவுதல், குரவைக் கூத்தாடல், கான்யாறாடல்	விழாச் செய்தல், வயற்களை கட்டல், நெல்லரிதல், கடா விடுதல், குளங்குடைதல், புதுநீ ராடல்.	மீன் பிடித்தல், உப்புண்டாக்கல், அவை விற்றல், மீனுணக்கல், அவற்றை உண்ண வரும் பறவைகளை ஓட்டுதல், கடலாடல்.

ஒழுக்க நிலையாகிய உரிப்பொருளை ஏற்று வாழ்ந்து, உயர்வடைவதே மனித வாழ்க்கையின் பண்பும் பயனு மாகும் என்பதனைப் புலப்படுத்துவதே தொல்காப் பியப் பொருளதிகாரக் கருத்தாகும்.

உலகில் கருக்கொண்டு தோன்றும் பொருள் கருப்பொருள். எனவே அது வரம்பின்றிப் பெருகும் என்பதனை உணர்ந்த தொல்காப்பியர் அதனைப் பகுத்து வகைசெய்து, 'தெய்வம் உணாவே' என்னும் நூற்பாவில் கூறியுள்ளார் (தொல்.அகம்.20). தெய்வம் உணா, மா, மரம், புள், பறை, செய்தி, யாழின் பகுதி என்று எட்டுவகைப் படுத்திக் கூறியவர், அது மேலும் வகை செய்வதற்குரியது என்பதனை ஏற்பா ராய், 'அவ்வகை பிறவும் கருவென மொழிப' என்று அதற்கு வழியும் வகுத்துள்ளார். நச்சினார்க்கினியர் ஒவ்வொரு நிலத்திற்குமுரிய கருப்பொருள்களைக் குறிப்பிடுங்கால், பூ, நீர், ஊர் முதலியவற்றையும் சுட்டி எடுத்துக்காட்டுத் தந்துள்ளார்.

ஒவ்வொரு நிலத்திற்கும் உரியனவாகக் கூறப் பெறும் கருப்பொருள்கள் வேறு நிலத்தின் கண்ணும் வரலாம் என்பதனையும் தொல்காப்பியர் தெளிவு படுத்தியுள்ளார். இந்த இலக்கிய அனுமதி, உலகி யலை நோக்கி அளிக்கப்பட்டதாகும். குறிஞ்சி நிலத் தில் பிற நிலத்திறகுரிய கருப்பொருள்களும் அவ்வாறே ஒரு நிலத்தில் பிற நிலத்திற்குரிய கருப்பொருள்களும் கலந்து அமைவது உலகியலிற் காண்பதாகும். அதனை உளங்கொண்டு தொல்காப்பியர் கருப்பொருட் கலப் பினை – திணை மயக்கத்தை – இலக்கணப்படுத்தியுள் ளமை அவர்தம் நுண்ணறிவினைப் புலப்படுத்துகிறது.

அகப்பாடல்களுள் இடம்பெறும் உள்ளுறை முத லியன கருப்பொருள்களை அடிப்படையாகக் கொண் டமையும். எனினும், அவ்வுள்ளுறை முதலியன கருப் பொருள்களுள் முதலில் வைத்து எண்ணப்பெற்ற தெய்வத்தை அடிப்படையாகக் கொண்டு அமைதல் கூடாது என்பதனைத் தொல்காப்பியர், 'உள்ளுறை தெய்வம் ஒழிந்ததை நிலமெனக் கொள்ளும் என்ப குறியறிந்தோரே' என்னும் நூற்பாவில் தெளிவுபடுத் தியுள்ளார் (தொல்.அகம்.50). அதனால், தெய்வம் நிலத்தில் தோன்றும் கருப்பொருள்களுள் ஒன்றாயி னும், அது ஏனைய கருப்பொருள்களினும் சிறப்புடை யது என்பது புலனாகிறது.

'அவ்வகை பிறவும் கருவென மொழிப' என்று தொல்காப்பியர் கூறியதனைக் கண்ட, பின் வந்த பொருளிலக்கண நூலார் கருப்பொருள் வகைஉணர்த் துகையில் தாம் வேண்டும் பிறவற்றையும் இயைத்து இலக்கணங் கூறியுள்ளனர். நாற்கவிராச நம்பி தமது அகப்பொருள் விளக்கத்தில் கருப்பொருள் வகை யினைக் கூறும்போது, ஆரணங்கு, உயர்ந்தோர், அல் லோர், புள், விலங்கு, பூ,ஊர், நீர், மரம்,உணா, பறை, யாழ், பண், தொழில் ஆகிய பதினான்கு வகைகளைத் தொகுத்துக் கூறியுள்ளதோடு, ஒவ்வொரு நிலத்திற் கும் அவ்வகையிலமைந்த கருப்பொருள்களை தனித் தனி நூற்பாவில் விளக்கியுமுள்ளார் (நம்பி. 19.20).

கருப்பொருள் கூறும் தொல்காப்பிய நூற்பாவில் 'மக்கள்' நேரே குறிப்பிடப்படவில்லை. எனினும் அடுத்து வரும் நூற்பாக்களில் திணைப் பெயர், திணை நிலைப் பெயர் என்று கூறுவதனால் அதனை அவர் உடன்பட்டமையினை உணரலாம். மக்களுள் உயர்ந் தோர், அல்லோர் என்ற வேறுபாடு அந்நூலில் காணப்படவில்லை. ஆனால் நம்பியகப் பொருளில் கருப்பொருள் வகையில் அமையும் மக்களை இரண்டு பிரிவாகப் பகுத்து, 'உயர்ந்தோர் அல்லோர்' என்று கூறப்பட்டுள்ளது. இந்த வேறுபாடு காலப்போக்கில் மக்கள் சமுதாயத்தில் தோன்றிய கருத்து மாறுபாட் டின் விளைவாக இருத்தல் கூடும். காலப்போக் கில் வளர்ச்சியுற்றுள்ள கருப்பொருள் வகை நிரல், மக்கள் வாழ்வில் இடம்பெறும் உணவு முதலிய அடிப்படைத் தேவைகளுக்கு மேலாக அமையும் கலை வாழ்வுக்குரிய தேவைகளின் வளர்ச்சியைக் காட்டுவன வாகவும் அமைகிறது, அ.மா.ப.

கரும்பலகைப் பணிகள்: கற்பித்தலில் கரும்பலகை தலையாய இடம் பெறுகிறது. எழுதுதல், வரைதல், மொழியைக் கற்பித்தல் ஆகியவற்றுக்குக் கரும்பலகை முதன்மையாகப் பயன்படும். கரும் பலகைக்குப் (Blackboard) பதிலாக இன்று சுண்ணப் பலகை (Chalkboard) பெரிதும் பயன்படுகிறது. கரும் பலகை அதிகமான ஒளியை உறிஞ்சுவதால் படிப்ப தற்கு எளிதாகும் வகையில் மிகுந்த ஒளியைப் பிரதி பலிப்பதில்லை. மேலும், வெள்ளை நிறச் சுவரில் கரும்பலகை இருப்பதால் சுவருக்கும் பலகைக்கு மிடையே வேறுபாடு அதிகமாக உள்ளது. இது வாசிப் பதற்கு இடையூறாக உள்ளது. எனவே, கரும்பலகை இன்று பெரிதும் பயன்படுத்தப்படுவதில்லை. சேமர் (Seymour) என்பார் குழந்தைகளும் முதியவர்களும் வெண்ணிறச் சுண்ணாம்புக்கட்டியால் எழுதியவற் றைக் கரும்பலகையிலிருந்து படிப்பதைவிட, கருநீலச் சுண்ணாம்புக் கட்டியால் வெளிர் மஞ்சள் நிறப் பலகையில் (Yellow-cream Board) எழுதியவற்றை 10 விழுக்காடு வேகமாகப் படிக்கின்றனர் எனத் தம் ஆய்வில் கண்டறிந்துள்ளார்.

ஆசிரியர் பாடம் நடத்தும்போது சில கருத்துகள், தலைப்புச் சொற்கள், சொற்றொடர்கள், வரை படங்கள், குறியீடுகள், கேலிச்சித்திரங்கள் ஆகிய வற்றை விளக்குவதற்கும் அல்லது உடனடியாக அவற்றை அழித்து விட்டுப் பிற கருத்துகளை எழுதுவ தற்கும் சுண்ணப்பலகை கற்பித்தலில் பெரிதும் பயன் படுகிறது.

வகுப்பு தொடங்குவதற்கு முன்னரே கூட ஆசிரியர் சுண்ணப் பலகையில் படங்களையோ கருத்துகளையோ முன்கூட்டியே எழுதி வைக்கலாம். இதனால் ஆசிரியர் வகுப்பறையில் பாடம் நடத்துவதற்கு அதிகமான நேரத்தை எடுத்துக்கொள்ள முடியும். படம் வரைவதிலே வீணாகும் நேரத்தைத் தவிர்க்க முடியும். மாணவர்களுக்குப் படம் வரையும் திறனை, வளர்த்திடல் ஆசிரியர் நோக்கமாக இருக்கும்போது, படம் வரைதலை ஆசிரியர் மாணவர் முன்னிலையிலேயே செய்து காட்டல் வேண்டும்.

சுண்ணப் பலகையைப் பயன்படுத்துகையில், தெளிவாக எழுத வேண்டும் (Legibility) என்பதை ஆசிரியர் முக்கியமாகக் கருத்தில் கொள்ள வேண்டும். வகுப்பறையில் பின்னால் உட்கார்ந்திருக்கும் மாணவர்களுக்குத் தெரியாத வகையில் தெளிவில்லாமலும் சிறியதாகவும் ஆசிரியர் எழுதுவதைத் தவிர்க்க வேண்டும். எழுத்துகள் பெரியனவாக, குறிப்பாக ஒவ்வொரு எழுத்தும் குறைந்தது 10 செ.மீ. நீளத்தில் இருப்பது நல்லது. முழு நீளச் சுண்ணக் கட்டியை அப்படியே எழுதப் பயன்படுத்தாமல், அதை இரண்டாக ஒடித்து எழுதுவது நல்லது. ஏனெனில் முழு நீளச் சுண்ணக் கட்டி எழுதும்போது எளிதில் உடைந்து விடும். சுண்ணப் பலகையில் எழுதும்போது வரிகள் நேராக இருக்கும்படி ஆசிரியர் பார்த்துக் கொள்ளுதல் வேண்டும். பொதுவாக, சுண்ணப் பலகையில் ஆசிரியர் ஓரிடத்தில் நின்று கொண்டு மட்டும் எழுதாமல் எழுத எழுத நடந்துகொண்டேயிருந்தால், பலகையில் உள்ள எழுத்தைஆசிரியர் மறைக்க இயலாது; மாணவர்கள் நன்கு பார்க்கமுடியும்.

வண்ண நிறச் சுண்ணக் கட்டிகளைப் பல அறிவியல் ஆசிரியர்கள் வகுப்பறையில் பயன்படுத்துகின்றனர். வேறுபடுத்திக் காட்ட வேண்டிய ஒரு சொல்லையோ ஒரு கணிதக் குறியீடு அல்லது சமன்பாட்டையோ ஒரு படத்தின் முக்கிய பாகங்களையோ குறித்துக்காட்ட ஆசிரியர் வண்ண நிறச் சுண்ணக் கட்டிகளைப் பயன்படுத்தலாம். எல்லா நிறங்களும் தெளிவாக எழுதுவதற்கு உதவுவதில்லை. எனவே, ஆசிரியர் வகுப்பறையின் பின்னால் நின்று, எவ்வகை வண்ணக் கட்டிகள் எழுத்துத் தெளிவுக்கு உதவுகின்றன என்று அனுபவத்தில் தெரிந்து கொள்ள வேண்டும்.

வெண்பலகைகள் (White Boards), காந்தப் பலகைகள் (Magnetic Boards), துணிப் பலகைகள் (Cloth Boards) போன்றவை கற்பித்தலில் இன்றும் பெரிதும் பயன்படுகின்றன. வெண்பலகைகள் உறிஞ்சாத வெண்ணிற நெகிழியால் (White Plastic) ஆனது. இவற்றில் சுண்ணக் கட்டியால் எழுத முடியாது. இதற்கென்றே தயாரிக்கப்பட்டுள்ள கம்பள நுனி வண்ணப் பேனாக்கள் (Felt-tip Colour Markers) எழுதப்பயன்படுகின்றன. இப்பேனாக்களால் எழுதும் எழுத்துகளைச் சுண்ணக் கட்டி எழுத்துகளைப் போலவே எளிதில் அழித்துவிடலாம். இவை சுண்ணாம்புக் கட்டியை விட விலை அதிகம் என்பதால், பொதுவாகப் பள்ளிகளில் பயன்படுத்தப்படுவதில்லை.

காந்தப் பலகைகள் இரும்புத் தகட்டினால் செய்யப்பட்டவை; காந்தத்தால் செய்யப்பட்டவையல்ல. காந்தத் துண்டுஅடிப்புறத்தில் வைக்கப்பட்டுச் சிறுசிறு கட்டைகளில் படங்கள், சொற்றொடர்கள் ஆகியன வரையவோ எழுதவோ செய்யப்படுகின்றன. காந்தப் பலகையில் இவை பார்வைக்கு வைக்கப்படும்போது, காந்தத் துண்டின் விசையால் காந்தப் பலகையில் ஒட்டிக் கொள்ளும். இவற்றை எளிதில் எடுக்கவோ மாற்றி வைக்கவோ முடியும். துணிப் பலகைகள் சில கம்பளத்தால் ஆனவை. இவை அறிவியல் கற்பித்தலுக்கு மிகவும் பயன்படுகின்றன. இப்பலகைகளில் கற்பித்தலுக்குப் பயன்படுத்தப்படும் கருவிகளின் (Aids) அடிப்பகுதி சொரசொரப்பான மண்தாளில் (Sand paper) செய்யப்பட்டிருப்பதால், அக்கருவிகளைத் துணிப் பலகைகளில் ஒட்டி வைத்தல் அல்லது பொருத்தி விடுதல் அல்லது கையில் எடுத்தல் மிக எளிது. துணிப் பலகைகளில், பொதுவாக இலேசான கற்பித்தல் கருவிகளைப் பொருத்துவது நல்லது. எஸ்.த.

துணை நூல்கள்:

Kemp, J.E., Planning and Producing Audiovisual Materials, Harper and Row, New York, 1980.

Minor, E. and H.R. Frye, Techniques for producing Visual Instructional Media, McGraw-Hill, New York. 1977.

கரும்பனூர் கிழான் சங்க காலத்தில் வாழ்ந்த ஒரு வள்ளல். இவன் கரும்பனூர் என்னும் ஊரைச் சேர்ந்தவன். 'கரும்பனூர் என்பது தொண்டைநாட்டுத் திருவேங்கடக் கோட்டத்திலுள்ளதோரூர்' என்றும், அது 'இப்போது கரும்பூர் என்று வழங்கப்படுகிற' தென்றும் அறிஞர்கள் கருதுகின்றனர். நன்னாகனார் இவனைப் பற்றிப் பாடிய பாடலில் (புறம்-381) 'கரும்பனூரன் காதல் மகன்' என்னும் தொடர் காணப்படுவதால், இவன் தந்தையும் இவனும் ஒரு பெயரிலேயே வழங்கப்பட்டுள்ளனர் எனத் தெளியலாம். இவனைப் பற்றி நன்னாகனார் என்னும் புலவர் பாடிய இருபாடல்கள் புறநானூற்றில் (381, 384) இடம் பெற்றுள்ளன. அவர் அப்பாடல்களில் 'இவனுடைய ஊர் மருத வளம் மிக்கு

டையது; நெல்லும் கரும்பும் நறவும் மிகுதியாகக் கொண்டுள்ளது. அத்தகைய ஊருக்குத் தலைவனாக விளங்கியவன் பெருவள்ளலாயும் திகழ்ந்துள்ளான்' என்னும் செய்தி கூறி இவனைப் புகழ்ந்து பாடியுள்ளார்.

இவன் கொடைச் சிறப்பும் விருந்தோம்பல் பண்பும் மிக்குச் சான்றோரிடம் பெருவிருப்பும் பேரன்பும் கொண்டிருந்தான் என்னும் செய்தி திருக்கழுக்குன்றத்துக் கல்வெட்டொன்றில் உள்ளதாகக் கூறுவர்.

இவனைப் பற்றிப் புறநானூற்றில் காணப்படும் நன்னாகனார் பாடல் (381), புலவர்கள் ஈயா மன்னர்தம் புறங்கடைத் தோன்றித் தாளத்தோடு கூடிய பாடலைப் பாடித் தம் வறுமையைச் சொல்லி இரத்தல் கூடாது என்றும், அவர்கள் வருத்தத்தையும் வறுமையையும் தானே போக்குவன், என்றும் கூறுகின்ற இவனது அறக்கோட்பாட்டை நயம்பட வியந்து போற்றுகிறது. சு.கோ.

கரும்பிள்ளைப் பூதனார் சங்கப் புலவர்களுள் ஒருவர். இவர் பாடல் பரிபாடலின் பத்தாம் பாட்டாய் அமைந்துள்ளது. அது வையையாற்றினைச் சிறப்பிப்பதாக உள்ளது. இவர் கருப்பு நிறத்தையும் பூதம் போன்ற பெரிய உடலமைப்பையும் கொண்டிருந்தமையால் இவ்வாறு பெயர்பெற்றார் என்பர். இவர் பாடிய பாடல், தலைவர் பிரிந்தமையால் வருத்தமுற்ற தலைவி நிலை கண்டு தோழி தலைவன்பால் பாணனைத் தூதுவிட, அவன் சென்று பாசறைக் கண் தலைவனைக் கண்டு, அவனுக்குக் கார்ப்பருவத்தின் வருகையையும் அதனால் மதுரையின்கண் வையை யாற்றில் புதுநீர் பெருக்கெடுத்ததையும், அவண் நிகழ்ந்த நீரணி விழாவினையும் பிற செய்திகளையும் கூறுவதாக அமைந்துள்ளது.

அப்பாடலில் இவர் பாண்டியனின் கொடையை வையையாற்றின் பேருதவிக்கு உவமையாகக் காட்டியுள்ளார். முகைப் பருவத்து மகளிர் முதலாக முதியவர் ஈறாகப் பல்வேறு திறத்து மகளிரும் மெல்ல மெல்ல நடந்து வந்தமை தாள விதியாலே கூட்டப்பட்ட பல இசைக் கருவிகளின் மெல்லிய நடை போன்றிருந்தது என உவமைப்படுத்துவதால், இவ்வாசிரியர் இசைப் பயிற்சியில் நாட்டம் உடையவர் என அறியலாம். சு.கோ.

கருமம் என்னும் வடமொழிச் சொல், 'செயல்' என்று பொருள்படும். இது, இந்தியச் சமயங்களில் மறுபிறப்புக் கொள்கையோடு தொடர்புடையது. இந்து, புத்தம், சமணம் ஆகிய சமயங்கள் கருமம் (Karma) என்னும் கொள்கையினை வலியுறுத்துகின்றன. ஒரு மனிதன் செயற்படும் பொழுது, தான் செய்கின்ற கருமங்களின் பலனை அனுபவிக்க மீண்டும் பிறவி எடுக்க வேண்டும். நல்ல செயல்கள் நல்ல பலனைத் தரும்; அதாவது முக்தி. நிருவாணம் முதலிய நிலைகளை அடையக் காரணமாகும். தீய செயல்கள் தீமையைத் தரும். பொதுவாக உயர்குடிப்பிறப்பும், நோய்களும், முன்னேற்றமான வாழ்க்கையும் முற்பிறவியில் ஒருவன் செய்த செயல்களின் பலன்களாகும். கருமம் என்பது ஒரு காரண விதி என்று கருதப்படுகின்றது. ஒருவன் செய்கின்ற கருமம், அவனை உலகில் பிறவி எடுக்கச் செய்கிறது. அதன் பயனாக இன்பமும் துன்பமும் அடைகின்றான். முக்தி அடைதல் என்பது எவ்விதச் செயல்களிலும் ஆசை வைக்காமல், பலன்களைத் துறத்தல் ஆகும். அதாவது பலன் கருதாமல் செயல் புரிவது என்று சிலர் கூறுகின்றனர். இதனைப் பகவத் கீதை, 'நிட்காமிய கருமம்' என்கின்றது.

சமணர்களின் கருத்துப்படி, நல்ல செயல்களும் மனிதனைச் சடப்பொருளுடன் தொடர்பு கொள்ளச் செய்கின்றன. மேலும், கருமம் பிறவிக்குக் காரணமாக விளங்குவதால் அதனை ஒரு சக்தி எனக் கூறுவர். ஒரு மனிதன் சிறு உயிர்களுக்குத் தீமை செய்தாலும் அதன் பலனை அனுபவிக்க வேண்டும். சமணர் உண்ணா நோன்பிருந்து தம்மைத் தாமே துன்புறுத்திக் கொள்வது தீயசெயலாகும் என்று வேறு சில சமயத்தவர் கருதுகின்றனர்.

மேற்கூறிய கருத்துகள் ஆய்வாளர், சமய வல்லுநர் ஆகியோரிடம் பல சிக்கல்களைத் தோற்றுவித்துள்ளன. அவற்றுட் சில; எந்தவிதச் செயலும் செய்யாமலிருந்தால் முத்திநிலை எவ்வாறு அடைய முடியும், செயலின்றி இருப்பதும் ஒருவிதமான செயலோடு பிணைக்கும் தன்மையை ஏற்படுத்தும். உலகில் தன் கடமையைச் செய்து கொண்டிருப்பவன் பிறவியிலிருந்து எவ்வாறு விடுபட முடியும்? எப்படிக் கருமம் வருங்காலப் பிறவியில் செயற்படுகிறது? சீவன் முத்தர்கள் (Jivan Muktas) இந்தப் பிறவியிலே முக்தி நிலையடைகிறார்கள். அவர்கள் எப்படிச் செயற்படாமல் வாழ்கிறார்கள்? மக்களின் நிகழ்கால வாழ்க்கை நிலை கடந்தகாலச் செயல்களின் அடிப்படையில் தான் இருக்கிறதென்றால் சுதந்திரமான எண்ணங்களுக்கு இடமேது?

மேலே எழுப்பப்பட்ட வினாக்களுக்குச் சில விடைகள் தரப்படுகின்றன. சமணர்கள் கருத்துப்படி, கருமத்தினால் ஏற்பட்ட பயன்கள் அல்லது பலன்களைச் சிறந்த நோன்புகளினால் மாற்றிவிடலாம். பௌத்தர்களின் கருத்துப்படி, செயல்களைவிட எண்ணங்கள்தாம் கருமத்தின் அடிப்படைக் காரணம்.

கருமத்திற்கு ஆசை மற்றொரு காரணம்; அதனை ஒழித்து விட்டால் பிறவித் துன்பத்திலிருந்து விடுதலை பெற முடியும். சங்கரர் கருத்துப்படி, கருமம் என்பது அறியாமையின் அடிப்படையில் எழுந்தது, ஆன்மாவே உண்மையானது, மற்றவை யெல்லாம் உண்மையல்ல என்று அறிந்தவுடன் விடுதலை கிடைக்கின்றது.

ஒரு மனிதன் வருங்காலத்தில் ஒரு துறவியாக அல்லது புனிதமான மனிதனாக மாறுவதற்கு எண்ணுவதுண்டு. அதற்கு இறையருள் துணை செய்வதுண்டு. பகவத் கீதையில், மனிதன் பயன்கருதாமல் கடமையைச் செய்ய வேண்டுமென்பதும், கடவுளிடம் தன்னை ஒப்படைத்துவிட்டால் கரும பந்தங்களிலிருந்து விடுதலை பெறுவான் என்பதும் கூறப்பட்டுள்ளன.

மகாயான பௌத்தத்தில் (Mahayana Buddhism), ஒரு மதகுரு (Bodhi Sattva) தகுதியில்லாதவர்களையும் தம்முடைய தியாகத்தினால் ஈட்டிய புண்ணிய பலன்களைக் கொடுத்து நிருவாண நிலையடையச் செய்ய முடியும். கருமத்தால் ஏற்படும் பந்தங்களை அருளினாலும், நம்பிக்கையினாலும் ஒரு குரு நீக்கி விடக்கூடும்.

கருமம் என்பது கண்ணுக்குப் புலப்படாத ஒரு சக்தி. சிறந்த மருத்துவ வல்லுநர்கள் கூட, ஒரு மனிதன் பண்புகளைத் தாய் தந்தையரிடமிருந்து மட்டும் பெறுவதில்லை என்ற கருத்துக் கொண்டவர்களாயிருக்கிறார்கள்.

மேலும், கருமத்தின் பலன்கள் தொடர்ந்து கொண்டிருக்கின்றன. ஒரு குயவன் தன் சக்கரத்தைச் சுழற்றும் செயலை நிறுத்திய பிறகும் அது சுழன்று கொண்டிருப்பதைப்போலக் கருமத்தின் பலன்கள் தொடரும்.

பௌத்தர் காரணம் (Cause) சரியாகத் தெரிந்தால், அதன் காரியத்தை (Effect) சரியாகக் கூறலாம் என்று கூறுகின்றனர். புத்தர் காலத்தில் வாழ்ந்த மக்காலி கோசாலா(Makkhali Gosala) ஊழ்வலிக் கோட்பாட்டில் நம்பிக்கையுடையவராயிருந்தார். ஆகையினால், கௌதமபுத்தர் அவரைக் குறை கூறினார். சமணர்கள், 'ஆன்மா எத்தகைச் செயலையும் செய்வதற்குத் தகுதியுடையதாகையால், கருமத்திற்கு அடிமையாக வேண்டியதில்லை என்று கூறுகின்றனர்.

கருமவிதி (Law of Karma) ஒழுங்காகச் செயற்படுதற்கு ஓர் இயக்குநர் தேவை என்றும், அவரே கடவுள் எனப்படுவாரென்றும், அவரை வணங்குவதின் மூலம் கருமபந்தங்களைக் குறைக்கலாம் என்றும் சிலர் நம்புகின்றனர். இரா.கோ.

துணை நூல்கள்:

Dasgupta, S.N., A History of Indian Philosophy, Cambridge, 1922.

Paranjothi, V., Saiva Siddhanta, London, 1954.

Zimmer, H., Philosophies of India, New York, 1957.

கருமயோகம் உயிர்கள் வீடுபேறடையப் பகவத் கீதை கூறும் வழிகளுள் ஒன்று. கருமம் என்பது செயல் என்றும், யோகம் என்பது இணைதல் அல்லது சேர்தல் என்றும் பொருள்படும். உயிர்கள் எத்தகைய செயல்களை எந்த முறையில் செய்தால் இறைவனை அடைய முடியும் என்பதனை விளக்குவதே கரும யோகம் ஆகும். உயிர் உடலில் நிலைத்திருக்கும் பொழுது அறியாமையினால் தன்னைப் பிரித்துணராது, உடலுடன் சேர்த்தே மனிதனாகக் கருதுகிறது. மனித வாழ்க்கை செயல்களால் ஆனது. செயல்கள் எண்ணங்களினாலோ சொற்களினாலோ உடல் நிலைகளினாலோ செய்யப்படுகின்றன.

பொதுவாக மனிதர்கள் புலன்களுக்கு மகிழ்ச்சியளிக்கும் பொருள்களை விரும்பி அல்லது வெற்றி போன்ற எதிர்காலப் பயன்களைக் கருதிச் செயல்களைச் செய்கின்றனர். இவ்வாறு பயன்கருதிச் செய்யப்படும் செயல்கள் காமிய கருமம் எனப்படுகிறது. இக்காமிய கருமங்களை மனிதன் தன்னுணர்வும் (அகங்காரம்), உடைமை உணர்வும் (மமகாரம்) கொண்டு செய்தால் அவை உயிரின் உயர்வுக்கு உதவுவதில்லை. மாறாக அவை மேன்மேலும் உயிர்களைத் தளைக்கு (பந்தத்திற்கு) உட்படுத்துகின்றன. மேலும் காமிய கருமங்கள், ஒருவன் விரும்பிய பயனை அளிக்காத நிலையில் அவனைக் கோபம் கொள்ளச் செய்கின்றன. கோபம் அம்மனிதனை ஒருவகைக் குழப்பத்தில் ஆழ்த்தி, முடிவில் அறநிலையிலிருந்தே தவறச் செய்து விடுகின்றது. செயல்கள் இவ்வாறு மேலும் தளையை உண்டாக்கும் என்பதால், செயல்கள் செய்வதை விட்டு விடுவதனாலோ அல்லது கடமைகளைத் துறந்து விடுவதனாலோ முழுமையை (Perfectien) அடைந்து விடலாம் என்று கருதினால் அது தவறாகும். செயலற்ற நிலை என்பது இயலாத ஒன்று. ஏனெனில் மனித உடல் பருப்பொருளுக்கு அடிப்படையான பிரகிருதி என்னும் பொருளால் ஆனது. இப் பிரகிருதி சத்துவம் அல்லது தூய்மை, இராசசம் அல்லது செயல், தாமசம் அல்லது சோர்வு எனும் மூன்று குணங்களால் ஆனது. மனித உடலிலும்

இராசச குணமிருப்பதால் அதுவும் செயற்பட்டுக் கொண்டே தான் இருக்கும். எனவே, எந்த ஒரு மனிதனும் செயலின்றி ஒரு நொடிப் பொழுது கூட இருக்க முடியாது. செயலற்றிருப்பதை விட ஏதாவதொரு செயலைச் செய்து கொண்டிருப்பதே மேலானதாகும். உடலைத் தூய்மையாக்குதல், உண்ணுதல், உறங்குதல் போன்ற அன்றாடக் கடமைகளைச் செய்வது தவிர்க்க முடியாதது. அவை உடலின் நிலைப்புக்கும், உயிர் படிப்படியாக முழுமை பெறுவதற்கும் இன்றியமையாதவையாகும்.

மனித வாழ்க்கையில் செயல்களின் இன்றியமையாமையை விளக்குவதற்குப் பகவத் கீதை வேதங்களில் கூறப்பட்டுள்ளதைக் குறிப்பிடுகின்றது. வேள்விகளைச் செய்வதன் மூலம் அளிப்பவரும் பெறுபவரும் நன்மையடைகின்றனர். மக்கள் வேள்வியால் தேவர்களுக்குச் சிறந்த அவியுணவினை அளிக்கின்றனர். தேவர்களும் மனிதர்களுக்கு வேண்டுவனவற்றை அளிக்கின்றனர். இவ்வாறு ஒருவருக்கொருவர் தம்மிடமுள்ளதை பிறருக்கு அளிப்பதனால் இருவரும் நல்நிலையை அடைகின்றனர். தான் எதனையுமே பிறருக்குக் கொடுக்காமல் தனக்குக் கிடைப்பவற்றைத் தானே நுகர்பவன் திருடன் ஆவான். வேள்வியில் கிடைக்கும் எஞ்சிய பகுதியை நுகர்பவர் அனைத்துப் பாவங்களிலிருந்தும் விடுபடுவர். அனைத்தையும் தாமே நுகர்பவர் பாவத்தையே நுகர்பவர் ஆவார்.

வேதங்கள் பரம்பொருளிலிருந்து வந்தவை. வேதங்கள் கருமங்களையும், கருமங்கள் வேள்விகளையும், வேள்வி மழையையும், மழை உணவினையும், உணவு உயிரின் உடம்புகளையும் அளிக்கின்றன. இதுவே வாழ்க்கைச் சுழற்சியாகும். இதிலிருந்து அனைத்துமே கருமங்களை மையமாக வைத்துச் சுழல்கின்றன என்பதனை அறியலாம். எனவேதான் பகவத் கீதை செயல்களிலிருந்து மனிதன் என்றுமே விடுபட முடியாது என்றும் வாழ்க்கையே செயல்களால் ஆனது என்றும் குறிப்பிடுகின்றது.

உடலில் தங்கியிருக்கும் உயிர் அறியாமையினால் தான் வேறு, உடல் வேறு என்று பிரித்தறிய முடியாது. தன்னை உடலுடன் ஒன்றான மனிதனாகக் கருதிச் செயற்படுகின்றது. அவ்வாறு செயற்படும் பொழுதும் புலன்களுக்கு மகிழ்ச்சியளிக்கக் கூடியவற்றையே விரும்பிச் செய்கின்றது. இத்தகைய பயன் கருதும் செயல்கள் உயிரை மீண்டும் தளைக்கு உட்படுத்துகின்றன. இவ்வாறு தளைக்கு உட்படுத்தும் செயல்களை இந்து சமயம் மூன்று வகையாகப் பிரிக்கின்றது. இப்பொழுது செய்யப்பட்டுக் கொண்டிருக்கும் செயல்களை ஆகாமிய கருமம் என்றும், அச்செயல்களினால் ஏற்படும் பயன்களைச் சஞ்சித கருமம் என்றும், அப்பயன்களை நுகரும் காலத்தில் அவற்றைப் பிராரப்த கருமம் என்றும் குறிப்பிடுகின்றது. எந்தச் செயலுமே பயன்தராது இருப்பதும்; செய்தவனைச் சென்றடையாமல் இருப்பதுமில்லை. செய்தவன் அப்பயன்களை நுகராது இருப்பதுமில்லை. இவை செயல் அல்லது வினைக் கோட்பாடுகளாகும். எனவே, பயன் கருதிச் செய்யப்படும் செயல்களின் பயன்களை நுகர வேண்டி உயிர்கள் மீண்டும் உடலுடன் இணைந்தே ஆக வேண்டும். இது உயிர்களின் மறுபிறப்பு எனப்படும். உயிர்கள் இவ்வாறு பிறப்பெடுப்பதைத் தவிர்த்து மீண்டும் இறைவனை அடைய வேண்டுமெனில் செயல்களைப் பயன் கருதாது செய்ய வேண்டும் என்பதுடன், என்னென்ன செயல்களைச் செய்ய வேண்டும் என்பதையும் பகவத்கீதை தெரிவிக்கின்றது.

மனிதர்கள் தமக்கு இயல்பாக அமைந்த செயல்களை மட்டுமே செய்யவேண்டும் என்று பகவத் கீதை கூறுகின்றது. அது, மனிதர்களை அவர்களின் இயல்பை அடிப்படையாகக் கொண்டு நான்கு வருணங்களாகப் பிரிக்கின்றது. வருணம் என்பது வண்ணத்தைக் குறிப்பிட்டாலும் இங்கு வகை என்றே பொருள்படும். அனைத்து மனிதர்களிடமும் பிருகிருதியின் குணங்களான சத்துவம், இராசசம், தாமசம், ஆகியவை இருப்பினும், அவை அனைவரிடமும் ஒரே நிலையில் அமைந்திருப்பதில்லை. ஒவ்வொரு மனிதரிடத்திலும் ஏதாவது ஒரு குணம் மேலோங்கிய நிலையிலும், அதற்குத் துணைபுரியும் நிலையில் மற்றொரு குணமும் இருக்கும். சத்துவ குணம் தனித்து மேலோங்கிய நிலையில் அமையப் பெற்றிருக்கும் மனிதர்கள் பிராமணர்கள் எனப்படுவர். இராசசம் மேலோங்கிய நிலையிலும், அதற்குத் துணைபுரியும் நிலையில் சத்துவ குணத்தையும் பெற்றவர்கள் சத்திரியர் ஆவர். இராசசம் மேலோங்கிய நிலையிலும் தாமசம் அதற்குத் துணைபுரியும் நிலையிலும் அமையப் பெற்றவர்கள் வைசியர் எனப்படுவர். தாமச குணம் மேலோங்கிய நிலையில் அதற்குத் துணைபுரிவதாக இராசசத்தைப் பெற்றவர் சூத்திரர் என அழைக்கப்படுவர். இவ்வாறு மனிதர்களுக்கு அவர்களிடம் அமைந்திருக்கும் குண இயல்புகளுக்கேற்ற கடமைகளையும் வரையறுத்துச் சொல்கின்றது பகவத் கீதை. புலன்களைக் கட்டுப்படுத்துதல், கடமைகளை நிறைவேற்றுவதில் ஏற்படும் இன்னல்களை ஏற்றல், அக, புறத் தூய்மை, மன்னித்தல், நேர்மை, உண்மையறிவு வீடுபேறு, இறை முதலியவற்றில் நம்பிக்கையுடனிருத்தல் ஆகியவை பிராமணர்களுக்கு இயல்பாய்அமைந்த கடமைகளாகும். தலைமைப் பண்பு, வீரம், உறுதி, போர்க்களத்தில் புறமுதுகு காட்டாமை, பெருந்தன்மை, இறையாண்மை முதலியன சத்திரியர்களுக்கு இயல்பாய் அமைந்த கடமைகளாகும். விவசாயம், கால்நடைகளைப் பராமரித்தல், வாணிகம் போன்றவை

வைசியர்களுக்கு உரிய கடமைகளாகும். ஏனைய யோர்க்குப் பணிபுரியும் கடமை சூத்திரர்களுக்கு உரியதாகும்.

மனிதர்கள் தமக்கு இயல்பாய் அமைந்த கடமைகளுடன் ஐவகை வேள்விகளான இறைவனை வணங்குதல், புனித நூல்களைக் கற்றுத் தெளிதல், பெற்றோர்களையும் முன்னோர்களையும் பற்றிய உயர்ந்த எண்ணங்களை அவர்களின் நலனுக்காகச் சிந்தித்தல், பிற மனிதர்களுக்குச் சேவை செய்தல், ஏனைய உயிரினங்களின் நலனுக்குகந்ததைச் செய்தல் ஆகிய அன்றாடக் கடமைகளையும் செய்ய வேண்டும் என்று கீதை கூறுகின்றது. இவ்வேள்விகள் முறையே தேவ யக்ஞம், பிரம்ம யக்ஞம், பிதுர் யக்ஞம், மானுட யக்ஞம், பூதயக்ஞம் எனப்படுகின்றன.

மனிதர்களுக்கு அவர்களுடைய இயல்புகளினால் (சுபாவம்) அமைந்த கடமைகளைச் செய்வது அறமாகும். இதைச் சுவதர்மம் எனப் பகவத் கீதை உரைக்கின்றது. எனவே, ஒருவர் தம் இயல்பால் தமக்கு அமையப் பெற்ற கடமைகளை மட்டுமே செய்ய வேண்டும். பிறருடைய கடமைகளைத் தம்மால் சிறப்பாகவும் முழுமையாகவும் செய்ய இயலும் என்றாலும் அவற்றைச் செய்யக்கூடாது. தமக்குரிய கடமைகளை நிறைவாகச் செய்ய இயலாது எனினும் அவற்றைச் செய்வதே முறையாகும். இவ்வாறு ஒருவர் தமக்குரிய கடமைகளை மட்டும் செய்வதனால் சமுதாயத்திற்கும், தமக்கும் நன்மை செய்தவராகின்றார். மேலும், இவ்வாறு கடமைகளைச் செய்வதனால் தம்மை உடலினின்றும் வேறான உயிராக உணர முடியும் அதனால் இறுதியில் இறைவனிடமும் கொண்டு சேர்க்கப் படலும் உண்டாகும்.

மனிதர்கள தமக்குரிய கடமைகளைச் செய்யும் போது எந்தவிதப் பற்றுடனும் செய்யக்கூடாது என் கிறது பகவத் கீதை. பற்றுடன் தம் கடமைகளைச் செய்கின்றபோது அவை காரிய கருமங்கள் என்ற தன்மையைப் பெற்றுத் தளைக்குக் காரணமாகி விடலாம். இக்காரிய கருமங்கள். கருமங்களின் கட்டுப்பாட்டில் ஒருவரைப் பிடித்து வைத்துத் தொடர்ந்து பிறப்பு இறப்புச் சுழற்சியில் ஆழ்த்தி விடும். எனவே, தமக்குரிய கடமைகளைப் பற்றுதலின்றிச் செய்கின்ற போது, அவை பலன் கருதாத கருமங்களாகும். பலன் கருதாத கருமங்களாகச் செயல்களைச் செய்தால் அவை உயிர்களை இறைவனிடம் சேர்க்கும் யோகமாகி விடும். இதனையே பலன் கருதாத கருமயோகம் என்கிறது கீதை. பலன் கருதாத கருமயோகம் செயல்களின் பயன்களையே துறந்து விடக் கூறுகிறது; செயல்களைத்துறவிடக் கூறவில்லை.

கடமைகளைக் கடமைக்காகவே செய்வதை மேலை நாட்டு அறவியலாரும் கூறுகின்றனர். இம்முறையையே வழிகாட்டிகளாக விளங்கும் அனைவரும் கடைப்பிடிக்கின்றனர். ஆனால், மனிதனாக இருக்கின்ற எவராலுமே முழுவதும் எந்தப் பற்றுதலுமின்றிச் செயற்படுதல் என்பது இயலாததாகும். எனவே, பகவத்கீதை அனைத்துப் பற்றுதல்களையும் விட்டுவிட்டு இறைவன் மீது மட்டுமே பற்று வைத்துக் கடமைகளைச் செய்ய வேண்டும் என்று கூறுகிறது. இக்கருத்தையே திருக்குறளும் 'பற்றுக பற்றற்றான் பற்றினை' என்ற தொடரால் குறிப்பிடுகின்றது. இவ்வாறு இறைப்பற்று ஒன்றையே நோக்கமாகக் கொண்டு தமக்குரிய கடமைகளைச் செய்வது இறைத் தொண்டு அல்லது கைங்கரியம் என்று கூறப்படுகின்றது. இறைத் தொண்டு இறையடியார் தொண்டாகச் செய்யப்படும்பொழுது அது இன்னும் சிறந்ததாகக் கருதப்படுகிறது. இதன் பொருட்டே 'மக்கள்தொண்டே மகேசன் தொண்டு' என்று இன்றைய நாளில் பரவலாகப் பேசப்படுகின்றது. மேலும், செயல்கள் எந்த முறையில் செய்யப்பட்டாலும் அவை தமக்குரிய பயன்களை அளிக்காமல் இருப்பதில்லை. எந்தவிதப் பற்றுமின்றி இறையின் மீது கொண்ட ஒரே பற்றுதலுடன் பலன் கருதாக் கருமமாகச் செயல்களைச் செய்தாலும் அவையும் பயன்களைக் கொடுக்கவே செய்யும். அவ்வாறு வருகின்ற பயன்களைக் கருமயோகி இறைவனுக்கே அளித்துவிட வேண்டும். செயலின் பயன்களை இறைவனுக்கு அளிப்பது கருமபலத் தியாகம் எனப்படுகிறது. இந்நிலையில் கடமைகளைச் செய்கின்றவர்கள் தாம் செய்வதாகக் கருதாமல் இறைவனே செய்வதாகவும் அதன் பயன்களும் இறைவனுக்கே உரித்தானவை என்றும் கருதுகின்றனர். அத்தகையவர்களிடம் உடலின் இயல்புகள் அடங்கி உயிரின் இயல்புகள் விளங்கி நிற்கும். அவ்வுயிர்களே கருமயோகத்தால் இறைவனை இறுதியில் அடைகின்றன. பி.ஆர்.ந.

கருவூர்: காண்க: கரூர்.

கருவூர் ஆனிலை இப்போது கரூர் என்று வழங்கப்பெறும் ஊரிலுள்ள சிவன் கோயிலின் பெயராகும். இவ்வூர், கொங்குநாட்டிலுள்ள ஏழு சைவத் திருப்பதிகளுள் ஒன்று. இக்கோயிலில் எழுந்தருளியுள்ள இறைவன் பசுபதிநாதர்; இறைவி கிருபாநாயகி. அயன் அயர்ந்து துயில் கொண்ட போது காமதேனு பசுபதீசுவரரைப் பூசித்துப் பெற்ற வரத்தினால் படைப்புத் தொழில் செய்யும் திறம் பெற்றது. அதனால், இவ்வூர் கருவூர் என்ற பெயர் பெற்றதென்றும், அயன் இறைவனை வழிபட்டு முதன்முதல் உலகைப்

படைக்கத் தொடங்கினதால் கருவூர் என்ற பெயர் பெற்றதென்றும் கூறுகின்றனர்.

கருவூர் ஆனிலைக் கோயிலின் முகப்பில் இராச கோபுரம் உள்ளது; ஏழுநிலைகளை உடையது. அதன் உச்சியில் 7 கலசங்கள் உள்ளன. சுற்றுப்புறச் சுவர்களில் கல்வெட்டுகள் உள்ளன. இங்குள்ள 17 கல்வெட்டுகளுள் 6 கல்வெட்டுகள் படி எடுக்கப்பட்டுள்ளன. அவை, கி.பி. 11,12,13–ஆம் நூற்றாண்டுகளைச் சார்ந்தவை என்று கல்வெட்டாராய்ச்சியாளர்கள் கூறுகின்றனர். எழுநிலைக் கோபுரம் தாண்டினால் சிறிது நூரத்தில் மற்றொரு சிறுகோபுரம் தெரிகிறது. உட்கோபுரம் 5 நிலைகளையுடையது. அதன் முகப்பில் முன் மண்டபம் ஒன்றும் உள்ளது. அங்கு நூற்றுக் கால் மண்டபம் ஒன்று உள்ளது. அதனைப் புகழ்ச் சோழர் மண்டபம் என்று குறிபிடுகின்றனர்.

புகழ்ச் சோழர் அறுபத்து மூன்று நாயன்மாருள் ஒருவராகத் திகழ்பவர். முதலில் உறையூரைத் தம் தலைநகராகக் கொண்ட புகழ்ச் சோழர் பின்னர்க் கருவூரைத் தலைநகராகக் கொண்டார். சிவகாமியாண்டார், எறிபத்தநாயனார், கருவூர்த் தேவர் என்பார் வாழ்ந்த பெருமை இவ்வூருக்குண்டு. திருவிசைப்பாப்பாடிய கருவூர்த் தேவருக்கு இக்கோயிலின் தெற்குப் பிரகாரத்தில் கோயில் உள்ளது. திருஞான சம்பந்தர் கருவூருக்கு வந்து திருவானிலைக் கோயிலுட் புகுந்து இறைவனை வணங்கித் திருப்பதிகம்ஒன்று பாடினார். அது ‘தொண்டெலா மலர் தூவியேத்த நஞ்சுண்ட லாருயி ராய தன்மையர்’ என்று தொடங்குகிறது.

கருவூர்ப்புராணம் ஒன்று கி.பி. 17–ஆம் நூற்றாண்டில் பாடப்பட்டது. அதன் ஆசிரியர் பெயர் நூலில் காணப்படவில்லை. கருவூர்த் தலச் சிறப்பும் ஆனிலையப்பரை வழிபட்டுக் கதி பெற்ற புகழ்ச் சோழர், எறிபத்தர், கருவூர்த்தேவர் முதலியோர் பற்றியும் புராணத்தில் பேசப்பட்டுள்ளன.

மு.மா.

கருவூர் ஓதஞானி: காண்க: ஓதஞானி.

கருவூர்க் கண்ணம்பாளனார் சங்கப் புலவர்களுள் ஒருவர். இவர் ஊர் கருவூர்; சேரநாட்டகத்துள்ளது. ஊர்ப்பெயரோடு இயற்பெயரைச் சேர்த்து இவர் வழங்கப்பெற்றுள்ளார். இவர் பெயர் கண்ணம்பாணனார் எனவும், கள்ளம்பாளனார் எனவும் காணப்படுகின்றன. ஏடெழுதுவோர் பிழையால் இவ்வேறுபாடு அமைந்திருக்கலாம். இவர் தம் பாடல்களாக அகநானூற்றில் இரண்டு பாடல்களும் (180, 263), நற்றிணையில் ஒரு பாடலும் (148) ஆக மூன்று பாடல்கள் சங்கத்தொகை நூல்களில் இடம் பெற்றுள்ளன.

இவர் கூறிய குறை நயப்புப் பாடல் (அகம். 180) கற்றாரைப் பெரிதும் மகிழ்விக்கும் தன்மை வாய்ந்துள்ளது. நெய்தல் திணையில் அமைந்த அப்பாடலில், தலைவன் தோழியிடம் தலைவியைத் தன்னோடு சேர்ப்பிக்குமாறு வேண்டுகிறான். தோழியும் தலைவியிடம் தலைவனது எண்ணத்தை வெளிப்படுத்தி உடன்படுமாறு செய்கிறாள். தலைவி அறியாவண்ணம் மறைந்து தலைவன் நிற்க, தலைவி தன் பிரிவுத் துன்பத்தை எடுத்துக் கூறுவதோடு ஊர்மக்கள் அலர் தூற்றுவதனை எடுத்தியம்புவதாகவும் பொருள் கொள்ளுமாறு அப்பாடல் அமைந்துள்ளது. மேலும், அப்பாடல், குவளைக் கண்ணி சூட்டி, இளமுலை நோக்கி நெடிது நினைந்து, நில்லாது பெயர்ந்த தலைவனை அழகுறக் காட்டுகிறது.

மற்றொரு பாடல் ‘மகட்போக்கிய தாய் சொல்லியது’ என்னும் துறையில் (அகம்.263) அமைந்துள்ளது. தலைவியின் உடன்போக்குணர்ந்த செவிலித்தாய் ஆற்றாமையால் தன்னெஞ்சிற்குச் சொல்லியதாக அமையும் அப்பாடலில், ‘ஒளிறுவேல் கோதை ஓம்பிக் காக்கும் வஞ்சியன்னவென் வளநகர் விளங்க இனிதிற் புணர்க்குவென் மன்னோ’ என்னும் வரிகள் இடம்பெற்றுள்ளன. செவிலித்தாய் வருந்திப் பேசுவதாக அமைந்த பகுதி இது. கோதை என்னும் சேர மன்னன் ஓம்பிக் காக்கும் வஞ்சி நகரம் தலைவியின் இல்லத்திற்கு உவமையாக்கப்பட்டுள்ளது. தலைவன் தலைவி இருவரும் உடன்போக்கினை மேற்கொள்ளாமல் இல்லத்திலேயே மணம் முடித்துக் கொண்டிருந்தால் அந்நிகழ்ச்சி தனது இல்லத்திற்கு மங்கலமாக அமைந்திருக்கும் எனக்கருதும் செவிலித்தாயின் மனநிலை அப்பாடலில் நன்கு புலப்படுத்தப்பட்டுள்ளது.

இவர்தம் நற்றிணைப் பாடல் (148) பாலைத் திணையில் அமைந்துள்ளது. தலைவனின் பிரிவுணர்ந்து வருந்தும் தலைவியை நோக்கித் தோழி வற்புறுத்தும் பாங்கில் உள்ள அப்பாடலில், மென்மொழி கூறியும் பெண்புலியின் பசித்துன்பத்தைத் தீர்த்தற்காக ஆண் புலி, ஆண்யானையின் புகர்முகத்தில் பாயும் காட்சி அழகுறச் சித்திரிக்கப்பட்டுள்ளது.

து.ப.

கருவூர்க் கதப்பிள்ளை சங்கப் புலவருள் ஒருவர். இவரது ஊர் கருவூர். ‘கதப்பிள்ளையார்’ என்றும் ‘கருவூர்க் கந்தப்ப பிள்ளை’ என்றும் இவர் பெயர் காணப்படுகிறது. இவர் தொகை நூல்களான புறநானூற்றில் ஒரு பாடலும் (புறம். 380), குறுந்தொகையில் மூன்று பாடல்களும் (குறுந்.64,265,380). நற்றிணையில் ஒரு பாடலும் (நற். 135) ஆக ஐந்து பாக்களைப் பாடியுள்ளார்.

இவர் தம் புறநானூற்றுப் பாடலில் நாஞ்சில் மலைத் தலைவன் வள்ளுவனைச் சிறப்பித்து இயன் மொழித் துறையில் பாடியுள்ளார். குறுநிலத் தலைவனான நாஞ்சில் வள்ளுவனின் வீரச் சிறப்பையும் கொடைச் சிறப்பையும் அப்பாடல் புலப்படுத்துகின்றது. அவனை இப்புலவர் காணச் சென்றபோது, அவன் பெருஞ்செல்வம் கொடுத்து இவரைச் சிறப்பித்திருக்கிறான். 'நாஞ்சில் மலையை உடைய வள்ளுவன், பாண்டியருக்குத் தானைத் தலைவன்; பகை கொண்டார்க்கு நினைவுக் கெட்டாத சேய்மையில் உள்ளவன்; நட்புடன் தன்பால் வருவோர்க்கு உள்ளங்கை போல நெருங்கிய அண்மையில் உள்ளவன்; எங்கும் மக்கள் வறுமையுற்று வருந்தும் காலம் வந்தபோதிலும், என் சுற்றத்தார் அத்துன்பமின்றி இனிது மகிழ்ந்துள்ளனர்' என்று இப்பாடலில் குறித்துள்ளார். இவரது இப்பாடல் இடைஇடையே சிதைந்துள்ளது.

'வல்வேற் சாத்தன் நல்லிசை' என்ற தொடரை, அடுத்து வரும் அடி சிதைந்து போனதால் 'சாத்தன்' என்பது யாரைக் குறிக்கிறது என அறிய இயலவில்லை என்கிறார் ஔவை சு. துரைசாமிப்பிள்ளை. ஆனால், டாக்டர் உ.வே. சாமிநாதையர் 'வல்வேற் கந்தன்' என்று இதனைப் பாடங்கொண்டு, 'கந்தனென்பது நாஞ்சில் மலைத் தலைவர் பரம்பரையிலுள்ளானும், இப்பாட்டுடைத் தலைவனுமாகிய ஒருவன் பெயர்' என்று கூறியுள்ளார். இப்பாடபேதத்தால், நாஞ்சில் வள்ளுவன் 'கந்தன்' என்று அழைக்கப்பட்டதாகத் தெரிகிறது.

குறுந்தொகையில் முல்லைத்திணையாக அமைந்த இவரது பாடல் (64) தலைவன் பிரிவை ஆற்றாமலிருந்த தலைவியிடம் 'அவர் நின் துன்பத்தை அறிவர்; ஆதலின் விரைவில் மீள்வர்' என்ற தோழிக்கு, 'அவர் அறிந்தவராயிருந்தும் இன்னும் வந்திலரே' என்று தலைவி வருந்திக் கூறுவதாக உள்ளது.

வரை பொருள் ஈட்டி வரத் தலைவன் பிரிய அவன் வரையாது பிரிந்தானென வருந்திய தலைவிக்கு, அவன் பிரிந்த காரணம் கூறித் தோழி ஆற்றுவிப்பதாகக் குறுந்தொகையில் குறிஞ்சித் திணையில் அமைந்த இவரது பாடல் (265) உள்ளது.

குறுந்தொகையில் பாலைத்திணையில் அமைந்த இவரது பாடலும் (380) தலைவன் பிரிவையே மையமாகக் கொண்டு தோழி தலைவிக்குக் கூறுவதாக அமைந்துள்ளது. நற்றிணையில் நெய்தல் திணையாக உள்ள இவரது பாடல் (135) வரையாது காலம் நீட்டிக்கும் தலைவனைத் தோழி வரைவிற்கு உடன்படுத்துவதாக அமைந்துள்ளது. தொகை நூலுள் 'கருவூர்க் கதப்பிள்ளைச் சாத்தனார்' என வேறொரு புலவர் காணப்படுகிறார். அவர் மூன்று பாடல்களைப் (அகம் 309, நற்றிணை343, புறம்,168) பாடியுள்ளார். அவர் கருவூர்க் கதப்பிள்ளையின் மகனார் எனக் கொள்ளல் தகும். இராம.ச.

கருவூர்க்கதப்பிள்ளைச்சாத்தனார் சங்க காலப் புலவர்களுள் ஒருவர். இவரைக் கருவூர்க் கந்தப்பிள்ளை சாத்தனார் என்றும் குறிப்பிடுகின்றனர்.

இவர் கருவூரைச் சேர்ந்தவர் என்றும், கதப்பிள்ளை என்பது தந்தையார் பெயராகலாமென்றும், புலவர்தம் இயற்பெயர் சாத்தனார் என்றும் அறிஞர்கள் கருதுகின்றனர்.

இவரால் பாடப்பெற்றவன் குதிரை மலைத் தலைவனும், சேரனுடைய படைத்தலைவனுமான பிட்டங்கொற்றன் எனப்படுவான். இவர் இயற்றியனவாக 3 பாடல்கள் (அகம். 309, நற். 343, புறம். 168) காணப்படுகின்றன. கருவூர்க் கதப்பிள்ளை என்பவர் இவரினும் வேறானவர். இவரது அகநானூற்றுப் பாடல் பாலைத் திணையில், 'பிரிவிடை வேறுபட்ட தலைமகளது வேறுபாடு கண்டு வேறுபட்ட தோழிக்குத் தலைமகள் சொல்லியது' என்னுந் துறையினைக் கொண்டது. நல்ல போர்த் திறங் கொண்டவனும் திருந்திய வீரக் கழலணிந்தவனும் ஆகிய சேரனின் சேவடியை யாவரும் விரும்பிச் செல்வதைப் போன்று, குன்றுகள் நிறைந்த நெறிகளையுடைய நம் தலைவர் வாழும் நாட்டிற்கு நாமும் சென்றால் என்ன? என்று கேட்கும் தலைவியின் கூற்றின்வழி, அவளுடைய காதல் உணர்வினை வெளிப்படுத்திக் காட்டுகிறார் புலவர். 'தலைமகள் பிரிவிடை யாற்றாளாய்ச் சொல்லியது' என்னும் துறையிலமைந்த நற்றிணைப் பாடலில், தலைவன் சென்ற நாட்டிற்கு இப் 'பையுள் மாலை'யும் செல்லாதோ என்று தலைவி பிரிவுத் துயரால் நொந்து கூறுகின்றார். இவர்தம் புறநானூற்றுப் பாடல் பிட்டங் கொற்றனின் கை வண்மையைச் சிறப்பித்துப் பேசுகிறது. சு.கோ.

கருவூர்க் கலிங்கத்தனார் சங்க காலப் புலவர்களுள் ஒருவர். கலிங்கத்தார் என்பது இவர் இயற்பெயராக இருக்கலாம். இவ்வியற் பெயரோடு கருவூர் என்னும் ஊர்ப் பெயரையும் சேர்த்துக் கருவூர்க் கலிங்கத்தார் என வழங்கப் பெற்றார் என்பர். பின்னர்க் காலப் போக்கில் கருவூர்க் கலிங்கத்தார் என்பது கருவூர்க் கலிங்கத்தனார் என மருவி வழங்கியிருக்கலாம்.

இவர் பாடிய ஒரே பாடல் அகநானூற்றில் (183) அமைந்துள்ளது. பாலைத் திணையில் அமைந்த அப்பாடல் தலைவன் வருவதாகக் கூறிச் சென்ற பருவம்

வந்தும் அவன் வாராமையால் துன்புற்றுக் கலங்கிய தலைவி தோழிக்குக் கூறுவதாக உள்ளது. இவர் அப் பாடலில் கார் பொழிவதற்குக் காலைப் பொழுதி லேயே வந்து விட்டது எனவும், இவ்வாறு காலைப் போதிலேயே வந்து பிரிந்து உறைவாரைத் துன்புறுத் தக் கிளம்பியதெனின் கூடிக் களிக்கவேண்டிய மாலைப் போதிலும் இரவுப் போதிலும் அக்கார் எத்தகைய கொடுமையினைச் செய்யுமோ எனவும் தலைவி தோழியிடம் வருந்திக் கூறுவதாக அமைத் துப் பாடியிருப்பது சிறப்பாக உள்ளது. சு. கோ.

கருவூர்கிழார் சங்க காலப் புலவர்களுள் ஒரு வர்; வேளாளர் மரபினர். இவர் பாடிய பாடல் குறுந்தொகையில் (170) அமைந்துள்ளது. தலைவி கூற்றாக அமைந்த அப்பாடல் தலைவன் பிரிந்து சென்ற காலத்துத் தலைவி ஆற்றாள் எனக் கவலை கொண்ட தோழிக்கு, யான் ஆற்றியிருப்பேன் என்று கூறுவதாக உள்ளது. மலையருவி கொண்டு வந்த கொறுக்கைச்சியைக் குளத்தில் நீராடும் யானை உண் ணும் மலைநாட்டையுடையவனின் நட்பு கெடாது என்று தலைவி கூறுவது, அவள் அவன்மீது கொண் டுள்ள நட்பின் ஆழத்தையும் நம்பிக்கையையும் புலப் படுத்துவதாக உள்ளது. வீ. சே.

கருவூர்க் கோசனார் சங்ககாலப் புலவர். இவர் பாடியதாக நற்றிணையில் ஒருபாடல் (214) கிடைத்துள்ளது. தலைவன், தலைவி இருவர் தம் உளநிலையை அப்பாடல் சித்திரிக்கிறது.

கருவூர் என்ற பெயரில் மேலைக் கடற்கரையில் ஒன்றும், காவிரிக் கரையில் ஒன்றுமாக இரண்டு ஊர் கள் உள்ளன. சேரரின் ஆட்சி காவிரிக் கரையில் பர வியபோது, தம் நாட்டுக் கருவூர்ப்பட்டினம் நினை வாகக் கருவூர் என்ற ஊரினைச் சேரர் கண்டார் என்பர். இவற்றுள் கோசனார். எந்தக் கருவூரினர் எனத் துணியுமாறில்லை. எவ்வாறாயினும் இவர் சேரநாட்டினர் எனக் கருதுவர். கோசிகர் என்பார் ஆடை நெய்யும் சேணியுராகக் கருதப்பெறுவர். பின் னர், கௌசிகன் என்னும் வடமொழியின் சிதைவாக வும் கோசிகன் என்ற பெயர் வழங்கலாயிற்று. இவர் பெயரைக் கருவூர்க் கோசிகனார் என ஔவை சு. துரைசாமிப் பிள்ளை குறிப்பர்.

'கார்காலத்து வருவேன்' எனக் கூறிப் பொருள் தேடற்குப் பிரிந்த காதலர், கார்காலம் வந்தும் வர வில்லையே, எனத் தலைவி கூற்றாகப் பாடற் கருத் தமைந்துள்ளது.

அதன்கண் தலைவன், தலைவி இருவர் தம் உள நிலையைச் சித்திரிக்கும் வகையில் சங்ககாலச் சமு தாயத்தைப் புலவர் விளக்குகிறார். 'வீட்டில் சோம்பி யிருப்போர், இசையும், இன்பமும், ஈதலும் பெறார்' எனக் கூறித் தலைவன் பிரிந்து, மலைகளைக் கடந்து, பொருள் தேடச்செல்வது ஆடவர்தம் கடமைப் பற்றையும் புறவாழ்க்கையியல்பையும் புலப்படுத்தும். பிரியும் பொழுதே, 'தலைவியின் கூந்தல் புதுமலர் அணியுமாறு மீள்வேன்' எனத் தலைவியின் உளம் கொளுமாறு உறுதிமொழியினை வஞ்சினமாகத்தலை வன் கூறுவது அவன் காதல் வாழ்க்கையை-அகவாழ்க் கையை -காட்டுகிறது.

இவர் பாடல் சங்ககால மாந்தர் தம் கடமை வாழ்க்கையையும் காதல் வாழ்க்கையையும் காட்டுவ தாக அமைந்துள்ளது.இல்லை என்ற சொல் 'இன்ம்' என அப்பாடலில் காணப்படுவது ஓர் அருகிய வழக் காகும். 'மீண்டு வருவேன்' எனத் தலைவன் கூறும் உறுதிமொழியில், புலவர் வஞ்சினம் என்ற சொல் லைக் கையாள்கிறார். புறவாழ்க்கையில் பயிலும் வஞ்சினம் என்ற சொல் 'அகவாழ்க்கையில்' பயிலப் பெறுவதும் அருகிய வழக்கே. செயலின் உறுதிப் பாடே வஞ்சினம் என்ற சொல்லின் அடிப்படைக் கருத்து என்பது பாடலால் புலனாகிறது. கோ. சி.

கருவூர்ச் சேரமான் சாத்தனார் கருவூ ரார்; சேர மரபினர். இவரைக் 'கொங்குநாட்டுக் கருவூரினர் போலும்'என்பர்உ. வே. சாமிநாத ஐயர். பண்டை சங்கப் புலவர்கள் சிவன்,திருமால், முரு கன் ஆகிய கடவுளர்க்குரிய பெயர்களையும் சாத்தன், தேவன், பூதன் போன்ற சிறுதெய்வங்களின் பெயர் களையும் தங்கள் பெயர்களாகக் கொண்டிருந்தனர். இவர் பெயரால் கடவுளன்பு கொண்ட குடியில் வந்த வர் என்ற குறிப்பினை அறிய முடிகிறது. இவர் பாட்டாகக் கிடைத்துள்ளது குறுந்தொகைச் (268) செய்யுளொன்றே. இவர் பெயருக்குக் கருவூர்ச் சேர மான் சிரத்தன் என்பது பேதம்.

இப்பாடல் தோழி கூற்றாக அமைந்தது. தலைவி யின் அன்பையும் அச்சத்தையும் ஒருங்குணர்ந்ததோழி அதற்கொரு மருந்தாகத் தலைமகன் தலைமகளை மணந்துகொள்ளுதல் அமையும் என உணர்ந்து, அத னைத் தலைவனுக்கு அறிவிக்க முற்படுவது பாடலின் கருத்தாகும்.

இரவில் வந்த தலைவரைக் காலம் மிகுதியும் கழிந்து விட்டது எனக் கூறித் திருப்பி அனுப்பவும் இயலாது, வழியிடைத் துன்பத்தை அறிந்ததனால் நாளை வருகின்றீர்களா? எனக் கேட்டு வரவேற்க வும் இயலாது மனத்தே துன்புறும் தலைவியின் நிலை யினை, 'சேறிரோ எனச்செப்பலும் ஆற்றாம், வரு விரோ என வினவிலும் வினவாம், யாங்குச் செய்

வாம் கொல்' என்னும் பகுதி அழகுறக் காட்டுகிறது. தலைவன், தலைவி, தோழி ஆகியோரின் அன்புள்ளங்களையும், தோழியின் மனநடுக்கத்தையும் அளவில் துன்பத்தையும் விளக்கும் இப்பாடல் புலவரின் புலமைத் திறத்தினை நன்கு புலப்படுத்துகிறது. ப.மு.

கருவூர்த் தேவர்: ஒன்பதாம் திருமுறையைப் பாடிய சைவ அருளாளர் ஒன்பதின்மருள் ஒருவர். இவர் கி.பி. 10-ஆம் நூற்றாண்டின் பிற்பகுதியிலும் கி.பி. 11-ஆம் நூற்றாண்டின் முற்பகுதியிலும் வாழ்ந்தவர். இவர் கொங்கு நாட்டுக் கருவூரில் அந்தணர் குலத்தில் பிறந்தவர். இவரது இயற்பெயர் இன்னதென அறிய இயலவில்லை. கருவூரார் என்றும் கருவூர்ச் சித்தர் என்றும் இவரைக் குறிப்பிடுவதுண்டு.

கருவூர்த் தேவர் வேதாகமங்களையும் தமிழ் அருள் நூல்களையும் நன்கு கற்றவர்; போக முனிவரிடம் உபதேசம் பெற்றவர் என்றும், காயகற்பம் உண்டவர் என்றும், சித்திகள் பல கைவரப் பெற்றவர் என்றும் இவரைப் பற்றிக் கூறுவர்.

கருவூர்த் தேவர்

ஒன்பதாந் திருமுறையில் இடம் பெற்றுள்ள 29 திருப்பதிகங்களுள் 10 திருப்பதிகங்கள் இவர் பாடியன. தில்லை, களந்தை, கோட்டூர், முகத்தலை, திரைலோக்கியசுந்தரம், கங்கை கொண்ட சோழேச்சுரம், திருப்பூவணம், சாட்டியக்குடி, தஞ்சை இராசராசேச்சுரம், திருவிடைமருதூர் ஆகிய பத்துத் திருத்தலங்களில் கோயில் கொண்டுள்ள இறைவன் மீது பாடப்பெற்றவை அவை. அப்பதிகங்கள் கருவூர்த் தேவர் திருவிசைப்பா என வழங்கப்படுகின்றன. இவர்தம் பாடல்களின் எண்ணிக்கை 102 ஆகும்.

இவர் பாடல்கள் இனிமையும் எளிமையும் நிறைந்தவை. இவர்தம் திருப்பதிகங்களை 'ஆரணம் மொழிந்த பவளவாய் சுரந்த அமுதம் ஊறிய தமிழ் மாலை' என்றும், 'ஆலையம் பாகின் அனைய சொற் கருவூர் அமுதுறழ் தீந்தமிழ்மாலை' என்றும் திருக்கடைக் காப்புச் செய்யுட்களில் குறிப்பிடுகிறார். இவர்தம் வருணனைகளும் உவமைகளும் சுவை மிக்கவை. சிவபெருமான் திருமுகமும் திருக்கண்களும் தாமரை போன்றவை என்றும், திருவாய் செவ்வாம்பல் போன்றது என்றும், கண்டம் குவளை மலர் போன்றது என்றும் ஒரு பாடலில் இவர் வருணிக்கின்றார். மெல்லிய மழைத் துளிக்குக் கரையும் பச்சை மட்கலம் தீயில் வெந்தபின் பல காலம் நீருள் கிடப்பினும் கரையாமை போல முன்னர்ச் சிறிய துன்பத்துக்கும் நிலை கலங்கிய தம் உள்ளம் இறைவனது திருவருளால் பக்குவப்பட்டப்பின் பேரிடருக்கும் கலங்கா நிலை பெற்றது என ஒரு பாடலில் இவர் கூறுகிறார்.

இறைவனை 'என் குடி முழுதாளும் குழகர்' என்றும், 'முலைகள் தந்தருளும் தாயினும் நல்ல முக்கணான்' என்றும், 'பிழையெலாம் பொறுத்து என் பிணி பொறுத்தருளாப் பிச்சர்' என்றும் இவர் உருகிப் போற்றும் பாங்கு கற்போர் உள்ளத்தைக் கரைக்க வல்லதாகும்.

முதலாம் இராசராச சோழன் தஞ்சைப் பெரிய கோயிலைக் கட்டி முடித்து அக்கோயிலில் பெருவுடையாரை நிறுவுகையில் மருந்து இறுகாமல் இளகிய நிலையிலேயே இருந்தது என்றும், அதனை அறிந்த கருவூர்த் தேவர் கோயிலுட் புகுந்து தம் வாயிலிருந்த தம்பலச் சாற்றை உமிழ மருந்து இறுகிற்று என்றும் செவிவழிச் செய்தியொன்று நிலவி வருகிறது. இவர் திருநெல்வேலியில் நெல்லையப்பர் திருக்கோயிலில் நின்று இறைவனை அழைக்க, இறைவன் வாராமையால் 'இங்குக் கடவுள் இல்லை போலும்' என்று கூறிச் சென்றாரென்றும், அதனால் அக்கோயில் பாழ்பட, இறைவன் இவரை அழைத்துக் காட்சியளித்த பின் கோயில் செழித்தது என்றும் கூறும் செவிவழிச் செய்தியும் உள்ளது.

கருவூர்த் தேவர் கருவூர்த் திருவானிலைக் கோயிலில் இறைவனுடன் கலந்தார் என்பர். இவரது திருவுருவச் சிலை கருவூர்ப் பசுபதீசுவரர் (திருவானிலை) கோயிலிலும் தஞ்சைப் பெரிய கோயிலிலும் விளங்குகிறது. ந.மெ.

கருவூர் நன்மார்பன் கடைச்சங்கம் மருவிய புலவருள் ஒருவர்; கருவூரினர். இவர் இயற்பெயர் நன்மார்பன். உறுப்பால் வந்த பெயர் என்பர் உ.வே. சாமிநாதையர். திருமால் மார்பு திரு உறையும் மார்பாதலின், அவன் மார்பு நன்மார்பு எனவும், அவன் நன்மார்பன் எனவும் வழங்கப்பெற்றான் எனவும், அவ்விறைவன் திருப்பெயரையே இவரும் கொண்டுள்ளார் எனவும் கூறுவர் சிலர். அகநானூற்றின் 277-ஆம் பாடல் இவரால் பாடப்பட்டது.

தலைவன் சென்ற வழி அவண் போவார் உடலும் உள்ளமும் சோர்ந்துவிடுவதற்குக் காரணமாய கொடுமை நிறைந்தது என்ப; அந்த வழியில் பொருள் ஈட்டிவர வேண்டித் தன் தளரா உள்ளமும், தன் கைவேலும் அன்றி வேறு துணை இன்றிச் சென்ற தலைவன், வேனிற்காலம் வந்தபின்னும் வரவில்லையே என வாட்டமுறும் தலைவியின் உள்ள நிலை அப்பாட்டில் உணர்த்தப் பெற்றுள்ளது. அப்பாடலில், 'தண்கதிர் மண்டிலம் அவிர்அறச் சாஅய்ப், பகல்கழி தோற்றம் போலப் பையென, நுதல் ஒளி கரப்ப' என்ற உவமை சிறப்பாக அமைந்துள்ளது. தலைவன் பொருளீட்டும் பொருட்டுப் பிரிந்து விடுவான் என்ற எண்ணம் சிறிது சிறிதாக உறுதியாகுந்தோறும், தலைவியின் ஒளிவீசும் அழகிய நுதல் ஒளி குறைந்து, வெளிறிப் பசந்துபோகிறது. இதற்குப் பகற்காலத்தே ஞாயிற்றின் ஒளி சிறிது சிறிதாக விளங்கித் தோன்றுந்தோறும், திங்களின் ஒளிகுன்றிக் குறைவதை உவமையாகக் கூறியிருப்பது மிகப் பொருத்தமாக உள்ளது. ப.மு.

கருவூர்ப் பவுத்திரனார் சங்க காலப் புலவர். அக்காலப் புலவர்கள் ஒவ்வொருவரும் ஒவ்வொரு வகையிற் பெயர் பெற்றனர். இவர் தம் ஊராற் பெயர் பெற்றுள்ளார். பவுத்திரன் என்றும் பவுந்திரன் என்றும் இருவகையாக இவர் பெயர் வழங்கப்படுகிறது. பவுத்திரன் என்றால் மனத் தூய்மையுடையவன் என்பது பொருள்.

இவர் பாடியதாகக் குறுந்தொகையில் ஒரே ஒரு பாடல் (162) காணப்படுகிறது. அது முல்லைத்திணை சார்ந்தது. வினைமுற்றி மீளும் தலைமகன் வழியிடை மலர்ந்துள்ள முல்லையிடம் உரைப்பதுபோல் அமைந்தது.

வினைமேற்கொண்டு தலைவியைப் பிரிந்துசென்ற தலைவன், வினைமுடித்த பின் ஊரை நோக்கி வருகின்றான். கார்காலம் தொடங்கும் முன்பே வருவதாக உறுதியளித்திருந்தாலும், அவனால் சற்றுக் காலங் கடந்தே வர முடிகின்றது. அதற்குள் கார் காலமும் தொடங்கி, முல்லையரும்புகளும் தோன்றி விட்டன. கார் முகிலாற் காக்கப்பட்ட நீர்வளம் உடைய முல்லை நிலம் அது. புல் மேயச் சென்ற ஆக்கள் தத்தம் இல்லங்களை நோக்கிச் செல்கின்ற மாலை வேளை. அவ்வேளையில் பூத்து நிற்கும் முல்லை, தன்னைப் பார்த்து எள்ளி நகையாடுவதாகக் கொண்ட தலைவன், 'நகுவை போலக் காட்டல், தகுமோ மற்று - இது தமியோர் மாட்டே!' என்று உரைக்கின்றான். கூடினார் மாட்டுக் குறுநகை புரிந்தாலும் தகும்; ஆனால், தனித்திருப்போர் மாட்டு இது தகுமோ என்று தலைவியையும் உளப்படுத்தி உரைக்கும் பாங்கு இப்பாடலில் காணப்படுகின்றது. மு.த.

கருவூர்ப் பூதஞ் சாத்தனார் சங்க காலப் புலவர். இவர் பெயர் கருவூர்ப் பூதஞ்சேந்தனார், கருவூர்ப்பூதனார் மகனார்கொற்றனார் என்று வேறு இருவகையாகவும் குறிக்கப்பெறுகிறது. இவர் பெயரின் வழி, இவர் கருவூரினர் என்றும் இவர் தந்தை பெயர் பூதன் என்றும் துணியலாம். இவர்தம் ஒரே பாடல் நெய்தல் நிலக்குறிப்புடனுள்ளது. தம் பெயருடன் கருவூர் என்ற ஊரினை அடைமொழியாகப் பெற்ற புலவர் சிலர் சங்க காலத்து வாழ்ந்தனர்.

இவர் பாடியதாக அகநானூற்றில் ஒரு பாடல் (50) உள்ளது. தலைவன் பரத்தை ஒழுக்கம் மேற்கொண்ட நிலையில், தலைவியின் பிரிவுத் துயரைத் தோழி பாணனுக்குக் கூறும் முறையில் நெய்தல் திணையில் பாடலை அமைத்துள்ளார். தலைவியின் கண்ணீர், தோழி தலைவன் களவு ஒழுக்கத்திலும் கற்பு ஒழுக்கத்திலும் இருவேறு உளநிலையினனாதலை எண்ணுதல், தோழி, பாணனிடம் தலைவியின் துயரைத் தலைவனிடம் சென்று கூறினால் என்ன என்று வினவல் ஆகியவற்றைக் கூறும் வாயிலாகத் தலைவியின் துயரை விளக்குகிறார். தலைவி தோழிக்கு மனையைச் சார்ந்த பனையில், இரவுப் பொழுதில் துணையைப் பிரிந்து உறங்காத அன்றிலைக் காட்டித் தன் கண்ணீரை மறைத்துக் கொள்கின்றாள். தோழியிடமும் தன் துயரை வெளிப்படக் கூறாத தலைவியின் பண்புநிலை புலனாகிறது.

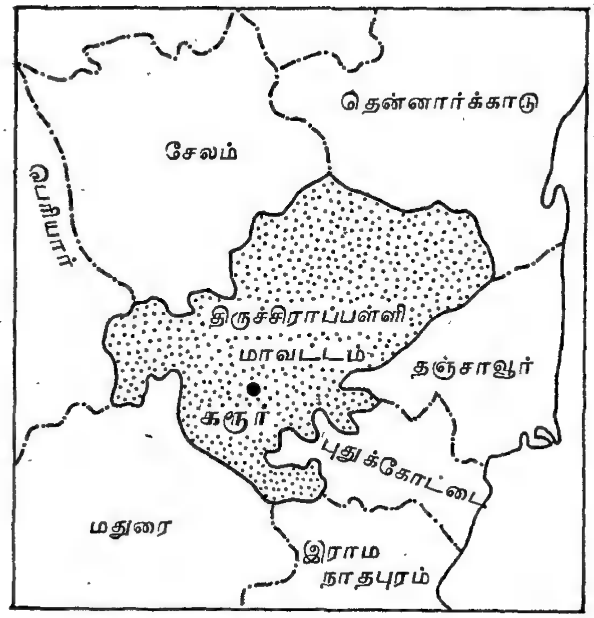
கற்புக் காலத்துத் தலைவியை எண்ணி வாராத தலைவன் பண்பு, களவுக் காலத்து இவன்தன் மாறான பண்பைத் தோழிக்கு நினைவுறுத்துகிறது. களவு வாழ்க்கைபிறர்க்குப் புலனாகாது மேற்கொள்ள வேண்டுவது. ஆனால், தலைவனோ மீனவர்கள் மீன் பிடிக்கச் செல்லாது சேரியில் இருப்பதையும், மீனவப் பெண்கள் களவு ஒழுக்கத்தை அலர் தூற்றுவதையும் பொருட்படுத்தாது, தன் உடனுறைவைத் தான் ஊர்ந்துவந்த தேர் மற்றவர்க்குப் புலப்படுத்திக் கொண்டு நிற்ப, பகலும் பிரியாது நெடும் பொழுது தலைவியுடன் பொழுது கழிக்கும் மனநிலையினனாய் இருந்தான். இவ்வாறு களவுக் காலத்தும் கற்புக்

காலத்தும் தலைவனின் இருவேறான மனநிலையைப் புலவர் தோழிவழித் தெளிவுறுத்துகிறார். தோழி பாணனிடம் 'தலைவனைச் சார்ந்து தலைவியின் துயரைக் கூறினால் என்ன?' என வினவுவது, தலைவன் தலைவியர் இல்வாழ்க்கையில் தோழி பாணன் ஆகியோரின் கடமைப்பொறுப்பினைக் காட்டுவதாக உள்ளது. கோ.சி.

கருவூர்ப் பெருஞ்சதுக்கத்துப் பூதநாதனார்: இவர் சங்க காலப் புலவர்களுள் ஒருவர். சதுக்கம் என்பது நான்கு தெருக்கள் கூடுமிடம். அப்படிப்பட்ட இடங்களில் பூதங்கட்குக்கோயில் எடுத்து வழிபடுவதைப் பண்டைத் தமிழகத்துப் பேரூர் மக்கள் மரபாகக் கொண்டிருந்தனர். அவ்வாறே, கருவூரிலும் ஒரு பூதம் இருந்திருக்கிறது. சிலப்பதிகாரத்தின் 28-ஆம் காதையில் 'சதுக்கப் பூதரை வஞ்சியுட் டந்து மதுக்கொள் வெள்ளி வேட்டோனாயினும்' (சிலப். 28:147-148) என வரும் வரிகளால் கருவூரில் சதுக்கப் பூதம் இருந்தமை உறுதியாகிறது. வஞ்சியைக் கருவூரெனப் புறநானூற்றின் பழைய உரை (39:17) கூறுகிறது. இச்சதுக்கப்பூதத்தின் பெயர் இவருக்கு எய்தியது போலும். இவர் பாடியதாகப் புறநானூற்றின் 219-ஆம் பாடல் அமைந்துள்ளது.

தம் மக்கள் மாண்பிலராயினர் என்ற மனவெறுப்பால் வடக்கிருந்து உண்ணாநோன்பு மேற்கொண்டு உயிர்விடத் துணிந்த கோப்பெருஞ்சோழனை நோக்கி மனமுருகப் பாடியவர்களுள் இவரும் ஒருவர். அதில் இவர்கோப்பெருஞ்சோழனை, 'உள்ளாற்றுக் கவலைப் புள்ளி நீழல், முழுஉ வள்ளுர முணக்கு மள்ள' என்று விளித்துள்ளார். உயிர் விடத் துணிதல் அரிது. உடல் சிறிதுசிறிதாகக் கழிய உயிரை விடுதல் அரிதினும் அரிது. கோப்பெருஞ்சோழன் மழை, வெயில், பனி, காற்று இவற்றிற்கு அஞ்சாது அவற்றால் உடல் அழிய உயிர்விடத் துணிந்துள்ளான் ஆதலின் அவனை வீரன் எனப் பொருள்படும் 'மள்ள' என்ற சொல்லால் விளித்துள்ளமை சிறப்பாகவுள்ளது. ப.மு.

கரூர் தமிழகத்தின் தொன்மையான நகரம். திருச்சிராப்பள்ளி மாவட்டத்தில், திருச்சியை அடுத்த பெரிய நகரமாக இது விளங்குகிறது. கரூர் வருவாய்க் கோட்டத் தலைநகராகவும், பஞ்சாலைத் தொழில் நகரமாகவும் சிறந்து விளங்குகிறது. கொங்கு நாட்டின்கண் உள்ள பாடல் பெற்ற சிவத் தலங்கள் ஏழனுள் கரூர் முதன்மையானது. கைத்தறி நகரமான கரூர் தமிழகத்தின் சிறந்த தொழில் நகரமாகவும் புகழ் பெற்றுள்ளது. திருச்சிராப்பள்ளியிலிருந்து மேற்கே 70 கி.மீ. தொலைவில் அமராவதி ஆற்றின் வடகரையில் அமைந்துள்ள கரூர், மதுரை-சேலம், திருச்சி-கோவை, மதுரை-பெங்களூர் நெடுஞ்

கரூர்

சாலையில் அமைந்துள்ளது. திருச்சி-ஈரோடு தொடர் வண்டிப் பாதை கரூர் வழியாகச் செல்கிறது. கரூருக்கு மேற்கில் ஈரோடும், கிழக்கில் குளித்தலையும், தெற்கில் திண்டுக்கல்லும், வடக்கில் நாமக்கல்லும் அமைந்துள்ளன. கரூருக்கு அருகில் நெரூர் சோமூர், திருமுக்கூடல், ஆறுநாட்டார் மலை, திருவெஞ்சமாக்கடல் முதலான வரலாற்றுப் புகழ் மிக்க பகுதிகளும் உள்ளன. கொங்கு நாட்டின் ஒரு பகுதியான கரூர் முன்பு கோவை மாவட்டத்தின் பகுதியாக விளங்கியது.

இந்நகர் வஞ்சி, வஞ்சுளாரணியம், வஞ்சித்தாய் ஊர், ஆதிபுரம், கரபுரம், கர்ப்பபுரி, கருவூர், பாற்கர புரம், சண்மங்கலசேத்திரம், வீரசோழபுரம், முடிவழங்கு சோழபுரம் முதலான பெயர்களாலும் வழங்கப் பட்டது. 'கரூர்ப் புராணம்' என்னும் நூல் கரூரின் பழம் பெருமையை விரித்துக் கூறும். இந்நகரம் வஞ்சி என்னும் பெயரில் சங்க காலச் சேர வேந்தரின் தலைநகராகத் திகழ்ந்தது; பின்னர்ச் சோழ வேந்தர் முடிசூடும் கோநகராகவும் சில காலம் விளங்கியது. சங்க இலக்கியச் சான்றுகளும் கல்வெட்டுச் சான்றுகளும், அயல்நாட்டவர் குறிப்புகளும் கரூரின் வரலாற்றை அறிய உதவுகின்றன. ஒள்வாட் கோப் பெருஞ் சேரலிரும்பொறை, சேரமான் அந்துவஞ் சேரல் இரும்பொறை, சேரமான் யானைக்கட்சேய் மாந்தரஞ்சேரலிரும்பொறை முதலான சேர மன்னர் களும்; குளமுற்றத்துத் துஞ்சிய கிள்ளி வளவன், குராப்பள்ளித் துஞ்சிய கிள்ளி வளவன், புகழ்ச்

சோழன் முதலான சோழ வேந்தர்களும்; கோச்சடையன் இரணதீரன், முதலாம் இராசசிம்மன் பராந்தக நெடுஞ்சடையன் முதலான முற்காலப் பாண்டிய வேந்தர்களும் கோஇரவி கோதை என்னும் இடைக்காலச் சேரவேந்தன், முதலாம் இராசராசன், முதலாம் இராசேந்திரன், வீரராசேந்திரன், விக்கிரம சோழன், மூன்றாம் குலோத்துங்கன் முதலான சோழ வேந்தர்களும் முதலாம் சடையவர்மன் சுந்தர பாண்டியன், சடையவர்மன் வீரபாண்டியன் முதலான பிற்காலப் பாண்டிய வேந்தர்களும் மதுரை நாயக்கர், விசயநகரப் பேரரசர், ஐதர் அலி, திப்புசுல்தான் முதலான வேந்தர்களும் கரூரை ஆட்சி செய்துள்ளனர். ஆங்கில - மைசூர்ப் போரின் போது கரூர் ஆங்கிலேயரின் இலக்காக இருந்தது. பின்னர் ஆங்கிலக் கிழக்கிந்தியக் கம்பெனியாரும் ஆங்கிலேயரும் கரூரைத் தம் ஆட்சியில் கொணர்ந்தனர்.

தமிழ்நாடு அரசு தொல்லியல் துறையினர் கருரில் ஐந்து இடங்களில் அகழாய்வு செய்தனர். அவற்றில் சங்ககால எழுத்துகள் பொறிக்கப்பட்ட பானை ஓடுகள், உரோமானியப் பானை ஓடுகள், உரோமானிய மதுக்குடத்தின் பகுதிகள், உயர்ந்த மணிகள், சங்கு வளையல்கள், சாயத் தொட்டிகள், பொன் உருக்கப் பயன்படும் மூசைகள், கட்டடச் சிதைவுகள், சுடுமண் பொம்மைகள், இரும்புக் கத்திகள் ஆகியன கிடைத்துள்ளன. இதன் விளைவாகக் கரூர் சங்க காலத்தில் உரோம நாட்டுடன் கொண்டிருந்த வணிகத் தொடர்பும், கரூரின் வணிக, நாகரிகச் சிறப்பும் அறியப்படுகின்றன. இங்கு ஆயிரத்திற்கும் மேற்பட்ட உரோமானியக் காசுகள் கிடைத்துள்ளன. அவை அகசுடசு (Augustus), தைபீரியசு (Tiberius), கிளாடியசு (Claudius),மார்க்கசுஅரேலியசு(Marcus Aurelius) முதலான உரோமப் பேரரசர்களால் வெளியிடப்பட்டவை.

சங்க காலப் புலவர்களுள் பலர் கருவூரோடு தொடர்புடையவர். அவர்கள் கருவூர்க்கதப்பிள்ளை, கருவூர்க் கதப்பிள்ளைச் சாத்தனார், கருவூர் கிழார், கருவூர்க்கலிங்கத்தார், கருவூர்க் கோசனார் போன்றோரைக் குறிக்கலாம். கருவூர்த்தேவர், கருவூரார் போன்றோரும், அறுபத்து மூன்று நாயன்மார்களுள் எறிபத்த நாயனாரும் சிவகாமியாண்டாரும், புகழ்ச் சோழ நாயனாரும் கரூர் நகரில் வாழ்ந்தவரேயாவர்.

கரூரைச் சுற்றியுள்ள சிற்றூர்களில் விளையும் மிளகாய், கடலை, மஞ்சள், எள், பருப்பு, பயறு வகைகள் கரூர் தானிய மண்டிகளின் மூலம் விற்பனையாகின்றன. இவை இங்கிருந்து வெளி மாநிலங்களுக்கு அனுப்பப்படுகின்றன. கரூர் மிளகாய் ஈரான், ஈராக்கு முதலான நாடுகளுக்கும் அனுப்பப்படுகிறது. கரூர்ப் பகுதியில் தயாராகும் வெல்லம், நெய், பாய், கடலை எண்ணெய் ஆகியன வெளி மாநிலங்களுக்கும் அனுப்பப்படுகின்றன. கொசு வலைத்துணி நெய்யும் எந்திரமும் கரூரில் தயார் செய்யப்படுகிறது. கரூரில் நகராட்சியினர் நடத்தும் பல தொடக்கப் பள்ளிகளும், தனியார் தொடக்கப் பள்ளிகளும், நகராட்சி மேனிலைப் பள்ளிகளும், தனியார் பள்ளிகளும், தொழில் நுட்பக் கல்விக் கூடமும், அரசினர் கலைக் கல்லூரியும் உள்ளன. வட்டாட்சியர் அலுவலகம், வருவாய்க் கோட்டாட்சியாளர் அலுவலகம், மாவட்ட உரிமையியல் நீதிமன்றம் முதலானவை அமைந்துள்ளன. இங்கு அருங்காட்சியகம் ஒன்றும் உளது. கரூர், உந்து வண்டிகளுக்குமேற்பகுதி அமைக்கும் தொழிலுக்குப் புகழ்பெற்றது.

கரூர் நகரின்கண் அருள்மிகு கல்யாண பசுபதீசுவரர் ஆலயம், பெருமாள் கோயில், மாரியம்மன் கோயில், வஞ்சியம்மன் கோயில், காமாட்சியம்மன் கோயில், வழங்கியம்மன் கோயில், கரூரார் சமாதி, வாசவி பரமேசுவரி ஆலயம், மாதா கோயில்கள், மசூதிகள் ஆகியன உள்ளன. இவற்றுள் கல்யாண பசுபதீசுவரர் திருக்கோயில் பழமைச் சிறப்பும் பெருமையும் கொண்ட ஒன்றாகும். தொன்மைச் சிறப்பு மிக்க இக்கோயிலில் பிற்காலச் சோழர், மதுரை நாயக்கர், விசயநகரவேந்தர் காலத்திய கல்வெட்டுகள் காணப்படுகின்றன. சோழர், நாயக்கர் காலத்திய சிற்பங்களும் கலைப்பாணியும் இக் கோயிலில் இடம் பெற்றுள்ளன. கரூருக்குத் தெற்கில் தான்தோன்றி மலையில் உள்ள கல்யாண வேங்கடரமண சாமி கோயில் பல்லாயிரக்கணக்கான பக்தர்களைத் தன்பால் ஈர்த்துக் கொண்டுள்ளது; வடக்கில் வெண்ணெய் மலையில் புகழ்மிக்க முருகன் கோயிலும் உள்ளது. இந்நகரத்தின் மக்கள் தொகை 93,804 (1981). ம.இ.

கரைநிலஞ்சார்ந்த உரிமை: நீரோட்டமொன்றின் கரை மருங்கில் உள்ளவர்கள், அந்நீரோட்டத்தைப் பயன்படுத்திக் கொள்வதற்குள்ள உரிமை, கரைநிலஞ்சார்ந்த உரிமை (Riparian Right) எனப்படும்.

கரைநிலஞ்சார்ந்த உரிமை நதி, கால்வாய் போன்ற இயற்கை நீரோட்டத்தை ஒட்டியே எழுகிறது. செயற்கை நீரோட்டதைப் பொறுத்தவரையில் கரைநிலஞ்சார்ந்த உரிமை, ஒப்பந்தம் அல்லது நீண்ட நாளைய அனுபவத்தின் அடிப்படையிலேயே எழுகிறது.

கரைநிலத்தைச் சார்ந்தவர்கள் நீரோட்டதைப் பயன்படுத்திக் கொள்ள உரிமை உண்டு எனினும், தம் குடும்பக்காரியங்களுக்கு மட்டுமே அதை அவர்கள் பயன்படுத்திக்கொள்ள முடியும். குடும்பக்காரியம்

என்பதில் ஆடு மாடுகள், வேளாண்மை, கரைநிலத்தில் அமைந்துள்ள இயந்திரத் தொழில் போன்றவை அடங்கும். ஆனால், ஓர் இருப்புப்பாதை நிறுவனம் அடங்காது.

கரைநிலத்தைச் சார்ந்தவர்களின் உரிமைக்கு ஊறுவிளைவிக்கும் விதத்தில், எவரும். நீரோட்டமொன்றைத் தடுக்கவோ தூய்மைக் குறைவுபடுத்தவோ அதிலிருந்து நீர் எடுக்கவோ செய்யின், அது அவர்கட்குத் தொல்லை விளைவிப்பதாகக் கருதப்படும். பு.வே.

கரோட்டி இந்தியாவின் முற்கால எழுத்து வகைகளுள் ஒன்று. இது பண்டைய காந்தாரம் (இக்காலக் கிழக்கு ஆப்கானிசுத்தானம்),வடக்குப் பஞ்சாபு பகுதிகளிலும், காசுமீரின் வடமேற்குப் பகுதிகளிலும் கி.மு. நான்காம் நூற்றாண்டிலிருந்து கி.பி. மூன்றாம் நூற்றாண்டு வரை வழங்கி வந்த எழுத்து ஆகும். கரோட்டி (Kharosthi) என்ற சொல்லுக்கு கழுதையின் உதடு (கர-கழுதை, ஓசுத்த-உதடு) என்பது பொருள். கரோட்டி எழுத்துகள் கழுதையின் உதடு போல் பிளவுபட்டிருப்பதாகக் கருதி இப்பெயர் இடப்பட்டதாகக் கூறுகின்றனர். ஆயினும், இக் காலத்தில் (கெர் – உசுத்த) அரசின் தொண்டுக்குப் பயன்பட்ட எழுத்து என்ற பொருள் கொள்ளலாம் என்ற கருத்து நிலவி வருகிறது. பெரும்பாலும் பண்டைய காந்தாரப் பகுதிகளில் அரசியல் கணக்குகளும் கடிதங்களும் எழுத இவ்வெழுத்துப் பயன்பட்டது. இந்த எழுத்து இப்பகுதிகளுக்கு மேற்கே வழங்கி வந்த அராபிய எழுத்து வகையிலிருந்து தோன்றியது. இந்த வட்டாரத்தில் எல்லாக் கல்வெட்டுகளும் கரோட்டி எழுத்திலேயே எழுதப்பட்டன். கல்லிலும் சிற்பப் பலகைகளிலும் நாணயங்களிலும் பூவரச மரத்தின் பட்டைகளிலும் மரம், தோல் முதலியவற்றிலும் தங்கம், வெள்ளி, செப்பு உலோகத் தகடுகளிலும். எழுத்தாணியால் இவ்வெழுத்தை எழுதி வந்தார்கள். ஆப்கானிசுத்தானத்தில் சுவாத்துப் பள்ளத்தாக்கில் புதை பொருளாகக் கண்டெடுக்கப்பட்ட செப்புக் கிண்ணம், தட்சசீலத்தில் கண்டுபிடிக்கப்பட்ட வெள்ளிச் சுருள், வெள்ளிக்கிண்ணம் முதலியவற்றில் கரோட்டி எழுத்துகள் காணப்படுவதை எடுத்துக் காட்டாகக் கூறலாம். இந்த எழுத்து பிராகிருத (பாகத) மொழிக் கல்வெட்டுகளை எழுதப் பயன்பட்டது.

இந்த எழுத்து வலமிருந்து இடமாக எழுதப்பட்டது. இந்த எழுத்தை எழுதும் கலையில் நன்கு தேர்ச்சி பெற்ற சபடன் என்பவன் கருநாடகத்தில் சித்திரமுர்க்கம் பிராமிக் கல்வெட்டுகளை வலமிருந்து இடமாகவும் இடமிருந்து வலமாகவும் எழுதியிருக்கிறான். மற்றபடி இந்தியாவின் வடமேற்குப் பகுதிகளில் கிடைத்த அனைத்துக் கரோட்டி கல்வெட்டுகளும் வலமிருந்து இடமாக எழுதப்பட்டவையாகும்.

கரோட்டியில் அகரத்திற்கு உள்ள குறியிலேயே சில கோடுகளைச் சேர்த்து இ,உ,எ,ஒ என்ற உயிர்களுக்கும் குறிகளை அமைத்துக் கொண்டார்கள்.

அ இ உ எ ஒ

க, ச, ட, த, ப போன்ற வர்க்க எழுத்துகளும் ஒன்றுக்கு ஒன்று இணைந்தவையாக அமைந்தன.

ச$_1$ ச$_2$ ஜ ஜ$_2$ த$_3$ த$_4$

ப$_1$ ப$_2$ ட$_1$ ட$_2$ ட$_3$ ட$_4$

உயிர்மெய் எழுத்துகளும் பிராமியைப் போலவே மேலும் கீழும் குறுக்கிலும் கோடுகள் இணைக்கப்பட்டன.

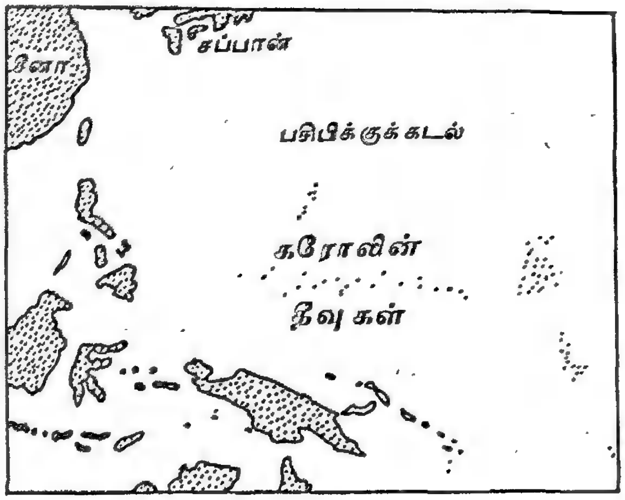
 முதலியன.

க கா கி கீ

இவ்வாறே குறில் குறியோடு கீழே தனித்து இடப்பட்ட குறி, நெடிலைக் குறித்தது.

இந்த எழுத்து, அதிக வளர்ச்சியோ மாறுதலோ அடையாமல் தோன்றிய பிராமி எழுத்தின் பெரு வளர்ச்சியினாலும், கரோட்டியை ஆதரித்த வடமேற்குப் பகுதியில் ஆட்சி புரிந்த மன்னர்களின் மறைவாலும் மறைந்தொழிந்தது. கே.ஜி.கி.

கரோலின் தீவுகள் (அல்லது) கேரோலைன் தீவுகள்: இத்தீவுக்கூட்டம் மேற்குப் பசிபிக்குக் கடலில் நிலநடுக்கோட்டுக்கு வடக்கில் உள்ளது. பரப்பு 2150 ச.கி.மீ. கரோலின் தீவுகள் 1947-இல் ஐ.நா. சபையின் மேற்பார்வைக்கு உட்பட்ட ஒரு அமெரிக்கப் பொறுப்பாட்சிப் பகுதியாக அறிவிக்கப்பட்டன. இவை செழிப்பு வாய்ந்தவை. தாதுப் பொருள்கள் மிகுதியாக இங்கு உண்டு. மேற்குத் தீவுகள் கி.பி. ஏழாம் நூற்றாண்டிலேயே சீனாவுடன் தொடர்பு கொண்டிருந்தன என்பதற்குச் சான்றுகள் உள. இங்குப் போந்த முதல் ஐரோப்பியர் இசுபானி

கரோலின் தீவுகள்

யர் (Spaniards). அவர்கள் கி.பி. 1526-இல் இங்குச் சென்றனர். எனினும், கி.பி. 1886க்குப் பிறகே அவர்கள் நிலையாகத் தங்கினர். அவர்கள் ஆட்சியும் உறுதியாயிற்று. இசுபானிய அமெரிக்கப் போருக்குப் பிறகு கி.பி. 1899-இல் இத்தீவுகள், செருமனிக்கு விற்கப் பெற்றன. சப்பானியர் 1914-இல் இதைக் கைப்பற்றினர். முதலாம் உலகப்போர் முடிவுற்றபின், 1920-இல் சர்வதேச சங்கத்தின் மேற்பார்வையின்கீழ்ச் சப்பான் இவற்றை ஆட்சி புரியவேண்டும் என்று தீர்மானிக்கப் பெற்றது. சப்பான் 1935-இல் இவற்றைத் தன்னுடன் இணைத்துக் கொண்டது. இரண்டாம் உலகப் போரில், இப்பகுதி குண்டுகளுக்கு இரையாகிச் சேதமுற்றது. அமெரிக்கப்படையினர் இவற்றைத் தம் வசப்படுத்திக் கொண்டனர். போருக்குப் பிறகு, ஐக்கிய அமெரிக்காவின் பொறுப்பாட்சிப் பகுதியாக இவை அறிவிக்கப் பெற்றன. தெ.பா.

கல்கத்தா: இந்தியாவின் மேற்கு வங்காள மாநிலத்தின் தலைநகராகவும், இந்தியாவிலேயே மிகப்பெரிய நகரமாகவும், உலகத்தின் மிகப்பெரிய நகரங்களுள் ஒன்றாகவும் கல்கத்தா திகழ்கிறது. இது கடல்மட்டத்திலிருந்து 18 முதல் 21 அடி உயரமுள்ளது. இந்நகரம் கங்கை ஆற்றின் துணையாறான ஊக்ளி நதியின் கழிமுகத்திலிருந்து 128 கி.மீ. தொலைவில் அமைந்துள்ளது. நதியின் இருபக்கங்களிலும் இது விரிந்துள்ளது. ஆற்றின் கிழக்குப் பாகத்தில் 80 கி.மீ. தொலைவு விரிந்துள்ளது. நகரின் மொத்தப் பரப்பளவு 1250 ச.கி.மீ. ஆகும். இந்நகரின் இப்போதைய மக்கள்தொகை 3.1 மிலியனாகவும், அதனைச் சுற்றியுள்ள நகர்ப்புற மக்கள்தொகை 7.5 மிலியனாகவும் உள்ளன. இந்நகர் மூலமாக வடகிழக்கு இந்தியாவோடும் கங்கைப் பிரதேசத்தோடும் துறைமுகத் தொழில்கள் நடைபெறுகின்றன. இந்நகரால் 180 மிலியன் மக்கள் பயனடைகிறார்கள். இந்நகரின் செல்வ நிலையில் வேறுபாடு மலிந்துள்ளது. மக்கள் எண்ணிக்கை 1220 மிலியன் ஆகும். பெரும்பாலோர் பசுதீசு (Bustes) என்னும் சேரிகளில்தான் வாழ்கின்றனர். இந்நகரில் 45,000 பேர் தெருமேடைகளில் வாழ்கின்றனர். மக்கள் தொகையில் வேறுபாடு அரசியல் மாற்றங்களாலும், அண்டை நாட்டிலிருந்து வரும் அகதிகளாலும் உண்டாகிறது.

கல்கத்தா

தொடக்கத்தில் இருந்த மூன்று கிராமங்களுள் ஒன்றின் பெயரே கல்கத்தா என்பது. கல்கத்தா என்பது காளிகட்டா (Kali Kata) என்பதன் ஆங்கில மாற்றமேயாகும். இது காளிதேவியின் வழிபாட்டிற்குத் தொடர்புடையது எனச் சிலர் கருதுகின்றனர். வேறு சிலர் காலி (Kali) என்றால் சுண்ணாம்பு என்று பொருள்படும்; இங்குச் சுண்ணாம்பு உற்பத்தி செய்யப்பட்டதால் இப்பெயர் அமைந்தது எனக் கூறுவர்.

கல்கத்தா ஆங்கிலேயர்களால் உருவாக்கப்பட்ட நகரம். போர்ச்சுகீசியர் கி.பி. 1530-இல் அடிக்கடி இங்கு வந்து போயினர். சாபு சார்னாக்கு (Job Charnack) என்னும் ஆங்கிலேயக் கிழக்கிந்திய வணிகக் குழுவினரால் இந்நகர் கி.பி. 1686-இல்

வணிக மையமாக நிறுவப்பட்டது. வில்லியம் கோட்டை கி.பி. 1696-இல் கட்டப்பட்டது. இதன் மூலம் அபினி, துணி வகைகள், பருத்தி முதலியவற்றை வணிகம் செய்தனர். ஆங்கிலேயர்களுக்கும் வங்காள நவாபான சிராசு உத்தவுலாவிற்குமிடையே கி.பி. 1756-இல் இருந்து 1757 வரை போர் நடந்தது. இறுதியாக கி.பி. 1757 சூன் மாதம்இராபர்ட்டு கிளைவு நவாபைப் பிளாசிப் போரில் தோற்கடித்தார். வாரன் ஏசுடிங்சு இந்தியாவின் தலைமை ஆளுநராக இருந்தபோது கி.பி. 1774-இல் கல்கத்தா நகரின் ஆட்சி முறையும் காவல் நிருவாகமும் சீரமைக்கப்பட்டன. அக்காலத்தில் தலைமை நீதிமன்றமும் கல்கத்தாவில்தான் இருந்தது. இங்கு கி.பி. 1857-இல் பல்கலைக்கழகம் நிறுவப்பட்டது. கல்கத்தா கி.பி. 1912-வரை நாட்டின் தலைநகராக இருந்தது. பின்னர்த் தில்லி தலைநகராகியது. இந்நகரில் மிகப் பழைய கட்டடங்கள் ஆங்கில ஐரோப்பியக் கட்டடக்கலையைப் பின்பற்றியுள்ளன. இங்கு உள்ள தேசிய நூல் நிலையமும் இந்தியத் தேசிய கணக்கெடுப்பு நிறுவனமும் மிகவும் புகழ்பெற்றவை.

ஆங்கிலேயர் காலத்தில் கல்கத்தா மிகுந்த வளர்ச்சி அடைந்தது. அதன் காரணம் பருத்தித் துணி வகைகளின் உற்பத்தியும் தேயிலை, சணல் ஆகியவற்றின் ஏற்றுமதியுமே ஆகும். இந்தியாவின் தொழிலாளர்களுள் 1/3 பகுதியினர் கல்கத்தாவில் கி.பி. 1921-இல் இருந்தனர். அவர்களது எண்ணிக்கை கி.பி. 1970-இல் அரை மிலியனாக உயர்ந்துள்ளது. உலகிலேயே சணல் உற்பத்தியில் மிக முக்கிய இடத்தை இந்நகரம் வகிக்கிறது. சணலும் அதனைச் சார்ந்த தொழில்களும் ஔராவிலும் (Howrah), பாட்பாராவிலும் (Bhatpara) வளர்ந்துள்ளன. பொறியியல் தொழில்கள் இவ்விடங்களிலும் திடாகரிலும் (Titagarh) வளர்ந்துள்ளன. காகிதத் தொழிலும் இந்நகரில் வளர்ச்சி பெற்றுள்ளது.

ஊக்ளி ஆறு (Hugly) வங்காள விரிகுடாவில் கலக்குமிடத்தில் உள்ள கால்டியா என்ற துறைமுக நகரில் பல பெரிய கப்பல்கள் வந்து தங்குகின்றன. அவற்றின் மூலம் தானியங்கள், எண்ணெய், கனிமத் தாதுக்கள் முதலியன இறக்குமதி செய்யப்படுகின்றன.

கல்கத்தாவில் மூன்று விதமான போக்குவரத்துகளும் வளர்ந்துள்ளன. அதன் சருவதேச விமான நிலையம் 'தம்தம்' (Dumdum) என்ற இடத்தில் உள்ளது. சாலைப் போக்குவரத்திற்காக அமிழ் தண்டூர்திகளும் (Trams) சில பகுதிகளில் ஓடுகின்றன. இந்தியாவிலேயே முதன்முதலில் இங்குத்தான் நிலத்தடி இருப்புப்பாதை போடப்பட்டது. பு.எ.மோ.

துணை நூல்:

Lubell, H. Prospects for Calcutta, G. Moorhouse, Calcutta, 1974.

கல்கத்தா இருட்டறை என்ற நிகழ்ச்சி ஆங்கிலேயர்கள் இந்தியாவுடன் வாணிகம் செய்யத் தொடங்கிக் கல்கத்தாவில் கோட்டை ஒன்றை நிறுவிய பின், மீர்சா முகம்மது என்ற சிராசு உத்தௌலா வங்காளத்தின் நவாபு ஆனபின், கி.பி. 1756-ஆம் ஆண்டில் நடைபெற்றது. அச்சமயம் ஆங்கிலேயர்கள் நவாபிற்குத் தெரிவிக்காமல் கல்கத்தாக் கோட்டை அரண்களை வலுப்படுத்தினார்கள். அதனைச் சுற்றிலும் ஓர் அகழியையும் உருவாக்கினார்கள். பிரெஞ்சு, மராட்டியர் படையெடுப்பைத் தடுக்க இவற்றை உருவாக்கியதாகத் தெரிவித்தார்கள். நவாபு கல்கத்தாவில் பெரும் செல்வம் இருப்பதாகக் கேள்வியுற்றார். ஆங்கிலேயர்கள் தங்களுக்கு வழங்கப்பட்ட அதிகாரங்களைத் தவறான முறையில் பயன்படுத்தியதால் நவாபின் மனம் துயருற்றது. மேலும், ஆங்கிலேயர்கள் கல்கத்தாவில் நவாபின் குற்றவாளிக் குடிமக்களுக்கு அடைக்கலம் தந்தனர். நவாபு குற்றவாளிகளைத் தண்டிக்கத் தம்மிடம் ஒப்படைக்குமாறு கடிதம் எழுதிக் கேட்டபோது ஆங்கிலேயர்கள் மறுத்துவிட்டனர். மேலும், நவாபைச் சார்ந்த நாராயண சிங்கு, நாராயண தாசு ஆகியோரையும் இழிவுபடுத்தினர். இவை யாவும் நவாபிற்கும் ஆங்கிலேயர்களுக்கும் இடையே நல்ல தொடர்பின்றிப் பகைமை வளரச் செய்தன. பின்னர் அப்பகைமை போரை உருவாக்கிற்று.

சிராசு உத்தௌலா முதலில் காசிம் பசாரைக் கைப்பற்றினார். பின்னர்க் கல்கத்தாவை முற்றுகையிட்டார். கல்கத்தா கி.பி. 1756-சூன் திங்கள் 20-ஆம் நாள் நவாபு வசமாயிற்று. கல்கத்தாவின் ஆளுநரான திரேக்கும் (Drake) மற்றவர்களும் சூன் 19-ஆம் நாள், சான் செப்பானியா ஆல்வெல் (John Zephaniah Holwell)என்பவரிடம் கல்கத்தாவை ஒப்படைத்துவிட்டுத் தப்பியோடிப் பால்டாவை (Falta) அடைந்தனர். அங்கிருந்து சென்னைக்கு உதவி வேண்டிச் செய்தி அறிவிக்கப்பட்டது.

இருட்டறை: கல்கத்தாவை நவாபு கைப்பற்றியவுடன் ஆல்வெல்லையும் மற்றவர்களையும் கைது செய்தார். கல்கத்தா நவாபு வசம்ஆன அன்று இரவு 18 அடி நீளமும், 14அடி 10அங்குலம் அகலமும் உள்ள ஓர் இருட்டறையில் 146 கைதிகளை அடைத்து வைத்ததாகவும், 123 கைதிகள் மூச்சுத் திணறி மடிந்ததாகவும், மறுநாள் காலையில் அறையைத்

திறந்தபோது ஆல்வெல்லும் 23 பேர்களும் மட்டுமே உயிரோடிருந்ததாகவும் தம் தாய் நாட்டுப் பயணத்தின்போது(1757) ஆல்வெல் எழுதியுள்ளார். இதைப் பற்றி ஆங்கில ஆசிரியர்கள் 'கல்கத்தா இருட்டறைக் கொலை' என்று தலைப்பு இட்டு எழுதினார்கள். ஆல்வெல்லின் கூற்றுகளைக் கொண்டு இந்நிகழ்ச்சியை உறுதி செய்யச் சான்றுகள் இல்லை. இதற்குக் காரணம் ஆல்வெல் நம்பத்தகுந்தவர் அல்லர் என்பதே. மேலும் இந்நிகழ்ச்சி பற்றி இராபர்ட்டு கிளைவு சிராசு உத்தௌலாவை அடக்கிய முறையை வணிகக் குழு அதிகாரிகளுக்கு எழுதிய கடிதத்தில் குறிப்பிடவில்லை. ஆனால், அவர்களின் மற்றக் கடிதங்களில் குறிப்புகள் உள்ளன. இருட்டறையும் வில்லியம் கோட்டையும் ஒன்றா என்று உறுதி செய்ய இயலவில்லை. ஆங்கிலேயர்கள் இறந்தவர்களுக்காக நவாபிடமிருந்து ஈட்டுத்தொகை பெற முயலவில்லை. இறந்தவர்களுள் (123)56 பெயர்களின் விவரங்களே கிடைத்துள்ளன. அச்சிறு அறையில் 146 கைதிகளை அடைப்பது இயலாக் காரியமாகும். மேலும், இருட்டறையில் சில கைதிகளைச் சிறை வைத்திருக்கலாம். அவர்களுள் சிலர் காயம் அடைந்தவர்களாகவும் இருக்கலாம். சிறை வைக்கப் பட்டவர்களுள் சிலர் இறந்திருக்கலாம் என்பதில் ஓர் அளவு உண்மையுள்ளது. அதனை உறுதி செய்யத் தச்சுக்காரர்களின் சான்றுகள் உள்ளன. அவர்கள் ஆல்வெல்லின் நண்பர்களோ நவாபின் பகைவர்களோ அல்லர். ஆனால், சம காலத்திய ஆங்கில அல்லது முகம்மதியச் சான்றுகளில் இந்நிகழ்ச்சியைப் பற்றிய குறிப்புகள் எவையுமில்லை. எனவே, வரலாற்று ஆசிரியர்கள் 'கல்கத்தா இருட்டறை' என்னும் நிகழ்ச்சி மிகைப்படுத்திக் கூறப்பட்ட ஒரு வரலாறு என்று கருதுகிறார்கள்.

இந்தியத் தேசிய சுதந்திரப் போராட்ட வரலாற்றில் சுபாசு சந்திரபோசு (நேதாசி) கல்கத்தாவில் ஒரு சிறு போராட்டத்தை (1940-இல்) நடத்திஆங்கிலேயர்கள் நிறுவிய இருட்டறை நினைவுச் சின்னத்தை அகற்றினார். பு.எ.மோ.

துணை நூல்கள்:

Majumdar, R.C., (Ed.) History and Culture of the Indian People Struggle for Freedom Vol-XI, Bharathiya Vidhya Bhavan, Bombay, 1969

Sathinathier R., Political and Cultural History of of India Vol. III, Modern India, Madras, 1972.

கல்கத்தாப் பல்கலைக்கழகக் குழு: கல்கத்தாப் பல்கலைக்கழகத்தின் சில தனிப்பட்ட சிக்கல்களை ஆராய்ந்து, அவற்றுக்கான பரிந்துரைகளை வழங்கும் நோக்கத்துடன் 1917-ஆம் ஆண்டில் செம்சுபோர்டு (Chelmsford) பிரபு என்பவரால், இலீட்சுப் பல்கலைக்கழகத் துணைவேந்தராயிருந்த சர் மைக்கேல் சேட்லர் (Sir Michael Sadler) என்பவரது தலைமையில் அமைக்கப்பட்ட கல்விக் குழு கல்கத்தாப் பல்கலைக்கழகக் குழு எனப்பட்டது. இக்குழுவின் தலைவராகச் சேட்லர் இருந்ததால் இக்குழு சேட்லர் குழு (Sadler Commission) எனவும்பட்டது.

கல்கத்தாப் பல்கலைக்கழகக் குழு கல்கத்தாப் பல்கலைக் கழகத்தின் வளர்ச்சியையும் நிலைமையையும் சிக்கல்களையும் ஆராய்ந்ததோடல்லாமல், பல்வேறு இந்தியப் பல்கலைக்கழகங்களின் அமைப்பினையும் செயல்களையும் ஆராய்ந்தது. இக்குழு தொடக்க நிலைக் கல்வி பற்றி ஏதும் கருத்துக் கூறாமல், பல்கலைக்கழகக் கல்விக்கு அடிப்படையாக விளங்கும் உயர்நிலைப் பள்ளிக் கல்வி பற்றியும் தன் அறிக்கையில் கருத்துக் கூறியுள்ளது.

கல்கத்தாப் பல்கலைக்கழகத்துடன் இணைந்துள்ள கல்லூரிகளின் எண்ணிக்கையும் பல்கலைக்கழகத்தில் பயிலும் மாணவர்களின் எண்ணிக்கையும் மிகவும் அதிகமாகக் காணப்படுவதால், தாக்கா (Dacca) நகரில் மாணவர் தங்கிப் பயிலும் ஒரு பல்கலைக்கழகம் (Residential University) ஏற்படுத்தப்பட வேண்டும்; தேர்வு நடத்தும் உறுப்பாக மட்டும் கல்கத்தாப் பல்கலைக்கழகம் செயற்படாமல் கற்பித்தலைச் செய்யும் பல்கலைக்கழகமாகவும் விளங்க வேண்டும் என இக்குழு பரிந்துரைத்தது. மேலும், பல்கலைக்கழக மையங்களைத் தொலைவான இடங்களில் ஏற்படுத்துதல், பெண் கல்வி வளர்ச்சி, தொழிற் கல்வி, தொழில் நுட்பக் கல்வி ஆகியவற்றின் தேவையையும் வலியுறுத்தியது.

இந்தியப் பல்கலைக்கழகங்களின் அமைப்புப் பற்றிய பரிந்துரைகளுள், பல்கலைக்கழக ஆசிரியர்களுக்கு அதிக அதிகாரங்கள் தருதல், திறமை மிக்க மாணர்வகளுக்கு 'ஆனர்சு' (Honours) என்னும் உயர் பட்டப்படிப்பு ஏற்படுத்துதல், பல்கலைக்கழகப் பேராசிரியர்களையும் இணைப் பேராசிரியர்களையும் வல்லுநர் அடங்கிய தேர்வுக் குழுவால் தேர்ந்தெடுத்தல், பாடத்திட்டம், தேர்வு, ஆராய்ச்சி போன்றவற்றுடன் தொடர்புடைய சிக்கல்களை ஆராய்ந்து முடிவெடுக்கக் 'கல்விக் குழுவும் (Academic Council), பாடத்திட்டக் குழுவும் (Board of Studies) ஏற்படுத்துதல், ஊதியம் பெற்று முழு நேர அலுவலராகப் பணியாற்றும் துணைவேந்தரை நியமித்தல், மாணவர்களின் உடல்நலத்தை வளர்க்கும் நோக்கத்துடன்

உடற்பயிற்சி இயக்குநர் பல்கலைக்கழக அளவில் பணியமர்த்தம் செய்யப்படுதல், பல்கலைக்கழகங்களில் கல்விக்கென ஒரு கல்வியியற் புலம் (Faculty of Education) இருத்தல், பல்கலைக்கழக நுழைவு வகுப்பு (Intermediate Course), இளங்கலை வகுப்பு ஆகியவற்றில் கல்வியினை ஒரு பாடமாக வைத்தல் போன்ற பரிந்துரைகள் குறிப்பிடத்தக்கவை.

உயர்நிலைப் பள்ளிக் கல்வி குறித்துக் கல்கத்தாப் பல்கலைக்கழகக் குழு அளித்த பரிந்துரைகளுள் பல்கலைக்கழக நுழைவு வகுப்பு பல்கலைக்கழகப் பொறுப்பிலிருந்து நீக்கப்பட்டு, அதற்கெனத் தனிக் கல்லூரிகள் (Intermediate College) தொடங்குதல், அக்கல்லூரிகளில் தாய்மொழியே பயிற்று மொழியாக இருத்தல், பட்டப் படிப்பின் கால அளவை 3 ஆண்டுகளாக நீட்டித்தல், உயர்நிலைப் பள்ளிக் கல்வி, பல்கலைக்கழக நுழைவுக் கல்வி ஆகியவற்றை நிருவகிக்கத் தனி வாரியம் அமைத்தல் போன்றவை குறிப்பிடத்தக்கவை.

கல்கத்தாப் பல்கலைக்கழகக் குழுவின் அறிக்கைக்குப் பின்னர்ப் பாட்னா, வாரணாசி, அலிகார், தாக்கா, மைசூர், அண்ணாமலைநகர் போன்றவிடங்களில் புதிய பல்கலைக்கழகங்கள் ஏற்படுத்தப்பட்டன. இந்திய மொழிகள் பல்கலைக்கழகக் கல்வி நிலையில் ஓரளவு மதிப்புப் பெறவும் உயர்கல்வி ஆராய்ச்சி வளரவும் இவ்வறிக்கை ஊக்குவிப்பதாக அமைந்தது.

எஸ்.த.

கல்கத்தாப் பல்கலைக் கழகம்: கிழக்கிந்தியக் குழுவின் இயக்குநர் மன்றம் கி.பி. 1854-ஆம் ஆண்டு சூலைத் திங்களில் கல்கத்தா, சென்னை, பம்பாய் ஆகிய இடங்களில் பல்கலைக் கழகங்களைப் புதிதாக ஏற்படுத்துமாறு அறிவுறுத்தி, இந்தியாவிலிருந்த தலைமை ஆளுநருக்குக் (Governor General of India) கடிதம் எழுதியது. இதனடிப்படையில் கி.பி. 1857-ஆம் ஆண்டு சனவரித் திங்கள் 24-ஆம் நாள் கல்கத்தாப் பல்கலைக் கழகம் அமைக்கப்பட்டது. இந்தியப் பல்கலைக் கழகங்களின் சட்டம் (The Indian Universities Act of 1904) பல்கலைக் கழகத் துறைகளில் பாடம் கற்பித்தலுக்கு வழிகோலியது. பின்பு 1917-இல் பட்ட மேற்படிப்புக்கும் பல்கலைக் கழகத்தின் கட்டுப்பாட்டில் கற்பித்தல் நடைபெற்றது. பின்னர் 1951-ஆம் ஆண்டுச் சட்டம் கல்கத்தாப் பல்கலைக் கழகத்துடன் இணைந்தியங்கும் கல்லூரிகள் (Affiliated College), பல்கலைக் கழகக் கல்லூரிகள் (University Colleges) ஆகியவற்றில் உயர்கல்வி கற்பித்தலுக்கு வகை செய்தது. கல்கத்தாப் பகலைக்கழகச் சட்டம் (The Calcutta University Act, 1966) பல்கலைக் கழக அமைப்பில் பல மாற்றங்களைச் செய்தது. அவை 1968-ஆம் ஆண்டிலிருந்து நடைமுறைக்கு வந்தன.

மேற்கு வங்காள மாநிலத்தின் தலைநகரான கல்கத்தாவில் கல்கத்தாப் பல்கலைக் கழகம் அமைந்துள்ளது. இப்பல்கலைக் கழகம் தொடங்கியபோது, இதன் ஆளுகை எல்லை இந்தியாவின் வட மாநிலங்கள் முழுவதும் பரவியிருந்தது. இப்பொழுது இப்பல்கலைக்கழகத்தின் ஆளுகை மேற்கு வங்காளம், திரிபுரா ஆகியவற்றில் மட்டுமே உள்ளது. விசுவ பாரதி (Visva Bharathi), சாதவ்பூர் (Jadaupur), பர்த்துவான் (Burdwan), வடக்கு வங்காளம் (North Bengal), இரவீந்திர பாரதி (Rabindra Bharathi), கல்யாணி ஆகிய இடங்களிலுள்ள பல்கலைக் கழகங்களின் ஆளுகை எல்லைகள் கல்கத்தாப் பல்கலைக் கழகத்தின் ஆளுகை எல்லைக்கு அப்பாற்பட்டவை.

கல்கத்தாப் பல்கலைக் கழகத்துடன் இணைந்தியங்கும் கல்லூரிகள் 200க்கும்மேல் உள்ளன. அவற்றுள் பெரும்பாலான கல்லூரிகள் கழகத்தா நகரிலேயே அமைந்துள்ளன. இப்பல்கலைக் கழகத்தின் உறுப்புக் கல்லூரிகள் (Constituent Colleges) மொத்தம் 8 உள்ளன. இவை பல்கலைக் கழகத்தின் ஆட்சிப் பேரவை (Senate), கல்விக் குழு (Academic Council) ஆகியற்றுக்கு உறுப்பினர்களைத் தேர்ந்தெடுக்கும் தேர்தலில் பங்குபெற முடியும்.

கல்கத்தாப் பல்கலைக் கழகத்தில் பொருளியல், கல்வியியல், ஒப்பியல்,தத்துவம், தொல்லியல், வரலாறு, நூலகவியல், அரசியலறிவியல், சமூகவியல் போன்ற கலைத் துறைகளும், அரபு, பாரசீகம், வங்காளம், ஆங்கிலம், பிரெஞ்சு, இந்தி, பாலி, சமசுகிருதம், தமிழ் ஆகிய மொழிகளில் பட்ட மேற்படிப்புத் துறைகளும் வேதியியல், வேளாண்மை, தாவரவியல், கணக்கு, இயற்பியல், விலங்கியல், உடற்கூற்றியல் (Physiology), கணிப் பொறி அறிவியல் (Computer Science) போன்ற அறிவியல் துறைகளும் உள்ளன. இப்பல்கலைக் கழகத்தில், பண்டைய இந்திய வரலாறு மற்றும் பண்பாடு, செயல்முறைக் கணக்கு (Applied Mathematics), கதிர்வீச்சு இயற்பியல் (Radio-Physics) ஆகிய துறைகள் உயர்கல்வியாய்வு மையங்களாக விளங்குகின்றன. இப்பல்கலைக் கழகத்தில் சகா அணுவாற்றல் இயற்பியல் நிறுவனம் (Saha Institute of Nuclear Physics) என்னும் தேசிய உயர் கல்வி நிறுவனம் உள்ளது. இந்நிறுவனத்திற்கு மாணவர்கள் தேசிய அளவில் தேர்ந்தெடுக்கப்படுகின்றனர்.

கல்கத்தாப் பல்கலைக் கழகத்துடன் இணைந்த கல்லூரிகளில் புகுமுக வகுப்பு இல்லை; இளங்கலை, முதுகலைப் பட்டப் படிப்புகள் மட்டுமே உள்ளன. பயிற்று மொழியாக ஆங்கிலமே பொதுவாக இருந்த போதிலும், இளங்கலைப்பட்டப் படிப்பு மாணவர்கள் வங்காள மொழியில் தேர்வு எழுத வசதி செய்யப்பட்டுள்ளது. எஸ்.த.

கல்கணர்: இந்தியாவின் தொன்மையான வரலாற்று இலக்கியங்கள் சிலவற்றுள் முதன்மையாக இருப்பது, 'இராசதரங்கணி' என்னும் காசுமீர அரசர்களின் குலவரலாற்றைக் கூறும் நூலாகும். இந்நூலின் ஆசிரியர் கல்கணர். இவர் கி.பி. 1150-ஆம் ஆண்டில் வடமொழியில் அதை இயற்றினார். கல்கணரைப் பற்றிய வாழ்க்கைக் குறிப்புகள் மிகவும் அரிதாகவே உள்ளன. இவரது நூலின் மூலம், இவர் சண்பகா (Canpaka) என்பவரின் புதல்வர் எனத் தெரிகிறது. காசுமீர அரசர் அர்சர் என்பவரின் அவையில் (கி.பி. 1089-1101) சண்பகா அமைச்சராக இருந்தார் என்றும், பிராமண வகுப்பைச் சேர்ந்தவர் என்றும் அறிய முடிகிறது. கல்கணரே கி.பி.1121-ஆம் ஆண்டு தம் இளவயதில் நேரில் கண்டு எழுதிய அரசியல் மாற்றங்கள் மூலம் இவரது பிறப்பின் ஆண்டைப் பொதுவாகக் குறிக்க முடிகிறது. இலோகரா (Lohara) வமிச வழியைச் சேர்ந்த செயசிம்மர் (Jayashmha) என்பவரின் காலத்தவர் (கி.பி. 1155) கல்கணர் என்றும் அறிய முடிகிறது.

இராசதரங்கணி காசுமீரத்தின் வரலாற்றை எட்டுத் தொகுதிகளில் கூறுகிறது. காசுமீரத்தின் வரலாற்றை அறியக் கல்வெட்டுகள் மிகவும் அரிதாக உள்ளமையை இந்நூல் ஈடு செய்கிறது. இந்நூலினை எழுதக் கல்கணர் பல சான்றுகளையும் நூல்களையும் பயன்படுத்தினார். பில்கணர் எழுதிய விக்கிரமாங்க சரித்திரத்தையும் பாணரின் அர்ச சரித்திரத்தையும் காசுமீரத்தைப் பற்றிய பதினொரு வரலாற்றுச் செய்தித் திரட்டுகளையும் பயின்று, அவற்றில் நிலவிய குறைகளை உணர்ந்து, அவற்றை நீக்கித் தம்நூலுக்கு மூலமாகப் பயன்படுத்தினார். இவர் காசுமீரத்தின் நில அமைப்பையும் தன்மைகளையும் நன்கு அறிந்திருந்தார். நாட்டின் பல பாகங்கட்குச் சென்று சிற்பங்களையும் கல்வெட்டுகளையும் கிடைத்த நாணயங்களையும் ஆராய்ந்து எழுதினார்.

இந்நூலில், காசுமீரத்தின் அரசர் இரணத்தியன் என்பவர் முந்நூறு ஆண்டுகள் ஆண்டதாகக் கூறப்பட்டுள்ளது. இது இவர் செவி வழிக் கதைகளையும் கேட்ட செய்திகளையும் வரலாற்றுக்குப் பயன்படுத்தியதால் ஏற்பட்ட பிழையாகும். ஆயினும், அவந்தி வர்மன், உத்பல மன்னன் ஆகியோர் ஆட்சிக் காலம் தொடங்கி (கி.பி.855) வரலாறு தக்க சான்றுகளுடன் எழுதப்பட்டுள்ளது. தம் கருத்துகளையும் கொள்கைகளையும் சேர்த்து வரலாற்று நிகழ்ச்சிகளை மாறுபடவோ மிகைப்படவோ கூறாமல் எழுதியுள்ளார்.

இந்நூலில் ஆண்டுகளின் கணக்கீடு இலாக்கிக முறையைப் (Laukika era) பின்பற்றி உள்ளது. ஆனாலும் சக ஆண்டு (Saka era) முறையையும் பல இடங்களில் கையாண்டுள்ளதால் கணக்கீடு பிழையின்றி உள்ளது. காசுமீரத்தை ஆட்சிபுரிந்த கார்க்கோடா (Karkota) உத்பலா (Utpala) இலோகரா (Lohara) வமிச அரசர்களைப் பற்றி விரிவாக எழுதப்பட்டுள்ளது.

இராசதரங்கணி, அரசர்களின் உதவி கொண்டு எழுதப்பட்ட நூலன்று. கல்கணர் இந்நூலை எழுதிய காரணம் என்ன என்று ஆராயும்போது இவருடைய குடும்பத்தின் அரசியல் தொடர்பு, இவர் தந்தைக்குப் பின் நிலவவில்லை. நிலவி இருப்பின் இவர் ஓர் அமைச்சராக இருந்திருப்பார். இவர் முறையாகப் பெற்ற கல்வியைப் பயன்படுத்த இராசதரங்கணியை இயற்றியதாகக் கருத்து நிலவுகிறது. இக்காரணங்களால் இந்நூலில் ஒரு தலைச் சார்பற்ற கருத்துகள் உள்ளன.

காசுமீரத்தின் அரசியல் வரலாறு, அரசவை, இராணுவ முறை, வெளிநாட்டு உறவுகள், அரசியல் ஊழல்கள், மாற்றங்கள், குழப்பங்கள், காசுமீரத்தில் நிலவிய புத்தமதம் அதன் கொள்கை ஆகியவற்றைப் பற்றியும், சமுதாய இயல்பற்றி அறியச் சமுதாயப் பிரிவுகளைப் பற்றியும், அக்காலக் கவிஞர்கள், புலவர்கள், அறிஞர்கள் பற்றியும் இந்நூலால் அறிய முடிகிறது. நாட்டில் நிலவிய வறுமை, பஞ்சம், நெருப்பு ஆகியவற்றால் மக்களுக்கு விளைந்த துன்பங்கள் பலவற்றையும் இவர் தரங்கணியில் குறித்துள்ளார். ஆதலால்இந்நூல்வரலாற்றுக் கருவி நூலாகத் திகழ்கிறது. கல்கணர் அக்கால வரலாறு எழுதும் முறையில் தலைசிறந்து விளங்கினார். தம் திறனாய்வு மூலம் தரங்கணியைப் பிற நூல்களிலிருந்து வேறுபடுத்தி அதற்குத் தனி மதிப்பும் சிறப்பும் சேர்த்தார். இவர் அக்கால வரலாற்று ஆசிரியர்களுள் சிறந்தவராகத் திகழ்கிறார். காசுமீர மொழியில் எழுதப்பட்ட இராசதரங்கணியை இசுடின் (Stein M.A.) என்பவர், கி.பி. 1900-இல் ஆங்கிலத்தில் மொழி பெயர்த்துள்ளார். பு.எ.மோ.

துணை நூல்கள்:

Ghoshal, U.N., Studies in Indian History and Culture, Orient Longmans, Calcutta, 1965.

Stein.M.A,. (Trans.) Kalhana's Rajataranjgani, A Chronicle of the Kings of Kashmir, Vols, I & II, Delhi, 1961.

கல்கி (கி.பி. 1899-1954): இருபதாம் நூற்றாண்டில் தமிழையும் தேசியத்தையும் வளர்த்த தமிழ் எழுத்தாளர்களுள் கல்கியும் ஒருவர். தேசிய விடுதலைப்போர், சமுதாய மறுமலர்ச்சி, தமிழ்ப் பத்திரிகை, தமிழ்ப் புதினம் ஆகிய பல்வேறு நிலைகளிலும் இவரது பணி பரவி நிற்கக் காணலாம். கல்கி கலப்புமணம், கைம்பெண் மணம், மதுவிலக்குப் போன்ற சமூகச் சீர்திருத்தக் கருத்துகளில் மிக்க நாட்டம் உடையவர். இவர் தமிழ் உரைநடையை மக்களின் அன்றாடப் பேச்சு நடையோடு ஒட்டிய பழகுதமிழ் நடையாக வளப்படுத்தித் தமிழ் மொழியின் உரைநடைச் செல்வாக்கை உயர்த்தினார். தமிழில் வரலாற்றுப் புதினம் என்னும் ஒரு வற்றாத இலக்கிய வகையை வளப்படுத்தித் தமிழ்ப் புதினத்தின் பரப்பைப் பெருக்கிப் பெருந்தொண்டு புரிந்தார்.

கல்கி

இவரது தேசியப்பணியும் சமுதாய மறுமலர்ச்சிப் பணியும் காலவேகத்தால் மறக்கப்பட்டாலும், ஓர் எழுத்தாளன் என்ற முறையில் தமிழ்ப் பத்திரிகை உலகுக்கும், தமிழ் இலக்கிய உலகுக்கும் இவர் ஆற்றியுள்ள பெருந்தொண்டு மறக்கப்படாது எப்போதும் நிலைத்து நிற்கும் தன்மையதாகும்.

'கல்கி' என்று புகழ்பெற்ற இவரது இயற்பெயர் ரா. கிருட்டிணமூர்த்தி என்பதாகும். இவர் தஞ்சை மாவட்டத்திலுள்ள புத்தமங்கலம் என்னும் இடத்தில் கி.பி. 1899-ஆம் ஆண்டு செப்டம்பர் மாதம் 9-ஆம் நாள் பிறந்தார். இவர் தந்தையார் பெயர் இராமசாமி ஐயர்.இவர் புத்தமங்கலம் தொடக்கப் பள்ளியில் தொடக்கக் கல்வி பெற்றார்; அரிகதை கூறுவதிலும் பசனைப் பாடல்கள் பாடுவதிலும் தம் 12 வயது முதல் 17-ஆம் வயது வரை கழித்தார். பின்னர்த் திருச்சி தேசிய உயர்நிலைப் பள்ளியில் மூன்றாம் படிவத்தில் சேர்ந்தார்.காந்தியின் ஒத்துழையாமை இயக்கத்தில் ஈடுபட்டுத் தம் கல்வியைப் பாதியில் நிறுத்தினார். இவரது பணி தேசியம், பத்திரிகை, இலக்கியம் என்னும் மூன்று நிலைகளில் அமைந்துள்ளது.

இவர் காந்தியடிகளின் விடுதலைப் போராட்டத்தில் கலந்து கொண்டு மூன்றுமுறை (1921, 1931, 1940) சிறைவாழ்வை மேற்கொண்டார். தமிழ் வளர்ச்சிக் கழகத்தின் செயலாளர்களுள் ஒருவராகவும் தமிழ் எழுத்தாளர் சங்கத் தலைவராகவும் இவர் பணியாற்றினார். இவர் வ.ரா., நாமக்கல் கவிஞர் பரலி. நெல்லையப்பர் போன்ற தமிழ் அறிஞர்களுக்கு நிதி திரட்டித் தந்து உதவினார். இவரது முயற்சியால் எட்டையபுரத்தில் பாரதிமண்டபம் அமைக்கப் பெற்றது. தூத்துக்குடி வ.உ.சி. கல்லூரி அமைக்கவும் இவர் பெருமுயற்சி மேற்கொண்டார். திரு. வி.க. மண்டபம்,காந்தி நினைவு மண்டபம் முதலியவற்றைக் கட்டுவதற்கும் மக்களிடம் நிதி திரட்டிஉதவினார்.

இவர் முப்பது ஆண்டுகளுக்கும் மேலாகப் பத்திரிகைத் துறையில் ஈடுபட்டு உழைத்தார். திரு. வி.க. நடத்திய 'நவசக்தி' இராசாசி நடத்திய 'விமோசனம்' ஆகிய பத்திரிகையிலும் 'ஆனந்த விகடன்' பத்திரிகையிலும் (1930-41) சேர்ந்து பணியாற்றினார். 'கல்கி' என்ற பத்திரிகையை 1941-இல் இவர் தொடங்கி நடத்தினார். இவர் பத்திரிகையில் பெரும்பாலும் 'கல்கி' என்ற புனைபெயரிலேயே எழுதினார். இவரது நடை தெளிவும் இனிமையும் உடையது. இவர் மிகையான வடசொற்களை நீக்கி மக்களுடைய அன்றாடப் பேச்சு வழக்கிலிருந்து பெரிதும் வேறுபடாத ஒரு எளிய நடையை உருவாக்கிப் பயன்படுத்தினார். இத்தகைய எளிய நடையில் நகைச்சுவை நயம் மிக்கிருக்கும்.

சிறுகதை, புதினம் ஆகிய புத்திலக்கிய வகைகளிலும் கல்கியின் எழுத்துப்பணி வெளிப்பட்டது. பல்ல

வர் வரலாறு, பிற்காலச் சோழர் வரலாறு ஆகிய வற்றை ஆராய்ந்து கற்றார். அதன் விளைவாக வரலாற்றுப் பாத்திரங்களுடன் கற்பனைப் பாத்திரங் களையும் படைத்துத் தம் புதினங்களில் உலவ விட்டார். அக்கால மக்களின் நாகரிகம், பழக்க வழக் கங்கள் ஆகியவற்றைக் கற்பனையுடன் கலந்து தம் புதினங்களின் மூலமாக வெளிப்படுத்தினார். இவர்தம் கற்பனை ஆற்றலாலும் கதைகூறும் திறத்தாலும் கற்பனை மாந்தர்களும் படித்தவர் மனத்தில் அழியா இடம் பெற்றுவிட்டனர்.

பார்த்திபன் கனவு (1941-43), சிவகாமியின் சபதம் (1944-46), பொன்னியின் செல்வன் (1950-54) ஆகியன தொடர்கதையாக வந்த இவருடைய வர லாற்றுப் புதினங்களுள் மிகச் சிறந்தவை. பல்லவர் கால வாழ்க்கை முறைகள், அரசியல் நிலைகள் போன்றவற்றைப் பார்த்திபன் கனவு, சிவகாமியின் சபதம் ஆகிய இரு புதினங்களும் நம் கண்முன் கொண்டுவந்து நிறுத்துகின்றன. சிவகாமி என்ற கல்கியின் கற்பனைப் பாத்திரம் தமிழ் வாசகர்களின் உள்ளத்தே நிலைபெற்றுவிட்டதை அனைவரும் அறிவர். பிற்காலச் சோழர்களின் ஆட்சிமுறை, சமுதாய நிலை, மக்களின் தொழில்கள், பொழுது போக்குகள், அக்காலத்தே வழக்கிலிருந்த சோழ நாட்டுப் பெருவழிகள், போர்க்கருவிகள் போன்ற பல் வேறு வரலாற்றுச் செய்திகளின் சுரங்கமாகக் கல்கி யின் பொன்னியின் செல்வன் அமைந்திருக்கக் காண லாம்.

இத்தகைய சிறப்புமிக்க வரலாற்றுப் புதினங் களை முதன் முதலாகத் தமிழில் படைத்து, வரலாற்றுப் புதினங்கள் என்னும் இலக்கிய வகைக்கு ஒரு கலங்கரை விளக்கமாகக் கல்கி விளங்கினார்.

இவர் பல சமுதாயப் புதினங்களையும் படைத் துள்ளார். இவரது 'அலையோசை' (1948-49)என்னும் சமுதாயப்புதினம் சாகித்தியக் கழகத்தின் பரிசைப் பெற்றது. காந்தியடிகளின் அரசியல், சமுதாயக் கொள்கைகளின் செல்வாக்கு, அக்கால விடுதலைப் போராட்டத்தில் தமிழ்ச் சமுதாயம் பங்கு கொண்டு தொண்டாற்றியது ஆகியவற்றை அலையோசை நன்கு படம் பிடித்துக் காட்டுகிறது. 'கள்வனின் காதலி' (1937-38), 'தியாகபூமி' (1938-39), 'மகுட பதி' (1942), 'சோலைமலை இளவரசி' (1947), 'பொய்ம்மான் கரடு' (1950), 'தேவகியின் கணவன்' (1950), 'அபலையின் கண்ணீர்' (1947), 'புன்னை வனத்துப்புலி' (1952) முதலியவை இவருடைய பிற சமுதாயப் புதினங்கள். சமீன்தார் மகன், நாடகக் காரி, வீணை பவானி, கணையாழியின் கனவு முதலிய பல சிறுகதைகளையும் இவர் படைத்துள்ளார். இவர் நகைச்சுவை ததும்பப் பேசும் சிறந்த பேச்சாளருமா வார்.

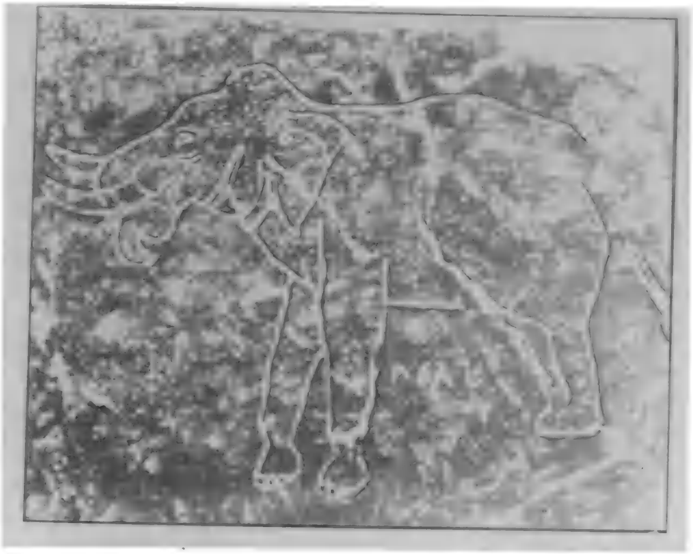
இசை, நாடகம், நாட்டியம், ஓவியம், சிற்பம் ஆகிய பிற நுண்கலைகளிலும் ஈடுபாடுடையவராக இவர் விளங்கினார் என்பதை இவருடைய பல்வேறு கட்டுரை, நூல்கள் வழியாக அறியலாம். இவ்வாறு தேசியத் தொண்டு, பத்திரிகைத் தொண்டு, தமிழ்த் தொண்டு எனப் பலவாறு உழைத்துப் பெரும்புகழ் ஈட்டிய கல்கி 5.12.1954 அன்று காலமானார்.

அ.அ.ம.

கல்கி அவதாரம்:காண்க: அவதாரங்கள்.

கல்சி:இது உத்தரப்பிரதேச மாநிலத் தேராடூன் (Dehra Dun) மாவட்டத்தில் யமுனை ஆற்றங் கரை யில் அமைந்துள்ள தொன்மையான ஊர். அசோக ரின் பாறைக் கல்வெட்டுகளுள் பழமையான கல் வெட்டு இங்குள்ளது. அது பிராமி எழுத்து வடிவில் எழுதப்பட்டது. அசோகரின் பாறைக் கல்வெட்டு இங்குக் கிடைத்திருப்பதன் மூலம் அசோகப் பேரர சின் ஆட்சிப் பரப்பை நாம் அறிய முடிகிறது. இப் பாறைக் கல்வெட்டு அசோகரின் கிர்னார்க் கல் வெட்டைப் போன்று ஒரு சிறிய பாறையின் மேல் வெட்டப்பட்டுள்ளது. இக்கல்வெட்டு எழுத்து அசோக னின் ஊருப்நாத்து, சகசுரம் போன்ற கல்வெட்டு களின் பிராமி எழுத்தமைப்பை ஒத்திருக்கிறது. மௌரியர்களின் காலத்தைச் சார்ந்த யானையின் உருவம் இங்குள்ள பாறையில் பொறிக்கப்பட்டுள்ளது. இங்கு நடத்தப்பட்ட அகழாய்வுகளின் மூலம் மலை நாட்டு அரசன் சீலவர்மனின் அசுவமேத யாகசாலை கண்டுபிடிக்கப்பட்டது. எழுத்துகள் பொறிக்கப்பட்ட செங்கற்களுடன் இரண்டு யாக மேடைகள் அகழாய் வில் கண்டுபிடிக்கப்பட்டன. இவ்வகழாய்வுகள் கல் சிக்கு எதிர்கரையில் தம்சா ஆற்றின் கரையில் உள்ள சகத்கிராம் என்ற இடத்தில் நடத்தப்பட்டன. இதன் மூலம் கல்சி என்னும் ஊர் முற்காலத்தில் யுக சைலம் எனக் கூறப்பட்டது என்பது தெரிய வந்தது.

அகழாய்வுகளில் இங்குக் கண்டுபிடிக்கப்பட்ட அசுவமேத வேள்வி மேடைகளைப் போன்ற அமைப் புடைய மேடைகள் இந்தியாவில் வேறெங்கும் காணப் படவில்லை. இம்மேடைகள் மிகப் பழமையானவை. இவற்றில் உள்ள செங்கற்களில் இரண்டு வகை மெய்க் கீர்த்திகள் காணப்படுகின்றன. சீலவர்மன் என்னும் அரசன் மலைநாட்டின் குறுநில மன்னன்

அசோகரின் கல்சிக் கல்வெட்டு

என்றும், விருசகணக் கோத்திரத்தைச் சேர்ந்தவன் என்றும், பௌணன் என்னும் அரசனின் ஆறாம் தலைமுறையில் வந்தவன் என்றும், சீலவர்மன் நடத்திய அசுவமேத வேள்வி மேடை இது என்றும் ஒரு மெய்க்கீர்த்தி கூறுகிறது. மற்றொரு மெய்க் கீர்த்தி சீலவர்மன் யுகசைலத்தின் அரசன் என்று கூறுகிறது. இந்த மேடை ஆகமங்களின் விதிகளைப் பின்பற்றிக் கட்டப்பட்டது. கருட சயனம் எனப்படும் விரிந்த சிறகுகளையுடைய கருட வடிவமும் இரு முக்கோணங்கள் இணைந்த உபயதப் ரௌக சிதி என்னும் வடிவமும் கொண்டு இம்மேடைகள் கட்டப் பட்டன. சீலவர்மன் யௌதேய மன்னர்களின் மரபைச் சார்ந்தவனாவன் என அறிஞர்கள் கூறுகின்றனர். இவ்வரசன் கி.பி. 2, 3-ஆம் நூற்றாண்டைச் சார்ந்தவனாவன். சு.இரா.

கல் - செப்புக்காலம் (Chalcolithic Age): காண்க: செப்புக்காலம்.

கல்ப சூத்திரம்: இது சூத்திர இலக்கியங்களுள் காலத்தால் முற்பட்டது. கல்பசூத்திரங்கள் சமயச் சடங்குகளைப் பற்றியதாக இருத்தலால், இவை பிராமணங்களுடனும் ஆரணியங்களுடனும் நேரடித் தொடர்புடையவை. இவற்றில் கூறப்பட்டுள்ள செய்திகளை அடிப்படையாகக் கொண்டு இவற்றை இரண்டாகப் பகுக்கலாம். அவை முறையே சுரௌத சூத்திரங்கள், கிரிய சூத்திரங்கள் (Srauta- Sutras and Grihya Sutras) எனப்படும். முதலாம் வகையில், பிராமணங்களில் போதிக்கப்பட்டுள்ள பெரிய சடங்கு முறைகளும், பல புரோகிதர்கள் சேர்ந்து மட்டுமே நிகழ்த்தக்கூடிய சடங்குகளும் அடங்கும். இரண்டாம் வகை எளிதானது. குடும்பத்திலே வாழ்ந்து கொண்டிருக்கின்ற ஒருவன், அன்றாடம் குடும்பத்திலே செய்ய வேண்டிய பிற பணிகளையும் வீட்டு யாகங்களையும் பற்றி இது போதிக்கிறது. சுரௌத சூத்திரங்கள் சுருதியை (Sruti) அடிப்படை யாகக் கொண்டவை. கிரிய சூத்திரங்களும் தரும சூத்திரங்களும் இசுமிருதியை (Smriti=Tradition) அடிப்படையாகக் கொண்டிருத்தலின் இசுமார்த்த (Smarta) என்று சொல்லப்படுகின்றன.

மூன்று யாகத்தீயை வளர்த்தல், முதற்பிறை நிலா வேள்விகள், முழுமதி வேள்வி (Full-moon sacrifices), விலங்கைப் பலி கொடுத்தல், சோம வேள்வி, அதன் வகைகள் ஆகியவற்றை விளக்கிக் கூறுவதே சுரௌத சூத்திரங்கள் ஆகும். இச்சூத்திரங் கள் யாகங்களின் முக்கியத்துவத்தை அறிந்து கொள்ளப் பயன்படுவதுடன், சமயத்தின் வளர்ச்சியை யும் வரலாற்றையும் அறிந்து கொள்ளப் பயன்படு கின்றன.

கிரிய சூத்திரங்கள், ஒரு மனிதனது வாழ்க்கை யின் பல்வேறு நிலைகளில் நிகழ்த்தக்கூடிய பல்வேறு சமயச் சடங்குகள் பற்றிக் கூறுவதால், சுரௌத சூத்திரங்களைக் காட்டிலும் அதிக விரிவாகவே உள்ளன. மனிதன் தன் வாழ்வில், பிறப்பு முதல் இறப்பு வரை பல சடங்குகளைச் செய்கிறான். அவற்றுள் திருமணம், கருவுறல், குழந்தைப் பிறப்பு உணவூட்டல், மயிர்களைதல், உபநயனம், இடு காட்டுச் சடங்கு ஆகியவை குடும்பத்தில் வாழ்கின்ற வனுக்கு முக்கியமானவையாகும். இந்த நடை முறைகளைத்தான் இந்தோ - ஐரோப்பியர்களும் (Indo-Europeans) பின்பற்றியுள்ளனர். ஒருவன் அன்றாடம் ஐவருக்கு நிகழ்த்தக் கூடிய, ஐந்து பெரிய நிவேதனங்களைப் (Five great Sacri- fices) பற்றியும் கிரிய சூத்திரங்கள் விரித்துரைக் கின்றன. அந்த ஐவர் முறையே கடவுளர், தீய ஆவி கள் (Demons), தந்தை, மனிதர், பிராமணர் ஆகி யோர் ஆவர். வீடுகட்டுதல், உழவுசெய்தல், தோட்டமமைத்தல், கிணறு,குளம்வெட்டுதல், நோய் நீக்கல், பிசாசை ஓட்டுதல் முதலான சமயங்களில் மனிதன் செய்ய வேண்டிய சடங்குகள் பற்றியும் இவை விரிவாகக் கூறுகின்றன. ஒருவன் முன்னோர் களுக்குச் செய்ய வேண்டிய சடங்குகள் 'சுரா தங்கள்' (Sraddhas) எனப்படும். பிற்காலத்தில் 'சுராதகல்பங்கள்' என்னும் தனி நூலே இயற்றப்

பட வேண்டிய அளவிற்கு ஈமச்சடங்குகள் மிகுந்து விட்டன.

கிரிய சூத்திரங்களின் தொடர்ச்சியாகத் தரும-சூத்திரங்கள் என்னும் மூன்றாம் வகை இலக்கியங்களும் தோன்றின. இவற்றில் மனிதன் நடைமுறையில் பின்பற்ற வேண்டிய பழக்கவழக்கங்களும், மரபு வழக்கான சட்டங்களும் (Customary laws) கூறப்பட்டுள்ளன. சாத்திரங்களின் நான்காம் பிரிவாகச் சுல்வ-சூததிரங்கள் (Sulva-Sutras) உள்ளன. இவை சுரௌத சூத்திரங்களுடன் நேரடியாக இணைந்தவை.

வேதங்களின் உண்மைப் பொருளை உணரவும், வேதமந்திரங்களைப் பாராயணம் செய்து ஒப்பிக்கவும் சுரௌத, கிரிய சூத்திரங்கள் பயன்படுகின்றன. கருப்பு யசுர்வேதத்தைச் (Black Yajurveda) சார்ந்த பௌதாயன, ஆபசுதம்பப் பிரிவுகள் மட்டுமே கல்ப சூத்திரம் என்னும் பொதுத்தலைப்பில் மேற்கூறிய நான்கு சூத்திர மூலங்களைக் கூறுகின்றன. மற்ற வேதப்பிரிவுகள் (Schools) நான்கு வகையான சூத்திரங்கள் அடங்கிய கல்ப சூத்திரத்தைக் கொண்டிருக்கவில்லை. ம. இ.

கல்பொருசிறுநுரையார்: இவர் சங்கப் புலவர்களுள் ஒருவர். ஊர், தொழில், சமயம் முதலிய பலவற்றின் அடிப்படையில் சங்ககாலப் புலவர் பெயர்கள் அமைந்துள்ளன. அத்தகு பெயர் பெற்ற புலவர் சிலர்தம் இயற்பெயர்கள் கண்டுகொள்ள இயலாமல் மறைந்துபோயின. எனவே, அவர்தம் பாடல்களைத் துய்த்த அறிஞர் பெருமக்கள் பாடலில் அமைந்துள்ள சிறந்த தொடர் ஒன்றாலேயே அப்புலமைச் சான்றோர்களைக் குறித்து வைத்தனர். அவ்வாறு அரிய தொடரால் குறிக்கப்பெற்ற புலவர்கள் அணிலாடுமுன்றிலார், ஓரேருழவர் முதலியோராவர்.

கல்பொரு சிறுநுரையார் அவ்வாறு பெயர் பெற்றவராவார். இவர் பாடிய குறுந்தொகைப் பாடலில் (290) அமைந்துள்ள இனிய தொடர் ஒன்றால் இப்பெயரை இவர் பெற்றார். இவர்தம் இயற்பெயர் காலப்போக்கில் மறைந்து போய்விடப் பின்னர் இத்தொடரால், 'கல்பொரு சிறுநுரையார்' என இவர் குறிப்பிடப்பெற்றிருக்கலாம் அல்லது இத்தகு இனிய தொடரால் இவர் குறிப்பிடப்பெற்ற பிறகு, நாளடைவில் இச்சிறப்புப் பெயர் எஞ்ச இயற்பெயர் மெல்ல மறைந்து போயிருக்கலாம்.

கல்பொரு சிறுநுரை: வெள்ள நீரில் திரண்ட நுரை, அலைகளால் பாறையில் மோதி மோதி மெல்ல மெல்லக் கரைந்து போவது போலத் தலைவன் பிரிவை எண்ணி எண்ணித் தலைவி உயிர் தேய்ந்து போகும் என்பது இத்தொடர் தரும் பொருளாகும். இத்தகு எளிய உவமை வழி ஏக்க உணர்வைப் புலப்படுத்தும் புனையா ஓவியமாக இத்தொடர் நிகழ்வதால், இவர் தமிழ் இலக்கிய உலகில் இன்றும் வாழும் சிறப்புப் பெற்றுள்ளார். பொன். சௌ.

கல்யாண சுந்தரமூர்த்தி: சிவபெருமான் பார்வதி தேவியைத் திருமணம் செய்துகொள்ளும் திருக்கோலமே கல்யாண சுந்தரமூர்த்திஎன்று சொல்லப்படுகிறது.

சிவபெருமானின் தேவியான தாட்சாயணி தன் தந்தை தட்சன் நடத்திய வேள்வித் தீயில் மறைந்து, இமவானின் மகளாகப் பிறந்து பார்வதி தேவி என்னும் பெயருடன் வளர்ந்து வந்தாள். தாரகன் என்ற அசுரன் தேவர்களையும் முனிவர்களையும் துன்புறுத்தி வந்தான். சிவபெருமானின் மைந்தனால் மட்டுமே அவனை அழிக்க இயலும் எனக் கருதிய தேவர்கள் சிவபெருமானுக்கும் பார்வதி தேவிக்கும் திருமணம் முடிக்க எண்ணினர். இறைவனும் தேவியை மணம் புரிந்துகொள்ளப் பார்வதி தேவி இருக்கும் இடத்திற்குக் கிழவேதியராகச் சென்று பசியாக இருப்பதாகக் கூறி உணவிட வேண்டினார். அவரைக் குளித்துவிட்டு வரும்படி தேவி கூற அருகில் உள்ள ஆற்றில் இறங்கிக் குளிக்கும்பொழுது, முதலை ஒன்று அவர் காலைக் கவ்வி இழுத்தது. உதவிக்காக இறைவன் தேவியை அழைத்தார். வேதியருக்குத் தன் கையினை நீட்டி உதவி செய்யத் தேவி தயங்கினாள். இறைவனுக்கு மட்டுமே தன் கையைத் தர நினைத்தாள். எனினும், ஆபத்தான அச்சமயத்தில் உதவ வேண்டும் என்பதற்காகக் கையை நீட்டிக் கிழவேதியரை ஆற்றிலிருந்து வெளிக் கொணர்ந்தாள். முதலை மறைந்தது. இறைவனும் தான் யார் என்பதை வெளிப்படுத்திய அளவில் பார்வதி தேவி மனமகிழ்ச்சி அடைந்தாள். பின்னர் இருவருக்கும் திருமணம் நடைபெற்றது. இதனை வராகபுராணம் என்னும் நூல் கூறுகிறது. இத்தெய்வ உருவ வடிவ நலனைப் பற்றி அம்சுமபேத ஆகமம், உத்தர காமிக ஆகமம், பூர்வகாரணாகமம் ஆகியவை கூறுகின்றன.

ஒரு சமயம் முனிவர்கள் சிலர் வேதசிவாகமங்களில் தமக்குள்ள ஐயங்களைப் போக்கி அவற்றின் நுண்பொருளை விளக்கிக் கூறுமாறு சிவபெருமானை வேண்டிக் கொண்டனர். அதன்படி சிவபெருமான்

கல்யாண சுந்தர மூர்த்தி

திருவெண்காடு கோனேரிராசபுரம்

மௌன நிலையை மேற்கொண்டு யோக நிலையில் அமர்ந்து சின்முத்திரையைக் காட்டியருளினார். அங்ஙனம் சிவபெருமான் யோகநிலையில் அமர்ந்திருந்த ஒரு சில கணங்கள் உலக உயிர்களுக்குப் பல ஊழிக் காலங்கள்போல் ஆயின. அப்பொழுது உயிர்களெல்லாம் போக நுகர்ச்சியின்றிச் செயலற்றுக் கிடந்தன. அது கண்ட பிரமன், திருமால் முதலியோர் உலக உயிர்கள் போக நுகர்ச்சியில் தலைப்பட்டு இன்புறுமாறு செய்தருளல் வேண்டும் என விண்ணப்பித்துக் கொள்ள, இறைவன், உயிர்கள் எல்லாம் இன்பம் அடையும் பொருட்டும் உலகில் இல்லற வாழ்க்கை நடைபெறுதற்பொருட்டும் மலையரையனுக்கு மகளாகப் பிறந்து வளர்ந்து வந்த உமாதேவியாரைத் திருமணம் செய்தருளினார். இந்நிலையே கல்யாண சுந்தர மூர்த்தம் ஆகும் என மற்றொரு வரலாறு கூறுகிறது.

இந்தியக் கலை வரலாற்றில் இத்திருக்கோலம் ஒரு சிறப்பான இடத்தைப் பெற்று விளங்குகிறது. சிற்பங்களிலும் செப்புத் திருமேனிகளிலும் ஓவியங்களிலும் கல்யாண சுந்தர மூர்த்தியின் திருவுருவத்தைக் காணலாம். எலிபெண்டா, எல்லோராக் குகைக் கோயில்களில் உமாதேவியைச் சிவபெருமான் திருமணம் செய்துகொள்ளும் காட்சி, பெரிய சிற்ப வடிவங்களில் காணப்படுகிறது. தஞ்சைப் பெரிய கோயிலில் இரண்டாம் (இராசராசன்) திருக்கோபுர வாசலின் கீழ்ப்பகுதியிலும், கருவறையின் நுழைவு

கல்யாண சுந்தர மூர்த்தி - சோழர் காலச் செப்புத் திருமேனி - வடக்காலத்தூர்

வாயிலின் இடப் படிக்கட்டின் பக்கச் சுவரிலும் சிவ பெருமானின் திருமணக் காட்சி, தொடர் சிற்பமாக அமைக்கப்பட்டுள்ளது. மதுரைக் கோயிலில் கம்பத் தடி மண்டபத் தூணிலும், புதுமண்டபத்திலும் இறை வனின் திருமணக் கோலம் உள்ளது. அங்கு இறை வன் கம்பீரமாக நிற்கத் தேவி அருகில் நாணத்துடன் சற்றுக் குனிந்த நிலையில் இருக்க, அருகிலே திரு மால் கெண்டியிலிருந்து நீர் வார்த்துத் தன் தங்கை யான பார்வதி தேவியை மணம் செய்து தரும் காட்சி மிக அழகாகச் செதுக்கப்பட்டுள்ளது. சிற்பத் தின் கீழ்ப்பகுதியில் நான்முகன் வேள்வித்தீ வளர்க் கிறார். இவை நாயக்கர் காலச் சிற்பங்கள் ஆகும்.

செப்புத் திருமேனிகளில் சிவபெருமானையும் தேவியையும் மட்டுமே காணலாம். இறைவன் வலப் புறம் உள்ள தேவியின் வலக்கையைப் பற்றிக் கொண் டும், தேவி நாணத்தோடு கண்களைக் கீழே நோக்கிக் கொண்டும் உள்ள திருமேனிகளை வடக்காலத்தூர், திருவீழிமிழலை, திருக்கோளிலி (திருக்குவளை), திரு வேள்விக்குடி, திருவொற்றியூர், திருமணஞ்சேரி ஆகிய கோயில்களில் காணலாம். திருவெண்காடு, கோனேரி ராசபுரம் ஆகிய இடங்களிலுள்ள செப்புத் திருமேனி களில் சிவபெருமான் இறைவியின் வலக் கரத்தைப் பற்றிக் கொண்டிருக்கிறார். திருவெண்காட்டுத் திரு மேனியில் அவர்களின் இருபுறமும் திருமாலும் திரு மகளும் இருக்கின்றனர். நாணமுற்ற மணப்பெண் ணைத் திருமகள் ஒரு கையினால் பின்பக்கம் அணைத்துச் சிவபெருமானை ஒட்டி நிற்கச் செய்யத்

கல்யாணசுந்தரமூர்த்தி – நாயக்கர்கால ஓவியம்

தள்ளுவதைக் காணலாம். திருமால் தாரை வார்த் துத் தருவதற்காக நிற்கிறார்.

கோனேரிராசபுரத்திலுள்ள திருமேனியில் இறை வன் இறைவி அருகே கெண்டி ஏந்திய திருமாலும், கீழ்ப்புறத்தில் நான்முகனும் உள்ளனர்.

கல்யாண சுந்தரமூர்த்தியின் கோலத்தை ஓவியங் களில் சிறப்பாக உத்தரகோசமங்கை, மதுரை ஆகிய இடங்களிலுள்ள கோயில்களில் காணலாம். மதுரைக் கோயில் ஊஞ்சல் மண்டபத்தில் உள்ள ஓவியத்தில், ஒரு மரத்தினடியில் நின்று சொக்கநாதப் பெருமான் அங்கயற்கண்ணியம்மையின் கரம் பற்றுகிறார். அழக ராம் திருமால் தம் தங்கையைச் சுந்தரேசருக்குத் தாரை வார்த்துத் தருகிறார். அவர் தேவியர்கள் அருகே நிற்கின்றனர். இறைவனுக்கு அருகில் இந்தி ரன், அக்கினி முதலான எண்திசைக் காவலர்களும் நிற்கின்றனர். கீழ்ப்பகுதியில் தவமுனிவர்கள் சூழ நான்முகன் மண வேள்வி வளர்க்கிறார். இது நாயக்க மாதேவி இராணிமங்கம்மாள் காலத்திய ஓவியம் ஆகும். இம்மூர்த்தியை வழிபட்டால் விரைவில் திரு மணம் நடக்கும்; வாழ்க்கை மகிழ்ச்சியாக இருக் கும் என்பது கூறப்படுகிறது. கி.ஸ்ரீ.

கல்யாணி: இந்தியாவில் ஆந்திரப்பிரதேசத் தில் பீடார் என்னுமிடத்திலிருந்து ஏறத்தாழ 58 கி.மீ. தொலைவில் உள்ள இவ்வூர் வரலாற்றுச் சிறப்பு வாய்ந்தது. இது ஒரு பெரும் இராச்சியத்தின் தலை நகராக விளங்கிப் புகழ் பெற்றிருந்தது. தென்னிந்திய வரலாற்றில் கி.பி. 11-ஆம் நூற்றாண்டில் சிறப்புற் றிருந்த சாளுக்கியர்கள் இதைத் தலைநகராகக் கொண்டு ஆட்சி செய்தனர். அடுத்த நூற்றாண்டில் காலசூரிகள் என்ற மரபினருக்கு இது தலைநகராக ஆயிற்று. பிறகு, தேவகிரியைச் சேர்ந்த யாதவர்கள் இங்கு ஆட்சிபுரிந்தனர். இந்துக்களின் ஆட்சிக் காலங் களில் கலைத்துறையிலும் இலக்கியத்துறையிலும் சமயத்துறையிலும் கல்யாணி சிறப்புற்று விளங்கியது. வீரசைவ சமயத்தைப் பரப்பிய பசவர், சட்ட நூலா சிரியர் விஞ்ஞானேசுவர் முதலிய பெரியோர்கள் இந்நகரில் வாழ்ந்தனர் என்பது குறிப்பிடத்தக்கது. பல அழகிய கோயில்கள் இங்குக் காட்சி அளித்தன. ஆனால், இசுலாமியர் ஆட்சி இங்கு ஏற்பட்ட பிறகு அவை அழிவுற்றன. அவ்விடங்களில் மசூதிகள் எழுப் பப் பெற்றன. பாமினி அரசைச் சேர்ந்த பீசப்பூர் சுல்தான்கள் கல்யாணியைத் தம் ஆதிக்கத்தின் கீழ்க் கொணர்ந்தனர். பிறகு முகலாயர்களும் இங்குப் படையெடுத்தனர். அவுரங்கசீபுக்கு கி.பி. 1656-ஆம் ஆண்டில் இந்நகர் அடிபணிந்தது. பல்கலைச் சிறப்பு களையும் பல போர்களையும் அழிபாடுகளையும் கண்ட ஊர் கல்யாணியாகும். தெ.பா.

கல்யாணிப் பல்கலைக்கழகம் மேற்கு வங்காள மாநிலத்தில் 1960-ஆம் ஆண்டு நவம்பரில் தொடங்கப்பட்டது. இப்பல்கலைக்கழகத்தின் நோக்கம் வாழ்வியல் (Humanities), அறிவியல் ஆகிய துறைகளில் உயர் கல்வி வழங்க வசதியளிப்பதாகும்.

கல்கத்தா நகருக்கு வடக்கே 50 கி.மீ. தொலைவில் உள்ள கல்யாணி (Kalyani) என்னும் சிறிய நகரில் 700 ஏக்கர் பரப்பளவில் கல்யாணிப் பல்கலைக்கழகம் (University of Kalyani) அமைந்துள்ளது. மேற்கு வங்காளத்திலுள்ள நதியா (Nadia) மாவட்டத்தில் இப்பல்கலைக்கழகம் உள்ளது.

வங்காள மொழி, தாவரவியல், வேதியியல் பொருளியல், கல்வியியல், ஆங்கிலம், வரலாறு, கணிதவியல், உடற்பயிற்சி, இயற்பியல், அரசியல், சமூகவியல், புள்ளியியல், விலங்கியல் ஆகிய துறைகள் இப்பல்கலைக்கழகத்தில் உள்ளன. இங்குள்ள அயல் நாட்டு மொழிப் புலத்தில் சீனமொழி கற்பிக்கப்படுகின்றது. இங்கு இளங்கலைப் பட்டத்திலிருந்து ஆய்வறிஞர் பட்டம் வரை பயிலுதற்கான வசதி உண்டு.

கல்யாணிப் பல்கலைக்கழகத்துடன் இணைந்த கல்லூரிகள் மிகக் குறைவே. சிமுராலி கல்வியியற் கல்லூரி (Simurali College of Education) இப்பல்கலைக்கழகத்தில் இணைந்துள்ளது. கல்யாணிப் பல்கலைக்கழகத்தில் அனைத்துப் பாடத்துறைகளிலும் பயிற்று மொழியாகவும் தேர்வு மொழியாகவும் ஆங்கிலமே இருந்து வருகிறது. எஸ்.த.

கல்ராயன் மலை தமிழ்நாட்டில் சேலம், தென்னார்க்காடு மாவட்டங்களில் உள்ள மலைத் தொடர். ஆத்தூர் வட்டத்தில் உள்ள கல்ராயன் மலை ஆத்தூர் கல்ராயன் எனக் கூறப்படுகிறது. இம்மலைத் தொடர் 26 கி.மீ. வடக்கிலிருந்து தெற்காகவும் 37 கி.மீ. கிழக்கிலிருந்து மேற்காகவும் பரவியுள்ளது. இதன் தெற்குச் சரிவு மட்டுமே சேலம் மாவட்டத்தில் உள்ளது. ஆத்தூர் கல்ராயன் மலையைச் சமவெளி ஒன்று இரண்டாகப் பிரிக்கிறது. இச்சமவெளி தும்மல் என்னும் ஊரிலிருந்து பாப்பி நாயக்கன்பட்டி வரை செல்கிறது. இரண்டாகப் பிரிக்கப்பட்ட கல்ராயன் மலையின் வடபகுதி சின்ன கல்ராயன் என்றும், தென்பகுதி பெரிய கல்ராயன் என்றும் கூறப்படும். பெரிய கல்ராயன் மலை தென் ஆர்க்காடு மாவட்டத்தில் ஆரிய கவுண்டன், குறும்ப கவுண்டன் நாட்டுப் பிரிவுகள் வரை சென்றுள்ளது. இம் மலைத் தொடரில் அவ்வையார் மலை, கோவில் மலை, நகலூர் மலை, கல்லூர் மலை போன்ற சிறு குன்றுகள் உள்ளன. இம் மலைத் தொடரில் உள்ள ஆற்றூர்க் கணவாய் போக்குவரத்திற்குப் பயன்படுகிறது. சேலம் செல்பவர்கள் இதன் வழியாகச் செல்வர். சு. இரா.

கல்லாடம், அகப்பொருள் மரபுபற்றிப் பிறந்ததொரு தமிழ் நூலாகும். கல்லாடர் என்னும் புலவர் இயற்றியதால், இந்நூல் இப்பெயர் பெற்றது என்பர். பதினைந்தடிச்சிறுமையும் அறுபத்தாறடிப் பெருமையுமுடைய நூறு அகவற்பாக்கள் இந்நூலில் அடங்கியுள்ளன.

இந்நூன்முகப்பின்கண், 'யானைமுகக் கடவுள் வாழ்த்து'க் காணப்படுவதால், இந்நூல் காலத்தால் பிற்பட்டது என்று கருதப்படுகிறது. சங்க யாப்பாம் அகவற்பாவால் இந்நூல் புனையப் பெற்றிருப்பினும், அகப்பொருள் இலக்கியவகை வளர்ச்சியின் தொடர்ச்சியை எண்ணுவோர் இப்பனுவல் தேவாரக் காலத்திற்குப் பிற்பட்டது என்று கூறுவர்.

சங்ககால அகவற்பா வடிவமும், சமய நூல்களின் உள்ளுணர்வும், காதல் என்னும் கற்பனைப் பாடுபொருளும், பல கலைகள் காட்டும் அறிவுத் திறனும் இந்நூலின் செறிவிற்குக் காரணங்கள் ஆகின்றன.

'கல்லாடம் கற்றவனோடு சொல்லாடாதே' என்றும், 'கல்லாடம் கற்றவனோடு மல்லாடாதே' என்றும் வழங்கி வருகின்ற முதுமொழிகள் இந்நூலின் திட்பநுட்பத்தை விளக்கும் பெற்றியுடையன. இந்நூலினை முறையாகப் பயின்று புலமை பெற்றோர் பலகலை வல்லுநராகத் திகழ்வர் என்பதனையும், அவரைச் சொற்போரில் வெல்லுதல் அரிதாம் என்பதனையும் உணர்த்தவே, இம்முதுமொழிகள் தோன்றின என்பது பலர் கருத்தாம். ஆதலின், இம்முதுமொழிகள் உணர்த்தும் உட்பொருள் ஆழ்ந்த சிந்தனைக்குரியது. மொழித் திறத்தின் முட்டறுத்த புலமை நலனும் சொல்வன்மையும் இந்நூலால் எய்தலாமெனக் கருதிப் பலரும் இந்நூலினைக் கற்கத் தலைப்பட்டனர். சங்க இலக்கிய அகப்பொருள் இலக்கணத்தை யாப்பமைப்பில் பின்பற்றிப்பொருளமைப்பில்அதன் வளர்ச்சியைக் கொண்டுள்ளது கல்லாடம் எனலாம். குறிப்பாகக் கூறினால், அகப்பொருள் அமைதியில் பழமையும் புதுமையும் விரவி, மாறுதலை நோக்கி விரைந்த காலத்து இந்நூல் எழுந்தது எனல் தகும்.

மணிவாசகப் பெருமான் பாடிய திருக்கோவையாரில் அகப் பொருளினைப் பாடுபொருளாக்கிச் சிற்றின்பத்தை முன்னிறுத்திப் பேரின்பத்தை உள்ளுறுத்திச் செல்லும் போக்கினைக் காணலாம். திருச்சிற்றம்பலக் கோவையாரில் யாப்பு வகையாலும்

பொருள்வகையாலும் தொல்காப்பியர் காட்டிய அகத் திணை இயல்பை விடுத்து வளர்ந்த அகப்பொருள் வளர்ச்சியைக் காணலாம். இத்தகைய வளர்ச்சியை இலக்கிய வகைமை வளர்ச்சி என்று ஏற்காமல் எதிர்த்த புலவர்கள் பற்றிய கதை அக்காலத்தில் உண்டு. திருக்கோவையாரின் அகப்பொருளியல்பினைக் குறைத்து மதிப்பிட்டுச் சொல்லாடலும், அன்று சில புலவரிடையே இருந்தது என்பதனை அக்கதை மூலம் அறியலாம்.

திருக்கோவையாரில் அகத்திணை மரபு அடைந்த தளர்ச்சியினைப் பற்றிச் சிலர் சொல்லாட, அதனைக் கல்லாடனார் கண்டு திருக்கோவையாரின் சீரினை நிலைநாட்ட விழைந்து 'கல்லாடம்' என்னும் நூலினை யாத்தனர் என்பது தெரிகிறது. கல்லாடம் திருக்கோவையாரின் வழிநூலாகும். திருக்கோவை யாரின் சீரினையும் சிறப்பினையும் நிலை நாட்டிய நூல் கல்லாடம் ஆகும்.

கல்லாடம் கற்றவர், திருக்கோவையை அகம் நுதலிய நூலாய் ஏற்பர் என்பது திண்ணம். கல்லா டம் கற்காதவர்கள் திருக்கோவையாரை அகப் பொருள் மரபினைச் சார்ந்த நூலாய் ஏற்றுக் கொள்ள மாட்டார்கள். அதனாலேயே கல்லாடம் கற்றவனோடு கோவை நூலைக் குறைத்துக் கூறிச் சொல்லாடாதே என்னும் பொருள்படக் 'கல்லாடம் கற்றவனோடு சொல்லாடாதே' என்ற முதுமொழி தோன்றியிருத்தல் கூடும். அதனால், இம்முதுமொழி யும் சீரிய பொருளுடையதாகிறது.

செந்தமிழ் மொழியினது சீரினையும் தெய்வத் திருவருளின் சிறப்பினையும் கல்லாடனார் தம் நூல் முழுவதிலும் பலபடப் பாராட்டிப் பாடியுள்ளமை குறிப்பிடத்தக்கது. இசைத் தமிழிலும் நாடகத் தமி ழிலும் இந்நூலாசிரியர் நற்புலமை பெற்றவர் என்ப தனைக் கல்லாடம் கற்போர் தெளிவர்.

சங்க இலக்கிய அகப்பாடல்கள் இறைச்சிப் பொருளையும் உள்ளுறை உவமத்தினையும் உயிர் நாடிகளாகக் கொண்டவை. ஆனால், கல்லாடமோ இறைவனுடைய திருவிளையாடல்களைக் குறித்துக் கூறும் குறிப்புகள் கொண்டவை. சிவபெருமான் செருக்குமிக்க பிரமன் தலையைக் கிள்ளித் தன் கையிற் பலிப்பாண்டமாகக் கொண்டதும், அப் பெருமான் அர்ச்சுனனுக்குப் பாசுபதக்கணை அருளிய தும், இடைக்காடர் பொருட்டு இறைவன் மதுரையை விடுத்து அப்புலவரைத் தொடர்ந்து போன செய லும், இலங்கை வேந்தன் செருக்குற்றுக் கைலையை அகழ்ந்தபோது இறைவன் தன் காற் பெருவிரலால் ஊன்றி அவனை அழுத்தியதும், பின்னர் அவன் துயர்க்கிரங்கி அருள் செய்ததும் முதலிய இன்னபிற தொன்மங்கள் பத்திச் சுவையுடன் கல்லாடத்தில் பாடப்படுகின்றன.

மேலும், சைவ சமயத் தத்துவங்கள் இந்நூலின் கண் ஊடாடும் நுவல் பொருளாய்ச் சிறக்கின்றன. அன்றியும், பலவிடங்களில் சிற்றின்பத்தைக் காட்டிப் பேரின்பத்தைக் குறிப்பாற் சுட்டும் வித்தகம் இந் நூலின் மாண்பு எனல் வேண்டும். கதிர்.ம.

கல்லாடம்[2]: திருவாசகத்தால் அறியலாகும் ஒரு சிவத்தலம். இது தமிழகத்தில் விளங்கிய ஓரூரா கும். இங்குச் சிவபெருமான் உமையம்மை யொடு இனிதிருந்து அருளியவற்றைக் 'கல்லாடத்துக் கலந் தினிதருளி, நல்லாளோடு நயப்புறவெய்தியும்' (திருவா. கீர்த்தி. 11, 12) என்று மணிவாசகர் குறிப் பிட்டுள்ளார். கல்லாடீச்சுரமுடையார் கோயில் என் னும் ஒரு குறிப்பு, கல்வெட்டில் உள்ளதனை ஆய் வாளர்கள் எடுத்துக் காட்டியுள்ளனர். அ.மா.ப,

கல்லாடர் சங்க காலப் புலவருள் ஒருவர். இவர் கல்லாடனார் எனவும் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளார். காண்க: கல்லாடனார்.

கல்லாடர்[2] கலாவியல் என்னும் பாட்டியல் நூலைச் செய்தவர். இவர் கி.பி. 9-ஆம் நூற்றாண் டினைச் சேர்ந்தவர் என்று கூறப்படுகிறார். இவரது நூல் இக்காலத்தில் கிடைக்கவில்லை. இவருடைய நூற்பாக்களுள் சில பன்னிரு பாட்டியல், நவநீதப் பாட்டியல் உரைகளில் எடுத்தாளப் பெற்றுள்ளன. நூற்பாக்களால் ஆகிய இவரது நூலில் சில குறட்பாக் களும் உள்ளன.

கல்லாடர்[3]: இவர் சைவத் திருமுறை பன்னிரண் டனுள், பதினோராந் திருமுறையினைச் சேர்ந்த திருக்கண்ணப்ப தேவர் திருமறம் என்னும் நூலை இயற்றியவர். 'பிரிவின் தன்மை' எனத் தொடங்கும் அந்நூல் 38 அடிகள் கொண்ட ஆசிரியப்பாவால மைந்துள்ளது. சங்க காலக் கல்லாடர், அகப்பொருள் நூலாகிய கல்லாடத்தைச் செய்த கல்லாடர் முத லிய பிற கல்லாடர்களினின்றும் வேறு பிரித்து அறி யும் வகையில் இவர் பெயர் கல்லாட தேவ நாய னார் என்று திருமுறையில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. இவர் சிவனடியார்களுள் ஒருவராகத் திகழ்ந்த பாங் கினைக் கல்லாடதேவநாயனார் என்ற பெயரும், சைவத் திருமுறையில் சேர்க்கப்பட்டுள்ள இவர்தம் நூலும் உணர்த்துகின்றன. இவர் தொல்காப்பிய உரையாளராகிய இளம்பூரணருக்குக் காலத்தால் முற்பட்டவர். இவர் இயற்றிய திருக்கண்ணப்ப

தேவர் திருமறம், கண்ணப்ப நாயனாரின், அன்பின் வழிவந்த வீரச்செயலை விளக்குவதாக உள்ளது. திருக்காளத்தி மலையில் கண்ணப்பர் சிறப்பினை விளக்கும் இவர், அங்குள்ள சிவபெருமானைக் குறிப்பிடும்போது, 'கானப் பேருறை கண்ணுதல்' என்று குறிப்பிட்டுள்ளார். அதுகொண்டு இவ்வாசிரியர், பாண்டி நாட்டில் வாழ்ந்தவராவார் என்றும், கானப்பேர் என்னும் திருப்பதியில் வீற்றிருக்கும் இறைவனிடம் நேயம் மிக்கவர் என்றும் ஆய்வாளர்கள் காட்டியுள்ளனர்.

கல்லாடர்[4] தமிழிலுள்ள கல்லாடம் என்னும் அகப்பொருள் நூலினை இயற்றியவர். கல்லாடர் என்னும் பெயரில் சங்கப்புலவர் ஒருவர் இருப்பது கொண்டு, அவருக்குப் பிற்காலத்தில் தோன்றிய இவரது இயற்பெயரே கல்லாடர் என்று அமைந்திருத்தல் வேண்டும் என உய்த்துணரலாம். கல்லாடம் என்னும் நூலினை இயற்றியமையால் இப்பெயர் பெற்றார் எனில், அவ்வாறு நூல் இயற்றாமல், சங்கப் புலவருள் ஒருவரும், சைவ சமயப் புலவர்களுள் ஒருவரும் இப்பெயரில் விளங்குவது கொண்டு இது இவர் இயற்பெயர் எனக் கொள்ளுவது ஏற்புடையதாகும். கல்லாடரால் செய்யப்பட்ட நூலாதலின் அந்நூல் கல்லாடம் எனப் பெயர் பெற்றது.

நூற்பாயிரத்தில் யானைமுகன் வணக்கமும் முருகன் வணக்கமும் பாடியிருப்பதாலும், நூலினுட் பலவிடங்களில் சிவபெருமான் திருவிளையாடற் செய்திகள் விதந்தோதப்பட்டிருப்பதாலும் இவர் சைவ சமயத்தைச் சார்ந்தவர் என்பது புலனாகிறது. இந்நூலினை இயற்றி இதன் ஒவ்வொரு பாடலையும் இவர் ஆலவாய்ப் பெருமான் முன்பு ஓதிய அளவில், ஒவ்வொரு பாடலும் முடிவுறும்போது, சிவபெருமான் திருமுடி அசைத்து மகிழ்ந்தார் என்றொரு பழமரபுச் செய்தி கூறப்படுகிறது. இவரது காலம் பற்றிக் கருத்து வேறுபாடு உளதாயினும், இவர் கி.பி. 11-ஆம் நூற்றாண்டில் வாழ்ந்தவர் எனக் கொள்ளுவது நேரிதாகும். இரு பாயிரச் செய்யுள் நீங்கலாக 100 ஆசிரியப்பாவால் அமைந்த இவரது நூலில் ஆசிரியப் பாவுக்குரிய சிறப்புகளனைத்தையும் காணக்கூடும். இவரது கவிதையாற்றலை வியந்துரைக்கும் ஓர் ஆய்வாளர், 'ஒத்த ஒலிகளும் வேற்றொலிகளும் இடத்திற்கேற்ப ஒருங்கிணைந்தும், அண்மையில் இணைந்தும் இடை விட்டுக் கூடியும் சேய்மையில் நின்றும் விளங்கப் பாடியுள்ளார் என்று கூறியிருப்பது குறிப்பிடத்தக்கதாகும். காண்க: கல்லாடம். அ.மா.ப.

கல்லாடர்[5] தொல்காப்பிய உரையாசிரியர்களுள் ஒருவர். இளம்பூரணர் உரை ஒன்றே தொல்காப்பியம் முழுமைக்கும் கிடைக்க, ஏனையோர் உரைகள் பகுதியாகவே கிடைத்துள்ளன, தொல்காப்பியச் சொல்லதிகாரத்திற்கு மட்டும் இளம்பூரணர், சேனாவரையர், நச்சினார்க்கினியர், தெய்வச் சிலையார், கல்லாடர், பழைய உரைகாரர் ஆகியவர்களின் உரைகள் உள்ளன. இவ்வுரைகளுள் கல்லாடர் உரை சொல்லதிகாரத்தில் இடையியல் 10-ஆம் நூற்பா வரை கிடைத்துள்ளது. அவ்வுரையும் பல இடங்களில் சிதைந்து காணப்படுகிறது.

கல்லாடர் எந்நாட்டைச் சேர்ந்தவர், எம்மதத்தைச் சேர்ந்தவர் என்று அறுதியிட்டுக் கூறுதற்கான சான்றுகள் இல்லை. உரைவழிக் காணப்பெறும் சிறு குறிப்புகள் அவரைப் பற்றிக் கருதுவதற்குத் துணை செய்கின்றன. 'நும் நாடு யாது என்றாற்குப் பாண்டி நாடு' (நூ. 13 உரை) என்று கூறுவதும், நிலை என்பதற்குப் 'பெண்ணாகத்துப் பெருஞ் சங்கரனாரது நிலை' (நூ. 81 உரை) என்று கூறுவதும் இவர்தம் நாட்டையும் சமயத்தையும் உணர்த்துகின்றன எனக் கருதலாம்.

கல்லாடர், தமக்கு முன்னிருந்த எந்த உரையாசிரியர்களையும் பெயர் கூறிக் கருத்துகளை ஏற்பதோ மறுப்பதோ இல்லை. அதனால், இவர் எக்காலத்தைச் சேர்ந்தவர் என்று கூற இயலவில்லை. இளம்பூரணர், சேனாவரையர், நச்சினார்க்கினியர், தெய்வச்சிலையார் போன்றோர் கொண்ட பாடங்களிலும் ஏற்பனவற்றை ஏற்றுச் செல்லும் தன்மை இவரிடம் காணப்படுகிறது.

பிரயோக விவேக நூலாசிரியர் சுப்பிரமணிய தீட்சிதர், 'மக்கட் சுட்டு என்பதனைக் கல்லாடரும் பின்மொழியாகுபெயராய் நின்ற இரு பெயரொட்டுப் பண்புத்தொகையென்பர்' (நூ. 22 உரை) என்று கல்லாடரைச் சுட்டுவர். பிரயோக விவேக நூலாசிரியர் காலம் கி.பி. 17-ஆம் நூற்றாண்டாகும். எனவே, கல்லாடர் இவருக்கு முற்பட்ட காலத்தைச் சேர்ந்தவராய் இருத்தல் கூடும்.

தமிழ்நாட்டில் சின்னசேலம் பகுதியைத் 'தரையர்' என்ற இனத்தினர் கி.பி. 16-ஆம் நூற்றாண்டின் பிற்பகுதியில் ஆண்டு வந்துள்ளனர். அத்தகைய அரசர்களின் குடிப்பெயரைக் குறிக்கும் 'தரையன்' என்ற சொல் கல்லாடர் உரையில் (நூ. 177 உரை) காணப்படுகிறது. எனவே, கி.பி. 16-ஆம் நூற்றாண்டின் பிற்பகுதி அளவில் இவர் வாழ்ந்திருக்கக் கூடும் எனலாம்.

சுப்பிரமணிய தீட்சிதர் குறிப்பிட்ட அப்பகுதி இப்பொழுதுள்ள கல்லாடர் உரையில் காணப்பெற

வில்லை. இருப்பினும் எச்சவியலுள் தொகை கூறும் நூற்பாக்களுள் இடம்பெற்றிருக்கக்கூடும். கல்லாடர் சொல்லதிகாரம் முழுமைக்கும் உரையெழுதியிருந் தார் என்பதற்கு இது ஒரு சான்றாகும்.

கல்லாடரின் உரைப்போக்கு தெளிவுடையதாக அமைந்துள்ளது. நூற்பா, நூற்பா விளக்கம், பொழிப் புரை, இலேசுவிளக்கம், எடுத்துக்காட்டு, நூற்பாப் பயன் என்ற வகையில் இவ்வுரை அமைந்துள்ளது. இலேசால் பெறப்படுகிற விளக்கத்திற்கும், உரிய எடுத்துக்காட்டுகளைத் தருதல் இவரிடத்துக் காணப் படுகிறது. நூற்பாப் பயனுரைத்தல் என்பது நூற் பாப் பொருண்மை கருதி அந்நூற்பாவாற் சொல்லப் பட்ட மூலக்கருத்தை உரைப்பதாக அமைகிறது. இது, 'இதனாற் சொல்லியது', 'இச்சூத்திரத்தாற் சொல்லியது' என்ற முகப்போடு அமைந்துள்ளது. எடுத்துக்காட்டாக, 'இதனாற் சொல்லியது செப்பி னையும் வினாவினையும் பற்றிப் பொருளின்கண்ணும் உவமத்தின் கண்ணும் எண்ணின்கண்ணும் பிறக்கும் மரபிலக்கணமும், மரபுவழுவமைதியும் என உணர்க' (நூ. 16 உரை) என்பதைக் காட்டலாம். இலக்கிய உரையாசிரியர்களிடத்து இம் முறை பெரிதும் காணப் பெறும்.

வகைப்படுத்திக் கூறுதல் இலக்கண உரையாசிரி யர்களுக்கு இன்றியமையாததொன்று. இந்நெறியால் இலக்கணம் எளிமையும் தெளிவும் பெறும். இத் தகைய முறை கல்லாடரிடம் நிரம்பவும் காணப்படு கிறது. வழுவை அமையும் வழு, அமையா வழு (நூ. 13 உரை) என்றும், வழுவமைதியை இலக்கண முள்வழிக் கூறும் வழுவமைதி, இலக்கணமில்வழிக் கூறும் வழுவமைதி (நூ. 12 உரை) என்றும், மரூஉ வழக்கைச் சொல் சிதைய வருவன, படுபொருள் சிதைய வருவன (நூ. 17 உரை) என்றும், ஐயத்தைக் கண்டவழி ஐயம், காணாவழி ஐயம் என்றும் காணப் படுகிற வகைப்பாடுகள் இலக்கணத்தை எளிமைப் படுத்த வல்லனவாய் உள்ளன. வேற்றுமை மயக்கத்தை இருபது வகைகளாக்கிக் (நூ. 86 உரை) கூறுவதனா லேயே கல்லாடரது வகைகூறும்திறனை உணரலாம்.

முந்தைய உரையாசிரியர்கள் கூறிய சொல் விளக் கங்களை எளிமைப்படுத்துவதும், அரிய சொற்களுக்கு விளக்கம் கூறுவதும் இவரிடம் சிறப்பாகக் காணப் படுகின்றன. 'செயப்படு பொருளாவது வினை முதற் றொழிற் பயனுறுவது' என்று சேனாவரையர் (நூ. 71 உரை) கூறுவர். அதனைச் செயப்படு பொருளா வது 'ஒருவன் செய்யும் தொழிலினைத் தானுறுவது' (நூ. 73 உரை) என்று கல்லாடர் எளிமைப்படுத்தி யுள்ளார். பிறரிடம் இல்லாத உரைத்தெளிவு இவரி டம் காணப்படுகிறது. பிறர் பொருள் கூறாது விடுத்த சொற்களுக்குப் பொருள் விளக்கம் தருத லைக் கொண்டு இதனை உணரலாம். சான்றாக, 'மாறோக்கம்' என்று முன் உரைகாரர் கூறிய சொல் லுக்கு 'இவர் கொற்கை சூழ்ந்த நாடு' (நூ. 167 உரை) என்று விளக்கம் தருவதைக் கூறலாம்.

இலேசு என்ற சொல்லிற்கு இதுவரை எந்த இலக்கண உரையாசிரியரும் தம் இலக்கண உரையில் தொடர் விளக்கம் கூறியதாகத் தெரியவில்லை. நச்சி னார்க்கினியர் 'சிறுமையாகிய ஊதியம்' (சீவக. சிந். 700 உரை) என்று கூறுவர். இலக்கணத்தில் அது 'மிகைச்சொல்' என்று கூறப்படும். இதற்குரிய சரி யான தொடர்விளக்கத்தைக் கல்லாடர் கூற முற் பட்டிருக்கிறார். ஆனால் அவ்வுரை பொருள் விளங் காத வகையில் சிதைந்துபோயுள்ளது. இலேசு என் பது .... யந்து கூறுதல்; குறிப்பால் வெளிப் படுவது' (நூ. 231 உரை) என்பதே அவ்வுரை வடிவம்.

முறைவைப்புக் கூறுவதில் இலக்கண உரையாசிரி யர்களுள் இளம் பூரணர், நச்சினார்க்கினியர் ஆகி யோரும், இலக்கிய உரையாசிரியர்களுள் பரிமேலழக ரும் சிறந்து விளங்குகின்றனர். அவர்கள் கூறும் முறைவைப்புகள் இனிமையும் இலக்கண நயமும் உடையன.

இளம்பூரணரைப் போன்று உரைமுறையில் ஐயத்திற்குரிய கருத்தைப் 'போலும்' என்று உரைக் கும் பாங்கு பல நூற்பாக்களில் சிறந்து காணப்படு கிறது.

தெரியாதனவற்றைத் தெரியாது என்று கூறுவ தாகிய சிறந்த பண்பு கல்லாடரிடம் பெரிதும் காணப் படுகிறது. 'பிறிது காரணம் உண்டாயினும் அறிந் திலம்' (நூ. 222 உரை), 'ஒகார வீற்று விரவுப் பெயர் கண்டதில்லை; ரகார ளகார ஈறாய் வரும் விரவுப்பெயர் கண்டதில்லை' (நூ. 153 உரை) போன்ற உரைகளால் அதனை அறியலாம்.

சொல்லாராய்ச்சிக்குப் பொருளாராய்ச்சி பெருந் துணை புரிவதாக அமையும். இத்தகைய கருத்தைப் 'பொருளாராய்ச்சியும் இச் சொல்லாராய்ச்சிக்குப் பயன்படும் நிலைமைத் தாகலானும் அமையும்' (நூ. 91 உரை) என்ற உரைவழிச் சுட்டுகிறார்.

மாணாக்கன் இடர்ப்படும் இடத்தில் தாமே இடர்ப்படுவதாகக் கொண்டு ஐயம் எழுப்பி விளக்கங் கூறுவது உரையாசிரியர் கடமை. 'ஆஓ ஆகும் பெய ருமா ருளவே, ஆயிட னறிதல் செய்யு ளுள்ளே'

(நூ. 198) என்னும் நூற்பாவில் 'கிழவோன் என்பது ஆகார வழக்கின்மையின் அது செய்யுள் விகாரம் அன்று; இயல்பாகிய ஈறு எனக் கொள்க' என்று கூறியிருப்பது அவரது உரைத்திறனுக்குச் சான்றாகும்.

இலக்கண உரையாசிரியர்க்கு இலக்கிய நுகர்ச்சி இன்றியமையாது வேண்டப்படுவதாகும். இவர் பல இலக்கியப் பாடல்களை நுகர்ந்து அவற்றிற்கு இலக்கண அமைதி கூறியுள்ளார். 'நாணில மன்ற' என்னும் குறுந்தொகையுள் 'பிரிந்திசினோர்க்கு அழல்' என ஆனிறுதிக்கண் தொக்கு நின்றதால் எனின், அந்நிகரான வழக்கினுள் இன்மையின் செய்யுள் விகாரம் என்க' (நூ. 107 உரை) என்பதை அத்தன்மைக்குச் சான்றாகக் கூறலாம்.

கல்லாடர் காலத்தால் பிற்பட்டவராயினும், அவரது உரை எளிமையும் தெளிவும் உடையதாக, முன்னோரின் உரைகளை விளங்கிக் கொள்ளத்தக்க நற்றுணையாக அமைந்துள்ளது.

கல்லாடர்[6] திருவள்ளுவமாலையில், 'ஒன்றே பொருள் எனின் வேறென்ப' என்னும் வெண்பாவை இயற்றியவர். சா.கி.

கல்லாடனார் சங்க காலப் புலவர்களுள் ஒருவர். கல்லாடம் என்னும் ஊரிலுள்ளவராதலின் கல்லாடனார் என வழங்கப் பெற்றார்போலும் என்று உ.வே. சாமிநாதையர் உரைப்பர். திருக்கண்ணப்பதேவர் அருளிய திருமறம், பாட்டியல் நூலொன்று, திரு வள்ளுவமாலையின் பாடலொன்று ஆகியவற்றைப் பாடியவரும் இக்கல்லாடனாரே என்பது உ.வே. சாமிநாதையர் கருத்தாகும். இவர் பாடியனவாகச் சங்கத்தொகை நூல்களில் 14 பாடல்கள் உள. புறநானூற்றில் ஐந்து(23, 25, 371, 385,391), அகநானூற்றில் ஏழு (9, 83, 113, 171, 199, 209, 333), குறுந்தொகையில் இரண்டு (260, 269). இவர் சேரலர், களங்காய்க் கண்ணி நார்முடிச் சேரல், தலையாலங்கானத்துச் செருவென்ற நெடுஞ்செழியன், செழியன், தென்னர், அகுதை, அம்பர் கிழான் அருவந்தை, ஓரி, காரி, நன்னன், பாணன், புல்லி, பொறையாற்றுக் கிழான், கோசர், தொண்டையோர் ஆகியோரைப் பாடியுள்ளார். இவர்தம் பாக்களில் பகைவரது நீர் நிலையை அழித்தல், காவல் மரத்தை வெட்டுதல், முரசங் கைப்பற்றுதல் (புறம். 23), போரில் கொழுநர் மாய்ந்தபின் அவர் மனைவிமார் கைம்மை நோன்பு கொண்டு கூந்தலைக் கொய்தல் (புறம். 25), வேலி ஆயிரம் விளைக என வாழ்த்துதல் (புறம். 391), பல்லி ஒலிக்குந்தோறும் வழிபடுதல் (அகம். 9), யானைக் கன்றைக் கள்விலைக்காகக் கள்விற்போர் மனைமுன் கட்டுதல் (அகம். 83), உப்பு விற்று மாறாக நெல் வாங்குதல் (குறு. 269) முதலிய வழக்கங்கள் இடம் பெற்றுள்ளன. தலையாலங்கானத்துச் செருவென்ற நெடுஞ்செழியனை மூன்று புறநானூற்றுப் பாடல்களில் (23, 25, 371) இவர் சிறப்பித்துப் பாடியுள்ளார். அவனது ஆலங்கானப் போரை அகநானூற்றிலும் (209) குறிப்பிட்டுள்ளார். இவர்தம் அகப் பாடல்கள் இயற்கை நலம் செறிந்தன. குருகு வானிற் பறத்தல், வண்டு ஊதப் போதுகள் மலர்தல் (குறு. 260), வேனிற் காலத்தில் யானையினம் மேகம் நோக்கிக் கையெடுத்துப் பிளிறல் (அகம். 333), மகளிர் குற்றும் உலக்கையொலி பக்கமலையிலுள்ள ஆந்தை ஒலியொடு இரட்டுதல் (அகம். 9), தலைவியின் தந்தை சுறா எறிந்த புண் ஆறி மீண்டும் கடலில் மீன் வேட்டைக்குச் செல்லல் (குறு. 269) முதலிய செய்திகள் குறிப்பிடப்பட்டுள. இவர் பாடல்கள் வரலாற்றுக் குறிப்பும் தருகின்றன. வாகைப் பெருந்துறைப் போரில் நன்னன் போர்க்களத்தில் மடியக் களங்காய்க் கண்ணி நார்முடிச் சேரல் தான் முன்பிழந்த நாட்டைப் பெற்றான் என்பதை அகம் 199-ஆம் பாடலும், காரி ஓரியைக் கொன்று சேரலர்க்கு நாட்டை மீட்டுக் கொடுத்ததை அகம் 209-ஆம் பாடலும் உணர்த்துகின்றன. வறுமையுற்றவிடத்தும் ஒருவரிடத்து நட்பில் மாறக்கூடாது என்பதனையும் உடம்பைவிட்டு உயிர் செல்லுதல், கூட்டைவிட்டுப் பறவை பறத்தல் போன்றது என்பதனையும் அகம் 113-ஆம் பாடல் புலப்படுத்தும்.

நெடுஞ்செழியன் பகைவரைக் கொன்றபோது அவர்தம் மனைவியர் தம் பிள்ளைகளைக் காப்பாற்றுதற்காக இறவாது உயிர் வாழ்ந்தனர் என்ற செய்தியை வெளிப்படையாகக் கூறாது, கலைமான் புலியிடத்தகப்பட்டு மாளப் பெண்மான் தன் குட்டிகளைத் தழுவிக்கொண்டு வேளைப்பூவைக் கறித்துண்ணும் என்ற செய்தியைக் கூறுவதன் வாயிலாகக் குறிப்பிற் புலப்படுத்தியிருத்தல் (புறம். 23) நயமுடையதாகும். இரா.சா.

கல்லிடைக்குறிச்சி: இவ்வூர் திருநெல்வேலி மாவட்டத்தில் பொதியமலை அருகில் தண்பொருநை ஆற்றின் கரையில் வலப்பக்கமுள்ள நீர் வளமிக்க இடம். இங்குப் பார்ப்பனர்கள் நிறைந்துள்ளனர். நெசவுத் தொழிலுக்கும் இவ்வூர் புகழ் வாய்ந்தது. நாமதீப நிகண்டு இயற்றிய சிவசுப்பிரமணியக் கவிராயரும் பொதிகை நிகண்டு, சாமிநாதம் என்னும் இலக்கண நூல் ஆகியவற்றை இயற்றிய அவர் தந்தையாராகிய சாமிக் கவிராயரும் இவ்வூரினரே

திருவாவடுதுறை ஆதீனக் கிளைமடம் ஒன்று இவ்வூரைச் சார்ந்த தளிச் சேரியில் இயற்கை அழகோடு கூடியதாயுள்ளது. இந்திய நாடு உரிமை பெற இவ்வூரினராய யக்ஞேசுர சர்மா, இலக்குமி சங்கரையர், கோமதி சங்கர தீட்சிதர் முதலியோர் பலர் காந்தியடிகளின் தலைமையின் கீழ்ப் பணியாற்றியதால் வெள்ளையராட்சியில் பல இன்னல்களுக்கு ஆளாயினர். தொழிற் அதிபர்கள் பலரையும் இவ்வூர் தன்னிடத்துக் கொண்டுள்ளது. எடுத்துக்காட்டாக 'ஈசன் இஞ்சினியரிங் கம்பெனி,' 'சங்கர் சிமிண்டு' முதலியவற்றைக் கூறலாம். வரலாற்று வல்லுநர், திரு. கே.ஏ. நீலகண்ட சாத்திரியாரின் சொந்த ஊரும் இதுவேயாகும். இரா.ச.

கல்லூரித் தன்னாட்சி: பல்கலைக் கழகத்தின் துணையின்றிக் கல்லூரிகள் தமக்குத் தேவைப்படும் பாடத்திட்டங்களைத் தாமே உருவாக்கிக் கொள்ளவும் தம் தேர்வுகளைத் தாமே நடத்திக் கொள்ளவும் உள்ள உரிமை கல்லூரித் தன்னாட்சி (College Autonomy) எனப்படும். தன்னாட்சிக் கல்லூரிகள் நடத்தும் தேர்வுகளைப் பல்கலைக்கழகம் ஏற்றுக் கொண்டு, மாணவர்களுக்குப் பட்டங்கள் அளிக்கும். பணியாளர்கள் ஊதியத்திலோ பணித் தொடர்பான விதிகளிலோ அரசாங்க மானிய விதிகளிலோ மாற்றம் எதுவுமிராது. புதிதாகவகுக்கப்படும் பாடத்திட்டங்களுக்குத் தேவைப்படும் பொருளுதவியைப்பல்கலைக்கழக நிதியுதவி ஆணையம் (University Grants Commission) முழுவதுமாக ஏற்று அளிக்கும். தன்னாட்சி ஒரு கல்லூரிக்கு முதலில் ஐந்து ஆண்டுகளுக்கே அளிக்கப்படும். மூன்றாண்டுகளுக்குப் பின்னர், வல்லுநர்குழுஅக்கல்லூரிக்குச் சென்று, அது இயங்கும் முறையைஉன்னிப்பாக ஆராய்ந்து பின்னர், அக்கல்லூரிக்குத் தன்னாட்சியைத் தொடர்ந்து அளிப்பதா இல்லையாஎன்பதை முடிவு செய்யும். தவறான வகையில் பயன்படுத்தப்பட்டிருந்தால் தன்னாட்சி உடனே நீக்கம் செய்யப்படும். கல்வியின் தரத்தை உயர்த்தவும் கல்வியைச் சமுதாயத் தேவைகளுக்கேற்ப மாற்றியமைக்கவும் கல்லூரிகளுக்கு வாய்ப்பு அளிப்பதே தன்னாட்சியின் நோக்கமாகும்.

தன்னாட்சி முறையில் ஆசிரியர்களே பாடத்திட்டங்களை உருவாக்கித் தேர்வுகளை நடத்தி, மாணவர்களின் திறனை மதிப்பீடு செய்யும் பொறுப்புத் தரப்பட்டுள்ளது. ஆசிரியர் இப்பொறுப்பைத் தவறான முறையில் பயன்படுத்தி மாணவர்களைத் துன்புறுத்தவும் அவர்களது வாழ்க்கையைப் பாழாக்கி விடவும் கூடும் என்ற அச்சம் தெரிவிக்கப்பட்டுள்ளதால், இந்நிலையைத் தடுக்கப் பல வழிவகைகள் தன்னாட்சி முறையில் புகுத்தப்பட்டுள்ளன. கல்வி வல்லுநர்கள் தன்னாட்சி முறையே இந்திய உயர்நிலைக் கல்வி மேம்பாடடைவதற்கு உறுதுணையாயிருக்கும் எனக் கருத்துத் தெரிவித்துள்ளனர்.

கோத்தாரியின் தலைமையில் 1966-ஆம் ஆண்டு செயற்பட்ட கல்விக்குழு (Education Commission) தம் அறிக்கையில், 'நான்காம் ஐந்தாண்டுத் திட்டம் முடியும் முன்னர் (1971-ஆம் ஆண்டுக்கு முன்) இந்திய நாட்டில் தலைசிறந்து விளங்கும் ஐம்பது கல்லூரிகளைத்தெரிந்தெடுத்து, அவற்றிற்குத் தன்னாட்சி உரிமை தர வேண்டும்' எனப் பரிந்துரை செய்திருந்தது. இந்தியாவில் கல்வியின் தரம் மிகவும் நலிந்துள்ளதென்பது யாவரும் அறிந்த உண்மை. கல்வியின் உண்மையான நோக்கத்தை உணராது, தேர்வுகளில் எப்படியாவது தேறிப் பட்டம் பெற வேண்டும் என்ற ஒரே நோக்கத்துடன் செயற்படும் மாணவர்களும் ஆசிரியர்களும் மிகப் பலர். இதனால், தேர்வுகளில் பெருமளவு ஊழல்களும் வன்முறைச் செயல்களும் ஏற்பட்டுள்ளன. மேலும், கற்கும் கல்வி உயர்தரமானதாக இருக்க வேண்டுமாயின், பாடங்கற்பிக்கும் ஆசிரியரே அப்பாடத்திட்டத்தையும் (Curriculam/Syllabus) உருவாக்க வேண்டும். அவரே தம் மாணவர்களையும் மதிப்பீடு செய்து, அவர்களது திறமையை அளக்க வேண்டும் என்பது கல்வி வல்லுநர்களின் கருத்து. ஆனால், இப்போது பல்கலைக் கழகத்துடன் இணைந்தியங்கும் (Affiliated) கல்லூரிகளிலோ ஆசிரியர்களுக்கு இந்த இரு பொறுப்புகளும் தரப்படுவதில்லை. பல்கலைக்கழகம் நியமிக்கும் பாடத்திட்டத்தை ஆசிரியர்கள் கற்பிக்க வேண்டும்; மாணவர்களைத் தயார் செய்து பல்கலைக் கழகத் தேர்வுகளுக்கு அனுப்ப வேண்டும். ஆகவே, கல்வி புகட்டுவதில் ஆசிரியர்களுக்கு அவ்வளவு அக்கறை இருக்க வழியில்லை. அத்துடன், பல்கலைக்கழக அமைப்பின் நீக்குப் போக்கான சட்டதிட்டங்கள் காரணமாக, கல்வியில் எவ்வித முன்னேற்றங்களும் விரைவில் கொண்டுவர முடிவதில்லை. இவை காரணமாகவே கோத்தாரிக் கல்விக்குழு நாட்டின் தலைசிறந்த ஐம்பது கல்லூரிகளுக்குத் தன்னாட்சி தந்து, கல்வியின் தரமும் பயனும் முன்னேறுவதற்கான சோதனைகள் செய்ய அவற்றிற்கு வாய்ப்பு அளிக்க வேண்டுமென்று பரிந்துரை செய்தது.

இதைத் தொடர்ந்து மதுரை, சென்னைப் பல்கலைக் கழகங்களைச் சேர்ந்த சில கல்லூரிகளின் முதல்வரும் பேராசிரியர்களும் ஒன்று கூடித் தத்தம் கல்லூரிக்குத் தன்னாட்சி கிடைத்தால் தாம்எவ்வாறு பாடத்திட்டங்களையும்தேர்வு முறைகளையும் மாற்றியமைத்துக் கல்வியின் தரத்தை உயர்த்திக் கல்வியைப் பயனுள்ளதாக்க முடியும் என்றும், அதனைச்

செயற்படுத்துவதற்கான தேவைகள் இன்னின்ன என்றும் திட்டம் வகுத்துப் பல்கலைக்கழகத்திற்கும் மானியக் குழுவிற்கும் அனுப்பினர். அதன் விளைவாக, ஒரு மதிப்பீட்டுக்குழு (Evaluation Team) அக் கல்லூரி களைப் பார்வையிட்டு, நிருவாகிகள், முதல்வர், பேராசிரியர் ஆகியோருடன் கலந்துரையாடியபின்னர், 1978-79 -ஆம் ஆண்டு முதல் தமிழ்நாட்டில் பன்னி ரண்டு கல்லூரிகளுக்கு முதன் முதலாகத் தன்னாட்சி உரிமை வழங்கியது. மூன்றாண்டுகளுக்குப் பின்னர், தமிழ் நாட்டில் மேலும் நான்கு கல்லூரிகளும் ஆந்திர நாட்டில் இரு கல்லூரிகளும் தன்னாட்சி கிடைக்கப் பெற்றன. இப்பொழுது இந்தியாவில் மொத்தம் இரு பத்தொரு கல்லூரிகள் தன்னாட்சி பெற்று இயங்கி வருகின்றன. அவற்றுள் பதினாறு கல்லூரிகள் தமிழ் நாட்டில் உள்ளன.

1985 வரை தன்னாட்சி பெற்ற கல்லூரிகளின் விவரம்

எண்	பெயர்	அமைவிடம்
1.	அமெரிக்கன் கல்லூரி	மதுரை
2.	இலேடிடோக்கு கல்லூரி	மதுரை
3.	மதுரைக் கல்லூரி	மதுரை
4.	அருள்மிகு பராசக்தி கல்லூரி	குற்றாலம்
5.	சென்னைக் கிறித்தவக் கல்லூரி	சென்னை
6.	இலயோலா கல்லூரி	சென்னை
7.	விவேகானந்தா கல்லூரி	சென்னை
8.	பெண்கள் கிறித்தவக் கல்லூரி	சென்னை
9.	ஒய். எம். சி. ஏ. உடற்பயிற்சிக் கல்லூரி	சென்னை
10.	தூய வளனார் கல்லூரி	திருச்சி
11.	வட்டாரப் பொறியியற் கல்லூரி	திருச்சி
12.	பி. எசு. சி. அறிவியற் கல்லூரி	கோவை
13.	பி.எசு.சி. பொறி நுட்பக் கல்லூரி	கோவை
14.	சிரீ அவினாசிலிங்கம் மனையியல் கல்லூரி	கோவை
15.	சிரீஇராமகிருட்டிண வித்தியாலயம்	கோவை
16.	அரசுப் பொறி நுட்பக் கல்லூரி	கோவை
17.	பிர்லா பொறி நுட்ப நிறுவனம்	இராஞ்சி
18.	பல்கலைக்கழகப் பெண்கள் கல்லூரி	ஐதராபாது
19.	கலை, அறிவியற் கல்லூரி	காமரெட்டி (ஆந்திரா)
20.	உலோக்கு பாரதிசேவா மகாவித்தியாலயம்	பவநகர்
21.	இலட்சுமிபாய் தேசிய உடற்பயிற்சிக் கல்லூரி	குவாலியர்

தன்னாட்சியில் பல்கலைக் கழகத்தின் பல பணிகள் கல்லூரியிலேயே செய்யப்படுவதால், கல்லூரிக்குப் புதிய அவைகளும் குழுக்களும் அலுவலர்களும் தேவைப்படும். அவையாவன: கல்விக் கழகம் (Academic Council),பாடத்திட்டக் குழுக்கள் (Boards of Studies), தேர்வுக்குழுக்கள் (Bords of Examiners), பரிசீலனைக் குழு (Appeals Committee), கல்வி அதிகாரி (Dean of Studies), தேர்வுக் கண்காணிப்பாளர் (Controller of Examinations). ஒவ்வொரு பாடப் பகுதிக்கும் (Department/Discipline) ஒரு தனிப் பாடத்திட்டக் குழுவும் ஒரு தேர்வுக் குழுவும் தேவை.

கல்விக் கழகம் தன்னாட்சிக் கல்லூரியின் தலையாய அவையாகும். கல்லூரி முதல்வர் தலைமை வகிக்கும் இவ்வவையில் பேராசிரியர், மாணவர் சிலர் சான்றோர்சிலர், வல்லுநர் முதலியோர் உறுப்பினர். இக்கல்விக் கழகம் வெவ்வேறு பாடத்திட்டக் குழுக்கள் உருவாக்கியுள்ள பாடத்திட்டங்கள், தேர்வுக்குழுவில் (Selection Committee) தேர்ந்தெடுக்கப் பெற்ற மாணவர் பட்டியல் ஆகியவற்றை உடன்படுவதோடு, பேராசிரியர் பணியமர்த்தங்களை உறுதிப்படுத்துதல், கல்லூரியின் முக்கிய சிக்கல்களுக்குத் தீர்வு காணுதல் போன்ற பொறுப்பு மிக்க பணிகளையும் செயற்படுத்தும்.

பாடத் திட்டக் குழுவின் உறுப்பினர்கள் அப்பாடப் பகுதியின் ஆசிரியர்களும் வெளியிலிருந்தும் பல்கலைக் கழகத்திலிருந்தும் வரும் சில வல்லுநர்களும் ஓரிரு மாணவருமாவர். புதிய பாடத் திட்டங்களைஉருவாக்குதல் அவற்றைஇக்காலப் பண்புடையதாக்குதல், கற்பிக்கும் முறைகளைச் சீர்படுத்திக் கற்கும் முறைகளை வலுப்படுத்துதல், உள்தேர்தல்கள் சரிவர நடப்பதற்கு ஒழுங்கு செய்தல், தேர்வுக் குழுவை நியமித்துப் பருவமுறைத் (Semester) தேர்வுகளை நடத்த ஒழுங்கு செய்தல், அவற்றில் ஏற்படும் சிக்கல்களுக்குத் தீர்வு காணுதல் முதலியவை இக்குழுவின் பொறுப்பாகும்.

தேர்வுக்குழுவின் உறுப்பினராகப் பாடத்தைக் கற்பிக்கும் ஆசிரியர்களும் வெளியிலுள்ள வல்லுநர்களும் நியமிக்கப்படுவர். இக்குழுவின் பொறுப்பு கேள்விகளை உருவாக்கித் தேர்வுகளை நடத்தி, விடைகளை ஆய்ந்து மதிப்பெண்கள் ஈந்து, தேர்வுகளில் தேறியவர்-தவறியவர் பட்டியலைத் தயார் செய்வது முதலியவையாகும்.

தன்னாட்சியில் ஆசிரியர்களின் பங்கு மிகவும் பொறுப்பானது. இணைத்தியங்கு கல்லூரிகளில் ஆசிரியர், பல்கலைக்கழகம் நியமிக்கும் பாடத்திட்டங்களையே கொண்டு கல்வி கற்பித்து, மாணவர்களைப்பல்கலைக்கழகத் தேர்வுகளுக்குத் தயார் செய்து அனுப்புகின்றனர். கற்பிக்கும் பாடத்திற்கோ மாணவர்களின் தேர்வுக்கோ அவர்கள் பொறுப்பல்லர். ஆனால் தன்னாட்சி முறையில் ஆசிரியர்களே தாங்கள் கற்பிக்கப் போகும் பாடத் திட்டங்களை (மற்ற ஆசிரியர்களின் உதவியுடன்) உருவாக்கும் வாய்ப்பினைப் பெறுவர். அவ்வாறே பயிற்சிபெறும் மாணவர்களின் தரத்தினை அறிவதற்கும் அவர்களே பொறுப்பாவர். ஆகவே, தன்னாட்சி முறையில் ஆசிரியர்களின் பொறுப்பு அதிகமாகிறது. அவர்களது பணித்தகுதி நிலையும் (Status) உயருகிறது.

தன்னாட்சிக் கல்லூரிகளின் ஆசிரியரிடம் தேர்வுகளின் மூலம் பெருமளவு அதிகாரம் கொடுக்கப் பட்டுள்ளதென்றும், அதை அவர் தவறாகப் பயன்படுத்தித் தமக்குப் பிடிக்காத மாணவர்களின் வாழ்க்கையைப் பாழாக்கி விடக்கூடுமென்றும் அச்சம் தெரிவிக்கப்பட்டுள்ளது. இந்நிலை உருவாகாமல் தடுப்பதற்குப் பல வழி வகைகள் வகுக்கப்பட்டுள்ளன. தேர்வுகள் முடிந்த சில நாட்களில் மதிப்பெண்கள் விளம்பரப் பலகையில் அறிவிக்கப்படல் வேண்டும். திருத்தப்பட்ட விடைத்தாள்கள் மாணவர்களுக்குத் திருப்பித்தரப்படல் வேண்டும். ஏதாவதொரு மாணவன் தனக்குச் சரியான மதிப்பெண்கள் தரப்படவில்லையென்று எண்ணினால், தன் ஆசிரியரிடம் விடைத்தாளுடன் சென்று விளக்கம் கேட்கலாம். அவர் தரும் விளக்கம் உளநிறைவளிப்பதாக இல்லையென்றால், அப்பாடப் பகுதியின் தலைவரிடம் முறையிடலாம். அவர் உடனே அனுபவம் முதிர்ந்த இரண்டு அல்லது மூன்று ஆசிரியர்கள் கொண்ட ஆய்வுக் குழுவை நியமிப்பார். அவர்கள் அவ்விடைத்தாளை மறுஆய்வு செய்து தம் தீர்ப்பை அளிப்பர். தம் மதிப்பீட்டை வேறு பலர் ஆய்வு செய்யக்கூடும் என்று அறிந்தால், ஆசிரியர் விடைத்தாளை மிகக் கவனமாய் மதிப்பிடுவர் என்பதில் ஐயமில்லை. ஆகவே, தம் அதிகாரத்தை மதிப்பெண்களில் ஆசிரியர் தவறாகப் பயன்படுத்த இயலாது.

தன்னாட்சி முறைக்கு ஆசிரியர் சங்கங்கள் சில எதிர்ப்புத் தெரிவித்துள்ளன. அதன் காரணங்களாவன: (1) கல்லூரிகளை உயர்ந்தவை, தாழ்ந்தவை என்று இம்முறை பாகுபடுத்துகிறது. (2) நிருவாகங்களுக்குப் பெருமளவு அதிகாரம் தரப்படுகிறது. அதைக்கொண்டு நிருவாகிகள் பணியாளர்களைக் கொடுமைப்படுத்தக்கூடும். (3) தன்னாட்சி பெற்ற கல்லூரி பெறாத கல்லூரிகளில் உள்ள ஆசிரியர்களைப் பிரித்து, அவர்களது ஒற்றுமையைக் குலைக்

கிறது. (4) ஆசிரியர்களின் வேலைச் சுமை பெருமளவு மிகுகின்றது. இவற்றிற்குத் தரப்படும் விளக்கங்களாவன: (1) கல்லூரிகள் யாவும் ஒரே தரமுள்ளவையல்ல என்பதும், சில சிறப்பு வாய்ந்தனவாகவும் சில சிறப்பற்றனவாகவும் உள்ளன என்பது யாவரும் அறிந்த உண்மை. தன்னாட்சி இதனை வெளிப்படையாக்குகிறது; அவ்வளவுதான். மேலும், கல்லூரிகள் அனைத்தும் தம் தரத்தை உயர்த்தித் தன்னாட்சி பெற்றுக் கொள்வதற்கு யாதொரு தடையுமில்லை. ஆகையால், கல்வியின் தரம் உயர்வதற்கு இது பெரும் தூண்டுகோலாயும் அமையும். (2) தன்னாட்சியில் நிருவாகங்களுக்கு எள்ளளவும் அதிக அதிகாரம் கொடுக்கப்படுவதில்லை. தரப்படும் தன்னாட்சி முற்றிலும் கல்வி சார்ந்தது; நிருவாகத்தின் அதிகாரத்தைக் கூட்டுவதோ குறைப்பதோ இல்லை. (3) தன்னாட்சியால் ஆசிரியர்களின் ஒற்றுமை எவ்விதத்திலும் குலைக்கப்பட வேண்டிய தேவையே இல்லை. (4) தன்னாட்சியில் ஆசிரியர்களது வேலைச் சுமை மிகுவதில்லை. முன்போலவே வாரத்திற்கு 14 மணி அல்லது 16 மணி நேர வேலைதான். ஆனால், வேலையின் பொறுப்பும் ஆசிரியர்களது பணித்தகுதியும் உயருகின்றன.

இந்தியக் கல்வி வல்லுநர்கள் யாவரும் தன்னாட்சிக் கல்லூரி முறையை முழுமனத்துடன் வரவேற்றுள்ளனர். நலிந்து கிடக்கும் இந்திய உயர்நிலைக் கல்வி மேம்பாடடைய இது ஒரு முக்கியமான வழி என்று கூறியுள்ளனர். இம்முயற்சி உரம் பெற வேண்டுமானால், இந்தியாவின் பல பாகங்களிலுள்ள பல்கலைக் கழகங்கள் தமது கல்லூரிகளில் சிறந்தவற்றை உடனே தெரிந்தெடுத்து அவைகளுக்குத் தன்னாட்சி வழங்கி, அவை நாட்டின் தேவைகளை நிறைவு செய்யும் வகையில் வெவ்வேறு பாடத் திட்டங்களை உருவாக்கி, புதிய கல்வி முறைகளைப் புகுத்தி, பற்பல வழிகளில் இந்திய உயர்நிலைக் கல்வியைத் தரம் உயர்ந்த பயனுள்ள கல்வியாக்கும் சிறந்த பணியில் ஈடுபட அவற்றிற்கு வாய்ப்பு அளித்தல் அவசியம்.

இணைந்தியங்கு பல்கலைக் கழகத்தில் தன்னாட்சிக் கல்லூரிகள் இயங்குவது உலகில் இதுவே முதல் முறையாகும். ஆகையால், தன்னாட்சி வந்த முதல் ஆண்டிலிருந்தே பல நிறுவனங்களும் தன்னாட்சிக் கல்லூரிகளும் கருத்தரங்குகள் மூலமாகவும், நேரில் மாணவர், ஆசிரியர் நிருவாகங்களுடன் கலந்துரையாடியும் கல்லூரிகள் இயங்கும் முறைகளை மதிப்பீடு செய்து வந்துள்ளன. இவற்றின் மூலமாக வெளிவந்துள்ள விவரங்கள் மிகுந்த மகிழ்வு தரக்கூடியவையாக உள்ளன. பல்கலைக்கழக நிதியுதவிக் குழுவும் அரசாங்கமும் சேர்ந்து 1981, 1983-ஆம் ஆண்டுகளில் அனுப்பிய மதிப்பீட்டுக் குழுக்களின் அறிக்கையில், இத்தன்னாட்சிக் கல்லூரிகள் உண்மையாகவே கல்வி முறைகளைப் புதுப்பித்து, புதிய பாடத் திட்டங்களையும் சீரிய தேர்வுமுறைகளையும் புகுத்தியுள்ளனவென்றும், தன்னாட்சியை 1988-ஆம் ஆண்டு வரை நீடித்துத் தரலாமென்றும் பரிந்துரை செய்தன. ஆந்திரப் பிரதேசத்திலுள்ள உசுமானியாப் பல்கலைக் கழகம் தன் நான்கு கல்லூரிகளிலிருந்து 17 பேராசிரியர்களையும் முதல்வர்களையும் தன்னாட்சிக் கருத்தரங்கிற்கு அனுப்பிப் பயிற்சி பெற்றபின் இரு கல்லூரிகளுக்குத் தன்னாட்சி அளித்துள்ளது. பஞ்சாபு, பல்கலைக்கழகத்தின் பதிவாளரும் கல்லூரி முதல்வர்களும் அடங்கிய ஒருகுழு சென்னைக்கு வந்து, அங்குள்ள தன்னாட்சிக் கல்லூரிகளைப் பார்வையிட்டு, முதல்வர்கள் பேராசிரியர்களுடன் கலந்துரைதுரையாடியது. பின்னர், அவர்கள் தாம் வெளியிட்ட அறிக்கையில் தன்னாட்சிக் கல்லூரிகளைப் பெரிதும் புகழ்ந்து, தன்னாட்சி முறையே உயர்நிலைக் கல்வியை மேம்படுத்துவதற்கேற்ற வழி என்று திட்டமாக முடிவு செய்து, மற்றப் பல்கலைக் கழகங்களும் இம்முறையைப் பின் பற்ற வேண்டும் என்று கூறியுள்ளனர். கேரள அரசாங்கம் கல்வி அதிகாரிகளும் வல்லுநர்களும் தமிழ்நாட்டிலுள்ள இரு தன்னாட்சி வல்லுநர்களும் அடங்கிய குழு ஒன்றை நியமித்து, தன்னாட்சிக் கல்லூரிகளின் நன்மை தீமைகளையும் அவை இயங்கும் தன்மைகளையும் ஆய்ந்து, அறிக்கை வழங்குமாறு பணித்தது. அக்குழு, கேரளாவின் ஐந்து நகரங்களிலுள்ள பேராசிரியர்கள், கல்வியாளர்கள், ஆசிரியர் சங்கப் பேராளர்கள், பொது மக்கள் ஆகியோருடன் கலந்துரையாடி, தமிழ்நாட்டில் தன்னாட்சிக் கல்லூரிகள் இயங்கும் விதங்களையும் ஆய்ந்து வெளியிட்ட அறிக்கையில், கல்லூரித் தன்னாட்சியே உயர்நிலைக் கல்வியைப் பயனுள்ளதாக்குவதற்கு ஏற்ற முறை என்று கூறியுள்ளது. இவ்வாறு தன்னாட்சிக் கல்லூரிகளைப் பார்வையிட்ட மதிப்பீட்டுக் குழுக்களும் இந்தியக் கல்வி வல்லுநர்களும் கல்லூரித் தன்னாட்சி முறையே உயர்நிலைக் கல்வியின் தரத்தை உயர்த்தவும் அதனைப் பயனுள்ளதாக்கவும் ஏற்ற முறையாகும் என்றும், இந்தியாவின் பல்கலைக் கழகங்கள் அனைத்தும் தம் கல்லூரிகளில் சிறந்தவற்றைத் தெரிந்தெடுத்து, விரைவில் அவற்றிற்குத் தன்னாட்சி வழங்கி, இந்தியக் கல்வியைச் சிறந்த முறையில் பயனுள்ளதாக்க வேண்டும் என்றும் வலியுறுத்தியுள்ளனர். ம.அ.த.

கல்வளையந்தாதி: இது, 'கல்வளை' என்னும் தலத்தில் உள்ள பிள்ளையார் மீது யமகம்,

திரிபு ஆகிய சொல்லணிகள் அமையக் கட்டளைக் கலித்துறையால், அந்தாதித் தொடையாகப் பாடப் பட்ட, நூறு செய்யுட்களைக் கொண்ட ஒரு பிரபந்த மாகும்.

இதன் காப்புச் செய்யுள் 'தார் கொண்ட பூ மல்லிகை' எனத்தொடங்குகிறது. நூல், 'கற்பக நாடர்' என்று தொடங்கி, கல்வளைக் கற்பகமே என்று நிறைவுபெறுகிறது. 'கற்பகம்' என்று தொடங்கிக் 'கற்பகமே' என்று இந்நூல் மண்டலித்து முடிவது ஒரு சிறப்பாகும்.

செய்யுளின் நான்கு அடிகளிலும் உள்ள முதற் சீர் ஒன்றுபட்டிருப்பது 'யமகம்'. இதன்படி, நூலின் முதற்செய்யுளில் உள்ள, 'கற்பக' என்ற சொல், நான்கு அடிகளிலும் வருகிறது. இவ்வாறு, இந் நூலில் பல செய்யுட்கள் உள்ளன. 'திரிபு' என்பது, செய்யுளின் முதற்சீரின் முதலெழுத்து நீங்கலாக மற்ற எழுத்துகள் ஒன்றுபட்டி ருப்பது. இதன்படி, காப்புச் செய்யுளில் உள்ள, தார்கொண்ட, சீர்கொண்ட, பார்கொண்ட, கார் கொண்ட ஆகிய சீர்களில் முதலெழுத்து நீங்கலாக ஏனைய எழுத்துகள் ஒன்றுபட்டிருக்கின்றன. நூலின் முதற்செய்யுள், 'கண்டவரே' என்று முடிகிறது. இரண்டாம் செய்யுள், 'கண்டலம்' என்று தொடங்கு கிறது. இவ்வாறு 'அந்தாதி' முறையில் நூல் அமைந்துள்ளது.

இதனை இயற்றிய ஆசிரியர், இலங்கை, யாழ்ப் பாணத்தைச் சார்ந்த, நல்லூரில் வாழ்ந்த வில்ல வராய முதலியாரின் புதல்வராகிய சின்னத்தம்பி புலவராவார். அவர் இற்றைக்கு சற்றேறக் குறைய 200 ஆண்டுகட்கு முன் வாழ்ந்தவர். அவர் இளமை யிலேயே கவிபாடும் திறம் படைத்தவர் என்பதனை, அவர் தந்தையாரைத் தேடிவந்த தமிழ்ப்புலவர், ஒருவருக்கு, அவர், விடையளித்த, வெண்பாவால் அறியலாம். அச்செய்யுள் 'பொன்பூச்சொரியும்' எனத் தொடங்குகிறது. அவர் இயற்றிய மற்றொரு நூல் மறைசையந்தாதியாகும். வீ.சொ.

கல்வி: காண்க: இந்தியக் கல்வி அமைப்பு, இந்தியப் பழங்கல்வி முறைகள்.

கல்வி உளவியல்: கல்வி பயிற்றலுக்கும் கல்வி கற்றலுக்குமுள்ள அடிப்படையான உளவியற் கோட்பாடுகளைப் பற்றி விளக்கும் ஓர் இயல். பொது வாகக் கல்வி உளவியல் கற்பவர், கற்கும் சூழ்நிலை, கற்றலின் இயக்கம் ஆகிய மூன்று அடிப்படைகளைக் கொண்டது. குழந்தையின் நடத்தையை ஊக்குவிக்கும் ஆற்றல்கள், நாட்டங்கள், பிற ஊக்கிகள் ஆகியவற் றைப் பற்றியும், குழந்தைகளின் தனியாள் வேற்று மைகளையும் வளர்ச்சியின்போது நிகழும் பல்வேறு வளர்ச்சி நிலைகளையும், சமூக் இயக்கங்கள் குழந் தையின் ஆளுமைக்கு எங்ஙனம், காரணமாக இருக் கின்றன என்பதையும், கற்போரைப் பற்றியும் அறிய இது உதவும். வகுப்பறையின் நிருவாகம், ஒழுங்கு, கருவிகள், கற்பித்தல் முறைகள் ஆகியவை கற்பித் தலுக்கு ஆற்றும் பங்குகள், சராசரி நுண்ணறிவுக்கும் கீழே உள்ள குழந்தைகளின் கற்பித்தலுக்கான வழி கள், புதிய மதிப்பீட்டு முறையின் பயன்கள், இன்றைய கல்விச் செயல் முறையின் பகுதிகளான கல்வி, தொழில் ஆகியவற்றுக்கு வழிகாட்டல், அறி வுரை கூறுதல் ஆகியன கற்றல் சூழல் பற்றி விளக் கும். கற்றலின் இயல்பு, அதன் நிகழ்முறை, கற்ற லின் கோட்பாடுகள், குறிக்கோள் அடைவதற் கான திறன் மிக்க கற்றல் நெறிகள் ஆகியவற்றைக் கற்றலின் இயக்கம் விளக்கும்.

கல்வி உளவியல் வளர்ச்சி உளவியல், கற்றல் உளவியல், ஊக்குவித்தல் உளவியல், தனியாள் வேற்றுமை உளவியல், பொருத்தப்பாட்டு உளவியல் குழுநடத்தை உளவியல் ஆகிய அடிப்படைப் பகுதி களைக் கொண்டது.

வளர்ச்சி உளவியல் மனிதனின் வளர்ச்சியையும் முன்னேற்றத்தையும் குழந்தைப் பருவத்திலிருந்து முதுமைப் பருவம் வரை விளக்குகிறது. குழந்தை களின் உடல்வளர்ச்சி, உள்ளவளர்ச்சி, அறிவு வளர்ச்சி, மனவெழுச்சிகளின் வளர்ச்சி, சமூக வளர்ச்சி, பண்பாட்டு வளர்ச்சி ஆகியவை பருவத் திற்கேற்ப எவ்வாறு நிகழ்கின்றன என்பதை இப் பிரிவு விளக்குகிறது. மனித வளர்ச்சியைப் (உடல், உள்ளம், அறிவு) பொறுத்துத்தான் ஆசிரியர் பாடச் செயல்திட்டத்தை (Curriculum) அமைக்கவும் வளர்ச்சியின் பல்வேறு நிலைகளுக்கேற்பக் கற்பித்த லின் வகைகளை ஏற்படுத்தவும் இயலும். ஏனெ னில், குழந்தைப் பருவத்திற்கேற்ற பயிற்று முறை கள் குமரப் பருவத்திற்கு உகந்தன ஆகா.

கற்றல் உளவியல் ஆசிரியருக்குக் கற்றலின் வகைகளும் முறைகளும் எவ்வாறு நிகழ்கின்றன வென்பதையும் என்னென்ன காரணிகள் கற்றல் முறைக்கு உதவி செய்கின்றன என்பதையும் கூறு கிறது. மாணவர்களின் மறதிக்கான காரணங்கள் என்னென்ன? நினைவாற்றலுக்கான வழிகள் என் னென்ன? என்பதனையும் இவ்வுளவியல் விளக்கு கிறது; ஆசிரியருக்கேற்படும் பல சிக்கல்களைத் தீர்க்க

வும் இது உதவுகிறது. கற்பித்தலின்போதும் வகுப்பறைச் சூழ்நிலையின்போதும் மாணவர் கற்கும்போதும் பல்வகைச் சிக்கல்கள் ஆசிரியருக்கு நேரிடுகின்றன. உளவியல் அறிஞர்கள் அத்தகைய சிக்கல்களை ஆராய்ந்து அவற்றை நீக்குதற்கான வழிமுறைகளை ஆசிரியர்களுக்கு அளிக்கின்றனர்.

ஊக்குவித்தல் உளவியல் கற்பவர் ஆர்வத்தோடு கற்பதற்குரிய பலவகையான ஊக்குவித்தல், தேவைகள், விருப்பங்கள் ஆகியவற்றை ஆசிரியருக்கு உணர்த்துகிறது.

தனியாள் வேற்றுமை உளவியல்: மாணவர்களிடையே காணப்படும் நடத்தையில், பேச்சில், சாதனைகளில், சொல், செயல் திறனில், மகிழ்ச்சியில், பிறரோடு பழகுவதில் கோபம், அச்சம், கூச்சம் ஆகியவற்றின் வெளியீடுகளில் காணப்படும் ஏற்றத்தாழ்விற்குத் தனியாள் வேற்றுமைஎன்பதுபெயர். அதாவது, ஆசிரியர் வகுப்பில் எல்லா மாணவர்களுக்கும் ஒரே சமயத்தில் பாடங்களைக் கற்பிக்கிறார். பின்னர் அவர்களைச் சோதிக்கிறார். ஆனால், அனைவரும் ஒரே தன்மையாக விடையளிப்பதில்லை. சிலர் நன்றாக எழுதுகிறார்கள்;சிலருக்கு ஒன்றுமே தெரிவதில்லை, ஒரு சிலருக்கு அரைகுறையாகத்தான் புரிந்திருக்கிறது. விடையளிப்பதிலும் அவர்களிடையே வேறுபாடுகள் காணப்படுகின்றன. சிலர் வேகமாகவும் வேறுசிலர் தாமதமாகவும் விடையளிப்பது கண்கூடு. இவற்றுக்கு என்ன காரணம் என்பதை ஆசிரியர் அறிய வேண்டும். ஆசிரியரும் தம் கற்பித்தலை மாணவர்களின் ஆர்வம், திறமை ஆகியவற்றிற்கேற்றவாறு மாற்றிக் கொள்ள வேண்டும். செய்து கற்றல், கண்டறி முறை, குழவிப்பூங்கா முறை, கண்டுபிடித்தல் என்பன உளவியலாரின் கண்டுபிடிப்புகளாகும்.

பொருத்தப்பாட்டு உளவியல் ஏன் சில மாணவர்கள் வகுப்பில் மனவெழுச்சிகளால் பாதிக்கப்பட்டவர்களாகவும், சமுதாயப் பொருத்தப்பாடற்ற நடத்தைகள் உள்ளவர்களாகவும் இருக்கின்றார்கள் என்பதை ஆசிரியருக்குக் கூறுகிறது. மனவெழுச்சியின் பாதிப்பும் சமூகப் பொருத்தப்பாடற்றவையும் கற்போரைத் தடுத்து நிறுத்தி வருகின்றன. அதாவது, பலனுள்ள கற்றலைத்தடை செய்கின்றன.

குழு நடத்தை உளவியல்: மனிதனது மனமே அவனது நடத்தைக்குக் காரணம். அதுபோலவே குழு நடத்தைகளுக்கும் குழுமனம் என்று ஒன்று உண்டு. எனவேதான் தனிமனிதனின் சிந்தனைகள், உணர்ச்சிகள், செயல்கள் ஆகியவை அந்த மனிதனே ஒரு குழுவினுள் இருந்து செயற்படும்போது முற்றிலும்மாறுபடுகின்றன. தனிப்பட்ட மனிதனாக இருந்தபோது அவன் செய்யமுடியாத, செய்யத் துணியாத சில செயல்களைக் குழுவினுள் இருந்து செயற்படும்போது செய்து முடிக்கிறான். எனவே, குழுக்களின் இயக்கச் சக்தி, மனப் போக்குகள், நடத்தைகள் முதலியவற்றை விளக்குகின்ற குழு உளவியல் அல்லது சமூக உளவியல் ஆசிரியருக்குப் பெரிதும் பயன்படுகிறது.

கல்வி கற்பதுடன் அது தொடர்பான கற்றல் விதி, கற்றலுக்கு ஏற்ற நிலைகள், கற்கும்போது களைப்பும் கவனமின்மையும் உண்டாகக் காரணம், அவற்றைப் போக்கும் வழிகள், நினைவாற்றல் வளர வழிகள் ஆகியவற்றைப் பற்றி அறிவிப்பதால் கல்வி உளவியல் ஆசிரியர் தம் பணியைச் செம்மையாகச் செய்ய உதவுகிறது. உளவியல் குழந்தையை மையமாகக் கொண்ட கல்வி ஏற்பாட்டை அமைக்க உதவி செய்கிறது. தவறான நடத்தைப் போக்கு,அதற்கான காரணங்கள் ஆகியவற்றைக் களைந்து, நற்பழக்கம் உருவாக வழிமுறைகள் பலவற்றையும் கல்வி உளவியல் விளக்குகிறது. ஈ.ஞா.வே.

துணை நூல்கள்:

Bower, G.H. and **Hilgard, E.J.,** Theories of Learning, Prentice-Hall, Englewood Cliffs, New Jersy, 1981.

Gage, N.L. and **Berilner, D.C.,** Educational Psychology, Houghton Miffin, Boston, 1979.

Good, J.G. and **Brophy, J.E.,** Educational Psychology, Holt, Rinehart & Winston, New York. 1980.

கல்விச் சுதந்திரம்: பல்கலைக்கழகங்கள் கல்லூரிகள் போன்ற உயர் கல்வி நிறுவனங்களில் பணியாற்றும் கல்வியாளர்கள், பேராசிரியர்கள் ஆகியோர் எந்தவிதத் தடையோ தாம் பதவி நீக்கம் செய்யப்படுவோமா என்ற அச்சமோ இன்றி, தாம் உண்மை யென்றுணர்ந்த கருத்துகளைப் பற்றி எழுதவோ பிறருக்கு அவற்றை எடுத்துக் கூறவோ தேவைப்படும் உரிமை கல்விச் சுதந்திரம் (Academic Freedom) எனக் குறிக்கப்படுகிறது. வெளியாட்களின் குறுக்கீடுகளோ அச்சுறுத்தல்களோ இல்லாமல் உயர் கல்வி நிலையங்கள் தம் கல்விக் கொள்கைகளையும் செயல்களையும் உருவாக்கிக் கொள்ள உதவும் சூழ்நிலை இருத்தலும் கல்விச் சுதந்திரம் என்பதுள் அடங்கும். கல்வியாளர்களின் சுதந்திரத்திற்குத் தடையாக அமையக் கூடியவற்றுள் சமுதாயச் சட்டதிட்டங்கள், அரசியல், சமயம் ஆகியவற்றினுடையு

குழுக்களின் செல்வாக்கு, சிலபோது கல்விக்கூட நிருவாகிகளின் குறுக்கீடு, கல்வித் தொடர்பற்ற பெரும்பான்மைப் பொதுமக்களின் கருத்து போல்வனவும் காணப்படும். இவையாவும் கல்வியின் குறிக்கோள்களை அடைவதற்குப் பலபோது இடர்ப்பாடுகளாக அமையும். சமூகச் சூழ்நிலையினின்று எழக்கூடிய இத்தகைய தடைகளை நீக்குவது, இவற்றின் கட்டுப்பாடுகள் நெருக்குதல்கள் ஆகியவற்றின் விளைவுகளின்றும் ஆசிரியர்களைக் காப்பது ஆகியன கல்விச் சுதந்திரத்தின் நோக்கங்களாகும்.

இவற்றை மட்டும் கற்பிக்க வேண்டும்; இவர்களுக்கு மட்டும் கற்பிக்க வேண்டும்; இவ்வாறுதான் பயிற்றுவிக்க வேண்டும்; வேறு சில கருத்துகளை மாணாக்கர்களுக்கு அறிமுகம் செய்யக் கூடாது என்றெல்லாம் ஆசிரியர்களுக்குப் பிறர் கட்டளை இடுவது கல்விச் சுதந்திரத்தைப் பாதிப்பதாகும். இவற்றைப் பற்றி முடிவெடுக்கும் முழு உரிமை கல்வியாளர்களுக்கே உண்டு. கல்விச் சுதந்திரம் பறிக்கப்படும் நிலைமை சமுதாயத்தில் எழுமாயின், கல்வியாளர்களால் தம் சிறப்புத் துறைகளில் முழுக் கவனம் செலுத்தி, ஆராய்ச்சிகளை மேற்கொள்ளவோ தாம் ஆய்ந்துணர்ந்த கருத்துகளைப் பிறருக்கு விரிவுரைகள் நூல்கள் போன்றவற்றின் வழியே எடுத்துக்கூறவோ இயலாது. மேலும், சமுதாயத்தில் தவறான கருத்துக்கள் குறுகிய நோக்குடையோரால் பரப்பப்படும்போது, அவற்றைத் துணிந்து மறுக்கவும் கல்வியாளர்களால் இயலாமற் போகும். இது சமுதாய நல்வாழ்விற்கு ஊறு செய்வதாக முடியும்.

தொடக்க நிலையில் கல்விச் சுதந்திரம் உயர் கல்வி நிலையங்களுக்கு மட்டும் பொருந்தும் ஒரு கருத்தாகக் கொள்ளப்பட்டது. ஆனால், இன்று இக்கருத்து, உயர்நிலைப் பள்ளிக்கும் தொடக்க நிலைக் கல்விக்கும் நூலகங்கள், அருங்காட்சியகங்கள், செய்தித் தொடர்பு மையங்கள் போன்ற கல்வி நிலையங்களுடன் இணைந்து மக்களின் அறிவினை வளர்க்கும் அமைப்புகள் யாவற்றுக்கும் பொருந்துவதாக விரிவடைந்துள்ளது. குடியாட்சிப் பண்புடன் இணைந்த 'திறந்த' சமுதாய வாழ்க்கை நலமுடன் திகழச் சமுதாயத்தின் பல்வேறு துறைகளிற் சுதந்திரம் தேவைப்படுவது போன்று, அறிவுத் துறையின் வளர்ச்சிக்கும் அறிவுப் பரவலுக்கும் கல்விச் சுதந்திரம் மையமாகும். கல்விச் சுதந்திரத்தின் தேவைக்குச் சில காரணங்கள் கூறப்படுகின்றன. அத்தகைய சுதந்திரத்தை உயரிய அறநெறிசார் மனித மதிப்புகளுள் ஒன்றாகக் கருதலாம்.

மனித இனத்தின் மிகச் சிறந்த சாதனையாக உலகப் பேரறிஞர்களால் சுட்டிக் காட்டப்படும் அறிவு வளர்ச்சி, கல்விச் சுதந்திரமின்றி எழாது. சமுதாய வாழ்க்கை வளம் பெறவும் இது ஒரு கருவியாகும். சமுதாய வாழ்க்கையில் வரலாற்றுப் போக்கில் புதிய சிக்கல்கள் எழுவது இயற்கை நியதியாகும். சமுதாய அமைப்பு, தொழில் நுட்பம், நடத்தை முறைகள் போன்ற சமூகக் கூறுகள் பலவற்றைச் சார்ந்து புதிய சிக்கல்களும் புதுத் தேவைகளும் எழக்கூடும். அவற்றுக்கு விடை காணவும் நிறைவு செய்யவும் அறிவுச் சுதந்திரமும் அதனுடன் இணைந்த கல்விச் சுதந்திரமும் இன்றியமையாதவை. 21-ஆம் நூற்றாண்டின் பல்வேறு அறைகூவல்களைச் சந்தித்து வெற்றி கொள்ளத் தேவையான ஆக்கத்திறன், புதியன புனைதல், விரிந்தசிந்தனை, ஒரு சிக்கலை மாறுபட்ட பல்வேறு கோணங்களினின்று நோக்கி ஆராய்தல் போன்ற சுதந்திரச் சிந்தனையின் பண்புகள் இன்று முக்கியத்துவம் பெற்றுள்ளன. இக் காரணங்களின் விளைவாகக் கல்விச் சுதந்திரம் வலியுறுத்தப் பெறுகிறது. இதில் ஆசிரியர்களின் சிந்தனை உரிமை மதிக்கப்படுவது போன்று கற்போரின் சுதந்திரமும் பல கல்வியாளர்களால் ஏற்கப்படுகிறது. விரும்பியவற்றைத் தேர்ந்தெடுத்துக் கற்கக் கற்போருக்கு உள்ள உரிமை இதன்பாற்படும். எல்லோருக்கும் ஒரே தன்மையான கல்வி ஏற்பாட்டினை நீக்கிக் கற்பிக்கப்படும் பாடங்களில் பல திறப்பட்டவை அடங்கியிருத்தல் அவசியம்.

கல்விச் சுதந்திரம் பற்றிய கருத்து பண்டைக் காலந்தொட்டு இந்தியாவில் வலியுறுத்தப்பட்டுள்ளது. இந்தியப் பண்பாட்டு மரபையும் தத்துவ வளர்ச்சி வரலாற்றினையும் ஊன்றிக் கவனித்தால், எந்த அளவுக்குச் சிந்தனைச் சுதந்திரமும் தாம் உண்மையெனக் கண்டவற்றை எவர் எதிர்ப்பினும் எடுத்துக் கூறும் அறிவாற்றலும் மனத் திண்மையும் பெற்ற அறிஞர்கள் இந்தியாவில் இருந்தனர் என்பதைக் காணலாம். ஆண்டவனே எதிர்த்தாலும் 'குற்றம் குற்றமே' என இடித்துக் கூறும் அறிவுச் சூழ்நிலை அன்று பரவலாகக் காணப்பட்டது. அது கல்விச் சுதந்திரத்தின் அடிப்படையாகமைந்தது. ஆராய்தலின்றிப் பரவலாக ஏற்கப்பட்ட கருத்துகள், நடத்தை முறைகள் ஆகியவற்றின் ஆதாரங்கள் உண்மையானவையாவெனத் துணிந்து வினாவெழுப்பிய சிந்தனையாளர்களுக்கு அரசோ சமயத் தலைவர்கள் போன்றாரோ எதிர்ப்பு எழுப்பியபோது, சிந்தனைச் சுதந்திரத்தின் முக்கியத்துவம் நிலைபெறத் தொடங்கியது. சாக்ரட்டிசு, பிளேட்டோ, அரிசுடாட்டில் போன்ற கிரேக்க நாட்டு அறிஞர்களின் வாழ்க்கையும் கருத்துகளும் இதற்குச் சான்றுகளாகும்.

கல்விச் சுதந்திரம் சமய ஆதிக்கத்தின் விளைவாக மையக் காலங்களில் பல்வேறு ஐரோப்பிய நாடுகளில் மறையத் தொடங்கியதை அடுத்து, அந்நாடுகளில் தலைசிறந்த பல்கலைக்கழகப் பேராசிரியர்களால் இச்சுதந்திரம் பற்றிய கருத்து மீண்டும் வலியுறுத்தப்பெற்றது. இலைடன், எல்ம்சுடெடு, ஐடல் பர்கு போன்ற ஐரோப்பியப் பல்கலைக்கழகங்கள் கி.பி. 16-ஆம் நூற்றாண்டுக்குப் பின்னர்க் கல்விச் சுதந்திரப் போராட்டத்தைத் தொடங்கின. அறிவியல் ஆராய்ச்சிகள் பல்கலைக் கழகங்களின் பணிகளுள் ஒன்றாக ஏற்கப்பட்ட பின், கல்விச் சுதந்திரத்தின் இன்றியமையாமை மேலும் வலுப்பெற்றது. உண்மை அறிவு எழுவதற்குக் கட்டுப்பாடான ஆராய்ச்சி தேவை; எந்த ஒரு முடிவும் இறுதியானதென்று வாளாவிராமல் மேலும் மேலும் அது பற்றி விவாதிப்பது இன்றியமையாதது. பல்கலைக்கழகம், கல்லூரி ஆகியவற்றினுடைய பேராசிரியர்களின் ஆராய்ச்சிக்குச் சுதந்திரம் அடிப்படை என்பதைக் கல்வியாளர்கள் சுட்டிக் காட்டினர். இச்சுதந்திரத்தில் மாற்றாரது குறுக்கீட்டைக் கல்வியாளர் விரும்பவில்லை. தார்வின் (Darwin) போன்றோரது கருத்துகளுக்குச் சமயத் தலைவர்களது எதிர்ப்பு எழுந்தது போன்ற நிகழ்ச்சிகளும் கல்விச் சுதந்திர இயக்கத்திற்கு வலுவூட்டின. மேலும், காலப்போக்கில் எழுந்த சமுதாய மாற்றங்கள் மக்களிடையே பரவலாகச் சுதந்திரப் பற்றை வளர்த்த போது, அதன் விளைவு கல்வி நிலையங்களையும் பாதித்தது.

தொடக்கத்தில் கல்விச் சுதந்திரம் பல்கலைக்கழகங்கள், கல்லூரிகள் ஆகியவற்றின் நிலையில் மட்டும் தேவை எனப்பட்டாலும், இன்று இது உயர்நிலைப் பள்ளிகள், தொடக்கப் பள்ளி நிலையங்கள் ஆகியவற்றுக்கும் தேவையென்பது உணரப்பட்டுள்ளது. சுயாட்சிக் கல்லூரிகள் (Autonomous Colleges) பற்றிய கருத்தும் கல்விச் சுதந்திரத்தின் விளைவாகும். கல்விச் சுதந்திரத்தின் தேவை பற்றிக் குறிப்பிடும் போது, அதற்கு எல்லைகள் எவையும் இல்லை எனக் கருதக் கூடாது. தவறான கருத்துகளைப் பரப்புவது, குறுகிய தன்னல நோக்குடன் கற்பிப்பது, சமய அரசியல் இலக்குகளுக்குக் கல்விக் கூடங்களைப் பயன்படுத்துவது, சமுதாயத்தின் நிலைத் தன்மையைக் குலைக்க முற்படுவது ஆகியன நேர்மையான கல்விச் சுதந்திரத்துக்குள் அடங்கமாட்டா, ஆனால், இவ்வெல்லைகள் எவை என நிருணயிப்பதும் இவற்றை மீறுவோர் மீது முடிவெடுப்பதும் கல்வியாளர் குழுக்களைச் சார்ந்து அமைய வேண்டுமே தவிரப் பிறரைச் சார்ந்திருத்தல் கூடாது எனவும் கல்விச் சுதந்திரம் குறிப்பிடுகிறது. கல்விச் சுதந்திரத்தினை மாசுபடாமல் காப்பது ஆசிரியத் தொழில் நிறுவனங்களின் கடமைகளுள் ஒன்றாகும்.

கல்விச் சுதந்திரத்திற்கு உறுதியளிப்பதாக அமைவது ஆசிரியர்களுக்கு அளிக்கப்படும் பதவிக் கால உரிமையும் ஊதிய உரிமையுமாகும். எந்த ஓர் ஆசிரியரும் அவர் கொண்டுள்ள கருத்துகளுக்காகப் பதவி நீக்கம் செய்யப்படக் கூடாது. அவர்தம் கருத்துகள் தவறானவை, அவற்றை அவர் மாணாக்கரிடையே பரப்புவது சமுதாயத்தின் நலனுக்கு ஊறு விளைவிக்கும் என முடிவெடுப்பது பிற ஆசிரியர்கள் கூடிச் செயற்படும் குழுக்களது உரிமையாகும். தொடக்கத்தில் ஆசிரியர் ஓரிரு ஆண்டுகள் பணியில் செயற்படும் போது, அவரது திறமை மதிப்பிடப்பட்டு, பின்னர்ப் பணியில் நிலையானவராக்கப்படுகிறார். இந்நிலையில் அவருக்குப் பதவி உரிமைநிலை முழு அளவில் இருத்தல் வேண்டும். இந்நிலையிலேதான், அவர் முழுச் சுதந்திரத்துடன் அச்சமின்றிக் கல்விப் பணியில் தொடர்ந்து ஈடுபட முடியும் என்னும் கருத்து இன்று அரசுச் சட்டத்தின் ஒரு பகுதியாக ஏற்கப்பட்டுள்ளது. இத்தகைய உரிமை பெற்ற கல்வியாளர்களின் சுதந்திரமான, நேர்மையான சிந்தனை நல்வாழ்விற்கு ஆதாரமாகும். எஸ்.ச.

துணை நூல்கள்:

Altbach, P., Comparative Perspectives on the Academic Profession, Praeger, New York, 1977.

Pincoffs, E., (ed.) The Concept of Academic Freedom, University of Texas Press, Austin Texas, 1972.

கல்விச்சுற்றுலா: கல்விச் சுற்றுலா என்பது பள்ளி மாணாக்கர்கட்குத் தாங்கள் பயிலும் இடங்களில் இருந்து வெளியிடங்கட்குச் சென்று கல்வி அறிவை மேம்படுத்துவதற்காகத் திட்டமிட்டு நடத்தப்படும் ஒரு வகைப் பள்ளிப் புறச்செயலாகும். இத்தகைய கல்விச் சுற்றுலாக்கள், பாலகத்தில் (Creche) பயிலும் குழந்தைகள் முதல் பல்கலைக்கழக ஆசிரியர்கள் வரை மேற்கொள்ளப்படுகின்றன. மாணாக்கர்களின் வயது நிலை, வகுப்பு நிலை, கல்விச் சூழ்நிலைக்கான நோக்கங்கள், ஆகியவற்றிற்குத் தகுந்தாற் போன்று கல்விச் சுற்றுலாக்கள் வேறுபடுகின்றன. தொடக்க நிலையில், ஒரு மாணாக்கனுக்கு வகுப்புக்கு வெளியே உள்ள மரத்தைக் காண்பித்தாலும், மேல் நிலை ஆராய்ச்சியாளர்கள் வெளி நாடுகள் சென்று வந்தாலும் அவை இரண்டும் கல்விச் சுற்றுலா எனப்படும். வகுப்பறைக்கு வெளியே கற்றல் அனுபவம்

பொ அமைக்கப்படும் எந்த ஒரு நிகழ்வும் கல்விச் சுற்றுலாவாகும்.

கற்றல், கற்பித்தல், மற்றும் கல்வி நிலையங்களின் மேலாண்மை, நிருவாகத்திறன் முதலானவை சிறப்புறக் கல்விச் சுற்றுலா பெரிதும் மேற்கொள்ளப்படுகிறது. இன்று பெருகிவரும் கல்வித் தொழில்நுட்ப இயல்களும் கல்வி அனுபவங்கள் பெறப் பெரிதும் உதவுகின்றன. கல்விச் சுற்றுலா மேற்கொள்ள இயலாத இடங்களைக்கூட (நிலவுப் பயணம்) கல்வித் தொழில்நுட்பவியல், அப்பயண விவரங்களை - பயணத்தை - வகுப்பறைக்குள் கொண்டு வருகிறது. பள்ளிகளில் மட்டும் மாணாக்கர் கற்பதில்லை. உலகம் என்ற பள்ளியிலேயே சிறப்புறக் கற்கின்றனர்.

கற்றல் அனுபவங்கள்: வகுப்பறைகள் அளிக்க இயலாத கற்றல் அனுபவங்களைப் பள்ளிக்குப் புறத்தேயுள்ள, உலகில் உணரக்கூடிய, கற்றல் அனுபவங்களை கல்விச் சுற்றுலா ஏற்படுத்தித் தருகிறது.

தொடக்க நிலையில் உள்ள மாணாக்கர்கள் முதல், ஆராய்ச்சி நிலையங்களில் பயிலும் மாணாக்கர்கள் வரை தாங்கள் கற்கும் இடங்களில் இருந்து கற்றல் மட்டும் முழுப்பயனைத் தாராது. கல்விநுட்பவியல் எங்கெங்கோ நிகழும் அரிய காட்சிகளைக் கண்முன் காட்டக்கூடிய தன்மை படைத்திருந்தும், அது கற்றல் அனுபவத்தை நேரில் காணும் நிலைக்கு ஒப்பாக மாட்டாது. இவ்வகையான நேரடி அனுபவங்களைக் கல்விச் சுற்றுலாவால் தான் பெற முடியும். மாணாக்கர்கள் கல்விப் பயன்களை நிறைந்த அளவில் பெறவேண்டும் என்பதற்காகவே பயணச் சலுகைகள் கொடுக்கப்பட்டுள்ளன.

கல்விச் சுற்றுலாக்கள் பெரிய அளவில் கல்வியின் முழுப் பயனையும் பெறத் துணை செய்கின்றன. மேலும், அவை மாணாக்கரின் எண்ணம், அனுபவம், இயல்பூக்கம் முதலியவற்றை நன்முறையில் தூண்டக்கூடிய அளவிற்கு வல்லமை படைத்தவை. மாணாக்கரின் ஆளுமை வளர்ச்சிப்போக்கிலும் கல்விச் சுற்றுலா நிறைந்த பயனைத் தர ஏதுவாக அமைகின்றது.

சுற்றுலாவின் இன்றியமையாமை: பள்ளிகளில் முதல் வகுப்பில் ஏறத்தாழ 5 வயதுக் குழந்தை கல்வி கற்க வரும்பொழுது, முற்றிலும் பிள்ளைகளால் சூழப்பெற்ற ஒரு வகுப்பறையில் படிக்கவேண்டிய நிலை ஏற்படுகின்றது. அக்குழந்தை வகுப்பறைக்கு வருவதற்கு முன்னர் தன் மனம்விட்டுப் பேசவும் ஆடவும் விளையாடவும் ஓடவும் பாடவும் கூழாங்கற்களைச் சேகரிக்கவும் புழுப் பூச்சிகளை வேடிக்கை பார்க்கவும் செய்து அனுபவங்களைப் பெறுகின்றது. அப்படிப்பட்ட அனுபவங்கள் பெற்ற குழந்தைக்கு வகுப்பறையின் வெளியே உள்ள ஒவ்வோர் இடமும் கல்விச் சுற்றுலாவாகும். எடுத்துக்காட்டாக, வயல்வெளிகள், தோட்டங்கள், செடிகள், கொடிகள், மரங்கள், சாலைகள், சோலைகள், ஏரிகள் போன்ற வெளியிடங்கட்குச் செல்லுதலும் கல்விச் சுற்றுலாவின்பாற்படும். எந்தெந்த வகுப்பு மாணாக்கர்கட்கு, எவ்வித இடங்களில், எவ்வகையான அனுபவங்களைத் தரவேண்டும் என்று ஆசிரியர்கள் திட்டமிடல் வேண்டும். இவ்வகைக் கற்றல் அனுபவங்கள், கல்வி நோக்கங்கள், பயிற்றும் முறைகள், செயல் நிலைகள், உளவியற் கூறுகள் முதலியன உள்ளிட்டதாகக் கல்வியை அமைத்தல் வேண்டும்.

அறிவியல்சார் அணுகுமுறை: மாண்டிசோரி முறைப் பள்ளி, குழந்தைப் பூங்காப் பள்ளி போன்றவை இவ்வடிப்படையில் எழுந்தவை. 'வாழ்க்கையின் உண்மை நிலையை உணரக்கூடிய அளவிற்கு மாணாக்கர்கள் பெறும் கற்றல் அனுபவங்களே அவர்கள் தங்கள் சமூகத்தையும் இயற்கைச் சூழ்நிலையையும் உணர ஏதுவாகிறது' என மேனாட்டு அறிஞர் சிலர் கூறியுள்ளனர். மேலும், மாணாக்கர் அறிவுத்திறன் வளர ஏதுவாக அமையும் அறிவியல்சார் கேள்வி முறை (Scientific enquiry), ஆய்ந்து வேறுபடுத்த வல்லதான அறிவியல் நுணுக்கப் போக்குப் (Scientific outlook & attitude) போன்ற பண்புகள் நிறைந்த அளவில் வளரக் கல்விச் சுற்றுலாக்கள் ஏதுவாக அமைகின்றன. அவையின்றேல், மாணாக்கர் வெறும் புத்தக அறிவு படைத்தவர்களாக மட்டும் வளர முடியுமே தவிர, அறிவியல் நெறி சார்ந்து வளர்தல் இயலாது.

கல்விச் சுற்றுலாவும் சமுதாயமும்: சிறந்த வகையில் அமைக்கப்பெற்ற கல்விச் சுற்றுலா என்பது பள்ளி, சமுதாயம் என்ற இரண்டின் உறவை வளர்க்க வல்லதாகும். மேலும், மாணாக்கர்கள் மனத்தில் நல்ல அறிவியல் சார்ந்த அணுகு நெறிகளை ஏற்படுத்தி, பொதுநலம் (Public Health) இயற்கை மேம்பாடு, ஆக்கநிலை, சூழ்நிலைச் சீர்கேடுகளின் முதற் காரணம் அறிதல், இயற்கையின்பால் நெகிழ்வுணர்வு, பட்டறிவு, அறிவையும் செயலையும் இணைக்கும் நிலை போன்றவற்றையும் பெறமுடிகின்றது. இவ்வகைக் கல்விச் சுற்றுலாக்களால் வகுப்பறைகளைச் சமுதாயத்திற்கும், சமுதாயச் சிக்கல்களை வகுப்பறைக்கும் கொண்டு செல்ல முடிகிறது. இதனால் மாணாக்கர்கள் மனத்தில் சமுதாய உணர்வு வளர்கிறது.

சமுதாய எல்லைகள்: நிறைந்த அளவில், குறிக்கோளற்ற கல்விச் சுற்றுலாக்கள் அமைதலைவிடக்

குறைந்த அளவில் சிறந்த குறிக்கோள்களைக் கொண்ட கல்விச் சுற்றுலாக்கள் நடத்துவது சிறந்த பயனுடையது. இவ்வகைக் கல்விச் சுற்றுலாக்கள் மாணாக்கரிடம் நன்கு ஊடுருவிப் பார்த்தல், கேட்டல், புதியன அறிதல், முழுமைக் கருத்து உணர்தல் போன்றவற்றை ஏற்படுத்த வேண்டும்.

இன்றைய நிலை: ஒரு கல்விச் சுற்றுலா, சிறந்த கருக்கொண்டு, நல்லமுறையில் திட்டம் தீட்டப் பெற்றுச் சீரிய முறையில் நடத்தப்பெற்று, மதிப்பிடப் பட்டு, மதிப்பீட்டில் காணும் குறைகள் களைய வாய்ப்பளிக்க வல்லதாக அமைதல் வேண்டும். ஆனால், இன்று வளர்ந்துவரும் மனப் போக்கு, கல்விச் சுற்றுலா என்பது இயற்கைக் காட்சிகளைச் சுவைக்கவும், இனிமையாகப் பேசிப் பொழுது போக்கவும், ஆடவும், பாடவும் போன்ற களியாட்டங்கள் விரவும் நிலை மெல்ல மெல்ல அதிகமாகிவருவதைக் காணலாம். இவ்வகை நெகிழ்வுணர்வுகள் வேண்டியவை என்றாலும், அவையே கல்விச்சுற்றுலாவின் பயன்கள் என்று கருதும் நிலை மாறவேண்டும்.

திட்டமிட்ட சுற்றுலா: ஒவ்வொரு கல்விச் சுற்றுலாவும் ஆசிரியர்களால் கவனமுடன் திட்டமிடப் பட்டு, பள்ளியின் குறிக்கோள்களை நிறைவேற்றும் முறையில் படிக்கும் பாடங்களும் பாடத்திட்டமும் இயைந்தனவாக அமைதல் வேண்டும்; சிறப்புடன் திட்டமிடல் சுற்றுலாவின் பயனை விரிவாக்கும். நிகழ இருக்கும் ஒரு கல்விச் சுற்றுலாச் செல்லும் இடத்தைப்பற்றி ஆசிரியர் முன்கூட்டியே விவரங்களைத் திரட்டி மாணாக்கர்கள் ஆர்வத்திற்குப் பொருந்துமாறு இருக்குமா என அறிதல் இன்றியமையாதது. மேலும், காலக்கெடு முடிவு செய்யப் படுதல் வேண்டும். பள்ளி நிருவாக அனுமதி பெற்றோரின் அனுமதி ஆகியவற்றை முன்கூட்டியே பெற்றிருத்தல் வேண்டும். கல்விச் சுற்றுலா நிகழும் இடப்பொறுப்பாளர்கட்கு முன்கூட்டியே விவரம் அளித்து முன் ஏற்பாடுகள் செய்யப்படுதல் வேண்டும். போக்குவரத்து வசதிகள் செய்யப் படுதல் வேண்டும். மாணாக்கர்கட்கு உள்ள சலுகைகள் பயன்படுத்தப் படுதல் வேண்டும்.

மேற்கண்ட நிலைகளை முடித்த பின்னர், ஆசிரியரும் மாணாக்கரும் கீழ்க்காணும் பொருள் பற்றி விவாதித்தல் வேண்டும். மாணாக்கர் ஆர்வ நிலை; கல்விச் சிக்கல்களைத் தீர்க்கவல்ல வாய்ப்பு; சுற்றுலாக் குறிக்கோள்களை வெளிப்படுத்தல்; பாட விளக்கத்திற்குத் தொடர்பான மற்றக் கருத்துக் களைச் சேகரித்தல்; கவனம் செலுத்த வேண்டிய கல்வி அனுபவங்கள் பற்றி விவரம் சேகரித்தல்; மாணாக்கரின் பாதுகாப்பும் நடத்தையும் எவ்வாறு அமையவேண்டும் என்பது பற்றித் திட்டமிட்டுக் குறித்தல் முதலியன.

சுற்றுலா முடித்த பின்னர், ஆசிரியர் கல்விச் சுற்றுலாவை மதிப்பிடல் வேண்டும். கல்விச் சுற்றுலா எந்த அளவிற்குப் பயனைத் தந்துள்ளது? இதன் வெற்றிக்கான காரணங்கள் யாவை? காலக்கெடு சிறப்பாக அமைந்ததா? போக்குவரத்து வழிகள் நன்கு இருந்தனவா? இக்கல்விச் சுற்றுலா மீண்டும் மேற்கொள்ளப்பட்டால் இன்னும் செவ்வையாக எவ்வாறு நடத்த இயலும்? என்பன போன்றவற்றை ஆசிரியர் மதிப்பிடுதல் வேண்டும். அவ்வாறே. மாணாக்கரும் கல்விச் சுற்றுலா சென்றுவந்த பின்னர், வகுப்பு முழுதும் கல்விச் சுற்றுலாவின் பயனை நுகர்ந்ததா? எந்த இடம் மிகச் சிறப்பாக அமைந்தது? எவரேனும் ஆர்வம் இழந்தனரா? அவ்வாறு எனின் ஏன்? ஆர்வமும் கவனிப்பும் இறுதி வரை மாணாக்கரிடம் நீடித்திருந்தனவா? ஒழுங்குச் சிக்கல்கள் எவையேனும் ஏற்பட்டனவா? என்பன வற்றையும் விவாதித்தல் வேண்டும். இவ்வாறு திட்ட மிட்டு, மதிப்பீடு செய்து சென்றுவரும் கல்விச் சுற்றுலாக்கள் அடுத்து வரும் ஆண்டிலும் மாணவர் களைக் கவர்ந்திடக் கூடியனவாக அமைதல் வேண்டும். எஸ். மோ.

துணை நூல்கள்:

Edgar Dale, 'Audio Visual Methods in Teaching', Dryden Press, New York, 1958.

Waffich, Schulker, Audio Visual Materials: their Nature and Uses, Harper Brothers, New York, 1953.

கல்விசார் மானிடவியல் பண்பாட்டு மானிடவியலின் பெரும் பிரிவுகளுள் ஒன்று. மானிடவியலின் கொள்கைகள், அணுகுமுறைகள் ஆகியவற்றுடன் சமுதாய மொழியியல், இனக்குழு ஆய்வு முறையியல் (Ethnomethodology), குறியீடு சார்ந்த இடைவினை (Symbolic Interaction) முதலான பிரிவு களைச் சார்ந்த அறிவினையுங்கொண்டு, இனக் குழுக்களின் கல்வி முறைகள் பற்றி அறியும் கல்வி சார் மானிடவியல் (Educational Anthropology) அண்மைக் காலத்தில் தோற்றுவிக்கப்பட்ட மானிடவியலின் ஓர் உட்பிரிவாகும்.

கி.பி. 19-ஆம் நூற்றாண்டில் தோற்றுவிக்கப் பட்ட மானிடவியல் துறையில் உடல்சார் மானிட

வியல், பண்பாட்டு மானிடவியல் ஆகிய இருபெரும் தனித் துறைகளே இருந்தன. பல்வேறு ஆய்வு முறைகளும் ஆய்வுப்பரப்புகளும் பெருகத் தொடங்கியதிலிருந்து பல உள் துறைகள் தோன்றி வளர்ந்துள்ளன. கல்விசார் மானிடவியலின் தோற்றம் இரு பரிமாணங்களைக் கொண்டதாகும். ஒன்று கல்விசார் அளவிலும் மற்றொன்று பயன்முறை அளவிலுமாகும். திணைக் குடிகளின் (Native People) வாழ்க்கையை மேம்படுத்த வேண்டி அரசின் திட்டங்கள் வகுப்போருக்கும் திணைக் குடியினருக்குக் கல்வி கற்பிக்க முயன்ற கல்வியியலாருக்கும் வழிகாட்டும் பொருட்டு மானிடவியலார் ஏற்படுத்திய அணுகுமுறை கல்விசார் அளவில் ஏற்பட்டதொன்று.

மானிடவியலாளருள் சிலர் 1950-ஆம் ஆண்டுக் காலத்தில், கல்வி கற்பிக்கும் பள்ளிகளைப் பற்றி மானிடவியல் போக்கில் ஆராயத் தொடங்கினர். அவர்களுள் இசுபிண்டுலர் (Spindler), என்றி (Henry) பிராமல்டு (Brameld), இரீடு (Read) ஆகியோர் குறிப்பிடத் தக்கவர்கள். அவர்கள், தம் ஆய்வுகளுக்குப் பின் மானிடவியலுக்கும் கல்வியியலுக்கும் இடையே வளர வேண்டிய துறையின் கண் ஆய்வுப் பரப்பின் தேவையை உணர்ந்தனர். இவ்விரு துறையினரும் 1950-களில் ஒன்று கூடி நடத்திய மாநாட்டின் வெளியீடான 'கல்வியும் மானிடவியலும்' (Education and Anthropology) என்னும் நூலே கல்விசார் மானிடவியலின் முதல் நூலாகும். அதன் பின்னர் 1960-களில் மூன்று முதன்மையான பரிமாணங்களில் கல்விசார் மானிடவியலார் முனைந்தனர். ஒன்று, அமெரிக்காவில் 1960-களில் நிலவிய எளியோர், சிறுபான்மையினர், கறுப்பினத்தவர் ஆகியோரின் கல்விச் சிக்கலைப் பற்றியது. மற்றொன்று கல்விச் சிக்கல்களைக் கல்வியியலாரும் கல்விசார் மானிடவியலாரும் ஆராயும் போக்கில் கொண்டிருந்த வேறுபாடு பற்றிய தெளிவின்மையை அகற்றுவது. மற்றொன்று பொதுப் பள்ளிக் கல்வி முறையில் மானிடவியலை ஒரு பாடமாகச் சேர்ப்பது.

கல்விசார் மானிடவியலின் பிரிவினை வளர்ச்சியுறச் செய்வதில் அமெரிக்க மானிடவியற் கழகம் முன்னின்றது. இக்கழகம் மேற்கூறிய மூன்று பரிமாணங்களில் கல்விசார் மானிடவியலை வளர்ச்சியுறச் செய்வதற்காக ஒரு குழுவினை அமைத்தது. அக்குழுவின் செயற்பாட்டினால் அமெரிக்காவில் இதன் நிலை விரைந்து வளம் பெற்றது.

இன்று கல்விசார் மானிடவியலின் பரப்பும் ஆய்வு முறைகளும் குறிப்பிடத்தக்க அளவில் வளர்ச்சி மிகைந்துள்ளன. இத் துறையின் பரப்புகள் பின் வருவனவாம்.

படிமலர்ச்சியும் கல்வியும்: இப் பிரிவில் மனிதனின் கற்றல் முறையின் அமைப்பினையும், மனிதனுக்கு அடுத்த நிலையிலுள்ள உயர்பாலூட்டிகளின் (Primates) கற்றல் முறையிலிருந்து மனிதன் வேறுபடும் நிலையினையும் ஆராய்கின்றனர். மனிதனின் இயல்பிற்கும் அவன் கற்கும் திறனுக்கும் அப்பாற்பட்டுக் கல்வி கற்பிக்கும் பள்ளிகளின் செயற்பாங்கு அமைந்துள்ளது என்று உடல்சார் மானிடவியலின் (Physical Anthropology) மிகச் சிறந்த வல்லுநர்களுள் ஒருவரான வாசுபர்ன் (Washburn) குறிப்பிட்டுள்ளார். கற்றல் முறையில் பல்வேறு இனக்குழுவினரின் வேறுபட்ட தன்மையை இன உயர்வு வாதத்திற்கு அடிப்படையாகக் கொண்டபோது உடல்சார் மானிடவியலாரின் பங்களிப்பு, படிமலர்ச்சி ஆய்வு நிலைகளை ஒட்டியதாய் அமைந்தது. உயர்பாலூட்டிகளிலிருந்து மனிதன் வரையிலான மூளையின் வளர்ச்சி மனித வரலாற்றில் முதன்மையான இடத்தைப் பெற்றுள்ளது. இதனாலேயே உயர்பாலூட்டிகள் முதல் மனிதன் வரையுள்ள உயிரின் மூளைவளர்ச்சிபற்றி முழுமையாக அறிய உடல்சார் மானிடவியலார் முனைந்தனர். இதில் நரம்பியல்சார் உடற்கூற்றியலார் (Neuro-anatomists), நரம்பியல்சார் மொழியியலார் (Neuro-linguists) ஆகியோரின் உதவியையும் அவர்கள் பெற்றனர். அவர்கள் மேற்கொண்ட ஆய்வுகளுக்கு உயர்பாலூட்டிகள், வேட்டையாடி உணவு சேகரிக்கும் ஆதிக்குடிகள் ஆகியோரின் சமுதாய, பண்பாட்டு அமைப்புகளை நன்கு அறிய வேண்டிய தேவை ஏற்பட்டது. அதனால் உயர் பாலூட்டியியலார், சமுதாய மானிடவியலார் ஆகியோரின் உதவிகளையும் உடல்சார் மானிடவியலார் பெற்றனர்.

அப்பிரிவின் ஆய்வுகள் கல்விசார் மானிடவியலின் பயன்முறையை வலுவாக்கின. பல இனங்கள் வாழும், நாட்டின் கல்விமுறையில் காணப்படும் சிக்கலுக்கு, அவ்வகை ஆய்வுகள் தெளிவான அணுகுமுறைகளை உருவாக்கின. கற்றல் திறனில் வெவ்வேறு இனக்குழுவினர் கொண்டுள்ள வேறுபாடுகளுக்கான காரணத்தை உயர்பாலூட்டிகளுக்கிடையே உள்ள வேறுபாடுகளிலிருந்து விளக்குவர்.

மனிதனை உள்ளடக்கிய நேர்மூக்கின உயர்பாலூட்டிகள் (Catarrhini Primates), தட்டை மூக்கின் உயர்பாலூட்டிகளிடமிருந்து (Platyrrhini Primates) அளவிலும் தன்மையிலும் வேறுபட்ட மூளை அமைப்பினைப் பெற்றுள்ளன. எடுத்துக்காட்டாக, நேர் மூக்கின உயர்பாலூட்டிகளின் தரைவாழ் வாழ்க்கைத் தகவமைப்பு, மூளையின் அளவையும் நரம்பணுவில் உணர்திறன் மிக்க நுண்ணணுக்களின் எண்ணிக்கையையும் மிகுதியாக்கியுள்ளது. இந்த

மாற்றம், காலப் போக்கில் மனிதனைச் சமுதாய வாழ்வில் தகவமைந்து செயற்படவும் கற்றல் திறனில் தகவமைந்து மேம்படவும் வழிகோலிற்று.

மனிதர்களுக்கிடையேயும் கற்றல் திறன் பலவாறு மாறுபடுகிறது. அதற்குக் காரணம் பலவாகும். பண்பாட்டுத் தகவமைப்பு, சமுதாய வாழ்க்கை, பொருளீட்டும் தொழில் திறன் முதலான அனைத்தும் மனிதனின் கற்றல் திறனுக்கு அடிப்படையாகின்றன. வேட்டையாடி உணவு சேகரிக்கும் சமுதாயத்திலிருந்து நகரச் சமுதாயம் வரையுள்ள பண்பாட்டினர் கொண்டுள்ள மாறுபட்ட அறிதிறனின் காரணத்தைக் கல்விசார் மானிடவியலார் ஆழ்ந்து அறிய முற்பட்டனர். கல்வியின் படிமலர்ச்சி பற்றிய இவ்வகையான ஆய்வுகள் பின்வரும் உண்மைகளை வெளிப்படுத்தின. பல்வேறு சமுதாயத்தினரிடையே கல்வி கற்றலிலுள்ள மாறுபாடுகள் தவிர்க்க இயலாதன. ஏனெனில், ஒவ்வொரு சமுதாயத்தினரின் சமுதாய, பண்பாட்டுச் சூழ்நிலையின் தேவைக்கேற்ப அவரவரின் கல்வித் தேவை அமைகிறது. இதனை அனைத்து அறிஞர்களும் ஏற்றுக் கொண்டனர். வில்சன் (Wilson) மேற்கொண்ட பல ஆய்வுகளின் மூலம் எளிய சமுதாயம் முதல் மிகவும் முன்னேறிய சமுதாயம் வரையுள்ள கல்வி முறையினை ஒருவழிப் படிமலர்ச்சி (Unilinear Evolution) முறையில் ஒப்புமைப் படுத்துவார். இவரது ஆய்வுகளின் அடிப்படையில், சமுதாயத்தின் படிமலர்ச்சியின் பல நிலைகளிலும் தனித்தனியாகக் கல்விமுறையும் கற்றல் திறனும் உள்ளன என மதிப்பிட்டார்.

கல்விசார் மானிடவியலார் வளர்ந்து வரும் சமுதாய மாற்றத்திற்கேற்பப் பழங்குடிகளிடையே ஏற்பட்டு வரும் கல்வி முறையினைப் பல நிலைகளில் ஆராய்வர். ஒரு நூற்றாண்டுக்கு முன்னர் இருந்த பழங்குடிச் சமுதாயத்திற்கும் இப்போதுள்ள பழங்குடிச் சமுதாயத்திற்கும் பல மாறுதல் உண்டு. இன்றைய நிலையில் பழங்குடி மாணவர்கள் தம் இனத்தைச் சாராத மாணாக்கர்களோடும் கல்வி கற்கும் நிலையினைக் கொண்டுள்ளனர். இந்த அனைத்து நிலைகளிலும் கல்விசார் மானிடவியலார் இனக்குழுவியல் (Ethnogrpahy) ஆய்வு நெறிகளான பங்கேற்று உற்று நோக்கல் (Participant Observation), நேர்காணல் முதலானவற்றின் அடிப்படையில் ஆராய்கின்றனர். இன்றைய கல்விசார் இனக்குழுவியலார் (Educational Ethnographer) மேற்கூறிய ஆய்வு நெறிகளுடன் வாழ்க்கை வரலாறு, வினாநிரல், பொறியியல் கருவிகள் கொண்டு ஒலி, ஒளிப்பதிவு செய்தல் முதலான ஆய்வு நெறிகளின் மூலமும் தங்கள் ஆய்வுகளை மேற்கொள்ளுகின்றனர்.

இன்றைய ஆய்வுப் போக்கில் இனக்குழுவியல் சார்ந்த ஆய்வு முறையே கல்விசார் மானிடவியலில் தலையானது. எய்ம்சு (Hymes) மூவகையான இனக்குழுவியல்ஆய்வு முறைகளைக் குறிப்பிடுவார். அவை, முழுநிலை இனக்குழுவியல் (Comprehensive Ethnography), ஆய்விற்கு எடுத்துக் கொண்ட தலைப்பைப் பற்றிய இனக்குழுவியல் (Topic Oriented Ethnography), எடுகோள் சார்ந்த இனக்குழுவியல் (Hypothesis-Oriented Ethnography) எனப்படும் முழுநிலை இனக்குழுவியலார் தாம் அறிய விழையும் சமூகத்தின் கல்வி அல்லது பள்ளி பற்றி முழுவிவரத்தையும் அறிவர். அவற்றுள் வழக்கங்கள், சடங்குகள், நம்பிக்கைகள், பல்வேறு செயல்கள், தொடர்புடைய நிறுவனங்கள் முதலான அனைத்தும் இடம் பெறும். ஆய்விற்கு எடுத்துக் கொண்ட தலைப்பில் மட்டும் ஆராயும் கல்விசார் இனக்குழுவியலார் சமூகத்தின் அனைத்து நிறுவனங்களையும் ஆராயாமல் ஒரு குறிப்பிட்ட நிறுவனத்தின் அனைத்துச் செயல்களையும், அது பிற நிறுவனங்களோடு கொண்டுள்ள சார்புத் தன்மையையும் அதன் விளைவுகளையும் மட்டும் ஆராய்வர். மூன்றாம் வகையான ஆய்வுகளில் தாம் கருதிய எடுகோளை உறுதிப்படுத்த மட்டுமே ஆய்வு செய்வர்.

கல்விசார் மானிடவியலின் ஆய்வு முறைகளில் 1960-ஆம் ஆண்டளவில் பல முன்னேற்றங்கள் ஏற்பட்டன. ஒகுபு (Ogbu), எரிக்சன், கோயட்சு (Goetz) இசுபிண்லர் (Spindler), நெல்லர் (Kneller) ஆகியோர் கல்விசார் மானிடவியலின் விரிவாக்கத்திற்குப் பல அணுகுமுறைகளை உருவாக்கியவர்களுள் குறிப்பிடத் தக்கவர்கள். முன் குறிப்பிட்ட மூவகை இனக்குழுவியல் முறையினை விடுத்துப் பெருநிலை இனக்குழுவியல் (Macroethnography), நுண்ணிலை இனக்குழுவியல் (Microethnography) ஆகிய இருநிலைகளில் பள்ளியின் அமைப்பையும் மாணவர்களின் கல்வி அமைப்பையும் ஆராயலாம் எனக் கூறினர். எனினும், 'கல்வி' பற்றியும் 'பள்ளி' பற்றியும் மானிடவியலாரின் கோட்பாடுகள்தெளிவானவையாக1970 வரை அமையவில்லை எனலாம்.ஏனெனில் பள்ளி, கல்வி,பண்பாடு பற்றி அறிய ஒருமித்த கருத்து உருவாகவில்லை. பிறந்தது முதல் பள்ளிக்குச் செல்லாமலேயே தம் பாரம்பரியத்தைக் கற்கும் குழந்தைகள், பள்ளி ஒரு சமுதாய நிறுவனமாகச் செயற்பட்டு மாணவர்களுக்கு 'அறிவு' புகட்டுவதை மட்டுமே செய்யாமல் வேறு பல செயல்களையும் கொண்டுள்ளமை, புறச்சூழலின் தாக்கத்தில் பண்பாட்டின் கூறுகள் எவ்வாறு ஒவ்வொரு சமுதாயத்தினரிடையே கற்கப்படுகின்றன என்னும் மூன்று நிலைகளை ஒருமித்த கொள்கையில் ஆராய்வதில் பல முரண்பாடுகள் தோன்றின,

ஒருங்கிணைந்த பல ஆய்வுகளை 1970-க்குப்பிறகு நெறிப்படுத்தத் தொடங்கியதிலிருந்து அனைத்துக் கல்விசார் மானிடவியலாரும் புதிய அணுகுமுறைகளைப் பின்பற்றினர். அவற்றுள் முதன்மையானவை கருவிசார்ந்த மாதிரி (Instrumental Model), இடைவினை மாதிரி (Interactional Model), அமைப்பியல் செயற்பாட்டுக் கொள்கை (Structural Functionalism), சூழலியல்சார் மாதிரி (Ecological Model) ஆகியவையாகும்.

கருவி சார்ந்த மாதிரியைக் கொண்டு பல ஆய்வுகள் மேற்கொள்ளப்படுகின்றன. மாறும் பண்பாட்டில் எவ்வாறு தனி ஒருவர் தம் கல்வித் தேவையைத் தேர்ந்தெடுத்து நிறைவு செய்து கொள்கிறார் என்பதையும், அவரது குறிக்கோளுக்கும் அவரது நடத்தை முறைகளுக்கும் இடையே உள்ள உறவுகள் எவ்வாறுள்ளன என்பதையும் அறிய இசுபிண்லர் கருவி சார்ந்த செயல்களின் பொருட்பட்டி (Instrumental Activities Inventory-IAI) என்னும் முறையைக் கையாண்டார். அதில் மரபு சார்ந்ததும் புதுவகையானதுமான 37 கருத்துப் படங்கள் உண்டு. ஆய்வுக்குட்படுபவர் ஒவ்வொருவரின் அறிதிறனைக் கொண்டு அவரது ஈடுபாட்டினை முடிவுசெய்வர்.

இடைவினை மாதிரியினைக் கொண்டு கல்விப் பரிமாற்றத்தின் திறனை அறிய விழைகின்றனர். கியரிங்கு (Gearing) என்பார் இம் முறையினை உருவாக்கியவர். கல்வி கற்பதில் நேருக்கு நேர் செயல் வினையின் பங்கு இன்றியமையாதது. இடைவினை புரிபவர்களுள் ஒருசாரார் ஆசிரியர்கள், மற்றொரு சாரார் வகுப்பறையிலுள்ள மாணவர்கள். இன்றுள்ள கல்வி நிறுவனங்கள் இனம், சாதி, வகுப்பு, மதம் ஆகிய நிலைகளில் பாகுபடுகின்றன. இந்த மாறுபட்ட நிலைகளில் இடைவினை புரிவோரின் தன்மைகள் பலவாறாக மாறுபடும்போது கற்றல் திறனின் அளவையும், மாணவர்கள் ஆசிரியர்கள் ஆகியோரின் செயல் திறனையும் கியரிங்கு அளவிட இடைவினைக் கொள்கையை வகுத்தார். அவரது அணுகுமுறை மானிடவியலாளரிடையே சிறப்புப் பெற்றுள்ளது. இம்முறையை உட்பண்பாட்டு (Subculture) நிலையில் ஆராயும் போக்கு எனச் சிலர் சிறப்பித்துக் கூறுவர்.

மானிடவியலில் அமைப்பியல் கோட்பாடு, செயற்பாட்டியல் கோட்பாடு ஆகியவற்றின் தாக்கம் மிகுதியானது. ஒவ்வோர் அமைப்பும் ஒரு குறிப்பிட்ட செயலைக் கொண்டுள்ளது. அதன் செயல்கள் அந்த அமைப்பின் இயக்கத்திற்கும் நிலைபேறுடைமைக்கும் வழிவகுக்கின்றன என்னும் அக்கோட்பாட்டின் கருத்தினைக் கொண்டு, சமுதாயத்திற்கும் கல்வி நிறுவனத்திற்குமிடையே உள்ள அமைப்புகளையும் செயற்பாடுகளையும் ஆராய்வர். காண்க: அமைப்பியல்சார் மானிடவியல்.

சூழலியல்சார் மாதிரி ஆய்வுமுறை உளவியல் துறையினின்று பெறப்பட்டதாகும். கல்விசார் மானிடவியலில் இம்முறையினைக் கொண்டு பள்ளியின் சூழலுக்கு அந்தச் சூழ்நிலையில் வெவ்வேறு வகையான மாணவர்களும் ஆசிரியர்களும் பிற கல்வி சார்ந்த செயல்களும் கொண்டுள்ள தொடர்புகள் அறியப்படுகின்றன. உயிரியலிலும் சூழலியல்சார் மானிட வியலிலும் (Ecological Anthropology) இம்முறை விரிவாகப் பயன்படுத்தப்படுகின்றது.

கல்விசார் மானிடவியல் 1970க்குப் பின் குறிப்பிடத்தக்க வளர்ச்சியினைப் பெற்றுள்ளது. இன்றைய வல்லுநர்கள் இருமொழிக் கல்வி, பலபண்பாட்டுக் கல்வி (Multi-cultural Education), சிறுபான்மையினர் கல்வி, கல்விசார்ந்த திட்டமிடுதல், சமுதாய மாற்றத்தில் கல்விநிலை முதலான பல துறைகளில் ஆய்வினைப் பெருக்கியுள்ளனர். குறிப்பாகப் பழங்குடிகளின் கல்வி நிலையை மேம்படுத்த அவர்களின் கிளைமொழியில் பாடநூல்கள் எழுதுவதும், படிப்படியாகக் கிளைமொயிலிருந்து தேசியமொழிகளில் பயில வகை செய்வதும், பழங்குடியினருக்கு எவ்வகைக் கல்வி கற்பிக்கப்பட வேண்டும் என்பதைத் திட்டமிடுதலும் இத்துறையின் முதற்குறிக்கோளாக உள்ளன. இதில் பல நிலைகளில்வெற்றியும் பெற்றுள்ளனர்.

சீ.ப.

துணை நூல்கள்:

Boas. F., Anthropology and Modern Life, Norton, New York, 1928.

Gearing, F.O., Anthropology and Education, In Hand Book of Social and Cultural Anthropology, ed. by J.J. Honigman, Rand McNally, Chicago, 1973.

Hansen, J.F., Socio-Cultural Perspectives on Human Learning: An Introduction to Educational Anthropology, Prentice-Hall, New Jersy, 1979.

Kneller, G.F., Educational Anthropology: An Introduction, Robert E. Krieger, New York, 1987.

கல்வியாராய்ச்சிச் செய்திப் பரப்பல்: ஆராய்ச்சியாளர் ஒருவரின் கல்வியாராய்ச்சி முடிவுகளைப் பல்வேறு வகைப்பட்ட பார்வையாளர்களுக்

குச் செல்லும் வகையில் பரப்புதல் கல்வியாராய்ச்சிச் செய்தி பரப்பல் (Dissemination of Educational Research) எனப்படும். ஓர் ஆய்வாளர் செய்த கல்வியாராய்ச்சி முடிவுகள் முக்கியமாக மூன்று பார்வையாளர்களான 1. கல்வியாராய்ச்சியில் ஈடுபட்டுள்ள பிற ஆராய்ச்சியாளர்கள், 2. பள்ளி, கல்லூரி, பல்கலைக்கழகங்கள், பிற கல்வித் தொடர்பான நிறுவனங்களில் ஆராய்ச்சி முடிவுகளைப் பயன்படுத்தக் கூடியவர்கள் (Practitioners), 3. தேசிய, மாநில, வட்டார அளவில் கல்வித் திட்டங்களைச் செயற்படுத்துவோர், கொள்கைத் திட்டமிடுவோர் (Policy-makers) ஆகியோருக்குச் சென்றடைதல் வேண்டும். தேசிய கல்வி அமைச்சகத்தினர், மாநிலக் கல்வி அமைச்சகத்தினர், மாவட்ட மற்றும் வட்டாரக் கல்வி நிருவாகிகள் ஆகியோரும் பார்வையாளர் எல்லைக்குள் அடங்குவர்.

பொதுவாக, இந்தியாவில் கல்வியாராய்ச்சிச் செய்தி பரப்புதல் செய்தித்தாள்கள், ஆராய்ச்சியிதழ்கள், ஆய்வு நூல்கள், சிறு நூல்கள் (Monographs) போன்றவற்றாலும், தேசிய, மாநில பல்கலைக்கழக அளவில் நடைபெறும் கருத்தரங்கு, உரைக்கோவை (Symposium), கருத்துப் பட்டறை (Work-shop), மாநாடு (Conference) ஆகியவற்றின் மூலமாகவும் நடைபெறுகிறது. பொதுமக்களிடம் ஆராய்ச்சிச் செய்தி பரப்புதலில் பெருந்தடையாக உள்ளவை ஆய்வுக் கட்டுரையில் உள்ள கலைச் சொற்களும் (Technical Terms) நுண்கருத்துகளும் ஆகும். அதன் காரணமாக, வயதுவந்தோர் கல்வி, பாடச் செயல் திட்டம் (Curriculum) போன்றவற்றில் அரசு நிறுவனங்களே சொந்த ஆராய்ச்சியை மேற் கொள்ளுகின்றன.

இந்தியாவிலுள்ள உயர்கல்வி ஆணையங்கள் பல்கலைக் கழகங்கள், நிறுவனங்கள் ஆகியன ஆராய்ச்சி இதழ்களை வெளியிட்டு வருகின்றன. பல்கலைக்கழகப் பணவுதவி ஆணையம் (University Grants Commission), தேசிய கல்வி ஆராய்ச்சி மற்றும் பயிற்சி நிறுவனம் (National Council for Educational Research and Training), இந்திய சமூக அறிவியல் ஆராய்ச்சிக் கழகம் (Indian Council of Social Sciences Research) போன்றவை தேசிய அளவில் நடைபெறும் ஆய்வுகளை வெளியிட்டு வருகின்றன. அவை தவிர, பல பல்கலைக்கழகங்கள் ஆராய்ச்சிக்கென்று செய்தி ஏடுகள் (News Letter) போன்ற இதழ்களையோ மாத இதழ்களையோ நடத்தி வருகின்றன.

பரோடாவிலுள்ள (Baroda) கல்வியாராய்ச்சி வளர்ச்சிச் சங்கம் (Society for Educational Research and Development) 1972-இலிருந்து 1978வரையிலான ஆராய்ச்சி முடிவுகளின் சுருக்கத்தை ஒரு தொகுதியாக வெளியிட்டுள்ளது. இவற்றில் ஆயிரத்துக்கும் மேற்பட்ட ஆராய்ச்சி முடிவுகளின் சுருக்கம் தொகுக்கப்பட்டுள்ளது. புதுதில்லியிலுள்ள தேசிய கல்வி ஆராய்ச்சி மற்றும் பயிற்சி நிறுவனத்தால் 1978-ஆம் ஆண்டுக்குப் பின்னர்க் கல்வியில் வெளிவந்த ஆராய்ச்சி முடிவுகளைத் தொகுத்து வெளியிடும் பணி பேராசிரியர் எம். பி. புச்சு (M. B. Buch) என்பவரைப் பதிப்பாசிரியராகக் கொண்டு நடைபெற்று வருகிறது.

எஸ்.த.

துணை நூல்கள்:

Husen, T. and Kogan, M., (eds.) Education Research and Policy: How Do They Relate? Pergamon, Oxford, 1984.

Myers, R., Connecting Worlds of Research: International Development Research Centre, Ottawa, Ontario, 1981.

கல்வியாராய்ச்சித் தேசிய நிறுவனம்

சப்பான் நாட்டுக் கல்வியமைச்சகத்தின்கீழ் இயங்கி வரும் அரசு நிறுவனம். இது தோக்கியோ (Tokyo) நகரில் உள்ளது. இந்நிறுவனம் கல்வியாராய்ச்சி வளர்ச்சிக்கென்றே 1949-ஆம் ஆண்டு தொடங்கப் பெற்றது. இது பயிற்சித் திட்டங்கள்(Training Programmes) எதையும் மேற்கொள்வதில்லை. சப்பான் நாட்டுக் கல்விக் கொள்கைகள், திட்டங்கள் ஆகியவற்றைத் தீட்டுவதற்குரிய ஆராய்ச்சிச் செய்திகளைத் தொகுத்துத் தருவது இந்நிறுவனத்தின் தலையாய பணியாகும். இந்நிறுவனம் ஆராய்ச்சித் திட்டங்களை மேற்கொள்ளும்போது அரசின் தலையீடின்றித் தானாகவே முடிவு செய்து கொள்கிறது.

கல்வியாராய்ச்சித் தேசிய நிறுவனத்திற்குரிய நிதிகள் அனைத்தையும் சப்பான் தனது ஆண்டு வரவு செலவுத் திட்டத்திலிருந்து ஒதுக்குகிறது. சப்பான் நாட்டில் இயங்கும் பிற கல்வியாராய்ச்சி நிறுவனங்கள், பணியிடைப் பயிற்சி நிறுவனங்கள், (Inservice Training Institutes) ஆகியவற்றோடு நெருங்கிய தொடர்பு கொண்டு இந்நிறுவனம் செயலாற்றி வருகிறது. மேலும், இது உலகக் கல்வி ஆராய்ச்சிக்கு உதவும் தேசிய கல்வி மையமாகவும் விளங்குகிறது.

கல்வியாராய்ச்சித் தேசிய நிறுவனத்தில் ஐந்து ஆராய்ச்சித் துறைகள், ஓர் அறிவியல் கல்வி ஆராய்ச்சி மையம் (Research Centre for Science Education), ஒரு விரிவாக்கத் துறை (External Service

Department), ஒரு பொதுக் கல்வி நூலகம் (Public Library of Education) ஆகியன உள்ளன. ஐந்து ஆராய்ச்சித் துறைகளும் கல்வி, வரலாறு, கல்வித் திட்டமிடல், பள்ளிப் பாடத்திட்டம், கல்வி மதிப்பீடு, ஒப்பியற் கல்வி ஆகிய ஒவ்வொரு பிரிவிலும் ஆராய்ச்சியை மேற்கொள்கின்றன. அறிவியல் கல்வியாராய்ச்சி மையம் கற்பித்தல் முறைகள், அறிவியல் பாட உள்ளடக்கம், கணிதக் கல்வி, கற்பித்தல் கருவிகள் தயாரித்தல் ஆகியவற்றில் கவனம் செலுத்துகின்றது. விரிவாக்கத்துறை கல்வியாராய்ச்சிக் கண்டுபிடிப்புகளைப் பரப்புவதிலும் பிற ஆராய்ச்சி நிறுவனங்களுடன் தொடர்பு கொள்வதிலும் கவனம் செலுத்துகிறது. கல்வித் தொடர்பான நூல்கள் செய்திகள் ஆகியவற்றைத் தொகுத்து மக்களுக்குப் பயன்படும் வகையில் நூலகம் செயற்படுகிறது. எஸ்.த.

கல்வியாராய்ச்சிப் புதுமையாக்க மையம்: பாரிசு நகரிலுள்ள பொருளாதார ஒத்துழைப்பு மற்றும் வளர்ச்சி நிறுவனத்தில் (Organisation for Economic Co-operation and Development-OECD) 1968-ஆம் ஆண்டு, கல்வியாராய்ச்சிப் புதுமையாக்க மையம் தொடங்கப் பெற்றது. இம்மையத்தின் முக்கிய குறிக்கோள்கள் 1) கல்வி ஆராய்ச்சியை வளர்த்தலும் மேற்கொள்ளுதலும், 2) கல்வியில் புதிய உத்திகளையும் முறைகளையும் புகுத்தி ஆராய, முன்னோடித் திட்டங்களை (Pilot Projects) வளர்த்தலும் மேற்கொள்ளுதலும், 3) உறுப்பு நாடுகளில் கல்வியாராய்ச்சி மற்றும் புதுமையாக்கத்தின் வளர்ச்சிக்கு ஒத்துழைப்புத்தருதல் ஆகியனவாகும். கல்வியாராய்ச்சிப் புதுமையாக்க மையத்திற்கான (Centre for Educational Research and Innovation – CERI) நிதியினைப் பொருளாதார ஒத்துழைப்பு மற்றும் வளர்ச்சி நிறுவனத்தின் உறுப்பு நாடுகள் ஏற்றுக்கொள்கின்றன. சில தனியார் நிறுவனங்கள் தரும் கொடைகளையும் (Grants) இம்மையம் கல்வியாராய்ச்சிக்காக ஏற்றுக்கொள்கிறது.

வளர்ந்த நாடுகளில் கல்வி கற்பித்தலில் பயன்படுத்தப்படும் புதுமையாக்கங்கள் (Innovations) பற்றிய ஆய்வு; உலக அளவில் விளைவுகளை ஏற்படுத்தும் கல்வி மாறுதல்களைப் பற்றிய ஆய்வு; குறிப்பிட்ட கல்வித் தலைப்புகளில் வல்லுநர்களின் உயர் கருத்துகளைத் தொகுத்தல்; ஒரு குறிப்பிட்ட ஆய்வினை ஒரே சமயத்தில் பல நாடுகளில் மேற்கொள்ளுதல்; புதிய உத்திகள், முறைகள், கருத்துகள் ஆகியவற்றைக் கள ஆய்வு செய்து பார்த்தல் (Field Trials); இக்காலக்கல்விச் சிக்கல்கள், புதுமைகள் குறித்துப் பன்னாட்டுக் கல்வி அறிஞர்களைக் கூட்டிக் கருத்தரங்கு நடத்துதல் போன்றவை இம்மையம் மேற்கொண்டுள்ள பணிகளுக்கு எடுத்துக்காட்டுகளாகும்.

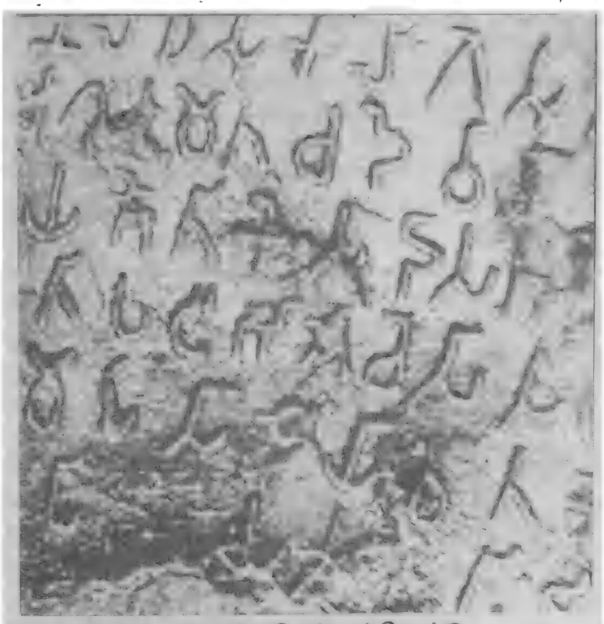
இம்மையத்தின் பணிகளைப் பொருளாதார ஒத்துழைப்பு மற்றும் வளர்ச்சி நிறுவனத்தின் தலைமையகம் ஆட்சிக்குழு மன்றத்தின் அறிவுரைகளுக்கேற்ப நடத்தி வருகிறது. ஆட்சிக்குழு மன்றத்தில் ஒவ்வோர் உறுப்பு நாடுகளிலிருந்தும் ஒரு கல்வி வல்லுநர் இடம் பெற்றுள்ளார். இம்மையத்தில் இந்தியாவும் ஓர் உறுப்பு நாடாக உள்ளதால், ஒரு கல்வி வல்லுநர் இடம் பெற்றுள்ளார். எஸ்.த.

கல்வெட்டியல் பண்டைய வரலாற்றை அறிய உதவும் தொல்லியல் சான்றுகளுள் ஒன்று. பண்டைக்காலக் கல்வெட்டு எழுத்துகளை அறிந்து அவற்றின் பொருளை விளக்கும் கலையே கல்வெட்டியல் எனப்படும். கல்வெட்டுகளைப் படித்தறியப் பன்மொழிப் புலமையும், பண்டைய எழுத்துகளைப் படிப்பதில் சிறந்த தேர்ச்சியும் பெற்றிருத்தல் வேண்டும். வழக்கற்றுப்போன எழுத்துமுறை மொழி ஆகியவற்றை அறிந்திருப்பதோடு இக்கால இலக்கண வழிகளையும் அகராதிச் சொற்களையும் அறிந்திருத்தல் வேண்டும். கல்வெட்டுகளுக்கும் இக்காலத்தில் தாளில் எழுதுவதற்கும் பல வேற்றுமைகள் உள்ளன. தாளில் எழுதுவது நகலாக இருக்கலாம். ஆனால், கல்வெட்டு ஒருமுறை தான் எழுதப்படும். கல்லில் பொறிக்கப்படும் செய்திகள் கல்வெட்டுகள் என்று குறிப்பிடப்படும். கல்லில் மட்டுமன்றி, களிமண் பட்டிகைகள், உலோகம், தந்தம், சங்கு, மட்கலன்கள், சுடுமண் பொம்மைகள், மரம், கோரைத்தாள் ஆகியவற்றின்மீதும் எழுத்துகள் தொன்மைக் காலத்தில் எழுதப்பட்டன.

கல்வெட்டுகள் முதல்நிலைச் சான்றுகளாகப் பயன்படுகின்றன. பண்டைய மனிதனின் வரலாற்று அறிவைக் கல்வெட்டுகள் தெரிவிக்கின்றன. கிரேக்கம், மெசபொடோமியா, நைல் நதிக்கரை, சீனா, மாயன், தோல்தெக்கு, அசுதெக்கு, இந்தியா போன்ற பகுதிகளிலிருந்த நாகரிகங்களை அறியக் கல்வெட்டுகள் பேருதவிபுரிகின்றன. இந்தியாவில்தான் கல்வெட்டுகள் பெருமளவில் கண்டிபிடிக்கப்பட்டுள்ளன.

இந்திய இலக்கியங்களில் வரலாற்று, சமூக ஆதாரங்கள் காணப்படினும் அவை ஓரளவே உண்மை பயப்பனவாக உள்ளன. கால வரையிலமைந்த வரலாறோ தொடர்ச்சியான உண்மை வரலாறோ அவற்றில் காணப்படவில்லை. ஆனால், கல்வெட்டுகளின் மூலம் பண்டைக்கால அரசர்களின் வரலாறு, அவர்தம் குடும்பத்தார், நாட்டின் பரப்பளவு, வெற்றி பெற்ற நாடுகள், அவற்றின் பெயர்கள், அரசர்களின் பெயர்கள், புவியின் அமைப்பு, ஊர்களின் பெயர்கள், அரசு அலுவலர்கள், ஆட்சி முறை,

கிராம நிருவாகம், அவைகள், தொழிற்குழுக்களின் பெயர்கள், வாணிகக்குழுக்களின் பெயர்கள், கொடைகள், நிலஅமைப்பு, கோயில்களுக்குக் கொடுக்கப்பட்ட கொடைகள், கல்விச் சாலைகள், மடங்கள், சமயம், மக்கள், தொழில்கள், வேளாண்மை, பொருளாதாரம், நாணயம், சட்டம், பொதுப்பணிகள், காலக் கணிப்பு ஆகியவற்றை அறிய முடிகிறது. கல்வெட்டுகளில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ள காலங்களும் வரலாற்று ஆசிரியர்களுக்கு உதவி புரிகின்றன. விக்கிரம ஆண்டு, சக ஆண்டு, குப்தர் ஆண்டு, சேதி ஆண்டு, அர்சர் ஆண்டு, கொல்லம் ஆண்டு, அரசர்களுக்கான ஆட்சி ஆண்டு போன்ற ஆண்டுகளின் மூலம் காலக் கணிப்பைச் செய்ய இயலும். இந்தியக் கல்வெட்டுகளும் செப்பேடுகளும் நாள்தோறும் கண்டுபிடிக்கப்பட்ட வண்ணம் உள்ளன. குறிப்பாகத் தென்னிந்தியக் கல்வெட்டுகளே பெருமளவில் கண்டுபிடிக்கப்பட்டுள்ளன.

வட இந்தியக் கல்வெட்டு

இந்தியாவில் உள்ள கல்வெட்டுகளுள் மிகப்பழமையானவை அசோகரின் கல்வெட்டுகளாகும். அவை பிராமி,கரோசுதி ஆகிய எழுத்துகளில் எழுதப்பட்டுள்ளன. அசோகர் காலத்தில் இருந்த பிராமி எழுத்திலிருந்து இக்காலத் தமிழ், கன்னடம், தெலுங்கு, மலையாளம், குசராத்தி, நாகரி, வங்காளி, ஒரியா போன்ற எழுத்து வகைகள் தோன்றின. பிராமி எழுத்து இந்தியா மட்டுமன்றிப் பிற பகுதிகளிலும் பரவியுள்ளது. இந்தியாவின் மேற்குப் பகுதியில் அசோகர் காலத்தில் வழக்கிலிருந்த மற்றொரு எழுத்துமுறை கரோசுதி ((Karoshthi) ஆகும். இவ்வெழுத்து வலப்பக்கமிருந்து இடப் பக்கம் எழுதப்படும். முகம்மதிய அரசர்கள் இந்தியாவை ஆட்சி புரிந்த பொழுது அரபு, பாரசீக எழுத்துகளைப் பயன்படுத்தினர். வட இந்தியாவில் கரோசுதி, பிராமி எழுத்துகளின் மொழியாகப் பிராகிருதம் விளங்கியது. தமிழகத்தில் உள்ள பிராமிக் கல்வெட்டுகள் தமிழ் மொழியைக் கொண்டு விளங்குகின்றன.

இந்தியாவில் முதன்முதலில் கல்வெட்டுகளைப் படித்தறிந்து வரலாற்றுச் சான்றுகளாக அவற்றை உருவாக்கித் தந்தவர் சேம்சு பிரின்செப் என்பவர் ஆவார். அவர் அசோகரின் கல்வெட்டுகளைப் படித்து வெற்றி கண்டார். இந்தியாவில் கல்வெட்டுகளைக் கண்டுபிடிப்பதிலும் அவற்றைப் படித்தறிந்து வரலாற்று நிகழ்ச்சிகளைத் தொகுப்பதிலும் அறிஞர்கள் ஈடுபட்டமையால் இந்தியாவின் முறையான வரலாறு இக்காலத்தில் கிடைத்துள்ளது. அறிஞர்களான பிரின்செப், இலாசன், நாரிசு, கன்னிங்காம், பூலர், சேனார்த்து (Senart), கில்கார்ன் (Kielhorn), பிளீட், உல்ட்சு(Hultzeh),பர்னல், காலின், எலியட்டு, மித்ரா, பண்டாரகர், இராபர்ட்டு சீவல், கெய்த்து, செய்சுவால், கோபிநாதராவ், வெங்கையா, சுப்பிரமணிய அய்யர், கிருட்டிணசாத்திரி, மகாலிங்கம், கே.சி. கிருட்டிணன் போன்றோர் இந்தியக் கல்வெட்டுகளைக் கண்டறிவதில் பெரிதும் ஆர்வம் கொண்டனர். இந்தியத் தொல்லியல் பரப்பாய்வுத் துறையினர் மைசூரில் தென்னிந்தியக் கல்வெட்டுகளை ஆய்வு செய்யவும் கண்டுபிடிக்கவும் ஒரு தனித்துறையையும், நாக்பூரில் அரபு, பாரசீகக் கல்வெட்டுகளை ஆய்வு செய்ய ஒரு துறையையும் அமைத்துள்ளனர்.

வடஇந்தியக் கல்வெட்டுகள்: இந்தியாவின் மிகப் பழமையான எழுத்து முறை சிந்துவெளி நாகரிகத்தின் அழிபாடுகளில் கிடைத்த முத்திரைகளில் காணப்படுகிறது. இவற்றைப் படித்தறியும் முயற்சியில் அறிஞர்கள் ஈடுபட்டுள்ளனர். மௌரியப் பேரரசர் அசோகர்காலத்தில்தோன்றியகல்வெட்டுகளைப் பற்றி முறையாக நாம் அறிய முடிகிறது. கல்வெட்டுகள் பொதுவாக அரசர் அளித்த கல்வெட்டுகள், தனிப்பட்டவர்களும் கழகங்களும் அளித்த கல்வெட்டுகள் என்று இரு பிரிவாகப் பிரிக்கப்படும். அரசர்கள் அளித்த கல்வெட்டுகளில் பெருமளவு செய்திகள் காணப்படும். பிராசசுத்தி அல்லது மெய்க்கீர்த்தி எனப்படும் பகுதியில் அரசரின் பட்டங்கள், அவர்தம் முன்னோர்கள், அவர் பெற்ற வெற்றிகள் அளித்த கொடைகள் ஆகியவை குறிப்பிடப்பட்டிருக்கும். வட இந்தியக் கல்வெட்டுகளில் புகழ்பெற்றவை அசோகரின் கல்வெட்டுகள், காரவேலனின் அதிகும்பா கல்வெட்டு, பெசுநகர் கல்வெட்டு, உருத்திரதாமனுடைய சுனாகத்துப் பாறைக் கல்வெட்டு, அலகாபாத்துக்கற்றூண் கல்வெட்டு, தாளகுண்டாக்கற்றூண்

கல்வெட்டு, மாண்டசோர் கற்றூண் கல்வெட்டு, அய்கொளே கல்வெட்டு போன்றவை ஆகும். சு.இரா.

தமிழ்நாட்டுக் கல்வெட்டுகள்: அசோகன் காலத்திற்கு முன்னரே சமணத் துறவிகள் வடநாட்டிலிருந்து தெற்கு நோக்கி வந்த பொழுது மதுரை திருநெல்வேலி மாவட்டங்களில் தாங்கள் தங்கிய குகைகளிலும் குகைப் படுக்கைகளிலும் தமிழ்மொழியில் சிறிய சிறிய கல்வெட்டுகளைப் பொறித்தனர். அப்பொழுது புள்ளி இட்டுத் தமிழ் மொழி இயல்பை ஒட்டி க என்பதற்கு கஅ என்று புள்ளி இடாமலேயே மெய்யெழுத்தையும் உயிரெழுத்தையும் தனியாக எழுதி வந்தார்கள். திரு கே.வி. சுப்பிரமணிய ஐயர் தமிழ்மொழி தான் இக்குகைக் கல்வெட்டுகளில் காணப்படுகிறது என்று உறுதியாகக் கூறியதை ஒட்டி திரு. ஐ. மகாதேவன் காட்டியபடி மேற்கூறிய முறை முதலில் மீனாட்சிபுரம் கல்வெட்டுகளில் தோன்றிற்று. 'மெய்யினியற்கை புள்ளியொடு நிலையில்' என்ற தொல்காப்பியநூற்பா அன்றிருந்த நிலையைக் குறிக்கிறது. கல்வெட்டுகளில் செந்தலை முத்தரையர் கல்வெட்டு, வைகைச் சேந்தன் கல்வெட்டுகளைத் தவிரப் பிற கல்வெட்டுகளில் புள்ளி காணப்படவில்லை. ஆயினும், புள்ளிமுறை இல்லை என்று ஆகி விடாது. மொழி அறிவுடையவர் புள்ளியை அவ்விடத்தே உள்ளத்தில் கொண்டு தாமே வாசித்து அறிவார்கள். ஓலைச்சுவடிகளிலும் அப்படியே.

தொல்காப்பியம் கூறுவதுபோல், கி.பி. 3-ஆம் நூற்றாண்டிலிருந்து கி.பி. 6-ஆம் நூற்றாண்டு முடிய வழங்கிவந்த குகைக் கல்வெட்டுகளில் படிப்படியாக வட்டெழுத்துகளை நீக்கி இணையான தமிழ் எழுத்துகளைப் பயன்படுத்தினர். குகைக் கல்வெட்டுகளில் சேரபாண்டியர் வரலாறு ஓரளவு காணக் கிடக்கிறது. கருவூரைத் தலைநகரமாகக் கொண்டு ஆட்சிபுரிந்த சேரல் இரும்பொறை பற்றியும், கடலன் வழுதி என்ற பாண்டியர் குலப்பெயர் பற்றியும் கல்வெட்டுகள் குறிப்பிடுகின்றன. சோழ நாட்டில் குகைகள் இல்லாமையால் இத்தகைய பழைய கல்வெட்டுகள் அங்கே காணப்படவில்லை.

முற்காலத்தில் கல்லில் எழுதுவதைத் தமிழ்மக்கள் இயல்பாகக் கருதவில்லை. இறந்தவர் அதிலும் வீரத்துடன் இறந்தவர்க்காக நடுகல் நாட்டி, இறந்தவரின் பெயரையும் பெருமையையும் எழுதி வந்தார்கள். அழியக்கூடிய மற்றப் பொருள்களிலும் மண்பாண்டங்களிலும் அவர்கள் எழுதினார்கள். எனவே, சமணரல்லாத தமிழரும் முதன்முதலில் நடுகல்லில் எழுதியவை நமக்குக் கிடைக்கின்றன. இறைவன் குடிகொள்ளக் கட்டப்படும் கோயில்களையும் மக்கள் வாழும் இடங்களையும் கல் அல்லாத மற்ற இரும்பு, மரம், சுண்ணாம்பு, செங்கல் என்ற பொருள்களைக் கொண்டு அமைத்தார்கள். பல்லவன் மகேந்திரவர்மன் (கி.பி. 6-ஆம் நூற்றாண்டு) தன்னுடைய மண்டகப்பட்டு வடமொழிக் கல்வெட்டில் மேற்கூறிய இந்தப் பொருள்களை விட்டு நிலைத்து நிற்கக்கூடிய கல்லில் மும்மூர்த்திகளுக்குக் குடவரைக்கோயில் எழுப்பிய விசித்திரசித்தன் என்று தன்னைக் கூறிக்கொள்கிறான். அவனுக்குப் பின்வந்த பல்லவர்கள் சைவ சமய

தமிழ்க் கல்வெட்டு

குரவர்களாகிய அப்பர், சம்பந்தர் ஆகிய இருவ ராலும் பாடப்படாத இடங்களில் கல்லால் கோயில் களைக் கட்டி வந்தார்கள். அவர்கள் காலத்திற்குப் பிறகு சோழ நாட்டிலும் பாண்டி நாட்டிலும் முறை யாகக் கற்கோயில்கள் தோன்றத் தொடங்கின. இக் கோயில்களின் கற்களில் எழுத்துகள் பொறிக்கப் பட்டன. எனவே கி.பி. 7, 8-ஆம் நூற்றாண்டு வரை தமிழ்நாட்டின் வரலாறு முழுவதும் கல்வெட்டுகள் மூலமாகப் பிற்காலத்தைப் போல அறிய வகை இல் லாமல் போயிற்று. கி.பி. 7-ஆம் நூற்றாண்டு வரை காணப்பட்ட சில கல்வெட்டுகள் தமிழிலும் வட் டெழுத்திலும் எழுதப்பட்டுள்ளன.

வ[illegible]ரட்டில் எழுதப்பட்ட பிராமி எழுத்துகளில் அதிகபடியான வடவெழுத்துகளை நீக்கினால் எஞ்சி நிற்பன தமிழ் எழுத்தாக அமைந்திருக்கும். அதுவே இந்தியா முழுதும் வழங்கிய அடிப்படை எழுத்து ஆக லாம். அந்த அடிப்படையிலிருந்தே ழ,ள,ற,ன என்ற எழுத்துகளும் உருவாயின. அதிலிருந்து இக்காலத் தமிழெழுத்தும் 11-ஆம் நூற்றாண்டு வரை இருந்து மறைந்துபோன வட்டெழுத்தும் தோன்றின.

கி.பி. 3-ஆம் நூற்றாண்டில் எழுதப்பட்ட அரச் சலூர்க்கல்வெட்டில் மலைய வண்ணக்கன் தேவன் சாத்தன் எழுத்துகளைப் புணர்ந்தான் என்ற செய்தி யுடன் த,தா,தை என்ற நாட்டிய அடவு வாய்பாடு போன்ற அமைப்பில் இடமிருந்து வலமாகவும் வல மிருந்து இடமாகவும் மேலிருந்து கீழும் படிக்க ஒரே வாசகமாக இருக்கும். எழுத்துகளின் தொகுப்புக் காணப்படுகிறது. கி.பி. 5-ஆம் நூற்றாண்டில் சமணச் சார்புடைய களப்பிரர் இனத்தைச் சேர்ந்த சேந்தன் கூற்றன் என்ற அரசனின் ஆட்சிக்காலப்பகுதியில் அப்பெருமகனால் அமைக்கப்பட்ட நிருவாக ஏற் பாடுகள் பற்றிப் பூலாங்குறிச்சி வட்டெழுத்துக் கல் வெட்டு கூறுகிறது. அடுத்து வடார்க்காடு மாவட் டச் செங்கம் வட்டத்தில் கி.பி. 750 வரை தொடர்ச்சி யாகப் பல்லவ மன்னர் காலத்திய வட்டெழுத்தில் எழுதப்பட்ட நடுகல் கல்வெட்டுகள் தமிழரின் பண் பாட்டைக் கூறும் சான்றுகளாக உள்ளன. இணை யாகத் தமிழ் எழுத்து கி.பி. 3-ஆம் நூற்றாண்டி லிருந்து 6-ஆம் நூற்றாண்டு வரை வளர்ந்திருக்க வேண்டும். சேலம் வட்டத்திலுள்ள அம்மன் கோவில் பட்டிப் பாறையில் உள்ள சுனையைப் பற்றிய ஒரு தமிழ் எழுத்துக் கல்வெட்டு, இந்த இடைக் காலத்தைச் சேர்ந்தது. பல்லவ மகேந்திரவர்மனின் வல்லம் (செங்கல்பட்டு) தமிழ் எழுத்துக் கல்வெட்டு அவன் அடியான் செய்வித்த தேவகுலத்தைப் பற்றிப் பேசுகின்றது. அந்தக் காலத்தில் செங்கம் வட்டத்தில் அவனுடைய நடுகல் கல்வெட்டுகள் வட்டெழுத்து களில் பொறிக்கப்பட்டிருக்கின்றன.

பார்ப்பனர்களுக்குத் தமிழ்நாட்டு மன்னர்கள் பல கிராமங்களைக் கொடுத்து ஆங்காங்கே சதுர்வேதி மங்கலம் என்ற பெயரால் பிரம்மதேயம் எனப்பட்ட குடியிருப்புகளை அமைத்தனர். அவர்கள் வடமொழி யில் எழுதுவதற்காகப் பண்டைத் தெலுங்கு கன்னட எழுத்துகளிலிருந்து மிகுதியான எழுத்துகளையும் தமிழிலிருந்து பொதுவான எழுத்துகளையும் எடுத் துப் புதிதாகக் கிரந்தம் என்ற எழுத்தை உருவாக்கிக் கொண்டனர். அதைத் தமிழ்க் கல்வெட்டுகளில் விர வியும் தனி வடமொழிக் கல்வெட்டுகளிலும் பயன் படுத்தினார்கள்.கிரந்த எழுத்து கி.பி. 14—ஆம் நூற் றாண்டில் இன்றைய வடிவத்தை அடைந்தது. கேர ளத்தில் வழங்கிவந்த வட்டெழுத்தும் கிரந்த எழுத் தும் சேர்ந்து கி.பி. 16-ஆம் நூற்றாண்டு வரை படிப் படியாக மாறி, பெரும்பாலும் கிரந்த எழுத்துகளைச் சார்ந்த வகையில் இன்றைய மலையாள எழுத்தாக உருவாயின.

தமிழ் எழுத்து படிப்படியாக மாறி 15-ஆம் நூற் றாண்டில் ஏறக்குறைய இன்றைய நிலையில் உள்ள உருவத்தை அடைந்தது. உயிர்மெய் நெடில் குறி வீரமாமுனிவரால் இலக்கணத்தில் எடுத்தாளப்பட்ட தாகத் தோன்றினாலும் அன்றைய நடைமுறை இயல்பையே அவர் சொல்வதாகக் கொள்ளவேண்டும். திருச்சி மாவட்டத்தில் உள்ள சந்தாசாகிபின் கல் வெட்டிலும் அதற்கு முற்பட்ட சில கல்வெட்டுகளிலும் அவ்வழக்குக் காணப்படுகிறது. உயிர்மெய் ஐகாரத்திற் குப் பெரும்பாலும் இரட்டைக் கொம்பு (ை) வழங்கி யது. ணை,லை,ளை, என்பன பிற்காலத்தே தோன்றின.

அந்தந்தக் காலத்தில் கொடுக்கப்பட்ட நன் கொடைகளைப் பற்றிச் சிறிது சிறிதாக எழுதிக் காலப்போக்கில் விவரங்களை மிகுதியாகப் பெருக்கிச் செல்லும் வழக்கம் இருந்தது. எனவே, குறிப்பாகக் கல்லில் பொறிக்கப்பட்ட சாசனங்கள்முதலில்சிறிதாய் பிறகு பெருகத்தொடங்கின. கற்கோயில்களில் நீண்ட உயரமான சுவர்கள் கிடைத்ததால் அந்தப் பழக்கம் வளர்ந்து சாசனங்களில் மிகுந்த விவரங்கள் கிடைக்க லாயின. பல்லவர், சோழர், பாண்டியர் செப்பேடு களில் குல வரலாறு கூறும்மெய்க்கீர்த்திப் பகுதி வடமொழியிலும், நன்கொடை பற்றிய நுட்பமான செய்திகள் தமிழிலும் பெரும்பாலும் செய்யுள் வடி வத்தில் எழுதப்பட்டு வந்தன. கல்லில் பொறிக்கப் பட்ட தமிழ்ச் சாசனங்களில் அத்தகைய மெய்க் கீர்த்தி சோழப் பேரரசன் முதலாம் இராச இராசன் (கி.பி. 10-ஆம் நூற்றாண்டு இறுதி) காலம்வரை காணப்படவில்லை. ஆனால்,தனிப்பட்ட அரசனின் வரலாறு ஆண்டுதோறும் இணைக்கப்பட்ட பகுதிகளோடு மெய்க்கீர்த்திகள் தோன்றின. ['திரு மகள் போல' (இராசஇராசன்), 'திருமன்னிவளர'

(இராசேந்திரன்) முதலியன]. தொடக்கத்திற்கும் முடிவில் வரும் பல்லவிக்கும் இடைப்பட்ட பகுதியில் அந்த அந்த ஆண்டு நிகழ்ச்சி பற்றிய செய்யுட் பகுதி இணைக்கப்பட்டது. முழுவதும் செய்யுள் வடிவத்தில் உள்ள தமிழ்க் கல்வெட்டு திருச்சிராப்பள்ளி மலைக் கோட்டையில் பல்லவன் குகைச் சுவரில் அந்தாதி யாகக் காணப்படுகிறது. ஏறக்குறைய அந்த நூற் றாண்டிலேயே நன்னிலம் வட்டம் திருவிடைவாய் கோயிலில், தேவாரத் தொகுதியில் காணப்படாத பதிகம் ஒன்றும் காணப்படுகிறது.

கல்வெட்டுகளில் காணப்படும் செய்திகள் பலதிறப் பட்டவை. ஒரு நிலையான அமைப்பில் அவை எழுதப் பட்டன. 'ஸ்வஸ்தி ஸ்ரீ' என்ற மங்கலச் சொல்லுடன் தொடங்கி முதலில் அரசனுடைய பட்டப் பெயர் அல்லது மிக அரிதாக அவனுடைய இயற்பெயரும் ஆட்சி ஆண்டும் கொடுக்கப்படும். ஏறக்குறைய கி.பி. 10-ஆம் நூற்றாண்டிலிருந்து நட்சத்திரமும் சேர்த்துக் காணப்படுகிறது. தென்பாண்டி நாட்டுக் கல்வெட்டு களில் கி.பி. 16-ஆம் நூற்றாண்டிலிருந்து யோகம், கரணம் இரண்டும் சேர்த்துக் கூறப்பட்டன. கலியுக ஆண்டு மதுரை (திருப்பரங்குன்றம், ஆனைமலை), வட ஆர்க்காடு (கிராமம்) கல்வெட்டுகளில் கி.பி. 9, 10-ஆம் நூற்றாண்டில் கொடுக்கப்பட்டுள்ளது. சக ஆண்டு மிக அருகியே வழங்கிவந்தது. காலத்தை அடுத்துக் கீழ்க்காணும் வரிசையில் செய்திகள் கொடுக் கப்பட்டன: கோயில் உள்ள மண்டலம் அல்லது வள நாடு, நாடு அல்லது கூற்றம், ஊர், கோயிலின் பெயர் இராசஇராசேச்சுரம்), கொடுக்கப்படும் பொருள் பூமி, பொன், ஆடு முதலியன), இன்ன அறம் (விளக்கு, திருவமுது, திருமஞ்சனம் முதலியன), நிபந்தனை, இறையிலியா அல்லவா என்பது, இவ்வறச் செயல் களுக்குக் காரணமானவர்களின் கையெழுத்துகள் சான்றாளர்களின் கையெழுத்துகள் கல்வெட்டில் பொறிக்கப்படும். இறுதியில் வருவது ஓம்படைக்கிளவி எனப்படும். இவ்வறத்தைக் காப்பவர் பன்மாயேசுவரர் அல்லது 'ஸ்ரீ வைஷ்ணவர்' மற்றும் இவ்வறத்தைக் கெடுத்தார் பெறும் பாவம், காத்தார் பெறும் பயன் ஆகியவையும் கூறப்படும்.

கன்னட நாட்டுக்கல்வெட்டுகள்: கன்னட நாட்டுப் பகுதியில் கல்வெட்டுகள் பல கிடைத்துள்ளன. அப் பகுதிகளில் பிராமி, பண்டைய கன்னடம், இடைக் காலக் கன்னடம், தேவநாகரி, நந்திநாகரி முதலிய பல்வேறுஎழுத்துகளில் கல்வெட்டுகள் கிடைக்கின்றன. கன்னட நாட்டின் மிகப் பழமையான கல்வெட்டு. அசோகரின் கல்வெட்டாகும். வடகரை மாதவப்பூர்க் கல்வெட்டு, பணவாசி மளவள்ளிக் கல்வெட்டு, சந்திர வள்ளிப்பாறைக் கல்வெட்டு, பாதாமிக்கல்வெட்டு போன்றவை குறிப்பிடத்தக்க கல்வெட்டுகளாகும். கன்னட நாட்டுக் கல்வெட்டுகள் அப்பகுதியின் வரலாற்றைக் கூறுவனவாக அமைந்துள்ளன. கதம்பர், கங்கர், சாளுக்கிய மரபினர் ஆகியோரின் ஆட்சியைப் பற்றி அறிய அவை உதவி புரிகின்றன.

கல்வெட்டுகளைப் படி எடுக்கும் முறை: எழுதப் பட்டிருக்கும் கல்லை ஈரமாக்கித் தண்ணீரில் நனைத்து எடுத்த தாளை ஒன்றோ இரண்டோ அடுக்குகளாக அதன்மேல் வைத்து தூரிகையால் (Brush) அந்தத் தாளை எழுத்துப் பள்ளங்களில் அழுந்தும்படி அடிக்கவேண்டும். பிறகு மைப்பொடி (Lamp Black Powder), மை (Indian ink), கோந்து (Gum Arbic) இவற்றைக் கூட்டி அரைத்த கலவைப் பொடியை வேண்டிய அளவு எடுத்துக் கொண்டு அந்தத் தாளின்மேல் (அது ஈரமாக இருக்கும் பொழுதே) தூவவேண்டும். பிறகு ஓரளவு காய்ந்த பிறகு அந்தத் தாளை எடுத்துக் காயவைக்க வேண் டும். கறுப்புப் பின்னணியில் வெள்ளை எழுத்து மிகத் தெளிவாகத் தோன்றும். செப்பேடுகளின் மேல் மையைத் தடவித் தாளை வைத்து அழுத்தி எடுக்க வேண்டும். வெளிச்சத்துக்கு எதிரில் வெள்ளைத் தாளைப் பார்த்தால் எழுத்து புலப்படும். இதுவே கல்வெட்டினைப் படியெடுக்கும் முறையாகும்.

கே.ஜி.கி.

துணை நூல்கள்:

Mahalingam. T.V., Early South Indian Palaeography University of Madras, Madras, 1974.

Sircar. D.C., Indian Epigraphy, Motilal Banarsi-dass, Delhi, 1965.

கலகம் விளைத்தல் குற்றம்: சட்ட விரோதக் கூட்டமொன்றின் பொதுவான நோக்கத்தை நிறைவேற்றும் வகையில் அக் கூட்டத்தினர் அல்லது அவர்களில் ஒருவர் தமது பலாத்காரத்தை, வன்முறை யைப் பயன்படுத்துவது கலகம் விளைவித்தல் குற்றம் (Rioting) ஆகும்.

இக்குற்றத்திற்கான தண்டனை இரண்டாண்டு கள் வரை சிறை வைப்பு அல்லது தண்டத் தொகை செலுத்தும்படி செய்தல் அல்லது அவை இரண்டு மாகும்.

குற்றமொன்றைக் கலகம் விளைத்தல் குற்றம் என்று உறுதிப்படுத்துவதற்கு,

1. எதிரிகள் ஐந்து அல்லது மேற்பட்டோராக இருந்து சட்ட விரோதமாகக் கூடியிருத்தல் வேண்டும்.

2. அவர்கள் பொதுவான நோக்கமொன்றால் உந்தப்பட்டிருத்தல் வேண்டும்.

3. சட்ட விரோதக் கூட்டம் அல்லது அக்கூட்டத்தில் ஒருவர் தமது பலாத்காரத்தை அல்லது வன்முறையைப் பயன்படுத்தியிருத்தல் வேண்டும்.

4. பலாத்காரத்தைப் பொது நோக்கத்தை நிறைவேற்றுவதன் பொருட்டுப் பயன்படுத்தியிருத்தல் வேண்டும்.

வன்முறை (Violence): வன்முறை என்றால் என்ன என்பது பற்றிப் பிரிவு 349-இல் இந்தியத் தண்டனைச் சட்டம், தெளிவாக விளக்கந்தரவில்லை. எனினும் 'வன்முறை' என்னும் சொல் 'பலாத்காரம்' என்னும் சொல்லைவிட முக்கியத்துவம் உடையதாகும்.

ஐந்து அல்லது மேற்பட்டவர்கள்: கலகம் விளைத்தல் குற்றத்திற்குக் குறைந்த அளவு ஐந்து பேர் இருந்து, அவர்கள் சட்ட விரோதக் கூட்டத்தின் பொதுவான நோக்கத்தை நிறைவேற்றும் வகையில் பலாத்காரம் அல்லது வன்முறையில் ஈடுபட்டிருத்தல் வேண்டும். ஐவருக்குக் குறைவாகக் கூடுவது சட்ட விரோதமான கூட்டமாகாது. மேலும் அது தொடர்பான பலாத்காரமும் வன்முறையும் கலகம் விளைவித்தல் குற்றமாகாது; வேறு குற்றமேயாகும்.

கலகமும் சட்டவிரோதக் கூட்டமும்: சட்ட விரோதக் கூட்டமொன்றில் பலாத்காரம் அல்லது வன்முறையைப் பயன்படுத்தும் போது அது கலகம் விளைத்தல் குற்றமாகிறது. வன்முறையைப் பயன்படுத்தல் ஒன்றின் மூலமே கலகம் விளைத்தல் குற்றம் சட்ட விரோதக் கூட்டத்தினின்று வேறுபடுகிறது.

கலகமும் அரசுக்கு எதிராகப் போர்தொடுத்தலும்: 1. கலகம் விளைத்தல் குற்றம் என்பது பொது அமைதி குலைக்கும் குற்றங்களின் கீழும், அரசுக்கு எதிராகப் போர் தொடுத்தல் என்பது அரசுக்கு எதிரான குற்றங்களின் கீழும் வரும்.

2. கலகம் விளைத்தல் குற்றமானது அரசுக்கு எதிராகப் போர் தொடுத்தல் போன்று அவ்வளவு கடுமையான குற்றமன்று. ஆகையால், பின்னையது முன்னையதைக் காட்டிலும் கடுமையான தண்டனைக் குரியதாகும்.

3. கலகம் விளைத்தல் என்பது தனித்த நோக்கம் (Private Purpose) உடையது; அரசுக்கு எதிராகப் போர்தொடுத்தல் என்பது பொதுத்தன்மை வாய்ந்தது.

அபாயகரமான ஆயுதங்கொண்டு கலகம் விளைத்தல்: அபாயகரமான ஆயுதத்தைக் கொண்டு அல்லது மரணத்தை விளைவிக்கின்ற வகையில் வேறு ஏதேனும் ஒன்றைக் கொண்டு கலகத்தை விளைவிக்கின்றபோது சம்பந்தப்பட்ட குற்றவாளி மூன்றாண்டுகள் வரை சிறை அல்லது தண்டத்தொகை அல்லது அவை இரண்டும் விதிக்கப்பட்டுத் தண்டிக்கப்படுவார்.

பு.வே.

கலகாரி: இது பாலைநிலம். இப்பாலைநிலம் 2,59,000 கி.மீ. பரப்புடையதாய்த் தென்னாப்பிரிக்கக் குடியரசைச் சேர்ந்த பாட்சுவானா (Botswana) நமிபியா பகுதிகளில் உள்ளது. ஆரஞ்சு ஆறும் சாம்பெசி (Zambezi) ஆறும் இதை அடுத்து ஓடுகின்றன. உலர்ந்த ஏரிப் படுகைகள் உள்ள இப்பகுதி சிகப்பு மணலைக் கொண்டது. மாரிக் காலத்தில் இங்கே புல் வளரும். சிற்சில பகுதிகளில் முட்செடிகளும் காடுகளும் உள்ளன. சில இடங்கள் ஆடு மாடுகள் மேயக் கூடியனவாக உள்ளன. இங்குச் சிறிது வேளாண்மையும் நடைபெறுகிறது. கடல் மட்டத்திற்கு மேல் 3000 அடி உயரத்திலுள்ள இங்கு மழை மிகவும் குறைவு. உப்புக் குட்டைகள் பல இங்கு உள்ளன. இங்குள்ள காடுகளில் யானை, வரிக்குதிரை, காண்டா மிருகம், சிங்கம் முதலிய விலங்குகள் உள்ளன. இங்கு வேட்டையாடுதல் நடைபெறுகிறது. பா-கலகாரி, புசுமன் எனப்படும் சாதிப்பிரிவுகள் இங்குள்ள மக்களிடையே உள்ளன. பரங்கி, வெள்ளரி இரண்டும் இங்கே பயிரிடப்படுகின்றன. தெ.பா.

கலந்துரையாடல்வழிக் கற்பித்தல்: ஒரு சிறிய குழு கூடி, கற்பித்தல் நோக்கத்தை அடைவதற்காகப் பேச்சு, கேள்வி, செய்கை ஆகியவற்றால் தமக்குள் தொடர்பு கொள்வது கலந்துரையாடல் வழிக் கற்பித்தல் முறை (Discussion Method of Teaching) எனப்படும். குழுவில் 6 முதல் 10 வரையிலான உறுப்பினர் இருப்பர். இக்குழு உறுப்பினர் சிறப்பாக, 1. தலைவர் - நெறிப்படுத்துநர் (Leader-moderator) 2. பங்கு பெறுவோர் (Participant) என்னும் இரு பணிகளைச் செய்வர். பொதுவாகக் கலந்துரையாடல்வழிக் கற்பித்தலில் தலைவர் - நெறிப்படுத்துநராக ஆசிரியரும், பங்கு பெறுவோராக மாணவரும் அமைவர். குழு உறுப்பினர் ஒவ்வொருவரின் செயலும் கற்றலும் குழுவிலுள்ள அனைத்து உறுப்பினர்களிடமும் தாக்கத்தை ஏற்படுத்தக் கூடியவையாக உள்ளன. இவ்வகையான தாக்கம் விரிவுரை வழிக் கற்பித்தல், கணிப்பொறிவழிக் கற்பித்தல் (Computer - assisted Instruction) ஆகியவற்றில் இல்லை.

கலந்துரையாடல் வழிக் கற்பித்தல் முறையில் ஆசிரியரும் மாணவரும் ஒரு குறிப்பிட்ட இடத்தில் குறிப்பிட்ட நேரத்தில் கூட வேண்டும். இவ்வாறு கூடுவதற்கு இயலாதபோது தானே கற்றல் (Independent Study), தொலைக் காட்சிவழிக் கற்றல் (Televised Instruction) போன்ற கற்றல் முறைகளை மாணவர் பயன்படுத்திக் கொள்ளலாம்.

கலந்துரையாடல் வழிக் கற்பித்தலில் ஒவ்வொரு மாணவரும் தமக்கு ஒதுக்கப்பட்ட நேரத்தில் குழு உறுப்பினர் அனைவருடனும் பேசவோ செய்கையால் வெளிப்படுத்தவோ செய்கிறார். கலந்துரையாடல் வழிக் கற்பித்தலில் ஒவ்வொரு மாணவரும் குழுவிடம் தம் கருத்துகளை வெளிப்படுத்துவதற்கு உரிமை பெற்றவராகிறார். ஆனால், இவ்வகை உரிமை வகுப்பறைக் கற்பித்தலில் இருப்பது இல்லை; மாறாக, ஆசிரியர் கேள்வி கேட்பதும் ஏதோ ஒரு மாணவர் பதிலுரைப்பதும் ஆசிரியர் மீண்டும் கற்பிப்பதும் என்ற வகையில் வகுப்பறைக் கற்பித்தல் உள்ளது.

கலந்துரையாடல்வழிக் கற்பித்தலில் ஓர் உறுப்பினர் பேச்சின் வாயிலாகவோ முக பாவனை (Facial Expression), கைச் சைகை, உடல் அசைவுகள் போன்ற மொழிசாராச் செய்கைகளின் வாயிலாகவோ தம் குழுவினருடன் பேச இயலும். மற்ற உறுப்பினர்கள் பேச்சைக் கேட்டோ செய்கைகளைப் பார்த்தோ கலந்துரையாடலில் பங்கு பெறுவர். கலந்துரையாடல் இளம் குழந்தைகளையும் கல்வியறிவு பெறாத வயதுவந்தோரையும் தம் கருத்துகளை வெளிப்படுத்தவும் புதிய கருத்துகளைச் கற்கவும் உற்சாக மூட்டுகிறது என்று பிரிட்சசு (Bridges, 1979) என்ற அறிஞர் கூறுகிறார். மேலும், கலந்துரையாடல் கருத்தியல் நுட்பச் சிந்தனையை (Abstract Thinking, வளர்க்க உதவும் என்பதும் கூறப்படுகிறது.

கலந்துரையாடல் ஒரு குறிப்பிட்ட கற்பித்தல் குறிக்கோளையொட்டி அமையவில்லை எனில், கலந்துரையாடல் வெறும் மேலோட்டமான கருத்துகளைக் (Opinion) கூறும் நிகழ்ச்சியாக அமைந்து விடும். பாடம் முழுதறி திறன் (Subject Matter Mastery), மனப்பாங்கு மாற்றம் (Attitude Change) ஒழுக்க வளர்ச்சி, புதிய தீர்வு (Problem Solving), செய்தி வெளிப்படுத்தும் திறன்கள் போன்ற கற்றல் நோக்கங்களை ஆசிரியர் நிறைவேற்ற எண்ணுகையில், கலந்துரையாடல்வழிக் கற்பித்தல் முறை சிறப்பாக அமையும். எஸ்.த.

துணை நூல்கள்:

Bridges, D., Education, Democracy and Discussion, National Foundation for Educational Research, Slough, 1979.

Mckeachie, W.J., Teaching Tips: A Guidebook for the Beginning College Teacher, Health, Lexington, Massachusetts, 1978.

Stanford, G., and Stanford B.D., Learning Discussion Skills through Games, Citation Press, New York, 1969.

கலந்துறை உரிமை மீட்டடைவிப்பு:

இந்துத் திருமணச் சட்டம், பிரிவு 9, சிறப்புத் திருமணச்சட்டம், பிரிவு 22, இந்திய மணமுறிவுச் சட்டம், பிரிவுகள் 32, 33 ஆகியவை கலந்துறை உரிமை மீட்டடைவிப்பு (Restitution of Conjugal Rights) என்றால் என்ன என்பதைப் பற்றித் தெற்றென விளக்குகின்றன.

இச் சட்டப்பிரிவுகளின்படி, 'கணவன் அல்லது மனைவி ஒருவர் கூட்டுறவினின்று ஒருவர் எந்தவித நியாயமான காரணமுமின்றிப் பிரிந்திருக்கும்போது, பாதிக்கப்பட்ட தரப்பினர், அவ்வாறு பிரிந்து சென்றவரை மீண்டும் தன்னோடு சேர்ந்து வாழ வைப்பதற்குத் தீர்ப்பாணை வழங்கிட மாவட்ட நீதிமன்றமொன்றில் மனுச் செய்யலாம். நீதிமன்றமும் அம் மனுவிலுள்ள வாக்குமூலம் உண்மையானதென்று உளநிறைவடைகின்றபோது, அம் மனுவை ஏன் அனுமதிக்கக்கூடாது என்பதற்குச் சட்டமுறையான காரணம் எதுவும் இல்லையென்ற நிலையில், கலந்துறை உரிமை மீட்டடைவிப்பிற்குத் தீர்ப்பாணை வழங்கும்.

மனுச் செய்ய உரிமையுடையவர்: கலந்துறை உரிமை மீட்டடைவிப்பிற்கு கணவன் அல்லது மனைவி மட்டுமே மனுச் செய்ய முடியும்; மூன்றாமவர் எவரும் அவ்வாறு மனுச் செய்ய இயலாது.

கலந்துறை மீட்டடைவிப்பிற்குச் செய்யப்படும் மனு, நல்லெண்ணத்தின்பாற்பட்டதாக இருத்தல் வேண்டும். எதிர்மனுதாரர் மனைவியாக இருக்கும் நிலையில், எதிர்காலத்தில் அவளுடைய உரிமைகள், நலன்களைப் பாதுகாப்பதற்கான உத்தரவாதங்களை அம்மனு கொண்டிருத்தல் வேண்டும். மனு, வஞ்சகக் கூட்டின் அடிப்படையில் எழுந்ததாக இருத்தல் கூடாது.

தீர்வழி பெறுதற்குரிய சூழ்நிலைகள்: கணவன் அல்லது மனைவி தன் வாழ்க்கைத் துணையை நியாயமான காரணத்தின் அடிப்படையில் பிரிந்திருக்கும் போது மட்டுமே இத்தகைய தீர்வழியைப் பெறுதல் முடியும். கணவன் சம்பாதிப்பதில்லை; தனக்குச் சரியான முறையில் துணிமணிகள் வாங்கித் தருவதில்லை; பெற்றோரை விட்டுவிட்டுத் தன்னோடு

வந்து தனிக்குடித்தனம் நடத்த மறுக்கிறான் என்பன போன்ற குற்றச்சாட்டுகளை முன்வைத்து, மனைவி யொருத்தி கணவனை விட்டுப் பிரிவது நியாயமான தாகாது. ஆனால், அவள் கணவனது ஆண்மை யின்மை, முழுக் குருட்டுத்தன்மை,மேகநோய் அல்லது தொழுநோய், அயல்புணர்ச்சி போன்றவற்றைக் காரணங்காட்டித் தன் கணவனிடத்திலிருந்து பிரி வது நியாயமானதாகும்.

நீதிமன்றம்: கலந்துறை உரிமை மீட்டடை விப்பிற்கான மனுவை ஒரு மாவட்ட நீதிமன்றம் மட்டுமே விசாரிக்க முடியும். மாவட்ட நீதிமன்ற மொன்று அதிகாரம் வழங்குவதன் பேரில் சார்பு நீதிமன்றமும் (SubCourt) இம் மனுவை விசாரிக்க அதிகாரமுண்டு. மேலும், மாநில அரசிதழில் அறி விக்கப்பட்டதன் பேரில் ஒரு கூடுதல் நீதிமன்றமும் இம் மனுவை விசாரிக்கலாம். ஆனால், ஒரு கோட்ட உரிமையியல் நீதிமன்றம் விசாரிக்கலாகாது. பு.வே.

துணை நூல்கள்:

Manohar, V.R. and Chitaley W.W., The A.I.R Manual, Civil and Criminal, Volume XX, All India Reporter Ltd, Nagpur, 1979.

Saha A.N., Marriage and Divorce, Debooks, Eastern Law House, Calcutta, 1981.

கலப்புப் பொருளாதாரம் சமூகக் குறிக் கோள்கள், தனியாரின் விருப்பு வெறுப்புகள், அடிப் படை உரிமைகள், அரசின் பொறுப்புகள் ஆகியவற் றின் இன்றியமையாப் பொருளாதாரக் கூறுகளைச் செயற்படுத்தும் பொருளாதார அமைப்பைக் குறிக் கும். கலப்புப் பொருளாதாரத்தில்(Mixed Economy) தனியார் துறையும் பொதுத் துறையும் முரண் பாடற்ற கோட்பாடுகளுடன் இணக்கமாக, ஒன்றுக் கொன்று பதிலீடுகளாக அமைகின்றன. பொருளா தாரத்திட்ட முறைகளும் (Planning System) அங் காடி அமைப்பும் (Market Structure) சார்புத் தொடர்புடையனவாய்ச் சமூகப் பொருளாதார நலனைப் பாதுகாக்கும் நோக்குடையதாய் இயங்கும். இந்தியாவின் பொருளாதார அமைப்பு, சமூக சம நிலை மக்களாட்சிக் (Democratic Socialistic Pattern of Society) கலப்புப் பொருளாதாரமாகும். எனவே, சமத்துவம் (Equality), விடுதலை, பொருளாதார முன்னேற்றம் ஆகியவற்றிற்கு இந்தியப் பொருளா தாரக் கொள்கையில் தலையாய முன்னுரிமை அளிக் கப்படுகின்றன.

ஆசுத்திரேலியா (Australia), இங்கிலாந்து, ஐக் கிய அமெரிக்க நாடு (USA), பிரான்சு (France), செரு மனி (Germany), இத்தாலி (Italy),மேற்கு ஐரோப் பிய நாடுகள் போன்றவை முதலாளித்துவக் கொள் கையைப் பின்பற்றி கி.பி. 18, 19-ஆம் நூற்றாண்டு களில் பொருளாதார வளர்ச்சியின் உச்ச கட்டத்தை அடைந்தன. அக்காலத்தைய ஆடம்சுமித்து (Adam Smith), மால்துசு (Malthus), இரிக்கார்டோ (Ricardo) போன்ற பொருளியல் வல்லுநர்கள் தனியார் முனைவு, போட்டி, மூலதன ஆக்கம் (Capital Formation), ஆதாயம், தொழில் நுட்பம் ஆகியவற்றைப் பொருளாதார வளர்ச்சிக்கு இன்றியமையாதன எனக் கூறினர். அக்கருத்துகள் பிற்காலச் சூழ்நிலை யில் ஏற்றுக்கொள்ளத்தகாததாக உணரப்பட்டன. காரல் மார்க்சு (Karl Marx), முதலாளிகள் மிக்க ஆதாயம் பெறும் தன்னலநோக்குடன் உபரி மதிப்பை (Surplus Value) உயர்த்தித் தொழில் நுட்பங்களை புகுத்துகின்றதனால், வேலையின்மை பெருகித் தொழிலாளர் அல்லலுறுகின்றனர் எனவும், போட்டி யினால் சிறு தொழில்கள் மூடப்படுகின்றன எனவும், உபரி மதிப்பைச் சுரண்டல் எனவும் கூறினார். மார்க் சின் கருத்துப்படி முதலாளித்துவத்தில் பொருளா தார வீக்கமும், மந்தமும் மாறி மாறி நிகழ்ந்து, இறு தியில் தொழிலாளர் புரட்சியின் மூலம் வகுப்புப் பிரி வினையற்ற சமுதாயம் உருவாகும். பொதுவுடைமை (Communism) அடிப்படையில் பொருளாதாரம் அமையும் என்பதாகும். அதன்படி சோவியத்து உரு சியா (USSR), அங்கேரி (Hungary). செக்கோசுலே வேக்கியா (Czechoslovakia). போலந்து, பல்கேரியா (Bulgaria). யூகோசுலேவியா (Yugoslavia) சைனா போன்ற நாடுகளின் பொருளாதார அமைப்புகள் செயற்படலாயின.

எதிர்முனைக் கோட்பாடுகளையுடைய பொது வுடைமை, முதலாளித்துவம் ஆகியவற்றிற்கிடையே ஒரு நடுநிலையடைவதே கலப்புப் பொருளாதாரத் தின் அடிப்படையாகும். சமநிலைச் சமுதாயத்தைப் புரட்சி மூலமாகத்தான் பெறமுடியும் என்பது இல்லை முன்னேற்றமடைந்த நாடுகளின் தொழிலாளர் உயர்ந்த பொருளாதார வாழ்க்கை வசதிகளைப் பெற்றுள்ளனர். அங்குத் தொழில் நுட்பம், வேலை வாய்ப்பினைப் பிற வகைகளில் பெருக்கியுள்ளது. உபரி மதிப்பு முதலுக்குரிய ஊதியம். அதனைச் சுரண்டல் என எல்லாச் சூழ்நிலையிலும் கொள்ளலா காது. சுரண்டலை ஒழிப்பதற்கு மக்களாட்சி அரசு கள் பல சட்டங்களை இயற்றிச் செயற்படுத்துகின் றன. அரசின் தலையீடு, திட்டமிட்ட பொருளா தாரக் கொள்கை, தொழிலாளர் நலம் பேணல், இன் றியமையாத் தொழில்களை நாட்டுடைமையாக்கல் போன்றவை மூலம் சமநிலைச் சமுதாயத்தை உரு வாக்க இயலும் என்பதற்கு இந்தியா, எகிப்து, பிரே

கில் (Brazil) போன்ற வளரும் நாடுகளின் கலப்புப் பொருளாதார அமைப்புகள் சான்று பகருகின்றன. பின்தங்கிய நாடுகளிலும் வளரும் நாடுகளிலும் காணப்படும் பொருளாதார, சமூக, அரசியல் சூழ் நிலைக்குக் கலப்புப் பொருளாதாரம் சிறந்ததாகக் கருதப்படுகிறது.

கலப்புப் பொருளாதார அமைப்பில் தனியார் துறை தன்னலத்தையும் ஆதாய நோக்கத்தையும் (Profit Motive) ஏற்றுக்கொள்கிறது. எனினும், அவற்றால் பொதுநலனும் சமூக நோக்கங்களும் (Social Goals) பாதிக்கப்படாவண்ணம் தனியார் துறைக்குரிய திட்டங்களும் வளப்பங்கீடுகளும் (Resource Allocation) ஒதுக்கீடு செய்யப்படுகின்றன. இத்தகைய பொருளாதாரத்தில், பணித்துறை (Service Sector), தொழிற்றுறை, வேளாண்மைத்துறை ஆகிய மூன்று துறைகளிலும் தனியார் துறை எந்தெந்தப் பிரிவுகளில் எவ்வளவு முதலிட்டு உற்பத்தி செய்யலாம் என்பதையும் உற்பத்தியின் அளவு, உற்பத்தியின் முறை, உற்பத்திக் காரணிகளைப் பயன்படுத்தும் வகை, உற்பத்தி செய்த பொருள்களை விற்பனை செய்யும் முறை, விலை வரையறை ஆகியவற்றையும் அரசு தன்நேரடி, மறைமுகக் கட்டுப்பாடுகளின் மூலம் நெறிப்படுத்துகிறது. அதனால் முற்றுரிமை (Monopoly), சுரண்டல் (Exploitation) போன்றவை தோன்றாமலும் மிகை ஆதாயம், வருமான ஏற்றத் தாழ்வு முதலிய பொருளாதாரச் சமூகத் தீங்குகள் நேரிடாமலும் அரசு நடவடிக்கைகளை எடுக்கத் தகுந்த கட்டுப்பாடான அமைப்பு உருவாகிறது.

கலப்புப் பொருளாதாரத்தில் தனியார் தங்களுக்கு ஒதுக்கப்பட்ட துறைப் பிரிவுகளில் நியாயமான ஆதாயம் பெறும்வகையில் செயற்படுவதற்குத் தேவையான அகக் கட்டுமான (Infrastructure) வசதிகளைப் பொதுத்துறை வழங்குகிறது. செய்திப் போக்குவரத்து (Transport & Communication), நீர்ப்பாசனம், மின்சாரம், கனரகத் தொழிற்சாலை, கல்வி, மருத்துவம், பன்னாட்டு வாணிகம், செலாவணி, அயற்செலாவணி, வங்கி, நிதியமைப்புப் போன்றவற்றைப் பெரும்பாலும் அரசு பொதுத் துறை மூலம் இயக்குகிறது. இத்துறைப் பிரிவுகள் ஒரு நாட்டின் பொருளாதார முன்னேற்றத்திற்கு இன்றியமையாத சமூக அடிப்படை மூலதனம் (Social Overhead Capital) ஆகும். இவை நீண்ட கட்டுமானக் காலம் (Gestation Period), பெருமளவு முதல், முன்னேறிய தொழில் நுட்பம், பொதுச் சமூகப் பயன்பாடு (Universal Social Utility) ஆகிய கூறுகளைக் கொண்டிருப்பதால், தனியார் அல்லது அங்காடிப் பொருளாதாரத்தில் இவற்றை உருவாக்குவதில் சிக்கல்கள் எழுகின்றன. எனவே, இத்தகைய அகக் கட்டுமானப் பணிகள் அரசின் நேரடிக் கட்டுப்பாட்டிற்குள் ஒதுக்கீடு செய்யப்படும்போது, இயல்பாகவே தனியார் துறையுடன் இணக்கமான உறவு நிலைப்பட்டுப் போட்டி தவிர்க்கப்படுகிறது.

செலாவணி, பன்னாட்டு வாணிகம், வங்கி, நிதி அமைப்பு ஆகியவை அரசின் முழுக் கட்டுப்பாட்டிற்குள் ஒரு மைய வங்கியின் மேலாண்மையுடன் செயற்படுவதால், கலப்புப் பொருளாதார அமைப்பில் செலாவணி மதிப்பின் ஏற்றத்தாழ்வு, ஏற்றுமதி-இறக்குமதிச் சிக்கல்கள், நிதி நெருக்கடி, வங்கி நொடிப்பு (Bankruptcy) போன்றவற்றால் அடிக்கடி ஏற்படும் வாணிகச் சுழற்சியும் (Business Cycles) பொருளாதாரச் சிக்கல்களும் பெருமளவில் குறைகின்றன. பொருளாதாரத்தை நெறிப்படுத்தி, அரசு பின்வரும் கொள்கைகளை வகுத்துச் செயற்படுகிறது: அவை வட்டி வீதம், கூலி வீதம், முதலீட்டுக் கொள்கை (Investment Policy), தொழிலாளர் நலன், பாதுகாப்பு, முற்றுரிமை எதிர்ப்பு, கட்டாயக் கல்வி மற்றும் இலவச மருத்துவம் போன்றவை. இக்கொள்கைகள் தனியார் துறைகளைக் கட்டுப்படுத்தி ஒருங்கிணைத்திட உதவுகின்றன.

கலப்புப் பொருளாதார அமைப்பில் உற்பத்தி தனியார் துறைக்கும், பொதுத் துறைக்கும் தனித் தனியாக ஒதுக்கப்பட்டு வரையறுக்கப் பட்டாலும், குறிப்பிட்ட சில பொருள் உற்பத்தியில் இருசாராரும் பங்கு பெறவும் வாய்ப்புண்டு. இதற்கு இன்றியமையாத சில மருந்து உற்பத்தி, நொடித்த துணி ஆலைகள், சணல் ஆலைகள் போன்றவற்றை அரசு ஏற்று நடத்துதல், சர்க்கரை போன்ற ஏற்றுமதியாகும் பற்றாக்குறைப் பண்டங்களை அரசு உற்பத்தி செய்தல் போன்றவை எடுத்துக்காட்டுகளாகும். இருசாராரும் ஒரே உற்பத்தியில் ஈடுபடுவதால் உற்பத்தி, தொழில் நுட்பம், உற்பத்தித் திறன் ஆகியன வளர்ச்சியடைகின்றன. மேலும் தொழிலாளர், முதலாளிகளிடையே நல்லுறவு வளர்ச்சியடையவும் உதவுகிறது.

கல்வி, மருத்துவம், ஆகியவற்றிலும் தனியாரும் பொதுத்துறையும் கலப்புப் பொருளாதார அமைப்பில் ஈடுபடுகின்றனர். அதனால் நாட்டின் அனைத்து வகை மக்களும் கல்வியும் மருத்துவமும் பெற வகை செய்யப்படுகிறது. இத்துறைகளில் ஈடுபடும் தனியார் பலவகையில் அரசிடமிருந்து சலுகைகள், கொடைகள் (Grants) முதலியவற்றைப் பெறுகின்றனர். தனியார் இத்துறைகளில் செயற்பட வேண்டிய நெறிமுறைகளை அரசு வரையறுக்கிறது. தனியார் தாங்கள் இயக்கக் கூடிய துறைகள் யாவற்றிலும் முதலிட்டுச்

செயற்பட ஊக்குவிக்கப்படுவதால், அசைவற்ற சொத்தில் முடங்கப்படும் மூல வளம் பயன்படுத்தப்படுகிறது. போட்டி மனப்பான்மையினால் கல்வித்தரம், மருத்துவ, தொழில்நுட்ப வசதிகளில் பெருக்கம் முதலியவை உயருகின்றன.

கலப்புப் பொருளாதார அமைப்பில் அங்காடி தன்னிச்சையுடன் செயற்பட்டாலும் அதிலும் பொதுத்துறைக்குத் தனிச் சிறப்புப் பங்குண்டு. அரசு விலைவாசியைக் கட்டுப்படுத்துவதைத் தன்தலையாய இலக்குகளுள் ஒன்றாகக் கொண்டு இன்றியமையாப் பண்டங்களின் விலையை வரையறுக்கிறது. அங்காடிக்கு வரும் பொருள்களின் தரமும் கண்காணிக்கப்பட்டு வரையறுக்கப்படுகிறது. பற்றாக்குறை, இன்றியமையாப் பண்டங்கள் ஆகியவற்றின் விற்பனையையும் அரசு ஏற்றுப் பொதுத்துறை மூலம் விற்பனை செய்கிறது. அப்பண்டங்களைக் குறிப்பிட்ட பகிர்வு மூலம் (Rationing) அனைத்து மக்களும் பெறும்படி செய்கிறது. பொது அங்காடியிலும் அப்பொருள்கள் விற்க அனுமதிக்கப்படினும் அரசின் பகிர்வினால் விலை உயர்வு உச்ச கட்டத்தை யடைந்து ஏற்படும் நெருக்கடி தவிர்க்கப்படுகிறது.

கலப்புப் பொருளாதாரக் கருத்துரு (Concept) வளர்ச்சிக்கு அடிகோலியவை கீன்சு, ஏன்சன் (Keynes & Ansen) ஆகியோரின் பொருளியல் கருத்துகளாகும். ஏன்சன் கலப்புப் பொருளாதாரத்தை இரட்டைப் பொருளாதாரம் (Dual Economy) எனக் குறிப்பிட்டார். இந்தியா விடுதலை பெற்ற தொடக்க காலத்திலிருந்து சமநிலைச் சமுதாயத்தை உருவாக்குவதற்கெனக் கலப்புப் பொருளாதாரக் கொள்கையைப் பின்பற்றுகிறது. இதற்கு அடிப்படையாகத் தனியாரின் உரிமையும் அரசின் பொறுப்பும் இந்திய அரசியல் அமைப்புச் சட்டத்தில் தெளிவாக எழுதப்பட்டுள்ளன. அதில் உள்ளபடி (அ) எல்லாக் குடிமக்களும் தங்கள் வாழ்கைக்குப் போதுமான அளவு வருவாய் பெற்றுக்கொள்ள உரிமை உண்டு. (ஆ) சமுதாயச் செல்வமனைத்தின் உரிமையும் கட்டுப்பாடும் நாட்டின் பொதுநலனுக்குப் பயன்படும் வகையில் பகிரப்பட வேண்டும். (இ) பொருளாதார அமைப்பு முறையின் செயற் பாட்டின் விளைவாக நாட்டின் உற்பத்திக் காரணிகளும் செல்வமும் ஒரு சிலரிடம் குவிந்து அது சமூக நலனுக்கு எதிராகாமல் இருக்க வேண்டும்.

இவற்றைச் செயற்படுத்தும் இலக்குடன் உருவாக்கப்பட்ட இந்தியக் கலப்புப் பொருளாதாரத்தின் மையத் திட்டக் குழு (Central Planning Commission) நாட்டின் ஐந்தாண்டுப் பொருளாதாரத் திட்டங்களை (Economic Five Year Plan) வகுக்கிறது. திட்ட இலக்குகளும் வரையறைகளும் பாராளுமன்றத்தில் நிறைவேற்றப்பட்டுச் செயற்படுத்தப்படுகின்றன. ஆறாம் ஐந்தாண்டுத் திட்டம் 1985-இல் முடிவுற்று, ஏழாம் ஐந்தாண்டுத் திட்டம் நடைமுறையில் உள்ள, வேளாண்மைத் துறை, பணித்துறை, தொழிற்றுறை ஆகிய மூன்றின் உற்பத்தியிலும் பங்கீட்டிலும் தனியார் துறையும், பொதுத்துறையும் பங்கேற்கின்றன. பாதுகாப்புத் துறை, மின்சார உற்பத்தி, நீர்ப்பாசனம், செய்திப் போக்குவரத்து ஆகியன முழுமையாகப் பொதுத்துறையின் கீழ் உள்ளன. தனியாருக்கும் பொதுத்துறைக்கும் உள்ள தொழிற்றுறைப் பங்கீடு, 1956-ஆம் ஆண்டைய இந்தியத் தொழிற் கொள்கை அறிக்கையில் (Industrial Policy Resolution) தெளிவாக வரையறுக்கப்பட்டுள்ளது.

நாட்டின் வங்கித் தொழிலில் முன்னோடியாக விளங்கிய வணிக வங்கிகள் 1969-இல் நாட்டுடைமையாக்கப்பட்டன. இந்திய மைய இருப்பு வங்கி (Reserve Bank of India), அரசின் வங்கியாக, வங்கிகளுக்கு வங்கியாக, இறுதிக் கடன் ஈவதாகச் செயற்படுகிறது. நாட்டின் செலாவணி, நிதி, பன்னாட்டுச் செலுத்துநிலை, விலைக் கட்டுப்பாடு ஆகியவற்றின் மேலாண்மை முகவராகவும் கட்டுப்பாட்டகமாகவும் இந்திய மைய இருப்பு வங்கி விளங்குகிறது. ஆயுள் காப்பீடு நாட்டுடைமையாக்கப்பட்டு அரசின் கட்டுப்பாட்டில் ஆயுள் காப்பீட்டுக் கழகத்தின் கீழ் இயங்குகிறது. நாட்டின் நிதி நிறுவனங்கள், பண அங்காடி (Money Market) ஆகியவற்றின் நடவடிக்கைகள் இந்திய மைய வங்கியின் கட்டுப்பாட்டில் செயற்படுகின்றன. நாட்டுடைமையாக்கப்படாத வணிக வங்கிகள், சீட்டு நிறுவனங்கள் (Chit Funds), வட்டிக் கடைகள், பீயர்லசு (Peerless) போன்ற காப்பீட்டு நிறுவனங்கள் தனியாரின் பொறுப்பில் இயங்குகின்றனவெனினும், அவை மைய அரசு, மைய இருப்பு வங்கி ஆகியவற்றின் குறிக்கப்பட்ட நெறிமுறைகள் (Specific Regulations) உரிமம் புதுப்பித்தல் (License Renewal) கண்காணிப்புப் போன்றவை மூலம் ஒருங்கமைக்கப்பட்டு நெறிப்படுத்தப்படுகின்றன.

நில உச்சவரம்புச் சட்டம் (Land Ceiling Act) இந்திய முற்றுரிமை எதிர்ப்புச் சட்டம் ஆகியவை ஊரகங்களிலும், நகரங்களிலும் செல்வம் ஒரு சிலரிடம் மட்டும் நிலமாகவோ, தொழில் வளர்ச்சி வாணிகச் செழிப்பு மூலம் பெறும் ஆதாயமாகவோ குவியாமல் தடை செய்கின்றன. அரசு, இந்திய அரசின் கொள்முதல் கொள்கை (Government Procurement Policy) மூலம் தலையிட்டு உபரி விளைச்சலைப் பெற்று, விலையை ஒருநிலைப்படுத்துகிறது.

அரசு வேளாண்மை உற்பத்திப் பெருக்கத்தை வளர்ச்சியடையச் செய்வதுடன், தேவையான காலங்களில் வேளாண்மைக்கு வழங்கவேண்டிய உதவித் தொகையினைக் (Subsidies) கொடுத்து உற்பத்தியை ஊக்குவிக்கிறது. சிறு வேளாண்மையினர் சுரண்டப் படாமல் பாதுகாக்கப்படுகின்றனர். வறட்சிக் காலங்களுக்கும் பற்றாக்குறைக் காலங்களுக்கும் தேவையான உணவு இருப்புச் சேமிப்பாக (Buffer Stock) வைக்கப்படுகிறது. அரசு பங்கீட்டுமுறையை எல்லாக் காலங்களிலும் செயற்படுத்தவும், விலையைக் கட்டுப்படுத்தவும், ஏற்றுமதியைப் பெருக்கவும் அரசின் கொள்முதல் கொள்கை உறுதுணையாயுள்ளது.

இந்திய அரசு வாணிகக் கழகம் (State Trading Corporation) இன்றியமையாப் பொருள்கள், பற்றாக்குறைப் பண்டங்கள், ஏற்றுமதி இறக்குமதிப் பொருள்கள் ஆகியவற்றின் வாணிக நடவடிக்கைகளை ஏற்று நடத்துகிறது. தனியாருக்கும் இவற்றில் முக்கிய பங்கு உண்டெனினும் இக் கழகம் மூலம் நடவடிக்கைகள் ஒருங்கமைகின்றன. இந்திய அரசின் வரிக் கொள்கை (Taxation), பொதுச் செலவு ஆகியவை நாட்டின் செல்வம் சமநிலையில் பங்கிடப்பட அமைய உதவும் கருவிகளாகப் பயன்படுத்தப்படுகின்றன.

தனியுரிமை மற்றும் அங்காடிப் பொருளாதார அமைப்புக் கொண்ட மேலை நாடுகளில்கூட, அண்மைக் காலங்களில் அரசு மற்றும் பொதுத்துறையின் பங்கு படிப்படியாக வளர்ந்து வருவதைக் காணலாம். எனவே, அனைத்துப் பொருளாதார அமைப்புகளுமே, பல்வேறு வகைப்பட்ட கலப்புப் பொருளாதாரங்கள் எனக் கூறலாம். ஒவ்வொரு நாட்டிற்கும் அதற்கே உரித்தான சில சமூகப் பண்பாட்டு நிலைகள் உள்ளன. ஒரே நாட்டிலும்கூட மாறுபடும் சூழ்நிலைக்கேற்பப் பல புதிய விதிமுறைகள் வகுக்கப்படுகின்றன. ஒரு நாட்டின் தனித் தன்மையைக் கருத்திற்கொண்டு கலப்புப் பொருளாதார அமைப்புப் பாணி அமைய வேண்டியது இன்றியமையாததாகிறது. பிற நாடுகள் பொருளாதார வளர்ச்சிக்காக மேற்கொண்ட முறைகளை இந்தியாவும் பின்பற்றுவது என்பது பகுத்தறிவுக்குப் பொருத்தமற்ற செயலாகும். எனவே, இந்தியப் பொருளியல் வல்லுநர்கள் இந்திய நாட்டுச் சிக்கல்கள், தேவைகள் ஆகியவற்றைக் கருத்திற்கொண்டு புதிய அணுகுமுறையில் கலப்புப் பொருளாதாரம் வேரூன்ற வழி வகுத்துள்ளனர்.

இந்தியக் கலப்புப் பொருளாதாரத்திற்குப் பலர், பல விளக்கங்கள் அளித்துள்ளனர் எனினும், அவை அனைத்தும் சுட்டிக்காட்டும் குறிக்கோள் சொத்து மற்றும் வருமானப் பகிர்வைக் கூடியவரை சமமாக்க வேண்டுமென்பதும், அதனால் வறுமையிலிருந்து நாடு விடுதலை பெற்றுப் பொருளாதார வளமுடன் மக்கள் வாழவேண்டும் என்பதும் ஆகும். அ.கு.சா.

துணை நூல்கள்:

Madan G.R., Economic Thinking in India, S. Chand & Company Ltd., 1981.

Namjoshi M.V., The Mixed Economy, Himalaya Publishing House, Bombay, 1984.

***கலப்பு வங்கி முறை*:** வைப்பு வங்கி முறை முதலீட்டு வங்கி முறை ஆகிய இரு வங்கிப் பணிகளையும் செயற்படுத்தும் முறை கலப்பு வங்கி முறை எனப்படும். வங்கிகள் அவை வழங்கும் கடன்களின் தன்மை அடிப்படையில் வகைப்படுத்தப்படுகின்றன. மரபு வழியில் பொது மக்களிடமிருந்து வைப்புகளைப் பெற்றுக் குறுங்காலக் கடன்களை மட்டும் அளிக்கும் வங்கிகள் வைப்பு வங்கிகள் (Deposit Banks) ஆகும். வாணிகம், தொழில் போன்றவற்றிற்கான நீண்ட காலக் கடன்களை வழங்கும் வங்கிகள் முதலீட்டு வங்கிகள் (Investment Banks) ஆகும். அண்மைக்காலத்தில் கலப்பு வங்கி முறை (Mixed Banking) உலகநாடுகளனைத்திலும் பெருமளவில் வளர்ச்சியடைந்து வருகிறது. குறிப்பாக, தனியார் துறை இயங்கும் பொருளாதார அமைப்பையுடைய நாடுகளில் நீண்ட கால, குறுங்காலக் கடன் முதலீட்டுத் தேவைகள் மிக உயர்ந்த அளவு பெருகிக் கொண்டே செல்வதால், கலப்பு வங்கி முறை அத் தேவையை நிறைவேற்றி வளர்ச்சியடைகிறது. இங்கிலாந்து, இத்தாலி, பெல்சியம் (Belgium), செருமனி (Germany) ஆகிய நாடுகளில் கலப்பு வங்கி முறை நிதித்துறையின் இன்றியமையாச் சிறப்பியல்பாக விளங்குகிறது.

வங்கியியல் கோட்பாட்டின்படி வணிக வங்கிகள் தொழிற்றுறைக்குக் குறுங்காலக் கடன்களை மட்டும் அளித்தன. அவை தொழில் நிறுவனங்களுக்குப் பணி முதலை (Working Capital) அளிப்பதால் அவற்றின் பணநீர்மைத்தன்மை (Liquidity) எக்காலத்திலும் பாதுகாக்கப்பட்டது. தொழில் வளர்ச்சியின் காரணமாக நீண்டகாலக் கடன் தேவை பெருகினமையால் காலப்போக்கில் தொழிற்றுறைக்கு நிலையான முதலை (Fixed Capital) அளிப்பதும் வங்கிகளின் பொறுப்பு என்ற கோட்பாட்டுக் கருத்து வளர்ச்சியடையலாயிற்று. இங்கிலாந்தில் தொழிற் புரட்சிக் காலத்தில், தொழிற்றுறைக்குத் தேவையான நிதி முதலீடு பெரும்பாலும் தனியாரிடமிருந்து பெறப்

பட்டது. எனவே, வங்கிகள் நீண்டகாலக் கடன்களை அளிப்பது வங்கியியல் நெறியன்று என இங்கிலாந்தில் உறுதியாகக் கருதினர். ஆனால் செருமனி, அங்கேரி (Hungary) போன்ற பிற ஐரோப்பிய நாடுகளில், தனியாரிடம் தொழிற்றுறை வளர்ச்சிக்குத் தேவையான நிதிவசதிகள் கிடைக்கவில்லை. செல்வமிக்கவர்களும், நீண்டகாலக் கடன்களை அளிப்பதிலுள்ள இடர்(Risk) காரணமாகமுதலீடு செய்ய முன் வரவில்லை. எனவே, அந்நாட்டு வங்கிகள் தொழிற்சாலைகளை நிறுவுதல், ஆராய்ச்சி,புதிய கண்டுபிடிப்புகள், புதுமைப்படுத்தல், எந்திரமயமாக்கல் (Modernisation & Mechanisation) போன்ற தொழில் வளர்ச்சிக் காரணிகளைப் பெருக்குவதற்குத் தேவையான நீண்டகாலக் கடன்களை வழங்கித் தொழில் வளர்ச்சியில் நேரடியாக ஈடுபட்டன. அதனைத் தொடர்ந்த விரிவான பணிகளின் அடிப்படையில் கலப்பு வங்கி முறை செழித்தோங்கலாயிற்று.

கலப்பு வங்கி முறையில் வாடிக்கையாளருக்கும் வங்கிக்குமிடையேயுள்ள உறவுகள் முழுமையானதாகவும் மிகவும் நெருக்கமுடையனவாகவும் உள்ளன. கலப்பு வங்கிகள் தங்கள் மூலதனத்தின் பெரும்பகுதியை இடர்தாங்கலும் கட்டுமானக் காலமும் (Gestation Period) மிக்க நீண்டகாலக்கடன்களுக்குவழங்குவதால் வாடிக்கையாளரைப் பற்றிய முழு விவரங்களையும் நன்கு ஆராய்ந்து அறிந்துகொள்கின்றன. நொடிப்பு நிலையைத் தவிர்க்கக் கடன் பெறும் தொழில் நிறுவனங்களின் பிற நிதி மூலவளம், உற்பத்திநிலை ஆகியவற்றைப் பற்றிய விவரங்களை அறிந்துகொள்வதுடன், தேவையான பாதுகாப்பையும் பிணையம் அடிப்படையில் பெற்றுக் கடன் வழங்குகின்றன. கலப்பு வங்கியின் செயற்பாட்டிலிருந்து பொதுமக்கள் தங்கள் முதலீட்டை நெறிப்படுத்தும் வகையினைக் கற்றுக் கொள்கின்றனர். இவ்வகையில் கலப்பு வங்கிகள் நாட்டின் முதலீட்டிற்கான வழிகாட்டிகளாகச் செயற்படுகின்றன.

கலப்பு வங்கி முறையில், வங்கிகள் தங்கள் பண நீர்மைத் தன்மையினை இழந்துவிடாதிருக்கவும் ஆதாயத்தைப் பெருக்கவும் செலுத்தப்பட்ட மூலதனம் (Paid up Capital), நிலையான மூலதனம் ஆகியவற்றை நீண்டகாலக் கடன்களை வழங்கப் பயன்படுத்துகின்றன. செலுத்தப்பட்ட மூலதனத்தின் அளவு உயர்வாக இருக்கும்படி தங்கள் மூலவளத்தை அமைக்கின்றன. இழப்புகளைத் தவிர்க்க நீண்டகாலக் கடன்களை வங்கிகள் கூட்டாகச் செயற்படுத்தும் முறையினையும் பின்பற்றுகின்றன. அதனால், தனி வங்கிகளின் பளு குறைகிறது. நீண்டகாலக் கடன்களின் உயர் வட்டியின் காரணமாகக் கலப்பு வங்கிகளின் வருவாய் உயர்கிறது.

கலப்பு வங்கி முறை ஒரு நாட்டின் தொழில் வளர்ச்சிக்கு உறுதுணையாயுள்ளது. தொழிற்றுறையில் நேரடியாக முதலீடு செய்யத் தயங்கும் தனியார், இவ்வகை வங்கிகள் மூலம் தங்கள் நிதி வளத்தை நாட்டின் பொருளாதார முன்னேற்றத்திற்கு அளிக்கின்றனர். கலப்பு வங்கிகளின் தொழில், வாணிகம், பிற பொருளாதார நடவடிக்கைகள் ஆகியவை பற்றிய அறிவும் புள்ளி விவரங்களும் தொழில் முன்னேற்றம், பொருளாதாரச் சிக்கல்களைத் தீர்த்தல், அங்காடியைச் சீரமைத்தல் ஆகியவை பற்றிய அறிவுரைகளை வழங்கவும், தேவையான திட்டங்களை வகுத்துச் செயற்படுத்தவும் பயன்படுகின்றன.

பொருளாதார மந்தம், வாணிகச் சுழற்சி போன்றவற்றால் கலப்பு வங்கிகள் பாதிக்கப்படுகின்றன. குறிப்பாக, பணவீக்கம் (Inflation) ஏற்படும் பொழுது ஏற்கனவே அளிக்கப்பட்ட நீண்டகாலக் கடன்களின் மதிப்புக் குறைவினால் வங்கிகள் இழப்பிற்கு உள்ளாகலாம். இருப்புகள், பங்குகள், கடனீட்டு ஆவணங்கள் போன்றவற்றில் முதலீடு செய்யப்பட்டிருக்கும் முதலின் மதிப்பும் பணவீக்கக் காலத்தில் கீழிறங்குவதால் கலப்பு வங்கிகள் மிகுதியான இழப்புக்குட்படலாம். இருப்பு அங்காடி (Stock Exchange) முன்னேற்றமடையாப் பொருளாதார அமைப்புகளில், கலப்பு வங்கிகள் தங்கள் இருப்புகளையும் பங்குகளையும் நெருக்கடிக் காலத் தேவைக்கென விற்றுப் பணமாக்க இயலாது. அச்சூழ்நிலைகளில் கலப்பு வங்கிகள் பண நீர்மைத்தன்மையை இழந்துவிட நேரிடலாம். பொருளாதாரச் செழிப்புக் காலத்தில் மிகை ஆதாய நோக்கில் கலப்பு வங்கிகள் தங்கள் முதலீட்டைப் பெருக்கிப்பணவீக்கம் உண்டாக வழி வகுக்கலாம்.

இந்தியாவில் வங்கிகள் நீண்டகாலக் கடன் வழங்குவதில் சிறப்புப் பங்கு வகிக்கவில்லை. இந்திய வங்கிகள் பெறும் வைப்புகள் பெரும்பாலும் குறுகிய கால இயல்புடையன. அவற்றை நீண்டகாலக் கடனில் முதலீடு செய்வது வங்கிகளுக்குகந்ததன்று என்று கருதப்படுகிறது. தொழிற்றுறைக்குக் கடன் அளிப்பதற்குத் தேவையான அளவு வங்கித் தொழில் நுட்பம், மேலாண்மைத் திறமை பட்டறிவு போன்றவை இந்தியாவில் போதிய அளவு இல்லை எனவும் கூறப்படுகிறது. மேலும், வங்கித் தொழிலுக்கு முதன்மையாக விளங்கும் இந்திய மைய இருப்பு வங்கி (Reserve Bank of India) இந்திய மைய அரசின் கொள்கையாகக் கலப்பு வங்கிமுறை செயற்படத் தேவையான வாய்ப்புகளை உண்டாக்கவில்லை. நாட்டின் வளமிக்க வணிக வங்கிகள் நாட்டுடைமை

யாக்கப்பட்டு, அவை வேளாண்மை வாணிகம் தொழிற்றுறை ஆகியவற்றின் வளர்ச்சிக்கான குறுங் காலக் கடன்களை அளிக்குமாறு நெறிப்படுத்தப் பட்டுள்ளன. தொழிற்றுறையின் நீண்டகால நிதித் தேவையை நிறைவேற்றத் தொழில் மறுநிதிக் கழகம் (Refinance Corporation of Industry), மாநில நிதிக் கழகங்கள், இந்தியத் தொழில் முன்னேற்ற வங்கி (Industrial Development Bank of India) போன்ற தனிநிதி நிறுவனங்கள் நிறுவப்பட்டுச் செயற்படுகின்றன.
அ.கு.சா.

கலம்பகம் என்னும் சொல்லுக்குக் கலவை என்பதுதான் சொற்பொருள். 'களிவண்டு மிழற்றிய கலம்பகம் புனைந்த அலங்கலந்தொடையல்' என்பது தொண்டரடிப்பொடியாழ்வார் வாக்கு. இவர் இங்கே சுட்டும் கலம்பகம் என்பதற்குப் 'பலவகை மலர்கள்' என்பது பொருள். பலவகையான மலர்களைச் சேர்த்துக் கட்டிய மாலை 'கதம்பம்' எனப்படும். 'கதம்பகம்' எனவும் வடமொழியில் இது வழங்கும். இதன் இரண்டாம் எழுத்தாகிய 'த', 'ல' வாக மாறுதல் ஒலியியலில் நேர்வதே. தவிரவும் பாலி மொழியில் 'கலம்ப' 'கலம்பக' என்னும் சொல் வடிவங்களும் உள்ளன. 'பல்பூ மிடைந்த படலைக் கண்ணி' என வரும் பெரும்பாணாற்றுப்படை அடிக்கு (174) உரை கண்ட நச்சினார்க்கினியர், 'பல பூக்கள் கலந்து நெருங்கிய கலம்பகமாகிய மாலை' என்று விளக்கம் தருகிறார். கலம்பக இலக்கியத்திற்குக் 'கலம்பக மாலை' என்றும் ஒரு பெயருண்டு.

பல்வகை நிறமும் வடிவமும் மணமும் கொண்ட மலர்களால் கட்டப்பெற்ற கதம்ப மலர்மாலை போன்று இந்த இலக்கிய வகையில் இடம்பெறும் பாக்களும் பொருள்களும் பல்வேறு வகைகளில் அமைகின்றன. எனவே, இந்த இலக்கியப் பெயர் உவமையாற் பெற்ற பெயராகும்.

பா, பாவினங்களுள் பெரும்பாலானவற்றையும் கலம்பக இலக்கியத்துள் காணலாம். பொருள்களை நோக்கினால் அகம், புறம் என்னும் பொருள்கள் காட்சிதருகின்றன. நகை முதலிய ஒன்பான் சுவைகளும் இதன்கண் மிளிர்தல் காணலாம்.

ஒருபோகு, வெண்பா, கலித்துறை என்னும் மூன்றும் கலம்பகத்தின் முதற்கண் அமைதல் வேண்டும் என்பது மரபு. இவற்றை 'முதலுறுப்பு' என வெண்பாப் பாட்டியல் குறிப்பிடுகிறது.

முதலுறுப்பிற்கு முன்னர்ப் பாயிரமாக வழிபடு தெய்வ வணக்கம், குருவணக்கம் அவையடக்கம் பற்றிய செய்யுட்களும் பெரும்பான்மையான கலம்பகங்களில் காணப்படுகின்றன. திருப்பாதிரிப்புலியூர்க் கலம்பகம், திருவேங்கடக் கலம்பகம் முதலியன இதற்குச் சான்றாகும். இத்தகு பாயிரப் பகுதி கலம்பக நூலுக்கு இன்றியமையாது வேண்டப்படுவதன்று.

முதலுறுப்புத் தவிர இந்த இலக்கியத்துள் இடம் பெறும் செய்யுள் வகைகளையும் பாட்டியல் நூல்கள் சுட்டிக்காட்டுகின்றன. அவை வெண்டுறை, கலிவிருத்தம், கலித்தாழிசை, மருட்பா, வஞ்சித்துறை, வஞ்சிவிருத்தம் என்பனவாம். இவற்றோடு காலப் போக்கில் ஆசிரியத்துறை, கலிப்பா, வஞ்சிப்பா என்னும் பாவகைகளும் சேர்க்கப்பெற்றன. இடையிடையே வெண்பாவும் கலித்துறையும் விரவி வருதல் காணலாம். மடக்கு, வண்ணம், சந்தம் முதலியன அமையவும் பாடல்களை அங்கங்கே யாத்தனர். இந்நூலுள் வரும் பாடல்களை அந்தாதியாக அமைத்துப் பாடுதல் புலவர் வழக்கு. நூலின் இறுதியும் முதலும் அந்தாதியிற் போல மண்டலித்து வரும் வகையில் அமைப்பர்.

சிற்றிலக்கியங்கள் பொதுவாகத் தெய்வங்களையும் அரசர்களையும் சான்றோர்களையும் தலைவர்களாகக் கொண்டு பிறந்துள்ளன. எனினும், பத்தியெழுச்சியின் காரணமாகத் தெய்வங்களின்மேல் பாடப்பெற்ற இலக்கியங்களே மிகுதியாயுள்ளன. தெய்வங்களைக் குறித்து எழுந்த கலம்பங்களுக்கு அத்தெய்வப் பெயர்களோடு சார்த்திப் பெயர் சூட்டுவதில்லை. தெய்வங்கள் எழுந்தருளியுள்ள ஊர்ப் பெயரைச் சார்த்தியே வழங்கப்படுகின்றன. மதுரைக் கலம்பகம், தில்லைக் கலம்பகம், திருவருணைக் கலம்பகம், திருவரங்கக் கலம்பகம் முதலியன எடுத்துக்காட்டுகளாம். ஏனையோரைப் பற்றிப் பாடப்பெறும் கலம்பகங்கள் அந்தந்த நூலின் தலைவர் பெயருடன் சேர்த்துக் கூறப்படுகின்றன. ஆளுடைய பிள்ளையார் திருக்கலம்பகம், சிவஞான பாலைய சுவாமிகள் கலம்பகம், அம்பலவாண தேசிகர் கலம்பகம் முதலியன இதற்குச் சான்றாம்.

பாடல் தொகையிலும் கலம்பகங்களுக்குள்ளே வேறுபாடு உண்டு. தேவர்களுக்கு நூறு, முனிவர்க்குத் தொண்ணூற்றைந்து, அரசர்க்குத் தொண்ணூறு, அமைச்சர்க்கு எழுபது, வணிகர்க்கு ஐம்பது வேளாளர்க்கு முப்பது என்னும் அளவில் பாடுதல் வேண்டும் எனப் பாட்டியல் நூல்கள் வரையறுக்கின்றன. அமைச்சர் என்பதற்குப் பதிலாக, 'அரசனால் ஏவப்பெற்றவர்களுக்கு எழுபது' என நவநீதப் பாட்டியல் தெரிவிக்கிறது. கலம்பக இலக்கியங்களை நோக்கும்போது இவ்வரையறை தவிர்ந்து வருதலும் காணப்படுகிறது குறுநில மன்னரை அரசரைப் போல

வும், முனிவரைத் தேவரைப் போலவும் கொண்டு பாடுதலும் உண்டு என்பது' வெண்பாப் பாட்டியல், இலக்கண விளக்கப் பாட்டியல் உரைகளால் தெரிய வருகிறது. முனிவரைத் தேவரைப் போல வைத்துப் பாடியதற்கு எடுத்துக்காட்டாக மகாவித்துவான் மீனாட்சி சுந்தரம் பிள்ளையவர்கள் பாடிய அம்பல வாண தேசிகர் கலம்பகம் விளங்குகிறது. இதில் நூறு செய்யுட்கள் உள்ளன.

நூறு என்னும் பேரெல்லையைக் கடந்தும் சில கலம்பக இலக்கியங்கள் காணப்படுகின்றன. இரட்டையர் பாடிய திருவாமாத்தூர்க் கலம்பகத்திலும் படிக்காசுப் புலவர் பகர்ந்த புள்ளிருக்குவேளூர்க் கலம்பகத்திலும் 101 பாடல்கள் உள. குமரகுருபர சுவாமிகள் அருளிய மதுரைக் கலம்பகத்தில் 102 பாடல்கள் இடம்பெற்றுள்ளன. உதீசித் தேவர் தந்த திருக்கலம்பகத்தில் 110 பாடல்களைக் காணலாம்.

கலம்பக நூல்களிலே பதினெட்டுப் பொருள்கள் சிறப்பாக அமையவேண்டும் என்பது ஒரு பழைய மரபு. புயம், தவம், வண்டு, அம்மானை, பாண், மதங்கு, கைக்கிளை, சித்து, ஊசல், கிளி, மடக்கு, ஊர், மறம், காலம், தழை, இரங்கல், சம்பிரதம், கார்தூது என்னும் அடைவில் பதினெட்டினை வெண்பாப் பாட்டியல் தருகிறது, இப்பொருள்களைக் கலம்பகத்துக்குரிய உறுப்புகள் என்பர். கால வளர்ச்சியில் புலவர்கள் மேலும் சில உறுப்புகளைக் கொண்டனர். எனவே, இப்பதினெட்டையும் 'நிலைபெற்ற உறுப்பு'என வெண்பாப் பாட்டியலுரை தெரிவிக்கிறது.

சிதம்பரப் பாட்டியல், இலக்கண விளக்கப் பாட்டியல் முதலிய பிரபந்த இலக்கணம் தரும் பிற நூல்களிலும் 18 உறுப்புகளே சுட்டப்படுகின்றன. என்றாலும், இவற்றில் வெண்பாப் பாட்டியலிற் காணும் ஊர், மடக்கு என்னும் இரண்டு இல்லை. இவற்றிற்குப் பதிலாகக் 'குறம்' என ஒரு புதுப் பொருள் காணப்படுகிறது. மேலும், கார்தூது என்பதனை இந்த நூல்கள் கார், தூது என இரண்டு உறுப்பாகக் கொண்டுள்ளன.

நவநீதப் பாட்டியல் இயற்றிய நவநீதநடர் கலம்பகத்திற்கு 13 உறுப்புகளே கொண்டுள்ளார். இதனால், கலம்பக உறுப்புகள் முதலில் ஒரு வரையறைப்படாமலிருந்து பின் 18 என்னும் வழக்கு நிலைபெற அமைந்தது என்றும் கருதலாம்.

இலக்கண விளக்கப் பாட்டியலுரையில், 'காலத்தான் மருவிய பிச்சியார், கொற்றியார் முதலாயினவும் கொள்க' என்னும் குறிப்புக் காணப்படுகிறது. குன்றக்குடிக் கலம்பக முகவுரையில் மு.ரா. அருணாசலக் கவிராயர், 'கால வேறுபாட்டால் இருபது அங்கங்களையுடையதாகும்' என்று குறிப்பிடுகிறார். இது மேற்கூறிய இலக்கண விளக்க உரைக் கூற்றை உட்கொண்டு கூறியதாகும்.

மேலே சுட்டிய உறுப்புகளின் மேலாகக் கலம்பக இலக்கியங்களில் வெவ்வேறு புதிய பொருள்களும் பாடுபொருளாகக் கொள்ளப்பட்டுள்ளன. பிச்சியார், கொற்றியார் என்பவற்றைப் போலவே வலைச்சியார் இடைச்சியார், கீரையார், யோசினியார் என்னும் பொருள்கள் எழுந்துள்ளன. புயவகுப்பினைப் போலவே சிலர் திருவடி வகுப்பும் பாடியுள்ளனர். இவற்றிற்கு மேலும் ஆற்றுப்படை, பள்ளு, சிலேடை, மடல், வெறிவிலக்கு என்பவற்றையும் கலம்பக உறுப்புகளாக ஒருசிலர் கொண்டுள்ளனர்.

இவ்வாறாகக் கலம்பக உறுப்புகள் 18 என்னும் வழக்கிற்குக் குறைவாகவும் அதிகமாகவும் உறுப்புகளைப் புலவர்கள் கலம்பக நூல்களில் பாடியுள்ளனர் என்பது தெரிய வருகிறது. திருப்பாதிரிப் புலியூர்க் கலம்பகத்தில் 18 உறுப்புகள் உள. பதினெட்டினும் குறைந்த உறுப்புகள் ஆளுடைய பிள்ளையார் திருக் கலம்பகம், திருவாமாத்தூர்க் கலம்பகம், நந்திக் கலம்பகம் முதலியவற்றில் காணப்படுகின்றன. ஆசாரியன் திருவடியினை 1946-இல் அடைந்த அபிநவ காளமேகம் அனந்த கிருட்டிணையங்கார் பாடிய திருப் பேரைக் கலம்பகத்தில் 26 உறுப்புகள் இடம்பெற்றுள்ளன.

கலம்பகத்தில் இடம்பெறும் பாடுபொருள்களையும் பாவகைகளையும் நோக்குமிடத்து இப்பிரபந்தம் அந்தாதி, அம்மானை முதலியவற்றிற்குப் பின்னர்த் தோன்றிய இலக்கியம் என்பது விளங்கும். கலம்பகத்தை எண்வகை வனப்புகளுள் 'விருந்து' என்னும் புதுவது புனையும் இலக்கிய வகையைச் சேர்ந்ததாக முன்னையோர் கொண்டுள்ளனர்.

புதுமை விருந்தாகிய கலம்பக இலக்கியம் கி.பி. 9-ஆம் நூற்றாண்டு முதற்கொண்டு இந்த இருபதாம் நூற்றாண்டு வரையில் இடையறவின்றிப் பலகாலங்களிலும் தோன்றி விளங்குதல் இலக்கிய வரலாற்றால் தெரியவருகிறது. தெய்வம் பற்றிய கலம்பகங்களே பெரும்பான்மை; அடியார்கள்மேல் பாடப்பெற்றவை சிலவே. அரசன்மேல் அமைந்த நூலுக்கு நந்திக்கலம்பகம் ஒன்றுதான் நமக்குக் கிட்டியுள்ளது. ஆளுடைய பிள்ளையார் திருக்கலம்பகம், திருக்கலம்பகம்திருப்பாதிரிப்புலியூர்க்கலம்பகம்முதலியன பழமையானவை. 'கன்பாய கலம்பகத்திற்கு இரட்டையர்கள்' என்று போற்றப் பெறும் இரட்டைப்புலவர்கள்

பாடியவை தில்லைக் கலம்பகமும் திருவாமாத்தூர்க் கலம்பகமும் ஆகும். சைவச்சார்பான கலம்பகங்களுள் மதுரைக்கலம்பகம், அருணைக்கலம்பகம், புள்ளிருக்கு வேளூர்க்கலம்பகம் முதலியன சிறப்பாகக் குறிக்கத்தக்கன. சைவச் சார்புடையவற்றை நோக்க வைணவச் சார்பாய் வந்தவை மிகக் குறைவே. பிள்ளைப் பெருமாளையங்கார் பாடிய திருவரங்கக் கலம்பகம், முத்தமிழ்க் கவிவீரராக முதலியார் பாடிய திருவேங்கடக் கலம்பகம் என்னும் இரண்டும் சிறப்பாகக் குறிப்பிடத்தக்கன. மேநாட்டினரான வீரமாமுனிவர் திருக்காவலூர்க் கலம்பகம் பாடியுள்ளார். சென்ற நூற்றாண்டில் பூண்டி அரங்கநாத முதலியார் பாடிய கச்சிக் கலம்பகம் தனிப்படக் குறிப்பிடத்தக்கது. இந்த இருபதாம் நூற்றாண்டில் பிறந்தவற்றுள் மயூரகிரிக் கலம்பகம், சிரீவரமங்கைக் கலம்பகம், திருப்பேரைக் கலம்பகம் என்பவை குறிப்பிடத்தக்கன. ஏனைய சிற்றிலக்கியங்களைப் போலாது பேரளவில் இக்காலம் வரையில் தோன்றி வந்துள்ள காரணத்தால் இக்கலம்பக இலக்கியம் புலவர் பெருமக்களாலும் பொதுமக்களாலும் விரும்பி வரவேற்கப்பட்டது என்பது சிறப்பாகக் குறிப்பிடத்தக்கதாம். மு.ச.

கலம்பகமாலை: இது தொண்ணூற்றாறு வகைப் பிரபந்தங்கள் என்று கூறப்படும் சிற்றிலக்கிய வகைகளுள் ஒன்று. இதற்குப் பன்மணிமாலை என்ற பெயரும் உண்டு. பாட்டியல் கூறும் இலக்கண நூல்களுள் பன்னிரு பாட்டியல், இப்பிரபந்தத்தைக் கலம்பகமாலை என்றும் பிற பாட்டியல் நூல்கள் பலவும் பன்மணிமாலை என்றும் குறிப்பிடுகின்றன. பிரபந்த தீபிகை என்னும் நூல் இப்பிரபந்தத்தினைக் கலம்பக மாலை,பன்மணிமாலை ஆகிய இரு பெயராலும் குறிப்பிடுகிறது. கலம்பகம் என்னும் பிரபந்தத்தின் பண்பினோடு இப்பிரபந்தம் மிகுந்த தொடர்புடையது. கலம்பகப் பிரபந்தத்திலுள்ள ஒரு போகு அம்மனை ஆகிய உறுப்புக்கள் மட்டும் நீங்க எஞ்சியுள்ளவற்றால் இயல்வது இப்பிரந்தமாகும் என்று பன்னிருபாட்டியல் கூற, அவ்விரு உறுப்புகளுடன் ஊசல் என்னும் உறுப்பையும் நீக்கிப் பாடுவது இப்பிரபந்தமாகும் என்று பிறபாட்டியல் நூல்கள் கூறுகின்றன. இப்பிரபந்தம் அந்தாதியாக அமையும் என்பதனைப் பிரபந்த மரபியல் கூறுகிறது. இவற்றையெல்லாம் உள்ளடக்கிக் 'கலம்பகம் சில்குறை பன்மணிமாலை' என்று சுவாமிநாதம் இதன் இலக்கணத்தைச் சுருக்கமாகக் கூறுகிறது. அ.மா.ப.

கலவரம் இந்தியத் தண்டனைச் சட்டம், பிரிவு 159, கலவரம் என்றால் என்ன என்பது பற்றி விளக்குகிறது. அதன்படி, இரண்டு அல்லது மேற்பட்டவர்கள் ஒரு பொது இடத்தில் பொது அமைதியைக் குலைக்கும் விதத்தில் சண்டையிட்டுக் கொள்வது கலவரம் (Affray) எனப்படும்.

மெய்ப்பிக்கவேண்டிய கூறுகள்: கலவரம் விளைத்தல் குற்றத்தைக் கண்டறிவதற்குப் பின்வரும் கூறுகள் மெய்ப்பிக்கப்படுதல் வேண்டும். 1) இரண்டு அல்லது மேற்பட்டவர்களுக்கிடையில் சண்டை நிகழ்ந்திருத்தல் வேண்டும். 2) சண்டை பொது இடத்தில் நிகழ்ந்திருத்தல் வேண்டும். 3) சண்டை பொது அமைதிக்கு இடையூறு விளைவிப்பதாக இருந்திருத்தல் வேண்டும்.

கலகம் விளைவித்தல் குற்றம் மற்றும் கலவரம் ஆகியவற்றிற்குள்ள வேறுபாடுகள்: 1) கலகம் என்பது, ஒரு சட்டவிரோதமான கும்பல் (ஐந்து அல்லது மேற்பட்டவர்களைக் கொண்டது) அல்லது அதனுடைய உறுப்பினர் எவரேனும் அத்தகைய கும்பலின் பொதுவான நோக்கத்தை நிறைவேற்றும் வகையில் பலாத்காரத்தை அல்லது வன்முறையைப் பயன்படுத்துவது. கலவரம் என்பது இரண்டு அல்லது மேற்பட்டவர்களால் பொது இடத்தில் பொது அமைதியைக் குலைக்கும் விதத்தில் செயல்களைச் செய்வது. கலவரத்தில் பொது அமைதியைக் குலைப்பதற்குப் பொது நோக்கம் இருக்கவேண்டும் என்ற அவசியமில்லை. 2) கலகம் விளைவித்தல் குற்றம் தனியார் இடத்தில் கூட நிகழலாம்; கலவரம் என்பது பொது இடத்தில் மட்டுமே நிகழ்வதாகும். 3) கலகம் ஒன்றில் சட்ட விரோதக் கூட்டத்தில் இருந்தவர் (தனிப்பட்ட முறையில் ஒவ்வொருவரும் பலாத்காரத்தை அல்லது வன்முறையைப் பயன்படுத்தியிருப்பினும் இல்லாதிருப்பினும்) அனைவரும் தண்டிக்கப்படுவர். ஆனால், கலவரத்தில், உண்மையில் ஈடுபட்டவர் மட்டுமே தண்டிக்கப்படுவர். 4) கலகம் விளைத்தலுக்குத் தண்டனை, இரண்டாண்டுச் சிறை அல்லது தண்டத்தொகை; அல்லது அவை இரண்டுமாகும். 'கலவரம்' செய்தலுக்குத் தண்டனை, ஒரு திங்கள் வரை சிறை அல்லது 100/- உருபாய் வரை தண்டத்தொகை; அல்லது அவை இரண்டுமாகும்.

கலவரம், தாக்குதல் வேறுபாடு: 1) கலவரம் பொது இடத்தில் நிகழ்தல் வேண்டும்; தாக்குதல் (Assault) பொது இடம் அல்லது தனிஇடம் இரண்டில் எதில் வேண்டுமானாலும் நிகழலாம். 2) கலவரம், இரண்டு அல்லது மேற்பட்டவர்களால் இழைக்கப்படுவது. தாக்குதலானது, சைகை அல்லது முன்னேற்பாடு எதனாலும் தம் அருகில் இருப்பவர் மீது குற்றமுறு வன்முறையைப் பயன்படுத்தும் வகையில் அச்சத்தை விளைவிக்கும் ஒருவரால் இழைக்கப்படுவது. 3) கலவரம், பொது அமைதிக்கு எதிரான குற்றம்;

தாக்குதல் தனியொருவருக்கு எதிரான குற்றம். 4) கலவரத்திற்குத் தண்டனை, ஒரு திங்கள் சிறை அல்லது 100/- உருபாய் வரை தண்டத் தொகை; அல்லது அவை இரண்டுமாகும். தாக்குதலுக்குத் தண்டனை, மூன்று திங்கள் வரை சிறை அல்லது 100/-உருபாய் வரை தண்டத்தொகை; அல்லது அவை இரண்டுமாகும். பு.வே.

கலவை அரசு: அரசியலறிஞராகிய பிளேட்டோ, 'சட்டங்கள்' (Laws) என்னும் தம் நூலில், தம் முந்தைய கொள்கையாகிய 'குறிக் கோளுக்கு ஒத்த அரசு' என்ற கொள்கையைச் (Theory of an Ideal State) சிறிது மாற்றி, நடைமுறைக்கு ஏற்ற சிறந்த கொள்கைகளினடிப்படையில் அமையக் கூடிய அரசு பற்றி உருவாக்கிய கருத்தே கலவை அரசு அல்லது கலவை அரசாங்கம் (Mixed Government) என்று கூறப்படுகிறது.

பிளேட்டோ கூறும் கலவை அரசு: ஆளுவோருக்குப் பொருளீட்டும் கவலையோ, குடும்ப பாரமோ இருத்தலாகாதென்றும், ஆகையால் அவ்வகுப்பாரைப் பொறுத்தவரை உடைமையும் குடும்பமும் பொதுவுடைமைக் கோட்பாட்டிலிருத்தல் வேண்டுமென்றும் (Communism of Property and Wives) பிளேட்டோ கூறினார். சமூக ஒருமைப்பாட்டுக்குத் தொழிற் பாகுபாடும் அதன் அடிப்படையில் வகுப்பு அமைப்பும் இருத்தல் வேண்டுமென்றும் அவர் கூறினார். பிற் காலத்தில் அவர் தாம் முதலில் கூறிய பொதுவுடைமைக் கருத்து நடைமுறைக்கு ஒத்துவராது என்று உணர்ந்து அதைவிடுத்துக் குடும்ப வாழ்க்கை உரிமையும், ஓரளவேனும் தனியார் உடைமை உரிமையும் தேவை என்று அவற்றை ஒத்துக்கொண்டார். பின்னர், மூன்று வகுப்பாரிடையேயும் ஒருமைப்பாடு ஏற்படுதல் வேண்டுமானால், ஒவ்வொரு வகுப்பும் மனிதனுடைய வெவ்வேறு இயல்பினடிப்படையில் (Different Tendency) அமைந்துள்ளபடியால், அவ்வகுப்புகளைத் தனித்தனியாகப் பிரித்து வைக்காமல், ஒரு இயல்பு மற்ற இயல்பைச் சமன் செய்யக் கூடியவாறு (Balance) அவற்றை இணைத்து அமைப்பது தான் கலவை அரசு என்றும் அவர் கூறினார். இவ்வாறு ஒன்றுக்கொன்று மாறுபட்ட, அல்லது எதிரான அரசியற் போக்குகளைச் (Political Strains) சமன் படுத்தினால், நிலையான தன்மை (Stability) அரசுக்கு ஏற்படும். பிளேட்டோ கூறிய இக்கலவை அரசு பற்றிய கொள்கைதான் கி.பி. 18-ஆம் நூற்றாண்டில் பிரஞ்சு அரசியலறிஞர் மாண்டேசுக்கியூ (Montasquiue) என்பவர் தம் அதிகாரப் பிரிவினைக் கோட்பாட்டை (Theory of Separation of Powers) வகுப்பதற்கு வழிகாட்டியாக இருந்தது. இந்தக் கலவை அரசுக் கொள்கையினடிப்படையில் ஆங்கில அரசியலமைப்பு அமைந்திருப்பதாக மாண்டேசுக்கியூ கூறினார் பிளேட்டோ கூறும் கலவை அரசுக் கொள்கையில், அவர் முடியாட்சி பற்றிய கருத்தும் குடியாட்சிக் கொள்கையாகிய சுதந்தரமும் காணப்படுகின்றன. பாரசீகம் போன்ற அரசுகளில் முடியாட்சி எதேச்சாதிகாரத்தோடு இணைந்ததனாலும், ஏதென்சில் குடியாட்சி கட்டுக்கடங்காத சுதந்தர உணர்வை வளர்த்ததனாலும் அவை அழிந்தன. அதிகாரம் அறிவோடும், சுதந்திரம் ஒழுங்கோடும் இணைந்து, நிதானமான போக்கு வளர்ந்திருக்குமானால், அவை அழிந்திருக்கமாட்டா. தீவிர நிலையே அரசுக்கு அழிவைத் தரும். ஆகையால், ஒரு நல்ல அரசு என்பது, முடியாட்சியின் அடிப்படைக் கொள்கையாகிய பேரறிவும், சட்டத்தின் கட்டுப்பாட்டுக்கு உட்பட்ட மக்களாட்சிக் கொள்கையும் இணைந்த ஒன்றே ஆகும். அதுவே கலவை அரசுக் கொள்கையாகும்.

அரிசுட்டாட்டில் கூறும் நடைமுறைக்கொத்த மிகச் சிறந்த அரசு அல்லது கலவை அரசு என்பதில், அழிவை ஏற்படுத்தக்கூடிய தீவிர இயல்புகள் இல்லாத, மிதமான குடியாட்சிக்கூறுகளும், செல்வச் சிறு குடியாட்சிக் கூறுகளும் இணைந்துள்ளன; இதற்கு அரிசுட்டாட்டில் வழங்கும் பெயர் மிதமான குடியாட்சி என்பதாகும். அது அரசியலமைப்புக்கு உட்பட்ட அரசாங்கம் (Constitutional Government) என்று பொருள்படும். இதில் செல்வச் சிறுகுடியாட்சியின் கூறுகளும், குடியாட்சியின் கூறுகளும் கலந்துள்ளன. இவ்வரசாங்கத்துக்கு அடித்தளமாக அமைந்துள்ள மிகப் பெரிய நடுத்தர வகுப்பார் மிகப் பெரிய செல்வருமல்லர், மிகப் பெரியவறியருமல்லர். இந்த வகுப்பினரே நாட்டை அழிவினின்றும் காக்கின்றனர். அவர்கள் இழிவு படுத்தப்படும் நிலையிலோ, கட்சியாகப் பிரிந்து பூசலிடும் நிலையிலோ இல்லை. நடுத்தர வகுப்பார் ஆட்சியாளர் தமக்குப் பொறுப்போடிருக்குமாறு செய்தற்கும், போதிய அளவு அதிகாரிகளை மட்டுமே தேர்ந்து எடுத்து நிறுவுவதற்கும் திறமை உடையவர்களாக இருப்பார்கள். இதில் ஓரளவு சொத்துத் தகுதி இருத்தல் நன்று. அரிசுட்டாட்டிலின் கருத்துப்படி இசுபார்ட்டாவிலிருந்தது ஒரு கலவை அரசியலமைப்பு ஆகும். பிளேட்டோவைப் போல அரிசுட்டாட்டிலும் நற்பண்பு என்ற தகுதிக்குப் பதிலாகச் சொத்துத் தகுதியைக் கொள்ளுதல் கூடுமென்று கூறுகிறார். இவருடைய கருத்தின்படி சொத்து என்பது நற்பண்புக்கு அடையாளமன்று. ஆனால், சொத்துத் தகுதி என்பது நற்பண்பை ஓரளவேனும் நடைமுறையில் எட்டுதற்குரிய ஒன்று ஆகும். ஆகையால், அரிசுட்டாட்டில் கூறும் கலவை அரசு என்பது, மக்களுடைய நற்பண்பையும், எண்ணிக்கை

யையும் சமப்படுத்துகிற நடுத்தர வகுப்பாரின் அரசு ஆகும். நற்பண்பு என்பது ஒருவருடைய செல்வம், குடிப்பிறப்பு, சமூக நிலை, கல்வி முதலியவற்றால் அவருக்கு உண்டாகும் அரசியல் செல்வாக்கு ஆகும். இது செல்வச் சிறுகுடியாட்சியின் இயல்பு. ஆளும் மக்களின் எண்ணிக்கை மிகுமாயின் அது குடியாட்சி யின் இயல்புடையதாகும். இந்த நடுத்தர வகுப் பாரின் அரசாங்கம் அல்லது கலவை அரசு நிலை பெறும் தன்மையைப் பெறுதல் வேண்டுமானால், மேற்கூறிய இரண்டு இயல்புகளும் ஒன்றையொன்று மிகாமல் சமப்படுத்துதல் வேண்டும். இத்தகைய அரசியலமைப்புதான் சட்டத்துக்குக் கீழ்ப்படியும் இயல்புடன் இருக்கும். எவ்வாறெனில் அளவிற் பெரிய ஆளும் மக்களைக் கெடுத்தல் எளிதன்று. ஆகவே, ஆளுவோர் எண்ணிக்கையும் கூடுதலாக இருத்தல் வேண்டும்; உயர்ந்த சமூக நிலையும், செய லறிவும் உடையவர்களே ஆட்சிப்பணிகளை ஏற்றிருத் தலும் வேண்டும்; அப்போதுதான் கலவை அரசில் அரசாங்கம் நிலையான அரசாங்கமாகவும் (அதாவது புரட்சியால் அலைக்கழிக்கப்படாத அரசாங்கமாகவும்) ஒழுங்குக்குக் கட்டுப்பட்ட அரசாங்கமாகவும் இருத்தல் இயலும். ஆகையால் அரிசுடாட்டில் கூறும் கலவை அரசு என்பது பல சமூக வகுப்புகளையும் கொண்ட ஒரு சமநிலை (A Balance of Social Classes) ஆகும்.

பாலிபியசு கூறும் கலவை அரசு: பாலிபியசு (Polybias) என்ற உரோமானிய வரலாற்றாசிரியர் கி.மு. இரண்டாம் நூற்றாண்டிலிருந்த உரோ மானியக் குடியரசு அரசாங்கத்தின் கூறுகளை, ஆராய்ந்து, அப்போதிருந்த உரோமானிய அரசாங்கம் முடியாட்சிக் கூறுகளும், உயர் குடியாட்சிக் கூறுகளும், உயர் முடியாட்சிக் கூறுகளும் (Elements of Aristocracy), குடியாட்சிக் கூறுகளும் சேர்ந்த ஒரு கலவை அரசாங்கம் என்று கூறுகிறார். அவருடைய கருத்தின் படி, அரசுகளின் வளர்ச்சி பற்றியும், வீழ்ச்சி பற்றி யும் கூறும் விதி அல்லது சட்டம் ஒன்று வரலாற்றில் காணப்படுகிறது. அவ்விதி செயற்படுதலின் காரண மாக, கலவை இல்லாத தூய அரசாங்க வடிவங்கள் தீயனவாகச் சிதைந்து விடுகின்றன. அதாவது தூய வடிவாகிய முடியாட்சி, கொடிய வடிவாகிய சருவாதி கார ஆட்சியாகவும், உயர்குடிப்பிரபுக்களாட்சி செல்வச் சிறு குடியாட்சியாகவும் சிதைந்து விடுகின் கின்றன. பிளேட்டோ, அரிசுட்டாட்டில் முதலியோர் கூறும் ஆறுவகை அரசியலமைப்புகளுள் ஒவ்வொன் றும் மற்றொன்றாக மாற, வட்டமாக மாற்றம் நடைபெறுகிறது. இந்த மாற்றங்களுக்கு உட்படாமல் உரோமானிய அரசாங்கம் உறுதியாகவும் நிலையாக வும் இருத்தற்குக் காரணம், உரோம், பல்வேறு அரசியலமைப்புகளின் கூறுகளையும் உடைய ஒரு கலவை அரசாங்கத்தை வழக்கத்தின் அடிப்படை யிலே ஏற்றுக் கொண்டதுதான். இந்த உரோமானியக் குடியரசு அரசாங்கத்தை ஓர் எடுத்துக்காட்டாக, பாலிபியசு விளக்கி, அதன் வாயிலாக, எவ்வாறு கலவையற்ற அரசாங்கங்கள் தேய்ந்து, மாய்ந்து போகின்றன என்பதையும், கலவை அரசாங்கங்களே நிலையான தன்மை உடையவை என்பதையும் காட்டி ஒரு வரலாற்றுச் சட்டத்தை (An Historical Law) வகுக்கிறார்.

திருச்சபை மன்றக் கோட்பாட்டில் காணப்படும் கலவை அரசாங்கம் என்ற கருத்து: கத்தோலிக்கத் திருச்சபையில் கி.பி. 14-ஆம் நூற்றாண்டில் பல பிளவுக்காரணிகள் (Divisive Factors) தோன்றின. ஒன்றுக்கு மேற்பட்ட ஒருவருக்கொருவர் எதிரான போப்புகள் கி.பி. 1378, கி.பி. 1417-ஆம் ஆண்டு களுக்கிடையே தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டிருந்தனர். இந்தப் பெரும் பிளவை நீக்கிக் கிறித்தவர்களை ஒற்றுமைப் படுத்தப் பல மன்றங்கள் (Councils) கூட்டப்பட்டன. அவற்றுள் கான்சுட்டன்சில் (Constance) கி.பி. 1414-1418-இல் கூடிய மன்றமும் பேசலில்(Basel) கி.பி.1431, 1449-இல் கூடிய மன்றமும் முக்கியமானவை. இந்த மன்றங்கள் கத்தோலிக்கத் திருச்சபையிலுள்ள ஊழல் களையும் தவறுகளையும் நீக்கி, அதன் செயல்களை ஒழுங்குபடுத்துதற்காகக் கூட்டப்பட்டவையே தவிர, திருச்சபையின் மற்ற உறுப்புகளுக்கு (அதாவது, போப்பு, உயர் குருமார் (Cardinals), பேராயர், ஆயர், குரு முதலியோருக்கு) மேற்பட்ட அதிகாரி யாகப் போப்பாண்டவர் இருத்தற்குக் கூட்டப்பட வில்லை. அதாவது, உயர்குடியாட்சியினால் பக்குவப் படுத்தப்பட்ட (Tempered) முடியாட்சியை நிறுவுதல் என்ற குறிக்கோளின்படி, திருச்சபை அதிகாரமானது திருச்சபை முழுவதிலும் இருத்தல் வேண்டுமென்றும், திருச்சபையில் கிறித்தவர்களின் பேராளர்களாகத் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டுள்ள உறுப்பு அதிகாரிகள் பங்கு கொள்ளுதல் வேண்டுமென்றும், இந்த மன்றங்கள் தீர்மானங்களைச் செய்தன. அத்தீர்மானத்தின்படி திருச்சபையில் பணி செய்யும் ஒவ்வோர் அதிகாரியும் தத்தமக்குரிய நிலையிலிருந்து, அவ்வந்நிலையை மீறாமல் பணி செய்யும் உரிமையும், கடமையும் உடை யவர். இவ்வாறு ஒவ்வொரு திருச்சபை அதிகாரியும் மற்றவர் நிலை கடந்து பணி செய்யாமல் தடுத்த லின் விளைவாக, எல்லாத் திருச்சபை அதிகாரிகளும் திருச்சபை என்ற முழு அமைப்புக்கும் ஆதாரமாக உள்ள சட்டத்துக்குக் (Organic Law) கட்டுப்பட்டு இருப்பர். இத்தீர்மானங்களில் குறிப்பிடப்பட்ட முடி யாட்சிக் கொள்கையைப் போப்பும், உயர்குடியாட் சிக் கூறு என்பதை உயர் குருமார் கழகமும் (College of Cardinals), குடியாட்சிக் கூறு என்பதைப் பொது மன்றமும் (General Council) திருச்சபை அரசாங்கத் தில் காட்டுகின்றன. போப்பின் முடியாட்சிஅதிகாரத்

துக்கு ஒரு தடையாகவே உயர் குருமார் கழகம் இந்தத் திருச்சபை அரசாங்கக் கோட்பாட்டில் கூறப்பட்டுள்ளதால், இக்கோட்பாடு கலவை அரசாங்கக் கோட்பாடே ஆகும்.

ஆலிபாக்சு பிரபுவும், சான் இலாக்கும் கி.பி.17-18-ஆம் நூற்றாண்டுகளில் கூறிய கலவை அரசாங்கக் கருத்துகள்: இங்கிலாந்தில் கி.பி.17-ஆம் நூற்றாண்டில் இசுடுவர்ட்டுக்குடும்ப எதேச்சாதிகார அரசராகிய முதலாவது சார்லசுக்கும், பாராளுமன்றத்துக்கும் இடையே உள்நாட்டுப் போர்கள் நடந்து முடிந்த சூழ்நிலையில், இங்கிலாந்தில் முடியாட்சி நீடித்து இருத்தல் வேண்டுமென்றும், அந்த முடியாட்சியும் உள்நாட்டுப் போர்களின் விளைவுகளால் வரையறுக்கப்பட்ட, பாராளுமன்றத்தின் கட்டுப்பாட்டுக்கு உட்பட்ட முடியாட்சியாகவே இருத்தல் வேண்டுமென்றும் யாவரும் உணர்ந்தனர். இந்தக் கருத்தே தாராளக் கருத்து எனப்பட்டது. இக்கருத்தை அடிப்படையாக வைத்துச் செய்யப்பட்ட அரசியல் ஏற்பாட்டின் (Settlement) விளக்கங்களை அக்காலங்களில் வாழ்ந்த ஆலிபாக்சு பிரபுவும், சான் இலாக்கும் எழுதினர். ஆலிபாக்சு பிரபு (Lord Halifax) கி.பி. 1694-இல் தாம் எழுதிய 'கடலில் புதுமாதிரிப்படை' (New Model at Sea) என்ற நூலில் தம் காலத்திய இங்கிலாந்து மூன்று வகை அரசாங்கங்களுள் ஒன்றைத் தேர்ந்தெடுத்தல் வேண்டுமென்று கூறி, அவற்றின் இயல்புகளை விளக்குகிறார். மூன்று வகை அரசாங்கங்களுள் ஒன்று, பிரான்சில் உள்ளது போன்ற வரம்பற்ற முடியாட்சி (Absolute Monarchy). அவ்வகை அரசாங்கத்தில் ஒற்றுமை (Unity), விரைந்து செயலாற்றுதல் (Speed of Execution) முதலிய நன்மைகளிருப்பினும், மனிதருடைய வாழ்க்கைக்குத் தேவையான சுதந்திரத்தை அது அழித்து விடுவதனாலும், ஆங்கில நாட்டு மரபுக்கு அது மாறாக இருப்பதனாலும், சுதந்தரத்தினாலுருவாக்கப்பட்ட வாணிகத்தைச் சார்ந்தே இங்கிலாந்தின் எதிர்காலம் அமைய வேண்டியுள்ளதனாலும், அவ்வரம்பற்ற முடியாட்சி இங்கிலாந்துக்கு ஏற்றதன்று. இங்கிலாந்தின் முன்னுள்ள இரண்டாம் அரசாங்க வகை, கி.பி.17-ஆம் நூற்றாண்டுச்சூழ்நிலையில் குடியரசு இயல்புடைய ஒரு பொது அரசு (A Republican Commonwealth) ஆகும். இதையும் ஆங்கில மக்கள் விரும்பவில்லை என்பதே இதற்கு எதிராகக் கூறப்படும் காரணமாகும். ஏனென்றால், இங்கிலாந்து குடியரசு முறையில் நடத்திய பரிசோதனை, இராணுவ சருவாதிகார ஆட்சியில் முடிந்தது. ஆகையால் மூன்றாவதாக, நடைமுறைக்கு ஏற்றதாக இருக்கக்கூடிய ஒரே அரசாங்க முறை 'ஒரு கலவை முடியாட்சியே' (A Mixed Monarchy) ஆகும். அதாவது, அரசரும் பாராளுமன்றமும் அதிகாரங்களைப் பகிர்ந்து கொள்ளுகிற, ஓர் அரசியலமைப்புக்கு உட்பட்ட அரசாங்கமாகத்தான் (A Constitutional Government) இருத்தல் இயலும். இதுவே அதிகாரத்துக்கும், சுதந்திரத்துக்கும் இடையே ஒரு நல்லிணக்கத்தை ஏற்படுத்த வல்லது. அதிகாரம் சிற்சில சமயங்களில் துன்பம் விளைவிப்பதாயினும் அது மக்களைக் காக்க வல்லதாகையால், அதுவும் மக்களுக்கு வேண்டும்; சுதந்திரம் சிற்சில சமயங்களில் குழப்பத்தைத் தோற்றுவித்தல் கூடுமாயினும், அதிகாரத்துக்குக் கீழ்ப்படியுமளவுக்குச் சுதந்தரமும் நமக்கு வேண்டும்.

சான் இலாக்கு என்ற ஆங்கில அரசியற் சிந்தனையாளர், கி.பி. 1688-ஆம் ஆண்டின் மாண்புறு ஆங்கிலப் புரட்சியை நீதிக்கு உகந்தது என்று காட்டும் பொருட்டு அரசாங்கத்தைப் பற்றிய தம் இரண்டாம் கட்டுரையில், குடிமைச் சமூகம் (Civil Society) என்பது இயற்கை நிலையில் வாழ்ந்த மனிதர்களிடையே செய்யப்பட்ட ஓர் ஒப்பந்தத்தின் விளைவாகத் தோன்றிற்று என்றும், குடிமை அரசாங்கமும் (Civil Government) குடிமைச் சமூகத்துக்கும், அரசாங்கத்துக்கும் (அல்லது ஆட்சியாளருக்கும்) இடையே செய்யப்பட்ட ஓர் ஒப்பந்தத்தின் விளைவாகத் தோன்றிற்று என்றும், இரண்டாவதாகக் கூறப்பட்ட அரசியல் ஒப்பந்தத்தின் வாயிலாகச் சமூக மக்கள் யாவரும் தங்களுடைய சட்டம் செய்யும் உரிமைகளை அரசாங்கத்திடம் ஒப்படைத்துவிடுகிறபடியால், அரசாங்கம் மக்களுடைய உயிர், உடைமை, உரிமை முதலியவற்றைக் காப்பாற்றும்வரை, அரசாங்கத்தின் அதிகாரங்களில் மக்கள் தலையிடுவதில்லை என்றும், அரசாங்கம் அதிகாரங்களைத் தவறாகக் கையாளும் போதுதான், மக்கள் புரட்சி வாயிலாகவேனும் தாங்கள் அளித்த அதிகாரங்களை மீட்டு, வேறொரு அரசாங்கத்திடம் ஒப்படைக்கின்றனர் என்றும் கூறினார். விக்குகளின் அரசாங்கம் பற்றிய கொள்கையையே இலாக்கு தம் அரசாங்கம் பற்றிய கோட்பாடாகக் கூறுகிறார். அதாவது ஆங்கில அரசாங்கமானது, அரசர் (Crown), பிரபுக்கள் (Nobles), திருச்சபை (Church), பொதுமக்கள் (Commonality) ஆகிய நான்கு கூறுகளுமடங்கிய ஒரு கலவை அரசாங்கமாகவும், அவற்றுக்கிடையே ஒரு சமநிலையை ஏற்படுத்துவதாகவும் இருத்தல் வேண்டும். முன்பு இருந்தது போல் அரசாங்கம், அமைப்பில் பல்வேறு கூறுகளையுடைய ஒரு கலவை அரசாங்கமாகவே இருத்தல் வேண்டும். ஆனால், அது முன்பு போல், எதேச்சாதிகார இயல்புடனில்லாமல், பெரும்பாலான மக்களின் ஒப்புதலைப்பெற்று ஆளுதல் வேண்டும்.

மாண்டெசுக்கியூ கூறிய கலவை அரசாங்கக் கருத்து: பிரஞ்சு அரசியற் சிந்தனையாளர் மாண்டெசுக்கியூ மக்களுடைய சுதந்திர இயல்பைப் பாதுகாக்க வல்ல ஒரு கலவை அரசாங்க அமைப்பை இங்கிலாந்து நாடு பெற்றுள்ளது என்று 'சட்டங்களின் இயல்பு' (The Spirit of the Laws) என்ற தம் நூலில் கூறி, அதன் வாயிலாக, அதிகாரப் பிரிவினைக் கொள்கையை (Theory of Separation of Powers) விளக்கினார். இங்கிலாந்தில் சட்டம் செய்யும் அதிகாரமும், நிருவாக அதிகாரமும், நீதித்துறை அதிகாரமும் ஒரே ஆளுநரிடத்து இணைக்கப்படாமல், பிரிக்கப்பட்டு, ஒன்றை ஒன்று மிகாமல் ஒவ்வொன்றும் மற்றதைத் தடுத்துச்சமநிலையில் வைத்திருக்கிற காரணத்தினால் தான் அந்நாட்டில் சுதந்திரம் அழியாமல் காப்பாக இருக்கிறது என்று கூறி, அவர் அதிகாரப் பிரிவினைக் கொள்கையை வகுத்தார். அவர் வகுத்த அந்தக் கோட்பாடே அமெரிக்க, பிரஞ்சு அரசியலமைப்புகளில் இணைக்கப்பட்ட உரிமைகள் மசோதாக்கள் (Bills of Rights) உருவாவதற்கு வேண்டிய தாக்கத்தை ஏற்படுத்திற்று. மாண்டெசுக்கியூ கூறும் அதிகாரப் பிரிவினை என்ற கருத்து ஐரோப்பாவில் இடைக்கால அரசியலமைப்புக் கோட்பாட்டில் ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்டிருந்தது. இங்கிலாந்தில் அரசருக்கும் பொதுச் சட்ட நீதிமன்றங்களுக்கும் (Courts of Common Law) இடையே தோன்றிய முரண்பாடுகளும், அரசருக்கும் பாராளுமன்றத்துக்கும் இடையே தோன்றிய மோதல்களும் அதிகாரங்களின் பிரிவினைக் கருத்தின் சிறப்பை வலியுறுத்தியதோடு, ஆரிங்டன் (Harrington) என்பவர், சுதந்திர அரசாங்கக் கோட்பாட்டை (Theory of Free Government) உருவாக்குதற்கும் வழிவகுத்தன. இலாக்கும் அக்கருத்தைச் சுட்டிக் காட்டினார். ஆனால், மாண்டெசுக்கியூவின் காலம் வரை கலவை அரசாங்கம் என்ற கருத்துக்குத் திட்டவட்டமான பொருள் வரையறுக்கப்படவில்லை. பல்வேறு சமூக, பொருளாதார வகுப்புகள் ஒன்றை ஒன்று ஆற்றலில் மிகுந்து விடாமல் அவற்றைச் சமப்படுத்தி, அவை ஒவ்வொன்றுக்கும் அரசியலில் பங்கு இருக்குமாறு செய்தல் என்றுதான் அக்கருத்துக்குப் பொருள் உரைத்தனர். சட்ட அதிகாரங்களை ஓர் அரசியலமைப்பின் வாயிலாக அமைத்தலே இக்கருத்துக்குப் பொருள் ஆகுமென்று மாண்டெசுக்கியூ தான் முதல்முதலாக உரைத்தார். ஆகையால் அவர், ஓர் அரசியலமைப்பின் பல்வேறு பாகங்களுக்கிடையே, சட்டவடிவில் தடைகள், சமன்கள் உள்ள ஓர் அமைப்பின் வாயிலாக அதிகாரங்களின் பிரிவினைக் கோட்பாட்டை உருவாக்கினார். மேலும், சட்டம் இயற்றும் அரசியற் பணி (Legislative Function), நிருவாகப்பணி, நீதித்துறைப்பணி முதலிய மூவகை அரசியற் பணிகளையும் அவர் தனித்தனியான பணிகளாகப் பிரித்துச் சுட்டிக் காட்டினாலும், அவர் அம்மூன்று அதிகாரங்களும், ஒன்றுக்கொன்று எவ்விதத் தொடர்பும் இல்லாமல், முழுமையாகப் பிரித்தே அமைக்கப்படுதல் வேண்டுமென்று கூறவில்லை. அவருடைய கருத்தின்படி நிருவாகத்தின் அழைப்பின்பேரில் தான் சட்டமன்றம் கூடுதல் வேண்டும்; சட்டமன்றம் இயற்றும் சட்டங்களை மறுத்தற்கு நிருவாகத்துக்கு மறுப்பாணை (Veto) இருத்தல் வேண்டும். மேலும், சில தனிப்பட்ட நிலைகளில் நீதி வழங்குதற்கு உரிய அதிகாரங்களைச் சட்டமன்றம் பெற்றிருத்தல் வேண்டும். போலிங்புருக்கு (Bolingbroke) என்ற ஆங்கில அரசியல் சிந்தனையாளர் இங்கிலாந்தின் சுதந்திர அரசாங்க அமைப்பு நெடுங்காலமாக நீடித்து நடைமுறையிலிருந்து வந்துள்ளதற்குக் காரணம் அதில் முடியாட்சி அதிகாரம், உயர்குடிப்பிரபுக்களதிகாரம், குடியாட்சி அதிகாரம் முதலியவை ஒன்றை ஒன்று மிகாமல் தடுத்துச் சமநிலையில் வைத்திருத்தலே என்று கூறினார்; இந்தக் கருத்தை மாண்டெசுக்கியூ ஏற்றிருத்தல் கூடும். இந்த அரசியலமைப்புக் கொள்கையை பிளாக்சுடன் (Blackstone) என்பார் தம், 'இங்கிலாந்தின் சட்டங்களுக்கு விளக்கங்கள் (Commentaries on the Laws of England) என்ற நூலில் கூறுகிறார். செரிமி பெந்தம்(Jeremy Bentham) என்ற பயன்வழிக் கோட்பாட்டாளர் கி.பி. 18-ஆம் நூற்றாண்டின் பிற்பகுதியில் பிளாக்சுடனின் கொள்கையை மறுக்கவே, அதிகாரப் பிரிவினையை ஆதாரமாகக் கொண்ட கலவை அரசாங்கக் கொள்கையும் மறுப்புக்கு உள்ளாயிற்று.

எகல் என்பவர் கூறிய கருத்து: புகழ்பெற்ற செருமானிய அரசியற் சிந்தனையாளரான சார்சு வில்கெம் பிரடரிக்கு எகல் (George Wilhelm Fredrich Hegel-கி.பி. 1770- கி.பி. 1831) என்பவர் பண்டைய கிரேக்க அரசியற் சிந்தனையாளர் கையாண்ட தருக்க முறையைக் (Dialectic or Logic) கையாண்டு, 'உலகத்தில் எல்லாத் துறைகளிலும், ஒன்றுக்கொன்று எதிர்ப்பான சக்திகள் ஓர் ஒழுங்கான சமநிலையில் இயங்குகின்றன என்ற ஒரு விதியை வகுத்தார். இவ் விதியின்படி, வரலாற்று வளர்ச்சி என்பது ஒன்றுக்கொன்று எதிரெதிரான சக்திகளின் இயக்கத்தால் ஏற்படுகிறது. ஒவ்வொரு ஆற்றல் இயல்பும் (Tendency) முழு வடிவத்தில் அல்லது முழு அளவில் கையாளப்படும்போது, அதையே அழிக்கக்கூடிய ஓர் எதிர்ப்பு ஆற்றலியல்பை அது தோற்றுவிக்கிறது. அந்த விதிதான் கலவை அரசியலமைப்பின் சார்பாகவும் கூறப்படுகிறது. எவ்வாறெனில், கட்டுப்பாடில்லாத குடியாட்சி அரசாங்கம் நெறிகெட்ட குழப்பத்தைத் தோற்றுவிக்கிறது. அதேபோலவே வரம்பற்ற அதிகாரத்தை உடைய முடியாட்சியும் சருவாதிகார

மாகச் சிதைந்து விடுகிறது பேரண்டத்திலும் சரி, தத்துவக் கருத்திலும் சரி காணப்படுகிற ஒரு விதி அல்லது சட்டம் என்னவெனில், இயற்கை முழுவதிலும் மாறுபாடும், எதிர்ப்பு இயல்பும் கலந்தே காணப்படுகின்றன. ஒன்றுக்கொன்று மாறான இயல்புடைய அரசியலமைப்புகளைச் சம நிலையில் வைத்திருத்தல் வாயிலாக நிலையான இயல்பை ஏற்படுத்துதல் கூடுமென்று கலப்பு அரசாங்கக் கொள்கை கூறுகிறது.

பெந்தம் என்பவர் கூறிய கருத்து: ஆங்கில நாட்டிலும் பல நாடுகளிலும் கி.பி. 19-ஆம் நூற்றாண்டில் பல சீர்திருத்தங்கள் நிறைவேற்றப்படுதற்குரிய பயன்வழிக் கொள்கையை (Theory of Utilitarianism) வகுத்து அளித்த செரிமி பெந்தம் என்ற அரசியற் சிந்தனையாளர் (கி.பி. 1748-1832), நீதித் துறையைச் சீர்திருத்தி அமைப்பதற்கான திட்டத்தை அளித்தார். பின்னர், அத்திட்டத்தில் தாம் கூறிய கருத்துகளை வைத்தே ஒரு தாராள இயல்புடைய அரசியலமைப்புக்கு உட்பட்ட அரசாங்கக் கொள்கையை வகுத்தார். அவருடைய கருத்தின்படி, ஒரு தாராள இயல்புள்ள அரசாங்கம் என்பது, ஒரு வலுவற்ற அரசாங்கம் அன்று. பாராளுமன்றமானது சட்ட இயல்பான இறைமை உடையதே. பொதுப்பணிகளைப் பற்றிய அறிவு மக்களுக்கு இருந்தால்தான், பாராளுமன்றத்துக்குப் பொறுப்பான ஓர் அரசாங்கம் ஏற்படுதல் இயலும். இறுதியான அரசியல் இறைமை அதிகாரம் மக்களிடத்திலேயே இருத்தல் வேண்டும். ஏனென்றால் அப்பொழுதான் அரசாங்கத்தின் நலன் என்பது பொதுமக்களுடைய நலனோடு ஒன்றுபட்டிருத்தல் இயலும். மக்களுடைய நலனும் திறமாகச் செயற்படுதல் வேண்டுமாயின், வயது வந்தோர் வாக்குரிமை (Universal Suffrage) அளிக்கப்படுதல் வேண்டும். கல்விப்பயிற்சியால்தான் அறிவு வளர்ச்சியுடைய வாக்காளரைத் தோற்றுவித்தல் இயலும். பாராளுமன்றம் வாக்காளருடன் ஒத்துழைத்தல் வேண்டுமாயின், அதனுடைய கால வரம்பு ஓராண்டாகக் குறைக்கப்படுதல் வேண்டும். நல்ல அரசாங்கம் ஏற்படுதலே குறிக்கோளாக இருத்தல் வேண்டும். அரசியல், சமூக சுதந்திரத்துக்கு அல்லது உரிமைகளுக்கு அரசாங்க நிறுவனங்களின் வாயிலாகப் பாதுகாப்புகளை ஏற்படுத்துதல் என்பது கூட அவ்வளவு முக்கியமன்று. ஆகையால், அரசாங்க நிறுவனங்கள் ஒன்றைவிட மற்றொன்று அதிகாரத்தில் கூடுதலாக வளர்ந்து விடாமல் தடுத்து அவற்றைச் சமநிலையில் வைத்திருத்தல் சுதந்திரத்தின் பாதுகாப்புக்கு ஏற்றது என்ற கலப்பு அரசாங்கக் கோட்பாட்டைப்பெந்தமும், சேம்சு இசுடுவர்ட்டு மில் என்பாரும் (James Stuart Mill) ஏற்றுக் கொள்ள மறுத்தனர். மக்களுடைய நல்ல கருத்துகளை எடுத்துக்காட்டவல்ல சட்ட மன்றமும், நிருவாகத்தைக் கட்டுப்படுத்தவல்ல சட்டமன்றமும் இருந்தால் மக்களுடைய உரிமைகள் பாதுகாக்கப்பட்டு, அவர்களுடைய நலனும், அரசாங்கத்தின் நலனும் இணைந்திருக்கும். பா.கு.

துணை நூல்கள்:

Allan, D.J., The Philosophy of Aristotle, London, 1952.

England, E.P., The Laws of Plato, Manchester, 1921.

Harold J. Laski, Political Thought in England from Locke to Bentham, London, 1920.

Jacob, E.F., Essays in the Conciliar Epoch Manchester, 1953.

கலாட்சேத்திரம் (அடையாறு): கலாட்சேத்திரம் என்றால் கலைகளின் புனித இடம் என்று பொருள்படும். இது சென்னை மாநகரின் ஒரு பகுதியான அடையாற்றில் திருமதி உருக்குமணிதேவி அருண்டேல் என்பவரால் 6.1.1936-இல் ஏற்படுத்தப்பட்டது. திருமதி உருக்குமணிதேவி தஞ்சாவூரில் 29.2.1904-இல் பார்ப்பனர் குடும்பத்தில் தோன்றினார். உண்மையான பன்னாட்டு உறவிற்கான ஒரு மையத்தை ஓர் உலக மொழியாகிய கலையின் மூலமாக உருவாக்குவதும், சிறந்த இளைஞர்களை உருவாக்குவதும் கலாட்சேத்திரத்தினுடைய குறிக்கோள். மக்கள் வளர்ச்சிக்குக் கலைகள் இன்றியமையாதன என்ற உணர்ச்சியை மக்களிடை ஏற்படுத்துவதும் இதன் நோக்கமாகும்.

இந்நிறுவனம் நாட்டியத்தின் முதற்கடவுளான சிவபெருமானுக்கு உரிமைப்படுத்தப்பட்டுள்ளது. தமிழகத்தில் திருக்கோயில்களுக்குள்ளேயே அடைபட்டுக் கிடந்த 'சதிர்' என்ற அரிய கலைக்கு உயர்வும் சமுதாயத் தகுதியும் ஏற்படுத்தியவர் திருமதி அருண்டேல். 'சதிர்' என்ற கொச்சைப் பெயர் மறைந்து பரதநாட்டியம் என்ற சிறப்புப் பெயருடன் நாட்டியக்கலை மறுமலர்ச்சி பெற்றது. இன்று பல்லாயிரக்கணக்கான பெண்கள் பரதத்தைக் கற்றுச் சீருடனும் சிறப்புடனும் விளங்குவதற்குத் திருமதி உருக்குமணிதேவியே காரணம்.

கலாட்சேத்திரத்தில் நாட்டியம், இசை, ஓவியம் போன்ற நுண்கலைகளைக் கற்பிக்க ஒரு நுண்கலைக் கல்லூரி உள்ளது. நம் நாட்டின் பல பகுதிகளிலிருந்தும் வெளிநாடுகளிலிருந்தும் மாணவ மாணவியர் இங்குப்

கலாடேசததரம (அடையாறு)

பயில்கின்றனர். இந்தமையம் குருகுல முறையில் செயற்படுகின்றது. மாணவ மாணவியர் எளியவாழ்க்கை வாழுமாறு அறிவுறுத்தப்படுகின்றனர். இசை வல்லுநர்களான இசைப்புலி வரதாச்சாரியர், காரைக்குடி வீணை சாம்பசிவ அய்யர், நாட்டிய மேதை சொக்கலிங்கம் பிள்ளை போன்ற கலை அறிஞர்கள் மாணவ மாணவியருக்கு அருங்கலைகளைப் போதித்து வந்துள்ளனர்.

உலகப் புகழ் பெற்ற மாண்டிசோரிக் கல்வி முறையைத் தமிழகத்தில் முதன் முதலில் புகுத்தி இவர் மரியா மாண்டிசோரிப் பள்ளியை ஏற்படுத்தினார். மேலும் பெசண்டு தியாசாபிகல் உயர்நிலைப் பள்ளி, பெசண்டு அருண்டேல் மேல் நிலைப்பள்ளி, கைவினைப் பொருள்கள் ஆராய்ச்சி மையம், நெசவுப் பிரிவு போன்ற நிறுவனங்கள் கலாட்சேத்திர வளாகத்தில் செயற்படுகின்றன. கைவிடப்பட்ட பெண்களுக்கும், ஊனமுற்ற பெண்களுக்கும் கைவினைப் பொருள்கள் செய்யும் கலையில் ஈண்டுப் பயிற்சி அளிக்கப்படுகிறது.

திருமதி உருக்குமணிதேவி சிறந்த நாட்டிய மேதை. இசையிலும் நல்ல தேர்ச்சிபெற்றவர். இவர் குற்றாலக் குறவஞ்சி, சாகுந்தலம் போன்ற இருபதுக்கும் மேற்பட்ட நாட்டிய நாடகங்களை உருவாக்கி நடத்தி அக்கலைக்குப் புத்துயிர் தந்தார்.

சங்க இலக்கியங்களுக்குப் புத்துயிர் வழங்கிய தமிழ்த் தாத்தா என்று அழைக்கப்படும் டாக்டர் உ.வே. சாமிநாதையர் பெயரில் ஒரு நூலகத்தைத் திருமதி உருக்குமணிதேவி 1943-ஆம் ஆண்டு ஏற்படுத்தினார். டாக்டர் ஐயரவர்கள் சேகரித்த இலக்கியச் செல்வங்கள் அழிந்துவிடாமல் காத்து, அவரது படைப்புளை நூல்களாகவும் வெளியிட்டுள்ளார். இவ்வாறு தமிழுக்குச் சிறந்த தொண்டாற்றி வருகின்றது கலாட்சேத்திரம்.

இதுமேற்போக்காகப்பார்த்தால், நாட்டியம், இசை, ஓவியம் போன்ற நுண்கலைகளைக் கற்பிக்கும் கல்விக் கூடமாகத் தோன்றும். ஆழ்ந்து நோக்கினால் ஒவ்வொரு மாணவனிடமும் புதைந்துள்ள கலையாக்கத் திறமையை வெளிப்படுத்த ஊக்குவிப்பதே இதன் நோக்கம் என்பது புலனாகும்.

கலை, பண்பாட்டுத்துறைகளில் கலாட்சேத்திரத்தின் சாதனைகள் குறிப்பிடத்தக்கவை. சமூக சேவையிலும் இது சிறந்து விளங்குகின்றது. அடையாறு பிரமஞான சபையின் வளாகத்திலுள்ள ஆலமரத்தின் நிழலில்

1936-ஆம் ஆண்டு ஒரே ஒரு மாணவியுடன் தொடங்கப் பட்ட இக்கலைப்பள்ளி, அவ்வாலமர விழுதைப் போலவே இன்று ஆயிரக்கணக்கில் மாணவர்களைக் கொண்டு, கலைத் தொண்டாற்றி வருகின்றது. இந்தியப் பண்பாட்டின் மறுமலர்ச்சிக்குக் காரணமா கவும் இது விளங்குகிறது. இதைத் தோற்றுவித்து, வளர்த்துவிட்ட திருமதி உருக்குமணிதேவி அருண் டேல் 1986-ஆம் ஆண்டு பிப்ரவரித் திங்களில் கால மானார். செ.ஆ.

கலாட்டு: மதில்களையும் கோட்டையையு முடைய இந்நகர் பாகிசுத்தானத்தில் 6600 அடி உயர முள்ள ஒரு குன்றின் மீது உள்ளது. இந்நகரைச் (Kalat) சுற்றியுள்ள பகுதி ஆதிக்குடிகள் வாழும் ஒரு முகம்மதிய இராச்சியம். அதன் தலைவர்களுக்குக் 'கான்' என்ற பட்டப்பெயர் உண்டு. பலுச்சித் தானப் பகுதியில் கலாட்டும் குவெட்டாவும் சிறப்பு வாய்ந்த நகரங்களாகும். பழங்களும் பேரீச்சையும் இங்கு மிகுதியாக விளைகின்றன. கலாட்டு இராச் சியத்தின் பரப்பு 80,0 77 சதுர கி.மீ. தெ.பா.

கலாப்பகோசுத் தீவுகள்: கோலன் தீவுக் கூட்டம் எனப்படும் கலாப்பகோசுத்தீவுகள் பசிபிக்கு மாக்கடலில் நிலநடுப்பகுதியில் உள்ளன. கலாப்ப கோசுத் தீவுகளின் (Calapagos) பரப்பு 7845.1 ச.கி.மீ. இசுபானியக் கடற்பயணி ஒருவர் இத்தீவுகளை முத லில் கண்டுபிடித்தார். ஈக்குவடார் நாட்டுக்கு இவை சொந்தமாயின. மிகப்பெரியனவாகிய ஆமைகள் இங்குக் காணப்பட்டதால் ஆமை என்ற பொருளுடைய கலாப்பகோசு என்ற பெயர் இத் தீவுக் கூட்டத்திற்கு ஏற்பட்டது. அத்தகைய ஆமை கள் இப்பொழுது அங்கு இல்லை. ஈக்குவடார் கி.பி. 1832-ஆம் ஆண்டில் இந்தத் தீவுக் கூட்டத் தைப் பெற்றது. வனவிலங்குகள் பல இங்கு உள்ளன. சார்லசு தார்வின் தம் ஆராய்ச்சிக்காக கி.பி. 1835 -இல் இத்தீவுகளின் காடுகளுக்குச் சென்றது குறிப் பிடத்தக்கது. மனித குல பரிணாம வளர்ச்சி ஆராய்ச்சிக்குத் தார்வினுக்கு இக்காடுகள் மிக உத வின. வனவிலங்குப் புகலிடம் ஒன்று இங்கே அமைந்துள்ளது. இத்தீவுகள் எரிமலைச் சிகரங்கள் என்றும் சொல்லப்படுகின்றன. ஈக்குவடாருக்கும் இத்தீவுக் கூட்டத்திற்குமிடையே உள்ள தொலைவு 960 கி.மீ. தெ.பா.

கலாபிரியா: தெற்கு இத்தாலியிலுள்ள ஒரு முந்நீரகம். இதன் பரப்பு 15,079 சதுர கி.மீ. திர் ரேனியன் கடலுக்கும் அயோனியன் கடலுக்கு மிடையே உள்ள கலாப்பிரியா (Calabria), மெசினா கடற்காலினால், சிசிலித் தீவினின்று பிரிக்கப்படு கிறது. இம்முந்நீரகத்தை, இத்தாலியக் கால் புதை மிதி விரற்பகுதி (Toe of the Italian boot) என்று கூறலாம். கட்டன்சாரோ (Catanzaro) இதன் தலை நகராகும். மலைப்பாங்கான இப்பகுதியில் வேளாண்மை முக்கிய தொழில். ஒலிவு, உலர்ந்த கொடி முந்திரிப் பழங்கள், திராட்சை, நாரத்தை, எலுமிச்சை, கிச்சிலிப் பழங்கள், கோதுமை முதலியன இங்கு மிகுதியாகப் பயிரிடப்படுகின்றன. ஆடு மாடு கள் வளர்த்தல், மீன்பிடித்தல் ஆகிய தொழில்கள் முக்கியமானவை.

வரலாறு: இப்பகுதியின் பழைய பெயர் புருட்டியம் (Bruttium). இது கி.பி. 8-ஆம் நூற்றாண்டிலிருந்து தான் கலாபிரியா என்று வழங்கப்படுகிறது. இப் பகுதி கி.பி. 11-ஆம் நூற்றாண்டில் சிசிலியன் நார் மானிய இராச்சியத்தின் ஒரு பகுதியாக இருந்தது. இது கி.பி. 1822-க்குப் பிறகு நேபிள்சு அரசின் ஒரு பகுதியாயிற்று. கரிபால்டி கி.பி. 1860-இல் புதிய இதாலியுடன் ஐக்கியப்படுத்தும் நோக்கத்துடன் இதை வென்றான். இங்குக் காணப்பட்ட நிலமானி யக் கட்டுப்பாடுகள், மலேரியா நோய், நில நடுக்கங் கள் (குறிப்பாக, 1905, 1908-ஆம் ஆண்டுகளில்) பஞ்சம், போக்குவரவுச் சாதனக் குறைவுகள் முதலி யன இப்பகுதியின் பொருளாதார வளர்ச்சிக்குத் தடைகளாக உள்ளன. தெ.பா.

கலிக்கம்பர்: அறுபத்து மூன்று நாயன்மார் களுள் ஒருவராகிய கலிக்கம்பர் 'செம்மை நீதியார்' என்று சேக்கிழாரால் போற்றப்பட்டவர். இவர் தில்லையின் மேற்கில் உள்ள திருப்பெண்ணாகடத் தில் வணிகர் குலத்தே தோன்றியவர். இவர் அவ் வூரில் உள்ள தூங்கானைமாடத்தமர்ந்த சிவபெரு மானுக்கு நாளும் திருத்தொண்டு செய்துவந்தார். மற்றோர் பற்றிலாது வாழ்ந்த இவ்வன்பர் அரனார் அடியார்க்கு அமுது செய்விக்கும் பேறு பெற்றார். இவர் நாடோறும் போனகம் நறுநெய் தயிர் தீம் பால் இனிய கனி ஆகிய எல்லாவற்றையும் விருப்ப முடன் கொடுத்து, மேலும் நிதியமும் வழங்கும் நியதியை மேற்கொண்டார்.

இவ்வாறு அடியார்க்கு அமுதுபடைக்கும் திருத் தொண்டு புரிந்துவரும் கலிக்கம்பர், தமது இல்லத் தில் திரு அமுது செய்யவரும் தொண்டர்களை எல் லாம் அன்புடன் முன்னர் சென்று அழைத்துத் திரு வடிகளை விளக்குவார். அன்புடைய மனைவி உணவும் கறியமுதும் மற்ற சுவைப் பொருள்களையும் பக்குவ மாக்கிய அளவில் பரிமாறத் தொண்டர்கள் உண வருந்திய பின் அவர்தம் மனைவி நீரளிக்க விருப்பத்து டன் திருவடிகளைத் தூய்மை செய்து இன்புறுவார்.

இங்ஙனம் ஒழுகும் காலத்து ஒருநாள் தம் இல்லத்துப் பணி செய்த ஏவலர் ஒருவர் அடியவராகி அன்று கலிக்கம்பர் இல்லத்திற்கு வர அவர்க்கும் தொண்டர் திருப்பாதம் விளக்க முற்பட்டார். அப்போது மனைவியார் முன்பு ஏவல் செய்தவர் என்று கருதித் தயங்கினார். அது கண்ட கலிக்கம்பர் கொன்றை முடியார் அடியராகிய அவரை முன்பிருந்த நிலை கருதி வெட்கப்பட்டு இவள் நீர்வாரா தொழிந்தாள் என மனத்துள் எண்ணி, மனைவியார் கையிலிருந்த கரகத்தை வாங்கி வைத்துவிட்டு அவளது கையை வாளால் வெட்டி அக்கரக நீரைத் தாமே எடுத்துத் திருத்தொண்டர் திருவடிகளை விளக்கி, ஆர்வமுடன் அமுது செய்வித்தார்.

இவ்வாறு அடியார் மீது கொண்ட பத்தியின் மேலீட்டால் கலிக்கம்பர் செய்த அச்செயலைச் சுந்தரர் 'கைதடிந்த வரிசிலையான் கலிக்கம்பன்' எனத் திருத்தொண்டத் தொகையில் குறிப்பிடுகிறார். மனைவியார் கை தடிந்த கலிக்கம்பர், இறைவன் மலர்ச் சேவடி வணங்கித் திருத்தொண்டு புரிந்து சிவபதம் அடைந்தார். ஜி.ஆர்.கி.

கலிக்காம நாயனார்: சோழநாட்டில் காவிரியின் வடகரையில் உள்ள திருப்பெருமங்கலம் என்னும் ஊரில் சோழமன்னர்க்குப் படைத் தலைமைத் தொழில் பூண்ட வேளாளர் குடியில்,சிறப்பாக ஏயர்கோக் குடியில் தோன்றியவர் கலிக்காமனார். இவர் 'நிதியமாவன நீறுகந்தார் கழல்' என்று துதியினால் வணங்கும் இயல்பினர். சிவநெறியிலும் அடியார் பத்தியிலும் சிறந்து விளங்கிய இவர் மானக்கஞ்சார நாயனாரின் அருமை மகளை மணந்துகொண்டார்; திருப்புன்கூர் இறைவனுக்குத் திருப்பணி செய்து மகிழ்ந்தார். சுந்தரமூர்த்தி ஆரூர்ப் பெருமானைத் தூதுவிட்ட செய்தி கேட்டு 'ஆண்டவனை அடியான் ஏவும் செயல் நன்றோ' என வெகுண்டு, அவர்பால் சினங்கொண்டார். அது கேட்டுத் தம் பிழையுணர்ந்த சுந்தரர், தம்பால் கலிக்காமர் கொண்ட கடுஞ்சினத்தை மாற்றியருளுமாறு இறைவனை வேண்டினார்.

இவ்விருவரையும் நண்பராக்கத் திருவுளங்கொண்ட இறைவன் கலிக்காமர்க்கு வாட்டும் சூலை நோய்தன்னை அருளினார். அனல் செய் வேல் குடைவதுபோல் வேதனை தரும் சூலைநோயால் வருந்திய கலிக்காமர் இறைவனை வேண்ட ஈசர், வன்றொண்டர் தீர்க்கில் அன்றி அது தீராது என்றார். 'வழிவழியாகச் சிவத்தொண்டு செய்து வரும் குடியில் பிறந்த என் நோயை அவனோ தீர்ப்பது' எனக் கலிக்காமர் நினைத்தார். இறைவனும் சுந்தரரை அணுகி ஏயர்கோன் உற்ற சூலை நோயை 'நீ சென்று தீர்ப்பாயாக' எனப் பணித்தார். ஆணை கேட்ட ஆரூரர் விரைந்துவர,'ஆரூரர் வந்தால் தீரும் இச்சூலை என்னில் இவ்வயிற்றினைக் கிழிப்பேன்' என்று கூறி உடைவாளால் கிழித்தார்.

கலிக்காமருடன் உயிர்விட அவர்தம் மனைவியார் துணியும்போது, நம்பி ஆரூரர் நண்ணினார் என்று அடியவர்கள் கூற, உயிர்விட முனையாது, மற்றவர்களோடு அவரைப் பூரண கும்பத்துடன் வரவேற்றார். கலிக்காமர் நோய் தீர்க்க இறைவன் பணித்தனன் என்று கூறும் சுந்தரர்முன், அவர்கள் கலிக்காமனார் பள்ளிகொள்கிறார் என்றனர். சுந்தரர் அது கேட்டு அமையாது அவரை நான் விரைந்து காணுதல்வேண்டும் என்றார். சென்று அவரது நிலை கண்ட சுந்தரர் யானும் உயிர் துறப்பேன் எனக் குற்றுடைவாள் பற்றினார். அப்போது இறையருளால் கலிக்காமர் உயிர் பெற்றுச் சுந்தரரைத் தடுத்தார். இருவரும் அன்புடன் தழுவிப் பிரியா நட்பு கொண்டு புன்கூர்ப் பெருமானைப் போற்றினர்.ஏயர்கோன் சிவத்தொண்டு புரிந்து சிவனடி சேர்ந்தார்.

சுந்தரர் வரலாற்றோடு இயைபுடைமையால் இவர் வரலாறு கூறும் பகுதியினைச் சேக்கிழார் மிக விரிவாக 409 செய்யுட்களில் கூறியுள்ளார். சுந்தரமூர்த்தி சுவாமிகள் இவரை 'ஏயர்கோன் கலிக்காமன், என்று தம் திருத்தொண்டத் தொகையுள் குறிப்பிட்டுள்ளார். ஜி. ஆர். கி.

கலிகூலா: உரோமப் பேரரசின் வரலாறு பல சிறப்புகளைப் பெற்றிருப்பதைப் போன்று பல குறைபாடுகளையும் உடையது. செங்கோலோச்சிய மன்னர்களும் அங்கு உண்டு; கொடுங்கோலர்களும் உண்டு. இரண்டும் கலந்த தன்மையைப் பெற்ற பேரரசர்களுள் கலிகூலாவும் ஒருவன். பொற்காலம் கண்ட அகசுதசு சீசருக்குப்பின் (Augustus Caesar) தைபீரியசு (Tiberius), ஆட்சிபுரிந்தான். பிறகு கி.பி. 37-ஆம் ஆண்டில் அகசுதசு செர்மானிகசு (Augustus Germanicus) என்பவன் தனது 25-ஆம் வயதில் பட்டத்திற்கு வந்தான். பாசறையில் கி. பி. 12-ஆம் ஆண்டில் இவன் பிறந்து வளர்ந்து கொண்டிருக்கும்போது காலிகே (Galigae) என்னும் போர்வீரரின் செருப்பை இவன் அணிந்திருந்ததால்இவனைக்கலிகூலா(Caligula) என்று குறிப்பிட்டனர். அப்பெயரே இவனுக்கு நிலையாக அமைந்துவிட்டது.கயசுசீசர்(Gaius Caesar)என்று அவன் தன்னைப் பெருமையாகக் கூறிக் கொண்ட போதிலும், கலிகூலா என்றே இவனை வரலாற்றறிஞர்கள் குறிப்பிடுகின்றனர். இவன் தனது ஆட்சியின் தொடக்கக் காலத்தில் செங்கோலோச்சினான். மக்

கள் இவனைப் பாராட்டினர். பிறகு தனக்கு எவ்வித இடையூறும் இல்லை என்பதை உணர்ந்து கொண்டு கொடுங்கோலனாக மாறிவிட்டான். தன்னை மதிக் காதவர்களைக் கொலை செய்ய அவன் தயங்க வில்லை. தானே கடவுள் என்று கூறித் தன்னை வழி படக் கோயில் ஒன்றையும் கட்டுவித்தான். அவனு டைய செயல்கள் யாவும் குடியாட்சி முறைக்கு எதி ராக இருந்தன. குடியாட்சியில் அவனுக்குச் சிறிதளவும் நம்பிக்கையில்லை. இவனைக் கி.பி. 41-இல் இவன் மெய்காப்பாளர்களே வெட்டி வீழ்த்தினர். தெ.பா.

கலிங்கத்துப் பரணி: முதல் குலோத்துங்க சோழனது (கி.பி. 1078-1118) கலிங்க வெற்றியைச் சிறப்பித்துப் பேசுவது இந்நூல்; சந்தநயம் பொருந் திய 594 பாடல்களைக் கொண்டது. இந்நூலின் காலம் கி. பி. 12-ஆம் நூற்றாண்டின் முற்பகுதி ஆகும். வடகங்கர் குல வேந்தன் அனந்தபன்மன், முதற்குலோத்துங்கனுக்கு இரண்டு முறை திறை செலுத்தவில்லை. எனவே, படைத்தலைவனாகிய வண்டையர்கோன் கருணாகரத் தொண்டைமானைக் கலிங்கத்தின்மீது படையெடுக்கப் பணித்தான் சோழன். வலிய மலையரண் கொண்ட கலிங்கத்தைக் கருணாகரன், நால்வகைப் படைகளையும் நடத்திச் சென்று வென்று மிக்க பொருளையும் கைப்பற்றி னான். அனந்தபன்மனைப் பற்றிய சுவடு ஒன்றும் தென்படவில்லை. வென்ற பொருள்களுடன் சோழனை வந்து வணங்கினான். இந்த அரிய வர லாற்று நிகழ்ச்சி இந்நூலின் தோற்றத்துக்கு அடிப் படையாகும்.

இந்நூலை எழுதிய புலவர் கவிச்சக்கரவர்த்தி செயங் கொண்டார் ஆவர். இவர் சோழனுடைய அவைக்களப் புலவராக இருந்தவர். 96 வகைப் பிர பந்தங்களுள் ஒன்றாகிய 'பரணி' என்னும் பிரபந்த முறையில் இந்நூல் அமைந்துள்ளது. ஒவ்வொரு பாட லுக்கும் ஒவ்வொரு பொன் தேங்காயினை, மன்னன் பரிசாக அளித்தான் என்று கூறுவர். தோல்வியுற்ற வர் பெயரைச் சார்ந்து பரணி இலக்கியம் வழங்கப் படும் மரபை ஒட்டி இந்நூற் பெயரும் அமைந்துள் ளது. தினைப்புனத்தில் பரணில் அமர்ந்து பறவை களை ஓட்டுதல் போல், போர்க்களத்தில் யானை மீதமர்ந்து பகை வீரர்களைத் துரத்துவதால் இச் செய்தி பற்றிக் கூறும் நூல் பரணி எனப்பட்டது என் பர். அரசனின் படைக்கலங்களால் அமைக்கப்பட்ட போர்ப்பரண் மீதிருந்து புலவர் இந்நூலைப் பாடுத லாலும் இப்பெயர் அமைந்தது என்பர். பரணி நாளில் பிறந்தானைப் பாடுதல் காரணமாகவும்,பரணி நாளில் கொற்றவைக்கு வழிபாடு செய்தல் காரணமாகவும் இப்பெயர் வழங்கப்படுகிறது என்றும் கூறுவர். பரணி யின் இலக்கணம் பாட்டியல் நூல்களில் கூறப்படும். எழுநூறு யானைகளை வென்றவனுக்குப் பாடப்படு வது பரணி என்று பன்னிரு பாட்டியலும், ஆயிரம் யானைகளை வென்றவனுக்கு வகுப்பது பரணி என்று இலக்கண விளக்கப் பாட்டியலும் கூறுகின்றன. இவ் வகையில் கலிங்கத்தை வென்ற சோழனுக்கு இப்பரணி நூல் பாடப்பட்டதாகும். செயங்கொண்டார் தீபங் குடியைச் சேர்ந்தவர் என்பது தமிழ்நாவலர் சரிதை யால் அறியப்படுகிறது. எனவே, சமணர் என்று சிலர் கருதுவர். ஆயின் கடவுள் வாழ்த்துப் பகுதியில் உமாபதி முதலிய கடவுளரை வாழ்த்திப் பாடியிருத் தலின் இவர் சைவரென்றே தெரிகிறது என்று கா. சுப்பிரமணியபிள்ளை முதலிய அறிஞர்கள் கூறுவர். பரணி இலக்கியங்களுள், காலத் தால் முற்பட்ட இப்பரணியைச் செய்த புலவர் 'பரணிக்கோர் செயங்கொண்டார்' என்று சிறப்பித்து அழைக்கப்படுகிறார். ஒட்டக்கூத்தர் தம் குலோத் துங்கன் பிள்ளைத்தமிழில், கவிச்சக்கரவர்த்தி பரவச் செஞ்சேவகஞ் செய்த சோழன்' என்று புலவரையும், மன்னனையும் பாராட்டியுள்ளார்.

போர்க்களத்திலிருந்து மீண்ட தலைமகன்பால் ஊடல் கொண்ட தலைமகளது ஊடலைத் தீர்த்தற் பொருட்டுப் புலவர்கள் வாயிலாக நின்று ஊடல் தீர்த்தபின் தலைவன் சென்ற காட்டின் கொடுமை, அவனது வீரம், காட்டிலுள்ள பேய்கள் காளிக்குக் கூறுதல், காளிபேய்களுக்கு உரைத்தல் என்று இவற்றைக் கூறும் முறையில் குலோத்துங்கனின் கலிங்க வெற்றியை இந்நூல் கூறுகிறது.

இந்நூல் 13 பகுதிகளைக் கொண்டுள்ளது. அவை யாவன: கடவுள் வாழ்த்து, கடைதிறப்பு, காடுபாடி யது, கோயில் பாடியது, தேவியைப் பாடியது, பேய் களைப் பாடியது, இந்திரசாலம், இராசபாரம்பரியம், பேய் முறைப்பாடு, அவதாரம், காளிக்குக் கூளி கூறியது, போர் பாடியது, களம் பாடியது.

கடவுள் வாழ்த்தில் குலோத்துங்கன் நீடுவாழ்வ எதற்கு உமாபதி, திருமால், நான்முகன், சூரியன் கணபதி, முருகன், நாமகள், உமையம்மை, சத்த மாதர்கள் ஆகியோர் வாழ்த்தப்படுகின்றனர். மறையவர், மழை, நாடு பற்றிய வாழ்த்தும் கூறப் படுகிறது.

கடைதிறப்புப் பகுதி இன்பச் சுவையை இனிமை யுற எடுத்துரைப்பதாகும். பிரிவு நீட்டித்ததால் ஊடல் கொண்டு, தாளிட்ட கதவுகளைத் திறக்க மகளிர் மறுக்கின்றனர்; அதாவது வாயில் மறுக் கின்றனர். இந்நிலையில் புலவர் ஊடல் தணிக்கும்

வாயிலாக நின்று, பெண்களின் உடலுறுப்புகளையும், மனவிருப்பங்களையும், இயல்புகளையும் காமச் சுவை பட வருணித்துப் பாடிக் கதவுகளைத் திறக்க வேண்டுகிறார்.

காடு பாடியது என்பது, பாலைநிலத்தைப் பற்றிப் பாடியதாகும். பாலைத் தெய்வமாகிய கொற்றவையும், அவளுக்குக் குற்றேவல் புரியும் பேய்க்கூட்டமும் வாழும் பாலைநிலத்து மரஞ்செடி கொடிகள் வெப்பக் கொடுமையால் விளங்கும் நிலை சொன்னயம் பெருகக் காட்டப்பட்டுள்ளது.

கோயில் பாடியது என்பது காளிதேவியின் கோவிலைப் பாடியதாகும். சோழன் வாளுக்கு இரையான வீரர்களின் உடலால் சமைத்த கோயில் காளி கோயில். அறுபட்ட தலைகளாலும், நிணத்தாலும், குருதியாலும், யானைக் கொம்புகளாலும், எலும்புகளாலும் கோயில் உருவாக்கப்பட்டுள்ளது. தலைத் தோரணங்கள் தொங்குகின்றன. பிணங்களின் ஈம எரியே விளக்காக உள்ளது. வீர மறவர்கள் தேவியிடம் வரம் தருமாறு கேட்டு, அதற்குப் பலியாகத் தம் உறுப்புகளை அறுத்து வைப்பதாகக் கூறுகின்றனர். அவர்கள் தம் தலைகளை அரிந்து காளியின் கையில் கொடுத்து நிற்கும் நிலையிலும் வாயால் வழிபடுகின்றனர். குறைபட்ட உடல் கூப்பிய கையுடன் நிற்கிறது. எருமைகள் பலியிடப்படுகின்றன. பேய்கள் சுற்றித் திரிகின்றன. நரிகள் பிணங்களுக்காகச் சண்டையிடுகின்றன. இவ்வாறு அச்சமும், வீரமும் தோன்றச் செய்திகள் இடம்பெற்றுள்ளன.

தேவியைப் பாடியது என்னும் பகுதி, காளிதேவியின் தோற்றத்தைப் பாதாதிகேசமாக விரிவாக வருணிக்கிறது. ஆதிசேடன், வாசுகி ஆகிய இரு பாம்புகளும் தேவிக்குப் பாதச்சிலம்புகள்; முகம் மதியை உணர்த்தும்; நெற்றியில் உள்ள திலகம் இளம் பரிதியை உணர்த்தும். ஆதிசேடனும் அட்டத் திக்கு யானைகளும் பூமியைத் தாங்கினாலும், தேவி நடக்கும்போது குழிவே ஏற்படுவதாயிற்று. அக் குறையை அகற்றிக் குலோத்துங்கன் பூமியை நிலை பெறச் செய்ததால் அவன்மீதுள்ள மகிழ்ச்சிக் களிப்பில் நடமிடுவதுபோன்றே அன்னை நடக்கின்றாள். அவளுடைய கொங்கை, உடை, வயிறு, மேலாடை, கை, இதழ், கண், வாய் ஆகியவற்றின் அழகு பாடப்படுகிறது. உலகத்தையே அன்னையின் உறுப்புகளாகவும், அணிகலன்களாகவும் வருணித்துள்ளார் புலவர்.

பேய்களைப் பாடியது என்பதில் பேய்களைப் பற்றிய வருணனைகள் இடம்பெற்றுள்ளன. பேய்களின் நிலையால், இரண்டு வகையில் சோழன் மாட்சி உணர்த்தப்படுகிறது. மாற்றரசர்கள் யாவரும் திறை செலுத்துவதால் அதிகமாகப் போர் நடக்க வழியில்லை. எனவே, பேய்கள் பசியால் வாடுகின்றன. சோழன் நடத்தும் போர்களால் மகிழ்ந்து உறுப்புகளில் ஊனம் உண்டாகுமளவு துள்ளி விளங்குகின்றன சில பேய்கள்.

இந்திரசாலம் என்பதில், ஒரு முதிய பேய் காளி தேவியின் கோபத்துக்கு அஞ்சி, இமயமலை சென்று நெடுங்காலம் அங்கே தங்கிப் பல வகையான மாய வித்தைகளையெல்லாம் கற்றுக்கொண்டு திரும்பி வந்து, காளிதேவியின் அனுமதி பெற்று, அவள் முன்னிலையில் கற்றுவந்த இந்திரசால வித்தைகளை விரித்துக் காட்டுவது இடம்பெறுகிறது.

இராசபாரம்பரியம் என்பது பிற பரணி நூல்களில் கூறப்படாத பகுதியாகும். சோழ மன்னர் குல முறை இதில் கூறப்படுகிறது. பாட்டுடைத் தலைவனின் பெயரும், புகழும் விரித்துரைக்கப்படுதல் நோக்கமாகும். சோழர் வரலாற்றை நாரதர் சொல்லக் கரிகாலன் இமயத்தில் எழுதினானாம். இந்திரசாலம் செய்த பேயே, கரிகாலன் எழுதியதை இமயத்தில் கற்று வந்ததாகச் சோழர்குல வரலாற்றை விவரிக்கிறது. புராண, இதிகாச காலச் சோழ வரலாறுகளும், நிகழ்ச்சிகளும் கரிகாலன் இமயத்தில் புலி பொறித்தமையும், கோச்செங்கட் சோழன் மீது களவழி நாற்பது பாடப்பட்டமையும், கரிகாலன் சிற்றரசர்களைக் கொண்டு காவிரிக்குக் கரை அமைத்தமையும், கண்ணனே முதற்குலோத்துங்கனாக அவதரித்துள்ளான் என்பதும், பிறவும் கூறப்பட்டுள்ளன. இப்பகுதி வரலாற்று ஆய்வுக்குப் பெரிதும் பயன்படுவது. இதில் கூறப்பட்டுள்ள வரலாற்றை யாரேனும் தவறாக உரை செய்தால் அவர்களுடைய குறைகளைச் சோழர்குல மன்னர்கள் பொறுத்துக் கொள்வார்களாக என்றும் குறிக்கப்பட்டுள்ளது.

பேய்முறைப்பாடு என்பது பசிக் கொடுமைக்கு ஆற்றாது பேய்கள் எல்லாம் தேவியிடம் முறையிடுவதைப் பேசுகிறது. ஒரு முதுபேய், கலிங்க நாட்டில் தான் கண்ட தீய சகுனங்களை எடுத்துச் சொல்கிறது. கலிங்கத்தில் பெரும்போர் நிகழும். அதனால், பேய்களின் பசிதீரும் என்று காளி தேவி உரைக்கப் பேய்கள் மகிழ்ந்து குதிக்கின்றன. கலிங்கப்போர் இவ்வாறு தோற்றுவாய் செய்யப்படுகிறது. கலிங்கப் போர், இலங்கைப் போரைப் போல் இரண்டு மடங்கு நடக்கும் என்று தேவி கூறுகிறாள்.

அவதாரம் என்பதில், முதற் குலோத்துங்கன் அவதரித்த பெருமை, வளர்ந்த அருமை, கலை பயின்ற மேம்பாடு, வீரச்சிறப்பு, அவன் முடிதரிக்கும் முன் இருந்த நாட்டுநிலை, முடிதரித்தபின் உள்ள

நாட்டுநிலை ஆகியவற்றைக் காளிதேவி கூறுகிறாள். புலவர் அரசனைப் புகழ்வதில் கொண்டுள்ள ஈடுபாடு இப்பகுதியில் விளங்குகிறது. குலோத்துங்கன் ஆட்சிச் சிறப்பு வியந்து பாராட்டப் படுகிறது. கலிங்கப் போரின் வித்து இப்பகுதியில் ஊன்றப்படுகிறது.

காளிக்குக் கூளி கூறியது என்பதில், கலிங்கப் போரைக் கண்ணால் கண்டுவந்த கூளி, காளிதேவியிடம், போரின் போக்கு, பயன், போருக்கான காரணங்கள் ஆகியவற்றைக் கூறுகிறது. சோழன் படைச் சிறப்பு, கருணாகரன் படைநடத்திய திறம், படை சென்ற வழிகள், கடந்து சென்ற ஆறுகள் ஆகியவை விளக்கப்படுகின்றன. 'சோழனுக்கு எளியனேயன்றி அவ்வன் படைக்கு எளியனல்லன்' என்று இகழ்ந்துரைத்த கலிங்க மன்னனுக்கு அமைச்சன் எங்கராயன் இடித்துக் கூறி அறிவுறுத்துகிறான். அதனைப் பொருட்படுத்தாமல் கலிங்க அரசன் போருக்குத் துணிகிறான். இருபடைகளும் போர்புரிகின்றன.

போர்பாடியது என்னும் பகுதி கலிங்கப்போர் பற்றியது. போர் நிகழ்ச்சிகள் துடிப்பான சொற்களால் வருணிக்கப்படுகின்றன. சோழப் படைகளின் செயல்திறத்தால் குருதி ஆறு பெருகியது; எரி பரவிற்று; வெட்டிய உடல்கள் குவிந்தன. வீரர்கள் கண்களை மூடினால் அவர்களைத் தாக்காமல் விடுத்த போரறமும் அங்குக் காணப்பட்டது. கலிங்க அரசன் எங்கோ ஓடி விட்டான். கலிங்க வீரர்கள் தப்பிப் பிழைக்க முந்திக்கொண்டு 'தமிழர், தமிழர் என்று அலறி ஓடினர்; ஆடையிழந்த சில கலிங்க வீரர், தம்மை அமணர் என்று சொல்லி உயிர்தப்பினர்; சிலர் வில் நாணைப் பூணூலாக அணிந்து, கங்கையாட வந்தவர்கள் என்று கூறிப் பிழைத்தனர்; சிலர் குருதி தோய்ந்த ஆடைகளைக் காவியாடைகளாகப் புனைந்து, தலைமுடி களைந்து, சாக்கியர் என்று கூறித் தப்பினர், சிலர் தம்மைத் தெலுங்கர் என்று கூறியும், யானை மணியைத் தாளமிட்டுக்கொண்டு, பாடிப்பிழைக்கும் பாணர்கள் என்று கூறியும், பிழைத்தனர். இவ்வாறு வேடமிட்டவர்களும், சித்திரங்களில் வரையப்பட்டிருந்தவர்களுமே தப்பியவர்கள். வெற்றி பெற்ற தொண்டைமான் கைப்பற்றிய பல்வகைப் பொருள்களையும் திரட்டி அபயன் முன் கொண்டு வந்து வைத்து வணங்குகிறான்.

களம் பாடியது என்னும் பகுதியில், கலிங்கப் போரை எடுத்துரைத்த பேய், போர்க்களத்தை நேரில் சென்று காணும்படி தேவியை வேண்டிக் கொள்கிறது. தேவியும் பேய்கள் சூழச் செல்கிறாள்; அங்குக் காணப்பெறும் வீரக் காட்சிகளையும், கொடிய தோற்றங்களையும், பரிவாரங்களுக்குக் காட்டுகிறாள்.

இப்பதின்மூன்று உறுப்புகளுள் கடவுள் வாழ்த்து, கடை திறப்பு, இராசபாரம்பரியம், அவதாரம் என்ற நான்கு தவிர ஏனைய ஒன்பதும் கொடிய போர் வருணனைகளைக் கொண்டு விளங்குகின்றன என்பது சுட்டத்தகும்.

இப்பரணி நூலை ஆங்கிலத்தில் சுருக்கமாகத் திரு.வி. கனகசபைப் பிள்ளை கி.பி. 1890-இல் மொழிபெயர்த்து இதழ் ஒன்றில் வெளியிட்டுள்ளார். இக்காலத்தில் இந்நூல் பற்றி ஆராய்ச்சி நூல்கள் பல வந்துள்ளன. ந.மா.

கலிங்கப்போர்: மௌரியப் பேரரசின் ஆதிக்கத்தின் கீழ் ஏறக்குறைய பாரத தேசத்தின் அனைத்துப் பகுதிகளும் அடங்கியிருந்த சமயத்தில், மகாநதிக்கும், கோதாவரி ஆற்றுக்கும் இடைப்பட்ட பகுதியாக இருந்த கலிங்கம் மௌரியப் பேரரசின் ஆளுகைக்கு உட்படாமல் ஒரு சிற்றரசின் கீழ் இருந்தது. இது வங்கத்திற்கும் பாரதத்தின் தென்பகுதிக்கும் இடையே கடல் போக்குவரத்துக்கும், தென்னகத்தின் சாலைப் போக்குவரத்துக்கும் இடைப்பட்ட பகுதியாகி குறுநில மன்னரால் ஆளப்பட்டு வந்தமையால் மௌரியப் பேரரசின் ஆதிக்கப் போருக்கு இலக்கானது. ஏனைய பல சிற்றரசுகள் மௌரியப் பேரரசின் அதிகார வரம்புக்கு உட்பட்டே செயல்பட்டன. ஆனால், போர்ச்சிறப்புப்பெற்ற கலிங்கம் அசோகரின் ஆளுகைக்கு உட்பட மறுத்ததால் கலிங்கப்போர் தவிர்க்க முடியாததாயிற்று.

அசோகர் முடிசூடிய 8-ஆம் ஆண்டில் தொடங்கிய கலிங்கப்போர் ஏறக்குறைய ஓராண்டுக் காலம் நடந்தது. அசோகரின் 13-ஆம் ஆட்சி ஆண்டின் (கி.மு. 256) 13-ஆம் கல்வெட்டு, கலிங்கப்போர் பற்றிய செய்திகளைத் தருகிறது. இப்போரில் ஏறக்குறைய 1,50,000 பேர் நாடு கடத்தப்பட்டனர்; 1,00,000 பேர் படுகாயம் அடைந்தனர் அல்லது கொல்லப்பட்டனர். துறவிகளும், அந்தணர்களும், கல்விமான்களும் கலிங்கப் போரின் பாதிப்புக்கு உள்ளானார்கள். அதுவரை யாரும் வெற்றி கொள்ள முடியாத கலிங்கம், பல்லாயிரக் கணக்கானோரின் இரத்த வெள்ளத்தில் அசோகரின் ஆதிக்கத்துக்கு உள்ளானது. நாடு பிடிக்கத் துடித்த அசோகனுக்குக் கலிங்கப்போரே கடைசிப் போரானது. வரலாற்றுத் திருப்புமுனையாக அமைந்த கலிங்கப் போரினால் அசோகப் பேரரசு இந்தியாவில் எந்தப் பேரரசும் அதுவரை பெறாத அளவு விரிவடைந்தது. பலரின் இறப்பைப் பார்த்த அசோகர் தம் நாடு பிடிக்கும் எண்ணம் மாறி, ஒரு புத்த துறவியாகி, இனிப்போர் செய்வதில்லை என்ற முடிவுக்கு வந்தார். இவ்வகை

யில், கலிங்கப்போர் மௌரியப் பேரரசின் வரலாற்றில் முக்கிய இடம் பெறுகிறது. பிற்கால மௌரியரின் வரலாற்றில் மிகப்பெரிய தாக்கத்தை ஏற்படுத்திய இப்போர், ஒரு மாபெரும் பேரரசின் சமயக் கொள்கையைப் பாதித்ததுடன் அதுவே அப்பேரரசு அழியவும் காரணமாயிற்று. இ.கா.

துணை நூல்கள்:

Sen, R.K., Rock Edicts of Asoka, Calcutta, 1955.

Thapar, Romila; Asoka and Decline of Mauryas, Oxford, 1963.

கலிங்கம்: இன்றைய தென் ஓரிசாப் பகுதி முற்காலத்தில் கலிங்கம் எனக் கூறப்பட்டது. கலிங்க நாடு வரலாற்றுச் சிறப்புடைய நாடாகும். பாலி என்ற அரசனின் மகன் ஒருவன் கலிங்கத்தை ஆண்டதாக மகாபாரதம் கூறுகிறது. அரிவமிசம், கருடபுராணம் போன்ற நூல்களில் கலிங்க நாட்டைப் பற்றிய குறிப்புகள் உள்ளன. யானைகளுக்குப் புகழ் பெற்ற நாடாகக் கலிங்கம் விளங்கியதைக் கௌடில்யரின் அர்த்தசாத்திரம் கூறுகிறது. பிளினி என்பவர் இந்நாட்டைக் 'கலிங்காய்' (Calingae) எனவும், இங்கு வாழ்ந்த மக்களை 'மல்லர்' என்றும் தமது நூலில் குறிப்பிட்டுள்ளார். இந்நாடு பௌத்தத்துடனும் தொடர்புடையதாக விளங்கியது. பௌத்த சமய நூல்களில் கலிங்க வரலாறு, பண்பாடு குறித்த செய்திகள் உள்ளன. அக்காலத்தில் இந்தியாவின் ஐம்பத்தாறு நாடுகளில் ஒன்றாக இது விளங்கியது. புராணங்கள் கூறும் இரேனு (Renu) என்ற அரசரின் காலத்தில் இந்தியாவில் இருந்த ஏழு அரசுப் பிரிவுகளில் ஒன்றாக இது விளங்கியது. கலிங்க நாட்டின் முதல் தலைநகரம் 'தண்டபுரம்'. கலிங்கத்தில் வறட்சி ஒன்று ஏற்பட்டதாகப் புராணங்கள் கூறுகின்றன. கலிங்க நாடு இலங்கை, சிரீவிசயம் ஆகியநாடு நாடுகளுடன் வாணிகத் தொடர்பு கொண்டிருந்தது. கலிங்க நாட்டைப் பற்றிச் சிங்களர்களும் கிரேக்கர்களும் உரோமானியர்களும் அறிந்திருந்தனர். இலங்கையின் புத்தசமய நூல்களான மகாவமிசம், தீபவமிசம், ஆகிய நூல்களில் இலங்கை அரசர்கள் கலிங்க நாட்டு அரசர்களிடம் திருமண உறவு கொண்டமை கூறப்பட்டுள்ளது. மகத நாட்டை ஆண்ட நந்த மரபைச் சார்ந்த அரசர்கள் கலிங்கத்தைத் தங்களின் ஆளுகையின் கீழ்க் கொணர்ந்தனர் எனப் புராணங்கள் கூறுகின்றன. மௌரியப் பேரரசர் அசோகர் கலிங்க நாட்டின் மீது போர் தொடுத்து அப்பகுதியை மகதப் பேரரசுடன் இணைத்துக் கொண்டார். இப்போரே அசோகரது வாழ்க்கையின் திருப்பு முனையாக அமைந்தது. அசோகருக்குப் பின், காரவேலன் என்ற அரசர் கலிங்க நாட்டின் சிறந்த அரசராக விளங்கினார். கீழைக் கங்கர்கள் கி.பி. 6-ஆம் நூற்றாண்டின் தொடக்கத்தில் கலிங்கத்தை ஆண்டனர். கலிங்கம், சிங்கபுரம், கபிலை ஆகிய இரு நகரங்களைக் கொண்டு விளங்கியது எனத் தமிழிலக்கியங்கள் கூறுகின்றன. தமிழகத்தை ஆண்ட சோழ அரசர்கள் இந்நாட்டுடன் தொடர்பு கொண்டிருந்தனர். கலிங்கத்தைக் கீழைச் சாளுக்கியக் குறுநில மன்னர் மதுகாமார்ணவர் என்பவர் ஆட்சி செய்த பொழுது (கி.பி. 1019-1038) சோழ அரசர் முதலாம் இராசேந்திரன் கலிங்கத்தின் வழியாகக் கங்கைவரை படையெடுத்துவென்றார். கலிங்கத்தை கி.பி.12-ஆம் நூற்றாண்டில் ஆட்சி செய்த அனந்தவர்மன் சோடகங்கன் சோழ மன்னருக்குத் திறை கொடுக்க மறுத்ததால், முதலாம் குலோத்துங்க சோழனின் படைத் தலைவர் தொண்டைமான் கலிங்கத்தின் மீது படையெடுத்து அனந்தவர்மனை வென்றதாகக் கல்வெட்டுகளும், செயங்கொண்டாரின் கலிங்கத்துப் பரணியும் கூறுகின்றன.

அனந்தவர்மனுக்குப் பின்னர் வந்தவர்கள் வங்காள இசுலாமியரின் படையெடுப்பைத் தடுத்து நிறுத்திக் கலிங்கத்தைப் பாதுகாத்தனர். கலிங்க மன்னரான முதலாம் நரசிம்மன் (கி.பி. 1238-1264) என்ற அரசர் கொனாரக்கு என்னுமிடத்தில் சூரியனுக்குக் கோயிலமைத்தார். இவர் பூரி என்னுமிடத்திலுள்ள சகந்நாதர் கோயிலையும் புதுப்பித்தார். கங்க மரபின் கடைசி அரசரான நான்காம் பானுதேவரை அவர் தம் அமைச்சர் கபிலேந்திரர் கி.பி. 1434-இல் ஆட்சிப்பீடத்திலிருந்து இறக்கி விட்டுத் தாமே அரசரானார். கசபதி என்னும் மரபு கபிலேந்திரர் காலத்திலிருந்து கலிங்கத்தை ஆட்சி புரிந்தது. கபிலேந்திரர் தனது ஆளுகையை விரிவுபடுத்தினார். கசபதி மரபினர் கி.பி. 1541 வரை கலிங்கப் பகுதியை ஆட்சி செய்தனர். கலிங்கம் கி.பி. 16-ஆம் நூற்றாண்டின் பிற்பகுதியில் பாமினி, விசய நகர அரசுகளுடன் தொடர்பு கொண்டு விளங்கியது.

கலிங்கம் சிறந்த நூலாடைகளுக்குப் பெயர் பெற்றது. தமிழிலக்கியங்கள் இங்கு நெய்யப்பட்ட 'கலிங்கம்' என்னும் ஆடைகளின் நேர்த்தியை விவரிக்கின்றன. வடஇந்திய நூல்களிலும், உரோமானியப் பயணிகளின் குறிப்புகளிலும் இங்கு நெய்யப்பட்ட கலிங்க ஆடைகளின் சிறப்பு கூறப்பட்டுள்ளது.

சு.இரா.

கலித்தாழிசை: தமிழ்மொழியில் தோன்றிய பாக்கள் காலப்போக்கில் வளர்ச்சியுற்ற நிலையினை அறிந்த இலக்கண ஆசிரியர்கள், அவற்றைப் பாவினங்

கள் எனத் தொகுத்துத் துறை, தாழிசை, விருத்தம் என வகைப்படுத்தி இலக்கணங் கூற முற்பட்டார் கள். பாவின இலக்கணங்கள் பிற்கால யாப்பியல் நூல்களாகிய யாப்பருங்கலம், யாப்பருங்கலக் காரிகை முதலியவற்றுள் விரிவாகக் கூறப்பட்டுள்ளன. கலித் தாழிசை என்பது கலிப்பாவினத்தின் மூன்று வகை களுள் ஒன்றினைக் குறிக்கிறது. ஒத்த அடிகள் சிலவும் பலவும் வந்து, கடைசி அடி மிக்கு வருமாறு அமை யும் செய்யுட்கள் கலித்தாழிசை எனப்படும். இரண் டடிகள் கொண்டு ஈற்றடி மிக்குவருவனவும், ஈற்றடி மிகுந்து மற்ற அடிகள் ஒவ்வாது வருவனவும் இவ் வகையில் அடங்கும். இத்தாழிசை ஒரு பொருள்மேல் மூன்றாய் அடுக்கி வரும்போது, கலியொத்தாழிசை எனப்படும். தாழிசை ஒன்றாகவோ இரண்டாகவோ மூன்றின் மிகுந்தோ வருவதும் கலித்தாழிசை எனப் படும். தாழிசை மூன்றாய் அமைந்து வெவ்வேறு பொருள் பற்றி வந்தாலும் இப்பெயர் பெறும். ஈற்றடி மிகுந்தும் ஏனைய அடிகள் ஒத்தும் வரும் தாழிசைகள் 'சிறப்புடைக் கலித்தாழிசை' என்றும், ஏனைய அடிகள் ஒவ்வாது வருவன 'சிறப்பில் தாழிசை' என்றும் சொல்லப்பெறும். அ.மா.ப.

கலித்துறை: தமிழ்மொழியில் தோன்றிய பாக்கள் காலப்போக்கில் வளர்ச்சியுற்ற நிலையினை அறிந்த இலக்கண ஆசிரியர்கள், அவற்றைப் பாவி னங்கள் எனத் தொகுத்துத் துறை, தாழிசை, விருத்தம் என வகைப்படுத்தி இலக்கணங் கூற முற்பட்டார்கள். பாவின இலக்கணங்கள், பிற்கால யாப்பியல் நூல்களாகிய யாப்பருங் கலம், யாப்பருங்கலக் காரிகை முதலியவற்றில் விரிவாகக் கூறப்பட்டுள்ளன. கலித்துறை என் பது கலிப்பாவினத்தின் மூன்று வகைகளுள் ஒன் றினைக் குறிக்கிறது. ஐஞ்சீரடிகளாகிய நெடிலடிகள் நான்கு கொண்டு அமையும் செய்யுள் கலித்துறை எனப்படும். இக்கலித்துறைச் செய்யுள்கள், அடிமறி யாய் அமையுமாயின் கலிமண்டிலத்துறை என்றும், அடிமறியாய் அமையாவிடின் கலிநிலைத்துறை என் றும் கூறப்படும். அடிமறியாவது செய்யுளின் நான்கடி களும் அடிதோறும் பொருள் முடிவுற, அவற்றை முறைமாற்றி வைப்பினும் பொருள் மாறுபடாத வாறு இருக்குமாறு பாடப்படுவதாகும். அ.மா.ப.

கலித்தொகை: பாட்டும் தொகையும் சங்க இலக்கியம் என வழங்கப்பெறும். பாட்டு எனப்படு வது பத்துப் பாட்டாகும். தொகை எனப்படுவது எட்டுத்தொகை நூல்களைக் குறிக்கும். கலித்தொகை எட்டுத்தொகை நூல்களுள் ஒன்று. எட்டுத்தொகை நூல்களுள், பாவின் பெயராலமைந்த தொகை நூல்கள் பரிபாடலும் கலித் தொகையுமாகும். கலித்தொகை, 'கற்றறிந்தார் ஏத்தும் கலி' என் றும், 'கல்வி வலார் கண்ட கலி' என்றும் சிறப் பித்துக் கூறப்பெறுகிறது. அகன் ஐந்திணையாகிய அகப்பொருட் செய்திகளைப் பாடுதற்கு உரிய தகுதி வாய்ந்த பாக்களாகத் தொல்காப்பியனார் கலிப்பா வினையும் பரிபாட்டினையும் குறிப்பிட்டுள்ளார். அவர் காலத்திற்கு முன்பேயே அகப்பொருள் இலக் கிய வழக்கில் பரிபாடலும் கலிப்பாவும் முதன்மை பெற்று விளங்கின என்பது தெரியவரும்.

கலிப்பா வெண்பா நடைத்து எனத் தொல்காப் பியனார் சுட்டுவர். கொச்சகம், அராகம், சுரிதகம், எருத்து என்னும் உறுப்புகள் கலிப்பாவிற்கு உரியன வாகும். இது இசைப்பாட்டு வகையைச் சார்ந்தது எனலாம்.

சங்கத்துச் சான்றோர் தொகுத்த கலிப்பாட்டு கள் எனப் பேராசிரியர் தொல்காப்பியச் செய்யுளி யல் உரையிலும், (தொல். செய். 149,153,155,160) நக்கீரர் இறையனார் அகப்பொருள் உரையிலும் (இறை.நூ.1) இந்நூலின் பாடல் எண்ணிக்கையினைப் புலப்படுத்தியுள்ளனர். சங்கத் தொகை நூல்களிற் சிதைவும் குறைவும் இன்றி, இன்று 150 கலிப்பாடல் களும் கிடைத்திருப்பது தமிழ் மக்களின் பேறு என லாம்.

சிவபெருமான் வாழ்த்தாக அமைந்துள்ள கட வுள் வாழ்த்துடன், பாலைக் கலி 35 பாடல்களும், குறிஞ்சிக்கலி 29 பாடல்களும், மருதக்கலி 35 பாடல் களும், முல்லைக்கலி 17 பாடல்களும், நெய்தற்கலி 33 பாடல்களும் கொண்டு கலித்தொகை விளங்குகிறது. இவ்வைந்தனுள் மருதக்கலி, முல்லைக்கலி, குறிஞ்சிக் கலி ஆகிய மூன்றும், மருதப்பாட்டு, முல்லைப்பாட்டு குறிஞ்சிப்பாட்டு என்றும் வழங்கின எனப் பேராசிரி யர் தம் உரையில் குறித்துள்ளார்.

பாலைக்கலியினைச் சேரமான் பாலைபாடிய பெருங்கடுங்கோவும், குறிஞ்சிக் கலியினைக் கபிலரும், மருதக்கலியினை மருதன் இள நாகனாரும், முல்லைக் கலியினைச் சோழன் நல்லுருத்திரனாரும், நெய்தல் கலியினை நல்லந்துவனாரும் பாடியுள்ளனர். இந் நூலினைத் தொகுத்தார், தொகுப்பித்தார் பற்றிய குறிப்பு யாண்டும் காணப்படவில்லை. நச்சினார்க் கினியர் உரைக் குறிப்பிலிருந்து நெய்தற்கலியைப் பாடிய நல்லந்துவனாரே இத்தொகை நூலைத் தொகுத்துக் கடவுள் வாழ்த்துப் பாடலையும் பாடி யுள்ளார் என்று கொள்ள இடம் ஏற்படுகிறது.

கலித்தொகையின் ஒவ்வொரு பாடலின் கீழும் அவ்வப் பாடலுக்குரிய கூற்றுவிளக்கம் பற்றிய

பழங்குறிப்புளது. சில பாடல்களின் குறிப்புகள் தொல்காப்பிய மேற்கோள்களுடன் மிக நீண்டும் செல்கின்றன. வேறு சில பாடல்களில் முன் பாடலுக்குரிய கூற்றே மீண்டும் இடம்பெற்றால், 'இதுவும் அது' என்று குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. எனவே, ஒவ்வொரு பாடலின் தொடக்கத்திலும் 'இன்னார் கூற்று' என்பது விளக்கமுறும் வகையில் தலைப்பு இடம் பெற்றுள்ளது. கலித்தொகை முழுவதற்கும் நச்சினார்க்கினியரின் நல்லுரை உண்டு.

முதன்முதலில் ஏட்டுச் சுவடிகளை ஆய்ந்து கலித்தொகையைப் பதிப்பித்தவர் யாழ்ப்பாணத்தைச் சேர்ந்த சி.வை. தாமோதரம் பிள்ளை அவர்களாவர். இப்பதிப்பு கி.பி. 1887–ஆம் ஆண்டில் வெளிவந்தது. இவர் இப்பதிப்பில் 'நல்லந்துவனார் கலித்தொகை' என்றே குறித்துள்ளமையினை நோக்கக் கலித்தொகை முழுமைக்கும் ஆசிரியராக இவர் 'நல்லந்துவனாரையே கொண்டார் என்று நினைக்க வேண்டியுளது. பேராசிரியர் வையாபுரிப் பிள்ளையும் தாம்எழுதிய 'தமிழ்மொழி இலக்கிய வரலாறு' என்னும் ஆங்கில நூலில், கலித்தொகையினை ஐவர் பாடியதாகக் கூறும் தனிப்பாடல் மிகப் பிற்பட்ட காலத்தது என்றும், நூலின் அமைப்பு, நடை, போக்கு முதலிய சில தனி இயல்புகளைக் கவனித்தாலும் இது ஒரே ஆசிரியர் இயற்றியதாகும் என்றே கொள்ளத்தக்கதாயுள்ளது என்றும், நெய்தற் பகுதியின் ஆசிரியராகக் குறிக்கப்பெற்ற நல்லந்துவனாரே ஏனைய பகுதிகளுக்கும் ஆசிரியராக இருத்தல் கூடும் என்றும் குறிப்பிட்டுள்ளார். ஆயினும், ஐந்து கலிகளின் ஆசிரியர் ஐவர் எனத் தனித்தனியே பெயர் சுட்டப்பெறும் பழம் பாடல் ஓர் உண்மையின் அடிப்படையில்தான் பன்னெடுங்காலமாக நிலவி வந்திருக்கவேண்டும் என்று கொண்டு, வெவ்வேறு ஆசிரியர்களே ஒவ்வொரு கலியின் ஆசிரியர்களாக இருக்கவேண்டும் என்று கொள்வதே நேரிதாகப்படுகிறது.

முதலில் இடம் பெற்றுள்ள பாலைக்கலியின் ஆசிரியர் பாலை பாடிய பெருங் கடுங்கோ ஆவர். இவர் பாலை நிலத்தை வருணிப்பதில் தமக்கு ஒப்பாரும் மிக்காருமின்றித் திகழ்கிறார். உவமைகளைக் கையாள்வதிலும் இவருக்கு நிகர் இவராகவேவிளங்குகின்றார். 'வறியவன் இளமை போல் வாடிய சினை' என்றும், 'சிறியவன் செல்வம் போல் சேர்ந்தார்க்கு நிழல் இன்றி' என்றும் கூடிவாழ்ந்து பின்னர்ப் பிரிந்து போனால் அது சூடி மகிழ்ந்து கீழே போட்ட பூவிற்குச் சமம் என்றும் இவர் கூறும் உவமைகள் நயமிக்கவை. காட்டின் கவர்த்த வழிகளில் வழிச் செல்வோரிடம் எடுத்துக் கொள்ளத் தக்க பொருள் இல்லையென்றாலும் ஆறலை கள்வர்கள் மறைந்திருந்து வழிச் செல்வோர் மேல் நஞ்சு தோய்ந்த அம்பினைப் பாய்ச்சி, அவர்கள் துடிதுடித்து இறப்பதைப் பார்த்து மகிழ்கிறார்கள் என்ற செய்தி, பாலை நிலத்தின் பயணக் கொடுமையை மிகுவிப்பதாயுளது. 'துன்பம் துணையாக நாடின், அதுவல்லது; இன்பமும் உண்டோ எமக்கு' என்றும், சந்தனக் கட்டை தம்மைத் தேய்த்துப் பூசிக் கொள்பவருக்கே மணம் ஊட்டுவது போல, ஒரு வீட்டிற் பிறந்த பெண் பிறந்த வீட்டிலன்றிப் புகுந்த வீட்டிற் சென்றே மணம் பரப்பவேண்டும் என்றும், ஒன்றன் கூறாடை உடுப்பவரே ஆனாலும் மனத்தால் ஒன்று பட்டவர் வாழ்க்கையே வாழ்க்கை என்றும், கழிந்து போன இளமையினை ஒருநாளும் ஒருவராலும் மீட்டுத் தர முடியாது என்றும் அமைந்த பல அரிய கருத்துகள் பாலைக் கலியுள் உள. வற்றிய பாலையிலும் வற்றாத அன்புக் காட்சிகளாகப் பெண் யானைக்கு நீரூட்டிவிட்டுப் பின்னர் மிகுந்ததைக் குடிக்கும் ஆண் யானையும், பெண் புறாவின் கோடை வெப்பம் வருத்தம் தீரத் தன் மென்சிறகால் வீசி வெப்பத்தைத் தணிக்கும் ஆண்புறாவும், தன் நிழலைத் தந்து தன் பெண்மானின் கதிர் வெம்மையினைப் போக்கும் ஆண்மானின் அன்புள்ளமும் நன்கு காட்டப்பட்டுள்ளன.

'குறிஞ்சி பாடக் கபிலன்' என்பர். குறிஞ்சிக் கலியைப் பாடியவர் கபிலர். குறிஞ்சிக் கலிப் பாடல்களில் பல நாடகப் போக்கில் அமைந்திருக்கக் காணலாம். 'கயமலர் உண்கணாய் காணாய் ஒருவன்' என்ற முதற் பாடலும், 'சுடர்த் தொடீஇ கேளாய்' என்ற பதினைந்தாம் பாடலும், 'முது பார்ப்பான் வீழ்க்கைப் பெருங்கருங் கூத்து' பற்றிப் பேசும் இறுதிப்பாடலும் (29) நாடகப்போக்கில் நன்கமைந்த பாடல்களாகும். இராவணனைப் பற்றிய குறிப்பு இரண்டாம் பாடலில் இடம்பெற்றிருக்கக் காணலாம். தலைமகன் முன்னிரவில் தலைமகளைச் சந்திக்க வரும் பொழுது நீரற்ற புலமாகவும், பொருளில்லான் இளமையாகவும் அறஞ்சாரான் மூப்பாகவும் விளங்கியவள் அவன்தன் தண்ணளியால் வைகறையில், கார் பெற்ற புலமாகவும், அருள் வல்லான் ஆக்கமாகவும், திறஞ்சேர்ந்தான் ஆக்கமாகவும் திகழ்வதனைக் கபிலர் நன்கு காட்டுவர். தன்னைக் காமர் கரும்புனலிலிருந்து காப்பாற்றிய காதலனையே கணவனாக மனத்தில் முடிவு செய்து கொண்ட அளவில் அப்பெண் 'அருமழை தரல்வேண்டில் தருகிற்கும் பெருமையள்' ஆகிவிட்டாள். தலைவன் தலைவியைப் பிரியமாட்டேன் எனச் சூளுரைத்து விட்டு, அச்சூள் பொய்த்தால், அச்செயல் திங்களுள் தீத்தோன்றியது போலவும், நிழற்கயத்து நீருள் குவளைவெந்ததுபோலவும், விசும்புச் சுடருள்

இருள் தோன்றியதுபோலவும் கருதப்படும். அவன் வரைந்து கொள்ளுங்கால் தலைவியின் மேனியிற் றோன்றிய பசலை நோய் கதிரவன்முன் மாயும் இருளாகிவிடும்.

மருதக்கலி பாடியவர் புலவர் மருதன் இளநாகனார் ஆவர். மதுரையின் சிறப்பும் வையையாற்றின் வளமும் மருதக்கலியில் இடம் பெற்றுள்ளன. மதுரைக்கு வையைநீர்ப் பகையுண்டேயொழியப் போர்ப் பகை கிடையாது. மதுரையில் புலன்நா உழவர்கள் புது மொழி கூட்டுண்ணுகிறார்கள். 'வாழிய பூவொடு வாரல் எம் மனை எனக் கூறும் மதுரைத் தலைவி, 'பரத்த' என்று தகாதவொழுக்கம் மேற்கொள்ளும் தலைவனைக் குறிப்பிடுகிறாள். 'முந்தையிருந்து மகன் செய்த நோய்த்தலை, வெந்த புண் வேல் எறிந்தற்றால்' என்ற உவமை உன்னுந்தொறும் நயம் பயப்பதாகும். 'நீயும் தவறிலை; நின் கை இது தந்த பூஎழில் உண்கண் அவளும் தவறிலள்,...யானே தவறுடையேன்' எனத் தன்னையே நொந்துகொள்ளும் தலைவியின் பொருமல் இரங்கத்தக்கது.

சோழன் நல்லுருத்திரனார் பாடியது முல்லைக் கலியாகும். துச்சாதனனைக் கொன்ற வீமனின் வீரம் முல்லைக் கலியின் முதற் பாடலில் இடம்பெற்றுள்ளது. ஏறு தழுவுதல் என்னும் முல்லை நில வழக்கம் பல பாடல்களில் கிளத்தப்பட்டுள்ளது. ஏறடக்கித் தான், தான் விரும்பிய பெண்ணின் தோளினைத் தழுவுதல் வேண்டும். ஏனெனில், கொல்லேற்றுக் கோடு அஞ்சுவானை மறுமையிலும் ஆயமகள் தழுவ மாட்டாள். ஏறு தழுவி அடக்கிய நிலம், கௌரவர் நூற்றுவரைப் பாண்டவர் ஐவர் வென்று அடக்கிய போர்க் களம் போலிருந்தது என்கிறார் சோழன் நல்லுருத்திரனார். ஆயரிடையில் காதல் மணம் கமழ்ந்தது.

ஐந்தாவதாக அமைந்துள்ள நெய்தற் கலியினைப் பாடியவர் நல்லந்துவனார் ஆவர். மாலைக் காலம் பிரிந்துறையும் தலைவிக்குத் துயர் செய்வது நன்கு புனையப்பட்டுள்ளது. நெய்தற்கலிப் பாடல்கள் அவலச் சுவையை மிகுவிப்பனவாகும். தலைவிக்கு மாலைக்காலம் வந்ததும் பசலை நோயும் உடன் வந்துவிடுகிறது. காதலர் தலைவியை விட்டு நீங்கும் பொழுதெல்லாம் அப்பசலை நோய் தலைவியின் மேனியை வந்தடைந்து விடுகிறது. அவர் அருகில் வந்து அவளைத் தொடும் பொழுதெல்லாம் அப் பசலை நோய் அவளை விட்டு நீங்கி விடுகிறது. மாலைநேரத்தில் இடையர் புல்லாங்குழல் இசைக்கத் தலைவியின் காதல் நோய் கைம்மிகுகிறது. நிரை வளை நெகிழ்ந்து கை முன் இறையினின்றும் கழன்று விழுகிறது. நெய்தல் கலியின் பாடலொன்று (16) ஆற்றுதல், போற்றுதல், பண்பு முதலானவற்றிற்கு விளக்கம் தருகிறது.

இவ்வாறாகக் கற்றறிந்தார் ஏத்தும் கலித் தொகைப் பாடல்கள் அகப்பொருள் நுட்பம் வாய்ந்தனவாய், வாழ்வியல் உண்மைகளை வகைமை பெற எடுத்துரைப்பனவாய் அமைந்து, படிக்குந்தோறும் இன்பம் பயப்பனவாய் விளங்குகின்றன. சி.பா.

கலிப்பகையார், பெரியபுராணம் சிறப்பிக்கும் சான்றோர்களுள் ஒருவர். இவர் வரலாறு திருநாவுக்கரசு சுவாமிகள் புராணத்தில் காணப்படுகிறது. திருநாவுக்கரசரின் இயற்பெயர் மருள்நீக்கியார் என்பதாகும். மருள் நீக்கியாரின் தமக்கை திலகவதியார். அவர்க்குப் பன்னிரு வயது ஆன அளவில் அக்கால முறைப்படி ஒத்த சிறப்புடைய வேளாண் குலத் தலைவர் கலிப்பகையாரை மணம் பேசுமாறு திருநாவுக்கரசர் தந்தையார் புகழனார் மேலோரை அனுப்பிவைத்தார். கலிப்பகையார் மின்னார் செஞ்சடை அண்ணலாகிய சிவபெருமானுக்கு உண்மைத் தொண்டு செய்பவர். நாட்டை ஆளும் மன்னனிடம் அன்புடையவர். சிங்கமெனத் திகழும் வீரமுடையவர். காண்பதற்கு விருப்பத்தைத் தரும் பெருவனப்புக் கொண்டவர்.

அழகுமிக்க திலகவதியாரை மணம் பேச வந்தவர்களை வரவேற்று, குலம் பேசிக் குணம் பேசிக் குற்றமற்ற புகழனார் மணத்திற்கு இசைந்தார். இதனை மேலோர் கலிப்பகையார்க்கு அறிவித்தனர். மணவினை முடிவதன் முன்னதாக அந்நாட்டு அரசனோடு வடநாட்டரசன் பகை கொண்டு போர் தொடுக்க, அரசனின் ஆணைமேற்கொண்டு கலிப் பகையார் படையுடன் சென்றார்.

போர்க்களத்தில் பகையரசனுடன் கடுஞ்சமர் நடந்தது. பன்னாட்கள் அப்போர் வினையில் ஈடுபட்டிருந்தார் கலிப்பகையார். ஆயினும் முடிவில் கலிப் பகையார் போர்க்களத்தில் வீரமரணம் எய்தினார். உயிர் கொடுத்துப் புகழ்கொண்டார்.

அரசனின் ஏவலின்படி போர் முனைக்குச் சென்ற கலிப்பகையார் பகை அழிந்து, அமரர் உலகம் ஆள்வதற்குச் சென்றார் என்னும் சொல்லை உலகோர் கூறக்கேட்டார் திலகவதியார். எந்தையும் என் அன்னையும் அவர்க்கு என்னைக் கொடுக்க இசைந்தார்கள். அந்த முறையால் நான் அவர்க்கே உரியதாகிய இந்த உடலைச் சுமந்து வாழாமல், இந்த உயிரை அவர் உயிரொடு இசைவிப்பேன் எனத் துணிந்தார். தமக்கையாரின் இக்கொள்கையினை

அறிந்த மருள் நீக்கியார் அவரிடம் மன்றாடித் தம் பொருட்டு வாழுமாறு வேண்டினார்.

கலிப்பகையார் வரலாறு அவரது அளவற்ற வீரத்தினையும், அரசர் பணி மேற்கொண்ட கடமையுள்ளத்தினையும், அவரை மணத்தால் கணவராகக் கொள்ளா விடினும் மனத்தால் வரித்த நிலையில் அவர் இன்றி வாழ விரும்பாத திலகவதியாரின் தூய உள்ளத்தினையும் காட்டுகின்றது. ஜி. ஆர். கி.

கலிப்பா தமிழில் வழங்கும் பாவகைகளுள் ஒன்று. பாக்களை ஆசிரியம், வெண்பா, கலி, வஞ்சி என நான்கு வகையாகத் தொல்காப்பியர் பகுத்துள்ளார். அவற்றுள் மூன்றாம் நிலையில் வைத்து எண்ணப்படும் கலிப்பா வெண்பா நடையை ஒத்து அமைவதாகும். கலிப்பா நான்கு வகையாக அமையும் என்பர் தொல்காப்பியர். அவை ஒத்தாழிசைக் கலி, கலிவெண்பாட்டு, கொச்சகம், உறழ்கலி என்பன. ஆசிரியப்பாவிலும் வெண்பாவிலும் காணப்படாத ஒரு தனித் தன்மை கலிப்பாவிற்கு உண்டு. கலிப்பா உறுப்புகளைப் பெற்று அமைவதே அதன் தனித்தன்மையாகும். தரவு, தாழிசை, அராகம், அம்போதரங்கம், தனிச்சொல், சுரிதகம் என்னும் ஆறும் கலிப்பாவில் உறுப்புகளாக அமையும். கூறப்பெற்ற ஆறு உறுப்புகளும் பெற்று வருகிற கலிப்பாக்களும், ஒருசில குறைந்து வருகிற கலிப்பாக்களும் உள.

கலி உறுப்புகளுள் தரவு என்பது கலிப்பாவின் தலை உறுப்பாகக் கருதப்பெறுவது. பாவின் தன்மைக்கேற்ப அளவில் கூடியும் குறைந்தும் வரும். தாழிசை என்பது இரண்டாம் நிலையில் அமையும் உறுப்பாகும். தாழம்பட்ட ஓசையுடைமையால் இப்பெயர் பெற்றது. இது பெரும்பாலும் ஒரு பொருள்மேல் மூன்றடுக்கியே வரப்பெறும். அராகம் என்பது முடுகியல் ஓசையுடையது. துணை உறுப்பாகக் கொள்ளத் தக்கது. கலிப்பாவில் சில வகைகளே இவ்வுறுப்புடன் காணப்படும். அம்போதரங்கம் என்பது கடல் அலை போலப் பெரிதும் சிறிதுமாக அமையும் ஒரு துணை உறுப்பாகும். இதுவும் சில வகைகளில் மட்டிலும் காணப்படும். தனிச்சொல் என்பது கலிச்செய்யுளின் பல உறுப்புகளிலும் கூறப்படும் கருத்துகளை இணைப்பதற்கு வரும் ஓர் உறுப்பாகும். தனிச்சொல்லாக அமைவதனால் இப்பெயர் பெற்றது. சுரிதகம் கலிப்பாவின் இறுதியில் அமையும் சிறப்பான உறுப்பாகும். மற்றைய உறுப்புகளில் அமைந்துள்ள கருத்துகளைச் சுருக்கிக் கூறும் தன்மையுடையது. நத்தை போன்று சுரித்தலால் இப்பெயர் பெற்றது.

கலிப்பா இரண்டு பொருள்களில் சிறந்து வரும். ஒன்று காமம் நுதலிய பொருள். மற்றொன்று தேவர்களை வழிபடுகிற கடவுள் வாழ்த்துப் பொருள்.

ஒத்தாழிசைக்கலி, தரவு, தாழிசை, தனிச்சொல், சுரிதகம் என்ற நான்கு உறுப்புகள் பெற்று அமையும், இதன் மற்றொரு வகை தேவர்களை முன்னிலைப் படுத்தி வழிபடுவதாக அமையும். அது வண்ணகம், ஒருபோகு என இருவகைப்படும். வண்ணகம் என்பது ஒத்தாழிசைக்குக் கூறப்பெற்ற நான்கு உறுப்புகளுடன் எண் என்னும் ஓர் உறுப்புச் சேர்ந்து வரப்பெறும். மற்றொரு வகையாகிய ஒருபோகு கொச்சக ஒருபோகெனவும், அம்போதரங்க ஒருபோகு எனவும் இருவகையாக அமையும். கொச்சக ஒருபோகு யாப்பினாலும் பொருளினாலும் வேற்றுமையுடையதாய் நான்கு பிரிவாக அமையும். அம்போதரங்க ஒருபோகு அறுபதடி மேல் எல்லையாகவும் முப்பதடி சிற்றெல்லையாகவும் கொண்டமையும். கலிவெண்பா என்பது பாடல்முழுமையும் ஒரே கருத்தமைய, வெண்பாவின் தன்மையாகிய வெண்சீர் பயின்று திரிபு இல்லாமல் வருவது என்று கூறுவர். இப்பாவில் வேறு வகையைத் தொல்காப்பியர் சுட்டவில்லை. கொச்சகக் கலி என்பது உறுப்புகள் கூறப்பெற்ற வரிசையில் அமையாமல் மாறுபட அமைந்தும், ஐஞ்சீர் அடுக்கியும், ஆறு உறுப்புகள் பெற்று வெண்சீர் பயின்றும் வருவதாகும். உறழ்கலி கூற்றும் அதற்குரிய மாற்றமும் இணைந்த நடைப்பாங்கில் அமைவதாகும்.

கலிப்பாவின் இந்நான்கு வகைகளையும் ஒத்தாழிசை, வெண்கலி, கொச்சகக்கலி என மூவகையாக அமிதசாகரர் குறித்துள்ளார். அவற்றுள் ஒத்தாழிசை நேரிசை ஒத்தாழிசை. அம்போதரங்க ஒத்தாழிசை, வண்ணக ஒத்தாழிசை என மூன்று பிரிவாக அமையும். இவை மூன்றும்முறையே தரவு, தாழிசை, தனிச்சொல், சுரிதகம் என்னும் நான்கு உறுப்புகளையும், அம்போதரங்கம் என்னும் ஓர் உறுப்பைக் கூட்டி ஐந்து உறுப்புகளையும், அராகம் என்னும் உறுப்பை அவற்றுடன் கூட்டிஆறு உறுப்புகளையும் பெற்று அமையும்.

வெண்கலி என்பது இருவகையாக அமையும். ஒன்று வெண்கலிப்பா, மற்றொன்று கலிவெண்பா. கலித்தளை அமைத்து கலியோசை மிகுந்து வருவது வெண்கலிப்பா என்றும்; வெண்தளை அமைந்து வெள்ளோசை மிகுந்து வருவது கலிவெண்பா என்றும் கூறுவர்.

கொச்சகக் கலி என்பது ஐந்து பிரிவாக அமையும். அவை 1. தரவு கொச்சகம், 2. தரவிணைக் கொச்சகம், 3. சிஃறாழிசைக் கொச்சகம், 4. பஃறா

ழிசைக் கொச்சகம், 5. மயங்கிசைக் கொச்சகம் என்பன. தரவு கொச்சகம் என்பது ஒரு தரவு வந்து கொச்சகக் கலிப்பாவாக அமைவது. தரவிணைக் கொச்சகம் என்பது இரு தரவு அமைந்து கொச்சகக் கலிப்பாவாக அமைவது. சிஃறாழிசைக் கொச்சகம் என்பது தாழிசைகள் சில அமைந்து வருவது. பஃறா ழிசைக் கொச்சகம் என்பது தாழிசைகள் பல அமைந்து வருவது. மயங்கிசைக் கொச்சகம் என்பது கூறப்பெற்ற ஆறு உறுப்புகளும் முறையே வாராமல் மயங்கி வருவதும்; பிறதளை மயங்கியும், பிற அடி மயங்கியும், பிற பா மயங்கியும் வருவது ஆகும்.

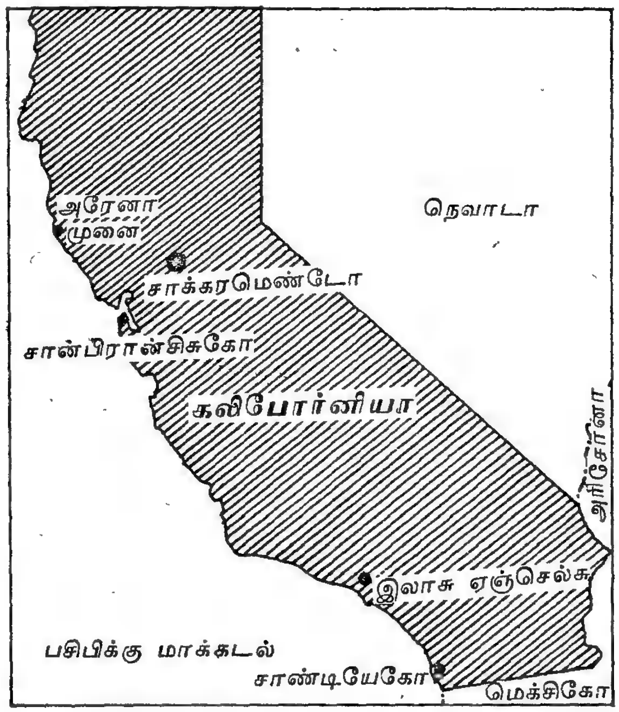
கொச்சகம் என்பது சிறிதும் பெரிதுமாக மடிக்கப் பெறும் கொய்சகம் போன்று அடிகள் பெரிதும் சிறிதுமாக அமைவதால் பெற்ற பெயர் என்று கூறுவர். வழக்குச் சொற்களைக் கொச்சை என்று சொல்வது போல வழக்குச் சொற்கள் மிகுதியாக அமைவதால் கொச்சகம் எனப் பெயர் வந்தது. எனவும் கூறுவர். சு.சா.

கலிபோர்னியா அமெரிக்க ஐக்கிய நாட்டின் முப்பத்து ஒன்றாம் மாநிலமாக கி.பி. 1850-இல் இணைந்த பெருநிலப்பகுதி. இதன் பரப்பு 411,015 ச.கி.மீ. அமெரிக்காவின் மேற்கில் பசிபிக்கு மாக் கடலைச் சார்ந்துள்ள இம்மாநிலத்தின் தலைநகர்

கலிபோர்னியா அமைவிடம்

சாக்கரமெண்டோ (Sacramento). இதற்கு வடக்கில் ஒரிகன் மாநிலமும், கிழக்கில் நெவாடாவும் அரி சோனாவும், தெற்கில் மெக்சிகோவும், மேற்கில் பசிபிக்கு மாக்கடலும் எல்லைகளாக உள்ளன. மக்கள்தொகையைப் பொறுத்தவரை அமெரிக்க மாநி லங்களில் முதலாவதாகவும், பரப்பைப் பொறுத்த வரை மூன்றாவதாகவும் உள்ள கலிபோர்னியா (California), பலதிறப்பட்ட தட்பவெப்பநிலைகளை உடையதாகும். மேற்குக் கடற்கரைப் பகுதி 1,930.8 கி.மீ. நீளமுள்ளது. இப்பகுதியில் பல சிறுமலைகள் கடற் கரை மலைத் தொடர்கள் என்னும் பெயரில் விளங்கு கின்றன. சான்பிரான்சிசுகோவின் (Sanfrancisco) வடக்கில் அரேனா முனையிலிருந்து மாநிலத்தின் தெற்குக் கோடிவரை உள்ள நிலப்பகுதியில் அடிக்கடி நில நடுக்கங்கள் ஏற்படுவதுண்டு. காடுகள் நிறைந்த வடபகுதியில் மழை மிகுதி. பொன்வாயில் (Golden Gate) என்னுடமித்திற்குத் தெற்கில் குறிப்பிடத்தக்க பெரிய ஆறு எதுவும் கடலில் கலக்கவில்லை.

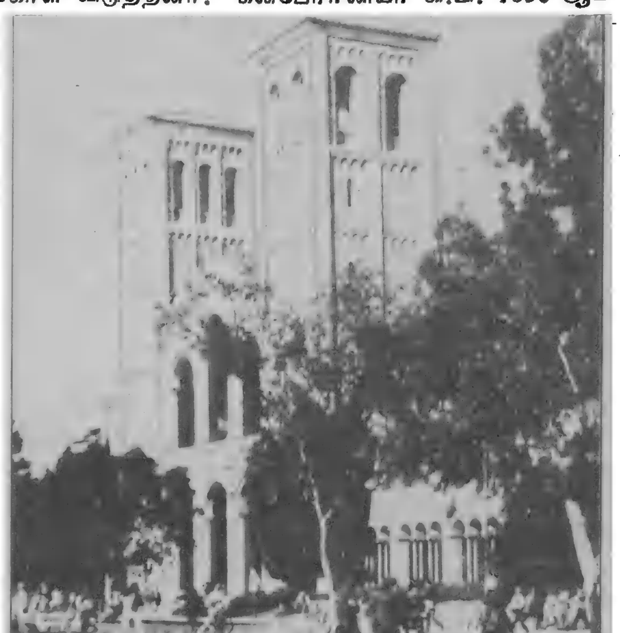
கலிபோர்னியா

கலிபோர்னியா 58 மாவட்டங்களாகப் பிரிக்கப் பட்டிருக்கிறது. இம்மாநிலத்தின் பெருமைக்கு வேளாண்மையை விடத் தொழிற்பெருக்கமே காரணம் என்று கருதப்பட்டபோதிலும் பழங்கள், காய்கறிகள் உற்பத்தியில் இதுவே அமெரிக்க மாநிலங் களுள் தலையாயது. தக்காளி, சிவப்புமுள்ளங்கி, கீரைவகைகள், தண்ணீர்விட்டான் கொடி, திண்ணிய பூக்கோசுவகை, பசலைக்கீரை, வைந்நிற விதைகள் கொண்ட சிவப்புப் பழவகைகள் (Straw-berry) முதலிய பல தானியங்கள் மற்ற மாநிலங்களை விட மிகுதியாக இங்கு விளைகின்றன. உலர்புல், திராட்சை, பருத்தி முதலியனவும் மிகுதியாகப் பயிராகின்றன.

மீன் பிடிக்கும் தொழில் நன்கு வளர்ந்துள்ளது.பாறை எண்ணெய், எண்ணெய் உற்பத்தியில் 1960-களில் அமெரிக்கக் கண்டத்திலேயே மூன்றாம் இடத்தை இம் மாநிலம் பெற்றது. நிலத்திலிருந்து வெளிப் படும் வளி (நிலவளி), சிமிண்டு, மணல், சரளைக்கற் கள் ஆகியவை உற்பத்தியிலும் இம்மாநிலம் சிறப் பிடம் பெற்றுள்ளது. இரண்டாம் உலகப்போருக்குப் பிறகு, இங்குப் பெருந்தொழில்கள் பல பெருகி யுள்ளன. குறிப்பாக, போக்குவரத்துச் சாதனப் பொருள்கள், மின்சாரப் பொருள்கள், இயந்திரப் பொருள்கள், உலோகப் பொருள்கள் முதலியவற்றைக் குறிப்பிடலாம். திரைப்படத் தொழிலிலும் தொலைக் காட்சித் தொடர்பான தொழில்களிலும் கலிபோர் னியா உலகப்புகழ் பெற்றுள்ளது. சுற்றுலா வளர்ச்சித் தொழில் மூலம் இம்மாநிலம் மிகுந்த வருமானம் பெறுகிறது. திசுனிலாந்து (Disney Land), சான் பிராசிசுகோ, தங்கவாயிற்பாலம் (Golden Gate Bridge), மிகப்பெரும் உயரமான மரவகைகள், பல தேசிய பூங்காக்கள், காடுகள்,அழகான கடற்கரைகள் முதலிய பலவும் யாவரும் கண்டுகளிக்கத்தக்கவை.

வரலாறு: ஆல்ட்டா கலிபோர்னியா எனப்படும் கலிபோர்னியாவின் வடபகுதிக்கு கி.பி. 1542-இல் முதன்முதலாகச் சென்ற இசுபானிய மாலுமியின் பெயர், சுவான் ரொட்ரீகசு காப்ரில்லோ (Juan Rodrigues Cabrillo). சர் பிரான்சிசு திரேக்கு (Sir Francis Drake) என்னும் ஆங்கிலேயன் கி.பி. 1579-இல் சான் பிரான்சிசுகோவுக்கு வடக்கே சென்று, அங்கு உள்ள இரேயசுப் (Rayes) பகுதியை மகாராணி முதலாம் எலிசபெத்துக்கு உரிமையாக்கினான். அதன்பிறகு அங்குக் குடியேற்றம் சிறிது சிறிதாகத் தொடர்ந்தது. கலிபோர்னியாப் பகுதிகளின் ஆளுநர் முயற்சிகளால், கி.பி. 1769-இல் அவர் நிகழ்த்திய படையெழுச்சியின் மூலம் சாண்டியாகோ வளைகுடாவைச் (San-Diego Bay) சுற்றிய பகுதி அமெரிக்கக் குடியேற்றமாகியது. அடுத்த ஆண்டில், மொண்டேரே (Monterey) வளை குடாப் பகுதியில் அமெரிக்கக் குடியேற்றங்களேற்பட் டன, ஆல்ட்டா கலிபோர்னியாவுக்கு மொண்டேரே தலைநகராகியது. பல கிறித்தவச் சமய தூதுக் குழுக்கள் அங்கே சென்றன. அங்கு வாழ்ந்து வந்த இந்தியர்களைக் கிறித்தவர்களாக்கும் முயற்சி தொடர்ந்தது. ஆடு மாடு மேய்க்கும் தொழில் வளர்ச்சியுற்றது. தோல்களும் தோற்பொருள்களும் மிகுதியாக ஏற்றுமதி செய்யப்பெற்றன. சுவான் படி சுட்டா தே-ஆன்சே (Juan Bautista-De-Anza) கி.பி. 1776-இல் சான் பிராசிசுகோவைத் தோற்றுவித்து, அதை ஒரு புறக்காவல் அரணாக அமைத்தார்.

ஆதியில் அங்குக் குடியேறியவர்களுக்குக்கலிபோர் னியர் எனப் பெயர் வழங்கியது. இசுபெயின் நாட்டோ அதன்பின் ஆதிக்கம்பெற்ற மெக்சிகோவோ கலிபோர் னியர் செய்திகளில் அதிகம் தலையிடவில்லை. மெக்சிகோ மக்கள் குடியேற்றங்கள் கி.பி. 1840 களில் அங்கு ஏற்பட்டன. தெற்குப் பகுதியில் உருசியக் குடி யேற்றங்கள் சிலவும் ஏற்பட்டன. கலிபோர்னியர் கி.பி. 1836-ஆம் ஆண்டிலேயே தமது சுதந்திரத்தை வலியுறுத்தத் தொடங்கினர். கலிபோர்னியாவில் அதிகாரம் செலுத்திய மெக்சிகோ ஆளுநரை கி.பி. 1845-இல் விரட்டிவிட்டனர். ஆளுநர் ஆட்சி முடிவுற் றது. அமெரிக்க ஆய்வுப் பணியாளர் சான் சி. பிரமாண்டு (John C. Fremont) என்பாரின் தூண்டு தலின் விளைவாக கி.பி. 1846-இல் சொனோமாப் (Sonoma) பகுதியில் அமெரிக்கக் குடியேற்ற மக்கள் ஒரு குடியரசை நிறுவிக் கொண்டனர். அந்த ஆண்டி லேயே அமெரிக்காவும் மெக்சிகோவும் போரில் இறங் கின. அப்போரை கி.பி. 1848-இல் முடிவுறச் செய்த குவாடலூப்-இதால்கோ (Quadelupe-Hidalgo) உடன் படிக்கையின்படி, கலிபோர்னிய நிலப்பகுதி முழுவதை யும் அமெரிக்கா மெக்சிகோவிடமிருந்து பெற்றுக் கொண்டது. பிறகு அப்பகுதியில் தங்கச்சுரங்கங்கள் இருப்பது அறியப்பட்டபின், மேலும் மேலும் அமெ ரிக்கர்கள் கிழக்கிலிருந்து மேற்கே குடியேறலாயினர். முதன்முதலில் அங்குத் தங்கச் சுரங்கத்தைக் கண்டு பிடித்தவர் சேம்சு மார்செல் (James Marshall) என் பாராவர். கலிபோர்னிய மக்கள் தமக்கு மாநிலத் தகுதி வேண்டுமென கி.பி.1849-ஆம் ஆண்டு வேண்டு கோள் விடுத்தனர். கலிபோர்னியா கி.பி. 1850-ஆம்

இலாசு ஏஞ்சல்சிலுள்ள கலிபோர்னியாப் பல்கலைக் கழகப் பகுதி

ஆண்டுச்சமரச உடன்பாட்டின்படி, அமெரிக்க ஐக்கிய நாடுகளில் ஒன்றாக இணைந்தது. அங்கு அடிமை முறை புகுத்தப்படவில்லை. தலைநகர் கி.பி. 1854-இல் சாக்ரமெண்டோவுக்கு மாற்றப் பெற்றது. இலாசு ஏஞ்சல்சு (Los Angeles) முதலிய புதிய நகரங்கள் தோன்றி வளர்ச்சியுற்றன. மக்கள்தொகை ஆண்டுதோறும் பெருகலாயிற்று.

அங்கு கி.பி. 1879-ஆம் ஆண்டில் அமைக்கப் பெற்ற மாநில அரசியல் அமைப்பு இன்றும் தொடர்ந்து வருகிறது. நான்கு ஆண்டுகளுக்கு ஒரு முறை தேர்ந்தெடுக்கப்படும் ஆளுநர் தலைமை நிருவாக அதிகாரியாக விளங்குகிறார். 40 உறுப்பினர்களைக் கொண்ட சட்டசபையும் சட்டமியற்றும் பணியைப் புரிகிறது. மேல்சபை நான்கு ஆண்டுகளுக்கு ஒரு முறையும், கீழ்ச்சபை இரண்டு ஆண்டுகளுக்கு ஒரு முறையும் தேர்ந்தெடுக்கப்படுகின்றன. சட்டமன்றம் வழியாக அன்றி மக்கள் நேரடிச்சட்டம் ஆக்கும் உரிமையும் (Initiative), தனி ஒரு செய்தியில் தேர்தலுக்குரிய மக்கள் தொகுதியினர் அனைவரும் வாக்கெடுப்பு மூலம் நேரடியாக முடிவுசெய்யும் குடியொப்ப முறையும் (Referendum), மீட்டழைப்பாணை உரிமையும் (Recall) இந்த அரசியலமைப்பில் இடம் பெறுகின்றன. தெ.பா.

கலிபோர்னியாப் பல்கலைக் கழகம்: அரசின் பண உதவியால் நடைபெறுகிறது. கலிபோர்னிய பல்கலைக்கழகம் (University of California) கி.பி. 1868-ஆம் ஆண்டு தொடங்கப்படுவதற்கான அரசு அனுமதியினைப் பெற்றது. இப்பல்கலைக்கழகத்தில் கி.பி. 1869-இல் ஒக்லாந்து (Oakland) நகரில் முதன்முதலாக வகுப்புகள் நடந்தன. பின்னர் கி.பி. 1873-இல் இப்பல்கலைக்கழகம் பெர்க்கிலி (Berkeley) நகருக்கு மாற்றப்பட்டது.

கலிபோர்னியப் பல்கலைக்கழகம் ஆணும் பெண்ணும் சேர்ந்து பயிலும் தன்மையுடையது. இதன் நிருவாக அலுவலகங்கள் பெர்க்கிலியிலேயே உள்ளன. இளங்கலை, முதுகலை, அறிஞர் பட்டங்கள் (Doctor's Degrees) ஆகியவற்றை இப்பல்கலைக் கழகம் வழங்குகிறது. இங்கு 150-க்கும் மேற்பட்ட ஆராய்ச்சி மையங்கள் உள்ளன. இங்கு வேளாண்மை விரிவாக்க மையத்தின் சேவையும் பொது விரிவாக்கப் பிரிவுச் சேவையும் உள்ளன.

கலிபோர்னியாப் பல்கலைக்கழகத்தில் ஒன்பது வளாகங்கள் உள்ளன. ஒவ்வொரு வளாகத்திற்கென்றும் தனித்தனியே பாடப்பிரிவுகள் உள்ளன. பெர்க்கிலி வளாகத்தில் வணிக நிருவாகம், வேதியியல், கல்வியியல், பொறியியல், சுற்றுப்புறச் சூழலமைப்பியல் (Environmental Design), இதழியல், சட்டம், நூலக வியல், பொதுமக்கள் உடல் நலம், சமூகநலம் போன்ற பாடத்துறைகள் உள்ளன.

தேவிசு வளாகத்தில் (The Davis Campus) வேளாண்மை மற்றும் சுற்றுப்புறச் சூழலியல், பொறியியல், சட்டம், மருத்துவம், கால்நடை மருத்துவம் போன்ற துறைகள் உள்ளன.

இர்வின் (Irvin) வளாகத்தில் நிருவாகம், உயிர் அறிவியல் துறைகள் (Biological Sciences), கவின் கலை, வாழ்வியல், மருத்துவம், இயல்பறிவியல் (Physical Sciences), சமூக அறிவியல் ஆகிய துறைகள் உள்ளன.

இலாசு ஏஞ்செல்சு (Los Angeles) வளாகத்தில் கட்டடக்கலை மற்றும் நகர்த்திட்டமிடல், பல் மருத்துவம், கல்வியியல், பொறியியல் மற்றும் செயலறிவியல், மேலாண்மை, மருத்துவம், சமூக நலன் போன்ற துறைகள் உள்ளன.

'ஆற்றுப்புற வளாகத்தில்' (The Riverside Campus), வேளாண்மைக்கும் வளிமண்டலத் தூய்மைக் கேட்டிற்கும்(Air Pollution) ஆராய்ச்சி மையங்கள் உள்ளன. இங்கு நிருவாகம், கல்வியியல், வாழ்வியல், சமூகஅறிவியல் போன்ற துறைகள் உள்ளன.

சாண்டியாகோ (San Diego), சாந்தா குருசு (Santa Cruz) ஆகிய இரு வளாகங்களில் பல கலைக் கல்லூரிகள் உள்ளன. சான் பிரான்சிசுகோ வளாகம் நலமருத்துவத் துறையில் (Health Sciences) கவனம் செலுத்துகிறது. இங்குள்ள ஆராய்ச்சி மையங்கள் மூட்டு வீக்கம் (Arthiritis), புற்றுநோய், வெப்ப மண்டலப் பகுதி சார்ந்த நோய்கள் (Tropical Diseases) ஆகியவற்றில் ஆராய்ச்சி செய்கின்றன.

சாந்தா பர்பாரா (Santa Barbara) வளாகம் கல்வியியல், பொறியியல், படைப்பாக்கக் கல்வி (Creative Studies) ஆகியவற்றில் கவனம் செலுத்துகிறது. இங்குள்ள ஒரே கல்லூரியில் மட்டும்தான் இளநிலை அளவில் அணுவாற்றல் பொறியியல் (Nuclear Engineering) கல்வித் திட்டம் வழங்கப்படுகிறது. எஸ்.த.

கலியநாயனார் பெரிய புராணம் போற்றும் அறுபத்து மூன்று நாயன் மார்களுள் ஒருவர். தொண்டை நன்னாட்டில் சிறப்புடைய நகராகத் திகழ்வது திருவொற்றியூர். அது சிவபெருமான் நடம் பயிலும் திருப்பதியாகும். அந்நகரில் சக்கரப்பாடித் தெருவில் வாழ்ந்த தைல வணிகர் குலத்தில் கலியு

நாயனார் தோன்றினார். சில ஏட்டுப்பிரதிகளில் இவர் புராணங் கூறும் பகுதியின் தலைப்பு கலிநீதி நாயனார் புராணம் எனக் குறிப்பிட்டுள்ளது. கலிக் கம்ப நாயனார் புராணத்தின் இறுதிப்பாடலில் 'காத லன்பர் கலிந்தியார் தம் பெருமை கட்டுரைப்பாம்' என வரும் தொடர் கொண்டு அவ்வாறு தலைப்பு அமைத்திருத்தல் கூடும்.

பெருஞ் செல்வராகிய இவர் முக்கண் இறை வனார்க்குத் திருத் தொண்டு செய்யும் இயல்பினர். பெற்ற செல்வப்பயன் தொண்டுசெய்வதே என உணர்ந்து, ஒற்றியூர் இறைவன் கோயிலின் உள்ளும் புறமும் அல்லும் பகலும் திருவிளக்கு ஏற்றும் பணி பூண்டார். அத்திருத்தொண்டு நெடுநாள் நடைபெற் றது. உண்மைத் தொண்டரின் உள்ளப் பாங்கினை உலகிற்கு உணர்த்தும் பாங்கில் இறையருளால் இவரது செல்வம் தேய்ந்து வறுமை சூழ்ந்தது. அப் போதும் திருப்பணியில் பின்வாங்கிடாத இப்பேரா ளர், எண்ணெய் விற்போரிடம் எண்ணெய் பெற்றுத் தம் தொண்டினைத் தொடர்ந்தார்.

வளமுடையார் சிலகாலம் இவர்க்கு எண்ணெய் வழங்கினர் பின்னை அவர்களும் நல்குதல் தவிர்க்கத் தளரும் மனமுடையவராய்க் கலியநாயனார் எண்ணெய் ஆட்டும் இயந்திரமுள்ள களத்தில் பணி புரிந்து அதனால் வரும் கூலிகொண்டு திருத்தொண்டு செய்ய முனைந்தார். செக்கினில் எள் ஆட்டிப் பத மறிந்து எண்ணெய் எடுத்தும், செக்கினில் இழுக்கும் மாடுகளை ஓட்டியும் கூலி பெற்று, அதனால் விளக்கி டும் தம் விழுத்தொண்டினைச் செய்து வந்தார். இவர் செய்த பணிக்கு இளைஞர் பலர் முன்வந்தமையால் இவர்க்குத் தொண்டியற்றும் வாய்ப்புக் குறைந்தது. தம் இல்லத்தில் இனி விற்கக் கூடிய எப்பொருளும் இல்லை என்பதால், தம் மனையாளை விற்பதற்கும் துணிந்தார். ஆயினும் இவர்தம் மனைவியாரை வாங்கித் தனமளிக்கும் செல்வர் கிட்டாமையால் உள்ளம் நொந்தார். திருப்பணி தடைப்படுமே என வருந்தினார். 'திருவிளக்கு அணையும் எனில் நானும் மாள்வன்' என்று சூளுறவு பூண்டார். திருவிளக்குக் காகத் திரியிட்டு அகல்விளக்கினைக் கொண்டார். 'எண்ணெய் இல்லைஎனில் அதற்கு ஈடாக என் உதி ரம் கொண்டு நிறைப்பேன்' என்று எண்ணிக் கருவி கொண்டு தம்மிடற்றினை அறுக்க முனைந்த போது, கண்ணுதலார் கருணையுடன் நேர்வந்து இவரைத் தடுத்து ஆண்டார். மழவிடைமேல் இறைவன் திருக் காட்சியைக் கண்டு உச்சி மீது கூப்பிய கையராய் நின் றார் கலியர். இவர்தம் தொண்டினையும் துணி வினையும் பாராட்டி இறைவன் இவரைச் சிவபுரியில் இருக்கும்படி அருள்புரிந்தார். ஜி.ஆர்.கி.

கலியாண கதை இக்காலத்து இறந்துபட்ட ஒரு தமிழ்நூல். அமிதசாகரர் இயற்றிய யாப்பருங் கலம் என்னும் இலக்கண நூலில் இரு இடங்களில் 'கலியாண கதை' என்ற தொடர் மட்டுமே காணப் படுகிறது. 1) யாப்பருங்கலம் உறுப்பியலில், ஒரு செய்யுட்களில் பல தொடையும் பல தளையும் வந் தால் அவற்றை வழங்கும் முறை உணர்த்தும் சூத்திர உரையில், 'இறுதி எழுத்தும் சொல்லும் இடை யிட்டுத் தொகுத்த செய்யுளந்தாதி விகற்பம் உதயணன் கதையும், கலியாண கதையும், பன்மணி மாலையும், மும்மணிக்கோவையும் என்றிவற்றுட் கண்டு கொள்க' என்றும், 2) செய்யுளியலில் நிலை மண்டில ஆசிரியப்பா ஆமாறு உணர்த்தும் சூத்திர உரையில், 'உதயணன் கதையும், 'கலியாண கதை யும்' 'என்' என்னும் அசைச் சொல்லால் இற்ற நிலைமண்டிலம்' என்றும் உரையாசிரியர் குறிப் பிட்டுள்ளார். யாப்பருங்கலத்தின் வாயிலாகக் 'கலியாண கதை' என்று நூலின் பெயர் மட்டுமே காணப்படுகிறதேயொழிய, நூற்செய்திகள் ஏதும் காணக் கிடைக்கவில்லை. ஆகவே, இந்நூல் இன்ன பொருள் பற்றியது என்பது அறியக் கூடவில்லை டி.எம்.பொ.

கலியாண சுந்தரம், பட்டுக்கோட்டை (1930-1959): இவர் தமிழ்த் திரைப்படப் பாடலாசிரி யர்; நாட்டுப்புற இசை, திரைப்படங்களுக்குரிய மெல்லிசை வடிவங்களைத் திறம்படக் கையாண்டு பொதுவுடைமை, பகுத்தறிவுக் கருத்துகள் ஆகிய வற்றைத் திரைப்படப் பாடல்களாக்கி வெற்றியும் புகழும் பெற்றார். இவர் திருக்குறளையும், காந்தி யடிகளின் வாழ்க்கையையும் பெரிதும் போற்றித் தம் பாடல்களில் குறிப்பிட்டுள்ளார்.

கலியாண சுந்தரம் தஞ்சை மாவட்டம் பட்டுக் கோட்டைக்கருகிலுள்ள செங்கப்படுத்தான் காடு என்னும் சிற்றூரில் 1930-இல் பிறந்தார். இவர் தந்தையார் அருணாசலம்பிள்ளை; தாயார் விசா லாட்சி அம்மையார். இக்குடும்பம் ஓர் எளிய உழவுக் குடும்பமாகும்.

கலியாண சுந்தரம் தம் ஊரிலிருந்த சுந்தரம் பிள்ளை திண்ணைப் பள்ளிக்கூடத்தில் இரண்டாம் வகுப்பு வரையில் பயின்றார்; பின்னர் எந்தக் கல்வி நிறுவனத்திலும் பயிலவில்லை.

தம் இல்லத்திலேயே தமையன் கணபதியிடம் நைடதம், பாரதம், இராமாயணம் முதலிய தமிழ் இலக்கியங்களைப் பயின்றார். கலியாண சுந்தரத் தின் தந்தையும், தமையனும் பாடல் புனையும் திறன்

கலியாண சுந்தரம், பட்டுக்கோட்டை

பெற்றிருந்தனர். தந்தையின் 'முசுகுந்த நாட்டு வழி நடைக் கும்மி' அச்சேறியுள்ளது என்பது குறிப்பிடத் தக்கது. இத்தகு குடும்ப மரபுச் சூழ்நிலை காரண மாகக் கலியாண சுந்தரத்திடம் இளமை முதலே பாடல் புனையும் பழக்கம் இருந்தது.

கலியாண சுந்தரம் சிறுவராயிருந்தபோதே சுய மரியாதை இயக்கக் கூட்டங்களில் தமையனும் பிற ரும் புனைந்த பாடல்களைப் பாடுவதுண்டு. பின்னர், தாமாகவே பகுத்தறிவுக் கருத்தமைந்த பாடல்களைப் புனைந்துள்ளார்.

தமையன் கணபதியுடன் பொருளீட்டும் பொருட்டு 1948-இல் சென்னை சென்றார். சரியான தொழில் கிட்டாமையால் தம் ஊருக்குத் திரும்பி னார். பட்டுக்கோட்டையைச் சேர்ந்த டி.எசு. துரை ராசு என்பவர் சேலத்திலிருந்த ஒரு திரைப்பட நிறு வனத்தில் நடிகராயிருந்தார். அவரிடம் நடிப்பதற்கு வாய்ப்புக் கேட்டார் கலியாணசுந்தரம். அவர் பரிந் துரைப்படி 1949-ஆம் ஆண்டு மதுரையிலிருந்த 'சக்தி நாடக சபா'வில் நடிகராகச் சேர்ந்தார்.

'சக்தி நாடக சபா' புதுச்சேரியில் நாடகம் நடத் தச் சென்றபோது, பாரதிதாசனைச் சந்தித்தார்; எதை எழுதினாலும் மேலே 'வாழ்க பாரதிதாசன்' என்று எழுதுமளவிற்குப் பாரதிதாசனிடம் பற்றுக் கொண்டிருந்தார்.

பாரதிதாசன் பரிந்துரையால் 1951-ஆம் ஆண்டு 'படித்த பெண்' என்னும் திரைப்படத்திற்குப் பாட் டெழுதும் வாய்ப்பு இவருக்குக் கிடைத்தது. ஆனால், வாய்ப்புகள் தொடர்ந்து கிடைக்கவில்லை. அப்படமும் 1956-இல்தான் வெளியானது.

பாரதிதாசனின் 'குயில்' இதழில் 'அகல்யா' என் னும் புனை பெயரில் (அ. கல்யாண சுந்தரம் என்ப தன் சுருக்கம்) இவர் வெளியிட்ட பாடல் பாரதிதாச னால் பாராட்டப்பெற்றதாம். சில காலம் புதுச்சே யில் பணியாற்றி மீண்டும் சென்னை சென்றார்.

சென்னையில் ப. சீவானந்தம் முதலிய பொது வுடைமைக் கட்சியாளருடன் தொடர்பு ஏற்பட்டு நெருக்கமுண்டாயிற்று. கலியாண சுந்தரத்தின் தூண்டுதலால் பொதுவுடைமை இயக்கச் சார்பில் 'மக்கள் நாடக மன்றம்' உருவாக்கப்பெற்றது. இம் மன்றத்தின் முதல் நாடகமான 'கண்ணின் மணிகள்' 1954-ஆம் ஆண்டு தமிழக உழவர் சங்க மாநாட்டில் அரங்கேற்றப்பட்டது. இந்நாடகத்திற்குப் பாடல்கள் எழுதித் தந்து, நடித்தார் கலியாணசுந்தரம். இவர் பாடல்கள் பொதுவுடைமைக் கட்சி ஏடான 'ஜன சக்தி', அக்கட்சி சார்ந்த 'தாமரை' ஆகிய இதழ் களில் வெளியிடப்பெற்றுவந்தன.

கலியாணசுந்தரத்திற்கு 1955-ஆம் ஆண்டு முதல் பல திரைப்படங்களில் பாடல்கள் எழுதும் வாய்ப்பு கள் பெருகின. அடுத்த ஐந்தாண்டுகளில் ஐம்பதிற்கு மேற்பட்ட திரைப்படங்களுக்கு இருநூறுக்கு மேற் பட்ட பாடல்களை இவர் இயற்றினார். இவர் 1957-இல் கவுரவாம்பாள் என்பாரை மணந்தார். இவருக்கு ஒரு மகன் உள்ளான்.

'நாடோடி மன்னன்' (1958), 'கல்யாண பரிசு' (1957)ஆகிய படங்களுக்கு இவர் இயற்றித் தந்த பாடல்கள் இவருக்குப் பெரும் புகழைத் தேடித் தந்தன. பாடலொன்றுக்கு 25 முதல் 5000 உருபா வரை கலியாண சுந்தரத்திற்குக் கிடைத்தது.

இவர் மக்கள் கவிஞர், பாட்டாளிக் கவிஞர், இயற்கைக் கவிஞர், பாடல் மேதை என்றெல்லாம் போற்றப்பட்டார். இவர் 1959-இல் காலமானார்.

பா.ம.

கலியாண சுந்தர முதலியார், பூவை. (கி.பி. 1854-1918) தொண்டை நாட்டினர். இவர் சென்னையை ஒட்டிய பறங்கி மலையில் கி.பி. 1854-ஆம் ஆண்டு பிறந்தார். இவர் தந்தையார் அண்ணாச்சாமி முதலியார்; தாயார் உண்ணா முலையம்மை; குடியேறிய இடம் பூவிருந்தவல்லி. இவ்விடம் 'பூவை' என மருவியது.

இளமையில் நிகண்டு, அந்தாதி, கலம்பகம், பிள்ளைத்தமிழ் போன்ற நூல்வகைகளைத் தாமே கற்றார். செய்யுள் பாடுந்திறம் பெற்றார். திரு முருகாற்றுப்படையை நாளும் ஓதி முருகன் திரு

வருள் பெற்றார். இவர் பூங்காவனக் கவிராயரிடம் கற்றார். இவர் ஒருநாள் பள்ளி முடிந்து ஒரு தோட்டத்தின் வழியாகச் சென்றார். தோட்டக் காவலன் சூரன் கோலால் அடிக்க, அவனைத் தண்டிக்க எண்ணி வசைப்பாடல் ஒன்றைப் பாடிக் காளி தேவியிடம் முறையிட்டார். காவலன் நொண்டியானான்.

இவர் சைவ நூல்களைப் புலவர் இராமலிங்கத் தம்பிரானிடம் கற்றார்; காஞ்சியில் சிவதீக்கை பெற்றார்; வடலூர் இராமலிங்க அடிகளின் திருவருள்நோக்கினை அடைந்தார். மேலும், 'கலியாண சுந்தரவென் கண்மணியே நின்பால், மலிவாகக் கல்வி வளரும்' எனத் திரிசிரபுரம் மகாவித்துவான் மீனாட்சி சுந்தரம் பிள்ளை அவர்கள் வாழ்த்தினையும் பெற்றார். செங்கற்பட்டுச் சொக்கநாதப்பிள்ளையிடம் இலக்கணக் கொத்து, இலக்கண விளக்கம், நன்னூல் விருத்தி பாடங்கேட்டார். அவதானம் செய்யவும் அவரிடம் பழகிக் கொண்டார். 'அட்டாவதானி' யாக விரும்பினார். திருக்கழுக்குன்றத்தில் கி.பி. 1878-ஆம் ஆண்டில் செகந்நாதப் பிள்ளை தலைமையில் பேரவை கூடியது. கைக்கும் புத்தகத்திற்கும் ஒரு சிலேடை வெண்பா பாடவேண்டுமென்று பணித்தனர்.' இவர் உடனே பாடினார். 'பால்' என்னுஞ் சொல் பத்து இடங்களில் வருமாறு ஒரு வெண்பாப் பாடுக என ஒருவர் சொல்ல உடன் பாடினார். இவர்தம் அவதானத் திறம் உணர்ந்து பேரவை 'அட்டாவதானம்' என்னும் பட்டம் வழங்கியது.

இவருக்கு கி.பி. 1879-இல் திருமணம் நிகழ்ந்தது. இரண்டு பெண்மக்களும் ஓர் ஆண்மகனும் தோன்றினர். தமக்குக் கற்பித்த செகந்நாதப் பிள்ளையிடம் பேரன்புற்றார். அன்பளிப்பாக வந்த பொருள்களையெல்லாம் ஆசிரியர்க்கே வழங்கினார். சைவசித்தாந்தத்தில் நாட்டம் கொண்டு, சொற்பொழிவுகள் பலவும் செய்தார். 'நடராசசபை' ஒன்றை நிறுவிப் புராணச் சொற்பொழிவு நிகழ்த்தினார். சிவனடியார் திருக்கூட்டம் ஏற்படுத்தினார். சித்தாந்தம் முதலிய இதழ்களில் கட்டுரை வரைந்தார்.

சென்னைக் கந்தக் கோட்டத்தில் தொலைந்து போன திருநீற்றுச் சம்புடம் பற்றிய கவலையை முருகனிடம் தெரிவித்தார். மீண்டும் அங்குச் சென்றபோது ஒருவனிடம் விலைபேசி, அதனைத் திரும்பப் பெற்றார்.

திருவிற்கோலம் கோயிலில் இறைவழிபாடு செய்தார். வெள்ளிப்பூண் பிடித்த தமது கைத்தடியை வைத்து மறந்துவந்து பின் சென்று தேடினார். தடி அகப்படவில்லை. 'சுந்தரர்க்குக் கோல் கொடுத்த சோதியே! கல்யாண சுந்தரன் கோல் கொண்ட தென்ன சூழ்ச்சியோ' - எனப் பாடினார். பின்னர் ஒரு நாள் சென்னை வரும் வேளை வழியில் வந்த கூட்டத்தில் ஒருவன் கையிலிருந்த தனது தடியை அவனிடம் கேட்டுப் பெற்றுக் கொண்டார். இவர் கி.பி. 1879-ஆம் ஆண்டு திருப்போரூர் சென்றபோது பாம்பொன்று காலிற் கடித்தது. முருகன் அங்குத் தோன்றி அவரைக் காத்தார். மயிலம் கோவிலுக்குச் செல்லும்போது கள்வனிடம் பறிகொடுத்த தமது பொருளும் கிடைக்கப் பெற்றார்.

மக்களும் மனைவியும் இறக்க உலகப் பற்றை வெறுத்தார். காஞ்சி ஞானப்பிரகாசரிடம் துறவு பூண்டார். இவர் 1918-இல் இறந்தார். உடல் திருவொற்றியூரில் அடக்கஞ் செய்யப்பட்டது.

திருப்பாசூர்ப் புராண வசனம், திருவலிதாய புராண வசனம், திருவேற்காட்டுப் புராண வசனம், சேக்கிழார் வரலாறு, திருவொற்றியூர் புராண வசனம், காளத்திப் புராண வசனம், சித்தாந்த சாதனக் கட்டளை, சித்தாந்த தசகாரியக் கட்டளை, திருவான்மியூர்ப் புராணம், மாசிலாமணியீசர் பதிகம், கற்பக விநாயகர் பதிகம், காமாட்சியம்மன் பதிகம் என்னும் பன்னிரு நூல்களும் இவரால் இயற்றப்பட்டன.

து.ப.

கலியாணசுந்தரனார், திரு.வி. (கி.பி. **1883-1953**) செங்கற்பட்டு மாவட்டத்தில் துள்ளம் என்னும் ஊரில் கி.பி. 1883-இல் பிறந்தார். இவர் தந்தையார் விருத்தாசல முதலியார்; தாயார் சின்னம்மாள்.

கலியாணசுந்தரனார் திரு.வி.

இவர் சென்னை இராயப்பேட்டை ஆரியன் தொடக்கப்பள்ளியிலும் வெசுலி கல்லூரியிலும் சேர்ந்து பள்ளி இறுதி வகுப்பு வரை பயின்றார். ஆனால், பள்ளி இறுதித் தேர்வை எழுதவில்லை. பின்னர் நா. கதிரைவேற் பிள்ளை, மறைமலையடிகள், மகாவித்துவான் தணிகாசல முதலியார், ஞானியார் அடிகள் ஆகியோரிடம் பயின்று, தமிழ் இலக்கண இலக்கியங்களிலும் சித்தாந்த சாத்திரங்களிலும் சிறந்த புலமை பெற்றார்.

இவர் இசுபென்சர் (Spencer) நிறுவனத்தில் சில காலம் (1907-8) பணியாற்றினார். பின்னர், சென்னை ஆயிரம் விளக்குப் பள்ளியில் 1910 முதல் 1916 வரை ஆசிரியராகப் பணியாற்றினார். இவர் 1912-இல் கமலாம்பிகை அம்மையாரை மணந்தார். வெசுலி கல்லூரியில் சிலகாலம் தமிழாசிரியராகப் பணிபுரிந்தபின், பொதுத் தொண்டில் ஈடுபடும் பொருட்டு அப்பணியைத் துறந்தார். இவர் நாட்டு விடுதலை, சமுதாயச் சீர்திருத்தம், தொழிலாளர் முன்னேற்றம், சமரச சன்மார்க்கம் ஆகியவற்றிற்காகப் பத்திரிகை வாயிலாகவும் சொற்பொழிவுகள் வாயிலாகவும் அருந்தொண்டாற்றினார்.

தமிழ் மொழியில் செய்தித்தாளை 20-ஆம் நூற்றாண்டின் தொடக்கத்தில் உருவாக்கி, பத்திரிகைத் தமிழை வளர்த்த பெருமை திரு.வி.க.வையே சாரும். இவர் 1917-இல் தேசபக்தன் என்னும் செய்தித் தாளைத் தொடங்கி, அதன்மூலம் தமிழ்ப் பற்றையும் நாட்டுப் பற்றையும் வளர்த்தார். அவ்விதழ் 1920-இல் ஆங்கில அரசாங்கத்தால் தடை செய்யப்பட்டது. எனவே, நவசக்தி என்னும் வார இதழைத் தொடங்கினார். இந்த இதழ் வாயிலாக இவர் ஏறக்குறைய 20 ஆண்டுகள் தமிழ்த் தொண்டு புரிந்து வந்தார். கல்கி போன்ற சிறந்த தமிழ் எழுத்தாளர்களை உருவாக்கிய பெருமை நவசக்தி இதழுக்கு உண்டு.

திரு.வி.க. சென்னை தொழிலாளர் சங்கத்தை வாடியா என்பவர் துணையுடன் 27.4.1918-இல் தொடங்கினார். இதுவே இந்தியாவில் தோற்றுவிக்கப்பட்ட முதல் தொழிற் சங்கமாகும். இவர் இச்சங்கத்தின் வழிச் சென்னை மாகாணத் தொழிலாளர் நலத்திற்காகப் பாடுபட்டார். சென்னைப் பக்கிங்காம் ஆலைத் தொழிலாளர் போராட்டத்தில் பங்குகொண்டு (1920-21), அவர்களின் வேண்டுதல் நிறைவேறத் துணை புரிந்தார். மேலும், மாமண்டூர் உழவர் வேலை நிறுத்தம் (1933), ஆலைத் தொழிலாளர் வேலை நிறுத்தம் (1939), பக்கிங்காம் ஆலைத் தொழிலாளர் வேலை நிறுத்தம் ஆகியவற்றிலும் கலந்து கொண்டு, தொழிலாளர்களுக்கு உறுதுணையாக விளங்கினார். இவர் வேலை நிறுத்தப் போராட்டங்களில் கலந்து கொண்டமைக்காக 1947 சூன் 9-முதல் திசம்பர் 7 வரை தம் இல்லத்திலேயே சிறை வைக்கப்பட்டார். இவர் மத்திய தொழிலாளர் சங்கம், சென்னை ஆலைத் தொழிலாளர் சங்கம் ஆகிய அமைப்புகளின் தலைவராகப் பலகாலம் பணிபுரிந்தார்.

இவர் இராயப்பேட்டைப் பாலசுப்பிரமணிய பக்தசன சபை, திருவல்லிக்கேணிச் சிவனடியார் திருக்கூட்டம், சென்னை சைவ சித்தாந்த மகா சமாசம் போன்ற பல சமய அமைப்புகளில் உறுப்பினராய் இருந்தும், சமயச் சொற்பொழிவுகளாற்றியும் பெருந் தொண்டு புரிந்தார். சமயங்களின் பெயரால் ஒற்றுமையின்றி இந்தியர்கள், குறிப்பாகத் தமிழர்கள் பிளவுபட்டு நிற்பதைக் கண்டு இவர் வருந்தினார். எல்லாச் சமயங்களின் உட்பொருளும் நோக்கமும் ஒரே தன்மையுடையவை என்னும் கருத்தைத் தம் பேச்சாலும் எழுத்தாலும் மேடை, நூல், பத்திரிகை ஆகியவற்றின் வாயிலாக வலியுறுத்தி வந்தார். ‘சமரச சன்மார்க்க போதம்’, ‘சமரச தீபம்’, ‘சன்மார்க்கத் திறவு’, ‘இயற்கை வாழ்வு’ போன்ற இவர்தம் நூல்கள் இக்கருத்தை விளக்க எழுந்தன. ‘முருகன் அருள் வேட்டல்’, திருமால் அருள் வேட்டல்’, ‘கிறித்துவின் அருள் வேட்டல்’, ‘சிவனருள் வேட்டல்’, ‘கிறித்து மொழிக் குறள்’ ஆகிய நூல்கள் இவருடைய சமரச மனப்பான்மையை நன்கு வெளிப்படுத்துகின்றன. திருப்பத்தூர்க் கிறித்துவ குலஆசிரமம், இராயப்பேட்டைச் சகோதர சங்கம், பெங்களூர் ஒடுக்கத்தூர் மடம், சென்னைப் பிரம ஞான சங்கம் (Theosophical Society), சென்னை ஐசு அவுசு (Ice House) மகாபோதி சங்கம் ஆகிய பல்வேறு சமய அமைப்புகளுடன் நெருங்கிய தொடர்பு கொண்டு தொடர் சொற்பொழிவுகளை ஆற்றினார் என்பதை நோக்கும் போது, இவருடைய சமரச மனப்பான்மை நன்கு புலனாகிறது.

‘மனித வாழ்க்கையும் காந்தியடிகளும்’, ‘நாயன்மார்’, ‘தமிழ்நாடும் நம்மாழ்வாரும்’, ‘இன்பவாழ்வு’, ‘தமிழ்த் தென்றல்’, ‘தமிழ்ச் சோலை’. ‘முடியா? காதலா? சீர்திருத்தமா?’, ‘திருமால் அருள் வேட்டல்’, ‘பொதுமை வேட்டல்’, ‘சமரச சன்மார்க்க போதம்’ போன்றவை இவருடைய புகழ்வாய்ந்த தமிழ்நூல்கள். இவை முதலில் தேசபக்தன், நவசக்தி என்னும் இதழ்களில் வெளிவந்து, பின்னர் நூல் வடிவம் பெற்றன என்பது குறிப்பிடத் தக்கது.

இவர் சுமார் 50-க்கும் மேற்பட்ட பல்துறை நூல்களைத் தேனென இனிக்கும் தெள்ளுதமிழில்

எழுதித் தமிழ்த் தாய்க்கு அருந் தொண்டாற்றி னார். இதனால் தமிழுலகம் இவரைத் 'தமிழ்த் தென்றல் திரு. வி. க.' என்று போற்றி மகிழ்கிறது. இவர் 1953-ஆம் ஆண்டு காலமானார். அ.அ.ம.

கலியுகம் நான்கு யுகங்களுள் கடைசியானது. கிருத யுகம், திரேதா யுகம், துவாபர யுகம் என்பன மற்ற மூன்று யுகங்கள். இது மாபாரதப் போரின் முடிவிலிருந்து தொடங்குகிறது என்பது செவிவழிச் செய்தி. கலியுகத்தின் தொடக்கம் கி.மு. 3102-ஆம் ஆண்டு பிப்பிரவரித் திங்கள் 18-ஆம் நாள் எனக் கணக்கிடப்பட்டுள்ளது. இந்த யுகம் 432,000 ஆண்டு களைக் கொண்டது. இது உதிட்டிரன் யுகம் என்றும் பரதயுகம் என்றும் கூறப்படும். இரண்டாம் புலிகேசி யின் அய்கொளே கல்வெட்டில் கலியுகம் முதன் முதலாகக் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. கலியுகத்தை சப்தரிசி ஆண்டு போன்று வானூலார் உருவாக்கி னர். சு.இரா.

கலிவிருத்தம்: தமிழ்மொழியில் தோன்றிய பாக்கள் காலப்போக்கில் வளர்ச்சியுற்ற நிலையினை அறிந்த இலக்கண ஆசிரியர்கள், அவற்றைப் பாவினங் கள் எனத் தொகுத்துத் துறை, தாழிசை, விருத்தம் என வகைப்படுத்தி இலக்கணங் கூற முற்பட்டார்கள். பாவின இலக்கணங்கள் பிற்கால யாப்பியல் நூல் களாகிய யாப்பருங்கலம், யாப்பருங்கலக் காரிகை முதலியவற்றுள் விளக்கமாகக் கூறப்பட்டுள்ளன. கலிவிருத்தம் என்பது அளவடி எனப்படும் நாற்சீரடி நான்கு கொண்டு அமையும் செய்யுளாகும். அடிமறி யாய், நாற்சீர் நாலடியாய் வருவன கலிமண்டில விருத்தம் என்றும், அடிமறி ஆகாமல் அவ்வாறு வருவன கலிநிலை விருத்தம் என்றும் கூறப்படும். அடிமறியாவது செய்யுளின் நான்கடிகளும் அடி தோறும் பொருள் முடிவுற, அவற்றை முறை மாற்றி வைப்பினும் பொருள் மாறுபடாதவாறு இருக்குமாறு பாடப்படுவதாகும். அ.மா.ப.

கலிவெண்பாட்டு என்பது தொல்காப்பியம் கூறும் கலிச்செய்யுள் வகை நான்கனுள் ஒன்றினைக் குறிக்கும். புணர்தல் முதலாகப் பெருந்திணை ஈறாக அமைந்த அகப்பொருள் ஏழனுள் யாதானும் ஒரு பொருளைக் குறித்துத் திரிபில்லாது முடியும் பஃறொடை வெண்பா கலிவெண்பாட்டு எனப்படும். கலிவெண்பாட்டு என்றாலும் வெண்கலிப்பாட்டு என்றாலும் ஒக்கும். வெண்கலிப்பா என்பதும் கலி வெண்பா என்பதும் இதனையே சுட்டும். தொல் காப்பியர் இதனை, 'ஒரு பொருள் நுதலிய வெள்ளடி இயலால், திரிபின்றி முடிவது கலிவெண்பாட்டே' (தொல். செய். 147) என்று கூறியுள்ளார். கலிவெண் பாட்டிற்கு அடியளவு வரையறுக்கப்படவில்லை. செய்யுளின் பொருள் முடியும் வரை வேண்டிய அடிகள் வரப்பெறும்.

தொல்காப்பியத்திற்குப் பின்னர்த் தோன்றிய யாப்பருங்கலம் முதலிய யாப்பியல் நூல்கள், கலிப்பா வகை மூன்றெனக் கொண்டு அவற்றுள் ஒன்றாக வெண்கலிப்பாவினைக் கூறுகின்றன. யாப் பருங்கலம் (85) கலிவெண்பாவிலக்கணத்தை, 'தன் தளை ஓசை தழீஇநின்று ஈற்றடி, வெண்பா இயலது கலிவெண்பாவே' என்று கூறுகிறது கலித்தளை பொருந்தி, கலியோசை தழுவி, ஈற்றடி வெண்பா வினைப் போல முச்சீரடியான் முடிவது கலிவெண் பாவாகும். சிலர் வெள்ளோசையினால் வருவது கலி வெண்பா என்றும், பிறவற்றால் வருவது வெண் கலிப்பா என்றும், கூறுகின்றனர். கலியால் வந்து, ஈற்றடி முச்சீராய் வெண்பாவே போன்று முடிவத னால் கலிவெண்பா என்பதும், வெண்பாவிற் சிறிது வேறுபட்டுக் கலித்த ஓசை கொண்டு வருவதனால் வெண்கலிப்பா என்பதும் காரணப் பெயர்களாகும். பாட்டியல் நூல்களுள் சிதம்பரப் பாட்டியல் கலி வெண்பாவினை வெண்பாவுடன் சேர்த்தும், வெண் கலிப்பாவைக் கலிப்பாவுடன் சேர்த்தும் கூறுகிறது. அ.மா.ப.

கலீசியா: போலந்துக்கலீசியா, இசுபானியக் கலீசியா என இரு கலீசியாக்கள் உள்ளன. ஆனால், இவை ஒன்றுக்கொன்று தொடர்புடையனவல்ல.

போலந்துக் கலீசியா கார்ப்பேதியன் மலைத் தொடர்களுக்கு வடக்கில் அமைந்துள்ளது. மேற்குக் கலீசியாவில் (Galicia) போலந்தியரும், கிழக்குக் கலீசி யாவில் உக்ரேனியரும் பெரும்பான்மையினர். யூதர் களும் இங்கு வாழ்கின்றனர். இடைக்காலத் தொடக் கத்தில் கிழக்குக் கலீசியா அயல் நாட்டவர்களால் கட்டுப்படுத்தப்பட்டிருந்தது. உரொசிடிசிலா இனத்த வர்களின் ஆளுகையின் போது கி.பி. 1087-க்குப் பின் கிழக்குக் கலீசியா தனிப்பட்ட நாடாயிற்று. இரு கலீசியப் பகுதிகளும் கி.பி. 1200-இல் ஒன்றாக இணைக்கப்பட்டன. ஆயினும் அங்கேரியின் (Hungary) ஆதிக்கம் மேலோங்கிக் காணப்பட்டது. இளவரசர் மிசிட்டி சிலா கலீசியர்களின் ஆதிக்கத்தை கி.பி. 1219 -இல் வலுப்படுத்தினார். ஆனால், ஆட்சியாளர்களுக் கும் போயர்கள் என்ற பிரிவினருக்குமிடையே உள் நாட்டுச் சச்சரவுகள் எழுந்தன. இளவரசர் உரோம னோவிக்கின் (Romanovic) கடும் முயற்சிகளால் கி.பி. 1228-க்குப் பின் உள்நாட்டுப் பூசல்கள் அடங் கின. அவர்தம் வழித் தோன்றல்களால் அங்கு கி.பி. 1325 வரை அமைதியான ஆட்சி நிலவியது. அதன் பின்னர்ப்பியாசுட்டு வம்சத்தினர் பொறுப் பேற்றனர். போலந்து மன்னர் கசிமீர் கி.பி. 1349-இல்

கலீசியாவைப் போலந்துடன் இணைத்தார். போலந்து கி.பி. 1772-இல் முதன் முறையாகப் பிரிக்கப்பட்ட போது கலீசியா ஆசுத்திரியா வசமாயிற்று. கலீசியாவுக்கு கி.பி. 1867-க்குப் பின் பல உரிமைகள் வழங்கப்பட்டன.

முதல் உலகப் போரின்போது கலீசியா ஒரு போர்க்களமாகப் பயன்படுத்தப்பட்டது. கலீசியா 1914-இல் உருசியப் பகுதியாயிற்று. கலீசியர் 1918-இல் தம்மை விடுதலையுடைய மக்களாக அறிவித்துக் கொண்டாலும், 1919-இல் கலீசியா போலந்துப் பகுதியாக அறிவிக்கப்பட்டு நேசநாடுகளால் ஏற்கப்பட்டது.

இரண்டாம் உலகப்போரின்போது 1939-ஆம் ஆண்டு நவம்பர் முதல் நாள் உருசியா கிழக்குக் கலீசியாவைத் தனது பகுதியாக அறிவித்தது. மேற்குக் கலீசியா போலந்தின் பகுதியாக உள்ளது.

இசுபானியக் கலீசியா: ஐபீரியன் முந்நீரகத்தின் வடமேற்கு மூலையில் உள்ள பகுதி காசுடைல் பிரிவினரின் ஆட்சியின்போது கலீசியா என்ற பெயரில் வழங்கப்பட்டது. கல்லேய்சி என்னும் பிரிவினரிடமிருந்து இப்பெயர் உருவாயிற்று. போர்ச்சுகீசிய மொழியுடன் தொடர்புடைய மொழி இங்குப் பேசப்படுகிறது. விசிக்கோத்துகள் படையெடுப்பிற்குப்பின், பல அரசியல் சிக்கல்களுக்குப்பின் இது இசுபானியப் பகுதியாக உள்ளது. மா.கா.

கலீபா: முகம்மது நபிக்குப் பிறகு இசுலாமியச் சமூகத் தலைவருக்கு வழங்கப்பெற்ற கலீபா (Kaliph) என்ற சொல்லுக்கு அராபிய மொழியில் பின்வந்தோர் அல்லது வாரிசுதாரர் என்பது பொருள். நபிகள் நாயகத்துக்குப்பின் வந்த அபூபக்கர், முதன் முதலில் கலீபா என்ற பட்டத்தைப் பெற்றார். இவர் இசுலாமியச் சமூகத்தினால் தேர்ந்தெடுக்கப்பெற்றவர். அபூபக்கர் தம் வாரிசைத் தாமே அமர்த்தி, அவருக்கு இப்பட்டத்தை வழங்கினார். முதலாம் முயாவியா (Muawiyah) என்ற கலீபா, தம் புதல்வனையே தமக்குப் பின் வாரிசாக அமர்த்தி, வழிமுறைக் கொள்கையைத் தொடங்கினார்.

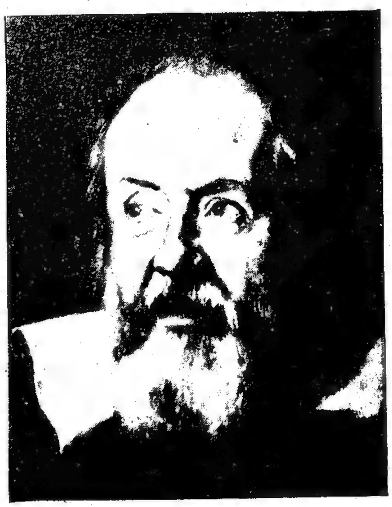
கலீபாக்கள் பலர் தம் திறமையினால் பல நாடுகளை வென்று, முகமதிய சமயத்தைப் பரப்பினர். அவர்கள் சாதனைகளின் விளைவாக ஒரு பெரிய இசலாமியப் பேரரசு உருவாயிற்று. கலீபாவுக்கு கி.பி. 9-ஆம் நூற்றாண்டு வரை இரண்டு கடமைகள் இருந்தன. ஒன்று அரசியல் தலைவர் என்ற முறையில் பேரரசின் அலுவல்களைக் கவனித்தல்; மற்றொன்று மதத்தலைவர் என்ற முறையில் சமயத் தொடர்பான அலுவல்களை மேற்பார்வை செய்தல். மதத்தலைவருக்குரிய 'இமாம்' என்ற பட்டமும் கலீபாவுக்கே உரியதாக இருந்தது. ஆனால், பிறகு கலீபாவின் அரசியல் ஆற்றல் குறையத் தொடங்கிக் கலீபாவின் மெய்க்காப்பாளராக இருந்த செல்சுக்குத் துருக்கியரின் அதிகாரங்கள் ஓங்கவே, கலீபா சமயத் தலைவராக மட்டுமே விளங்கலானார். அரசியல் ஆற்றல் மிகுதியாகப் பெற்றிருந்த இந்திய முகலாயப் பேரரசர்களும், துருக்கிச் சுல்தான்களும் கி.பி.16-ஆம் நூற்றாண்டிலிருந்து 18-ஆம் நூற்றாண்டு வரை அரசியல் கலீபாக்களாக ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்டிருந்தனர். முகலாயப் பேரரசு சிதைவுற்ற பிறகு துருக்கியச் சுல்தான் மட்டும் தனிச்சிறப்புப் பெற்ற கலீபாவாகவும் மதத்தலைவராகவும் விளங்கலானார். துருக்கிச் சுல்தானாக கி.பி. 1876-முதல் 1909 வரை பதவி வகித்த இரண்டாம் அப்துல் அமீது ஒரு கொடுங்கோலனாக இருந்த காரணத்தால், அவன் தன் பதவியையே இழக்க நேரிட்டது. நாட்டில் ஏற்பட்ட புரட்சியின் விளைவாக 1922-இல் துருக்கியில் குடியரசு ஆட்சிமுறை ஏற்பட்ட பிறகு, 1924-ஆம் ஆண்டிலிருந்து மதத் தலைவராக இருந்த கலீபா பதவியும் மறைந்தது.

தொடக்கக்காலத்தில் கலீபாக்களுக்குப் பல சிறப்பான கடமைகள் இருந்தன. சமயத் தொடர்பான அலுவல்களைக் கண்காணித்ததுடன் பேரரசைக் காப்பாற்றும் கடமையும், முறை வழங்கும் அதிகாரமும், படைகளைக் காக்கும் பொறுப்பும் பேரரசில் அமைதியை நிலைநாட்டும் கடமையும், கலீபாவின் கண்காணிப்பின்கீழ் இருந்தன. குடியரசு ஏற்பட்ட பிறகு பழைய நிலைமை அடியோடு மாறிவிட்டது. தெ.பா.

கலீம் காசானி மீர்சா அபு தாலிபு: இவர் கி.பி. 17-ஆம் நூற்றாண்டில் வாழ்ந்த பாரசீகக் கவிஞர். பாரசீகத்தைச் சார்ந்த அமதான் (Hamadan) மாநிலப் பகுதியில் பிறந்த இவர் சீராசு நகரில் கல்வி கற்றார். கலீம் (Kalim Kashani Mirza Abu Talib), சகாங்கீர் மன்னர் ஆட்சிக் காலத்தில் இந்தியாவிற்கு வந்தார். இந்தியாவின் பலவிடங்களுக்கும் சென்று இந்திய மக்களின் வாழ்க்கையையும் பழக்க வழக்கங்களையும் நன்கறிந்தார். இவர் கி.பி. 1619-இல் தம் தாய்நாடு திரும்பி இரண்டாண்டிற்குப் பின்னர் மீண்டும் இந்தியா வந்தார். சாசகான் (Shajahan) அரசரான பிறகு, அவர்தம் அரசவைப் புலவராக இவர் நியமிக்கப்பட்டார். பின்னர் அரசவையில் தலைமைக் கவிஞராகவும் உயர்த்தப்பெற்றார். இவர்தம் இசைநலஞ்சான்ற கசல் பாடல்கள் (Ghazals) எளிய இனிய நடையில் இந்திய உணர்வுகளை நன்கு புலப்படுத்துவனவாக அமைந்தன.

இவர் பேரரசர் சாசகானின் புகழைச் சிறப்பித்துச் 'சாசகான் நாமா' (Shajahan Nama) என்னும் பெயரில் காவியம் பாடியுள்ளார். அதில் தைமூர் மற்றும் மொகலாய மன்னர்களின் சிறப்புகளும் பாடப்பெற்றுள்ளன. அதிலுள்ள வருணனைப் பகுதிகள் கற்பார் உளங்கவர்வனவாக உள்ளன. இவரது கவித்திறனை உணர்ந்த மன்னர் சாசகான், இவர்தம் எடையின் இருமடங்கிற்குச் சமமான பொன், வெள்ளி ஆகிய வற்றைப் பரிசாக வழங்கிச் சிறப்பித்தார். சாசகான் நாமாவைத் தவிர, இவர் வேறு பல கவிதைத் தொகுதிகளையும் வெளியிட்டுள்ளார். அன்பு, இரக்கம், அடக்கம் முதலிய நற்குணங்கள் சிறந்து விளங்கிய இக்கவிஞர் கி.பி. 1651-இல் காலமானார். அ.மா.ப.

கலீலியோ கலீலி (கி.பி.1564-1642) இத்தாலி நாட்டில் வானியல், இயற்பியல் ஆகியவற்றில் வல்லுநராக விளங்கியவர். இவர் கி.பி. 1564-ஆம் ஆண்டு பைசா (Pisa) என்னும் ஊரில் பிறந்தார். கலீலியோ கலீலியின் (Galileo Galilei) தத்துவ ஆராய்ச்சியில், செயலறிவுச் சார்பும் (Empiricism) ஐயப்படுதலும் காணப்பட்டன. அணுக் கொள்கையின் மறுமலர்ச்சியும் தெய்வீகக் கூறுகளின் (Removal of Occult qualities) நீக்கமும் காரண காரியக்கோட்பாட்டுக்கு இவர் அளித்த புதிய திருப்பமாகும் இவருடைய நூல்கள் தத்துவத்தில் புலன் கடந்த நுண் பொருள் ஆராய்ச்சிக்கு (Metaphysics) எதிரான இயக்கத்தைத் தோற்றுவித்தன.

கலீலியோ

கலீலியோ கி.பி. 1612-இல் வெளியிட்ட செய்தி இதழில் தண்ணீரில் அமைந்த பொருள்களைப் பற்றிய அறவுரையில் (Discourse on Bodies in water) அரிசுடாட்டிலின் கருப்பொருள் கொள்கையினை எதிர்த்தார். இவர் கி.பி.1613-ஆம் ஆண்டு வெளியிட்ட ஞாயிற்றுப் பிழம்பிலுள்ள கரும்புள்ளி பற்றிய கடிதங்கள் (Letters on Sunspots) சமய சீர்திருத்த வாதிகளிடம் பெரிய எதிர்ப்பைத் தோற்றுவித்தன. அக்கடிதங்கள் பூமி ஞாயிற்றைச் சுற்றி வருவதையும், ஞாயிறு அசையாமலிருப்பதையும் வலியுறுத்தின. மேலும், இவர் விவிலியம் (Bible) கூறும் இயற்கை அமைப்புக் கருத்துகள் அறிவியலுக்குப் பொருந்தாதவை என்றும், இயற்கைப் பொருள்களைப் பற்றிய மனித அறிவு புலனறிவினாலும் பகுத்தறிவினாலும் தெரிந்து கொள்ளப்பட்ட உண்மைகளே என்றும் கூறினார். இவர் வால் வெள்ளியின் இயல்புகளை ஆராய்ந்தார்.

பருப்பொருள் சார்ந்த அறிவியல் (Physical Science) கலீலியோவின் காலம் வரை தத்துவத்தின் ஒரு பகுதியாக அமைந்திருந்தது. அது பல்கலைக்கழகங்களிலும் போதிக்கப்பட்டது. இவருக்குப் பின்னரே அறிவாராய்ச்சிக் கொள்கை (Theory of Knowledge) சிறப்பிடம் பெற்றுள்ளது. இவர் கணிதத்திற்குச் சிறப்பிடம் கொடுத்தார். கணிதம் இல்லாவிட்டால் ஒருவர் வளைந்து வளைந்து செல்கிற இருள்தோய்ந்த பாதையில்தான் செல்ல முடியும் என்பது இவர் கருத்து. தத்துவப் பயன்வழிக் கொள்கையினர் போன்று இவரும் முதன்மைக் (Primary) குணங்களுக்கும், துணைமைக் (Secondary) குணங்களுக்கும் இடையே வேற்றுமை கண்டார். இவர் மேனாட்டுத் தத்துவத்தில் ஐயக் கொள்கையைப் (Skepticism) புகுத்தினார். இவர் கி.பி. 1642-இல் காலமானார். இரா.கோ.

கலே வரலாற்றுப் புகழ் பெற்ற துறைமுக நகரம். கலே (Calais) பிரான்சு நாட்டின் வடக்கில் உள்ளது. இத்துறைமுகம் பற்பல சோதனைகளுக்குள்ளாகி அழிவுற்று, மீண்டும் மீண்டும் புதுப்பிக்கப்பட்டு வந்துள்ளது. இதற்கு நேராக ஆங்கிலக் கால்வாயை அடுத்து, இங்கிலாந்தின் தோவர் (Dover) துறைமுகம் விளங்குகிறது. இவற்றிற்கிடையே உள்ள தூரம் சுமார் 37 கி.மீ. பண்டைய கலே ஒரு தீவாக இருந்து அழிவுற்றது. பிறகு பல செல்வந்தர்களின் முயற்சிகளால் புதிய கலே தோன்றி வளர்ந்து வந்திருக்கிறது. இதன் வளர்ச்சி கி.பி.10-ஆம் நூற்றாண்டிலிருந்து குறிப்பிடத்தக்க சிறப்புப் பெற்றுள்ளது. இதன் முக்கியத்துவத்தை உணர்ந்த ஆங்கிலேயர் இதைத் தம் வசப்படுத்திக்கொள்ளப் பலசமயங்களில் முயன்றனர். இங்கிலாந்துக்கும் பிரான்சுக்குமிடையே நடந்த நூற்றாண்டுப் போர்க்காலத்திலும் இது பல தாக்குதல்களுக்கு உட்பட்டது. ஆங்கிலேயர் கி.பி.1347-இல் ஓராண்டு முற்றுகைக்குப் பிறகு இதைத் தம் வசப்படுத்தினர். இரண்டு நூற்றாண்டுகள் இது ஆங்கிலே

யர் ஆட்சிக்கு உட்பட்டிருந்தது. பிரான்சு நாட்டுக் கைசுப் பிரபு பிரான்சிசு என்பான் கி.பி.1558-இல் போரில் வெற்றி பெற்று, துறைமுகத்தை மீட்டுக் கொண்டான். இசுபெயின் (Spain) நாடும் கலேயின் மீது நாட்டங்கொண்டிருந்தது. இந்நகர் கி.பி. 1595 முதல் கி.பி. 1598-வரை இசுபெயின் நாட்டின் ஆதிக் கத்துக்குட்பட்டிருந்தது. பிரான்சுக்கும் இசுபெயி னுக்குமிடையே நடந்த வெர்வான்சு உடன்படிக்கைப் படி, இது மீண்டும் பிரான்சு நாட்டின் ஆட்சியின்கீழ் வந்தது.

வரலாற்றுப் புகழ் பெற்ற பல கட்டடங்களை இங்கே காணலாம். இந்நகரைக் காப்பாற்றுவதற் காக உயிர்நீத்த அறுவருடைய தியாகத்தை நினைவு கூரும் சின்னம் ஒன்று வெண்கலத்தால் செய்யப்பட் டுள்ளது. இடைக்காலத்திலிருந்தே இது ஒருதொழில் வளம் மிக்க நகராகவும், இங்கிலாந்துடன் இணையும் செய்திப் போக்குவரத்து மையமாகவும் விளங்கியுள் ளது.

தெ.பா.

கலை என்பது பல பொருளொருசொல். கலை என்னுஞ் சொல், செயல்திறன், ஆண்மான், ஆண் குரங்கு, சுறாமீன், மகரராசி, உடை, அமிசம், சந்திர னின் பதினாறு கூறு, ஒளி, சாத்திரம், நூலறிவு, மொழி, வண்ணப்பாட்டின் ஒரு பாகம், வித்தியா தத்துவம் ஏழனுள் ஒன்று, மரக்கவடு, மேகலை, காஞ் சியென்னும் இடையணிகள், மரவயிரம், கர்ப்பூர வகை முதலிய பல பொருள்களில் இலக்கிய ஆட்சி கொண்டுள்ளது; உலக வழக்கில் இன்னும் பல பொருள்களை உணர்த்தி வருகிறது. கணிதம், மந் திரம், தந்திரம் போன்ற யோகப்பயிற்சியால் கிட்டுஞ் சித்திகள், பல்வேறு திறமைகள் முதலியவற்றையும் இச்சொல் சுட்டிவருகிறது. 'கலைச்சொற்கள்' (Technical Terms) என்னும்போது 'கலை' என்பதன் பொருள் மேலும் விரிந்து செல்கிறது. எனினும், ஈண் டுக் 'கலை' என்பதற்குச் சிறப்பாக 'அழகார்ந்த செயல்திறம்' என்னும் பொருளடிப்படையில் பல வாறாக விரிந்து நிற்குங் கூறுகளைக் காணலாம்.

இயல்பாய்த் தோன்றிய பொருளை இயற்கையா கவும், மக்களால் செயற்கையாக உருவாக்கப்பட்ட பொருளைக் கலையாகவும் அல்லது கலைப்படைப் பாகவும் கருதலாம். கலை என்பதற்கு அவ்வக் காலங்களில் மக்களின் வாழ்வியற் பண்பாட்டிற்கேற் பவும் நாகரிக வளர்ச்சிக்கேற்பவும், அவரவர் எந்த எந்தக் கோணத்தில் நோக்குகின்றனரோ அந்தந்தக் கோணத்தைப் பொறுத்தே விளக்கந் தரப்படுகிறது. எனவே, கலையை இன்னதுதான் என்று இலக்கண வரையறை கூறி விளக்கவியலாது. ஆனால், கலை பற்றிச் சிந்தித்துள்ள அறிஞர் பலரும் பல்வேறு கோணங்களில் உணர்ந்து விளக்கந்தர முனைந்துள்ள னர். அவர்களின் கருத்துகளை இயன்றவரையில் மனத்துட் கொண்டு இயைத்துப் பார்த்துப் புரிந்து கொள்வதே ஏற்புடையதாகும்.

காண்கிற காட்சியிலும் கேட்கிற இன்னோசை யிலும் மனங்கவிந்து நாட்டத்துடன் திரட்டப்படும் அழகுணர்வை, ஒருவன் எவ்வாறேனும் புறக்கருவி வாயிலாகப் புலப்படுத்த ஆர்வங் கொள்கிறான். அவன் கல்லைக் கருவியாகக் கொண்டு சிற்பத்தையும் வண்ணத்தைக் கருவியாகக் கொண்டு ஓவியத்தையும், ஓசையைக் கருவியாகக் கொண்டு இசையையும்,நடிப் பைக் கருவியாகக் கொண்டு கூத்தையும், இவ்வாறே சிறப்பான ஒவ்வொன்றனையுங் கருவியாகக் கொண்டு ஒவ்வொரு கலையையும் வினைப்பாங்குடன் உருவாக் கலானான். இவ்வாறாக உருவாக்கப்பட்ட கலை பற் றிச் சிந்திக்கையில், கலை என்பது செயல் திறனைச் சிறப்பாக உணர்த்துகிறது. 'வினையமை பாவை யின் இயலி'(நற். 352 – 1)என்னுடத்தில் வினையென் பது கலைப் படைப்பிலுள்ள செயல்திறனைக் குறித் துள்ளது. அந்தக்கலை அழகு ஏற்படுத்தும் வகையில், செய்வதையுங் குறிக்கும்; சுவை பயத்தலையும் பயன் பாட்டையுங்குறிக்கும். ஆகவே, கலையில்செயல்திறம் அழகு, சுவை, பயன் என்ற கூறுகளைக் காணலாம். பயன் என்னுங் கூறு மிகுதிப்படுமேயெனின் அது கம் மியம் (தொழில் – Craft) என்ற பிரிவில் அடங்கும்; அந்நிலையில் அது வன்கலையாகும். அழகுக்கூறே மிகுதியாக அமைந்து பயன்கூறு குறையுமேயெனின் அது அழகுக் கலையாகும். அதனை மென்கலை, கவின்கலை, கோமளக்கலை, அருங்கலை, இலலிதக் கலை என்பர்.

பொதுவாகக் கலையில் கற்பனை கவிந்து நிற் கும். அந்தக் கற்பனையை அடிப்படையாகக் கொண்டு அறிவு ஊக்கம், செயல்திறம் ஆகியவை ஒருமுகப்படும் ஒருவகைத் தவத்தின் வெளிப்பாடே கலையாகிறது. காலத்திற்குக் காலம் மக்கள் சமுதா யத்தையும் எண்ணங்களையும் அழகுணர்வுடன் கலை எதிரொலிக்கிறது; அது மக்களினத்தின் பதிவேடாக வும் பயன்படுகிறது என்பதே கலைத் திறனாய் வாளர்கள் பலரின் கருத்தாகும்.

சிறப்பு விளக்கங்கள்: பௌத்தர்களின் கொள்கைப் படி, 'கலை என்பது ஒரு மனிதனின் உள்ளுணர்வி லேயே காணப்படுவதாகும். எனவே, அது புறத்தே யுள்ள பொருளில் அமைவதன்று' என்பது சிறப்புக் குறிப்பாகும். இந்துக்களோ உள்ளுணர்வு, புறத்தே யுள்ள பொருள் ஆகிய இரண்டையுமே கலையின் இரு கூறுகளாகக் காண்பார்கள்; மேலும், கலையிலுள்ள அழகுணர்வு என்பதே ஒரு சித்தவிருத்தி என்றும்,

அவரவர்க்குள்ள முன்வாசனையின் - அனுபவ நினை வின் அளவே அவ்வுணர்வு அமையும் என்றும், அவ் வழகுணர்வு கருத்து, எண்ணம், பாவம், கற்பனை ஆகியவற்றைப் பற்றி நிற்கும் என்றுங் கருதுவார்கள்.

மனிதவுறவுகளையும் வாழ்க்கைக் குறிக்கோள் களையும் வகுத்து ஒழுங்குபடுத்துவதற்காகச் சமுதா யத்திடம் காணலாகும் நுட்பமான, கவர்ச்சியுள்ள, ஆற்றலுடைய கருவியே கலை என்பர் இராதா கமல் முகர்சி. கலை என்பது கலைஞனது அனுபவத்தினை அவன் வெளியிடும் வெளிப்பாடு மட்டுமன்று; அதன் வெளிப்பாட்டினையே சுவைஞன் உணர்வு நிலையில் துய்க்கிற அனுபவமுமாகும் என்பர் டாக்டர் தெ. பொ. மீனாட்சிசுந்தரனார். கலைஞர்கள் அழகுணர்ச்சியுடன் வேண்டுவன, பொருந்துவன தேர்ந்துகொள்கின்றனர்; மற்றவற்றை விடுக்கின்ற னர். பெரும்பாலோர் தன்னலம் கொண்டு கண்மூடிச் செய்வதையே கலைஞர் அழகுணர்ச்சி கொண்டு தெளிவுறச் செய்கின்றனர் எனலாம். அதனால் பெரும் பாலோர் கண்டு, கேட்டு, உணர்ந்து புலப் படுத்துவன கலையாக விளங்கி, கற்பவரின் உள்ளத் தைக் கவர்கின்றன என்பர் டாக்டர் மு. வரதராச னார்.

மேனாட்டறிஞர்கள் சிலர்தம் கோட்பாடுகளும் கலையினைப் பற்றிப்புரிந்துகொள்ளத் துணைநிற்கின் றன. ஒருவன் தன் கற்பனைக்குப் பொருளாகக் கொள்ளப்பட்ட எந்தப் பொருளின்மீதும் மனிதனின் சிந்தனைகளையும் மனவுணர்ச்சிகளையும் ஏற்றுவதன் வாயிலாக இயற்கைக்கு மனிதத் தன்மையையூட்ட வல்ல திறனே கலை என்பர். கோல்ரிட்சு செல்லிங்கு என்பார் 'கலை மெய்ப்பொருளின் முற்றத்திலிருந்து துய்ப்போரைக் கருவறைக்கு இட்டுச் சென்று உலகி யலைக் கடந்து நிற்குங் காட்சியினைப் புலப்படுத்தி நிற்கும் என்பர். கவின்கலையில், கலைஞனின் கை, மூளை, இதயம் ஆகிய மூன்றும் இணைந்து செல்கின் றன என்பர் இரசுகின் (Ruskin). கலை என்பது இயற் கைப் பொருள்களில் விளங்கும் உண்மையாகும்; கலைஞனின் பணி யாதெனில், இயற்கையினூடே பொலிவுறும் உண்மையைக் கண்டு, தன் கலைப் படைப்பு வாயிலாகத் தக்க வண்ணம் வெளிப்படுத்து வதாகும்.

கலையாக்கத்தின் அடிப்படைகள் 1. கலைஞன் இயற்கையில்காணலாகும் பல்வேறு கூறுகளை நுனித் தறிந்து போற்றுந் திறன், 2. உலகப் பொருள்களி லுள்ள பல்வேறு இயல்புகளையும் அவற்றின் பொருத் தத்தையும் புரிந்துகொள்ளுதல், 3. பொருளைக் காண் கையில் அதன்சூழலையும்,அச்சூழலைவிட்டு அதனைத் தனித்து நோக்கி அதனால் மனத்தில் படியும் மாறு தலையும் சீர்தூக்கிப் பார்க்குங் கலைஞனது திறமை, 4. கலைஞன் அவ்வப்போது திரட்டுகிற அழகனுபவங் களைக் கலைப்படைப்பின்போது தேவைக்கேற்ப நினைவிற்குக் கொணரும் ஆற்றல், 5. அவன் தன் கலைப்படைப்பிலே தன் மகிழ்ச்சியையும் ஆளுமை யையும் கலந்தளிக்கும் வகையில் தன் மனத்திலெழுந்த அழகனுபவக் காட்சிக்குச் சிறிது சிறிதாகப் புறவடி வம் அளிக்கப் பழகுதலும், அதற்கேற்பச் சிந்தனைத் திறங்கொண்டு ஒருவகைத் தியானநிலையில் கலைப் பொருளை அகக்கண்ணால் காணும் பரிபக்குவமும், மனப்பயிற்சியும் கொள்ளுதல், 6. அவன் தான்பெறும் அகக்காட்சிக்கேற்பக் கலைவடிவந் தருகையில் கலைக் கருவியாகிய கோடுகளாலும் வண்ணங்களாலும் உருவ அமைப்புகளாலும் ஒலிக்கலவைகளாலும் புலப்படுத் தத் தன் கைகள், கண்கள், செவிகள், மனம் முதலிய வற்றைப் பழக்கிக் கொள்ளுதல், 7. அவன் கலையின் பொருட் கூறுகளையும் சமுதாய வாழ்க்கைப் போக் கினையும் ஒழுகலாற்றையும் நன்கு தெரிந்து தெளிவு கொள்ளுதல், 8. சிறந்த கலைப்படைப்பை நாடுகை யில் அவன் தன் புறவுலகியல் தேவைகளை ஓரளவு அப்போதைக்கு மறந்த நிலையிலே கலையில் ஒன்று கிற ஈடுபாடு, 9. மிகவுயர்ந்த ஆன்மிக அனுபவத் தேட்டத்தைச் சத்தியத்தின் புலப்பாட்டிற்காகவே வழங்கிக் கலையை உருவாக்கும் மனவுறுதி ஆகியன வாகும்.

கலைப்பயன்கள்: கலையின் சிறப்புக் கூறாகிய அழகால் இன்பங் கிட்டுகிறது. கலையும் அழகும் நேர் தொடர்புடைய நிலையில் மக்களின் பகுத்தறிவு அங்கே குறுக்கிடுமெனின் கலையழகு குன்றிவிடும்; கலைப்பயனாகிய இன்பமுங்கிட்டாது. கலைப் படைப்பு வாயிலாகச் சில வேளைகளில் தொனிப் பொருள் (Suggestion) கலைஞனால் மிக நுட்பமாகப் புலப்படுத்தப்படும்; அந்நிலையில் சமுதாயம் மிகப் பயன் கொள்ளும்.

கலை எந்த நோக்கத்துடன் படைக்கப்பட்டதோ அந்த நோக்கத்தினைச் சுவைஞனும் புரிந்துகொண்டு, அதனை அழகனுபவத்துடன் சுவைத்தால்தான் கலை யின் பயன்கொள்ள வாய்ப்பேற்படும். இந்நிலையில் கலையைத் துய்க்கவேண்டுமெனில் நுண்ணுணர்விற்கு வேலைதரவேண்டுமென்று சிலரும், நுண்ணுணர்வின் தொடர்பின்றியே அது இயலுமென்று சிலரும் கூறு வர்.

கலை தன் அழகுக் கூறால் மக்களுள்ளங்களைக் கவர்ந்து இன்புறுத்துகிறது. மக்களின் வாழ்க்கையில், சிறப்பாக ஒழுகலாறுகளில் அது பின்னிப் பிணைந்து அவர்களின் வாழ்விற்குச் சமுதாயத்தில் மதிப்பும்

ஏற்றமும் நல்குகிறது; அவர்கள் தம்பண்பாட்டினைப் புரிந்துகொள்ள ஒரு வகையில் அளவுகோலாகவும் பயன்படுகிறது. இந்நிலையில் மக்களின் அடிப்படைத் தேவைகளான உணவு, உடை, உறையுள் ஆகியவற்றிலும் கலை ஊடுருவி நிற்கிறது. கலைஞனின் அழகனுபவம் (Aesthetic Experience) சுவைஞனின் அழகனுபவத்திற்கு வழிகோலுவதால் கலையின் நோக்கம் படிப்படியே உலகளாவியதாய் அமைகிறது. அந்நிலையில் கலையானது நாடு, இனம், மொழி, சமயம் ஆகிய எல்லைகளைக் கடந்து பயன்படுகிறது.

வாழ்வில் ஏற்படும் சோர்வையும் துன்பத்தையும் களையுங் கருவியாகிய கலை, மக்களுக்கு மட்டுமே பயன்படுவது என்றில்லாமல் பறவை விலங்கு முதலிய உயிரினங்களுக்கும் பயன்படுவதாகிறது. இதனைக் கண்ணன் குழலோசையாலும், ஆனாய நாயனார் குழலோசையாலும் உயிர்கள் மயங்கி இன்புற்ற செய்தி கொண்டு உணரலாம்.

வாழ்க்கையில் வெறுத்தொதுக்கப்படும் துன்பங்களும் நிகழ்ச்சிகளும் கலைப்பொருள்களாகக் கலை வடிவம் (நடனம் நாடகம் முதலியவற்றில்) பெறுகையில் சுவைஞர்களுக்கு அதுவும் ஒருவகையில் கலையின்பமாக மாறி விடுதலைக் காணலாம். ஏனைய சுவைகளிலும் அவலச் சுவையே மக்களைக் கவர்வதில் சிறந்தது என்பதை ஈண்டு நினைவுகூரலாம். சிறந்த கலைப் படைப்பினால் நிலையாத பொருள்களும் ஒருவகையில் நிலைபேறு கொள்கின்றன. இயற்கை நிகழ்ச்சிகள், உயிர்கள் முதலியவற்றில் காணலாகும் நிலையாத அழகுக் கூறுகளைத் தனக்குக் கருப்பொருளாக ஏற்று, அவற்றைத் தன் வடிவத்திலே நிலைபேறு கொள்ளச் செய்கிறது கலைப்படைப்பு எனலாம். குழப்பமான உலகத்தில் இன்பத்தைத் தேர்ந்தெடுத்துச் சுவைக்கின்றனர் மக்கள். கலைஞன் மக்களின் தேவைக்கேற்ப அழகுக் கூறுகளை இயைபுடன் ஒருங்கிணைத்துக் கலையின் வாயிலாக வழங்குகின்றான்.

இந்தியக் கலைஞனைப் பொறுத்தவரையில் அவன் காணும் அழகுப் பொருளைப் புலப்படுத்துவதைவிட, உள்ளதை உணர்ந்தவாறு புலப்படுத்தவே கலையைக் கருவியாகக் கொள்கிறான். அந்நிலையில் கலை, மக்களின் மனத்தையும் இதயத்தையும் தூய நெறியில் செலுத்தும் ஆன்மநலக் கருவியாகவே பயன்படுகிறது. ஆகவே, கலைப்பயன்கள் பலவற்றையும் நோக்கும்போது, இந்திய நாட்டைப் பொறுத்தவரையில் 'கலை வாழ்க்கைக்காகவே' என்பது பெரும்பாலும் பொருந்துவதாகும். 'கலை கலைக்காகவே' எனக் கொள்வது பிற நாடுகளுக்கே மிகவும் ஏற்புடையதாகும்.

கலை – பாகுபாடு: கால வளர்ச்சியில் கலையிலே பல பாகுபாடுகள் அமைந்தன. முற்காலத்திய கலை (Primitive Art), நாட்டுப்புறக் கலை (Folk Art) செவ்வியற்கலை அல்லது தரச்சிறப்பான கலை (Classical Art) என வகைகள் உண்டு. முற்காலத்திய கலையில் தன்னிச்சையான மனிதனது கரடுமுரடான உணர்ச்சி வெளிப்பாடு பதிவு பெற்றிருக்கும்; மரபான விதிகளை அதனில் காணவியலாது; அது ஒரு வகையில் திருந்தாத கலையாகும். நாட்டுப்புறக் கலையில் முற்காலத்திய கலையிலுள்ள கரடுமுரடான கலை மாறிப் படிப்படியே பண்பட்ட நயமான கூறுகள் விதிகளுடன் அமையலாயின. அந்தக் கலையை ஒருவகையில் சிற்றூர்ப் புறக்கலையெனலாம். செவ்வியற் கலையில் காலத்தின் வளர்ச்சியாலமைந்த மதிநலமும் கற்பனைவளமும் மெருகும் பொருந்தி, அது மக்களுக்கு மிகுந்த இதமான உணர்வுகளை நல்கியது. அதனை ஒருவகையில் நகரத் தொடர்புடைய – நாகரிகநயம் வாய்ந்த – ஒழுங்கிற்குட்பட்ட கலையெனலாம்.

கலையில் உண்மையியல் (Realism), கற்பனையியல் (Romanticsm) எனப் பாகுபாடுகளும் உண்டு. வாழ்க்கையுடன் ஒட்டியவற்றை மிகுதியாகப் படைத்துத் தருதலை உண்மையியல் அல்லது உள்ளது புனைதல் என்றும், வாழ்க்கையில் பயிலாதவற்றை மிகுதியாகக் கற்பனை செய்து படைத்துத் தருதலைக் கற்பனையியல் அல்லது இல்லது புனைதல் என்றும் பகர்வர். கற்பனையியலில் வெறுங்கற்பனை (Fantastic Imagination) அமைவதும் உண்டு; அது சிறந்ததன்று. குறிக்கோளியலில் கற்பனை அமையும்போது அந்தக் கலை குறிக்கோளியற் கலை (Idealistic Art) ஆகும்.

ஒப்புமைக்கலை என்பதனுள் கலைஞனின் படைப்பாற்றலுக்கேற்பப் பல வகைமைகள் உருவாகும். கலையில் குழைத்து உருவாக்கத்தக்கதாகிய குழைமக் கலை (Plastic Art), அசையாக்கலை (Static Art) என வகைமையுண்டு. மேலும், இயக்கமுள்ள கலை (Dynamic Art) என்றும் ஒரு வகையுள்ளது. பொம்மை செய்தல் முதலியவை குழைமக்கலையாகவும், கட்டடக் கலை அசையாக் கலையாகவும், இசைக்கூத்து முதலியவை இயக்கமுள்ள கலையாகவும் கருதப்படும். கலைகளைப் பாகுபடுத்திக் காண இடமும் காலமும் ஒருவகையில் கருவிகளாகத் துணை நிற்றல் உண்டு. காலத் தொடர்பிலும், இடத் தொடர்பிலும், காலம், இடம் ஆகியவற்றின் தொடர்பிலும் பாகுபாடுகள் உண்டு. எடுத்துக்காட்டாகச் சிற்பக்கலை என்பது அசையாக் கலையாகவும், அதே வேளையில் இடம், காலம் ஆகியவற்றைப் பொறுத்த கலையாகவும் கருதப்படும்.

அருங்கலைகளுள் ஓவியம் பிற கலைகளுக்குத் தாய்த் தன்மையுடையதாகக் கருதப்படும். இசை மிக

நுட்பமான கலையாகவும், கட்டடக்கலை பயன் மிகு தியுடைமையால் தாழ்ந்த கலையாகவும் பாகுபடுத் தப்படுகின்றன. ஒவ்வொரு கலையிலும் உட்பிரிவு களாகப் பாகுபாடுகள் பல உள்ளன. எடுத்துக்காட் டாக, இசையைச் சிறிது காண்கையில் மிடற்றிசை (Vocal Music) என்றும், கருவியிசை (Instrumental Music) என்றும் வகைமையுண்டு. இசைக்கருவிகளுள் நரம்பிசைக்கருவி (Stringed Instrument), மோது இசைக்கருவி அல்லது தோற்கருவி (Percussion Instrument), துளைக்கருவி (Wind Instrument), கஞ்சக் கருவி (Bell-Metal Instrument) என வகைகள் உண்டு அவை ஒவ்வொன்றிலும் பல்வேறு இசைக்கருவிகள் உள்ளன. பொதுவாக, இசை நுட்ப நோக்கில் வகை மைப்படுத்தி இன்னிசை (Melodious Music) என்ப தனை அடிப்படையாகக் கொண்டு, இந்திய இசை யென்றும், ஒத்திசை அல்லது ஒருங்கிசை (Harmonious Music) என்பதனை அடிப்படையாகக் கொண்டு மேனாட்டிசையென்றும் காணலாம். இந்திய இசை என நோக்குகையில் கருநாடக இசை, இந்துசுதானி இசை ஆகிய உட்பிரிவுகள் உண்டு. இவ்வாறாகக் கலையின் பாகுபாடுகள் பலவாக விரிந்து பரந்துள்ளன.

இவ்வாறெல்லாம் பாகுபாடுகள் பலவாகவுள்ள கலைகளையெல்லாம் எவ்வாறேனும் எண்ணிக்கை யடிப்படையில் வகைப்படுத்த முயன்றனர். அவ்வாறான முயற்சியின் விளைவாகக் கலைகள் 64 என்பது பொதுவாக எல்லா இந்தியப் பேரிலக்கியங்களிலும் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. அவற் றின் பெயர்களும் தன்மையும் மக்கள் புரிந்து கொள்ளுதற்கு இராமாயணம், காதம்பரி, தசகுமார சரித்திரம் முதலிய காப்பியங்களும், வாத்சாயனர் எழுதிய காமசூத்திரமும், தண்டி எழுதிய காவியா தர்சமும், சில தந்திர சாத்திர நூல்களும் பயன்படு கின்றன. ஆயகலைகள் அறுபத்தநான்கு என்பதை 'எண்ணெண்கலையோர்' என்று சிலப்பதிகாரம் (14: 167) குறிப்பிடுதலாலும் அறியலாம்.

சமண நூல்கள் ஆடவர் கலைகள் 72 என்றும், மகளிர் கலைகள் 64 என்றும் குறிப்பிடுகின்றன. ஆனால், நூல்களில் வருணிக்கும் போது 72க்கு மேலும் கலைகள் கூறப்படுகின்றன. அவற்றுள் பல பழங்கலைகளின் உட்பிரிவுகளாகவுள்ளன. அனைத் தையும் நோக்குகையில் கலை என்ற வளாகத்துள் உலகத்தில் காணலாகும் பல துறைகளிலுமுள்ள வித்தைகளும் நுண்கூறுகளும் கொணரப்படும் முயற்சி தென்படும்.

அறுபத்து நான்கு கலைகளை ஆராய்ந்தால், அவற்றை அழகுக் கலைகள், அறிவுக் கலைகள், பயன் படு கலைகள், உடற்பயிற்சி, விளையாட்டு, பொழுது போக்கு, இன்பத்திற்கு உதவுபவை, சில்லறைப்பொது அறிவுகள் என்ற வகைகளில் அடக்கிக் காணலாம். அவற்றுள் முதலிடம் பெறுங் கலைகளாக ஆடல் (நிருத்தியம்), பாடல், இசைக் கருவிகள், வீணை — தமருகம், வாத்தியம், ஓவியம், கவிதை (காவியக் கிரியை) ஆகியவற்றை வாத்சாயனர் குறிப்பிடுகிறார். பிற கலைகளையெல்லாம் கவிதைக்கு உதவும் அறிவு கள், இலக்கியத்தை அடிப்படையாகக் கொண்டு அறிவு, சொல் ஆகியவற்றின் தேர்ச்சிக்கும் பொழுது போக்கிற்கும் உதவும் கலைகள், மொழிகளை அடிப் படையாகக் கொண்ட கலைகள், இலக்கியப் பயிற்சி யுடன் தொடர்புள்ள வேறு சில கலைகள், வீட்டிலும் வாழ்க்கையிலும் அழகையும் சுவையையும் மேம் படுத்த உதவுவன, உடலலங்காரத்திற்கானவை, மற்ற அறிவுகள், விளையாட்டு பொழுதுபோக்கிற் கானவை என்ற பிரிவுகளுள் அடக்கிக் காண்கிறார். இவற்றைத் தவிர 65-ஆவது கலையாகப் 'புட்ப சுகடிகா' என்ற ஒன்றனைக் குறிப்பிடுகிறார். கலை களைப் பற்றிய அட்டவணை சில நூல்களில் சிற்சில மாறுதல்களுடன் அமைந்துள்ளது.

நாட்டு நலத்திற்கும் பெருமைக்குமுரிய கலைஞான வகைகள் அறுபத்துநான்காகக் கணக்கிட்டு உரைக்கப் படும். அவையாவன 1. அக்கர இலக்கணம், 2. இலி கிதம், 3. கணிதம், 4. வேதம், 5. புராணம், 6. வியா கரணம், 7. நீதிசாத்திரம், 8. சோதிடநூல், 9. தரும சாத்திரம், 10. யோகநூல், 11. மந்திரநூல், 12. சகுன நூல், 13. சிற்ப நூல், 14. மருத்துவ நூல், 15. உருவ சாத்திரம், 16. இதிகாசம், 17. காவியம், 18. அலங்காரம், 19. மதுர பாடனம், 20. நாடகம், 21. நிருத்தம், 22. சத்த பிரமம், 23. வீணை, 24. வேணு, 25. மிருதங்கம், 26. தாளம், 27. அத்திர பரீட்சை, 28. கனக பரீட்சை, 29. இரதப் பரீட்சை, 30. கச பரீட்சை, 31. அசுவ பரீட்சை, 32. இரத்தினப் பரீட்சை, 33. பூ பரீட்சை, 34. சங்கி ராம இலக்கணம், 35. மல்யுத்தம், 36. ஆகருடணம், 37. உச்சாடனம், 38. வித்துவேடனம், 39. மதன நூல், 40. மோகனம், 41. வசீகரணம், 42. இரச வாதம், 43. காந்தருவ வாதம், 44. பைபீலவாதம், 45. கௌத்துகவாதம், 46. தாதுவாதம், 47. காரு டம், 48. நட்டம், 49. முட்டி, 50. ஆகாயப் பிரவே சம், 51. ஆகாயசமனம், 52. பரகாயப் பிரவேசம், 53. அதிரிச்யம், 54. இந்திரசாலம், 55. மகேந்திர சாலம், 56. அக்னித்தம்பம், 57. சலத்தம்பம் 58. வாயுத்தம்பம், 59. திட்டித்தம்பம், 60. வாக்குத் தம்பம், 61. சுக்கிலத்தம்பம், 62. கன்னத்தம்பம், 63. கட்கத்தம்பம், 64. அவத்தைப் பிரயோகம்.

செ.வை.

கலைக் களஞ்சியக்காரர்கள்: பிரான்சில் கி.பி. 1751-ஆம் ஆண்டில் சிறந்த அறிவுத் தொகுப்பு நூலாகக் கலைக் களஞ்சியம் (Encyclopapedia) 29 தொகுதிகளில் வெளியிடப்பட்டது. இவ்வரிய தொகுப்புக்குத் தரமான கட்டுரைகள் எழுதி உதவி செய்தும், பதிப்பிக்கும் பணிக்கு வேண்டும் பொருளுதவி செய்தும் வந்த நன்மக்களே கலைக்களஞ்சியக் காரர்கள் (Encyclopaedists) எனப்படுவோராவர். தி. அலம்பர்ட்டு (D' Alombert), தெனிசு திடரோ(Denis Diderot), உரூசோ(Rousseau), தர்கே (Turgot), கண்டார்சே (Condorcet), பாம்படோர் அம்மையார் (Madame de Pompadour), வால்ட்டேர் (Voltaire) முதலியோர் கலைக்களஞ்சியக்காரருள் குறிப்பிடத் தக்கவராவர்.

தி' அலம்பர்ட்டு (கி.பி. 1717-கி.பி. 1783): சிறந்த கணிதப் புலவராகவும், தத்துவஆசிரியராகவும், எழுத்தாளராகவும் புகழுடன் விளங்கிய தி' அலம்பர்ட்டு பிறந்தவுடன் தாயினால் கைவிடப்பட்டு, பின்னர்த் தந்தையின் ஆதரவுடன் சிறிது கல்விப்பயிற்சி பெற்று, பின்னர்த் தாமே பயின்று வந்தார். இவர் கணிதத்தில் பல அரிய ஆராய்ச்சிக் கட்டுரைகளை எழுதி வெளியிட்டுப் புகழ் பெற்றதனால், பிரெஞ்சு அறிவியற் கழகம் (French Academy of Sciences) இவரை கி.பி. 1741-இல் ஓர் உறுப்பினராகச் சேர்த்துக் கொண்டது. இவர் கணிதத்தில் புதிதாகக் கண்டுபிடித்துக் கூறிய விதி அலம்பர்ட்டு விதி என்று கூறப்படுகிறது. இவர் அறிவுக்கும் இயற்கைக்கும் மதிப்புக் கொடுத்து, இறைவெளிப்பாடு, மறைநூல் மேற்கோள் சார்பு முதலியவற்றை ஏற்றுக்கொள்ளாமல், பழைய கொள்கைகளையும் நிறுவனங்களையும் புறக்கணித்து, சமூகச் சீர்திருத்தங்கள் செய்யப்படுதல் வேண்டுமென்று கூறிய ஒரு பகுத்தறிவுச் சிந்தனையாளராவார். இவர் சமயப் பொறையையும் ஆதரித்த அறிவு விளக்கக் காலத்தைச் (Age of Enlightenment) சேர்ந்தவர். இவ்வறிவு வளர்ச்சிச் சிந்தனையாளரோடு இவர் தொடர்பு கொண்டு, அறிவியல் மக்கள் நலனுக்காக அவர்களிடையே பரப்பப்படுதல் வேண்டுமென்று ஆர்வம் கொண்டார். அதன் காரணமாக இவர் கி.பி. 1746-இல் பிரெஞ்சுக் கலைக் களஞ்சியக்காரர்களோடு தொடர்பு கொண்டார். திடரோ கலைக் களஞ்சியத்தின் பொதுப் பதிப்பாசிரியராகவும், இவர் அதில் கணித, அறிவியல் கட்டுரைகளைப் பதிப்பிக்கும் ஆசிரியராகவும் அமர்த்தப்பட்டனர். கலைக்களஞ்சியத்திற்கு இவர் பல கட்டுரைகளை எழுதி, அவற்றின் வாயிலாகப் பல அறிஞர்களின் ஆதரவு கலைக்களஞ்சியத்துக்குக் கிடைக்குமாறு செய்தார். இவருடைய முயற்சியால் களைக்களஞ்சியத்தின் முதல் தொகுதி கி.பி. 1751-இல் வெளிவந்தது; இவ்வாறு இவர் அதனை அறிமுகம் செய்து, அது எவ்வாறு தம் காலத்திய எல்லாத் துறை பற்றிய அறிவுத் தொகுப்பாகவும் அமைந்துள்ளதென்று காட்டினார். கலைக்களஞ்சியத்தைக் குறை கூறிய வர்களுக்கு விடையாக, இவர் கலைக்களஞ்சியத்தின் மூன்றாம் தொகுதிக்கு ஒரு முன்னுரை எழுதினார். பின்னர்ச் செனிவாவைப் பற்றிக் கலைக்களஞ்சியத்தில் ஒரு கட்டுரைக்கு வேண்டிய செய்திகளைத் திரட்டுவதற்கு அந்நகருக்குச் சென்று, உரூசோவுடன் தொடர்புகொண்டு, பல செய்திகளைத் திரட்டிக் கலைக்களஞ்சியத்தில் வெளியிட, அந்நகர மக்கள் இவருடைய கருத்துகளை மறுக்க, அதன் பின்னர் இவர் கலைக்களஞ்சியப் பதிப்பாசிரியர் பொறுப்பை விடுத்துக் கணித, அறிவியல் கட்டுரைகளை எழுதிப் புகழ்பெற்றார். இவர் புலமையின் காரணமாக இவரை அக்காலப் பிரசிய அரசர் இரண்டாம் பிரடரிக்கும், உருசிய அரசி காதரைனும் மதித்தனர். உரூசோவைப் போல இவரும் பல இசைக் கட்டுரைகளை எழுதிப் பிரெஞ்சுக் கலைக்களஞ்சியத்துக்கு உதவினார். அவருடைய ஆய்வுகளும், கட்டுரைகளும், ஓர் அறிவியல் தத்துவத்தை (Philosophy of Science) வகுக்குமாறு இவரை உயர் நெறிப்படுத்தின. இவருடைய ஆய்வுக் கட்டுரைகள் அறிவியலின் பல்வேறு கிளைகளுக்குமிடையே ஓர் உள் இணைப்பை ஏற்படுத்தக்கூடிய சில விதிகளை வகுக்குமாறு பகுத்தறிவாளர்களைத் (Rationalists) தூண்டின. இவருடைய கருத்துகள் எல்லா அறிவியல் தொகுதிகளுக்குமிடையே இறுதியாக ஓர் ஒருமைத் தன்மை (Unity) உள்ளதென்று யாவருக்கும் காட்டின.

தெனிசு திடரோ (கி.பி. 1713- கி.பி. 1784): பிரெஞ்சுக் கலைக்களஞ்சியத்தைப் பதிப்பித்த முதன்மைப் பதிப்பாசிரியர் திடரோ ஆவார். இவர் இளமையில் பாரிசில் தொடக்க, முதுகலைக் கல்விப் பயிற்சியை முடித்த பின்னர், அறிஞர்களான உரூசோ, காண்டிலேகு (Condillac) ஆகியோரின் நண்பர் ஆயினார். இவர் கி.பி. 1748-இல் கூட்டுப் பதிப்பாசிரியராக தி, அலம்பர்ட்டுடன் சேர்ந்து, கலைக்களஞ்சியத்தைப் பதிப்பிக்கும் வேலையைத் தொடங்கினார். அவரே, அதற்குப் பல தரமான கட்டுரைகளை எழுதி வழங்கி, கி.பி. 1772-இல் கலைக்களஞ்சியப் பணியை நிறைவேற்றினார். இவருடைய கொள்கை நம்பிக்கையற்ற, ஐயப்பாட்டுக் கொள்கையாக (Skepticism) முதலிலிருந்து, பின்னர்ப் பொருளியல்வாதமாக (Materialism) ஆயிற்று.

உரூசோ (கி.பி. 1712- கி.பி. 1778) (காண்க: உரூசோ வாழ்க்கை வரலாறு.) திடரோவின் தூண்டுதலின்மேல் இவர் கி.பி1750-இல் திசான் கழகத்தார்

(Dijon Academy) நடத்திய ஒரு கட்டுரைப் போட்டியில் கலந்து கொண்டு, 'அறிவியல்களும், கலைகளும் மீண்டும் யாவரும் கற்பதற்குக் கொண்டுவரப்பட்டதனால், மக்களுடைய ஒழுக்க வாழ்வு தூய்மை அடைந்ததா?' என்ற தலைப்பில் சிறந்த கட்டுரை எழுதி முதற்பரிசு பெற்றார். அதில் இவர் சுதந்திரம் பற்றியும், மன்னர்களின் கொடுங்கோலாட்சியைப் பற்றியும், குருமாரின் போலித்தனத்தைப் பற்றியும் கருத்துகளைத் துணிச்சலோடும் கடுமையாகவும் எடுத்துக்கூறி, அறிவியலும் கலைகளும் இலக்கியமும் மக்களை அடிமைப்படுத்திக் கெடுப்பனவென்றும், அவை செல்வரைப் பற்றிப் பொய்யான செய்திகளைப் பரப்புகின்றன என்றும் கூறினார். இவர் சிறு நாடகங்களும் இசைக்கட்டுரைகளும் எழுதி, இத்தாலிய இசைக் கலையே பிரெஞ்சு இசைக்கலையினும் இயற்கையோடியைந்தது என்று எடுத்துக்காட்டினார். பல இசைக்கட்டுரைகளை எழுதி, திடரோ பதிப்பித்த கலைக்களஞ்சியத்துக்கு அளித்தார்.

தர்கே (கி.பி. 1727-கி.பி. 1781): பிரெஞ்சு அரசர்கள் 15, 16-ஆம் உலூயிகளின் ஆட்சிக்காலங்களில் உயர் பதவியிலிருந்து, நிதி, ஆட்சி, அரசியல் சீர்திருத்தங்களைக் கொண்டுவர முயன்று, அவற்றால் பாதிக்கப்பட்டவர்களுடைய எதிர்ப்புக்கு ஆளாகி இவர் பதவி இழந்தார். இவர் அறிவியலான ஆய்வு மனப்பான்மையும், தாராளச் சீர்திருத்தக் கருத்துகளும், சமயப்பொறைக் கருத்துகளும், சமூக வளர்ச்சியிலீடுபாடும் உடையவர். பிரெஞ்சு இயற்கைக் கோட்பாட்டாளர்களுள் (Physiocrats) ஒருவராகிய இவர், பிரெஞ்சுக் கலைக்களஞ்சியக்காரருள் ஒருவராக எண்ணப்படுகிறார்.

கடார்சே (கி.பி. 1743-கி.பி. 1794): அறிவு விளக்கக் காலத்தைச்சேர்ந்தவரும்,பிரெஞ்சுத் தத்துவ ஆசிரியரும், கணிதப் புலவருமாகிய இவர் சமூக முன்னேற்றக் கருத்துகளையும், கல்விச்சீர்திருத்தக் கருத்துகளையும் பரப்பித் தொண்டு செய்தார். இவர் பிரெஞ்சு அறிவியல் கழகத்தில் (French Academy of Sciences) உறுப்பினராகித் தம் காலச் சிறந்த புலவர்களின் நண்பராகவுமாயினார்.இவர் பிரெஞ்சுத்தத்துவ ஆசிரியரான தி அலம்பர்ட்டின் ஆதரவைப் பெற்றவர்.பிரெஞ்சுக் கலைக்களஞ்சியத்தை உருவாக்குதலில் இவர் பங்கு கொண்டார். இவருடையமுககியகருத்து, மனித இனம் இறுதியான, முழுமையான நிலையை நோக்கித் தொடர்ச்சியாக முன்னேறி வருகிறதென்பதாகும்.

பாம்படோர் அம்மையார் (கி.பி. 1721-கி.பி.1764): பிரெஞ்சுஅரசர் 15-ஆம் உலூயியின் செல்வாக்கு மிக்க காமக்கிழத்தியாகிய இவர் இலக்கியங்கள், கலைகள் ஆகியவற்றின் வளர்ச்சியில் ஆர்வம் கொண்டு, அவற்றின் புகழ்மிக்க ஆதரவாளராகவும் இருந்தார். இவரே அரசர் அதிகாரத்தை 20 ஆண்டுகளாக இயக்கினார். இவருடைய ஆக்கப்பணிகளுள் குறிப்பிடத்தக்கது, பிரெஞ்சுக் கலைக்களஞ்சியத்துக்குக் கட்டுரைகள் எழுதி வழங்கியும், அதனைப் பதிப்பித்தும், நற்பணி செய்த தி' அலம்பர்ட்டு, திடரோ முதலிய புலமை மிக்கோருக்கெல்லாம் பெருமளவு நல்லாதரவு அளித்ததே. எனவே, இவரும் கலைக்களஞ்சியக் காரருள் ஒருவராக மதிக்கப்படுகிறார்.

வால்ட்டேர் (கி.பி. 1694-கி.பி. 1778) கொடுங்கோலாட்சியையும் குறுகிய மனப்பான்மையையும் கொடுமையையும் அச்சமின்றி எதிர்த்துப் போராடியவரும், ஆய்வுத் திறனும் நகைச்சுவையும் வஞ்சப் புகழ்ச்சித் திறனும் (Satire) உடையவருமாவார்.அறிவு விளக்கக் காலத்தைச் சேர்ந்தவர்; ஐரோப்பிய நாகரிகத்தைத் தம் நூல்களினாலும் செயல்களினாலும் ஒரு குறிப்பிட்ட வழியில் செல்லுமாறு இயக்கியவர். இவர் இளமையில் பெற்றோரை இழந்தார்; வளர்ப்புத் தந்தையின் ஆதரவில் வளர்ந்தார்; இயேசு சங்கத்தாருடைய கல்லூரியில் பயிற்சி பெற்றார். ஆனால், இவரிடம் சமயக்கல்வியில் வெறுப்பும் சுய சிந்தனையில் நம்பிக்கையும், இலக்கியம், நாடகம், சமூக வாழ்வு முதலியவற்றில் ஈடுபாடும் வளர்ந்தன. கட்டுப்பாடில்லாத சிந்தனை ஆற்றலை வளர்த்தலில் இவர் பேரார்வம் கொண்டிருந்தார்.

சில காலம் இவர் ஏகு (The Hague) நகரிலுள்ள பிரெஞ்சுத் தூதரலுவலகத்தில்பணி செய்தார். பாரிசுக்குத் திரும்பி வந்து, தம் நகைச்சுவையான உரைகளின் வாயிலாகப் பணிசெய்தார். அவை இவருக்குப் புகழையும், ஓய்வூதியத்தையும் அவைக் களப்புலவரென்ற நிலையையும் தந்தன. அறிவாராய்ச்சியின் வளர்ச்சி, சுதந்திரச் சிந்தனை ஆகியவற்றை ஆதரித்த இங்கிலாந்து நாட்டைப் பாராட்டிய இவர், சிறிது காலம் பிரான்சிலிருந்து நாடு கடத்தப்பட்டு, இங்கிலாந்தில் தங்கினார்; அங்கு ஆங்கிலப் புலவர்களோடு நட்புக் கொண்டார்; அங்கு ஆள் சுதந்திர உரிமைப் போற்றப்படுவதன் காரணமாக, ஐசக் நியூட்டன், சான் இலாக்கு முதலியோர் அறிவியல் சிந்தனை வளர்ச்சியில் முன்னணியிலிருப்பதைச் சுட்டிக் காட்டினார். பின்னர்ப் பாரிசுக்குத் திரும்பி வந்து, கற்பனையாகத் 'தத்துவக் கருத்துகள்' (Letters Philosophiques) என்ற நூலொன்று எழுதி, அதில் ஆங்கில அரசியல் முறை, அந்நாட்டு வாணிபம் இலக்கியம் முதலியவற்றின் சிறப்புகளைச் சுட்டிக் காட்டி, தன் ஒறுப்பின் வழியாகத் (Self Penance) துறக்கம் அடைதல் வாழ்வின் நோக்கம் அன்று

என்றும், அறிவியல்களிலும் கலைகளிலும் முன்னேற்றத்தை உண்டாக்கி மக்களுக்குஇன்பம் கிடைக்குமாறு செய்வதே இயற்கை அவர்களுக்கு வகுத்த நிறைவான வாழ்க்கை ஆகுமென்றும், ஐரோப்பிய மக்களுக்கு எடுத்துக் கூறினார். இவ்வுயரிய கருத்தைக் கூறும் இவர் நூல் மனித சிந்தனைவரலாற்றில் ஒரு முக்கியமான நிலையைச் (Stage) சுட்டிக் காட்டிடுகிறதென்றும், அது கி.பி. 18-ஆம் நூற்றாண்டின் தத்துவத்தைக் காட்டுவதோடு, இக்கால மனித அறிவின் போக்கை விளக்குகிறதென்றும் திறனாய்வாளர்கள் கருதுகின்றனர். இவ்வாறு இவர் தம் நூல்களின் வாயிலாக ஒரு கலைக்களஞ்சியத்துக்குப் பொருளளிக்கக் கூடிய அளவுக்கு அறிவு வளர்ச்சி பெற்றிருந்தார்.

இவர் பிரசிய மன்னர் இரண்டாம் பிரடரிக்கின் உற்ற நண்பராகப் பெர்லினில் சிலகாலம் தங்கி விட்டுப் பின்னர்ச் சுவிட்சர்லாந்துக்கு வந்தார்; செனிவா நகரத்து மக்களால் சமயப் பொறைக் கருத்துகளைத் துணிந்து வெளியிட்ட சுய சிந்தனையாளர் என்று வரவேற்பளிக்கப்பட்டார். ஆனால், இவருடைய சில கருத்துகளுக்கு எதிர்ப்பும் தோன்றிற்று. பிரஞ்சுக் கலைக்களஞ்சியத்தின் ஏழாம் தொகுதி கி.பி. 1757-இல் திடரோவினால் பதிப்பிக்கப்பட்ட போது, அதில் வால்ட்டேரின் தூண்டுதலின் பேரில் செனிவாவைப் பற்றி ஒரு கட்டுரையை தி' அலம்பர்ட்டு எழுதிச் சேர்த்திருந்தார். செனிவா நகர கால்வினிய கிறித்தவர்கள் நாடகம், இசை முதலிய நுண்கலைகளை ஒதுக்கிவிட்டு, கால்வின் வகுத்த கடுமையான கிறித்தவ வாழ்க்கை முறையைக் கையாண்டனர். அலம்பர்ட்டு எழுதி கட்டுரையில் செனிவாவில் ஒரு நாடக அரங்கை நிறுவுதல் வேண்டுமென்பதும் அங்குள்ள கிறித்தவக் குருமார்கள் கிறித்துவின் இறைமைத் தன்மையை (Divinity) மறுத்த பாராட்டுக்குரியவர்கள் என்பதும் கூறுப்பட்டிருந்தன. இத்தகைய சுதந்திர இயல்பின் கருத்துகளைக் கூறியவர் வால்ட்டேரே என்று யாவரும் உணர்ந்து கடும் எதிர்ப்புத் தெரிவிக்கவே, கலைக்களஞ்சிய வெளியீடு நிறுத்தப்பட்டது.

வால்ட்டேர் பிரான்சில் பெர்னி (Ferney) என்ற சிறு பண்ணை முதலாளியாக இறுதி நாட்களைக் கழித்தார். அங்கு இவர் உரிமையற்ற வேலையாட்களுக்கு உரிமை வழங்குதல் வேண்டுமென்றும், சித்திரவதைத் தண்டனைகளை ஒழித்து, மனித உரிமைகளுக்கு மதிப்புத் தருதல் வேண்டுமென்றும் உரையாற்றினார்; சமயப் பொறையை எதிர்த்த கிறித்துவத் திருச்சபையை இகழ்ந்து,எளிய இறைமைக் கோட்பாடே மனிதனுடைய எதிர்கால வாழ்வுக்கு உகந்ததென்று கூறினார்; அரசின் குடிமை அதிகாரத்தை வலியுறுத்தினார். இவ்வாறு வால்ட்டேர் ஒரு தாராள அரசியல் சிந்தனையாளராக விளங்கினார்.

பா.கு.

கலைக்களஞ்சியம்: கலை, களஞ்சியம் என்னும் இரண்டு தமிழ்ச் சொற்களால் ஆன கலைக் களஞ்சியம் என்னும் தொடர் 'என்சைக்ளோபீடியா' (Encyclopaedia) என்ற ஆங்கிலத் தொடருக்குரிய பொருளைக் குறிக்கிறது; அதாவது, எல்லாக் கலைகளையும் பற்றிய செய்திகளின் தொகுப்பு எனப் பொருள்படுகிறது. நெல்லைத் திரட்டிவைக்கும் இடம் நெற்களஞ்சியம் எனப்படுவதுபோல், கலைகள் தொடர்பான செய்திகளைத் தொகுத்துத் தரும் நூல் கலைக்களஞ்சியம் எனப்படுகிறது. 'என்சைக்ளோபைடியா' (Encyklopaideia) என்னும் கிரேக்கச் சொல்லிலிருந்து 'என்சைக்ளோபீடியா' என்னும் சொல்லை ஆங்கிலேயர்கள் தழுவிக்கொண்டனர். தமிழரோ அவ்வாறு செய்யாமல், ஆங்கிலச்சொல் தரும் பொருளை அடிப்படையாகக் கொண்டு கலைக் களஞ்சியம் என்னும் புதுச்சொல்லை உருவாக்கிக் கொண்டனர். மனிதன் பண்டுதொட்டுத் தன் அறிவு முயற்சியாலும், ஆன்ம முயற்சியாலும், உடல் உழைப்பாலும் எவ்வெவற்றைச் சாதித்தானோ, அவற்றையெல்லாம் எழுத்து வடிவில் தரும் ஒரு நூல் என்று இதனைக் கொள்ளலாம். மானுட வரலாற்றின் கூறுகளையெல்லாம் ஓரிடத்தே பார்த்து அறிந்துகொள்ளும் வாய்ப்பினை அளிக்கிற காரணத்தால் கலைக் களஞ்சியம் மிகவும் இன்றியமையாத ஓர் உசாத் துணையாகிறது. பெரும்பயன் தரும் இத்தகைய கலைக்களஞ்சியம் எவ்வாறு உருவாகியது? என்னென்ன அமைப்புகளை உடையது? எத்தனை வகைப்படும்? இந்திய மொழிகளில் இது எவ்வாறு வளர்ந்துள்ளது? இவை பற்றிய விவரங்கள் அறியத் தக்கவை.

இன்றியமையாமை: மனித வாழ்க்கையின் நெடிய பயணத்தின் மத்தியில் மக்கள் மேலும் முன்னேறிச் செல்லும் படிநிலையில் உள்ளனர். அவ்வாறு முன்னேறிச் செல்வதற்கு இருவகை அறிவு தேவைப்படுகிறது. ஒன்று, மானுட இனம் இதுவரை முன்னேறிய அளவும், அந்த முன்னேற்றத்தின்போது அதற்கு ஏற்பட்ட அனுபவமும் ஆகிய கடந்தகால வரலாறு; மற்றொன்று, இவ்வாறு கிடைத்த பழம் வரலாற்றை வைத்துக்கொண்டு மேலும் முன்னேறுவதற்கான தொலைநோக்கு அறிவு. இந்தப் பழம் வரலாற்றை முழுமையாக அறிந்து கொள்ள உதவுவதுதான் கலைக்களஞ்சியத்தின் நோக்கம். இன்றைய மானுட இனத்தின் தெளிவான சிந்தனைக்கு முன்னையோர் பெற்ற அறிவுச் செல்வத்தை அறிந்து கொள்ளுதல் அடிப்படையானது என்று பழம்பெரும் கிரேக்க

அறிஞரான பிளேட்டோ (Plato) கூறியிருப்பது இக் கருத்தை வலியுறுத்தும். முன்னேறும் தொலை நோக்குக்கு மட்டுமன்றி, நிகழ்கால வாழ்க்கைக் கடமைகளைச் செவ்வனே நிறைவேற்றுவதற்கும் எல்லாக் கலைத்துறை அறிவும் தேவைப்படுகிறது என்னும், உரோமானிய நோக்கும் இங்கு நினைக்கத் தக்கது. 'ஆய கலைகள் அறுபத்து நான்கினையும் ஏய உணர்விக்கும் என்னம்மை' எனக் கலைகளை நினைந்து போற்றும் தமிழ் மனமும் மக்களுக்குக் கலைக்களஞ்சிய அறிவு வேண்டப்படுகிறது என்னும் கருத்தை உணர்த்தக் காணலாம்.

கலைக்களஞ்சியப் பொருளமைப்பு: எல்லாக் கலைகளைப் பற்றிய செய்திகளையும் தரும் கலைக் களஞ்சியம் எந்த முறையில், என்ன அடைவில் அவற்றைத் தருகிறது என்பதைக் காணும்போது, காலப் போக்கில் உண்டான வளர்ச்சி மாற்றங்கள் புலனாகின்றன. கிரேக்க, உரோமானியர் காலக் கலைக்களஞ்சியங்கள் அறிவியற்கலை, வாழ்வியற்கலை என இரண்டாகக் கலைத் தொடர்பான செய்திகளைப் பாகுபாடு செய்து வானவியல், புவியியல் போன்ற அறிவியல் கருத்துகளை முன்னரும், நுண்கலைகள் பற்றிய கருத்துகளைப் பின்னரும் தந்துள்ளன. அரபுக் கலைக் களஞ்சியங்களும், இடைக்கால ஐரோப்பியக் கிறித்தவ அறிஞர்கள் தயாரித்த கலைக்களஞ்சியங்களும், கடவுள், படைப்பு, மனிதன், மொழிகள், ஒழுக்கம், தொழில்கள் என்ற வரிசையில் கருத்துகளை அமைத்துள்ளன. இந்தப் பழைய அமைப்பை மாற்றி முதன் முதலாக அறிவியல் அடிப்படையில் புற இயற்கை, மனிதன், மனிதனால் உருவான புறச் செயற்கை என்று பாகுபடுத்திக் கலைக்களஞ்சியங்களுக்கான அமைப்பைப் புதுப்பித்தவர் கி.பி. 17-ஆம் நூற்றாண்டில் வாழ்ந்த பிரான்சிசு பேகன் (Francis Bacon) என்னும் ஆங்கிலேய அறிஞர் ஆவார். பின்னர் கி.பி. 19-ஆம் நூற்றாண்டு ஆங்கிலக் கவிஞரும், திறனாய்வாளருமானசாமுவேல் தைலர் கோல்ரிட்சு (Samuel Taylor Coleridge) என்பவர் பேகனின் அமைப்பை ஆதரித்து மேலும் சில புது வகைகளைச் சேர்த்தார். அதன் பின்னர்த் தோன்றிய எல்லாக் கலைக்களஞ்சியங்களுக்கும் அடிப்படை வழிகாட்டியாக விளங்கிய அமைப்பை உருவாக்கிய திடரோ (Diderot) என்னும் அறிஞர் மேற்கூறிய பேகனின் அமைப்பையே பெரிதும் பின்பற்றியுள்ளார். எனவே, இன்றைய பொருளமைப்பிற்குப் பேகனின் பகுப்பே அடிப்படையாக அமைந்துள்ளது எனலாம்.

அகரவரிசை: செய்திகளை அகர வரிசைப்படி அமைத்துக்கொண்டு, ஒவ்வொன்றையும் விளக்கி எழுதினால் படிப்பவர்களுக்குத் தேடும் முயற்சி குறைந்து, எளிதில் செய்திகளை உணர்ந்து கொள்ள முடியும். இவ்வாறு அகரவரிசைப்படுத்திச் சொல்லும் முறை பழங்காலக் கிரேக்க, உரோமானிய அறிஞர்களுக்குத் தெரிந்திருந்தபோதிலும், கலைக்களஞ்சியங்களில் இம்முறையை அவர்கள் பின்பற்றவில்லை. முதன் முதல் அகரவரிசையைப் பயன்படுத்தியது கி.பி. 11-ஆம் நூற்றாண்டில் தோன்றிய சூதசு (Suidas) என்னும் கலைக் களஞ்சியமேயாகும். பயன்பாட்டு நோக்கில் இந்த முறையின் வசதியை உணர்ந்த அறிஞர்கள் பிற்காலக் கலைக்களஞ்சியங்களில் இதனைப் பயன்படுத்தியுள்ளனர். பொருட்பாகுபாடுதான் சிறந்தது என்ற கருத்து மீண்டும் இந்த நூற்றாண்டில் தலையெடுத்தபோதும், ஒவ்வொரு பொருள் தலைப்பின் கீழும் அகரவரிசையைப் பயன்படுத்தும் முறையே இன்றுவரை கையாளப் பெற்று வருகிறது. அகரவரிசை தொல்காப்பியர் கால நெடுங்கணக்கு முறையில் அமைந்திருந்தபோதிலும், ஒன்றுக்கு மேற்பட்ட பொருள்களை அடுக்கி விளக்குமிடத்து அகரவரிசை பின்பற்றப்படவில்லை. பழங் கிரேக்கர்களைப் போலவே தருக்க முறையில் அமைந்த பொருள்பாகுபாட்டு முறைதான் அவர் காலத்திலும், அவரை அடுத்த சங்க காலத்திலும் பின்பற்றப்பட்டு வந்தது. தொல்காப்பியச் சொல்லதிகாரத்தில் உள்ள உயிரியற் சூத்திரங்களை நோக்கினால் இந்த உண்மை புலப்படும். தமிழில் கி.பி. 1594-இல் தோன்றியதாகக் கருதப்படும் இரேவேண சித்தரின் அகராதி நிகண்டில்தான் முதன் முதல் அகரவரிசை பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளது. ஐரோப்பியர் வருகைக்குப் பின்னர் இம்முறை தமிழ் மரபில், அகராதியில் மட்டுமன்றிப் பிற துறைகளிலும் நிலைபேறு அடைந்துவிட்டது. எனவே, முதன் முதல் தோன்றிய தமிழ்க் கலைக்களஞ்சியங்களிலும் அகரவரிசை பின்பற்றப்பட்டுள்ளது.

உரைநடை வடிவம்: இடைக்காலத்தில் தோன்றிய ஐரோப்பியக் கலைக் களஞ்சியங்கள் செய்யுள் வடிவில் அமைந்திருந்தன. வடமொழி, தமிழ் மொழிகளில் தோன்றிய நிகண்டுகளும் செய்யுள் வடிவில்தான் இயற்றப்பட்டன என்பதை இங்கு நினைவுகூரலாம். ஐரோப்பாவில் அச்சு இயந்திரங்கள் பரவலாக நடைமுறைக்கு வந்ததும் உரைநடை வடிவத்திலும் கலைக்களஞ்சியங்கள் தோன்றலாயின. ஏறக்குறைய கி.பி. 18-ஆம் நூற்றாண்டு வரையில் இருவகை வடிவங்களும் இணையாகப் பயன்படுத்தப்பட்டு வந்தன வாயினும், பொதுமக்களின் ஈடுபாடு பொதுக்கல்வியில் மிக மிக, செய்யுள் வடிவத்தைவிட உரைநடை வடிவமே மிகுதியான வரவேற்பைப் பெறத் தொடங்கியது. இதன் விளைவாகவும், இலத்தீன் அல்லாத பிற தேசிய மொழிகளிலும் கலைக்களஞ்சியங்கள் தோன்றியதன் விளைவாகவும் உரைநடை

வடிவமே செல்வாக்குப் பெறலாயிற்று; பின்னர், அதுவே மரபாக நிலைத்து இன்றுவரை பயன்படுத் தப்பட்டு வருகிறது.

வாசகர் தரம்: கலைக்களஞ்சியங்கள் தொடக்கத் தில் பல்வேறுவகை அவையினரை நோக்கிச் செய்யப் பட்டன. நிரம்பக் கல்லாத, ஓரளவு படித்தவர்களுக் காகக் கிரேக்க அறிஞர்கள் எழுதினார்கள். உரோ மானிய அறிஞர் காட்டோ (Cato) தம் மகனுக்காக எழுதினார். பிரஞ்சு நாட்டு அறிஞரான பார்த்த லோமியோ (Bartholomio) பொது மக்களுக்காக எழுதினார். செருமானியப் பேராசிரியர் வேகன்சேல் (J.W. Wagansail) குழந்தைகளுக்காக எழுதினார். பிரித்தானியக் கலைக்களஞ்சியம் ஆர்வ ஈடுபாடும் அறிவுக் கூர்மையும் நிறைந்த இளைஞர்களுக்காகச் செய்யப்பட்டது. இவற்றை எல்லாம் தொகுத்துப் பார்க்குமிடத்துப் பொதுக் கல்வியறிவு பெற்று ஆழ மான புலமை பெறாத மக்களுக்காக இயற்றப்படு வது கலைக்களஞ்சியம் என்பது புலனாகிறது.

பல்துறை அறிஞர் பங்கு: கலைக்களஞ்சியங்கள் பல்வேறு பொருள்களைப் பற்றியனவாதலின், பல் வேறு சமுதாய, தொழில் நுட்பக் கலைஞர்களிட மிருந்து கருத்துகளைப் பெறவேண்டியதாகிறது. சான் ஆரிசு (John Harris) என்னும் ஆங்கிலேயர் தொகுத்த (கி.பி. 1704) கலைக்களஞ்சியத்திற்கு ஐசக் நியூட்டன் (Isaac Newton) என்ற புகழ்பெற்ற விஞ்ஞானி கட்டுரை வழங்கியுள்ளார்; பிரான்சு நாட்டு அறிஞர்களான வால்டேர் (Voltaire) உரூசோ (Rousseau) போன்றவர்கள் பிரஞ்சுக் கலைக்களஞ்சியத்திற்கும், புகழ்பெற்ற அரசியல் மேதையும் கல்வியாளருமாகிய மெக்காலே (Macaulay) பிரித்தானியக் களஞ்சியத்திற்கும், உருசிய நாட்டுத் தலைவர் இலெனின் கிரனத் (Granat) உருசியக் கலைக்களஞ்சியத்திற்கும், இத்தாலி நாட்டுச் சருவாதிகாரி முசோலினி இத்தாலியக் கலைக்களஞ்சியத்திற்கும் கட்டுரைகள் வழங்கி யுள்ளனர் என அறியும்போது கலைக்களஞ்சியத்தின் இன்றியமையாத தன்மையினையும், இப்பணிக்கு இத் தகைய பெருந்தலைவர்கள் அளித்த பெருமையினை யும் உணர முடிகிறது.

இத்தகைய அறிஞர்களின் பெயர்கள் அவ்வக் கட்டுரையின் இறுதியில் தரப்படுதல் வழக்கம். சில கலைக்களஞ்சியங்கள் பெயர்களுக்குப் பதிலாக சுருக் கெழுத்துகளாகத் தருவதும் உண்டு. இச்சுருக்கங்க ளின் விளக்கம் அடங்கிய பட்டியலைக் கலைக்களஞ்சி யத்தின் தொடக்கத்தில் முதல் தொகுதியில் தருவது மரபு. கலைக்களஞ்சியங்களைப் படிப்போர் பலர் இப்பட்டியலைப் பார்ப்பதில்லையாதலின், கலைக் களஞ்சியங்கள் தொகுப்பாசிரியர் அல்லது பதிப்பாசிரி யர் பெயரால் வழங்கப்படும்; பதிப்பகத்தின் பெயரா லும் வழங்கப்படும்; பின்னயதே பெரும்பான்மை வழக்கு. எடுத்துக்காட்டாக, கொலம்பியா கலைக் களஞ்சியம், பிரித்தானியக் கலைக்களஞ்சியம் ஆகிய வற்றைக் கூறலாம்.

கலைக்களஞ்சிய மொழி: மேலை நாடுகளைப் பொறுத்தவரையில் அச்சு இயந்திரங்கள் தோன்றிப் பரவும்வரை இலத்தீன் மொழியில்தான் கலைக் களஞ்சியங்கள் எழுதப்பட்டன. ஐரோப்பிய நாடு கள் பல மொழிகளையுடையவை. இவற்றிற்கிடையே அரசியல், சமய, பண்பாட்டுத் தொடர்புப் பாலமாக இருந்த இலத்தீன் மொழி, கருத்துப் பரப்பல் விரைந்து நடைபெறக் காரணமாயிருந்தது. எனி னும், இலத்தீன் மொழி கற்றுப் புலமை பெற்ற சில ருக்கு மட்டுமே அவை பயன்பட்டு வந்தன. பொது மக்களுக்கு அவை எட்டவில்லை. கலைக்களஞ்சியங் கள் கி.பி. 12-ஆம் நூற்றாண்டு முதல் ஆங்கிலம், பிரஞ்சு, இத்தாலி, செருமனி முதலான பல்வேறு நாட்டு மொழிகளிலும் தோன்றலாயின. தொடக்க காலத்தில் இம்மொழிகளில் வெளிவந்தனவெல்லாம் இலத்தீன் கலைக்களஞ்சியங்களின் மொழிபெயர்ப்பா கவே இருந்தன. கலைக்களஞ்சியங்கள் கி.பி. 19-ஆம் நூற்றாண்டு முதல்தான் இம்மொழிகளிலேயே தோன்றலாயின. என்றாலும் கி.பி. 19, 20-ஆம் நூற்றாண்டுகளில் நிகழ்ந்த உலக அரசியல் மேம்பாட் டுக் காரணங்களால் ஆங்கிலம், பிரெஞ்சு, செருமனி போன்ற சில ஐரோப்பிய மொழிகளிலேயே மிக உயர்ந்த, தரமான கலைக்களஞ்சியங்கள் தோன்ற லாயின. இந்தியாவைப் பொறுத்தவரையில் கி.பி. 1950 வரை ஆங்கில மொழிக் கலைக்களஞ்சியங்கள் தாம் பயன்படுத்தப்பெற்று வந்தன. குடியரசாக இந்தியா மலர்ந்தபின்னர், இந்திய மொழிகளிலும் கலைக்களஞ்சியங்கள் தோன்றத் தொடங்கின. அவ் வாறு தோன்றியவற்றுள் முதல் வரிசையாக சென்னைத் தமிழ் வளர்ச்சிக் கழகத்தார் வெளியிட்ட தமிழ்க் கலைக் களஞ்சியத்தைக் கூறலாம்.

நிகழ்கால வரலாற்றுக் கருவி: கலைக் களஞ்சி யங்கள் தரும் விவரங்கள் இருவகைப்பட்ட தன்மை யுடையனவாய் உள்ளன. தாம் எழுந்த பண்பாட் டின் முந்தைய வரலாற்றைக் கூறுவதாக அமைவது ஒருவகை; தம் காலப் பண்பாட்டுக் கூறுகளைத் தரு வதாக அமைவது மற்றொரு வகை. கலைக் களஞ்சி யங்களில் கி.பி. 16-ஆம் நூற்றாண்டு வரை வெளி வந்தவை எல்லாம் முன்னைய வகையைச் சார்ந்தன வாக உள்ளன; அதாவது, தம் நாட்டுத் தொன்மை வரலாற்றினை மட்டும் விளக்குவனவாக அமைந்துள்

ளன. பின்னர் வந்த கலைக் களஞ்சியங்கள் தத்தம் காலத்துச் சமுதாய, பண்பாட்டுக் கூறுகளை எடுத்துக் கூறுவனவாக அமைந்தன. அன்றாட வாழ்க்கைக் கூறுகளுக்கான செய்திகளை விரிவாகத் தருவதனால் மக்களிடையே அவற்றுக்குப் பெரும் வரவேற்பு இருந்தது. எனினும், கி.பி. 19-ஆம் நூற்றாண்டிறுதியில் ஏற்பட்ட உலகக் கண்ணோட்டத்தில் கலைக்களஞ்சியங்கள் ஒரு பண்பாட்டின் முழுப் பிரதிபலிப்பாக இருக்க வேண்டும் என்ற கருத்து வலுப்பட்டது. அதனால், பின்னர்த் தோன்றிய புகழ் மிக்க கலைக்களஞ்சியங்கள் எல்லாம் மேற்கூறிய இரு வகைத் தன்மைகளையும் கொண்டு முழுநிறைவு பெற்றனவாகத் தொகுக்கப் பெற்றுள்ளன.

அளவும் அமைப்பும்: கலைக் களஞ்சியங்கள் எவ்வளவு பெரியனவாக இருத்தல் நல்லது? எத்தனை தொகுதிகளாக இருப்பது பயன்தரும்? என்பன போன்ற வினாக்களில் இன்னும் கருத்து வேறுபாடுகள் இருந்து வருகின்றன. ஒரே தொகுதியாக இருப்பதுதான் படிப்பவர்கட்கு வசதியானது என்ற கருத்து பரவலாக நிலவுகிறது. முயற்சிச் சுருக்கம், சுருங்கிய அளவிலான செய்திகளை அறிந்து கொள்ளுவதிலும், நினைவிலிருத்திக் கொள்ளுவதிலும் உள்ள எளிமை ஆகிய காரணங்களால் இக் கருத்து நிலவுகிறது. பல சிறந்த கலைக் களஞ்சியங்கள் ஒற்றைத் தொகுதிகளாக அமைந்துள்ளன. காட்டாக, 'கொலம்பியா கலைக் களஞ்சியம்', அட்சின்களின் (Atkinson) 'புதிய இருபதாம் நூற்றாண்டுக் கலைக் களஞ்சியம்' (New Twentieth Century Encyclopaedia) போன்றவற்றைக் கூறலாம். பல தொகுதிகளாக அமைந்தவற்றுள், மேலை நாடுகளில் தோன்றியவற்றைவிடச் சீன நாட்டுக் கலைக் களஞ்சியங்களே முன்னிற்கின்றன. கலைக்களஞ்சியம் 20 முதல் 30 தொகுதிகளையுடையதாக அமைவதையே பெரும்பாலும் அறிஞர்களும் படிப்போரும் விரும்புகின்றனர். இதற்கேற்ப, நூலின் உள்ளே அமையும் கட்டுரைகளின் நீளமும் கணிக்கப்படுகிறது. எழுதப்படும் பொருளின் பரப்பளவுக்கு அல்லது இன்றியமையாமைக்கேற்பக் கட்டுரைகளின் நீளம் அமைவதே சிறந்தது.

வகைகள்: மிகப் பழங்காலந்தொட்டே வழங்கி வந்தவை பொதுக்கலைக் களஞ்சியங்கள்தாம். அகர நிரலைப் பயன்படுத்தாவிடினும் விரிந்த அளவில் செய்திகளைத் தருவனவாகவும், மானுட வாழ்க்கையின் எல்லாக் கூறுகளையும் உள்ளடக்கியனவாகவும் அவை அமைந்திருந்தன. எனவே, அவை அறிஞர்களிடையே பெரும் வரவேற்பினைப் பெற்றன. ஐரோப்பாவில் இடைக் காலத்தே தோன்றிய பல கலைக்களஞ்சியங்கள் தொன்மம், புராணம், சமயம், சமூக நீதிகள் போன்ற பொருள்களைப் பற்றி விரிவாகக் கூறுவனவாய் அமைந்திருந்தன. நிகழ்கால அரசியல், சமுதாய, பொருளாதார நிலைகள் குறித்த செய்திகளை அவை தரவில்லை. ஐரோப்பிய மறுமலர்ச்சிக்குப் பின்னர்த் தோன்றிய கலைக்களஞ்சியங்கள் அறிவியல் அடிப்படையில் பொருள்களைப் பகுத்து மக்களின் அன்றாட வாழ்வியலுக்குத் தேவைப்படுவனவற்றையும் சேர்த்துத் தரலாயின. அச்சு இயந்திர விரிவுகள், கண்டம் விட்டுக் கண்டம் செல்லும் போக்குவரத்து வசதிகள், ஐரோப்பியக் குடியேற்ற ஆதிக்கம், மானுடப் பொதுமையை உட்கொண்டு வளர்ந்த அறிவியல் தொழில் நுட்ப, அரசியல் வளர்ச்சி நிலைகள் ஆகிய பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டுக் கருத்துப் புரட்சியின் விளைவாகத் தனி நாடுகள் என்னும் பார்வை மாறி, உலகம், உலக நாடுகள், உலகக் கலைகள் என்ற உலகளாவிய பார்வை கலைக்களஞ்சியங்களுக்கு ஏற்பட்டன. எனவே, இதன் பின்னர் வெளிவந்த கலைக்களஞ்சியங்கள் எல்லாம் மானுடப் பொது நோக்குடையனவாக, மனிதனுக்குரிய எல்லாச் செய்திகளையும் தருவனவாக அமைந்தன. பொதுக் கலைக்களஞ்சியம் என்னும் பெயருக்கேற்பப் பன்னாட்டுப் பல்கலைக் களஞ்சியங்களாக அவை விளங்குகின்றன. பிரித்தானியக் கலைக்களஞ்சியம் போன்றன இவ்வகையைச் சாரும். அளவில் மிக விரிந்து நூற்றுக் கணக்கான தொகுதிகளாக அமைந்தனவெல்லாம் இத்தகைய பொதுக்கலைக் களஞ்சியங்களாகவே அமைந்துள்ளன.

சிறப்புக் கலைக் களஞ்சியங்கள்: மானுடப் பொதுமையும், கலைப் பொதுமையும் சார்ந்த பொதுக் கலைக்களஞ்சியங்கள் மிகப் பல தொகுதிகளாகப் பெருகின. என்றாலும், எல்லா நாட்டுக்கும் உரிய எல்லாப் பொருள்களையும் பற்றிய துறைப் பெருக்கங்களின் (Specialization) முழு வளர்ச்சியையும் விரிவாகத் தருவதற்கு இவற்றில் வாய்ப்பில்லாமல் போகிறது. மேலும், பல தொகுதிகளாக அமைந்து அகர வரிசைப்படுத்தப் பெற்றிருப்பதால், ஒரு குறிப்பிட்ட பொருளைப் பற்றிய முழுச் செய்தியினையும் அறிந்து கொள்ள ஒருவர் பலப்பல தொகுதிகளைப் பல முறை பார்க்க வேண்டியிருப்பதால் படிப்போர்க்கு முயற்சிக்கடுமையும் சலிப்பும் ஏற்பட ஏதுவாகிறது. இத்தகைய குறைகளை நீக்கும் நோக்கத்தில் தோன்றியவை தாம் சிறப்புக் கலைக் களஞ்சியங்கள் எனப்படுகின்றன. அறிவுப் பெருக்கத்தின் (Explosion of Knowledge) காரணமாக ஒவ்வொரு துறையும் மிகப் பரந்தும் விரிந்தும் வளர்ச்சி அடைந்து வருகிறது. இவற்றைத் தெரிந்து கொள்ள விரும்பும் வாசகர்களின் எண்ணிக்கை

யும் நாள்தோறும் பெருகியவண்ணம் உள்ளது. இவ்விருகூற்றுத் தேவைகளையும் நிறைவு செய்யும் பொருட்டுப் பல்வேறு சிறப்புக் கலைக் களஞ்சியங்கள் தோன்றியுள்ளன. அறிவியல், புவியியல், வானியல், உளவியல், மருத்துவம், மெய்ப்பொருளியல், மானுடவியல், நாடுகள், மக்கள் போன்ற பல்வேறு தனித்துறைகளைப் பற்றித் தனித் தனிக் கலைக் களஞ்சியங்கள் தோன்றியுள்ளன. இவை தவிரப் புகழ் பெற்ற தலைவர்கள், வல்லுநர்கள் ஆகியோரைப் பற்றிய வாழ்க்கை வரலாற்றுக் குறிப்புகளும் கலைக் களஞ்சியங்களாக வெளிவந்துள்ளன. கி.பி. 12-ஆம் நூற்றாண்டில் தோன்றிய 'இசுபெகுலம் யுனிவர்சலே' (Speculum Universale) என்னும் பிரஞ்சுக் கலைக் களஞ்சியத்தை முதன் முதல் தோன்றிய சிறப்புக் கலைக்களஞ்சியமாகக் கூறலாம். அறிவியல் துறையில் தோன்றிய முதல் சிறப்புக் கலைக்களஞ்சியமாக வில்லியம் நிக்கல்சன் (William Nicholson) என்னும் ஆங்கிலேயரால் கி.பி. 1795-இல் தொகுக்கப் பெற்ற வேதியியல் அகராதியினைக் (Dictionary of Chemistry) கூறலாம். இதனைப் பின்பற்றி இன்றுவரையில் மேற்கூறிய பொருள்களைப் பற்றி நூற்றுக்கணக்கான சிறப்புக் கலைக்களஞ்சியங்கள் வெளிவந்துள்ளன.

குழந்தைகள் கலைக்களஞ்சியம்: படிப்போரின் வயதைப் பொறுத்துச் செய்யப்பெற்ற சிறப்புக் கலைக்களஞ்சியமாகக் குழந்தைகள் கலைக்களஞ்சியத்தைக் கூறலாம். குழந்தைகளின் வயது, ஆர்வம், மொழித்திறன், தேவை ஆகியவற்றை அடிப்படையாகக் கொண்டு பொதுக்கலைக் களஞ்சியத்தின் செய்திகளைத் தருவதை இதனுடைய நோக்கமாகக் கூறலாம். பொதுமை,எளிமை,கொண்டசெய்திகளைப் படங்களுடன் விளக்குதல், சுருக்கம் ஆகிய பண்புகள் குழந்தைக் கலைக்களஞ்சியத்தின் சிறப்புக் கூறுகளாகும். இவ்வகையில் தோன்றியன 20-ஆம் நூற்றாண்டிற்குரிய சிறப்புக் கூறுகளில் ஒன்று எனலாம். எனினும், கி.பி. 17-ஆம் நூற்றாண்டு முதலே இத்தகைய முயற்சிகள் நடைபெற்று வந்துள்ளன. இக்கால முயற்சிகளுள் தலை சிறந்ததாக ஆர்தர் மீ என்னும் ஆங்கிலேயர் 1910-இல் தொகுத்த குழந்தைகள் கலைக்களஞ்சியத்தைக் கூறலாம். இதுவே, அமெரிக்காவில் 1912-இல் வெளியிடப்பெற்றுப் பெரும்புகழ் பெற்றது. பிரித்தானியச் சிறுவர் கலைக்களஞ்சியம் கி.பி. 1963-இல் 12 தொகுதிகளை உடையதாய்ப் பலப்பல படங்களுடன் வெளிவந்தது. இதனையடுத்து ஆக்சு போர்டு பதிப்பகத்தாரால் வெளியிடப்பெற்ற ஆக்சுபோர்டு சிறுவர் கலைக் களஞ்சியம் 13 தொகுதிகளில் வெளிவந்தது. பொருள் அமைப்பு, படங்கள், செய்திப் பெருக்கம் ஆகிய பல கோணங்களில் பார்க்குமிடத்துச் குழந்தைக்கலைக்களஞ்சியங்களுள் மிகச் சிறந்ததாக இதனைக் கூறலாம்.

கீழைநாடுகளில் கலைக்களஞ்சியங்கள்: பழமைத் தோற்றம், அறிவியல் பார்வை, வேண்டும்போது வேண்டிய செய்திகளை அறிந்துகொள்ளும் வகையில் அமைக்கும் குறிப்புநோக்கீட்டுப் பண்பு (Cross-reference Indexes),பொது மக்களுக்கும் பயன்படவேண்டும் என்னும் குடியாட்சி நோக்குப் போன்ற பல கோணங்களில் பார்க்குமிடத்துக் கலைக் களஞ்சியங்கள் மேலை நாடுகளில் பெருஞ் செல்வாக்கடைந்தன என்றாலும், கீழை நாடுகளிலும் அவை தோன்றிப் பெருகியிருப்பதைக் காணலாம். இன்றுவரை கிடைத்துள்ள சான்றுகளை வைத்துப் பார்க்குமிடத்துக் கி.பி. 220-இல் சீனாவில் முதல் கலைக்களஞ்சியம் தோன்றியிருப்பதாகத் தெரிகிறது. இது முழுவதும் கிடைக்கவில்லை. சீன நாட்டில் தோன்றியவற்றுள் மிகச் சிறந்த கலைக் களஞ்சியமாக வாங்-யிங்-லின் என்பவரால் இயற்றப்பெற்ற யூ-ஹை (Yu-hai) என்ற நூலைக் குறிப்பிடலாம். முதலில் கி.பி. 1267-இல் தோன்றிய இப்பெருநூல் கி.பி. 1738-இல் 240 தொகுதிகளாக மறுபதிப்பு செய்யப்பட்டுள்ளது. சீனாவின் மிகப்பெரிய கலைக்களஞ்சியம் 22,937 இயல்களுடன் கி.பி. 15-ஆம் நூற்றாண்டில் வெளிவந்தது. உலகிலேயே மிகப் பெரிய கலைக்களஞ்சியமாகக் கருதப்படும் இப்பெருநூலில் கிடைத்த ஒரு சில பகுதிகள் 1963-இல் வெளியிடப்பட்டுள்ளன. இக்காலப் புதிய கலைக்களஞ்சியம் சூ-யுவான்(Tzu-Yuan) என்ற பெயரில் 1915-ஆம் ஆண்டு வெளிவந்தது; இதனுடைய பின்னிணைப்பு 1931-இல் வெளியிடப்பெற்றது. சீனமொழியில் இன்று பெரு வழக்காக உள்ள கலைக்களஞ்சியம் இதுவே. அரேபிய மொழியில் முதல் கலைக்களஞ்சியம் கி.பி. 9-ஆம் நூற்றாண்டில் வாழ்ந்த மொழியியல் அறிஞரான இபின் குதாயபா என்பவரால் இயற்றப்பெற்றது. 'கிதாப் உயூன் அல் அக்பார்' என்றழைக்கப்படும் இது, பின்னர் வந்த பல கலைக்களஞ்சியங்களுக்கு வழிகாட்டியாய் விளங்கியது. இதன் பின்னர், கி.பி. 10-ஆம் நூற்றாண்டில் தோன்றிய 'மபாதீகு அல் உலூம்' என்னும் நூலும், இதே நூற்றாண்டில் 'இக்வான் அசாபா' என்னும் கழகத்தால் தயாரிக்கப்பெற்று கி.பி. 1881-89-இல் வெளியிடப்பெற்ற நூலும் அரேபியக் கலைக் களஞ்சியங்களுள் மிகச் சிறந்தனவாகக் கருதப்படுகின்றன. எகிப்திய மொழியிலும் நல்ல கலைக்களஞ்சியங்கள் பல தோன்றியுள்ளன. வரலாற்றாசிரியரான அன்னுவைரி என்பவர் 9,000 பக்கங்களைக் கொண்ட கலைக்

களஞ்சியம் ஒன்றைக் கி.பி. 14-ஆம் நூற்றாண்டில் தயாரித்தார். மிகச் சிறந்ததாகக் கருதப்பெறும் இந் நூல் முழுவதுமாக 1923-இல் வெளியிடப்பெற்றது. பாரசீகத்தில் கி.பி. 15,16-ஆம் நூற்றாண்டுகளிலேயே அத்தகைய முயற்சிகள் நடைபெற்றிருப்பினும், சென்ற நூற்றாண்டிறுதியில் இலெபனான் நாட்டு புத்ருசு அல் புசுதானீ என்பவரால் இயற்றப்பெற்ற கலைக் களஞ்சியம்தான் பல பதிப்புகளைப் பெற்று இன்றும் புகழுடன் விளங்குகிறது. இனி, பர்மா, இந்தோனே சியா, சிங்களம் ஆகிய கீழை நாடுகளில் 1950-க்குப் பின்னரே கலைக்களஞ்சியங்கள் தோன்றின.

இந்திய மொழிகளில் கலைக்களஞ்சியங்கள்: இந்திய நாட்டில் வேதகாலத்தையடுத்த காலகட்டத் தில் தோன்றிய நிகண்டுகளை ஒருவகைக் கலைக் களஞ்சியங்களாகக் கூறலாம். இயாசுகரின் நிருத்தம் முதலான பல நிகண்டுகள் வடமொழியில் வந்த வண்ணமிருந்தன. தமிழ் மொழியிலும் கி.பி. 10-ஆம் நூற்றாண்டு முதலே நிகண்டுகள் தோன்றியுள்ளன. இந்த நிகண்டு நூல்கள் அகர வரிசையில் அமைய வில்லையேனும், பொருளமைப்புகள் பவற்றைக் கொண்டிருந்தன. செய்யுள் நடையில் அமைந்திருப் பது இந் நிகண்டுகளின் தனித் தன்மைகளுள் ஒன்று

மராட்டிய மாநிலத்தில் ஒரு பகுதியை அர சாண்ட பூலோக மல்ல சோமேசுவரன் என்னும் சாளுக்கிய மன்னர் கி. பி. 1131-இல் அபில சிதார்த்த சிந்தாமணி என்னும் ஒருவகைக் களஞ்சி யத்தை வடமொழியில் இயற்றினார். இதனுடன் வேறுபல செய்திகளடங்கிய தொகுப்பைப் பிற் காலத்தே சிவ தத்துவ ரத்னாகரம் என்னும் பெய ரில் பசவப்ப நாயக்க மன்னர் வெளியிட்டதாகத் தெரிகிறது. கல்கத்தாவில் இருந்த இராசா இராகவா நந்த தேவர் கி. பி. 19-ஆம் நூற்றாண்டில் அறிவியல் சார்ந்த முறையில் அகராதி, கலைக்களஞ்சியம் ஆகிய இரு கூறுகளும் அடங்கிய பெருநூல் ஒன்றைச் 'சப்த கல்பதருமம்' என்னும் பெயரில் வெளியிட்டுள்ளார்.

இந்தியாவின் எல்லா மொழிகளிலும் கி. பி. 20-ஆம் நூற்றாண்டின் தொடக்கத்திலிருந்தே கலைக் களஞ்சியங்கள் உருவாகி வருகின்றன. எசு. வீ. கெட் கெர் என்னும் அறிஞர் 1920-இல் மராத்திமொழியில் 'மகாராசுட்ரீய ஞான கோசு' என்னும் கலைக்களஞ்சி யத்தை 28 தொகுதிகளில் வெளியிட்டுள்ளார். இவரே குசராத்தி மொழியிலும் ஒரு கலைக்களஞ்சியத்தை வெளியிட்டிருப்பதாகத் தெரிகிறது. வங்காள மொழி யைப் பொறுத்தவரையில் ஆமுல்லசரன் வித்யாபூசன் என்பவர் 'பங்கிய மகா கோசு' என்னும் பெயரில் மூன்று தொகுதிகள் அடங்கிய கலைக் களஞ்சியம் ஒன்றை 1934-இல் வெளியிட்டுள்ளார். ஆந்திர நாட் டில் கே. வீ. இலட்சுமணராவ் என்பவர் 'ஆந்திர விஞ்ஞான சருவசுவமு' என்னும் பெயரில் கலைக் களஞ்சியம் ஒன்றை வெளியிடும் பணியை 1913-இல் மேற்கொண்டார். இம் முயற்சி 3 தொகுதிகளுடன் நின்றுவிட்டதாகத் தெரிகிறது. பிரசாத் பூபாலுடு என்னும் பெயர் கொண்ட பெருநிலக்கிழார் ஒருவர் 'ஆந்திர விஞ்ஞானம்' என்ற பெயரில் 7 தொகுதிகள் கொண்ட நூலை 1938-இல் வெளியிட்டுள்ளார். இந்தத் தனிமனித முயற்சிகளைத் தவிர, ஆந்திர இலக்கியக் கழகம் பி. கோபால் ரெட்டி என்பவரைத் தலைவராகக் கொண்டு 'ஆந்திர விஞ்ஞான சருவ சுவமு' என்ற தெலுங்குக் கலைக்களஞ்சியத்தைப் பல தொகுதிகளில் வெளியிட்டுள்ளது. ஒரியா மொழியில் பினோத்து கனுங்கோ என்பவர் 'ஞானமண்டல்' என் னும் தலைப்பில் 30 க்கும் மேற்பட்ட தொகுதிகளை வெளியிட்டுள்ளார். இவ்வாறே கன்னட, மலையாள மொழிகளிலும் தனியாராலும், இயக்கங்களாலும், இலக்கியக் கழகங்களாலும் கலைக்களஞ்சியங்கள் தோன்றியவாறுள்ளன.

தமிழில் கலைக்களஞ்சியம்: தமிழில் ஆயிரம் ஆண்டுகட்கு முன்னரே நிகண்டுகள் தோன்றியுள்ள போதிலும் கலைக்களஞ்சிய முயற்சிகள் இருபதாம் நூற்றாண்டின் தொடக்கத்திலிருந்துதான் மேற் கொள்ளப்பட்டன. யாழ்ப்பாணம் ஆ. முத்துத்தம்பிப் பிள்ளையின் அபிதான கோசத்தைத் (1902) தமிழ்க் கலைக்களஞ்சியத்தின் தொடக்க நிலையாகக் கருத லாம். சென்னை ஆ. சிங்காரவேலு முதலியார் அரும் பாடுபட்டு இயற்றிய அபிதான சிந்தாமணி (1910) ஏறக்குறைய தமிழின் முதல் கலைக்களஞ்சியம் என்று பாராட்டப் பெறுகிறது. இந்திய நாடு விடு தலை பெற்றபிறகு இத்துறையில் தமிழறிஞர்களின் நாட்டம் மிகலாயிற்று. சென்னை மாநிலத்தில் முன் னாள் கல்வியமைச்சராக இருந்த தி. சு. அவினாசி லிங்கம் செட்டியார் அவர்களது முயற்சியால் உரு வாக்கப்பெற்ற தமிழ் வளர்ச்சிக் கழகம் கலைக்களஞ் சிய முயற்சியில் இறங்கியது. ம. ப. பெரியசாமித் தூரன் என்பவரைத் தலைமைப் பதிப்பாளராகக் கொண்டு ஓர் அறிஞர் குழு தமிழ்க் கலைக்களஞ்சி யத்தின் முதல் தொகுதியை 1954-இல் வெளியிட்டது. இறுதியாகப் பத்தாம் தொகுதியினை 1968-இல் வெளியிட்டு இப் பெரும்பணியை நிறைவேற்றியது. சில ஆண்டுகள் இடைவெளிக்குப் பின்னர் இதே கழ கம் குழந்தைகள் கலைக்களஞ்சியத்தையும் 10 தொகுதிகளாக வெளியிட்டது. தமிழில் தோன்றிய இக்கலைக்களஞ்சியம் பொருளமைப்பு, படங்கள், செய்தித் தொகுப்பு ஆகிய பல சிறப்புக் கூறுகளில் பிற இந்திய மொழிக் கலைக்களஞ்சியங்களை விடச்

சிறந்து விளங்குவதைக் காணலாம். அறிவு வேட்கை யால் இடைவிடாது பெருகிவரும் பல்துறைச் செய்தி களைத் தொகுத்துத் தரும் இப்பணியை இன்று பல நிறுவனங்கள் தமிழ், ஆங்கிலம் என்னும் இரு மொழிகளிலும் செய்து வருகின்றன. தமிழ் மொழி யில் இப் பெரும்பணியைச் செய்து நிறைவேற்றும் பொறுப்பைத் தஞ்சையிலுள்ள தமிழ்ப் பல்கலைக் கழகம் 1983-இல் முன்னாள் துணைவேந்தர் டாக்டர் வ. அய். சுப்பிரமணியம் அவர்களின் மேற்பார்வை யில் திரு. பி.எல். சாமி, டாக்டர் நா. பாலுசாமி ஆகியோரை முதன்மைப் பதிப்பாசிரியர்களாகவும் பல்துறை அறிஞர்களைப் பதிப்புக் குழுவினராகவும் கொண்டு சீரியமுறையில் 14 தொகுதிகள் வாழ்வியலி லும் (Humanities), 20 தொகுதிகள் அறிவியலிலும் (Science) வெளியிடும் திட்டத்தை மேற்கொண்டது. இதுவரை வாழ்வியலில் 6 தொகுதிகளும் அறிவியலில் 3 தொகுதிகளும் நிறைவு பெற்றுள்ளன. இந்நாள் துணைவேந்தர் டாக்டர் ச. அகத்தியலிங்கம் அவர் கள் இத்திட்டத்தைத் தொடர்ந்து செயற்படுத்துவ தில் முனைப்புடன் பணியாற்றி வருகிறார்.

கலைக்களஞ்சியப் பயன்: இத்துணை அளவு விரிந்த நிலையில் பல்வேறு நாட்டு மொழி அறிஞர் கள் பல்லாண்டுக் காலம் வருந்தி உழைத்துப் பெரும் பொருட்செலவில் படைத்தளிக்கும் இந்தக் கலைக் களஞ்சியங்களினால் பெறும் பயன் என்ன என்ற சிந் தனை மக்களுக்கு எழுவது இயல்பு. தனிப்பட்ட இன, மொழிகளின் பண்பாட்டு வரலாற்றினை அறியவும், உலகளாவிய நிலையில் மானுடப்பண்பாட்டினை அறி யவும்இவை பயன்படுகின்றன என்பதுஒருவகை உடன டிப் பயன். மானுட அறிவு, அனுபவம், முயற்சி ஆகிய வற்றால் விளைந்துள்ள கலைக்களஞ்சிய நூல்களை முழுமையாகப் பார்க்கும் அல்லது படிக்கும் ஒரு வாச கருடைய ஆன்ம அனுபவம் எவ்வாறு இருக்கும்? மானுட அறிவுப் பெருக்கத்தின் முழுமையை அச்சு வடிவில் காணும் ஒருவர் தம்முடைய அறிவின், அனு பவத்தின், முயற்சியின் சுருக்கத்தையும் முழுமையின் மையையும் எளிதில் உணருவார். அவ் உணர்ச்சி அவருக்கு மேலும் மேலும் கற்கவேண்டும் என்னும் அவாவையும் உந்துதலையும் ஊக்கத்தையும் தரும்.

அ.அ.ம.

கலைக்காட்சிக் கூடம், அரும் பொருள்கள், சிலைகள், சிற்பங்கள், ஓவியங்கள் போன்ற கலைப் பொருள்களைக் கண்டுகளிக்க வைக்கப்பட்டிருக்கும் இடம். அருங்காட்சியகங்கள், கலைப்பொருள்களை விற்க அழகுபடுத்தப்பட்ட இடங்கள், தனியார் கலைக்கூடங்கள், யாவும் இவற்றுள் அடங்கும். கலைக்காட்சிக் கூடம் என்ற பொருளுடைய சொல்லை 17-ஆம் நூற்றாண்டில்தான் ஐரோப்பா வில் பயன்படுத்தினர். எனினும் இதன் பயனை வர லாற்றுக்கு முற்பட்ட காலத்திலிருந்தே மனிதன் அறிந்திருந்தான். தொடக்க கால மனிதன் தான் வசித்த குகைகளையே அழகுபடுத்தி ஓவியங்கள் பல தீட்டினான். அப்பொழுதே கலைக்காட்சிக் கூடம் பற்றிய கருத்து தோன்றிவிட்டது. தொன்மைக் காலத்தில் கோயில்கள் ஓவியங்களாலும் சிற்பங்களா லும் அழகு செய்யப்பட்டன. கலைக்காட்சி பற்றிய கருத்தைத் தொன்மையான நாகரிக மக்கள் அறிந் திருந்தனர்.

இந்தியாவில் பல்வேறு கோயில்களில் கலைக் காட்சிக் கூடங்கள் பல இருந்தன. இந்திய இலக்கி யங்கள் சித்திரசாலை பற்றிக் குறிப்பிடுகின்றன. பெரோசா துக்ளக்கு அரும் பொருள் சேகரிப்பவரை நியமித்துப் பழம்பொருள்களைச் சேகரித்தார். எகிப் தில் கார்னாக்கிலுள்ள மாபெரும் கோயில்களும் இந்தியாவில் அசந்தா, எல்லோரா, தஞ்சாவூர் பிரக தீசுவரர் கோயில், சித்தன்ன வாசல் ஆகியவற்றி லுள்ள ஓவியக்கூடங்களும் சீனாவில் துங்உவாங் குக் (TungHuang) குகைகளும், மெசப்பொடோமியா விலும் பாரசீகத்திலும் புதையுண்ட சின்னங்களும் பண்டைக்கால ஓவியங்கள், சிற்பங்கள் போன்ற கலைப் பொருள்களின் சிகரங்களாகத் திகழ்கின்றன. ஏதென்சு நகரின் அகக்கோட்டை வாயிலின் வடக்குப் பகுதியில் சலவைக்கல் மண்டபம் ஒன்று இருந்தது. அம்மண்டபத்தில் வரலாறு, புராணக் கதைகள் ஆகியவற்றை விளக்கும் ஓவியங்கள் பல இருந்தன.

கலைப்பொருள்களைச் சேகரிக்கும் பழக்கம் உரோமில் குடியாட்சிக் காலத்திலேயே தோன்றியது. கிரேக்க நகர அரசுக் கோயில்களில் போரில் கைப் பற்றப்பட்ட பல்வகைப் பொருள்களையும் கிரேக்கர் கள் வைத்தனர். உரோமானியச் செல்வர்கள் தனிப் பட்ட முறையில் பல அரும்பொருள்களைச் சேகரித் துத் தங்கள் வீடுகளில் வைத்தனர். விலைக்கு வாங் கிச் சேகரிக்கும் வழக்கமும் பின்னர்த் தோன்றியது. இதனால் நகரின் ஒரு பகுதி இப்பொருள்களை விற் கும் ஒரு பகுதியாகவே மாறியது. இலண்டனில் உள்ள பாண்டு (Bond) வீதியும் நியூயார்க்கு நகரின் 57-ஆம் கிழக்குச் சாலையும் இன்று அரும் பொருள்கள் விற் கும் வீதிகளாக உள்ளமைபோல் உரோமும் அக் காலத்தில் இதுபோன்ற பகுதிகளைப் பெற்றிருந்தது.

ஐரோப்பாவில் இடைக்காலத்தில் பொதுவாகக் கலைக்காட்சி மண்டபங்கள் இல்லை. கிறித்தவ மடா லயங்களே பொருள்களைச் சேகரிப்பதில் அக்கறை எடுத்துக் கொண்டன. நூலகங்கள் பலவும் கிறித்தவ மடாலயங்களால் தோற்றுவிக்கப்பட்டன. இருப்பினும் பொதுமக்களின் பார்வைக்கு அவை அனுமதிக்கப்பட

கலைக் காட்சிக்கூடம்-சென்னை

வில்லை. நூலகங்களில் கையெழுத்துப் படிகளும் சிற்றோவியங்களும் இருந்தன. நூல்களும் சிற்றோவியங்களும் இடைக்காலச் சமய நிகழ்ச்சிகளைக் கூறுவனவாக இருந்தன. திருச்சபைகளே பல ஓவியங்களையும் சிற்பங்களையும் உயர் அணிமணி வகைகளையும் சேகரித்து வைத்தன. பின்னர் அவை யாவும் மக்களின் பார்வைக்கும் வைக்கப்பட்டன.

ஐரோப்பாவில் மறுமலர்ச்சிக் காலத்தில்தான் முறையான கலைக்காட்சிக் கூடங்கள் தோன்றலாயின. ஓவியம் மற்றும் பல்வேறு கலைகளுக்கான மரபுகளும் அமைப்புகளும் போற்றப்பட்டு, அவற்றிற் கேற்பக் கலைவளர்ச்சிக் கழகங்கள் பல தோன்றின. அக்காலத்தில் தனியார் அரும்பொருள்களைச் சேகரிப்பதில் மிக்க ஆர்வம் காட்டினர். அவர்கள் சேகரித்த பொருள்களைக் கொண்டு கலைக்கூடங்கள் பல நிறுவினர். பிளாரன்சில் வாழ்ந்த மெடிசி குடும்பத்தினர் சேகரித்த அரும்பொருளால் உப்பிசி (Uffizi), பிட்டி (Pitti) ஆகிய கலைக்கூடங்கள் அமைக்கப்பட்டன. போப்பாண்டவர்கள் சேகரித்த கலைப் பொருள்களைக் கொண்டு, வத்திகன் கலைக்கூடமும், பார்னிசு (Farnese) சேகரித்த அரும்பொருள்கள் கொண்டு நேப்பிள்சு அருங்காட்சியகமும் அமைக்கப்பட்டன. அரசர்களும் கலைக்கூடங்கள் அமைப்பதில்

ஆர்வம் காட்டினர். பாரிசிலுள்ள உலூவார் (Louvre) அரண்மனை பிரெஞ்சுப் புரட்சிக்குப்பின் அருங்காட்சியகமாக மாற்றப்பட்டது. பிரான்சு நாட்டின் அரசர்கள் சேகரித்த பொருள்களும் இவ்வருங்காட்சியகத்தில் வைக்கப்பட்டுள்ளன. உரோமிலும் கிரேக்கத்திலும் பல அருங்காட்சியகங்கள் அக்காலத்தில் தோன்றின.

தொன்மை மிக்க உரோமின் கலைப்பொருள்களைச் சேகரிப்பதில் ஆங்கிலேயர், பிரெஞ்சுக்காரர்கள், செருமானியர் போன்றோர் மிகுந்த ஆர்வம் செலுத்தினர். அதனால் அந்நாட்டின் கலைச் செல்வங்கள் யாவும் பிற நாடுகளுக்குச் சென்றன. எனவே போப்பாண்டவர்கள் இத்தாலியிலிருந்து அப்பொருள்களைப் பிற நாடுகளுக்கு எடுத்துச் செல்வதைத் தடுக்கச் சட்டம் இயற்றினர். அரும்பொருள்களை வத்திகன் அருங்காட்சியகத்திற்குப் பிறரிடமிருந்து வாங்கி அழகு செய்தனர். கிரேக்கர்களும் அந்நாட்டின் தொன்மைக் கலைச் செல்வங்களையும் பல்வேறு அகழாய்வுகளில் கிடைத்த பொருள்களையும் மக்களின் காட்சிக்கு வைக்கப் புதிதாகப் பல அருங்காட்சியகங்களை நிறுவினர். இதேபோன்று அண்மைக் கிழக்கு நாடுகளும் தூரக் கிழக்கு நாடுகளும் தங்கள் நாடுகளில் கலைக்கூடங்கள் பல நிறுவின.

தேசிய கலைக்காட்சிக் கூடங்கள்: கலைகளைப் போற்றவும் பாதுகாக்கவும், நவீனகாலக் கலைகளை வளர்க்கவும்,கலைஞர்களை ஊக்கப்படுத்தவும்இக்கால அரசாங்கங்கள், தேசிய கலைக்காட்சி மண்டபங்கள் நிறுவுவதில் ஆர்வமுடையவனவாக உள்ளன. பாரிசிலுள்ளஉலூவார் அருங்காட்சியகமேதேசிய அருங்காட்சியகங்களுக்கு முன்னோடியாக விளங்கியது. பதினான்காம் உலூயி கி.பி. 1681-ஆம் ஆண்டிற்கு முன்பே தம் உலூவார் அரண்மனையின் ஒருபகுதியைக் கலைக்காட்சிக் கூடமாக மாற்றினார். இம்மண்டபத்தில் அப்பொழுது பிரெஞ்சு நீதிமன்றம் செயற்பட்டது. பிரெஞ்சு நாட்டுக் கவின் கலை உறுப்பினர்கள் அரசரின் அனுமதி பெற்றும் நீதிமன்ற அனுமதி பெற்றும் இம்மண்டபத்தைப் பார்வையிட அனுமதிக்கப்பட்டனர். பொதுமக்கள் அக்காலத்தில் அனுமதிக்கப்படவில்லை. இவ்வருங்காட்சியகத்தில் தனியார் சேகரித்த பொருள்களும் இடம்பெற்றன. இது கி.பி. 1793-நவம்பர் மாதம் 8-ந்தேதி பொதுமக்களின் பார்வைக்காகத் திறந்து விடப்பட்டது. இதன் செயற்பாட்டையும் வளர்ச்சியையும் கவனிக்கச் சேக்குசு உலூயி தாவீது (Jacques Louis David) என்ற ஓவியரின் தலைமையில் ஓர் அமைப்பு நிறுவப்பட்டது. கலைஞர்களுக்கு இவ்வருங்காட்சியகம் பெரிதும் பயன்பட்டது.

இலண்டனில் பிரித்தானிய அருங்காட்சியகம் (British Museum) கி.பி. 1753-இல் நாடாளுமன்றம் இயற்றிய ஒரு சட்டத்தின் மூலம் அமைக்கப்பட்டது. இது கி.பி. 1759-இல் பொதுமக்களின் பார்வைக்காகத் திறக்கப்பட்டது. மாட்ரீடு (Madrid),பராடோ (The Prado) கலைக்காட்சிக் கூடமும் இலண்டன் தேசிய கலைக் கூடமும் கி.பி.19-ஆம் நூற்றாண்டில் தோற்றுவிக்கப்பட்ட கலைக்கூடங்களாகும். மாட்ரீடு, பராடோ கலைக்காட்சிக்கூடம் இசுபானிய அரசர்களின் கலைப் பொருள்களையும், இலண்டன் தேசிய கலைக் கூடம் கலைகளைக் கற்பவர்கள் செய்த கலைப் பொருள்களையும் கொண்டு விளங்குகிறது.

அமெரிக்க ஐக்கிய நாடுகளில் உள்ள கலைக்கூடங்கள் யாவும் குடியாட்சி அமைப்பை விளக்கும் கலைப்பொருள்களைக் கொண்டே விளங்குகின்றன. ஐரோப்பியக் கலைக் கூடங்கள் போன்று அரசர்களின் பொருள்களை இங்குக் காண இயலாது. இப்பொருள்கள் யாவும் தனிப்பட்ட மக்களின் சேகரிப்புகளால் ஆனவை. தனிப்பட்ட மனிதர்களின் கலைக்கூடங்கள் பலவும் இந்நாட்டில் உள்ளன. உலகம் முழுவதும் உள்ள தலைசிறந்த நகரங்களில் இக்காலத்தில் பல கலைக்கூடங்கள் அமைக்கப்பட்டுள்ளன. பண்டைக்கால்க் கலைப் பொருள்களும் இக்காலக் கலைப்பொருள்களும் கலைக்காட்சிக் கூடங்களில் வைக்கப்பட்டுள்ளன. இந்தியாவில் பல்வேறு நகரங்களில் கலைக்காட்சிக் கூடங்களும் அருங்காட்சியகங்களும் உள்ளன.

கலைக்காட்சிக் கூடங்கள் மக்களுக்குப் பல நன்மைகளைச் செய்கின்றன. தொன்மையான கலைகளை அறியவும் கற்கவும் நவீன கலைகளை வளர்க்கவும் கலைஞர்களை ஊக்குவிக்கவும் இக்கலைக் கூடங்கள் உதவுகின்றன. பண்பாட்டு வரலாற்று நிகழ்ச்சிகளை அறிய உதவும் கலைச் செல்வங்களைப் பேணிக் காக்கும் பெட்டகங்களாகக் கலைக் கூடங்கள் விளங்குகின்றன. இக்காலத்தில் வரலாறு, பண்பாடு, மானிடவியல், உயிரியல், விலங்கியல், தாவரவியல், நிலவியல் ஆகிய பல்வேறு துறைகளுக்கும் சிறப்புக் கலைக்காட்சிக் கூடங்கள் அமைக்கப்படுகின்றன.

இக்காலக் கலைக்கூடங்கள் பல கல்வி அறிவை ஊக்குவிக்கும் வகையில் அமைக்கப்பட்டுள்ளன. அமெரிக்க ஐக்கிய நாடுகளிலுள்ள அருங்காட்சியகங்களும் ஐரோப்பியஅருங்காட்சியகங்களும்கலைக்கல்விக் கூடங்கள் அமைத்துக் கலை அறிவைக் கற்பிக்கின்றன. இலண்டனிலுள்ள ஆல்பர்ட்டு அருங்காட்சியகமும் விக்டோரியா அருங்காட்சியகமும் அமெரிக்காவில்

உரோடுத் தீவு அருங்காட்சியகமும் இதன் அடிப்படையில்தான் அமைக்கப்பட்டன.

இந்தியாவில் இருநூற்றுக்கு மேற்பட்ட அருங்காட்சியகங்கள் உள்ளன. அவற்றுள் கல்கத்தா, தில்லி, திருவனந்தபுரம் ஆகிய நகரங்களிலுள்ள தேசிய அருங்காட்சியகங்களும், ஐதராபாதிலுள்ள சாலர்சங்கு அருங்காட்சியகமும், சென்னை அருங்காட்சியகமும் குறிப்பிடத்தக்கவை.

காண்க: அருங்காட்சியகங்கள், இசுமித் சோனியன் அருங்காட்சியகம், இந்திய அருங்காட்சியகம்.

சு.இரா.

கலைக்கோட்டுத் தண்டு என்பது 'களவியல்' என்னும் இறையனார் அகப்பொருளுரையால் அறியலாகும் ஒரு தமிழ் நூல்; இக்காலத்தில் இறந்துபட்டது. ஒரு நூல் எவ்வெவ் வகையாற் பெயர் பெறும் என்பதனை விளக்குமிடத்து இறையனார் களவியலுரையாசிரியராகிய நக்கீரர், இடுகுறியால் ஒரு நூலுக்குப் பெயர் அமையும் என்பதனை விளக்கும் எடுத்துக்காட்டாகக்'கலைக்கோட்டுத் தண்டு' என்னும் இப்பெயரைக் குறிப்பிட்டுள்ளார். இந்நூல் நக்கீரர் காலத்திலேயே இறந்துபட்டிருப்பின், அதனை அவர் இடுகுறியாற்பெயர்பெற்றமைக்கு எடுத்துக்காட்டாகக் குறிப்பிட்டிருக்க மாட்டார். அதனால், அவர் காலத்தில் இந்நூல் வழக்கில் இருந்திருக்கவேண்டும். நன்னூல் உரையாசிரியராக விளங்கும் சங்கர நமச்சிவாயப் புலவர் முதலியோர் இடுகுறியால் நூல் பெயர் பெற்றமைக்கு இந்த நூலினை எடுத்துக்காட்டாகக் குறிப்பிட்டுள்ளனர். களவியல் உரையாசிரியர் காலத்திற்குப் பின் வழக்கிறந்ததாகக் கருதப்படும் இந்நூலினைப் பின்னர்வந்த இலக்கண உரையாசிரியர்கள்,முன்னோர் மொழி பொருளைப் போற்றும் வகையில்எடுத்துக் காட்டியிருத்தல்கூடும். 'கலைக்கோட்டுத் தண்டு' என்னும் இந்நூல் இக்காலத்தில் இல்லாமையாலும், இப்பெயர் இடுகுறியாக அமைந்தது என்று கூறப்பட்டுள்ளமையாலும், இப்பெயர் கொண்டு இந்நூல் கூறும் பொருள் இதுவாகுமென்று ஊகித்துணரவும் வாய்ப்பில்லை.

அ.மா.ப.

கலைக்கோட்டு முனிவர்: கம்பராமாயணத்தில் பாலகாண்டத் திருஅவதாரப் படலத்தில் கலைக்கோட்டு முனிவர் பற்றிய குறிப்புக் காணப்படுகிறது. இவர் விபாண்டக முனிவருக்கு மகன்; மான் வயிற்றில் பிறந்தவர் என்றும் கூறப்படுகிறார். பிறக்கும் போதே மான் கொம்பு ஒன்று தலையில் உடையவராகப் பிறந்ததால் கலைக்கோட்டுமுனிவர் என்று அழைக்கப்பட்டார். இவரை இருசிய சிருங்கர் என்றும் கூறுவர்.

மகப்பேறு உண்டாகக் கலைக்கோட்டு முனிவரை அழைத்து வேள்வி செய்யவேண்டும் என்று தசரதனுக்கு வசிட்டர் அறிவுரை கூறுகின்றார். இவர் வரலாறு அப்பகுதியில் விரிவாக விளக்கப்பட்டுள்ளது.

உரோம பாதனின் அங்க நாட்டில் நெடுங்காலம் மழையின்றிப் பஞ்சம் பெருகியது. கலைக்கோட்டு முனிவர் இங்கு வரின், மழை பெய்யும் என்று பெரியோர்கள் கூற, அரசனும் அம்முனிவரை மயக்கி அழைத்துவரக் கணிகை மகளிரை அனுப்புகிறான். தவநெறியில் ஈடுபட்ட முனிவரது குடிலின்கண் அவர்கள் தவசியர் போல வேடங்கொண்டு சென்றனர். அம் முனிவரும் அவர்களை வரவேற்று உபசரித்தார். இனிய கனிகளை அவர்கள் நல்க முனிவர் ஏற்றுக் கொண்டார். அவர்கள் விரும்பிய வண்ணம் முனிவர் அங்க நாட்டெல்லையை அடையப் பெருமழை பொழிந்தது. அரசனும் முனிவரை வரவேற்று வீழ்ந்து வணங்கினான். மகளிர் செய்த வஞ்சமிது என முனிவர் உணர்ந்த போது, மன்னவன் பணிந்து வேண்ட முனிவர் சினம் நீங்கியது. தன் அரண்மனைக்கு அவரை அழைத்துச் சிங்காதனத்தில் இருத்தித், தன் மகள் சாந்தையை மணங்கொள்ளுமாறு வேண்டினான். முனிவரும் அவளை மணந்து உரோமபாதன் அரண்மனையிலேயே தங்கி இருந்தார்.

வசிட்ட முனிவரின் அறிவுரைப்படி, தசரத மன்னன் அங்க நாட்டிலிருந்து கலைக்கோட்டு முனிவரை வரவழைத்துப் பெருமைப்படுத்தினான்.பின்னர், இம்முனிவர் உதவியுடன் புத்திர காமேட்டி வேள்வி செய்தான். அதன் பயனால் மன்னன் மனைவியரான கோசலை, கைகேயி, சுமித்திரை ஆகியோர் முறையே இராமன், பரதன், இலக்குவன், சத்துருக்கன் ஆகியோரை ஈன்றனர்.

ஜி.ஆர்.கி.

கலைஞான தீபம் வீரை கவிராச பண்டிதரால் இயற்றப்பெற்ற ஒருநூல். அவர் பழைய சேது சமத்தானத்தைச் சேர்ந்த 'வீரசோழன்' எனப்படும் வீரை நகரில் தோன்றியவர். அந்தணர் மரபினைச் சேர்ந்தவர். அவர் முன்னோர் வேம்பத்தூரிலிருந்து சென்றவராவர். 'கவிராச பண்டிதர்' என்பது அவரது சிறப்புப் பெயராகும்.கலைஞான தீப நூலின் 96-ஆம் பாடலில் அமைந்துள்ள 'தாரணி தன்னில் கவிராச சுந்தரன் தந்தனனால்' என்னும் தொடரால் கவிராச பண்டிதர் என்பது சிறப்புப் பெயராகும் என்பதும், சுந்தரன் என்பது புலவர்தம் இயற்பெயராக இருத்தல்கூடும் என்பதும் புலாகின்றன. இந்நூல் கட்டளைக் கலித்துறைச் செய்யுட்களால் ஆகியது. இந்நூலில் 101 செய்யுட்களில் முன் 50 செய்யுட்கள் தோத்திரமாகவும், பின் 50 செய்யுட்கள் சாத்திரமாகவும் அமைந்துள்ளன. இதன் 101-ஆம் பாடல் நூற்

பயன் கூறுவதாக உள்ளது. நூல் முழுதிலும் சிவம், சத்தி ஆகிய இரண்டன் வேறுபாடற்ற நிலையினை ஆசிரியர் சிறப்பித்துப் போற்றியுள்ளார். இந்த நூலின் முழுப்பெயர் 'புவனாம்பிகை கலைஞான தீபம்' என்பதாகும். இதனை ஆசிரியர் முதற்செய்யுளில், 'புவனை கலை ஞான தீபப் பனுவல்' என்று குறிப்பிட்டுள்ளார். அம்பிகையைப் பூரணி, புராதனி, திரிபுரை, அபிராமி, ஞானப்பசுங்கொடி முதலிய பெயர்களால் சுட்டி வழுத்தியுள்ளார். 'எனக்குத் தொழில் கொடுந் தீதான பாவம் இயற்றிடுவது உனக்குத் தொழில் அது தீர்த்து என்னை ஆள்வது' என்று இவர் தம் சிறுமையினையும், அதனை நீக்கி ஆளும் அம்பிகையின் அருள் திறத்தினையும் அழகுறக் காட்டியுள்ளார். நூலின் பிற்பகுதியில், அக்கினி சக்கரம், இந்திர சக்கரம், உலக வசியம், மோகச்சக்கரம், புவனை யந்திரம், மந்திரப் பயன், ஓமம், திருவடிப் பேறு போன்ற பல யந்திர தந்திரச் செய்திகளையும், சாத்திரச் செய்திகளையும் கூறியுள்ளார்.

அ.மா.ப.

கலைப்பு அதிகாரி: நிறுவனக் கலைப்பு நடவடிக்கைத் தொடர்பாக உயர்நீதி மன்றங்களுடன் இணைந்து செயற்படுவதற்கு மத்திய அரசால் நியமிக்கப்படுபவர் கலைப்பு அதிகாரி (Official Liquidator) எனப்படுவார். மாவட்ட நீதிமன்றங்களில் நொடிப்பு நிலையர் சொத்தாட்சி அலுவலர் (Official Receiver in Insolvency) அவற்றின் கலைப்பு அதிகாரியாக இருப்பார். மாவட்ட நீதிமன்றங்களில் நொடிப்பு நிலையர் சொத்தாட்சி அலுவலர் இல்லாத போது, மத்திய அரசு அரசுப் பதிவிதழ் (Official Gazette) மூலம் அறிவிப்புச் செய்து, கலைப்பு அதிகாரி ஒருவரை நியமிக்கும். மத்திய அரசு கலைப்பு அதிகாரிக்குத் துணைபுரிகின்ற வகையில் பல துணைக் கலைப்பு அதிகாரிகளையும் நியமிக்கும்.

கலைப்பு அதிகாரியின் பணி நடவடிக்கைகளைப் பொறுத்தவரை, அவர் சட்டப்படி செய்தவை அனைத்தும் சட்டப்படி செல்லுறத்தக்கவையாகும். கலைப்பு அதிகாரியின் பணியமர்வு அல்லது தகுதி நிலைக் குறைபாடுகள் அவற்றைப் பாதிப்புறச் செய்வதில்லை.

கலைப்பு அதிகாரியின் பணிக்கான ஊதியம், நிறுவனச் சொத்தினின்று கட்டணமாகக் குறித்துரைக்கப்பட்ட ஒரு தொகை மத்திய அரசாங்கத்திடம் செலுத்தப்படும்.

மத்திய அரசு கலைப்பு அதிகாரியின் நடத்தையைக் கண்காணிக்கவும் கவனிக்கவும் மற்றும் அவர் நேர்மையாக நடந்திருக்கும்போது அல்லது கடனாளர் பங்குச் கடப்பாட்டாளரால் குற்றம் சுமத்தப் பட்டிருக்கும்போது அதனை விசாரிக்கவும் அதிகாரமுடையதாகும்.

விவர அறிக்கை அனுப்புதல்: கலைப்பு அதிகாரியின் பணியை இலகுவாக்கும் பொருட்டு நிறுவனம் பற்றிய விவரங்களை ஓர் அறிக்கையில் நிறுவன இயக்குநர் அல்லது செயலர் (Secretary) அல்லது மேலாளர் அல்லது நிறுவனத் தலைமை அலுவலர் (Chief Officer of the Company) கலைப்பு அதிகாரிக்கு அனுப்பி வைத்தல் வேண்டும். கலைப்பு அதிகாரி இடைக்காலக் கலைப்பு அதிகாரியாக (Provisional Liquidator) இருக்குமிடத்து, விவர அறிக்கை பின்வரும் நிலையில் அமைந்திருத்தல் வேண்டும். அ) நிறுவனச் சொத்துகள் (கையில் பணமாக உள்ளது எவ்வளவு,வங்கியில் உள்ளது எவ்வளவு என்று தனித்தனியே குறிப்பிடுதல் வேண்டும்). மாற்றுமுறை ஆவணங்கள் எவையேனும் இருப்பின் அவை; ஆ) நிறுவனத்தின் கடன்கள், பொறுப்படைவுகள் (Liabilities); இ) கடன் கொடுத்தவர் பெயர், முகவரி, தொழில் முதலான விவரங்கள், பிணைக் கடன்கள் (Secured Debts), பிணையிலாக் கடன்கள் (Unsecured Debts) குறித்த விவரங்கள் (இவற்றைத் தனித்தனியே குறிப்பிடுதல் வேண்டும்); ஈ) நிறுவனத்திற்கு வந்துசேர வேண்டிய கடன்தொகை, அது எவரிடமிருந்து வரப்பெறுதல் வேண்டுமோ அவர்தம் பெயர், முகவரி, தொழில்; உ) குறித்துரைக்கப்பட்ட மற்றைய விவரங்கள் அல்லது கலைப்பதிகாரியால் வேண்டப்படும் விவரங்கள் ஆகியவற்றைக் குறிப்பிடுதல் வேண்டும். இவ்விவர அறிக்கை பின்னர் நிறுவன இயக்குநர், செயலர், மேலாளர் அல்லது நிறுவனத் தலைமை அலுவலர் அளிக்கும் ஆணை உறுதிமொழியின் மீது (Affidavit) கலைப்பு அதிகாரியால் சரி பார்க்கப்படும்.

கலைப்பு அதிகாரியின் அறிக்கை: மேற்குறிப்பிடப்பட்ட வகையில் கலைப்பு அதிகாரி விவர அறிக்கையைப் பெற்றதும், பிரிவு 455-இன்படி நிறுவனக் கலைப்பிற்குக் கட்டளையிட்ட நாளிலிருந்து கூடிய விரைவில், அதாவது 6 திங்களுக்கு மேற்படாத நிலையில் அல்லது நீதிமன்றம் நீடித்த கால அளவிற்குள் நீதிமன்றத்திற்குத் தொடக்கநிலை அறிக்கை (Preliminary Report) ஒன்றைக் கொடுத்தல் வேண்டும். அவ்வறிக்கையானது, 1) நிறுவனம் வழங்கிய பங்குத்தொகை, சந்தாத்தொகை, அதில் செலுத்திய தொகை, சொத்து மதிப்பு, பொறுப்படைவுகள், மாற்றுமுறைப் பிணையம், பங்குக் கடப்பாட்டாளரிடமிருந்து வரவேண்டிய கடன் நிலுவை, பிணையாளரிடமிருந்து வரவேண்டிய கடன் நிலுவை, நிறு

வனத்தின் அசையாநிலை மற்றும் அசைவியல் சொத்துகள் குறித்த விவரங்கள்; 2. நிறுவனம் நிகழ்வுறாது போனமைக்குக் காரணம்; 3. நிறுவனம் நிகழ்வுறாமைக்கு நிறுவனம் தொடங்கப்பட்டமை அல்லது நிறுவப்பட்டமை குறித்த விசாரணை அவசியமாக இருப்பின், அவை பற்றிய விவரங்கள் ஆகியவற்றைக் கொண்டிருத்தல் வேண்டும்.

நிறுவனச் சொத்துக் காப்பாளர்: நிறுவனம் ஒன்று கலைக்கப்படுவதற்குக் கட்டளை பிறப்பிக்கப் பட்டிருக்கும்போது அந்நிறுவனத்தின் அனைத்துச் சொத்துகளுக்கும் கலைப்பு அதிகாரியே காப்பாளராக இருப்பார். நிறுவனத் தொடர்புடைய சொத்துகள் தம் பாதுகாப்பில் வரப்பெறுவதற்காகக் கலைப்பு அதிகாரி அந்நிறுவனச் சொத்தின் ஆளுகைக்கு உட்பட்ட குற்றவியல் நீதித்துறை நடுவர்களை நாடலாம். அவர்களும் அச்சொத்தை அவரிடம் மீட்டுத் தரச் சட்டத்திற்கு உகந்த முறையில் நடவடிக்கைகளை எடுப்பர்.

அதிகாரங்கள்: கலைப்பு அதிகாரிக்கு நீதிமன்றத்தின் அனுமதியுடன் பின்வரும் அதிகாரங்கள் உள்ளன. 1. நிறுவனத்தின் பெயரில் அல்லது நிறுவனத்திற்காக உரிமையியல், குற்றவியல் வழக்குத் தொடுத்தல், சட்ட நடவடிக்கை மேற்கொள்ளல், எதிர்வாதம் புரிதல்; 2. நிறுவனம் கலைக்கப்படுவதைச் செம்மையாகச் செய்து முடிக்கத் தேவையான முறையில் நிறுவனத்தைத் தொடர்ந்து நடத்துதல்; 3. நிறுவனச் சொத்தைப் பொது ஏலம் அல்லது தனிப்பட்ட ஒப்பந்தம் மூலம் விற்றல், உரிமை மாற்றம் செய்தல்; 4. நிறுவனத்தின் பேரில் தேவைப்படும் கடனைப் பெறுதல்; 5. நிறுவனத்தின் அனைத்துக் காரியங்களையும் முடிப்பதற்கும் அதன் பங்கைப் பிரித்தளிப்பதற்கும் தேவைப்படும் வகையில் செயற்படுதல் ஆகியன.

நீதிமன்ற அனுமதி இல்லாமல் கலைப்பு அதிகாரிக்குக் கூடுதலாக உள்ள அதிகாரங்கள் வருமாறு: 1. நிறுவனத்திற்காக ஆவணங்களும் (Documents) ஒப்பாவணங்களும் (Deeds) எழுதிக் கொடுப்பது, முத்திரையிடுவது; 2. நொடிப்பு நிலையற்ற பங்குக் கடப்பாட்டாளருக்குச் சேர வேண்டியதைப் பெறுவது; 3. நிறுவனத்தின் பெயரால் மாற்றுச் சீட்டுகள் (Bills of Exchange), உண்டியல் அல்லது கடனுறுதிச் சீட்டு (Promissory Note) வரைவது, ஏற்பது, ஏற்படுத்துவது, மேலெழுத்துச் செய்வது; 4. இறந்துவிட்ட பங்குக் கடப்பாட்டாளர் தம் சொத்துக்குத் தம் பெயரால் நிருவாக உரிமைப் பத்திரம் (Letters of Administration) பெறுவது; 5. அலுவல் நிமித்தம் தம் பணியைச் செய்வதற்கு முகவர் ஒருவரை நியமித்துக் கொள்வது; 6. பதிவாளர் தம் அலுவலகப் பதிவாவணங்கள் (Records) விவரக் குறிப்புகளைக் கட்டணமின்றிப் பார்வையிடுவது போன்றவை.

கடமைகள்: 1. நிறுவனச் சொத்துகளைப் பெறுவது, அவற்றைத் தம் பொறுப்பில் வைத்துக் கொள்வது; 2. கடனாளர், பங்குக் கடப்பாட்டாளர் பட்டியலைத் தயார் செய்வது; 3. கடனாளர், பங்குக் கடப்பாட்டாளர் தீர்மானத்திற் கேற்பக் கூட்டங்களை நடத்துவது, அவர்களது கருத்துரைப்படி செயலாற்றுவது; 4. நிறுவனத்தின் வரவு-செலவு கணக்குகளை ஆண்டிற்கு இரண்டுமுறை நீதிமன்றத்திற்கு அனுப்பி வைப்பது போன்றவை. பு.வே.

கலைமகள்

கலைமகள் கலைக்கும் கல்விக்கும் கடவுள். தொன்மைக்காலத்திலிருந்தே கலைகளை வழிபடும் வழக்கம் இந்தியாவில் இருந்துவருகிறது. கலைமகள் சரசுவதி, வாக்கு, வாக்குதேவி, வாகீசுவரி, பாரதி, வாணி எனப் பல்வேறு பெயர்களில் கூறப்படுகிறாள். இந்துக்கள் மட்டுமன்றிப் பௌத்தர்களும் சமணர்களும் இத்தெய்வத்தை வழிபடுகின்றனர். பௌத்த நூலான மணிமேகலையில் நாமிசைப்பாவை, சிந்தாதேவி, நந்தாவிளக்கு, வானோர் தலைவி, மண்ணோர் முதல்வி எனக் கலைமகள் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளாள். இந்நூலில் கலைமகளின் கோயில் கலை நியமம் எனக் கூறப்பட்டுள்ளது. மச்சபுராணத்தில் கலைமகளின் தோற்றம்பற்றிக் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. குமரகுருபரர் தில்லிக்குச் சென்று அங்கு அரசராக விளங்கிய பாதுசாவிடம் சகலகலாவல்லி மாலை என்னும் நூலைப் பாடினார். சரசுவதி அந்தாதி என்னும் நூலைக் கம்பர் இயற்றினார். கலைகள் அறுபத்து நான்கு எனப்படுவதால் கலைமகள் ‘கலைக்கூட்டப் பிணை’ என உருவகம் செய்யப்படுகிறாள். பிற்காலத்தில் புலவர்கள் நூல்களை எழுதும்பொழுது முதலில் கலைமகளை வணங்கியே எழுதினர். கலைமகள் வெள்ளைத் தாமரையில் வீற்றிருப்பாள்; வெள்ளை உடை உடுத்தி, வெள்ளை அணி பூண்டிருப்பாள்; வெண்ணிறமுடையவளாகத் திகழ்வாள்.

கலைமகள் பிரமனின் மனைவியென்று புராணங்கள் கூறுகின்றன. இவள் பிரமன் நாவில் வீற்றிருப்பாள். பிரமவித்தையை முகமாகவும், நான்கு வேதங்களைக் கைகளாகவும், எண்ணையும் எழுத்தையும் கண்களாகவும், இசையினையும் இலக்கணத்தையும் இரு தனங்களாகவும், இதிகாச புராணங்களைத் திருவடிகளாகவும், ஓங்காரத்தை யாழாகவும் கொண்டு கலைமகள் விளங்குகிறாள்.

நவராத்திரி விழாவில் கடைசி நாளன்று சரசுவதி (கலைமகள்) பூசையைக் கொண்டாடுகிறார்கள். கல்வியும் ஞானமும் வேண்டுவதற்காக இந்நாளில் கலைமகளுக்கு வழிபாடு செய்கிறார்கள். கலைமகள் கோயில்களிலே பல்வேறு வடிவங்களில் வைத்து வணங்கப் பெறுகிறாள். கலைமகளின் உருவ நலன் களைப் பற்றி விட்டுணு தருமோத்திம், பூரணகார ணாகமம், சுத்தசம்கிதை, தேவிமகாத்மியம் போன்ற ஆகம நூல்கள் எடுத்துரைக்கின்றன.

பல்லவர் காலத்தில் இராசசிம்மனால் எடுக்கப் பட்ட கைலாசநாதர் கோயிலில் மூன்று இடங்களில் கலைமகளின் சிற்பங்களைக் காணலாம். கலைமகள் நான்கு கைகள் உடையவள்; வலக் கைகளில் அட்ச மாலையும் தியான முத்திரையும் இடக் கைகளில் குண்டிகையும், ஓலைச் சுவடிகளையும், தாங்கியிருப் பாள். இக்கோயிலில் மற்றோர் இடத்தில் உள்ள கலை

கலைமகள் – 10–ஆம் நூற்றாண்டுச் சிற்பம் – கங்கைகொண்ட சோழபுரம்.
நன்றி – தமிழ்நாடு அரசுத் தொல்பொருள் ஆய்வுத்துறை.

மகள் வலது கைகளில் அட்சமாலையும் அபயமுத்தி ரையும், இடக் கைகளில் கமண்டலமும் மலரும் வைத் திருக்கிறாள்.

உத்தரமேரூர்ச்சுந்தரவரதப்பெருமாள் கோயிலில் கலைமகள் தாமரை மலர்மீது நான்கு கைகளுடன் வீற்றிருக்கும் நிலையில் சிற்பம் உள்ளது. தேவியின் காலடிக்குக்கீழே இருபுறமும் இரு அடியார் தேவியை வழிபடும் நிலையிலும், தலைக்கு மேலே உள்ள இரு யானைகளுள் ஒன்று குடத்திலிருந்து நீரைத் தேவி யின் முடிமீது கொட்டும் நிலையிலும் சிற்பமாக அமைக்கப்பட்டுள்ளது.

திருச்சிக்கு அடுத்துள்ள தடையூர்ச் சிவன் கோயிலி லும் தஞ்சைப் பெரிய கோயிலின் இடப்புற நுழைவு வாயிலின் அருகிலும் கலைமகள் சிற்பங்கள் காணப் படுகின்றன. கங்கைகொண்ட சோழபுரத்திலுள்ள கலைமகள் ஞான சரசுவதி எனக் கூறப் பெறுகிறாள். கைகளில் அட்சமாலை, கமண்டலம், ஞானமுத்திரை கொண்டு ஓலைச்சுவடியைத் தாங்கி, அமர்ந்த கோலத் தில் இவள் உள்ளாள். சிதம்பரத்தின் கோபுரங்களில் உள்ள தேவகோட்டங்களில் இவள் சிற்பங்கள் உள் ளன; தேவியின் பாதத்திற்குக் கீழே மு(ன) வர்கள் போற்றுவதாக அமைக்கப்பட்டுள்ளனர்.

பிற்காலத்தில் வீணை ஏந்திய நிலையில் இருக் கும் சரசுவதியின் திருவுருவங்களைக் காணலாம். நன்னிலம் வட்டத்தில் கூத்தனூர் என்ற ஊரில் சரசுவதிக்குத் தனிக்கோயில் அமைந்துள்ளது. இவள் பிரமன் மனைவியாதலால் பிராமி எனவும், எல்லா வற்றையும் தாங்குவதால் பாரதி எனவும், வாக்குத் தெய்வமாதலால் வாணியெனவும், சரசு ஏரி போல் சுவைகளின் பிறப்பிடமாக விளங்குவதால் சரசுவதி எனவும் கூறப்படுகிறாள். வேத காலத்தில் சரசு ஆற்றையும் 'வாக்' தேவதையையும் மக்கள் வழிபட்ட னர். அதுவே, பிற்காலத்தில் சரசுவதி என்று பெயர் ஏற்படக் காரணமானது. பிரமனுடன் இருக்கும் பொழுது இவள் அன்னப்பறவை (அம்சம்) மீதோ, மயிலின்மீதோ அமர்ந்திருப்பாள். கலைமகள் வாகீசு வரி தேன்வாகீசுவரி, சௌபாக்யவாகீசுவரி எனவும் குறிக்கப்படுகிறாள். பௌத்த சமயத்தவர் கலை மகளை அறிவுக் கடவுளான மஞ்சுசிரீ(Manjusri) என்ற போதிசத்துவரின் மனைவியாகக் கருதுகின்றனர். கலைகளின் கடவுளாக விளங்கும் இவளைக் கிரேக் கர்கள் அதீனே எனக் கூறுகின்றனர். உரோமானியர் மினர்வா எனக் கூறுகின்றனர். காண்க: நவராத்திரி.

கி.ஸ்ரீ.

கலைமகள் விழா இந்து சமயத்தவர் கொண்டாடும் விழாக்களுள் ஒன்று. புரட்டாசி மாத

அமாவாசைக்கு அடுத்தநாள் 'நவராத்திரி' விழா தொடங்கும். ஒன்பது நாட்களில் கொண்டாடப் பெறும் இவ்விழா மூன்று கூறாக அமையும். முதல் மூன்று நாள் துர்க்கை பூசையும், அடுத்த மூன்று நாள் இலட்சுமி பூசையும், இறுதி மூன்று நாள் சரசுவதி பூசையும் நிகழ்த்தப்படும். கடைசியாக ஒன்பதாம் நாளன்று கலைமகள் விழா கொண்டாடப்பெறும். கோவில்களிலும் வீடுகளிலும் இவ்விழா கொண்டாடப்பெறும். வீரமும் செல்வமும் கலையும் மனித வாழ்விற்குத் தேவை என்பதை வலியுறுத்தவே இவ்விழா கொண்டாடப்படுகின்றது. தாம் பெற்ற கலைஞானத்தை, கல்வி அறிவைப் பயன்படுத்தி வாழ்வு நடத்தும் மக்கள் கலைமகள் விழாவைச் சிறப்பாகக் கொண்டாடுவர்.

கலைமகள் விழாவினை வீடுகளில் கொண்டாடுவோர் தத்தம் வீட்டைச் சுத்தம் செய்து மாக்கோலமிடுவர். புதிய மாவிலைத் தோரணங்களை இளம் வாழைக்கன்றோடு நிலைப்படியில் கட்டுவர். கலைமகள் படத்தின்முன் புத்தகம், எழுதுகோல் போன்றவற்றைத் தூய்மைப்படுத்தி, அவற்றிற்குப் பொட்டிட்டும் பூவிட்டும் வழிபடுவர். பழவகைகளையும் பொரி கடலை, பருப்புச்சுண்டல் போல்வனவும் படைப்புப் பொருளாக வைக்கப்பெறும்.

கருவியைக் கொண்டு தொழில் நடத்துபவர்கள் இந்நாளில் அக்கருவிகளைச் சுத்தம் செய்து, சந்தனம், குங்குமமிட்டுப் பூச்சூட்டி, தேங்காய் உடைத்து, மணப்புகை காட்டி, கற்பூரம் காட்டிப் பூசை செய்வர். பழவகைகளையும் பொரி கடலையையும் சுண்டலையும் பூசைப் பொருள்களாகப் படைத்து அனைவர்க்கும் வழங்குவர். ஊர்தி உடையவர்கள் இளம் வாழைக்கன்றினை அதற்குச் சூட்டி, வீதி வலம் வருவர். கருவியை வைத்துப் பூசை செய்பவர்கள் இரவு நேரத்தைத் தேர்ந்தெடுப்பர். இப்பூசையைச் சரசுவதி பூசை, ஆயுதபூசை என்று கூறுவர். அலுவலகங்களில் பணியாற்றுகின்ற அனைத்து ஊழியர்களும் ஒன்று சேர்ந்து, தாம் பணியாற்றும் இடத்தில் மாலை வேளையில் கலைமகள் விழாவைக் கொண்டாடுவர். வசதி வாய்ப்புக்கேற்ப இசை நிகழ்ச்சிகள், நடன நிகழ்ச்சிகள் போல்வனவற்றையும் நடத்துவர். வீணையைக் கையிலேந்திய கலைமகளின் படமும் சிலையும் இவ்விழாவில் பெரிதும் இடம்பெறுவதுண்டு. இரா.குரு.

கலோவே தென்மேற்கு இசுகாட்லாந்தில் (Scotland) உள்ள நிலப்பகுதி. இங்கு உள்ள இரின்சு (The Rhinns) ஒரு மலைப்பாங்கான முந்நீரகம். கலோவேப் (Galloway) பகுதி ஆடுமாடு வளர்ப்புக்குப் பெயர் பெற்றது. இங்கு உள்ள ஆடுமாடுகள் கொம்புகளற்றனவாகவும், கருநிறமுள்ளனவாகவும் இருப்பது குறிப்பிடத்தக்கது. இதை அடுத்துள்ள தம்பிரீசும் (Dumfries) கலோவேயும் இணைந்து ஓர் உள்நாட்டு நிலப்பகுதியாகப் பிரிக்கப்பட்டிருக்கிறது. தம்பிரீசு–கலோவே பகுதியின் பரப்பு 6,475 ச.கி.மீ.; மக்கள் தொகை 145,078 (1981). இப்பகுதி நான்கு மாவட்டங்களாகப் பிரிக்கப்பட்டிருக்கிறது. தெ.பா.

கவர்ந்து கடத்தல்: கவர்ந்து கடத்தல் இந்தியாவிலிருந்து கடத்தல், சட்டப்படியான காப்பாளரிடமிருந்து கடத்தல் என இருவகைப்படும். இவற்றுள் இந்தியாவிலிருந்து கடத்தல் என்பது, ஒருவரை அவரது இசைவின்றி அல்லது அவருக்கு இசைவளிக்கும் சட்டப் படியான காப்பாளரது இசைவின்றி இந்தியாவின் எல்லைகளுக்கு அப்பால் கடத்திச் செல்வது. சட்டப்படியான காப்பாளரினின்று கடத்தல் என்பது, பதினாறு வயதிற்கு உட்பட்ட ஓர் ஆணை அல்லது பதினெட்டு வயதிற்கு உட்பட்ட ஒரு பெண்ணை அல்லது புத்தி சுவாதீன மற்ற ஒருவரை அவர் தம் சட்டமுறையிலமைந்த காப்பாளரது அனுமதியின்றி அழைத்துச் செல்வது.

ஒருவரை இந்தியாவினின்று கடத்திச் செல்லுவதற்கும், சட்டப்படியான காப்பாளரிடமிருந்து கடத்திச் செல்லுவதற்கும் ஏழாண்டுகள் வரை சிறையும் தண்டத் தொகையும் தண்டனைகளாகும்.

கவர்ந்து கடத்தலில் மேற்சுட்டியவற்றைத் தவிர மேலும் சில வகைகள் உண்டு. அவை: 1. வயது வாராத ஒருவரைப் பிச்சை எடுக்கச் செய்யும் பொருட்டு அல்லது வேலைக்கு அமர்த்திக் கொள்ளும் பொருட்டுக் கவர்ந்து கடத்தல். இதற்குப் பத்தாண்டு கள்வரை சிறையும் தண்டத் தொகையும் தண்டனைகளாகும்.

2. ஒருவரைக் கொலை செய்யும்பொருட்டு அல்லது அது போன்ற அபாயத்திற்கு உள்ளாக்கும் பொருட்டுக் கவர்ந்து கடத்தல். இதற்கு ஆயுள் சிறை அல்லது பத்து ஆண்டுக் கடுங்காவலும் தண்டத் தொகையும் தண்டனைகளாகும்.

3. ஒருவரை மறைவாக அல்லது சட்ட விரோதமான வகையில் அடைத்து வைக்கும் உட்கருத்துடன் கவர்ந்து கடத்தல். இதற்கு ஏழாண்டுகள் வரை சிறையும் தண்டத் தொகையும் தண்டனைகளாகும்.

4. பெண்ணொருத்தியை அவளது விருப்பத்திற்கு மாறாக மணமுடிக்கும் வகையில் கவர்ந்து கடத்தல். இதற்குப் பத்தாண்டுகள் வரை சிறையும் தண்டத் தொகையும் தண்டனைகளாகும்.

5. ஒருவரைக் கொடுங் காயத்திற்கு அல்லது அடிமை நிலைக்கு உள்ளாக்குதல்; அல்லது இயற்கைக்கு மாறான காமத்திற்கு அல்லது அத்தகைய அபாயத்திற்கு உள்ளாக்குதல் பொருட்டுக் கவர்ந்து கடத்துதல்; இதற்குப் பத்தாண்டுச் சிறையும் தண்டத் தொகையும் தண்டனைகளாகும்.

6. பத்து வயதிற்கு உட்பட்ட குழந்தையொன்றின் வசமுள்ள அசைவியற் பொருளை நேர்மையற்ற முறையில் கைக்கொள்ளும் நோக்கில் அதனைக் கவர்ந்து கடத்தல்; இதற்கு ஏழாண்டுகள் சிறையும் தண்டத் தொகையும் தண்டனைகளாகும். பு.வே.

கவனம்: அன்றாட வாழ்க்கையில் ஒரு குறிப்பிட்ட நேரத்தில் பல நூற்றுக்கணக்கான தூண்டல்கள் ஒவ்வொரு மனிதரையும் தாக்குகின்றன. அத்தூண்டல்கள் அவரதம் பல்வேறு புலனுறுப்புகளைத் தூண்டுகின்றன. இருப்பினும், இயற்கையில் ஒருவர் அத்தூண்டல்களுக்கெல்லாம் துலங்கல்கள் (Responses) செய்வது இயலாததாகும். எனவே, தூண்டல்கள் பலவற்றுள் அவருக்கு வேண்டிய தூண்டல் ஒன்றைத் தேர்ந்தெடுத்துத் துலங்க வேண்டியுள்ளது. அவ்வாறு பல தூண்டல்களுக்கிடையே, குறித்த ஒன்றைத் தம் நனவு நிலையில் (Conscious State) தேர்ந்தெடுத்து, ஒரு குறிப்பிட்ட துலங்கலை உண்டாக்க வழி செய்யும் செயற்போக்குக் கவனம் (Attention) எனப்படுகிறது. எடுத்துக்காட்டாக, மாணவர் ஒருவர் பின்வரும் சூழ்நிலைத் தூண்டல்களான வீதிகளில் எழும் இரைச்சல், சந்தனத்தின் மணம், நண்பர்களின் உரையாடல், வானிலை மாற்றங்கள், கிரிக்கெட்டு விளையாட்டுப் பற்றிய தொலைக்காட்சி ஆகியவற்றுள் கிரிக்கெட்டுப் பற்றிய தொலைக்காட்சியைத் தேர்ந்தெடுத்துக் கவனிக்கிறார். ஏனைய தூண்டல்கள் அவரது கவனத்தின் விளிம்பிலேயே தங்கிவிடுகின்றன.

கவனத்தைப் பற்றி ஆராயும்போது பின்வரும் பல கேள்விகள் எழுகின்றன. அவையாவன: கவனத்திற்கு அடிப்படைக் காரணமாக நரம்பு மண்டலத்தில் அமைந்துள்ள மூளையுறுப்பு யாது? கவனத்தினின்று விளையும் புலனுறுப்பு, உடலுறுப்பு, தசை மாற்றங்கள் ஆகியவை யாவை? தூண்டல்களைக் கவனிக்கும் தொடர்புள்ள புலனுறுப்புகள் எப்பொழுதும் முழுத் திறனோடு செயற்படுகின்றனவா? ஒரு குறிப்பிட்ட கால அளவில் ஒருவர் எத்துணை எண்கள், எழுத்துகள், புள்ளிகள், பொருள்கள் ஆகியவற்றைக் கவனிக்க இயலும்? ஒன்றுக்கும் மேற்பட்ட தூண்டல்களை ஒருவர் கவனிக்க இயலுமா? ஒரு வேலையைக் கவனித்துக் கொண்டிருக்கும்போது ஏனைய சூழ்நிலைத் தூண்டல்கள் எவ்வாறு பாதிக்கின்றன? கவனத்தைத் தீர்மானிக்கும் நிருமாணிகள் யாவை? கவனத்தின் வகைகள் யாவை?

கவனத்திற்கு அடிப்படையான மூளையுறுப்பு: கவனத்தைத் தீர்மானிக்கும் ஆதார நரம்பு மண்டலப் பகுதியாக நடுமூளையிலுள்ள (Mid-Brain) ஏறுமுகப் பின்னல் தூண்டும் அமைப்பு (Ascending Reticular Activation System) அமைந்துள்ளது. இவ்வமைப்பு அடிமூளை (Brain Stem), மூளை நரம்பு முடிச்சு (Thalamus) ஆகியவற்றிற்கிடையே உள்ள நரம்புப்பின்னலைக் குறிக்கிறது. இதுவே, புலனுணர்வு மற்றும் உடற்பாகங்களின் தோரணைகளைப் (Posture) பற்றிய செய்திகளை வடிகட்டிப் பெருமூளைக்கு அனுப்புகிறது.

ஏறுமுகப் பின்னல் தூண்டும் அமைப்புப் பற்றிய பரிசோதனை ஒன்றில் அது உணர்வுகளை வடிகட்டி அனுப்பும் பாங்கு பற்றிய ஆய்வு மேற்கொள்ளப்பட்டது. அச்சோதனையில் ஒரு பூனையின் செவியுணர்வு நரம்பின் செயல்களை மின்னணு முறையில் ஆராய்ந்தனர். முதலாவதாக, அப்பூனைக்கு அருகில் 'க்ளிக் - க்ளிக்' என்னும் ஒலிகளைத் தொடர்ச்சியாக எழுப்பி, அதன் செவிப்புலனைத் தூண்டினர். அப்போது பூனை அவ்வொலியை முழுமையாகக் கேட்டதற்கு அறிகுறியாக 'மின்னணு நாடாவில்' ஒரு குத்தூசி வடிவம் பதிவாகியது. பரிசோதனையின் இரண்டாம் கட்டமாக, அப்பூனையின் முன் 'கிளிக் - கிளிக்' ஒலிகளுடன் இரண்டு எலிகளைக் காட்டினர். அப்போது ஒலிகளைக் குறைவாகக் கேட்டதற்கான அறிகுறியை மின்னணு நாடாப் பதிவு காட்டியது. மூன்றாம் கட்டமாக, எலிகளை அச்சோதனையிலிருந்து அகற்றினர், 'கிளிக்' ஒலிகள் மட்டும் எழுப்பப்பட்டன. அப்போது பூனை முன்போலவே அவ்வொலிகளுக்கு மறுவினை புரிந்ததை மின்னணு நாடாப் பதிவு காட்டியது. இப்பரிசோதனை ஏறுமுகப் பின்னல் தூண்டும் அமைப்பு எவ்வாறு புலனுணர்வுகளை வடிகட்டித் தேவையானவற்றை மட்டும் மூளைக்கு அனுப்பும் நரம்பு மண்டலப் பகுதியாக அமைந்துள்ளது என்பதைப் புலப்படுத்துகிறது.

கவனத்தினின்று விளையும் உறுப்பு மாற்றங்கள்: ஒருவர் கூர்ந்து கவனிக்கும்போது, பொதுவாக மூவகையான உடல் மாறுதல்கள் ஏற்படுகின்றன. முதலாவதாக, தொடர்பான புலனுறுப்பில் இணக்கம் (Adjustment) ஏற்படுகிறது. பிறகு, கவனத்தில் ஈடுபடுபவரின் உடற் பாகங்களின் தோரணைகளில் இணக்கம் ஏற்படுகிறது. இறுதியாக, அவரது தசைகள் முருக்கேறுகின்றன. சான்றாக, துணிச்சலுள்ள

(சத்ரபா) குடும்பத்தை அடியோடு ஒழித்தார்; சாத வாகனர் பெருமையை மீண்டும் நிலைநாட்டினார். தம் குலப்பெருமையை இவர் பெரிதும் உயர்த்தினார் என்று பாலசிரீ தமது நாசிக்குக் கல்வெட்டில் குறிப்பிட்டுள்ளார். இவர் வென்ற இடங்களின் பட்டியல் ஒன்றும் தரப்பட்டுள்ளது. அவையாவன: சுராட்டிரா (குசராத்து). விதர்ப்பா (பீரார்), மாளவம், மத்திய இந்தியாவின் ஒரு பகுதி, நாசிக்கு நகரத்தைச் சுற்றியுள்ள பகுதி, பூனா. தம் குதிரைகள் மூன்று கடல்களின் நீரைப் பருகியதாகச் சதகர்னி கூறுவதிலிருந்து இவர் பேரரசின் பரப்பை ஒருவாறு ஊகித்தறியலாம். மகாராட்டிரம், வடகொங்கணம், பீரார், குசராத்து, கத்தியவார், மாளவம் ஆகியவை இவருடைய பேரரசின் கீழ் இருந்தன. ஆந்திர தேசத்தில் இவருடைய ஆட்சி ஏற்படுத்தப் பெற்றதற்குப் போதிய சான்றுகள் இல்லை.

சதகர்னி சாதி முறையை மீண்டும் நிலைநிறுத்தினார். வேத தருமத்தில் இவர் கொண்டிருந்த அசையாப் பற்றின் காரணமாக ஏகபிராமணா என்ற பட்டத்தைப் பெற்றார். இவர் பிராமண மதத்தில் மிகுந்த ஈடுபாடு கொண்டிருந்த போதிலும் ஏனைய மதத்தினரைத் துன்புறுத்த வில்லை.

சதகர்னி சிறந்த கல்வியாளர். இவர் வேதத்தை நன்கு கற்றிருந்தார். சமசுகிருத மொழி இவர் காலத்தில் ஆதிக்கம் பெற்றது. டி. ஆர். இரா.

கவுந்தி அடிகள்: இவர் சிலப்பதிகாரக் காப்பிய மாந்தருள் ஒருவர்; சமணசமயப் பெண் துறவி. வணிகத்திற்காக மதுரை நோக்கிச் செல்லும் கோவலன் கண்ணகியர்க்கு இவர் வழித் துணையாகிறார். இளங்கோவடிகள் இவர் வாயிலாகக் காப்பியத் தலைவி கண்ணகியின் பண்பு நலன்களையும், சமணசமய இயல்புகளையும் விளக்குகிறார்.

வழித் துணையாதற்கேற்பப் புகார் நகரின் புறத்தே அறிமுகமாகி, மதுரை நகர் வாயில்வரை தொடர்ந்து வருகிறார். பின்னர்க் கோவலன், கண்ணகி இருவர் தம் வழித்துயர் நீக்கியமை மாதரியால் நினைவுகூரப் பெறுகிறது. அவ்விருவர் இறப்பறிந்து உண்ணா நோன்பு கொண்டு உலக வாழ்வு நீத்தமை மாடலனால் கூறப் பெறுகிறது. அறிமுகம், வழித்துணையாக அமைதல், உலக வாழ்வு துறத்தல் எனப் பாத்திர முழுமை விளக்கம் பெறுகிறது.

இவர் சிலப்பதிகாரத்துள் 'காவுந்தி ஐயை, 'கவுந்தி', 'தவமுதல் கவுந்தி', 'கழிபெருஞ் சிறப்பிற் கவுந்தி', 'மாதவத் தாட்டி', 'செய்தவத்தீர்', 'புண்ணிய முதல்வி', 'ஆசில் கொள்கை அறவி, 'இருந்தவ முதல்வி', 'தவந்தரு சிறப்பிற் கவுந்தி' 'தவம்பெருஞ் சிறப்பிற் கவுந்தி', 'கண்டறி கவுந்தி', 'குரவர்' எனப் பலவாறு குறிக்கப்பெறுகிறார். சமண சமயப் பெண் துறவியர் கவுந்தி என்று வழங்கப் பெறுவர். இளங்கோவடிகள், துறவியெனப் பொதுத் தோற்றம் மேலோங்குமாறு பொதுமைப் பெயராலேயே குறிப்பிடுகிறார். தனிநிலை குறிக்கும் இயற்பெயரைக் கூறவில்லை.

இவர்தம் காப்பியச் செயற்பாடு கண்ணகிக்கு வழித் துணையாக அமைவதே. அதற்கேற்பக் கண்ணகி வழிநடை வருத்தமுறும்போது அறிமுகமாகிறார். கோவலன் மதுரைக்குச் செல்வதன் உறுதியினை அறிந்து, கண்ணகியின் மெல்லடி காட்டு வழிக்கு ஏலாதென மொழிகிறார். சமய வழிபாட்டிற்காகத் தானும் மதுரை செல்லப் புறப்படுகிறார். வழியின் இயல்புகளைக் கூறி அவர்களுடன் செல்கிறார். வழிச் செலவின் ஒருபொழுது கோவலனும் கண்ணகியும் களைப்பாறத் தான் தனித்து அமர்ந்துள்ளார். பரத்தை ஒருத்தியும் அவளுக்குரிய வீணனொருவனும் கோவலன் கண்ணகியர் குறித்துப் பண்பிலாது மொழிய, கேட்ட கண்ணகி நடுங்கிக் காதைப் பொத்திக் கொள்கிறாள். கண்ணகியின் துயர்கண்ட கவுந்தி எள்ளுநர் போலும் என் பூங்கொடியை எனச் சினந்து அவர்களை நரியாகுமாறு சபிக்கிறார். கண்ணகியால் பகல் வெம்மையில் நடக்க முடியாது என்பதற்காக இரவில் நடக்க உடன்படுகிறார். வழிச் செலவின்போது அறவுரை கூறிச் செல்கிறார். மதுரைக்குள் சென்று தான் தங்குவதற்குரிய வணிகரைக் கண்டு வருமளவும் கண்ணகிக்குக் காப்பாக அமையுமாறு கோவலனால் வேண்டப்படுகிறார். மறுபொழுது, கோவலன் தன் கனவைக் கூறியவுடன் கனவின் பயன் தீதாகும் எனக் கருதிக் கண்ணகியைக் காக்க விரைகிறார். ஊருக்குள் வணிகரின் குடியிருப்பைச் சேர்ந்துவிடின் வருந்தீங்கைத் தவிர்க்கும் வாய்ப்பாகுமென இருவரையும் ஊருக்குள் உடனே செல்லுமாறு கூறுகிறார். அப்பொழுது மாதரியின் வருகையைக் கண்டு அவளின் நல்லியல்பை அறிந்து அடைக்கலம் பற்றி விரிவாகப் பேசி இருவரையும் அவளிடம் அடைக்கலப்படுத்துகிறார். கோவலன் கண்ணகி இருவர்தம் இறப்பை அறிந்து, அவர்தம் ஊழ்வினைப் பயன் இல்வாறு அமைந்ததே என உண்ணாநோன்பிருந்து உயிர்விடுகிறார். இவ்வாறாக இவர்தம் காப்பியச் செயற்பாடான வழித்துணை அமைகிறது.

கற்பினைச் சிறப்பித்தல் காப்பிய நோக்கு. துறவறத்தைப் பெரிதும்போற்றும் சமணசமயத் துறவி வாயிலாகக் கற்புத் திறத்தால் கண்ணகி கடவுளா

ஆகும். ஒருவரது இத்தகைய ஒத்தமைப்பை எதிர் மறை ஒத்துழைப்பு (Negative Adaptation) என்பர்.

கவனத்தடை குழந்தைகளிடமும் முதியவர்களிடமும் எளிதாக ஏற்படுவதாகவும், எதிர்மறை ஒத்துழைப்பு குமரப் பருவத்தினரிடமும் வயது வந்தோரிடமும் எளிதாக உருவாகிறதாகவும் உளவியலறிஞர்கள் கண்டுள்ளார்கள்.

கவனத்தை நிருணயிப்பவை: கவனம் அடிக்கடி மாறும் தன்மையதும் சிறிய கால அளவே உள்ளதும் ஆகும். சான்றாக, வேண்டா வெறுப்புடன் நீண்ட சொற்பொழிவைக் கேட்கும் ஒருவரது கவனம் அதில் ஈர்க்கப்படுவதில்லை. எனவே, அச்சமயத்தில் அவர் தம் கவனத்தைச் சொற்பொழிவு தவிர ஏனையவற்றில் செலுத்துகிறார். எடுத்துக்காட்டாக, சொற்பொழிவு மண்டபத்தில் அமர்ந்திருக்கும் ஏனையோர் உரை நிகழ்த்தப்படும் மண்டபத்தின் அழகிய வேலைப்பாடுகள், அங்கு வருவோர் போவோர் ஆகியவற்றில் தம் கவனத்தைச் செலுத்துகிறார்கள். ஒருவரது கவனத்தை நிருணயிப்பவை (Determiners) அவரது மனோநிலைகளும் சூழ்நிலைகளின் தன்மையுமே என்பதை இச்சான்று சுட்டிக்காட்டுகிறது. மேலும், கவனத்தை நிருணயிப்பவை பற்றி ஆராய்ந்த உளவியலறிஞர்கள் அதை இரண்டு வகைகளாகப் பிரித்துள்ளனர். அவை புற நிருமாணிகள் (External-Determiners), அக நிருமாணிகள் (Internal Determiners- ஆகியன. புறநிருமாணிகள் தூண்டல் சார்புற்றவை ஆகும். அவற்றைப் பின்வருமாறு பிரித்துள்ளனர்: 1) செறிவும் (Intensity) வேறுபாடும் (Contrast), 2) மாறுதலும் (Change) அசைவும் (Movement), 3) எண்ணும் (Number) வகைத்தன்மையும் (Arrangement) என்பன. அகநிருமாணிகள் ஒருவரது மனோநிலைகளைக் குறிப்பன. அவையாவன: 1) மனப்போக்கும் (Set) எதிர்பார்ப்பும் (Expectation), 2) ஆர்வங்களும் (Interests) மனப்பாங்குகளும் (Attitudes), 3) விடாய்களும் (Needs) பயன்மதிப்புகளும் (Values).

புறநிருமாணிகள்:

செறிவும் வேறுபாடும்: ஒருவரது கவனத்தைக் கவருவதற்குத் தூண்டும் பொருளின் செறிவுத்தன்மையும் வேறுபாட்டுத் தன்மையும் முக்கியமாகும். ஒளி வெள்ளம், பேரொலி, அழுத்தமான நிறம், கொடுமையான வெயில், கடுங்குளிர் ஆகிய தூண்டல்கள் அவற்றின் செறிவுத்தன்மையால் ஒருவரது கவனத்தை தூண்டுகின்றன. அவை தவிர, தூண்டல்கள் அவற்றின் வேறுபாட்டுத் தன்மையாலும் கவனத்தை ஈர்க்க வல்லனவாகும். சான்றாக, கும்மிருட்டில் காணப்படும் ஒளி வெள்ளம், கறுப்புக் கூந்தலுடன் சிகப்பு உடை அணிந்த பெண், குள்ளமான ஆணுடன் ஆடிக் கொண்டிருக்கும் உயரமான பெண் ஆகியவற்றைக் கூறலாம்.

மாறுதலும் அசைவும்: அசைந்து அல்லது மாறிக் கொண்டிருக்கும் பொருள்கள் ஒருவரது கவனத்தை வசப்படுத்தும் தன்மையன. மாட்டு வண்டி வீதியில் அசைந்து நகர்ந்து செல்வது, 'காவலர்' வண்டியின் மேல் தளத்தில் உள்ள மின்சார விளக்கின் ஒளி மறைவதும் தோன்றுவதும், மீண்டும் மீண்டும் ஒருவரைப் பெயர் சொல்லி அழைப்பது ஆகியவற்றைச் சான்றுகளாகக் கூறலாம். ஆயினும், தூண்டல் மீண்டும் மீண்டும் நீண்ட நேரம் வேறுபாடு இன்றித் தொடருமானால், அதனை ஒருவரும் கவனிப்பது இல்லை.

எண்ணும் வகைத்தன்மையும்: ஒரு குழுவிலிருந்து தனித்து நிற்கும் பொருள், பல குழுக்களாக வகை செய்யப்பட்ட பொருள்கள் ஆகியவை கவனத்தை ஈர்க்கின்றன. எடுத்துக்காட்டாக, இசையரங்கில் திடீரென எழும் இரைச்சல் ஒருவரது கவனத்தை ஈர்த்தாலும் அதில் கவனம் நிலைப்படுவதில்லை. ஆனால், முறையான பாடலொலிகள் அவரது கவனத்தை ஈர்த்து நிலைப்படுத்துகின்றன.

அகநிருமாணிகள்:

மனப்போக்கும் எதிர்பார்ப்பும்: ஒருவரது உள்ளம் எதில் பதிகிறதோ அதையே அவர் கவனிக்கிறார். சான்றாக, வண்டி ஓட்டுநர் போக்குவரத்துப் பாதையில் உள்ள வழிகாட்டி விளக்குகளுக்கேற்ப வண்டியினை ஓட்டிச் செல்லுவார். ஆனால், அவ்வண்டியில் அமர்ந்திருப்போரோ அவ்விளக்குகளை ஒரு பொருட்டாகக் கவனிப்பதில்லை. மேலும், ஒருவரின் மனப்போக்கும் எதிர்பார்ப்பும் தொடர்பான தூண்டல் முழுமையாக இல்லாமல் சிறுதுளியாக இருப்பினும் கூட, அதில் அவரது கவனம் ஈடுபடுகின்றது. சான்றாக, வெளியூர் சென்றுள்ள கணவரை எதிர்பார்த்திருக்கும் இல்லத்தரசி காலடி ஓசையைக் கவனித்தே தம் கணவர் வந்துவிட்டாரா, இல்லையா எனக் கூறுவார்.

ஆர்வங்களும் மனப்பாங்குகளும்: படிப்பதில் ஆர்வமும் சாதகமான மனப்பாங்கும் உடையவர் படிக்கிறார். ஆனால் அவ்வார்வம் இல்லாதவர் புத்தகத்தைப் புறக்கணித்து விடுகிறார். மாறாக, அவர் விளையாட்டு விரும்பியாக இருப்பின் அதில் ஈடுபடுகிறார். எனவே, கவனம் ஒருவரது ஆர்வங்களாலும் தொடர்பான மனப்பாங்குகளாலும் ஈர்க்கப்படுகின்றது.

விடாய்களும் பயன்மதிப்புகளும்: ஒருவரின் தேவைகளும், அத்தேவைகளை நிறைவு செய்வதில் தொடர்பான தூண்டல்கள் எத்துணை அளவு பய னுள்ளவை என்பது பற்றிய எண்ணங்களும் பொருள் களின்பால் அவரது கவனத்தைத் தீர்மானிக்கின்றன. சான்றாக, பசியுடனிருக்கும் ஒருவர் வழியிலுள்ள ஏனைய கடைகளுள் சிற்றுண்டிக் கடைகளையே கவனிக்கிறார். மேலும், பழக்கத்தின் காரணமாக ஒரு குறிப்பிட்ட கடையின் உணவு வகைகளே தமக்குப் பயன் அளிப்பதாக அவர் எண்ணுவதால் அக்கடை யையே கவனித்துச் செல்கிறார்.

கவனத்தின் வகைகள்: கவனத்தைத் தானியங்கு கவனம் (Involuntary Attention), இயக்குக் கவனம் (Voluntary Attention), பழக்கக் கவனம் (Habitual Attention) என மூன்று வகையாகப் பிரிக்கலாம். கவனச் செயலில் ஈடுபட்டிருப்பவர் கட்டுக்கோப்பில் இல்லாமல் அதில் ஈடுபடுவதைத் தானியங்கு கவனம் என்பர். எடுத்துக்காட்டாக, ஒரு பெண்ணை ஆண் பார்ப்பது, பட்டாசு ஒலியைக் கேட்பது, தலையின் மேல் விழுந்த முகம் பார்க்கும் கண்ணாடியைக் கவனிப்பது போன்றவற்றைக் கூறலாம். இதற்கு மாறாக, ஓர் எண்ணத்தோடோ நம்பிக்கையோடோ பயன் கருதியோ சூழ்நிலைத் தூண்டல்களைக் கவ னித்தலை இயங்கு கவனம் எனக் கூறுவர். சான்றாக, துணிமணிகள் வாங்கச் சிறந்த கடை 'மல்லிகை' என்னும் பெயர் கொண்ட துணிக்கடையே என எண்ணி அங்குச் செல்வது, பழனிக்குச் செல்ல வேண்டுபவர் பழனிக்குச் செல்லும் பேருந்தில் ஏறிச் செல்வது ஆகியவற்றைக் கூறலாம். பழக்கக் கவனம் ஒருவரிடம் பொதுவாகக் காணப்படும் நடத்தைத் தொடர்பானதாகும். சான்றாக, ஆசிரியர் தமக்கு வணக்கம் செலுத்தும் மாணவரைக் கவனித்து அறி வது, ஒருகுறிப்பிட்ட வீதி வழியாகப் பேருந்து நிற்கு மிடத்திற்குச் செல்வது ஆகியவற்றைக் கூறலாம்.

இரா.பா.கி.

துணை நூல்கள்:

சண்முகம், தா.ஏ., உளவியல், இரண்டாம் பாகம், திருநெல்வேலித் தென்னிந்திய சைவ சித்தாந்த நூற்பதிப்புக் கழகம் லிட்., சென்னை, 1966.

Garrett, H.E., General Psychology, Eurasia Pub., New Delhi, 1964.

Marx, M.H., Introduction to Psychology: Problems, Procedures and Principles, Macmillan, New York, 1976.

கவனமின்மை தகுந்த கவனத்துடன் நடக்க வேண்டிய கடமை ஒருவருக்குச் சட்டப்படி இருந்து அவர் அக்கடமையினின்று தவறுவதன் மூலமாய் மற்றொருவருக்குத் தீங்கு விளைவது 'கவனமின்மை (Negligence) யாகும். கவனமின்மை தற்கவனமின்மை (Contributory Negligence), தண்டனைக்குரிய கவன மின்மை (Culpable Negligence)என இரண்டு வகைப் படும்.

தற்கவனமின்மை: தாம் செய்யும் செயலினால் ஒருவர் தமக்கு நேரும் தீங்கைத் தவிர்த்துக் கொள் ளாமல் இருப்பது தற்கவனமின்மையாகும்.

தண்டனைக்குரிய கவனமின்மை: குறிப்பிட்ட சூழ்நிலையில் ஒருவருக்கு அல்லது பொதுமக்களுக்கு ஏற்படும் தீங்கை முன்னெச்சரிக்கையுடனும் தக்க கவனத்துடனும் இருந்து தவிர்க்கும் கடமையினின்று ஒருவர் தவறுவது தண்டனைக்குரிய கவனமின்மை யாகும்.

இங்கிலாந்து, அமெரிக்கா போன்ற நாடுகளில் கவனமின்மை ஒரு குற்றமாகக் கருதப்படுவதில்லை. ஆயினும், ஒருவர் மற்றொருவரைக் கவனமின்மை யால் கொன்றுவிடும்போது, அவர் மனிதக் கொலை அல்லது கவனமின்றி மரணம் விளைத்தல் குற்றத் திற்காகத் தண்டிக்கப்படுகிறார். எனினும், அவர் கொலைக் குற்றத் தண்டனையைவிடக் குறைந்த அளவு தண்டனையையே பெறுகிறார். கவனமின்மை தொடர்பான வழக்குகளில் கீழ்க்காணும் செயல்கள் கவனமின்மையால் ஏற்பட்டதாகத் தீர்ப்பு வழங்கப் பட்டிருக்கிறது.

கவனமின்மைச் செயல்கள்: நோயை ஏற்படுத் தும் வகையில் நத்தை போன்ற அழுகிய பொருள் களை இஞ்சிநீர்ப் புட்டியில் அடைத்து விற்பனைக்கு விடுவது சாலையோரங்களில் வண்டிகளை ஓட்டு வோர் கவனமற்ற முறையில் கடைகளில் செலுத்து வது; சாலையின் குறுக்கே நகராட்சியர் அல்லது மாநகராட்சியர் குழி தோண்டிய பகுதிகளைச் சிவப்பு விளக்குகள் அல்லது செங்கொடிகள் நட்டு உரிய முறையில் பொது மக்களுக்கு எச்சரிக்கை செய் யாதிருப்பது; அறுவைச் சிகிச்சைக்குப் பின்னர் மருத் துவர் அறுவை செய்த இடத்திலிருந்து துணியை அகற்றாதிருப்பது; நல்ல மனநிலையில் உள்ள ஒரு வருக்குப் பைத்தியம் பிடித்தவர் என்று சான்றிதழ் வழங்குவது; நோயாளிக்கு அளவுக்கதிகமாக மருந்து கொடுத்துத் தீங்கை ஏற்படுத்துவது; தொற்றுநோய் உள்ள ஒருவர் அந்நோயை எல் லோருக்கும் பரவும் வகையில் நடந்துகொள்வது போன்றவை கவனமின்மைச் செயல்களாகும்.

நட்ட ஈடு: கவனமின்மையால் விளைந்த தீங்கிற்காக வாதி எதிர்வாதியிடமிருந்து நட்ட ஈடு கேட்கலாம். நட்டம், வாதியின் உடைமைக்கு ஏற்பட்டிருக்கும் போது, சேதமடைந்த சொத்தின் மதிப்பும் அதைச் சீர்படுத்துவதற்கு ஏற்படும் செலவும் கணக்கில் எடுத்துக் கொள்ளப்பட்டு நட்ட ஈடு வழங்கப்படும். நட்டம், உடலுக்கு ஏற்பட்டிருக்கும்போது, தீங்குற்றவரின் வருமானம், பொருள் ஈட்டும் திறன், வயது, எதிர்காலத்தில் அவருக்கு ஏற்படக் கூடிய வருமானப் பாதிப்பு, ஆயுள் குறைவு, மருத்துவச் செலவு ஆகியவற்றைக் கணக்கிற் கொண்டு தீர்மானிக்கப்படும்.

வாதி ஒருவருக்குத் தற்கவனமின்மையால் (Contributory Negligence) தீங்கு விளைந்திருக்கும் போது, அவர் நட்ட ஈடு கேட்க முடியாது; வாதி ஒருவர் ஆபத்துகள் மிகுந்த செயல்களைத் தாமாகவே முன்வந்து இசைந்து ஏற்று, அதனால் தீங்கு நேரிட்டபோது எதிர்வாதியிடமிருந்து நட்டஈடு கேட்க முடியாது. இசைந்து ஏற்பது தீங்காகாது (Volenti Non Fit Injuria)என்பது சட்ட முதுமொழி.

பு.வே.

கவிகுஞ்சர பாரதி: இவர் கி.பி. 1810-இல் இராமநாதபுரம் மாவட்டத்தில் பெருங்கரை கிராமத்தில் பிறந்தார். இவர் இளமையில் தமிழ், வடமொழி ஆகிய இரண்டிலும் நல்ல புலமை பெற்றார். இசையிலும் இவருக்கு நல்ல தேர்ச்சி ஏற்பட்டது. மதுரகவி பாரதியார் இவருக்குச் செய்யுள் இலக்கணம் கற்பித்தார். நல்ல இசைப் பாடல்களையும் சிறந்த கவிதைகளையும் இயற்றும் திறமை இவருக்கு அமைந்தது. இவர் பக்திப் பாடல்கள் பலவற்றைப் பாடினார். இவரது செய்யுளியற்றும் ஆற்றலை வியந்து சிவகங்கை மன்னர் இவருக்குக் 'கவி குஞ்சரம்' என்னும் பட்டம் வழங்கினார். இப்பெயரே பிற்காலத்தில் இவருக்கு நிலைபெறுவதாயிற்று. இவரது இயற்பெயர் கோடீசுவர பாரதி என்பதாகும்.

கவிகுஞ்சர பாரதியின் சிறப்புகளைக் "கேள்விப் பட்ட முத்துராமலிங்க சேதுபதி, இவரைத் தம் அவைக்களப் புலவராக்கினார். சேதுபதிகளின் வேண்டுகோளால் கச்சியப்பர் அருளிய கந்தபுராணத்தை இசைப் பாடல்களாகவும் விருத்தங்களாகவும் பாடினார். இது கந்தபுராணக் கீர்த்தனைகள் எனப்படும். இதனை முடிப்பதற்கு இவருக்கு 5 ஆண்டுகளாயின. இவருக்கு இந்நூல் பெரும் புகழை ஈட்டித் தந்தது. இவர் இயற்றிய பிற நூல்களாகிய பேரின்பக் கீர்த்தனைகள், அழகர் குறவஞ்சி, திருவேங்கட மாலை, மீனாட்சியம்மை அடைக்கல மாலை, கயற்கண்ணி மாலை முதலியனவும் புலவர் பெருமக்களால் பெரிதும் போற்றப்பட்டன. தம் வாழ்நாளின் பெரும்பகுதியை இசையிலும் இலக்கியத்திலும் ஈடுபடுத்திய இவர் கி.பி.1896-இல் காலமானார்.

வீ.சே.

கவிகுமுத சந்திர பண்டிதன் திருநாராயண பட்டன் **(கி.பி. 12-ஆம் நூ.)** கல்வெட்டினால் அறியலாகும் தமிழ்ப்புலவர்களுள் ஒருவர். இவர் இயற்பெயர் திருநாராயணபட்டன் என்பதாகும். இவர் அந்தணர் மரபில் தோன்றியவராவார். 'கவிகுமுத சந்திர பண்டிதன்' என்பது இவர்தம் புலமைச் சிறப்பால் பெற்ற பட்டப்பெயராதல் வேண்டும். இவர் புலவர்களாகிய குமுதமலர்களுக்கு இடையே விளங்கும் சந்திரனை ஒத்தவராவார் என்பதனை இவர்தம் பட்டப்பெயர் விளக்குகிறது. இவர் திரிபுவனி மாதேவிச் சதுர்வேதிமங்கலம் என்று வழங்கப் பெற்ற ஊரைச் சேர்ந்தவர். அது இன்றைய புதுச்சேரி மாநிலத்தில் உள்ளது. இப்புலவர் முதலாங் குலோத்துங்க சோழமன்னன்மீது, 'குலோத்துங்க சோழ சரிதை' என்றொரு காவியம் பாடி, அதனை அரசன் விரும்பியவாறு அத்திரி புவனியூர் மகாசபையார் முன் அரங்கேற்றினார். அதற்காக இப்புலவர் அவ்வூரில் இறையிலியாக நிலங்கள் பரிசளிக்கப்பெற்றார். இச்செய்திகள், புதுச்சேரி மாநிலத்தைச் சேர்ந்த திரிபுவனி ஊரிலுள்ள சிவன் கோயில் மண்டபத்தின் தெற்கு மதிற்சுவரில் இடம்பெற்றுள்ள முதற் குலோத்துங்க சோழ மன்னனின் 29-ஆம் ஆட்சியாண்டுக் கல்வெட்டில் பொறிக்கப்பெற்றுள்ளன. அக்காவியத்தை இவர் குலோத்துங்க சோழனின் கலிங்கப் படையெடுப்பிற்கு முன்னர்ப் பாடியிருத்தல்வேண்டும் என்று ஆராய்ச்சியாளர்கள் கருதுகின்றனர். கலிங்கத்துப்பரணி பாடிய கவிச்சக்கரவர்த்தி செயங்கொண்டார் இவர் வாழ்ந்த காலத்தினராவார். இவர் பாடிய 'குலோத்துங்க சோழன் சரிதை' இன்று கிடைக்கவில்லை.

அ.மா.ப.

கவிசாகரப் பெருந்தேவனார் திருக்குறளைச் சிறப்பிக்கும்திருவள்ளுவமாலைச்செய்யுட்களை இயற்றிய புலவர்களுள் ஒருவர். திருவள்ளுவ மாலைச் செய்யுட்களுள்'எப்பொருளும் யாரும்'எனத் தொடங்கும்வெண்பாவினைப் பாரதம்பாடியபெருந்தேவனார் பாடியுள்ளார் என்பது குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. இவர் அப்புலவரின் வேறாவார் என்பதனை உணர்த்துவதற்கு, கவிக்கடல் எனப் பொருள்படும் 'கவிசாகரம் என்னும் சிறப்பு அடைமொழியினைச் சேர்த்து இவர் 'கவிசாகரப் பெருந்தேவனார்' என்று குறிப்பிடப்பட்டுள்ளார். பூவிற்குத் தாமரையும், பொன்னுக்குச் சாம்புநதமும், ஆவிற்கு அருமுனி ஆவும், தெய்வத்துள்

திருமாலும்போல, வள்ளுவரின் திருக்குறள் வெண்பா பாவிற்குள் சிறந்து விளங்குகிறது என்று பாராட்டியுள்ளார். அ.மா.ப.

கவிதை: ஓர் அனுபவத்தின் கற்பனை உணர்வைத் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட சொற்கள் கொண்டு அவற்றின் பொருள், ஒலி, குறிப்பு ஆற்றல் (Suggestive Power) ஆகியவற்றின்மூலம் ஒரு குறிப்பிட்ட உணர்ச்சி வெளிப்பாட்டைத் தோற்றுவிக்க முயலும் இலக்கிய வகையே கவிதை (Poetry) ஆகும். எல்லாச் சமுதாயங்களும் கவிதையையே தலைசிறந்த இலக்கிய வகையாகக் கருதுகின்றன. கவிதை, மந்திர மொழிகளிலும் சடங்குச் சொற்களிலும் மிகப் பழைய மக்களின் ஓசை நயமுடைய வாய்மொழிக் கதைகளிலுமே அதன் தோற்றத்தைப் பெற்றிருக்க வேண்டும். பழங்குடியினர் தங்கள் வரலாறுகளின் சிறப்பு நிகழ்ச்சிகளைக் கவிதைகளாகவே வெளிப்படுத்தினர். அப்பொழுது கவிதை இசையோடும் நாடகத்தோடும் நெருங்கிய தொடர்பு கொண்டதாக இருந்தது. அத்தகைய பழம் பிறப்பு உடைமையால் கவிதையே மனித நாகரிகத்தின் முதிர்ச்சியையும் மனித அறிவின் நுண்மையையும் ஆற்றலையும் காட்டக்கூடியதாகும்.

ஓசையமைப்புகளைக் கவிதைகள் பல்வேறு வகைகளில் பயன்படுத்துகின்றன. யாப்பு வகைகள் மொழிக்கு மொழி மாறுபடக் காணலாம். காலத்திற்கேற்பவும் பண்பாடுகளுக்கேற்பவும் கவிதைப் பொருள்கள் மாறுபடும். எளிதில் கூறவியலாத அனுபவங்களைக் கவிதை உவமைகள், உருவகங்கள் மூலமாக அறிவிக்க முயலுகிறது. கவியின்பம் எத்தகையதென்பதை விவரித்தலும் எளிதன்று. அதனை யோகியர் மோன நிலையில் பெறும் இன்பத்தோடும், கருத்தொருமித்த காதலர் அடையும் இன்பத்தோடும் ஒப்பிடுவர்.

எது கவிதையென்பது பற்றிப் பல்வேறு கருத்துகள் கூறப்பட்டுள்ளன. 'மிக உயர்ந்த சொற்களை மிகச் சீரிய முறையில் உள்ளடக்கியது கவிதையென்பார் கோலரிட்சு. வேர்ட்சுவொர்த்து (Wordsworth) 'அமைதியில் பெறப்பட்ட ஆற்றலுடைய உணர்ச்சிகளின் தன் வெளிப்பாடே கவிதை' என்பார். எட்கார் ஆலன் போ (Edgar Allan Poe) 'அழகை ஒலிநயத்தோடு படைப்பது கவிதை' என்பார். 'வாழ்வு பற்றிய ஆய்வே' அது என்பார் ஆர்னால்டு.

கவிதை, அறிவியலிலிருந்து மிகவும் வேறுபட்டது. அவை இரண்டின் தன்மைகளும் வெவ்வேறானவை. அறிவியல் கட்டுரை ஒவ்வொன்றும் ஒரு வெளிப்படையான நோக்குடன் அமைந்தது. கவிதைக்கு உடனடியாக நிறைவேற்றப்பட வேண்டிய வெளிப்படையான நோக்கம் ஏதும் இல்லை. அறிவியல் கூறும் உண்மையினின்றும் கவிதை கூறும் உண்மை மாறுபாடுடையது. இவையிரண்டும் அளிக்கும் இன்பங்களும் வெவ்வேறு தன்மையானவையே. ஒன்று அறிவு கொளுத்துவதைத் தலைநோக்காகக் கொண்டது; மற்றது 'ஊன் கலந்து உயிர்கலந்து' உவட்டாத பேருவகையை அளிக்கும் நோக்குடையது. கவிதையினின்றும் உரைநடையை வேறுபடுத்திப் பார்க்கலாம். இரண்டும் ஒரே பொருள் பற்றிப் பேசலாம்; ஒரே வகையான உணர்ச்சிகளைத் தூண்டலாம். ஆனால், கவிதை சுருங்கச் சொல்லுவதையும், குறிப்பாக உணர்த்துவதையும், ஒன்றுக்கு மேற்பட்ட பொருள் தருவதையும் உரைநடையைவிட மிகுதியாகக் கையாளும். உரைநடையிலும் ஓசை நயம் உண்டாயினும் கவிதைக்கு அது தனிச்சிறப்புச் செய்வதாக அமையும். கவிதை மொழியில் உருக்காட்சிகளுக்கும் (Images) குறியீடுகளுக்கும் (Symbols) அதிக இடமுண்டு.

கவிதை கதைப் போக்கினது (Narrative), நாடகப் பாங்கினது (Dramatic), தன்னுணர்ச்சிக் கூற்றினது (Lyric) என மூவகைப்படும். நாட்டாரின் கதைப் பாடல்களும் (Ballads) காப்பியங்களும் (Epics) கதை கூறும் வேறு நீண்ட பாடல்களும் முதல் வகையைச் சார்ந்தவை; கவிதை நடையில் யாக்கப்பட்ட துன்பியல், இன்பியல் நாடகங்கள் இரண்டாம் வகையைச் சேர்ந்தவை; சுருங்கிய அளவினதாக அமைந்து, கவிஞனின் அனுபவத்தைக் கற்பனை கலந்து தெரிவிக்கும் தன்னுணர்ச்சிப் பாக்கள் யாவும் மூன்றாம் வகையின.

தொல்காப்பியர் பொருளதிகாரச் செய்யுளியலில் ஏழு வகையான இலக்கிய வகைகளையும் அவற்றிற்குரிய முப்பத்து நான்கு கூறுகளையும் பகுத்துக் கூறுகிறார். கவிதையின் சொற்கேட்டார்க்குப் பொருள் கண்கூடாதல் வேண்டுமாதலின் அதற்குரிய மெய்ப்பாடுகளைத் தொகுத்து எட்டு வகையென்றும், விரித்து முப்பத்திரண்டு என்றும் மெய்ப்பாட்டியலில் விளக்குகிறார். உவமையியலில் உவமையின் தன்மையும் அதன் வகைகளும், உவமைச் சொற்கள் வருமிடங்களும், உவமைக்குரிய மரபும் வேறுபாடுகளும் கூறப்படுகின்றன. மரபியல், கவிஞன் எவ்வாறு மரபு கெடாது சொற்களை வழங்கிட வேண்டும் என்பதை வலியுறுத்தி இளமை, ஆண்பால், பெண்பால் பெயர்கள் இவையெனக் குறிப்பிட்டு, நூலின் இலக்கணத்தையும் தருகிறது.

கவிதைக்கும் சமுதாயத்திற்கும் உள்ள தொடர்பு பற்றிப் பல்வேறு கருத்துகள் கூறப்பட்டுள்ளன. கவிதையால் சமுதாயத்திற்குப் பயன் விளைய வேண்டுமென்பதே பலரது கருத்தாகும். ஓரசு (Horace)

மதிப்பை மீண்டும் நிலைநாட்டிக் கொள்ள வேண்டும் என்பதே இவருடைய திட்டமாகும் என்பதை அறிவித்தார். அத்திட்டத்தை நிறைவேற்ற கி.பி. 1854-இல் பியடுமாண்டிற்கு ஒரு வாய்ப்புக் கிடைத்தது. அந்த ஆண்டில் கிரிமியாப் போர் தொடங்கியது. கிரிமியாப் போரில் தம் பக்கத்தில் சேரவேண்டும் என்று பிரான்சும் இங்கிலாந்தும் ஆசுத்திரியாவைக் கோரின. பியடுமாண்டைக் கட்டுக்குள் வைக்க, இத்தாலியில் ஒரு படையை ஆசுத்திரியா வைத்துக் கொள்ள வேண்டிய நிலையில், தனது படையைக் கிரிமியாப் போரில் ஈடுபடுத்த ஆசுத்திரியா விரும்பவில்லை. அதனால் கோபமுற்ற பிரான்சும், இங்கிலாந்தும் பியடுமாண்டின் உதவியை நாடினார்கள். இத்தாலியில் தோன்றியிருந்த பல அரசுகளுள் பியடுமாண்டு ஓர் அரசாகும். பரப்பில் அதனைப் பெரிதென்றும் மிகப் பழமையான அரசு என்றும் பணக்கார நாடு என்றும் கூற முடியாது. அது கடனில் மூழ்கித் தத்தளித்துக் கொண்டிருந்தது. அண்மைக் காலத்தில் அதனுடைய படையை ஆசுத்திரியா தோற்கடித்திருந்தது. அண்டை அரசுகளுடன் நல்ல உறவை வளர்த்திருக்கவில்லை. ஐரோப்பிய நாடுகள் அதனை ஒரு பொருட்டாக மதிக்கவில்லை. கிரிமியாப் போரில் சேரவில்லையெனில் பியட்மாண்டின் நலன் எதுவும் பாதிக்கப்படப் போவதில்லை. அத்தகைய சூழ்நிலையில் போரில் பியட்மாண்டு ஈடுபட வேண்டும் என்று எவரேனும் கூறின், அவர் விளைவுகளைப் பற்றி அஞ்சாதவராகவும் அறிவுடையவராகவும் இருக்க வேண்டும். நற்பேற்றின் காரணமாகப் பியடுமாண்டின் ஆட்சி அப்போது தைரியமும் புத்திசாலித்தனமும் நிறைந்த கவூருடைய பொறுப்பில் இருந்தது. கவூர் போரில் ஈடுபடும் நோக்குடன் பிரான்சுடனும் இங்கிலாந்துடனும் பேச்சு வார்த்தைகளை நடத்தினார். அதை ஏனைய அமைச்சர்கள் எதிர்த்தனர். அவர்கள் அத்திட்டத்தைப் பைத்தியக்காரத்தனமான திட்டம் என்று கூறினர். போரில் ஈடுபடுவதா ஈடுபடாமலிருப்பதா என்பது அப்போது மன்னர் கையில் இருந்தது. இத்திட்டத்தை மன்னர் ஆதரிக்கவில்லையெனில், கவூருக்குப் பதவி துறப்பதை விட வேறு வழியில்லை, மன்னர் அதை ஏற்றுக் கொண்டால் ஏனைய அமைச்சர்கள் பதவியை விட்டு விலகவேண்டும். முடிவில் மன்னர் கவூரை ஆதரித்தார். உடன்படிக்கையில் கி.பி. 1855 ஆம் ஆண்டு சனவரித் திங்கள் கையெழுத்திடப்பட்டது. மேலை வல்லரசுகளுக்கு 15,000 படைவீரர்களை அனுப்பி (பின்னர் 25,000 ஆக உயர்த்தப்பட்டது) உதவி செய்யப் பியடுமாண்டு முன் வந்தது. ஏப்பிரல் திங்களின் இறுதியில் படை கிரிமியாவிற்குப் புறப்பட்டது. ஆகஸ்ட்டு மாதத்தில் நடைபெற்ற செர்னாயா போரில் (Battle of Chernaia) பியடுமாண்டு மிக்க வீரத்துடன் போர் புரிந்து வெற்றி கண்டது. பியடுமாண்டு வீரர்கள் ஏனைய ஐரோப்பியர்கள் போல வீரமாகப் போர்புரிய வல்லவர்கள் என்று மெய்ப்பித்துக் காட்ட இவ்வெற்றி உதவியது. அது ஒரு வல்லரசு நிலையை எட்டிவிட்டது. ஐரோப்பியத் தலை சிறந்த அரசியல் வல்லுநர்களுள் ஒருவராகக் கவூர் கருதப்பட்டார்.

போரை அடுத்து நடைபெற்ற பாரிசு அமைதி மாநாட்டில் அவர் ஏனைய பேராளர்களுக்குச் சமமான இடத்தைப் பெற்றார். மாநாட்டின் சிங்கம் என்றும், மாநாட்டிற்கு வந்திருந்த அரசியல் தூதுவர்களின் பென்சமின் (Benjamin of the Pleni Potentiaries) என்றும் பலவாறு புகழும்படியாக மாநாட்டில் கலந்து கொண்டார். மாநாட்டில், மாநாட்டு விவாதங்களில் இவர் பேசியதை விட மற்றவர்கள் பேச்சை மிகக் கவனமாகக் கேட்டதே அதிகமாகும். அதுவே, இவருடைய மதிப்பு உயருவதற்கு ஒரு காரணமாகிவிட்டது. ஏனெனில், இவரை வெறுத்தவர் சிலர் மாநாட்டில் கலந்து கொண்டிருந்தனர். அவர்களுக்குப் பேச இடம் தரக்கூடாது என்பதற்காகக் கவூர் பேச்சைக் குறைத்துக் கொண்டார். சமயம் நேரும்போது மட்டுமே ஐரோப்பாவின் அமைதி இத்தாலிய அமைதியைச் சார்ந்துள்ளது என்றும், இத்தாலியில் அமைதி நிலவாது இருப்பதற்குக் காரணம் அங்கு ஏற்பட்டிருந்த அவல நிலையே என்றும் ஐரோப்பிய நாடுகளுக்கு எடுத்துரைத்தார். அந்நிலைக்கு ஆசுத்திரியா தான் பொறுப்பாகும் என்றும் கவூர் கூறினார். அச் சமயத்தில் இத்தாலியின் ஒரு பகுதியை ஆசுத்திரியா ஆண்டு வந்தது. ஏனைய பகுதிகளிலும் அது மிக்க செல்வாக்கைப் பெற்றிருந்தது. தெற்கு இத்தாலியில் நிலவியிருந்த கொடுங்கோலாட்சியும், போப்பாண்டவரின் தரம்கெட்ட ஆட்சியும் இத்தாலிய அமைதிக்கு ஊறு விளைவிப்பதாகவும் கவூர் கூறினார். இந்நிலை மாற வேண்டும் எனில், அதற்கு மூலகாரணமாக இருந்த ஐரோப்பிய அரசுகள் வரைந்த வியன்னா ஏற்பாட்டை ஒழிக்க வேண்டும்; ஏற்பாட்டினை உண்டாக்கக் காரணமாக இருந்த வல்லரசுகள் அதற்கு இசைய வேண்டும் என்றார். பாரிசு அமைதி மாநாட்டில் தமது பேச்சுச் சாதுரியத்தினால் இங்கிலாந்து பிரான்சு ஆகிய நாடுகளின் இசைவைக் கவூர் பெற்றார். இத்தாலி மீது படையெடுத்து அங்கு ஆசுத்திரியாவின் ஆதிக்கத்தை ஒழித்துப் பிரான்சினுடைய ஆதிக்கத்தை நிலைநாட்டிவிட்டால், ஐரோப்பாவில் பிரான்சு தலைசிறந்த நாடாக மாறும் என்று மூன்றாம் நெப்போலியனுக்குக் கவூர் கூறினார். அதில் உண்மை இருப்பதாக நெப்போலியன் உணர்ந்தார். ஆசுத்திரியாவை இத்தாலியில் இருந்து ஒழிக்கப் பியடுமாண்டுக்கு உதவுவதென அவர் முடிவு செய்தார்

நகரில் அந்தணர் மரபில் இவர் பிறந்தார். அதனால் இவர் வீரைக் கவிராச பண்டிதர் எனப்பட்டார். தமிழ், வடமொழி ஆகியவற்றில் இவர் பெற்றிருந்த புலமையாலும், கவிபாடும் திறத்தாலும் அடைந்த சிறப்புப் பெயராலேயே இவர் வழங்கப்பட்டுள்ளார் இவர் இயற் பெயர் அறியக்கூடவில்லை. இவர்தம் புதல்வர் வீரை அம்பிகாபதி என்னும் பெயரில் சிறந்த புலவராகத் திகழ்ந்தவராவார். கவிராச பண்டிதர் சக்தி வழிபாட்டில் நாட்டம் மிகக் கொண்டிருந்தார். அதனால், ஆதிசங்கரர் வடமொழியில் இயற்றியுள்ள சௌந்தரியலகரி என்னும் தோத்திர-சாத்திர நூலை அழகுற மொழிபெயர்த்துக் கவிதை நூலாக்கியுள்ளார். இவர் ஆனந்தமாலை, வராகி மாலை என்னும் இரண்டு தோத்திர நூல்களையும் இயற்றியுள்ளார். வடமொழிச் சௌந்தரியலகரியினை இரண்டு பாகங்களில், 110 செய்யுட்கள் கொண்ட நூலாக ஆக்கியுள்ளார். அந்த நூலிற்கு அதன் ஆசிரியர் வாழ்ந்த காலத்தில் விளங்கிய சைவ எல்லப்ப நாவலர் சிறந்த உரை வரைந்துள்ளார். ஆதிசங்கரர் தம் 'சௌந்தரியலகரி' நூலில் திருஞான சம்பந்தரைத் 'திரவிடசிசு' என்று குறிப்பிட்டுள்ளார். இப்புலவர் அதனைத் தமிழில் 'கவுணியன் குலமதலை' என மொழிபெயர்த்து ஆண்டுள்ளார், மேலும் இவர் கலைஞானதீபம் என்னும் பெயரில் சாத்திரமும் தோத்திரமுமாக அமைந்துள்ள ஒரு நூலையும் இயற்றியுள்ளார். இப்புலவர் தம் முதுமைக்காலத்தில் துறவு பூண்டு வீரை நகரிலேயே வாழ்ந்து சமாதி எய்தினார் என்றும், இவரது சமாதி இன்றும் அவ்வூரில் உள்ளது என்றும் அறிஞர்கள் கூறுகின்றனர்.

அ.மா.ப.

கவுகாத்தி அசாம் (Assam) மாநிலத்தின் தலைநகரம். பிரமபுத்திரா ஆற்றின் தென்கரையில் இயற்கையின் எழில் நிறைந்த பகுதியில் இந்நகரம் அமைந்துள்ளது. அடர்ந்த காடுகளுடன் உள்ள சுக்லேசுவர் மலை இதன் தெற்கே உள்ளது. இம்மலையடிவாரத்தில் மிகப்பெரிய நீர்நிலைகளும் நினைவுச் சின்னங்களும் (Monuments) இருக்கின்றன. இவையன்றி இந்துக்களின் புனித பல திருத்தலங்களும் இங்குள்ளன. இந்நகருக்கு மேற்கே நான்கு கி.மீ. தொலைவில் ஒரு குன்றின் மீது அமைந்துள்ள காமாக்கியா கோயிலும், பிரமபுத்திரா ஆற்றுக்கிடையில் மலைத்தீவு ஒன்றில் கட்டப்பட்டுள்ள உமானந்தா திருக்கோயிலும் சிறப்பாகக் குறிப்பிடத்தக்கவை. அசுவக்கிரந்தா கோயில், நவக்கிரகக் கோயில், வசிட்டர் குடில் ஆகியவை இந்நகரின் அணித்தே அமைந்து இதை ஒரு புனிதத் திருவிடமாக ஆக்கிக் கொண்டிருக்கின்றன.

இது வரலாற்றுச் சிறப்புடையது. பிரக்சோகசுபுரம் என்ற பெயருடன் பண்டைய இந்து அரசான காமரூபாவின் தலைநகராக கி.பி. 400-இல் இது விளங்கியது. இதுவே மகாபாரதத்தில் கூறப்பட்டுள்ள பாகதத்த மன்னனுடைய தலைநகராகவும் இருந்ததாக வரலாற்று அறிஞர்கள் கருதுகின்றனர். இது கி.பி. 17-ஆம் நூற்றாண்டில் ஒரு போர்க்களமாயிற்று. அகோம் (Ahom) இனத்தவர்களும் முகமதியர்களும் இந்நகரைத் தம்வசமாக்க அடிக்கடி போரிட்டுக் கொண்டனர். ஐம்பது ஆண்டுகளில் 8 முறை இருவரும் மாறிமாறி இதைக் கைப்பற்றினர். இறுதியில் அகோம் இனத்தவர்கள் வெற்றி பெற்றனர். அவ்வினத்து அரசர் கி.பி. 1786-இல் இந்நகரைத் தமதரசின் தலைநகராக்கிக் கொண்டார். ஆனால், கி.பி. 1816-இல் பர்மியர்கள் இந்நகரைக் கைப்பற்றினர் என்றாலும், கி.பி. 1826-இல் அசாம் ஆங்கிலப் பேரரசிற்கு அளிக்கப்பட்டபோது இது அவர்களின் ஆட்சிபீடமாக மாறியது.

அசாமின் தலைநகராக விளங்கிய கவுகாத்தி (Gauhati) கி.பி. 1874-இல் அச்சிறப்பினை இழந்தது. ஆங்கிலேயர்கள் தங்களுக்கு ஏற்ற தட்பவெப்பத்தைச் சில்லாங்கு (Shillong) நகரில் கண்டமையால் அதை அவர்களின் உறைவிடமாக்கிக் கொள்ளத் தலைநகலைத் கௌகாத்தியிலிருந்து மாற்றினர். எனினும், இருநகரங்களுக்கிடையே தொடர்பு அமைய வேண்டி உந்துவண்டி வாகனங்கள் செல்லும் நல்லதொரு சாலையை ஆங்கிலேயர்கள் அமைத்தனர்.

நிலநடுக்கம் கி.பி. 1897-ஆம் ஆண்டு ஏற்பட்டதால் கௌகாத்தி நகரம் பெருஞ்சேதத்திற்கு உள்ளாகியது. அங்கிருந்த பெருஞ்செங்கல் கட்டடங்கள், அரசின் மாளிகைகள் அனைத்தும் அழிந்தன. அதன்பின்னர்ப் புதிதாக உருவாக்கப்பட்ட நகரமே இன்றைய கவுகாத்தியாகும். அசாமிலிருந்து பிரிந்து மேகாலயா மாநிலம் ஏற்பட்டபோது, மீண்டும் இந்நகரம் அசாம் தலைநகரமாக்கப்பட்டு இன்று பல சிறப்புகளையும் பெற்றுத் திகழ்கின்றது.

இந்நகரம் இந்தியத் துணைக் கண்டத்திலுள்ள வணிகமையங்களுள் சிறப்பானது. மேலும் அசாம் மாநிலத்தில் உள்ள வணிகக் கூடங்களில் தலையாயது. இங்குத்தான் வணிகத்திற்காக ஆறுகள் பயன்படுத்தப்படுகின்றன. இந்நகரில் எண்ணெய் சுத்தம் செய்யும் ஆலையும், அரசினால் நடத்தப்பெறும் வேளாண்மைப் பண்ணையும் இருக்கின்றன. காசரங்கா (Kasaranga) என்னுமிடத்தில் வனவிலங்குப் பாதுகாப்பு அகம் ஒன்றுள்ளது. அங்குள்ள விலங்குகளுள் காண்டாமிருகம் குறிப்பிடத்தக்கது. அரசுக்குச்

சொந்தமான காகித ஆலை ஒன்றும் சோப்புத் தொழிற்சாலை ஒன்றும் இந்நகரில் இயங்குகின்றன. இவையன்றித் தலைக்குத் தடவும் வாசனைத் தைலங்கள், இங்குப் பெருமளவில் உற்பத்தி செய்யப்படுகின்றன. கவுகாத்தி பட்டு நெசவிற்குப் பெயர் பெற்றது. அசாம் பட்டு எனப்படும் நேர்த்திமிகு பட்டுத் துணிகள் இங்கு மிகுதியாக உற்பத்தி செய்யப்படுகின்றன. உப்பும் தானிய வகைகளும் பருப்பு வகைகளும் எண்ணெய் வகைகளும் இங்குக் கிடைக்காதவை. அவற்றைப் பிற பகுதியிலிருந்து இந்நகர மக்கள் பெறுகின்றனர். இந்தியாவிலேயே மிகுந்த மழை பெய்யும் இடங்களுள் கவுகாத்தியும் ஒன்றாகும். அடிக்கடி மாரியிலும் கோடையிலும் பிரமபுத்திரா ஆறு பெருக்கெடுத்து ஓடுவதால் இந்நகரம் அடிக்கடி வெள்ளத்தால் பாதிக்கப்படுகிறது.

தலைமை நீதிமன்றமும் அரும்பொருட்காட்சியகமும் இந்நகரிலேயே அமைந்துள்ளன. இந்நகரத்திற்கும் கல்கத்தாவிற்கும் இடையே வானவூர்தித் தொடர்பு உண்டு. கல்கத்தா நகரோடும் சிட்டகாங்கு நகரோடும் இந்நகரம் இருப்புப் பாதையால் இணைக்கப்பட்டுள்ளது. பி.இ.

கவுகாத்திப் பல்கலைக் கழகம் கவுகாத்தி நகரின் சலூக்பரி (Jalukbari)என்னு மிடத்தில் உள்ளது. இப்பல்கலைக்கழகம் 1948-ஆம் ஆண்டில் நிறுவப்பட்டது. கல்லூரிகளுக்கு இணைப்புத் தகுதி (Affiliation)தரக் கூடியதாயும் கற்பித்தலைச் செய்வதாயும் மாணவர்கள் தங்கிப் பயிலுவதாயும், (Residential) இது விளங்குகிறது. பயிற்று மொழியும் தேர்வு மொழியுமாக ஆங்கிலமும் அசாமிய மொழியும் உள்ளன. பல்கலைக்கழகத்தின் உறுப்புக் கல்லூரியாக ஒரு சட்டக் கல்லூரியும் உள்ளது.

கவுகாத்திப் பல்கலைக்கழகத்தில் மானிடவியல், கல்வியியல், நாட்டுப்புறவியல் (Folklore Research), வரலாறு, சட்டம், அரசியலறிவியல், நூலகவியல், மொழியியல், இதழியல் (Journalism), தத்துவம், வாணிக நிருவாகம் பொருளியல் போன்ற கலைப் பாடங்களும், வேளாண்மைத் தாவரவியல், தாவரவியல், வேதியியல், இயற்பியல், புள்ளியியல், விலங்கியல், கணிதவியல், நிலவியல், நிலப் பொதியியல் (Geology) போன்ற அறிவியல் பாடங்களும், அரேபிய மொழி, அசாமிய மொழி, ஆங்கிலம், இந்தி, பிரெஞ்சு மொழி, உருசிய மொழி ஆகிய மொழிகளும் பயிற்றுவிக்கப்படுகின்றன. எஸ்.த.

கவுதமிபுத்திர சிரீ சதகர்னி: ஆந்திர அல்லது சாதவாகன அரசர்களுள் மிகச் சிறந்தவராகக் கருதப்படுபவர் கவுதமி புத்திர சிரீ சதகர்னியே (Gautamiputra Sri Satakarni)ஆவார். புராணங்களில் இவர் இருபத்து மூன்றாம் ஆந்திர அரசர் என்று குறிப்பிடப்பட்டுள்ளார். இவர் 21 ஆண்டுகள் ஆட்சி புரிந்தனரெனப் புராணங்களில் கூறப்பட்டுள்ளது. கல்வெட்டுகளில் (Inscription) இவர் 24 ஆண்டுகள் ஆட்சி செய்தாரெனக் கூறப்பட்டுள்ளது. சாகர் (Sakas) இனத்தைச் சார்ந்த மேற்குச் சத்திரபாகுகளுள் ஒருவரான நகபானர் (Nakapana)இவர் காலத்தில் வாழ்ந்ததாகக் கூறப்படுகிறது. அதையொட்டிக் கவுதமிபுத்திர சிரீ சதகர்னியினுடைய ஆட்சிக் காலத்தை வரையறுத்துள்ளார்கள். நகபானாவினுடைய இறுதி ஆண்டுக்காலம் கி.பி. 124 எனக்கணக்கிட்டுள்ளார்கள். கவுதமபுத்திர சிரீ சதகர்னி சாகர்களைத் தம் 18-ஆம் ஆட்சி ஆண்டில் தோற்கடித்ததாகக் கூறியுள்ளார். ஆகவே, சதகர்னியினுடைய ஆட்சி கி.பி. 106. இல் (124—18 = 106) தொடங்கியிருக்கக் கூடும் இவர் 24 ஆண்டுகள் ஆட்சி செய்தார் என்பதை ஏற்றுக் கொண்டால், இவருடைய ஆட்சி கி. பி. 130-இல் முடிவடைந்திருக்கக் கூடும்.

சதகர்னியினுடைய ஆட்சியைப் பற்றிய விவரங்களைக் கல்வெட்டுகள் வாயிலாக அறியலாம். அவற்றுள் முக்கியமானது கவுதமி பால சிரீயின் நாசிக்குத் (Nasik) கல்வெட்டாகும். பாலசிரீ என்பவர் சதகர்னியின் அன்னை. சதகர்னியைப் பின் தொடர்ந்து ஆட்சி செய்த சதகர்னியினுடைய மகனான வாசித்தி புத்திர சிரீபுலுமாயி என்பவருடைய ஆட்சியின் 19-ஆம் ஆண்டில்அக்கல்வெட்டு பொறிக்கப்பெற்றது. மற்றொன்று, சதகர்னி தம் 18-ஆம் ஆட்சி ஆண்டில் பனவசி (Banavasi) என்று சொல்லப்படும் வைசயந்தி (Vaijayanthi)என்னுமிடத்தில் அமைத்திருந்தவெற்றிப் பாசறையில் இருந்து வெளியிடப்பட்டது. இவையன்றி 13,000-க்கு மேற்பட்ட வெள்ளி நாணயங்கள் நாசிக்கு மாவட்டத்திலுள்ள சோகால்தெம்பி(Joghal Thembi) என்னும் இடத்தில் 1906-ஆம் ஆண்டில் கண்டெடுக்கப்பட்டுள்ளன. அவற்றுள் 4,000 வெள்ளி நாணயங்கள் நகபானாவினுடையனவாகும். ஏனையவை, சதகர்னியால் மீண்டும் அச்சடிக்கப்பட்டு வெளியிடப்பட்டனவாகும். இவற்றிலிருந்து சதகர்னி நகபானாவைத் தோற்கடித்து அவருடைய ஆட்சிப் பகுதிகள் சிலவற்றைக் கைப்பற்றினார் என்றும், கைப்பற்றிய பிறகு அங்குப் புழக்கத்திலிருந்த உள்ளூர் நாணயங்களைக் கொண்டு வரும்படி செய்து அவற்றின் மீது தமது முத்திரையை இட்டிருக்க வேண்டும் என்றும் அறியலாம். இத்தகையதொரு பழக்கம் எல்லா நாடுகளிலும் எல்லாக் காலங்களிலும் கடைப்பிடிக்கப்பட்டுள்ளது என்பதை அறியும்போது சதகர்னியினுடைய செயல் புதுமையானதாகத் தோன்றாது.

சதகர்னி சாகர்கள், யவனர்கள் மற்றும் பகலவர்கள் (Pahlavas) ஆகியோரை அழித்தார்; சகரதா

ஒருவர் பாம்பைப் பார்க்கும்போது அவரை உற்று நோக்கினால், அவர்தம் உடலுறுப்புகளில் ஏற்படும் இணக்கம் புலனாகும். அவரது பார்வை பாம்பு உள்ள திசையிலேயே செல்கிறது. அவரது கை, கால் தசைகள் முருக்கேறப் பக்கத்திலிருக்கும் ஏதாவதொரு கனமான பொருளை எடுத்து, அவர் அப் பாம்பைத் தாக்குவதில் ஈடுபடுகின்றார்.

கவனநிலை மாற்றம்: ஒரு பொருளைப் பார்க்கும்போது கண் சிறிது நேரமே முழுவன்மையோடு இயங்குகிறது. சிறிது நேரத்தில் அதன் வன்மை குறைகிறது. அதாவது, ஏனைய பொருள்கள்மீது நாட்டம் செலுத்துகிறது. இந்தப்போக்கு மாறி மாறி ஏற்படுகிறது. இது போன்ற மாறுதல்கள் மற்றப் புலன்களுக்கும் பொருந்தும். இவ்வாறான மாறுதல்களைக் கவனநிலை மாற்றம் (Fluctuation of Attention) என்பர்.

குறிப்பிட்ட காலத்தில் கவனத்திறன்: கவன வீச்சு (Span of Attention) என்பது ஒருவர் குறிப்பிட்ட நேரத்தில் எத்துணை எண்கள், எழுத்துகள் புள்ளிகள், பொருள்கள் ஆகியவற்றைக் கவனிக்க இயலும் என்பதாகும். ஒருவரது கவனவீச்சை அளவிடப் பல உளவியல் ஆய்வுகள் நடத்தப்பட்டன. சான்றாக, ஒரு பரிசோதனையில் நொடியில் இருபதில் ஒரு பங்கிலிருந்து நூற்றில் ஒரு பங்கு இடைவெளிகளில் வெவ்வேறு எண்ணிக்கையில் பொருள்கள் பற்றிய படங்கள் திரையிடப்பட்டன. எத்துணைப் பொருள்களைச் சாதாரணமாக ஒருவர் சரியாகக் கவனிக்க முடிந்தது என்று ஆராய்ந்ததில், ஐந்து அல்லது ஆறு பொருள்களையே கவனிக்க முடிந்தது என்பது கண்டுபிடிக்கப்பட்டது. ஆமில்டன் (Hamilton, 1859) என்பார் தாம் நடத்திய பரிசோதனையின்போது, கை நிறையக் கோலிகளை எடுத்து உயர எறிந்து, தம் மாணவரை எத்துணைக் கோலிகள் உயர எறியப்பட்டன என்பதைக் கூறுமாறு கேட்டார். ஐந்து கோலிகளுக்குமேல் சரியாக அம் மாணவர்களால் கூற இயலவில்லை. எண்கள், எழுத்துகள், புள்ளிகள் ஆகியவற்றைத் தூண்டல்களாகப் பயன்படுத்திக் கவன வீச்செறி கருவி (Tachistoscope) மூலம் பரிசோதனை நடத்தியதிலும் மேற்கண்ட முடிவே வலியுறுத்தப்பட்டுள்ளது.

தூண்டல் கவனிப்புத் திறன்: பொதுவாக, ஒன்றுக்கு மேற்பட்ட தூண்டல்களை ஒருவர் கவனிக்க இயலும் என்று பலர் கருதுகின்றனர். சான்றாக, ஒரே சமயத்தில் வெவ்வேறான எட்டுச் செயல்களைக் கவனிப்பவரை 'அட்டாவதானி' எனவும், வெவ்வேறான பத்துச் செயல்களைக் கவனிப்பவரைத் 'தசாவதானி' எனவும் கூறுவர். இது பற்றி ஆராய்ந்த உளவியலறிஞர்கள் பின்வருவனவற்றை மெய்ப்பித்து உள்ளனர். அவையாவன: ஒரு சமயத்தில் ஒருவர் ஒரு புதுப் பொருளிலோ ஒரு புதுச் செயலிலோதான் தம் கவனத்தைச் செலுத்த முடியும். எனவே, கவனப் பிரிவு (Division of Attention) சாத்தியமன்று. ஒரே சமயத்தில் இரண்டோ அதற்கும் மிகையான புதுப் பொருள்களிலோ புதுச் செயல்களிலோ ஒருவர் தம் கவனத்தைப் பிரித்துச் செலுத்த இயலாது. ஆயினும், மிகவும் பழகிய செயல்கள் சிலவற்றில் ஒரே சமயத்தில் ஈடுபட இயலும். ஆனால், இச் செயல்கள் பயிற்சியின் காரணமாக இயங்கு செயல்களாகின்றன. அதனால், அவற்றில் ஈடுபடும்போது ஒருவரது கவனம் அவற்றில் பதிவதில்லை; ஏதாவது ஒன்றில் மட்டுமே பதிகிறது.

ஏனைய தூண்டல்களின் பாதிப்பு: கவனத்தின் மற்றொரு முக்கிய கூறு கவனித்துக் கொண்டிருக்கும்போது எழும் தடையாகும். எடுத்துக்காட்டாக, காலை வேளையில் அமைதியான அறையில் ஒருவர் தியானம் செய்கிறார். காலையில் சென்றால்தான் அவரைச் சந்திக்க முடியும் என்று கருதி அவரது நண்பர் கதவைத் திறந்து கொண்டு உள்ளே நுழைகிறார். இச்செயலால் தியானத்தில் கவனம் தடைப்படுகிறது. பள்ளிப் பாடத்தைக் கவனித்துக் கொண்டிருக்கும் ஒரு மாணவருக்குத் திடீரென தலைவலிக்கிறது. இதனால் அவர் தம் பாடத்தை அரைகுறையாகக் கவனிக்கிறார். ஆனால், அதே சூழ்நிலையில் படிப்பில் ஆர்வம் கொண்ட மற்றொரு மாணவர் அச்சிரமத்தையும் பாராமல் பாடத்தினை முழுமையாகக் கவனிக்கிறார். மேற்கூறிய சான்றுகள் ஒருவரது கவனம் தடைப்படும்போது அவர் தாம் முன்னர்க் கவனத்துடன் செய்த வேலையை முழுமையாக நிறுத்த வேண்டியுள்ளது அல்லது அவ்வேலையை அரைகுறையாகச் செய்ய வேண்டியுள்ளது அல்லது அத்தடையினை எதிர்த்து மிகுதியான சக்தியைச் செலவழித்துக் கவனித்துச் செயலாற்ற வேண்டியுள்ளது.

கவனத்தடை (Distraction of Attention) ஒருவரை எளிதாகப் பாதிக்கக் கூடியதாக இருந்தாலும், நாளடைவில் அத்தடைக்கு எதிர்மறையாகத் தம்மை ஒத்தமைக்கும் திறனை அவர் வளர்த்துக் கொள்கிறார். சான்றாக, இரயில் நிலையங்களுக்கு அருகில் வசிப்பவர்கள் முதலில் அங்கே குடிபோகும்போது, முதல் சில இரவுகளில் இரயில் வண்டிகளின் போக்குவரத்தினால் ஏற்படும் இரைச்சல் காரணமாக நன்கு தூங்க முடிவதில்லை. நாளடைவில் இரைச்சல் அவர்களைப் பாதிப்பதில்லை. அதற்குக் காரணம் அவர்கள் அவ்விரைச்சலைப் பொருட்படுத்தாமல் இருப்பதே

கும் தன்மை அடைவதை இளங்கோவடிகள் புலப் படுத்துகிறார்.

கண்ணகியின் கற்புத் திறத்தைப் பாராட்டும் காப்பியத் துணைமாந்தராகக் கவுந்தி அடிகள் அமை யினும் தனிநிலை மாந்தராகவும் விளங்குகிறார். துறவி என்பதற்கேற்ப இவர் மேற்கொள்ளும் தவ நிலைமை, இவர்தம் பெயராக அமைந்த தொடர் களால் சுட்டப்பெறுவது முன்னர்க் காட்டப்பெற்றது. காலையில் மதுரைநகர்க்குச் செல்லும் கோவலன், கொள்கையின் இருந்த காவுந்தியைக் கண்டடி தொழுததாகக் குறிப்புள்ளது. கொள்கையின் இருந்த என்ற தொடர்,தவம் மேற்கொண்ட என்று பொருள் படும். இக்குறிப்பால் காலையில் தவமியற்றும் இவர் தம் நடைமுறை புலனாகும். காப்பியத் தலைமை மாந்தர்க்கு வழித்துணையாக அமையினும், மதுரை யிலிருக்கும் அருகதேவரை வணங்குவதைத் தமக்குரிய தனிநோக்காக இவர் கூறுகிறார். துறவிக்குரிய கடிகை, உறி, மயிற்பீலி ஆகியவற்றைக் கைக்கொண்டு இவர் 'தெய்வம் துணையாக', என வேண்டிப் புறப் படுகிறார்; வழியில் சாரணரைக் கண்டு வழிபடு கிறார். சாரணர் முன்னிலையில் இவர் அருகன் புகழ் பாடுகிறார். திருவரங்கத்தில் அருகனை வழிபட்டு அங்குள்ள முனிவர்க்குச் சாரணர் கூறிய மொழிகளை விளக்குகிறார். இவ்வாறாக இவர்தம் தனிநிலை காப்பியத்தில் காணப்பெறுகிறது.

இவர் தம்சமண சமயத்தில் ஆழ்ந்த பற்றுடைய வர். 'வழிச்செலவில் நீர் வேட்கை மிகுந்தாலும் தேன் கலந்த நீரை உண்ணலாகாது; நிலத்தில் ஊர்ந்து செல்லும் உயிர்கள் துன்புறாது ஒதுங்கிச் செல்ல வேண்டும்' என வரும் இவர்தம் மொழிகள், மது உண்ணாமை, கொலைசெய்யாமை என்ற சமண சமயக் கோட்பாடுகளின் அடிப்படையில் அமைந்தன வாகும். சாரணரிடம் தம் செவி அருகன் புகழையே கேட்கும்; கண் அருகனையே காணும்; உடல் அரு கனையே வழிபடும்; கை அவனையே வணங்கும்' எனக் கூறுவது இவர்தம் சமய உறைப்பைக் காட்டும். வையை ஆற்றைக் கண்டு கோவலனும் கண்ணகியும் வணங்க இவர் வணங்கவில்லை.

இவர் தம் சமய நோக்கின்றிப் பிறரிடம் இயல் பாகவும் பழகுவர். நீராடல், மலைவளம் காணல் ஆகிய வைதீக நடைமுறை வாழ்க்கையை மேற் கொண்ட மாடலனிடம் பழகுகிறார். வழிச் செலவின் போது ஐயை கோட்டத்தில் தங்கியபோது வேடு வர் தம்மையே பலிகொடுத்துக் கொற்றவையை வழி படும் நிகழ்ச்சி கண்டு கொல்லாநோன்பு கொண்ட இவர் முகம் சுளிக்கவில்லை. ஆனால், மாங்காட்டு மறையோன் திருமால் புகழ்பாடி, மூன்று வழியாகப் பிரியும் பாதைக்கு, வலிந்து பெரியோனாகிய சிவன் சூலத்தை உவமைப்படுத்தியபோது, காவுந்தியின் சமண உணர்வு மேலோங்கிவிடுகிறது.இது பிற சமயத் தார் முன்னிலையில் ஒருவன் தன் சமயத்தைப் புகழும்பொழுது விளையும் எதிரொலிப்பே.

ஊழ்வினைக்கேற்ப மக்கள் இன்ப துன்பம் அடை தலைத் தவிர்க்க முடியாதென்ற கொள்கையில் இவர் உறுதியுடையவர். இருப்பினும் மாந்தர் துன்பங் காணும்பொழுது பரிவு கொள்கிறார். கோவலனையும் கண்ணகியையும் முதலில் காணும்பொழுதே 'துன்புற் றார் போல ஊரினை விடுத்து' வருவதைக் குறிப்பிடு கிறார். காட்டுவழி கண்ணகி மெல்லடிக்குப் பொருந் தாமையை எண்ணுகின்றார். கண்ணகி கோவலன் இருவர்தம் துன்பம் இவருள்ளத்தில் பதிகிறது. பரத்தையும், வீணனும் இவர்கள் யாரென வினவிய பொழுது, வாழ்க்கையில் நொந்தவர்கள்; அருகில் செல்லாதீர்கள் எனக் கூறுகிறார். இதனைப் பொருட்படுத்தாது அவர்கள் கோவலன் கண்ணகி யரைப் பற்றித் தகாத சொல் கூறக் கண்ணகி வருந்துவது கண்டு அவர்களைச் சபிக்கவும் செய்கி றார். கோவலன் கண்ணகியர் சாவுக்குக் காரண மான வேந்தன்மீது சீற்றம் கொள்கிறார். இச்சீற்றம் அன்பு மறத்திற்கும் துணையாகும் இயல்பை ஒட்டிய தாகும். இவரிடம், இரக்கத்தின் மறுபக்கம் சீற்ற மாக அமைகிறது.

கோவலன் தன்னிலை கூறி வருந்தியபொழுது தக்க முறையில் ஆறுதல் கூறுகிறார். 'உலக வாழ்க்கை யில் துன்பம் தவிர்க்க இயலாது; ஊழ்வினையால் வரும் துன்பத்தை நீக்கமுடியாது; எனவே வருந்தலா காது. இராமனும் நளனும் துன்பமுற்று வருந்தினர். துன்பச் சூழலில் அவர்கள் மனைவியையும் பிரிந்தனர். கோவலனோ துன்பச் சூழலில் மனைவியுடன் பிரியா வாழ்க்கை பெற்றுள்ளான்' எனத் துன்பத்தைப் பொது மையாக்கியதுடன் துன்பச் சூழலில் அவன் பெற்றுள்ள நன்மை ஒன்றையும் தெளிவுறுத்தி ஆறுதல் கூறு கிறார்.

சாவக நோன்பினர்க்கும் சாரணர்க்கும் இடை நிலையினர் கவுந்தி. தவவலிமையால் சபிக்கும் ஆற்றலைப் பெறினும் வருவது உணரும் திறன் இவரிடமில்லை. 'கண்டறி கவுந்தி' என்றே குறிக்கப் பெறுகிறார். 'பிறப்பறுத்து வீடுபேறடைய வேண்டு மென்ற' இவர்தம் கொள்கை, சாரணரை வழிபடும் பொழுது 'பிறப்பினைத் தரும் பாசம் நீங்குக' என வேண்டுவதால் தெளிவுறும்.

பழந்தமிழ்ச் சமுதாயத்தில் அறிவர் என்பார் வாழ்ந்தனர். தலைவனும் தலைவியும் அறிவர் வழியில்

நிற்பதால் அவர்களை வற்புறுத்தி நன்னிலையை மேற்கொள்ளச் செய்வர் அறிவர் எனத் தொல்காப்பியம் கூறும். மதுரைக் காஞ்சி இல்லற நோன்பேற்ற சாவகர் அறிவரை வழிபட, அவர்கள் சாவகர்க்கு அறிவுரை கூறுவதை விளக்குகிறது. கோவலனும் கண்ணகியும் கவுந்தியடிகளை வணங்குவதும் அவர் இவர்கள் மதுரைச் செலவுக்கு வழித்துணையாகி அறிவுரை கூறிச் செல்வதையும் நோக்கும்பொழுது பழந்தமிழ்ச் சமுதாயத்தின் அறிவர் போலக் கவுந்தியின் படைப்பு அமைவதாகக் கருத இடம் உண்டு. கோ.சி.

கவுனாசு உருசியக் குடியரசு ஒன்றியத்தில் இலிதுவேனிய மாநிலத்தில் உள்ள ஒரு மாவட்டம். இதன் தலைநகரின் பெயரும் கவுனாசு (Kaunas) தான். 25,000 ச. மைல் பரப்புள்ள இப்பகுதியில் எலும்புத்தூள் தொழிலும், உலோகப் பொருள் கைத் தொழிலும், அணிகள் செய்தலும், வேளாண்மையும் முக்கியமானவை. இங்குப் பல ஏரிகள் உள்ளன. கப்பல்கள் போகக் கூடிய தூரனா, நீமன் என்ற இரு ஆறுகள் இங்கு ஓடுகின்றன. கவுனாசு நகரிலிருந்து தென்கிழக்கில் 112 கி.மீ. தொலைவில் மாநிலத் தலைநகரான வில்னா உள்ளது.

இதன் மக்கள்தொகை 3,52,000 (1976). இது கி.பி. 10-ஆம் நூற்றாண்டில் ஓர் அரணாகத் தோற்றுவிக்கப்பட்டது. இது கி.பி. 1795-ஆம் ஆண்டில், ஏற்பட்ட போலந்தின் மூன்றாம் பாகப்பிரிவினையின் படி உருசியாவுக்குக் கிடைத்தது. முதலாம் உலகப் போர்க் காலத்தில் செருமனி இதைக் கைப்பற்றிக் கொண்டது (1915). பின்னர் இரண்டாம் உலகப் போர்க் காலத்தில் 1941 முதல் 1944 வரை இது செருமானியத் துருப்புகள் வசம் சிக்கியிருந்தது. இந் நகரம் ஓர் ஆற்றுத் (நீமன்) துறைமுகம். தெ.பா.

கவூர் என்று சொல்லப்படும் கமில்லோ பென்சோ தி கவூர் (Cammillo Benso di Cavour) வட இத்தாலியில் உள்ள பியடுமாண்டு (Piedmont) பகுதியைச் சார்ந்தவர். இவர் கி. பி. 1810-இல் துயூரின் (Turin) என்னும் நகரில் பிறந்தார். இவர் தந்தை கவூர் பிரபு மைக்கேலே பென்சோ (Michele Benso, Marchese di Cavour); தாயார் அடெலேதி செல்லோன் (Adele di Sellon) கவூர்கள் பழமையான குடும்பத்தைச் சேர்ந்தவர்கள். இவர்கள் பியடுமாண்டை கி.பி. 16-ஆம் நூற்றாண்டிலிருந்து ஆண்ட சவாய்க் குடும்பத்தினருக்குப் (House of Savoy) படை வீரர்களாகவும், அரசுப் பணியாளர்களாகவும் ஊழியம் செய்து வந்தனர். அடெலே செனீவா நாட்டினர்; கால்வினிசுட்டுச் சமயத்தைச் சார்ந்தவர்; இவர் பிறந்த நேரத்தில் பியடுமாண்டு நெப்போலியன் போனபார்ட்டின் ஆட்சியில் இருந்து வந்தது என்பதையும் அவ்வாட்சிக்குக் கவூர்கள் பேராதரவை அளித்திருந்தனர் என்பதையும் இங்கு நினைவுறுதல் பொருத்தமுடையது.

கவூர்

நெப்போலியனுடைய வீழ்ச்சிக்குப் பிறகு சவாய்க் குடும்பத்தினர் மீண்டும் பியட்மாண்டை ஆளும் உரிமைப்பெற்றனர். கவூரின் தந்தை சவாய்க் குடும்பத்துடன் மீண்டும் நட்புறவு கொள்வதில் வெற்றி கண்டமையால் அந்த நட்புறவைப் பயன்படுத்திக் கொண்டு தமக்கு ஒரு நல்ல எதிர்காலத்தை அமைத்துக் கொள்ள இயலும் என்பதால் கவூர் இராணுவப் பள்ளியில் சேர்வதற்கு இசைவு தெரிவித்தார். ஆயினும் அப்பள்ளியின் கடுமையான கட்டுத்திட்டங்களுக்குக் கவூர் தம்மை உட்படுத்த வேண்டியவரானார். இவர் கி.பி. 1826-இல் பொறியாளர் பிரிவில் ஒரு அணுக்க முதன்மையராக (Lieutenant) நியமிக்கப்பட்டார். இராணுவப் பள்ளியில் கழித்த ஆறு ஆண்டுகளைத் தமது வாழ்க்கையில் மிக்க மோசமான பகுதியாக இவர் கருதினார். இராணுவக் கட்டுப்பாடு இவருடைய செருக்கையும், உயர்வு மனப்பான்மையையும் அதிகரிக்கச் செய்தனவேயன்றி வலுவிழக்கச் செய்யவில்லை. அரசியல் கருத்துகள் இவரைக் கவரத் தொடங்கின.

பியட்மாண்டில் கி.பி. 1821-ஆம் ஆண்டில் தோன்றிய புரட்சியின் போது வெளிப்பட்ட முற்போக்குக் கருத்துகளும் தேசிய உணர்ச்சியும் இராணுவப் பள்ளியில் பயின்று வந்த ஒரு சில மாணவர்களிடம் செல்வாக்குப் பெற்றன. அவர்களுள் ஒருவர் செவிரினோ காசியோ (Severino Cassio) என்பவர். கமில்லோ அவரிடம் நெருங்கிப் பழகி வந்தமையால் நாட்டுப் பற்றும் முற்போக்கு உணர்ச்சியும் மேலிட்

டெழுந்தன. கவூரின் தந்தை, பியட்மாண்டு இளவரசரான சார்லசு ஆல்பர்ட்டின் அன்புக்குரியவராக இருந்தார். அதைப் பயன்படுத்திக் கொண்டு கி.பி. 1824-இல் இளவரசரின் அந்தரங்கக் கையாளர் பணியினைத் தம்மகனுக்குப் பெற்றார். அந்த நேரத்தில் கவூர் புரட்சிக் கருத்துகளுக்கு இடம் கொடுப்பதைத் தந்தை விரும்பவில்லை. எனவே, காசியோவிடம் கவூர் கொண்டிருந்த நட்பைக் கைவிடும்படி கூறினார். பெற்றோர் சொல்லுக்குக் கட்டுப்பட்டுக் கையாளர் பணியை வேண்டாவெறுப்புடன் ஏற்றுக் கொண்டார். பணிப் பையனுக்குரிய தனிமுறையான உடையை அணிந்து கொள்வதில் தமக்கிருந்த வெறுப்பை வெளிப்படையாகக் காட்டிக் கொண்டார். இவர் ஒரு கிளர்ச்சிக்காரர் என்ற ஐயம் அதனால் வலுவடைந்தது. அரசவையில் இருந்த இவர் வெளியேற்றப்பட அதுவே காரணமாகும். அது மட்டுமன்றி இராணுவப் பணியில் இருந்தும் அவரை நீக்கிவிட வேண்டும் என்று சார்லசு, ஆல்பர்ட்டு அரசருக்குப் பரிந்துரை செய்தார். கவூருக்கும் சார்லசு ஆல்பர்ட்டிற்கும் இடையே ஏற்பட்ட பிளவு, ஏறத்தாழ இருபது ஆண்டுகள் கவூர் அதிகாரப்பூர்வமான அரசியல் வாழ்க்கையில் எந்தவிதமான பங்கையும் பெறுவதற்குத் தடையாக இருந்தது.

கவூரின் இராணுவச் சேவை பொறியமைப்பாளர்கள் பிரிவில் தொடங்கியது. முதலில் இவர் தியூரினில் தம் பணியைத் தொடங்கிப் பின்னர் எல்லைப் பகுதிகளில் கோட்டைகளைக் கட்டும் பணியில் ஈடுபட்டார். இராணுவ வாழ்க்கை இவருக்கு மனநிறைவைத் தரவில்லை; மாறாக வெறுப்பினை உண்டாக்கியது. அதைப் போக்க இவர் சூதாட்டங்களிலும், காதல் விளையாட்டுகளிலும் ஈடுபட்டார். அந்தப் பழக்கங்கள் சாகும்வரை இவரை விட்டு நீங்கவில்லை. இவர் கி.பி. 1830-இல் செனோவாவிற்கு அனுப்பப்பட்டு முற்போக்குவாதிகளின் கூட்டங்களில் கலந்து கொண்டார். அவர்களுள் ஒருவர் அன்னா கியூசுடினியானி சியாப்பினோ (Anna Giustiniani Schiaffino). அவர் மக்களாட்சிக் கொள்கையில் பற்றுள்ளவர். மற்றொருவர் மசினி (Mazzini). செனோவாவில் தம் பழைய நண்பரான காசியோவுடன் மீண்டும் நட்புக் கொண்டார். அச்சமயத்தில்தான் பிரான்சில் (கி.பி. 1830) சூலைப் புரட்சி வெற்றிகரமாக நடத்தப்பட்டது. அந்நிகழ்ச்சி கவூரின் புரட்சி மனப்பான்மையை மேலும் வளர்த்தது. காசியோவின் தூண்டுதலினால் அவர் ஆங்கிலம் கற்கலானார். அக்காலத்தில் ஐரோப்பாவில் நடைபெற்ற அரசியல் நிகழ்ச்சிகளை வெளியிட்ட பத்திரிகைகள் ஆங்கில மொழியில் வெளிவந்தமையால் அவற்றைப் படிக்க ஆங்கில அறிவு தேவையாயிற்று. நாளடைவில் குடியரசுக் கருத்து அவரிடமிருந்து மறைந்துவிட்டது. ஆனால் சுதந்திரம், பொருளாதார வளர்ச்சி ஆகியவற்றில் இவர் கொண்டிருந்த பற்று மாறவில்லை. அதன் விளைவாக இவரைக் காவல்துறையினர் கண்காணிக்கலாயினர். இவர் தந்தையின் செல்வாக்கு இவரைப் பெருந்தண்டனையிலிருந்து காப்பாற்றியது. ஆயினும், இவரை ஊர் பேர் தெரியாத ஒரு மலைக்கோட்டைக்கு மாற்றி விட்டனர். இவர் கி.பி. 1831-இல் இராணுவப் பணியில் தொடர்ந்து இருக்க இயலாது என்பது தெளிவாயிற்று. ஆதலின் தம் பணியிலிருந்து தாமே விலகினார். இவர் தந்தை தியூரினுக்கு அருகிலிருந்த ஒரு கிராமத்தில் தலைவர் (Mayor) பதவியை இவருக்குப் பெற்றுத் தந்தார். அதனுடன் குடும்பப் பண்ணைகளுள் ஒன்றை நிருவகிக்கும் பொறுப்பையும் இவரிடம் ஒப்படைத்தார்.

கவூர் அடுத்து 17 ஆண்டுகள் வேளாண்மையில் ஈடுபட்டார். அறிவை வளர்ப்பதிலும் இவர் நாட்டம் செலுத்தத் தவறவில்லை. தியூரினில் உள்ள பிரெஞ்சுத் தூதரகத்திற்கு அடிக்கடி சென்றுவந்தார். அங்கிருந்த பிரெஞ்சுக்காரர்களுடன் பிரஞ்சு முற்போக்கு அரசு பற்றி விவாதித்தார். அத்தகைய தோர் அரசு பியட்மாண்டிலும் நிறுவப்பட வேண்டும் என்று ஆசைப்பட்டார். சமுதாயச் சிக்கல்களிலும் இவர் ஆர்வம் காட்டினார். வறுமை ஒழிப்பு இவர் ஆய்வுச் சிக்கல்களில் முக்கிய இடம்பெற்றது. இவர் கி.பி.1834-இல் அது பற்றி ஒரு குறிப்பை எழுதினார். அடுத்த ஆண்டில் இலண்டனில் , வெளியிடப்பட்ட ஏழையர் சட்டங்களின் நிருவாகம் (Administration of the poor Laws) பற்றிய அறிக்கையில் அது இடம் பெற்றது. இங்கிலாந்தின் ஏழையர் சட்டங்களின் வரலாறு பற்றி ஒரு சிறு புத்தகத்தை கி.பி. 1835-இல் தியூரினில் இவர் வெளியிட்டார்.

இந்தக் காலத்தில் இவர் அடிக்கடி செனிவாவுக்கும் பாரிசுக்கும்இலண்டனுக்கும்சென்று வந்தார். பெருத்த சமுதாய, பொருளாதார மாற்றங்களைக் கொண்டு வரப் பாரிசும் இலண்டனும் துணிச்சலுடன் முற்பட்டிருந்தன. அதன் விளைவாகத்தான் இவர் அவற்றின் அரசியல் மற்றும் சமூகச் சிக்கல்களைக் கூர்ந்து ஆராய முற்பட்டார். பிரான்சு, இங்கிலாந்து ஆகிய நாடுகளின் அரசியல் வல்லுநர்கள், வரலாற்றாசிரியர்கள் ஆகியோரின் பேச்சுகளை நேரடியாகக் கேட்டார்; அவர்களுடன் தொடர்பும் கொண்டார். பல்கலைக் கழகங்கள், தொழிற்கூடங்கள், மருத்துவமனைகள், பள்ளிகள், சிறைச்சாலைகள், துறைமுகங்கள், இருப்புப் பாதை நிறுவனங்கள் ஆகியவற்றை இவர் நேரடியாகப் பார்வையிட்டார். நாடாளுமன்ற நடவடிக்

கைகளைப் பார்வையாளர் பகுதியிலிருந்து இவர் உன்னிப்பாகக் கவனித்து வந்தார்.

இவர் கி.பி. 1859-இல் தாம் எழுதிய கடிதத்தில் தம் அரசியல் கருத்துகளுள் பெரும் பகுதியை இங்கிலாந்து நாட்டினின்றும் பெற்றதாகக் குறிப்பிட்டுள்ளார். இதிலிருந்து எந்த அளவிற்கு இங்கிலாந்து நாட்டிற்கு இவர் கடமைப்பட்டுள்ளார் என்பது புலப்படும். அதே நேரத்தில் இவர் நாட்டுப்பற்று மிக்கவராகவும் இருந்தார். இவர் முற்போக்குவாதியாயினும் பயங்கரவாதத்தை ஏற்றுக்கொள்ளவில்லை.

தம் அயல்நாட்டுப் பயணங்களை முடித்துக் கொண்டு கி.பி. 1835-இல் நாடு திரும்பினார். அடுத்த சில ஆண்டுகளில் இவர்நிதி வல்லுநராகவும் ஆற்றல்மிக்க தொழில் அதிபராகவும் விளங்கினார். அந்தக் காலத்தில் இவர் பெருஞ்செல்வத்தைத் திரட்டினார். எழுத்தாளராகவும் இவர் புகழ் எய்தினார். இரிசு ஆர்கிமெண்டோ என்ற பத்திரிகையை கி.பி. 1847-இல் இவர் தொடங்கினார். காவல் துறையினரின் கெடுபிடிக்கு ஆளாகாத வகையில் அரசியலமைப்புப் பற்றிய சீர்திருத்தங்களையும் சமுதாயம், பொருளாதாரம் ஆகியவற்றைப் பற்றித் தாம் கொண்டிருந்த கருத்துகளையும் வலியுறுத்தி வந்தார். இந்தக் காலத்தில்தான் இவர் விவசாயிகள் சங்கம் ஒன்றைத் தொடங்கினார். அரசியல் செல்வாக்கைப் பெற அது ஓர் உற்ற கருவியாக மாறியது.

இவர் வாழ்க்கையின் இறுதிப் பகுதியில் கி.பி. 1848-ஆம்ஆண்டில் காலடி எடுத்து வைத்தார். அடுத்த ஆண்டுகளில் இவர் பியடுமாண்டு, இத்தாலி, ஐரோப்பா ஆகியவற்றில் ஏற்பட்ட அரசியல் நிகழ்ச்சிகளில் சிறந்த பங்கு கொண்டார். சார்லசு ஆல்பர்ட்டு ஒரு புதிய அரசியலமைப்பு முறையை கி.பி. 1848-ஆம் ஆண்டில் மக்களுக்கு அளித்தார். அதன்படி இரு சபைகளடங்கிய ஒரு நாடாளுமன்றம் அமைக்கப்பட்டது.ஒன்று ஆளவை மன்ற (Senate) மாகும். அதன் உறுப்பினர்களை அரசர் நியமித்தார். மற்றது மக்கள் சபையாகும். அது மக்களால் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டது. ஆனால், வாக்குரிமை வயது வந்த அனைவருக்கும் அளிக்கப்படவில்லை. தேர்தலின் போது கவூர் மூன்று இடங்களில் போட்டியிட்டுத் தோல்வி கண்டார். பிற்போக்குவாதிகளுக்கு அவருடைய முற்போக்குக் கருத்துகள் பிடிக்கவில்லை. முற்போக்குவாதிகள் பிற்போக்கு எண்ணமுடைய ஒரு பிரபுவின் மகன் என்பதால் இவரை ஆதரிக்கவில்லை. ஆனால், சூன் மாதம் தியூரினுக்காக நடத்தப்பெற்ற இடைத்தேர்தலில் இவர் வெற்றி பெற்றார். இரண்டாம் நாடாளுமன்றத்திற்கான தேர்தலில் இவர் கி.பி. 1849-இல் வெற்றி பெறவில்லை. ஆயினும் இவருக்கு இலண்டன் தூதரகத்தில் பணியாற்றும் வாய்ப்பை அமைச்சரவை கொடுத்தது. பியடுமாண்டிற்கு ஏற்பட்டிருக்கும் இக்கட்டான சூழ்நிலையில் நாடு விட்டுச் செல்ல இவர் விரும்பாமையால் அப்பணியை ஏற்றுக்கொள்ளவில்லை.

மூன்றாம் நாடாளுமன்றத்திற்கு இவர் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டார். இவர் நண்பர் மாசிம்மோ தி அசெக்லியோ (Massimo d' Azeglio) முதலமைச்சரானார். அவருக்கு இவர் ஆதரவு தந்தார். நாடாளுமன்றத்தில் நிதி மற்றும் இராணுவம் பற்றிய செய்திகளில் தமக்கிருந்த பேரறிவை அதன் விவாதங்களின் போது இவர் வெளிப்படுத்தினார். இவர் ஆதரவின் முக்கியத்துவத்தை உணர்ந்த தி அசெக்லியோ இவருக்கு கி.பி. 1850-ஆம் ஆண்டில் அமைச்சரவையில் இடம் தந்தார். முதலில் இவர் வேளாண்மை மற்றும் வணிக அமைச்சராகப் பணியாற்றினார். அதுபோது பிரான்சு, பெல்சியம், இங்கிலாந்து ஆகிய நாடுகளுடன் வணிக உடன்படிக்கைகள் செய்து கொண்டார். தடையிலா வணிகத்தைஏற்படுத்துவதும் அதன் வாயிலாக ஆசுத்திரியாவிற்கு எதிராக அரசியல் சார்ந்த நட்புறவு ஏற்படுத்துவதும் அவ்வுடன்படிக்கைகளின் நோக்கங்களாகும். இவருடைய வளர்ச்சியினால் தி அசக்லியோவிற்கு ஆபத்து ஏற்படும் என்பதை வியடுமாண்டு அரசரான விக்டர் இம்மானுவேல் உணர்ந்தார்; அதனை வெளிப்படையாகவும் அறிவித்தார். தி அசெக்லியோவைப் பதவியிலிருந்து துரத்திவிட்டுப் பிரதமராகும்வரை இவர் ஓயமாட்டார் என்று அரசர் கூறினார். அவர் எண்ணியது போலவே நடந்தது. இவர் நிதியமைச்சர் மற்றும் கப்பற்படைப் பொறுப்புகளை கி.பி. 1851-இல் ஏற்றார். எல்லாச் செய்திகளிலும் இவர் உந்து ஆற்றல் உணரப்பட்டது. இவர் தொழில் மற்றும் வணிக வளர்ச்சிக்குப் பெரும் ஊக்கமளித்தார்; செலவைக் குறைத்தார்; அதே நேரத்தில் நாட்டுப் பாதுகாப்பிற்கும் படைச் செலவிற்கும் போதுமான நிதியை ஒதுக்கினார். இவர் மக்களுடைய நன்மதிப்பையோ அரசருடைய நம்பிக்கையையோ பெறவில்லை. அதற்குக் காரணம் இவருடைய பழிபாவத்திற்கு அஞ்சாத தன்மையேயாகும். எல்லாக் கட்சியினரும் இவரிடம் நம்பிக்கை வைக்கவில்லை. அத்துணை எதிர்ப்பிற்கிடையே இவர் தமது ஆட்சி முறை, வாணிகம் மற்றும் நிதி ஆகியவற்றைச் சீரமைக்கும் பணியினை நிறைவேற்றி வந்தார். எல்லாவற்றிற்கும் மேலாக கி.பி. 1852-இல் பிரதமராக நியமனம் பெற்றுத் தம்முடைய ஆசையை நிறைவேற்றிக் கொண்டார்.

பிரதமராகப் பொறுப்பேற்ற பின்னர் இத்தாலியிலும் ஐரோப்பாவிலும் பியடுமாண்டு தனது

இன்பம், பயன் ஆகிய இரண்டையும் வலியுறுத்தினார். திரைடன் (Dryden), போப்பு (Pope), சான்சன் (Johnson) ஆகியோர் கவிதை வாழ்க்கையை உள்ள வாறும் மகிழ்வளிக்கும் முறையிலும் படம் பிடித்துக் காட்ட வேண்டும் என்றனர். கோலரிட்சு கவிதையின் முதல் நோக்கம் இன்பம்; இரண்டாம் நோக்கம் உண்மை என்றார். வேர்ட்சுவொர்த்து தம் ஒவ்வொரு கவிதையும் ஓர் அறம் கூறும் தன்மையது என்று அறிவித்தார். செல்லி Shelley), கவிதை இதயத்தைத் தாக்கியும் கற்பனையைத் தூண்டியும் ஒவ்வொருவரும் எல்லா உயிர்களின்பாலும் அன்பும் இரக்கமும் கொள்ள வழிசெய்யும் பயனுள்ள கருவியேயாகும் என்று வாதிட்டார். ஆனால்,இவர்களுக்குப் பின்னால் வந்த கௌடியர் (Gautier), போதலேர் (Baudelaire), இரெனன் (Renan), பேடர் (Pater), ஆசுகார் ஒயில்டு (Oscar Wilde), சுவின்பர்ன் (Swinburne) போன்றோர் கவிதை கவிதைக்காகவே என முழங்கினர். அது வாழ்க்கைப் பயனையோ அறமுணர்த்துவதையோ குறிக்கோளாகக் கொள்ளக் கூடாதென்றும் வாழ்க்கையோடு தொடர்பு கொள்வதே அதற்குக் கேடு விளைவிக்கும் என்றும் கருதினர். ஆனால், மாத்யூ ஆர்னால்டு, தால்சுடாய் போன்றோர் வாழ்க்கையை நெறிப்படுத்த முன்வாராத கவிதை தேவையற்றது என்று தெளிவுபடுத்தினர். இன்றைய மேலை நாட்டுத் திறனாய்வாளர்கள் மகிழ்விப்பது, அறமுணர்த்துவது என்ற இரண்டும் ஒன்றுக்கொன்று முரண்பட்ட கொள்கைகள் அல்லவென்றும் இரண்டும் இயைந்து செயற்படுதல் கூடுமென்றும் கூறுவர்.

கோலரிட்சும் அவரைப் பின்பற்றி 20-ஆம் நூற்றாண்டின் புதுத் திறனாய்வாளர்களும் ஒரு கவிதையின் பொருள், நடை, சொற்கள், அணிகள் ஆகியவை ஒன்றோடொன்று உயிர்த் தொடர்புடையனவாய், கவிதையின் முழுத் தாக்கத்திற்குத் துணை செய்வனவாய் அமையவேண்டுமென்பர். ஒரு கவிதையின் பல கூறுகள் ஒரு மாலையில் அருகருகு வைத்துத் தொடுக்கப்பட்டுள்ள பூக்களைப் போல் அல்லாமல், ஒரு வளரும் செடியில் உள்ள பூக்கள், தண்டு, இலை, வேர் ஆகியவற்றோடு உயிர்த் தொடர்பு கொண்டிருப்பதைப் போன்று ஒன்றையொன்று சார்ந்தவையாய் அமைதல் வேண்டும். கோலரிட்சு ஒரு 'முழுக்கவிதை அளிக்கும் இன்பம் அதன் பல கூறுகள் அளிக்கும் இன்பத்தோடு பொருந்தியதாய் இருத்தல் வேண்டும்' என்றும், 'படிப்போன் கவிதையின் முடிவுதரும் இன்பத்தை நோக்கிச் செல்லும் வழியிலும் அதற்கேற்ற இன்பம் துய்க்கும் பாங்கிலும் கவிதை அமைய வேண்டும்' என்றும் தெளிவுபடுத்துவார். இதனையே தொல்காப்பியர் கூறும் நோக்கு என்னும் கோட்பாடு வலியுறுத்தக் காணலாம்.

ஒரு கவிதையில் கவிஞனின் ஆளுமை (Personality) எந்த அளவு இடம்பெறல் வேண்டும்? கவிஞனின் ஆளுமைக்கே முதலிடம் என்பது மேலைநாட்டுப் புனைவியலாரின் கருத்தாகும். ஆனால், செவ்வியலார் இதனை ஏற்பதில்லை. கவிஞனின் ஆளுமை அடியோடு மறைக்கப்பட்ட கவிதையே உயர்ந்த கவிதை என்பது எலியட்டின் கருத்தாகும். கவிஞன் தனது பட்டறிவை அடிப்படையாகக் கொண்டே கவிதை எழுத வேண்டியிருப்பினும், அவனது அனுபவத்தின் நிலையற்ற, சாரமற்ற கூறுகளை அறவே நீக்க வேண்டுவது அவன் கடமையாகும். அதன்மூலம் அவன் தற்சார்பற்ற தலைமையைக் (Objectivity) கவிதைக்கு அளிக்கமுடிந்தால் அது நெடுங்காலம் உயிருள்ள கவிதையாக வாழ வாய்ப்புண்டு.

ஒரு கவிதை நுண்மையும் ஆழமும் வெண்மையற்ற வளப்பமும் (Subtlety, Depth and Complexity) உடையதாக இருக்க வேண்டும். இச்சிறப்புகளைப் பெறாத எட்வர்டு, சார்சு காலத்துக் கவிதைகளை (Edwardian and Georgian Poetry) மேலைநாட்டுத் திறனாய்வாளர்கள் புறக்கணிப்பர். சொல்ல வந்த பொருளை நேரடியாக வெளிப்படையாகச் சொல்லாமல் ஆழ்ந்து நோக்கப் பல பொருள்களைத் தர வல்லதையே உயரிய கவிதையென மதிப்பிடுவர். எழுத்துக்கு எழுத்து, சொல்லுக்குச் சொல், அடிக்கு அடி, அலங்கரிக்கப்பட்ட நுண்ணிய வேலைப்பாடு அமைந்த சிற்பம் போன்றதாக ஒரு கவிதை அமையவேண்டுமென்பர். ப.ம.

துணை நூல்கள்:

Coleridge, S.T., Biographia Literaria, (ed). George Watson, Dutton, New York, 1965.

Eliot, T.S., On Poetry and Poets, Faber and Faber, London, 1957.

Pound, Ezra, Literary Essays of Ezra Pound, (ed. T. S. Eliot, Faber and Faber, London, 1954.

Shelley, P.B., 'A Defence of Poetry, in English Critical Essays, (ed.) E.D. Jones, Oxford University Press, London, 1950.

கவிராச பண்டிதர், வீரை: இவர் கி.பி. 16-ஆம் நூற்றாண்டில் வாழ்ந்த கவிஞர்களுள் ஒருவர். பாண்டி நாட்டுச் சேது சமசுதானத்தைச் சேர்ந்த ஊர்களுள் ஒன்றான, வீரசோழன் எனப்படும் வீரை

அதை உறுதிப்படுத்தும் வகையில் கவூர் இங்கிலாந்து சென்றார். ஆங்கில ஆரசு இதயங்கனிந்த ஆதரவை நல்க முன்வந்ததேயன்றி, அதன் காரணமாக ஏற்ப டக்கூடிய ஆசுத்திரியா-பியடுமாண்டுப் போரில் பியடு மாண்டிற்கு இராணுவ உதவியை அளிக்க முன்வர வில்லை. அதனால் கவூர் வருத்தமுற்றார். ஆயினும் இத்தாலியச் சிக்கலை ஒரு ஐரோப்பியச் சிக்கலாக உயர்த்தக் கிரிமியாப் போர் காரணமாக அமைந்து விட்டது. கிரிமியாவில் சேறு நிறைந்த போர்க்குழி களில் இருந்துகொண்டு போர் செய்து வந்த பியடு மாண்டுப் படைவீரர் ஒருவர் இந்த மண்ணைக் கொண்டு தான் இத்தாலி உருவாக்கப்படும் என்று கூறினார். அந்தக் கூற்று மெய்ப்பிக்கப்பட்டுவிடும் என்பதற்கு முதல் அறிகுறி பியடுமாண்டின் முயற்சிக்கு ஐரோப்பிய வல்லரசுகள் சில உதவ முன்வந்ததே யாகும்.

தியூரினுக்குக் கவூர் திரும்பிச் சென்ற காலத்தில் ஒரு பெரிய வரவேற்புக் காத்திருந்தது. விக்டர் இம் மானுவேல் கவூருக்கு விருது ஒன்றை வழங்கினார். தியூரினுக்குத் திரும்பியது முதற்கொண்டு ஆசுத்திரியா வுடன் போர் புரிவதற்குக் கவூர் ஆயத்தம் செய்து வந்தார். அதற்கு முதல் கட்டமாக மூன்றாம் நெப் போலியனுடன் நட்புறவை வளர்த்து வந்தார். இந்த நட்புறவிற்கு கி.பி. 1858-இல் ஒரு சோதனை ஏற் பட்டது. இங்கிலாந்தில் குடியேறிய, நாடு கடத்தப் பட்ட இத்தாலியப் புரட்சிக்காரர்கள் நெப்போலி யனைக் கொல்லச் சதி செய்தனர். அவர்களுள் ஒரு வர் ஆர்சினி (Orsini). ஒரு நாள் நெப்போலியன் கேளிக்கை அரங்கிற்குச் சென்ற போது ஆர்சினி சில வெடிகுண்டுகளை அவர்மீது வீசினார். நெப்போலி யன் மயிரிழையில் உயிர்தப்பினார். இக்கொலை முயற்சி இத்தாலியில் ஏற்பட்டிருந்த பயங்கர நிலை யைச் சீர்படுத்தினால் அன்றிச் ஐரோப்பாவின் அமைதி யைக் காக்க இயலாது என்ற கவூரின் கருத்தை வலியுறுத்தியது. நெப்போலியன் மேலும் தாமதிக்க விரும்பவில்லை. தாம் ஆல்ப்சு பகுதியில் ஓய்வு எடுத் துக் கொள்ளப் போவதாக அவர் கவூருக்குச் செய்தி அனுப்பினார். அச்செய்தியின் உட்குறிப்பை அறிந்து கொண்ட கவூர் உடனே அப்பகுதிக்குச் சென்று பிளாம் பியரிசு என்ற இடத்தில் நெப்போலியனை இரகசிய் மாகச்சந்தித்தார். காவல் துறையினர் இவரைக் கைது செய்ய முற்பட்டனர் என்றால் இந்தச்சந்திப்பு எந்த அளவு இரகசியமாக வைக்கப்பட்டிருந்தது என்பது புலப்படும். பிளாம்பியரிசில் இருவரும் ஓர் உடன்பாட் டைச் செய்துகொண்டனர். அதன்படி ஆசுத்திரி யாவை இத்தாலியில் இருந்து வெளியேற்றவேண்டும். வடக்கு இத்தாலியையும் மத்திய இத்தாலியையும் சவாய்க் குடும்பத்தினரின் ஆளுகையின் கீழ் ஒன்றாக இணைக்க வேண்டும். சவாய், மற்றும் நைசு (Nice) ஆகியவற்றைப் பிரான்சுக்குக் கொடுத்துவிட வேண் டும். விக்டர் இம்மானுவேல் தம் மகளை நடுத்தர வயதான பிளான் பிளான் (Plon Plon) என்றழைக் கப்பட்ட இளவரசர் நெப்போலியனுக்கு மணமுடித் துத் தர வேண்டும். போரை ஆசுத்திரியா தொடங் கியதாக இருக்கவேண்டுமேயொழியப் பியடுமாண்டு தொடங்கியதாக இருக்கக் கூடாது. நிபந்தனைகள் கடுமையாக இருந்தபோதிலும்ஆசுத்திரியாவின் பிடியி லிருந்து இத்தாலியைக் காப்பாற்றவேறு வழிஇல்லாத தால் கவூர் அவற்றை ஏற்றுக் கொண்டார். சவாயை விட்டுக் கொடுக்கவும், தம் அருமை மகளை ஒரு அயோக்கியனுக்கு கொடுக்கவும் விக்டர் இம்மானுமேல் விரும்பவில்லை. ஆயினும், கவூரின் வற்புறுத்தலின் பேரில் மன்னர் இசைந்தார். பிளாம்பியரிசு உடன் பாட்டை அடுத்துக் கவூர் போர் ஏற்பாடுகளைச் செய் யத்தொடங்கினார். பியடுமாண்டு கி.பி. 1859-ஆம் ஆண்டு சனவரி மாதம் 10 ஆம் நாள் நாடாளுமன்றக் கூட்டத்தைத் தொடங்கி வைத்துப் பேசுகையில், மன் னர் இத்தாலியைச் சூழ்ந்திருந்த ஆபத்தைக் குறிப் பிட்டார். அதையடுத்துத் தாம் உடன்படிக்கைகளுக் குத் தக்க மரியாதை வழங்கத் தயாராக இருந்த போதிலும், இத்தாலியின் பல பாகங்களில் இருந்து வெளிப்பட்டு வரும் குமுறல்களைப் புறக்கணிக்க முடி யாது என்றும் கூறினார். அவருடைய பேச்சு கி.பி. 1815-ஆம் ஆண்டு வியன்னா ஏற்பாட்டிற்கு ஊறு விளைவிப்பதாகக் கருதப்பட்டது. ஐரோப்பிய நாடு கள் தங்களது அரசியல் நுண்திறத்தை அந்த ஆபத் தைத் தடுக்கப் பயன்படுத்தின. ஒரு ஐரோப்பிய மாநாட்டைக் கூட்டிச் சிக்கலுக்குக் தீர்வு காண முயன்றனர். போரின்றிச் சிக்கலுக்குத் தீர்வுகாண இயலாது என்பது கவூரின் திடமான முடிவு. ஐரோப் பிய மாநாடு தம் முயற்சிகளுக்கு முற்றுப்புள்ளி வைத்துவிடும் என்று கவூர் எண்ணினார். அந்த நேரத்தில் இவரது ஒரே நம்பிக்கையின் ஊற்றான நெப்போலியன் பியடுமாண்டின் போர் ஏற்பாடு களைக் கைவிடுமாறு கட்டளையிட்டார். இந்த இக் கட்டானசூழ்நிலையில் தற்கொலை பண்ணிக்கொள்ள கவூர் முடிவு செய்தார். அந்த நேரத்தில்தான் ஆசுத்திரியா ஒரு மாபெரும் தவற்றைச் செய்தது. அது பியடுமாண்டு அரசு உடனடியாகத் தனது படையைக் கலைத்துவிடவேண்டும் என்றும், இல்லை யெனில் போர் செய்யப் போவதாகவும் ஓர் அறிக் கையை அனுப்பி வைத்தது. கவூர் அதற்கிசைய மறுக் கவே பியடுமாண்டு மீது ஆசுத்திரியா படையெடுத்துச் சென்றது. அதையறிந்த கவூர் 'பகடை வீசப்பட்டு விட்டது; வரலாறு உண்டாக்கப்படுகிறது' என்று கூறினார். இத்தாலிய விடுதலைப் போரில் முதல் வீரராகப் பணியாற்றுவதை விட வேறெந்த ஆசை

யும் தமக்கில்லை என்று விக்டர் இம்மானுவேல் கூறினார். பியடுமாண்டிற்கு உதவப் படையுடன் இத்தாலிக்குச் சென்ற நெப்போலியனை மனிதவர்க்கத்தின் தலையாய நண்பராக மக்கள் மகிழ்ச்சியுடன் வரவேற்றனர். போரில் ஆசுத்திரியா தோல்வியுற்றது. ஆசுத்திரியாவை முழுமையாக இத்தாலியிலிருந்து அப்புறப்படுத்துவதற்கு முன்னரே நெப்போலியன் அதனுடன் (பியடுமாண்டைக் கலக்காமலேயே) போர் நிறுத்த ஒப்பந்தத்தைச் செய்துகொண்டார்.

அதன்படி ஆசுத்திரியா இலம்பார்டியை மட்டுமே விட்டுக்கொடுக்க வேண்டுமென்றும், வெனிசியாவைத் தொடர்ந்து தன் கைவசம் வைத்திருக்க வேண்டுமென்றும், இதற்கிடையில் மத்திய இத்தாலியில் தசுகனி, மொடனா ஆகிய பகுதிகளில் ஏற்பட்ட புரட்சியின் காரணமாக வெளியேற்றப்பட்ட ஆட்சியாளர்கள் மீண்டும் அரசுரிமையைப் பெறவேண்டும் என்றும், பார்மாவும் (Parma) பியாசென்சாவும்(Piacenza) பியடுமாண்டுடன் இணைக்கப்பட வேண்டும் என்றும். இத்தாலியைப் போப்பின் தலைமையிலான கூட்டமைப்பு அரசின் கீழ்க் கொண்டு வரவேண்டும் என்றும் ஏற்பாடு செய்யப்பட்டது. இந்த உடன்பாட்டைப் பற்றிய செய்தி கவூரை எட்டியபோது அவருக்குப் பேரதிர்ச்சி ஏற்பட்டது.உடனே அவர் போர் முனைக்கு ஓடினார். அங்கு விக்டர் இம்மானுவேலைச் சந்தித்து உடன்பாட்டை ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டாம் என்றும் தனிமையாக நின்று போரைத் தொடர்ந்து நடத்தும்படியும் வாதாடினார். மன்னர் அதைப்பற்றி யோசித்து முடிவு எடுப்பதற்குள் கவூர் தமது பதவியைத் துறந்தார். சிறிது காலமாகக் கவூரின் போக்கை வெறுத்துவந்த மன்னர் இவர் பதவி துறந்ததை ஏற்றுக் கொண்டார். கவூர் பதவியை விட்டு விலகியது ஒரு பொருப்பற்ற நடவடிக்கையாகவே தோன்றுகிறது. இவருடைய அமைச்சரவையின் கொள்கை பியடுமாண்டை விரிவுபடுத்துவது அன்று, இத்தாலியை அந்நியர் பிடிப்பினின்று விடுவிப்பதே அதன் நோக்கம். நாடு முழுவதிலும் முற்போக்கு அரசை நிறுவுவது மற்றொரு நோக்கமாகும். ஆசுத்திரியாவின் ஆதிக்கம் வெனிசியாவில் தொடர்ந்து இருக்கப் போர் நிறுத்த உடன்பாடு அனுமதித்தது. அதன் காரணமாக அமைக்கப்படவிருந்த, இத்தாலியக் கூட்டரசமைப்பில் ஆசுத்திரியா உறுப்பினராக இருக்கும் வாய்ப்பைப் பெற்றது. அதன் விளைவாகப் பியடுமாண்டிற்குப் பதிலாக ஆசுத்திரியாவே இத்தாலியில் ஆதிக்கம் பெறக்கூடிய வாய்ப்பு ஏற்பட்டது. மத்திய இத்தாலி நாடுகளில் மக்கள் சுதந்திரம் பெறக்கூடிய வாய்ப்பை இழந்தனர். உரோமாக்னா மீண்டும் போப்பினுடைய ஆட்சிக்குட்படுத்தப் பெறுவதால் அங்குக் கொடுங்கோலாட்சி தொடர்ந்து இருந்துவரும். பியடுமாண்டிற்குக் கூடுதலாக இப்போது இலம்பார்டியை அளிக்க முன்வந்தனர் என்றாலும், பியடுமாண்டின் நோக்கம் தனது ஆட்சிப் பகுதியை விரிவுபடுத்துவது அன்று; அதனுடைய நோக்கம் இத்தாலியைத் தன் ஆட்சியின் கீழ் ஒன்றாக இணைப்பதேயாகும். அதற்கு இந்த உடன்படிக்கை தடையாக இருக்கும் என்பதால் கவூர் பதவியைத் துறந்தார். இவர் கூறிய சமாதானம் நியாயமானது என்றாலும், விக்டர் இம்மானுவேலின் முடிவே சரியானதாகும். இத்தாலிய ஐக்கியம் இவ்வுடன்படிக்கை காரணமாகக் கட்டாயமாக நடைபெற வேண்டிய ஒரு நிகழ்ச்சியாகத் தோன்றியது.

இதற்கிடையில் உரோமாக்னா (Romagna) மீண்டும் போப்பினுடைய ஆதிக்கத்திற்கு உட்பட மறுத்துவிட்டு மோடனா,பார்மா ஆகிய கோமகனாட்சிப் பகுதிகளுடன்சேர்ந்தது.இம்மூன்றும் பாரினியின்(Farini) சருவாதிகார ஆட்சியை ஏற்றன. கவூருடைய ஆதரவாளர்களுள் ஒருவர் நாட்டுப் பற்றுடையவர். தசுகனியில் இரிகசோலி என்பவர் சர்வாதிகாரியானார். அதன் பிறகு அனைத்து மத்திய இத்தாலிய நாடுகளும் காரிக்னானோவைத் (di Carignano) தங்களுடைய காப்பாளராகத் தேர்ந்தெடுத்தன. காப்பாளர் நாளடைவில் ஆட்சியை விக்டர் இம்மானுவேலிடம் ஒப்படைக்க ஏற்பாடு செய்யப்பட்டது. அந்தச் சூழ்நிலையில் நெப்போலியன் அப்பகுதிகளைப் பியட்மாண்டுடன் இணைப்பதைத் தவிர வேறு வழியில்லை என்பதை உணர்ந்து கொண்டார். உடனே அத்திட்டத்திற்கு ஆதரவளிக்க முன்வந்தார். அதன் பொருட்டுத் தமக்கு நைசு (Nice) மற்றும் சவாயை (Savoy) அளிக்க வேண்டும் என்று கூறினார். அந்தச் சமயத்தில்தான் கவூர் மீண்டும் பிரதமரானார். நெப்போலியனுடைய திட்டத்திற்கு இசைவளிக்கவில்லையென்றால் பியடுமாண்டு மீது ஆசுத்திரியா படையெடுத்துவரலாம் என்று கவூர் ஐயுற்றார். ஆகவே, அத்திட்டத்தைக் கவூர் ஏற்றார். மத்திய இத்தாலிய நாடுகளில் வாக்கெடுப்பு நடத்தினார்கள். மக்கள் பியடுமாண்டுடன் சேரவேண்டும் என்று அதன் மூலம் தெரிவித்தனர். அந்நாடுகளைப் பியட்மாண்டுடன் இணைத்துக் கொண்டபிறகு இத்தாலிய நாடாளுமன்றத்திற்கான தேர்தல் நடத்தப்பட்டது. முதல் இத்தாலிய நாடாளுமன்றம் 1960-ஆம் ஆண்டு ஏப்பிரல் மாதம் 2-ஆம் நாள் தியூரினில் கூடியது.

அதன்பிறகு,தெற்கு இத்தாலியைப்பியடுமாண்டுடன் இணைக்கக் கவூர் முயற்சி மேற்கொண்டார். தெற்கு இத்தாலியை அப்போது பூர்போன் குலத்தவர்கள் ஆட்சி செய்து வந்தனர். அதனைப் பியடுமாண்டுடன் இணைக்கப் பிரான்சு இசையாது என்பதைப் பிரெஞ்சு

அரசு அறிவித்திருந்தது. ஆகவே, அதனுடன் போர் புரிந்து இணைப்பதென்பது கடினமான செயலாகத் தோன்றியது. அந்த நேரத்தில் சிசிலியில் புரட்சி ஏற் பட்டது. உடனே சிசிலிக்குப் புறப்பட ஆயத்தமா னார். விக்டர் இம்மானுவேல் தமது சொந்தப் பணத்தை அவருக்குக் கொடுத்தார். கரிபால்டி படைக்கு ஆள் மற்றும் படைக்கருவிகளைச் சேர்க்கும் முயற்சியில் ஈடுபட்டபோது பியடுமாண்டு அரசு கண்டும் காணாதது போல் இருந்துவிட்டது. அவர் சிசிலியை வென்றவுடன் அதை ஐக்கிய இத்தாலி யுடன் இணைத்துவிடும்படி கவூர் கேட்டார். கரிபால்டி மறுத்தார். பின்னர்க் கரிபால்டி தெற்கு இத்தாலிக் குள் நுழையத் திட்டமிட்டார். அந்த நேரத்தில் தெற்கு இத்தாலிய அரசர் முற்போக்குவாதிகளின் கண்டனத்திற்குள்ளானார். இல்லையெனில் அவர் இந்நட்புறவை ஆதரித்த பிரான்சு மற்றும் அதற்கு ஆதரவளித்த இங்கிலாந்து ஆகிய நாடுகளின் வெறுப் பைப் பெற நேரிடும். இந்த இக்கட்டிலிருந்து மீளக் கரிபால்டியைத் (Garibaldi) தெற்கு இத்தாலிக்குள் நுழைத்துப் புரட்சிக் காரர்களுக்கு ஆதரவளிக்கும்படி கூறுவதை விட வேறு வழியில்லை. கரிபால்டியும் தெற்கு இத்தாலிக்குச் சென்று பெரும் வெற்றி கண் டார். அங்குத் தம்மைச் சர்வாதிகாரியாக அறிவித்துக் கொண்டார். தியூரினில் கூடிய நாடாளுமன்றம் சிசிலி, மற்றும் தெற்கு இத்தாலியை இத்தாலிய அர சுடன் இணைத்துக் கொண்டதாகத் தீர்மானத்தை நிறைவேற்றியது. உரோமைக் கைப்பற்றி அங்கு விக்டர் இம்மானுவேலை இத்தாலிய அரசராக முடி சூட்டும்வரை அவற்றை இத்தாலி அரசுடன் இணைக் கப் போவதில்லை என்று அறிவித்தார். அதன் காரணமாக அதுவரை பட்டபாடு அனைத்தும் வீணாகிப் போய்விடும் நிலை ஏற்பட்டது. உரோ மைத்தாக்கப் பிரான்சு உட்பட ஐரோப்பியப் பேரரசு கள் அனுமதிக்க மாட்டா. மேலும், அவ்வாய்ப்பைப் பயன்படுத்தி ஆசுத்திரியா மீண்டும் இத்தாலி மீது படையெடுத்து வரலாம். மீண்டும் ஒரு முறை கவூரின் அரசியல் நுண்திறம் இத்தாலியைக் காப்பாற்றப் பயன்பட்டது. தம் அரசரைத் தெற்கு இத்தாலிக்குச் சென்று கரிபால்டியை உரோமைத் தாக்காமற் செய் யும்படி கவூர் கூறினார். அதற்கு நெப்போலியனுடைய சம்மதத்தையும் பெற்றார். ஆனால், பேர்கும் வழி யில் போப்பினுடைய ஆட்சிப் பகுதிகள் இருந்தன. அவற்றைப் போப்பின் ஊதியத்தைப்பெற்ற ஆசுத்திரி யப் படைகள் பாதுகாத்து வந்தன. அவற்றைக் கலைக்கும்படி கவூர் போப்பைக் கேட்டார். அவர் மறுக்கவே அவர் நாட்டின் மீது படையெடுத்துச் செல்லும்படி அரசரை வேண்டினார். போப்பின் படை கள் தோல்வி கண்டன. அதன் பின்னர்த் தக்க சமயத்தில் தென் இத்தாலியின் தலைநகரான நேபில் சுக்குச் சென்றார். அவரைக் கண்டதும் கரிபால்டி அதிகாரத்தை அவரிடம் ஒப்படைத்தார். தெற்கு இத்தாலியில் வாக்கெடுப்பு நடத்தப்பட்டது. மக்கள் இத்தாலிய அரசுடன் இணையவேண்டும் என்று தீர் மானித்தனர். இத்தாலிய நாடாளுமன்றத் தேர்தல் கி.பி. 1861-ஆம் ஆண்டு நடைபெற்றது. வெனிசு, உரோம் ஆகிய இடங்கள் நீங்கலாக ஏனைய இத்தாலி யப் பகுதிகளின் பேராளர்கள் அதில் இடம் பெற் றிருந்தனர். அந்தக் கூட்டத்தின்போது தாம் பிறந்த இடமான நைசைப் பிரான்சுக்கு அளித்துவிட்டதற் காகக் கவூரை ஏசினர். கவூர் மிகப் பொறுமையுடன் நடந்து கொண்டார். இறுதியில் மன்னர் தலையிட்டு இருவரிடையேயும் நட்பை ஏற்படுத்தினார். மூன்று மாதங்களுக்குப் பிறகு 1861-ஆம் ஆண்டு சூன் மாதம் 5-ஆம் நாள் கவூர் இறந்தார். அரசர், உயிர் பிரியும் வரை அவருடன் இருந்தார். கவூர் மேற்கொண்ட மனிதனுடைய ஆற்றலுக்கு அப்பாற்பட்ட முயற்சி களை அவருடைய இரும்பு போன்ற உடல்கூடத் தாங்கவில்லை. இவர் மறைந்தார் என்றாலும் இத்தாலிய ஐக்கியத்திற்குப் பெருங் காரணமாக இருந்தவர் கவூர் என்ற வகையில் இவர் அடைந்த புகழ் இன்றும் மறையவில்லை. டி.ஆர்.இரா.

கவேர கன்னி: காவிரியின் வேறு பெயர் களுள் ஒன்று. கவேரர் என்பவர் அரச மாதவரும் சிறந்த யோகியுமாவார். இறுதியில் தாம் வீடுபே றெய்துதலை விரும்பி, அதற்காகப் பிரமனை வேண்டி அரிய தவமியற்றினார். பிரமதேவன் அருளால் விட்டுணு மாயையினைப் புதல்வியாகப் பெற்று வீடு பேறெய்தினார். பின்னர், அப்புதல்வி பிரமன் ஆணை யால் ஆறாகப் பெருகிச் சென்றாள். கவேரரின் புதல்வியாதலின் அந்த ஆறு கவேர கன்னி என்றும் காவேரி என்றும் பெயர்பெற்றது. இவ்வரலாறு ஆக் நேய புராணத்தின் இரண்டாம் பாகத்திலுள்ள காவேரி மகாத்மியத்தில் கூறப்பட்டுள்ளது. காவிரித் தல புராணத்திலும் இச்செய்தி உள்ளது. சீத்தலைச் சாத்தனார் தம் மணிமேகலைக் காப்பியத்தில் கவேர கன்னி என்னும் பெயரால் காவிரியைக் குறிப்பிட்டுள் ளார். பூம்புகார் நகரத்தைக் குறிப்பிடும்போது, 'கவேர கன்னி எனப்படும் காவிரியின் பெயரால் விளங்கும் நகரம்' என்னும் கருத்தில், 'கவேரக் கன்னிப் பெயரொடு விளங்கிய, தவாக்களி மூதூர்' (மணி. 9:52-53) என்று குறிப்பிட்டுள்ளார். காவிரி யின் - கவேரக் கன்னியின் - தந்தை பெயர் கவேரர் என்பதனைத் தவாநீர்க் காவிரிப் பாவை தன் தாதை கவேரன் (மணி. 3:55, 56) எனக் கூறியுள்ளார். மேலும், கவேரன் தவஞ்செய்த வனம் காவிரிப்பூம் பட்டினத்தருகே இருந்தது என்றும், அது கவேர

வனம் எனப்பட்டது என்றும் அவர் குறிப்பிட்டுள்ளார். அ.மா.ப.

கவைமகனார் சங்கப் புலவர்களுள் தாம் இயற்றிய பாடலுட் பயன்படுத்திய உவமையால் பெயர் பெற்ற புலவர்களுள் ஒருவர். இவர்தம் ஒரேபாடல் குறுந்தொகையில் 324-ஆம் பாடலாக அமைந்துள்ளது. நெய்தல் திணையில், தோழி தலைவனிடம் தலைவியை விரைந்து வரைந்துகொள்ளவேண்டும் என்று வற்புறுத்தும் பாங்கில் அமைந்த அப்பாடலில், தலைவன் தலைவி ஆகியோர் நலன் கருதி வருந்தும் தோழியின் வருத்தத்திற்கு உவமையாக, இரட்டைக் குழந்தைகள் நஞ்சுண்டால் அவற்றிற்காகத் தாய் வருந்தும் வருத்தம் கூறப்பட்டுள்ளது. அவ்வுவமையால் இப்புலவர் பெயர் பெற்றுள்ளார். தலைவியைக் காண்பதற்காக, இரவில் முதலை இயங்கும் கழியினை நீந்திக் கடந்துவரும் தலைவன், அவ்வாறு வருவதுணர்ந்தும் அறியாமையால் அதுபற்றி மகிழும் தலைவி ஆகிய இருவர் நிலையினையும் அறிந்த தோழி, 'கவை மக நஞ்சுண்டாங்கு அஞ்சுவல்' என்று கூறுகிறாள். தோழியின் வருத்தத்திற்கு இரட்டைக் குழந்தைகள் (கவைமக) நஞ்சுண்டமை அறிந்த தாயின் வருத்தத்தினை உவமையாகக் கூறிய புலவரை, அவ்வுவமையால் பெயர் குறித்திருப்பது சிறப்பாக உள்ளது. உவமையிலுள்ள 'கவை மக' என்னும் தொடரால் 'கவைமகவார்' என்றே இருத்தல் வேண்டும் என்றும், அது கவை மகன் என்றோ கவை மகனார் என்றோ அமைந்திருப்பது, மாறுபட்ட வடிவமாகும் என்றும் ஆய்வாளர்கள் குறிப்பிட்டுள்ளனர். 'கவை மக' என்ற உவமையால், தலைவியும் தலைவனும் உடலால் வேறுபட்டவராயினும் அன்பினால் ஒன்றுபட்ட உள்ளத்தராவர் எனத் தோழி கருதிய குறிப்புப் புலனாகிறது. அ.மா.ப.

கழக முறை அரசு என்பது தொழிற் கழகங்களையும் வாணிகக் கழகங்களையும் சமூகத்தின் அடித்தளமாக உடைய ஓர் அரசாங்க அமைப்பைக் குறிப்பிடுகிறது. இந்தக் கழக முறையிலமைக்கப்பட்ட அரசு ஐரோப்பாவில் போர்ச்சுகல் நாட்டிலும், பாசிசக் கட்சியாருடைய ஆட்சிக் காலத்தில் (1922-1945) இத்தாலிய நாட்டிலும் தோன்றிற்று.

அரசின் அமைப்பு: கழக முறை அரசுக்கு(Corporative State) அடித்தளமாக இருப்பவை நாட்டின் பொருளாதாரத் துறையின் பல்வேறு கிளைகளிலும் அமைக்கப்பட்டுள்ள பணியாளர் கழகங்களும் (Employees' Corporations), பணியாளரை அமர்த்துவோர் கழகங்களும் (Employers' Corporations), ஆகும். இந்தக் கழகங்களே நாட்டின் உயரிய சட்டமன்றத்துக்கு உறுப்பினர்களைத் தேர்ந்தெடுக்கக் கூடிய தொகுதிகளாக ஆக்கப்பட்டன. ஆகையால் தான் இத்தகைய சட்டமன்ற, நிருவாக முறையை உடைய அரசு கழக முறை அரசு எனப்பட்டது.

பாராளுமன்றத்துக்கு உறுப்பினர்கள் நிலத் தொகுதிகளிலிருந்து தேர்ந்தெடுக்கப்படாமல் தொழிலாளர், அமர்த்துவோர் கழகங்களிலிருந்தே தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டனர். இவ்வாறு தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட உறுப்பினர்களையுடைய பாராளுமன்றம் தொழில் வளர்ச்சிக்கும், வேலைச் சூழ்நிலைகளை நல்ல முறையில் ஒழுங்குபடுத்துதற்கும் உரிய விதிகளைச் செய்தல் வேண்டும். சட்டமன்ற உறுப்பினர் தொகுதிகளையே பொருளாதார அடிப்படையில் மாற்றி அமைத்தலால் கட்சி அரசியலுக்கே இடமில்லாமல், மக்கள் பொதுப்பணிகளை நடைமுறைக்கு ஏற்ப நிறைவேற்றுதல் இயலுமென்று கழக முறை அரசை ஆதரிப்போர் கூறுகின்றனர்.

முதல் உலகப் போரை அடுத்து (1914-1918) மேலை ஐரோப்பியத் தொழில் மயமான நாடுகளில், பொருளாதார உற்பத்தியில் முடக்கமும் வாணிகத்தில் தேக்க நிலையும் ஏற்பட்டன; தொழிலாளருக்கும் முதலாளிகளுக்குமிடையே பெரும்பூசல்கள் ஏற்பட்டன. உற்பத்தியில் முடக்கம் ஏற்படவே, வேலையற்ற துன்பநிலை பெருகிற்று. சோவியத்து உருசிய நாட்டில் வேளாண்மையையும், ஆலைத் தொழிலையும் நாட்டுடைமை ஆக்கி, யாவருக்கும் வேலை வாய்ப்பைக் கட்டாயமாக அளித்து, உற்பத்திப் பொருள்களை யாவருக்கும் பங்கிட்டு வழங்கக்கூடிய வரம்பற்ற முழு அதிகாரங்களையுடைய பொதுவுடைமைக் கட்சி என்னும் ஒரே கட்சியின் சருவாதிகார ஆட்சி தோன்றிற்று.

இத்தாலியிலும் 1919, 1922-ஆம் ஆண்டுகளுக்கிடையில் இருந்த குழப்பமான நிலையில், தனியார் உடைமை உரிமை முறையை ஒழிக்கக் கூடிய சமநிலைக் கட்சியாளர் (Socialists) ஆட்சிக்கு வரக் கூடுமென்ற அச்சநிலை தோன்றிற்று. அதை நன்கு உணர்ந்து கொண்ட பாசிசக் கட்சித் தலைவராகிய முசோலினி தாம் அதுவரை பின்பற்றி வந்த சமநிலைக் கொள்கைகளை விடுத்துத் தனியார் உரிமைகளைப் பாதுகாக்க வல்ல வரம்பற்ற அதிகாரங்களையுடய அரசாங்கத்தை நிறுவும் பொருட்டுத் தம் கட்சியாளர்களைத் திரட்டிக் கொண்டு, உரோம் நகரத்துக்கு வந்து, அரசரிடமிருந்து அதிகார ஆணை பெற்று ஓர் ஆற்றல் மிக்க அரசாங்கத்தை அமைத்தார். அவர் இத்தாலியில் முன்பு இருந்துவந்த பாராளுமன்றக் குடியாட்சி

முறையைத் தொடர்ந்து இருக்குமாறு செய்த போதிலும், தம் கட்டுப்பாட்டில் இயங்கக்கூடிய, ஒரு முழு வல்லமையுடைய அரசாங்கத்துக்குப் பாதுகாவலாக இருக்கும் பொருட்டு, பாசிசக் கட்சி ஒன்றே நாளாவட்டத்தில் நிலைபெற்ற கட்சியாக அமைந்து, கழகங்களின் வாயிலாகப் பாராளுமன்றத்தில் பெரும்பான்மைக் கட்சியாக இருக்குமாறு செய்தார். ஒவ்வொரு தொழிலிலும் வாணிகத்திலும் பணியாளர்களும் முதலாளிகளும் குழுக்களாக (Syndicates) அமைக்கப்பட்டிருந்தனர். இதற்கு மேல்நிலை அடுக்குகளில் கூட்டமைவுகள் (Federation), இணைவுகள் (Confederations), கழகங்கள் (Corporations) முதலியவையும், எல்லாவற்றிற்கும் மேல் மட்டத்தில் கழகங்களின் தேசிய மன்றமும் (National Council of Corporations) அமைக்கப்பட்டிருந்தன.

இத்தாலிய அரசியலமைப்புச் சட்டத்துக்கு 1943-ஆம் ஆண்டில் செய்யப்பட்ட திருத்தத்தின்படி, இத்தாலிய அரசாங்க அமைச்சர்கள் பாராளுமன்றத்துக்குப் பொறுப்பாக இல்லாமல் தலைமை அமைச்சராகிய (Duce) முசோலினிக்கே பொறுப்போடிருந்தனர். தலைமை அமைச்சர் மற்ற அமைச்சர்களின் செயல்களை இயக்கி ஒருங்கிணைத்தார். பாராளுமன்றத்தால் எந்தப் பொருளும் கவனிக்கப்படுதற்குக் கொண்டு வரப்படுமுன்னர், அது தலைமை அமைச்சரின் முன்ஒப்புதலைப் பெறுதல் வேண்டும். பாராளுமன்றம் எந்த மசோதாவையாவது தள்ளுபடி செய்தால், 3 மாதம் கழித்து அதை மறு பரிசீலனை செய்யுமாறும், இரகசிய வாக்கெடுப்பின் வாடலாகத் தீர்மானிக்குமாறும் கேட்டு, அவர் சட்டமன்றத்துக்கு ஆணை விடுக்கலாம். ஒரு மன்றம் தள்ளுபடி செய்த மசோதாவை மற்ற மன்றம் ஆய்ந்து வாக்கெடுப்பில் தீர்மானித்தல் இயலும். சட்டமன்றத்தின் ஒப்புதல் இல்லாமலே சட்ட ஆற்றலுடைய ஆணைகளை விடுக்கவும், அதை வெளியிட்ட 2 ஆண்டுகளுக்குள் பாராளு மன்றத்துக்குத் தெரிவிக்கவும் தலைமை அமைச்சருக்கு அதிகாரம் உண்டு. பாசிசப் பெருமன்றத்துக்கே (Fascist Grand Council) தலைமை அமைச்சருக்கு ஆலோசனை கூறும் அதிகாரம் இருந்தது. அது அரசாங்க இயந்திரத்தின் ஓர் உறுப்பு என்று சட்டத்திலேயே கூறப்பட்டது. மேல் சட்டமன்றத்தில் (Senate) தலைமை அமைச்சருடைய பரிந்துரையின்மீது அமர்த்தப்பட்ட பல உறுப்பினர்கள் இருந்தனர். பாராளுமன்றத்துக்குப் பொறுப்பான அமைச்சரவையில் தாம் தலைமை அமைச்சர் என்று அவர் தம்மைக் கூறிக்கொண்ட போதிலும், அவருடைய அரசாங்கச் செயல்களை இடித்துரைக்கவல்ல வலுவான எதிர்க்கட்சி சட்டமன்றத்திலோ நாட்டிலோ இல்லை. தொழிலாளர் கழகங்களையும் முதலாளிகள் கழகங்களையும் பாசிசக் கட்சியாரே கட்டுப்படுத்தினர். அவர்கள் அயல்நாட்டு உறவுகளில் அமைதி,குடியாட்சி முறை, சமநிலைக் கோட்பாடு முதலியவற்றை எதிர்த்து, அதிகாரக் குவிப்புடைய சருவாதிகார அரசாங்க முறையை ஆதரித்தனர். போர்ச்சுகல் நாட்டில் நிலவிய வேலை இன்மைச் சிக்கலும் நிலையற்ற குடியாட்சி அரசாங்கங்களும், டாக்டர் அன்டோனியோ சலசார் (Antonio Salazar) என்ற பொருளாதார வல்லுநருடைய சருவாதிகார ஆட்சி தோன்றவும், நாட்டின் படையினருடைய ஆதரவோடு அது நெடுங்காலம் நடைபெறவும் வழிவகுத்தன.

மதிப்பீடு: கழக முறை அரசு தோற்றத்தில் குடியாட்சியாக இருந்தாலும், அது உண்மையில் வல்லந்தத்தை ஆதாரமாகச் சார்ந்திருந்த சருவாதிகார ஆட்சியே ஆகும். வரலாற்றில் காணப்படுகிற எல்லாச் சருவாதிகாரிகளையும் போலவே கழக முறை அரசின் தலைவர்களும் தங்களை அரசியலமைப்புக்குட்பட்ட ஆட்சியாளர்களென்று தம் நாட்டவருக்கும் உலகத்தோருக்கும் காட்டிக் கொள்ளும் பொருட்டு, குடியாட்சி மரபுகளான வயது வந்தோருக்கு வாக்குரிமை, தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட சட்டமன்றங்கள், அவற்றுக்குப் பொறுப்பான அமைச்சரவை முதலியவற்றை வைத்துக் கொண்டு, தங்கள் கட்சியார் மட்டுமே அரசின் சட்டத்தினால் ஒப்புக்கொள்ளப்பட்ட ஒன்றாக இருக்கும்படி பார்த்துக் கொண்டனர். அவர்கள் தொழிலாளர், முதலாளி பூசலை நீக்கிப் பொருளுற்பத்தியையும் வேலை வாய்ப்பையும் அளித்துச் சமத்துவம் நிலைபெறச் செய்தனர். ஆனால், குடியாட்சியின் மற்றொரு முதன்மைக் கூறான சுதந்திரத்தை ஒடுக்கினர். இத்தாலியின் பாசிசக் கழக முறை அரசு போர்ச்செயல்களில் ஈடுபட்டுத் தோற்று மறைந்தது.

பா.கு.

துணை நூல்கள்:

Good, H. E. and Curay, M., The Working of a Corporative State, Nicholson and Watson, 1933.

Schmidt, C. T., The Corporate State in Action, Gollancz, 1939.

கழக முறைச் சமநிலைக் கோட்பாடு:

பிரிட்டனில் முதலாம் உலகப் போருக்கு முற்பட்ட ஆண்டுகளில் தோற்றுவிக்கப்பட்டதும், தொழிலாளர் சம்பள முறையையும் (Wage System) ஊதியத்துக்காகப் பொருள் உற்பத்தி என்ற முறையையும் மற்றெல்லாச் சமநிலையாளர்களைப் போல

எதிர்த்து மறுத்து, அரசின் கட்டுப்பாட்டினின்றும் விடுபட்ட நிலையில் உற்பத்தியாளர்களே உற்பத்தியின்மீது முழுக் கட்டுப்பாட்டையும் இடைக்காலத்திய தொழிற் கழகங்களைப் போலக் (Producers' Guilds) கையாளுதல் வேண்டுமென்று கூறுவதுமாகிய சமநிலைக் கோட்பாடே கழக முறைச் சமநிலைக் கோட்பாடு (Guild Socialism) ஆகும்.

தோற்றம்: பிரிட்டனில் இக்கோட்பாட்டைத் தோற்றுவித்த பொருளாதார ஆசிரியர் சார்சு தக்ளசு ஓவார்டு கோல் (G.D.H.Cole-கி.பி. 1889-1959) என்பவர் ஆவார். அவர் இலண்டனுக்கருகில் பிறந்து, இலண்டனிலும் ஆக்சுபோர்டு பல்கலைக்கழகத்திலும் கல்வி பயின்று, அப்பல்கலைக்கழகத்திலேயே 1925-இல் பொருளாதாரத் துணைப் பேராசிரியராகப் பணியிலமர்த்தப்பட்டார்; பின்னர், அங்கேயே 1944-இல் சமூக, அரசியல் கோட்பாடுகளின் பேராசிரியராக 1957 வரை பணிசெய்து, 1959-இல் இலண்டனில் மறைந்தார். அவர் 1913-இல் 'தொழிலாளர் உலகம்' (The World of Labour), 1917-இல் 'தொழிலில் தன்னாட்சி' (Self-Government in Industry) முதலிய நூல்களையும், தொழிற்புரட்சி ஏற்பட்ட காலமுதலாக ஆங்கிலத் தொழிலாளர் வகுப்பின் இயக்கத்தைப் பற்றிய வரலாற்று ஆய்வுகளையும், அக்காலத் தொழிலாளர் இயக்கத்தின் அமைப்புப் பற்றியும், தொழில் நிலைமைகள், வேலை நிறுத்தங்கள், தொழில் அமைப்பு ஆகியவை பற்றியும் சமநிலைக் கோட்பாட்டின் தத்துவம் பற்றியும், சமூக அரசியல் கொள்கைகள் பற்றியும் கட்டுரைகளை எழுதி வெளியிட்டார். அவற்றுள் சிலவற்றை அவரும் அவர் மனைவியார் மார்கரட்டு இசபெல்லும் எழுதினர். அவர் நூல்களுள் முதற்கண் குறிப்பிடப்பட்ட இரண்டில் கழக முறைச் சமநிலைக் கோட்பாடு விளக்கப்படுகிறது. அவர் முயற்சியால் 1915-இல் இங்கிலாந்தில் தேசிய தொழிற் கழகங்களின் சங்கம் (National Guilds League) தோன்றிற்று. அவர் அரசின் சமநிலைக் கோட்பாட்டை (State Socialism) அடுக்காட்சி முறையும் அதிகாரக் குவிப்பும் உடையதென்று கூறி மறுத்தார். அவர் தோற்றுவித்த கழக முறைச் சமநிலைக் கோட்பாட்டுக்கு நாட்டவரிடையே பெருமளவு ஆதரவு இல்லாவிடினும், பிற்காலத்தில் பிரிட்டனில் ஆளும் கட்சியாகவும் வலுவான எதிர்க்கட்சியாகவும் வளர்ந்த தொழிற் கட்சிக்குச் சமநிலைக் கொள்கைகளை வகுத்த அறிவுக் கருவூலமாக அவர் விளங்கினார். பொதுவாக, வல்லந்தமான புரட்சிச் சமநிலைக் கோட்பாட்டுக்கு எதிராகப் பிரிட்டனில் தோன்றிய குடியாட்சி இயல்புடைய சமநிலைக் கோட்பாட்டுக்கும், ஆங்கிலத் தொழிலாளர் இயக்கத்துக்கும் ஆக்கச் சமநிலைக் கருத்துகளை அளித்தவர் இவரே.

கோட்பாடு: இடைக்காலத்தில் பொருள் உற்பத்தி செய்த தொழிலாளர்கள் சுதந்திரமான கழகங்களாகத் தங்களை அமைத்துக்கொண்டதுபோல, இப்போதும் பொருள் உற்பத்தி செய்யும் தொழிலாளர், தங்களை அரசாங்கத்தின் அரசியற் கட்டுப்பாட்டிலிருந்து முற்றிலும் விடுவித்து இயங்கக் கூடிய தன்னாட்சிக் கழகங்களாகத் தங்களை அமைத்துக் கொண்டும், தங்கள் பணி நிலைகளைத் தாங்களே கட்டுப்படுத்திக் கொண்டும், புதிய உற்பத்தி முறைகளைக் கண்டுபிடித்துக் கையாளுதல் வேண்டும். இத்தகைய சமநிலை முறை வளருதல் வேண்டுமாயின், உற்பத்தி. பிரித்து வழங்குதல் ஆகிய செயல்களிலிருந்து அரசாங்க அதிகாரம் முற்றிலும் நீக்கப்படுதல் வேண்டும். உற்பத்தி நிறுவனங்களுக்கு மட்டுமல்லாமல், தொழிலாளர் சங்கங்கள், திருச்சபைகள், கூட்டுறவுச் சங்கங்கள், நகராட்சிகள் முதலியவற்றுக்கும் சுதந்திரம் (Autonomy) அல்லது தன்னாட்சி (Self government) இருத்தல் வேண்டும். ஒவ்வொரு தொழில் அலகும் (Functional Unit) தனக்குரிய பணியைச் செய்யும்போது, அதில் ஈடுபட்டுள்ள ஒவ்வொரு தொழிலாளிக்கும் அவ்வலகின் செயல் முறையை இயக்குதலில் பங்கு இருத்தல் வேண்டும். இந்த இயக்கும் அதிகாரம் அரசாங்கத்திடம் இருத்தலாகாது. அரசாங்கத்தின் இயக்கும் அதிகாரம் காவலர் பாதுகாப்பு அளித்தலோடு நின்றுவிடுதல் வேண்டும்.

இப்போதுள்ள தொகுதிமுறைப் பிரதிநிதித்துவத்திலில்லாமல், பாராளுமன்றம் தொழில் முறைப் பிரதிநிதித்துவ அடிப்படையில் மாற்றி அமைக்கப்படுதல் வேண்டும். உற்பத்தி செய்யும் தொழிலாளர் பாராளுமன்றமும், நுகர்வோர் பாராளுமன்றமும் (Consumers Parliament) அமைக்கப்படுதல் வேண்டும். சுருங்கச் சொல்லில், கழக முறைச் சமநிலைக் கோட்பாட்டிலே, அரசானது வாழ்வின் எல்லாத் துறைகளையும் கட்டுப்படுத்தக் கூடிய தலைமை அதிகாரியாக இல்லாமல், அது மற்றத் தொழில் அலகுகளைப் போன்று, காவலர் பாதுகாப்பை மட்டும் அளிக்கிற ஒரு தொழில் அலகாக மட்டிலுமே இருக்கும்.

கோட்பாட்டைப் பற்றிய மதிப்பீடு: இவ்வகைச் சமநிலைக் கோட்பாடு அரசாங்கக் கட்டுப்பாட்டை ஆதரிக்கிற 'பேபிய' முறை (Fabianism) என்னும் படிப்படியான சமநிலைக் கோட்பாட்டிற்கு முரணானதாகும். இங்கிலாந்தில் முதல்முதலில் தொழிற் புரட்சி - அதாவது கைத்தொழில் முறைக்கு

மாறாகப் புதிதாகக் கண்டுபிடிக்கப்பட்ட இயந்திரங்களைக் கொண்டு பொருள்களை உற்பத்தி செய்யும் ஆலைத்தொழில் வரத்தொடங்கிய நாள்முதலாக கி.பி. 18-ஆம் நூற்றாண்டின் இறுதியிலேயே பெருமளவு முதல் வளமுடைய அளவிற் சிறிய முதலாளி வகுப்பும், முதல் வசதி இல்லாத அளவிற்பெரிய தொழிலாளர் வகுப்பும், சமூகத்தில் தோன்றிய சூழ்நிலையும், இந்த முதலாளித்துவ உற்பத்தி முறையில் ஊதியத்துக்கு உழைக்கிற அடிமை முறையும், நீண்ட நேரப்பணி, இடர்ப்பாடான பணிச்சூழ்நிலைகள், குறைந்த கூலி முதலிய குறைபாடுகளும் தோன்றின. இச்சூழ்நிலைகளில் சமநிலைக் கோட்பாடு வளருதல் தவிர்க்க முடியாததாயிற்று. பொருள் உற்பத்திக் காரணிகளை அரசாங்கமே ஏற்று, உற்பத்தியையும் பங்கீட்டையும் அதுவே கட்டுப்படுத்துதல் வேண்டுமென்ற சமநிலைக் கோட்பாட்டைச் செயற்படுத்துதற்கு, அரசியலமைப்பின் வழியாக அமைதியாக இக்குறிக்கோளை அடைதல் வேண்டுமென்று பரிணாம வகைச் சமநிலைக் கோட்பாடுகள் (Evolutionary Types of Socialism) – அதாவது குடியாட்சிச் சமநிலைக் கோட்பாடு (Democratic Socialism), பேபியனிசமென்னும் படிப்படியான சமநிலை முறை, கழகமுறைச் சமநிலைக் கோட்பாடு முதலியவை - கூறின. வல்லந்தப் புரட்சிமுறையை ஆதரித்தது காரல் மார்க்சின் சமநிலைக் கோட்பாடு ஆகும். கழகமுறைச் சமநிலைக் கோட்பாட்டில் அதிகாரப் பரவல் (Decentralisation of Powers), தன்னாட்சி உரிமை முதலிய குடியாட்சிக் கருத்துகள் காணப்படுகின்றன. பொதுவாக இக்கோட்பாடு தொழிலிலே கூட்டாட்சி அமைப்பை (Federalism) ஆதரிக்கிறது. ஆனால், இக்கோட்பாடு கூறும் தொழில் முறைப் பிரதி நிதித்துவம் என்பது (Functional Representation) எளிதில் முழுவதும் செயற்படுத்தக்கூடிய ஒன்று அன்று. தொழிலாளரும் மற்றவர்களைப் போலச் சேர்ந்து எடுக்கப்படுதற்கு உரிமைகள் வழங்கப்பட்டிருப்பதோடு கூடத் தொழிலாளர்கள் மேற்சபையில் உறுப்பினர்களாக அமர்த்தப்படுவதற்கும் ஓரளவு வழி செய்யப்பட்டுள்ளது. மேலும், இக்கோட்பாட்டின்படி பாராளுமன்றமானது பலவகையாகப் பிரித்து அமைக்கப்படுமானால், அவற்றிற்கிடையே பலபொருள்களைப் பற்றி வேறுபாடுகளும், முரண்பாடுகளும், மோதல்களும் ஏற்பட வழி உண்டாகிறது. அப்போது அம்மோதல்களைத் தவிர்த்தற்கு அவற்றை விட உயர்ந்த அரசின் தலைமை அதிகாரம் தேவைப்படுகிறது. இக்குறைகளைச் சுட்டிக் காட்டுதற்காக, இதன்வழி நிறுவப்படும் பாராளுமன்றங்களைச் சிறுவர்கள் பொழுது போக்குக்காக அமைத்துக் கொள்ளும் சதுரங்க விளையாட்டுக்கு ஒப்பிட்டு எர்ன்சா (Hearnshaw) என்ற ஆசிரியர் கூறுகிறார்.

பா.கு.

துணை நூல்கள்

Coker, F.W., Recent Political Thought, Appleton, 1934.

Cole, G.D.H., Guild Socialism Restated, Allen & Unwin, London, 1921.

Sidney Hook, Reason., Social Myths and Democracy, New York, 1940.

கழஞ்சு பண்டைத் தமிழகத்தில் வழக்கில் இருந்த நிறுத்தல் அளவை. இவ்வளவை முறை பெரும்பாலும் தங்கம் போன்ற மதிப்பு வாய்ந்த உலோகங்களுக்கும் மற்றப் பொருள்களுக்குமே பயன் பட்டது. 20 மஞ்சாடி கொண்டது 1 கழஞ்சாகக் கருதப்பட்டது. 56 முதல் 60 நெல் எடை கொண்டதை ஒரு கழஞ்சு என்பர். கழஞ்சு என்பது கழஞ்சு எடையுள்ள பொன் நாணயத்தையும் குறிக்கும் என்று சிலர் வாதிடுவர். ம.இ.

கழற்சிங்க நாயனார் பெரியபுராணம் சிறப்பிக்கும் அறுபத்து மூன்று நாயன்மார்களுள் ஒருவர். இவர் பல்லவர் குலத்தில் தோன்றிச் சிறப்பாக ஆட்சி புரிந்தவர்; சிவபெருமான் திருவடிகளில் மாறாத அன்பு பூண்டு வாழ்ந்தவர். இம்மன்னர் பெரும்படையோடு வடபுலம் சென்று வாகை சூடிச் சிறப்புற்றவர். இவர் எப்போதும் சிவ சிந்தனையோடிருந்தமையால், சிவபெருமான் குடிகொண்ட எல்லாக் கோயில்கட்கும் சென்று வழிபட்டு வந்தார். அங்ஙனம் வாழும் நாளில் சிவபுரி எனத் திகழும் திருவாரூர் சென்று தியாகராசப் பெருமானை வழிபட விரும்பினார். தம் உரிமைத் தேவியோடும் அரசியல் ஆயத்தோடும் ஆரூர் அடைந்தார். அமைச்சர்கள் புடைசூழக் கழற்சிங்கர் மூலத்தானத்தே பெருமானை வழிபடும்போது, அரசியார் திருக்கோயிலை வலம் வந்து அதன் பெருமையினைக் கண்டு மகிழ்ந்தார். அப்போது பூத்தொடுக்கும் மண்டபத்தின் பக்கத்தே புதுப்பூ விழுந்துகிடப்பதைக் கண்டு அதனை எடுத்து அரசி மோந்தாள். கோயில் பூமண்டபத்தில் திருத்தொண்டாற்றி வந்த செருத்துணையார் என்னும் அடியவர் அக்காட்சியைக் கண்ணுற்றார். தியாகராசப் பெருமானுக்குரிய புதுப் பூவினைப் பெண்ணொருத்தி மோந்து தீமைபுரிந்தாள் எனக் கருதி வெகுண்டார். 'பரமர் செய்ய சடைமுடியில் ஏறுந்திருப்பூமண்டபத்து மலர் மோந்

திடும் மூக்கைத் தடிவன்' என்று அரசியின் கூந்தலைப் பற்றிப் படியில் வீழ்த்திக் கருவியினால் அவள் மூக்கினை அரிந்தார். அரசியர் குருதி சோரத் துடித்து வீழ்ந்து அரற்றினார்.

தியாகராசப் பெருமானை வழிபட்டு வெளியே வந்த கழற்சிங்கர் தம் தேவி துன்பத்தால் அரற்றுவதைக் கண்ணுற்றார். பின்னர், இவ்வண்டத்துள்ளோருள் இந்த வெவ்வினை அஞ்சாதே செய்தார் யார்? எனக் கேட்டு நடந்ததை அறிந்தார். அரசியின் பிழையினையும் தண்டித்த செருத்துணையாரின் சிவப் பற்றினையும் கருதிய கழற்சிங்கர் அவரை அருகே அழைத்தார். 'இதற்குற்ற தண்டம் தன்னை அவ் வடைவேயன்றோ தடிந்திடத்தகுவது' எனக் கூறிக் கழற்சிங்கர் தம் உடைவாள் உருவி, 'அக்கமழ்வாசப் பூத்தொட்டு முன்னெடுத்த கையாம் முற்படத் துணிப்பது' என்று கூறி அரசியின் வளைக்கரத்தைத் துண்டித்தார். கழற்சிங்கரின் சிவபக்தியினைக் கண்ணுற்ற அனைவரும் பலபடப் பாராட்டிப் போற்றினர். விண்ணவரும் வியந்து மலர்தூவிப் போற்றினர் பின்னர்க் கழற்சிங்கநாயனார் புகழோடு இறைவன் திருவடிப் பேற்றினையடைந்தார். இந்நாயனார் சிறப்புகளை நம்பியாண்டார் நம்பியும் சேக்கிழார் சுவாமிகளும் பாராட்டிப் பாடியுள்ளனர். குரு.கோ.

கழறிற்றறிவார் நாயனார் பெரியபுராணம் சிறப்பிக்கும் நாயன்மார்களுள் ஒருவர். இவர் மலை நாட்டைச் சார்ந்த கொடுங்கோளூரில் தோன்றினார். சேரமன்னர் மரபைச் சேர்ந்த இவர், இளமையில் பெருமாக்கோதையார் என்ற பெயரோடு திகழ்ந்தார். உலகியல்பும் அரச வாழ்வும் உறுதி பயக்காவெனக் கருதிய இவ்வடியார், திருவஞ்சைக் களத்தில் குடிகொண்ட சிவபெருமான்மீது பக்திகொண்டு நாடோறும் சிவத் தொண்டாற்றி வழிபட்டு வந்தார். அக்காலத்தே, சேரநாட்டையாண்ட செங்கோற் பொறையன் என்னும் மன்னன் தவமேற்கொண்டு காடு சென்றான். அரசனில்லாக் குறையுணர்ந்த அமைச்சர்கள் பெருமாக்கோதையாரை மன்னனாக்கக் கருதி முயன்றனர். பெருமாக்கோதையார் சிவ பெருமானை வணங்கிச் சிவத்தொண்டு வழுவாது அரசியற்றும் ஆற்றலையும், யாரும் யாவும் கழறுவதை விளங்கிக் கொள்ளும் திறனையும் பெற்று முடிசூடினார். பிற உயிரினங்கள் வெளிப்படுத்தும் உணர்வுகளைப் புரிந்துகொள்ளும் ஆற்றல் பெற்றமையால் இவர் கழறிற்றறிவார் எனப் பெயர் பெற்றார். முறைப்படி முடிசூடிய கழறிற்றறிவார் யானை மீது அமர்ந்து ஊர்வலம் வரும்போது, உவர்ப்பொதி சுமந்த வண்ணான் எதிர்வரக் கண்டார். மழைநீரில் உவர்கரைந்து, அவன் உடல் முழுதும் வெண்மைபூத்திருந்த கோலம் மன்னருக்குச் சிவனடியாரை நினைப் பூட்டியது. உடனே யானையினின்று இறங்கி அவனை வணங்கினார். 'சிறியேன் அடிவண்ணான்' என அவன் நடுங்கியபோது, 'அடியேன் அடிச்சேரன், திருநீற்றின் திருவேடத்தை நினைப்பித்தீர், வருந்தற்க' எனக் கூறி மன்னன் வழியனுப்பினான். மன்னனின் பக்திப் பெருக்கை அமைச்சர்களும் பிறரும் பலபடப் பாராட்டிப் போற்றினர்.

கழறிற்றறிவார் அரசாண்ட காலத்தே, 'தேடும் பொருளும், செல்வமும் பிறவும் தில்லைக்கூத்தன் திருவடிகளே' எனக் கொண்டு வாழ்ந்தார். ஒவ்வொரு நாளும் வழிபாடு முடியும்போது, நடராசப்பெருமானின் பாதச் சிலம்பொலி கேட்டு மகிழும் பேற்றினைப் பெற்றார். இவர் காலத்தில் மதுரையம்பதியில் நாளும் இன்னிசையால் சிவபெருமானை வழிபட்ட பாணபத்திரன் என்னும் அடியவர் வாழ்ந்து வந்தார். அவருக்குப் பொருள்தேவை ஏற்பட்டபோது சிவபெருமான் 'மதிமலிபுரிசை' எனத் தொடங்கும் பாசுரம்தீட்டிக் கொடுத்துக் கழறிற்றறிவார்பால் ஆற்றுப்படுத்தியருளினார். மன்னனும் அடியவருக்கு வேண்டும். பொருள் தந்து வழிபட்டுவழியனுப்பினார். சேரமான் ஒருநாள் வழக்கம் போல் சிவ வழிபாடியற்றும்போது நடராசப் பெருமானின் சிலம்பொலி கேளாமையுணர்ந்து வருந்தினார். தாம் புரியும் வழிபாட்டில் குறைநேர்ந்ததெனக் கருதிஉயிர்விடத் துணிந்தபோது, 'சேரனே! இன்று வன்தொண்டன் சிற்றம்பலத்தில் நம்மைத் தமிழால் பாடிவழிபட்டான்; வயப்பட்டமையால் சிலம்பொலி தடைப்பட்டது' எனச் சிவபெருமான் அசரீரியாகக் கூறினார். மகிழ்ந்த சேரமன்னன் தில்லையை வழிபடவும் வன்தொண்டரைக் காணவும் விழைந்து தில்லை சேர்ந்தார். பின்னர் வன்தொண்டர் கொடுங்கோளூருக்கு எழுந்தருளியபோது, அவரை வணங்கிப் பெரும் பொருளீந்து வழியனுப்பினார். வன்தொண்டராகிய சுந்தரமூர்த்தி சுவாமிகள் இறைவன் திருவுளப்படி யானை மீதேறிக் கைலாயம் சென்ற போதுசேரமானும் குதிரையேறித் தொடர்ந்து சிவனடி சேர்ந்தார். நாயன்மார்களின் வரலாற்றைக் கூறும் சேக்கிழார், இச்சேரமான் திருக்கைலாயத்தில் சிவ கணத் தலைமை பூண்டு சிவத்தொண்டில் திளைப் பதாகப் பாராட்டியுள்ளார். நம்பியாண்டார் நம்பியும் தம் திருத்தொண்டர் திருவந்தாதியில் இத் 'தென்னர்பிரான் கழறிற்றறிவாரை' ச் சிறப்பித்துப் பாடியுள்ளார். குரு.கோ.

கழாத்தலையார் சங்க காலப் புலவர்களுள் ஒருவர். கழாத்தலை என்னும் ஊரைச் சேர்ந்தவராதலின் இவ்வாறு பெயர் வழங்கப் பெற்றுள்ளார். இருங்கோவேளின் முன்னோருள் ஒருவன் இவரை

இகழ்ந்தமையால் அவனது நகரமாகிய அரைய மென்பது அழிவுற்றது என்று கபிலர் பாடியிருத்தலின் (புறம். 202) இவர் சிறப்பு விளங்குகிறது. கபிலர் இவரைப் 'புகழ்ந்த செய்யுட் கழாஅத்தலை' என்று சிறப்பித்துக் கூறியுள்ளார். அதனால் இவர் கபிலர் காலத்தினை ஒத்த காலத்தையோ முற்பட்ட காலத் தையோ சார்ந்தவராவார் என்பது புலனாகிறது. இவர் பாடலில் அமைத்துள்ள உவமைகள் மிகவும் அழகு வாய்ந்தவையாகும். இவரால் பாடப்பட்ட அரசர்கள் சேரமான் குடக்கோ நெடுஞ்சேரலாதனும் சோழன் வேற்பஃறடக்கைப் பெருநற்கிள்ளியும் சேர மான் பெருஞ்சேரலாதனுமாவர்.

இவர் பாடியனவாகப் புறநானூற்றில் ஆறு பாடல்கள் (62, 65, 270, 288, 289, 368) இடம் பெற்றுள்ளன. தும்பைத்திணையில் கையறுநிலைப் பாடலாக 62-ஆம் பாடல் அமைந்துள்ளது. அப்பாட லில் சேரமான் குடக்கோ நெடுஞ்சேரலாதனும் சோழன் வேற்பஃறடக்கைப் பெருநற்கிள்ளியும் மண்ணாசை காரணமாகப் பொருது வீழ்ந்ததைக் கண்டு ஆறாத்துயரமெய்தி, 'மறப்போர் வேந்தர் மாய்ந்தனர்; அவரை நிழல் செய்த குடைகளும் தளர்ந்தன; முரசு ஒழிந்தன; போர் மறவர் தாமும் எஞ்சாது வீழ்ந்தமையின் அமரும் உடன் வீழ்ந்தது. பெண்டிர் பச்சையிலை தின்னாது குளிர்ந்த நீரில் மூழ்காது அவர்தம் மார்பகம் பொருந்தி உயிர் துறந்தனர். இமையா நாட்டத்தவரும் நிறைய விருந்து பெற்றனர்' என்று கூறி இறுதியில் அவர்தம் புகழ் மேம்படுவதாக எனச் சிறப்பித்துள்ளார். அரசன் சிறந்த பல எருதுகளுள் மிகச் சிறந்ததனைத் தேர்ந் தெடுத்துக்கொள்ளும் உழவன்போலப் பெருமை பொருந்திய பழங்குடியில் பிறந்தவரிடத்து வழிவழி யாக வரும் நற் பண்புகளைக் காத்து வரும் முது குடி மறவனைத் தேர்ந்தெடுத்தான் என்பதனைப் 'பல்லெருத் துள்ளு நல்லெருது நோக்கி, வீறுவீ றாயு முழவன் போலப், பீடுபெறு தொல்குடிப் பாடுபல தாங்கிய, மூதிலாளருள் (புறம்.289) தேர்ந்தான்' என இவர் பாடியுள்ளார். இதிலுள்ள உவமை நயமிக்க தாக உள்ளது. வீ.சே.

கழார்க்கீரன் எயிற்றியனார் சோழ நாட்டிலுள்ள மயிலாடுதுறைக்குக் கிழக்கேயுள்ள கழார் என்னும் ஊரினர். கீரன் என்பவரின் மகனா வார். எயிற்றியனார் என்னும் பெயரால் வேட்டுவக் குடியினர் என்பது பெறப்படும். கழார்க்கீரன் எயிற் றியன் என்னும் பெயர்க்குப் பாட வேறுபாடாகக் கிழார் கீரனெயிற்றியன், கிழார்க் கீரன் என்பன காணப்படுகின்றன. இவர் பாடியதாகக் குறுந் தொகை 330-ஆம் பாடல் ஒன்றே கிடைக்கிறது. மர்ரே பதிப்பு அப்பாடலோடு நற்றிணை 281, 312 ஆகிய இரு பாடலையும் இவரே பாடினார் எனக் குறிப்பிடும். கழார்க்கீரன் எயிற்றியார் என்று ஒரு பெண்பாற் புலவர் காணப்படுகிறார். அவர் கழார்க் கீரன் எயிற்றியனாரின் உடன் பிறப்பினராகக் கருத இடமுண்டு. ஆனால், எயிற்றியனாரின் வாழ்க்கைத் துணையாகப் பின்னத்தூர் நாராயணசாமி ஐயர் கருதுவர்.

இவர் பாடிய குறுந்தொகைப் பாடல் (330) பிரி விடை வேறுபட்ட கிழத்தி தோழிக்குச் சொல்லியது என்னும் துறையிலமைந்தது. அப்பாடலில் மாலைக் காலமும் தனிமையும் தலைவர் பிரிந்துசென்ற நாட் டில் இல்லையோ எனத் தோழியைத் தலைவி வினவுகின்றாள். நற்றிணை 281-ஆம் பாடல் வன் பொறை எதிரழிந்த தலைமகள் தோழிக்குச் சொல் லியது என்னும் துறையிலும், 312-ஆம் பாடல் பொருள் வலித்த தலைவன் நெஞ்சினை நெருங்கிச் சொல்லியது என்னும் துறையிலும் இயற்றப் பெற்றுள. தம்மூரை இப்புலவர், 'வெல்போர்ச் சோழர் கழாஅர்' என்று குறிப்பிடுவர். அவ்வூரில் மரத்தில் தங்கிப் பலி யுண்ணும் காக்கை நெடுங்கிளையில் மழைத்துளி யொடு அசைந்துகொண்டு பலியுணவுடன் ஊனொடு கலந்த பெருஞ்சோற்றுத் திரளை உண்ண இருக்கும் என்னும் செய்தி குறிப்புப் பொருள் புலப்படுமாறு கூறப்பட்டுள்ளது. நற்றிணை 312-ஆம் பாடலும் வாடைக்காலத்துப் பனிக்குத் தலைவி வருந்துதலை உணர்த்தும். அப்பாடலில் பனிப்புதரில் உள்ள இண் டங்குழை வருடத் தன் சிறகு குவித்திருந்த கொக் கைப் பார்வைப் பறவையாக்கி, வேட்டுவன் அதன் கால் தளையை அவிழ்த்துவிட அது வருத்தத்துடன் மாரிக்காலத்தில் மாறிநிற்கும் என்னும் செய்தி உள்ளது. இரா.சா.

கழிநெடிலடி என்பது தமிழில் யாப்பிலக்கண நூல்கள் விளக்கும் அடி வகைகளுள் ஒன்று. அடி தளைகளினால் ஆக்கப்பெற்றுத் தொடைக்குக் காரணமாக அமையும், செய்யுளுறுப்பாகும். நான்கு சீர்கள் ஒருங்கே தொடுத்து வருவது அடியாகும் என் பதனைத் தொல்காப்பியர் 'நாற்சீர் கொண்டது அடியெனப்படுமே' என்று (தொல். செய். 31) இலக் கணப்படுத்தியுள்ளார். நாற்சீரடி, நேரடி எனவும் அளவடி எனவும் வழங்கப் பெறும். நேரடியின மிக்கு வருவன நெடிலடி என்றும், அதனின் மிக்கு வருவன கழிநெடிலடி என்றும் கூறப்படுகின்றன. தொல்காப் பியர், எழுத்து எண்ணிக்கையை அடிப்படையாக அமைத்து, அந்த அடிப்படையில், குறளடி முதலாகக் கழிநெடிலடி ஈறாக அடிகளை ஐந்து வகைப்படுத்தி விளக்கியுள்ளார். செய்யுளடியில் எழுத்துகளை எண்

ணிக் கணக்கிடும்போது ஒற்றெழுத்தையும், குற்றுகர எழுத்துகளையும் நீக்கிவிடவேண்டும். நாற்சீர் கொண்ட ஓரடியில், 4-6 எழுத்து வரை அமைவது குறளடி என்றும், 7-9 எழுத்து வரை அமைவது சிந்தடி என்றும், 10-14 வரை அமைவது நேரடி என்றும், 15-17 எழுத்து வரை அமைவது நெடிலடி என்றும், 18-20 எழுத்து வரை அமைவது கழிநெடிலடி என்றும் கொள்ளப்படும். 20 எழுத்திற்கும் மிகுதியான எழுத்து களைக் கொண்ட நாற்சீர் அடிப்பா இல்லை என்று கூறுவர்.

பிற்காலத்தில் தோன்றிய யாப்பருங்கலக் காரிகை போன்ற யாப்பிலக்கண நூல்கள் எழுத் தெண்ணி அடிகளை வகைசெய்யும் முறையைப் பின் பற்றாது, ஓரடியில் அமையும் சீர்களை எண்ணிக் குறளடி முதலாகக் கழிநெடிலடி வரையில் வகை செய்யும் முறையினை மேற்கொண்டன. அவ்வகை யில் 6 சீர்களும் அதற்கு மேற்பட்ட சீர்களும் கொண்டமையும் அடியே கழிநெடிலடி என்று கொள் ளப்படும். இக் கழிநெடிலடிகள் ஆசிரிய விருத்தங்களி லேயே இடம்பெறும். ஓர் அடியில் இடம்பெற்றுள்ள சீர் எண்ணிக்கை அடிப்படையில் அறுசீர்க் கழிநெடி லாசிரிய விருத்தம், எழுசீர்க் கழிநெடிலாசிரிய விருத்தம் என்று செய்யுட்களின் பெயர் கூறப்படும். எண்சீரினும் மிக்க சீர்கொண்ட அடிகளாலாகிய விருத்தங்கள் பிள்ளைத்தமிழ் போன்றவற்றில் மிகுதி யாக இடம்பெறும். 64 சீர்கள் கொண்ட கழிநெடி லாசிரிய விருத்தம் போன்றனவும் இயற்றப் பட்டுள்ளன.

'தேர்ந்து தேர்ந்து மூசி நேர்ந்து' என்னும் அடி எழுத்து வகையால், ஐந்தெழுத்தால் அமைந்த குறளடியாகவும், சீர்வகையால் நாற்சீர்கொண்ட நேரடியாகவும் கொள்ளப்படும். அவ்வாறே, 'இருந் தளவு மலரளவு சுரும்புலவு நறுந்தொடை' என்னும் அடி எழுத்து வகையால், 19 எழுத்தால் அமைந்த கழிநெடிலடியாகவும், சீர் வகையால் நாற்சீர் கொண்ட நேரடியாகவும் கொள்ளப்படும். 'மூவடிவி னாலிரண்டு சூழ்சுடரு நாண, முழுதுலக மூடியெழின் முளைவயிர நாற்றி' என்பது எண்சீரால் அமைந்த கழிநெடிலடியாகும். அ.மா.ப.

கழிநெடும் பள்ளத்தாக்கு அமெரிக்கா வில், வடக்கு அரிசோனாப் பகுதியில் உள்ளது. இப் பள்ளத்தாக்கு (Grand Canyon) கொலரோடா நதி யினால் அரிக்கப்பட்டு, ஏறக்குறைய 300 கி.மீ. நீள மும் 6 கி.மீ. முதல்30 கி.மீ வரை அகலமுமுடைய ஒரு குடைவாக உளது. இது கி.பி. 1540 -இல் இசுபானியத் தளபதி கார்டனெசு என்ப வரால் கண்டுபிடிக்கப்பட்டது. இப்பகுதியினை கி.பி. 1869-இல் வெசுலிபவர் என்பவரும் 1911-இல் கோல்பு சகோதரர்களும் ஆராய்ந்தனர். இயற்கை எழில் நிறைந்த இந்தப் பள்ளத்தாக்கு இன்று அமெரிக்கத் தேசிய பூங்கா அமைப்பின் கட்டுப்பாட்டில் உள்ளது. இங்குக் கோதுமை, உருளைக்கிழங்கு ஆகியன பயிரா கின்றன. இங்குள்ள பாறைகள் பல வண்ணங்களில் உள்ளன. மா.கா.

கழிவுத் தீர்வகங்கள் ஆதாய நோக்கத் துடன் பணியாற்றும் சிறு பண அங்காடிகளாகும். இவை குறைந்த வட்டிக்குக் கடன் பெற்று உயர்ந்த வட்டிக்குக் கடன் கொடுப்பதிலிருந்தும், தரகு பெறு வதிலிருந்தும் வருமானம் பெறுகின்றன. இவை குறுங் காலத்திற்குக் கடன் வாங்கிச் சற்று நெடுங் காலத்திற்குக் கடன் அளிக்கின்றன. கழிவுத் தீர்வ கங்களின் (Discount Houses) நடவடிக்கைகள் முற்றிலுமாகப் பணத்துறைத் தொடர்புடையவை. எனவே, ஒரு நாட்டின் நிதித் துறையில் இவை முக் கியமானவையாகக் கருதப்படுகின்றன. இவற்றின் பணி கள் வலுவுடைய பண அங்காடியில் தலையாய சிறப்பிடம் பெறுகின்றன. கழிவுத் தீர்வகங்களின் பணியை ஆற்றுவதன் மூலமாகத்தான் மைய வங்கி இறுதி நிலைக் கடனீவதாகப் (Lender of Last Resort) பணியாற்றுகிறது. மக்களுக்கும் வங்கிகளுக்கும் கையி ருப்புப் பணம் (Liquid Cash) வேண்டும்போது கிடைக்கும்படிசெய்ய, இக்கழிவுத் தீர்வகங்களையே மைய வங்கி பயன்படுத்துகிறது.

கழிவுத் தீர்வகங்கள் அரசின் கருவூல உண்டியல் களையும் (Treasury Bills) குறுங்காலக் கடனீட்டு ஆவணங்களையும் (Bonds) வாங்குவதன் மூலம் அரசுக்குக் கடன் கொடுப்போர் இனத்தில் சேர்கின் றன. வணிக உண்டியல்களை வாங்குவதன் மூலம் தனியார் துறைக்குக் கடன் கொடுக்கின்றன. இவை உண்டியல்களை வாங்கி, உடனே வங்கிகளுக்கும் மற் றவர்களுக்கும் விற்பதன் மூலம் ஆதாயத்தை அடை கின்றன. வங்கிகள் அல்லாத வாடிக்கையாளர்களுக் கும் உண்டியல்களை வாங்கித் தந்து தரகு பெறுகின் றன. வங்கி கடன் கட்டுப்பாடு செய்யும் காலத் தில் வணிகர்கள் இக் கழிவுத் தீர்வகங்கள் மூலமே கடன் பெறுவர்.

பண அங்காடியில் உள்ள துணை அங்காடிகளுள் ஒன்றே கழிவுத் தீர்வகங்களாகும். இவை வலுவான நிதியமைப்பையுடைய பெரிய நிறுவனங்கள். கூட்டுப் பங்கு நிறுவனமாகவோ கூட்டு வாணிகமாகவோ இவை இயங்குகின்றன. சில தனி ஆள்களும், ஓடும் தரகர்களும் (Running Brokers) இத்தொழிலைச்

செய்வதுண்டு. இவர்கள் மாற்று உண்டியல்களைக் கழிவு செய்வார்கள். இவ்வித நிறுவனங்கள் இருப்பதால்தான் மாற்று உண்டியல்களைச் சில நாடுகள் பெருமளவில் வணிகத்தில் பயன்படுத்துகின்றன. இத்தீர்வகங்கள் நல்ல வலிவுள்ள பண அங்காடியில் மிக்க திறமையுடன் பணியாற்றுகின்றன. இந்தியப் பண அங்காடி வலிவற்றதாக இருப்பதால் இவற்றின் பணி இந்தியாவில் மிகக் குறைந்த அளவேயுள்ளது. இவை, இலண்டன் பண அங்காடியில் (London Money Market) தலையாய பணியாற்றுகின்றன. ரெ.சீ.

துணை நூல்கள்:

Panandikar, S.G., Banking in India, Orient Longmans, Madras, 1974.

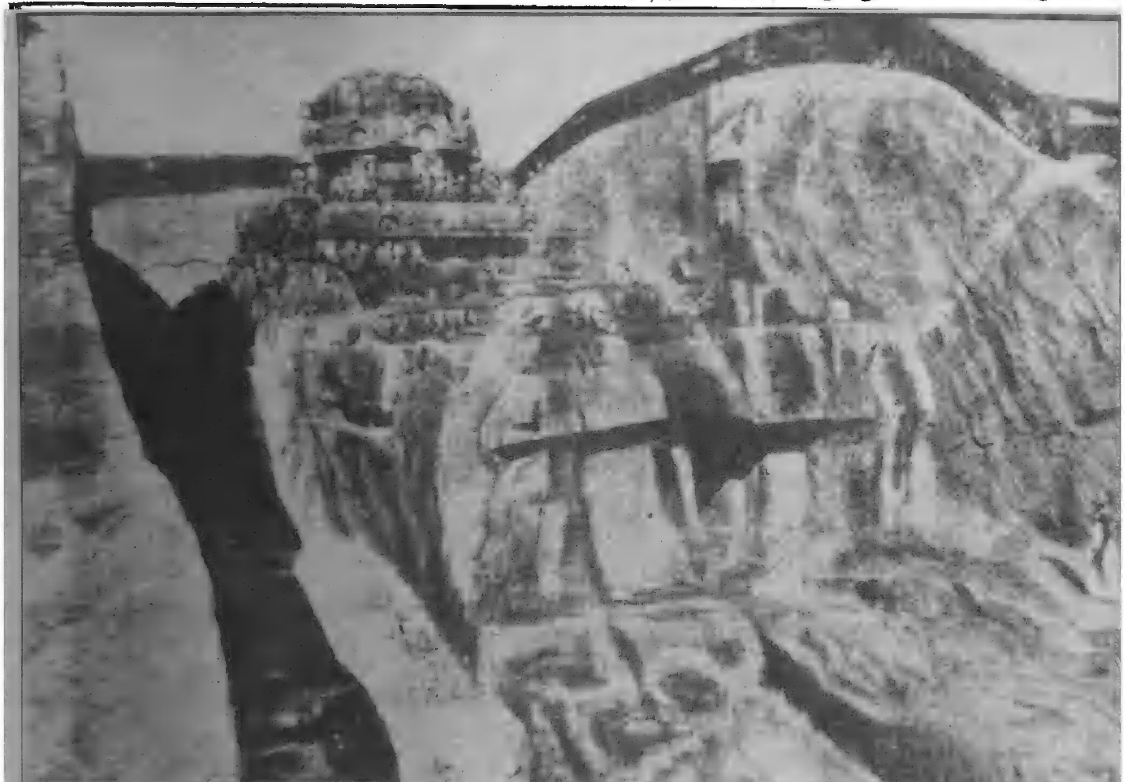
Panikkar, K.K., Banking Theory and Systems, S. Chand and Company Limited, Delhi, 1982.

Vaish M.C., Monetary Theory, Vikas Publishing House Private Limited, Delhi, 1980.

கழுகுமலை: திருநெல்வேலி மாவட்டத்தில் கோவில்பட்டி வட்டத்தில் கோவில்பட்டியிலிருந்து 40 கி.மீ. தொலைவில், சங்கரநயினார் கோயிலுக்குச் செல்லும் வழியில் அமைந்துள்ள ஊர். முற்காலப் பாண்டியர் காலம் முதல் இவ்வூர் வரலாற்றுச் சிறப்பு மிக்கதாய்த் திகழ்கிறது.

இங்குள்ள மலைப்பாறையில் அமைந்துள்ள 'வெட்டுவான் கோயில்' என்னும் ஒற்றைக் கற்கோயில் 'தென்னக எல்லோரா' என்று புகழத்தக்க கலையழகு கொண்டது. மாமல்லையில் பல்லவர்கள் ஒற்றைக் கல் இரதங்களைச் செய்த காலத்தில் பாண்டியர்களும் அத்தகைய பணியில் கவனம் செலுத்தியிருந்தமைக்கு இவ்வெட்டுவான் கோயிலே சான்று. பெரும் பாறையில் திருச்சுற்று போன்று வெட்டி எடுத்து இடைப்பட்ட குன்றில் மேலிருந்து கீழாகச் செதுக்கிச் சிவன் கோயில் ஒன்றை உருவாக்கி உள்ளனர். இக்கோயிலின் கலைப்பணி முற்றுப் பெறவில்லை.

விமானத்தின் அடிப்பகுதி முற்றுப்பெறாமல் உள்ளது. கபோதத்தின் மேற்பகுதியான பிரத்தரம் இரண்டு அடுக்குகளை உடையது. கீழ் அடுக்கு மூலைகளில் கர்ணகூடும் நடுவில் சாலபஞ்சரமும் செதுக்கப்பட்டுள்ளன. இவற்றிற்கு இடையில் சைத்திய பஞ்சரம் காணப்படுகிறது. சிகரங்களிலும் பஞ்சரங்களிலும் கொடிக்கருக்கு வேலைப்பாடுகள் உள்ளன.

கழுகுமலை வெட்டுவான் கோயில்

வியாழ வரிகள் முதலடுக்கின் அடியில் காணப்படுகின்றன. இரண்டாம் அடுக்கில் ஒவ்வொரு பக்கத்திலும் சைத்திய பஞ்சரங்கள் உள்ளன. தேவகணங்களும் பெண்வடிவச் சிற்பங்களும் இங்குக் காணப்படுகின்றன. கிரீவம் எண்கோண அமைப்புடையது. கிரீவத்தின் அடியில் நான்கு மூலைகளிலும் நந்திகள் உள்ளன. உமாமகேசுவரர் கிழக்கிலும் தட்சிணாமூர்த்தி தெற்கிலும் திருமால் மேற்கிலும் பிரமன் வடக்கிலும் கிரீவத்தில் உள்ளனர். சிகரத்தில் தூபி இல்லை. இங்குள்ள தென்முகக் கடவுள், சிவன், பூதகணங்கள் போன்ற சிற்பங்கள் காண்போரைக் கவரும் தன்மையன. அவை கல்லும் உயிர்பெற்று எழுந்தது போன்ற வனப்பு வாய்ந்தன. இக்கோயில் சிவனுக்குரியது. எனினும் கருவறையில் கணேசரின் சிலையே உள்ளது.

சமணச் சிற்பங்கள்

வெட்டுவான் கோயிலுக்குத் தெற்கில் சற்று மேலான பாறையில் சமண தீர்த்தங்கரர்களின் உருவுகள் இரண்டு அடுக்குகளில் செதுக்கப்பட்டுள்ளன. தீர்த்தங்கரர்கள் யோக நிலையில் அமர்ந்திருக்க அவற்றிற்குக் கீழே வட்டெழுத்தில் கல்வெட்டுகள் வெட்டப்பட்டுள்ளன. பாண்டிய நாட்டின் பல்வேறு பகுதிகளிலிருந்தும் சமண சமயத்தைச் சார்ந்தவர்கள் வந்திருந்து இத்தகைய திருப்பணிகளில் ஈடுபட்டுள்ளனர் என்பதை இக்கல்வெட்டுகள் கூறுகின்றன. கோமதீசுவரர், இயக்கியர் போன்றோர் சிற்பங்களும் இங்குச் செதுக்கப்பட்டுள்ளன. குறவடிகள், குறத்தியர் என்று சமணத் துறவிகள் அழைக்கப்பட்டுள்ளமை இக்கல்வெட்டுகளால் அறியப்படுகின்றன. இதற்கு அண்மையில் ஒரு குகைத் தளம் அமைந்துள்ளது. சமண முனிவர்கள் இங்குத் தங்கித் துறவு வாழ்க்கை மேற்கொண்டிருக்கலாம். முற்காலப் பாண்டியர் காலத்தில் இக்கழுகுமலை சிறந்த சமணசமயத் தலமாகத் திகழ்ந்துள்ளது.

இவ்வூரிலேயே முருகன் கோயில் ஒன்று மக்களின் சிறப்பான வழிபாட்டைப் பெற்று விளங்குகிறது. கருவறை, அர்த்தமண்டபம் ஆகியவை குடைவரைக் கோயிலாகவும் அடுத்த முன், முகமண்டபங்கள் பிற்காலத்தில் கட்டப்பட்டும் விளங்குகின்றன. எட்டையபுரம் சமீன்தாரின் பாதுகாப்பில் இக்கோயில் நெடுங்காலம் இருந்தது. பல சிற்றிலக்கியங்கள் கழுகுமலை முருகன் புகழ்பாடுகின்றன. இக்கோயில் இறைவன் கழுகாசலமூர்த்தி எனவும் கூறப்படுகிறார். இக்கோயில் முதலில் சமணக் கோயிலாகத் திகழ்ந்திருக்க வேண்டும் எனப் பர்கூசன் என்பவர் கருத்துத் தெரிவித்தார். இக்கோயிலின் திருவிழா ஒவ்வோர் ஆண்டும் மாசி மாதத்தில் நடைபெறுகிறது.

கழுகுமலை கோயில்

இவ்வூரிலுள்ள கல்வெட்டுகள் பல வரலாற்றுச் செய்திகளை நமக்குத் தருகின்றன. கோமாறன் சடையன் என்னும் பாண்டிய மன்னனின் 23-ஆம் ஆட்சியாண்டில் அவன் சடையன் கருநந்தன் என்னும் ஆய்நாட்டுத் தலைவனுடன் நிகழ்த்திய போர் ஒன்றைக் கூறுகின்ற கல்வெட்டு ஒன்று இங்குள்ளது.

கோமாறன் சடையனின் (வரகுணன்) 42-ஆம் ஆட்சியாண்டில், பாண்டிய நாட்டுத் திருப்பதிகளுள்

ஒன்றான திருச்சுழியிலில் இருந்து வந்த பார்ப்பன வணிகன் மாணி சங்கர நாராயணன் என்பான் கோயிலில் விளக்கு எரிக்கத் தானமளித்துள்ளான். இக்கல்வெட்டு இவ்வூரைத் திருநேச்சுரம் என்று குறிப்பிடுகிறது.

முதலாம் இராசேந்திர சோழன், தன் காலத்தில் அவனது இளவரசர்களைச் சோழபாண்டியர்கள் என்ற பெயரில் பாண்டி நாட்டுப் பகுதிகளில் ஆளுநர்களாக நியமித்தான். சடாவர்மன் சுந்தர சோழ பாண்டியன் என்ற ஆளுநரின் கல்வெட்டு ஒன்றும் இவ்வூரில் உள்ளது.

வரலாற்றுக் காலந் தொடங்கிச் சைவமும் சமணமும் சிறந்தோங்கிய இவ்வூர் இக்காலத்தில் கால்நடைச் சந்தைக்குப் பெயர் பெற்ற இடமாகத் திகழ்கிறது. கழுகுமலை பஞ்சாயத்துக்கு உட்பட்டது. மக்கள்தொகை 11,616 (1981). சொ.சா.

கழுமலம்: இப்பெயரில் சங்க காலத்தில் ஓரூர் இருந்துள்ளது. இவ்வூர் சேர அரசனுக்கு உரியதாகவும் பின்னர்ச் சோழமன்னன் இதனை வென்றகப்படுத்தியதாகவும் கூறப்பட்டுள்ளது. பழையன் என்பவன் சோழமன்னனின் படைத்தலைவன். அவன், நன்னன் முதலான ஆறு படைத்தலைவர் கூடிப் பாசறை கொண்டிருந்தபோது அவர்களைத் தாக்கிப் பலரைக் கொன்று இறுதியில் இறந்துபட்டான். அதனை அறிந்த சோழன் பெரும்பூட் சென்னி சினந்தெழுந்து சேரனுக்குரிய கழுமலம் என்னும் ஊரைத் தாக்கி அங்கிருந்த கணையன் என்னும் சேரர் படைத்தலைவனையும் கழுமல ஊரையும் கைப்பற்றினான். இதனைக் குடவாயிற் கீரத்தனார் தம் அகப்பாடலில் (அகம். 44) குறிப்பிட்டுள்ளார். கழுமலம் குட்டுவனுக்கு உரியதென்பதனை 'நற்றேர்க் குட்டுவன் கழுமலம்' என்று சாகலாசனார் தம் அகப்பாட்டில் (அகம். 278) சுட்டியுள்ளார். சோழமன்னன் சேரனுக்குரிய கழுமல நகரைப் போரிற் கைப்பற்றிய செய்திக் குறிப்பு களவழி நாற்பது என்னும் நூலில் 'காவிரி நாடன் கழுமலம் கொண்டநாள்' (36) என்று காணப்படுகிறது. பழமொழியிலும் கழுமலம் பற்றிய குறிப்புள்ளது.

கழுமலம்[2]: தஞ்சை மாவட்டத்தில் உள்ள சீர்காழி என்னும் தலத்துற்கு அமைந்துள்ள 12 பெயர்களுள் கழுமலம் என்பதொன்றாகும். இது தேவாரப் பாடல் பெற்ற தலமாகும். திருக்கழுமலம் என்னும் பெயரில் தேவாரத்தில் பதிகங்கள் பாடப்பெற்றுள்ளன. கழுமலம் சிதம்பரம் மயிலாடுதுறைச் சாலையில் சிதம்பரத்திலிருந்து 17 கி.மீ. தொலைவில் அமைந்துள்ளது. காண்க: சீகாழி அ.மா.ப.

கழைதின் யானையார் சங்கப் புலவர்களுள் ஒருவர். இவர் பாடியதாகப் புறநானூற்றில் வல்வில்ஓரி பற்றிய 204-ஆம் பாடல் மட்டுமே உள்ளது. பாடல்களில் வரும் தொடர்களால் பெயர் பெற்ற தேய்புரிப் பழங்கயிற்றினார் (நற். 284) தொடித்தலை விழுத்தண்டினார் (புறம். 243) ஆகியோரை நோக்கும்போது இவரும் 'கழைதின் யானை' என்ற தொடருடைய ஒரு பாடலைப் பாடியிருக்கலாம் என்றும், அப்பாடல், தொகைநூல்களைத் தொகுப்போர்க்குக் கிடைக்காமல் போயிருக்கலாம் எனவும் ஊகிக்கலாம்.

'ஈயென இரத்தல் இழிந்தன்று; அதனெதிர் ஈயேன்என்றல் அதனினும்இழிந்தன்று; கொள்ளெனக் கொடுத்த லுயர்ந்தன்று அதனெதிர் கொள்ளேனென்றல் அதனினும் உயர்ந்தன்று' என வரும் இவரது புறநானூற்றுப் பாடற்பகுதி, திருக்குறளில் வரும் இரவு,இரவச்சமென்ற அதிகாரங்கட்கு முன்னோடி எனக் கருதுமாறு உள்ளது. க.இரா

கள்ளக் கடத்தல்: சட்ட நெறிகளுக்குட் படாமல் நாடுகளிலிருந்து பொருள்களை வேறு நாடுகளுக்கு எடுத்துச் செல்லுதலும், வேறு நாடுகளிலிருந்து பொருள்களைக் கொண்டு வருதலும் கள்ளக் கடத்தல் எனப்படும். வாணிக அடிப்படையில் செயற்படும் வணிகர் சுங்க வரி செலுத்தாமல் அதனைத் தவிர்க்க மறைமுகமான நடவடிக்கைகளில் ஈடுபடுவதால் இவ் வாணிகம் கள்ளக்கடத்தல் (Smuggling) எனப்படுகிறது. பண்டைக் காலத்திலிருந்து கடல் வழி வாணிகம் தனிச் சிறப்பிடம் பெற்று வளர்ச்சியடைந்து வருகிறது.கடல் வழி வாணிகம் நடைபெற்ற காலத்திலிருந்து கள்ளக் கடத்தல் தொழில் இருந்து வருகிறது. விமானப் போக்குவரத்து மூலம் 20-ஆம் நூற்றாண்டில் பொருள்களை ஏற்றிச் செல்லத் தொடங்கிய பின்பு கள்ளக் கடத்தல் இவ்வழியிலும் நடைபெறத் தொடங்கியது.

கள்ளக் கடத்தல், தனிப்பட்டோர் தாம் எடுத்து வரும் பொருள்களை வாணிக அதிகாரிகளிடம் தெரிவிக்காமல் வாணிகக் கட்டுப்பாடுகள், நடைமுறையிலிருக்கும் சட்டங்கள் ஆகியவற்றை மீறி எடுத்து வருவதனாலும் ஏற்படுகிறது. கள்ளக்கடத்தல் அந் நாட்டினுடைய அயற் செலாவணிச் சட்டங்களையும் மீறி நடைபெறுகிறது. பொதுவாக, சில கவர்ச்சியான பொருள்களாலும், விலையுயர்ந்த தங்கம், வைரம், வெள்ளி போன்ற பொருள்களாலும் கள்ளக் கடத்தல் ஊக்குவிக்கப்படுகிறது. இப் பொருள்களுக்கு எல்லா நாடுகளிலும் தேவை மிகுதியாக இருப்பதால், இத்

தொழிலில் ஈடுபடுவோர் மிகை ஆதாயம் பெறுவதே இதற்கு முக்கிய காரணமாகும்.

நாகரிகம் வளர்ச்சி அடைய அடைய பல புதிய பொருள்கள் கள்ளக் கடத்தலில் விற்பனையா கின்றன. தொழில்நுட்பத் திறனுடன் உயர்தரப் பொருள்களை உற்பத்தி செய்யும் தொழில்மயமான நாடுகள், தொழில்மயமாகாத நாடுகளில் தங்க ளுடைய பொருள்களை முழு அளவில் விற்பனை செய்ய முடியாத நிலை ஏற்படுகிறது. எனவே, அவற்றை விற்பனை செய்ய அவை கள்ளக்கடத்தலில் ஈடுபடுகின்றன. கட்டுப்பாடற்ற வாணிகம் உலகளவில் ஏற்றுக் கொள்ளாத அமைப்பாக இருப்பதனால், உற்பத்தியாகும் பொருள்களை விற்பது சில நாடு களின் தேவைகளுக்கேற்பவும், அந்நாடுகளின் பன் னாட்டு வாணிக நிலையைப் பொறுத்தும் அமைந்து விடுவதால், கள்ளக் கடத்தல் தொழில் வளர்ச்சி யடைகிறது. இன்றியமையாப் பொருள்களை மட்டுமே இறக்குமதி செய்யப் பெரும்பாலான நாடுகள் முயற்சி செய்கின்றன. மூலப் பொருள்கள், உண வுத் தானியங்கள், எரிசக்திப் பொருள்கள், தொழில் வளர்ச்சிக்குத் தேவையான எந்திரங்கள் ஆகியன தடையின்றி இறக்குமதி செய்ய அனுமதிக்கப்படுகின் றன. இப்பொருள்களை எல்லாத் தனியார் நிறு வனங்களும் அரசுத்துறை நிறுவனங்களும் சுங்கத் துறைக்குச் செலுத்த வேண்டிய வரியினைச் செலுத்தியபின்னர்க் கொண்டு வருகின்றன.

பொதுவாக எல்லா நாடுகளுமே ஆடம்பரப் பொருள்களையும், நுகர் பொருள்களையும் இறக்கு மதி செய்வதற்குச் சட்டங்களின் மூலமும், மிக உயர் வான சுங்கவரி விதிப்பதன் மூலமும் தடைகளை ஏற் படுத்தியுள்ளன. இக்காரணங்களால் கள்ளக்கடத் தலில் ஈடுபடுவோர் இப்பொருள்களைத் தேவைப் படும் நாடுகளுக்கு எடுத்துச் சென்று சட்ட முறை யற்ற வாணிகத்தில் ஈடுபடுகின்றனர். எந்தவித வரியையும் கட்டாமல் பொருள்களைக் கடத்துவதால் அவர்களுக்கு மிகை ஆதாயம் கிடைக்கிறது. அண் மைக் காலத்தில் போதைப் பொருள்களைக் கடத்து வது கள்ளக் கடத்தலில் முதன்மைப் பங்கினை வகிக் கிறது. கட்டுப்பாடுகளை மீறிக்கஞ்சா, அபினி, போதை மாத்திரைகள் போன்றவை பேரளவில் கள் ளக் கடத்தல் மூலம், பன்னாட்டு அங்காடிகளில் விற் பனை செய்யப்படுகின்றன. இவற்றைக் கடத்து வோருக்குக் கடுமையான தண்டனை முறைகள் இருப்பினும் இத்தொழிலிலிருந்து மிகை ஆதாயம் வருவதால் அதனையே கருத்தில் கொண்டு உயிரைத் துச்சமாகக் கருதிக் கள்ளக்கடத்தலில் ஈடுபடுகின்ற னர். மலேசியா, சிங்கப்பூர், ஆங்காங்கு (Hongkong) போன்ற நாடுகளில் இத்தொழிலில் ஈடுபடுபவருக்கு மரண தண்டனை அளிக்கப்படுகிறது.

மக்கள் நுகரும் தன்மையையும் விருப்பத்தையும் சட்டங்களால் கட்டுப்படுத்த முடியவில்லை. அயல் நாட்டுப் பொருள்களின் மீதுள்ள மோகம் கள்ளக் கடத்தலுக்குப் பெரும் ஊக்கச் சக்தியாக இருந்து வருகிறது. பரந்த கடற்கரையுள்ள இந்தியா போன்ற நாடுகளில் கடலின் மூலம் நடக்கும் கள்ளக் கடத் தலைக் கட்டுப்படுத்தவே முடியவில்லை. பாகிசுத் தான், பர்மா, நேபாளம், பங்களாதேசம் போன்ற நாடுகளின் எல்லையோரப் பகுதிகளை ஒட்டி இந்தியா இருப்பதால், இப்பகுதிகளில் தரை வழியாக நடக்கும் கள்ளக் கடத்தலையும் தடுக்க முடிவதில்லை.

கள்ளக் கடத்தல் ஒரு நாட்டின் பொருளாதார உறுதித் தன்மையை அசைக்கிறது. இதன் மூலம் நாட்டிற்குள் வரும் பொருள்களும் அதற்குப் பதிலாக நாட்டைவிட்டு வெளியே செல்லும் பொருள்களும் அரசின் அயல்நாட்டு ஏற்றுமதி இறக்குமதிக் கொள் கையைப் பேரளவில் பாதிக்கின்றன. இக் கள்ளக் கடத்தல் தொழில் மூலம் வரும் வருமானம் கறுப்புப் பணமாக மாறுகிறது. கறுப்புப் பணப் பொருளா தாரம் நாட்டின் உண்மையான பொருளாதார அமைப்பைப் பல்வேறு வழிகளிலும் தாக்குகிறது. உலக நாடுகள் பல, பல்வேறு சட்டங்களின் வாயி லாகக் கள்ளக்கடத்தலைக் கட்டுப்படுத்த முயற்சிகள் எடுத்துள்ளன.

சுற்றுலாத் துறை வளர்ச்சி இந்நூற்றாண்டில் பெருமளவில் ஏற்பட்டதாலும் விமானப் போக்கு வரத்து வளர்ச்சியடைந்துள்ளதாலும், பேரளவில் பயணிகள் நாள்தோறும் உலக நாடுகளைச் சுற்றிப் பார்க்கின்றனர். அவர்கள் கொண்டு வரும் பொருள் களும் கள்ளச் சந்தையில் விற்கப்படுகின்றன.

கள்ளச் சந்தையில் விற்கப்படும் பொருள்களுள் குறிப்பிடத்தக்கவை: (1) போதைப் பொருள்கள், (2) அழகுப் பொருள்கள், (3) மின்துறைப் பொருள்கள் (சிறிய வானொலிப் பெட்டி, தொலைக்காட்சிப் பெட்டிகள், தொலைக் காட்சித் தொடர்பான பிற கருவிகள், புகைப்படக் கருவிகள், கடிகாரங்கள்), (4) ஆடை அணிகள்.

இந்திய அரசு கடத்தல் பொருள்களைத் தடுப் பதற்குப் பல சட்டங்களை இயற்றியுள்ளது. குறிப் பாகச் சுங்கவரிச் சட்டங்கள், கடத்தலுக்குட்படும் பொருள்களைக் கடல் வழியாகவோ, விமானங்கள் மூலமாகவோ கொண்டு வந்தால் 300-இலிருந்து 350 விழுக்காடு வரை இறக்குமதி வரியை விதிக்கின்றன. இவ்வரியின் மூலம் அயல்நாட்டிலிருந்து வரும் பயணி

கள் கொண்டுவரும் பொருள்களை ஓரளவுக்குக் கட்டுப்படுத்த முடிகிறது. போதைப் பொருள்களைக் கடத்துவோரைக் கண்டுபிடிப்பதற்குச் சிறப்புப் பயிற்சியாளர்கள் அமர்த்தப்பட்டுள்ளனர். கடல் வழியாக நடக்கும் கள்ளக் கடத்தலைத் தடுக்கக் கடல் காவற்படை (Coastal Guard) அமைக்கப்பட்டுள்ளது. கள்ளக் கடத்தல்காரர்கள், வெகு விரைவாகச் செல்லும் எந்திர விசைப் படகுகளைப் பயன்படுத்துவதால் மையஅரசு கடற்படையின் உதவியோடு கள்ளக் கடத்தலைத் தடுக்க முயற்சிகளை வகுத்துள்ளது.

கடல் காவல் துறையினருக்குத் தேவையான அளவு மிகுவிரைவு எந்திர விசைப் படகுகள் 1980-ஆம் ஆண்டிற்குப் பிறகு கொடுக்கப்பட்டுள்ளன. சுங்கத்துறை அதிகாரிகளிடையே நடக்கும் ஊழலைத் தடுப்பதற்கும் பல முயற்சிகள் மேற்கொள்ளப்பட்டுள்ளன. கள்ளக் கடத்தலைத் தீவிரமான முறையில் தடுக்கும் அதிகாரிகளுக்கு அத் தொழில் தொடர்பானவர்களைப் பிடித்துக்கொடுப்பதன் மூலம் கள்ளக் கடத்தல் பொருள்களின் மதிப்பிலிருந்து ஒரு விழுக்காடு அல்லது இரண்டு விழுக்காடு பணத்தொகை விருது அளிக்கப்படுகிறது. நேர்மையான அதிகாரிகளுக்கு ஊக்கத்தொகை போகப் பல அரசு விருதுகளும் வழங்கப்படுகின்றன. இந்தியாவில் 'அயற் செலாவணி ஒழுங்குமுறைச் சட்டம்' (Foreign Exchange Regulation Act, FERA) மூலம் அயல்நாட்டுச் செலாவணியில் நடக்கும் மறைமுக வாணிகத்தை அரசு கட்டுப்படுத்துகிறது. அண்மைக் காலத்தில் இச் சட்டத்தை மீறிய பல தொழில் நிறுவனங்களின் மீது கடுமையான நடவடிக்கைகள் மேற்கொள்ளப்பட்டன. அதுபோன்றே கள்ளக் கடத்தல்காரர்களை விசாரணையின்றிச் சிறையில் பிடித்து வைப்பதற்கும் 1974-ஆம் ஆண்டு இந்திய உள்நாட்டுப் பாதுகாப்புச் சட்டம் (MISA) பயன்படுத்தப்பட்டது. இப்பிரிவைப் பயன்படுத்தி இந்தியாவில் இயங்கி வந்த பெரும் கடத்தல் வல்லுநர்கள் பலர் கைது செய்யப்பட்டனர்.

இந்தியாவில் 500 கோடியிலிருந்து 600 கோடி உருபாய் வரை கள்ளக் கடத்தல் நடைபெறுவதாகவும், தங்கம் கடத்துவதில் பெரும்பாலானோர் ஈடுபட்டுள்ளதாகவும் ஆய்வுப் புள்ளி விவரங்கள் கூறுகின்றன.

'அயற் செலாவணிப் பாதுகாப்பு, கள்ளக் கடத்தல் தடுப்புச் சட்டம்' (Conservation of Foreign Exchange and Prevention of Smuggling Act-COEFPOSA) என்ற சட்டத்தின் செயற்பாட்டை ஆராய்ந்த சில பொருளியல் அறிஞர்கள் தங்கள் கருத்தைத் தெரிவித்துள்ளனர். அதில், இந்தியாவில் கள்ளக் கடத்தல் மூலம் 'இணையான மற்றொரு அயல் வாணிகம்' (Parallel Foreign Trade) நடைபெறுகிறது என்ற கருத்தும், இக் கள்ளக் கடத்தல் மூலம் நடைபெறும் அயல் வாணிகம் சட்ட அடிப்படையில் நடைபெறும் அயல் வாணிகத்தை விட மிகுதியானது என்ற கருத்தும் அடங்கியுள்ளன. மு.நா.

துணை நூல்:

Aspects of the Black Economy in India, Report of a study by National Insitute of Public Finance and Policy, Ministry of Finance, Government of India, 1985.

கள்ளக்குறிச்சி தமிழ்நாட்டில் தென்னார்க்காடு மாவட்டத்தில் உள்ள ஊர். கள்ளக்குறிச்சி வட்டம் மாவட்டத்தின் மேற்கில், சேலம் கூடலூர் பாதையில் உள்ளது. குறிஞ்சி நில ஊர்கள், குறிச்சி என்ற பெயருடன் பல இடங்களில் உள்ளன. பஞ்சாயத்து ஒன்றிய ஆட்சி இங்கு நிலவுகிறது. இதன் மக்கள்தொகை 26,905 (1981). தெ.பா.

கள்ளத் தயாரிப்பு: ஒருவரை ஏமாற்றும் எண்ணத்தில் ஒரு பொருளைப் போல் மற்றொரு பொருளைத் தயாரிப்பது கள்ளத் தயாரிப்பு (Counterfeit) எனப்படும். ஒரு கள்ளத் தயாரிப்பு மூலப் பொருளைப் போல் துல்லியமாக இருக்க வேண்டும் என்ற அவசியமில்லை. மூலத்தைப்போல் ஓரளவு இருந்தாலே போதுமானது.

இந்தியத் தண்டனைச் சட்டம், பிரிவு 231 இன் படி கள்ள நாணயம் தயாரித்தலுக்கு ஏழாண்டுகள் வரை சிறையும் தண்டத் தொகையும்; பிரிவு 232 இன் படி இந்திய நாயணத்தைப் போன்று கள்ளத் தயாரிப்புச் செய்தலுக்கு ஆயுட்காலச் சிறை அல்லது பத்தாண்டுகள் வரை நீடிக்கக் கூடிய சிறையுடன் தண்டத் தொகையும் தண்டனைகளாகும். ஈண்டு, இந்தியத் தண்டனைச் சட்டம், பிரிவு 231-இல் நாணயம் என்பது பணமாகப் பயன்படுத்தப்படும் பொருட்டு ஓர் அரசு வெளியிடும் அதிகார முத்திரையிட்ட உலோகத்தைக் குறிக்கும்; பிரிவு 232 இல் இந்திய நாணயம் என்பது, இந்திய அரசு அதிகார முத்திரையிட்டு வெளியிட்ட உலோகத்தைக் குறிக்கும். உலோகம் பணமாகப் பயன்படுத்துவது நிறுத்தப்பட்டிருந்தாலும், அது இந்திய நாணயமாகவே கருதப்படும்.

இந்திய நாணயத்தில் பண்டமாற்று நாணயங்களான சிப்பிகள் (Cowries), முத்திரையிடப்படாத செப்புக் கட்டிகள், பதக்கங்கள் (இவைகள் இரண்டும்

பணமாகப் பயன்படுத்தப்படினும்) போன்றவை நாணயங்களாகக் கருதப்பட மாட்டா. ஆனால், நிறுவனத்தின் (Company) உரூபாயாக வெளியிடப்பட்ட நாணயம், இந்திய அரசின் அதிகாரத்தின்படி முன்பு பணமாகப் பயன்படுத்தப்பட்ட 'பரூக்காபாத்' (Farrukhabad) உரூபாய் போன்றவை இந்திய நாணயங்களாகக் கருதப்படும்.

அரசு முத்திரை: வருவாய்க்காக அரசு முத்திரையைக் கள்ளத்தனமாகத் தயாரிப்பவர்கள், இந்தியத் தண்டனைச் சட்டம், பிரிவு 255 இன் கீழ் ஆயுட்காலச் சிறை அல்லது பத்தாண்டுகள் வரை சிறை மற்றும் தண்டத் தொகைபோன்ற தண்டனைகள்விதித்துத் தண்டிக்கப்படுவர். பு.வே.

கள்ளமனம்: ஒருவருக்குச் சட்டவிரோதமான ஆதாயத்தையோ மற்றொருவருக்குச் சட்டவிரோதமான இழப்பையோ விளைவிக்கும் உட்கருத்துடன் எதையேனும் செய்கிற எவரும் அதைக் கள்ளமனத்துடன் (Dishonestly) செய்வதாகக் கருதப்படுவர்.

செயலொன்று கள்ளமனத்துடன் கூடியது என்பதற்குப் பின்வரும் இரண்டு கூறுகள் மெய்ப்பிக்கப்படுதல் வேண்டும். 1) ஒருவருக்குச் சட்ட விரோதமான ஆதாயத்தை ஏற்படுத்தியிருத்தல் வேண்டும். 2) மற்றொருவருக்குச் சட்டவிரோதமான இழப்பை ஏற்படுத்தியிருத்தல் வேண்டும்.

சட்ட முரணான பயன், சட்டமுரணான இழப்பு என்பது பொருள் தொடர்புடையதாக இருத்தல் வேண்டும்.

இச்சொல், இந்தியத் தண்டனைச் சட்டப் பிரிவுகள் 378 (திருட்டு), 383 (அச்சுறுத்திப் பறித்தல்), 390 (கொள்ளையடித்தல்), 403 (சொத்தை நேர்மையற்ற முறையில் கையாடல்), 411 (திருட்டுச் சொத்தை நேர்மையற்ற முறையில் பெறுதல்) ஆகியவற்றில் பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளது. பு.வே.

துணை நூல்:

V.V.Raghavan, Law of Crimes (A hand book), Orient Law House, Allahabad. 1980.

கள்ளிக்குடிப் பூதம்புல்லனார்: ஊரால் பெயர் பெற்ற சங்கப் புலவர்களுள் இவரும் ஒருவர். கள்ளிக்குடி மதுரைக்கும் விருதுநகர்க்கும் இடையில் உள்ளது. இப்பெயர் தாங்கிய ஊர் நெல்லை மாவட்டத்திலும் உள்ளதாகச் சொல்லப்படுகிறது. 'பூதம் புல்லர்' என்பதற்கான பெயர்க் காரணம் தெரியவில்லை. இவர் பூதங்களை வழிபட்டவராக இருக்கலாம். 'புல்லினத்து ஆயர்' என்னும் வழக்கு மருவிப் புல்லர் என்றும் ஆகியிருக்கலாம். குறுந்தொகையின் 190-ஆம் பாடல் இவரால் பாடப்பெற்றது. முல்லைத் திணையில் அமைந்த இப்பாடல், 'பிரிவிடை ஆற்றாளாகிய தலைமகள் தோழிக்குச் சொல்லியது'என்னும் துறையில் அமைந்தது.

'என் செறிவளை நெகிழச் செய்பொருட்கு அகன்றார் தலைவர்; பாம்பின் பசிய தலை அறுந்து விழும் படியாக எழும் இடி முழக்கம் கேட்கும் இரவுப் பொழுதில், ஆக்களைத் தேடிச்செல்லும் பொலி காளையின் கழுத்திலுள்ள ஒற்றை மணியின் குரல் தலைவனின் காதில் விழுமா?' என்று ஏக்கத்தோடு குறிப்பிடுகிறாள் தலைவி.

நற்றிணை 333-ஆம் பாடலும் இவராற் பாடப் பெற்றதாகும். பாலைத் திணையில் அமைந்த இப் பாடல் 'பொருள் வயிற் பிரிவின்கண், ஆற்றாளாகிய தலைமகளைத் தோழி வற்புறுத்துவது' என்னும் துறையில் அமைந்தது.

இதிலும், 'அரும்பொருட்கு அகன்ற காதலர்' என்னும் தொடர் வருகின்றது. 'பூ நுதல் யானையொடு புலி பொருது உண்ணும் சுரன்' கடந்து சென்ற நம் காதலரை நாம் கருதும்போதெல்லாம் சுவரின் கண்ணே பல்லி சொல்லா நின்றதாதலின் அகன்று போகிய காதலர் விரைவில் வருவர் எனத் தோழி தேற்றுகிறாள். மு.த.

கள்ளிலாத்திரையனார்: இவர் கடைச் சங்கப் புலவர்களுள் ஒருவர். இவர் பாடிய பாடல்களாகப் புறநானூற்றில் இரு பாடல்களும் (175, 389) குறுந்தொகையில் ஒரு பாடலும் (293) கிடைத்துள்ளன. டாக்டர் உ.வே. சாமிநாதையர் தம் புறநானூற்றுப் பதிப்பில் இவர் தொண்டை நாட்டிலுள்ள திருக்கள்ளில் என்னும் ஊரினர் என்றும் அத்திரிகுலத்தில் தோன்றியதால் ஆத்திரையனார் என்ற பெயர் பெற்றாரென்றும், அந்தணர் குலத்தினர் என்றும் குறிப்பிட்டுள்ளார். இக்காலத்தில் கள்ளில் என்னும் ஊர் திருக்கள்ளம் என்று வழங்கப்பெறுகிறது. குறுந்தொகைப் பாடலின் முதல்வரி 'கள்ளில் கேளிர் ஆத்திரை உள்ளூர்' என்று இருப்பது கொண்டு, அந்த அரிய தொடர் அடிப்படையில் 'கள்ளில் ஆத்திரையனார் என்று பெயர் பெற்றார் என்று கூறுவாருமுளர். இப்புலவர் குறுந்தொகைச் செய்யுளில் ஆதி அருமன் என்னும் வள்ளலையும், புறநானூற்றின் இரு செய்யுள்களிலும் வேங்கடத்தை ஆண்ட ஆதனுங்கன் என்ற கொடைவள்ளலையும் சிறப்பித்துப்

பாடியுள்ளார். கள்ளுண்ண விரும்பி ஆய்த்தத்தோடு சென்றவன் அது கிடைக்காது நுங்குக் காயைத்தின்று வந்தது போலப் பரத்தையை விரும்பிச் சென்ற தலைவன் அவளைப் பிரிந்து தலைவியை நோக்கி வந்தமை குறித்துத் தோழிக்கு வாயில் மறுத்தல் என்னும் துறையில் குறுந்தொகைப் பாடல் அமைந்துள்ளது. 'ஊழ் மாறு அலைப்ப வருமேசேயிழை' என்று தலைவன் வரவையும், 'அளியேன் யானே' என்று தன் நிலையையும் தலைவி கூறும் திறம், மிகவும் இன்பம் தரத்தக்கது.

இவர்தம் புறப்பாடல்களிலிருந்து இப்புலவர் ஆதனுங்கன் என்ற வள்ளலிடம் காட்டிய நன்றிமறவாமைச் சிறப்புத் தெற்றெனப் புலப்படுகிறது. 'ஆதனுங்க! என் நெஞ்சம் திறப்போர் நிற்காண்குவரே' என்று கூறுவதனால் அவ்வள்ளல் புலவர் நெஞ்சத்தில் முழுமையாக இடம் பெற்றிருந்தமை புலனாகிறது. இருபாடல்களும் பாடாண் திணையின் இயன்மொழித் துறையில் அமைந்துள்ளன.

இரா.ச.

கள ஆய்வு முறை: கள ஆய்வு என்பது, ஆய்வாளர் தாம் திட்டமிட்டுள்ள ஆய்விற்காகக் களத்திற்கு நேரிற்சென்று, தகவலாளியைச் சந்தித்து, உரையாடித் தரவினைச் சேகரிப்பதாகும். இதனை நேர்முகக் களஆய்வு முறை (Direct Field Method) எனலாம். பிறிதொரு முறை மறைமுக ஆய்வாகும் (Indirect Method). இதில் அஞ்சல் வழியாகத் தரவு திரட்டும் முறைமேற்கொள்ளப்படும். ஆய்வாளர் களத்திற்கு நேரிற்செல்லாமல், வினா ஏட்டினை அச்சடித்து அஞ்சல் வழியாகத் தகவலாளிகட்கு அனுப்பி, அவர் தரவினை எழுதி அனுப்பும்படி செய்து பெற்றுக்கொள்ளுதலாகும். கள ஆய்வின்மூலம், பலதுறையினரும் தத்தம் ஆய்விற்குத் தரவு திரட்டலாம். மொழியியலரும், தம் ஆய்விற்கு இம்முறையில் கள ஆய்வு நடத்துகின்றனர். அதனை 'மொழியியல் கள ஆய்வுமுறை' (Linguistic Field Method) என்பர். நாட்டுப்புறவியலும், மானிடவியலும்கூட கள ஆய்வு சார்ந்த துறைகளாகும்.

கள ஆய்வு நடத்தத் திட்டமிடும் ஆய்வாளர், ஒரு முன்னோடிக் கள ஆய்வினை மேற்கொள்ள வேண்டும். முன்னோடி ஆய்விலிருந்து கிடைக்கும் அடிப்படைச் செய்திகளின் மூலமே முறையான கள ஆய்வினைத் திட்டமிட்டுச் செயலாற்றமுடியும்.

மொழியியல் கள ஆய்விற்குத் திட்டமிடுகின்றவர்கள், தங்கள் குறிக்கோள் என்ன என்பதையும் தங்களுக்குள்ள கால அளவினையும் உறுதி செய்து கொண்டு அதனைத் தொடங்கவேண்டும். ஓர் ஆய்வாளர் ஒரு மொழியையோ அதன் கிளைமொழி ஒன்றினையோ ஆராய விரும்பினால் அப்பேச்சுமொழி வழங்கும் இடம், பரப்பளவு, மக்கள் தொகை, செய்யும் தொழில், தட்பவெப்பநிலை, அவர்கள் அறிந்துள்ள மொழிகள் (தாய்மொழி மற்றும் பிறமொழிகள்), இனம், சமயம், சாதி, பண்பாடு, சமூக அமைப்பு, உணவு முறைகள், தங்கும் இடம், போக்குவரத்து வசதி என அம்மொழி பேசுகிற மக்களைப் பற்றிய செய்திகளைத் திரட்டி அறிந்துகொள்ள வேண்டும். மேலும், ஆய்வாளர் தமக்கு முன், அத்துறையில் அம்மக்களைப் பற்றியும் மொழியைப் பற்றியும் வெளிவந்துள்ள தகவல்களைத் தொகுத்து வைத்துக் கொள்ளவேண்டும். ஆய்வாளர், தம் தரவு அமையவேண்டிய அடிப்படையில், அவை தகவலாளிகளிடமிருந்து வினாவிற்கு ஏற்ற விடையாக வரும் முறையில் வினாப்பட்டியலை அமைத்துக்கொள்ள வேண்டும். ஏனெனில், நல்ல வினா ஏடு அமைக்கப் பட்டுவிட்டால், களப்பணி நன்றாக அமையும். ஆதலின், வினாஏடு (Questionnaire) அல்லது பட்டியல் (Schedule) கள ஆய்விற்கு இன்றியமையாத கருவியாகும். அடுத்த முக்கியமான பணி கள ஆய்வினை எம்மொழி வழங்கும் பகுதியில் அல்லது நாட்டில் எந்தெந்த ஊர்களில் நடத்தவேண்டும் என்று தீர்மானிப்பதாகும். கள ஆய்விற்குத் தேர்ந்தெடுக்கப் படும் இடங்களின் எண்ணிக்கை, ஓர் இடத்திற்கும் மற்றோர் இடத்திற்கும் இடையில் உள்ள தூரம், அந்தந்த ஊரின் மக்கள்தொகையின் அளவு போன்றவற்றைக் கருத்திற் கொண்டு அமைதல் நல்லது.

இடங்களைத் தேர்ந்தெடுக்கும்போது எவ்வளவு கவனம் செலுத்துகிறோமோ அவ்வளவு கவனம், தகவலாளிகளைத் தேர்ந்தெடுப்பதிலும் இருக்கவேண்டும். ஒவ்வொரு ஊரிலும் ஒன்றுக்கு மேற்பட்ட இனத்தவர் அல்லது சாதியினர், வெவ்வேறு தொழில் செய்வோர், அவர்களுள் ஆண்-பெண் விகிதம், படித்தோர்-படிக்காதோர், சிறியவர்-பெரியவர்-நடுத்தர வயதினர் போன்ற விவரங்களை அறிந்து, கள ஆய்வின் நோக்கத்திற்கு ஏற்பத் தகவலாளிகளைத் தேர்ந்தெடுக்கவும், எண்ணிக்கையை வகுத்துக்கொள்ளவும் வேண்டும்.

கொள்கையளவில், அம்மொழியைப் பேசுகிற அனைவருமே தகவலாளிகளாய்ச் செயற்படத் தகுதி படைத்தவர்களே. ஆனால், அவர்களுள் ஒரு சிலரே நல்ல தகவலாளிகளாக இருந்து, ஆய்வாளர் கேட்கும் வினாக்களுக்குச் சரியான விடையளிக்க முடியும். ஆய்வாளர் தம்முடைய முன்னோடி ஆய்வில் பலரைப் பேட்டி கண்டு, அவர்களுள் ஒருவரையோ ஒன்றுக்கு

மேற்பட்டவரையோ தேர்ந்தெடுக்கவேண்டும். தகவலாளி நன்கு பேசக் கூடியவராகவும், நல்ல உடல் நலமும் மன நலமும் உடையவராகவும், நன்கு பழகக் கூடியவராகவும் இருக்கவேண்டும். பண்பாட்டிற் கிணங்க, ஆய்வளார் ஆடவரானால் தகவலாளிகளை ஆடவராகத் தேர்ந்தெடுப்பது பேட்டி நிகழ்த்த நல்ல வாய்ப்பாக அமையும். பொதுவாகப் பெண் தகவலாளர்களுடன் பேட்டி நிகழ்த்த ஒரு பெண் ஆய்வாளரால் சிறப்பாக அணுக முடியும்.

கள ஆய்வின் நோக்கத்திற்கேற்பவே தகவலாளியைத் தேர்ந்தெடுக்க வேண்டும். ஆய்வுகளைப் பொதுவாகப் பின்வருமாறு வகைப்படுத்தலாம்.

1. ஒரு நாட்டில் உள்ள மொழிகளைப் பற்றிய ஆய்வு (Linguistic Survey of a Country or Nation)
2. ஒரு மொழியின் கிளைமொழிகளை-வட்டாரக் கிளைமொழிகளைப் பற்றிய ஆய்வு (Dialect Survey of a Language)
3. ஒரு மொழியின் சமுதாயக் கிளைமொழிகளைப் பற்றிய ஆய்வு (Survey of Social Dialects of a Language)
4. தொழில் பேச்சு வழக்குகளைப் பற்றிய ஆய்வு (Survey of Occupational Vocabulary of a Language)
5. நாட்டுப்புற இலக்கியமான நாடோடிப் பாடல்கள், கதைகள், விடுகதைகள், மற்றும் கதைப் பாடல்கள் முதலியவை பற்றிய ஆய்வு.

களப்பணிக்கு ஆய்வாளர் செல்லும்பொழுது முன்கூட்டியே நன்கு திட்டமிட்டுக் கொண்டு, பேட்டி காண்பதற்குத் தேவையான எழுதுபொருள், ஒலிப்பதிவு நாடாக்கள், கருவி முதலியனவும் கொண்டு செல்வதோடு தங்குவதற்கு ஏற்ற இடம் உணவு, உடைகள், முதலியவற்றிற்குரிய ஏற்பாடுகளையும் செய்துகொள்ளவேண்டும். களத்தில் பேச்சினைப் பதிவு செய்ய மின்சாரம் மற்றும் உலர் மின் கலங்களின் மூலம் (Battery) இயங்கும் கருவியே சிறந்தது. எளிதில் எடுத்துச் செல்லத்தக்க கருவியைத் தேர்ந்தெடுத்துக்கொள்ள வேண்டும்.

களப்பணியில் தகவலாளிகளைப் பேட்டி காணும் பொழுது பயன்படுத்த வினாஏடும், வினாப்பட்டியலும் இன்றியமையாதனவாகும். அவற்றை நல்ல முறையில் அமைத்துவிட்டால் கள ஆய்வில் எதிர் பார்த்த பயனை அடையலாம். வினாஏடு அல்லது வினாப்பட்டியல் என்பது ஒருவர் சேகரிக்க வேண்டிய செய்திகளைக் கண்டறிய உதவுவதாகும். ஒருவர் எடுத்துக்கொண்ட தலைப்பிற்கேற்ப நன்கு சிந்தித்து வினாக்களை அமைக்கவேண்டும். தெளிவாக, தொடர்புடையதாக, வரிசையாக, வினாக்கள் அமைக்கப்படவேண்டும். தகவலாளி தரும் விடையை எழுதிக்கொள்ளத்தக்க இடைவெளி விட்டு வினாக்கள் ஒன்றன்பின் ஒன்றாக இருக்கவேண்டும். முதற்பகுதியில் தகவலாளியின் பெயர், முகவரி, பெற்றோர், தாய்மொழி, அறிந்த பிறமொழிகள், வருமானம், வயது, சமுதாயப்பிரிவு, கல்வித்தகுதி போன்ற செய்திகளைக் கேட்டுக் குறித்துக்கொள்ளவேண்டும்.

வினா ஏட்டினை, கட்டமைப்புடைய வினா ஏடு (Structured Questionnaire), கட்டமைப்பிலா வினா ஏடு (Unstructured) என்று பிரிக்கலாம். மேலும் வரையறுத்த வடிவமுடைய வினா ஏடு (Closed form Questionnaire), பரந்த வடிவமுடைய வினா ஏடு (Open end Questionnaire) என்றும் வகைப்படுத்தலாம். பேட்டியின் வழிகாட்டி எனக் கருப்பொருளை மட்டும் குறித்துக்கொண்டு (Interview Guide) அதன் அடிப்படையில் உரையாடல் மூலம் செய்தி சேகரிக்கலாம். வினாப்பட்டியலை, உற்று நோக்கு நிரப்பும் பட்டியல் (Observation Schedule) என்றும், ஆவணப் பட்டியல் (Document Schedule) என்றும் பிரிக்கலாம்.

பேட்டி என்பது, ஆய்வாளர் தகவலாளியைச் சந்தித்து வினாக்களைக் கேட்டும் உரையாடியும் செய்திகளை அறிந்து எழுதிக்கொள்வதாகும். இதனைத் திறம்படச் செய்ய ஆய்வாளரின் முழுத் திறனும் பயன்படுத்தப்படவேண்டும். இருவரும் (ஆய்வாளர், தகவலாளி) நல்ல நண்பர்கள் என்ற நிலையில் இருந்து ஒருவர் மற்றொருவரை நன்கு புரிந்து கொண்டு, தரவினைச் செப்பமுடையதாகப் பெற வழிவகை செய்துகொள்ளவேண்டும். ஆய்வாளர் தகவலாளி புரிந்துகொள்ளும் முறையில் வினாக்கள் அமைத்து, அவர் கூறும் தக்க விடையை எழுதிக் கொள்ளவேண்டும். ஆய்வாளர், தமக்கு ஏற்ற விடையைக் கூறும்படி வலியுறுத்தக்கூடாது. இயல்பான விடையை ஏற்றுக்கொண்டு, அதனை ஆராயவேண்டும். விடையையொட்டி மேலும், அது தொடர்பான சில செய்திகளைப் பெறத் துணை வினாக்களையும் ஆய்வாளர் கேட்டுச் செய்திகளைப் பெறலாம். பேட்டியை ஐந்து வகையாகப் பிரிப்பர். அவை, 1. கட்டமைப்புப் பேட்டி (Structured Interview), 2. கட்டமைப்பிலாப் பேட்டி (Unstructured Interview), 3. ஒருமுகப்படுத்தும் பேட்டி (Focussed Interview), 4. பன்முறை நிகழும் பேட்டி (Repeated Interview), 5. ஆழ்ந்த பேட்டி (Depth Interview) எனப் படும்.

வினாப் பட்டியலை உற்றுநோக்கி நிரப்பும் பட்டியல், ஆவணப் பட்டியல் என்றும் வகைப்படுத்த லாம். மொழியியலிலும், நாட்டுப்புற மற்றும் சமு தாய மொழியியலிலும் ஒருவர் அல்லது ஒரு சமூகத் தினர் எவ்வாறு செயற்படுகின்றனர், அவர்தம் பழக்க வழக்கங்கள் யாவை, எவ்வாறு பேசுகிறார்கள் என் பனவற்றை ஆய்வாளர் உற்றுநோக்கி நிரப்ப இப் பட்டியல் உதவும். ஆவணங்கள், நிகழ்வு, வரலாறு போன்றவற்றிலிருந்து ஆய்வாளர் தரவு திரட்ட ஆவணப்பட்டியல் துணைசெய்யும். இந்திய மொழி யியல் பரப்பாய்வு (Linguistic Survey of India) செய்த கிரையர்சன் (Grierson) மூன்று வகையான வினா ஏடுகளையே பயன்படுத்தினார் என்பது குறிப் பிடத்தக்கது. ஆய்வாளரும் தகவலாளியும் நேரடிப் பேட்டியின்பொழுது கலந்துரையாடி, திரட்டும் தரவு செம்மையானதாகவும் நம்பத் தகுந்ததாகவும் முழுமை பெற்றதாகவும் அமையும் என்பதில் ஐய மில்லை. பேட்டி கண்டு தரவுகளைத் திரட்டுவது ஒரு கலை.

கள ஆய்வின்பொழுது, ஆய்வாளர் தாம் சேக ரித்த தரவினை உடனுக்குடன் ஆராய்ந்து, ஒப்பு நோக்கி, முதல் பேட்டியின்பொழுது விடுபட்ட செய்தி களையும், குறிப்பெடுத்துக்கொள்ள வேண்டியவற்றை யும் திட்டமிட்டு, அடுத்த பேட்டிக்குத் தம்மை ஆயத்தம் செய்துகொள்ளவேண்டும். இதனை நைடா (E.A. Nida) களப்பணியில் பகுப்பாய்வு முறை என்று கூறுகிறார். பேட்டியில் கேட்கப்படும் வினாக்கள், தகவலாளிக்கு எளிதில் புரிந்துகொள்ளும் முறையில் அமைந்திருக்கவேண்டும். வினாக்களை ஐந்து பெரும் பிரிவாக அமைக்கலாம். அவை: 1. பெயர்கூறும் வினாவகை, 2. நிறைவுசெய்ய வேண்டிய வினாவகை, 3. உரையாடல் வினாவகை, 4. கூறியபடி மாற்றும் வினாவகை, 5. திருப்பிக் கேட்கும் வினாவகை ஆகும்.

தகவலாளிகளிடமிருந்து மொழிச் செய்தியைத் திரட்டும்பொழுது, முதலில் சொற்களையும் பின்னர்ச் சிறுசிறு சொற்றொடர்களையும் கேட்டு எழுதிக் கொள்ள வேண்டும். அச்சொற்களைத் திருப்பிக் கூறி, தாம் எழுதிக்கொண்ட ஒலிக்குறிப்பு சரிதானா என்று உறுதிப்படுத்திக்கொள்ளவேண்டும். இம்முறை யினால் தரவின் தரம் உயர்வதுடன், தகவலாளிக்கும் ஆய்வாளர்மீது நம்பிக்கையும் உருவாகிறது. சொல் லடுக்குகளைத் திரட்டுவதே (Paradigms) மிகவும் கடினமான செயலாகும். ஆதலால், அக்கூறுகள் வாக்கியங்களில் வரும்படி அமைத்துக் கேள்விகள் கேட்கவேண்டும். தான் எதிர்பார்க்கும் ஒலியையோ, சொல்லையோ, இலக்கணக் கூற்றினையோ தகவ லாளிக்கு நேரடியாக உச்சரித்துக் காட்டக்கூடாது. ஏனெனில், தகவலாளி அதனைக் கேட்டு, திருப்பிக் கூறுவதற்கு அது வழிவகுக்கும்; ஆதலால் கள ஆய் வில், ஆய்வாளர் தம்முடைய திறமையினால், சேகரிக் கும் செய்தியின் தரத்தையும் அளவினையும் கொண்டு தான், ஆய்வின் முடிவு சிறப்பாக அமையும். கள ஆய்வு இன்று பலதுறைகட்கும் இன்றியமையாத ஒரு பகுதி யாக விளங்குவதில் வியப்பில்லை. இதனை ஆய் வாளர்கள் கற்றறிந்து செயற்படவேண்டும். கோ.சீ.

துணை நூல்கள்:

சீனிவாசவர்மா, கோ., கிளைமொழியியல் (இரண்டாம் பதிப்பு), அண்ணாமலைநகர், 1986.

Nida, E.A., (Second Edition) Morphology: The Descriptive Analysis of Words, Ann Arbor, The University of Michigan Press, 1949.

Samarin, William, J., Field Linguistics: A Guide to Linguistic Field Work, Holt, London, 1967.

களங்காய்க்கண்ணி நார்முடிச்சேரல், பதிற்றுப்பத்தால் அறியலாகும் சங்க காலச் சேர மன்னர்களுள் ஒருவன். இவன் தந்தை இமய வரம் பன் நெடுஞ்சேரலாதன்; தாய் நெடுஞ்சேரலாதனின் இரண்டாம் மனைவி வேளாவிக் கோமான் பதுமன் தேவி. பதிற்றுப்பத்துச் சேரமன்னர்களுக்கு, மருமக் கள் தாய உரிமை கூறுவோர், இம்மன்னனின் தந்தை வேளாவிக்கோ என்றும், தாய் பதுமன்தேவி என்றும், இமயவரம்பன் நெடுஞ்சேரலாதன் மாமன் முறையி னன் என்றும் கூறுவர். நார்முடிச் சேரல்மீது, காப்பி யாற்றுக் காப்பியனார் பதிற்றுப்பத்தின் நான்காம் பத்தினைப் பாடிச் சிறப்பித்துள்ளார். இம்மன்னன் 25 ஆண்டுகள் ஆட்சிபுரிந்தான் பதிற்றுப்பத்தின் நான் காம் பதிகம் குறிப்பிடுகிறது. இம்மன்னன் பெயர், களங்காயினால் கண்ணியும், நாரால் முடியும், அமைத்துச் சூடியவன் என்னும் பொருளில் அமைந்த காரணப் பெயராகக் காணப்படுகிறது. காப்பியாற்றுக் காப்பியனார் தம் பதிற்றுப் பத்துப் பாடலில் களங் காய்க் கண்ணி நார்முடிச் சேரல் என்றே குறிப்பிட் டுள்ளார். கல்லாடனாரும் தம் அகநானூற்றுப் பாடல் ஒன்றில் இப்பெயரையே சுட்டிப் பாடி யுள்ளார். எனவே, இம்மன்னன் இப்பெயராலேயே புலவர் உலகில் மிக்க செல்வாக்குப் பெற்றுத் திகழ்ந்தமை புலனாகிறது. இம்மன்னன் பூழி நாட்டின்மீது படையெடுத்துச் சென்று அதனை அகப் படுத்திக் கொண்டான் என்றும், கடம்பின் பெரு வாயில் என்னுமிடத்தில் நன்னன் என்பானொடு போர் செய்து, அவனது வாகை மரத்தினை வெட்டி

வென்றான் என்றும், மேலும் இவன் பல போர்கள் புரிந்து களவேள்வி வேட்டதோடு, தன்னாட்டில் தளர்ச்சியுற்ற குடிகளை வளப்படுத்தினான் என்றும் இவன் மீது பாடப்பெற்ற பதிற்றுப்பத்து நான்காம் பத்தின் பதிகம் குறிப்பிடுகிறது. இவன் நெடுமிடல் என்னும் அஞ்சியொடு போர் செய்து அவனை வலியழித்தான் என்று காப்பியாற்றுக் காப்பியனார் குறிப்பிட்டுள்ளார். பெருவீரனாக விளங்கிய இம்மன்னன் பெருங்கொடையாளனாகவும் விளங்கியுள்ளான். இதனை, 'பகைவர் ஆரப் பழங்கண் அருளி, நகைவர் ஆர நன்கலம் சிதறி' (பதிற்.37) என்று காப்பியாற்றுக் காப்பியனார் இலக்கிய நயம்படக் குறிப்பிட்டுள்ளார். தன் மீது பாடப்பெற்ற பதிற்றுப்பத்தின் நான்காம் பத்துப் பாடல்களுக்காகக் காப்பியாற்றுக்காப்பியனாருக்கு (பதிற். 31-40) இம்மன்னன் நாற்பது நூறாயிரம் பொன் பரிசளித்ததோடு, தான் ஆள்வதில் பாகமும் கொடுத்துச் சிறப்பித்தான். அ.மா.ப.

களப்பிரர்: கடைச்சங்கம் மருவிய காலமான கி.பி. 3-ஆம் நூற்றாண்டு தொட்டு முதற்பாண்டியப் பேரரசு தோன்றிய காலமான கி.பி. 6-ஆம் நூற்றாண்டுக்கு இடைப்பட்ட காலத்தில் தமிழகத்தில் சிதறுண்டபிரிவினராகப் பல இடங்களில் அரசோச்சியவர்கள் களப்பிரர். அவர்கள் யாரென்பது இதுகாறும் திட்டவட்டமாகத் தெளிவுபடுத்தப்படவில்லை. தமிழ் நாவலர் சரிதை, பெரியபுராணம், யாப்பருங்கலக் காரிகை, அகநானூறு, கல்லாடம் போன்றவற்றுள் களப்பிரரைப் பற்றிய குறிப்புகள் உள்ளன. முதலாம் நந்திவர்மன் இரண்டாம் நந்திவர்மன் போன்ற பல்லவ மன்னர்களின் கூரம் பட்டயம், காசாக்குடிப் பட்டயம் ஆகியன பல்லவர்கள் களப்பிரரை வென்ற செய்தியினைக் கொண்டுள்ளன. பாண்டியன் பராந்தக நெடுஞ்சடையனின் வேள்விக் குடிப்பட்டயம் கடுங்கோன் என்ற பாண்டிய மன்னன் 'களப்பிரனென்னுங் கலியரசனை' வென்றடக்கிப் பாண்டியராட்சிதனைப் புத்துயிர் பெறச் செய்த செய்தியைக் கூறுகிறது. பராந்தக வீரநாராயணனின் தளவாய்புரச் செப்பேடு இச்செய்தியினை உறுதிசெய்கிறது. இரண்டாம் விக்கிரமாதித்தன் என்ற சாளுக்கிய வேந்தனின் நெரூர்ப்பட்டயமும் களப்பிரரை வென்ற செய்தியைக் கூறுகிறது. காஞ்சி வைகுந்தப் பெருமாள் கோவில் கல்வெட்டில் நந்திவர்ம பல்லவ மல்லனது முடிசூட்டு விழாவிற்கு 'முத்தரையன்' என்பான் வந்ததாகக் கூறப்பட்டுள்ளது. அவனைக் களப்பிரர் இனத்தவனென அறிஞர் சிலர் கருதுகின்றனர். செந்தலைத் தூண் கல்வெட்டில் காணப்படும் பெரும்பிடுகு முத்தரையன், கள்வர் கள்வன் எனப்படுவதால் அவன் களப்பிரருடன் இணைத்துப் பேசப்படுகிறான். எண்ணற்ற கன்னடக் கல்வெட்டுகள் அவர்களை களப்பு நாட்டவரெனக் கூறுகின்றன. 'வட்டாரதகெ' என்ற நூலும் இதனை உறுதி செய்கிறது. எவ்வாறிருப்பினும் சங்கம் மருவிய காலத்தில் தமிழகத்தில் ஏற்பட்ட அரசியல் பின்னடைவு காரணமாகக் கருநாடகப் பகுதியின்றும் ஊடுருவித் தமிழகத்தின் ப பகுதிகளிலும் பரவி ஆங்காங்கு களப்பிரர், களப்பாள , முத்தரையர் போன்ற பல பெயர்களில் ஆட்சி செய்திருத்தல் வேண்டுமென்பது ஏற்புடையதே. களப்பிரர் தமிழகத்தில் புகுந்தமையால் தமிழகத்தின் இலக்கியம், சமயக் கோட்பாடு ஆகியவற்றில் மாற்றங்கள் ஏற்பட்டன. ஏறத்தாழ மூன்று நூற்றாண்டுகள் இடைவெளிக்குப் பின்னர் அவர்களது ஆட்சி மறைந்தது.

மா.கா.

களரியாவிரை: இது தலைச்சங்கப் புலவர்கள் இயற்றிய நூல்களுள் ஒன்று. இச்செய்தி, 'நெடியோன் குன்றமும் தொடியோள் பௌவமும், தமிழ் வரம் பறுத்த தண்புனல் நன்னாடு' எனத் தொடங்கும் சிலப்பதிகார வேனிற்காதையடிகளுக்கு அடியார்க்கு நல்லார் எழுதிய உரையில் தெரிய வருகிறது. தலைச்சங்கம் பற்றி இவர் குறிப்பிடுமிடத்து 'முதலூழியிறுதிக்கண் தென்மதுரையகத்துத் தலைச்சங்கத்து அகத்தியனாரும் இறையனாரும் குமரவேளும் முரஞ்சியூர் முடிநாகராயரும் நிதியின் கிழவனும் என்றிவருள்ளிட்ட நாலாயிரத்து நானூற்று நாற்பத்தொன்பதின்மர் எண்ணிறந்த பரிபாடலும் முதுநாரையும் முதுகுருகும் களரியாவிரையும் உள்ளிட்டவற்றைப் புனைந்து தெரிந்து நாலாயிரத்து நானூற்று நாற்பதிற்றியாண்டு இரீஇயினார் காய்சின வழுதி முதல் கடுங்கோன் ஈறாயுள்ளார் எண்பத்தொன்பதின்மர்' என்று தெரிவிக்கிறார். இச் செய்தியைச் சங்கச் செய்திகளை வெளியிடும் ஒரு பழைய அகவற் பாடற் பகுதியும் உறுதி செய்கிறது.

'செந்தமிழோர் புரிந்த செய்யுட் பெரும்பரி பாடலும், முதுமையடுத்த நாரையும் குருகும், கதியுறச் செய்த களரியா விரையும்' எனவரும் பாவடிகளிலும் (சிலப். உரைப். அடிக்குறிப்பு) அடியார்க்கு நல்லார் குறித்த முறையிலேயே நூற்பெயர்கள் குறிக்கப்பட்டிருத்தல் காணலாம். பரிபாடல் என்பது இசையமைதியுடையது ஆதலின் அதனை அடுத்துவரும் முதுநாரை முதுகுருகு களரியாவிரை என்பனவும் இசைப்பா நூலாதல் வேண்டும் எனக் கருதலாம். இறையனாரகப் பொருளுரையிலும் இந்நூல் தலைச்சங்க நூல்களுள் ஒன்றாகவே குறிக்கப்பட்டிருத்தல் காணலாம் (இறை 1 உரை). இறந்துபட்ட தமிழ் நூல்களுள் இதுவும் ஒன்றாகும். மு.ச.

களவழி நாற்பது: பதினெண் கீழ்க்கணக்கு நூல்களுள் ஒன்று களவழி நாற்பது. களம் என்பது

போர்க்களத்தைக் குறிப்பதாகும். போர்க்களத்தில் நிகழ்ந்த நிகழ்ச்சிகளை கூறுவது இந்நூல்.

சங்க இலக்கியங்களில் போர்ச் செய்திகள் தனித் தனிப் பாடல்களாகப் பாடப்பட்டுள்ளனவேயன்றி, தொகுத்துரைக்கும் தனிநூல், முழுநூல் ஏதுமில்லை. போர்க்களத்தில் நிகழ்ந்த நிகழ்ச்சிகளைத் தொகுத் துரைக்கும் தனி நூல், முதல் நூல் களவழி நாற்பது தான்.

இந்நூலில் நாற்பத்தொரு பாடல்கள் உள. கடவுள் வாழ்த்துப் பாடல் இடம்பெறவில்லை.

இந்நூலாசிரியர் பெயர் பொய்கையார் 'களவழிக் கவிதை பொய்கையுரை செய்ய, உதியன் கால்வழித் தளையை வெட்டியரசிட்ட அவனும்' என்று கலிங் கத்துப்பரணி கூறுவதால் இந்நூலைப் பாடியவர் பொய்கையார் என்பது தெளிவு. ஆனால், இவர் சங்கப்புலவருள் ஒருவரா? அவரினும் வேறானவரா என்பது ஆய்விற்குரியது.

சோழவரசன் செங்கணானின் வெற்றிச் சிறப்பை ஆசிரியர் இந்நூலில் எடுத்தோதுகிறார். சோழன் புனல் நாடன், செம்பியன், காவிரி நாடன் என்று குறிக்கப்பெறுகிறான். அரசனின் பெயர் செங்கண் மால், செங்கட்சினமால் என்று பல பாடல்களில் குறிக்கப்பெறுதலின் அரசன் செங்கணான் என்று கருதப்படுகிறது.

செங்கணானுடன் போரிட்டுத் தோல்வியுற்ற சேர அரசன் கொங்கர் (14) என்றும், வஞ்சிக்கோ(39) என்றும் குறிக்கப்பெறுகிறான். ஆனால், சோழனால் தோற்கடிக்கப்பட்டவன் கணைக்கால் இரும்பொறை என்ற குறிப்பு எந்தப் பாடலிலும் காணப்பெற்றிலது. ஆயினும் பொய்கையார் இந்நூலைப் பாடிப் பரிசாக இரும்பொறையைச் சிறைவிடுத்தார் என்ற கருத்து நிலவுகிறது.

'கழுமலம் கொண்ட நாள்' (36) என்ற குறிப்பால் இருவருக்கும் போர் நடந்த இடம் கழுமலம் என்ப தும், சோழன் இறுதியில் கழுமலத்தைக் கைப்பற்றி னான் என்பதும் புலனாகும்.

'களிறு எறிந்து பெயர்தல்' ஆண்மகனுக்குக் கடமை என்பர் பொன்முடியார். களவழி நாற்பது களிற்றை மிகுதியும் எடுத்தியம்பும். இருபத்தாறு பாடல்களில் களிற்றைப் பற்றிய குறிப்புண்டு. பிற் காலத்துத் தோன்றிய பரணி நூல்கட்கு முன்னோடி யாகத் திகழ்வது களவழி நாற்பது. மேலும் களவழி என்ற புறத்துறையின் தனி வளர்ச்சியாகத் திகழ்வ தும் ஆகும்.

'கார்த்திகைச் சாற்றில் கழிவிளக்குப் போன்ற னவே' (17) என்ற பாடற் குறிப்பால் அக்காலத்தில் கார்த்திகை விளக்கிட்டமை பெறப்படும்.

போரின்கண் வீரர்களால் வெட்டப்பட்ட யானை யின் துதிக்கை தரையிலே புரள்வது 'உரும் எறி பாம்பிற்புரளும்' பான்மைத்து என்ப. வெட்டுண்ட துதிக்கையிலிருந்து இரத்தம் சொரிவது பவனஞ்சொரி தருபை போன்று காணப்படுகிறது.

பாடல்கள் சொற்சுவை பொருட்சுவைபடப் பாடப்பெற்றுள. பாடலுள் பயிலும் உவமைகள் கற் பனை நயம்படச் சிறப்பாக அமைந்துள்ளன. அ.வி.

களவியல்: காண்க: இறையனார்

களவிளையாட்டுகள்: விளையாடு களத் திற்குள்ளேயே நடைபெறும் விளையாட்டுகளுக்குக் களவிளையாட்டுகள் என்பது பெயர். ஓட்டப்பந்தய விளையாட்டுகள் (Track-racing), களப்போட்டி விளையாட்டுகள் (Field-events) ஆகிய இரண்டும் கள விளையாட்டுகளில் அடங்கும். விளையாட்டுத் திடலி னுள் நடைபெறும் ஓட்டப் பந்தயம் (Running race) தடப் பந்தய விளையாட்டுக்கும், நீளந்தாண்டுதல் (Long jumping) களப்பந்தய விளையாட்டுக்கும் எடுத்துக்காட்டுகளாகும்.

நூறு மீட்டரிலிருந்து 5 கி.மீ. வரையான ஓட்டப் பந்தயங்களும் நீளந்தாண்டுதல், உயரந்தாண்டுதல், குதித்துத் தாண்டுதல், நீள்கழியால் தாண்டுதல் (Pole vault), தடை ஓட்டம் (Hurdle race) வட் டெறிதல் (Discus throw), ஈட்டியெறிதல், குண்டெறி தல், கயிறிழுத்தல் (Tug of war) ஆகியன களவிளை யாட்டுகளாகும்

களவிளையாட்டுகள் கி.பி. 1896-இல் ஒலிம்பிக்கு போட்டிகள் தொடங்கிய காலத்திலிருந்து உலகின் பல்வேறு பகுதிகளிலும் நடைபெற்று வருகின்றன. இவை ஒலிம்பிக்குப் போட்டிகளில் சிறப்பான இடத் தைப் பெறுகின்றன.

களவிளையாட்டுப் போட்டிகளும் பந்தயங்களும், பள்ளி, கல்லூரி, பல்கலைக் கழகங்கள் ஆகியவற்றா லும், விளையாட்டுக் கழகங்களாலும், தொண்டு நிறுவனங்கள், தனியார் நிறுவனங்கள் ஆகியவற்றா லும் ஆண்டுதோறும் நடத்தப்பெற்று வருகின்றன. களவிளையாட்டுகள் ஆண்களுக்கும் பெண்களுக்கும் தனித்தனியாக நடத்தப்பெறுகின்றன.

பள்ளி அல்லது கல்லூரி அளவிலும், மாவட்டம் மற்றும் மாநில அளவிலும், தேசிய அளவிலும் கள

விளையாட்டுகள் நடத்தப் பெறுகின்றன. போட்டிப் பந்தயங்களில் வென்ற விளையாட்டு வீரர்களுக்கு பாராட்டுப் பத்திரமும் பரிசும் வழங்கப்படுகின்றன. காண்க. ஆட்டங்களும் விளையாட்டுகளும்: ஒலிம் பிக்கு ஆட்டங்கள். எஸ்.த.

களைப்பு: ஒருவன் ஒரு வேலையைத் தொடர்ந்து செய்கின்றபோது அவனிடம் உண்டா கின்ற ஒரு சோர்வு நிலையைக் களைப்பு எனலாம். இந்த நிலைமை அவன்தன் செயல்வேகத்தையும் திறத்தையும் குறைப்பதோடு, செய்து முடிக்கும் வேலையின் அளவினையும் குறைக்கிறது. ஓய்வின்றித் தொடர்ந்து ஒரு வேலையைச் செய்வதும் கடினமான உழைப்பும் சிக்கலான வேலையும் களைப்பினை ஏற் படுத்துகின்றன. இதன் விளைவாக அவ்வேலையின் மீது அவனுக்கு நாட்டம் குறைவதோடு வெறுப்பும் ஏற்படும். களைப்பு வேகத் தடையாகிறது; வேலை செய்வோரின் உடலில் சில மாற்றங்களைத் தோற்று வித்துச் சோர்வினைத் தருகிறது. செய்பொருளின் தரம் குறைந்திடவும் பேரிடர்கள், எதிர்பாரா இடை யூறுகள், ஆகியனஏற்படவும் களைப்பு காரணமாகிறது. இந்தக் களைப்பு உடல், உள்ளம் ஆகியவற்றோடு தொடர்புடையதென்பதும் கண்டறியப்பட்டுள்ளது.

களைப்பை முற்றிலுமாக அறிந்து கொள்வது எளிதன்று. அது போலவே அதனைக் கட்டுப்படுத்து வதும் முடியாமலிருக்கிறது. இருப்பினும் களைப்பு மூன்று பண்புக் கூறுகளைக் கொண்டதாகக் கண்டறி யப்பட்டுள்ளது. அவை வேலையுணர்ச்சிகள், உடல் மாற்றம், செயற்பாட்டில் குறைவு என்பனவாகும்.

வேலையுணர்ச்சிகள் வேலையைச் செய்வோர் உணரும் உணர்ச்சியைக் குறிக்கிறது. ஒரு வேலையில் தொடக்கத்தில் இருக்கும் மகிழ்ச்சியான உணர்ச்சி குறைந்து கொண்டே வந்து, முடிவில் அவ்வேலையில் வெறுப்பு உணர்ச்சி அல்லது எவ்வுணர்ச்சியுமற்ற ஒரு நிலை ஏற்படக் கூடும். உள்ளத் தொடர்பான ஒரு வேலையைத் தொடர்ந்து அல்லது திருப்பித் திருப்பிச் செய்யும்போது, அவ்வேலையில் அதனைச் செய்பவ னுக்குள்ள மகிழ்ச்சி என்னும் உணர்ச்சி வேகமாகக் குறைந்து வருகிறது. இருப்பினும் இவ்வாறு குறைவது ஆளுக்கு ஆள் வேறுபடுகிறது.

உடல் மாற்றங்கள் உடலில் ஏற்பட்டுள்ள களைப்பைக் காட்டும் அறிகுறிகளாகும். உடலில் கழி வுப்பொருட்கள் அல்லது ஒவ்வாத நச்சுத்தன்மை கொண்ட பொருள்கள் மிகுதியானதினால் ஏற்படும் ஒருவித வேதியல் மாற்றத்தின் விளைவே களைப்பு என்பர் உடற்கூறு வல்லுநர். வேலை செய்யும் போது உடலினுள் பல்வேறு மாற்றங்கள் நிகழ்கின் றன. அவற்றின் விளைவாகத் தசை நார்களில் கரியமில வாயு, சூடு, ஒருவகை அமிலத் தன்மையான பொருள் ஆகியன மிகுகின்றன. இதனால் தசைநார்கள் வலி விழந்து களைப்பைத் தருகின்றன.

உடல் வேலை செய்யும்போது இருதயத் துடிப் பும் மூச்சு விகிதமும் மிகுகின்றன என்பது கண்டறியப் பட்டுள்ளது. சுற்றுப்புறம் மிக்க ஒளியுள்ளதாக இருக் கும்போது களைப்பு விரைந்து ஏற்படுகிறது என்றும் ஆய்வுகள் கூறுகின்றன. இதைப் போலவே உடலில் சம நிலை குலையும்போதும் களைப்பு ஏற்படுகிறது. களைப்பு உடலுக்கு மிக இன்றியமையாததாகவும் அமைந்துள்ளது. களைப்பு உடலின் ஒழுங்குணர்வுக் கூறாகவும் நல்லிணக்கக் கூறாகவும் அமைந்துள்ளது.

செயற்பாட்டில் குறைவு என்பது களைப்பின் புறநிலைத் தன்மையைப் பற்றியதாகும். ஒரு வேலை யின் தொடக்கத்தில் இத்தகைய குறைவு இருக்கிறது. இது வேலை நேரத்தைப் பொறுத்தும் வேலை செய் வோரின் தனியாள் வேறுபாடுகளைப் பொறுத்தும் வேலையின் தன்மையைப் பொறுத்துமிருக்கிறது. எனவே, வேலை தொடங்கப்படும்போது வேலை யில் வேகக் குறைவு காணப்படுவது ஒரு பொது மனப்பாங்காகும்.

இப்பண்புக் கூறுகள் மூன்றும் ஒரே நேரத்தில் வெளிப்படலாம்; அல்லது ஒன்றோ இரண்டோ வெளிப்பட்டு மற்றவை மறைந்தும் காணப்படலாம். எப்படியாயினும் களைப்பு இம்மூன்றினையும் உள் ளடக்கி இருக்கிறது என்பதே களைப்பைப் பற்றிய பொதுவான விதியாகும்.

களைப்பைப் போக்கிட முயற்சிகள் எடுத்துக் கொள்ளப்படுகின்றன. மிக அதிக நேரமுமில்லாமல் மிகக் குறைந்த நேரமுமில்லாமல் ஒரு குறிப்பிட்ட நேரம் நாடோறும் வேலை செய்வது களைப்பைக் குறைத்து உற்பத்தியைப் பெருக்குவதாகக் கண்டறி யப்பட்டுள்ளது. வேலை நேரம் எப்படியிருப்பினும் வேலையின் கடுமையினால் களைப்பு ஏற்படும். இதனை ஓய்வு இடைவேளை மூலம் போக்கிக் கொள்ள முடியும். தொடர்ந்து பணியாற்றும்போது ஏற்படும் களைப்பை இடையிடையே தேநீர் அருந் தியோ ஒருவர்க்குப் பிடித்தமான மோர், பீடி, சுருட்டுப் போன்ற ஏதோ ஒன்றினைப் பயன்படுத் தியோ போக்கலாம். இவ்வாறு செய்தல் தேநீர் இடைவெளி (Tea Break) என்று சொல்லப்படு கின்றது. இந்தத் தேநீர் இடைவெளி வேலை செய் வோரிடையே ஒழுங்குணர்வினை மேம்படுத்துகிறது; உற்பத்தியைப் பெருக்குகிறது; விபத்தையும் குறைக் கிறது.

கடின வேலை, சிக்கலான கருவிகளைக் கையாளு தல் ஆகியனவும் களைப்பைத் தருகின்றன. இந்நேரங் களில் வேலை செய்வோர் அதிகக் கவனம், அதிக ஆற் றல் செலவழிக்க வேண்டியுள்ளது. எனவே களைப்பு ஏற்படுகிறது.

வேலை நடைபெறும் சூழ்நிலையில் போதிய ஒளியில்லாமை, மிகுந்த இரைச்சல், மிகுந்த வெப்பம், போதிய காற்றோட்டமின்மை ஆகி யனவும் களைப்பு ஏற்படுவதற்கான மற்றைய காரணங்களாகும். இந்தச் சூழ்நிலைகளிலெல் லாம் பணியாளர் அதிக விழிப்புடனிருக்க வேண் டியிருப்பதுவும், அதிக ஆற்றலைச் செலவழித்து உழைக்க வேண்டியிருப்பதுவுமே களைப்பை ஏற் படுத்தும் காரணிகளாம். இச்சமயங்களில் உடல் களைப்படைவதைப் போலவே உள்ளமும் களைப் படைகிறது.

ஒருவர் அணியும் ஆடை, உண்ணும் உணவு பழக்க வழக்கம், தூக்கம், வீட்டின் சூழ்நிலை ஆகிய வையும் களைப்பைக் கொடுக்கும் காரணக் கூறு களாகும். செய்கின்ற வேலைக்கு ஏற்ப உடையணிந் தால்தான் தட்பவெப்ப நிலைகளின் தாக்குதல் களைத் தாங்கமுடியும். வேலையில் களைப்பும் உடனே ஏற்படாது. அது போலவே உணவும் இருப் பிடமும் உடல் சமநிலையைப் பாதுகாக்கும் வகை யில் அமைந்தால் களைப்பு ஏற்படுவதைத் தவிர்க்க லாம். அதிகம் நடக்க வேண்டி இருந்தால் காலணி அணியாவிடில் களைப்பு விரைவாக ஏற்படும். உடல்நலம் குன்றியோர் வேலை செய்யும்போது விரைவில் களைப்புறுவர்.

களைப்பை உளவியல் சோதனைகளைக் கொண்டு அளவிடலாம். களைப்பை அளவிட விரை வாகத் தட்டுதல் (Speed of Tapping), எதிர்வினை ஒருமுகப்பாடு (Reaction-Coordination), உடல் ஊச லாட்டம் (Body Sway), கையின் ஒரு நிலைப்பாடு (Hand Steadines), எளிய எதிர்வினைக் காலம் (Simple Reaction Time), சுடர் நடுக்கம் (Flicker) போன்ற சோதனைகள் பயன்படுகின்றன. கி.இரா.

துணை நூல்கள்:

Fryer, D.H., and Henry, E.R. (Eds) Handbook of Applied Psychology, Vol. I. Newyork: Rinehart, 1950.

Puffenberger, A.T., Effects of Continuous work upon output and Feelings, Journal of Applied Psychology, 1928.

கற்கா நாடு: இது செந்தமிழ் நிலத்தைச் சேர்ந்த 12 நாடுகளுள் ஒன்று. திசைச் சொல்லினை விளக்கும் தொல்காப்பியரும், நன்னூலாரும் கூறிய 'செந்தமிழ் சேர்ந்த பன்னிருநிலம்' என்ற தொடரை விளக்குங்கால் உரையாசிரியர்கள், செந்தமிழ் நாட்டி னைச் சேர்ந்த பன்னிரண்டு நாடுகள் என்று கூறி, அவற்றின் பெயர்களையும் குறிப்பிட்டுள்ளார்கள். 'தென்பாண்டி குட்டங் குடங்கற்கா' எனத் தொடங் கும் ஒரு பழைய வெண்பா அப்பன்னிரு நாடுகளை யும் தொகுத்துக் கூறுகிறது. அதனைச் செந்தமிழ் வழங்கும் பகுதியினைச் சேர்ந்து, வட்டார வழக்குத் தமிழ் பயிலும் தமிழகப் பகுதிகள் பன்னிரண்டு என் றும் விளக்கியுள்ளார்கள். கற்கா நாடு, கோயம்புத் தூர் மாவட்டத்திலுள்ள மேற்குத் தொடர்ச்சி மலை யின் கீழ்ப்புறத்திலமைந்த கற்கள் நிறைந்த நிலப் பகுதியாகும் என்று ஆய்வாளர்கள் கூறுவர். கற்களும் குன்றுகளும் மிக்கிருந்தமையால் அப்பகுதி கற்கா நாடு எனப்பட்டது. திசைச்சொற்களுக்கு எடுத்துக் காட்டுத் தரும்போது இலக்கண உரையாசிரியர்கள், 'கற்கா நாட்டார் வஞ்சரைக் கையர் என்பர்' என்று காட்டியுள்ளனர். கொச்சிக்குக் கிழக்கிலுள்ள மலை நாடும் பழனி முதலிய நாடும் கற்காநாடு எனப்படும் என்று சிலர் குறிப்பிட்டுள்ளார்கள். அ.மா.ப.

கற்காலம்: மனித இன வரலாற்றில் கற்களை ஆயுதங்களாகப் பயன்படுத்திய முதல் காலப் பகுதி. வரலாற்றில், தொல் பழங்காலப் பகுதிகள், வரலாற் றுக்கு முற்பட்ட காலம் (Pre historic age) வரலாற்று அண்மைக் காலம் (Proto-historic age) என இரண் டாகப் பகுக்கப்படும். இவற்றுள் வரலாற்றுக்கு முற் பட்ட காலத்தினைப் பழைய கற்காலம் (Old stone age), புதிய கற்காலம் (New stone age) என்று அவர் கள் பயன்படுத்திய கற்கருவிகளின் அடிப்படையில் பிரிப்பர்.

மேலும் மனிதனின் தொன்மை, தொழிலறிவு, பண்பாடு ஆகியவற்றின் அடிப்படையில் இப்பிரிவுகள் பிரிக்கப்பட்டுள்ளன. கற்காலத்தில் மனிதன் முதன் முதலில் கற்கருவிகளைப் பயன்படுத்தித் தன் தேவையையும் தன்னையும் பாதுகாத்துக் கொண் டான். உலக வரலாற்றில் கற்காலம் எல்லா நாடு களிலும் ஒரே காலத்தில் தோன்றவில்லை. இக் காலம் இடத்திற்கு இடம் காலத்தால் மாறுபட்டுக் காணப்படுகிறது. இன்றளவும் கூடச் சில நாடுகளின் பழங்குடிகள் கற்கருவிகளைப் பயன்படுத்தி வருகின்ற னர். குறிப்பாகத் தென் பிலிப்பைனில் வாழும் குகை மக்களும், தசாடேசு (Tasadays) என்னும் இன மக்களும் இக்காலத்திலும் கற்கருவிகளையே பயன் படுத்துகின்றனர்.

கற்காலத்தைப் பற்றி முதன் முதல் இங்கிலாந்து நாட்டின் அறிவியல் அறிஞர் சர் சான் உலூபெக்கு (Sir John Lubback) என்பவர் ஆராய்ந்தார். பிரான்சில் கண்டுபிடிக்கப்பட்ட தொல்பழங்காலக் கருவிகளையும் பொருள்களையும் இவர் வரலாற்றுக்கு முற்பட்ட காலம் (Pre historic times) என்னும் நூலில் குறித்துள்ளார். தேனிய நாட்டுத் தொல்லியல் அறிஞர்கள் கற்காலங்களின் தன்மைகளை வகுத்தனர். இவர்களுள் குறிப்பிடத்தக்கவர்கள் கிறிசுட்டியன், சே.(Christian. J.), தாம்சன் (Thomsen), சென்சு, சே., ஆசுமுசன்வொர்சே(Jens.J. Asmussen Worsaae) போன்றோர் ஆவர். இவ்வறிஞர்களின் கருத்து பிற்கால அறிஞர்களால் பின்பற்றப்பட்டது.

வெண்கலக் காலம், இரும்புக் காலம் ஆகிய இரண்டு காலங்களைவிடக் கற்காலம் மிகுந்த நீண்ட காலங்களைக் கொண்டது எனச் சான் உலூபெக்கு கண்டறிந்தார். மனிதனின் பண்பாட்டுத் தொழில் நுட்ப மாற்றங்கள், வளர்ச்சிகள் ஆகியவற்றின் அடிப்படையில் தான் இக்காலங்கள் பிரிக்கப்பட்டன. இருப்பினும் இப்பிரிவு உலகின் அனைத்துப் பகுதிகளுக்கும் பொருந்தும் என்று கூறமுடியாது. மேற்கு ஐரோப்பாவில் குறிப்பாகப் பிரான்சில் கண்டுபிடிக்கப்பட்ட கற்காலத்தின் தன்மைகளே உலகின் பிற பகுதிகளிலும் இருந்தன என்பது தொல்லியல் அறிஞர்களின் கூற்றாகும். இருப்பினும் 1930-ஆம் ஆண்டுகளுக்குப் பின்னர்க் கண்டுபிடித்த பல கற்காலச் சான்றுகள் இக்கருத்தை வலுவிழக்கச் செய்துள்ளன. உலகின் கற்காலத்தில் பல வேறுபாடுகள் காணப்படுகின்றன. ஐரோப்பாவிலுள்ள நாடுகளுக்குள்ளும் பல மாறுபட்ட தன்மைகள் கற்காலத்தில் காணப்படுகின்றன. உலகின் பல்வேறு பகுதிகளில் இன்றளவும் கற்காலக் கருவிகளும் பொருள்களும் கண்டுபிடிக்கப்பட்ட வண்ணம் உள்ளன. எனவே, உலகக் கற்காலத்தின் பண்பாட்டுக் கூறுகளை ஒருங்கிணைத்துக் கூறுவது இயலாத ஒன்றாகவே உள்ளது.

ஒவ்வொரு நாட்டிலும் வெவ்வேறு வகையில் பிரிவுகள் உள்ளன. எனினும், பொதுவாக ஐரோப்பிய ஆப்பிரிக்க நாடுகளின் கற்காலப் பிரிவுகளான பழங் கற்காலம் (Palaeolithic), இடைக்கற்காலம் (Mesolithic), புதிய கற்காலம் (Neolithic) ஆகிய பிரிவுகளையே பொதுவாக அனைவரும் ஏற்றுக் கொள்கின்றனர்.

பழங்கற்காலத்தில் மனிதன் இயற்கையாகக் கிடைத்த பெரிய கற்பாளங்களையோ, உருண்டை வடிவக் கூழாங்கற்களையோ எடுத்து அவற்றிலிருந்து சில பெரிய சில்லுகளைப்(Flakes) பெயர்த்துக் கூரிய முனையாக்கிக்கருவிகளாகப் பயன்படுத்தினான். ஆனால், புதிய கற்காலத்தில் வழவழப்பும் கூர்மையும் மிக்க கருவிகளை மனிதன் பயன்படுத்தியதோடு மட்டுமன்றிப் பல நிலைகளிலும் உயர்ந்த பண்பாட்டினைப் பெற்றிருந்தான்.

பெரும்பனிப் படர்வு காலமும் கற்காலமும்: நில அமைப்பியலுடன் கற்காலம் மிகுந்த தொடர்பு உடையது. நில அமைப்பியல் ஊழியின் கடை ஊழியான பிலைசுடோசின் ஊழியில்தான் (Pleistocene

நில அமைப்பியல் காலம்	தட்பவெப்ப நிலை	ஆண்டுகள் இன்றைக்கு முன்
ஆலோசின் (Holocene) அல்லது அண்மைக்காலம்	——	10,000
கடைப்பிலைசுடோசின்	உர்ம் + 3-ஆம் இடைப் பனிப்படர்வு	1,50,000
இடைப்பிலைசுடோசின்	ரிசு + 2-ஆம் இடைப் பனிப்படர்வு + மிண்டல்	7,50,000
முதல் பிலைசுடோசின் ↑	முதல் இடைப்பனிப் படர்வு + கியுன்சு	20,00,000
பிலியோசின் (Pliocene)	——	——
(இவற்றுள் கடைசி பிலைசுடோசின் காலத்தின் முடிவில் கற்கருவிகளை மனிதன் செய்யக் கற்றுக் கொண்டான்).		

Epoch) மனிதன் இவ்வுலகில் தோன்றினான். தான் சானியாவிலுள்ள ஒல்டுவாய்ப் பிளவு(Olduvai Gorge) என்ற இடத்தில் கிடைத்த தொல்பொருள்களைப் பொட்டாசியம் ஆர்கன் அணுத்திறன் கணக்குமுறையில் ஆய்வுசெய்ததில் அவை ஏறக்குறைய 20 இலட்சம் ஆண்டுகளுக்குரியன எனக் கணக்கிட்டுள்ளனர். இது பெரும்பனிப்படர்வுக்காலம்(Gaert Ice Age) என்றும் கூறப்படும். இப்பெரும் பனிப் படர்வுக் காலம் பல பிரிவுகளைக் கொண்டிருந்தது. இவற்றின் எண்ணிக்கை பற்றி மாறுபட்ட கருத்துகள் நிலவுகின்றன. இருப்பினும் ஆல்பைன் பகுதியில் இருந்த நான்கு ஆறுகளின் பெயர்களை வைத்து நான்கு பிரிவுகளை அறிஞர்கள் பகுத்தனர். அவை கியுன்சு (Qunz), மிண்டல் (Mindel), இரிசு (Riss), உர்ம் (Worm) என்பனவாகும். இந்த ஒவ்வொரு பிரிவும் ஒன்றுக்கு மேற்பட்ட வளர்ச்சிப் படிகளைக் (Phase) கொண்டிலங்கின. இந்நான்கு பிரிவுகளுக்கும் இடையில் நிலவிய காலத்தை மூன்று இடைப்பனிப்படர்வுக் காலங்களாகப் (Inter glacial) பகுத்துள்ளனர். கியுன்சுப்பனிப் படர்வு காலமும் அதனைத் தொடர்ந்து வந்த இடைப்பனிப்படர்வு காலமும் முதல் பிலைசுடோசின் (Lower Pleistocene) என்றும், மிண்டல், இடைப்பனிப் படர்வுகாலம்,இரிசு ஆகியன இடைப் பிலைசுடோசின் (Middle Pleistocene) என்றும், இவைகளைத் தொடர்ந்து நிலவிய இடைப்பனிப்படர்வு காலமும் உர்மும் கடைப்பிலைசுடோசின் (Upper Pleistocene) என்றும், கூறப்படும். இக்காலங்களின் ஆண்டுகள் 919-ஆம் பக்கத்தில் வரையறுக்கப்பட்டுள்ளன.

பழங்கற்காலம்: பழங்கற்காலக் (Palaeolithic) கருவிகள் கரடுமுரடானவை. மூலக் கல்லிலிருந்து (Core) பல சில்லுகளைப் பெயர்த்துக் கூரிய முனையை உருவாக்கிக் கருவியாகப் பயன்படுத்தினான். இவை பொதுவாகப் பம்பர வடிவம் கொண்டவை. அடிகுறுகியும் மேலே திரண்டும் இக்கருவிகள் விளங்குகின்றன. பல சில்லுகளைப் பெயர்த்து ஆழமான பள்ளங்களை ஏற்படுத்தியும் ஒரு பகுதியை மட்டும்கூர்முனையாக்கி மறுபகுதியை வெட்டாமல் விட்டும் கற்கருவிகளை மனிதன் உருவாக்கினான். இக்கருவிகள் செய்ய மிகப்பெரிய உருண்டை வடிவக்கற்களைச் சுத்தியலாகப் பயன்படுத்தினான். கற்கருவிகளின் ஆழமான குழிவுகள் இருப்பதை வைத்தும் கரடுமுரடான ஒழுங்கற்ற தன்மையை வைத்தும் இக்கருவிகளின் பழமையை அறிய முடியும். கருவி செய்யப் பயன்பட்ட கல்லை மற்றொரு கல்லின் மீது மோதச் செய்து சில்லுகளைப் பெயர்த்துக் கற்கருவியாகப் பயன்படுத்தியதும் உண்டு. இதனைப்பட்டைத் தொழில்நுட்பம் (Block-on-block Technique) என்பர். இக்கருவிகள் இருபக்க ஓரங்களில் கூர்மையான அமைப்பைக் கொண்டிருந்தன. இக்கற்கருவிகள் வெட்டவும் சிதைக்கவும் சீவவும் பயன்படுத்தப் பட்டன.

கருவிகளின் பெயர்கள்: கருவிகளின் உருவ அமைப்பை வைத்தும் அவற்றைச் செய்ய எவ்வகைத் தொழில்நுட்பம் பயன்படுத்தப்பட்டது என்பதை வைத்தும் கற்கருவிகளுக்கு இக்காலத் தொல்லியல் அறிஞர்கள் பெயரிட்டனர். மிகத் தொன்மையான நிலையில் கற்கருவிகள் பெரிய சில்லுகளிலிருந்து சில மாற்றங்களோடு செய்யப்பட்டுப் பயன்படுத்தப்பட்டதால், அவற்றைச் சில்லுக் கருவிகள் (Flaketools) எனக் கூறினர். சில்லுகளிலிருந்து கருவிகள் செய்யாமல் பெரிய உருண்டை வடிவ மூலக்கற்களைக் கருவிகளாக உருவாக்கிப் பயன்படுத்தினான். எனவே, இவை மூலக் கற்கருவிகள் (Coretool) எனக் கூறப்படுகின்றன. மூலக் கற்கருவிகள் ஆப்பிரிக்க, ஐரோப்பிய நாடுகளிலும் வெட்டிகள் சீனா, பர்மா, சாவா போன்ற பகுதிகளிலும் கிடைக்கின்றன. இந்தியாவில் இரண்டு வகைக் கருவிகளும் கிடைக்கின்றன. காலம், இடம் ஆகியவற்றின் மாற்றங்களுக்குட்பட்டு இக் கருவிகளும் வடிவில் வேறுபட்டுக் காணப்படுகின்றன. எனவே, அறிஞர்கள் பொதுவாக இக்கருவிகளுக்கு அவை கிடைத்த இடங்களின் பெயர்களையே கொடுத்துள்ளனர்.

பழங்கற்காலம் பொதுவாக மூன்று துணைப்பிரிவுகளாகப் பிரிக்கப்பட்டுள்ளது. அவை (1) முதற்பழங்கற்காலம் (Early Palaeolithic), (2) இடைப்பழங்கற்காலம் (Middle Palaeolithic), (3) கடைப்பழங்கற்காலம் (Upper Palaeolithic) என்பவை ஆகும். ஒவ்வொரு துணைப்பிரிவும் பல தொழில் நுட்பங்களைக் கொண்டு விளங்குகிறது. கற்கருவிகள் செய்ய என்னென்ன தொழில்நுட்பங்கள் பயன்பட்டன என்பதன் அடிப்படையில் இத்தொழில் நுட்பங்கள் பிரிக்கப்பட்டன. உலகக் கற்காலத்தில் இதுவரை பதினொரு தொழில் நுட்பங்கள் கண்டுபிடிக்கப்பட்டுள்ளன. அவற்றுள் முதற் பழங்கற்காலத்தில் (1) வில்லா பிராங்கியன் (Villa Franchian) (2) அபிவில்லியன் (Abbevillian), (3) கிளாக்டோனியன் (Clactonian), (4) அச்விலியன் (Achevilian) (5) இலெவலாய்சியன் (Levalloisian) ஆகிய ஐந்து தொழில் நுட்பங்களும், இடைப்பழங்கற்காலத்தில் (6) மௌசுட்டிரியன் (Mousterian) இலெவலாய்சோ-மௌசுட்டிரியன், (Levalloiso-Mousterian), தொழிற் நுட்பங்களும், கடைப்பழங்கற்காலத்தில் (7) முதற் பெரிகோர்டியன் (Lower Perigordian), (8) ஆரிக்னேசியன் (Aurignacian), (9) கடைப்பெரிகோர்டியன் (Upper Perigordian), (10) சொலுட்ரியன் (Solutrean), (11) மெக்டலேனியன் (Magdalenian) ஆகிய

தொழில்நுட்பங்களும் இருந்தன. இத்தொழில்நுட்பப் பிரிவுகள் யாவும் கிடைத்த இடங்களின் மண்ணடுக் காய்வின் (Stratigraphy) அடிப்படையிலும், கற்கருவி களின் அமைப்பு, தொழில்நுணுக்க வளர்ச்சி அடிப் படையிலும் வகுக்கப்பட்டன. கற்கருவிகளுடன் கிடைத்த பிறபொருள்களின் (குறிப்பாக விலங்கு களின் எலும்புகள்) அடிப்படையிலும் இவை கால வரிசை முறைப்படி பகுக்கப்பட்டன.

சில தொல்லியல் அறிஞர்கள் பழங்காலத்திற்கு முன்பே (Pre Palaeolithic) மனிதன் சிக்கி முக்கிச் சில்லுக்கருவிகளைப் பயன்படுத்தியுள்ளான் எனக் கருதுகின்றனர். இவை தோன்று கற்கருவிகள் (Dawn Stones or Eoliths) எனப்படுகின்றன. மனிதன் செய்த முதற் கற்கருவிகள் இவையே என அறிஞர் கள் கருதியதால் இவற்றிற்கு இப்பெயரிட்டனர். கரடுமுரடான சம்மட்டிக்கல் போன்ற அமைப்புகளை இக்கற்கருவிகள் பெற்றுள்ளன. கூர்மையான அமைப் புடைய இயற்கையாகக் கிடைத்த கற்களே இவை என்றும் அவற்றைக் கருவிகளாக மனிதன் பயன்படுத் தினான் என்றும் சிலர் கூறுகின்றனர்.

முதற்பழங்கற்காலம்: முதற்பழங்கற்காலக் கருவி கள் கூழாங்கல்லினால் செய்யப்பட்ட கரடு முரடான கற்கருவிகளாகும். ஐரோப்பாவில் எல்லா பிரான்சியன் கற்கருவிகள் கோளவடிவமுடையவை. இக்கற்கருவிகள் பனிப் படர்வு காலத்தின் தொடக்க நிலையைச் சார்ந்தவை என்றும், இக்காலத்திற்கும் முந்தியவை என்றும் சிலர் கூறுகின்றனர். அபிவில் லியன் தொழிற்நுட்பக் கருவிகள் முதலில் செல்லியன் (Chellean) எனக் கூறப்பட்டன. இங்கிலாந்தில் கிழக்கு ஆங்லியாவில் கிடைத்த சில்லுக் கற்கருவிகள் அபிவில்லியன் தொழில்நுட்ப அடிப்படையில் அமைந் தவை என அறிஞர் சிலர் கூறுகின்றனர். இதனை அடுத்து கிளக்டோனியன் தொழில்நுட்பக் கருவிகள் கற்கால மனிதனால் செய்யப்பட்டன. இவ்வகைக் கருவிகள் பல்வேறு அமைப்புடையவை. இவை பல் வேறு இடங்களில் வசித்த பல்வேறு மக்களால் செய் யப்பட்டவை. எனவே, அமைப்பில் மாறுபாடு கொண்டு விளங்குகின்றன. இக்காலத்தில், இன்றைய தட்பவெப்பநிலையே உலகில் நிலவியது. யானை, நீர் யானை, காண்டாமிருகம், கொடுவாள் வடிவான பற்களை உடைய பூனை வகை ஆகியவை இக்கால கட்டத்தில் வாழ்ந்த விலங்குகளாகும்.

இரண்டாம் பனிப்படர்வு காலத்தில் (Second Glacial) முதற்பழங்கற்கால மனிதன் போதிய தொழில்நுணுக்க அறிவு பெற்றிருக்கவில்லை. இரண் டாம் இடைப்பனிக்காலம் வளர்ச்சியடைந்த அச் சூலியன் தொழில்நுட்பக் கறகருவிகளின் காலமாக விளங்கியது. அபிவில்லியன் தொழில்நுட்பத்தின் வளர்ச்சி பெற்ற நிலையே அச்சூலியன் தொழில் நுட்பமாகும். இக்கற்கருவிகள் இருமுக வேலைத் திற னுடையவை; இவற்றுள் சில்லுக் கருவிகளே பெரும் பாலானவை. இக்காலத்தில் நீண்ட வெதுவெதுப்பான தட்பவெப்ப நிலை இருந்தது. அச்சூலியன் கற்கருவி கள் சிறந்த தொழில்நுணுக்க முறையில் செய்யப் பட்டுள்ளன.

இடைப்பனிப் படர்வு காலத்தின் இரண் டாம் காலப்பிரிவில் இலெவலாசியன் தொழிற் கூடம் வளர்ச்சியடைந்தது. இது பெரும்பாலும் சில்லுக் கற்கருவிகளை உடையது. இக்கருவிகள் ஆமை ஓட்டின் அமைப்புடையவை. இடைப்பனிப் படர்வுகால இரண்டாம் காலப்பிரிவு அதிகமான காலஅளவைக் கொண்டு விளங்கியது. இன்றைய வெதுவெதுப்பான தட்பவெப்பநிலையை இது கொண்டிலங்கியது. இக்காலத்தில் பயிர்பச்சைகள் பெருமளவில் வளர்ந்தன. ஆல்ப்சு பகுதிகளிலும் பயிர்பச்சைகள் செழித்திருந்தன. யானை, காண்டா மிருகம், நீர்யானை, பல்வகைக் குதிரைகள், மான் வகை, அயர்லாந்துக்காட்டுமான் (Elk), கடமான், நீண்டகொம்புகள் கொண்ட காட்டெருதுகள், காட் டுப்பன்றி போன்ற விலங்குகள் இக்கால கட்டத்தில் இருந்தன. கொடுவாள் வடிவப் பற்களுடைய பெரிய பூனை இனம் இக்காலத்தில் அழிந்துவிட்டது. எனினும் உலகின் தென்கோடியில் சிறிதளவு இவ் வினம் காணப்பட்டது. குகைவாழ் புலிகள், காட்டுப் பூனை, சிறுத்தைப்புலி, சிவிங்கி இனவகை போன்ற வையும் இக்காலத்தில் இருந்தன. குளிர் மிகுந்த சூழல் பின்னர் ஏற்பட்டபொழுது இவ்வினங்கள் படிப்படியாக அழியத்தொடங்கின. இக்காலத்தில் தான் மனிதன் முதன்முதலில் குகைகளிலும் மலை அடிவாரங்களிலும் வாழத் தலைப்பட்டான்.

மூன்றாம் பனிப்படர்வு காலத்தில் (Third Glacial) விலங்கினங்களில் பல மாறுதல்கள் ஏற்பட்டன. தூந்திரப் பகுதிகளில் வாழும் நிலையை விலங்கினங் கள் பெற்றன. ஐரோப்பாவில் பனிச்சறுக்கு வண்டி களை இழுத்துச் செல்லும் கலைமான் வகை இக் காலத்தில் தோன்றியது. இக்காலத்தில் முடிகளா டர்ந்த காண்டாமிருகம், எருது, ஆர்க்டிக்கு நரிகள், குகைவாழ் கரடி, சிங்கம், கொறிக்கும் சிறு விலங்கி னங்கள், யானையினப் புதைவடிவ விலங்குகள், கத் தூரி மணமுள்ள எருதுவகை போன்றவை இருந்தன. அச்விலியன், இலெவலாசியன் தொழில்நுட்ப மக்கள் இக்காலத்தில் தொடர்ந்து வாழ்ந்தனர். இக்கருவி களுடன் மேற்குறிப்பிட்ட விலங்குகளின் எலும்பு களும் கண்டுபிடிக்கப்பட்டுள்ளன. மூன்றாம் இடைப் பனிப் படர்வு காலத்தில் (Third Inter glacial) ஆர்க் டிக்கு வட்ட விலங்குகள் யாவும் அழிந்தன. இக்கால

கற்காலக் கருவிகள்

அமைப்பையே 3-ஆம் இடைப்பனிப்படர்வு காலம் பெற்றிருந்தது.

இந்தியாவில் முதற்பழங்கற்காலம்: இந்தியாவில் சோவன் பகுதிகளில் முதற்பழங்கற்கால மனிதன் கற்கருவிகள் கிடைத்துள்ளன. இப்பண்பாடு சீனா, சப்பான், பர்மா ஆகிய நாடுகளில் காணப்படும் வெட்டுக் கருவித் தொழில் நுட்பத்தைச் சார்ந்த தாக உள்ளது. இங்குக் கைக் கோடரிகளே அதிக அளவில்கிடைத்துள்ளன. பஞ்சாபுப் பகுதியிலும் இக் கைக்கோடரிகள் கிடைத்துள்ளன. வட இந்தியக் கைக்கோடரிப் பண்பாடு தென்னிந்தியக் கைக்கோடரிப் பண்பாட்டை விடக் காலத்தால் முந்தியது. இப் பண்பாடு ஏறக்குறைய 4 இலட்சம் ஆண்டுகளுக்கு முந்தியது. தமிழ்நாட்டில் இது இரண்டு இலட்சம் ஆண்டுகளுக்கே முந்தியது ஆகும்.

தமிழகத்தில் முதற்பழங்கற்காலக் கருவிகள் செங்கற்பட்டு, வட ஆர்க்காடு மாவட்டங்களில் கிடைத்துள்ளன. செங்கற்பட்டு மாவட்டத்தில் திருவள்ளூர், பொன்னேரி, திருப்பெரும்புதூர், காஞ்சி, திருத்தணி ஆகிய வட்டங்களிலும், வடார்க்காடு மாவட்டம் அரக்கோணம் வட்டத்திலும் பழங்கற் காலக் கருவிகள் கிடைத்துள்ளன. இப்பகுதிகளில் படிகக்கல் (Quartzite) என்ற கல்வகை மிகுதியாகக் கிடைப்பதால் கற்காலக்கருவிகளைஎளிதில் செய்ய முடிந்தது. தமிழகத்தின் பழங்கற்காலக் கருவிகளைப் பற்றி முதன்முதலில் ஆய்ந்தவர் இராபர்ட் புரூசு பூட்டு என்னும் அறிஞர் ஆவார். திருவள்ளூர்-பொன்னேரி வட்டங்களில் ஓடும் கொர்த்தலையாற்றுப் படுகைகளில் முதற்பழங்கற்காலக் கருவிகள் பெருமளவில் கிடைத்துள்ளன. அப்பகுதிகளில் கிடைக்கும் கருவிகள் யாவும் அபிவில்லியோ - அச்வியின் கைக் கோடரிப் பண்பாட்டைச் சேர்ந்தவை. அபிவில்லியன் கற்கருவிக்ளும் அச்விலியன் கற்கருவிகளும் இப் பகுதிகளில் ஒருசேரக் கிடைக்கின்றன. தமிழகத்தில் செங்கற்பட்டு, வட ஆர்க்காடு மாவட்டங்களில் கிடைக்கும் பழங்கற்காலக் கருவிகளில் குறிப்பிடத் தக்கவை கைக்கோடரிகளே ஆகும்.எனவே,இவற்றைச் சென்னைக் கைக்கோடரிகள் (Madras Hand Axe) பண்பாடு என்றே கூறுகின்றனர். வடமதுரை என்ற இடத்தில் கிடைக்கும் அபிவில்லியன் கைக்கோடரிகள் நேர்த்தியற்ற கரடுமுரடான தோற்றம் உடையவை. தடித்த தலைப்பாகமும் மூலஓட்டை மிகுதியும் பெற்றும் வெட்டு விளிம்பு நேரற்ற முறையிலும் காணப்படுகின்றன. கடை அச்விலியன் கற் கருவிகள் கூரிய விளிம்புடையனவாக உள்ளன. கைக் கோடரிகளுடன் கிழிப்பான்கள் பலவும் கிடைத்துள்ளன.

கற்கருவிகளின் பயனும் முதற்பழங்கற்கால மனிதனின் வாழ்க்கை நிலையும்: கற்காலமனிதனின் வாழ்க்கை முறையை ஓரளவே அறிய முடியும். கற் கருவிகளைக் கற்கால மனிதன் மரத்தைச் சீவவும், வெட்டவும், இறைச்சியை வெட்டவும், தோலைச் சுரண்டவும், பயன்படுத்தினான். முதற்பழங்கற் கால மனிதன் வேட்டையாடுதலையே முக்கிய தொழிலாகக் கொண்டான். தமிழகத்தில் கற் கருவிகளுடன் எலும்புகள் எதுவும் கிடைக்கவில்லை. மகாராட்டிர மாநிலத்தில் நீண்ட தந்தமுள்ள யானை, மூன்று குளம்பு பெற்ற குதிரை, காட்டு ஆவினம் போன்றவை இக்காலத்தில் வாழ்ந்தமைக்கான சான்றுகள் கிடைத்துள்ளன. கடை அச்விலியன் காலத்தில் தமிழகத்தில், இருந்த கற்கால மனிதன் குகையில் வாழ்ந்துள்ளதைக் குடியம் என்ற இடத்தில் நடத்தப்பட்ட அகழாய்வுகளின் மூலம் அறியமுடிகிறது.

இடைப்பழங்கற்காலம்: நான்காம் பனிப்படர்வு காலத்தில் புதியதொரு தொழில்நுட்பம் உருவானது. ஐரோப்பாவில் மௌசுட்டிரியன் தொழில்நுட்பமும் மத்திய கிழக்கு நாடுகளில் இலெவலாயிசோ-மௌசுட்டிரியன் தொழிற்நுட்பமும் தோன்றின. இவற்றுள் சில்லுக்கருவிகளே பெரும்பான்மையானவை ஆகும். முதற்பழங்கற்காலக் கருவிகளும் இக்காலத்தில் புழக்கத்திலிருந்தன. மௌசுட்டிரியன் தொழில்நுட்பக் கருவிகள் இலெவலாசியன் தொழில் நுட்பக் கருவிகளை விட மேம்பட்டவை. சுரண்டுக் கருவிகள், துளைக்கருவிகள், சில்லுக்கருவிகள், வட்டச் சில்லுக் கருவிகள், கைக்கோடரி போன்ற கருவிகள் இக்காலத்திலிருந்த குறிப்பிடத்தக்க கற்கருவிகளாகும். கற்களைத் தவிர மரம், எலும்பு ஆகியவற்றிலும் கருவிகள் இடைப்பழங்கற்காலத்தில் செய்யப்பட்டன. பியூரின் (Burin) என்ற சுரண்டியைக் கொண்டு எலும்புக் கருவிகள் செய்யப்பட்டன. இக்காலத்தில் தான் முதன்முதலில் மனிதன் குகைகளிலும் மலையடிவாரங்களிலும் வாழத் தலைப்பட்டான். எனவே இக்கால மனிதன் குகை மனிதன் எனக் கூறப்படுகிறான். இடைப்பழங்கற்காலத்தில் குளிர்மிகுந்து காணப்பட்டது. விலங்கின் தோல்களையும் மரப் பட்டைகளையும் மனிதன் ஆடையாக அணிந்து கொண்டான்.

மௌசுட்டிரியன் காலம் நியாண்டர்தால் மனிதன் வாழ்ந்த காலம் என்று அறிஞர்கள் கணித்துள்ளனர். நீயாண்டர்தால் மனிதன் பருத்த குட்டையான உருவ அமைப்பும் குனிந்த நிலையில் முட்டியிட்டு நடக்கும் வழக்கத்தையும் கொண்டிருந்தான். நீண்ட தலையும், குறைந்த கவிமேட்டுப் பகுதியும் பெரிய புருவங்களும் இவன் பெற்றிருந்தான். நான்

காம் பனிப்படர்வு காலத்தில் இம்மனித இனம் அழி படத் தொடங்கியது. இசுரேலின் கார்மல் மலைகளில் உள்ள குகைகளில் நியாண்டர்தால் இன மண்டை ஓடுகள் பல கிடைத்துள்ளன. இவை இம்மனித இனம் நான்காம் பனிப்படர்வு காலத்திலும் தொடர்ந்து இருந்தது என்பதை வெளிப்படுத்தியுள்ளன. சில அறிஞர்கள் இம்மண்டை ஓடுகள் இக்கால மனித இனத்திற்கும் நியாண்டர்தால் மனித இனத்திற்கும் இடையில் வாழ்ந்தமனித இனத்தைச் சார்ந்தனஎனக் கருதுகின்றனர்.

இந்தியாவில் இடைப்பழங்கற்காலம் மிக நீண்ட காலங்கள் கழித்தே தோன்றியது. ஏறக்குறைய நூறாயிரம் ஆண்டுகளுக்குப் பின்னால் இந்திய இடைப்பழங்கற்காலம்தொடங்கியது. மகாராட்டிரம், ஆந்திரம், தமிழ்நாடு ஆகிய இடங்களில் இடைப் பழங்கற்காலக் கருவிகள் கிடைத்துள்ளன. தமிழ் நாட்டில் முதற்பழங்கற்காலக் கருவிகள் கிடைத்த இடங்களிலேயே இக்காலத்தைச் சார்ந்த கருவிகள் கிடைத்துள்ளன.

கடைப்பழங்கற்காலம்: மூன்றாம் இடைப்பனிப் படர்வு காலத்தில் மனிதனின் தொழில்நுட்பத்திறன் பெருமளவில் வளர்ந்தது. பாலத்தீனத்தில் இருபக்க மும் கூர்மையுடைய பட்டைக் கத்திகள் (Blades) கண்டுபிடிக்கப்பட்டன. அவை கடைப்பழங்கற்காலக் கருவிகள் ஆகும். அப்பட்டைக் கத்திகள் நீண்ட சில்லுக் கருவிகளாகும். இருபக்க ஓரங்களும் மிகக் கூர்மையான வெட்டுப்பகுதியைக் கொண்டுள்ளவை. அக்கருவிகளைச் செய்வதற்கு ஒரு தட்டையான கருங்கல் பயன்படுத்தப்பட்டது. நான்காம் பனிப் படர்வு காலத்தில் இடைப்பழங்கற்காலம் முழுமை யாக அழிந்தது. கடைப்பழங்கற்காலம் இக்காலத்தில் வளர்ச்சி பெறத் தொடங்கியது. இக்காலத்தைச் சார்ந்த சான்றுகள் முதன்முதலில் கீழைப் பெரி கோர்டியனில் கண்டுபிடிக்கப்பட்டன. இதைக் கீழை ஆரிக்னேசியன் என்று முன்பு கூறினர். இங்கு ஆரிக் னேசியன் தொழில்நுட்பமும் ஐரோப்பாவின் பிற பகுதிகளில் மௌசுட்டிரியன் தொழில்நுட்பமும் இருந் தன. ஆரிக்னேசியாவிலிருந்து மேற்கு ஐரோப்பா விற்குப் படையெடுத்த கடைக்கற்கால மனிதன் இன்றைய மனித இனத்தைப் போன்றவன். இவனது படையெடுப்பால் மேற்கு ஐரோப்பாவின் கற்காலம் பெரிதும் வளர்ச்சியடைந்தது. இக்கருவிகள் வேட்டை யாடவும் போர் புரியவும் பயன்பட்டன. இம்மக்கள் மீன்களைப் பிடிக்கக் கொக்கிகளையும் ஈட்டிமுனைக் கருவிகளையும் செய்தனர். கற்களாலும் எலும்பு களாலும் விலங்குகளின் கொம்புகளாலும் இக்கருவி களைச் செய்தனர். சிறிய நுண்ணிய கருவிகளை இக்காலத்தில் நுட்பமாகச் செய்யும் கலையை மனிதன் அறிந்தான். இம்மக்கள் குகைகளிலும் மலையடிவாரங்களிலும் வாழ்ந்தனர்; குளிர்காலத்தில் தங்குவதற்காகக் கூடாரங்களை அமைத்துக் கொண் டனர். இக்கூடாரவீடுகள் மூங்கிலால் கட்டப்பட்டு விலங்கின் தோலால் மூடப்பட்டிருந்தன. கடைப் பழங்கற்காலத்தில்தான் மனிதன் கலைகளில் நாட் டம் கொண்டான். கல்லிலும் எலும்பிலும் பல வரை படங்களை வரைந்ததுடன் குகைச் சுவர்களில் ஓவியங்களையும் தீட்டினான்.

நான்காம் பனிப்படர்வு காலத்தின் இரண்டாம் நிலையில் கடைப்பெரிகோர்டியனும், கடை ஆரிக் னேசியனும் வளர்ச்சியடைந்தன. இத்தொழில் நுட்பங்கள் உருசியாவிலிருந்தே ஐரோப்பா முழுமை யும் பரவின. புதிய கருவிகள் இக்காலத்தில் செய்யப் பட்டன. எலும்பினால் செய்யப்பட்ட கூர்முனைக் கருவிகளும் (Points) சிறு கற்களால் செய்யப்பட்ட கூர்முனைக் கருவிகளும், சிறு கத்தி போன்றவையும் இக்காலத்தில் இருந்த கருவிகளாகும். இக்காலத்தைச் சார்ந்த மனிதன் கல்லினால் பெண் உருவங்களைச் செய்ததுடன், பல விலங்குகளின் உருவங்களையும் கல்லிலும் எலும்பிலும் மான்கொம்பிலும் தந்தத்தி லும் குடைந்தான்.

இக்காலத்தின் இறுதிக்கட்டத்தில் அங்கேரியச் சமவெளிப் பகுதியிலிருந்த மனிதன் மேற்கு ஐரோப் பாவிற்குப் படையெடுத்துச் செல்லத் தலைப்பட் டான். இதனால் சொலூட்ரியன் தொழில்நுட்பம் மேற்கு ஐரோப்பாவில் ஏற்பட்டது. இலை வடிவமாக வும் நன்றாக அழுத்தம் கொடுத்து நுட்பமாகவும் பல பட்டைக் கத்திகள் இக்காலத்தில் செய்யப்பட்டன. ஈட்டிமுனைக் கருவிகளும் அம்புமுனைக் கருவிகளும் கத்திகளும் இக்காலத்தில் புழக்கத்திற்கு வந்தன. சொலூட்டிரியன் தொழில்நுட்ப மனிதன் குதிரை களைப் பெருமளவில் வேட்டையாடிக் கொன்று குவித்தான். இவன் பெரும்பாலும் சமவெளிகளிலேயே வாழ்ந்து வந்தான். இக்காலத்தில் கலை வளர்ச்சி மிகுதியாகக் காணப்படவில்லை.

நான்காம் பனிப்படர்வு காலத்தின் இறுதியில், மெக்டலேனியன் தொழில் நுட்பம் வளர்ச்சியடைந் தது. இக்காலத்தின்தொடக்கத்தில் குளிர் மிகுந்து தூந்தரத் (Tundra) தட்பவெப்பமும் நிலவியது. பின் னர்ப் படிப்படியாகக்குளிர் குறைந்த தட்பவெப்பம் தொடங்கியது. வேட்டையாடுதல் குறைந்து மனிதன் மீன்பிடிக்கும் தொழிலைச் செய்வதில் ஆர்வம் உடை யவனாக விளங்கினான். மெக்டலேனியன் தொழில் நுட்ப மனிதன் கலைகளில் ஆர்வம் காட்டிக் கல்லில் சிலை செய்தல், ஓவியம் வரைதல், செதுக்குக் கலை போன்றவற்றில் திறம்பட்டு விளங்கினான். இக்

காலத்தில் கற்காலக் கலை உச்ச நிலையை அடைந்தது. நான்காம் பனிப்படர்வு காலத்தின் இறுதியில் கடைப்பழங்கற்காலம் அழிந்தது.

பழங்கற்கால மனிதன்: பழங்கற்கருவிகளை வைத்துப் பழங்கற்கால மனிதனைப் பற்றிச் சரியாகக் கணிக்க இயலவில்லை. நியாண்டர்தால் மனித இனம் ஐரோப்பாவிலும் மத்திய கிழக்கு நாடுகளிலும் இருந்தது. இங்கிலாந்தில் அச்சூலியன் கடைக்காலத்தில் சுவான்சு கோம்பு (Swans Combe) மனிதன் வாழ்ந்தான். இவன் விட்டுச் சென்றுள்ள கற்கருவிகள் இரண்டாம் இடைப்பனிக் காலத்தைச் சார்ந்தவை. இக்கால மனிதனை இவன் ஒத்திருந்தான். இம்மனிதன் வாழ்ந்த காலத்திற்கு முன்பாகவே பில்டவுன் (Pilt-down) மனிதன் வாழ்ந்தான். ஆதிமனிதனின் மண்டையோடு ஒன்று அங்கேரி நாட்டில் பழங்கற்காலக் கருவிகளுடன் கண்டுபிடிக்கப்பட்டது. இதன் காலம் இடை அல்லது கடை இரண்டாம் பனிப்படர்வு காலம் ஆகும்.

ஐரோப்பாவின் கடைப்பழங்கற்காலத்தில் இரண்டு வகை மனித இனம் இருந்தது. அவ்விரண்டில் குரோ-மக்னான் (Cro-magnan) மனிதன் முரடானதும் பெரியதுமான தலையினையும் நீளமான பருத்த எலும்புகளையும் பெற்றிருந்தான். குரோமக்னான் மனிதனின் சில பிரிவினர் பரந்த தலையையும் சில பிரிவினர் நீளமான தலையையும் பெற்றிருந்தனர். நியாண்டர்தால் மனிதனின் சில இயல்புகளையும் இவர்கள் பெற்றிருந்தனர். கோம்ப் கேப்லி பிருன் (Combe Capelle-Brunn) மனிதன் குறுகிய, சிறிய தலையையும் நேர்த்தியான புருவ அமைப்பையும் பெற்றிருந்தான். மற்றொரு வகை மனிதனான கிரிமால்டி மனிதன் நீக்கிரோ மக்களைப் போன்றவன். சான்சிலேடு (Chancelade) என்ற மனிதன் எசுகிமோ மக்களின் முன்னோன் எனக் கருதப்படுகின்றான்.

கோம்ப் கேப்லி பிருன் மனிதன் முதல், கடைப் பெரிகோர்டியன் தொழில்நுட்பத்துடன் தொடர்புடையவனாவன். குரோ-மக்னான் மனிதன் முதல் பெரிகோர்டியனின் இறுதிக் காலத்தில் வசித்திருக்கலாம். இவன் ஆரிக்னேசியன், கடைப்பெரிகோர்டியன், சொலூட்ரியன், மெக்டலேனியன், தொழில்நுட்பக் காலங்களுடன் தொடர்பு கொண்டு விளங்கினான். கிரிமால்டி மனிதன் ஆரிக்னேசியன் அல்லது கடைப்பெரிகோர்டியனுடன் தொடர்பு உடையவன். சான்சிலேடு (Chancelade) மனிதன் மெக்டலேனியனுடன் மிகுந்த தொடர்பு கொண்டு விளங்கினான்.

ஆசிய மனித இனம் பிதிகாந்திரபசு எரிக்டசு (Pithecanthropus erectus) சினான்திரோபசு(Sinanthropus)என்று இருவகைகளாகப் பிரிக்கப்பட்டுள்ளது. முதல்வகை மனிதன் சாவாவில் (Java)இருந்த வாலில்லாக்குரங்கின மனிதன்(Ape man). இரண்டாம் வகை பீகிங்கு மனிதன் (Peking man) ஆவன் இவனுடைய தடயங்கள் சீனாவின் தலைநகரான பீகிங்குக்கு அருகில் உள்ள குகைகளில் கிடைத்ததால் இப்பெயர் பெற்றான். சாவா வகை மனிதனின் தடயங்களை வைத்து அவனுடைய தொழில்நுட்ப அறிவையோ பண்பாட்டையோ அறிஞர்களால் அறிய இயலவில்லை. பீகிங்கு மனிதன் வெட்டிகள், வெட்டும் கருவிகள் ஆகியவற்றைப் பயன்படுத்தினான். இவன் நிலப்பொதியியல், விலங்கினச்சான்றுகளின் மூலம் அபிவில்லியன்காலத்தைச் சார்ந்த முதற் பழங்கற்கால மனிதனாவன் என்பது கண்டறியப்பட்டுள்ளது. இவ்விருவகை மனித இனமும் ஓமோ எரக்டசு (Homoerectus) என்ற ஒரே இன மக்களே ஆவர். எயிடல்பர்கு மனிதனும் இவ்வினத்துடன் அடங்குவன். ஓமோ எரக்டசு 500,000 ஆண்டுகளுக்கும், 1,000,000 ஆண்டுகளுக்கும் இடைப்பட்ட காலத்தில் வாழ்ந்தனர். சிறிது காலம் இவர்கள் ஓமோ சேபியன்சுடன் ஒரே காலகட்டத்தில் வாழ்ந்தனர். கிழக்கு ஆப்பிரிக்காவில் தான்சானியாவில் உள்ள ஒல்டுவாய் பிளவு என்ற இடத்தில் மனித இன எலும்புகள் கற்கருவிகளுடன் கண்டுபிடிக்கப்பட்டன இங்குக் கண்டுபிடிக்கப்பட்ட மனித இனம் இக்கால மனிதனின் மூதாதையே என ஒரு சிலர் கருத்துத் தெரிவித்தனர். இம்மனித இனம் ஆசுட்ரலோபிதிசின் Australopithecine) என்ற இனமே என்னும் கருத்து பரவலாக நம்பப்படுகிறது.

ஆசுட்ரலோபிதிசின் இன மனிதன் வாலில்லாக் குரங்கின மனிதன், மனிதன் ஆகியோரின் கூறுகளை உடையவனாவன். இவ்வினம் ஆசுட்ரலோபிதிகசு, (Australopithecus, பராந்திரோபசு (Paranthropus), சின்சாந்திரோபசு (Zinjanthropus)ஆகிய உட்குடும்பங்களை உடையது. இக்காலத்தில் இம்மூன்று உட்குடும்பங்களுள் முதல் உட்குடும்பத்தை ஆசுட்ரலோபிதிகசு ஆப்ரிக்கனசு (Australopithecus africanus) என்றும், இரண்டாம் மூன்றாம் உட்குடும்பங்களை, அசுட்ரலோபிதிகசு உரோபசுடசு (Australopithecus robustus) என்றும் பிரித்துள்ளனர். வடக்குக் கென்யாவில் உள்ள உலோதகம்(Lothagam) மலையில் கண்டுபிடிக்கப்பட்ட மனித தாடை எலும்பு ஆசுட்ரலோபிதிசியன் வகை ஆகும். இது இன்றிருந்து ஏறக்குறைய 5 மிலியன் ஆண்டுகளுக்கு முந்தியது. இந்நாட்டிலுள்ள உருடால்பு ஏரிப் பகுதியில் கற்காலக் கருவிகளும் அவற்றுடன் ஆசுட்ரலோபிதிசிய மனித எலும்புகளும் கிடைத்துள்ளன. அவை 2.6 மிலியன்

ஆண்டுகளுக்கும் முந்தியது எனக் கண்டறியப்பட்டது. ஒல்டுவாய்க்கார்சுன் இரண்டாம் படிவுகளில்(bed) ஆசுட்ரலோபிதிசியன் மனிதனும் பிதிகாந்தரபசு மனிதனும் ஒரே காலத்தில் வாழ்ந்தனர்.

இடைக் கற்காலம்: பழங்கற்காலத்திற்கும், புதிய கற்காலத்திற்கும் இடைப்பட்ட காலம் இடைக் கற்காலம் (Mesolithic) எனப்படும். நான்காம் பனிக் காலத்தின் 3-ஆம் நிலையில் உலகின் தட்பவெப்பம். மாறத் தொடங்கியது, ஈரப்பதம் தோன்றிக் கடுங் குளிர் மறைந்தது. இக்காலத்தில் பல்வகைக் காட்டு மரங்கள் செழிப்பாக வளர்ந்தன. ஐரோப்பாவில் பழங்கற்காலத்தை அடுத்த புதிய பண்பாடுகள் தோன்றின. கிழக்கிலிருந்து தெற்கு ஐரோப்பாவிற்குப் பல கற்காலச் சிறப்பியல்புகள் புதிதாக நுழைந்தன. இவ்விடைக் கற்காலம் ஐரோப்பாவில் ஆறு பண்பாட்டுப் பிரிவுகளாகப் பிரிக்கப்பட்டது. அவற்றுள் தெற்கு ஐரோப்பாவில் 1. அசிலியன் (Azilian), 2. தார்டினாயிசியன் (Tardenoisian), 3. ஆசுட்டிரியன் ஆகிய மூன்று பண்பாடுகளும் வடக்கில் மெக்லிமோயன் (Maglemosian) கிட்சன் மிடன் (Kitchen Midden), காம்பீனியன் (Campignian) ஆகிய மூன்று பண்பாடுகளும் நிலவின.

அசிலியன் பண்பாட்டு மக்கள் தட்டையான ஈட்டிகளை எலும்புகளிலிருந்தும் மான் கொம்பிலிருந்தும் செய்தனர். இவற்றுடன் மெக்டலேனியன் கற்காலக் கருவிகளையும் வண்ணம் தீட்டப்பட்ட கூழாங்கற் கருவிகளையும் பயன்படுத்தினர். ஒழுங்கற்ற கூழாங்கற் கருவிகளில் சிவப்பு நிறக் கோடுகள் இரும்புப் பர உயிரகையால் (Peroxide of iron) போடப்பட்டுள்ளது. இன்றைய விலங்கினங்களே இடைக்கற்காலத்தில் இருந்தன. நுண்ணிய கற்கருவிகளும் இக்காலத்தில் பயன்பாட்டிற்கு வந்தன. இவை குட்டையான சக்கிமுக்கிக் கற்கருவிகள் (Pygmy flints) எனக் கூறப்பட்டன. வரிவடிவ அமைப்பில் இவ்வகை நுண் கற்கருவிகள் செதுக்கப்பட்டன. இக்கருவிகள் 2.5 செ.மீ. நீளம் கொண்டு விளங்கின. இக்கருவிகளை மரத்தாலான குச்சிகளிலோ எலும்புகளிலோ செருகிப் பயன்படுத்தினர். குட்டையான கற்கருவிகளைத் தார்டினாயிசியன் தொழில்நுட்ப மக்கள் பெரிதும் பயன்படுத்தினர். தார்டினாயிசியன் பண்பாடு ஆப்பிரிக்கக் கடைப்பழங் கற்காலத்திலிருந்து மருவி வந்த பண்பாடு ஆகும். தார்டினாயிசியன் பண்பாடும் அசுலியனும் இணைந்த பண்பாடு பிரான்சிலும் இசுபெயினிலும் காணப்பட்டது.

ஆசுட்டிரியன் பண்பாடு பொதுவாக எலும்பினால் செய்யப்பட்ட கருவிகளையே கொண்டது. இம்மக்கள் கடல்வாழ் உயிரினங்களையே உணவாக உண்டனர்.

ஐரோப்பாவின் வடக்கிலிருந்த மூன்று பண்பாடுகளும் ஒன்றுடன் ஒன்று தொடர்புடையனவாகும். அசிலியன், தார்டினாயிசியன் காலத்தில் வடக்கு ஐரோப்பாவில் மெக்லிமோசியன் பண்பாடு நிலவியது. மேற்கு ஐரோப்பாவிலிருந்த ஆரிக்னேசியன் தொழில் நுட்பத்தின் வளர்ச்சியடைந்த நிலையே மெக்லிமோசியன் பண்பாடாகும். இப்பண்பாட்டு மக்கள், கல், எலும்பு, மான்கொம்பு ஆகியவற்றால் கருவிகள் செய்தனர். மான்கொம்பால் செய்யப்பட்ட சம்மட்டி, கோடரிகள், வாய்ச்சிகள் போன்றவை இவர்களின் குறிப்பிடத்தக்க கருவிகளாகும். இவர்கள் கற்கருவிகளை மிகவும் நேர்த்தியாகவும் கூர்மையாகவும் செய்து பயன்படுத்தினர். எலும்புகள், கத்தி, குத்துவாள், தூண்டில் ஈட்டி, முனைக் கருவிகள் போன்றவை செய்யப் பயன்படுத்தப்பட்டன.

கிட்சன் மிடன் பண்பாட்டில், மான்கொம்புகளிலிருந்தும், எலும்புகளிலிருந்தும் கருவிகள் செய்யப்பட்டன. இக்காலத்தில் மட்கலன்களைச் செய்ய மக்கள் முனைந்தனர். வேளாண்மை செய்யவும் இம்மக்கள் முயற்சி செய்தனர் எனக் கருதப்படுகிறது. இறந்தவர்களைப் புதைக்கும் வழக்கம் இப்பண்பாட்டுக் காலத்தில் தொடங்கியது. நாய் வீட்டு விலங்காக வளர்க்கப்பட்டது. கிட்சன் மிடன் பண்பாட்டு நிலை ஐரோப்பாவின் தெற்கிலிருந்த ஆசுட்டிரியன் பண்பாட்டின் சமகாலத்தைச் சேர்ந்ததாகும். கிட்சன் மிடன் பண்பாட்டிற்குப் பின் ஐரோப்பாவின் தென்பகுதியில் நிலவிய காம்பினியன் பண்பாடு, பிந்திய கிட்சன் மிடன் பண்பாட்டுடன் தொடர்புடையது. அக்காலத்தில் தட்பவெப்பம், இக்காலத் தட்பவெப்ப நிலை போன்றிருந்தது. கிட்சன் மிடன் பண்பாட்டு மக்கள் பயன்படுத்திய கருவிகள் போன்றே காம்பினியன் பண்பாட்டு மக்களும் பயன்படுத்தினர். மட்கலன்கள் வனையவும் இம்மக்கள் அறியத் தொடங்கினர். இம்மக்கள் தானியங்களை அரைக்கும் கல்லைப் பயன்படுத்தினர். நீள்வட்டவடிவக் குழிகளை வெட்டி அதன் மீது கூம்பிய வடிவில் மரத் துண்டுகளை அமைத்துப் புதர், குச்சிகள் ஆகியவற்றைப் பரப்பி மண்ணால் பூசிய குடிசைகளில் இம்மக்கள் வசித்தனர். இப் பண்பாட்டின் மேல் மட்டத்தில் நன்றாக மெருகேற்றப்பட்ட கற்கருவிகள் சில அரிதாகக் கிடைத்துள்ளன. இம்மக்கள் வேளாண்மை செய்ய முனைந்திருக்க வேண்டும். மூன்று இனப்பாகுபாட்டு மக்கள் இடைக் கற்காலத்தில் வாழ்ந்தனர். இவர்கள் குரோமக்னான் இனத்தின் வழி வந்தவராகவும், ஆப்பிரிக்காவிலிருந்துவந்த நீண்ட தலையுடைய தார்டினோயிசின் இனத்தவர்களாகவும், அகன்ற தலையுடைய அசிலியன் பண்பாட்டு இன மக்களாகவும் விளங்கினர். அசிலியன் பண்பாட்டு இன

மக்கள் புதிய கற்கால மக்களின் முன்னோடிகள் ஆவர்.

இந்தியாவில் காணப்படும் கடைப்பழங்கற்கால நிலை ஐரோப்பாவில் இடைக்கற்கால நிலையுடன் சிறிது ஒத்துள்ளது. இந்தியாவில் குறிப்பாகத் தமிழகத்தில் கடைப்பழங்கற்காலக் கருவிகள் கிடைக்கும் திருநெல்வேலிப் பகுதி தேரிகள் எனப் பெயர் பெற்றுள்ளன.

திருநெல்வேலித் தேரிகளிலும், வடஆர்க்காடு, செங்கற்பட்டு, மதுரை மாவட்டங்களிலும் மிக நுண்ணிய கற்கருவிகள் கண்டுபிடிக்கப்பட்டுள்ளன. இக்கருவிகள் யாவும் விலைமதிப்புள்ள கல்வகைகளான படிகக்கல்வகை (Chert), பழுப்புநிற மணிக்கல்வகை (Jasper), வெண்ணிறமணிக்கல்வகை (Chalcedony), இரத்தினம் (Agate) போன்ற கல் வகைகளைப் பயன்படுத்திச்செய்யப்பட்டன. இக்கற்கருவிகள் மிகக் குறைவான அளவுடையவை. வெட்டுக் கருவிகள் பட்டைக் கத்தி, சுரண்டிகள், பிறைகள், இருபக்க முனைகள் போன்ற கருவிகள் ஆகியவை அவற்றுள் குறிப்பிடத்தக்க கற்கருவிகளாகும்.

புதிய கற்காலம்: புதிய கற்காலத்தில் மனிதனின் தொழில் நுட்பப்பண்பாட்டுஅமைப்பில் பெரிதும் மாற்றம் ஏற்பட்டது. புதிய கற்கால மனிதன் உணவு சேகரிப்பதை விடுத்து உணவுப் பயிர்களைத் தானே பயிரிடும் கலையைக் கற்றான். வேட்டையாடுதல்,மீன்பிடித்தல் காட்டுப் பழங்களைச் சேகரித்தல் போன்ற தொழில்களை மட்டும் செய்யாமல் வேளாண்மையிலும் ஈடுபடத் தொடங்கினான். வீட்டு விலங்குகளை வளர்க்கவும் மட்கலன்கள் செய்யவும் விலங்குகளின் மயிர்களைக் கொண்டு ஆடைகள் நெய்யவும் இக்கால மனிதன் தெரிந்து கொண்டான். இப்புதிய கற்காலக் கருவிகள் மக்களுக்கு மிகவும் பயன்படும் வகையில் வடிவமைக்கப்பட்டன. வழவழப்பான கருவிகளை இக்கால மக்கள் பயன்படுத்தினர். இவர்கள் வீடுகளில் வாழ்ந்தனர். சில கிராமங்கள் அரண்களாலும் சூழப்பட்டிருந்தன. அவற்றுள், இத்தாலி, சுவிட்சர்லாந்து போன்ற நாடுகளில் உள்ள ஏரி நகரங்கள் (Lake Towns) குறிப்பிடத்தக்கவை.

புதிய கற்கால மனிதன் வாழ்ந்த தடயங்கள் இந்தியாவில் கோதாவரி ஆற்றுக்குத் தெற்கே வடகருநாடகப் பகுதியில் பெருமளவில் கிடைத்துள்ளன. தமிழ்நாட்டில் சேலம், தருமபுரி, வட ஆர்க்காடு மாவட்டங்களில் அதிக அளவில் புதிய கற்கால மனிதன் பயன்படுத்திய கற்கருவிகள் கிடைத்துள்ளன. இக்கற்கருவிகளுள் கோடரி குறிப்பிடத்தக்க ஒன்றாகும்.

சு.இரா.

துணை நூல்கள்:

Chester Chard S., Man in Pre-history, McGraw-Hill Book Company, New York, 1969.

Clark Grahame, World Pre-history- A New outline, Cambridge University Press, Cambridge. 1969.

Piggott Stuart (Ed.) The Dawn of Civilization, McGraw-Hill Book Company, New York, 1969.

Sankalia, H.D., Pre-history and Proto-history of India and Pakistan, University of Bombay, 1962.

***கற்பனை*:** காலையில் உண்ட சிற்றுண்டியை நினைவில் கொண்டு, உண்டவற்றையும் அவற்றின் சுவைகளையும் உண்ணும்போது உடன் இருந்தவர்களையும் நினைவில் கொண்டு வரமுடிகிறதா?உணவு வகைகளின் விவரம், வண்ணம், மணம், சுவை, வெப்பம், விரும்பி உண்டது எது என்பன வெல்லாம் தெரிய முடிந்தால் சிறப்பு. பரிமாறியவர் அணிந்திருந்த உடையைப் பற்றிக் கூடச் சிலரால் சொல்ல முடிவதில்லை. இது நினைவாற்றல் அன்று; நிகழ்ச்சிகளை உருவமாக நினைத்துப் பார்க்கும் ஆற்றலாகும். அவ்வாறு பார்க்க முடிந்தால் பல வினாக்களுக்கு விடையளித்து விடலாம். மனத்தில் நின்ற காட்சியைப் பார்த்தே இன்னின்னவை என்று கூறிவிட முடியும். இவ்வாற்றல் எல்லோருக்கும் உண்டு. சிலரால் எளிதாக முடியும். வேறு சிலரால் உருவப்படுத்திப் பார்ப்பது எளிதாக முடிவதில்லை.

உருவம் சிந்தனையைத் தூண்டிற்றா? அல்லது சிந்தனையினால் உருவத்தைக் காண முடிந்ததா என்ற வினாக்கள் எழுவது இயல்பு உருவம் சிந்திக்காது. ஆனால் சிந்தனை உருவத்தை உண்டாக்கும் என்பதுதான் உண்மை.

சொற்களற்ற சிந்தனை உணர்வாகும். சொற்கள் உணர்வைக்கூடத் தெளிவாக்கக் கூடியன. ஒரு சாதாரணக் கவிஞர் கவிதை எழுத எண்ணிச் சிந்திக்கத் தொடங்கியபோது,கண் தோன்றப் பார்வை என்றும், காடும் வானமும் தோன்றச் சோலை என்றும், நீர் தோன்ற நெகிழ்தல் என்றும் உருவகித்துக்கொண்டார். சொல்லாட்சி ஏற்கெனவே சிறந்திருந்ததனால் அவருக்குக் கற்பனை ஓட்டம் எளிதாக நிகழ்ந்தது. கற்பனையின் விரிவுக்குக் கற்பனைச் சிந்தனை முக்கியமாகிறது. எண்ணத்திலிருக்கும் எண்ணிறந்த கருத்துகளைப் பொதுவாகச் சொற்களாக

அமைத்துச் சிந்திக்கின்றனர். உட்பேச்சின்றிச் சிந்தனை நிகழ்வதில்லை என்பர் சிலர். இதற்கு விதி விலக்கு உண்டு.

குழந்தைகளுக்கும் கற்பனை பிடிக்கும். நாட்டின் முதல்வராக, விமான ஓட்டியாக, குருவியாகக் கற்பனை செய்து பார்க்க முடியும். கற்பனை நடிப்பாகும். குழந்தைகளின் கற்பனையில் புதுமை தோன்ற அவர்களுக்கு வினாக்கள் எழுமானால் உதவியாக இருக்கும். இவ்வினாக்கள் அவர்களுடே தோன்றினாலும், பிறரால் தொடுக்கப்பட்டாலும் கற்பனைச் சிந்தனை தூண்டப்படும். உன்னால் பறக்க முடிந்தால் என்ன செய்வாய்? மேகங்கள் ஏன் கீழேவிழுந்து விடுவதில்லை? தெரிந்த கதையின் முடிவைப் புதிதாக எப்படி மாற்றுவாய்? மழைத்துளிகள் அப்படியே உறைந்து விடுமானால் என்னவாகும்?' என்பன போன்ற வினாக்களினால் இளஞ்சிறார்களிடம் கற்பனை ஊற்றெடுக்கின்றது.

கற்பனை தோன்றுமிடம்: கற்பனை வலப்பக்க மூளையின் பணி என்றும், அது இடப்பக்க மூளையின் (சீராக எண்ணும் பகுதி) பணிக்கு மிகவும் உதவுவதாகவும் அறிந்துள்ளனர். வலப்பக்க மூளை கலை, இசை, கணிதம் போன்றவற்றுடனும் இடப்பக்க மூளை மொழியுடனும் அதிகத் தொடர்பு கொண்டிருக்கின்றன. இரு கோளங்களிலும் மொழிக்கான பகுதிகள் இருப்பினும்,சொற்களுக்கான அதிகப் பரப்பளவு இருப்பது இடப்பக்கக் கோளத்தில்தான் (ஆர்ன்சுடெய்ன்-1972).

பலருக்குத் தாம் நினைத்திருப்பதை விடக் கற்பனை ஆற்றல் அதிகம். சாதாரணமாகத் தம்மை எண்ணி இருப்பவர்கள் கூட, அறிதுயிலில் இருக்கும் போது பழக்கத்திற்கு மாறாக நிறையக் கற்பனை செய்கிறார்கள். கற்பனை அறிவின் செயல். ஒரு பொருளின் உருவம், வண்ணம், தன்மை பற்றி எண்ணுவதோடு, அது ஓர் உலகத்தையும் படைக்க முடியும். இது மெய்யான வாழ்க்கையுடன் தொடர்பில்லாமல் இருக்கலாம்; ஆக்கச் சிந்தனையாகவும் இருக்கலாம். முடியாததை முடியக்கூடியதாகக் கற்பனை செய்வதனால் அச்செயல் கைகூடுமா என்பதுதான் ஐயப்பாடாக உள்ளது (சாகியோலி-1965).

கற்பனை ஆற்றல்: சோவியத்து நாட்டில் ஒருவர் 13 எண்கள் கொண்ட வரிசைகளிலிருக்கும் எல்லா எண்களையும் மனத்தினுள் படம்பிடிப்பது போல நினைவில் நிறுத்தி, எல்லா எண்களையும் மனக்கண்ணால் பார்த்தபடி சரியாகச் சொல்ல முடிந்தது; கீழிருந்து மேலாகவும் இடமிருந்து வலமாகவும் கூற முடிந்தது. இது நினைவாற்றல் அன்று. பட்டியலின் படத்தை விரும்பும் போதெல்லாம் கற்பனையினால் கண்முன் பார்க்க இயலுவதாகிய ஆற்றல் இது. ஆனால்அவரால் வடிவில்லாதனவற்றை உருப்படுத்தி நினைவில் இருத்த முடிவதில்லை (உலூரியா-1968).

பூனை என்ற சொல்லை ஆப்பிள் என்ற சொல்லுடன் எண்ணச் சொன்னால் அவ்வாறுசெய்ய இயலும். பூனைஆப்பிளைக் கடித்து விளையாடுதல் போன்ற கற்பனை உதிக்கலாம். பத்துப்பத்துச்சொற்களைச்சார்ந்த 12 பட்டியல்களைத் தந்து மனப்பாடம் செய்விப்பதை விட, அவற்றைத் தந்து நிகழ்ச்சிகளாகவோ கதையாகவோ கற்பனை செய்யச் சொன்னபோது, இவ்வாறு கற்பனை செய்தோர் ஏறக்குறைய 90 விழுக்காட்டினர். கற்பனை செய்யாது சொற்களின் பட்டியலை மட்டும் மனப்பாடம் செய்தோர் ஏறக்குறைய 10 விழுக்காட்டினர். சிந்தனையை விடக் கற்பனைதான் சிறந்தது. இது போன்ற கற்பனை உறவுகளை ஏற்படுத்திக் கொள்வது சிறார்களை விட வளர்ந்த பிள்ளைகளுக்கே எளிது.

ஒளிக்கதிர் ஒன்றின்மீது ஏறிச் சவாரி செய்தால் எப்படி இருக்கும்? இருபதாம் நூற்றாண்டின் மிகச் சிறந்த அறிவியலறிஞர் ஐன்சுட்டீனுக்கு இத்தகைய கற்பனை ஒன்று தோன்றிற்று. அந்நிலையில் ஒட்டினாற்போல் அதே வேகத்தில் செல்லக் கூடியது அதைவிட வேகமாகப் போவது போல் தெரியுமா? அதன் வேகம் தெரியாது போகுமா? அதே வேகத்தில் எதிரே ஏதேனும் வந்தால் அதன் வேகம் பாதி வேகமாகத் தெரியுமா? என்பனபோல அவர் மனத்தில் பல வினாக்கள் எழுந்தன; ஒளியைவிட வேகமாகச் செல்லக் கூடியன எவையேனும் உண்டா என்ற ஐயப்பாடும் எழுந்தது. அவ்வாறு ஏதேனும் இருக்குமானால், அதனை முந்தும் அமைப்பு மிகுந்த சக்தியைப் பெற்றதாக இருக்க வேண்டும் என்று அவர் உணர்ந்தார். இத்தகைய கற்பனைகள் யாவும் உருவமாகச் சொல்ல முடியாதவை. ஆனால், இவை அவரைப் பெரும் அறிஞராக்கி விட்டன. அவரது கற்பனைகளைப் பற்றி அவரிடமே கேட்டபோது, 'எல்லாவற்றையும் உருவங்களாகக் கண்டேன் என்று கூற முடியாது. என் கற்பனையின் பெரும்பகுதி ஆய்வின் கணக்கீடு போன்று இருந்தது, என்றார். (வெர்தைமர்-1961).

சமுதாயத்தில் இருக்கின்ற நிலையும் உணர்வுகளும் கற்பனையும் சேர்ந்து பெரிய உந்துதல்களைச் செய்வதால் கலை, கவிதை, தொழில் அறிவியல் படைப்புகள் ஆகியவை தோன்றுகின்றன. புதிய கண்டுபிடிப்புகளும் புதிய வாழ்க்கை முறைகளும் கண்

டறியப்படுகின்றன. அதனால், மக்கள் எளிமையாக வும் இனிமையாகவும் எண்ணியதைப் பெற்றும் வாழ முடிகிறது.

கற்பனையால் புதிய சமுதாயத்தை உருவாக்கிப் பார்ப்பதால், அதற்கு ஆதரவானவற்றையும் முரணா னவற்றையும் எண்ணிப் பொருத்தப்பாட்டை ஆராய்ந்து தக்கனவற்றை ஏற்கவும் தகாதனவற்றை நீக்கவும் பலவகைப் புரட்சிகளைச் செய்யவும் முடி கிறது. கற்பனை மக்கள் உயர்விற்கும் மகிழ்விற்கும் பெருந்துணை செய்கிறது. அதுபோலவே சிற்சில வேளைகளில் தவறான நம்பிக்கைகளுக்கும் தீய எண்ணங்களுக்கும் துணையாகிச் சமுதாயத்திற் குத் தீமைகளையும் விளைவிக்கிறது. கற்பனை, பண் பாட்டினால் சீரமைக்கப்படின் தீமைகள் தவிர்க்கப் படும். மா.பெ.

துணை நூல்கள்:

Assagioli, R.L., Psychosynthesis: A Manual of Principles and Techniques Hobbs, New York, 1965.

Luria, A.R., Mind of Memorist, Basic Books, New York, 1968.

Ornstein, R.E., Psychology of Consciousness, Viking Press, New York, 1972.

Wertheimer, M., Productive Thinking, Tauislock Publications, London, 1961.

கற்பிக்கும் தகுதியாற்றல்: கற்பித்தலுக் குரிய தகுதியும் திறனும் பண்பும் கற்பிக்கும் தகுதி யாற்றல் எனப்படும். இப்பண்புகளை வலியுறுத்தும் ஆசிரியர் பயிற்சி முறை, திறமைசார் ஆசிரியர் கல்வி (Competence-based Teacher Education-CBTE) அல் லது செயலாற்றல் சார் ஆசிரியர் கல்வி (Performance-based Teacher Education-PBTE) எனக் குறிக் கப்படும். இப்புதிய ஆசிரியர் பயிற்சிமுறை தொன்று தொட்டு இருந்துவரும் ஆசிரியர் கல்வியின் பயனில் லாமையை நீக்குவதற்காக ஏற்பட்டது. திறமையா்ன ஆசிரியர்களின் செயல் அடிப்படையில் திறமைசார் ஆசிரியர் கல்விக்கு முற்போக்குத் தேவைகள் பெறப் படுகின்றன. அத்தேவைகள் தகுதிகள்என்று சொல் லப்படுகின்றன. கற்பித்தலும் அளவிடுதலும் தகுதி களோடு தொடர்புடையன. கற்போருடைய முன் னேற்றம் தகுதிகளைச் செய்து காட்டுவதன் மூலம் தீர்மானிக்கப்படுகிறது. தகுதி என்பது தொழில் முறைப் பணிக்குப் போதுமான அளவு ஆயத்தப் படுத்துதல் என்பதைச் சுட்டுகிறது.

திறமைசார் ஆசிரியர் கல்வி: திறமைசார் ஆசிரி யர் கல்வி என்பது தொன்றுதொட்டு வரும் ஆசிரியர் கல்வி முறைக்கு எதிராக 1960-இல் ஏற்பட்ட ஓர் இயக்கமாகும். இவ்வியக்கம் திறமைமிக்க ஆசிரியர் களை உருவாக்குவதற்கு அமைந்த பயனுள்ள மு ற என்று ஒரு சிலராலும் இது ஓர் இயந்திரப் போக் குடையது என்று வேறு சிலராலும் கருதப்படுகிறது. பாடப் பொருள்களை உறுதி செய்வதிலும் ஆராய்ச்சி யின் மூலம் அதன் பல்வேறு உட்கூறுகளைச் செம்மைப்படுத்துவதிலும் திறமைசார் ஆசிரியர் கல்வியின் பயன்முறை பெருமளவு உயர்வுடைய் தாக உள்ளது.

திறமைசார் ஆசிரியர் கல்வி, பயனுள்ள கற்பித் தல் பயிற்சியின் பல்வேறு கருதுகோள்களில் கவனம் செலுத்தும் வகையில் அமைக்கப்பட்டும் அவற்றையே அடிப்படையாகக் கொண்டும் அமைந்துள்ளது. இது ஆசிரியர் என்ன அறிய வேண்டும், என்ன செய்ய வேண்டும், எவற்றைச் செய்து முடிக்க வேண்டும் என்பதனை வலியுறுத்துகிறது. திறமைசார் ஆசிரியர் கல்வியில் திறம்பட மாணவர்கள் எவற்றைச் செய்து காட்ட வேண்டும் என்பதைத் தேவைகள் விளக்கு கின்றன. அத்தகைய தேவைகள் காணக்கூடிய வினை களைப் (அமைத்துக்காட்டி, முறையாக அமைத்துக் காட்டி,) பயன்படுத்தி, காணமுடியாத வினைகளை (புரிந்து கொள்ளுதல், அறிந்து கொள்ளுதல், தொடர்ந்து கருதுதல்) நீக்க வேண்டும் என்பதைச் சுட்டுகின்றன.

தகுதிகளின் வரையறை: திறமைசார் ஆசிரியர் கல்வியில் ஐந்து வகையான தகுதிகள் வரையறை செய்யப்படுகின்றன. முதலாவது, அறிவுநிலைத் தகுதிகள்: கற்போரிடம் எதிர்பார்க்கும் அறிவு, அறிவு சார்ந்த திறமைகள் ஆகியவை வரையறுக்கப்படுகின் றன. எ-டு: வினாக்களின் ஐந்து நிலைகளை வரிசைப் படுத்திச் சான்றுகள் தருக.

இரண்டாவது, செயல்நிலைத் தகுதிகள்: கற் போர் கற்றவற்றை அறிந்து கொள்வதைக் காட்டி லும் கற்றவற்றைச் செய்து காட்டுவதுமிகுதி. செயல் அடிப்படையில் அமைந்த தகுதிகள் திறன்களையும் வெளிப்படையான செயல்களையும் வரையறை செய்கின்றன. எ-டு: வகுப்பறையில் மாணவர்களைக் கலந்துரையாடலில் ஈடுபடச் செய்து அதன்மூலம் 50 விழுக்காடு மாணவர்களைப் பங்கு கொள்ளச் செய் தல். மூன்றாவது, விளைவுகளின் அடிப்படையில் அமைந்த தகுதிகள்: வெற்றியின் அளவு கருவி என் பது ஒருவன் என்ன அறிந்திருக்கிறான் அல்லது செய்கிறான் என்பதை அறிதலைக் காட்டிலும் எவ்

வாறு ஒன்றை நிறைவேற்றினான் என்பதை அறிவதே யாகும். எ-டு: ஓர் ஆசிரியருடைய தகுதி அவர் கற்பித்த மாணவர்கள் அடைந்த சாதனைகளைத் தேர்வு செய்வதன் மூலமே மதிப்பிடப்படுகிறது. திறமைசார் ஆசிரியர் கல்வியில், கற்பித்தலைப் பற்றி ஆசிரியர் என்ன அறிந்திருக்கிறார் என்பது மிகக் குறைந்த இடத்தையே பெறுகிறது. ஆசிரியருடைய கற்பித்தல் தகுதி பற்றியும் கற்போரிடம் மாற்றத்தை வெளிக்கொணரும் தகுதி பற்றியும் அறிவதைக் காட்டிலும், ஒரு செயலைச் செய்வதையும் அதன் விளைவுகளை அறிவதையும் திறமைசார் ஆசிரியர் கல்வி வற்புறுத்துகிறது. நான்காவது, உணர்வு நிலைத் தகுதிகள்: எதிர்பார்க்கின்ற பண்புகளையும் குறிப்பிடுகின்றன. இவற்றைச் செயல் வடிவமாக்குதல் கடினமாகும் என்பதால் அளவிடுதலும் மதிப்பிடுதலும் கடினமாகின்றன. எ-டு: ஒரு வகுப்பறைக் கலந்துரையாடலில் எல்லா மாணவர்களுடைய பங்கேற்புகளையும் மதித்தல். ஐந்தாவது, கண்டறிநிலைத் தகுதிகள்: இது திறமைசார் ஆசிரியர் கல்வியின் ஏனைய நான்கு வகைகளோடு சரியாகப் பொருந்துகின்ற வகையில் வகைப்படுத்தப் படவில்லை. இம்முறையில் பயிற்சியாளர் சிறிது காலத்திற்குச் சமுதாய மையங்களில் பணியாற்ற வேண்டும்; பள்ளிக்கல்வி பற்றிப் பெற்றோர்களுடன் உரையாடிப் பாராட்டுகின்ற வகையில் பணியாற்றவும் வேண்டும். இவை கற்போர் கற்பித்தலுக்கு மேலாகக் கற்றுக் கொள்ள வாய்ப்பைத் தந்தாலும், குறிப்பிட்டு இவ்வாறுதான் கற்க வேண்டும் என்ற வரையறை எதையும் தரவில்லை.

கற்பித்தலும் மதிப்பீடும்: தகுதிகள் செயல்திட்டங்களை நிறைவேற்றுவதற்கு முன்பு வரையறை செய்யப்பட்டுப் பயிற்சியாளர்க்குத் தெரிவிக்கப்படுகின்றன. தகுதிகளோடு நேரடியான தொடர்பில்லாத கற்பித்தல், திட்டத்திலிருந்து விலக்கப்படுகின்றது. கற்பித்தல் அனுபவங்கள் முன்பு முடிக்கப்பட்ட நோக்கங்களோடு தொடர்புடையனவாக இருப்பதால், அவை திட்டம் முழுவதும் தொடர்புடையனவாக இருக்கின்றன.

பயிற்சி மாணவர்களை மதிப்பிடுவதும் திட்டங்களின் தகுதிகள் அடிப்படையில் மட்டுமே அமைந்திருக்கின்றன. தகுதிகள் பற்றிய விளக்கம், தரநிலையை உள்ளடக்கியது. அதனால், கற்போர் ஒரு தகுதியைச் செய்து காட்டக் கற்றுக் கொண்டாரா இல்லையா என்பதைத் தீர்மானிக்கமுடியும். செயலிலும் செயல் விளைவிலும் வற்புறுத்தப்படுவதால் தொன்று தொட்டு வரும் எழுத்துத் தேர்வு, செயல் மதிப்பிடுதலைக் காட்டிலும் குறைந்த சிறப்பையே பெறுகிறது.

அமெரிக்கக் கல்வியியல் கல்லூரி ஆசிரியர் சங்கம் 1971-ஆம் ஆண்டு திறமைசார் ஆசிரியர் கல்வியினை நுணுகி ஆராய ஒரு மாநாட்டை ஏற்பாடு செய்தது. இசுடேன்லி ஏலம்(Stanley Elam)என்பார் அம்மாநாட்டின் தெளிவான முடிவுகளை அறிக்கையாகத் தயாரித்தளித்தார். அவர் முன்பு கலந்தாய்ந்த இன்றியமையாத திறமைசார் ஆசிரியர் பயிற்சியின் கூறுபாடுகளுக்கு மேலாகக் குறிப்பான பண்புகளும், அவற்றோடு தொடர்புடைய அல்லது விரும்பக்கூடிய கூறுபாடுகளும் உள்ளன என்பதைப் புலப்படுத்தினார்.

கற்பிக்கும் திறமைசார் ஆசிரியர் கல்வியில் அடிக்கடி பேசப்படுகிற குறிப்பான பண்புகள்: (அ) கற்பித்தல் தனிநிலைப்படுத்தியும் (Individualised) தன்னிலைப்படுத்தியும் (Personalised) அமைதல், (ஆ) மாணவரின் கற்றல் அனுபவம் விளைவு கூறலினால் நெறிப்படுத்தப்படுதல், (இ) திட்டம் முழுவதும் முறைப்படுத்தப்படுதல், (ஈ) தொடக்கத் தேவையைக் காட்டிலும் இறுதித் தேவையை வற்புறுத்தல்.

தகுநிலை ஆசிரியர் கல்வி, செயல்நிலை ஆசிரியர் கல்வி என்ற இரு வழக்குகளும் இரண்டு வேறுபட்ட, ஆனால் இச்செய்தியில் தொடர்புடைய ஒத்த சிறப்புடைய கூறுபாடுகளை வற்புறுத்துகின்றன. ஒன்று, நோக்கங்களில் கவனம் செலுத்துவது; மற்றொன்று, அதன் சோதனைகளில் கவனம் செலுத்துவது. இவை இரண்டும் பயனுடையன; மாறுபட்டவை அல்ல. இரண்டும் ஒரே இயக்கத்தைக் குறிப்பன.நடைமுறையில் பெரும்பாலான திட்டங்கள் செயல், விளைவுகள் என்ற இரண்டையும் பயன்படுத்துகின்றன.

தகுநிலை ஆசிரியர் கல்வி பற்றிய ஆய்வுகள்: திறமைசார் ஆசிரியர் கல்வி பற்றிச் சில ஆய்வுகள் நடைபெற்றுள்ளன. சாண்டியாகோப் பல்கலைக் கழகத்தைச் சார்ந்த ஈனாசு (Enos) என்பவர் 1976–இல் அப்பல்கலைக்கழகம் அமைந்திருந்த நோக்கங்களின் அடிப்படையில் திறமைசார் ஆசிரியர் கல்விக் கலைத் திட்டத்தில் பயின்ற தொடக்க நிலைக் கல்வி பட்டதாரி ஆசிரியர்களைத் தொன்று தொட்டு வரும் முறையில் பயின்ற மாணவர்களோடு ஒப்பிட்டார். திறமைசார் ஆசிரியர் கல்வி மாணவர்கள் கற்றல் கற்பித்தல் பற்றிச் சிறந்த அறிவைப் பெற்றிருந்தனர். மாணவர்களோடு கலந்துரையாடுபவர்களாகவும் கலந்துறவாடுபவர்களாகவும் இருந்தனர்.தனித்

தனிக் கற்றலினால் விளையும் மிகுந்த பயன்களைப் பெற்றிருந்தனர்: தம் மாணவர்களால் உயர்ந்த செயல் மதிப்பீடு செய்யப்பட்டனர்.

மெப்ராசுகா (Mebroska) பல்கலைக் கழகம், ஊசுடன் (Houston) பல்கலைக் கழகம், ஓரிகான் (Oregon) ஆசிரியர் கல்லூரி, தோலிடோ (Toledo) பல்கலைக்கழகம் முதலியவை திறமைசார் ஆசிரியர் கல்வி சிறப்பானதே என்ற முடிவுகளை வெளியிட்டுள்ளன.

திறமைசார் ஆசிரியர் கல்வியின் முன்பே தீர்மானிக்கப்பட்ட நோக்கங்களின் இயல்புபற்றி மனிதப் பற்றுக் கோட்பாட்டுக் கல்வியாளர்கள் ஐயப்படுகிறார்கள். வளர்ச்சிக்கும் தானே முடிவு செய்யும் இயல்புக்கும் தானே புதுப்பித்தல் இயல்புக்கும் தானாதல் இயல்புக்கும் திறமைசார் ஆசிரியர் கல்வி இசைவாக அமையவில்லை என்று அவர்கள் கருதுகின்றனர். ஆசிரியர்கள் தனித்தனித் தகுதிகளைப் பயன்படுத்திக் கற்பிக்கவில்லை. ஆனால், ஒரு குறிப்பிட்ட சூழ்நிலையில் ஒருங்கிணைந்த முறையைப் பயன்படுத்தியே கற்பிக்கின்றனர்.

ஆசிரியருடைய தகுதியை, மாணவர்களுடைய சாதனையை வைத்து மதிப்பீடு செய்வது எதிர்க்கப்படுகிறது. ஏனெனில் இது ஆசிரியருடைய அறிவு அல்லது செயலையும் மாணவர்களையும் தொடர்புபடுத்துகிறது.

இன்றைய கேள்வியும் எதிர்காலப்போக்கும்: திறமைசார் ஆசிரியர் கல்வியோடு தொடர்புடைய எல்லாச் செயல்முறைகளிலும் 1970 தொடக்கத்திலிருந்து எண்ணற்ற சிக்கல்கள் உருவாகி உள்ளன. ஒரு குறிப்பிட்ட தகுதியோ ஒருவகையான தகுதிகளோ பயன்மிகு கற்பித்தலோடு தொடர்புடையன என்று எச்சான்று புலப்படுத்துகிறது? குறிக்கோள் சாராக் கற்பித்தல் முறையில் பயிற்றுவிக்கும் ஆசிரியர்களுக்குத் திறமைசார் ஆசிரியர் பயிற்சிக் கல்வியைத் தர முடியுமா? திறமைசார் ஆசிரியர் கல்வி மனிதாபிமான மதிப்புகளை வழங்க முடியுமா? திறமைசார் ஆசிரியர் கல்வி கற்பித்தல் சுதந்திரத்தைக் கட்டுப்படுத்துகிறதா? ஆசிரியர்களிடையே குறைந்ததாக ஏற்றுக் கொள்ளக்கூடிய நிலை அதிகப்படியான சாதனை நிலையாக மாறுகிறதா? திறமைசார் ஆசிரியர் கல்வியில் இறுதி நிலைத் தேவைகளையே வற்புறுத்துவதால், சேர்ந்து கற்பதற்கான வாய்ப்பினைப் புலப்படுத்துகிறதா? திறன் ஒதுக்கீடு அடிப்படையில் இது விரும்பத் தக்கதா? இக்கொள்கையைச் சோதிப்பதற்குப் பல்லாண்டு ஆராய்ச்சியும் வளப்படுத்துதலும் தேவை. ஆயினும் இவ்வியக்கம் செயற்படுத்துவதில் தொடக்க நிலையிலேயே இருப்பதால் விளைவினை உறுதிப்படுத்த இயலவில்லை. சீனி.ச.

துணை நூல்கள்:

Gary, D. Borich and Karhleen S. Fenton, The Appraisal of Teaching, Addison-Wesley, Massachusetts, 1977.

Michael J. Dunkin and Bruce J. Biddle, The Study of Teaching, Holt, Rinechart and Winston, New York, 1974.

கற்பித்தல் அறிவியல் கழகம் கல்வி ஆராய்ச்சிக்காகச் சோவியத்து நாட்டில் இயங்கி வரும் முதன்மையான நிறுவனம். இக்கழகம் 1943-ஆம் ஆண்டில் தொடங்கப்பட்டது. கற்பித்தல் கருவிகள், பொது மற்றும் கல்வி உளவியல், வளர்ச்சிசார் உடற்கூறுஇயல் ஆகியவற்றில் ஆராய்ச்சியை மேம்படுத்தல், சோவியத்து நாட்டிலும் பிற நாடுகளிலும் நிலவும் கற்பித்தல் கோட்பாடுகளையும் பள்ளிச் செயல்முறைகள் பற்றிய செய்திகளையும் முறைப்படி தொகுத்தல், புதிய கற்பித்தல் முறைகளை ஆக்கிப் பரப்புதல் ஆகிய நோக்கங்களுக்காகக் கற்பித்தல் அறிவியல் கழகம் (Academy of Pedagogical Sciences, USSR) 1967-இல் திருத்தியமைக்கப்பட்டது.

கல்வியியல், உளவியல் ஆகியவற்றின் வல்லுநர்கள், கற்பித்தல், கல்வியியல் தொடர்பான பிற துறை வல்லுநர்கள், புகழ் வாய்ந்த கல்வியாளர்கள் ஆகியோர் இக் கழகத்தின் உறுப்பினராகத் தகுதியுடையோராவர். இக்கழகம் சோவியத்து நாட்டுக் கல்வி அமைச்சகத்தின்கீழ் இயங்குவதோடு, ஆண்டுதோறும் தன் கல்வி நடவடிக்கைகள் குறித்த ஆண்டறிக்கையினையும் அளித்து வருகிறது. சோவியத்து அரசு தன் ஆண்டு வரவு செலவுத் திட்டத்திலிருந்து இக் கழகத்தின் வளர்ச்சிக்கெனப் பணம் ஒதுக்குகிறது. இக் கழகம் கல்வி, அறிவியல் ஆகிய துறைகளில் புகழ் மிக்க கண்டுபிடிப்புகள், பணிகள் ஆகியவற்றுக்குப் பரிசு, பட்டயம், சான்றிதழ் ஆகியவற்றை வழங்கி வருகிறது.

கற்பித்தல் அறிவியல் கழகத்தில் 50 முழு நேர உறுப்பினர்களும் 76 இணை உறுப்பினர்களும் (1982) உள்ளனர். இக் கழகத்தில் 13 ஆராய்ச்சி நிறுவனங்கள் நான்கு பெரிய துறைகளாக வகைப்படுத்தப்பட்டுள்ளன. இக்கழகம் ஆசிரியர்களுக்குக் கல்வியிலும் உளவியலிலும் உயர் ஆராய்ச்சி, பயிற்சி ஆகியவற்றைக் கற்பித்தல் நிறுவனங்கள், பல்கலைக்கழகங்கள் ஆகியவற்றில் நடத்துகிறது.

கற்பித்தல் அறிவியல் கழகத்துடன் இணைந்துள்ள 13ஆராய்ச்சி நிறுவனங்களுள் 11 நிறுவனங்கள் மாசுக்கோ நகரில் மட்டும் அமைந்துள்ளன; இலெனின்கிராடு (Leningrad), கசன் (Kazan) ஆகிய நகர்களில் எஞ்சிய நிறுவனங்கள் உள்ளன. இக் கழகத்தில் 4,000 பேருக்கும் மேலாகப் பணி செய்கின்றனர்; 1700-க்கும் மேற்பட்டவர்கள் முழு நேர ஆராய்ச்சியில் உள்ளனர். இக் கழகம் மொத்தம் 6 ஆராய்ச்சி இதழ்களை வெளியிட்டு வருகிறது. இவற்றின் மாத மொத்த விற்பனை மட்டும் 2 மில்லியன் இதழ்களுக்கு மேலாக உள்ளது. எஸ்.த.

கற்பித்தல் மாதிரிகள்: மாதிரி என்பது முயற்சியையும் அதன் விளைவையும் தொடர்புபடுத்தும். ஆசிரியர் நடத்தை எப்படி இருக்க வேண்டும்? ஆசிரியரின் நடத்தை மாணவர் நடத்தையில் என்ன விளைவை ஏற்படுத்தும்? என்ற வினாக்களுக்குக் கற்பித்தல் மாதிரிகள் பதில் அளிக்க வல்லவை.

கற்பித்தல் மாதிரிகளை (Teaching Models) 1. மரபு வழிக் கற்பித்தல் மாதிரிகள் என்றும் 2. இக்காலக்கற்பித்தல் மாதிரிகள் என்றும் பிரிக்கலாம்.

எர்பார்ட்டு, சாக்கிரட்டீசு, கரோல் போன்றோர் மரபுவழி மாதிரி பற்றியும், கிளேசர், இசுடொலுரோ (Stolurow) போன்றோர் இக்கால மாதிரிகள் பற்றியும் எடுத்துக் கூறியுள்ளனர்.

எர்பார்ட்டின் மாதிரிகள்: உரூசோவின் (Rousseau) கொள்கைகளும் பெசுடலொசி (Pestalozzi) செயல்முறைக் கொள்கைகளும் இணைந்து, எர்பார்ட்டின் மாதிரிக்கு (Herbartian Model) உருவம் கொடுத்தன. கல்வியில் ஏற்பட்ட பல சிக்கல்களுக்கு எர்பார்ட்டின் (Herbart) சிந்தனைக் கருத்துகள் ஒரு முடிவைக் கொடுத்தன.

எர்பார்ட்டு பாடத்தின் வளர்ச்சியை நான்கு படிநிலைகளில் விளக்குகிறார். அவை: முன்னுரை அல்லது தயாரிப்பு நிலை (Introduction), கற்பித்தல் (Presentation), ஒப்பு நோக்கல் அல்லது தொடர்புபடுத்தல் (Association), பொதுவிதி காணல் (Generalisation). அவருடைய கொள்கையைப் பின்பற்றியவர்கள் அவர் மாதிரியுடன் மற்றொரு படிநிலையையும் சேர்த்துக் கொண்டனர். அதுவே பயன்படுத்தல் (Application) என்பது.

எர்பார்ட்டு கொள்கைப்படி ஓர் ஆசிரியர் ஐந்து படி நிலைகளையும் கடைப்பிடித்தால் மாணவர்களிடம் சிறந்த கருத்தை உருவாக்க முடியும். அவை:

தயாரிப்பு நிலை: இந்நிலையில் நடத்தப்போகும் புதிய தலைப்பு கருத்து அல்லது நிகழ்ச்சி ஆகியவற்றுக்குத் தொடர்புடைய பழைய அனுபவங்களை நினைவூட்டும் வாய்ப்பை அளிக்கிறது. இது அடுத்த நிலையான கற்பித்தலுக்குப் பயன்படுகிறது.

கற்பித்தல்: மாணவர்களுக்குத் தெரியாத உண்மைகள், குறிக்கோள்கள், விதிகள் போன்றவற்றைக் கற்பித்தல் நிலை விளக்கும்.

தொடர்புபடுத்தல்: புதிய சொற்களின் சிறப்புகளும் தெரிந்த சொற்களும் ஒப்பிடப்படும். தெரிந்த செய்திக்கும் தெரியாத செய்திக்குமிடையே ஒரு தொடர்பு உண்டாகிறது. தெரிந்த, தெரியாத கருத்துகளில் உள்ள ஒற்றுமை, வேற்றுமைகள் கண்டறியப்படுகின்றன.

பொதுவிதி காணல்: தொடர்புபடுத்தல் மூலம் ஆராய்ந்த பொதுவான கருத்துகள், நோக்கங்கள் ஆகியவற்றுக்குப் பொதுவிதி காணப்படும்.

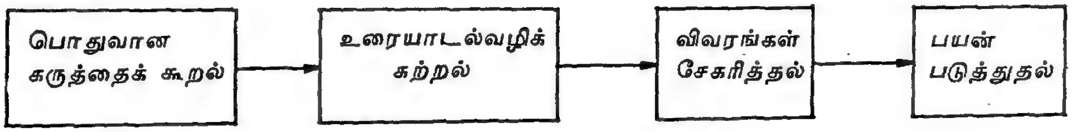
பயன்படுத்தல்: இவ்வாறு கண்ட பொது விதியைப் பயன்படுத்துதல்.

சாக்ரட்டீசு கற்பித்தல் மாதிரி: சாக்கிரட்டீசு கருத்துப்படி, ஒவ்வொரு மனிதனும் உண்மையைக் கண்டுணரும் ஆற்றல் மிக்கவன். கற்றலும் கற்பித்தலும் வினா – விடைகளையுடைய அறிவு சார்ந்த உரையாடலாக இருக்க வேண்டும். பாடத்தைப் பற்றியும் கருத்தைப் பற்றியும் ஒரு தெளிவான சிந்தனை இருக்க வேண்டும். தொடர்ந்து கேள்வி கேட்டதன் மூலமும், விவாதிப்பதின் மூலமும் ஆசிரியர் கருத்தை உருவாக்குகிறார். சாக்கிரட்டீசின் நான்கு படிநிலைகள் முறையே: 1. பொதுவான கருத்தைக் கூறல், 2. உரையாடல்வழிக் கற்றல், 3. விவரங்கள் சேகரித்தல், 4. பயன்படுத்துதல் என்பனவாகும்.

படிநிலைகள் — 1

படிநிலைகள் —2

பொதுவான கருத்தைக் கூறல்: இந்நிலை பொதுமைக் கருத்தை அடிப்படையாகக் கொண்டு தொடங்கப்பட்டுள்ளது. மாணவர்கள் அறிந்து வைத்துள்ள பொதுப்படையான கருத்துகளை அடிப்படையாகக் கொண்டு வினாக்கள் வரவேற்கப்படும். இது மாணவர்களுக்குப் பாடத்தின் மேல் ஆர்வத்தை வளர்க்கிறது. இதன்மூலம் சில உண்மைக் கருத்துகள் வெளிப்படுத்தப்படுகின்றன. இந்நிலை எர்பார்ட்டு கற்பித்தல் மாதிரியின் முதல் நிலையான தயாரிப்பு நிலையுடன் ஒத்துள்ளது. இந்நிலை ஊக்குவித்தல் நிலையெனவும் கூறப்படுகிறது.

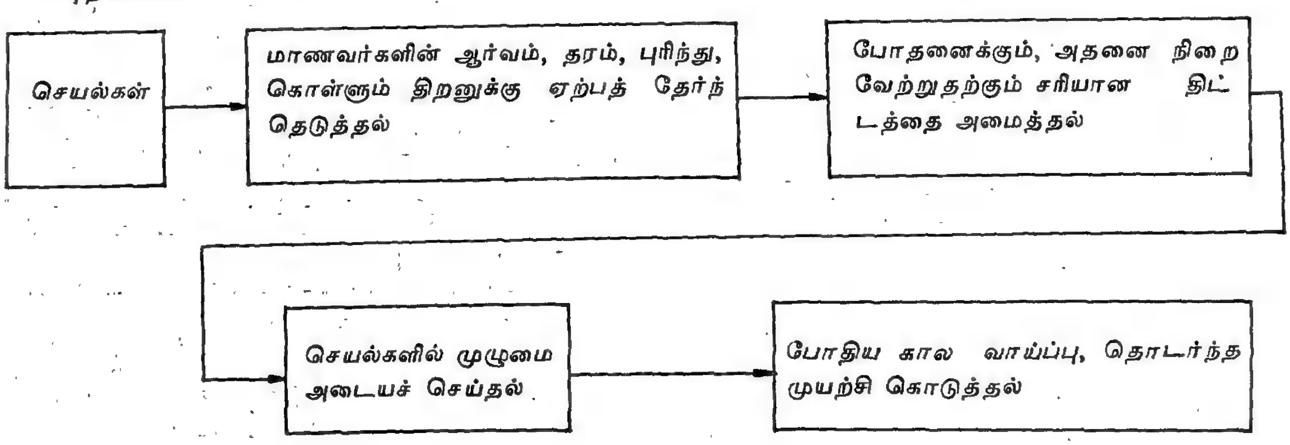
உரையாடல் வழிக் கற்றல்: இந்நிலையில் பொதுவான கருத்துப் பற்றிய அனைத்து நிகழ்ச்சிகளும் அதற்குத் தொடர்பான செய்திகளும் சேகரிக்கப் படுகின்றன. பின்னர், விரிவான உரையாடல் மூலம் மாணவர்களின் திறன்கள், உணர்வுகள் ஆகியன வெளிக் கொணரப்படுகின்றன. மாணவர்களிடம் இருந்து கருத்துகளை முடிந்த அளவு வெளிக் கொணரும் வகையில் ஆசிரியர் திறம்படச் செயற்பட வேண்டும். இந்நிலை கருத்துகளை உரையாடல் மூலம் சேகரிக்கும் வகையில் உள்ளது.

விவரங்கள் சேகரித்தல்: கிடைத்த அல்லது சேகரித்த கருத்துகளைக் கவனமுடன் பகுத்து ஆராய்ச்சி செய்ய வேண்டும். இந்நிலையில் ஆசிரியர் விதிதரும் முறையையும் தருக்கவாத முறையையும் பயன்படுத்த வேண்டும். அன்றாட வாழ்க்கை நிகழ்ச்சிகளிலிருந்து எடுத்துக்காட்டுகள் சுட்டிக் காட்டப்படுகின்றன. சிக்கல் தொடர்பான எதிர்மறை நிகழ்ச்சிகளும் நேர்முறை நிகழ்ச்சிகளும் எடுத்துக் காட்டப் படுகின்றன. இதனால் மாணவர்கள் சரியான கருத்துகளை உணர்ந்து கொள்வதுடன் மெய்ப்பொருளை மேலும் வளர்ச்சியடையச் செய்கின்றனர். மாணவர்கள் தாங்களாகவே உண்மைக் கருத்தினைப் பகுத்து ஆராய்வதன் மூலம் அறிந்து கொள்கின்றனர்.

பயன்படுத்தல்: இந்நிலையில் கற்றறிந்த கருத்தியல்புகள் சரியானவைகளா எனச் சோதித்துப் பார்க்கப்படுகின்றன. கண்டுபிடித்த கருத்துகள் பல்வேறு சூழ்நிலையில் ஆராயப்படுகின்றன. இவ்வாறு கண்டுபிடித்த கருத்துகள் பொதுமை விதியை உணர்த்துகின்றனவே அல்லாமல் தனிப்பட்டவையோ தற்செயலானவையோ அல்ல.

கரோல் மாதிரியைக் கரோல் (Caroll) என்பவர்

படிநிலைகள் —3

உருவாக்கினார். இவர் கல்வி சார்ந்த மன ஆர்வம், ஆள்வினையுடைமை, கற்பதற்கான கால அளவு, கற்பவரின் தேவைகள் ஆகியவை பற்றிக் கூறுகிறார்.

கரோல் கற்பித்தல் மாதிரிப்படி, கற்பதில் தேர்ச்சி பெறுவது, 1. மாணவர்களின் மன ஆர்வம் - கற்பித்தலைப் புரிந்து கொள்ளும் திறன், 2. போதனையின் தரம், 3. கற்பதற்கான கால அளவு என்பவற்றைப் பொறுத்து அமையும்.

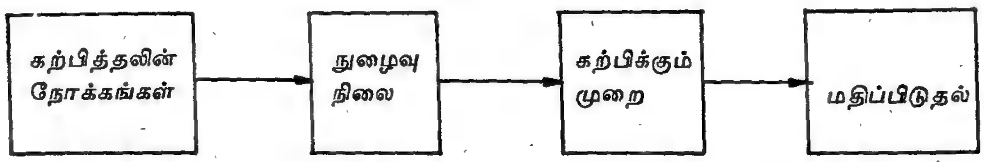
மாதிரியின் படிநிலைகள்: 1. செயல்களைத் தேர்ந்தெடுத்தல், 2. மாணவர் பண்புக்கு ஏற்றவாறு நிபந்தனை அமைத்தல், 3. சரியான போதனைத் திட்டம் உருவாக்குதல், 4. போதிய கால அளவு கொடுத்து மாணவர்கள் செயல்கள் முழுமை அடையச் செய்தல். (காண்க: படிநிலைகள்—3)

அடிப்படைக் கற்பித்தல் மாதிரி: இதில் கற்பித்தல் முறைகள் நான்கு படி நிலைகளாம். அவை கற்பித்தலின் நோக்கங்கள், நுழைவு நிலை, கற்பிக்கும் முறை, மதிப்பிடுதல் என்பன.

கிறது. எர்பார்ட்டின் மாதிரி கருத்துகளைத் தொடர்புபடுத்துதல் மூலம் கற்பிக்கும் முறையைக் கூறுகிறது. கிளேசர் மாதிரியில் செய்து காட்டல் முறை, கண்டுபிடிக்கும் முறை, விரிவுரை முறை ஆகியன பின்பற்றப்படுகின்றன. காட்சி - கேள்வித் துணைக் கலன்களைப் (Audio-Visual Aids) பயன்படுத்தியும் கற்பிக்கும் முறையைப் பின்பற்றலாம்.

மதிப்பிடுதல் எழுத்துத் தேர்வு, சோதனை, நேர்முகத் தேர்வு, உற்றுநோக்கல் மூலம் நடைபெறுகிறது. இது கற்பித்தலின் நோக்கம் எந்த அளவில் நிறைவேறியிருக்கிறது என்பதைச் சோதித்தறியப் பயன்படுகிறது. கற்பிக்கும் முறைகளை வலுப்படுத்த விளைவு கூறல் பயன்படுகிறது.

இசுடொலுரோ மாதிரி: ஆசிரியருக்குப்பதிலாகக் கணிப்பொறியே திட்டங்களை வகுத்து, முடிவுகள் எடுத்துக் கற்பிக்கிறது. இது இரண்டு படிநிலைகளை உடையது: 1. கற்பித்தலுக்கு முன்னிலை, 2. கற்பித்தல் நிலை.

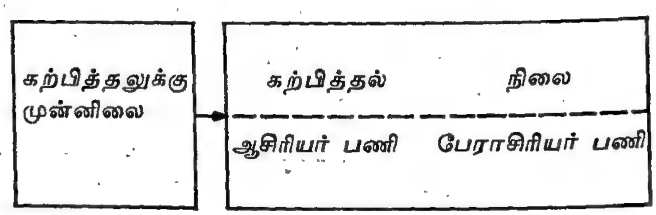
கிளேசர் (Glaser) என்பார் இம்மாதிரியை உருவாக்கினார். மதிப்பிடுதலின் மூலம் பிற படிநிலைகளுக்கு விளைவு கூறல் (Feedback) நடைபெறும். மதிப்பிடுதல் திருப்திகரமாக அமையவில்லையானாலும் எதிர்பார்த்த நோக்கம் கைகூடவில்லையானாலும், முந்திய பகுதிகளுக்கு ஆசிரியர் கவனத்தைச் செலுத்த இம்மாதிரி பெரிதும் பயன்படுகிறது.

கற்பித்தலின் நோக்கங்கள்: மாணவன் நடத்தையில் ஏற்படும் மாறுதல்களே கற்பித்தலின் நோக்கம் என்று கூறப்படும். இந்த நோக்கத்தை மாணவனின் முன்னறிவைக் கொண்டு அறிதல் வேண்டும். இந்த நோக்கம் பெஞ்சமின் புளூம் (Benjamin Bloom) என்பாரது பகுப்புத் தொகுப்பியலை அடிப்படையாகக் கொண்டது.

நுழைவு நிலை: கற்பித்தலின் நோக்கத்தை அடையும் வகையில் கற்பிக்கும் முறை அமைய வேண்டும். சாக்கிரட்டீசு மாதிரியில் பொதுக்கருத்து கூறி உரையாடல் மூலம் கற்பிக்கும் முறை நடைபெறு

கற்பித்தலுக்கு முன்னிலை கற்பித்தலுக்கு முன்பு என்னென்ன முடிவுகள் எடுக்க வேண்டும் என்பது பற்றிக் கூறுகிறது; கற்பித்தலின் நோக்கம், நுழைவு நிலை பற்றிக் கூறுகிறது.

கற்பித்தல் நிலை இரண்டு பணிகளைச் செய்கிறது 1. ஆசிரியர் பணி, 2. பேராசிரியர் பணி.

ஆசிரியர் பணி தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட திட்டத்தைச் செயற்படுத்துதல் ஆகும். பேராசிரியர் பணி 1. திட்டம் திறம்படச் செயற்படவில்லையென்றால் அதனை

மாற்றியமைப்பது, 2. மாணவர்கள் சாதனை மன நிறைவளிக்கக் கூடியதாக இல்லையென்றால் பாடப் பொருளைப் புதிதாகத் தயாரிப்பது போன்றவற்றைச் செய்கிறது. கே.ஆ.

துணை நூல்கள்:

Gage, N.L., The Scientific Basis of the Art of Teaching, Teachers College Press, New York, 1978.

Smith, BO. and Meux, M.O., A Study of the Logic of Teaching, University of Illinois Press, Urbana, Illinois, 1970.

கற்பித்தலில் நுண்திறன்: கற்பித்தல்-கற்றல் முறையின் பல சிக்கலான பகுதிகளை எளிமைப் படுத்துவதை நோக்கமாகக் கொண்ட ஓர் ஆய்வுக்கூடப் பயிற்சி முறை இது. ஆசிரியர்பயிற்சி பெறும் பயிற்சியாளர் ஒருவர் கற்பித்தல் செயலில் வரையறுக்கப்பட்டதும் ஒருமுகப்பட்டதுமான நிலையில் தம்மை ஈடுபடுத்திக் கொள்கிறார். இதில் வரையறுத்தல் என்பது வகுப்பு அளவினையும் பாட அளவினையும் குறிக்கும். ஒருமுகப்படுத்துதல் என்பது கற்பித்தல் செயலைக் குறிக்கும். பயிற்சியாளர் ஒருவரின் கற்பித்தல் முறை கேள்விப் பதிவு நாடா (Audio Tape) அல்லது காட்சிப் பதிவு நாடா (Video Tape) கருவியில் பதிவு செய்யப்படும். பின்னர்ப் பயிற்சியாளர் பாடம் நடத்தி முடித்ததும், அவர் நடத்திய வகுப்பைப் பதிவு நாடாவைப் பயன்படுத்தி வகுப்பறைத் தொலைக்காட்சியில் (CCTV) காணலாம். இத்தகைய கருவிகள் கிடைக்காதபோது பயிற்சிக்கு மேற்பார்வையாளராயிருக்கும் ஆசிரியர், பயிற்சியாளருக்கு விளைவு கூறலாகப் (Feedback) பயிற்சியாளரின் சொல்சார்ந்த, சொல் சாராத திறன்களை எழுத்து மூலம் தருவார். பின்னர் மேற்பார்வையாளரின் கருத்துகளின் அடிப்படையில் பயிற்சியாளர் தம் பாடத்தை நுணுகி ஆராய்ந்து, அதனை மாற்றி அமைத்து, உடனேயோ சில நாள்கள் கழித்தோ புதிய மாணவர்க்குக் கற்பிப்பார். இவ்வாறு பாடத்தை மாற்றி அமைக்கிற சூழ்நிலை கற்பித்தல் பயிற்சியில் (Teaching Practice) முழுமை பெறும்வரை தொடர்ந்து நிகழும்.

பல புதிய கல்விமுறைகளைப் போலவே, 'நுண்திறன் கற்பித்தல்' தொடக்க நிலையிலும், அதன் வளர்ச்சி நிலையிலும் முழுமையான கருத்துணர்வையோ ஆய்வு முடிவுகளையோ அடிப்படையாகக் கொள்ளவில்லை. ஆலன் (Allen), இரயான் (Ryan) ஆகியோரால் இது ஒரு நினைவுப் படிவம் என்றே விளக்கப்படுகிறது. இதன் விளைவாக ஆசிரியப் பயிற்சியாளர்களும் இத்துறையில் தொடர்பு கொண்டுள்ள ஏனையோரும் இவ்வடிப்படையான கருத்தைத் தங்கள் கருத்துக்கு அரண் செய்வதாகக் கொண்டு இம்முறையின் அடிப்படையில் பல மாற்றங்களைச் செய்து, தங்கள் கருத்துகளுக்கும் கருதுகோள்களுக்கும் தேவைக்கும் ஏற்பப் பயன்படுத்திக் கொள்ள முற்பட்டுள்ளனர்.

நுண்திறன் கற்பித்தல் (Micro-Teaching) என்பது பயிற்சியாளர்கள் தங்கள் பயிற்சியின்போது பொருத்தமான எதையும் கற்றுக் கொள்ள முடியவில்லை என்ற வெறுப்புணர்விலிருந்து உருவான ஒன்று என்பது ஆலன், இரயான் ஆகியோர் கருத்து. இவர்கள் இசுடான்போர்டு (Standford) பல்கலைக் கழகத்தைச் சேர்ந்தவர்கள். இவர்கள் உருவாக்கிய இந் 'நுண்திறன் கற்பித்தல்' பெருமளவில் பொது மக்கள், கல்வியாளர்கள், தொன்றுதொட்டு வரும் முறையில் பயிற்சி பெற்ற ஆசிரியப் பயிற்சியாளர்கள் ஆகியோரது வெறுப்புணர்வையும் மன நிறைவின்மையையும் நீக்கும் மாற்றமாகும். அமெரிக்காவில் 1950-க்கும் 1960-க்கும் இடைப்பட்ட ஆண்டுகளில் பள்ளிகளும் கல்லூரிகளும் பெரிதும் கண்டனங்களுக்கு உள்ளாயின. ஆசிரியர்கள் மாணவர்களுடைய முன்னேற்றத்தை எதிர்பார்க்கின்ற அளவு உறுதியாகப் பெறுவதற்கு ஏற்ற திறன்கள் தங்களுக்குப் பயிற்சியின் போதோ பணியிடையிலோ அளிக்கப்படவில்லை என்று குறை கூறினர்.

பழைய முறையிலமைந்த ஆசிரியப் பயிற்சி பற்றிய ஒரு மதிப்பாய்வு ஓர் உண்மையைப் புலப்படுத்தியது. பழைய முறையில் வழங்கப்பட்ட பயிற்சி ஓர் ஆசிரியருக்குத் தேவையான கற்பித்தல் திறன்களை இனங்கண்டு கொள்ளத் தவறிவிட்டது என்றும், பயிற்சியின் முழு அணுகுமுறையும் அளவிடும் பயிற்சியாளர்களுக்குப் பயன்படவில்லை என்றும், பயிற்சியாளர் இறுதி நடத்தை (பயிற்சி பெற்ற பின் பயிற்சியாளர் பெற்ற திறன்கள்) எவ்வகையிலும் தொடக்க நடத்தையைக் (பயிற்சி பெறுவதற்கு முன் பயிற்சியாளரிடமிருந்த திறன்கள்) காட்டிலும் சிறப்புடையதாக அமையவில்லை என்றும் அம்மதிப்பாய்வு சுட்டிக்காட்டியது. கற்பித்தலில் நுண்திறன் இக்குறைகளைக் களைவதற்குப் பயன்படத் தொடங்கியது.

கற்பித்தலில் நுண்திறன் அமைப்பு, மாதிரி (Modelling), பயிற்சி (Practice), விளைவுகூறல் (Feedback) என்னும் மூன்று தொடர்நிலைகளைக் கொண்டது.

மாதிரி: ஒரு மாதிரியை உற்றுநோக்கிக் கற்றல் என்பது கற்பித்தலைக் கற்றுக் கொள்ள வேண்டிய தன் ஒருங்கிணைந்த பகுதியாக நெடுங்காலமாக இருந்து வந்திருக்கிறது. கற்பித்தலில் நுண்திறனிலும் திறன்களைக் கற்பிப்பதற்கான பயிற்சி தரத் தயாரிக்கும் நிலையிலும் மாதிரி ஓர் இன்றியமையாத இடத்தைப் பெறுகிறது. நடைமுறைத் தேவைக்கு மிகவும் பயன்படுவதால் மாதிரி சேர்க்கப்படுவது இன்றியமையாததாகிறது என்று ஆலனும் இரயானும் விளக்குகின்றனர். ஒரு பயிற்சியாளர் ஒரு குறிப்பிட்ட திறனில் பயிற்சியை மேற்கொள்வதற்கு முன்னர் ஒரு மாதிரி வகுப்பை உற்று நோக்குவதன் மூலம், கற்றுக்கொள்ளும் திறனை மேம்படுத்திக் கொள்ள முடியும்.

மாதிரி நான்கு உட்கூறுகளைக் கொண்ட ஒரு செய் முறையாகும். அவை: கவனித்தல், நினைவிலிருத்தல், செயலைத் திரும்பக் கொணர்தல், நோக்கமூட்டுதல் என்பன. இவற்றுள் கவனித்தல், நினைவிலிருத்தல் என்ற செய்முறை உட்கூறுகள் நடத்தைத் திறன்களைப் பெறுவதாகும். செயலைத் திரும்பக் கொணர்தல் என்பது செயற்படுவது; நோக்கமூட்டுதல் என்பது ஈட்டுதல், செயற்படுதல் என்ற இரண்டையும் பெறுவது.

நுண்திறன் கற்பித்தலில் பொதுவாக மாதிரித் திறன்களைப் பெறுவதில் மிகவும் பயனுடையதாக இருக்கின்றது என்றும், எதிர்மறை மாதிரியைக் காட்டிலும் உடன்பாட்டு மாதிரி மிகவும் பயனுடையதாக இருக்கின்றது என்றும் ஆராய்ச்சிகள் வெளிப்படுத்துகின்றன. குறியீட்டு மாதிரியைக் (எழுதப்பட்ட) காட்சிசார் மாதிரியோடு (காட்சிப்பதிவு நாடா) ஒப்பிட்ட நுண்நிலைக் கற்பித்தல் ஆராய்ச்சி வேறு ஒரு முடிவைத் தருகிறது. காட்சிப் பதிவு நாடாக் கருவியிலிருந்து பெறப்பட்ட ஒலிமுறையைக் குறியீட்டு முறையாகப் பயன்படுத்திய பின், அதனைக் காணக்கூடிய மாதிரியோடு ஒப்பிட்டுப்பார்ப்பது சிறப்புடையது என்றும் கருதப்படுகிறது. காணக் கூடிய மாதிரிகளே ஓரளவு ஏற்றுக் கொள்ளக்கூடியன என்று ஆராய்ச்சி குறிப்பிடுகிறது. மாதிரி பற்றிய மற்ற ஆராய்ச்சி நினைவுக் குறிப்புகளையோ கவனத்தை ஒருமுகப்படுத்தும் சாதனங்களையோ உற்று நோக்கும் போது வழங்குதன் மூலம், திறனை மிகுந்து கற்கலாம் என்று குறிப்பிடுகிறது.

பயிற்சி: செயல்வழிக் கற்றல், முழுமையான ஆய்வில் ஈடுபடுத்தல் என்ற இரு அடிப்படைக் கொள்கையின் மீதே கற்றல் கற்பித்தல் ஆய்வக முறை அமைந்துள்ளது. ஆய்வக முறையில் களத்தில் (Field) இறங்கு முன்னர்ப் பயிற்சி தரப்படுகின்றது. சோதித்துப் பார்ப்பதற்கான திறமை, சோதித்துப் பார்த்தல், துருவி ஆராய்தல், தோல்வியுறும் போது தண்டித்தலோ மனம்புண்படுதலோ இல்லா திருத்தல் போன்றவை கற்றல்–கற்பித்தலில் நடு நிலையான கொள்கைகளாகும். நுண்கூறுபாடுகளைக் குறிப்பாக அமைத்துப் புரிந்து கொள்ளத் தொடங்குவதற்கு முன்பாக, அதனைச் செம்மையாகச் செய்யப் பயிற்சி வேண்டும். இதனால் ஒரு குறிப்பிட்ட செயலில் பயிற்சி பெறத் தூண்டுதல், ஒரு சூழலின் சிக்கல்களைக் குறைத்தல் ஆகியவற்றின் மூலம் கற்பித்தல் முறையில் கவனத்தை நிறுத்துதல், கற்றல் நிலையில் அதிகப்படியான விளைவுகளை உறுதிப்படுத்துதல் போன்றவற்றை அடையக் கூடும். மேலும், கற்பவர் எளிய செயலிலிருந்து கடினமான செயலுக்குச் செல்லும்போது பயன்மிகு கற்றலை அடைய முடியும்.

விளைவுகூறல்: கற்பவருக்கு அவர் கற்றுக் கொண்ட தன்மை பற்றிய கருத்துகளை ஆசிரியர் தெரிவித்தல் ‘விளைவுகூறல்’ எனப்படும். மேற்கொள்ளப்பட்ட ஒரு செயல் வெற்றியுடையதாக இருக்கிறது என்பதைத் தெரிவித்தலின் அறிதலையும் (Knowledge of Results) இணைத்தலையும் தன் முனைப்பான தூண்டல்சாதனங்களையும் இது நினைவு கொள்ளச் செய்கிறது. மேலும், அத்தகைய செயல் மீண்டும் நிகழ்வதற்கான சாத்தியக் கூறுகளை அதிகரிக்கச் செய்கிறது. கற்றலில் அறிதல் நிலைக்கு விளைவுகூறல் நிலைக்களமாக உள்ளது என்பதையும் இதன் நன்மையாகக் கூறலாம்.

காட்சிப் பதிவு நாடாக்கருவி விளைவுகூறலுக்குப் பெரிதும் பயன்படுகிறது. ஏனெனில், அது கற்பித்தலை முழுமையாகவும் ஒரு சார்பற்ற நடுநிலைமையுடனும் உண்மையாகவும் திரும்ப வழங்குகிறது. மேலும். அது மேற்பார்வையாளருக்கும் பயிற்சியாளருக்கும் ஏற்ற பொதுவான அமைப்பையும் வழங்குகிறது. அது பயிற்சியின்போது ஒரு குறிப்பிட்ட, வெளிப்படுத்தப்பட்ட நடத்தையில் கவனத்தைச் செலுத்தச் செய்கிறது. இதன்மூலம் பயிற்சியாளர் தாமே தனிப்பட்ட முறையில் திறனாய்வு செய்து கொள்ளவும் முடிகிறது. இதனால், குறைகள் தவிர்க்கப்படுகின்றன. நடத்தை மாற்றங்களில் விளையும் குறைகளும் களையப்படுகின்றன.

காட்சிப்பதிவு நாடாக் கருவியும் கேள்விப்பதிவு நாடாக் கருவியும் வழங்கும் விளைவுகளை ஒப்பிடும் ஆய்வுகளின் முடிவுகள் முரண்படுகின்றன. விளைவு கூறலின் விளைவுகள் பயிற்சிக்கு எடுத்துக் கொண்ட

திறனின் தன்மையைப் பொறுத்து அமைந்துள்ளன என்பதும் புலப்படுகிறது. சொல் சார்ந்த திறன்களின் செயல்களுக்கான விளைவு கூறல், கேள்விப் பதிவு நாடாக் கருவியின் மூலம் பயனுள்ள வழியில் வழங்கப்படுகிறது. காட்சிக் கூறுகள் மிகுந்த திறன்கள் பற்றிய விளைவுகூறல், காட்சிப் பதிவு நாடாக் கருவியின் மூலம் செம்மையாகப் புலப்படும். ஏதாவது ஒரு வகையில் ஒருமுகப்படுத்துதலை இணையாகக் கொள்ளாத விளைவு கூறல், மேற்பார்வையாளர் தரும் விளைவு கூறலில் அமைந்துள்ள தன்மையைக் காட்டிலும் குறைந்த விளைவையே தரும் என்று விளைவு கூறல் பற்றிய ஆராய்ச்சி புலப்படுத்துகிறது.

நுண்திறன் கற்பித்தலில் பல்வேறுபட்ட தொடர் நிலைகள்: 1. ஒரு பயனுள்ள கற்பித்தல் திறன் இனம் காணப்படுதல் (சான்று: ஆசிரியரின் எழுச்சித் தன்மை, கிளர் வினாக்கள், விளக்கம் தருதல்), 2. காணக் கூடிய நடத்தையின் அடிப்படையான திறன்கள் தெளிவாக விளக்கப்படுதல், 3. திறன் செய்து காட்டப்படுதல், 4. பயிற்சியாளரால் சிறு வகுப்பில் திறன் நிகழ்த்தப் பெறுதல், 5. பயிற்சியாளரின் நிகழ்ச்சி பதிவு செய்யப்படுதல் (கேள்வி அல்லது காட்சிப்பதிவு நாடாவில்), 6. அது திரும்பவும் வழங்கப்படுதல், 7. விளைவுகூறல் (மேற்பார்வையாளரும் உடன் பயில்வோரும் பயிற்சியாளரின் செயல் குறை நிறைகளை மதிப்பிட்டு, அச்செயலில் முன்னேற்றம் காணக் கருத்துகளை வழங்குதல்), 8. பாடக்குறிப்பைச் செம்மைப்படுத்துதல் (விளைவுகூறலின் அடிப்படையில்), 9. வேறு மாணவர் குழுவில் பாடம் திரும்ப நடத்தப்பெறுதல். ஒரு பயிற்சியாளர் ஒரு திறனில் முழுத் தகுதி பெறும் வரையில் எண் ஐந்து முதல் ஒன்பது வரை உள்ள நிலைகள் திரும்பத் திரும்ப நிகழும்.

நுண்திறன் கற்பித்தலின் சில விளைவுகள்: நுண்திறன் கற்பித்தல் வகுப்பறைக் கற்பித்தலைப் பாதிக்கிறதா என்பதற்கான வலுவான சான்று நுண்திறன் கற்பித்தல் பற்றிய ஆராய்ச்சியில் புலப்படாதது முக்கிய குறையாக உள்ளது. இது தொடர்பாக மூன்று வகையான ஆராய்ச்சி அணுகுமுறைகள் உள்ளன.

1. **தொடர்புபடுத்துதல்:** நுண்திறன் கற்பித்தல் செயலுக்கும் அதன்பின் கற்பிக்கும் வகுப்பறைக் கற்பித்தல் செயலுக்கும் உள்ள தொடர்பில் கவனம் செலுத்துதல்.

2. **ஒரு முன்பரிசோதனை:** நுண்திறன் கற்பித்தலுக்கு முன்பும் பின்பும் அதில் பங்கு கொள்பவரின் கற்பித்தற் செயல் அளவிடப்படுதல்.

3. **ஓர் உண்மையான பரிசோதனை அணுகுமுறை:** நுண்திறன் கற்பித்தலில் பங்கு கொண்டவர்களின் வகுப்பறைச் செயலும் நுண்திறன் கற்பித்தல் பற்றி அறிமுகப்படுத்தப்படாதவர்களின் வகுப்பறைச் செயலும் ஒப்பிடப்படுதல்.

தொடர்புபடுத்துதல் ஆராய்ச்சி முடிவுகளும் முன் பரிசோதனை ஆராய்ச்சி முடிவுகளும் நுண்திறன் கற்பித்தலுக்கு இசைவாகவே உள்ளன. ஆய்வுகள் முரண்பட்ட முடிவுகளையே வழங்குகின்றன.

நுண்திறன் கற்பித்தல் விளைவு பற்றிய இருபது ஆண்டு ஆராய்ச்சி முயற்சியிலிருந்து வருகிற ஒரே முடிவு, கற்பித்தலில் பங்குகொள்வோர் இதனால் விளையும் அனுபவத்தை மனநிறைவுடன் போற்றி மதிக்கிறார்கள் என்பதே. சீனி.ச.

துணை நூல்கள்:

Allen D .W., Ryan, K.A., Microteaching, Addison, Wesley, Massachusetts, 1969.

Brown, G., MicroTeaching - A Programme of Teaching Skills, Methuen, London. 1975.

கற்போர்வழிக் கற்பித்தல்: மாணவர்களுக்குக் கற்பிக்க வேண்டிய பாடங்களைப் பாடத் தயாரிப்பாளரே (Programmer) நிரல்வழிக் கற்பித்தல் (Programmed Instruction) முறையில் கற்பிப்பது 1960-ஆம் ஆண்டுகளில் பெரிதும் பரவி இருந்தது. இவ்வாறு தயாரிக்கப்பட்ட கற்பித்தல் முறைகள் ஒவ்வொரு மாணவரின் உண்மையான தேவைகளை நிறைவு செய்வதில் ஓரளவுக்குப் பலனளிக்காது போய்விட்டன. இக்குறையை நீக்கவே கற்போர்வழிக் கற்பித்தல் (Learner-Controlled Instruction) என்னும் புதிய முறை கொண்டுவரப்பட்டது. இம்முறையை 1961-ஆம் ஆண்டில் உருவாக்கியவர் இராபர்ட்டு மேகர் (Robert Mager).

கற்போர்வழிக் கற்பித்தல் முறையில் மாணவரே ஆசிரியரிடம் கேள்விகளை எழுப்புகிறார். மாணவர் எழுப்பும் கேள்விகளை வரிசைப்படுத்தி முறைப்படுத்துவதன் மூலம், அம்மாணவரே கற்பித்தலின் நோக்கங்களுக்குச் செல்ல ஆசிரியரைத் தூண்டுகிறார். கற்போர்வழிக் கற்பித்தலில் ஆசிரியரின் பங்கு வழி காட்டுதல் அன்று; மாறாக, ஆசிரியர் மாணவரின் கேள்விகளுக்கு விடை கூறுவதாக அமையும், கற்போர் வழிக் கற்பித்தல் முறையில் மின்னணுவியல் (Electronics) பாடத்தை ஆறு மாணவர்கள் கற்ற விதத்தை மேகர் விவரித்துள்ளார். இப்புதிய முறை

யில் எளிய கேள்விகளிலிருந்தே கருத்து நிலை சார்ந்த (Abstract) கேள்விகளுக்கு மாணவர்கள் செல்கின்றனர் என்று மேகர் கருதுகிறார்.

கற்போர்வழிக் கற்பித்தல் முறையில் பாடத் தொகுப்பு மாணவரின் அறிவுத் திறனுக்கு உகந்த வகையில் அமைக்கப்படுவதால், கற்றல் எளிதாகிறது; ஆசிரியருக்கும் மாணவருக்கும் நட்புணர்வுடன் கூடிய சூழல் எழுகிறது; மாணவர்களே தாம் அடைய வேண்டிய குறிக்கோள்களை முடிவு செய்கின்றனர்; கற்றலை வெளியிலிருந்து யாரும் திணிப்பது இல்லையாகையால், மாணவர் மிகுந்த ஊக்கத்துடன் கற்க ஏதுவாகிறது. கற்கும் பாடப்பகுதியைக் குறைந்த நேரத்தில் மாணவர் கற்பதாகச் சில ஆய்வு முடிவுகள் கூறும். இவையனைத்தும் கற்போர்வழிக் கற்பித்தலின் சிறப்புகளாகக் கூறப்படும்.

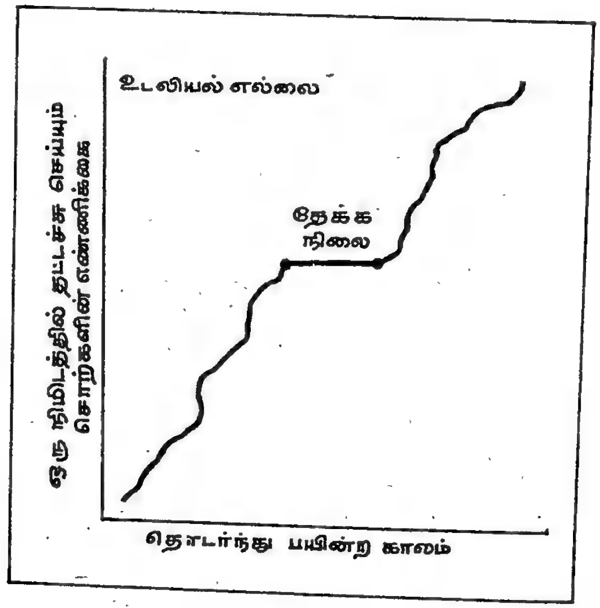
ஒவ்வோர் ஆண்டும் ஒவ்வொரு மாணவருக்கும் ஏற்ற வகையில் பாடத்தயாரிப்பு (Programme) அமைத்தல் எளிதன்று; அனைத்து மாணவர்களும் கற்பித்தல் குறிக்கோளை அடையும் வகையில் கேள்விகளை அடுக்கி வைத்தல் இயலாது. இம்முறையால் ஆசிரியருக்கு வேலைப்பளு மிகுந்து விடுகிறது. இவை போன்ற சில குறைபாடுகளும் கற்போர்வழிக் கற்பித்தலில் குறிக்கப்படுகின்றன. எஸ்.த.

துணை நூல்கள்:

Chauhan, S.S., Innovations in Teaching Learning Process, Vikas, New Delhi, 1979.

Mager, R., Learner - Controlled Instruction, Belmont Calif., Faron, 1973.

கற்றல் தேக்கம்: கல்விப் பயிற்சியினால் ஏற்படும் கற்றலின் முன்னேற்றத்தை ஒரு வரைபடமாகக் காட்டலாம். இதைக் கற்றல் பாதை எனவும் கூறுவர். இத்தகைய வரைபடம் ஒரே சீராக இல்லாமல் இருக்கும். தொடக்கத்தில் மிகவும் குறைவாகவே கற்றலின் முன்னேற்ற வளர்ச்சி விகிதம் அதிகரிக்கும். சிலமணி நேரம் அல்லது சில நாட்கள் எத்தகைய முன்னேற்றமும் இல்லாமல் இருக்கும். இந்நேரத்தில் வரைபடத்தில் தொடர்ந்து முன்னேற்றம் ஏற்படாது தேக்கம் அடைகிறது. அதாவது வரைபடத்தின் முன்னேற்றத்தில் எவ்வித உயர்வோ குறைவோ இல்லாமல் இருக்கும். அதாவது ஒரு படுக்கைக் கோடு கற்றல் பாதையில் தோன்றும். இவ்வாறு கற்றல் வேகத்தில் கற்றல் பாதையில் ஏற்படும் தேக்கமே கற்றல் தேக்கம் எனப்படும். (படத்தில் காண்க).

கற்றல் பாதையில் தோன்றும் தேக்கநிலையைக் கல்வி உளவியலறிஞர் ஆராய்ந்து விளக்கங்களைக் கொடுத்துள்ளனர். ஒரு குறிப்பிட்ட கால அளவுக்குள் ஒருவன் எவ்வளவு கற்கிறான் என்பதை மேலுள்ள வரைபடம் விளக்கிக் காட்டுகிறது. கற்றலின் வீதத்தைப் பொறுத்தே கற்றல் பாதை அமைகிறது. பாதையின் உருவம் ஒவ்வொருவருக்கும் ஒவ்வொரு மாதிரியாக இருக்கும். கற்றலின் வேகம் குறையுமானால் அதற்கான காரணங்கள் அவன் செய்யும் செயலின் தன்மை, அவனது திறன், ஆர்வம் இவற்றைப் பொறுத்தே அமைகின்றன. அதாவது, ஊக்கம் குறைதல், சலிப்பு, அக்கறை கொள்ளாமை, கற்றது போதும் என்ற மனப்பான்மை, திறமையில் நம்பிக்கையின்மை போன்ற பல காரணங்களினால் கற்றல் தேக்கம் ஏற்படுகிறது.

கற்றல் பாதையின் பண்புகள்: தொடக்கத்தில் கற்பவனின் முன்னேற்றம் மெதுவாக இருக்கும். தொடக்கத்தில் ஏற்படும் சிக்கல்கள் இன்னல்களைச் சமாளித்து முன்னேறுவதற்கான காலம் ஆகும். தொடக்க கால இன்னல்களைச் சமாளித்தவுடன் கற்றல் வேகம் மிகுதியாகிறது. பயிற்சி, ஊக்குவித்தல், போட்டி ஆகியவற்றால் திடீரென உயரலாம். பின்னர்ச் சிறிது காலத்திற்குக் கற்றல் வேகத்தில் குறிப்பிடத்தக்க முன்னேற்றம் காணப்படமாட்டாது. என்னதான் தொடர்ந்து பயிற்சி செய்தாலும் எவ்வித மாற்றமும் காண இயலாது. இதுவே தேக்கம் அல்லது மேடு எனப்படும். பின்னர், விடாமுயற்சியினால் சிறிது காலத்திற்குப் பிறகு கற்றலின் வேகம்

உயரலாம். இதற்குக் காரணம் தெளிந்த கருத்துகளும் சிறந்த கற்கும் முறைகளும் உழைப்பும் ஆகும்.

கற்றல் பாதையில் ஏற்படும் தேக்க நிலைக்கான காரணங்கள்: அ) குறைகள் நிறைந்த கற்பித்தல், ஆ) தவறாகக் கற்றல், இ) ஒரே சீரான கடின நிலை கற்றலில் இல்லாமல் இருத்தல், ஈ) படிப்படியான முன்னேற்றத்திற்குத் தாம் கற்றுக் கொண்டவற்றை வேறு துறைகளில் பயன்படுத்த வாய்ப்புகளை ஏற்படுத்துதல். இது பயிற்சி மாற்றம் எனப்படும். உ) ஊக்கம் குறைதல், ஆர்வம் குறைதல் போன்ற சில காரணிகள்.

கற்றலின் போது ஒவ்வொரு மாணாக்கரும் இத்தகைய தேக்க நிலையை அடையும்போது, ஆசிரியர் மாணாக்கரை மீண்டும் கற்கச் செய்வது மிக அவசியம். எடுத்துக்காட்டாக, கற்கும் முறையினை மாற்றுதல், பரிசு போன்ற புற ஊக்கிகளைப் பயன்படுத்துதல், போட்டியிடத் தூண்டுதல் போன்றவை அத்தகைய தேக்க நிலையிலிருந்து விடுபட உதவும். இதைத் தவிர மாணவர்களைக் கற்றலுக்கு ஊக்குவிக்கும்போது, கற்கும் பொருள்களை எளிதானவற்றிலிருந்து கடினமானவற்றிற்குத் தெளிவாகவும் முறைப்படியாகவும் அமைத்தல் வேண்டும். மேலும், தக்க சமயத்தில் ஓய்வு கொடுப்பதால் களைப்பு அல்லது சோர்வை நீக்க முடியும்.

கற்றலின் விரைவு அதிகரிக்கவில்லையே என்று கவலை கொள்ளத் தேவையில்லை. ஏனெனில், கற்றல் தேக்கம் என்பது ஒரு இன்றியமையாத நிலையாகும். இது ஒருவன் மேலும் முன்னேறுவதற்குரிய அடிப்படையாகும். உடலியல் எல்லைவரை (ஒருவனால் உயர்ந்த அளவு கற்கும் எல்லை) முயன்று கற்பது என்பது சாதாரண செயல் அன்று.

மாணாக்கர்கள் கற்றலில் எவ்வாறு முன்னேறுகிறார்கள் என்பதை ஆசிரியர் அறிந்துகொள்ளக் கற்றல் பாதைகள் உதவிசெய்கின்றன. தனியாள் வேற்றுமைகள் இதன்மூலம் புலனாகின்றன. கற்றலின் முன்னேற்றத்தில் ஏற்படும் மாற்றங்களுக்கேற்றவாறு ஆவன செய்யவும் கற்றல் பாதைகள் உதவுகின்றன.

ஈ.ஞா.வே.

துணை நூல்கள்:

Biehler R. F., Psychology Applied to Teaching, Houghton Mifflin, Boston, Massachusetts, 1978.

Biggie M. L. and Hunt, M.P., Psychological Foundations of Education: An Introduction to Human Development and Learning, Harper and Row. New York, 1968.

கற்றல் மாற்றம்: ஒரு கற்றல் சூழலில் ஒருவர் தாம் கற்ற சிந்தனைப் பழக்கம், அறிவு, திறன்கள், மனப்பாங்குகள் போன்றவற்றை மற்றொரு புதிய கற்றல் சூழலுக்கு எடுத்துச் செல்லும் நிகழ்ச்சி கற்றல் மாற்றம் (Transfer of Learning) எனக் குறிக்கப்படும்.

கற்றல் மாற்றம் மூவகைப்படும். முன்னொரு சூழலில் கற்றவை பின்னொரு சூழலில் கற்க வேண்டியவற்றுக்கு உதவினால், அந்நிகழ்ச்சி நேர்மறைக் கற்றல் மாற்றம் (Positive Transfer of Learning) எனப்படும். முன்னொரு சூழலில் கற்றவை பின்னொரு சூழலில் கற்க வேண்டியவற்றுக்கு இடையூறு செய்யுமானால், அந்நிகழ்ச்சி எதிர்மறைக் கற்றல் மாற்றம் (Negative Transfer of Learning) எனப்படும். முன்னொரு சூழலில் கற்றவை பின்னொரு சூழலில் கற்க வேண்டியவற்றுக்கு உதவியோ இடையூறோ செய்யவில்லையென்றால் அந்நிகழ்வு இன்மைக்கற்றல் மாற்றம் (Zero Transfer of Learning) எனப்படும்.

கற்றல் மாற்றம் எவ்வாறு நிகழ்கிறது என்பது குறித்து அறிவுப்புலக் கோட்பாடு, ஒத்த கூறுகள் கோட்பாடு, பொதுமைக் கூறுக் கோட்பாடு என்னும் மூன்று கோட்பாடுகள் முன்மொழியப்பட்டுள்ளன.

அறிவுப்புலக் கோட்பாடு: உள்ளம் நினைவுத் திறன், பகுத்தறிவு போன்ற பல்வகையான அறிவுப்புலங்களால் ஆனது. உடற்பயிற்சியால் தசை வலிமையைப் பெருக்குவதைப் போல், ஒவ்வோர் அறிவுப் புலத்தையும் பயிற்சியால் வளர்க்கலாம் என்பதே அறிவுப்புலக் கோட்பாட்டின் (Theory of Formal Discipline) அடிப்படை. குறிப்பிட்ட பாடத்துறையில் பயிற்சி ஒரு குறிப்பிட்ட அறிவுப்புலத்திற்கு வலிவூட்டும் என்று இக்கொள்கை குறிக்கும். எடுத்துக்காட்டாக, இலத்தீன் மொழியில் ஏற்படும் பயிற்சி நினைவுத் திறனை வளர்ப்பதற்கும் கிரேக்க மொழி பயிலுதற்கும் உதவும் என நம்பப்பட்டது. இப்போது இக்கொள்கை ஒவ்வாததாகக் கருதப்படுகிறது.

ஒத்த கூறுகள் கோட்பாடு தாண்டைக்கு (Thorndike) என்பவர் கற்றல் மாற்றம் குறித்துக் கூறியது. இரு செயல்களிலும் ஒத்த கூறுகள் (Identical Elements) மிகுந்திருந்தால் ஒரு செயலைக் கற்றபின், அடுத்த செயலைக் கற்கும்போது கற்றல் மாற்றம் மிகும் என்பது ஒத்த கூறுகள் கோட்பாடு. ஆக்கி (Hockey) விளையாட்டிலும் கால்பந்து விளையாட்டி

லும், ஓடுதல், பந்தைக் குறிபார்த்தல், உடல்வலிமை ஆகியன ஒத்த கூறுகளாக இருப்பதால், ஒரு விளையாட்டில் தேர்ச்சி பெறின், அடுத்த விளையாட்டிலும் தேர்ச்சி பெறுவர் என்பது கற்றல்மாற்ற விதியாகும். அதுபோலத் தமிழைக் கற்ற ஒருவர் பிறமொழிகளைக் கற்பதை விட மலையாளத்தை விரைவில் கற்பார் என்பதற்குக் காரணம் இவ்விரு மொழிகளிலும் உச்சரிப்பு, தொடர் அமைப்பு, சொல் போன்ற ஒத்த கூறுகள் இருத்தலே.

பொதுமைக் கூறுக் கோட்பாடு: ஒரு செயலில் உள்ள விதிகள் அல்லது பொதுமைகளை ஒருவர் புரிந்து கொள்ளுகையில், அதே போன்ற மற்றொரு செயலில் இவ்விதிகள் கற்றல் மாற்றமாகப் பயன்படுகின்றன. என்பது ஜூடு (Judd) என்பாரின் கொள்கை. இக் கருத்தை விளக்கச் செய்த சோதனை இதுவே. நீருள்ள பாத்திரத்தின்கீழ் ஒரு நாணயம் வைக்கப்பட்டது. ஒரு மாணவர் குழுவிற்கு ஒளிவிலகலின் விதிகள் விளக்கப்பட்டன. மற்றொரு மாணவர் குழுவிற்கு இவ்விதிகள் கற்றுத் தரப்படவில்லை. இரு குழு மாணவர்களுக்கும் பாத்திரத்திற்குள் அமிழ்ந்திருந்த நாணயத்தைக் குறி வைத்துச் சுடும் போட்டி நடந்தது. ஒளிவிலகல் விதியைக் கற்ற மாணவர் குழு சரியாகக் குறி வைத்துச் சுட்டது. அவ்விதியைக் கற்காத மாணவர் குழு குறி வைக்கத் தவறியது. இச்சோதனையிலிருந்து விதிமுறைகளை ஒளிவிலகலில் கற்றலே குறி வைத்துச் சுடும் மற்றொரு செயலுக்கு மாற்றம் ஆகியது.

கற்றல் மாற்றம் ஆசிரியர்களுக்குத் தேவையான செய்திகளைச் சுட்டுகிறது. கற்றல் மாற்றம் தானாக நடைபெறாது. இதைக் கற்பிப்பதால் ஏற்படுத்த முடியும் என்பதும் பாடம் கற்பிக்கும்போது, முன்னர்க் கற்பித்த பாடச் செயலிலும் பின்னர்க் கற்பித்த பாடச் செயலிலும் உள்ள ஒத்த கூறுகளைச் சுட்டிக் காட்ட வேண்டும் என்பதை ஆசிரியர் உணருதல் வேண்டும். அதே போல், ஒவ்வொரு பாடம் கற்பிக்கும் போதும் அதிலுள்ள விதி அல்லது பொதுமைகளை எடுத்துக் காட்டுவது இன்றியமையாதது. இவ்வாறு செய்வதால் மாணவரிடம் எதிர்மறைக் கற்றல் மாற்றம் நிகழ்வது தடுக்கப்படுகிறது. எஸ்.த.

துணை நூல்கள்:

Biehler, R.F., Psychology Applied to Teaching, HoughtonMifflin, Boston, Massachusetts, 1978.

Bigge, M.L. and Hunt, M.P., Psychological Foundations of Education: An Introduction to Human Development and Learning, Harper and Row, New york, 1968.

கற்றல் மையங்கள்: பொதுவாகப் பள்ளி வகுப்பறைகளில் ஆசிரியரின் நேரடிக் கற்பித்தலின் வழியே மாணவரின் கற்றல் இருந்து வருகிறது. இவ்வாறின்றி, மாணவர் தாமாகவே தம் சொந்த முயற்சியால் கற்றுக் கொள்ளுவதற்கு வசதிகளையும் வாய்ப்புகளையும் கொண்ட இடத்தினைக் கற்றல் மையம் (Learning Centre) எனக் கல்வியாளர்கள் வரையறுக்கின்றனர். பெரிதும் புகழ்ந்து பேசப்பட்ட தனியாள் கற்றல் (Individualisation of Learning), கண்டறிந்து கற்றல் (Discovery Learning), கருவி வளம்வழிக் கற்றல் (Resource-based Learning) போன்ற கற்றல் முறைகள் 1960-ஆம் ஆண்டுகளில் வளர்ந்தபோது, கற்றல் மையத்தின் தேவை பெரிதும் உணரப்பட்டது. இங்கிலாந்து, அமெரிக்கா போன்ற வளர்ச்சியடைந்த நாடுகளில் தொடக்க நிலைப் பள்ளி மாணவர்கள் தாமாகவே கற்றுக் கொள்ளுவதற்கு வேண்டிய அனைத்து வசதிகளும் கொண்ட கற்றல் மையங்கள் பள்ளியிலோ வேறு இடங்களிலோ இயங்குகின்றன.

சிறந்த கற்றல் மையத்திற்கு நான்கு கூறுகள் (Elements) இன்றியமையாதன. அவை: 1. மாணவர் கற்றுக் கொள்ளுவதற்கென்று ஓர் அறை; 2. பல வகைப்பட்ட, முறையாக வரையறுக்கப்பட்ட நூல்கள், பாடநூல்கள், கற்றல் துணைக் கருவிகள்; 3. மாணவர்க்குக் கடினமான இடங்களில் பயிற்றுவித்தல் உதவி (Tutorial Help) செய்யக் கூடிய வல்லுநர்கள்; 4. மாணவரின் வருகை, கற்றல் வளர்ச்சி ஆகியவற்றைக் கவனிக்கும் அமைப்பு ஆகியன.

கற்றல் மையம் ஓரளவு நூலகத்தைப் போல் இருப்பினும், இரண்டும் ஒன்றல்ல. நூலகத்தில் பல்வகையான கற்றல் நூல்கள் இருக்கும். ஆனால், அங்கு மாணவர்களின் வயது, திறன், ஆர்வம், தேவை ஆகியவற்றின் அடிப்படையில் தரப்படுத்தி உருவாக்கப்பட்ட நூல்கள் (Structured Materials) இருப்பதில்லை. மேலும், கற்றல் மையத்தில் இருப்பது போன்று, மாணவர்களுக்குப் பயிற்றுவித்தலில் தேவைப்படும் போது உதவக்கூடிய வல்லுநர்கள் இருப்பதில்லை; நூலகங்களில் மாணவரின் வளர்ச்சி, கற்றலின் அளவு ஆகியவற்றை மதிப்பீடு செய்து அறிவிக்கும் அமைப்பு ஏதும் இல்லை.

கற்றல் மையங்களில் பலவகைகள் நடைமுறையில் உள்ளன. ஒரு பாடம் அல்லது அது தொடர்பான பாட அறிவு பற்றி நிரல்வழிக் கற்றல் முறையில் கற்பிக்கும் இடம் கற்றல் ஆய்வகம் (Learning Laboratory) எனப்படுகிறது. இம்மாதிரி மையங்கள் அமெரிக்காவில் அதிகம். முன்அனுமதி

மையங்கள் (Appointment Centres) என்று ஒரு வகைக் கற்றல் மையங்கள் இங்கிலாந்தில் உள்ளன. இங்கு எந்தவொரு பாடத் துறை குறித்து ஒரு மாணவர் முன்கூட்டியே கற்க விருப்பம் தெரிவிக்கின்றாரோ, அவருக்குக் குறிப்பிட்ட நாளில் அப்பாடத்தை அவரே கற்றுத் தெளிவதற்குரிய தாமே கற்றுக் கொள்ள உதவும் நூல்கள் (Self-instructional Materials) ஆயத்த நிலையில் வைக்கப்படும். மாணவர் தாமே கற்றுக் கொள்ளலாம். இங்கிலாந்தில் கற்றல் வள மையம் (Learning Resource Centre) என்னும் மற்றொரு வகைக் கற்றல் மையமும் உள்ளது. இங்குக் கற்றல் துணைக் கருவிகள் தேவையான அளவுக்கு இருக்கும்; கற்க வரும் மாணவர்க்கு உதவ வல்லுநர்களும் இருப்பர். எஸ்.த.

துணை நூல்:

Davies, W.J.K., Alternatives to Class Teaching in Schools and Colleges, Council of Educational Technology, London, 1980.

கற்றளி: கருங்கற்களை ஒன்றின் மீது ஒன்றாக அடுக்கிக் கட்டப்படும் கோயில், கற்றளி (கல்+தளி) எனப்படும். இதனைக் கட்டடக் கோயில் எனவும் சொல்லலாம். பல்லவர் காலத்தில் தொடங்கப்பட்ட கற்றளி முறை சோழர் காலத்திலும் பாண்டியர் காலத்திலும் பெருவளர்ச்சி பெற்றது. முதன் முதலாக அடி முதல் முடி வரை கருங்கற்களை அடுக்கிக் கற்றளிகளை அமைத்த பெருமை இராசசிம்ம பல்லவனைச் சாரும்.

கற்றளிகள் தோன்றுவதற்கு முன்பு தமிழகத்தில் மரக்கோயில்கள், களிமண் கோட்டங்கள், செங்கற் கோயில்கள், குடைவரைகள் ஆகியன இருந்தன. செங்கற் கோயில்கள் பல பிற்காலச் சோழர் காலத்தில் கற்றளிகளாக மாற்றப்பட்டன. கற்றளிகள் பல காலம் அழிவுறாமல் நிற்கும் சக்தி வாய்ந்தவை.

கற்றளிகள் முதலில் ஒரு தளத்துடன் கட்டப்பட்டன. பின்னர் அவை பல தளங்களுடனும் பல மண்டபங்களுடனும் பரிவார தேவதைகளுக்கென்று தனிக் கோயில்களுடனும் வளர்ச்சியடைந்தன. காஞ்சி கைலாசநாதர் கோயில், மாமல்லபுரத்துக் கடற்கரைக் கோயில், பனைமலைக் கோயில், காஞ்சி வைகுந்தப் பெருமாள் கோயில், உத்தரமேரூர் சுந்தர வரதர் கோயில், திருவதிகை வீரட்டானேசுவரர் கோயில் முதலான பல்லவர் காலத்தனவும், சோழர் காலத்திய விசயாலய சோழீசுவரமும், சீனிவாச நல்லூர் அரங்கநாதர் கோயில், சோமூர் சோழீசுவரர்கோயில். திருமழபாடி வைத்திநாதசுவாமி கோயில், தஞ்சைப் பெரியகோயில், கங்கைகொண்ட சோழேச்சுரர் கோயில், தாராசுரம் ஐராவதேசுவரர் கோயில், திருபுவனம் கம்பகரேசுரர் கோயில் ஆகியனவும் இன்றும் பொன்றாது நிலவும் கற்றளிகள் ஆகும். ம.இ.

கறுப்புப் பணம் என்பதைப் பற்றிய விளக்கம் முழுமையாகக் கிடைப்பதரிது. இதனைக் குறித்துப் பல்வேறு வரையறைகள் அறிஞர்களால் கொடுக்கப்பட்டுள்ளன. கறுப்பு நிறம் என்பது பொதுவாகத் தீமைக் கருத்துடன் ஒப்பிடப்படுகிறது. பொது ஒழுக்கம், சமுதாய ஒழுக்கம் ஆகிய பண்புகளை மீறிச் சட்டத்திற்கு உட்படாமல் இருப்பதுதான் கறுப்புப் பணத்தின் (Black Money) தன்மையென அதனை ஆராய்ந்த வாஞ்சுக் குழு (Wanchoo Committee) கூறியுள்ளது. இக்குழுவை இந்திய மைய அரசு 1969-ஆம் ஆண்டு அமர்த்தியது.

இரண்டாம் உலகப்போர்க் காலத்தில் கறுப்புப் பணம், கறுப்புச் சந்தை (Black Market) போன்ற சொற்கள் மிகையான அளவில் வழக்கத்திலிருந்தன. போர்க் காரணமாகப் பல பொருள்களின் விற்பனை மீது கட்டுப்பாடுகள் கொண்டு வரப்பட்டன. அப்பொருள்களின் தேவை மிகுந்து பற்றாக்குறை காணப்பட்டதால் மக்கள் பதுக்கல் செய்யத் தொடங்கினர். அரசின் கட்டுப்பாடுகளை மீறி மறைவாகக் கொடுக்கப்பட்ட, வாங்கப்பட்ட பணம் கறுப்புப் பணம் என்றாயிற்று. காலப்போக்கில் கறுப்புப்பணம் பரவலாக எல்லாத் துறைகளிலும் வளரத் தொடங்கியது. மறைவான இடம் அல்லது கறுப்புச் சந்தை அல்லாத கொடுக்கல் வாங்கல்களிலும் கறுப்புப் பணம் வளரத் தொடங்கியது. இன்று கறுப்புப் பணம் என்கிற சொல், கணக்கில் வாராத பணத்தையும் (Unaccounted Money Income), மறைக்கப்பட்ட பணத்தையும் (Concealed Money) குறிக்கிறது. அதனோடு அரசுக்குத் தெரிவிக்கப்படாமல் வைக்கப்பட்டிருக்கும் சொத்துகளும், கணக்கில் வாராத நகை, தங்கம், வெள்ளி, வீட்டுமனை முதலியவற்றை வைத்திருப்பதும் கறுப்புப் பணத்தில் அடங்கும்.

வரி ஏய்ப்பும், மறைமுகப் பொருளாதார நடவடிக்கைகளும் கறுப்புப் பணத்தின் ஆதிக்கத்தை நிலைநிறுத்துகின்றன. உலகில் பொதுவாக எல்லா நாடுகளிலும் சட்டமுறைக்கு அப்பாற்பட்ட பொருளாதார, வாணிக நடவடிக்கைகள் இயங்குவதால் கறுப்புப் பணம் வழக்கத்தில் இருந்து வருகிறது. ஆனால், இந்தியாவில் இது ஓர் இணைப் பொருளா

தார (Parallel Economy) அமைப்பாகவே இயங்கி வருகிறது.

இந்தியாவின் ஐந்தாண்டுத் திட்டக் காலத்தில் பொருளாதாரக் கட்டமைப்புகளுக்காகப் பெருமள வில் பல திட்டங்கள் நிறைவேற்றப்பட்டன. பெரும் தொழில்களை ஏற்படுத்தி நடத்தவும் பாதுகாப்பு நடவடிக்கைகள் மேற்கொள்ளவும் பல பெரிய கட்ட மைப்புகள் உருவாயின. அவற்றால் நிலங்களின் விலை உயரத் தொடங்கியது. வாஞ்சுக் குழுவின் கணக்கின்படி பெரு நகரங்களில் கட்டடங்கள், மனைகள் நிலங்கள் வாங்குவதில் 50 விழுக்காடு கறுப்புப் பணமாகவும், 50 விழுக்காடு வெள்ளைப் பணமாகவும் தொகை தரப்படுகிறது.

பற்றாக்குறைக் காலங்களிலும், பணவீக்கக் காலங்களிலும் சமூக விரோதிகள் மிகையான அள வில் கறுப்புப் பணத்தை உற்பத்தி செய்கின்றனர். வெளிநாட்டுப் பொருள்களைக் கடத்துவதாலும் தங்கம், வைரம் போன்ற விலையுயர்ந்த பொருள் களைக் கடத்துவதாலும் பெருமளவில் கறுப்புப் பணம் உருவாகிறது.

அயல்நாட்டுத் தொழில் உரிமம், இறக்குமதி உரிமங்கள், மூலப் பொருள்களை வாங்குவதிலும் விற்பதிலும் உருவாகும் அயற்செலாவணி ஆகிய துறைகளில் கறுப்புப் பணம் பெருகுகிறது. எடுத்துக் காட்டாக, மூலப் பொருள்களும் இடைநிலைப் பொருள்களும் கறுப்புச் சந்தையில் 300 முதல் 500 விழுக்காடு அளவிற்கு உயர்ந்த அளவில் விற்பனை செய்யப்படுகின்றன. அயல்நாட்டிலிருந்து இறக்குமதி செய்யப்படுகின்ற பொருள்களிலிருந்து பெறப்படும் தரகுப் பணம், ஆதாயப் பணம் ஆகியவை சுவிட்சர் லாந்து, பல்கேரியா, கென்யா, இந்தோனேசியா, பெய்ரூட்டு, ஆங்காங்கு (Hongkong) போன்ற நாடு களிலுள்ள வங்கிகளில் சேமிக்கப்படுகின்றன. சில நாட்டு வங்கிகள் கறுப்புப் பணத் தன்மையை மந் தணமாகப் பாதுகாக்கும் வசதிகள் அளிப்பதால் அதற்குத் தனி வட்டி செலுத்திக் கறுப்புப் பணத்தைப் பாதுகாக்கின்றனர்.

கறுப்புப் பணத்தால் வரி வருவாயும், அரசாங் கத்திற்குச் சேரவேண்டிய சட்டமுறையான பணமும் தடுக்கப்படுகின்றன. வரிக் கொள்கையும், பணவியற் கொள்கையும் (Monetary Policy) பெருமளவில் கடுமையான முறையில் தோல்வியைத் தழுவுகின்றன. பணவீக்கத்தைக் (Inflation) கட்டுப்படுத்துவதற்கு அரசு பணவியற் கொள்கையின் மூலம் சில கொள்கை களை அறிவிக்கும்போது கறுப்புப் பண அமைப்பு எதிராகச் செயற்படுகிறது. பண அளிப்பைக் கட்டுப் படுத்தும் கொள்கையைச் (Policy of Controlled Money Supply) செயற்படுத்த, அரசு வட்டிவீதத்தை மாற்றியமைக்கும்பொழுது, கறுப்புப் பணப் பொரு ளாதார அமைப்பு தாராளமாகக் கடன்களைக் குறைந்த வட்டிக்கு வழங்குகிறது. அரசு பொருளா தாரத்தின் முன்னுரிமையற்ற துறைகளுக்கு (Non-Priority Sector) பணம் செல்லக்கூடாது என்று விரும்பிக் கட்டுப்படுத்தினால்கூட நடைமுறையில் அது நிறைவேறுவதில்லை. இத்துறைகளுக்கு வேண் டிய நிதியைக் கறுப்புப் பொருளாதார அமைப்பு வழங்குகிறது. இந்நிலையைப் பற்றி வாஞ்சுக் குழு இந்தியப் பொருளாதாரத்தின் கறுப்புப் பணம் புற்று நோயைப் போன்று வளர்ந்து வருகிறதென்றும், இந் நிலையைக் கட்டுப்படுத்தவில்லையென்றால் பொரு ளாதாரமே அழிந்துவிடும் என்றும் எச்சரிக்கை செய் துள்ளது.

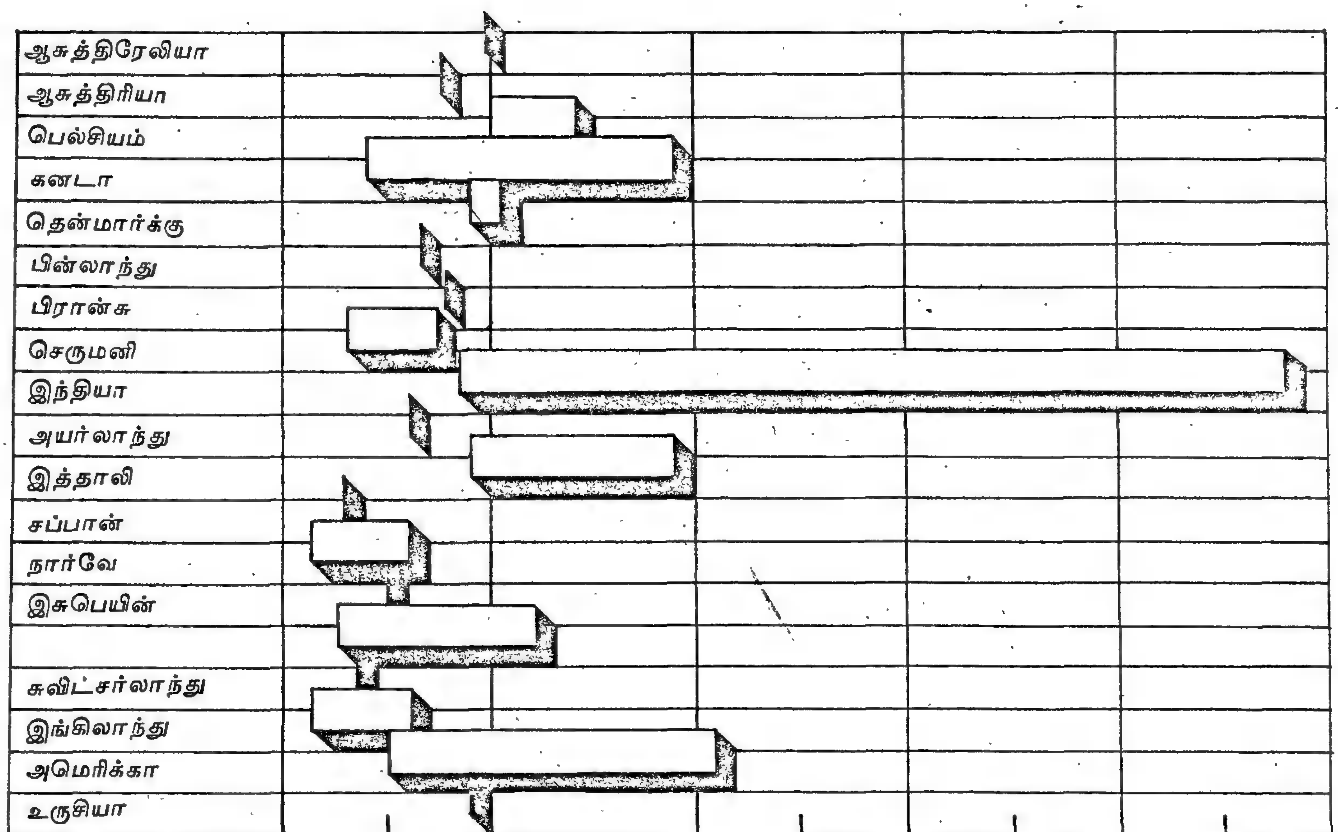
கறுப்புப் பணத்தின் அளவைப் பொருளாதார அறிஞர்களும், பல ஆய்வுக் குழுக்களும் கணக்கிட முயற்சி செய்துள்ளனர். கறுப்புப் பண நடவடிக்கை கள் பெரும்பாலும் சட்டமுறையற்ற நடவடிக்கை களால் மறைவாகச் செயற்படுவதால் சரியான அள வில் கணக்கிட முடிவதில்லை. வாஞ்சுக் குழு மேற் கொண்ட ஆய்வறிக்கையின்படி உரூ. 100 கோடியி லிருந்து உரூ. 15,000 கோடி வரை கறுப்புப் பணம் இந்தியாவில் வழக்கத்தில் இருக்கலாமென மதிப்பிடப் படுகிறது. பொருளியல் அறிஞர் நிக்கோலசு கால்டர் (Nicholas Kaldor) 1956-இல் வருமான வரி ஏய்ப் பின் மூலம் உரூ. 200 கோடிமுதல் உரூ. 300 கோடி வரை கறுப்புப் பணம் இந்தியாவில் உற்பத்தியாக லாம் எனக் குறிப்பிட்டிருக்கிறார். சஞ்சய், குப்தா (Sanjay & Gupta) என்ற இரண்டு பொருளியல் அறி ஞர்கள் உரூ. 20,000 கோடி அளவில் கறுப்புப் பணம் இந்தியாவில் இருக்கலாம் என மதிப்பிட்டுள்ளனர். வேறு சிலர் உரூ. 47,000 கோடி அளவில்கூட கறுப்புப் பணம் இருக்கலாம் என மதிப்பிட்டுள்ளனர்.

கறுப்புப் பணத்தின் அளவு நாட்டின் மொத்த உற்பத்தியில் எந்த விழுக்காட்டின் எல்லைக்குள் இருக்கிறது என்பதைப் பன்னாட்டு நிதி அமைப்புக் கணக்கிட்டுள்ளது. இக்கணக்கின்படி இந்தியாவில் தான் மற்ற நாடுகளைவிடக் கறுப்புப் பணம் மிகுதி யாக உள்ளது. இதன் விவரத்தை அட்டவணையில் காணலாம்.

கறுப்புப் பணம் பெரும்பாலும் சட்டமுறையற்ற வழிகளில் செலவழிக்கப்படுகிறது. தேர்தல் செலவு கள், அரசியல் கட்சி நன்கொடை, போலியான பெயர்களில் சொத்துகள், போலியான பெயர்களில்

அட்டவணை

கறுப்புப் பணத்தின் மதிப்பளவு

மொத்தப் பொருள்களின் (நாட்டின்) உற்பத்தியில் கறுப்புப் பணத்தின் விழுக்காடு
ஆதாரம்: Finance and Development December 1983 IME

வங்கிக் கணக்கு இருப்புகள், உறவினர்களின் பெயர்களில் இருப்புகள் ஆகிய முறைகளில் சொத்துகள் வைக்கப்படுகின்றன. கறுப்புப் பணம் வைத்திருப்பவர்கள் ஆடம்பரமான திருமணச் செலவுகள், விழாக் காலங்களில் தேவையற்ற செலவுகள் ஆகியவற்றில் பணத்தைச் செலவிடுகின்றனர்.

கறுப்புப் பணம் தோன்றுவதற்குப் பல முக்கிய காரணங்கள் உள்ளன. இந்தியாவில் காணப்படும் அதிக நேர்முக வரி வீதம் முதன்மையான காரணமாகக் கருதப்படுகிறது. குறிப்பாக, வருமான வரி பல்வேறு வருமான நிலைகளில் விதிக்கப்படுகிறது. உயர்ந்த அளவு வருமானத்தைப் பெறுபவர் மிகையான அளவு வரி விகிதம் செலுத்தும் நிலையில் இருப்பதால், அது வரி ஏய்ப்புச் செய்ய வழி கோலுகிறது.

பொருளாதாரத்தில் அடிக்கடி ஏற்படும் பற்றாக் குறை கறுப்புப் பணம் வளர வாய்ப்பாக அமைகிறது. இரண்டாம் உலகப் போருக்கு முன்னர் இந்தியாவில்

பற்றாக்குறை ஏற்படவில்லை. அக்கால கட்டத்தில் பொருளாதாரம் தேக்கநிலையில் இருந்து, பொருள் உற்பத்தியும் மிகக் குறைவாக இருந்தது. இந்நிலை இரண்டாம் உலகப்போர்க் காலத்தில் மாறியது. அரசு மிகையான அளவில் போர்ச்செலவை மேற்கொண்டதால், போர்க்கால நடவடிக்கைகளுக்காகப் பல பொருள்களை அரசு தன் தேவைக்கு எடுத்துக் கொண்டது. அதனால், பற்றாக்குறை ஏற்பட்டது. பற்றாக்குறை ஏற்பட்ட பொருள்களை அரசு கட்டுப் படுத்தி, விலைகளை வரையறுத்துப் பங்கீட்டுத் துறைகளின் மூலம் மக்களுக்குக் கொடுத்தது. இதன் காரணமாக ஊக வாணிகமும் (Speculation) பதுக்கலும் (Hoarding) கறுப்புச் சந்தையும் மிகை ஆதாயம் பெறும் நோக்கமும் (Profiteering) வளர வாய்ப்பு ஏற்பட்டது.

இந்தியா விடுதலையடைந்த பின்னரும் அரசு அயற்செலாவணியைக் கட்டுப்படுத்தும் நோக்குடன் ஏற்றுமதி இறக்குமதித் துறைகளில் பல்வேறு கட்டுப்பாட்டு விதிகளைச் செயற்படுத்தியது. சட்டங்களின் மூலம் கறுப்புப் பண நடவடிக்கைகளைத் தடுக்க அரசு முயன்றது. ஆனால், அரசியல் அதிகாரத்தில் உள்ளவர்களின் மறைமுக ஆதரவு இருந்தமையால் கறுப்புப் பண வளர்ச்சியின் அளவைக் கட்டுப்படுத்த இயலவில்லை. வாஞ்சுக் குழுவின் முன் பலவகைப் பட்ட மக்கள் பேராளர்கள் இந்தியாவில் கறுப்புப் பணம் பெருகுவதற்கு அரசியல் சூழ்நிலையே காரணம் என்ற கருத்தைத் தெரிவித்துள்ளனர். தேர்தல் செலவுகள் மிக முக்கிய காரணமாகக் கருதப்படுகின்றன. வாணிகத்திலும் இலஞ்ச நடவடிக்கைகள் மிகையான அளவில் பெருகுவதால் கறுப்புப்பணம் பெருகத் தொடங்கியது. மறைமுகமாகத் தரகுகளைக் கொடுப்பது, சில சலுகைகளைப் பெறுவதற்கு இலஞ்சம் அளிப்பது, சில வாணிக இடங்களை வாடகைக்கு விடுவதற்கும் விற்பதற்கும் பகடி என்று சொல்லப் படுகின்ற மிகைப் பணத்தைக் கொடுப்பது ஆகியவை குறிப்பிடத்தக்க சில காரணங்களாகும். இவை போன்றே உயர்ந்த விற்பனை வரியும் கலால் வரியும் காரணங்களாகக் கருதப்படுகின்றன.

வருமான வரிச் சட்டங்களையும், பிற வரிச் சட்டங்களையும் முழுமையாக நடைமுறைப்படுத்த இயலாமல் இருப்பதால் கறுப்புப் பண அளவைக் கட்டுப்படுத்த முடியவில்லை. மக்கள் மனத்தில் வரிசெலுத்த வேண்டுமென்ற உணர்வு குறைந்து வருவதும், கறுப்புப் பண வளர்ச்சிக்கு உதவுகிறது.

அரசு 1936-ஆம் ஆண்டு முதல் கறுப்புப் பண வளர்ச்சியைத் தடுக்கப் பல நடவடிக்கைகளை மேற்கொண்டு வருகிறது. 'ஐயர் குழு' (Ayer's Committee) 1936-ஆம் ஆண்டு இந்தியாவில் வருமான வரிச் சட்டத்தில் மாற்றங்களை ஏற்படுத்தப் பரிந்துரை செய்தது. அக் குழு நேர்மையான முறையில் வரி செலுத்துவோரை அரசு தொல்லை செய்யாமல் இருக்கவேண்டுமெனவும், வரி ஏய்ப்பவர்களின் மீது கடுமையான நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்ள வேண்டுமெனவும் வலியுறுத்தியது.

வருமான வரி ஆய்வுக் குழு (Income Tax Investigation Committee) 1947-ஆம் ஆண்டில் தனியார் துறையினர் செய்யும் வரி ஏய்ப்பை ஆராய்ந்து, வரி நிருவாக அமைப்பு முறை சிறப்பான முறையிற் செயற்படப் பல பரிந்துரைகளை வழங்கியது. வரி விசாரணைக் குழு (Taxation Enquiry Commission) 1953-54-இல் நேர்முக வரிகளால் ஏற்படும்வரி ஏய்ப்பையும், பிற நிருவாகக் குறைபாடுகளையும் ஆராய்ந்து, பலவகைச் சட்ட நிருவாக மாறுதல்களைச் செயற்படுத்தப் பரிந்துரை செய்தது. நிக் கோலசு கால்டர் 1956-ஆம் ஆண்டு நேர்முக வரி விதிப்பை ஆராய்ந்து வரி ஏய்ப்பைத் தடுப்பதற்குப் பல புதிய துணை வரிகளை அரசு விதிக்க வேண்டுமென்று வலியுறுத்தினார். மேலும், சொத்து வரி (Wealth Tax), நன்கொடை வரி (Gift Tax), இறந்தவர் சொத்தின் மீது வரி (Death Duties), செலவு வரி (Expenditure Tax) போன்றவரிகளை விதிக்க வேண்டுமென்று இவர் பரிந்துரை செய்தார். இவர்தம் பரிந்துரைகளின்மீது 1957-58-ஆம் ஆண்டு பல புதிய வரிச்சட்டங்கள் நடைமுறைப் படுத்தப்பட்டன. நேர்முக வரிகள் நிருவாக விசாரணைக் குழு (Direct Taxes Administration Enquiry Committee) 1958-இல் அமைக்கப்பட்டது. வரி ஏய்ப்பைத் தடுக்கவும், வரி செலுத்துவோரின் குறைபாடுகளை நீக்கவும் பல புதிய மாறுதல்களை இக்குழு பரிந்துரை செய்தது. அதுபோன்றே 1969-ஆம் ஆண்டு அமர்த்தப்பட்ட நிருவாகச் சீர்திருத்தக் குழு (Administrative Reforms Commission) வரி ஏய்ப்பவர் மீது பல கடுமையான நடவடிக்கைகளை அரசு மேற்கொள்ள வேண்டுமெனப் பரிந்துரை செய்தது. மேற்கூறிய குழுக்களின் பரிந்துரையின் அடிப்படையில், வரி ஏய்ப்பவர் மீது நடவடிக்கைகள் மேற்கொள்ள வருமான வரி அதிகாரிகளுக்கு அரசு மிகையான அதிகாரங்களை வழங்கியது.

இச் சூழ்நிலையில்தான் 1969-ஆம் ஆண்டு திசம்பர் 19-ஆம் நாள் வாஞ்சுக் குழு மைய அரசால் அமர்த்தப்பட்டது. வாஞ்சுக் குழு 1970-ஆம் ஆண்டு தன் இடைநிலை அறிக்கையை அளித்தது. ஆனால், அவ்வறிக்கையின் விவரங்கள் வெளியிடப்படவில்லை. இருப்பினும், அவ்வறிக்கையின் படி உரூ. 100, 1000

தாளகளைச் செல்லாதவை என்று அறிவித்து,புதிய தாள்களை அறிமுகப்படுத்த வேண்டுமென்று பரிந்துரைத்ததாகக் கூறப்படுகிறது.

நாடு விடுதலை பெற்ற பின்னர் இந்தியாவின் கறுப்புப் பணத்தை வெளிக்கொண்டு வருவதற்குத் 'தானாக முன்வந்து அறிவிக்கும் திட்டம்' (Voluntary Disclosures Scheme) என்ற முறை, நான்கு முறை அறிவிக்கப்பட்டது. ஆனால், எதிர்பார்த்த அளவிற்கு இத்திட்டம் கறுப்புப் பணத்தை வெளியே கொண்டு வரவில்லை. முதல் மூன்று ஐந்தாண்டுத் திட்டக் காலம்வரை உரு. 277 கோடி வருமான வரி ஏய்ப்பவர்களால் அரசுக்கு இழப்பு எனத் தெரிவிக்கப்பட்டது. கறுப்புப் பண ஒழிப்புத் திட்டத்தின் கீழ் 1978-இல் உரு. 1000 தாள்களும் அதற்குமேல் உயர்ந்த மதிப்புடைய உருபாய் தாள்களும் செல்லாதவைகளாக (Demonetised) நடைமுறைப்படுத்தப்பட்டன. நெருக்கடி நிலை 1975-ஆம் ஆண்டு அறிவிக்கப்பட்டபோது உரு. 250 கோடி அரசிற்குக் கிடைத்தது. இத்திட்டம் நேர்மையான முறையில் அரசுக்கு வரி செலுத்தியவர்களைத் தண்டிக்கும் முறையில் இருந்ததால் கடுமையான எதிர்ப்புகளுக்கு உள்ளாயிற்று.

அரசு ஆவணங்களின் விற்பனையின் மூலம் கறுப்புப் பணத்தை வெளிக்கொண்டு வரலாம் என்ற முறையும் இந்தியாவில் பெருமளவில் வெற்றியடையவில்லை. பல்வேறு ஆய்வுக் குழுக்களின் பரிந்துரைகள் ஏற்கப்பட்டு, வருமான வரி விகிதம் குறைக்கப்பட்டுள்ளது என 1984-85-ஆம் ஆண்டைய இந்திய நிதிநிலை அறிக்கையிலிருந்து அறியப்படுகிறது. விரிவான சோதனைகள் (Searches) நடத்தி 1985-ஆம் ஆண்டுக்குப் பின்னர்க் கறுப்புப் பணம் வைத்திருப்போர் மீது கடுமையான நடவடிக்கைகள் எடுக்கப்பட்டன. ஆயினும், கறுப்புப் பணம் இந்தியாவில் குறையவில்லை. இந்தியப் பொருளாதார அமைப்பிலுள்ள பல கட்டுப்பாடுகளை நீக்கினால், பெரியஅளவில் கறுப்புப் பணம் குறையுமென்று பல பொருளியல் அறிஞர்கள் கருத்துத் தெரிவிக்கின்றனர். தொழில் உரிமக் கொள்கையிலும் (Industrial Licences) மாற்றம் வேண்டுமென்று கூறுகின்றனர். இக்கருத்துகளை மனத்திற் கொண்டு இப்போதைய இந்திய அரசு தொழிற்றுறையிலும், ஏற்றுமதி, இறக்குமதித் துறைகளிலும் பல கட்டுப்பாடுகளைத் தளர்த்தித் தனியார் துறைக்கு ஊக்கமளிக்கக் கூடியனவும் கறுப்புப் பணத்தை ஊக்குவிக்காதனவுமாகிய பல நடவடிக்கைகளை அரசு அறிவித்துள்ளது. உரிமக் கொள்கையில் (Licencing) பல விரும்பத்தக்க மாறுதல்களை அரசு கொண்டுவந்துள்ளது. வரி வீதத்தையும் குறைத்து, மொத்த வரி வருமானத்தைக் கணிசமாக உயர்த்தியுள்ளது. அரசின் இப்போதைய நடவடிக்கைகள் தொடர்ந்து செயற்பட்டால், எதிர்காலத்தில் இந்தியாவின் கறுப்புப் பண அளவும், அதனால் ஏற்படும் தீய விளைவுகளும் குறையலாம் என்று அறிஞர்கள் கருதுகின்றனர்.

இந்தியா போன்று வறுமை மிகுந்த மக்கள் வாழும் நாட்டில் சிலரிடம் மட்டும் செல்வம் மேலும் மேலும் குவிந்திருப்பதைச் சுட்டிக்காட்டி, இச்செல்வர்களே கறுப்புப் பணத்தை உற்பத்தி செய்கின்றனர் எனக் கூறுகின்றனர். எனவே, மிகக் கடுமையான நடவடிக்கைகளின் மூலமே கறுப்புப் பண வளர்ச்சியின் ஆற்றலைக் குறைக்க முடியுமெனப் பொருளியல் அறிஞர்கள் கருதுகிறார்கள். மு.நா.

துணை நூல்கள்:

Shankar, N. Acharya, Aspects of Black Economy in India, Report of a Study By National Institute of Public Finance and Policy, Government of India, Ministry of Finance, 1985.

Uppal, J.S., India's Economic Problems — An Analytical Approach, Tata McGraw Hill Publishing Company Limited, New Delhi, 1983.

Wanchoo Report of Direct Taxes Enquiry Committee, Government of India, Ministry of Finance, New Delhi, 1973.

கன்பூசியசு (கி.மு. 551-479) சீன வரலாற்றில் சிறப்பிடம் பெற்றவர்; எல்லோராலும் மதிக்கத் தகுந்தவர்; சிறந்த தத்துவஞானி. செல்வாக்குற்ற குடும்பத்தில் பிறந்தாலும், எளிமையான சூழ்நிலையில் வாழ்ந்தார்; தாமே பயின்று சிறந்த கல்வியாளர் ஆனார். கன்பூசியசு (Confucius) 20 வயதாகயிருக்கும்பொழுது கூலக் களஞ்சியத்தைக் (Granary) காக்கும் பணிபுரிந்தார்; அதன்பின், ஒரு மேற்பார்வையாளராகத் தம் சொந்த ஊரான இலூவில் (Lu) பணி செய்தார்; பின்னர் ஆசிரியராகப் பணிபுரிந்தார். அரசியலில் இவருக்கு ஈடுபாடு உண்டு. அரசுத் தொடர்பான ஆலோசனைகள் இவரிடம் கேட்கப்பட்டன. அரசுக்கு ஆதரவாளர் எனக் கருதி இவரை எதிர்க்கட்சியினர் கொல்ல முனைந்தனர்.

இலூவிலுள்ள ஒரு பெரிய அதிகாரியும் கலக்கக்காரருமான ஒருவர் கன்பியூசியசின் உதவியை நாடினார். ஆனால், கன்பியூசியசு அவருக்கு உதவி செய்ய மறுத்துவிட்டார். சில ஆண்டுகளுக்குப் பிறகு இவர்

சௌவின் (Chou) தலைநகருக்குஇலாவோ திசுச் (Lao Tzu) சடங்குகள் பற்றிக் கேட்டுத் தெரிந்து கொள்வ தற்காகச் சென்றார். தம், 51-ஆம் வயதில் குற்ற வியல் நடுவராகவும் (Magistrate), நீதித்துறை அமைச்சராகவும் பொதுப்பணித் துறைத் துணை அமைச்சராகவும் இவர் பணி செய்தார். தம் கருத்துகளுக்கு ஆட்சியாளர் உடன்படாததால், இவர் சௌவை விட்டு நீங்கித் தம் நண்பர்களுடன் 9 தனி அரசு நாடுகளை நோக்கி 13 ஆண்டுகள் பயணம் மேற்கொண்டார். அந்த நாடுகளின் ஆட்சி யாளர்களிடம் செல்வாக்குப் பெறாததால், இவர் தம் 68-ஆம் வயதில் இலூவிற்கு வந்து மீண்டும் ஆசிரி யர் பணியைத் தொடர்ந்தார். மேலும், இவர் இள வேனிற் காலம், இலையுதிர் காலங்களில் வெளிவரு கின்ற வரலாற்றுப் பதிவேடுகளிலும் பணியாற்றி னார்.

கன்பூசியசு சீனாவில் ஆசிரியராக அமர்ந்து பொது மக்களுக்கு இலக்கியமும், ஒழுங்கு முறைகளும் கற்றுக் கொடுத்ததன் மூலம் கல்வியின் கதவுகளை எல்லோருக்கும் திறந்து விட்டார். இவர் பண்டைய கருத்துகளான பேரின்ப வீடு, மேலான மனிதன், மனித இயல்பு முதலானவை பற்றிய சிந்தனைகளை மாற்றியமைத்தார்; எப்பொழுதும் இறப்பைப் பற்றிப் பேசாமல் வாழ்க்கையைப்பற்றிப் பேசினார். மனிதன் தான் மேலான பாதையை வகுக்க முடியுமேயன்றி, பாதை மேலான மனிதனைத் தோற்றுவிக்காது. முழு நிறைவான மனிதனுக்கும் ஓர் ஒழுங்கான சமூகத்திற் கும் இணக்கமான முறையை அமைப்பதுதான் ஒரு சிறந்த குறிக்கோளாகும். அரசருக்கும் அமைச்சர் களுக்கும், தந்தைக்கும் மகனுக்கும், மூத்த சகோதர னுக்கும் இளைய சகோதரனுக்கும், கணவனுக்கும் மனைவிக்கும், ஒரு நண்பனுக்கும் மற்றவனுக்கும் இடையே மரியாதையும் கடமைஉணர்வும் அமைய வேண்டும். ஓர் அரசன் மக்களுக்கு முன்மாதிரியாக விளங்க வேண்டும். மேன் மக்கள் ஒழுக்கமான கொள்கைகளைக் கடைப்பிடிப்பார்கள்; கீழ்மக்களோ எப்பொழுதும் ஆதாயத்தை நோக்கியே செயல்புரி வார்கள் என்று இவர் கூறினார். இவருடைய கொள்கைகளை அறவியல் சார்ந்த மனித இனநலக் கோட்பாடு என்று கூறலாம். இரா.கோ.

கன்வர்கள் வடஇந்தியாவில், கி.மு. முதல் நூற்றாண்டில் ஆட்சி நடத்தியவர்கள். மௌரியப் பேரரசின் வீழ்ச்சிக்குப் பிறகு மகத நாட்டில் சுங்க குலம் ஆட்சிபுரிந்தது. தேவபூதி என்னும் சுங்க அரசன் அரசியலில் கருத்துச் செலுத்தாது போக வாழ்க்கையில் ஈடுபட்டிருந்ததால், அவன் அமைச் சனான வாசுதேவன் சூழ்ச்சி செய்து சுங்க அரசையே அழித்துவிட்டான். இவ்வாறு அரியணையைப் பெற்ற வாசுதேவன் கன்வ குலத்தைச் சார்ந்தவன். அவனால் நிறுவப் பெற்ற கன்வகுல ஆட்சி 45 ஆண்டுகள் நிலைத்திருந்தது. அக்குல மன்னர்கள் நால்வர்: வாசு தேவன் 9 ஆண்டுகளும், பூமிபுத்திரன் 14 ஆண்டு களும், நாராயணன் 12 ஆண்டுகளும், சுசர்மன் 10 ஆண்டுகளும் ஆட்சி நடத்தினர். கன்வரைப் பற்றிய குறிப்புகள் புராணங்களிலும் காணக் கிடக்கின்றன. அவர்கள் பக்கத்திலிருந்த நாடுகளுடன் போர்கள் நடத்தி அவற்றைத் தம்முடைய மகத இராச்சியத் துடன் இணைத்துக் கொண்டனர் என்று ஒரு குறிப்பு உள்ளது. மேலும், புராணங்களின் கூற்றுப்படி ஆந்தி ரர்கள் அல்லது சாதவாகனர் கன்வர்களை அடக்கி அவர்கள் ஆட்சியை முடிவுறச் செய்தனர் என்பது தெரி கிறது. கன்வரின் பேரரசு, சுங்கப் பேரரசைவிடப் பரப் பில் குறைந்ததாகவே இருந்தது. கன்வராட்சி கி. மு. 27-இல் முடிவுற்றது. கன்வரின் வீழ்ச்சிக்குப் பிறகு குப்தர்களின் எழுச்சி வரை மகதவரலாறு இருண்டே இருந்தது. தெ.பா.

கன்னட ஆய்வு மையம் மைசூர்ப் பல் கலைக் கழகவரலாற்றில்குறிப்பிடத்தக்கதாகும். இம் மையம் கன்னட மொழித் தொடர்பான இலக்கியம், மொழி, பண்பாடு, கல்வி, ஆராய்ச்சி, நாட்டுப்புற வியல் போன்ற பலதுறைகளையும் வளர்ப்பதற்காக 1966-இல் உருவாக்கப்பட்ட ஓர் உயர்மட்ட ஆய்வு நிறுவனம் ஆகும். இதைப்போன்ற ஆய்வு மையங்கள் பெங்களூர்ப் பல்கலைக் கழகத்திலும் கருநாடகப் பல் கலைக் கழகத்திலும் அமைக்கப்பட்டுள்ளன.

கல்வித் துறையில் மட்டுமன்றி, நிருவாகத் துறை யிலும் கன்னடம் முதன்மை இடமும் மதிப்பும் பெறச் செய்தல், மொழி கற்பித்தல்; மொழி ஆராய்ச்சி, நூல் தொகுப்பு, அயல் மொழிகளிலிருந்து கன்னடத் திற்கும் கன்னடத்திலிருந்து அயல் மொழிகளுக்கும் இலக்கியங்களை மொழிபெயர்த்தமைத்தல், கன்னட மொழியையும் பண்பாட்டையும் உலகம் தெரிந்து கொள்ளச் செய்தல் முதலியவற்றைக் குறிக்கோள் களாகக் கொண்டு இவ்வாராய்ச்சி மையம் தொண் டாற்றுகிறது.

இந்நிறுவனம் மொழி கற்பித்தல், தென்னிந்திய வியல் கற்பித்தல், மொழியியல் கற்பித்தல், நாட்டுப் புறவியல், ஆராய்ச்சி, நூல்வெளியீடு, நிருவாகம் போன்ற பல பிரிவுகளை உள்ளடக்கி வேகமாக வளர்ந்து வருகிறது.

படிப்பும் ஆராய்ச்சிகளும்: இந்நிறுவனம் மூன்று முதுநிலைப் பட்டப்படிப்புகளை அளிக்கிறது.

1. **கன்னடம் முதுநிலைப்பட்டம்:** பழைய, நடு, புதுக் கன்னடம், இலக்கியங்கள், மொழி, பண்பாடு, நாட்டுப்புறவியல், மொழியியல், திறனாய்வு, இலக்கிய, பண்பாட்டு, வரிவடிவ வரலாறுகள் எனப் பல துறை சார்ந்த பாடங்கள் இதில் அடங்கும்.

2. **மொழியியல் முதுநிலைப் பட்டம்:** ஒலியியல், பொதுமொழியியல், சொற்பொருளியல், திராவிட மொழிகளின் ஒப்பிலக்கணம் எனப் பல பாடங்கள் இதில் அடங்கும். ஒலியியல் பயிற்சிக் கூடம் ஒன்றும் தனியாக இதில் இருக்கிறது.

3. **தென்னிந்தியவியல் முதுநிலைப்பட்டம்:** தென்னிந்திய வரலாறு, மொழிகள், இலக்கணங்கள், நாட்டுப்புறவியல், வரிவடிவவியல், தத்துவம் எனப் பல துறை சார்ந்த பாடங்கள் இதில் அடங்கும்.

இவற்றோடு மூன்று பட்டயப்படிப்புகளும், மொழியியல், இந்திய இலக்கியங்கள், நாட்டுப்புறவியல், ஒரு கன்னடச் சான்றிதழ்ப் படிப்பும் அளிக்கப் படுகின்றன. சிறந்ததொரு நூலகத்துடனும் மொழிப் பயிற்சிக் கூடத்துடனும் செயற்பட்டு வருகின்றதால் புகழ்பெற்ற ஆராய்ச்சி மையமாக இது உருவெடுத்திருக்கிறது. இதுவரை 47 பேர் முனைவர் பட்டம் பெற்றிருக்கிறார்கள்.

நாட்டுப்புறவியல் அருங்காட்சியகம்: நாட்டுப்புறவியல் துறையின்கீழ் ஓர் அருங்காட்சியகம் நிறுவப் பட்டுள்ளது. அதில் சுமார் 5,000 அரும் பொருள்கள் வகைப்படுத்தப்பெற்றுக் காட்சிக்கு வைக்கப்பெற்றுள்ளன. இதுவரை நாட்டுப்புறவியல் தொடர்பாக 66 நூல்கள் வெளியிடப்பட்டுள்ளன. நாட்டுப்புறவியலில் முதுநிலைப் பட்டப்படிப்பு தொடங்குகிற திட்டம் செயலாக்கம் பெறவிருக்கிறது.

இலக்கியப் பொருள் காட்சியகம்: இலக்கியப் படைப்பாளரின் கைப்பிரதிகள், நூல்கள், கடிதங்கள், அவர்கள் பயன்படுத்திய பொருள்கள், இன்னோரன்ன பல சிறப்பு வாய்ந்த பொருள்கள் ஆகியவற்றைப் பாதுகாக்க வேண்டும் என்னும் குறிக்கோளுடன் இக்காட்சியகம் அமைகிறது.

கலைக்களஞ்சியம்: இதன் சார்பில் 1968-ஆம் ஆண்டு ரூபாய் 25 இலட்சத்துடன் கலைக்களஞ்சியம் உருவாக்கும் திட்டம் செயற்படுத்தப்பட்டது. திட்டமிட்ட 14 தொகுதிகளில் 12 தொகுதிகள் இதுவரை வெளிவந்துள்ளன. இப்போது கர்நாடக அரசு ஒரு கோடி ரூபாய் அளித்து 30 தொகுதிகளில் கலைக் களஞ்சியத்தை விரிவாக்கும் திட்டத்தை உருவாக்கி யுள்ளது.

பாடநூல் மற்றும் மொழியியல் துறை: மாநில மொழியாகிய கன்னடத்தில் கற்பிப்பதும் கற்பதும் முதன்மை பெற்றிருக்கும் இந்நேரத்தில் இக்குறிக் கோளைச் சிறப்பாகச் செயற்படுத்த அறிவியல் நூல் களையும் கலைப்பாட நூல்களையும் கன்னட மொழி யில் வெளியிடும் பணி தொடர்கிறது. இதில் புதிய நூல்கள், மொழிபெயர்ப்புகள், கன்னடச் சொல் லாக்க நூல்கள் என 224 நூல்கள் இதுவரை வெளி வந்துள்ளன.

தாசர் இலக்கியம் என்னும் திட்டத்தின் கீழ்ப் பல்கலைக் கழக மானியக் குழுவின் உதவியுடன் திட்டமிடப்பட்ட 112 நூல்களுள் 9 நூல்கள் வெளி யாகியுள்ளன.

'எப்பிகிராபிகா கர்னாடிகா' என்னும் தலைப் பின் கீழ்க் கல்வெட்டுத் தொடர்பான 10 தொகுதி கள் வெளிவந்துள்ளன.

இலக்கியநூல் தொகுப்பு: ஓலைச் சுவடிகளைப் பாதுகாப்பதும் அவற்றை வெளியிடுவதும் இத்திட்டத் தில் அடங்கும். கைப்பிரதிகள் 5,000 பாதுகாக்கப் பட்டு வருகின்றன. அவற்றுள் 103 நூல்களாக வெளி யிடப்பட்டுள்ளன. இவ்வாராய்ச்சி மையம், 1987-ஆம் ஆண்டு வரை இலக்கியம், எழுத்தாளர் தொடர்பாக 480 நூல்கள் வெளியிட்டுள்ளது. ந.ந.

கன்னடம்: காண்க: திராவிட மொழிகள்.

கன்னமிடுதல் கன்னமிடுதலுக்கான இலக் கணம், இந்தியத் தண்டனைச் சட்டம், பிரிவு 445-இல் காணப்படுகின்றது. இதன்படி, வீட்டினுள் அத்துமீறி நுழையும் ஒருவர், பின்வரும் ஆறுவழி களில் ஏதேனும் ஒன்றின் மூலம் ஒரு வீட்டினுள் அல் லது அதன் எந்தப்பகுதியிலாவது நுழைவது; அல்லது ஒரு குற்றத்தைச் செய்யும்பொருட்டு அந்த வீட்டி னுள் அல்லது அதன் ஒரு பகுதியில் இருந்து அல்லது அங்கே ஒரு குற்றத்தைச் செய்துவிட்டு, அந்த வீட்டை அல்லது அதன் ஒரு பகுதி எதையும் விட்டுப் பின்வரும் ஆறு வழிகளில் ஏதேனும் ஒன்றின்மூலம் வெளியேறுவது கன்னமிடுதல் (House-Breaking)எனப் படும்.

ஆறுவழிகள்: 1) வீட்டினுள் அத்துமீறி நுழை தலைச் செய்வதற்காகத் தம்மால் அல்லது அந்த வீட் டினுள் அத்துமீறி நுழைதற்கு உடந்தையாய் இருப்

பவர் எவராலும் உண்டாக்கப்பட்ட பாதை எதன் மூலமும் உள்ளே நுழைதல் அல்லது வெளியேறுதல், 2) தம்மையும் அந்தக் குற்றத்திற்கு உடந்தையாயிருப்பவரையும் தவிர, வேற்று மனிதர் எவராலும் நுழைவதற்கு எனக் கருதப்படாத வழி ஒன்றன் மூலம் அல்லது சுவர், கட்டடம் எதன் மீதும் ஏறிக் குதிப்பது; ஏறுவதன் மூலம் எந்தவழி கிடைக்கச் செய்து கொண்டாரோ அதன் மூலம் உள்ளே நுழைதல் அல்லது வெளியேறுதல், 3)எந்த முறையாலும் திறக்கலாகாது என்று அந்த வீட்டில் வசிப்பவர்களால் கருதப்பட்ட வழி வீட்டினுள் அத்துமீறி நுழைதலைச் செய்யும் பொருட்டுத் தம்மால் அல்லது அத்துமீறி நுழைதலுக்கு உடந்தையாக இருப்பவரால் திறக்கப்பட்டு, அந்த வழி மூலம் உள்ளே நுழைதல் அல்லது வெளியேறுதல், 4) வீட்டினுள் அத்துமீறி நுழைதலைச் செய்ய அல்லது அத்துமீறி நுழைந்த பிறகு அந்த வீட்டை விட்டு வெளியேறுவதற்காக, பூட்டு எதையும் திறந்து கொண்டு உள்ளே நுழைதல் அல்லது வெளியேறுதல், 5) குற்றமுறு வன்முறையைப் பயன்படுத்தி அல்லது தாக்குதலின் மூலம் அல்லது எவரையேனும் அவர் அவ்வாறு தாக்கப்படுவார் என்று அச்சுறுத்துவதன்மூலம் உள்ளே நுழைதல் அல்லது வெளியேறுதல் 6) எவரும் நுழைவதை அல்லது வெளியேறுவதைத் தடுக்கக் கட்டப்பட்டுள்ள வழி என்பதை அறிந்தே தம்மால் அல்லது தமக்கு அந்த வீட்டினுள் அத்துமீறி நுழைதலுக்கு உடந்தையாய் இருப்பவரால் திறந்துவிடப்பட்ட வழி மூலம் நுழைதல் அல்லது வெளியேறுதல்.

எ-டு: வீட்டில் துளை செய்து, அந்தத் துளையின் வழியாகக் கையை நுழைப்பது; கப்பலின் தளங்களுக்கு இடையேயுள்ள துளைகளின் வழியாக ஊர்ந்து சென்று கப்பலுக்குள் நுழைவது; சாளரத்தின் வழியாக அல்லது அடைக்கப்பட்டிருக்கும் கதவைத் திறந்துகொண்டு வீட்டினுள் புகுவது; கதவில் இருக்கிற துளையின் வழியாகக் கம்பியைவிட்டு தாழ்ப்பாளைத் திறந்து வீட்டினுள் அத்துமீறி நுழைவது; காணாமற் போய்விட்ட ஒருவரது வீட்டுச் சாவியைக் கண்டெடுத்து, அந்தச் சாவியைக் கொண்டு கதவைத் திறந்து உள்ளே புகுவது; ஒருவரை பலவந்தமாக அடித்துத் தள்ளிவிட்டு அல்லது அடித்து விடுவதாக அச்சுறுத்தி வீட்டினுள் அத்துமீறி நுழைவது போன்றவை கன்னமிடுதல் குற்றங்களாகும்.

கன்னமிடுதல் இரவு, பகல் எந்த வேளைகளிலும் நிகழலாம். இரவில் கன்னமிடுதல் என்பது, கதிரவன் மறைந்த பின்பும் தோன்றுவதற்கு முன்பும் கன்னமிடுதலைக் குறிக்கும்.

தண்டனைகள்: பதுங்கி வீட்டினுள் அத்துமீறி நுழைதலுக்கு அல்லது கன்னமிடுதலுக்கு, இரண்டாண்டுகள் வரை நீடிக்கக் கூடிய ஒரு கால அளவுக்குச் சிறைத் தண்டனை மற்றும் அபராதம் தண்டனையாகும்.

சிறைத் தண்டனைக்குரிய குற்றத்தைச் செய்யும் பொருட்டுப் பதுங்கி வீட்டினுள் அத்துமீறி நுழைதல் அல்லது கன்னமிடுதலுக்கு, மூன்றாண்டுகள் வரை நீடிக்கக்கூடிய ஒரு கால அளவுக்குச் சிறைத் தண்டனை மற்றும் அபராதம் தண்டனையாகும். திருட்டுக் குற்றமாக இருக்கும் நிலையில், சிறைத் தண்டனை பத்து ஆண்டுகள் வரை நீடிக்கும்.

காயம், தாக்குதல் அல்லது சட்டவிரோதமாகத் தடுத்து வைத்தலுக்கு முன்னேற்பாடு செய்த பிறகு, பதுங்கி வீட்டினுள் அத்துமீறி நுழைதல் அல்லது கன்னமிடுதலுக்குப் பத்தாண்டுக் காலம் வரை நீடிக்கக்கூடிய ஒரு கால அளவுக்குச் சிறைத் தண்டனை மற்றும் அபராதம் தண்டனையாகும்.

இரவில் பதுங்கி வீட்டினுள் அத்துமீறி நுழைதல் அல்லது கன்னமிடுதலுக்கு, மூன்றாண்டுகள் வரை நீடிக்கக்கூடிய ஒரு கால அளவுக்குச் சிறைத் தண்டனை மற்றும் அபராதம் தண்டனையாகும்.

சிறைத்தண்டனைக்குரிய குற்றம் செய்யும் பொருட்டு இரவில் பதுங்கி வீட்டினுள் அத்துமீறி நுழைதல் அல்லது கன்னமிடுதலுக்கு, ஐந்தாண்டுகள் வரை நீடிக்கக்கூடிய ஒரு கால அளவுக்குச் சிறைத் தண்டனை மற்றும் அபராதம் தண்டனையாகும். திருட்டுக் குற்றமாக இருக்கும் நிலையில், சிறைத் தண்டனை பதினான்கு ஆண்டுகளாக நீடிக்கும்.

காயம், தாக்குதல் அல்லது சட்டவிரோதமாகத் தடுத்து வைத்தலுக்கு முன்னேற்பாடு செய்தபிறகு, இரவில் பதுங்கி வீட்டினுள் அத்துமீறி நுழைதல் அல்லது கன்னமிடுதலுக்குப் பதினான்கு ஆண்டுகள் வரை நீடிக்கக்கூடிய ஒரு கால அளவுக்குச் சிறைத் தண்டனை மற்றும் அபராதம் தண்டனையாகும்.

பதுங்கி வீட்டினுள் அத்துமீறி நுழையும்போது அல்லது கன்னமிடும்போது கொடுங்காயம் விளைவித்தலுக்கு, ஆயுள் சிறைத் தண்டனை அல்லது பத்தாண்டுகள் வரை நீடிக்கக் கூடிய ஒரு கால அளவுக்குச் சிறைத் தண்டனை மற்றும் அபராதம் தண்டனையாகும்.

இரவில் பதுங்கி வீட்டினுள் அத்துமீறி நுழைதலை அல்லது கன்னமிடுதலைக் கூட்டமாகச் செய்கையில், அவர்களில் ஒருவரால் மரணம் அல்லது கொடுங்காயம் விளையுமிடத்து, கூட்டாகச் சம்பந்தப்பட்ட ஒவ்வொருவரும் ஆயுள் சிறைத்தண்டனையோ பத்தாண்டுகள் வரை நீடிக்கக்கூடிய ஒரு கால அளவுக்குச் சிறைத்தண்டனையோ விதித்துத் தண்டிக்கப்படுதல் வேண்டும்; மற்றும் ஒருவரை அபராதத்திற்கு உள்ளாக்கவும் செய்யலாம். பு.வே.

கன்னன்: இவன், மகாபாரதக் கதையுள் இடம் பெறும் முதன்மைப் பாத்திரங்களுள் ஒருவன். கர்ணன் என வழங்கப் பெறும் இவன், துரியோதனின் உயிர் நண்பன். யதுகுலத்தில் பிறந்த சூரசேனனுக்கும் மரிசை என்பவளுக்கும் பத்து ஆண்களும், ஐந்து பெண்மக்களும் பிறந்தனர். ஐந்து பெண் மக்களுள் பிருதை என்பவளும் ஒருத்தி ஆவள். சூரசேனன், தன் அத்தை மகன் குந்திபோசனிடம் இளமையில் தனக்குப் பிறக்கும் குழந்தையை அவனுக்கு அளிப்பதாக வாக்குறுதி கொடுத்தது போலவே பிருதையை அவனுக்குக் கொடுத்துவிட்டான். பிருதையைக் குந்திபோசன் வளர்த்த காரணத்தால் குந்தி எனப்பட்டாள்.

குந்தி சிறிய பெண்ணாக இருந்தபொழுது தன் தந்தையின் ஆணைப்படி துருவாச முனிவரை அடைந்து வேண்டிய பணிகளை அவருக்குச் செய்தாள். மகிழ்ந்த முனிவர், அவள் விரும்பிய கடவுள் அருளால் அவளுக்குக் குழந்தை பிறக்கும் வரமருளினார். சிறிய பெண்ணான குந்தி இதனை உணர்ந்தறிய வானில் செல்லும் கதிரவனை விரும்பி அழைத்தாள். கன்னியாயிருந்த குந்தி கதிரவன் அருளால் பெற்ற பிள்ளையே கன்னன். இவன் பிறந்தபொழுதே கவச குண்டலத்துடன் பிறந்திருந்தான்.

இவ்வாறு பிறந்தமைக்குக் கூறப்படும் வரலாறு வருமாறு: முன்னொருகால் ஆயிரக்கவசன் (சகசரகவசன்) என்ற ஓர் இராக்கதன் தேவர்களை மிகவும் கொடுமைப்படுத்தினான். அதனைக் கண்ட நரநாராயணர் அவனொடு போர்செய்து அவன் பூண்டிருந்த தொளாயிரத்துத் தொண்ணூற்றொன்பது கவசங்களையும் அறுத்துவிட்டனர். எஞ்சிய ஓரே கவசமிருக்கையில் அவன் சூரியனிடம் அடைக்கலம் புகுந்து உயிர் பிழைத்தான். அவனே மறுபிறப்பில் கவசத்துடன் பிறந்த கன்னன் ஆவான்.

கன்னியான குந்தி திருமணம் செய்துகொள்ளுமுன் பிள்ளை பெற்ற பழிக்கஞ்சி அக்குழந்தையைப் பட்டாடையில் பொதிந்து, ஒரு பெட்டியில் இட்டுப் பல்வகை அணிகலன்களையும் அதனுடன் இட்டு ஆற்றில் செலுத்தினாள். ஆற்றில் சென்ற அப்பெட்டி துரியோதனனின் தேரோட்டியான அதிரதன் என்பானுக்குக் கிடைத்தது. அவனும் அவன் மனைவி இராதையும் வானில் கேட்ட ஒலியின் ஆணைப்படி அக்குழந்தைக்குக் 'கன்னன்' எனப் பெயரிட்டு வளர்த்தனர். கவச குண்டலங்களோடு பிறந்தமையாலும், பின்னாளில் அவற்றை இந்திரனுக்குக் கொடுத்தமையாலும் கன்னன் எனப் பெயர் பெற்றான் எனக்கூறுவதுண்டு.

கன்னன் இளமையிலேயே கொடையுணர்வு மிக்கவனாக விளங்கினான். குழந்தைப் பருவத்தில் அவன் தலையில் நவரத்தினச் சுட்டியை வைத்துத் தாய் இராதை வெளியே சென்றிருந்தாள். அதுபோழ்து அவ்வழியே வந்த சப்த முனிவர்கள் கைதட்டிக் குழந்தை கன்னனை அழைக்க, அவன் தன் சுட்டியைத் தான் கேட்கின்றார்கள் என்று கருதி, அதனைச் சடையில் இருந்து இழுத்து எடுத்து நீட்டினான். அதனால், ஏழு முனிவர்களும் வியந்து, 'நீ பெருங்கொடையாளியாக விளங்குக', என்று வாழ்த்திச் சென்றார்கள்.

கன்னன் வளர்ந்த பின்னர்ப் பிராமண வடிவில் பரசுராமனிடம் வில் வித்தை பயிலச் சென்றான். ஒருநாள் பரசுராமன், கன்னன் மடியில் தலைவைத்து உறங்கிக் கொண்டிருந்தபோது இந்திரன் ஏவலால் ஒரு அரக்கன் வண்டு வடிவில் வந்து கன்னன் தொடையில் புகுந்து குடைய,கன்னன் அதனைப் பொறுத்துக் கொண்டிருந்தான். குருதி பொங்கிப் பெருகி உறங்கிக் கொண்டிருந்த பரசுராமனை விழிக்கச் செய்தது, குருதியைக் கண்டு வெகுண்ட பரசுராமன், அவன் பொறுமையால் சத்திரியன் என அறிந்து தன்னிடம் பொய்கூறி வஞ்சித்தமைக்காக, 'நீ கற்ற வித்தை வேண்டியபொழுது உதவாது' எனச் சபித்துவிட்டார்.

கன்னனுக்குத் தன் பெற்றோர், குலமரபு தெரியாது எனப் பிறர் பழித்தபோது அவனுக்கு வேண்டிய இடமும் சிறப்பும் செய்து, அவனை அரசனாக்கியவன் துரியோதனன். துரியோதனனும் கன்னனும் கொண்டிருந்த நட்பு, குறிப்பிடத்தக்க சிறப்புடையதாகும். ஒருமுறை துரியோதனன் மனைவி பானுமதியும் கன்னனும் சொக்கட்டான் ஆடிக் கொண்டிருக்கும்பொழுது, தன் கணவன் துரியோதனன் வரக் கண்ட பானுமதி எழுந்து நிற்க, ஆட்டத்தில் தோற்றுக் கொண்டிருக்கும் வேளையில் அவள் எழுந்து போகின்றாள் என நினைத்த கன்னன் அவள் மேகலையைப் பற்றி இழுத்தான். அதனால், மேகலை அற்று மணிகள் தெறித்தன. அதனைக் கண்ட துரியோதனன் நட்பின்

மேன்மையால் அம்மணிகளை எடுக்கவோ? கோக்கவோ? என்றான்.

அத்தகைய நல்ல நண்பனுக்கு இறுதிவரை உற்ற நண்பனாக வாழ்வதுவே தனக்குக் கடமையும் தருமமும் ஆகும் என்று கருதியவன் கன்னன். மேலும் செஞ்சோற்றுக் கடனைச் செலுத்திய சிறந்த பண்பாளன். கண்ணனால், பாண்டவர் தன் தம்பியரே என்றறிந்த போதும் அவர்களுடன் வந்து சேருமாறு அழைத்த போதும் நட்பினால் – செஞ்சோற்றுக் கடன் கழிக்கும் எண்ணத்தால் இறுதிவரை பாண்டவர்களுடன் சேரவில்லை. பாண்டவர்களிடமிருந்து நாடு தனக்குக் கிடைத்தாலும் அதனைத் துரியோதனனுக்கே கொடுப்பேன் என உறுதியுடன் நின்றவன் கன்னன்.

கண்ணன் வாயிலாகக் கன்னன் தன் பிள்ளை என்றறிந்த குந்தி, அவனைப் பாண்டவர் பக்கம் சேர வேண்டி அழைக்க அவன் மறுத்து விடுகின்றான். பெற்ற மகவின் மீது அன்பிலாமலோ அல்லது பழிக்கஞ்சியோ தன்னை நட்டாற்றில் விட்ட தாயினும், கருணை காட்டிய துரியோதனனை நட்டாற்றில் விட்டுத் தான் வரமாட்டேன் என உறுதியுடன் கூறினான். குந்தி அவனிடம் இரு வரங்களை வேண்டினாள். நாகாத்திரத்தை அருச்சுனன் மீது ஒரு முறைக்கு மேல் எய்யக்கூடாதென்பதும், அருச்சுனனைத் தவிர ஏனைய நால்வரைக் கொல்லக் கூடாது என்பதும் அவ்வரங்கள் ஆகும். கன்னன் அதற்குச், 'சுத்த வீரன் ஒரு முறைக்கு மேல் செலுத்த மாட்டான்' எனக் கூறுகிறான், தாயின் இரண்டாம் வரத்தையும் ஏற்றுக்கொள்கின்றான். மேலும், அவன் தன் தாயிடம் இரு வரங்களை வேண்டுகின்றான். தான் இறக்கும் வரை பாண்டவரிடம் தன்னை அவர்கள் தமையன் என்று கூறக்கூடாது என்பதும், தான் இறந்த பின்னரே உலகினருக்குக் கன்னன் குந்தியின் மகன் என்று உணர்த்துதல் வேண்டும் என்பதும் அவ்விரு வரங்கள் ஆகும். குந்தியும் அதனை ஏற்றுக் கொள்ளுகின்றாள்.

பாரதப் போரில் அருச்சுனன் அம்புகளால் கன்னன் உயிர் பிரியவில்லை. அவன் செய்த புண்ணியங்களே அவனைக் காப்பதாகக் கண்ணன் கூறினான். இந்திரன் கவச குண்டலங்களே கன்னனுக்குப் பாதுகாப்பென்று அவற்றைப் பெற நின்றபோது, கதிரவன் அவன் கனவில் தோன்றி அவற்றைக் கொடுக்கக் கூடாதெனத் தடுத்தும் அதனைக்கேளாது தனது இயல்பான கொடையுள்ளத்தால், 'தனக்கு அழிவு நேரிடும்' என அறிந்தும் கொடுத்தான்.

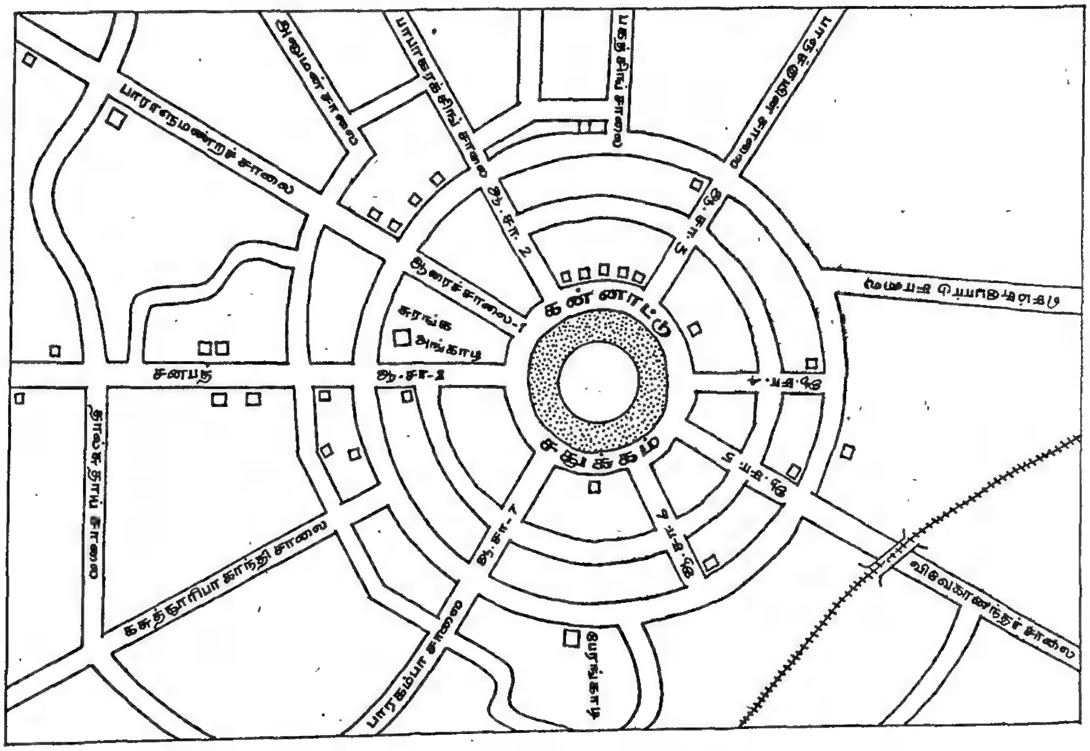
பின்னாள் போர்க்களத்தும் அவ்வாறே தன் புண்ணியமனைத்தையும் கிழ வேதியனாக வடிவெடுத்து வந்த கண்ணனுக்குத் தாரை வார்த்துக் கொடுத்தான். கண்ணன் தன் உண்மை வடிவினைக் காட்டி வேண்டிய வரத்தைக் கேட்டபோதும், எப்பிறப்பில் யார்க்கும் இல்லையென்னாத வரத்தைத் தருக என வேண்டிய கொடையாளன் கன்னன்.

அ.கோ.

கன்னாட்டு சதுக்கம்: தில்லி நகரின் மத்தியில் உள்ள கடைத்தெரு (Shopping Centre). இந்த வாணிகச் சதுக்கத்தில் அனைத்துப் பொருள்களும் கிடைக்கும். இவ்வணிக மையத்தின் கட்டடங்கள் பெரும்பாலும் வெண்மை நிறங்கொண்டதாகவே இருக்கும். இந்த மையத்தில் தரைக்கு அடியிலும் (Under ground) கடைகள் உண்டு. தில்லிக்குச் செல்பவர்கள், இங்குத் தவறாமல் சென்று பொருள்களை வாங்குவர். சோசியம் கூறுபவர்கள் இங்கு உள்ளனர். இவர்கள் தாடியுடன் காணப்படுகின்றனர். நீண்ட, நெடிய, நெரிசல் மிக்க இந்த வணிக மையத்திலிருந்து, $1\frac{1}{2}$கிலோ மீட்டர் தொலைவில் கோல்டா பிரூசுசா என்னும் கோட்டை அரண்மனை (Kolta Firuz Shah, a fortress palace) உள்ளது. அது பிரூசுசாவால் கி.பி. 14-ஆம் நூற்றாண்டின் இடைப்பகுதியில் கட்டப்பட்டது. இதன் அருகில் மேடை மீது நிறுவப்பட்ட அசோகர் தூபி உள்ளது. இதன் வடபுறம் காந்தியடிகளின் சமாதி நிறுவப்பட்டுள்ள இராசுகாட்டு (Rajkat) உள்ளது. காந்தியடிகள் வெள்ளிக்கிழமை சுடப்பட்டதால், வெள்ளிக்கிழமை தோறும் இங்குச் சிறப்பு வழிபாடு நடைபெறுகிறது.

தில்லியிலிருந்து பாலம் விமானம் நிலையத்திற்குச் செல்லும்பாதையில் கன்னாட்டு சதுக்கம்(Cannaught Place) அமைந்துள்ளதால், வெளிநாட்டுப் பயணிகள் இங்கு அதிகம் வருகின்றனர். ம.இ.

கன்னி: மேடம் முதல் எண்ணிவரும் பன்னிரு வீடுகளுள் கன்னிராசி ஆறாம் வீடு ஆகும். புரட்டாசி மாதம் சூரியன் நிற்கும் இராசிவீடு என்று கூறலாம். 27 நட்சத்திரங்களை 12 வீடுகளுக்கும் பங்கிடும் முறையில் ஒரு இராசிக்கு $2\frac{1}{4}$ நட்சத்திரங்கள் அமைவதுண்டு. அம்முறையில் உத்தரம் $\frac{3}{4}$, அத்தம் 1 சித்திரை $\frac{1}{2}$ என்னும் விண்மீன்கள் கன்னியில் அமையும். இவை அனைத்தும் வானத்தில் கூடிநின்று பெண்போல் காட்சியளிப்பதாக உணர்ந்த முன்னோர் கன்னிராசி என்று பெயரிட்டனர். எனவே, மேற்கூறிய நட்சத்திரங்களில் பிறந்தோர் யாவரும் கன்னிராசியில் பிறந்தவராகக் கருதப்படுவர். ஆனால் பிறந்த நேரத்தை ஒட்டி, ஒருசிலர் இக்கன்னி வீட்டை இலக்கினமாகக் கொண்டு பிறப்பது உண்டு.

கன்னாட்டு சதுக்கம்

எனவே, கன்னி இலக்கினம் கன்னிராசி இரண்டும் சிறிது வேறுபடும் என்பதை மறந்துவிடக்கூடாது. ஒன்று பிறந்த நேரத்தை ஒட்டியது. மற்றையது நட்சத்திரத்தை ஒட்டியது; கோள்களில் புதனுக் குரிய வீடாக மிதுனம், கன்னி என்று ஈரிடங்கள் உண்டு. கன்னி வீடு புதனுக்குச் சொந்தவீடு மாத்திர மன்று; உச்ச வீடாகவும் கருதப்படுகிறது. கன்னி இலக்கினத்தில் பிறந்தோர் பொதுவாக இரக்கம் உடையவர்கள். சனிக்கோள் இவர்களுக்கு நன்மை செய்யவேண்டும் என்பது பொதுவிதி. ஆனால், சனி தனது வீடாகிய மகரம் கும்பம் என்பவற்றில் நிற்க வேண்டும். வேறிடங்களில் நிற்கும் சனி நன்மை செய்வதில்லை என்பது சோதிட நூல்களின் கருத்து.

கன்னி என்பது பருவமடைந்து திருமணத்தை எதிர்நோக்கி வாழும் குமரிப்பெண்ணையும் குறிப் பிடும். போகம் துய்க்கப்பெறாத நிலையில் கன்னி கழியாத பெண் என்பர். அனுபவம் எதுவுமின்றி முதன்முதல் போர் புரிந்தால் கன்னிப் போர் என் றுரைப்பர். கன்னிவேட்டை என்பதும் மன்னர்கள் முதன் முதல் வேட்டையாடச் செல்வதைக் குறிக் கும். தென்குமரித் தெய்வம் திருமணமின்றித் தவக் கோலத்தில் நிற்பதால் கன்னி, குமரி, கன்னியாகுமரி என்று அழைக்கப்படுகிறாள். சிலவகைத் தேனீ, குளவி, ஒட்டுண்ணி இனத்தில் ஆண்பெண் கலப் பின்றி இன விருத்தி நடைபெறுவண்டு. அதனைக் கன்னியினப்பெருக்கம் என்று அறிவியலார் குறிப்பிடு வர். தே.ஆ.

கன்னிமாரா நூல்நிலையம் கி.பி. 1896 -ஆம் ஆண்டு ஏப்பிரல் 14-ஆம் நாள் இந்தியாவி லேயே முதல் நூலகமாகச் சென்னையில் திறந்து வைக்கப்பட்டது. இந்நூலகம் கி.பி. 1896-ஆம் ஆண்டு சென்னை ஆளுநராயிருந்த கன்னிமாரா பிரபு என்ப வரின் முயற்சியால் ஏற்படுத்தப்பட்டதால், அவர் நினைவாகக் 'கன்னிமாரா பொது நூலகம்' எனப் பெயரிடப்பட்டுள்ளது.

இந்நூலகக் கட்டடம் ஆங்கிலோ-இத்தாலியக் கட்டடக் கலையினைப் பின்பற்றிக் கட்டப்பட்ட தாகும். இது நீண்ட பெரிய வாசகர் மண்டபத்தை யும் அழகிய படிப்பறையையும் மரத்தாலான புத்தக அடுக்கறைகளையும் கொண்டுள்ளது. கட்டடத்தின் தரை சலவைக் கற்களால் அமைக்கப்பட்டுள்ளது.

வளர்ந்து வரும் நூலக நடைமுறைகளுக்கும் நாள் தோறும் பெருகிவரும் புத்தக இருப்பிற்கும் அதிகரித்து வரும் வாசகர் எண்ணிக்கைக்கும் ஈடுகொடுக்கும் வகையில், 1952-ஆம் ஆண்டு உரு. 1,30,000 செலவில் மரத்தால் ஆன மேல் தளமும் உரு. 30,000 செலவில் கீழ்த்தளத்தில் இரும்பாலான புத்தக அடுக்குகளும் அமைக்கப்பட்டன.

சென்னைப் பொதுநூலகங்கள் சட்டத்தின்படி, இந்நூலகம் 1950-ஆம் ஆண்டு ஏப்பிரல் மாதம் முதல் மாநில மைய நூலகமானது. மத்திய அரசின் நூல் வழங்குதற் சட்டத்தின்படி 1955-ஆம் ஆண்டு முதல் இது தேசிய சேமிப்பு நூலகமாக அறிவிக்கப்பட்டது.

இந்நூலகம் அனைத்து நாடுகளின் கல்வி, அறிவியல், பண்பாட்டு நிறுவனம் (UNESCO) என்ற அமைப்பின் செய்தி இடமாக அமைந்து, அந்நிறுவனத்தின் எல்லா வெளியீடுகளையும் பெற்றுப் பொது மக்களுக்குப் பணியாற்றி வருகிறது; ஐக்கிய நாடுகள் சபையின் வெளியீடுகள் அனைத்தையும் பெற்று, அவ்வமைப்பின் செய்தி நிலையாகவும் செயற்படுகிறது.

இந்நூலகத்திற்கு 1954-ஆம் ஆண்டு நூல் வழங்கும் சட்டத்தின்படி இந்திய மொழிகள் அனைத்திலும் வெளியாகும் அனைத்து வெளியீடுகளிலும் ஒரு படியினை வெளியீட்டாளர் அனுப்பி வைக்க வேண்டும். அச்சட்டத்தின்படி இலவசமாக நூல்கள் நூலகத்திற்கு நாள்தோறும் அதிக எண்ணிக்கையில் வருவதால் இட வசதியையும் அதிகரிக்க வேண்டிய சூழ்நிலை ஏற்பட்டது. எனவே, உரு. 12,70,000 செலவில் 60,000 சதுர அடிப் பரப்புள்ள மூன்று மாடிக் கட்டடம் ஒன்று 1974-ஆம் ஆண்டு கட்டப்பட்டது.

இந்நூலகக் கட்டடத்தில் 1928-ஆம் ஆண்டு வரை சென்னைப் பல்கலைக் கழக நூலகமும், 1950-ஆம் ஆண்டு வரை சென்னை இலக்கியக் கழக நூலகமும் செயலாற்றி வந்துள்ளன. இந்நூலகத்தில் நூல் இரவல் பணிப்பிரிவு, வீட்டுவழி நூல் வழங்கும் பிரிவு, படை நூல் பிரிவு, குறிப்புதவும் நூல் பிரிவு, ஆய்வுப் பிரிவு, கட்டுமானப் பிரிவு, செப்பனிடும் பிரிவு, அரிய நூற் பிரிவு போன்ற பல பிரிவுகள் திறம்படச் செயலாற்றி வருகின்றன.

இந்நூலகம் 1930-ஆம் ஆண்டிலிருந்து சென்னை நகரில் வாழும் மக்களுக்கு நூல் இரவல் கொடுத்து வருகிறது. சுமார் 22,754 பேர் உறுப்பினர்களாகச் சேர்ந்து பயன் அடைந்து வருகின்றனர் என்பது குறிப்பிடத் தக்கது. வீட்டுவழி நூல் வழங்கும் பிரிவு உறுப்பினர்களிடமிருந்து மாதந்தோறும் உருபாய் ஒன்று கட்டணமாகப் பெற்று, அவரவர் வீடுகளுக்கு நூல்கள் எடுத்துச் சென்று வழங்கி வருகிறது.

இந்நூலகத்தில் பாடநூற் பிரிவு 1981-ஆம் ஆண்டு முதல் செயலாற்றி வருகிறது. இப்பிரிவில் சுமார் 5000 பாடநூல்கள் உள்ளன. இப்பிரிவு உயர்கல்வி/கல்லூரிக் கல்விக்கான பாடநூல்களைத் தன்னகத்தே கொண்டு இயங்குகிறது. நூலகத்தில் 1982 முதல் செயலாற்றி வரும் குறிப்புதவும் நூற் பிரிவே மிகவும் சிறப்பான பிரிவாகக் கருதப்படுகிறது. இப்பிரிவில் கலைக் களஞ்சியங்கள், அகராதிகள், ஆண்டு ஏடுகள் (Year Books) போன்ற பல சிறப்பு வாய்ந்த நூல்கள் உள்ளன. மிகவும் திறமை வாய்ந்த பயிற்சி பெற்ற ஐந்து குறிப்பு உதவியாளர்களைக் கொண்டு, ஆராய்ச்சியாளர்களுக்கும் மாணவர்களுக்கும் சிறந்த முறையில் இது பணியாற்றி வருகிறது.

ஆய்வுப் பிரிவில் 1930-ஆம் ஆண்டிற்கு முன்னர் வெளியான கிடைத்தற்கரிய பழமையான நூல்களும் பழைய பத்திரிகைத் தொகுப்புகளும் முந்திய ஆண்டுகளுக்கான குறிப்புதவும் நூல்களும் பாதுகாக்கப்பட்டு வருகின்றன. தமிழ் நாட்டிலிருந்து மட்டுமல்லாது, இந்தியாவில் பல்வேறு பகுதிகளிலிருந்தும் வரும் ஆராய்ச்சியாளர்களுக்கும் ஆய்வு மாணவர்களுக்கும் இப்பிரிவு நல்லதோர் ஆய்வுப்பணி செய்து வருகிறது.

இந்நூலகத்தில் வாசகர்களது பயன்பாட்டினால் அவ்வப்போது பழுதுபடும் நூல்களையும் காகிதக் கட்டுள்ள நூல்களையும் கட்டுமானம் செய்வதற்காக ஒரு கட்டுமானப் பிரிவு 1981 முதல் இயங்கி வருகிறது. இக்கட்டுமானப் பிரிவில் ஒரு கட்டுநரும் இரண்டு உதவியாளர்களும் உள்ளனர். இதே போல் நூலகத்திலுள்ள பழமையான கிடைத்தற்கரிய நூல்களைப் பாதுகாக்கும் பொருட்டு, 4 செப்பனிடும் பணியாளர்களைக் கொண்ட செப்பனிடும் பிரிவு ஒன்றும் 1980 முதல் செயலாற்றி வருகிறது.

இந்நூலகத்தில் அரிய நூற் பிரிவு ஒன்றும் திறம்படச் செயலாற்றி வருகிறது. குறிப்பாக, கி.பி. 1608-ஆம் ஆண்டு வெளியிடப்பட்ட விவிலியம் (The Bible), கி.பி. 1703-இல் வெளியிடப்பட்ட 'மலபாரிகசின்' 12 தொகுதிகள் (Malabaricus 12 Volumes), கி.பி. 1711-இல் வெளிவந்த இந்தியாவிலுள்ள வணிக வரவு செலவுக் கணக்கு (An Account of the Trade in India) பற்றிய நூல், கி.பி. 1882-இல் வெளியான செந்தமிழ் இலக்கணம் (Grammar of the High Dialect of the Tamil Languages) போன்ற பல

அரிய நூல்கள் இங்குப் பாதுகாக்கப்பட்டு வருகின்றன.

இந்நூலகம் 'தமிழ் நாட்டுக் குழந்தை நூற்றொகை' என்னும் தமிழ் மாத இதழை 1963 சனவரியிலிருந்தும், 'தமிழ் நாட்டு நூற்றொகை' என்னும் தமிழ் மாத இதழை 1964 சூலையிலிருந்தும் வெளியிட்டு வந்தது; பின்னர், இவ்விரண்டு இதழ்களையும் ஒன்றாக இணைத்து ஒரே இதழாகத் 'தமிழ் நாட்டு நூற்றொகை' என்னும் பெயரில் 1969-ஆம் ஆண்டு முதல் வெளியிட்டு வருகிறது.

இந்நூலகத்தில் இப்போது 114 அலுவலர்கள் பணியாற்றி வருகின்றனர். இதில் நூலகவியல் பயிற்சி பெற்றவர்களும் நிருவாகப் பயிற்சி பெற்றவர்களும் அடங்குவர். இந்நூலகம் 1980 ஏப்பிரல் முதல் காலை எட்டு மணி முதல் இரவு எட்டு மணி வரை பொதுமக்களின் பயன்பாட்டிற்காக இடைவிடாது பணியாற்றி வருகிறது. இது குடியரசு நாள், சுதந்திர நாள், மகாத்மா காந்தியடிகள் பிறந்த நாள் ஆகிய மூன்று விடுமுறை நாட்களைத் தவிர்த்துப் பிற எல்லா நாட்களிலும் பணிபுரிகிறது. இந்நூலகத்தில் நடைபெறும் பல்வேறு பணிகளுக்கான புள்ளி விவரங்கள் அவ்வப்போது தயாரிக்கப்பட்டு வருகின்றன.

இந் நூலகத்தின் நிதி நிலை முழுவதும் மாநில அரசைச் சார்ந்தது. குறிப்பாக, 1982-83-ஆம் ஆண்டில் இந்நூலகம் பல்வேறு பணிகளுக்காக மொத்தம் உரூ. 26,60,130 செலவிட்டுள்ளது. அவ்வாண்டில் சந்தாத் தொகை, காலக் கடப்புக் கட்டணம் போன்றவை மூலம் மொத்தம் உரூ. 20,01,750 கிடைத்துள்ளது. சு.ஆ.

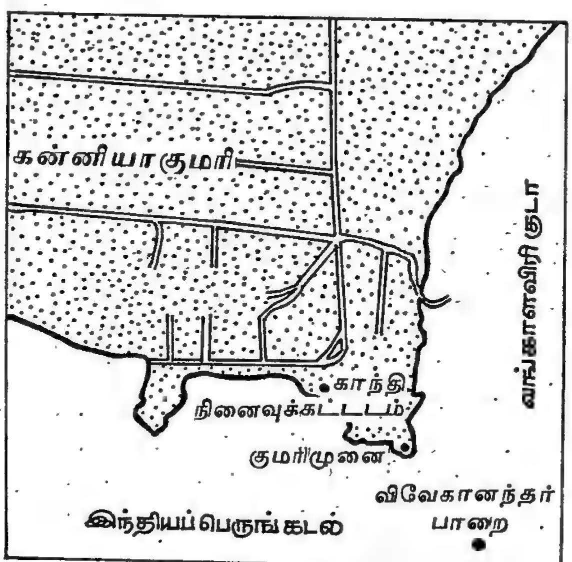
கன்னிமாரா, பிரபு, இராபர்ட்டுபோர்க்கு. தமிழ்நாடு, சென்னை மாகாணமாக விளங்கிய காலத்தில், கி.பி. 1886-ஆம் ஆண்டில் அதற்கு ஆளுநராகப் பதவி ஏற்றவர். கன்னிமாரா பாரன் (Connemara Baron) என்பது இவருடைய பட்டப்பெயர். இவர் ஆட்சிக்காலத்தில், கி.பி. 1889-இல் கஞ்சம் மாவட்டத்தில் கொடிய வறுமை ஏற்பட்டது. ஆளுநர் நேரில் சென்று மக்களின் துயரங்களை அறிந்து ஆவன அனைத்தையும் செய்து அனைவருடைய பாராட்டுதலையும் பெற்றார். இவர் மக்களின் நன்மையைக் கருதிப் பல சீர்திருத்தங்களைச் செய்தார். கல்கத்தா–சென்னை இருப்புப் பாதை வசதியை ஏற்படுத்தினார். உடல்நல இலாகாவைத் திருத்தி அமைத்தார். இவருடைய அறிவாற்றலையும் விடா முயற்சியையும் மக்கள் புகழ்ந்தனர். இவர் பெயரால் ஒரு நூல்நிலையம் ஏற்படுத்தப் பெற்று, அது இன்றும் சிறப்புற விளங்கி வருவது குறிப்பிடத்தக்கது. அது கி.பி. 1896-இல் கன்னிமாரா நூல் நிலையம் என்ற பெயருடன் தொடங்கப் பெற்றது. இப்பொழுது அது அரசியலாரின் கட்டுப்பாட்டின் கீழ் இருந்து வருகிறது.

இவர் தந்தையின் பெயர் ஐந்தாம் மேயோ பிரபு. இவர்தம் அண்ணன் மேயோ பிரபு, இந்தியாவின் தலைமை ஆளுநராகப் பதவி வகித்திருக்கிறார். இங்கிலாந்து நாட்டிலுள்ள ஏசு (Has) என்ற நகரில் பிறந்த இராபர்ட்டு போர்க்கு கன்னிமாரா பிரபு தப்ளின் (Dublin) கல்லூரியில் கல்வி கற்று வழக்கறிஞராகப் பணியாற்றினார்; பின் பாராளுமன்ற உறுப்பினராகச் சேவை செய்தார்; பின்னர்த் தமது நாட்டின் பிரதமரின் உதவிச் செயலாளராய் அயல்நாட்டு அலுவல்களைத் திறமையுடன் செய்தார்; பின்னர் கி.பி. 1875-இல் அமர்த்தப் பெற்ற பதிப்புரிமைச் சட்ட ஆய்வுக்குழுவில் உறுப்பினராகப் பணிபுரிந்தார். இவ்வளவு பயிற்சியும் பெற்ற பிறகு தான் இவர் இந்தியாவுக்கு ஆளுநராக வந்தார். பழமைப் பற்றுக் கட்சியைச் (Conservative Party) சேர்ந்த இவர் இங்கிலாந்தின் பிரிவி கௌன்சிலின் உறுப்பினர் என்பதும் ஈண்டுக் குறிப்பிடத்தக்கதாகும். பழகுவதற்கு இவர் மிகவும் இனியவர் இவர் கி.பி. 1827-இல் பிறந்தார்; மரணமடையும் வரை (1902) நாட்டுக்காகப் பல சேவைகளை ஆற்றிப் பெருமை எய்தினார். தமது நாட்டுப் பாராளுமன்றத்திலேயே 18 ஆண்டுகள் அரிய சேவைகளைச் செய்த இவர் இந்தியர்களுக்காகவும் கடுமையாக உழைத்ததைப் போற்றாமலிருக்க இயலாது. சென்னையில் உள்ள கன்னிமாரா நூல்நிலையம் இவருடைய நினைவுக்கு அறிகுறியாக அமைந்திருப்பது மிகவும் பொருத்தமுடையதாகும். மக்கள் எல்லோரையும் இவர்தம் மக்களாகவே நேசித்தார். இவருக்கு மக்கட்பேறு இல்லை. தெ.பா.

கன்னியாகுமரி: தமிழ்நாட்டில்த்தென்கோடிப் பகுதியில் உள்ள ஒரு பட்டினம். இது அமைந்துள்ள மாவட்டமும் இதே பெயரால் குறிக்கப்படுகிறது. இவ்விடம், சுற்றுலாப் பயணிகளுக்கும் புனிதப் பயணிகளுக்கும் மிக விருப்பமானது. இங்கு உள்ள சிவன் ஆலயமும் காந்தி நினைவுக் கட்டடமும் சிறப்பாகக் குறிப்பிடத்தக்கவை. குமரியாக அமர்ந்திருக்கும் தேவி, ஓர் அரக்கனை இங்கே மாய்த்து, இடையூறுகளைக் களைந்ததாகக் கதைகள் கூறுகின்றன. 1970-ஆம் ஆண்டில் சுவாமி விவேகானந்தருடைய சிலையை இங்கே நிறுவியுள்ளனர்,

கன்னியாகுமரி: விவேகானந்தர் பாறை

கன்னியாகுமரி

கன்னியாகுமரி மாவட்டம் 1684 ச.கி.மீ. பரப்பை உடையது. இங்கு வேளாண்மையே மக்களின் முக்கிய தொழில். கைத்தறி நெசவும் வளர்ச்சி அடைந்துள்ளது. தெ.பா.

கன்னியாகுமரி மாவட்டம்: காண்க: தமிழ் நாட்டு ஆட்சிப் பிரிவுகள்.

கன்னோசி: இந்தியாவில் உத்தரப்பிரதேச மாநிலத்தில் பருக்காபாது மாவட்டத்தில் உள்ள தொரு தொன்மையான வரலாற்றுச் சிறப்புப் பெற்ற நகரம். கன்னோசி, கன்னியாகுப்சம் (கூன்கன்னி) எனவும் கூறப்படும். கங்கைநதியின் துணை ஆறான காளி ஆற்றின் கரையில் கான்பூர் நகருக்கு வடமேற்கில் 80 கி.மீ. தொலைவில் கன்னோசி அமைந்துள்ளது. விசுவாமித்திரர் இந்நகரில் தான் பிறந்தார். தாலமி தமது நூலில் கன்னோசி பற்றிக் குறித்துள்ளார். குப்தர்கள் காலத்தில் இந்நகரம் தலைசிறந்த நகரமாக விளங்கியது. குப்தப் பேரரசின் வீழ்ச்சிக்குப்பின் கன்னோசியை மௌகாரிகள் என்ற மரபினர் ஆட்சி செய்தனர். மௌகாரி அரசர் கிரகவர்மன் அர்ச பேரரசரின் தமக்கை இராச்சியசிரீயை மணம் புரிந்து கொண்டார். கிரகவர்மன் கொலையுண்டபின் அர்சர் கன்னோசியைத் தமது அரசுடன் சேர்த்துக் கன்னோசியைத் தன் தலைநகரமாக்கிக் கொண்டார். அர்சர் (Harsha) கன்னோசியில் கி.பி. 643-இல் சமயப் பேரவையை நடத்தினார். இப்பேரவையில் பௌத்த, சமண, இந்து மதப் பெரியோர்களும், பல நாட்டு அரசர்களும் கலந்து கொண்டனர். சீனப்பயணி யுவான் சுவாங் இப்பேரவையில் கலந்து கொண்டு தலைமை தாங்கினார். சமயச் சொற்பொழிவுகளும், ஊர்வலங்களும்

கன்னோசியில் இக்காலத்தில் நடத்தப்பட்டன. இப் பேரவை 23 நாட்கள் நடைபெற்றது. அர்சருக்குப் பின்னர் அர்சுனன் என்ற அரசரும் அவருக்குப் பின் யசோவர்மன் என்பவரும் கன்னோசியைக் கைப்பற்றி ஆட்சி செய்தனர். இவர்களை அடுத்து வந்த கூர் சரப் பிரதிகாரர்கள் கன்னோசியைக் கைப்பற்றித் தங்களின் தலைநகரமாக்கிக் கொண்டனர். கசினி மாமூது இந்தியாவின் மீது படையெடுத்த பொழுது கன்னோசியை இராச்சியபாலன் என்ற அரசர் ஆண்டு வந்தார். கசினி முகம்மது இந்நகரைத் தாக்கி நகரின் ஏழு கோட்டைகளையும் தரைமட்டமாக்கி னார். கசினியின் சூறையாடலுக்குப் பின் கன்னோசி யைக் ககடவாலர்கள் ஆட்சிபுரிந்தனர். கோரிமுகம்மது கி.பி. 1193-இல் ககடவால அரசர் செயச்சந்திரனை சந்த்வார் (Chandwar) என்ற இடத்தில் தோற் கடித்துக் கன்னோசியைக் கைப்பற்றினார். கன்னோசி இக்காலத்தில் அத்தர் போன்ற நறுமணப் பொருள் களுக்கும் புகையிலைக்கும் புகழ் பெற்று விளங்கு கிறது. இந்நகரத்தின் மக்கள் தொகை 41,019 (1981). சு.இரா.

கனகசபாபதிப்பிள்ளை, கே. (கே.கே. பிள்ளை-1905-1981) இவர் 1905-இல் கன்னியா குமரி மாவட்டத்திலுள்ள கல்குளம் வட்டம், அல்லூ ரில் கோலப்ப பிள்ளைக்கும், பார்வதி அம்மாளுக் கும் மகனாகப் பிறந்தார். திருவனந்தபுரத்தில் முதுகலைப் பட்டம் (எம்.ஏ) பெற்றார். தெள்ளிச் சேரி அரசு கலைக்லூரியில் வரலாற்று விரிவுரையாள ரானார். இறுதியாகச் சென்னை மாநிலக் கல்லூரி யில் வரலாற்றுப் பேராசிரியராக அமர்த்தப்பட்டார். 'சுசீந்திரம் கோயில்' என்னும் ஆய்வுக் கட்டுரையை வழங்கிச் சென்னைப் பல்கலைக் கழகத்தில் டி.லிட். (D.Litt) பட்டம் பெற்றார். பின்னர், விடாமுயற்சி யுடன் உழைத்து 'சென்னை மாநிலத்தில் உள்ளாட்சி அரசின் வரலாறு' (History of Local Self Government in the Madras Presidency) என்னும் ஆய்வுக் கட்டுரையை உருவாக்கினார். இதற்கு ஆக்சுபோர்டு பல்கலைக் கழகம், டி.பில். (D.Phil.) பட்டத்தை வழங்கியது.

வரலாற்றுத் துறையில் தனது ஆய்வுத்திறனால் நற்புகழ்பெற்ற இவர், 1954-இல் சென்னைப் பல் கலைக் கழகத்தின் இந்திய வரலாற்றுத் துறையில் பேராசிரியராகவும் தலைவராகவும் அமர்த்தப்பட் டார்.

இவரால் தமிழில் எழுதப்பட்டு, இரண்டு பகுதி களாக வெளியிடப்பட்ட 'தென்னிந்திய வரலாறு' என்னும் நூல் இவரது வரலாற்றுப் புலமையைத் தமிழக மக்களுக்கு உணர்த்தியது. இவரால் வெளி யிடப்பட்ட 'தமிழரின் சமுதாய வரலாறு' (Social History of the Tamils Part I,1969) என்னும் ஆங்கில நூல் தமிழரின் பண்பாட்டுப் பெருமையை உலகின ருக்குப் பறைசாற்றுவதாக அமைந்துள்ளது. சங்க காலத் தமிழர் வாழ்வினை அறிந்துகொள்ள விரும் பும் அனைவருக்கும், இவரது 'தமிழரின் சமுதாய வரலாறு' உதவும். அடுத்து 'வரலாற்றுப் பின்னணி யில் நற்றிணை(Narrinai in its Historical Setting என்னும் இவரது ஆய்வு நூல் இவருக்கு மேலும் பெருமையைச் சேர்த்தது.

இவர் பல ஆய்வு மாணவர்கட்கு வழிகாட்டியாக இருந்து, நன்னெறிப்படுத்தி, அவர்களை வரலாற்றறி ஞர்களாக உருவாக்கியுள்ளார். சிலகாலம் இவர் வட்டாரப் படிப்புத்துறையின் (Department of Area Studies) தலைவராகவும் பணியாற்றினார். பின்னர், இவர் சென்னைப் பல்கலைக் கழகத்தில் மரபார்ந்த பண்பாட்டுக் கழகத்தின் (Institute of Traditional Culture) இயக்குநராகப் (1972) பதவிவகித்தார்.

பேராசிரியர் சி.டி.எச்.கோல் (Prof.G.D.H. Cole கே.சி.வீரே (K.C.Wheare) முதலான மேலைநாட்டு வரலாற்று மேதைகளுடன் தொடர்பு கொண்டதன் விளைவாக இங்கிலாந்தில் இவர் பல கருத்தரங்கு களிலும் சிறப்புக் கூட்டங்களிலும் கலந்துகொண் டார். இவர் 1959 அக்டோபர் திங்களில் புவனேசு வரில் நடைபெற்ற, இருபதாம் அனைத்திந்திய கீழ்த் திசை மாநாட்டில் முக்கிய பங்கு வகித்தார். மேலும், முதலாம் தென்னிந்திய வரலாற்றுப் பேரவையின் (South Indian History Congress) மாநாட்டுத் தலைவரானார் (1980). தமிழக அரசு நிறுவிய தமிழக வரலாற்றை எழுதும் குழுவின் தலைவராகவும் இவர் அமர்த்தப்பட்டார். மர பார்ந்த பண்பாட்டுக் கழகத்தினுடைய ஆய்விதழின் பதிப்பாசிரியராகவும் (Editor, The Bulletin of Traditional Culture) இவர் பணியாற்றினார். ம.இ.

கனகசபைப் பிள்ளை, வி. (கி.பி. 1885-1906) தமிழில் வரலாற்றுச் சிந்தனைகளுக்கு வித் திட்ட அறிஞர்களுள் ஒருவர். எட்டுத் தொகை, பத்துப்பாட்டு முதலிய பழந்தமிழ் நூல்களை நுண் ணிதின் ஆராய்ந்து பண்டைத் தமிழர்களின் வர லாற்றை வெளிப்படுத்திய பெருமை இவர்க்கு உண்டு. 'சென்னை மதிப்புரை' (Madras Review) என்ற ஆங் கில இதழில் இவர் வெளியிட்ட கட்டுரைகளைத் தொகுத்து 'ஆயிரத்து எண்ணூறு ஆண்டுகளுக்கு முற் பட்ட தமிழகம்' (The Tamils 1800 Years Ago) என் னும் நூலாக வெளியிட்டார். 'தமிழர் தொன்மை'

(The Indian Antiquary) என்ற ஆங்கிலத் திங்கள் இதழில் 'தமிழ் வரலாற்றேடுகள்' (Tamil Historical Texts) என்ற தலைப்பில் களவழி நாற்பது, கலிங் கத்துப்பரணி, விக்கிரம சோழன் உலா முதலிய தமிழ் நூல்களை ஆங்கிலத்தில மொழிபெயர்த்து வெளியுலகிற்கு அறிமுகப்படுத்தினார். 'இராசராச சோழன்'(Raja Raja Chola), வங்காளம், பர்மா ஆகிய வற்றில் தமிழர் வெற்றி (The Conquest of Bengal and Burma by Tamils) என்னும் சிறு நூல்கள் இவரால் ஆங்கிலத்தில் எழுதப்பெற்றுள்ளன.

கனகசபைப் பிள்ளை, வி.

இவரது வாழ்க்கை வரலாறு பற்றிச் சிறிதளவே குறிப்புகள் கிடைக்கின்றன. இவர்தம் தந்தையார் விசுவநாத பிள்ளை, யாழ்ப்பாணத்தைச் சேர்ந்த மல்லாகம் என்னும் ஊரினர். அவர் தமிழகத்திற்கு வந்து சென்னை நகரில் பணியை மேற்கொண்டார். கல்வித் துறையில் மொழிபெயர்ப்பாளராக விளங்கிய அவர் உவின்சுலோ பாதிரியார் அகராதிப் பணியில் ஈடு பட்டிருந்தபோது அவர்க்கு உற்ற துணையாக இருந்து உதவிகள் புரிந்தார். இத்தகு தந்தையார்க்கு மகனாகப் பிறந்த கனகசபைப் பிள்ளை தமிழில் மிக்க ஈடுபாடு கொண்டவராக விளங்கியதில் வியப்பு இல்லை. வாழ்வூதியத்திற்காக மதுரையில் வழக்கறி ஞராகவும், பின்னர்ச் சென்னையில் அஞ்சல்துறை மேற் பார்வையாளராகவும் பணியாற்றினாலும் தமிழ்த் தொண்டு புரிவதையே தவமாக ஏற்றார். தொழில் காரணமாக இவர் வேற்றூர் சென்ற போதெல்லாம் ஆங்காங்கே பழந்தமிழ் இலக்கண இலக்கியச் சுவடி களைத் தேடித் தொகுத்து, டாக்டர் உ.வே. சாமி நாதையர் அவர்களிடம் கொடுப்பதுண்டு என்பர்.

மா.இரா.த.

கனகசபைப் புலவர்: கனகசபை என்ற பெயரில் தமிழ்நாட்டில் பல புலவர்கள் வாழ்ந்திருந் தனர். இங்குக் குறிப்பிடப்படும் கனகசபைப் புலவர் ஈழத்தில் அளவெட்டி என்ற ஊரில் வேளாண் குலத் தில் கி.பி. 1825-ஆம் ஆண்டில் பிறந்தவர். இவர் வேலுப்பிள்ளை என்ற சைவ சமயம் சார்ந்த பெரி யாருடைய மகனாகப் பிறந்து, பின்னர்க் கிறித்தவ மதத்தைத் தழுவினார். கவிபாடும் ஆற்றல் இயல் பாகவே கைவரப்பெற்றவர் கனகசபைப் புலவர். இவர் ஆங்கில மருத்துவமும் தமிழ் மருத்துவம் கற்ற தமிழ்ப் பாவாணர்.

தம் இளமைக்காலக் கல்வியை வட்டுக்கோட்டை என்ற இடத்தில் இவர் மேற்கொண்டார். அங்கு ஆங்கிலமும் தமிழும் சிறப்புறக் கற்றார். பின்னர் உவாட்டு என்ற ஆங்கில மருத்துவரை நாடி ஆங்கில மருத்துவத்தையும் சிறப்புறக் கற்றுத் தேர்ச்சிபெற் றார். இவர் தந்தையார் தமிழ் மருத்துவராக இருந்தபடியால் இயல்பாகவே தமிழ் மருத்துவத் துறையிலும் தேர்ந்தவராகத் திகழ்ந்தார். ஆங்கில மருத்துவத்தை இவர் கற்றிருந்தாலும் தமிழ் மருத்து வத்தைப் பின்பற்றி மக்களுக்குத் தொண்டு செய்து வரலானார்.

சங்ககால மருத்துவன் தாமோதரனாரைப் போலவே இவரும் மருத்துவத் தொழிலுடன் தமிழ்ப் பணியையும் மேற்கொள்ளத் தவறவில்லை. சிறப்பு மிக்க பாக்களை எளிய இனிய நடையில் இவர் பாடி வந்தமையால் இவருக்குப் 'புலவர்' எனப் பட்டம் தந்து மக்கள் சிறப்பித்தனர். இப்பட்டம் 'புலவர் கனகசபை' என்றிருந்தது போய், பின்னாளில் 'கனக சபைப் புலவர்' எனச் சிறப்படை பின்னொட்டியது. இவர் பாடிய சமயப் பாக்கள் மிகப் பலவாகும்.

இவர் 1759 செய்யுட்கள் அமைந்த 'திருவாக்குப் புராணம்' என்னும் கிறித்தவ சமயத் தொடர்புடை யதான புராணம் ஒன்றை இயற்றியுள்ளார். அக் காலத்தில் சுன்னாகம் என்னும் இடத்திலிருந்த முத்து சாமிக் கவிராசர் கிறித்தவ மதத்தைக் கண்டித்து வெளியிட்ட 'ஞானக்கும்மி' என்ற நூலை மறுத்து, கனகசபைப் புலவர் 'அஞ்ஞானக்கும்மி மறுப்பு' என் னும் நூலை வெளியிட்டார். பின்னர் அந்நூலை, மறுத்து 'அஞ்ஞானக்கும்மி மறுப்புக்கு மறுப்பு' என் னும் நூலைக் கொக்குவில் சிலம்பநாத பிள்ளை என்பவர் பாடி வெளியிட்டார்.

இவ்வாறே ஆற்றுப்படை, மடல் போன்றன எழுது வதிலும் இவர் திறமை பெற்றவராகத் திகழ்ந்தார்.

என்பதனை அழகர்சாமி என்பார்மீது இவர் சென்னையில் இருந்தபோது எழுதிய 'மடல்' என்ற நூலால் அறியலாம். அதற்காக வேலூரிலிருந்த அழகர்சாமியிடம் பல பரிசுகளையும் இவர் பெற்றுள்ளார். வேலூரிலிருந்து இவர் திரும்பும்போது வழியிற்கண்ட சில புலவர்களை அழகர்சாமியிடம் செல்லுமாறு ஆற்றுப்படுத்திய ஆற்றுப்படை நூலும் சிறப்புடையதாகும்.

இவருடன் பணியாற்றிய வீராசாமிச் செட்டியாரின் நரைத்த குடுமியும் இவரது கவிதைக்கண்ணிற்குத் தப்பவில்லை. இத்தகைய சிறப்பு மிக்க 'மருத்துவக்கவிஞர்' கி.பி. 1873-ஆம் ஆண்டில், தமது நாற்பத்தெட்டாம் வயதினில் காலமானார். அ.கோ.

கனகசுந்தரம் பிள்ளை, தி.த.(கி.பி.1863 -கி.பி. 1922) யாழ்ப்பாணத்தில் உள்ள திருக்கோணமலையில் பிறந்தவர். கனகசுந்தரம் பிள்ளை, கதிரைவேற் பிள்ளை, கணேச பண்டிதர் போன்ற அறிஞர்களிடத்துப் பாடம் கேட்டவர்; ஆங்கிலத்தையும் தமிழையும் ஐயம் திரிபின்றிக் கற்றவர். சென்னைப் பச்சையப்பன் கல்லூரியிலும், மாநிலக் கல்லூரியிலும் பயின்று இவர் பி.ஏ. பட்டம் பெற்றார். சைதாப்பேட்டை ஆசிரியர் பயிற்சிக் கல்லூரியில் சில காலம் ஆங்கிலப் பேராசிரியராகவும், அதன்பின் பச்சையப்பன் கல்லூரியிலும் கிறித்தவக் கல்லூரியிலும் தமிழ்ப் பேராசிரியராகவும் பணியாற்றினார். சென்னைப் பல்கலைக் கழகத் தமிழ்ப் பேரகராதித் தொகுப்புப் பணியில் ஈடுபட்டு இவர் துணைப்பதிப்பாசிரியராகவும் விளங்கினார்.

இவர் பதிப்பித்த நூல்கள் தொல்காப்பியம் (எழுத்ததிகாரம்) நச்சினார்க்கினியர் உரையும், தொல்காப்பியம் (சொல்லதிகாரம்) சேனாவரையர் உரையும் ஆகும். சுன்னாகம் குமாரசாமிப் புலவருடன் இணைந்து நம்பியகப் பொருளுக்கு ஒரு புத்துரை எழுதி வெளியிட்டார். தமிழ் நாவலர் சரிதை, ஈழமண்டலத் தேவாரம், ஈழமண்டலத் திருப்புகழ் என்பன இவர்தம் குறிப்புரையோடு வெளிவந்தன. கம்பராமாயணத்தைத் திருத்தமான பாடல்களோடும் அரும்பத உரையுடனும் வெளியிடத் திட்டமிட்ட இவர் பாலகாண்டம் ஒன்றை மட்டுமே வெளியிட்டார். எஞ்சிய காண்டங்கள் வெளி வரவில்லை. தாம் தமிழ்த் தொண்டில் ஈடுபட்டதுபோலவே பிறரும் தமிழ்த் தொண்டு புரிதல் வேண்டும் என்னும் பேருள்ளம் இவர்க்கு இருந்தது. எனவே, ஒல்லும் வழியெல்லாம் தக்கார்க்கு உதவினார். பின்னத்தூர் நாராயணசாமி ஐயரின் நற்றிணை உரை வெளிவருவதற்கு இவரே காரணம் எனலாம். ஐயர் மறைந்த பின்னரே அந்நூல் வெளிவந்தது. மொழிபெயர்ப்புத் துறையிலும் கனகசுந்தரம் பிள்ளை ஈடுபாடு கொண்டிருந்தார். இராமாயணத்தில் கிட்கிந்தா காண்டத்திலும், சுந்தர காண்டத்திலும் வரும் சில சிறந்த பாடல்களைத் தொகுத்து இவர் ஆங்கிலத்தில் மொழிபெயர்த்தார். 'இல்லாண்மை' என்பது இவர் எழுதிய உரைநடை நூலாகும். மா.இரா.த.

கனகதாசர் தென்னிந்தியாவில் கருநாடக மாநிலத்தில் வாழ்ந்த ஒரு துறவி. தார்வார் மாவட்டத்தில் காகினேல்என்னும்ஊரில் கி. பி. 1550 -இல் பிறந்த இவர், கவிஞராகவும் கிருட்டிண பக்தராகவும் விளங்கினார். பீடாரின் பரமஞானி என்று அக்காலத்தில் புகழப் பெற்றார். இவர் தென் கன்னட மாவட்டத்திலுள்ள உடுப்பிக்குச் சென்று அங்குள்ள கிருட்டிணன் ஆலயத்தைச் சார்ந்து இறைவழிபாட்டில் ஈடுபடலானார். வைணவ சமயத்தின் ஒரு பிரிவான 'துவைதக்' கோட்பாடு வளர்ந்த அவ்விடம் கனகதாசரின் மனத்துக்கு மிகுந்த அமைதியை அளித்தது. இறை தத்துவம் பற்றி மத்துவாச்சாரியாரால் நிறுவப்பெற்ற எட்டு மடங்களின் அதிபதிகளும் புகழ்ந்து கூறியுள்ளனர். கனகதாசர் நரசிம்மமூர்த்தி பற்றியும் பாடல் இயற்றியுள்ளார். இவர் இயற்றிய தோத்திரப் பாக்களில் அரிபக்தசாரம், இராமதியானம் முதலியன முக்கியமானவை. உடுப்பி கிருட்டிணன் கோயிலுக்கு அண்மையில் கனகதாசர் வாழ்ந்த ஒரு சிறு குடில் இன்றும் விளங்குகிறது. மக்கள் அதை வணங்குவதையும் காணலாம். கருநாடக மாநிலத்தில் கனகதாசரைப் பற்றிய பல கதைகள் மக்களிடையே வழங்குகின்றன. அவற்றுள் ஒரு கதை பின்வருமாறு அமைகிறது.

உடுப்பி கிருட்டிணன் கோயிலுக்கு ஒரு நாள் மாலை இவர் வந்தபொழுது இவர் ஒரு அரிசன வகுப்பைச் சேர்ந்தவராதலால், உள்ளே நுழையத் தடைவிதிக்கப்பட்டது. கண்ணனைக் காண முடியாத துயரத்தைத் தாங்கிக் கொள்ள முடியாமல், இவர் இருப்பிடம் சென்று அழத் தொடங்கி விட்டார். அதைப் பொறுக்க முடியாத கண்ணபெருமான் இவர் இருக்குமிடம் திரும்பி இவருக்குக் காட்சி கொடுத்தார் என கூறப்படுகிறது. அன்று திரும்பிய கண்ணனின் திருவுருவச் சிலை இன்றும் கனகதாசரின் குடில் நோக்கி அமைந்திருப்பதே அந்நிகழ்ச்சிக்குச் சான்றுஎன்று கூறுகிறார்கள்.

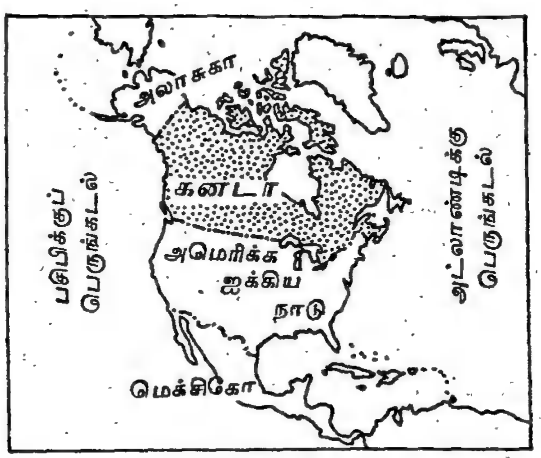
மற்றொரு கதை: கனகதாசருடைய உண்மை அன்பைச்சோதிக்க ஒரு நாள் மடாதிபதி தன் கையில் ஒரு பொருளை மறைத்து வைத்துக் கொண்டு, பலர் நிரம்பிய ஒரு கூட்டத்தில் அப்பொருள் யாது என்று

கேட்க எல்லோரும் சொல்ல அறியாமல் விழித்தனர். பின்பு கனகதாசரிடம் சென்று, இதில் என்ன இருக்கிறது எனக் கேட்க, இவர் தனது விடையை ஒரு செய்யுளாகவே இயற்றிக் கையில் உள்ள பொருள் வாசுதேவச் சின்னமாகிய சாளக்கிராமமே என்ற உண்மையை யாவரும் வியக்கும்படி கூறினராம். அச்செய்யுள் இன்றும் கருநாடகத்தில் பலரால் அன்புடன் ஓதப்பட்டு வருகிறது. தெ.பா.

துணைநூல்:

Saletove B.A., Ancient Karnataka History of Tuluwa, New Delhi, 1980.

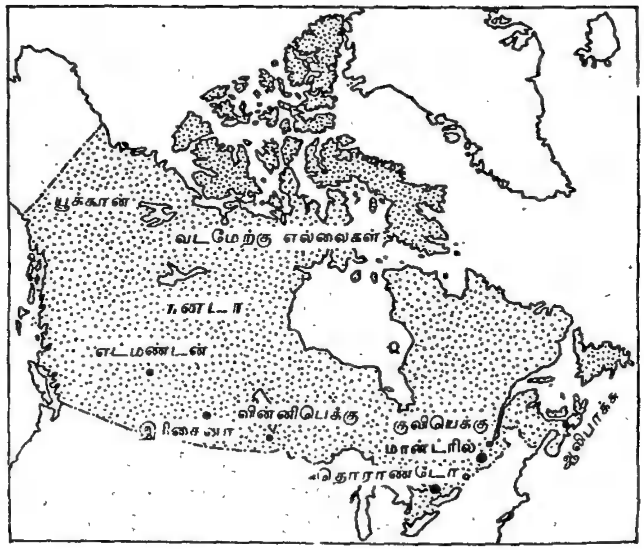
கனடா: வடஅமெரிக்கக் கண்டத்தின் வடபகுதியை முழுமையாகப் பெற்றுள்ள நாடு கனடா ஆகும். இந்நாடு, உலகிலேயே இரண்டாம் மிகப்பெரிய நாடாகவும், ஐரோப்பாவைப் போல் மிகப் பெரிய அளவினதாகவும், ஐக்கிய அமெரிக்காவின் அண்டை நாடாகவும் உள்ளது.

கனடா இருப்பிடம்

கனடா என்ற பெயர் கனாட்டா (Kanata) என்னும் சொல்லிலிருந்து வந்திருக்கலாம். அதற்குக் கிராமம் அல்லது சமுதாயம் என்ற பொருள் உள்ளது. முதன் முதலாக கி.பி. 1534-இல் சேக்குவிசு கார்ட்டியர் (Jacques Cartier) என்பவர் எழுதிய குறிப்புகளில் கனடா என்ற சொல் காணப்படுகிறது.

வரலாறு: கனடாவின் வரலாறு மிக்க வியப்பு உண்டாகும் வண்ணம் உள்ளது. ஏனெனில், அதன் மக்கள் அகண்ட வெளியாக இருந்த நிலப்பரப்பில் ஓர் நாட்டை அமைத்தார்கள். அதன் தொடக்க காலத்தில், புதிய நிலப்பரப்பைக் கண்டு அறியச் சென்ற மாலுமிகளும், மதகுருக்களும், வணிகர்களும் கனடாவின் ஆறுகளின் ஓரப்பகுதிகளுக்குச் சென்று தங்கினர். அதன்பின்னர் ஆங்கிலேயருக்கும் பிரெஞ்சுக் காரர்களுக்குமிடையே போர் மூண்டது. கனடா கி.பி. 1867-இல் ஆங்கிலேயப் பொது ஆட்சிக்கு உட்பட்ட ஒரு கூட்டாட்சி நாடாகியது. இந்நிலைக்குப் பின்னர் இந்நாடு, பல சீரான அரசியல் மாற்றங்களைப் பெற்று ஒரு சுதந்திர தேசிய நாடாக வளர்ச்சியுற்றது.

கனடா முக்கிய நகரங்கள்

வைக்கிங்கு (Viking) என்ற கப்பல் கி.பி. 1000-ஆம் ஆண்டில் அமெரிக்கக் கண்டத்திற்கு முதன் முதல் சென்றது. பின்னர் கி.பி. 1497-இல் சான் கேபட்டு (John Cabot) என்னும் ஆங்கிலேயர் கனடாவுக்குச் சென்றார். ஆனால், அவர் கரை அடைந்ததாகக் குறிப்புகள் இல்லை. சியோவானி தி வேரோசோனா (Giovanni de verra zono) என்னும் இத்தாலியர், கி.பி. 1524-ஆம் ஆண்டு முதலாம் பிரான்சிசு என்ற பிரஞ்சு மன்னரின் ஆணை பெற்றுக் கனடா சென்றார். அதன்பிறகு, பத்து ஆண்டுகள் சென்றபின் சேக்குவிசு கார்ட்டியே (Jacques Caratier) என்பவர் புனித இலாரன்சு (St. Lawrance) வளைகுடாவைக் கண்டறிந்தார். அவரது மூன்றாம் பயணத்தின் போது கனடாவில் குடியேற்றத்தை அமைத்தார் அவரை அடுத்துச் சாமுவேல் தி சாம்லின் (Samuel de Champlian) என்னும் பிரெஞ்சு மாலுமி கனடாவில் அக்கேடியா (Acadia) என்னும் குடியேற்றத்தை நிறுவினார். அவரே கி.பி. 1608-இல் கியூபெக்கு

(Qwebec) என்னுமிடத்தில் முதன்முதலில் குடியேற்றப் பகுதியை நிலையாக நிறுவினார். கனடா கி.பி. 1663-இல் 16-ஆம்உலூயி மன்னர் காலத்தில் பிரெஞ்சு மாநிலமாக மாறியது. அதன் பின்னர் கி.பி. 1756-வரை பிரெஞ்சுக்காரர்கள் மிகுந்த அளவில் இங்கே குடியேறினர். அச்சமயம், கனடா இருவரால் ஆட்சி செய்யப்பட்டது. அவ்விருவருள் ஒருவர் மன்னர் உலூயி நியமித்த வீரரும், மற்றொருவர் ஆளுநரும் ஆவார்.

சாமுவேல் தி சாம்வின்

இதனிடையே கனடாவில், பிரெஞ்சுக்காரர்களுக்கும் புதிய இங்கிலாந்துக் குடியேற்ற மக்களுக்குமிடையே, ஒகியோ (Ohio) பள்ளத்தாக்கில் கிடைக்கும் கம்பள வணிகத்தின் பொருட்டுப் போட்டி ஏற்பட்டது. அப்போட்டி கி.பி. 1689-முதல் மிகுதியாயிற்று. அதனால், இங்கிலாந்திற்கும் பிரான்சுக்கும் பகைமை ஏற்பட்டது. இறுதியில் இங்கிலாந்து கியூபெக்குப் (Qwebec) போரில் பிரான்சை வென்றது. இதனால் ஏற்பட்ட பாரிசு ஒப்பந்தப்படி(பிப்.10,1763) கனடா இங்கிலாந்துக்குச் சொந்தமாயிற்று.

அமெரிக்காவில் ஏற்பட்ட சுதந்திரப் போர் கனடாவையும் பாதித்தது. ஆங்கிலேயர் அதனால் அச்சம் அடைந்தனர். கனடா கி.பி. 1812-இல் நடைபெற்ற போரில் ஐக்கிய அமெரிக்க நாடுகளை எதிர்த்து நின்று தன்னைப் பாதுகாத்துக் கொண்டது. பின்னர் ஏற்பட்ட அமைதி நேரத்தில் சுயஆட்சி வழங்கும்படி கனடாவில் இருந்த குடியேற்ற நாடுகள் இங்கிலாந்தைக் கேட்டுக் கொண்டன.அதன் பொருட்டுக் கனடாவில் பல கலகங்கள் விளைந்தன. உலூயி சோசப்பு பாப்பினியூ (Louise Joseph Papineau)தென் கனடாவிலும்,வில்லியம் இலயன் மெக்கன்சி (William Lyon Mackenzie) வடக்குக் கனடாவிலும் இப்போராட்டங்களை நடத்திச் சென்றனர்.

தர்காம் பிரபு

அக்காரணங்களால், ஆங்கில அரசு தர்காம் பிரபு (Lord Durham) என்பவரைச் சிக்கல்களை ஆராய்ந்து கூறும்படி நியமித்தது. அவர் தென், வடக்குக் கனடாவை இணைத்து ஒரே பாராளுமன்றம் நிறுவும்படி அறிக்கைதந்தார்.அவ்வறிக்கையைத் தர்காம் அறிக்கை (Durham Report) என்று கூறுவர். அவர் திட்டம் வெற்றி பெற்றது.அவை பிரிந்து செல்லாமல் ஒன்றி இணைந்து விட்டன. ஆங்கில அரசு கி.பி. 1846-1848-க்கு இடையே கனடாவிற்குச் சுயஆட்சி உரிமையை வழங்கியது.

முதல் உலகப் போரின்போது, இங்கிலாந்து செருமனி மீது போர் அறிக்கை செய்தவுடன், கனடா உடனடியாக, இங்கிலாந்திற்குப் போருக்கான உதவி செய்ய முன்வந்தது. போருக்குப் பின்னர், கனடா, பல துறைகளில் முன்னேற்றமடைந்தது. குறிப்பாக நிலம், நீர், ஆகாயப் போக்குவரத்துத் துறைகளில் வியத்தகு வளர்ச்சி ஏற்பட்டது. முதல் உலகப் போர்க்காலத்தில் கனடாவில் ஆங்கிலம், பிரெஞ்சுமொழி பேசும் நாட்டு மக்களிடையே ஒற்றுமை நிலவப் பல முயற்சிகள் செய்யப்பட்டன. இரண்டாம் உலகப்போரின்போது, கனடா, தானே தன்னிச்சையாகச் செருமனியின் மீது போர் அறிக்கையினைச் செப். 10, 1939-இல் செய்தது. அப்போரிலும் இந்நாடு இங்கிலாந்திற்கு உதவி செய்தது. போருக்குப் பின்னர்க் கனடா தனது அளவற்ற இயற்கை வளத்தைப் பயன்படுத்திப் போரில் ஏற்பட்ட பொருளாதாரச் சீர்குலைவைப் போக்குவதற்குப் பிற நாடுகளுக்கும் உதவிபுரிந்தது.

முதன்முறையாக வின்செண்டு மாசே - (Vincent Massey) என்ற கனடியர் (Canadian) 1952-ஆம் ஆண்டில் கனடாவின் தலைமை ஆளுநராகப் (Governor General) பதவி ஏற்றார்.

கனடாவிற்கும் ஐக்கிய அமெரிக்காவிற்குமிடையே கி.பி. 1812 முதல் நிலவும் அமைதி உறவு மிகவும் குறிப்பிடத்தக்க ஒன்றாகும். கனடாவின் அரசியல் முறை கூட்டாட்சி அமைப்பு (Federal Govt.) ஆகும். ஆனால், இங்கிலாந்தைப் போல அமைச்சர் ஆட்சி முறையும் (Cabinet System) இங்கு நிலவுகிறது. இதன் மத்திய அரசு ஒட்டாவா (Ottawa) என்னுமிடத்தில் உள்ளது.

கனடா, ஐக்கிய நாட்டுச் சபையில் முக்கிய பொறுப்புகளை ஏற்றுத் தனது பணிகளைச் செய்து வருகிறது; மேலும், பொது உடைமை நாடுகளை எதிர்த்தும் செயற்படுகிறது. ஆங்கிலப் பாராளுமன்றம் 1931-ஆம் ஆண்டில் ஓர் சட்டம் இயற்றிக் கனடாவை ஒரு சுதந்திர நாடாக அறிவித்தது. கனடாவில் 1945-இல் அமெரிக்கர் உதவி கொண்டு அணுச்சக்தி உற்பத்தி செய்யப்பட்டது.

பண்ணை நிலம் – கனடா

மாநிலங்களும் அவற்றின் தலைநகரங்களும்:

மாநிலங்கள்		தலைநகர்
வடமேற்கு எல்லைகள்	...	ஒட்டாவாவும் எட்மண்டனும்
யூக்கான்	...	தாசன்
பிரிட்டிசு கொலம்பியா	...	விக்டோரியா
ஆல்பர்ட்டா	...	எட்மண்டன்
சாசுகெட்சுவான்	...	இரிசைனா
மானிதோபா	...	வின்னிபெக்கு
ஆண்டேரியோ	...	தொராண்டோ
குவிபெக்கு	...	குவிபெக்கு
நியூபிரன்சுவிக்கு	...	பிரடெரிக்டன்
நோவாசுகோசியா	...	ஆலிபாக்சு
இலாப்ரடாரும்நியூபவுண்டுலாந்தும்	...	புனித சான் (St. John)
பிரின்சு எட்வர்டு தீவு	...	சார்லட்டு

இயற்கைப் பகுதிகள்: (1) மேற்கு மலைப்பகுதி, (2) பெருஞ்சமவெளிப் பகுதி, (3) புனித இலாரன்சுத் தாழ்நிலம், (4) அட்லாண்டிக்குக் கடற்கரைவெளி, (5) இலாரென்சியன் (Laurention) அடுக்கு வண்டல் பூமி.

மூன்று மாக்கடல்களால் சூழப்பெற்றுள்ள இப் பெரிய நாட்டில் பலவகையான தட்பவெப்பநிலைகள் இருப்பதில் வியப்பில்லை. இந்நாட்டின் மிக உயர மான சிகரம் உலோகன் மலை (Mt. Logan). இதன் உயரம் 6617 மீட்டர். ஆட்சிமொழி ஆங்கிலமும் பிரெஞ்சும். இதன் பரப்பு 9,999,012 சதுர கி.மீ. தலைநகரில் உள்ள பாராளுமன்றத்தில் (மேல் சபை ஆளவையில்) 102 உறுப்பினர்களும் பொது மக்கட் சபையில் (கீழ்ச்சபை) 265 உறுப்பினர்களும் உள்ளனர். இங்கு விளையும் முக்கிய பயிர் கோதுமையாகும்.

பு.எ.மோ.

கல்வி: கனடா நாட்டுக் கல்விமுறை என்று சிறப்பாகக் குறிப்பிடும் வகையில் அந்நாட்டுக்கே உரிய கல்விமுறை ஏதும் இல்லை. கனடாவில் கல்விப் பொறுப்பு மாநிலங்களின் (Province) கையில் உள்ளது. எனவே, 12 மாநிலங்கள் உள்ள கனடாவில் 12 வகையான கல்வி முறைகள் பின்பற்றப்படுகின் றன. கனடாவில் தொடக்கப் பள்ளிகள், இடை நிலைப்பள்ளிகள், சிறப்புப் பள்ளிகள், தனியார் பள்ளிகள், சமுதாயக் கல்லூரிகள் (Community Colleges), பல்கலைக் கழகங்கள் ஆகியன உள்ளன. பள்ளியில் குழந்தைகள் சேரும் வயது மாநிலங்களுக் கிடையே மாறுபடுகிறது. பொதுவாக, தொடக்கப் பள்ளிகளில் குழந்தைகள் 5 அல்லது 6 வயதிலிருந்து 11 அல்லது 13 வயது நிரம்பிய குழந்தைகள் பயிலு கின்றனர். இடைநிலைப் பள்ளிகளில் (Secondary Schools) 12 அல்லது 14 வயதிலிருந்து 18 வயது நிரம்பிய மாணவர்கள் பயிலுகின்றனர். தொடக்கப் பள்ளிகளில் வாசித்தல், எழுதுதல், கணக்குப் போடு தல், அறிவியல், சமூக அறிவியல், இசை, கலை ஆகிய வற்றில் அடிப்படைக் கல்வி வழங்கப்படுகிறது. கனடா வின் பெரும்பாலான மாநிலங்களிலுள்ள பள்ளிகளில் 12 வகுப்புகள் உள்ளன. கியூபெக்கு (Quebec), நியூ பவுண்டுலாந்து (New Foundland) ஆகிய இரு மாநிலங் களில் 11 வகுப்புகள் உள்ளன. ஒண்டாரியோ (Ontario) மாநிலத்தில் 13 வகுப்புகள் உள்ளன.

கனடாவில் பல்வகையான இடைநிலைப் பள்ளி கள் உள்ளன. அவை பலதிறப்பட்ட பாடங்களைத் தரும் 'கூட்டுப் பள்ளிகள்' (Composite Schools) போல

கனடாவின் மிகப் பெரிய ஒட்டாவாப் பல்கலைக் கழகம்

இயங்குகின்றன. இப்பள்ளிகளில் கல்விசார் (Academic) பாடங்கள், வணிகத்தொழில், தொழில்நுட்பம் ஆகியவற்றில் பலதிறப்பட்ட பாடத்திட்டங்கள் நடத்தப்படுகின்றன.

கனடாவில் 'சமுதாயக் கல்லூரிகள்' (Community Colleges) எனப்படும் மேனிலைப் பின்கல்வி (Post Secondary Education) மிகவும் சிறப்பாகச் செயற்பட்டு வருகிறது. முதன் முதலாகக் கனடாவில் 1960-ஆம் ஆண்டுகளில் சமுதாயக் கல்லூரிகள் தோன்றின. கனடாவில் 1978-இல் 173 சமுதாயக் கல்லூரிகள் இருந்தன. அவற்றில் மாணவர் சேர்க்கை 247,000. சமுதாயக் கல்லூரிகளில் தொழில் நுட்பம் வணிகவியல் பாடங்கள் இரண்டு அல்லது மூன்றாண்டுகள் நடத்தப்படுகின்றன. சமுதாயக் கல்லூரிகள் பல்கலைக் கழகங்களைப்போல் பட்டங்கள் வழங்கும் நிறுவனங்கள் அல்ல (Nondegree-granting Institutions). பெரும்பாலான பல்கலைக் கழகங்களில் ஏதாவதொரு மொழியில் மட்டுமே பாடம் கற்பிக்கப்படுகிறது.

கனடாவில் ஏறத்தாழ 68 பல்கலைக் கழகங்கள் (1978) உள்ளன. சில பல்கலைக் கழகங்களில் ஆங்கிலத்திலும் சிலவற்றில் பிரெஞ்சு மொழியிலும் வகுப்புகள் நடைபெறுகின்றன. இன்னும் சில பல்கலைக் கழகங்களில் இவ்விரண்டு மொழிகளிலும் நடைபெறுகின்றன. ஆங்கிலமொழி வாயிலாக நடைபெறும் பல்கலைக் கழகங்களுள் ஆல்பர்ட்டா பல்கலைக் கழகம் (University of Alberta), பிரிட்டிசு கொலம்பியா பல்கலைக் கழகம் (University of British Columbia), மனிதோபா பல்கலைக் கழகம் (University of Manitoba), தொராண்டோ பல்கலைக்கழகம் (University of Toronto), மெக்சில் பல்கலைக் கழகம் (McGill University) ஆகியனவும், பிரெஞ்சு மொழியில் நடைபெறும் பல்கலைக் கழகங்களும், இலேவல் பல்கலைக் கழகம் (Lavel University), மாண்டிரீல் பல்கலைக் கழகம் (University of Montreal) ஆகியனவும் குறிப்பிடத் தக்கவை.

கனடாவின் மிகப்பெரிய இருமொழிவழிப் (ஆங்கிலம், பிரெஞ்சு மொழி) பல்கலைக் கழகம் ஒட்டாவாப் பல்கலைக் கழகம் (University of Ottawa) ஆகும். இலேவல் பல்கலைக் கழகம் கனடாவில் மிகப் பழமையானது. இது கி.பி. 1663-இல் ஏற்படுத்தப்பட்டது. எஸ்.த.

கனம் கிருட்டிண ஐயர்: இவர் கி. பி. 19-ஆம் நூற்றாண்டின் முற்பகுதியில் வாழ்ந்தவர். இவர் பரம்பரையினர் அனைவருமே இசைக்கலைஞராக விளங்கினர். இவர் திருச்சி மாவட்டம் உடையார் பாளையம் வட்டத்திலுள்ள திருக்குன்றம் என்னும் ஊரில் பிறந்தவர். இளமையில் தம் தந்தை இராம சாமி ஐயரிடம் முறையாக இசைபயின்றார். பின்னர்த் தஞ்சை அரசவைக் கலைஞரான பச்சைமிரியன் ஆதிப்பையரிடம் இசை பயின்று தனது இசைக் கலையை வளமாக்கிக்கொண்டார்; தஞ்சையில் அரசவைக் கலைஞரானார். அப்போது தஞ்சையை மராட்டிய மன்னர் அமரசிம்மன் ஆட்சிசெய்துகொண்டிருந்தார். அக்காலம் பொப்பிலி சமசுதானத்திலிருந்து தஞ்சை வந்த 'கனம்' கேசவையாவின் இன்னிசை நிகழ்ச்சி தஞ்சை அரசவையில் நடைபெற்றது. அதைக் கேட்ட மன்னரும் அவையோரும் மகிழ்ந்தனர். கனம், நயம், தேசிகம் என்னும் இசை மரபுகளில் 'கன' மார்க்கத்தைப் பாடிப் புகழ்பெற்றவர் 'கனம்' கேசவையா.

கனம் பாடுவதென்பது மூலாதாரத்திலிருந்து கம்பீரமான ஒலியை உண்டாக்கிப் பாடுவது. இம்முறையில், பாடத் தொடங்கும்போதே அந்த ஒலி ஊங் (ஹூங்) கார ஒலியுடன் எழுமென்றும், அது சிங்கத்தின் முழக்கம் போலிருக்குமென்றும், ஆரோகண அவரோகணத்தில் பலவகையான இசை விகற்பங்கள் (சங்கதிகள்)வருமாறும் அங்கசேட்டைகள் இல்லாமலும் பாடவேண்டுமென்றும் கூறுவர். இத்தகைய இசைமரபு அச்சமயம் தமிழகத்திலிருந்து மறைந்த நிலையிலிருந்தது. மன்னரின் விருப்பப்படி கிருட்டிண ஐயர் அந்த இசைமரபை முறையாகக் கேசவையாவிடம் கற்றார். முறைப்படி பயிற்சி செய்து, தஞ்சை அரசவையில் 'தோடி' போன்ற கனராகங்களைக் கனமார்க்கத்தில்பாடி அனைவரின் பாராட்டையும் பெற்றார். 'கனம்' கேசவையாவே இவரை வியந்து பாராட்டினாராம். அன்று தொடங்கி இவர் 'கனம் கிருட்டிண ஐயர்' என்று அழைக்கப்பெற்றார். தஞ்சை, உடையார்பாளையம் ஆகிய இடங்களில் அரசவைக் கலைஞராக விளங்கினார்.

இவர், தமிழில் இசைப்பாடல்களை இயற்றும் வல்லமை பெற்றவர். இவர்தம் இசைப்பாடல்கள் அந்த அந்த இராகங்களின் உயிர்நிலைகளை(மூர்ச்சை) எடுத்துக் காட்டுவதற்கு ஏற்றபடி அமைந்திருக்கும்; உலக வழக்குச் சொற்களும், எளிய நடையும் குறைந்த பதங்களும் கொண்டவை. இவர் பாடல்களில் இயற்றமிழிலக்கண அமைதியைக் காட்டிலும் இசைப்போக்கிற்கு ஏற்ற சொற்கள் மிகுதியாக அமைந்திருக்கும்; இன்பச் சுவை மிகுந்த பாடல்களே அதிகம்; அத்துவிதப் பாடல்களும், மனத்திற்கு அறிவுரை கூறும் நீதிப்பாடல்களும் சிலவுண்டு. திருத்தலப் பாடல்களில் அந்த அந்தத் தலங்களுக்குரிய சிறப்புச் செய்திகளைஅப்பாடல்களில்அமைத்துப்பாடியுள்ளார்.

வேலர்', 'முத்துவேலர்', 'முருகேசர்' போன்றமுருகப் பெருமானின் பெயர்களையே இவர் தன் பாடல்களில் முத்திரையாக வைத்துள்ளார். ஒரே ஒரு பாடலில் 'கானலோலனே கனம் கிருட்டிணனுடன்' என்று சிறப்பு அடையோடு கூடிய தம் இயற்பெயரையும் குறித்துள்ளார்.

இவரை ஆதரித்தவர்களுள் குறிப்பிடத் தக்கவர்கள், தஞ்சை மன்னர்களான அமரசிம்மன், சரபோசி ஆகியோரும், உடையார்பாளையம் குறுநிலமன்னர்களான கச்சிரங்க உடையார், கச்சி கலியாணரங்கர் ஆகியோரும், பெருநிலக்கிழார் கவித் தலம் இராமபத்திரமூப்பனார் ஆகியோருமாவர். சங்கீத மும்மூர்த்திகளுள் சத்குரு தியாகராசசுவாமிகளை இவர் சந்தித்துள்ளார் என்பது தெரிகிறது.

மிகவும் அருமையானதும், மற்றவர்களால் கைவிடப்பட்டதுமான 'கனம்' என்னும் இசைமரபைத் தமிழகத்திற்கு மீட்டுத் தந்தவர் இவராவார். இவரால் 'கனமார்க்கத்தின்' இன்னிசை இனிமையைத் தமிழக மக்கள் உணர்ந்து இன்புற்றனர். இவர் 60 ஆண்டுகளுக்குமேல் வாழ்ந்தார். எம்.சீ

கனரகத் தொழில்கள் ஒரு நாட்டின் பொருளாதார முன்னேற்றத்தில் சிறப்பிடம் வகிக்கின்றன. கனரகத் தொழில்களின் (Heavy Industries) வளர்ச்சியை அடிப்படையாகக் கொண்டு பிற தொழில்கள் வளர்ச்சியுறும். இத்தொழில்களைத் தொடங்க மிகையான மூலதனம் தேவைப்படுகிறது. மூலதனத்தை (Capital) மிகுதிப்படுத்துவதன் மூலமே கனரகத் தொழில்களை உருவாக்க முடியும். கனரகத் தொழில்களின் வளர்ச்சியைப் பொறுத்தே ஒரு நாட்டின் துரிதப் பொருளாதார முன்னேற்றம் வரையறுக்கப்படுகிறது. பல நூற்றாண்டுகளாக வேளாண்மையை நம்பியிருந்த அமெரிக்கா, இங்கிலாந்து, உருசியா, சப்பான் போன்ற நாடுகள் தலைசிறந்த தொழில் வளர்ச்சியடைந்த நாடுகளாக மாறியதற்குக் கனரகத் தொழில்களின் வளர்ச்சி முக்கிய காரணம் ஆகும்.

சிறப்பியல்புகள்: கனரகத் தொழில்களின் வளர்ச்சி ஒரு நாட்டின் பொருளாதார முன்னேற்றத்திற்குத் தேவையான அடிப்படை வசதிகளை உருவாக்குகிறது. இத்தொழில்களில் உற்பத்தியாகும் இரும்பு, எஃகு, நிலக்கரி, பொறியியல் பொருள்கள் முதலியன பிற தொழில்களுக்கு மூல வளமாகப் பயன்படுகின்றன. துரித வேளாண்மை வளர்ச்சிக்குத் தேவையான கருவிகளைக் கனரகத் தொழில்கள் உற்பத்தி செய்கின்றன. இத்தொழில்களைச் சார்ந்து பல சிறு தொழில்கள் வளர்ச்சியடைவதால் வேலைவாய்ப்புகள் பெருகுகின்றன. அவை கல்வியறிவு பெறாதவர், கல்வி கற்றோர், தொழில்நுட்பத் தொழிலாளர் ஆகியோருக்கு வேலைவாய்ப்புகளை அளிக்கின்றன. கனரகத் தொழில்களின் வளர்ச்சி ஒரு நாட்டின் துரித மூலதனத் திரட்சிக்கு உதவுகிறது. மூலதனத் திரட்சி வீதம் கூடினால், முதலீட்டின் அளவு கூடும். முதலீட்டின் அளவு கூடினால், நாட்டின் பொருளாதார முன்னேற்றம் விரைவில் ஏற்படும்.

இட அமைப்பு; கனரகத் தொழில்கள் எங்கு ஏன் அமைக்கப்படுகின்றன என்பவை பற்றி ஆல்பிரடு வெபர் (Alfred Weber), சார்செண்டு (Sargant Florence) ஆகியோர் உருவாக்கிய கோட்பாடுகள் முதலாளித்துவ நாடுகளுக்கு மட்டுமே உகந்ததாக விளங்குகின்றன. வளர்ந்து வரும் திட்டமிட்ட சமத்துவப் பொருளாதார அமைப்புடைய நாடுகளில் இக் கோட்பாடுகள் செயற்படா. இ.எம். ஊவர் (E.M. Hoover) பருவம், காலச் சுழற்சி, தொழில் அமைப்புப் போன்ற காரணிகள் தொழில்கள் அமையும் இடத்தை வரையறுக்கின்றன எனக் கூறியுள்ளார். இக்கால அரசுகள் நாட்டின் ஒருங்கிணைந்த முன்னேற்றத்தைக் கருத்திற் கொண்டு, தொழில்கள் அமையும் இட ஒதுக்கீடு அதிகாரத்தைத் தம் கட்டுப்பாட்டின் கீழ் வைத்துள்ளன.

இந்தியாவில்: தொழில் வளர்ச்சிக்கு இரும்பு, எஃகுத் தொழில் இன்றியமையா அடிப்படையாக உள்ளது. இரும்பு எஃகுத் தொழிலின் வளர்ச்சியைப் பொறுத்தே பொறியியல், இயந்திரத் தொழில்கள் போன்றவற்றின் வளர்ச்சி வரையறுக்கப்படுகிறது. சே.என். தாட்டா(J.N. Tata) தனியார் துறையில் 1908-ஆம் ஆண்டு முதன் முதலில் சாம்செட்பூரில் இரும்புத் தொழிற்சாலை ஒன்றை நிறுவினார். அந்த ஆலைக்குப் பக்கத்தில் 40 முதல் 80 மைல் தூரத்திற்குள் அமைந்துள்ள பல வளமான நிலக்கரிச் சுரங்கங்கள் இதன் துரித வளர்ச்சிக்கு முக்கிய காரணமாயின. குருமாகிசானி, சூலைப்பாட்டு, பாதம்பகர், நேமுண்டி ஆகிய இடங்களில் உள்ள சுரங்கங்களில் இருந்து இவ் ஆலைக்கு இரும்புத் தாதுப் பொருள்கள் வருகின்றன. நேமுண்டிச்சுரங்கம் 160 முதல் 176 கி. மீ. நீளத்துடன் ஆசியாவிலேயே பெரிய இரும்புத்தாதுச் சுரங்கமாக விளங்குகிறது. பொதுவாக இரும்புத் தாதுச் சுரங்கமும், நிலக்கரித் தாதுச் சுரங்கமும் அருகருகே இருந்தால் உற்பத்திச் செலவு குறைவாக இருக்கும்.

இரண்டாம் ஐந்தாண்டுத் திட்டக்காலத்தில் பொதுத் துறையில் உரூர்கேலா (ஒரிசா), பிலாய் (பீகார்), துர்காப்பூர் (மேற்கு வங்காளம்) போன்ற இடங்களில் மூன்று பெரிய இரும்புத் தொழிற்சாலை

கள் தொடங்கப்பட்டன. பின்னர்ப் பீகாரில் பொகாரோ என்னும் இடத்தில் பொதுத் துறையில் மிகப்பெரிய இரும்பு, எஃகுத் தொழிற்சாலை ஒன்று நிறுவப்பட்டது. ஐந்தாம் திட்டக் காலத்தில் விசய நகர் (கருநாடகம்), விசாகப்பட்டினம் (ஆந்திரம்) சேலம் (தமிழ்நாடு) ஆகிய இடங்களில் மூன்று சிறு இரும்புத் தொழிற்சாலைகள் நிறுவப்பட்டன. இத் தொழிற்சாலைகளின் வளர்ச்சி இந்தியத் தொழிற் புரட்சிக்குச் சிறந்த அடிக்கல்லாக உறுதிப்பட்டது.

இந்தியாவில் எஃகு உற்பத்தி பெருகியிருந்தாலும் உலகின் எஃகு உற்பத்தியில் இந்தியாவின் பங்கு 1.1 விழுக்காடேயாகும். தனி ஆள் (Per Capita) பயன் படுத்தும் எஃகு அளவு இந்தியாவில் 16 கிலோ கிராம். அதுவே அமெரிக்காவில் 685 கிலோ கிராமாகவும், உருசியாவில் 482 கிலோ கிராமாகவும், மேற்குச் செருமனியில் 579 கிலோ கிராமாகவும், சப்பானில் 494 கிலோ கிராமாகவும் உள்ளது. இந்திய இரும்பு, எஃகுத் தொழிலை வளப்படுத்தவும், பெருக்கவும் மைய உருக்கு அமைச்சகம் இந்திய உருக்கு நிறு வனத்தை (Steel Authority of India) நிறுவியுள்ளது. இந்நிறுவனம் இரும்பு, எஃகுத் தொழிலின் வளர்ச்சிக் கான 25 ஆண்டுக்கால வளர்ச்சித் திட்டத்தை உரு வாக்கிச் செயற்படுத்தி வருகிறது.

பொறியியல் தொழில்கள்: பொறியியல் தொழில் களின் வளர்ச்சியை நாட்டின் தொழிற்றுறை முன் னேற்றத்திற்கான முதுகெலும்பிற்கு ஒப்பிடலாம். இதன் வளர்ச்சி தொடக்க காலத்தில் குறைவாகவே இருந்தது. நுகர்பொருள்களை உற்பத்தி செய்யும் பஞ்சு ஆலைகள், சர்க்கரை ஆலைகள், சணல் ஆலை கள் ஆகியவை துரிதமாக வளரத் தொடங்கின. பின் னர்ப் பொறியியல் தொழில்கள் விரைவாக வளர்ந் தன. தாட்டா இரும்பு, எஃகுத் தொழிற்சாலை தொடங்குவதற்கு முன்பு அனைத்துப் பொறியியல் பொருள்களும் அயல்நாடுகளிலிருந்து வந்தன. அக் காலத்தில் ஏற்படுத்தப்பட்ட பொறியியல் நிறுவனங் கள் பிரைத் வெயிட்டு, பர்ன் (Braithwaite, Burn), செசாப்பு (Jessop) ஆகிய நிறுவனங்கள் ஆகும். இவை மூன்றும் கல்கத்தா நகரைச் சுற்றி நிறுவப்பட்டன.

இந்திய ஐந்தாண்டுத் திட்டங்களில் அளிக்கப் பட்ட ஊக்குவிப்புகளினால் பொறியியல் தொழில்கள் பெருகின. இந்தியாவின் பொறியியல் பொருள்கள் 1947-48-இல் உருபாய் 2 கோடி அளவுக்கு ஏற்றுமதி செய்யப்பட்டன. பொறியியல் பொருள்களின் ஏற்றுமதி 1974-75-இல் உரூ.353 கோடி அயற் செலாவணியை ஈட்டியது. இந்தியப் பொறியியல் பொருள்கள் 1986-இல் 150க்கும் மேற்பட்ட வகை களில் ஆசியா, ஆப்பிரிக்கா, அமெரிக்கா, மேற்குச் செருமனி, இங்கிலாந்து போன்ற நூற்றுக்கும் மேற் பட்ட பன்னாட்டு அங்காடிகளுக்கு ஏற்றுமதி செய் யப்பட்டன. டீசல் (Diesal) எந்திரங்கள், பேருந்து, அதற்கு வேண்டிய கருவிகள், மிதிவண்டிகள், எந்திரங் கள், மின்சாரக் கருவிகள், மின்சார மோட்டார்கள், கன மின்சாரக் கருவிகள், பலவகைப்பட்ட இலகு எந்திரப் பொருள்கள் ஆகியவை ஏற்றுமதி செய்யப் படுகின்றன.

பொறியியல் தொழிலை எந்திரப் பொறியியல், மின்சாரப் பொறியியல் என இருவகையாகப் பிரிக்க லாம். வாகன ஊர்திகள், வாணிக ஊர்திகள், எஃகு வார்ப்புகள், டீசல் எந்திரங்கள், இரயில்வே பெட்டி கள், சாலை உருளைகள், எந்திரக் கருவிகள் ஆகியவை கனரக எந்திரப் பொறியியற் பொருள்கள் ஆகும்.

கனரகத் தொழில் எந்திரங்கள்: கனரகத் தொழில் எந்திரங்கள் உற்பத்தி செய்யக் கனரக எந்திரத் தொழில் நிறுவனம் ஒன்று இராஞ்சியில் 'காடியா' என்னுமிடத்தில் நிறுவப்பட்டுள்ளது. இத் தொழிற்சாலை 80,000 கண்டி (Tonnes) எந்திரங்களை உருவாக்கும் உற்பத்தித் திறன் கொண்டது. மேற்கு வங்காளத்தில் சித்தரஞ்சன் தானியக்க எந்திர உற் பத்தி (Locomotive Works) நிறுவனமும், தாடா பொறியியல் தானியக்க எந்திர நிறுவனமும், புகை வண்டிக்குத் தேவையான எந்திரங்களை உற்பத்தி செய்கின்றன.

ஒருங்கிணைந்த இரயில் பெட்டிகளை உற்பத்தி செய்யும் நிறுவனம் தமிழ்நாட்டில் பெரம்பூரில்நிறுவப் பட்டுள்ளது. இந்துசுத்தான் எந்திரத் துணைக் கருவி உற்பத்தி (Hindustan Machine Tools) நிறுவனம் பெங் களூரில் நிறுவப்பட்டுள்ளது. இந்நிறுவனம் பொருள் களை உற்பத்தி செய்வதோடு, தொழிற்கூடங் களை நிறுவிச் சிறுதொழில் முனைவோர்களுக்குச் சிறு துணைக் கருவிகள் உற்பத்தி செய்யும் தொழில் நுட்பத்தையும் பயிற்றுவிக்கிறது. பாரத கனரகமின் சார நிறுவனம் (Bharath Heavy Electrical Limited) 1960-61-இல் நிறுவப்பட்டது. பிற பெரும் தொழிற் சாலைகளுக்கு வேண்டிய கனகொள்கலன்களை (Turbines) உற்பத்தி செய்வதே அதன் நோக்கம். அதன் பிரிவுகள் போபால் (இராசசுத்தான்), அரித்து வார் (உத்தரப் பிரதேசம்), இராமச்சந்திரபுரம் (ஆந்திரம்), திருச்சிராப்பள்ளி (தமிழ்நாடு), இராணிப் பூர் போன்ற இடங்களில் உள்ளன. குறிப்பாக திருச் சியில் உள்ள கொதிகலன் தொழிற்சாலை பல உலக நாடுகளின் கொதிகலன் தேவைகளை நிறைவு செய் கிறது. வளர்ந்து வரும் மோட்டார் தேவையும், பஞ்சு

ஆலை, சர்க்கரை ஆலை, சிமிண்டு ஆலைகளின் வளர்ச்சியும், மூலதனம் செறிந்த தொழில்களின் விரிவாக்கமும் கனரகத் தொழில்களின் வளர்ச்சியைத் துரிதப்படுத்துகின்றன. பொறியியல் கனரகத் தொழில்களின் குறிப்பிடத்தக்க வளர்ச்சி இந்தியாவின் தொழில் முன்னேற்றத்திற்குச் சிறந்த அடிப்படையாக விளங்குகிறது.

சிமிண்டுத் தொழில்: இந்தியச் சிமிண்டுத் தொழிலில் உரூபாய் 286 கோடி மூலதனமாக வைக்கப்பட்டுள்ளது. சிமிண்டுத் தொழிற்சாலைகளின் உற்பத்தி மதிப்பு உரூபாய் 110 கோடியாகும். இந்தியாவில் பிற எந்தத் தொழிலுக்கும் சிமிண்டுத்தொழிலில் உள்ள அளவிற்கு உரிமையும் கட்டுப்பாடும் மையப்படுத்தப்படவில்லை. மொத்தம் உள்ள 55 சிமிண்டுத் தொழிற்சாலைகளில் 13 தொழிற்சாலைகள் ஒருங்கிணைந்த சிமிண்டு நிறுவனத்திலும் (Cement Corporation of India), 6 தொழிற்சாலைகள் தால்மியா செய்கிந்து (Dalmia-Jaihind) நிருவாகத்திலும், 8 சிமிண்டுத் தொழிற்சாலை பொதுத்துறையிலும் உள்ளன.

மூலதன உற்பத்தி விகிதம் சிமிண்டுத் தொழிலில் உயர்வாக உள்ளது. இங்கிலாந்துச் சிமிண்டுத் தொழிலோடு ஒப்பிடும்பொழுது, இந்தியச் சிமிண்டுத் தொழிலில் ஒரு தொழிலாளிக்கு உரூபாய் 25,000 முதலீடு செய்யப்படுகிறது. இங்கிலாந்தில் ஒரு தொழிலாளிக்கு உரூபாய் 41,000 முதலீடு செய்யப்படுகிறது. அசாம், மேற்கு வங்காளம், காசுமீர் ஆகிய மூன்று மாநிலங்கள் தவிரப் பிற அனைத்து மாநிலங்களிலும் சிமிண்டுத் தொழிற்சாலைகள் பரவலாக அமைந்துள்ளன.

பிற நாடுகளோடு ஒப்பிடும்பொழுது இந்தியாவில் தனி ஆள் பயன்படுத்தும் சிமிண்டு அளவு குறைவாக உள்ளது. அது இந்தியாவில் 26 கிலோகிராமாகவும், மேற்குச் செருமனியில் 563 கிலோகிராமாகவும், சப்பானில் 365 கிலோகிராமாகவும், அமெரிக்காவில் 342 கிலோகிராமாகவும், இங்கிலாந்தில் 365 கிலோகிராமாகவும் உள்ளது.

இரசாயனத் தொழில்கள்: தொழிற்றுறை வளர்ச்சிக்குப் பொறியியல் தொழில்களுக்கு அடுத்த இடத்தை இரசாயனத் தொழில்கள் பெறுகின்றன. பல மூலவளங்களைப் பகுத்துச் சுத்தம் செய்யவும் நுகர்பொருள்களை உற்பத்தி செய்யவும் இத்தொழில் இன்றியமையாததாகும். கனமான இரசாயனப் பொருள்களில் கந்தக அமிலம் மிக முக்கியமானது. கந்தக அமிலம் நேரடியாகப் பல அமிலங்கள் உற்பத்தி செய்யப் பயன்படுகிறது. வேளாண்மை, தோல் பதனிடுதல், இரும்பு, எஃகுத் தொழில், எண்ணெய் சுத்தம் செய்யும் தொழில், வெடிகுண்டுகள் செய்தல், துத்தநாகக் கந்தகிபோன்ற, தொழில்களில் கந்தக அமிலம் மறைமுகமாகப் பயன்படுகிறது.

இந்தியாவில் கி.பி.19-ஆம் நூற்றாண்டின் இறுதியில் இத்தொழில் வேரூன்றத் தொடங்கியது. டி. வால்டி (D.Waldie)வணிகக்குழு, வங்காள இரசாயனத் தொழில், சென்னைப் பாரி நிறுவனம் போன்ற நிறுவனங்கள் இத்தொழிலின் முன்னோடிகளாகும். கந்தக அமிலங்கள் மிகையாகக் கிடைக்கும் இடங்களுக்கு அருகே இத்தொழிற்சாலைகளை அமைப்பதே சாலச் சிறந்ததாகும். இத்தொழிலுக்கு மிகவும் முக்கியமான மூலப் பொருள் கந்தகம் ஆகும். உள்நாட்டில் கந்தக அளிப்புக் குறைவாக இருந்ததால் பல்லாண்டுக் காலமாகக் கந்தகம் சப்பானிலுள்ள சிசிலி என்னும் இடத்திலிருந்து இறக்குமதி செய்யப்பட்டது. சில தொழில் அதிபர்கள் கந்தகத்தை அமெரிக்கா, இத்தாலி, சாவா போன்ற இடங்களிலிருந்து இறக்குமதி செய்தனர். இப்போது அமெரிக்காவிலிருந்து கந்தகம் இறக்குமதி செய்யப்படுகிறது. இந்தியத் தொழில்கள் 1960-61-இல் 2,00,000 கண்டி (Tonnes) கந்தக அமிலத்தைப் பயன்படுத்தின. மூன்றாம் திட்டத்தின் இறுதியில் இந்தியாவில் ஆண்டொன்றுக்கு 5,37,000 கண்டி கந்தக அமிலம் பயன்படுத்தப்பட்டது. மேலும் ஆண்டொன்றுக்கு உரூ. 7 கோடி முதல் 8 கோடி வரை மதிப்புள்ள கந்தக அமிலம் இறக்குமதிசெய்யப்படுகிறது. இத்தொழிலை வளர்ச்சியடையச் செய்யவும் அயல்நாட்டை நம்பியிருப்பதைத் தவிர்க்கவும் தீவிர முயற்சிகள் எடுக்கப்படுகின்றன.

இந்தியாவில் கந்தகப்படிவ வளங்கள் அரிதாக உள்ளன. பீகாரில் அம்பீசார் என்னுமிடத்தில் மிகையான அளவில் கந்தகக்கல் (Pyrites) என்ற தாது எடுக்கப்பட்டுள்ளது. உலகிலேயே கந்தகக்கல் தாதுக்களைப் பயன்படுத்திக் கந்தகம் உற்பத்தி செய்யும் தொழிற்சாலை நார்வேயில் உள்ள ஓர்க்லா (Orkla) உலோக நிறுவனம் ஆகும். அம்பீசாரில் எடுக்கப்பட்ட 500 கண்டி கந்தகக்கல் தாதுக்கள் நார்வே தொழிற்சாலையில் ஆய்வு செய்யப்பட்டன. வாணிக நோக்கத்துடன் கந்தகக்கல் தாதுக்களைப் பயன்படுத்திக் கந்தகம் உற்பத்தி செய்யலாம் என்று நிரூபிக்கப்பட்டது. நார்வே நாட்டுத் தொழில்நுட்ப உதவியுடன் 1968-69-ஆம் ஆண்டு 2,40,000 கந்தகக்கல் தாதுக்களைப் பயன்படுத்தி நாளொன்றுக்கு 400 கண்டி கந்தகம் உற்பத்தி செய்யும் தொழிற்சாலை சிந்திரியில் நிறுவப்பட்டது. கருநாடகத்தில் சிடால் துர்கு என்னுடமித்தில் 25 முதல் 30 விழுக்காடு கந்தகம்

உள்ளடக்கிய 1.5 மிலியன் கண்டி கந்தகக்கல் தாதுக்கள் இருப்பதாகக் கண்டுபிடிக்கப்பட்டுள்ளது.

இந்தியாவில் கந்தக அமிலத்தின் தேவை பெருகிக் கொண்டே செல்கிறது. அதன் தேவை 1960-61-இல் 5,98,000 கண்டியாகவும், 1965-66-இல் 12,44,000 கண்டியாகவும், 1978-79-இல் 32,00,000 கண்டியாகவும் இருந்தன. உரத் தொழிற்சாலைகள், இரும்பு, எஃகுத் தொழிற்சாலைகள், அலுமினியத் தொழில்கள், இரயான் இழை உற்பத்தி செய்யும் தொழிற்சாலைகள் ஆகியவை கந்தக அமிலத்தை மிகையான அளவில் பயன்படுத்துகின்றன. இந்தியாவில் 69 கந்தக அமிலம் உற்பத்தி செய்யும் தொழிற்சாலைகள் உள்ளன. கந்தக அமில உற்பத்தி 1973-இல்13.30 இலட்சம் கண்டியாகவும், 1974-இல் 14.33 இலட்சம் கண்டியாகவும், 1975-இல் 13.77 இலட்சம் கண்டியாகவும் இருந்தன.

உரத் தொழில்கள்: உரத் தொழில், இரசாயனத் தொழில்களின் துணைத் தொழிலாகும். வேளாண்மைத் துறையில் மண்ணுக்கு வேண்டிய ஊட்டத்தை அளித்து அதனை வளப்படுத்த உரங்கள் பெரிதும் பயன்படுத்தப்படுகின்றன. தகுந்த அளவு உரம் உரிய நேரத்தில் பயன்படுத்தப்பட்டால் மண்ணின் உற்பத்தித் திறன் பெருகுகிறது; மண் அரிப்பும் தடுக்கப்படுகிறது. பசுமைப் புரட்சி வெற்றி பெறவும், உணவு உற்பத்தி பெருகவும் உரத்தொழில் வளர்ச்சி இன்றியமையாதது.

சாணம், தழை, உரங்களோடு வெடியம் (Nitrogen) பயன்படுத்தினால் உற்பத்தியைப் பெருக்கலாம் என அறிவியல் அறிஞர்கள் வலியுறுத்துகின்றனர். பொதுவாக இரசாயன உரங்கள் என்பவை வெடியம் எரியகி (Phosphate) சாம்பரம் (Potassiam) ஆகியவற்றைக் குறிக்கும்.

ஆசியாவிலேயே மிகப்பெரிய உரத்தொழிற்சாலை பீகாரில் உள்ள சிந்திரி உரத் தொழிற்சாலையாகும். இது 1947-இல் நிறுவப்பட்டு 1951-இல் உற்பத்தியைத் தொடங்கியது. கேரள மாநிலத்தில் ஆலப்புழைக்கு (Alwaye) அருகில் 1947-இல் திருவாங்கூர் உர இரசாயனத் தொழிற்சாலை நிறுவப்பட்டது. அது ஆண்டொன்றுக்கு 46,000 கண்டி கலச்சியம் கந்தகி (Ammonium Sulphate) உற்பத்தி செய்யும் திறன் கொண்டது.

பொதுத் துறையில் சிந்திரி, நங்கல் (Nangal), உரூர்கேலா, ஆலப்புழை, திராம்பே (Trombay), நெய்வேலி, கோரக்பூர், இராம்ரபு (Ramrab) ஆகிய இடங்களில் உரத் தொழிற்சாலைகள் உள்ளன. தனியார் துறையில் வாரணாசி, விசாகப்பட்டணம், குசராத்து, எண்ணூர் ஆகிய இடங்களில் உரத் தொழிற்சாலைகள் உள்ளன. இருப்பினும் இந்தியாவின் மொத்த உர உற்பத்தி, தேவைக்கும் குறைவாக உள்ளது. அதனால் உர நுகர்வானது இந்திய வேளாண்மையில் மிகக் குறைவாக உள்ளது. எனவே, உற்பத்தி-நுகர்வு இடைவெளியைப் போக்க அண்மைக் காலத்தில் அரசு பல நடவடிக்கைகளை மேற்கொண்டுள்ளது. பொதுத் துறையிலும் தனியார் துறையிலும் 10 க்கும் மேற்பட்ட உரத் தொழிற்சாலைகள் 7-ஆம் ஐந்தாண்டுத் திட்டக் காலத்தில் நிறுவப்பட்டுள்ளன. ந.து.

துணை நூல்கள்:

Kuchhal, S.C., Industrial Economy of India, Chaitanya Publishing House, Allahabad, 1980.

Sharma, T.S. and Chauron, S.D,. Industrial Economics, Dhiralal Agarwala and Company, Agra. 1981.

கனவு காண்பது மனித வாழ்வின் அன்றாட அனுபவமாகும். கனவிற் கண்ட பொருளை அறிந்து கொள்ள மனிதர்கள் பெரும் அக்கறை காட்டி வருகின்றனர். இக்காலத்தில் உளப்பகுப்பாய்வினர் கனவினைப் பற்றிப் பகுப்பாய்வு செய்து, கனவிற்கு விளக்கம் தரும் வகையில் சில கருத்துகளைத் தெரிவித்துள்ளனர். கனவு என்பது ஒருவரின் விருப்பங்களை நிறைவேற்றும் ஒரு வழியாகும் என்கிறார் பிராய்டு (Freud). சமூகத்திற்கு ஒவ்வாத விருப்பங்கள் அல்லது அதனைப் போன்ற எளிதில் நிறைவேற்ற முடியாதபிற விருப்பங்களை நனவுநிலையில் ஏற்றுக்கொள்ள முடிவதில்லை. சான்றாக, சிறையிலிருந்து கைதி வெளிவந்திட விரும்பினால் அவனால் அது முடிவதில்லை. அவனது விருப்பம் ஈடேறுவதில்லை. ஆனால், அது உள்ளத்துள் அமுக்கி வைக்கப்படுகின்றது. இவ்வாறு அமுத்திவைக்கப்பட்ட விருப்பங்கள் உள்ளத்துள் ஒரேயடியாக மறைந்து விடுவதில்லை; மாறாக அவை கனவாக வெளிப்படுகின்றன.

கனவின் வழியாக வெளிப்படுத்தப்படும் விருப்பங்கள் பாலுணர்வுத் தன்மையுனவாக இருக்கின்றன என்கின்றார் பிராய்டு. இத்தகைய வேட்டைகளைச் சமூகம் அனுமதிப்பதில்லை. எனவே, இவை கனவினை ஒரு கருவியாக்கிக் கொண்டு வெளிப்படுகின்றன. ஓர் இளைஞன் ஒரு பெண்ணைச் சந்தித்துப் பேசிக் காதல் கொள்ள விரும்பினால், சமூகக் கட்டுப்பாட்டின் அச்சத்தின் விளைவாக அவனால் அவ்வாறு செய்ய இயலுவதில்லை. எனவே, அவன் அவ்வேட்கைகளை

அடக்கி வைக்கின்றான். இந்த எண்ணம் அவன் மனத்தை விட்டு நீங்குவதில்லை. ஆனால் அது அவனது நனவிலி நிலைக்குச் சென்று விடுகின்றது. நனவிலி நிலையிலிருந்து அதனால் அப்படியே வெளிப்பட முடிவதில்லை. ஏனெனில் உள்மனத் தணிக்கை உறக்கத்தின்போதுகூட அவ்வாறு வெளிப்பட விடுவதில்லை. எந்த ஒரு திரைப்படமும் அது திரையிடப்படுவதற்கு முன்னதாக அரசின் தணிக்கைக்கு உட்படுவதைப் போல, அமுக்கி வைக்கப்பட்ட விருப்பங்கள் மீள்மனத்தின் (Super Ego) தணிக்கைக்குட்பட்ட பின்னரே கனவாக வெளிப்படுகின்றன.

நிகழ்கால வாழ்க்கைத் துன்பங்கள் மற்றும் சிக்கல்கள் பற்றிய ஒருவனின் நனவிலிநிலை மனப்பாங்கே கனவாக வெளிப்படுவதாகச் சுங்கு (Jung) என்பார் கருதுகின்றார். கனவாக வெளிப்படுவது நிறைவேற்றப்படாத எண்ணங்களே தவிரக் கனவிலி நிலை விருப்பங்களன்று என்பது உட்வொர்த்து (Woodworth) என்பாரின் வாதமாகும். தன்னிலையினை நிறுவுதலில் வெற்றியடையாதனவும் அதிகாரத்தன்மை ஊக்கிகளோடு தொடர்புடையனவுமான விருப்பங்களே கனவாக உருவெடுக்கின்றன என்பது அட்லர் (Adler) என்பாரின் கருத்தாகும். அமுக்கிவைக்கப்பட்ட விருப்பங்கள் தன்மையினால் வேறுபடினும், அமுக்கிவைக்கப்பட்ட விருப்பங்களின் வெளிப்பாடே கனவு என்னும் கருத்தினை அனைவரும் வலியுறுத்துவதைக் காணலாம்.

கனவு விருப்பங்களின் நிறைவேற்றமன்று. சில கனவுகள் பொருள் அற்றன; சில உடற்காரணங்களால் ஏற்படுவன; இன்னும் சில வாழ்க்கையின் குறிப்பிட்ட சில செயல்களுக்கான எதிரெதிர் செய்கைகளாகும். விருப்பங்களை நிறைவேற்றும் கனவுகளில் கூட எல்லா விருப்பங்களும் பாலுணர்வுத் தன்மையன என்றோ அதிகாரத் தன்மை ஊக்கிகள் பற்றியன என்றோ வாழ்வின் சிக்கல்கள் பற்றியனவென்றோ சொல்லுதற்கில்லை. கனவு ஒரு கூட்டுச் செயலாகும். சில கனவுகளில் சில ஊக்கிகள் ஒன்றுடன் ஒன்று மாறாட்டமாகின்றன. சில கனவுகள் முற்றிலும் முரண்பாடுடையனவாக இருக்கின்றன. எனவே, எல்லாக் கனவுகளும் விருப்பங்களின் நிறைவேற்றமே என்று சொல்வது ஒருதலையான கோட்பாகும்.

உளவாழ்வில் கனவுகள் இன்றியமையாத இடத்தினைப் பெற்றுள்ளன. அமுத்தி வைக்கப்பட்ட அல்லது தடுத்து நிறுத்தி வைக்கப்பட்ட, ஏமாற்றமடைந்த விருப்பங்கள் நனவிலி நிலையில் தங்கி நிற்கின்றன. இதுவே உள்ளுறை கனவுகளின் (Latent Dream) நிலையாகும். இத்தகைய வேட்கைகள் கனவாக வெளிப்படும்போது வெளிப்படு கனவு (Manifest Dream) எனப்படும். உள்ளுறை கனவினை வெளிப்படு கனவாக மாற்றும் செயல் கனவுப்பணி (Dream work) எனப்படும். இதில் விருப்பங்கள் பல்வேறு வழிகளில் வெளிப்படுகின்றன. அமுத்திவைக்கப்பட்ட, ஏமாற்றமடைந்த வேட்கைகளை வெளிப்படுத்துவதன் வாயிலாக ஒருவன் மன அமைதியினைப் பெறுகின்றான்.

கனவின் காரணமாகத் தன்னால் உறங்க முடிவதில்லை என்று ஒரு சராசரி மனிதன் சொல்லக் கேட்கலாம். ஆனால், கனவினாலேயே உறங்க முடிகின்றது என்கின்றார் பிராய்டு. சில நேரங்களில் உறக்கத்தின்போது தாக உணர்வு ஏற்படலாம். இது போன்ற நேரங்களில் கனவுகள் இல்லையெனில் உறங்கி இருக்க முடியாது. நிகழ்வது என்னவெனில், தண்ணீர் அருந்துவதைப் போல் கனவு காணும் போது, கனவில் கிடைக்கும் நீரின் உதவியால் சிறிது நேரத்திற்காவது அப்படியே உறங்கிக் கொண்டிருக்கலாம். ஆனால், அது தாகவிடாயைத் தணிக்க முடியாது போகும்போது, உறக்கத்திலிருந்து எழுந்து உண்மையாகச் சிறிது நீர் அருந்துகின்றனர். இது உடல்சார் தேவைக்கான ஒரு சான்றாகும். இதனைப் போலவே உளவேட்கைகளும் தன்மைகளும் கனவின் வாயிலாக நிறைவேற்றப்பட்டு, உறக்கம் தொடர்கின்றது. தேர்வு பற்றிய அச்சத்தினாலும் கவலைகளினாலும் பாதிப்பிற்குள்ளான ஒரு மாணவன் அதனைப் பற்றிக் கனவு கண்டுகொண்டே உறக்கத்தினைத் தொடர்கின்றான். கனவு மட்டும் இல்லாமலிருந்தால் அம்மாணவனால் உறங்க முடியாது. கனவில் இன்ப துன்ப வேட்கைகள் வெளிப்படுகின்றன. கனவு இல்லையெனில் இந்த உணர்வுகளும் வேட்கைகளும் பிறழ் நடத்தைகளாக வெளிப்பட்டு, அவை ஒருவனின் நல்லிணக்க நடத்தையில் பல்வேறு துன்பங்களை விளைவிக்கும். வேட்கைகளின் சிறிதும் துன்பமற்ற ஒரு வெளிப்பாடே கனவாகும். கனவினால் நேரமும் வீணாவதில்லை; துன்பமும் ஏற்படுவதில்லை; நல்லிணக்க நடத்தையிலும் சிக்கல் ஏதொன்றுமில்லை.

உளப்பகுப்பாய்வில் கனவுப் பகுப்பாய்வு வாயிலாகப் பலவித பிறழ்நிலைத் தன்மைகள் கண்டறியப்படுகின்றன. இத்தகைய ஆய்வில் தடையிலா இயைபு (Free Association) முறை பெரிதும் பயன்படுகின்றது. இதில் ஒருவன் தன் பகுத்தறிவினைப் பயன்படுத்தாது, கனவு நிகழ்ச்சிகளுடன் சில கருத்துகளைத் தொடர்புபடுத்திப் பார்க்கின்றான். இத்தகைய தொடர்புபடுத்தல் அவனிடத்தே உள்ள நனவிலி நிலைக் காரணிகளைக் காட்டுவதாகும். இதனைக் கொண்டு அவனது உளப்பிறழ் வினைகளைக் கண்டு பிடித்திட முடியும்.

கி.இரா.

கனவுப் பகுப்பாய்வு: கனவுகளை ஆராய்வதென்பது உளப் பகுப்பாய்வு முறைகளுள் ஒன்றாகும். இது நோயாளியின் நனவிலி ஊக்கிகளை விளங்கிக் கொள்ளப்பயன்படுகிறது. உறக்கத்தில் நனவிலி ஊக்கிகள் தூண்டப்படும்போது அவற்றை நோயாளியின் மனத்தணிக்கை அல்லது உள்கட்டுப்பாடு முறையினால் ஒதுக்கிடவோ ஆழத்திற்கு அழுத்திடவோ முடிவதில்லை. நனவிலி ஊக்கிகள் கனவின் வெளிப்படு கருப்பொருளாக (Manifest Dream-content) மாற்றப்படுகின்றன.மேலும்,அவற்றைத் திருப்திப்படுத்தவும் முயற்சி நடக்கின்றது. உறக்கத்தில் இவையெல்லாம் நிகழினும் உறக்கம் கலைவதில்லை. கனவு கண்டவர் கனவினைப் பற்றிச் சொல்கின்ற வருணனையே கனவில் வெளிப்படு கருப்பொருளாக எடுத்துக் கொள்ளப்படுகின்றது. கனவின் வெளிப்படு கருப்பொருளின் அடிப்படையில் சிகிச்சையாளரும் நோயாளியும் நனவிலி ஊக்கிகளையும் அவற்றின் மூலகாரணங்களையும் கண்டறிய முற்படுகின்றனர். இம்முறை நோயாளி தன் நனவிலி ஊக்கிகளைச் சிறப்பாகக் கட்டுப்படுத்திட உதவுகின்றது.

கனவுகளை விவரித்தலின் வாயிலாக எண்ணற்ற விருப்பங்களையும், மனப்போராட்டங்களையும், அடிமனத்திற்குத் தள்ளப்பட்ட எண்ணங்களையும், சாதாரண நனவு நிலைக்குக் கொண்டுவர முடியாத எண்ணங்களையும் ஆவல்களையும் வெளிப்படுத்திட இயலும். கனவு நிகழும்போது ஒருவரின் அடிமனம் (Unconscious-mind) செயற்படுகின்றது. இந்நிகழ்ச்சியின்போது அடிமனம் தன் நிலையில் கட்டுப்பாடற்றுக் காணப்படுகின்றது. ஆனால், அதன் காரணமாகக் கனவிற்கு எத்தகைய தணிக்கையும் இல்லையென்று கருதுவதற்கில்லை. அதற்கு முற்றிலும் மாறான கருத்துகளைப் பிராய்டு (Freud) தம் கனவுப் பகுப்பாய்வில் குறிப்பிட்டுள்ளார். அத் தணிக்கை ஒரு குறிப்பிட்ட வகையான வெளிப்பாட்டினை மட்டுமே நனவுநிலைக்கு உட்படுத்துகின்றது. அத்தகைய தேவைகளுக்கு ஒத்தமையும் வகையில் அடிமனத்து ஊக்கிகள் தன்னிறைவு அடையும் பொருட்டுச் சில ஒத்துக் கொள்ளக் கூடியதான முறைகளை மேற்கொள்கின்றன. அதன் காரணமாகத்தான் கனவின் வெளிப்படு பொருள்களும் மறை பொருள்களும் மாறுபடுகின்றன. கனவின் மறைபொருளினை வெளிப்படுத்தும் வகையில் அதன் வெளிப்படு பொருளினை உணர்ந்து கொள்ளுதல், வகைப்படுத்திக் கொள்ளுதல் என்பன கனவுப் பகுப்பாய்வின் செயலாகும்.

கனவுப் பகுப்பாய்வில் மனநோயாளி தன் கனவினை உண்மை நிலையுடன் ஒப்பிட்டுப் பார்க்கத் தூண்டப்படுகின்றான். தன் கனவில் வரும் மனிதர்கள், பொருள்கள், நிகழ்ச்சிகள் முதலானவற்றை முறையே அவற்றிற்குப் பொருத்தமான மனிதர்கள், பொருள்கள், நிகழ்ச்சிகளுடன் மனநோயாளி தன் கனவுநிலையில் தொடர்பு படுத்திப் பார்ப்பதில் எவ்விதமான தயக்கமும் இருக்கக்கூடாது. கனவின் பொருளுக்குப்பின் ஏற்படும் அவற்றுடன் தொடர்புடைய கருத்துகளை எவ்விதமான தருக்கமுறை அல்லது கருத்துக் குறுக்கீடுமின்றி ஒத்துக் கொள்ள வேண்டும். நோயாளி எவ்வளவுதான் விரும்பினாலும் அதற்கு மாறாக அடிமனத் தணிக்கைக்கு எதிர்ப்பு இருப்பதைத் தவிர்க்க முடியாது. அதனால், கனவினைப் பகுத்தாய்வதற்கு நீண்ட காலம் ஆகின்றது.

கனவுப் பகுப்பாய்விற்குப் பல தடைகள் நேரிடும். சில நேரங்களில் நோயாளி தன் கனவினைப் பாதியிலேயே நிறுத்திக் கொள்ளக்கூடும் அல்லது கனவிற்குப் பின் எதனையும் தொடர்புபடுத்திப் பார்க்க முடியாமல் போக நேரிடும். வேறு சில சமயங்களில் முரண்பாடான தன்மையில் பேச நேரிடும் அல்லது இந்தக் கனவுப் பகுப்பாய்வில் உற்சாகம் இழந்து, பகுப்பாய்வாளரிடம் கோபமடைந்து பேசக் கூடும். அதன் காரணமாகப் பகுப்பாய்விற்குக் குறிக்கப்பட்ட நேரத்திற்கு மனநோயாளி வந்து சேராமற் போகலாம். அப்போது தாம் முற்றிலும் குணமடைந்து விட்டதாகக் கூறிவிடலாம். பகுப்பாய்விற்கு நோயாளி காட்டும் எதிர்ப்பு அவனது அடிமனத்தில் புதைந்து கிடக்கின்ற முரண்பாடுகள் பற்றி அவன் மிகவும் விழிப்புடன் இருப்பதைப் புலப்படுத்தும். முரண்பாடுகளை எதிரேற்றுச் சமாளிப்பதற்குப் பதிலாக, அச்சூழ்நிலையினைத் தவிர்க்கும் நோக்கில் ஏதேதோ போக்குகளைத் தேடிப் பிடித்திடுவான். அந்தச் சமயங்களில் நோயாளியின் ஒத்துழையாமைக்கான காரணங்களை அவனிடமே கேட்டறிந்து கொள்வது, அவனது ஒத்துழைப்பினைப் பெற ஒரு நல்ல வாய்ப்பாகும்.

நோயாளிக்கும் பகுப்பாய்வாளருக்கும் இடையே உணர்ச்சி மயமான ஓர் உறவினைக் கனவுப் பகுப்பாய்வு தோற்றுவிக்கும். அவ்வுறவு மகன்-தந்தை உறவிற்கு ஒப்பானதாகும். அத்தகைய உறவு ஏற்பட்டவுடன் நோயாளி தம் தயக்க நிலையினை எளிதில் உணர்ந்து கொள்வதுடன், பாலுணர்வு தொடர்பாகத் தான் அடக்கி வைத்திருந்த கருத்துகளைத் தொடர்புபடுத்திப் பார்ப்பதில் ஏற்படும் துன்பத்தினைத் தவிர்க்கவும் முடிகின்றது. பிராய்டு குறிப்பிடுகின்ற அடக்கிவைக்கப்பட்ட குழந்தைப் பருவ ஆக்கவுணர்வுகள் மனநோயில் சிறப்பான பங்காற்றுகின்றன. அத்தகைய உணர்வுகளை நனவு நிலைக்குக் கொண்டுவருவதன் வாயிலாக மனநோயினைப்

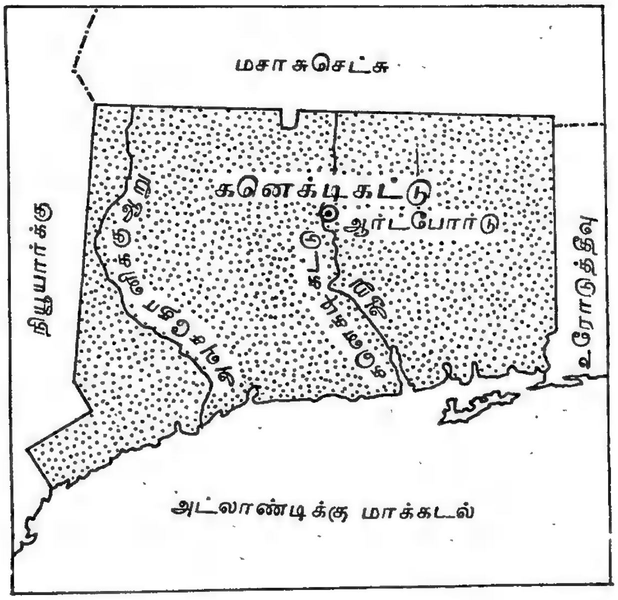
பெரும் அளவிற்குக் குணப்படுத்திட முடியும். மருத்துவத்தின்போது உணர்ச்சிமயமான ஓர் உறவு ஏற்படுவதாலும், சிகிச்சையாளர் நோயாளியின் அன்பிற்குப் பாத்திரமாகி விடுவதாலும் அவரை நோயாளி மிக நெருக்கமானவராக, இன்றியமையாதவராக, சக்திவாய்ந்த ஈர்ப்புத் தன்மையுடையவராகக் கருதுகிறார். நோயாளி பெண்ணாக இருப்பின் அவர் சிகிச்சையாளரைத் தம் கணவர் அல்லது காதலர்க்கு இணையாகக் கருதுகின்றார். இத்தகைய உணர்ச்சிமயனான உறவு சிகிச்சையின்போது தேவையே. சிகிச்சைக்குப் பின்னர் இத்தகைய உறவு வேண்டியதில்லை. எனவே, சிகிச்சையாளர் சிகிச்சைக்குப் பின்னர், இத்தகைய உறவிலிருந்து விடுபட்டுக் கொள்வதோடு, இந்த உறவிற்கு வேறோர் ஆதாரத்தினை ஏற்படுத்தி விடுவது நல்லது. இப்படிச் செய்வதனை மீண்டும் உறவினை மாற்றுதல் (Counter-transference) எனலாம். இத்தகைய உணர்ச்சி மயமான உறவுமுறையில் சிகிச்சையாளர் மிகவும் கவனமாகச் செயற்பட வேண்டும். ஏதோ ஒருவகையில் சிகிச்சையாளர் நெருங்கிய தொடர்புடையவராகி விட்டால், நோயாளியிடம் பின்னர் நோயினைக் குணப்படுத்த முடியாமற் போய்விடும்.

உளப்பகுப்பாய்வில் சிகிச்சையாளரின் பங்கு மிதமானதாகும். அவர் நோயாளியிடம் கவனம் செலுத்துவதோடு நோயாளி சொல்வதையும் அனுதாபத்துடன் கேட்க வேண்டும். சிகிச்சையின்போது 95 விழுக்காடு நேரம் நோயாளி பேசித் தம் அச்சம், குற்றம்,வெட்கச் செயல்கள், நம்பிக்கைகள் முரண்பாடுகள் ஆகியவற்றைத் தெரிவிக்கின்றார். இவ்வேளையில் நோயாளி 'தான்', 'தன்முனைப்பு' என்பவற்றிற்கிடையேயுள்ள முரண்பாட்டினை அறிந்து கொள்ளச் சிகிச்சையாளர் உதவிட வேண்டும். நோயாளி சொல்லிய செய்திகளையும் நடைமுறைகளையும் சிகிச்சையாளர் நன்கு பகுப்பாய்வு செய்யவேண்டும். இத்தகைய பகுப்பாய்வுச் சிகிச்சைகளின் வெற்றி, சிகிச்சையாளருக்கும் நோயாளிக்குமிடையே நிலவும் ஒத்துழைப்பு, ஒருவரை ஒருவர் புரிந்து கொள்வது ஆகியவற்றைச் சார்ந்துள்ளது. இம்முறையின் உள்ளார்ந்த தத்துவ உண்மை என்னவெனில், நோயாளியின் அடிமனத்தில் உள்ள மிகையான காதல், வெறுப்பு, அச்சம், மனத்தைத் தாக்கும் வேறு உணர்ச்சிகள் ஆகியவற்றை அகற்றி மனத்தைத் தூய்மைப்படுத்தும் மூலவராகச் சிகிச்சையாளர் விளங்குகின்றார். இந்த உணர்ச்சிகளின் மூலம் பொருள்களை மாற்றுவதற்குச் சிகிச்சையாளர் முயலுகின்றார். இத்தகைய மாற்றத்தின்போது நோயாளியின் அடக்கி வைக்கப்பட்ட உணர்வுகள் வெளிப்படும், அப்போது நோயாளியின் துன்பத்திற்கான நோய்க்குறிகள் எல்லாம் ஒருமுடிவுக்குக் கொண்டுவரப்படும். அச்சமயம் சிகிச்சையை நிறுத்திக் கொள்ளலாம். சில சமயங்களில் நோயாளி உணர்ச்சி மாற்றம் இன்றி எதிர்ப்புக் காட்டும் போது, சிகிச்சையை முடிவுறச் செய்யாமல் நிறுத்திக் கொள்ளலாம். கி.இரா.

கனா நூல் இரவிற் காணும் கனவுகளுக்குப் பலன் கூறுகிறது. இந்நூல் அம்பர் என்னும் நகரத்தில் வாழ்ந்த கணபரத் தேவன் கூற, அவர் மகன் பொன்னவனால் எழுதப்பட்டது என்னும் செய்தியினை இதன் 23, 30-ஆம் செய்யுள்களால் அறியமுடிகிறது. இது அந்தாதித் தொடையாக 30 கட்டளைக் கலித்துறைச் செய்யுள்களை உடையது. சிலப்பதிகார அடைக்கலக் காதையில், கோவலன் தான் வைகறை யாமத்துத் தீயகனாக் கண்டதாகவும், அது நன்றன்று என்பதாகவும் மாடலனிடம் கூறுகிறான். அதற்கு உரை வகுத்த அடியார்க்கு நல்லார் இந்நூலின் 2,4, 10, 15-ஆம் செய்யுள்களை மேற்கோளாகக் காட்டியுள்ளார். பன்றி, குரங்கு, எருமை, கழுதை முதலிய விலங்குகளைக் கனவில் காணுதல் தீயதென்றும் பசு, எருது, யானை போன்றவற்றைக் காணல் நல்ல தென்றும் இந்நூல் கூறுகிறது. மேலும், கனவை முதல் சாமத்தில் கண்டால் எவ்வளவு காலத்தில் பலிக்கும், மற்றச் சாமங்களில் கண்டால் எப்போது பலிதமாகும் என்பது போன்ற விவரங்களையும் கூறுகிறது. அடியார்க்கு நல்லார் உரையில் காணப்படுகிற செய்யுள்களுக்கும், கனாநூலிற் காணப்படும் அச்செய்யுள்களுக்கும் பாடவேறுபாடுகள் உள்ளன. அடியார்க்கு நல்லார் கி.பி. 12-ஆம் நூற்றாண்டு எனத் தெரிவதால் இந்நூலின் காலம் அதற்கு முற்பட்டதாகும். எம்.சி.

கனெக்டிகட்டு அமெரிக்க ஐக்கிய நாடுகளில் ஒரு மாநிலம். பரப்பு 13046 சதுர கி.மீ. இதில் 382 சதுர கி.மீ உள்நாட்டு நீர்ப்பரப்பாகும். இதற்கு வடக்கு எல்லையாக மசாசுசெட்சும், கிழக்கில் உரோடுத்தீவும், மேற்கில் நியூயார்க்கும் தெற்கில் அட்லாண்டிக்கு மாக் கடலும் உள்ளன. மக்கள்தொகை 3,107,576 (1980). இதில் 1,498,005 ஆடவர். 2,449,774 பேர் நகர வாழ்க்கையை மேற்கொண்டுள்ளனர். 2,228,805 பேர் பத்தொன்பது வயது அல்லது அதற்கு மேற்பட்டவர்கள்.

முதலில் இப்பகுதியில் ஆங்கிலேயர் கி.பி. 1634-இல் குடியேறினர். அம்மக்கள் கி.பி. 1629-ஆம் ஆண்டில் தமக்கென ஓர் அரசியலமைப்பைத் தயாரித்தனர். அது வரலாற்றுச் சிறப்பு வாய்ந்த ஒன்றாகும். உலக வரலாற்றிலேயே சமூக

கனெக்டிகட்டு

ஒப்பந்த அடிப்படையில் அமைந்த முதல் அரசியலமைப்பு இதுவே என்று கூறப்படுகிறது. இங்கிலாந்தின் மன்னன் இரண்டாம் சார்லசு அந்த அரசியலமைப்பை கி.பி. 1662-இல்ஒரு பட்டயம் மூலம் உறுதி செய்தார். அது 1818-இல் மாற்றப்பட்டு மக்கள் ஆட்சி முறைப்படி புதியமாநில அரசியலமைப்பு ஏற்படுத்தப்பெற்றது. இந்த மாநிலத்தின் தலைநகர் ஆர்ட்போர்டு (Hartford). இதன் மக்கள் தொகை 726,114 (1980). இதன் கி.பி. 1818-ஆம் ஆண்டு அரசியலமைப்பு, 1953-ஆம் ஆண்டிலும், பிறகு 1965-ஆம் ஆண்டிலும் மீண்டும் மாற்றப்பெற்று மக்களின் உடன்பாடு பெறப்பட்டது. இந்த அரசியலமைப்புப்படி, ஆளவை (Senate), பேராளர்கள் சபை (House of representatives) என்ற இரண்டு சபைகள் சட்டமியற்றும் அதிகாரத்தைப் பெறுகின்றன. மாநில ஆளுநரும், உதவி ஆளுநரும் நான்கு ஆண்டுகட்கு ஒருமுறை மக்களால் தேர்ந்தெடுக்கப்படுவர். இம்மாநிலத்திலிருந்து மத்திய ஆளவை மன்றிற்கு 2 உறுப்பினர்களும், கீழ்ச் சபைக்கு 6 பேராளரும் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டு அனுப்பப்படுவர். தெ.பா.

கனோபிக்குச்சாடிகள்: இவை பண்டைய எகிப்தியக்கல்லறைகளில் இருந்து கண்டுபிடிக்கப்பட்ட புடைத்த அமைப்புடைய பெரிய சாடிகள். இவை இறந்தோரின் உள் உறுப்புகளைப் பதப்படுத்தி வைக்கவும், நறுமணத்தை உண்டாக்கவும் பயன்படுத்தப் பட்டன. ஒரு கல்லறையில் இருந்த நான்கு சாடிகளில் உடல் உள் உறுப்புகளான ஈரல், குடல், சிறுநீரகங்கள் போன்றவை காணப்பட்டன. சாடியின் மேற்பகுதி ஓரசு (Horus) கடவுளின் நான்கு புதல்வர்களைக் குறிக்கும் வகையில் அமைக்கப்பட்டுள்ளது மனிதத்தலை, மனிதக் குரங்கின் தலை, நரியின் தலை, பருந்துத் தலை உடையவர்கள் போன்று மேற் பகுதியைச் செய்துள்ளனர்.

கனோபிக்குச் சாடிகள்

கனோபிக்குச் சாடிகள் மரம் அல்லது கண்ணாம்புக் கல் அல்லது தீக்கல் ஏதேனுமொன்றால் செய்யப்பட்டவை. கனோபசு (Canopus) என்னும் நகரின் பெயரிலிருந்து கனோபிக்குச் சாடிகள் என்ற பெயர் ஏற்பட்டது. கனோபசு நகரம் பண்டைய எகிப்தின் துறைமுகப் பட்டினமாக விளங்கியது. அந்நகரம் நைல்நதியின் துணை ஆறான கனோபிக்கு ஆற்றின் முகத்துவாரத்தில் அமைந்திருந்தது. சு.இரா.

பொருளடைவு

கலைச்சொற் பட்டியல்

தமிழ் — ஆங்கிலம்

அகமணம்	... Endogamy
அடிப்பொருள் ஆய்வு	... Thematology
அடுக்கமைப்பு	... Stratification
அடைப்புரசொலி	... Affricate
அடைப்பொலி	... Plosive Sound
அண்டக் கதிர்வீச்சு	... Cosmic Radiation
அண்டையம்	... Neighbourhood
அதிகப்பற்று	... Overdraft
அமைதிக் கோட்பாடு	... Pacifism
அறவியல்	... Ethics
அறிவுமுதற் கொள்கை	... Rationalism
அனுபவவழிக் கொள்கை	... Empiricism
ஆடொலி	... Trill
ஆணை	... Decree
ஆவியுலகக் கோட்பாடு	... Animism
ஆளுமை	... Personality
ஆன்ம அனுபவம்	... Mysticism
இசையோட்டம்	... Intonation
இடத்திறன்	... Spatial Ability
இடைக் கற்காலம்	... Mesolithic Age
இடையண்ண ஒலி	... Palatal Sound
இணைப் படிமலர்ச்சி	... Parallel Evolution
இயற்கைக் கோட்பாட்டாளர்	... Physiocrats
இருத்தல் கொள்கை	... Existentialism
இருப்பு அங்காடி	... Stock Market
இருப்பு மாற்றகம்	... Stock Exchange
இறைமை/அரசாண்மை	... Sovereignty
இன்பக் கொள்கை	... Epicureanism
இன்பக் கோட்பாடு	... Hedonism
இன்ப துன்ப சமநிலைக் கொள்கை	... Stoicism
இனக்குழு ஒப்பாய்வியல்	... Ethnology
இனக்குழு வரலாறு	... Ethnohistory
இனக்குழுவியல்	... Ethnography
ஈமப் பேழை	... Sarcophagus
உடல்சார் மானிடவியல்	... Physical Anthropology
உந்து சவ்வு	... Diaphragm
உயர்பாலூட்டி	... Primate
உரசொலி	... Fricative
உருபன்	... Morpheme

உறவுமுறை	...	Kinship
உறுதிமொழி ஆவணம்	...	Affidavit
ஊழி	...	Epoch
ஏலம் கேட்போர்	...	Bidder
ஐயக் கொள்கை	...	Scepticism
ஒஞ்சிப்பு	...	Timidity
ஒத்துணர்வு	...	Sympathy
ஒப்பார் குழு	...	Peer Group
ஒப்புமை	...	Analogy
ஒருகடவுட் கோட்பாடு	...	Monotheism
ஒருதுணை மணம்	...	Monogamy
ஒருமைக் கொள்கை	...	Monism
ஒருமை நிலை	...	Monad
ஒருவழித் தேர்வு	...	Orthoselection
ஒருவழித்தோற்றக் கொள்கை	...	Monogenesis
ஒருவழிப் படிமலர்ச்சி	...	Unilineal Evolution
ஒலி அலைப்பொறி	...	Oscillography
ஒலி அலை வரைவு	...	Oscillogram
ஒலிமாலை வரைவி	...	Spectrograph
ஒலிமாலை வரைவு	...	Spectogram
ஒலியலைப் பதிவுக் கருவி	...	Kymograph
ஒலியன்	...	Phoneme
ஒலியனியல்	...	Phonology
ஒற்றுணர்ச்சி	...	Empathy
ஓரகத் தனிமம்	...	Isotope
ஓரினமாக்கம்	...	Assimilation
கட்சிக் கொறடா	...	Whip
கட்டமைப்புத் துறை	...	Corporate Sector
கடந்தநிலைக் கருத்துக்கொள்கை	...	Transcendental Idealism
கடந்தநிலை தியானம்	...	Transcendental Meditation
கடந்தநிலை மெய்யறிவுக் கொள்கை	....	Teanscendentalism
கடப்பாடு ஏற்றம்	...	Vicarious Liability
கடற் கச்சை	...	Maritime Belt
கடற்கொள்ளை	...	Piracy
கடனுறுதிச் சீட்டு	...	Promissory Note
கடையண்ண ஒலி	...	Velar Sound
கண்டி	...	Tonne
கதைக்கரு	...	Plot
கருத்தடை	...	Contraception
கருத்தியல்	...	Ideology
கருதுகோள்/எடுகோள்	...	Hypothesis
கல்-செப்புக் காலம்	...	Chalcolithic Age
காரண காரிய வாதம்	...	Apriorism
கால்வழி	...	Lineage

கிளைமொழி	... Dialect
கீழரட்கள்	... Vassal
குடிமைச் சமூகம்	... Civil Society
குரல் வளை	... Larynx
குரல்வளை நாண்	... Vocal Card
குரல்வளை முகப்பு	... Glottis
குரல்வளை மூடி	... Epiglottis
குலக்குறி	... Totem
குலம்	... Clan
கூட்டம்	... Phratry
சட்ட அதிகாரம்	... Legislation
சமூகமய மாதல்	... Socialization
சருவாதிகாரம்	... Despotism
சான்றாளர் குழு	... Jury
சில்லுக் கருவி	... Flake
சுங்க வரி	... Tariff
தட்டை மூக்கின உயர்பாலூட்டிகள்	... Platyrrhini Primates
தன் மதிப்பு	... Self-esteem
தாடை நீட்சி	... Prognathism
தாய்க் கால்வழி	... Matrisib
தாராளக் கொள்கை	... Liberalism
தீவிரவாதம்	... Radicalism
துணைச் சட்டம்	... Bye-Law
தூய்மையாளர்	... Puritan
தேவை வைப்பு	... Demand Deposit
தொன்மம்	... Myth
தோன்று கற்கருவிக் காலம்	... Eolithic Age
நாட்டார் வழக்கு	... Folkway
நுனியண்ண ஒலி	... Alveolar Sound
நேர்காட்சிக் கொள்கை	... Positivism
நேர்மூக்கின உயர்பாலூட்டிகள்	... Catarrhini Primates
நொடிப்பு நிலை	... Bankruptcy
நோயியல்	... Pathology
படிநிலை	... Hierarchy
படிமலர்ச்சி	... Evolution
பண்பாட்டுப் பேறு	... Acculturation
பணவியற் கொள்கை	... Monetary Policy
பணவீக்கம்	... Inflation
பயன்வழிக் கோட்பாடு	... Utilitarianism
பயனளவைக் கொள்கை	... Pragmatism
பலகணவர் மணமுறை	... Polyandry
பலதுணை மணம்	... Polygamy
பலமனைவி மணமுறை	... Polygyny
பழங்கற்காலம்	... Palaeolithic Age

பழங்குடி	... Tribe
பனியாற்றுக் காலம்	... Glacial Period
பனியாறு	... Glacier
பாதுகாப்புக் கொள்கை	... Protectionism
பிட்டப் புடைப்பு	... Steatopygia
பின்னண்ணம்	... Velum
பின்னூட்டல்	... Feedback
புதிய கற்காலம்	... Neolithic Age
புலன்கடந்த நுண்பொருளியல்	... Metaphysics
புறமணம்	... Exogamy
புனைவியல்	... Romanticism
பேரரசுக் கொள்கை	... Imperialism
பேரூழி	... Era
பொருள்முதல்வாதம்	... Materialism
பொருளியல் அளவையியல்	... Econometrics
போலிவாதிகள்	... Sophists
மண்ணடுக்காய்வு	... Stratigraphy
மழலையர் பள்ளி	... Kindergarten
மனவயது	... Mental Age
மாற்றுருபு	... Allomorph
மாற்றொலி	... Allophone
மாறி	... Variable
மிகை ஊதியம்	... Bonus
மின்னணுவியல்	... Electronics
முடியாட்சி	... Monarchy
முரண் கருத்து	... Antithesis
முற்றுரிமை	... Monopoly
முன் தொண்டை	... Pharynx
மூச்சுக்குழல்	... Trachea
மூலக்கல்	... Core
மூலதனம்	... Capital
மூளை மானி	... Encephalograph
மெய்மைக் கொள்கை	... Factualism
மெல்லுடலிகள்	... Molluscs
யாப்பிலக்கணம்	... Prosody
வகைமை ஆய்வு	... Genre Study
வணிகக் கொள்கை	... Mercantilism
வருடொலி	... Flap
வல்லாண்மைக் கொள்கை	... Fascism
வளி மண்டலம்	... Atmosphere
வாலில்லாக் குரங்கு	... Ape

ஆங்கிலம் — தமிழ்

Acculturation ... பண்பாட்டுப் பேறு
Affidavit ... உறுதிமொழி ஆவணம்
Affricate ... அடைப்புரசொலி
Allomorph ... மாற்றுருபு
Allophone ... மாற்றொலி
Alveolar Sound ... நுனியண்ண ஒலி
Analogy ... ஒப்புமை
Animism ... ஆவியுலகக் கோட்பாடு
Antithesis ... முரண் கருத்து
Ape ... வாலில்லாக் குரங்கு
Apriorism ... காரண காரிய வாதம்
Assimilation ... ஓரினமாக்கம்
Atmosphere ... வளி மண்டலம்
Bankruptcy ... நொடிப்பு நிலை
Bidder ... ஏலம் கேட்போர்
Bonus ... மிகை ஊதியம்
Bye-Law ... துணைச் சட்டம்
Capital ... மூலதனம்
Catarrhini Primates ... நேர் மூக்கின உயர் பாலூட்டிகள்
Chalcolithic Age ... கல்-செப்புக் காலம்
Civil Society ... குடிமைச் சமூகம்
Clan ... குலம்
Contraception ... கருத்தடை
Core ... மூலக்கல்
Corporate Sector ... கட்டமைப்புத் துறை
Cosmic Radiation ... அண்டக் கதிர்வீச்சு
Decree ... ஆணை
Demand Deposit ... தேவை வைப்பு
Despotism ... சருவாதிகாரம்
Dialect ... கிளைமொழி
Diaphragm ... உந்து சவ்வு
Econometrics ... பொருளியல் அளவையியல்
Electronics ... மின்னணுவியல்
Empathy ... ஒற்றுணர்ச்சி
Empiricism ... அனுபவவழிக் கொள்கை
Encephalograph ... மூளை மானி
Endogamy ... அகமணம்
Eolithic Age ... தோன்று கற்கருவிக் காலம்
Epicureanism ... இன்பக் கொள்கை
Epiglottis ... குரல்வளை மூடி
Epoch ... ஊழி
Era ... பேரூழி

Ethics	...	அறவியல்
Ethnography	...	இனக்குழுவியல்
Ethnohistory	...	இனக்குழு வரலாறு
Ethnology	...	இனக்குழு ஒப்பாய்வியல்
Evolution	...	படிமலர்ச்சி
Existentialism	...	இருத்தல் கொள்கை
Exogamy	...	புறமணம்
Factualism	...	மெய்மைக் கொள்கை
Fascism	...	வல்லாண்மைக் கொள்கை
Feedback	...	பின்னூட்டல்
Flake	...	சில்லுக் கருவி
Flap	...	வருடொலி
Folkway	...	நாட்டார் வழக்கு
Fricative	...	உரசொலி
Genre Study	...	வகைமை ஆய்வு
Glacial Period	...	பனியாற்றுக் காலம்
Glacier	...	பனியாறு
Glottis	...	குரல்வளை முகப்பு
Hedonism	...	இன்பக் கோட்பாடு
Hierarchy	...	படிநிலை
Hypothesis	...	கருதுகோள்/எடுகோள்
Ideology	...	கருத்தியல்
Imperialism	...	பேரரசுக் கொள்கை
Inflation	...	பணவீக்கம்
Intonation	...	இசையோட்டம்
Isotope	...	ஓரகத் தனிமம்
Jury	...	சான்றாளர் குழு
Kindergarten	...	மழலையர் பள்ளி
Kinship	...	உறவுமுறை
Kymograph	...	ஒலியலைப் பதிவுக் கருவி
Larynx	...	குரல் வளை
Legislation	...	சட்ட அதிகாரம்
Liberalism	...	தாராளக் கொள்கை
Lineage	...	கால்வழி
Maritime Belt	...	கடற் கச்சை
Materialism	...	பொருள்முதல்வாதம்
Matrisib	...	தாய்க் கால்வழி
Mental Age	...	மன வயது
Mercantilism	...	வணிகக் கொள்கை
Mesolithic Age	...	இடைக் கற்காலம்
Metaphysics	...	புலன்கடந்த நுண்பொருளியல்
Molluscs	...	மெல்லுடலிகள்
Monad	...	ஒருமை நிலை
Monarchy	...	முடியாட்சி

Monetary Policy	...	பணவியற் கொள்கை
Monism	...	ஒருமைக் கொள்கை
Monogamy	...	ஒருதுணை மணம்
Monogenesis	...	ஒருவழித் தோற்றக் கொள்கை
Monopoly	...	முற்றுரிமை
Monotheism	...	ஒருகடவுட் கோட்பாடு
Morpheme	...	உருபன்
Mysticism	...	ஆன்ம அனுபவம்
Myth	...	தொன்மம்
Neighbourhood	...	அண்டையம்
Neolithic Age	...	புதிய கற்காலம்
Orthogenesis	...	ஒருவழித்தோற்றக் கொள்கை
Orthoselection	...	ஒருவழித் தேர்வு
Oscillogram	...	ஒலி அலை வரைவு
Oscillography	...	ஒலி அலைப்பொறி
Overdraft	...	அதிகப்பற்று
Pacifism	...	அமைதிக் கோட்பாடு
Palaeolithic Age	...	பழங்கற்காலம்
Palatal Sound	...	இடையண்ண ஒலி
Parallel Evolution	...	இணைப் படிமலர்ச்சி
Pathology	...	நோயியல்
Peer Group	...	ஒப்பார் குழு
Personality	...	ஆளுமை
Pharynx	...	முன் தொண்டை
Phoneme	...	ஒலியன்
Phonology	...	ஒலியனியல்
Phratry	...	கூட்டம்
Physical Anthropology	...	உடல்சார் மானிடவியல்
Physiocrats	...	இயற்கைக் கோட்பாட்டாளர்
Piracy	...	கடற்கொள்ளை
Platyrrhini Primates	...	தட்டை மூக்கின உயர்பாலூட்டிகள்
Plosive Sound	...	அடைப்பொலி
Plot	...	கதைக்கரு
Polyandry	...	பலகணவர் மணமுறை
Polygamy	...	பலதுணை மணம்
Polygyny	...	பலமனைவி மணமுறை
Positivism	...	நேர்காட்சிக் கொள்கை
Pragmatism	...	பயனளவைக் கொள்கை
Primate	...	உயர்பாலூட்டி
Prognathism	...	தாடை நீட்சி
Promissory Note	...	கடனுறுதிச் சீட்டு
Prosody	...	யாப்பிலக்கணம்
Protectionism	...	பாதுகாப்புக் கொள்கை
Puritan	...	தூய்மையாளர்

Radicalism	...	தீவிரவாதம்
Rationalism	...	அறிவுமுதற் கொள்கை
Romanticism	...	புனைவியல்
Sarcophagus	...	ஈமப் பேழை
Scepticism	...	ஐயக் கொள்கை
Self-esteem	...	தன் மதிப்பு
Socialization	...	சமூகமயமாதல்
Sophists	...	போலிவாதிகள்
Sovereignty	...	இறைமை/அரசாண்மை
Spatial Ability	...	இடத்திறன்
Spectogram	...	ஒலிமாலை வரைவு
Spectrograph	...	ஒலிமாலை வரைவி
Steatopygia	...	பிட்டப்புடைப்பு
Stock Exchange	...	இருப்பு மாற்றகம்
Stock Market	...	இருப்பு அங்காடி
Stoicism	...	இன்ப துன்ப சமநிலைக் கொள்கை
Stratification	...	அடுக்கமைப்பு
Stratigraphy	...	மண்ணடுக்காய்வு
Sympathy	...	ஒத்துணர்வு
Tariff	...	சுங்க வரி
Thematology	...	அடிப்பொருள் ஆய்வு
Timidity	...	ஒஞ்சிப்பு
Tonne	...	கண்டி
Totem	...	குலக்குறி
Trachea	...	மூச்சுக்குழல்
Transcendental Idealism	...	கடந்தநிலைக் கருத்துக்கொள்கை
Transcendentalism	...	கடந்தநிலை மெய்யறிவுக் கொள்கை
Transcendental Meditation	...	கடந்தநிலைத் தியானம்
Tribe	...	பழங்குடி
Trill	...	ஆடொலி
Unilineal Evolution	...	ஒருவழிப் படிமலர்ச்சி
Utilitarianism	...	பயன்வழிக் கோட்பாடு
Variable	...	மாறி
Vassal	...	கீழாட்கள்
Velar Sound	...	கடையண்ண ஒலி
Velum	...	பின்னண்ணம்
Vicarious Liability	...	கடப்பாடு ஏற்றம்
Vocal Card	...	குரல்வளை நாண்
Whip	...	கட்சிக் கொறடா